BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY
3 1197 23820 5246

LIBRARY
Brigham Young University
RARE BOOK COLLECTION

Vault
093
F92
1495

LIBRAIRIE
Fl. Tulkens
BRUXELLES

Biblia integra:ſummata:diſtincta:accuratius reemēdata:vtriuſqꝫ teſtamenti cōcordantijs illuſtrata.

Tabula Alphabetica

Tabula alphabetica ex singulꝭ libris ⁊ capitꝭ totiꝰ biblie: tā ex veteri ꝗ̄ nouo testamēto: a reuerēdo in sacra scriptura mgr̄o Gabriele bruno veneto: ordinis minoꝝ: ministro ꝓuincie tre sācte: sūma cura ⁊ sollicitudīe ꝓposita ac ordinata: ꝑ quā ꝗ̄cūqꝫ materiā vł historiā i ꝗ̄cūqꝫ locoꝝ biblie positā: icipiēdo qn̄qꝫ a vocabulꝭ: qn̄qꝫ a ꝟbis: ⁊ nōnūꝗ̄ etiā a ꝓpriis noībꝰ: si minꝰ facillime ꝗ̄ copiosissime poterꝭ iuenire. Nō si vna ⁊ eadē historia sub diuersis vocabulꝭ repetaꝛ: nō ignorāter actū reputeꝛ: sꝫ vt faci, liꝰ talis historia reperiaꝛ. Inuenietqꝫ diligens lector i hac noua pn̄ti annotatiōe: nō solū libroꝝ atqꝫ capłoꝝ singuloꝝ ꝗ̄tas: sed etiā ꝑ singła iterstitia at paragrophos suas appropriatas łras qbꝰ facile ⁊ ad manū omnia comperiet.

De incipientibus a littera A

Aaron fit sūmꝰ sacerdos — exo.28.a
Aaron ꝯsecraꝛ sacerdos — leui.8.a
Aaron offert sacrificium — leui.9.a.b
Abel occiditur a cayn — genes.4.b
Abela ciuitate ꝑurbiū q̄ itrogāt — 2.re.20.f
Abiiciamꝰ opera tenebraꝝ — ro.13.d
Abortiuꝰ melior ꝗ̄ q̄ cētū filios — eccs.6.b
Abraam egrediꝛ d terra sua — geñ.12.b
Abraam a loth separatur — genes.13.c
Abraam vincit q̄ttuor reges — geñ.14.c
Abraam credidit deo — genes.15.b
Abraam offert filiū ꝓ victima — geñ.22.b
Abraam duos filios habuit — gal.4.c
Abrae dicte sunt repromissiones — gal.3.c
Abner occiditur a ioab — 2.reg.3.e.f
Abias rex sup iudā regnat — 2.pa.13.a
Absalon fugit patrem dauid — 2.re.15.g
Abstinere a carnalibꝰ desideriis — 1.pe.2.b
Absterget deꝰ oēm lachrymā — apo.21.b
Absqꝫ synagogis facient vos — ioh.16.a
Abstulit sarā abimelech — geñ.20.a
Achan lapidatur — iosue.7.d
Achaz rex regnat — 4.reg.16.a
Achaz moritur — 2.para.28.d
Accepi a dño qđ tradidi vobis — 1.coꝛ.11.e
Accepistis iesū i ipo ambulate — col.2.b
Accipiens a deo pre honorē — 2.pe.1.d
Acceptio ꝑsonaꝝ nō ē apđ deū — col.3.d
Achior ꝟba dic̄ holoferni — Judith.5.a.b.c.d
Accusaꝛ ioseph a domina — geñ.39.a
Accusator fratrum nostroꝝ — apo.12.c
Adolescētiores viduas deuita — 1.timo.5.b
Adonay manifestaꝛ moysi — exo.6.a
Adorabūt deū viri de loco suo — sopho.2.c
Adoratur christus a magis — mat.2.b
Adolescētiam nemo ꝯtemnat — 1.timo.4.c
Adolescētule viros suos amēt — titū.2.a
Adolescētes subditi senioribus — 1.pe.5.b
Administratoriū sunt spūs — heb.1.d
Aduocatū habemꝰ iesū christū — 1.ioh.2.a
Afflictus est ionas afflictiōe — ione.4.a
Agag rex occiditur — 1.regū.15.g
Agar ancilla sarai fugit — genes.16.b.c
Agareni traditi sūt in manꝰ isrł — 1.para.5.c
Age pnīaꝫ ⁊ prima opera fac — apoca.2.b
Agnꝰ stabat sup montē sion — apo.14.a
Ahias ꝓphetat vxori hieroboā — 3 re.14.b
Alexāder occupat ptholoma. — 1.mach.10.a
Altare ordinaꝛ — exo.30.a
Altare fit de lignis sethim — exodi.27.a
Altare sacraꝛ vnctione — leui.8.b
Altare scissum in bethel — 3.re.13.a
Alchimus occiditur — 1.mach.9.f
Alia claritas solis alia lune — 1.co.15.e.f
Alligari ⁊ mori ꝓ christo paulꝰ — actuū.21.c
Amazias regnat in iudea — 2.para.25.a
Aman multum exaltaꝛ — hester.3.a
Ambulare in sapientia — colo.4.a
Amicicia huiꝰ secli inimica ē deo — iaco.4.a
Amon de quo ꝓphetat ezechiel — ezech.25.a
Ananias vendidit agrum — actuū.5.a
Angit pharao isrł — exodi.5.b
Angelꝰ luctaꝛ cū iacob — geñ.32.f. osee.12.a
Angelꝰ bonꝰ missus ē ꝓ ꝑplo iude — 2.ma.11.b
Angelꝰ nō apphēdit semē abrae — heb.2.d
Angeli q̄ttuor sup q̄ttuor āgulos — apo.7.a
Angelꝰ amictꝰ nube ⁊ iris — apo.10.a
Annis septē seruiuit iacob — geñ.29.d
Anime tue miserere — ecci.30.d
Aīam christus posuit ꝓ nobis — 1.iohā.3.c
Animal primū simile leoni — apo.4.c
Ante bidētes excoriaꝛ virge — geñ.30.g
Antiochus spoliat templū — 2.mach.5.c
Antiochus moriꝛ i fetore — 2.mach.9.d
Antichristꝰ ē q̄ negat prēꝫ ⁊ filiū — 1.ioh.2.c
Antichristꝰ ē q̄ nō ꝯfiteꝛ christū — 2.ioh.1.b
Annulū tradit amā mardocheo — hester.8.a
Anno tiberii cesaris — luce.3.a
Apparuit i somnis iacob scala — geñ.28.c
Apparuit iesus discipulꝭ suis pꝰre. — ioh.21.b
Apparuit gr̄a saluatoris nr̄i — titum.2.c
Apparuit benignitas saluatoris — titū.3.b
Apparuerūt illis dispꝑtite lingue — actꝭ.2.a
Aperit ⁊ nemo claudit — apoca.3.b
Appellauit cesarē paulus — actuū.25.c.d
Appollonius occidiꝛ — 1.macha.3.b
Apostoli petri liberatio — actuū.5.g
Apollo iudeꝰ credēs ꝑdicat — actuū.18.f
Aqua versa est in sanguinem — exodi.7.c
Aquā de bethleē ꝯcupiscit dauid — 1.pa.11.d
Aquā ꝯuertit iesus in vinū — iohan.2.b

Aquā percuſſit de petra moyſes exo.17.b
Aquā laſſo non dediſti iob.22.a
Aque egreſſe bis pcutiens nu.20.b
Acquirit iacob grām eſau geñ.33.a.b
Acquiſitio ſapiē melior auro ꝓuer.3.b
Arbitror omnia vt ſtercora philip.3.b
Arbor non faciens fructum luce.3.b
Arbor q̄ nō facit fructū bonū mat.7.c
Arca noe fit centū annis geñ.6.a
Arcā intrat noe ⁊ aliȷ̄ geneſ.7.a
Arcam poſt diluuiū egredit̄ geñ.8.c
Arca dei trāſfert̄ in templū 2.pa.5.a
Arca dei de domo aminadab 2.re.6.a
Arca trāſfert̄ d̄ domo obededō 1.para.15.d
Argentū ⁊ aurū non eſt mihi act.3.a
Argētea vaſa poſtulāt filȷ̄ iſrl̄ ab exo.12.e
Argue peccantem 1.timo.5.d
Arthaxerxes ſcribit eſdre 1.eſdre.7.b
Artifex beſeleel eligit̄ exo.31.a
Aſcēdit iacob in egyptū ad io. geñ.46.d
Aſſecutus es meā doctrinā 2.timo.3.c
Aſina balaam loquit̄ numeri.22.e
Aſperſio ſanguinis vitule fit leui.16.c
Aſpicient in quē ꝯfixerunt zacha.12.c
Aſſur virga furoris dei eſa.10.b
At vbi venit plenitudo tp̄is gal.4.a
Athalia mulier regnat 4.re.11.a
Athenis paulus p̄dicat act.17.d
Audite celi que loquor deute.32.a
Audi iſrl̄ mandata vite baruch.3.b
Audiui vocē quarti aīalis apoca.6.b
Audiui vocem vnius aquile apo.8.d
Auferet deus omnē lachrymā eſa.25.c
Aurum dat dauid ꝓ templo 1.pa.22.c
Aurum ponderatū datur 1.eſdre.8.g
Aurum ⁊ argentū eruginauit iaco.5.a
Aioth iudicat occidit eglon iudic.3.b.c
Azael pcutitur ab abner 2.re.2.e
Azima comeditur mat.26.b

¶ De incipientibus a littera B

Babylonis turris edificat̄ geñ.11.a
Babylon cecidit hiere.51.a
Baal idoli ſacerdotes ab he.oc. 3.re.18.f
Balaam bn̄dixit populū iſrl̄ nūeri.23.b
Baldach loquitur ad iob iob.8.a
Baptizat̄ chriſtus in iordane mat.3.c
Baptizari in nomine ieſu act.8.c
Barbe radunt̄ nūcȷ̄s dauid 2.re.10.a
Barach vincit zizarā ducē iudicū.4.d
Beatus q̄ ſemper ē pauidus ꝓuer.28.c
Beatus venter portans chriſtū luc.11.d
Beat⁹ vir q̄ ſuffert temptationē iaco.1.b
Beat⁹ q̄ legit ⁊ audit v̄ba ꝓphetie apo.1.a
Beati mortui q̄ i dn̄o moriūtur apo.14.c
Beati q̄ cuſtodiūt veſtimēta apo.16.c
Beati q̄ ad cenā agni vocati ſūt apo.19.b
Beati q̄ lauāt ſtolas in ſanguine apo.22.c
Bel deſtruit̄ ꝓpter danielē dañ.14.d
Bellum ꝯtra inimicos deu.20.a
Benadab rex ſyrie 2.para.16.b
Benedicit̄ iacob ab iſaac geñ.27.d
Benedixit iacob filios ſuos geñ.49.a
Bn̄dictio duodecim tribuū deute.33.a
Benedixit ſamuel dauid 1.re.16.c
Bn̄dixit dn̄s iob nouiſſimis iob.42.c
Bn̄dixit q̄ venit in noīe dn̄i luce.13.g
Benedict⁹ de⁹ ⁊ pater ⁊c̄ ephe.1.a.1.pe.1.a
Bn̄dictio claritas ⁊ ſapiētia apo.7.c
Bn̄fac iuſto inuenies retributiōē eccl.12.a
Beniamin naſcitur geñ.35.c
Bēiamin cū frib⁹ venit ad ioſeph geñ.43.d
Beniamin genus 1.para.8.a
Beſtia ſeptē capitū de mari apo.13.a
Beſeleel artifex exo.31.a
Berſabee ꝯcipit de dauid 2.re.11.a
Bibe aquam de ciſterna ꝓuer.5.c
Binos mittit chriſt⁹ diſcipulos lu.10.a
Blaſphem⁹ lapidetur leui.24.c
Blaſphemat̄ rex aſſyrioꝝ deū 4.re.18.d
Blaſphem⁹ nicanor interficit̄ 2.mach.15.e
Bona bonis creata ſunt eccl.39.c
Bona facit dominus hiere.33.b
Bonus odor ſum⁹ deo 2.corī.2.d
Bonum certamē certaui 2.timo.4.b
Brachiū pharaonis frāgit̄ ezech.30.f
Breues dies homis ſunt iob.14.a
Buccella panis cū gaudio ꝓuer.17.a
Buccina populus vocat̄ numeri.29.a

¶ De incipientibus a littera C.

Caleb ꝑs terre dat̄ ioſue.14.d
Calicē accepit de manu dn̄i hie.25.d
Candelabrum aureū totum zacha.4.a
Canit ezechias canticum eſa.38.b
Canite tuba in ſion iohel.2.a
Cātica dedicatiōis templi neemie.12.d
Cātabāt ſaul pcuſſit mille 1.re.18.b
Canunt tres pueri in fornace dañ.3.e
Capit̄ hieremias hiere.29.f.ſʒ meli⁹ 37.c
Capree pellis ponit̄ 1.re.19.c
Caput holoferni aufert̄ iudith.14.b
Cardus miſit ad cedrum 4.regū.14.c
Carmen cecidit moyſes exo.15.a
Carmen delbore iudicū.5.a
Carmina dauid poſt victoriā 2.re.19.a
Caro cruda ſumitur 1.re.2.c
Caro mea vere eſt cibus iohā.6.f
Caro ꝯcupiſcit aduerſus ſpm̄ gal.5.c
Charitatem inuicem habentes col.3.c
Charitas fraternitat̄ maneat̄ heb.13.a
Cecidit ſors ſup matthiam actuū.1.d

Tabula alphabetica

Cecidit adoleſcens de cenaculo actꝰ.20.b
Cecidit dux ſyrie cum exercitu 4.reg.7.b
Cecidit ſpūſſanctus ſup omnes actꝰ.10.g
Cecus fit tobias Tob.2.b
Cecus cecum ducens luc.6.f
Cecus a natiuitate liberat Ioh.9.a
Celle ſacerdotum 1.para.26.c
Celum ſedes mea Eſa.66.a
Celi quaſi ere fuſi ſunt Iob.37.c
Celum nouum ⁊ terra noua apo.21.a
Celum ⁊ terra trāſibunt luce.21.f
Cenat chriſtus cum diſcipulis mat.26.b
Cenam ſuam quiſqȝ ꝓſumit 1.cor.11.d
Centum q̄dragintaq̄ttuor milia apo.14.a
Cepit ieſus lauare pedes ioh.13.a
Cham patrē noe irridet geñ.9.d
Cain occidit abel genes.4.b
Cerubin cernitur a dextris ezech.10.a
Coronā aureā fecit i tabernaclo exo.37.a
Chuſi diſſipat ꝯſiliū achitophel 2.re.17.c
Chriſtus in ſynagoga legit luce.4.c
Congregati ſunt filij iſrael i ſylo ioſ.18.a
Congregatio hypocrite ſterilis iob.15.d
Chriſtus pontifex futurorum heb.9.c
Chriſtus paſſus ꝓ nobis 1.pet.2.d
Chriſto paſſo in carne armamini 1.pet.4.a
Chriſto confixus ſum cruci gala.2.d
Cibus ſalomonis deſcribitur 3.regū.4.c
Cibus eſt caro chriſti iohānis.6.f
Cinis vitule rufe numeri.19.b
Circumciſio puerorum genes.17.b
Circumciſio chriſti luce.2.c
Circūciſionē accipit hō in ſabbato ioh.7.c
Circumciditur timotheus actuū.16.a
Circūdabunt te inimici tui luce.19.g
Ciuitas magna apoca.11.b. vel.16.d
Ciuitas ſancta hieruſalem apoca.21.a
Clarificet nomen ieſu chriſti 2.theſſa.1.d
Clauſis ꝑdicat apertionem eſa.61.a
Claues dantur petro matth.16.c
Claudus rectus ambulauit actuū.14.b
Claudit ⁊ nemo aperit apoca.3.b
Cognitio peccati per legem roma.3.c
Cognoui vos ex oībꝰ cognatōibꝰ amos.3.a
Comburit ſodoma ⁊ gomorra geñ.19.e
Conceptio iohannis baptiſte luce.1.c
Confeſſio tobie tobie.13.a
Cōfitemini alterutrū pctā vr̄a iacobi.5.d
Conflantes ſtagnum ⁊ plūbum ezech.22.d
Confractus eſt bel ⁊ nabo eſa.46.a
Confortat dominus in tribulatiōe nañ.1.b
Collegerunt ꝯſiliū contra ieſum ioh.11.f
Coluber tortuoſus iob.26.d
Columne celi contremiſcunt iob.26.c
Comederunt ducti ab helizeo 4.reg.6.e
Comederunt carnem populi michee.3.a
Comoda mihi tres panes luc.11.a
Comparatus ſum luto iob.30.c
Cōmunicatio ſanctiſpiritus 2.cor.13.d
Corde prudentꝭ requieſcit ſapīa puer.14.d
Cor regis in manu dñi puer.21.a
Cor tradet ad vigilandum ecci.39.a
Corda ꝑparate domino 1.reg.7.a
Corde creditur ad iuſticiam roma.10.b
Cornelius timens deum actuū.10.a
Cornua fecit ſedechias 2.para.18.c
Corripite inquietos 1.theſſal.5.c
Corrumpitur thamar a iuda geñ.38.c
Corrūpit thamar a fratre amnō 2.reg.13.b
Conſtruuntur putei genes.26.c
Conſeruus tuꝰ ſū ⁊ fratrū tuorū apoc.19.b
Cōſtans alo factꝰ ſum dixit eſdras 3.eſd.8.c
Cōſurge indue fortitudinē ſion eſa.52.a
Cōtra faciē potentꝭ noli reſiſtere ecci.4.d
Cōuertā feſtiuitates vr̄as i luctū amos.8.c
Conuertebant gentes cum rege ione.9.d
Conuertimini ad me zach.1.a
Conuocat princeps dauid 1.para.28.a
Conuerſus conſolatus es me eſa.12.a
Crede in ieſum ⁊ ſaluus eris actuū.16.f
Creſcite in gr̄a dñi nr̄i ieſu chriſti 2.pe.3.d
Criſpus archiſynagogꝰ credidit actuū.18.c
Cultrum ſtatue in gutture tuo puer.23.a
Cultri lapidei ꝓ circūciſione ioſue.5.a
Crudelia fiunt in iudeos 2.mach.6.a
Cuſtodes tabernaculi deſcribūt 1.pā.9.e
Currꝰ inimicorū dauid ſubuertat 2.reg.8.a
Cyro chriſto meo eſa.45.a
D De incipientibus a lr̄a D
Da mihi portionē ſubſtātie lu.15.c
Dānū negligit amicꝰ ꝓ a. pū.12.d
Dariꝰ fecit reedificare tē. i hierl̄z 1.eſd.6.a
Dariꝰ miſit eq̄tes cū zorobabel 3.eſd.5.a
Dathan ⁊ abiron abſorbuntur nūeri.16.e
Datus eſt mihi ſtimulꝰ carnis 2.cor.12.c
Dauid ꝑcuſſit cor ſuum 1.reg.24.b
Dragmas duodeci milia mi.iu. 2.ma.12.g
Decalogi repeticio deutero.5.a
Decem ꝑcepta dantur exo.20.a
Decem leproſi mundati luc.17.d
Decime ⁊ primicie dari debent deut.26.c
Decime dantur leuiticis 2.para.31.b
Decima pars eligitur neemiee.11.a
Deceperunt eos idola ſua amos.2.b
Decollatur iohannes baptiſta Mat.14.a
Decorticauit virgas iacob genes.30.f
Decor tyri vituperatur ezech.27.a
Dedit ipſū caput ſup oēs eccliaſ ephe.1.d
Dedit deus tempus penitētie apoca.2.f
Defert filius viuus matris vidue lu.7.b

Deleuit dñs regnum iſrael 4.reg.18.c
Delibatio ſi ſancta ⁊ maſſa roma.11.b
Demetri⁹ exaltauit ionathã 1.mach.11.c
Demoniacus mutus liberatur luc.11.b
Denari⁹ diurn⁹ dat laborãtib⁹ Mat.20.a
Deponentes mendacium ephe.4.e
Deſcribitur gens eſau geneſ.36.a
Deſignauit chriſt⁹.lxxij.diſcipulos lu.10.a
Deſiderat paul⁹ diſſolui ⁊ eẽ cũ chri.phi.1.d
Deſcendit pharao ad inferos ezech.31.b
Deuorat locuſta ſegetes exo.10.d
Deus ipſe veniet eſa.35.b
Deus verax roma.3.a
Deus operatur velle ⁊ pficere phil.2.b
Deo patri gloria phil.4.d
Deus pacem det vobis pacem 2.theſſa.3.d
Deus dirigat corda veſtra 2.theſſa.4.a
Deus non eſt acceptor pſonarum actuũ.10.e
Deus dat ſapientiã abundãter iacobi.1.c
Deum timete 1.pet.2.a
Deus autẽ omnis grẽ vocauit nos 1.pe.5.c
Deus angelis non pepercit 2.pe.2.a
Deum nemo vidit vnq̃ 1.ioh.4.c
Deus charitas eſt 1.ioh.4.c
Deum nõ videt q̃ malefacit 3.ioh.1.d
Dies magna domini veniet ſohpo.1.c
Dies feſtus azimorum luc.2.a
Dies dñi ſicut fur veniet 1.theſſa.5.a
Digito eiecit dñs demonia luc.11.c
Digne ambuletis vocatione ephe.4.a
Dignus eſt deus accipe gliam apo.4.d
Dignus eſt agnus q̃ occiſus ẽ apoca.5.c
Dñi fiunt a populo iſrael exo.32.a
Diligite inimicos veſtros luc.6.d
Dilige dominum deum tuum luce.10.e
Diligentib⁹ deũ oia coopãt i bonũ ro.8.e
Dilectio plenitudo legis roma.13.c
Diligite viri vxores veſtras ephe.5.e
Diligens fratrem in luce manet 1.ioh.2.b
Diligamus inuicem 1.ioh.4.c
Dimidiũ bonorum do paupib⁹ luc.19.b
Dina corrumpit a ſichen geneſ.34.a
Dioniſius ariopagata actuũ.17.g
Dipſas ſerpens in ſolitudine deutero.8.c
Diſputatio hieremie cum deo hiere.12.a
Diſputat paulus actu.24.g
Diſſenſio phariſeorum ⁊ ſaduceorum act.23.b
Diuiſiones gratiarum 1.cor.12.a
Diuites incidũt in tẽptatiões 1.timo.6.b
Diuorcia fiunt mulierum 2.eſdre.3.c
Docet ieſus diſcipulos in mõte Mat.5.a
Doctrina mea non eſt mea iohã.7.b
Docere mulieri non pmittit 1.timo.2.d
Doech ſacerdotes accuſat 1.reg.22.b
Dominus deus ſabaoth hieremie.11.d
Dominus dirigit corda vra 2.theſſa.3.a
Dominus ſtat ad iudicium eſa.3.c
Domus ſaltus fit 3.reg.7.a
Domus mea domus orationis lu.19.g
Donauit in pſona chriſti paul⁹ 2.cor.2.c
Donauit illi nomẽ qd ẽ ſup oẽ no. phi.2.b
Dormit noe denudat⁹: irriſus geneſ.9.c
Dormies ſup latus tuũ ſiniſtrũ ezech.4.a
Draco rufus habens capita ſeptẽ apo.12.a
Ducit in vxorem rebecca geneſ.24.g
Ducunt in bonis dies ſuos iob.21.b
Due mulieres fornicate ezech.23.a
Duo fouebuntur mutuo eccs.4.c
Duo mala fecit populus meus hiere.2.c
Duorum hominũ teſtimoniũ iohan.8.c
Duodecim filiorum iſrl bñdictio gen.49.a
Duodecim exploratores numeri.13.b
Duodecim aplos chriſtus vocat Mar.3.b
Duodecim porte ciuitatis apo.21.d
Dum tps habemus opemur bonũ gal.6.c
Durũ eſt ꝯ ſtimulum calcitrare act.9.a

De incipiẽtibus a lra E

Ecce virgo concipiet eſaie.7.c
Ecce ego mitto angelũ meũ mal.3.a
Ecce vir nomine zacheus luce.19.a
Ecce video celos apertos actuũ.7.g
Ecce venio cito apoca.3.c
Ecce vicit leo de tribu iuda apoca.5.b
Edenda de animalib⁹ mundis leuit.11.a
Edificium menſuratum ezech.40.b
Edictũ exijt a ceſare auguſto luc.2.a
Effundam ſup eos indignatiões ſopho.3.b
Effundite phialas ſeptem ire apoca.16.a
Egen⁹ fact⁹ chriſt⁹ ẽ cũ diues eẽt 2.co.8.b
Egypti domin⁹ ioſeph ꝯſtituitur geñ.41.f
Ego flos campi canticorum.2.a
Ego veni in nomine patris mei iohã.5.g
Ego ſum panis viuus iohan.6.e
Ego ſum lux mundi iohã.8.b
Ego ſum paſtor bonus iohã.10.b
Ego ⁊ pater vnum ſumus iohan.10.f
Ego lux in mundum veni iohan.12.g
Ego ſum via veritas ⁊ vita iohã.14.a
Ego ſtigmata ieſu i corpe meo por. gal.6.d
Ego ſum ieſus quem tu pſequeris act.9.a
Ego ſum alpha ⁊ o apoca.1.b
Ego ſum primus ⁊ nouiſſimus apoca.1.d
Egreditur noe de arca geneſ.8.d
Egreditur abraam de terra ſua geñ.12.b
Egredietur dñs ꝺ loco ſcto ſuo michee.1.a
Egrotat ezechias ⁊ curatur 2.para.32.f
Eleazar cadit ſub elephãte 1.mach.6.f
Elegerunt ſtephanum plenũ fide act.6.b
Elegit duodecĩ aplos chri. mat.19.a.lu.6.c
Elemoſyna exorabit p oĩbus i malo ecci.29.b

Tabula alphabetica

Elemoſyne cornelij aſcē.i ↄſpe.di	act.10.a
Eleuata ē nubes d tabnaclo ſede.	nu.10.b
Eliphas improperat iob	iob.4.a
Elimelech maritus noemi	ruth.1.a
Eliphas loquitur cum iob	iob.22.a
Elimus magus efficit cecus	act.13.b
Emitte agnum dominatorē terre	eſa.16.a
Empti enim eſtis ꝑcio magno	1.cor.6.d
Emuli accedunt ꝑ vim	neemie.13.a
Emulor vos dei emulatiōe	2.cor.11.a
Enea non eſt caro mea	iob.6.c
Enoch transfertur in paradiſum	geñ.5.c
Epiſcopatū deſiderās bonū op⁹	1.timo.3.a
Epiſtola artaxerxis regis	1.eſdre.7.b
Epiſtola mittit ſup q̄ſtione orta	act.15.d
Eplām mittit claudius felici	act.23.f
Erat ieſus eijciens demoniū	luce.11.b
Erat iohannes baptizans i ennō	ioha.3.c
Eratis aliquādo tenebre	ephe.5.b
Eratis ſicut oues errantes	1.pe.2.d
Erit mons domini ꝑparat⁹	michee.4.a
Erexit moyſes tabernaculum	numeri.7.a
Ero mors tua	oſee.13.d
Erūt numerant traſgreſſorib⁹	deu.28.b
Erunt hoīes ſeipſos amantes	2.timo.3.a
Eſau reprobat: iacob benedicit	geñ.27.d
Eſau acquiritur gratia	geñ.33.a
Eſca nos non cōmendat deo	1.cor.8.c
Eſto fidelis vſq; ad mortem	apoca.2.c
Eſtote imitatores dei	ephe.5.a
Eſtote factores verbi	iacobi.1.d
Eſtote prudentes	1.pe.4.b
Euangeliū iubet chriſt⁹ ꝑdicare	mar.vlt.d
Euāgelium glorie beati dei	1.timo.1.b
Eue peccatum quō incepit	geneſis.3.b
Euge ſerue bone	luce.19.c
Excuſatio inuitatorū	luce.14.d
Excuſſit neemias ſinū ſuum	neemie.5.c
Exerce te ad pietatem	1.timo.4.b
Exiui a patre ⁊ veni in mundū	iohā.16.f
Explanat legem moyſes	deute.1.a
Exploratores eligūt.xij.	numeri.13.b
Exploratores mittūt a ioſue	ioſue.2.a
Expecta me dies multos	oſee.3.b
Expecta me i die reſurrectiōis	ſopho.3.b
Exurge hierl'm ⁊ ſta in excelſo	baruch.5.b
Ezechias regnat ⁊ moritur	2.para.32.g
Ezechiel ꝑpha loq̄t ad ſenes	ezech.20.a
Ezechiel vidit ↄſpectū dñi	ecci.49.c
F De incipientibus a lra F	
Fabrica tēpli ſalomōis ici.	3.re.6.a
Fac vincula dic dñs ad hie.	hie.27.a
Facili⁹ camelus intrat ꝑ foramē	mat.19.c
Facta ſunt encenia	iohā.10.e
Facta eſt turbatio in via dñi	act.19.e
Fact⁹ ē nūer⁹ credētiū q̄nq; millia	act.4.a
Factus eſt terremot⁹ magn⁹	apoca.11.c
Factum ē ꝑlium magnū in celo	apo.12.b
Fames magna in egypto	geneſis.47.c
Fauū mellis comedit ſpōſus	canti.5.a
Febricitans curat a paulo	actuū.28.b
Fecerunt chriſto cenam martha	iohā.12.a
Fecerūt filij traſmigratiōis dedi.	1.eſd.6.d
Fecit chriſt⁹ flagellū de funiculis	iohā.2.c
Federis tabernaculum fit	exo.26.a
Fedus pepegi cū oculis meis	iob.31.a
Fedus cum romanis initur	1.mach.8.c
Federati ſignantur	neemie.10.a
Feſta celebrant ter in anno	exo.23.b
Feſta legalia quō fieri debebāt	leui.23.a
Feſtinem⁹ ingredi in illā requiem	heb.4.c
Feſtucam fratris videns	luce.6.f
Ficus boni ⁊ mali	hiere.24.a
Fides ē ſubſtātia ſperādarū rerū	heb.11.a
Fides ſine opibus mortua eſt	iacobi.2.c
Fidelis amicus fundamentū vite	ecci.6.b
Fidelis eſt deus q̄ remittit pctā	1.iohā.1.c
Fiduciam habemus ad deum	1.ioh.3.d
Fili quid feciſti nobis ſic	luce 2.g
Filij noe poſt diluuiū variāt	geñ.10.a
Filij iuda redeunt ſub cyro	3.eſdre.2.a
Filij aman ſuſpenduntur	heſter.9.b
Filios multos habuit dauid	1.para.3.a
Filie ſalphaad petūt hereditatē	nu.27.a
Finis meridiane plage	ioſue.15.b
Finis ꝑcepti charitas	1.timo.1.a
Flagris ⁊ taureis cruciatos	2.mach.7.a
Flet ꝑpls iſrl' volēs reūti i egyptū	nu.14.a
Flet popul⁹ peccata ſua	exo.33.b
Flet populus loquēte angelo	iudicū.2.a
Flent dauid ⁊ ionathas ſimul	1.reg.20.g
Flentes ſacerdotes añ altare	1.mach.7.f
Fleuit ezechias	4.regū.20.a
Fleuit ſup hieruſalē chriſtus	luce.19.f
Fletus ⁊ ſtridor dentium	luce.13.f
Flos de radice eius aſcendet	eſa.11.a
Flumina intrant mare omnia	eccē.1.b
Fluuius aque viue vt criſtallus	apo.22.a
Fluxus ſanguinis mundat	leui.15.d
Fons ortorū ⁊ lilium	canti.4.d
Fons cuius aque nō deficient	eſa.58.d
Fons iacob	iohan.4.a
Fontes duodecim aquarū	exo.15.d
Foſſas faciunt ꝑpter aquas	4.reg.3.c
Fratres ioſeph redeunt ad p'rem	geñ.45.g
Fraternitatis amatores	1.pet.3.b
Fraus contra iudam	2.machab.14.e
Fregit eneas cathenas	hiere.28.c
Frenum ponam in labijs tuis	eſa.37.f
Frenū ponam in maxillis tuis	ezech.38.a

Frons tua erea eſt eſa.48.a
Fructus ligni vite i medio padiſi geñ.2.b
Fructus ſpiritus eſt charitas gala.5.d
Fuga agar ⁊ iſmael geñ.16.c
Fuge peccatum vt colubrum eccl.21.a
Fuge a muliere extranea puer.2.c
Fugientes concupiſcentiã 2.pe.1.a
Funda dauid qua occidit golias 1.re.17.e
Fune pcinguntur renes iob.12.c
Fũdamẽta ciuitatꝭ ⁊ noĩa lapidũ apo.21.f
Fumus tormentoꝝ in ſecula apo.14.c
Furta qdruplicit reſtituunt exo.22.a

De incipientibus a lra G

Gabaon locꝰ expugnat ioſue.10.b
Gabriel angelꝰ appuit dañ. dañ 9.f
Gabriel angelꝰ mittit marie luce.1.c
Garrulam mulierem fuge puer.7.b
Gaudete: pfecti eſtote 2.corin.13.c
Gaudete in domino ſemp phil.4.a
Gaudemus ⁊ exultemus ei apo.19.b
Gladius acutus apoca.1.d
Gloriatio noſtra nõ eſt bona 1.corin.5.b
Gloriamur in deo roma.5.b
Gloriamur in ſpe ⁊ tribulatiõibus ro.5.a
Gloria viri eſt mulier 1.coꝛ.11.b
Glia nr̃a teſtimoniũ ↄſcie nr̃e 2.coꝛ.1.c
Gloria deo ⁊ imperium apo.1.b
Grando deſtruxit vineas exo.9.f
Gratia vobis ⁊ pax ab eo 2.coꝛ.1.a
Gratia ſaluati eſtis p fidem ephe.2.b
Gratia omnibus q diligunt ieſũ ephe.6.d
Gr̃a domini ieſu cũ oĩbus nobis apo.22.d
Gratias ago ſemp deo p vobis 1.coꝛ.1.a
Gratias ago deo meo phil.1.a
Gr̃as agimꝰ deo ſine ĩtermiſſiõe 1.theſ.2.c
Gr̃as agimꝰ tibi dñe deus noſter apo.11.d
Gr̃am dei in vacuũ nõ recipiatꝭ 2.co.6.a
Gr̃a; notam facimus vobis 2.coꝛ.8.a
Grandis numerus gentiũ dauid 1.pa.12.g
Grandis aq̃la alare ezech.17.a
Gratis euangeliũ euangelizaui 2.coꝛ.11.b
Gratis accepiſtis gratis date mat.10.a
Gratulatio vr̃a abundet i chriſto phil.1.d

De incipientibus a lra H

Haĩ oppidum capitur ioſue.8.a
Habet mlta bona i años po. lu.12.c
Habens angelꝰ thuribulũ aureũ apo.8.a
Habentes pontificem magnũ heb.4.d
Habuimus fiduciam in deo 1.theſ.2.a
Hec vidua plꝰmiſit ꝙ omnes luce.21.a
Hec eſt vita eterna iohã.17.a
Hec omnia opatur idem ſpũs 1.coꝛ 12.b
Hec mulier modo in adulterio iohan.8.a
Hec ẽ victoria q vincit mũdũ fi. 1.ioh.8.a
Heliſeus mittit ſal in vas nouũ 4.reg.2.d
Heli.1.R.2.3.4.cap.
Heliſeus pphta q̃ſi ignis eccl.28.a
Hereditas nr̃a eſt ad alienos threñ.5.a
Heredes dei ⁊ coheredes chriſti roma.8.c
Hereticum hoiem deuita titũ.3.c
Herodes occidit iacobum actuũ.12.a
Heſter regnat p vaſthi heſter.2.b
Hi ſũt duo oliue ⁊ duo cãdelabra apo.11.a
Hieruſalẽ q occidis pphetas luce.13.g
Hiericho ciuitas cadit ioſue.6.c
Hieremias iuenit arcã teſta. 2.mach.2.a
Hirã rex dat ligna ad templũ 3.reg.5.b
Hircus pugnat cum ariete dañ. 8.b.c
Hic peccatores recipit luce.15.a
Hic homo ciuis romanus actuũ.22.g
Hic ẽ verus deus ⁊ vita eterna 1.ioh.5.d
Hyacinthino vaſe oĩa iuoluũt nũeri.4.a
Hoc eſt pceptum meum 1.ioh.5.b
Hoc ſentite in vobis qđ et phili.2.a
Holocauſta p populo leui.16.b
Holofernes dux mittit iudith.2.b
Homicidiũ incognitũ iuenerit deute.21.a
Homo diues torquet labia ſua puer.10.a
Homo de terra creatus a deo eccl.17.a
Homo qdam incidit i latrones lu.10.e
Homo qdam erat diues luce.16.e
Hõ peti filiꝰ pditiõis antichriſtꝰ 2.theſ.2.a
Honeſtauit illũ in laboribus ſap.10.b
Honora patrem ⁊ matrẽ mat.15.a
Honorãs patrẽ iocũdabitur eccl.3.a
Honora medicũ ppt neceſſitatẽ eccl.38.a
Honorabile connubium heb.13.a
Horror ſempiternus inhabitat iob.10.d
Hoſpites ⁊ aduene ephe.2.d
Hoſpitales inuicem 1.pe.4.b
Hoſtia imolatur leui.1.a
Hoſtia pacificorum leui.3 a
Huiꝰ rei gr̃a flecto genua mea ephe.3.c
Huiꝰ rei gr̃a ego paulus vinctus ephe.1.a
Humiliamini in ↄſpectu dei iaco.4.c
Hũiliamini ſub potẽti manu dei 1.pe.5.b
Hũiliati ſapia exaltabit caput il. eccl.11.a
Humilibꝰ dat gr̃am deus iacobi.4.b
Hidropicus ſanatur lu.14.a
Iehu regnat 4.regũ.9.d
Hilarem datorẽ diligit deus 2.coꝛ.9.b

De incipiẽtibus a lra I

Iacob ⁊ eſau naſcunt geñ.25.c
Iacob ſeptẽ ãnis ſeruiuit geñ.29.d
Iacob receſſit a labã cũ vxoribꝰ geñ.31.c
Iacob luctat cu; angelo geñ.32.f
Iacob aſcẽdit i egyptũ ad ioſeph geñ.47.a
Iacob benedixit filios ſuos geñ.49.a
Iaſon ambigebat ſacerdotiũ 2.mach.4.a
Idola eſtimabant dij ſapie.15.a
Idola argẽti ⁊ auri abiciet hõ ĩ die eſa.31.b

Idola auferunt de t̄ra iuda ⁊ iſrl̄ 2.pa.5.b
Ieſu fili dauid miſerere mei luce.18.c
Ietro ſacerdos dat moyſi ↄſiliuȝ exo.18.c
Ignem veni mittere in terram luce.12.f
Ignis deuoꝛauit nadab ⁊ abiu leuit.10.a
Ignis ↄſumens q̄nquagenarios 4.re.1.c
Ignis cecidit ſup holocauſtum 2.para.7.a
Ignis egredit de aqua pingui 2.mach.1.d
Ignoꝛantie peccatum leuit.4.a
Iheruſalem q̄ occidis ꝓphetas luce.13.g
Ille ꝓbatus eſt quē de⁹ cōmēdat 2.co.10.d
Illuſoꝛes veni⁹ nouiſſimis dieb⁹ 2.pe.3.a
Illuſus et flagellatus ieſus iohan.19.a
Imitatoꝛes mei eſtote 1.coꝛ.11.a
Immolatur hoſtia leuit.1.a
Impꝛoperatio peccatoꝝ legis ſapie.2.d
In carne non ſm̄ carnem 2.coꝛ.10.a
Iair iudicauit iſrl̄.xxij.ānos iudicū.10.a
Incarcerantur paulus ⁊ ſyla act.16.c
Incitat dauid ſathan 1.para.21.a
Induite armaturam dei ephe.6.c
Infirmat quis inducat p̄ſbyteros iaco.5.c
Ingredit iudith ad holofernē iudith.10.d
Inimic⁹ vobis factus ſū veꝝ dicēs gal.4.c
Iniuriā q̄ facit recipiet ⁊c̄ colo.3.d
Iniq̄tas diuidit inter deū ⁊ nos eſa.59.a
Iniqua non ſūt faciēda i iudicio leui.19.g
Iniqui regnū dei nō poſſidebūt 1.coꝛ.6.b
Inobediētia vni⁹ facti ſūt multi pec. ro.5.b
In pꝛincipio erat verbum iohā.1.a
Intrauit arcam noe cum ceteris gen̄.7.b
Intrauit ieſus quoddam caſtellū lu.10.g
Intrabunt lupi rapaces act.20.f
Inuiſibilia dei a creatura mundi roma.1.c
Inuitat heſter regem ad ↄuiuiū heſter.5.c
Ioas regnauit in hieruſalem 4.reg.12.a
Ioachim ꝓdictus a hieremia hiere.22.e
Ioachim fit ſu⁹ nabuchodo. 4.re.24.a
Ioathan regnat ⁊ moꝛit 2.para.27.a
Ioiada coꝛonat ioas i regem 2.para.23.c
Iohēs ſuccedit ſimoni fratri 1.mach.16.d
Ionathas cum filio occidit 1.mach.12.g
Ioꝛdanis fluuius ꝑtranſitur ioſue.3.d
Ioſeph vendit hiſmaelitis gen̄.37.f
Ioſeph accuſatur a domina geneſ.39.c
Ioſeph domin⁹ egypti inſtituit geneſ.41.e
Ioſeph noſcitur a fratrib⁹ geneſ.45.b
Ioſeph moꝛitur geneſ.51.d
Ioſue confoꝛtatio ioſue.1.b
Ioſue memoꝛia fit ecci.46.a
Ioſias regnat 4.reg.22.a
Ioſaphat regnat 2.para.17.a
Ioſias bene ⁊ iuſte regnat 2.para.34.a
Iſmahel ⁊ agar fugiunt geneſ.16.b
Iſboſeth occidit doloſe 2.regū.4.a
Ipſe eſt pax noſtra ephe.2.c
Ipſe eſt caput coꝛpoꝛis eccleſie colo.1.c
Ipſe erit mihi filius apoca.21.b
Ite in caſtellū qd̄ cōtra vos eſt lu.19.e
Ira ſine miſericoꝛdia impijs ſapie.19.a
Ira dn̄i in miſcdia ↄuerſa ē 2.machab.8.a
Ira viri iuſticiā dei non opat iaco.1.e
Iram effundā quaſi aquam oſee.5.c
Iracūdia interficit ſtultum iob.5.a
Iracundus incendit litem ecci.28.b
Iſaac offertur ꝑ victima geneſ.22.b
Iubileus annus ſeruet leuit.25.b
Iubilatio eſdre ⁊ leuitarum 2.eſdre.9.g
Iudas dux efficitur iudicum.1.a
Iuda ſaluabit in diebus illis hiere.23.b
Iudex chꝛiſt⁹ viuoꝝ ⁊ moꝛtuoꝝ actuū.10.f
Iudicium duriſſimū q̄ p̄ſunt ſapie.6.a
Iudicium verum iudicate zacha.7.c
Iudiciū dei eſt ſm̄ veritatem roma.2.a
Iudicabo te ſm̄ vias tuas ezech.7.g
Iudicabo eum peſte ⁊ ſanguine ezech.38.g
Iudicat homo ex opibus iacobi.2.b
Iudiciū ſine miſcdia q̄ n̄ fecit miſe. ia.2.c
Iugum augmentauit roboā 2.para.10.b
Iugum imponunt apoſtoli actuū.15.c
Iurare nolite nec ꝑ celum ⁊c̄ iaco.5.c
Iurauit dominus i anima ſua amos.6.c
Ius regis ſtatuitur 1.regū.8.c
Iuſſit eos baptizari in noīe ieſu act.10.g
Iuſtus non abijt poſt aurum ecci.31.a
Iuſtus perit ⁊ nemo recogitat eſa.57.a
Iuſt⁹ ex fide viuit abachuc.2.a.roma.1.b
Iuſtus vir ſaluabit 1.pe.4.d
Iuſti fulgebunt ſicut ſol mat.13.f
Iuſti ſtabūt in magna ↄſtantia ſopho.5.a
Iuſte ⁊ vere vie tue apoc.15.b

De incipientibus a lr̄a L

Laboꝛa ſicut bon⁹ miles chꝛi. 2.ti.2.a
Lac caprarū ſufficiat i ci. ꝓu.27.d
Lachis oppidum capitur iudicū.18.b
Lamentatio ſare tobie.10.b
Lambunt aquam cum lingua iudicū.7.b
Lāguoꝛem breuē p̄ſcidit medic⁹ ecci.10.b
Lapidabantur ſtephanum actuū.7.g
Lapis angularis eſaie.28.d
Lapides duodecim de ioꝛdane ioſue.4.a
Lapides p̄cioſi notantur ezech.28.c
Laqueo capiuntur aues eccſ.9.c
Laus raguelis ⁊ alioꝛum tobie.8.b
Laudes dicunt deo angeli apoca.19.a
Laudes patrum memoꝛantur ecci.44.a
Laudat chꝛiſtus iohē baptiſtā mat.11.a
Lauerūt ſtolas ſuas i ſāguie agni apo.7.d
Lazarus infirmatur languens iohan.11.a
Ledet hoīes nō hn̄tes ſignū dei apoca.9.a

Legatū miſit dñs ad gētes. abdias.1.a
Legis ꝓcepta replicant̄ deu.6.a
Legit libꝛū legis eſdras neemie.8.a
Leo occidit̄ a ſamſone. iudi.14.b
Leo factus eſt magnus ezech.19.a
Leproſus mundat̄. lu.5.c
Leproſa eſt facta man⁹ moyſi exo.4.b
Leproſi ſepari iubent̄ ab aliis leui.13.b
Letare ſterilis q̄ nō paris gal.4.d
Leui dat̄ pars ſortis Joſ.21.a
Leuites q̄dā vxorē mortuā diuiſ. iudi.19.g
Lex dat̄ in monte ſyna. exo.20.a
Lex haberi dꝫ ſuſpēſa an̄ oculus deu.11.c
Lex ⁊ ꝓphete vſqꝫ ad iohānē lu.16.d
Lex ꝓpter trāſgreſſionē poſita eſt gal.3.c
Lex iram operatur Ro.4.c
Lex iuſto nō eſt poſita 1.thi.1.b
Libant regi celi ⁊ terre hiere.44.d
Liber ſignatus eſt eſa.29.d
Liber ſcriptus intus et foris apo.5.a
Librum ſume grandem tibi eſa.8.a
Libenter ſuffertis inſipiētes 2.coꝛ.11.d
Lignū bñdictū p q̄d fit iuſticia ſap.14.a
Lignū fumigās nō extinguet eſa.42.a
Lignū vitis igni datur ezech.15.a
Lignum vite fructus Gen.2.b
Ligua ignis ē vniūſa iniq̄tas Ja.3.b
Lingua priuat̄ nicanor 2.mach.15.f
Liſias vidit ⁊ fugit 1.mach.4.d
Littera occidit ſpūs viuificat 2.coꝛ.3.b
Littere noue mandant̄ heſter.16.a
Locuſta deuorat ſegetes exo.10.c
Lotis manibus manducare mar.7.b
Loq̄bāt̄ diſcipli v̄bū dei cū fidu. act.4.f
Lucas medicus vos ſalutat colo.4.d
Lucerna corporis eſt oculus Lu.11.e
Lucerna tenentes in manibus lu.12.e
Lucerne ponūt̄ circa tabernaculū nu.8.a
Lucifer cadit cun angelis eſa.14.c
Luctat̄ iacob cum angelo Gen.32.f
Luna facta ē nigra ſicut ſāguis apo.6.d
Lima ferrarius operatus eſt eſa.44.b
Lupus nō aſſocietur agno eccl.13.c
Lux ſolis ſeptempliciter eſa.30.f
Luxurioſa res vinum puer. 20.a
Luxerunt ſpecioſa p. ſtorum amos.1.a

De incipientibus a littera. M

Madiā habet multa pecora nu.32.a
Magna iudicia dñi ſapie.17.a
Magna ⁊ mirabilia opa tua apo.15.c
Maieſtas dñi ingreſſa eſt tēplū ezech.43.a
Maior horū eſt charitas 1.coꝛ.13.d
Maior corde noſtro deus 1.io.3.d
Mala dant̄ malis leui.26.p totum
Maledictionibus dicat̄ amen. deu.27.c
Maledictiones domini malach.2.a
Maledixit iob diē natiuitatis ſue iob.3.a
Manna pluit de celo exo.16.c
Manaſſe tribui ſors dat̄ Joſ.17.a
Manaſſes rex regnat 4.reg.2.a
Mādatū nouū chriſt⁹ dat dilec. ioh.13.b
Manet hieremias cū godolia hiere.40.b
Manſuetus eſto audiēdi v̄bū dei eccl.5.c
Manib⁹ meis deſcripſi te eſa.49.d
Manus ſcribit in pariete dan.5.a
Manus arida ſanat̄ lu.6.b
Mardocheus veſtes ſcidit heſter.4.a
Marcū adduc tecū q2 mihi vtil̄ 2.thi.4.a
Maria ſoror aaron lepra ꝑcutit̄ nu.12.c
Maria optimā ꝑtē elegit lu.10.g
Matathias pugnat 1.mach.2.a
Mel ionathas comedit 1.reg.14.d
Melchiſedech ſacerdos heb.7.a
Meli⁹ ē habere parū cū iuſticia puer.16.b
Meli⁹ ē ire ad domū luct⁹ eccl̄s.7.a
Melius eſt nubere q̄ vri 1.coꝛ.7.b
Memēto vnde excideris apo.2.b
Memento creatoris tui eccl̄s.12.a
Memoris ſermo exterminat ſap.16.b
Memoria cōparat̄ cineri Job.13.b
Memoriā veſtrā facio i oꝛonib⁹ phi.1.a
Mendaciū locut⁹ es nō viues zach.13.b
Mendicus noīe lazarus lu.16.e
Mens iuſti meditabit̄ puer.15.d
Menſura pcti plagarū deu.25.a
Menſuratio p q̄ttuor vēt⁹ ezech.42.a
Mentiri noli v̄bis tuis eccl.7.b
Meū eſt argentū ⁊ aurū aggei.2.b
Michas fecit ſculptile iudi.17.a.b
Michael cōſurget principes dan.12.a
Michael ⁊ angeli ꝓliabant̄ apo.12.b
Migrāt filij in captiuitate nee.5.a
Mihi aūt abſit gloriari gal.6.b
Mihi viuere chꝛiſtus eſt phi.1.c
Mille āni ſic̄ dies vn⁹ apd̄ dñm 2.pe.3.b
Militia ē vita hoīs ſup terrā iob.7.a
Milui congregati ſunt eſa.34.d
Miluus cognouit tp̄s ſuū hiere.8.c
Minat̄ dñs domui iſrl̄ ezech.6.a
Miracula ieſu chꝛiſti lu.7.a.b
Miphiboſeth occurrit i occurſū 2.re.19.d
Miſereoꝛ ſup turbā dicit chꝛiſt⁹ mar.7.a
Miſit ſedechias ad hieremiā hiere.21.a
Miſſus eſt angelus gabꝛiel lu.1.c
Mitte falcē tuā ⁊ mete apo.14.d
Mittit̄ hieremias in lacū hiere.38.b.
Moab ꝓphetizas hieremias hiere.48.a
Modeſtia veſtra nota ſit oīb⁹ phi.4.a
Modicum ⁊ videbitis me ioh.16.d
Monet ioſue ꝓplm ad legē ioſ.23.d

Mons dom⁹ dñi ī vertice eſa.2.a
Montes iſrl audite vbū dñi ezech.36.a.
Moriar dicebat moyſes in hac deu.4.c
Morior en erit dñs vobiſcū geñ.48.d
Moritur ſara geñ.23.a
Moritur ioſeph geñ.vl.d
Moritur ieſus in cruce iohan.19.f
Mors madianitis īferł ꝓpł idolū nu.31.a
Mors ioſue ſepulti ioſue.24.f
Mors filiorum heli 1.reg.4.c
Mors ſaulis nūciaꝛ dauid. 2.reg.4.c
Mors tobie tobie.14.d
Mors nō tardat eccl.14.b
Mors ꝑ feneſtras vr̄as deſcēdit hiere.9.f
Mortales ſum⁹ ſimiles vobis act.14.c
Mortificate mēbra vr̄a coł.3.a
Mortificatio chriſti ſꝑ ī corpe 2.co.4.c
Mortuus ⁊ chriſt⁹ ꝓ nobis 2.coꝛ.5.c
Mortui ſepeliāt mortuos ſuos lu.9.g
Mortui eſtis ⁊ vita vr̄a in chriſto coł.3.a
Mortui in chriſto reſurgēt pmi 1.theſ.4.d
Moyſes timuit pharaonē exo.2.c
Moyſes cecinit carmē dño exo.15.a
Moyſi iterū danł tabule exo.34.a
Moyſes moritur deu.34.b
Moyſes exaltauit ſerpentē iohan.3.b
Moyſes dilect⁹ deo ⁊ hoibus eccl.45.a
Mulierē fortē quis inueniet. puer.31.b
Mulier erat in ciuitate peccatrix lu.7.e
Mulier ſamaritana iohan.4.a
Mulier amicta ſole ⁊ luna apo.12.a
Mulier ebria de ſāguine ſctōꝝ apo.17.b
Mulier circūdata purpura apo.17.a
Mulieres ſequebanł chriſtū lu.8.a
Mulieres in eccleſia taceant 1.coꝛ.14.g
Mulieres viris ſubdite ſint ephe.5.e
Multi vocati pauci electi mat.20.b
Multipharie loquēs de⁹ pr̄ib⁹ heb.1.a
Multa ſigna faciebāt apłi act.2.g
Multitudinis credētiū cor vnū act.4.f
Mūdus trāſit ⁊ ꝯcupia eius 1.iohā.2.c
Mūdus tot⁹ poſit⁹ eſt ī maligno 1.ioh.5.d
Mūdaꝛ tēplū ab alienigenis nee.13.d
Mūdem⁹ nos ab oī ī inqnamēto 2.co.7.a
Mares nati ebulliūt 1.regū.5.b
Murus ciuitatis cōpleł neemie.6.d
Murmur erat in turba iohan.7.e
Muſcarū plaga exo.8.f
Muſce morientes eccs.10.a
Muſica ⁊ vinū letificant cor eccl.40.c
Mutuū nō recipiēdum deu.15.b

N De incipientibus a littera N

Naamā mūdaꝛ a lepra 4.reg.5.d
Nabal inſipiens moriꝛ 1.reg.25.f
Nabuchodonoſor venit hierlm 4.re.25.a
Nabuzardā trāſfert iudam hiere.52.c
Naſciꝛ dñs ieſus chriſtus mat.1.d
Nathan querit iudiciū a dauid 2.re.12.a
Nathan ꝓphetizat 1.para 17.a
Nauim ſimonis intrat ieſus lu.5.a
Nazaren⁹ nō bibit vinum num.6.c
Ne multū loq̄ris cū ſtulto eccl.22.b
Ne q̄s vos decipit ꝑ philoſophiā coł.2.b
Ne q̄s malū ꝓ malo reddat 1.theſ.5.c
Ne comedatꝭ q̄ imunda ſunt deu.14.a
Nechoa rex egyptioꝝ ꝑcutiꝛ 2.pa.35.c
Nec circūciſio aliq̄d valet gal.6.d
Nec requiē habēt in ſecła ſcłoꝝ apo.14.c
Neceſſaria tabernacłi daꝛ a ppło exo.35.b
Nemo pōt duob⁹ dñis ſeruire mat.6.c
Nemo bon⁹ niſi ſolus deus lu.18.d
Nemo carnē ſuā odio habuit ephe.5.f
Nemo vos decipiat in ſublimitate coł.2.a
Neq3 aliqn̄ fuim⁹ ī ſmōe adula. 1.theſ.2.a
Nicanor cecidit in ꝑlio 1.macha.7.g
Nicanor capiꝛ ⁊ ligua priuaꝛ 2.mach.15.f
Nihil aſpexit in terra ſine cauſa hiere.4.f
Nihil interrogātes ꝓpter ꝯſciam 1.co.10.f
Nicodem⁹ princeps iudeoꝝ iohā.3.a
Niſi ſigna ⁊ ꝓdigia videritis iohan.4.g
Nix de celo deſcēdet eſa.55.c
Nocte dd venit ad caſtrū ſaulis 1.re.26.b
Nocte de⁹ apparuit ſalomoni 2.pa.1.b
Noe ⁊ vxor ei⁹ intrāt in arcā geñ.7.b
Nolo mortē peccatoris ezech.18.g.33.c
Noli altū ſapere ſed time ro.11.c
Nolite iudicare mat.7.a
Nolite ante tp̄s iudicare 1.coꝛ.4.a
Nolite inebriari vino ephe.5.d
Nolite pr̄es filios ad iracūdiā ꝓuo. eph.6.a
Nolite mētiri inuicem colo.3.b
Nolite diligere mundum 1.iohā.2.b
Nolite omni ſpiritui credere 1.ioh.4.a
Nolum⁹ vos ignorare d dormiē. 1.theſ.4.c
Nomē dñi turris fortiſſima puer.18.b
Nomē bonū meli⁹ diuitijs puer.22.a
Noia fortiū in bello ponunł 2.re.23.a
Noia tribuū a finib⁹ aquilōis ezech.48.a
Nomina apoſtolorum lu.6.c
Noia vr̄a ſcripta ſūt in celis lu.10.d
Nō des mulieri ptātem eccl.9.a
Nō duplices ſermones eccl.42.a
Nō aufert dñs oculos a iuſto iob.36.a
Nō tacebo ſed reddā iniq̄tatē eſa.65.a
Nōne hic eſt filius ioſeph iohan.6.e
Nō plus ſapere q̄ oportet ſapere ro.12.a
Nō turbeł cor veſtrum iohan.14.a
Nō efficiamur inanis gl̄ie cupidi gal.6.a
Nō eſt ī iuſtus de⁹ vt obliuiſcaꝛ heb.6.b
Nō omnium eſt fides 2.theſſa.3.a

Nõ habem⁹ hic ciuitatē manētē heb.13.c
Non eſt veſtrum noſſe tēpora act.1.a
Nõ fecit chriſt⁹ pctm̄ nec dol⁹ iuē. 1.pe.2.d
Nõ reddētes malū ꝓ malo 1.pe.3.b
Non indoctas fabulas ſecuti 2.pe.1.c
Nõ diligam⁹ vbo nec lingua 1.ioh.3.d
Nõ eſuriēt neqꝫ ſitient apo.7.d
Noſtra cõuerſatio in celis eſt phi.3.d
Notū mihi factū ē ſacramentū eph.3.a
Nouē inſuſpicabilia cordis ecci.25.a
Nox nõ eſt illic apo.21.g
Nubāt mulieres ſuis tribub⁹ nu.36.c
Nubes tetigit tabernaculū exo.40.d
Nudus ꝛ diſcalciatus iuit eſaias eſa.20.a
Numerat̄ ppl̄s in deſerto nu.1.a.ꝛ.26.a
Numeratio ppl̄i ꝛ ciuitatum 1.pa.23.a
Numerus mēſiū hois apud deū iob.14.a
Numer⁹ filioꝝ iſrl̄ vt arena mar̄ oſee.1.d
Nūer⁹ ſignatoꝝ cētū xliiij milia apo.7.a
Numiſma cenſus mat.22.b
Nūciat mardoche⁹ eunuchoꝝ edi. heſ.12.b
Nūciat̄ ſtat⁹ filioꝝ iſrl̄ holoferni iudit.5.a
¶ De incipientibus a littera O
O Altitudo diuitiarū ro.11.d
Obedierūt pri filij rechab hie.35.a.b
Obedite filij parētib⁹ veſtris ephe.6.a
Obedite ꝓpoſitis veſtris heb.13.c
Obedire oportet mag̃ deo ꝙ hoib⁹ act.5.e
Obeth parit ipſa ruth ruth.4.d
Oblatio iugis ꝑcipit̄ nu.28.a
Oblatio iuſti impinguat altare ecci.35.b
Oblationes aialiū ezech.46.a.b
Obſeruant̄ feſta ſolennia deu.16.a
Obſedit holofernes bethuliā iudith.7.a
Obſeruat̄ vent⁹ ꝛ nõ ſeminat̄ eccſ.11.b
Obſcuratū eſt aurū tre.4.a
Obſes fuit rome antiochus 1.macha.1.b
Obſcurat⁹ eſt ſol ꝛ aer apo.6.d
Occidit̄ adadezer a dauid 1.pa.10.a
Oculus vulturis nõ ē intuit⁹ iob.28.d
Oculos iuda direxerūt in deū 2.pa.20.c
Ochozias regnat 2.pa.22.a
Offerens q̄d facere debeat leui.2.a
Offert ſaul munera 1. regum.13.b
Offerte mane victimas vr̄as amos.4.b
Officia ſacerdotū ꝯſtituunt̄ 2.pa.23.a
Og rex baſan occidit̄ deu.3.a
Ollā ſuccenſam vidit hieremias hier.1.c
Oleum vidue auget̄ 4.reg.4.b
O mater mea ve mihi hiere.15.c
O mors quā amara ē memoria ecci.41.a
O mucro dn̄i vſqꝫ q̄ nõ requieſc̄ ? hie.47.d
Omnis potētatus breuis ecci.10.b
Ois ppl̄s debabat dare p̄mitias ezech.45.a
Omnis lex vno ſermone cõplet̄ gal.5.c
Ois ſcptura diuinit⁹ iſpirata vtil̄ 2.thi.3.d
Ois pontifex ex hoib⁹ aſſūptus heb.5.a
Ois qui in deo manet nõ peccat 1.iohā.3.a
Ois qui odit fratrē ſuū homicida ē 1.io.3.c
Omne verbū in ore duoꝝ vel triū 2.co.13.a
Omne datū optimū deſurſū eſt iac.1.c
Omne genu flectat̄ in noie ieſu phi.2.b
Omnes in adā moriant̄ 1.co.15.c
Omnes q̄dē reſurgemus 1.coꝝ.15.g
Oēs filij dei eſtis per fidem gal.3.d
Oēs q̄ ſua ſunt q̄rūt nõ q̄ ieſu phi.2.c
Omnibus omnia fact⁹ ſum 1.co.9.d
Omnia verbo ſuo fecit deus ſap.9.a
Oia fecit i põdere nūero ꝛ mēſura ſap.11.d
Omnia ꝑ ipm̄ facta ſunt iohā.1.a
Oia in figura cõtingebāt illis 1.co.10.c
Oia poſſibilia ſunt credēti mar.9.d
Omnia in gl̃iam dei facite 1.co.10.g
Oia honeſte ꝛ ſm̄ ordinē fiāt i 1.co.14.g
Oia in noie ieſu facite colo.3.c
Oia ꝓbate q̄d bonū ē tenete 1.theſ.5.d
Oia munda mūdis titū.1.d
Oia facite ſcd̄m exemplar heb.8.b
Onus babylonis deſcribit̄ eſa.13.a
Onus moab deſcribit̄ eſa.15.a
Onus damaſci eſa.17.a
Onus deſerti eſa.21.a
Onus vallis viſionis eſa.22.a
Onus tyri deſcribit̄ eſa.23.a
Opera ſex dierum geñ.1.a
Opera carnis gal.5.d
Opera illoꝝ ſequunt̄ illos apo.14.c
Operatus ē petro i apl̄atu gal.2.b
Oppida leuiticoꝝ nu.35.a
Oportet māifeſtari an̄ tribunal 2 co.5.b
Oportet ep̄m ſine crimine eſſe 1.thi.33.a
Opus grāde edificat̄ neemie.4.d
Opus ſuum ꝓbet vnuſquiſqꝫ gal.5.a
Orabo ſpiritu ꝛ mente 1.co.14.c
Oraculū fit in tabernaculo exo.37.a
Ordo tabernaculi exo.35.b
Ordo collectarum 1.coꝝ.16.a
Orat ſalomon ꝓ populo 3.reg.8.c
Orat hieremias ꝓ populo hiere.42.a
Orat baruch cū alijs baruch.2.c
Orat daniel in lacu leonum dañ.14.g
Oratio eſdre 1.eſdre.9.b
Oratio neemie neemie.9.b
Oratio iudith ad deum iudith.13.a.ꝛ.9.a
Oratio mardochei ad deum heſter.13.c
Oratio heſter ad deum heſter.14.a
Orō abachuc ꝓ ignorantijs abacuc.3.a
Oratio dominica.ſ. pater noſter .mat.6.b
Oratio chriſti ꝓ apl̄is ad patrē ioh.17.a
Oratio fidei ſaluabit infirmū iaco.5.c

Oratiõi debemꝰ instare vigilãtes col.4.a
Orieꝭ sol iustitie timẽtibꝰ malach.4.a
Os loquiꝭ ex abũdantia cordis lu.6.ſt
Oſſa ioſeph tulit moyſes secũ exo.13.d
Oſſa ſaulis regis ſepeliunꝭ 1.reg.31.d
Oſſa regis principũ eiicienꝭ hiere.8.a
Oſculo filiꝰ hominis tradiꝭ lu.22.e
Oſculo eſdre ⁊ darij 3.eſdre.4.f
Oſtendit mihi ieſũ ſacerdotẽ ma. zach.3.a
Ouis cadit in foueã die ſabbati mar.12.a
Oza percũtitur 2.reg.6.b
Ozias rex moritur 1.pa.26.a
De incipientibꝰ a littera. P
P Acem ſequimini cũ oibꝰ heb.12.g
Pacificoꝝ hoſtia dꝫ imolari leui.3.a
Pacificãs p ſãguinẽ crucis Colo.1.c
Patiẽtes eſtote vſqȝ ad aduẽtũ dñi iac.5.b
Patientia vobis neceſſaria ẽ heb.10.g
Pacientia opus pfectũ habet Jacobi.1.a
Panis viuꝰ ego ſũ dicit chriſtꝰ ioh.6.e
Panis deficit ſauli 1.reg.9.b
Parabola de lignis ⁊ oliua iudi.9.b.
Parabola ſeminis mar.4.a
Paraclytꝰ ſpũſſctũs quẽ mittet ioh.15.d
Paraclytũ aliũ dabit vobis ioh.14.b
Paraclytus ſanaꝭ mar.2.a
Pars bona mulier bona eccl.26.a
Pars q̃nta daꝭ regi egyptij Gen.47.e
Parit ſara iſaac Gen.21.a
Partus v̄ginis marie lu.2.a
Paruulus natus eſt nobis eſa.9.b
Paſca iubet ozias celebrare 3.eſdre.1.a
Paſca noſtrũ imolatꝰ ẽ chriſtꝰ 1.co.5.b
Paſſio chriſti in cruce mat.27.d
Pater noſter dominica oratio mat.6.b
Pater omne iudiciũ dedit filio ioh.5.d
Pater diligit filiũ oia ei demõſtrat Jo.5.d
Pater miſcdiarũ deꝰ ⁊ ↄſolatiõis 2.co.1.a
Pactũ cõfirmat moyſes deu.29.a
Paulus quõ cõuerſus eſt ad fidẽ act.9.a
Paulo pphetat agabꝰ ligationẽ act.21.c
Pacẽ pphetãt ⁊ nõ eſt pax ezech.13.c
Pax pax dicunt ⁊ nõ eſt pax hiere.8.d
Pax nõ eſt impijs dicit dñs eſa.48.d
Pax huic domui dicite lu.10.a
Pax dei exuperat oẽm ſenſum phi.4.b
Peccatũ ade ⁊ eue Gen.3.b
Peccatum cognoſciꝭ p legem Ro.7.b
Peccatũ idolatrie deflet pplˀs iſrꝭ exo.33.a
Pctã nr̃a chriſtꝰ ptulit i corpe ſuo 1.pe.2.d
Pctã babylõ peruenerũt vſqȝ ad ce. apo.18.b
Pecunia tua ſit tecũ i pditionẽ act.8.d
Pedes euãgelizãtiũ pacẽ naum.1.d
Peius operati ſunt q̃ p̄res hiere.16.c
Penas dabũt i interitu eẽnas 2.theſ.1.c
Penitẽtiã ſi nõ habuerit ꝑibitꝰ lu.13.a
Peperit maria filiũ pmogenitũ lu.2.a
Pepit filiũ q̃ recturꝰ erat oẽs gẽ. apo.12.b
Peregrinamur dũ ſumꝰ i corpe 2.co.5.b
Peregriatꝰ ẽ elimelech tpe famis ruth.1.a
Percuſſit iob ipe ſathan vlcere iob.2.b
Percuſſit angelꝰ cẽtũ milia hiere.37.g
Pcutiꝭ domus achab a iehu 4.reg.10.c
Perijt ſanctus de terra michee.7.a
Perſonarũ acceptor nõ ẽ deꝰ ephe.6.b
Peſtis pter pctũ dauid venit 2.re.24.c
Petitio auxilij a deo a pplo iuda iudic.6.d
Petra dat aquã in deſerto exo.17.d
Petra autem eſt chriſtus 1.co.10.a
Petrus ſeruabaꝭ in carcere act.12.a
Pietas ad omnia valet 1.Thi.4.c
Piger vult ⁊ non vult puer.13.a
Piger vſqȝ quo dormis puer.24.d
Piſcem trahit tobias de aqua to.6.a
Piſcis deglutit ionam ione.2.a
Piroꝝ incacumĩe pcuſſit dd 1.pa.14.d
Plaga muſcarum exo.8.f
Plangit dauid mortẽ ſaulis 2.reg.1.c
Plangent ſup ſe oẽs tribꝰ terre apo.1.b
Plangũt ppti ſup pharaonẽ ezech.32.a
Pluit manna in deſerto exo.16.c
Pluit oratione ſamuelis 1.re.12.c
Pluuiam petite a dño i tpe zach.10.a
Polutio ſomnij deu.23.b
Ponã oculos meoſ ſup eos i ma. amos.9.b
Popule meꝰ q̃d feci tibi michee.6.a
Porci ſubmerguntꝭ in mari mar.5.b
Porri deſideranꝭ a filijs iſrꝭ nu.11.b
Porta hec clauſa erit in eternũ ezech.44.a
Porte edificanꝭ in hierlm neemie.3.a
Poſſedit dñs ſapiẽtiã i initio viaꝝ puer.8.c
Poteſtas ois eſt a deo Ro.13.a
Potẽs ẽ deꝰ depoſitũ meũ ſuare 2.thi.1.c
Preceptũ ne colliganꝭ ligna nu.15.e
Precepta decem danꝭ exo.20.a
Precepta multa danꝭ pplo exo.21.a
Predeſtinatus chriſtꝰ filiꝰ dei Ro.1.a
Predicatio chriſti in monte mat.5.a
Predicas nõ furari ⁊ furaris ro.2.c
Preliũ magnũ factũ ẽ in celo apo.12.b
Premia operũ in fine mũdi mat.25.d
Prepoſiti ſalomonis inſtituunꝭ 3.re.9.d
Preterit figura huiꝰ mũdi 1.coꝝ.7.f
Primitie tollunꝭ ab vltroneis exo.25.a
Primogenita egypti occidunꝭ exo.12.d
Principiũ ſũ qui loquor vobis ioh.8.d
Probatica piſcina ioh.5.a
Prophetauit aggeꝰ ⁊ zacharias 1.eſdre.5.a
Prophetia ↄtra babylonẽ hiere.50.a
Prohibitio ne fiat tẽplũ 3.eſdre.2.c

Proiectꝰ ē draco magnꝰ apo.12.b
Propagines tres:tres dies ſūt geñ.40.c
Propiciatorium fit exo.37.a
Prouideamꝰ bona nō ſolū corā 2.co.8.d
Proximū erat paſca iudeoꝝ io.11.g
Prudentiꝰ carnis mors eſt ro.8.a
Pſallat dauid ante arcam 1.para.15.d
Puer iſrl̄ dilexi eum oſee.11.a
Puellā mortuā ſuſcitauit chriſtꝰ lu.8.g
Puerorum circumciſio geñ.17.b
Puluerem poſuerūt ſup capita tre.2.c
Punitio pctōꝝ quō fieri debet leui.5.a
Purgaꝛ ⁊ repaꝛ templum 2.machꝫ.10.a
Purgatio marie ſm legē moyſi lu.2.c
Purgatio partꝰ pueroꝝ leui.12.a
Purpureas veſtes aaron exo.39.a
Putabaꝛ ieſus filius ioſeph lu.3.e
Putei cōſtruuntur geñ.26.d
Pharao augit populū iſrl̄ exo.5.b
Pharao ſubmerſus eſt in mari exo.14.g
Pharao vidit ſomniū geñ.41.a
Pharaonē timuerit moyſes exo.2.c
Phaſe ſolēniter celebraꝛ a ioſia 4.reg.23.e
Phaſe in deſerto celebraꝛ nu.9.a
Phogor idolum fit a populo nu.25.d
Phariſeus orat in templo lu.18.b
Phiale fiunt ꝑ ſalomonē 2.para.4.c
Phitonicus oīs moriaꝛ leui.20.d
Phitones nō cōſules deu.18.b
Phitoniſſa ꝯſuliꝛ a ſaul 1.reg.28.b
Phul rex aſſyriorum 4.reg.5.d

De incipientibus a littera Q

Quā bonꝰ ⁊ ſuauis es dñe ſap.12.a
Quāta audiuimꝰ fctā i ca. lu.4.d
Quāto maior es tāto hūilia te eccl.3.c
Quāto tpe heres paruulus eſt gal.4.a
Quātū gloriſicauit ſe tm̄ date ei apo.18.b
Quare dñe taces ꝯculcāte ipio aba.1.a
Quare hoc vngētū nō venijt ioh.12.a
Quaſi oliua ſpecioſa eccl.24.b
Quadragita ānis ē tēplū edificatū ioh.2.d
Quattuor ventos vidit daniel dañ.7.a
Quattuor animaliū vultus ezech.1.c
Quattuor quadrige egrediētes zach.6.a
Quattuor aialia plena oculis apo.4.b
Quattuor aialia in medio ſenioꝝ apo.5.b
Que ſeminauerit homo hec metet gal.6.b
Que ſurſum ſunt querite colo.3.a
Que vidimꝰ ⁊ audiuimus act.4.d
Quecūqꝫ ſcripta ſunt ad noſtrā ro.15.a
Quē diligit dñs caſtigat heb.12.b
Quē deꝰ ſuſcitauit ſolutꝭ doloribꝰ act.2.d
Quercu ſuſpēdiꝛ abſolon 2.reg.18.b
Querebāt iudei ieſū interficere ioh.7.c
Querebāt eū apphendere ioh.7.g
Querēt hoīes mortē ⁊ nō inuenient apo.9.b
Querere nolite qd māducemꝰ lu.12.d
Queſiui quem diligit aia mea cañ.3.a
Qui vos audit me audit lu.10.e
Qui deſurſum venit ſup oēs eſt ioh.3.d
Qui intrat ꝑ hoſtiū paſtor ē ioh.10.a
Qui amat aiam ſuā ꝑdet eā ioh.12.d
Qui diligit me ſmōes meos ſuat ioh.14.c
Qui altari ſuiūt cū eo ꝑticipēt 1.coꝝ.9.b
Qui ꝑce ſeminat ꝑce ⁊ metet. 2.co.9.b
Qui gloriaꝛ in dño gloriet 2.coꝝ.10.c
Qui dilexit me tradit ſe ꝓ me gal.2.d
Qui chriſti ſūt carnē ſuā crucifix. gal.5.d
Qui exiſtimat ſe aliqd eſſe gal.6.a
Qui deſcēdit ipſe ē q ⁊ aſcēdit ephe.4.b
Qui eſt imago dei inuiſibilis colo.1.b
Qui eripuit nos d ptāte tenebraꝝ colo.1.b
Qui aūt oīa creauit deꝰ eſt heb.3.a
Qui totā legē ſuauerit offendēs iaco.2.b
Qui dicit i chriſto manere deꝫ 1.ioh.2.a
Qui odit fratrē ſuū i tenebris ē 1.ioh.2.b
Qui facit pctm̄ ex diabolo ē 1.ioh.3.b
Qui nō diligit manet in morte 1.ioh.3.c
Qui timet ñ ē ꝑfectꝰ i charitate 1.ioh.4.d
Qui nō manet i doctrīa chriſti ⁊c. 2.ioh.1.c
Qui bñfacit ex deo eſt 3.ioh.1.d
Qui hꝫ aurē audiēdi audiat apo.2.b
Qui i gladio occidit gladio occi. apo.13.c
Qui cū mulieribꝰ ñ ſūt coiqnati apo.14.a
Quicūqꝫ baptizati eſtꝭ chriſtū idui. gal.3.d
Quinqꝫ panibꝰ ſatiaꝛ turba lu.9.b
Quinqꝫ viros habuiſti ioh.4.c
Quinqgīta ānos nōdū habes ioh.8.g
Quindecim dies māſit paulꝰ cū pe. gal.1.d
Quinqꝫ panes hordeacei ioh.6.a
Quis ē iſte inuoluēs ſnīas iob.38.a
Quis eſt iſte qui venit d edom eſa.63.a
Quis ex vobis habēs cētū oues lu.15.a
Quis arguet me de peccato ioh.8.f
Quis nos ſepabit a charitate ro.8.f
Quis iſirmaꝛ ⁊ ego nō infirmorꝭ 2.co.11.g
Quis ꝓhibet me baptizari dicꝫ eu. act.8.g
Quis nō timebit te o dñe? apo.15.b
Quodcūqꝫ faciꝭ ex aīo opamini col.3.d
Quō hic litteras ſcit ioh.7.b
Quō ꝓdicabūt niſi mittanꝛ ro.10.c
Quomodo caute ambuletis ephe.5.d
Quoꝝ deꝰ vēter ē finis interitꝰ phi.3.d
Quos ꝓdeſtinauit hos ⁊ vocauit ro.8.f
Quos ego amo arguo ⁊ caſtigo apo.3.d

De incipientibꝰ a littera R

Rachel plorat filios ſuos hiere.31.c
Radix oīm maloꝝ cupi. 1.thi.6.b
Rami oliuarū portanꝛ mat.21.a
Ramos palmarū acceperūt ioh.12.b

Rapſaces loq̄t ꝯ dñm blaſphe. eſa.36.a
Rebecca ducit᷑ in vxorem geñ.24.g
Rebecca generat iacob ⁊ eſau geñ.25 c
Rebecca nutrix morit᷑ geñ 35.b
Recedite ab idolis ezech.14.b
Recõciliati ſumꝰ ꝑ mortẽ ꝑ mortẽ ro.5.b
Rector ſi poſitꝰ es noli extolli eccl.32.a
Rectores orbis deos putauerũt ſap.13.a
Recũbe in nouiſſimo loco lu.14.b
Redemiſti nos deo in ſãguine tuo apo.5.c
Redẽpti eſtis nõ auro ⁊ argẽto 1.pe.1.d
Reddite q̃ ſunt ceſaris ceſari lu.20.d
Regnare facit deꝰ hypocritã ꝓpt iob.34.d
Reges q̃ttuor vincunt᷑ ab abraã geñ.14.c
Regẽ videbũt ĩ decore ſuo eſa.33.c
Regẽ volebãt facere chriſtũ iohã.6.b
Regnũ dei intra vos eſt lu.17.e
Regnũ dei nõ in ſermõe ſꝫ ꝟtute 1.co.4.d
Regina auſtri ſurget in iudicio lu.11.d
Reguli filiꝰ infirmabat᷑ ioh.4.g
Regina ſaba venit a finibꝰ terre 2.pa.9.a
Remoue a te os prauũ ⁊ tace puer.4.d
Renouamini ſpiritu mẽtis vr̃e ephe.4.f
Repleti ſunt oẽs ſpũ ſancto act.2.a
Repudũ libellus deu.24.a
Reputatus eſt vt leproſus eſa.53.b
Reſpice ſupbos ⁊ cõfunde eos iob.40.b
Reſurrectio chriſti mat.28.a
Reuertere ſunamitis cañ.6.d
Reuelabũt celi iniquitatẽ eius iob.20.d
Reuelabo pudenda tua in facie naũ.3.b
Rex gerare abſtulit ſarã abrae geñ.20.a
Rex tuus veniet tibi iuſtꝰ zach.9.b
Rex regũ ⁊ dñs dñantium apo.19.c
Rex cõſtituet᷑ quẽ deꝰ elegerit deu.17.c
Riſit ſara poſt oſtiũ tabernaculi geñ.18.b
Riſus dentiũ oſtendit ſtultũ eccl.19.d
Rixum nõ facies cũ iracundo eccl.8.d
Rogat tobias angelum ire tob.9.a
Romã venit paulꝰ cũ ceteris act.28.d
Rote quattuor iuxta cherubin ezech.11.d
Ruben ⁊ manaſſes redeũt ioſue.22.b
Rubiginẽ aufer de argento puer.25.a
Rubꝰ viſus eſt cõburi exo.3.a
Ruina ſamſonis ꝑ colũnã iudic.16.d
Ruit heſter corã aſſuero heſter.15.c
Ruth ſequit᷑ meſſores ĩ cãpo ruth.5.a

De incipientibus a lrã S

Saba ragma venit ĩ hierl̃m 3.re.10.a
Sacerdos ſũmus fit aarõ exo.28.a
Sacerdos cõſecrat᷑ aarõ leui.8.a
Sacrificiũ offert aaron leui.9.a
Sacrificium ꝓ leproſo leui.14.a
Saltabat filia herodiadis mar.6.c
Saluatorem expectamꝰ Phili.3.d
Salutatio marie ad elizabeth lu.1.
Salus dat᷑ infirmis mat.8.
Samaritanꝰ fecit miſericordiã cũ lu.10.
Samuel naſcit᷑ de anna 1.reg.1.
Samuel dormiebat ĩ tẽplo 1.re.3.
Sanabo cõtritiones tuas oſe.14.
Sanctꝰ ſctũs ſctũs clamabãt ſera. eſa.6.
Sãctificati ꝑ oblationẽ ieſu xp̃i heb.10.
Sanguinis fluxꝰ quõ curat᷑ leui.15.
Sanguis ponat᷑ ſup poſtes exo.12.
Sanguis veſtr ſup caput vr̃m Act.18.
Sanguinẽ nõ comedetis leui.17.
Samſon nũciat᷑ ab angelo iudicũ.13.
Samſonis interitꝰ ꝑ colũnã iudi.16.
Sapiẽtia fons domini eccl.1.
Sapia ſeptẽ colũnas excidit puer.9.
Sapia hoĩs lucet in vultu eiꝰ eccs.8.
Sapiẽtia mũdi ſtulticia ẽ apð deũ 1.co.3.
Sapiam petiuit ſalomõ a deo 3.reg.3.
Sapite que ſurſum ſunt colo.3.
Sara virgo exaudita a deo tobie.3.
Saul rex iſrl̃ moritur 1.para.10.
Sathanas trãſfigurat ſe in ãgelũ 2.co.11.
Scala vidit iacob ĩ ſõnis geñ.28.
Sciẽtia inflat: charita edificat 1.cor.8.
Scribe vocant᷑ heſter.2.
Scrabrones ſerpentes mittant᷑ deu.7.
Sedechias rex iuda excecat᷑ hier.39.
Secretũ meũ mihi eſa.24.
Secũdũ miſcðiaꝫ ſuã ſaluos nos titũ.3.
Sedeo regina ⁊ vidua nõ ſum apo.18.
Sedet in throno ſalomon 3.reg.2.
Sedebit ppl̃us ĩ pulcritudine pac̃ eſa.32.
Semen ſeminatur mat.13.
Senes ſint ſobꝛij ⁊ pudici titũ.2.
Seniores ne increpaueris 1.thi.5.
Seon rex ammorreoꝝ ꝑcutit᷑ deu.2.
Separat᷑ abraam a loth geñ.13
Septem annis ſeruiuit iacob geñ.29.
Septem boues craſſe geñ.41
Septem filij de ſaul crucifigunt᷑ 2.re.21.
Septẽ mulieres apꝓhendent virũ eſa.4.
Septẽ fratres occidunt᷑ 2.macha.7
Septẽ ſortes tribuum ioſue.19
Sequunt᷑ diſcipuli chriſtum lu.5
Serpens erigit᷑ in deſerto nu.21
Sermo veſter ſit ſale cõditꝰ colo.4.
Seruiunt ꝑ mẽſes ſacerdotes 1.para.27
Sermo veſter ſit eſt eſt: nõ nõ iaco.5
Seruus eſt illiꝰ q̃ a quo ſuperat᷑ 2.pe.2.
Seruus centurionis curat᷑ lu.7
Serui obedite dominis ephe.6
Serui quõ a dñis debeãt haberi exo.21
Sex dierũ opera q̃ deus fecit geñ.1
Sex odit dominus puer.6

Sex hydrie in chana galilee	iohan.2.a
Seſac rex egypti aſcēdit hierlm̄	2.pa.12.a
Siba recōciliat̄ dauid	2.reg.9.a
Sicelech ciuitas dat̄ dauid	1.reg.27.b
Si dixerimꝰ qꝛ peccatū ñ habemꝰ	1.ioh.1.c
Signa fiebāt ꝑ manꝰ apoſtoloꝝ	act.5.b
Si hoībus placerē chꝛiſti ſuꝰ nō	gal.1.b
Si peccauerit in te frater tuꝰ	lu.17.a
Similitudo q̄ſi aſpectꝰ ignis	ezech.8.a
Similitudo ſeminis	lu.8.b
Simulatoꝛ oꝛe decipit amicū	puer.11.b
Siceram nazarei nō bibent	nume.6.c
Sine macula ſunt añ thꝛonū dei	apo.14.b
Sobrij eſtote ꝛ vigilate	1.pe.5.c
Sociat̄ angelus tobie in via	to.5.d
Socij paſſionū eritis ꝯſolationū	2.co.1.b
Socrus ſimonis tenebat̄ febꝛibꝰ	lu.4.f
Sodoma ꝛ gomoꝛra cōburunt̄	geñ.19.e
Sol ſtetit a meridie vſqꝫ ſero.	ioſ.10.c
Sol factus ē niger taqꝫ ſaccus	apo.6.c
Sola ſedet ciuitas plena populo	tre.1.a
Soluet̄ ſathan d̄ carcere ſuo	apo.20.a
Soluite templum hoc	iohan.2.b
Somniū vidit pharao	geñ.41.a
Somnia multa ſequunt̄ curas	eccs.5.a
Soꝛs cecidit ſuꝑ ſaulem	1.regum.10.d
Soꝛs cecidit ſuꝑ ionam	ione.1.c
Soꝛs cecidit ſuꝑ matthiam	act.1.d
Spacio centū annoꝝ fit arca noe	geñ.6.e
Spes vana viro inſenſato	ecci.34.a
Spe eñi ſaluati ſumꝰ	ro.8.e
Species mulieris exhilaret faciē	ecci.36.d
Spice colligunt̄	ruth.2.a
Spūs dñi repleuit oꝛbē terrarū	ſap.1.b
Spūs loquit̄ myſteria	1.co.14.a
Spūs dñi rapuit philippū	act.8.g
Spūs vbi vult ſpirat	iohā.3.a
Spiritū nolite extinguere	1.theſ.5.d
Spiritusſctō iſpirati locuti ſūt ſcti	2.pe.1.d
Stabimus ante tribunal chꝛiſti	ro.14.b
Statue viſe myſteriū aperit	dañ.2.e
Statuit ieſus paruulū ī medio	mat.18.c
Stella oꝛiet̄ ex iacob	nu.24.c
Stella a ſtella differt	1.co.15.f
Stellarū tertia ps de celo cecidit	apo.12.a
Stelle de celo ceciderūt	apo.6.d
Sternūt̄ veſtes in via	mat.21.a
Stimulus moꝛtis pctm̄	1.coꝝ.15.g
Stultus vt luna mutat̄	ecci.27.b
Succidite lucos ꝛ ſculptilia	deu.7.a
Stultus totū ſpiritū ꝓfert	puer.29.b
Stulto gloꝛia indecēs eſt	puer.26.a
Stulta deo eſt ſapientia mūdi	1.co.3.d
Stultā fecit deꝰ ſapiam huiꝰ mūdi	1.co.1.c
Stulticia eſt verbū crucis gētibꝰ	1.co.1.c
Simeon ſacerdos magnus	ecci.50.a
Simon ſacerdos ſumꝰ	1.mach.13.f
Simon magus	act.8.b
Submerſus pharao in mari	exo.14.g
Subiecti eſtote omni creature	1.pe.2.c
Suadeo tibi emere aurū ignitū	apo.3.d
Sufficit tibi paule gr̄a mea	2.co.12.c
Sulphur cadit de celo	geñ.19.e
Surget gens ꝯ gentē	lu.21.

¶De incipientibus a littera T.

TAbernaculū federis	exo.26.a
Tabernaculū poꝛtat̄ a tri.	nu.1.g
Tabernaculi oꝛdo	exo.35.b
Tabernaculo impij lux obtene.	iob.18.b
Tabule due iterū dant̄ moyſi	exo.34.a
Tacere feci nocte matrē tuam	oſee.4.b
Tacentiū ſtulti ꝛ ſapientis	ecci.20.a
Teipſum caſtum cuſtodi	1.thimo.5.d
Templum edificat ſalomon	2.pa.3.a
Templū cōpletur	2.para.7.c
Templum fundat̄	1.eſdre.3.c
Templum dei eſtis vos	1.co.3.d
Templi menſuratio	ezech.41.a
Tempus omnia habent	ecc.3.a
Tempus meum nōdū venit	iohan.7.a
Tempus bꝛeue eſt	1.coꝝ.7.e
Tempus ꝓpe eſt	apo.1.a
Tempus nō erit amplius	apo.10.c
Tempoꝛe accepto exaudiui te	2.co.6.a
Temptat̄ chꝛiſtus a diabolo	mat.4.a
Temptatio vos nō apphēdat	1.co.10.c
Tentoꝛia fiūt circa tabernaculū	exo.38.b
Tentoꝛia erigebant̄ ad imperiū	nu.9.d
Ter in anno feſta celebꝛantur	exo.23.b
Ter virgis ceſus ſum	2.co.11.e
Tertia die ſuſcitabit nos	oſe.6.a
Tertia die chꝛiſtus reſurrexit	mat.28.a
Terre ꝓmiſſionis manſiones	nu.33.a
Terminꝰ terre ꝓmiſſionis	nu.34.a
Terminꝰ plagarū	ezech.47.d
Thamar vi oppꝛimitur	2.regum.13.c
Thamar corrūpit̄ a iuda	geñ.38.d
Thecuites loquit̄ ꝓ ſalomone	2.re.14.b
Theſauri templi oñdit ezechias	eſa.39.a
Timotheꝰ fugit ad phanū	1.mach.5.e
Thopheth nō vocaberis ampliꝰ	hier.7.g
Tollat̄ crux ꝛ ſequat̄ chꝛiſtū	lu.9.c
Toꝛta panis dat̄ hieremie	hiere.37.d
Timoꝛ meus vbi eſt dicit dñs	malach.1.b
Timoꝛ domini radix	ſap.ecci.1.c
Timoꝛ domini mltā bona facit	ecci.2.b.c
Timete deū ꝛ date illi honoꝛē	apo.14.b
Timēs deū faciet bona	ecci.15.a
Timens filiꝰ melioꝛ ē mille	ecci.16.a
Timenti deū nō occurrēt mala	ecci.33.a

Tracta cũ iuſto de iuſticia — ecci.37.b
Tradet' chriſt⁹ gētibus — lu.10.f
Tradunt' ſcripta regis eſdre — 3.eſdre.4.f
Trāſfert' enoch in paradiſum — geñ.5.c
Trāſlatio iude in babylonē — 4.re.25.c
Trāſmigratio iude ⁊ fratrū — 2.para.36.d
Trāſfiguratio chriſti — lu.9.d.mar.17.a
Tres ꝓpagines ſūt tres dies — geñ.40.c
Tres filios parit vxor oſee — oſee.1.a
Tres ſūt q̄ teſtimoniū dāt i celo — 1.ioh.5.b
Tria ſunt in ſaciabilia — puer.30.c
Trib⁹ terra iſrl' ꝯuidit' — ioſ.13.a
Trib⁹ annis roboā ābulauit bñ — 2.pa.11.d
Tribus iſrl' duodecim — apo.7.b
Triphon ꝑdidit iudam — 1.mach.12.f
Triſticia ipleuit cor veſtrū — ioh.16.b
Tron⁹ dauid firmat' — 2.reg.7.b
Tuba ſit tibi in gutture ꝑdicator — oſee.8.a
Tubarū ſon⁹ ꝯgregāt' populi — nu.10.a
Tumulos vr̃os aperiam — ezech.37.d
Turbā magnā vidi — apo.7.c
Turpe eſt i eccl'ia mulieri loq̄ — 1.cor.14.g
Turpia nō reuelanda — leui.18.b
Turris babylonis edificat' — geñ.11.a
Turris quinq̄ginta cubitoꝝ — 2.mach.13.b
Turmas tres chaldei fecerūt — iob.1.d

¶ De incipientibus a littera V

Vanitati creatura ſubiecta ē — ro.8.d
Vas electiōis ē mihi paul⁹ — act.9.c
Vaſa argētea poſtulant' — exo.12.e
Vaſa tēpli ꝓtulit rex cyrus — 1.eſdre.1.d
Vaſthi regina abicit' — heſter.1.d
Vaticinare de oſſibus iſtis — ezech.37.d
Vbera tua ſicut gemelli — cañ.7.b
Vbi theſaurus tu⁹ ibi cor tuū — lu.12.d
Vbi corp⁹ ibi cōgregant' aquile — lu.17.g
Ve eis q̄ receſſerūt a me — oſe.7.d
Ve qui cogitatis inutile — michee.2.a
Ve vobis hypocritis — Mat.23.c
Verbum caro factum eſt — ioh.1.b
Verbū dei nō eſt alligatum — 1.thi.2.b
Verba vite eterne habes — Johā.6.g
Velox depoſitio tabernaculi — 2.pe.1.c
Vendit' ioſeph hiſmaelitis — geñ.37.f
Veneratur mardocheus — heſter.6.c
Veniet dñs ⁊ oēs ſancti cū eo — zacha.14.a
Ventus ꝑcuſſit domū filioꝝ iob — iob.1.d
Vētoſa verba nō habent finē — iob.16.a
Veſtes purpuree — exo.39.a
Veſtes ſcindūt' a rege ezechia — 4.re.19.a
Veſtigia ei⁹ ſecut⁹ ē pes me⁹ — iob.23.c
Veſtibus adornat' iudith — iudith.10.a
Vincenti dabo edere d' ligno vite — apo.2.b
Victime ꝓ delictis — leui.7.a
Video aliā legē i mēbris meis — ro.7.d
Vidi aquā egredientē de tēplo — ezech.47.a
Vidi alterū angelū hñtē ſignū dei — apo.7.a
Vidua ponit duo minuta — apo.12.d
Vidua colligit ligna — 3.regum.17.b
Vidua poſtulat iudicium — lu.18.a
Viduas honora q̄ vere vidue ſūt — 1.thi.5.a
Vincit ſapia maliciā — ſapiētie.7.d
Vince in bono malum — ro.12.d
Vincunt' q̄ttuor reges ab abraā — geñ.14.e
Vineas deſtruxit grādo — exo.9.f
Vineas plātaui ⁊ rigaui — eccs.2.a
Vinū dat regi neemias — neemie.2.a
Vinū fortius oībus — 3.eſdre.3.d
Vinum dño nō libabunt — oſee.9.a
Vir claudus baiulabatur — act.3.a
Vir veſtitus lineis — dañ.10.a
Viri galilei q̄d ſtatis aſpiciētes — act.1.b
Virga aaron floruit — nu.17.c
Virgas decorticauit iacob — geñ.30.f
Virgo ꝯcipiet ⁊ pariet — eſa.7.c
Virgo iſrael ꝓiecta eſt — amos.7.a
Virgo cogitat que dei ſunt — 1.cor.7.f
Virgines ſunt ⁊ ſequūt' agnum — apo.14.a
Virginitatis ſigna — Deu.22.c
Virtutes fiebant ꝑ man⁹ pauli — act.19.b
Viſio arboris nabuchodonoſor — dañ.4.b
Viſiōis res aperit danieli — dañ.10.c
Viſus eſt in terris ⁊ cōuerſat⁹ — baruch.3.d
Viſum recepit tobias — to.11.c
Vita nr̃a vapor ē ad medicum — iaco.4.d
Vitis frōdoſa iſrael — oſee.10.a
Vitis vera chriſtus eſt — iohan.15.a
Vlmus in ſolitudine — eſa.41.e
Vltio vxoris leuite — iudicū.20.g
Vnde ememus panes — iohan.6.a
Vngit' dauid in regem. — 2.regum.5.a
Vngunt ſalomonem in regem — 1.pa.29.f
Vnus oīm introitus — ſap.7.a
Vnus ex vobis me tradet — iohā.13.c
Vnuſq̄ſq; ꝓpriā mercedē accipiat — 1.co.3.b
Vn⁹ de⁹ vna fides vnū baptiſma — eph.4.b
Vnuſq̄ſq; vxorē ſuam diligat — ephe.5.g
Vocat chriſtus petrū ⁊ andreā — mat.4.c
Vocat chriſtus mattheum — mat.9.a
Vocabit iudiciū ad ignem — amos.7.a
Vocabit' hierl'm ciuitas veritatis — zach.8.a
Volo aūt iuniores nubere — 1.thi.5.b
Voluntas dei ſctificatio veſtra — 1.theſ.4.a
Vos eſtis templū dei — 2.cor.6.d
Votū eſt ſemp ꝑſoluendū — leui.27.a
Vox clamātis in deſerto — mar.1.a
Vrbs fortitudinis ſyon — eſa.26.a
Vrbes fugitiue ſegregent' — deu.19.a
Vrbes ſeparēt' fugitiuoꝝ — ioſue.20.a
Vrbes tuas demolias — ezech.26.d

Uxor tobie iunioris fit sara tob.7.d
Uxores alienigene dimit. 1.esd.10.c
Uuas acerbas comedet ezech.18.a
Uulpes ꝯgregat ſāſō ad ſe. iudic.15.a
Uulpes foueas habēt luce.9.g

De incipientib⁹ a lr̄a Z
Zabulonis appella. geñ.30.c
Zabulonis ſors ter. ioſ.19.a
Zabulonis ꝑncipes pſ.67
Zabulōis ex tribu.xij.milia apo.7.b
Zacharias regnat 4.re.15.b
Zacharias idut⁹ ſpūſctō 2.pa.24.a
Zacharie ſāguis reqret mat.23.d
Zacharias pr̄ iohis ꝓphetat lu.1.f
Zache⁹ ꝑnceps publicanoꝝ lu.19.a
Zebede⁹ pr̄ iacobi ⁊ iohis mat.4
Zebedei mater mat.20.c
Zel⁹ dom⁹ tue comedit me pſ.28
Zelotypa mlier flagellū lig. eccl.26.b
Zizania inimici mat.13.d
Zizania ſūt filij neq̄ mat.13.e
Zona circūcinxit iuſticie eccl.45.a
Zona pellicea ioh.bap.ha. mat.3.a
Zorobabel genit⁹ a ſalathiel mat.1.b

Ad diuinaꝝ lr̄aꝝ veraꝛūq̄ diuitiaꝝ amatores exhortatio.

Qui terrenis opib⁹ diuites fieri volūt, incidūt i tēptatiōes ⁊ in laqueū diaboli ⁊ deſideria multa ⁊ nociua: q̄ mergūt hoies i iteritū ⁊ ꝑditionē. Uñ ⁊ ſcriptū ē: Qui ꝯfidit i diuitijs ſuis: corruet. Multos eñ perdidit aurū ⁊ argentū. Et ſepi⁹ ꝯſeruate ſūt diuitie i malum dn̄i ſui. Pereūt nāq̄ i afflictiōe peſſima, Neq̄ ꝓderūt i die vltiōis: ꝓpheta teſtāte. Argentū inq̄t eoꝝ ⁊ auꝝ eoꝝ nō valebit liberare eos i die furoris dn̄i. Hinc etiā ſcriptum ē: Qui amat diuitias: nō capiet fructū ex eis. Uñ ⁊ ab ipo ꝟitat magiſtro: fallaces ⁊ deceptorie diuitie appellate ſūt. Hoc lōge añ beatus Job declarauit dicēs: Diues cū dormierit: nihil ſecū auferet: ⁊ cetera q̄ ſequūt. Hoc idē ſāct⁹ Dauid ꝓcinit cū dixit: Dormierūt ſōnū ſuū: ⁊ nihil inuenerūt oēs viri diuitiaꝝ i manib⁹ ſuis. Hinc apl's Jacobus exprobās illr̄ miſerias eoꝝ terrendo dic: Agite nūc diuites: plorate vlulātes i miſerijs vr̄is q̄ aduenient vobis ⁊c. Ipſimet q̄ olim diuites nunc vero miſeri i inferno errorē ſuū ꝑ anguſtia ſpūs gemētes ꝯfitent. Quid nobis ꝓfuit ſupbia: aut diuitiaꝝ iactātia q̄d ꝯtulit nob? Uos igitur o lr̄aꝝ amatores: q̄ vere diuites fieri cupitis: veras diuitias amate: q̄ nec corrūpi: neq̄ cōſumi: neq̄ auferri: neq̄ exhauriri poterūt. Illas q̄rite: illas vob theſaurizate. Hoc theſaurari⁹ vr̄ ieſus chriſt⁹ diues i oēs ſuadet: h̄ idem ipe magiſter vr̄ docet ⁊ igat. Theſaurizate inq̄t vobis theſauros i celo: vbi nec eruga nec tinea demolit: ⁊ vbi fures nō effodiūt neq̄ furant. ¶ Que āt ſint ille diuitie ꝓpha exꝑſſit cū dixit: Diuitie ſalutis: ſapia ⁊ ſcia. His ꝑfecto diuitijs nihil locupleti⁹: nihil ꝑcioſius: nihil deniq̄ deſiderabili⁹ i vita hoim iueniri pōt. Iſtas vt vob cōparet: ipa ſapia inuitat: ad vos clamitat: iux̄ portas ciuitat i ipis forib⁹ loquit dicēs: O viri ad vos clamito: et vox mea ad filios hoim. Intelligite ꝑuuli aſtutiā: ⁊ inſipiētes aīaduertite. Et paulopoſt: Accipite inq̄t diſciplinā meā ⁊ non pecuniā: doctrinā mag q̄ aurum diligite. Melior ē eñ ſapia cūct opib⁹ ꝑcioſiſſimis. ⁊ oē deſiderabile ei nō pōt cōparari ⁊c. ¶ Precipu⁹ q̄ʒ cultor illi⁹ qui a iuuētute eā amauit: vt ad morē ipi⁹ vos trahat: ingētib⁹ eā laudū ꝑconijs extollit dicēs: Beat⁹ hō q̄ iuenit ſapiētiā: ⁊ q̄ affluit prudētia. Melior ē acq̄ſitio eius negociatiōe auri ⁊ argenti. ⁊c. Et iteꝝ alibi: Prepoſui illā inquit regnis ⁊ ſedibus: ⁊ diuitias nihil eſſe duxi i cōpatiōe illi⁹ ⁊c. Et infra: Si diuitie ait appetūt: q̄d ſapia locupleti⁹: q̄ opat oia? ¶ Sʒ mltos fortaſſis q̄ſtio pulſat: vbi ineſtimabilis iſte theſaur⁹ ueniat. Sic eteni ⁊ beat⁹ Job ſecū q̄ſiuit dicēs: Sapia ꝟo iuenit: ⁊ q̄s eſt loc⁹ itelligētie? Et infra ſibijpſi reſpōdendo. De⁹ inq̄t itelligit viā ei⁹: ⁊ ipſe nouit locū illi⁹. ¶ Hui⁹ itaq̄ q̄ſtionis ſolutiōeʒ ſaluator nr̄ de⁹ ⁊ dei verbum ſibi reſuauit: quā ⁊ aperuit: cū icredulos ⁊ hui⁹ theſauri ignaros ad ſcptur̄as direxit dicēs: Scrutamini ſcripturas: q̄ vos putat i ipis vitā et̄nā habere. In ſcriptur nāq̄ ſacr veluti in agro abſcondit⁹ ē ſapie theſaur⁹: q̄ ad et̄nā vitā ꝑuenit. De q̄ doct⁹ ille ſcriba euāgelic⁹ ꝓfer noua noui: ⁊ vetera veteris teſtamēta myſteria. Scripture ꝟo ſacre: q̄uis ⁊ mēte teneant: ⁊ voce

ꝯferāt: cōmodiꝰ tñ ⁊ vtiliꝰ i libꝛis tan
ꝙ i vaſis dñi recōdunt ⁊ in illis ꝑma
nentiꝰ ꝯſeruāt. Oēs igit̃ q̄ hūc the-
ſauꝝ īuenire deſideratis: i libꝛis diui-
nis q̄rite. Ibi pulſate: ⁊ aperiet̃ vob:
ibi q̄rite: ⁊ inuenietis. ibi petite ⁊ acci-
pietis. Ueꝝ cū multi ac varij ſint ſā
ctaꝝ ſcripturaꝝ libꝛi: valde laboꝛioſū:
atq̄ difficile eēt etiā ſtudioſis: ſingu-
los q̄z ꝯq̄rere ⁊ ſcripta eoꝝ reuoluere:
ſi ſeꝑatim diſtaxat ⁊ ſparſim haberen
tur. Ideo ſpū ſapie factū ē: vt oēs tam
veteris ꝙ noui teſtamēti libꝛi in vnū
volumē coadunati ſint. Qd̄ recte bi-
bliā. id ē. libꝛū ꝑ excellētiā appellamꝰ
Queādmodū aūt ſcriniola ⁊ capſel-
le gēmis: monilibꝰ ⁊ lapidibꝰ ꝑcioſis
plena: faciliꝰ tractari pñt: ꝙ arce ⁊ va-
ſa magna theſauris onuſta: ita ⁊ parui
libꝛi lectoꝝ vſibꝰ ſūt accomodatioꝛes
Hinc eodē vt credimꝰ ſpū ⁊ inſpirāte
⁊ cooperāte: oēs canonici ſacre ſcꝑtu-
re libꝛi i h̄ paruū repoſitoꝛiū ſunt co-
acti. Qd̄ ꝙuis plura ⁊ artificioſiꝰ ſin-
gula ꝯtineat ꝙ biblie q̄ vſq̄ ad h̄ tp̄s
vel ſcripte vel impꝛeſſe reperiūt: ꝓ ſui tñ
paruitate aptiꝰ Bibiola ꝙ Biblia di-
ci poterit. Que poſt iteratā accuratio-
rēq̄ emendatiōes: cōcoꝛdes ſcꝑturarū
ſniās annotat: et ob id ſingula queq̄
habet capl'a ꝑ l'ras diſtincta: q̄bꝰ ſcri-
pture cōcoꝛdātes indicāt ⁊ facile cito
q̄ reperiunt. Huic ꝑterea ſūmaria ꝑ-
mittit totiꝰ voluminis partitio: cum
bꝛeui ꝯtētoꝝ expoſitiōe: vt ſic ſaltē ge
neralis oim ꝑnoticia habeat. Hoc
ſcripturaꝝ ſingulare ſcriniolū ſi cōpa
rauerit: facilius ſapie diuitias īueni-
re ⁊ cuſtodire valebit: donec i regno
celoꝝ aptis theſauris vr̃is cū magis:
id ē: ſapiētibꝰ: eterne ſapie ieſu chꝛiſto
grata munera ſine fine offeratis. Cui
cū genitoꝛe ⁊ ſpū eiꝰ honoꝛ gl'ia et im-
periū in ſecula ſeculoꝝ. Amen.

In ſummariū Biblie ad lectorem Tetraſtichon

Qui memor eſſe cupit librorū Bibliothecæ:
Diſcat opus præſens: ſi retinere uelit.
Maxima de minimis: ex partibus accipe totū.
Inuenies quod amas: ſi ſtudioſus eris.

In ordinem librorū: diſtichon ad eundem.

Perſpice nunc lector: quis debitus ordo librorū:
Biblia quos ſociat: ordinat: atq̄ probat.

Libꝛoꝛum oꝛdo.

Geneſis. Exo. Leui. Numeroꝝ. Deuteronomi.
Poſt Joſue. Judicū. Ruth. Regū. Paralip. Eſdre.
Tobias. Judith. Heſter. Job. Dauiticuſq̄.
Uerba dat Eccle. Cantar. Sapit. Eccleſiaſtic.
Eſai. Hieremi. Baruch. Ezech. Danielq̄.
Oſe. Johel. Amos Abdi. Jonas. Miche. Naum. Aba.
Sophon. Aggeus. Zacha. Malachias. Machabeus.
Mattheus. Marcus. Lucas. poſtremo Johānes.
Roma. Coꝛin. Galat. Eph. Philippen. Coloſenſes.
Theſſal. et Timotheus. Titus. Philemon. Hebꝛeus
Et Actus. Jacob. Petrus Johan. et Judas. Apoc.

Summarium

Librorũ totius Sacre ſcripture in biblis comprehenſe. — Diſtinctio: / Nomina. / Materie.

Tota ſcriptura Biblie di- / ſtinguit̃ i duo teſtamẽta. ſ. — Uetus / Nouũ — qd̃ iducit hoies / ad obſuãtiã leg̃ — Ueter̃ p Timorẽ penaꝝ. / Noue p Amorẽ ꝟtutũ.

Uetus teſtamẽtum diuiditur in libros — Legales. / Hiſtoriales. / Sapientiales. / Prophetales.

Legales dicunt̃ In qb⁹ leges et iudicia ore dei e dita ꝓmlgãt̃ Et ſũt nũero. V. v3

Geneſis In q̃ agit̃ de mũdi ⁊ oim creaturaꝝ exor dio. De diluuio ⁊ arca noe atq ꝯfuſiõe lin guaꝝ. De electiõe ppli dei ⁊ deſcẽſu eiuſdẽ in egyptum. Et habet Capi. L.

Exodus In q̃ agit̃ de decẽ plag̃ pharaonis: ⁊ exi tu filioꝝ iſrl̃ de egypto. De decẽ p̃ceptis ac iudiciis ⁊ inſtructiõe ppli dei. De arca fede ris dñi ⁊ tabernaculo et altari: ac veſtibus aaron. Et habet Capi. XL

Leuitic⁹ In q̃ agit̃ d̃ ſacrificiis ⁊ hoſtiis offerẽdis de vrna ⁊ feſtib⁹ aaron: de ordine ⁊ miniſte rio leuitaꝝ. Et ꝯtinet Capi. XXVII

Numeri In q̃ agit̃ de numeratiõe ppli ſiue tribuũ iſrl̃. De ꝓphetia balaam: de mãſiõib⁹ factis in heremo. Et habet Capi. XXXVI

Deute. In q̃ replicant̃ ea q̃ in q̃ttuor libris prio rib⁹ tradita ſũt. Et habet Ca. XXXIIII

bri

Hiſtoriales dicũt̃: In qb⁹ hiſtorie reꝝ geſtaꝝ narrãt̃. Et ſũt nũero. XIX. ſ.

Joſue In q̃ agit̃ d̃ trãſitu iordanis: ⁊ d̃ ſubũſio ne regnoꝝ hoſtiliũ. De introductione ppli dei i terrã ꝓmiſſiõis. Et de diuiſione ipſius terre. Et habet Capi. XXIIII

Judicũ In q̃ agit̃ de p̃ncipib⁹ ⁊ iudicib⁹ ac defen ſione ppli iſrl̃. Et de victoriis ⁊ triũphis ha bitis ꝯ hoſtes. Et habet Capi. XXI

Ruth In q̃ agit̃ d̃ m̃rimonio ꝯtracto int̃ boos ⁊ ruth: ex qb⁹ chriſt⁹ deſcẽdit. Et hʒ Ca. IIII

Reg.

I In q̃ agit̃ d̃ gubernatiõe ppli iſrl̃ p iudi ces. Et de electiõe regis ſaul: de regimie: ge ſtis ⁊ morte ipſius. Et habet Ca. XXXI

II In q̃ agit̃ d̃ regimie eiuſdẽ ppli p regẽ da uid. Et d̃ fact̃ p ipm. Et hʒ Ca. XXIIII

III In q̃ agit̃ ge morte reg̃ dauid. Et d̃ ſuc ceſſione: regimie ⁊ geſt̃ ſolomõis: alioꝝq regũ iuda ⁊ iſrl̃. Et habet Ca. XXII

IIII De caſu regni iuda ⁊ iſrl̃: ꝓpt̃ regũ ſuoꝝ p̃uaricatiões. De captiuitate ppli. Et d̃ ſub uerſione vrbis ac tẽpli. Et hʒ Ca. XXV

Para.

I In q̃ deſcribit̃ genealogia reg̃ dauid Et fit recapitulatio electiõis: gubernatiõis at q geſtoꝝ ipſius. Et habet Ca. XXIX.

II In q̃ recapitulat̃ regimẽ ppli p ſalomonẽ ⁊ alios reges iuda ⁊ iſrl̃. Et hʒ Ca. XXXVI

Item libri hiſtoriales

Eſdre

I In q̃ agit̃ de reductiõe pp̃li iſrl̃ ex captiuitate babylonica: ꝛ ð inſtructione pp̃li reducti p eſdrā legiſdoctorē. Et habet Ca. X

II Qui a neemia duce edit⁹ ē. In q̃ agit̃ ð re edificatiõe muri ciuitat hierl̃m: ꝛ de correctione maloꝝ ſubortoꝝ i abſentia Neemie. Et habet Capi. XIII

III Qui apocriphus ē. In q̃ repetit̃ q̃dā alibi ſcripta circa captiuitatē babylonicā tp̃e Joſie. Quedā etiam q̃ ↄtigerunt ſub zoroba bel ꝛ eſdra. Interſerit̃ q̃ȝ ſolutio cuiuſdam queſtionis. Et habet Ca. IX

IIII Quiſimiliter apocriph⁹ ē. In q̃ ponunt̃ q̃daȝ viſiones ꝛ ſomnia ſup pp̃li iudeoꝝ liberatione a captiuitate: ꝛ templi i hierl̃m reſtauratione. Et habet Capi. XVI

Tobie In q̃ agit̃ de ipi⁹ pbatiõe ꝛ ꝟtute multiplici. De miniſterio archangeli raphaelis. De inſtructione plis ꝛ honeſtate matrimonij. Et habet Capi. XIIII

Judith In q̃ agit̃ de obſidione hierl̃m ꝛ pp̃li iſrl̃: De honeſtate ꝛ pbitate Judith: De interfectione holofernis: ꝛ liberatione pp̃li iſrael. Et habet Capi. XVI

Heſter In q̃ agit̃ de crudelitate Aman ꝛ ei⁹ ſuſpēſione pcurata p puidētiā ꝛ hūilitatē heſter. Et ð exaltatiõe mardochei: ꝛ liberatiõe iudeoꝝ. Et habet Capi. XVI

Job In q̃ agit̃ ð beati iob patiētia ꝛ pfectiõe ac diſputatiõe quā habuit cū amicis. De puidentia diuina: ꝛ corpis reſurrectione. Et habet Capi. XLII

Mach.

I In q̃ agit̃ ð pliis int̃ hebreoꝝ duces ꝛ gētē pſaꝝ. Et ð liberatione pp̃li ſb matathia: Juda: Jonatha ꝛ Symõe. Et hȝ Ca. XVI

II In q̃ recapitulāt̃ q̃dā i pmo libro dicta. Agit̃ etiā ð tribulatiõe pp̃li: ð ↄſtātia ſeptē fratꝝ ꝛ mr̄is eoꝝ. Et de liberatiõe pp̃li p iudam Machabeū. Et habet Capi. XV

Libri Sapiales dicũt̃: In q̃b⁹ pru dētia ꝛ vera ſapia edocet̃ Et ſt nūero. V. ſcilicȝ liber

Prou̅. In q̃ agit̃ de inſtructiõe ꝛ diſciplina incipiētiū ꝟuire deo. De correctione moꝝ: ꝛ informatiõe virtutū. Et habet Ca. XXXI

Eccs In q̃ agit̃ de mundi vanitate: De vicioꝝ ↄtemptu: De pfectu ambulātiū in via dei. Et habet Capi. XII

Cantica In q̃ agit̃ de viri iuſti pfectione. De ↄtēplatione anie ſancte: ꝛ de ↄiunctione chriſti et eccleſie. Et habet Capi. VIII

Sapiētie In q̃ agit̃ de regimie p̄latoꝝ ꝛ ↄſuatiõe iuſticie: acq̨ idoloꝝ ↄtemptu. De aduentu ꝛ paſſione chriſti: qui eſt vera ſapiētia. Et habet Capitula. XIX

Eccus In q̃ agit̃ de obediētia ſubditoꝝ. De in-

ſtitutione bonoꝝ moꝛum: De nobilitate ſapiētie ⁊ de laude ſctōꝝ. Et habet Capi. LI

Pſalte. In quo agit̄ de chꝛiſti diuinitate: hūanitate: paſſione: reſurrectione: aſcēſione: ⁊ aduentu ad iudiciū: De penis pctōꝝ. ⁊ beneficijs dei: atq; laudibus ei⁹. Et cōtinet pſalmos centum quinquaginta.

Eſaias In quo agit̄ de reꝓhenſione iudeoꝝ: De aduētu chꝛiſti in carnē: ⁊ ei⁹ paſſiōe: De vocatione gētiū: Et de regno iuda ⁊ regno iſrael. Et habet Ca. LXVI

Hiere. In q̄ agit̄ d̄ captiuitate iudeoꝝ: ⁊ deſtructiōe ciuitatis hierl̄m: De plāctu ⁊ lamētatione ꝓꝑ deſtructionē iſtā. Et hꝫ Capi. LII

Threni vero vltra ꝑdicta ꝑtinēt. Capi. V

Baruch In q̄ agit̄ de verbis q̄ legit captiuis i babylonia: De ꝓnūciatiōe reddit⁹ ꝑꝑli iſrl̄ ⁊ eorū que futura erūt tempoꝛibus vltimis. Et habet Capitula. VI

Ezechiel In quo agit̄ de viſionibus ipius: ⁊ d̄ ſceleriau iudeoꝝ: De ruina hierl̄m: ⁊ de ei⁹ reparatione. Et habet Capitula. XLVIII

Daniel In q̄ agit̄ de mūdi monarchia: ⁊ de mutationib⁹ tēpoꝝ: De ꝑtāte et eternitate regni chꝛiſti: De hiſtoria ſuſanne: De deſtructione bel atq; iterfectiōe dracōis. Et hꝫ Ca. XIIII

Libri Prophetales dicunt̄: In quib⁹ vētura ꝓnūciant̄. Et ſūt numero. XVIII videlicet.

Oſee Qui loquit̄ de idolatria ꝑꝑli iſrael ſignata ꝑ mulierē meretricē. De fundatiōe pctōꝝ ⁊ de ammonitione vt filij iſrl̄ ad dn̄m cōuertant̄. Et habet Capi. XIIII

Johel Qui loq̄t̄ d̄ ꝯſuptiōe frē iudeoꝝ ꝑ erucā: bꝛuchū: locuſtā ⁊ rubiginē: De iductōe ad pniam: ⁊ de iudicio futuro. Et hꝫ Ca. III

Amos Qui de ſcelerib⁹ iudeoꝝ ⁊ gentiū loquit̄. De ira dei ⁊ vindicta ſuꝑ eos vētura. Inducit quoq; ad penitētiā ⁊ ꝑdicit finalē reparationem. Et habet Capi. IX

Abdias Qui de cōminatione ⁊ deſtructiōe edom ⁊ ⁊ eſau ꝑſonat. Et habet Capitulū vnicum.

Jonas Qui de naufragio ione loquit̄: ⁊ in h̄ paſſionē chꝛiſti ꝑfigurās: mūdū ad pniam reuocat: atq; ſub noie niniue ſalutē gentiū ꝑfigurat. Et habet Capi. IIII

Micheas Qui ꝑdicit ſamarie deuaſtationē ⁊ captiuitatē ac interitū pꝛincipū iſrl̄ ⁊ pſeudo ꝓphetarū. Et de ingratitudine ⁊ malicia eorundem. Et habet Capi. VII

Naum Qui loquit̄ de ira dei ⁊ vindicta graui ꝯ niniuen q̄ ad ꝑdicationē ione penitentiā egerūt de peccatis: poſtea fuerunt peccatis maioꝛibus inuoluti. Et habet Capi III

Abachuc Qui loquit̄ de diſputatione quā ꝓpha fecit cū deo ⁊ hoc mūdo: ⁊ quō iuſti cōculcantur: ⁊ ꝓſperant̄ iniqui. Et habet Capi. III

Item Prophales

Sopho. Qui de iudicio dei ꝫ iudeos ꝛ gẽtes eꝫne os loqꝫ: ꝛ ꝺ ꝯsolatiõe ppli isrl. Et hꝫ Ca. III

Aggeus Qui ꝑdicit reuſionẽ ppli iudeoꝝ: ꝛ de reedificatiõe tẽpli: ac reuocatiõe ciuitatis. Et habet Capi. II

Zacha. Qui loqꝫ ꝺ liberatiõe iudeoꝝ: ꝛ ꝺ vĩdicta ꝫ ĩimicos eoꝝ. Et ꝺ humilitate aduẽt⁹ chriſti ꝛ paſſionis eiuſdẽ. Et hꝫ Capi. XIIII

Malach. Qui loqꝫ ꝺ abiectiõe ppli iudeoꝝ: ꝛ ſacrificioꝝ: ei⁹ ꝛ ꝺ aduẽtu chriſti. Et hꝫ Ca. IIII

Nouum teſtamentũ pari modo q̃ ꝛ vet⁹ diſtinguiꝫ ĩ libros
- Legales.
- Hiſtoriales.
- Sapientiales.
- Prophetales.

Libri

Legales dicũꝫ is qui b⁹ lex noua a chriſto tradita cõtinetur. Et ſunt numero. IIII. vꝫ. Euan-

Math. In quo principaliter de chriſti hũanitate agiꝫ. Et habet Capi. XXVIII

Marci In quo ꝑcipue agiꝫ de chriſti fortitudine ꝛ reſurrectione. Et habet Ca. XVI

Luce In quo agiꝫ ſpecialiter de paſſiõe ꝛ morte chriſti. Et habet Ca. XXIIII

Johis In quo chriſti diuinitatis ſacramẽta aperiunꝫ. Et habet Capi. XXI

Hiſtoriales dicunꝫ q̃ res per chriſti apl̃os geſtas narrãt q̃ vnico libro cõtinenꝫ qui dicitur

Actus In quo ſctũs lucas chriſto ĩ celũ aſſũpto: viſibilẽ ſpũſſancti miſſionẽ declarat geſtaq̃ꝫ apl̃oꝝ ꝛ ꝑcipue Pauli: atq̃ꝫ infantiã naſcẽtis eccleſie deſcribit. Et hꝫ Ca. XXVIII

Sapiẽtiales dicũꝫ: in q̃b⁹ ſapiẽtia noue legis ꝑ exempla ꝛ ꝑcepta recte viuẽdi ſm chriſtũ pleniſſime tradiꝫ. Et ſũt nũero. XXI. videlꝫ epiſtole Pauli ad

Roma In q̃ apl̃s reuocat romanos ab erroribus gentiliũ ꝛ cerimonĳs legis: ad verã ꝛ catholicam fidem Et habet Ca. XVI

Corin.
- I In q̃ quoſdã a falſis apl̃is ꝛ philoſophis ꝑ eloquẽtiã: quoſdã ꝟo ꝑ obſeruãtiã legis iudaice ſeductos: reuocat ad verã fidẽ ꝛ euãgelicã ſapiẽtiã. Et habet Capi. XVI
- II In q̃ eoſdẽ ad pniam cõuerſos ꝛ emẽdatos: cõſolaꝫ ꝛ laudat. Et hꝫ Ca. XIII

Gala. In qua ipſos Galathas ſeductos a falſis apl̃is vt ad legẽ ꝛ circũciſionẽ reũterẽꝫ: reuocat ad fidẽ catholice ꝟitat̃. Et hꝫ Ca. VI

Eph. In qua Epheſĳ q̃ ab apl̃o verbo ꝟitatis accepto ꝑſtiterũt in fide: ipos collaudat apoſtolus. Et habet Capi. VI

Philip. In q̃: qꝛ Philippẽſes accepto ꝟbo veritatis ꝑſtiterũt ĩ fide nec recepeꝛt falſos apl̃os ipſos apl̃us collaudat. Et hꝫ Ca. IIII

Coloſ In q̃: qꝛ Coloſſenſes q̃ ꝑuenti erãt a pſeudo apl̃is: eos corrigit apl̃us: ꝛ hortaꝫ ad fidei veritatẽ. Et habet Ca. IIII

Theſſ.
- I In q̃ Apl̃s ipſos Theſſalonicẽſes collaudat: qꝛ ꝟbo ꝟitat̃ accepto: cũ ꝑſecutionẽ paterẽꝫ a ciuib⁹ ſuis: ꝑſtiterũt ĩ fide: nec falſos apl̃os receperũt. Et habet Ca. V
- II In q̃ Apl̃us eoſdẽ iſtruit ꝺ tꝑib⁹ nouiſſi-

Summarium

mis: de aduentu: ꝑſecutione ⁊ fallacijs anti chriſti: ⁊ de ipius exaltatiõe atq̃ ruina. Et habet Capi. III

Libri epiſtoliales — Epl'a — pauli ad

Timo

I In q̃ timotheũ inſtruit de ordinatiõe ⁊ officio ep̃at⁹ ⁊ diaconat⁹: atq̃ oĩs eccl'iaſtice diſcipline. Et habet Capi. VI

II In q̃ hortat̃ ipm ad coronã martirij: ⁊ īformat eũ de oĩ regula catholice veritat' : ⁊ q̃d futurũ ſit nouiſſimis tẽporibus: ⁊ de ſua paſſione. Et habet Capi. IIII

Titum

In qua Titũ inſtruit de ↄſtitutione p̃ſbyterorũ ⁊ de ↄuerſatiõe ſpũali: atq̃ hereticis vitandis. Et habet Capi. III

Phile.

In q̃ Philomenẽ comẽdat de fide ⁊ charitate ī ſanctos: ⁊ rogat eũ vt indulgeat oneſimo ſeruo ſuo: ⁊ ipm benigne ſuſcipiat. Et habeat Capitulũ vnicum.

Hebre.

In qua apoſtolus defectũ ⁊ euacuationẽ legis moſaice: ⁊ ꝑfectionẽ legis euangelice oſtendit: ⁊ q̃ chriſt⁹ ſit ver⁹ de⁹ ⁊ homo: dei ⁊ hoim mediator. Et habet Ca. XIII

Canoĩca

Jacobi

In q̃ Jacob⁹ ad patiam habẽdã ſuadet: ⁊ apud deũ nõ eẽ ꝑſonarũ acceptionẽ docet: malaq̃ ex vitio lingue ↄueniẽtia apit: bella ⁊ diſſenſiões ꝓhibet: diuites repꝛhẽdit: et ad virtutes inducit. Et habet Ca. V

Petri

I In q̃ ſanct⁹ Petr⁹ grãs agit deo: q̃ miſericorditer ꝑ paſſionẽ filij ſui: genus humanũ ſaluauit: ⁊ ad recte viuẽdũ diuerſos ſtatuũ hoies inſtruit. Et habet Ca. V

II In q̃ Ap'lus īducit credẽtes ad tenẽdã fi dei veritatẽ: notat ⁊ dãnat hereticoꝝ falſitatẽ ⁊ ſcd̃m xp̃i aduẽtũ deſcribit Et hʒ Ca. III

Jobis

I In q̃ beat⁹ iohẽs teſtificat̃ de verbo veritatis ⁊ vite: ad cõfeſſionẽ peccatoꝝ hortãtia: affirmãs nos dñm ieſũ hr̃e aduocatũ apud patrẽ: amorẽ mũdi diſſuadẽs: ⁊ ad dilectionẽ dei ⁊ ꝓximi inducẽs. Et hʒ ca. V

II In q̃ electã ⁊ filios ei⁹ cõmẽdat: ad fraternã charitatẽ hortat̃: ⁊ monet vt hereticos deuitent. Et habet Capitulũ vnicũ

III In q̃ Gaiũ pietatis cauſa extollit: quã exercebat in ꝑegrinos: atq̃ vt in ipa pietate ꝑmaneat: exhortat̃. Et habet Ca. vnicum

Jude

In q̃ ſcũs Judas oẽs d̃ ſalutẽ ꝓpria a… te monet: ⁊ īducit aſſcationẽ mi… thana: deteſtat̃ q̃ʒ hereticoꝝ…

Libri Propha

di cunt̃: In q̃bus ſtatus futurus eccleſie chriſti predicit̃: quod beatus Johẽs h̃ vnico libro facit q̃ dicit̃.

Apoca.

In q̃ agit̃ d̃ reuelatiõib⁹ … gelũ in pathmos iſula: eccl'ia chriſti tũc pat'e … erit: ⁊ p̃ſertim tp̃e ant… dãnatoꝝ ac p̃mijs el…

Sanctus Hieronymus interpres biblie

Simachus/ etq; Theodotion/ vel ſeptuaginta:
Addo Aquilam: ⁊ quorum noia lata patent:.
Quos per ab Hebreis ad grecos/ deinde latinos
Biblia migrauit: factaq; digna legi eſt:
edunt nobis. me nāq; interpte ſolo
lia ab Hebreo fonte/ latina fluit.
it hinc relegi per tot modo ſecula/ ſolum
onymum: ⁊ cunctos laude preire viros.

Incipit epiſtola beati Hieronymi ad Paulinum preſbyterꝫ de omnibus diuine hiſtorie libris.

[ordiũ: niuolẽ captãs]

Frater Ambroſius tua mihi munuſcula perferẽs: detulit ſimul ⁊ ſuauiſſimas lr̃as: q̃ a principio amicitiarꝫ fidem pbate iam fidei ⁊ veteris amicitie preferebãt. Uera enim illa neceſſitudo eſt et chriſti glutino copulata: quã nõ vtilitas rei familiaris: nõ pñtia tm̃ corporũ: nõ ſubdola et palpãs adulatio: ſed dei timor ⁊ diuinarũ ſcripturarꝫ ſtudia cõciliãt. Legim⁹ in veterib⁹ hiſtorijs: quoſdã luſtraſſe puincias: nouos adijſſe populos: maria trãſijſſe: vt eos quos ex libris nouerãt: corã quoq; viderent. Sic pythagoras memphiticos vates: Sic Plato egyptũ ⁊ archytam tarẽtinũ: eãdẽq; orã italie q̃ quodã magna grecia dicebaꝛ: laborioſiſſime pagrauit: vt q̃ athenis magr̃ erat et potẽs: cuiuſq; doctrinas achademie gymnaſia pſonabãt: fieret pegrinus atq; diſcipul⁹: malẽs aliena verecũde diſcere: q̃ ſua impudẽter ingerere. Deniq; cũ lr̃as q̃ſi toto orbe fugientes pſeqꝛ capt⁹ a pirat ⁊ venũdat⁹: etiã tyrãno crudeliſſimo paruit: duct⁹: captiu⁹: vinct⁹ ⁊ ſu⁹: tñ q̃ phus maior emẽte ſe fuit. Ad titũ liuiũ lacteo eloquẽtie fõte manãtẽ: de vltimis hiſpanie galliarꝫ q; finib⁹: quoſdã veniſſe nobiles legim⁹: ⁊ quos ad cõtẽplationẽ ſui roma nõ traxerat: vni⁹ hoĩs fama pduxit. Habuit illa etas inauditũ oĩbus ſeculis celebrãdũq; miraculũ: vt vrbẽ tãtã ingreſſi aliud ex̃ vrbẽ q̃rerẽt. Apollonius ſiue ille magus vt vulgus loqꝛ: ſiue phus vt pythagorici tradũt: intrauit pſas: ptrãſiuit caucaſum: albanos: ſcythas: maſſagetas: opulẽtiſſima indie regna penetrauit: ⁊ ad extremũ latiſſimo phyſon amne tranſmiſſo puenit ad brachmanas: vt hiarcham in throno ſedẽtẽ aureo ⁊ d̃ tãtali fonte potãtẽ: inter paucos diſcipulos: de natura: de moribus: ac de curſu dierꝫ ⁊ ſiderũ audiret docentẽ. Inde p elamitas: babylonios: chaldeos: medos: aſſyrios: parthos: ſyros: phenices: arabes: paleſtinos: reuerſus alexãdriã: perrexit ad ethiopiã: vt gymnoſophiſtas ⁊ famoſiſſimã ſolis mẽſam videret in ſabulo. Inuenit ille vir vbiq; qđ diſceret: ⁊ ſemp pficiens: ſemp ſe melior fieret. Scripſit ſup h̃ pleniſſime octo voluminibus philoſtratus. Quid loquar d̃ ſeculi hoĩb⁹: cũ apl̃us Paul⁹: vas electiõis ⁊ magiſter gentiũ: Qui de cõſciẽtia tãti in ſe hoſpitis loq̃baꝛ ‖ An experimẽtum queritis eius qui in me loquiꝛ chriſt⁹: poſt damaſcũ arabiamq; luſtratã: ‖ Aſcẽdit hieroſolymã: vt videret petrũ: ⁊ mãſit apud eũ diebus q̃ndecim. Hoc eñ myſterio hebdoadis ⁊ ogdoadis: futurus gẽtiũ pdicator inſtruẽdus erat. ‖ Rurſumq; poſt annos q̃ttuordecim aſſũpto barnaba ⁊ tito: expoſuit cũ aplis euãgelium: ne forte in vacuũ curreret aut cucurriſſet. Habet neſcio quid latentis energie viua vox: ⁊ in aures diſcipuli de auctoris ore trãſfuſa fortius ſonat. Unde ⁊ eſchines cũ rhodi exularet ⁊ legereꝛ illa demoſthenis oratio: quã aduerſus eũ habuerat: mirãtib⁹ cũctis atq; laudãtibus: ſuſpirãs ait: Quid ſi ipſaꝫ audiſſetis beſtiã: ſua verba reſonantem? Nec h̃ dico: q̃ ſit aliqđ in me tale: qđ vel poſſis a me audire: vel velis diſcere: ſed q̃ ardor tu⁹ ⁊ diſcendi ſtudiũ etiã abſq; nobis p ſe pbari debeat. Ingeniũ docile ⁊ ſine doctore laudabile eſt. Nõ q̃d inueniãs: ſed q̃d q̃ras cõſideramus. Mollis cera ⁊ ad formãdũ facilis: etiã ſi artificꝭ ⁊ plaſte ceſſent man⁹: tñ vtute totũ ẽ quicq̃d eſſe põt. ‖ Paul⁹ aplus ad pedes gamalielis legẽ moyſi et pphetas didiciſſe ſe gloriaꝛ: vt armat⁹ ſpiritalibus telis: poſtea doceret cõfidenter. Arma eñ nr̃e militie nõ carnalia ſũt ſed potẽtia deo: ad deſtructionẽ munitionũ cogitatiões deſtruẽtes: ⁊ omnẽ altitudinẽ extollentẽ ſe aduerſus ſcientiã dei: ⁊ captiuãtes oẽm intellectũ ad obediẽdũ chriſto: ⁊ parati ſubiugare oẽm inobediẽtiã. ‖ Timotheũ ſcribit ab infantia ſacris litteris eruditũ ⁊ hortaꝛ ad ſtudiũ lectionis: ne negligat grãm q̃ data ſit ei p impoſitionẽ

[Left margin: rratio a indu exẽpla dio di cendi. / ytha- De latone / hiſpa- Galk. / Apol- lonio]

[Right margin: De Paulo apl̃o. Act. 9. c. 1. Thi. 2. b. 2. Cor. 13. a / Gal. 1. d. / Ibidẽ. 2. a. / Nõ expoſito rũ ab effectu / Confirmatio ab exemplo Eſchinis. / Excluſio ſuſpitiõis d̃ arrogantia. / Confirmatio ab exemplo Pauli. Act. 22. a. 2. Cor. 10. b / 2. Thi. 3. d]

Titū.1.b. manus pſbyteri.||Tito pcipit vt inter
ceteras vtutes epi: que breui ſmone
depinxit: ſcientiam quoqz in eo eligat
ſcripturaꝝ: obtinentē inquit eū q̄ ſm
doctrinā eſt fidelē ſmonē: vt potēs ſit
exhortari in doctrina ſana: ⁊ cōtradi-
Redargutio centes reuincere. Sancta quippe ru
idocte ſācti- ſticitas ſolū ſibi pdeſt: ⁊ quantū edifi
tatis. cat ex vite merito eccl'iam chriſti: tm̄
Teſtimonia nocet ſi deſtruētib⁹ nō reſiſtat. Mala
Malachie lachias pphera: immo p malachiā do
min⁹ interrogauit ſacerdotes legē. In-
tātū ſacerdotis officiū ē: interrogatū
Moyſi rn̄dere de lege.|| Et i deuteronomio le
Deu.32.a. gim⁹: Interroga patrē tuū ⁊ annūcia-
bit tibi: ſeniores tuos et dicent tibi.
Dauid In pſalmo q̄qz centeſimo decimoocta
Pſ.118. uo.||Cātabiles mihi erāt iuſtificatiōes
tue: in loco pegrinationis mee. Et in
deſcriptiōe iuſti viri: cū eū arbori vite
dauid que ē in paradiſo cōpararet: in
Pſ.1. ter ceteras vtutes h̄ etiā itulit: ||In le
ge dn̄i volūtas ei⁹: ⁊ in lege ei⁹ medi-
Dañ.12.b tabit̄ die ac nocte.|| Daniel in fine ſa-
cratiſſime viſiōis: ait iuſtos fulgere q̄-
ſi ſtellas: ⁊ intelligētes id eſt doctos q̄-
ſi firmamētū. Uides quātū inter ſe di
ſtant iuſta ruſticitas ⁊ docta iuſticia?
Alīj ſtellis: alīj celo cōparant̄. Q̄q̄z
iux̄ hebraicā veritatē: vtrunqz de eru
ditis poſſit intelligi. Ita eñ apud eos
Ibidē legim⁹.||Qui aūt docti fuerint: fulge-
būt q̄ſi ſplēdor firmamēti: ⁊ qui ad iu
Pauli ſticiā erudiūt multos q̄ſi ſtelle in ppe-
Rn̄ſio ad ta- tuas eternitates.|| Cur Paulus apo-
citā obiectio ſtolus vas electionis? Nēpe q: vas le-
nem. gis et ſcpturarū ſāctaꝝ erat armariū.
Act. 9.c. Phariſei ſtupēt in doctrina dn̄i: ⁊ mi-
rant̄ i Petro ⁊ Johāne quō legē ſciāt:
cū lr̄as non didicerint. Quicquid eñ
alījs exercitatio ⁊ q̄tidiana in lege me
ditatio tribuere ſolet: illis hoc ſpiri-
tuſſanctus ſuggerebat.||Et erāt iuxta
Eſa.54.d. quod ſcriptū eſt: docibiles deo. Duo
Cōprobatio. decim ānos ſaluator impleuerat: ⁊ in
tēplo ſedēs de q̄ſtionib⁹ legis interro
gans: magis docet dū prudēter inter-
Confutatio rogat. Niſi forte ruſticū Petrū: ruſti-
falſe exiſtia- cum Johem dicim⁹: quorū vterqz dice
tionis re poterat: Et ſi impit⁹ ſmōe: nō tñ ſci
Cōmēdatio entia. Johes ruſtic⁹: piſcator indoct⁹:
ſapie Johis. ⁊ vñ illa vox obſecro: In pncipio erat
Joh.1.a. verbum: et verbum erat apud deū: et
deus erat verbum? Logos grece: mul-

ta ſignificat. Nā ⁊ vbū eſt, ⁊ rō, et ſup
putatio, et cauſa vniuſcuiuſqz rei per Conſ
quā ſūt ſingula q̄ ſubſiſtūt: que vniū phoꝝ
ſa recte intelligimus in chriſto. Hoc ſapie
doct⁹ Plato neſciuit: h̄ demoſthenes dam
eloquens ignorauit. || Perdā inquit Abdi
ſapiētiā ſapiētiū: ⁊ prudētiā pruden- 1.Cor
tiū reprobabo. Uera ſapia pdet falſaꝫ
ſapiaꝫ: et q̄q̄z ſtulticia pdicatiōis in
cruce ſit: tñ Paul⁹ ſapiam loq̄t̄ inter
pfectos.||Sapiētiā aūt nō ſeculi hui⁹ 1.Cor
nec pncipū ſeculi iſti⁹ q̄ deſtruūt̄: ſed
loquit̄ dei ſapiaꝫ in myſterio abſcōdi
tā: quā pdeſtinauit de⁹ ante ſecula.
Dei ſapia chriſt⁹ eſt. Chriſtus eñ dei Nō
virt⁹ ⁊ dei ſapia. Hec ſapia in myſterio entia
abſcōdita eſt: de q̄ ⁊ noni pſalmi titu- ſconc
lus pnotat̄: p occultis filij: In q̄ ſunt Col.2
oēs theſauri ſapiētie ⁊ ſcie dei abſcō-
diti. Et q̄ in myſterio abſcōdit⁹ erat:
pdeſtinat⁹ eſt ante ſecula: predeſtina-
tus aūt ⁊ pfigurat⁹ in lege ⁊ pphetis. Quil
Unde ⁊ pphete appellabāt̄ videtes: reuel
q: videbant eū quē ceteri nō videbāt. Joh.
||Abraam vidit diē ei⁹ ⁊ letatus eſt. Ezec
||Aperiebāt̄ celi Ezechieli: q̄ ppło pec- Pſ.
catori clauſi erāt.|| Reuela inquit da Nō
uid oculos meos ⁊ pſiderabo mirabi- one
lia d̄ lege tua. Lex eñ ſpiritalis ē: et vt le
reuelatiōe opus eſt vt itelligat̄: ac re- ligat
uelata facie dei gl'iam ptēplemur.|| Li Apo.
ber in apocalypſi ſeptē ſigillis ſigna-
tus oſtēdit̄: qu ē ſi dederis hōi ſcien-
ti lr̄as vt legat:|| Reſpōdebit tibi: Nō Eſa.
poſſū: Signat⁹ ē eñ. Quāti hodie pu Preſ
tant ſe noſſe lr̄as: tenēt ſignatū libꝝ ſoꝝ
nec apire pñt niſi ille reſerauerit qui Apo
habet clauē dauid: qui apit et nemo Act.
claudit: claudit ⁊ nemo apit.||In acti Exem
bus apoſtolorum: ſanctus eunuchus: ſcō e
imo vir (ſic enim euꝫ ſcriptura cogno
minat) cum legeret Eſaiā pphām: iter
rogatus a philippo: Putas ne intelli
gis q̄ leg? Rn̄ditqz Quō poſſū niſi ali
quis me docuerit? Ego vt de me loq̄r Eiuſ
interim nec ſanctior ſum h̄ eunucho: ment
nec ſtudioſior q̄ de ethiopia: id eſt de
extremis finib⁹ mūdi: venit ad tēplū:
reliquit aulā regiā: ⁊ tant⁹ amator le
gis diuineqz ſciētie fuit vt etiā in ve
hiculo lr̄as legeret ſacras. Et tñ cum
librū teneret: ⁊ verba dn̄i cogitatiō-
ne cōciperet: lingua volueret: labijs p
ſonaret: ignorabat eū quē in libro ne

ſciēs venerabaṫ. Uenit Philipp⁹: oſtē
dit ei Jeſum: q̄ clauſus latebat in lr̄a.
Uirtus do- O mira doctoris virtus. Eadem hora
ctoris credidit eunuchus: baptizaṫ: fidelis
et ſanct⁹ ac magiſter ꝺ diſcipulo: Pl⁹
in deſerto fonte eccleſie q̄ in aura-
to ſynagoge templo reꝑperit.

Conclusiōis complexio: H Ec a me ꝯſtricta ſunt breuiter:
neq̄ eni epiſtolaris anguſtia
euagari longi⁹ patiebaṫ: vt in-
telligeres te i ſcriptur̄ ſacris ſine p̄re
uio ⁊ mōſtrāte ſemitā nō poſſe ingre-
Nemo i arte ſi doctore ꝑfice- re di. Taceo de grāmaticis: rhetoribus:
philoſophis geometr̄: dialectic̄: mu
ſicis: aſtronomis: aſtrologis: medic̄:
quoꝝ ſcia mortalib⁹ ſatis: vel vtiliſſi
ma eſt: ⁊ in tres ꝑtes ſcindiṫ: in doctri
nā: rōnē et vſum. Ad minores artes
veniam: ⁊ que nō tam logo q̄ manu
adminiſtranṫ. Agricole: cemētarū: fa
bri metalloꝝ: lignorūq̄ ceſores: lana
rū quoq̄ fullones et ceteri q̄ variam
ſupellectilē ⁊ vilia opuſcula fabricāt:
Horati⁹ li. epiſto. 2. abſq̄ doctore eē nō poſſūt qꝺ cupiūt.
Qꝺ medicoꝝ eſt ꝓmittūt medici: tra
Confutatio preſumptionis indoctoꝝ ctant fabrilia fabri. Sola ſcriptura-
rum ars eſt: quā ſibi paſſim oēs vēdi
cāt. Scribim⁹ indocti: doctiq̄ poema
ta paſſim. Hāc garrula anus: hāc deli
rus ſenex: hāc ſophiſta verboſus: hāc
vniuerſi p̄ſumūt: lacerāt: docēt ante-
q̄ diſcāt. Alij abducto ſupcilio gran
dia verba trutināntes: inter mulierc u
las ꝺ ſacris lr̄is philoſophāṫ. Alij di
ſcūt proh pudor a femis qꝺ viros do-
ceāt Et ne paꝝ h̄ ſit quadā facilitate
verboꝝ: imo audacia ediſſerūt alijs
Confutatio arrogantie eoꝝ q̄ docere videnṫ qꝺ ipi nō intelligunt. Taceo de mei
ſimilib⁹: q̄ ſi forte ad ſcripturas ſctās
poſt ſeculares lr̄as venerint: ⁊ ſermo-
ne cōpoſito aurē ꝑp̄li mulſerint: quic
quid dixerint: h̄ legē dei putant. Nec
ſcire dignanṫ q̄d ꝓphe: q̄d ap̄li ſenſe-
rint: ſed ad ſenſuz ſuū incōgrua aptāt
teſtimonia: quaſi grāde ſit ⁊ nō vicio
ſiſſimū dicēdi gen⁹: deprauare ſenten
tias: ⁊ ad voluntatem ſuam ſcriptu-
rā trahere repugnātē. Quaſi nō lege
rim⁹ homerocētonas ⁊ virgiliocēto-
nas: ac nō ſic etiam maronē ſine chri
ſto poſſim⁹ dicere chriſtianū: q̄r ſcp̄ſe-
.i. buc. eglo. 4. rit. Jā redit ⁊ virgo: redeūt ſaturnia
regna. Jā noua ꝓgenies celo demit-
tiṫ alto. Et patrē loquentē ad filiū.

Nate mee vires: mea magna potētia Enei. 1.
ſolus. Et poſt: verba ſaluatoris i cru-
ce: Talia ꝑſtabat memorans: fixuſq̄ Enei. 2.
manebat. Puerilia ſunt hec: ⁊ circu- Irriſio illoꝝ
latoꝝ ludo ſimilia: docere qꝺ ignores
imo vt cū ſtomacho loquar: nec hoc
quidē ſcire quod neſcias.

U Idelicet manifeſtiſſima ē gene Sūmaria expoſitio ꝯtentoꝝ i ſingl̄is
ſis: i qua de creatura mūdi: de
exordio generis hūani: de diuiſiōe ter ſacre ſcriptu
re: de confuſione linguarum: et gente re libris
vſq̄ ad egyptū ſcribiṫ hebreorū. Pa- De Geneſi
tet exodus cū decē plagis: cū decalo- De Exodo
go: cū myſtic̄ diuiniſq̄ p̄cept̄. In p̄m De Leuitico
ptu ē leuitic⁹ liber: in q̄ ſingula ſacri
ficia: imo ſingule pene ſyllabe ⁊ veſteſ
aaron et tot⁹ ordo leuitic⁹ ſpirāt cele
ſtia ſacra. Nūeri ꝟo nōne toti⁹ arith De Numer̄
metice: ⁊ ꝓphetie balaā: ⁊ quadragin Nu. 33. B to.
taduarū māſionū ꝑ heremū myſteria
ꝯtinēt? Deuteronomiū ꝟo ſecūda lex De Deutero
⁊ euāgelice legis p̄figuratio: nōne ſic nomio
ea habet q̄ priora ſūt: vt tū noua ſint
oīa de veteribus? Huc uſq̄ moyſes: 1. Coꝝ. 14. d.
huc uſq̄ pētateuch⁹: quib⁹ q̄nq̄ ver-
bis loq̄ ſe velle ap̄lus i eccl̄ia gloriaṫ.
Job exēplar patientie q̄ nō myſteria De Job
ſuo ſmōe cōplectiṫ. Proſa incipit: ver
ſu labiṫ: pedeſtri ſmōe finiṫ: Oēſq̄
legeſ dialectice: ꝓpoſitiōe: aſſumptiōe
cōfirmatiōe: cōcluſiōe determiat. Sin
gula i eo ꝟba plena ſūt ſenſib⁹: Et vt
de ceteris ſileā: reſurrectionē corporū
ſic ꝓphetat: vt null⁹ ꝺ ea vl' māifeſti⁹
vl' cauti⁹ ſcp̄ſerit. Scio inquit q̄ re- Job. 19. d.
dēptor me⁹ viuit: et in nouiſſimo die
de terra ſurrectur⁹ ſum: ⁊ rurſum cir-
cūdabor pelle mea: ⁊ in carne mea vi
debo deū: Quē viſur⁹ ſū egoipſe ⁊ ocu
li mei ꝯſpecturi ſunt ⁊ nō ali⁹. Repo-
ſita eſt hec ſpes mea in ſinu meo. Ue- De Joſue
niā ad ieſum naue: typū dn̄i nō ſolū
in geſtis: verūetiā in nomine. Trā- Joſue. 3. d.
ſit iordanez: hoſtiū regna ſubuertit:
diuidit terrā victori ꝑp̄lo: ⁊ per ſingu
las vrbes: viculos: mōteſ: flumia: tor
rētes atq̄ ꝯfinia eccl̄ie celeſtiſq̄ hie-
ruſalē ſpiritalia regna deſcribit. In De Judicū
iudicū libro q̄t principes ꝑp̄li tot fi-
gure ſūt. Ruth moabit̄ Eſaie explet De Ruth
vaticiniū dicētis: Emitte agnū dn̄e Eſa. 16. a
dn̄atorē terre: de petra deſerti ad mō
tē filie ſyon. Samuel i heli mortuo: 1. Reg. 4. c
⁊ i occiſiōe ſaul veterē legē abolitā: et. 31. b

poꝛro in ſadoch atq; dauid noui ſa-
cerdotij nouiq; imperij ſacra teſtaẗ.
Malachim id eſt tertius et quartus
regum liber a Salomone vſq; ad ie-
choniā: ⁊ a hieroboā filio nabath vſ-
q; ad oſee q̇ duct⁹ ē i aſſyrios: regnū
iuda ⁊ regnū deſcribit iſrael. Si hi-
ſtoꝛiā reſpicias: verba ſimplicia ſūt:
Si i lr̃a ſenſū latētē: eccl̃ie paucitas
et hereticoꝛum contra eccleſiā bella
De.12. ꝓphe narranẗ. Duodecim ꝓphe in vni⁹ vo
tis minoꝛib⁹ lumis anguſtias coartati: multo ali-
De Oſee ud q̄ ſonat in littera ꝑfigurāt. Oſee
crebꝛo noiat effraim: ſamariā: ioſeph
iezrael: ⁊ vxoꝛē foꝛnicariā ⁊ foꝛnica-
tiōis filios: ⁊ adulterā cubiculo clau
ſam mariti: multo tp̄e ſedere viduā:
⁊ ſub veſte lugubꝛi viri ad ſe reditum
De Johel pꝛeſtolari. Johel filius phatuel deſcri
bit terrā duodeci tribuū: eruca: bꝛu-
cho: locuſta: rubigine vaſtāte cōſum-
ptā: ⁊ poſt euerſionē pꝛioꝛis ꝑpl̃i effuſū
ſpm̄ ſanctū ſup̄ ſeruos dei ⁊ ancillas:
id eſt ſup̄ cētū viginti credētiū noia
⁊ effuſū iri in cenaculo ſion. Qui cen
tū vigiti ab vno vſq; ad q̇ndecim pau
latim ⁊ p̄ incremēta ſurgētes: q̇nde-
cim graduū numeꝝ efficiūt: q̇ in pſal
De Amos terio myſtice cōtineẗ. Amos paſtoꝛ
⁊ ruſticus ⁊ ruboꝛū moꝛa diſtringēs
paucis ṽbis explicari non pōt. Quis
eñ digne exp̄mat tria ⁊ q̄ttuoꝛ ſcele-
ra damaſci ⁊ gaze: tyri ⁊ idumee ⁊ fili
oꝛū āmon ⁊ moab ⁊ i ſeptimo ⁊ octa-
Amos.4.a uo gradu iude ⁊ iſrael? || Hic loquitur
Jbidē.6.d ad vaccas pingues q̇ ſunt in ſamarie
mōte: ⁊ ruiturā domū maioꝛē mino-
rēq; teſtaẗ. Jp̄e cernit fictoꝛē locuſte
⁊ ſtātē dn̄m ſup̄ murū litū et adamā-
tinū ⁊ vncinū pomoꝛū attrahētē: ſup
plicia pctōꝛib⁹: ⁊ famē in terra: nō fa
mē panis nec ſitim aque: ſ; audiendi
De Abdia verbū dei. Abdias q̇ interp̄taẗ ſeru⁹
dn̄i ꝑtonat ꝯ edom: ⁊ ſanguineū ter-
renumq;: fratriſ quoq; Jacob ſemper
De Jona emulum haſta ꝑcutit ſpirituali. Jonas
pulcherrima colūba: naufragio ſuo
paſſionē dn̄i ꝑfigurās: mūdū ad peni
tētiā reuocat: ⁊ ſub noīe niniue gēti-
De Michea bus ſalutē nūciat. Micheas demoꝛa-
ſthi coheres xp̄i: vaſtationē annūciat
filie latronis: ⁊ obſidionē pōnit ꝯ eā
De Naum q2 maxillā ꝑcuſſerit iudicis iſrl̃. Na-
um cōſolatoꝛ oꝛbis increpat ciuitatē

ſanguinū: ⁊ poſt euerſionē illi⁹ loq̇ẗ:
Ecce ſup̄ mōtes pedes euāgelizantiū ⁊ Naum
annūciantis pacē. Abachuc luctatoꝛ De a
foꝛtis et rigid⁹ ſtat ſup̄ cuſtodiā ſuā: Aba
⁊ figit gradū ſup̄ munitionē vt chꝛi-
ſtū i cruce ꝯtēpleẗ: ⁊ dicat: Operuit ce Jbid
los gl̃ia ei⁹: ⁊ laudis ei⁹ plena ē terra
Splēdoꝛ ei⁹ vt lux erit: coꝛnua i mani
b⁹ ei⁹: Jbi abſcōdita ē foꝛtitudo ei⁹.
Sophonias ſpeculatoꝛ ⁊ arcanoꝛum De S
dei cognitoꝛ: audit clamoꝛem a poꝛta nia
piſciū ⁊ eiulatū a ſecūda: ⁊ ꝯtritionē
a collib⁹. Jndicit quoq; vlulatū habi
tatoꝛib⁹ pile: q2 cōticuit oīs ꝑpl̃s cha
naan: diſpꝰi ſunt vniuerſi q̇ inuoluti De A
erāt argēto. Aggeus feſtiu⁹ ⁊ let⁹: || q̇ Pō..
ſemiauit in lachꝛymis vt i gaudio me
teret: deſtructū tēplū edificat: deūq;
patrē inducit loquētē. || Adhuc vnū Agg
modicūq; ⁊ ego cōmouebo celū ⁊ ter-
rā et mare ⁊ aridā. ⁊ mouebo oīs gē
tes: ⁊ veniet deſideratus cūctis genti
b⁹. || Zacharias memoꝛ dn̄i ſui multi- De z
plex in ꝓphetia: Jeſū veſtib⁹ ſoꝛdidis Zac
et lapidem oculoꝛum ſeptem: cande- d.4..
labꝛūq; aureū cū totidē lucernis q̄t 9.b
oculis: duas quoq; oliuas a ſiniſtris
lampadis cernit et a dextris: vt poſt
equos rufos: varios: albos: et diſſi-
patas quadrigas ex effraim ⁊ equum
de hieruſalē: paupeꝛ regē vaticineẗ:
⁊ p̄dicet ſedentē ſup̄ pullū filiū aſine
ſubiugalis. Malachias apte ⁊ in fine De M
oīm ꝓphetaꝝ de abiectione iſrl̃ ⁊ vo- chia
catiōe gētiū. || Nō eſt mihi ait volun- Mal
tas i vobis dicit dn̄s exercituū: ⁊ mu
n⁹ nō ſuſcipiā de manu vr̃a. Ab oꝛtu
eñ ſolis vſq; ad occaſū magnū ē no-
mē meū in gētib⁹: ⁊ i omni loco ſacri
ficaẗ ⁊ offerẗ noi meo oblatio mūda.
Eſaiam: hieremiā: ezechiel: ⁊ daniel: De a
quis pōt vel intelligere vel exponere? phet
Quoꝛū pꝛim⁹ nō ꝓphetiā videẗ mihi De E
texere ſed euāgeliū. Secūdus || virgā De h
nuceā ⁊ ollā ſuccenſā a facie aq̇lonis Hier
⁊ pardū ſpoliatū ſuis coloꝛib⁹: ⁊ qua
druplex diuerſis metris nectit alpha-
betū. Terti⁹ pꝛincipia ⁊ finē tātis h; De e
obſcuritatib⁹ iuoluta: vt apud hebꝛe
os ip̄e ꝑtes cū exoꝛdio geneſeos ante De M
ānos triginta nō legāẗ. Quart⁹ vero
q̇ ⁊ extrem⁹ inter quattuoꝛ ꝓphas: tē
poꝝ cōſci⁹: ⁊ toti⁹ mūdi philohiſtoꝛi-
cus lapidē p̄ciſum de monte ſine ma- Dan

nib⁹: τ regna oĩa ſubuertẽtẽ: claro ſer
Dauid mone ꝓnũciat. Dauid ſimonides nr̃:
pindar⁹ et alche⁹: flacc⁹ quoqȝ catull⁹
atqȝ ſeren⁹: chꝛiſtũ lyra ꝑſonat: τ ĩ de
alomo- cachoꝛdo pſalterio ab inferis excitat
pũbũs reſurgẽtẽ. Salomon pacific⁹ τ ama-
ecclĩaſte bilis dñi: moꝛes coꝛrigit: naturã do-
anticis cet: eccleſiã iungit τ chꝛiſtũ: ſctãrũqȝ
heſter nuptiaꝝ dulce canit epithalamiũ. He
ſter in eccl̃ie typo ꝑpl̃m liberat de pe-
riculo: τ interfecto aman q̃ interp̃tatur
iniq̃tas: ꝑtes cõuiuij τ diẽ celebꝛem
arali- mittit in poſteros. Paralipomenon li
menon ber inſtrumẽti veter⁹ epitomẽ: tant⁹
ac talis eſt: vt abſqȝ illo ſiquis ſciẽ-
tiã ſcꝛipturarũ ſibi voluerit arrogare:
ſeipm̃ irrideat. Per ſingula q̃ppe no-
mina iũcturaſqȝ verboꝝ: et p̃termiſſe
in regũ libꝛis tãguntur hiſtoꝛie: τ innu-
merabiles explicãtur euãgelij q̃ſtiões.
Eſdra Eſdras τ neemias adiutoꝛ videlȝ τ cõ
Neemie ſolatoꝛ a dño: in vno volumie artãtur:
inſtaurãt templũ: muros extruũt ciui
tatis: oĩſqȝ illa turba ꝑpl̃i redeũtis i pa
triã: τ deſcriptio ſacerdotũ: leuitarũ:
iſraelis: ꝓſelitoꝛum: ac ꝑ ſingulas fa
milias muroꝝ ac turriũ opa diuiſa:
aliud in coꝛtice p̃ferũt: aliud i medul-
cuſatio la retinẽt. Cernis me ſcripturarum
ptoꝛis amoꝛe raptũ: exceſſiſſe modum ep̃le: τ
tñ nõ impleſſe qđ volui. Audiuimus
tñ q̃d noſſe q̃d cupere debeam⁹ vt et
Pſ.118. nos quoqȝ poſſim⁹ dicere. Cõcupiuit
aĩa mea deſiderare iuſtificatiões tuas
in omĩ tꝑe. Ceterũ illud ſocraticũ im-
pletur ĩ nobis: Hoc tñ ſcio qđ neſcio.
noui Tangã τ nouũ bꝛeuiter teſtamentũ.
nẽti li Matthe⁹: marc⁹: lucas τ iohes: q̃dri-
tineãt ga dñi: τ veꝝ cherubim. qđ interp̃tatur
ttheus ſcie multitudo: ꝑ totũ coꝛpus oculati
Marcus ſũt: Scintille emicãt: diſcurrũt fulgu
Lucas ra: pedes hñt rectos: τ in ſublime ten
hãnes dẽtes: terga pẽnata τ vbiqȝ volitãtia
tenẽt ſe mutuo ſibiqȝ ꝑplexi ſũt: τ q̃-
ſi rota ĩ rota voluuntur: τ pergũt quo-
e pauli cũqȝ eos flat⁹ ſpũſſancti duxerit. Pau
lus ap̃ls ad ſeptẽ ſcribit eccl̃ias octa-
ua eñ ad hebꝛeos: a pleriſqȝ extra nu
merũ ponitur. Timotheũ inſtruit ac ti
tũ: Philemonẽ ꝓ fugitiuo famulo de
p̃catur: ſup q̃ meli⁹ tacere puto: q̃ pau
apl̃oꝝ ca ſcribere. Act⁹ apl̃oꝝ nudã q̃dẽ vi-
dentur ſonare hiſtoꝛiã: τ naſcẽtis eccl̃ie
o.4.d. infantiã texere: ſed ſi nouerim⁹ ſcri-

ptoꝛẽ eoꝝ Lucã eẽ medicũ: cui⁹ laus 2.Coꝛ.8.c
eſt in euãgelio: animaduertimus ꝑiter
oĩa verba illi⁹ aĩe languẽtis eẽ medi-
cinã. Jacob⁹: Petr⁹: Johes: Judas: Ep̃le canonice
ſeptẽ ep̃las ediderũt tam myſticas q̃
ſuccinctas: et bꝛeues ꝑiter ac lõgas:
bꝛeues ĩ verbis: longas in ſentẽtijs:
vt rar⁹ ſit q̃ nõ in eaꝝ cecutiat lectio
ne. Apocalypſis iohãnis tot hȝ ſacra Apocalyps.
quot verba. Parũ dixi: τ ꝓ merito vo
luminis laus oĩs inferioꝛ ẽ. In v̄bis ſin
gulis: multiplices latẽt intelligẽtie.

O Ro te frater chariſſime iter hec Concluſio
viuere: iſta meditari: nihil ali- coꝛtatiua
ud noſſe: nihil q̃rere: Nõne vi- ad Paulinũ
detur tibi iam hic in terris regni cele-
ſtis habitaculũ? Nolo vt offendaris
in ſcripturis ſanctis: ſimplicitate τ q̃ſi
vilitate verboꝝ: q̃ vel vitio interp̃tũ
vel de induſtria ſic ꝓlate ſũt: vt ruſti
cã contionẽ facili⁹ inſtruerẽt: τ ĩ vna
eadẽqȝ ſnĩa aliter doctus: aliter ſenti
ret indoct⁹. Nõ ſum tã petulans τ he Remotio pe-
bes vt hec me noſſe polliciar: τ eoꝛuȝ tulantie
fructus cape quoꝛum radices in celo ac ſedẽti ine
fixe ſũt: ſȝ velle fateoꝛ: ſed eniti me ꝓ p̃fero
fiteoꝛ: mgr̃m renuẽs: comitẽ ſpõdeo. Proficiendi
Petẽti datur: pulſanti aperitur: q̃rẽs in facilitas
uenit. Diſcam⁹ in terris quoꝝ nobis Diſcibilium
ſcia pſeueret ĩ celo. Obuijs te mani- dignitas
b⁹ excipiã: τ vt inepte aliq̃d ac de her- Ad paulinũ
magoꝛe tumiditate effundã: quicq̃d ſuſcipiendũ
q̃ſier⁹ tecũ ſcire conaboꝛ. Habes hic vꝛbanitas
amãtiſſimũ tui fratrẽ euſebiũ: q̃ lr̃aꝝ Cooperandi
tuarũ mihi gratiã duplicauit: referẽs voluntas
honeſtatẽ moꝝ tuoꝝ: ꝯtemptũ ſeculi; Cõfratris ſo-
fidem amicitie: amoꝛẽ chꝛiſti. Nã pru cietas
dẽtiã et eloquij venuſtatẽ: etiã abſqȝ Hoꝛtatio ad
illo ipa ep̃la p̃ferebat. Feſtina queſo Paulinuȝ vt
te τ herẽti in ſalo nauicule funẽ ma- feſtinet.
gis p̃ſcinde q̃ ſolue. Nemo renũciatu Dilatõis cau
rus ſeculo bene põt vẽdere q̃ cõtẽpſit ſas amouet
vt vẽderet. Quicq̃d in ſumpt⁹ de tuo
tuleris: ꝓ lucro cõputa. Antiquũ di-
ctũ eſt: Auaro deeſt tã qđ hȝ: q̃ qđ nõ
hȝ. Credẽti totus mũdus diuitiaꝝ ẽ.
Infidelis aũt etiã obolo indiget. Sic 2.Coꝛ.6.c
viuamus q̃ſi nil hñtes: τ oĩa poſſiden
tes. Uict⁹ atqȝ veſtitus: diuitie chꝛiſti
anoꝝ. Si habes in ꝑtate rem tuam
vẽde: ſi nõ habes proijce. Tollẽti tu Mat.5.g
nicã: τ palliũ relinquẽdũ eſt. Scilicet
niſi tu ſꝑ recraſtinãs τ diẽ de die tra-
hens caute τ pedetẽtim tuas poſſeſſi-

d.4.ēdib3 unculas vēdiderī: nō habet chriſt⁹ vn
de alat paupes ſuos? Totum deo de-
Mar.12.d dit: q̇ ſeipm̄ obtulit. Apl̄i tm̄ nauē et
Lu.21.a retia reliq̄rūt: Uidua duo era miſit ī
Efficaciſſi- gazophylaciū: et p̄ferē creſi diuitijs.
mū ꝯ oēs cō Facile cōtemnit oīa qui ſe ſemp̄ cogi
cupiſcētias tat eſſe moriturū.
remedium ¶ Explicit epiſtola ſancti Hieronymi
p̄ſbyteri ad Paulinū p̄ſbyterū.

¶ Incipit p̄fatio ſancti Hieronymi p̄
ſbyteri in pentateuchū Moyſi

Agēdi nego cij expoſitio DEſiderij mei deſidera-
tas accepi ep̄las: q̇ quo
dā p̄ſagio futurorū: cū
daniele ſortit⁹ ē nomē:
obſecrātis: vt trāſlatū
in latinā linguā de he-
Exequendi breo ſermone pentateuchū v̄roꝝ auri
opis aggra- b⁹ traderē. Periculoſum op⁹ certe ꝛ
uatio obtrectatorū meorū latratib⁹ patēs:
q̇ me aſſerūt ī ſeptuaginta interpretū
ſuggillatiōez noua p̄ veteribus cude
re: et ita ingeniū quaſi vinū p̄bātes:
cū ego ſepiſſime teſtat⁹ ſim me p̄ vili
portiōe ī tabernaculo dei offerre que
Aggrediēdi poſſim: nec opes alterius aliorū pau-
laboris p̄uo pertate fedari. Quod vt auderē: Orige
catio nis me ſtudiū p̄uocauit qui editioni
antiq̄ trāſlatiōnē theodotiōis miſcu-
it aſteriſco ꝛ obelo id ē ſtella et veru
oē̄e op⁹ diſtinguēs: dū aut illuceſce-
re facit q̄ min⁹ an̄ fuerāt: aut ſup̄flua
Defect⁹ī trāſ queq̄ iugulat ꝛ confodit: ꝛ maxie que
latiōe.lxx.in euāgeliſtaꝝ ꝛ ap̄loꝝ auctoritas p̄mul
terpretum gauit. In quib⁹ multa de veteri te-
Approbatio ſtamēto legim⁹ que in nr̄is codicib⁹
Oſee.11.a nō habenē. Ut ē illud Ex egypto vo-
Eſa.11. caui filiū meū: Et quoniā nazare⁹ vo
Zach.12.c cabiē: Et videbūt ī quē cōpunxerūt:
Eſa.64.b Et flumia de vētre ei⁹ fluent aque vi
ue: Et q̄ nec ocul⁹ vidit nec auris au-
diuit: nec ī cor hominis aſcendit que
preparauit de⁹ diligentibus ſe: ꝛ mul
ta alia que p̄ōpriū ſyntagma deſide-
Confirmatio rāt. Interrogem⁹ ergo eos vbi hec ſcri
pta ſunt: et cū dicere nō potuerint de
libris hebraicis p̄feram⁹. Primū te-
ſtimoniū eſt in Oſee: ſecūdū in Eſaia:
tertiū in Zacharia: quartū in Prouer
bijs: q̇ntū eque ī Eſaia. Quod mlt̄i igno
rātes apocriphoꝝ deliramēta ſectāē:
ꝛ hiberas nenias libris autēticis p̄fe
Erroris cā ꝛ rūt. Cauſas erroris nō eſt meū expo-
excuſatio nere. Judei prudēti factū dicunt eſſe
ꝯſilio: ne ptolome⁹ vni⁹ dei cultor eti
am apud hebreos duplicē diuinitatē
dep̄henderet. Quod maxie idcirco facie- Ratio
bāt: q2 in platonis dogma cadere vide
baē. Deniq̄ vbicunq̄ ſacratū aliq̇d Alteri
ſcriptura teſtaē de p̄re ꝛ filio et ſp̄ūſā ctus ꝛ
cto: aut aliter interp̄tati ſunt: aut om ei⁹ aſſ
nino tacuerūt: vt et regi ſatiſfacerēt: tio
ꝛ arcanū fidei nō vulgarēt. Et neſcio Aſſert
quis prim⁹ auctor ſeptuaginta cellu- d.lxx.
las alexandrie mendacio ſuo extruxe lis ꝯſ
rit: quibus diuiſi eadē ſcriptitarent:
Cum ariſteus eiuſdem ptolemei hy- Cōpra
peraſpiſtes: et multo poſt tempore io
ſeph⁹ nihil tale retulerint: ſed in vna
baſilica cōgregatos cōtuliſſe ſcribāt:
nō p̄pheraſſe. Aliud eſt em̄ eē vatē: ali Cōfirm
ud eſt eſſe interpretē. Ibi ſp̄ūs vētura
p̄dicit: hic eruditio ꝛ verboꝝ copia ea
q̄ intelligit trāſfert. Niſi forte putād⁹ Irriſū
eſt tulli⁹ economicū xenophōtī: ꝛ pla-
tonis pythagorā: et demoſthenis pro
Creſiphonte afflat⁹ rhetorico ſp̄ū trā-
ſtuliſſe. Aut aliter de eiſdē libris p̄ ſe-
ptuagita interp̄tes: aliē p̄ ap̄los ſp̄ūſ
ſanct⁹ teſtimonia texuit: vt qd̄ illi ta-
cuerūt: hi ſcp̄tū eſſe mētiti ſint. Quid Auct
igiē? Damnam⁹ veteres? Minime. Sz excuſ
poſt p̄orū ſtudia ī domo dn̄i qd̄ poſſu-
m⁹ laboram⁹. Illi interp̄tati ſūt an̄ ad
uētū chriſti: ꝛ qd̄ neſciebāt: dubijs p̄-
tulere ſentētijs: nos poſt paſſionē et
reſurrectionē ei⁹: nō tā p̄pheciā q̄ hi
ſtoriā ſcribim⁹. Aliter em̄ audita: ali-
ter viſa narrāē. Quod meli⁹ intelligim⁹
meli⁹ ꝛ p̄ferim⁹. Audi igiē emule: ob In et
trectator auſculta: Nō dāno: non rep̄- tnuer
hendo ſeptuagita: ſz ꝯfidēter cunctis
illis ap̄los p̄fero. Per iſtoruz os mihi
chriſt⁹ ſonat q̄s an̄ p̄phas inter ſpirita
lia chariſmata poſitos lego: in q̇bus
vltimū pene gradū interp̄tes tenent.
Quid liuore torqueris? Quid impito
rū aios ꝯ me cōcitas? Sicubi ī trāſla-
tione tibi videor errare: interroga he-
breos: diuerſaꝝ vrbiū mḡros cōſule.
Quod illi habent de chriſto: tui codices
nō habēt. Aliud ē ſi ꝯtra ſe poſtea ab
ap̄lis vſurpata teſtimonia p̄bauerūt:
ꝛ emēdatiora ſūt exēplaria latina q̄ Cōcl
greca: greca q̄ hebraica. Uerū hec ꝯ Deſi
inuidos. Nūc te dep̄cor deſideri cha- dep̄
riſſime: vt q2 me tantū opus ſubire fe- orōi
ciſti: ꝛ a geneſi exordiū cape orōnib⁹ iuu

iuues: q̄ poſſim eodē ſpū q̄ ſcripti ſūt
libꝛi: in latinū eos trāſferre ſermonē.
¶ Explicit p̄fatio. ¶ Incipit liber Gene
ſis qui dicit̄ hebꝛaice bꝛeſith. ¶ Ca. I

A
.18.a N principio
11.a. creauit deꝰ celū et terrā
8.88. Terra aūt erat inanis
10.b et vacua: ⁊ tenebꝛe erāt
ſup̄ faciē abyſſi: et ſpūs
dei ferebat̄ ſup̄ aquas:
Dixitqꝫ deus: Fiat lux.
Et facta ē lux. Et vidit
deꝰ lucē ꝙ eſſet bona: ⁊ diuiſit lucem
a tenebꝛis: Appellauitqꝫ lucem diem
⁊ tenebꝛas noctē. Factūqꝫ eſt veſpe ⁊
mane dies vnꝰ. Dixit quoqꝫ deꝰ: Fiat
firmamētū in medio aquarū: ⁊ diui-
dat aquas ab aquis. Et fecit deus fir
mamētū: diuiſitqꝫ aquas q̄ erant ſub
firmamēto ab his q̄ erant ſup̄ firma-
mētū. Et factū eſt ita. Uocauitqꝫ deꝰ
firmamētū celū: Et factum ē veſpe ⁊
mane dies ſcdꝰ. Dixit vo deꝰ: Cōgre-
gent̄ aque q̄ ſub celo ſūt in locū vnū:
B ⁊ appareat arida. Et factū eſt ita. Et
vocauit deus aridā terrā: cōgregatio
neſqꝫ aquaꝝ appellauit maria. Et vi
dit deus ꝙ eēt bonū: ⁊ ait: Germinet
terra herbā virentē ⁊ faciētē ſemē: ⁊
lignū pomiferū faciens fructū iuxta
genꝰ ſuū: cuius ſemē in ſemetip̄o ſit
ſup̄ terraꝫ. Et factū eſt ita. Et ꝓtulit
terra herbā virentē et afferētē ſemē
iuxta genꝰ ſuū: lignumqꝫ faciēs fru-
ctū: ⁊ habēs vnūquodqꝫ ſementē ſm̄
ſpeciē ſuā. Et vidit deꝰ ꝙ eēt bonū: ⁊
factū eſt veſpere et mane dies tertiꝰ.
35 Dixit aūt deꝰ: Fiāt luminaria ī firma
mēto celi: ⁊ diuidāt diē ac noctem: et
ſint in ſigna ⁊ tp̄a ⁊ dies ⁊ annos: et
luceāt in firmamēto celi: ⁊ illuminēt
terrā. Et factū eſt ita; fecitqꝫ deꝰ duo
luminaria magna: lumiare maius: vt
p̄eeſſet diei: ⁊ lumiare minꝰ vt p̄eēſſet no
cti: Et ſtellas. Et poſuit eas in firmā
mēto celi vt lucerēt ſup̄ trā: ⁊ p̄eēſſent
diei ac nocti: ⁊ diuiderent lucē ac te-
nebꝛas. Et vidit deꝰ ꝙ eſſet bonū: ⁊ fa
ctū eſt veſp̄e ⁊ mane dies quartꝰ. Dix
it etiā deus. Producant aque reptile
aīe viuētꝭ ⁊ volatile ſup̄ terrā ſub fir
C mamēto celi. Creauitqꝫ deꝰ cete gran
dia: ⁊ oēm aiam viuētē atqꝫ motabi
lē quā ꝓduxerant aq̄ ī ſpecies ſuas: ⁊
oē volatile ſm̄ genus ſuū. Et vidit
deꝰ ꝙ eſſet bonū: bñdixitqꝫ eis dicēs:
Creſcite ⁊ multiplicami: ⁊ replete aq̄s
maris: aueſqꝫ multiplicēt̄ ſup̄ terrā.
Et factū ē veſp̄e ⁊ mane dies q̄ntus.
Dixit qꝫ deꝰ: Producat terra aiam
viuētē in genere ſuo: iumēta ⁊ repti-
lia ⁊ beſtias terre ſm̄ ſpecies ſuas. Fa
ctūqꝫ ē ita. Et fecit deus beſtias terre
iuxta ſp̄es ſuas: iumēta ⁊ oē repti-
le terre in genere ſuo. Et vidit deꝰ ꝙ
eēt bonū: ⁊ ait: Faciamꝰ hoīem ad ima
ginē ⁊ ſilitudinē nr̄am: ⁊ p̄ſit piſcibꝰ
maris et volatilibꝰ celi ⁊ beſtijs vni- D
uerſe terre; omniqꝫ reptili quod mo- J.5.a. Sa.2.
uet̄ in terra. Et creauit deus hoiem d.et.10.a.
ad imaginem ſuam: ad imaginē dei Ecci.17.a.
creauit illum: maſculū ⁊ feminā crea- Mar.10.a
uit eos. Bñdixitqꝫ illꝭ deꝰ: ⁊ ait. Cre- S. eo.c.1.8.c
ſcite ⁊ multiplicamini ⁊ replete terrā ⁊ et.9.a.
ſubijcite eā: ⁊ dominami piſcibꝰ marꝭ
⁊ volatilibꝰ celi: ⁊ vniuerſis aiantibꝰ
q̄ mouent̄ ſup̄ terrā. Dixitqꝫ deꝰ: Ec
ce dedi vobis oēm herbā afferentē ſe
men ſup̄ terrā: ⁊ vniuerſa ligna q̄ ha-
bēt ī ſemetip̄is ſemētē generis ſui: vt
ſint vobis ī eſcā ⁊ cūctis aiantibꝰ ter
re oīqꝫ volucri celi ⁊ vniuerſis q̄ mo-
uent̄ ī terra: ⁊ ī q̄bus ē aia viuēs: vt
habeāt ad veſcēdū. Et factū ē ita. Ui Eccl.39.c
ditqꝫ deus cūcta que fecit et erāt val-
de bona. Et factū eſt veſpere et mane
Gitur pfe- (dies ſextus. ¶ II A
cti ſūt celi ⁊ terra: ⁊ omnis oꝛ
natus eoꝝ. Cōpleuitqꝫ deus Exo.20.b
die ſeptimo opus ſuū qđ fecerat: ⁊ re- Heb.4.b.
quieuit die ſeptimo ab vniuerſo op̄e
qđ patrarat. Et bñdixit diei ſeptimo: ⁊
ſanctificauit illū: qꝛ in ipſo ceſſauerat
ab oī op̄e ſuo qđ creauit deus vt fa-
ceret. Iſte generationes celi ⁊ terre qñ
create ſūt ī die quo fecit dñs deꝰ terrā
et celū: ⁊ oē virgultū agri anteqꝫ oꝛi-
ret̄ ī terra: oēmqꝫ herbā regiōis priuſ
qꝫ germiaret. Nō eñ pluerat dñs deꝰ
ſup̄ terrā: ⁊ hō nō erat q̄ op̄aret̄ terrā. B
ſed fons aſcēdebat e terra: irrigās vni Tobie.8.b
uerſam ſup̄ficiē terre. Formauit igit̄ Sap.10.a
dñs deꝰ hoiem de limo terre: ⁊ inſpira 1.Coꝛ.15.f
uit in faciē eiꝰ ſpiraculū vite: ⁊ factus
eſt hō in aiam viuētē. Plantauerat
aūt dñs deꝰ p̄adiſum voluptatis a p̄n
cipio: in quo poſuit hoiem quē foꝛma

nerat. Produxitq; dñs deus de humo
omñe lignū pulchꝝ viſu ꝛ ad veſcendū
ſuaue: lignū etiā vite in medio paradi
ſi: lignūq; ſcie boni ꝛ mali. Et fluuius
egrediebaꝛ de loco voluptatꝭ ad irri-
gādū ꝑadiſum: q̄ inde diuidiꝛ in quat
Ecci.24.c tuoꝛ capita. Nomen vni phiſon. ipſe
eſt q̄ circuit oēm terrā euilath vbi na-
ſciꝛ aurū: ꝛ auꝝ terre illiꝰ optimū eſt.
Ibiq; inueniꝛ bdelliū: ꝛ lapis onychi
C nꝰ. Et nomen fluuij ſecūdi geon. ipſe
eſt qui circuit oēm terrā ethiopie. No
mē vero fluminis tertij tigris: ipſe va-
dit ꝯtra aſſyrios. Fluuiꝰ aūt quartꝰ ip
ſe eſt eufrates. Tulit ergo dñs deꝰ ho-
minē: ꝛ poſuit eū ī ꝑadiſū voluptatꝭ
vt operareꝛ ꝛ cuſtodiret illū: Precepitq;
ei dicēs: Ex omñi ligno paradiſi come-
de: de ligno aūt ſciētie boni ꝛ mali ne
comedas. In quacūq;.n. die comede-
ris ex eo morte morieris. Dixit quoq;
Ecci.17.a dñs deꝰ: Nō ē bonū hoiē eſſe ſolū: fa
ciamus ei adiutoꝛiū ſiꝭe ſui. Formatꝭ
igiꝛ dñs deꝰ de humo cūctis aīantibꝰ
terre ꝛ vniuerſis volatilibꝰ celi addu-
xit ea ad adam: vt videret q̄d vocaret
D ea. Omne eñ qđ vocauit adā aīe viuē
tis: ipm eſt nomē eius. Appellauitq;
adā noībꝰ ſuis cūcta aīantia: ꝛ vniuer
ſa volatilia celi: ꝛ omnes beſtias terre.
Adā vo nō inueniebaꝛ adiutoꝛ ſiꝭis
eius. Immiſitq; dñs deus ſopoꝛem in
adā. Cūq; obdoꝛmiſſet: tulit vnā de
coſtis eius: ꝛ repleuit carnē ꝑ ea. Et
edificauit dñs deus coſtam quā tule
rat de adā in mulierē ꝛ adduxit eā ad
adā. Dixitq; adā: Hoc nūc os ex oſſi-
1.Coꝝ.2.b bus meis: ꝛ caro de carne mea. Hec
Mat.19.a vocabiꝛ virago: qm̄ de viro ſūpta eſt.
Mar.10.a Quāobrē relinquet hō patrē ſuū ꝛ ma
Eph.5.g trē: ꝛ adherebit vxoꝛi ſue: ꝛ erūt duo in
1.Co.6.d carne vna. Erat aūt vterq; nudꝰ: adā
ſcꝫ ꝛ vxoꝛ eiꝰ: ꝛ nō erubeſcebāt. III
Ed ꝛ ſerpens erat callidioꝛ cū-
ctis aīantibꝰ terre q̄ fecerat do
minꝰ deꝰ. Qui dixit ad mulie-
rē: Cur ꝑcepit vobis deus vt nō come
deretis ex omni ligno paradiſi? Cui re
ſpōdit mulier: De fructu lignoꝝ q̄ ſūt
in ꝑadiſo veſcimur: De fructu vero li-
gni qđ eſt in medio paradiſi ꝑcepit no
bis deꝰ ne comederemꝰ ꝛ ne tāgeremꝰ
Ecci.25.d illud: ne forte moriamur. Dixit aūt ſer
2.Coꝝ.11.a pēs ad mulierē: Nequaq; morte mo-
riemini. Scit eñ deꝰ ꝙ in q̄cūq; die
comederitꝭ ex eo: apienꝛ oculi veſtri: ꝛ
eritis ſicut dij ſcientes bonū ꝛ malū. B
Uidit igiꝛ mulier ꝙ bonū eſſet lignū
ad veſcēdū: ꝛ pulchꝛū oculis: aſpectu-
q; delectabile: ꝛ tulit de fructu illiꝰ et
comedit: deditq; viro ſuo. Qui come-
dit: ꝛ apti ſūt oculi amboꝝ. Cūq; co-
gnouiſſent ſe eē nudos: cōſuerūt folia
ficus: ꝛ fecerūt ſibi perizomata. Et cū
audiſſent vocē dñi dei deambulātꝭ in
ꝑadiſo: ad aurā poſt meridiē: abſcōdit
ſe adā ꝛ vxoꝛ eius a facie dñi dei in me
dio ligni paradiſi. Uocauitq; dñs deꝰ
adam: et dixit ei: Ubi es? Qui ait. Uo
cem tuā audiui ī paradiſo: ꝛ timui eo
ꝙ nudus eēm: ꝛ abſcondi me. Cui di-
xit: Quis eñ indicauit tibi ꝙ nudus
eſſes: niſi ꝙ ex ligno de quo ꝑceperam
tibi ne comederes comediſti? Dixitq;
adā: Mulier quā dediſti mihi ſociā de C
dit mihi de ligno ꝛ comedi. Et dixit do
minꝰ deꝰ ad mulierē. Quare hͦ feciſti?
Que rñdit: Serpēs decepit me: ꝛ come
di. Et ait dñs deꝰ ad ſerpētē: Quia feci
ſti hͦ: maledictꝰ es inter oīa aīantia et
beſtias terre. Sup pectꝰ tuū gradieris
ꝛ terrā comedes cūctis diebꝰ vite tue.
Inimicitias ponā inter te ꝛ mulierē: ꝛ
ſemen tuū ꝛ ſemē illiꝰ. Ipſa cōteret ca
put tuū: ꝛ tu inſidiaberꝭ calcaneo eiꝰ.
Mulieri q̄q; dixit: Multiplicabo erū-
nas tuas ꝛ ꝯceptꝰ tuos. In doloꝛe pa 1.Co
ries filios tuos: ꝛ ſub viri ꝑtāte eris: ꝛ
ipſe dñabiꝛ tui. Ade vo dixit: Quia au
diſti vocē vxoꝛis tue: et comediſti đ li
gno ex q̄ pꝛeceperā tibi ne comederes:
maledicta terra in ope tuo. In laboꝛi-
bus comedes eā cūctꝭ diebꝰ vite tue.
Spinas ꝛ tribulos germinabit tibi: ꝛ
comedes herbas terre. In ſudoꝛe vul-
tus tui veſcerꝭ pane: donec reuertaris D
in terram de qua ſumptus es: qꝛ pul-
uis es: ꝛ ī puluerē reuerteris. Et voca-
uit adā nomē vxoꝛis ſue eua: eo ꝙ mꝛ
eſſet cūctoꝝ viuētiū. Fecit quoq; dñs
deꝰ ade ꝛ vxoꝛi eiꝰ tunicas pelliceas: ꝛ
induit eos. Et ait: ecce adā quaſi vnꝰ
ex nobis factꝰ eſt ſciens bonū ꝛ malū.
Nūc ergo ne forte mittat manū ſuā et
ſumat etiā de ligno vite et comedat: et
viuat in eternū. Emiſit eū dñs deꝰ de
paradiſo voluptatis vt operareꝛ terrā
de q̄ ſūptus ē. Eiecitq; adā: ꝛ colloca-

nit añ paradiſum voluptat? cherubin: ⁊
flãmeũ gladiũ atq; verſatilem ad cu-
ſtodiendã viã ligni vite. IIII
A A dam vero cognouit vxorẽ ſuã
euã que concepit ⁊ peperit cain
dicens: Poſſedi hoiem p deũ.
Rurſũq; peperit fratrẽ eius abel. Fuit
aũt abel paſtor ouiũ: ⁊ cain agricola.
Factũ ẽ aũt poſt multos dies: vt offer-
ret cain de fructib⁹ terre muñera dño.
abel quoq; obtulit de pmogenit? gre-
.II.a gis ſui: ⁊ de adipib⁹ eoꝝ. || Et reſpexit
dñs ad abel ⁊ ad munera eius: ad cain
vo ⁊ ad munera illi⁹ nõ reſpexit. Ira-
t⁹q; ẽ cain vehemẽter et cõcidit vult⁹
eius. Dixitq; dñs ad eũ: Quare iratus
es ⁊ cur cõcidit facies tua? Nõne ſi be
ne egeris recipies? Sin autẽ male: ſta
tim in forib⁹ peccatũ aderit. Sed ſub
te erit appetitus eius: ⁊ tu dñaberis il
B li⁹. Dixitq; cain ad abel fratrem ſuũ:
.IO.a Egrediamur foras. || Cũq; eẽnt i agro:
.3.b. cõſurrexit cain aduerſus fratrẽ ſuum
abel: ⁊ iterfecit eũ. Et ait dñs ad cain:
Ubi ẽ abel frater tuus? Qui rñdit: Ne
ſcio. Nun cuſtos fratris mei ſum ego?
Dixitq; ad eũ: Quid feciſti? Uox ſan-
guis frĩs tui clamat ad me de terra.
Nũc igit maledict⁹ eris ſuper terrã: q̃
apuit os ſuũ: et ſuſcepit ſanguinẽ frĩs
tui de manu tua. Cũ operat⁹ fueris eã
nõ dabit tibi fruct⁹ ſuos. Uag⁹ ⁊ pfu-
g⁹ eris ſup terrã. Dixitq; cain ad do-
minũ: Maior eſt iniq̃tas mea: q̃ vt ve
niã merear. Ecce eijcis me hodie a fa-
cie terre: ⁊ a facie tua abſcondar: ⁊ ero
vagus ⁊ pfug⁹ in terra. Ois igit q̃ in-
uenerit me occidet me. Dixitq; ei dñs:
C Nequaq̃ ita fiet: ſed ois qui occiderit
cain ſeptuplũ punietur. Poſuitq; dñs i
cain ſignũ: vt nõ interficeret eũ omnis
qui inueniſſet eũ. Egreſſuſq; cain a fa
cie dñi habitauit pfug⁹ i terra: ad ori
entalẽ plagã eden. Cognouit aũt cain
vxorẽ ſuã q̃ cõcepit ⁊ pepit enoch. Et
edificauit ciuitatẽ: ⁊ vocauit nomẽ ei⁹
ex noie filij ſui enoch. Porro enoch ge
nuit irad. et irad genuit mauiael: Et
mauiael genuit mathuſael: ⁊ mathuſa
D el genuit lamech: Qui accepit duas vx
ores. Nomẽ vni ada: ⁊ nomẽ alteri ſel
la. Genuitq; ada iabel q̃ fuit pater ha-
bitãtiũ i tentorijs atq; paſtoꝝ: Et no
men fratris eius iubal: ipſe fuit pater
canentiũ cithara ⁊ organo. Sella quo
q; genuit tubalcain q̃ fuit malleator ⁊
faber: in cuncta opa eris et ferri. So-
ror vero tubalcain noema. Dixitq; la
mech vxoribus ſuis ade ⁊ ſelle: Audi-
te vocẽ meã vxores lamech: auſculta-
te ſmonẽ meũ. Qm̃ occidi virũ in vul
n⁹ meũ: et adoleſcẽtulũ in liuorẽ meũ.
ſeptuplũ vltio dabitur de cain: de la-
mech vero ſeptuagies ſepties. Cogno-
uit quoq; adhuc adã vxorẽ ſuã ⁊ pepe
rit filiũ: vocauitq; nomẽ eius ſeth di-
cẽs: Poſuit mihi deus ſemen aliud p
abel quẽ occidit cain. Sed ⁊ ſeth na-
t⁹ eſt fili⁹: quem vocauit enos. Iſte ce-
pit inuocare nomẽ dñi. V
H ic eſt liber generatiõis adã: In
die qua creauit deus hoiem ad Eccl.17.a
ſilitudinẽ dei fecit illũ: maſculũ et fe- S.I.D.
minã creauit eos: Et benedixit illis: ⁊
vocauit nomẽ eoꝝ adã in die qua crea
ti ſunt: Uixit aũt adã cẽtũ triginta an
nis: ⁊ genuit filiũ ad imaginẽ ⁊ ſilitu-
dinẽ ſuã: vocauitq; nomẽ ei⁹ ſeth || Et I.par.I.a.
facti ſũt dies adã poſt quã genuit ſeth
octingenti anni: genuitq; filios ⁊ fili-
as Et factũ ẽ oẽ tp̃s qđ vixit adã an
ni nõgẽti triginta ⁊ mortuus ẽ. Uixit
quoq; ſeth centũ quinq; ãnis: et genuit
enos Uixitq; ſeth poſtq̃ genuit enos
octingentis ſeptẽ ãnis genuitq; filios
⁊ filias. Et facti ſunt oẽs dies ſeth nõ-
gentoꝝ duodecim annoꝝ ⁊ mortu⁹ ẽ.
Uixit vero enos nonaginta ãnis: et ge B
nuit cainan. Poſt cui⁹ ortũ vixit octin
gẽt? quĩdecĩ annis: ⁊ genuit filios ⁊ fi-
lias. Factiq; ſũt oẽs dies enos nõgen-
toꝝ q̃nq; annoꝝ: ⁊ mortu⁹ ẽ. Uixit q̃q;
cainan ſeptuaginta annis: ⁊ genuit ma
lalehel. Et vixit cainan poſtq̃ genu-
it malalehel octingent? q̃draginta an
nis: genuitq; filios et filias. Et facti
ſũt oẽs dies cainan nongenti decẽ an-
ni: et mortu⁹ eſt. Uixit autẽ malalehel
ſexaginta quinq; anis: et genuit iared.
Et vixit malalehel poſtq̃ genuit iared
octingẽtis trigĩta ãnis: ⁊ genuit filios
⁊ filias. Et facti ſũt omnes dies mala-
lahel octingẽti nonagĩta quinq; anni: ⁊ C
mortu⁹ ẽ. Uixitq; iared cẽtũ ſexagita
duob⁹ annis ⁊ genuit enoch. Et vixit
iared poſtq̃ genuit enoch octingẽtis
annis: et genuit filios ⁊ filias. Et facti
ſunt oẽs dies iared nõgenti ſexaginta

duo ãni: et mortu⁹ eſt. Porro enoch vi
xit ſexagitaq̄nq̃ ãnis: ⁊ genuit mathu
Eccl.4.4.c ſalem‖Et ambulauit enoch cum deo.
Heb.11.a poſtq̃ genuit mathuſalē trecentis an
nis genuit filios et filias. Et facti ſūt
omnes dies enoch trecenti ſexagin-
ta quiq̃ anni: ambulauitq̃ cum deo
D ⁊ nō apparuit: q̄ꝛ tulit eū deus. Uixit
quoq̃ mathuſalē cētū octogintaſeptē
annis et genuit lamech. Et vixit ma-
thuſalē: poſtq̃ genuit lamech ſeptigē-
tis octogintaduob⁹ annis: ⁊ genuit fi
lios ⁊ filias. Et facti ſunt oēs dies ma
thuſalē nōgēti ſexagita nouē anni: et
mortu⁹ ē. Uixit aūt lamech cētū octo-
gintaduob⁹ annis: ⁊ genuit filiū: voca
uitq̃ nomē ei⁹ noe: dicens: Iſte ꝯſola-
bit nos ab opib⁹ ⁊ laboribus manuū
nr̄aꝝ in terra cui maledixit dn̄s. Uixit
q̃ lamech poſtq̃ genuit noe q̄ngentis
nonagintaq̄nq̃ ãnis: ⁊ genuit filios ⁊
filias. Et facti ſunt oēs dies lamech ſe
ptigēti ſeptuagitaſeptē ãni: ⁊ mortu⁹ ē

A Noe vero cū q̄ngētoꝝ ¶ VI
eēt annoꝝ genuit ſem, cham, ⁊
iaphet. Cūq̃ cepiſſent homīes
multiplicari ſup terrā: ⁊ filias ꝓcreaſ-
ſent videntes filij dei filias hominū
q̄ eſſent pulchre: acceperūt ſibi vxores
ex oībus q̄s elegerāt. Dixitq̃ deus: Nō
ꝑmanebit ſpūs me⁹ in hoīe in eternū:
Eccl.18.a q̄ꝛ caro eſt.‖Eruntq̃ dies illi⁹ centū vi-
Ps.89. ginti ãnoꝝ. Gigātes aūt erāt ſup terrā
in dieb⁹ illis Poſtq̄ eīn ingreſſi ſūt fi-
lij dei ad filias hoim: illeq̃ genuerūt:
iſti ſūt potētes a ſeculo: viri famoſi. Ui
I.8.b dēs aūt de⁹ q̄ multa malicia hoim eēt
in terra: ⁊ cūcta cogitatio cordis intē-
ta eēt ad malū omī tpe: penituit eū q̄
B hoiem feciſſet i terra. Et ꝑcauēs in fu-
turū: ⁊ tact⁹ dolore cordis intrinſec⁹:
delebo inquit hoiem quē creaui a fa-
cie terre: ab hoie vſq̃ ad animantia: a
reptili vſq̃ ad volucres celi. Penitet
eīn me feciſſe eos. Noe vero inuenit grāz
corā domino. He generationes noe.
Eccl.44.c Noe vir iuſt⁹ atq̃ ꝑfect⁹ fuit i genera-
tiōib⁹ ſuis: Cū deo ambulauit ⁊ genu
it tres filios: ſem: cham et Iaphet. Cor-
rupta eſt aūt terra corā deo: et repleta
eſt iniq̄tate. Cūq̃ vidiſſet de⁹ terrā eſſe
corruptam: ois quippe caro corruperat
viā ſuā ſup terrā: dixit ad noe: Finis
vniuerſe carnis venit corā me. Reple-
ta eſt terra iniq̄tate a facie eoꝝ: et ego
diſperdā eos cū terra. Fac tibi arcā de C
lignis leuigat⁹. Manſiūculas in arca
facies: ⁊ bitumie linies intrinſec⁹ ⁊ ex
trinſec⁹: ⁊ ſic facies eā. Trecētoꝝ cubi
toꝝ erit longitudo arce: q̄nquaginta
cubitoꝝ latitudo: et triginta cubitoꝝ
altitudo illi⁹. Feneſtrā in arca facies:
et in cubito ꝯſūmabis ſūmitatē ei⁹.
Oſtiū aūt arce pones ex latere deorſū.
Cenacula et triſtega facies in ea. Ecce
ego adducā aq̄s diluuij ſup terrā vt in
terficiā omnē carnē in qua ſpirit⁹ vi-
te eſt ſubter celū: ⁊ vniuerſa que in ter
ra ſunt ꝯſūment. Ponāq̃ fedus meū D
tecū: ⁊ ingredieris arcam tu ⁊ filij tui:
vxor tua ⁊ vxores filioꝝ tuoꝝ tecū: Et
ex cunctis aiantib⁹ vniuerſe carnis bi
na induces in arcā: vt viuāt tecū ma-
ſculini ſex⁹ et feminini. De volucrib⁹
iuxta gen⁹ ſuū: ⁊ de iumētis in genere
ſuo: et ex oī reptili terre ſm gen⁹ ſuū:
Bina de oib⁹ ingredient tecū vt poſſint
viuere. Tolles igit tecū ex oib⁹ eſcis q̄
mādi pn̄t: ⁊ ꝯportabis apud te: ⁊ erūt
tā tibi q̄ illis in cibū.‖Fecit igit noe Heb.
oia que ꝑceperat illi deus. ¶ VII

Dixitq̃ dn̄s ad eū: Ingredere tu A
⁊ oīs dom⁹ tua in arcā‖Te eīn 2 Pe
vidi iuſtū corā me in generatio
ne hac. Ex omnib⁹ aiantib⁹ mundis
tolles ſeptena ⁊ ſeptena: maſculū ⁊ fe-
minā. De aiantib⁹ vero nō mūdis duo
⁊ duo: maſculū ⁊ feminā: Sꝫ ⁊ de vola
tilib⁹ celi ſeptena ⁊ ſeptena: maſculū ⁊
feminā: vt ſaluet ſemen ſup faciē vni
uerſe terre. Adhuc ei ⁊ poſt dies ſeptē
ego pluā ſup terrā quadraginta dieb⁹
⁊ quadraginta noctib⁹: ⁊ delebo oēm
ſubſtātiā quā feci de ſupficie terre. Fe-
cit ergo noe oia q̄ mādauerat ei dn̄s.
Eratq̃ ſexcentoꝝ annoꝝ: qn̄ diluuie B
aque inundauerunt ſup terrā.‖Et in- Mal
greſſus eſt noe ⁊ filij ei⁹: vxor ei⁹ ⁊ vxo
res filioꝝ ei⁹ cū eo in arcā: ꝑpter aq̄s
diluuij. De animātib⁹ quoq̃ mundis
⁊ imūdis: ⁊ de volucrib⁹: ⁊ ex omni q̄d
mouet ſup terram duo ⁊ duo ingreſſa
ſūt ad noe in arcā maſculus ⁊ femina:
ſicut ꝑceperat dn̄s noe. Cūq̃ trāſiſſēt
ſeptē dies: aq̄ diluuij inūdauerūt ſup
terrā. Anno ſexcēteſimo vite noe mēſe
ſecūdo: ſeptiodecimo die mēſis: rupti
ſūt oēs fontes abyſſi magne: ⁊ cathara

cte celi aperti ſūt: ⁊ facta eſt pluuia ſu-
p terrā q̄draginta diebus ⁊ q̄draginta
C noctib⁹. In articulo diei illi⁹ igreſſus
eſt noe et ſem et cham ⁊ iaphet filij ei⁹
et vxor illi⁹: et vxores filiorꝫ ei⁹ cū eis
in arcā: ipſi ⁊ omne aial ſm gen⁹ ſuū:
vniuerſaq; iumēta i genere ſuo: ⁊ om-
ne qđ moueť ſup terrā in genere ſuo:
cūctūq; volatile ſm gen⁹ ſuū. Uniuer
ſe aues oēſq; volucres ingreſſe ſūt ad
noe i arcā: bina ⁊ bina ex omni carne
in qua erat ſpūs vite. Et q̄ ingreſſa ſūt
maſcul⁹ ⁊ femia ex oī carne introierūt:
ſicut p̄cepat ei de⁹: ⁊ incluſit eum dñs
deforꝭ. Factūq; eſt diluuiū quadragin
ta dieb⁹ ſup terrā: ⁊ multiplicate ſunt
aque: ⁊ eleuauerūt arcam in ſublime a
terra. Uehemēter eñ inundauerūt et
59.c oia repleuerūt i ſupficie terre. Porro
D arca ferebať ſup aquas: ⁊ aq̄ p̄ualue-
rūt nimis ſup trā: Opertiq; ſūt oēs mō
tes excelſi ſub vniuerſo celo. Quinde-
cim cubitis altior fuit aqua ſup mon-
tes quos operuerat. Conſumptaq; eſt
oīs caro que mouebať ſup terrā: volu
crū aiantiū beſtiarū: oiumq; reptiliū
que reptāt ſup terrā. Uniuerſi hoies ⁊
cūcta in quib⁹ ſpiraculū vite eſt i ter-
10.a ra: mortua ſūt. Et deleuit omnē ſub-
ſtantiam q̄ erat ſup terrā ab hoīe vſq;
ad pec⁹: tam reptile q̄ volucres celi: ⁊
deleta ſūt de terra. Remāſit aūt ſolus
noe ⁊ q̄ cū eo erāt in arca. Obtinuerūt
q; aq̄ tras cētū q̄nq̄gita dieb⁹. VIII
B Recordat⁹ ē aūt de⁹ noe cūctorꝫ
q; aiantiū: ⁊ oim iumentorꝫ q̄
erāt cū eo i arca: ⁊ adduxit ſpi-
ritū ſup terrā ⁊ iminute ſunt aque ⁊
clauſi ſūt fontes abyſſi ⁊ catharacte ce
li: et prohibite ſunt pluuie de celo. Re-
uerſeq; ſunt aque de terra euntes ⁊ re
deūtes: et ceperūt minui poſt cētū q̄n
quagīta dies. Requieuitq; arca mēſe
ſeptio viceſimoſeptimo die mēſis ſup
mōtes armenie. At vero aque ibāt et
decreſcebant vſq; ad decimū menſem.
Decio eni menſe prima die mēſis ap-
paruerūt cacumina montiū. Cūq; trā
ſiſſent quadragita dies: apiēs noe fe-
neſtrā arce quā fecerat dimiſit coruū:
Qui egrediebať: ⁊ nō reūtebať donec
ſiccarenť aque ſup terram. Emiſit q̄z
B colūbā poſt eū: vt videret ſi iam ceſſaſ-
ſent aq̄ ſup faciē terre: Que cū nō inue
niſſet vbi req̄eſceret pes ei⁹: reuerſa eſt
ad eū in arcā. Aque eni erant ſup vni-
uerſam terrā: Extenditq; manū: ⁊ ap-
p̄henſaz intulit i arcā. Expectatis aūt
vltra ſeptē dieb⁹ alijs: rurſū dimiſit co
lumbā ex arca. At illa venit ad euz ad
veſpam: portās ramū oliue virētib⁹ fo
lijs in ore ſuo. Intellexit ḡ noe q̄ ceſ-
ſaſſent aq̄ ſup terrā. Expectauitq; nihi
lomin⁹ ſeptē alios dies: ⁊ emiſit colū-
bā: que nō eſt reuerſa vltra ad eū. Igi- C
tur ſexcenteſimoprimo āno: primo men
ſe: p̄ma die menſis iminute ſunt aque
ſup terrā. Et apiens noe tectū arce a-
ſpexit: viditq; q̄ exiccata eſſet ſupfici-
es terre. Mēſe ſecūdo ſeptimo ⁊ viceſi-
mo die mēſis arefacta ē terra. Locut⁹
eſt aūt dñs ad noe dicēs: Egredere de
arca: tu ⁊ vxor tua: filij tui ⁊ vxores fi-
liorū tuorū tecū: Cūcta aiantia q̄ ſunt
apud te: ex oī carne tā in volatilib⁹ q̄
in beſtijs ⁊ vniuerſis reptilib⁹: que re-
ptāt ſup terrā: educ tecū: ⁊ igredimini
ſup terrā. Creſcite et multiplicamini ſ.1.c.et.d.
ſup eā. Egreſſus eſt ergo noe ⁊ filij ei⁹ ⁊ et.i.9.a
vxor illius ⁊ vxores filiorꝫ ei⁹ cū eo: Sz D
⁊ oia aiantia: iumenta ⁊ reptilia q̄ re-
ptant ſup terrā ſm genus ſuū: egreſſa
ſunt de arca. Edificauit autē noe alta
re dño: ⁊ tollēs de cunctis pecorib⁹ et
volucrib⁹ mundis: obtulit holocauſta
ſup altare. Odoratuſq; eſt dñs odorē
ſuauitatis: ⁊ ait ad eū: Nequaq̄ vltra
maledicam terre ꝓpter hoies. Senſus
eñ et cogitatio hūani cordis in malū
p̄na ſunt ab adoleſcētia ſua. Nō igiť
vltra p̄cutiam oēm aīmantem ſicut
feci. Cūctis dieb⁹ terre: ſemētꝭ ⁊ meſſis:
frigus ⁊ eſtus: eſtas ⁊ hyems: nox ⁊ di-
es nō requieſcent. IX
Benedixitq; de⁹ noe et filijs ei⁹ A
⁊ dixit ad eos: Creſcite ⁊ multi ſ.1.d.et.o.c
plicamini ⁊ replete terrā: et terror ve-
ſter ac tremor ſit ſup cuncta aialia ter
re: ⁊ ſup oēs volucres celi cū vniuer-
ſis que moueť ſup terrā. Oēs piſces
maris manui vrē traditi ſūt: et omne
qđ moueť et viuit erit vobis in cibū.
Quaſi olera virētia tradidi vobiſ oia:
Excepto q̄ carnē cū ſanguie nō come
detꝭ. Sanguinē eñ aiarꝫ veſtrarꝫ req̄
rā de manu cūctarū beſtiarū ⁊ de ma-
nu homis. De manu viri ⁊ fratr⁹ eius
requiram aiam hominis. Quicunq; Mat.26.e

Apo.13.c effuderit hūanū sanguinē: fundet̄ san
guis illius. Ad imaginē quippe dei fa
ctꝰ est hō. Uos aūt crescite ꝛ multipli
camini: ꝛ ingredimini sup̄ terrā: ꝛ iple
B te eā. Hec quoq; dixit deꝰ ad noe et ad
Esa.54.c filios eiꝰ cū eo: ‖ Ecce ego statuā pactū
meū vobiscū: ꝛ cū semine vr̄o post vos
et ad oēm aīam viuentē que est vobis
cū: tā in volucribꝰq; in iumēt̄ ꝛ pecu
dibꝰ terre: cūctisq; q̄ egressa sunt de ar
ca ꝛ vniuersis bestijs terre. Statuam
pactū meū vobiscū: ꝛ nequaq; vltra in
terficiet̄ ois caro aquis diluuij: neq;
erit deinceps diluuiū dissipans terrā.
Dixitq; deꝰ: Hoc ē signū federis quod
do iter me ꝛ vos: ꝛ ad oēm aīam viuē
tē q̄ est vobiscū i generatōes sempiter
nas. Arcum meū ponā in nubibus: ꝛ
erit signū federis iter me ꝛ inter terrā
Cunq; obduxero nubibꝰ celū: appare
bit arcus meꝰ in nubibꝰ: ꝛ recordabor
feder̄ mei vobiscum: ꝛ cū omni anima
viuente que carnē vegetat: ꝛ non erūt
vltra aq̄ diluuij ad delendā vniuersaꝫ
C carnē ‖ Eritq; arcus meꝰ in nubibus: ꝛ
videbo illum ꝛ recordabor federis sem
piterni: qd̄ pactū est iter deū ꝛ oēm ani
mā viuētē vniuerse carnis q̄ ē sup̄ ter
ram. Dixitq; deꝰ noe. Hoc ē signū fede
ris quod cōstitui inter me ꝛ oēm car
nē sup̄ terrā. Erant ergo filij noe qui
egressi sūt de arca: sem cham ꝛ iaphet.
Porro cham ipe ē par̄ chanaan. Tres
isti filij sūt noe: ꝛ ab his dissemīatū ē
omne genꝰ hoim sup̄ vniuersā terraꝫ.
Cepitq; noe vir agricola exercere ter
ram: ꝛ plantauit vineaꝫ. Bibensq; vi
Ms.iacuit num inebriatꝰ ē: ꝛ nudatꝰ in taberna
culo suo. Qd̄ cum vidisset cham pater
D chanaan: verenda scꝫ p̄ris sui esse nu
data: nūciauit duobꝰ f̄ribꝰ suis foras.
At vero sem et iaphet palliū imposue
rūt humeris suis: ꝛ incedētes retrorsū
operuerūt verenda p̄ris sui. Faciesq;
eoꝝ auerse erāt et p̄ris virilia nō vide
rūt. Euigilās aūt noe ex vino cū didi
cisset q̄ fecerat ei filiꝰ suus minor ait.
Maledictꝰ puer chanaā: suꝰ suoꝝ erit
fratribꝰ suis. Dixitq;: Bn̄dictꝰ dn̄s deꝰ
sem: sit chanaan seruꝰ eiꝰ. Dilatet deꝰ
iaphet et habitet in tabernaculis sem:
sitq; chanaan seruꝰ eiꝰ. Uixit aūt noe
post diluuiū trecētis q̄nquaginta an
nis: ꝛ ipleti sunt oēs dies eiꝰ nongēto
rū q̄nquaginta annoꝝ: ꝛ mortuus est.
HE generationes filio- X A
rum noe: sem: cham et iaphet.
Natiq; sunt eis filij post dilu
uiū. Filij iaphet: gomer ꝛ magog ꝛ ma I.
dal ꝛ iaban ꝛ thubal ꝛ mosoch et thy
ras. Porro filij gomer: assenez ꝛ riphat
ꝛ thogorma. Filij autē iaban: helisa ꝛ
tharsis: cethim ꝛ dodanim. Ab his di
uise sunt insule gētiū in regionibꝰ su
is: vnusquisq; s̄m linguam ꝛ familias
in nationibus suis. Filij autem cham
chus ꝛ mesraim et phuth et chanaan.
Filij āt chus: saba euila ꝛ sabatha ꝛ re
gma et sabathaca. Filij regma: saba ꝛ
dadan. Porro chus genuit nemroth. B
‖ Ipse cepit esse potens in terra: ꝛ erat I.
robustꝰ venator corā dn̄o. Ab hoc exi
uit p̄uerbiū: quasi nemroth robustus
venator corā dn̄o. Fuit autē p̄ncipiū
regni eius babylō: ꝛ arach ꝛ archat: et
chalanne: in terra sennaar. De terra il
la egressus ē assur ꝛ edificauit niniuē:
ꝛ plateas ciuitatis ꝛ chale. Resen quo C
q; inter niniuen et chale: hec est ciui
tas magna. At v̄o mesraim genuit lu
dim ꝛ anamim ꝛ laabim et neptuim et
phetrusim ꝛ cesluim: de quibus egressi
sūt philistijm ꝛ capturim. Chanaā aūt
genuit sidonē p̄mogenitū suū etheū
ꝛ iebuseū ꝛ amorreum ꝛ gergeseum ꝛ
eueū ꝛ aracheū: cyneū ꝛ aradiū sama
rithen ꝛ amatheū: et p̄ hos dissemina
ti sunt populi chananeoꝝ. Factiq; sūt
termini chanaan venientibꝰ a sidone
ieraan vsq; gazā: donec ingrediaris so
domā et gomorrā ꝛ adamā et seboym
vsq; lesa. Hi sunt filij cham in cogna
tioībꝰ ꝛ linguis ꝛ generationibꝰ terris
q; ꝛ gentibus suis. De sem quoq; nati
sunt patre oīm filiorum heber: fratre
iaphet maiore. ‖ Filij sem: helā ꝛ assur I.
ꝛ arphaxat: lud ꝛ aram: Filij arā hus D
ꝛ hul ꝛ gether ꝛ mes. At v̄o arphaxat
genuit sale: de q̄ ortꝰ est heber. Natiq;
sūt heber filij duo. Nomē vni phaleg:
eo q̄ in diebꝰ eius diuisa sit terra: ꝛ no
men fratris eiꝰ iectan. Qui iectan ge
nuit elmodad et saleph et assarmoth:
iare ꝛ adirā et ezal et deda ꝛ hebal et
abimahel: saba ꝛ iophir: ꝛ euila et io
bab. Oēs isti filij iectan. Et facta ē ha
bitatio eorū de messa p̄gentibus vsq;
sephar mōtē orientalem. Isti sunt filij

ſem ſcḋm cognatiões ⁊ linguas regiõis
in gẽtib⁹ ſuis. Hee familie noe iuxta po
pulos ⁊ nationes ſuas. Ab his diuiſe
ſunt gẽtes in terra poſt diluuiũ. XI
A Erat aũt terra labij vnius ⁊ ſer-
monũ eorũdẽ. Cũq; ꝓficiſceren
tur de oriente inuenerũt cãpũ
in terra ſennaar et habitauerũt in eo.
Dixitq; alter ad ꝓximũ ſuũ: Venite fa
ciam⁹ lateres: ⁊ coquam⁹ eos igni. Ha
bueruntq; lateres ꝓ ſaxis: et bitumẽ ꝓ
cemẽto: Et dixerunt: Venite faciam⁹
nobis ciuitatẽ: ⁊ turrẽ cuius culmẽ ꝑ
tingat ad celũ: ⁊ celebrem⁹ nomẽ no-
ſtrũ anteq̃ diuidamur ĩ vniuerſas ter
ras. Deſcendit aũt dñs vt videret ciui
tatẽ ⁊ turrẽ quã edificabant filij adã:
et dixit: Ecce vn⁹ eſt pp̃ls: ⁊ vnũ eſt la-
biũ oĩbus. Ceperũtq; h̃ facere: nec de-
ſiſtent a cogitationib⁹ ſuis donec eas
oꝑe cõpleant. Venite igit̃ deſcẽdam⁹
B ⁊ cõfundam⁹ ibi linguã eorũ: vt nõ au
diat vnuſq̄ſq; vocem ꝓximi ſui. Atq;
ita diuiſit eos domin⁹ ex illo loco in
vniuerſas terras: et ceſſauerũt edifica
re ciuitatẽ. Et idcirco vocatũ ẽ nomẽ
eius babel: quia ibi cõfuſum eſt labiũ
vniuerſe terre. Et inde diſꝑſit eos dñs
ſuꝑ faciẽ cunctaꝝ regionũ. Hee ſunt ge
nerationes ſem. Sem erat centũ anno
rũ qñ genuit arphaxat: biennio poſt di
luuium. Vixitq; ſem poſtq̃ genuit ar-
phaxat q̈ngentis ãnis: ⁊ genuit filios
et filias. Porro arphaxat vixit trigin-
taquinq; annis ⁊ genuit ſale. Vixitq;
arphaxat poſtq̃ genuit ſale trecẽt̃ tri-
C b⁹ annis: ⁊ genuit filios ⁊ filias. Sale
quoq; vixit triginta ãnis: ⁊ genuit he
ber. Vixitq; ſale poſtq̃ genuit heber
q̈dringẽtis trib⁹ ãnis: ⁊ genuit filios
⁊ filias. Vixit aũt heber trigitaquattu
or annis: ⁊ genuit phalech. Et vixit he
ber poſtq̃ genuit phalech q̈dringẽtis
triginta annis: ⁊ genuit filios ⁊ filias.
Vixit quoq; phalech trigita ãnis ⁊ ge
nuit reu. Vixitq; phalech poſtq̃ genu
it reu ducẽtis nouẽ ãnis: et genuit fili
os ⁊ filias. Vixit ãt reu trigintaduob⁹
annis: et genuit ſaruch. Vixit q̈q; reu
poſtq̃ genuit ſaruch ducẽtis ſeptẽ an
nis: et genuit filios et filias. Vixit aũt
ſaruch trigita annis: ⁊ genuit nachor.
Vixitq; ſaruch poſtq̃ genuit nachor
ducẽtis annis: ⁊ genuit filios ⁊ filias.

Vixit aũt nachor vigintinouẽ annis:
⁊ genuit thare. Vixitq; nachor poſtq̃
genuit thare cẽtũ decẽ et nouẽ ãnis:
⁊ genuit filios et filias. Vixitq; thare D
ſeptuaginta ãnis: ⁊ genuit abram et na
chor ⁊ aram. Hee ſunt aũt generatiões
thare. Thare genuit abram: nachor ⁊ 1. Para. 1. b
aram. Porro aram genuit loth. Mor- Joſue. 24. a
tuus eſt aram añ thare prẽm ſuum in
terra natiuitatis ſue in vr chaldeoꝝ.
Duxerũt aũt abram ⁊ nachor vxores.
Nomẽ vxoris abrã ſarai: et nomẽ vxo-
ris nachor: melcha filia arã prĩs mel-
che et patris ieſche. Erat aũt ſarai ſte Heb. 11. c.
rilis: nec habebat liberos. Tulit ita- Joſ. 24. a
q; thare abrã filiũ ſuũ ⁊ loth filiũ arã: Nee. 9. b
filiũ filij ſui: et ſarai nurũ ſuã: vxorem Judith. 5. a
abrã filij ſui: et eduxit eos de vr chal- Sap. 10. a
deoꝝ: vt irẽt in terrã chanaan. Vene-
rũtq; vſq; ad aran: et habitauerũt ibi.
Et facti ſũt dies thare ducẽtoꝝ q̈nq;
annoꝝ: ⁊ mortu⁹ eſt in aran. XII
Dixit aũt dñs ad abram. Egre- A
dere de terra tua: ⁊ de cognatio Act. 7. a
ne tua ⁊ de domo patris tui: et
veni ĩ terrã quã mõſtrauero tibi. Faci-
amq; te in gentẽ magnã: ⁊ benedicã ti
bi: ⁊ magnificabo nomẽ tuũ: eriſq; be-
nedict⁹. Benedicã benedicẽtib⁹ tibi: Act. 3. d
⁊ maledicã maledicẽtibus tibi: atq; in Heb. 11. b
te bñdicẽt̃ vniuerſe cognatiões terre. B
Egreſſus eſt itaq; abrã ſicut ꝑceꝑat ei
dñs: ⁊ iuit cum eo loth. Septuaginta
q̈nq; annoꝝ erat abrã cũ egrederet̃ de
aran. Tulitq; ſarai vxorẽ ſuã: ⁊ loth fi
liũ fr̃is ſui vniuerſãq; ſubſtantiã quã
poſſederant: ⁊ aĩas q̃s fecerãt in aran:
et egreſſi ſũt vt irẽt in terrã chanaan.
Cũq; veniſſent ĩ eã: ptrãſiuit abrã ter
ram vſq; ad locũ ſichem: vſq; ad ꝯual
lẽ illuſtrẽ. Chanane⁹ aũt tũc erat ĩ ter-
ra. Apparuit aũt dñs abram ⁊ dixit ei:
Semini tuo dabo terrã hanc. Qui edi
ficauit ibi altare domino qui apparu-
erat ei. Et inde trãſgrediens ad mon- C
tem qui erat ꝯtra orientem bethel: te-
tẽdit ibi tabernaculum ſuum ab occi
dente habens bethel: ⁊ ab oriente hai.
Edificauit quoq; ibi altare dño: ⁊ inuo
cauit nomẽ eius. Perrexitq; abrã va-
dẽs ⁊ vltra ꝓgrediẽs ad meridiẽ. Fa-
cta eſt aũt fames in terra. Deſcẽditq;
abrã in egyptũ vt ꝑegrinaret̃ ibi. Pre Judit. 5. b
ualuerat eñ fames in terra. Cũq; ꝓpe

eſſet vt ĩgrederet egyptũ: dixit ſarai vx
ori ſue: Noui ꝙ pulchra ſis mlier: ⁊ ꝙ
cũ viderint te egyptij dicturi ſũt: vxor
illi⁹ eſt: ⁊ interficient me: ⁊ te reſerua-
I.20.c bunt. Dic ergo obſecro te ꝙ ſoror mea
ſis: vt bene ſit mihi ꝑpter te: et viuat
D aĩa mea ob grãm tui. Cũqꝫ ita ingreſ-
ſus eẽt abrã egyptum: viderũt egyptij
mulierẽ ꝙ eſſet pulchra nimis. et nun
ciauerũt ṗncipes pharaoni: ⁊ laudaue
rũt eã apud illũ. Et ſublata eſt mulier
ĩ domũ pharaonis: Abrã ꝟo bene vſi
ſunt propter illam. Fueruntqꝫ ei oues
⁊ boues ⁊ aſini ⁊ ſerui famule et came
li. Flagellauit aũt dominus pharaonẽ
plagis maximis ⁊ domũ eius ꝑpter ſa
rai vxorem abram. Vocauitqꝫ pharao
abram: et dixit ei: Quid nã eſt quod fe-
ciſti mihi? Quare nõ indicaſti mihi ꝙ
vxor tua eſſet? Quã ob cauſã dixiſti eſ
ſe ſororẽ tuã: vt tollerẽ eã mihi in vxo-
rẽ? Nũc igit ecce cõiunx tua: accipe eã
⁊ vade. Precepitqꝫ pharao ſuꝑ abrã vi
ris ⁊ deduxerũt eũ ⁊ vxorẽ ei⁹: ⁊ oĩa q̃
[A]ſcẽdit ergo (habebat. XIII
abraã de egypto ipſe ⁊ vxor ei⁹:
⁊ oĩa que habebat: ⁊ loth cũ eo
ad auſtralẽ plagã. Erat aũt diues val
de in poſſeſſiõe auri ⁊ argẽti. Reuerſuſ
qꝫ eſt per iter quo venerat a meridie in
bethel: vſqꝫ ad locũ vbi prius fixerat
tabernaculum inter bethel ⁊ hai: in lo
co altaris qđ fecerat pri⁹: et inuocauit
ibi nomẽ dñi. Sed et loth qui erat cũ
abram fuerũt greges ouiũ ⁊ armẽta ⁊
B tabernacula: nec poterat eos capere ter
I.36.a ra vt habitarẽt ſimul. Erat q̃ppe ſub
ſtãtia eoꝝ mlta: ⁊ nõ quibãt habitare
cõiter: Unde facta eſt rixa inter paſto-
res gregũ abrã ⁊ loth. Eo aũt tpe cha
nane⁹ ⁊ phereſe⁹ habitabãt in terra il-
la. Dixit ergo abram ad loth: Ne q̃ſo
ſit iurgiũ inter me ⁊ te: ⁊ inter paſtores
meos ⁊ paſtores tuos: fratres ei ſum⁹:
Ecce vniũſa terra corã te eſt: recede a
me: obſecro. Si ad ſiniſtram ieris: ego
dexterã tenebo: Si tu dexterã elegeris
ego ad ſiniſtram pergã. Eleuatis itaqꝫ
C loth oculis vidit oẽm circa regionẽ ior
danis: q̃ vniuerſa irrigabat añq̃ ſub
uerteret dñs ſodomã et gomorrã ſicut
paradiſus dñi: ⁊ ſicut egypt⁹ veniẽtib⁹
in ſegor. Elegit ſibi loth regionẽ circa
iordanẽ: et receſſit ab oriente. Diuiſiqꝫ
ſunt alterutrũ a fratre ſuo. Abrã habi-
tauit in terra chanaan. loth vero mo-
rat⁹ eſt in oppidis q̃ erãt circa iordanẽ:
⁊ habitauit ĩ ſodomis. Hoĩes aũt ſodo
mite peſſimi erant ⁊ pctõres corã dño
nimis. Dixitqꝫ dñs ad abrã poſtq̃ di-
uiſus eſt ab eo loth: Leua oculos tuos D
⁊ vide a loco in quo nunc es ad aqui-
lonem ⁊ meridiẽ: ad oriẽtẽ ⁊ occiden- I.2
tẽ. Oẽm terrã quã ꝯſpicis: tibi dabo 16
⁊ ſemini tuo vſqꝫ in ſempiternũ: faciã Ro
qꝫ ſemẽ tuũ ſicut puluerẽ terre. Si q̃s
poteſt hominũ numerare puluerẽ: ſe-
mẽ quoqꝫ tuũ numerare poterit. Sur
ge ⁊ ꝑambula terrã in lõgitudine et
in latitudine ſua: qr tibi datur⁹ ſũ eã.
Mouẽs igit tabernaculũ ſuũ abrã: ve
nit ⁊ habitauit iuxta cõuallẽ mãbre:
q̃ eſt in hebron. Edificauitqꝫ ibi alta-
[F]Actũ eſt aũt (re dño. XIIII A
in illo tẽpore vt amraphel rex
ſennaar ⁊ arioch rex põti ⁊ cho
dorlaomor rex elemitarũ ⁊ thadal rex
gentiũ: inirent bellũ ꝯtra bara regẽ ſo
domorũ: ⁊ contra berſa regẽ gomorre:
⁊ cõtra ſennaar regẽ adame: et ꝯ ſeme
ber regẽ ſeboym: cõtraqꝫ regẽ bale: ip
ſa eſt ſegor. Oẽs hi cõuenerũt in vallẽ
ſilueſtrẽ: que nũc eſt mare ſalis. Duo-
decim eñ ãnis ſuierãt chodorlaomor:
⁊ tertiodecĩo ãno receſſerũt ab eo Igit
q̃rtodecimo ãno venit chodorlaomor
⁊ reges qui erãt cũ eo ⁊ percuſſerũt ra-
phaym in aſtaroth ⁊ carnaym ⁊ zuzim
cum eis: ⁊ emim in ſaue cariathaim et
chorreos in mõtib⁹ ſeyr: vſqꝫ ad cãpe-
ſtria pharan: q̃ eſt in ſolitudine. Reuer
ſiqꝫ ſunt ⁊ venerũt vſqꝫ ad fontẽ meſ-
phat: ipſa eſt cades: ⁊ ꝑcuſſerũt oẽm re
gionẽ amalechitarũ ⁊ amorreum qui
habitabat ĩ aſaſonthamar. Et egreſſi B
ſũt rex ſodomoꝝ: ⁊ rex gomorre: rexqꝫ
adame ⁊ rex ſeboym: nec nõ ⁊ rex bale
q̃ eſt ſegor: ⁊ direxerũt aciẽ ꝯ eos ĩ val-
le ſilueſtri: ſcꝫ aduerſus chodorlaomor
regẽ elemitaꝝ: ⁊ thadal regẽ gẽtiũ et
amraphel regẽ ſennaar ⁊ arioch regem
ponti: quattuor reges aduerſus q̃nqꝫ.
Vallis aũt ſilueſtris habebat puteos
multos bituminis. Itaqꝫ rex ſodomo-
rũ ⁊ rex gomorre terga verterũt: ceci-
derũtqꝫ ibi: ⁊ q̃ remanſerãt fugerũt ad
montẽ. Tulerũt aũt oẽm ſubſtantiã ſo
domoꝝ ⁊ gomorreoꝝ: ⁊ vniuerſa q̃ ad

ciboꝝ pertinent ⁊ abierūt. necnō ⁊ loth
⁊ ſubſtātiā ei⁹: filiū frīs abrā q̄ habita
bat i ſodomis. Et ecce vn⁹ q̄ euaſerat
nunciauit abrā hebreo q̄ habitabat in
ɔualle mābre āmorrei: fratr' eſchol et
fratris aner hi eñi pepigerant fedus
C cū abrā. Qđ cū audiſſet abrā captū vi
delicet loth frēm ſuū: numerauit expe
ditos vernaculos ſuos trecētos decē
⁊ octo: et pſecutus eſt eos vſqꝫ dan. Et
diuiſis ſocijs irruit ſup eos nocte. Per
cuſſitqꝫ eos ⁊ perſecutus eſt vſqꝫ hoba
que ē ad leuā damaſci. Reduxitqꝫ om
nem ſubſtantiam et loth fratrem ſuū
cū ſubſtātia illi⁹: mulieres quoqꝫ ⁊ po
pulū. Egreſſus ē aūt rex ſodomoꝝ i oc
curſū ei⁹: poſtqꝫ reuerſus eſt a cede co
dorlaomor ⁊ regū qui cū eo erāt in val
D le ſaue: q̄ ē vallis regis. At vero mel
a chiſedech rex ſalē: pferēs panē ⁊ vinū
(erat eñi ſacerdos dei altiſſimi) bñdix
it ei et ait: Bñdict⁹ abrā deo excelſo q̄
creauit celū ⁊ terraꝫ: ⁊ bñdictus deus
excelſus: quo ptegēte: hoſtes in mani
b⁹ tuis ſūt: Et dedit ei decimas ex oi
b⁹. Dixit autē rex ſodomoꝝ ad abrā.
Da mihi aīas: cetera tolle tibi. Qui re
ſpōdit ei: Leuo manum meam ad dñm
deū excelſum poſſeſſorē celi et terre: ꝙ
a filo ſubtegminis vſqꝫ ad corrigiā ca
lige nō accipiā ex oīb⁹ q̄ tua ſunt: ne
dicas: ego ditaui abram: exceptis his
que comederūt iuuenes: ⁊ partib⁹ vi
roꝝ q̄ venerūt mecū aner: eſchol ⁊ mā
bre. Iſti accipient ptes ſuas. XV

His itaqꝫ trāſactis: fact⁹ eſt ſer
mo dñi ad abram p viſionē di
cēs: Noli timere abrā: Ego pte
ctor tuus ſū: ⁊ merces tua magna ni
mis. Dixitqꝫ abrā: Dñe de⁹ q̄d dab mi
hi? Ego vadā abſqꝫ liberis ⁊ fili⁹ pcu
ratoris dom⁹ mee iſte damaſcus elye
zer. Addiditqꝫ abrā: Mihi aūt non de
diſti ſemen: ⁊ ecce vernacul⁹ me⁹ heres
me⁹ erit. Statimqꝫ ſermo dñi fact⁹ eſt
ad eū dicēs: Nō erit hic heres tu⁹: ſed
q̄ egredieꝛ de vtero tuo ipm habebis
B heredē. Eduxitqꝫ eum foras: ⁊ ait illi:
Suſpice celū: ⁊ numera ſtellas ſi poteſ
a Et dixit ei: Sic erit ſemē tuū. Credidit
a abrā deo: ⁊ reputatū ē illi ad iuſticiā.
b Dixitqꝫ ad eū: Ego dñs q̄ eduxi te de
vr chaldeoꝝ: vt darē tibi terrā iſtam:
⁊ poſſideres eā. At ille ait: Dñe de⁹ vn
de ſcire poſſum ꝙ poſſeſſurus ſum eā?
Et rñdit dñs. Sume inquit mihi vac
cā triennē et caprā trimā: et arietē an
noꝝ triū: turturē quoqꝫ ⁊ colūbā. Qui
tollens vniuerſa hec diuiſit p mediū:
⁊ vtraſqꝫ ptes ɔtra ſe altrīſec⁹ poſuit.
Aues aūt nō diuiſit. Deſcēderūtqꝫ vo C
lucres ſup cadauera et abigebat eas
abrā. Cūqꝫ ſol occūberet: ſopor irruit
ſup abrā: ⁊ horror magn⁹ ⁊ tenebroſus
inuaſit eū. Dictūqꝫ eſt ad eū: Scito p̄ Act.7.a
noſcēs ꝙ pegrinū futuꝝ ſit ſemen tuū
in terra nō ſua: ⁊ ſubijciēt eos ſeruitu
ti: ⁊ affligent quadrigētis annis. Ve
rūtñ gentē cui ſeruituri ſunt ego iudi
cabo: ⁊ poſt hec egredienꝛ cum magna
ſubſtantia. Tu aūt ibis ad pres tuos
in pace ſepult⁹ i ſenectute bona. Gene
ratione aūt q̄rta reuertenꝛ huc. Nec D
dū eñi cōplete ſunt iniq̄tates āmorreo
rū vſqꝫ ad pñs tēpus. Cū ḡ occubuiſ
ſet ſol facta eſt caligo tenebroſa: ⁊ ap
paruit cliban⁹ fumās ⁊ lampas ignis
tranſiēs inter diuiſiones illas. In illo
die pepigit dñs fed⁹ cū abrā dicēs: Se
mini tuo dabo terrā hāc a fluuio egy
pti vſqꝫ ad fluuiū magnū euphraten:
Cineos ⁊ cenezeos: cethmoneos ⁊ ethe
os ⁊ pherezeos: raphaim quoqꝫ āmor
reos: ⁊ chananeos ⁊ gergeſeos ⁊ iebu
ſeos. XVI

Igiꝛ ſarai A
vxor abram non genuerat libe
ros: ſꝫ habēs ancillā egyptiam
nomie agar: dixit marito ſuo. Ecce cō
cluſit me dñs ne parerē: Ingredere ad
ancillā meā ſi forte ſaltē ex illa ſuſci
piā filios. Cūqꝫ ille acquieſceret depre
canti: tulit agar egyptiam ancillā ſuā
poſt annos decem quā habitare cepe
rāt i terra chanaan: ⁊ dedit eā viro ſuo
vxorē. Qui igreſſus ē ad eā. At illa cō
cepiſſe ſe vidēs: deſpexit dñaꝫ ſuā. Dix
itqꝫ ſarai ad abram: Iniq̄ agis ɔ me:
Ego dedi ancillā meā i ſinu tuo: q̄ vi B
dēs ꝙ cōceperit: deſpectui me hꝫ. Iudi
cet dñs iter me ⁊ te. Cui rñdit abrā: ec
ce ait ancilla tua i manu tua eſt: vtere
ea vt libet. Affligente igiꝛ eā ſarai: fu
gā iniīt. Cūqꝫ inueniſſet eā angel⁹ dñi
iuxta fontē aq̄ in ſolitudine q̄ eſt i via
ſur i deſerto: dixit ad illā: Agar ancilla
ſarai vñ venis: et q̄ vadis? Que rñdit
A facie ſarai dñe mee ego fugio. Dixit C
qꝫ ei angelus dñi. Reuertere ad dñam

tuā: et humiliare ſub manu illius. Et
rurſū: Multiplicās inq̄t multiplica-
bo ſemē tuū: ꝛ nō numerabiť p̄ multi
tudine. Ac deinceps: Ecce ait ꝯcepiſti
ꝛ paries filiū: vocabiſq; nomē ei⁹ hiſ-
D mael: eo ꝙ audierit dn̄s afflictionem
tuā. Hic erit fer⁹ hō: Man⁹ ei⁹ ꝯ oēs:
ꝛ manus oīm cōtra eū: ꝛ e regione vni
uerſoꝝ fratꝝ ſuoꝝ figet tabernacula.
Uocauit autem nomen dn̄i q̄ loq̄bať
ad eā: tu de⁹ qui vidiſti me. Dixit eī:
Profecto hic vidi poſteriora videntis
me. Propterea appellauit puteū illuȝ:
puteū viuētis ꝛ vidētis me. ipſe eſt in-
ter cades ꝛ barad. Peperitq; agar abꝛe
filiū: qui vocauit nomē eius hiſmael.
Octoginta et ſex annoꝝ erat quando
peperit ei agar hiſmaelē. ¶ XVII
Poſtq; vero nonaginta ꝛ noueȝ
annoꝝ eſſe ceperat: apparuit ei
dn̄s dixitq; ad eū: Ego dn̄s oi-
potēs. Ambula corā me: ꝛ eſto ꝑfect⁹.
Ponāq; fedus meū iter me ꝛ te: ꝛ mul
tiplicabo te vehemēter nimis. Cecidit
abrā ꝓnus i faciē. Dixitq; ei de⁹: Ego
Ecci.44.c ſum ꝛ ponā pactū meū tecū: || eriſq; pa
Ro.4.c ter multarū gētiū. Nec vltra vocabiť
nomē tuū abrā: ſed appellaberꝭ abraā
qꝛ p̄rem multarū gentiū cōſtitui te. Fa
ciāq; te creſcere vehemētiſſime ꝛ ponā
te in gētib⁹: regeſq; ex te egredienť: Et
ſtatuā pactū meū inter me ꝛ te: ꝛ inter
ſemē tuū poſt te in generationib⁹ ſuis
B federe ſempiterno: vt ſim de⁹ tuus ꝛ ſe
minis tui p⁹ te. Daboq; tibi et ſemini
tuo terrā ꝑegrinatiōis tue: et omnem
terrā chanaan in poſſeſſioneȝ eternā:
eroq; de⁹ eoꝝ. Dixit iterū deus ad ab-
raā: Et tu ergo cuſtodies pactū meū: ꝛ
ſemē tuū poſt te in generatiōib⁹ ſuis.
Hoc eſt pactū meū qđ obſeruabitꝭ iter
me ꝛ vos et ſemē tuū p⁹ te. Circūcideť
ex vobis omne maſculinū: ꝛ circūcide
tis carnē ꝑputꝭ vr̄i: vt ſit in ſignū fe-
Luc.2.c derꝭ iter me ꝛ vos: || Infans octo dierū
circūcideť in vobis. Omne maſculinū
in generatiōib⁹ vr̄is tam vernacul⁹ q̄
emptici⁹ circūcideť: ꝛ quicūq; nō fue-
rit de ſtirpe vr̄a. Eritq; pactū meū in
carne vr̄a in fedus eternū. Maſculus
cui⁹ ꝑputꝭ caro circūciſa nō fuerit: de
lebiť aīa illa de pp̄lo ſuo: quia pactuȝ
C meū irritū fecit. Dixit quoq; de⁹ ad ab
raam: Sarai vxorē tuā nō vocabis ſa-
rai: ſed ſarā. Et bn̄dicā ei: ꝛ ex illa da-
bo tibi filiū cui bn̄dictur⁹ ſum. Eritq;
in nationes: et reges ꝑploꝝ orienť ex
eo. Cecidit abraam in faciem: ꝛ riſit in
corde ſuo dicens: Putaſne centenario
naſceť fili⁹: ꝛ ſara nonagenaria pariť
et? Dixitq; ad deum: Utinā hiſmael vi-
uat corā te. Et ait dn̄s ad abraā: Sa-
ra vxor tua pariet tibi filiū: vocabiſq;
nomē ei⁹ iſaac. Et cōſtituā pactū meū
illi in fedus ſempiternū: et ſemini ei⁹
poſt eū. Sup hiſmael quoq; exaudiui
te. Ecce benedicam ei: ꝛ augebo ꝛ mul
tiplicabo euȝ valde. Duodecim duces
generabit: ꝛ faciā illū in gentem ma-
gnam. Pactū vero meuȝ ſtatuā ad iſa
ac: quē pariet tibi ſara tp̄e iſto: in ānō
altero. Cūq; finit⁹ eēt ſermo loquētis D
cū eo: aſcēdit de⁹ ab abraā. Tulit aūt
abraam hiſmael filiū ſuū et oēs verna
culos dom⁹ ſue: vniuerſoſq; quos eme
rat: ꝛ cūctos mares ex oīb⁹ viris dom⁹
ſue: ꝛ circūcidit carnē ꝑputꝭ eoꝝ: ſtatī
in ipa die: ſicut p̄ceperat ei de⁹. Abraā
nonagita ꝛ nouē erat annoꝝ qn̄ circū
cidit carnē ꝑputꝭ ſui: ꝛ hiſmael filius
eius tredecim annos ipleuerat tp̄e cir
cūciſionis ſue. Eadē die circūciſus eſt
abraam: ꝛ hiſmael fili⁹ ei⁹: et oēs viri
dom⁹ illi⁹: tā vernaculi q̄ emptiꝭ: et
alienigene pariť circūciſi ſūt. ¶ XVIII
Apparuit autē ei dn̄s in cōual-
le mābre: ſedenti in oſtio taber-
naculi ſui i ipo feruore diei. Cū
q; eleuaſſet oculos: apparuerūt ei tres
viri ſtātes ꝓpter eū. Quos cū vidiſſet:
cucurrit in occurſū eoꝝ de oſtio taber
naculi ſui: et adorauit in terrā: ꝛ dixit:
Dn̄e ſi inueni gratiā in oculis tuis ne
trāſeas ſuū tuū: ſȝ afferā pauxillū aq̄:
ꝛ laueť pedes vr̄i: ꝛ requieſcite ſub arbo
re. Ponāq; buccellā panis: ꝛ ꝯfortate
cor vr̄m: poſtea trāſibitꝭ. Idcirco eī
declinaſtꝭ ad ſeruū vr̄m. Qui dixerūt:
Fac vt locut⁹ es. Feſtinauit abraā in
tabernaculū ad ſarā: dixitq; ei: Accele
ra tria ſata ſiľe cōmiſce ꝛ fac ſubcineri
cios panes. Ipſe vero ad armentū cu-
currit: ꝛ tulit inde vitulū tenerrimū ꝛ
optimū: deditq; puero. Qui feſtinauit
ꝛ coxit illū. Tulit quoq; butyrū ꝛ lac
ꝛ vitulū quē coxerat: ꝛ poſuit corā eis.
Ipſe vero ſtabat iuxta eos ſub arbore.
Cūq; comediſſet: dixerūt ad eū: Ubi eſt B

ſara vxor tua? Ille reſpōdit: Ecce in ta-
Ro.9.b bernaculo eſt. Cui dixit: Reuertēs ve-
niā ad te tp̄e iſto: vita comite: ⁊ habe-
bit filiū ſara vxor tua. Quo audito ſa-
Luc.1.b ra: riſit p⁹ oſtiū tabernaculi. ‖ Erāt au-
tē ambo ſenes ꝓuecteq́ꝫ etatẏ: ⁊ deſie-
rāt ſare fieri muliebria. Que riſit occul
te dicēs: ‖ Poſtq̄ ꝯſenui ⁊ dn̄s me⁹ ve-
tul⁹ ē: voluptati operā dabo? Dixit au
tē dominus ad abraā: Quare riſit ſa-
ra dicens: Nū vero paritura ſū anus?
Nūqd deo q̄cq̄ ē difficile? Iuxta cōdi
ctū reuertar ad te hoc eodē tp̄e: vita co
mite: ⁊ habebit ſara filiū. Negauit ſa-
ra: dicēs: nō riſi: timore ꝑterrita. Dn̄s
aūt: nō eſt inq̄t ita: ſed riſiſti. Cū ꝫ ſur-
rexiſſent inde viri: direxerūt oculos ꝯ
ſodomā: ⁊ abraam ſimul gradiebaẗ: de
C ducēs eos. Dixitq́ꝫ dn̄s: Nū celare po-
tero abraā q̄ geſtur⁹ ſum: cū futur⁹ ſit
in gētē magnā ac robuſtiſſimā: ⁊ bn̄di
cēde ſint in eo oēs natiōes terre. Scio
eīn ꝙ ꝑceptur⁹ ſit filijs ſuis et domui
ſue poſt ſe: vt cuſtodiāt viā dn̄i: ⁊ faci-
ant iudiciū ⁊ iuſticiā: vt adducat dn̄s
ꝓpter abraā oīa q̄ locut⁹ ē ad eū. Dix-
it itaq́ꝫ dn̄s: Clamor ſodomorum ⁊ go-
morreoꝝ ml̄tiplicat⁹ ē: ⁊ pctm̄ eoꝝ ag
gratiatū ē nimis. ‖ Deſcēdā: et videbo:
vtrū clamorē q̄ venit ad me oꝑe cōple
uerint: an nō ē ita: vt ſciā. Cōuerterūt
q́ꝫ ſe inde ⁊ abierūt ſodomā. Abraam
vero adhuc ſtabat corā dn̄o: et appro-
pinquās ait: Nūqd perdes iuſtū cū im
pio? Si fuerint q̄nquaginta iuſti in ci
uitate ꝑibūt ſiẗ: ⁊ nō parces loco illi ꝓ
pter q̄nquaginta iuſtos ſi fuerint ī eo?
Abſit a te vt rē hanc facias: ⁊ occidas
iuſtū cū impio: fiatq́ꝫ iuſt⁹ ſicut impi⁹.
Nō eſt hoc tuū qui iudicas oēm terrā.
D Nequaq̄ facies iudiciū hoc. Dixitq́ꝫ
dn̄s ad eū: Si iuenero ſodomis q̄nqua
ginta iuſtos ī medio ciuitatis: dimit-
tā oī loco ꝓpt̄ eos. Rn̄dit abraā: et ait:
Quia ſemel cepi: loquar ad dn̄ꝫ meum
cū ſim puluis ⁊ cinis. Quid ſi min⁹ q̄n
quagita iuſtis q̄nq́ꝫ fuerint: delebis ꝓ-
pter q̄dragintaq̄nq́ꝫ vniuerſam vrbē?
Et ait: Nō delebo ſi inuenero ibi q̄dra
gintaq̄nq́ꝫ. Ruſūq́ꝫ locut⁹ ē ad eū. Si
aūt q̄draginta ibi inuenti fuerint: q̄d
facies? Ait: Nō percutiā ꝓpter q̄dra-
ginta. Ne q̄ſo inq̄t indignerẏ dn̄e ſi lo
quar. Quid ſi ibi inuēti fuerint trigin
ta? Rn̄dit: Nō faciā: ſi inuenero ibi tri
gita. Quia ſemel ait cepi: loquar ad do
minū meū. Quid ſi ibi inuēti fuerint
viginti? Ait: Nō interficiā ꝓpter vigin
ti. Obſecro inq̄t ne iraſcaris dn̄e: ſi lo-
quar adhuc ſemel. Quid ſi inuēti fue-
rint ibi decē? Dixit: Nō delebo ꝓpter
decē. Abijt dn̄s poſtq̄ ceſſauit loq̄ ad
abraā: ⁊ ille reuerſus eſt in locū ſuum.

XIX

Veneruntq́ꝫ duo angeli
sodomā veſpere ſedēte loth ī fo
ribus ciuitatis. Qui cū vidiſſet
eos: ſurrexit ⁊ iuit obuiā eis: adorauit
q́ꝫ ꝓn⁹ ī terrā: ⁊ dixit: Obſecro dn̄i: de-
clinate ī domū pueri vr̄i: ⁊ manete ibi.
Lauate pedes vr̄os ⁊ mane ꝓficiſcemi
ni in viā vr̄am. Qui dixerūt: Minime: ſꝫ
in platea manebim⁹. Cōpulit illos op-
pido vt diuerterent ad eū. Ingreſſiſq́ꝫ
domū ei⁹ fecit ꝯuiuiū: coxit azyma et
comederūt. Prius autē q̄ irēt cubitū: B
viri ciuitatis vallauerūt domū illi⁹ a
puero vſq́ꝫ ad ſenē oīs pplus ſiẗ. Voca
ueruntq́ꝫ loth: ⁊ dixerūt ei: Vbi ſūt viri
qui introierūt ad te nocte. ‖ Educ illos
huc vt cognoſcamus eos. Egreſſus ad
eos loth poſt tergū accludēs oſtiū ait:
Nolite q̄ſo frēs mei: nolite malū h̄ fa-
cere. Habeo duas filias q̄ necdū cogno
uerūt virū: Educā eas ad vos: ⁊ abuti
mini eis ſicut vob̄ placuerit: dūmodo
viris iſtis nihil mali faciatẏ: q̄r igreſſi
ſūt ſub vmbra culminis mei. At illi di
xerūt. Recede illuc. Et rurſum. Ingreſ-
ſus es inquiunt vt aduena: nūqd vt iu
dices? Te ꝫ ip̄m magis q̄ hos affige-
m⁹. Vimq́ꝫ faciebāt loth vehemētiſſi- C
me. ‖ Iāq́ꝫ ꝓpe erat vt infrigerēt fores: ⁊ 2.Pe.2.b
ecce miſerūt manū viri: ⁊ introduxerūt
ad ſe loth: Clauſeruntq́ꝫ oſtiū: ⁊ eos q̄ fo
ris erāt ꝑcuſſerūt cecitate a minimo vſq́ꝫ
ad maximū: ita vt oſtiū iuenire nō poſ
ſent. Dixerūt autē ad loth: Habes hic
quēpiā tuoꝝ generꝝ aut filios aut fili-
as? Oēs q̄ tui ſūt educ de vrbe hac. De
lebimus eīn locū iſtū: eo ꝙ increuerit
clamor eoꝝ corā dn̄o q̄ miſit nos vt ꝑ-
dam⁹ illos. Egreſſus itaq́ꝫ loth: locut⁹
eſt ad generos ſuos q̄ accepturi erāt fi-
lias ei⁹: ⁊ dixit: Surgite ⁊ egredimini
de loco iſto: quia delebit dn̄s ciuitatē
hanc. Et viſus eſt eis quaſi ludēs loq̄.
Cūq́ꝫ eſſet mane: cogebant eū angeli di-
cētes: Surge tolle vxorē tuā ⁊ duas fi

las q̄s habes ne et tu pariter pereas
D in ſcelere ciuitatis. Diſſimulāte illo ap
Sap. 10. a p̄hēderūt manū ei⁹ et manū vxoris ac
duarū filiarū ei⁹: eo q parceret dn̄s il-
li: Et eduxerūt eū ꝛ poſuerūt extra ciui
tatē: ibiq; locuti ſūt ad eū dicētes: Sa
lua aiam tuā. Noli reſpicere poſt tergū
nec ſtes in oī circa regione: ſꝫ in mōte
ſaluū te fac ne ꝛ tu ſil' pereas. Dixitq;
Sap. 10. a loth ad eos: Queſo dn̄e mi: qꝛ inuenit
ſeruus tu⁹ grām corā te: ꝛ magnificaſti
glām ꝛ miſcdiam tuā quā feciſti mecū
vt ſaluares animā meā: nec poſſum in
monte ſaluari: ne forte apphēdat me
malū ꝛ moriar. Eſt ciuitas hec iux̄ ad
quā poſſū fugere pua: ꝛ ſaluabor i ea.
E Nūqd nō modica eſt ꝛ viuet aīa mea?
Dixitq; ad eū: Ecce etiā in hoc ſuſcepi
pces tuas: vt nō ſubuertā vrbē p qua
locut⁹ es. Feſtina ꝛ ſaluare ibi: qꝛ non
potero facere qcq̄ donec ingrediaris
illuc. Idcirco vocatū ē nomen vrbis il
lius ſegor. Sol egreſſus ē ſup terrā: et
Eſa. 13. d loth ingreſſus ē ſegor. Igiť dn̄s pluit
Hier. 50. f ſup ſodomā ꝛ gomorrā ſulphur ꝛ ignē
Ezech. 16. f a dn̄o de celo: ꝛ ſubūtit ciuitates has:
Oſee. 11. c ꝛ omnē circa regionē: vniuerſos habi
Amos. 4. d tatores vrbiū ꝛ cūcta terre virētia: Re
Luc. 17. g ſpiciēſq; vxor ei⁹ poſt ſe verſa eſt in ſta
F tuā ſalis. Abraam aūt ꝯſurgēs mane
vbi ſteterat pri⁹ cū dn̄o: intuit⁹ eſt ſo
domā ꝛ gomorrā ꝛ vniuerſaꝫ terrā re
gionis illi⁹. Viditq; aſcēdentē fauillā
de terra q̄ſi fornacis fumū. Cū eñ ſub
uerteret dn̄s ciuitates regiōis illi⁹: re
cordat⁹ ē abrae: ꝛ liberauit loth de ſub
uerſiōe vrbiū in qb⁹ habitauerat. Aſcē
ditq; loth de ſegor ꝛ mānſit i mōte: due
quoq; filie ei⁹ cū eo. Timuerat eñ ma
nere in ſegor et mānſit in ſpelūca ipſe et
due filie eius. Dixitq; maior ad mino
rem: Pater noſter ſenex ē: ꝛ nullus vi
G rorū remānſit i terra q poſſit ingredi ad
nos iuxta morē vniuerſe terre. Veni in
ebriem⁹ eū vino: dormiamuſq; cū eo: vt
ſeruare poſſimus ex p̄re nr̄o ſemen. De
derūt itaq; p̄ri ſuo bibere vinū nocte
illa. Et ingreſſa eſt maior: dormiuitq;
cū p̄re. At ille nō ſenſit: nec qn̄ accubu
it filia: nec qn̄ ſurrexit. Altera q̄q; die
dixit maior ad minorē: Ecce dormiui
heri cū p̄re meo: Dem⁹ ei bibere vinū
etiā hac nocte ꝛ dormies cū eo vt ſal
uemus ſemē de patre noſtro. Dederūt
et illa nocte patri bibere vinum. In
greſſaq; minor filia dormiuit cum eo.
Et nec qdē tunc ſenſit qn̄ cōcubuerit:
vel qn̄ illa ſurrexit. Cōceperūt ḡ due fi
lie loth de patre ſuo. Peperitq; maior
filiū: et vocauit nomen ei⁹ moab. ipſe
ē pater moabitarū vſq; in p̄ſentē diē.
Minor quoq; pepit filiū ꝛ vocauit no
mē ei⁹ ammon: id eſt: fili⁹ populi mei.
ipſe ē p̄r āmonitarū vſq; hodie. XX
Profectus inde abraā in terrā A
auſtralē: habitauit inter cades
ꝛ ſur: ꝛ pegrinat⁹ eſt in geraris.
Dixitq; d̄ ſara vxore ſua: Soror mea ē.
Miſit ḡ abimelech rex gerare: et tulit
eā. Venit aūt de⁹ ad abimelech p ſom
niū nocte: ꝛ ait illi. En morieris ꝑter
mulierem quā tuliſti: Habet eñ vir̄.
Abimelech vo nō tetigerat eā. Et ait:
Dn̄e nū gentē ignorantē ꝛ iuſtā inter
ficies? Nōne ipſe dixit mihi ſoror mea
eſt: ꝛ ipſa ait: frater me⁹ ē? In ſimpli B
citate cordis mei ꝛ mundicia manuū
meaꝶ feci hoc. Dixitq; ad euꝫ de⁹: Et
ego ſcio q ſimplici corde feceris: ꝛ ideo
cuſtodiui te ne peccares in me: ꝛ nō di
miſi vt tāgeres eā. Nunc ḡ redde viro
ſuo vxorē: et orabit p te: qꝛ ꝓpha eſt: et
viues. Si aūt nolueris reddere: ſcito q
morte morieris: tu ꝛ oīa q̄ tua ſūt. Sta
timq; de nocte ꝯſurgēs abimelech: vo
cauit oēs ſeruos ſuos: et locut⁹ ē vni
uerſa verba hec i aurib⁹ eorū. Timue
rūtq; oēs viri valde. Vocauit aūt abi C
melech etiā abraā: ꝛ dixit ei. Quid feci
ſti nobis? Quid peccauim⁹ in te: qꝛ in
duxiſti ſup me ꝛ ſup regnū meū pctm̄
grande? Que nō debuiſti facere: feciſti
nobis. Rurſuſq; expoſtulās ait. Quid
vidiſti vt h̄ faceres? Reſpondit abraā:
Cogitaui mecū dicens: Forſitan nō eſt
timor dei i loco iſto: ꝛ interficiēt me p
pter vxorē meā. Alias aūt ꝛ vere ſoror
mea ē: filia p̄ris mei: ꝛ nō filia matris
mee: ꝛ duxi eā i vxorē. Poſtq̄ aūt edu
xit me deus de domo p̄ris mei: dixi ad S. 12
eā. Hāc miſcdiaꝫ facies mecū. in omni
loco ad quē ingrediemur dices q frat
tu⁹ ſim. Tulit igiť abimelech oues et
boues ſuos ꝛ ancillas ꝛ dedit abraā. D
Redditq; illi ſarā vxorē ſuam ꝛ ait:
Terra corā vobis ē: vbicūq; tibi pla
cuerit habita. Sare autem dixit: Ecce
mille argenteos dedi fratri tuo: Hoc

erit tibi in velamē oculoꝝ ad oēs q̄ te
cū ſūt: et q̄cūqꝫ ꝑrexerī memēto te de-
ꝓhēſaꝫ. Orante aūt abraā: ſanauit de⁹
abimelech ⁊ vxorē: ancillaſqꝫ ei⁹: ⁊ pe-
pererūt. Cōcluſerat eñ dñs oēm vuluā
dom⁹ abimelech ꝓpt ſarā vxorē abraā.
A Viſitauit aūt dñs ſarā ¶ XXI
.11.c ſicut ꝓmiſerat: ⁊ impleuit q̄ lo
cutus eſt: Cōcepitqꝫ ⁊ peperit fi
liū in ſenectute ſua: tp̄e quo ꝑdixerat
24.a ei de⁹ ‖ Uocauitqꝫ abraā nomē filij ſui
t.1.a quē genuit ei ſara iſaac: et circūcidit
eū octauo die: ſicut ꝑceperat ei de⁹ cū
eēt cētū ānoꝝ. Hac q̄ppe etate patris
natus eſt iſaac. Dixitqꝫ ſara: Riſum fe
cit mihi de⁹: ⁊ Quicūqꝫ audierit cōri-
debit mihi. Rurſumqꝫ ait: Quis audi-
tur⁹ crederet abraā φ ſara lactaret fi-
liū quē ꝑpit ei iā ſeni. Creuit igiꝰ pu
er: ⁊ ablactat⁹ eſt. Fecitqꝫ abraā grāde
cōuiuiū in die ablactatiōis ei⁹. Cūqꝫ
vidiſſet ſara filiū agar egyptie luden-
.9.b tem dixit ad abraam: Eijce ancillam
.4.d hanc et filium eius. Non eñ erit he-
B res fili⁹ ancille cū filio meo iſaac. Du-
re accepit h̄ abraā ꝓ filio ſuo. Cui dixit
de⁹: Non tibi videaꝰ aſperū ſuꝑ puero
⁊ ſuꝑ ancilla tua. Oia q̄ dixerit tibi ſa
ra: audi vocē ei⁹: q2 in iſaac vocabiꝰ ti
bi ſemē. Sed ⁊ filiū ancille faciā in gē
tē magnā: q2 ſemē tuū ē. Surrexit ita
qꝫ abraā mane ⁊ tollens panē et vtrē
aq̄ impoſuit ſcapule ei⁹: tradiditqꝫ pu
erū ⁊ dimiſit eam. Que cū abiſſet: erra
bat ī ſolitudie berſabee. Cūqꝫ cōſūpta
eſſet aq̄ ī vtre: abiecit pueꝝ ſubter vnā
arborū q̄ ibi erāt: ⁊ abijt Seditqꝫ e re-
gione ꝓcul: quātū pōt arc⁹ iacere. Dix
it eñ: Nō videbo moriētē pueꝝ. Et ſe
dēs ꝯtra: leuauit vocē ſuā ⁊ fleuit. Ex
audiuit aūt de⁹ vocē pueri. Uocauit-
qꝫ angel⁹ dñi agar ꝺ celo dicēs: Quid
C agis agar? Noli timere. Exaudiuit eñ
de⁹ vocē pueri: de loco ī q̄ eſt. Surge et
tolle puerū: ⁊ tene manū illi⁹: q2 in gē
tē magnā faciā eū. Aperuitqꝫ oculos
ei⁹ de⁹. Que vidēs puteū aq̄: abijt ⁊ im
pleuit vtrē: deditqꝫ puero bibere: ⁊ fu-
it cū eo. Qui creuit ⁊ morat⁹ eſt in ſoli
tudine: factuſqꝫ eſt iuuenis ſagittari⁹
Habitauitqꝫ ī deſerto pharan. Et acce
pit illi mꝛ ſua vxorē ꝺ terra egypti. Eo
26.f dem tp̄e dixit abimelech ⁊ phicol ꝑn-
ceps exercit⁹ ei⁹ ad abraā: De⁹ tecū eſt
in vniuerſis q̄ agis. Iura ꝰ ꝑ dñm ne-
noceas mihi et poſteris meis: ſtirpiqꝫ
mee: ſed iuxta miſcdiam quā feci tibi:
facies mihi et terre in q̄ verſat⁹ es ad-
uena. Dixitqꝫ abraā: Ego iurabo. Et
increpauit abimelech ꝓpter puteū aq̄:
quē vi abſtulerāt ſui ei⁹. Rn̄ditqꝫ abi-
melech. Neſciui q̄s fecerit hāc rē. Sed
et tu nō indicaſti mihi: ⁊ ego nō audi- D
ui ꝑter hodie. Tulit itaqꝫ abraā oues
et boues: ⁊ dedit abimelech. Percuſſe-
rūtqꝫ ambo fedus. Et ſtatuit abraā ſe
ptē agnas gregis ſeorſū. Cui dixit abi
melech. Quid ſibi volūt ſeptem agne
iſte q̄s ſtare feciſti ſeorſum? At ille: Se
ptē inq̄t agnas accipies ꝺ manu mea:
vt ſint mihi in teſtimoniū: q̄m ego fo-
di puteū iſtū. Idcirco vocat⁹ ē loc⁹ il-
le berſabee q2 ibi vterqꝫ iurauit: ⁊ inie
rūt fedus ꝓ puteo iuramēti. Surrexit
aūt abimelech ⁊ phicol ꝑnceps exerci
t⁹ ei⁹: reuerſiqꝫ ſunt in terrā paleſtino
rū. Abraā vero plātauit nem⁹ in berſa
bee: ⁊ inuocauit ibi nomē dei eterni:
⁊ fuit colon⁹ terre paleſtinoꝝ diebus
Que poſtq̄ (multis ¶ XXII
geſta ſunt tēptauit de⁹ abraā: A
⁊ dixit ad eum: ‖ Abraam. At il
le reſpōdit: Adſū. Ait illi: ‖ Tolle filiū Iudit.8.c
tuū vnigenitū quē diligis iſaac: ⁊ va- Heb.11.d
de in terrā viſiōis: atqꝫ offer eum ibi
holocauſtum ſuꝑ vnū mōtiū quē mō-
ſtrauero tibi. Igiꝰ abraā de nocte cō-
ſurgens: ſtrauit aſinū ſuū: ducēs ſecū
duos iuuenes: ⁊ iſaac filiū ſuū. Cūqꝫ
cōcidiſſet ligna ī holocauſtū: abijt ad
locū quē ꝑcepat ei de⁹. Die aūt tertio
eleuatī oculis vidit locū ꝓcul: dixitqꝫ
ad pueros ſuos. Expectate h̄ cū aſino:
ego ⁊ puer illuc vſqꝫ ꝓperātes: poſtq̄
adorauerim⁹ reuertemur ad vos. Tu-
lit q̄qꝫ ligna holocauſti: ⁊ ipoſuit ſuꝑ B
iſaac filiū ſuum: ipſe vero portabat in
manib⁹ ignē ⁊ gladiū. Cūqꝫ duo ꝑge
rent ſimul: dixit iſaac pr̄i ſuo: Pater
mi. At ille reſpōdit: Quid vis fili? Ec
ce inquit ignis ⁊ ligna: vbi ē victima
holocauſti? Dixit aūt abraā. De⁹ ꝓui-
debit ſibi victimā holocauſti fili mi.
Pergebāt ꝰ pariter: ⁊ venerūt ad locū
quē oñderat ei de⁹: In q̄ edificauit al
tare: ⁊ deſuꝑ ligna cōpoſuit. Cūqꝫ col-
ligaſſet iſaac filiū ſuū: poſuit eū ī alta-
re ſuꝑ ſtruē lignoꝝ. Extenditqꝫ manū

⁊ arripuit gladiū vt imolaret filiū ſuū.
C Et ecce angelꝰ dñi ð celo clamauit di
cēs: Abraā abraā. Qui rñdit: Adſum.
Dixitq; ei: Nō extēdas manū tuā ſuꝑ
puerū: neq; facias illi quicq;. Nūc co
gnoui ꝙ timeas dñm: ⁊ nō peperciſti
vnigenito filio tuo ꝓpter me. Leuauit
abraā oculos ſuos: viditq; poſt tergū
arietē inter vepres herentē cornibus.
Quē aſſumēs obtulit holocauſtū ꝓ fi
lio. Appellauitq; nomē loci illiꝰ: dñs
videt. Unde vſq; hodie dicit᷑: in mōte:
Eccl.44.d. dñs videbit. Uocauit aūt angelꝰ dñi
Hier.44.f. abraā ſecundo de celo dicens: Per me
Heb.6.c. metipſum iuraui dicit dominꝰ: q2 fe
ciſti hāc rem: ⁊ nō peperciſti filio tuo
vnigenito: bñdicam tibi ⁊ multiplica
D bo ſemen tuū ſicut ſtellas celi: ⁊ velut
Gal.3.a arenā q̄ eſt in littore maris. Poſſide
bit ſemē tuū portas inimicoꝝ ſuoꝝ: ⁊
bñdicent᷑ in ſemine tuo oēs gētes ter
re: q2 obediſti voci mee. Reuerſus eſt
abraā ad pueros ſuos: abieruntq; ber
ſabee ſimul: ⁊ habitauit ibi. His ita
q; geſtis nunciatū eſt abraā ꝙ melcha
ꝗq; genuiſſet filios nachor fratri ſuo:
Hus ꝑmogenitū: et buz fratrē eiꝰ: et
chamuel patrē ſyroꝝ: ⁊ caſeth ⁊ azau:
pheldas q3 ⁊ yedlaf ⁊ bathuel: de quo
nata ē rebecca. Octo iſtos genuit mel
cha nachor frī abraā. Cōcubina vō il
liꝰ noie roma: peperit thabee ⁊ gaon ⁊
thaas ⁊ maacha. ¶ XXIII

V Ixit aūt ſara cētū vigintiſeptē
annis: ⁊ mortua ē i ciuitate ar
bee: q̄ eſt hebron in terra chanaan. Ue
nitq; abraā vt plāgeret ⁊ fleret eā. Cū
q; ſurrexiſſet ab officio funeris: locutꝰ
eſt ad filios heth dicēs: Aduena ſum
et ꝑegrinꝰ apð vos. Date mihi ius ſe
pulchri vobiſcum: vt ſepeliā mortuum
meū. Reſponderuntq; filij heth: Audi
nos dñe. Princeps dei es apud nos: in
electiꝭ ſepulchris nr̄is ſepeli mortuū tu
um: Nulluſq; ꝓhibere te poterit: q̄n i
B monumento eiꝰ ſepelias mortuū tuū:
Surrexit abraā ⁊ adorauit ꝑp̄lm terre
filios videlz heth. Dixitq; ad eos: Si
placet anime veſtre vt ſepeliam mor
tuū meū: audite me et itercedite apud
ephron filiū ſeor vt det mihi ſpeluncā
duplicē quā habet i extrema pte agri
ſui. Pecunia digna tradat eā mihi co
rā vobꝭ i poſſeſſionē ſepulchri. Habita
bat āt ephron i medio filiorum heth.
Reſponditq; ad abraam cūctis audi
entibꝰ q̄ ingrediebāt᷑ portā ciuitatꝭ il
liꝰ dicens: Neq̄q; ita fiet dñe mi: ſ3 tu C
magꝭ auſculta qð loquor. Agrū trado
tibi ⁊ ſpeluncā que i eo eſt ꝑſentibꝰ fi
lijs ꝑp̄li mei: ſepeli mortuū tuū. Ado
rauit abraam corā dño ⁊ ꝑp̄lo terre: et
locutꝰ eſt ad ephron circūſtante plebe
eius. Queſo vt audias me. Dabo pecu
niā ꝓ agro: ſuſcipe eā: et ſic ſepeliam
mortuū meū i agro. Rñditq; ephron:
Dñe mi audi me: Terra quā poſtulas
q̄dringētos ſiclos argēti valet. Iſtud
eſt ꝑciū inter me ⁊ te. Sed quātū eſt h̄
Sepeli mortuū tuū. Quod cū audiſſet
abraam appēdit pecuniā quā ephron
poſtulauerat: audientibꝰ filijs heth q̄
dringētos ſiclos argēti ꝓbate monete D
publice. Cōfirmatuſq; eſt ager quōdā
ephronis i quo erat ſpelūca duplex re
ſpiciēs mābre: tā ipe q̄ ſpelūca: ⁊ om
nes arbores eiꝰ in cūctis terminis eiꝰ
ꝑ circuitū abrae i poſſeſſionē vidētibꝰ
filijs heth: ⁊ cūctis q̄ itrabāt portā ci
uitatis illiꝰ. Atq; ita ſepeliuit abraā
ſarā vxorē ſuā in ſpelūca agri duplici
q̄ reſpiciebat mābre: hec ē hebron i ter
ra chanaan. Et ꝯfirmatꝰ eſt ager ⁊ an
trū qð erat i eo, abrae in poſſeſſiōe mo
numēti a filijs heth. XXIIII.

E Rat aūt abraam ſenex: dierūq;
multoꝝ: ⁊ dñs in cūctis bñdix
2 erat ei. Dixitq; ad ſeruū ſeniorē domꝰ
ſue: qui ꝑerat oibus q̄ habebat Pone
3 manū tuā ſubter femur meū vt adiurē
te ꝑ dñm deū celi ⁊ tre: vt nō accipias
vxorē filio meo de filiabꝰ chananeoꝝ
4 inter q̄s habito: ſed ad terrā ⁊ cogna
tionē meā ꝓficiſcaris: ⁊ inde accipias
5 vxorē filio meo iſaac. Rñdit ſeruꝰ: Si
noluerit mlier venire mecū i trā hāc:
nunq̄d reducere debeo filiū tuū ad lo
6 cū de q̄ tu egreſſus es? Dixitq; abraā:
Caue ne q̄ñ reducas filiū meum illuc.
7 Dñs deus celi ⁊ terre q̄ tulit me de do
mo mei: ⁊ de terra natiuitatꝭ mee q̄ lo
cutꝰ eſt mihi: ⁊ iurauit mihi dicēs: Se
mini tuo dabo terrā hāc: ipe mittet an
gelū ſuū corā te: ⁊ accipies inde vxorē
8 filio meo. Sin aūt mulier noluerit ſeq̄
te nō teneberꝭ iuramēto: filiū tm̄ meū
9 ne reducas illuc. Poſuit ğ ſeruꝰ manū
ſub femore abraā dñi ſui: et iurauit il B

10 ti ſup ſermōe hoc. Tulitqꝫ decē came-
los de grege dñi ſui et abijt: ex oībꝰ bo
nis eiꝰ portās ſecū: Profectuſqꝫ ꝑrexit
11 in meſopotamiā ad vrbē nachor. Cūqꝫ
camelos feciſſet accūbere ex̄ oppidū:
iuxta puteū aque veſpe: eo tpe q̄ ſo-
lēt mlieres egredi ad hauriēdā aquā:
12 dixit: Domine deꝰ domini mei abraā
occurre obſecro mihi hodie: ⁊ fac miſe
13 ricordiā cū dño meo abraā. Ecce ego
ſto ꝓpter fontē aq̄: ⁊ filie habitatorū
huiꝰ ciuitatis egrediēt̄ ad haurien-
14 dā aquā. Igit̄ puella cui dixero: incli-
na hydriā tuā vt bibā: et illa rñderit
bibe: qn ⁊ camelis tuis dabo potū: ip-
ſa eſt quā ꝑparaſti ſuo tuo iſaac: ⁊ ꝑ h̄
itelligā q̄ feceris miſcdiā cū domino
15 meo. Necdū intra ſe ṽba cōpleuerat:
⁊ ecce rebecca egrediebat̄ filia bathu-
el: filij melche vxoris nachor frīs abra
16 am: habens hydriā in ſcapula: puella
decora nimis virgoqꝫ pulcherrima et
C incognita viro. Deſcēderat aūt ad fō-
tē et impleuerat hydriam: ac reuerte-
17 bat̄. Occurritqꝫ ei ſuꝰ ⁊ ait: Paurillū
aque mihi ad ſorbendū ꝓbe ō hydria
18 tua. Que rñdit: Bibe dñe mi. Celeriter
qꝫ depoſuit hydriā ſup vlnā ſuā: et de
19 dit ei potū. Cūqꝫ ille bibiſſet: adiecit.
Quin ⁊ camelis tuis hauriā aquā: do-
20 nec cūcti bibāt. Effundēſqꝫ hydriā in
canalibꝰ recurrit ad puteū vt hauriret
aquā: ⁊ hauſtā oībꝰ camelis dedit. Il-
21 le aūt ꝯtēplabat̄ eā tacitꝰ: ſcire volēs
vtrū ꝓſperū iter ſuū feciſſet deꝰ an nō.
22 Poſtqꝫ aūt biberūt cameli ꝓtulit vir
inaures aureas: appēdētes ſiclos du-
os: ⁊ armillas totidē pōdo ſiclorū de-
23 cē. Dixitqꝫ ad eā. Cuiꝰ es filia? Indica
mihi. Eſt in domo prīs tui locꝰ ad ma
24 nendū? Que rñdit: Filia ſū bathuelis:
filij melche quem peperit nachor. Et
25 addidit dicēs: Palearū q̄ʒ ⁊ feni pluri-
mū ē apud nos: et locꝰ ſpacioſus ē ad
26 manēdū. Inclinauit ſe hō: ⁊ adorauit
27 dñm dicēs: Bñdictꝰ dñs deus dñi mei
abraā: q̄ nō abſtulit miſcdiam ⁊ veri-
D tatē ſuā a dño meo: ⁊ recto itinere me
28 ꝑduxit i domū frīs dñi mei. Cucurrit
itaqꝫ puella: et nūciauit i domū matris
29 ſue oīa que audierat. Habebat aūt re-
becca fratrē noīe laban. Qui feſtinus
egreſſus ē ad hoiem vbi erat fons. Cū-
30 qꝫ vidiſſet inaures ⁊ armillas in mani
bus ſororis ſue: ⁊ audiſſet cūcta verba
referētis: hec locutꝰ ē mihi hō: venit ad
virū q̄ ſtabat iuxta camelos: ⁊ ꝓpe fon
31 tē aq̄: dixitqꝫ ad eum. Ingredere bñdi
cte dñi. Cur foris ſtas? Preparaui domū
32 et locū camelis tuis. Et introduxit eū
i hoſpitiū: ac deſtrauit camelos: dedit-
qꝫ paleas ⁊ fenū: ⁊ aquā ad lauandos
pedes camelorū: ⁊ virorū q̄ venerāt cū
33 eo. Et appoſitꝰ ē in ꝯſpectu eiꝰ panis.
Qui ait: Nō comedā: donec loquar ſer
34 mones meos. Rñdit ei: Loq̄re. At ille:
35 Seruꝰ inquit abraā ſum. Et dñs bene
dixit dño meo valde: ⁊ magnificatꝰ ē:
et dedit ei oues ⁊ boues: argētū ⁊ aurū F.21.c
36 ſuos ⁊ ancillas: camelos ⁊ aſinos. Et
pepit ſara vxor dñi mei filiū dño meo
i ſenectute ſua: deditqꝫ illi oīa q̄ habu
37 erat. Et adiurauit me dñs meꝰ dicēs:
Nō accipies vxorē filio meo de filiabꝰ
38 chananeorū: in q̄rū terra habito: ſʒ ad
domū prīs mei ꝑges: ⁊ de cognatione E
39 mea accipies vxorē filio meo. Ego ve-
ro rñdi dño meo: Quid ſi noluerit ve-
40 nire mecū mlier? Dñs ait in cuiꝰ cōſpe
ctu ambulo: mittet angelū ſuū tecū: et
diriget viā tuā: accipieſqꝫ vxorē filio
meo; de cognatiōe mea: ⁊ de domo prīs
41 mei. Innocēs eris a maledictiōe mea
cū veneris ad ꝓximos meos: ⁊ nō de-
42 derint tibi. Veni ergo hodie ad fontē
aque: ⁊ dixi: Dñe deꝰ dñi mei abraam:
ſi direxiſti viā meā in q̄ nūc ambulo:
43 ecce ſto iuxta fontē aq̄: ⁊ virgo q̄ egre-
diet̄ ad hauriēdā aquā: audierit a me
da mihi paurillū aq̄ ad bibendū de hy
44 dria tua: ⁊ dixerit mihi: ⁊ tu bibe: ⁊ ca-
melis tuis hauriā: ipſa eſt mlier quā ꝑ-
45 parauit dñs filio dñi mei. Dūqꝫ hec taci
tꝰ mecū voluerē: apparuit rebecca ve-
niēs cū hydria quā portabat in ſcapu-
la: Deſcēditqꝫ ad fōtē: ⁊ hauſit aquā.
Et aio ad eā: Da mihi paululū bibere.
46 Que feſtinans depoſuit hydriā de hu-
mero: et dixit mihi: Et tu bibe: ⁊ came
lis tuis tribuā potū. Bibi: ⁊ adaqua- F
47 uit camelos. Interrogauiqꝫ eā: ⁊ dixi:
Cuiꝰ es filia? Que rñdit: Filia bathue
lis ſum: filij nachor: quē pepit ei mel-
cha. Suſpēdi itaqꝫ inaures ad ornan
dā faciē eius: ⁊ armillas poſui in ma
48 nibꝰ eiꝰ. Pronuſqꝫ adoraui dñm bñdi
cens dño deo dñi mei abraā: q̄ ꝑduxit
me recto itinere: vt ſumerē filiā fratris

dñi mei filio ei⁹. Quāobrē ſi facitꝭ mi-
ſericordiā ⁊ veritatē cū dño meo indi
cate mihi: ſin autē aliud placet: ⁊ h̄ di
cite mihi: vt vadā ad dexterā ſiue ad ſi
niſtrā. Rñderūt laban ⁊ bathuel: A do
mino egreſſus ē ſermo. Nō poſſum⁹ ex
tra placitū eius ꝗcꝗ̄ aliud loq̄ tecū.
En rebecca corā te ē: Tolle eā ⁊ ꝓfici-
ſcere: ⁊ ſit vxor filij dñi tui: ſic locut⁹ ē
domin⁹. Qđ cū audiſſet puer abraam:
adorauit in terra dominū. Prolatiſꝗ̄
vaſis argēteis ⁊ aureis ac veſtibus de
dit ea rebecce ꝓ munere. Fratribus ꝗ̄
ei⁹ ⁊ mr̄i dona obtulit. Inito cōuiuio
veſcētes ꝑiter ⁊ bibētes māſerūt ibi.
Surgēs aūt mane locut⁹ eſt puer: Di
mittite me: vt vadā ad dñm meū. Re-
ſpōderūtꝗ̄ fratres ei⁹ ⁊ mr̄. Maneat
puella ſaltē decē dies apđ nos: ⁊ poſt-
ea ꝓficiſcet̄. Nolite ait me retinere: q̄
dñs direxit viā meā. Dimittite me vt
ꝑgā ad dñm meū. Et dixerūt: Vocem⁹
puellā ⁊ q̄ramus ipſi⁹ volūtatem. Cūꝗ̄
B vocata veniſſet: ſciſcitati ſūt. Vis ire
cū hoīe iſto? Que ait: Vadā. Dimiſerūt
ergo eā ⁊ nutricē illi⁹: ſuūꝗ̄ abraam
⁊ comites ei⁹: imp̄cātes ꝓſpera ſorori
ſue atꝗ̄ dicētes: Soror nr̄a es. Creſcas
ī mille milia ⁊ poſſideat ſemē tuū por-
tas inimicoꝝ ſuoꝝ. Igit̄ rebecca ⁊ pu
elle illi⁹ aſcēſis camelis ſecute ſunt vi
rū: qui feſtin⁹ reuertebat̄ ad dñm ſuū.
Eo tempore deambulabat iſaac ꝑ viā
q̄ ducit ad puteū: cui⁹ nomē ē viuētis
⁊ videntis. Habitabat eñi in terra au
ſtrali: ⁊ egreſſus fuerat ad meditādum
in agro iclinata iā die. Cūꝗ̄ eleuaſſet
oculos: vidit camelos venictes ꝓcul.
Rebecca quoꝗ̄ cōſpecto iſaac deſcēdit
đ camelo: ⁊ ait ad puerum: Quis ē ille
hō qui venit ꝑ agrū in occurſū nobis?
Dixitꝗ̄ ei: Ipſe eſt dñs me⁹. At illa tol
lens cito pallium operuit ſe. Seruus au
tē cuncta que geſſerat narrauit iſaac.
Qui introduxit eā in tabernaculū ſa-
re matris ſue: ⁊ accepit eā vxorē: ⁊ in
tantū dilexit vt dolorem qui ex morte
matris acciderat tēperaret. XXV
Abraā vo aliā duxit vxorē noīe
cethurā: que peperit ei zāram et
iecſan: ⁊ madan: ⁊ madian: ⁊ ieſ
boch: et ſue. Iecſan ꝗ̄ genuit ſaba et
dadan. Filij dadā fuerūt: aſſurim et la
thuſim ⁊ laomim. At vero ex madian
ort⁹ eſt epha et opher et enoch ⁊ abida
heldaa. Oēs hi filij cethure. Deditꝗ̄ I. pa.
abraā cuncta q̄ poſſiderat iſaac. Filijs
aūt ꝯcubinaꝝ largit⁹ ē munera: ⁊ ſepe
rauit eos ab iſaac filio ſuo dū adhuc
ipſe viueret ad plagā orietalē. Fuerūt
aūt dies vite abrae centū ſeptuaginta
q̄nꝗ̄ anni: ⁊ deficiēs mortu⁹ ē in ſene
ctute bona: ꝓuecteꝗ̄ etatis ⁊ plen⁹ di
erū: Cōgregatuſꝗ̄ ē ad ꝑplm ſuū. Et ſe
pelierūt eū iſaac ⁊ hiſmael filij ſui i ſpe
lunca duplici q̄ ſita ē in agro ephron:
filij ſeor ethei: e regiōe mābre: quā eme
rat a filijs heth. Ibi ſepult⁹ eſt ipſe ⁊ ſa
ra vxor ei⁹. Et poſt obitū illius benedi B
xit de⁹ iſaac filio ei⁹: qui habitabat iu
xta puteū noīe viuētꝭ ⁊ vidētꝭ. He ſūt
generatiōes hiſmael filij abrae quē pe
perit ei agar egyptia famꝉa ſare: ⁊ hec
noīa filioꝝ ei⁹ in vocabulis ⁊ generati
onib⁹ ſuis. Priogenit⁹ hiſmaeꝉ nabai I. pa
oth: deinde cedar: ⁊ abdehel ⁊ mabſā:
maſma quoꝗ̄ et duma ⁊ maſſa: adad ⁊
thema ⁊ iathur ⁊ naphis ⁊ cedma. Iſti
ſunt filij hiſmael: ⁊ hec noīa ꝑ caſtella
et oppida coꝝ duodecim principes tri
buū ſuarum. Anni vite hiſmaelis cen
tum trigintaſeptē: deficiēſꝗ̄ mortu⁹
eſt: ⁊ appoſitus ad ꝑplm ſuū. Habita
uit aūt ab euila vſꝗ̄ ſur: q̄ reſpicit egy
ptū itroeūtib⁹ aſſyrios. Corā cūctꝭ fra C
trib⁹ ſuis obijt. He quoꝗ̄ ſūt generati
ones iſaac filij abraā. Abraam genuit
iſaac. Qui cū quadraginta eēt ānoꝝ:
duxit vxorē rebeccā filiā bathueꝉ ſyri
de meſopotamia ſororē laban. Dep̄ca
tuſꝗ̄ ē iſaac dñm ꝓ vxore ſua eo ꝙ eēt
ſterilis. Qui exaudiuit eū ⁊ dedit ꝯce Ro.
ptū rebecce: ſed collidebant̄ i vtero ei⁹
ꝑuuli. Que ait: Si ſic mihi futuꝝ erat
q̄d neceſſe fuit cōcipe? Perrexitꝗ̄ re-
becca vt ꝯſuleret dñm. Qui reſpōdens
ait: Due gētes ſūt in vtero tuo: et duo
ppl̄i ex vētre tuo diuidēt̄: Populuſꝗ̄ Ro.
ꝑplm ſuꝑabit: ⁊ maior ſeruiet miori. Iā
tp̄s pariēdi aduenerat: ⁊ ecce gemini i
vtero ei⁹ repti ſūt. Qui p̄us egreſſus ē Ioſ
rufus erat ⁊ tot⁹ i morē pelꝉ hiſpidus: Oſ
Vocatūꝗ̄ ē nomē ei⁹ eſau. Protin⁹ al
ter egrediēs: plātā fr̄is tenebat manu:
⁊ idcirco appellauit eū iacob. Sexage D
nari⁹ erat iſaac q̄n nati ſunt paruuli.
Quib⁹ adultꝭ: fact⁹ ē eſau vir gnar⁹ ve
nādi et hō agricola: iacob aūt vir ſim

plex habitabat i tabernaculis. Iſaac
amabat eſau: eo ꝙ de venatiõib⁹ illi⁹
veſceretur et rebecca diligebat iacob.
Coxit aũt iacob pulmẽtũ. Ad quẽ cũ
veniſſet eſau de agro laſſus ait: Da mi
hi de coctione hac rufa: qꝛ opido laſ-
.1.a ſus ſũ. Quã ob cãm vocatũ eſt nomẽ
eius edom. Cui dixit iacob: Uende mi
hi ꝑmogenita tua. Ille rñdit: En mo
47.a rioꝛ. Quid mihi ꝓderunt ꝑmogenita?
12.d Ait iacob: Iura ꝑ mihi. Iurauit eſau:
ꝛ vendidit pꝛimogenita: ꝛ ſic accepto
pane ꝛ lentis edulio comedit et bibit
ꝛ abijt: paruipendens ꝙ pꝛimogeni-
ta vẽdidiſſet. XXVI

O Rta aũt fame ſup terrã poſt eã ſteri
litatẽ q̃ acciderat i dieb⁹ abꝛaã
abijt iſaac ad abimelech regẽ paleſti-
noꝝ in gerara. Apparuitqꝫ ei dñs: et
ait: Ne deſcẽdas in egyptũ: ſed quieſce
i terra quã dixero tibi ꝛ ꝑegrinare in
ea: eroqꝫ tecũ ꝛ bñdicã tibi. Tibi enĩ
et ſemini tuo dabo vniũſas regiones
has: cõplẽs iuramẽtũ qđ ſpopondi ab-
raã patri tuo: ꝛ multiplicabo ſemẽ tu
.4.d um ſicut ſtellas celi. Daboqꝫ poſteris
tuis vniuerſas regiones has: et bñdi-
B cent in ſemine tuo oẽs gẽtes terre: eo
ꝙ obedierit abꝛaã voci mee ꝛ cuſtodie
rit ꝑcepta ꝛ mandata mea et cerimo-
nias: legeſqꝫ ſeruauerit. Manſit itaqꝫ
iſaac in geraris. Qui cũ interrogaret
a viris loci illi⁹ ſup vxoꝛe ſua: reſpon-
dit: Soroꝛ mea eſt. Timuerat enĩ ꝯfite
ri ꝙ ſibi eſſet ſociata cõiugio: reputãs
ne forte interficerẽt eũ ꝓpter illi⁹ pul
chꝛitudinẽ. Cũqꝫ ꝑtrãſiſſẽt dies pluri-
mi et ibidẽ moraret ꝓſpiciẽs abime-
lech rex paleſtinoꝝ ꝑ feneſtrã: vidit eũ
C iocãtẽ cũ rebecca vxoꝛe ſua: Et accerſi
to ait: Perſpicuum eſt ꝙ vxoꝛ tua ſit.
Cur mẽtit⁹ es ſoroꝛẽ tuã eẽ? Reſpõdit:
Timui ne moꝛerer ꝓpter eã. Dixitqꝫ
abimelech: Quare ipoſuiſti nobis: Po
tuit coire quiſpiã de ꝑplo cũ vxoꝛe tua:
ꝛ induxeras ſup nos grãde pcẽm. Pre
cepitqꝫ oĩ ꝑplo dicẽs: Qui tetigerit ho
minis hui⁹ vxoꝛem: moꝛte moriet. Se
uit aũt iſaac i terra illa: ꝛ inuenit i ip-
ſo anno cẽtuplũ. Bñdixitqꝫ ei de⁹ ꝛ lo
cupletat⁹ ẽ hõ: ꝛ ibat ꝓficiẽs atqꝫ ſuc
creſcens: donec magn⁹ vehemẽter effe
D ct⁹ ẽ: Habuit q̃ꝫ poſſeſſiões ouiũ et ar-
mẽtoꝝ ꝛ familie plurimũ. Ob h̃ inui

dentes ei paleſtini: oẽs puteos q̃s fo-
derãt ſerui pr̃is illi⁹ abꝛaã: illo tpe ob
ſtruxerũt implẽtes humo: intm̃ vt ip-
ſe abimelech diceret ad iſaac. Recede
a nobis: qm̃ potentioꝛ noſtri fact⁹ es
valde. Et ille diſcedens vt veniret ad
toꝛrẽtẽ gerare habitaretqꝫ ibi. Ruꝛſũ
fodit alios puteos: quos foderãt ſerui
pr̃is ſui abꝛaã: et q̃s illo moꝛtuo olim
obſtruxerãt philiſtijm. Appellauitqꝫ
eos eiſdẽ nõib⁹ q̃b⁹ añ pr̃ vocauerat.
Foderũtqꝫ i toꝛrẽte ꝛ reppererũt aquã E
viuã. Sed ꝛ ibi iurgiũ fuit paſtoꝝ ge-
rare: aduerſus paſtoꝛes iſaac dicẽtiũ:
Noſtra ẽ aqua. Quãobrẽ nomẽ putei
ex eo ꝙ acciderat vocauit calũniã. Fo
derũt et alium ꝛ ꝓ illo q̃ꝫ rixati ſunt:
Appellauitqꝫ eũ inimicitias. Profect⁹
inde fodit aliũ puteũ: ꝓ q̃ nõ cõtende-
rũt. Itaqꝫ vocauit nomẽ ei⁹ latitudo
dicẽs. Nũc dilatauit nos dñs: ꝛ fecit
creſcere ſuper terram. Aſcendit aũt ex
illo loco i berſabee: vbi appuit ei dñs
i ipſa nocte dicẽs: Ego ſum de⁹ abꝛaã
patris tui. Noli metuere: qꝛ tecũ ſum.
Bñdicã tibi ꝛ mltiplicabo ſemẽ tuũ: F
ꝓpter ſeruũ meũ abꝛaã. Itaqꝫ edifica
uit ibi altare dño: ꝛ inuocato noĩe dñi
extẽdit tabernaculũ: Precepitqꝫ ſuis ſ.21.c.
ſuis vt foderẽt puteũ. Ad quẽ locũ cũ
veniſſent de gerarꝫ abimelech ꝛ ocho-
ꝫath amici illi⁹ et phicol dux militũ:
locut⁹ ẽ eis iſaac: Quid veniſtꝫ ad me
hoĩem quẽ odiſtꝫ: ꝛ expuliſtꝫ a vobis?
Qui rñderũt: Uidim⁹ tecũ eſſe dñm: ꝛ
idcirco nũc dixim⁹: Sit iuramẽtũ in-
ter nos: ꝛ ineam⁹ fedus: vt nõ facias
nobis q̃cqꝫ mali: ſicut ꝛ nos nihil tuo
rũ attigim⁹: nec fecim⁹ qđ te lederet: G
ſed cũ pace dimiſim⁹ auctũ bñdictiõe
dñi. Fecit ꝑ eis cõuiuiũ. Et poſt cibũ
ꝛ potũ ſurgẽtes mane: iurauerũt ſibi
mutuo: dimiſitqꝫ eos iſaac pacifice in
locũ ſuũ. Ecce aũt venerũt in ipſo die
ſerui iſaac: annũciãtes ei đ puteo quẽ
foderãt: atqꝫ dicẽtes: Inuenim⁹ aquã.
Unũ appellauit eũ abũdantiã: ꝛ nomẽ
vrbi impoſitũ eſt berſabee vſqꝫ in ꝑſen
tẽ diẽ. Eſau vero quadragenari⁹ dux-
it vxoꝛes: iudith filiã beeri ethei ꝛ ba-
ſemath filiã elon eiuſdẽ loci: que am
be offẽderãt animũ iſaac ꝛ rebecce.

S Enuit aũt iſaac: ꝛ XXVII A
caligauerũt oculi ei⁹: et videre

heb.11.d non poterat: Vocauitq; esau filium
suum maiorem: ⁊ dixit ei: Fili mi. Qui
spōdit: Adsū. Cui pater. Uides inquit
ꝙ senuerim: ⁊ ignorē diē mortis mee.
Sume arma tua: ⁊ pharetrā: ⁊ arcū et
egredere foras. Cūq; venatu aliq̄d ap-
phēderis fac mihi inde pulmētū sicut
velle me nosti: ⁊ affer vt comedā: ⁊ be-
nedicat tibi aīa mea antēq̄ moriar.
Qđ cū audisset rebecca ⁊ ille abiisset in
agrū vt iussionē pr̄is impleret: dixit fi-
lio suo iacob: Audiui patrē tuū loq̄n-
tē cū esau fratre tuo: ⁊ dicētē ei. Affer
mihi de venatiōe tua: ⁊ fac cibos vt co-
medā: et bn̄dicā tibi corā dn̄o antēq̄
moriar. Nūc ergo fili mi acquiesce cō-
B siliis meis: ⁊ pgens ad gregē affer mi-
hi duos hedos optimos: vt faciam ex
eis escas pr̄i tuo: q̄b⁹ libenter vescit̄:
Quas cū itulerꝭ ⁊ comederit: bn̄dicat
tibi p̄usq̄ moriat̄. Cui ille rn̄dit: No-
sti ꝙ esau frater meus hō pilosus sit: ⁊
ego lenis. Si attrectauerit me pr̄ me⁹
⁊ senserit: timeo ne putet sibi voluisse
me illudere: ⁊ inducat sup me maledi-
ctiōez p bn̄dictiōe. Ad quē mr̄: In me
sit ait ista maledictio fili mi: tm̄ audi
vocē meā: ⁊ pgēs affer q̄ dixi. Abijt ⁊
attulit: deditq; matri. Parauit illa ci-
bos sicut velle nouerat pr̄ez illi⁹: ⁊ ve-
C stib⁹ esau valde bonis: q̄s apud se ha-
bebat domi: induit eū: Pelliculasq; he-
doꝝ circūdedit manib⁹: et colli nuda
ptexit. Deditq; pulmentū: ⁊ panes q̄s
coxerat tradidit. Quib⁹ illatis: dixit:
Pr̄ mi. At ille rn̄dit: Audio. Quis es
tu fili mi? Dixitq; iacob: Ego sū p̄mo-
genit⁹ tu⁹ esau: feci tibi sicut p̄cepisti
mihi. Surge sede ⁊ comede de vena-
tiōe mea: vt bn̄dicat mihi aīa tua Rur-
susq; isaac ad filiū suū. Quō inq̄t tā ci-
to inueniri potuisti fili mi? Qui rn̄dit
Uolūtas dei fuit vt cito occurreret mi-
hi qđ volebam. Dixitq; isaac: Accede 40
huc vt tangā te fili mi: et pbē vtrū tu
sis fili⁹ me⁹ esau: an non. Accessit ille
ad pr̄em: ⁊ palpato eo dixit isaac: Uox
q̄dē: vox iacob est: sꝫ manus man⁹ sūt
esau. Et nō cognouit eū: q2 pilose ma-
D nus similitudinē maioris expss̄erāt. Bn̄-
dicens ḡ illi ait: Tu es fili⁹ me⁹ esau?
Rn̄dit Ego sū: At ille. Offer inq̄t mi-
hi cibos de venatiōe tua fili mi: vt bn̄-
dicat tibi aīa mea. Quos cū oblatos

comedisset: obtulit ei etiā vinū. Quo
hausto: dixit ad eū: Accede ad me ⁊ da
mihi osculū fili mi. Accessit: ⁊ oscula-
t⁹ ē eū. | Statimq; vt sensit vestimēto- heb.11
rum ei⁹ fragrātiā: bn̄dicens ait: Ecce
odor filij mei sicut odor agri pleni: cui
bn̄dixit dn̄s. Det tibi de⁹ de rore celi ⁊
de pinguedīe terre abundātiā frumē-
ti ⁊ vini: ⁊ seruiant tibi populi: ⁊ ado-
rēt te trib⁹. Esto dn̄s fratrū tuoꝝ: ⁊ in-
curuēt ante te filij mr̄is tue. Qui ma-
ledixerit tibi: maledict⁹ erit: ⁊ q̄ bene E
dixerit tibi: bn̄dictionib⁹ repleat̄. Vix
isaac sermonē impleuerat: ⁊ egresso ia-
cob foras: venit esau: Coctosq; đ vena-
tione cibos intulit pr̄i dicens: Surge
pat̄ mi: ⁊ comede đ venatiōe filij tui:
vt bn̄dicat mihi aīa tua. Dixitq; illi
isaac. Quis em̄ es tu? Qui rn̄dit: Ego
sum fili⁹ tu⁹ p̄mogenit⁹ esau. Expauit
isaac stupore vehemēti: ⁊ vltra q̄ cre-
di pōt ammirās ait. Quis igit̄ ille est
q̄ dudū captā venationē attulit mihi:
et comedi ex oīb⁹ priusq̄ tu venires?
Bn̄dixiq; ei: ⁊ erit bn̄dictus. Auditis
esau sermonibus patris: irruit clamo-
re magno ⁊ cōsternat⁹ ait: Bn̄dic etiā
⁊ mihi pat̄ mi. Qui ait: Uenit germa-
n⁹ tu⁹ fraudulēter ⁊ accepit bn̄dictio-
nē tuā. At ille subiūxit: Iuste vocatus F
est nomē ei⁹ iacob. Supplantauit em̄
me en altera vice. Primogenita mea
ante tulit: ⁊ nūc secūdo subripuit bn̄-
dictiōez meā. Rursūq; ad pr̄ez: Nūq̄d
non reseruasti ait ⁊ mihi bn̄dictionē?
Rn̄dit isaac: Dn̄m tuū illū cōstitui: et
omnes fratres suos seruituti eius sub-
iugaui. Frumento ⁊ vino stabiliui eū:
⁊ tibi post hec fili mi vltra quid faciā?
Cui esau ait: Nū vnā inq̄t tm̄ bn̄dicti-
onē habes pr̄? Mihi q̄z obsecro vt bn̄-
dicas. || Cūq; eiulatu magno fleret: mo- heb.12
t⁹ isaac dixit ad eū. In pinguedine ter-
re ⁊ i rore celi desup erit bn̄dictio tua.
Uiues gladio: et fratri tuo seruies: tē-
pusq; veniet cum excutias ⁊ soluas iu-
gū ei⁹ de ceruicib⁹ tuis. Oderat ḡ sem- Abdi
p esau iacob p bn̄dictiōe q̄ bn̄dixerat G
ei pater. Dixitq; i corde suo. Uenient
dies luct⁹ patris mei: vt occidā iacob
fratrē meū. Nūciata sunt hec rebecce.
Que mittēs: et vocās iacob filiū suū:
dixit ad eū: Ecce esau frater tu⁹ mina-
tur vt occidat te. Nūc ḡ fili audi vocē

meā: ꝛ cōſurgēs fuge ad laban fratrē
meū i arā: habitabiſq; cū eo dies pau-
cos donec requieſcat furoꝛ fratris tui: et
ceſſet indignatio ei⁹ obliuiſcatur; eoꝝ
q̄ feciſti in eū: poſtea mittā et adducā
te inde huc. Cur vtroq; oꝛbaboꝛ filio
in vno die? Dixitq; rebecca ad iſaac.
Tedet me vite mee ꝓpter filias heth.
Si acceperit iacob vxorē de ſtirpe hui⁹
terre: nolo viuere. ¶ XXVIII
A Vocauit itaq; iſaac iacob ꝛ bn̄-
dixit eū: p̄cepitq; ei dicēs: Noli
accipe cōiugē de genere chanaā: ſ; va
de ꝛ ꝓficiſcere in meſopotamiā ſyrie:
ad domū bathuel prem mris tue: ꝛ ac
cipe tibi inde vxorē de filiabus laban
auūculi tui. De⁹ aūt oipotēs bn̄dicat
tibi: ꝛ creſcere te faciat atq; multipli-
cet vt ſis i turbas ppl'oꝝ: ꝛ det tibi be
nedictiōes abrae ꝛ ſemini tuo poſt te:
vt poſſideas terrā pegrinationis tue:
quā pollicit⁹ eſt auo tuo. Cūq; dimiſiſ
ſet eū iſaac ꝓfect⁹ peruenit i meſopota-
miā ſyrie: ad laban filiū bathuel ſyri:
B fratrē rebecce matris ſue. Uidēs aūt
eſau q bn̄dixiſſet pater ſu⁹ iacob: ꝛ mi
ſiſſet eū i meſopotamiā ſyrie: vt īde vx-
orē duceret: et q p⁹ bn̄dictiōe; p̄cepiſ-
ſet ei dicēs: nō accipies vxorē de filia-
b⁹ chanaan: qđq; obediēs iacob parē
tib⁹ ſuis iſſet in ſyriā: ꝓbās q; q nō
libēter aſpiceret filias chanaā pr̄ ſu⁹:
iuit ad hiſmaelē: ꝛ duxit vxorem abſq;
his q̄s pus habebat: melech filiā hiſ-
mael filij abraā ſoroꝛē nabaioth. Igit̄
egreſſus iacob d̄ berſabee: pgebat arā.
Cūq; veniſſet ad quēdā locū: ꝛ vellet i
eo requieſcere poſt ſolis occubitū tulit d̄
C lapidib⁹ q̄ iacebāt: ꝛ ſupponēs capiti
ſuo: doꝛmiuit in eodē loco. Uiditq; in
ſomnis ſcalā ſtātē ſup terrā ꝛ cacumē
illi⁹ tangēs celū: angelos q; dei aſcen-
dētes ꝛ deſcēdētes p eā: ꝛ dn̄m innixū
ſcale dicētē ſibi. Ego ſū dn̄s de⁹ abraā
pr̄is tui: ꝛ de⁹ iſaac. Terrā iu q̄ doꝛmiſ
tibi dabo ꝛ ſemini tuo: eritq; germen
tuū q̄ſi puluis tr̄e. Dilataberis ad oꝛi
entē ꝛ occidētē ꝛ ſeptētrionē et meri-
diē: ꝛ bn̄dicēt in te ꝛ i ſemie tuo cūcte
trib⁹ terre. Et ero cuſtos tu⁹ q̄cūq; p-
rexeris: ꝛ reducā te i terrā hāc: nec di-
mittā niſi cōpleuero vniuerſa q̄ dixi.
Cūq; euigilaſſet iacob de ſomno ait:
Uere dn̄s ē i loco iſto: et ego neſciebā.

Pauēſq;: q̄ terribilis ē inq̄t loc⁹ iſte: D
Nō eſt hic aliud niſi domus dei: ꝛ poꝛ
ta celi. Surgēs ergo mane: tulit lapi-
dē quē ſuppoſuerat capiti ſuo: ꝛ erexit
in titulū: fundēs oleū deſup. Appella-
uitq; nomen vrbis bethel: q̄ pus luza
vocabat. Uouit etiā votū dicēs: Si
fuerit dn̄s mecū: ꝛ cuſtodierit me i via
p quā ego ambulo: ꝛ dederit mihi pa-
nē ad veſcēdū ꝛ veſtimētū ad induen-
dū: reuerſuſq; fuero ꝓſpere ad domū
pr̄is mei: erit mihi dn̄s in deū ꝛ lapis
iſte quē erexi in titulū: vocabit dom⁹
dei: cūctoꝝq; q̄ dederi mihi: decimas
Profect⁹ (offerā tibi. XXIX A
g iacob venit i terrā oꝛientalē:
ꝛ vidit puteū i agro: tres q; gre
ges ouiū accubātes iuxta eū. Nā ex il-
lo adaq̄bant pecoꝛa: ꝛ os ei⁹ grādi la
pide claudebat. Moſq; erat: vt cūctis
ouib⁹ cōgregatis deuoluerēt lapidē: ꝛ
refecti gētib⁹ rurſum ſup os putei po-
nerēt. Dixitq; ad paſtoꝛes. Frēs vnde
eſtis? Qui rn̄derūt: De aran. Quos in
terrogans: nūq̄d ait noſtis laban filiū
nachoꝛ? Dixerūt: Nouim⁹. San⁹ ne ē B
iq̄t? Ualet inquūt: Et ecce rachel filia
ei⁹ venit cū grege ſuo. Dixitq; iacob.
Adhuc multū diei ſupeſt: nec ē tēpus
vt reducāt ad caulas greges aū. Da-
te potum ouib⁹: ꝛ ſic eas ad paſtū re-
ducite. Qui rn̄derūt: Nō poſſum⁹: do-
nec oia pecoꝛa cōgregēt ꝛ amoueam⁹
lapidē d̄ oꝛe putei vt adaq̄m⁹ greges.
Adhuc loquebāt: ꝛ ecce rachel vene-
bat cū ouib⁹ patris ſui. Nā gregē ipſa C
paſcebat. Quā cum vidiſſet iacob ꝛ ſci
ret cōſobꝛinā ſuā: oueſq; laban auūcu
li ſui: amouit lapidē q̄ pute⁹ claudeba
tur. Et adaq̄to grege oſculat⁹ ē eā. Et
eleuata voce fleuit: ꝛ idicauit ei q fra
ter eſſet pr̄is ſui: ꝛ fili⁹ rebecce. At illa
feſtināſ nūciauit patri ſuo. Qui cū au
diſſet veniſſe iacob filiū ſoroꝛis ſue: cu
currit obuiā. Cōplexuſq; eū ꝛ in oſcu-
la ruēs: duxit i domū ſuā. Audit; aūt
cauſis itineris: rn̄dit os meū es ꝛ caro D
mea. Et poſtq̄ ipleti ſunt dies menſis
vni⁹: dixit ei. Nū q; frater me⁹ es: gra-
tis ſerui es mihi? Dic q̄d mercedis ac-
cipias. Habebat vero duas filias. No
mē maioꝛis lya: minoꝛ vero appella-
bat rachel. S; lya lippis erat oculis:
rachel decoꝛa facie ꝛ venuſto aſpectu:

quā diligens iacob ait. Seruiā tibi ꝓ
rachel filia tua miore ſeptē annis. Rñ
dit labā: Meliꝰ ē vt tibi eā dē ꝙ alte-
E ri viro. Mane apud me. Seruiuit ḡ ia
cob ꝓ rachel ſeptē annis: ⁊ videbant
illi pauci dies ꝑ amoris magnitudine
Dixitqꝫ ad labā: Da mihi vxorē meā:
q2 iā tps iplerū ē vt ingrediar ad illā.
Qui vocatꝭ multis amicoꝝ turbis ad
cōuiuiū fecit nuptias: ⁊ veſpe lyā fili-
am ſuā introduxit ad eū: dās ancillā
filie celphā noie. Ad quā cum ex more
iacob fuiſſet ingreſſus: facto mane vi-
dit lyā: et dixit ad ſocerū ſuū: Quid eſt
qđ facere voluiſti? Nōne ꝓ rachel ſer-
F uiui tibi? Quare impoſuiſti mihi? Rñ-
dit labam: Nō ē in loco nr̄o ꝯſuetudi-
nis vt miores ante tradamꝰ ad nupti
as. Imple hebdomadā dieꝝ huiꝰ copu
le: ⁊ hāc qꝫ dabo tibi ꝓ ope q̄ ſeruitu-
rus es mihi ſeptē annis aliis. Acqeuit
placito: ⁊ hebdomada trāſacta: rachel
duxit vxorē. Cui pater ſeruā balā tra-
diderat. Tandēqꝫ potitꝰ optatis nu-
ptijs amorē ſequētis priori ꝑtulit: ſer-
uiēs apud eū ſeptē annis aliis. Uidēs
aūt dñs ꝙ deſpiceret lyā. aperuit vul-
G uā eiꝰ: ſorore ſterili ꝑmanēte. Que cō-
ceptū genuit filiū: vocauitqꝫ nomē eiꝰ
ruben dicēs. Uidit dñs humilitatem
meā. Nunc amabit me vir meꝰ. Rurſū
qꝫ cōcepit: ⁊ pepit filiū: et ait: Qm̄ au
diuit me dñs haberi cōtēptui: dedit ēt
iſtū mihi. Uocauitqꝫ nomē eiꝰ ſymeō.
1.pa.2.a Concepitqꝫ tertio: ⁊ genuit aliū: Dixit
qꝫ: Nūc quoqꝫ copulabit mihi maritꝰ
meꝰ eo ꝙ pepererim ei tres filios. Et
idcirco appellauit nomē eiꝰ leui. Quar
to cōcepit: ⁊ pepit filiū ⁊ ait: Mō ꝯfite
bor dño. Et ob h̄ vocauit eū iudā. Ceſ
ſauitqꝫ parere. XXX
H Cernēs aūt rachel ꝙ infecūda eſſet in-
uidit ſorori ſue: et ait marito
ſuo: Da mihi liberos: alioqn moriar.
Cui iratꝰ rñdit iacob. Num ꝓ deo ego
ſum: q̄ ꝑuauit te fructu vētris tui? At
illa: Habeo inq̄t famulā balam: ingre-
dere ad illā vt pariat ſup genua mea: ⁊
habeā ex illa filios. Deditqꝫ illi balā
in cōiugiū. Que ingreſſo ad ſe viro: cō
cepit ⁊ pepit filiū. Dixitqꝫ rachel: Iu-
dicauit mihi dñs: et exaudiuit vocem
meā dās mihi filiū. Et idcirco appella
uit nomē eiꝰ dan. Rurſūqꝫ bala cōci-
piēs pepit alterū: Pro q̄ ait rachel. Cō
parauit me dñs cū ſorore mea ⁊ inua-
lui. Uocauitqꝫ eū neptalim. Sentiēs B
lya ꝙ parere deſijſſet: zelpham ācillā
ſuā marito tradidit. Qua poſt cōceptū
edente filiū dixit: Feliciter. Et idcirco
vocauit nomē eiꝰ gad: Peperit qꝫ zel-
pha alterū: Dixitqꝫ lya: Hoc ꝓ beati-
tudine mea. Beatā quippe me dicent
mulieres: Propterea appellauit eū aſer
Egreſſus aūt rubē tpe meſſis triticee
in agrū reperit mādragoras: q̄s ma-
tri lye detulit. Dixitqꝫ rachel: Da mi-
hi ptē de mādragoris filij tui: Illa rñ-
dit: Parū ne tibi videt ꝙ ꝑripuerꝭ ma
ritū mihi: niſi etiam mādragoras filij
mei tuleris? Ait rachel: Dormiat tecū C
hac nocte ꝓ mādragoris filij tui. Re-
deūtiqꝫ ad veſperā iacob d̄ agro: egreſ
ſa eſt i occurſū eiꝰ lya et ait: Ad me in
quit intrabis: q2 mercede cōduxi te ꝓ
mādragoris filij mei. Dormiuitqꝫ cū
ea nocte illa: Et exaudiuit deꝰ ꝑces eiꝰ
Cōcepitqꝫ ⁊ pepit filiū q̄ntū: ⁊ ait: De
dit deꝰ mercedē mihi: q2 dedi ancillā
meā viro meo. Appellauitqꝫ nomē eiꝰ
yſachar. Rurſus lya cōcipiēs pepit ſex
tū filiū ⁊ ait: Dotauit me deꝰ dote bo-
na. Etiā hac vice mecū erit maritꝰ me
us: eo ꝙ genuerim ei ſex filios. Et id-
circo appellauit nomē eiꝰ zabulō. Poſt
quē pepit filiā noie dinā. Recordatuſ
qꝫ dñs rachelis: exaudiuit eā ⁊ aperuit
vuluā eiꝰ q̄ cōcepit ⁊ pepit filiū dicēs: D
Abſtulit deꝰ opprobriū meū. Et voca-
uit nomē illiꝰ ioſeph dicēs: Addat mi
hi dñs filiū alterum. Nato aūt ioſeph:
dixit iacob ſocero ſuo. Dimitte me vt
reūtar in patriā meā et ad terrā meā.
Da mihi vxores ⁊ liberos meos ꝓ qui
bꝰ ſeruiui tibi vt abeā. Tu vero noſti
ſeruitutē q̄ ſeruiui tibi: Ait illi laban
Inueniā gratiā in cōſpectu tuo. Expe
rimēto didici benedixerit mihi deꝰ ꝓ-
pter te. Cōſtitue mercedē tuā quā dem
tibi. At ille rñdit: Tu noſti quō ſeruie
rim tibi: ⁊ quāta in manibꝰ meis fue-
rit poſſeſſio tua. Modicū habuiſti an-
teqꝫ venirē: ⁊ nunc diues effectus es:
benedixitqꝫ tibi deꝰ ad introitū meū
Iuſtū eſt igit vt aliqn̄ ꝓuideā domui
mee. Dixitqꝫ laban: Quid tibi dabo? E
At ille ait: nihil volo: ſed ſi feceris qđ
poſtulo: iterū paſcā ⁊ cuſtodiā pecora

tua. Gyra om̄es greges tuos: ⁊ ſepara
cũctas oues varias ⁊ ſparſo vellere: et
qđcũq; rufum ⁊ maculoſuȝ variũq; fu
erit: tã in ouib⁹ q̄ȝ in capris: erit mer-
ces mea. Rñdebitq; mihi cras iuſticia
mea: qñ placiti t̄ps aduenerit corã te:
Et oia q̄ nõ fuerit varia ⁊ maculoſa et
rufa tã in ouib⁹ q̄ȝ in capris furti me
argues. Dixitq; labã: Gratũ habeo qđ
petis. Et ſeparauit in die illa capras et
oues ⁊ hircos ⁊ arietes varios ⁊ macu
F loſos. Cũctũ aũt gregẽ vnicolorẽ id eſt
albi ⁊ nigri velleris: tradidit in manu
filioꝝ ſuoꝝ: ⁊ poſuit ſpaciũ itinerꝭ tri-
um dieꝝ inter ſe et generũ: q̄ paſcebat
reliq̄s greges ei⁹. Tollẽs ḡ iacob vir-
gas populeas virides ⁊ amygdalynas
⁊ ex platanis: ex p̄te decorticauit eas:
Detractiſq; corticib⁹ in his q̄ ſpoliata
fuerãt: candor apparuit: illa vero q̄ in-
tegra fuerãt: viridia p̄manſerũt: atq; in
hũc modũ color effect⁹ ẽ varius. Po-
ſuitq; eas in canalib⁹ vbi effundebaẗ
aq̄: vt cũ veniſſent greges ad bibẽdũ:
ante oculos haberẽt virgas: ⁊ in aſpe-
ctu earũ cõciperẽt. Factũq; ẽ vt in ip-
ſo calore coit⁹ oues intuerenẗ virgas:
⁊ parerẽt maculoſa ⁊ varia et diuerſo
G colore reſp̄ſa. Diuiſitq; gregẽ iacob: ⁊
poſuit virgas ante oculos arietum.
Erãt aũt alba ⁊ nigra queq; labã: cete
ra ꝟo iacob: ſeparatꝭ inter ſe gregib⁹.
Igiẗ qñ primo t̄pe aſcendebanẗ oues
ponebat iacob virgas in canalib⁹ aq̄-
rũ ante oculos arietũ ⁊ ouiũ: vt in ea-
rũ cõtẽplatione cõciperẽt. Quãdo ꝟo
ſerotina admiſſura erat: ⁊ cõceptus ex
tremus: nõ ponebat eas. Factaq; ſũt ea
q̄ erãt ſerotina: labã: ⁊ q̄ primi tẽporis
iacob: Ditatuſq; eſt hõ vltra modũ: et
habuit greges multos: ancillas ⁊ ſer-
uos: camelos ⁊ aſinos. XXXI

P Oſtq; aũt audiuit verba filioꝝ
laban dicentiũ: tulit iacob oia
q̄ fuerũt p̄ris noſtri: ⁊ d̃ illi⁹ facultate
ditat⁹: fact⁹ ẽ inclytus. animaduertit
q̄ȝ faciẽ labã ꝙ nõ eẽt erga ſe ſicut he-
ri ⁊ nudiuſtertius: maxime dicẽte ſibi
dño reũtere i terrã patrũ tuoꝝ ⁊ ad ge
nerationẽ tuã eroq; tecũ: miſit ⁊ voca
uit rachel ⁊ lyam i agrũ vbi paſcebat
greges: dixitq; eis: Video faciẽ patris
veſtri ꝙ nõ ſit erga me ſicut heri ⁊ nu
diuſterti⁹. De⁹ aũt p̄ris mei fuit mecũ
⁊ ip̄e noſtis ꝙ totis virib⁹ meis ſerui-
erim patri v̄ro. Sed ⁊ pater veſter cir
cũuenit me: ⁊ mutauit mercedẽ meam
decẽ vicib⁹: ⁊ tñ non dimiſit eũ de⁹ vt
noceret mihi. Si qñ dixit: varie erunt
mercedes tue: pariebãt oẽs oues vari-
os fet⁹: Qñ ꝟo ecõtrario ait: alba que
q; accipies ꝓ mercede: oẽs greges al-
ba pepererũt. Tulitq; de⁹ ſubſtãtiã pa
tris veſtri: ⁊ dedit mihi. Poſtq̄ȝ eñ cõ B
cept⁹ ouiũ t̄ps aduenerat: leuaui ocu-
los meos: ⁊ vidi in ſomnis aſcẽdẽtes
mares ſup̄ femias: varioſ: reſp̄ſos ⁊ ma
culoſos ⁊ diũſoꝝ coloꝝ. Dixitq; ange
lus dñi ad me i ſomnis: Jacob: Et ego
rñdi. adſũ. Qui ait: Leua oculos tuos
⁊ vide vniuerſos maſculos aſcẽdẽtes
ſup̄ femias varios maculoſos atq; re-
ſp̄ſos. Uidi eñ oia q̄ fecit tibi labã. F.28.d
Ego ſuȝ de⁹ bethel: vbi vnxiſti lapidẽ.
⁊ votũ vouiſti mihi. Nunc ḡ ſurge et I.32.c
egredere de terra hac: reuertẽs in terrã
natiuitatꝭ tue. Rñderũtq; rachel ⁊ lya:
Nũq̄d habem⁹ reſidui q̄cq̄ȝ in faculta
tib⁹ ⁊ hereditate dom⁹ p̄ris n̄ri? Nõ-
ne quaſi alienas reputauit nos: ⁊ vẽ-
didit: comeditq; p̄ciũ noſtrũ? Sed de⁹ C
tulitꝭ opes patris n̄ri: ⁊ eas tradidit no
bis ac filiis noſtris. Unde omnia que
p̄cepit fac. Surrexit aũt iacob ⁊ im-
poſitꝭ liberis ac cõiugib⁹ ſuis ſup̄ ca-
melos abijt: Tulitq; oẽm ſb̃ſtãtiã ſuã
⁊ greges: ⁊ q̄cq̄d in meſopotamia acq̄-
ſierat: p̄gẽs ad yſaac patrẽ ſuũ in ter-
rã chanaã. Eo t̄pe ierat laban ad ton-
dendas oues ⁊ rachel furata eſt idola
p̄ris ſui. Noluitq; iacob cõfiteri ſoce-
ro ſuo ꝙ fugeret. Cũq; abiſſet tã ipſe
q̄ȝ oia q̄ iuris ei⁹ erãt: ⁊ amne trãſmiſ
ſo p̄geret ꝯ montẽ galaad: nũciatũ eſt
laban die tertio ꝙ fugeret iacob. Qui
aſſumptꝭ fratrib⁹ ſuis: p̄ſecut⁹ eſt euȝ
dieb⁹ ſeptẽ: ⁊ cõp̄hẽdit eũ in mõte ga-
laad. Uiditq; in ſomnis dicẽtẽ ſibi do
minũ: Caue ne q̄cq̄ȝ aſpere loq̄ris ꝯ ia D
cob. Jãq; iacob extẽderat in mõte ta-
bernaculũ. Cum ille cõſecutus cum
cum fratrib⁹ ſuis in eodẽ mõte gala-
ad fixit tentorium. Et dixit ad iacob:
Quare ita egiſti: vt clã me abigeres fi-
lias meas q̄ſi captiuas gladio? Cur ig
norante me fugere voluiſti: nec indica
re mihi vt p̄ſeq̄rer te cũ gaudio ⁊ can-
ticis ⁊ tympanis ⁊ cytharꝭ? Nõ es paſ

ſus vt oſcularer filios meos et filias.
Stulte opat⁹ es. Et nūc q̄dē valet ma
n⁹ mea reddere tibi malū: ſed de⁹ pa-
tris tui heri dixit mihi. Caue ne loq̄ris
ꝯ iacob quicq̄ duri⁹. Et ſi ad tuos ire
cupiebas: ⁊ deſiderio erat tibi domus
pr̄is tui. Cur furat⁹ es deos meos? Rn̄
dit iacob: Qꝛ inſcio te ꝓfect⁹ ſum: ti-
mui ne violēter auferes filias tuas. Qꝛ
aūt furti me arguis: apud quēcūqꝫ in
ueneris deos tuos: necet̄ coꝛā fratrib⁹
E nr̄is. Scrutare: q̄cq̄ tuoꝝ apud me
inueneris: aufer. Hec dicēs ignoꝛabat
ꝙ rachel furata eſſet idola. Ingreſſus
itaq̄ laban tabernaculū iacob et lye
⁊ vtriuſq̄ famule: nō inuenit. Cūq̄ in
traſſet tētoꝛiū rachelis: illa feſtinās ab
ſcōdit idola ſubter ſtramēta cameli et
ſedit deſup: ſcrutātiq̄ oē tētoꝛiū ⁊ ni-
hil inueniēti ait: Ne iraſcat̄ dn̄s me⁹
ꝙ coꝛā te aſſurgere neq̄o: qꝛ iuxta con
ſuetudinē feminaꝝ nūc accidit mihi.
Sic deluſa ſollicitudo q̄rentis eſt. Tu
mēſq̄ iacob: cū iurgio ait: Quā ob cul
pā meā ⁊ ob qđ peccatū meū ſic exarſi
ſti poſt me: ⁊ ſcrutat⁹ es oēm ſupelle-
ctilē meā? Quid inueniſti đ cūcta ſub
Exo.22.b ſtātia dom⁹ tue? Pone h̄ coꝛā fratrib⁹
meis ⁊ fratrib⁹ tuis: ⁊ iudicēt īter me
⁊ te. Idcirco viginti ānis fui tecū: oues
tue ⁊ capre ſteriles nō fuerunt: arietes
gregis tui nō comedi: nec captū a be-
ſtia oſtēdi tibi. Ego damnū oē redde-
S.29.b bā. Quicq̄d furto peribat a me exigebas
F Die noctuq̄ eſtu vrebar ⁊ gelu: fugie
batq̄ ſomn⁹ ab oculis meis. Sicq̄ ꝑ
viginti ānos in domo tua ſeruiui tibi:
q̄ttuoꝛdecim ꝓ filiab⁹: ⁊ ſex ꝓ gregib⁹
tuis. Immutaſti q̄ꝫ mercedē meā decē
vicib⁹. Niſi de⁹ pr̄is mei abꝛaam ⁊ ti-
moꝛ iſaac affuiſſet mihi: foꝛſitā modo
nudū me dimiſiſſes. Afflictionē meā
⁊ laboꝛē manuū mearū reſpexit de⁹: ⁊
arguit te heri. Rn̄dit ei labā: Filie mee
⁊ filij ⁊ greges tui et oīa q̄ cernis: mea
ſunt. Quid poſſū facere filijs ⁊ nepoti
bus meis? Ueni ḡ ⁊ ineam⁹ fedus: vt
ſit teſtimoniū inter me ⁊ te. Tulit ita-
q̄ iacob lapidē: ⁊ erexit illū in titulū
Dixitq̄ fratrib⁹ ſuis: Afferte lapides.
Qui cōgregātes fecerūt tumulū: come
derūtq̄ ſup eū. Quē vocauit laban tu
mul⁹ teſt': ⁊ iacob aceruū teſtimonij.
vterq̄ iuxta ꝓprietatē lingue ſue. Dix

itq̄ laban. Tumul⁹ iſte teſtis erit in- B
ter me ⁊ te hodie. Et idcirco appellatū
eſt nomē eius galaad. id eſt tumulus
teſtis. Intueatur et iudicet dominus
inter nos quando receſſerimus a no-
bis ſi afflixeris filias meas: ⁊ ſi intro-
duxeris alias vxoꝛes ſup eas. Nullus
ſermonis nr̄i teſtis ē abſq̄ deo q̄ pn̄s
reſpicit. Dixitq̄ rurſus ad iacob: En
tumul⁹ hic ⁊ lapis quē erexi: inter me
et te teſtis erit. Tumulus inq̄ iſte et
lapis ſint in teſtimonio: ſi aut ego trā
ſiero illū pgēs ad te: aut tu ꝑterieris
malū mihi cogitās. De⁹ abꝛaā ⁊ deus
nachoꝛ iudicet inter nos: de⁹ pr̄is eo-
rū. Jurauit ḡ iacob ꝑ timoꝛē pr̄is ſui
iſaac: imolatiſq̄ victimis in mōte: vo-
cauit frēs ſuos vt ederēt panē. Qui cū
comediſſent māſerūt ibi. Laban vero
de nocte ꝯſurgēs: oſculatus ē filios ⁊
filias ſuas: ⁊ bn̄dixit illis: reūſuſq̄ eſt
in locū ſuū.

XXXII

IAcob aūt abijt ī itinere quo ceperat:
fuerūtq̄ ei obuiam angeli dei.
Quos cū vidiſſet ait: Caſtra dei ſūt hec.
Et appellauit nomē loci illi⁹ manaim
id eſt caſtra. Miſit aūt et nūcios ante
ſe ad eſau fratrē ſuū in t̄ra ſeyr regio-
nis edom: ꝑcepitq̄ eis dicēs: Sic loq̄
mini dn̄o meo eſau. Hec dicit frat̄ tu⁹
iacob: Apud laban ꝑegrinat⁹ ſum et B
fui vſq̄ in ꝑſentē diē. Habeo boues ⁊
aſinos ⁊ oues ⁊ ſeruos ⁊ ancillas: mit
toq̄ nūc legationē ad dn̄m meū vt in
ueniā grām in ꝯſpectu tuo. Reuerſiq̄
ſūt nūcij ad iacob dicētes: Uenim⁹ ad
eſau fratrē tuū: ⁊ ecce ꝓperat in occur
ſum tuū cū q̄dringētis viris. Timuit
iacob valde: ⁊ ꝑterrit⁹ diuiſit ꝑp̄lm q̄
ſecū erat: greges q̄ꝫ ⁊ oues et boues et
camelos ī duas turmas: dicēs: Si ve-
nerit eſau ad vnam turmā ⁊ ꝑcuſſerit
eā: alia turma q̄ reliq̄ ē ſaluabit̄. Dix C
itq̄ iacob: De⁹ pr̄is mei abꝛaā: ⁊ deus S.b
pr̄is mei iſaac: dn̄e qui dixiſti mihi: re
uertere in terrā tuā: ⁊ in locū natiuita
tis tue: ⁊ bn̄faciam tibi: minoꝛ ſū cun
ctis miſerationib⁹: et veritate quā ex-
pleſti ſuo tuo. In baculo meo trāſiui
ioꝛdanē iſtū: ⁊ nūc cū duab⁹ turmis re
gredioꝛ. Erue me de manu frīs mei đ
manu eſau: qꝛ valde eū timeo: ne foꝛte
veniēs ꝑcutiat mr̄ē cū filijs. Tu locu
tus es ꝙ bn̄faceres mihi: ⁊ dilatares

ſemē meū ſicut arenā maris: q̄ p̄ mul-
titudine nūerari nō pt. Cūq; dormiſ-
ſet ibi nocte illa: ſepauit de his q̄ ha-
bebat munera eſau fratri ſuo: capras
ducētas: hircos viginti: oues ducen-
tas: ⁊ arietes viginti: camelos fetas cū
pullis ſuis triginta: vaccas q̄dragin-
ta et tauros viginti: aſinas viginti et
pullos earū decē. Et miſit p̄ man⁹ ſer-
uoꝝ ſuoꝝ: ſingulos ſeorſū greges: dix
itq; pueris ſuis. Antecedite me et ſit
ſpaciū inter gregē et gregē. Et p̄cepit
priori: dicēs: Si obuiū habuerꝭ fratrē
meū eſau ⁊ iterrogauerit te: cuius es
E aut q̄ vadis: aut cui⁹ ſūt iſta q̄ ſeq̄rꝭ:
rñdebis: Serui tui iacob. Munera mi
ſit dño meo eſau: ipē quoq; p⁹ nos ve
nit. Sīlr dedit mandato ſecūdo ⁊ ter-
tio: ⁊ cūctis q̄ ſequebāt greges: dicēs:
Ijſdē verbis loquimini ad eſau cū in
ueneritis eū: ⁊ addetis: Ipſe q̄ʒ ſeruus
tu⁹ iacob: iter nrm̄ inſequit. Dixit eñ
Placebo illū munerib⁹ q̄ p̄cedunt: et
poſtea videbo illū. Forſitā p̄picîabit
mihi. Preceſſerūt itaq; munera ante
F eū: ipſe vero māſit nocte illa in caſtrꝭ.
Cūq; mature ſurrexiſſet tulit duas vx-
ores ſuas ⁊ totidem famulas cū vnde-
cim filijs: ⁊ trāſiuit vadū iaboth. Tra
ductiſq; oibus q̄ ad ſe ptinebāt: man
ſit ſolus: ⁊ ecce vir luctabat cū eo vſq;
mane. Qui cū videret q̄ eū ſupare nō
poſſet: tetigit neruū femoris ei⁹ ⁊ ſta-
tim emarcuit. Dixitq; ad eū: Dimitte
me. Iā eñ aſcēdit aurora. Rñdit: Nō
dimittā te niſi bñdixeris mihi: Ait ḡ:
35.b Qd eſt nomē tibi? Rñdit iacob: At il-
le: Nequaq̄; inq̄t iacob appellabit no
mē tuū: ſed iſrl. Qm̄ ſi cōtra deū fortꝭ
G fuiſti: q̄ntomagis cōtra hoies p̄uale-
13.c bis? Interrogauit eū iacob. Dic mihi
quo appellaris nomine? Reſpōdit: Cur
queris nomen meum? Et benedixit ei
in eodē loco. Uocauitq; iacob nomē
loci illi⁹ phanuel: dicēs: Uidi dñm fa-
cie ad faciē: ⁊ ſalua facta eſt aia. Ortuſ
q; eſt ei ſtatim ſol poſtq̄ trāſgreſſus ē
phanuel. Ipſe vero claudicabat pede.
Quā ob cām non comedūt neruū filij
iſrl q̄ emarcuit in femore iacob vſq; in
p̄ſentē diē: eo q̄ tetigerit neruū femo-
ris eius ⁊ obſtupuerit. XXXIII
A Leuās aūt iacob oculos: vidit
venientē eſau: ⁊ cū eo q̄dringē-
tos viros. Diuiſitq; filios lye ⁊ rachel
ambarumq; famularū. Et poſuit vtrā
q; ancillam ⁊ liberos earū in princi-
pio: lyā vero ⁊ filios eius in ſecūdo lo
co: rachel aūt ⁊ ioſeph nouiſſimos. Et
ipſe p̄grediēs adorauit p̄nus in terrā
ſepties: donec appropinq̄ret frater ei⁹.
Currēs itaq; eſau obuiam fratri ſuo:
amplexatus ē eū: ſtringēſq; collū eius
⁊ oſculās fleuit: leuatiſq; oculis vidit B
mulieres ⁊ paruulos eaꝝ: ⁊ ait: Quid
ſibi volūt iſti ⁊ ſi ad te ptineāt? Rñdit:
Paruuli ſunt q̄s donauit mihi de⁹ ſer
uo tuo. Et appropinquātes ancille et
filij eaꝝ incuruati ſūt. Acceſſit q̄ʒ lya
cū pueris ſuis: ⁊ cū ſilr adoraſſent: ex-
tremis ioſeph ⁊ rachel adorauerūt. Di
xitq; eſau: Que nā ſunt iſte turme q̄s
obuiā habui? Rñdit: Ut inuenirē gra-
tiā corā dño meo. At ille ait: Habeo
plurima frater mi: ſint tua tibi. Dixit
q; iacob: Noli ita obſecro: ſed ſi inue-
ni gratiā in oculis tuis: accipe munuſ
culū de manib⁹ meis. Sic eñ vidi fa 2.Re.19.e
ciē tuā: q̄ſi viderim vultū dei. Eſto mi Pel.15.d
hi p̄pitius: ⁊ ſuſcipe bñdictionē quā
attuli tibi: ⁊ quā donauit mihi deus C
tribuēs oia. Uix fratre cōpellēte ſuſci-
piēs ait: Gradiamur ſimul eroq; ſoci-
us itinerꝭ tui. Dixitq; iacob: Noſti do
mine mi q̄ paruulos habeā teneros:
⁊ oues ⁊ boues fetas mecū: q̄s ſi plus
in ambulādo fecero laborare: morient
vna die cuncti greges. Precedat dñs
me⁹ ante ſeruū ſuū: ⁊ ego ſequar pau-
latim veſtigia ei⁹ ſicut videro paruu-
los meos poſſe: donec veniā ad dñm
meū in ſeyr. Rñdit eſau: Oro te vt de
populo q̄ mecū eſt: ſaltē ſocij remane- D
ant vie tue. Nō eſt inquit neceſſe: Hoc
vno indigeo: vt inueniā gratiā i p̄ſpe-
ctu tuo dñe mi. Reuerſus eſt itaq; illo
die eſau itinere q̄ venerat i ſeyr. Et ia-
cob venit in ſochot: vbi edificata do-
mo ⁊ fixis tentorijs: appellauit nomē
loci illi⁹ ſochot. i. tabernacula. Trāſi-
uitq; i ſalē vrbē ſichimoꝝ q̄ eſt in ter-
ra chanaan poſtq̄ reuerſus ē de me-
ſopotamia ſyrie: ⁊ habitauit iux oppidū:
Emitq; pte agri i q̄ fixerat tabnacu-
la: a filijs emor p̄ris ſichē cētū agnis:
Et erecto ibi altari: inuocauit ſup illud
fortiſſimū deū iſrl. XXXIIII
A Greſſa eſt aūt dina filia lye vt

videret mulieres regionis illius: Quā
cum vidiſſet ſichem filius emor euei
princeps terre illi⁹. adamauit eā ⁊ rapu
it: ⁊ dormiuit cū illa: vi opprimēs virgi
nē. Et conglutinata ē aīa ei⁹ cū ea triſ-
temq; deliniuit blāditijs. Et pgēs ad
emor patrē ſuū: accipe inquit mihi puel
lā hāc cōiugē. Qđ cum audiſſet iacob
abſentib⁹ filijs et in paſtu pecoꝝ occu
patis: ſiluit donec redirēt. Egreſſo aūt
emor prē ſichem vt loqueretur ad iacob:
ecce filij ei⁹ veniebāt de agro: Audito
qđ acciderat: irati ſūt valde: eo q fe
dā rem opatus eſſet in iſrł: ⁊ violata fi
lia iacob rem illicitā ppetraſſet. Locu
B tus ē itaq; emor ad eos: Sichem filij
mei adheſit aīa filie veſtre. Date eā il
li vxorē ⁊ iūgam⁹ viciſſim cōnubia. Fi
lias veſtras tradite nobis: ⁊ filias no-
ſtras accipite: ⁊ habitate nobiſcū. Ter
ra in ptāte vrā eſt: exercete: negociami
ni ⁊ poſſidete eā. Sed ⁊ ſichem ad pa-
trē ⁊ ad frēs eius ait. Inueniā grām:
corā vob: ⁊ quecūq; ſtatueritis: dabo.
Augete dotem ⁊ munera poſtulate: li
bēter tribuā qđ petieritis: tm̄ date mi-
hi puellā hāc vxorē. Rńderunt filij ia-
cob: ſichem ⁊ patri ei⁹ in dolo: ſeuien-
tes ob ſtuprū ſororis. Nō poſſum⁹ fa-
cere qđ petitis: nec dare ſororē nrām
hoi incircūciſo: qđ illicitū ⁊ nephariū
eſt apud nos. Sed in ħ valebim⁹ fede
rari. Si volueritis eē ſiles nri ⁊ circū
dat in vobis ois maſculini ſexus: tūc
dabim⁹ ⁊ accipiem⁹ mutuo filias vrās
ac nrās ⁊ habitabim⁹ vobiſcū: erimus
q; vn⁹ pplus. Si aūt circūcidi nolue
ritis: tollem⁹ filiā nrām ⁊ recedemus.
Placuit oblatio eoꝝ emor ſichez filio
ei⁹: nec diſtulit adoleſcēs quin ſtatim qđ
C petebat expleret. Amabat eni puellā
valde: ⁊ erat inclitus in oi domo pris
ſui. Ingreſſiq; portā vrbis locuti ſunt
ad pplm. Uiri iſti pacifici ſūt: ⁊ volūt
habitare nobiſcū. Negocientur in terra
⁊ exerceāt eā: q ſpacioſa ⁊ lata cultori
b⁹ indiget. Filias eoꝝ accipiem⁹ vxo-
res: ⁊ nrās illis dabim⁹. Unū eſt quo
differtur tm̄ bonū. Si circūcidam⁹ ma-
ſculos noſtros ritū gentis imitātes: et
ſubſtātia eoꝝ ⁊ pecora ⁊ cūcta q poſſi
dēt nra erūt. Tm̄ in ħ acqeſcam⁹: ⁊ ha-
bitantes ſimul: vnū efficiamus pplm.
Aſſenſiq; ſūt oēs: circūciſis cūctis ma

rib⁹. Et ecce die tertio qn̄ grauiſſimus
vulnerū dolor ē: arreptis duo filij ia- D
cob: ſymeon ⁊ leui frēs dine: gladijs:
ingreſſi ſūt vrbē cōfidēter: Interfectiſ-
q; oibus maſculis: emor ⁊ ſichem pa-
riter necauerūt: tollēteſq; dinā de do-
mo ſichem ſororē ſuā. Quib⁹ egreſſis
irruerūt ſup occiſos ceteri filij iacob:
⁊ depopulati ſunt vrbē in vltionē ſtu
pri: oues eoꝝ ⁊ armēta ⁊ aſinos: cun-
ctaq; vaſtātes q in domib⁹ ⁊ in agris
erāt: paruulos q; eoꝝ ⁊ vxores duxe-
rūt captiuas. Quibus ppetratis auda-
cter: iacob dixit ad ſymeō ⁊ leui: Tur-
baſtis me: ⁊ odioſum feciſtis me chana
neis ⁊ pherezeis habitatorib⁹ terre hu-
ius. Nos pauci ſum⁹: illi cōgregati p-
cutient me: ⁊ delebor ego ⁊ dom⁹ mea.
Reſpōderūt: Nūqd vt ſcorto abuti de-
buere ſorore noſtra? XXXV

Interea locut⁹ eſt de⁹ ad iacob:
Surge ⁊ aſcende bethel ⁊ habi
ta ibi: facq; altare dño q apparuit ti-
bi qn̄ fugiebas eſau fratrē tuū. Jacob
vero cōuocata oi domo ſua ait: Abijci-
te deos alienos q in medio vri ſunt et
mūdamini: ac mutate veſtimēta vra.
Surgite ⁊ aſcēdam⁹ in bethel: vt faci
am⁹ ibi altare dño q exaudiuit me in
die tribulationis mee: ⁊ ſocius fuit iti
neris mei. Dederūt g ei oēs deos alie-
nos q̄s habebāt: ⁊ inaures q erant in
aurib⁹ eoꝝ. At ille infodit eas ſubter
terebinthū: q eſt poſt vrbē ſichem. Cū
q; pfecti eēnt: terror dei inuaſit oēs
p circūitū ciuitates: ⁊ nō ſunt auſi pſe
qui recedētes. Uenit igitur iacob luzan A
q eſt in terra chanaan cognomēto be-
thel: ipſe ⁊ ois pplus cū eo. Edificauit
q; ibi altare: ⁊ appellauit nomen loci
domus dei: Ibi eni apparuit ei deus
cū fugeret fratrē ſuū. Eodem tpe mor
tua eſt delbora nutrix rebecce: et ſepul
ta eſt ad radices bethel ſubter quercū
Uocatūq; eſt nomen loci quercus fle
tus. Appuit aūt iterū de⁹ iacob poſt-
q̄ reuerſus eſt de meſopotamia ſyrie ⁊
benedixitq; ei dicens: Non vocaberis
vltra iacob ſed iſrael erit nomen tuū. B
Et appellauit eum iſrael. Dixitq; ei:
Ego deus oipotens: Creſce ⁊ multipli-
care: Gētes ⁊ ppli nationū ex te erūt.
Reges d lūbis tuis egredientur: Terrā C
q; quā dedi abraā ⁊ yſaac: dabo tibi ⁊

ſemini tuo poſt te. Et receſſit ab eo. Il-
le vero erexit titulũ lapideũ: in loco q̃
locut⁹ fuerat ei deus: libans ſup eũ li-
bamina: ⁊ effundẽs oleũ vocãſq; no-
men loci bethel. Egreſſus autẽ inde:
venit verno tpe ad terrã que ducit ef-
fratã. In qua cũ parturiret rachel ob
difficultatẽ part⁹ periclitari cepit. Di-
xitq; ei obſtetrix: Noli timere: q2 ⁊ hũc
habebis filiũ. Egrediẽte aũt aĩa p̄ do-
lore ⁊ imminente iam morte: vocauit
nomẽ filij ſui bennoni: id eſt fili⁹ do-
loris mei. Pater xo appellauit eũ be-
niamin. i. fili⁹ dextre. Mortua eſt ḡ ra
chel: ⁊ ſepulta eſt in via q̃ ducit effra-
tam: hec ẽ bethleem. Erexitq; iacob ti-
tulũ ſup ſepulchrũ ei⁹. Hic eſt titulus
monumẽti rachel vſq; in p̄ſentẽ diẽ.
D Egreſſus inde fixit tabernaculũ trans
turrẽ gregis. Cũq; habitaret in illa re
gione: abijt ruben ⁊ dormiuit cũ bala
cõcubina p̄ris ſui. Qđ illũ minime la-
tuit. Erãt aũt filij iacob duodecim. Fi
lij lye primogenit⁹ ruben: ⁊ ſymeon: et
leui: iudas et yſachar ⁊ zabulon. Filij
rachel: ioſeph et beniamin. Filij bale
ancille rachelis: dan ⁊ neptalim. Filij
zelphe ancille lye: gad ⁊ aſer. Hi ſũt fi
lij iacob: q̃ nati ſũt ei in meſopotamia
ſyrie. Venit ẽt ad iſaac p̄rem ſuũ i mã
bre ciuitatẽ arbee: hec eſt hebron in q̃
p̄grinat⁹ eſt abraã ⁊ iſaac. Et cõpleti
ſunt dies iſaac centũ octoginta anno
rũ: Cõſũptuſq; etate mortu⁹ ẽ: ⁊ appo-
ſitus eſt pplo ſuo ſenex ⁊ plen⁹ dierũ: ⁊
ſepelierunt eũ eſau ⁊ iacob filij ſui.

¶ XXXVI

A Hec aũt ſunt gene-
ratiões eſau: ipſe ẽ edom. Eſau
accepit vxores de filiab⁹ cha-
naã: ada filia elom ethei: et oolibama
filiã ane filij ſebeõ euei. Baſemath q̃z
filiã hiſmael ſororẽ nabaioth. Pepit
aũt ada eliphas. Baſemath genuit ra
huel. Oolibama edidit iehus et ihe-
lon ⁊ chore. Hi fili eſau: q̃ nati ſunt ei
in terra chanaan. Tulit aũt eſau vxo-
res ſuas ⁊ filios et filias et oẽm aiam
dom⁹ ſue ⁊ ſubſtantiã ⁊ pecora ⁊ cun-
cta q̃ habere poterat in terra chanaã:
et abijt in alterã regionẽ: receſſitq; a
fratre ſuo iacob. || Diuites eñ erãt val
de et ſimul habitare nõ poterant: nec
ſuſtinebat eos terra p̄grinatiõis eorũ
p̄ multitudĩe gregũ. Habitauitq; eſau
in mõte ſeyr: ipſe ẽ edom. He aũt ſunt
generatiões eſau p̄ris edom in mõte
ſeyr: et hec noĩa filiorũ ei⁹. Eliphas fili B
us ada: vxoris eſau: Rahuel q̃z fili⁹ ba
ſemath vxoris ei⁹. Fueruntq; eliphas
filij themã: omar: ſephua et gathan et
cenez. Erat autem thamna cõcubina
eliphas filij eſau: que peperit ei ama-
lech. Hi ſũt filij ada vxoris eſau. Filij
aũt rahuel: naath et zara: ſemma ⁊ me
za. Hi filij baſemath vxoris eſau. Iſti
q̃z erãt filij oolibama filie ane filij ſe
beon vxoris eſau q̃s genuit ei: iehus
⁊ ihelõ ⁊ chore. Hi duces filiorũ eſau.
Filij eliphaz p̄mogeniti eſau: dux the
mã: dux omar: dux ſephua: dux cenez:
dux chore: dux dathan: dux amalech.
Hi filij eliphaz in terra edom: ⁊ hi fi-
lij ada. Hi quoq; filij rahuel filij eſau
Dux naath: dux zara: dux ſemma: dux
meza. Hi ãt duces rahuel: i t̃ra edom.
Iſti filij baſemath vxoris eſau: Hi aũt
filij oolibama vxoris eſau. Dux iehus
dux ihelon: dux chore. Hi duces ooli-
bama filie ane vxoris eſau. Iſti ſunt
filij eſau: et hi duces eorũ: ipſe ẽ edom.
Iſti ſũt filij ſeyr horrei habitatoris ter C
re: lothan et ſobal et ſebeon et anan ⁊
diſon et eſer et diſan: Hi duces horrei
filij ſeyr: in terra edom. Facti ſũt autẽ
filij lothan: horrei et eman. Erat autẽ
ſoror lothan thãna. Et iſti filij ſobal:
aluhã ⁊ maneeth ⁊ ebal ſephi ⁊ onan.
Et hi filij ſebeon: achia et anan. Iſte
eſt anan q̃ inuenit aq̃s calidas in ſoli
tudine cũ paſceret aſinas ſebeon p̄ris
ſui. Habuitq; filiũ diſan et filiã ooli-
bama. Et iſti filij diſan: abdaz ⁊ ieſbã
et iethrã et charan. Hi quoq; filij eſer:
balanan et zeuan et achan. Habuit ãt
filios diſan hus ⁊ aran. Hi duces hor
reorũ: dux lothan: dux ſobal: dux ſebe-
on: dux ana: dux diſon: dux eſer: dux di
ſan. Iſti duces horreorũ q̃ imperauerũt
in terra ſeyr. Reges aũt q̃ regnauerũt
in terra edom: anteq̃ haberẽt regẽ fi
lij iſrl: fuerũt hi. Balach fili⁹ beor: no
mẽq; vrbis ei⁹ denaba. Mortu⁹ ẽ ãt
balach: et regnauit p eo iobab: filius
zare de boſra. Cũq; mortu⁹ eſſet iobab
regnauit p eo huſan de terra thema- D
norũ. Hoc q̃q; mortuo: regnauit p eo
adad fili⁹ badadi q̃ pcuſſit madiã in
regiõe moab: ⁊ nomẽ vrbis ei⁹ auith

Cumqꝫ mortuꝰ eſſet adad: regnauit ꝓ
eo ſemla ð maſerecha. Hoc qꝫ mortuo
regnauit ꝓ eo ſaul ð fluuio rooboth.
Cumqꝫ et hic obiiſſet: ſucceſſit in regnū
balanan filiꝰ achobor. Iſto qꝫ mortuo
regnauit ꝓ eo adad: nomenqꝫ vrbis
eiꝰ phou. Et appellabatᷣ vxor eiꝰ mee-
zabel filia matreth: filie mizaab. Hec
ꝫ nōīa ducū eſau in cognationibꝰ et
locis et vocabulis ſuis: dux thamna:
dux aluha: dux ietheth: dux oolibama
dux ela: dux phinō: dux cenez: dux the
man: dux mabſar: dux mabdihel: dux
hirā. Hi duces edom habitātes in ter-
ra imperij ſui: ipſe eſt eſau pater idu-
meoꝝ. Habitauit aūt iacob ī terra cha
naan in q̄ pater ſuꝰ peregrinatꝰ eſt: et
he ſunt generationes eiꝰ. XXXVII

A Ioſeph cū ſedecim eſſet annoꝝ:
paſcebat gregē cū fratribꝰ ſuis
adhuc puer. Et erat cū filijs ba
le et zelphe vxorū pr̄is ſui: accuſauit
qꝫ frēs ſuos apud patrē crimine peſſi
mo. Iſrael aūt diligebat ioſeph ſuper
oēs filios: eo ꝙ in ſenectute genuiſſet
eū. Fecitqꝫ ei tunicā polymitā. Uiden
tes aūt fratres eiꝰ ꝙ a pr̄e plus cūctꝭ
B filijs amaretᷣ: oderūt eū: nec poterāt ei
quicꝗ pacificū loq̄. Accidit qꝫ vt viſū
ſomniū referret fratribꝰ ſuis q̄ cā ma
ioris odij ſeminariū fuit. Dixitqꝫ io-
ſeph fratribꝰ ſuis. Audite ſōniū meū
qđ vidi. Putabā nos ligare manipu-
los in agro: ⁊ q̄ſi conſurgere manipu-
lū meū et ſtare: vr̄oſqꝫ manipulos cir
cūſtantes adorare manipulū meū. Rn̄
derūt frēs eiꝰ: Nunqđ rex noſter eris?
aut ſubijciemur ditioni tue? Hec ꝫ cā
ſomnioꝝ atqꝫ ſmonū: inuidie et odij
C fomitē miniſtrauit. Aliud qꝫ vidit ſom
niū qđ narrās fratribꝰ ait. Uidi ꝑ ſom
niū q̄ſi ſolē et lunā et ſtellas vndecim
adorare me. Quod cū patri ſuo ⁊ fra
tribꝰ retuliſſet: increpauit eū pater ſu
us et dixit: Quid ſibi vult hoc ſomniū
qđ vidiſti? Nū ego et mater tua et fra
tres tui adorabimꝰ te ſuꝑ terrā? Inui
debāt ei igitᷣ fratres ſui: pater vo rem
tacitꝰ cōſiderabat. Cūqꝫ fratres illius
in paſcēdis gregibꝰ pr̄is morarentᷣ in
ſichem: dixit ad eū iſrl̄: Fratres tui pa
ſcunt oues in ſichimis: veni mittā te
ad eos. Quo rn̄dente: pſto ſum ait: Ua
de et vide ſi cūcta pſpera ſint erga fra
tres tuos et pecora: ⁊ renūcia mihi qđ
agatᷣ. Miſſus de valle hebrō venit in
ſichem. Inuenitqꝫ eū vir errātē ī agro
et interrogauit qđ quereret: At ille rn̄
dit: Fratres meos q̄ro. Indica mihi: D
vbi paſcant greges: Dixitqꝫ ei vir: Re
ceſſerūt ð loco iſto. Audiui aūt eos di
cētes: Eamꝰ in dothaim. Perrexit ita
qꝫ ioſeph poſt frēs ſuos ⁊ inuenit eos
in dothaim. Qui cū vidiſſent eū ꝓcul:
anteꝗ accederet ad eos cogitauerunt
illū occidere: et mutuo loq̄bātᷣ: Ecce
ſomniator venit. Uenite occidamꝰ eū
et mittamꝰ in ciſternā veterē: dicemꝰ
ꝙ fera peſſima deuorauit eū. Et tūc ap
parebit qđ illi ꝓſint ſomnia ſua. Au
diens aūt hec ruben: nitebatᷣ liberare
eū de manibus eoꝝ: et dicebat: Non
interficiamꝰ aīam eiꝰ: nec effundamꝰ
ſanguinē: ſed ꝓijcite eū in ciſternā ve
terem q̄ eſt in ſolitudine: manuſqꝫ ve
ſtras ſeruate innoxias. Hoc aūt dicebat E
volens eripere eū de manibus eoꝝ: et
reddere pr̄i ſuo. Confeſtim igitᷣ vt pue
nit ad frēs ſuos: nudauerūt eū tunica
talari et polymita: miſerūtqꝫ eū in ci
ſternā veterē q̄ non habebat aquā. Et
ſedētes vt comederēt panē viderunt
hiſmaelitas viatores venire ð galaad
et camelos eoꝝ portantes aromata et
reſinā et ſtacten in egyptū. Dixit ꝫ iu
das fratribꝰ ſuis: Quid nobis ꝓdeſt
ſi occiderimꝰ fratrē noſtrū: et celauerī F
mus ſanguinē ipſius? Melꝰ eſt vt ve
nūdetᷣ hiſmaelitꝭ: et manꝰ nr̄e nō pol
luantᷣ. Frater eīn et caro nr̄a eſt. Acq̄
euerūt fratres ſermonibꝰ illiꝰ: et ꝑte
reuntibꝰ madianitꝭ negociatoribꝰ: ex
trahentes eū de ciſterna vēdiderūt eū
hiſmaelitis viginti argenteis: q̄ duxe
rūt eū ī egyptū. Reuerſuſqꝫ ruben ad
ciſternā nō inuenit puerū: et ſciſſis ve-
ſtibꝰ pgens ad frēs ſuos ait: Puer nō
cōparet: et ego q̄ ibo? Tulerūt aūt tu
nicā eiꝰ: et in ſanguinē hedi quē occi
derāt tinxerūt: mittētes q̄ ferrēt ad pa G
trē: et dicerēt. Hāc iuenimꝰ: vide vtrū
tunica filij tui ſit an nō. Quā cum co
gnouiſſet pater ait: Tunica filij mei
eſt. Fera peſſima comedit eū: beſtia de
uorauit ioſeph. Sciſſiſqꝫ veſtibꝰ indu
tus eſt cilicio: lugēs filiū ſuū multo tē
pore. Cōgregatis aūt cūctis liberis eiꝰ
vt leniret dolorē pr̄is: noluit cōſolati-

oné accipere. Et ait: Deſcēdā ad filiū
meū lugēs in infernū. Et illo ꝑſeuerā-
te ī fletu: madianite vēdiderūt ioſeph
in egypto: phutifari eunucho pharao
nis mgr̄o militie. ¶ XXXVIII

A Odē tpe deſcendēs iudas a fra
tribꝰ ſuis: diuertit ad virū odol
lamiten noīe hirā. Viditqꝫ ibi
filiā hoīs chananei vocabulo Sue. Et
vxore accepta īgreſſus ē ad eā. Que cō
cepit ⁊ peꝑit filiū: vocauit nomē eius
her. Rurſūqꝫ ꝯcepto fetu natū filiū vo
cauit onan. Tertiū qꝫ peꝑit quem ap-
pellauit ſela. Quo nato parere vltra
ceſſauit. Dedit aūt iudas vxorē ꝑmo-
genito ſuo her: nomīe thamar. Fuit qꝫ
her primogenitꝰ iude: nequā in cōſpe-
ctu dn̄i: ⁊ ab eo occiſus eſt. Dixit ergo
B iudas ad onan filiū ſuum. Ingredere
ad vxorē fr̄is tui ⁊ ſociare illi vt ſuſci-
tes ſemē fratri tuo. Ille ſciēs nō naſci
ſibi filios: introiēs ad vxorē fr̄is ſui ſe
men fundebat ī terrā: ne liberi fratris
noīe naſcerēt. Et idcirco ꝑcuſſit eum
dn̄s: ꝙ rem deteſtabilem faceret. Quā
obrem dixit iudas thamar nurui ſue.
Eſto vidua ī domo pr̄is tui: donec cre
ſcat ſela filiꝰ meꝰ. Timebat eni ne ⁊ ipſe
moreref ſicut fr̄ēs eiꝰ. Que abijt ⁊ ha
bitauit ī domo pr̄is ſui. Euolutis aūt
multis diebꝰ: mortua ē Sue vxor iude.
C Qui poſt luctū ꝯſolatiōe ſuſcepta: aſcē
debat ad tonſores ouiū ſuaꝝ ipſe ⁊ hi-
ras opilio gregis odollamita ī thānas.
Nūciatūqꝫ ē thamar ꝙ ſocer illiꝰ aſcē-
deret ī thānas: ad tōdēdas oues. Que
depoſitis viduitatis veſtibꝰ: aſſūpſit teri
ſtrū. Et mutato habitu ſedit in biuio
itineris qḋ ducit thānam: eo ꝙ creuiſſz
ſela ⁊ nō eā accepiſſet maritū. Quā cū
vidiſſet iudas: ſuſpicatꝰ ē eē meretri-
cē. Operuerat eni vultū ſuū ne cognoſce
D ref. Ingrediēſqꝫ ad eam. ait: Dimitte
me vt coeā tecū. Neſciebat eni ꝙ nurꝰ
ſua eēt. Qua rn̄dēte: qd dabis mihi vt
fruaris ꝯcubitu meo? dixit: Mittā tibi
hedū de gregibꝰ. Rurſūqꝫ illa dicēte pa
tiar qḋ vis ſi dederis mihi arrabonem
donec mittas qḋ polliceris. ait iudas:
Quid vis tibi ꝓ arrabone dari? Rn̄dit
Annulū tuū ⁊ armillā ⁊ baculū quem
E manu tenes. Ad vnū igif coitū ꝯcepit
mlier: ⁊ ſurgēs abijt. Depoſitoqꝫ habi
tu quē aſſūpſerat: induta ē viduitatis
veſtibꝰ. Miſit aūt iudas hedū ꝑ paſto-
rē ſuū odollamitē: vt reciꝑet pignꝰ qḋ
dederat mulieri. Qui cū nō inueniſſet
eā: iterrogauit hoīes loci illiꝰ. Ubi eſt
mulier q̄ ſedebat ī biuio? Rn̄dētibꝰ cū-
ctis nō fuit ī loco iſto meretrix: reuer-
ſus ē ad iudā: ⁊ dixit ei: Nō inueni eā.
Sꝫ ⁊ hoīes loci illiꝰ dixerūt mihi: nūqꝫ
ſediſſe ibi ſcortū. Ait iudas. Habeat ſi F
bi. Certe mēdacij nos arguere nō pote
rit. Ego miſi hedū quē ꝓmiſerā: et tu
nō iueniſti eā. Ecce aūt poſt tres mēſes
nūciauerūt iude dicētes. Fornicata ē
thamar nurꝰ tua: ⁊ videf vterꝰ illiꝰ in-
tumeſcere. Dixit iudas: Producite eā
vt cōburaf. Que cū educeref ad penā:
miſit ad ſoceꝝ ſuū dicēs: De viro cuiꝰ
hec ſunt: ꝯcepi. Cognoſce cuiꝰ ſit annu
lus ⁊ armilla ⁊ baculꝰ. Qui agnitis mu
neribꝰ ait. Iuſtior me ē: q: non tradidi
eā ſela filio meo. Attū vltra nō cogno
uit eā. ‖ Inſtāte aūt partu apparuerūt G
gemini in vtero: atqꝫ ī ipa effuſiōe in- 1. Para. 2. a
fantū vnꝰ ꝓtulit manū: in q̄ obſtetrix
ligauit coccinū dicens. Iſte egredief
prior. Illo vero retrahēte manū: egreſſꝰ
eſt alter. Dixitqꝫ mulier: Quare diuiſa
ē ꝓpter te maceria? Et ob hāc cauſam
vocauit nomē eiꝰ phareſ. Poſtea egreſ
ſus ē frater eiꝰ ī cuiꝰ manu erat cocci-
nū: quē appellauit zaram. ¶ XXXIX

Igitur ioſeph ductꝰ ē ī egyptū: A
emitqꝫ eū phutifar eunuchus
pharaonis ꝑnceps exercitꝰ: vir
egyptius de manu hiſmaelitaꝝ: a qui-
bus ꝑductꝰ erat. Fuitqꝫ dn̄s cum eo: ⁊
erat vir in cūctis ꝓſpere agēs. Habita-
uitqꝫ in domo dn̄i ſui: q̄ optime noue-
rat dn̄m eſſe cū eo: ⁊ oīa q̄ gereret ab
eo dirigi ī manu illiꝰ. Inuēitqꝫ ioſeph
grāꝫ corā dn̄o ſuo: ⁊ miniſtrabat ei. A
quo ꝓpoſitꝰ oībꝰ; gubernabat creditā
ſibi domū: ⁊ vniuerſa q̄ ei tradita fue-
rāt. Bn̄dixitqꝫ dn̄s domui egyptij ꝓ-
pter ioſeph: ⁊ multiplicauit tā ī edibꝰ
qꝫ in agris cunctā eius ſubſtātiā. Nec
quicqꝫ aliud nouerat: niſi panē q̄ ve- B
ſcebaf. Erat aūt ioſeph pulchra facie et
decorꝰ aſpectu. Poſt multos itaqꝫ dies
iniecit domina ſua oculos in ioſeph
ait: Dormi mecum. Qui neqꝫ acquie
ſcēs oꝑi nefario: dixit ad eā: Ecce dn̄s
meꝰ oībus mihi traditis: ignorat qd ha
beat in domo ſua: nec quicqꝫ ē qḋ nō

ī mea ſit ꝑtāte: vel nō tradiderit mihi:
p̄ter te q̄ vxoꝛ ei⁹ es. Quō ergo poſſum
hoc malū facere: ⁊ peccare in dn̄m me
um? Huiuſcemodi verbis ꝑ ſingulos
dies: mulier ⁊ moleſta erat adoleſcen-
C ti: ⁊ ille recuſabat ſtupꝛū. Accidit aūt
q̄dam die vt intraret ioſeph domū: et
opis quippiā abſq; arbitris faceret: ⁊
illa app̄hēſa lacinia veſtimēti eius di
ceret. Dormi mecū. Qui relicto in ma-
nu ei⁹ pallio: fugit: ⁊ egreſſus ē foras.
Cūq; vidiſſet mulier veſtē in manib⁹
ſuis: ⁊ ſe eſſe ꝯtemptam: vocauit homi
nes domus ſue: ⁊ ait ad eos. En intro
duxit virū hebꝛeū: vt illuderet nobis.
Ingreſſ⁹ ē ad me vt coiret mecū. Cūq;
ego ſucclamaſſem ⁊ audiſſet vocē meā
reliq̄t palliū qđ tenebā ⁊ fugit foras.
D In argumētum ergo fidei retentū pal
liū oſtendit marito reuertenti domū
⁊ ait: Ingreſſus eſt ad me ſeru⁹ hebꝛe⁹
quē adduxiſti: vt illuderet mihi. Cūq;
vidiſſet me clamare: reliquit palliū et
fugit foras. His auditis dn̄s ⁊ nimiū
credulus v̄bis ꝯiugis: irat⁹ eſt valde.
Tradiditq; ioſeph ī carcerē vbi vincti
regis cuſtodiebanť ⁊ erat ibi clauſus.
Fuit aūt dn̄s cū ioſeph ⁊ miſert⁹ eſt il-
lius: ⁊ dedit ei grām in cōſpectu p̄nci-
pis carceris. Qui tradidit ī manu illi⁹
vniuerſos vinctos q̄ in cuſtodia tene-
banť: ⁊ quicq̄d fiebat ſub ip̄o erat: nec
nouerat aliq̄d cūctis ei creditis. Dn̄s
eñ erat cū illo: ⁊ omnia opa eius diri-
(gebat. XL

A His itaq; ge-
ſtis accidit vt peccarēt duo eu
nuchi: pincerna regis egypti et
piſtoꝛ dn̄o ſuo. Iratuſq; ꝯtra eos pha-
rao: nā alter pincernis p̄erat: alter pi-
ſtoꝛibus: miſit eos in carcerē p̄ncipis
militum: in quo erat vinct⁹ ⁊ ioſeph.
At cuſtos carcerꝭ tradidit eos ioſeph:
q̄ ⁊ miniſtrabat eis. Aliquātulū tp̄is
fluxerat: ⁊ illi in cuſtodia tenebātur.
Videruntq; ambo ſomniū nocte vna:
B iuxta interpꝛetationē congruam ſibi.
Ad quos cum introiſſet ioſeph mane
vidiſſet eos triſtes: ſciſcitatus eſt di
cens: Cur triſtioꝛ eſt hodie ſolito facies
vr̄a? Qui rn̄derūt: Somniū vidim⁹: ⁊
non eſt q̄ interp̄teť nobis. Dixitq; ad
eos ioſeph: Nūq̄d nō dei ē interpꝛeta
tio? Referte mihi qđ videritis. Narra-
uit p̄oꝛ p̄poſit⁹ pincernaꝝ ſomniū ſuū.
Videbā coꝛā me vitē in qua erāt tres
ꝓpagines creſcere paulatim ī gēmas:
⁊ poſt floꝛes vuas matureſcere: calicē
q; pharaonis ī manu mea. Tuli ergo
vuas ⁊ expꝛeſſi in calicē quem tenebā: ⁊
tradidi poculū pharaoni. Reſpōdit io
ſeph: Hec eſt interp̄tatio ſomnij. Tres C
ꝓpagines tres adhuc dies ſūt: poſt q̄s
recoꝛdabiť pharao magiſterij tui: ⁊ re
ſtituet te ī gradū pꝛiſtinū: dabiſq; ei ca
licē iuxta officiū tuū ſicut ante facere
ꝯſueueras. Tm̄ memēto mei cum tibi
bn̄ fuerit: et facies mecū miſcdiam vt
ſuggeras pharaoni vt educant me de
iſto carcere: qꝛ furtim ſublat⁹ ſū d̄ ter-
ra hebꝛeoꝝ: ⁊ hic innocēs in lacū miſ-
ſus ſum. Vidēs piſtoꝝ magiſter ꝙ pꝛu
denter ſomniū diſſoluiſſet. ait: Et ego
vidi ſomniū ꝙ tria caniſtra farine ha
berē ſup caput meū: ⁊ in vno caniſtro
qđ erat excelſi⁹ poꝛtare me putabā oēs
cibos q̄ fiūt arte piſtoꝛia: aueſq; come
dere ex eo. Rn̄dit ioſeph: Hec eſt inter-
p̄tatio ſomnij. Tria caniſtra: tres ad- D
huc dies ſūt poſt quos auferet pharao
caput tuū: ac ſuſpendet te ī cruce ⁊ la-
cerabūt volucres carnes tuas. Exinde
dies tertius natalis pharaonis erat.
Qui faciēs grande ꝯuiuiū puerꝭ ſuis:
recoꝛdat⁹ eſt inter epulas mgr̄i pincer-
naꝝ ⁊ piſtoꝝ pꝛincipis. Reſtituitq; al
terꝝ in locū ſuū vt poꝛrigeret regi po-
culū: alterꝝ ſuſpēdit in patibulo: vt cō
iectoꝛis veritas pꝛobareť. Et tñ ſucce
dētib⁹ ꝓſperis: p̄poſit⁹ pincernaꝝ ob-
lit⁹ eſt interp̄tis ſui. XLI

Poſt duos ānos vidit pharao ſō A
niū. Putabat ſe ſtare ſup fluui
um: de q̄ aſcendebāt ſeptē boues pul-
chꝛe ⁊ craſſe nimis: ⁊ paſcebāť in locꝭ
paluſtrib⁹. Alie q̄z ſeptē emergebāt d̄
flumie fede ꝯfecteq; macie: ⁊ paſcebā
tur in ipſa amnis ripa in locis virēti-
bus. Deuoꝛaueruntq; eas q̄ꝝ mira ſpe
cies ⁊ habitudo coꝛpoꝝ erat. Expgefa
ctus pharao rurſum doꝛmiuit: ⁊ vidit
alterꝝ ſomniū. Septē ſpice pullulabāt
ī culmo vno plene atq; foꝛmoſe. Alie
q̄z totidē ſpice tenues: ⁊ pcuſſe vꝛedi-
ne oꝛiebanť: deuoꝛātes oēm p̄oꝝ pul-
chꝛitudinē. Euigilans pharao poſt q̄-
etem: ⁊ facto mane pauoꝛe pterritus:
miſit ad oēs ꝯiectoꝛes egypti: cunctoſ
q; ſapiētes. Et acceſſitꝭ: narrauit ſō-

niſī:nec erat q̄ interp̄taret. Tunc de-
mū reminiſcens magiſter pincernaꝝ
ait:Cōfiteor pctm̄ meū. Iratꝰ rex ſuis
ſuis me ⁊ magiſtrū piſtoꝝ retrudi iuſ-
ſit in carcerē pncipis militū. Ubi vna
nocte vterq; vidimus ſomniū: p̄ſagiū
futuroꝝ. Erat ibi puer hebreus eiuſdē
duc militū famulꝰ: cui narrātes ſom
nia:audiuimus q̄cq̄d poſtea rei pba-
uit euētꝰ. Ego em̄ redditus ſū officio
meo:⁊ ille ſuſpēſus ē i cruce. Protinꝰ
ad reg imperiū eductū de carcere io-
ſeph: totōderūt:ac veſte mutata obtu
lerunt ei. Cui ille ait: Uidi ſomnia nec
eſt q̄ ediſſerat:q̄ audiui te ſapientiſſi-
me conījcere. Rñdit ioſeph: Abſq; me
deꝰ rñdebit pſpera pharaoni. Narra-
C uit ḡ pharao qđ viderat. Putabā me-
ſtare ſup ripā fluminis:⁊ ſeptē boues de
amne ɔſcēdere pulchras nimis ⁊ obe-
ſis carnibꝰ:que in paſtu paludis vire-
cta carpebāt. Et ecce has ſeq̄bānt alie
ſeptē boues intātū deformes ⁊ maci-
lēte vt nūq̄ tales in terra egypti vide
rim. Que deuorat ⁊ ɔſūpt prioribus:
nullū ſaturitat dedere veſtigiū:ſ; ſili
macie ⁊ ſqualore torpebāt. Euigilans
rurſus ſopore depſſus vidi ſomnium.
Septē ſpice pullulabāt in culmo vno
plene atq; pulcherrime. Alie q̄z ſeptē te
nues ⁊ pcuſſe vredine oriebant q̄ pri-
orū pulchritudinē deuorauerūt. Nar-
raui ɔiectoribꝰ ſomniū: ⁊ nemo ē qui
ediſſerat. Rñdit ioſeph. Somniū reg
vnū eſt. Que facturꝰ eſt deus oſtendit
pharaoni. Septē boues pulchre ⁊ ſe-
ptē ſpice plene: ſeptem vbertat anni
ſūt:eandēq; vim ſomnij cōp̄hēdunt.
D Septē q̄z boues tenues atq; macilen-
te que aſcēderūt poſt eas:⁊ ſeptē ſpice
tenues ⁊ vēto vrente pcuſſe:ſeptē āni
vēture ſūt famis:q̄ h ordine cōplebū-
tur. Ecce ſeptē anni veniēt fertilitat
magne in vniuerſa terra egypti q̄s ſe-
quent ſeptē anni alij tāte ſterilitatis:
vt obliuioni tradat cūcta retro abun-
dātia. Cōſūptura ē em̄ fames oēm ter-
rā:⁊ vbertat magnitudinē pditura ē
inopie magnitudo. Qđ aūt vidiſti ſe-
cūdo:ad eandē rem ptinens ſomniū:
firmitat indiciū ē: eo q fiat ſmo dei
⁊ velocius impleat. Nunc ḡ puideat
rex viꝝ ſapientē ⁊ induſtriū et pficiat
eum terre egypti q̄ cōſtituat ppoſitos
p cunctas regiones:⁊ q̄ntā ptem fru-
ctuū:p ſeptē annos fertilitatis q̄ iam
nunc futuri ſunt:ɔgreget in horrea:et
oē frumētū ſub pharaonis ptāte ɔdat:
ſeruet q; in vrbibꝰ ⁊ p̄paret future ſe-
ptem annoꝝ fami:q̄ oppreſſura eſt egy
ptū ⁊ nō ɔſumet terra inopia Placuit E
pharaoni ɔſilium: ⁊ cunctis miniſtr
eius. Locutuſq; eſt ad eos: Num inue-
nire poterimꝰ talē virū qui ſpū dei ple
nus ſit? Dixit ḡ ad ioſeph: Quia oſten
dit tibi deꝰ oia q̄ locutꝰ es:nūq̄d ſapiē
tiorē ⁊ ɔſilem tui iuenire potero? Tu
eris ſup domū meā: ⁊ ad tui oris ipe-
riū cunctꝰ pp̄ls obediet:vno tm̄ regni
ſolio p̄cedā te. Dixitq; rurſū pharao
ad ioſeph: Ecce ɔſtitui te ſup vniūſaꝫ
terrā egypti: tulitq; anulum d manu
ſua ⁊ dedit eū in manu eiꝰ: veſtiuitq;
eū ſtola byſſina: ⁊ collo torquē aureā
circumpoſuit. Fecitq; aſcēdere ſuper
currū ſuum ſcđm clamante p̄cone vt
oēs corā eo genuflecterēt: ⁊ ppoſituꝫ
eſſe ſcirent vniuerſe terre egypti. Di-
xit q̄z rex ad ioſeph. Ego ſū pharao. F
Abſq; tuo imperio nō mouebit q̄ſq̄
manū aut pedē i oī terra egypti. Uer
titq; nomē eiꝰ: ⁊ vocauit eum lingua
egyptiaca:ſaluatorē mundi. Deditq;
illi vxorē: aſſenez filiam phutifar ſa
cerdotis eliopoleos. Egreſſus autem
ioſeph ad terrā egypti. Triginta ānoꝝ
erat qn̄ ſtetit in ɔſpectu reg pharao-
nis:⁊ circūiuit om̄es regiōes egypti.
Uenitq; fertilitas ſeptē ānoꝝ: ⁊ i ma
nipulos redacte ſegetes ɔgregate ſūt
in horrea egypti. Dis em̄ frugū abun
dantia in ſingulis vrbibus ɔdita eſt.
Tātaq; fuit multitudo tritici: vt are-
ne maris coequaret ⁊ copia menſurā
excederet. Natiq; ſūt ioſeph filij duo i.46.e
antēq̄ veniret fames:quos peperit ei
aſſenez filia phutifar ſacerdot elio-
poleos. Uocauitq; nomē p̄mogeniti
manaſſe dicēs: Obliuiſci me fecit deꝰ
oim laboꝝ meoꝝ:⁊ domum pr̄is mei. G
Nomē quoq; ſcđi appellauit effraim.
dicēs: Creſcere me fecit deus in terra
paupertat mee. Igit trāſactis ſeptem
vbertatis ānis q̄ fuerāt in egypto:ce-
perūt venire ſeptē anni inopie:q̄s p̄-
dixerat ioſeph: ⁊ i vniūſo orbe fames
pualuit. In cūcta aūt terra egypti fa
mes erat. Qua eſuriēte:clamauit pp̄ls

ad pharaonē: alimēta petēs. Quib⁹ il
le rn̄dit: Ite ad ioſeph: ⁊ q̄cq̄d ipe vob
dixerit: facite. Creſcebat aūt q̄tidie fa-
mes in om̄i terra. Apuitq̄ȝ ioſeph vni
uerſa horrea ⁊ vēdebat egyptijs. Nā ⁊
illos oppſſerat fames. Om̄ſq̄ȝ ꝓuincie
veniebāt in egyptū vt emerēt eſcas: et
malū inopie temparent. XLII

A Act. 7. b
Audiēs āt iacob ꝙ alimēta vē-
derēt in egypto: dixit filijs ſu-
is. Quare negligitiſ? Audiui ꝙ
triticū venūdet ī egypto. Deſcēdite et
emite nob necessaria: vt poſſim⁹ viue-
re: ⁊ nō ꝯſumamur inopia. Deſcenden
tes igit frēs ioſeph decem vt emerēt
frumēta ī egypto: beniamin domi re-
tēto ab iacob q̄ dixerat frib⁹ eius: ne
forte ī itinere q̄cq̄ȝ patiat mali: ingreſ
ſi ſunt terrā egypti cū alijs q̄ ꝑgebant
ad emendum. Erat aūt fames in terra
chanaan: ⁊ ioſeph ꝑnceps egypti: atq̄ȝ
ad eius nutū frumēta ꝓplis vendebā-
B tur. Cunq̄ȝ adoraſſent eū fratres ſui et
agnouiſſet eos q̄ſi ad alienos duri⁹ lo
quebat: interrogās eos. Vn̄ veniſtiſ?
Qui rn̄derūt: d̄ terra chanaan: vt ema
mus victui necessaria. Et tn̄ frēs ipſe
cognoſcēs: nō ē cognit⁹ ab eis. Recor-
datuſq̄ȝ ſomniorū q̄ aliqn̄ viderat ait
ad eos: Exploratores eſtiſ: vt videatiſ i-
firmiora terre veniſtis. Qui dixerunt:
Nō ē ita dn̄e: ſȝ ſui tui venerūt vt eme
rent cibos. Om̄s filij vnius viri ſumus
Pacifice venim⁹: nec q̄cq̄ȝ famuli tui
C machinā mali. Quib⁹ ille rn̄dit: Ali-
ter ē. Immunita terre hui⁹ cōſiderare
veniſtiſ. At illi dixert: Duodecim inq̄-
unt ſui frēs tui ſum⁹: filij viri vni⁹ in
terra chanaā. Minim⁹ cū pr̄e nr̄o ē: ⁊
alius nō ē ſuꝑ. Hoc eſt ait q̄d locutus
ſum. Exploratores eſtis. Iā nūc experi
mētū vr̄i capiā. Per ſalutē pharaōis
n̄ egrediemini hinc: donec veniat fra-
ter veſter mīm⁹. Mittite e vob vnū et
adducat eū: vos aūt eritis ī vincul do
nec ꝓbētur que dixiſtis: vtrū vera an
falſa ſint. Alioq̄n ꝑ ſalutē pharaonis
exploratores eſtis. Tradidit illos cu-
ſtodie trib⁹ dieb⁹. Die aūt tertio edu-
ctis de carcere ait: Facite q̄d dixi: ⁊ vi
D uetis. Deū eñ timeo. Si pacifici eſtiſ:
frater veſter vn⁹ ligeṫ in carcere: vos
aūt abite: ⁊ ferte frumēta q̄ emiſtis in
domos vr̄as: ⁊ frēm vr̄m mīmū ad me

adducite: vt poſſim vr̄os ꝓbare ſmo-
nes: ⁊ nō moriamini. Fecerūt vt dixe-
rat: ⁊ locuti ſūt inuicē: Merito hec pa
timur: q̄r peccauimus in frēm nr̄m vi
dētes anguſtiā aīe illius: dū deꝑcaret
nos ⁊ nō audiuim⁹: idcirco venit ſuꝑ
nos iſta tribulatio. E q̄bus vn⁹ ruben
ait: Nūq̄d nō dixi vob: nolite peccare
in puerum: ⁊ nō audiſtis me? En ſan-
guis eius exq̄rit. Neſciebāt eñ ꝙ itel
ligeret ioſeph: eo ꝙ ꝑ interꝑtē loq̄bat
ad eos. Auertitq̄ȝ ſe parūper ⁊ fleuit: ⁊
reuerſus locutus ē ad eos. Tollēſq̄ȝ ſy
meon: ⁊ ligās ill pn̄tib⁹: iuſſit miſtris
vt implerēt eorū ſaccos tritico: ⁊ repo-
nerēt pecunias ſinglorū ī ſacculis ſuis
datis ſupra cibarijs in via. Qui fece-
rūt ita. At illi portātes frumēta in aſi
nis ꝓfecti ſūt. Apertoq̄ȝ vnus ſacco vt
daret iumēto pabulū in diu̇ſorio: ꝯtē-
platus pecuniā in ore ſacculi: dixit fra
trib⁹ ſuis. Reddita ē mihi pecunia: en
habet in ſacco. Et obſtupefacti turba-
tiq̄ȝ mutuo dixerūt. Quid nā eſt h̄ q̄d
fecit nob de⁹? Veneruntq̄ȝ ad iacob pa-
trē ſuū in terra chanaan: ⁊ narrauerūt
ei omnia que accidiſſent ſibi dicētes:
Locutus ē nobis dn̄s terre dure: ⁊ pu-
tauit nos exploratores eſſe prouincie.
Cui reſpōdimus: Pacifici ſumus: nec
vllas molimur inſidias. Duodeci frēs
vno patre geniti ſum⁹: vn⁹ non ē ſuꝑ
minim⁹ cū patre n̄ro ſat in terra chana
an. Qui ait nobis: Sic ꝓbabo ꝙ paci
fici ſitis. Fratrē veſtrū vnū dimittite
apud me: ⁊ cibaria domib⁹ veſtris ne-
ceſſaria ſumite ⁊ abite: fratrēq̄ȝ veſtrū
minimū adducite ad me: vt ſciā ꝙ nō
ſitis exploratores: ⁊ iſtum qui tenet ī
vinculis recipere poſſitis: ac deinceps
emēdi que vultis habeatis licētiam.
His dictis cum frumēta effunderēt:
ſinguli reꝑererunt in ore ſaccorū liga-
tas pecunias: exterritiſq̄ȝ ſimul oīb⁹:
dixit pater iacob: Abſq̄ȝ liberis me eē
feciſtiſ: Ioſeph nō eſt ſuꝑ: ſymeō tenet
in vinculis: ⁊ beniamin auferetis? In
me hec oīa mala reciderūt. Cui rn̄dit
ruben: Duos filios meos interfice: ſi
nō reduxero illum tibi. Trade in ma
nu mea: ⁊ ego eum tibi reſtituā. At il-
le: Nō deſcēdet inq̄t fili⁹ me⁹ vobiſcū.
Frater eius mortu⁹ eſt: ⁊ ipe ſolus re-
manſit. Si q̄d ei aduerſitatiſ acciderit

in terra ad quã ꝑgit᷑: deducet᷑ canos
meos cũ dolore ad inferos. ¶ XLIII

Interim fames oẽm terrã vehe
mẽter ꝑmebat: ↄſũptiſq; cibis
q̃s ex egypto detulerãt: dixit ia
cob ad filios ſuos. Revertimini ⁊ emi
te nobis pauxillũ eſcaꝝ. Rñdit iudas:
Denunciauit nobis vir ille ſub teſtifi
catione iurãdi. dicẽs: Nõ videbit᷑ fa
ciẽ meã: niſi frẽm vr̃m mĩmũ adduxe
ritis vobiſcũ. Si ḡ vis eũ mittere no
biſcũ ꝑgem⁹ ꝑiter: ⁊ emem⁹ tibi neceſ
ſaria: ſi aũt nõ vis non ibim⁹. Uir eñ
B vt ſepe dixim⁹: denũciauit nob dicẽs:
Non videbit᷑ faciẽ meã abſq; frẽ vr̃o
minimo. Dixit eis iſrl. In meã h̃ feci
ſtis miſeriã: vt indicaretis ei ⁊ alium
hr̃e vos frẽm. At illi rñderunt: Intro
gauit nos hõ ꝑ ordinẽ nr̃am ꝓgeniẽ:
ſi pr̃ viueret: ſi haberem⁹ frẽm: ⁊ nos
rñdim⁹ ei ↄſequẽter: iux̄ id q̃d fuerat
ſciſcitat⁹. Nũq̃d ſcire poteram⁹ ꝙ di
ctur⁹ eẽt adducite frẽm vr̃m vobiſcũ?
Iudas q̃z dixit patri ſuo: Mitte pueꝝ
mecũ vt ꝓficiſcamur ⁊ poſſim⁹ viue
re: ne moriamur nos ⁊ paruuli noſtri.
Ego ſuſcipio pueꝝ: de manu mea re
quire illũ. Niſi reduxero ⁊ reddidero
eũ tibi: ero peccati re⁹ in te oĩ tp̃e. Si
nõ interceſſiſſet dilatio: iã vice altera
veniſſem⁹. Igit᷑ iſrl pater eoꝝ dixit ad
C eos: Si ſic neceſſe ẽ: facite q̃d vultis.
Sumite d̃ optĩs terre frugib⁹ ĩ vaſis
vr̃is: et deferte viro munera: modicũ
reſine ⁊ mell᷑ ⁊ ſtoracis et ſtactes ⁊ te
rebinthi ⁊ amygdalarum. Pecuniãq;
duplicẽ ferte vobiſcũ: ⁊ illã quã inue
niſtis ĩ ſaccul᷑: reportate: ne forte erro
re factum ſit. Sꝫ ⁊ frẽm vr̃m tollite: ⁊
ite ad virũ. De⁹ aũt me⁹ oĩpotẽs faci
at vobis eũ placabilẽ ⁊ remittat vo
biſcũ fratrẽ vr̃m quem tenet ⁊ hunc
beniamin. Ego aũt q̃ſi orbatus abſq;
liberis ero. Tulerũt ergo viri munera:
⁊ pecuniã duplicẽ: ⁊ beniamin: deſcẽ
derũt in egyptũ ⁊ ſteterunt coram io
D ſeph. Quos cũ ille vidiſſet ⁊ beniamin
ſimul: ꝑcepit diſpẽſatori dom⁹ ſue di
cens. Introduc viros domũ ⁊ occide
victimas ⁊ inſtrue cõuiuiũ: q̃m mecũ
ſũt cõmeſturi meridie. Fecit ille q̃d ſi
bi fuerat imperatũ: ⁊ itroduxit viros
domũ. Ibiq; exterriti dixerũt mutuo:
Propter pecuniã quã retulim⁹ prius
in ſaccis nr̃is: introducti ſum⁹: vt de
uoluat ĩ nos calũniã: ⁊ violenter ſub
ĩciat ſeruituti ⁊ nos ⁊ aſinos nr̃os.
Quobrem in ipſis forib⁹ accedentes
ad diſpenſatorẽ: locuti ſunt. Oram⁹ E
dñe vt audias. Iam añ deſcendim⁹ vt ſ.42.a
emerem⁹ eſcas: q̃bus emptis cum ve
niſſemus ad diuerſoriũ: aperuim⁹ ſac
cos nr̃os: ⁊ iuenim⁹ pecuniã ĩ ore ſac
coꝝ: quã nũc eodẽ põdere reportaui
mus. Sꝫ ⁊ aliud attulim⁹ argentũ: vt
emam⁹ que nobis neceſſaria ſũt. Non
ẽ in nr̃a ↄſciẽtia: q̃s poſuerit eã ĩ mar
ſupũs nr̃is. At ille rñdit: Pax vobiſ
cũ: nolite timere. De⁹ veſter ⁊ de⁹ pr̃is
vr̃i: dedit vob theſauros ĩ ſacc᷑ vr̃is:
Nã pecuniã quã dediſt᷑ mihi: ꝓbatã
ego habeo. Eduxitq; ad eos ſymeõ. Et
introduct᷑ domũ: attulit aquã: ⁊ laue
rũt pedes ſuos: deditq; pabulũ aſinis
eoꝝ. Illi v̄o parabãt mũera: donec ĩ
grederetur ioſeph meridie. Audierãt F
eñ ꝙ ibi comeſturi eſſent panẽ. Igit᷑
ingreſſus eſt ioſeph domũ ſuã: obtule
rũtq; ei munera: tenẽtes ĩ manibus
ſuis: ⁊ adorauerũt ꝓni in terrã. At il
le clemẽter reſalutat᷑ eis: iterrogauit
eos dicens: Salu⁹ ne eſt pr̃ veſter ſe ſ.29.a
nex: d̃ q̃ dixerat᷑ mihi? Adhuc viuit?
Qui rñderũt: Soſpes ẽ ſeruus tu⁹ pr̃
noſter: adhuc viuit. Et incuruati ad
orauerũt eũ. Attollẽs aũt ioſeph ocu
los: vidit beniamin frẽm ſuũ vterinũ
⁊ ait: Iſte eſt frater veſter paruul⁹ d̃ q̃ G
dixeratis mihi? Et rurſum: deus inq̃t
miſereat᷑ tui fili mi. Feſtinauitq; ĩ do
mũ q̃ cõmota fuerant viſcera ei⁹ ſuꝑ
fratre ſuo ⁊ erũpebant lachryme ⁊ in
troiẽs cubiculũ fleuit. Rurſumq; lo ſ.42.c
ta facie egreſſus: cõtinuit ſe: ⁊ ait: Po et.i.45.a
nite panes: Quib⁹ appoſitis: ſeorſum
ioſeph: ⁊ ſeorſum fratribus: egyptũs
quoq; q̃ veſcebant᷑ ſimul ſeorſũ. Illi
citũ eſt eñ egyptũs comedere cũ he
breis: ⁊ ꝓphanũ putant huiuſcemodi
ↄuiuiũ. Sederunt ḡ corã eo: primoge
nit⁹ iux̄ ꝑmogenita ſua: ⁊ mĩm⁹ iuxta
etatẽ ſuã. Et mirabãt᷑ nimis: ſumpt
partib⁹ q̃s ab eo acceperãt. Maiorq;
pars venit beniamin: ita vt q̃nq; par
tibus excederet. Biberũtq; ⁊ inebria
ti ſunt cum eo. ¶ XLIIII

PRecepit aũt ioſeph diſpẽſatori
dom⁹ ſue dicẽs: Imple ſaccos A

eoꝝ frumēto quātū poſſunt capere: ⁊
pone pecuniam ſinguloꝝ in ſūmitate
ſacci. Cyphum aūt meū argenteū ⁊ p̄-
cium qđ dedit tritici: pone in oꝛe ſac-
ci iunioꝛis. Factūq; ē ita. Et oꝛto ma
ne: dimiſſi ſunt cū aſinis ſuis. Iamq;
vꝛbē exierant: ⁊ ꝓceſſerāt paululum.
Tūc ioſeph accerſito diſpēſatoꝛe do-
mus ait: Surge inq̄t ⁊ ꝑſeq̄re viros: ⁊
B appꝛehenſis dicito: Quare reddidiſtis
malū ꝓ bono? Cyphū quē furati eſtis:
ipſe ē in quo bibit dn̄s me⁹ ⁊ i q̄ augu
riari ſolet. Peſſimā rem feciſtis. Fecit
ille vt iuſſerat ⁊ appꝛhēſis ꝑ oꝛdinē lo
cut⁹ ē. Qui rn̄derūt: Quare ſic loquit̄
dn̄s noſter vt ſui tui tantū flagitiū cō
miſerint? Pecuniā quā inuenimus in
ſūmitate ſaccoꝝ repoꝛtauim⁹ ad te de
terra chanaan: et quō ꝯſequens ē: vt
furati ſim⁹ d̄ domo dn̄i tui auꝝ vł ar-
C gentū. Apud quēcunq; fuerit inuētū
ſeruoꝝ tuoꝝ qđ queris: moꝛiat̄: ⁊ nos
erimus ſerui dn̄i nr̄i. Qui dixit eis: Fi
at iuxta vr̄am ſententiā. Apđ quēcū-
q; fuerit inuentū: ipſe ſit ſeruus me⁹:
vos aūt eritis innoxij. Itaq; feſtinato
deponētes i terrā ſaccos: apuerūt ſin
guli. Quos ſcrutat⁹ incipiēs a maioꝛe
vſq; ad minimū: inuenit cyphū i ſac-
co beniamin. At illi ſciſſis veſtibus:
oneratiſq; rurſū aſinis: reuerſi ſūt in
oppidū. Pꝛimuſq; iudas cū fratrib⁹: i-
greſſus ē ad ioſeph. Necdū eñ d̄ loco
abierat. Oēſq; an̄ eū pariter in terrā
D coꝛruerūt. Quib⁹ ille ait: Cur ſic agere
voluiſtis? An ignoꝛatis ꝙ nō ſit ſimilis
mei i auguriandi ſciētia? Cui iudas:
Quid rn̄debim⁹ inquit dn̄o meo: vel
q̄d loquemur: aut iuſte poterim⁹ ob-
tēdere? De⁹ iuenit iniq̄tatē ſuoꝝ tuo
rū. En oēs ſerui ſum⁹ dn̄i mei: ⁊ nos
⁊ apud quē inuēt⁹ eſt cyphus. Rn̄dit
ioſeph: Abſit a me: vt ſic agā. Qui fu-
rat⁹ ē cyphū ipſe ſit ſeru⁹ me⁹: vos aūt
abite liberi ad p̄rem veſtrū. Accedēs
aūt ꝓpius iudas: ꝯfidēter ait: Oꝛo do
mine mi: loquat̄ ſeru⁹ tuus verbū in
aurib⁹ tuis: ⁊ ne iraſcaris famulo tuo.
E Tu es eñ poſt pharaonē dn̄s meus.
Interrogaſti pꝛius ſeruos tuos: habe
tis patrē aut fratrē: ⁊ nos rn̄dim⁹ ti-
bi dn̄o meo. Eſt nobis p̄r ſenex: ⁊ pu-
er paruul⁹ qui in ſenectute illi⁹ natus
eſt: cui⁹ vterin⁹ frater ē moꝛtu⁹: ⁊ ipm

ſolum habet mater ſua: pater vero te-
nere diligit eū. Dixiſtiq; ſeruis tuis.
Adducite eū ad me: ⁊ ponam oculos
meos ſup illū. Suggeſſimus tibi dn̄o
meo. Non pōt puer relinquere patrē
ſuū. Si eñ illū dimiſerit. moꝛiet̄. Et
dixiſti ſeruis tuis: Niſi venerit frater
vr̄ minim⁹ vobiſcū: non videbitis am-
plius faciē meā. Cū ḡ aſcendiſſem⁹ ad F
famulū tuū patrē noſtrū: narrauim⁹
ei oīa que locut⁹ eſt dn̄s me⁹. Et dixit
pater nr̄. Reuertimini: ⁊ emite nobis
paꝝ tritici. Cui dixim⁹: Non poſſum⁹
ire. Si frater nr̄ minimus deſcēderit
nobiſcū ꝓficiſcemur ſimul. Alioq̄n il
lo abſente nō audem⁹ videre faciē vi-
ri. At ille rn̄dit: Vos ſcitis ꝙ duos ge-
nuerit mihi vxoꝛ mea. Egreſſus ē vn⁹:
⁊ dixiſtis: beſtia deuoꝛauit eum: ⁊ huc
uſq; nō cōparet. Si tuleritis ⁊ iſtū et
aliquid ei i via ꝯtigerit: deducetis ca-
nos meos cū meroꝛe ad inferos. Igi-
tur ſi intrauero ad ſeruū tuum patrē
nr̄m ⁊ puer defuerit: cum aīa illius ex
hui⁹ aīa pēdeat: videritq; eū non eſſe
nobiſcū moꝛiet̄: ⁊ deducēt famuli tui
canos ei⁹ cū doloꝛe ad inferos. Ego ꝓ-
pꝛie ſeru⁹ tu⁹ ſim: q̄ in meā hunc rece
pi fidē: ⁊ ſpopondi dicēs: Niſi redure-
ro eū: peccati re⁹ero in p̄rem meū oīi
tpe. Manebo itaq; ſeru⁹ tu⁹ ꝓ puero i
miniſteriū dn̄i mei: et puer aſcēdat cū
fratrib⁹ ſuis. Non eñ poſſū redire ad
patrē abſente puero: nec calamitatis
q̄ oppꝛeſſura ē patrē meū teſtis aſſiſtā.

NOn ſe poterat vltra co- XLV
hibere ioſeph multis corā aſtā-
tib. Unde p̄cepit vt egrederēt̄
cuncti foras: ⁊ null⁹ intereſſet alien⁹
agnitioni mutue. Eleuauitq; vocem
cū fletu: quā audierunt egyptij: oīſq;
domus pharaonis. Et dixit fratribus
ſuis: Ego ſum ioſeph. Adhuc p̄r me⁹
viuit? Nō poterāt rn̄dere frēs: nimio
terroꝛe ꝑteriti. Ad quos ille clemen-
ter: accedite inquit ad me. Et cum ac-
ceſſiſſent ꝓpe: ego ſū ait ioſeph frater
veſter quē vēdidiſtis in egyptū. Noli-
te pauere. neq; vobis durū eſſe videa-
tur ꝙ vendidiſtis me in his regiōibus
Pꝛo ſalute eñ veſtra miſit me de⁹ an̄
vos in egyptum. Biennium eſt ꝙ ce-
pit fames in terra eſſe: ⁊ adhuc q̄nq;
anni reſtant quibus nec arari poterit

nec meti. Premiſitq; me de⁹ vt reſer-
uemini ſup̱ terrā ⁊ eſcas ad viuēdum
C habere poſſitis. Non veſtro ꝯſilio: ſed
dei volūtate huc miſſus ſum: qui fecit
me q̄ſi patrem pharaonis ⁊ dn̄m vni-
uerſe domus eius ac p̄ncipem i oī ter-
ra egypti. Feſtinate ⁊ aſcēdite ad pa-
trē meum: ⁊ dicetis ei: Hec mādat fili
us tuus ioſeph. De⁹ fecit me dn̄m vni
uerſe terre egypti. Deſcēde ad me: ne
moreris: et habitabis in terra ieſſen.
Eriſq; iuxta me tu ⁊ filij tui: ⁊ filij fi-
lioꝝ tuoꝝ: oues tue ⁊ armenta tua et
vniuerſa que poſſides: ibiq; te paſcā.
Adhuc eni quinq; anni reſidui ſunt
famis: ne et tu pereas et domus tua:
⁊ oīa que poſſides. En oculi veſtri et
oculi fratris mei beniamin vident q̄
D os meū loquar ad vos. Nunciate prī
meo vniuerſam glīam meā: ⁊ cūcta q̄
vidiſtis in egypto. Feſtinate ⁊ adduci-
te eum ad me. Cunq; amplexat⁹ reci-
diſſet in collū beniamin fratris ſui: fle
uit: illo quoq; ſiīr flēte ſup̱ collum
eius. Oſculatuſq; ē ioſeph oēs fratres
ſuos: et plorauit ſ̱ ſingulos. Poſt q̄:
auſi ſunt loqui ad eum. Auditūq; ē ⁊
celebri ſermone vulgatum in aula re-
gis: venerunt frēs ioſeph. Et gauiſus
eſt pharao atq; oīs familia eius. Di
E xitq; ad ioſeph vt imperaret fratrib⁹
ſuis dicēs: Onerātes iumēta: ite i ter-
rā chanaan ⁊ tollite inde patrē veſtrū
⁊ cognationem: ⁊ venite ad me ⁊ ego
dabo vobis oīa bona egypti: vt come-
datis medullā terre. Precipe etiam vt
tollāt plauſtra de terra egypti ad ſub-
uectionē paruuloꝝ ſuoꝝ ⁊ cōiugum:
ac dicito: Tollite patrē veſtrum ⁊ ꝓpe
rate quātoci⁹ veniētes: nec dimittati
quicq̄ de ſupellectili veſtra: q2 oēs
F opes egypti veſtre erūt. Fecerūtq; filij
iſrael vt eis mādatum fuerat. Quibus
dedit ioſeph plauſtra ſ̄m pharaonis
imperiū ⁊ cibaria i itinere: ſingulis
quoq; ꝓferri iuſſit binas ſtolas: benia
min vero dedit trecentos argenteos
cum q̄nq; ſtolis optimis: tantūdē pe-
cunie ⁊ veſtiū mittens patri ſuo: ad-
dens eis aſinos decē: q̄ ſubueherēt ex
oībus diuitijs egypti: ⁊ totidē aſinas
triticū in itinere paneſq; portātes. Di
miſit ergo fratres ſuos: ⁊ ꝓficiſcētib⁹
G ait: Ne iraſcamini in via. Qui aſcēdē
tes ex egypto: venerūt i terrā chanaā
ad patrē ſuū iacob: ⁊ nūciauerūt ei di
cētes: ioſeph fili⁹ tuus viuit: ⁊ ipſe do-
minatur i oī terra egypti. Quo audi-
to iacob: quaſi de graui ſomno euigi-
lans: tn̄ nō credebat eis. Illi ecōtra re
ferebāt oēm ordinē rei. Cūq; vidiſſet
plauſtra ⁊ vniuerſa q̄ miſerat: reuixit
ſpirit⁹ eius ⁊ ait: Sufficit mihi ſi ad-
huc ioſeph filius me⁹ viuit: vadā ⁊ vi-
debo illū anteq̄ moriar. ¶ XLVI

P Rofectuſq; iſrl̄ cum oib⁹ q̄ ha B
bebat: venit ad puteū iuramē-
ti et mactatis ibi victimis deo
pr̄is ſui iſaac: audiuit eū ꝑ viſionē no
cte vocātē ſe: ⁊ dicentē ſibi: Jacob ia-
cob. Cui rn̄dit: Ecce adſum. Ait illi de
us: Ego ſum fortiſſim⁹ deus pr̄is tui.
Noli timere: ⁊ deſcende in egyptū: q2
in gētē magnā faciā te ibi. Ego deſcē
dam tecū illuc: ⁊ ego inde adducam te
reuertētē. Joſeph q̄z ponet manū ſuā Act.7.b
ſup̱ oculos tuos. Surrexit autē iacob
a puteo iuramēti: tuleruntq; eum fi-
lij cū paruulis ⁊ vxoribus ſuis i plau-
ſtris que miſerat pharao ad portandū
ſenem: ⁊ oīa que poſſederat in terra
chanaan. Veniteq; in egyptū cū oī
ſemine ſuo: filij eius ⁊ nepotes filie et
cuncta ſimul ꝓgenies. Hec ſunt autē
noīa filioꝝ iſrael q̄ ingreſſi ſunt i egy-
ptum ipſe cum liberis ſuis. Primoge- B
nitus ruben. Filij rubē: enoch ⁊ phal- Exo.1.a.6.b
lu ⁊ eſrō et charmi. Filij ſymeō: iamu- Nu.26.a
el et iamin ⁊ iami et ahod ⁊ iachin et 1.Pa.5.a
ſaher ⁊ ſaul filius chananitidis. Filij
leui: gerſon ⁊ caath ⁊ merari. Filij iu-
da: her ⁊ onan ⁊ ſela et phares ⁊ zara.
Mortui ſunt autē her et onan in ter-
ra chanaan. Natiq; ſunt filij phares:
eſrom et amul. Filij yſachar: thola et
phua ⁊ iob ⁊ ſemron. Filij zabulon: ſa
reth ⁊ chelon ⁊ iahelel. Hi filij lye q̄s
genuit in meſopotamia ſyrie: cū dina
filia ſua. Oēs anime filioꝝ eius ⁊ fi
liaꝝ trigita ⁊ tres. Filij gad: ſephiō ⁊
aggi et eſebon et ſuni ⁊ beri et arodi ⁊
areli. Filij aſer iamne et ieſua et ieſui
et beria ſara quoq; ſoror eorum. Filij
beria: heber et melchiel: Hi filij zelphe
quam dedit laban lye filie ſue: et hos
genuit iacob ſedecim animas. Filij ra C
chel vxoris iacob: ioſeph ⁊ beniamin.
Natiq; ſunt ioſeph filij in terra egy-

pti quos genuit ei aſſenez: filia phuti
far̄ ſacerdot̄ eliopoleos: manaſſes ⁊
effraim. Filij beniamin: bela ⁊ bechor
⁊ aſbel et gera et naaman et iechri et
iethros ⁊ roſe mophin ⁊ oſim ⁊ ared.
Hi filij rachel q̄s genuit iacob: om-
nes anime quattuordecim. Filij dan
vſan. Filij neptalim: iaſiel ⁊ guni ⁊ ie
ſer ⁊ ſalem. Hi filij bale: quā dedit la-
ban racheli filie ſue: ⁊ hos genuit ia-
cob: oēs aīe ſeptē. Cūcteq; aīe q̄ igreſ-
ſe ſūt cū iacob ī egyptū: ⁊ egreſſe ſunt
de femore illi⁹ abſq; vxorib⁹ filiorum
ei⁹: ſexagintaſex. Filij aūt ioſeph q̄ na
Deu.10.d ti ſūt in terra egypti aīe due. Oēs aīe
domus iacob q̄ ingreſſe ſūt in egyptū
fuere ſeptuaginta. Miſit aūt iacob iu
dam aū ſe ad ioſeph vt nūciaret ei ⁊ il
le occurreret ī ieſſen. Quo cū ꝑueniſ-
ſet iūcto ioſeph curru ſuo: aſcēdit ob-
uiā pr̄i ad eūdē locū: vidēſq; eū irru-
D it ſup collū ei⁹: ⁊ inter amplex⁹ fleuit.
Dixitq; pr̄ ad ioſeph: Iā let⁹ moriar:
q2 vidi faciē tuā: ⁊ ſuꝑſtitē te relinq̄.
Et ille locut⁹ ē ad frēs ſuos: ⁊ ad oēs
domū patris ſui. Aſcēdā ⁊ nunciabo
pharaoni: dicāq; ei. Frēs mei ⁊ dom⁹
pr̄is mei q̄ erāt ī terra chanaan vene-
rūt ad me: ⁊ ſūt viri paſtores ouiū: cu
ráq; hn̄t alēdorꝫ gregū. Pecora ſua et
armēta ⁊ oīa q̄ hr̄e potuerūt adduxe-
rūt ſecū. Cūq; vocauerit vos ⁊ dixerit
q̄d ē op⁹ vr̄m: rn̄debitis. Viri paſto-
res ſum⁹ ſui tui: ab infantia nr̄a vſq;
in pn̄s: ⁊ nos ⁊ pr̄es nr̄i. Hec aūt dice
tis vt habitare poſſitis ī terra ieſſen:
q2 deteſtāt' egyptij oēs paſtores ouiū.

A Ingreſſus ḡ ioſeph C. XLVII
nūciauit pharaoni dicens. Pr̄
me⁹ ⁊ frēs oues eorꝫ ⁊ armen-
ta ⁊ cūcta q̄ poſſidēt venerūt de terra
chanaan: ⁊ ecce ꝯſiſtunt ī terrā ieſſen.
Extremos q̄z fratrū ſuorꝫ q̄nq; viros
ꝯſtituit corā rege. Quos ille iterroga-
uit. Quid habetis opis? Rn̄derūt: Pa
ſtores ouiū ſum⁹ ſerui tui: ⁊ nos ⁊ pa
tres nr̄i. Ad pegrinādum in terra tua
venim⁹: q̄m nō ē herba gregib⁹ ſeruo-
rū tuorū: ingraueſcente fame in terra
B chanaā: Petimuſq; vt eē nos iubeas
ſeruos tuos ī terra ieſſen. Dixit itaq;
rex ad ioſeph: Pr̄ tu⁹ et frēs tui vene
rūt ad te. Terra egypti in ꝯſpectu tuo
eſt: in optimo loco fac eos habitare. ⁊
trade eis terrā ieſſen. Qđ ſi noſti ī eis
eē viros induſtrios: ꝯſtitue illos ma-
giſtros pecorꝫ meorꝫ. Poſt hec itrodu-
xit ioſeph patrē ſuū ad regē: ⁊ ſtatuit
eū corā eo. Qui bn̄dicēs illi: ⁊ interro
gat⁹ ab eo: q̄t ſūt dies ānorꝫ vite tue?
rn̄dit: Dies pegrinatiōis vite mee: cē
tūtriginta annorꝫ ſūt: parui ⁊ mali: et
nō ꝑuenerūt vſq; ad dies pr̄m meorū
q̄bus pegrinati ſūt. Et bn̄dicto rege: C
egreſſus eſt foras. Ioſeph vero patri ⁊
fratrib⁹ ſuis dedit poſſeſſionē in egy-
pto ī optimo terre ſolo rameſſes vt p̄-
ceperat pharao: et alebat eos: oēmq;
domū pr̄is ſui: p̄bens cibaria ſingul'.
In toto enim orbe panis deerat: ⁊ op-
p̄ſſerat fames terram: maxīe egypti ⁊
chanaan. E q̄b⁹ oēm pecuniā ꝯgrega
uit ꝓ venditiōe frumēti: ⁊ itulit eā in
erariū regis. Cūq; defeciſſet emptoris
p̄ciū: venit cūcta egypt⁹ ad ioſeph. di
cens: Da nob panes. Quare morimur D
corā te deficiente pecunia? Quib⁹ ille
rn̄dit: Adducite pecora vr̄a: et dabo
vobis ꝓ eis cibos: ſi p̄ciū nō habet'.
Que cū adduxiſſent dedit eis alimēta
ꝓ eq̄s ⁊ ouib⁹ ⁊ bob⁹ ⁊ aſinis. Suſtē-
tauitq; eos illo āno ꝓ cōmutatiōe pe
corꝫ. Venerūt q̄z anno ſcđo: ⁊ dixerūt
ei: Nō celamus dn̄m nr̄m q̄ deficiēte
pecunia: ⁊ pecora ſimul defecerūt: nec
clā te eſt q̄ abſq; corporib⁹ ⁊ terra nihil
habemus. Cur ḡ morimur te vidente?
Et nos ⁊ terra noſtra tui erim⁹. Eme
nos ī ſeruitutē regiā: ⁊ p̄be ſemia: ne
ꝑeunte cultore redigat' terra ī ſolitu-
dinē. Emit igit' ioſeph oēm terrā egy E
pti: vendētib⁹ ſingulis poſſeſſiōes ſu-
as p̄ magnitudine famis. Subiecitq;
eā pharaōi: ⁊ cūctos ꝑplos eius: a no
uiſſimis terminis egypti vſq; ad extre
mos fines ei⁹: p̄ter terrā ſacerdotum
q̄ a rege tradita fuerat eis: q̄bus ⁊ ſta
tuta cibaria ex horreis publicis p̄be-
bant'. Et idcirco nō ſūt cōpulſi vende
re poſſeſſiones ſuas. Dixit ḡ ioſeph ad
ꝑplos: En vt cernitis ⁊ vos ⁊ terram
vr̄am pharao poſſidet. Accipite ſemi-
na ⁊ ſerite agros: vt fruges hr̄e poſſi-
tis. Quintā ꝑtē regi dabit': q̄ttuor re F
liq̄s ꝑmitto vobis in ſementē: et in
cibū familijs ⁊ liberis vr̄is. Qui rn̄de
rūt. Salus noſtra in manu tua ē. Re-
ſpiciat nos tm̄ dn̄s noſter: ⁊ leti ſuie-

mus regi. Ex eo tpe vſq₃ in p̄ſentē diē
in vniuerſa terra egypti regib⁹ quīta
pars ſoluit̄: et factū eſt quaſi in legē:
abſq₃ terra ſacerdotali: que libera ab
hac cōditione fuit. Habitauit ḡ iſrl̄ in
egypto: id eſt in terra ieſſen: ⁊ poſſedit
eam: auctuſq₃ ē et multiplicatus ni-
mis: et vixit in ea decē ⁊ ſeptē annis.
Factiq₃ ſunt oēs dies vite illi⁹ centū
G quadraginta ſeptē annoꝝ. Cumq₃ ap-
propinquare cerneret diē mortis ei⁹.
vocauit filiū ſuū ioſeph ⁊ dixit ad eū.
24.a Si inueni grām in cōſpectu tuo: po-
ne manū tuā ſub femore meo: ⁊ facies
mihi miſericordiā ⁊ veritatē: vt nō ſe-
pelias me in egypto: ſed dormiā cū pa
trib⁹ meis: ⁊ auferas me de terra hac:
cōdaſq₃ i ſepulchro maiorū meoꝝ. Cui
reſpōdit ioſeph. Ego faciā qđ iuſſiſti.
25.d Et ille: Jura ḡ inquit mihi. Quo iurā-
te adorauit iſrael dn̄m cōuerſus ad le-
ctuli caput. ¶ XLVIII

His ita trāſactis nūciatū eſt ioſeph ꝙ
egrotaret pater ei⁹. Qui aſſum
ptis duob⁹ filijs: manaſſe ⁊ effraim ire
perexit. Dictūq₃ eſt ſeni. Ecce fili⁹ tu⁹
ioſeph venit ad te. Qui cōfortat⁹ ſedit
i lectulo. Et ingreſſo ad ſe ioſeph: ait:
De⁹ omnipotēs apparuit mihi i luza:
que eſt in terra chanaā: Bn̄dixitq₃ mi
hi, et ait: Ego te augebo ⁊ multiplica-
bo: ⁊ faciā te in turbas pplorū: dabo-
q₃ tibi terrā hāc: ⁊ ſemini tuo poſt te:
in poſſeſſionē ſempiternā. Duo ḡ filij
tui q̄ nati ſunt tibi in terra egypti an-
teq₃ huc venirē ad te: mei erūt effraim
⁊ manaſſes: ſicut ruben ⁊ ſimeon repu
tabunt̄ mihi. Reliquos aūt q̄s genue-
B ris poſt eos tui erūt: ⁊ noīe fratrū ſuo
rū vocabunt̄ in poſſeſſionib⁹ ſuis. Mi
hi eī qn̄ veniebā d̄ meſopotamia: mor
tua ē rachel in terra chanaā in ipſo iti
nere: Eratq₃ vernū tp̄s: ⁊ ingrediebar
effratā: ⁊ ſepeliui eā iuxta viā effrate:
q̄ alio noīe appellat̄ betheleē. Uidēs
aūt filios ei⁹: dixit ad eū: Qui ſūt iſti?
Rn̄dit: Filij mei ſunt: q̄s donauit mi-
hi dn̄s in h̄ loco. Adduc inq̄t eos ad
me: vt bn̄dicā illis. Oculi eīm iſrl̄ cali-
gauerāt p̄ nimia ſenectute: ⁊ clare vi-
dere nō poterat. Applicitoſq₃ ad ſe de
oſculatos ⁊ circūplexus: dixit ad filiū
ſuū: Nō ſum fraudat⁹ aſpectu tuo: in-
ſup oſtendit mihi de⁹ ſemē tuū. Cūq₃

tuliſſet eos ioſeph de gremio pr̄is: ad-
orauit p̄nus in terrā: ⁊ poſuit effraim
ad dexterā ſuā: id eſt ad ſiniſtrā iſrael:
manaſſen vero i ſiniſtra ſua: ad dextrā
ſc₃ pr̄is: applicuit ambos ad eum. Qui C
extendēs manū dexterā: poſuit ſup ca-
put effraim iunioris fratris: ſiniſtram
autē ſup caput manaſſe q̄ maior natu
erat: cōmutās man⁹. Bn̄dixitq₃ iacob
filios ioſeph: ⁊ ait: De⁹ i cui⁹ cōſpectu
ambulauerūt pr̄es mei abraā et iſaac:
de⁹ q̄ paſcit me ab adoleſcētia mea vſ
q₃ in p̄ſentē diē: angelus q̄ eruit me d̄
cūctis malis: benedicat pueris iſtis: ⁊
inuocet̄ ſup eos nomē meū: noīa q̄q₃
patrū meoꝝ abraā ⁊ iſaac: ⁊ creſcāt in
multitudinē ſup terrā. Uidēs aūt io-
ſeph ꝙ poſuiſſet pater ſu⁹ dexterā ma-
nū ſuā ſup caput effraim: grauiter ac-
cepit. Et apprehenſam manū pr̄is leua- D
re conat⁹ eſt de capite effraim: ⁊ trāſfer
re ſup caput manaſſe. Dixitq₃ ad pa-
trē: Nō ita cōuenit pater: q₂ hic ē pri-
mogenitus. Pone dexterā tuā ſup ca-
put ei⁹. Qui renuens ait: Scio fili mi
ſcio. Et iſte quippe erit in pplos ⁊ mul
tiplicabit̄: ſed frater ei⁹ iunior maior
erit illo: ⁊ ſemē illi⁹ creſcet in gentes.
Bn̄dixitq₃ eis in tpe illo dicēs. In te
benedicet̄ iſrl̄: atq₃ dicet̄: Faciat tibi
de⁹ ſicut effraim ⁊ ſicut manaſſe. Cōſti
tuitq₃ effraim ante manaſſen: ⁊ ait ad
ioſeph filiū ſuū: En ego morior et erit
deus vobiſcū: reducetq₃ vos ad terrā
patrū vr̄orū. Do tibi partē vnā extra
fratres tuos quā tuli d̄ manu ammor
rei in gladio et arcu meo. ¶ XLIX

Uocauit aūt iacob filios ſuos: ⁊ A
ait eis: Cōgregamini vt annun
ciē que vētura ſunt vobis i die
2 bus nouiſſimis. Cōgregamini ⁊ audi-
te filij iacob audite iſrl̄ patrē veſtrū:
3 Ruben p̄mogenit⁹ me⁹: Tu fortitudo
mea: ⁊ principiū doloris mei. Prior in
4 donis: maior in imperio. Effuſus es ſi
cut aq̄: Nō creſcas: q₂ aſcēdiſti cubile
5 pr̄is tui: ⁊ maculaſti ſtratū ei⁹. Symeō ⁊
⁊ leui fratres vaſa iniq̄tatis bellātia.
6 In cōſiliū eoꝝ nō veniat aīa mea: ⁊ in
cetu illoꝝ nō ſit gloria mea: q₂ in furo
re ſuo occiderūt viꝝ: ⁊ in volūtate ſua
7 ſuffoderūt murū. Maledict⁹ furor eoꝝ
q₂ ptinax: et indignatio eorū q₂ dura.
Diuidā eos in iacob: ⁊ diſpgā eos in B

8 iſrael. Juda te laudabūt fratres tui.
Manꝰ tue in ceruicibꝰ inimicoꝝ tuo
9 rū adorabūt te filij pr̄is tui. Catulus
leonis iuda: Ad p̄dā fili mi aſcēdiſti:
requieſcēs accubuiſti vt leo: ⁊ q̄ſi leena.
10 Quis ſuſcitabit eū? Nō auferet ſce-
ptrū de iuda ⁊ dux de femoribꝰ eius:
donec veniat: q̄ mittēdus ē: ⁊ ipſe erit
11 expectatio gētiū. Ligās ad vineā pul
lū ſuū: ⁊ ad vitē o fili mi aſinā ſuā La
uabit ī vino ſtolā ſuā: ⁊ ī ſanguie vue
12 palliū ſuū. Pulchriores ſunt oculi eiꝰ
13 vino: ⁊ dētes eiꝰ lacte cādidiores. Za-
bulon in litore maris habitabit: ⁊ in
ſtatione nauiū ptingēs vſq; ad ſido-
14 nē. Yſachar aſinꝰ fortis: accubās iter
15 terminos: vidit requiē ꝙ eſſet bona ⁊
terrā ꝙ optima: et ſuppoſuit humerū
ſuū ad portādū: factuſq; ē tributꝰ ſer
16 uiens. Dan iudicabit ppl'm ſuū: ſicut
17 ⁊ alia tribꝰ in iſrl'. Fiat dan coluber ī
via: ceraſtes in ſemita: mordēs vngu-
las eq̄: vt cadat aſcēſor eiꝰ retro. Sa-
lutare tuū expectabo dn̄e: Gad accin-
ctꝰ p̄liabit̄ ante eū: ⁊ ipſe accinget̄ re-
trorſum. Aſer pinguis panis eiꝰ: ⁊ p̄-
bebit delicias regibꝰ. Neptalim ceruꝰ
emiſſus: ⁊ dās eloquia pulchritudis.
Filiꝰ accreſcēs ioſeph: filiꝰ accreſcens
⁊ decorus aſpectu. Filie diſcurrerunt
ſup murū: ſed exaſpauerūt eū: ⁊ iurga
ti ſunt. inuiderūtq; illi habētes iacu-
la. Sedit in forti arcus eiꝰ: ⁊ diſſoluta
ſunt vincula brachioꝝ ⁊ manuū illiꝰ:
ꝑ manꝰ potentis iacob. Jnde paſtor
egreſſus ē: lapis iſrl'. Deꝰ pr̄is tui erit
adiutor tuꝰ: ⁊ omnipotēs bn̄dicet ti-
bi bn̄dictionibꝰ celi deſup: bn̄dictio-
nibꝰ abyſſi iacentis deorſuz: bn̄dictio-
nibꝰ vberū ⁊ vulue. Benedictiões pa-
tris tui: cōfortate ſūt bn̄dictionibꝰ pa
trū eiꝰ: donec veniret deſideriū colliū
D eternoꝝ. Fiant in capite ioſeph et in
vertice nazarei inter fratres ſuos. Be-
12 niamin lupus rapax mane comedet p̄
dam: ⁊ veſpere diuidet ſpolia. Oēs hi
in tribubꝰ iſrl' duodecim. Hec locutus
eſt eis pater ſuus: Bn̄dixitq; ſingulis
bn̄dictionibus ꝓpriīs: ⁊ p̄cepit eis di-
cēs: Ego cōgregor ad ppl'm meū. Se-
pelite me cū patribꝰ meis in ſpeluncā
duplici que ē in agro ephron ethei: ꝯ
mābre in terra chanaā: quā emit ab-
raā cū agro: ab ephron ctheo in poſſeſ
ſionē ſepulchri. Jbi ſepelierūt eū ⁊ ſa-
ram vxorē eiꝰ. Jbi ſepultꝰ eſt yſaac cū
rebecca cōiuge ſua. Jbi ⁊ lya cōdita ia
cet. Finitiſq; mādatis q̄bꝰ filios inſtru
ebat: collegit pedes ſuos ſup lectulū ⁊
obijt: appoſituſq; ē ad ppl'm ſuū. L
Quod cernēs ioſeph ruit ſup fa A
ciē pr̄is: flens ⁊ deoſculās euz:
Precepitq; ſeruis ſuis medicis
vt aromatibꝰ cōdirent pr̄em. Quibus
iuſſa explētibꝰ trāſierūt q̄draginta di
es. Jſte q̄ppe mos erat cadaueꝝ cōdi-
torū. Fleuitq; eū egyptus ſeptuaginta
diebꝰ. Et expleto plāctꝰ tp̄e: locutꝰ eſt
ioſeph ad familiā pharaonis. Si inue
ni gratiā in cōſpectu vr̄o: loq̄mini in
auribꝰ pharaonis: eo ꝙ pater meꝰ ad- B.
iurauerit me dicēs: En morior: in ſe-
pulchro meo qd̄ fodi mihi in terra cha
naan: ſepelies me. Aſcendā igit̄ ⁊ ſepe
liā patrē meū. ac reuertar: Dixitq; ei
pharao: Aſcende ſepeli patrē tuum ſi
cut adiuratus es. Quo aſcēdēte: ierūt C
cū eo oēs ſenes domꝰ pharaonis: cun
ctiq; maiores natu terre egypti: domꝰ
ioſeph cū fratribꝰ ſuis abſq; puulis ⁊
gregibꝰ atq; armētis: q̄ dereliquerūt
in terra ieſſen. Habuit q̄z in comitatu
currꝰ et eq̄tes: ⁊ facta eſt turba nō mo
dica: Uenerūtq; ad areā: q̄ ſita ē trās
iordanē: vbi celebrātes exequias plan
ctu magno atq; vehemēti impleuerūt
ſeptem dies. Qd cū vidiſſent habitato
res terre chanaā: dixerūt: Planctꝰ ma
gnꝰ eſt iſte egyptijs. Et idcirco vocatū
eſt nomē loci illiꝰ: planctꝰ egypti. Fe-
cerūt ergo filij iacob ſicut p̄ceperat eis: ⁊
portātes eū in terra chanaā: ſepelierūt
eū ī ſpelūca duplici: quā emerat abraā
cum agro in poſſeſſionē ſepulchri: ab
ephron etheo ꝯ faciē mambre. Reuer D
ſuſq; eſt ioſeph in egyptū cū fratribus
ſuis: ⁊ omni comitatu: ſepulto patre.
Quo mortuo timētes fratres eiꝰ ⁊ mu
tuo colloquētes: ne forte memor ſit in
iurie quā paſſus ē: ⁊ reddat nobis om
ne malum quod fecimus: mādauerūt
ei: Pater tuus precepit nobis anteq̄
moreret̄ vt hec tibi verbis illiꝰ dicere
mus. Obſecro vt obliuiſcaris ſceleris
fratrū tuoꝝ ⁊ pctī atq; malicie quā ex
exercuerūt in te. Nos quoq; oramus:
vt ſeruo dei patri tuo dimittas iniq̄ta
tē hanc: Quibus auditis fleuit ioſeph

Venerūtqꝫ ad eū fratres ſui: ⁊ ꝓni ad-
orantes in terrā: dixerūt: Serui tui ſu-
mus. Quibꝰ ille reſpōdit: Nolite time
b re. Nū vel poſſumꝰ reſiſtere volūtati?
D Vos cogitaſtis de me malū: ſed deꝰ ver
tit illud in bonū: vt exaltaret me ſicut
in p̄ſentiarū cernitis: ⁊ ſaluos faceret
multos pplos. Nolite timere. Ego pa-
ſcā vos: ⁊ ꝑuulos vr̄os. Cōſolatuſqꝫ ē
eos: ⁊ blāde ⁊ leniter eſt locutꝰ ⁊ habi
tauit in egypto cū omni domo patris
ſui. Vixitqꝫ centūdecē annis: et vidit
effraim filios vſqꝫ ad tertiā generatio
nē: Filij ꝙ̄ machir filij manaſſe: nati
ſunt in genibꝰ ioſeph. Quibꝰ trāſactis
locutꝰ ē fratribꝰ ſuis. Poſt mortē meā
deus viſitabit vos: et aſcendere vos fa
ciet de terra iſta: ad terrā quā iurauit
.d abraam: iſaac ⁊ iacobi. ‖ Cūqꝫ adiuraſ
3.d ſet eos atqꝫ dixiſſet: deꝰ viſitabit vos:
g aſportate oſſa mea vobiſcū d̄ loco iſto:
mortuꝰ eſt expletis centūdecem vite
ſue annis, ⁊ cōditꝰ aromatibus, rep o-
ſitus eſt in loculo in egypto.

¶ Explicit liber Gen̄. Incipit liber hel-
leſmoth quē nos Exodi dicimꝰ. Ca. I

5,b **H**Ec ſunt nomi-
na filiorū iſrl': qui ingreſſi
ſunt in egyptū cuꝫ iacob.
Singuli cū domibꝰ ſuis
introierūt: Rubē: ſimeon:
leui: iudas: yſachar: zabulon ⁊ benia-
min: dan ⁊ neptalim: gad ⁊ aſer. Erāt
igiť oēs anime eorū qui egreſſi ſunt d̄
femore iacob ſeptuagitaqnqꝫ. Ioſeph
aūt in egypto erat. Quo mortuo ⁊ vni
uerſis fratribꝰ eius omniqꝫ cognatio
ne ſua: filij iſrael creuerūt ⁊ quaſi ger-
minātes multiplicati ſunt: ac robora-
B ti nimis impleuerūt terrā. Surrexit ī-
terea rex nouus ſuꝑ egyptū: ꝗ ignora-
bat ioſeph. Et ait ad populū ſuū: Ec-
ce pplus filiorū iſrael multus: ⁊ fortior
nobis eſt. Venite ſapienter opprima-
mus eū ne forte multipliceť: ⁊ ſi ingru
erit ꝯtra nos bellū: addať inimicis no-
ſtris: expugnatiſqꝫ nobis egrediať de
terra. Prepoſuit itaqꝫ eis magr̄os ope
rū vt affligerēt eos oneribꝰ. ‖ Edifica
7.b uerūtqꝫ vrbes tabernaculorū pharao-
ni phiton ⁊ rameſſes. Quātoqꝫ oppri-
mebantur: tantomagis multiplica-
C bantur ⁊ creſcebāt. Oderantqꝫ filios
iſrael egyptij: ⁊ affligebāt illudentes
eis: atqꝫ ad amaritudinē ꝑducebāt vi
tā eorū operibꝰ duris luti ⁊ lateris: om
niqꝫ famulatu ꝗ in terre opibꝰ ꝓme-
banť. Dixit aūt rex egypti obſtetrici-
bus hebreorū: quarū vna vocabať ſe-
phora: altera phua: p̄cipiens eis. Qn̄
obſtetricabitis hebreas: ⁊ partꝰ tēpus
aduenerit: Si maſculꝰ fuerit interfici
te eū. Si femia reſuate. Timuerūt au
tē obſtetrices deū: ⁊ nō fecerūt iuxta p̄
ceptū regis egypti: ſed cōſeruabāt ma
res. Quibꝰ ad ſe accerſitis rex ait: Quid D
nā eſt h̄ qđ facere voluiſtis: vt pueros
ſeruaretis? Que rn̄derūt. Nō ſunt he-
bree ſic̄ egyptie mulieres. Ipſe eñi ob
ſtetricādi habēt ſciētiā: ⁊ priuſqꝫ veni
amꝰ ad eas pariūt. Bene ꝰ fecit deus
obſtetricibꝰ: ⁊ creuit populus: cōforta
tuſqꝫ eſt nimis. Et qꝛ timuerāt obſte-
trices deū: edificauit eis domos. Pre-
cepit ꝰ pharao omni pplo ſuo dicēs.
Quicqd maſculini ſexus natū fuerit:
i flumē ꝓijcite: qcqd feminei reſuate.

EGreſſus ē pꝰ hec vir d̄ do- II B
mo leui ⁊ accepit vxorē ſtirpis Act.7.b
ſue: q̄ cōcepit ⁊ peꝑit filiū: Et
vidēs eū elegantē puerū abſcōdit tri-
bus menſibꝰ. Cūqꝫ iam celare nō poſ-
ſet: ſumpſit fiſcellā ſcirpeā: ⁊ liniuit eā
bitumine ac pice: poſuitqꝫ intꝰ infan-
tulū ⁊ expoſuit eū in carecto ripe flu-
minis: ſtante ꝓcul ſorore eiꝰ ⁊ cōſide-
rante euentū rei. Ecce aūt deſcēdebat
filia pharaōis vt lauareť in flumine
⁊ puelle eiꝰ gradiebanť ꝑ crepidinem
aluei. Que cū vidiſſet fiſcellā in papi-
rione: miſit vnā e famulabꝰ ſuis: ⁊ alla
tā aperiēs cernēſqꝫ in ea ꝑuulū vagi-
entē: miſerta eiꝰ ait: De infantibꝰ he-
breorū eſt hic. Cui ſoror pueri: Vis in-
qt vt vadā ⁊ vocē tibi mulierē hebreā
ꝗ nutrire poſſit infātulū? Rn̄dit: Vade B
Perrexit puella ⁊ vocauit matrē eiꝰ.
Ad quā locuta filia pharaōiſ: Accipe
ait puerū iſtū: ⁊ nutri mihi: ego dabo
tibi mercedē tuā. Suſcepit mulier et
nutriuit puerū: adultūqꝫ tradidit filie
pharaōis. Quē illa adoptauit i locū fi
lij: vocauitqꝫ nomē eiꝰ moyſes dicēs:
Quia d̄ aq̄ tuli eū. In diebꝰ illꝰ poſtqꝫ
creuerat moyſeſ: egreſſꝰ ē ad frēs ſuos
viditqꝫ afflictionē eorū ⁊ virū egyptiū
ꝑcutiētē quēdā de hebreis fribꝰ ſuis.

Cūq3 circūſpexiſſet huc atq3 illuc ꝛ nul
C lū adeſſe vidiſſet: ꝑcuſſū egyptiū abſcō
Act.7.d dit ſabulo ‖ Et egreſſ⁹ die altero: cōſpe
xit duos hebreos rixātes: Dixitq3 ei q̄
faciebat iiuriā. Quare ꝑcutꝰ ꝓximū tu
um? qui rn̄dit: Quis ꝯſtituit te ꝑncipē
et iudicē ſuꝑ nos? Nū occidere me tu
vis ſicē heri occidiſti egyptiū? Timuit
moyſes ꝛ ait: Quō palā factū eſt ꝟbū
iſtud? Audiuitq3 pharao ſmonē hūc:
ꝛ querebat occidere moyſen: Qui fu-
giēs de cōſpectu ei⁹: morat⁹ eſt in ter-
ra madiā: ꝛ ſedit iuxͣ puteū. Erāt autē
ſacerdoti madiā ſeptē filie: q̄ venerāt
ad hauriēdā aquā ꝛ impletꝰ canalib⁹
adaq̄re cupiebāt greges pr̄is ſui. Sup
uenere paſtores: ꝛ eiecerūt eas. Surre-
xitq3 moyſes ꝛ defenſis puell' adaq̄uit
oues eaꝝ. Que cū reūtiſſent ad raguel
pr̄em ſuū: dixit ad eas: Cur veloci⁹ ve-
D niſtis ſolito? Rn̄derūt: Uir egypti⁹ li-
berauit nos de manu paſtoꝝ. Inſuꝑ ꝛ
hauſit aquā nobiſcū: potūq3 dedit oui
b⁹. At ille: Ubi ē inq̄t? Quare dimiſi-
ſtis hoiem? Uocate eū vt comedat pa-
nē. Jurauit ꝰ moyſes ꝙ habitaret cū
J.18.a eo. Accepitq3 ſephorā filiā ei⁹ ī vxorē:
q̄ peꝑit ei filiū: quē vocauit gerſan di
cēs: Aduena fui ī terra aliena. Alte-
rū ꝟo peꝑit: quē vocauit elieʒer dicēs
De⁹ eīn pr̄is mei adiutor me⁹: ꝛ eripu
it me de manu pharaonis. Poſt mul-
tū vero tp̄is mortu⁹ eſt rex egypti. Et
ingemiſcētes filij iſrl' ꝓpter oꝑa voci-
ferati ſunt. Aſcēditq3 clamor eoꝝ ad
deū ab oꝑib⁹: ꝛ audiuit gemitū eorū
ac recordat⁹ ē federis qd̄ pepigerat cū
A abraā yſaac ꝛ iacob. Et reſpexit dn̄s fi
lios iſrl': ꝛ liberauit eos. III
M Oyſes aūt paſcebat oues ietro
ſoceri ſui ſacerdotis madiā. Cū
q3 minaſſet gregē ad īteriora deſerti:
venit ad mōtē dei oreb. Apparuitq3 ei
dn̄s in flāma ignis d̄ medio rubi: ꝛ vi
debat ꝙ rub⁹ arderet ꝛ nō cōbureret:
Dixit ꝰ moyſes: Uadā ꝛ videbo viſio-
nē hāc magnā: q̄re nō cōburat' rub⁹.
Cernēs aūt dn̄s ꝙ ꝑgeret ad videndū:
vocauit eū de medio rubi: ꝛ ait: Moy-
B ſes moyſes. Qui rn̄dit: Adſū: At ille.
Joſ.5.d Ne appropies īnq̄t huc. ‖ Solue calcia
Act.7.d mentū de pedib⁹ tuis. Locus eīn in q̄
ſtas terra ſancta eſt. Et ait: Ego ſum
de⁹ pr̄is tui: de⁹ abraā et deus iſaac ꝛ

de⁹ iacob. Abſcōdit moyſes faciē ſuā.
Non eīn audebat aſpicere ꝯ deū. Cui
ait dn̄s. Uidi afflictionem ꝑp̄li mei in
egypto: ꝛ clamorē ei⁹ audiui: ꝓpter du
ritiā eoꝝ q̄ ꝑſunt oꝑib⁹. Et ſciens do-
lorē ei⁹: deſcēdi vt liberarē eū de ma-
nib⁹ egyptioꝝ: ꝛ educerē de terra illa
in terrā bonā ꝛ ſpacioſā: i terra q̄ fluit
lacte ꝛ melle: ad loca chananei ꝛ ethei
et ammorrei ꝛ phereʒei ꝛ euei ꝛ iebu-
ſei. Clamor ꝰ filioꝝ iſrael venit ad me:
vidiq3 afflictionē eorū q̄ ab egyptijs C
opprimuntur. Sed veni mittam te ad
pharaonē: vt educas pp̄lm meū filios
iſrl' d̄ egypto. Dixitq3 moyſes ad deū.
Quis ſum ego vt vadā ad pharaonē: ꝛ
educā filios iſrl' de egypto? Qui dixit
ei: Ego ero tecū: Et h̄ habebis ſignū
ꝙ miſerim te. Cū eduxerꝰ pp̄lm meū d̄
egypto: imolabis deo ſuꝑ mōtē iſtum.
Ait moyſes ad deū: Ecce ego vadā ad D
filios iſrl': ꝛ dicā eis: De⁹ patrū vr̄orū
miſit me ad vos. Si dixerit mihi: qd̄ ē
nomē ei⁹: q̄d dicam eis? Dixit dn̄s ad
moyſen: Ego ſum q̄ ſū: Ait: Sic dices
filijs iſrl'. Qui ē miſit me ad vos. Dix-
itq3 iterū de⁹ ad moyſen. Hec dices fi
lijs iſrl': Dn̄s de⁹ patrū vr̄oꝝ de⁹ abra-
am ꝛ de⁹ iſaac ꝛ de⁹ iacob: miſit me ad
vos. Hoc nomē mihi ē in eternū: et h̄
memoriale meū in generatione ꝛ gene E
rationē: Uade: ꝯgrega ſeniores iſrl' et
dices ad eos: Dn̄s de⁹ patrū vr̄oꝝ ap-
paruit mihi: de⁹ abraā ꝛ de⁹ iſaac ꝛ de⁹
iacob: dicēs. Uiſitās viſitaui vos ꝛ vi
di oia q̄ acciderūt vobis in egypto: et
dixi vt educā vos de afflictiōe egypti
in terrā chananei ꝛ ethei et ammorrei
ꝛ phereʒei ꝛ euei ꝛ iebuſei: ad terrā flu
entē lacte ꝛ melle: ꝛ audiēt vocē tuā. F
Ingredieriſq3 tu et ſeniores iſrl' ad re-
gē egypti: ꝛ dices ad eū. Dn̄s deus he-
breoꝝ vocauit nos. Ibim⁹ viā triū die J.8
rū ꝑ ſolitudinē: vt imolemus dn̄o deo
nr̄o. Sed ego ſcio ꝙ nō dimittet vos
rex egypti vt eatis: niſi ꝑ manū vali-
dā. Extēdāq3 manū meā ꝛ ꝑcutiā egy G
ptum in cūctis mirabilib⁹ meis q̄ fa-
ctur⁹ ſum in medio eoꝝ: poſt h̄ dimit-
tet vos: daboq3 grām pp̄lo huic coram
egyptijs. Et cū egrediemini: nō exhibi J.11
tiꝰ vacui: ſ3 poſtulabit mulier a vicina et.
ſua ꝛ ab hoſpita ſua vaſa argētea ꝛ
aurea: ac veſtes: ponetiſq3 eas ſuꝑ fili

oſ⁊ filias vr̄as: ⁊ ſpoliabitis egyptū.
A R Eſpōdit moyſes ⁊ ait: Nō IIII
credēt mihi: neqꝫ audiēt vocē
meā: ſꝫ dicēt: nō apparuit tibi
dn̄s. Dixit ꝗ ad eū: Quid eſt qđ tenes
in manu tua? Rn̄dit. Uirga. Dixitqꝫ
dn̄s. Proĳce iam in terrā. Proiecit: ⁊
verſa ē in colubꝛū: ita vt fugeret moy
ſes. Dixitqꝫ dn̄s: Extende manū tuā ⁊
appꝛehēde caudā eiꝰ. Extēdit ⁊ tenuit:
verſaqꝫ eſt in virgā. Ut credāt inqꝫt ꝙ
apparuerit tibi dn̄s deꝰ patrū tuoꝝ: de
us abꝛaā ⁊ deꝰ iſaac ⁊ deꝰ iacob. Dixit
B qꝫ dn̄s rurſum: Mitte manū tuā in ſi-
nū tuū. Quā cū miſiſſet in ſinū ꝓtulit
lepꝛoſam inſtar niuis. Retrahe ait ma
nū in ſinū tuū. Retraxit ⁊ ꝓtulit iterū
⁊ erat ſimilis carni reliq̄. Si nō credide-
rint inqꝫt tibi: neqꝫ audierint ſermonē
ſigni pꝛioꝛis: credēt verbo ſigni ſequē
tis. Qꝫ ſi nec duobꝰ q̄dē his ſignis cre
diderint: neqꝫ audierint vocē tuā: ſu-
me aquā fluminis ⁊ funde eā ſuꝑ ari
C dā: ⁊ quicq̄d hauſeris đ fluuio: vertet̄
in ſanguinē. Ait moyſes: Obſecro do-
mine: nō ſuꝫ eloquēs ab heri ⁊ nudiuſ
tertiꝰ: ⁊ ex q̄ locutꝰ es ad ſeruū tuū: im
peditioꝛis ⁊ tardioꝛis lingue ſum. Dix
it dn̄s ad eū: Quis fecit os hoīs? Aut
q̄s fabꝛicatꝰ eſt mutū et ſurdū: vidētē
⁊ cecum? Nōne ego? Perge igit̄ et ego
D ero in oꝛe tuo: doceboqꝫ q̄d loq̄ris. At
ille. Obſecro dn̄e inqꝫt: mitte quē miſ-
ſurꝰ es. Iratꝰ dn̄s i moyſen: ait: Aarō
frater tuꝰ leuites: ſcio ꝙ eloquens ſit.
Ecce ipſe egrediet̄ i occurſū tuū: vidēſ
qꝫ te: letabit̄ coꝛde. Loq̄re ad eū ⁊ po-
ne verba mea i oꝛe eiꝰ: ⁊ ego ero in oꝛe
tuo ⁊ in oꝛe illiꝰ: ⁊ oſ̄dā vobis q̄d age-
re debeatis. Et ipſe loquet̄ ꝓ te ad po
pulū. ⁊ erit os tuū: tu aūt eris ei i his
E q̄ ad deū ꝑtinēt. Uirgā q̄ꝫ hāc ſume in
manu tua: in q̄ facturꝰ es ſigna. Abĳt
moyſes ⁊ reuerſus eſt ad ietro ſoceruꝫ
ſuū. Dixitqꝫ ei: Uadā ⁊ reūtar ad fra-
tres meos in egyptū: vt videā ſi adhuc
viuāt. Cui ait ietro: Uade i pace. Dix-
it ergo dn̄s ad moyſen in madian. Ua
de ⁊ reuertere in egyptū. Moꝛtui eñ
ſunt oēs q̄ querebāt aiam tuā. Tulit
ergo moyſes vxoꝛē ſuā ⁊ filios ſuos: ⁊
impoſuit eos ſuꝑ aſinū: reuerſuſqꝫ eſt
in egyptū: poꝛtās virgā dei in manu
ſua. Dixitqꝫ ei dn̄s reuertēti i egyptū.

Uide: vt oīa oſtenta q̄ posui in ma-
nu tua facias coꝛā pharaone. Ego in-
durabo coꝛ eiꝰ ⁊ nō dimittet ppl̄m. Di
ceſqꝫ ad eū: Hec dicit dn̄s: Filiꝰ meus F
pꝛimogenitꝰ iſrl̄. Dixi tibi: Dimitte fi
liū meū vt ſeruiat mihi: et noluiſti di-
mittere eū. Ecce ego interficiā filiū tu
um pꝛimogenitū. Cūqꝫ eſſet in itinere
i diuſoꝛio: occurrit ei dn̄s ⁊ volebat oc
cidere eū. Tulit ilico ſephoꝛa acutiſſi-
mā petrā: ⁊ circūcidit ꝓpuciū filĳ ſui.
Tetigitqꝫ pedēs eiꝰ: ⁊ ait: Spōſus ſan
guinū tu mihi es. Et dimiſit eū poſtqꝫ
dixerat ſpōſus ſanguinū ob circūciſio-
nē. Dixitqꝫ dn̄s ad aarō. Uade i occur G
ſū moyſi i deſerto. Qui ꝑrexit obuiā ei
in montē dei: ⁊ oſculatꝰ eſt eū. Narra-
uitqꝫ moyſes aaron oīa verba dn̄i ꝑ
q̄bus miſerat eū: ⁊ ſigna que mādaue-
rat. Ueneruntqꝫ ſimul et cōgregauerūt
cūctos ſenioꝛes filioꝝ iſrl̄. Locutuſqꝫ
eſt ad aaron oīa verba q̄ dixerat dn̄s
ad moyſen: ⁊ fecit ſigna coꝛā ppl̄o ⁊ cre
didit pplus. Audierūtqꝫ ꝙ viſitaſſet
dn̄s filios iſrael: ⁊ ꝙ reſpexiſſet afflicti
onē illoꝝ: ⁊ pꝛoni adoꝛauerunt. V
P Oſt hec ingreſſi ſunt moyſes et A
aaron: et dixerūt pharaōi: Hec
dicit dn̄s deus iſrl̄: Dimitte po
pulū meū vt ſacrificet mihi in deſerto.
At ille reſpōdit: Quis eſt dn̄s vt audi-
am vocē eiꝰ: et dimittā iſrael? Neſcio
dn̄m: et iſrael nō dimittā. Dixeruntqꝫ:
Deꝰ hebꝛeoꝝ vocauit nos: vt eamꝰ viā
triū dierū in ſolitudinē: vt ſacrificemꝰ
dn̄o deo noſtro: ne foꝛte accidat nobis
peſtis aut gladius. Ait ad eos rex egy
pti: Quare moyſes ⁊ aaron ſollicitat̄
populū ab opibus ſuis? Ite ad onera
vr̄a. Dixitqꝫ pharao: Multꝰ eſt popu-
lus terre. Uidetis ꝙ turba ſuccreuerit
q̄tomagis ſi dederitis eis requiē ab
operibꝰ. Precepit ergo in die illo ꝑfe- B
ctis operū ⁊ exactoꝛibꝰ ppl̄i: dicēs: Ne
quaq̄ vltra dabit̄ paleas ppl̄o ad cō
ficiendos lateres ſicut pꝛiꝰ: ſed ipſi va
dant ⁊ colligant ſtipulā: et menſuras
laterū quā pꝛiꝰ faciebāt: imponet̄ ſu-
ꝑ eos: nec minuet̄ quicq̄. Uacāt eñ
et idcirco vociferant̄ dicētes: Eamus
⁊ ſacrificemꝰ deo nr̄o. Oppꝛimāt̄ ope-
ribus et expleāt ea: vt nō acq̄eſcāt ver
bis mēdacibꝰ. Igit̄ egreſſi ꝑfecti ope-
rū ⁊ exactoꝛes ad ppl̄m dixerūt. Sic di

cit pharao: Nõ do vobis paleas: Ite ꝛ
colligite ſicubi inuenire poteritis: nec
C minueť q̄cq̄ de ope vr̃o. Diſpſuſq; ẽ
ppl̃s in oẽm terrã egypti ad colligẽ-
das paleas. Prefecti quoq; operũ in-
ſtabãt dicẽtes: Cõplete opꝰ vr̃m quoti
die: vt prius facere ſolebatis qñ dabã
tur vobis palee. Flagellatiq; ſũt qui
ꝑerãt opibus filioꝝ iſrl̃: ab exactori-
bꝰ pharaonis dicẽtibꝰ: Quare nõ im-
pletis mẽſurã laterũ ſicut priꝰ: nec he
ri nec hodie? Ueneruntq; ꝓpoſiti filio-
rũ iſrael: ꝛ vociferati ſunt ad pharao-
nẽ dicẽtes: Cur ita agis ꝯ ſuos tuos?
Palee nõ danť nobis ꝛ lateres ſimili
ter imperanť. En famuli tui flagellis
cedimur: ꝛ iniuſte agiť cõtra populũ
tuũ. Qui ait: Uacatꝭ ocio: ꝛ idcirco di
citis: Eamꝰ ꝛ ſacrificemꝰ dño. Ite ꝰ ꝛ
D opamini. Palee nõ dabũť vob: ꝛ red-
detis cõſuetũ numerũ laterum. Uide-
bãtq; ſe ꝓpoſiti filioꝝ iſrl̃ in malũ: eo
ꝙ diceret eis: nõ minueť quicq̄ de la
teribus ꝑ ſingulos dies. Occurrerunt
q; moyſi et aaron q̄ ſtabant ex aduer-
ſo: egredientes a pharaone: ꝛ dixerũt
ad eos. Uideat dñs ꝛ iudicet: qm̃ fete
re feciſtis odorẽ noſtrũ corã pharaõe
ꝛ ſeruis eiꝰ: ꝛ ꝓbuiſtis ei gladiũ vt oc-
cideret nos. Reuerſuſq; eſt moyſes ad
dñm ꝛ ait: Dñe: cur affliriſti populũ
iſtũ? Quare miſiſti me? Ex eo em̃ quo
ingreſſus ſum ad pharaonẽ vt loq̃rer
ex noĩe tuo: afflixit ppl̃m tuũ: ꝛ nõ li-
beraſti eos.

Promiſſio liberationis genealogia Ruben, Simeonis et Leui unde orti sunt Moyses et Aaron

VI

Dixitq; do-
minꝰ ad moyſen: Nũc videbis
q̄ facturꝰ ſum pharaoni. Per
manũ em̃ fortẽ dimittet eos: ꝛ in ma-
nu robuſta eĳciet illos de t̃ra ſua. Lo
cutuſq; eſt dñs ad moyſen dicẽs: Ego
dñs q̄ apparui abraã iſaac ꝛ iacob i deo
omnipotẽte: ꝛ nomẽ meũ adonai non
indicaui eis. Pepigiq; fedus cũ eis:
vt darẽ eis terrã chanaã: terrã ꝑegri-
nationis eoꝝ in q̄ fuerũt aduene. Ego
audiui gemitũ filioꝝ iſrl̃ q̄ egyptĳ op-
ꝓſſerũt eos: ꝛ recordatꝰ ſũ pacti mei.
Ideo dic filĳs iſrl̃: Ego dñs qui educã
vos de ergaſtulo egyptioꝝ: ꝛ eruã de
ſeruitute: ac redimã in brachio excel-
ſo ꝛ iudicĳs magnis: ꝛ aſſumã vos mi
hi in ppl̃m: ꝛ ero veſter dñs. Et ſcietis
B qꝛ ego ſum dñs deꝰ veſter: q̄ eduxerim
vos de ergaſtulo egyptioꝝ: ꝛ induxe-
rim vos in terrã ſuꝑ quã leuaui ma-
nũ meã vt darẽ eã abraam iſaac ꝛ ia-
cob: daboq; illã poſſidẽdã vobis: ego
dñs. Narrauit ꝰ moyſes omnia filĳs
iſrl̃: q̄ nõ acq̄euerũt ei ꝓpter anguſtiã
ſpũs ꝛ opus duriſſimũ. Locutuſq; eſt
dñs ad moyſen dicẽs. Ingredere ꝛ lo-
quere ad pharaonẽ regẽ egypti vt di-
mittat filios iſrael de terra ſua. Rñdit
moyſes corã dño. Ecce filĳ iſrl̃ nõ au-
diũt me: ꝛ quõ audiet pharao: ꝓſertim
cũ incircũciſus ſim labĳs? Locutuſq;
eſt dñs ad moyſen ꝛ aaron: ꝛ dedit mã
datũ ad filios iſrl̃ ꝛ ad pharaonẽ regẽ
egypti: vt educerẽt filios iſrl̃ de terra
egypti. Iſti ſunt ꝑncipes domoꝝ ꝑ fa C
milias ſuas. Filĳ rubẽ priogeniti iſra
elis: enoch ꝛ phallu eſrõ ꝛ charmi: || He
cognatiões rubẽ. Filĳ ſymeõ: iamuel:
ꝛ iamin ꝛ iami ꝛ ahod et iachin ꝛ ſa-
ber ꝛ ſaul filius chananitidis: he ꝓ-
genies ſymeõ. Et hec noĩa filioꝝ leui
ꝑ cognationes ſuas: gerſon ꝛ caath et
merari. Anni aũt vite leui fuerũt cen-
tũtrigintaſeptẽ. Filĳ gerſon: lobni et
ſemei ꝑ cognatiões ſuas. || Filĳ caath:
amrã ꝛ yſuar ꝛ hebrõ ꝛ oziel. Anni q̄s
vite caath cẽtũtrigintatres. Filĳ me-
rari: mooli et muſi. He cognatiões le-
ui ꝑ familias ſuas || Accepit aũt amrã
vxorẽ iochabeth patruelẽ ſuã: q̄ pepe
rit ei aaron ꝛ moyſen ꝛ mariã. Fuerũt
q; anni vite amrã: cẽtũtrigitaſeptẽ:
Filĳ q̄s yſuar: chore ꝛ napheg ꝛ zechri
Filĳ q̄q; oziel: miſael ꝛ eliſaphan ꝛ ſe-
chri. Accepit aũt aarõ vxorẽ eliſabeth
filiã aminadab ſororẽ naaſon: q̄ pepe
rit ei nadab ꝛ abiu et eleazar ꝛ ytha-
mar. Filĳ q̄s chore: aſer ꝛ helchana et
abiaſab. He ſũt cognatiões choritaꝝ.
At vero eleazar filꝰ aarõ accepit vxo-
rẽ de filiabꝰ phutiel: q̄ pepit ei phine-
es. Hi ſũt ꝑncipes familiaꝝ leuiticaꝝ
ꝑ cognatiões ſuas. Iſte ẽ aarõ ꝛ moy-
ſes q̄bꝰ ꝓcepit dñs vt educerẽt filios
iſrl̃ de terra egypti ꝑ turmas ſuas. Hi
ſũt q̄ loquũť ad pharaonẽ regẽ egypti
vt educãt filios iſrl̃ de egypto. Iſte eſt
moyſes ꝛ aarõ i die q̄ locutꝰ ẽ dñs ad
moyſen i terra egypti. Et locutꝰ ẽ dñs
ad moyſen dicẽs: Ego dñs. Loq̄re ad
pharaonẽ regẽ egypti oia q̄ loquor ti
bi. Et ait moyſes corã dño. En incircũ-
ciſꝰ labĳs ſũ. Quõ audiet me pharao?

Dixitq; dñs ad moyſen ¶ VII
Ecce cõſtitui te deũ pharaõis:
aaron frater tu⁹ erit ꝓpha tu⁹.
tu loq̄ris ei oĩa q̄ mãdo tibi: ⁊ ille lo-
quet̃ ad pharaonẽ: vt dimittat filios
iſrl̃ de terra ſua. Sꝫ ego indurabo cor
ei⁹ ⁊ multiplicabo ſigna ⁊ oſtẽta mea
in terra egypti: ⁊ nõ audiet vos. Im-
mittãq; manũ meã ſup egyptũ: ⁊ edu-
cã exercitũ ⁊ pplm meũ filios iſrl̃ d̃ ter
ra egypti: p iudicia maxima. Et ſcient
egyptij: ꝙ ego ſũ dñs q̄ extẽderim ma
nũ meã ſup egyptũ: et eduxerim filios
iſrl̃ de medio eoꝝ. Fecit itaq; moyſes
⁊ aarõ ſicut p̄ceperat dñs: ita egerũt:
Erat aũt moyſes octoginta annoꝝ: et
aaron octogintatriũ qñ locuti ſũt ad
B pharaonẽ. Dixitq; dñs ad moyſen et
aaron. Cũ dixerit vobis pharao: oſten-
dite ſigna: dices ad aaron. Tolle vir-
gã tuã et ꝓijce eã corã pharaone: ac-
vertat̃ in colubrũ. Ingreſſi itaq; moy-
ſes et aarõ ad pharaonẽ: fecerũt ſicut
p̄ceperat dñs. Tulitq; aaron virgam
corã pharaone et ſeruis ei⁹: q̄ verſa eſt
in colubrũ. Uocauit aũt pharao ſapiẽ
tes ⁊ maleficos: ⁊ fecerũt etiã ipi p in
cantatiões egyptiacas et arcana que-
dã ſimiliter. Proiecerũtq; ſinguli vir-
gas ſuas. q̄ verſe ſũt in dracones. Sed
deuorauit virga aarõ virgas eoꝝ. In
duratũq; ẽ cor pharaonis: ⁊ nõ audi-
uit eos ſicut p̄cepat dñs. Dixit aũt do
min⁹ ad moyſen: Ingrauatũ ẽ cor pha
C raonis: et nõ vult dimittere pplm. Ua-
de ad eũ mane. Ecce egredit̃ ad aq̄s
Et ſtabis in occurſum ei⁹ ſup ripã flu
minis: ⁊ virga q̄ cõuerſa eſt in draco-
nẽ tolles in manu tua: diceſq; ad eũ.
Dñs deus hebreoꝝ miſit me ad te di-
cẽs Dimitte populũ meũ vt ſacrificet
mihi in deſerto: ⁊ vſq; ad p̄ſens audi-
re noluiſti. Hec igit̃ dicit dñs. In hoc
ſcies ꝙ ſim domin⁹. Ecce pcutiã vir-
ga que in manu mea eſt aquã flumi-
nis: et vertet̃ i ſanguinẽ. Piſces quo-
q; qui ſunt in fluuio morient̃: et con-
putreſcent aque: et affligent̃ egyptij
bibentes aquã fluminis. Dixit quoq;
domin⁹ ad moyſen: Dic ad aarõ: Tol-
le virgã tuã et extende manũ tuã ſup
aquas egypti et ſup fluuios eorũ et ri
uos et paludes et oẽs lacus aquarũ:
vt vertant̃ in ſanguinẽ: ⁊ ſit cruor in
omni terra egypti: tam in ligneis va
ſis q̄ i ſaxeis. Fecerũtq; ita moyſes et D
aaron: ſicut p̄ceperat dñs. Et eleuans
virgã pcuſſit aquã fluminis corã pha
raone ⁊ ſeruis ei⁹: que verſa eſt in ſan-
guinẽ: ⁊ piſces q̄ erãt in flumine mor-
tui ſũt. Cõputruitq; fluuius: ⁊ nõ po-
terãt egyptij bibere aquã fluminis. et
fuit ſanguis in tota terra egypti. Fece
rũtq; ſimiliter malefici egyptioꝝ i cã
tationib⁹ ſuis. Et induratũ ẽ cor pha-
raonis: nec audiuit eos ſicut p̄ceperat
dñs. Auertitq; ſe ⁊ ingreſſus ẽ domũ
ſuã: nec appoſuit cor etiã hac vice. Fo-
derũt aũt oẽs egyptij p circuitũ flumi
nis aquã vt biberẽt. Nõ eñ poterant
bibere aquã fluminis. Impletiq; ſunt
ſeptẽ dies poſtq; pcuſſit dñs fluuiũ.
Dixit quoq; dñs ad ¶ VIII A
moyſen: Ingredere ad pharao-
nẽ: et dices ad eũ. Hec dicit do
min⁹: Dimitte populũ meũ vt ſacrifi-
cet mihi. Si aũt nolueris dimittere: ec
ce ego pcutiã oẽs terminos tuos ra-
nis: et ebulliet fluuius ranas q̄ aſcen-
dent ⁊ ingredient̃ domũ tuã: ⁊ cubicu
lũ lectuli tui: ⁊ ſup ſtratũ tuũ: ⁊ in do-
mos ſeruoꝝ tuoꝝ: ⁊ in populũ tuũ: et
in furnos tuos: et in reliquias ciboꝝ
tuoꝝ: ⁊ ad te ⁊ ad pplm tuũ: ⁊ ad oẽs
ſeruos tuos intrabũt rane. Dixitq; do
min⁹ ad moyſen. Dic ad aaron. Extẽ B
de manũ tuã ſup fluuios ⁊ ſup riuos
et paludes: et educ ranas ſup terram
egypti. Et extẽdit aarõ manũ ſup aq̄s
egypti et aſcẽderũt rane: operuerũtq;
terrã egypti. Fecerũt autẽ et malefici
p incãtationes ſuas ſimiliter: eduxe-
rũtq; ranas ſup terrã egypti. Uocauit
aũt pharao moyſen et aaron: et dixit
eis. Orate dñm vt auferat ranas a me
⁊ a populo meo: et dimittã populũ vt
ſacrificet dño. Dixitq; moyſes ad pha-
raonẽ: Cõſtitue mihi quãdo depcer ꝓ
te ⁊ ꝓ ſeruis tuis ⁊ ꝓ pplo tuo: vt abi-
gant̃ rane a te: et a domo tua: ⁊ tm̃ in
flumine remaneãt. Qui rñdit: Cras At C
ille iuxta inq̄t verbũ tuũ faciã: vt ſci-
as qm̃ nõ eſt ſicut dñs de⁹ noſter: ⁊ re-
cedẽt rane a te: ⁊ a domo tua ⁊ a ſuis
tuis ⁊ a pplo tuo: ⁊ tm̃ in flumie rema
nebũt. Egreſſiq; ſũt moyſes ⁊ aaron a
pharaõe. Et clamauit moyſes ad dñm
ꝓ ſpõſiõe ranaꝝ quã ꝯdixerat pharaõi

Ægyptus percutitur ... vlcera vesicis, grandine, tonitru, et fulgore ...

Feciṭq; dñs iuxta verbũ moyſi: ⁊ moꝛ
tue ſunt rane de domib⁹ ⁊ de villis et
D de agris. Cõgregauerũtq; eas in imen
ſos aggeres ⁊ cõputruit terra. Uidens
aũt pharao ꝙ data eſſet reqes: ingra-
uauit coꝛ ſuũ ⁊ nõ audiuit eos ſicut ꝑ
ceperat dñs. Dixitq; dñs ad moyſen:
Loquere ad aaron: Extende virgã tuã
⁊ ꝑcute puluerẽ terre: ⁊ ſint cyniſes in
vniuerſa terra egypti. Feceruntq; ita.
Et extẽdit aaron manũ: virgã tenẽs:
ꝑcuſſitq; puluerẽ terre: ⁊ facti ſũt cyni
E ſes in hoib⁹ ⁊ iumẽtis. Dis puluis ter
re verſus eſt i cyniſes ꝑ totã terrã egy-
pti. Fecerũtq; ſimiliter malefici in cã-
tationib⁹ ſuis vt educerẽt cyniſes: et
nõ potuerũt. Erãtq; cyniſes tã in ho-
minib⁹ ꝙ̃ in iumẽtis. Et dixerũt ma-
lefici ad pharaonẽ. Digitus dei ẽ hoc
I.9.c Induratũq; eſt coꝛ pharaonis ⁊ nõ au
diuit eos ſicut ꝑcepat dñs. Dixit quo-
q; dñs ad moyſen. Cõſurge diluculo: ⁊
ſta coꝛam pharaone. Egrediet̃ eñ ad
aq̃s. Et dices ad eũ. Hec dicit dñs: Di
mitte ppl̃m meũ vt ſacrificet mihi. Qꝫ
ſi nõ dimiſeris eũ: ecce ego imittã i te
⁊ in ſeruos tuos ⁊ in ppl̃m tuũ ⁊ i do-
mos tuas omne gen⁹ muſcaꝝ: ⁊ imple
bunt̃ oẽs dom⁹ egyptioꝝ muſc͛ diuer
ſi gener͛: ⁊ vniũſa terra in q̃ fuerint.
F Faciãq; mirabilẽ in die illa terrã ieſſẽ
in q̃ ppl̃s me⁹ eſt vt nõ ſint ibi muſce:
⁊ ſcias qm̃ ego dñs in medio terre: po
nãq; diuiſionẽ inter ppl̃m meũ ⁊ popu
lũ tuũ. Cras erit ſignũ iſtud. Fecitq; do-
min⁹ ita. Et venit muſca grauiſſima i
domos pharaonis et ſeruoꝝ eius ⁊ in
oẽm terrã egypti: coꝛruptaq; eſt terra
ab huiuſcemõi muſc͛. Uocauitq; pha
rao moyſen et aaron: et ait eis. Ite et
ſacrificate deo vr̃o in terra hac. Et ait
moyſes: Nõ põt ita fieri. Abomiatio-
nes eñ egyptioꝝ immolabimus dño
deo nr̃o. Qꝫ ſi mactauerim⁹ ea que co
G lũt egyptij corã eis: lapidibus nos ob
3.3.f ruent. Uiã triũ dierũ ꝑgem⁹ in ſolitu-
dinẽ: ⁊ ſacrificabimus dño deo nr̃o ſi
cut ꝑcepit nob̃. Dixitq; pharao: Ego
dimittã vos vt ſacrificet͛ dño deo ve-
ſtro in deſerto: verũtñ longi⁹ ne abea-
tis. Rogate ꝓ me. Et ait moyſes: Egreſ
ſus a te oꝛabo dñm: ⁊ recedet muſca a
pharaone et a ſeruis ſuis et a ppl̃o ei⁹
cras. Uerũtñ noli vltra fallere: vt non

dimittas ppl̃m ſacrificare dño. Egreſ-
ſuſq; moyſes a pharaone: oꝛauit dñm
Qui fecit iuxta verbũ illi⁹: et abſtulit
muſcas a pharaone ⁊ a ſeruis ſuis ⁊ a
ppl̃o ei⁹. Nõ ſupfuit nec vna quidẽ.
Et ingrauatũ eſt coꝛ pharaõis: ita vt
nec hac quidẽ vice dimitteret ppl̃m.

D Ixit aũt dñs ad moyſen ¶ IX
Ingredere ad pharaonẽ: et loq̃
re ad eũ: Hec dicit dñs de⁹ he-
breoꝝ. Dimitte ppl̃m meũ vt ſacrifi-
cet mihi. Qꝫ ſi adhuc renuis et reti-
nes eos: ecce man⁹ mea erit ſup agros:
et ſup eq̃s: ⁊ aſinos et camelos ⁊ oues
et boues: peſtis valde grauis. Et faci-
et dñs mirabile inter poſſeſſiões iſra-
el et poſſeſſiones egyptioꝝ: vt nil oĩno
pereat ex his que ꝑtinẽt ad filios iſrl̃.
Cõſtituitq; dñs tp̃s dicẽs: Cras faciet
dñs verbũ iſtud in terra. Fecit ꝰ dñs
verbũ h̃ altera die: moꝛtuaq; ſũt oĩa
aĩantia egyptioꝝ: De aĩalib⁹ vero fi-
lioꝝ iſrael nihil oĩno periJt. Et miſit
pharao ad vidẽdũ: nec erat q̃cq; moꝛ
tuum de his q̃ poſſidebat iſrl̃. Ingra-
uatũq; ẽ coꝛ pharaonis: et nõ dimiſit
ppl̃m. Et dixit dñs ad moyſen ⁊ aarõ:
Tollite plenas man⁹ ciner͛ d̃ caminoꝛ
et ſpargat illuꝫ moyſes in celũ coꝛam
pharaone: ſitq; puluis ſup oẽm terrã
egypti. Erũt eñ in hoibus ⁊ iumẽtis
vulnera ⁊ veſice turgẽtes: in vniuerſa
terra egypti. Tulerũtq; cinerẽ de ca-
mino et ſteterũt corã pharaone: ⁊ ſpar
ſit illũ moyſes i celũ. Factaq; ſũt vul-
nera veſicaꝝ turgẽtiũ in hoib⁹ et iu-
mẽtis: nec poterãt malefici ſtare corã
moyſe ꝓpter vlcera que in ill͛ erãt: et
in omni terra egypti. Indurauitq; do
min⁹ coꝛ pharaõis: et nõ audiuit eos
ſicut locut⁹ eſt dñs ad moyſen: Dixit
q; dñs ad moyſen: Mane conſurge et
ſta corã pharaone: et dices ad eũ: Hec
dicit dñs de⁹ hebreoꝝ: Dimitte ppl̃m
meuꝫ vt ſacrificet mihi: qꝛ in hac vice
mittã oẽs plagas meas ſup coꝛ tuũ et
ſup ſeruos tuos ⁊ ſup ppl̃m tuũ: vt ſci
as ꝙ nõ ſit ſimilis mei in omni terra
Nunc eñ extendẽs manũ ꝑcutiã te ⁊
ppl̃m tuũ peſte ꝑdibiſq; de terra. Idcir
co autẽ poſui te vt oſtendã in te forti
tudinẽ meã: et narret̃ nomẽ meũ i om
ni terra. Adhuc retines ppl̃m meũ: et
nõ vis eũ dimittere? En pluã cras ha

ipſa hora grandinē multā nimis: q̄lis
nō fuit i egypto a die q̄ fūdata ē vſq̃
in pn̄s tp̄s. Mitte ḡ iā nunc ⁊ ꝯgrega
iumēta tua: ⁊ oia q̄ habes i agro. Ho-
mines eñ ⁊ iumēta ⁊ vniu̇ſa q̄ iuēta
fuerit foris: nec ꝯgregata de agrꝭ: ceci
E deritq̃ ſup ea grādo: morienꝛ. Qui ti
muit v̄bū dn̄i ḋ ſuis pharaonis: fecit
ꝯfugere ſuos ſuos ⁊ iumēta i domos.
Qui autē neglexit ſmonē dn̄i: dimiſit
ſuos ſuos ⁊ iumēta in agris. Et dixit
dn̄s ad moyſen: Extēde manū tuā in
celū: vt fiat grādo in vniu̇ſa terra egy
pti ſup hoīes ⁊ ſup iumēta ⁊ ſup oēm
herbā agri i terra egypti. Extenditq̃
moyſes virgā i celū: ⁊ dn̄s dedit toni-
trua ⁊ grādinē ac diſcurrētia fulgura
ſup terrā. Pluitq̃ dn̄s grādinē ſuper
terrā egypti: ⁊ grādo ⁊ ignis mixta pa
F riter ferebāꝛ. Tāteq̃ fuit magnitudi
nis: quāta an̄ nūq̃ appuit i vniuerſa
terra egypti ex q̇ gens illa ꝯdita ē. Et
ꝑcuſſit grādo i oī terra egypti cūcta q̄
fuerūt i agrꝭ ab hoīe vſq̃ ad iumētū.
Cūctāq̃ herbam agri ꝑcuſſit grādo: ⁊
om̄e lignū regiōis ꝯfregit. Tm̄ in t̄ra
ieſſen vbi erāt filij iſrł: grādo nō ceci-
dit. Miſitq̃ pharao ⁊ vocauit moyſē
⁊ aarō: dicēs ad eos: Peccaui etiā nūc
Dn̄s iuſt⁹: ⁊ ego ⁊ pp̄ls me⁹ impij. Ora
te dn̄m vt deſināt tonitrua dei ⁊ grā-
do: vt dimittā vos: ⁊ nequaq̄ h̄ vltra
B maneatꝭ. Ait moyſes. Cū egreſſus fue
ro ḋ vrbe: extendam palmas meas ad
dn̄m: ⁊ ceſſabūt tonitrua ⁊ grādo non
erit: vt ſcias q̄ꝛ dn̄i ē t̄ra. Noui autē ꝙ
⁊ tu ⁊ ſui tui necdū timeatꝭ dn̄m deū.
Linū ḡ ⁊ hordeū leſū eſt: eo ꝙ hordeū
eēt virēs: ⁊ linū iā folliculos germina
ret. Triticū aūt ⁊ far nō ſūt leſa: q̄ꝛ ſe-
rotina erāt. Egreſſuſq̃ moyſes a pha-
raone ex vrbe: tetēdit man⁹ ad dn̄m: ⁊
ceſſauerūt tonitrua ⁊ grādo: nec vltra
ſtillauit pluuia ſup terrā. Vidēs autē
pharao ꝙ ceſſaſſet pluuia ⁊ grando et
tonitrua: auxit pctm̄: ⁊ ingrauatum ē
cor ei⁹ ⁊ ſeruoꝝ illi⁹ ⁊ induratū nimis
nec dimiſit filios iſrł: ſicut p̄cepat dn̄s
B Et dixit ꝑ manū moyſi. C. X
dn̄s ad moyſen: Ingredere ad
pharaonē. Ego eñ induraui
cor ei⁹ ⁊ ſuoꝝ illi⁹ vt faciā ſigna mea
hec i eo: ⁊ narres i aurib⁹ filij tui ⁊ ne-
potū tuoꝝ: q̄tiēs cōtriuerim egyptios

⁊ ſigna mea fecerim in eis: ⁊ ſciatis q̄ꝛ
ego dn̄s de⁹. Introierunt ḡ moyſes ⁊
⁊ aarō ad pharaonē: ⁊ dixerūt ei: Hec
dicit dn̄s de⁹ hebreoꝝ: Vſq̃quo non ſ̄. 7. c. ſ. e
vis ſubijci mihi? Dimitte pp̄lm meum et. 9. a
vt ſacrificet mihi. Sin autē reſiſtꝭ ⁊ n̄
vis dimittere eū: ecce ego inducā cras
locuſtā i fines tuos q̄ operiet ſupficiē
terre: nec q̄cq̄ ei⁹ appareat ſ3 comedaꝛ
q̄ð reſiduū fuerit grandini. Corrodet B
eñ oīa ligna q̄ germināt i agrꝭ: ⁊ im-
plebunt domos tuas ⁊ ſeruoꝝ tuoꝝ ⁊
oīm egyptioꝝ: quātā nō viderūt p̄res
tui ⁊ aui ex q̇ orta ſūt ſup terrā vſq̃ in
p̄ſentē diē. Auṫitq̃ ſe ⁊ egreſſus eſt a
pharaōe. Dixerūt aūt ſerui pharaonis
ad eū. Vſq̃quo patiemur h̄ ſcādalū?
Dimitte hoīes vt ſacrificēt dn̄o deo
ſuo. Nōne vides ꝙ ꝑierit egypt⁹? Re-
uocauerūtq̃ moyſen ⁊ aaron ad pha-
raonem. Qui dixit eis: Ite: ſacrificate
dn̄o deo vr̄o. Qui nā ſūt q̇ ituri ſunt? C
Ait moyſes: Cū ꝑuulis nr̄is ⁊ ſenioꝛi-
bus ꝑgem⁹: cū filijs ⁊ filiab⁹: cū ouib⁹
⁊ armētꝭ. Eſt eñ ſolēnitas dn̄i dei nr̄i
Et rn̄dit pharao: Sic dn̄s ſit vobiſcū
Quō ego dimittā vos ⁊ ꝑuulos vr̄os:
cui dubiū ē ꝙ peſſime cogitetꝭ? Nō fi
at ita: ſ3 ite tm̄ viri ⁊ ſacrificate dn̄o.
Hoc eñ ⁊ ipſi petiſtꝭ. Statimq̃ eiecti
ſunt de ꝯſpectu pharaonis. Dixit aūt
dn̄s ad moyſen. Extēde manū tuam Pſ̄. 104
ſup terrā egypti ad locuſtā vt aſcēdat Sap̄. 16. b
ſup eā: ⁊ deuoret oēm herbā que reſi- Joel. 1. a
dua fuerit grādini. Et extēdit moyſes Apo. 9. a
virgā ſup terrā egypti: et dn̄s induxit
ventū vrentē tota die illa ⁊ nocte. Et D
mane facto: vent⁹ vrens leuauit locu-
ſtas. Que aſcēderūt ſup vniuerſā ter-
rā egypti: ⁊ ſederūt in cūctis finibus
egyptioꝝ innumerabiles: q̄les ante il
lud tēp⁹ nō fuerant: nec poſtea future
ſunt. Operuerūtq̃ vniuerſā ſupficiē
terre vaſtantes oīa. Deuorata eſt igiꝛ
herba terre: ⁊ q̄cq̇d pomoꝝ in arbori-
bus fuit que grando dimiſerat. Nihil
q̄3 oīno virēs relictū ē in lignis et in
herbis terre i cūcta egypto. Q̄obrem
feſtin⁹ pharao vocauit moyſē ⁊ aarō:
⁊ dixit eis: Peccaui i dn̄m deū veſtrū
⁊ in vos. Sed nunc dimittite peccatū E
mihi etiā hac vice: ⁊ rogate dn̄m deū
vr̄m vt auferat a me mortē iſtā. Egreſ
ſuſq̃ ē moyſes de ꝯſpectu pharaonis:

Ps.135 ꝛ orauit dñm.‖Qui flare fecit ventum
ab occidēte vehemētiſſimū:ꝛ areptam
locuſtā ꝓiecit in mare rubꝛum. Nō re
māſit nec vna q̄dē i cūctis finibꝰ egy
pti. Et indurauit dñs coꝛ pharaonis:
nec dimiſit filios iſrael. Dixit aūt dñs
Ps.104 ad moyſen.‖Extēde manū tuā in celū
ꝛ ſint tenebꝛe ſuꝑ terrā egypti:tā den-
f ſe vt palpari queant.‖Extēditq̄ moy
Sap.17.a ſes manū in celū: ꝛ facte ſunt tenebꝛe
et.18.a hoꝛribiles i vniuerſa terra egypti. Tri
bus diebꝰ nemo vidit frēm ſuum:nec
mouit ſe d̄ loco i q̄ erat. Ubicūq̄ autē
habitabant filij iſrl̄ lux erat. Uocauit
q̄ pharao moyſen ꝛ aarō: ꝛ dixit eis:
Ite ſacrificate dño: Oues tm̄ vr̄e ꝛ ar-
menta remaneāt:paruuli vr̄i eant vo-
biſcū. Ait moyſes: Hoſtias q̄ꝫ ꝛ holo-
cauſta dabis nob̄:q̄ offeramꝰ dño deo
B nr̄o. Cūcti greges ꝓgēt nobiſcū. Non
remanebit ex eis vngula q̄ neceſſaria
ſūt in cultū dñi dei nr̄i: p̄ſertim cū ig-
noꝛemꝰ q̄d debeat imolari: donec ad
ip̄m locū ꝑueniamꝰ. Indurauit autē
dñs coꝛ pharaonis ꝛ noluit dimittere
eos. Dixitq̄ pharao ad moyſen: Rece-
de a me:ꝛ caue ne vltra videas faciem
meā. Quocūq̄ die apparuerꝭ mihi:mo
rierꝭ. Rn̄dit moyſes: Ita fiat vt locutꝰ
es. Nō videbo vltra faciē tuā. XI
A ET dixit dñs ad moyſē. Adhuc
vna plaga tāgā pharaonem et
egyptū:ꝛ poſt hec dimittet vos
S.3.g.I.12.e ꝛ exire cōpellet.‖Dices ḡ oīm plebi vt
Ps.104 poſtulet vir ab amico ſuo ꝛ mlr̄ a vi
cina ſua vaſa argentea ꝛ aurea. Dabit
aūt dñs grām pp̄lo ſuo coꝛā egyptijs.
Ecci.45.a ‖Fuitq̄ moyſes vir magnꝰ valde i ter-
ra egypti coꝛā ſ̄uis pharaonis ꝛ oīm
B pp̄lo. Et ait: Hec dicit dñs: Media no
I.12.d cte ingrediar i egyptū: ꝛ moꝛiet̄ omne
Ps.77.et p̄mogenitū in terra egyptioꝝ: a p̄mo-
134 genito pharaonis q̄ ſedet in ſolio eius
vſq̄ ad p̄mogenitū ancille q̄ ē ad mo-
lam:ꝛ oīa pꝛimogenita iumētoꝝ. Erit
C q̄ clamoꝛ magnꝰ i vniuerſa terra egy-
pti:q̄lis nec antea fuit:nec poſtea futu
rus ē. Apud oēs aūt filios iſrl̄ nō mu
tiet canis ab hoīe vſq̄ ad pecꝰ: vt ſcia
tis quāto miraculo diuidat dñs egy-
ptios ꝛ iſrl̄. Deſcendentq̄ oēs ſ̄ui tui
iſti ad me: ꝛ adoꝛabunt me dicentes.
Egredere tu ꝛ oīs pp̄ls q̄ ſubiectꝰ ē ti-
D bi. Poſt hec egrediemur. Et exiuit a

pharaone:iratꝰ nimis. Dixit autē dñs
ad moyſen. Nō audiet vos pharao vt
multa ſigna fiāt in terra egypti. Moy
ſes aūt ꝛ aaron fecerūt oīa oſtenta q̄ al' po
ſcripta ſūt:coꝛam pharaone ꝛ indura-
uit dñs coꝛ pharaonis: nec dimiſit fi-
lios iſrael de terra ſua. XII
DIxit q̄ꝫ dñs ad moyſen ꝛ aaron B
in terra egypti: Mēſis iſte vob̄
pꝛincipiū meſiū:pꝛimus erit in
mēſibus anni. Loq̄mini ad vniuerſū
cetum filioꝝ iſrl̄:ꝛ dicite eis: Decima
die mēſis huiꝰ tollat vnuſq̄ſq̄ agnum
ꝑ familias ꝛ domos ſuas. Sin autē mi
noꝛ eſt numerus vt ſufficere poſſit ad
veſcēdū agnū:aſſumet vicinū ſuū q̄ cō
iunctꝰ eſt domui eiꝰ iuxta numeꝝ aīa-
rū que ſufficere poſſunt ad eſum agni.
Erit aūt agnꝰ abſq̄ macula maſculus
anniculꝰ. Iuxta quē ritū tolletꝭ ꝛ he-
dū:ꝛ ſeruabitꝭ eū vſq̄ ad q̄rtādecimā
diē menſis huiꝰ. Immolabitq̄ eū vni
uerſa multitudo filioꝝ iſrl̄ ad veſpeꝝ:
ꝛ ſumēt de ſanguine ac ponent ſuper
vtrūq̄ poſtē:ꝛ in ſupliminaribus do-
moꝝ in q̄bꝰ comedēt illū. Et edēt car B
nes nocte illa aſſas igni:ꝛ azymos pa
nes cū lactucis agreſtibꝰ. Nō comede-
tis ex eo crudū q̄d:nec coctū aqua:ſed
aſſum tm̄ igni. Caput cū pedibꝰ eiꝰ et
inteſtinis voꝛabitꝭ:nec remanebit q̄c-
q̄ ex eo vſq̄ mane. Si q̄d reſiduū fue-
rit:igne cōburetꝭ. Sic aūt comedetis
illū. Renes vr̄os accingetꝭ:ꝛ calciamē
ta habebitis i pedibꝰ: tenētes baculū
in manibꝰ:ꝛ comedetꝭ feſtināter. Eſt
eñ phaſe.i.trāſitꝰ dñi.‖Et trāſibo per Ps
terrā egypti nocte illa ꝑcutiāq̄ omne
p̄mogenitū in terra egypti ab hoīe vſ-
q̄ ad pecꝰ: ꝛ i cūctis dijs egypti faciā
iudicia:ego dñs.‖Erit aūt ſāguis vo- Hel
bis in ſignū in edibꝰ in q̄bꝰ eritꝭ:ꝛ vi-
debo ſanguinē ꝛ trāſibo vos: nec erit
in vobis plaga diſꝑdens q̄ñ ꝑcuſſero
terraꝫ egypti. Habebitꝭ aūt hic diē in C
monimētū ꝛ celebꝛabitis eā ſolēnem
dño in generatiōibꝰ vr̄is cultu ſempi-
terno. Septē diebꝰ azyma comedetis.
In die p̄mo nō erit fermētū i domibꝰ
vr̄is. Quicunq̄ comederit fermētum:
ꝑibit aīa illa de iſrl̄: a pꝛimo die vſq̄
ad diē ſeptimū. Dies pꝛima erit ſācta
ac ſolēnis:ꝛ dies ſeptima eadē feſtiui-
tate venerabil̄. Nihil opis facietis in

eis:exceptꝭ his q̄ ad veſcendū ptinēt:
ꝛ obſeruabitꝭ azyma. In eadē em̄ ipa
die educā exercitū veſtrū de terra egy-
pti:ꝛ cuſtodietꝭ diē iſtū i generatiōib⁹
.a vřis ritu ppetuo.‖ Primo mēſe q̄rta-
.c decima die mēſis ad veſperā: comede-
tis azyma vſq̄ ad diē viceſimāprimā
eiuſdē mēſis ad veſperā. Septē dieb⁹
fermentatū non iueniet̃ in domibus
vřis. Qui comederit fermētatū: pibit
aia eius de cetu iſrł: tam ō aduenis q̄
de indigenis terre. Omne fermentatū
nō comedetꝭ. In cunctis habitaculis
D vřis edetis azyma. Uocauit aūt moy-
ſes oēs ſeniores filioꝝ iſrł. et dixit ad
eos. Ite tollētes aial ꝑ familias vřas:
ꝛ imolate phaſe. Faſciculumq̄ hyſopi
tingite in ſāguine q̄ ē i limine ꝛ aſper
gite ex eo ſupliminare ꝛ vtrūq̄ poſtē.
Nullus vřm egrediat̃ oſtiū dom⁹ ſue
vſq̄ mane. Trāſibit em̄ dñs ꝑcutiēs
egyptios. Cūq̄ viderit ſāguinē i ſup-
limiari ꝛ i vtroq̄ poſte: trāſcēdet oſti-
um: ꝛ nō ſinet ꝑcuſſorē īgredi domos
vřas ꝛ ledere. Cuſtodi verbū iſtud legi
timū tibi ꝛ filijs tuis vſq̄ in eternū.
Cūq̄ introierītꝭ terrā quā dñs de⁹ da
rur⁹ eſt vobis vt pollicit⁹ eſt: obſerua-
bitis cerimonias iſtas. Et cū dixerint
vobis filij vři: q̄ eſt iſta religio: dicetis
eis: Uictima trāſit⁹ dñi ē: qñ tranſiuit
ſup domos filioꝝ iſrł i egypto: ꝑcuti-
ens egyptios: ꝛ domos nřas liberans.
Incuruatuſq̄ ppłs adorauit. Et egreſ
ſi filij iſrł fecerūt ſicut p̄cepat dñs moy
.et ſi ꝛ aaron.‖ Factū ē aūt in noctis me-
54 dio: ꝑcuſſit dñs oēe p̄mogenitū i ter-
.b ra egypti: a p̄mogenito pharaonis q̄ i
ſolio ei⁹ ſedebat: vſq̄ ad p̄mogenitum
captiue q̄ erat in carcere: ꝛ oēe p̄mo-
E genitū iumentoꝝ. Surrexitq̄ pharao
nocte ꝛ oēs ſui ei⁹ cūctaq̄ egyptus: ꝛ
ort⁹ eſt clamor magn⁹ in egypto. Neq̄
em̄ erat dom⁹ in q̄ nō iaceret mortu⁹.
Uocatiſq̄ moyſe et aaron nocte. ait:
Surgite egredimini a pp̄ło meo vos ꝛ
filij iſrael. Ite ꝛ imolate dño: ſicut di-
citis. Oues vřas et armenta aſſumite
vt petieratꝭ: ꝛ abeūtes b̄ndicite mihi.
.a ‖ Urgebātq̄ egyptij pp̄lm iſrł de terra
.b exire velociter dicētes: Omnes morie-
mur. Tulit igit̃ pp̄ls cōſperſam farinā
āňq̄ fermentaret̃: ꝛ ligans in palliūs
.B poſuit ſup humeros ſuos. Feceruntq̄

filij iſrł ſicut p̄cepat moyſes: et petie-
rūt ab egyptijs vaſa argentea ꝛ aurea F
veſtēq̄ plurimā. Dñs aūt dedit grām
pp̄ło corā egyptijs vt comodarēt eis: ꝛ
ſpoliauerūt egyptios. Profectiq̄ ſūt fi
lij iſrł ō ramaſſe i ſochot ſexcenta fere
milia peditū viroꝝ: abſq̄ ꝑuulis. Sz
ꝛ vulg⁹ ꝑmiſcuū inumerabile aſcēdit
cū eis oues ꝛ armēta: ꝛ aiantia diuer-
ſi generꝭ multa nimis. Coxerūtq̄ fari-
nā quā dudū de egypto diſperſā tule-
rāt: ꝛ fecerūt ſubcineritios panes azy-
mos. Neq̄ em̄ poterat fermētari cogē S.11.a
tib⁹ exire egyptijs: ꝛ nullā facere ſinē-
tib⁹ morā: nec pulmēti quicq̄ occurre
rāt p̄parare. Habitatio aūt filioꝝ iſrł
q̄ māſerūt i egypto fuit q̄dringentoꝝ
triginta ānoꝝ. Quib⁹ expletꝭ: eadē die
egreſſus ē oīs exercit⁹ dñi ō terra egy-
pti. Nox ē iſta obſeruabił dño: qñ edu-
xit eos ō terra egypti. Hāc obſuare de G
bent oēs filij iſrł i generatiōib⁹ ſuis.
Dixitq̄ dñs ad moyſen ꝛ aarō: Hec eſt
religio phaſe. Oīs alienigena non co-
medet ex eo. Oīs aūt ſuus empticius
circūcidet̃: et ſic comedet. Aduena et
mercēnari⁹ nō edent ex eo.‖ In vna do
mo comedet̃ ‖ nec efferetꝭ ō carnib⁹ ei⁹ Nu.9.b
foras: nec os illi⁹ ꝯfringetꝭ. Oīs cet⁹ fi Joh.19.g
lioꝝ iſrł faciet illud. Qz ſi q̄s ꝑegrino
rum i vřam voluerit trāſire coloniā ꝛ
facere phaſe dñi: circūcidet̃ prius omne
maſculinū eius: ꝛ tūc rite celebrabit: ſanctifica ...
eritq̄ ſicut indigena terre. Si q̄s autē
circūciſus nō fuerit: non veſcet̃ ex eo.
Eadē lex erit indigene: ꝛ colono q̄ pe-
grinat̃ apd̄ vos. Feceruntq̄ oēs filij
iſrł ſicut p̄cepat dñs moyſi ꝛ aarō. Et Ps.135
eadē die: eduxit dñs filios iſrł ō terra
egypti ꝑ turmas ſuas. XIII

Locutuſq̄ ē dñs ad moyſen di- Oſſa Joſeph
cens: ‖ Sāctifica mihi oē p̄mo- J.34.g
genitū qd̄ apit vuluā in filijs Nu.8.c
iſrł: tā ō hoīb⁹ q̄ de iumētꝭ. Mea ſūt Luc.2.d
em̄ oīa. Et ait moyſes ad populū. Me
mētote diei hui⁹ in q̄ egreſſi eſtꝭ ō egy Ps.115
pto ꝛ de domo ſuitutis: qm̄ in manu
forti eduxit vos dñs ō loco iſto: vt nō
comedatꝭ fermētatū panē. Hodie egre
dimini mēſe nouaꝝ frugum. Cūq̄ in- J.23.c
troduxerit te dñs in terram chananei
ꝛ ethei et ammorrei et euei et iebuſei:
quā iurauit patrib⁹ tuis vt daret tibi
terrā fluentē lacte ꝛ melle: celebrabitꝭ

pharao inſequitur Iſraelitas, qui tranſeunt ... [illegible] ille cum uniuerſo exercitu ſub...

hūc morē ſacroꝝ mēſe iſto. Septē die
bus veſceris azymis: ⁊ i die ſeptia erit
ſolēnitas dñi. Azyma comedet᷑ ſeptē
diebus. Non apparebit apud te aliq̄d
fermentatū: nec in cūctis finib⁹ tuis.
B Narrabiſq₃ filio tuo in die illo dicēs:
Hoc ē qđ fecit mihi dñs qñ egreſſ⁹ ſū
de egypto. Et erit q̄ſi ſignum i manu
tua ⁊ q̄ſi monimentū añ oclos tuos
⁊ vt lex dñi ſp ſit in ore tuo. In manu
eñ forti eduxit te dñs de egypto. Cu-
ſtodies huiuſcemodi cultū ſtatuto tpe
a dieb⁹ in dies. Cūq₃ introduxerit te
dñs in terrā chananei: ſicut iurauit ti
bi ⁊ patribus tuis: ⁊ dederit tibi eam:
ſeparabis oēe qđ aperit vuluā dño: ⁊
qđ primitiuū ē in pecorib⁹ tuis. Quic
quid habuer᷑ maſculini ſexus: ꝯſecra-
bis dño. Primogenitū aſini mutabis
oue: qđ ſi non redemeris: interficies.
C Oēe aūt ꝑmogenitū hoīs de filijs
tuis ꝑcio redimes. Cūq₃ iterrogauerit
te fili⁹ tu⁹ cras: dicēs: quid eſt h: rñde
bis ei: In manu forti eduxit nos dñs
de terra egypti: de domo ſuitut᷑. Nā
cū indurat⁹ eſſet pharao ⁊ nollet nos
dimittere: occidit dñs oēe ꝑmogeni-
tū in terra egypti: a ꝑmogenito hoīs
vſq₃ ad ꝑmogenitū iumentoꝝ. Idcir-
co immolo dño omne qđ aperit vuluā
maſculini ſexus: ⁊ oīa ꝑmogenita fili-
orū meoꝝ redimo. Erit igit᷑ q̄ſi ſignū
in manu tua ⁊ quaſi appenſū quid ob
recordationē ante oculos tuos: eo ꝙ
in manu forti eduxit vos domin⁹ de
D egypto. Igit᷑ cum emiſiſſet pharao po
pulū: nō eos duxit dñs ꝑ viā terre phi
liſtijm que vicina eſt: reputās ne forte
peniteret euꝫ ſi vidiſſet aduerſū ſe bel-
la conſurgere et reuerteret᷑ egyptum:
ſed circūduxit ꝑ viam deſerti que ē iu
xta mare rubrū. Et armati aſcēderūt
Geñ.50.d filij iſrł de terra egypti. ‖ Tulit quoq₃
Ioſ.24.g moyſes oſſa ioſeph ſecū: eo ꝙ adiuraſ-
ſet filioſ iſrael dicēs: Uiſitabit vos de
us: efferte oſſa mea hinc vobiſcū. Pro
fectiq₃ de ſochot caſtrametati ſunt in
ethā: in extremis finib⁹ ſolitudinis.
Nu.14.c ‖ Dñs aūt ꝑcedebat eos: ad oſtēdēdā
1.Co.10.a viā ꝑ diem i colūna nubis: ⁊ ꝑ noctē
in columna ignis: vt dux eſſet itiner᷑
Nee.9.d vtroq₃ tpe. Nunq₃ defuit columna nu
bis ꝑ diem: nec colūna ignis ꝑ noctē
coram populo. ¶ XIIII

Locutus ē autē dñs ad moyſen A
dicens: Loq̄re filijs iſrł. Reuer
ſi caſtrametent᷑ e regione phiai-
roth: q̄ ē inter magdalū ⁊ mare ꝯ be-
elſephon. In ꝯſpectu ei⁹ caſtra ponet᷑
ſup mare. Dicturuſq₃ ē pharao ſup fi
lijs iſrł. Coartati ſunt in terra: ꝯcluſit
eos deſertū. Et indurabo cor ei⁹: ac ꝑ-
ſequet᷑ vos ⁊ glorificabor i pharaone:
⁊ in oī exercitu ei⁹: ſciētq₃ egyptij: qꝛ
ego ſū dñs. Fecerūtq₃ ita. Et nūciatū
eſt regi egyptioꝝ: ꝙ fugiſſet pp̄ls. Im-
mutatūq₃ eſt cor pharaonis ⁊ ſeruoꝝ
ei⁹ ſup pp̄lo ⁊ dixerūt: Quid voluim⁹ B
facere vt dimitterem⁹ iſrł ne ſuiret no
bis? Iunxit ḡ currū ⁊ oēm populū ſuū
aſſumpſit ſecū. Tulitq₃ ſexcētos curr⁹
electos: ⁊ q̄cq̄d in egypto curruū fuit:
⁊ duces toti⁹ exercitus. Indurauitq₃
dñs cor pharaonis regis egypti: ⁊ ꝑſe
cut⁹ ē filios iſrł. At illi egreſſi erāt in
manu excelſa. Cūq₃ ꝑſeq̄rent᷑ egyptij
veſtigia ꝑcedētiū: repperūt eos in ca-
ſtris ſup mare. Oiſq₃ eq̄tat⁹ ⁊ currus
pharaonis ⁊ vniūſus exercit⁹ erāt in C
phiairoth ꝯ beelſephon ‖ Cūq₃ appro Ioſ.
pinquaſſet pharao: leuantes filij iſrł
oclos: viderunt egyptios poſt ſe: ⁊ ti-
muerūt valde. Clamauerūtq₃ ad dñm
⁊ dixerūt ad moyſen: Forſitā nō erant
ſepulchra i egypto: ideo tuliſti nos vt
moreremur i ſolitudine. Quid h face-
re voluiſti: vt educeres nos ex egypto?
Nōne iſte ē ſmo quē loq̄bamur ad te
i egypto dicētes: recede a nob vt ſui-
amus egyptijs? Multo eñ meli⁹ ē ſer
uire eis: q̄ȝ mori in ſolitudine. Et ait D
moyſes ad pp̄lm: Nolite timere. State
⁊ videte magnalia dñi q̄ factur⁹ ē ho-
die. Egyptios eñ q̄s nūc videt᷑: neq̄ȝ
vltra videbit᷑ vſq₃ i ſempiternū. Dñs
pugnat ꝓ vob: ⁊ vos tacebit᷑. Dixitq₃
dñs ad moyſen: Quid clamas ad me?
Loq̄re filijs iſrł vt ꝓficiſcāt᷑. Tu aūt
eleua virgā tuaꝫ ⁊ extēde manū tuam
ſup mare ⁊ diuide illud: vt gradiant᷑
filij iſrł i medio mari ꝑ ſiccū. Ego aūt
indurabo cor egyptioꝝ vt ꝑſequant᷑
vos: ⁊ glorificabor i pharaone: ⁊ in oī
exercitu ei⁹: ⁊ in currib⁹ ⁊ in eq̄tib⁹ il-
lius. Et ſciēt egyptij qꝛ ego ſum dñs: E
cū glorificat⁹ fuero i pharaone: ⁊ i cur
rib⁹ atq₃ in eq̄tib⁹ eius. Tolleſq₃ ſe an Nee
gelus dñi q̄ ꝑcedebat caſtra iſrł: abijt Pſ.

poſt eos: ⁊ cum eo ꝑiter colūna nubis
ꝑora dimittēs: poſt tergū ſtetit iter ca
ſtra egyptioꝝ ⁊ caſtra iſrl. Et erat nu-
bes tenebroſa ⁊ illuminās noctē: ita
vt ad ſe inuicē toto noctꝭ tpe accede-
re nō valerēt. Cūq; extēdiſſet moyſes
manū ſuꝑ mare: abſtulit illd dñs flāte
vēto vehemēti: ⁊ vrente tota nocte et
2.b vertit i ſiccū. ||Diuiſaq; eſt aq̄: ⁊ igreſ-
4.d ſi ſūt filij iſrl ꝑ mediū ſicci marꝭ. Erat
5.b eñi aq̄ q̄ſi murꝰ a dextera coꝝ ⁊ leua.
.77 Perſequēteſq; egyptū igreſſi ſūt poſt
2.c eos: oīs eq̄tatꝰ pharaonis: currꝰ eius
F ⁊ eq̄tes ꝑ mediū maris. Iāq; aduene
9.b rat vigilia matutina: ⁊ ecce reſpiciēs
dñs ſuꝑ caſtra egyptioꝝ ꝑ colūnā ig-
nis ⁊ nubis: interfecit exercitū eoꝝ: ⁊
ſubuertit rotas curruū: ferebātq; i ꝓ
fundū. Dixerunt ergo egyptij: Fugiamus
iſraelē: dñs eñi pugnat ꝓ eis ꝯ nos.
Et ait dñs ad moyſen. Extēde manū
tuā ſuꝑ mare: vt reuertant aq̄ ad egy
ptios ſuꝑ currꝰ ⁊ eq̄tes coꝝ. Cumq; ex
tēdiſſet moyſes manū contra mare: re
G uerſū eſt primo diluculo ad priorē lo-
0.d cū ||Fugiētibuſq; egyptijs occurrerūt
aque: ⁊ inuoluit eos dñs in medijs flu-
ctibꝰ. Reuerſeq; ſūt aq̄: ⁊ operuerūt cur-
us ⁊ eq̄tes cuncti exercitꝰ pharaonis:
105 q̄ ſequentes ingreſſi fuerant mare: nec
1.d vnus q̄dem ſuꝑfuit ex eis. Filij aūt iſrl
ꝑrexerūt ꝑ mediū ſicci maris: ⁊ aq̄ eis
erant quaſi ꝓ muro a dextris ⁊ a ſini-
4.a ſtris. ||Liberauitq; dñs in die illo iſrl
de manu egyptioꝝ: ⁊ viderūt egypti-
os mortuos ſuꝑ litus marꝭ: ⁊ manū
magnā quā exercuerat dñs ꝯtra eos.
Timuitq; pplꝰ dñm: ⁊ crediderūt dño
⁊ moyſi ſeruo eius. ¶ XV
A TUnc cecinit moyſes et filij iſrl
12. carmen hoc dño: ⁊ dixerūt: Cā-
70.a temꝰ dño. Glorioſe eñi magnificatus
117 ē: equū ⁊ aſſenſorē deiecit i mare. ||For
2.a titudo mea ⁊ laus mea dñs: ⁊ factꝰ eſt
mihi in ſalutē. Iſte deꝰ meꝰ ⁊ glorifica
bo eū: deꝰ pr̄is mei: ⁊ exaltabo eū. Do
minꝰ q̄ſi vir pugnator: oīpotēs nomē
eiꝰ: currus pharaonis ⁊ exercitū eiꝰ ꝓ
iecit in mare. Electi pn̄cipes eius ſub
merſi ſūt in mari rubro: abyſſi operue
runt eos: deſcēderūt in ꝓfundū q̄ſi la
pis. Dextera tua dñe magnificata ē in
fortitudine: dextera tua dñe percuſſit
inimicū: ⁊ i multitudie glīe tue depo-
ſuiſti aduerſarios meos. Miſiſti iram
tuā q̄ deuorauit eos ſicut ſtipulā: ⁊ in
ſpū furoris tui ꝯgregate ſunt aq̄. Ste
tit vnda fluens: ꝯgregati ſūt abyſſi in
medio mari. Dixit inimicꝰ. Perſeq̄r B
⁊ cōphendā: diuidā ſpolia: implebitur
aīa mea. Euaginabo gladiū meū: in-
terficiet eos manꝰ mea. Flauit ſpūs tu
us ⁊ operuit eos mare: ſubmerſi ſūt q̄ſi
plūbū in aquis vehemētibus. Quis ſi
milis tui i fortibꝰ dñe: quis ſīlis tui.
Magnificꝰ in ſcītate: terribilis atq; lau
dabilis: ⁊ faciēs mirabilia? Extēdiſti
manū tuā: ⁊ deuorauit eos tra. Dux
fuiſti in miſcdia tua: pplo quē redemi-
ſti: ⁊ portaſti eū in fortitudine tua: ad
habitaculū ſanctū tuū. Aſcēderūt ppli
⁊ irati ſūt: dolores obtinuerūt habita-
tores philiſtijm. Tūc ꝯturbati ſūt pn̄-
cipes edom: robuſtos moab obtinuit
tremor: obriguerūt oēs hītatores cha
naan. Irruat ſuper eos formido ⁊ pa-
uor: in magnitudie brachij tui. Fiant
imobiles quaſi lapis: donec ꝑtranſeat
pplꝰ tuꝰ dñe: donec ꝑtranſeat pplꝰ tuꝰ
iſte quē poſſediſti. Introduces eos: et C
plātabis i mōte hereditatꝭ tue firmiſ-
mo habitaculo tuo qd operatus es dñe
Sāctuariū tuum dñe: qd firmauerūt
manꝰ tue: dñs regnabit in eternū ⁊ vl
tra. Ingreſſus ē eñi eques pharao cū
curribꝰ ⁊ equitibꝰ eiꝰ i mare: ⁊ reduxit
ſuꝑ eos dñs aq̄s maris. Filij aūt iſrl
ambulauerunt ꝑ ſiccū: in medio eius.
Sūpſit ergo maria ꝓphetes: ſoror aarō:
tympanū in manu ſua: egreſſeq; ſunt
oēs mulieres poſt eā cū typanis ⁊ cho
ris: q̄bꝰ p̄cinebat dicēs: Cātemꝰ dño:
glorioſe eñi magnificatꝰ ē: equū ⁊ aſcē-
ſorē deiecit i mare. Tulit aūt moyſes D
iſrl de mari rubro: ⁊ egreſſi ſunt in de-
ſertū ſur. Ambulauerūtq; tribꝰ diebꝰ
ꝑ ſolitudinē: ⁊ nō iueniebāt aquā. Et
venerūt i marath: nec poterāt bibere
aq̄s de marath: eo q̄ eēnt amare. Unde
⁊ ꝯgruū loco nomē impoſuit: vocās il
lum mara. i. amaritudinē. Et murmu
rauit pplꝰ ꝯtra moyſen dicens: Quid
bibemus? At ille clamauit ad dñm.
||Qui oñdit ei lignū: qd cū miſiſſet in Judit. 5.c
aq̄s in dulcedinē verſe ſūt. Ibi cōſti- Ecci. 38.a
tuit ei p̄cepta atq; iudicia: ⁊ ibi tem-
ptauit eū dicēs: Si audierꝭ vocē dñi
dei tui: ⁊ qd rectū eſt corā eo fecerꝭ: et

obedierī mādatis eius: cuſtodierisq̄ʒ
oīa p̄cepta illi⁹: cūctū lāguorē quē po
Nu.33.b ſui in egypto non inducā ſup te. Ego
eñi ſū dn̄s ſanator tu⁹. Uenerūt autē
in helim vbi erāt duodecim fontes aq̄
rum ꝛ ſeptuaginta palme ꝛ caſtrame-
tati ſunt iuxta aquas. ¶ XVI
A P Rofectiq̄ʒ de helim venit oīs
multitudo filioꝝ iſrl̄i deſertū
ſin: qđ eſt iter helim ꝛ ſinai: q̄n
tadecima die menſis ſcđi: poſtq̄ʒ egreſ
ſi ſunt đ terra egypti. Et murmurauit
oīs ꝯgregatio filioꝝ iſrl̄ ꝯtra moyſē et
aarō in ſolitudine. Dixerūtq̄ʒ filij iſrl̄
ad eos. Utinā mortui eſſem⁹ p manuʒ
dn̄i ī terra egypti: qñ ſedebam⁹ ſup ol
las carniū: ꝛ comedebam⁹ panē ī ſatu
ritate. Cur induxiſtis nos in deſertum
iſtud vt occideret̄ oēm multitudinē
fame? Dixit aūt dn̄s ad moyſen: ‖Ecce
Ps.77 ego pluā vob̄ panes de celo. Egrediat̄
Sa.16.c ppl̄s ꝛ colligat q̄ ſufficiūt p ſinglos di
Joh.6.d es: vt temptē eū: vtꝝ ambulet in lege
mea: an nō. Die aūt ſexto parēt q̄ in-
B ferāt: ꝛ ſit duplū q̄ʒ colligere ſolebāt p
ſinglos dies. Dixerūtq̄ʒ moyſes ꝛ aarō
ad oēs filios iſrl̄. Ueſpe ſcietis q̄ dn̄s
eduxerit vos đ terra egypti: ꝛ mane vi
debit̄ glīaʒ dn̄i. Audiuit eñi murmur
vrm̄ ꝯtra dn̄m. Nos vero q̄d ſum⁹: q̄r
muſitaſtis ꝯ nos? Et ait moyſes: Da-
bit vob̄ dn̄s veſpe carnes edere: ꝛ ma-
ne panes in ſaturitate: eo q̄ audierit
murmuratiōes vr̄as q̄bus murmura-
ti eſtis ꝯtra eum. Nos eñi q̄d ſumus?
Nec ꝯ nos eſt murmur veſtrū: ſʒ cōtra
dn̄m. Dixit q̄ʒ moyſes ad aaron: Dic
vniuerſe ꝯgregatiōi filioꝝ iſrl̄. Acce-
dite coram dn̄o. Audiuit eñi murmur
C vrm̄. Cūq̄ʒ loquereẗ aaron ad oēʒ ce-
tum filioꝝ iſrl̄: reſpexerūt ad ſolitudi-
nē. Et ecce glīa dn̄i appuit ī nube. Lo
cut⁹ ē aūt dn̄s ad moyſen dicēs: Au-
diui murmuratiōes filioꝝ iſrl̄. Loq̄re
Nu.11.d ad eos: Ueſpe comedet̄ carnes: ꝛ ma-
ne ſaturabimini panibus: ſcietiſq̄ʒ q̄
ego ſū dn̄s de⁹ veſter. Factū eſt ḡ veſpe
re: ꝛ aſcēdens ꝯturnix cooꝑuit caſtra:
mane q̄ʒ ros iacuit p circuitū caſtro-
rū. Cūq̄ʒ opuiſſet ſupficiē tre: appuit
in ſolitudine minutū ꝛ q̄ſi pilo tuſū ī
ſilitudinē pruine ſup terrā. Qđ cū vi-
diſſent filij iſrl̄ dixerunt ad inuicem:
Manhu? Qđ ſignificat quid eſt hoc?

Ignorabāt eñi q̄d eēt. Quib⁹ ait moy- D
ſes: ‖Iſte ē panis quem dn̄s debit vo-
bis ad veſcendū. Hic eſt ſmo quē p̄ce
pit vobis dn̄s. Colligat vnuſquiſq̄ʒ ex
eo quātū ſufficit ad veſcendū: gomor
p ſingula capita. Juxta numeꝝ aiaꝝ
vraꝝ q̄ habitāt in tabernaculo: ſic tol
letis. Feceruntq̄ʒ ita filij iſrl̄: ꝛ college-
rūt ali⁹ pl⁹: alius min⁹: ꝛ mēſi ſūt ad
menſurā gomor. ‖Nec q̄ plus collige-
rat habuit ampli⁹: nec q̄ min⁹ paraue-
rat reperit min⁹: ſʒ ſinguli iux̄ id qđ
edere poterāt ꝯgregauerunt. Dixitq̄ʒ
moyſes ad eos. Null⁹ relinquat ex eo ī
mane. Qui nō audierunt eū ſʒ dimiſe- E
rūt q̄dā ex eis vſq̄ʒ mane: ꝛ ſcatere ce-
pit vermib⁹ atq̄ʒ cōputruit. Et irat⁹ ē
ꝯ eos moyſes. Colligebant autē mane
ſinguli quantū ſufficere poterat ad ve
ſcēdū. Cūq̄ʒ incaluiſſet ſol: liquefiebat
In die aūt ſexta collegerunt cibos du
plices. i. duo gomor p ſinglos hoies.
Uenerūt aūt oēs p̄ncipes multitudi-
nis ꝛ narrauerunt moyſi. Qui ait eis:
Hoc ē qđ locut⁹ eſt dn̄s: Reqes ſabba
ti ſanctificata ē dn̄o. Cras quodcunq̄ʒ
opandū ē facite: ꝛ q̄ coquēda ſunt co
quite. Quicq̄d aūt reliquū fuerit: repo
nite vſq̄ʒ ī mane. Feceruntq̄ʒ ita vt p̄ce- F
perat moyſes: ꝛ non computruit: neq̄ʒ
vermis inuētus ē in eo. Dixitq̄ʒ moy-
ſes: Comedite illud hodie: q̄r ſabbatū
ē dn̄i: nō inueniet̄ hodie in agro. Sex
dieb⁹ colligite: in die aūt ſeptimo ſab
batū eſt dn̄i: idcirco nō inueniet̄. Ue-
nitq̄ʒ ſeptima dies: ꝛ egreſſi đ pplo vt
colligerēt nō īuenerūt. Dixit aūt dn̄s
ad moyſen: ‖Uſq̄ʒquo nō vultis cuſto
dire mādata mea ꝛ legē meā? Uidete
q̄ dn̄s dederit vob̄ ſabbatū: ꝛ ꝓpter h̄
die ſexta tribuit vob̄ cibos duplices.
Maneat vnuſquiſq̄ʒ apud ſemetip̄m
ꝛ null⁹ egrediat̄ de loco ſuo die ſepti-
mo. Et ſabbatizauit ppl̄s die ſeptimo.
Appellauitq̄ʒ dom⁹ iſrael nomē eius
man. Qđ erat q̄ſi ſemē coriādri albū:
guſtuſq̄ʒ ei⁹ q̄ſi ſimile cū melle. Dixit
aūt moyſes: Iſte eſt ſmo quem p̄cepit
dn̄s. Imple gomor ex eo ꝛ cuſtodiat̄ ī
futuras retro generatiōes vt nouerit
panē: quo alui vos in ſolitudine: qñ
educti eſtis đ tra egypti. Dixitq̄ʒ moy
ſes ad aaron: Sume vas vnū ꝛ mitte
ibi man: quātū pōt cape gomor ꝛ re-

pone corā dño ad ſeruādū in generati
ones vr̃as: ſicut ꝑceperat dñs moyſi.
Poſuitqꝫ illud aaron in tabernaculo
5.c reſeruādū. Filij autē iſrael comederūt
.d man q̄draginta annis: donec venirēt
in terrā habitabilē. Hoc cibo alti ſūt
vſqꝫquo tangerēt fines terre chanaā.
A Gomoꝛ autem decima pars eſt ephi.

¶ XVII

.b IGitur ꝓfecta ois mul-
titudo filioꝝ iſrael de deſerto
ſin: ꝑ mãſiones ſuas iux̄ ſmo-
nē dñi: caſtrametati ſunt i raphidim:
vbi nō erat aq̄ ad bibēdum ꝑplo. Qui
iurgatꝰ ꝯ moyſen ait: Da nob aquam
vt bibamꝰ. Quibus reſpōdit moyſes:
Quid iurgamini ꝯ me? Cur temptatꝭ
dñm? Sitiuit ḡ ibi ꝑpľs ꝓ aqua penu-
B ria: ꝛ murmurauit ꝯtra moyſē dicēs:
.b Cur feciſti nos exire de egypto: vt oc-
cideres nos ꝛ liberos nr̃os ac iumen-
ta ſiti. Clamauit autē moyſes ad dñm
dicēs: Quid faciam ꝑplo huic? Adhuc
paululum ꝛ lapidabit me. Et ait dñs
.b ad moyſē: Antecede ꝑpľm: ꝛ ſume te-
cū de ſenioꝛibꝰ iſrľ: ꝛ virgā q̄ ꝑcuſſiſti
fluuiū: tolle in manu tua ꝛ vade. En
.77 ego ſtabo ibi corā te ſupra petrā oꝛeb:
.a ꝑcutieſqꝫ petrā: ꝛ exibit ex ea aq̄ vt bi
bat populus. Fecit moyſes ita corā ſe-
nioꝛibꝰ iſrľ. Et vocauit nomē loci illi
us: temptatio: ꝓpter iurgiū filioꝛum
iſrľ: ꝛ q2 temptauerūt dñm. dicentes:
C Eſt ne deꝰ in nob: an nō? Uenit autē
amalech ꝛ pugnabat ꝯtra filios iſrľ i
raphidim. Dixitqꝫ moyſes ad ioſue:
Elige viros: ꝛ egreſſus pugna ꝯ ama-
lech: Cras ḡ ſtabo in vertice collis: ha
bens virgā dei in manu mea. Fecit io
ſue vt locutꝰ erat moyſes: ꝛ pugnauit
cōtra amalech. Moyſes autē ꝛ aaron
ꝛ hur: aſcēderūt ſuꝑ verticem collis.
Cūqꝫ leuaret moyſes manꝰ: vincebat
iſrľ. Sin autē paululum remiſiſſet: ſu-
perabat amalech. Manus autē moyſi
erāt graues. Sumētes igiť lapidē po
D ſuerūt ſubter eū in q̄ ſedit. Aaron aūt
ꝛ hur ſuſtētabāt manꝰ eius ex vtraqꝫ
ꝑte. Et factū ē vt manꝰ illiꝰ non laſſa-
4.d renť: vſqꝫ ad occaſū ſolis. Fugauitqꝫ
.11.a ioſue amalech ꝛ ꝑpľm eiꝰ in oꝛe gladij.
Dixit autē dñs ad moyſē: Scribe hoc
ob monimētū i libꝛo: ꝛ trade auribꝰ
ioſue. Delebo eīm memoꝛiaꝫ amalech
ſub celo. Edificauitqꝫ moyſes altare:
ꝛ vocauit nomen eius: dñs exaltatio
mea. dicēs: quia manus ſolius dñi et
bellū dei erit ꝯtra amalech: a generati
one in generationē.

¶ XVIII A

CUmqꝫ audiſſet ietro ſacerdos
madian: cognatꝰ moyſi oia q̄
fecerat dñs moyſi ꝛ iſrael ꝑplo
ſuo: eo ꝙ eduxiſſet dñs iſrľ de egypto:
tulit ſephoꝛā vxoꝛē moyſi quā remiſe
rat: ꝛ duos filios eiꝰ: q̄ꝝ vnꝰ vocabať
gerſan: dicēte pr̄e: aduena fui in ter- F.2.d
ra aliena: alter vo elyezer: deꝰ eīm ait
pr̄is mei adiutoꝛ meus: ꝛ eruit me de
gladio pharaonis. Uenit ḡ ietro cog-
natus moyſi ꝛ filij eiꝰ ꝛ vxoꝛ eius ad
moyſen in deſertū: vbi erat caſtrame-
tatꝰ iuxta montē dei: ꝛ mãdauit moy-
ſi. dicens: Ego ietro cognatꝰ tuus ve-
nio ad te: ꝛ vxoꝛ tua: ꝛ duo filij tui cū
ea. Qui egreſſus in occurſum cognati
ſui adoꝛauit: ꝛ oſculatꝰ eſt eū. Saluta B
uerūtqꝫ ſe mutuo verbis pacificꝭ. Cū-
qꝫ itraſſet tabernaculū: narrauit moy
ſes cognato ſuo cuncta q̄ fecerat dñs
pharaoni ꝛ egyptijs ꝓpter iſrael: vni-
uerſūqꝫ laboꝛē q̄ accidiſſet eis i itine-
re: ꝛ ꝙ liberauerat eos dñs. Letatuſqꝫ
eſt ietro ſuꝑ oībus bonis que fecerat
dñs iſraeli eo ꝙ eruiſſet eum d̄ manu
egyptioꝝ. et ait: Bñdictꝰ dñs q̄ libera
uit vos de manu egyptioꝝ ꝛ de manu
pharaonis: q̄ eruit ꝑpľm ſuū de manu
egypti. Nūc cognoui q2 magnus dñs
ſuꝑ oēs deos: eo ꝙ ſuꝑbe egerint con
tra eos. Obtulit ḡ ietro cognatꝰ moy-
ſi holocauſta ꝛ hoſtias dño. Uenerunt
qꝫ aaron ꝛ oēs ſenioꝛes filioꝝ iſrľ vt
comederent panē cū eo corā dño. Al-
tera aūt die ſedit moyſes vt iudicaret
populuꝫ: qui aſſiſtebat moyſi a mane
vſqꝫ ad veſperā. Qd̄ cū vidiſſet cogna C
tus eius oia ſcꝫ que agebat in populo
ait: Quid eſt h̄ qd̄ facis in plebe? Cur
ſolus ſedes: ꝛ ois populꝰ ꝑſtolať d̄ ma
ne vſqꝫ ad veſperā? Cui reſpōdit moy
ſes: Uenit ad me ꝑpľs querēs ſentētiā
dei. Cumqꝫ acciderit eis aliq̄ diſcepta-
tio veniūt ad me vt iudicem inter eos:
ꝛ oſtendā ꝑcepta dei ꝛ leges eiꝰ. At il-
le. Non bonā inquit rem facis. Stul-
to laboꝛe conſumeris: ꝛ tu ꝛ populus
iſte qui tecū eſt. Ultra vires tuas ē ne
gociū. Solus illud non poterꝭ ſuſti- Deu.1.b
nere: ſed audi verba mea atqꝫ ꝯſilia ꝛꝛ

erit dñs tecū. Eſto tu populo in his q̄
ad deū ptinent vt referas q̄ dicūt ad
eū: oſtēdaſq; populo cerimonias ⁊ ri-
tū colendi: viāq; p quā ingredi debe-
D ant: ⁊ opus qd̄ facere. Prouide autem
de omni plebe viros potētes ⁊ timētes
deum in q̄bus ſit veritas: ⁊ q̄ oderint
auaritiā: ⁊ cōſtitue ex eis tribunos et
cēturiones: ⁊ q̄nquagenarios: ⁊ deca-
nos: q̄ iudicēt populū omni tpe. Quic-
q̄d aūt mai⁹ fuerit referāt ad te: ⁊ ipſi
minora tm̄modo iudicēt leuiuſq; ſit
tibi: partito in alios onere. Si h̄ fece-
ris implebis imperiū dñi: ⁊ pcepta ei⁹
poteris ſuſtētare: ⁊ oīs hic pp̄ls reuer-
tetur ad loca ſua cū pace. Quib⁹ auditis:
moyſes fecit oīa q̄ ille ſuggeſſerat. Et
electis viris ſtrenuis de cūcto iſrl̄: cō-
ſtituit eos principes pp̄li: tribunos: ⁊
cēturiones: ⁊ q̄nquagenarios: ⁊ deca-
nos: q̄ iudicarēt plebē dñi oī tempe.
Quicq̄d aūt grauī⁹ erat referebāt ad
eū: faciliora tm̄modo iudicātes. Dimi-
ſitq; cognatū ſuū qui reuerſus abijt i
terrā ſuā. XIX

A Menſe tertio egreſſionis iſrl̄ de terra egy-
pti: in die hac venerūt in ſoli-
tudinem ſinai. Nam pfecti de raphi-
dim ⁊ puenientes vſq; in deſertū ſinai
caſtrametati ſunt in eodē loco: ibiq;
iſrael fixit tentoria e regione montis.
Moyſes autē aſcēdit in mōtē ad deū.
Uocauitq; eū dñs de mōte et ait: Hec
dices domui iacob: et ānūciabis filijs
iſrael. Uoſipſi vidiſtis que fecerim egy-
ptijs: quō portauerim vos ſuper alas
aquilarū: ⁊ aſſumpſerim mihi. Si ḡ au-
dieritis vocē meā ⁊ cuſtodieritis pactū
meū: eritis mihi i peculiū de cunctis po-
1.Pe.2.b pulis. Mea ē eni oīs tra: ⁊ vos eritis
mihi in regnū ſacerdotale: ⁊ gens ſan-
cta. Hec ſunt verba que loq̄ris ad fili-
os iſrl̄. Uenit moyſes: ⁊ puocatis ma-
B iorib⁹ natu pp̄li expoſuit oēs ſmones
q̄s mandauerat dñs. Rn̄ditq; oīs po-
pulus ſimul. Cūcta q̄ locut⁹ ē dñs: fa-
J.24.a ciemus. Cūq; retuliſſet moyſes verba
populi ad dñm: ait ei dñs: Iā nunc ve-
niā ad te in caligine nubis: vt audiat
me pp̄ls loquentē ad te: ⁊ credat tibi i
ppetuū. Nūciauit ḡ moyſes verba po-
puli ad dñm. Qui dixit ei. Uade ad po-
pulū: et ſanctifica illos hodie et cras:
lauētq; veſtimēta ſua: ⁊ ſint parati in

diē tertiū. In die eni tertio deſcendet
dñs corā oī plebe ſup montē ſinai. Cō-
ſtitueſq; terminos pp̄lo p circuitum: ⁊
dices ad eos: Cauete ne aſcēdatis i mō-
tem: nec tāgatis fines illius. Oīs q̄ te-
tigerit mōtem: morte morietur. Manus
nō tāgēt eū: ſed lapidibus opprimetur:
aut ꝯfodietur iaculis. Siue iumētū fuerit
ſiue hō: nō viuet. Cū ceperit clangere
buccina: tūc aſcēdāt in montē. Deſcē- C
ditq; moyſes de mōte ad populū: ⁊ ſā-
ctificauit eū. Cūq; lauiſſent veſtimēta
ſua. ait ad eos: Eſtote parati i diē ter-
tiū: ⁊ ne appropinquetis vxorib⁹ vr̄is.
Iāq; aduenerat tertius dies et mane
inclaruerat: ⁊ ecce ceperūt audiri toni-
trua: ac micare fulgura ⁊ nubes dēſiſ-
ſima operire montē. Clangorq; buccine
vehementius ꝯſtrepebat: ⁊ timuit po-
pulus q̄ erat in caſtris. Cūq; eduxiſſet
eos moyſes i occurſū dei d̄ loco caſtro-
rū: ſteterūt ad radices mōtis. Totus
aūt mons ſinai fumabat: eo q; deſcen-
diſſet dñs ſup eū i igne: ⁊ aſcēderet fu-
mus ex eo q̄ſi d̄ fornace. Eratq; omnis
mons terribilis ⁊ ſonit⁹ buccine paula-
tim creſcebat i mai⁹: ⁊ plixi⁹ tēdebatur.
Moyſes loq̄batur: ⁊ dñs rn̄debat ei. De- D
ſcēditq; dñs ſup mōtē ſinai i ipo mō-
tis vertice: ⁊ vocauit moyſē i cacumē
ei⁹. Quo cū aſcēdiſſet dixit ad eū: De-
ſcēde ⁊ conteſtare populū: ne forte velit
trāſcēdere terminos ad vidēdū dñm.
⁊ pereat ex eis plurima multitudo. Sacer-
dotes q̄z ⁊ pp̄ls q̄ accedūt ad dñm ſcti-
ficentur ne percutiā eos. Dixitq; moyſes
ad dñm. Nō poterit vulg⁹ aſcēdere in
mōtē ſinai. Tu ei teſtificat⁹ es: ⁊ iuſſi-
ſti dicēs: Pone termīos circa mōtē: ⁊
ſanctifica illum. Cui ait dñs: Uade de-
ſcēde: aſcēdeſq; tu ⁊ aaron tecum. Sa-
cerdotes aūt ⁊ pp̄ls nō trāſeant termi-
nos: nec aſcēdāt ad dñm: ne forte inter-
ficiat illos. Deſcēditq; moyſes ad po-
pulum: ⁊ omnia narrauit eis. XX

Locutuſq; ē dñs cūctos ſermo- A
nes hos: Ego ſū dñs de⁹ tuus:
qui eduxi te de terra egypti: de
domo ſuitutis. Nō habebis deos alie-
nos corā me. Nō facies tibi ſculptile:
neq; oēm ſimilitudinē que eſt in celo
deſup: ⁊ que i terra deorſum: nec eorū
q̄ ſūt i aq̄s ſub terra. Nō adorabis ea
neq; coles. Ego ſū dñs de⁹ tu⁹ fortis

zelotis: viſitās iniqtatē patrū i filijs
in tertiā ꝛ quartā generationē eoꝝ q
oderūt me: ꝛ faciēs miſericordiā i mi-
lia: his q diligunt me ꝛ cuſtodiūt p̄ce-
pta mea. Nō aſſumes nomen dn̄i dei
tui in vanū. Nec eni habebit inſontē
dn̄s eū: q aſſūpſerit nomē dn̄i dei ſui
fruſtra. || Memēto vt diē ſabbati ſan-
ctifices. Sex dieb⁹ opaberis: ꝛ facies
oia opa tua. Septimo aūt die ſabbati
dn̄i dei tui: nō facies omne opus tu ꝛ
fili⁹ tu⁹ ꝛ filia tua: ſeru⁹ tu⁹ ꝛ ancilla
tua: iumētū tuū ꝛ aduena: q eſt intra
portas tuas. || Sex eni dieb⁹ fecit de⁹
celū ꝛ terrā ꝛ mare: ꝛ oia q in eis ſūt.
ꝛ reqeuit in die ſeptimo: Idcirco bn̄-
dixit dn̄s diei ſabbati: ꝛ ſanctificauit
eū: || Honora patrē tuū et matrē tuā:
vt ſis lōgeuus ſup terrā quā dn̄s de⁹
tu⁹ dabit tibi. Nō occides. Nō mecha
beris. Nō furtū facies. Nō loqris ꝯ pxi
mū tuū falſum teſtimoniū. || Nō cōcu-
piſces domū pximi tui: nec deſidera-
bis vxorē ei⁹: nō ſeruū: nō ancillā: nō
bouē: nō aſinū: nec oia que illi⁹ ſunt.
Cūctus aūt pplus videbat voces ꝛ lā-
pades ꝛ ſonitū buccine mōtēq fumā
tē: ꝛ pterriti ac pauore cōcuſſi ſteterūt
pcul: dicētes moyſi. || Loquere tu no-
bis ꝛ audiem⁹. Nō loquat nobis dn̄s:
ne forte moriamur. Et ait moyſes ad
pupulū. Nolite timere. Ut eni pbaret
vos venit de⁹: et vt terror illi⁹ eēt in
D vobis: ꝛ nō peccaretis. Stetitq popu
lus de lōge: moyſes aūt acceſſit ad ca-
liginē in q erat de⁹. Dixitq p̄terea do
min⁹ ad moyſen: Hec dices filijs iſrl.
Uos vidiſtis q de celo locut⁹ ſim vo-
bis: Nō facietis deos argēteos: nec de
os aureos facietis vobis. Altare d ter-
ra facietis mihi: ꝛ offeretis ſup eo ho-
locauſta et pacifica vr̄a: oues vr̄as et
boues i omni loco i q memoria fuerit
nois mei Ueniā ad te: et bn̄dicā tibi.
|| Qz ſi altare lapideū feceris mihi: nō
edificabis illud de ſectis lapidib⁹. Si
eni leuaueris cultrū tuū ſup eo: pollue-
tur. Nō aſcendes p gradus ad altare
meū: ne reueleт turpitudo tua. XXI
A HEc ſunt iudicia q pones eis.
Si emeris ſeruū hebreū: ſex an
nis ſeruiet tibi: i ſeptimo egre-
diet liber gratis. Cū qli veſte intrane-
rit: cū tali exeat: Si habens vxorem: ꝛ
vxor egrediet ſimul. Sin aūt dn̄s de-
derit illi vxorē: ꝛ pepit filios ꝛ filias:
mulier ꝛ liberi ei⁹ erūt dn̄i ſui: ipe ve-
ro exibit cum veſtitu ſuo. Qz ſi dixerit
ſeru⁹: diligo dn̄m meū ꝛ vxorē ac libe
ros: nō egrediar liber: offerat eū dn̄s
dijs et applicabit ad oſtiū ꝛ poſtes: p-
forabitq aurē ei⁹ ſubula: ꝛ erit ei ſer-
uus i ſeculū. Si qs vēdiderit filiā ſuā
in famulā: nō egrediet ſicut ācille exi
re conſueuerūt. Si diſplicuerit oculis
dn̄i ſui cui tradita fuerit dimittet eā:
pplo aūt alieno vēdēdi nō habebit po
teſtatē: ſi ſpreuerit eā. Sin aūt filio ſuo B
deſpōderit eā: iuxta morē filiarū faciet
illi. Qz ſi alterā ei acceperit: puidebit
puelle nuptias ꝛ veſtimēta: ꝛ pciū pu-
dicitie nō negabit. Si tria iſta nō fece
rit: egredietur gratis abſq pecunia.
|| Qui pcuſſerit hoiem volēs occidere: Leui.24.c
morte moriat. Qui aūt nō eſt inſidia-
tus: ſed de⁹ illū tradidit in man⁹ eius:
cōſtituā tibi locū in q fugere debeat.
Si qs p induſtriā occiderit pximū ſu
um: ꝛ p inſidias: ab altari meo auelles
eū vt moriat. Qui pcuſſerit patrē ſuū
aut matrē morte moriat. Qui furatus
fuerit hoiem ꝛ vēdiderit eū: cōuictus
noxe: morte moriat. || Qui maledixerit Leui.20.b
patri ſuo vel matri: morte moriat. Si Prou.20.c
rixati fuerint viri ꝛ pcuſſerit alter pxi Mar.7.b
mū ſuū lapide vel pugno: ꝛ ille mortu
us nō fuerit: ſed iacuerit in lectulo: ſi
ſurrexerit ꝛ ambulauerit foris ſup ba-
culū ſuū: innocens erit q pcuſſerit: ita
tn̄ vt opa ei⁹ ꝛ impēſas in medicos re-
ſtituat. Qui pcuſſerit ſeruū ſuū vel an-
cillā virga: ꝛ mortui fuerint in mani- C
b⁹ ei⁹: criminis re⁹ erit. Sin aūt vno
die vel duob⁹ ſupuixerit nō ſubiacebit
pene: qz pecunia illi⁹ ē. Si rixati fue-
rit viri ꝛ pcuſſerit qs mulierē pregnā-
tem ꝛ abortiuū qdē fecerit ſed ipſa vix
erit: ſubiacebit dāno quātū marit⁹ mu
lieris expetierit: et arbitri iudicauerit.
|| Si aūt mors ei⁹ fuerit ſubſecuta: red Leui.24.c
det aiam p aia: oculū p oculo: dentē Deu.19.d
p dente: manū p manu: pedē p pede: Mat.5.d
aduſtionē p aduſtione: vuln⁹ p vulne
re: liuorē p liuore. Si pcuſſerit qſpiā
oculū ſerui ſui aut ancille ꝛ luſcos eos
fecerit: dimittet eos liberos p oculo
quē eruit. Dentē qz ſi excuſſerit ſeruo
vel ancille ſue: ſimiliter dimittet eos li

beros. Si bos cornu petierit virū aut
mulierē ꝛ mortui fuerint: lapidibꝰ ob-
ruet ꝛ nō comedent carnes eiꝰ: dn̄s ꝗ̄
bouis innocēs erit. Qꝫ ſi bos cornupe
ta fuerit ab heri ꝛ nudiuſtertiꝰ: ꝛ cōte-
ſtati ſūt dn̄m eiꝰ: nec recluſerit eū: occi
deritqꝫ virū aut mulierē: ꝛ bos lapidi-
D bꝰ obruet: ꝛ dn̄m eiꝰ occidēt. Qꝫ ſi p̄-
ciū fuerit ei impoſitū: dabit. ꝓ aīa ſua
ꝗcꝗd fuerit poſtulatꝰ. Filiū ꝗ̄ ꝛ filiā ſi
cornu ꝑcuſſerit: ſimili ſn̄ie ſubiacebit.
Si ſeruū ancillāqꝫ inuaſerit: triginta
ſiclos argēti dn̄o dabit: bos vero lapi
dibꝰ opprimet. Si ꝗs aperuerit ciſter
nā et foderit: et nō operuerit eā cecide
ritqꝫ bos aut aſinꝰ in eā reddet domi-
nꝰ ciſterne p̄ciū iumētoꝝ: qđ aūt mor-
tuū eſt ipſius erit. Si bos alienꝰ bouē
alteriꝰ vulnerauerit et ille mortuꝰ fue
rit: vendēt bouē viuū ꝛ diuidēt p̄ciū:
cadauer aūt mortui īter ſe diſpartiēt.
Si aūt ſciebat ꝙ bos cornupeta eſſet:
ab heri ꝛ nudiuſtertiꝰ: ꝛ nō cuſtodiuit
eū dominꝰ ſuus: reddet bouē ꝓ boue:
ꝛ cadauer integrū accipiet. XXII

SI ꝗs furatus fuerit bouem aut
ouē: ꝛ occiderit vel vendiderit
ꝗnqꝫ boues ꝓ vno boue reſti-
tuet: ꝛ quattuor oues ꝓ vna oue. Si ef
fringēs fur domū ſiue ſuffodiēs fuerit
inuētꝰ: ꝛ accepto vulnere mortuꝰ fue-
rit: ꝑcuſſor nō erit reus ſanguinis. Qꝫ
ſi orto ſole h̄ fecerit: homicidiū ꝑpetra
uit: ꝛ ipſe morietur. Si nō habuerit qđ
ꝓ furto reddat: ipſe venūdabit. Si in-
uentū fuerit apud eū qđ furatus eſt vi
uēs: ſiue bos ſiue aſinus ſiue ouis: du
plū reſtituet. Si leſerit ꝗſpiā agrū vel
vineā ꝛ dimiſerit iumētū ſuū vt depa-
ſcat aliena: ꝗcꝗd optimū habuerit in
agro ſuo vel in vinea ꝓ dāni eſtimati-
one reſtituet. Si egreſſus ignis inue-
nerit ſpicas ꝛ cōp̄hēderit aceruos fru
gū ſiue ſtātes ſegetes in agris: reddet
dānū ꝗ ignē ſuccēderit. Si ꝗs cōmen-
dauerit amico pecuniā aut vas in cu-
B ſtodiā: ꝛ ab eo ꝗ ſuſceperat furto ablata
fuerint: ſi inuenit fur duplū reddet. Si
latet dn̄m domꝰ applicabit ad deos: ꝛ
iurabit ꝙ nō extēderit manū ī rē ꝓxi-
mi ſui ad ꝑpetrādū fraudē: tā in boue
ꝗ̄ in aſino ꝛ oue ac veſtimēto: ꝛ ꝗcꝗd
damnū inferre pōt. Et deos vtriuſqꝫ
cauſa ꝑueniet. Et ſi illi iudicauerint:
duplū reſtituet ꝓximo ſuo. Si ꝗs com
mēdauerit ꝓximo ſuo bouē aſinū ouē
ꝛ omne iumētū ad cuſtodiā: ꝛ mortuū
fuerit aut debilitatū vel captū ab ho-
ſtibꝰ: nulluſqꝫ h̄ viderit: iuſiurādū erit
in medio ꝙ nō extenderit manū ad rē
ꝓximi ſui: ſuſcipietqꝫ dn̄s iuramentū:
ꝛ ille reddere nō coget. Qꝫ ſi furto ab-
latū fuerit: reſtituet dānū dn̄o. Si co-
meſtū a beſtia: deferat ad eū qđ occiſū
eſt: ꝛ nō reſtituet. Qui a ꝓximo ſuo ꝗc
ꝗ̄ horū mutuo poſtulauerit: ꝛ debilitā
tū aut mortuū fuerit dn̄o non p̄ſente:
reddere cōpellet. Qꝫ ſi ī p̄ſentiarū dn̄s
fuerit: nō reſtituet: maxime ſi cōductū
venerat ꝓ mercede opis ſui. Si ſedux-
erit ꝗs virginē necdū deſponſatā: dor-
mieritqꝫ cū ea: dotabit eā et habebit
eā vxorē. Si pater virginis dare nolu
erit: reddet pecuniā iuxta modū dotis
quā virgines accipere ꝯſueuerūt. Ma-
leficos nō patieris viuere. Qui coierit
cū iumēto: morte moriat. Qui imōlat
dijs occidet: p̄ter dn̄o ſoli. Aduenā
nō cōtriſtab: neqꝫ affliges eū. Aduene
eńi et ipſi fuiſtis in terra egypti. Vi-
due ꝛ pupillo nō nocebit. Si leſerit
eos: vociferabūt ad me: ꝛ ego audio
clamorē eoꝝ: ꝛ indignabit furor meꝰ:
ꝑcutiāqꝫ vos gladio: ꝛ erūt vxores ve-
ſtre vidue: et filij vr̄i pupilli. Si pecu-
niā mutuā dederis pp̄lo meo pauperi
ꝗ habitat tecū: non vrges eum ꝗ̄ſi exa
ctor: nec vſuris opprimes. Si pignus
a ꝓximo tuo acceperis veſtimentū: ante
ſolis occaſū reddes ei. Ipſuꝫ eńi ē ſolū
ꝗ operit indumētū carnis eiꝰ: nec ha-
bet aliud in ꝗ dormiat. Si clamauerit
ad me exaudiā eū: qꝛ miſericors ſum.
Dijs nō detrahes: ꝛ principi p̄p̄li tui
nō maledices. Decias et primitias tu-
as nō tardabis offerre. Primogenituꝫ
filioꝝ tuoꝝ dabis mihi. De bobꝰ ꝗ̄ et
ouibꝰ ſimiliter facies. Septē diebꝰ ſit
cū matre ſua: die octaua reddes eū mi
hi. Viri ſancti eritis mihi. Carnē que
a beſtijs fuerit ꝑguſtata: nō comedet
ſed ꝓijcieris canibꝰ. XXIII

NOn ſuſcipies vocem mendacij:
nec iūges manū tuam vt ꝓ im-
pio dicas falſum teſtimoniū. Nō ſeque
ris turbā ad faciendū malū: nec in iu-
dicio plurimoꝝ acꝗeſces ſn̄ie: vt a ve-
ro deuies. Pauperis ꝗ̄ nō miſereberis

b in iudicio.||Si occurreris boui inimi-
ci tui:aut aſino erráti:reduc ad eũ: Si
videris aſinũ odiẽtis te iacere ſub one
re:nõ ptráſibis ſed ſubleuabis cũ eo.
f Nõ declinabis ĩ iudiciũ paupis.|| Mẽ
daciũ fugies. Inſontẽ ⁊ iuſtũ non occi
d des:q͛ aduerſor impiũ.|| Nec accipies
d munera q̃ etiã excecãt prudẽtes: ⁊ ſub
uertũt verba iuſtorũ. Peregrino mole
a ſtus nõ eris. Scitis eñ aduenarũ aĩas
q͛ ⁊ ipſi peregrini fuiſtis in terra egy-
b pti. Sex annis ſeminabis terrã tuã: et
cõgregabis fruges ei⁹. Anno aũt ſepti
mo dimittes eã ⁊ requieſcere facies: vt
comedant pauperes pp̃li tui:⁊ q̃cquid
reliquũ fuerit:edãt beſtie agri. Ita fa-
cies in vinea ⁊ in oliueto tuo. Sex die
bus opaberis:ſeptima die ceſſabis vt
requieſcat bos ⁊ aſin⁹ tu⁹:⁊ refrigeret
filius ancille tue ⁊ aduena. Oĩa q̃ dixi
vobis cuſtodite:⁊ p nomen externorũ
deorũ nõ iurabitis:neq͛ audiet ex ore
vr̃o. Trib⁹ vicibus p ſingulos annos
mihi feſta celebrabitis. Solennitatẽ q͛
azymorũ cuſtodies. Septẽ dieb⁹ come
deris azyma ſicut p̃cepi tibi tp̃e men-
ſis nouorũ: qñ egreſſus es de egypto.
d ||Nõ apparebis in ɔſpectu meo vacu⁹.
d Et ſolennitatẽ mẽſis primitiuorũ ope
a ris tui quecũq͛ ſeminaueris in agro:
ſolennitatẽ q͛ in exitu anni qñ cõgre
c gaueris oẽs fruges tuas de agro. Ter
in ãno apparebit omne maſculinũ tuũ
corã dño deo tuo. Nõ immolabis ſup
fermẽto ſanguinẽ victime tue: nec re-
manebit adeps ſolennitatis mee vſq͛
d mane.||Primitias frugũ terre tue defe
c res ĩ domũ dñi dei tui. Nõ coques he-
dũ in lacte matris ſue. Ecce ego mittã
angelũ meum q̃ p̃cedat te ⁊ cuſtodiat
in via:⁊ introducat in locũ quẽ p̃para
ui. Obſerua eũ et audi vocem eius:
nec cõtemnendũ putes:q͛ nõ dimittet
cũ peccaueris:⁊ eſt nomẽ meũ in illo.
a Q̃ ſi audieris vocẽ eius:⁊ feceris om-
b nia q̃ loquor:inimic⁹ ero inimicis tu-
a is:⁊ affligã affligentes te.|| Precedet-
q͛ te angelus me⁹: et introducet te ad
amorreũ et etheũ et phereześ: chana-
neũq͛ ⁊ eueũ ⁊ iebuſeũ: q̃s ego cõterã.
Nõ adorabis deos eorũ:neq͛ coles eos.
Nõ facies opera eorũ:ſed deſtrues eos:
et cõfringes ſtatuas eorũ. Seruietiſq͛
dño deo vr̃o vt benedicã panib⁹ tuis
⁊ aq̃s:et auferã infirmitatẽ de medio D
tui.||Nõ erit infecũda nec ſteril ĩ terra Deu.7.c
tua. Numerũ dierũ tuorũ implebo. Ter
rorẽ meũ mittã in p̃curſũ tuũ: ⁊ occi-
dã oẽm pp̃lm ad quẽ ingredieris. Cũ-
ctorũq͛ inimicorũ tuorũ corã te terga
vertã:emittẽs ſcrabrones p̃us q̃ fuga
bũt eueũ et chananeũ et etheũ anteq͛
introeas. Nõ eijciã eos a facie tua an-
no vno:ne terra in ſolitudinẽ redigat
⁊ creſcãt ɔ te beſtie. Paulatim expellã
eos de cõſpectu tuo:donec augearis ⁊
poſſideas terrã. Ponã aũt terminos tu
os a mari rubro:vſq͛ ad mare paleſti-
norũ:⁊ a deſerto vſq͛ ad fluuiũ.||Tradã Deu.7.d
in manib⁹ veſtris habitatores terre: ⁊
eijciã eos de ɔſpectu vr̃o. Nõ inibis cũ
eis fedus:nec cũ dijs eorũ. Nõ habitẽt
in terra tua:ne forte peccare te faciant
in me ſi ſeruieris dijs eorũ:qd̃ tibi cer-
te erit in ſcãdalum. XXIIII A
MOyſi quoq͛ dixit: Aſcende ad do-
minũ tu ⁊ aarõ: nadab ⁊ abiu:
⁊ ſeptuagita ſenes ex iſrael:⁊ adorabi-
tis p̃cul. Soluſq͛ moyſes aſcendet ad
dñm: ⁊ illi nõ appropinquabunt: nec
pp̃lus aſcẽdet cũ eo.|| Uenit ġ moyſes S.19.b
⁊ narrauit plebi oĩa verba dñi atq͛ iu
dicia. Reſpõditq͛ oĩs pp̃lus vna voce.
Omnia verba dñi q̃ locut⁹ ẽ:faciem⁹.
Scripſit aũt moyſes vniuerſos ſermo
nes dñi:⁊ mane cõſurgẽs edificauit al
tare ad radices mõtis ⁊ duodecim ti-
tulos p duodecim trib⁹ iſrael. Miſit- B
q͛ iuuenes de filijs iſrael: ⁊ obtulerũt
holocauſta: immolauerũtq͛ victimas
pacificas dño vitulos duodecim. Tu-
lit itaq͛ moyſes dimidiã p̃tẽ ſanguis
⁊ miſit in crateras:p̃tẽ aũt reſiduã fu
dit ſup altare. Aſſumẽſq͛ volumẽ fede
ris legit audiente pp̃lo. Qui dixerũt:
Omnia q̃ locut⁹ eſt dñs faciem⁹:⁊ eri-
m⁹ obedientes. Ille vero ſumptũ ſan-
guinẽ reſperſit in pp̃lm:et ait: Hic eſt Heb.9.c
ſanguis federis qd̃ pepigit dñs vobiſ-
cũ ſup cũctis ſermonibus his. Aſcen- C
derũtq͛ moyſes ⁊ aarõ: nadab ⁊ abiu
⁊ ſeptuaginta de ſeniorib⁹ iſrael ⁊ vi-
derũt deũ iſrl. Sub pedib⁹ ei⁹ q̃ſi op⁹
lapidis ſapphyrini:⁊ q̃ſi celũ cum ſere
nũ eſt. Nec ſup eos q̃ p̃cul receſſerãt d
filijs iſrael:miſit manum ſuam: vide-
runtq͛ deũ et comederũt ac biberunt.
Dixit aũt domin⁹ ad moyſen: Aſcẽde J.31.d.⁊.32.d

ad me in montē ⁊ eſto ibi: daboq; tibi
tabulas lapideas ⁊ legē ac mādata q̄
ſcripſi: vt doceas filios iſrael. Surrexe
rūt moyſes ⁊ ioſue miniſter ei⁹: Aſcen
dēſq; moyſes in mōtē dei: ſenioribus
D ait: Expectate hic donec reuertamur ad
vos. Habetis aarō ⁊ hur vobiſcū: ſi q̄d
natū fuerit queſtiōis: referetis ad eos.
Cūq; aſcēdiſſet moyſes: operuit nubes
montē: ⁊ habitauit glīa dn̄i ſup̄ ſinai
tegēs illū nube ſex dieb⁹. Septimo aūt
die vocauit eum de medio caliginis.
Erat aūt ſpēs glīe dn̄i q̄ſi ignis ardēs
ſup̄ verticē montis: in cōſpectu filiorū
iſrl̄. Ingreſſuſq; moyſes mediū nebule
aſcēdit in mōtē: ⁊ fuit ibi q̄draginta
dieb⁹ ⁊ quadraginta noctib⁹. XXV
Locutuſq; eſt dn̄s ad moyſen di
cēs: Loq̄re filijs iſrl̄ vt tollant
mihi primitias. Ab omni hoīe
q̄ offert vltrone⁹ accipietis eas. Hec ſūt
aūt q̄ accipere debetis. Aurū ⁊ argētū
⁊ es ⁊ hyacinthū et purpurā: coccūq;
bis tinctū ⁊ byſſum ⁊ pilos caprarū et
pelles arietū rubricatas: pelleſq; hya
cinthinas ⁊ ligna ſethim: oleū ad lu
minaria cōcinnanda: aromata in vn
guētū ⁊ thymiamata boni odoris: la
pides onychinos ⁊ gēmas ad ornan
dū ephot ⁊ rōnale. Facietq; mihi ſan
ctuariū ⁊ habitabo in medio eorū: iux
oēm ſimilitudinē tabernaculi qđ oſtē
dā tibi: ⁊ oīm vaſorū in cultū ei⁹. Sic
q; facietis illud. Arcā de lignis ſethim
cōpingite: cui⁹ lōgitudo habeat duos
ſemis cubitos: latitudo cubitū et di
midiū: altitudo cubitū ſimiliter ac ſe
miſſem. et deaurabis eā auro mūdiſſi
B mo intus et foris. Facieſq; ſupra coro
nā aureā p̄ circuitū: ⁊ quattuor circu
los aureos: q̄s pones p̄ quattuor arce
angulos. Duo circuli ſint i latere vno
⁊ duo in altero. Facies q̄z vectes de li
gnis ſethim: et operies eos auro. In
duceſq; p̄ circulos q̄ ſunt in arce late
rib⁹: vt portent in eis. Qui ſemp̄ erūt in
circul: nec vnq̄ extrahent ab eis. Po
neſq; in arca teſtificationē quā dabo
tibi. Facies ⁊ p̄pitiatoriū de auro mū
diſſimo. Duos cubitos ⁊ dimidiū tene
bit lōgitudo ei⁹: ⁊ cubitū ac ſemiſſem
latitudo. Duos q̄z cherubin aureos ⁊
p̄ductiles facies ex vtraq; pte oraculi
Cherub vn⁹ ſit oraculi in latere vno: ⁊
alter in altero. Utrūq; lat⁹ p̄pitiatorij
tegāt expādentes alas ⁊ operientes ora
culū: reſpiciātq; ſe mutuo verſis vulti
bus in p̄pitiatoriū q̄ operienda eſt ar
ca: in q̄ pones teſtimoniū qđ dabo ti
bi. Inde p̄cipiā ⁊ loquar ad te ſupra p̄
pitiatoriū ſcz ac medio duorū cherubī
q̄ erūt ſup̄ arcā teſtimonij cūcta q̄ mā
dabo p̄ te filijs iſrl̄. Facies ⁊ mēſam de
lignis ſethim habentē duos cubitos
lōgitudinis: ⁊ in latitudinē cubitū et
in altitudinē cubitū ac ſemiſſem: ⁊ in
aurabis eā auro puriſſimo. Facieſq; il
li labiū aureū p̄ circuitū: ⁊ ipi labio co
ronā interraſilē altā quatuor digitis:
⁊ ſup̄ illā alterā coronā aureolā. Qua
tuor q̄z circulos aureos p̄parabis: ⁊ po
nes eos in q̄ttuor angulis eiuſdē mē
ſe p̄ ſingulos pedes. Subter coronam
erūt circuli aurei vt mittant vectes p̄
eos: ⁊ poſſit mēſa portari. Ipſos q̄z ve
ctes facies de lignis ſethim ⁊ circūda
bis auro ad ſubuehendā mēſam. Pa
rabis ⁊ acetabula ac phialas: thuribu
la ⁊ cyathos: in q̄b⁹ offerēda ſunt liba
mina ex auro puriſſimo: ⁊ pones ſuper
mēſam panes p̄poſitionis in cōſpectu
meo ſemp̄. Facies ⁊ cādelabrū ductile
de auro mūdiſſimo: haſtile ei⁹ ⁊ cala
mos: cyphos et ſpherulas ac lilia ex ip
ſo p̄cedētia. Sex calami egredient de
laterib⁹: tres ex vno latere: ⁊ tres ex al
tero. Tres cyphi quaſi in nucis modū
p̄ calamos ſingulos: ſpheruleq; ſimul
⁊ liliū. Et tres ſimiliter cyphi iſtar nu
cis in calamo altero: ſpheruleq; ⁊ liliū
Hoc erit opus ſex calamorum: qui p̄
ducendi ſūt de haſtili. In ipſo aūt can
delabro erūt q̄ttuor cyphi in nucis mo
dū: ſpheruleq; p̄ ſinglos et lilia. Sphe
rula ſub duob⁹ calamis p̄ tria loca: q̄
ſimul ſex fiūt p̄cedētes de haſtili vno.
Et pherule igit ⁊ calami ex ipſo: erūt
vniūſa ductilia ex auro puriſſimo. Fa
cies ⁊ lucernas ſeptē: ⁊ pones eas ſup̄
cādelabrū vt luceāt ex aduerſo. Emū
ctoria q̄z ⁊ vbi ea q̄ emūcta ſunt extin
guant: fiāt de auro puriſſimo. Omne
pōdus cādelabri cū vniuerſis vaſis ſu
is habebat talētū auri mūdiſſimi. In
ſpice ⁊ fac ſm exemplar qđ tibi in mō
te monſtratum eſt. XXVI
Tabernaculū vero ita fiet. Decē
cortinas de byſſo retorta ⁊ hya

cintho ac purpura:coccoq̄ bis tincto
variatas ope plumario facies. Longi-
tudo cortine vni⁹ habebit vigintiocto
cubitoſ: latitudo q̄ttuor cubitoꝝ erit:
Uni⁹ mēſure fiēt vniūſa tētoria. Qui
q̄ cortine ſibi iūgent mutuo:ꝛ alie q̄n
q̄ nexu ſimili coherebūt. Anſulas hya
cinthinas in laterib⁹ ac ſumitatibus
facies cortinaꝝ: vt poſſint inuicē co-
B pulari. Quinq̄genas anſulas cortina
habebit in vtraq̄ pte ita inſertas: vt
anſe ꝯ anſas veniāt:ꝛ altera alteri poſ
ſit aptari. Facies ꝛ q̄nquaginta circu
los aureos q̄bus cortinaꝝ vela iungē
da ſūt vt vnū tabernaculū fiat. Faci-
es ꝛ ſaga cilicina vndecim:ad operien
dū tectū tabernaculi. Longitudo ſagi
vni⁹ habebit triginta cubitos ꝛ latitu
do quattuor. Equa erit mēſura ſagoꝝ
oīm. E q̄b⁹ q̄nq̄ iūges ſeorſum ꝛ ſex ſi
bi mutuo copulabis: ita vt ſextū ſagū
in fronte tecti duplices. Facies ꝛ quin
C q̄ginta anſas in ora ſagi vni⁹ vt coiū-
gi cū altero queat: ꝛ q̄nquaginta an-
ſas in ora ſagi alteri⁹ vt cū altero co-
puletur:ꝛ q̄nquaginta fibulas eneas q̄-
b⁹ iungant anſe: vt vnū ex oībus ope
rimētū fiat. Qd aūt ſupfuerit in ſagis
q̄ parant tecto id eſt vnū ſagū qd am-
pli⁹ eſt:ex medietate ei⁹ operies taber-
naculi poſteriora: ꝛ cubit⁹ ex vna pte
pēdebit:et alter ex altera q̄ plus eſt in
ſagoꝝ magnitudine: vtrūq̄ lat⁹ taber
naculi ptegēs. Facies et operimentū
aliud tecto de pellib⁹ arietū rubricat⁹
ꝛ ſup h̄ rurſum aliud operimētū d̄ hy-
acinthinis pellib⁹. Facies et tabulas
D ſtantes tabernaculi de lignis ſethim:
q̄ ſingule denos cubitos in longitudi
ne habeāt:ꝛ in latitudine ſingulos ac
ſemiſſem. In laterib⁹ tabule due in ca
ſtrature fient q̄bus tabula alteri tabu
le cōnectat: atq̄ in hūc modū cūcte ta
bule parabunt. Quarū viginti erunt
i latere meridiano qd vergit ad auſtrū
q̄b⁹ q̄draginta baſes argēteas fūdes:
vt bine baſes ſingulis tabulis p duos
angulos ſubijciant. In latere q̄ʒ ſecū-
do tabernaculi qd vergit ad aq̄lonem:
viginti tabule erūt: q̄draginta haben
E tes baſes argēteas. Bine baſes ſingul
tabulis ſupponent. Ad occidētalē ve
ro plagā tabernaculi facies ſex tabu-
las:et rurſū alias duas q̄ in angulis eri

gant poſt tergū tabernaculi:erūtq̄ ſi-
bi coniūcte a deorſum vſq̄ ad ſurſum: et
vna oēs cōpago retinebit. Duab⁹ q̄ʒ
tabulis q̄ in angulis ponēde ſūt: ſimi
lis iūctura ſeruabit. Et erūt ſimul ta-
bule octo:baſes earū argētee ſedecim:
duab⁹ baſib⁹ p vnā tabulā ſupputat⁹.
Facies ꝛ vectes d̄ lignis ſethim q̄nq̄:
ad cōtinēdas tabulas i vno latere ta-
bernaculi:ꝛ q̄nq̄ alios i alt ro:ꝛ eiuſ-
dē numeri ad occidētalē plagā q̄ mit
tent p medias tabulas a ſummo vſq̄
ad ſūmū. Ipſas q̄ʒ tabulas deaurabis F
ꝛ fundes i eis annulos aureos p quos
vectes tabulata cōtineant: q̄s operies
laminis aureis. Et eriges tabernacu-
lū:iuxt exemplar qd tibi in mōte mon-
ſtratū ē. Facies ꝛ velū de hyacintho et
purpura:coccoq̄ bis tincto ꝛ byſſo re
torta ope plumario: et pulchra varie-
tate cōtextū:qd appendes ante q̄ttuor
colūnas d̄ lignis ſethim q̄ ipſe q̄dē de-
aurate erūt:et habebūt capita aurea:
ſed ꝛ baſes argēteas. Inferet aūt velū G
p circulos:itra qd pones arcā teſtimo
nij:q̄ ꝛ ſanctuariū ꝛ ſāctuarij ſanctua
ria diuident. Pones ꝛ ꝓpitiatoriū ſu-
p arcā teſtimonij in ſctā ſanctoꝝ:men
ſamq̄ extra velū:ꝛ ꝯ mēſaʒ cādelabrū
in latere tabernaculi meridiano. Mē-
ſa eīn ſtabit in pte aq̄lonis. Facies et
tentoriū in introitu tabernaculi d̄ hy
acintho ꝛ purpura coccoq̄ bis tincto
et biſſo retorta ope plumario: ꝛ q̄nq̄
colūnas deaurabis lignoꝝ ſethim:an
te quas ducet tentoriū: quarū erūt ca
pita aurea et baſes enee. ¶ XXVII

Facies ꝛ altare de lignis ſethim A
qd habebit q̄nq̄ cubitos in lō-
gitudine:et totidē i latitudine
ideſt quadrū ꝛ tres cubitos in altitu-
dine. Cornua aūt p q̄ttuor angulos ex
ipſo erūt:et operies illud ere. Faciſq̄
in vſus ei⁹ lebetas ad ſuſcipiendos ci-
neres ꝛ forcipes atq̄ fuſcinulas:ꝛ igni
um receptacula. Oia vaſa ex ere fabri-
cabis. craticulāq̄ i modū retis eneā:
p cui⁹ q̄ttuor angulos erūt q̄ttuor an-
nuli enei q̄s pones ſub arulā altaris.
eritq̄ craticula vſq̄ ad altarꝭ mediū.
Facies et vectes altaris de lignis ſe-
thim duos q̄s operies laminis eneis ꝛ
induces p circulos:eruntq̄ ex vtroq̄
latere altaris ad portādū. Non ſolidū B

ſed inane et cauū intrinſec⁹ facies illud: ſicut tibi in mōte mōſtratū eſt. Facies ⁊ atriū tabernaculi: i cui⁹ auſtrali plaga ꝯ meridiē erūt tētoria de byſſo retorta. Centū cubitos vnū lat⁹ tenebit in latitudine: ⁊ colūnas viginti cū baſib⁹ totidē eneis: q̄ capita cū celaturis ſuis habebūt argentea. Similiter ⁊ in latere aq̄lonis p̱ longū erūt tentoria cētū cubitoꝝ colūne viginti: ⁊ baſes enei eiuſdē nūeri: ⁊ capita eaꝝ cū celaturis ſuis argētea. In latitudine vero atrij qđ reſpicit ad occidentē erūt tētoria p̱ q̄nquaginta cubitos: ⁊
C columne decē: baſeſq; totidē. In ea q̄z atrij latitudie q̄ reſpicit ad oriētē q̄nquaginta cubiti erūt. In q̄bus q̄ndecim cubitorū tētoria lateri vno deputabunt: colūneq; tres ⁊ baſes totidē: ⁊ in latere altero erūt tētoria cubitos obtinētia q̄ndecim: colūnas tres: ⁊ baſes totidē. In introitu vero atrij fiet tētoriū cubitoꝝ viginti ex hyacintho ⁊ purpura: coccoq; bis tincto ⁊ byſſo retorta ope plumarij. Colūnas habebit quattuor cū baſib⁹ totidē. Oēs colūne atrij p̱ circuitū veſtite erūt argenteis laminis: capitib⁹ argēteis ⁊ baſib⁹
D eneis. In lōgitudine occupabit atriū cubitos centū: in latitudine q̄nq̄gita. Altitudo q̄nq; cubitoꝝ erit: fietq; đ byſſo retorta: ⁊ habebit baſes eneas. Cūcta vaſa tabernaculi in oēs vſus ⁊ cerimonias tā paxillos ei⁹ q̄ȝ atrij ex
Levi. 6. b ere facietis. ‖ Precipe filijs iſrl̄ vt afferāt tibi oleū de arborib⁹ oliuarū puriſſimū: piloq; cōtuſū: vt ardeat lucerna ſemp̱ in tabernaculo teſtimonij ex̄ velū qđ oppanſum eſt teſtimonio: ⁊ collocabūt eā aaron ⁊ filij ei⁹ ⁊ vſq; mane luceat corā dño. Perpetu⁹ erit cultus p̱ ſucceſſiones eoꝝ corā filijs iſrael.

A Pplica q̄ȝ ad te ‖ XXVIII aaron fratrē tuū cū filijs ſuis de medio filioꝝ iſrl̄: vt ſacerdotio fungāt mihi: aaron: nadab ⁊ abiu eleazar et ythamar: facieſq; veſtē ſanctā aaron fratri tuo in gloriā ⁊ decorē ⁊ loqueris cūctis ſapiētib⁹ corde q̄s repleui ſpiritu prudētie: vt faciāt veſtes aaron in q̄b⁹ ſanctificat⁹ miniſtret mihi. Hec aūt erūt veſtimēta q̄ faciēt. Rationale et ſuphumerale: tunicā ⁊ lineam ſtrictā: cydarim ⁊ balthēū. Faciēt fratri tuo aaron ⁊ filijs ei⁹ veſtimēta ſancta: vt ſacerdotio fungāt mihi. Accipiētq; aurū ⁊ hyacinthū ⁊ purpurā. coccūq; bis tinctū ⁊ byſſū. Faciēt aūt ſuphumerale de auro et hyacintho et purpura: coccoq; bis tincto ⁊ biſſo retorta: ope polymito. Duas oras iūctas hēbit i vtroq; latere ſūmitatū vt i vnū redeant. Ipſa q̄ȝ textura ⁊ cūcta operꝫ varietas erit ex auro: et hyacintho et purpura: coccoq; bis tincto et byſſo retorta. Sumeſq; duos lapides onychinos: ⁊ ſculpes in eis noīa filioꝝ iſrl̄: ſex noīa in lapide vno: ⁊ ſex reliq̄ in altero iuxta ordinē natiuitatꝭ earū. Ope re ſculptoris et celatura gēmarū: ſculpes eos noīb⁹ filioꝝ iſrl̄: incluſos auro atq; circūdatos: ⁊ pones i vtroq; latere ſuphumeral̄: memoriale filijs iſrl̄. Portabitq; aaron noīa eoꝝ corā dño ſup̱ vtrūq; humeꝝ: ob recordationes.
C Facies ⁊ vncinos ex auro: ⁊ duas cathenulas auri puriſſimi ſibi inuicē coherentes: q̄s inſeres vncinis. Rōnale q̄ȝ iudicij facies ope polymito iux̄ texturā ſuphumeralis: ex auro hyacintho ⁊ purpura: coccoq; bis tincto ⁊ byſſo retorta. Quadrāgulū erit ⁊ duplex. Menſurā palmi habebit: tā i lōgitudine q̄ȝ in latitudine: poneſq; in eo q̄ttuor ordines lapidū. In primo v̄ſu erit lapis ſardi⁹ ⁊ topazius ⁊ ſmaragdus. In ſecūdo carbūculus ⁊ ſapphyr⁹ ⁊ iaſpis. In tertio ligiri⁹ achates ⁊ amethiſt⁹. In quarto chryſolit⁹ onychin⁹ ⁊ berillus. Incluſi auro erūt p̱ ordines ſuos: habebūtq; noīa filioꝝ iſrl̄. Duodecim noīb⁹ celabunt: ſinguli lapides noīb⁹ ſinguloꝝ p̱ duodecim trib⁹. Facies in rōnali cathenas ſibi inuicē coherētes ex auro puriſſimo: ⁊ duos annulos aureos q̄s pones in vtraq; rōnalis ſummitate: Catenaſq; aureas iūges annulis q̄ ſunt in marginib⁹ ei⁹: ⁊ ipſarū cathenarū extrema duob⁹ copulabis vncinis i vtroq; latere ſuphumeralis qđ rōnale reſpicit. Facies ⁊ duos ānulos aureos q̄s pones in ſūmitatib⁹ rōnal̄: ⁊ in oris q̄ e regione ſunt ſuphumeralis ⁊ poſteriora ei⁹ aſpiciūt: Necnō et alios duos annulos aureos q̄ ponēdi ſunt in vtroq; latere ſuphumeralis deorſuꝫ: qđ reſpicit cōtra faciē iūcture inferioris vt aptari poſſit cū ſuphumera

li:⁊ ſtringat͂ rõnale ãnulis ſuis cũ an-
nulis ſuphumeralis: vitta hyacinthi-
na vt maneat iũctura fabꝛefacta:⁊ a ſe
inuicẽ rõnale ⁊ ſuphumerale neq̃ant
ſeparari. Poꝛtabitq; aaron noĩa filio-
rũ iſrl͂ in rõnali iudicij ſup pect⁹ ſuũ
qñ ingredietur ſãctuariũ memoꝛiale co-
rã dño in eternũ. Pones aũt in rõnali
iudicij doctrinã ⁊ veritatẽ q̃ erũt i pe-
ctoꝛe aaron qñ ingredietur corã dño: et
geſtabit iudiciũ filioꝝ iſrael in pecto-
re ſuo in ↄſpectu dñi ſemꝑ. Facies ⁊ tu
nicã ſuphumeralis totã hyacinthinã:
in cui⁹ medio ſupꝛa erit capitiũ et oꝛa
ꝑ gyrũ ei⁹ textilis ſicut fieri ſolet in ex
tremis veſtiũ ꝑtib⁹ ne facile rumpat͂.
Deoꝛſum vero ad pedes eiuſdẽ tunice
ꝑ circũitũ quaſi malapunica facies ex
hyacintho et purpura ⁊ cocco bis tin
cto: mixtis in medio tintinabulis: ita
vt tintinnabulũ ſit aureũ et malũpu-
nicũ: rurſumq; tintinnabulũ aliud au
reũ ⁊ malũpunicũ. ||Et veſtiet͂ ea aarõ
in officio miniſterij: vt audiat͂ ſonit⁹
qñ ingredit͂ ⁊ egredit͂ ſãctuariũ in cõ
ſpectu dñi: ⁊ nõ moꝛiat͂. Facies ⁊ lami
nã de auro puriſſimo: in q̃ ſculpes oꝑe
celatoꝛis ſanctũ dño. Ligabiſq; eã vit
ta hyacithina ⁊ erit ſup thyarã immi-
nẽs fronti põtificis. Poꝛtabitq; aarõ
iniq̃tates eoꝝ q̃ obtulerit et ſãctifica-
uerint filij iſrl͂: in cũctis munerib⁹ et
donarijs ſuis. Erit aũt lamina ſemꝑ i
frõte ei⁹ vt placat⁹ ſit ei dñs. ſtringẽſ-
q; tunicã byſſo et thyarã byſſinã. Fa-
cies et baltheũ oꝑe plumarij. Poꝛro fi
lijs aaron tunicas lineas parabis et
baltheos ac thyaras in gloꝛiã ⁊ deco-
rẽ: Ueſtieſq; his oĩb⁹ aarõ fratrẽ tuũ
⁊ filios ei⁹ cũ eo: ⁊ cũctoꝝ cõſecrabis
man⁹: ſanctificabiſq; illos vt ſacerdo-
tio fungant͂ mihi. Facies ⁊ feminalia
linea vt operiant carnẽ turpitudinis
ſue: a renib⁹ vſq; ad feminalia: ⁊ vtet͂
eis aaron ⁊ filij ei⁹ qñ ingrediunt͂ ta-
bernaculũ teſtimonij: vel qñ appꝛopin
quãt ad altare vt miniſtrẽt in ſanctua
rio: ne iniq̃tatis rei moꝛiant͂. Legitti-
mũ ſempiternũ erit aaron ⁊ ſemini ei⁹
SEd ⁊ hoc (poſt eũ. XXIX
facies vt mihi in ſacerdotio cõ
ſecrent͂. Tolle vitulũ de armẽ-
to et arietes duos imaculatos: paneſ-
q; azymos et cruſtulã abſq; fermẽto: q̃
cõſperſa ſint oleo: lagana q̃q; azyma:
oleo lita. De ſimila triticea cũcta faci
es: ⁊ poſita in caniſtro offeres: Uitulũ
autẽ et duos arietes: et aaron ac fili-
os ei⁹ applicabis ad oſtiũ tabernaculi
teſtimonij: Cũq; lauer͛ patrẽ cũ filijs
ſuis aq̃: indues aaron veſtimẽtis ſuis
id eſt linea ⁊ tunica ⁊ ſuphumerali et
rõnali qđ cõſtringes baltheo: ⁊ pones
thyarã i capite ei⁹ ⁊ laminã ſanctã ſu-
ꝑ thyarã: et oleũ vnctionis fundes ſu
ꝑ caput ei⁹: atq; h̃ ritu cõſecrabit͂. Fi- B
lios quoq; illi⁹ applicabis ⁊ indues tu
nicis lineis: cingeſq; baltheo: aarõ. ſ.
⁊ liberos eius: ⁊ impones eis mitras:
erũtq; ſacerdotes mei religiõe ꝑpetua
Poſtq̃ initiaueris man⁹ eoꝝ: applica
bis ⁊ vitulũ corã tabernaculo teſtimo
nij. ||Imponẽtq; aarõ ⁊ filij ei⁹ man⁹ Leui.1.b
ſup caput illi⁹: et mactabis eum in cõ
ſpectu dñi: iuxta oſtiũ tabernaculi te-
ſtimonij: ſumptũq; de ſanguine vitu-
li: pones ſup coꝛnua altaris digito tuo
reliquũ aũt ſanguinẽ fundes iuxta ba
ſim ei⁹. ||Sumes ⁊ adipẽ totũ q̃ operit Leui.3.a
in teſtina: ⁊ reticulũ iecoꝛis ac duos re
nes: et adipẽ q̃ ſup eos eſt ⁊ offeres in
cenſum ſup altare. Carnes vero vituli
⁊ coꝛiũ et fimũ cõbures foꝛis extra ca-
ſtra: eo qꝫ ꝓ pctõ ſit. Unũ q̃s arietẽ ſu- C
mes ſup cui⁹ caput ponẽt aaron ⁊ filij
ei⁹ man⁹. Quẽ cũ mactaueris: tolles d̃
ſanguine ei⁹: ⁊ fundes circa altare: ip-
ſum aũt arietẽ ſecabis in fruſtra: lota
q; inteſtina ei⁹ et pedes pones ſup cõ
ciſas carnes ⁊ ſup caput illi⁹: ⁊ offeres
totũ arietẽ in incẽſũ ſup altare. Obla
tio ẽ dño odoꝛ ſuauiſſim⁹ victima dei.
Tolles q̃q; arietẽ alterũ: ſup cui⁹ ca
put aaron ⁊ filij ei⁹ ponẽt man⁹. Quẽ
cũ immolaueris: ſumes de ſãguine ei⁹
⁊ pones: ſup extremũ auricule dextre
aaron ⁊ filioꝝ ei⁹: ⁊ ſup pollices man⁹
eoꝝ ac pedis dextri: fundeſq; ſãguinẽ
ſup altare ꝑ circũitũ. Cunq; tuleris de D
ſanguine q̃ eſt ſup altare: et de oleo vn
ctionis aſperges aaron et veſtes eius
filios et veſtimẽta eoꝝ. Cõſecratiſq; et
ipſis et veſtib⁹: tolles adipẽ de ariete
⁊ caudã: et aruinã que operit vitalia:
ac reticulũ iecoꝛis et duos renes atq;
adipem q̃ ſup eos eſt: armũq; dextrum
eo qꝫ ſit aries ↄſecrationis: toꝛtãq; pa
nis: vni⁹ cruſtulã conſperſam oleo: la

genū ꝺ caniſtro azymoꝝ qꝺ poſitū ē i
ꝯſpectu dñi: ponesq; oīa ſup man⁹ aa-
ron ⁊ filioꝝ ei⁹ ⁊ ſctificabis eos: eleuās
corā dño. Suſcipiesq; vniuerſa ꝺ ma-
nib⁹ eoꝝ: ⁊ incendes ſup altare in ho-
locauſtū: odorē ſuauiſſimū in ꝯſpectu
E dñi: q2 oblatio eius eſt. Sumes ꝙ3 pe-
ctuſculū de ariete ꝙ initiat⁹ eſt aaron:
ſanctificabisq; illud eleuatū corā dño:
et cedet in ptē ſuā. Sanctificabisq; et
pectuſculū cōſecratū et armū quē de
ariete ſepaſti: ꝙ initiat⁹ eſt aarō et filij
ei⁹: cedētq; in ptē aaron et filioꝝ ei⁹
iure ꝑpetuo a filijs iſrł: q2 primitiua
ſunt et initia de victimis eoꝝ pacificis
ꝙ offerūt dño. Ueſtē aūt ſanctā ꝙ vtit
aaron: habebūt filij ei⁹ poſt eū vt vn-
gant in ea: ⁊ cōſecrent man⁹ eoꝝ. Se
ptē dieb⁹ vtet illa ꝙ pontifex ꝓ eo fue
rit cōſtitut⁹ de filijs ei⁹: et ꝙ ingrediet
tabernaculū teſtimonij vt miniſtret i
ſanctuario. Arietem aūt cōſecratiōis
tolles: et coques carnes ei⁹ in loco ſan
F cto: ꝙb⁹ veſcet aarō et filij ei⁹. Panes
ꝙ3 ꝙ ſunt in caniſtro: i veſtibulo taber
naculi teſtimonij comedēt: vt ſit placa
bile ſacrificiū: ⁊ ſanctificent offeren-
tiū man⁹. Alienigena nō veſcet ex eis
q2 ſancti ſunt. Qꝫ ſi remāſerit de carni
bus cōſecratis ſiue de panib⁹ vſq; ma
ne: cōburet7 reliꝙas igni. Nō comedē
tur: q2 ſctificata ſunt. Oia ꝙ pcepi tibi
facies ſup aarō et filijs ei⁹. Septē die-
b⁹ cōſecrabis man⁹ eoꝝ: et vitulū pro
peccato offeres ꝑ ſingulos dies ad ex-
piādū. Mūdabisq; altare cū imolaue-
ris expiatiōis hoſtiā et vnges illud in
ſctificatiōnē. Septē dieb⁹ expiabis al
tare et ſctificabis: et erit ſctm̄ ſctōꝝ.
Oīs ꝙ tetigerit illud: ſctificabit. Hoc
G eſt qꝺ facies in altari. Agnos annicu-
los duos ꝑ ſingulos dies iugiter: vnū
agnū mane ⁊ alteꝝ veſpe: Decimā ptē
ſimile cōſpſe oleo tūſo: qꝺ habeat mē-
ſurā ꝗrtā ptē hin: et vinū ad libandū
eiuſdē mēſure in agno vno. Alteꝝ ve-
ro agnū offeres ad veſpam iux ritum
matutine oblatiōis: et iuxta ea ꝙ dix
m⁹ in odorē ſuauitatis. Sacrificiū ē do
mino deo oblatiōe ꝑpetua in generati
ones vrās: ad oſtiū tabnaculi teſtimo
nij corā dño: vbi ꝯſtituā vt loꝗr ad te.
Ibiq; pcipiā filijs iſrł: ⁊ ſctificabit al-
tare in gl'ia mea. Sctificabo ⁊ tabna-
culū teſtimonij ibi cū altari ⁊ aarō cū
filijs ſuis: vt ſacerdotio fungant mi-
hi. et habitabo i medio filioꝝ iſrł: ero-
q; eis de⁹: Et ſciēt q2 ego dñs de⁹ eoꝝ:
ꝙ eduxi eos de terra egypti: vt manerē
inter illos: ego dñs de⁹ ipoꝝ. XXX

Facies ꝙ3 altare ad adolendū
thymiama de lignis ſethim: ha-
bēs cubitū lōgitudinis ⁊ alte-
rū latitudinis. i. ꝗdrāgulū: ⁊ duos cu-
bitos altitudinis. Cornua ex ipſo pce
dēt: veſtiesq; illud auro puriſſimo tam
craticulā ei⁹ ꝙ parietes ꝑ circuitū et
cornua. Faciesq; ei coronā aureolā ꝑ
gyrū: ⁊ duos ānulos aureos ſub coro-
na ꝑ ſingula latera: vt mittant in eos
vectes ⁊ altare portet. Ipſos ꝙ3 vectes
facies ꝺ lignis ſethim ⁊ inaurab. Po-
nesq; altare ꝯ velū qꝺ ante arcā pen-
det teſtimonij: corā ꝓpitiatorio ꝙ tegit
teſtimoniū. vbi loꝗr tibi: ⁊ adolebit i-
cenſū ſup eo aarō: ſuaue fragrās: ma-
ne: qñ cōponet lucernas icēdet illud:
⁊ qñ collocat eas ad veſperū vret thy-
miama ſempiternū corā dño in gene-
ratiōes vrās. Nō offeretis ſup eo thy-
miama cōpoſitiōis alteri⁹: nec oblatio
nem ⁊ victimā: nec libabit7. Et depca
abit aaron ſup cornua eius ſemel ꝑ
annū in ſanguine qꝺ oblatū eſt ꝓ pec-
cato: ⁊ placabit ſup eo in generationi
b⁹ vrīs. Sanctū ſctōꝝ erit dño. Locu-
tusq; eſt dñs ad moyſen dicēs: Qñ tu
leris ſummā filioꝝ iſrł iux numeꝝ: da
būt ſinguli pciū ꝓ aiabus ſuis dño: et
nō erit plaga i eis cū fuerint recēſiti.
Hoc aūt dabit oīs ꝙ tranſit ad nomē:
dimidiū ſicli iux menſurā tēpli. Si-
clus viginti obolos habet. Media ps
ſicli offeret dño. Qui habet in nume-
ro a viginti annis ⁊ ſupra dabit pciū:
Diues nō addet ad mediū ſicli: ⁊ pau-
ꝑ nihil minuet. Suſceptāq; pecuniā
ꝙ collata eſt a filijs iſrł trades in vſus
tabernaculi teſtimonij: vt ſit monimē
tū eoꝝ corā dño: ⁊ ꝓpitiet aiab⁹ eoꝝ.
Locutusq; ē dñs ad moyſen dicēs: Fa
cies ⁊ labiū eneū cū baſi ſua ad lauan
dū: ponesq; illud inter tabernaculū te
ſtimonij ⁊ altare. Et miſſa aqua: laua
būt in eo aaron et filij ei⁹: man⁹ ſuas
ac pedes: qñ ingreſſuri ſunt taberna-
culū teſtimonij: ⁊ qñ acceſſuri ſunt ad
altare: vt offerāt i eo thymiama dño:

ne forte moriāt. Legitimū ſēpitnū erit
ipi ⁊ ſemini ei⁹ p ſucceſſiões. Locut⁹qȝ
ē dñs ad moyſē dicēs: Sume tibi aro-
mata pme ſmirne ⁊ electe q̄ngentos ſi
cloſ. ⁊ cinamomi mediū.i. ducētos q̄n
q̄gita ſicloſ: calami ſilr ducētoſ q̄nq̄gi
ta ſicloſ: caſie āt q̄ngētos ſiclos i pōde
re ſáctuarij oleū d oliuet mēſurā hin
b ‖ Facieſqȝ vnctiōis oleū ſctm: vnguētū
ꝯpoſitū ope vnguētarij: ⁊ vnges ex eo
tabnaculū teſtimonij ⁊ arcā teſtamen
ti: mēſamqȝ cū vaſis ſuis: candelabꝛū
⁊ vtēſilia eius: altaria thymiamat et
holocauſti: ⁊ vniuerſā ſupellectilē q̄
ad cultum eoꝝ ꝑtinēt: ſanctificabiſqȝ
b oia: ⁊ erunt ſácta ſctōꝝ. ‖ Qui tetigerit
D ea ſanctificabit. Aarō ⁊ filios ei⁹ vn-
ges: ſanctificabiſqȝ eos vt ſacerdotio
fungāt mihi. Filijs q̄ȝ iſrl dices: Hoc
oleū vnctiōis ſanctū erit mihi i gene-
rationes vr̄as. Caro hoīs nō vnget ex
eo: ⁊ iuxt cōpoſitionem ei⁹ nō facietis
aliud: q2 ſanctificatū ē: ⁊ ſanctum erit
vob. Homo q̄cūqȝ tale cōpoſuerit ⁊ de
derit ex eo alieno: extermiabit de ppło
ſuo. Dixitqȝ dñs ad moyſen: Sume ti
bi aromata: ſtacten ⁊ onychā: galba-
nen boni odoꝛis: ⁊ thus lucidiſſimuȝ
eq̄lis pōderis erūt oia: facieſqȝ thymi-
ama cōpoſitū ope vnguentarij mixtū
diligēter ⁊ purū ⁊ ſanctificatione dig-
niſſimū. Cunqȝ i tenuiſſimū puluerem
vniūſa ꝯtuderit: pones ex eo coꝛam ta
bernaculo teſtimonij: in q̄ loco appare
bo tibi. Sanctū ſctōꝝ erit vob thymi
ama. Talē cōpoſitionē nō facietis in
vſus vr̄os: q2 ſanctū ē dño. Homo q̄-
cunqȝ fecerit ſilr: vt odoꝛe illi⁹ ꝑfruat
ꝑibit de pplis ſuis. XXXI

A L Ocutuſqȝ ē dñs ad moyſen di-
cens: Ecce vocaui ex noīe beſe-
leel filiū huri filij hur de tribu iuda: ⁊
impleui eū ſpū dei: ſapiētia ⁊ itelligen
tia ⁊ ſciētia in oī ope ad excogitādum
q̄cq̄d fabꝛefieri pōt ex auro ⁊ argento
et ere: marmoꝛe ⁊ gēmis: ⁊ diuerſitate
lignoꝝ. Deditqȝ ei ſociū ooliab filiuȝ
B achiſamech de tribu dan. Et in coꝛde
hoīs eruditi poſui ſapientiā vt faciāt
cuncta q̄ pcepi tibi: tabernaculū fede-
ris: ⁊ arcā teſtimonij: ⁊ ꝓpitiatoꝛiū qd
ſup eam ē: ⁊ cuncta vaſa tabernaculi
mēſamqȝ ⁊ vaſa ei⁹: cādelabꝛū puriſſi-
mū cū vaſis ſuis: ⁊ altare thymiamat
⁊ holocauſti et oīa vaſa eoꝝ: labiū cū
baſi ſua: veſtes ſáctas in miſterio aarō
ſacerdoti ⁊ filijs ei⁹ vt fungāt officio
ſuo in ſacris oleū vnctiōis: ⁊ thymia-
ma aromatū in ſanctuario. Oia q̄ pce
pi tibi faciēt. Et locut⁹ ē dñs ad moy C
ſen. Loquere filijs iſrl: ⁊ dices ad eos.
Uidete vt ſabbatū meū cuſtodiat: q2 5.20.b
ſignū ē iter me ⁊ vos in generatiōib⁹
vr̄is: vt ſciatis q2 ego dñs q̄ ſanctifico
vos. Cuſtodite ſabbatū meū: ſanctum
eſt erit vobis. Qui polluerit illō: moꝛ
te moꝛiet. Qui fecerit in eo op⁹: peri-
bit aīa illi⁹ de medio populi ſui. Sex D
dieb⁹ facies opus: in die ſeptimo ſab-
batū eſt: requies ſancta dño. Oīs q̄ fe-
cerit op⁹ in hac die: moꝛiet. Cuſtodiāt
filij iſrl ſabbatū: ⁊ celebꝛēt illud in ge
neratiōib⁹ ſuis. Pactū ē ſempiternū
inter me ⁊ filios iſrl: ſignūqȝ ꝑpetuū.
‖ Sex eſt dieb⁹ fecit dñs celū ⁊ terraȝ Gen.1.b
⁊ in ſeptimo ab ope ceſſauit. ‖ Deditqȝ 5.24.c
dñs moyſi cōpletis huiuſcemodi ſmo 1.32.d
nib⁹ in monte ſinai: duas tabulas te- Deu.9.b
ſtimonij lapideas: ſcptas digito dei.

V Idēs aūt pplˀs q moy- XXXII
rā faceret moyſes deſcēdēdi d
mōte: ꝯgregat⁹ adūſus aaron:
dixit ‖ Surge fac nob deos q̄ nos pce- Act.7.e
dāt. Moyſi eſt huic viro q̄ nos edu-
xit de tra egypti: ignoꝛam⁹ q̄d accide-
rit ei. Dixitqȝ ad eos aarō. Tollite in-
aures aureas d vxoꝝ filioꝝqȝ ⁊ filiaꝝ
veſtraꝝ auribus: ⁊ afferte ad me. Fecit
pplˀs q̄ iuſſerat deferēs inaures ad aa-
ron. Quas cū ille accepiſſet: foꝛmauit
ope fuſoꝛio, ⁊ fec ex eis vitulū ꝯflatilē.
Dixerūtqȝ. Hi ſunt dij tui iſrl q̄ te edu Ps.105
xerūt d terra egypti. Qd cū vidiſſet aa-
ron edificauit altare corā eo: ⁊ pconis
voce clamauit dicēs. Cras ſolennitas
dñi ē. Surgētesqȝ mane obtulerūt ho B
locauſta ⁊ hoſtias pacificas. ‖ Et ſedit 1.Co.10.b
pplˀs mādacare ⁊ bibere: ⁊ ſurrexerunt
ludere. Locut⁹ eſt aūt dñs ad moyſen:
Uade ⁊ deſcēde: peccauit pplˀs tu⁹ quē Deu.9.b
eduxiſti de terra egypti. Receſſerūt ci-
to de via quā oſtēdiſti eis. Feceruntqȝ
ſibi vitulū ꝯflatilē ⁊ adoꝛauerūt: atqȝ
imolātes ei hoſtias dixerūt ‖ Iſti ſūt dij 3.Re.12.g
tui iſrl: q̄ te eduxerūt de terra egypti.
Rurſumqȝ ait dñs ad moyſen: Cerno 1.33.a
q pplˀs iſte dure ceruicis ſit. Dimitte Ps.105
me vt iraſcat furoꝛ me⁹ ꝯ eos ⁊ deleā C

eos: faciā q̄ꝫ te ī gētē magnā. Moyſes
āt orabat dn̄m deū ſuū dicēs: Cur dn̄e
iraſcit̄ furor tuus ꝯ pp̄lm tuū quē edu
xiſti de terra egypti: in fortitudie mag
Nu. 14. c na ⁊ ī manu robuſta. ‖ Ne q̄ſo dicant
egyptij. callide eduxit eos vt interfice
ret ī mōtib⁹ ⁊ deleret e terra: quieſcat
ira tua: ⁊ eſto placabilis ſup̄ nequitiā
pp̄li tui. Recordare abraā ⁊ iſaac ⁊ iſrl̄
ſuoꝝ tuoꝝ: q̄bus iuraſti ꝑ temetipſū
dicēs: Multiplicabo ſemen vr̄m ſicut
ſtellas celi: ⁊ vniuerſā terrā hanc de q̄
locut⁹ ſum dabo ſemini vr̄o: ⁊ poſſide
D bitis eā ſemp̄. Placatuſq̄ꝫ ē dn̄s ne fa
ceret malū qđ locut⁹ fuerat aduerſus
pp̄lm ſuū. Et reuerſus eſt moyſes đ mō
te portās duas tabulas teſtimonij in
manu: ſcp̄tas ex vtraq̄ꝫ ꝑte: et factas
oꝑe dn̄i. Scriptura quoq̄ꝫ dei erat ſcul
pta in tabulis. Audiēs autē ioſue tu-
multū pp̄li vociferātꝭ: dixit ad moyſē:
Vlulat⁹ pugne audit̄ in caſtris. Qui
reſpōdit: Nō ē clamor adhortatiū ad
pugnā: neq̄ꝫ vociferatio cōpellētiū ad
fugā: ſed vocē cantātiū ego audio. Cūq̄ꝫ
appropinquaſſet ad caſtra: vidit vi-
tulū ⁊ choros iratuſq̄ꝫ valde: ꝓiecit đ
manu tabulas ⁊ confregit eas ad radi
E ces montꝭ. Arripiēſq̄ꝫ vitulū quē fece
rāt: cōbuſſit ⁊ ꝯtriuit vſq̄ꝫ ad puluerē
quē ſparſit in aquā ⁊ dedit ex eo potū
filijs iſrl̄. Dix[it]q̄ꝫ ad aaron: Quid tibi
fecit hic pp̄ls: vt induceres ſup̄ eū pec-
catū maximū? Cui ille r̄ndit: Ne indig-
net̄ dn̄s meus. Tu eñ noſti pp̄lm iſtū
ꝙ pron⁹ ſit ad malum. Dixerūt mihi:
Fac nobis deos q̄ nos p̄cedant. Huic
eñ moyſi qui nos eduxit de terra egy-
pti: neſcim⁹ q̄d acciderit. Quibus ego
F dixi: Quis vr̄m habet aurū? Tulerunt
⁊ dederūt mihi: ⁊ ꝓieci illud in ignē:
egreſſuſq̄ꝫ ē h̄ vitul⁹. Vidēs ꝫ moyſes
pp̄lm ꝙ eēt nudat⁹: ſpoliauerat eñ eū
aaron ꝓpter ignominiā ſordis: ⁊ iter
hoſtes nudū ꝯſtituerat: ⁊ ſtans in por-
ta caſtroꝝ ait: Si quis eſt dn̄i iungat̄
mihi. Cōgregatiq̄ꝫ ſunt ad eū oēs filij
leui. Quib⁹ ait: Hec dicit dn̄s de⁹ iſrl̄:
Nu. 25. a Ponat vir gladiū ſup̄ femur ſuū. ‖ Ite
⁊ redite de porta vſq̄ꝫ ad portaꝫ ꝑ me-
diū caſtroꝝ: et occidat vnuſq̄ſq̄ꝫ frēm
ſuū ⁊ amicū ⁊ ꝓximū ſuū. Feceruntq̄ꝫ fi
lij leui iux̄ ſmonē moyſi: cecideruntq̄ꝫ
ī die illo q̄ſi viginti tria milia hoim. Et
ait moyſes: Cōſecraſtis man⁹ vr̄as ho-
die dn̄o: vnuſquiſq̄ꝫ in filio ⁊ in fratre
ſuo: vt det̄ vobis bn̄dictio. Facto aūt
altero die locut⁹ eſt moyſes ad pp̄lm:
Peccaſtis pctm̄ maximū. Aſcendā ad
dn̄m: ſi q̄ modo quiuero eū dep̄cari ꝓ
ſcelere vr̄o. Reuerſuſq̄ꝫ ad dn̄ꝫ ait: Ob-
ſecro: peccauit pp̄ls iſte pctm̄ magnū:
feceruntq̄ꝫ ſibi deos aureos: Aut dimit
te eis hāc noxam: aut ſi nō facis: dele
me de libro tuo quem ſcripſiſti. Cui re
ſpōdit dn̄s. Qui peccauerit mihi: dele
bo eū đ libro meo. ‖ Tu āt vade et duc
pp̄lm iſtū quo locut⁹ ſum tibi. Angel⁹
me⁹ p̄cedet te. Ego aūt in die vltiōis
viſitabo ⁊ hoc pctm̄ eoꝝ. Percuſſit au
tē dn̄s populū ꝓ reatu vituli: quē fe-
cerat aaron. XXXIII
Locutuſq̄ꝫ eſt dn̄s ad moyſen di
cens: Vade deſcēde đ loco iſto
tu et popul⁹ tu⁹ quē eduxiſti de terra
egypti: in terrā quā iuraui abraā iſaac
⁊ iacob. dicēs: Semini tuo dabo eā ‖ ⁊
mittā p̄curſorē tui angelū: vt eijciam
chananeū ⁊ amorreū ⁊ etheū ⁊ phere-
zeū ⁊ eueū ⁊ iebuſeū: ⁊ intres ī terram
fluētē lacte ⁊ melle. Nō eñ aſcēdā te-
cū: q2 pp̄ls dure ceruicis ē ne forte diſ-
pergā te in via. Audiēſq̄ꝫ pp̄ls ſmonē
hunc peſſimū luxit: et null⁹ ex more in
dut⁹ ē cultu ſuo. Dixitq̄ꝫ dn̄s ad moy
ſen: Loq̄re filijs iſrl̄. Popul⁹ dure cer-
uicꝭ es: ſemel aſcēdā ī medio tui ⁊ de-
lebo te. Iā nūc depone ornatū tuū: vt
ſciam q̄d faciā tibi. Depoſuerūt ꝫ filij
iſrl̄ ornatū ſuū a monte oreb. Moyſes
q̄ꝫ tollēs tabernaculū tetēdit extra ca
ſtra ꝓcul: vocauitq̄ꝫ nomen ei⁹ taber-
naculū federis. Et oīs popul⁹ q̄ habe-
bat aliquā q̄ſtionē: egrediebat̄ ad ta-
bernaculū federꝭ ex̄ caſtra. Cunq̄ꝫ egre
deret̄ moyſes ad tabernaculum: ſurge
bat vniuerſa plebs ⁊ ſtabat vnuſq̄ſq̄ꝫ
ī oſtio papilionis ſui: aſpiciebātq̄ꝫ ter
gū moyſi donec ingrederet̄ tentoriū.
Ingreſſo autē illo tabernaculū federꝭ:
deſcēdebat colūna nubis ⁊ ſtabat ad
oſtiū: loq̄bat̄q̄ꝫ dn̄s cū moyſe: cernēti-
bus vniūſis ꝙ colūna nubis ſtaret ad
oſtiū tabernaculi. Stabantq̄ꝫ ⁊ ipſi et
adorabāt ꝑ foras tabernaculoꝝ ſuoꝝ
Loq̄bat̄ aūt dn̄s ad moyſē facie ad fa
ciē: ſicut ſolet loq̄ hō ad amicū ſuum.
Cūq̄ꝫ ille reuerteret̄ in caſtra: miniſter

erioſue fili⁹ nun puer nō recedebat ꝺ
tabernaculo. Dixit āt moyſes ad dn̄m:
Precipis vt educā pp̄lm iſtū ⁊ nō indi
cas mihi quē miſſur⁹es mecū: pſertim
cū dixer⁹: noui te ex noīe: ⁊ inueniſti
grām corā me. Si ḡ inueni grām i cō
ſpectu tuo: oſ̄nde mihi faciē tuā vt ſci
am te ⁊ iueniā grām añ oculos tuos.
Reſpice pp̄lm tuū gentē hanc. Dixitq̄
dn̄s: Facies mea p̄cedet te: ⁊ requiem
dabo tibi. Et ait moyſes: Si nō tuipē
p̄cedes: ne educas nos ꝺ loco iſto. In
q̄ eñ ſcire poterim⁹ ego ⁊ pp̄ls tu⁹ iue
niſſe nos grām in ꝯſpectu tuo: niſi am
bulaueris nobiſcū: vt glorificemur ab
D oīb⁹ pp̄lis q̄ habitant ſup terrā? Dixit
aūt dn̄s ad moyſen: Et verbū iſtud qđ
locut⁹es faciā Inueniſti eñ grāз corā
me: ⁊ teipm̄ noui ex noīe Qui ait: Oſtē
9.c de mihi glīaз tuā. Rn̄dit: Ego oſ̄ndaз
oē bonū tibi ⁊ vocabo in nomie dn̄i
corā te: ⁊ miſerebor cui voluero: ⁊ cle
mens ero i quē mihi placuerit. Rurſū
7.d q̄ ait: Nō poter⁹ videre faciē meā Nō
eñ videbit me hō ⁊ viuet. Et iterum.
Ecce inq̄t ē loc⁹ apud me: ⁊ ſtabis ſu
pra petrā. Cūq̄ tranſibit glīa mea po
nam te i foramine petre: ⁊ ptegam de
xtera mea donec trāſeā. Tollamq̄ ma
num meam ⁊ videbis poſteriora mea:
faciē autem meam videre nō poter⁹.

XXXIIII

Ec deinceps p̄cide
0.a ait tibi duas tabulas lapideas
inſtar prioꝝ ⁊ ſcribam ſup eas
verba q̄ habuerūt tabule quas fregi
ſti. Eſto paratus mane vt aſcēdas ſta
tim in montē ſinai: ſtabiſq̄ mecū ſup
verticē mont⁹. Null⁹aſcēdat tecū: nec
videat quiſpiā p totū mōtē: boues q̄з
⁊ oues nō paſcant econtra. Excidit er
go duas tabulas lapideas q̄les antea
fuerāt: ⁊ ꝺ nocte ꝯſurgēs aſcēdit i mō
tem ſinai ſicut p̄cepat ei dn̄s: portans
ſecū tabulas. Cūq̄ deſcēdiſſet dn̄s p
nubē: ſtetit moyſes cū eo: inuocās no
mē dn̄i. Quo tranſeunte coram eo ait:
2.c Dn̄ator dn̄e de⁹: miſericors ⁊ clemēs
patiēs ⁊ multe miſeratiōis ac verax:
q̄ cuſtodis miſc̄diaз in milia: q̄ aufers
iniq̄tatē ⁊ ſcelera atq̄ pctā: nulluſq̄
apud te p ſe innocēs ē: q̄ reddis iniq̄
tatem patrū filijs ac nepotib⁹ i tertiā
et quartā ꝓgeniē. Feſtinuſq̄ moyſes
curuatꝰ eſt pronus in terrā ⁊ adorans
ait: Si iueni grām i ꝯſpectu tuo dn̄e: B
obſecro vt gradiar⁹ nobiſcū: pp̄ls eñ
dure ceruic⁹ ē: et auferas iniquitates
nr̄as atq̄ pctā noſq̄ poſſideas. Rn̄dit
dn̄s: Ego inibo pactū vidētib⁹ cūct⁹:
ſigna faciā q̄ nunq̄ viſa ſunt ſup ter
rā: nec in vllis gētibus: vt cernat pp̄ls
iſte in cui⁹ es medio: opus dn̄i terribi
le qđ factur⁹ſum. Obſerua cūcta q̄ ho
die mandaui tibi. Egoipē eijciā añ fa
ciē tuā amorreū ⁊ chananeū ⁊ etheū:
phereзeū quoq̄ et eueum et iebuſeū.
Caue ne vnq̄ cū habitatoribus terre Deu.7.a
illi⁹ iūgas amicitias: q̄ ſint tibi i rui
nā: ſз ⁊ aras eoꝝ deſtrue: cōfringe ſta
tuas: lucoſq̄ ſuccide. Noli adorare de
um alienū. Dn̄s зelotes nomē ei⁹: de⁹
ē emulator. Ne ieas pactū cū hoīb⁹ il
laꝝ regionū: ne cū fornicati fuerint cū
dijs ſuis ⁊ adorauerint ſimulachra eo
rū: vocet te q̄ſpiā vt comedas de imo
latis. Nec vxorē de filiab⁹eoꝝ accipi 3.Re.11.a
es filijs tuis: ne poſtq̄ ipſe fuerint for
nicate: fornicari faciāt ⁊ filios tuos i
deos ſuos. Deos ꝯflatiles nō facies ti
bi. Solēnitatē aзymoꝝ cuſtodies. Se C
ptē dieb⁹ veſceris aзymis: ſicut p̄cepi
tibi in tpe menſis nouoꝝ. Menſe eñ
verni tp̄is egreſſus es ꝺ egypto. Oē ſ.13.a
qđ apit vuluā gener⁹ maſculini: meū Luc.2.b
erit. De cūct⁹ aiantib⁹ tā de bobus q̄
ꝺ ouib⁹: meū erit. Primogenitū aſini
redimes oue: ſinautē nec p̄ciū ꝓ eo de
der⁹: occidet. Primogenitū filioꝝ tu
orū redimes: nec apparebis i ꝯſpectu
meo vacuus. Sex dieb⁹ opaberis: die Eccl.35.a
ſeptimo ceſſabis arare ⁊ metere. Solē
nitatē hebdomadaꝝ facies tibi i p̄mi
tijs frugū meſſis tue triticee: ⁊ ſolēni
tatē qñ redeunte anni tpe cūcta con
dunt. Trib⁹tpib⁹ āni apparebit oē
maſculinū tuū: in ꝯſpectu oīpotēt⁹
dn̄i dei iſrl̄. Cū eñ tulero gētes a facie
tua ⁊ dilatauero terminos tuos: null⁹
inſidiabit terre tue: aſcendēte te ⁊ ap
parēte in ꝯſpectu dn̄i dei tui ter i an
no. Non imolabis ſup fermēto ſāgui
nē hoſtie mee: neq̄ reſidebit mane de
victimis ſolēnitat⁹ phaſe. Primitias
frugum terre tue offeres in domo dn̄i D
dei tui. Nō coques hedū in lacte ma ſ.32.b
tris ſue. Dixitq̄ dn̄s ad moyſen: Scri Deu.14.c
be tibi vba hec: quib⁹ et tecū et cū iſrl̄
pepigi fedus. Fuit ergo ibi cum dn̄o ſ.24.d

quadraginta dies ⁊ quadraginta noctes: panē nō comedit ⁊ aquā non bibit: ⁊ ſcripſit in tabulis ⱴba feder⁊ decem. Cūq; deſcēderet moyſes de mōte ſinai: tenebat duas tabulas lapideas teſtimonij: ⁊ ignorabat q̄ cornuta eēt facies ſua: ex ꝯſortio ſmōis dn̄i. Uidētes aūt aaron ⁊ filij iſrł cornutā moyſi faciē: timuerūt ꝓpe accedere. Uocatiq; ab eo reuerſi ſunt: tā aaron q̄ pncipes ſynagoge. Et poſtq̄ locutus eſt venerūt ad eū etiā oēs filij iſrł: quib⁹ pcepit cūcta q̄ audierat a dn̄o in monte ſinai. ‖ Impletiſq; ſermonib⁹ poſuit velamen ſup faciē ſuā. Qd' ingreſſus ad dn̄m ⁊ loquēs cū eo: auferebat donec exiret: ⁊ tūc loquebaƚ ad filios iſrł oīa q̄ ſibi fuerant imperata. Qui videbāt faciē egrediētis moyſi eſſe cornutam: ſ; operiebat ille rurſus faciem ſuā: ſi qn̄ loquebaƚ ad eos. XXXV

Igitur cōgregata oīn turba filiorum iſrael: dixit ad eos: Hec ſunt q̄ iuſſit domin⁹ fieri. Sex dieb⁹ facietis opus: ſeptim⁹ dies erit vobis ſanct⁹: ſabbatū ⁊ requies domini. Qui fecerit opus in eo: occidetur. Non ſuccēdet⁊ ignē in oīb⁹ habitaculis vr̄is p diem ſabbati. Et ait moyſes ad oēm caterua filioꝝ iſrł. Iſte eſt ſmo quē pcepit domin⁹ dicēs: Separate apud vos pmitias dn̄o. Oīs voluntarius et proni animi offerat eas

S.25.a domino. ‖ Aurū ⁊ argētū ⁊ es: hyacinthum ⁊ purpurā: coccūq; bis tinctum ⁊ byſſum: pilos capraꝝ: pelleſq; arietū rubricatas ⁊ hyacithinas: ligna ſethī: ⁊ oleū ad lumiaria ꝯcinnāda: ⁊ vt conficiaƚ vnguentū: ⁊ thymiama ſuauiſſimū: lapides onychinos ⁊ gemmas ad ornatum ſuphumeralis ⁊ rationalis.

B Quiſq̄s vr̄m ſapiēs ē: veniat ⁊ faciat qđ dn̄s impauit: tabernaculū ſc; ⁊ tectum ei⁹ atq; operimentū: annulos et tabulata cū vectib⁹: paxillos ⁊ baſes: arcā ⁊ vectes: ꝓpitiatoriū ⁊ velum: qđ ante illud oppādiƚ: mēſam cū vectib⁹ ⁊ vaſis et ꝓpoſitiōis panib⁹: candelabrū ad luminaria ſuſtētanda: vaſa illius ⁊ lucernas ⁊ oleū ad nutrimēta ignīū: altare thymiamat⁊ ⁊ vectes ⁊ oleum vnctiōis ⁊ thymiama ex aromatibus: tētoriū ad oſtiū tabnaculi: altare holocauſti ⁊ craticulā ei⁹ eneā cū vectib⁹ ⁊ vaſis ſuis: labrū ⁊ baſim ei⁹: cortinas atrij cū colūnis ⁊ baſib⁹: tentoriū in foribus veſtibuli: paxillos tabernaculi ⁊ atrij cū funiculis ſuis: ‖ veſtimēta q̄ꝝ vſus ē in miniſterio ſanctuarij: veſtes aarō pōtific⁊ ac filioꝝ ei⁹ vt ſacerdotio fungant̄ mihi. Egreſſaq; oīs multitudo filioꝝ iſrł de ꝯſpectu moyſi: obtulit mente ꝓmptiſſima atq; deuota pmitias dn̄o: ad faciendū op⁹ tabernaculi teſtimonij. Quicq̄d i cultū ⁊ ad veſtes ſanctas neceſſariū erat: viri cū mulierib⁹ pbuerūt armillas ⁊ in aures annulos et dextralia. Oīe vas aureū in donaria dn̄i ſeparatū eſt. Si q̄s habuit aurū: hyacinthū ⁊ purpurā coccūq; bis tinctū: byſſum ⁊ pilos capraꝝ: pelles arietū rubricatas ⁊ hyacinthinas: argēti eriſq; metalla obtulerūt domino: lignaq; ſethim i varios vſus. Sed ⁊ mulieres docte q̄ neuerāt dederūt hyacinthū purpurā ⁊ vermiculū ac byſſum ⁊ pilos capraꝝ: ſponte ꝓpria cūcta tribuētes. Principes ⱴo obtulerūt lapides onychinos: ⁊ gemmas ad ſuphumerale ⁊ rationale: aromataq; ⁊ oleū ad luminaria ꝯcinnanda ⁊ ad pparandū vnguentū ac thymiama odoris ſuauiſſimi cōponēdū ‖ Oēs viri ⁊ mulieres mēte deuota obtuleƚt donaria vt fierēt opa q̄ iuſſerat dn̄s p manū moyſi. Cūcti filij iſrł volūtaria dn̄o dedicauerunt. Dixitq; moyſes ad filios iſrł. ‖ Ecce vocauit dn̄s ex noīe beſeleel filiū huri: filij hur de tribu iuda: impleuitq; eū ſpū dei: ſapiētia ⁊ intelligētia ⁊ ſciētia ⁊ oīn doctrina: ad excogitādū ⁊ faciēdū op⁹ in auro ⁊ argento ⁊ ere: ſculpēdiſq; lapidib⁹ ⁊ opere carpētario. Quicq̄d fabre adinueniri poteſt: dedit in corde eius. Ooliab q̄; filiū achiſamech de tribu dan ambos erudiuit ſapiētia: vt faciāt opera abietarij polymitarij ac plumarij de hyacintho ⁊ purpura: coccoq; bis tincto ⁊ byſſo: ⁊ texāt oīa: ac noua queq; repiant. XXXVI A

Fecit ergo beſeleel ⁊ ooliab ⁊ oīs vir ſapiēs quib⁹ dedit domin⁹ ſapientiam ⁊ intellectū vt ſcirent fabre operarij q̄ in vſus ſanctuarij neceſſaria ſunt: ⁊ q̄ pcepit domin⁹. Cumq; vocaſſet eos moyſes ⁊ omnē eruditū virū cui dederat domin⁹ ſapiētiā: ⁊ qui

ſpōte ſua obtulerāt ſe ad faciēdū op⁹:
tradidit eis oīa donaria filioꝝ iſrł.
Qui cū inſtarent opi quotidie: mane
vota populus offerebat. Uñ artifices
venire cōpulſi: dixerūt moyſi. Pl⁹ of-
fert popul⁹ ꝙ neceſſariū ē. Juſſit ergo
moyſes pconis voce cantari. Nec vir
nec mulier quicꝗ offerat vltra in ope
ſanctuariꝫ. Sicqꝫ ceſſatū eſt a muneri
bus offerēdis: eo ꝙ oblata ſufficerent
⁊ ſupabundarēt. Feceruntqꝫ oēs corde
ſapiētes ad explendū opus tabernacu
li: cortinas decē: ꝺ byſſo retorta ⁊ hya
cintho et purpura: coccoqꝫ bis tincto
B ope vario: ⁊ arte polymita. Quaꝝ vna
habebat in lōgitudine vigintiocto cu
bitos: ⁊ ī latitudine qttuor. Una mē-
ſura erat oiū cortinaꝝ. Cōiūxitqꝫ cor
tinas qnqꝫ alterā alteri: ⁊ alias qnqꝫ
ſibi inuicem copulauit. Fecit ⁊ anſas
hyacinthinas in ora cortine vnius ex
vtroqꝫ latere: et ī ora cortine alterius
ſiliter vt ꝯ ſe īuicē venirēt anſe: ⁊ mu-
tuo iungerent. Uñ et qnqginta fudit
circulos aureos: q morderēt cortinaꝝ
anſas: ⁊ fieret vnū tabernaculū. Fecit
⁊ ſaga vndecim de pilis caprarum: ad
opiendū tectū tabernaculi. Unū ſagū
ī lōgitudie habebat cubitos triginta:
⁊ ī latitudine cubitos qttuor. Unius
mēſure erāt oīa ſaga. Quoꝝ qnqꝫ iun
xit ſeorſum: et ſex alia ſepatim. Fecitqꝫ
anſas qnqginta ī ora ſagi vni⁹: et qn-
qginta ī ora ſagi alteri⁹ vt ſibi inuicē
iūgerent: et fibulas eneas qnqginta
qb⁹ nectaret tectū: et vnū palliū ex oī
C bus ſagis fieret. Fecit ⁊ opertoriū taber
naculi de pellib⁹ arietū rubricatꝭ: ali-
udqꝫ deſup velamē de pellib⁹ hyacin-
thinis. Fecit ⁊ tabulas tabernaculi ꝺ
lignis ſethim ſtantes. Decē cubitoꝝ
erat lōgitudo tabule vni⁹ ⁊ vnū ac ſe-
mis cubitū latitudo retinebat. Bine ī
caſtrature erāt p ſinglas tabulas: vt
altero alteri iūgeret. Sic fecit in oīb⁹
tabernaculi tabulis. E qb⁹ viginti ad
plagā meridianā erant ꝯ auſtrū cū q-
dragita baſib⁹ argēteis. Due baſes ſb
vna tabula ponebāt ex vtraqꝫ pte an
guloꝝ: vbi icaſtrature lateꝝ ī angulis
termināt. Ad plagā qꝫ tabernaculi q
reſpicit ad aqlonē fecit viginti tabu-
las cū qdragita baſib⁹ argēteis duas
baſes p ſinglas tabulas. Cōtra occidē
tem ꝺ. i. ad eā ptē tabernaculi q ma
re reſpicit fecit ſex tabulas: ⁊ duas ali
as p ſinglos angulos tabernaculi re-
tro q iūcte erāt a deorſū vſqꝫ ſurſū: ⁊ ī
vnā cōpaginē pariter ferebāt. Jta fe-
cit ex vtraqꝫ pte p angulos vt octo eſ-
ſent ſił tabule ⁊ hrent baſes argēteas
ſexdecim: binas. ſ. baſes ſb ſingulis ta
bulis. Fecit ⁊ vectes de lignis ſethim D
qnqꝫ ad ꝯtinēdas tabulas vni⁹ late-
ris tabernaculi: ⁊ qnqꝫ alios ad alte-
ri⁹ lateris coaptādas tabulas: ⁊ ex hos
qnqꝫ alios vectes ad occidētalē pla-
gā tabernaculi ꝯ mare. Fecit qꝫ vectē
alium q p medias tabulas ab angulo
vſqꝫ ad angulū pueniret. Jpa aūt ta-
bulata deaurauit: ⁊ circulos eoꝝ fecit
aureos: p qs vectes induci poſſint qs
et ipos lamis aureis operuit. Fecit et
velū ꝺ hyacintho ⁊ purpura: vermicu
lo ac byſſo retorta opere polymitario:
variū atqꝫ diſtinctū: ⁊ qttuor colūnas
de lignis ſethim: qs cū capitib⁹ deau
rauit: fuſis baſib⁹ earū argēteis. Fecit
⁊ tētoriū ī itroitu tabernaculi ex hya-
cintho purpura vermiculo byſſoqꝫ re-
torta ope plumariꝫ ⁊ colūnas qnqꝫ cū
capitibus ſuis qs opuit auro: baſeſqꝫ
eaꝝ fudit eneas quas ⁊ operuit auro.

Fecit aūt beſeleel ⁊ ar XXXVII
cā de lignis ſethī habētē duos
⁊ ſemis cubitos ī lōgitudine: ⁊
cubitū ac ſemiſſē ī latitudie: altitudo
qꝫ vni⁹ cubiti fuit ⁊ dimidiū: veſtiuitqꝫ
eā auro puriſſimo it⁹ ⁊ forꝭ. Et fec illi
coronā aureā p gyꝝ ꝯflās qttuor ānu
los aureos p qttuor āgulos ei⁹: duos
ānulos ī latere vno ⁊ duos ī alīo. Ue-
ctes qꝫ fec ꝺ lignis ſethim qs veſtiuit
auro ⁊ qs miſit ī ānulos q erāt ī lateri
b⁹ arce ad portādū eā. Fecit ⁊ ꝓpitiato
riū. i. oraculū ꝺ auro mūdiſſimo duoꝝ
cubitoꝝ ⁊ dimidiū ī lōgitudie ⁊ cubitū
ac ſemis ī latitudie. Duos etiā cheru-
bin ex auro ductili qs poſuit ex vtra-
qꝫ pte ꝓpitiatoriꝫ: cherubī vnū ī ſūmi
tate vni⁹ ptꝭ ⁊ cherub alteꝝ ī ſūmita-
te ptꝭ alteri⁹. Duos cherubī ī ſinglis B
ſūmitatib⁹ ꝓpitiatoriꝫ: extēdētes alas
⁊ tegētes ꝓpitiatoriū: ſeqꝫ mutuo re-
ſpiciētes. Fecit ⁊ mēſā ꝺ lignis ſethim
in lōgitudine duoꝝ cubitoꝝ: ⁊ in lati
titudine vni⁹ cubiti q habebat ī alti-
tudine cubitū ac ſemiſſem. Circūdedit

q3 eã auro mundiſſimo:⁊ fecit illi la-
biũ aureũ ꝑ gyrũ:ipſiq3 labio coronã
aureã iterraſilẽ q̃ttuoꝛ digitoꝝ: ⁊ ſuꝑ
eãdẽ alterã coronã aureã. Fudit ⁊ q̃t-
tuoꝛ circulos aureos q̃s poſuit in q̃t-
tuoꝛ angulos ꝑ ſinglos pedes mẽſe ꝯ
coronã: miſitq3 in eos vectes vt poſſit
menſa poꝛtari:ipos q̃3 vectes fecit de
lignis ſethim:et circũdedit eos auro.
C Et vaſa ad diũſos vſus mẽſe:acetabu
la:phialas ⁊ cyathos et thuribula ex
auro puro:in q̃bꝰ offerẽda ſũt libami
na. Fecit ⁊ candelabrũ ductile ꝺ auro
mundiſſimo:de cuiꝰ vecte:calami:cy-
phi:ſpheruleq3 ac lilia ꝓcedebãt ſex i
vtroq3 latere. Tres calami ex ꝑte vna
⁊ tres ex altera. Tres cyphi i nucꝭ mo
dũ ꝑ calamos ſinglos:ſperuleq3 ſil' et
lilia:et tres cyphi inſtar nucis i cala-
mo altero:ſpheruleq3 ſil' ⁊ lilia. Equũ
erat opꝰ ſex calamoꝝ q̃ ꝓcedebant de
ſtipite cãdelabri. In ipo aũt vecte erãt
q̃ttuoꝛ cyphi in nucis modũ:ſpherule
q3 ꝑ ſinglos ⁊ lilia:⁊ ſpherule ſb duo-
bus calamis ꝑ loca tria q̃ ſil' ſex fiunt
calami ꝓcedẽtes ꝺ vecte vno. Et ſphe
rule igit' ⁊ calami ex ipo erãt:vniuer-
ſa ductilia ex auro puriſſimo. Fecit et
lucernas ſeptẽ cũ emũctoꝛijs ſuis: et
vaſa vbi ea q̃ emũcta ſũt extinguant'
de auro puriſſimo. Talẽtũ auri appen
debat cãdelabꝛũ cũ oĩbus vaſis ſuis.
D Fecit ⁊ altare thymiamatis de lignis
ſethim ꝑ q̃drũ ſinglos hñs cubitos: ⁊
in altitudine duos:e cuiꝰ angulis ꝓce
debant coꝛnua: veſtiuitq3 illud auro
puriſſimo cũ craticula ac parietibꝰ et
coꝛnibꝰ. Fecitq3 ei coronã aureolã ꝑ
gyꝝ:⁊ duos ãnulos aureos ſub coro-
na ꝑ ſingula latera:vt mittant' in eos
vectes:⁊ poſſit altare poꝛtari. Ipos au
tẽ vectes fecit de lignis ſethim:⁊ ope-
ruit laminis aureis. Cõpoſuit et oleũ
ad ſanctificatiõis vnguẽtũ ⁊ thymia-
mata de aromatibus mũdiſſimis ope-
re pigmẽtarij. XXXVIII
A Fecit ⁊ altare holocauſti ꝺ lig
nis ſethim ⁊ q̃nq3 cubitoꝝ per
2.Pa.1.a quadrũ:⁊ triũ in altitudine:cuiꝰ cor-
nua de angulis ꝓcedebant:opuitq3 il
lud lamis ereis. Et in vſus eiꝰ parauit
ex ere vaſa diuerſa:lebetes:foꝛcipes:fu
ſcinulas:vncinos:⁊ ignium receptacu
la. Craticulãq3 eiꝰ in modũ retis fecit
eneã: ⁊ ſubter eã i altarꝭ medio arulã
fuſis q̃ttuoꝛ annul' ꝑ totidẽ retiaculi
ſũmitates:ad imittẽdos vectes ad poꝛ
tãdũ. Quos ⁊ ipos fecit ꝺ lignis ſethi
⁊ opuit lamis eneis: induxitq3 circu-
los q̃ i lateribꝰ altarꝭ eminebãt. Ipm
aũt altare nõ erat ſolidũ ſ3 cauũ ex ta-
bulatis:⁊ intꝰ vacuũ. Fecit ⁊ labꝛum
eneũ cũ baſi ſua de ſpeculis mulieꝝ: q̃
excubabãt i oſtio tabernaculi. Fecit ⁊ E
atriũ i cuiꝰ auſtrali plaga erãt tẽtoꝛia
ꝺ byſſo retoꝛta cubitoꝝ centũ:colũne
enee viginti cũ baſibꝰ ſuis: capita co-
lũnaꝝ ⁊ tota opis celatura argentea.
Eque ad ſeptrionalis plagã tentoꝛia
colũne baſeſq3 ⁊ capita colũnaꝝ eiuſ-
dẽ mẽſure ⁊ opis ac metalli erant. In
ea ꝟo plaga q̃ ad occidẽtẽ reſpicit fu-
erũt tẽtoꝛia cubitoꝝ q̃nq̃ginta: colũ-
ne decẽ cũ baſibꝰ ſuis enee:⁊ capita co
lũnaꝝ ⁊ tota opis celatura argentea.
Poꝛro ꝯ oꝛiẽtẽ q̃nq̃ginta cubitoꝝ pa
rauit tẽtoꝛia: e q̃bꝰ q̃ndecim cubitos
colũnaꝝ triũ cũ baſibꝰ ſuis vnũ tene-
bat latꝰ:⁊ i ꝑte altera:q̃ vtraq3 ꝑte in-
troitũ tabernaculi faciat: q̃ndecim eq̃
cubitoꝝ erãt tẽtoꝛia: colũneq3 tres et
baſes totidẽ. Cũcta atrij tentoꝛia byſ-
ſus retoꝛta texuerat. Baſes colũnarũ
fuere enee:capita aũt eaꝝ cũ celaturis
ſuis argẽtea. Sed ⁊ ipas colũnas atrij
veſtiuit argẽto: et in itroitu eiꝰ opere C
plumario fecit tẽtoꝛiũ ex hyacintho:
purpura: vermiculo ac byſſo retoꝛta:
qð habebat viginti cubitos in lõgitu
dine. Altitudo ꝟo q̃nq3 cubitoꝝ erat:
iux' mẽſurã quã cũcta atrij tẽtoꝛia ha-
bebãt. Colũna autẽ i ingreſſu fuere q̃t-
tuoꝛ cũ baſibꝰ eneis:capitaq3 eaꝝ ⁊ ce
lature argentee. Paxillos q̃3 taberna-
culi ⁊ atrij ꝑ gyrũ fecit eneos. Hec ſũt
inſtrumẽta tabnaculi teſtionij q̃ enu
merata ſũt iux' ꝑceptũ moyſi i cerimo
nijs leuitaꝝ ꝑ manũ ythamar filij aa-
rõ ſacerdotꝭ: q̃s beſeleel filiꝰ huri filij
hur ꝺ tribu iuda: dño ꝑ moyſẽ iubẽte
ꝯpleuerat: iũcto ſibi ſocio ooliab filio
achiſamech ꝺ tribu dan: q̃ ⁊ ipe arti-
fex lignoꝝ egregiꝰ fuit:⁊ polymitariꝰ
atq3 plumariꝰ ex hyacintho:purpura:
vermiculo ⁊ byſſo. Omne aurũ qð exꝑẽ
ſũ ẽ in opꝫ ſãctuarij:⁊ qð oblatũ ẽ in
donarijs: viginti ⁊ nouẽ talẽtoꝝ fuit:
et ſeptingẽtoꝝ triginta ſicloꝝ:ad mẽ-

D ſuram ſanctuarij. Oblatū eſt autē ab his q̄ tranſierunt ad numeꝝ a viginti annis ꝛ ſupra: de ſexcētis trib⁹ milib⁹ ꝛ q̄ngentis q̄nq̄ginta armatoꝝ. Fuerūt p̄terea cētū talēta argenti: e q̄bus ꝯflate ſunt baſes ſāctuarij: ꝛ introitus vbi velū pēdet. Cētum baſes facte ſūt de talētis cētum: ſingulis talēt⁊ p baſes ſingulas ſupputat⁊. De mille autē ſeptingentis ꝛ ſeptuagintaq̄nq̄ fecit capita colūnaꝝ q̄s ꝛ ipſas veſtiuit argento. Eris quoq̄ oblata ſūt talenta ſeptuaginta duo milia: et quadringenti ſupra ſicli: ex q̄bus fuſe ſūt baſes in introitu tabernaculi teſtimonij: et altare eneum cū craticula ſua: oiaq̄ vaſa q̄ ad vſum ei⁹ ꝑtinent: ꝛ baſes atrij tam in circuitu q̄ in ingreſſu ei⁹: ꝛ paxilli tabernaculi atq̄ atrij p gyrum.

XXXIX

De hyacintho vero ꝛ purpura vermiculo ac byſſo fecit veſtes q̄b⁹ induerent aaron q̄n miſtrabat in ſāct⁊ ſicut p̄cepit dñs moyſi. Fecit igit̄ ſuphumerale d̄ auro hyacintho et purpura coccoq̄ bis tincto et byſſo retorta: ope polymitario. Inciditq̄ bracteas aureas: ꝛ extenuauit in fila vt poſſent torq̄ri cum prioꝝ colorū ſubtegmine: duaſq̄ horas ſibi īuicē copulatas in vtroq̄ latere ſūmitatū: ꝛ baltheū ex eiſdē colorib⁹: ſicut p̄cepat dñs moyſi. Parauit ꝛ duos lapides onychinos aſtrictos ꝛ incluſos auro: ꝛ ſculptos arte gemmaria noīb⁹ filioꝝ iſrl̄. Poſuitq̄ eos ī laterib⁹ ſuphumeralis in monimētū filioꝝ iſrl̄: ſicut p̄cepat dñs moyſi. Fecit ꝛ rationale ope polymito iuxͣ opus ſuphumeralis: ex auro: hyacintho: purpura: coccoq̄ bis tincto ꝛ byſſo retorta: q̄drangulū duplex mēſure palmi: ꝛ poſuit in eo gēmarū ordines q̄ttuor. In primo verſu erat ſardi⁹: topazius: ſmaragd⁹. In ſcd̄o: carbunculus: ſaphyr⁹: iaſpis.
C In tertio: liguri⁹: achates ꝛ ametiſt⁹. In quarto chriſolithus: onychinus ꝛ berillus: circūdati ꝛ incluſi auro p ordines ſuos. Ipſiq̄ lapides duodecim ſculpti erāt noīb⁹ duodecim tribuum iſrl̄: ſinguli p noīa ſinguloꝝ. Fecerunt in rationali ꝛ catenulas ſibi inuicē coherentes de auro puriſſimo ꝛ duos vncinos: totidēq̄ annulos aureos. Porro annulos poſuerūt in vtroq̄ latere rationalꝭ: e q̄bus p̄derent due catene auree q̄s inſeruerūt vncinis q̄ in ſuphumeralꝭ angulꝭ eminebāt. Hec ꝛ āñ et D
retro ita ꝯueniebāt ſibi: vt ſuphumerale ꝛ rationale mutuo necterent ſtricta ad baltheū ex annulis forti⁹ copulata: q̄s: iūgebat vitta hyacinthina ne laxe fluerēt ꝛ a ſeinuicē mouerent: ſic p̄cepit dñs moyſi. Fecerūt q̄ꝫ tunicā ſuphumeralē totā hyacinthinā: ꝛ capitiū in ſupiori ꝑte ꝯ mediū oraq̄ p gyꝝ capitij textilē: deorſū āt ad pedes malapunica ex hyacitho: purpura: vermiculo ac byſſo retorta: ꝛ tintinabula d̄ auro puriſſimo: q̄ poſuerūt int̄ malogranata ī extrema ꝑte tunice p gyꝝ: tintinabu- E
lū āt aureū ꝛ malūpunicū: q̄b⁹ ornat⁹ īcedebat pōtifex q̄n miſterio fūgebat: ſic p̄cepit dñs moyſi. Fecerūt ꝛ tunicas byſſinas ope textili aarō ꝛ filijs ei⁹: et mitras cū coronulꝭ ſuis ex byſſo: femialia q̄ꝫ linea byſſina: cigulū xͦo d̄ byſſo retorta: hyacitho: purpura ac vermiculo diſtinctū arte plumaria: ſic p̄cepat dñs moyſi. Fecerūt ꝛ laminā ſacre vnctiōis d̄ auro puriſſimo: ſcp̄ſerūtq̄ ī ea ope gēmario ſāctū dñi: ꝛ ſtrinxerūt eā cū mitra vitta hyacithina: ſic p̄cepat dñs moyſi. Perfectū eſt igit̄ oē op⁹ ta- F
bernaculi ꝛ tecti teſtionij. Feceruntq̄ filij iſrl̄ cūcta q̄ p̄cepat dñs moyſi: ꝛ obtulerūt tabnaculū ꝛ tectū: ꝛ vniuerſā ſuppellectilē: ānulos: tabulas: vectes: colūnas ac baſes: optoriū d̄ pellib⁹ arietū rubricat⁊: ꝛ aliud opimētū d̄ hyacithinis pellib⁹: velū: arcā: vectes: ꝓpitiatoriū: mēſam cū vaſis ſuis: ꝛ ꝓpoſitionis panib⁹: cādelabrū: lucernas: et vtēſilia eaꝝ cū oleo: altare aureū ꝛ vnguētū ꝛ thymiama ex aromatibus: et G
tentoriū in introitu tabernaculi: altare eneum: retiaculū: vectes et vaſa ei⁹ oīa: labrū cum baſi ſua: tētoria atrij ꝛ colūnas cū baſib⁹ ſuis: tētoriū ī introitu atrij: funiculoſq̄ illius et paxillos. Nihil ex vaſis defuit q̄ in miniſteriuꝫ tabernaculi ꝛ in tectū feder⁊ iuſſa ſūt fieri. Veſtes quoq̄ quibus ſacerdotes vtunt̄ ī ſanctuario: aaron. ſ. ꝛ filij ei⁹ obtulerunt filij iſrl̄: ſicut p̄ceperat dominus. Que poſtq̄ moyſes cuncta vidit expleta: bñdixit eis.

XL

Locutuſq̄ eſt dñs ad moyſē dicēs: Mēſe primo: pma die mē-

ſis:eriges tabernaculum teſtimonij:ꝛ
pones i ea arcã: dimitteſqꝫ añ illã ve-
lũ:ꝛ illata mẽſa pones ſup eã q̃ rite ꝑ
cepta ſũt. Cãdelabꝛũ ſtabit cum lucer-
nis ſuis:ꝛ altare aureũ i q̃ adolet in-
cẽſũ:corã arca teſtimonij. Tẽtoriũ in
introitu tabernaculi pones:et añ illđ
altare holocauſti. Labꝛum iter altare
ꝛ tabernaculũ:qđ implebis aq̃. Circũ-
dabiſqꝫ atriũ tẽtorijs ꝛ ingreſſũ eius.
B Et aſſumpto vnctionis oleo vnges ta
bernaculũ cũ vaſis ſuis vt ſãctificet
altare holocauſti ꝛ oĩa vaſa ei⁹:labꝛũ
E.30.c cũ baſi ſua. Oĩa vnctiõis oleo ꝯſecra-
bis vt ſint ſãcta ſãctoꝝ. Applicabiſqꝫ
aarõ ꝛ filios ei⁹ ad foꝛes tabernaculi
teſtimonij:ꝛ lotos aq̃ indues ſãct̃ ve
ſtib⁹ vt miniſtrẽt mihi: ꝛ vnctio eoꝝ i
Nu.7.a ſacerdotiũ ſempiternũ ꝓficiat.|| Fecit
qꝫ moyſes oĩa q̃ ꝑcepat dñs. Igit mẽ
ſe ꝑmo anni ſcđi:ꝑma die mẽſis: col-
locatũ ẽ tabernaculũ. Erexitqꝫ moy-
ſes illud ꝛ poſuit tabulas:ac baſes et
vectes:ſtatuitqꝫ colũnas ꝛ expãdit te
ctũ ſup tabernaculũ: impoſito deſup
opimẽto:ſicut dñs ipauerat. Poſuit
ꝛ teſtimoniũ i arca:ſubditis infra ve-
C ctib⁹:ꝛ oꝛaculũ deſup. Cũqꝫ intuliſſet
arcã i tabernaculũ:appendit añ eã ve-
lum vt expleret dñi iuſſionẽ. Poſuit ꝛ
mẽſã i tabernaculo teſtimonij ad pla
gam ſeptẽtrionalẽ ex velũ: oꝛdinatis
corã ꝓpoſitionis panib⁹:ſicut ꝑcepat
dñs moyſi. Poſuit ꝛ candelabꝛũ in ta
bernaculo teſtimonij e regiõe mẽſe in
ꝑte auſtrali: locat̃ ꝑ oꝛdinẽ lucernis
iux ꝑceptũ dñi. Poſuit ꝛ altare aureũ
ſub tecto teſtimonij:ꝯ velum: ꝛ adole
uit ſuper eo incẽſum aromatuꝫ:ſicut
iuſſerat dominus. Poſuit ꝛ tentoriuꝫ
in introitu tabernaculi: et altare ho-
locauſti in veſtibulo teſtimonij: offe-
D rens i eo holocauſtum et ſacrificia vt
E.30.c dñs impauerat.|| Labꝛũ q̃ꝫ ſtatuit iter
tabernaculũ teſtimonij et altare im-
plens illud aqua:lauerũtqꝫ moyſes et
aaron ac filij eius man⁹ ſuas ꝛ pedes
cum ingrederent tectũ federis:ꝛ acce
derẽt ad altare:ſicut ꝑcepat domin⁹.
Erexit et atriũ ꝑ gyrũ tabernaculi:et
altaris:ducto in introitu ei⁹ tentoꝛio.
Nu.9.c ||Poſtq̃ oĩa ꝑfecta ſunt: operuit nu
3.Re.8.b bes tabernaculũ teſtimonij:et gloꝛia
dñi impleuit illud. Nec poterat moy-
ſes ingredi tectũ feder̃ nube operiẽte
oĩa:ꝛ maieſtate dñi coꝛuſcãte:q2 cun-
cta nubes operuerat. Si qñ nubes ta-
bernaculũ deſerebat: ꝓficiſcebãt filij
iſrl̃ ꝑ turmas ſuas. Si pẽdebat deſup
manebãt in eodẽ loco. Nubes quippe
dñi incubabat ꝑ diem tabernaculo et
ignis in nocte: vidẽtibus ꝑplis iſrael
ꝑ cunctas manſiones ſuas.
Explicit liber exodi. Incipit vaiecra
id eſt liber Leuiticus. Capitulum I

V Ocauit autem
moyſen: ꝛ locut⁹ eſt ei do-
min⁹ de tabernaculo teſti
monij dicẽs. Loq̃re filijs
iſrl̃:ꝛ dices ad eos: Homo q̃ obtulerit
ex vobis hoſtiã dño đ pecoꝛib⁹:id ẽ.đ
bob⁹ ꝛ ouib⁹: offerẽs victimas:ſi ho-
locauſtũ fuerit ei⁹ oblatio ac đ armen
to:maſculũ imaculatũ offeret ad oſti-
um tabernaculi teſtimonij ad placan B
dũ ſibi dñꝫ.|| Ponetqꝫ man⁹ ſup caput
hoſtie ꝛ acceptabil̃ erit:atqꝫ i expiati-
onẽ ei⁹ ꝓficiẽs. Immolabitqꝫ vitulũ
corã dño ꝛ offerẽt filij aarõ ſacerdot̃
ſãguinẽ ei⁹:fundẽtes ꝑ altar̃ circũi-
tũ:qđ eſt añ oſtiũ tabernaculi. Detra-
ctaqꝫ pelle hoſtie art⁹ i fruſtra ꝯcidẽt
ꝛ ſubijciẽt in altari ignẽ ſtrue lignoꝝ
añ cõpoſita ꝛ mẽbꝛa q̃ ſũt ceſa deſup
oꝛdinãtes:caput videlꝫ ꝛ cũcta q̃ ad-
herẽt iecoꝛi:iteſtinis ꝛ pedib⁹ lot̃ aq̃:
adolebitqꝫ ea ſacerdos ſup altare in
holocauſtũ ꝛ ſuauẽ odoꝛẽ dño Qꝫ ſi đ C
pecoꝛib⁹ oblatio ẽ:de ouib⁹ ſiue de ca
pꝛis holocauſtũ:agnũ anniculũ ꝛ abſ
qꝫ macula offeret: imolabitqꝫ ad lat⁹
altar̃ qđ reſpicit ad aquilonẽ coꝛam
dño. Sãguinẽ ꝟo illi⁹ fundẽt ſup al-
tare filij aarõ per circũitũ: diuidẽtqꝫ
mẽbꝛa: caput et oĩa q̃ adherẽt iecoꝛi:
ꝛ imponẽt ſuper ligna q̇bus ſubijcien-
dus ẽ ignis. Inteſtina ꝟo et pedes la
uabũt aqua:ꝛ oblata omnia adolebit
ſacerdos ſup altare in holocauſtum ꝛ
odoꝛẽ ſuauiſſimũ dño. Sin autẽ đ aui D
bus holocauſti oblatio fuerit dño: de
turturib⁹ ꝛ pullis colũbe: offeret eam
ſacerdos ad altare: et retoꝛto ad collũ
capite:ac rupto vulner̃ loco: decurre
re faciet ſanguinẽ ſup crepidinẽ alta-
ris: veſiculã ꝟo guttur̃ ꝛ plumas ꝓ-
ijciet ꝓpe altare ad oꝛiẽtalẽ plagã: in

loco in q̄ cineres effundi solēt. Cōfrin
getq; ascellas ei⁹. ⁊ nō secabit: neq; fer
ro diuidet eā ⁊ adolebit sup̱ altare li-
gnis igne supposito. Holocaustū est et
oblatio suauissimi odoris dño. ¶ II
Anima cū obtulerit oblationē
sacrificij dño: simila erit ei⁹ ob
latio. Fundetq; sup̱ eā oleū: et
ponet thus ac deferet ad filios aaron
sacerdot̄. Quoꝝ vn⁹ tollet pugillū ple
nū simile: ⁊ olei ac totū thus: ⁊ ponet
memoriale sup̱ altare in odorē suauis-
simū dño. Qđ aūt reliquū fuerit de sa-
crificio: erit aaron ⁊ filioꝝ ei⁹: sanctū
B sctōꝝ de oblationib⁹ dño. Cū aūt ob-
tuleris sacrificiū coctū in clibano đ si
mila: panes .s. absq; fermēto cōspersos
oleo: ⁊ lagana azyma oleo lita: si obla
tio tua fuerit de sartagine simile cōsp̱-
se oleo ⁊ absq; fermēto: diuides eā mi
nutatim et fundes sup̱ eā oleū. Si aūt
de craticula fuerit sacrificiū: eq; simila
C oleo cōsp̱get: quā offerēs dño: trades
manib⁹ sacerdot̄: Qui cū obtulerit eā
tollet memoriale de sacrificio: ⁊ adole
bit sup̱ altare in odorē suauitat̄ dño.
Quicq̄d aūt reliquū est: erit aaron ⁊ fi
lioꝝ ei⁹: sanctū sctōꝝ de oblationib⁹
dñi. Ois oblatio que offert dño absq;
fermēto fiet: nec q̄cq; fermēti ac mel-
lis adolebit in sacrificio dñi. Primi-
tias tm̄ eoꝝ offeretis ac munera: sup̱
D altare vero nō ponent in odorē suaui
tatis. Quicq̄d obtuleris sacrificij sale
cōdies: nec auferes sal federis dei tui
de sacrificio tuo. In omni oblatione
offeres sal. Si aūt obtuleris mun⁹ pri
mitiarū frugū tuaꝝ dño: despicis ad-
huc virētibus: torres eas igni: ⁊ con-
fringes in morē farris: et sic offeres
primitias tuas dño: fundes sup̱ ea ole
um ⁊ thus imponēs: qr oblatio dñi ē.
De q̄ adolebit sacerdos i memoriā mu-
neris: p̄tē farris fracti: et olei ac totū
A thus. ¶ III
Quod si hostia
pacificoꝝ fuerit ei⁹ oblatio: et
de bob⁹ voluerit offerre: marē
siue feminā: imaculata offeret coram
dño. Ponetq; manū sup̱ caput victīe
sue: q̄ imolabit in introitu tabernacu
16.b li. Fundētq; filij aarō sacerdot̄ san
guinē p̱ altar̄ circūitū: ⁊ offerēt đ ho
stia pacificoꝝ in oblationē dño adipē
q̄ operit vitalia: et quicq̄d pinguedis

est intrinsecus: duos renes cū adipe q̄
tegunt ilia: ⁊ reticulū iecoris cū renū B
culis. Adolebūtq; ea sup̱ altare in ho
locaustū lignis igne supposito in obla-
tionē suauissimi odoris dño. Si vero
de ouib⁹ fuerit ei⁹ oblatio ⁊ pacificoꝝ
hostia: siue masculum obtulerit siue fe
minā: imaculata erūt. Si agnū obtu-
lerit corā dño: ponet manū suā sup̱ ca
put victime sue: q̄ imolabit. i vestibu
lo tabernaculi testimonij. Fundentq;
filij aaron sanguinē ei⁹ p̱ circūitū al- C
taris: et offerēt de pacificoꝝ hostia sa
crificiū dño: adipē ⁊ caudā totā cū re-
nib⁹ ⁊ pinguedinē q̄ operit ventrē at-
q; vniuersa vitalia: ⁊ vtrūq; renūculū
cū adipe q̄ est iuxta vitalia: reticulūq;
iecoris cū renūcul̄: ⁊ adolebit ea sacer-
dos sup̱ altare in pabulū ignis ⁊ obla
tionis dñi. Si capra fuerit ei⁹ oblatio
⁊ obtulerit eā dño: ponet manū suā su
p̱ caput ei⁹: imolabitq; eā in introitu
tabernaculi testimonij. Et fundēt fi- D
lij aarō sanguinē ei⁹ p̱ altar̄ circūitū
tollētq; ex ea in pastū ignis dñici adi-
pē q̄ operit ventrē: ⁊ q̄ tegit vniuersa
vitalia: duos renūculos cū reticulo q̄
est sup̱ eos iux̄ ilia: ⁊ aruinā iecoris cū
renūculis: adolebitq; ea sup̱ altare sa-
cerdos in alimoniā ignis ⁊ suauissimi
odoris. Ois adeps dñi erit iure p̄pe-
tuo in generationib⁹ ⁊ cūctis habita-
culis vestris: nec sanguinē nec adipē
omnino comedetis. ¶ IIII A
Locut⁹q; ē dñs ad moysē dicēs:
Loq̄re filijs isrl̄. Aia q̄ peccaue
rit p̱ ignorātiā: ⁊ de vniuersis mādat̄
dñi q̄ p̄cepit vt nō fierēt: q̄ppiā fecerit:
si sacerdos q̄ vnct⁹ est peccauerit delin
quere faciēs p̄plm: offeret p̱ pctō suo
vitulū imaculatū dño: et adducet illū
ad ostiū tabnaculi testimonij corā do- 5.1.b
mino: ponetq; manū suā sup̱ caput ei⁹ 3.3.a
⁊ imolabit eū dño. Hauriet q̄z de san-
guine vituli: inferēs illū in tabernacu B
lū testimonij. Cūq; intixerit digitū in
sanguinē: asp̱get eū septies corā dño
ꝯ velū sanctuarij: ponetq; de eodē san
guine sup̱ cornua altaris thymiama-
tis gratissimi dño: qđ ē i tabernaculo
testimonij. Omnē aūt reliquū sangui
nē fundet in basim altaris holocausti
in introitu tabernaculi: ⁊ adipē vitu-
li offeret p̱ pctō: tā eū q̄ vitalia operit

ſ oia q̄ intrinſec⁹ ſunt: duos reñcu-
los ⁊ reticulū qd̄ ē ſupra eos iuxͣ ilia:
⁊ adipē iecoris cū reñcul: ſicut offert
de vitulo hoſtie pacificoꝝ: ⁊ adolebit
C ea ſup altare holocauſti. Pellē vero et
oēs carnes cū capite ⁊ pedib⁹ ⁊ inteſti
nis et fimo ⁊ reliq̄ corpe: efferet ext̄ ca-
ſtra in locū mūdū vbi cineres effundi
ſolēt. Incēdetq; ea ſup lignoꝝ ſtruem
q̄ in loco effuſoꝝ cinerū cremabunt.
Qꝫ ſi oīs turba iſrl̄ ignorauerit ⁊ p im
peritiā fecerit qd̄ ꝯ mādatū dn̄i ē: ⁊ po
ſtea itellexerit pctm̄ ſuū: offeret p pec-
cato ſuo vitulū. adducetq; eū ad oſtiū
tabernaculi: ⁊ ponēt ſeniores pp̄li ma-
D n⁹ ſup caput ei⁹ corā dn̄o. Immolatoq;
vitulo in ꝯſpectu dn̄i: inferet ſacer-
dos q̄ vnct⁹ ē: de ſanguie ei⁹ in tabna
culū teſtimonij: tincto digito aſpgens
ſepties ꝯ velū. Ponetq; de eodē ſāgui
ne i cornib⁹ altar qd̄ ē corā dn̄o i ta-
bernaculo teſtimonij. Reliquū aūt ſan
guinē fūdet iuxͣ baſim altar holocau-
ſtoꝝ: qd̄ ē in oſtio tabernaculi teſtimo
B.3.d. nij. Omnēq; ei⁹ adipē tollet ⁊ adole
bit ſup altare: ſic faciens ⁊ d̄ h̄ vitulo
quō fecit ⁊ pri⁹: ⁊ rogāte p eis ſacerdo
E te ꝓpiti⁹ erit eis dn̄s. Ipſū āt vitulū ef
feret ext̄ caſtra atq; cōburet ſicut ⁊ prio
rē vitulū: qꝛ eſt p pctō multitudinis.
Si peccauerit pnceps et fecerit vnū e
plurib⁹ p ignorantiā qd̄ dn̄i lege ꝓhi-
bet: ⁊ poſtea intellexerit pctm̄ ſuū: of-
feret hoſtiā coraꝫ dn̄o hircū de capris
imaculatū: ponetq; manū ſuā ſup ca-
put ei⁹. Cūq; imolauerit eū i loco vbi
ſolet mactari holocauſtū corā dn̄o qꝛ
p pctō ē: tinget ſacerdos digitū i ſan-
guine hoſtie p pctō tāgēs cornua alta
ris holocauſti ⁊ reliquū fundēs ad ba
ſim ei⁹: adipē vero adolebit ſupra: ſicut
F in victimis pacificoꝝ fieri ſolet. Roga
bitq; p eo ⁊ p pctō ei⁹ ⁊ dimittet ei.
Qꝫ ſi peccauerit aīa p ignorātiā d̄ po-
pulo terre vt faciat qcq; de his q̄ dn̄i
lege ꝓhibent atq; delinquat: ⁊ cogno
uerit peccatū ſuū: offeret caprā imacu
latā: ponetq; man⁹ ſup caput hoſtie q̄
p pctō ē: ⁊ imolabit eā i loco holocau
ſti. Tolletq; ſacerdos de ſanguie in di
gito ſuo: ⁊ tagēs cornua altaris holo-
cauſti: reliquū fūdet ad baſem ei⁹. Om
nē aūt adipē auferēs: ſicut auferri ſo-
let de victimis pacificoꝝ: adolebit ſu-

p altare i odorē ſuauitat dn̄o: rogabit
q; p eo ⁊ dimittet ei. Si aūt de pecori B
b⁹ obtulerit victimā p pctō: ouē. ſ. im
maculatā: ponet manū ſup caput ei⁹:
⁊ imolabit eā i loco vbi ſolēt cedi ho-
locauſtoꝝ hoſtie. Sumetq; ſacerdos
de ſanguine ei⁹ digito ſuo: ⁊ tāgēs cor
nua altaris holocauſti: reliquū fūdet
ad baſim ei⁹. Oēm qꝫ adipē auferēs:
ſicut auferri ſolet adeps ariet q̄ imo-
lat p pacificis cremabit ſup altare in
cēſuꝫ dn̄i: rogabitq; p eo ⁊ p pctō ei⁹
⁊ dimittet ei. V

Si peccauerit
aia ⁊ audierit vocē iurant: te-
ſtiſq; fuerit q ipe vidit: aut ꝯſci
us. niſi indicauerit: portabit iniq̄tatē
ſuā. Aia q̄ tetigerit aliq̄d imūdū: ſiue
qd̄ occiſuꝫ a beſtia ē aut p ſe mortuū:
aut q̄libet aliud reptile ⁊ oblita fue-
rit imūditie ſue rea ē ⁊ deliq̄t: Et ſi te-
tigerit q̄cq; d̄ imūdicia hoīs iuxͣ oēm
impuritatē q̄ pollui ſolet: oblitaq; co-
gnouerit poſtea: ſbiacebit delicto. Ani
ma q̄ iurauerit ⁊ ꝓtulerit labijs ſuis
vt vel male q̄d faceret: vel bn̄: ⁊ idipm
iuramēto ⁊ ſermōe firmauerit: oblita-
q; poſtea intellexerit delictū ſuū: agat
penitētiā p pctō: ⁊ offerat de gregib⁹
agnū ſiue capram: orabitq; p ea ſacer- B
dos ⁊ p peccato ei⁹. Sin aūt nō potu I.
erit offerre pec⁹: offerat duos turtures L
vel duos pullos colūbaꝝ dn̄o: vnū p
pctō: ⁊ alteꝝ i holocauſtū: dabitq; eos
ſacerdoti. Qui pmū offerēs p pctō: re-
torquebit caput ei⁹ ad pēnulas: ita vt
collo adhereat: ⁊ nō penit⁹ abrūpat: ⁊
aſpget de ſanguine ei⁹ parietē altar.
Quicq̄d aūt reliquū fuerit faciet diſtil
lare ad fūdamētū ei⁹: qꝛ p pctō eſt. Al-
terū vero i holocauſtū adolebit vt fie-
ri ſolet: rogabitq; p eo ſacerdos ⁊ pro
pctō ei⁹: ⁊ dimittet ei. Qꝫ ſi nō q̄uerit
man⁹ ei⁹ duos offerre turtures aut du
os pullos colūbaꝝ: offeret p pctō ſuo
ſimile ꝑtē ephi decimā. Nō mittet in
eā oleū nec thur aliq̄d imponet: qꝛ p
pctō eſt: tradetq; eā ſacerdoti: q̄ plenū C
ex ea pugillū hauriēs cremabit ſup al
tare in monimētū ei⁹ q̄ obtulerit: ro-
gās p illo et expiās: reliquā vero ꝑtē
ipſe habebit imunere. Locutuſq; ē do-
min⁹ ad moyſen dicens: Aia ſi pnari-
cās cerimonias p errorē in his q̄ dn̄o
ſunt ſctificata peccauerit: offeret p de-

licto ſuo arietē īmaculatū de gregib⁹
b q̄ emi pōt duob⁹ ſiclis iuxta pondus
ſanctuarij: ipm̄q̧ qđ intulit dāni reſti
tuet: ⁊ q̄ntā ꝑtē ponet ſupra tradēs ſa
cerdoti: q̄ rogabit ꝓ eo offerēs arietē:
⁊ dimittet̄ ei. Aīa q̄ peccauerit ꝑ igno
rātiā: feceritq̧ vnū ex his q̄ dn̄i lege ꝓ
hibent̄: ⁊ pcti rea intellexerit iniq̄tatē
D ſuā: offeret arietē īmaculatū de gregi-
b⁹ ſacerdoti iux̄ mēſurā eſtimationēq̧
pcti: q̄ orabit ꝓ eo: q2 neſciēs fecerit: ⁊
dimittet̄ ei: q2 ꝑ errorē deliq̄t in dn̄o.
Anīa q̄ peccauerit: ⁊ cōtempto dn̄o ne
gauerit ꝓximo ſuo depoſitū qđ fidei
ei⁹ creditū fuerat: vel vi aliq̄d extorſe
rit: aut calūniā fecerit: ſiue rem ꝑditā
inuenerit: ⁊ inficiās inſuꝑ ꝑiurauerit
⁊ q̄dlibet aliud ex plurib⁹ fecerit in q̄-
b⁹ ſolēt peccare hoīes: cōuicta delicti:
reddet oīa q̄ ꝑ fraudē voluit obtinere
ītegra: ⁊ q̄ntā inſuꝑ ꝑtē dn̄o cui dam
nū ītulit. Pro pctō aūt ſuo offeret ari
etē īmaculatū de grege: ⁊ dabit eū ſa-
cerdoti iux̄ eſtimationē mēſurāq̧ de-
licti: q̄ rogabit ꝓ eo corā dn̄o: ⁊ dimit
tet̄ illi ꝓ ſingulis q̄ faciēdo peccauit.

A L Ocutus eſt dn̄s ad moy- ¶ VI
ſen dicēs: Precipe aarō ⁊ filijs
ei⁹. Hec ē lex holocauſti: Crema
bit̄ ī altari tota nocte vſq̧ mane. Ig-
nis ex eodē altari erit. Ueſtiet̄ tunica
ſacerdos ⁊ feminalib⁹ lineis: tolletq̧
cineres quos vorās ignis exuſſit: ⁊ po
nēs iuxta altare ſpoliabit̄ priorib⁹ ve
ſtimētis: indutiſq̧ alijs efferet eos ex̄
caſtra: ⁊ in loco mūdiſſimo vſq̧ ad fa-
uillā cōſumi faciet. Ignis aūt ī altari
ſemper ardebit quē nutriet ſacerdos:
ſubijciēs ligna mane ꝑ ſingulos dies:
⁊ impoſito holocauſto deſuper: adipes
adolebit pacificoꝝ. Ignis ē iſte ꝑpetu
us: q̄ nūq̧ deficiet ī altari. Hec eſt lex
ſacrificij ⁊ libamētoꝝ que offerēt filij
aarō corā dn̄o ⁊ corā altari. Tollet ſa-
B cerdos pugillū ſimile q̄ cōſpſa ē oleo:
⁊ totū thus qđ eſt ſuꝑ ſimilā poſitū ē:
adolebitq̧ illud ī altari: ī monimentū
odoris ſuauiſſimi dn̄o. Reliquā āt ꝑtē
ſimile comedet aarō cū filijs ſuis abſ-
q̧ fermēto: ⁊ comedit in loco ſanctua
C rij tabernaculi. Ideo aūt nō fermēta-
bit̄: q2 ꝑs ei⁹ in dn̄i offert̄ incenſum.
Sācta ſctōꝝ erit ſicut ꝓ pctō atq̧ de-
licto. Mares tm̄ ſtirpis aarō comedēt

illud. Legittimū ac ſempiternū eſt in
generationib⁹ vrīs de ſacrificijs dn̄i.
Omnis q̄ tetigerit illa ſctificabit̄. Lo-
cut⁹q̧ eſt dn̄s ad moyſen dicēs: Hec ē
oblatio aaron ⁊ filioꝝ ei⁹ quā offerre
debēt dn̄o ī die vnctiōis ſue. Decimā
partē ephi offerēt ſimile in ſacrificio
ſempiterno: mediū ei⁹ mane ⁊ mediū
ei⁹ veſpere: q̄ in ſartagine oleo cōſper-
ſa friget̄. Offeret aūt eā calidā ī odorē
ſuauiſſimū dn̄o ſacerdos q̄ iure patri
ſucceſſerit: ⁊ tota cremabit̄ in altari.
Omne eīm ſacrificiū ſacerdotū igne cō
ſumet̄: nec q̄ſq̧ comedet ex eo. Locut⁹
eſt aūt dn̄s ad moyſen dicēs: Loquere
aaron ⁊ filijs ei⁹. Iſta eſt lex hoſtie ꝓ
pctō. In loco vbi offert̄ holocauſtū: ī-
molabit̄ corā dn̄o: ſanctū ſanctoꝝ eſt.
Sacerdos q̄ offert comedet eā in loco
ſancto in atrio tabernaculi. Quicq̄d te
tigerit carnes ei⁹ ſanctificabit̄. Si de
ſanguine illi⁹ veſtis fuerit aſpſa laua-
bit̄ ī loco ſancto. Uas aūt fictile in q̄ I.II.e.c.f.
cocta eſt cōfringet̄. Qđ ſi vas eneū fue 15.b
rit: defricabit̄ et lauabit̄ aq̄. Oīs ma-
ſculus de genere ſacerdotali veſcet̄ de
carnib⁹ ei⁹: q2 ſanctū ſanctoꝝ eſt. Ho-
ſtia eīm que cedit̄ ꝓ pctō: cui⁹ ſanguis
infert̄ in tabernaculū teſtimonij ad ex
piandū in ſāctuario: nō comedet̄: ſed
cōburet̄ igni. Hec quoq̧ ē lex hoſtie ꝓ D
delicto: ſancta ſāctorū eſt. Idcirco vbi
imolabit̄ holocauſtū: mactabit̄ et vi-
ctima ꝓ delicto. Sanguis ei⁹ ꝑ gyrū
altaris fundet̄. Offerēt ex ea caudā et
adipē q̄ operit vitalia: duos renūcu-
los ⁊ pinguedinē q̄ iux̄ illa eſt: reticu-
lūq̧ iecoris cū renūcul: ⁊ adolebit ea
ſacerdos ſuꝑ altare. Incēſum eſt dn̄i ꝓ
delicto. Oīs maſculus de ſacerdotali
genere in loco ſctō veſcet̄ his carnib⁹
q2 ſctm̄ ſctōꝝ eſt. Sicut ꝓ pctō offert̄
hoſtia: ita et ꝓ delicto. Utriuſq̧ ho-
ſtie lex vna erit: ad ſacerdotē qui eam
obtulerit ꝑtinebit. Sacerdos qui of-
fert holocauſti victimā habebit pellē
ei⁹. Et omne ſacrificiū ſimile qđ coq̄t̄
in clibano: ⁊ quicq̄d in craticula vel ī
ſartagine ꝑparat̄: ei⁹ erit ſacerdotis a
quo offert̄: ſiue oleo cōſpſa ſiue arida
fuerint cūctis filijs aaron mēſura eq̄
per ſingulos diuidet̄. ¶ VII

H Ec ē lex hoſtie pacificorū q̄ of-
A fert dn̄o. Si ꝓ gratiarūactione

oblatio fuerit: offeret panes abſq; fer
mēto: cōſperſos oleo: ⁊ lagana azyma
vncta oleo: coctāq; ſimilā ⁊ collyridas
olei admixtione cōſpſas: panes q̄ꝫ fer-
mētatos cū hoſtia grārū q̄ immolat̄
ꝓ pacificꝭ: ex q̄bꝰ vnꝰ ꝓ p̄mitijs offert̄
dn̄o: ⁊ erit ſacerdotꝭ q̄ fūdet hoſtie ſan
guinē. Cuiꝰ carnes eadē comedent̄ die:
nec remanebit ex eis q̄cq̄; vſq; mane.
Si voto vel ſpōte q̄ſpiā obtulerit ho-
ſtiā: eadē ſitr edet̄ die. Sꝫ ⁊ ſiq̄d in cra
ſtinū remāſerit veſci licitū ē. Quicq̄d
aūt tertiꝰ iuenerit dieſ: ignis abſumet.
Si q̄s de carnibꝰ victie pacificoꝝ die
tertio comederit: irrita fiet eiꝰ oblatio
nec ꝓderit offerēti: q̄npotiꝰ q̄cūq; aīa
tali ſe edulio cōtaminauerit: p̄uarica-
C tiōis rea erit. Caro q̄ aliq̄d tetigerit im
mūdū nō comedet̄: ſed cōburet̄ igni.
Qui fuerit immūdus veſcet̄ ex ea. Aīa
polluta q̄ ederit ō carnibꝰ hoſtie pacifi
coꝝ q̄ oblata ē dn̄o: ꝑibit ō ꝑplis ſuis:
et q̄ tetigerit imūditiā hoīs vel iumē-
ti ſiue oīs rei q̄ polluere pōt: ⁊ comede
rit de huiuſcemōi carnibꝰ: interibit de
ꝑplis ſuis. Locutuſq; ē dn̄s ad moyſen
dicēs: Loq̄re filijs iſrl. Adipē ouis et
bouis ⁊ capre nō comedetꝭ. Adipē ca
daueris morticini ⁊ eiꝰ aīalis qd̄ a be-
ſtia captū ē: habebitꝭ in varios vſus.
E.3.d Si q̄s adipē q̄ offerri debet i incēſum
dn̄i comederit: ꝑibit de ꝑplo ſuo. San
guinē q̄ꝫ oīs aīalis nō ſumetꝭ in cibo:
tam de auibꝰ q̄ꝫ de pecoribꝰ. Oīs aīa q̄
ederit ſanguinē: ꝑibit ō ꝑplis ſuis. Lo-
cutuſq; ē dn̄s ad moyſen dicēs: Loq̄-
re filijs iſrl dicēs: Qui offert victimā
pacificoꝝ dn̄o: offerat ſimul ⁊ ſacrifici
D um. i. libamēta eiꝰ. Tenebit manibus
adipē hoſtie: ⁊ pectuſculū. Cūq; ambo
oblata dn̄o cōſecrauerit: tradet ſacer-
doti: q̄ adolebit adipem ſup altare: pe
ctuſculū aūt erit aarō ⁊ filioꝝ eiꝰ. Ar-
mꝰ q̄ꝫ dexter ō pacificoꝝ hoſtijs: cedet
i p̄mitias ſacerdotꝭ. Qui obtulerit ſan
guinē ⁊ adipē filioꝝ aaron: ipſe habe
bit ⁊ armū dextrū i portiōe ſua. Pectu
ſculū eīn eleuatiōis ⁊ armū ſepationis
tuli a filijs iſrl de hoſtijs eoꝝ pacificꝭ
⁊ dedi aarō ſacerdoti ⁊ filijs eiꝰ lege p
petua ab oī ꝑplo iſrl. Hec ē vnctio aa-
ron ⁊ filioꝝ eiꝰ in cerimonijs dn̄i: die
qua obtulit eos moyſes vt ſacerdotio
fungerent̄: ⁊ q̄ p̄cepit eis dari dn̄s a fi
lijs iſrl religione ꝑpetua i generatiōi-
bꝰ ſuis. Iſta eſt lex holocauſti ⁊ ſacrifi-
cij ꝓ pctō atq; delicto: ⁊ ꝓ cōſecratiōe
⁊ pacificoꝝ victimis: q̄s cōſtituit dn̄s
moyſi i mōte ſinai q̄n mandauit filijs
iſrl vt offerrent oblatiōes ſuas dn̄o in
deſerto ſinai. VIII A

Locutuſq; ē dn̄s ad moyſen dicens:
Tolle aarō cū filijs ſuis: veſtes
eoꝝ ⁊ vnctiōis oleū: vitulū ꝓ pctō: du
os arietes: caniſtrū cū azymis: ⁊ cōgre
gabis oēm cetū iſrl ad oſtiū taberna-
culi. Fecit moyſes vt dn̄s ipauerat:
cōgregataq; oī turba añ foras ait: Iſte
eſt ſermo quē iuſſit dn̄s fieri. Statim-
q; obtulit aarō ⁊ filios eiꝰ. Cūq; lauiſ
ſet eos: veſtiuit pontificē ſubucula li-
nea: accingēs eū baltheo: ⁊ induēs eū
tunica hyacinthina: ⁊ deſup humera-
le ipoſuit: qd̄ aſtrigēs cingulo aptauit
rōnali i q̄ erat doctrina ⁊ veritas. Cy- B
darim q̄ꝫ texit caput: ⁊ ſup eā ꝯ frōtē
poſuit laminā aureā cōſecratā in ſan-
ctificatiōe: ſicut p̄cepat ei dn̄s. Tulit
⁊ vnctionis oleū q̄ liniuit tabernacu-
lū cū oī ſupellectili ſua. Cūq; ſctificās
aſpſiſſet altare ſeptē vicibꝰ: vnxit illō
⁊ oīa vaſa eiꝰ: labrūq; cū baſi ſua ſan-
ctificauit oleo. Qd̄ fundēs ſup caput
aaron: vnxit eū ⁊ cōſecrauit. Filios q̄ꝫ
eiꝰ oblatos veſtiuit tunicꝭ lineis ⁊ cin
xit baltheo: impoſuitq; mitras vt iuſ
ſerat dn̄s. Obtulit ⁊ vitulū ꝓ pctō. Cū C
q; ſup caput eiꝰ poſuiſſet aaron ⁊ filij
eiꝰ manꝰ ſuas imolauit eū hauriēs ſā-
guinē: ⁊ tincto digito tetigit cornua
altarꝭ p gyꝝ. Quo expiato ⁊ ſctificato
fudit reliquū ſanguinē ad fundamen
ta eius. Adipē vero q̄ erat ſup vitalia
⁊ reticulū iecoris: duoſq; renunculos
cū aruinꝭ ſuis adoleuit ſup altare: vi
tulū cū pelle ⁊ carnibꝰ: ⁊ fimo cremās
ex̄ caſtra: ſicut p̄cepat dn̄s. Obtulit et
arietē in holocauſtū. Sup cuiꝰ caput D
cū ipoſuiſſent aarō ⁊ filij eiꝰ manꝰ ſu-
as imolauit eū: ⁊ fudit ſāguinē eiꝰ ſu-
p altare p circūitū. Ipſūq; arietē i fru
ſta cōcidēs: caput eiꝰ ⁊ artꝰ ⁊ adipem
adoleuit igni: lotꝭ p̄us inteſtinis ⁊ pe-
dibꝰ. Totūq; ſil arietē incēdit ſup al-
tare eo q̄ eſſet holocauſtuꝫ ſuauiſſimi
odoris dn̄o: ſicut p̄cepat ei. Obtulit ⁊
arietē ſcōm i cōſecrationē ſacerdotū:
poſuerūtq; ſup caput eiꝰ aaron ⁊ filij

E eiꝰ manꝰ ſuas. Quē cū imolaſſet moyſes: ſumēs de ſanguine eiꝰ: tetigit extremū auricule dextre aaron ꝛ pollicē manꝰ eiꝰ dextre: ſilr et pedis. Obtulit et filios aarō. Cūq; de ſanguine ariet⁊ imolari tetigiſſet extremū auricule ſingulorꝫ dextre: ꝛ pollicis manꝰ ac dextri pedis: reliquū fudit ſup altare per circūitū. Adipē vero et caudā oēmq; pinguedinē q̄ opit inteſtina: reticulūq; iecoris ꝛ duos renes cū adipibꝰ ſuis ꝛ armo dextro ſepauit. Tollēs aūt de caniſtro azymorū qđ erat corā dño panes abſq; fermēto ꝛ collyridā cōſpſam oleo: laganūq; poſuit ſup adipes ꝛ armū dextrū: tradēs ſil' oīa aarō ꝛ filijs eiꝰ.

F Qui poſtq̄ȝ leuauerūt ea corā dño: rurſum ſuſcepta de manibꝰ eorꝫ: adoleuit ſuper altare holocauſti: eo q̄ cōſecratiōis eēt oblatio i odorē ſuauitat⁊ ſacrificij dño: Tulitq; pectuſculū eleuās illud corā dño de ariete ꝯſecrationis in ptē ſuā: ſicut pcepat ei dñs. Aſſumēſq; vnguētū ꝛ ſāguinē q̄ erat altari: aſpſit ſup aarō ꝛ veſtimēta eiꝰ ꝛ ſup filios illiꝰ ac veſtes eorꝫ. Cūq; ſctificaſſet eos i veſtitu ſuo: pcepit eis: dicēs: Coq̄te carnes ante fores tabernaculi ꝛ ibi comedite eas. Panes q̄ȝ ꝯſecratiōis edite q̄ poſiti ſūt in caniſtro:

G ſicut pcepit mihi dñs dicēs: || Aarō ꝛ filij eiꝰ comedēt eos. Quicq̄d aūt reliquū fuerit de carne ꝛ panibꝰ: ignis abſumet. De oſtio q̄ȝ tabernaculi nō exibit⁊ ſeptē diebꝰ: vſq; ad diē q̄ cōplebitur tp̄s cōſecrationis vr̄e. Septē em̄ diebꝰ finit̃ ꝯſecratio ſicut ꝛ impſentiarū factū eſt: vt ritꝰ ſacrificij cōpleret̃. Die ac nocte manebit⁊ i tabernaculo obſeruātes cuſtodias dñi ne moriamini. Sic em̄ mihi pceptū ē. Feceruntq; aarō ꝛ filij eiꝰ cūcta q̄ locutꝰ eſt dñs p manū moyſi. || IX

A Acto aūt octauo die: vocauit moyſes aaron et filios eiꝰ ac maiores natu iſrl': Dixitq; ad aaron. || Tolle de armēto vitulū p pctō ꝛ arietē in holocauſtū vtrūq; imaculatos: ꝛ offer illos corā dño: ꝛ ad filios iſrl' loq̄ris. Tollite hircū p pctō: ꝛ vitulū atq; agnū anniculū ꝛ ſine macula i holocauſtū: bouē ꝛ arietē p pacificis: ꝛ imolate eos corā dño in ſacrificio ſingulorꝫ ſimilā cōſpſam oleo offerētes: Hodie em̄ dominꝰ appebit vobis. Tulerūt ḡ cūcta q̄ iuſſerat moyſes ad oſtiū tabernaculi: vbi cū oīs m̄titudo aſtaret: ait moyſes. Iſte ē ſermo quē pcepit dñs: facite ꝛ apparebit vobis gl'ia eiꝰ. Et dixit ad

B aarō: Accede ad altare: ꝛ imola p peccato tuo. Offer holocauſtū et depcare p te ꝛ p p̄plo. Cūq; mactaueris hoſtiā p̄pli: ora p eis ſicut pcepit dñs. Statiq; aarō accedēs ad altare imolauit vitulū p pctō ſuo: cuiꝰ ſanguinē obtulerūt ei filij ſui. In q̄ tingēs digitū tetigit cornua altaris: ꝛ fudit reſiduū ad baſim eiꝰ. Adipēq; ꝛ renūculos ac reticulū iecoris q̄ ſunt p pctō adoleuit ſup altare: ſicut pceperat dñs moyſi. Carnes vo ꝛ pellē eiꝰ ex̄ caſtra cōbuſſit igni: immolauit ꝛ holocauſti victimā.

C Obtulerūtq; ei filij ſui ſanguinē eiꝰ: quē fudit p altaris circūitū. Ipſā etiā hoſtiā in fruſta conciſam cū capite et mēbris ſingulis obtulerūt: q̄ oīa ſup altare cremauit igni: lot⁊ aq̄ pus inteſtinis ꝛ pedibꝰ. Et p pctō p̄pli offerēs mactauit hircū: expiatoq; altari fec̄ holocauſtū: addēs in ſacrificio libamēta q̄ pariter offerunt̃: ꝛ adolēs ea ſup altare: abſq; cerimonijs holocauſti matutini. Immolauit ꝛ bouē atq; arietē hoſtias pacificas p̄pli. Obtulerūtq; ei filij ſui ſanguinē quē fudit ſup altare in circūitu: adipē aūt bouis ꝛ caudaꝫ ariet⁊ renūculoſq; cū adipibꝰ ſuis ꝛ reticulū iecoris poſuerūt ſup pectora. Cū

D q; cremati eēnt adipes ſup altare: pectora corꝫ: ꝛ armos dextros ſepauit aarō eleuās corā dño: ſicut pcepat moyſes. Et extēdēs manū ad p̄plm bn̄dixit eis. Sicq; cōplet⁊ hoſtijs p pctō et holocauſtis ꝛ pacific⁊ deſcēdit. Ingreſſi aūt moyſes ꝛ aarō i tabernaculū teſtimonij ꝛ deinceps egreſſi: bn̄dixerūt p̄plo. Apparuitq; gloria dñi oī multitudini: ꝛ ecce egreſſus ignis a dño deuorauit holocauſtū ꝛ adipes q̄ erāt ſup altare. Qđ cū vidiſſent turbe: laudauerūt dñm ruētes in facies ſuas. || X

A Rreptiſq; nadab et abiu filij aarō thuribul' ſuis impoſuerūt ignē ꝛ incēſū deſup offerētes corā dño ignē alienū: qđ eis pceptū non erat. Egreſſuſq; ignis a dño deuorauit eos: et mortui ſunt corā dño. Dixitq; moyſes ad aarō: Hoc ē qđ locutꝰ ē do-

Infra 16.a Nu. 3.a. et 26.g. Pſ. 105.

min⁹: Sctificabor in his q̄ appropin-
quāt mihi: ꝛ i cōſpectu oīs ppl'i glori-
ficabor. Qḋ audiēs tacuit aaron. Uo-
catꝰ aūt moyſes myſahele et eliſaphā:
filijs oziel patrui aarō: ait ad eos: Ite
ꝛ tollite frēs vr̄os de cōſpectu ſctua-
rij: ꝛ aſportate ex̄ caſtra. Cōfeſtimq; p-
gentes tulerūt eos ſicut iacebāt veſti-
tos lineis tunicis: ꝛ eiecerūt foras vt
B ſibi fuerat ipatū. Locutuſq; ē moy-
ſes ad aarō ꝛ ad eleazar ꝛ ythamar fili
os ei⁹. Capita vr̄a nolite nudare: ꝛ ve-
ſtimēta nolite ſcindere: ne forte mori-
amini: ꝛ ſup oēm cetū oriaꝛ indigna-
tio. Frēs vr̄i ꝛ oīs dom⁹ iſrl' plāgāt in
cendiū qḋ dn̄s ſuſcitauit: vos aūt non
egrediemini fores tabnaculi: alioq̄n
peribitis. Oleū q̄ppe ſctē vnctionis ē
ſup vos. Qui fecerūt oīa iuxta p̄ceptū
moyſi. Dixitq; dn̄s ad aaron. Uinū et
oē qḋ inebriare pōt nō bibetꝭ: tu ꝛ fi-
lij tui qn̄ intrabitꝭ in tabernaculū te-
ſtimonij ne moriamini: qꝛ p̄ceptū ſem
piternū ē in generatiōes vr̄as: ꝛ vt ha
beatis ſciam diſcernēdi inter ſctm̄ et
pphanū. inter pollutū ꝛ mūdū: docea-
tiſq; filios iſrl' oīa legitima mea q̄ lo-
C cut⁹ eſt dn̄s ad eos p manū moyſi. Lo-
cutuſq; ē moyſes ad aarō ꝛ ad eleazar
ꝛ ythamar filios ei⁹ q̄ erāt reſidui. Tol
lite ſacrificiū qḋ remāſit de oblatione
dn̄i: ꝛ comedite illud abſq; fermēto iux̄
altare: qꝛ ſctm̄ ſctōꝝ eſt: comedetꝭ aūt
in loco ſctō qḋ datū ē tibi: ꝛ filijs tuis
d oblatiōib⁹ dn̄i: ſicut p̄ceptū ē mihi.
Pectuſculū q̄ꝫ qḋ oblatū eſt: ꝛ armuꝫ
q̄ ſepat⁹ eſt: edetꝭ i loco mūdiſſimo tu
ꝛ filij tui ꝛ filie tue tecū. Tibi eni ac li
beris tuis repoſita ſūt de hoſtijs ſalu-
tarib⁹ filioꝝ iſrl': eo q armū ꝛ pectus
ꝛ adipes q̄ cremāꝛ i altari: eleuauerūt
corā dn̄o: ꝛ ptineāt ad te ꝛ ad filios tu
os lege ppetua: ſicut precepit dn̄s. In-
D ter hec hircū q̄ oblatus fuerat ꝓ pctō
cū q̄reret moyſes: exuſtū reppit: iratuſ
q; ꝫ eleazar ꝛ ythamar filios aarō qui
remanſerāt: ait: Cur nō comediſtis ho-
ſtiā ꝓ pctō i loco ſctō: q̄ ſctā ſctōꝝ eſt:
ꝛ data vobis vt portetꝭ iniq̄tatē mul-
titudinis ꝛ rogetis ꝓ ea i cōſpectu do
mini: p̄ſertim cū d ſanguie illi⁹ nō ſit
illatū itra ſctā: ꝛ comedere debueratꝭ
eā i ſctuario ſicut p̄ceptū ē mihi? Re
ſpōdit aarō: Oblata eſt hodie victima

ꝓ pctō ꝛ holocauſtū corā dn̄o: mihi āt
accidit qḋ vides. Quō potui comede-
re eā: aut placere dn̄o i cerimonijs mē
te lugubri? Qḋ cū audiſſet moyſes re-
cepit ſatiſfactionē. XI

Locutuſq; ē dn̄s ad moyſen et
aarō dicēs: Dicite filijs iſrael.
Hec ſūt aīalia q̄ comedere debetꝭ d cū-
ctis aīantib⁹ terre. Omne qḋ habet di
uiſaꝫ vngulā ꝛ ruminat i pecorib⁹ co-
medetis. Quicq̄d aūt ruminat ꝛ hꝫ vn
gulā ſꝫ nō diuidit eā: ſicut camelus et
cetera: nō comedetꝭ illud: ꝛ iter imun-
da reputabitꝭ. Cyrogrillus q̄ ruminat
vngulāq; nō diuidit: imūdus ē: Lep⁹
q̄ꝫ nā ꝛ ipe ruminat ſed vngulā nō di-
uidit: ꝛ ſus q̄ cū vngulā diuidat: non
ruminat: hoꝝ carnib⁹ non veſcemini:
nec cadauera ꝯtingetis qꝛ imūda ſūt
vobis. Hec etiā ſunt q̄ gignūꝛ in aq̄s
ꝛ veſci licitū ē. Omne qḋ habet pēnu-
las ꝛ ſquamas tā in mari q̄ꝫ i flumini
b⁹ ꝛ ſtagnis: comedetꝭ. Quicquid aūt
pēnulas ꝛ ſquamas non habet eoꝝ q̄ i
aq̄s mouenꝛ ꝛ viuūt: aboīabile vobis
execrādūq; erit. Carnes eoꝝ nō come-
detꝭ: ꝛ morticina vitabitꝭ. Cūcta q̄ nō
habēt pēnulas ꝛ ſquamas i aq̄s: pol-
luta erūt. Hec ſūt q̄ de auib⁹ comede-
re nō debetꝭ: ꝛ vitāda ſūt vobis. Aq̄-
laꝫ ꝛ gryphē ꝛ halyetū ꝛ miluū ac vul
turē iux̄ gen⁹ ſuū: ꝛ oē coruini generꝭ
in ſimilitudinē ſuā: ſtrutionē noctuā
ꝛ larū ꝛ accipitrē iux̄ gen⁹ ſuū: bubo-
nē ꝛ mergulū ꝛ ibin et cygnū et ono-
crocalū ꝛ porphyrionē: herodionē et
caradrion iux̄ gen⁹ ſuū: vpupā q̄ꝫ ꝛ ve
ſpertilionē. Omne de volucrib⁹ qḋ gra-
diꝛ ſup q̄ttuor pedes aboīabile erit
vobis. Quicq̄d aūt ambulat q̄dē ſup
q̄ttuor pedes: ſed habet longiora retro
crura p q̄ ſalit ſup terrā comedere de-
betꝭ: vt ē bruc⁹ in genere ſuo: ꝛ attha-
cus atq; ophimach⁹ atq; locuſta: ſin-
gula iux̄ gen⁹ ſuū. Quicq̄d aūt ex volu
cribus q̄ttuor tm̄ hꝫ pedes: execrabile
erit vobis: ꝛ q̄cūq; morticina eoꝝ teti
gerit pollueꝛ: ꝛ erit imūd⁹ vſq; ad veſ-
perā: ꝛ ſi neceſſe fuerit vt portet quip-
piā hoꝝ mortuū: lauabit veſtimenta
ſua: ꝛ imūd⁹ erit vſq; ad occaſuꝫ ſolis.
Omne aīal qḋ habet q̄dē vngulā ſed nō
diuidit eā nec ruminat: imūdū erit: et
q̄cq̄d tetigerit illud: cōtaminabiꝛ. Qḋ

ambulat ſup man⁹ ex cūctꝭ aïātib⁹ q̄ incedūt q̄drupedia imūdū erit. Qui tetigerit morticina eoꝝ: polluet̄ vſq; ad veſpeꝝ: ⁊ q̄ portauerit huiuſcemōi cadauera: lauabit veſtimēta ſua: ⁊ imundus erit vſq; ad veſperū: q2 oīa hec immūda ſūt vob. Hec q̄ȝ iter polluta reputabūt̄ de his q̄ mouet̄ i terra muſtela ⁊ mus ⁊ cocodril⁹: ſingula iux gen⁹ ſuū: migale: cameleon: ⁊ ſtellio: ⁊ lacerta: ⁊ talpa: oīa hec imūda ſūt. Qui tetigerit morticina eoꝝ: imundus erit vſq; ad veſperū: ⁊ ſup qđ ceciderit q̄cq̄ȝ de morticinis eoꝝ polluet̄. Tā vas ligneū ⁊ veſtimētū q̄ȝ pelles ⁊ cilicia: ⁊ in q̄cūq; fit op⁹: tingent̄ aq̄: ⁊ polluta erūt vſq; ad veſpeꝝ: ⁊ ſic poſtea mūda būt̄. Uas aūt fictile i q̄ hoꝝ q̄cq̄ȝ intro ceciderit polluet̄: ⁊ idcirco frāgendū eſt. Ois cib⁹ quē cōmedetis ſi fuſa fuerit ſup eū aqua: imūd⁹ erit: ⁊ oē liquēs qđ bibit̄ de vniūſo vaſe: imūdū erit. Et q̄cq̄d d̄ morticinis huiuſcemodi ceciderit ſup illud: imūdū erit: ſiue clibani ſiue ſytropodes deſtruēt̄: ⁊ immūdi erūt. Fōtes vero ⁊ ciſterne ⁊ ois aq̄rū cōgregatio: mūda erit. Qui morticina eoꝝ tetigerit polluet̄. Si ceciderit ſup ſemētē nō polluet eā. Si autē quiſpiā aq̄ ſemētē ꝯfuderit: ⁊ poſtea morticinis tacta fuerit illico polluet̄. Si mortuū fuerit aīal qđ licet vob comedere: q̄ cadauer ei⁹ tetigerit: imūd⁹ erit vſq; ad veſpeꝝ. Et q̄ comederit ex eo q̄ppiā ſiue portauerit lauabit veſtimēta ſua: ⁊ imūdus erit vſq; ad veſperū. Omne qđ reptat ſup terrā: abomiabile erit vob: nec aſſumet̄ i cibū. Quicq̄d ſup pect⁹ q̄drupes gradit̄ ⁊ multoſ habet pedeſ ſiue p humū trahit̄: nō comedetꝭ: q2 abomiabile ē. Nolite cōtaminare aīas vr̄as: nec tāgatꝭ q̄cq̄ȝ eorū ne imūdi ſitis. Ego ſū ei dn̄s deus veſter. Sācti eſtote q2 ego ſctūs ſum: ne polluatꝭ aīas vr̄as in omni reptili qđ mouet̄ ſup terrā. Ego eīm ſū dn̄s q̄ eduxi vos de terra egypti: vt eſſem vobis i deū. Sācti eritꝭ: q2 ego ſctūs ſuȝ. Iſta ē lex aīantiū ac volucrū ⁊ oīs aīe viuētꝭ q̄ mouet̄ in aq̄ ⁊ reptat in terra: vt dr̄ias noueritꝭ mūdi ⁊ imūdi: et ſciatꝭ q̄d comedere ⁊ reſpuere debeatꝭ.

XII

Locutuſq; ē dn̄s ad moyſen dicēs: Loq̄re filijs iſrl̄: ⁊ dices ad eos: Mulier ſi ſuſcepto ſemine pepererit maſculū: imūda erit ſeptē dieb⁹ iux dies ſeparationis mēſtrue: ⁊ die octauo circūcidet̄ infantul⁹: ipa vero trigītatrib⁹ dieb⁹ manebit in ſāguine purificatiōis ſue. Omē ſctm̄ nō tāget B nec ingrediet̄ i ſanctuariū donec impleant̄ dies purificatiōis ſue. Sin aūt feminā pepererit: imūda erit duab⁹ hebdomadib⁹ iux ritū fluxus mēſtrui: et ſexagītaſex dieb⁹ manebit i ſanguie C purificatiōis ſue. Cūq; expleti fuerit Lu.2.b dies purificatiōis ſue p filio ſiue p filia: deferet agnū anniculū i holocauſtū ⁊ pullū colūbe ſiue turturē p pctō ad oſtiū tabernaculi teſtimonij: ⁊ tradet ſacerdoti: q̄ offeret illa corā dn̄o ⁊ orabit p ea: ⁊ ſic mūdabit̄ a pfluuio ſanguis ſui. Iſta ē lex parientꝭ maſcu D lū aut feminā. Q ſi nō inuenerit ma ſ.5.b. nus ei⁹: nec potuerit offerre agnū ſu Luc.2.b. met duos turtures vl̄ duos pullos colūbarū: vnū in holocauſtū ⁊ alterū p pctō. Orabitq; p ea ſacerdos: ⁊ ſic mūdabit̄.

XIII

Locutuſq; ē dn̄s ad moyſen ⁊ aarō dicens: Homo in cui⁹ cute ⁊ carne ortus fuerit diuerſus color ſiue puſtula aut q̄ſi lucēs q̄ppiā .i. plaga lepre: adducet̄ ad aaron ſacerdotē: vel ad vnū quēlibet filioꝝ ei⁹. Qui cū viderit leprā in cute: ⁊ pilos i albū mutatos colorē: ipamq; ſpeciē lepre humiliorem cute ⁊ carne reliq̄: plaga lepre eſt: ⁊ ad arbitriū ei⁹ ſepabit̄. Sin aūt lucēs cādor fuerit in cute: nec humilior carne reliq̄: ⁊ pili coloris p̄ſtini: recludet euȝ ſacerdos ſeptē dieb⁹ et ꝯſiderabit die ſeptio. Et ſi q̄dē lepra vltra nō creuerit nec trāſierit i cute priores termios: rurſū recludet euȝ ſeptē dieb⁹ alijs: et die ſeptio ꝯtēplabit̄. Si obſcurior fue B rit lepra ⁊ nō creuerit in cute: mūdabit eū: q2 ſcabies ē: lauabitq; hō veſtimēta ſua: ⁊ mūd⁹ erit. Q ſi poſtq̄ȝ a ſacerdote viſus ē ⁊ reddit⁹ mūditie, iteꝝ lepra creuerit: adducet̄ ad eū: ⁊ imūditie ꝯdēnabit̄. Plaga lepre ſi fuerit i hoīe: adducet̄ ad ſacerdotē ⁊ videbit eū. Cūq; color alb⁹ i cute fuerit ⁊ capilloꝝ mutauerit aſpectū: ipa q̄ȝ caro viua apparuerit: lepra vetuſtiſſia iudicabit̄ atq; iolita cuti. Cōtamiabit itaq; eū ſacerdos ⁊ nō recludet: q2 ꝑſpicue imūditie

E. Sinaũt effloruerit diſcurrẽs lepra i
cute ⁊ aperuerit oẽs carnẽ a capite vſq̧
ad pedeſ q̃cq̃d ſb aſpectu ocloꝝ cadit:
ꝯſiderabit eũ ſacerdos: et teneri lepra
mũdiſſima iudicabit: eo ꝙ oĩs in can-
dorẽ verſa ſit: ⁊ idcirco hõ mũdus erit
C Qñ vero caro viuẽs in eo apparuerit
tũc ſacerdotꝭ iudicio polluet: ⁊ inter
imũdos reputabit. Caro eñi viua ſi le
pra aſpgat: imũda ẽ. Qꝫ ſi rurſũ verſa
fuerit in alborẽ et totũ hoiem operue-
rit: ꝯſiderabit eũ ſacerdos: ⁊ mũdũ eſſe
decernet. Caro aũt ⁊ cutis in q̃ vlc⁹ na
tũ eſt ⁊ ſanatũ: ⁊ in loco vlcerꝭ cicatrix
alba apparuerit ſiue ſubrufa adducet
hõ ad ſacerdotẽ. Qui cũ viderit locũ
lepre humiliorẽ carne reliqua: ⁊ pilos
verſos i cãdorẽ cõtamiabit eũ. Plaga
eñi lepre orta ẽ i vlcere. Qꝫ ſi pilus co
loris ẽ priſtini: ⁊ cicatrix ſub obſcura
⁊ vicina carne nõ ẽ humilior: recludet
eũ ſeptẽ dieb⁹. Et ſi q̃dẽ creuerit: adiu
dicabit eũ lepre. Sinaũt ſteterit i loco
ſuo: vlcerꝭ ẽ cicatrix: ⁊ hõ mũdus erit.
D Caro aũt ⁊ cutis quã ignis exuſſerit: ⁊
ſanatã albã ſiue rufã habuerit cicatri
cẽ: ꝯſiderabit eã ſacerdos: et ecce ver-
ſa ẽ in alborẽ: ⁊ loc⁹ ei⁹ reliq̃ cute eſt
humilior: ꝯtamiabit eũ: qꝛ plaga lepre
in cicatrice orta eſt. Qꝫ ſi piloꝝ color
nõ fuerit imutat⁹: nec humilior plaga
carne reliq̃ et ipſa lepre ſpecies fuerit
ſubobſcura: recludet eũ ſeptẽ dieb⁹: et
die ſeptio cõtẽplabit. Si creuerit i cu
te lepra cõtaminabit eũ: ſinaũt i loco
ſuo cãdor ſteterit non ſatꝭ clar⁹ plaga
cõbuſtiõis eſt: ⁊ idcirco mũdabit: qꝛ ci
catrix ẽ cõbuſture. Uir ſiue mulier in
cui⁹ capite vel barba germinauerit le
pra: videbit eos ſacerdos. Et ſi q̃dẽ hu
milior fuit loc⁹ reliq̃ carne: ⁊ capillus
flauus: ſolitoq̧ ſubtilior: cõtamiabit
E eos: qꝛ lepra capitis ac barbe eſt. Sin
aũt viderit locũ macłe eq̃lẽ vicine car
ni et capillũ nigrũ: recludet eos ſeptẽ
dieb⁹: ⁊ die ſeptimo intuebit. Si non
creuerit macula ⁊ capillus ſui coloris
eſt: ⁊ loc⁹ plage carni reliq̃ eq̃lis: rade
tur hõ abſq̧ loco macule: et recludet
ſeptẽ dieb⁹ aliĩs: Si die ſeptimo viſa
fuerit ſtetiſſe plaga in loco ſuo: nec hu
milior carne reliq̃ mũdabit eũ: lotiſq̧
veſtib⁹ ſuis: mũdus erit. Sin aũt poſt
emũdationẽ rurſus creuerit macula i
cute: non q̃ret ampli⁹ vtrũ capillus in
flauũ colorẽ ſit cõmutat⁹: qꝛ apte im-
mũd⁹ ẽ. Porro ſi ſteterit macula ⁊ ca
pilli nigri fuerint: nouerit hoiẽ ſana
tũ eſſe: ⁊ cõfidẽter eũ pnũciet mũdũ.
Uir ſiue mulier i cui⁹ cute cãdor ap-
paruerit intuebit eos ſacerdos. Si de
phenderit ſub obſcurũ alborẽ lucere
in cute ſciat nõ eẽ leprã: ſed maculã co
loris cãdidi ⁊ hoiem mũdũ. Uir de cu
ius capite capilli fluũt: calu⁹ ⁊ mũd⁹
eſt. Et ſi a fronte ceciderint pili: recal-
uaſter ⁊ mũdus ẽ. Sinaũt in caluitio
ſiue in recaluatione alb⁹ vel rufus co-
lor fuerit exort⁹: ⁊ h̃ ſacerdos viderit:
ꝯdẽnabit eũ haud dubie lepre q̃ orta
eſt in caluitio. Quicũq̧ ẽ maculat⁹ fu
erit lepra ⁊ ſepat⁹ eſt ad arbitriũ ſacer
dotꝭ: habebit veſtimẽta diſſuta: caput
nudũ: os veſte ꝓtectũ: ꝯtamiatũ ac ſor
didũ ſe clamabit. Omni tpe q̃ leproſus
eſt ⁊ imũdus: ſol⁹ habitabit ex̃ caſtra.
Ueſtis lanea ſiue linea q̃ leprã habue-
rit in ſtamie atq̧ ſub tegmine: aut cer
te pellis: vel q̃cq̃d ex pelle cõfectũ eſt:
ſi alba vel rufa macula fuerit infecta
lepra reputabit: oſtendet q̧ ſacerdoti:
Qui ꝯſideratã recludet ſeptẽ dieb⁹: et
die ſeptimo rurſus aſpiciẽs: ſi dephen
derit creuiſſe lepra pſeuerãs ẽ: pollutũ
iudicabit veſtimẽtũ: ⁊ oẽ i q̃ fuerit in-
uẽta: ⁊ idcirco cõburet flãmis. Qꝫ ſi
eã viderit non creuiſſe: pcipiet ⁊ laua
bũt id in q̃ lepra eſt: recludetq̧ illud ſe
ptẽ dieb⁹ aliĩs. Et cũ viderit faciẽ q̃dẽ
priſtinã nõ reuerſam: nec tñ creuiſſe le
prã imundũ iudicabit ⁊ igne cõburet:
eo ꝙ infuſa ſit in ſupficie veſtimẽti vel
p totũ lepra. Sinaũt obſcurior fuerit
loc⁹ lepre poſtq̧ veſtis ẽ lota: abrũpet
eũ ⁊ a ſolido diuidet. Qꝫ ſi vltra appa-
ruerit i his locꝭ q̃ pri⁹ imaculata erãt
lepra volatilis ⁊ vaga: debet igne cõ-
buri: Si ceſſauerit: lauabit aq̃ ea q̃ pu-
ra ſunt ſecũdo ⁊ mũda erũt. Iſta ẽ lex
lepre veſtimẽti lanei ⁊ linei: ſtaminis
atq̧ ſubtegminis: oĩſq̧ ſuppellectilis
pellicee: quõ mũdari debeat vel cõta-
minari. XIIII

LOcutuſq̧ eſt dñs ad moyſen dicẽs: Hic eſt
ri⁹ leproſi qñ mũdãdus ẽ: ad-
ducet ad ſacerdotẽ. Qui egreſſus ꝺ ca
ſtris cũ inuenerit leprã eẽ mũdatã: pci
piet ei qui purificat vt offerat duos

paſſeres viuos ꝑ ſe q̊s veſci licitū ē:et
lignū cedrinū vermiculūq; ꝛ hyſopū.
Et vnū ex paſſerib⁹ imolari iubebit ī
vaſe fictili ſup aq̄s viuētes:aliū autē
viuū cū ligno cedrino ꝛ cocco ꝛ hyſo-
po:tinget ī ſāguine paſſer⁊ imolati q̊
aſperget illū q̇ mūdād⁹ ē ſepties vt iu
re purgeť: ꝛ dimittet paſſerē viuū vt ī
agrū auolet. Cūq; lauerit hō veſtimē-
ta ſua:radet oēs pilos corpis ꝛ laua-
biť aq̄: purificat⁹q; ingredieť caſtra:
ita dūtaxat vt maneat eꝯ tabnaculū
ſuū ſeptē dieb⁹:ꝛ die ſeptima radet ca
pillos capit⁊:barbāq; ꝛ ſupcilia:ac to
B ti⁹ corpis pilos. Et lot⁊ rurſū veſtib⁹
ꝛ corpe:die octauo ſumet duos agnos
īmaculatos:ꝛ ouē āniculā abſq; ma-
cula:ꝛ tres decias ſiľe ī ſacrificiū q̄ cō
ſperſa ſit oleo:ꝛ ſeorſū olei ſextarium.
Cūq; ſacerdos purificās hoīez ſtatue-
rit eū:ꝛ hec oia corā dño ī oſtio taber-
naculi teſtimonij:tollet agnū ꝛ offeret
eū ꝑ delicto:oleiq; ſextariū. Et obla-
tis añ dñm oibus:imolabit agnū vbi
ſolet imolari hoſtia ꝑ pctō:ꝛ holocau-
ſtū.i.in loco ſācto. Sicut eñ ꝑ pctō:
ita ꝛ ꝑ delicto ad ſacerdotē ptinet ho
C ſtia. Sācta ſctōꝝ eſt. Aſſumeſq; ſacer-
dos ď ſāguie hoſtie q̄ imolata ē ꝑ de-
licto: ponet ſup extremū auricule de-
tre ei⁹ q̇ mūdať: et ſup pollices man⁹
dextre ꝛ pedis:ꝛ ď olei ſextario mittet
ī manū ſuā ſiniſtrā:tingetq; digitū de
xtrum ī eo: ꝛ aſpget corā dño ſepties.
Qď aūt reliquū ē olei ī leua māu:fun-
det ſup extremū auricule dextre ei⁹ q̇
mundať: ꝛ ſup pollicis man⁹ac pedis
dextri:ꝛ ſup ſāguinē q̇ effuſus ē ꝑ deli
cto:ꝛ ſup caput eius. Rogabitq; ꝑ eo
coram dño:et faciet ſacrificiū ꝑ pctō.
Tūc imolabit holocauſtū ꝛ ponet illď
ī altari cū libamēt⁊ ſuis:ꝛ hō rite mū-
dabiť. Qꝫ ſi paup ē et nō pōt manus
ei⁹ inuenire q̄ dicta ſūt: ꝑ delicto aſſu
met agnū ad oblatiōem vt roget ꝑ eo
ſacerdos: decimāq; ptē ſiľe ꝯſpſe oleo
ī ſacrificiū:et olei ſextariū ‖duoſq; tur
tures ſiue duos pullos colūbe:q̊ꝝ vn⁹
ſit ꝑ pctō:ꝛ alter ī holocauſtū:offeret
q; ea die octauo purificationis ſue ſa-
cerdoti ad oſtiū tabnaculi teſtimonij
corā dño. Qui ſuſcipiens agnū ꝑ deli
cto:ꝛ ſextariū olei:leuabit ſiľ:imolato
q; agno ď ſāguine ei⁹ ponet ſup extre
mū auricule dextre ei⁹ q̇ mūdať:ꝛ ſup
pollices man⁹ ei⁹ ac pedis dextri. Olei
ꝟo ptē mittet ī manū ſuā ſiniſtrā: ī q̊
tingens digitū dextre man⁹ aſpget ſe-
pties ꝯ dñm: tangetq; extremū dextre
auricule illi⁹ q̇ mūdať ꝛ pollices ma-
nus ac pedis dextri:ī loco ſāguis q̇ ef-
fuſus ē ꝑ delicto. Reliquā āt ptē olei
q̄ ē ī ſiniſtra māu:mittet ſup caput pu
rificati vt placet ꝑ eo dñm: ꝛ turturē
ſiue pullū colūbe offeret vnū ꝑ delicto
ꝛ alterꝝ ī holocauſtū cū libamēt⁊ ſuis.
Hoc ē ſacrificiū lepꝛoſi q̇ hr̄e non pōt
oia ī emūdatiōez ſui. Locutuſq; ē dñs E
ad moyſē ꝛ aarō dicens: Cūq; ingreſſi
fuerit⁊ terram chanaā: quā ego dabo
vob̄ in poſſeſſionē ſi fuerit plaga lepꝛe
ī edib⁹:ibit cui⁹ ē dom⁹ nūciās ſacer-
doti:ꝛ dicet: Quaſi plaga lepꝛe videť
mihi eē ī domo mea. At ille ꝓcipiet vt
efferāť vniūſa ď domo ꝑuſq; ingredia
tur eā ꝛ videat vtꝝ lepꝛoſa ſit ne imū-
da fiāt oīa q̄ ī domo ſūt. Intrabitq;
poſtea vt ꝯſideret lepꝛā dom⁹:ꝛ cū vi-
derit in parietib⁹ illius q̊ſi valliculas
palloꝛe ſiue ruboꝛe defoꝛmeſ ꝛ humili-
oꝛes ſupficie reliq̄: egredieť oſtium do
m⁹ ꝛ ſtatim claudet illā ſeptē diebus.
Reuerſuſq; die ſeptio ꝯſiderabit eam.
Si iuenerit creuiſſe lepꝛā: iubebit erui
lapides ī q̊b⁹ lepꝛa ē: ꝛ ꝓijci eos eꝯ ci
uitatē ī locū imūdū:domū aūt ipaꝫ ra F
di itrinſec⁹ ꝑ circūitū ꝛ ſpargi puluerē
raſure eꝯ vꝛbē ī locū imūdū:lapideſq;
alios reponi ꝑ his q̇ ablati fuerant:ꝛ
luto alio liniri domū. Sin autē poſtq;
eruti ſūt lapides ꝛ puluis elat⁹ et alia
ťra lita:ingreſſus ſacerdos viderit re-
uerſā lepꝛā ꝛ parietes reſpſos maculľ:
lepꝛa ē pſeuerās ꝛ imūda dom⁹. Quā
ſtatim deſtruēt et lapides ei⁹ ac ligna
atq; vniūſū puluerē ꝓijciēt eꝯ oppi-
dū ī locū imūdū. Qui itrauerit domū
qn̄ clauſa ē imūd⁹erit vſq; ad veſpeꝝ:
ꝛ q̇ doꝛmierit ī ea ꝛ comederit q̇ppiā:
lauabit veſtimēta ſua. Qꝫ ſi introiēs G
ſacerdos viderit lepꝛā nō creuiſſe ī do-
mo poſtq; denuo lita fuerit: purifica-
bit eā reddita ſanitate:ꝛ ī purificatiōe
ei⁹ ſumet duos paſſeres lignūq; cedri-
nū ꝛ ꝟmiculū:atq; hyſopū: ꝛ imolato
vno paſſere ī vaſe fictili ſup aq̄s viuas
tollet lignū cedrinū ꝛ hyſopū ꝛ coccū
ꝛ paſſerē viuū: ꝛ tinget oia in ſāguine

paſſer⁊ imolati:atq; in aq̄s viuētib⁹⁊
aſpget domū ſepties :purificabitq; eā
tā i ſāguine paſſer⁊ q̄ i aq̄s viuētib⁹:
⁊ i paſſere viuo:lignoq; cedrino et hy
ſopo atq; vermiculo .Cumq; dimiſerit
paſſerem auolare i agrū libere : orabit
ꝓ domo ⁊ iure mūdabit̄. Iſta ē lex ois
lepre ⁊ ꝑcuſſure:lepre veſtiū ⁊ domoꝝ:
cicatricis et erūpentiū papulaꝝ:lucē-
tis macule et i varias ſpecies colorib⁹
imutat⁊ : vt poſſit ſciri q̄ tꝑe mūdū q̄d
vel imūdū ſit. XV
B Locutuſq; eſt dñs ad moyſen ⁊ aarō di
cens: Loq̄mini filijs iſrl̄: et di-
cite eis: Uir q̄ patit̄ fluxū ſemis:imun
dus erit:⁊ tūc iudicabit̄ huic vitio ſub
iacere:cū ꝑ ſingula momēta adheſerit
carni ei⁹ atq; ꝯcreuerit fedus humor.
Omne ſtratū in q̄ dormierit imūdū erit
⁊ vbicūq; ſederit. Si q̄s hoiem tetige-
rit lectū ei⁹ :lauabit veſtimēta ſua : et
ipē lot⁹ aq̄:imūdus erit vſq; ad veſpe
rū. Si ſederit vbi ille ſederat ⁊ ipē la-
uabit veſtimēta ſua:⁊ lot⁹ aq̄ imūdus
erit vſq; ad veſpeꝝ. Qui tetigerit car-
nē ei⁹:lauabit veſtimēta ſua:⁊ ipē lo-
tus aq̄ imundus erit vſq; ad veſperū.
Si ſaliuā huiuſcemōi hō iecerit ſuper
eū q̄ mūdus ē:lauabit veſtimēta ſua:
⁊ lot⁹ aq̄ imūdus erit vſq; ad veſpeꝝ.
B Sagma ſup qđ ſederit imūdum erit:⁊
q̄cq̄d ſb eo fuerit q̄ fluxū ſeminis pati
tur:pollutū erit vſq; ad veſpeꝝ. Qui
portauerit horū aliquid: lauabit veſti
mēta ſua:⁊ ipē lot⁹ aq̄ imūdus erit vſ
q; ad veſperū. Ois quē tetigerit q̄ ta-
lis eſt nō lotis añ manib⁹:lauabit ve-
ſtimēta ſua:⁊ lot⁹ aq̄ imundus erit vſ
§.6.dei q; ad veſpeꝝ. Uas fictile qđ tetigerit
§.II.c. ꝯfrigeť : vas āt ligneū lauabit̄ aq̄. Si
ſanat⁹ fuit q̄ huiuſcemōi ſuſtinet paſſi
onē nūerabit ſeptē dies poſt emūdati
onē ſui: ⁊ lotis veſtib⁹ ⁊ toto corpe in
aq̄s viuētib⁹ erit mūdus. Die āt octa
uo ſumet duos turtures aut duos pul
los colūbe :⁊ veniet in ꝯſpectu dñi ad
oſtiū tabnaculi teſtionij : dabitq; eos
ſacerdoti. Qui faciet vnū ꝓ pctō ⁊ alte
rū i holocauſtū:rogabitq; ꝓ eo coram
C dño ⁊ emūdeť a fluxu ſemis ſui. Uir d̄
q̄ egredieť ſemē coitus:lauabit aq̄ oē
corp⁹ ſuū:et imūdus erit vſq; ad veſpe
rū. Ueſtem ⁊ pellē quā habuerit laua-
bit aq̄: ⁊ imunda erit vſq; ad veſpeꝝ.

Mulier cū q̄ coierit lauabit̄ aq̄:⁊ imū
da erit vſq; ad veſpeꝝ. Mulier q̄ rede-
unte mēſe patit̄ fluxū ſāguinis :ſeptē
dieb⁹ ſepabit̄. Ois q̄ tetigerit eā:imū-
dus erit vſq; ad veſpeꝝ: ⁊ in q̄ dormie
rit vel ſederit dieb⁹ ſepatiōis ſue:pol-
lueť. Qui tetigerit lectum ei⁹: lauabit
veſtimēta ſua:⁊ ipſe lot⁹ aq̄ imundus
erit vſq; ad veſperū. Oē vas ſup qđ il-
la ſederit:q̄ſq̄s attigerit:lauabit veſti-
mēta ſua: ⁊ ipē lot⁹ aq̄ pollut⁹ erit vſ-
q; ad veſpeꝝ. Si coierit cū ea vir tꝑe
ſanguis mēſtrual̄: imūd⁹ erit ſeptē die
bus:⁊ omne ſtratū in q̄ dormierit: pol
lueť. Mulier q̄ patit̄ mlt⁊ dieb⁹ fluxū
ſanguis nō i tꝑe mēſtruali : vel q̄ poſt
mēſtruū ſāguinē fluere ñ ceſſat: q̄diu
ſubiacet huic paſſiōi:imūda erit q̄ſi ſit
in tꝑe mēſtruo. Omne ſtratū i q̄ dormi-
erit ⁊ vas i q̄ ſederit:pollutū erit. Qui-
cūq; tetigerit eam : lauabit veſtimēta
ſua:⁊ ipē lot⁹ aq̄ imūdus erit vſq; ad
veſpeꝝ. Si ſteterit ſanguis ⁊ fluere ceſ
ſauerit: nūerabit ſeptē dies purificati
onis ſue:⁊ die octauo offeret pro ſe ſa-
cerdoti duos turtures aut duos pul-
los colūbarū ad oſtiū tabnaculi teſti-
monij:q̄ vnū faciet ꝓ pctō: et alteꝝ in
holocauſtū :rogabitq; ꝓ ea corā dño:
⁊ ꝓ fluxu imūdicie ei⁹. Docebit⁊ ḡ fili-
os iſrl̄ vt caueāt imūditias ⁊ nō mori-
ant̄ i ſordib⁹ ſuis cū polluerit tabna-
culū meū: qđ ē int̄ eos. Iſta ē lex ei⁹ q̄
patit̄ fluxū ſemis:⁊ q̄ polluit̄ coitu :⁊
q̄ mēſtruis tꝑib⁹ ſepať: vl̄ q̄ iugi fluit
ſanguie:⁊ homis q̄ dormierit cum ea.
Locutuſq; eſt dñs ad XVI
moyſen poſt mortē duoꝝ filio-
rū aarō:q̄ñ offerētes ignē alie-
nū interfecti ſūt:et p̄cepit ei dicēs: Lo
quere ad aaron frēm tuū ne oī tꝑe in-
grediať ſctūariū qđ ē intra velū coraꝫ
ꝓpitiatorio q̄ tegit̄ arca vt nō moriať
q: in nube apparebo ſup oraculū : niſi
hec ante fecerit. Uitulū ꝓ pctō offeret
et arietē in holocauſtū. Tunica linea
veſtieť: feminalib⁹ lineis verēda cela-
bit. Accingeť zona linea : cydarim li-
neā imponet capiti. Hec eñ veſtimen
ta ſūt ſctā: q̄b⁹ cunct⁊ cū lot⁹ fuerit in-
dueť. Suſcipietq; ab vniūſa multitu
dine filioꝝ iſrl̄ duos hircos ꝓ pctō et
vnū arietē i holocauſtū . Cūq; obtule-
rit vitulū ⁊ orauerit ꝓ ſe ⁊ domo ſua⁊.

duos hircos ſtare faciet coram dño in
oſtio tabnaculi teſtimonij : mittenſq
ſuꝑ vtrūq ſortē: vnā dño: ⁊ alterā ca-
pro emiſſario: cuiꝰ exierit ſors dño: of-
feret illū ꝓ pctō: cuiꝰ aūt i caprū emiſ-
ſariū: ſtatuet eū viuū corā dño vt fun-
dat ꝑces ſuꝑ eo: ⁊ emittat eū i ſolitudi
nē. His rite celebrat᷑: offeret vitulū: ⁊
C rogās ꝓ ſe ⁊ ꝓ domo ſua: imolabit eū.
30. Aſſūptoq thuribulo qḋ de prunis al-
9. tar᷑ ipleuerit: ⁊ hauriēs manu cōpoſi
tū thymiama i incēſū: vltra velū itra-
bit i ſctā vt poſitis ſuꝑ ignē aromati-
bꝰ nebula eoꝝ et vapor opiat oraculū
qḋ ē ſupra teſtioniū: ⁊ ñ moriat̃. Tol-
le q̄ꝫ de ſanguie vituli: ⁊ aſꝑget digito
0.a ſepties ꝯ ꝓpitiatoriū ad oriētē. ‖ Cūq
mactauerit hircū pro pctō ꝑꝑli: inferet
ſāguinē eiꝰ itra velū ſicut ꝑceptū ē de
ſāguine vituli: ⁊ aſꝑgat e regione ora-
culi: ⁊ expiet ſctūariū ab imūditijs fili
oꝝ iſrl': ⁊ a ꝑuaricatiōibꝰ eoꝝ: cūctiſq
D peccat᷑. Iux̃ hūc ritū faciet tabnaculo
teſtimonij qḋ fixū eſt int̃ eos in medio
ſordiū habitatiōis eoꝝ. Nullus hoim
ſit in tabnaculo qñ pōtifex ſctūariū i-
gredit̃ vt roget ꝓ ſe ⁊ ꝓ domo ſua ⁊ ꝓ
vniūſo cetu iſrl': donec egrediat̃ taber
naculū. Cum autē exierit ad altare qḋ
corā dño ē oret ꝓ ſe: ⁊ ſūptū ſanguinē
vituli atq hirci fudat ſuꝑ cornua eiꝰ
ꝑ gyrū: aſꝑgenſq digito ſepties: expi-
et ⁊ ſctificet illud ab imūditijs filioꝝ
iſrl'. Poſtq emūdauerit ſctūariū ⁊ ta-
bernaculū ⁊ altare: tunc offerat hircū
viuētē: ⁊ poſita vtraq mānu ſuꝑ caput
E eiꝰ: ꝯfiteat̃ oēs iniq̄tates filioꝝ iſrl' et
vniūſa delicta atq pctā eoꝝ q̄ impre-
cans capiti eiꝰ emittet illū ꝑ hoiez pa-
ratū i deſertū. Cumq portauerit hircus
oēs iniq̄tates eoꝝ i trā ſolitariā: ⁊ di-
miſſus fuerit i deſerto: reūtet̃ aaron in
tabernaculū teſtimonij: ⁊ depoſit᷑ ve-
ſtibꝰ q̄bꝰ ꝑus indutꝰ erat cuꝫ intraret
ſāctuariū: relictiſq ibi: lauabit carnē
ſuā i loco ſctō: indueſ̃q veſtibꝰ ſuis.
Et poſtq egreſſus obtulerit holocau-
ſtū ſuū ac plebis: rogabit tā ꝓ ſe q̄ ꝓ
ꝑꝑlo: ⁊ adipē q̄ oblatꝰ ē ꝓ pctis: adole
F bit ſuꝑ altare. Ille vero q̄ dimiſerit ca-
prū emiſſariū lauabit veſtimēta ſua ⁊
corpꝰ aq̄: ⁊ ſic ingrediet̃ in caſtra. Ui-
tulū āt ⁊ hircū q̄ ꝓ pctō fuerāt imola-
ti: ⁊ q̄ꝝ ſāguis illatꝰ eſt in ſctūariū vt
expiatio compleret̃: aſportabūt foras
caſtra: et cōburēt igni tā pelles q̄ car
nes eoꝝ ac fimū: et q̄cunq cōbuſſerit
ea: lauabit veſtimēta ſua ⁊ carnē aq̄:
⁊ ſic ingrediet̃ caſtra. Eritq vobis h̄
legitimū ſempiternū. ‖ Mēſe aūt ſepti j.23.e
mo: decima die mēſis: affligetis aias
vr̃as: nullumq opꝰ facietis ſiue indi
gena ſiue aduena q̄ ꝑegrinat̃ int̃ vos
In hac die expiatio erit vr̃i atq mun G
datio ab oibꝰ peccatis vr̃is corā dño
mūdabimini. Sabbatū eñ req̄eriōis
ē: ⁊ affliget᷑ aias vr̃as religione ꝑpe-
tua. Expiabit autez ſacerdos q̄ vnctꝰ
fuerit et cuiꝰ manꝰ initiate ſunt vt ſa
cerdotio fungat̃ ꝓ prē ſuo: indueſ̃q
ſtola linea ⁊ veſtibꝰ ſanct᷑ et expiabit
ſanctuariū et tabernaculū teſtimonij
atq altare: ſacerdotes q̄ꝫ et vniuerſū
ꝑꝑlm. Eritq h̄ vobis legitimū ſempi-
ternū: vt oretis ꝓ filijs iſrl': ⁊ ꝓ cūctis
peccatis eoꝝ ſemel in āno. Fecit igit̃
ſicut ꝑcepat dñs moyſi. XVII
Et locutꝰ ē dñs ad moyſen di-
cens: Loq̄re aaron ⁊ filijs eiꝰ ⁊
cūctis filijs iſrl': ⁊ dicēs ad eos. Iſte ē
ſmo quē mādauit dñs dicens. Homo
q̄libet de domo iſrl' ſi occiderit bouē
aut ouē ſiue caprā in caſtris vel ex̃ ca
ſtra: ⁊ nō obtulerit ad oſtiū tabernacu
li oblatiōez dño: ſāguis reꝰ erit. Qua-
ſi ſanguinē fuderit: ſic ꝑibit ḋ medio
ꝑꝑli ſui. Idō ſacerdoti offerre debēt filij
iſrl' hoſtias ſuas q̄s occidūt i agro vt
ſctificent̃ dño aū oſtiū tabernaculi te-
ſtimonij: ⁊ imolent eas hoſtias pacifi
cas dño. Fundetq ſacerdos ſāguinez B
ſuꝑ altare dñi ad oſtiū tabnaculi teſti
monij: ⁊ adolebit adipē i odorē ſuaui
tatis dño: ⁊ neq̄q vltra imolabūt ho
ſtias ſuas demonibꝰ cū q̄bꝰ fornicati
ſūt. Legitimū ſempiternū erit il' ⁊ po-
ſter᷑ eoꝝ. Et ad ipos dices. Hō ḋ filijs
iſrl' et de aduenis qui ꝑegrināt̃ apud
vos q̄ obtulerit holocauſtū ſiue victi-
mā: ⁊ ad oſtiū tabnaculi teſtionij non
adduxerit eā vt offerat dño: iteribit ḋ
ꝑꝑlo ſuo. Homo q̄libet de domo iſrl' et C
de aduenis qui ꝑegrināt̃ int̃ vos: ſi
comederit ſanguinē: obfirmabo faciē
meā ꝯ aiam illius: ⁊ diſꝑdā eā de ꝑꝑlo
ſuo: q2 aia carnis in ſāguie ē: ⁊ ego de
di illū vob: vt ſuꝑ altare in eo expiet᷑
ꝓ aiabꝰ vr̃is: ⁊ ſanguis ꝓ aie placulo

ſit. Idcirco dixi filijs iſrl: Omnis aia ex
vob nō comedet ſāguinē: nec ex adue-
nis q̄ pegrināt apō vos. Hō q̄cūqȝ de
filijs iſrl ⁊ ō aduenis q̄ pegrināt apō
vos: ſi venatiōe atqȝ aucupio cepit fe
rā vł auē q̄b⁹ veſci licitū ē: fundat ſāg
D uinē ei⁹ ⁊ opiat illū terra. Aia em̄ ois
carnis i ſāguine ē. Unū dixi filijs iſrl:
J.19.c Sāguinē vniūſe carnis nō comedetꝭ:
q2 aia carnis in ſāguine ē ⁊ q̄cūqȝ co-
mederit illū: iteribit. Aia q̄ comederit
morticinū vel captū a beſtia: tā de in-
digenis q̄ ō aduenis lauabit veſtimē
ta ſua ⁊ ſemetipm aq̄ ⁊ ɔtaminat⁹ erit
vſqȝ ad veſpeꝛ: ⁊ h̄ ordine mūd⁹ fiet.
Qȝ ſi nō lauerit veſtiměta ſua vel cor
pus portabit iniq̄tatē ſuā. ¶ XVIII
A Locutuſqȝ ē dn̄s ad moyſen di
cēs: Loq̄re filijs iſrl ⁊ dices ad
eos: Ego ſum dn̄s. Juxta ɔſue-
tudinē tre egypti i q̄ habitaſtꝭ nō fa-
cietis: ⁊ iux̄ morē regiōis chanaan ad
quā ego itroductur⁹ ſū vos: nō agetꝭ:
nec i legitis eoꝛ ābulabitꝭ. Facietis
iudicia mea ⁊ p̄cepta mea ſuabitꝭ: et
Ro.10.a ābulabitꝭ i eis. Ego dn̄s de⁹ vr̄. Cuſto
dite leges meas atqȝ iudicia: q̄ faciēs
hō viuet i eis. Ego dn̄s de⁹ vr̄. Ois hō
ad ꝓximā ſanguis ſui nō accedet vt re
uelet turpitudinē ei⁹. Ego dn̄s. Tur-
pitudinē pr̄is tui ⁊ turpitudinē mr̄is
B tue nō diſcoopies. Mr̄ tua ē: nō reue-
labis turpitudinē eius. Turpitudinē
vxorꝭ pr̄is tui nō diſcoopies. Turpi-
tudo em̄ pr̄is tui ē. Turpitudinē ſoro
ris tue ex pr̄e ſiue ex mr̄e q̄ domi vł fo
ris genita ē: nō reuelabis. Turpitudi
nē filie filij tui vel neptꝭ ex filia nō re
uelabis: q2 turpitudo tua ē. Turpitu-
dinē filie vxorꝭ pr̄is tui quā pepit pr̄i
tuo ⁊ ē ſoror tua: nō reuelab. Turpitu
dinē ſororꝭ pr̄is tui nō diſcoopies: q2
caro ē pr̄is tui. Turpitudinē ſororis
mr̄is tue nō reuelab: eo qꝫ caro ſit ma
tris tue. Turpitudinē patrui tui n̄ re-
uelabis: nec accedes ad vxorē ei⁹ q̄ ti-
bi affinitate ɔiūgit. Turpitudinē nu-
rus tue: nō reuelab: q2 vxor filij tui ē:
C nec diſcoopies ignominiā ei⁹. Et vxo
rē fratrꝭ ſui null⁹ accipiat. Turpitudi
nē vxoris fratrꝭ tui nō reuelab: q2 tur
pitudo fratrꝭ tui ē. Turpitudinē vxo
ris tue ⁊ filie ei⁹ nō reuelabis. Filiā fi
lij ei⁹ et filiā filie illi⁹ nō ſumes: vt re-

uelės ignominiā ei⁹: q2 caro illi⁹ ſūt: ⁊
talis coit⁹ inceſt⁹ ē. Sororē vxorꝭ tue
in pelicatū illi⁹ nō accipies: nec reuela
bis turpitudinē ei⁹ adhuc illa viuēte.
Ad mulierē q̄ patit mēſtrua nō acce-
des: nec reuelabis feditatē ei⁹. Cū vxo J.
re ꝓximi tui n̄ coibis: nec ſeminis cō-
mixtione maculaberꝭ. De ſemine tuo 5.
non dabis vt conſecretur idolo mo-
loch: nec polluės nomen dei tui. Ego
dn̄s. Cū maſculo n̄ cōmiſceberꝭ coitu
femineo: q2 abominatio ē. Cū oi pecore D
nō coibis: nec maculaberꝭ cū eo. Mu- J.
lier nō ſuccūbet iumēto nec miſcebit
ei: q2 ſcel⁹ ē. Nec polluamini i oib⁹ his
q̄b⁹ ɔtaminate ſūt vniūſe gētes quas
ego eijciā añ ɔſpectū veſtrū: ⁊ q̄b⁹ pol-
luta ē terra cuius ego ſcelera viſitabo
vt euomat habitatores ſuos. Cuſtodi-
te legitima mea atqȝ iudicia: vt nō fa
ciatꝭ ex oib⁹ abominationib⁹ iſtis tā
indigena q̄ colon⁹ q̄ pegrinat apud
vos. Oēs em̄ execratiōes iſtas fecerūt
accole terre q̄ fuerūt añ vos ⁊ pollue-
rūt eā. Cauete g̃ ne et vos ſilr euomat
cū paria feceritis: ſic euomuit gētē q̄
fuit añ vos. Ois aia q̄ fecerit ō abomi
natiōib⁹ his q̄ppiā: pibit ō medio po
puli ſui. Cuſtodite mādata mea. Noli-
te facere q̄ fecerūt hi q̄ fuerūt añ vos:
⁊ ne polluamini i eis. Ego dn̄s de⁹ vr̄.
Locut⁹ ē dn̄s ad moyſē ¶ XIX
L dicēs: Loq̄re ad oēm cetū filio
rū iſrl et dices ad eos. Sancti
eſtote: q2 ego ſāct⁹ ſū dn̄s de⁹ vr̄. Unuſ
q̄ſqȝ pr̄eꝫ ſuū ⁊ mr̄eꝫ ſuā timeat. Sab-
bata mea cuſtodite. Ego dn̄s deus vr̄.
Nolite ɔūti ad idola: nec deos ɔflati-
les facietꝭ vobis. Ego dn̄s de⁹ vr̄. Si
imolaueritis hoſtiā pacificoꝛ dn̄o vt
ſit placabil: eo die q̄ fuerit imolata co
medetꝭ eā: ⁊ die altero. Quicq̄d aūt re
ſiduū fuerit in diē tertiū: igne cōbure
tis. Si q̄s poſt biduū comederit ex ea
ꝓphan⁹ erit et ipietatꝭ re⁹: portabitqȝ
iniq̄tatē ſuam: q2 ſctm̄ dn̄i polluit: et
pibit aia illi⁹ ō pplo ſuo. Cūqȝ meſſue
ris ſegetes terre tue: nō tondebis vſqȝ
ad ſolū ſupficiē terre: nec remanētes
ſpicas collige: neqȝ in vinea tua race-
mos ⁊ grana decidētia cōgregabis: ſȝ
paupib⁹ ⁊ pegrinis carpēda dimittes.
Ego dn̄s deus vr̄. Nō facietꝭ furtum:
nō mētiemini: nec decipiet vnuſq̄ſqȝ

.b ꝓximū ſuū.‖Non ꝑiurabis in nomie
.e meo:nec pollues nomen dei tui. Ego
dñs. Nō facies calumniā ꝓximo tuo:
.c nec vi opprimes eū ‖Nō morabit opꝰ
.c mercēnarij tui apud te vſqꝫ mane Nō
maledices ſurdo: nec corā ceco pones
offendiculū:ſꝫ timebis dñm deū tuū:
.b q: ego ſū dñs.‖Nō facies qđ iniquum
.b ē:nec iniuſte iudicabis‖Nō cōſideres
.e ꝑſonā pauꝑis:nec honores vultū po-
.b tentis. Juſte iudica ꝓximo tuo. Non
.c eris criminator nec ſuſurro in pplis.
D Nō ſtabis ꝯ ſanguinē ꝓximi tui. Ego
.b dñs.‖Nō oderis frēm tuū i corde tuo:
.c ſꝫ publice argue eū:nec habeas ſuꝑ il-
.a lo pctm̄. Nō q̄ras vltionē:nec memor
.a eris iniurie ciuiū tuoꝝ.‖Diliges ami
.g cum tuū ſicut teipm̄. Ego dñs‖Leges
.c meas cuſtodite. Jumēta tua ñ facies
.c coire cū alteriꝰ generꝭ aiantibꝰ. Agrū
.c tuū nō ſeres diuerſo ſemie. Veſtē que
ex duobꝰ texta eſt: non indueris. Hō ſi
dormierit cū muliere coitu ſemis q̄ ſit
ancilla etiā nobilꝭ: ⁊ tñ ꝑcio nō redem
E pta nec libertate donata: vapulabunt
ambo et nō morient: q: nō fuit libera.
Pro delicto āt ſuo offeret dño ad oſti-
um tabnaculi teſtionij arietē: orabit
qꝫ ꝓ eo ſacerdos ⁊ ꝓ pctō eiꝰ corā dño:
et repropitiabit ei dimitteturqꝫ pctm̄.
Qñ īgreſſi fueritꝭ terrā ⁊ plātaueritꝭ i
ea ligna pomifera: auferetꝭ ꝑputia eo
rū. Poma q̄ germināt:immūda erūt vo-
bis:nec edetꝭ ex eis. Quarto aūt āno
oīs fructꝰ coꝝ ſctificabit; laudabilis
dño. Quinto āt āno comedetꝭ fructꝰ:
ꝯgregātes poma que ꝓferūt. Ego dñs
.d deꝰ vr̄.‖Nō comedetꝭ carnē cū ſāguie.
F Nō augurabimini: nec obſuabitis ſō
nia:neqꝫ in rotūdū attōdebitꝭ comā:
nec alij radatis barbā. Et ſuꝑ mortuo
nō incidetꝭ carnes vr̄as:neqꝫ figuras
aliq̄s aut ſtigmata facietis vob. Ego
dñs. Ne ꝓſtituas filiā tuā ne cōtami-
net terra ⁊ impleat piaculo. Sabba-
ta mea cuſtodite ⁊ ſāctuariū meū me-
tuite. Ego dñs. Non declinetꝭ ad ma-
gos: nec ab ariolis aliq̄d ſciſcitemini
vt polluamini ꝑ eos. Ego dñs deꝰ vr̄.
Corā cano capite cōſurge: ⁊ honora ꝑ-
G ſonā ſenis: ⁊ time dñm deū tuū. Ego
.c ſū dñs‖Si habitauerit aduena in tra
vr̄a: ⁊ moratꝰ fuerit int̄ vos: nō expro-
bretꝭ ei:ſꝫ ſit int̄ vos q̄ſi idigena: ⁊ di-
ligetꝭ eū q̄ſi voſmetipſos. Fuiſtꝭ eñ et
vos aduene in tra egypti. Ego dñs de
us vr̄. Nolite facere iniquū aliq̄d: i iu
dicio: i regula: i pōdere in mēſura. Sta-
tera iuſta: ⁊ eq̄ ſint pōdera: iuſtꝰ modi-
us: equuſqꝫ ſextariꝰ. Ego dñs deꝰ vr̄ q̄
eduxi vos đ tra egypti. Cuſtodite om-
nia ꝑcepta mea et vniūſa iudicia: et
facite ea. Ego dñs. XX

L Ocutuſqꝫ ē dñs ad moyſen di- A
cens: Hec loq̄rꝭ filijs iſrl̄. Hō đ
filijs iſrl̄ ⁊ đ aduenis q̄ hitant in iſrl̄.
‖ſi q̄s dederit de ſemine ſuo idolo mo- Š.19.c
loch: morte moriat. Populꝰ terre lapi
dabit eū: ⁊ ego ponā faciē meā ꝯ illū:
ſuccidāqꝫ eū đ medio ꝑpl̄i mei: eo ꝙ de
derit đ ſemie ſuo moloch: ⁊ ꝯtamiaue-
rit ſctuariū meū: ac polluerit nomē ſā
ctū meū. Qꝫ ſi negligēs ꝑpl̄s tre et q̄ſi
paruipēdēs impiū meū: dimiſerit ho-
minē q̄ dedit đ ſemie ſuo moloch: nec
voluerit eū occidere: ponā faciē meā
ſuꝑ hoīez illū ⁊ cognatiōez eiꝰ: ſuccidā
qꝫ ⁊ ipm̄ ⁊ oēs q̄ ꝯſenſerit ei: vt fornica
rent cū moloch đ medio ꝑpl̄i ſui. Aia q̄
declinauerit ad magos et ariolos; et
fornicata fuerit cū eis: ponā faciē me-
am ꝯ eā: ⁊ interficiā illā đ medio ꝑpl̄i B
ſui.‖Sctificamini ⁊ eſtote ſācti: q: ⁊ ego Nu.11.b
ſāctus ſū dñs deꝰ vr̄. Cuſtodite ꝑcepta Job.5.b
mea ⁊ facite ea Ego dñs q̄ ſctifico vos 1.Re.16.b
Qui maledixerit pr̄i ſuo aut mr̄i mor- Exo.21.b
te moriat. Patri mr̄iqꝫ q̄ maledixerit Prou.20.c
ſāguis eiꝰ ſit ſuꝑ eū. Si mechatꝰ q̄s fu
erit cū vxore alterius: ⁊ adulteriū ꝑpe
trauerit cū ꝯiuge ꝓximi ſui: morte mo
riat ⁊ mechꝰ et adultera. Qui dormie-
rit cū nouerca ſua: ⁊ reuelauerit igno-
miniā pr̄is ſui: morte moriānt ābo: ſan
guis eoꝝ ſit ſuꝑ eos. Si q̄s dormierit
cū nuru ſua: vterqꝫ moriānt: q: ſcelus
oꝑati ſūt: ſanguis eoꝝ ſit ſuꝑ eos Qui
dormierit cū maſculo coitu femieo: vter
qꝫ oꝑatꝰ ē nefas: morte moriānt: ſit ſā-
guis eoꝝ ſuꝑ eos. Qui ſupra vxorē fi-
liā: duxerit mr̄ez eiꝰ: ſcelꝰ oꝑatꝰ ē. Vi-
uus ardebit cū eis: nec ꝑmanebit tan-
tū nefas in medio vr̄i. Qui cū iumēto C
⁊ pecore coierit: morte moriat: pecus
q̄ꝫ occidite‖Mulier q̄ ſuccubuerit cui- Š.18.d
libet iumēto: ſil̄ interficiet cū eo: ſan-
guis eoꝝ ſit ſuꝑ eos. Qui accepit ſoro
rē ſuā: filiā pr̄is ſui vel filiā mr̄is ſue:
⁊ viderit turpitudinē eiꝰ: illaqꝫ ꝯſpe-

xerit fratr⁊ ignominiã:nefariã rẽ oꝑa
ti ſunt: occidenť in cõſpectu ꝓpli: eo ꝙ
turpitudinẽ ſuã mutuo reuelauerint
⁊ portabunt iniq̃tatẽ ſuã. Qui coierit
cũ muliere in fluxu mẽſtruo: ⁊ reuela
uerit turpitudinẽ eius: ipſaq; aꝑuerit
fontẽ ſãguinis ſui: iterficiẽť ambo de
medio ꝓpli ſui. Turpitudinẽ materte-
re ⁊ amite tue nõ diſcooꝑies. Qui hoc
fecerit ignominiã carnis ſue nudauit
portabũt ãbo iniq̃tatẽ ſuã. Qui coie-
rit cũ vxore patrui vel auũculi ſui: ⁊ re
uelauerit ignominiã cognatiõis ſue:
portabũt ambo pctm̃ ſuũ: abſq; liber⁊
D moriẽť. Qui duxerit vxorẽ fr̃is ſui:
rem facit illicitã: turpitudinẽ fr̃is ſui
S.18.a reuelauit: abſq; filijs erunt. Cuſtodite
leges meas atq; iudicia ⁊ facite ea: ne
et vos euomat ẗra quã itraturi eſt⁊ et
habitaturi. Nolite ambulare in legiti
mis nationũ: q̃s ego expulſurus ſũ añ
vos. Oia eñ hec fecerũt: ⁊ abominat⁹
ſũ eas. Uobis aũt loq̃r: Poſſidete ẗrã
eoꝝ quã dabo voƀ in hereditatẽ: ẗraȝ
affluentẽ lacte ⁊ melle. Ego dñs deus
vr̃: q̃ ſeꝑaui vos a ceter⁊ ꝓplis. Seꝑa-
te ġ ⁊ vos iumẽtũ mũdũ ab imũdo: et
auẽ mũdã ab imũda. Ne polluat⁊ ani
mas vr̃as in pecore ⁊ auib⁹ ⁊ cũctis q̃
mouẽť in ẗra: ⁊ q̃ voƀ oſtẽdi eẽ pollu
ta. Erit⁊ ſcĩ mihi: q̃ꝛ ſanct⁹ ego ſum
dñs: ⁊ ſeꝑaui vos a ceter⁊ ꝓplis vt eſſe
Deu.18.c tis mei. Uir ſiue mulier in q̃b⁹ phito-
1.Re.28.a nic⁹ vel diuinatiõis fuerit ſpũs: mor-
te moriãť: lapidib⁹ obruẽt eos: ſan-
guis eoꝝ ſit ſuꝑ illos. XXI
A Dixit q̃ȝ dñs ad moyſen: Loq̃re
ad ſacerdotes filios aaron ⁊ di
ces ad eos. Ne cõtamineť ſacerdos in
mortib⁹ ciuiũ ſuoꝝ: niſi tm̃ i ꝯſãgui-
neis ac ꝓpinq̃s. i. ſuꝑ pr̃em ⁊ mr̃eȝ ⁊ fi
liũ et filiã: fratrẽ q̃ȝ ⁊ ſorore virgine:
q̃ nõ ẽ nupta viro: ſȝ nec in p̃ncipe po-
Nu.6.b puli ſui ꝯtamiabiť. Nec radẽt caput
nec barbã: neq; i carnib⁹ ſuis faciẽt i-
ciſuras. Scti erũt deo ſuo: ⁊ ñ polluẽt
B nomẽ ei⁹. Incenſũ eñ dñi ⁊ panes dei
ſui offerũt: ⁊ iõ ſcti erũt. Scortũ ⁊ vile
ꝓſtibulũ nõ ducet vxorẽ: nec eã q̃ repu
diata ẽ a marito: q̃ꝛ ꝯſecrat⁹ eſt a deo
ſuo: ⁊ panes ꝓpoſitionis offert. Sit ġ
ſctũs: q̃ꝛ et ego ſctũs ſũ dñs q̃ ſãctifico
vos. Sacerdot⁊ filia ſi dep̃hẽſa fuerit
in ſtupro: ⁊ violauerit nomẽ pr̃is ſui:

flãmis exureť. Põtifex. i. ſacerdos ma
xim⁹ inť fr̃es ſuos: ſuꝑ cui⁹ caput fuſũ
ẽ vnctiõis oleũ: ⁊ cui⁹ man⁹ i ſacerdo-
tio ꝯſecrate ſũt: veſtit⁹q; ẽ ſctis veſtib⁹
caput ſuũ nõ diſcooꝑiet: veſtimẽta nõ
ſcindet: ⁊ ad oẽȝ mortuũ nõ ingredieť
oino. Suꝑ pr̃e q̃ȝ ſuo ⁊ mr̃e ñ ꝯtamia- C
biť: nec egredieť ď ſctis ne polluat ſã
ctuariũ dñi: q̃ꝛ oleũ ſãcte vnctiõis dei
ſui ſuꝑ euȝ ẽ. Ego dñs. Uirginẽ ducet
vxorẽ. Uiduã aũt ⁊ repudiatã ⁊ ſordi
dã atq; meretricẽ ñ accipiet: ſȝ puellã
de ꝓplo ſuo: ne cõmiſceat ſtirpẽ gener⁊
ſui vulgo gẽt⁊ ſue: q̃ꝛ ego dñs q̃ ſctifico
eũ. Locut⁹q; ẽ dñs ad moyſẽ dicẽs: Lo
q̃re ad aarõ: Hõ ď ſemie tuo ꝑ famili-
as q̃ habuerit maculã: ñ offeret panes
deo ſuo: nec accedet ad miſteriũ eius.
Si cec⁹ fuerit: ſi claud⁹: ſi vel ꝑuo vel D
grandi vľ torto naſo: ſi fracto pede: ſi
mãu: ſi gibb⁹: ſi lipp⁹: ſi albuginẽ hñs
i oclo: ſi iugẽ ſcabiẽ: ſi impetiginẽ in
corꝑe: vľ hernioſus: oĩs qui hũerit ma
culã de ſemie aarõ ſacerdotis nõ acce-
det offerre hoſtias dño: nec panes deo
ſuo. Veſceť tñ panib⁹ q̃ offerũť in ſã-
ctuario: ita dũtaxat: vt intra velũ nõ
ingrediať: nec accedat ad altare q̃ ma
culã hȝ: ⁊ ꝯtamiare nõ debet ſctũariũ
meũ. Ego dñs q̃ ſctifico eos. Locut⁹ ẽ
ġ moyſes ad aarõ ⁊ ad filios ei⁹: ⁊ ad
oẽm iſrľ: cũcta q̃ ſibi fuerant imꝑata.
Locut⁹ q̃ȝ ẽ dñs ad XXII
moyſẽ dicẽs: Loq̃re ad aarõ et
ad filios ei⁹: vt caueãt ab his q̃
ꝯſecrata ſũt filioꝝ iſrľ: ⁊ nõ ꝯtaminẽt
nomẽ ſctificatoꝝ mihi q̃ ipi offerũt.
Ego dñs. Dic ad eos ⁊ ad poſteros eo
rũ. Ois hõ q̃ acceſſerit ď ſtirpe vr̃a ad
ea q̃ ꝯſecrata ſũt: ⁊ q̃ obtuleřt filij iſrľ
dño i quo ẽ imũdicia: ꝑibit corã dño.
Ego ſũ dñs. Hõ de ſemie aarõ q̃ fuerit
leproſus: aut patiẽs fluxũ ſemis: nõ ve
ſceť de his q̃ ſctificata ſũt mihi: donec
ſaneť. Qui tetigerit imundũ ſuꝑ mor-
tuo: ⁊ ex q̃ egrediť ſemẽ q̃ſi coit⁹: ⁊ q̃
tãgit reptile ⁊ q̃libet imũdũ cui⁹ ta-
ctus ẽ ſordid⁹: imund⁹ erit vſq; ad ve-
ſpeꝝ: ⁊ ñ veſceť his q̃ ſctificata ſunt: ſȝ
cũ lauerit carnẽ ſuuȝ aq̃ ⁊ occubuerit
ſol: tũc mũdat⁹ veſceť ď ſctificat⁊ q̃ꝛ ci
bus illi⁹ eſt. Morticinũ ⁊ captũ a be-
ſtia ñ comedẽt: nec polluẽť i eis. Ego
ſũ dñs. Cuſtodiãt p̃cepta mea vt ñ ſub

iaceāt pctō: ⁊ moriāť in ſctuario cum
polluerit illō. Ego dñs q̄ ſctifico eos.
Ois alienigena ñ comedet de ſctifica-
tis. Inq̄lin⁹ ſacerdot⁊ ⁊ mercenari⁹ ñ
veſceť ex eis. Quē āt ſacerdos emerit
⁊ q̄ vernacul⁹ dom⁹ ei⁹ fuerit: hi come-
dent ex eis. Si filia ſacerdot⁊ cuilibet
ex ppło nupta fuerit: d̄ his q̄ ſctificata
ſūt ⁊ d̄ pmitijs nō veſceť. Sin aūt vi-
dua vł repudiata ⁊ abſq̄ liber⁊ reūſa
fuerit ad domū pr̄is ſui ſicͭ puella cō-
ſueuerat: aleť cibis pr̄is ſui. Ois alie-
nigena comedēdi ex eis nō h̄z ptāte.
Qui comederit d̄ ſctificat⁊ p ignoran-
tiā: addet q̄ntā ptē cū eo qd̄ comedit:
⁊ dabit ſacerdoti i ſctūariū: nec ptami
nabūt ſctificata filioꝝ iſrł q̄ offerunť
dño: ne forte ſuſtineāt iniq̄tatē delicti
ſui cū ſctificata comederit. Ego dñs q̄
C ſctifico eos. Locut⁹q̄ ē dñs ad moyſē
dicēs: Loq̄re ad aarō ⁊ filios ei⁹: ⁊ ad
oēs filios iſrł: diceſq̄ ad eos. Hō d̄ do
mo iſrł et de aduenis q̄ habitāt apud
vos q̄ obtulerit oblatiōe ſuā: vł vota
ſoluēs vel ſpōte offerēs: q̄cq̄d illud ob
tulerit in holocauſtū dñi vt offerať p
vos: maſcul⁹ imaculat⁹ erit ex bob⁹ et
ouib⁹ ⁊ ex capris. Si maculā habuerit
nō offeretis: neq̄ erit acceptabile. Hō
q̄ obtulerit victimā pacificoꝝ dño vel
vota ſoluēs vel ſpōte offerēs tā de bo
bus q̄ d̄ ouib⁹: imaculatū offeret vt
acceptabile ſit. Omis macula nō erit
in eo. Si cecū fuerit: ſi fractū: ſi cicatri
cem h̄ns: ſi papulas aut ſcabiē aut im
petiginē: nō offeret⁊ ea dño nec adole
bit⁊ ex eis ſup altare dñi. Bouē ⁊ ouē
aure ⁊ cauda amputatis: volūtarie of-
ferre potes: votū autē ex his ſolui nō
D pōt. Omne aial qd̄ vel cōtritis vel tōſis
vel ſect⁊: ablatiſq̄ teſticulis ē: nō offe
retis dño: ⁊ in terra vr̄a h̄ olno ne fa-
ciatis. De manu alienigene nō offere
tis panes deo vr̄o: et quicq̄d aliud da
re voluerit: q̄ corrupta et maculata
ſūt oia: nō ſuſcipietis ea. Locutuſq̄ ē
dñs ad moyſen dicēs: Bos: ouis et ca
pra cū genita fuerint ſeptē dieb⁹ erūt
ſb vbere mr̄is ſue: die aūt octauo ⁊ de-
inceps offerri poterunt dño. Siue illa
bos ſiue ouis nō immolabūť vna die
cū fetib⁹ ſuis. Si imolauerit⁊ hoſtiā
p grāꝝactiōe dño: vt poſſet eſſe placa
bilis: eodē die comedet⁊ eā: nō rema-

nebit quicq̄ in mane alteri⁹ diei. Ego
dñs. Cuſtodite mādata mea ⁊ facite ea.
Ego dñs Ne polluat⁊ nomē meū ſctm̄
vt ſāctificer in medio filioꝝ iſrł. Ego
dñs. q̄ ſctificer vos: ⁊ eduxi d̄ tra egypti
vt eſſem vob̄ i deū. Ego dñs. XXIII

Locutuſq̄ eſt dñs ad moyſē di- A
cēs: Loq̄re filijs iſrł ⁊ dices ad
eos: He ſūt ferie dñi quas voca
bit⁊ ſāctas. Sex dieb⁹ faciet⁊ op⁹ dies
ſeptim⁹ q̄ ſabbati req̄es eſt: vocabiť
ſanct⁹. Omne opus non facietis in eo.
Sabbatū dñi ē in cūct⁊ habitatiōib⁹
vr̄is. He ſūt ergo ferie dñi ſācte q̄s ce-
lebrare debetis tēporib⁹ ſuis. ||Men- Exo.12.c
ſe pmo quartadecima die mēſis ad ve Nu.28.c
ſperū: phaſe dñi eſt: ⁊ q̄ntadecima die
mēſis hui⁹: ſolēnitas azymoꝝ dñi eſt.
Septē diebus azyma comedet⁊. Dies
pm⁹ erit vobis celeberrim⁹: ſanctuſq̄.
Omne op⁹ ſeruile nō faciet⁊ in eo: ſ3 of-
feretis ſacrificiū in igne dño ſeptē die
bus. Dies aūt ſeptim⁹ erit celebrioꝛ et B
ſāctioꝛ: nullūq̄ ſuile opus facietis in
eo. Locutuſq̄ ē dñs ad moyſen dicēs:
Loquere filijs iſrł: et dices ad eos. Cū
ingreſſi fuerit⁊ terrā quā ego dabo vo
bis: et meſſuerit⁊ ſegetē feretis mani-
pulos ſpicaꝝ pmitias meſſis vr̄e ad ſa
cerdotē. Qui eleuabit faſciculū coram
dño vt acceptabile ſit p vobis altero
die ſabbati: et ſctificabit illū. Atq̄ in
eodē die q̄ manipul⁹ ꝯſecrat⁹: cedetur
agn⁹ imaculat⁹ annicul⁹ i holocauſtū
dñi: et libamēta offerenť cū eo due de
cime ſimile cōſperſe oleo in incenſum
dñi odoreq̄ ſuauiſſimū: liba quoq̄ vi
ni: quarta ps hin. Panē et polentā et C
pultes nō comedet⁊ ex ſegete: vſq̄ ad
diē q̄ offeretis ex ea deo vr̄o. Preceptū
ē ſempiternū in generatiōib⁹ cūctiſq̄
habitaculis vr̄is. Numerabit⁊ ḡ ab al
tero die ſabbati in q̄ obtuliſtis mani-
pulū pmitiarū ſeptē hebdomadas ple
nas vſq̄ ad alterā diē expletiōis heb-
domade ſeptie. i. q̄nq̄ginta dies: ⁊ ſic
offeret⁊ ſacrificiū nouū dño ex oib⁹ ha
bitaculꝭ vr̄is: panes pmitiaꝝ duos de
duab⁹ decimis ſimile fermētate: q̄s co
queris in pmitias dñi. Offeretiſq̄ cū
panib⁹ ſeptē agnos imaculatos ānicu
los: ⁊ vitulū de armēto vnū et arietes
duos: ⁊ erūt i holocauſtū cū libamen-
tis ſuis i odorē ſuauiſſimū dño. Facie D

tis ⁊ hircū ꝓ pctō: duosqꝫ agnos āni-
culos hostias pacificoꝝ. Cūqꝫ eleuaue
rit eos sacerdos cū panibꝰ ꝑmitiaꝝ co
rā dn̄o cedēt ī vsū eiꝰ. Et vocabit hūc
diē celeberrimūqꝫ at sāctissimū. Omne
opꝰ seruile n̄ facietꝭ ī eo. Legitimū sēpi-
ternū erit ī cūctꝭ hitacul ⁊ generatiōi-
ʒ.19.b bus vr̄is. ‖ Postq̄ āt messueritꝭ segetez
terre vr̄e: nō secabitꝭ eā vsqꝫ ad soluz:
nec remanētes spicas collegetꝭ: sꝫ pau
ꝑibꝰ ⁊ ꝑegrinis dimittetꝭ eas. Ego sū
dn̄s deꝰ vr̄. Locutꝰqꝫ ē dn̄s ad moysen
dicēs: Loq̄re filijs isrl̄. Mēse septio ꝑ-
ma die mēsis erit vob̄ sabbatū memo-
riale clāgētibꝰ tubis: ⁊ vocabit̄ sctm̄.
Omne opꝰ seruile n̄ facietꝭ ī eo: ⁊ offeretꝭ
E holocaustū dn̄o. Locutusqꝫ ē dn̄s ad
ʒ.16.f moysē dicēs. ‖ Decio die mēsis huiꝰ se
ptimi dies expiationuz erit celeberri-
mus: ⁊ vocabit̄ sctūs: affligetisqꝫ aīas
vr̄as ī eo: ⁊ offeretꝭ holocaustum dn̄o.
Omne opꝰ nō facietis ī tp̄e diei huiꝰ: qꝛ
dies ꝓpitiatiōis ē: vt ꝓpitiet̄ vob̄ dn̄s
deꝰ vr̄. Ois aīa q̄ afflicta nō fuerit die
hac: ꝑibit de ꝑplis suis: ⁊ q̄ opis q̄ppiā
fecerit: delebo eaz de ꝑplo suo. Nihil ꝫ
opis facietis ī eo. Legitimū sempit̄nū
erit vob̄ in cūctꝭ generatiōibꝰ et habi-
tatiōibꝰ vr̄is. Sabbatū reqetiōis ē: ⁊
affligetꝭ aīas vr̄as. Die nono mensis
a vespe vsqꝫ ad vesperum celebrabitis
sabbata vr̄a. Et locutꝰ ē dn̄s ad moy-
sen dicēs: Loq̄re filijs isrl̄. A q̄ntode-
cimo die mēsis huiꝰ septimi: erūt ferie
F tabernaculoꝝ septē diebus dn̄o. Dies
ꝑmꝰ vocabit̄ celeberrimꝰ atqꝫ sāctissi-
Nu.29 mus. Omne opꝰ seruile nō facietꝭ ī eo: et
septē diebꝰ offeretis holocausta dn̄o.
Dies q̄ꝫ octauꝰ erit celeberrimꝰ atqꝫ sā
ctissimꝰ: ⁊ offeretꝭ holocaustū dn̄o. Est
enī cetus atqꝫ collecte. Omne opꝰ seruile
nō facietꝭ in eo. He sūt ferie dn̄i q̄s vo
cabitis celeberrimas atqꝫ sctissimas:
offertisqꝫ ī eis oblatiōes dn̄o: holocau
sta ⁊ libamenta iux̄ ritū vniuscuiusqꝫ
diei exceptꝭ sabbatꝭ dn̄i donisqꝫ vr̄is:
⁊ q̄ offertꝭ ex voto: vl̄ q̄ spōte tribuitꝭ
dn̄o. A q̄ntodecimo ꝫ die mēsis septi-
mi qn̄ cōgregaueritis oēs fructꝰ terre
vr̄e: celebrabitꝭ ferias dn̄i septē diebꝰ.
G Die ꝑmo et die octauo erit sabbatū .i.
reqes. Sumetisqꝫ vob̄ die ꝑmo fructꝰ
arborꝭ pulcherrime: spatulasqꝫ palma
rū: ⁊ ramos ligni densaꝝ frondiū: ⁊ sa

lices d̄ torrēte: ⁊ letabimini corā dn̄o
deo vr̄o: celebrabitisqꝫ solennitatē eiꝰ
septē diebꝰ ꝑ annū. Legitimū sempi-
ternū erit ī generatiōibꝰ vr̄is. Mense
septimo festa celebrabitꝭ ⁊ habitabitꝭ
in vmbraculis septē diebꝰ. Omnis q̄ de
genere est isrl̄: manebit in tabernacu-
lis: vt discāt posteri vr̄i q̄ in taberna-
culis habitare fecerim filios isrl̄ cum
educerē eos de terra egypti. Ego dn̄s
deus vr̄. Locutusqꝫ ē moyses suꝑ solē-
nitatibus dn̄i ad filios isrl̄. XXIIII

Et locutꝰ est dn̄s ad moysen di- B
cens: Precipe filijs israel vt of
ferant tibi oleū de oliuis puris
simū ac lucidū ad cōcinnandas lucer-
nas iugiter extra velū testimonij ī ta-
bernaculo federis. Ponetqꝫ eas aarō
a vespere vsqꝫ in mane corā dn̄o cultu
ritoqꝫ ꝑpetuo in generatiōibꝰ vestrꝭ.
Suꝑ cādelabro mūdissimo ponent̄ sp̄
in cōspectu dn̄i. Accipies q̄ꝫ similā et
coques ex ea duodecim panes q̄ singu
li habebūt duas decias. Quoꝝ senos
altrinsecꝰ suꝑ mēsam purissimā coraz
dn̄o statues: et pones suꝑ eos thus lu-
cidissimū vt sit panis ī monimētū ob-
lationis dn̄i. Per singula sabbata mu B
tabunt̄ coraz dn̄o: suscepti a filijs isrl̄
federe sempiterno erūtqꝫ aarō ⁊ filio
rū eiꝰ vt comedant eos in loco sctō: qꝛ
sctm̄ sctōꝝ est de sacrificijs dn̄i iure ꝑ
petuo. Ecce aūt egressus filiꝰ mulierꝭ
israelitidis quem peperat de viro egy
ptio īter filios isrl̄: iurgatꝰ est ī castris
cū viro israelita. Cunqꝫ blasphemasset
nomē dn̄i et maledixisset ei: adductꝰ ē
ad moysen. Vocabat̄ aūt mater eiꝰ sa
lumith filia dabri: de tribu dan. Mise
rūtqꝫ eū in carcerē: donec noscent q̄d
iuberet dn̄s. Qui locutꝰ est moysen di C
cens: Educ blasphemū extra castra: et
ponāt omnes qui audierūt manꝰ suas
suꝑ caput eiꝰ: ⁊ lapidet eū ꝑpl̄s vniuer
sus. Et ad filios isrl̄ loqueris. Homo
q̄ maledixerit deo suo portabit pecca-
tū suū: ⁊ q̄ blasphemauerit nomē dn̄i:
morte moriat̄. Lapidibꝰ opprimet euz
omnis multitudo populi. Siue ille ci-
uis siue ꝑegrinꝰ fuerit: q̄ blasphema-
uerit nomen dn̄i: morte moriat̄. ‖ Qui D
ꝑcusserit ⁊ occiderit hoīez: morte mori
atur. Qui ꝑcusserit aīal reddet vicariū
id ē aīam ꝓ aīa. Qui irrogauerit ma-

culā cuilibet ciuiū ſuoꝝ: ſic fecit: ſic fi
D et ei. Fracturā ꝓ fractura: oculū ꝓ ocu
lo: dētē ꝓ dēte reſtituet. Qualē īflixe-
rit maculā: talē ſuſtinere cogeť. Qui ꝑ
cuſſerit iumentū: reddat aliud. Qui ꝑ
cuſſerit hoiem: punieť. Equū iudiciū
ſit iter vos: ſiue ꝑegrin⁹ ſiue ciuis pec
cauerit: q2 ego ſū dñs de⁹ vr̄. Locutuſ-
q3 ē moyſes ad filios iſrł: ⁊ eduxerūt
eū q̄ blaſphemauerat ex̄ caſtra: ac lapi
dib⁹ oppſſerūt. Feceruntq3 filij iſrł ſic ꝑ
A ceperat dñs moyſi. XXV

LOcutuſq3 ē dñs ad moyſen in
mōte ſinai dicens: Loq̄re filijs
iſrł: ⁊ dices ad eos: Qñ ingreſſi fueritiſ
terrā quā ego dabo vob: ſabbatizetis
ſabbatū dñi. Sex ānis ſeres agrū tuū
⁊ ſex ānis putabis vineā tuā: colliges-
l.b q3 fruct⁹ ei⁹. Septimo aūt āno ſabba
r.c tū erit terre reqetiōis dñi. Agrū nō ſe
r.c res: vineā nō putabis. Que ſponte gi-
gnet hum⁹ nō metes: ⁊ vuas ꝑmitiaꝝ
tuarū nō colliges q̄ſi vindemiā: ann⁹
eſt reqetionis terre eſt: ſed erūt vobis
ī cibū tibi ⁊ ſeruo tuo: āčille ⁊ mercē-
nario tuo: ⁊ aduene q̄ ꝑegrinať apud
te. Iumētiſ tuis ⁊ pecorib⁹ oia q̄ naſcū
B tur ꝑbebūt cibū. Numerabis q̄3 tibi ſe
ptē hebdomadas annoꝝ. i. ſepties ſe-
ptē: q̄ ſimul faciūt ānos q̄dragita no
uē: ⁊ clāges buccina mēſe ſeptio: deci
ma die mēſiū ꝓpitiatiōis tpe in vniu-
ſa terra vr̄a. Sctificabiſq3 ānū q̄nqua
geſimū: ⁊ vocabis remiſſionē cūctiſ ha
bitatorib⁹ terre tue. Ipſe ē eſt iubile
us. Reuerteť hō ad poſſeſſionē ſuā: et
vnuſq̄ſq3 rediet ad familiā priſtinā: q2
iubile⁹ ē ⁊ q̄nquageſim⁹ ann⁹. Nō ſe-
retiſ atq3 metetiſ: ſpōte ī agro naſcētia:
et ꝑmitias vindemie nō colligetiſ: ob
ſctificationē iubilei: ſ3 ſtatim ablata
comedetiſ. Anno iubilei rediēt oēs ad
poſſeſſiōes ſuas. Qñ vēdes q̄ppiā ciui
tuo vł emes ab eo: ne ꝯtriſtes fratrem
tuū: ſ3 iux̄ nūeꝝ ānoꝝ iubilei emes ab
eo: ⁊ iux̄ ſupputationē frugū vēdet ti-
C bi. Quāto pl⁹ āni remāſerit poſt iubi-
leū: tāto creſcet ⁊ ꝑciū: q̄nto min⁹ tpis
nūeraueritiſ: tāto minoris ⁊ emptio ꝯſta-
bit. Tēp⁹ eſt frugū vēdet tibi. Nolite
affligere ꝯtribules veſtros: ſed timeat
vn⁹q̄ſq3 deū ſuū: q2 ego dñs de⁹ vr̄. Fa
cite ꝑcepta mea: ⁊ iudicia cuſtodite: ⁊
⁊ iplete ea vt hitare poſſitiſ ī terra abſ
q3 vllo pauore: ⁊ gignat vob hum⁹ fru
ct⁹ ſuos q̄b⁹ veſcami vſq3 ad ſaturita-
tē: nulli⁹ ipetū formidātes. Qz ſi dixe-
ritiſ q̄d comedem⁹ anno ſeptimo ſi nō
ſeuerim⁹ neq3 collegerim⁹ fruges nr̄as.
dabo bn̄dictionē meā vob āno ſexto: ⁊
faciet fruct⁹ triū ānoꝝ: Sereriſq3 āno
octauo: ⁊ comedetiſ veteres fruges vſ-
q3 ad nonū annū: donec noua naſcāť
edetiſ vetera. Terra q̄3 nō vēdeť ī ꝑpe D
tuū: q2 mea eſt: ⁊ vos aduene ⁊ coloni
mei eſtiſ. Vñ cūcta regio poſſeſſiōis ve
ſtre ſb redēptiōis ꝯditiōe vēdeť. Si at
tenuat⁹ frater tu⁹ vēdiderit poſſeſſiun
culā ſuā ⁊ voluerit ꝓpinqu⁹ ei⁹ pōt re
dimere qđ ille vēdiderat. Sinaūt ñ ha
buerit ꝓximū: ⁊ ipe ꝑciū ad redimēdū
potuerit iuenire: cōputabūť fruct⁹ ex
eo tpe q̄ vēdidit: ⁊ qđ reliquū ē: reddet
emptori: ſicq3 recipiet poſſeſſionē ſuā.
Qz ſi nō inuenerit man⁹ ei⁹ vt reddat
ꝑciū: hēbit emptor qđ emerat vſq3 ad
annū iubileū. In ipo eſt oīs vēditio
redibit ad dñm ⁊ ad poſſeſſorē ꝑſtinū.
Qui vēdiderit domū itra vrb muros:
hēbit licētiā redimēdi donec vn⁹ iple
atur ān⁹. Si nō redemerit ⁊ āni circu- E
lus fuerit euolut⁹: ēptor poſſidebit eā:
⁊ poſteri ei⁹ ī ꝑpetuū: ⁊ redimi nō pote
rit etiā ī iubileo. Sinaūt ī villa fuerit
dom⁹ q̄ muros nō hȝ: agroꝝ iure ven-
deť. Si aū redēpta nō fuerit: ī iubileo
reuerteť ad dñm ſuū. Edes leuitaꝝ q̄
ī vrbib⁹ ſūt: ſemꝑ pñt redimi. Si redē
pte ñ fuerit: ī iubileo reūteť ad dños:
q2 dom⁹ vrbiū leuitaꝝ ꝓ poſſeſſionib⁹
ſūt iter filios iſrł. Suburbana aūt eo-
rū nō veneāt: q2 poſſeſſio ſempiterna
eſt. Si attenuat⁹ fuerit frater tu⁹ ⁊ ifir
m⁹ manu: ⁊ ſuſceperiſ eū q̄ſi aduenā et
ꝑegrinū ⁊ vixerit tecū: ne accipias vſu
ras ab eo: nec ampli⁹ q̄3 dediſti. Time
deū tuū: vt viuere poſſit frať tu⁹ apud
te. Pecuniā tuā nō dabis ei ad vſurā:
⁊ frugū ſupabūdātiā nō exiges. Ego F
dñs de⁹ vr̄ q̄ eduxi vos đ terra egypti:
vt darē vobis terrā chanaā vt eēm vr̄
de⁹. Si paupertate cōpulſus vendiderit
ſe tibi frater tu⁹: nō eū opp̄mes ſuitu-
te famuloꝝ: ſ3 q̄ſi mercēnari⁹ ⁊ colon⁹
erit: Vſq3 ad ānū iubileū opabiť apđ
te: ⁊ poſtea egredieť cū liberis ſuis: et
reuerteť ad cognationē ⁊ ad poſſeſſio-
nē patrū ſuoꝝ. Mei eſt ſui ſūt: ⁊ ego

eduxi eos d̄ ṫra egypti. Nō veneāt cō-
ditiōe ſuoꝝ: ne affligas eū ꝑ potētiā
ſed metuito deū tuū. Seruꝰ ⁊ ancilla
ſint vob̄ de natiōibꝰ q̄ in circuitu vr̄o
ſūt: ⁊ de aduenis q̄ ꝑegrināẗ apd̄ vos
vel q̄ ex his nati fuerit in ṫra vr̄a. hos
hēbit famulos: ⁊ hereditario iure trāſ
mittet ad poſteros: ac poſſidebit in
eternū. Frēs aūt vr̄os: filios iſrł: ne op
B primat ꝑ potētiā. Si iualuerit apud
vos manꝰ aduene atq; peregrini: ⁊ at
tenuatꝰ frat tuꝰ vēdiderit ſe ei: aut cui
q̄ꝫ de ſtirpe eiꝰ: poſt vēditionē pōt re-
dimi. Qui voluerit ex fratribꝰ ſuis re-
dimet eū: ⁊ patruꝰ ⁊ putruel ⁊ cōſāgui
neꝰ ⁊ affinis. Sin aūt ⁊ ipe potuerit: re
dimet ſe: ſupputat dūtaxat āñis a tpe
vēditiōis ſue vſq; i āñū iubileū: ⁊ pe-
cunia q̄ vēditꝰ fuerat iuẋ ānoꝝ nūeꝝ:
⁊ rōne mercēnariȷ̄ ſupputata. Si plu-
res fuerit āni q̄ remanēt vſq; ad iubi-
leū ſcd̄m hos reddet et ꝑciū: ſi pauci:
ponet rōnē cū eo iuẋ ānoꝝ numeꝝ: et
reddet emptori qd̄ reliquū ē: ānoꝝ qui
bꝰ añ ſuiuit mercedibꝰ imputat. Nō
affliget eū violēter in ꝯſpectu tuo. Qz
ſi ꝑ hec redimi nō potuerit. āno iubi-
leo egrediet cū liber ſuis. Mei eñ ſūt
ſui filiȷ̄ iſrł: q̄s eduxi de terra egypti.

A Ego dñs deꝰ vr̄. Nō fa- ¶ XXVI
Exo.20.a ciet vob̄ idolū et ſculptile nec
Deu.5.a titulos erigerit nec inſignē la
Ps.96. pidē ponet i terra vr̄a vt adoret eū.
Ego ei ſū dñs deꝰ vr̄. Cuſtodite ſabba-
ta mea: ⁊ pauete ad ſctūariū meū. Ego
dñs. Si i ꝑcept meis ambulauerit ⁊
mādata mea cuſtodierit ⁊ fecerit ea:
dabo vob̄ pluuias tpibꝰ ſuis ⁊ ṫra gi-
gnet germē ſuū: et pomis arbores re-
plebūẗ. Apphēdet meſſiū tritura vin-
demiā: ⁊ vidēmia occupabit ſemētē: ⁊
comedet panē vr̄m i ſaturitate: ⁊ abſ-
q; pauore hitabit i ṫra vr̄a. Dabo pa
Job.11.d cē i finibꝰ vr̄is: dormiet: ⁊ nō erit q̄ ex
terreat. Auferā malas beſtias: ⁊ gladi
us nō trāſibit ṫmios vr̄os. Perſeqmi-
ni inimicos vr̄os: ⁊ corruēt corā vob̄.
Perſequēẗ q̄nq; d̄ vr̄is cētū alienos:
B ⁊ cētū de vob̄ decē milia. Cadēt inimi
ci vr̄i gladio in ꝯſpectu vr̄o. Reſpiciā
vos ⁊ creſcere faciā mltiplicabimini: ⁊
firmabo pactū meū vobiſcū. Comede-
tis vetuſtiſſima veteꝝ ⁊ vetera nouis
ſuꝑuenientibꝰ ꝓȷ̄cietis. Ponā tabna-
culū meū i medio vr̄i. ⁊ nō abȷ̄ciet vos
aīa mea. Ambulabo int vos: ⁊ ero deꝰ
vr̄: voſq; eritis ꝑplus meꝰ. Ego dñs deꝰ
vr̄ q̄ eduxi vos d̄ ṫra egyptioꝝ ne ſui-
retis eis: ⁊ q̄ ꝯfregi cathenas ceruicū ve
ſtraꝝ vt icideretis erecti. Qz ſi nō au-
dieritis me: nec feceritis oīa mandata
mea: ſꝫ ſpreueritis leges meas: ⁊ iudicia
mea ꝯtēpſeritis: vt nō faciatis ea q̄ a me
ꝯſtituta ſūt ⁊ ad irritū ꝑducatis pactū
meū: ego q̄ꝫ hec faciā vobis. Uiſitabo
vos velocit i egeſtate ⁊ ardore; q̄ ꝯfici
at oculos vr̄os: ⁊ ꝯſumat aīas vr̄as.
Fruſtra ſeretis ſemētē: q̄ ab hoſtibꝰ de
uorabiẗ. Ponā faciē meā ꝯ vos: ⁊ cor
ruetis corā hoſtibꝰ vr̄is: ⁊ ſubȷ̄ciemini
his q̄ oderūt vos. Fugietis nemine ꝑſe
quēte. Sin aūt nec ſic obedieritis mihi:
addā correptiōes vr̄as ſeptuplū ꝓpter
pctā vr̄a: ⁊ ꝯterā ſupbiā duritie vr̄e.
Daboq; vob̄ celū deſup ſic̄ ferrū: ⁊ ter
rā eneā. Cōſumeẗ i caſſū labor vr̄: nō ꝓ
feret ṫra germē: nec arbores poma ꝓ-
bebūt. Si ambulaueritis ex adūſo mi-
hi: nec volueritis audire me: addā pla-
gas vr̄as vſq; i ſeptuplū ꝓpt pctā vr̄a.
Emittāq; i vos beſtias agri q̄ ꝯſumāt
vos ⁊ pecora vr̄a: ⁊ ad paucitatē cūcta
redigāt: deſerteq; fiēt vie vr̄e. Qz ſi nec
ſic volueritis recipe diſciplinā: ſꝫ am-
bulaueritis ex aduerſo mihi: ego q̄ꝫ ꝯ
vos aduerſus icedā: ⁊ ꝑcutiā vos ſepti
es ꝓpt pctā vr̄a: inducāq; ſup vos gla
diū vltorē feder mei. Cūq; ꝯfugeritis
in vrbes: mittā peſtilētiā i medio vr̄i:
⁊ trademī i manibꝰ hoſtiū poſtq̄ꝫ ꝯfre
gero baculū panis vr̄i: ita ⁊ decē mu-
lieres in vno clibano coquāt panes et
reddāt eas ad pōdꝰ: ⁊ comedetis ⁊ ñ ſa-
turabimini. Sin aūt nec ꝑ hec audieri
tis me: ſꝫ ambulaueritis ꝯ me: ⁊ ego in
cedā aduerſus vos i furore ꝯrio: ⁊ cor
ripiā vos ſeptē plagis ꝓpt pctā vr̄a: ita
vt comedatis carnes filioꝝ vr̄oꝝ ⁊ fili-
arū vr̄aꝝ. Deſtruā excelſa vr̄a: ⁊ ſimu-
lachra ꝯfringā. Cadetis inter ruinas
idoloꝝ vr̄oꝝ: et abominabiẗ vos aīa
mea: intm̄ vt vrbes vr̄as redigā i ſoli
tudinē: ⁊ deſerta faciā ſctūaria vr̄a: nec
recipiā vltra odorē ſuauiſſimū: diſper
dāq; terrā vr̄am: ⁊ ſtupebūt ſup ea ini
mici vr̄i cū hitatores illiꝰ fuerit. Uos
aūt diſpgā in gētes. ⁊ euaginabo poſt
vos gladiū: eritq; ṫra vr̄a deſerta: ⁊ ciui

F tates vr̄e dirute. Tunc placebũt terre
ſabbata ſua cũctꝭ diebꝰ ſolitudis ſue.
Quã fueritꝭ ĩ terra hoſtili: ſabbatizabit
⁊ requieſcet ĩ ſabbatꝭ ſolitudinis ſue: eo
ꝙ nõ requieuerit ĩ ſabbatꝭ vr̄is: qñ ha-
bitabatꝭ ĩ ea. Et q̃ de vob̃ remãſerint:
dabo pauorẽ ĩ cordibꝰ eoꝝ ĩ regiõibꝰ
hoſtiũ. Terrebit eos ſonitꝰ folij volen
tis: ⁊ ita fugiẽt q̃ſi gladiũ. Cadẽt nul-
lo ſequente: ⁊ corruẽt ſinguli ſuꝑ frẽs
ſuos q̃ſi bella fugiẽtes. Nemo vr̄m ini
micis audebit reſiſtere. Peribitꝭ iter
gẽtes: ⁊ hoſtilis vos t̃ra cõſumet. Qꝫ ſi
⁊ de his aliq̃ remãſerint: tabeſcẽt ĩ ini
q̃tatibꝰ ſuis ĩ t̃ra inimicoꝝ ſuoꝝ ⁊ ꝓ-
pter pctã patrũ ſuoꝝ ⁊ ſua affligenť:
donec cõfiteanť iniq̃tates ſuas ⁊ malo
rum ſuoꝝ recordenť quibꝰ ꝑuaricati
ſũt in me: ⁊ ambulauerũt ex adũſo mi
5 hi. Ambulabo igiť ⁊ ego ɔ̄ eos ⁊ indu
cã illos ĩ terrã hoſtilẽ: donec erubeſcat
ĩ circũciſa mẽs eoꝝ. Tũc orabũt ꝓ im
pietatibꝰ ſuis: ⁊ recordabor federꝭ mei
qd̄ pepigi cũ iacob ⁊ iſaac et abraam.
Terre q̃ꝫ memor ero: q̃ cũ relicta fue-
rit ab eis: cõplacebit ſibi ĩ ſabbatꝭ ſuis
patiẽs ſolitudinẽ ꝓpť illos. Ipſi vero
rogabũt ꝓ pctis ſuis: eo ꝙ abiecerint
iudicia mea ⁊ leges meas deſpexerint.
Attñ etiã cũ eẽnt ĩ terra hoſtili: nõ pe
nitꝰ abieci eos: neqꝫ ſic deſpexi vt cõſu
merenť: et irritũ facerẽ pactũ meũ cũ
D eis. Ego ẽi ſũ dñs deꝰ eoꝝ: ⁊ recorda-
bor federis mei ꝑſtini: qñ eduxi eos de
terra egypti in cõſpectu gẽtiũ vt eẽm
deꝰ eoꝝ. Ego dñs deꝰ. Hec ſũt iudicia
atqꝫ ꝑcepta ⁊ leges q̃s dedit dñs inter
ſe ⁊ iter filios iſrl̃ ĩ mõte ſinai ꝑ manũ
Locutuſqꝫ ẽ (moyſi. XXVII
dñs ad moyſen dicẽs: Loq̃re fi
liis iſrl̃: ⁊ dices ad eos: Hõ q̃ vo
tũ fecerit et vouerit ⁊ ſpoponderit deo
aĩam ſuã: ſub eſtĩtiõe dabit ꝑciũ. Si
fuerit maſculꝰ a viceſimo ãno vſqꝫ ad
ſexageſimũ ãnũ: dabit q̃nq̃ginta ſiclos
argẽti ad mẽſurã ſanctuarij: ſi mulier
triginta. A q̃nto aũt anno vſqꝫ ad vi-
ceſimũ: maſculꝰ dabit viginti ſiclos:
femina decẽ. Ab vno mẽſe vſqꝫ ad an
nũ q̃ntũ: ꝓ maſculo dabũť q̃nqꝫ ſicli:
ꝓ femia tres. Sexagenariꝰ ⁊ vltra ma
ſculꝰ dabit q̃ndecim ſiclos: femia decẽ.
Si pauꝑ fuerit ⁊ eſtimationẽ reddere
nõ valebit: ſtabit corã ſacerdote: ⁊ quã

tũ ille eſtiauerit ⁊ viderit eũ poſſe red-
dere tm̃ dabit. Aial ãt qd̄ imolari põt
dño ſi q̃s vouerit: ſctm̃ erit ⁊ mutari ñ
poterit. i. nec meliꝰ malo nec peiꝰ bo-
no. Qꝫ ſi mutauerit: ⁊ idipm̃ qd̄ muta B
tũ ẽ: ⁊ illd̄ ꝓ q̃ mutatũ ẽ cõſecratũ erit
dño. Aial imũdũ qd̄ imolari dño ñ po
teſt ſi q̃s vouerit adduceť añ ſacerdo-
tẽ: q̃ diiudicãs vtrũ bonũ an malũ ſit
ſtatuet ꝑciũ. Qꝫ ſi dare voluerit is qui
offert: addet ſuꝑ eſtiationẽ q̃ntã ꝑtẽ.
Hõ ſi vouerit domũ ſuã ⁊ ſctificauerit
dño: cõſiderabit eã ſacerdos vtrũ bo-
na an mala ſit: ⁊ iuxta ꝑciũ qd̄ ab eo
fuerit cõſtitutũ venũdabiť. Siñaũt il
le q̃ vouerat voluerit redimere eã: da-
bit q̃ntã ꝑtẽ eſtimatõis ſupra ⁊ hẽbit
domũ. Qꝫ ſi agrũ poſſeſſiõis ſue voue
rit ⁊ ɔſecrauerit dño iuxͣ mẽſurã ſemẽ
tis eſtimabiť ꝑciũ. Si trigita modijs
horrei ſeriť terra: q̃nquagita ſiclis ve-
nũdeť argẽti. Si ſtatim ab ãno inci-
piẽtꝭ iubilei vouerit agrũ: quãto vale
re põt: tãto eſtimabiť. Sin aũt pꝰ ali- C
quãtulũ tp̄is: ſupputabit ſacerdos pe-
cuniã iuxͣ ãnoꝝ q̃ reliq̃ ſũt nũeꝝ vſqꝫ
ad iubileum: ⁊ detraheť ex ꝑcio. Qꝫ ſi
voluerit redimere agrũ ille: q̃ vouerat
addet q̃ntã ꝑtẽ eſtimate pecunie: ⁊ poſ
ſidebit eã. Siñaũt noluerit redimere:
ſꝫ alteri cuilibet fuerit venũdatꝰ: vltra
eũ q̃ vouerat redimere ñ poterit: q̃r cũ
iubilei venerit dies: ſctificatꝰ erit dño:
⁊ poſſeſſio ɔſecrata ad ius ꝑtinet ſacer
dotũ. Si ager emptꝰ ẽ ⁊ nõ ď poſſeſſio
ne maioꝝ ſctificatꝰ fuerit dño: ſuppu-
tabit ſacerdos iuxͣ ãnoꝝ nũeꝝ vſqꝫ ad
iubileũ ꝑciũ: ⁊ dabit ille q̃ vouerat eũ
dño. In iubileo ãt reuerteť ad ꝑorẽ dñꝫ
q̃ vẽdiderat eũ: ⁊ habuerat ĩ ſortẽ poſ
ſionis ſue. Oĩs eſtimatio ſiclo ſctũarij
põderabiť. Siclꝰ viginti obolos hꝫ. Exo.30.b
Primogenita q̃ ad deũ ꝑtinẽt nemo ſcti Nu.3.g
ficare poterit et vouere: ſiue bos ſiue Eze.45.d
ouis fuerit: dñi ſũt. Qꝫ ſi imũdũ ẽ aial
redimet q̃ obtulit iuxͣ eſtimatiõez ſuã:
⁊ addet q̃ntã ꝑtem ꝑcij. Si redimere D
noluerit: vẽdeť alti q̃ntũcũqꝫ fuerit
añ eſtiatũ. Oẽ qd̄ dño ɔſecrať ſiue hõ
fuerit ſiue aial ſiue ager: nõ vẽdeť nec
redimi poťit. Quicq̃d ſemel fuerit ɔſe-
cratũ: ſctm̃ ſctõꝝ erit dño. Et oĩs [illegible]
tio q̃ offerť ab hoĩe ñ redimeť: ſꝫ [illegible]
te morieť. Oẽs decĩe t̃re ſiue ď pomis

arboꝝ ſiue de frugib⁹ dñi ſunt: et illi
ſanctificanť. Si ꝗs aūt voluerit redi-
mere decimas ſuas: addet q̄ntā p̄tē ea
rū. Oim deciaꝝ bouis ⁊ ouis et capre
ꝗ ſub paſtoris v̄ga trāſeūt: ꝗcꝗd deci-
mū venerit ſctificabiť dño. Nō eligeť
nec bonū nec malū nec altero cōmuta
biť. Si ꝗs mutauerit ⁊ qđ mutatū ē:
⁊ ꝓ ꝗ mutatū ē ſctificabiť dño: ⁊ ñ re-
dimeť. Hec ſūt p̄cepta ꝗ mādauit dñs
moyſi ad filios iſrľ in monte ſinai.

¶ Explicit liber Leuiticus. Incipit va
iedaber: id eſt liber Numeri. ¶ Ca. I

Locutuſq; ē do-
min⁹ ad moyſen ī deſerto
ſinai ī tabernaculo federꝭ
p̄ma die mēſis ſecūdi: āno
altero egreſſiōis eoꝝ ex egypto dicēs:
Exo.30.b ¶ Tollite ſūmā vniuerſe cōgregatiōis
j.26.a filioꝝ iſrľ ꝑ cognatiōes ⁊ domos ſuas
⁊ noīa ſinguloꝝ: ꝗcꝗd ſex⁹ ē maſculi-
ni a viceſimo āno ⁊ ſupra: oim viroꝝ
fortiū ex iſrľ: ⁊ nūerabitiſ eos ꝑ turmaſ
ſuas tu ⁊ aarō: eruntq; vobiſcū p̄ncipeſ
tribuū ac domoꝝ ī cognatiōib⁹ ſuis:
ꝗrū iſta ſunt noīa. De tribu rubē: ely-
ſur fili⁹ ſedeur. De ſymeō: ſalamihel fi
lius ſuriſaddai. De iuda: naaſon fili⁹
aminadab. De yſachar: nathanael fi-
li⁹ ſuar. De zabulō: eliab fili⁹ helō. Fi-
lioꝝ aūt ioſeph de ephraim: eliſama fi
li⁹ ammiud. De manaſſe: gamalihel fi
li⁹ phadaſſur. De beniamin: abidā fili
us gedeōis. De dan: abiezer fili⁹ ami-
ſaddai. De aſer: phegiel fili⁹ ochrā. De
B gad: eliaſaph fili⁹ duel. De neptalim:
ahira fili⁹ enan. Hi nobiliſſimi p̄nci-
pes multitudinis ꝑ trib⁹ ⁊ cognatiōes
ſuas ⁊ capita exercit⁹ iſrľ: ꝗs tulerunt
moyſes ⁊ aarō cū oī vulgi multitudīe:
⁊ ꝯgregauerūt p̄mo die mēſis ſcđi re-
cēſentes eos ꝑ cognationes ⁊ domos
ac familias: ⁊ capita ⁊ noīa ſinguloꝝ
a viceſimo āno ⁊ ſupra: ſic̄ p̄ceꝑat dñſ
moyſi. Nūeratiq; ſūt ī deſto ſinai. De
rubē p̄mogenito iſraeľ ꝑ generatiōes
⁊ familias ac domos ſuas ⁊ noīa capi
tū ſinguloꝝ: omne qđ ſexus ē maſculi
ni a viceſimo anno ⁊ ſupra ꝓcedētiū
ad bellū: ꝗdraginta ſex milia q̄ngēti.
C De filiīs ſimeō ꝑ generatiōes ⁊ famili
as ac domos cognationū ſuaꝝ recēſi-
ti ſunt ꝑ noīa ⁊ capita ſinguloꝝ: om̄e
qđ ſex⁹ eſt maſculini a viceſimo āno ⁊
ſupra ꝓcedētiū ad bellū: q̄nquaginta
nouē milia trecēti. De filiīs gad ꝑ ge
neratiōes ⁊ familias ac domos cogna
tionū ſuaꝝ recēſiti ſūt ꝑ noīa ſingulo
rū a viginti ānis ⁊ ſupra oēs ꝗ ad bel
la ꝓcederēt: ꝗdragintaq̄nq; milia ſex
cēti q̄nq̄ginta. De filiīs iuda ꝑ gene-
ratiōes ⁊ familias ac domos cognati-
onū ſuaꝝ ꝑ noīa ſinguloꝝ a viceſimo
āno ⁊ ſupra oēs ꝗ poterāt ad bella ꝓ-
cedere: recēſiti ſūt: ſeptuagita q̄ttuoꝛ
milia ſexcēti. De filiīs yſachar ꝑ gene
ratiōes ⁊ familias ac domos cognati-
onū ſuaꝝ ꝑ noīa ſinguloꝝ a viceſimo
āno ⁊ ſupra oēs ꝗ ab bella ꝓcederēt:
recēſiti ſūt q̄nq̄gintaq̄ttuoꝛ milia qua
dringēti. De filiīs zabulō ꝑ generatio
nes ⁊ familias ac domos cognationū
ſuaꝝ: recēſiti ſūt ꝑ noīa ſinguloꝝ a vi
ceſimo āno ⁊ ſupra: oēs ꝗ poterāt ad
bella ꝓcedere: q̄nq̄ginta ſeptē milia q̄
dringēti. De filiīs ioſeph filioꝝ ephra
im ꝑ generatiōes ⁊ familias ac domoſ
cognationū ſuaꝝ recenſiti ſūt ꝑ noīa
ſinguloꝝ a viceſimo āno ⁊ ſupra: oēs
ꝗ poterāt ad bella ꝓcedere: ꝗdraginta
milia q̄ngēti. Porro filioꝝ manaſſe ꝑ
generatiōes ⁊ faīlias ac domos cogna
tionū ſuaꝝ: recēſiti ſūt ꝑ noīa ſingu-
loꝝ a vigīti ānis ⁊ ſupra: oēs ꝗ pote-
rāt ad bella ꝓcedere: triginta duo mi-
lia ducēti. De filiīs beniamin ꝑ gene-
ratiōes ⁊ faīlias ac domos cognatio-
nū ſuaꝝ: recēſiti ſūt noīb⁹ ſinguloꝝ a
viceſimo āno ⁊ ſupra: oēſ ꝗ poterāt ad
bella ꝓcedere: trigitaq̄nq; milia ꝗdri-
gēti. De filiīs dan ꝑ generatiōes ⁊ fa-
milias ac domos cognationū ſuaꝝ: re
cēſiti ſūt noīb⁹ ſingloꝫ a viceſimo an
no ⁊ ſupra: oēs ꝗ poterāt ad bella ꝓce
cedere: ſexagitaduo milia ſeptingēti.
De filiīs aſer ꝑ generatiōes et faīlias
ac domos cognationū ſuaꝝ recenſiti
ſūt ꝑ noīa ſingloꝫ a viceſimo āno ⁊ ſu
pra: oēs ꝗ poterāt ad bella ꝓcedere: ꝗ
dragita milia ⁊ mille q̄ngēti. De filiīs
neptalim ꝑ generationes ⁊ faīlias ac
domos cognationū ſuaꝝ recēſiti ſunt
noīb⁹ ſingloꝫ a viceſimo āno ⁊ ſupra:
oēs ꝗ poterāt ad bella ꝓcedere: q̄nq̄-
ginta tria milia ꝗdringēti. Hi ſūt ꝗs
nūerauerūt moyſes ⁊ aarō ⁊ duodecī
p̄ncipes iſrľ: ſinglos ꝑ domos cognati

onū ſuaꝝ. Fuerūtq̀ oēſ filioꝝ iſrl̄ ꝑ do
mos ⁊ familiaſ ſuas a viceſimo āno ⁊ ſu
pra q̇ poterāt ad bella ꝓcedere: ſexcen
ta tria milia viroꝝ q̇ngēti q̇nq̄ginta.
Leuite aūt in tribu familiaꝝ ſuaꝝ nō
ſūt nūerati cū eis. Locutuſq̀ ē dn̄s ad
5 moyſen dicēs. Tribū leui noli nūera-
re: neq̀ pones ſūmā eoꝝ cū filijs iſrl̄:
ſʒ cōſtitues eos ſuꝑ tabernaculū teſti-
monij ⁊ cūcta vaſa ei⁹: ⁊ q̇cq̇d ad ceri-
monias ꝑtinet. Ipſi portabūt tabna-
culū ⁊ oīa vtēſilia ei⁹: ⁊ erūt i miſterio
ac ꝑ gyrū tabnaculi metabūt. Cū ꝓfi-
ciſcēdū fuerit deponēt leuite tabnacu
lū: cū caſtrametāda erigēt. Quiſq̇s ex-
ternoꝝ acceſſerit occidet. Metabunt
aūt caſtra filij iſrl̄: vnuſq̇ſq̀ ꝑ turmas
⁊ cuneos atq̀ exercitū ſuū. Porro leui
te ꝑ gyꝝ tabernacli figēt tētoria: ne fi
at indignatio ſuꝑ multitudinē filioꝝ
iſrl̄: ⁊ excubabūt i cuſtodijs tabnacu-
li teſtimonij. Fecerūt ḡ filij iſrl̄ iuxͣ oīa
q̄ p̄cepat dn̄s moyſi. ¶ II
1 Locutuſq̀ eſt dn̄s ad moyſen et
aarō dicēs: Singuli ꝑ turmas
ſigna atq̀ vexilla ⁊ domos cognatio-
nū ſuarū caſtrametabūt filij iſrl̄ ꝑ gy
rū tabnaculi federis. Ad oriētē iudas
figet tētoria ꝑ turmaſ exercit⁹ ſui: Erit
q̀ p̄nceps filioꝝ ei⁹ naaſon fili⁹ ami-
nadab: ⁊ oīs de ſtirpe ei⁹ ſūma pugnā-
tiū ſeptuagitaq̄ttuor milia ſexcētoꝝ.
Iuxͣ eū caſtrametati ſunt de tribu yſa-
char: q̇rū p̄nceps fuit nathanael: fili⁹
ſuar: ⁊ oīs nūer⁹ pugnatoꝝ ei⁹ q̇nq̄gi-
taq̄ttuor milia q̄drīngēti. In tribu za
bulō p̄nceps fuit heliab fili⁹ helō: oīſ-
q̀ de ſtirpe ei⁹ exercit⁹ pugnatoꝝ q̇n-
q̄gintaſeptē milia q̄drigēti. Vniūſi q̇
i caſtris iude ānūerati ſūt: fuerūt cētū
octogiaſex milia q̄drigēti: ⁊ ꝑ turmas
ſuas p̄mi egredient. In caſtriꝫ filioꝝ ru-
bē ad meridianā plagā erit p̄ncepſ ely
ſur fili⁹ ſedeur: ⁊ cūct⁹ exercit⁹ pugna-
toꝝ ei⁹ q̇ nūerati ſūt q̄dragintaſex mi
lia q̇ngēti. Iuxͣ eū caſtrametati ſūt de
tribu ſymeō: q̇ꝝ p̄nceps fuit ſalamihel
fili⁹ ſuriſaddai: ⁊ cūct⁹ exercit⁹ pugna
toꝝ ei⁹ q̇ nūerati ſūt q̇nq̄gita nouē mi
lia trecenti. In tribu gad p̄nceps fuit
eliaſaph fili⁹ duel: ⁊ cūct⁹ exercit⁹ pu-
gnatoꝝ ei⁹ q̇ nūerati ſūt q̄dragita q̇n-
q̀ milia ſexcēti q̇nq̄ginta. Oēs q̇ recē-
ſiti ſūt i caſtriꝫ rubē cētū q̇nq̄ginta mi
lia ⁊ mille q̄dringēti q̇nq̄ginta: ꝑ tur-
mas ſuas i ſcđo loco ꝓficiſcēt. Leua-
bit āt tabnaculū teſtimonij ꝑ officia
leuitaꝝ i turmas eoꝝ. Quō erigēt: ita C
⁊ deponet. Singuli ꝑ loca ⁊ ordies ſu
os ꝓficiſcent. Ad occidentalē plagā
erūt caſtra filioꝝ ephraim: q̇rū p̄nceps
fuit heliſama fili⁹ āmiud: cūct⁹ exerci
t⁹ pugnatoꝝ ei⁹ q̇ nūerati ſūt: q̄dragi
ta milia q̇ngēti. Et cū eis trib⁹ filioꝝ
manaſſe: q̇ꝝ p̄nceps fuit gamaliel fili⁹
phadaſſur: cūct⁹q̀ exercit⁹ pugnatorū
ei⁹ q̇ nūerati ſūt trigitaduo milia du-
cēti. In tribu filioꝝ beniamin p̄nceps
fuit abidā fili⁹ gedeonis: ⁊ cūct⁹ exer-
cit⁹ pugnatoꝝ ei⁹ q̇ recēſiti ſūt trigin
taq̇nq̀ milia q̄dringēti. Oēs q̇ nūera
ti ſūt i caſtriꝫ ephraim cētū octo milia
cētū ꝑ turmas ſuas tertij ꝓficiſcent. D
Ad aq̄lonis ꝑtē caſtrametati ſūt filij
dan: q̇rū p̄nceps fuit abiezer fili⁹ ami
ſaddai: cunct⁹ exercit⁹ pugnatoꝝ ei⁹ q̇
nūerati ſūt: ſexagitaduo milia ſeptin-
gēti. Iuxͣ eū figere tētoria d̄ tribu aſer
q̇rū princeps fuit phegiel fili⁹ ochran.
Cūct⁹ exercit⁹ pugnatoꝝ ei⁹ q̇ nūerati
ſūt: q̄dragita milia ⁊ mille q̇ngēti. De
tribu filioꝝ neptalim princeps fuit a-
hira fili⁹ enā: cūct⁹ exercit⁹ pugnatoꝝ
ei⁹ q̇nq̄gintatria milia q̄drigēti. Oēs
q̇ nūerati ſūt i caſtris dan: fuerūt cētū
q̇nq̄gintaſeptē milia ſexcēti: ⁊ nouiſſi-
mi ꝓficiſcēt. Hic nūer⁹ filioꝝ iſrl̄ ꝑ do
mos cognationū ſuarū ⁊ turmas diui
ſi exercit⁹: ſexcētatria milia q̇ngēti q̇n
q̄ginta. Leuite aūt nō ſūt nūerati iter
filios iſrl̄. Sic eñ p̄cepat dn̄s moyſi.
Fecerūtq̀ filij iſrl̄ iuxͣ oīa q̇ mandaue
rat dn̄s. Caſtrametati ſunt ꝑ turmas
ſuas: ⁊ ꝓfecti ꝑ familias ac domos pa
He ſūt genera (trū ſuoꝝ. ¶ III
tiones aarō ⁊ moyſi i die q̄ lo-
cut⁹ ē dn̄s ad moyſen i mōte ſi
nai: ⁊ hec noīa filioꝝ aarō. Primoge-
nit⁹ ei⁹ nadab: deinde abiu ⁊ eleazer ⁊
ythamar. Hec noīa filioꝝ aaron ſacer-
dotū q̇ vncti ſūt: ⁊ q̇rū replete ⁊ ꝯſecra
te man⁹ vt ſacerdotio fungerēt. Mor- Leui.10.a
tui ſūt ei nadab ⁊ abiu cū offerēt ignē j.26.g
alienū i ꝯſpectu dn̄i i deſerto ſinai abſ 1.Pa.24.a
q̀ liberiꝫ: functiq̀ ſūt ſacerdotio elea-
zar ⁊ ythamar corā aarō p̄re ſuo: Locu B
tuſq̀ ē dn̄s ad moyſen dicēs: Applica
tribū leui: ⁊ fac ſtare i ꝯſpectu aarō ſa

cerdotis vt miſtrēt ei et excubēt ꝛ ob-
ſeruēt q̄cq̄d ad cultū ptinet mltitudi
nis corā tabnaclo teſtimonij vt cuſto-
diāt vaſa tabnacli: ſuiētes i miſterio
ei⁹. Dabiſq; dono leuitas aarō ꝛ filijs
ei⁹. q̄b⁹ traditi ſūt a filijs iſrl. Aaron
aūt ꝛ filios ei⁹ ꝯſtitues ſup cultū ſacer
docij. Extern⁹ q̄ ad miſtrandū acceſſe-
rit: morief. Locutuſq; eſt dn̄s ad moy-
ſen: dicēs. Ego tuli leuitas a filijs iſrl
ꝓ oī primogenito q̄ apit vuluā in filijs
Exo.13.a iſrl: eruntq; leuite mei. Meū ē eni oīe
i.8.c pmogenitū: ex q̄ pcuſſi pmogenitos in
C terra egypti: ſcificaui mihi q̄cquid p-
mū naſcif in iſrl: ab hoīe vſq; ad pec⁹
mei ſūt. Ego dn̄s. Locutuſq; ē dn̄s ad
moyſen in deſerto ſinai dicēs: Nume-
ra filios leui p domos patrū ſuoꝝ ꝛ fa
milias: oēm maſculū ab vno menſe et
ſupra: Nūerauit moyſes vt pceperat ei
dn̄s: ꝛ inuēti ſunt filij leui p noīa ſua:
gerſon ꝛ caath ꝛ merari. Filij gerſon:
lebni ꝛ ſemei. Filij caath: amram ꝛ ieſ-
ſaar: hebrō ꝛ oziel. Filij merari: mooli
muſi. De gerſon fuere falie due: lebni
tica ꝛ ſemeitica: q̄ꝝ nūerat⁹ ē ꝓpls ſex⁹
maſculini ab vno menſe ꝛ ſupra: ſeptē
D milia q̄ngētoꝝ. Hi poſt tabnaculū me
tabūf ad occidētē ſb pncipe eliaſaph
filio iael: ꝛ hēbūt excubias i tabnacu-
lo federis: ipm tabnaculū ꝛ opimētū
ei⁹: tētoriū qd trahif aū foras tecti fe-
der⁊ ꝛ cortinas atrij: tētoriū q̄z qd ap-
pēdif i itroitu atrij tabnacli: ꝛ q̄cq̄d
ad ritū altar⁊ ptinet: funes tabnacli ꝛ
oīa vtēſilia ei⁹. Cognatio caath hēbit
ꝓpls āramitas ꝛ ieſſaaritas ꝛ hebro-
nitas ꝛ ozielitas. He ſūt fallie caathi-
tarū: recēſite p noīa ſua oēs gener⁊ ma
ſculini ab vno mēſe ꝛ ſupra octo milia
ſexcēti. Hēbūt excubias ſctūarij: ꝛ ca-
ſtrametabūf ad meridianā plagā. Pri
cepſq; eoꝝ erit eliſaphan filius oziel ꝛ
cuſtodiāt arcā: mēſāq; ꝛ cādelabrū: al
taria ꝛ vaſa ſctūarij i q̄b⁹ miſtraf ꝛ ve
lū cūctāq; huiuſcemodi ſupellectilē.
E Priceps āt pncipū leuitaꝝ: eleazar fili
us aarō ſacerdot⁊ erit ſup excubitores
cuſtodie ſctūarij. At vo d̄ merari erūt
ꝓpli moolite ꝛ muſite: recenſiti p noia
ſua oēs generis maſculini ab vno mē
ſe ꝛ ſupra ſex milia ducēti. Priceps eo
rū ſuriel fili⁹ abiaiel i plaga ſeptētrio-
nali caſtrametabūf. Erūt ib cuſtodia
eoꝝ tabule tabnaculi ꝛ vectes ꝛ colū-
ne ac baſes eaꝝ. ꝛ oīa q̄ ad cultū hu
iuſcemōi ptinēt: colūneq; atrij p cir-
cuitū cū baſib⁹ ſuis: ꝛ paxilli cū funib⁹
Caſtrametabūf aū tabnaculū federis.
id ē ad orientalē plagā: moyſes ꝛ aarō
cū filijs ſuis: hñtes cuſtodiā ſctūarij in
medio filioꝝ iſrl. Quiſq̄s alien⁹ acceſ-
ſerit: morief. Oēs leuite q̄s nūerauert
moyſes ꝛ aarō iux pceptū dn̄i p famili
as ſuas i genere maſculio a mēſe vno
ꝛ ſupra: fuerūt viginti duo milia. Et ait
dn̄s ad moyſen. Nūera primogenitos ſe
xus maſculini d̄ filijs iſrl ab vno men
ſe ꝛ ſupra: ꝛ hēbis ſūmā eoꝝ. Tolleſq;
leuitas mihi ꝓ oī priogēito filioꝝ iſrl
ego ſū dn̄s: ꝛ pecora eoꝝ ꝓ vniūſis pri
mogenit⁊ pecorū filioꝝ iſrl. Recēſuit
moyſes ſic pcepat dn̄s pmogenitos fi
lioꝝ iſrl: ꝛ fuerūt maſculi p noīa ſua a
menſe vno ꝛ ſupra: viginti duo milia
ducēti ſeptuagita tres. Locutuſq; eſt
dn̄s ad moyſen dicēs. Tolle leuitas ꝓ
pmogenit⁊ filioꝝ iſrl: ꝛ pecora leuita-
rū ꝓ pecorib⁹ eoꝝ: erūtq; leuite mei.
Ego ſū dn̄s. In pcio āt ducētoꝝ ſeptu
agintatriū q̄ excedūt nūerū leuitarū d̄
pmogenit⁊ filiorū iſrl: accipies q̄nq; ſi
clos p ſingula capita: ad mēſurā ſan-
ctuarij. Sicl⁹ hꝫ viginti obolos. Da-
biſq; pecuniā aarō ꝛ filijs ei⁹: pciū eo
rū q̄ ſupra ſūt. Tulit igif moyſes pe-
cuniā eorū q̄ fuerāt ampli⁹: ꝛ q̄s rede-
merāt a leuit⁊ ꝓ priogenit⁊ filioꝝ iſrl
mille trecētorū ſexagintaq̄nq; ſiclorū
iuxta pōdus ſctūarij: ꝛ dedit eā aarō ꝛ
filijs ei⁹ iux vbū qd pcepat ſibi dn̄s.

IIII

Locut⁹q; ē dn̄s ad moy-
ſen ꝛ aarō dicēs: Tolle ſūmā fi-
liorū caath d̄ medio leuitarū p
domos ꝛ familias ſuas a triceſimo an
no ꝛ ſupra vſq; ad q̄nq̄geſimū annū:
oīm q̄ ingrediūf vt ſtent ꝛ miſtrēt i ta
bernaculo feder⁊. Hic ē cult⁹ filioꝝ ca
ath. Tabernaculū feder⁊ ꝛ ſctm ſctōꝝ
ingredief aarō ꝛ filij ei⁹ qn̄ mouenda
ſūt caſtra: ꝛ deponēt velū qd pēdet aū
fores inuoluētq; eo arcā teſtimonij et
operiēt rurſū velamie hyacinthinarū
pelliū: extēdētq; deſup palliū totū hy
cinthinū: ꝛ inducēt vectes. Mēſam q̄z
ꝓpoſitiōis inuoluēt hyacinthino pal
lio: ꝛ ponēt cū ea thuribula ꝛ mortari-
ola: cyathos ꝛ crateras ad liba fundē-

da. panes ſemꝑ in ea erũt. Extẽdẽtq̄
deſuꝑ palliũ coccineũ q̄d rurſũ opient
velamẽta hyacinthinarũ pelliũ: ⁊ indu
cẽt vectes. Sumẽt ⁊ palliũ hyacinthi
nũ q̄ operiẽt cãdelabꝛũ cũ lucernis et
forcipibꝰ ſuis ⁊ emũctoꝛijs ⁊ cũctꝭ va-
ſis olei q̄ ad cõcinnãdas lucernas ne-
ceſſaria ſũt: ⁊ ſuꝑ oĩa ponẽt opimẽtũ
hyacinthinaꝝ pelliũ ⁊ inducẽt vectes.
Nec nõ ⁊ altare aureũ inuoluẽt hyacin
thino veſtimẽto: ⁊ extẽdẽt deſuꝑ ope-
rimẽtũ hyacinthinarũ pelliũ: inducẽt
q̄ vectes. Oĩa vaſa q̄bꝰ miniſtrat̃ i ſã-
ctuario inuoluẽt hyacinthino pallio:
⁊ extẽdẽt deſuꝑ opimẽtũ hyacinthia-
rũ pelliũ inducẽtq̄ vectes. Sꝫ ⁊ alta-
re mũdabũt cinere: ⁊ inuoluẽt illõ pur-
pureo veſtimẽto: ponẽtq̄ cũ eo oĩa va
ſa q̄bꝰ i miniſterio eiꝰ vtũt̃. i. igniũ re-
ceptacula: fuſcinulas ac tridẽtes: vnci
nos ⁊ batilla. Cũcta vaſa altarꝭ opient
ſimul velamĩe hyacinthinarũ pelliũ: ⁊
inducẽt vectes. Cũq̄ ĩuoluerint aarõ
⁊ filij eiꝰ ſctũariũ ⁊ oĩa vaſa eiꝰ in cõ-
motione caſtroꝝ: tũc intrabũt filij ca-
ath vt poꝛtẽt inuoluta: ⁊ nõ tãgẽt va-
ſa ſctũarij ne moꝛiãt̃. Iſta ſũt onera fi
lioꝝ caath i tabnaculo federꝭ ſuꝑ q̄s
erit eleazar filiꝰ aarõ ſacerdotꝭ: ad cu-
ius ꝑtinet curã oleũ ad ꝯcinnãdas lu-
cernas ⁊ cõpoſitiõis ĩcẽſũ: ⁊ ſacrifici
um q̄d ſemꝑ offert̃ ⁊ oleũ vnctiõis: et
q̄cq̄d ad cultũ tabnaculi ꝑtinet oĩmq̄
vaſoꝝ q̄ i ſctũario ſũt. Locutꝰq̄ ẽ dñs
ad moyſen ⁊ aarõ dicẽs. Nolite ꝑdere
ꝓplm caath de medio leuitarũ: ſꝫ h̄ fa-
cite eis vt viuãt ⁊ nõ moꝛiãt̃ ſi tetige-
rint ſctã ſctõꝝ. Aarõ ⁊ filij eiꝰ intra-
bũt: ipiq̄ diſponẽt onera ſinglõꝝ: et
diuidẽt q̄d poꝛtar̃ q̄s debeat. Alij nul
la curioſitate videãt q̄ ſũt i ſctũario ꝑ
uſq̄ inuoluãt̃: alioq̄n moꝛiẽt̃. Locu-
tꝰq̄ ẽ dñs ad moyſen dicẽs: Tolle ſũ-
mã etiã filioꝝ gerſon ꝑ domos ac fa-
milias ⁊ cognatiões ſuas a trigĩta an
nis ⁊ ſuꝑ vſq̄ ad annos q̄nq̄ginta:
nũera oẽs q̄ ingrediũt̃ ⁊ miſtrãt i tab
naculo federꝭ. Hoc ẽ officiũ fãilie ger
ſonitarũ vt poꝛtẽt coꝛtinas tabnaculi
⁊ tectũ federꝭ opimẽtũ aliud: ⁊ ſuꝑ oĩa
velamẽ hyacinthinũ: tẽtoꝛiũq̄ q̄d pẽ-
det i introitu tabnaculi federꝭ coꝛti-
nas atrij ⁊ velũ i introitu q̄d ẽ añ tab
naculũ. Oĩa q̄ ad altare ꝑtinẽt funicu

los ⁊ vaſa miniſterij iubẽte aarõ ⁊ fi
lijs eiꝰ poꝛtabũt filij gerſon: ⁊ ſciẽt ſin
guli cui debeãt oneri mãcipari. Hic ẽ
cultꝰ fãilie gerſonitaꝝ i tabnaculo fe-
deris. Eruntq̄ ſub manu ythamar filij
aarõ ſacerdotꝭ. Filios q̄ꝫ merari ꝑ fa-
milias ⁊ domos patrũ ſuoꝝ recẽſebis
a trigĩta ãnis ⁊ ſupꝛa vſq̄ ad ãnos q̄n
q̄ginta: oẽs q̄ ingrediũt̃ ad officiũ mi
niſterij ſui ⁊ cultũ federis teſtimonij.
Hec ſũt onera eoꝝ. Poꝛtabũt tabulas
tabnaculi ⁊ vectes eiꝰ: colũnas ac ba-
ſes earũ: colũnas q̄ꝫ atrij ꝑ circuitũ cũ
baſibꝰ ⁊ paxilꝭ ⁊ funibꝰ ſuis. Oĩa va-
ſa ⁊ ſuppellectilẽ ad nũerũ accipiẽt ſic
q̄ poꝛtabũt. Hoc ẽ officiũ familie me
raritarũ: ⁊ miniſteriũ ĩ tabnaclo fede-
ris: eruntq̄ ſub manu ythamar filij aa-
ron ſacerdotꝭ. Recẽſuerũt igit̃ moyſes
⁊ aaron ⁊ ꝑncipes ſinagoge filios ca- b
ath ꝑ cognatiões ⁊ domos patrũ ſuoꝝ
a trigĩta ãnis ⁊ ſupꝛa vſq̄ ad ãnũ q̄n-
q̄geſimũ: oẽs q̄ ingrediũt̃ ad miſteriũ
tabnaculi federꝭ: ⁊ iuẽti ſũt duo milia
ſeptingẽti q̄nq̄ginta. Hic ẽ nũerꝰ ꝓplĩ
caath q̄ intrãt tabnaculũ federꝭ. Hos
nũerauit moyſes ⁊ aarõ iuxta ſmonẽ
dñi ꝑ manũ moyſi. Nũerati ſunt ⁊ fi-
lij gerſon ꝑ cognatiões ⁊ domos patrũ
ſuoꝝ a trigĩta ãnis ⁊ ſupꝛa vſq̄ ad q̄n
q̄geſimũ ãnũ: oẽs q̄ ingrediũt̃ vt mi-
niſtrẽt i tabnaclo federꝭ: ⁊ inuẽti ſunt
duo milia ſexcẽti trigĩta. Hic ẽ ꝓplus
gerſonitarũ: q̄s nũerauerũt moyſes et
aarõ iux̃ v̄bũ dñi. Nũerati ſunt ⁊ filij
merari ꝑ cognatiões et domos patrũ
ſuoꝝ a triginta ãnis et ſupꝛa vſq̄ ad
ãnũ q̄nq̄geſimũ: oẽs q̄ ĩgrediũt̃ ad ex-
plẽdos ritꝰ tabnaculi federꝭ: ⁊ inuẽti
ſũt tria milia ducẽti. Hic ẽ nũerꝰ filio
rũ merari: q̄s recẽſuerũt moyſes ⁊ aa-
ron iux̃ impiũ dñi ꝑ manũ moyſi. Oẽs
q̄ recẽſiti ſũt de leuitꝭ ⁊ q̄s fecit ad no
mẽ: moyſes ⁊ aarõ ⁊ ꝑncipes iſrl̃ ꝑ co
gnatiões ⁊ domos patrũ ſuoꝝ a trigĩ
ta ãnis ⁊ ſupꝛa vſq̄ ad ãnũ q̄nq̄geſimũ
ĩgrediẽtes ad miſteriũ tabnacli ⁊ one
ra poꝛtãda fuerũt ſit̃ octo milia q̄ngẽ-
ti octoginta. Iuxta v̄bũ dñi recẽſuit
eos moyſes vnũquẽq̄ iuxta officiũ et
onera ſua: ſicut ꝑceꝑat ei dñs. V

Locutꝰq̄ eſt dñs moyſen dicẽs:
Precipe filijs iſrael: vt eijciant
de caſtris omnẽ leproſuꝫ ⁊ q̄ ſe-

q̄ ... [illegible]
[illegible] tranſgreſſ[illegible]
oĩb ꝑ ignorãtiã
[illegible]
[illegible]

mine fluit:pollutꝰq; ē ſuꝑ mortuo: tā
maſculū q; feminā eijcite ð caſtris:ne
cōtaminēt ea cū hitauerit vobiſcū. Fe
cerūtq; ita filij iſrl:⁊ eiecerunt eos ex
caſtra ſic locutꝰ erat dñs moyſi. Locu
cutꝰq; ē dñs ad moyſen dicēs. Loq̄re
ad filios iſrl. Vir ſiue mlier cū fecerit
ex oībꝰ pctis q̄ ſolēt hoībꝰ accidere: ⁊
ꝑ negligētiā trāſgreſſi fuerit mādatū
dñi atq; deliq̄rint: ꝯfitebūt pctm̄ ſuū
⁊ reddēt ipm caput:q̄ntāq; ꝑtē deſuꝑ
ei i quē peccauerit. Sinaūt n̄ fuerit q̄
recipiat: dabūt dño ⁊ erit ſacerdotꝭ:ex
cepto ariete q̄ offert ꝓ expiatiōe vt ſit
B placabil' hoſtia. Oēs q̄z ꝑmitie q̄s of-
Exo.23. ferūt filij iſrl ad ſacerdotē ꝑtinēt:⁊ q̄c
q̄d i ſctuariū offert a ſingul' et tradit
manibꝰſacerdotꝭ: ipiꝰ erit. Locutuſq;
ē dñs ad moyſen dicēs: Loq̄re ad fili-
os iſrl:⁊ dices ad eos: Vir cuiꝰ vxor er
rauerit:maritūq; cōtemnēs dormierit
cū altero viro:⁊ h' maritꝰ deꝑhēdere n̄
q̄uerit ſʒ latet adulteriū ⁊ teſtibꝰargui
nō pōt:q2 nō ē inuēta i ſtupro: ſi ſpūs
zelotypie cōcitauerit viꝝ ꝯ vxorē ſuā
q̄ vel polluta ē: vel falſa ſuſpitiōe ap-
petit:adducet eā ad ſacerdotē: ⁊ offe-
ret oblationē ꝓ illa decimā ꝑtē ſati fa
rine hordeacee. Nō fūdet ſuꝑ eā oleū:
nec iponet thꝰ q2 ſacrificiū zelotypie ē
⁊ oblatio iueſtigās adulteriū. Offeret
igit eā ſacerdos ⁊ ſtatuet corā dño:aſ-
ſumetq; aq̄m ſctā i vas fictili: ⁊ paux-
illū t're ð pauimēto tabnaculi mittet
C i eā. Cūq; ſteterit mulier i ꝯſpectu dñi:
diſcooꝑiet caput eiꝰ ⁊ ponet ſuꝑ manꝰ
illiꝰ ſacrificiū recordatiōis ⁊ oblatio-
nē zelotypie. Ipſe āt tenebit aq̄s ama
riſſimas:i q̄bꝰ cū execratiōe maledicta
cōgeſſit:adiurabitq; eā:⁊ dicet: Si nō
dormiuit vir alienꝰ tecū:⁊ ſi n̄ polluta
es deſerto mariti thoro:nō te nocebūt
aq̄ iſte amariſſie i q̄s maledicta cōgeſ-
ſi. Sinaūt decliaſti a viro tuo atq; pol
luta es:⁊ ꝯcubuiſti cū altero viro: his
maledictiōibꝰ ſubiacebꝭ. Det te dñs in
maledictionē: exēpluq; cūctoꝝ i ꝑplo
ſuo. Putreſcere faciat femur tuū: ⁊ tu-
mēs vterꝰ tuꝰ diſrūpat. Ingrediāt aq̄
maledicte i vētrē tuū:⁊ vtero tumeſcē
te putreſcat femur. Et rn̄debit mulier
Amē:amē: Scriberq; ſacerdos i libel
lo iſta maledicta:⁊ delebit ea aq̄s ama
riſſimis i q̄s maledicta ꝯgeſſit:⁊ dabit

ei bibere. Quas cū exhauſerit:tollet ſa D
cerdos ð manu eiꝰ ſacrificiū zelotypie
⁊ eleuabit illud corā dño: iponetq; il-
lud ſuꝑ altare:ita dūtaxat vt ꝑus pu-
gillū ſacrificij tollat ð eo qd offert ⁊ i
cēdat ſuꝑ altare: ⁊ ſic potū det mlieri
aq̄s amariſſimas. Quas cū biberit ſi
polluta ē:⁊ ꝯtēpto viro adulterij rea:
ꝑtrāſibūt eā aq̄ maledictiōis: ⁊ iflato
vētre cōputreſcet femur: eritq; mulier
i maledictionē ⁊ i exēplū oī ꝑplo. Q
ſi polluta nō fuerit:erit inoxia:⁊ faci-
et liberos. Iſta eſt lex zelotypie. Si de-
cliauerit mlier a viro ſuo: ⁊ ſi polluta
fuerit: mariruſq; zelotypie ſpū ꝯcitatꝰ
adduxerit eā i ꝯſpectu dñi: ⁊ fecerit ei
ſacerdos iux oīa q̄ ſcpta ſūt maritꝰabſ
q; culpa erit:⁊ illa recipiet iniquitatē
(ſuā. VI

Locutꝰq; ē dñs ad moyſen:dicēs. Loq̄re ad filios
iſrl:⁊ dices ad eos: Vir ſiue mu-
lier cū fecerit votū vt ſctificēt: ⁊ ſe vo-
luerint dño cōſecrare: vino ⁊ ol qd in
ebriare pōt:abſtinebūt. Acetū ex vino
⁊ ex q̄libet alia potione: ⁊ q̄cq̄d ð vua
exꝑmit nō bibēt:vuas recētes ſiccaſ-
q; n̄ comedēt cūctꝭ diebꝰ q̄bꝰ ex voto
dño cōſecrāt. Quicq̄d ex vinea eē pōt
ab vua paſſa vſq; ad acinū non come
dēt. Oīni tpe ſeꝑatiōis ſue nouacula
nō trāſibit ꝑ caput eiꝰ vſq; ad cōpletū
diē q̄ dño ꝯſecrat. Sctūs erit creſcēte
ceſarie capitꝭ eiꝰ. Oīni tpe ꝯſecratiōis
ſue ſuꝑ mortuū n̄ igrediet: nec ſuꝑ pa
tris q̄dē ⁊ mris ⁊ fris ſororiſq; funere
ꝯtamiabit:q2 cōſecratio dei ſui ſuꝑ ca
put eiꝰ eſt. Oēs dies ſeꝑatiōis ſue ſan-
ctꝰ erit dño. Sinaūt mortuꝰ fuerit ſu-
bito q̄ſpiā corā eo:polluet caput cōſe
cratiōis eiꝰ: qd radet ilico ⁊ i eadē die
purgatiōis ſue:⁊ rurſū ſeptia. In octa
ua āt die offeret duos turtures vel du
os pullos colūbe ſacerdoti i introitu
federꝭ teſtionij:facietq; ſacerdos vnū
ꝓ pctō ⁊ alterū i holocauſtū: ⁊ deꝑca-
bit ꝓ eo:q2 peccauit ſuꝑ mortuo:ſcti-
ficabitq; caput eiꝰ in die illo:⁊ ꝯſecra
bit dño die ſeꝑatiōis illiꝰofferēs agnū
anniculū ꝓ pctō: ita tn̄ vt dies ꝑores
irriti fiāt:qm̄ polluta ē ſctificatio eiꝰ.
Iſta ē lex ꝯſecratiōis. Cū dies q̄s ex vo
to decreuerat cōplebunt: adducet eū
ad oſtiū tabernaculi federꝭ: vt offerat
oblationē eiꝰ dño:agnū anniculū im-

maculatū ꝓ pctō in holocauſtū ⁊ ouē
ānicula imaculatā ꝓ pctō: ⁊ arietē i-
maculatū hoſtiā pacificā. Caniſtrū ꝗ̄
panū azymoꝝ ꝗ ꝯſperſi ſunt oleo: ⁊ la
gana abſq₃ fermētovncta oleo ac liba
mina ſinglꝛoꝝ: ꝗ offeret ſacerdos corā
dño: ⁊ faciet tā ꝓ pctō ꝗ̄ i holocauſtū.
Arietē ꝟo imolabit hoſtiā pacificam
dño: offerēs ſil' caniſtrū azymoꝝ et li
bamēta ꝗ ex more debent'. Tūc radet'
nazare⁹ añ oſtiū tabnaculi feder' ceſa-
rie ꝯſecrationis ſue: tolletq₃ capillos
ei⁹ ⁊ pōat ſup ignē ꝗ ē ſuppoſit⁹ ſacrifi
cio pacificoꝝ: ⁊ armū coctū ariet': tor
tāq₃ abſq₃ fermento vnā ꝺ caniſtro: et
laganū azymū vnū: ⁊ tradet i man⁹ na
zarei poſtq̄ raſū fuerit caput ei⁹: ſuſce
ptaq₃ rurſū ab eo eleuabit in ꝯſpectu
dñi: ⁊ ſctificata ſacerdot' erūt: ſic pe
ctuſculū qꝺ ſepari iuſſū ē ⁊ femur. P⁹
hec pt bibere nazare⁹ vinū. Iſta eſt lex
nazarei cū vouerit oblatiōe₃ ſua₃ dño
tpe ꝯſecratiōis ſue: except' his ꝗ inue
nerit man⁹ ei⁹ Iux qꝺ mēte deuouerat
ita faciet ad pfectiōe₃ ſctificatiōs ſue.
Locut⁹q₃ ē dñs ad moyſē dicēs: Loꝗ
re aarō ⁊ filijs ei⁹. Sic bñdicet' filijs
iſrl': ⁊ dicet' eis: Bñdicat tibi dñs et
cuſtodiat te. Oſtdat dñs faciē ſuā tibi
et miſereat' tui. Cōuītat dñs vultū ſuū
ad te: ⁊ det tibi pacē. Inuocabūtq₃ no
me meū ſup filios iſrl': ⁊ ego benedicā
(eis. VII

Factū ē aūt i die ꝗ
cōpleuit moyſes tabnaculū et
erexit illꝺ: vnxitq₃ ⁊ ſctificauit
cū oīb⁹ vaſis ſuis: altare ſil' ⁊ oīa va-
ſa ei⁹: obtulerūt pncipes iſrl' ⁊ capita
familiaꝝ ꝗ erāt p ſinglas trib⁹ pfecti
eoꝝ ꝗ numerati fuerāt munera corā
dño ſex plauſtra tecta cu₃ duodeci bo-
bus. Vnū plauſtrū obtulere duo duceſ
⁊ vnū bouē ſingli: obtulerūtq₃ eā i cō
ſpectu tabnaculi. Ait aūt dñs ad moy
ſen. Suſcipe ab eis vt ſuiāt i miſterio
tabnaculi: ⁊ trades ea leuit' iux ordi-
nē miniſterij ſui. Itaq₃ cum ſuſcepiſſet
moyſes plauſtra et boues: tradidit ea
leuitis. Duo plauſtra ⁊ qttuor boues
dedit filijs gerſon: iux id qꝺ habebāt
neceſſariū: qttuor alia plauſtra ⁊ octo
boues dedit filijs merari ſm officia et
cultū ſuū: ſb mānu ythamar filij aaron
ſacerdot'. Filijs āt caath n̄ dedit plau
ſtra ⁊ boues: q2 i ſctūario ſuiūt: ⁊ one-
ra ꝓprijs portāt humer'. Igit' obtule-
rūt duces i dedicatiōe₃ altar': die qua
vnctū ē: oblatiōe₃ ſuā añ altare. Dixit
q₃ dñs ad moyſē. Singuli duces p ſin
gulos dies offerāt munera i dedicatio
nē altar'. Primo die obtulit oblatio- B
nē ſuā naaſon fili⁹ aminadab ꝺ tribu
iuda: fuerūtq₃ i ea acetabulū argētū:
pondo cētū triginta ſicloꝝ: phiala ar-
gēta hñs ſeptuaginta ſiclos iux pōd⁹
ſanctuarij: vtrūq₃ plenū ſimila ꝯſper
ſa oleo i ſacrificiū: mortariolū ex decē
ſiclis aureis plenū incēſo: bouē de ar-
mēto ⁊ arietē ⁊ agnū anniculū i holo
cauſtū: hircūq₃ ꝓ pctō: ⁊ i ſacrificio pa
cificoꝝ boues duos: arietes ꝗnq₃: hir
cos ꝗnq₃: agnos anniculos ꝗnq₃. Hec
ē oblatio naaſon filij aminadab. Se-
cundo die obtulit nathanael fili⁹ ſuar
dux ꝺ tribu yſachar acetabulū argen-
teū appēdēs cētū triginta ſiclos: phia
lam argēteā habētē ſeptuagita ſiclos
iux pōd⁹ ſctūarij: vtrūq₃ plenū ſimila
ꝯſperſa oleo i ſacrificiū: mortariolū au
reū hñs decē ſiclos plenū icēſo: bouē
de armēto ⁊ arietē: ⁊ agnū āniculū in
holocauſtū hircūq₃ ꝓ pctō: ⁊ in ſacrifi
cio pacificoꝝ boues duos: arietes ꝗn-
q₃: hircos ꝗnq₃: agnos āniculos ꝗnq₃
Hec fuit oblatio nathanael filij ſuar.
Tertio die pnceps filioꝝ zabulō heli-
ab fili⁹ helon obtulit acetabulū argē
teū appēdēs cētū trigita ſiclos: phialā
argēteā hñtē ſeptuaginta ſiclos ad pō
dus ſctūarij. vtrūq₃ plenū ſimila ꝯſper
ſa oleo in ſacrificiū: mortariolū aureū
appēdēs decē ſiclos plenū incēſo: bo-
uē ꝺ armēto ⁊ arietē: ⁊ agnū āniculū
i holocauſtū hircūq₃ ꝓ pctō: ⁊ i ſacrifi
cio pacificoꝝ boues duos: arietes ꝗn-
q₃: hircos ꝗnq₃: agnos anniculos ꝗn-
q₃. Hec ē oblatio heliab filij helō. Die C
qrta pnceps filioꝝ rubē eliſur filius
ſedeur: obtulit acetabulū argēteū ap-
pēdēs cētū trigita ſiclos: phialā argē-
teā hñtē ſeptuaginta ſiclos ad pōdus
ſctuarij: vtrūq₃ plenū ſimila ꝯſperſa
oleo i ſacrificiū: mortariolū aureū ap-
pēdēs decē ſiclos plenū cēſo: bouē ꝺ
armēto ⁊ arietē ⁊ agnū āniculū in ho
locauſtū: hircūq₃ ꝓ pctō: ⁊ i hoſtias pa
cificoꝝ boues duos: arietes ꝗnq₃: hir-
cos ꝗnq₃: agnos anniculos ꝗnq₃. Hec
fuit oblatio eliſur filij ſedeur Die ꝗnto

ꝑnceps filioꝝ ſymeō ſalamihel fili⁹ ſu
riſaddai obtulit acetabulū argēteum
appēdēs cētū trigīta ſiclos:phialā ar-
gēteā hñtē ſeptuagita ſiclos ad pōd⁹
ſāctuarÿ:vtrūq₃ plenū ſimila ꝯſperſa
oleo ĩ ſacrificiū: mortariolū aureū ap
pēdēs decē ſiclos plenū incēſo: bouē
ḋ armētoꝛ arietē ꝛ agnū āniculū i ho
locauſtū:hircūq₃ ꝓ pctō:ꝛ ĩ hoſtias pa
cificorū boues duos:arietes qnq₃:hir
D cos qnq₃:agnos anniculos qnq₃. Hec
fuit oblatio ſalamihel filÿ ſuriſaddai
Die ſexto ꝑnceps filiorum gad helia-
ſaph fili⁹duel: obtulit acetabulū argē
teū appēdēs cētū triginta ſiclos :phia
lā argēteā hñtē ſeptuaginta ſiclos ad
pōd⁹ ſctūarÿ:vtrūq₃ plenū ſimila con
ſperſa oleo i ſacrificiū:mortariolū au-
reū appēdēs decē ſiclos plenū incēſo:
bouē ḋ armēto ꝛ arietē ꝛ agnū ānicu
lū i holocauſtū:hircūq₃ ꝓ pctō:ꝛ ĩ ho-
ſtias pacificorū:boues duos: arietes
qnq₃:hircos quinq₃ : agnos āniculos
qnq₃ . Hec fuit oblatio heliaſaph filÿ
duel. Die ſeptio ꝑnceps filiorū ephraī
eliſama fili⁹ āmiud: obtulit acetabulū
argēteū appēdēs cētū triginta ſiclos:
phialā argēteā hñtē ſeptuagita ſiclos
ad pōd⁹ ſctūarÿ:vtrunq₃ plenū ſimila
ꝯſpſa oleo i ſacrificiū :mortariolū au-
reū appēdēs decē ſiclos plenū incēſo:
bouē ḋ armēto ꝛ arietē ꝛ agnū ānicu
lū i holocauſtū:hircūq₃ ꝓ pctō ꝛ ĩ ho-
ſtias pacificorum boues duos arietes
qnq₃:hircos quīq₃ : agnos anniculos
E quinq₃ . Hec fuit oblatio eliſama filÿ
āmiud. Die octauo ꝑnceps filiorū ma
naſſe gamaliel fili⁹ phadaſſur: obtulit
acetabulū argēteū appēdēs cētū trigi
ta ſiclos:phialā argēteā hñtē ſeptua-
gita ſiclos ad pōd⁹ ſctūarÿ vtrūq₃ ple
nū ſimila ꝯſpſa oleo in ſacrificiū:mor
tariolū aureū appēdēs decē ſiclos ple
nū icēſo:bouē ḋ armēto : ꝛ arietem et
agnū āniculū i holocauſtū: hircūq₃ ꝓ
pctō:ꝛ ĩ hoſtias pacificorū boues du-
os:arietes quīq₃:hircos qnq₃ :agnos
āniculos quinq₃. Hec fuit oblatio ga-
maliel filÿ phadaſſur. Die nono prin-
ceps filioꝝ beniamin abidā fili⁹ gede
onis obtulit acetabulū argēteū appen
dens cētū trigita ſiclos :phialā argen
teā hñtē ſeptuagita ſiclos ad pōd⁹ ſā-
ctuarÿ: vtrūq₃ plenū ſimila ꝯſpſa oleo
ĩ ſacrificiū: mortariolū aureū appēdēſ
decē ſiclos plenū icēſo:bouē ḋ armen
to ꝛ arietē ꝛ agnū āniculū ĩ holocau-
ſtū:hircūq₃ ꝓ pctō:ꝛ i hoſtias pacifico
rū boues duos:arietes quinq₃:hircos
quīq₃:agnos āniculos quīq₃. Hec fuit
oblatio abidan filÿ gedeōis. Die deci
mo ꝑnceps filioꝝ dan abiezer fili⁹ami
ſaddai obtulit acetabulū argēteū ap-
pēdēs cētū trigīta ſiclos: phialā argē
teā hñtē ſeptuaginta ſiclos ad pōdus
ſctūarÿ:vtrunq₃ plenū ſimila ꝯſperſa
oleo ĩ ſacrificiū: mortariolū aureū ap
pēdēs decē ſiclos plenū icēſo :bouē ḋ
armēto ꝛ arietē ꝛ agnū āniculū in ho
locauſtū: hircumq₃ ꝓ pctō:ꝛ ĩ hoſtias
pacificoꝝ boues duos : arietes quīq₃:
hircos quīq₃ :agnos āniculos quīq₃.
Hec fuit oblatio abiezer filÿ amiſad-
dai. Die vndecimo ꝑnceps filioꝝ aſer
phegiel fili⁹ochran: obtulit acetabulū
argēteū appēdēs cētū triginta ſiclos:
phialā argēteā hñtez ſeptuagita ſiclos
ad pōd⁹ ſctūarÿ:vtrunq₃ plenū ſimila
ꝯſpſa oleo ĩ ſacrificiū : mortariolū au-
reū appēdēs decē ſiclos plenū incēſo:
bouē ḋ armēto ꝛ arietē ꝛ agnū ānicu
lū in holocauſtū:hircūq₃ ꝓ pctō: ꝛ in
hoſtias pacificorū boues duos : arie-
tes quīq₃:hircos quīq₃:agnos ānicu-
los quīq₃. Hec fuit oblatio phegiel fi-
lÿ ochran. Die duodecīo ꝑnceps filio
rū neptalim ahira fili⁹ henan:obtulit
acetabulū argēteū appēdēs cētū trigī
ta ſiclos:phialā argēteā hñtez ſeptua-
ta ſiclos ad pōdus ſctūarÿ: vtrūq₃ ple
nū ſimila oleo ꝯſpſa ĩ ſacrificiū: mor-
tariolū aureū appēdēs decē ſiclos ple
nū incēſo:bouē ḋ armento ꝛ arietē et
agnū āniculū i holocauſtū: hircūq₃ ꝓ
pctō:ꝛ ĩ hoſtias pacificoꝝ boues du-
os:arietes quīq₃:hircos quīq₃ :agnos
āniculos quīq₃. Hec fuit oblatio ahi-
ra filÿ henan. Hec ĩ dedicatiōe altarꝫ
oblata ſūt a ꝑncipib⁹ iſrl' ĩ die q̄ cōſe-
cratū ē. Acetabula argētea duodecī:
phiale argētee duodecī:mortariola au
rea duodecī:ita vt cētū triginta ſiclos
hr̄et vnum acetabulū: ꝛ ſeptuagita ſi-
clos vna phiala.i.in cōe vaſorꝫ oīm
ex argēto ſicli duo milia q̄drīgēti pō-
dere ſctūarÿ: mortariola aurea duode
cim plena incēſo: denos ſiclos appēdē
tia pōdere ſctūarÿ.i. ſil' auri ſicli cētū

vigīti: boues ꝺ armēto ī holocauſtum
duodeci: arietes duodeci: agni āniculi
duodeci ⁊ libamēta eoꝝ: hirci duode-
cim pro pctō: hoſtie pacificoꝝ: boues
vigintiq̄ttuor: arietes ſexaginta: hirci
ſexagita: agni āniculi ſexaginta. Hec
oblata ſunt ī dedicatiōe altar(is) qñ vn-
ctū ē. Cūq3 īgrederet moyſes tabnacu
lum feder(is) vt ꝯſuleret oraculū: audie-
bat vocē loquēt(is) ad ſe de ꝓpitiatorio:
qd erat ſup arcā teſtimonij inter duos
cherubin: vn̄ ⁊ loq̄bat ei. VIII

Locut⁹q3 ē dñs ad moyſē dicēs
Loq̄re aarō: ⁊ dices ad eū: Cu3
poſuer(is) ſeptē lucernas cādelabꝛū ī au
ſtrali pte erigat. Hoc igit pcipit vt lu
cerne ꝯ boreā e regiōe reſpiciāt ad mē
ſam panū ꝓpoſitiōis: ꝯ eā ptē quā cā-
delabꝛū reſpicit: lucere debebūt. Fecit
q3 aarō ⁊ ipoſuit lucernas ſup cādela-
bꝛū: vt pcepat dñs moyſi. Hec āt erat
factura cādelabꝛi: ex auro ductili tam
medi⁹ ſtipes q̄3 cūcta ex vtroq3 calamo
rū latere naſcebāt. Juxta exemplū qd
oñdit dñs moyſi: ita opatus ē cādela-
bꝛū. Et locut⁹ ē dñs ad moyſē dicēs:
Tolle leuitas ex medio filioꝝ iſrael: ⁊
b purificabis eos iux hūc ritū. Aſpgant
aq̄ luſtratiōis ⁊ radant oēs pilos car-
nis ſue. Cūq3 lauerit veſtimēta ſua et
mūdati fuerit: tollēt bouē ꝺ armēt(is) ⁊
libamētū ei⁹: ſimilā oleo ꝯſpſā. Bouē
aūt alteꝝ ꝺ armēto accipies ꝓ pctō: ⁊
applicabis leuitas corā tabernaclo fe-
der(is): ꝯuocato oī mltitudie filioꝝ iſrl.
Cūq3 leuite fuerint corā dño: ponēt fi
lij iſrl man⁹ ſuas ſup eos: ⁊ offeret aa-
ron leuitas mun⁹ ī ꝯſpectu dñi a filijſ
iſrl: vt ſuiāt ī miſterio eius. Leuite q̄3
ponēt man⁹ ſuas ſup capita boū: e q̄-
bus vnū facies ꝓ pctō: ⁊ alteꝝ ī holo-
cauſtū dñi: vt depcer(is) ꝓ eis. Statueſq3
leuitas ī ꝯſpectu aaron ⁊ filioꝝ ei⁹: et
cōſecrabis oblatos dño: ac ſepabis de
medio filioꝝ iſrl vt ſint mei: ⁊ poſtea ī-
grediāt tabernaculū federis vt ſuiāt
mihi. Sicq3 purificabis et cōſecrabis
eos in oblatiōe3 dñi: qꝛ dono donati
ſūt mihi a filijs iſrl. || Pro pmogenit(is) q̄
apiūt oē3 vuluā ī iſrl: accepi eos. Mea
ſūt eñ oīa pꝛiogenita filioꝝ iſrl: tā ex
hoīb⁹ q̄3 ex iumētiſ. Ex die q̄ pcuſſi oē
pmogenitū ī tra egypti: ſctificaui eos
mihi: ⁊ tuli leuitas ꝓ cūct(is) pmogenit(is)
filioꝝ iſrl: tradiditq3 eos dono aarō ⁊
filijs ei⁹ ꝺ medio pplí vt ſuiāt mihi ꝓ
iſrl ī tabnaclo federis: ⁊ orēt ꝓ eis ne
ſit in pplo plaga: ſi auſi fuerit accedere
ad ſctuariū. Feceꝛtq3 moyſes ⁊ aarō ⁊ D
oīs mltitudo filioꝝ iſrl ſup leuitas q̄
pcepat dñs moyſi: purificatiq3 ſūt ⁊ la
uerunt veſtimēta ſua. Eleuauitq3 eos
aarō ī ꝯſpectu dñi ⁊ orauit ꝓ eis: vt pu
rificati ingrederēt ad officia ſua ī ta-
bernaculū feder(is) corā aarō ⁊ filijs ei⁹
Sic pcepat dñs moyſi ꝺ leuit(is): ita fa-
ctū ē. Locut⁹q3 ē dñs ad moyſē dicēs:
Hec ē lex leuitaꝝ. A vigītiquiq3 ānis
⁊ ſupra ingrediēt: vt miſtrēt in taber-
naculo feder(is). Cūq3 q̄nq̄geſimū annū
etat(is) ipleuerit ſuire ceſſabūt. Eruntq3
miſtri fratꝝ ſuoꝝ ī tabernaclo feder(is): ⁊
vt cuſtodiāt q̄ ſibi fuerint cōmēdata:
opa āt ipa nō faciāt. Sic diſpones le-
uitis in cuſtodijs ſuis. IX

Locut⁹ ē dñs ad moyſē ī deſto A
ſinai: anno ſcdo: poſtq̄3 egreſſi
ſūt ꝺ tra egypti: mēſe pmo dicens: Fa
ciāt filij iſrl phaſe ī tpe ſuo q̄rtadecia
die mēſis hui⁹ ad veſpaꝫ: iux oēs ceri
monias ⁊ iuſtificationes ei⁹. Precepit
q3 moyſes filijs iſrl vt facerent phaſe.
Qui fecerūt tpe ſuo q̄rtadecia die mē-
ſis ad veſperā ī mōte ſinai. Jux oīa q̄
mādauerat dñs moyſi fecerūt filij iſrl
Ecce āt q̄dā imūdi ſup aīa hoīs q̄ nō
poterāt facere phaſe ī die illo: acceden
tes ad moyſē et aarō: dixerūt eis. Im- B
mundi ſum⁹ ſup aīa hoīs: q̄re frauda-
mur vt non valeam⁹ oblatiōe3 offerre
dño in tpe ſuo int filios iſrl? Quibus
rñdit moyſes: State vt cōſulā q̄d pci-
piat dñs de vobis. Locutuſq3 eſt dñs
ad moyſen. dicēs: Loq̄re filijs iſrl. Hō
q̄ fuerit imūdus ſup aīa: ſiue ī via ꝓ-
cul in gēte vr̄a: faciat phaſe dño ī mē
ſe ſcdo q̄rtadecima die mēſis ad veſpe
rā: cū azymis ⁊ lactucis agreſtib⁹ come
dent illud. || Nō relinquēt ex eo q̄ppiā Exo.12.g
vſq3 mane: ⁊ os ei⁹ non ꝯfriēgēt: oēm Joh.19.g
ritū phaſe obſuabūt. Si q̄s āt ⁊ mūd⁹
ē ⁊ ī itinere nō fuit ⁊ tñ non fecit pha
ſe: exterminabit aīa illa de pplis ſuis:
qꝛ ſacrificiū dño non obtulit tpe ſuo:
pctm̄ ſuū ipſe portabit. Peregrin⁹ q̄3
⁊ aduena ſi fuerint apud vos facient
phaſe dño iuxta cerimonias ⁊ iuſti
ficatiōes ſuas. Preceptū idē erit apd

Exo.40.d vos tã aduene ꝙ indigene‖Igit̃ die q̃
3.Reg.4.b erectũ ẽ tabnaculũ: opuit illð nubes.
A veſpe ãt ſup tẽtoꝛiũ erat q̃ſi ſpẽs ig
nis vſq; mane. Sic faciebat iugit̃ Per
diẽ opiebat illud nubes:ꝛ p nocteꝫ q̃ſi
ſpẽs ignis. Cũq; ablata fuiſſet nubes
q̃ tabnaculũ ꝓtegebat: tũc ꝓficiſcebã
tur filij iſrl̃. Et in loco vbi ſtetiſſet nu-
bes: ibi caſtrametabãt̃. Ad ipiũ dñi ꝓ
ficiſcebãt̃ ꝛ ad ipiũ illi⁹ figebãt taber
D nacultũ. Cũct̃ dieb⁹ q̃b⁹ ſtabat nubes
ſup tabnaculũ: manebãt ĩ eodẽ loco:
ꝛ ſi eueniſſet vt mlto tpe maneret ſup
1.Coꝛ.10.a illð: erãt filij iſrl̃ ĩ excubijs dñi: ꝛ ñ ꝓ-
ficiſcebãt̃ q̃tq̃t dieb⁹ fuiſſet nubes ſup
tabnaculũ. Ad ipiũ dñi erigebãt tẽto
ria: ꝛ ad ipiũ illi⁹ deponebãt. Si fuiſ-
ſet nubes a veſpe vſq; mane: ꝛ ſtati di
luculo tabnaculũ reliq̃ſſet: ꝓficiſcebã
tur: ꝛ ſi poſt diẽ ꝛ noctẽ receſſiſſet: diſſi
pabant tẽtoꝛia. Si vo biduo aut vno
mẽſe vel lõgioꝛi tpe fuiſſet ſup tabna-
culũ: manebãt filij iſrl̃ ĩ eodẽ loco ꝛ ñ
ꝓficiſcebãt̃: ſtatĩ aũt vt receſſiſſet: mo-
uebãt caſtra. Per vbũ dñi fiebãt tẽto
ria: ꝛ p vbũ illi⁹ ꝓficiſcebãt̃: erãtq; ĩ
excubijs dñi iuxͣ impiũ eius p manuꝫ
A Locutuſq; ẽ dñs ‖ moyſi X
ad moyſẽ dicẽs: Fac tibi duas
tubas argenteas ductiles: q̃b⁹
ↄuocare poſſis multitudinẽ qñ mouẽ
da ſũt caſtra. Cũq; icrepuer̃ tubis: cõ-
gregabit̃ ad te om̃is turba ad oſtiũ ta
bernaculi feder̃. Si ſemel clãgueris:
veniẽt ad te ꝑncipes ꝛ capita multitu
dinis iſrl̃. Si aũt ꝓlixioꝛ atq; ↄciſus
clãgoꝛ icrepuerit: mouebũt caſtra pmi
q̃ ſũt ad oꝛiẽtalẽ plagã. In ſcðo aũt ſo
nitu ꝛ pari vlulatu tube leuabũt tẽto
ria q̃ habitabãt ad meridiẽ ꝛ iuxͣ hũc
modũ reliq̃ faciẽt vlulãtib⁹ tubis ĩ ꝓ-
fectiõeꝫ. Qñ aũt ↄgregãdus ẽ ꝑpl̃s: ſim
plex tubaꝝ clãgoꝛ erit: ꝛ ñ ↄciſe vllula
bũt. Filij ãt aarõ ſacerdot̃ clangẽt tu
bis: eritq; h̃ legitimũ ſempit̃nũ ĩ gene
ratiõib⁹ vr̃is. Si exieritis ad bellũ de
t̃ra vr̃a: ↄ̃ hoſtes q̃ dimicãt adũſũ vos
clãget̃ vlulãtib⁹ tubis: ꝛ erit recoꝛda-
tio vr̃i coꝛã dño deo vr̃o: vt eruamini
B d mãib⁹ ĩimicoꝝ vr̃oꝝ. Si qñ habebi
tis epulũ ꝛ dies feſtos ꝛ kalendas: ca-
net̃ tubis ſup holocauſti ꝛ pacific̃ vi
ctimis: vt ſint vob in recoꝛdatiõeꝫ dei
vr̃i. Ego dñs de⁹ vr̃. Anno ſcðo mẽſe

ſcðo viceſima die mẽſis: eleuata ẽ nu-
bes d tabernaculo feder̃. Profectiq;
ſũt filij iſrl̃ p turmas ſuas de deſto ſi-
nai: ꝛ recubuit nubes ĩ ſolitudine pha
ran. Mouerũtq; caſtra pmi iuxͣ ipiũ
dñi p manum moyſi. Filij iuda p tur-
mas ſuas: q̃ꝝ ꝑnceps erat naaſõ fili⁹
aminadab. In tribu filioꝝ yſachar fu
it ꝑnceps nathanael fili⁹ ſuar. In tri-
bu zabulõ erat ꝑnceps eliab fili⁹ helõ
Depoſitũq; ẽ tabnaculũ: qð poꝛtãtes
egreſſi ſũt filij gerſõ ꝛ merari. Profecti
q; ſũt ꝛ filij rubẽ p turmas ꝛ oꝛdinem
ſuũ: q̃ꝝ ꝑnceps erat eliſur fili⁹ ſedeur.
In tribu ãt filioꝝ ſymeon ꝑnceps fuit
ſalamihel fili⁹ ſuriſaddai. Poꝛro ĩ tri
bu gad erat ꝑnceps heliaſaph fili⁹ du-
el. Profectiq; ſũt ꝛ caathite: poꝛtãtes
ſctũariũ. Tãdiu tabernaculũ poꝛtaba
tur donec venirẽt ad erectiõis locum.
Mouert̃ caſtra ꝛ filij ephꝛai p turmas
ſuas ĩ q̃ꝝ exercitu ꝑnceps erat eliſama
fili⁹ ãmiud. In tribu ãt filioꝝ manaſ-
ſe ꝑnceps fuit gamaliel fili⁹ phadaſſur
Et ĩ tribu beniamĩ erat dux abidan fi
li⁹ gedeonis. Nouiſſimi caſtroꝛũ oĩm
ꝓfecti ſũt filij dan p turmas ſuas: ĩ q̃-
rũ exercitu ꝑnceps fuit ahiezer filius
amiſaddai In tribu ãt filioꝝ aſer erat
ꝑnceps phegiel fili⁹ ochꝛã. Et ĩ tribu fi
lioꝝ neptalim ꝑnceps fuit ahira fili⁹
henã. Hec ſũt caſtra ꝛ ꝓfectiões filioꝝ
iſrl̃ p turmas ſuas qñ egrediebãt̃. Di-
xitq; moyſes obab filio raguel madia
nite cognato ſuo. Proficiſcimur ad lo
cũ quẽ dñs datur⁹ ẽ nobis: veni nobiſ
cũ vt bñfaciam⁹ tibi: qꝛ dñs bona ꝓ-
miſit iſraeli. Cui ille r̃ndit: Non vadã
tecũ: ſꝫ reuertar ĩ t̃rã meã in q̃ nat⁹ ſũ.
Et ille. Noli inquit nos relinq̃re. Tu
eñ noſti ĩ q̃b⁹ loc̃ p deſertũ caſtra po
nere debeam⁹: ꝛ eris ductoꝛ nr̃. Cunq;
nobiſcũ vener̃: q̃cq̃d optimũ fuerit ex
opib⁹ q̃s nobis traditur⁹ ẽ dñs: dabi
mus tibi. Profecti ſũt ꝫ d mõte dñi vi
am triũ dieꝝ: arcaq; feder̃ dñi p̃cede-
bat eos p dies tres: ꝓuidẽs caſtroꝝ lo
cũ. Nubes q̃ꝫ dñi ſup eos erat p diem
cũ incederẽt. Cũq; eleuaret̃ arca dice-
bat moyſes‖Surge dñe ꝛ diſſipẽt̃ ini-
mici tui: ꝛ fugiãt qui oderũt te a facie
tua. Cũ ãt deponeret̃: aiebat: Reũtere
dñe ad mltitudinẽ exercit⁹ iſrl̃.
I Nterea oꝛtũ eſt murmur ‖ XI

ꝑpl'i: q̄ſi dolētiū ꝓ labore ꝯ dn̄ȝ. Qd̄ cū
audiſſet irat⁹ ē: ⁊ accenſus i eos ignis
dn̄i: deuorauit extremā caſtrorū ꝑtes.
Cūq; clamaſſet pp̄ls ad moyſē: orauit
moyſes ad dn̄ȝ ⁊ abſorpt⁹ ē ignis. Vo
cauitq; nomē loci illi⁹ incenſio: eo ꝙ
ſuccēſus fuiſſet ꝯ eos ignis dn̄i. Vul-
gus quippe ꝓmiſcuū qd̄ aſcēderat cū
eis flagrauit deſiderio ſedēs et flens:
B iūctis ſibi parit̄ filiis iſrl̄: et ait: Quis
dabit nobis adveſcēdū carnes? Recor
damur piſciū q̄s comedebam⁹ in egy-
pto grat(is): i mentē nobis veniūt cucu-
meres ⁊ pepones: porriq; ⁊ cepe: ⁊ al-
lea. Aīa nr̄a arida ē: nihil aliud reſpi
·8 ciūt oc'li nr̄i niſi man. Erat aūt man
q̄ſi ſemē coriādri coloris bdellij. Cir-
cūibatq; pp̄ls: ⁊ colligēs illd̄ frāgebat
mola ſiue terebat i mortario: coquēs
i olla ⁊ faciens ex eo tortulas ſaporis
q̄ſi panis oleati. Cūq; deſcenderet no
cte ſup caſtra ros: deſcēdebat parit̄ et
man. Audiuit ḡ moyſes flētē pp̄lm ꝑ
familias: ſingulos ꝑ oſtia tētoriū ſui.
C Iratuſq; ē furor dn̄i valde: ſȝ et moyſi
itolerāda res viſa ē. Et ait ad dn̄ȝ: Cur
afflixiſti ſuū tuū? Quare n̄ iuenio gra
tiā corā te? Et cur ipoſuiſti pōd⁹ vniū-
ſi pp̄li hui⁹ ſup me? Nunqd ego ꝯcepi
oēȝ hāc mltitudinē vl̄ genui eā: vt di
cas mihi: porta eos i ſinu tuo ſic por-
tare ſolet nutrix infantulū: ⁊ defer' in
trā ꝓ q̄ iuraſti pr̄ib⁹ eoꝝ? Vn̄ mihi car
nes vt dem tante mltitudini? Flent ꝯ
me dicētes: da nobis carnes vt come-
dam⁹. Nō poſſū ſol⁹ ſuſtinere oēȝ hūc
pp̄lm q̄ grauis eſt mihi. Sin alit̄ tibi
videt̄: obſecro vt iterficias me: ⁊ inue
niā grāȝ i oculis tuis: ne tāt(is) afficiar
mal'. Et dixit dn̄s ad moyſē: Cōgrega
mihi ſeptuagita viros d̄ ſeniorib⁹ iſrl̄
q̄s tu noſti ꝙ ſenes pp̄li ſint ac mgr̄i:
⁊ duces eos ad oſtiū tabernaculi fede
ris: facieſq; ibi ſtare tecū vt deſcēdā ⁊
loq̄r tibi: ⁊ auferā de ſpū tuo tradāq;
eis: vt ſuſtētēt tecū on⁹ pp̄li: ⁊ nō tu ſo
lus graueris. Populo q̄ȝ dice: Sācti
ficamini: cras comedet(is) carnes. Ego
eñ audiui vos dicere: quis dabit nob
eſcas carniū: bn̄ nobis erat i egypto:
vt det vobis dn̄s carnes ⁊ comedat(is):
nō vno die nec duob⁹ vel q̄nq; aut de
cē: nec viginti q̄dē: ſȝ vſq; ad mēſē die
rū: donec exeat ꝑ nares vr̄as ⁊ v̄tat̄ i
nauſeā: eo ꝙ repulerit(is) dn̄ȝ q̄ i medio
vr̄i ē: ⁊ fleuerit(is) corā eo dicētes Qua- I.21.b
re egreſſi ſum⁹ ex egypto vt perirem⁹ i E
ſolitudie? Et ait moyſes ad dn̄m. Se-
xcēta milia peditū hui⁹ pp̄li ſūt: ⁊ tu di
ces: dabo eis eſū carniū menſe itegro?
Nūq̄d ouiū ⁊ boū multitudo cedet̄ vt
poſſit ſufficere ad cibum: vl̄ oēs piſces
mar(is) i vnū ꝯgregabūt̄ vt eos ſatiēt?
Cui rn̄dit dn̄s Nūq̄d man⁹ dn̄i inuali Eſa.59.
da ē? Iā nunc videbis vtꝝ me⁹ ſermo
oꝑe cōpleat̄. Venit igit̄ moyſes ⁊ nar
rauit pp̄lo v̄ba dn̄i: ꝯgregās ſeptuagi-
ta viros d̄ ſeniorib⁹ iſrl̄: q̄s ſtare fecit
circa tabernaculū. Deſcenditq; dn̄s ꝑ F
nubē: ⁊ locut⁹ ē ad eū auferēs d̄ ſpū q̄
erat i moyſe: ⁊ dās ſeptuagita vir(is). Cū
q; req̄euiſſet i eis ſpūs ꝓphauerūt nec
vltra ceſſauerūt. Remāſerāt āt i caſtr(is)
duo viri: q̄ꝝ vn⁹ vocabat̄ heldad ⁊ al
ter medad: ſup q̄s req̄euit ſpūs. Nā et
ipi deſcpti fuerāt ⁊ nō exierant ad ta-
bernaculū. Cunq; ꝓphetarent i caſtr(is):
cucurrit puer ⁊ nūciauit moyſi dicēs:
Heldad ⁊ medad ꝓphetāt i caſtr(is). Sta
tim: ioſue filius nun miniſter moyſi ⁊
elect⁹ e plurib⁹. ait: Dn̄e mi moyſes ꝓ
hibe eos. At ille: Quid inq̄t emularis
ꝓ me? Quis tribuat vt oīs pp̄ls ꝓphe
tet: ⁊ det eis dn̄s ſpiritū ſuū? Reuſuſq;
ē moyſes maiores natu iſrl̄ in caſtra.
Vēt⁹ aūt egrediēs a dn̄o arreptas trāſ G
mare coturnices detulit ⁊ dimiſit i ca
ſtra itinere quātū vno die ꝯfici pōt ex
oī ꝑte caſtrorū ꝑ circuitū: volabātq; i
aere duob⁹ cubitis altitudie ſup trā.
Surgēs ḡ pp̄ls toto die illo ⁊ nocte ac
die altero: ꝯgregauit coturnicū mltitu-
dinē: q̄ parū. decē choros: et ſiccauert̄
eas ꝑ gyꝝ caſtroꝝ. Adhuc carnes erāt Ps̄.77
i dētib⁹ eorū: nec defecerat huiuſcemōi
cib⁹: ⁊ ecce furor dn̄i ꝯcitat⁹ i pp̄lm ꝑ-
cuſſit eū plaga magna nimis. Vocat⁹
q; ē ille loc⁹ ſepulchra ꝯcupiſcētie: ibi
eñ ſepeliert pp̄lm q̄ deſiderauerat car
nes. Egreſſi aūt d̄ ſepulchris ꝯcupiſcē
tie venerūt i aſeroth: ⁊ māſert ibi. XII

Locutaq; ē maria ⁊ aarō ꝯ moy A
ſen ꝓpt̄ vxorē ei⁹ ethiopiſſā: et
dixerūt. Num ꝑ ſolū moyſē lo-
cut⁹ ē dn̄s? Nōne ⁊ nobis ſilr̄ eſt locu
tus? Qd̄ cū audiſſet dn̄s irat⁹ eſt. Erat
eñ moyſes vir mitiſſim⁹ ſup oēs ho-
mines q̄ morabāt̄ i trā. Stati locut⁹

ē dn̄s ad eū ⁊ ad aarō ⁊ mariā. Egredi
emini vos tm̄ tres ad tabnaculū fede
B ris. Cūq; fuiſſēt egreſſi deſcēdit dn̄s ī
colūna nubis: ⁊ ſtetit ī introitu taber-
naculi vocās aarō ⁊ mariā. Qui cum
iſſent: dixit ad eos: Audite ſmōes me-
os. Si q̄s fuerit int̄ vos pp̄ha dn̄i ī vi
ſione apparebo ei: vl̄ p ſōniū loq̄r ad il
Heb.3.a lū. At nō tal̄ ſuꝰ meꝰ moyſes q̄ ī oī do-
mo mea fideliſſimꝰ ē. Ore eñ ad os lo
quor ei. Palā ⁊ nō p enigmata ⁊ figu-
C ras dn̄s videt. Quare ꝑ nō timuiſt̄ de-
trahere ſuo meo moyſi? Iratꝰq; ꝯ eos
abijt. Nubes q̄z receſſit q̄ erat ſup ta-
bernaculū. Et ecce maria apparuit cā-
dens lepra q̄ſi nix. Cūq; reſpexiſſet eā
aarō ⁊ vidiſſet pfuſā lepra: ait ad moy
ſen. Obſecro dn̄e mi: ne ipōias nobis
h̄ pctm̄ qđ ſtulte cōmiſimꝰ: ne fiat hec
q̄ſi mortua: ⁊ vt abortiuū qđ pijcit̄ đ
D vulua m̄ris ſue. Ecce iā mediū carnis
eius deuoratū eſt a lepra. Clamauitq;
moyſes ad dn̄z dicēſ: Deꝰ obſecro ſana
eā. Cui rn̄dit dn̄s: Si pr̄ eiꝰ ſpuiſſet ī fa
ciē illiꝰ: nōne debuerat ſaltē ſeptē die
bꝰ rubore ſuffūdi? Separet̄ ſeptē diebꝰ
ex̄ caſtra: ⁊ poſtea reuocabit̄. Excluſa
ē itaq; maria ex̄ caſtra ſeptē diebꝰ: et
pp̄ls nō ē motꝰ đ loco illo: donec reuo
A P Rofectuſq; (cata ē maria. XIII
pp̄ls ē đ aſeroth: fixis tētorijs ī
deſerto pharan. Ibiq; locutꝰ eſt
dn̄s ad moyſē dicēſ: Mitte viros q̄ cō
ſiderēt t̄rā chanaā quā daturꝰ ſū filijs
iſr̄l: ſinglos đ ſingul̄ tribubꝰ ex pncipi
bus. Fec̄ moyſes qđ dn̄s ipat̄: đ de-
ſerto pharā: mittēs pncipes viros: q̄r
iſta ſūt nōia. De tribu rubē: ſemmua
filiū zechur. De tribu ſymeō: ſaphat fi
liū vri. De tribu iuda: caleb filiū iepho
ne. De tribu yſachar: igal filiū ioſeph.
De tribu ephraī: oſee filiū nun. De tri
bu beniamī: phalti filiū raphu. De tri
bu zabulon: geddiel filiū ſodi. De tri-
B bu ioſeph ſceptri manaſſe gaddi filiuz
ſuſi. De tribu dan: amihel filiū gemal-
li. De tribu aſer: ſthur filium michael.
De tribu neptalim: naabi filiū napſi.
De tribu gad: guhel filiuz machi. Hec
ſūt nōia viroꝝ q̄s miſit moyſes ad ꝯſi
derādā t̄rā. Uocauitq; oſee filiū nun
ioſue. Miſit ꝑ eos moyſes ad ꝯſiderā-
dā t̄rā chanaā: ⁊ dixit ad eos: Aſcēdi-
te p meridianā plagā. Cūq; veneritis
ad mōtes: ꝯſiderate t̄rā q̄lis ſit: ⁊ pp̄lm̄
q̄ inhabitator ē eiꝰ: vtrū fort̄ ſit an ī-
firmꝰ: pauci nūero an plures: ipſa t̄ra
bona an mala: vrbes q̄les murate an
abſq; muris: humꝰ pinguis an ſterilis:
nemoroſa an abſq; arboribꝰ. Cōforta-
mini: ⁊ afferte nob đ fructibꝰ t̄re. Erat
āt tps q̄n iā pcoque vue veſci pñt. Cū-
q; aſcēdiſſēt explorauerūt t̄rā a deſerto C
ſin: vſq; roob īntrātibꝰ emath. Aſcēde-
rūtq; ad meridiē ⁊ venerūt ī hebron:
vbi erāt achiman ⁊ ſiſai ⁊ tolmai: filij
enach. Nā hebrō ſeptē ānis an̄ thanī
vrbē egypti cōdita ē. Pergētesq; vſq; D
ad torrētē botri: abſcōderūt palmitē cū
vua ſua: quē portauerūt ī vecte duo vi
ri. De malꝭ q̄z granat̄ ⁊ đ ficꝭ loci illiꝰ
tulerūt q̄ appellatꝰ ē nehelescol .i. tor-
rēs botri: eo q̄ botrū portaſſent inde
filij iſr̄l. Reūſiq; exploratores t̄re pꝰ q̄
dragīta dies oī regiōe circūita: vene-
rūt ad moyſē ⁊ aarō ⁊ ad oēs cetū fili-
orū iſr̄l ī deſertū pharā: qđ ē ī cades. Lo
cutiq; eis ⁊ oī m̄ltitudini oſderūt fru
ctus t̄re: ⁊ narrauerūt dicētes: Uenimꝰ
ī t̄rā ad quā miſiſt̄ nos: q̄ reuera fluit
lacte ⁊ melle: vt ex his fructibꝰ cogno-
ſci pōt: ſz cultores fortiſſimos h̄z: ⁊ vr-
bes grandes atq; muratas. Stirpem
enach vidimꝰ ibi. Amalech habitat ī
meridie: etheꝰ ⁊ iebuſeꝰ ⁊ āmorreꝰ ī mō
tanis: chananeꝰ vo morat̄ iux̄ mare:
⁊ circa fluēta iordanis. Int̄ hec caleb
cōpeſcēs murmur pp̄li q̄ oriebat̄ ꝯtra
moyſē. ait: Aſcēdamꝰ ⁊ poſſideamꝰ t̄rā
q̄m poterimꝰ obtinere eam. Alij vo q̄
fuerāt cū eo dicebāt: Nequaq̄ ad hūc
pp̄lm valeamꝰ aſcēdere: q̄r fortior nob
ē. Detraxerūtq; t̄re quā inſpexerāt apđ
filios iſr̄l dicētes: Terra quā luſtraui
mus deuorat habitatores ſuos: pp̄ls quē
aſpeximꝰ: pcere ſtature ē. Ibi vidimꝰ
mōſtra q̄dā filioꝝ enach de genere gi-
ganteo: q̄bꝰ cōpati q̄ſi locuſte videba-
I Git̄ vociferās (mur. XIIII
oīs turba fleuit nocte illa: et
murmurati ſūt ꝯ moyſē ⁊ aarō
cūcti filij iſr̄l dicentes: Utinā mortui
eſſemꝰ ī egypto: ⁊ nō ī hac vaſta ſolitu-
dine. Utinā pereamꝰ: ⁊ nō inducat nos
dn̄s ī t̄rā iſtā ne cadamꝰ gladio ⁊ vxo-
res ac liberi n̄ri ducāt̄ captiui. Nōne
meliꝰ ē reūti ī egyptū? Dixerūtq; alter
ad alterū. Cōſtituamꝰ nobis ducē ⁊ re

aertamur i egyptū. Quo audito moy-
b ses τ aarō ceciderūt ꝓni i terrā coꝛam
f oī mltitudine filioꝝ isrl. At ꝟo iosue
fili⁹ nun τ caleb fili⁹ iephone q̄ et ipsi
lustrauerūt trā: sciderūt vestimēta sua
τ ad oēs mltitudinē filioꝝ isrl locuti
B sūt. Terra quā circuiuim⁹ valde bona
est. Si ꝓpiti⁹ fuerit dñs inducet nos i
eā τ tradet humū lacte τ melle manā-
tē. Nolite rebelles esse ꝯtra dñm: neq̄
timeatꝭ ppl̄m terre hui⁹: q2 sicut panē
ita eos possum⁹ deuoꝛare. Recessit ab
eis oē ꝑsidiū. Dñs nobiscū ē: nolite
metuere. Cūq̄ clamaret ois mltitudo
τ lapidib⁹ eos vellet opprimere: appa-
ruit glia dñi sup tectū federꝭ: cūctꝭ vi-
dētib⁹ filijs isrl. Et dixit dñs ad moy
sen: Usq̄quo detrahet mihi ppl̄s iste?
Quousq̄ nō credēt mihi i oīb⁹ signis
q̄ feci coꝛā eis? Feriā igit eos pestilen
C tia atq̄ ꝯsumā: te āt faciā pncipē sup
gentē magnā τ foꝛtioꝛē q̄ hec est. Et
ait moyses ad dñm: Ut audiāt egyptij
de q̄ꝝ medio eduxisti ppl̄m istū: τ habi
tatoꝛes tre hui⁹ q̄ audierunt q tu dñe
in pplo isto sis: τ facie videarꝭ ad faci-
b em: τ nubes tua ꝓtegat illos: τ i colū-
na nubis p̄cedas eos p diē: τ in colū-
na ignis p noctē: q occiderꝭ tātā mul
titudinē q̄si vnū hoiē: τ dicāt: nō po
terat introducere ppl̄m in trā p q̄ iu-
c rauerat: idcirco occidit eos i solitudi-
ne. Magnificet g foꝛtitudo dñi sic iu-
rasti dicēs: Dñs patiēs τ mlte miscdie
auferēs iniq̄tatē τ scelera: nullūq̄ in-
noxiū derelinquēs: q̄ visitas pctā pa-
D trū in filios i tertiā τ q̄rtā generatio-
nē. Dimitte obsecro pctm̄ ppli tui hu-
ius ꝑm magnitudinē miscdie tue: sic
ꝓpiti⁹ fuisti egrediētib⁹ d egypto vsq̄
ad locū istū. Dixitq̄ dñs: Dimisi iux
ꝟbum tuū. Uiuo ego τ implebit glia
dñi vniūsa terra. Attn̄ oēs hoies q̄ vi
derūt maiestatē meā τ signa q̄ feci in
egypto τ i solitudie: τ tēptauerunt me
iā p decem vices: nec obedierunt voci
1.f mee: nō videbūt terrā p q̄ iuraui pa-
trib⁹ eoꝝ: nec q̄sq̄ ex illꝭ q̄ detraxit mi
4.b hi ituebit ea. Seruū meū caleb q̄ ple-
nus alio spū secut⁹ ē me: inducā i trā
hāc quā circuiuit: τ semen ei⁹ posside-
bit eā: q̄m amalechites τ chanane⁹ ha
bitāt i vallib⁹. Cras moue castra: et re
E uertimini i solitudinē p viā maris ru-
bri. Locutusq̄ ē dñs ad moysē τ aarō
dicens: Usq̄q̄ multitudo hec pessima
murmurat ꝯ me? Querelas filioꝝ isrl J.26.g.cc
audiui. Dic g eis: Uiuo ego ait dñs: si 32.b
cut locuti estꝭ audiēte me: sic faciā vo-
bis. In solitudine hac iacebūt cadaue
re vra. Oēs q̄ numerati estꝭ a viginti
ānis τ supra: τ murmurastꝭ ꝯ me: non
intrabitis in terrā sup quā leuaui ma
nū meā vt habitare vos facerē ꝑter ca
leb filiū iephone: τ iosue filium nun.
Paruulos aūt vros de q̄b⁹ dixistis: q
p̄de hostib⁹ foꝛēt: introducā vt videāt
trā q̄ vobis displicuit. Uꝛa cadauera F
iacebūt in solitudine. Filij vri erūt va
gi in deserto annis q̄draginta: τ poꝛta-
būt foꝛnicatiōes vras donec ꝯsumant
cadauera patrū i deserto: iux numerū q̄
dragīta dieꝝ q̄b⁹ ꝯsiderastꝭ trā. Ann⁹ Eze.4.b
ꝓ die iputabit: τ q̄draginta ānis recipie
tꝭ iniq̄tates vras: τ scietꝭ vltionē meā: q̄m
sic locut⁹ sū: ita faciā oīi mltitudini
huic pessime: q̄ ꝯsurrexit aduūsū me. In
solitudie hac deficiet τ moꝛiet. Igit oēs
ei viri q̄s miserat moyses ad ꝯtēplādā
terrā τ q̄ reūsi murmurare fecerāt ꝯ eū
oēm multitudinē: detrahētes terre q Judit.8.e
eēt mala: moꝛtui sūt atq̄ pcussi i ꝯspe 1.Co.10.a
tu dñi. Josue aūt fili⁹ nun τ caleb fili⁹
iephone vixerūt ex oīb⁹ q̄ pꝛexerāt ad
ꝯsiderādā terrā. Locutusq̄ est moyses G
vniūsa ꝟba hec ad oēs filios isrl: τ lu
xit ppl̄s nimis. Et ecce mane pmo sur
gētes: ascēderūt ꝟticē mōtis atq̄ di-
xerūtq̄: Parati sum⁹ ascēdere ad locū
de q̄ locut⁹ ē dñs q2 peccauim⁹. Quib⁹
moyses: Cur inq̄t transgredimini ꝟbū
dñi: qđ vobis nō cedet i ꝓsperū. Noli- Deu.1.g
te ascēdere: nō eñ est dñs vobiscū: ne
coꝛruatꝭ coꝛā inimicꝭ vris. Amalechi
tes τ chananei⁹ añ vos sunt quoꝝ gla
dio coꝛruetis: eo q nolueritis acq̄esce
re dño: nec erit dñs vobiscū. At illi cō
tenebꝛati: ascēderūt in verticē mōtis.
Arca autē testamēti dñi τ moyses nō
recesserūt de castris. Descēditq̄ ama-
lechites τ chananeus q̄ habitabat in
mōte: τ pcutiēs eos atq̄ ꝯcidens: ꝑse-
cutus ē eos vsq̄ hoꝛma. XV
Locut⁹ ē dñs ad moysē dicens:
Loq̄re ad filios isrl: τ dices ad
eos: Cū ingressi fueritis trā habitatio
nis vre quā ego dabo vobis: τ feceritꝭ
oblatiōes dño i holocaustū: aut victi-

mā pacificā:vota ſoluētes: vł ſpōte of-
ferētes mūera: aut i ſolēnitatib⁹ vřis
adolētes odorē ſuauitat⁊ dño ð bob⁹
ſiue ð ouib⁹ :offeret q̄cūq; imolauerit
victimā:ſacrificiū ſimile decimā ptem
ephi ꝯſperſā oleo:qđ mēſurā hēbit q̄r-
tā ptē hin:⁊ vinū ad liba fūdēda eiuſ-
dē mēſure dabit i holocauſtū ſiue i vi
B ctimā:p agnos ſinglos ⁊ arietes. Erit
ſacrificiū:ſimile duarū decimaꝝ:q̄ cō-
ſperſa ſit oleo tertie pt⁊ hin:⁊ vinū ad
libamētū t̃tie ptis eiuſdē mēſure offe
ret i odorē ſuauitat⁊ dño Qñ ꝟo ð bo
b⁹ fecer⁊ holocauſtū aut hoſtiā vt im-
pleas votū vł pacificas victimas:dab
p ſingulos boues ſimile tres decimas
ꝯſpſe oleo:qđ hēat mediū mēſure hin
⁊ vinū ad liba fūdēda eiuſdē mēſure i
oblatiōeȝ ſuauiſſimi odoris dño. Sic
facietꝭ p ſinglos boues ⁊ arietes ⁊ ag-
nos ⁊ hedos. Tā indigene q̄ pegrini
eodē ritu offerent ſacrificia. Unū pce-
ptū erit atq; iudiciū tā vob q̄ aduēis
t̃re. Locut⁹ ē dñs ad moyſē dicēs:Lo-
q̄re filijs iſrł:⁊ dices ad eos:Cū veneri
tis i t̃rā quā dabo vob ⁊ comederit⁊ ð
C panib⁹regionis illi⁹:ſepabit⁊ pmitiaſ
dño ð cibis vřis. Sic ð areis pmitias
ſepabit⁊:ita ⁊ ð pulmēt⁊ dabit⁊ pmi-
tiua dño. Qꝫ ſi p ignorātiaȝ ptereritis
q̄cq; horū q̄ locut⁹ ē dñs ad moyſē: et
mādauit p eū ad vos :a die q̄ cepit iu-
bere ⁊ vltra:oblitaq; fuerit facere mul
titudo:offeret vitulū ð armento holo-
cauſtū i odorē ſuauiſſimū dño:⁊ ſacri-
ficiū ei⁹ ac liba vt cerimonie poſtulāt:
hircūq; p pctō. Et rogabit ſacerdos p
oī młtitudīe filioꝝ iſrł:⁊ dimittet̃ eis:
q̄m nō ſpōte peccauert:nihilomin⁹of-
ferētes icēſū dño p ſe ⁊ p pctō atq; er
rore ſuo:⁊ dimittet̃ vniūſe plebi filio-
rū iſrł ⁊ aduenis q̄ pegrinat̃ int̃ eos:
q̄m culpa ē oīs ppłi p ignorātiā. Qꝫ ſi
aīa vna neſciēs peccauerit offeret ca-
prā ānicula p pctō ſuo ⁊ depcabit̃ p
ea ſacerdos q̄ inſcia peccauerit coraȝ
dño:ipetrabitq; ei veniā ⁊ dimittet̃ il
li. Tam indigenis q̄ aduenis vna lex
erit oīm q̄ peccauerit ignorantes. Aia
D ꝟo q̄ p ſupbiā aliq̄d cōmiſerit ſiue ci-
uis ſit ille ſiue pegrin⁹:q̄m aduſ⁹ dñȝ
rebelł fuit:pibit ð ppło ſuo. Uerbū eīm
dñi ꝯtēpſit:⁊ pceptū illi⁹ fec irritū :id
circo delebit̃:⁊ portabit iniq̄tatē ſuā.

Factū ē āt cū eſſent filij iſrł i ſolitudīe:
⁊ iueniſſent hoieȝ colligētē ligna i die
ſabbati:obtulert eū moyſi et aaron et
vniūſe młtitudini. Qui recluſerūt eū i
carcerē:neſciētes q̄d ſup eo facere de-
berēt. Dixitq; dñs ad moyſen: Morte
moriat̃ hō iſte:obruat eū lapidib⁹ oīs
turba ex̃ caſtra. Cunq; eduxiſſēt eū fo-
ras:obruerūt eū lapidib⁹:⁊ mortu⁹ eſt
ſic pcepat dñs. Dixit q̄ȝ dñs ad moyſē
Loq̄re filijs iſrł:⁊ dices ad eos :vt faci
ant ſibi fimbrias p angulos quatuor
palliorꝝ:ponētes i eis vittas hyacīthi
nas. Quas cū viderint : recordēt̃ oīm
mādatorū dñi:nec ſequāt̃ cogitatiōes
ſuas:⁊ oclos p res varias fornicātes:
ſȝ mag⁊ memores pceptorū dñi faciāt
ea:ſintq; ſcti deo ſuo. Ego dñs de⁹ vř:
q̄ eduxi vos ð t̃ra egypti vt eēm de⁹vř
E Cce āt chore fili⁹iſaar filij XVI
caath:filij leui: et dathan atq;
abiron filij eliab:hon q̄ȝ filius
pheleth ð filijs ruben: ſurrexerūt ꝯtra
moyſē:alijq; filioꝝ iſrł ducēti q̄nq̄gin
ta viri pceres ſynagoge:⁊ q̄ tpe ꝯcilij
p noīa vocabāt̃. Cūq; ſtetiſſent aduſū
moyſē ⁊ aarō.dixert: Sufficiat vobis
q̄ȝ oīs młtitudo ſctōꝝ ē:⁊ i ipis ē dñſ.
Cur eleuamini ſup ppłm dñi? Qđ cum
audiſſet moyſes:cecidit pnus in faciē
ſuā. Locutuſq; ad chore ⁊ oēm młtitu
dinē. Mane inq̄t notū faciet dñs qui
ad ſe ptineāt:⁊ ſctōs applicabit ſibi: ⁊
q̄s elegerit appropinquabunt ei . Hoc
igit̃ facite. Tollat vnuſq̄ſq; thuribu-
lū ſuā:tu chore ⁊ oē ꝯciliū tuū:⁊ hau-
ſto cras igne ponite deſup thymiama
corā dño:⁊ quēcūq; elegerit: iṗe erit
ſāct⁹. Multū erigimini filij leui. Dixit
q̄ȝ rurſū ad chore:Audite filij leui. Nū
paꝝ vobis ē q̄ ſepauit vos de⁹ iſrł ab
oī ppło:⁊ iūxit ſibi vt ſuiret⁊ ei i cultu
tabnacłi:⁊ ſtaret⁊ corā frequētia ppłi ⁊
miſtraret⁊ ei? Jdcirco ad ſe fec accede
re te ⁊ oēs frēs tuos filios leui:vt vob
etiā ſacerdotiū vēdicet⁊:⁊ o s globus
tu⁹ ſtet ꝯ dñm? Quid eſt eīm aaron vt
murmuretis ꝯ eū? Miſit q̄ȝ moyſes vt
vocaret dathan ⁊ abiron filios eliab.
Qui rñdert. Nō venim⁹. Nūq̄d parū ē
tibi q̄ eduxiſti nos ð t̃ra q̄ lacte ⁊ mel
le manabat vt occideres i deſto:niſi ⁊
dñat⁹ fuer⁊ nři? Reuera induxiſti nos
in t̃rā q̄ fluit riuis lact⁊ ⁊ mellis:⁊ de-

díſti nobis poſſeſſiões agroꝝ ꝛ vinea-
rũ? An ꝛ oculos nr̃os vis eruere? Nõ
C venim⁹. Irat⁹q; moyſes valde: ait ad
dñm. Ne reſpicias ſacrificia eoꝝ. Tu
ſcis ꝙ nec aſellũ q̃dẽ vnq; acceperim
ab eis: nec afflixeri quẽpiã eoꝝ. Dix-
itq; ad choꝛe: Tu ꝛ oĩs ꝯgregatio tua
ſtate ſeoꝛſũ coꝛã dño: ꝛ aarõ die craſti-
no ſeꝑatim. Tollite ſinguli thuribula
vr̃a: ꝛ ponite ſup ea incenſũ offerẽtes
dño ducẽta quĩq̃gita thuribula: Aarõ
q̃s teneat thuribulũ ſuũ. Qđ cũ fecíſ-
ſent ſtãtib⁹ moyſe ꝛ aarõ ꝛ coaceruaſ-
ſent adũſus eos oẽm multitudinẽ ad
oſtiũ tabnaculi: appuit cũctꝭ gl̃ia dñi.
Locut⁹q; dñs ad moyſen ꝛ aaron ait:
Seꝑamini d medio ꝯgregatiõis hui⁹
vt eos repẽte diſꝑdã. Qui ceciderũt ꝓ
D ni in faciẽ atq; dixerũt: Foꝛtiſſime de⁹
ſpirituũ vniũſe carnis: nũ vno peccã-
te: ꝯ oẽs ira tua deſeuiet? Et ait dñs
ad moyſen: Precipe vniũſo ꝑplo vt ſe-
pareꝭ a tabnaculis choꝛe: ꝛ dathan et
abiron. Surrexitq; moyſes ꝛ abijt ad
dathan ꝛ abirõ: ꝛ ſequẽtib⁹ eũ ſenioꝛi
b⁹ dixit ad turbã. Recedite a tabnacu
lis hoĩm impioꝝ: ꝛ nolite tãgere q̃ ad
eos ꝑtinẽt: ne inuoluamini i pctĩs eoꝝ
Cũq; receſſiſſent a tẽtoꝛijs eoꝝ ꝑ circũ
itũ: dathã ꝛ abirõ egreſſi ſtabãt i intro
itu papilionũ ſuaꝝ cũ vxoꝛib⁹ ꝛ libe-
ris oĩq; frequẽtia. Et ait moyſes. In h̃
ſcietꝭ ꝙ dñs miſerit me vt facerẽ vniũ
ſa q̃ cernitꝭ: ꝛ nõ ex ꝓprio ea coꝛde ꝓ-
tulerim. Si ꝯſueta hoĩm moꝛte interi
erint ꝛ viſitauerit eos plaga q̃ ꝛ cete-
E ri viſitari ſolẽt: nõ miſit me dñs. Sin
aũt nouã rẽ fecerit dñs: et aperiẽs ter
ra os ſuũ deglutiat eos ꝛ oĩa q̃ ad illos
5.b ꝑtinẽt: deſcẽderintq; viuẽtes in infer
1.a nũ: ſcietꝭ ꝙ blaſphemauerit dñm. ‖Cõ
105 feſtim igiꝭ vt ceſſauit loq̃: dirupta eſt
terra ſub pedib⁹ eoꝝ ꝛ apiens os ſuũ:
deuoꝛauit illos cũ tabnaclꝭ ſuis ꝛ vni
uerſa ſubſtãtia eoꝝ. Deſcẽderũtq; vi-
ui i infernũ opti humo: ꝛ pierũt d me
dio mltitudinis. At vo oĩs iſrł q̃ ſta-
bat ꝑ gyrũ fugit a clamoꝛe ꝑeũtiũ di-
5.a cẽs: ne foꝛte ꝛ nos terra degluriat. Sz
ꝛ ignis egreſſus a dño iterfecit ducen
tos quĩq̃ginta viros q̃ offerebãt incẽ-
ſuz. Locut⁹q; ẽ dñs ad moyſen dicẽs:
Precipe eleazaro filio aaron ſacerdoti
vt tollat thuribula q̃ iacẽt i incẽdio: ꝛ

ignẽ huc illucq; diſꝑgat: qm̃ ſctifica-
ta ſũt i moꝛtib⁹ pctõꝝ: Producatq; ea
in laminas: ꝛ affigat altari: eo ꝙ obla
tũ ſit i eis incẽſuz dño ꝛ ſctificata ſint
vt cernãt ea ꝓ ſigno ꝛ mõimẽto filij
iſrł. Tulit g̃ eleazar ſacerdos thuribu F
la enea: i q̃b⁹ obtulerãt hi q̃s incẽdiũ
deuoꝛauit: ꝛ ꝓduxit ea in laminas af
figẽs altari: vt haberẽt poſtea filij iſrł
q̃b⁹ cõmouereꝭ: ne q̃s accedat alieni-
gena: ꝛ q̃ nõ ẽ de ſemĩe aarõ ad offerẽ-
dũ in cẽſũ dño: ne patiaꝭ ſicut paſſus
ẽ choꝛe: ꝛ oĩs ꝯgregatio ei⁹ loquẽte do
mino ad moyſen. Murmurauit aũt oĩs
mltitudo filioꝝ iſrł ſequẽti die ꝯ moy
ſen ꝛ aarõ dicẽs: Uos interfeciſtis ꝑplm
dñi. Cũq; oꝛireꝭ ſeditio: ꝛ tumult⁹ icre
ſceret: moyſes ꝛ aarõ fugerũt ad tabna-
culũ federꝭ. Qđ poſtq̃ ingreſſi ſũt ope G
ruit nubes tabnaculũ: ꝛ appuit gl̃ia
dñi. Dixitq; dñs ad moyſen: Recedite
d medio hui⁹ mltitudinis: etiã nũc de
lebo eos. Cũq; iacerẽt i ťra: dixit moy
ſes ad aarõ. Tolle thuribulũ. ꝛ hauſto
igne de altari mitte incẽſuz deſup ꝑ-
gẽs cito ad ꝑplm vt roges ꝓ eis. Iã eñ
egreſſa ẽ ira a dño: ꝛ plaga deſeuit. Qđ Sap.18.d
cũ feciſſet aarõ ꝛ cucurriſſet ad mediã
mltitudinẽ quã iã vaſtabat icẽdiũ: ob
tulit thymiama: ꝛ ſtãs inter moꝛtuos
ac viuẽtes: ꝓ ꝑplo depcat⁹ eſt: ꝛ plaga
ceſſauit. Fuerũt aũt q̃ pcuſſi ſũt q̃ttu-
oꝛdecim milia hoĩm ꝛ ſeptigẽti abſq; de Virga Aaron
his q̃ pierãt i ſeditiõe choꝛe. Reũſuſq; germinante.
ẽ aarõ ad moyſen ad oſtiũ tabnaculi
federꝭ poſtq̃ q̃euit interit⁹. ¶XVII

ET locut⁹ ẽ dñs ad moyſen di- H
cẽs: Loq̃re ad filios iſrł: ꝛ acci
pe ab eis vgas ſinglas ꝑ cogna
tiões ſuas a cũctꝭ pncipib⁹ tribuũ vir
gas duodecim ꝛ vniuſcuiuſq; nomen
ſupſcribes virge ſue. Nomẽ aũt aaron
erit i tribu leui: ꝛ vna vga cũctas eoꝝ
ſeoꝛſum familias cõtinebit: Poneſq; B
eas i tabernaculo federꝭ coꝛã teſtimo-
nio vbi loq̃r ad te. Quẽ ex his elegero
germiabit virga ei⁹: et cohibebo a me
q̃rimonias filioꝝ iſrł: q̃b⁹ ꝯ vos mur-
murãt. Locut⁹q; ẽ moyſes ad filios iſ
rael: ꝛ dederũt ei oẽs pncipes vgas ꝑ
ſingulas trib⁹. Fuerũtq; virge duode- C
cim abſq; vga aarõ. Quas cũ poſuiſſ
moyſes coꝛã dño i tabnaculo teſtimo-
nij: ſequẽti die regreſſus iuenit germi-

naſſe virgā aarō ī domo leui: ⁊ turgen tib⁹ gēmis eruperāt flores q̄ folijs di latat⁊ ī amygdalas deformati ſūt. Pro
C tulit ḡ moyſes oēs ꝟgas ḋ ꝯſpectu dñi ad cūctos filios iſrł: viderūtq̄ ⁊ rece perūt ſinguli ꝟgas ſuas. Dixitq̄ dñs ad moyſen. Refer ꝟgā aarō ī tabnacu lū teſtimonij: vt ſeruet̄ ibi ī ſignū re belliū filioꝝ iſrł: et q̄eſcāt q̄rele eoꝝ a me ne moriāt̄. Fecitq̄ moyſes ſicut p̄ cepat dñs. Dixerūt āt filij iſrł ad moy ſen: Ecce ꝯſūpti ſum⁹: oēſ ꝑibim⁹. Qui cūq̄ accedit ad tabnaculū dñi morit̄. Nū vſq̄ ad īternitionē cūcti delēdi ſu

D Ixit dñs ad (mus. ¶ XVIII aarō: Tu ⁊ filij tui ⁊ dom⁹ pr̄ıſ tui tecū portabit⁊ iniq̄tatē ſan ctuarij: ⁊ tu ⁊ filij tui ſimul ſuſtinebi tis pctā ſacerdotij vr̄i: Sꝫ ⁊ frēs tuos de tribu leui ⁊ ſceptrum pr̄is tui ſume tecū: p̄ſtoq̄ ſint ⁊ miſtrēt tibi. Tu aūt ⁊ filij tui miſtrabit⁊ ī tabnaclo teſtio nij. Excubabūtq̄ leuite ad p̄cepta tua ⁊ ad cūcta opa tabnaculi: ita dūtaxat vt ad vaſa ſctūarij ⁊ altare n̄ accedāt: ne ⁊ illi moriant̄: ⁊ vos ꝑeat⁊ ſil̄. Sint aūt tecū ⁊ excubēt ī cuſtodijs taberna culi: ⁊ ī oīb⁹ cerimonijs ei⁹. Alienige na nō miſcebit̄ vobis. Excubate ī cu ſtodia ſctūarij: ⁊ ī miniſterio altar⁊: ne oriat̄ idignatio ſup filios iſrł. Ego de di vob̄ frēs vr̄os leuitas ḋ medio fili oꝝ iſrł: ⁊ tradidi donū dño vt ſuiāt ī miſterijs tabnacl̄i ei⁹. Tu āt ⁊ filij tui cuſtodite ſacerdotiū vr̄m ⁊ oīa que ad cultū altar⁊ ꝑtinēt ⁊ itra velū ſūt: ꝑ ſa
B cerdotes āmiſtrabūt̄. Si q̄s extern⁹ ac ceſſerit: occidet̄. Locut⁹q̄ ē dñs ad aa ron: Ecce dedi tibi cuſtodiā p̄mitiarū mearū. Oīa q̄ ſctificāt̄ a filijs iſrł tibi tradidi ⁊ filijs tuis ꝑ officio ſacerdo tali: legitīa ſempit̄na. Hec ḡ accipies ḋ his q̄ ſctificāt̄ ⁊ oblata ſūt dño. Ois oblatio ⁊ ſacrificiū ⁊ q̄cq̄d ꝑ pctō at q̄ delicto reddit̄ mihi ⁊ cedet ī ſctā ſā ctorū: tuū erit ⁊ filioꝝ tuorū. In ſctūa rio comedes illud. Mares tm̄ edēt ex eo: q2 ꝯſecratū ē dño. Primitias āt q̄s vouerit ⁊ obtulerit filij iſrł: tibi dedi ⁊ filijs tuis ac filiab⁹ tuis iure ꝑpetuo Qui mūdus ē ī domo tua: veſcet̄ eis. Oēm medullā olei ⁊ vini ac frumēti: q̄cq̄d offerūt primitiaꝝ dño tibi dedi. Uniūſa frugū initia q̄ gignit hum⁹ et

dño deportāt̄: cedēt ī vſus tuos. Qui mūd⁹ ē ī domo tua: veſcet̄ eis. Oē qđ ex voto reddiderint filij iſrł: tuū erit Quicq̄d p̄mū erūpet e vulua cūcte car nis quā offerūt dño: ſiue ex hoīb⁹ ſiue ḋ pecorib⁹ fuerit tui iur⁊ erit: ita dūta xat vt ꝑ hoīs p̄mogēito p̄ciū accipias ⁊ oē aīal qđ imūdū ē redimi facias cu ius redēptio erit p⁹ vnū mēſē ſiclis ar gēti q̄nq̄ pōdere ſctūarij. Sicl⁹ vigiti obolos hꝫ. Primogenitū āt bouis ⁊ ouiſ ⁊ capre n̄ facies redimi: q2 ſcificata ſūt dño. Sāguinē tm̄ eoꝝ fūdes ſup alta re: ⁊ adipes adoleb̄ ī ſuauiſſimū odorē dño. Carnes ꝟo ī vſū tuū cedēt: ſic pe ctuſculū ꝯſecratū ⁊ arm⁹ dext̄ tua erūt. Oēs p̄mitiaſ ſctūarij q̄s offerūt filij iſrł dño tibi dedi ⁊ filijs ac filiab⁹ tuis iu re ꝑpetuo. Pactū pac⁊ ē ſēpit̄nū corā dño tibi ac filijs tuis. Dixitq̄ dñs ad aarō. In t̄ra eoꝝ nihil poſſidebit⁊: nec hēbit⁊ ꝑtē int̄ eos. Ego ꝑs ⁊ hereditaſ tua ī medio filioꝝ iſrł. Filijs āt leui de di oēs decimas iſraeł ī poſſeſſionē ꝑ miſterio q̄ ſuiūt mihi ī tabnaclo fede r⁊: vt n̄ accedāt vltra filij iſrł ad taber naculū feder⁊: nec cōmittāt pctm̄ mor tiferū: ſoł filijs leui mihi ī tabernaclo ſuiētib⁹ ⁊ portātib⁹ pctā ppł̄i. Legiti mū ſempit̄nū erit ī generatiōib⁹ vr̄is. Nihil aliud poſſidebūt: deciaꝝ oblati one ꝯtēti: q̄s ī vſ⁹ eoꝝ ⁊ neceſſaria ſe paui. Locut⁹q̄ ē dñs ad moyſē dicēſ: Precipe leuit⁊ atq̄ denūcia. Cū acce perit⁊ a filijs iſrł decias q̄s dedi vob̄: p̄mitiaſ eaꝝ offerte dño. i. decimā ꝑtē decie: vt reputet̄ vobis ī oblationē p̄ mitiuoꝝ: tā ḋ areis q̄ ḋ torcularib⁹ ⁊ vniūſis q̄rū accipit⁊ p̄mitias offerte do mio: ⁊ date ea aarō ſacerdoti. Oia q̄ of feret⁊ ex decimis ⁊ ī donaria dñi ſepabi t⁊: optima ⁊ electa erūt cūcta. Diceſq̄ ad eos: Si p̄clara ⁊ meliora q̄q̄ obtu lerit⁊ ex decimis: reputabit̄ vobis q̄ſi ḋ area ⁊ torculari dederit⁊ p̄mitias: et comedet⁊ eas ī oīb⁹ loc⁊ vr̄is: tā vos q̄ familie vr̄e: q2 p̄ciū ē ꝑ miſterio q̄ ſuit⁊ ī tabernaclo teſtimonij ⁊ nō peccabit⁊ ſup h̄ egregia vobis ī pinguia reſuā tes: ne polluat⁊ oblatiōes filioꝝ iſrł ⁊

L Ocut⁹q̄ ē (moriami. ¶ XIX dñs ad moyſē ⁊ aarō dicēſ: Iſta ē religio victie quā ꝯſtituit dñſ Precipe filijſ iſrł vt adducāt ad te vac

eã ruffã etatꝭ ĩtegre ĩ q̃ nulla ſit macla
nec portauerit iugũ: tradeſq; eã elea-
.b zaro ſacerdoti. ‖ Qui eductã ex̃ caſtra
ĩmolabit ĩ ↄſpectu oĩm: ⁊ tĩgẽs digitũ
ĩ ſãguĩe ei⁹: aſpget ↄ̃ fores tabernacli
ſeptẽ vicib⁹: Cõburetq; eã cũctꝭ vidẽti
b⁹ tã pelle ⁊ carnib⁹ ei⁹ q̃ ſãguĩe ⁊ fi-
mo flãme tradit⁊. Lignũ q̃ȝ cedrinũ ⁊
hyſopũ coccũq; bis tĩctũ ſacerdos mit
tet ĩ flãmã q̃ vaccã vorat: et tũc demũ
lotꝭ veſtib⁹ ⁊ corpe ſuo: ingrediet̃ ĩ ca
ſtra: cõmaculat⁹q; erit vſq; ad veſpeꝝ.
B Sȝ ⁊ ille q̃ cõbuſſerit eã: lauabit veſti-
mẽta ſua ⁊ corp⁹: ⁊ ĩmũd⁹ erit vſq; ad
veſperũ. Colliget aũt vir mũd⁹ cineres
vacce: ⁊ effũdet eos ex̃ caſtra ĩ loco pu
riſſimo: vt ſint mltitudini filiorũ iſrl̃ ĩ
cuſtodiã ⁊ ĩ aquã aſpſionis: q͛ p pctõ
vacca cõbuſta ẽ. Cũq; lauerit q̃ vacce
portauerat cineres veſtimẽta ſua: imũ-
d⁹ erit vſq; ad veſpeꝝ. Habebũt h̃ filij
iſrl̃ ⁊ aduene q̃ hitãt ĩter eos ſctũ: iu-
re ppetuo. Qui tetigerit cadauer hoĩs
⁊ ppt̃ h̃ ſeptẽ dieb⁹ fuerit ĩmũd⁹: aſp-
get̃ ex hac aq̃ die t̃tio ⁊ ſeptimo: ⁊ ſic
mũdabit̃. Si die t̃tio aſpſus ñ fuerit:
C ſeptĩo nõ poterit emũdari. Oĩs q̃ teti-
gerit hũane aĩe morticinũ: et aſpſus
hac cõmixtiõe nõ fuerit: polluet taber
naculũ dñi: ⁊ pibit ex iſrl̃. Quia aq̃ ex
piatiõis nõ ẽ aſpſus: ĩmũd⁹ erit ⁊ ma-
nebit ſpurticia ei⁹ ſup eũ. Iſta ẽ lex ho
minis q̃ morit̃ ĩ tabernaclo. Oẽs q̃ in
grediũt̃ tẽtoriũ illi⁹: et vniũſa vaſa q̃
ibi ſunt: polluta erũt ſeptẽ dieb⁹. Vas
qđ ñ habuerit opculũ nec ligaturã de
ſup: ĩmũdũ erit. Si q̃s ĩ agro tetigerit
cadauer occiſi hoĩs: aut p ſe mortui ſi-
ue os illi⁹ vel ſepulchrũ: ĩmũdus erit ſe
ptẽ dieb⁹. Tollẽtq; de cinerib⁹ cõbu-
ſtiõis atq; pcti: ⁊ mittẽt aq̃s viuas ſu-
p eos ĩ vas: In q̃b⁹ cũ hõ mũd⁹ tĩxerit
hyſopũ: aſpget ex eo oẽ tẽtoriũ: ⁊ cun-
ctã ſupellectilẽ: ⁊ hoĩes huiuſcemõi cõ
C tagiõe pollutos: atq; h̃ mõ mũdus lu-
ſtrabit ĩmũdũ t̃tio ⁊ ſeptĩo die: Expia
t⁹q; die ſeptĩo: lauabit ſe ⁊ veſtimẽta
ſua: ⁊ ĩmũd⁹ erit vſq; ad veſpeꝝ. Si q̃ſ
h̃ ritu ñ fuerit expiat⁹: pibit aĩa illi⁹ đ
medio eccl̃ie ſue: q͛ ſcũariũ dñi polluit
⁊ nõ ẽ aqua luſtratiõis aſpſus. Erit h̃
pceptũ legitimũ ſempit̃nũ. Ipe q̃ȝ qui
aſpgit aq̃s lauabit veſtimẽta ſua. Om
nis q̃ tetigerit aquas expiatiõis: ĩmũ-
dus erit vſq; ad veſperũ. Quicq̃d teti-
gerit ĩmũdus: ĩmundũ faciet: Et aĩa q̃
horũ q̃ppiã tetigerit ĩmmũda erit vſq;
ad veſperũ. XX
Veneruntq; filij iſrl̃ ⁊ oĩs multitudo ĩ deſer
tũ ſin mẽſe primo ⁊ mãſit pplſ
in cades. Mortuaq; eſt ibi maria ⁊ ſe-
pulta in eodẽ loco. Cũq; indigeret aq̃
ppl̃s cõuenerũt aduũſum moyſen ⁊ aa-
rõ: ⁊ verſi in ſeditionẽ dixerũt. Utinã
periſſem⁹ iter frẽs nr̃os corã dño. Cur
eduxiſtꝭ eccl̃iam dñi in ſolitudinẽ: vt
⁊ nos ⁊ nr̃a iumẽta moriant̃? ‖ Quare Exo.17.b
nos feciſtis aſcẽdere de egypto ⁊ edu-
xiſtis ĩ locũ iſtũ peſſimũ q̃ ſeri nõ põt:
q̃ nec ficũ gignit: nec vineas: nec ma-
logranata: inſup ⁊ aquã ñ hȝ ad bibẽ-
dũ? Ingreſſuſq; moyſes ⁊ aarõ: dimiſ-
ſa mltitudie ĩ tabernaculũ federꝭ: cor-
ruerũt proni ĩ t̃rã: clamauerũtq; ad do
minũ: atq; dixerũt. Dñe de⁹ audi cla-
morẽ hui⁹ ppl̃i: ⁊ aperi eis theſauꝝ tuũ
fontẽ aq̃ viue: vt ſatiati ceſſet murmu
ratio eoꝝ. Et appuit gl̃ia dñi ſup eos. B
Locut⁹q; ẽ dñs ad moyſẽ dicẽs. ‖ Tol Exo.17.b
le ṽgã ⁊ ↄgrega pplm tu ⁊ aarõ frater
tu⁹: ⁊ loq̃mini ad petrã corã eis: ⁊ illa
dabit aq̃s. Cũq; eduxerꝭ aquã đ petra:
bibet oĩs mltitudo ⁊ iumẽta ei⁹. Tulit
igit̃ moyſes virgã q̃ erat ĩ ↄſpectu dñi
ſic̃ pceprat ei: ↄgregata mltitudine añ
petrã: dixitq; eis: Audite rebelles ⁊ in-
creduli. Nũ đ petra hac vob̃ aquã po-
terim⁹ eijcere. Cunq; eleuaſſet moyſes Pſ.77
manũ pcutiẽs ṽga bis ſilicẽ: egreſſe I.Co.10.a
ſũt aq̃ largiſſime: ita vt ⁊ ppl̃s biberet
⁊ iumẽta: Dixitq; dñs ad moyſẽ ⁊ aa-
ron: Quia ñ credidiſtis mihi vt ſctifi-
caretꝭ me corã filijs iſrl̃: ñ ĩtroducetꝭ
hos ppl̃os ĩ terrã quã dabo eis. Hec ẽ
aq̃ ↄ̃dictiõis vbi iurgati ſũt filij iſrl̃ ↄ̃
dñm: ⁊ ſctificat⁹ ẽ in eis. Miſit interea
nũcios moyſes đ cades ad regẽ edom
q̃ dicerẽt. Hec mandat frater tu⁹ iſrl̃.
Noſti oẽm laborẽ q̃ apphendit nos: C
quõ deſcẽderit pr̃es nr̃i ĩ egyptũ: ⁊ ha
bitauerim⁹ ibi multo tpe: afflixerũtq;
nos egyptij ⁊ pr̃es nr̃os: ⁊ quõ clama-
uerim⁹ ad dñm ⁊ exaudierit nos: miſe
ritq; angelũ q̃ eduxerit nos đ egypto:
Ecce ĩ vrbe cades q̃ ẽ in extremis fini
b⁹ tuis poſiti: obſecram⁹ vt nobis trã
ſire liceat p t̃rã tuã. Nõ ibim⁹ p agros
nec p vineas: nõ bibem⁹ aquas de pu

teis tuis: ſed gradiemur via publica
nec ad dextrã nec ad ſiniſtrã declinan
tes donec trãſeamꝰ termios tuos. Cui
rñdit edom: Nõ trãſibis ꝑ me. Alioq̃n
armatꝰ occurrã tibi. Dixerũtq; filij iſ-
rael. Per tritã grediemur viã ⁊ ſi bibe
rimꝰ aq̃s tuas nos et pecora nr̃a: dabi
mꝰ qđ iuſtũ ẽ. Nulla erit ĩ ꝓcio diffi-
cultas: tm̃ velocit̃ trãſeamꝰ. At ille rñ
D dit. Nõ trãſibit. Statimq; egreſſus ẽ
obuiꝰ cũ infinita mlt̃itudine et manu
forti: nec voluit acq̃eſcere dep̃canti vt
cõcederet trãſitũ ꝑ fines ſuos. Q̃obrẽ
diũtit ab eo iſrl̃. Cũq; caſtra mouiſſent
de cades: venerũt ĩ mõtẽ hor: q̃ ẽ ĩ fini
bꝰ t̃re edom vbi locutꝰ ẽ dñs ad moy-
ſen dicẽs. Pergat inq̃t aarõ ad ꝑpl̃os
ſuos. Nõ ei intrabit t̃rã quã dedi iſrl̃:
eo ꝙ incredulꝰ fuerit ori meo ad aq̃s
I.33.e ꝯdictõis. ‖ Tolle aarõ ⁊ filiũ eiꝰ cũ eo:
et duces eos ĩ mõtẽ hor. Cũq; nudaue
ris patrẽ veſte ſua indues ea eleazarũ
filiũ eiꝰ: ⁊ aarõ colliget̃ et morief̃ ibi:
Fecit moyſes vt p̃cepat dñs: et aſcẽde
Deu.10.b rũt ĩ mõtẽ hor corã oĩ mlt̃itudie. ‖ Cũ-
et.23.g q; aaron ſpoliaſſet veſtibꝰ ſuis: induit
eis eleazarũ filiũ eiꝰ. Illo mortuo ĩ mõ
tis ſupcilio deſcendit cũ eleazaro. Oĩs
aũt multitudo vidẽs occubuiſſe aarõ:
fleuit ſup eo trigita diebꝰ ꝑ cũctas fa
A Q Uod cũ (milias ſuas. XXI
audiſſet chananeꝰ rex arad qui
hitabat ad meridiẽ, veniſſe. ſ. iſ
rael ꝑ exploratoꝝ viã: pugnauit ꝯ illũ
et victor exiſtẽs: duxit ex eo p̃dã. At iſ
rael voto ſe dño obligãs: ait: Si tradi
derit ꝑpl̃m iſtũ ĩ manu mea: delebo vr-
bes eiꝰ. Exaudiuitq; dñs p̃ces iſrl̃: et
tradidit chananeũ: quẽ ille interfecit ſb
uerſis vrbibꝰ eiꝰ: et vocauit nomẽ lo-
ci illius horma. i. anathema. Profecti
ſũt ãt ð mõte hor ꝑ viã q̃ ducit ad ma-
re rubrũ vt circũirẽt t̃rã edom: et tede
B re cepit ꝑpl̃m itineris ac laboris. Locu
tuſq; ꝯ dñm et moyſen: ait: Cur eduxi-
ſti nos ð egypto: vt moreremur ĩ ſolitu
E.11.e dine? Deeſt panis: nõ ſunt aq̃: aĩa nr̃a
1.Coꝝ.10.b iã nauſeat ſup cibo iſto leuiſſimo. Q̃-
obrẽ miſit dñs ĩ ꝑpl̃m ignitos ſerpen-
Pſ.57. tes: ad q̃rũ plagas ⁊ mortes plimorũ:
2.Coꝝ.11.a venerũt ad moyſen atq; dixerũt: Pec-
Jude.8.c cauimꝰ: q2 locuti ſumꝰ ꝯ dñm ⁊ te: Ora
vt tollat a nob̃ ſerpẽtes. Orauit moy-
Joh.3.b ſes ꝓ ꝑplo. Et locutꝰ ẽ dñs ad eũ: ‖ Fac

ſerpẽtẽ eneũ et pone eũ ꝓ ſigno. Qui C
ꝑcuſſus aſpexerit eũ: viuet. Fec̃ g moy
ſes ſerpẽtẽ eneũ: et poſuit eũ ꝓ ſigno.
Quẽ cũ ꝑcuſſi aſpicerẽt: ſanabãt̃. Pro
fectiq; filij iſrl̃ caſtrametati ſunt in
oboth. Uñ egreſſi fixere tẽtoria in iea-
barim ĩ ſolitudine q̃ reſpicit moab ꝯ
orientalẽ plagã: ⁊ ĩde mouẽtes venerũt
ad torrẽtẽ zareth. Quẽ relinquẽtes ca-
ſtrametati ſũt ꝯ arnon q̃ ẽ ĩ deſerto. et
ꝓminet ĩ finibꝰ ãmorrei. Si q̃dẽ arnõ
terminꝰ ẽ moab: diuidẽs moabitas et
ãmorreos. Uñ dr̃ in libro belloꝝ dñi.
Sicut fecit ĩ mari rubro: ſic faciet ĩ tor
rẽtibꝰ arnõ. Scopli torrẽtiũ ĩclinati D
ſũt vt req̃eſcerẽt i arnõ ⁊ recũberẽt in
finibꝰ moabitaꝝ. Ex eo loco apparuit
puteꝰ: ſup q̃ locutꝰ eſt dñs ad moyſen:
Cõgrega ꝑpl̃m: ⁊ dabo ei aquã. Tũc ce
cinit iſrl̃ carmẽ iſtud: Aſcẽdat puteꝰ.
cõcinebãt: puteꝰ quẽ foderũt p̃ncipes
⁊ ꝑauerũt duces mlt̃itudinis ĩ datore
legis ⁊ ĩ baculis ſuis. Profectiq; ſũt ð ſo
litudine mathana: ð mathana ĩ naha-
lihel. de nahalihel ĩ bamoth. Bamoth E
vallis ẽ i regione moab ĩ vertice phaſ
ga: qđ reſpicit ꝯ deſertũ. ‖ Miſit ãt iſrl̃
nũcios ad ſeon regẽ ãmorreoꝝ dicẽs:
Obſecro vt trãſire mihi liceat ꝑ t̃ram
tuã. Nõ declinabimꝰ in agros ⁊ vine-
as: ñ bibemꝰ aq̃s ex puteis. Uia regia
gradiemur: donec trãſeamꝰ t̃minos tu
os. Qui cõcedere noluit vt trãſiret iſrl̃
ꝑ fines ſuos: q̃npotiꝰ exercitu ꝯgrega
to egreſſus ẽ obuiã ĩ deſ̃tũ ⁊ venit in
iaſa: pugnauitq; ꝯ eũ. A q̃ ꝑcuſſus eſt
in ore gladij: ⁊ poſſeſſa ẽ t̃ra eiꝰ ab ar-
nõ vſq; ieboc ⁊ filios ãmõ: q2 forti p̃ſi-
dio tenebãt̃ t̃mini ãmonitaꝝ. Tulit F
a iſrl̃ oẽs ciuitates eiꝰ: ⁊ habitauit in
vrbibus amorrei in eſebõ. ſ. ⁊ viculis
eiꝰ. Urbs eſebon fuit ſeon regis amor
rei: qui pugnauit ꝯ regẽ moab: ⁊ tulit
oẽm terrã q̃ ditiõis illiꝰ fuerat vſq; ar
nõ: Idcirco dr̃ ĩ ꝓuerbio. Uenite ĩ eſe-
bõ: edificet̃ ⁊ ꝯſtruat̃ ciuitas ſeon. Ig
nis egreſſus ẽ ð eſebõ: flãma ð oppido
ſeon: ⁊ deuorauit arnõ moabitaꝝ ⁊ ha
bitatores excelſoꝝ arnõ. Ue tibi mo-
ab: periſti ꝑpl̃e chamos. Dedi filios eiꝰ
in fugã: ⁊ filias ĩ captiuitatẽ regi am-
morreoꝝ ſeon. Iugũ ipoꝝ diſperijt ab
eſebõ vſq; dibõ: laſſi ꝑuenerũt ĩ iophe
⁊ vſq; madaba. Habitauitq; iſrl̃ ĩ t̃ra

amorrei. Misit itaq; moyses q̄ explorarēt iazer: cui⁹ ceperūt viculos ⁊ pos-
3. sederūt hitatores. ‖ Verterūtq; se ⁊ ascē-
9. derūt ꝑ viā basā: ⁊ occurrit eis og rex basā cū oī ꝓplo suo pugnatur⁹ i edrai. Dixitq; dn̄s ad moysen: Ne timeas eū: q2 i manu tua tradidi illū ⁊ oēm ꝓplm ac t̄rā ei⁹: faciesq; illi sicut fecisti seon regi amorreoꝝ habitatori esebō. Percusserūt igit̄ ⁊ hūc cū filijs suis: vniūsumq; ꝓplm ei⁹ vsq; ad iternitionē: et posséderūt terrā illi⁹. XXII

Profectiq; ⁊ castrametati sūt in cāpestrib⁹ moab: vbi trās ior-
b danē hiericho sita ē. ‖ Vidēs aūt balac fili⁹ sephor oīa q̄ fecerat isrl̄ amorreo: ⁊ ꝙ ꝓtimuissent eū moabite ⁊ impetū eius ferre nō possent: dixit ad maiores natu madian: Ita delebit h̄ ꝓplus oēs q̄ i nr̄is finib⁹ cōmorāt̄: quō solet bos herbas vsq; ad radices carpe. Ipse aūt erat eo t̄pe rex in moab. Misit ḡ nūcios ad balaā filiū beor ariolū: q̄ hitabat sup̄ flumē t̄re filioꝝ amō: vt voca-
B rēt eū ⁊ dicerēt: Ecce egressus ē ꝓplus ex egypto q̄ operuit sup̄ficiē t̄re sedēs ꝯ me. Veni igit̄ ⁊ maledic ꝓplo huic q̄ fortior me ē: si q̄ mō possim ꝑcutere et eijcere eū de t̄ra mea. Noui eñ ꝙ bn̄dict⁹ sit cui bn̄dixeris: ⁊ maledict⁹ in quē maledicta cōgesser̄. Perrexerūtq; seniores moab ⁊ maiores natu madiā hn̄tes diuinatiōis p̄ciū in manib⁹. Cūq; venissent ad balaā: et narrassent ei oīa v̄ba balac: ille rn̄dit: Manete hic nocte: ⁊ rn̄debo q̄cq̄d mihi dixerit dn̄s. Manentib⁹ aūt ill̄ apud balaā: venit de⁹: ⁊ ait ad eū: Quid sibi volūt hoies isti apud te? Rn̄dit balac fili⁹ sephor.
C Rex moabitarū misit ad me dicēs: Ecce ꝓpl̄s q̄ egressus ē de egypto operuit sup̄ficiē t̄re: Veni ⁊ maledic ei: si quo mō possim pugnās abigere eū. Dixitq; deus ad balaā: Noli ire cū eis neq; maledicas ꝓplo: q2 bn̄dict⁹ ē. Qui mane cōsurgēs: dixit ad p̄ncipes. Ite i terrā v̄ram q2 ꝓhibuit me de⁹ venire vobiscū. Reūsi p̄ncipes: dixerūt ad balac Noluit balaā venire nobiscū. Rursuz ille multo plures ⁊ nobiliores q̄ ante miserat: misit. Qui cū venissent ad balaā: dixerūt: Sic dicit balac fili⁹ sephor
D Ne cūcter̄ venire ad me: ꝑatū habeo honorare te: ⁊ q̄cq̄d volueris dabo tibi. Veni ⁊ maledic ꝓplo isti. Rn̄dit balaam: Si dederit mihi balac plenā do- I.24.c
mū suā argēti ⁊ auri n̄ potero imutare verbū dn̄i dei mei: vt vel pl⁹ vel minus loq̄r. Obsecro vt h̄ maneat̄ etiā hac nocte: ⁊ scire queā q̄d mihi rursū rn̄deat dn̄s. Venit ḡ de⁹ ad balaā nocte: ⁊ ait ei. Si vocare te venerūt homies isti: surge ⁊ vade cū eis: ita dūtaxat vt qd̄ tibi p̄cepero facias. Surrexit balaā mane: ⁊ strata asina sua ꝓfect⁹ est cū eis. Et irat⁹ ē de⁹. Stetitq; āgelus dn̄i i via ꝯ balaā: q̄ sedebat asine: ⁊ duos pueros hēbat secū asinā. Cernēs asina āgelū stantē in via euaginato gladio: auertit se de itinere: et ibat
p agrū. Quā cū verberaret balaā ⁊ vellet ad semitā reducere: stetit āgel⁹ i angustijs duarū maceriarū q̄b⁹ vinee cingebant̄. Quē vidēs asina iūxit se parieti: ⁊ attriuit sedēt̄ pedē. At ille iterū verberabat eā. Et nihilomin⁹ āgelus ad locū angustū trāsiens: vbi nec ad dexterā nec ad sinistrā poterat deuiari: obui⁹ stetit. Cūq; vidisset asina stātē angelū: cōcidit sub pedib⁹ sedētis. Qui irat⁹: vehemēti⁹ cedebat fuste la- E
tera ei⁹. Aperuitq; dn̄s os asine: ⁊ locuta ē: Quid feci tibi: Cur ꝑcut̄ me ecce iā tertio? Rn̄dit balaā: Quia cōmeruisti ⁊ illusisti mihi. Utinā haberem gladiū vt te ꝑcuterē. Dixit asina. Nōne aīal tuū sū cui semp̄ sedere cōsuesti vsq; i p̄ntē diē: Dic q̄d simile vnq̄ fecerim tibi? At ille ait: Nūq̄. Protin⁹ aꝑuit dn̄s oculos balaā: ⁊ vidit angelū stantē i via euaginato gladio: Adorauitq; eū ꝓn⁹ i terrā. Cui āgelus: Cur inq̄t tertio v̄beras asinā tuā? Ego veni vt adūsarer tibi: q2 ꝑuersa ē via tua mihiq; ꝯtraria. Et nisi asina declinasset de via dās locū resistēti: te occidissem: ⁊ illa viueret. Dixit balaā. Peccaui: nesciēs ꝙ tu stares ꝯ me: Et nūc si displicet tibi vt vadā: reūtar. Ait āgelus: Vade cū istis ⁊ caue ne aliud q̄ p̄cepo tibi loq̄ris. Iuit igit̄ cū p̄ncipib⁹. Qd̄ cū audisset balac: egressus est i occursum ei⁹ i oppido moabitaꝝ qd̄ situ ē i extremis finib⁹ arnō. Dixitq; ad balaā. Misi nūcios vt vocarēt te. Cur nō statim venisti ad me? An q2 mercedē aduētui tuo reddere neq̄o? Cui ille rn̄dit: Ecce assū. Nūq̄d loq̄ potero ali

Balaam vocat⁹ maledicere, benedixit populo.

ud niſi qđ de⁹ poſuerit i ore meo. Per
rexerūt ḡ ſimul: ⁊ venerūt i vrbē q̄ in
extremis regni ei⁹ finib⁹ erat. Cūq; oc
cidiſſet balac boues et oues miſit ad
balaā ⁊ pncipes q̄ cū eo erāt munera.
Mane āt facto: duxit eū ad celſa baal:
⁊ intuit⁹ ē extremā ptē pp̄li. C. XXIII
A Dixitq; balaā ad balac. Edifica
mihi hͨ ſeptē aras ⁊ para toti-
dē vitulos: eiuſdēq; nūeri arie
tes: Cūq; feciſſet iuxta ſermonē balaā:
impoſuerūt ſil' vitulū ⁊ arietē ſup arā
Dixitq; balaā ad balac. Sta pauliſp
iux holocauſtū tuū donec vadā ſi forte
occurrat mihi dn̄s: ⁊ qđcūq; impaue-
rit loq̄r tibi. Cūq; abiiſſet velociter: oc
currit illi de⁹. Locut⁹q; ad eū balaā: ſe
ptē inq̄t aras erexi: ⁊ impoſui vitulū ⁊
arietē deſup. Dn̄s āt poſuit vbū i ore
ei⁹ ⁊ ait: Reūtere ad balac: ⁊ hec loq̄ris.
Reūſus iuenit ſtantē balac iux holo-
cauſtū ſuū ⁊ oēs pncipes moabitarū:
aſſūptaq; pabola ſua: dixit: De arā ad
duxit me balac rex moabitaꝝ: đ mōti-
B b⁹ oriēt'. Ueni inq̄t ⁊ maledic iacob:
pꝑa et deteſtare iſrl'. Quō maledicā:
cui nō maledixit de⁹? Qua rōne dete-
ſter: quē dn̄s n̄ deteſtat'? De ſūmis ſili-
cib⁹ videbo eū: ⁊ de collib⁹ ꝯſiderabo
illū. Popul⁹ ſol⁹ hītabit: ⁊ iter gētes
nō reputabit'. Quis dinūerare poſſit
puluerē iacob: ⁊ noſſe nūerū ſtirpis iſ
rael? Moriat' aīa mea morte iuſtoꝝ: ⁊
fiāt nouiſſima mea hoꝝ ſimilia. Dixit
q; balac ad balaā: Quid ē hͨ qđ agis?
Ut malediceres inimicis meis vocaui
S.22.g te: ⁊ tu ecōtrario rn̄dicis eis? Cui ille rn̄-
dit. Nū aliud poſſum loq̄: niſi qđ iuſſe
rit dn̄s? Dixit ḡ balac: Ueni mecū i al
terū locū: vn̄ ptē iſrl' videas: ⁊ totū vi
C dere nō poſſis: inde maledicito ei. Cū-
q; duxiſſet eū in locū ſublimē ſup ver
ticē mōt' phaſga: edificauit balaā ſe-
ptē aras ⁊ impoſit' ſupra vitul' atq; ari
etib⁹: dixit ad balac: Sta hic iux holo
cauſtū tuū donec ego obui⁹ pgā. Cui cū
dn̄s occurriſſet: poſuiſſetq; vbū i ore
ei⁹ ait: Reūtere ad balac: ⁊ hec loq̄ris
ei: Reūſus iuenit eū ſtātē iux holocau
ſtū ſuū ⁊ pncipes moabitaꝝ cū eo. Ad
quē balac. Quid inq̄t locut⁹ ē dn̄s? At
ille aſſūpta pabola ſua: ait: Sta balac
⁊ auſculta: audi fili ſephor. Nō ē de⁹ q̄
ſi hō vt mētiat': nec vt fili⁹ hoīs vt mu
tet'. Dixit ḡ ⁊ nō faciet: locut⁹ eſt ⁊ nō
iplebit? Ad bn̄dicēdū adduct⁹ ſū: bn̄-
dictionē ꝓhibere: n̄ valeo. Nō ē idolū
in iacob: nec videt' ſimulachꝛū i iſrl'.
Dn̄s de⁹ ei⁹ cū eo ē: ⁊ clāgor victorie re
g' i illo. De⁹ eduxit illū đ egypto: cui⁹
fortitudo ſil'is ē rhinocerot'. Nō ē au
guriū i iacob: nec diuinatio i iſrl'. Tē-
porib⁹ ſuis dicet' iacob ⁊ iſrl': q̄d opa-
t⁹ ſit de⁹. Ecce pp̄ls ⁊ leena ꝯſurget: et
q̄ſi leo erigēt'. Nō accubabit donec de-
uoret pdā: ⁊ occiſoꝝ ſanguinē bibat.
Dixitq; balac ad balaam: Nec maledi
cas ei nec bn̄dicas. Et ille ait: Nonne
dixi tibi: ꝙ q̄cq̄d mihi de⁹ iparet hͨ fa
cerē. Et ait balac ad eū: Ueni et ducā
te ad aliū locū: ſi forte placeat deo vt i
de maledicas eis. Cūq; duxiſſet eū ſup
vticē mōt' phogor q̄ reſpicit ſolitudi
nē dixit ei balaā: Edifica mihi hͨ ſeptē
aras: et para totidē vitulos eiuſdēq;
nūeri arietes. Fecit balac vt balaā dix-
erat: iposuitq; vitulos ⁊ arietes p ſin-
gulas aras. C. XXIIII
Cumq; vidiſſ; balaā ꝙ placeret dn̄o vt
bn̄diceret iſraeli neq̄q; abiit vt
aū preꝑerat vt auguriū q̄reret: ſ; diri-
gēs ꝯ deſtū vultū ſuū: ⁊ eleuās oculos
vidit iſrl' i tētorijs cōmorātē p trib⁹ ſu
as. Et irruētē i ſe ſpū dei: aſſūpta pabo
la ait: Dixit balaā filius beor: dixit hō
cui⁹ obturat⁹ ē ocul⁹: dixit auditor ſ-
monū dei q̄ viſionē oipotēt' ituit⁹ ē:
q̄ cadit ⁊ ſic aperiūt' oculi ei⁹. Q̄ pul-
chra tabnacl'a tua iacob: ⁊ tētoria tua
iſrl': vt valleſ nemoroſe: vt horti iux flu
uios irrigui: vt tabnacl'a q̄ fixit dn̄s: q̄
ſi cedri ꝓpe aq̄s. Fluet aq̄ de ſitula ei⁹
⁊ ſemē illi⁹ erit i aq̄s mltas. Tollet' p
pter agag rex ei⁹: ⁊ auferet' regnū illi⁹.
De⁹ eduxit illū đ egypto: cui⁹ fortitu-
do ſil'is ē rhinocerot'. Deuorabūt gē-
tes hoſtes illi⁹: oſſaq; eoꝝ cōfringēt: et
pforabūt ſagitt'. Accubans dormiuit
vt leo: ⁊ q̄ſi leena quā ſuſcitare nullus
audebit. Qui bn̄dixerit tibi: erit ⁊ ipe
bn̄dict⁹: q̄ maledixerit tibi i maledicti
one reputabit'. Irat⁹q; balac ꝯ balaā:
cōploſis manib⁹ ait: Ad maledicēdū
inimic' meis vocaui te: q̄b⁹ ecōtrario
tertio bn̄dixiſti. Reūtere ad locū tuū.
Decreuerā q̄dam magnifice honorare
te: ſ; dn̄s puauit te honore diſpoſito.
Rn̄dit balaā ad balac. Nōne nūcq̄s

is q̃ſ miſiſti ad me dixi: ſi dederit mi
balac plenã domũ ſuã argẽti ⁊ auri
potero preterire ſmonẽ dñi dei mei:
vel boni vel mali q̃d pferã ex corde
meo: ſ; q̃cq̃d dñs dixerit: h̔ loq̄r? Uerũ
pgẽs ad ppłm meũ dabo tibi ɔſiliũ:
q̃ ppłs tu⁹ pplo huic faciat extremo
te. Sũpta igiẗ pabola: rurſũ ait: Dix
balaã fili⁹ beor: dixit hõ cui⁹ obtu
rat⁹ ẽ ocul⁹: dixit auditor ſmonẽ dei:
nouit doctrinã altiſſimi: ⁊ viſiões oĩ
ptẽt? videt: q̃ cadẽs aptos h; ocłos.
Uidebo eũ ſ; mõ. Intuebor illũ ſ; ñ p
... Orieẗ ſtella ex iacob: ⁊ ɔſurget vga
iſrł: Et pcutiet duceſ moab: vaſtabit
q; oẽs filios ſeth: ⁊ erit idumea poſſeſ
ſio ei⁹. Hereditas ſeir cedet inimic? ſu
is: iſrł vo fortiẗ aget. De iacob erit q̃
dñeẗ: ⁊ pdat reliq̃as ciuitat?. Cũq; vi
diſſ; amalech: aſſumẽſ pabola ait: Pri
cipiũ gẽtiũ amalech: cui⁹ extrema p
enẗ. Uidit q̃; cineũ: ⁊ aſſũpta pabo
la ait: Robuſtũ q̃dẽ ẽ hitaculũ tuũ: ſ;
ſi i petra poſuer? nidũ tuũ: ⁊ fuer? ele
ct⁹ d̔ ſtirpe cham q̃diu poter? pmane
re? Aſſur ei capiet te. Aſſũptaq; pabo
la iterũ locut⁹ ẽ: Heu q̃s victur⁹ ẽ qñ
iſta faciet de⁹? Uenient i trierib⁹ d̔ ita
lia: ſupabũt aſſyrios: vaſtabũtq; hebre
os: ⁊ ad extremũ etiã ipi pibũt: Surre
xitq; balaã: ⁊ reũſ⁹ ẽ i locũ ſuũ: balac
q̃; via q̃ venerat redijt. ¶ XXV

Morabaẗ ãt eo tpe iſrł i ſethim:
⁊ fornicat⁹ ẽ ppłs cũ filiab⁹ mo
ab: q̃ vocauerũt eos ad ſacrificia ſua.
At illi comederũt: ⁊ adorauerũt deos
eap. ‖ Initiatuſq; ẽ iſrł beelphegor. Et
irat⁹ dñs ait ad moyſen: Tolle cũctos
pncipeſ ppłi: ⁊ ſuſpẽde eos ɔ̄ ſolẽ i pati
bulo: vt auertaẗ furor me⁹ ab iſrł. ‖ Dix
itq; moyſes ad iudices iſrael. Occidat
vnuſq̃ſq; pxios ſuos q̃ initiati ſũt be
elphegor. Et ecce vn⁹ d̔ filijs iſrł itra
uit corã frib⁹ ſuis ad ſcortũ madiani
ten: vidẽte moyſe ⁊ oĩ turba filiop iſrł
q̃ flebãt añ fores tabnaculi. ‖ Qđ cũ vi
diſſet phinees fili⁹ eleazari filij aaron
ſacerdot?: ſurrexit d̔ medio młtitudis
⁊ arrepto pugiõe ingreſſus ẽ poſt virũ
iſraelitẽ i lupanar: ⁊ pfodit ambos ſił
virũ.ſ. ⁊ mulierẽ i loc? genitalib⁹. ‖ Ceſ
ſauitq; plaga a filijs iſrł: ⁊ occiſi ſunt
vigintiq̄ttuor milia hoim. Dixitq; dñs
ad moyſen. Phinees fili⁹ eleazari filij
aarõ ſacerdot? auertit irã meã a filijs
iſrł: q; zelo meo cõmot⁹ ẽ ɔ̄ eos: vt nõ
ipe delerẽ filios iſrł i zelo meo. Idcir
co loq̄re ad eũ: ‖ Ecce do ei pacẽ feder? Eccl.45.d
mei: ⁊ erit tã ipi q̃; ſemi ei⁹ pactũ ſacer 1.Mach.2.f
dotij ſempiẗnũ: q; zelat⁹ ẽ p deo ſuo:
⁊ expiauit ſcel⁹ filiop iſrł. Erat ãt no
mẽ viri iſraelite q̃ occiſus ẽ cũ madia
nitide zambri fili⁹ ſalumi: dux d̔ cogna
tione ⁊ tribu ſymeonis. Porro mulier D
madianit? q̃ pit̔ inẗfecta ẽ vocabaẗ
cozbi: filia ſur pncipis nobiliſſimi ma
dianitap. Locut⁹q; ẽ dñs ad moyſen I.31.b
dicẽs: Hoſtes vos ſentiãt madianite ⁊
pcutite eos: q; ⁊ ipi hoſtiliẗ egerũt ɔ̄
vos: ⁊ decepere iſidijs p idolũ phogor:
⁊ cozbi filiã duc? madian ſororẽ ſuã:
q̃ pcuſſa ẽ i die plage p ſacrilegio pho
(gor. ¶ XXVI

Oſtq; noxiorũ
ſãguiſ effuſ⁹ ẽ dixit dñs ad moy
ſen ⁊ eleazarũ filiũ aaron ſacer
dotẽ. Nũerate oẽm ſũmã filiorũ iſrł a S.1.a
vigiti ãnis ⁊ ſupra p domos ⁊ cogna Exo.30.b
tiões ſuas cũctos q̃ pñt ad bela pcede
re. Locuti ſũt itaq; moyſeſ ⁊ eleazar ſa
cerdos i cãpeſtrib⁹ moab ſup iordanẽ
ɔ̄ hiericho ad eos q̃ erãt a vigiti ãniſ ⁊
ſupra: ſiĉ dñs ipat: q̃rũ iſte eſt nũer⁹.
Rubẽ, priogenit⁹ iſrł. ‖ Hui⁹ fili⁹ enoch:
a q̃ failia enochitap ⁊: Phallu a q̃ fai
lia phalluitarũ: Et eſrom a q̃ failia eſ
romitap: Et charmi: a q̃ failia charmi
tarũ. He ſũt familie de ſtirpe rubẽ: q̃rũ
nũer⁹ iuẽt⁹ ẽ q̃dragitatria milia ⁊ ſe
ptingenti trigita. Fili⁹ phallu: eliab:
Hui⁹ filij namuhel ⁊ dathã ⁊ abiron. B
Iſti ſũt dathan ⁊ abirõ pncipes ppłi q̃ S.16.g
ſurrexẽt ɔ̄ moyſẽ ⁊ aarõ i ſeditõe cho
re qñ adũſus dñm rebellauẽt: ⁊ apiẽſ
ẗra os ſuũ deuorauit chore moriẽtib⁹
plimis qñ cõbuſſit ignis ducẽtoſ q̃nq̃
ginta viros. Et factũ ẽ grãde miracu
lũ: vt chore peunte filij illi⁹ ñ morerẽẗ
Filij ſymeõ p cognatiões ſuas: Namu
el ab h̔ failia namuhelitap iamin: ab
h̔ familia iaminitarũ iachin: ab h̔ fa
milia iachinitarũ: Zare ab h̔ failia za
reitarũ: ſaul ab h̔ failia ſaulitarũ. He
ſunt familie de ſtirpe ſymeon: q̃rũ oĩs
nũer⁹ fuit vigintiduo milia ducẽti. Fi
lij gad p cognatiões ſuas: ſephon: ab
hoc familia ſephonitarũ: aggi ab hoc
familia aggitarũ: ſuni: ab h̔ familia
ſunitarũ: ozni: ab hoc failia oznitarũ:

her:ab ꝙ familia heritarũ:arod: ab ꝙ
faĩlia aroditaꝝ.arihel: ab ꝙ faĩlia ari
C helitaꝝ. Iſte ſũt faĩlie gad:q̃rũ oĩs nu
Gen.38.a merꝰ fuit q̃draginta milia q̇ngẽti. ‖Fi
liĵ iuda:her ⁊ onã:q̇ ãbo mortui ſunt
in t̃ra chanaã. Fuerũtq; filiĵ iuda ꝑ co
gnatõẽs ſuos:ſela:a q̇ faĩlia ſelaitaꝝ.
phares:a q̇ familia pharesitaꝝ:zare:a
q̇ faĩlia zareitarũ. Porro filiĵ phares:
eſrom:a q̇ faĩlia eſromitarũ.⁊ amul:a
q̇ familia amulitarũ. Iſte ſũt faĩlie iu-
da:q̃rũ oĩs nũerꝰ fuit ſeptuaginta ſex
milia q̇ngẽti. Filiĵ yſachar ꝑ cogna-
tiõẽs ſuas:thola:a q̇ faĩlia tholaitaꝝ.
phua:a q̇ familia phuaitaꝝ:iaſub:a q̇
faĩlia iaſubitaꝝ:ſemran:a q̇ faĩlia ſem
ranitarũ. He ſũt cognatiões yſachar:
quarũ nũerꝰ fuit ſexagĩtaq̃ttuor milia
trecẽti. Filiĵ zabulõ ꝑ cognatiõẽs ſu-
as:ſared:a q̇ familia ſareditarũ:helõ:
a q̇ faĩlia helonitaꝝ.ialel: a q̇ familia
D ialelitaꝝ. He ſũt cognatiõẽs zabulõ:
q̃rũ nũerꝰ fuit ſexagĩta milia q̇ngẽti.
Filiĵ ioſeph ꝑ cognatiõẽs ſuas manaſ-
ſe ⁊ ephraĩ. De manaſſe ortꝰ ẽ machir:
a q̇ familia machiritaꝝ. Machir genu
it galaad:a q̇ familia galaaditaꝝ. Ga-
laad habuit filios iezer:a q̇ faĩlia ieze-
ritarũ:⁊ elech:a q̇ faĩlia elechitarũ: et
ariſhel:a q̇ faĩlia ariſhelitarũ: ⁊ ſechẽ:
a quo faĩlia ſechemitarũ:⁊ ſemida.a q̇
faĩlia ſemidaitarũ: et epher: a q̇ faĩlia
I.27.a epheritarũ. ‖Fuit aũt epher pr̃ ſalpha
Joſ.17.a ad:q̇ filios nõ habebat ſꝫ tm̃ filias q̃-
rũ iſta ſũt noĩa:maala et noa ⁊ egla et
melcha ⁊ therſa. He ſũt familie manaſ
ſe ⁊ nũerꝰ eaꝝ q̇nq̃ginta duo milia ſe-
ptingẽti Filiĵ aũt ephraim ꝑ cognati
ones ſuas fuerũt hi. Suthala: a q̇ fa-
milia ſuthalaitarũ:becher a q̇ familia
becheritarũ:teheen:a q̇ familia tehee-
nitarũ. Porro filiꝰ ſuthala fuit herã:
a quo faĩlia heranitarũ. He ſũt cogna
tiõẽs filiorũ ephraim: q̃rũ nũerꝰ fuit
trigĩtaduo milia q̇ngẽti. Iſti ſunt filiĵ
E ioſeph ꝑ faĩlias ſuas. Filiĵ beniamin
in cognationibꝰ ſuis:bale a q̇ familia
baleitarũ: azbel a q̇ faĩlia azbelitarũ:
achirã:a q̇ faĩlia achiramitarũ:ſuphã:
a q̇ familia ſuphamitarũ:vphã: a q̇ fa
milia vphanitarũ. Filiĵ bale: hered et
noeman. De hered:faĩlia hereditaꝝ:d̃
noeman:familia noemanitarũ. Hi ſũt
filiĵ beniami ꝑ cognatiõẽs ſuas:quo-
rũ nũerꝰ fuit q̃draginta q̇nq; milia ſex
cẽti. Filiĵ dan ꝑ cognatiõẽs ſuas:ſu-
han:a q̇ faĩlia ſuhanitarũ. He ſunt co-
gnatiõẽs dan ꝑ faĩlias ſuas. Oẽs fue-
re ſuhanite: q̃rũ nũerꝰ erat ſexaginta
q̃ttuor milia q̃dringenti. Filiĵ aſer ꝑ
cognatiõẽs ſuas:iẽna: a q̇ faĩlia iem-
naitarũ:ieſſui:a quo faĩlia ieſſuitarũ:
brie:a q̇ faĩlia brieitarũ. Filiĵ brie:ha-
ber:a q̇ faĩlia haberitarũ:⁊ melchiel:a
quo faĩlia melchielitarũ. Nomẽ ãt fi-
lie aſer:fuit ſara. He cognatiõẽs filio-
rũ aſer:⁊ nũerꝰ eorũ q̇nq̃gintatria mi
lia q̃drigẽti. Filiĵ neptalim ꝑ cogna
tiõẽs ſuas:ieſſihel:a q̇ faĩlia ieſſiheli-
tarũ:guni:a q̇ familia gunitarũ:iaſer
a quo faĩlia iaſeritarũ: ſellẽ: a q̇ faĩlia
ſellemitarũ. He ſũt cognatiõẽs filiorũ
neptalim ꝑ faĩlias ſuas: quorũ nũerꝰ
q̃draginta q̇nq; milia q̃dringẽti. Iſta
eſt ſũma filiorũ iſrl̃ q̇ recẽſiti ſũt: ſex-
cẽta milia ⁊ mille ſeptingenti trigin-
ta. Locutuſq; ẽ dñs ad moyſen dicẽs.
Iſtis diuidet̃ terra iux̃ nũerũ vocabu
lorũ ĩ poſſeſſiõẽs ſuas. Pluribꝰ maio-
rẽ ꝑtẽ dabis:⁊ paucioribꝰ minorẽ:ſin
gulis ſic̃ nũc recẽſiti ſũt tradet̃ poſſeſ
ſio:ita dũtaxat vt ſors t̃rã tribubꝰ di-
uidat ⁊ faĩliĵs. Quicq̇d ſorte ꝯtigerit.
ꝙ vel plures accipiãt vel pauciores.
Hic q̇ꝫ ẽ nũerꝰ filiorũ leui ꝑ familias
ſuas. Gerſon a q̇ faĩlia gerſonitarũ:ca
ath:a quo faĩlia caathitarũ: merari:a
quo familia meraritarũ. He ſũt faĩlie
leui. Familia lobni:faĩlia hebroni:fa-
milia mooli:familia muſi:faĩlia chori.
‖At vo caath genuit amraz:q̇ habuit
vxorẽ iochabeth filiã leui:q̇ nata ẽ eĩ
in egypto. Hec genuit amrã viro ſuo
filios aarõ ⁊ moyſen ⁊ mariã ſororem
eorũ. De aarõ orti ſũt nadab ⁊ abiu et
eleazar ⁊ ythamar. ‖Quorũ nadab et
abiu mortui ſunt cũ obtuliſſent ignẽ
alienũ corã dño. Fuerũtq; oẽs q̇ nũe-
rati ſũt:vigintitria milia generĩ ma-
ſculini:ab vno mẽſe et ſupra q̇ nõ ſũt
recẽſiti iter filios iſrl̃:nec eis cũ ceterĩ
data poſſeſſio ẽ. Hic ẽ nũerꝰ filiorũ iſ
rael:q̇ deſcripti ſũt a moyſe ⁊ eleaza-
ro ſacerdote in cãpeſtribꝰ moab ſupra
iordanẽ ꝯ hiericho: iter q̇s nullꝰ fuit
eorũ q̇ ante nũerati ſũt a moyſe ⁊ aa-
ron ĩ deſerto ſinai. Predixerat eñ dñs
q oẽs morerent̃ ĩ ſolitudine. Nullꝰq;

remāſit ex eis niſi caleb filiꝰ iephone ⁊
ioſue filiꝰ nun. XXVII
Acceſſerūt āt filie ſaphaad: filij epher:
filij galaad: filij machir: filij
manaſſe q̄ fuit filiꝰ ioſeph: q̄x ſūt noīa
maala ⁊ noa ⁊ egla ⁊ melcha ⁊ therſa:
ſteteruntq; coraꝫ moyſe ⁊ eleazaro ſa-
cerdote ⁊ cūctis p̄ncipibꝰ p̄p̄li ad oſtiū
tabernaculi federꝫ atq; dixerūt: Pater
nr̄ mortuꝰ ē i deſerto: nec fuit i ſeditiōe
que ɔcitata ē ɔ̄ dn̄m ſb chore: ſꝫ i pctō
ſuo mortuꝰ ē. Hic nō habuit mares fi-
lios. Cur tollit͛ nomē illius d̄ familia
ſua: q2 nō hꝫ filiū? Date nobis poſſeſſi
onē int̄ cognatos pr̄is nr̄i. Retulitq;
moyſes cām earū ad iudiciū dn̄i. Qui
dixit ad eū: Juſtā rē poſtulāt filie ſal-
phaad. Da eis poſſeſſioneꝫ int̄ cogna-
tos pr̄is ſui: ⁊ ei i hereditatē ſuccedāt.
Ad filios āt iſrl̄ loquerꝫ hec: Hō cū mor
tuꝰ fuerit abſq; filio ad filiā eiꝰ tranſi-
bit hereditas: ſi filiaꝫ nō habuerit: ha-
bebit ſucceſſores fr̄es ſuos. Q ſi fra
tres nō fuerīt: dabitꝫ hereditatē fr̄ibꝰ
pr̄is eiꝰ. Sin aūt nec patruos habuerit
dabit͛ hereditas his q̄ ei p̄ximi ſunt.
Eritq; h̄ filijs iſrl̄ ſanctū lege ꝑpetua:
ſic p̄cepit dn̄s moyſi. Dixit q̄ꝫ dn̄s ad
moyſē: Aſcēde i montē iſtū abarim ⁊
ɔtēplāre inde t̄rā quā daturꝰ ſū filijs
iſrl̄. Cūq; videris eā: ibis ⁊ tu ad p̄p̄lm
tuū ſic iuit frater tuꝰ aarō: q2 offēdiſtꝫ
me i deſerto ſin i ɔ̄dictiōe m̄ltitudinis:
nec ſāctificare me voluiſtꝫ corā ea ſup
aq̄s. He ſūt aq̄ ɔ̄dictiōis i cades deſerti
ſin. Cui rn̄dit moyſes: Prouideat dn̄s
deus ſpiritū oīs carnis hoieꝫ q̄ ſit ſup
multitudinē hāc: ⁊ poſſit exire ⁊ itrare
ān eos: ⁊ educere eos vel introducere:
ne ſit p̄p̄ls dn̄i ſic oues abſq; paſtore.
Dixitq; dn̄s ad eū. Tolle ioſue filium
nun virū i q̄ ē ſp̄us dei: ⁊ pone manuꝫ
tuā ſup eū. Qui ſtabit corā eleazaro ſa
cerdote ⁊ oī m̄ltitudie: ⁊ dabis ei p̄ce-
pta cūctꝫ vidētibꝰ ⁊ p̄tē glie tue: vt au
diat eū oīs ſynagoga filiorꝫ iſrl̄. Pro
h̄ ſi q̄d agēdū erit: eleazar ſacerdos cō
ſulet dn̄ꝫ. Ad v̄bū eiꝰ egrediet͛ ⁊ ingre
diet͛ ipē ⁊ oēs filij iſrl̄ cū eo ⁊ cetera mul
titudo. Fecit moyſes vt p̄ceperat dn̄s.
Cūq; tuliſſet ioſue: ſtatuit eū corā elea
zaro ſacerdote ⁊ oī frequētia p̄p̄li: ⁊ im
poſitꝫ capiti eiꝰ manibꝰ cūcta replica-
uit q̄ mādauerat dn̄s. XXVIII

Dixit q̄ꝫ dn̄s ad moyſē: Precipe A
filijs iſrl̄: ⁊ dices ad eos: Obla-
tionē meā ⁊ panes ⁊ incēſū odorꝫ ſua
uiſſimi offerte ꝑ t̄pa ſua. Hec ſūt ſacri
ficia q̄ offerre debetꝫ. Agnos annicu-
los imaculatos duos q̄tidie i holocau
ſtū ſempit͛nū: vnū offeretꝫ mane: ⁊ al-
terū ad veſpeꝝ: decimā p̄tē ephi ſil̄e:
q̄ ɔſpſa ſit oleo puriſſimo: ⁊ habeat q̄r
tā p̄tē hin. Holocauſtū iuge ē q̄d obtu
liſtꝫ i mōte ſinai i odorē ſuauiſſimū i-
cēſi dn̄i: et libabitꝫ vini q̄rtā p̄tē hin
ꝑ agnos ſinglos i ſctūario dn̄i. Alteꝝ
q; agnū ſil̄r offeretꝫ ad veſpā iux̄ oēm
ritū ſacrificij matutini ⁊ libamētorꝫ
eiꝰ: oblationeꝫ ſuauiſſimi odoris dn̄o.
Die aūt ſabbati offeretis duos agnos B
āniculos imaculatos: ⁊ duas decimas
ſil̄e oleo ɔſpſe i ſacrificio: ⁊ liba q̄ rite
fūdūt͛ ꝑ ſingla ſabbata in holocauſtū
ſempit͛nū. Jn kalēdis āt. i. i mēſiū ex-
ordijs offeretis holocauſtū dn̄o: vitu-
los d̄ armēto duos: arietē vnū: agnos
āniculos ſeptē imaculatos: ⁊ tres de-
cimas ſil̄e oleo ɔſpſe i ſacrificio ꝑ ſin-
gulos vitulos: ⁊ duas decias ſil̄e oleo
ɔſpſe ꝑ ſinglos arietes: ⁊ decimā decie
ſil̄e ex oleo i ſacrificio ꝑ agnos ſingu-
los: Holocauſtū ſuauiſſimi odorꝫ atq;
icēſi ē dn̄o. Libamēta āt vini q̄ ꝑ ſin-
gulas fūdēda ſūt victimas: iſta erunt.
Media ꝑs hin ꝑ ſinglos vitulos: t̄tia C
ꝑ arietē: q̄rtā ꝑ agnum. Hoc erit holo
cauſtū ꝑ oēs mēſes: q̄ ſibi āno v̄tēte
ſuccedūt. Hircꝰ q̄ꝫ offeret͛ dn̄o ꝓ pctīs
i holocauſtū ſempit͛nū cū libamētꝫ ſu
is. Mēſe āt p̄mo q̄rtadecia die mēſis Exo.12.a
phaſe dn̄i erit: ⁊ q̄ntadecia die ſolēni-
tas. Septē diebus veſcēt͛ azymis: q̄x
dies p̄ma venerabil͛ ⁊ ſcā erit. Oē opꝰ
ſuile nō facietꝫ i ea. Offeretiſq; icēſū Leui.23.a
holocauſtū dn̄o vitulos d̄ armēto du-
os arietē vnū: agnos āniculos imacu-
latos ſeptē: ⁊ ſacrificia ſingloꝝ ex ſil̄a
q̄ ɔſpſa ſit oleo: tres decias ꝑ ſingulos
vitulos: ⁊ duas decias ꝑ arietē: ⁊ deci
mā decime ꝑ agnos ſinglos. i. ꝑ ſeptē
agnos ⁊ hircū ꝓ pctō vnū vt expiet͛ ꝓ
vobis: p̄ter holocauſtū matutinū: q̄d
ſemꝑ offeretis. Jta facietis ꝑ ſinglos
dies ſeptē dieꝝ: i fomitē ignis ⁊ i odo-
rē ſuauiſſimū dn̄o: q̄ ſurget d̄ holocau
ſto ⁊ d̄ libatiōibꝰ ſingloꝝ. Dies q̄ꝫ ſe- D
ptimꝰ celeberrimꝰ ⁊ ſācꝰ erit vobis Oē

b

op⁹ ſuile nõ facietꝰ ĩ eo. Dies etiã pri
mitiuorum qñ offeretis nouas fruges
dño expletis hebdomatib⁹ : venerabił
⁊ ſácta erit. Oẽ op⁹ ſuile ñ facietꝰ ĩ ea
Offeretiſq; holocauſtũ ĩ odorẽ ſuauiſ
ſimũ dño: vitulos d̃ armẽto duos: ari
etẽ vnũ: agnos ãniculos ĩmaculatos
ſeptẽ: atq; ĩ ſacrificijs eoꝝ ſiłe oleo cõ
ſperſe tres decimas ꝑ ſinglos vitulos:
ꝑ arietes duos: ꝑ agnos decimã deci
me q̃ ſił ſũt agni ſeptẽ: hircũ q̃z q̃ ma
ctaꝶ ꝓ expiatiõe: ꝑter holocauſtũ ſem
piternũ ⁊ liba ei⁹. Immaculata offere
tis oĩa cũ libatiõibus ſuis. ¶ XXIX

A Menſis etiã ſeptimi ꝑma dies ve
nerabił ⁊ ſácta erit vob. Omne
op⁹ ſuile ñ facietꝰ ĩ ea: q2 dies
clãgoris ẽ ⁊ tubarũ. Offeretiſq; holo
cauſtũ ĩ odorẽ ſuauiſſimũ dño: vitulũ
de armẽto vnũ: ⁊ arietẽ vnũ: ⁊ agnos
ãniculos ĩmaculatos ſeptẽ: ⁊ ĩ ſacrifi
cijs eoꝝ ſiłe oleo ꝯſpſe tres decimas ꝑ
ſinglos vitulos: duas decias ꝑ arietẽ:
vnã decimaz ꝑ agnũ: q̃ ſił ſũt agni ſe
ptẽ: ⁊ hircũ ꝓ pctõ q̃ offerł ĩ expiatio
nẽ ꝑli ꝑter holocauſtũ kalẽdaꝝ cũ ſa
crificijs ſuis: ⁊ holocauſtũ ſempiťnuz
cũ libatiõib⁹ ſolitꝰ. Hiſdẽ cerimonijs
offeretꝰ ĩ odorẽ ſuauiſſimũ ĩcẽſũ dño.
Decima q̃z dies menſis hui⁹ ſeptimi:
erit vobis ſácta atq; venerabił: ⁊ affli
B getis aĩas vr̃as. Omne op⁹ ſuile nõ fa
cietꝰ ĩ ea. Offeretiſq; holocauſtũ dño ĩ
odorẽ ſuauiſſimũ: vitulum de armẽto
vnũ: arietẽ vnũ: agnos ãniculos ĩma
culatos ſeptẽ: ⁊ ĩ ſacrificijs eoꝝ ſimile
oleo ꝯſpſe tres decimas ꝑ ſinglos vitu
los: duas decimas ꝑ arietẽ: decimã de
cime ꝑ agnos ſinglos: q̃ ſũt ſił agni ſe
ptẽ: ⁊ hircũ ꝓ pctõ: abſq; his q̃ offerri
ꝓ delicto ſolẽt ĩ expiatiõez: ⁊ holocau
ſtũ ſempiťnũ ĩ ſacrificio ⁊ libamĩb⁹ eo
rũ. Quītadecima ꝟo die menſis ſepti
mi q̃ vob ſácta erit atq; venerabił: oẽ
op⁹ ſuile nõ facietꝰ ĩ ea: ſꝫ celebrabitꝰ
ſolennitatẽ dño ſeptẽ dieb⁹. Offeretiſ
q; holocauſtũ ĩ odorẽ ſuauiſſimũ dño
vitulos de armẽto tredecĩ: arietes du
os: agnos ãniculos ĩmaculatos q̃ttu
ordecim: ⁊ ĩ libamẽtꝰ eoꝝ: ſiłe oleo cõ
ſperſe tres decimas ꝑ vitulos ſinglos
q̃ ſũt ſił vituli tredecĩ: et duas decias
arieti vno. i. ſił arietib⁹ duob⁹: ⁊ deci
mã decime agnis ſinglis: q̃ ſũt ſił agni
q̃ttuordecim: ⁊ hircũ ꝓ pctõ: abſq; ho
locauſto ſempiťno et ſacrificio ⁊ liba
mine ei⁹. In die altero offeretis vitu
los de armẽto duodecĩ: arietes duos:
agnos anniculos ĩmaculatos q̃ttuor
decim: ſacrificiaq; et libamia ſingloꝝ
ꝑ vitulos et arietes ⁊ agnos rite cele
brabitꝰ: ⁊ hircũ ꝓ pctõ abſq; holocau
ſto ſempiťno ſacrificioq; ⁊ libamĩe ei⁹
Die tertio offeretꝰ vitulos vndecĩ: ari
etes duos: agnos anniculos ĩmacula
tos q̃ttuordecĩ ſacrificiaq; ⁊ libamĩa
ſinguloꝝ ꝑ vitulos ⁊ arietes et agnos
rite celebrabitis: ⁊ hircũ ꝓ pctõ: abſq;
holocauſto ſempiťno ſacrificioq; et li
bamĩe ei⁹. Die q̃rto offeretꝰ vitulos de
cẽ: arietes duos: agnos ãniculos ĩma
culatos q̃ttuordecĩ: ſacrificiaq; eoꝝ ⁊
libamia ſingloꝝ ꝑ vitulos ⁊ arietes ⁊
agnos rite celebrabitꝰ: ⁊ hircũ ꝓ pctõ:
abſq; holocauſto ſempiťno ſacrificio
q; ei⁹ ⁊ libamĩe. Die q̃nto offeretis vi
tulos nouẽ: arietes duos: agnos ãni
culos imaculatoſ q̃ttuodecĩ: ſacrificia
q; ⁊ libamia ſingloꝝ ꝑ vitulos ⁊ arie
tes ⁊ agnos rite celebrabitꝰ: ⁊ hircũ ꝓ
pctõ abſq; holocauſto ſempiťno ſacri
ficioq; ei⁹ ⁊ libamĩe. Die ſexto offeretꝰ
vitulos octo: arietes duos: agnos ãni
culos ĩmaculatos q̃ttuordecĩ: ſacrifi
ciaq; ⁊ libamia ſinguloꝝ ꝑ vitulos et
arietes ⁊ agnos rite celebrabitꝰ: ⁊ hir
cũ ꝓ pctõ abſq; holocauſto ſempiťno
ſacrificioq; ei⁹ ⁊ libamĩe. Die ſeptimo
offeretꝰ vitulos ſeptẽ: ⁊ arietes duos:
agnos ãniculos ĩmaculatos q̃ttuorde
cim: ſacrificiaq; et libamia ſingloꝝ ꝑ
vitulos ⁊ arietes ⁊ agnos rite celebra
bitꝰ: ⁊ hircũ ꝓ pctõ: abſq; holocauſto
ſempiťno ſacrificioq; ei⁹ ⁊ libamĩe Die
octauo q̃ eſt celeberrim⁹: oẽ op⁹ ſuile
nõ facietꝰ: offerẽtes holocauſtũ ĩ odo
rẽ ſuauiſſimũ dño: vitulũ vnũ: arietez
vnũ: agnos anniculos ĩmaculatos ſe
ptẽ: ſacrificiaq; ⁊ libamia ſingloꝝ per
vitulos ⁊ arietes ⁊ agnos rite celebra
bitꝰ: ⁊ hircũ ꝓ pctõ: abſq; holocauſto
ſempiťno: ſacrificioq; ei⁹ ⁊ libamine.
Hec offeretis dño ĩ ſolẽnitatib⁹ vr̃is:
ꝑter vota ⁊ oblatiões ſpõtaneas ĩ ho
locauſto: ĩ ſacrificio: ĩ libamĩe: ⁊ ĩn ho
Narrauit ¶ ſtijs pacificꝰ. XXX
q; moyſes filijs iſrł oĩa que ei
dñs imparat: ⁊ locut⁹ ẽ ad ꝑn

cipes tribuū filioꝝ iſrl̄. Iſte ē ſmo quē
p̄cepit dn̄s. Si q̄s viroꝝ votū dn̄o vo
uerit: aut ſe ꝯſtrixerit iuraméto: nō fa
ciet irritū vbū ſuū: ſ3 oē qd̄ ꝓmiſit i-
plebit. Mulier ſi q̄ppiā vouerit ⁊ ſe cō-
ſtrinxerit iuramento q̄ ē i domo pr̄is
ſui ⁊ i etate adhuc puellari: ſi cognoue
rit pr̄ votū qd̄ pollicita ē: ⁊ iuramētū
q̄ obligauit aīaȝ ſuam: ⁊ tacuerit: voti
rea erit. Quicq̄d pollicita ē ⁊ iurauit:
ope cōplebit. Sin aūt ſtatī vt audierit
ꝯdixerit pr̄: ⁊ vota ⁊ iuramēta ei⁹ irri
ta erūt: nec obnoxia tenebit̄ ſpōſioni
eo q̄ ꝯdixerit pr̄. Si maritū habuerit
et vouerit aliq̄d: et ſemel d̄ oꝛe ei⁹ vbū
egrediēs: aīaȝ ei⁹ obligauerit iuramē-
to q̄ die audierit vir ⁊ nō ꝯdixerit: vo-
ti rea erit: reddetq̄ qd̄cūq̄ ꝓmiſerat.
Sin aūt audiēs ſtatim ꝯdixerit: ⁊ irri-
tas fecerit pollicitatiōes ei⁹: vbaq̄ q̄-
bus obſtrinxerat aīaȝ ſuā: ꝓpiti⁹ erit ei
dn̄s. Uidua ⁊ repudiata q̄cq̄d vouerit
reddēt. Uxoꝛ i domo viri cū ſe voto cō
ſtrinxerit ⁊ iuramēto: ſi audierit vir ⁊
tacuerit nec ꝯdixerit ſpōſioni: reddet
qd̄cūq̄ ꝓmiſerat. Sin aūt extimplo cō
tradixerit: n̄ tenebit̄ ꝓmiſſiōis rea: q2
maritus ꝯdixit: ⁊ dn̄s ei ꝓpiti⁹ erit. Si
vouerit ⁊ iuramēto ſe ꝯſtrinxerit: vt ꝑ
ieiuniū vel ceteraꝝ reꝝ abſtinētiā af-
fligat aīaȝ ſuā: i arbitrio viri erit ſi fa-
ciat ſiue nō faciat. Qd̄ ſi audiēs vir ta
cuerit: ⁊ in alterā diē diſtulerit ſnīam:
q̄cq̄d vouerat atq̄ ꝓmiſerat: reddet:
q2 ſtatī vt audiuit: tacuit. Sin aūt ꝯdi
xerit poſtq̄ reſciuit: poꝛtabit ip̄e iniq̄-
tatē ei⁹. Iſte ſūt leges q̄s cōſtituit dn̄s
moyſi int̄ virū ⁊ vxoꝛē: int̄ pr̄em ⁊ fi-
liā q̄ i puellari adhuc etate ē: vel q̄ ma
net i parētis domo. ¶ XXXI

LOcutuſq̄ ē dn̄s ad moyſen di-
cēs: Ulciſcere ꝑus filios iſrl̄ de
madianitis: ⁊ ſic colligeris ad
p̄pl̄m tuum. Statimq̄ moyſes armate
inq̄t ex vob viros ad pugnā q̄ poſſint
vltionem dn̄i expetere d̄ madianitis.
Mille viri d̄ ſingul̄ tribub⁹ eligant̄ ex
iſrl̄ q̄ mittāt̄ ad bellū. Dederūtq̄ mil-
lenos d̄ ſingulis tribub⁹. i. duodecim
milia expeditoꝝ ad pugnam: q̄s miſit
moyſes cū phinees filio eleazari ſacer
dot̄. Uaſaq̄ ſctā ⁊ tubas ad clāgēdū
tradidit ei. Cūq̄ pugnaſſent ꝯ madia-
nitas atq̄ viciſſent: oēs mares occide
rūt ⁊ reges eoꝝ: eui ⁊ recem ⁊ ſur et vr
⁊ rebe q̄nq̄ p̄ncipes gētis. Balaā q̄3 fi B
liū beoꝛ int̄fecer̄t gladio. Ceper̄tq̄ mu
lieres eoꝝ ⁊ puulos: oīaq̄ pecoꝛa ⁊ cū
ctā ſupellectilē: q̄cq̄d h̄re poterant de
populati ſūt. Tā vrbes q̄ viculos: ⁊ ca
ſtella flāma ꝯſūpſit. Et tuler̄t p̄daȝ et
vniūſa q̄ cepāt tā ex hoīb⁹ q̄ ex iumē-
tis: ⁊ adduxer̄t ad moyſē ⁊ eleazaꝝ ſa
cerdotē ad oēȝ m̄ltitudinē filioꝝ iſrl̄
Reliq̄ āt vtēſilia poꝛtauer̄t ad caſtra i
cāpeſtrib⁹ moab: iux̄ ioꝛdanē ꝯ hieri-
cho. Egreſſi ſūt āt moyſes ⁊ eleazar ſa
cerdoſ ⁊ oēs p̄ncipes ſynagoge i occur
ſū eoꝝ ex̄ caſtra. Iratuſq̄ moyſes p̄nci
pib⁹ exercit⁹ tribunis ⁊ cēturiōib⁹ q̄ ve
nerāt d̄ bello ait: Cur feminas reſuaſt̄? §.25.b
Nōne iſte ſūt q̄ deceperūt filios iſrl̄ ad C
ſuggeſtionē balaā: ⁊ p̄uaricari vos fe-
cerūt i dn̄o ſup pctō phogoꝛ: vn̄ ⁊ pcuſ
ſus ē p̄pl̄s? Ergo cūctos iñficite: q̄cq̄d
ē gener̄ maſculini etiā i puulis ⁊ mu Judi.21.b
lieres q̄ nouerūt viros i coitu: iugula-
te. Puellas āt et oēs feminas vgies re-
ſuate vob ⁊ manete ex̄ caſtra ſeptē die
bus. Qui occiderit hoīe3 vel occiſū te-
tigerit: luſtrabit̄ die tertio ⁊ ſeptīo Et
d̄ oī p̄da ſiue veſtimētuȝ fuit ſiue vas
⁊ aliq̄d in vtēſilia p̄paratū d̄ capraꝝ
pellib⁹ et pilis ⁊ ligno expiabit̄. Elea-
zar q̄3 ſacerdos ad viros exercit⁹ q̄ pug
nauerāt ſic locut⁹ eſt. Hoc ē p̄ceptū le
gis qd̄ mādauit de⁹ moyſi. Aurū ⁊ ar- D
gētū ⁊ es ⁊ ferrū ⁊ plūbū ⁊ ſtānū et oē
qd̄ pōt trāſire p flāmas: igne purgabi-
tur. Quicq̄d āt igne nō pōt ſuſtinere.
aq̄ expiatiōis ſctificabit̄: ⁊ lauabit̄ ve
ſtimēta vr̄a die ſeptimo: et purificati
poſtea caſtra itrabit̄. Dixitq̄ dn̄s ad
moyſē: Tollite ſūmā eoꝝ q̄ capta ſūt:
ab hoie vſq̄ ad pec⁹: tu ⁊ eleazar ſacer
dos: ⁊ oēs p̄ncipes vulgi: diuideſq̄ ex
eq̄ p̄dā int̄ eos q̄ pugnauerūt egreſſiq̄
ſūt ad bellū: ⁊ int̄ oēs reliquā m̄ltitu-
dinē: ⁊ ſepabis ptē dn̄o ab his q̄ pug-
nauerūt ⁊ fuerūt i bello vnā aīaȝ d̄ q̄n
gētis tā ex hoīb⁹ q̄ ex bob⁹ ⁊ aſinis et
ouib⁹: et dab eā eleazaro ſacerdoti: q2
p̄mitie dn̄i ſunt. Ex media quoq̄ pte E
filioꝝ iſrl̄ accipies q̄nq̄geſimuȝ caput
hoīm ⁊ boū ⁊ aſinoꝝ ⁊ ouiū cunctoꝝ
q̄ aiantiū: ⁊ dabis ea leuitis qui excu
bāt in cuſtodijs tabernaculi dn̄i. Fece
rūtq̄ moyſes ⁊ eleazar ſicut p̄ceperat

dñs. Fuit aũt pda quã exercit⁹ cepat: ouiũ ſexcẽta ſeptuagitaq̃nq; milia: boum ſeptuagitaduo milia: aſinoꝝ ſexagita milia ⁊ mille: aie hoim ſex⁹ feminei q̃ ñ cognouerãt viros trigitaduo milia. Data q̃ ẽ media ps his q̃ i plio fuerãt: ouiũ trecẽta trigitaſeptẽ milia q̃ngẽte: e q̃b⁹ i ptẽ dñi ſuputate ſunt oues ſexcẽte ſeptuagitaq̃nq;: ⁊ d bob⁹ trigitaſex milib⁹: boues ſeptuagita et duo: d aſinis. trigita milib⁹ q̃ngẽtis:

F aſini ſexagitaun⁹. De aiab⁹ hoim ſedecim milib⁹ ceſſerũt in ptẽ dñi triginta due aie. Tradiditq; moyſes nũeꝝ pmitiaꝝ dñi eleazaro ſacerdoti: ſicuti fuerat ei impatũ ex media pte filioꝝ iſrl: quã ſepauerat his q̃ i plio fuerãt. De media vo pte q̃ ꝯtigerat reliq̃ mltitudini i. d ouib⁹ trecẽt trigitaſeptẽ milib⁹ q̃ngẽt: ⁊ d bob⁹ trigitaſex milib⁹ ⁊ d aſinis trigita milib⁹ q̃ngẽt: et de hoib⁹ ſedeci milib⁹: tulit moyſes q̃nq̃geſimũ caput ⁊ dedit leuit q̃ excubabãt i tabnaclo dñi ſic pcepat dñs. Cũq; acceſſiſſẽt pncipes exercit⁹ ad moy-

G ſẽ ⁊ tribuni cẽturioneſq; dixerũt: Nos ſui tui recẽſuim⁹ nũeꝝ pugnatoꝝ q̃s habuim⁹ ſb mãu nr̃a: ⁊ ne vn⁹ q̃dẽ defuit. Ob hãc cãm offerim⁹ in donarijs dñi ſingli qd i pda auri potuim⁹ iuenire: periſcelides ⁊ armillas: ãnulos ⁊ dextralia ac murenulas vt depcer p nobis dñm. Suſceperũtq; moyſes et eleazar ſacerdos oẽ auꝝ in diuſis ſpecieb⁹ pódo ſciliarũ ſedeci milia ſeptigẽtos q̃nq̃gita ſiclos a tribunis ⁊ cẽturionib⁹ Vnuſq̃ſq; .n. qd i pda rapuerat ſuũ erat. Et ſuſceptũ itulerũt i tabnaculũ teſtionij in monimẽtũ filioꝝ iſrl corã dño. XXXII

Filij aũt rubẽ ⁊ gad hẽbãt pecora multa: ⁊ erat illl i iumẽt infinita ſubſtãtia. Cũq; vidiſſet iazer ⁊ galaad aptas aialib⁹ alẽdis t̃ras venerũt ad moyſẽ et ad eleazaꝝ ſacerdotẽ ⁊ pncipeſ mltitudis atq; dixerũt: Aſtaroth ⁊ dibõ ⁊ iazer et nẽbra: eſebon ⁊ eleale ⁊ ſaban ⁊ nebo ⁊ beon t̃ra quã pcuſſit dñs i ꝯſpectu filioꝝ iſrl: regio vberrima ẽ ad paſtũ aialiũ: ⁊ nos ſui tui habem⁹ iumẽta plima. Precamurq; ſi iuenim⁹ grãz corã te vt des nob famul tuis eã i poſſeſſionẽ: nec facias nos tranſire iordanem.

B Quib⁹ rñdit moyſes. Nũquid frẽs vr̃i ibũt ad pugnã: ⁊ vos h ſedebitis? Cur ſubũtitis mẽtes filioꝝ iſrl: ne trãſire audeãt i locũ quẽ eis daturus ẽ dñs? Nõne ita egerũt pr̃es vr̃i: qñ miſi d cadeſbarne ad explorãdã t̃rã? Cunq; veniſſẽt vſq; ad vallẽ botri luſtrata oi regione ſubũterũt cor filioꝝ iſrl vt ñ itrarẽt fines q̃s eis dñs dedit: q̃b⁹ irat⁹ iurauit dicẽs. Si videbũt hoies iſti qui aſcẽderũt ex egypto a viginti ãnis ⁊ ſupra t̃rã quã ſb iuramẽto pollicitus ſũ abraã iſaac ⁊ iacob: ⁊ noluerũt ſeq̃ me pr̃ caleb filiũ iephone cenezeũ et ioſue filiũ nun. Iſti ipleuerũt volũtatẽ meã. Irat⁹q; dñs adũſũ iſrl circũduxit euz p deſtũ q̃draginta ãnis donec ꝯſumeret vniũſa generatio q̃ fecerat malũ i ꝯſpectu ei⁹. Et ecce inq̃t vos ſurrexiſt p pr̃ib⁹ vr̃is incremẽta et alũni hoim pctõꝝ vt augeret furorẽ dñi ꝯ iſrl Qz ſi nolueriti ſeq̃ eũ: i ſolitudie ppl̃m derelinquet: ⁊ vos cã erit necis oim. At illi ppe accedẽtes. dixerũt: Caulas ouiũ fabricauim⁹ ⁊ ſtabula iumẽtoꝝ: puul q̃z nr̃is vrbes munitas. Nos aũt ipi armati ⁊ accīcti pgem⁹ ad pliũ aũ filios iſrl donec itroducam⁹ eos ad loca ſua Paruuli nr̃i ⁊ q̃cq̃d hr̃e poſſum⁹ erũt i vrbib⁹ munit ppt hitatoꝝ inſidias. Nõ reũtemur in domos nr̃as vſq; dũ poſſideant filij iſrl hereditatẽ ſuã: nec q̃cq; q̃rim⁹ trãs iordanẽ: qz iã hẽmus poſſeſſionẽ nr̃az in oriẽtali ei⁹ plaga. Quib⁹ moyſes ait: Si facit qd pmittit: expediti pgite corã dño ad pugnã ⁊ ois vir bellator armat⁹ iordanẽ trãſfeat: donec ſbũtat dñs iimicos ſuos: ⁊ ſubijciat ei ois t̃ra: tũc erit iculpabiles apd deũ ⁊ apd iſrl: ⁊ obtinebit regiões q̃s vultis corã dño. Sin aũt qd dicit ñ fecerit: nulli dubiũ ẽ q̃n peccet i deũ: ⁊ ſcitote qm pctm vr̃m apphendet vos. Edificate g vrbes puulis vr̃is: ⁊ caulas ⁊ ſtabula ouib⁹ ac iumẽtis: ⁊ qd polliciti eſt iplere. Dixerũtq; filij gad ⁊ rubẽ ad moyſen. Serui tui ſum⁹: faciem⁹ qd iubet dñs nr̃. Paruulos nr̃os ⁊ mlieres ⁊ pecora ac iumẽta relinquem⁹ i vrbib⁹ galaad: nos aũt famuli tui oẽs expediti pgem⁹ ad bellũ ſic tu dñe loqr. Precepit g moyſes eleazaro ſacerdoti ⁊ ioſue filio nun ⁊ pncipib⁹ familiaꝝ trib⁹ iſrl. ⁊ dixit ad eos Si trãſierit filij gad ⁊ filij rubẽ vobiſ-

cū iordanē oēs armati ad bellū corā
dño: ⁊ vob fuerit tra ſubiecta: date eis
galaad i poſſeſſionē. Sin aūt noluerit
trāſire vobiſcū i trā chanaan int vos
habitādi accipiāt loca. Rñderūtqꝫ filij
gad ⁊ filij rubē. Sicut locut⁹ ē dñs ſuis
ſuis: ita faciem⁹. Ipi armati pgem⁹ co
rā dño i trā chanaā: ⁊ poſſeſſionē iā ſu
ſcepiſſe nos cōfitemur trans iordanē.
Dedit itaqꝫ moyſes filijs gad ⁊ rubē ⁊
dimidie tribui manaſſe filij ioſeph re
gnū ſeon reg amorrei: et regnū og re
gis baſā: ⁊ trā eoꝝ cū vrbib⁹ ſuis p cir
cuitū. Igit extruxert filij gad dibon ⁊
aſtaroth ⁊ aroer ⁊ roth ⁊ ſophā ⁊ iazer:
iecbaa ⁊ bethnēra ⁊ betharā vrbes mu
nitas: ⁊ caulas pecorib⁹ ſuis. Filij vo
rubē edificauert eſebō ⁊ eleale ⁊ caria
thaim ⁊ nabo ⁊ baalmeon vſis noib⁹
ſabama qꝫ iponētes vocabula vrbib⁹
qs extruxerāt. Porro filij machir filij
manaſſe pgreſſi ſūt i galaad: et vaſtauert
eā interfecto amorreo hitatore ei⁹. De
dit ẽ moyſes trā galaad machir filio
manaſſe: q hitauit i ea. Iair āt fili⁹ ma
naſſe abijt ⁊ occupauit vicos ei⁹ qs ap
pellauit auothair. i. villas iair. Nobe
qꝫ pgreſſus apphēdit chanath cū vicul
ſuis: vocauitqꝫ eā ex nomie ſuo nobe:

Hec ſūt māſiōes filioꝝ XXXIII
iſrl q egreſſi ſūt de egypto p
turmas ſuas i mānu moyſi ⁊ aa
ron qs deſcpſit moyſes iux caſtroꝝ lo
ca q dñi iuſſiōe mutabāt. Profecti igi
tur d rameſſe mēſe pmo qntadecia die
mēſis pmi: alta die phaſe filij iſrl i ma
nu excelſa vidētib⁹ cūct egyptijs ⁊ ſe
pelientibus pmogenitos qs pcuſſerat
dñs: nā ⁊ i dijs eoꝝ exercuerat vltiōes
caſtrametati ſūt i ſochoth. De ſochoth
venerūt i ethā q ē i extremis finib⁹ ſo
litudinis. Inde egreſſi venert ꝯ phiai
roth q reſpicit beelſephō: ⁊ caſtrameta
ti ſūt aū magdalū. Profectiqꝫ d phiai
roth: trāſiert p mediū mare i ſolitudi
nē: ⁊ ābulātes trib⁹ dieb⁹ p deſtū ethā
caſtrametati ſūt i mara. Profectiqꝫ de
mari: venert i heli vbi erant duodeci
fōtes aqꝫ ⁊ palme ſeptuagita ibiqꝫ ca
ſtrametati ſūt. Sꝫ ⁊ inde egreſſi fixerūt
tētoria ſup mare rubꝫ. Profectiqꝫ d
mari rubro: caſtrametati ſūt in deſto
ſin: vñ egreſſi venerūt i deptha. Profe
ctiqꝫ d deptha: caſtrametati ſūt i hal⁹:
egreſſiqꝫ d hal⁹ raphidi fixere tētoria:
vbi ppło defuit aq ad bibendū. Profe- Exo.17.a
ctiqꝫ d raphidim: caſtrametati ſūt i de
ſerto ſinai. Sꝫ ⁊ d ſolitudie ſinai egreſ
ſi: venerūt ad ſepulchra ꝯcupie. Profe- C
ctiqꝫ d ſepulchris ꝯcupie: caſtrameta
ti ſūt i aſſeroth: ⁊ d aſſeroth venert in
rethma. Profectiqꝫ d rethma: caſtrame
tati ſūt i remōphares: vñ egreſſi vene
rūt i lebna. De lebna caſtrametati ſūt
i reſſa: egreſſiqꝫ d reſſa venerūt i ceela
tha. Vñ pfecti: caſtrametati ſūt i mon
te ſepher: egreſſi d mōte ſepher venert
i arada. Inde pficiſcētes caſtrametati
ſūt i maceloth. Profectiqꝫ d maceloth D
venert i thaath. De thaath: caſtrame
tati ſūt i thare: vñ egreſſi fixere tēto
ria i metcha. Et d metcha caſtrameta
ti ſūt i eſmona. Profectiqꝫ de eſmona:
venerūt i moſeroth. Et d moſeroth ca
ſtrametati ſūt i baneiachā. Profectiqꝫ
d baneiachā venert in mōtē gadgad.
Vñ pfecti: caſtrametati ſūt in iethebe
tha: ⁊ d iethebatha venert in ebrona.
Egreſſiqꝫ d ebrona: caſtrametati ſūt i
aſiongaber: inde pfecti venerūt in de
ſertū ſin: hec ē cades. Egreſſiqꝫ d cades
caſtrametati ſūt i mōte hor i extremis E
finib⁹ tre edom. Aſcēditqꝫ aarō ſacer s.20.d
dos i mōtē hor: iubēte dño: ⁊ ibi mor
tu⁹ ē āno qdrageſimo egreſſiōis filioꝝ
iſrl ex egypto mēſe qnto pmo die men
ſis cū eēt annoꝝ cētū vigintitriū. Au
diuitqꝫ chananeus rex arad q hitabat
ad meridiē: i trā chanaā veniſſe filios
iſrl. Et pfecti d mōte hor: caſtrameta
ti ſūt i ſalmōa: vñ egreſſi venert i phi
nō. Profectiqꝫ de phinō: caſtrametati
ſūt i oboth: ⁊ d oboth venert in ieaba
rim: q ē i finib⁹ moabitaꝝ. Profectiqꝫ
d ieabari: fixere tētoria i dibōgad: vñ
egreſſi: caſtrametati ſūt in elmōdebla
thaim. Egreſſiqꝫ de elmōdeblathaim:
venert ad mōtes abarim ꝯ nabo. Pro
fectiqꝫ d mōtib⁹ abarim: trāſierunt ad
cāpeſtria moab ſupra iordanē ꝯ hieri
cho: ibiqꝫ caſtrametati ſt de bethſimō
vſqꝫ ad belſathi i planiorib⁹ loc moa
bitaꝝ vbi locut⁹ ē dñs ad moyſē. Pre
cipe filijs iſrl ⁊ dic ad eos: Qñ trāſierī
tis iordanē itrātes trā chanaā: diſper
dite cūctos habitatores tre illi⁹: pfrin
gite titulos: ⁊ ſtatuas cōminuite atqꝫ
oīa excelſa vaſtate: mūdātes terram et F

habitãtes in ea. Ego em̄ dedi vobis il
lã in poſſeſſionẽ: quã diuidetis vobis
ſorte. Plurib⁹ dabit̄ latiorẽ ꝛ paucio
rib⁹ anguſtiorẽ. Singulis vt ſors ceci
derit: ita tribuet̄ hereditas. Per trib⁹
et familias poſſeſſio diuidet̄. Sin autẽ
nolueritis iterficere habitatores terre
q̄ remãſerint: erunt vobis q̄ſi claui in
oculis ꝛ lãcee in laterib⁹: ꝛ aduerſabū
tur vobis in terra habitatiōis vr̄e: et
q̄cq̄d illis cogitaueram facere: vobis fa
ciam. XXXIIII

Locutusq; eſt dñs ad moyſen dicēs: Precipe
filijs iſrl̄: ꝛ dices ad eos: Cū in-
greſſi fuerit̄ terrã chanaan ꝛ in poſſeſ
ſionē vobis ſorte ceciderit: his finib⁹
termiabit̄. Pars meridiana icipiet a
ſolitudine ſin q̄ ē iuxt̄ edom ꝛ habebit
terminos ꝯtra oriētē mare ſalſiſſimū:
q̄ circūibūt auſtralē plagã p aſcēſum
ſcorpionis: ita vt trãſeãt i ſenna et p
ueniãt ad meridiem vſq; ad cadeſbar
ne. Unde egredieī cōfinia ad villã no
B mine adar ꝛ tēdēt vſq; aſemona. Ibit
q; p gyru termin⁹ ab aſemona vſq; ad
torrēte egypti: et magni mari litore fi
niet̄. Plaga ãt occidētalis a mari ma
gno icipiet et ipo fine claudet̄. Porro
ad ſeptētrionalē plagã a mari magno
termini icipiēt puenietes vſq; ad mō
tem altiſſimū: a q̄ venient in emath vſ
q; ad termios ſedada: ibūtq; ꝯfinia vſ
q; ad ebrona ꝛ villã henan. Hi erūt ter
mini i pte aqlonis. Inde metabūt̄ fi
nes ꝯtra orietalē plagã d villa henan
vſq; ſephama: et de ſephama deſcēdēt
termini i reblatha ꝯ fontē daphnim.
C Inde pueniēt ꝯtra oriētē ad mare ce
nereth: et tendēt vſq; iordanē: ꝛ ad vl
timum ſalſiſſimo claudent̄ mari. Hac
habebit̄ terrã p fines ſuos in circūi
tu. Precepitq; moyſes filijs iſrl̄ dicēs:
Hec erit terra quã poſſidebit̄ ſorte: et
quã iuſſit dñs dari nouē tribub⁹ et di
midie tribui. Trib⁹ em̄ filiorum ruben p
familias ſuas: et trib⁹ filiorū gad iuxt̄
cognationū numerū: media q̄z tribus
manaſſe. i. due ſemis trib⁹ acceperunt
ptem ſuaz trãs iordanē ꝯ hiericho ad
D oriētalē plagã. Et ait dñs ad moyſen:
Jos. 14. a Hec ſūt noīa virorū q̄ terrã vobis diui
dēt. Eleazer ſacerdos ꝛ ioſue fili⁹ nun
et ſinguli pncipes de tribub⁹ ſingulis
q̄z iſta ſunt vocabula. De tribu iuda:
caleb fili⁹ iephone. De tribu ſymeō: ſa
muel fili⁹ amiud. De tribu beniamin:
helidad fili⁹ chaſelon. De tribu filiorum
dan: bocci fili⁹ iogli. Filiorū ioſeph de
tribu manaſſe: hãnihel fili⁹ ephot. De
tribu ephraim: camuhel fili⁹ ſepthan.
De tribu zabulō: heliſaphan fili⁹ phar
nath. De tribu yſachar: dux phaltihel
fili⁹ ozan. De tribu aſer: abiud fili⁹ ſa
lomi. De tribu neptalim: phedahel: fi
li⁹ amiud. Hi ſūt q̄b⁹ pcepat dñs vt di
uiderēt filijs iſrl̄ terrã chanaã.

Hec q̄z locutus eſt XXXV
dñs ad moyſen in cãpeſtribus
moab ſupra iordanē ꝯ hiericho. Preci
pe filijs iſrl̄ vt dent leuit̄ de poſſeſſio
nib⁹ ſuis vrbes ad habitãdū: ꝛ ſubur
bana earū p circuitū vt ipi in oppidis
maneãt: et ſuburbana ſint pecorib⁹ ac
iumētis: q̄ a muris ciuitatū forinſec⁹
p circuitū mille paſſuū ſpatio tendūt̄.
Cōtra oriētē: duo milia erūt cubiti: et
cōtra meridiē ſiliter erunt duo milia.
Ad mare q̄z qd reſpicit occidētē: eadē
mēſura erit: ꝛ ſeptētrionalis plaga eq
li termio finiet̄. Erūtq; vrbes in me
dio: et foris ſuburbana. De ipis ãt op
pidis q̄ leuit̄ dabit̄: ſex erūt i fugiti
uorū auxilia ſepata: vt fugiat ad ea q̄
fuderit ſanguinē: et exceptis his alia
q̄dragitaduo oppida. i. ſimul q̄dragin
taocto cuz ſuburbanis ſuis. Ipſeq; vr
bes q̄ dabūt̄ de poſſeſſiōib⁹ filiorum iſrl̄
ab his q̄ pl⁹ habēt: plures auferent̄: et
q̄ min⁹ pauciores. Singuli iuxt̄ mēſu
rã hereditat̄ ſue dabūt oppida leuit̄.
Ait dñs ad moyſen: Loq̄re filijs iſrl̄: ꝛ
dices ad eos. Qñ trãſgreſſi fuerit̄ ior
danē in terrã chanaã: decernite q̄ vr
bes eē debeãt i pſidia fugitiuorum q̄ no
lētes ſãguinē fuderint. In q̄b⁹ cuz fu
gerit pfug⁹ cognat⁹ occiſi nō poterit
eū occidere donec ſtet i ꝯſpectu multi
tudinis: ꝛ cauſa illi⁹ iudicet̄. De ipis
aūt vrbib⁹ q̄ ad fugitiuorum ſubſidia ſe
parãt̄: tres erūt trãs iordanē: ꝛ tres in
t̄ra chanaã: tã filijs iſrl̄ q̄ aduenis at
q; pegrinis: vt ꝯfugiat ad eas q̄ nolēs
ſanguinē fuerit. Si q̄s ferro pcuſſerit:
et mortu⁹ fuerit q̄ pcuſſerit: re⁹ erit ho
micidij: et ipe moriet̄. Si lapidē iece
rit: ꝛ ictus occubuerit: ſiliter puniet̄.
Si ligno pcuſſus iterierit: pcuſſoris ſã
guine vindicabit̄. Propinqu⁹ occiſi

homicidā interficiet: ſtatim vt apphē-
derit eū: iterficiet. Si ꝑ odiū ꝗs hoīez
impulerit vel iecerit ꝗppiā in eū ꝑ in-
ſidias: aut cū eēt inimic⁹ manu ꝑcuſſe
rit: et ille mortu⁹ fuerit: ꝑcuſſor homi
cidij re⁹ erit. Cognat⁹ occiſi ſtatim vt
iuenerit euz: iugulabit. Qz ſi fortuitu:
τ abſq; odio τ inimicitijs ꝗcq; hoꝝ fe
cerit: et h audiēte ꝑplo fuerit cōproba
tū: atq; inter ꝑcuſſorē τ ꝓpinquū ſan-
guinis qſtio vētilata: liberabit̄ inno-
cens de vltoris manu τ reducet̄ ꝑ ſen
tētiā i vrbē ad quā cōfugerat: mane-
bitq; ibi donec ſacerdos magn⁹ ꝗ oleo
ſācto vnct⁹ ē: moriat̄. Si iterfector ex̄
fines vrbiū ꝗ exulib⁹ deputate ſūt fue
rit inuēt⁹: et ꝑcuſſus ab eo ꝗ vltor eſt
ſāguinis: abſq; noxa erit ꝗ eū occide-
rit. Debuerat eñ ꝓfug⁹ vſq; ad mor-
tē pōtificis i vrbe reſidere. Poſtq; aūt
ille obierit: homicida reuertet̄ in ter-
rā ſuā. Hec ſempiterna erūt τ legitima
i cūctis habitatiōib⁹ vr̄is. Homicida
ſb teſtib⁹ puniet̄. Ad vni⁹ teſtimoniū
null⁹ cōdēnabit̄. Nō accipiet̄ ꝑciū
ab eo ꝗ re⁹ ē ſāguinis: ſtatim τ ipē mo
riet̄. Exules τ ꝓfugi añ mortē pōtifi-
cis nullo mō i vrbes ſuas reuerti pote
rūt ne polluat̄ terrā habitatiōis vr̄e:
ꝗ inſontiū cruore maculat̄ nec aliter
expiari pōt niſi ꝑ ei⁹ ſanguinē ꝗ alte-
ri⁹ ſanguinē fuderit: atq; ita emūda-
bit̄ veſtra poſſeſſio me cōmorante vo-
biſcū. Ego eñ ſū dñs ꝗ habito iter fi-

A Cceſſerūt (lios iſrl̄. XXXVI
aūt et ꝑncipes familiarū gala-
ad filij machir filij manaſſe de
ſtirpe filioꝝ ioſeph: locutiq; ſūt moyſi
coraz ꝑncipib⁹ iſrl̄: atq; dixerūt: Tibi
dño nr̄o ꝑcepit dñs vt terrā ſorte diui
deres filijs iſrl̄: τ vt filiabus ſalphaad
frīs nr̄is dares poſſeſſionē debitā pr̄i.
Quas ſi alteri⁹ trib⁹ hoīes vxores ac-
ceperint: ſequet̄ poſſeſſio ſua et trāſla-
ta ad aliā tribū de nr̄a hereditate mi-
nuet̄: atq; ita fiet vt cū iubile⁹. i. quin
quageſim⁹ ann⁹ remiſſiōis aduenerit
cōfundat̄ ſortiū diſtributio: et alioruz
poſſeſſio ad alios trāſeat. Rñdit moy-
ſes filijs iſrl̄ et dño ꝑcipiēte. ait: Recte
trib⁹ filiorū ioſeph locuta ē: et hec lex
ſup filiab⁹ ſalphaad a dño ꝓmulgata
ē. Nubāt ꝗb⁹ volūt: tm̄ vt ſue trib⁹ ho
minib⁹ ne cōmiſceat̄ poſſeſſio filioruz
iſrl̄ de tribu i tribū. Om̄es eñ viri du
cūt vxores de tribu et cognatiōe ſua: τ
cūcte femie ꝺ eadē tribu maritos acci
piēt: vt hereditas ꝑmaneat i familijs:
nec ſibi miſceat̄ trib⁹: ſed ita maneāt
vt a dño ſepate ſūt. Fecerūtq; filie ſal- D
phaad vt ſibi fuerat iparatū: τ nupſe-
rūt maala et therſa τ egla et melcha et
noa filij patrui ſui ꝺ familia manaſſe
ꝗ fuit fili⁹ ioſeph: et poſſeſſio ꝗ illis fu
erat attributa māſit i tribu τ familia
pr̄is earū. Hec ſunt mādata atq; iudi-
cia que mādauit dñs ꝑ manum moyſi
ad filios iſrl̄ i cāpeſtrib⁹ moab ſupra
iordanem cōtra hiericho.

¶ Explicit liber Numeri. Incipit liber
elleaddaberim qui Deuteronomiū ꝑ-
notatur. Capl̄m I

H Ec ſunt verba
ꝗ locut⁹ eſt moyſes ad oēs
iſrl̄ trās iordanē in ſolitu-
dine cāpeſtri ꝯtra mare ru
brū: iter pharan et thofel
et laban τ aſeroth: vbi auri ē plurimū
vndecim dieb⁹ de oreb: ꝑ viā mōtis ſe-
ir vſq; cadeſbarne. Quadrageſimo an
no vndecimo mēſe: pmo die mēſis lo
cut⁹ ē moyſes ad filios iſrl̄ oīa ꝗ ꝑce-
ꝑat illi dñs: vt diceret eis: poſtq; ꝑcuſ
ſit ſeon regē āmorreoꝝ: ꝗ habitauit i
eſebon: τ og regem baſan ꝗ māſit i aſe
roth et in edrai trās iordanē in terra
moab. Cepitq; moyſes explanare legē
et dicere: Dñs de⁹ noſter locut⁹ eſt ad
nos i oreb dicēs: Sufficit vobis ꝙ in
h mōte māſiſtis. Reūtimini et venite
ad mōtē āmorreoꝝ τ ad cetera ꝗ ei ꝓxi
ma ſūt cāpeſtria atq; mōtana τ humi-
liora loca ꝯtra meridiē τ iuxta lit⁹ ma
ris: terrā chananeoꝝ et libani vſq; ad
flumē magnū eufraten. En in ꝗt tradi B
di vobis. Ingredimini et poſſidete eā:
ſup ꝗ iurauit dñs pr̄ib⁹ vr̄is abraam
iſaac τ iacob: vt daret illā eis τ ſemini
eoꝝ poſt eos. Dixitq; vobis illo i tpe:
Non poſſū ſolus ſuſtinere vos: qr dñs Exo. 18. c
deus vr̄ multiplicauit vos: τ eſtis ho-
die ſicut ſtelle celi plurimi. Dñs de⁹ pa
trū vr̄oꝝ addat ad hūc numeꝝ multa
milia: et bñdicat vobis ſicut locut⁹ ē.
Nō valeo ſol⁹ negocia vr̄a ſuſtinere et
pondus τ iurgia. Date ex vobis viros
ſapiētes τ gnaros: quoꝝ ꝯuerſatio ſit

pbata i tribub⁹ vr̃is: vt ponā eos vo-
bis pncipes. Tūc rn̄diſtis mihi: Bona
res ē quā vis facere. Tulitq; de tribu-
b⁹ vr̃is viros ſapiētes ⁊ nobiles: ⁊ cōſti
tui eos pncipes tribunos ⁊ cēturiōes
C et q̄nq̄genarios ac decanos q̄ docerēt
Ioſ.7.c vos ſinglła. Precepiq; eis dicēs. Audi
te illos ⁊ qđ iuſtū ē iudicate. Siue ci-
uis ſit ille ſiue pegrin⁹: nlła erit diſtā-
tia pſonarū. Ita puū audiet' vt magnū
nec accipiet' cuiuſq; pſonā: q2 dei iu-
diciū eſt. Qđ ſi difficile vob viſū aliq̄d
fuit: referte ad me: ⁊ ego audiā. Prece-
piq; eis oia q̄ facere deberet'. Profecti
āt d oreb trāſiuim⁹ p heremū terribilē
⁊ maximā ſolitudinē quā vidiſt' p viā
mōt' āmorrei: ſicut pcepat dñs de⁹ nr̃
nobis. Cūq; veniſſem⁹ in cadeſbarne:
dixi vobis: Veniſtis ad mōtē āmorrei
quē dñs de⁹ vr̃ datur⁹ eſt nobis. Vide
D trā quā dñs de⁹ tu⁹ dabit tibi. Aſcēde
⁊ poſſide eā: ſic locut⁹ ē dñs de⁹ nr̃ prī-
bus tuis. Noli timere: nec q̄cq; paue-
as. Et acceſſiſt' ad me oēs atq; dixiſt'.
Mittam⁹ viros q̄ cōſiderēt trā: ⁊ renū-
ciēt p quod iter debeamus aſcēdere: ⁊
ad q̄s pgere ciuitates. Cūq; mihi ſmo
placuiſſet: miſi ex vob duodecim viros
Nu.13.c ſinglos d tribub⁹ ſuis. Qui cū prexiſ-
ſent ⁊ aſcēdiſſēt i mōtana venerūt vſq;
ad vallē botri: ⁊ cōſiderata tra: ſumen-
tes d fructib⁹ ei⁹ vt oſtēderēt vbertatē:
attulerūt ad nos atq; dixerūt: Bona ē
tra quā dñs de⁹ nr̃ datur⁹ ē nobis. Et
noluiſt' aſcēdere ſ3 increduli ad ſmo-
nē dei nr̃i murmuraſtis i tabernacul'
vr̃is: atq; dixiſtis: Odit nos dñs: ⁊ id-
circo eduxit nos d tra egypti vt trade
ret nos in manu āmorrei atq; deleret.
E Quo aſcēdemus? Nūcij terruerūt cor
Nu.13.d nr̃m: dicētes: Maxia mltitudo ē: ⁊ no
bis ſtatura pcerior: vrbes magne: ⁊ ad
celū vſq; munite. Filios enachim vidi
mus ibi. Et dixi vob: Nolite metuere:
nec timeat' eos. Dñs de⁹ q̄ ductor eſt
nr̃: p vob ipe pugnabit: ſicꝫ fecit i egy
pto cūct' vidētib⁹: ⁊ i ſolitudie ipi vi-
diſtis. Portauit te dñs de⁹ tu⁹ vt ſolet
hō geſtare puulū filiū ſuū i oīhi via p
quā ambulaſt' donec veniretis ad lo-
Nee.9.d cū iſtū. Et nec ſic q̄dē credidiſtis dño
deo vr̃o q̄ pceſſit vos i via: ⁊ metat⁹ ē
locū i q̄ tētoria figere deberet': nocte
oſtēdēs vob iter p ignē: ⁊ die p colūnā
nubis. Cūq; audiſſet dñs vocē ſmonū
vr̃orū: irat⁹ iurauit: ⁊ ait: Nō videbit
q̄ſpiā d hoib⁹ generatiōis hui⁹ peſſime
trā bonā quā ſub iuramēto pollicit⁹
ſū prib⁹ vr̃is: pter caleb filiū iephone.
Ipe eīn videbit eā: ⁊ ipi dabo trā quā
calcauit: ⁊ filijs ei⁹: q2 ſecut⁹ eſt dñm.
Nec mirāda indignatio i pplm: cū mi-
hi q3 irat⁹ de⁹ pp̄ vos dixerit. Nec tu
ingredier' illuc: ſ3 ioſue fili⁹ nun mini
ſter tu⁹ ipe intrabit p te. Hūc exhorta
re ⁊ robora: ⁊ ipe ſorte trā diuidet iſra-
eli. Paruuli vr̃i d q̄b⁹ dixiſt' cp capti-
ui ducerēt: ⁊ filij q̄ hodie boni ac ma-
li ignorāt diſtātiā: ipi igredieē: ⁊ ipis
dabo trā ⁊ poſſidebūt eā: vos āt reuer
timini ⁊ abite in ſolitudinē p viā ma
ris rubri. Et rn̄diſt' mihi: Peccauim⁹
dño. Aſcendem⁹ ⁊ pugnabim⁹: ſic pce
pit dñs de⁹ nr̃. Cūq; inſtructi armis p-
geretis in mōtē: ait mihi dñs: Dic ad
eos: Nolite aſcēdere neq; pugnet': nō
eīn ſū vobiſcū ne cadat' corā inimic'
vr̃is. Locut⁹ ſū ⁊ nō audiſt': ſ3 aduſā-
tes impio dñi ⁊ tumētes ſupbia aſcē-
diſtis in montē. Itaq; egreſſus āmor-
re⁹ q̄ habitabat in mōtib⁹ ⁊ obuiā ve-
niēs pſecut⁹ ē vos ſicꝫ ſolēt apes pſeq̄:
⁊ cecidit d ſeir vſq; horma. Cūq; reuſi vel
ploraretis corā dño non audiuit vos:
nec voci vr̃e voluit acq̄eſcere. Sediſt' A
P ſ in cadeſbarne mlto tpe. II b
Rofectiq; inde venim⁹ in ſoli-
tudinē q̄ ducit ad mare rubrū
ſicꝫ mihi dixerat dñs ⁊ circūiuim⁹ mō- vel
tem ſeir lōgo tpe. Dixitq; dñs ad me:
Sufficit vob circūire mōtē iſtū ite ꝯ
aq̄lonē ⁊ pplo pcipe dicēs: Trāſibitis
p tminos fratrū vr̃orū filiorū eſau q̄ ha
bitāt in ſeir: et timebūt vos. Videte ſ
diligēter ne moueamini ꝯ eos. Neq;
eīn dabo vobis d terra eorū quātū pōt
vni⁹ pedis calcare veſtigiū: q2 in poſ-
ſeſſionē eſau dedi mōtē ſeir. Cibos eme
tis ab eis pecunia ⁊ comedetis: aquā
emptā haurietis ⁊ bibet'. Dñs de⁹ tu⁹
bndixit tibi i oī ope manuū tuarū. No
uit iter tuū: quō trāſieris ſolitudinē
hāc magnā p q̄draginta annos: habi-
tās tecū dñs de⁹ tu⁹: ⁊ nihil tibi defuit
Cūq; trāſiſſem⁹ frēs nr̃os filios eſau:
q̄ hitabāt i ſeir p viā cāpeſtrē d helath
⁊ de aſiongaber: venim⁹ ad iter qđ du
cit i deſtū moab. Dixitq; dñs ad me:

Nō pugnes ꝯ moabitas: nec ineas ad
uſus eos ꝓliū. Nō ei dabo tibi q̄cq̄ ď
t̄ra eoꝝ: qꝛ filijs loth tradidi ar in poſ
ſeſſionē. Emim primi fuerūt habitato
res ei⁹ ꝑls magn⁹ ⁊ valid⁹ ⁊ tā excel
ſus vt de enachim ſtirpe q̄ſi gigantes
crederent̄ ⁊ eēnt ſiles filioꝝ enachī.
Deniqꝫ moabite appellāt eos emiz. In
ſeir āt: ꝑus hītauerūt horrei: Quib⁹ ex
pulſis atqꝫ delet̄ hītauerūt filij eſau ſi
cut fec̄ iſrl̄ t̄ra poſſeſſiōis ſue quā de
dit ille dn̄s. Surgētes ḡ vt trāſiremus
torrētē zareth venim⁹ ad eū. Tps āūt
q̄ ambulauim⁹ de cadeſbarne vſqꝫ ad
trāſitū torrēt̄ zareth triginta ⁊ octo an
noꝝ fuit: donec cōſumeret̄ ōis ꝯgrega
tio hoim bellatorū ď caſtr̄: ſic̄ iurauе
rat dn̄s: cui⁹ man⁹ fuit adūſus eos vt
interirēt ď caſtrorū medio. Poſtqꝫ āt
vniūſi ceciderūt pugnatores: locut⁹ ē
dn̄s ad me dicens. Tu trāſibis hodie
t̄minos moab vrbē noīe ar: ⁊ accedēs
ī vicina filioꝝ āmō: caue ne pugnes
ꝯ eos nec mouear̄ ad ꝓliū. Nō ei da
bo tibi ď t̄ra filioꝝ āmon: qꝛ filijs loth
dedi eam in poſſeſſionē. Terra gigātū
reputata ē: ⁊ ī ipa olim hītauerūt gi
gātes: q̄s āmonite vocāt zōmim ꝑlus
magn⁹ ⁊ mlt⁹ ⁊ ꝓcere lōgitudinis: ſic̄
enachim q̄s deleuit dn̄s a facie eorū: ⁊
fecit illos hītare ꝓ eis ſic̄: fecerat filijs
eſau q̄ hītāt ī ſeir delēs horreos: ⁊ t̄rā
eoꝝ illis tradēs: quā poſſidēt vſqꝫ in
pn̄s. Eueos q̄ꝫ q̄ hītabāt ī aſerim vſqꝫ
gazā cappadoces expulerūt eos: q̄ egreſ
ſi ď cappadotia deleuerūt eos: ⁊ hīta
uerūt ꝓ ill̄. Surgite ⁊ trāſite torrentē
arnō. Ecce tradidi ī manu tua ſeon re
gē eſebō ammorreū ⁊ terrā ei⁹: incipe
poſſidere: ⁊ cōmitte adūſ⁹ eū ꝓliū. Ho
die incipiā mittere t̄rorē atqꝫ formidi
nē tuā ī ꝑlos q̄ hītāt ſb̄ oī celo vt au
dito noīe tuo paueāt ⁊ ī morē ꝑturi
entiū ꝯtremiſcāt: ⁊ dolore teneāt̄. Mi
ſi ḡ nūcios de ſolitudie cademoth ad
ſeon regē eſebō v̄bis pacificis dicēs.
Trāſibim⁹ ꝑ t̄rā tuā: publica gradie
mur via: Nō declinabim⁹ neqꝫ ad dex
terā neqꝫ ad ſiniſtrā: alimēta ꝓcio vē
de nob vt veſcamur: aquā pecunia tri
bue: ⁊ ſic bibem⁹. Tm̄ ē vt nobis cōce
das trāſitū: ſic̄ fecerūt filij eſau q̄ habi
tāt ī ſeir. ⁊ moabite q̄ morāt̄ ī ar donec
veniam⁹ ad iordanē: ⁊ trāſeam⁹ ad ter
rā quā dn̄s de⁹ nr̄ datur⁹ ē nobis. No
luitqꝫ ſeon rex eſebō dare nobis trāſi
tū: qꝛ indurauerat dn̄s de⁹ tu⁹ ſpm̄ ei⁹
⁊ obfirmauerat̄ cor illi⁹ ita vt tradere
tur ī man⁹ tuas ſic̄ nūc vides. Dixitqꝫ
dn̄s ad me. Ecce cepi tibi tradere ſeon
⁊ t̄rā ei⁹: īcipe poſſidere eā. Egreſſuſqꝫ
ē ſeon obuiā nobis cū oī ꝑlo ſuo ad
ꝓliū ī ieſa: ⁊ tradidit eū dn̄s de⁹ nr̄ no
bis: ꝑcuſſimuſqꝫ eū cū filijs ſuis et oī
ꝑlo ſuo: cūctaſqꝫ vrbes ī t̄pe illo cepi
m⁹ inf̄fect̄ hītatorib⁹ earū vir̄ ac mu
lierib⁹ ⁊ puulis. Nō reliq̄m⁹ ī eis q̄cq̄
abſqꝫ iumēt̄: q̄ ī p̄tē venere ꝑdātiū: ⁊
ſpolijs vrbiū q̄s cepim⁹ ab aroer q̄ ē
ſup ripā torrēt̄ arnō oppido: qd̄ ī val
le ſitū eſt vſqꝫ galaad: nō fuit vic⁹ ⁊ ci
uitas q̄ nr̄as effugeret man⁹. Oēs tra
didit dn̄s de⁹ nr̄ nobis: abſqꝫ t̄ra filio
rū āmon ad quā nō acceſſim⁹: ⁊ cūctis
q̄ adiacēt torrēti ieboc ⁊ vrbib⁹ mōta
nis: vniūſiſqꝫ locis a q̄b⁹ nos ꝓhibu
it dn̄s de⁹ nr̄. III

Taqꝫ ꝯūſi
aſcēdim⁹ ꝑ iter baſan: Egreſſuſ Nu. 21. g
qꝫ ē og rex baſan ī occurſū no
bis cū ꝑlo ſuo ad bellādū ī edrai. Dix
itqꝫ dn̄s ad me: Ne timeas eū: qꝛ ī ma
nu tua tradit⁹ ē cū oī ꝑlo ac t̄ra ſua:
facieſqꝫ ei ſicut feciſti ſeon regi āmor
reorū q̄ hītauit in eſebon. Tradidit ḡ
dn̄s de⁹ nr̄ ī manib⁹ nr̄is etiā og regē
baſan ⁊ vniūſū ꝑlm̄ ei⁹: ꝑcuſſimuſqꝫ
eos vſqꝫ ad internitionē vaſtātes cūctas
ciuitates illi⁹ vno t̄pe. Nō fuit oppidū
qd̄ nos effugeret: ſexagita vrbes ⁊ oēs
regionē argob regni og ī baſan. Cun
cte vrbes erāt munite mur̄ altiſſimis
portiſqꝫ ⁊ vectib⁹: abſqꝫ oppidis inūe
ris q̄ n̄ hēbāt muros. Et deleuim⁹ eos
ſicut feceram⁹ ſeon regi eſebon diſꝑdē
tes oēm ciuitatē viroſqꝫ ac mulieres
⁊ puulos: iumēta āt ⁊ ſpolia vrbiū di
ripuim⁹. Tulim⁹qꝫ illo ī t̄pe t̄rā ď ma
nu duoꝝ regū āmorreoꝝ q̄ erāt trans B
iordanē a torrēte arnon vſqꝫ ad mōtē
hermō: quē ſidonij ſarion vocāt: ⁊ am
morrei ſanir: oēs ciuitates q̄ ſite ſūt ī
planitie ⁊ vniūſā t̄rā galaad ⁊ baſan
vſqꝫ ad ſelcha ⁊ edrai ciuitates regni
og ī baſan. Sol⁹ q̄ppe og rex baſan re
ſtiterat ď ſtirpe gigātū. Et mōſtrat̄ le
ct⁹ ei⁹ ferre⁹ q̄ ē ī ſabbath filioꝝ āmō:
nouē cubitos hn̄s lōgitudis: ⁊ q̄ttuor
latitudinis ad mēſurā cubiti viril̄ ma

ꝰ. Terrāq; poſſedimꝰ tp̄e illo ab aro
er q̄ ē ſup ripā torrētꝭ arnō vſq; ad me
diā ptē mōtꝭ galaad: ⁊ ciuitates illiꝰ
dedi rubē ⁊ gad. Reliquā āt ptē gala
ad ⁊ oēm baſā regni og: tradidi medie
tribui manaſſe: oēm regionem argob.
Cūctaq; baſan vocabat̃ t̃ra gigātū. Ja
ir filiꝰ manaſſe poſſedit oēm regionē
argob vſq; ad t̃mios geſſuri ⁊ macha
ti. Uocauitq; ex noīe ſuo baſan auo
thiair .i. villas iair vſq; in p̄ſentē diē.
C Machir q̄q; dedi galaad: ⁊ tribubꝰ ru
ben: ⁊ gad dedi t̃rā galaad vſq; ad tor
rentē arnō mediū torrētꝭ ⁊ finiū vſq;
ad torrētē ieboc q̄ ē t̃minꝰ filioꝝ am
mon: ⁊ planitiē ſolitudis atq; iorda
nē: ⁊ terminos cenereth vſq; ad mare
deſerti qđ ē ſalſiſſimū ad radicē mōtꝭ
phaſga ꝯ oriētē. Precepitq; vob̄ i tp̄e
illo dicēs. Dñs deꝰ vr̄ dat vob̄ t̃rā hāc
in hereditatē: expediti p̄cedite frēs ve
ſtros filios iſrl̄ oēs viri robuſti abſq;
vxoribꝰ ⁊ puul̄ atq; iumētꝭ. Noui eñ
q plura habeatꝭ pecora ⁊ i vrbibꝰ re
manere debebūt q̄s tradidi vob̄: donec
req̄em tribuat dñs frībꝰ vr̄is ſic vob̄
tribuit: ⁊ poſſideāt ipi etiā terrā quā
daturꝰ ē eis trās iordanē: tūc reūtet̃
vnuſq̄ſq; i poſſeſſionē ſuā quā dedi vo
bis. Joſue q̄q; in tp̄e illo p̄cepi dicēs.
Oculi tui viderunt q̄ fecit dñs deꝰ nr̄
duobꝰ his regibꝰ: ſic faciet oībꝰ regnis
ad q̄ trāſiturꝰ es. Ne timeas eos. Dñs
D eñ deꝰ vr̄ pugnabit p vob̄. Precatuſ
q; ſum dñm in tp̄e illo dicēs: Dñe deꝰ
tu cepiſti oñdere ſuo tuo magnitudi
nē tuā manūq; fortiſſimā. Neq; eñ ē
aliꝰ deꝰ vel i celo vel i t̃ra q̄ poſſit face
re opa tua ⁊ cōparari fortitudini tue.
Trāſibo igit̃ ⁊ videbo t̃rā hāc optimā
trās iordanē: ⁊ mōtē iſtū egregiū ⁊ li
banū. Iratꝰq; ē dñs mihi ꝓpter vos:
nec exaudiuit me: ſ; dixit mihi: Suffi
cit tibi: neq̄q; vltra loq̄rꝭ d̄ hac re ad
me. Aſcēde cacumē phaſge: ⁊ oclos tu
os circūfer ad occidētē ⁊ ad aq̄lonē:
auſtrūq; ⁊ oriētē: ⁊ aſpice. Nec eñ trā
ſibis iordanē iſtū. Precipe ioſue ⁊ cor
robora eū atq; conforta: q2 ip̄e p̄cedet
pplm iſtū ⁊ diuidet eis t̃rā quā viſurꝰ
es. Māſimꝰq; i valle ꝯ phanū phogor
E T nūc iſrl̄ audi p̄cepta C IIII
⁊ iudicia q̄ ego doceo te vt faci
ens ea viuas: ⁊ ingrediēs poſ
ſideas t̃rā quā dñs deꝰ patrū vr̄oꝝ da
turꝰ ē vob̄. Nō addetꝭ ad v̄bū qđ vob̄
loq̄r: nec auferetꝭ ex eo. Cuſtodite mā
data dñi dei vr̄i q̄ ego p̄cipio vob̄. O
culi vr̄i viderūt oīa q̄ fecit dñs ꝯtra be
elphegor: quō cōtriuerit oēs cultores
eiꝰ d̄ medio vr̄i. Uos āt q̄ adheretꝭ dño
deo vr̄o. viuitꝭ vniūſi vſq; i p̄ſentē di
em. Scitꝭ q docuerim vos p̄cepta at
q; iuſticias: ſic mādauit mihi dñs deꝰ
meꝰ: ſic facietꝭ ea i t̃ra quā poſſeſſuri
eſtis: ⁊ obſuabitꝭ ⁊ iplebitꝭ ope. Hec ē
eñ vr̄a ſapīa ⁊ intellectꝰ corā pplis: vt
audiētes vniūſa p̄cepta hec dicāt. En
pplus ſapiēs ⁊ itelligēs: gens magna.
Nec ē alia natio tā grādis q̄ habeat
deos appropiquātes ſibi: ſic deꝰ nr̄ ad
eſt cūctꝭ obſecrationibꝰ nr̄is. Que eñ
ē alia gēs ſic iclyta vt habeat cerimo
nias iuſtaq; iudicia et vniūſam legē
quā ego ꝓponā hodie añ oclos vr̄os?
Cuſtodi igit̃ temetipm ⁊ aīam tuā ſol
licite. Ne obliuiſcarꝭ v̄boꝝ q̄ viderūt
ocli tui: ⁊ ne excidāt de corde tuo cun
ctꝭ diebꝰ vite tue. Docebis ea filios ac
nepotes tuos: diē i q̄ ſtetiſti corā dño
deo tuo i oreb q̄n dñs locutꝰ ē mihi di
cēs: Cōgrega ad me pplm vt audiāt ſ
mones meos: ⁊ diſcāt timere me oī tp̄e
q̄ viuūt i t̃ra: doceātq; filios ſuos. Et
acceſſiſtis ad radices mōtꝭ q̄ ardebat
vſq; ad celū: erātq; i eo tenebre ⁊ nu
bes ⁊ caligo. Locutꝰq; ē dñs ad vos d̄
medio ignis. Uocē v̄boꝝ eiꝰ audiſtis
⁊ formā penitꝰ nō vidiſtꝭ. Et oñdit vo
bis pactū ſuū qđ p̄cepit vt faceretꝭ: ⁊ d
cē v̄ba q̄ ſcripſit in duabꝰ tabul̄ lapi
deis. Mihiq; mādauit i illo tp̄e vt do
cerē vos cerimonias ⁊ iudicia q̄ face
re deberetꝭ i t̃ra quā poſſeſſuri eſtis. Cu
ſtodite igit̃ ſollicite aīas vr̄as: Nō vi
diſtis aliquā ſilitudinē i die q̄ locutꝰ ē
vobis dñs i oreb d̄ medio ignis ne for
te decepti faciatꝭ vobis ſculptā ſilitu
dinē: aut imaginē maſculi vel femine
ſilitudinē oīm iumētoꝝ q̄ ſūt ſup t̃rā
vel auiū ſub celo volātiū: atq; reptiliū
q̄ mouet̃ i terra: ſiue piſciū q̄ ſub t̃ra
morāt̃ i aq̄s: ne forte eleuatꝭ oculꝰ ad
celū videas ſolē ⁊ lunā ⁊ oīa aſtra celi
⁊ errore deceptus adores ea ⁊ colas: q̄
creauit dñs deꝰ tuꝰ i miſteriū cūctꝭ ge
tibꝰ q̄ ſub celo ſūt. Nos āt tulit dñs et
eduxit de fornace ferrea egypti: vt ha

...dinē admiranda, constitutio trium ciuitatum refugii, ob homicidium.

beret ꝓꝑłm hereditariū ſicͭ ē ī pñti die.
Iratuſq; ē dñs ꝯ me ꝓꝑᷤ ſmões vros:
ꝛ iurauit vt nõ trãſirē iordanē:nec in
grederer trã optimã quã datur⁹ ē vo-
bis. Ecce moriar i hac humo:nõ trãſi-
bo iordanē:vos traſibitꝭ ꝛ poſſidebitꝭ
trã egregiã. Caue ne qñ obliuiſcarꝭ pa
cti dñi dei tui qḋ pepigit tecū:ꝛ facias
tibi ſculptã ſilitudinē eoꝝ q̄ fieri dñs
ꝓhibuit. Quia dñs de⁹ tu⁹ ignis cõſu
mēs ē:de⁹ emulator. Si genueritꝭ fili-
os ac nepotes:ꝛ morati fueritꝭ i trã de
ceptiq; feceritꝭ vob aliquã ſilitudinē
patrãtes malū corã dño deo vro vt eū
ad iracūdiã ꝓuocetꝭ:teſtes iuoco ho-
die celū ꝛ terrã: cito pituros vos eē d
trã quã trãſito iordane poſſeſſuri eſtꝭ.
Nõ hitabitꝭ i ea logo tpe: ſed delebit
vos dñs atq; diſpget i oēs gētes: ꝛ re-
manebitꝭ pauci i natioīb⁹ ad q̄s vos
ductur⁹ ē dñs. Ibiq; ſuietꝭ dijs q̄ ho-
minū manu fabricati ſūt:ligno ꝛ lapi-
di q̄ nõ vidēt: nec audiūt nec comedūt
nec odorant. Cūq; q̄ſierꝭ ibi dñm deū
tuū iuenies eū:ſi tñ toto corde q̄ſieris
ꝛ tota tribulatiōe aīe tue poſtq; te in-
uenerit oīa q̄ pdicta ſūt: Nouiſſimo āt
tpe reūterꝭ ad dñm deū tuū et audias
vocē ei⁹:qꝛ de⁹ miſericos dñs de⁹ tu⁹
eſt. Nõ dimittet te nec oino delebit:ne
q; obliuiſcet pacti i q̄ iurauit pribus
tuis. Interroga d dieb⁹ antiq̄s q̄ fuerūt
añ te ex die q̄ creauit dñs de⁹ hoiem ſu
p trã a ſūmo celi vſq; ad ſūmū ei⁹:ſi fa
cta ē aliqñ huiuſcemodi res:aut vnq;
cognitū ē:vt audiret ꝑꝑłs vocē dñi dei
loquētꝭ d medio ignis ſicͭ tu audiſti ꝛ
ꝛ vidiſti:ſi fecit de⁹ vt ingrederet ꝛ tol
leret ſibi gētē d medio nationū p tē-
ptatiões:ſigna atq; portēta: p pugnã
ꝛ robuſtã manū extentūq; brachiū et
horribiles viſiões:iux oia q̄ fecit ꝓ no
bis dñs de⁹ nr i egypto vidētib⁹ ocul
tuis vt ſcires qm dñs ipe ē de⁹: ꝛ ñ eſt
ali⁹ pter vnū. De celo te fecͭ audire vo
cē ſuã:vt doceret te:ꝛ in trã oñdit tibi
ignē ſuū maximū:ꝛ audiſti vba illi⁹ d
medio ignis:qꝛ dilexit pres tuos:ꝛ ele
git ſemē coꝝ poſt eos. Eduxitq; te pce
dēs in vtute ſua magna ex egypto vt
deleret natiões maxias ꝛ fortiores te i
introitu tuo: ꝛ itroduceret te: daretq;
tibi trã eaꝝ i poſſeſſionē: ſicͭ cernis in
pñti die. Scito ꝰ hodie et cogitato in
corde tuo q dñs ipe ē de⁹ i celo ſurſū
ꝛ i terra deorſū ꝛ nõ ſit ali⁹. Cuſtodi p-
cepta ei⁹ atq; mãdata q̄ ego pcipio ti-
bi:vt bñ ſit tibi ꝛ filijs tuis poſt te: et
p maneas mlto tpe ſup terrã quã dñs
de⁹ tu⁹ datur⁹ ē tibi. Tūc ſepauit moy
ſes tres ciuitates trãs iordanē ad ori-
entalē plagã vt cõfugiat ad eas q̄ oc-
ciderit nolēs ꝓximū ſuū nec fuerit ſi-
bi inimic⁹ añ vnū ꝛ alterū diē:ꝛ ad ha
rū aliquã vrbiū poſſit euadere: boſor i G
ſolitudine q̄ ſita ē i trã cãpeſtri de tri-
bu ruben:ꝛ ramoth i galaad q̄ ē i tri-
bu gad:ꝛ golã i baſan q̄ ē i tribu ma-
naſſe. Iſta ē lex quã ꝓpoſuit moyſes co
rã filijs iſrł:ꝛ hec teſtimonia ꝛ ceremo
nie atq; iudicia q̄ locut⁹ ē ad filios iſ
rael qñ egreſſi ſūt de egypto trãs iorda
nē i valle ꝯ phanū phogor i trã ſeon
regꝭ ãmorrei q̄ hitauit i eſebon quē p-
cuſſit moyſes. Filij q̄ꝫ iſrł egreſſi ex egy
pto poſſederūt trã ei⁹ ꝛ terrã og regis
baſã duoꝝ regū ãmorreoꝝ q̄ erãt trãſ
iordanē ad ſol ortū ab aroer q̄ ſita eſt
ſup ripã torrētꝭ arnon vſq; ad montē
ſeon q̄ ē ꝛ hermon: oēm planitiē trãs
iordanē ad oriētalē plagã vſq; ad ma
re ſolitudis:ꝛ vſq; ad radices montis

V Ocauitq; moy ¶ (phaſga. ¶ V
ſes oēm iſraelē ꝛ dixit ad eum. A
Audi iſrł cerimonias atq; iu-
dicia q̄ ego loquor in aurib⁹ vris ho-
die. Diſcite ea: ꝛ ope cõplete. Dñs de⁹
noſter pepigit nobiſcū fed⁹ i oreb. Nõ
cū patrib⁹ nris inijt pactū ſꝫ nobiſcū:
q̄ in pſentiaꝝ ſum⁹ ꝛ viuim⁹. Facie ad
faciē locut⁹ ē nobis i mõte de medio
ignis. Ego ſequeſter ꝛ medi⁹ fui inter
deū ꝛ vos in tpe illo: vt annūciarē vo
bis vba ei⁹. Timuiſtis enī ignē et nõ
aſcēdiſtꝭ i mõtē. Et ait: Ego dñs de⁹
tu⁹ q̄ eduxi te de terra egypti d domo Exo.20.a
ſuitutꝭ. Nõ habebis deos alienos i cõ Pš.80.
ſpectu meo. Nõ facies tibi ſculptile nec
ſilitudinē oīm q̄ i celo ſūt deſup: ꝛ q̄ i
terra deorſuꝫ: ꝛ q̄ verſat i aq̄s ſub ter-
ra. Nõ adorabis ea ꝛ nõ coles. Ego ei Exo.34.a
ſum dñs de⁹ tu⁹:de⁹ emulator, reddēs Nañ.1.a.
iniq̄tatē patrū ſup filios i terciã ꝛ q̄rtã
generatiōnē his q̄ oderūt me:ꝛ faciēs
miſericordiã i multa milia diligētib⁹
me ꝛ cuſtodiētib⁹ pcepta mea. Nõ vſur B
pabis nomē dei tui fruſtrra: qꝛ nõ erit
impunit⁹ qui ſup re vana nomē eius

Leui.25.a aſſūpſerit. Obſua diē ſabbati vt ſctifi
Hiere.17.c ces eū: ſicͭ pcepit tibi dñs deꝰ tuꝰ. Sex
Ezec.20.c diebus opaberꝭ: ꝛ facies oīa opa tua.
Nee.9.c Septimꝰ dies ſabbati eſt.i.reqes dñi
dei tui. Nō facies ī eo qcq̄ opis: tu et
filiꝰ tuꝰ ꝛ filia: ſuꝰ ꝛ ancilla: bos ꝛ aſi
nꝰ: ꝛ oē iumētū tuū: ꝛ pegrinꝰ q ē ītra
portas tuas vt reqeſcat ſuus ꝛ ācilla
tua ſicͭ ꝛ tu. Memēto q ꝛ ipſe ſuierꝭ ī
egypto: ꝛ eduxerit te īde dñs deꝰ tuꝰ ī
manu forti ꝛ brachio extēto: Idcirco p
Exo.20.b cepit tibi vt obſuares diē ſabbati. ‖ Ho
Mat.15.a nora patrē tuū ꝛ matrē: ſicut pcepit ti
Mar.7.a bi dñs deꝰ tuꝰ: vt lōgo viuas tpe: ꝛ bñ
ſit tibi ī ſra quā dñs deꝰ tuꝰ daturꝰ ē
Mat.5.c tibi. ‖ Nō occides: neq̄ mechaberꝭ: fur
Ro.13.b. tūq̄ nō facies: nec loq̄ris ꝯ primū tuū
C falſū teſtimoniū. Nō cōcupiſces vxorē
primi tui: nō domū: nō agrū: nō ſuū:
nō ācillā: nō bouē: ñ aſinū: ꝛ vniūſa q
illiꝰ ſūt. Hec vba locutꝰ ē dñs ad oēm
mltitudinē vrā ī mōte: d medio ignis
ꝛ nubis et caligīs: voce magna: nihil
addēs āpliꝰ ꝛ ſcpſit ea ī duabꝰ tabu
lis lapideis q̄s tradidit mihi. Uos āt
poſtq̄ audiſtꝭ vocē d medio tenebrax:
ꝛ mōtē ardere vidiſtꝭ: acceſſiſtꝭ ad me
oēs pncipes tribuū ꝛ maiores natu: at
q̄ dixiſtꝭ: Ecce oñdit nob dñs deꝰ nr
maieſtatē ꝛ magnitudinē ſuā. Uocē ei
eiꝰ audiuimꝰ d medio ignis ꝛ pbaui-
mus hodie q loquēte deo cū hoīe vi-
xerit hō. Cur ḡ moriemur et deuorabit
nos ignis h maximꝰ? Si eñ audieri-
mꝰ vltra vocē dñi dei nri moriemur.
Quid ē oīs caro vt audiat vocē dei vi
uētꝭ q d medio ignis loqͬ ſicͭ nos au
D diuimꝰ ꝛ poſſit viuere? Tu magꝭ acce
de: ꝛ audi cūcta q dixerit dñs deꝰ nr ti
bi loq̄riſq̄ ad nos: ꝛ nos audiētes fa-
ciemꝰ ea. Qd cū audiſſꝫ dñs: ait ad me.
Audiui vocē vbox ꝑli huiꝰ q locuti
ſūt tibi. Bñ oīa ſūt locuti. Quis det ta
lē eos hr̄e mētē vt timeāt me ꝛ cuſto-
diāt vniūſa mādata mea in oī tpe: vt
bñ ſit eis ꝛ filijs eox ī ſempiṫnū? Ua-
de ḡ ꝛ dic eis: Reūtimini ī tētoria vra
Tu vo h ſta mecū: ꝛ loqr tibi oīa mā-
data mea ꝛ cerimonias atq̄ iudicia q
docebis eos vt faciāt ea ī ṫra quā da-
I.17.b bo illꝭ ī poſſeſſionē. Cuſtodite igiṫ ꝛ fa-
cite q pcepit dñs deꝰ vobis. Nō decli-
nabitis neq̄ ad dexterā neq̄ ad ſini-
ſtrā: ſꝫ p viā quā pcepit dñs deꝰ veſter

ambulabitꝭ: vt viuatꝭ ꝛ bñ ſit vobis
ꝛ ptelēṫ dies vri ī ṫra poſſeſſiōis vre.
Hec ſūt pcepta ꝛ cerimonie VI
atq̄ iudicia q mādauit dñs deꝰ
vr vt docerē vos: vt faciatꝭ ea
ī ṫra ad quā trāſgredimini poſſidēdā:
vt timeas dñs deū tuū: ꝛ cuſtodias oīa
mādata ꝛ pcepta eiꝰ q ego pcipio tibi
ꝛ filijs ac nepotibꝰ tuis cūctꝭ diebꝰ vi
te tue vt plōgenṫ dies tui. Audi iſrl ꝛ
obſua vt faciaſ q pcepit tibi dñs: ꝛ bñ
ſit tibi: ꝛ mltiplicerꝭ ampliꝰ ſicͭ pollicitꝰ
eſt dñs deꝰ patrū tuox tibi ṫrā lacte ꝛ
melle manātē. ‖ Audi iſrl: Dñs deꝰ nr
deꝰ vnꝰ ē: Diliges dñm deū tuū ex to-
to corde tuo: ꝛ ex tota aīa tua: ꝛ ex to-
ta fortitudine tua. Erūtq̄ vba hec q
ego pcipio tibi hodie in corde tuo: et
narrabis ea filijs tuis: ꝛ meditaberis
ſedēs ī domo tua: ꝛ ambulās ī itinere
dormiēs atq̄ ꝯſurgēs: ꝛ ligabis ea q̄ſi
ſignū ī manu tua: eruntq̄ ꝛ mouebunṫ
īter oclos tuos: ſcribeſq̄ ea ī limīe et
oſtijs domꝰ tue. Cūq̄ introduxerit te
dñs deꝰ tuꝰ ī ṫrā p q iurauit prībꝰ tu-
is: abraā yſaac ꝛ iacob: et dederit tibi
ciuitates magnas ꝛ optimas q̄s ñ edi
ficaſti: domos plenas multarū opum
quas nō extruxiſti: ciſternaſs quas nō
fodiſti: vineta ꝛ oliueta q nō plātaſti
ꝛ comederis ꝛ ſaturatꝰ fueris: caue di
ligēṫ ne obliuiſcarꝭ dñi dei tui: q edu
xit te d terra egypti d domo ſuitutis.
Dñm deū tuū timebis: ꝛ illi ſoli ſuies
ac p nomē illiꝰ iurabis: Nō ibitꝭ poſt
deos alienos cūctax pgētiū q ī circūitu
vro ſūt: qm deꝰ emulator dñs deꝰ tuꝰ
ī medio tui: ne qñ iraſcaṫ furor dñi dei
tui ꝯ te: ꝛ auferat te de ſupficie terre.
Nō tēptabis dñm deū tuū: ſicut tēpta
ſti in loco tēptationis. Cuſtodi pcepta
dñi dei tui ac teſtimonia ꝛ cerimoni-
as q̄s pcepit tibi: ꝛ fac qd placitū ē et
bonū ī ꝯſpectu dñi vt bñ ſit tibi: ꝛ in-
greſſus poſſideas ṫrā optimā d q iura-
uit dñs prībꝰ tuis: vt deleret oēs ini-
micos tuos corā te: ſicut locutꝰ eſt. Cū
interrogauerit te filiꝰ tuꝰ cras dicēs: qd
ſibi volūt teſtimonia hec ꝛ cerimonie
atq̄ iudicia q pcepit dñs deꝰ nr nob?
dices ei: Serui eramꝰ pharaōis ī egy
pto: ꝛ eduxit nos dñs d egypto ī ma-
nu forti: fecitq̄ ſigna atq̄ pdigia ma
gna: ꝛ peſſima in egypto ꝯ pharaonē

⁊ oēm domū illi⁹ ī ɔſpectu nr̄o: ⁊ eduxit nos ide vt itroduct᷑ daret t̄rā ſup q̄ iurauit p̄rib⁹ nr̄is. Precepitq; nob dn̄s vt faciam⁹ oīa legitia hec ⁊ timeam⁹ dn̄m deū nr̄m vt bn̄ ſit nobis cunct᷑ dieb⁹ vite nr̄e ſic ē hodie. Eritq; nr̄i miſericors: ſi cuſtodierim⁹ ⁊ feceri m⁹ oīa p̄cepta ei⁹ corā dn̄o deo nr̄o ſic ut mādauit nobis.

VII Cum vero itroduxerit te dn̄s de⁹ tu⁹ in terrā quā poſſeſſur⁹ igredieris: ⁊ deleuerit gētes mł̄tas corā te: etheū et gergezeū ⁊ āmorreū ⁊ chananeū ⁊ phereʒeū ⁊ eueū ⁊ iebuſeū: ſeptē gētes mł̄to maior᷑ nūeri q̄ tu es ⁊ robuſtiores te: tradideritq; eas dn̄s de⁹ tu⁹ tibi: p̄cuties eas vſq; ad iternitionē. Nō inibis cū eis fedus: nec miſereber᷑ eaꝝ: neq; ſociabis cū eis cōiugia. Filiā tuā nō dabis filio ei⁹: nec filiā illi⁹ accipies filio tuo q̄ʒ ſeducet filiū tuū ne ſeq̄t̄ me: ⁊ vt mag᷑ ſuiat dn̄s alienis: iraſcet̄q; furor dn̄i ⁊ delebit te cito. Quin poti⁹ hec faciet᷑ eis. Aras eoꝝ ſubuertite: ⁊ ɔfringite ſtatuas: lucoſq; ſuccidite: ⁊ ſculptilia cōburite: q̄ʒ p̄pl̄s ſanct⁹ es dn̄o deo tuo. Te elegit dn̄s deus tu⁹ vt ſis ei p̄pl̄s peculiar᷑ d̄ cūct᷑ populis q̄ ſūt ſup t̄rā. Nō q̄ʒ cūctas gētes nūero vincebat᷑: vob̄ iūct⁹ ē dn̄s ⁊ elegit vos: cū oīb⁹ ſit᷑ p̄pl̄is pauciores: ſʒ q̄ʒ dilexit vos dn̄s: ⁊ cuſtodiuit iuramētū qd̄ iurauit patrib⁹ vr̄is. Eduxitq; vos ī manu forti ⁊ redemit d̄ domo ſuitut᷑: d̄ manu pharaōis reg᷑ egypti: ⁊ ſcies q̄ʒ dn̄s de⁹ tu⁹ ipe ē de⁹ fort᷑ ⁊ fidel᷑: cuſtodiens pactū ⁊ miſericordiā diligētib⁹ ſe: ⁊ his q̄ cuſtodiūt p̄cepta ei⁹ ī mille generatiōes: ⁊ reddēs odiētib⁹ ſe ſtati: ita vt diſp̄dat eoſ ⁊ vltra n̄ differat: p̄tin⁹ eis reſtituēs qd̄ meret̄: Cuſtodi ḡ p̄cepta ⁊ cerimonias atq; iudicia q̄ ego mādo tibi hodie vt facias. Si poſtq̄ audier᷑ hec iudicia: cuſtodier᷑ ea ⁊ fecer᷑ cuſtodiet: ⁊ dn̄s de⁹ tu⁹ pactū tibi ⁊ miſericordiā quā iurauit p̄rib⁹ tuis: ⁊ diliget te ac mł̄tiplicabit: b̄ndicetq; fructui vētris tui ⁊ fructui terre tue frumēto tuo atq; vindemie: oleo ⁊ armēt᷑: gregib⁹ ouiū tuarū ſup t̄rā: p̄ q̄ iurauit p̄rib⁹ tuis vt daret eā tibi. B̄ndict⁹ eris iter oēs p̄pl̄os. Non erit apud te ſteril᷑ vtriuſq; ſex⁹: tā ī hominib⁹ q̄ ī gregib⁹ tuis. Auferet dn̄s a te oēm lāguorē: ⁊ īfirmitates egypti peſſimas q̄s nouiſti nō inferet tibi: ſʒ cūct᷑ hoſtib⁹ tuis. Deuorab̄ oēs p̄pl̄oſ q̄s dn̄s de⁹ tu⁹ datur⁹ ē tibi. Nō parcet eis ocul⁹ tu⁹ nec ſuies dijs eoꝝ: ne ſint ī ruinā tui. Si dixer᷑ ī corde tuo: plures ſūt gētes iſte q̄ ego: quō poterō delere eas: noli metuere ſʒ recordare q̄ fecerit dn̄s de⁹ tu⁹ pharaōi ⁊ cūct᷑ egyptijs plagas maxias q̄s viderūt ocli tui: ⁊ ſigna atq; portēta manūq; robuſtā: ⁊ extētū brachiū vt educeret te dn̄s de⁹ tu⁹. Sic faciet cūct᷑ p̄pl̄is q̄s metuis. Inſup ⁊ ſtrabrones mittet dn̄s de⁹ tuus ī eos donec deleat oēs atq; diſp̄dat q̄ te fugerint et latere nō poterit. Exo.23.d. et 33.a. Ioſ.24.c

D Nō timeb̄ eos: q̄ʒ dn̄s de⁹ tu⁹ ī medio tui ē: De⁹ magn⁹ ⁊ terribil᷑: ipe ɔſumet natiōes has ī ɔſpectu tuo paulati atq; p̄ ptes. Nō poter᷑ eas delere parit᷑: ne forte mł̄tiplicēt̄ ɔ̄ te beſtie t̄re. Dabitq; eos dn̄s de⁹ tu⁹ ī ɔſpectu tuo ⁊ iterficiet illos donec penit⁹ deleāt̄. Tradetq; reges eoꝝ ī man⁹ tuas: ⁊ diſp̄des noīa eoꝝ ſub celo. Null⁹ poterit reſiſtere tibi: donec ɔteras eos: Sculptilia eorū igne cōbures. Nō cōcupiſces argentū ⁊ aurū d̄ q̄b⁹ facta ſūt: neq; aſſumeſ ex eis tibi q̄cq̄ ne offendas: p̄pterea: q̄ʒ aboīatio ē dn̄i dei tui: nec iferes q̄ppiā ex idolo ī domū tuā: ne fias anathema ſic ⁊ illud ē. Quaſi ſpurcitiā deteſtaberis: ⁊ velut inq̄namētū ac ſordes abomiatiōi hēbis q̄ʒ anathema ē. 2.Mach.12.f

VIII Omne mādatū qd̄ ego p̄cipio tibi hodie caue diligēter vt facias vt poſſit᷑ viuere ⁊ mł̄tiplicemini igreſſiq; poſſideat᷑ t̄rā p̄ q̄ iurauit dn̄s p̄rib⁹ vr̄is. Et recordaber᷑ cūcti itiner᷑ p̄ qd̄ adduxit te dn̄s de⁹ tu⁹ q̄draginta annis p̄ deſertū vt affligeret te atq; tēptaret: ⁊ nota fierēt q̄ in tuo aīo verſabāt̄: vtrū cuſtodires mādata illi⁹ an non. Afflixit te penuria: ⁊ dedit tibi cibū māna qd̄ ignorabas tu ⁊ p̄res tui vt oñderet tibi q̄ n̄ ī ſolo pane viuit hō: ſʒ ī oī v̄bo qd̄ egreditur d̄ ore dn̄i. Veſtimētū tuū q̄ operiebaris neq̄q̄ vetuſtate defecit: ⁊ pes tu⁹ n̄ ē ſubtrit⁹. En q̄drageſim⁹ ān⁹ ē: vt recogites ī corde tuo q̄ʒ ſicut erudit filium ſuū hō: ſic dn̄s de⁹ tu⁹ erudiuit te vt cuſtodias mādata dn̄i dei tui ⁊ ambules in vijs ei⁹: ⁊ timeas eū. Dn̄s eū B Mat.4.a Luc.4.a

B

de⁹ tu⁹ itroducet te ĩ trã bonã: trã ri-
uoꝝ aquarũq; ⁊ fontiũ: ĩ cui⁹ cãpis ⁊
mõtib⁹ erũpũt fluuioꝝ abyſſi: trã fru-
mẽti hordei ac vineaꝝ. i q̃ fic⁹ ⁊ malo
granata ⁊ oliueta naſcũt: trã olei ac
mellis: vbi abſq; vlla penuria cõedes
panẽ tuũ: ⁊ reꝝ oĩm abũdãtia ꝑfruer̄
cui⁹ lapides ferrũ ſũt: ⁊ de mõtib⁹ ei⁹
eris metalla fodiũt vt cũ comeder̄ et
ſatiat⁹ fueris: bñdicas dño deo tuo ꝓ
C terra optima quã dedit tibi. Obſerua
⁊ caue ne qñ obliuiſcar̄ dñi dei tui: ⁊
negligas mãdata ei⁹ atq; iudicia ⁊ ce
rimonias q̃s ego ꝓcipio tibi hodie: ne
poſtq̃ comeder̄ ⁊ ſatiat⁹ fuer̄: domos
pulchras edificauer̄ ⁊ habitauer̄ in
eis: habuerisq; armẽta boũ ⁊ ouiũ gre
ges: argẽti ⁊ auri cũctaꝝq; reꝝ copiã:
eleuet cor tuũ: ⁊ nõ remiſcar̄ dñi dei
tui q̃ eduxit te ꝺ terra egypti de domo
ſeruitut̄: ⁊ ductor tu⁹ fuit ĩ ſolitudine
magna atq; terribili: ĩ q̃ erat ſerpens
Nu.20.b flatu adurẽs ⁊ ſcorpio ac dipſas ⁊ nul
Exo.17. le oĩno aq̄: q̃ eduxit riuos de petra du-
Exo.16.d riſſima: ⁊ cibauit te mãna ĩ ſolitudine
D qð neſcierũt pr̄es tui. Et poſtq̃ afflix-
it ac ꝓbauit: ad extremũ miſert⁹ ẽ tui
ne diceres ĩ corde tuo: fortitudo mea ⁊
robur man⁹ mee hec mihi oĩa ꝑſtitert
ſed recorder̄ dñi dei tui ꝙ ip̄e vires ti
bi ꝓbuerit: vt ipleret pactũ ſuũ ſup q̃
iurauit pr̄ib⁹ tuis ſic pñs indicat di-
es. Sin aũt oblit⁹ dñi dei tui: ſecut⁹ fu
er̄ deos alienos: coluerisq; illos ⁊ ado
rauer̄: ecce nũc ꝓdico tibi ꝙ oĩa diſ-
pereas. Sicut gẽtes q̃s deleuit dñs in
introitu tuo: ita ⁊ vos ꝑibit̄ ſi inobe
diẽtes fuerit̄ voci dñi dei veſtri. IX

A Udi iſrl̄: Tu trãſgredier̄ hodie
iordanẽ: vt poſſideas natiões
maxĩas ⁊ fortiores te ciuitates
in gẽtes ⁊ ad celũ vſq; muratas: pp̄lm
magnũ atq; ſublimẽ: filios enachim
q̃s ip̄e vidiſti ⁊ audiſti: q̃b⁹ null⁹ põt
ex aduſo reſiſtere. Scies ḡ hodie ꝙ dñs
de⁹ tu⁹ ip̄e trãſibit ãn te ignis deuo-
rãs atq; cõſumãs: q̃ ꝯterat eos: ⁊ dele
at atq; diſꝑdat ãn faciẽ tuã velocit: ſi
cut locut⁹ ẽ tibi. Ne dicas ĩ corde tuo
cũ deleuerit eos dñs de⁹ tuus ĩ ꝯſpectu
tuo ꝓpt̄ iuſticiã meã itroduxit me dñs
vt trã hãc poſſiderẽ: cũ ꝓpter ipietates
ſuas iſtẽ delete ſint natiões. Neq; eñ
ꝓpt̄ iuſticias tuas ⁊ eq̃tatẽ cordis tui
igredier̄ vt poſſideas tras eaꝝ: ſ; q2 il
le egerit ipie: itroeũte te delete ſũt: ⁊ vt
cõpleret ꝟbũ ſuũ dñs qð ſub iuraⁿto
pollicit⁹ ẽ pr̄ib⁹ tuis abraã yſaac ⁊ ia
cob. Scito ḡ ꝙ nõ ꝓpt̄ iuſticias tuas
dñs de⁹ tu⁹ dederit tibi terrã hãc opti
mã ĩ poſſeſſiões cũ duriſſime ceruic̄ ſis
pp̄s. Meñto ⁊ ne obliuiſcar̄ quõ ad
iracũdiã ꝓuocauer̄ dñm deũ tuũ ĩ ſo-
litudie: Ex eo die q̃ egreſſus es ex egy-
pto vſq; ad locũ iſtũ ſemꝑ aduũſũ dñm
ꝯtẽdiſti. Nã ⁊ ĩ oreb ꝓuocaſti eũ. ⁊ ira-
t⁹ delere te voluit: qñ aſcẽdi ĩ mõtẽ vt
acciperẽ duas tabulas lapideas pacti
qð pepigit vobiſcũ de⁹. ⁊ ꝑſeueraui in
mõte q̃dragita dieb⁹ ac noctib⁹: panẽ
nõ comedẽs ⁊ aquã ñ bibẽs. Deditq;
mihi duas tabl̄as lapideas ſcp̄tas di-
gito dei: ⁊ cõtinẽtes oĩa ꝟba q̃ vob lo
cut⁹ ẽ ĩ monte ꝺ medio ignis qñ cõtio
pp̄li cõgregata ẽ. Cũq; trãſiſſent q̃dra-
ginta dies ⁊ totidẽ noctes: dedit mihi
dñs duas tabl̄as lapideas: tabl̄as fede
ris: Dixitq; mihi: Surge ⁊ deſcẽde hic
cito: q2 pp̄ls tu⁹ quẽ eduxiſti ꝺ egypto
deſeruerũt velocit viã quã demõſtraſti
eis: fecerũtq; ſibi ꝯflatile. Rurſũq; ait
dñs ad me: Cerno ꝙ pp̄ls iſte dure cer-
uic̄ ſit: dimitte me vt cõterã eũ: ⁊ de-
leã nomẽ ei⁹ ꝺ ſub celo: ⁊ cõſtituã te ſu
ꝑ gẽtẽ q̃ hac maior ⁊ fortior ſit: Cũq;
ꝺ mõte ardẽte deſcẽderẽ: ⁊ duas tabu
las feder̄ vtraq; tenerẽ manu: vidiſſẽ
q; peccaſſe vos dño deo veſtro: ⁊ feciſſe
vob vitulũ cõflatilẽ ac deſeruiſſe velo
cit viã ei⁹ quã vob oñderat: ꝓieci ta-
bulas ꝺ manib⁹ meis: cõfregiq; eas ĩ
ꝯſpectu vr̄o. Et ꝓcidi ãn dñm ſic ꝑus
q̃draginta dieb⁹ ⁊ noctib⁹ panẽ ñ co-
medẽs ⁊ aquã nõ bibẽs: ꝓpt̄ oĩa pctã
vr̄a q̃ geſſiſtis ꝯ dñm: ⁊ eũ ad iracũdiã
ꝓuocaſtis. Timui eñ indignationẽ ⁊
irã illi⁹: q̃ aduſus vos cõcitat⁹: delere
vos voluit. Et exaudiuit me dñs etiã
hac vice. Aduſum aaron q̃3 vehemẽ-
ter irat⁹ voluit eũ cõterere: ⁊ ꝓ illo ſi-
militer dep̄cat⁹ ſũ. Peccatũ aũt vr̄m
qð fecerat̄ .i. vitulũ: arripiẽs igne cõ-
buſſi: ⁊ ĩ fruſtra cõminuẽs oĩno q̃3 in
puluerẽ redigẽs ꝓieci in torrẽtẽ q̃ de
mõte deſcẽdit. In incẽdio q̃3 ⁊ ĩ tẽpta-
tione ⁊ ĩ ſepulchris ꝯcupiſcẽtie ꝓuo-
caſtis dñm: ⁊ qñ miſit vos ꝺ cadeſbar-
ne dicẽs: aſcẽdite ⁊ poſſidete terrã quã

pedi vob ⁊ cõtẽpſiſtꝭ iperiũ dñi dei vří
t nõ crediditiſtꝭ ei: neqꝫ vocẽ eiꝰ audire
voluiſtꝭ: ſꝫ ſemꝑ fuiſtꝭ rebelles a die q̃
noſſe vos cepi. Et iacui corã dño q̃dra
gita diebꝰ ac noctibꝰ: q̃bꝰ eũ ſupplicit
depcabar: ne deleret vos vt fuerat cõ:
minatꝰ: Et orãs dixi: Dñe deꝰ ne diſꝑ
das ꝑplm tuũ ⁊ hereditatẽ tuã quã re
demiſti i magnitudĩe tua: q̃s eduxiſti
de egypto ĩ manu forti. Recordare ſuo
rũ tuoꝝ abraã yſaac ⁊ iacob: ne aſpici
as duritiã ppli huiꝰ ⁊ impietatẽ atqꝫ
pctm̃: ne forte dicã hitatores ťre de q̃
eduxiſti nos: nõ poterat dñs ĩtroduce-
re eos ĩ terrã quã pollicitꝰ ẽ eis: ⁊ ode
rat illos: idcirco eduxit vt interficeret
eos ĩ ſolitudine q̃ ſunt ppl̃s tuꝰ ⁊ here
ditas tua q̃s eduxiſti in fortitudĩe tua
magna ⁊ in brachio tuo extẽto. ¶ X

In tpe illo dixit dñs ad me. Do-
la tibi duas tabulas lapideas
ſic̃ priores fuerũt: ⁊ aſcẽde ad me ĩ
mõtẽ: Facies arcã ligneã: ⁊ ſcribã ĩ ta
bul̃ v̾ba q̃ fuerũt ĩ his q̃s añ cõfregiſti
poneſqꝫ eas ĩ arcã. Feci igiť arcã de li
gnis ſethim. Cũqꝫ dolaſſẽ duas tabu
las lapideas inſtar prioꝝ: aſcẽdi in mõ-
tẽ hñs eas ĩ maĩbꝰ. Scpſitqꝫ in tabul̃
ut id qđ priꝰ ſcpſerat v̾ba decẽ q̃ locu
tuſ ẽ dñs ad vos ĩ mõte đ medio ignis
q̃ñ ꝑpl̃s ꝯgregatꝰ eſt: ⁊ dedit eas mihi.
Reuerſuſqꝫ đ mõte deſcẽdi: ⁊ poſui ta
bulas ĩ arcã quã feceraꝫ: q̃ hucuſqꝫ ibi
ſũt ſic̃ mihi p̃cepit dñs. Filij ãt iſrl̃ mo
uerũt caſtra ex beroth filioꝝ iachan ĩ
moſera: vbi aaron mortuꝰ ⁊ ſepultꝰ ẽ:
p q̃ ſacerdotio functꝰ eſt eleazar filius
eiꝰ. Inde venerũt in gadgad: de q̃ loco
pfecti: caſtrametati ſũt ĩ iethabata in
terra aq̃ꝝ atqꝫ torrẽtiũ. Eo tpe ſepara
uit tribuũ leui vt portaret arcã federꝭ
dñi: ⁊ ſtaret corã eo ĩ miniſterio ac bñ
diceret ĩ noĩe illiꝰ vſqꝫ in p̃ñtẽ diem.
Q̃obrẽ nõ habuit leui ꝑtẽ neqꝫ poſ-
ſeſſionẽ cũ fribꝰ ſuis: q2 ip̃e dñs poſſeſ
ſio eiꝰ ẽ: ſic̃ ꝓmiſit ei dñs deꝰ tuꝰ. Ego
ãt ſteti in mõte ſic̃ priꝰ q̃dragita die-
bus ac noctibꝰ: exaudiuitqꝫ me dñs e-
tiã hac vice: ⁊ te ꝑdere noluit. Dixitqꝫ
mihi: Uade ⁊ p̃cede ꝑplm vt ingrediať
⁊ poſſideat terrã quã iuraui pribꝰ eo-
rũ: vt traderẽ eis. Et nunc iſrl̃ q̃d dñs
deꝰ tuus petit a te: niſi vt timeas dñm
deũ tuũ: ⁊ ambules in vijs eius: ⁊ dili
gas eũ: ac ſeruias dño deo tuo: in to- J.11.b
to corde tuo: ⁊ in tota aĩa tua: cuſtodi-
aſqꝫ mandata dñi ⁊ cerimonias eiꝰ q̃s
ego hodie p̃cipio tibi vt bene ſit tibi?
En dñi dei tui celũ eſt: ⁊ celũ celi: ter-
ra et oĩa q̃ in ea ſunt ⁊ tñ patribꝰ tuis
cõglutinatꝰ ẽ dñs ⁊ amauit eos: elegit
qꝫ ſemen eoꝝ poſt eos. i. vos de cunctꝭ
gentibꝰ: ſic̃ hodie cõprobať. Circũcidi D
te igiť p̃putiũ cordis vřĩ: ⁊ ceruicẽ vřaꝫ
ne induretꝭ ampliꝰ: q2 dñs deꝰ vř ip̃e
eſt deꝰ deoꝝ ⁊ dñs dñantiũ: deꝰ magnꝰ Ro.2.d.
⁊ potẽs ⁊ terribil̃: q̃ ꝑſonã nõ accipit Ephe.6.b
nec mũera: fac̃ iudiciũ pupillo ⁊ vidue Act.10.d
amat ꝑegrinũ: et dat ei victũ atqꝫ ve- 1.pe.1.c
ſtitũ. Et vos ẽ amate ꝑegrinos: quia ⁊
ip̃e fuiſtis aduene in ťra egypti. Dñm S.7.b
deũ tuũ timeb ⁊ ei ſoli ſuies. Ipſi ad-
herebis: iurabiſqꝫ in noĩe illiꝰ. Ip̃e eſt
laus tua ⁊ deꝰ tuꝰ qui fec̃ tibi hec ma-
gnalia ⁊ terribilia q̃ viderũt oculi tui.
In ſeptuagita aĩabꝰ deſcenderũt prẽs Gen.6.a
tui in egyptũ: ⁊ ecce nũc multiplicauit
te dñs deus tuus ſicut aſtra celi. ¶ XI

Ama itaqꝫ dñm deũ tuũ: ⁊ obſer B
ua p̃cepta eiꝰ ⁊ cerimõias iudi
cia atqꝫ mãdata oĩ tpe. Cogno-
ſcite hodie q̃ ignorãt filij vří q̃ nõ vide
rũt diſciplinã dñi dei vří magnalia eiꝰ
⁊ robuſtã manũ: extentũqꝫ brachiũ: ſi-
gna ⁊ oꝑa q̃ fecit in medio egypti pha
raoni regi ⁊ vniuerſe terre eiꝰ oĩqꝫ ex-
ercitui egyptioꝝ ⁊ eq̃s ac curribꝰ quõ
operuerit eos aque marꝭ rubri cũ vos
ꝑſequereñť: ⁊ deleuerit eos dñs vſqꝫ in
p̃ñtẽ diẽ: vobiſqꝫ q̃ fecerit in ſolitudi-
ne donec veiretꝭ ad hũc locũ ⁊ dathan Nu.16.d
atqꝫ abirõ filijs eliab q̃ fuit filiꝰ rubẽ
q̃s aꝑto ore ſuo terra abſorbuit cũ do-
mibꝰ ⁊ tabnacul̃ ⁊ vniuerſa ſuba eorũ
quã hẽbant ĩ medio iſrl̃. Oculi vři vi- D
derũt oĩa oꝑa dñi magna q̃ fecit vt cu
ſtodiatꝭ vniuerſa mãdata illius q̃ ego
hodie p̃cipio vobis ⁊ poſſitꝭ introire ⁊
poſſidere ťraꝫ ad quã ĩgredimĩ: mľtoqꝫ
ĩ ea viuatꝭ tpe: quã ſb iuramẽto polli-
citꝰ ẽ dñs pribꝰ vřís ⁊ ſemĩ eoꝝ lacte
⁊ melle manãtẽ. Terra eñ ad quã in-
gredieris poſſidendã nõ eſt ſicut terra
egypti de qua exiſti: vbi iacto ſemĩe in
hortoꝝ morẽ aque ducunť irrigue: ſꝫ
mõtuoſa ẽ ⁊ cãpeſtris: de celo expectãſ
pluuiaſ: quã dñs deꝰ tuꝰ ſꝑ iuiſit: ⁊ oculi
illiꝰ ĩ ea ſũt a p̃ncipio ãni vſqꝫ ad finẽ

D.10.c eiꝰ. Si ꝫ obedieritꝭ mādatꝭ meis ꝗ ego
hodie ꝑcipio vob vt diligatꝭ dn̄m deū
vr̄m: ⁊ ſuiatꝭ ei i toto corde vr̄o ⁊ i to
ta aīa vr̄a: dabit pluuiā t̄re vr̄e tpane
am ⁊ ſerotinā vt colligatꝭ frumētū et
vinū ⁊ oleū ſenūqꝫ ex agrꝭ ad paſcēda
iumēta: ⁊ vt ipi comedatꝭ ac ſaturemi.
Cauete ne forte decipiat̄ cor vr̄m ⁊ re-
cedatꝭ a dn̄o: ſuiatꝭ qꝫ dn̄s alienis et
adoretꝭ eos: iratꝰqꝫ dn̄s claudat celū:
C ⁊ pluuie n̄ deſcēdāt nec t̄ra det germē
D.6.b ſuū: ꝑeatiſqꝫ velocit̄ de t̄ra optia quā
dn̄s daturꝰ eſt vob. Ponite hec verba
mea i cordibꝰ ⁊ i aīs vr̄is: ⁊ ſuſpēdite
ea ꝓ ſigno i manibꝰ: ⁊ iter oclos vr̄os
collocate. Docete filios vr̄os vt illa me
ditent̄. Cū ſederꝭ i domo tua ⁊ ābula
uerꝭ i via: ⁊ accubuerꝭ atqꝫ ſurrexeris:
ſcribes ea ſup poſtes ⁊ ianuas domus
tue vt mꝉtiplicēt̄ dies tui ⁊ filioꝝ tuo
rū i t̄ra quā iurauit dn̄s pr̄ibꝰ tuis: vt
daret eis ꝗdiu celū iminet t̄re. Si eñ
cuſtodieritꝭ mādata ꝗ ego ꝑcipio vob
⁊ feceritꝭ ea vt diligatꝭ dn̄m deū vr̄m:
⁊ ābuletꝭ i oibꝰ vījs eiꝰ adherētes ei:
diſꝑdet dn̄s oēs gentes iſtas añ faciē
vr̄am: ⁊ poſſidebitꝭ eas ꝗ maiores ſūt
Joſ.1.a ⁊ fortiores vob. Ois locꝰ quē calcaue
rit pes vr̄: vr̄ erit. A deſerto ⁊ libano ⁊
flumine magno eufrate vſqꝫ ad mare
occidētale erit t̄mini vr̄i. Nullꝰ ſtabit
ꝯ vos. Terrorē vr̄m et formidinē da-
bit dn̄s deꝰ vr̄ ſup oēm t̄rā quā calca
turi eſtis: ſic locutꝰ ē vob. En ꝓpono
i ꝯſpectu vr̄o hodie bn̄dictionē ⁊ male
D dictionē. Bn̄dictionē ſi obedieritꝭ mā
datꝭ dn̄i dei vr̄i ꝗ ego hodie ꝑcipio vo
bis. Maledictionē ſi nō audieritꝭ mā
data dn̄i dei vr̄i: ſꝫ receſſeritꝭ ꝺ via quā
ego nūc oñdo vob: ⁊ ambulaueritꝭ pꝰ
deos alienos ꝗs ignoratꝭ. Cū vo itro
duxerit te dn̄s deꝰ tuꝰ i t̄rā ad quā ꝑ-
gis habitandā: pones bn̄dictionē ſup
mōtē garizim: maledictionē ſup mon
tē hebal ꝗ ſūt trās iordanē poſt viā ꝗ
vgit ad ſol' occubitū: i t̄ra chananei ꝗ
hītat i cāpeſtribꝰ ꝯ galgalā ꝗ ē iux̄ val
lē tēdētē ⁊ ītrātē ꝓcul. Uos eñ trāſi-
bitꝭ iordanē vt poſſideatꝭ t̄rā quā dn̄s
deꝰ vr̄ daturꝰ ē vob: vt habeatꝭ ⁊ poſ-
ſideatꝭ illā. Uidete ꝫ vt ipleatꝭ ceremo
nias atqꝫ iudicia ꝗ ego hodie ponā i
B Hec ſūt ꝑcepta ꝯſpectu vr̄o. XII
H pta atqꝫ iudicia ꝗ facere debe-
tis in terra quā dn̄s deus patrū tuoꝝ
daturꝰ ē tibi vt poſſideas eā cūctis die
bꝰ ꝗbꝰ ſup humū gradierꝭ. Subūtite
oīa loca i ꝗbꝰ coluerūt gētes ꝗs poſſeſ
ſuri eſtis: deos ſuos: ſup mōtes excel-
ſos ⁊ colles ⁊ ſubter oē lignū frōdoſū.
Diſſipate aras earū ⁊ cōfringite ſtatu
as: lucos igne cōburite ⁊ idola cōmi-
nuite: Diſꝑdite noīa eoꝝ ꝺ locꝭ illis.
Nō facietꝭ ita dn̄o deo vr̄o: ſꝫ ad locū
quē elegerit dn̄s deꝰ veſter ꝺ cūctꝭ tri
bubꝰ vr̄is vt ponat nomē ſuū ibi ⁊ ha
bitet i eo venietꝭ ⁊ offeretꝭ in loco illo
holocauſta ⁊ victīas vr̄as: decias ⁊ pri
mitias manuū vr̄aꝝ ⁊ vota atqꝫ dona
ria: ꝑmogenita boū ⁊ ouiū: ⁊ cōedetis
ibi i ꝯſpectu dn̄i dei vr̄i ac letabimi i
cūctꝭ ad ꝗ miseritꝭ manuū vos ⁊ domꝰ
vr̄e i ꝗbꝰ bn̄dixerit vob dn̄s deꝰ vr̄. Nō
facietꝭ ibi ꝗ nos h facimꝰ hodie: ſingu
li qꝺ ſibi rectū videt̄. Neqꝫ eñ vſqꝫ in
ꝑſens tp̄s veniſtis ad reqē ⁊ poſſeſſio-
nē: quā dn̄s deꝰ vr̄ daturꝰ ē vob. Trā-
ſibitꝭ iordanē ⁊ hītabitꝭ i t̄ra quā dn̄s
deꝰ vr̄ daturꝰ ē vob vt reqeſcatꝭ a cun
ctis hoſtibꝰ ꝑ circuitū ⁊ abſqꝫ vllo ti-
more hitetꝭ i loco quē elegerit dn̄s deꝰ
vr̄: vt ſit nomē eiꝰ i eo. Illuc oīa ꝗ ꝑci
pio ꝑferetꝭ holocauſta ⁊ hoſtias ac de
cias ⁊ ꝑmitias manuū vr̄aꝝ: ⁊ ꝗcꝗd ꝑ
cipuū ē i mūeribꝰ ꝗ vouiſtis dn̄o. Ibi
epulabimini corā dn̄o deo vr̄o: vos et
filij ⁊ filie vr̄e: famuli ⁊ famule: atqꝫ le
uites ꝗ i vr̄is vrbibꝰ cōmorāt̄. Neqꝫ eñ
hꝫ aliā ꝑtē ⁊ poſſeſſionē iter vos. Caue
ne offeras holocauſta tua i oī loco quē
viderꝭ: ſꝫ i eo quē elegerit dn̄s in vna
tribuū tuaꝝ offeres hoſtias: ⁊ facies
ꝗcūqꝫ ꝑcipio tibi. Si āt cōedere volu
eris: ⁊ te eſus carniū delectauerit: oc-
cide ⁊ comede iux̄ bn̄dictionē dn̄i dei
tui quā dedit tibi in vrbibꝰ tuis ſiue
imūdū fuerit h ē maculatū ⁊ debile: ſi
ue mūdū: h ē itegrū ⁊ ſine macla qꝺ o
ferri licet: ſic caprea ⁊ ceruū: comedes
abſqꝫ eſu dūtaxat ſāguis quē ſup t̄rā
qſi aquā effūdes. Nō poterꝭ cōedere i
oppidis tuis decimā frumēti ⁊ vini ⁊
olei tui: ꝑmogenita armētoꝝ ⁊ pecoꝝ
⁊ oīa ꝗ vouerꝭ ⁊ ſpōte offerre volueris
⁊ primitias manuū tuaꝝ: ſed corā dn̄o
deo tuo comedes ea i loco quē elegerit
dn̄s deꝰ tuꝰ tu ⁊ filiꝰ tuꝰ ⁊ filia ⁊ ſuꝰ
⁊ famula atqꝫ leuites ꝗ manet i vrbi

bus tuis: et letaberis ꝛ reficieris coram
dño deo tuo i cũctis ad q̃ extẽderis ma
nũ tuã. Caue ne derelinq̃s leuiten i oĩ
tpe q̃ v̄saris i t̄ra. Qñ dilatauerit dñs
de⁹ tu⁹ termios tuos sic locut⁹ ē tibi: ꝛ
volueris vesci carnib⁹ q̃s desiderat aĩa
tua: loc⁹ ãt quē elegerit dñs de⁹ tu⁹ vt
sit nomē ei⁹ ibi: si ꝓcul fuerit: occides
d̄ armētis ꝛ pecorib⁹ q̃ habueris sic p̄ce
pit tibi ꝛ comedes i oppidis tuis vt ti
bi placet. Sic comedit caprea ꝛ ceru⁹
ita vesceris eis: ꝛ mũd⁹ ꝛ imũd⁹ in cõ
mune vescēt: h̄ solũ caue ne sanguinē
comedas. Sãguis.n. eoꝝ ꝓ aĩa ē: ꝛ id
circo nõ debes aĩaz comedere cũ carni
bus: sꝫ sup t̄rã fũdes q̃si aquã vt bñ sit
tibi ꝛ filijs tuis p⁹ te: cũ feceris qḋ pla
cet i ꝯspectu dñi. Que ãt sc̃tificaueris
et voueris dño: tolles ꝛ venies ad locũ
quē elegerit dñs: ꝛ offeres oblationes
tuas carnem ꝛ sãguinē sup altare dñi
dei tui. Sãguinē hostiaꝝ fũdes i alta
ri: carnib⁹ ãt ipē vesceris. Obserua ꝛ au
di oĩa q̃ ego p̄cipio tibi vt bñ sit tibi ꝛ
filijs tuis p⁹ te i sempit̄nũ: cũ feceris qḋ
bonũ ē ꝛ placitũ i ꝯspectu dñi dei tui.
Qñ disꝑdiderit dñs de⁹ tu⁹ añ faciē tu
am gētes ad q̃s igredieris possidēdas:
ꝛ possederis eas atq̧ habitaueris in t̄ra
eaꝝ: caue ne imiteris eas postq̧ te fue
rint itroeũte subũ̄se: ꝛ req̃ras cerimo
nias eaꝝ dicēs: Sic coluerũt gētes iste
deos suos: ita et ego colam. Nõ facies
sic dño deo tuo. Oēs eñ abomiatiões
q̃s auersat dñs: fecerũt dijs suis offerē
tes filios ꝛ filias: ꝛ ꝯburētes igni. Qḋ
p̄cipio tibi h̄ tm̄ facito dño: nec addas
q̃cq̧ nec minuas. ❡ XIII

SI surrexerit in medio tui ꝓphe
tes aut q̃ sõniũ vidisse se dicat:
ꝛ p̄dixerit signũ atq̧ portētũ: ꝛ euene
rit qḋ locut⁹ ē: ꝛ dixerit tibi: eam⁹ ꝛ se
q̃mur deos alienos q̃s ignoras: ꝛ suia
mus eis: nõ audies v̄ba ꝓphe illi⁹ aut
sõniatoris: q2 tēptat vos dñs de⁹ v̄r vt
palã fiat vtrũ diligatis eũ an nõ i toto
corde ꝛ i tota aĩa v̄ra. Dñz deũ v̄rm se
q̃mini: ꝛ ipm timete: ꝛ mãdata illi⁹ cu
stodite: ꝛ audite vocē ei⁹. Ipi suietis: ꝛ
ipi adherebitis. Propheta ãt ille aut fi
ctor somnioꝝ iterficiet: q2 locut⁹ ē vt
vos auerteret a dño deo v̄ro q̃ eduxit
vos d̄ t̄ra egypti ꝛ redemit vos de do
mo suitutis vt errare te faceret de via
quã tibi p̄cepit dñs de⁹ tu⁹: et auferes
malũ d̄ medio tui. Si tibi voluerit ꝑ
suadere frater tu⁹ fili⁹ m̄ris tue aut fi
li⁹ tu⁹ vel filia siue vxor q̃ ē i sinu tuo:
aut amic⁹ quē diligis vt aĩaz tuã clã di
cens: eam⁹ ꝛ suiam⁹ dijs alienis q̃s ig
noras tu ꝛ p̄res tui cũctaꝝ in circuitu
gētiũ q̃ iux̄ vl̄ ꝓcul sũt ab initio vsq̧
ad finē t̄re: nõ acq̄escas ei nec audias:
neq̧ parcat ei ocul⁹ tu⁹ vt miserearis et
occultes eũ: sꝫ stati interficies. Sit p̄mũ
man⁹ tua sup eũ: ꝛ post te oĩs ꝑl̄s mit C
tat manũ. Lapidib⁹ obrut⁹ necabit: q2
voluit te abstrahere a dño deo tuo qui
eduxit te d̄ t̄ra egypti d̄ domo suitutis
vt ꝛ oĩs isrl̄ audiēs timeat: ꝛ neq̧q̧ vl
tra faciat q̄ppiã hui⁹ rei sil̄e. Si audie
ris i vna vrbiũ tuaꝝ q̃s dñs de⁹ tuus
dabit tibi ad h̄itandũ dicentes aliq̃s:
egressi sũt filij belial d̄ medio tui ꝛ au
terũt h̄itatores vrbis tue atq̧ dixerũt:
eam⁹ ꝛ suiam⁹ dijs alienis q̃s ignora
tis: q̃re sollicite et diligēter rei v̄itate
ꝯspecta si iueneris certũ eē qḋ d̄r: ꝛ ab
ominatiõez hãc ope ꝑpetratã: stati ꝑ
cuties h̄itatores vrbis illi⁹ i ore gladij
ꝛ delebis eã: oĩaq̧ q̃ in illa sũt vsq̧ ad
pecora. Quicq̄d etiã supellectil fuerit: D
ꝯgregabis i medio plateaꝝ ei⁹: ꝛ cum
ipa ciuitate succēdes: ita vt vniũsa cõ
sumas dño deo tuo: ꝛ sit tumul⁹ sēpi
tern⁹. Nõ edificabit ampli⁹: ꝛ nõ ad
herebit d̄ illo anathemate q̃cq̧ i mãu
tua: vt auertat dñs ab ira furoris sui ꝛ
misereat tui: multiplicetq̧ te sicut iu
rauit p̄rib⁹ tuis q̃n audieris vocē dñi
dei tui: custodiēs oĩa p̄cepta ei⁹ q̃ ego
p̄cipio tibi hodie: vt facias qḋ placitũ
ē i ꝯspectu dñi dei tui ❡ XIIII

FIlij estote dñi dei v̄ri. Nõ vos i A
cidetis nec facietis caluitiũ sup
mortuo: q2 ꝑl̄s sc̃t⁹ es dño deo tuo: S.7.a.et
ꝛ te elegit vt sis ei i ꝑl̄m peculiarē d̄ 26.d
cũctis gētib⁹ q̃ sũt sup terrã. Ne come Leui.11.a
datis q̃ imũda sũt. Hoc ē aĩal qḋ come
dere debetis. Bouē et ouem ꝛ capram
ceruũ ꝛ capreã: bubalũ: tragelaphũ: py
gargũ: orygem: camelopardalũ. Oẽ
aĩal qḋ i duas ptes findit vngulã ꝛ ru
minat: comedetis. De his ãt q̃ ruminãt
ꝛ vngulã nõ findũt: hec comedere nõ
debetis: camelũ leporē cyrogrillũ. Quia
ruminãt ꝛ nõ diuidũt vngulã: imũda
erũt vob. Sus q̧ q̃m diuidit vngulã

B ⁊ nõ ruminat: imũda erit. Carnib⁹ eo-
rũ nõ veſcemini: ⁊ cadauera nõ tange
Leui.11.a tis. Hec comedet? ex oibus q̃ morant̄
i aq̃s. Que habẽt pẽnulas ⁊ ſquamas
comedite: q̃ abſq; pẽnulis et ſquamis
ſũt: ne comedat?: q: imũda ſunt. Oẽs
aues mũdas comedite: imũdas ne co-
medat? aquilã ſc; ⁊ gryphẽ ⁊ halyetũ:
ixon et vulturẽ: ac miluũ iuxta genus
ſuũ: et oẽ coruini gener?: ⁊ ſtrutiões
ac noctuã et larũ atq; accipitrẽ iuxta
gen⁹ ſuũ: herodiuz ac cygnũ ⁊ ibin ac
mergulũ porphyrionẽ et nycticoracẽ:
onocrocalũ ⁊ caradriũ: ſingula i gene
re ſuo: vpupã q̃z ⁊ veſpertilionẽ. Et oẽ
qđ reptat ⁊ pennulas habet: imundũ
C erit et nõ comedet̄. Oẽ qđ mũdũ eſt
comedite: q̃cq̃d aũt morticinũ ẽ: ne ve
ſcamini ex eo. Peregrino q̃ iter portas
tuas eſt: da vt comedat aut vẽde ei: q:
Exo.23.c tu pp̃ls ſanct⁹ dñi dei tui es. Non co-
et.34.d ques hedũ in lacte mr̃is ſue. Decimaz
ptẽ ſepabis de cũctis fructib⁹ tuis q̃
naſcũt̄ i terra p ãnos ſingulos: et co-
medes i ꝯſpectu dñi dei tui i loco quẽ
elegerit vt i eo nomẽ illi⁹ inuocet̄: de
cimã frumẽti tui ⁊ vini et olei ⁊ p̃mo-
genita de armẽt? et ouib⁹ tuis: vt di-
ſcas timere dñm deũ tuũ in oi tpe. Cũ
aũt lõgior fuerit via ⁊ loc⁹ quẽ elege-
rit dñs de⁹ tu⁹ tibiq; bñdixit: nec po-
teris ad eũ hec cuncta portare: vẽdes
oĩa et i p̃ciũ redriges: portabiſq; manu
tua et ꝓficiſceris ad locũ quẽ elegerit
D dñs de⁹ tu⁹: et emes ex eadẽ pecunia
q̃cq̃d tibi placuerit ſiue ex armẽt? ſi-
ue ex ouibus: vinũ q̃z ⁊ ſicerã: ⁊ oẽ qđ
deſiderat aĩa tua: ⁊ comedes corã dño
deo tuo: ⁊ epulaber? tu ⁊ dom⁹ tua ⁊
leuita q̃ itra portas tuas ẽ. Caue ne de
relinq̃s eũ: q: nõ habet aliã ptẽ in poſ
ſeſſione tua. Anno tertio ſepabis aliã
decimã ex oib⁹ q̃ naſcũt̄ tibi eo tpe et
repones itra ianuas tuas: venietq; le
uites q̃ aliã nõ hꝫ ptẽ nec poſſeſſionẽ
Remiſſio debitor amicis tecũ: ⁊ pegrin⁹ ac pupillus et vidua q̃
p[ro]hibito mendicitat[is] itra portas tuas ſũt: ⁊ comedẽt ⁊ ſatu
primogenitor[um] debit[is] rabunt̄: vt bñdicat tibi dñs deus tu⁹
i cũct? opibus manuũ tuaꝝ q̃ fecer?.
A SEptimo ãno facies remiſ XV
ſionẽ q̃ h ordine celebrabitur.
Cui debet̄ aliq̃d ab amico vel
ꝓximo ac fratre ſuo: repetere nõ poterit
q: ann⁹ remiſſiõis ẽ dñi. A pegrino ⁊
aduena exiges: ciuẽ ⁊ ꝓpinquũ repetẽ
di nõ habebis ptãtẽ. Et oĩno indigẽs
⁊ mẽdic⁹ nõ erit inter vos: vt bñdicat
tibi dñs de⁹ tu⁹ i terra quã traditur⁹
ẽ tibi i poſſeſſionẽ. Si tñ audier? vo-
cẽ dñi dei tui: ⁊ cuſtodier? vniũſa que
iuſſit: et q̃ ego hodie p̃cipio tibi: bñdi-
cet tibi vt pollicit⁹ ẽ. Fenerabis gẽti-
bus mlt?: ⁊ ipſe a nullo accipies mutuũ
Dñaber? natiõib⁹ plimis: ⁊ tui nemo
dñabit̄. Si vn⁹ d frib⁹ tuis q̃ morãt̄
itra portas ciuitat? tue i tra quã dñs
de⁹ tu⁹ datur⁹ ẽ tibi: ad pauptatẽ de-
uenerit: nõ obdurabis cor tuũ: nec cõ
trahes manũ ſꝫ apies eã paupi: ⁊ da-
bis mutuũ q̃ eũ indigere ꝓſpexeris. Ca
ue ne forte ſubreptat tibi ipia cogita-
tio ⁊ dicas in corde tuo: appropinquat
ſeptim⁹ ãn⁹ remiſſiõis: ⁊ aũtas oculos
tuos a paupe frẽ tuo: nolens ei qđ po
ſtulat mutuum cõmodare: ne clamet ꝯ
te ad dñm ⁊ fiat tibi i pctm̃: ſꝫ dab ei.
Nec ages q̃ppiã callide i ei⁹ neceſſitati
bus ſubleuandis: vt bñdicat tibi dñs
de⁹ tu⁹ i oi tpe: ⁊ i cũctis ad q̃ manum
miſer?. Nõ deerũt pauꝑes i terra habi
tatiõis tue. Idcirco ego p̃cipio tibi: vt
apias manũ fratri tuo egeno ⁊ paupi
q̃ tecũ v̾ſat̄ i terra. Cũ tibi vẽdit⁹ fue-
rit frater tu⁹ hebreus aut hebrea ⁊ ſex
ãnis ſuierit tibi: i ſeptimo ãno dimit-
tes eũ liberũ. Et quẽ libertate donaue
ris neq̃q̃ vacuũ abire patier?: ſꝫ dab
viaticũ de gregib⁹ ⁊ de area ⁊ torcula-
ri tuo q̃b⁹ dñs de⁹ tu⁹ bñdixerit tibi.
Memẽto q͡ ⁊ ipſe ſuier? i terra egypti
⁊ liberauerit te dñs de⁹ tu⁹: et idcirco
ego nũc precipio tibi. Sin aũt dixerit
nolo egredi eo q͡ diligat te ⁊ domum
tuã: ⁊ bñ ſibi apud te eſſe ſentiat: aſſu-
mes ſubulã ⁊ ꝑforabis aurẽ ei⁹ in ia-
nua dom⁹ tue ⁊ ſuiet tibi vſq; i eternũ
Ancille q̃z ſimt̄ facies. Nõ auẽtas ab eis
oculos tuos qñ dimiſer? eos liberos:
qm̃ iuxͣ mercedẽ mercenarij: p ſex an-
nos ſuiuit tibi: vt benedicat tibi dñs
de⁹ tu⁹ i cũct? opib⁹ q̃ agis. De p̃mo-
genit? tuis q̃ naſcũt̄ i armẽt? ⁊ ouib⁹
tuis: q̃cq̃d eſt ſexus maſculini ſctifica-
bis dño deo tuo. Nõ opaber? i p̃moge
nito bouis: ⁊ nõ tondebis p̃mogenita
ouiũ. In ꝯſpectu dñi dei tui comedes
ea p ãnos ſinglos i loco quẽ elegerit
dñs: tu ⁊ dom⁹ tua. Sin aũt habuerit

maculā ⁊ vel claudū fuerit vł cecū aut
in aliq̄ pte deforme vel debile: nō imo
labiť dn̄o deo tuo: ſʒ ītra portas vrbis
tue comedes illō. Tā mūd⁹ q̄ʒ imūd⁹
ſiľr veſceť eis q̄ſi caprea ⁊ ceruo. Hoc
ſolū obſuaberꝭ vt ſāguinē eoꝝ nō co
medas: ſʒ effundes ī terrā q̄ſi aquam.
Obſerua mēſem nouaꝝ .XVI
frugū ⁊ verni p̄mū tp̄is vt faci
as phaſe dn̄o deo tuo q̄m ī iſto
mēſe eduxit te dn̄s de⁹ tuus ꝺ egypto
nocte. Immolabiſq̄ phaſe dn̄o ꝺo tuo
ꝺ ouib⁹ et de bob⁹ ī loco quē elegerit
dn̄s de⁹ tu⁹ vt habitet nomē eius ibi.
Nō comedes ī eo panē fermētatū. Se-
ptem dieb⁹ comedes abſq̄ fermēto af-
flictiōis panē: q̄m ī pauore egreſſ⁹ es
de egypto: vt meminerꝭ diei egreſſiōis
tue de egypto oīb⁹ dieb⁹ vite tue. Nō
apparebit fermētatū in oīb⁹ terminis
tuis ſeptē dieb⁹: ⁊ nō remanebit ꝺ car
nib⁹ ei⁹ qꝺ īmolatū ē veſpe: in die pri-
moq̄ʒ mane. Nō poterꝭ īmolare pha
ſe in q̄libet vrbiū tuaꝝ q̄s dn̄s de⁹ tu⁹
datur⁹ ē tibi: ſʒ in loco quem elegerit
dn̄s de⁹ tu⁹ vt habitet nomē eius ibi.
Immolabiſq̄ phaſe veſpe ad ſolis oc-
caſū q̄n egreſſus es ꝺ egypto ⁊ coques
et comedes ī loco quē elegerit dn̄s de⁹
tu⁹: maneq̄ʒ ꝯſurgēs vades ī tabnacu
la tua. Sex dieb⁹ comedes azyma et ī
die ſeptima q2 collecta ē dn̄i dei tui: n̄
facies op⁹. Septē hebdomadas nume
rabis tibi ab ea die q̄ falcē in ſegetem
miſerꝭ. Et celebrabis diē feſtū hebdo-
madaꝝ dn̄o deo tuo oblatiōēs ſponta-
neā man⁹ tue quā offeres iuꝟ bn̄dicti-
onē dn̄i dei tui: et epulaberꝭ corā dn̄o
deo tuo: tu ⁊ fili⁹ tu⁹ et filia tua ⁊ ſu⁹
tuus et ancilla tua: ⁊ leuites q̄ ē intra
portas tuas: et aduena ac pupill⁹ et vi
dua q̄ morať vobiſcū ī loco quē elege
rit dn̄ſ de⁹ tu⁹: vt habitet nomē ei⁹ ibi
⁊ recordaberꝭ q̄m ſuus fuerꝭ ī egypto
cuſtodieſq̄ ac facies q̄ tibi p̄cepta ſūt.
Solēnitatē q̄ʒ tabernaculoꝝ celebra-
bis p ſeptē dies q̄n collegeris de area
et torculari fruges tuas ⁊ epulaberꝭ ī
feſtiuitate tua: tu et fili⁹ tu⁹ et filia et
ſuus tu⁹ ⁊ ancilla: leuites q̄ʒ ⁊ aduena
⁊ pupill⁹ et vidua q̄ intra portas tuas
ſūt. Septē dieb⁹ dn̄o deo tuo feſta cele
brabis in loco quē elegerit dn̄s: bn̄di-
cetq̄ʒ tibi dn̄s de⁹ tuus ī cūctꝭ frugib⁹
tuis: ⁊ ī oī ope manuū tuaꝝ: eriſq̄ ī le
ticia. Trib⁹ vicib⁹ p annum apparebit
oē maſculinū tuū ī cōſpectu dn̄i dei
tui ī loco quē elegerit ī ſolēnitate azy
moꝝ: ⁊ ī ſolēnitate hebdomadaꝝ et ī D
ſolēnitate tabernaculoꝝ. Non appare Exo.23.b
bit an dn̄m vacu⁹: ſʒ offeret vnuſq̄ſq̄ʒ et.34.c
ſm q̄ habuerit iuꝟ benedictiōem dn̄i Eccl.35.a
dei ſui quā dederit ei. Iudices ⁊ magi
ſtros ꝯſtitues ī oīb⁹ portꝭ tuis q̄s dn̄s
de⁹ tuus dederit tibi p ſinglas tribus
tuas vt iudicēt p̄plm iuſto iudicio: nec
in alterā ptē declinēt. Nō accipies p- Exo.23.a
ſonā nec munera: q2 munera excecant Eccl.20.d
oclos ſapiētū: et mutāt verba iuſtoꝝ.
Iuſte qꝺ iuſtū ē ꝓſequerꝭ vt viuas et
poſſideas terrā quā dn̄s de⁹ tu⁹ dede-
rit tibi. Nō plātabis lucū ⁊ oēʒ arbo-
rē iuꝟ altare dn̄i dei tui: nec facies ti-
bi atq̄ʒ ꝯſtitues ſtatuā: q̄ odit dn̄s de⁹
Non imolab dn̄o ꝺo tu⁹. XVII
tuo bouē et ouē in q̄ eſt macu-
la aut q̄ppiā vitiū: q2 abomina
tio ē dn̄o deo tuo. Cumq̄ʒ repti fuerint
apud te ītra vnā portaꝝ q̄s dn̄s deus
tu⁹ dabit tibi: vir aut mulier q̄ faciāt
malū in ꝯſpectu dn̄i dei tui et trāſgre-
dianť pactū illi⁹ vt vadāt et ſeruiant
dn̄s alienis et adorēt eos ſolē et lunā
et oēm militiā celi q̄ nō p̄cepi: et h̄ ti-
bi fuerit nūciatū: audiēſq̄ʒ inq̄ſierꝭ di
ligēter: et verū eē repererꝭ: et abomia-
tio facta ē in iſrł: educes virū ac muli-
erē q̄ rem ſceleratiſſimā ꝑpetrarūt: ad
portas ciuitatꝭ tue: et lapidib⁹ obrueē- B
tur. In ore duoꝝ aut triū teſtiū ꝑibit Mat.18.b
q̄ interficieť. Nemo occidať: vno ꝯ ſe Ioh.8.c
dicēte teſtimoniū. Man⁹ teſtiū p̄ma ī- 2.Cor.13.a
terficiet eū: et man⁹ reliqua p̄pli extre Heb.10.e
ma mitteť: vt auferas malū de medio 1.Thi.5.d
tui. Si difficile ⁊ ambiguū apud te iu
diciū eē ꝓſpexerꝭ: īter ſāguinē ⁊ ſāgui-
nē: cauſā et cauſā: leprā et nō leprā: et
iudicū ītra portas tuas videris vba
variari: ſurge ⁊ aſcēde ad locū quē ele
gerit dn̄s de⁹ tu⁹: venieſq̄ʒ ad ſacerdo-
tes leuitici generꝭ ⁊ ad iudicē q̄ fuerit
illo tp̄e q̄reſq̄ʒ ab eis q̄ iudicabūt tibi
iudicij v̄itatē: ⁊ facies qꝺcūq̄ʒ dixerit
q̄ p̄ſūt loco quē elegerit dn̄s ⁊ docue-
rint te iuxta legē ei⁹: ſeq̄riſq̄ʒ ſnias eo-
rū: nec declinabis ad dexterā neq̄ʒ ad C
ſiniſtrā. Qui āt ſupbierit nolēs obedi 8.5.d
re ſacerdotꝭ imꝑio q̄ eo tp̄e miniſtrat

dño deo tuo:ex decreto iudic⁊ morieṫ
hõ ille:⁊ auferes malũ ð isrl̃.Cũctusq
ppl̃s audiẽs timebit vt null⁹deinceps
I.26.a itumescat supbia Cũ igressus fuer⁊ ter
rã quã dñs de⁹ tu⁹ dabit tibi:et posse
der⁊ eã habitaueris q̃ i illa ⁊ dixer⁊:cõ
stituã sup me regẽ sic hñt oẽs p circũi
tũ natiões:eũ ɔstitues quẽ dñs de⁹tu⁹
elegerit ð nũero fratꝝ tuoꝝ. Nõ pote
ris alteri⁹gẽt⁊ hoĩez regẽ facere:q̃ nõ
D sit frater tu⁹. Cũq̃ fuerit ɔstitut⁹: non
mltiplicabit sibi eq̃s:nec reducet pplm
i egyptũ eq̃tat⁹ nũero subleuat⁹: pser
tim cũ dñs pcepit vobis vt neq̃q̃ am
pli⁹p eãdẽ viã reũtamini. Non hẽbit
vxores plimas q̃ alliciãt alm ei⁹: neq̃
argẽti ⁊ auri imẽsa põdera. Postq̃ ãt
sederit i solio regni sui: describet sibi
deuteronomiũ leg⁊ hui⁹ i volumie ac
cipiẽs exemplar a sacerdotib⁹ leuitice
trib⁹ ⁊ habebit secũ:legetq̃ illð oĩbus
dieb⁹vite sue: vt discat timere dñm de
um suũ:⁊ custodire ṽba ꝛ cerimonias
ei⁹ q̃ i lege pcepta sũt. Nec eleueṫ cor
ei⁹ i nsupbiã sup frẽs suos:neq̃ decli
net in ptẽ dexterã vel sinistrã:vt lõgo
tpe regnet ipe ⁊ filũ ei⁹sup isrl̃.
A On habebũt sacerdo XVIII
Nu.18.c tes ⁊ leuite ⁊ oẽs q̃ de eadẽ tri
bu sunt:ptẽ ⁊ hereditatẽ cũ reliq̃ isrl̃:
q2 sacrificia dñi ⁊ oblationes ei⁹come
dent:⁊ nihil aliud accipiẽt ð possessio
ne fratꝝ suoꝝ. Dñs eñi ipe est heredi
tas eoꝝ:sicut locut⁹ ẽ ill̃. Hoc erit iu
diciũ sacerdotũ a pplo ⁊ ab his q̃ offe
rũt victias. Siue bouẽ:siue ouẽ imo
lauerit dabũt sacerdoti armũ ac vẽtri
culũ:pmitias frumẽti vini ⁊ olei ⁊ la
naꝝ ptẽ ex ouiũ tõsiõe. Ipm eñi elegit
dñs de⁹tu⁹ð cũct⁊ tribub⁹tuis:vt stet
⁊ mistret nomini dñi dei tui ipe ⁊ filũ
B ei⁹ in sempiternũ. Si exierit leuites ex
vna vrbiũ tuaꝝ ex oĩ isrl̃ i q̃ habitat ⁊
voluerit venire desiderãs locũ quẽ ele
gerit dñs:mistrabit in noĩe dñi dei sui
sicut oẽs frẽs ei⁹leuite q̃ stabũt eo tpe
corã dño. Partẽ ciboꝝ eandẽ accipiet
quã ⁊ ceteri:excepto eo qð in vrbe sua
ex patna ei successiõe debeṫ. Qñ igres
sus fuer⁊ trã quã dñs de⁹ tu⁹dabit ti
bi: caue ne imitari velis abomiatiões
illaꝝ gẽtiũ:nec iueniaṫ i te q̃ lustrat fi
Leui.20.b liũ suũ aut filiã ducẽs p ignẽ aut qui
I.Re.18.a ariolos sciscitet: aut obsuet sõnia at

q̃ auguria:ne sit malefic⁹:nec incãta
toꝛ:neq̃ phitones ɔsulat nec diuinos
⁊ q̃rat a mortuis ṽitatẽ. Oĩa eñi hec C
abominaṫ dñs:⁊ pp̃ istiusmõi scelera
delebit eos i itroitu tuo. Perfect⁹ eris
⁊ absq̃ macula cũ dño deo tuo. Gẽtes
iste q̃ꝝ possidebis trã: augures ⁊ diui
nos audiũt: tu aũt a dño deo tuo alit
institut⁹es. Prophetã de gẽte tua ⁊ de
frib⁹ tuis sicut me suscitabit tibi dñs
deus tu⁹: ipm audies vt petisti a dño
deo tuo i oreb qñ cõtio ɔgregata ẽ at
q̃ dixisti. Ultra nõ audiã vocẽ dñi dei
mei:⁊ ignẽ hũc maximũ ampli⁹nõ vi
debo ne moriar. Et ait dñs mihi. Bñ
oĩa sũt locuti. Prophetã suscitabo eis
ð medio fratꝝ suoꝝ siłez tui:⁊ ponam
ṽba mea i oꝛe ei⁹:loqueṫq̃ ad eos oĩa
q̃ pcepo illi. Qui aũt ṽba ei⁹ q̃ loqueṫ
in noĩe meo audire noluerit:ego vltoꝛ
exista. Propheta ãt q̃ arrogãtia depra
uat⁹ voluerit loq̃ i noĩe meo q̃ ego nõ
pcepi illi vt diceret:aut ex noĩe alieno
rũ deoꝝ:iterficieṫ:q̃ si tacita cogitati
one rñder⁊:quõ possũ itelligere ṽbum
qð dñs nõ ẽ locut⁹:h habebis signũ.
Qð i noĩe dñi ppha ille pdixerit ⁊ nõ
euenerit:h dñs nõ ẽ locut⁹:s3 p tumo
rẽ animi sui ppha ɔfinxit:⁊ idcirco nõ
C Um dispdi- timebis eũ. XIX
derit dñs de⁹ tu⁹ gẽtes q̃ꝝ tibi
traditur⁹ ẽ terrã ⁊ possider⁊ eã
hitaueris q̃ in vrbib⁹ei⁹ ⁊ i edib⁹:tres
ciuitates sepabis tibi i medio tre quã
dñs de⁹ tu⁹ dabit tibi i possessionẽ ster
nens diligẽter viã:⁊ i tres eq̃liter ptes
totã terre tue puinciã diuides: vt ha
beat e vicino q̃ pp̃ homicidiũ pfug⁹
ẽ q̃ possit euadere. Hec erit lex homici
de fugiẽt⁊ cui⁹vita suãda ẽ. Qui pcus
serit pximũ suũ nesciẽs:⁊ q̃ heri ⁊ nu
diustertiʹ nullũ ɔ eũ odiũ habuisse cõ
pbaṫ s3 abisse cũ eo simpliciter i sil
uã ad ligna cedẽda: et i successiõe lig
noꝝ secur⁊ fugerit mãu: ferrũq̃ lapsũ
ð manubrio amicũ ei⁹ pcusserit ⁊ occi
derit: h ad vnã supradictaꝝ vrbiũ ɔfu
gict ⁊ viuet:ne forsitã pxim⁹ei⁹ cuius
effusus ẽ sãguis doloꝛe stimulat⁹ pseq̃
tur ⁊ apphẽdat eũ si lõgioꝛ via fuerit:
⁊ pcutiat aiaz ei⁹ q̃ nõ ẽ re⁹ mort⁊: q2
nullũ ɔ eũ q̃ occisus ẽ odiũ pus habu
isse monstratur. Idcirco pcipio tibi vt
tres ciuitates eq̃lis itra se spatũ diui

das. Cũ aũt dilatauerit dñs de⁹ termi-
nos tuos ſicut iurauit prib⁹ tuis ⁊ de
derit tibi cũctã terrã quã eis pollicit⁹
eſt: ſi tñ cuſtodierꝭ mãdata ei⁹. ⁊ fecerꝭ
que hodie ꝓcipio tibi vt diligas dñm
deũ tuũ ⁊ ambules ĩ vijs ei⁹ oĩ tpe: ad
des tibi tres alias ciuitates: ⁊ ſupradi
ctaꝝ triũ vrbiũ numeꝝ duplicabis: vt
nõ effundat ſãguis inoxi⁹ i medio ter
re quã dñs de⁹ tu⁹ dabit tibi poſſiden
dã: ne ſis ſãguinis re⁹. Si qͥs aũt odio
habẽs ꝓximũ ſuũ: inſidiat⁹ fuerit vi-
te ei⁹ ſurgẽſqꝫ ꝑcuſſerit illuꝫ ⁊ mortu⁹
fuerit: fugeritqꝫ ad vnã ꝺ ſupradictis
vrbib⁹: mittẽt ſeniores ciuitatꝭ illi⁹: ⁊
arripiẽt eũ de loco refugij: tradẽtqꝫ in
manu ꝓximi cui⁹ ſãguis effuſus ẽ: et
morieť: nõ miſereberꝭ eius: ⁊ auferes
noxiũ ſãguinem de iſrꝉ: vt bñ ſit tibi.
Nõ aſſumes ⁊ trãſferes termios ꝓximi
tui qͣs fixerũt ꝑores in poſſeſſione tua
quã dñs de⁹ tu⁹ dabit tibi ĩ terra quã
acceperꝭ poſſidẽdã. Nõ ſtabit teſtꝭ vn⁹
ꝯ aliquẽ: qcqͥd illꝺ peccati ⁊ facinoris
fuerit: ſꝫ i ore duoꝝ aut triũ teſtiũ ſta-
bit omẽ vbũ. Si ſteterit teſtꝭ mendax
ꝯ hoiem accuſans eũ ꝑuaricatiõis: ſta
bũt ambo: qͦꝝ cauſa ẽ añ dñm in ꝯſpe
ctu ſacerdotũ ⁊ iudicũ q̄ fuerint in die
bus illis. Cũqꝫ diligẽtiſſime ꝑſcrutan
tes iuenerint falſũ teſtẽ dixiſſe ꝯ frẽm
ſuũ mẽdaciũ: reddẽt ei ſicut fratri ſuo
facere cogitauit: ⁊ auferes malũ ꝺ me
dio tui: vt audiẽtes ceteri timorẽ ha-
beãt: ⁊ neqͣꝗ talia audeãt facere. Nõ
miſereberꝭ ei⁹: ſꝫ aiam ꝓ aĩa: oculũ ꝓ
oculo: dentẽ ꝓ dente: manũ ꝓ manu:
pedẽ ꝓ pede exiges. ¶ XX
SI exi-eris ad bellũ ꝯ hoſtes tu-
os: ⁊ videris eq̄tat⁹ ⁊ currus et
maiorẽ qͣꝫ tu habeas aduſarij exerci-
tus multitudinẽ: non timebis eos: qꝛ
dñs de⁹ tu⁹ tecũ ẽ q̄ eduxit te de terra
egypti. Appropinquãte aũt iã ꝑlio: ſta
bit ſacerdos añ aciem: ⁊ ſic loquet ad
ppłm. Audi iſrael. Uos hodie ꝯ inimi
cos vr̃os pugnã cõmittitꝭ: nõ ꝑtime-
ſcat cor vr̃m. Nolite metuere: nolite ce
dere: nec formiderꝭ eos: qꝛ dñs de⁹ vr̃ i
medio vr̃i eſt: ⁊ ꝓ vob ꝯ aduſarios di
micabit vt eruat vos ꝺ ꝑiculo. Duces
qͦꝫ ꝑ ſinglas turmas audiẽte exercitu
ꝓclamabũt. Quis ẽ hõ q̄ edificat do-
mũ nouã: ⁊ ñ dedicauit eã? Uadat ⁊
reũtat i domũ ſuã: ne forte moriat in
bello ⁊ ali⁹ dedicet eã. Quis ẽ hõ q̄ plã
tauit vineã: ⁊ necdũ fecit eã eẽ cõem ꝺ
q̄ veſci oĩb⁹ liceat? Uadat ⁊ reũtat ĩ do
mũ ſuã: ne forte moriat i bello: et ali⁹
hõ ei⁹ fungat officio. Quis ẽ hõ q̄ de- J.24.a
ſpõdit vxorẽ: ⁊ nõ accepit eã? Uadat ⁊ I. mach. 3. g
reũtat i domũ ſuaꝫ ne forte moriat in
bello ⁊ alt⁹ hõ accipiat eã. His dictis
addẽt reliq: ⁊ loquent ad ppłm. Quis Judi 7.a
eſt hõ formidoloſus et corde pauido?
Uadat ⁊ reũtat in domũ ſuã: ne paue
re faciat corda fratꝝ ſuoꝝ ſicut ipe ti
more ꝑterrit⁹ eſt. Cũqꝫ ſiluerint duces C.
exercit⁹: ⁊ finẽ loquẽdi fecerint: vnuſ-
qͥſqꝫ ſuos ad bellandũ cuneos ꝓpara-
bit. Si qñ exceſſerꝭ ad expugnãdã ciuĩ
tatẽ: offeres ei primũ pacẽ. Si recepit
⁊ apuerit tibi portas: cũct⁹ ppłs q̄ ĩ ea
eſt: ſaluabit: ⁊ ſuiet tibi ſub tributo.
Si aũt fedus inire noluerit ⁊ cepit ꝯ
te bellũ: oppugnabis eã. Cũqꝫ tradide-
rit dñs de⁹ tu⁹ illã ĩ manu tua: ꝑcuti-
es omẽ qđ in ea generꝭ maſculini ẽ in
ore gladij abſqꝫ mulierib⁹ ⁊ infantib⁹
iumẽtis ⁊ ceteris q̄ ĩ ciuitate ſũt. Oẽꝫ
ꝑdam exercitui diuides: ⁊ comedes de
ſpolijs hoſtiũ tuoꝝ q̄ dñs de⁹ tu⁹ dede
rit tibi. Sic facies cunctꝭ ciuitatib⁹ q̄
a te ꝓcul valde ſũt: ⁊ nõ ſunt de his vr
bib⁹ qͣs in poſſeſſionẽ acceptur⁹es. De D
his aũt ciuitatib⁹ q̄ dabunt tibi: nul-
lũ oĩno ꝑmittes viuere: ſꝫ interficies in
ore gladij: etheum videlꝫ ⁊ amorreũ et
chananeũ: phereſeũ ⁊ eueũ ⁊ iebuſeũ: ſi
cut ꝓcepit tibi dñs de⁹ tu⁹: ne forte do
ceãt vos facere cũctas abominatiões
qͣs ipi opati ſũt dijs ſuis et peccetꝭ in
dñm deũ vr̃m. Qñ obſederꝭ ciuitatem
multo tpe ⁊ munitiõib⁹ circũdederꝭ vt
expugnes eã: non ſuccides arbores de
qͥb⁹ veſci põt: nec ſecuribus ꝑ circuitũ
debes vaſtare regionẽ: qm̃ lignũ eſt et
nõ hõ: nec põt bellãtiũ ꝯ te augere nu
merũ. Si q̄ aũt ligna nõ ſũt pomifera
ſꝫ agreſtia ⁊ in ceteros apta vſus: ſucci
de ⁊ extrue machinas donec capias ci
uitatẽ q̄ ꝯ te dimicat. ¶ XXI
QUãdo iuẽtũ fuerit ĩ terra quaꝫ
dñs de⁹ tu⁹ datur⁹ ẽ tibi: hois
cadauer occiſi: ⁊ ignorabit cedis re⁹:
egredient maiores natu ⁊ iudices tui:
⁊ metient a loco cadaueris ſingulariũ
ꝑ circuitũ ſpacia ciuitatũ: ⁊ quã vici-

niorē ceterꝫ eē ꝓſpexerint: ſeniores ciuitatꝫ illiꝰ tollēt vitulā ð armēto q̄ nō traxit iugū: nec terrā ſcidit vomere: et ducēt eā ad vallē aſperā atq̄ ſaxoſā q̄ nūq̄ arata ē nec ſemētē recepit: ⁊ cedēt i ea ceruices vitule. Accedētq̄ ſacdotes filij leui q̄s elegerit dn̄s deꝰ tuꝰ vt miſtrēt ei ⁊ bn̄dicāt i noīe eiꝰ: et ad v̄bū eoꝝ ōe negociū pēdet: ⁊ q̄cq̄d mū-
B dū vł imūdū ē iudicet̄. Et veniāt maiores natu ciuitatꝫ illiꝰ ad iterfectū: lauabūtq̄ manꝰ ſuas ſup vitulā q̄ i valle pcuſſa ē: ⁊ dicent: Manꝰ nr̄e nō effuderūt ſāguinē hūc; nec oculi viderūt.
Ione.i.d Propitiꝰ eſto ꝑplo tuo iſrł quē redemiſti dn̄e: ⁊ nō reputes ſāguinē inocētez i medio ꝑpli tui i iſrł. Et auferet̄ ab eis reatꝰ ſāguinis: tu aūt alienꝰ eris ab innocētꝫ cruore q̄ fuſus eſt cū feceris qđ pcepit dn̄s. Si egreſſꝰ fuerꝫ ad pugnā ꝯ inimicos tuos: ⁊ tradiderit eos dn̄s deꝰ tuꝰ i manu tua: captiuoſq̄ duxerꝫ et viderꝫ i numero captiuoꝝ mulierē pulchrā ⁊ adamauerꝫ eam volueriſq̄ hr̄e vxorē: itroduces eā i domū tuaz.
C Que radet ceſariē ⁊ circūcidet vngues et deponet veſtē i q̄ capta ē ſedēſq̄ in domo tua flebit p̄rez ⁊ mr̄ez ſuam vno mēſe: et poſtea itrabis ad eā: dormieſq̄ cū ea: et erit vxor tua. Sin aūt poſtea nō ſederit aīo tuo: dimittes eā liberā: nec vēdere poterꝫ pecunia: nec oppmere p potētiā: q2 humiliaſti eā. Si habuerit hō vxores duas vnā dilectaz ⁊ alterā odioſā genuerintq̄ ex eis liberos: ⁊ fuerit filiꝰ odioſe pmogenitꝰ: volueritq̄ ſubaz īter filios ſuos diuidere: nō poterit filiū dilecte facere pmogenitū ⁊ pferre filio odioſe: ſʒ filiū odioſe agnoſcet pmogenitū: dabitq̄ ei ð his q̄ habuerit cūcta duplicia. Iſte eſt enī pncipiū liberoꝝ eiꝰ: ⁊ huic debēt̄ pmogenita. Si genuerit hō filiū cōtumacē ⁊ ꝓteruū q̄ non audierit p̄ris ac mr̄is imperiū ⁊ coercitꝰ obedire ꝯtēpſerit: apphēdēt euz et ducēt ad ſeniores ciuitatꝫ illiꝰ ⁊ ad portā iudiciū: dicentq̄ ad eos. Filiꝰ nr̄ iſte ꝓteruꝰ ⁊ ꝯtumax ē: monita nr̄a audire ꝯtēnit: comeſſationibꝰ vacat ⁊ luxurie atq̄ ꝯuiuijs: lapidibꝰ eū obruet ꝑpls ciuitatꝫ: et morietur: vt auferatꝫ malū ð medio vr̄i: et vniūſus iſrł audiēs ptimeſcat. Qn̄ peccauerit hō qđ morte plectēdū ē: ⁊ adiudicatꝰ morti appēſus fuerit i patibulo: nō ꝑmanebit cadauer eiꝰ i ligno: ſʒ in eadē die ſepelief: q2 maledictꝰ a deo ē q̄ pēdet i ligno: ⁊ neq̄q̄ ꝯtamiabis trā tuā quā dn̄s deꝰ tuꝰ dederit tibi in poſſeſſionē. XXII

Non videbis bouē fr̄is tui aut ouē errātē: ⁊ pteribis: ſʒ reduces fratri tuo: etiā ſi nō ē ꝓpinquꝰ frater tuꝰ nec noſti eū: duces i domū tuaz ⁊ erūt apđ te q̄diu q̄rat ea frater tuus ⁊ recipiat. Silr facies ð aſino ⁊ ð veſtimēto ⁊ de oī re fr̄is tui q̄ perierit. Si iueneris eā ne negligas q̄ſi alienā. Si videris aſinū fr̄is tui aut bouē cecidiſſe i via: nō deſpicies: ſʒ ſubleuabis cū eo. Non induet̄ mlier veſte virili: nec vir vtet̄ veſte feminea. Abomiabilis enī apđ deū ē q̄ facit h̄. Si ambulās p viā: i arbore vel i terra nidū auis iuenerꝫ ⁊ mr̄ez pullis vł ouis deſup icubātē: nō tenebis eā cū filijs: ſʒ abire patierꝫ captos tenēs filios: vt bn̄ ſit tibi ⁊ lōgo viuaſ tpe. Cū edificauerꝫ domū nouā; facies murū tecti p circūitū ne effundat̄ ſanguis i domo tua ⁊ ſis reꝰ labēte alio ⁊ i pceps ruēte. Nō ſeres vineā tuā alio ſemie: ne et ſemētis quā ſeuiſti ⁊ q̄ naſcūt̄ ex vinea pariter ſāctificēt̄. Non arabis i boue ſił ⁊ aſino. Nō idueris veſtimēto qđ ex lana linoq̄ ꝯtextū ē. Funiculos in fimbrijs facies p q̄ttuor angulos pallij tui q̄ opiris. Si duxerit vir vxorē: ⁊ poſtea odio habuerit eā: q̄ſieritq̄ occaſiōes q̄bꝰ dimittat eā obijciēs ei nomē peſſimū ⁊ dixerit: vxorē hāc accepi ⁊ igreſſus ad eā nō iueni v̄ginē: tollēt eā p̄r ⁊ mater eiꝰ: ⁊ ferēt ſecū ſigna v̄ginitatis eiꝰ ad ſeniores vrbis q̄ i porta ſūt: ⁊ dicet p̄r: Filiā meā dedi huic vxorē: quā q2 odit imponit ei nomē peſſimū vt dicat: nō inueni filiā tuā v̄ginē. Et ecce hec ſunt ſigna v̄ginitatꝫ filie mee. Expādēt veſtimētū corā ſenioribꝰ ciuitatꝫ apphēdētq̄ ſenes vrbis illiꝰ virū ⁊ v̄berabūt illū: ꝯdēnātes inſup cētū ſiclis argēti q̄s dabit p̄ri puelle: q2 diffamauit nomē peſſimū ſup v̄ginē iſrł: habebitq̄ eā vxorē ⁊ nō poterit dimittere oībus diebꝰ vite ſue. Q2 ſi verū ē qđ obijcit: ⁊ nō ē i puella iuēta v̄ginitas: eicient eā extra fores domꝰ p̄ris ſui ⁊ lapidibꝰ obruēt viri ciuitatis illiꝰ: ⁊ morietur

qm̃ fecit nephas in iſrl vt fornicaret̃ i
domo pr̃is ſui:et auferes malũ de me-
dio tui. Si dormierit vir cũ vxorẽ alte
rius:vterqꝫ moriet̃.i.adulter ⁊ adulte
ra:⁊ auferes malũ de iſrl. Si puellam
virginẽ deſpõderit vir ⁊ inuenerit eam
aliqs i ciuitate ⁊ ꝯcubuerit cũ ea: edu
ces vtrũqꝫ ad portã ciuitat̃ illi⁹:⁊ la-
pidib⁹ obruent̃. Puella qr nõ clamauit
cũ eſſet in ciuitate. Uir qr humiliauit
vxorẽ ꝓximi ſui:⁊ auferes malũ d me-
dio tui. Sin aũt i agro repperit vir pu
ellã q deſpõſata ẽ:⁊ apphẽdens cõcu-
buerit cũ ea:ipſe moriet̃ ſolus. Puella
nihil patiet̃: nec eſt rea mortꝫ: qm̃ ſi-
cut latro ꝯſurgit ꝯ fratrẽ ſuum:⁊ occi
dit aĩam ei⁹:ita ⁊ puella ꝑpeſſa ẽ. So-
la erat in agro:clamauit:⁊ null⁹ affuit
q liberaret eã. Si inuenerit vir puellã
virginẽ q nõ hꝫ ſponſũ:⁊ apphẽdẽs
cõcubuerit cũ illa: et res ad iudicium
venerit:dabit q dormiuit cũ ea pr̃i pu
elle: qnqginta ſiclos argẽti:⁊ habebit
eã vxorẽ:qr humiliauit illã. Nõ pote-
rit dimittere eã cũctis diebus vite ſue.
Non accipiet hõ vxorẽ pr̃is ſui :nec re
uelabit opimẽtũ ei⁹. XXIII
On itrabit eunuchus attritis
vel amputatis teſticulis ⁊ abſci
ſo veretro eccliam dñi. Non ingrediet̃
manſer: h ẽ: de ſcorto nat⁹ in eccleſiam
dñi vſqꝫ ad decimã generatiões. Am-
monites ⁊ moabites etiã poſt decimã
generatiões nõ intrabũt eccliam dñi i
eternũ:qr noluerũt vob occurrere cũ
pane ⁊ aq in via qñ egreſſi eſtis de egy-
pto:⁊ qr ꝯduxerit ꝯ te balaã filiũ beor
de meſopotamia ſyrie vt malediceret
tibi:⁊ noluit dñs de⁹ tu⁹ audire balaã:
vertitqꝫ maledictionẽ ei⁹ i bñdictiões
tuã eo q diligeret te. Nõ facies cũ eis
pacẽ:nec qras eis bona cũctis dieb⁹ vi
c te tue in ſempiternũ. Nõ abominabe-
ris idumeũ:qr frater tu⁹ ẽ:nec egypti-
um:qr aduena fuiſti in terra ei⁹. Qui
nati fuerint ex eis tertia generatione
itrabũt i eccliam dñi. Qñ egreſſus fue-
ris aduerſus hoſtes tuos i pugnã: cu-
ſtodies te ab oĩ re mala. Si fuerit inter
vos hõ q nocturno pollutus ſit ſõnio:
egrediet̃ ex caſtra : ⁊ nõ reuertet̃ iuſ-
qꝫ ad veſperã lauet̃ aq: ⁊ poſt ſolis oc
caſũ regrediet̃ i caſtra. Habebis locũ
extra caſtra ad quẽ egrediaris ad reqſi-
ta nature:gerẽs paxillũ i baltheo. Cũ-
qꝫ ſederis fodies ꝑ circuitũ:⁊ egeſta hu C
mo operies q releuat⁹ es. Dñs enĩ deus
tu⁹ ambulat i medio caſtrorum: vt eruat
te ⁊ tradat tibi iimicos tuos: vt ſint ca
ſtra tua ſctã:⁊ nihil i eis appareat fedi
tatis ne derelinquat te. Nõ trades ſuũ
dño ſuo q ad te confugerit. Habitabit
tecũ in loco q ei placuerit:⁊ in vna vr
biũ tuarũ requieſcet: ne cõtriſtes eũ.
Nõ erit meretrix de filiab⁹ iſrl nec ſcor
tator de filiis iſrl. Nõ offeres mercedẽ
proſtibuli:nec preciũ carnis i domo dñi
dei tui qcqd illud eſt qd vouerint : qr
abominatio eſt vtrũqꝫ apud dñm deũ
tuũ. Nõ fenerabis fratri tuo ad vſurã D
pecuniã nec fruges nec qualibet aliã
rem: ſꝫ alieno. Fratri aũt tuo abſqꝫ vſu
ra:id q indiget cõmodabis: vt benedi-
cat tibi dñs de⁹ tu⁹ in oĩ ope tuo i ter
ra ad quã ingredieris poſſidẽdã. Cum Eccl.5.a
votũ voueris dño deo tuo:non tarda- Baruch.6.b
bis reddere:qr reqret illud dñs de⁹ tu-
us:⁊ ſi morat⁹ fueris reputabit̃ tibi i
peccatũ. Si nolueris polliceri:abſqꝫ pec-
cato eris. Quod aũt ſemel egreſſus eſt
de labiis tuis obſeruabis:⁊ facies ſicut
ꝓmiſiſti dño deo tuo:⁊ ꝓpria volũtate
et ore tuo locut⁹ es. Ingreſſus vineam
ꝓximi tui comede vuas quãtũ tibi pla
cuerit:foras aũt ne efferas tecũ. Si in
traueris ſegetẽ amici tui:franges ſpi-
cas ⁊ manu ꝯteres :falce aũt ñ metes.
Si accepit homo vxo- XXIIII A
rẽ et habuerit eã ⁊ nõ inuenerit Mat.5.e
gratiã añ oculos ei⁹ ꝓpter ali- et.19.b
quã feditatẽ:ſcribet libellũ repudii:et Mar.10.a
dabit in manu illi⁹:et dimittet eã de
domo ſua. Cũqꝫ egreſſa alterũ mari-
tum duxerit:et ille quoqꝫ oderit eam:
dederitqꝫ ei libellũ repudii ⁊ dimiſerit
de domo ſua vel certe mortuus fuerit:
nõ poterit prior maritus recipe eã in
vxorẽ:qr polluta ẽ et abominabilis fa
cta eſt corã dño ne peccare facias ter-
ram tuã quã dñs de⁹ tuus tradiderit
tibi poſſidendã. Cũ accepit homo nuꝑ S.20.b
vxorẽ:non ꝓcedet ad bellũ:nec ei qp-
piam neceſſitatis iniũget̃ publice : ſed
vacabit abſqꝫ culpa domui ſue vt vno
anno letet̃ cũ vxore ſua. Nõ accipies B
loco pigneris inferiorẽ ⁊ ſuꝑiorẽ mo-
lam:qr aĩam ſuã appoſuit tibi. Si de-
phẽſus fuerit hõ ſollicitãs fratrẽ ſuũ

de filiis iſrl̃ ⁊ vẽdito eo accepit p̃ciũ:
īterficiet̃: ⁊ auferes malũ ḋ medio tui.
Obſerua diligẽter ne īcurras plagã le
pre: ſʒ facies q̃cũq₃ docuerint te ſacer-
dotes leuitici generis iux̃ id qḋ p̃cepi
eis: ⁊ imple ſollicite. Memẽtote q̃ fece
rit dñs de⁹ vr̃ marie ī via cũ egredere-
mini ḋ egypto. Cũ repeteres a ꝓximo tuo
Nu.12 a rẽ aliquã quã debet tibi: nõ īgredier̃
domũ ei⁹ vt pign⁹ auferas: ſʒ ſtabis fo-
ris ⁊ ille tibi proferet qḋ habuerit. Si
C aũt paup ẽ: nõ pnoctabit apḋ te pign⁹
ſʒ ſtatim reddes ei añ ſolis occaſum:
vt dormiẽs ī veſtimẽto ſuo bñdicat ti
bi: ⁊ habeas iuſticiã corã dño deo tuo.
Nõ negabis mercedẽ indigẽt̃ ⁊ pau-
Leui.19.e peris fris tui ſiue aduene q̃ tecũ mora
tur ī terra ⁊ itra portas tuas ẽ: ſʒ eadẽ
die reddes ei p̃ciũ laboris ſui añ ſolis
occaſũ: q₂ paup ẽ ⁊ ex eo ſuſtẽtat aiãʒ
ſuã: ne clamet ꝯ te ad dñm et reputet̃
tibi in pctm̃. Nõ occidẽt̃ p̃res ꝓ filiis
4.Reg.14.b nec filij ꝓ p̃rib⁹: ſed vnuſq̃ſq₃ ꝓ pctõ
2.Pa.25.a ſuo morie̱t̃. Nõ puertes iudiciũ adue-
ne ⁊ pupilli: nec auferes pignoris loco
vidue veſtimẽtũ. Memẽto q₂ ſeruier̃
in egypto: ⁊ eruerit te dñs de⁹ tu⁹ inde.
Idcirco p̃cipio tibi vt facias hãc rem.
D Qñ meſſueris ſegetẽ in agro tuo: ⁊ ob
Leui.19.b litus manipulũ reliqueris: nõ reũter̃
vt tollas illũ: ſʒ aduenã ⁊ pupillũ ⁊ vi
duam auferre patier̃: vt bñdicat tibi
dñs de⁹ tuus in oĩ ope manuũ tuarũ.
Si fruges collegeris oliuarũ: q̃cq̃d re-
mãſerit ī arborib⁹ nõ reũteris vt colli-
gas: ſʒ relinques aduene: pupillo ac vi
due. Si vindemiauer̃ vineã tuã: non
colliges remanẽtes racemos: ſʒ cedẽt
in vſus aduene: pupilli ac vidue. Me-
mẽto q₂ ⁊ tu ſuier̃ ī egypto: ⁊ idcirco
p̃cipio tibi vt facias hãc rem. XXV
Si fuerit cauſa inter aliq̃s: ⁊ in-
B terpellauerit iudices q̃ iuſtum
eẽ ꝑſpexerit: illi iuſticie palmã
dabũt: quẽ impiũ ꝯdẽnabũt impieta-
tis. Sin aũt eũ q̃ peccauit dignũ vide
rint plag̃: ꝓſternẽt ⁊ corã ſe faciẽt ver
berari. Pro mẽſura pcti erit ⁊ plagarũ
mod⁹: ita dũtaxat vt q̃dragenariũ nu-
merũ ñ excedãt ne fede lacerat⁹ añ ocu
los ſuos obeat frater tuus. Nõ ligabis
1.Cor.9.b os bouis terẽt̃ ī area fruges tuas. Qñ
1.Thi.5.c habitauerit frẽs ſil̃ ⁊ vn⁹ ex eis abſq₃
B liber̃ mortu⁹ fuerit: vxor defũcti non

nubet alteri: ſʒ accipiet eã frater ei⁹, et
ſuſcitabit ſemẽ fris ſui: ⁊ p̃mogenitũ
ex ea filiũ noĩe illi⁹ appellabit: vt non
deleat̃ nomẽ ei⁹ ex iſrl̃. Sin aũt nolue-
rit accipe vxorẽ fratris ſui q̃ ei lege de
bet̃: pget mulier ad portã ciuitat̃ ⁊ ī-
terpellabit maiores natu: diceſq₃. Nõ
vult frater viri mei ſuſcitare ſemẽ fra-
tris ſui in iſrl̃: nec me in ꝯiugiũ ſume-
re. Statimq₃ accerſiri eũ faciẽt: ⁊ iter C
rogabũt. Si rñderit nolo eã vxorem ac
cipere: accedet mulier ad eũ corã ſeni-
oribus ⁊ tollet calciamẽtũ de pede ei⁹
ſpuetq₃ ī faciẽ ei⁹: et dicet: Sic fiet ho
mini q̃ non edificat domũ fris ſui. Et
vocabit̃ nomẽ illi⁹ in iſrl̃, dom⁹ diſcal
ciati. Si habuerint iter ſe iurgiũ viri:
⁊ vn⁹ ꝯtra alterũ rixari ceperit: voleñſq₃
vxor alterius eruere virũ ſuũ de manu
fortioris: miſeritq₃ manũ ⁊ app̃hẽde
rit verẽda ei⁹: abſcides manũ illi⁹: nec
flecteris ſup eã vlla miſcdia. Nõ habe
bis in ſacculo diũſa põdera maius et
mĩn⁹: nec erit ī domo tua modius ma-
ior et minor. Põdus habebis iuſtũ et
verũ: ⁊ modi⁹ eq̃lis et ver⁹ erit tibi: vt
multo viuat̃ tẽpe ſup t̃rã quã dñs de⁹ tu⁹
dederit tibi. Abominat̃ eñ dñs eũ q̃
facit hec: et aduerſat̃ oẽm iniuſticiam.
Memẽto q̃ fecerit tibi amalech in via
qñ egrediebaris ex egypto: quõ occur
rerit tibi ⁊ extremos agmis tui q̃ laſſi
reſidebãt ceciderit qñ tu eras fame et
labore cõfect⁹: ⁊ nõ timuerit deũ. Cum
ḡ dñs de⁹ tu⁹ dederit tibi requiẽ: ⁊ ſub-
iecerit cũctas ꝑ circũitũ natiões ī ter-
ra quã tibi pollicit⁹ eſt: delebis nomen
ei⁹ ſb celo. Caue ne obliuiſcar̃.
C Cũq₃ intraueris ter- XXVI
rã quã dñs de⁹ tu⁹ tibi datur⁹
eſt poſſidẽdã: et obtinuer̃ eam: atq₃ ha
bitauer̃ ī illa: tolles ḋ nñct̃ frugibus
tuis p̃mitias et pones ī cartallo. pgeſ
q₃ ad locuʒ quẽ dñs de⁹ tu⁹ elegerit vt
ibi īuocet̃ nomẽ ei⁹. Accedeſq₃ ad ſa-
cerdotẽ q̃ fuit ī dieb⁹ ill̃: ⁊ dices ad eũ:
Profiteor hodie coram dño deo tuo q₂
ingreſſus ſim in terrã ꝓ q̃ iurauit pa-
tribus nr̃is vt daret eã nob. Suſcipi-
enſq₃ ſacerdos cartallũ de manu eius
ponet añ altare dñi dei tui: ⁊ loqueris
in ꝯſpectu dñi dei tui. Syrus pſeque-
bat̃ patrẽ meũ: q̃ deſcẽdit in egyptum:
⁊ ibi pegrinat⁹ ẽ in pauciſſimo nume-

ro creuitq̧ ī gētē magnā ac robuſtā ⁊
infinite multitudis. Affliҳeruntq̧ nos
egyptij ⁊ ꝓſecuti ſūt imponētes onera
grauiſſima: Et clamauim⁹ ad dñm deū
patrū nr̄oꝝ q̄ exaudiuit nos: ⁊ reſpex-
it humilitatē nr̄am ⁊ laborē atq̧ an-
guſtiā: ⁊ eduxit nos de egypto ī manu
forti ⁊ brachio extēto: ī ingēti pauore:
ī ſignis atq̧ portēt̄: ⁊ itroduxit ad lo-
cū iſtū ⁊ tradidit nob̄ terrā lacte ⁊ mel
C le manātē. Et idcirco nūc offero pmi-
tias frugū terre quā dñs de⁹ dedit mi
hi. Et dimittes eas in ꝯſpectu dñi dei
tui: adorato deo tuo: epulaberis in oī-
bus bonis q̄ dñs de⁹ tu⁹ dederit tibi
⁊ domui tue: tu ⁊ leuites ⁊ aduena q̄ te
cū ē. Qñ cōpleuer̄ decimā cūctaꝝ fru
gū tuarū āno decimaꝝ tertio: dabis le
uite ⁊ aduene ⁊ pupillo ⁊ vidue vt co-
medāt itra portas tuas: ⁊ ſaturēt̄: loq̄
riſq̧ ī ꝯſpectu dñi dei tui. Attuli qđ ſā
ctificatū ē d̄ domo mea: ⁊ dedi illud le
uite ⁊ aduene ⁊ pupillo ac vidue ſic iu
ſiſti mihi. Nō p̄teriui mādata tua: nec
ſū oblit⁹ iperij tui. Nō comedi ex eis ī
luctu meo: nec ſepaui ea ī q̄libet īmun
ditia: nec expēdi ex his q̄cq̄ ī re fune-
bri. Obediui voci dñi dei mei: et feci
oīa ſic p̄cepiſti mihi. Reſpice d̄ ſcūario
tuo: ⁊ d̄ excelſo celoꝝ habitaculo: ⁊ bn̄
dic ppl̄o tuo iſrl̄: ⁊ t̄ra quā dediſti nob̄
ſic iuraſti pr̄ib⁹ nr̄is: terre lacte ⁊ mel
le manāti. Hodie dñs de⁹ tu⁹ p̄cepit ti
bi vt facias mādata hec atq̧ iudicia:
vt cuſtodias ⁊ pleas ex toto corde tuo
et ex tota aīa tua. Dñm elegiſti hodie
vt ſit tibi de⁹ ⁊ ābules ī vijs ei⁹ ⁊ cuſto
dias cerimonias illi⁹ ⁊ mādata atq̧ iu
dicia ⁊ obedias ei⁹ iperio. En dñs ele-
git te hodie vt ſis ei ppl̄s peculiar̄ ſic
locut⁹ ē tibi: ⁊ cuſtodias oīa p̄cepta il-
li⁹: ⁊ faciet te excelſiorē cūct̄ gentib⁹
q̄s creauit ī laudē ⁊ nomē ⁊ glīaꝫ ſuā
vt ſis ppl̄s ſctūs dñi dei tui ſicut locu-
tus eſt. XXVII
Precepit āt moyſes ⁊ ſeniores ppl̄o iſrl̄ dicē
tes: Cuſtodite oē mandatū qđ
p̄cipio vob̄ hodie. Cūq̧ trāſierit̄ ior
danē ī terrā quā dñs de⁹ tu⁹ dabit ti-
bi: eriges ingētes lapides ⁊ calce leui
gab̄ eos vt poſſis ī eis ſcribere oīa ver
ba leḡ hui⁹ iordane trāſmiſſo: vt itro
eas t̄rā quā dñs de⁹ tu⁹ dabit tibi ter-
rā lacte ⁊ melle manātē: ſicut iurauit
pr̄ib⁹ tuis. Qñ ḡ trāſierit̄ iordanē eri
gite lapides q̄s ego hodie p̄cipio vob̄
ī mōte hebal: ⁊ leuigab̄ eos calce: ⁊ edi Exo.20.d Joſ.8.f
ficabis ibi altare dño deo tuo de lapi-
dib⁹ q̄s ferrū nō tetigit: ⁊ de ſaxis ifor
mib⁹ ⁊ impolit̄: ⁊ offeres ſup eo holo
cauſta dño deo tuo: ⁊ imolabis hoſtiaſ
pacificas: comedeſq̧ ibi ⁊ epulaberis B
corā dño deo tuo. Et ſcribes ſup lapi-
des oīa v̄ba leḡ hui⁹ plane ⁊ lucide.
Dixeruntq̧ moyſes ⁊ ſacerdotes leuiti-
ci gener̄ ad oēm iſraelē: Attēde ⁊ au-
di iſrl̄. Hodie fact⁹ es ppl̄s dñi dei tui.
Audies vocē ei⁹: ⁊ facies mādata atq̧
iuſticias q̄s ego p̄cipio tibi: Precepit
q̧ moyſes ppl̄o ī die illo dicēs: Hi ſta-
būt ad bn̄dicēdū dñm ſup mōtē gari-
zim iordane trāſmiſſo: Symeō: leui: iu
das yſachar: ioſeph: ⁊ beniamin. Et e
regiōe iſti ſtabūt ad maledicēdū ī mō-
te hebal: Rubē gad: ⁊ aſer: ʒabulō dan
⁊ neptalim. Et pnūciabūt leuite: dicēt
q̧ ad oēs viros iſrl̄ excelſa voce. Male
dict⁹ hō q̄ facit ſculptile ⁊ cōflatile ab
omīatiōnē dñi op⁹ manuū artificū: po
netq̧ illō ī obſcōdito. Et rn̄debit oīs C
ppl̄s ⁊ dicet amē. Maledict⁹ q̄ nō ho-
norat patrē ſuū ⁊ matrē ſuaꝫ: et dicet S.19.d
oīs ppl̄s amē. Maledict⁹ q̄ trāſfert ter-
mios pximi ſui: ⁊ dicet oīs ppl̄s amē.
Maledict⁹ q̄ errare facit cecū ī itinere
et dicet oīs ppl̄s amē. Maledict⁹ q̄ p-
uertit iudiciū aduene: pupilli ⁊ vidue:
et dicet oīs ppl̄s amē. Maledict⁹ q̄ dor
mit cū vxore pr̄is ſui: ⁊ reuelat operi-
mētū lectuli ei⁹: et dicet oīs ppl̄s amē.
Maledict⁹ q̄ dormit cū oī iumento: et D
dicet oīs ppl̄s amē. Maledict⁹ q̄ dor-
mit cū ſorore ſua filia pr̄is ſui vel ma-
tris ſue: ⁊ dicet oīs ppl̄s amē. Maledi-
ctus q̄ dormit cū ſocru ſua: et dicet oīs
ppl̄s amē. Maledict⁹ q̄ clam pcuſſerit
pximū ſuū: et dicet oīs ppl̄s amē. Ma
ledict⁹ q̄ dormit cū vxore pximi ſui: et
dicet oīs ppl̄s amē. Maledict⁹ q̄ acci-
pit munera vt pcutiat aīam ſāguinis
inocēt̄: Et dicet oīs ppl̄s amē. Male-
dict⁹ q̄ nō pmanet ī ſermonib⁹ legis Gal.3.b
hui⁹: nec eos ope pficit: ⁊ dicet omis
ppl̄s amē. XXVIII
Si aūt audier̄ vocē dñi dei tui vt faciaſ
atq̧ cuſtodias oīa mādata ei⁹
q̄ ego p̄cipio tibi hodie: faciet te dñs
de⁹ tu⁹ excelſiorē cūct̄ gētib⁹ q̄ ver-

ſant̃ i terra. Ueniētq; ſup te vniuerſe
bñdictiões iſte ⁊ apphēdēt te: ſi tñ p̃-
cepta ei⁹ audier̃. Bñdict⁹ tu i ciuita-
te: ⁊ bñdict⁹ i agro. Bñdict⁹ fruct⁹ ven
tris tui ⁊ fruct⁹ t̃re tue: fruct⁹q; iumē-
toꝝ tuoꝝ: greges armētoꝝ tuoꝝ ⁊ cau
le ouiũ tuaꝝ: Bñdicta horrea tua: ⁊ be
nedicte reliq̃e tue. Bñdict⁹ eris igredi
ens ⁊ egrediēſ. Dabit dñs inimicos tu
os q̃ ꝯſurgēt adũſũ te corruētes i cō-
ſpectu tuo. Per vnã viã veniēt ꝯ te: ⁊
p ſeptē fugiēt a facie tua. Emittet dñſ
bñdictionē ſup cellaria tua: ⁊ ſup oĩa
opa manuũ tuaꝝ bñdicetq; tibi i t̃ra
quã acceper̃. Suſcitabit te dñs ſibi i
pplm ſctm ſicut iurauit tibi: ſi cuſtodi
eris mãdata dñi dei tui: ⁊ ãbulaueris
i viĩs ei⁹. Uidebũtq; oēs t̃raꝝ ppli q
nomē dñi iuocatũ ſit ſup te ⁊ timebũt
te. Abundare te faciet dñs oib⁹ bonis
fructu vteri tui ⁊ fructu iumētoꝝ tuo
rũ: fructu t̃re tue quã iurauit dñs pri-
b⁹ tuis vt daret tibi. Aperiet dñs the-
B ſauꝝ ſuũ optimũ celũ: vt tribuat plu-
uiã t̃re ſue i tpe ſuo: bñdicetq; cũctis
F.15.a opib⁹ manuũ tuaꝝ: et fenerab gētib⁹
mltis: ⁊ ipſe a nullo fen⁹ accipies. Cōſti
tuet te dñs de⁹ tu⁹ i caput ⁊ nō i cau-
dã: ⁊ eris ſemp ſupra ⁊ nō ſubter: ſi tñ
audier̃ mãdata dñi dei tui q̃ ego p̃ci-
pio tibi hodie: ⁊ cuſtodier̃ ⁊ fecer̃: ac
nō declinauer̃ ab eis: nec ad dexterã
nec ad ſiniſtrã: nec ſecut⁹ fuer̃ deoſ ali
Leui.26.b enoſ neq; coluer̃ eoſ. ‖ Q; ſi audire no
Treno.2.f. luer̃ vocē dñi dei tui vt cuſtodias ⁊ fa
Malach.2.a cias oĩa mandata ei⁹ ⁊ cerimonias q̃s
Ps.118. ego p̃cipio tibi hodie: venient ſup te
oēs maledictiões iſte ⁊ apphendēt te.
Maledict⁹ eris i ciuitate: maledict⁹ i
agro. Maledictũ i horreũ tuũ: ⁊ male-
dicte reliq̃e tue. Maledict⁹ fruct⁹ ven
tris tui: ⁊ fruct⁹ t̃re tue: armẽta boũ tu
orũ ⁊ greges ouiũ tuaꝝ. Maledict⁹ er̃
2.Cor.11.f igrediēs: ⁊ maledict⁹ egrediēs. Mittet
dñs ſup te famē ⁊ eſuriē ⁊ icrepationē
in oĩa opa tua q̃ tu facies: donec cōte
rat te ⁊ pdat velocit̃ ppt̃ adiuētiões tu
as peſſimas i q̃b⁹ reliq̃ſti me. Adiũgat
tibi dñs peſtilētiã: donec ꝯſumat te de
t̃ra ad quã igredier̃ poſſidēdã. Percu
tiat te dñs egeſtate: febri ⁊ frigore: ar-
dore ⁊ eſtu ⁊ aere corrupto ac rubigie
⁊ pſeq̃t̃: donec pereas. Sit celũ qd̃ ſup
te ē eneũ: ⁊ terra quã calcaſ ferrea. Det

dñs imbrẽ t̃re tue puluerē: ⁊ d̃ celo de
ſcēdat ſup te cinis donec ꝯterar̃. Tra C
dat te dñs corruētē añ hoſtes tuos: et
p vnã viã egrediar̃ ꝯ eos: ⁊ p ſeptē fu
gias: ⁊ diſpgar̃ p oĩa regna t̃re. Sitq;
cadauer tuũ i eſcã cũct̃ volatilib⁹ ce-
li ⁊ beſtĩs t̃re: ⁊ nō ſit q̃ abigat. Percu
tiat te dñs vlcere egypti: ⁊ ptē corpis
p quã ſtercora digerũt̃: ſcabie q̃z ⁊ pru
rigine ita vt curari neq̃as. Percutiat
te dñſ amētia ⁊ cecitate ac furore mē-
tis: ⁊ palpes i meridie ſic̃ palpare ſo-
let cec⁹ i tenebris: ⁊ ñ dirigas vias tu-
as. Oĩq; tpe calũniã ſuſtineas: ⁊ opp-
mar̃ violētia: nec habeaſ q̃ liberet te.
Uxorē accipias: et ali⁹ dormiat cũ ea.
Domũ edifices: ⁊ ñ habites i ea. Plã-
tes vineã: ⁊ nō vindemies eã. Bos tu⁹
imolet̃ corã te: ⁊ ñ comedas ex eo. Aſi
n⁹ tu⁹ rapiat̃ i ꝯſpectu tuo: ⁊ nō red-
dat̃ tibi. Oues tue dēt̃ inimic̃ tuis: ⁊
nō ſit q̃ te adiuuet. Filiĩ tui ⁊ filie tue
tradãt̃ alteri pplo vidētib⁹ ocul̃ tuis
⁊ deficiētib⁹ ad ꝯſpectũ eoꝝ tota die ⁊
nō ſit fortitudo i manu tua. Fruct⁹ t̃re
tue ⁊ oēs labores tuos comedat ppls
quē ignoras: ⁊ ſis ſemp calũniã ſuſti-
nēs: ⁊ oppſſus cũct̃ dieb⁹: ⁊ ſtupēſ ad
terrorē eoꝝ q̃ videbũt ocl̃i tui. Percuti-
at te dñs vlcere peſſimo i genib⁹ ⁊ i ſu
rẽ: ſanariq; ñ poſſis a plãta pedis vſq;
ad v̄ticē tuũ. Ducetq; te dñs ⁊ regē
tuũ quē cōſtitueres ſup te i gētē quã
ignoras tu ⁊ p̃res tui: ⁊ ſuies ibi dĩs
alienis ligno ⁊ lapidi: et eris pdit⁹ i p
uerbiũ ac fabulã oib⁹ pplis ad q̃s te i
troduxerit dñs. Semētē multã iacies
i terrã ⁊ modicũ ꝯgregabis: q2 locuſte
deuorabũt oĩa. Uineã plãtabis ⁊ fodi
es: ⁊ vinũ nō bibes: nec colliges ex ea
q̃ppiã q̃m vaſtabit̃ vermib⁹: Oliuas
habeb i oib⁹ termis tuis ⁊ nō vngeris
oleo: q2 defluēt et depibũt. Filios ge-
nerab et filias ⁊ nō fruer̃ eis: q̃m du-
cēt̃i captiuitatē. Oēs arbores tuas et
fruges terre tue rubigo cōſumet. Ad-
uena q̃ tecũ v̄ſat̃ i terra: aſcēdet ſup
te eritq; ſublimior: tu aũt deſcēdes: et
eris iferior. Ipſe fenerabit tibi: et tu ñ
fenerab ei. Ipſe erit i caput: et tu eris i
caudã. Et veniēt ſup te oēs maledicti
ones iſte: et pſequētes apphēdēt te do
nec intereas: q2 nō audiſti vocē dñi dei
tui: nec ſuaſti mãdata ei⁹ ⁊ cerimoni-

as q̄s p̄cepit tibi. Et erũt i te ſigna at-
q̄ ꝓdigia et i ſemie tuo vſq̄ i ſempit᷑-
nũ: eo ꝙ nõ ſuierꝭ dño deo tuo i gau-
dio cordis leticia ꝓpter rez oĩm abun
dãtiã. Seruies inimico tuo quẽ imit-
tet tibi dñs i fame ⁊ ſiti et nuditate et
oĩ penuria: ⁊ ponet iugũ ferreũ ſup cer
uicẽ tuã: donec te ↄterat. Adducet dñs
ſup te gẽtẽ ꝺ lõginq̄ ⁊ ꝺ extremis ter-
re finib⁹ i ſilitudinẽ aqle volãtꝭ cũ im
petu: cui⁹ linguã itelligere ñ poſſis gẽ
tẽ ꝓcaciſſimã q̄ nõ deferat ſeni nec mi
ſereaꝶ puuli ⁊ deuoret fructũ iumẽtoꝝ
tuoꝝ ac fruges terre tue donec intere-
as: et nõ relinq̄t tibi triticũ: vinũ ⁊ ole
um: armẽta boũ ⁊ greges ouiũ: donec
te diſꝑdat ⁊ cõterat i cũctꝭ vrbib⁹ tu-
is et deſtruãꝶ muri tui firmi atq̄ ſub-
limes i q̄b⁹ habebas fiduciã i oĩ terra
tua. Obſideberꝭ itra portas tuas i oĩ
terra tua quã dabit tibi dñs de⁹ tu⁹ ⁊
comedes fructũ vteri tui ⁊ carnes fili-
orũ tuoꝝ ⁊ filiaꝝ tuaꝝ q̄s dederit ti-
bi dñs de⁹ tu⁹ i anguſtia ⁊ vaſtitate q̄
opp̄met te hoſtis tu⁹. Hõ delicat⁹ i te
⁊ luxurioſus valde iuidebit fratri ſuo
⁊ vxori q̄ cubat i ſinu ſuo ne det eis ꝺ
carnib⁹ filioꝝ ſuoꝝ q̄s comedet: eo ꝙ
nihil aliud habeat i obſidiõe: et penu-
ria q̄ vaſtauerit te inimici tui itra oẽs
portas tuas. Tenera mlier ⁊ delicata
q̄ ſup t̃rã igredi nõ valebat: nec pedis
veſtigiũ figere ꝓpter mollitiẽ et teneri
tudinẽ nimiã: iuidebit viro ſuo q̄ cu-
bat i ſinu ei⁹ ſup filijs ⁊ filie carnib⁹ ⁊
illuuie ſecũdinaꝝ q̄ egrediũꝶ ꝺ medio
feminũ ei⁹: et ſup liberis q̄ eadẽ hora
nati ſũt. Comedẽt eñ eos clã ꝓpter re
rũ oĩm penuriã: i obſidione ⁊ vaſtita-
te q̄ opp̄met te inimic⁹ tu⁹ itra portas
tuas. Niſi cuſtodierꝭ et fecerꝭ oĩa ỽba
legꝭ hui⁹ q̄ ſcp̄ta ſũt i h̄ volumie: et ti
muerꝭ nomẽ ei⁹ glioſuȝ et terribile h̄.
est dñm deũ tuũ: augebit dñs plagas
tuas et plagas ſeminis tui: plagas ma
gnas et ꝑſeuerãtes: ifirmitates peſſi-
mas et ꝑpetuas: et cõuertet i te oẽs af
flictiones egypti q̄s timuiſti et adhere
bũt tibi. Inſup et vniũſos lãguores et
plagas q̄ nõ ſũt ſcripte i volumine le-
gis hui⁹ iducet dñs ſup te: donec te cõ
terat. Et remanebitꝭ pauci ñũero qui
prius eratꝭ ſic aſtra celi p̄ multitudine:
q̄m nõ audiſtis vocẽ dñi dei vr̃i. Et ſi
cut añ letat⁹ ẽ dñs ſup vos: bñ vobis
faciẽs vosq̄ multiplicans: ſic letabiꝶ
diſꝑdẽs vos atq̄ ſubuertẽs vt aufera
mini ꝺ terra ad quã igredierꝭ poſſidẽ
dã. Diſꝑget te dñs i oẽs ꝑplos a ſũmi-
tate terre vſq̄ ad termios ei⁹: ⁊ ſuies
ibi dijs alienis q̄s ⁊ tu ignoras ⁊ p̄res
tui: lignis ⁊ lapidib⁹. In gẽtib⁹ q̄s illꝭ
nõ q̄eſces: neq̄ erit req̄es veſtigio pe-
dis tui. Dabit eñ tibi dñs ibi cor pauī
dũ ⁊ deficiẽtes oclos ⁊ aiam ↄſumptã
merore: ⁊ erit vita tua q̄ſi pẽdẽs añ te
Timeb nocte ⁊ die ⁊ ñ credes vite tue.
Mane dices: q̄s mihi det veſpeꝝ: ⁊ veſ
pere q̄s mihi det mane: ꝓpꝶ cordis tui
formidinẽ q̄ terreberis: ⁊ ꝓpter ea q̄
tuis videbis ocul. Reducet te dñs claſ
ſib⁹ i egyptũ ꝑ viã de q̄ dixit tibi vt eã
ampl⁹ nõ videres. Ibi vẽderꝭ inimi-
cis tuis i ſeruos ⁊ ancillas: ⁊ nõ erit q̄
emat. Hec ſunt verba federꝭ q̃d p̄cepit
dñs moyſi vt feriret cũ filijs iſrꝉ i ter-
ra moab: p̄ter illud fedus q̃d cũ eis pe
pigit i oreb.

XXIX

Vocauit q̄ moyſes oẽm iſrꝉ: et dixit ad B
eos: Vos vidiſtis vniuerſa que Exo. 19.
fecit dñs corã voƀ in terra egypti pha
raoni et oĩb⁹ ſeruis ei⁹ vniuerſeq̄ ter
re illi⁹ tẽptationes magnas q̄s vide-
rũt oculi tui: ſigna illa portentaq̄ in-
gẽtia: ⁊ nõ dedit voƀ dñs cor itelligẽs
⁊ oclos vidẽtes ⁊ aures q̄ poſſint au-
dire vſq̄ in p̃ñtẽ diẽ. Adduxit vos q̄-
dragita ãnis ꝑ deſertũ: nõ ſũt attrita
veſtimenta vr̃a: nec calciamẽta pedũ
vr̃oꝝ vetuſtate ↄſũpta ſũt. Panẽ non
comediſtꝭ: vinũ ⁊ ſicerã nõ bibiſtꝭ vt
ſciretꝭ q2 ip̄e ẽ dñs de⁹ vr̃. Et veniſtis B
ad hũc locũ. Egreſſuſq̄ ẽ ſeon rex eſe- Nu. 21. g
bon ⁊ og rex baſã occurrẽtes noƀ ad
pugnã: ⁊ ꝑcuſſim⁹ eos: ⁊ tulim⁹ t̃rã eo
rũ: ac tradidim⁹ poſſidẽdã rubẽ ⁊ gad
⁊ dimidie tribui manaſſe. Cuſtodite ḡ
ỽba pacti hui⁹ ⁊ iplete ea vt itelligatꝭ
vniuerſa q̄ facitꝭ. Vos ſtatꝭ hodie cũ-
cti corã dño deo vr̃o: p̄ncipes vr̃i ⁊ tri
b⁹ ac maiores natu atq̄ doctores oĩs
ꝑplꝫ iſrꝉ: liberi ⁊ vxores vr̃e ⁊ aduene q̄
tecũ moraꝶ i caſtrꝭ: exceptꝭ lignoꝝ ce-
ſorib⁹ ⁊ his q̄ cõportãt aq̄s: vt trãſeas
i federe dñi dei tui: ⁊ i iureiurãdo q̃d
hodie dñs de⁹ tu⁹ ꝑcutit tecũ vt ſuſci-
tet te ſibi in ꝑplm ⁊ ip̄e ſit dñs de⁹ tu⁹
ſicut locut⁹ ẽ tibi: ⁊ ſicut iurauit p̄ri-

c bꝰ tuis abraã yſaac ⁊ iacob. Nec vob̄
ſol' ego h̄ fedꝰ ferio ⁊ hec iuramēta cō-
firmo: ſ; cūct̄ p̄ntibꝰ ⁊ abſentibꝰ. Uos
eṁ noſt̄ quō h̄itauerimꝰ ī t̄ra egypti:
⁊ quō trāſierimꝰ ꝑ mediū nationū q̄s
trāſeūtes vidiſtis abomīatiōes ⁊ ſor-
des.i.idola coꝝ lignū ⁊ lapidē: argen
tū ⁊ auꝝ q̄ colebāt: ne forte ſit iter vos
vir aut mulier faſlia aut tribꝰ cuiꝰ cor
auerſum ē hodie a dn̄o deo vr̄o vt va-
dat ⁊ ſuiat dn̄s illaꝝ gētiū: ⁊ ſit inter
vos radix germināſ fel ⁊ amaritudinē
Cūq; audierit v̄ba iuramēti huiꝰ: bn̄-
dicat ſibi ī corde ſuo dicēs: pax erit mi
hi: ⁊ āmbulabo ī prauitate cordis mei: ⁊
aſſumat ebria ſitientē ⁊ dn̄s nō igno-
ſcat ei: ſ; tūc q̄maxīe furor eiꝰ fumet:
⁊ zelꝰ ꝯ hoīem illū: ⁊ ſedeāt ſuꝑ eū oīa
maledicta q̄ ſcripta ſūt ī h̄ volumine:
⁊ deleat nomē eiꝰ ſub celo: ⁊ cōſumat
eū ī ꝑditiōe ex oībꝰ tribubꝰ iſrl̄: iuxta
maledictiōes q̄ ī libro leḡ huiꝰ ac fede
d ris cōtinēt᷑. Dicetq; ſequēs generatio
⁊ filij q̄ naſcent᷑ deinceps ⁊ ꝑegrini q̄
d̄ lōge venerint vidētes plagas t̄re illi
us ⁊ infirmitates q̄bꝰ eā afflixerit dn̄s
ſulphure ⁊ ſol' ardore cōburens: ita vt
vltra n̄ ſerat᷑: nec virēs q̄ppiā germiet
ī exēplū ſubuerſiōis ſodome ⁊ gomor-
re: adame ⁊ ſeboim q̄s ſubuertit dn̄s ī
ira ⁊ ī furore ſuo: ⁊ dicēt oēs gentes:
3.Re.9.b Quare ſic fecit dn̄s t̄re huic? Que eſt
hier.22.c hec ira furoris eiꝰ imēſa? Et rn̄debūt.
Quia dereliq̄rūt pactū dn̄i qd̄ pepigit
cū p̄rībꝰ eoꝝ qn̄ eduxit eos d̄ t̄ra egy-
pti: ⁊ ſuierūt dn̄s alienis ⁊ adorauer̄t
eos q̄s neſciebāt ⁊ q̄bꝰ nō fuerāt attri
buti: idcirco iratꝰ ē furor dn̄i ꝯ terrā
iſtā vt iduceret ſuꝑ eā oīa maledicta q̄
in h̄ volumie ſcр̄ta ſūt: ⁊ eiecit eos de
terra ſua ī ira ⁊ ī furore ⁊ ī idignatiōe
maxia: Proiecitq; ī terrā alienā ſicut
hodie cōprobat᷑: abſcōdita a dn̄o deo
nr̄o q̄ manifeſta ſunt nob̄ ⁊ filijs nr̄is
vſq; ī ſempiternū vt faciamꝰ vniuerſa
C Um ḡ ve ¶legis huiꝰ. XXX
e nerit ſuꝑ te oēs ſmōes iſti bn̄-
dictio ſiue maledictio quā ꝓpo
ſui ī ꝯſpectu tuo: ⁊ ductꝰ penitudie cor
dis tui ī vniuerſis gētibꝰ ī q̄s diſpſe-
rit te dn̄s deꝰ tuꝰ: ⁊ reuerſus fuer̄ ad
eū: ⁊ obedier̄ eiꝰ iꝑerijs ſicut ego ho-
die p̄cipio tibi cū filijs tuis ī toto cor
de tuo ⁊ ī tota aīa tua: reducet te dn̄s
deꝰ tuꝰ d̄ captiuitate tua ac miſerebit᷑
tui: ⁊ rurſū ꝯgregabit te d̄ cūct̄ ꝑl̄is
ī q̄s te añ diſpſit. Si ad cardines celi
fuer̄ diſſipatꝰ: īde te retrahet dn̄s deꝰ
tuꝰ: ⁊ aſſumet atq; ītroducet ī t̄rā quā
poſſederūt p̄res tui ⁊ obtineb̄ eā: ⁊ bn̄-
dicēs tibi maior̄ nūeri te eē faciet q̄
fuerūt p̄res tui. Circūcidet dn̄s deꝰ tuꝰ
cor tuū ⁊ cor ſemīs tui: vt diligas dn̄z
deū tuū ex toto corde tuo ⁊ ī tota aīa
tua vt poſſis viuere. Oēs āt maledicti
ones has ꝯuertet ſuꝑ inimicos tuos:
⁊ vos q̄ oderūt te: ꝑſequet᷑. Tu āt reu̇-
ter̄ ⁊ audies vocē dn̄i dei tui: facieſq;
vniuerſa mādata q̄ ego p̄cipio tibi ho
die: ⁊ abūdare te faciet dn̄s deꝰ tuꝰ in
cūct̄ opibꝰ manuū tuaꝝ ī ſobole vte-
ri tui ⁊ ī fructu iumētoꝝ tuoꝝ ī vber-
tate terre tue: ⁊ ī reꝝ oīm largitate. Re
uertet᷑ ei dn̄s vt gaudeat ſuꝑ te ī oībꝰ
bonis ſicut gauiſus ē in p̄rībꝰ tuis: ſi
tū audier̄ vocē dn̄i dei tui ⁊ cuſtodie
ris p̄cepta eiꝰ ⁊ cerimonias q̄ ī hac le-
ge cōſcр̄ta ſūt: ⁊ reūtar̄ ad dn̄m deū tu
um ī toto corde tuo ⁊ in tota aīa tua.
11 Mādatū h̄ qd̄ ego p̄cipio tibi hodie n̄
ſupra te ē: neq; ꝓcul poſitū nec ī celo
ſitū: vt poſſis dicere q̄s nr̄m valet ad
celū aſcēdere vt deferat illud ad nos:
et audiamꝰ atq; opere cōpleamꝰ neq;
trās mare poſitū vt cauſer̄ ⁊ dicas: q̄s
e nob̄ poterit mare trāſfretare ⁊ illud
ad nos vſq; deferre vt poſſimꝰ audire
⁊ facere qd̄ p̄ceptū ē? ſ; iux̄ te ē ſermo
valde ī ore tuo ⁊ ī corde tuo vt facias
illū. Cōſidera q̄ hodie ꝓpoſuerit ī cō-
ſpectu tuo vitā ⁊ bonū: ⁊ eꝯrio mortē
⁊ malū vt diligas dn̄m deū tuū ⁊ ābu-
les ī vijs eiꝰ ⁊ cuſtodias mādata illiꝰ
⁊ cerimonias atq; iudicia: ⁊ viuas: at-
q; mł̄tiplicet te bn̄dicatq; tibi ī terra
ad quā igredier̄ poſſidēdā. Si āt adū
ſū fuerit cor tuū ⁊ audire noluer̄ atq;
errore deceptꝰ adoraueri deos alienos
⁊ ſuier̄ eis: p̄dico tibi hodie q̄ pere-
as ⁊ ꝑuo tp̄e morier̄ ī t̄ra ad quā ior-
dane trāſmiſſo igredier̄ poſſidēdā. Te-
ſtes īuoco hodie celū ⁊ terrā q̄ ꝓpoſu
erim vob̄ vitā et bonū: bn̄dictionē et
maledictionē. Elige ḡ vitā vt ⁊ tu vi-
uas ⁊ ſemē tuū: ⁊ diligas dn̄m deū tuū
atq; obedias voci eiꝰ: et illi adhereas.
Ipē ē ei vita tua ⁊ lōgitudo dieꝝ tuo-
rū: vt habites ī terra ꝓ q̄ iurauit dn̄s

pr̄ib⁹ tuis abrahã yſaac ⁊ iacob vt da-
bũt itaq; Iret eã illuc. XXXI.
moyſes ⁊ locut⁹ ẽ oĩa vba hec
ad vniũſam iſrl: ⁊ dixit ad eos
Cẽtũ viginti ãnoꝝ ſum hodie: nõ poſ-
ſum vltra egredi ⁊ igredi: pſertim cũ ⁊
dñs dixerit mihi: nõ trãſibis iordanẽ
iſtũ. Dñs ḡ de⁹ tu⁹ trãſibit añ te: ipſe
delebit oẽs gẽtes has i ↄſpectu tuo: et
poſſidebꝰ eas. Et ioſue iſte trãſibit añ
te: ſicut locut⁹ ẽ dñs. Facietq; dñs eis
ſicut fecit ſeon ⁊ og regib⁹ ãmorreoꝝ
⁊ t̃re eoꝝ: delebitq; eos. Cũ ḡ ⁊ hos tra
diderit vob: ſilr faciet! eis ſicut pcepi
vob. Viriliter agite ⁊ ↄfortami. Noli-
te timere nec paueat! ad ↄſpectũ eoꝝ:
qꝛ dñs de⁹ tu⁹ ipe ẽ ductor tu⁹: ⁊ ñ di-
mittet nec dereliquet te. Vocauit moy
ſes ioſue: ⁊ dixit ei corã oĩ iſrl. Cõforta
re: ⁊ eſto robuſtus. Tu eñ itroduces
pp̄lm iſtũ i terrã quã datuꝝ ſe pr̄ib⁹ eo
rũ iurauit dñs: ⁊ tu eã diuides ſorte. ⁊
dñs q̃ ductor ẽ veſter: ipe erit tecũ: Nõ
dimittet nec derelinquet te: noli time-
re nec paueas. Scripſit itaq; moyſes
legẽ hãc tradidit eã ſacerdotib⁹ filijs
leui q̃ portabãt arcã feder! dñi: ⁊ cũct!
ſenioribus iſrl. Precepitq; eis dicẽs.
Poſt ſeptẽ ãnos ãno remiſſiõis i ſolẽ-
nitate tabnaculoꝝ cõueniẽtib⁹ cũct!
ex iſrl vt appeant i ↄſpectu dñi dei tui
i loco quẽ elegerit dñs: leges vba leg!
hui⁹ corã oĩ iſrl: audiẽtib⁹ eis ⁊ i vnũ
oĩ pp̄lo ↄgregato tã viris q̃ mulierib⁹
puul ⁊ aduenis q̃ ſũt itra portas tuas
vt audiẽtes diſcãt ⁊ timeãt dñꝫ deũ ve
ſtrũ ⁊ cuſtodiãt ipleãtq; oẽs ſmões le
gis hui⁹. Filij q̃ꝫ eoꝝ q̃ nũc ignorãt vt
audire poſſint ⁊ timeant dñm deũ ſuũ
cũct! dieb⁹ q̃b⁹ vſãt i t̃ra: ad quã vos
iordane trãſmiſſo pget! obtinẽdã. Et
ait dñs ad moyſen: Ecce pe ſũt dies
mort! tue: Voca ioſue: ⁊ ſtãte i tabna-
culo teſtimonij vt pcipiã ei. Abierũt ḡ
moyſes ⁊ ioſue ⁊ ſteterũt in tabnaculo
teſtimonij. Apparuitq; dñs ibi i colũna
nubiſq; ſtetit itroitu tabnaculi: Dixit
q; dñs ad moyſen. Ecce tu dormies cũ
pr̄ib⁹ tuis ⁊ pp̄ls iſte ↄſurgẽs fornica-
bit poſt eos alienos i t̃ra ad quã igre-
diet: vt hitabit i ea ibi derelinquet me
⁊ irritũ faciet fed⁹ qd̃ pepigi cũ eo: Et
iraſcet furor me⁹ ꝫ eũ i die illo: ⁊ dere-
linquã eũ ⁊ abſcõdã faciẽ meã ab eo: ⁊
erit i deuoratiõez. Inuenient eũ oĩa ma E
la ⁊ afflictiões ita vt dicat in illo die.
Vere qꝛ nõ eſt de⁹ mecũ iuenerũt me
hec mala: Ego ãt abſcõdã ⁊ celabo fa-
ciẽ meã i die illo pter oĩa mala q̃ fe-
cit qꝛ ſecut⁹ ẽ deos alienos. Nũc itaq;
ſcribite vob cãticũ iſtud ⁊ docete filioſ
iſrl: vt memorit teneãt ⁊ ore decantẽt
⁊ ſit mihi carmẽ iſtud p teſtimonio i-
ter filios iſrl. Introducã eñ eũ i terraꝫ
p q̃ iuraui pr̄ib⁹ ei⁹ lacte ⁊ melle ma
nantẽ. Cũq; comederẽt ⁊ ſaturati craſ
ſiq; fuerit. Auertent ad deos alienoſ
⁊ ſuiẽt eis: detrahẽt mihi ⁊ irritũ faci
ent pactũ meũ. Poſtq̃ iuenerit eũ ma F
la mlta ⁊ afflictiões: rñdebit eicãticũ
iſtud p teſtimonio qd̃ nulla delebit ob
liuio ex ore ſemis tui. Scio eñ cogitati
ones ei⁹ q̃ factur⁹ ſit hodie: anteq̃ in-
troducã eũ i t̃rã quã ei pollicit⁹ ſum.
Scripſit ḡ moyſes cãticũ ⁊ docuit fi-
lios iſrl. Precepitq; dñs ioſue filio nũ
⁊ ait: Cõfortare ⁊ eſtote robuſt⁹. Tu eñ
itroduces filios iſrl i t̃rã quã pollicit⁹
ſũ: ⁊ ego ero tecũ. Poſtq̃ ḡ ſcpſit moy
ſes vba leg! hui⁹ i volumie atq; cõple
uit: pcepit leuit! q̃ portabãt arcã fede
ris dñi dicẽs. Tollite librũ iſtũ ⁊ poni G
te eũ i latere arce feder! dñi dei vr̄i: vt
ſit ibi ꝫ te i teſtimoniũ. Ego eñ ſcio cõ
tentionẽ tuã ⁊ cerulcẽ tuã duriſſimã.
Adhuc viuẽte me ⁊ igrediẽte vobiſcũ
ſemp cõtẽtioſe egiſt! ꝫ dñm: quãto ma
gis cũ mortu⁹ fuero? Cõgregate ad me
oẽs maiores natu p trib⁹ vr̄as atq; do
ctores: ⁊ loq̄r audientib⁹ eis ſmones
iſtos: ⁊ iuocabo ꝫ eos celũ ⁊ terrã. No
ui eñ q̃ poſt mortẽ meã iniq̃ aget! et
declinabit! cito d̃ via quã pcepi vob:
⁊ occurrẽt vob mala i extremo tp̄e qñ
fecerit! malũ i cõſpectu dñi vt irritet!
eũ p opa manũ vr̄aꝝ. Locut⁹ ẽ ḡ moy-
ſes audiẽte vniuerſo cetu iſrl vba car
minis hui⁹: ⁊ ad finẽ vſq; cõpleuit.
Audite celi q̃ loq̄r: au XXXII
diat terra: vba oris mei. Cõcre-
ſcat i pluuiã doctrina mea: flu-
at vt ros eloquiũ meuꝫ. Quaſi imber
ſup herbã ⁊ q̃ſi ſtille ſup gramina: qꝛ
nomẽ dñi iuocabo. Date magnificen-
tiã deo nr̄o: dei pfecta ſunt opa: ⁊ oẽs
vie ei⁹ iudicia. De⁹ fidelis ⁊ abſq; vl-
la iniq̃tate: iuſt⁹ ⁊ rect⁹. Peccauerũt eĩ
⁊ nõ filij ei⁹ i ſordib⁹. Generatio pra-

tiā atꝗ ꝑuerſa: heccine reddis dño po
Gen.2.d pule ſtulte ⁊ īſipiēs? Nūqd nō ipe eſt
pr̄ tuꝰ q̄ poſſedit te: ⁊ fecit ⁊ creauit te
S.14.e Memēto dieꝝ ātiqꝛū: cogita generati
Job.8.b ones ſingłas: ‖ Interroga prēm tuū ⁊ an
nūciabit tibi: maiores tuos ⁊ dicēt ti
bi. Qñ diuidebat altiſſimꝰ gētes: qñ ſe
ꝑabat filios adā: ꝯſtituit t̄mios ꝑpło-
B rū iuxt̄ nūeꝝ filioꝝ iſrł. Pars aūt dñi
ꝑpłs eiꝰ: iacob funiculꝰ hereditatꝭ eiꝰ.
Inuenit eū i t̄ra deſ̄ta: ī loco horroris
⁊ vaſte ſolitudīs. Circūduxit eū ⁊ docu
Exo.19.a it ⁊ cuſtodiuit q̄ſi pupillā ocłi ſui. ‖ Si
cut aq̄la ꝓuocās ad volādū pullos ſu
os: ⁊ ſuꝑ eos volitās: expādit alas ſu-
as: ⁊ aſſūpſit eū atꝗ portauit ī hume-
ris ſuis. Dñs ſolꝰ dux eiꝰ fuit: ⁊ ñ erat
cū eo deꝰ alienꝰ. Cōſtituit eū ſuꝑ excel
ſā terrā vt comederet fructꝰ agroꝝ: Ut
ſugeret mel d̄ petra: oleūq̄ d̄ ſaxo du-
riſſimo. Butiꝝ d̄ armēto ⁊ lac d̄ ouibꝰ:
cū adipe agnoꝝ ⁊ arietū filioꝝ baſan
Et hircos cū medulla tritici: et ſāgui-
nē vue biberet meraciſſimū. Incraſſa
tꝰ ē dilectꝰ ⁊ recalcitrauit: īcraſſatꝰ in
C pīguatꝰ dilatatꝰ. Dereliq̄t deū factorē
ſuū: ⁊ receſſit a deo ſalutari ſuo. Pro-
uocauer̄t eū i dijs alienis: et i abomīa
tionibꝰ ad iracūdiā ꝯcitauer̄t. Immo-
lauer̄t demonijs et ñ deo: dijs q̄s igno
rabāt. Noui recētesq̄ venerūt: q̄s nō
coluer̄t pr̄es eoꝝ. Deū q̄ te genuit dere
liq̄ſti: ⁊ oblitꝰ es dñi creatoris tui. Ui
dit dñs ⁊ ad iracūdiā cōcitatꝰ ē: q2 ꝓ-
uocauer̄t eū filij ſui et filie. Et ait: Ab
ſcōdā faciē meā ab eis: ⁊ ꝯſiderabo no
uiſſima eoꝝ. Generatio eī ꝑuſa ē: ⁊ īfi-
deles filij. Ipſi me ꝓuocauerūt ī eo q̄
nō erat deꝰ: ⁊ irritauerūt ī vanitatibꝰ
Ro.10.d ſuis. Et ego ꝓuocabo eos ī eo q̄ nō ē
Hiere.15.c ꝑpłus: ⁊ ī gēte ſtulta irritabo illos. Ig
nis ſuccēſus ē ī furore meo ⁊ ardebit
vſq̄ ad īferni nouiſſima. Deuorabitq̄
t̄rā cū germie ſuo: ⁊ mōtiū fundamēta
D cōburet. Cōgregabo ſuꝑ eos mala: ⁊ ſa
gittas meas cōplebo ī eis. Cōſumēt̄ fa
me: ⁊ deuorabūt eos aues morſu ama
riſſimo. Dentes beſtiarū immittā ī eos:
cū furore trahētiū ſuꝑ t̄rā atꝗ ſerpē-
tiū. Foris vaſtabit eos gladiꝰ ⁊ ītꝰ pa-
uor: iuuenē ſimul ac v̄ginē lactētē cū
hoīe ſene. Dixi: Ubi nā ſūt. Ceſſare fa-
ciā ex hoībꝰ memoriā eoꝝ. Sʒ ꝓpt̄ irā
inimicoꝝ diſtuli: ne forte ſuꝑbirēt ho
ſtes eoꝝ: et dicerēt: Manꝰ nr̄a excelſa
⁊ nō dñs fecit hec oīa. Gēs abſq̄ ꝯſi-
lio ē et ſine prudētia: vtinā ſaperent et
intelligerēt ac nouiſſima ꝓuiderent:
Quō ꝑſeq̄bat̄ vnꝰ mille: et duo fuga-
rēt decē milia. Nōne ideo q2 deꝰ ſuus
vēdidit eos: ⁊ dñs ꝯcluſit illos? Nō eī
ē deꝰ nr̄ vt deꝰ eoꝝ: et inimici nr̄i ſūt
iudices. De vinea ſodomoꝝ vinea eoꝝ
⁊ d̄ ſuburbāis gomorre. Uua eoꝝ vua
fellis: et botri amariſſimi: Fel dracōnū
vinū eoꝝ: et venenū aſpidū īſanabile.
‖ Nōne hec ꝯdita ſūt apud me: et ſigna
ta in theſaurꝭ meis? Mea ē vltio ⁊ ego
retribuā in t̄pe: vt labat̄ pes eoꝝ. Iu-
xta ē dies ꝑditiōis et adeſſe feſtinant
t̄pa. Iudicabit dñs ꝑpłm ſuū: et ī ſ̄uis
ſuis miſerebit̄. Uidebit q̄ īfirmata ſit
manꝰ et clauſi q̄ʒ defecerūt: reſiduiq̄
cōſūpti ſūt. ‖ Et dicēt vbi ſūt dij eoꝝ ī
q̄bꝰ habebāt fiduciā: de q̄rū victimis
comedebāt adipes: ⁊ bibebāt vinū li-
baminū. Surgāt ⁊ opitulēt̄ vobis: et
ī neceſſitate vos ꝓtegāt: Uidete q̄ ego
ſim ſolꝰ: et nō ſit aliꝰ deꝰ p̄ter me. Ego
occidā ⁊ ego viuere faciā: ꝑcutiā ⁊ ego
ſanabo: ⁊ ñ ē q̄ d̄ manu mea poſſit eru
ere. Leuabo ad celū manū meā: ⁊ dicā:
viuo ego īeternū. Si acuero vt fulgur
gladiū meū ⁊ arripuerit iudiciū manꝰ
mea. Reddā vltionē hoſtibus meis: et
his q̄ oder̄t me tribuā. Inebriabo ſa-
gittas meas ſāguīe: ⁊ gladiꝰ meꝰ deuo
rabit carnes. De cruore occiſoꝝ: ⁊ d̄ ca
ptiuitate nudati īimicoꝝ capitꝭ. Lau
date gētes ꝑpłm eiꝰ q2 ſāguinē ſ̄uoꝝ
ſuoꝝ vlciſcet̄. Et vindictā retribuet ī
hoſtes eoꝝ: ⁊ ꝓpitiꝰ erit t̄re ꝑpłi ſui. Ue
nit ḡ moyſes et locutꝰ ē oīa v̄ba cāti-
ci huiꝰ ī auribꝰ ꝑpłi: ipe ⁊ ioſue filiꝰ nū.
Cōpleuitq̄ oēs ſ̄mones iſtos loquēs
ad vniuerſū iſrł: ⁊ dixit ad eos: Poni-
te corda vr̄a ī oīa v̄ba q̄ ego teſtificor
vob̄ hodie: vt mādetꝭ ea filijs vr̄is cu-
ſtodire et facere: et īplere vniu̇ſa ꝯſcri
pta ſūt ī volumie legis huiꝰ: q2 nō in-
caſſū p̄cepta ſūt vob̄: ſʒ vt ſinguli ī eis
viuerēt: q̄ faciētes lōgo ꝑſeuueretꝭ t̄po
ī t̄ra ad quā iordanē trāſmiſſo īgredi-
mini poſſidēdā. Locutuſq̄ eſt dñs ad
moyſē ī eadē die dicēs: Aſcēde ī mōtē
iſtū abarim .i. trāſitū ī mōtē nebo: q̄ ē
ī terra moab ꝯ hiericho: ⁊ vide t̄rā cha
naan quā ego tradā filijs iſrł obtinē-

dā:ꝛ morere ī mōte. Quē cōſcēdēs iā-
gerꝭ ꝓplis tuis ſic̄ mortu⁹ ē aarō fraꝛ
tu⁹ ī mōte hor:ꝛ appoſit⁹ ꝓplis ſuis: qꝛ
p̄uaricati eſtis ꝯ me ī medio filioꝝ iſrꝉ
ad aq̄s ꝯdictiōis ī cades deſerti ſin et
nō ſctificaſtis me iter filios iſrꝉ. Econ
tra videb eam:et nō ingredieris in eā
quā ego dabo filijs iſrꝉ. ¶ XXXIII
Hec eſt bn̄dictio q̄ bn̄dixit moy-
ſes hō dei filijs iſrꝉ ante mortē
ſuā:et ait: Dn̄s de ſina venit:et
d̄ ſeir ort⁹ ē nob. Apparuit d̄ mōte pha-
ran:et cū eo ſctōꝝ milia. In dextra ei⁹
ignea lex:dilexit ꝓplos. Oēs ſcti ī ma-
nu illi⁹ ſunt ꝛ q̄ appropinquāt pedib⁹
ei⁹:accipiēt d̄ doctrina illi⁹: Legē p̄ce-
pit nob moyſes:hereditatē mltitudis
iacob. Erit apud rectiſſimū rex: cōgre-
gatꝭ p̄ncipib⁹ ppli cū tribub⁹ iſrꝉ. Vi-
uat rubē et nō moriaꝛ:et ſit puuſ ī nu
mero. Hec ē iude bn̄dictio. Audi dn̄e
vocē iude:et ad pplm ſuū itroduc eū:
Man⁹ ei⁹ pugnabūt p eo: et adiutor
illi⁹ ꝯ aduerſarios ei⁹ erit. Leui q̄ȝ ait
Perfectio tua et doctrina tua viro ſā-
cto tuo quē pbaſti in tēptatiōe:et iu-
dicaſti ad aq̄s ꝯtradictionis. ‖ Qui dix
it patri ſuo et matri ſue:neſcio vos:et
fratrib⁹ ſuis ignoro illos: et neſcierūt
filios ſuos. Hi cuſtodierūt eloquiū tu-
um et pactū tuū ſuauerūt: iudicia tua
o iacob:et legē tuā o iſrꝉ. Ponent thy-
miama ī furore tuo:et holocauſtū ſup
altare tuū. Bn̄dic dn̄e fortitudini ei⁹:
et opa manuū illi⁹ ſuſcipe. Percute dor
ſa inimicoꝝ ei⁹. et q̄ oderūt eū nō cō-
ſurgāt: Et beniamin ait. Amātiſſim⁹
dn̄i: habitabit ꝯfidēter in eo q̄ſi ī tha-
lamo tota die morabiꝛ:et inter hume-
ros illi⁹ reqeſcet. Joſeph q̄ȝ ait: De bn̄
dictione dn̄i ꝉra ei⁹: de pomis celi et
rore atq̄ȝ abyſſo ſubiacēte: De pomis
fructuū ſolꝭ ac lune: d̄ v̄tice antiquorū
mōtiū: d̄ pomis colliū eꝉnoꝝ:et d̄ fru-
gib⁹ ꝉre:et de plenitudīe ei⁹: Bn̄dictio
illi⁹ q̄ apparuit ī rubo veniat ſup ca-
put ioſeph: et ſup verticē nazarei iter
frēs ſuos. Quaſi p̄mogeniti tauri pul-
chritudo ei⁹: cornua rhinocerotꝭ cor-
nua illi⁹: In ip̄is vētilabit gētes vſq̄ȝ
ad ꝉminos terre. He ſūt multitudines
ephraim:ꝛ hec milia manaſſe. Et zabu
lon ait: Letare zabulon ī exitu tuo :et
yſachar ī tabnaculꝭ tuis: Populos vo-
cabūt ad montes: ibi imolabūt victi-
mas iuſticie: Qui inundatione marꝭ q̄ſi
lac ſugēt,ꝛ theſauros abſconditos are
narū. Et gad ait. Bn̄dict⁹ ī latitudie
gad: quaſi leo reqeuit: cepitq̄ȝ brachiū
ꝛ verticē:et vidit p̄ncipatū ſuū q ī p-
te ſua doctor eēt repoſit⁹: q̄ fuit cū p̄n-
cipib⁹ ꝓpli ꝛ fecit iuſticias dn̄i: ꝛ iudi-
ciū ſuū cū iſrꝉ. Dan q̄ȝ ait: Dan catul⁹ D
leonis: fluet largiꝛ de baſan. Et nepta
lim dixit: Neptalim abūdātia pfruēꝛ:
ꝛ plen⁹ erit bn̄dictionib⁹ dn̄i: mane et
meridiē poſſidebit. Aſer q̄ȝ ait: Bn̄di-
ct⁹ ī filijs aſer: ſit placēs fratrib⁹ ſuis
et tingat ī oleo pedē ſuū. Ferꝝ ꝛ es cal
ciamētū ei⁹. Sicut dies iuuētutꝭ tue:
ita et ſenect⁹ tua: Nō ē ali⁹ vt de⁹ re-
ctiſſimi: aſcenſor celi auxiliator tuus.
Magnificētia ei⁹ diſcurrūt nubes: ha
bitaculū ei⁹ ſurſum: et ſubter brachia
ſempiꝉna. Ejciet a facie tua inimicū Hiere.23.b
diceṫq̄ȝ cōterere te. ‖ Habitabit iſrꝉ ꝯfi-
dēter ꝛ ſol⁹. Ocul⁹ iacob ī ꝉra frumēti
et vini: celiq̄ȝ caligabūt rore. Beat⁹ es
tu iſrꝉ. Quis ſimilis tui: populē q̄ ſal-
uaris in dn̄o. ſcutū auxilij tui: et gla-
di⁹ gꝉie tue. Negabūt te inimici tui: et
tu eoꝝ colla calcabis. ¶ XXXIIII
Aſcēdit ḡ moyſes de cāpeſtrib⁹ A
moab ſup montē nebo in ver- 2.Mach.2.a
ticē phaſga cōtra hiericho oſtē
ditq̄ȝ et dn̄s oēm terram galaad vſq̄ȝ
dan: et vniūſū neptalim terrāq̄ȝ ephra
im et manaſſe et oēm terrā vſq̄ȝ ad ma
re nouiſſimū: et auſtralē ptem ꝛ lati-
tudinē cāpi hiericho ciuitatꝭ palmaꝝ B
vſq̄ȝ ſegor: dixitq̄ȝ dn̄s ad eū. Hec ē ter Gen.12.b.
ra p q̄ iuraui abraā iſaac ꝛ iacob di- et.15.d
cēs: ſemī tuo dabo eā: Vidiſti eā oculꝭ
tuis: ꝛ nō trāſibis ad illā. Mortuuſq̄ȝ
ē ibi moyſes ſu⁹ dn̄i ī terra moab iu-
bēte dn̄o: ꝛ ſepeliuit eū ī valle ꝉre mo-
ab ꝯ phagor: ꝛ nō cognouit hō ſepul-
chrū ei⁹ vſq̄ȝ ī p̄ntē diē. Moyſes cētū C
ꝛ viginti ānoꝝ erat qn̄ mortu⁹ ē. Non
caligauit ocul⁹ ei⁹: nec dētes illi⁹ mo-
ti ſūt. Fleuerūtq̄ȝ eū filij iſrꝉ cāpeſtri-
b⁹ moab trigīta dieb⁹ ꝛ cōpleti ſūt di
es plācꝭ lugētiū moyſen: Joſue v̄o fi
li⁹ nun replet⁹ eſt ſpū ſapie: qꝛ moyſes
poſuit ſup eū man⁹ ſuas: et obedierūt
ei filij iſrꝉ: feceṙtq̄ȝ ſic̄ p̄cepit dn̄s moy
ſi. Et nō ſurrexit ꝓpha vltra ī iſrꝉ ſicut
moyſes quē noſſet dn̄s facie ad faciē ī D

Moysi oſtenditur terra promiſſa, moritur, ſuccedit Joſue.

oībꝰ ſignis atq; portētꝭ q̄ miſit ꝑ eū
vt faceret ı̄ fra egẏpti pharaoni ⁊ oībꝰ
ſuis eiꝰ vniuſeq; fre illiꝰ: ⁊ cūctā ma-
nū robuſtā magnaq; mirabilia q̄ fecit
¶ Explicit ¶ moẏſes corā vniuerſo iſrł.
Deuteronomiū. Incipit ꝓlogus beati
Hieronẏmi p̄bẏteri in librum Joſue.

Tandē finito pentateucho
moẏſi velut grādi fenore li
berati ad ieſum filiū naue
manū mittimꝰ quē hebrei
ioſue bennun .i. ioſue filiū
nun vocāt: et ad iudicū librū quē ſo-
pthim appellāt ad ruth q̄z ⁊ heſter q̄s
eiſdē noībꝰ efferūt. Monemuſq; lecto
rē vt ſiluā hebraicoꝝ noīm: ⁊ diſtinctio
nes ꝑ mēbra diuiſas: diligēs ſcriptor
cōſeruet: ne ⁊ nr̄ labor ⁊ illiꝰ ſtudiū pe
reat: Et vt ı̄ p̄mis qđ ſepe teſtatꝰ ſum
ſciat meū ı̄ reꝑhēſione veteꝝ noua cu
dere ſicut amici mei criminaꝫ: ſꝫ ꝓ vi
rili pte offerre ligue mee hoībus q̄s tū
nr̄a delectāt: vt ꝓ grecoꝝ heraplois q̄
⁊ ſūptu ⁊ labore maxio indigēt: editio
nē nr̄am habeāt. Et ſicubi ı̄ ātiquoꝝ
voluminū lectiōe dubitarīt: hec illꝭ cō
ferētes ı̄ueniāt qđ reqrūt: maxime cū
apud latinos tot ſint exēplaria q̄t co-
dices: ⁊ vnuſq̄ſq; ꝓ arbitrio ſuo vł ad
diderit vel ſubtraxerit qđ ei viſum ē: ⁊
vtiq; nō poſſit veꝝ eē qđ diſſonat. Uñ
ceſſet arcuato vulnere ꝯ nos iſurgere
ſcorpiꝰ: ⁊ ſanctū opꝰ venenata carpere
lingua deſiſtat: vel ſuſcipiēs ſi placet:
vel cōtēnēs ſi diſplicet: memineritq;
Ps.94. illoꝝ verſuū. Os tuū abūdauit neq̄tia
⁊ ligua tua cōcinnabat dolos. Sedēs
aduſus frēm tuū loq̄barꝭ: ⁊ aduerſus
filiū mr̄is tue: ponebas ſcādalū: hec fe
ciſti: ⁊ tacui. Exiſtimaſti inique ꝙ ero
tui ſilis: arguā te ⁊ ſtatuā ꝯ faciē tuā.
Que eñ audiētꝭ vel legētꝭ vtilitas ē
nos laborādo ſudare: ⁊ alios detrahē-
do laborare: dolere iudeos ꝙ calūnian
di eis ⁊ irridēdi chriſtianos ſit ablata
occaſio. ⁊ eccłie hoīeſ id deſpicere: imo
lacerare vel aduſarij torqueanꝫ? Mꝫ ſi
vetꝰ eis tm̄ iterp̄tatio placet q̄ ⁊ mihi
nō diſplicet: ⁊ nihil ex recipiendū pu-
tāt: cur ea q̄ ſub aſteriſcis ⁊ obelis vel
addita ſūt vel āputata: legūt ⁊ negli-
gūt? Quare danielē iux theodotionis
trāſlationē eccłie ſuſceperūt? Cur ori-
ginē miraꝫ ⁊ euſebiū pāphili: cūctas
editiōes illr differētes. Aut q̄ ſuit ſtul
ticia: poſtq; vera dixerint ꝓferre falſa
ſūt? Uñ āt ı̄ nouo teſtō ꝓbare poterūt
aſſūpta teſtimonia q̄ ı̄ libris veteribꝰ
nō habēꝫ? Hec dicimꝰ: ne oīno calūni
antibꝰ tacere videamr. Ceterū poſt ſā
cre paule dormitionē cuiꝰ vita ꝟtutꝭ
exēplū ē: ⁊ hos libros q̄s euſtochio vir
gini chriſti negare nō potui: decreui-
mꝰ dū ſpūs hos regit artꝰ: ꝓpharū ex-
planatiōi icūbere: ⁊ omiſſū iā diu opꝰ
q̄ſi q̄dā poſtlimio repetere. p̄ſertī cū
⁊ āmirabilis ſctūſq; vir pāmachiꝰ h
idē lr̄is flagitet: ⁊ nos ad patriā feſti-
nātes mortiferos ſyrenarū cātꝰ ſurdā
debeamꝰ aure trāſire.

¶ Explicit ꝓlogꝰ. Incipit argumētū.

Ieſus filiꝰ naue: typū dñi nō
ſolū ı̄ geſtis: veꝝ etiā ı̄ noīe
gerēs: trāſit iordanē hoſtiū
regna ſubuertit: diuidit terrā victo-
ri populo: ⁊ per ſingulas vrbes: vicu-
los mōtes flumia: torrentes atq; cōfi
nia eccłie celeſtiſq; hierłm ſpiritalia
(regna deſcribit.

¶ Explicit argumētū. Incipit liber Ioſue. ¶ Ca. I

Et factum eſt
poſt mortē moyſi ſerui
dñi: vt loq̄reꝫ dñs ad io
ſue filiū nū miſtrū moy
ſi et diceret ei: Moyſes
ſeruꝰ meꝰ mortuꝰ ē. Surge ⁊ trāſi ior-
danē iſtū tu ⁊ oīs pp̄s tecū: ı̄ frā quā
ego dabo filijs iſrł. Oēm locū quē cal
cauerit veſtigiū pedis vr̄i: vob tradā:
ſicut locutꝰ ſū moyſi. A deſerto ⁊ liba-
no vſq; ad fluuiū magnū eufratē oīs
fra etheoꝝ vſq; ad mare magnū ꝯ ſo-
lis occaſuꝫ erit terminꝰ veſter. Nullus
poterit vob reſiſtere cūctis diebꝰ vite
tue. Sicut fui cū moyſe: ita ero tecū:
nō dimittā nec derelinquā te. Cōforta
re: ⁊ eſto robuſtꝰ. Tu eñ forte diuides
pp̄lo huic terrā ꝓ q̄ iuraui p̄ribꝰ tuis:
vt traderē eā illꝭ. Cōfortare igiꝫ ⁊ eſto
robuſtus valde vt cuſtodias ⁊ facias
oēm legē quā p̄cepit tibi moyſes ſuꝰ
meꝰ. Ne declines ab ea ad dexterā vel
ad ſiniſtrā: vt intelligas cūcta q̄ agis.
Nō recedat volumē legis huiꝰ ab ore
tuo ſꝫ meditaberꝭ ı̄ eo diebꝰ ac nocti-
bꝰ vt cuſtodias et facias oīa q̄ ſcripta
ſunt ı̄ eo. Tūc dirigas viā tuā ⁊ itelli-

gas eã Ecce pcipio tibi: ɔfoꝛtare ⁊ eſto
robuſtus. Noli metuere et noli timere
qm̃ tecũ ẽ dñs de⁹ tu⁹ in oib⁹ ad q̃cũq;
pgreperis. Precepitq; ioſue pncipibus
pp̃li dicẽs: Trãſite p mediũ caſtroꝝ: ⁊
impate pplo ac dicite: Prepate vob ci-
baria: qm̃ p⁹ diẽ tertiũ trãſibit ioꝛda
nẽ: ⁊ itrabit ad poſſidendã terrã quã
dñs de⁹ nr̃ daturus ẽ nob. Rubenitis
q̃z et gadditis et dimidie tribui ma-
naſſe ait Memẽtote ſmonis quẽ pce
pit vob moyſes famulus dñi dicens:
Dñs de⁹ vr̃ dedit vob requiẽ ⁊ oẽz trã
Uxoꝛes vr̃e ⁊ filij vr̃i ac iumẽta mane
bũt i terra quã tradidit vobis moyſes
trãs ioꝛdanẽ. Uos aũt trãſite armati
añ frẽs vr̃os oẽs foꝛtes manu et pug-
nate p eis: donec det reqem dñs frib⁹
vr̃is ſic ⁊ vob dedit: ⁊ poſſideãt ipi q̃z
terrã quã dñs de⁹ vr̃ datur⁹ ẽ eis: ⁊ ſic
reũtimini i terrã poſſeſſiõis vr̃e: et ha-
bitabit i ea quã vob dedit moyſes fa
mul⁹ dñi trãs ioꝛdanẽ ɔtra ſolis oꝛtũ.
Rñderũtq; ad ioſue: atq; dixerũt: Oia
q̃ pcepiſti nob faciem⁹: ⁊ q̃cunq; miſe-
ris: ibim⁹. Sic obediuim⁹ i cũct moy
ſi: ita ⁊ obediem⁹ ⁊ tibi: tm̃ ſit dñs de⁹
tecũ ſic fuit cũ moyſe Qui ɔdixerit oꝛi
tuo ⁊ nõ obedierit cũct ſmõib⁹ q̃s p-
ceper ei moriat. Tu tm̃ ɔfoꝛtare: ⁊ vi
riliter age.

II

Miſit igit ioſue
filij⁹ nun d ſathim duos viros
exploꝛatoꝛes i abſcõdito: ⁊ di-
xit eis: Ite ⁊ ɔſiderate trã vrbẽq; hie-
richo. Qui pgẽtes ingreſſi ſũt domum
mulier meretricis noie raab: ⁊ q̃eue-
rũt apd eã. Nũciatũq; ẽ regi hiericho
et dictũ: Ecce viri ingreſſi ſũt huc per
noctẽ d filijs iſrl: vt exploꝛẽt trã. Mi-
ſitq; rex hiericho ad raab meretricem
dicẽs: Educ viros q̃ venerũt ad te: et i
greſſi ſũt domũ tuã. Exploꝛatoꝛes q̃p-
pe ſũt: ⁊ oẽz terrã ɔſiderate venerunt.
Tollẽſq; mulier viros: abſcõdit ⁊ ait:
Fateoꝛ venet ad me: ſ; neſciebã vnde
eſſent. Cũq; poꝛta clauderet i tenebr:
⁊ illi pariter exierũt: neſcio q̃ abierũt.
Perſequimini cito ⁊ cõphendet eos.
Ipa ãt fecit aſcẽdere viros i ſolarium
domus ſue: operuitq; eos ſtipula lini
q̃ ibi erat. Hi ãt q̃ miſſi fuerant: ſecuti
ſũt eos p viã que ducit ad vadũ ioꝛda
nis: illiſq; egreſſis ſtatim poꝛta clauſa
ẽ. Necdũ obdoꝛmierãt q̃ latebãt: ⁊ ec-
ce mulier aſcendit ad eos: ⁊ ait: Noui
q dñs tradiderit vob trã. Eteni irruit
i nos terroꝛ vr̃ ⁊ elanguerũt oẽs habi
tatoꝛes tre Audiuimus q ſiccauerit Exo.14.e
dñs aq̃s mar rubri ad vr̃m introitũ
qñ egreſſi eſt ex egypto: ⁊ que fecerit
duob⁹ ãmoꝛreoꝝ regibus q̃ erãt trãs
ioꝛdanẽ: ſeon ⁊ og quos iterfeciſt. Et
hec audiẽtes ptimuim⁹ ⁊ elanguit coꝛ
nr̃m: nec remãſit i nob ſp̃s ad introi-
tũ vr̃m. Dñs eñi de⁹ vr̃ ipe ẽ de⁹ in ce C
lo ſurſũ et i tra deoꝛſum. Nũc g iurate J.6.d
mihi p dñm vt quõ ego miſcdiam feci
vobiſcũ: ita ⁊ vos faciat cũ domo pa-
tris mei: detiſq; mihi veꝝ ſignũ vt ſal
uet patrẽ meũ et matrẽ: frẽs ac ſoꝛo-
res meas ⁊ oia que illoꝝ ſũt: ⁊ eruatis
aias nr̃as a moꝛte. Qui reſpõderũt ei:
Aia nr̃a ſit pvob i moꝛtẽ: ſi tñ nõ pdi
deris nos. Cũq; tradiderit nobis dñs
trã. faciem⁹ i te miſcdiaz ⁊ ṽitatẽ. De-
miſit g eos p funẽ d feneſtra. Domus
eñ ei⁹ herebat muro. Dixitq; ad eos:
Ad mõtana ɔſcendite: ne foꝛte occur-
rãt vob reũtẽtes: ibiq; latitate tribus
dieb⁹: donec redeãt: et ſic ibit p viam
vr̃az. Qui dixert ad eã: Innoxij erim⁹
a iuramẽto h q̃ adiuraſti nos: ſi ingre
diẽtib⁹ nob trã: ſignũ nõ fuerit funi-
cul⁹ iſte coccine⁹: ⁊ ligauer eũ i fene-
ſtra p quã demiſiſti nos: ⁊ patrem tuũ
ac matrẽ fratreſq; ⁊ oẽm cognatiõem
tuã ɔgregauer i domũ tuã. Qui oſtiũ
dom⁹ tue egreſſus fuit: re⁹ ſibi erit: ſã-
guis ipi⁹ erit i caput ei⁹: et nos erim⁹
alieni. Cũctoꝝ aũt ſãguis q̃ tecũ in do D
mo fuerit: redũdabit i caput noſtrũ: ſi
eos aliquis tetigerit. Qz ſi nos pdere
voluer ⁊ ſmonẽ iſtũ pferre i mediũ:
erim⁹ mũdi ab h iuramẽto q̃ adiura-
ſti nos. Et illa rñdit: Sic locuti eſtis:
ita fiat. Dimittẽſq; eos vt pgerent ap
pẽdit funiculũ coccineũ i feneſtra. Illi
ṽo ambalãtes puenerũt ad mõtana:
⁊ mãſerũt ibi tres dies donec reũterẽ-
tur q̃ fuerãt pſecuti. Querentes eñ p
oẽs viã nõ repperẽrũt eos. Quib⁹ vrbẽ
ingreſſis: reũſi ſũt: ⁊ deſcẽderũt explo-
ratoꝛes d mõte: ⁊ trãſmiſſo ioꝛdane ve
nerũt ad ioſue filiũ nun: narraueritq;
ei oia que acciderãt ſibi: atq; dixerũt:
Tradidit dñs oẽs trã hãc i man⁹ nr̃as
⁊ timoꝛe ɔſtrati ſũt cũcti habi-
tatoꝛes ei⁹.

III A

Igitur ioſue

de nocte ꝯſurgẽs mouit caſtra. Egre-
dientesq; de ſathim: venerũt ad iordanẽ
ipſe et oẽs filij iſrl: ⁊ morati ſũt ibi per
tres dies. Quib⁹ euolutis trãſierũt ꝑco
nes ꝑ caſtroꝝ mediuȝ: ⁊ clamare cepe-
rũt. Qñ videritis arcã federis dñi dei ve
ſtri ⁊ ſacerdotes ſtirpis leuitice portã-
tes eã: vos q̃ȝ ꝯſurgite ⁊ ſeq̄mi ꝑcedẽ-
tes: ſitq; int vos ⁊ arcã ſpatiũ cubito-
rũ duũ miliũ: vt ꝓcul magis videre poſ
ſitis: ⁊ noſſe ꝑ quã viã ingrediami: qꝛ
ꝑus ñ ambulaſtis ꝑ eã: ⁊ cauete ne ap-
B propinquetis ad arcã. Dixitq; ioſue ad
ppłm. Sãctificami: cras. n. faciet dñs
inter vos mirabilia. Et ait ad ſacerdo-
tes: Tollite arcã federis: ⁊ ꝑcedite ppłm
Qui iuſſa cõplẽtes tulerũt: ⁊ ambula-
uerũt añ eos Dixitq; dñs ad ioſue: Ho
die icipiã exaltare te corã oi iſrl vt ſci-
S.1.a ant ꝙ ſic cuȝ moyſe fui: ita ⁊ tecũ ſim.
Tu ãt ꝑcipe ſacerdotib⁹ q̃ portãt arcã
federis: ⁊ dic eis: Cũ igreſſi fueritis ptẽ
aq̃ iordanis: ſtate in ea. Dixitq; ioſue
ad filios iſrael. Accedite huc: ⁊ audite
C vbũ dñi dei vri. Et rurſũ i h inqt ſcie-
tis ꝙ dñs de⁹ viuens i medio vri ẽ: vt
diſpdet i ꝯſpectu vro chananeũ ⁊ ethe
um: eueũ et phereȝeũ: gergeſeũ q̃ȝ et ie-
buſeũ: ⁊ ãmorreũ Ecce arca federis dñi
ois tre añcedet vos ꝑ iordanẽ. Parate
duodeci viros et de duodecim tribub⁹
iſrl: ſinglos ꝑ ſingulas trib⁹. Et cũ po
ſuerit veſtigia pedũ ſuoꝝ ſacerdotes q̃
portãt arcã federis dñi dei vniuſe tre i
aq̃s iordanis: aq̃ q̃ iferiores ſũt decur-
rẽt atq; deficiẽt: q̃ ãt deſuꝑ veniũt: in
vna mole cõſiſtẽt. Igit egreſſus ẽ ppłs
de tabnaculis ſuis vt trãſirẽt iordanẽ:
⁊ ſacerdotes q̃ portabãt arcã federis ꝓ-
D gebãt añ eũ. Ingreſſiſq; eis iordanẽ ⁊
Ecci.24.c pedib⁹ eoꝝ i pte aq̃ tinctis: iordanis ãt
ripas aluei ſui tpe meſſis ipleuerat: ſte
terũt aq̃ deſcẽdẽtes i loco vno: ⁊ adin-
ſtar mõtis itumeſcẽtes apparebãt ꝓ-
cul ab vrbe q̃ vocat edom vſq; ad lo-
cũ ſarthan: q̃ ãt inferiores erãt i mare
ſolitudis qd nũc vocat mortuũ deſcẽ-
derũt vſq;q̃ oino deficerẽt. Popul⁹ ãt
icedebat ꝯ iordanẽ: ⁊ ſacerdotes q̃ por
tabãt arcã federis dñi ſtabãt ſuꝑ ſiccã
humũ i medio iordanis accincti: oiſq;
ppłs ꝑ arentẽ alueũ tranſibat. ¶ IIII

Quibus trãſgreſſis dixit dñs ad
ioſue. Elige duodeci viros ſin-
gulos ꝑ ſinglas trib⁹: ⁊ ꝑcipe eis vt tol
lãt de medio iordanis alueo vbi ſtete-
rũt pedes ſacerdotũ: duodecim duriſſi
mos lapides: q̃s ponetis i loco caſtroꝝ
vbi fixeritis hac nocte tẽtoria Uocauit
q; ioſue duodeci viros q̃s elegerat de fi
lijs iſrl ſinglos de ſingulis tribub⁹: ⁊ ait
ad eos: Ite añ arcã dñi dei vri ad ior-
danis mediũ: ⁊ portate inde ſingli ſin-
gulos lapides i humeris vris iux nume
rũ filioꝝ iſrl vt ſit ſignum int vos. Et
qñ iterrogauerit vos filij vri cras dicẽ
tes: q̃d ſibi volũt iſte lapides: rñdebitis
eis. Defecerũt aq̃ iordanis añ arcã fe-
deris dñi cũ trãſiret eũ: idcirco poſiti ſt
lapides iſti i monimẽtũ filioꝝ iſrl vſq;
i etnũ. Fecerũt g filij iſrl ſic ꝑcepit eis
ioſue: portãtes de medio iordanis al-
ueo duodeci lapides vt dñs ei iparat
iux nũerũ filioꝝ iſrl vſq; i locũ i q̃ ca-
ſtrametati ſt: ibiq; poſuert eos. Alios
q̃ȝ duodeci lapides poſuit ioſue in me
dio iordãis alueo vbi ſteterũt ſacerdotes
q̃ portabãt arcã federis dñi: ⁊ ſũt ibi vſ
q; i pñteȝ diẽ. Sacerdotes ãt q̃ porta-
bãt arcã ſtabant i iordanis medio: do-
nec oia cõplerent q̃ ioſue vt loq̄ret ad
ppłm ꝑcepat dñs ⁊ dixerat ei moyſes:
Feſtinauitq; ppłs ⁊ trãſijt. Cũq; trãſiſ-
ſent oẽs: trãſiuit ⁊ arca dñi: ſacerdotes
q̃ȝ ꝑgebãt añ ppłm. Filij q̃ȝ rubẽ ⁊ gad
⁊ dimidia trib⁹ manaſſe armati ꝑcede
bãt fres ſuos filios iſrl: ſic eis ꝑcepat
moyſes: ⁊ q̃dragita pugnatoꝝ milia ꝑ
turmas ⁊ cuneos icedebãt ꝑ plana at-
q; cãpeſtria vrbis hiericho. In die illo
magnificauit dñs ioſue corã oi iſrl: vt
timerẽt eũ ſic timuerãt moyſẽ dũ ad
huc viueret. Dixitq; ad eũ: Precipe ſa
cerdotib⁹ q̃ portãt arcã federis dñi vt
aſcẽdãt de iordane. Qui ꝑcepit eis di-
cẽs: Aſcẽdite de iordane. Cũq; aſcẽdiſ-
ſent portãtes arcã federis dñi ⁊ ſiccam
humũ calcare cepiſſent: reuſe ſũt aq̃ in
alueũ ſuũ: ⁊ fluebãt ſic añ cõſueuerãt.
Popul⁹ ãt aſcẽdit de iordane decio die
mẽſis ꝑmi: ⁊ caſtrametati ſũt i galga-
lis ꝯ orietalẽ plagã vrb hiericho Duo
decim q̃ȝ lapides q̃s de iordanis alueo
ſũpſerãt: poſuit ioſue in galgalis: ⁊ dixit
ad filios iſrl. Qñ iterrogauerit filij vri
cras pres ſuos ⁊ dixerit eis: q̃d ſibi vo
lũt lapides iſti: docebitis eos atq; dice
tis ¶ Per aretẽ alueũ trãſiuit iſrl iorda

nē iſtū : ſiccāte dño deo nr̄o aq̄s eiꝰ in
ꝯſpectu nr̄o donec trāſiremꝰ ſicut fece
rat ꝑus in mari rubro: qđ ſiccauit do-
nec trāſiremꝰ: vt diſcāt oēs terraꝝ ꝑpl'i
fortiſſimā dei manū : vt ⁊ vos timeat
deū veſtrū oi tempore. V
P Oſtq̄ꝫ ꝙ audierūt oēs reges am-
morreoꝝ q̄ habitabāt trās ior-
danē ad occidētalē plagā ⁊ cuncti re-
ges chanaā q̄ ꝓpinq̄ poſſidebāt magni
maris loca ꝙ ſiccaſſet dñs fluenta ior
danis corā filiis iſrl' donec tranſirēt :
diſſolutū ē cor eoꝝ ⁊ nō remāſit in eis
ſpūs: timētiū itroitū filioꝝ iſrl'. Eo tpe
ait dñs ad ioſue: Fac tibi cultros lapi
deos: ⁊ circūcide ſcđo filios iſrl'. Fecit
q̄ꝫ qđ iuſſerat dñs : et circūcidit filios
iſrl' i colle ꝓputioꝝ. Hec aūt cauſa ē ſe
cūde circūciſiōis. Ois ꝑpl's q̄ egreſſus
ē de egypto generis maſculini vniuerſi
bellatores viri mortui ſūt in deſerto ꝑ
lōgiſſimos vie circuitꝰ q̄ oēs circūciſi
erāt: ꝑpl's aūt q̄ natꝰ ē i deſerto ꝑ q̄dra-
ginta ānos itineris latiſſime ſolitudi-
nis incircūciſus fuit donec ꝯſumerēt
q̄ nō audierūt vocē dñi: ⁊ q̄bꝰ aū iura-
uerat vt oſtēderet eis terrā lacte ⁊ mel
le manātē. Horū filii i locū ſucceſſerūt
patrū: ⁊ circūciſi ſūt a ioſue: q̄ ſicut na
ti fuerāt i ꝓputio erāt: nec eos i via ali
q̄s circūciderat. Poſtq̄ꝫ aūt oēs circū-
ciſi ſūt: māſerūt i eodē caſtroꝝ loco: do
nec ſanarēt. Dixitq̄ꝫ dñs ad ioſue: Ho
die abſtuli opprobriū egypti a vobis.
Vocatūq̄ꝫ ē nomē loci illiꝰ galgala vſ
q̄ꝫ i p̄ſentē diē. Manſerūtq̄ꝫ filii iſrl' in
galgalis: et fecerūt phaſe q̄rtadecima
die mēſis ad veſpeꝝ i cāpeſtribꝰ hieri
cho: et comederūt de frugibꝰ terre die
altero : ⁊ azymos panes ⁊ polētā eiuſ-
dē anni. Defecitq̄ꝫ māna poſtq̄ꝫ come
derūt đ frugibꝰ terre: nec vſi ſūt vltra
cibo illo filii iſrl': ſꝫ comederūt đ frugi
bus p̄ntis anni terre chanaan . Cū aūt
eēt ioſue in agro vrb' hiericho: leuauit
oculos: ⁊ vidit virū ſtātē ꝯ ſe euagina-
tū tenētē gladiū: ꝓrexitq̄ꝫ ad eū ⁊ ait:
Nr̄ es: an aduerſarioꝝ? Qui rn̄dit: Ne
quaq̄ꝫ: ſꝫ ſū p̄nceps exercitꝰ dñi: ⁊ nūc
venio. Cecidit ioſue ꝓnus i trā: ⁊ ado
rās ait: Quid dñs meꝰ loq̄t ad ſeruū
ſuū? Solue inq̄t calciamētū tuū đ pe-
dibꝰ tuis. Locꝰ eñi in q̄ ſtas ſāctꝰ eſt.
Fecitq̄ꝫ ioſue vt ſibi fuerat imperatū.

I Ericho āt clauſa erat atq̄ꝫ VI
munita tiore filioꝝ iſrl': ⁊ nul-
lus egredi audebat aut igredi:
Dixitq̄ꝫ dñs ad ioſue: Ecce dedi in ma
nus tuas hiericho ⁊ regē eiꝰ: oēſq̄ꝫ for
tes viros. Circūite vrbē cūcti bellato-
res ſemel ꝑ diē. Sic facietis ſex diebꝰ.
Septimo aūt die ſacerdotes tollēt ſe-
ptē buccinas: q̄ꝝ vſus ē i iubileo: ⁊ p̄
cedēt arcā federis . Septieſq̄ꝫ circūibi-
tis ciuitatē: ⁊ ſacerdotes clāgēt bucci
nis. Cūq̄ꝫ inſonuerit vox tube lōgior
atq̄ꝫ ꝯciſior: ⁊ i auribꝰ vr̄is increpue-
rit : ꝯclamabit ois ꝑpl's vociferatiōe
maxia: ⁊ muri funditꝰ corruēt ciuitatis
ingredienturq̄ꝫ ſinguli ꝑ locū ꝯ quē ſte-
terint. Vocauit ꝙ ioſue filiꝰ nun ſacer-
dotes: ⁊ dixit ad eos : Tollite arcā fe-
deris. Et ſeptē alii ſacerdotes tollant
ſeptē iubileoꝝ buccinas: ⁊ incedāt aū
arcā dñi. Ad ꝑpl'm q̄ꝫ ait: Ite ⁊ circūi-
te ciuitatē armati p̄cedētes arcā dñi:
Cūq̄ꝫ ioſue vba finiſſet: et ſeptē ſacer- B
dotes ſeptē buccinis clāgerēt aū arcā
federis dñi: oiſq̄ꝫ ꝑpl's p̄cederet armati
exercitꝰ: reliquū vulgꝰ arcā ſeq̄bat ac
buccinis oia ꝯcrepabāt. Preceperat āt
ioſue ꝑpl'o dicēs: Nō clamabitis nec au
dietur vox vr̄a: neq̄ꝫ vllꝰ ſmo ex ore vr̄o
egredietur donec veniat dies in q̄ dicā
vobis: Clamate et vociferamini. Circūi-
uit ꝙ arca dñi ciuitatē ſemel ꝑ diē: et
reuerſa in caſtra māſit ibi. Igitur ioſue
de nocte ꝯſurgēte tulerūt ſacerdotes
arcā dñi: ⁊ ſeptē ex eis ſeptē buccinas
q̄ꝝ i iubileo vſus ē: p̄cedebātq̄ꝫ arcā
dñi ambulātes atq̄ꝫ clāgētes: ⁊ arma-
tus ꝑpl's ibat aū eos. Vulgꝰ āt reliquū
ſeq̄batur arcā: ⁊ buccinis ꝑſonabat. Cir
cūierūt ciuitatē ſcđo die ſemel. ⁊ reuſ-
ſi ſunt i caſtra. Sic fecerūt ſex diebꝰ. Die
aūt ſeptio diluculo ꝯſurgētes. circūie-
runt vrbē: ſicut diſpoſitū erat ſepties.
Cūq̄ꝫ ſeptimo circūitu clāgerēt bucci-
nis ſacerdotes: dixit ioſue ad oēs iſrl'.
Vociferamini . Tradidit eñi vobis dñs
ciuitatē Sitq̄ꝫ ciuitas hec anathema: C
⁊ oia q̄ in ea ſūt dño. Sola raab mere- ſ.2.a
trix viuat cū vniuerſis q̄ cū ea i domo
ſūt. Abſcōdit.n. nūcios q̄s direxerimꝰ
Vos aūt cauete ne đ his q̄ p̄cepta ſūt
vobis q̄ꝑpiā ꝯtingatis: ⁊ ſitis p̄uarica
tiōis rei: ⁊ oia caſtra iſrl' ſub pctō ſint
atq̄ꝫ turbētur. Quicq̄d aūt auri aut ar-

gẽti fuerit ⁊ vaſoꝝ eneoꝝ ac ferri: dño
ↄſecrẽt repoſitũ ĩ theſaur⁊ ei⁹. Igiẗ oĩ
pplo vociferãte ⁊ clãgẽtib⁹ tub poſtq̄
ĩ aures mltitudinis vox ſonit⁹ q̄ icre-
Heb.11.f puit: muri ilico corruerũt: ⁊ aſcẽdit vn⁹
q̄ſq̄ ꝑ locũ q̄ ↄ ſe erat. Ceperũtq̄ ciui-
tatẽ: ⁊ iterfecerũt oĩa q̄ erãt ĩ ea a viro
vſq̄ ad mulierẽ: ab ifãte vſq̄ ad ſenẽ.
Boues q̄ꝫ ⁊ oues ⁊ aſinos ĩ ore gladũ
D ꝑcuſſerũt. Duob⁹ aũt vir⁊ q̄ exploꝛato
I.2.c res miſſi fuerãt: dixit ioſue: Ingredimĩ
domũ mulier⁊ meretric⁊ ⁊ ꝑducite eã
⁊ oĩa q̄ illi⁹ ſũt: ſicut illi iuramẽto fir-
maſtis. Ingreſſiq̄ iuuenes eduxerunt
raab ⁊ parẽtes ei⁹: frẽs q̄ꝫ ⁊ cuctã ſu-
pellectilem ac cognatiões illi⁹: ⁊ ex̄ ca
ſtra iſrl̄ manere fecerũt. Urbẽ aũt ⁊ oĩa
q̄ iuẽta ſũt ĩ ea: ſuccẽderũt: abſq̄ auro
⁊ argẽto ⁊ vaſis eneis ac ferro: q̄ ĩ era
Heb.11.f riũ dñi ↄſecrarũt. Raab ꝟo meretricẽ
Jac.2.d ⁊ domũ prĩs ei⁹ ⁊ oĩa q̄ hẽbat fecit io-
ſue viuere: ⁊ habitauerũt ĩ medio iſrl̄ vſ
q̄ ĩ pñtẽ diẽ: eo q̄ abſcõderit nũcios
q̄s miſerat vt exploꝛarẽt hiericho. In
tpe illo imꝑcat⁹ ẽ ioſue dicẽs: Maledi
ct⁹ vir corã dño: q̄ ſuſcitauerit ⁊ edifi-
cauerit ciuitatẽ hiericho In pmogeni
to ſuo fũdamẽta illi⁹ iaciat: ⁊ ĩ nouiſſi
mo liberoꝝ ponat poꝛtas eius. Fuit ẽ
dñs cũ ioſue: ⁊ nomẽ ei⁹ vulgatũ ẽ ĩ oĩ
terra. VII

exploratur hai, lapidatur achan pro furto anathematis

A FIlij aũt iſrl̄ ꝑuari-
cati ſũt mãdatũ: ⁊ vſurpauerũt
I.22.d de anathemate. Naz achã fili⁹
1.Pa.2.a charmi filij zabdi filij zare de tribu iu
da tulit aliq̄d de anathemate. Iratuſ
q̄ ẽ dñs ↄ filios iſrl̄. Cũq̄ mitteret io
ſue de hiericho viros ↄ hay: q̄ ẽ iuxta
bethauen ad oꝛiẽtalẽ plagã oppidi be
thel: dixit eis: Aſcẽdite ⁊ exploꝛate ter
rã. Qui ꝑcepta cõplẽtes exploꝛauerũt
hay: et reuſi dixerũt ei: Nõ aſcendat oĩs
pplꝰs: ſꝫ duo vel tria milia viroꝝ ꝑgãt:
⁊ deleãt ciuitatẽ. Quare oĩs pplus fru
ſtra vexabiẗ ↄtra hoſtes pauciſſimos?
I.8.a Aſcẽderũt ẽ tria milia pugnatoꝝ. Qui
ſtati terga ꝟtẽtes: ꝑcuſſi ſũt a vir⁊ vr-
bis hay: ⁊ corruerũt ex eis triginta et
ſex hoĩeſ. Perſecutiq̄ ſũt eos adũſarij
ð poꝛta vſq̄ ad ſabarim: ⁊ ceciderũt ꝑ
pna fugiẽtes. Pertimuitq̄ coꝛ ppli et
B adinſtar aq̄ liq̄factũ ẽ Ioſue ꝟo ſcidit
veſtimẽta ſua: et pn⁹ cecidit ĩ terã co-
rã arca dñi vſq̄ ad veſperã: tã ipſe q̄
oẽs ſenes iſrl̄. Miſerũtq̄ puluerẽ ſup

capita ſua: ⁊ dixit ioſue: Heu dñe de⁹.
Quid voluiſti traducere pplm iſtũ ioꝛ-
danẽ fluuiũ vt traderes nos ĩ manus
ãmoꝛreoꝝ ꝑdereſ? Utinã vt cepim⁹ mã
ſiſſem⁹ trãs ioꝛdanẽ. Mi dñe de⁹ q̄d di
cã: vidẽs iſraelẽ hoſtib⁹ ſuis terge ꝟtẽ
tẽ? Audiẽt chananei ⁊ oẽs habitato-
res tre: ⁊ ꝑiter ↄglobati circũdabunt
nos: atq̄ delebũt nomẽ nrm̄ ð tra. Et
q̄d facies magno noĩ tuo? Dixitq̄ dñs
ad ioſue: Surge: cur iaces pn⁹ in tra?
Peccauit iſrl̄ ⁊ ꝑuaricat⁹ ẽ pactũ m
um: tulerũtq̄ de anathemate ⁊ furat
ſũt atq̄ mẽtiti: et abſcõderũt iñt vaſ
ſua. Nec poterit iſrl̄ ſtare aũ hoſtes ſ
os: eoſq̄ fugiet: q2 pollutus ẽ anathe
mate. Nõ ero vltra vobiſcũ: donec ↄt
rat⁊ eũ q̄ hui⁹ ſceleris re⁹ ẽ. Surge ſã
ctifica pplm: ⁊ dic eis: Sãctificamini
craſtinũ. Hec eñ dic dñs de⁹ iſrl̄. An
thema ĩ medio tui ẽ iſrl̄. Nõ poter⁊ ſ
re corã hoſtib⁹ tuis: donec deleaẗ ex t
te q̄ h̄ cõtaminat⁹ ẽ ſcelere. Accedet
q̄ mane ſinguli ꝑ trib⁹ vr̃as: ⁊ quãcũ
q̄ tribũ ſoꝛs ĩueuerit: accedet ꝑ cog
natiões ſuas: ⁊ cognatio ꝑ domos: d
muſq̄ ꝑ viros: et q̄cũq̄ ille in h̄ fac
noꝛe fuerit deꝑhẽſus: cõbureẗ igni c
cũ oĩ ſubſtãtia ſua: qm̄ ꝑuaricat⁹ ẽ p
ctũ dñi: et fecit nephas ĩ iſrl̄. Surgẽ
itaq̄ ioſue mane: applicuit iſrl̄ ꝑ trib
ſuas: et iuẽta ẽ trib⁹ iuda. Que cũ iu
familias ſuas eẽt oblata: iuẽta ẽ fam
lia zare. Illã q̄ꝫ ꝑ viros offerẽs rep
rit zaddi: cui⁹ domũ ĩ ſingl̃os diuidẽ
viros: iuenit achan filiuz charmi fi
zabdi: filij zare de tribu iuda. Et ait
ſue ad achã. Fili mi: da gl̃iaz dño d
iſrl̄ ⁊ ↄfitere: atq̄ indica mihi q̄d fe
ris: ne abſcõdas. Rñditq̄ achan ioſ
⁊ dixit ei: Uere ego peccaui dño do i
et ſic ⁊ ſic feci. Uidi eñ iter ſpolia p
liũ coccineũ valde bonũ ⁊ ducẽtos
clos argẽti: regulãq̄ aureã q̄nq̄gin
ſicloꝝ ⁊ ↄcupiſcẽs abſtuli et abſcon
ĩ terra ↄ mediũ tabnaculi mei argẽ
q̄ foſſa humo operui Miſit ẽ ioſue
niſtros q̄ currẽtes ad tabnaculũ il
repperũt cũcta abſcõdita ĩ eodẽ lo
⁊ argẽtũ ſil̄. Auferẽteſq̄ de tẽtoꝛio
lerũt ea ad ioſue ⁊ ad oẽs filios iſrl̄
iecerũtq̄ aũ dñm. Tollens itaq̄ ioſ
achã filiũ zare argẽtũq̄ ⁊ palliũ ⁊
reã regulã: filios q̄ꝫ ⁊ filios ei⁹: bou

asinos et oues ipsiusqꝫ tabernaculū ⁊
cunctā supellectilē ⁊ ois isrl' cū eo: duxe
rūt eos ad vallē achor: vbi dixit iosue:
Quia turbasti nos: exturbet te dn̄s in
die hac. Lapidauitqꝫ eū ois isrl': ⁊ cun
cta q̄ illi⁹ erāt igne cōsūpta sūt. Cōgre
gaueruntqꝫ sup eū aceruū magnū lapi
dū: q̄ pmanet vsqꝫ i pn̄tē diē. Et auer
sus ē furor dn̄i ab eis. Vocatūqꝫ ē no
mē loci illius vallis achor vsqꝫ hodie.

Dixit aūt dn̄s ad iosue: CVIII
Ne timeas: neqꝫ formides. Tol
le tecū oēm multitudinē pug
natoꝝ: ⁊ ɔsurgēs ascēde i oppidū hay
Ecce tradidi i manū tuā regē ei⁹ ⁊ po
pulū: vrbēqꝫ ⁊ terrā. Faciesqꝫ vrbi hay
⁊ regi ei⁹: sicut fecisti hiericho ⁊ regi il
lius. Predā vo ⁊ oia animātia diripie
tis vob̄. Pone insidias vrbi post eā.
Surrexitqꝫ iosue: et ois exercit⁹ bella
torū cū eo: vt ascēderēt in hay. Et ele
cta triginta milia viroꝝ fortiū misit
nocte: pcepitqꝫ eis dicēs: Ponite insi
dias post ciuitatē. Nec longi⁹ receda
tis: ⁊ erit' oēs parati. Ego aūt ⁊ reliq̄
multitudo q̄ mecū est ascēdem⁹ ex ad
uerso cōtra vrbē. Cūqꝫ exierint ɔ nos:
sicut aū fecim⁹: fugiem⁹ et terga verte
mus donec psequētes ab vrbe lōgi⁹ p
trahāt'. Putabūt eñ nos fugere sicut
pus. Nob̄ g̃ fugiētib⁹ ⁊ illis psequēti
bus cōsurget' d insidijs ⁊ vastabit' ci
uitatē: tradetqꝫ eā dn̄s de⁹ vr̄ in man⁹
vr̄as. Cūqꝫ ceperit' succēdite eā: et sic
oia faciet' vt iussi. Dimisitqꝫ eos et p
rexerūt ad locū insidiaꝝ: sederūtqꝫ int
bethel ⁊ hay ad occidētalē plagā vrb
hay. Josue aūt nocte illa i medio man
sit ppl'i. Surgēsqꝫ diluculo recēsuit so
cios: ⁊ ascēdit cū seniorib⁹ i frōte exer
cit⁹: vallat⁹ auxilio pugnatorū. Cūqꝫ
venissent et ascēdissent ex aduerso ci
uitat': steterūt ad septētrionalē vrbis
plagā: inter quā eos: vallis erat media.
Quinqꝫ aūt milia viros elegerat ⁊ po
suerat i insidijs inter bethauen ⁊ hay
ex occidētali pte eiusdē ciuitat'. Ois
vo reliqu⁹ exercit⁹ ad aqlonē aciē di
rigebat: ita vt nouissimi mltitudis oc
cidētalē plagā vrbis attingerēt. Abijt
g̃ iosue nocte illa: et stetit i vallis me
dio. Qd' cū vidisset rex hay festinauit
mane: et egressus ē cū om̄i exercitu ci
uitat': direxeritqꝫ aciē ɔ desertū: ig
norās q post tergū laterēt insidie. Jo
sue vo et ois isrl' cesserūt loco simulā
tes metū ⁊ fugiētes p solitudinis viā. D
At illi vociferātes pariter ⁊ se mutuo
cohortātes: psecuti sūt eos. Cūqꝫ reces
sissent a ciuitate: et ne vn⁹ qdē in vrbe
hay ⁊ bethel remāsisset q̄ nō psequeret'
isrl': sicut eruperant apta oppida relin
quētes: dixit dn̄s ad iosue: Leua clype
um q̄ i manu tua ē ɔ vrbē hay: qm̄ ti
bi tradā eā. Cūqꝫ eleuasset clypeū ex ad
uerso ciuitat': insidie q̄ latebāt: surre
xerūt cōfestim ⁊ pgētes ad ciuitatē ce
perūt: ⁊ succēderūt eā. Viri aūt ciuita
tis q̄ psequebāt' iosue: respiciētes ⁊ vi
dētes fumū vrbis ad celū vsqꝫ cōscen
dere: nō potuerūt vltra huc illucqꝫ dif
fugere: psertim cū hi q̄ simulauerāt fu
gā: et tendebāt ad solitudinē: ɔtra pse
tes fortissime restitissent. Vidensqꝫ io E
sue ⁊ ois isrl' q capta eēt ciuitas ⁊ fu
mus vrbis ascēderet: reūsus pcussit vi
ros hay. Siqdē ⁊ illi q̄ ceperāt ⁊ succē
derāt ciuitatem: egressi ex vrbe ɔ suos
medios hostiū ferire ceperūt. Cum g̃ ex
vtraqꝫ pte aduersarij cederent' ita vt
null⁹ d tāta mltitudine saluaret': regē
qꝫ vrbis hay apphēderūt viuētē ⁊ ob
tulerūt iosue. Igit' oīb⁹ interfect' q̄
israelē ad deserta tēdētē fuerāt psecu
ti et i eodē loco gladio corruētib⁹: re
uersi filij isrl' pcusserūt ciuitatē. Erant
aūt q̄ i eodē die cōciderāt a viro vsqꝫ
ad mulierē: duodecim milia hoim oēs
vrbis hay. Josue vo nō ɔtraxit manū F
quā id sublime porrexerat tenens cly
peū donec iterficeret' oēs habitatores
hay. Jumēta aūt ⁊ pdā ciuitat' diui
serūt sibi filij isrl': sicut pceprat dn̄s io
sue. Qui succēdit vrbē: ⁊ fecit eā tumu
lū sempiternū. Regē qꝫ ei⁹ suspēdit in
patibulo vsqꝫ ad vesperā ⁊ sol' occasū.
Precepitqꝫ iosue ⁊ deposuert cadauer
ei⁹ de cruce: piecerūtqꝫ i ipo introitu
ciuitat' cōgesto sup eū magno aceruo
lapidū q̄ pmanet vsqꝫ in pn̄tē diem.
Tūc edificauit iosue altare dn̄o deo Exo.20.d
isrl' i mōte hebal: sicut pceprat moyses Deu.27.a
famul⁹ dn̄i filijs isrl': et scriptū ē in vo
lumine leg' moysi: altare de lapidib⁹
impolit' qs ferrū nō tetigit: ⁊ obtulit
sup eo holocaustū dn̄o: imolauitqꝫ pa
cificas victimas. Et scpsit sup lapides G
deuteronomiū legis moysi: qd' ille di

geſſerat corā filijs iſrl. Ois aūt ppls et
oēs maiores natu: duceſq ac iudices
ſtabāt ex vtraq pte arce i cōſpectu ſa-
cerdotū q portabāt arcā feder dnī: vt
aduena: ita et indigena. Media ps eo
rū iux mōtē garizim: 7 media iux mō-
tē hebal ſicut pceptat moyſes famulus
dnī. Et pmū qdē bndixit pplo iſrl: p⁹
hec legit oia vba bndictiōis et male-
dictiōis: et cūcta q ſcpta fuerāt i leg
volumie. Nihil ex his q moyſes iuſſe-
rat reliqt intactū: ſz vniūſa replicauit
corā oi mltitudine iſrael mulierib⁹ ac
puulis 7 aduenis q int eos morabāt.

industria et simulatione Gabaonitarum

A Quib⁹ audit: cūcti reges IX
trās iordanē q vſabāt in mō-
tanis 7 cāpeſtrib⁹: i maritimis
ab litore magni mar; hi qz q hitabāt
iux libanū ethe⁹ et amorre⁹: chanane⁹
phereze⁹ et eueus et iebuſe⁹ cōgregati
ſūt pariter: vt pugnarēt ɔ ioſue et iſrl
vno aio eadēq ſnia. At hi q habita-
bāt i gabaō: audiētes cūcta q fecerat
ioſue: hiericho et hay: callide cogitan-
tes tulerūt ſibi cibaria: ſaccos veteres
aſinis imponentes: et vtres vinarios
ſciſſos atqz ɔſutos: calciamētaq p an
tiq q ad iudiciū vetuſtat pitacijs cō-
ſuta erāt: induti veterib⁹ veſtimētis:
panes qz qs portabāt ob viaticū duri
B erāt 7 i fruſtra cōminuti. Perrexertq
ad ioſue q tūc morabat i caſtr galga
le: 7 dixert ei atq ſił oi iſraeli: De ter
ra lōginq venim⁹ pacē vobiſcū facere
cupiētes. Rnderūtq filij iſrl ad eos:
atq dixerūt Ne forte i tra q nob ſorte
debet habitet: et n poſſim⁹ fed⁹ inire
vobiſcū. At illi ad ioſue: Sui inqūt tui
ſum⁹. Quib⁹ ioſue ait: Qui nam eſtis
vos: aut vn veniſt? Rnderūt ɔ tra lō
ginq valde venerūt Sui tui i noie dnī
dei tui. Audiuim⁹ eni famem potētie
ei⁹: cūcta q fecit i egypto et duob⁹ regi
bus āmorreoꝝ q fuerūt trās iordanē:
ſeon regi eſebon et og regi baſan qui
erāt aſtaroth. Dixerūtq nob ſeniores
et oēs hitatores tre nre. Tollite i ma-
nib⁹ vris cibaria ob longiſſimā viā: et
occurrite eis et dicite: Serui vri ſum⁹
fed⁹ inite nobiſcū. En panes qn egreſ
ſi ſum⁹ ɔ domib⁹ nris vt venirem⁹ ad
vos: calidos ſūpſim⁹: nūc ſicci facti ſt:
C et vetuſtate nimia cōminuti. Utres vi
ni nouos impleuim⁹: nūc rupti ſūt et
ſoluti. Ueſtes et calciamēta qb⁹ idui
mur 7 q habem⁹ i pedib⁹ ob lōgitudiez
lōgioris vie trita ſūt 7 pene ɔſumpta.
Suſceperūt igit de cibarijs eoꝝ: 7 os
dnī n interrogauert. Fecitq ioſue cū eis
pacē: 7 inito federe pollicit⁹ ē vt n oc-
ciderēt. Principes qz mltitudis iura
uerūt eis. Poſt dies āt tres initi fede-
ris: audiert q i vicino habitarēt: 7 ił
eos futuri eſſent. Mouerūtq caſtra fi
lij iſrl: 7 venert i ciuitates eoꝝ die ter-
tio: qꝝ hec vocabula ſūt gabaon et ca
phira 7 beroth 7 cariathiarim. Et n p
cuſſerūt eos eo q iuraſſent eis pncipes
mltitudis i noie dnī dei iſrl. Murmu-
rauit itaq oē vulg⁹ ɔ pnceps iſrl. Qui
rnderūt eis. Iurauim⁹ eis in noie dnī
dei iſrl: 7 idcirco n poſſum⁹ eos ɔtinge
re. Sz h faciem⁹ eis: Reſeruet qdē vt vi
uāt ne ɔ nos ira dnī ɔcitet ſi peierau
rim⁹: ſz ſic viuāt vt i vſus vniūſe mlti
tudinis ligna cedāt: aqſq cōportent.
Quib⁹ hec loquētib⁹ vocauit gabaoni
tas ioſue: 7 dixit eis: Cur nos decipere
fraude voluiſt: vt diceret pcul valde
habitam⁹ a vob: cū i medio nrī ſitis.
Itaq ſb maledictiōe erit: 7 nō defici-
et ɔ ſtirpe vra ligna cedēs: aqſq ɔpor
tās i domū dei mei. Qui rndert: Nūci-
atū eſt nob Suis tuis q pmiſiſſet dns
de⁹ tu⁹ moyſi Suo ſuo vt traderet vob
oēz trā: 7 diſperderet cunctos hitatores
ei⁹. Timuim⁹ igit valde: 7 puidimus
aiab⁹ nris vro terrore cōpulſi: 7 h cōſi
liū iniuim⁹. Nūc āt i māu tua ſum⁹: qd
tibi bonū 7 rectū videt: fac nob. Fecit
g ioſue vt dixerat 7 liberauit eos ɔ ma
nu filioꝝ iſrl vt n occiderēt. Decreuit
q i illo die eos eē i miſterio cūcti ppli
7 altaris dnī: cedentes ligna et aquas
portātes: vſq i pns tps in loco quem
Que cū audiſ dns elegiſſet. X
ſet adoniſedech rex hierlm: q
ſcz cepiſſet ioſue hay 7 ſubūtiſ-
ſet eā: ſicut eni fecerat hiericho et reg
ei⁹: ſic fecit hay 7 regi illi⁹: q trāſfugiſ
ſent gabaonite ad iſrl: 7 eēnt federati
eoꝝ: timuit valde. Urbs enim magna
erat gabaon 7 vna ciuitatū regaliū: et
maior oppido hay: oēſq bellatores ei⁹
fortiſſimi. Miſit g adoniſedech rex hie
ruſalē ad oham regē hebrō et ad pha
rā regē hierimoth ad iaphie qz regē la
chis 7 ad dabir regē eglon. dicēs: As

me aſcēdite ⁊ ferte pſidiū vt expugne-
mꝰ gabaō: q̄re tranſfugerit ad ioſue et
ad filios iſrl. Cōgregati igit̄ aſcēderūt
q̄nq; reges amorreoꝝ: rex hierl'm: rex
hebron: rex hierimoth: rex lachis: rex
eglon: ſil' cū exercitibꝰ ſuis: ⁊ caſtrame
tati ſūt circa gabaō oppugnantes eā.
Habitatores aūt gabaō vrb obſeſſe mi
ſerūt ad ioſue q̄ tūc morabat̄ i caſtris
apd galgalā: ⁊ dixerūt ei: Ne retrahas
manus tuas ab auxilio ſuoꝝ tuoꝝ.
Aſcēde cito ⁊ libera nos: ferq; pſidiū
Cōuenerūt em̄ adūſū nos oēs reges am
morreoꝝ q̄ habitāt i mōtanis. Aſcen-
ditq; ioſue d̄ galgalis: ⁊ oīs exercitus
bellatoꝝ cū eo viri fortiſſimi. Dixitq;
dñs ad ioſue: Ne timeas eos. In manꝰ
em̄ tuas tradidi illos. Nullꝰ em̄ ex eis
tibi reſiſtere poterit. Irruit itaq; ioſue
ſup oēs repēte: tota nocte aſcēdēs de
galgal. Et pturbauit eos dñs a facie
iſrl: ꝯtriuitq; plaga magna i gabaon:
ac pſecutꝰ ē eos p viā aſcēſus bethorō
⁊ pcuſſit vſq; azecha ⁊ maceda. Cumq;
fugerēt filios iſrl: ⁊ eſſent i deſcēſu be-
thorō: dñs miſit ſup eos lapides mag-
nos de celo vſq; ad azecha. Et mortui
ſūt mlto plures lapidibꝰ grādinis: q̄
q̄s gladio pcuſſerāt filij iſrl. Tūc locu
tus ē ioſue dño i die q̄ tradidit amor-
reū i ꝯſpectu filioꝝ iſrl: dixitq; coram
eis: Sol ꝯ gabaō ne mouearis: ⁊ luna ꝯ
vallē haylō. Steteruntq; ſol ⁊ luna do-
nec vlciſceret̄ ſe gēs d̄ inimicis ſuis. Nō-
ne ſcptū ē h̄ i libro iuſtoꝝ? Stetit ita
q; ſol i medio celi: ⁊ n̄ feſtinauit occū-
bere ſpatio vniꝰ diei. Nō fuit an̄ ⁊ poſt
ea tā lōga dies obediēte dño voci hoīs
⁊ pugnāte p iſrl. Reūſuſq; ē ioſue cū
oī iſrl i caſtra galgale. Fugerāt .n. q̄n-
q; reges: et ſe abſcōderāt i ſpelūca vrb
maceda. Nūciatūq; ē ioſue q inuenti
eēnt q̄nq; reges: latētes i ſpelūca vrb
maceda. Qui pcepit ſocijs: ⁊ ait: Uolui-
te ſaxa igētia ad os ſpelunce: ⁊ ponite
viros iduſtrios q̄ clauſos cuſtodiant.
Uos autē nolite ſtare: ſʒ pſeq̄mini ho
ſtes: ⁊ extremos q̄ſq; fugientiū cedite.
Ne dimittat̄is eos vrbiū ſuaꝝ itrare p
ſidia: q̄s tradidit dñs deꝰ i manꝰ vr̄as.
Ceſis g̊ adūſarijs plaga magna ⁊ vſq;
ad iternitiōez pene ꝯſūptis: hi q̄ iſrl ef-
fugere potuerūt: ingreſſi ſūt ciuitates
munitas. Reūſuſq; eſt oīs exercitꝰ ad
ioſue i maceda vbi tūc erāt caſtra: ſani
⁊ itegro numero. Nulluſq; ꝯ filios iſrl
mutire auſus eſt. Precepitq; ioſue di-
cēs: Apite os ſpelūce: ⁊ pducite ad me
q̄nq; reges q̄ i ea latitāt. Feceruntq; mi
niſtri vt ſibi fuerat ipetratū: ⁊ adduxe
rūt ad eū q̄nq; reges d̄ ſpelūca: regem
hierl'm: regē hebrō: regē hierimoth: re
gē lachis: regē eglō. Cūq; educti eēnt
ad eū: vocauit oēs viros iſrl: et ait ad
pncipes exercitꝰ q̄ ſecū erāt: Ite et po- E
nite pedes ſup colla regū iſtoꝝ. Qui
cū p̄rexiſſent ⁊ ſubiectoꝝ colla pedibꝰ
calcarēt rurſū ait ad eos: Nolite time-
re nec paueatis: ꝯfortamini ⁊ eſtote ro-
buſti. Sic em̄ faciet dñs cūctis hoſtibꝰ
vr̄is adūſū q̄s dimicabitis. Percuſſit
q; ioſue et iterfecit eos: atq; ſuſpendit
ſup q̄nq; ſtipites: fuerūtq; ſuſpēſi vſ-
q; ad veſpeꝝ. Cūq; occūberet ſol: pce- Deu. 21.
pit ſocijs vt deponerēt eos d̄ patibul'.
Qui depoſitos piecerūt i ſpelūcā in q̄
latuerāt ⁊ poſuerūt ſup os eiꝰ ſaxa in-
gētia q̄ pmanēt vſq; in p̄ns. Eodē die
macedam q̄ʒ cepit ioſue et pcuſſit i ore
gladij: regēq; illiꝰ inffecit: ⁊ oēs habi
tatores eiꝰ. Nō dimiſit i ea ſaltē par-
uas reliquias. Fecitq; regi maceda ſi-
cut fecerat regi hiericho. Trāſiuit aūt
cū oī iſrl de maceda in lebna ⁊ pugna
bat ꝯtra eā: quā tradidit dñs cuʒ rege
ſuo in manꝰ iſrl. Percuſſeruntq; vrbē
in ore gladij et oēs habitatores eius.
Nō dimiſerūt in ea vllas reliq̄as. Fece
rūtq; regi lebna ſicut fecerāt regi hie-
richo. De lebna trāſiuit in lachis cuʒ F
omi iſrl: et exercitu p gyrū diſpoſito
oppugnabat eaʒ. Tradiditq; dominꝰ
lachis in manꝰ filioꝝ iſrl: et cepit eaʒ
die altero: atq; pcuſſit i ore gladij om-
nē aīam q̄ fuerat i ea ſicut fecerat leb-
na. Eo tempe aſcendit hyrā rex gazer
vt auxiliaret̄ lachis: quē pcuſſit ioſue
cū omi pplo eius vſq; ad internitionē
Trāſiuitq; d̄ lachis in eglon: et circū-
dedit atq; expugnauit eā in eadē die.
pcuſſitq; in ore gladij omes aīas que
erāt in ea iuxta oia que fecerat lachis.
Aſcendit quoq; cuʒ omi iſrl de eglon
in hebron et pugnauit cōtra eam: ce-
pitq; et pcuſſit in ore gladij regem q̄ʒ
eius et omia oppida regionis illiꝰ vni
uerſaſq; aīas que in ea fuerāt cōmora-
te. Non reliquit in ea vllas reliquias.

B Sicut fecerat eglon: ſic fec̃ ⁊ hebron:
cũcta que in ea reperit conſumẽs gla
dio: Inde reuſus ĩ dabir: cepit eã atq̃
vaſtauit: regẽ quoq̃ eius atq̃ omnia
ꝑ circuitũ oppida ꝑcuſſit ĩ ore gladij.
Nõ dimiſit in ea villas reliq̃s. Sic fe-
cerat hebron ⁊ lebna ⁊ regibꝰ eaꝝ: ſic
fecit dabir ⁊ regi illiꝰ. Percuſſit itaq̃
ioſue oẽm terrã mõtanã ⁊ meridianã
atq̃ cãpeſtrẽ: ⁊ aſeroth cũ regibꝰ ſuis.
Nõ miſit ĩ ea villas reliq̃s: ſ; oẽm q̃d
ſpirare poterat interfecit: ſicut ꝑceꝑat
ei dñs deꝰ iſrl̃: a cadeſbarne vſq̃ gazã.
Oẽm terrã goſen vſq̃ gabaon vniuer
ſoſq̃ reges ⁊ regiões eoꝝ vno impetu
cepit atq̃ vaſtauit. Dñs eñ deus iſrl̃
pugnauit ꝓ eo. Reuſuſq̃ eſt cũ oĩ iſrl̃
ad locũ caſtroꝝ ĩ galgala. ¶ XI
A Que cum audiſſet iabin rex aſor
miſit ad iobab regẽ madan et
ad regẽ ſemeron atq̃ ad regẽ acſaph:
ad reges q̃s aq̃lonis q̃ h̃itabãt ĩ mõta
nis ⁊ in planicie ꝯ meridiẽ ceneroth:
in cãpeſtribꝰ q̃s et regionibꝰ dor iuxta
mare: chananeũ q̃s ab oriẽte ⁊ occidẽ-
te: ⁊ ammorreũ atq̃ etheũ ac phereſeũ
et iebuſeũ ĩ mõtanis: eueũ quoq̃ q̃ ha
bitabat ad radices hermõ ĩ terra maſ-
pha. Egreſſiq̃ ſũt oẽs cũ turmis ſuis:
ꝑpls multꝰ nimis: ſicut harena q̃ ẽ ĩ li
tore marĩ: eq̃ q̃s ⁊ currꝰ imẽſe multitu
dinis. Couenerũtq̃ oẽs reges iſti ĩ vnũ
ad aq̃s meron vt pugnarẽt ꝯ iſrl̃. Di-
B xitq̃ dñs ad ioſue: Ne timeas eos Craſ
eñ hac eadẽ hora ego tradã oẽs iſtos
vulnerãdos ĩ cõſpectu iſrl̃. Eq̃s eoruz
ſubneruabis: ⁊ currꝰ igne combures.
Venitq̃ ioſue et oĩs exercitꝰ eiꝰ cũ eo
aduerſus illos ad aq̃s meron ſubito:
⁊ irruerũt ſuꝑ eos tradiditq̃ illos dñs
in manꝰ iſrl̃. Qui ꝑcuſſerũt eos ⁊ ꝑſe-
cuti ſũt vſq̃ ad ſidonẽ magnaz ⁊ aq̃s
maſſerephot: cãpũq̃ maſphe q̃ eſt ad
oriẽtalẽ illiꝰ ꝑtẽ. Itaq̃ ꝑcuſſit oẽs vt
nullas dimitteret ex eis reliq̃s. Fecit
q̃ ſicut ꝑceꝑat ei dñs. Equos eorum
ſubneruauit: curruſq̃ ꝯbuſſit igni. Re
uerſuſq̃ ſtatim cepit aſor: ⁊ regẽ eiꝰ ꝑ
cuſſit gladio. Aſor eñ antiquitꝰ inter
oĩa regna hec ꝑncipatũ tenebat. Per-
cuſſitq̃ oẽs aĩas q̃ ibidẽ morabant̃.
C Nõ dimiſit in ea villas reliq̃s: ſ; vſq̃
ad iternitionẽ vniũſa vaſtauit: ipſãq̃
vrbẽ ꝑemit incẽdio: ⁊ oẽs ꝑ circuitũ
ciuitates. Reges q̃s earũ cepit: ꝑcuſſit
atq̃ deleuit: ſicut ꝑceꝑat ei moyſes fa
mulꝰ dñi. Abſq̃ vrbibꝰ q̃ erãt in colli
bus et ĩ tumulis ſite: ceteras ſuccẽdit
iſrl̃: vnam tm̃ aſor munitiſſimã flãma
ꝯſũpſit. Oẽmq̃ ꝑdã iſtaꝝ vrbiũ ac iu-
mẽta diuiſerũt ſibi filij iſrl̃ cũctĩ hoĩ
bus iterfectĩ. Sicut ꝑceꝑat dñs moy-
ſi ſeruo ſuo: ita ꝑcepit moyſes ioſue: ⁊
ille vniũſa cõpleuit. Nõ ꝑterijt de vni
uerſis mãdatis: nec vnũ q̃dẽ vbũ q̃d
iuſſerat dñs moyſi. Cepit itaq̃ ioſue
oẽm terrã mõtanã ⁊ meridianã: terrã
q̃ goſen ⁊ planiciẽ et occidẽtalẽ pla-
gã: mõtẽq̃ iſrl̃ ad cãpeſtria eiꝰ et ꝑtem
mõtis q̃ aſcẽdit ſeir vſq̃ baalgat per
planiciẽ libani ſubter mõtẽ hermon:
oẽs reges eorũ cepit: ꝑcuſſit et occidit.
Multo tꝑe pugnauit ioſue ꝯtra reges
iſtos. Nõ fuit ciuitas q̃ ſe nõ traderet
filijs iſrl̃ ꝑter eueũ q̃ habitabat in ga-
baon. Oẽs eñ bellãdo cepit. Dñi eñ
ſnia fuerat vt indurarẽt̃ corda eoꝝ et
pugnarent ꝯ iſrl̃ ⁊ caderent ⁊ nõ mere
rent̃ vllã clemẽtiã: ac ꝑiret ſic ꝑceꝑat
dñs moyſi. In tꝑe illo venit ioſue ⁊ i-
terfecit enachiz de mõtanis hebron et
dabir ⁊ anab ⁊ de oĩ mõte iuda ⁊ iſrl̃:
vrbeſq̃ eoꝝ deleuit. Nõ reliq̃t vllũ de
ſtirpe enachim ĩ t̃ra filioꝝ iſrl̃ abſq̃ ci
uitatibꝰ gaza et geth ⁊ azoto: in q̃bꝰ ſo
lũ relicti ſũt. Cepit ḡ ioſue oẽm terrã:
ſicut locutꝰ ẽ dñs ad moyſen: ⁊ tradi-
dit eã ĩ poſſeſſionẽ filijs iſrl̃ ſm ꝑtes ⁊
tribꝰ ſuas: q̃euitq̃ terra a ꝓlijs.
Hi ſũt reges q̃s ꝑcuſſerũt ¶ XII
filij iſrl̃ et poſſederũt terrã eoꝝ
trãs iordanẽ ad ſol̃ ortũ a torrẽte ar-
non vſq̃ ad mõtẽ hermõ: ⁊ oẽm oriẽ-
tale plagã q̃ reſpicit ſolitudinẽ. Seon
rex ãmorreorũ q̃ habitabat in eſebon
dñatꝰ ẽ ab aroer q̃ ſita ẽ ſuꝑ ripã tor
rẽtis arnon: ⁊ medie ꝑtis ĩ valle dim
dieq̃ galaad vſq̃ ad torrẽtẽ ieboc q̃ ẽ
terminꝰ filioꝝ ãmon: ⁊ a ſolitudĩe vſ
q̃ ad mare ceneroth ꝯ oriẽtem: ⁊ vſq̃
ad mare deſ̃ti q̃d ẽ mare ſalſiſſimũ: ad
oriẽtalẽ plagã ꝑ viã que ducit bethſi
moth ⁊ ab auſtrali ꝑte q̃ ſubiacet aſe
roth vſq̃ phaſga terminꝰ og regis ba
ſan. ꝯ reliquijs raphaim q̃ habitauit
aſtaroth ⁊ ĩ edrai: ⁊ dñatꝰ ẽ ĩ mõte her
mon ⁊ in ſalecha atq̃ in vniuerſa ba
ſã vſq̃ ad termios geſſuri ⁊ machati

dimidie ꝑtiſ galaad ad t̃minos ſeon re-
gis eſebon. Moyſes famulꝰ dñi ⁊ filij
iſrael ꝑcuſſerũt eos tradiditꝗ terrã eo
rũ moyſes i poſſeſſionẽ rubenitiſ ⁊ gad
ditiſ ⁊ dimidie tribui manaſſe. Hi ſũt
reges t̃re q̊s ꝑcuſſit ioſue ⁊ filij iſrł trãſ
iordanẽ ad occidentalẽ plagã a baal-
gad i cãpo libani vſꝗ ad mõtẽ libani
cuiꝰ ꝑs aſcẽdit i ſeir. Tradiditꝗ eã io
ſue i poſſeſſionẽ tribubꝰ iſrł: ſingulł ꝑ-
tes ſuas tã i mõtanis ꝗ̃ i planis atꝗ
cãpeſtribꝰ: In aſeroth ⁊ i ſolitudie ac
meridie: ethęꝰ fuit ⁊ ãmorręꝰ chana-
neꝰ ⁊ pherezeꝰ: eueꝰ ⁊ iebuſeꝰ. Rex hie
richo vnꝰ. Rex hay q̄ ẽ ex latere bethel
vnꝰ. Rex hierłm vnꝰ. Rex hebrõ vnꝰ.
Rex hierimoth vnꝰ. Rex lachis vnus.
Rex eglõ vnꝰ. Rex gazer vnꝰ. Rex da-
bir vnꝰ. Rex gader vnꝰ. Rex herma vnꝰ
Rex hereth vnꝰ. Rex lebna vnꝰ. Rex
odollã vnꝰ. Rex maceda vnꝰ. Rex be-
thel vnꝰ. Rex taphua vnꝰ Rex ofer vnꝰ
Rex afec vnꝰ. Rex ſarõ vnꝰ. Rex madã
vnꝰ. Rex aſor vnꝰ. Rex ſemeron vnꝰ.
Rex acſaph vnꝰ. rex thenach vnꝰ. Rex
mageddo vnꝰ. Rex cedes vnꝰ. Rex ia-
chanen carmeli vnꝰ. Rex dor ⁊ ꝓuicie
dor vnꝰ. Rex gẽtiũ galgal vnꝰ. rex ther
ſa. vnꝰ. Oẽs reges trigita vnꝰ. ¶ XIII

Oſue ſenex ꝓuectęꝗ etatiſ erãt
⁊ dixit dñs ad eũ: Senuiſti ⁊ lõ
genꝰ es: t̃raꝗ latiſſima dereli-
cta ẽ: q̄ necdũ ſorte diuiſa ẽ: ois videlꝫ
galilea philiſtijm: ⁊ vniuerſa geſſuri: a
fluuio turbido q̄ irrigat egyptũ: vſꝗ
ad t̃mios accarõ ꝯ aq̄lonẽ t̃ra chanaã
q̄ i q̄nꝗ regłos philiſtijm diuidił: ga-
zeos ⁊ azotos: aſcalonitas getheos ⁊
accaronitas. Ad meridiẽ vero ſũt euei
ois t̃ra chanaã: ⁊ maara ſidonioꝝ vſ-
ꝗ afeca ⁊ t̃mios ãmorrei eiꝰꝗ cõfinia
libani q̊ꝫ regio ꝯ oriẽtẽ a baalgad ſub
mõte hermõ donec igrediaris emath.
Oim q̄ habitabãt i mõte a libano vſꝗ
ad aq̄s maſſerephot vniũſiꝗ ſidonij.
Ego ſũ q̄ delebo eos a facie filioꝝ iſrł.
Veniat ẜ i ꝑtẽ hereditatiſ iſrł: ſic ꝓce-
pi tibi: Et nũc diuide t̃rã i poſſeſſiõeꝫ
nouẽ tribubꝰ ⁊ diuide tribui manaſſe
cũ q̄ rubẽ ⁊ gad poſſederũt t̃rã quã tra
didit eis moyſes famulꝰ dñi trãs fluẽ
ta iordanis ad oriẽtalẽ plagã ab aro-
er q̄ ſita ẽ i ripa torrẽtiſ arnõ ⁊ i valliſ
medio: vniũſaꝗ cãpeſtria medaba vſ-
ꝗ dibon: ⁊ cũctas ciuitates ſeon regiſ
ãmorrei q̄ regnauit i eſebõ vſꝗ ad t̃-
mios filioꝝ ãmon: ⁊ galaad ac t̃minũ
geſſuri ⁊ machati ⁊ oẽm mõtẽ hermõ
et vniũſam baſan vſꝗ ſalecha: oẽ re-
gnũ og i baſã q̄ regnauit i aſtaroth et
edrai: Ipſe fuit d̃ reliquijs raphaim: ꝑ-
cuſſitꝗ eos moyſes atꝗ deleuit. Nolu
erũtꝗ diſꝑdere filij iſrł geſſuri ⁊ ma-
chati: ⁊ hitauerũt i medio iſrł vſꝗ i ꝓ
ſentẽ diẽ. Tribui ãt leui nõ dedit poſ-
ſeſſionẽ: ſꝫ ſacrificia ⁊ victime dñi dei
iſrł: ipã ẽ eiꝰ hereditas ſic locutꝰ ẽ illi.
Dedit ẜ moyſes poſſeſſionẽ tribui fili
orũ rubẽ iuxͣ cognatiões ſuas. Fuitꝗ C
t̃minꝰ eoꝝ ab aroer q̄ ſita ẽ i ripa tor-
rẽtiſ arnõ: ⁊ i valle eiuſdẽ torrentiſ me-
dia: vniuerſãꝗ planitiẽ q̄ ducit meda
ba ⁊ eſebõ cũctoſꝗ viculos eaꝝ q̄ ſũt
i cãpeſtribꝰ: Dibõ q̊ꝫ ⁊ abamotbaal et
oppidũ baalmaon: ⁊ geſſa ⁊ cedimoth
⁊ mephet ⁊ cariathaim ⁊ ſabama ⁊ ſa
rathaſar: i mõte cõuallł bethphogor et
aſeroth phaſga ⁊ bethaiſimoth oẽs vr
bes cãpeſtres: vniũſaꝗ regna ſeon re-
gis ãmorrei q̄ regnauit i eſebõ: quẽ ꝑ-
cuſſit moyſes cũ ꝓ̃ncipibꝰ madiã: eueũ
⁊ recen ⁊ ſur ⁊ vr ⁊ rebec duces ſeon ha
bitatores t̃re: ⁊ balaã filiũ beor ariolũ
occiderũt filij iſrł gladio cũ ceteriſ in-
terfectiſ: factꝰꝗ ẽ t̃minꝰ filioꝝ ruben
iordanis fluuiꝰ. Hec ẽ poſſeſſio rube-
nitaꝝ ꝑ cognatiões ſuas vrbiũ ⁊ vicu
loꝝ: Deditꝗ moyſes tribui gad ⁊ fi-
lijs eiꝰ ꝑ cognatiões ſuas poſſeſſionẽ
cuiꝰ hec diuiſio eſt. Terminꝰ gazer et
oẽs ciuitates galaad: et dimidiã ꝑtẽ
t̃re filioꝝ ãmõ vſꝗ ad aroer q̄ ẽ ꝯ rab
ba: ⁊ ab eſebon vſꝗ ramoth: maſphe
⁊ bethanim: ⁊ a manaim vſꝗ ad t̃mi-
nos dabir. In valle q̊ꝫ betharã ⁊ beth D
nẽra ⁊ ſoccoth ⁊ ſaphõ reliquã ꝑtẽ re-
gni ſeon regiſ eſebõ. Huiꝰ q̊ꝫ finis ior-
danis ẽ vſꝗ ad extremã ꝑtẽ mariſ ce-
nereth trãs iordanẽ ad orientalẽ pla-
gã. Hec ẽ poſſeſſio filioꝝ gad ꝑ famili-
as ſuas ⁊ ciuitates ⁊ ville eaꝝ. Dedit
⁊ dimidie tribui manaſſe filijſꝗ eiꝰ iu
xta cognatiões ſuas poſſeſſionẽ: cuiꝰ h̃
ꝓ̃ncipiũ ẽ. A manaim vniũſã baſan ⁊
cũcta regna og regiſ baſan: oẽſꝗ vicos
iahir q̄ ſũt i baſã ſexagita oppida ⁊ di-
midiã ꝑtẽ galaad: ⁊ aſtaroth ⁊ edrai re
gni og in baſan filijs machir filij ma

ſors filioꝝ iuda, et catalogus ciuitatum

naſſe dimidie ꝑti filioꝝ machir:iuxͣ co
nationes ſuas. Hanc poſſeſſionē diuiſit
moyſes i cāpeſtrib⁹ moab trās iorda-
nē ꝯ hiericho ad orientalē plagā. Tri-
bui aūt leui nō dedit poſſeſſionē:qm dn̄s
de⁹ iſrl' ipſe ē poſſeſſio ei⁹ vt locut⁹ eſt.
A Hoc ē qd poſſederūt XIIII
filij iſrl' i t̄ra chanaā quā dede-
rūt eis eleazar ſacerdos ⁊ ioſue
fili⁹ nun ⁊ pncipes familiaꝝ ꝑ trib⁹ iſrl'
Nu.34.d ſorte oīa diuidētes:|| ſic pcepat dn̄s i
manu moyſi nouē tribub⁹ ⁊ dimidie
tribu manaſſe. Duab⁹ eni tribub⁹ ⁊ di
midie dederat moyſes trās iordanem
poſſeſſionē abſq leuit' q nihil t̄re ac-
ceperūt iter frēs ſuos:ſ; i eoꝝ ſucceſſe-
rāt locū filij ioſeph: i duas diuiſi tri-
B b⁹ manaſſe ⁊ effrai. Nec acceperūt leui
te aliā i t̄ra ꝑtē niſi vrbes ad habitā-
dū ⁊ ſuburbana eaꝝ ad alēda iumēta
⁊ pecora ſua. Sicut pcepit dn̄s moyſi:
ita fecerūt filij iſrl' ⁊ diuiſerūt t̄rā. Acceſ-
ſerūt itaq filij iuda ad ioſue i galgala
locutuſq eſt ad eū caleb fili⁹ iephone
Nu.14.d cenezeus:|| Noſti qd locutus ſit dn̄s ad
moyſen hoiem dei d me ⁊ te i cadeſbar
ne. Quadragita ānoꝝ erā qn̄ miſit me
moyſes famul⁹ dn̄i d cadeſbarne vt cō
ſiderarē t̄rā:nūciauiq ei qd mihi ve-
rū videbat̄. Frēs aūt mei q aſcēderāt
mecū diſſolueurnt cor ppli:⁊ nihilomi
C n⁹ ego ſecut⁹ ſū dn̄m deū meū. Iurauit
D.1.a q moyſes i die illo dicēs: Terra quā
calcauit pes tu⁹ erit poſſeſſio tua ⁊ fili
oꝝ tuoꝝ i eternū:qꝛ ſecut⁹ es dn̄m deū
tuū. Cōceſſit ḡ dn̄s vitā mihi ſic polli-
cit⁹ ē vſq in pn̄tē diē. Quadragita ⁊
qnq anni ſūt ex q locut⁹ ē dn̄s verbū
iſtud ad moyſen qn̄ ābulabat iſrl' ꝑ ſo
litudinē:hodie octogītaqnq ānoꝝ ſū
Eccl.46.b ſic valēs vt eo valebā tpe qn̄ ad explo
rādū miſſ⁹ ſū:illi⁹ i me tpis fortitudo
vſq hodie ꝑſeuerat tā ad bellandū q
ad gradiēdū:da ḡ mihi mōtē iſtū quē
pollicit⁹ ē dn̄s te q; audiēte i q enach
im ſūt ⁊ vrbes magne atq munite: ſi
forte ſit dn̄s mecū ⁊ potuero delere eos
D ſic ꝑmiſit mihi: Benedixitq ei ioſue: et
tradidit ei hebrō i poſſeſſionē atq ex
eo fuit hebron caleb filio iephone cene
zeo vſq i pn̄ti diē:qꝛ ſecut⁹ ē dn̄m deū
iſrl'. Nomē hebrō antea vocabat̄ caria
tharbe. Adā maxim⁹ ibi iter enachim
ſit⁹ ē:⁊ terra ceſſauit a ꝑlijs. XV

Sors filioꝝ iude ꝑ cognati
ones ſuas iſta fuit:a t̄mio edō
vſq ad deſertū ſin ꝯ meridiē ⁊
vſq ad extremā ꝑtē auſtral' plage. Ini
tiū ei⁹ a ſūmitate mar' ſalſiſſimi: et a
lingua ei⁹ q reſpicit meridiē:egredit̄-
q ꝯ aſcēſū ſcorpiōis ⁊ ptrāſit i ſina:a
cēditq i cadeſbarne ⁊ puenit i eſrom:
aſcēdēs ad darā ⁊ circuiēs cariathaa:
atq idē ptrāſiēs i aſemona ⁊ pueniē
ad torrētē egypti eruntq t̄mini ei⁹ ma
re magnū. Hic erit finis meridiane pla
ge. Ab oriēte vero erit initiū mare ſal
ſiſſimū vſq ad extrema iordanis:⁊ ea
q reſpiciūt ad aqlonē a lingua maris
vſq ad eūdē iordanis fluuiū:aſcēdit-
q t̄min⁹ i bethagla ⁊ trāſit ab aqlone
i betharaba:aſcēdēs ad lapidē boem
filij rubē:⁊ tēdēs vſq ad t̄mios debe
ra'ō valle achor ꝯ aquilonē reſpiciēs
galgala q ē ex aduſo aſcēſiōis ad odō
mim ab auſtrali ꝑte torrēt': tranſitq
aqs q vocat̄ fons ſol':⁊ erūt exit⁹ eius
ad fontē rogel:aſcēditq ꝑ cōuallē fi
lij ennon ex latere iebuſei ad meridiē:
hec ē hierlm: ⁊ idē ſe erigēs ad verticē
mōt' q ē ꝯ gehēnō ad occidētē i ſum
mitate vall' raphai ꝯ aqlonē:ptrāſit
q a vertice mōt' vſq ad fontē aq nep
thoa: ⁊ puenit vſq ad vicos montis
ephron icliat̄q i bala q ē cariathiari
id ē vrbs ſiluaꝝ:⁊ circuit d bala ꝯ oc
cidētē vſq ad montē ſeir;trāſitq iux
lat⁹ mōt' iarim ad aqlonē i cheſlon:
⁊ deſcēdit i bethſames trāſitq i than
na:⁊ puenit ꝯ aqlonē ꝑt' accarō ex la
tere:inclinat̄q ſecrona ⁊ trāſit mōtē
baala:puenitq i gebneel:⁊ magni ma
ris ꝯ occidētē fine ꝯcludit̄. Hi ſūt t̄mi
ni filioꝝ iuda ꝑ circuitū i cognation
b⁹ ſuis. Caleb vo filio iephone dedit
ꝑtē in medio filioꝝ iuda:ſic pcepat ei
dn̄s:cariatharbe prīs enach:ipa ē he
bron:deleuitq ex ea caleb tres filios
enach ſeſai ⁊ haymā ⁊ tholmai d ſtir
pe enach:atq idē ꝯſcēdēs venit ad ha
bitatores dabir q pus vocabat̄ cari
athſepher.i.ciuitas lraꝝ. Dixitq ca
leb: Qui ꝑcuſſerit cariathſepher ⁊ ce
perit eā:dabo ei axā filiā meā vxorē
Cepitq eā othoniel fili⁹ cenez frat̄ ca
leb iunior:deditq ei axā filiā ſuā vxo
rē. Que cū ꝑgeret ſil' ſuaſa eſt a viro
ſuo vt peteret a prē ſuo agrū: ſuſpira

uitq3 vt ſedebat in aſino. Cui caleb: q̄d
habes inq̄t? At illa rn̄dit: Da mihi bn̄
dictionē. Terrā auſtralē ⁊ arētē dedi-
ſti mihi: iūge ⁊ irriguā. Dedit itaq3 ei
caleb irriguū ſupi⁹ ⁊ inferi⁹. Hec ē poſ
ſeſſio trib⁹ filioꝝ iuda ꝑ cognatōes ſu
as: erātq3 ciuitates ab extremis ꝑtib⁹
filioꝝ iuda iux̄ t̄mios edō a meridie:
cabſeel ⁊ eder ⁊ iagur ⁊ cina ⁊ dimona
⁊ adada et cedes et aſor et iethāziphet
⁊ chelē ⁊ baloth aſornoba ⁊ cariothieſ
rom hec ē aſſoromāſame ⁊ meloda et
aſergadda ⁊ aſſemoth ⁊ bethfeleth et
aſerſual ⁊ berſabee ⁊ baziothia ⁊ aba-
la ⁊ hymeſē ⁊ heltholad ⁊ exul et ſar-
ma ⁊ ſicelech ⁊ medemena ⁊ ſcſēna le
baoth ⁊ ſelim ⁊ ahemrēmō: oēs ciuita
tes vigitinouē ⁊ ville eaꝝ. In cāpeſtri
b⁹ ꝟo eſtaol ⁊ ſarea ⁊ aſena ⁊ azone ⁊
engannim ⁊ thaphua ⁊ enaym ⁊ hier
moth ⁊ adulā ſocho ⁊ azecha ⁊ ſariz ⁊
adithai ⁊ gedera ⁊ giderothai: vrbes
q̄ttuordeci ⁊ ville eaꝝ. Sanā ⁊ adaſa
⁊ magdalgad deleā ⁊ maſepha ⁊ iectel
lachiſ ⁊ baſchat ⁊ eglō tebbō ⁊ leemas
⁊ cethis ⁊ gideroth ⁊ bethagon ⁊ nea-
ma ⁊ maceda: ciuitates ſedecim ⁊ vil-
le eaꝝ. Labana ⁊ ether ⁊ aſan iepta et
eſna ⁊ neſib ⁊ ceyla ⁊ achzib ⁊ mareſa
ciuitates nouē ⁊ ville eaꝝ. Accarō cū
vicis ⁊ villul̄ ſuis. Ab accarō vſq3 ad
mare oīa q̄ vergūt ad azotū ⁊ viculos
ei⁹. Azot⁹ cū vic̄ ⁊ villulis ſuis. Gaza
cū vicis ⁊ villulis ſuis vſq3 ad torrētē
egypti: ⁊ mare magnū t̄min⁹ ei⁹: ⁊ in
mōte ſamir ⁊ iecther ⁊ ſocchoth ⁊ edē
na cariathſenna: hec ē dabir: anab et
hiſtemo ⁊ anym goſen ⁊ olon ⁊ gylo:
ciuitates vndeci ⁊ ville eaꝝ. Arab et
roma ⁊ eſaan ⁊ ianū ⁊ bethafua ⁊ afe-
ca athmatha ⁊ cariatharbe: hec eſt he-
brō ⁊ ſior: ciuitates nouē ⁊ ville eaꝝ.
Maon ⁊ chermel ⁊ ziph ⁊ loche ⁊ iez-
rahel ⁊ iucadā ⁊ zanoe accaym gabaa
⁊ thāna ciuitates decem ⁊ ville eaꝝ.
Alul ⁊ bethſor ⁊ hiedor mareth ⁊ be-
thanoth ⁊ belthecē. ciuitates ſex ⁊ vil-
le earū. Cariathbaal: hec cariathiarim
vrbs ſiluarū ⁊ arebba: ciuitates due ⁊
ville eaꝝ. In deſerto betharaba med-
dyn ⁊ ſacha ⁊ nebſam: ciuitates ſalis:
et engaddi: ciuitates ſex et ville earū.
Fiūt ſil' cētū q̄ndecim. Iebuſeū aūt ha
bitatorē hierl'm ñ potuerūt filij iuda de
lere: habitauitq3 iebuſe⁹ cū filijs iuda
i hierl'm vſq3 in p̄ntē diē. XVI

Ecidit q̄3 ſors filioꝝ ioſeph ab A
iordane ꝯ hiericho et aq̄s eius
ab oriente ſolitudo q̄ aſcendit
hiericho ad mōtem bethel: ⁊ egredit̄
de bethel luzā. trāſitq3 terminū archi
atharoth: ⁊ deſcēdit ad occidētē iuxta
terminū iefleti vſq3 ad terminos be-
thorō inferioris ⁊ gazer: finiunt̄q3 re-
giones ei⁹ mari magno: Poſſederūtq3
filij ioſep manaſſes ⁊ effraim. Et fact⁹ B
eſt t̄min⁹ filioꝝ effraim ꝑ cognatiōes
ſuas: ⁊ poſſeſſio eoꝝ ꝯ oriētē aſtaroth
addar vſq3 bethorō ſupiorē: egrediūt̄
q3 cōfinia i mare. Machmetath vero
aq̄lonē reſpicit et circūit terminos cō C
tra oriētē in thanatſelo: ⁊ ꝑtranſit a
torrēte ianoe: Deſcēditq3 de ianoe in
atharoth ⁊ noaratha ⁊ ꝑuenit i hieri
cho: Egredit̄q3 ad iordanē de taphua
ꝑtrāſitq3 ꝯ mare i villā harūdieti: ſūt
q3 egreſſus ei⁹ in mare ſalſiſſimū. Hec D
eſt poſſeſſio trib⁹ filioꝝ effraim ꝑ fami
lias ſuas: vrbeſq3 ſepate ſūt filijs effra
im in medio poſſeſſiōis filioꝝ manaſſe
⁊ ville eaꝝ. Et nō iterfecerūt filij ephra
im chananeū q̄ habitabat in gazer: ha
bitauitq3 chanane⁹ in medio ephraī
vſq3 in diē hanc tributari⁹. XVII

Ecidit aūt ſors tribui manaſſe A
ipſe eñ ē p̄mogenit⁹ ioſeph:
machir p̄mogenito manaſſe pa
tri galaad q̄ fuit vir pugnator: habuit
q3 poſſeſſionē galaad ⁊ baſan: ⁊ reliq̄s
filioꝝ manaſſe iux̄ familias ſuas: filijſ
abiezer ⁊ filijs helech ⁊ filijs heſrihel
⁊ filijs ſichē ⁊ filijs epher ⁊ filijs ſemi-
da. Iſti ſunt filij manaſſe filij ioſeph:
mares ꝑ cognationes ſuas. Salphaat Nu.26.d
ꝟo filio epher filij galaad filij machir Nu.27.a
filij manaſſe nō erāt filij ſ3 ſole filie: q̄-
rū iſta ſūt noīa: Maala et noa et egla
et melcha ⁊ therſa. Uenerūtq3 i ꝯſpectu
eleazari ſacerdot̄ ⁊ ioſue filij nun et
p̄ncipū dicētes: Dn̄s p̄cepit ꝑ manū
moyſi vt daret̄ nob poſſeſſio i medio
fratrū nr̄oꝝ. Deditq3 eis iux̄ ꝑpiū dn̄i
poſſeſſionē i medio fratrū p̄ris eaꝝ: ⁊ B
ceciderūt funiculi manaſſe decē abſq3 t̄-
ra galaad ⁊ baſā trās iordanē. Filie eī
manaſſe poſſederūt hereditatē i medio
filioꝝ ei⁹. Terra aūt galaad cecidit i ſor
tē filioꝝ manaſſe q̄ reliq̄ erant. Fuitq3

de ſorte Effraim

de ſorte dimidie trib⁹ manaſſe

t̃min⁹ manaſſe ab aſer machmata q̃ re
ſpicit ſychē et egredit̃ ad dexterā iux̃
hitatores fontꝫ thaphue. Etenī ĩ ſorte
manaſſe ceciderat t̃ra thaphue: q̃ ē iu
xta t̃mios manaſſe filioꝝ effraim. De
ſcēditq; t̃min⁹ vall̃ harūdineti ĩ meri
diē torrētꝫ ciuitatū effraim: q̃ ĩ medio
ſūt vrbiū manaſſe. Termin⁹ manaſſe
ab aq̃lone torrētis ⁊ exit⁹ ei⁹ ꝑgit ad
mare: ita vt ab auſtro ſit poſſeſſio effra
im: ⁊ ab aq̃lone manaſſe: ⁊ vtrāq; clau
dat mare: ⁊ ꝯiūgāt̃ ſibi ĩ tribu aſer ab
C aq̃lone: ⁊ ĩ tribu yſachar ab oriēte. Fu
itq; hereditas manaſſe ĩ yſachar ⁊ in
aſer: berſā ⁊ vicꝰ ei⁹: ⁊ iebblaan cū vi
culis ſuis: ⁊ hitatores dor cū oppidis
ſuis: hitatores q̃z endor cū viculiſ ſuis
ſilr̃q; hitatores thenach cū vicul̃ ſuis
⁊ hitatores mageddo cū vicul̃ ſuis: et
t̃ria ps vrbis nophech. Nec potuerūt
filij manaſſe has ciuitates ſubūtere:
ſꝫ cepit chananeꝰ hitare ĩ t̃ra ſua. Poſt
ꝙ̃ āt ꝯualuerūt filij iſrl̃: ſubiecer̃t cha
naneos ⁊ fecerūt ſibi tributarios: nec
ĩterfecer̃t eos. Locutiq; ſūt filij ioſeph
D ad ioſue: ⁊ dixerūt. Quare dediſti mihi
t̃rā ĩ poſſeſſionē ſortꝫ ⁊ funiculi vni⁹
cū ſim tāte mltitudis ⁊ bn̄dixerit mi
hi dn̄s? Ad q̃s ioſue ait. Si pp̃ls mul
t⁹ es: aſcēde ĩ ſiluā: ⁊ ſuccide tibi ſpa
tia ĩ terra pherezei ⁊ raphaim: q̃ ā̃gu
ſta ē tibi poſſeſſio mōtꝫ effraim. Cui re
ſpōderūt filij ioſeph: Nō poterim⁹ ad
mōtana cōſcendere: cū ferreis currib⁹
vtāt̃ chananei q̃ hitāt ĩ t̃ra capeſtri: ĩ
q̃ ſiti ſūt berſan cū vicul̃ ſuis: ⁊ iezra
hel mediā poſſidēs vallē. Dixitq; io
ſue ad domū ioſeph ⁊ effraim ⁊ manaſ
ſe. Popul⁹ mlt⁹ es ⁊ magne fortitudi
nis: nō hēbis ſortē vnā: ſꝫ trāſibis ad
mōtē: ⁊ ſuccides tibi atq; purgab̃ ad
habitādū ſpacia: ⁊ poterꝫ vltra ꝓcede
re cū ſubuerterꝫ chananeū quē dicꝫ fer
reos hr̃e curr⁹ ⁊ eē fortiſſimū. XVIII

A CONgregatiq; ſūt oēs filij iſrl̃ ĩ
ſylo: ibiq; fixerūt tabnaculū te
ſtimonij: ⁊ fuit eis t̃ra ſubiecta
Remanſerāt āt filioꝝ iſrl̃ ſeptē trib⁹ q̃
necdū accepant poſſeſſiones ſuas. Ad
q̃s ioſue ait: Uſq; q̊ marcetꝫ ignauia:
⁊ nō ĩtratꝫ ad poſſidēdā t̃rā quā dn̄s
de⁹ patrū vr̃oꝝ dedit vob̃? Eligite de
ſingul̃ tribub⁹ ternos viros vt mittā
eos: ⁊ ꝑgāt atq; circueāt t̃rā ⁊ deſcri
bāt eā iux̃ nūeꝝ vniuſcuiuſq; mltitu
dinis: referātq; ad me qđ deſcripſerit.
Diuidite vob̃ t̃rā ĩ ſeptē ꝑtes. Judas
ſit in t̃minis ſuis ab auſtrali plaga: ⁊
dom⁹ ioſeph ab aq̃lone: mediā iter hoſ
t̃rā ĩ ſeptē ꝑtes deſcribite: ⁊ huc venie
tꝫ ad me vt corā dn̄o deo vr̃o mittā vo
bis h̃ ſortē: q̃ nō ē iter vos ps leuita
rū: ſꝫ ſacerdotiū dn̄i ē eoꝝ hereditas.
Gad āt ⁊ rubē ⁊ dimidia trib⁹ manaſ
ſe: iā acceperāt poſſeſſiones ſuas trās
iordanē ad orientalē plagā: q̃s dedit
eis moyſes famul⁹ dn̄i. Cūq; ſurrexiſ
viri vt ꝑgerēt ad deſcribendā t̃rā p̃ce
pit eis ioſue dicēs: Circuite t̃rā ⁊ deſcri
bite eā: ac reūtimini ad me vt h̃ corā
dn̄o deo vr̃o ĩ ſylo mittā vob̃ ſortē. Ita
q; prexerūt ⁊ luſtrātes eā ĩ ſeptē ꝑtes
diuiſerūt ſcribētes ĩ volumie: Reuerſi
q; ſūt ad ioſue ĩ caſtra ſylo. Qui miſit
ſortes corā dn̄o ĩ ſylo: diuiſitq; t̃rā fi
lijs iſrl̃ ĩ ſeptē ꝑtes. Et aſcēdit ſors ꝓ
ma filioꝝ beniamin ꝑ failias ſuas vt
poſſiderāt t̃ra iter filios iuda ⁊ filios
ioſeph. Fuitq; t̃min⁹ eoꝝ ꝯ aq̃lonē a
iordane ꝑgēs iux̃ lat⁹ hiericho ſeptē
trional̃ plage: ⁊ ide ꝯ occidētē ad mō
tana cōſcēdēs ⁊ ꝑueniēs ad ſolitudi
nē bethauē atq; ꝑtrāſiēs iux̃ luzā ad
meridiē: ip̃a ē bethel: deſcēditq; ĩ aſta
roth addar ĩ mōtē q̃ ē ad meridiē be
thorō inferioris: ⁊ ĩclinat̃ circuiēs ꝯ
mare ad meridiē mōtꝫ q̃ reſpicit betho
ron ꝯ africū: Suntq; exit⁹ ei⁹ ĩ cariath
baal: q̃ vocat̃ ⁊ cariathiarim vrbē fi
lioꝝ iuda. Hec ē plaga ꝯ mare ad oc
cidētē. A meridie āt ex ꝑte cariathia
rim egredit̃ t̃min⁹ ꝯ mare: ⁊ ꝑuenit vſ
q; ad fontē aq̃rū nepthoa. Deſcēditq;
ĩ ꝑtē mōtꝫ q̃ reſpicit vallē filioꝝ ennō:
⁊ ē ꝯ ſeptētrionalē plagā ĩ extrema ꝑ
te vall̃ raphaim. Deſcēditq; ĩ gehēnō
id ē vall̃ ennō iux̃ lat⁹ iebuſei ad au
ſtrū: ⁊ ꝑuenit ad fōtē rogel trāſiēs ad
aq̃lonē: ⁊ egrediēs ad enſemes. i. fon
tē ſol̃ ⁊ ꝑtrāſit vſq; ad tumulos q̃ ſūt
e regiōe aſcēſus adōmim: Deſcēditq;
ad habēboem. i. lapidē boem filij ru
bē: ⁊ ꝑtrāſit ex latere aq̃lonis ad cāpe
ſtria: Deſcēditq; ĩ planitiē: ⁊ p̃tergre
dit̃ ꝯ aq̃lonē bethagla: Suntq; exitus
ei⁹ ꝯ linguā marꝫ ſaliſſimi ab aq̃lone
ĩ fine iordanis ad auſtralē plagā q̃ eſt
t̃min⁹ illi⁹ ab oriēte. Hec ē poſſeſſio fi

[f]ilioꝝ beniamin ꝑ t̄minos suos ĩ circũ
[it]eu ⁊ familias suas. Fuerūtq; ciuitates
eius hiericho ⁊ bethagla ⁊ vallis ca-
sis betharaba ⁊ samaraim et bethel et
auim ⁊ affera ⁊ offora villa hemona ⁊
offui et gabee: ciuitates duodecim et
ville eaꝝ. Gabaon ⁊ rama ⁊ beroth et
mesphe caphara ⁊ amosa ⁊ recē iare-
phel ⁊ tharela ⁊ sela ⁊ heleph ⁊ iebꝰ q̄ ē
hierl̄m gabaad ⁊ cariath: ciuitates q̄t
tuordecim ⁊ ville eaꝝ. Fuer̄t oēs ciui-
tates vigintisex. Hec ē possessio filiorū
beniamin iux̄ familias suas. XIX
Et egressa ē sors scđa filioꝝ sy-
meō ꝑ cognatiōes suas: Fuitq;
hereditas ĩ medio eoꝝ possessio
nis filiorū iuda: ⁊ bersabee ⁊ sabee et
molada ⁊ asersua baala ⁊ asem ⁊ hel-
tholad bethulamar ⁊ sicelech ⁊ beth
marchaboth ⁊ asersua ⁊ bethlepaboth
⁊ sarohē: ciuitates tredecim ⁊ ville ea
rū. Aym ⁊ rēmon ⁊ athar ⁊ asan: ciui
tates q̄ttuor ⁊ ville eaꝝ. Oēs viculi ꝑ
circuitū vrbiū istarū vsq; ad balaad
bercameth ꝯ australē plagā. Fuer̄tq;
oēs ciuitates decē ⁊ septē. Hec ē here-
reditas filioꝝ symeō iux̄ cognationes
suas ĩ possessiōe ⁊ funiculo filioꝝ iuda
q2 maior erat ⁊ idcirco filij symeō pos
sederūt ĩ medio hereditatꝭ eiꝰ. Cecidit
q; sors t̄tia filioꝝ zabulō ꝑ cognatōes
suas: ⁊ factꝰ ē t̄minꝰ possessiōis filioꝝ
zabulō vsq; sarith. Ascēditq; de mari
⁊ medalaa: ⁊ ꝑuenit ĩ debbaseth vsq;
ad torrētē q̄ ē ꝯ ieconā: ⁊ reūtit̄ ꝯ sa-
rith ꝯ oriētē ĩ finez ceseleth thabor et
egredit̄ ad dabereth. Ascēditq; ꝯ ia-
fie: ⁊ ĩde ꝑtrāsit vsq; ad oriētalē plagā
gethefer ⁊ thachasin: ⁊ egredit̄ ĩ rem-
mon amphar ⁊ noa: ⁊ circūit ad aq̄lo-
nē ⁊ nathā. Sūtq; egressꝰ eiꝰ vallꝭ iep-
tahel ⁊ cathethet naalol ⁊ sēron ⁊ ieda
ba ⁊ bethelee: ciuitates duodecī ⁊ vil-
le eaꝝ. Hec ē hereditas tribꝰ filioꝝ za
bulō ꝑ cognatiōes suas: vrbes ⁊ vicu-
li eaꝝ. Ysachar egressa ē sors q̄rta ꝑ co
gnatiōes suas: Fuitq; eiꝰ hereditas iez
rahel ⁊ casaloth ⁊ sunē ⁊ affraim ⁊ se-
non ⁊ naaroth ⁊ rabboth ⁊ cesien ha-
emes ⁊ rameth ⁊ enganni ⁊ hēnada ⁊
bethfeses: ⁊ ꝑuenit t̄minꝰ eiꝰ vsq; tha-
bor ⁊ seesnna ⁊ bethsemes: erātq; exitꝰ
eiꝰ iordanis ciuitates sedecim ⁊ ville
earū. Hec est possessio filioꝝ ysachar ꝑ
cognationes suas: vrbes ⁊ viculi eaꝝ.
Ceciditq; sors q̄nta tribui filioꝝ aser
ꝑ cognatiōes suas: Fuitq; t̄minꝰ eoꝝ
alchat ⁊ cali ⁊ bethen ⁊ axab ⁊ elme-
leth ⁊ amaad et messal: et ꝑuenit vsq;
ad carmelū marꝭ ⁊ syor ⁊ labanath: ac
reūtit̄ ꝯ oriētē bethdagō: ⁊ ꝑtrāsit vs
q; ad zabulō ⁊ vallē ieptael ꝯ aq̄lonē
ĩ bethemeth ⁊ neiel: Egredit̄q; ad le-
uā cabul ⁊ acran ⁊ roob ⁊ amon ⁊ cha
na vsq; ad sidonē magnā: reuertit̄q;
ĩ horma vsq; ad ciuitatē munitissimā
tyrū: ⁊ vsq; osam. Eruntq; exitꝰ eiꝰ ima
re d̄ funiculo acziba ⁊ amma ⁊ afeg et
roob: ciuitates vigintidue ⁊ ville eaꝝ. C
Hec ē possessio filioꝝ aser ꝑ cognatio-
nes suas: vrbesq; ⁊ viculi eaꝝ. Filioꝝ
neptalim sexta ꝑs cecidit ꝑ fa͂ilias su-
as: ⁊ cepit t̄minꝰ d̄ beleb ⁊ helō ⁊ san-
nani: ⁊ adami q̄ ē neceb: ⁊ iebnahel: vs
q; lecun: ⁊ egressus eoꝝ vsq; ad iorda-
nē. Reūtit̄q; t̄minꝰ ꝯ occidētē ⁊ aza-
uoth thabor atq; ĩde egredit̄ ĩ vcuca:
⁊ ꝑtrāsit ĩ zabulō ꝯ meridiē: et ĩ aser ꝯ
occidētē: et in iuda ad iordanē ꝯ ortū
solꝭ ciuitates munitissime: assedim ser-
et āmad ⁊ rechath et cenereth et ede-
ma et arama asor et cedes et edrai na-
sor ⁊ ierō et magdihel horecz et betha-
nath ⁊ bethsemes: ciuitates decē ⁊ no
uē et ville eaꝝ. Hec ē possessio tribꝰ fi
lioꝝ neptalim ꝑ cognationes suas vr
bes et viculi eaꝝ. Tribui filioꝝ dan ꝑ
fa͂ilias suas egressa ē sors septima: Et
fuit t̄minꝰ possessiōis eiꝰ saraa et hesta
ol et hairsemes .i. ciuitas solis: selebi
et ahialō et iethela helon et thēna et
achron helcheten iebtō ⁊ baaladiud ⁊
bane et barach et iethrēmō atq; hier-
cō et arechon: cū t̄mio q̄ respicit ioppē D
et ip̄o fine ꝯcludit̄. Ascēderūtq; filij
dan et pugnauerūt ꝯ lesen: ceperūtq;
eā: et ꝑcusserūt eā ĩ ore gladij. et posse-
derūt et hitauerūt ĩ ea vocātes nomē
eiꝰ lesē: dan ex noīe dan p̄ris sui. Hec
ē possessio tribꝰ filioꝝ dan ꝑ ꝯgnatio-
nes suas: vrbes et viculi eaꝝ. Cūq; cō
plesset sorte diuidere terrā singulꝭ ꝑ tri
bꝰ suas dederūt filij isrl̄ possessionē io
sue filio nū ĩ medio sui iux̄ p̄ceptū dn̄i
vrbē quā postulauit tānathsaraa in
mōte effraī. Et edificauit ciuitatē ha-
bitauitq; ĩ ea. He sūt possessiōes q̄s sor
te diuiserūt eleazar sacerdos ⁊ iosue fi

li⁹ nun:⁊ p̄ncipes fāiliaꝝ ac tribuū fi-
lioꝝ iſrl̄ i ſylo:corā dn̄o ad oſtiū tabna
A culi teſtimonij: ꝑtitiq; ſūt terrā. XX
Et locut⁹ ē dn̄s ad ioſue dicēs:
Nu.35.a Loq̄re filijs iſrl̄:⁊ dic eis. Sepa
Deu.19.a rate vrbes fugitiuoꝝ d̄ q̄b⁹ lo-
cut⁹ ſum ad vos ꝑ manū moyſi: vt cō-
fugiat ad eas q̄cūq; aīam ꝑcuſſerit ne
ſcius:⁊ poſſit euadere irā ꝓximi q̄ vl-
ē ſāguinis:cū ad vnā harū ꝯfugerit ci
uitatū: Stabitq; an̄ portā ciuitatꝫ et
loquet̄ ſeniorib⁹ vrbis illi⁹ ea q̄ ſe cō-
ꝓbēt innocētē. Sicq; ſuſcipient eū et
B dabūt ei locū ad habitādū. Cūq; vltor
ſāguinis eū fuerit ꝑſecut⁹: nō tradēt i
man⁹ ei⁹: q2 ignorās ꝑcuſſit ꝓximū ei⁹
nec an̄ biduū triduū ve ei⁹ ꝓbat̄ ini-
mic⁹. Et hītauit ī ciuitate illa: donec
ſtet an̄ iudiciū cām reddēs facti ſui:et
moriat̄ ſacerdos magn⁹ q̄ fuerit ī illo
C tp̄e: Tūc reuertet̄ homicida: et ingre-
diet̄ ciuitatē:et domū ſuā de q̄ fugerat
Decreuerūtq; cedes ī galilea mōtis ne
ptalim: et ſychem ī mōte effraim et ca-
riatharbe: ipa ē hebrō ī mōte iuda et
trās iordanē ꝯ orientalē plagā hieri-
cho ſtatuerūt boſor q̄ ſita ē in cāpeſtri
ſolitudine d̄ tribu rubē ⁊ ramoth ī ga
D laad de tribu gad et gaulon in baſan
d̄ tribu manaſſe. Hę ciuitates ꝯſtitute
ſūt cūctꝫ filijs iſrl̄ et aduenis q̄ habi-
tabāt iter eos vt fugeret ad eas q̄ aīaꝫ
neſci⁹ ꝑcuſſiſſet: et nō moreret̄ ī manu
ꝓximi: effuſuꝫ ſanguinē vindicare cu
pientꝫ donec ſtaret an̄ p̄pl̄m expoſitur⁹
A Cceſſerūt ¶ cauſam ſuā. XXI
q; p̄ncipes fāiliaꝝ leui ad elea
zarū ſacerdotē et ioſue filium
nun: et ad duces cognationū ꝑ ſingu-
las trib⁹ filioꝝ iſrl̄: locutiq; ſūt ad eos
Nu.35.a in ſylo t̄re chanaā atq; dixerūt. ‖ Dn̄s
p̄cepit ꝑ manū moyſi vt daret̄ nob vr
bes ad habitādū et ſuburbana eaꝝ ad
alenda iumēta. Dederūtq; filij iſrl̄ de
poſſeſſionib⁹ ſuis iuꝫ imperiū dn̄i ciui
tates et ſuburbana eaꝝ. Egreſſaq; eſt
ſors ī familiā caath filioꝝ aarō ſacer-
dotꝫ de tribu iuda et ſymeon et benia
min ciuitates tredecim et reliq̄s filio-
rū caath. i. leuitꝫ q̄ ſupfuerāt de tribu
b⁹ effraim et dan et dimidie tribu ma
1.Pe.6.e naſſe: ciuitatas decē. Porro filijs ger-
ſon egreſſa ē ſors vt acciperēt de tribu
bus yſachar et aſer et neptalim: dimi-

diaq; tribu manaſſe ī baſan ciuitates
nūero tredecim. Et filijs merari: ꝑ co-
gnatiōes ſuas d̄ tribub⁹ rubē et gad
et zabulō: vrbes duodecim. Dederūtq;
filij iſrl̄ leuitꝫ ciuitates et ſuburbana
earū: ſic p̄cepit dn̄s ꝑ manū moyſi: ſin
gulis ſorte tribuētes. De tribub⁹ filio
rū iuda ⁊ ſymeō dedit ioſue ciuitates:
q̄rū iſta ſūt nōia: filijs aaron: ꝑ fāilias
caath leuitici generꝫ: p̄ma eīn ſors ill
egreſſa ē: cariatharbe p̄ris enach: q̄ vo
cabat̄ hebrō ī mōte iuda: ⁊ ſuburbana
ei⁹ ꝑ circuitū. Agros vo ⁊ villas ei⁹ de
derat caleb filio iephone ad poſſiden-
dū. Dedit ẽ filijs aarō ſacerdotꝫ hebrō
ꝯfugij ciuitatē ac ſuburbana ei⁹: ⁊ lob
naꝫ cū ſuburbanis ſuis: ⁊ iether ⁊ iſt
mon ⁊ helon ⁊ dabir ⁊ ain ⁊ iethan ⁊
bethſames cū ſuburbanis ſuis ſuis: ci
uitates nouē d̄ tribub⁹ vt dictū ē dua
b⁹. De tribu aūt filioꝝ beniamin: ga-
baō ⁊ gabee ⁊ anathot ⁊ almō cū ſub-
urbanis ſuis: ciuitates q̄ttuor: Oēs
ſimul ciuitates filioꝝ aarō ſacerdotꝫ:
tredecim cū ſuburbanis ſuis. Reliq̄s
vero ꝑ fāilias filioꝝ caath leuitici ge-
neris. Hec ē data poſſeſſio. De tribu ef
fraim vrbs cōfugij ſychē cū ſuburba-
nis ſuis ī mōte effraim: ⁊ gaꝫer ⁊ iebſā
⁊ bethoron cū ſuburbanis ſuis ciuita-
tes q̄ttuor. De tribu q̄ꝫ dan helteco et
gabathon ⁊ haialō ⁊ iethrēmō cū ſub
urbanis ſuis: ciuitates q̄ttuor. Porro
de dimidia tribu manaſſe tenach ⁊ ie
thrēmō cū ſuburbanis ſuis: ciuitates
due. Oēs ciuitates decē: ⁊ ſuburbana
earū date ſūt filijs caath īferioris gra
d⁹. Filijs q̄ꝫ gerſō leuitici generꝫ dedi
d̄ dimidia tribu manaſſe ꝯfugij ciuita
tē gaulō ī baſā ⁊ boſrā cū ſuburbanis
ſuis: ciuitateſ duas. Porro d̄ tribu yſſa
char: ceſion ⁊ dabereth ⁊ iaramoth et
engānim cū ſburbanis ſuis: ciuitates
q̄ttuor. De tribu āt aſer: maſā ⁊ abdō
⁊ elrath ⁊ roob cū ſuburbanis ſuis: ci
uitates q̄ttuor. De tribu q̄ꝫ neptali ci
uitates ꝯfugij cedes ī galilea ⁊ amoth
dor ⁊ carthari cū ſuburbanis ſuis: ciui
tas tres. Oēs vrbes fāiliaꝝ gerſon: tre
deci cū ſuburbanis ſuis. Filijs āt me
rari leuitꝫ īferiorꝫ grad⁹ ꝑ fāilias ſu
as: data ē d̄ tribu zabulō iecnal ⁊ car
tha ⁊ dāna ⁊ naalol: ciuitates q̄ttuor
cū ſuburbanis ſuis. De tribu gad ciui

ates cōfugij ramoth ī galaad ⁊ mana
im et eſebō ⁊ iazer: ciuitates q̄ttuor cū
ſuburbanis ſuis. De tribu rubē vltra
iordanē circa hiericho ciuitates refu-
gij: boſor ī ſolitudine: miſſor ⁊ iazer ⁊
ieſſon ⁊ maſpha ciuitates q̄ttuor cū
ſuburbanis ſuis. Oēs vrbes filiorū me-
rari p̄ fāilias ⁊ ꝯgnatiōes ſuas duode
cim. Itaq̄ ciuitates vniūſe leuitarū in
medio poſſeſſiōis filiorū iſrł: fuert q̄dra
gītaocto cū ſuburbanis ſuis: ſinglē p̄ fa
milias diſtribute. Deditq̄ dn̄s de⁹ iſra
heli oēm t̄rā quā traditurū ſe p̄rib⁹ eorū
iurauerat: ⁊ poſſederūt illā atq̄ hītaue
rūt ī ea. Dataq̄ ē ab eo pax ī oēs p̄ cir
cuitū natōes: null⁹q̄ eis hoſtiū reſiſte
re auſus ē: ſ₃ cūcti ī eorū ditionē reda-
cti ſūt. Ne vnū q̄dē v̄bū qd̄ ilł p̄ſtiturū
ſe eē p̄miſerat irritū fuit: ſ₃ reb⁹ exple
ta ſūt oīa. XXII

Eodē tp̄e vo-
cauit ioſue rubenitas ⁊ gaddi-
tas: et dimidiā tribū manaſſe:
dixitq̄ ad eos: Feciſtis oīa q̄ p̄cepit vob̄
moyſes famul⁹ dn̄i: mihi q̄₃ ī oīb⁹ obe
diſtis: nec reliq̄ſtis frēs vr̄os lōge tp̄e
vſq̄ ī p̄ntē diē: cuſtodiētes ipeīū dn̄i
dei vr̄i. Quia igit̄ dedit dn̄s de⁹ vr̄ fra
trib⁹ vr̄is q̄etē ⁊ pacē ſicͭ pollicit⁹ eſt:
reūtimini ⁊ ire ī tabnacula vr̄a ⁊ ī t̄rā
poſſeſſionis quā tradidit vobis moy-
ſes famul⁹ dn̄i trās iordanē: ita dūtax
at vt cuſtodiatis attēte ⁊ op̄a cōpleatis
mādatū ⁊ legē quā p̄cepit vob̄ moyſes
famul⁹ dn̄i: vt diligatis dn̄m deū veſtrū
⁊ ambuletis ī oīb⁹ vijs ei⁹: ⁊ obſeruetis
mādata illi⁹: adhereatiſq̄ ei: ac ſuiatis
ī oī corde: ⁊ ī oī aīa vr̄a. Bn̄dixitq̄ eis
ioſue ⁊ dimiſit eos. Qui reūſi ſūt ī tab
nacula ſua. Dimidie aūt tribui manaſ
ſe poſſeſſionē moyſes dederat ī baſan:
et idcirco medie q̄ ſupfuit dedit ioſue
ſortē iter ceteros frēs ſuos trās iorda
nē ad occidentalē ei⁹ plagā. Cūq̄ di-
mitteret eos ī tabnacula ſua et bn̄dix-
iſſent eis: dixit ad eos. In mł'ta ſubſtā-
tia atq̄ diuitijs reūtimi ad ſedes vr̄as
cū argento et auro: ere ac ferro ⁊ veſte
mltiplici. Diuidite p̄dā hoſtiū cū frib⁹
vr̄is. Reūſiq̄ ſūt et abierūt filij rubē
et filij gad et dimidia trib⁹ manaſſe a
filijs iſrł ō ſylo q̄ ſita ē ī chanaā: vt in
trarēt galaad terrā poſſeſſionis ſue:
quā obtinuerāt iux̄ ipeīū dn̄i manu
moyſi. Cūq̄ veniſſent ad tumulos ior
danis in t̄rā chanaā: edificauerūt iux̄
iordanē altare īfinite magnitudinis.
Qd̄ cū audiſſent filij iſrł: et ad eos cer
ti nūcij detuliſſēt edificaſſe filios ru-
bē et gad et dimidie trib⁹ manaſſe al-
tare ī t̄ra chananaā ſup iordanis tu-
mulos ꝯ filios iſrł: cōuenerūt oēs ī ſy
lo vt aſcēderēt et dimicarēt ꝯ eos. Et
interī miſert ad illos ī t̄rā galaad phi
nees filiū eleazari ſacerdotis: ⁊ decē p̄n
cipes cū eo: ſinglos ō ſinglis tribub⁹.
Qui venerūt ad filios rubē ⁊ gad ⁊ di
midie trib⁹ manaſſe ī t̄rā galaad: dixe
rūtq̄ ad eos. Hec mādat oīs p̄p'ls dn̄i.
Que ē iſta trāſgreſſio? Cur reliq̄ſtis dn̄3 D
deū iſrł edificātes altare ſacrilegū ⁊ a
cultu illi⁹ recedentes? An parū vobis Nu.25.a
eſt q̄ peccaſtis ī beelphegor ⁊ vſq̄ ī p̄n-
tē diē macula hui⁹ ſceleris ī vob̄ p̄ma-
net: multiq̄ ō p̄p'lo corruerūt? Et vos
hodie reliq̄ſtis dn̄m: ⁊ cras ī vniūſum
iſrł ira ei⁹ deſeuiet. Qd̄ ſi putatis imūdā
eſſe terrā poſſeſſiōis vr̄e: trāſite ad ter-
rā in qua tabernaculū dn̄i eſt ⁊ habita
te inter nos: tm̄ vt a dn̄o ⁊ a noſtro cō
ſortio nō recedatis: edificato altari p̄-
ter altare dn̄i dei nr̄i. || Nōne achan fi- Ioſ.7.a
li⁹ zare p̄terijt mādatū dn̄i: ⁊ ſup oēm
p̄p'lm iſrłm ira ei⁹ īcubuit? Et ille erat
vn⁹ hō atq̄ vtinā ſol⁹ p̄iſſet ī ſcele E
re ſuo. Rn̄derūtq̄ filij rubē ⁊ gad ⁊ di
midie trib⁹ manaſſe p̄ncipib⁹ legatio
nis iſrł. Fortiſſim⁹ dn̄s de⁹ ipſe nouit:
⁊ iſrł ſimul itelliget ſi p̄uaricatōis aīo
hoc altare ꝯſtruxim⁹: nō cuſtodiat nos
ſ₃ puniat nos in p̄ſenti. Et ſi ea mēte
fecim⁹ vt holocauſta ⁊ ſacrificiū ⁊ pa-
cificas victimas ſup eo imponerem⁹:
ipſe q̄rat iudicet: ⁊ non ea magis cogi-
tatiōe atq̄ tractatu vt diceremꝰ. Cras
dicēt filij vr̄i filijs nr̄is. Quid vob̄ et
dn̄o deo iſrł? Terminū poſuit dn̄s in
ter nos ⁊ vos o filij rubē ⁊ filij gad ior
danē fluuiū: ⁊ idcirco p̄tē nō habetis
in dn̄o: ⁊ p̄ hāc occaſionē auertēt filij
veſtri filios nr̄os a timore dn̄i. Puta-
uim⁹ itaq̄ meli⁹: ⁊ dixim⁹: Extruam⁹ F
nobis altare: nō ī holocauſta neq̄ ad
victimas offerēdas: ſ₃ ī teſtimoniū in-
ter nos ⁊ vos: ⁊ ſobolē nr̄am: vr̄amq̄
p̄geniē vt ſeruiam⁹ dn̄o: ⁊ iuris nr̄i ſit
offerre ⁊ holocauſta ⁊ victimas et pa-
cificas hoſtias: ⁊ neq̄ dicāt cras filij
vr̄i filijs nr̄is: nō eſt vob̄ ps ī dn̄o. Qd̄

ſi voluerit dicere: rñdebũt eis: Ecce al
tare dñi qđ fecerũt pres nri: nõ i holo
cauſta: neq3 ſacrificiũ: ſ3 in teſtimoniũ
nrm ac vrm. Abſit a nob h ſcel9 vt re
cedam9 a dño ⁊ ei9 veſtigia relinqm9:
extructo altari ad holocauſta ⁊ ſacri
ficia ⁊ victias offerendas: pter altare
dñi dei nri qđ extructũ ẽ añ tabnacu
B lũ ei9. Quib9 audit' phinees ſacerdos
⁊ pncipes legatiõis iſr q erãt cũ eo
placati ſũt: ⁊ vba filiorꝝ ruben ⁊ gad ⁊
dimidie trib9 manaſſe libẽtiſſime ſuſ
ceperũt. Dixitq3 phinees fili9 eleazari
ſacerdos ad eos: Nũc ſcim9 ꝙ nobiſcũ
ſit dñs: qm alieni eſtis a puaricatiõe
hac ⁊ liberaſt' filios iſrl' d manu dñi.
Reuẽſuſq3 ẽ cũ pncipib9 a filijs rubẽ ⁊
gad de tra galaad finiũ chanaã ad fi
lios iſrl' et retulit eis: Placuitq3 ſmo
cũct' audiẽtib9. Et laudauert deũ filij
iſrl' ⁊ neq̃q3 vltra dixerũt vt aſcẽderẽt
ꝯ eos atq3 pugnarẽt ⁊ delerẽt trã poſ
ſeſſiõis eorꝝ. Uocauerũtq3 filij rubẽ et
filij gad altare qđ extruxerãt: teſtimo
niũ nrm: ꝙ dñs ipſe ſit de9. XXIII

B Voluto aũt mlto tpe poſtq3 pa
cẽ dederat dñs iſraeli: ſubiect'
i gyro natiõib9 vniũſis ⁊ ioſue
iã lõgeuo ⁊ pſenil' etat': vocauit ioſue
oẽm iſraelẽ: maiorẽſq3 natu ⁊ pncipeſ
ac duceſ ac magiſtros: dixitq3 ad eos:
Ego ſenui ⁊ pgreſſioris etat' ſũ: voſq3
cernit' oĩa q fecerit dñs de9 vr cũct'
p circuitũ nationib9 quõ p vob ipſe
pugnauerit: Et nũc q2 vob ſorte diui
ſit oẽm trã ab orientali pte iordanis
vſq3 ad mare magnũ mltaq3 adhuc ſu
pſũt natiões: dñs de9 vr diſpdet eas ⁊
auferet a facie vra: ⁊ poſſidebit' trã ſi
B cut vob pollicit9 ẽ. Tm ꝯfortamini ⁊
eſtote ſolliciti vt cuſtodiat' cũcta q ſcp
ta ſũt i volumie leg' moyſi: ⁊ nõ decli
net' ab eis neq3 ad dexterã neq3 ad ſi
niſtrã ne: Poſtq3 itrauerit' ad gẽtes q
iter vos future ſũt: iuret' i noĩe deorũ
earꝝ ⁊ ſuiat' eis ⁊ adoret' illos: ſ3 adhe
reat' dño deo vro qđ feciſt' vſq3 i diẽ
hãc. Et tũc auferet dñs de9 in ꝯſpectu
vro gẽtes magnas et robuſtiſſimas: ⁊
C null9 vob reſiſtere poterit. Un9 e vob
pſequet hoſtiũ mille viros: q2 dñs de9
vr p vob ipe pugnabit ſic pollicit9 ẽ:
h tm diligẽtiſſime pcauete: vt diliga
tis dñm deũ vrm. Q2 ſi volueritis gen
tiũ harꝝ q iter vos habitãt errorib9 ad
herere: ⁊ cũ eis miſcere cõnubia atq3
amicitias copulare: iã tunc ſcitote ꝙ
dñs de9 vr nõ eas deleat añ faciẽ vraſ
ſ3 erũt vob i foueã ac laqueũ ⁊ offendi
culũ ex latere vro: ⁊ ſudes i oclis vris
donec vos auferat atq3 diſpdat d tra
hac optia quã tradidit vob. En ego ho
die igrediar viã vniũſe tre: et toto aĩo
cognoſcet' ꝙ de oib9 vbis q ſe dñs p
ſtiturꝝ vob eẽ pollicit9 ẽ: vnũ nõ pteri
erit icaſſũ. Sic 3 ipleuit ope qđ pmiſit
⁊ pſpera cũcta venerũt: ſic adducet ſu
p vos qcqd malorꝝ cõminat9 ẽ: donec
vos auferat atq3 diſpdat d tra hac op
tima quã tradidit vob: eo ꝙ pterieri
t' pactũ dñi dei vri qđ pepigit vobiſ
cũ: ⁊ ſuierit' dijs alienis ⁊ adorauerit'
eos. Cito atq3 velocit' ꝯſurget i vos
furor dñi ⁊ auferemini ab hac tra op
tima quã tradidit vobis. XXIIII

Congregauitq3 ioſue oẽs trib9
iſrl' i ſychẽ: et vocauit maioreſ
natu ac pncipeſ ⁊ iudices ⁊ ma
giſtros: ſteterũtq3 in ꝯſpectu dñi: et ad
pplm ſic locut9 ẽ: Hec dic' dñs de9 iſrl.
Trãs fluuiũ hitauert pres vri ab ini
tio: thare pr abraã ⁊ nachor ſuiertq3
dijs alienis. Tuli 3 patrẽ vr3 abraã d
meſopotamie finib9: ⁊ adduxi eũ i trã
chanaã: mltiplicauiq3 ſemẽ ei9: ⁊ dedi
ei iſaac: illiq3 rurſũ dedi iacob ⁊ eſau.
E qb9 eſau dedi mõtẽ ſeyr ad poſſidẽ
dũ: iacob vo ⁊ filij ei9 deſcẽderũt i egy
ptũ. Miſiq3 moyſẽ ⁊ aarõ: ⁊ pcuſſi egy
ptũ mltis ſignis atq3 portẽt': eduxiq3
vos ⁊ pres vros de egypto ⁊ veniſtis
ad mare: pſecutiq3 ſũt egyptij pres ve
ſtros cũ currib9 ⁊ eqtatu vſq3 ad mare
rubrũ. Clamauerũt ãt ad dñm filij iſrl
q poſuit tenebras iter vos ⁊ egyptios:
⁊ adduxit ſup eos mare ⁊ opuit eos.
Viderũt ocli vri cũcta q i egypto fece
rim: ⁊ habitaſtis i ſolitudine mlto tpe
⁊ itroduxi vos i trã amorrei q habita
bãt trãs iordanẽ. Cunq3 pugnarẽt ꝯ
vos: tradidi eos i man9 vras. ⁊ poſſedi
ſtis terrã eorꝝ atq3 iterfeciſtis eos. Sur
rexit ãt balach fili9 ſephor rex moab:
⁊ pugnauit ꝯ iſraelẽ. Miſitq3 ⁊ voca
uit balaã filiũ beor vt malediceret vo
bis ⁊ ego nolui audire eũ: ſ3 ꝯtrio p il
lũ bñdixi vob ⁊ liberaui vos d man9
ei9. Trãſiſtiſq3 iordanẽ ⁊ veniſtis ad

iericho: Pugnauerūtq; ꝯ vos viri ci-
uitat⸗ ei⁹: amorre⁹ ⁊ pherese⁹ et chana
ne⁹ ⁊ ethe⁹ ⁊ gergeze⁹ ⁊ eue⁹ et iebuſe⁹ ⁊
tradidi illos in man⁹ vr̄as ‖ Miſiq; an̄
uos ſcabrones: ⁊ eieci eos ꝺ loc⸗ ſuis
duos reges amorreoꝝ ad poſſidēdū: n̄
gladio ⁊ ī arcu tuo: dediq; vob̄ t̄rā ī
q̄ nō laboraſt⸗: ⁊ vrbes q̄s n̄ edificaſt⸗
vt hītaret⸗ ī eis: vineas et oliueta q̄ n̄
plātaſt⸗ ‖ Nūc ꝗ timete dn̄z ⁊ ſuite ei ꝑ
fecto corde atq; veriſſimo: ⁊ auferte de
os q̄b⁹ ſuierūt p̄res vr̄i ī meſopotamia
⁊ ī egypto ac ſuite dn̄o. Sin aūt malū
vob̄ videt̄ vt dn̄o ſuiat⸗: optio vobis
dat̄. Eligite hodie qđ placet cui ſuire
potiſſimū debeat⸗: vtꝝ dijs q̄b⁹ ſuierūt
p̄res vr̄i ī meſopotamia: an dijs amor
reoꝝ ī q̄ꝝ t̄ra habitat⸗ Ego aūt ⁊ dom⁹
mea ſuiem⁹ dn̄o. Rn̄ditq; ꝑpl's: et ait:
Abſit a nob̄ vt relinq̄m⁹ dn̄m et ſuia-
m⁹ dijs alienis. Dn̄s de⁹ nr̄ ip̄e eduxit
nos et p̄res nr̄os ꝺ t̄ra egypti et ꝺ do-
mo ſuitut⸗: fecitq; vidētib⁹ nob̄ ſigna
īgētia: ⁊ cuſtodiuit nos ī oī via ꝑ quā
ābulauim⁹ ⁊ ī cūct⸗ ꝑplis ꝑ q̄s trāſiui
mus. ⁊ eiecit vniūſas gētes amorreo-
rū hītatorē t̄re quā nos itrauim⁹ Ser
uiem⁹ igit̄ dn̄o: q2 ip̄e ē de⁹ nr̄ Dixitq;
ioſue ad ꝑplm: Nō poterit⸗ ſuire dn̄o.
De⁹ eīn ſāct⁹ et fort⸗ emulator eſt: nec
ignoſcet ſceleribus vr̄is atq; pctis. Si
dimiſerit⸗ dn̄z ⁊ ſuierit⸗ dijs alienis:
uertet ſe ⁊ affliget vos atq; ſubuertet:
poſtq; vob̄ p̄ſtiterit bona. Dixitq; po-
pul⁹ ad ioſue. Neq̄q; ita vt loq̄r⸗ erit:
ſ; dn̄o ſuiemus. Et ioſue ad ꝑplm. Te
ſtes inq̄t vos eſt⸗: q2 ip̄i elegerit⸗ vob̄
dn̄m vt ſuiat⸗ ei. Rn̄derūtq;. Teſtes.
Nūc ꝗ ait auferte deos alienos de me
dio vr̄i: ⁊ inclinate corda vr̄a ad dn̄m
deū iſrl'. Dixitq; ꝑpl's ad ioſue: Dn̄o ꝺo
nr̄o ſuiem⁹: ⁊ obediētes erim⁹ p̄cept⸗
ei⁹. Percuſſit ꝗ ioſue ī die illo fed⁹: et
ꝓpoſuit ꝑplo p̄cepta atq; iudicia in ſy
chem Scp̄ſit q3 oīa v̄ba hec ī volumīe
leg⸗ dn̄i: ⁊ tulit lapidē pgrādē: poſuit
q; eū ſubter quercū q̄ erat ī ſāctuario
dn̄i: ⁊ dixit ad oēs ꝑplm: En lapis iſte
erit vob̄ ī teſtimoniū q̄ audierit⸗ oīa
v̄ba dn̄i q̄ locut⁹ ē vob̄: ne forte poſt-
ea negare velit⸗ ⁊ mētiri dn̄o deo vr̄o.
Dimiſitq; ꝑplm ſingl'os in poſſeſſionē
ſuā. Et p⁹ hec mortu⁹ ē ioſue fili⁹ nun
ſu⁹ dn̄i cētū decē annoꝝ: ſepelierūtq;
eū ī finib⁹ poſſeſſiōis ſue ī thamnathſa
re: q̄ ſita ē ī mōte effraim: a ſeptētrio-
nali ꝑte montis gaas. Seruiuitq; iſrl'
dn̄o cūct⸗ dieb⁹ ioſue ⁊ ſenioꝝ q̄ lon- Geū.50.d
go vixerāt t̄pe poſt ioſue: et qui noue- Exo.13.d
rāt oīa oꝑa dn̄i q̄ fecerat ī iſrl'. Oſſa q3
ioſeph q̄ tulerāt filij iſrl' ꝺ egypto ſepe
lierūt ī ſychem in ꝑte agri quē emerat
iacob a filijs emmor p̄ris ſychē centū
nouell' ouib⁹ ⁊ fuit ī poſſeſſionē filioꝝ
ioſeph. Eleazar q3 fili⁹ aarō mortu⁹ ē:
et ſepelierūt eū ī gabaath phinees filij
eius: q̄ data ē ei in monte effraim.

Explicit liber ioſue. Incipit liber ſo
pthi: quē nos Iudicū appellam⁹. Ca. I

Poſt mortē io-
ſue: ꝯſuluerūt filij iſrl' dn̄z
dicētes: Quis aſcendet an̄
nos ꝯtra chananeū: ⁊ erit
2 dux belli? Dixitq; dn̄s: Iudas aſcēdet.
3 Ecce tradidi t̄rā ī manu ei⁹. Et ait iu-
das ſymeoni fratri ſuo. Aſcēde mecū ī
ſorte mea: et pugna ꝯ chananeū: vt et
ego ꝑgā tecū ī ſorte tua. Et abijt cū eo
4 ſymeō Aſcēditq; iudas ⁊ tradidit dn̄s
chananeū ac ꝑhereſeū in man⁹ eoꝝ: et
5 ꝑcuſſerūt ī bezech decē milia viroꝝ: īue
nerūtq; adonibezech ī bezech: ⁊ pugna
uerūt ꝯ eū: ac ꝑcuſſerūt chananeū ⁊ phe
6 rezeū. Fugit aūt adonibezech: quē ꝑſe
cuti cōꝑhēderūt ceſis ſūmitatib⁹ ma-
7 nuū ei⁹ ac pedū. Dixitq; adonibezech. B
Septuaginta reges amputat⸗ manuū
ac pedū ſūmitatib⁹ colligebāt ſub mēſa
mea ciboꝝ reliq̄as: ſic feci: ita reddidit
mihi de⁹. Adduxerūtq; eū ī hierl'm et
8 ibi mortu⁹ ē. Oppugnātes ꝗ filij iuda
hierl'm: cepēt eā: ⁊ ꝑcuſſerūt ī ore gla-
9 dij tradētes cūctā icēdio ciuitatē. Et
poſtea deſcēdētes pugnauerūt ꝯ cha-
naneū q̄ habitabat ī mōtanis: ⁊ ad me
10 ridiē ī cāpeſtrib⁹. Pergenſq; iudas ꝯ
chananeū q̄ habitabat ī hebron: cui⁹
nomē fuit antiq̄t⁹ cariatharbe: ꝑcuſſit Joſ.15.c
11 ſeſai ⁊ hayman ⁊ tholmai: atq; inde ꝓ
fect⁹ abijt ad habitatores dabir: cuius C
nomen vet⁹ erat cariathſepher .i. ciui-
12 tas l̄raꝝ Dixitq; caleb: Qui ꝑcuſſerit 1.Pa.2.f
cariathſepher et vaſtauerit eā dabo ei
13 axam filiā meā vxorē. Cūq; cepiſſet eā
othoniel fili⁹ cenez frater caleb mior:
14 dedit ei filiā ſuā ꝯiugē. Quā ꝑgētē in
itinere monuit vir ſu⁹ vt peteret a p̄re

ſuo agrū. Que cū ſuſpiraſſet ſedens in
aſino: dixit ei caleb. Quid habes? At
illa rn̄dit: Da mihi bn̄dictiōez: q̄ꝛ terrā
arentē dediſti mihi: da ⁊ irriguā aq̄s.
Dedit ꝗ̄ ei caleb irriguū ſuperiꝰ ⁊ irri-
guū īferiꝰ. Filij āt cinei cognati moy-
ſi aſcēderūt ď ciuitate palmaꝝ cum fi
lijs iuda ī deſertū ſortꝭ eiꝰ qđ ē ad meri
D diē arath: ⁊ habitauerūt cū eo. Abijt
āt iudas cū ſymeōe fratre ſuo: ⁊ ꝑcuſſe
rūt ſiꝛ chananeū q̄ h̄itabat ī ſephat: et
īterfecerūt eū. Uocatū q̄ ē nomen vrb
horma.i. anathema. Cepitq̄ iudas ga
zā cū finibꝰ ſuis: ⁊ aſchalonē atq̄ ac-
charō cū t̄minis ſuis. Fuitq̄ dn̄s cum
iuda: ⁊ mōtana poſſedit: nec potuit de
lere h̄itatores vallis: q̄ꝛ falcatꝭ curri-
bꝰ abūdabant. Dederūtq̄ caleb hebrō
ſicͭ dixerat moyſes: q̄ deleuit ex ea tres
Ioſ.15.g filios enach. Iebuſeū āt h̄itatorē hie-
ruſalē n̄ deleuerūt filij beniami. Habi-
tauitq̄ iebuſeus cū filijs beniamin in
E hierl̄m vſq̄ ī p̄ntē diē. Domꝰ q̄ȝ ioſeph
aſcēdit ī bethel: fuitq̄ dn̄s cū eis. Nā
cū obſiderēt vrbē q̄ ꝑus luza vocaba-
tur: viderūt hoīez egrediētē ď ciuitate:
dixerūtq̄ ad eū: Oſtende nob̄ ītroitū ciui
tatꝭ: ⁊ feciemꝰ tecū miſcdiaȝ. Qui cum
oſtendiſſet eis: ꝑcuſſerūt vrbē ī ore gladij:
hoīez āt illū ⁊ oēz cognatiōez eiꝰ dimi
ſerūt. Qui dimiſſꝰ abijt in t̄rā ethim ⁊
edificauit ibi ciuitatē: vocauitq̄ eā luzā
F q̄ ita appellat̄ vſq̄ in p̄ntem diē. Ma
naſſes q̄ȝ n̄ deleuit bethſan ⁊ chanath
cū vicul̄ ſuis: ⁊ h̄itatores dor et ieblaā
⁊ mageddo cū vicul̄ ſuis: cepitq̄ cha-
naneꝰ h̄itare cū eis. Poſtq̄ āt ꝯforta-
tus ē iſrl̄ fec̄ eos tributarios et delere
noluit. Effraī etiā nō īterfecit chana-
neū q̄ h̄itabat ī gazer: ſȝ h̄itauit cū eo.
Zabulō nō deleuit h̄itatores tethrō et
naalō: ſȝ h̄itauit chananeꝰ ī medio eiꝰ
factꝰq̄ ē ei tributariꝰ. Aſer q̄ȝ nō dele
uit h̄itatores accho et ſidonis alab et
⁊ achazib ⁊ alba ⁊ aphech ⁊ roob: habi
tauitq̄ ī medio chananei h̄itatorꝭ illi
G us t̄re: nec īterfecit euȝ. Neptalim q̄ȝ n̄
deleuit h̄itatores bethſemes et betha-
nath: ⁊ h̄itauit īt̄ chananeū h̄itatorē
t̄re. Fuerūtq̄ ei bethſemite et bethani
te tributarij. Artauitq̄ āmorreꝰ filios
dan ī mōte: nec dedit eis locū vt ad pla
niora deſcēderēt: h̄itauitq̄ ī mōte ha-
res qđ īterꝑtat̄ teſtatio ī haylō ⁊ ſala-

bin. Et aggrauata eſt manꝰ domꝰ io-
ſeph: factꝰq̄ ē ei tributariꝰ. Fuit aūt
t̄minꝰ āmorrei ab aſcēſu ſcorpionis ⁊
A Scēditq̄ angelꝰ II petra. II
dn̄i ď galgala ad locū flētiū: et
ait: eduxi vos ď egypto: ⁊ īntro
duxi ī t̄rā ꝓ q̄ iuraui p̄ribꝰ vr̄is: ⁊ po
licitꝰ ſū vt nō facerē irritū pactū meū
vobiſcū ī ſempit̄nū: ita dūtaxat vt nō
ferirētꝭ fedꝰ cū h̄itatoribꝰ t̄re huius et
aras eoꝝ ſubūteretꝭ: ⁊ noluiſtꝭ audire
vocē meā. Cur h̄ feciſtꝭ? Q̄obrē nolui
delere eos a facie vr̄a vt habeatis ho-
ſtes: ⁊ dij eoꝝ ſint vob̄ ī ruinā. Cūq̄ lo-
q̄ret̄ angelꝰ dn̄i hec v̄ba ad oēs filios
iſrl̄: eleuauerūt vocē ſuā et fleuerūt. Et
vocatū ē nomē loci illiꝰ flētiū ſiue la-
chrymaꝝ. Immolauerūtq̄ ibi hoſtias
dn̄o. Dimiſit ꝗ̄ ioſue ꝑpl̄m: ⁊ abierunt
filij iſrl̄ vnuſq̄ſq̄ ī poſſeſſionem ſuā vt
obtinerēt eā. Seruierūtq̄ dn̄o cūctis
diebꝰ eiꝰ ⁊ ſenioꝝ: q̄ lōgo pꝰ eū vixerūt
t̄pe: ⁊ nouerāt oīa opa dn̄i q̄ fecerat cū
iſrl̄. Mortuꝰ ē āt ioſue filꝰ nun famul
dn̄i cētū ⁊ decē ānoꝝ: ⁊ ſepelierūt eū in
finibꝰ poſſeſſiōis ſue ī thānathſare in
mōte effraī a ſeptētrionali plaga mō-
tis gaas. Oīſq̄ illa generatio ꝯgrega-
ta ē ad p̄res ſuos: ⁊ ſurrexerūt alij q̄ n̄
nouerūt dn̄ȝ: ⁊ opa q̄ fecerat cū iſrl̄. Fe-
cerūtq̄ filij iſrl̄ malū ī ꝯſpectu dn̄i et
ſuierūt baalim ac dimiſerūt dn̄m deū
patꝝ ſuoꝝ q̄ eduxerat eos ď t̄ra egypti
⁊ ſecuti ſūt deos alienos: deos q̄ȝ ꝑplo-
rū q̄ h̄itabāt ī circūitu eoꝝ: ⁊ adoraue-
rūt eos: ⁊ ad iracūdiā ꝯcitauerūt dn̄m
dimittētes eū: ⁊ ſuientes baal et aſta-
roth. Iratꝰq̄ dn̄s ꝯ iſrl̄ tradidit eos in
māibꝰ diripiētiū. Qui ceperūt eos ⁊ ven
diderunt hoſtibꝰ q̄ h̄itabāt ꝑ gyꝝ nec
potuerūt reſiſtere adūſarijs ſuis: ſȝ q̄cū
q̄ ꝑgere voluiſſent: manꝰ dn̄i ſuꝑ eos
erat: ſicͭ locutꝰ eſt ⁊ iurauit eis: ⁊ vehe-
mēter afflicti ſūt. Suſcitauitq̄ dn̄s iu-
dices q̄ liberarēt eos ď vaſtātiū mani-
bus: ſȝ nec eos audire voluerūt: fornica-
tes cū dijs alienis ⁊ adorantes eos. Ci-
to deſeruerūt viā ꝑ quā ingreſſi fuerāt
p̄res eoꝝ: ⁊ audiētes mandata dn̄i of-
fecere ꝯtraria. Cūq̄ dn̄s iudices ſuſci-
taret: ī diebꝰ eoꝝ flectebat̄ miſcdia et
audiebat afflictoꝝ gemitꝰ: ⁊ liberabat
eos ď cede vaſtātiū. Poſtq̄ āt mortuus
eēt iudex reūtebāt̄: ⁊ multo faciebant

maiora ꝙ fecerāt pꝛes eoꝝ ſequentes
deos alienos ⁊ ſuiētes eis: et adorātes
illos. Nō dimiſerūt adinuētiōes ſuas:
⁊ viā duriſſimā ꝑ quā ambulare ꝯſue-
uerāt. Irat⁹qꝫ ē furoꝛ dñi i iſrl: et ait:
Quia irritū fecit gens iſta pactū meū
qđ pepigerā cū pꝛib⁹ eoꝝ et vocē meā
audire ꝯtēpſit: et ego nō delebo gētes
ꝗs dimiſit ioſue: ⁊ moꝛtu⁹ eſt: vt i ipis
experiar iſrl vtrū cuſtodiāt viā dñi: ⁊ am
bulēt i ea: ſic cuſtodierūt pꝛes eoꝝ an
nō. Dimiſit ergo dñs oēs natiōes has: et
cito ſubuertere noluit: nec tradidit in
manus ioſue. III

HĒ ſūt gētes
quas dñs dereliqt vt erudiret in
eis iſraelē et oēs ꝗ nō nouerāt
bella chananeoꝝ: ⁊ poſtea diſceret fi-
lij eoꝝ certare cū hoſtib⁹: ⁊ hr̄e ꝯſuetu
dinē pliādi: qnqꝫ ſatrapas philiſtioꝝ
oēmqꝫ chananeū et ſidoniū: atqꝫ eueū
ꝗ habitabāt i mōte libano ꝺ mōte ba-
al hermō vſqꝫ ad itroitū emath. Dimi
ſitqꝫ eos vt in ipis experiret iſrael vtrū
audirēt mandata dñi ꝗ pcepat pꝛib⁹
eoꝝ ꝑ manū moyſi: an non. Itaqꝫ filij
iſrl habitauerunt i medio chananei et
ethei ⁊ amoꝛrei ⁊ pherezei et euei ⁊ ie-
buſei: ⁊ duxerūt vxoꝛes filias eoꝝ: ipiqꝫ
filias ſuas filijs eoꝝ tradiderūt: ⁊ ſui-
erūt dijs eoꝝ. Feceruntqꝫ malū i ꝯſpectu
dñi: ⁊ obliti ſūt dei ſui ſuiētes baalim
⁊ aſtaroth. Irat⁹qꝫ ꝯtra iſrl dñs: tradidit
eos i man⁹ chuſanraſathaim reg̃ me-
ſopotamie ſeruierūtqꝫ ei octo ānis. Et
clamauerūt ad dñm ꝗ ſuſcitauit eis ſal
uatoꝛē: ⁊ liberauit eos. Othoniel vide
licet filiū cenez frēm caleb mioꝛē. Fu-
itqꝫ in eo ſpūs dñi: et iudicauit iſrael.
Egreſſuſqꝫ ē ad pugnā: ⁊ tradidit dñs
i man⁹ ei⁹ chuſāraſathaim regē ſyrie: ⁊
oppſſit eū. Quieuitqꝫ tra qdraginta an
nis: ⁊ moꝛtu⁹ ē othoniel fili⁹ cenez. Ad
diderūt āt filij iſrl facere malū in ꝯſpe
ctu dñi: ꝗ cōfoꝛtauit aduſū eos eglon
regē moab: qꝛ fecerūt malū in ꝯſpectu
ei⁹. Et copulauit ei filios āmon ⁊ ama
lech. Abijtqꝫ et ꝑcuſſit iſrl: atqꝫ poſſe-
dit vrbē palmaꝝ. Seruierūtqꝫ filij iſrl
eglon regi moab decē ⁊ octo annis: et
poſtea clamauerūt ad dñm. Qui ſuſcita
uit eis ſaluatoꝛē vocabulo aioth filiū
gerari filij gemini: ꝗ vtraqꝫ mānu ꝓ de-
xtera vtebat. Miſerūtqꝫ filij iſrl ꝑ illū
munera eglō regi moab. Qui fecit ſibi
gladiū ancipitē habētē i medio capu-
lū lōgitudinis palme man⁹: ⁊ accīct⁹
ē eo ſubter ſagū i dextro femoꝛe. Obtu C
litqꝫ munera eglō regi moab. Erat āt
eglō craſſus nimis. Cūqꝫ obtuliſſet ei
munera ꝓſecut⁹ ē ſocios ꝗ cū eo vene
rāt: ⁊ reūſus ꝺ galgal vbi erant idola:
dixit ad regē. Verbū ſecretū habeo ad
te o rex. Et ille īpauit ſilētiū. Egreſſiſ-
qꝫ oib⁹ ꝗ circa eū erāt: igreſſus ē aioth
ad eū. Sedebat āt i eſtiuo cenaculo ſo
lus. Dixitqꝫ: Verbū dñi habeo ad te.
Qui ſtatim ſurrexit ꝺ thꝛono. Extēdit
qꝫ aioth ſiniſtrā manū: et tulit ſicā de
dextero femoꝛe ſuo: infixitqꝫ eā i ven-
trē ei⁹ tā valide vt capul⁹ ſeqret ferrū
i vulnere: ac pinguiſſimo adipe ſtringe
ret. Nec eduxit gladiū: ſꝫ ita vt ꝑcuſſe
rat reliqt i coꝛpoꝛe: ſtatimqꝫ ꝑ ſecreta
nature alui ſtercoꝛa ꝓrupuerūt. Aioth
āt clauſis diligētiſſime oſtijs cenaculi
et ꝯfirmatis ſera ꝑ poſticū egreſſus ē.
Seruiqꝫ regis igreſſi: viderūt clauſas
foꝛes cenaculi: atqꝫ dixerūt: Foꝛſitan
purgat aluū in eſtiuo cenaculo. Expe D
ctāteſqꝫ diu donec erubeſcerēt: ⁊ vidē
tes ꝙ null⁹ apiret: tulerūt clauē: ⁊ ape
riētes īuenerūt dñm ſuū i tra iacentē
moꝛtuū. Aioth āt dū illi turbarēt: ef-
fugit ⁊ ptrāſijt locū idoloꝝ vñ reūſus
fuerat. Venitqꝫ i ſeyrath: ⁊ ſtatim inſo
nuit buccina i mōte effraī: deſcēderūt
qꝫ cū eo filij iſrl ipo i fronte gradiēte.
Qui dixit ad eos: Seqmini me. Tradi Nu.23.d
dit eni dñs iimicos nr̄os moabitas i
man⁹ nr̄as. Deſcēderūtqꝫ poſt eū ⁊ oc-
cupauerūt vada ioꝛdanis: ꝗ tranſmit-
tunt in moab: et nō dimiſerūt trāſire
quēqꝫ: ſed ꝑcuſſerūt moabitas in tpe
illo circiter decē milia oēs robuſtos ⁊
foꝛtes viros. Null⁹ eoꝝ euadere potu-
it. Humiliatuſqꝫ eſt moab die illo ſub
manu iſrl: et quieuit terra octoginta
ānis. Poſt hūc fuit ſangar fili⁹ anath
ꝗ ꝑcuſſit de philiſtijm ſexcētos viros
vomere: ⁊ ipe qꝫ defēdit iſrl. IIII

ADdiderūtqꝫ filij iſrl facere ma- A
lū in cōſpectu dñi poſt moꝛtem 5.2.b.et.5
aioth: ⁊ tradidit illos dñs i ma 3.a.et.7.6.a
nus iabin reg̃ chanaan ꝗ regnauit i 1.Re.12.b
aſoꝛ. Habuitqꝫ ducē exercit⁹ ſui noīe
ſyſarā. Ipe autē habitabat in aroſeth
gētiū. Clamauerūtqꝫ filij iſrl ad dñm.
Nōgentos eni habebat falcatos cur-

rus:⁊ ꝑ viginti ānos vehemēter oppͥſſe
rat eos. Erat āt delbora ꝓphetes vxoꝛ
lapidoth:q̄ iudicabat ꝑp̄lm i illo tp̄e:
⁊ ſedebat ſb̄ palma q̄ noie illiꝰ vocaba
tur:inť rama ⁊ bethel ī mōte effraim.
Aſcēdebātq̃ ad eā filij iſrł in oē iudi
ciū. Que miſit ⁊ vocauit barach filiū
abinoem ð cedes neptalim:dixitq̃ ad
eū: Precepit tibi dn̄s deꝰ iſrł. Uade ⁊
duc exercitū ī mōtē thaboꝛ:tolleſq̃ te
cum decem milia pugnatoꝝ de filijs
neptalim ⁊ ð filijs zabulon. Ego autē
adducā ad te ī loco torrētꝫ cyſō ſyſarā
ꝓncipē exercitꝰ iabin ⁊ currꝰ eius atq̃
oēʒ mł̄titudinē:⁊ trādā eos ī mānu tua
B Dixitq̃ ad eā barach. Si venis mecū
vadā. Si noluerꝫ venire mecū:nō ꝑgā
Que dixit ad eū :Ibo q̄dē tecū ſʒ ī hac
vice victoria nō reputabiť tibi : q2 in
mānu mulierꝫ tradeť ſyſara . Surrexit
itaq̃ delbora :⁊ ꝑrexit cū barach in ce
des. Qui accitis zabulon et neptalim
aſcēdit cū decē milibꝰ pugnatoꝝ hn̄s
delborā ī comitatu ſuo. Aber āt cineꝰ
receſſerat quōdā a ceterꝫ cineis frīb9
filijs ſuis obab cognati moyſi :teten-
derāt tabnacula vſq̃ ad vallē q̄ voca
tur ſennim:⁊ erat iuxͣ cedes. Nūciatū
q̃ ē ſyſare ꝙ aſcendiſſet barach filius
abinoem ī mōtē thaboꝛ : et ꝯgregauit
nōgētos falcatos currꝰ :⁊ oēm exerci-
tū de aroſeth gētiū ad torrētē cyſon.
Dixitq̃ delbora ad barach . Surge:
Hec ē eñ dies ī q̄ tradidit dn̄s ſyſarā ī
C manꝰ tuas. En ip̄e ductoꝛ ē tuꝰ Deſcē
dit itaq̃ barach ð mōte thaboꝛ et de-
cē milia pugnatoꝝ cuʒ eo. Perterruit
q̃ dn̄s ſyſarā ⁊ oēs currꝰ eiꝰ: vniūſāq̃
mł̄titudinē ī oꝛe gladij ad cōſpectum
barach intātū vt ſyſara ð curru deſili-
ens:pedibꝰ fugeret :et barach ꝑſeq̄reť
fugiētes currꝰ et exercitū vſq̃ ad aro-
ſeth gētiū: ⁊ oīs hoſtiū mł̄titudo vſq̃
ad iternitionē caderet. Syſara āt fugi
ens ꝑuenit ad tētoꝛiū iahel vxoꝛꝫ aber
cinei. Erat āt pax inť iabin regē aſoꝛ:
⁊ domū aber cinei. Egreſſa igiť iahel
in occurſū ſyſare:dixit ad eū. Intra ad
me dn̄e mi intra:ne timeas. Qui igreſ
ſus tabernaculū eiꝰ:⁊ opertꝰ ad ea pal
lio:dixit ad eam: Da mihi obſecro pau
lulū aq̄: q2 ſitio valde. Que aperuit vte
rē lactꝫ : ⁊ dedit ei bibere:⁊ operuit il-
lū. Dixitq̃ ſyſara ad eaʒ. Sta añ oſtiū
tabnaculi:⁊ cū venerit aliq̄s interrogās
te et dicēs:nunq̄d h̄ ē aliq̄s :rn̄debis:
Nullus ē. Tulit itaq̃ iahel vxoꝛ aber
clauū tabnaculi aſſumēs ꝑiter ⁊ mal-
leū:⁊ igreſſa abſcōdito ⁊ cū ſilentio po
ſuit ſupꝛa timpꝰ capitꝫ eiꝰ clauū:ꝑcuſ-
ſumq̃ malleo defixit ī cerebꝛum vſq̃ ad
trā. Qui ſopoꝛē moꝛtis ſociās defecit.
⁊ moꝛtuꝰ ē. Et ecce barach ſequēs ſy-
ſarā veniebat. Egreſſaq̃ iahel ī occur-
ſū eiꝰ: dixit ei: Ueni: ⁊ oſtēdā tibi virū
quē q̄ris. Qui cū intraſſet ad eā: vidit
ſyſarā iacētē moꝛtuū: ⁊ clauū infixum
ī timpoꝛe eiꝰ. Hūiliauit ḡ deꝰ ī die illo
iabin regē chanaā corā filijs iſrł. Qui
creſcebāt q̄tidie:⁊ forti m nu opprimeb
bāt iabin regē chanaā donec delerēt
CEcinerūtq̃ delbora ⁊ barach filiꝰ abinoem in illo die
dicētes : Qui ſpōte obtuliſtis ð
iſrł aīas vr̄as ad ꝑiculū: bn̄dicite dn̄o
Audite reges:auribꝰ ꝑcipite ꝓncipes.
Ego ſū ego ſū q̄ dn̄o canaʒ :pſallā dn̄o
deo iſrł. Dn̄e cū exires ð ſeyr:⁊ trāſires
ꝑ regiones edom: tra mota ē:celiq̃ ac
nubes diſtillauerūt aq̄s Mōtes fluxe
runt a facie dn̄i :⁊ ſinai a facie dn̄i dei
iſrł. In diebꝰ ſangar filij anath:ī diebꝰ
iahel q̄euerūt ſemite :⁊ q̄ ingrediebāť
ꝑ eas ambulauerunt ꝑ calles deuios.
Ceſſauerūt foꝛtes ī iſrł ⁊ q̄euerūt:donec
ſurgeret delbora: ſurgeret mr̄ ī iſrael.
Noua bella elegit dn̄s:⁊ poꝛtas hoſtiū
ip̄e ſubūtit. Clypeꝰ et haſta ſi apparue-
rūt in q̄draginta milibꝰ iſrł. Coꝛ meū
diligit ꝓncipes iſrł. Qui ꝓꝑia volūta
te obtuliſtis vos diſcrimini bn̄dicite
dn̄o. Qui aſcēdiſtꝫ ſuꝑ nitētes aſinos
et ſedetis ī iudicio et ambulatꝫ in via
loq̄mini. Ubi colliſi ſūt currꝰ ⁊ hoſtiū
ſuffocatꝰ eſt exercitꝰ: ibi narrenť iuſti-
cie dn̄i :et clemētia ī poꝛtꝫ iſrł . Tunc
deſcēdit ꝑp̄ls dn̄i ad poꝛtas:⁊ nō obti-
nuit ꝓncipatū. Surge ſurge delbora:
ſurge ſurge et loq̄re cāticū. Surge ba-
rach:et apprehende captiuos tuos fili
abinoem. Saluate ſūt reliq̄e ꝑp̄li: dn̄s
ī foꝛtibꝰ dimicauit. Ex effraim deleuit
eos in amalech et poſt eū ī beniamin ī
ꝑp̄los tuos o amalech. De machir ꝓn-
cipes deſcēderūt: et de zabulō q̄ exerci
tū ducerēt ad bellādū. Duces yſachar
fuere cū delbora: ⁊ barach veſtigia ſūt
ſecuti: q̄ q̄ſi in ꝑceps ac baratrū ſe diſ

crimini dedit. Diuiſo ꝯ ſe ruben: mag-
nanimoꝝ repta ē ꝯtētio. Quare habi-
tas inter duos termīos: vt audias ſibi-
los gregū? Diuiſo ꝯ ſe rubē: magna-
nimoꝝ repta ē ꝯtētio. Galaad trans
iordanē q̄ſceebat: ⁊ dan vacabat naui
bus. Aſer hītabat ī litore maris: et in
portub⁹ morabaꝶ. Zabulō ꝟo ⁊ nepta
lim obtulerūt aīas ſuas morti ī regiōe
rome. Venerūt reges ⁊ pugnauerunt:
pugnauerūt reges chanaā ī thane iuꝫ
aq̄s mageddo: ⁊ tm̄ nihil tulere p̄dan-
tes. De celo dimicatū ē ꝯ eos. Stelle
manēteſ ī ordīe ⁊ curſu ſuo: adūſus ſy
ſarā pugnauerūt. Torrēs cyſō traxit ca
dauera eoꝝ: torrēs cadumim torrens
cyſō. Cōculca aīa mea robuſtos Ungu
le eq̄ꝝ ceciderūt: fugiētib⁹ impetu et p
p̄ceps ruētib⁹ fortiſſimis hoſtiū. Ma-
ledicite terre meroꝫ: dixit angelus dei:
Maledicite hītatorib⁹ ei⁹: q̄r nō vene-
rūt ad auxiliū dn̄i: ī adiutoriū fortiſſi-
moꝝ ei⁹. Bn̄dicta īter mulieres iahel
vxor aber cinei: ⁊ bn̄dicaꝶ ī tab̄nac̄lo
ſuo. Aquā petēti lac dedit: ⁊ in phiala
p̄ncipū obtulit butyꝝ. Siniſtram ma
nū miſit ad clauū: ⁊ dexterā ad fabro-
rū malleos. Percuſſitq̄ ſyſarā q̄rēs ī
capite vulneri locū: et timp⁹ valide p-
forās. Int̄ pedes ei⁹ ruit: defecit ⁊ mor
tu⁹ ē. Uoluebaꝶ an̄ pedes eius: ⁊ iace-
bat exanimis ⁊ miſerabiſ. Per feneſtrā
reſpiciēs vlubat mr̄ eius: ⁊ ꝺ cenaculo
loq̄baꝶ. Cur moraꝶ regredi curr⁹ ei⁹.
Quare tardauerūt pedes q̄drigaꝝ illi
us? Una ſapientior ceterꝭ vxorib⁹ eius
hec ſocrui ꝟba rn̄dit. Forſitā nūc diui
dit ſpolia: ⁊ pulcherrima femiaꝝ eligi
tur ei. Ueſtes diūſoꝝ coloꝝ ſyſare tra
duntꝶ ī p̄dā: et ſuplex varia ad ornāda
colla ꝯgeriꝶ. Sic pereāt oēs iīmici tui
dn̄e. Qui aūt diligūt te: ſicꝭ ſol in ortu
ſuo ſplēdet: ita rutilēt. Quieuitq̄ t̄ra
p quadraginta annos. VI
Fecerūt aūt filij iſrꝶ malū in cō-
ſpectu dn̄i. Qui tradidit illos ī
mān madian ſeptē ānis ⁊ opp̄ſſi ſunt
valde ab eis. Feceruntq̄ ſibi antra et
ſpelūcas ī montib⁹: ⁊ munitiſſima ad
repugnādū loca. Cūq̄ ſeuiſſet iſrꝶ: aſcē
debat madian ⁊ amalech ceteriq̄ oriē
taliū: nationū ⁊ apꝺ eos figētes tēto-
ria: ſicꝭ erāt ī herbis cūcta vaſtabāt vſ-
q̄ ad itroitū gaze. Nihilq̄ oīno ad vi
tā ptinēs relinq̄bāt ī iſrꝶ: nō oues: nō
boues: nō aſinos. Ipi eīn ⁊ vniūſi gre
ges eoꝝ veniebāt cū tabnaculꝭ ſuis: et
inſtar locuſtaꝝ vniūſa cōplebāt: inu-
mera mltitudo hoīm ⁊ cameloꝝ q̄cq̄d
tetigerāt deuaſtātes. Humiliatuſq̄ eſt
iſrꝶ valde ī ꝯſpectu madian. Et clama
uit ad dn̄m poſtulās auxiliū ꝯ madia-
nitas. Qui miſit ad eū virū ꝓp̄ham: et B
locut⁹ ē. Hec dicꝭ dn̄s de⁹ iſrꝶ. Ego vos
feci ꝯſcēdere ꝺ egypto: ⁊ eduxi vos de
domo ſuitutꝭ: ⁊ liberaui ꝺ manu egy
ptioꝝ: ⁊ oīm iīmicoꝝ q̄ affligebāt vos
eiecīq̄ eos ad itroitum vr̄m: ⁊ tradidi
vob̄ t̄rā eoꝝ. Et dixi: Ego dn̄s de⁹ vr̄.
Ne timeatꝭ deos āmorreoꝝ in q̄ꝝ t̄ra
hītabitꝭ: ⁊ noluiſtꝭ audire vocē meā.
Uenit aūt angel⁹ dn̄i ⁊ ſedit ſb̄ quercu
q̄ erat ī effra: ⁊ ptinebat ad ioas pr̄es
familie ezri. Cūq̄ gedeon fili⁹ ei⁹ excu
teret atq̄ purgaret frumēta ī torcula
ri vt fugeret madiā: apparuit ei āgel⁹
dn̄i ⁊ ait: Dn̄s tecū viroꝝ fortiſſime Di C
xitq̄ ei gedeon. Obſecro mi dn̄e ſi dn̄s
nobiſcū ē: cur ꝫ app̄hēderūt nos hec
oīa? Ubi ſūt mirabilia ei⁹ q̄ narraue-
runt pr̄es nr̄i: atq̄ dixerūt: de egypto
eduxit nos dn̄s? Nūc aūt dereliq̄t nos
dn̄s: ⁊ tradidit ī manu madian. Reſpe
xitq̄ ad eū dn̄s: ⁊ ait: Uade ī hac forti 1.Re.12.c
tudine tua et liberabis iſrꝶ ꝺ mān ma
dian. Scito ꝙ miſerim te. Qui rn̄dēs
ait: Obſecro mi dn̄e in q̄ liberabo iſrꝶ.
Ecce familia mea infima ē ī manaſſe:
et ego minim⁹ ī domo pr̄is mei. Dixit
q̄ ei dn̄s: Ego ero tecū: ⁊ pcuties ma-
dian q̄ſi vnū virū. Et ille: Si iueni in- D
q̄t gr̄aꝫ corā te: da mihi ſignū ꝙ tu ſis
q̄ loq̄ris ad me. Ne recedas hic donec
reūtar ad te portās ſacrificiū ⁊ offerēſ
tibi. Qui rn̄dit: Ego p̄ſtolabor aduen-
tū tuū Ingreſſus ē itaq̄ gedeō ⁊ coxit
hedū: ⁊ ꝺ farine modio azymos panes
carneſq̄ ponēs ī caniſtro: ⁊ ius carni
um mittens ī ollā tulit oīa ſb̄ q̄rcu: et
obtulit ei. Cui dixit āgelus dn̄i. Tolle
carnes ⁊ azymos panes: ⁊ pone ſupra
petrā illā: ⁊ ius deſup fūde. Cūq̄ feciſ-
ſet ita: extēdit āgel⁹ dn̄i ſūmitatē ꝟgē
quā tenebat ī mān et tetigit carnes et
panes azymos. Aſcēditq̄ ignis de pe
tra ⁊ carnes azymoſq̄ panes ꝯſūpſit.
Angel⁹ āt dn̄i euanuit ex oculis eius.
Uidēſq̄ gedeō ꝙ eēt angel⁹ dn̄i. ait: E

probat populum ad aquas, [illegible]

Heu mi domine deus: quia vidi angelum domini fa
cie ad faciem. Dixitque ei dominus. Pax tecum·
Ne timeas. Non morieris. Edificauit ergo
ibi gedeon altare domino: vocauitque illud:
domini pax vſque in preſentem diem. Cumque adhuc
eſſet in effra que eſt familie ezri: nocte illa di
xit ad eum. Tolle taurum patris tui et alterum
taurum annorum ſeptem: deſtrueſque aram
baal que eſt patris tui: et nemus quod circa aram
eſt: ſuccide: et edificabis altare domino deo
tuo in ſummitate petre huius: ſuper quam ante
ſacrificium poſuiſti: tolleſque taurum ſecundum:
et offeres holocauſtum ſuper ſtruem lignorum
que de nemore ſucciderís. Aſſumptis ergo gedeon
decem viris de ſeruis ſuis: fecit ſic preceperat
F ei dominus. Timens autem domum patris ſui et
homines illius ciuitatis per diem noluit facere:
ſed omnia nocte compleuit. Cumque ſurrexiſſent
viri oppidi eius mane: viderunt deſtructam
aram baal lucumque ſucciſum et taurum alterum
ſuper impoſitum ſuper altare quod tunc edifica
tum erat: dixeruntque ad inuicem: Quis hoc fecit?
Cumque quererent auctorem facti: dictum eſt.
Gedeon filius ioas fecit hec omnia. Et dixe
runt ad ioas: Produc filium tuum vt mori
atur: quia deſtruxit aram baal et ſuccidit
nemus. Quibus ille reſpondit: Nunquid vltores
eſtis baal vt pugnetis pro eo? Qui aduerſa
rius eſt eius: moriatur antequam lux craſtina
veniat. Si deus eſt. vindicet ſe de eo quod
ſuffodit aram eius. Ex illo die vocatus eſt
gedeon hierobaal: eo quod dixiſſet ioas: vl
ciſcatur ſe de eo baal: quod ſuffodit aram eius.
G Igitur omnis madian et amalech et orientales
populi congregati ſunt ſimul: et tranſeuntes iorda
nem: caſtrametati ſunt in valle iezrahel.
Spiritus autem domini induit gedeon. Qui clan
gens buccina conuocauit domum abiezer
vt ſequeretur ſe. Miſitque nuncios in vniuerſum
manaſſen: qui et ipſe ſecutus eſt eum Et alios
nuncios in aſer et zabulon et neptalim qui
occurrerunt ei. Dixitque gedeon ad dominum
Si ſaluum facis per manum meam iſrael ſicut
locutus es: ponam hoc vellus lane in area. Si
ros in ſolo vellere fuerit: et in omni terra ſicci
tas: ſciam quod per manum meam ſicut locutus es
liberabis iſrael. Factumque eſt ita. Et de no
cte conſurgens: expreſſo vellere concham ro
re compleuit. Dixitque rurſus ad dominum:
Ne iraſcatur furor tuus contra me: ſi adhuc ſe
mel temptauero ſignum querens in vellere.
Oro vt ſolum vellus ſiccum ſit: et omnis terra ro
re madens. Fecitque dominus nocte illa vt po
ſtulauerat: et fuit ſiccitas in ſolo vellere

et ros in omni terra. VII
E Igitur hierobaal qui et gedeon de no
cte conſurgens et omnis populus cum eo: ve
nit ad fontem qui vocatur arad. Erant autem
caſtra madian in valle ad ſeptentrionalem
plagam collis excelſi. Dixitque dominus ad ge
deon: Multus tecum eſt populus: nec tradetur
madian in manus eius ne glorietur contra me iſrael:
et dicat: Meis viribus liberatus ſum. Loquere
ad populum: et cunctis audientibus predica. Qui
formidoloſus et timidus eſt: reuertatur. Re
ceſſeruntque de monte galaad: et reuerſi ſunt
ex populo vigintiduo milia virorum et tantum
decem milia remanſerunt. Dixitque dominus ad
gedeon: Adhuc populus multus eſt. Duc eos
ad aquas: et ibi probabo illos. Et de quo dixe
ro tibi vt tecum vadat ipſe pergat: quem ire
prohibuero: reuertatur. Cumque deſcendiſſet po
pulus ad aquas: dixit dominus ad gedeon. Qui
manu et lingua lambuerint aquas ſicut ſo
lent canes lambere: ſeparabis eos ſeorſum.
Qui autem curuatis genibus biberint: in al
tera parte erunt. Fuit itaque numerus eorum qui
manu ad os proiciente aquas lambuerant tre
centi viri. Omnis autem reliqua multitudo flexo
poplite biberat. Et ait dominus ad gedeon:
In trecentis viris qui lambuerunt aquas libera
bo vos et tradam in manu tua madian.
Omnis autem reliqua multitudo reuertatur in locum
ſuum. Sumptis itaque pro numero cibariis et
tubis omnem reliquam multitudinem abire
precepit ad tabernacula ſua: et ipſe cum tre
centis viris ſe certamini dedit. Caſtra autem
madian erant ſubter in valle. Eadem nocte
dixit dominus ad eum. Surge et deſcende in ca
ſtra: quia tradidi eos in manu tua. Sin autem
ſolus ire formidas: deſcendat tecum phara
puer tuus. Et cum audieris quid loquantur: tunc
confortabuntur manus tue: et ſecurior ad ho
ſtium caſtra deſcendes. Deſcendit ergo ipſe et
phara puer eius in partem caſtrorum: vbi
erant armatorum vigilie. Madian autem et
amalech et omnes orientales populi fuſi iace
bant in valle vt locuſtarum multitudo. Ca
meli autem innumerabiles erant: ſicut arena
que iacet in litore maris. Cumque veniſſet ge
deon narrabat aliquis ſomnium proximo ſuo:
et in hunc modum referebat quod viderat.
Vidi ſomnium: et videbatur mihi quaſi ſubci
nericius panis ex hordeo volui: et in ca
ſtra madian deſcendere. Cumque perueniſſet
ad tabernaculum: percuſſit illud atque ſubuer
tit: et terre funditus coequauit. Reſpondit is cui lo
quebatur. Non eſt hoc aliud niſi gladius gedeo-

nis filii ioas viri iſrlite. Tradidit em̄
dñs i man⁹ ei⁹ madiã: ⁊ oia caſtra ei⁹.
Cūq; audiſſ; gedeō ſoniū ⁊ īterptationē
ei⁹: adorauit: ⁊ reuſus ē ad caſtra iſrl:
⁊ ait. Surgite. Tradit. n. dñs in man⁹
nr̄as caſtra madiã. Diuiſitq; trecētos
viros i tres ptes ⁊ dedit tubas i māib⁹
eoꝝ: lagenaſq; vacuas ac lāpades i me
dio lagenaꝝ: ⁊ dixit ad eos: Qđ me face
re videritis h̄ facite. Ingrediar ptē ca
ſtroꝝ: et qđ fecero ſectamini. Qñ pſo-
nuerit tuba i manu mea: vos ꝙ; p ca-
ſtroꝝ circuitū clāgite: et cōclamate do
mino ⁊ gedeoni. Ingreſſuſq; ē gedeon
et trecēti viri q̄ erāt cū eo i ptē caſtro-
rū: incipiētib⁹ vigilijs noct̄ medie: et
cuſtodib⁹ ſuſcitatis ceperūt buccinis
clāgere ⁊ cōplodere inter ſe lagenas. Cū
q; p gyrū caſtroꝝ in trib⁹ pſonarēt lo
cis ⁊ hydrias ↄfregiſſent: tenuerūt ſi-
niſtris manib⁹ lāpades ⁊ dextr̄ ſonā-
tes tubas. Clamauerūtq; gladi⁹ dñi ⁊
gedeonis: ſtātes ſinguli i loco ſuo per
circuitū caſtroꝝ hoſtiliū. Oia itaq; ca
ſtra turbata ſūt ⁊ vociferātes vlulāteſ
q; fugerūt Et nihilomin⁹ inſiſtebāt tre
cēti viri buccinis pſonātes. Immiſit
q; dñs gladiū i oīb⁹ caſtris: et mutua
ſe cede trūcabāt: fugiētes vſq; ad beth
ſecā ⁊ crepidinē abelmeula i thebbath
Cōclamātes aūt viri iſrl̄ d neptalim ⁊
aſer ⁊ ois manaſſe pſequebāt madiã.
Et dedit dñs victoriā pplo iſrl in die il
la. Miſitq; gedeō nūcios i oēm mōtē
effraim dicēs: Deſcēdite in occurſum
madian: et occupate aq̄s vſq; bethbe-
ra atq; iordanē. Clamauitq; ois effra-
im: et pꝛeoccupauit aq̄s vſq; bethbera.
Apprehēſoſq; duos viros madiã: oreb
⁊ zeb interfecit oreb in petra oreb zeb
vo in torculari zeb. Et pſecuti ſūt ma
dian: capita oreb ⁊ zeb portātes ad ge
deon trans fluenta iordanis. VIII

DIxerūtq; ad eum viri effraim:
Quid ē h̄ qđ facere voluiſti vt
nos nō vocares cū ad pugnam
pgeres ↄ madian. Iurgātes fortiter: ⁊
pꝛe vim inferentes. Quib⁹ ille rñdit:
Quid em̄ tale facere potui q̄le vos fe-
ciſt̄? Nōne melior ē racem⁹ effraim vi
demijs abiezer? In man⁹ vr̄as dñs tra
didit pncipes madiã: oreb ⁊ zeb. Quid
tale facere potui: q̄le vos feceſtis? Qđ
cū locut⁹ eēt: reqeuit ſpūs eoꝝ q̄ tume
bāt ↄtra eū. Cūq; veniſſet gedeō ad ior
danē trāſiuit eū cū trecētis viris q̄ ſe-
cū erāt: ⁊ p laſſitudine: fugientes pſeq̄
nō poterāt. Dixitq; ad viros ſoccoth: B
Date obſecro panes pplo q̄ mecū ē: q2
valde defecerūt: vt poſſim⁹ pſeq̄ zebee
et ſalmana reges madiã. Rñderūt pn-
cipes ſoccoth. Forſitan palme manuū
zebee et ſalmana i manu tua ſūt et id-
circo poſtulas vt dem⁹ exercitui tui pa
nes. Quib⁹ ille ait: Cū ḡ tradiderit dñs
zebee et ſalmana in man⁹ meas: et cū
reuerſus fuero victor in pace: ↄteram
carnes vr̄as cū ſpinis tribuliſq; deſer-
ti. Et inde ↄſcēdens venit i phanuel:
locutuſq; ē ad viros loci illi⁹ ſilia Cui
⁊ illi rñderūt ſicut rñderāt viri ſoccoth
Dixit itaq; eis: Cum reuerſus fuero vi C
ctor i pace: deſtruā turrim hāc. Zebee
aūt ⁊ ſalmana reqeſcebāt cū oi exerci-
tu ſuo. Quindeci em̄ milia viri remā-
ſerāt ex oīb⁹ turmis oriētaliū pploꝝ:
ceſis centū viginti milib⁹ bellatoꝝ et
educētiū gladiū. Aſcēdēſq; gedeon p
viā eoꝝ q̄ i tabernacul̄ morabant̄ ad
orietalē ptē nobe ⁊ iecbaa: pcuſſit ca-
ſtra hoſtiū q̄ ſecuri erāt: et nihil aduer
ſi ſuſpicabāt̄. Fugeruntq; zebee ⁊ ſal-
mana q̄s pſequēs gedeō cōphēdit tur
bato om̄i exercitu eoꝝ. Reuertēſq; de
bello aū ſolis ortū: apphēdit pueꝝ de
viris ſoccoth. Interrogauitq; eū noīa
pncipū ⁊ ſenioꝝ ſoccoth: ⁊ deſcpſit ſe-
ptuagīta ſeptē viros. Venitq; ad ſoc- D
coth: et dixit eis: En zebee et ſalmana
ſup q̄b⁹ expbraſt̄ mihi dicētes: Forſitā
man⁹ zebee et ſalmana in manib⁹ tuis
ſūt: ⁊ idcirco poſtulas vt dem⁹ viris q̄
laſſi ſūt ⁊ defecerūt panes. Tulit ḡ ſeni
ores citat̄: ⁊ ſpinas deſti ac tribulos
et cōtriuit cū eis atq; cōminuit viros
ſoccoth. Turri q̄z phanuel ſubūtit: oc
ciſis hitatorib⁹ ciuitat̄. Dixitq; ad ze
bee ⁊ ſalmana: Quales fuerūt viri q̄s oc
cidiſt̄ i thabor? Qui rñderūt: Siles tui.
⁊ vn⁹ ex eis q̄ſi fili⁹ reḡ. Quib⁹ ille rñ-
dit: Frēs mei fuerūt: filij mr̄is mee Vi
uit dñs: q2 ſi ſeruaſſet̄ eos n̄ vos occi-
derē. Dixitq; iether pꝛimogenito ſuo.
Surge ⁊ interfice eos. Qui n̄ eduxit gla
diū. Timebat em̄ q2 adhuc puer erat. E
Dixerūtq; zebee ⁊ ſalmana: Tu ſurge ⁊
irrue i nos: q2 iux̄ etatē robur ē hoīs
Surrexit gedeō et iterfecit zebee ⁊ ſal-

mana:ꝛ tulit ornamēta ac bullas q̄b⁹
colla regaliū cameloꝝ decorari ſolēt.
Dixerūtq; oēs viri iſrl̄ ad gedeō: Dn̄a
re nr̄i tu ꝛ fili⁹ tu⁹ ꝛ fili⁹ filij tui: qꝛ li-
beraſti nos d̄ manu madian. Quib⁹ ille
ait: Nō dn̄abor vr̄i: nec dn̄abit̄ ī vos fi
li⁹ me⁹: ſ; dn̄abit̄ vob dn̄s. Dixitq; ad
eos. Unā petitiōez poſtulo a vob. Da-
te mihi inaures ex p̄da vr̄a. Inaures
eni aureas hiſmaelite hr̄e ꝯſueuerāt.
F Qui rn̄derūt: Libētiſſime dabim⁹. Ex
pādēteſq; ſup t̄rā palliū ꝓiecerūt ī eo
iaures d̄ p̄da. Et fuit pōd⁹ poſtulataꝝ
iauriū mille ſeptigēti auri ſicli: abſq;
ornamēt̄ ꝛ monilib⁹ ꝛ veſte purpurea
q̄b⁹ reges madiā vti ſoliti erant ꝛ p̄ter
torq̄s aureas camelorū. Fecitq; ex eo
gedeō ephot: ꝛ poſuit illō in ciuitate ſua
ephra. Fornicatuſq; ē oīs iſrl̄ ī eo ꝛ fa
ctū ē gedeoni ꝛ oī domui ei⁹ in ruinā.
Hūiliat⁹ ē āt madiā corā filijs iſrl̄ nec
potuerūt vlt̄ra ceruices eleuare: ſ; q̄euit
t̄ra p q̄dragita ānos q̄b⁹ gedeō p̄fuit.
G 4.Re.10.a Abijt itaq; hierobaal fili⁹ ioas ꝛ habi
tauit in domo ſua. Habuitq; ſeptua-
gita filios q̄ egreſſi ſūt d̄ femore ei⁹ eo
ꝙ plēs hr̄et vxores. Cōcubina aūt illi⁹
quā hēbat ī ſychē genuit ei filiū noīe
abimelech. Mortu⁹q; ē gedeō fili⁹ io-
as ī ſenectute bona: ꝛ ſepult⁹ ē ī ſepul
chro ioas p̄ris ſui in ephra de familia
ezri. Poſtq̄ āt mortuus ē gedeō: auſi
ſūt filij iſrl̄ ꝛ fornicati ſūt cū baalim.
Percuſſerūtq; cū baal fed⁹ vt eēt eis in
deū: nec recordati ſūt dn̄i dei ſui q̄ eruit
eos d̄ manib⁹ inimicoꝝ ſuoꝝ oīm p cir
cuitū: nec fecerūt miſc̄dias cū domo hie
robaal gedeon iuxͣ oīa bona q̄ fecerat
H iſraeli. IX
Abijt āt abimelech
fili⁹ hierobaal in ſychē ad frēs
mr̄is ſue ꝛ locut⁹ ē ad eos ꝛ ad
oēm cognatiōez dom⁹ p̄ris mr̄iſq; ſue
dicens: Loq̄mini ad oēs viros ſychē.
Quid vob ē meli⁹: vt dn̄ent̄ vr̄i ſeptua
gita viri oēs filij hierobaal: an vt dn̄e
tur vob vn⁹ vir? Simulq; ꝯſiderate: qꝛ os
os vr̄m ꝛ caro vr̄a ſū. Locutiq; ſūt frēs
mr̄is ei⁹ d̄ eo ad oēs viros ſychē vniū
ſos ſmones iſtos: ꝛ īclinauerūt cor eoꝝ
p⁹ abimelech dicētes: Frat̄ nr̄ ē. Dede
rūtq; illi ſeptuagita pōdera argēti de
phano baal berith. Qui ꝯduxit ſibi ex
eo viros inopes et vagos: ſecutiq; ſūt
eū. Et venit ī domū p̄ris ſui ī ephra: et
occidit frēs ſuos filios hierobaal ſe-
ptuaginta viros ſup lapidē vnū. Re-
māſitq; ioathā fili⁹ hierobaal mīm⁹:
ꝛ abſcōdit⁹ ē. Cōgregati ſūt āt oēs viri
ſychē ꝛ vniūſe familie vrb mello: abie
rūtq; ꝛ ꝯſtituerūt regē abimelech iuxͣ
q̄rcū q̄ ſtabat ī ſychē. Q̄d cū nūciatū
eēt ioathā iuit ꝛ ſtetit ī v̄tice mōt̄ ga
rizim: eleuataq; voce clamauit ꝛ dixit
Audite me viri ſychem ita vt audiat B
vos dn̄s. Jerūt ligna vt vngerēt ſup ſe
regē. Dixerūtq; oliue. Impera nob. Que
rn̄dit: Nūq̄d poſſū deſerere pinguedinē
meā q̄ ꝛ dij vtūt̄ ꝛ hoīes ꝛ venire vt īt̄
ligna ꝓmouear? Dixerūtq; ligna ad ar
borē ficū: Ueni: ꝛ ſup nos regnū acci-
pe. Que rn̄dit eis: Nūq̄d poſſū deſere-
re dulcedinē meā fruct⁹q; ſuauiſſimoſ
ꝛ ire vt int̄ cet̄a ligna ꝓmouear? Locu
taq; ſūt ligna ad vitē. Ueni ꝛ impera
nob. Que rn̄dit eis: Nunq̄d poſſū deſe
rere vinū meū qd̄ letificat deū ꝛ hoīes
ꝛ int̄ ligna cetera ꝓmoueri? Dixerūtq;
oīa ligna ad rhānum. Ueni ꝛ impera
ſup nos. Que rn̄dit eis: Si vere me re
gem vob ꝯſtituiſt̄: venite et ſb vmbra
mea reqeſcite. Si aūt nō vult̄: egredi
atur ignis de rhāno: ꝛ deuoret cedros
libani. Nunc igit̄ ſi recte ꝛ abſq; pctō
ꝯſtituiſtis ſup vos regē abimelech: et
bn̄ egiſtis cū hierobaal ꝛ cū domo ei⁹
reddidiſt̄ vicē bn̄ficijs ei⁹ q̄ pugnauit
ꝓ vobis et aiam ſuā dedit piculis: vt
erueret vos de manu madiā q̄ nūc ſur
rexiſtis ꝯ domū p̄ris mei: ꝛ īterfeciſtis
filios ei⁹ ſeptuaginta viros ſup vnū
lapidē: ꝛ ꝯſtituiſtis regē abimelech fi-
liū ancille eius ſup habitatores ſychē
eo ꝙ frater vr̄ ſit. Si ḡ recte ꝛ abſq; vi
tio egiſtis cū hierobaal ꝛ domo ei⁹ ho
die letemī in abimelech: ꝛ ille let̄et̄ in
vob. Sin autē ꝑuerſe. Egrediat̄ ignis
ex eo: ꝛ ꝯſumat habitatores ſychem et
oppidū mello: egrediat̄q; ignis de vi-
ris ſychē ꝛ de oppido mello: ꝛ deuoret
abimelech. Que cū dixiſſet fugit ꝛ abijt
ī berara: habitauitq; ibi ob metū abime
lech fratris tui. Regnauit itaq; abime
lech ſup iſrl̄ trib⁹ ānis. Miſitq; dn̄s ſpī
ritū peſſimū int̄ abimelech ꝛ hitatores
ſychē. Qui ceperūt eū deteſtari: ꝛ ſcelus
int̄fectiōis ſeptuagita filioꝝ hieroba-
al ꝛ effuſionē ſāguis eoꝝ ꝯferre ī abi-
melech frēm ſuū: ꝛ ī ceteros ſychimo-

cū pncipes q̄ eū adiuuerāt: Poſuerūt q3 inſidias aduūſ eū i ſūmitate mōtiū Et dū illi⁹ ꝑſtolarēt aduētū: exercedebāt latrocinia agētes pdas ꝑtereūtib⁹. Nūciatūq3 ē abimelech. Uenit aūt gaal fili⁹ obed cū frib⁹ ſuis: ⁊ tranſiuit i ſychimā. Ad cui⁹ aduentū erecti hītatores ſychē egreſſi ſūt i agros vaſtātes vineas vuaſq3 calcātes. Et fact⁹ cātātiū choris: igreſſi ſunt phanū dei ſui: ⁊ iter epulas ⁊ pocla maledicebāt abimelech clamante gaal filio obed. Quis ē iſte abimelech: ⁊ q̄ eſt ſychē vt ſuiam⁹ ei? Nūqd nō ē ipe fili⁹ hierobaal ⁊ cōſtituit pncipē zebul ſuū ſuū ſup viros emor prīs ſychē. Cur ḡ ſuiem⁹ ei? Utinā daret aliqs pplm iſtū ſub manu mea vt auferrē d medio abimelech: Dictū ē abimelech: Cōgrega exercit⁹ multitudinē ⁊ veni. Zebul eūi pnceps ciuitat⁹ audit⁹ ſmonib⁹ gaal filij obed irat⁹ ē valde: ⁊ miſit clā ad abimelech nūcios dicēs: Ecce gaal filius obed venit i ſychimā cū frib⁹ ſuis: et oppugnat adūſum te ciuitatē. Surge itaq3 nocte cū pplo q̄ tecū ē: ⁊ latita in agro: ⁊ p̄mo mane oriēte ſole irrue ſup ciuitatē. Illo aūt egrediēte adūſū te pplo ſuo fac ei qđ potuer⁹. Surrexit cū itaq3 abimelech cū oī exercitu ſuo nocte: ⁊ tetēdit iſidias iux ſychimā i q̄ttuor loc⁹. Egreſſuſq3 ē gaal fili⁹ obed ⁊ ſtetit i itroitu porte ciuitat⁹. Surrexit āt abimelech ⁊ oīs exercit⁹ cū eo de iſidiaꝝ loco. Cūq3 vidiſſet pplm gaal: dixit ad zebul. Ecce d mōtib⁹ mltitudo deſcendit. Cui ille rn̄dit: Umbras mōtiū vides q̄ſi capita hoim: ⁊ h errore deciper⁹. Rurſūq3 gaal ait. Ecce popul⁹ d vmbilico tre deſcēdit: ⁊ vn⁹ cune⁹ venit p viā q̄ reſpicit q̄rcū. Cui dixit zebul. Ubi ē nūc os tuū q̄ loq̄baris q̄s ē abimelech vt ſuiam⁹ ei? Nōne h ppls ē quē deſpiciebas? Egredere ⁊ pugna ꝯ eū. Abijt ḡ gaal expectāte ſychimoꝝ pplo ⁊ pugnauit ꝯ abimelech: q̄ pſecut⁹ ē eū fugientē ⁊ i vrbē cōpulit. Cecideruntq3 ex pte ei⁹ plimi vſq3 ad portā ciuitat⁹: ⁊ abimelech ſedit i rama. Zebul āt gaal ⁊ ſocios ei⁹ expulit d vrbe: nec in ea paſſus eſt cōmorari. Sequēti ḡ die egreſſus ē ppls i cāpū: Qđ cū nūciatū eēt abimelech: tulit exercitū ſuū ⁊ diuiſit i tres turmas: tēdēs iſidias i ag⁹. Uidēſq3 q egrederet popul⁹ d ciuitate: ſurrexit ⁊ irruit i eos cū cuneo ſuo: oppugnāſ ⁊ obſidēs ciuitatē. Duc āt turme palātes p cāpū aduerſarios pſeq̄bāt. Porro abimelech oī die illo oppugnabat vrbē. Quā cepit iñfect⁹ hitatorib⁹ ei⁹: ipā q3 deſtructa: ita vt ſal i ea diſpgeret. Qđ cū audiſſent q̄ h'tabāt i turre ſychimoꝝ: ingreſſi ſūt phanū dei ſui berith vbi fedus cū eo pepigerāt: ⁊ ex eo loc⁹ nomē accepat: q̄ erat munit⁹ valde. Abimelech q3 audiēs viros turr⁹ ſychimoꝝ parit cōglobatos: aſcendit i mōtē ſelmon cū oī pplo ſuo: Et arrepta ſecuri pcidit arboris ramū: ipoſitūq3 ferēs humero: dixit ad ſocios: Qđ me videt⁹ ſ.7.e
facere: cito facite. Igit certatim ramoſ d arborib⁹ pcidētes: ſeq̄bāt ducē. Qui circūdātes pſidiū ſuccēderūt. Atq3 ita factū ē vt fumo ⁊ igne mille hoim necarēt viri pit ⁊ mlieres hitatoꝝ turr⁹ ſychē. Abimelech āt īde pficiſcēs venit ad oppidū thebes: qđ circūdās obſidebat exercitu. Erat āt turr⁹ excelſa i media ciuitate: ad quā cōfugerāt ſil viri ac mlieres ⁊ oēs pncipes ciuitat⁹ clauſa firmiſſime ianua: ⁊ ſup turr⁹ tectū ſtātes p ppugnacla. Accedēſq3 abimelech iux turrim pugnabat fortit et appropinquās oſtio ignē ſupponere nitebat ‖ Et ecce vna mlier fragmē mole 2.Re.11.c
deſup iaciēs illiſit capiti abimelech ⁊ cōfregit cerebrū ei⁹. Qui vocauit cito armigeꝝ ſuū: ⁊ ait ad eū: Euagina gla 1.Reg.31.b
diū tuū ⁊ pcute me: ne forte dicat q a 1.Para.10.a
femia iterfect⁹ ſim. Qui iuſſa pficiēs: iterfecit eū. Illo q3 mortuo oēs q̄ cū eo erāt d iſrl: reūſi ſūt i ſedes ſuas. Et reddidit de⁹ malū qđ fecerat abimelech ꝯ prēm ſuū iterfect⁹ ſeptuagita frib⁹ ſuis. Sychimit⁹ q3 qđ opati erāt retributū ē: ⁊ venit ſup eos maledictio ioathā ¶ filij hierobaal. X

POſt abimelech ſurrexit dux i iſrl thola fili⁹ phua patrui abimelech vir de yſachar q̄ hitauit i ſanir mōt⁹ effraim: ⁊ iudicauit iſrl vigīti ⁊ trib⁹ ānis: Mortuuſq3 ē ac ſepult⁹ i ſanir. Huic ſucceſſit iair galaadites: q̄ iudicauit iſrael p vigīti ⁊ duos ānos: hñs trigita filios ſedētes ſup trigīta pullos aſinarū: ⁊ pncipes trigīta ciuitatū q̄ ex noīe ei⁹ ſunt appellate auothiair. i. oppida

B iair vſq; ī pñtē diē ī fra galaad. Mor
tuuſq; ē iair ac ſepult⁹ ī loco cui ē vo
5.2.b. et.3.a cabulū canō. Filij aūt iſrł pctis veteri
et.4.a.6.a b⁹ iūgētes noua: fecerūt malū in ɔſpe
et.1.13.a ctu dñi: ꝛ ſuierūt idolꝛ baali ꝛ aſtaroth
ꝛ dījs ſyrie ac ſydonis ꝛ moab ꝛ filioꝝ
āmon ꝛ philiſtījm: dimiſerūtq; dñm et
nō coluerūt eū. Cōtra q̄s dñs irat⁹: tra
dididit eos ī man⁹ philiſtījm ꝛ filioꝝ
āmon: afflictiq; ſūt ꝛ vehemēt oppſſi
p annos decē ꝛ octo oēs q̄ habitabāt
trās iordanē ī fra āmorrei q̄ ē ī gala
ad itā vt filij āmon iordane trāſmiſ
ſo vaſtarēt iudā ꝛ beniamin ꝛ effraim
C Afflictuſq; ē iſrł nimis. Et clamātes
ad dñm dixerūt: Peccauim⁹ tibi: q2 de
reliq̄m⁹ dñm deū nr̄m ꝛ ſuiuim⁹ baa
lim. Quib⁹ locut⁹ ē dñs: Nūqd ñ egy
ptū ſ āmorrei filijq; āmō ꝛ philiſtījm:
ſidonij q̄3 ꝛ amalech ꝛ chanaan oppreſ
ſerūt vos: ꝛ clamaſtꝭ ad me ꝛ erui vos
d manu eoꝝ? Et tñ reliq̄ſtꝭ me ꝛ colu
iſtis deos alienos. Jdcirco ñ addā vt
vltra vos liberē. Jte ꝛ iuocate deos q̄ſ
elegiſtꝭ. Jpſi vos liberēt ī tpe āguſtie.
D Dixerūtq; filij iſrł ad dñm. Peccauim⁹
Redde tu nobis q̄cq̄d tibi placet: tñ
nūc libera nos. Que dicētes oia d fini
b⁹ ſuis alienoꝝ deoꝝ idola piecerūt: ꝛ
ſuierūt dño deo: q̄ doluit ſup miſerijs
eoꝝ. Jtaq; filij āmon cōclamātes ī ga
laad fixere tētoria: Cōtra q̄s ɔgregati
filij iſrł: ī maſpha caſtrametati ſt. Dix
erūtq; pncipes galaad ſinguli ad pxi
mos ſuoſ. Qui pm⁹ ex nob ɔ filios am
mon cepit dimicare: erit dux pplī ga
laad.

A XI

Fuit itaq; illo ī tpe
iepthe galaadites vir fortiſſim⁹
atq; pugnator: fili⁹ mlierꝭ me
retricꝭ q̄ nat⁹ ē de galaad. Habuit aūt
galaad vxorē d q̄ ſuſcepit filios: Qui
poſtq; creuerāt eiecerūt iepthe dicētes:
Heres ī domo pr̄is nr̄i eē nō poterꝭ q2
de adultera mr̄e nat⁹ es. Quos ille fu
giēs atq; deuitās hītauit in fra thob.
Cōgregatiq; ſūt ad eū viri iopes ꝛ la
trocinātes: ꝛ q̄ſi pncipē ſeq̄bāt. Jn illꝭ
dieb⁹ pugnabāt filij āmon ɔ iſrł: Qui
b⁹ acrit īſtātib⁹ prexerūt maiores natu
de galaad vt tollerēt ī auxiliū ſui iep
the d fra thob. Dixerūtq; ad eū: Ueni ꝛ
eſto pnceps nr̄: ꝛ pugna ɔ filios āmō.
Gen.26.f Quib⁹ ille rn̄dit: Nōne vos eſtꝭ q̄ odi
ſtis me ꝛ eieciſtꝭ de domo pr̄is mei: et
nūc veniſtꝭ ad me neceſſitate cōpulſi?
Dixerūtq; pncipes galaad ad iepthe:
Ob hāc igif cām nūc ad te venim⁹ vt
pficiſcaris nobiſcū: ꝛ pugnes ɔ filios
āmō: ſiſq; dux oīm q̄ hītāt ī galaad. Je
pthe q̄3 dixit eis. Si vere veniſtꝭ ad me
vt pugnē p vob ɔ filios āmō: tradide
ritq; eos dñs ī man⁹ meas: ego ero vr̄
pnceps. Qui rn̄derūt ei: Dñs q̄ hec au
dit ipē mediator ac teſtꝭ ē q nr̄a pmiſ
ſa faciam⁹. Abijt itaq; iepthe cū pnci
pib⁹ galaad fecitq; eū oīs pplꝭ pncipē
ſui. Locut⁹q; ē iepthe oēs ſmōes ſuoſ
corā dño ī maſpha. Et miſit nūcioſ ad
regē filioꝝ āmō q̄ ex pſona ſua dice
rēt. Quid mihi ꝛ tibi ē: q2 veniſti ɔ me
vt vaſtares frā meā? Quib⁹ ille rn̄dit.
Quia tulit iſrł frā meā qñ aſcēdit de
egypto: a finib⁹ arnō vſq; ieboc atq;
iordanē. Nūc ḡ cū pace redde mihi eā
Per q̄s rurſū mādauit iepthe: ꝛ iþauit
eis vt dicerēt regi āmō. Hec dic iepthe
Nō tulit iſrł frā moab nec frā filioꝝ
āmō: ſ3 qñ d egypto ɔſcēderūt: ābulauit
p ſolitudinē vſq; ad mare rubrū ꝛ vēit
ī cades. Miſitq; nūcioſ ad regē edō di
cēs: Dimitte me vt tranſeā p frā tuā.
Qui noluit acq̄eſcere pcib⁹ ei⁹. Miſit
q̄3 ad regē moab: q̄ ꝛ ipē trāſitū pbere
cōtēpſit. Mānſit itaq; ī cades ꝛ circūi
uit ex latere frā edom ꝛ frā moab. Ue
nitq; ad oriētalē plagā fre moab: ꝛ ca
ſtrametat⁹ ē trās arnō: nec voluit itra
re fmios moab. Arnō q̄ppe ɔfiniū ē f
re moab. Miſit itaq; iſrł nūcios ad ſe
on regē āmorreoꝝ q̄ hītabat ī eſebon:
ꝛ dixerūt ei: Dimitte me vt trāſeā p frā
tuā vſq; ad fluuiū. Qui ꝛ ipē iſrł v̄ba
deſpiciēs ñ dimiſit eū trāſire p fminoſ
ſuos: ſ3 ifinita multitudine ɔgregata
egreſſus ē ɔ eū ī iaſa: ꝛ fortif reſiſtebat
Tradiditq; eū dñs in manu iſrł cū oī
exercitu ſuo. Et pcuſſit eum ꝛ poſſedit
oēm frā āmorrei hītatoꝝ regiōis illi⁹
ꝛ vniūſos fines ei⁹ d arnō vſq; ieboc
ꝛ d ſolitudine vſq; ad iordanē. Dñs ḡ
de⁹ iſrł ſubūtit āmorreū pugnātē ɔ il
lū pplo ſuo iſrł. Et tu nūc vis poſſidere
frā ei⁹? Nōne ea q̄ poſſedit chamos de
us tu⁹ tibi iure debēf? Que āt dñs de
us nr̄ victor obtinuit: ī nr̄a3 cedēt poſ
ſeſſionē. Niſi forte melior es balac fi
lio ſephor rege moab: aut docere poteſ
q2 iurgat⁹ ſit ɔ iſrł ꝛ pugnauerit ɔ eū

qñ hitauit i eſebõ ⁊ vicul' ei⁹ ⁊ i aroer
⁊ vill' illi⁹: vel i cũct⁊ ciuitatib⁹ iuꝭ ior
danē p trecētos ãnos? Quare tãto tpe
nihil ſup hac reperitõe tēptaſt⁊? Igiꝭ
nõ pecco i te: ſꝫ tu ꝯ me male agis in-
dicēs mihi bella nõ iuſta. Judicet dñs
arbiter hui⁹ diei inter iſrl' ⁊ filios am-
mõ. Noluitq; acqeſcere rex filioꝝ am-
mon vbis iepthe q̃ p nũcios mãdaue
rat. Fact⁹ ē ḡ ſup iepthe ſpũs dñi ⁊ cir
cũiēs galaad ⁊ manaſſe: maſpha q̃ꝫ ga
laad: ⁊ inde trãſiēs ad filios ãmon vo
tũ vouit dño dicēs: Si tradider⁊ fili-
os ãmon i man⁹ meas q̃cũq; pm⁹ fue
rit egreſſus õ forib⁹ dom⁹ mee: mihiq;
occurrerit reũtēti cũ pace a filijs ãmõ
eũ holocauſtũ offerã dño. Trãſiuitq;
iepthe ad filios ãmon vt pugnaret ꝯ
eos. Quos tradidit dñs i man⁹ ei⁹ pcuſ
ſitq; ab aroer vſq; dũ venias i mēnith
vigiti ciuitates: ⁊ vſq; ad abel q̃ ē vi-
neis cõſita plaga magna nimis: Humi
liatiq; ſũt filij ãmon a filijs iſrl'. Reũtē-
ti ãt iepthe i maſpha domũ ſuã: occur-
ei vnigẽita filia ſua cũ tympãis ⁊ cho
ris. Nõ ei habebat alios liberos. Qua
viſa ſcidit veſtimēta ſua ⁊ ait: Heu me
filia mi: decepiſti me: ⁊ ipa decepta es.
Aperui ei os meũ ad dñm: ⁊ aliõ face-
re n̄ potero. Cui illa rñdit. Pater mi: ſi
apperuiſti os tuũ ad dominũ: fac mi-
hi qõcũq; pollicit⁹ es: ꝯceſſa tibi vltio
ne atq; victoria õ hoſtib⁹ tuis. Dixit-
q; ad prem: Hoc ſolũ mihi pſta qõ de
pcor. Dimitte me vt duob⁹ mēſib⁹ cir
cũeam mõtes ⁊ plãgã vginitatē meã
cũ ſodalib⁹ meis. Cui ille rñdit: Uade.
Et dimiſit eã duob⁹ mēſib⁹: Cũq; ab-
iſſet cuꝫ ſocijs ac ſodalib⁹ ſuis: flebat
vginitatē ſuã i mõtib⁹. Expletiſq; du
ob⁹ mēſib⁹: reũſa ē ad prem ſuũ: ⁊ fec̃
ei ſic̃ vouerat. Que ignorabat viꝝ. Ex
inde mos icreuit i iſrl' ⁊ ꝯſuetudo ſua
ta ē. vt poſt ãni circulũ ꝯueniãt i vnũ
filie iſrl': ⁊ plãgãt filiã iepte galaadite

Ecce aũt ¶ dieb⁹ q̃ttuor. XII
in effrai orta ē ſeditio: Nã trã-
ſeũtes ꝯ aq̃lonē: dixerũt ad ie-
pthe: Quare vadēs ad pugnã ꝯ filios
ãmon vocare nos noluiſti: vt pgerem⁹
tecũ? Igiꝭ incēdem⁹ domũ tuã. Quib⁹
ille rñdit: Diſceptatio erat mihi ⁊ pplo
meo ꝯ filios ãmõ vehemēs: vocauiq;
vos vt pberet⁊ mihi auxiliũ: ⁊ facere
noluiſt⁊. Qđ cernēs: poſui aiaꝫ meã i
manib⁹ meis: trãſiuiq; ad filios ãmõ
⁊ tradidit eos dñs i man⁹ meas. Quid B
cõmerui: vt adũſũ me ꝯſurgat⁊ i pliũ?
Uocat⁊ itaq; ad ſe cũct⁊ vir⁊ õ galaad
pugnabat ꝯ effraim. Percuſſerũtq; viri
galaad effrai: q2 dixerat fugitiu⁹ ē ga-
laad õ effrai: ⁊ hitat i medio effraim ⁊
manaſſe. Occupauerũtq; galaadite va-
da iordanis p q̃ effrai reũſur⁹ erat. Cũ
q; veniſſet ad ea õ effrai nũero fugiēs
atq; dixiſſꝫ: obſecro vt me trãſire pmit
tas: dicebãt ei galaadite: Nũqd effra-
te⁹ es? Quo dicēte: nõ ſũ: intrrogabãt
eũ. Dic ḡ ſebboleth qõ inṫptaꝭ ſpica. C
Qui rñdebat chebboleth: eadē lrã: ſpi
cã exp̄mere n̄ valēs: ſtatiq; app̄hēſũ iu
gulabãt i ipo iordanis trãſitu. Et ceci
dert i illo tpe õ effrai q̃dragitaduo mi
lia. Judicauit itaq; iepthe galaadites
iſrl' ſex ãnis: ⁊ mortu⁹ ē ac ſepult⁹ i ci-
uitate ſua galaad. Poſt hũc iudicauit
iſrl' abeſſã de bethleē: q̃ habuit trigita
filios ⁊ totidē filias. Quas emittēs fo
ras maritis dedit: ⁊ eiuſdem numeri
filijs ſuis accepit vxores: itroducēs in D
domũ ſuã. Qui ſeptē ãnis iudicauit iſ
rael: mortu⁹q; ē ac ſepult⁹ i bethleem.
Cui ſucceſſit ahialõ ʒabulonites: ⁊ iu-
dicauit iſrl' decē ãnis: mortu⁹q; eſt ac
ſepult⁹ i ʒabulõ. Poſt hũc iudicauit iſ
rael abdõ fili⁹ hellel pharatõites q̃ ha
buit q̃dragita filios: ⁊ trigita ex eis ne
potes aſcēdētes ſup ſeptuagita pullos
aſinaꝝ: ⁊ iudicauit iſrl' octo ãnis: mor
tu⁹q; ē ac ſepult⁹ i pharatõ ĩre effrai

Urſũ ¶ i mõte amalech. XIII A
R
Urſũq; filij iſrl' fecerũt malũ i ꝯſpectu c.10.b
dñi q̃ tradidit eas i man⁹ phili
ſtinoꝝ q̃dragita ãnis. Erat ãt q̃dã vir
õ ſaraa ⁊ õ ſtirpe dan noie manue hñs
vxorē ſterilē: Cui appuit angel⁹ dñi: ⁊
dixit ad eã. Sterilꝭ es ⁊ abſq; liber⁊: ſꝫ
ꝯcipies ⁊ pies filiũ. Caue ḡ ne bibas vi
nũ ac ſicerã: nec imũdũ q̃cq̃ꝫ comedas
q2 ꝯcipies ⁊ paries filiũ: cui⁹ nõ tãget
caput nauacla. ‖ Erit ei naʒare⁹ dei ab 1.Reg.1.b
ĩfãtia ſua ⁊ ex mr̃is vtero: ⁊ ipe icipiet
liberare iſrl' õ manu philiſtinoꝝ. Que
cũ veniſſet ad maritũ ſuũ: dixit ei. Uir
dei venit ad me hñs vultũ ãgelicũ: ter
ribil' nimis. Quē cũ intrrogaſſē q̃s eēt B.
⁊ vnde veniſſet ⁊ q̃ noie vocareꝭ: nolu Gen.16.c
it mihi dicere: ſed hoc rñdit: Ecce con- Luce.1.b

cipies ꝛ paries filiū. Caue ne vinū bi-
bas ſicerā ꝛ ne aliquo veſcar̄ imūdo.
Erit eni puer nazareꝰ dei ab īfātia ſua
ꝛ ex vtero mr̄is ſue vſq ad diē mort̄
ſue. Orauit itaq manue dn̄z ꝛ ait: Ob
ſecro dn̄e vt vir dei quē miſiſti veniat
iterū: ꝛ doceat nos q̄d debeamꝰ facere
d̄ puero q̄ naſciturꝰ ē. Exaudiuitq do
minꝰ dep̄catē manue: ꝛ apparuit rur-
ſū āgelꝰ dn̄i vxori eiꝰ ſedēti i agro. Ma
nue āt maritꝰ eiꝰ nō erat cū ea. Que cū
vidiſſet āgelū: feſtinauit ꝛ cucurrit ad
virū ſuū: nūciauitq ei dicēs: Ecce ap-
paruit mihi vir quē ante viderā. Qui
ſurrexit ꝛ ſecutꝰ ē vxorē ſuā: veniēſq
ad virū dixit ei: Tu es q̄ locutꝰ es mu-
lieri? Et ille r̄ndit: Ego ſū. Cui manue:
C Qn̄ inq̄t ſmo tuꝰ fuerit expletꝰ q̄d vis
vt faciat puer: aut a q̄ ſe obſuare debe
bit? Dixitq āgelꝰ dn̄i ad manue. Ab
oībꝰ q̄ locutꝰ ſū vxori tue abſtineat ſe.
ꝛ q̄cq̄d ex vinea naſcit̄ nō comedat: vi
nū ꝛ ſicerā nō bibat: nullo veſcat̄ im-
mūdo: ꝛ qd̄ ei p̄cepi ipleat atq cuſtodi
at. Dixit itaq manue ad angelū dn̄i:
Obſecro te vt acq̄eſcas p̄cibꝰ meis: et
faciamꝰ tibi hedū de capris. Cui r̄ndit
angelꝰ: Si me coḡ nō comedā panes
tuos. Sin aūt vis holocauſtū facere: of-
fer illd̄ dn̄o: Et neſciebat manue q̄ an
gelꝰ dn̄i eēt. Dixitq ad eū. Qd̄ ē tibi
nomē vt ſi ſmo tuꝰ fuerit expletꝰ ho-
Gen. 32. g norē mꝰ te? Cui ille r̄ndit: Cur q̄ris no
D mē meū qd̄ ē mirabile: Tulit itaq ma
nue hedū d̄ capris ꝛ libamēta: ꝛ poſu-
it ſup petrā offerēs dn̄o q̄ facit mira-
bilia. Ipſe āt ꝛ vxor eiꝰ ītuebāt̄. Cūq
aſcēderet flāma altar̄ i celū: āgelꝰ dn̄i
parit̄ i flāma aſcendit. Qd̄ cū vidiſſet
manue ꝛ vxor eiꝰ: p̄ni ceciderūt i t̄rā:
ꝛ vltra eis nō apparuit āgelꝰ dn̄i. Sta
timq itellexit manue āgelū dn̄i eē: et
dixit ad vxorē ſuā. Morte moriemur:
q̄ vidimꝰ dn̄m. Cui r̄ndit mlier. Si do
minꝰ nos vellet occidere: d̄ manibꝰ no
ſtris holocauſtū ꝛ libamēta n̄ ſuſcepiſ
ſet nec oñdiſſet nob̄ hec oīa: neq ea q̄
ſūt vētura dixiſſet. Pepit itaq filiū: ꝛ
vocauit nomē eiꝰ ſamſon. Creuitq pu
er ꝛ b̄ndixit ei dn̄s: cepitq ſp̄s dn̄i eē
cū eo i caſtr̄ dan: iter ſaraa ꝛ eſthaol.

Deſcēdit ḡ ſamſon i thā XIIII
nata vidēſq ibi mulierē d̄ fili
abꝰ philiſtijm: aſcēdit: ꝛ nūcia
uit pr̄i ſuo ꝛ mr̄i ſue dicēs: Vidi mulie
rē i thānata d̄ filiabꝰ philiſtioꝝ: quā
q̄ſo vt mihi accipiat̄ vxorē. Cui dixe-
rūt pat̄ ꝛ mr̄ ſua: Nūq̄d nō ē mulier in
filiabꝰ fratrū tuoꝝ ꝛ i oī p̄plo tuo: q̄
vis accipe vxorē de philiſtijm q̄ icircū
ciſi ſūt? Dixitq ſamſon ad p̄rem ſuū:
Hāc mihi accipe: q̄ placuit ocul̄ meis
Parētes āt eiꝰ neſciebāt q̄ res a dn̄o
fieret: ꝛ q̄reret occaſiōes ꝯ philiſtijm.
Eo eni tp̄e philiſtijm dn̄abāt̄ iſraeli.
Deſcēdit itaq ſāſon cū p̄re ſuo ꝛ mr̄e
i thānata. Cūq veniſſēt ad vineas op
pidi app̄uit catulꝰ leonis ſeuꝰ ꝛ rugi-
ens: ꝛ occurrit eis: Irruit āt ſp̄s dn̄i
i ſāſon: ꝛ dilacerauit leonē q̄ſi hedū l
fruſtra decerperet nihil oīno h̄ns i ma-
nu: ꝛ h̄ p̄ri ꝛ mr̄i noluit idicare. Deſcē
ditq ꝛ locutꝰ eſt mulieri q̄ placuerat
ocul̄ eiꝰ. Et poſt aliq̄t dies reūtens vt
acciperet eā: declinauit vt videret cada-
uer leonis. Et ecce examē apū i ore le-
onis erat: ac fauꝰ mell̄. Quē cū ſūpſiſ-
ſet i manibꝰ: comedebat i via. Veniēſ-
q ad patrē ſuū ꝛ mr̄em dedit eis p̄tē.
Qui ꝛ ip̄i comederūt: Nec tn̄ eis volu
it idicare q̄ mel de corpe leōis aſſūpſe
rat. Deſcēdit itaq pat̄ eiꝰ ad mulierē
ꝛ fecit filio ſuo ſāſon cōuiuiū. Sic eni
iuuenes facere ꝯſueuerāt. Cū ḡ ciues
loci illiꝰ vidiſſēt eū: dederūt ei ſodales
trigīta q̄ eēnt cū eo. Quibꝰ locutꝰ ē ſā
ſon. Proponā vob̄ p̄bleuma: Qd̄ ſi ſol
ueritis mihi īfra ſeptē dies cōuiuij: da-
bo vob̄ trigīta ſyndones ꝛ totidē tuni
cas. Sin aūt nō potueritis ſoluere: vos
dabitis mihi trigīta ſyndones: ꝛ eiuſdē
n̄ueri tunicas. Qui r̄nderūt ei: Propo
ne p̄bleuma vt audiamꝰ. Dixitq eis:
De comedente exiuit cibus: ꝛ de forti
egreſſa ē dulcedo. Nec potuerūt p̄ tres
dies p̄poſitionē ſoluere. Cūq adeſſet
dies ſeptimꝰ dixerūt ad vxorē ſāſon.
Blādire viro tuo: ꝛ ſuade ei vt idicet
tibi q̄d ſignificet p̄bleuma. Qd̄ ſi face
re noluer̄ icēdemꝰ te ꝛ domū p̄ris tui.
An idcirco vocaſtis nos ad nuptias vt
ſpoliaretis? Que fūdebat apud ſāſon la
chrymas: ꝛ q̄rebat̄ dicēs: Odis me: et
nō diliḡ: idcirco p̄bleuma qd̄ p̄poſui
fi filijs p̄p̄li mei nō vis mihi expone-
re. At ille r̄ndit: Patri meo ꝛ mr̄i no-
lui dicere: ꝛ tibi idicare potero? Septē
igit̄ diebꝰ cōuiuij flebat an̄ eū: tādēq

die ſeptīo cū ei eſſet moleſta expoſuit:
Que ſtatī idicauit ciuibꝰ ſuis: Et il i
dixerūt ei die ſeptimo an̄ ſol occubitū:
Quid dulciꝰ melle: ⁊ qd̄ fortiꝰ leone?
Qui ait ad eas. Si nō araſſetꝭ ī vitula
mea nō īueniſſetꝭ ꝓpoſitionē meā. Jr-
ruit itaqꝫ ī eū ſpūs dn̄i. Deſcēditqꝫ aſ-
chalonē: ⁊ ꝑcuſſit: ibi trigīta viros: q̄-
rū ablatas veſtes dedit his q̄ ꝓbleuma
ſoluerāt. Iratuſqꝫ nimis aſcēdit ī domū
pr̄is ſui: Uxor aūt eiꝰ accepit maritū
vnū de amicis eiꝰ ⁊ ꝓnubis. XV

POſt aliquātulū aūt tp̄is cū di-
es triticee meſſis inſtaret: venit
ſāſon iuiſere volēs vxorē ſuā: ⁊
attulit ei hedū d̄ capris. Cūqꝫ cubicu-
lū eiꝰ ſolito vellet ītrare: ꝓhibuit illū
pr̄ illiꝰ dicēs: Putaui ꝙ odiſſes eā: et
iō tradidi illā amico ſuo. Sꝫ habet ſo-
rorē q̄ iunior ⁊ pulchrior illa ē: ſit tibi
ꝓ ea vxor. Cui ſāſon rn̄dit. Ab hac die
nō erit culpa ī me: ꝯ philiſteos. Faciā
eñ vobꝭ mala. Perrexitqꝫ ⁊ cepit trecē-
tas vulpes: caudaſqꝫ eaꝝ iūxit ad cau
das: ⁊ faces ligauit ī medio: Quas igne
ſuccēdēs dimiſit vt huc illucqꝫ diſcur
rerāt. Que ſtatī ꝑrexerūt ī ſegetes phi-
liſtinoꝝ. Quibꝰ ſuccēſſis ⁊ ꝯfortate iā
fruges ⁊ adhuc ſtātes ī ſtipula ꝯcremā-
te ſūt: intm̄ vt vineas q̄ꝫ ⁊ oliueta flā-
f ma cōſumeret. Dixeruntqꝫ philiſtijm.
Quis fec̄ hāc rē? Quibꝰ dictū ē. Sam
ſon gener thānatei: q2 tulit vxorē eiuſ
⁊ alteri tradidit: hec opatꝰ ē. Aſcēde-
rūtqꝫ philiſtijm: ⁊ cōbuſſerūt tā mulie
rē q̄ꝫ pr̄em eiꝰ. Quibꝰ ait ſāſon. Licet
hec feceritꝭ: tn̄ adhuc ex vobꝭ expetā vl
tionē: ⁊ tūc q̄eſcā. Percuſſitqꝫ eos in-
gēti plaga: ita vt ſtupētes ſurā femori
īponerēt. Et deſcēdēs habitauit ī ſpe
lūca petre ethā. Igit̄ aſcēdētes phili-
ſtijm ī t̄rā iuda: caſtrametati ſūt ī lo-
co q̄ poſtea vocatꝰ ē lechi. i. maxilla vbi
eoꝝ fuſus ē exercitꝰ. Dixerūtqꝫ ad eoſ
d̄ tribu iuda: Cur aſcēdiſtꝭ adūſū nos
c Qui rn̄derūt: Ut ligemꝰ ſāſon venimꝰ
⁊ reddamꝰ ei q̄ ī nos opatꝰ ē. Deſcēde
rūt ꝗ̄ tria milia viroꝝ de iuda ad ſpe-
cū ſilicꝭ ethā. Dixerūtqꝫ ad ſāſon: Neſ
cis ꝙ philiſtijm iperēt nobꝭ. Quare h̄
facere voluiſti? Quibꝰ ille ait. Sic̄ fe-
cerūt mihi: ſic feci eis. Ligare inquūt
te venimꝰ ⁊ tradere ī manꝰ philiſtino
rū. Quibꝰ ſāſon: iurate ait ⁊ ſpondete

mihi ꝙ nō occidatꝭ me. Dixerūt. Non
te occidemꝰ: ſꝫ vinctū tradēmꝰ. Liga-
uerūtqꝫ eū duobꝰ nouis funibꝰ ⁊ tule
rūt eū d̄ petra ethā. Qui cū veniſſēt ad
locū maxille: ⁊ philiſtijm vociferantes
occurriſſēt ei: Irruit ſpūs dn̄i ī eū: ⁊ ſi Ʒ.14.b.
cut ſolēt ad ardorē ignis lingna ꝯſu-
mi ita vīcula q̄bꝰ ligatꝰ erat: diſſipata
ſūt ⁊ ſoluta. Inuētāqꝫ maxillā. i. mādi
bulā aſini q̄ iacebat arripiēs: īterfecit
ī ea mille viros: ⁊ ait: In maxilla aſini D
ī mādibula pulli aſinaꝝ deleui eos ⁊
ꝑcuſſi mille viros. Cūqꝫ hec v̄ba canēſ
cōpleſſet: ꝓiecit mādibulā d̄ manu et
vocauit nomē: loci illiꝰ ramathlechi
qd̄ īterp̄tat̄ eleuatio maxille. Sitiēſqꝫ
valde: clamauit ad dn̄m: ⁊ ait: Tu de-
diſti: manu ſ̄ui tui ſalutē hāc maximā
atqꝫ victoriā: ⁊ en ſiti morior: īcidāqꝫ
ī manꝰ īcircūciſoꝝ. Aperuit itaqꝫ dn̄s
molarē dentē ī maxilla aſini ⁊ egreſſe
ſūt ex eo aq̄. Quibꝰ hauſtꝭ refocillauit
ſpm̄: ⁊ vires recepitqꝫ. Idcirco appel-
latū ē nomē loci illiꝰ: fons īuocātꝭ de
maxilla: vſqꝫ ī p̄ntē diē. Judicauitqꝫ
iſrl̄ ī diebꝰ philiſtijm vigīti ānis XVI

ABijt q̄ꝫ ī gazā: ⁊ vidit ibi mulie B
rē meretricē īgreſſuſqꝫ ē ad eā.
Qd̄ cū audiſſent philiſtijm ⁊ ꝑ
crepuiſſet apud eos ītraſſe vrbē ſāſon:
circūdederūt eū: poſitꝭ ī porta ciuitatꝭ
cuſtodibꝰ: ⁊ ibi tota nocte cū ſilētio ꝓ-
ſtolātes vt facto mane exeuntē occide
rēt. Dormiuit āt ſāſon vſqꝫ ad mediuꝫ
noctꝭ: Et īde cōſurgēs apph̄ēdit am-
bas porte fores cū poſtibꝰ ſuis ⁊ ſera:
īpoſitiſqꝫ hūerꝭ ſuis portauit ad v̄ti-
cē mōtꝭ q̄ reſpicit hebrō. Poſt hec ama
uit mlierē q̄ habitauit ī valle ſorech: ⁊
vocabat̄ dalila. Uenerūt ad eā p̄ncipeſ
philiſtinoꝝ: atqꝫ dixerūt. Decipe eū et
diſce ab illo ī q̄ habeat tātā fortitudi-
nē. ⁊ quō eū ſuꝑare valeamꝰ ⁊ victū af
fligere: Qd̄ ſi fecerꝭ: dabimꝰ tibi ſinglī
mille cētū argēteos. Locuta ē ꝗ̄ dalila
ad ſāſon: Dic mihi obſecro in q̄ ſit tua
maxia fortitudo: ⁊ qd̄ ſit q̄ ligatꝰ erū- B
pere neq̄as? Cui rn̄dit ſāſon. Si ſeptē
neruicꝭ funibꝰ necdū ſiccꝭ ⁊ adhuc hu
mētibꝰ ligatus fuero īfirmꝰ ero vt ce-
teri hoīes. Attulerūtqꝫ ad eā ſatrape
philiſtinoꝝ ſeptē funes vt dixerat: q̄bꝰ
vinxit eū latēribꝰ apd̄ ſe īſidijs ⁊ ī cu-
biclo finē rei expectātibꝰ. Clamauitqꝫ

ad eū: Philiſthiȳm ſup te ſāſon. Qui ru
pit vincula quō ſi rūpat q̄s filū ð ſtupa
tortū ſputamie cū odore ignis accepit
⁊ nō ē cognitū l q̄ eēt fortitudo eius.
Dixitq̄ ad eū dalila: Ecce illuſiſti mi-
C hi: ⁊ falſum locut⁹ es. Saltē nūc idica
mihi q̄ ligari debeaſ. Cui ille rn̄dit: Si
ligat⁹ fuero nouis funibus q̄ nūq̄ fu
erūt ī ope: ifirm⁹ ero ⁊ alioꝝ hoim ſi-
milis. Quib⁹ rurſū dalila vinxit eū ⁊
clamauit. Philiſthiȳm ſup te ſamſon: ī
cubiculo inſidijs ꝑparat̄: Qui ita ru-
pit vincla q̄ſi fila telarū. Dixitq̄ dalila
rurſū ad eū. Uſq̄ q̄ decipis me ⁊ falſū
loqueris? Oñde q̄ vinciri debeas. Cui
rn̄dit ſamſon: Si inq̄t ſeptē crines ca-
pit⁊ mei cū licio plexuer̄ ⁊ clauū his
circūligatū tre fixer̄: infirm⁹ ero. Qð
cū feciſſet dalida: dixit ad eum: Phili-
ſthiȳm ſup te ſāſon. Qui cōſurgēs ð ſom
no extraxit clauū cū crinibus ⁊ licio.
D dixitq̄ ad eum dalila. Quō dicis ꝙ
ames me cū aim⁹ tu⁹ nō ſit mecū? Per
tres vices mētit⁹ ē mihi ⁊ noluiſti di-
cere ī q̄ ſit maxia fortitudo tua. Cūq̄
moleſta eēt ei ⁊ ꝑ mltos dies iugit̄ ad
hereret. ſpaciū ad q̄etē nō tribuēs: de-
fecit aīa ei⁹ ⁊ ad mortē vſq̄ laſſata ē.
Tūc aperiēs veritatē rei dixit ad eā.
Ferrū nūq̄ aſcēdit ſup caput meū q̄ꝛ
nazare⁹. i ꝯſecrat⁹ dño ſū de vtero ma
tris mee: Si raſū fuerit caput meū: re-
cedat a me fortitudo mea ⁊ dficiā: ero
q̄ ſic ceteri hoīes. Uidēſq̄ illa ꝙ cō-
feſſus ei eēt oēm animū ſuū: miſit ad
E ꝑncipes philiſtinoꝝ ac mādauit. Aſcē
dite adhuc ſemel: q̄ꝛ nūc mihi aperuit
cor ſuū. Qui aſcēderūt: aſſumpta pecu
nia quā ꝓmiſerāt. At illa dormire eū
fec̄ ſup genua ſua: ⁊ ī ſinu ſuo reclina-
re caput. Uocauitq̄ tōſorē: ⁊ raſit ſe-
ptē crines ei⁹ ⁊ cepit abigere eū ⁊ a ſe
repellere. Stati ei ð eo fortitudo diſce
ſcit. Dixitq̄: Philiſthiȳm ſup te ſāſon.
Qui ð ſomno ꝯſurgēs dixit ī aīo ſuo.
Egrediar ſic̄ añ feci ⁊ me excutiā neſci
ens ꝙ receſſiſſet ab eo dñs. Que cū ap-
ꝑhēdiſſēt philiſthiȳm: ſtati eruerūt ocu-
los ei⁹ ⁊ duxert gazā victū cathenis. ⁊
F clauſū ī carcere molere fecert. Iāq̄ ca
pilli ei⁹ renaſci cepant: ⁊ ꝑncipes phi-
liſtioꝝ cōuenert ī vnū vt īmolarēt ho-
ſtias magnificas dagō deo ſuo ⁊ epu-
larent̄ dicētes: tradidit de⁹ nr̄ inimicū

nr̄m ſāſon ī man⁹ nr̄as. Qð etiā ꝓplus
vidēs laudabat deū ſuū: eadēq̄ dice-
bat. Tradidit de⁹ nr̄ adūſariū nr̄m ī
man⁹ nr̄as: q̄ deleuit trā nr̄am: ⁊ occi
dit plimos. Letātēſq̄ ꝑ cōuiuia ſūpt̄
iā epul̄ ꝑcepert vt vocaret̄ ſāſon: ⁊ añ
eos luderet. Qui adduct⁹ ð carcere lu
debat añ eos: fecerūtq̄ eū ſtare int̄ du
as colūnas: Qui dixit puero regenti
greſſus ſuos. Dimitte me vt tāgā colū
nas: q̄b⁹ oīs imminet dom⁹: ⁊ recliner
ſup eas ⁊ paululū requieſcā. Dom⁹ āt
erat plena viroꝝ ac mlieꝝ. Et erāt ibi
oēs ꝑncipes philiſtinoꝝ: ac de tecto ⁊
ſolario circit̄ tria milia vtriuſq̄ ſex⁹
ſpectātes ludētē ſāſon. At ille īuocato
dño ait: Dñe de⁹ me⁹ memēto mei et
redde mihi nūc fortitudinē ꝑſtinā de⁹
me⁹ vt vlciſcar me ð hoſtib⁹ meis ⁊ ꝓ
amiſſiōe duoꝝ luminū vnā vltionē re
cipiā. Et apꝑhēdēs āba colūnas q̄b⁹
initebat̄ dom⁹: alterāq̄ eaꝝ dextera ⁊
alterā leua tenēſ: ait: Moriat̄ aīa mea
cū philiſthiȳm: Cōcuſſiſq̄ fortiter colū
nis: cecidit dom⁹ ſup oēs ꝑncipes ⁊ ce
terā mltitudinē q̄ ibi erat. Multoq̄
plures intfec̄ moriēs: q̄ añ viu⁹ occi
derat. Deſcēdētes āt frēs ei⁹ ⁊ vniūſa
ꝯgnatio: tulert corp⁹ ei⁹. Et ſepelierū
int̄ ſaraa ⁊ eſthaol ī ſepulchro pr̄is ſui
manue. Iudicauitq̄ iſrl̄ vigīti annis.

Uitq̄ eo tpe vir q̄dā XVII
de mōte effraī noi michas: q̄ di
xit mr̄i ſue: Mille cētū argente
os q̄s ſepaueras tibi ⁊ ſup q̄b⁹ me au
diēte iuraueras: ecce ego habeo: ⁊ apð
me ſūt. Cui illa rn̄dit: Bñdict⁹ fili⁹ me
us dño. Reddidit ḡ eos mr̄i ſue: q̄ dixe
rat ei: Cōſecraui ⁊ voui h̄ argētū dño
vt ð manu mea ſuſcipiat fili⁹ me⁹ ⁊ fa
ciat ſculptile atq̄ ꝯflatile: ⁊ nūc trado
illð tibi. Reddidit igit̄ eos mr̄i ſue. Q̄
tulit ducētos argēteos: ⁊ dedit eos ar
gentario: vt faceret ex eis ſculptile a
q̄ ꝯflatile qð fuit in domo miche. Qui
ediculā q̄ꝫ ī ea deo ſepauit ⁊ fec̄ ephod
⁊ theraphī. i. veſtē ſacerdotalē ⁊ idola
Impleuitq̄ vni⁹ filioꝝ ſuoꝝ manū
⁊ fact⁹ ē ei ſacerdos. In dieb⁹ ill̄ n̄ era
rex ī iſrl̄: ſꝫ vn⁹q̄ſq̄ qð ſibi rectū vide
bat̄ h̄ faciebat. Fuit q̄ꝫ ī tpe illo alter
adoleſcēs ð bethleē iuda ex cognatiō
ei⁹ eratq̄ ipe leuites ⁊ habitabat ibi
Egreſſuſq̄ ð ciuitate bethleē: ꝑegrin

ri voluit vbicūq; ſibi cōmodū reppiſ-
ſet. Cūq; veniſſet i mōtē effrai iter faci
ens: ⁊ declinaſſet parūp i domo miche:
interrogat⁹ ē ab eo: Vñ venis? Qui rñ-
dit: Leuita ſū d bethleē iuda: ⁊ vado
vt habitē vbi potuero ⁊ vtile mihi eē
pſpexero: Dixitq; micha: Mane apd
me inqt: ⁊ eſto mihi parēs ac ſacerdos
daboq; tibi p ānos ſinglos decē argē
teos aceſtē duplicē: ⁊ q̄ ad victū ſunt
neceſſaria. Acqeuit ⁊ māſit apd hoiē;
fuitq; illi qſi vn⁹ de filijs. Impleuitq;
micha manū ei⁹: ⁊ habuit puer ſacer-
dotē apd ſe: nūc ſcio dicēs q bñfaci-
et mihi de⁹ hñti leuitici gener ſacer-
dotē. XVIII

In dieb⁹ illis nō erat rex i iſrl: ⁊ trib⁹ dan quere
bat poſſeſſionē ſibi vt hītaret i
ea. Uſq; ad illū eñi diē iter ceteras tri
b⁹: ſortē ñ accepat. Miſerūt g filij dan
ſtirpis ⁊ failie ſue qnq; viros fortiſſios
de ſaraa ⁊ eſthaol vt explorarent trā
⁊ diligēt iſpicerēt Dixerūtq; eis: Ite ⁊
cōſiderate trā. Qui cū pgētes veniſſēt
i mōtē effrai ⁊ itraſſēt domū miche: re
qeuerūt ibi. Et agnoſcētes vocē ado-
leſcētis leuite: vtēteſq; illi⁹ diuſorio: di
xerūt ad eū: Quis te huc adduxit. Quid
h agis? Quā ob cām huc venire volui-
ſti? Qui rñdit eis. Hec ⁊ hec pſtitit mi
hi michas: ⁊ me mercede cduxit vt ſim
ei ſacerdos: Rogauerūt aūt eū vt cſule
ret dñm: ⁊ ſcire poſſēt an pſpero itine
re pgerent: et res haberet effectū. Qui
rñdit eis: Ite cū pace. Dñs reſpicit viā
vram ⁊ iter q pgitis. Eūtes igit qnq; vi
ri venerūt lais: viderūtq; pplm habitātē
i ea abſq; vllo timore iux ſidonioꝝ co
ſuetudinē ſecurū ⁊ qetū: nullo eis pe-
nit⁹ reſiſtēte: magnarūq; opū: ⁊ pcul
a ſidone atq; a cūctis hoīb⁹ ſepatū. Re
uerſiq; ad frēs ſuos i ſaraa ⁊ eſthaol ⁊
qd egiſſēt ſciſcitātib⁹ rñderūt. Surgi-
te ⁊ eam⁹ ad eos. Vidim⁹ eñi trā val-
de opulētā ⁊ vberē. Nolite negligere:
nolite ceſſare. Eam⁹ ⁊ poſſideam⁹ eā:
null⁹ erit labor. Intrabim⁹ ad ſecuros
i regionē latiſſimā: Tradetq; nob dñs
locū i q nulli⁹ rei ē penuria eoꝝ q gig
nūt i tra: pfecti igit ſūt: d cgnatiōe dan
id eſt ⁊ ſaraa ⁊ eſthaol ſexceti viri acci
cti armis bellicis. Aſcēdēteſq; māſerūt
i cariathiarim iude: q loc⁹ ex eo tpe ca
ſtroꝝ dan nomē accepit ⁊ ē poſt tergū
cariathiari. Inde trāſierūt i mōte effrai
Cūq; veniſſēt ad domū miche: dixerūtq; D
qnq; viri q pri⁹ miſſi fuerat ad cſiderā
dā trā lais: ceteris frib⁹ ſuis. Noſtis q
i domib⁹ iſtis ſit ephot ⁊ theraphī met
ſculptile atq; cflatile. Videte qd vob
placeat. Et cū paululū declinaſſēt igreſ
ſi ſūt domū adoleſcētis leuite q erat i do
mo miche: ſalutauerūtq; eū verb pacifi
cis: ſexcēti aūt viri ita vt erant armati
ſtabāt añ oſtiū. At illi q igreſſi fuerāt
domū iuuēis: ſculptile ⁊ ephot ⁊ thera E
phim atq; cflatile tollere nitebāt: ⁊ ſa
cerdos ſtabat añ oſtiū ſexcētis viris for-
tiſſimis haud pcul expectātib⁹: Tulerūt
igit q itrauerāt ſculptile ephot ⁊ idola
atq; cflatile: Quib⁹ dixit ſacerdos: qd
facitis? Cui rñderūt: Tace ⁊ pone digi-
tū ſup os tuū: veniq; nobiſcū vt habe
am⁹ te prēs ⁊ ſacerdotē. Quid tibi me
li⁹ ē vt ſis ſacerdos i domo vni⁹ viri an
i vna tribu ⁊ failia i iſrl? Qd cū audiſ-
ſet acqeuit: ſmonib⁹ eoꝝ: ⁊ tulit ephot
⁊ idola ac ſculptile: ⁊ cū eis pfect⁹ eſt.
Qui cū pgerēt ⁊ añ ſe ire feciſſēt puu- F
los ac iumēta ⁊ oē qd erat pcioſū: iāq;
a domo miche eēnt pcul: viri q habita
bāt i edib⁹ miche cclamātes ſecuti ſūt: ⁊
p⁹ tergū clamare cepērūt. Qui cū reſpex
iſſent: dixerūt ad michā. Quid tibi vis?
Cur clamas? Qui rñdit. Deos meos qs
mihi feci: tuliſtis ſacerdotē ⁊ oia q ha
beo: ⁊ dicitis. qd tibi eſt? Dixerūtq; filij
dan. Caue ne vltra loqris ad nos: ⁊ ve-
niāt ad te viri aio ccitati: et ipe cū oī
domo tua peas. Et ſic cepto itinere p-
rexerūt. Videēs āt micha q fortiores ſe
eēnt: reuſus ē i domū ſuā. Sexcēti aūt
viri tulerūt ſacerdotē ⁊ q ſupra dixim⁹:
venerūtq; i lais ad pplm qeſcētē atq;
ſecuꝝ: ⁊ pcuſſerūt eos i ore gladij: Ur- G
bēq; icēdio tradiderūt: nullo penit⁹ fe-
rēte pſidiū: eo q pcul hitarēt a ſido-
ne: ⁊ cū nullo hoim haberēt qcq; ſocie
tatis aut negocij. Erat āt ciuitas ſita i
regiōe roob: Quā rurſū extruētes hita
uerūt i ea: vocato noīe ciuitatis dan: iux
vocabulū prīs ſui quē gēuerat iſrl: q p
us lais dicebat. Poſuerūtq; ſibi ſculpti
le ⁊ ionathā filiū gerſā filij moyſi ac fi
lios ei⁹ ſacerdotes i tribu dan vſq; ad
diē captiuitatis ſue. Māſitq; apd eos ido
lū miche oī tpe q fuit dom⁹ dei i ſylo. ſ.17.a.et
In dieb⁹ illis nō erat rex i iſrl. XIX j.21.b

A Fuit quedā vir leuites habitās in
latere mōtis effrai: q accepit vxo
rē de bethleē iuda. Que reliqt
eū: t reuſa ē i domū pris ſui i betheleē
manſitq apud eū qttuor mēſib⁹. Secu
tuſq ē eū vir ſu⁹ voleſq ei recōciliari
atq blādiri t ſecū reducere: hñs i co-
mitatu puez t duos aſinos. Que ſuſ-
cepit eū t introduxit i domū pris ſui.
Qd cū audiſſet ſocer ei⁹: eūq vidiſſet:
occurrit ei let⁹: t āplexat⁹ ē hoiez. Mā
ſitq gener in domo ſoceri trib⁹ dieb⁹
comedēs cū eo t bibens familiarit: Die
aūt qrto d nocte cōſurgēs pficiſci vo-
B luit. Quē tenuit ſocer: t ait ad eū. Gu-
ſta pus puſillū panis t cōforta ſtoma-
chū: t ſic pficiſceris. Sederūtq ſil ac co
mederūt t biberūt. Dixitq pr puelle ad
generū ſuū: Queſo te vt hodie hic mane
as: pariterq letemur. At ille ꝯſurgēs ce
pit velle pficiſci. Et nihilominus ob-
nixe eū ſocer tenuit: t apd ſe fec mane
re. Mane aūt facto pabat leuites iter.
Cui rurſū ſocer: Obſecro inqt vt paulu
lū cibi capias: t aſſūptis virib⁹ donec i
creſcat dies: poſtea pficiſcaris. Comede
rūt ḡ ſil. Surrexitq adoleſcēs vt pge-
ret cū vxore ſua t puero. Cui rurſū lo-
C cut⁹ ē ſocer. Cōſidera q dies ad occa-
ſuz decliuior ſit: t ppinqt ad veſpez.
Mane apd me ēt hodie t duc letū diē
2.Reg.11.b t cras pficiſceris vt vadas i domū tuā.
Noluit gener acqeſcere ſmonib⁹ ei⁹: ſz
ſtatī prexit t venit ḡ ieb⁹ q altero noīe
vocabat hierlm: ducēs ſecū duos aſi-
nos onuſtos t cōcubinā. Iāq aderat
iux ieb⁹: t dies mutabat i noctē. Dix-
itq puer ad dñz ſuū: Ueni obſecro de-
clinem⁹ ad vrbē iebuſeoz: t maneam⁹
i ea. Cui rñdit dñs: Nō igrediar oppidū
gētis alienę q nō ē de filijs iſrl: ſz trāſi-
bo vſq gabaa: t cū illuc puenero ma-
D nebim⁹ i ea: aut certe i vrbe rama. Trā
ſierūt igit ieb⁹: t ceptū carpebāt iter:
occubuitq eis ſol iux gabaa q ē i tri-
bu beniamī: diuerterūtq ad eā vt mane
rēt ibi. Quo cū itraſſēt: ſedebāt in pla-
tea ciuitatis t null⁹ eos recipe voluit
hoſpitio. Et ecce apparuit hō ſenex re-
uertēs d agro t d ope ſuo veſpi: q t ip
ſe d mōte erat effrai t pegrin⁹ hitabat
i gabaa. Hoies aūt regiōis illi⁹ erāt fi-
lij gemini. Eleuatiſq ocul vidit ſenex
ſedētē hoiez cū ſarcinul ſuis i platea

ciuitatis. Et dixit ad eū? Un venis t q
vadis? Qui rñdit ei: Profecti ſum⁹ de
bethleē iuda. t pgim⁹ ad locū nrm q ē
i latere mōtis effrai. Uñ ieram⁹ i beth-
leē. Et nūc vadim⁹ ad domū dei null⁹
q ſub tectū ſuū nos vult recipe: hñtes
paleas t fenū i aſinoz pabulū: t panē
ac vinū i meos t āncille tue vſus t pue
ri q mecū ē. Nulla re indigem⁹ niſi ho
ſpicio. Cui rñdit ſenex. Pax tecum ſit.
Ego pbebo oīa q neceſſaria ſūt: tm q-
ſo ne in platea maneas. Introduxitq
eū i domū ſuā: t pabulū aſinis pbuit:
ac poſtq lauerūt pedes ſuos: recepit eos
i cōuiuiū. Illis epulātib⁹: t poſt laborē
itineris cibo ac potu reficiētib⁹ corpa:
venerūt viri ciuitatis illi⁹ filij belial .i.
abſq iugo: t circūdātes domū ſenis:
fores pulſare cepērt clamātes ad dñm
dom⁹ atq dicētes || Educ viz q ingreſ
ſus ē domū tuā: vt abutamur eo. Egreſ
ſuſq ē ad eos ſenex: t ait: Nolite frēs
nolite facere malū h: qz igreſſus ē hō
hoſpitiū meū: t ceſſate ab hac ſtulticia
Habeo filiā vginē: t h hō hz cōcubi-
nā: educā eas ad vos vt humilieris eas
t vrām libidinē cōpleatis: tm obſecro
ne ſcel⁹ h ḡ naturā opemī i viz. Nole
bāt acqeſcere ſmonib⁹ ei⁹. Qd cernēs
hō: eduxit ad eos cōcubinā ſuā: et eis
tradidit illudēdā. Qua cū tota nocte
abuſi eēnt: dimiſerūt eā mane. At muli
er recedentib⁹ tenebris venit ad oſtiū
dom⁹ vbi manebat dñs ſu⁹: t ibi corru
it. Mane facto ſurrexit hō t apuit oſti
um vt ceptā expleret viā: t ecce cōcubi
na ei⁹ iacebat aū oſtiū ſparſis i lumie
manib⁹. Cui ille putās eā qeſcere loq-
bat: Surge vt ābulem⁹. Qua nihil rñ
dēte: itelligēs q erat mortua: tulit eā
t ipoſuit aſino: reūſuſq ē i domū ſuā
Quā cū eēt igreſſus arripuit gladiū: t
cadauer vxoris cū oſſib⁹ ſuis i duode-
cim ptes ac fruſta ꝯcidēs miſit in oēs
tmios iſrl. Qd cū vidiſſet ſinglī cōcla-
mabāt. Nūq res tal facta ē in iſrl ex
eo die q aſcēderūt pres nri d egypto vſ
q i pñs tps. Ferte ſnīam: t i cōe decer
nite qd facto op⁹ ſit. ¶ XX
Egreſſi ſūt itaq oēs filij iſrl t pl
ter ꝯgregati qſi vir vn⁹ d dan
vſq berſabee t tra galaad ad dñm in
maſpha: oēs qz anguli ppoz t cuncte
trib⁹ iſrl i eccliam ppli dei cōuenerūt q

quadraginta milia peditū pugnatoꝝ. Nec
latuit filios beniamī q̄ ascēdissēt filij
isrł maspha. Interrogat⁹q̄ leuita ma
rit⁹ mulieris īterfecte quō tātū scel⁹ ꝑ-
petratū eēt. r̄ndit: Ueni ī gabaa beia-
min cū vxore mea: illucq̄ diuti. Et ec-
ce hoies citatis illi⁹ circūdederūt nocte
domū ī q̄ manebā volētes me occidere
et vxorē meā: icredibili furore libidis
vexātes: deniq̄ mortua ē. Quā arreptā
ī frustra ꝯcidi: misiq̄ ptes ī oēs termi
nos possessiōis vr̄e: q2 nūq̄ tm̄ nephas
& tā grāde piaculū factū ē ī isrł. Adestis
oēs filij isrł decernite q̄d facere debea
tis. Stāsq̄ ois pp̄ls & q̄si vni⁹ hois ser
mone r̄ndit: Nō recedem⁹ ī tabnacula
nr̄a: nec suā q̄sq̄ ītrabit domū: s3 h̄ ꝯ
gabaa ī cōe faciem⁹. Decē viri eligāt
e cētū ex oib⁹ tribub⁹ isrł: & cētū de mil
le & mille ð decē milib⁹ vt cōportēt ex
ercitui cibaria & possim⁹ pugnare ꝯ ga
baa beniamin reddere ei ꝑ scelere qđ
meret. Cōuenit vniūsus isrł ad citatē
q̄si hō vn⁹ eadē mēte vnoq̄ ꝯsilio: & mi
serūtq̄ nūcios ad oēs tribū beniamin
q̄ dicerēt: Cur tātū nephas ī vob reptū
ē? Tradite hoies ð gabaa q̄ h̄ flagitiū
ꝑpetrart vt moriāt: & auferat malū ð
isrł. Qui noluert fratꝝ suoꝝ filioꝝ isrł
audire mādatū: s3 ex cūctis vrbib⁹ q̄ sor
tis sue erāt ꝯuenert ī gabaa vt illꝭ ferrēt
auxiliū & ꝯ vniūsū pp̄lm isrł dimicarēt
Inuētiq̄ st vigītiq̄nq̄ milia ð benia-
min educētiū gladiū pt̄ hitatores ga-
baa: q̄ septīgēti erāt viri fortissimi ita
sinistra & dextra ꝑliātes: & sic fūdis lapi
des ad certū iaciētes vt capillū q3 pos
sēt ꝑcutere: & neq̄q̄ ī alterā ptē ict⁹ la
pidis deferret. Uiroꝝ q3 isrł absq̄ fi-
lijs beniamī īuēta sūt q̄dragita milia
educētiū gladios & paratoꝝ ad pugnā
Qui surgētes venert ī domū dei: h̄ ē ī
sylo: ꝯsuluertq̄ deū atq̄ dixert: Quis
erit ī exercitu nr̄o pnceps certamis ꝯ
filios bēiami? Quib⁹ r̄ndit dn̄s: Judas
sit dux vr̄. Statimq̄ filij isrł surgētes
mane castrametati sūt iux gabaa. Et
inde ꝑcedētes ad pugnā ꝯ beniamin:
vrbē oppugnare cepert. Egressiq̄ filij
bēiami ð gabaa: occidert de filijs isrł
die illo vigītiduo milia viroꝝ. Rursū
filij isrł & fortitudie & numero ꝯfidētes
ī eodē loco ī q̄ prius certauerāt: aciē di-
rexerūt: ita tm̄ vt pri⁹ ascēderēt & flerēt
corā dn̄o vsq̄ ad noctē: ꝯsulerētq̄ eū
& dicerent: Debeo vltra ꝑcedere ad di
micādū ꝯ filios bēiamī frēs meos: an
nō? Quib⁹ ille r̄ndit: Ascēdite ad eos:
& inite certamē. Cūq̄ filij isrł altra die D
ꝯ filios bēiami ad ꝑliū ꝑcessissēt: eru-
perūt filij bēiami ð portis gabaa: & oc-
currētes eis tāta ī illos cede bachati st
vt decē & octo milia viroꝝ educētium
gladiū ꝓsternerēt. Quobrē oēs filij isrł
venert ī domū dei: & sedētes flebāt co-
rā dn̄o. Jeiunaueruntq̄ die illo vsq̄ ad
vespa3: & obtulert ei holocausta & paci
ficas victias: & sup statu suo interroga-
uerūt. Eo tpe ibi erat arca federis dn̄i:
& phinees fili⁹ eleazari filij aarō ꝑposi
tus dom⁹. Cōsuluerūt igit dn̄3 atq̄ di
xerūt: Exire vltra debem⁹ ad pugnā ꝯ
filios beniamī frēs nr̄os: an q̄escere?
Quib⁹ ait dn̄s. Ascēdite. Cras.n. tradā
eos ī man⁹ vr̄as. Posuertq̄ filij isrł ī-
sidias ꝑ circuitū vrb gabaa: & tertia vi
ce sic semel & bis ꝯ bēiami exercitū ꝑ-
duxerūt. Sz & filij bēiami audacter eru E
perūt ð citatē: & fugiētes adūsarios lō
gi⁹ ꝓsecuti sūt: ita vt vulnerarēt ex eis
sic ꝑmo & scđo die: & cederēt ꝑ duas se-
mitas terga vrtētes q̄ꝝ vna ferebat ī
bethel: & altra ī gabaa: atq̄ ꝓsternerēt
trigīta circit viros. Putauert.n. eos
solito more cedere. Qui fugā arte simu
lātes inierūt ꝯsiliū vt abstraherēt eos
ð citate & q̄si fugiētes ad supradictas
semitas ꝑducerent. Oēs itaq̄ filij isrł
surgētes ð sedib⁹ suis: tetēderūt aciē ī
loco q̄ vocat baalthamar. Insidie q3
q̄ circa vrbē erāt paulatī se apire cepe
rūt: & ab occidentali vrb pte ꝑcedere.
Sed & alia decē milia viroꝝ ð vniūso
isrł hitatores vrb ad certamia ꝓuoca
bāt. Ingrauatūq̄ ē bellū ꝯ filios bēia
min: & nō itellexert q̄ ex oi pte illꝭ insta-
ret īterit⁹. Percussitq̄ eos dn̄s ī ꝯspe-
ctu filioꝝ isrł: & īterfecert ex eis ī illo
die vigītiq̄nq̄ milia & cētū viros: oēs
bellatores & educētes gladiū. Filij aūt
bēiami cū se iferiores eē vidissēt: cepe-
rūt fugere. Qđ cernētes filij isrł dedert F
eis ad fugiēdū locū vt ad ꝑparatas insi
dias deuenirēt q̄s iux vrbē posuerāt.
Qui cū repēte ð latibul surrexissent: &
bēiami terga cedentib⁹ darēt: ingressi
sūt citatē & ꝑcusset eā ī ore gladij. Si-
gnū aūt dederūt filij isrł his q̄s ī isidijs

collocauerāt vt poſtꝗ̄ vrbē cepiſſent: igne accēderēt vt aſcēdēte in altū fumo captā vrbē demōſtrarēt. Qđ cū cernerēt filij iſrł i ipo certamīe poſiti: putauerūt eſt filij beniamī eos fugere et inſtāti⁹ ꝯſeq̄bāť: ceſis đ exercitu eorꝫ triginta viris et viderūt q̄ſi colūnā fumi đ ciuitate ꝯſcēdere. Beniamī q̄ꝫ retro aſpiciens cū captā cernerēt ciuitatē ⁊ flāmas i ſublime ferri q̄ ꝑus ſimulauerant fugā: verſa facie forti⁹ reſiſtebāt. Qđ cū vidiſſent filij beniamin in fugā verſi ſūt: ⁊ ad viā deſerti ire ceperūt: illuc q̄ꝫ eos adūſarijs ꝯſequētib⁹. Sꝫ et hi q̄ vrbē ſuccēderāt occurrerūt eis. Atq̄ꝫ ita factū ē vt ex vtraq̄ꝫ ꝑte ab hoſtib⁹ cederēť: nec erat vlla moriētiū reqes. Ceciderūt atq̄ꝫ ꝓſtrati ſunt ad oriētalē plagā vrƀ gabaa. Fuerūt aūt q̄ i eodē loco īterfecti ſūt decem et octo milia viroꝝ: oēs robuſtiſſimi pugnatores. Qđ cū vidiſſent q̄ remāſerāt đ beniamin fugerūt ī ſolitudinē: et ꝑgebāt ad petrā cui⁹ vocabulū ē rēmō. In illa q̄ꝫ fuga latētes ⁊ ī diūſa tēdentes: occiderūt q̄nq̄ꝫ milia viros. Et cū vltra tēderēt ꝑſecuti ſūt eos: ⁊ interfecerūt etiā alia duo milia. Et ſic factū ē vt oēs q̄ ceciderāt đ beniamin in diuerſis locis eſſent viginti q̄nq̄ꝫ milia pugnatores ad bellā đū ꝓmptiſſimi. Remāſerāt itaq̄ꝫ đ oī numero beniamī q̄ euadere potuerūt ⁊ fugere ī ſolitudinē ſexcēti viri: ſederūtq̄ꝫ ī petra rēmō mēſib⁹ q̄ttuor. Regreſſi āt filij iſrł oēs reliq̄s ciuitatł a viris vſq̄ꝫ ad iumēta gladio ꝑcuſſerūt: cunctaſq̄ꝫ vrbes ⁊ viculos beniamin vorax flāma ꝯſūpſit.

Urauerāt q̄ꝫ filij iſrł in maſpha: ⁊ dixerunt: Null⁹ nr̄m dabit filijs beniamin đ filiab⁹ ſuis vxorē. Uenerūtq̄ꝫ oēs ad domū dei i ſylo: ⁊ i ꝯſpectu ei⁹ ſedentes vſq̄ꝫ ad veſperā leuauerūt vocem: ⁊ magno vlulatu ceperūt flere dicētes: Quare dn̄e de⁹ iſrł factū ē h̄ malū i ꝑplo tuo: vt hodie vna trib⁹ auferreť ex noƀ? Alťa aūt die diluculo ꝯſurgētes extruxerūt altare: obtulerūtq̄ꝫ ibi holocauſta ⁊ pacificas victimas: ⁊ dixerūt: Quis nō aſcendit i exercitū dn̄i đ vniūſis tribub⁹ iſrł. Graui eſt iuramēto ſe ꝯſtrinxerāt cū eſſent i maſpha: interfici eos q̄ defuiſſent. Ductiq̄ꝫ ꝑnia filij iſrł ſuꝑ fratre ſuo beniamin: ceperūt dicere: Ablata ē trib⁹ vna đ iſrł. Un̄ vxores accipiēt? Oēs eſt ī cōmune iurauim⁹ nō daturos nos his filias nr̄as. Idcirco dixerūt: Quis ē de vniuerſis tribub⁹ iſrł q̄ nō aſcēdit ad dn̄m ī maſpha? Et ecce inuēti ſūt habitatores iabis galaad ī illo exercitu nō fuiſſe. Eo q̄ꝫ tꝑe cū eēnt in ſylo null⁹ ex eis ibi reꝑt⁹ eſt. Miſerunt itaq̄ꝫ decē milia viros robuſtiſſimos: ⁊ ꝑceperūt eis. Ite ⁊ ꝑcutite habitatores iabis galaad ī ore gladij: tā vxores q̄ꝫ ꝑuulos eoꝝ: ⁊ h̄ erit qđ obſeruare debebitł. Omne generł maſculini ⁊ mulieres q̄ cognouerūt viros interficite: v̄gines aūt reſuate. Inuēteq̄ꝫ ſūt de iabis galaad q̄dringēte v̄gines q̄ neſcierūt viri thoꝝ: et adduxerūt eas ad caſtra ī ſylo ī ťra chanaan. Miſeruntq̄ꝫ nūcios ad filios beniamin q̄ erāt in petra rēmon: ⁊ ꝑceperūt eis vt eas ī pace ſuſcipent. Uenerūtq̄ꝫ filij beniamin ī illo tꝑe: ⁊ date ſūt eis vxores đ filiab⁹ iabis galaad: ťaľs aūt nō reꝑerūt q̄s ſili mō traderēt. Uniuerſuſq̄ꝫ iſrł valde doluit ⁊ egit pniam ſuꝑ interfectiōe vni⁹ trib⁹ ex iſrł. Dixerūtq̄ꝫ maiores natu: Quid faciem⁹ reliq̄s q̄ nō acceperūt vxores? Oēs ī beniamin femine ꝯciderūt: et magna noƀ cura ingētiq̄ꝫ ſtudio ꝓuidēdū ē: ne vna trib⁹ deleať ex iſrł. Filias nr̄as eis dare nō poſſum⁹ ꝯſtricti iuramēto ⁊ maledictione q̄ diximus: maledict⁹ q̄ dederit đ filiab⁹ ſuis vxorē beniamin. Ceperūtq̄ꝫ ꝯſiliū atq̄ꝫ dixerūt. Ecce ſolēnitas dn̄i ē ſylo āniuerſaria q̄ ſita ē ad ſeptētrionē vrbis bethel: ad oriētalē plagā vie q̄ de bethel tēdit ad ſichimā: ⁊ ad meridiē oꝑpidi lebona. Preceperūtq̄ꝫ filijs beniamin atq̄ꝫ dixerūt: Ite et latitate in vineis. Cūq̄ꝫ videritł filias ſylo ad ducēdos choros ex more ꝓcedere: exite repēte de vineis: ⁊ rapite eas ſingľi vxores ſingľas: ⁊ ꝑgite in terrā beniamin. Cūq̄ꝫ venerint p̄res eaꝝ ac fr̄es ⁊ aduerſū vos q̄ri ceperint atq̄ꝫ iurgari dicem⁹ eis: Miſeremini eoꝝ. Non eſt rapuerūt eas iure bellātiū atq̄ꝫ victorū: ſꝫ rogātib⁹ vt accipent nō dediſtł: ⁊ a vr̄a ꝑte pctm̄ ē. Fecerūtq̄ꝫ filij beniamin vt ſibi fuerat imꝑatū ⁊ iuxͣ numerū ſuū rapuerūt ſibi de his q̄ ducebāt choros vxores ſingľas. Abierūtq̄ꝫ

i poſſeſſionē ſuā edificātes vrbes: ⁊ ha
bitātes i eis: Filij q̄ʒ iſrł reuerſi ſunt ꝑ
trib⁹ ⁊ familias i tabernacula ſua. In
dieb⁹ illis nō erat rex i iſrł: ſʒ vnuſq̄ſq̄
q̄d ſibi rectū videbaṫ hoc faciebat.

¶ Explicit liber Judicum. Incipit liber Ruth. Capitm. I

In diebus vni
us iudicis qñ iudices pre-
erāt: facta ē fames i terra.
Abijtq̄ hō de bethleē iu-
da: vt pegrinareṫ i regiōe moabitide
cū vxore ſua ac duob⁹ liberis. Ipe vo-
cabaṫ elimelech: ⁊ vxor ei⁹ noemi: et
duo filij alter maalō ⁊ alter cheliō: ef-
fratei de bethleē iuda. Ingreſſiq̄ regi
onē moabitidē morabāṫ ibi. Et mor-
tu⁹ ē elimelech marit⁹ noemi: remāſit
q̄ ipa cū filijs. Qui acceperūt vxores
moabitidas q̄ꝝ vna vocabaṫ orpha: ⁊
alteraq̄ ruth. Māſerūtq̄ ibi decē an-
nis: et ambo mortui ſūt: maalō videlʒ
⁊ chelion: remāſitq̄ mlier orbata duo
bus liberꝭ ac marito. Et ſurrexit vt in
patriā ꝑgeret cū vtraq̄ nuru ſua d̄ re-
gione moabitide. Audierat eñ ꝙ re-
ſpexiſſet dñs ppłm ſuum et dediſſet eis
eſcas. Egreſſa ē itaq̄ d̄ loco ꝑegrinati
onis ſue cū vtraq̄ nuru: ⁊ iā i via re-
uertēdi poſita i t̄rā iuda: dixit ad eas:
Ite i domū mr̄is vr̄e. Faciat dñs vobi
ſcū miſedia: ſic feciſtꝭ cum mortuis ⁊
mecū. Det vob̄ iuenire requiē i domi-
bus viroꝝ q̄s ſortiture eſtꝭ. Et oſcula-
ta ē eas. Que eleuata voce flere cepeṙt
et dicere: Tecū ꝑgim⁹ ad ppłm tuum.
Quib⁹ illa rñdit: Reuertimini filie mi.
Cur venitis mecū? Num vltra habebo
filios i vtero meo: vt viros ex me ſpera
re poſſitꝭ? Reuertimini filie moabite.
Iā eñ ſenectute ꝯfecta ſum: nec apta
vinculo cōiugali. Etiam ſi poſſem no-
cte ꝯcipe ⁊ parere filios ſi eos expecta
re velitꝭ donec creſcāt ⁊ ānos impleāt
pubertatꝭ: añ eritꝭ vetule q̄ nubatꝭ.
Nolite q̄ſo filie mi facere h̄: qꝛ vr̄a an-
guſtia me magꝭ ꝑmit: ⁊ egreſſa ē man⁹
dñi ꝯ me. Eleuata igiṫ voce rurſū fle-
re ceperṫ. Orpha oſculata ē ſocꝝ ac re
uerſa ē: ruth adheſit ſocrui ſue. Cui di
xit noemi. En reuſa ē cognata tua ad
ppłm ſuū ⁊ ad deos ſuos vade cum ea.
Que rñdit: Ne aduerſerꝭ mihi vt relinquā
te ⁊ abeam. Quocūq̄ eñ ꝑrexerꝭ ꝑgā: 2.Re.15.e
⁊ vbi morata fuerꝭ: ⁊ ego pariṫ mora-
bor. Popul⁹ tu⁹ ppłs me⁹: ⁊ de⁹ tu⁹ de⁹
me⁹. Que te moriētē t̄ra ſuſcepit i ea
moriar: ibiq̄ locuʒ accipiā ſepulture.
Hec mihi faciat de⁹ et hec addat ſi nō
ſola mors me et te ſepauerit. Uidēs q̄ D
noemi ꝙ obſtinato ruth aīo decreuiſ-
ſet ſecū ꝑgere: aduerſari noluit nec vltra
ad ſuos reditum ꝑſuadere. Profecteq̄
ſūt ſiṁ ⁊ veneṙt i bethleē. Quib⁹ vrbē i-
greſſis velox apd̄ cūctos fama ꝑcrepu-
it: dicebātq̄ mulieres: Hec ē illa noe-
mi. Quib⁹ ait: Ne vocetꝭ me noemi. i.
pulchrā: ſʒ vocate me mara. h̄ ē. ama-
rā: qꝛ amaritudīe valde me repleuit oi-
potēs. Egreſſa ſū plena: ⁊ vacuā redu-
xit me dñs. Cur q̄ vocatis me noemi
quā hūiliauit dñs et afflixit oipotēs?
Uenit q̄ noemi cū ruth moabitide nu
ru ſua d̄ t̄ra ꝑegrinatiōis ſue: ac reūſa
ē i bethleē qñ ꝑmū hordea metabāṫ.
Erat āt vir elimelech ꝯſāgui II A
neus hō potēs et magnaꝝ opū
noīe booz. Dixitq̄ ruth moabi
tis ad ſocꝝ ſuā. Si iubes vadā i agrū:
⁊ colligā ſpicas q̄ metētiū fugerit ma-
n⁹: vbicūq̄ clemētꝭ i me pr̄iſfamilias
reꝑerero gr̄aʒ. Cui illa rñdit. Uade fi
lia mi. Abijt itaq̄ ⁊ colligebat ſpicas
poſt terga metētiū. Accidit āt vt ager
ille hr̄et dñʒ noīe booz: q̄ erat d̄ cogna
tiōe elimelech. Et ecce ipe veniebat d̄
bethleē. Dixitq̄ meſſorib⁹: Dñs vobi
ſcū. Qui rñderūt ei: Bñdicat tibi dñs.
Dixitq̄ booz iuueni q̄ meſſorib⁹ ꝑerat
Cui⁹ ē hec puella? Ille rñdit: Hec ē mo B
abitis q̄ venit cū noemi de regiōe mo-
abitide: et rogauit vt ſpicas colligeret
remanētes: ſequens meſſorū veſtigia.
Et de mane vſq̄ nūc ſtat i agro: ⁊ nec
ad momētū q̄dē domū reuerſa eſt. Et
ait booz ad ruth: Audi filia. Ne vadaſ
in alteꝝ agrū ad colligendū: nec rece-
das ab h̄ loco: ſed iūgere puellis meis
et vbi meſſuerint ſeq̄re. Mandaui eñ
puerꝭ meis vt nemo moleſt⁹ ſit tibi. Sʒ
etiā ſi ſitietꝭ vade ad ſarcinulaſ ⁊ bibe
aquas de q̄b⁹ et pueri mei bibūt. Que
cadēs in faciē ſuā: ⁊ adorās ſuꝑ t̄rā:
dixit ad eū: Unde mihi h̄ vt inuenirē
grām añ ocłos tuos: ⁊ noſſe me digna
reris ꝑegrinā mulierē. Cui ille reſpō C
dit: Nūciata ſūt mihi oīa q̄ feceris ſo-

ꝺruſ tue pꝰ mortē viri tui: ⁊ ꝙ reliq̄ue-
ris parētes tuos: ⁊ trā ī q̄ nata es: ⁊ ve
nerꝭ ad pplm quē antea neſciebaſ Red
det tibi dn̄s ꝓ ope tuo: ⁊ plenā merce
dē recipias a dn̄o deo iſrł ad quē veni
ſti: ⁊ ſb cuiꝰ ꝯfugiſti alas. Que ait: In-
ueni grāꝫ apd̄ ocłos tuos dn̄e mi: q̄ cō
ſolatꝰ es me: et locutꝰ es ad coꝛ ancille
tue: q̄ n̄ ſū ſilis vniꝰ puellaꝝ tuaꝝ. Di-
xitq̄ꝫ ad eā booꝫ. Qn̄ hoꝛa veſcēdi fue-
rit veni huc ⁊ comede panem: ⁊ itinge
buccellā tuam ī aceto. Sedit itaq̄ꝫ ad
meſſoꝝ latꝰ ⁊ ꝯgeſſit polētā ſibi: come-
ditq̄ꝫ ⁊ ſaturata ē: ⁊ tulit reliq̄aſ. Atq̄ꝫ
inde ſurrexit vt ſpicas ex moꝛe collige
ret. Precepit āt booꝫ puerꝭ ſuis dicēs
Etiā ſi vobiſcū metere voluerit ne ꝓ-
hibeatꝭ eā: ⁊ d̄ vrīs q̄ꝫ manipulł ꝓĳci-
te d̄ induſtria: ⁊ remanere ꝑmittite vt
abſq̄ꝫ ruboꝛe colligat: ⁊ colligentē ne-
mo coꝛripiat. Collegit ḡ ī agro vſq̄ꝫ ad
veſpāꝫ: ⁊ q̄ collegerat ꝟga cedēs ⁊ ex-
cutiēs: īuenit hoꝛdei q̄ſi ephi mēſuraꝫ
.i. tres modios: q̄s poꝛtās reūſa ē ī ci-
uitatē: ⁊ oſ̄dit ſocrui ſue. Inſuꝑ ꝓtu-
lit ⁊ dedit ei d̄ reliquĳs cibi ſui: q̄ ſatu
rata fuerat. Dixitq̄ꝫ ei ſocrꝰ ſua. Ubi
hodie collegiſti? Et vbi feciſti opus?
Sit bn̄dictꝰ q̄ miſertꝰ ē tui. Indicauit
q̄ꝫ ei apd̄ quē eēt oꝑata: ⁊ nomē dixit
viri ꝙ booꝫ vocaret. Cui rn̄dit noemi
Bn̄dictꝰ ſit a dn̄o qm̄ eandē grāꝫ quā
ꝓbuerat viuis. ſuauit ⁊ moꝛtuis. Rur
ſūq̄ꝫ ait: Pꝛopinquꝰ nr̄ ē hō. Et ruth:
Hoc q̄ꝫ inq̄t ꝑcepit mihi vt tādiu meſ-
ſoꝛibꝰ eiꝰ iūgerer: donec oēs ſegeteſ me
terēt. Cui dixit ſocrꝰ: Meliꝰ ē filia mi
vt cū puelłeiꝰ exeas ad metēdū: ne ī ali
eno agro q̄ſpiā reſiſtat tibi. Iuncta eſt
itaq̄ꝫ puelł booꝫ ⁊ tādiu cū eis meſſuit
donec hoꝛdea ⁊ triticū in hoꝛreis ꝯde-
Oſtq̄ꝫ āt reūſa ē ad Crenł. III
ſocrū ſuā: audiuit ab ea. Filia
mi q̄rā tibi requiē: ⁊ ꝓuidebo
vt bn̄ ſit tibi. Booꝫ iſte cuiꝰ puellis in
agro iūcta es ꝓpinquꝰ eſt nr̄: ⁊ hac no-
cte areā hoꝛdei vētilat. Lauare igit̄ et
vngere: ⁊ induere cultioꝛibꝰ veſtimētꝭ
⁊ deſcēde ī areā. Non te videat hō: do-
nec eſū potūq̄ꝫ finierit. Qn̄ āt ierit ad
doꝛmiēdū: nota locū in q̄ doꝛmiat. Ue
nieſq̄ꝫ ⁊ diſcooꝑies palliū q̄ oꝑit̄ a ꝑte
pedū: ⁊ ꝓĳcies te ⁊ ibi iaceb. Ipe āt dī
cet tibi quid agere debeas. Que rn̄dit:
Quicq̄d ꝑceꝑis faciā. Deſcenditq̄ꝫ in
areā: ⁊ fecit oīa q̄ ſibi iꝑauerat ſocrꝰ.
Cūq̄ꝫ comediſſet booꝫ ⁊ bibiſſet: ⁊ factꝰ
eēt hilarioꝛ: iſſetq̄ꝫ ad doꝛmiendū iux̄
aceruū manipuloꝝ: venit abſcōdite: ⁊
diſcooꝑto a pedibꝰ eiꝰ pallio ſe ꝓiecit.
Et ecce nocte iā media expauit hō: et
ꝯturbatꝰ ē: viditq̄ꝫ mł̄ierē iacentē ad
pedes ſuos: ⁊ ait illi: Que es? Illaq̄ꝫ re
ſpōdit: Ego ſū ruth ancilla tua. Expā-
de palliū tuū ſuꝑ famulā tuā: q2 ꝓpin-
quꝰ es. Et ille: Bn̄dicta inq̄t es a dn̄o
filia: ⁊ ꝑoꝛē miſcdiāꝫ poſterioꝛe ſuꝑa-
ſti: q2 n̄ es ſecuta iuuenes pauꝑes ſiue
diuiteſ. Noli ḡ metuere: ſꝫ q̄cq̄d dixerꝭ
mihi faciā tibi. Scit eīm oīs ppłs q̄ ha
bitat ītra poꝛtas vrb mee mł̄ierē te eē
ꝟtutꝭ. Nec abnuo me ꝓpinquū: ſed ē
aliꝰ me ꝓpinq̄oꝛ. Quieſce hac nocte: et
facto mane: ſi te voluerit ꝓpinq̄tatis
iure retinere bn̄ res acta ē. Sin aūt ille
noluerit: ego te abſq̄ꝫ vlla dubitatiōe
ſuſcipiā: viuit dn̄s: Doꝛmi vſq̄ꝫ mane.
Doꝛmiuit itaq̄ꝫ ad pedes eius vſq̄ꝫ ad
noctꝭ abſceſſū. Surrexitq̄ꝫ itaq̄ꝫ an̄q̄ꝫ
hoīes ſe cognoſcerēt mutuo. Et dixit
booꝫ. Caue ne q̄s nouerit ꝙ huc vene
ris. Et rurſū: expāde inq̄t palliū tuū q̄
oꝑitꝭ ⁊ tene vtraq̄ꝫ manu. Qua exten-
dēte ⁊ tenēte: mēſus ē ſex modios hoꝛ
dei: ⁊ poſuit ſuꝑ eā. Que poꝛtās īgreſ-
ſa ē ciuitatē: ⁊ venit ad ſocꝝ ſuā. Que
dixit ei: Quid egiſti filia? Narrauitq̄ꝫ
ei oīa q̄ ſibi feciſſet hō. Et ait: Ecce ſex
modios hoꝛdei dedit mihi: ⁊ ait: Nolo
vacuā te reūti ad ſocꝝ tuam. Dixitq̄ꝫ
noemi: Expecta filia donec videamus
quē res exituꝫ habeat. Neq̄ꝫ eīm ceſſa
bit hō: niſi cōpleuerit qd̄ locutꝰ ē. III
Ascēdit ḡ booꝫ ad poꝛtā ⁊ ſedit
ibi. Cūq̄ꝫ vidiſſet ꝓpinquū ꝑte-
rire d̄ q̄ ꝑus ſmo habitꝰ ē: dixit
ad eū. Declina pauliſꝑ ⁊ ſede h̄: vocās
eū noīe ſuo. Qui diūtit ⁊ ſedit. Tollēs
āt booꝫ decē viros de ſenioꝛibꝰ ciuita-
tis: dixit ad eos: Sedete h̄. Quibꝰ reſi-
dētibꝰ locutꝰ ē ad ꝓpinquū. Partem
agri frīs nrī elimelech vēdit noemi q̄
reūſa ē d̄ regione moabitide: qd̄ audi
re te volui et tibi dicere corā cūctꝭ ſe
dentibꝰ ⁊ maioꝛibꝰ natu de ppło meo.
Si vis poſſidere iure ꝓpinq̄tatꝭ eme ⁊
poſſide. Si āt diſplicet tibi h̄ ipm in-
dica mihi vt ſciā q̄d facere debeā. Nu

lus eſt ꝓpinquꝰ excepto te q̄ p̄oꝛ es: ⁊
me q̄ ſcōs ſū. At ille rn̄dit: Ego agrū
emā. Cui dixit booz: Qn̄ emerꝭ agrū d̄
manu ml̄ieris: ruth q̄ȝ moabitidē que
vxoꝛ defūcti fuit debes accipe vt ſuſci-
tes nomē ꝓpinq̄ tui i hereditate ſua.
Qui rn̄dit: Cedo iuri ꝓpinq̄tatꝭ. Neqȝ
eni poſteritatē familie mee delere de-
beo. Tu meo vtere pͥuilegio q̄ me libē
ter carere ꝓfiteoꝛ. Hic āt erat mos an-
tiq̄tꝰ in iſrl̄ int ꝓpinq̄s: vt ſi qn̄ alter
alteri ſuo iuri cedebat vt eēt firma cō
ceſſio: ſoluebat hō calciamētum ſuū: ⁊
dabat ꝓpinq̄ ſuo. Hoc erat teſtimoniū
ceſſiōis i iſrl̄. Dixit ḡ ꝓpinq̄ ſuo booz:
Tolle calciamētū. Qd̄ ſtatim ſoluit de
pede ſuo. At ille maioꝛibꝰ natu ⁊ vni-
uerſo ꝑplo: teſtes vos inq̄t eſtis hodie
ꝙ poſſederim oīa q̄ fuerūt elimelech ⁊
chelion ⁊ maalō tradēte noemi: ⁊ ruth
moabitidē vxoꝛē maalō i ꝯiugiū ſum
pſerim vt ſuſcitē nomē defūcti i here-
ditate ſua: ne vocabulū eiꝰ de familia
ſua ac fribꝰ et ꝑplo deleat̄. Uos inquā
huiꝰ rei teſtes eſtꝭ. Rn̄dit oīs ꝑpl̄s qui
erat in poꝛta ⁊ maioꝛes natu. Nos te-
ſtes ſumꝰ. Faciat dn̄s hāc ml̄ierē q̄ in-
gredit̄ domū tuaȝ ſic̄ rachel ⁊ lyam q̄
edificauerūt domū iſrl̄: vt ſit exemplū
vͥtutꝭ i effrata habeat celebꝛe nomē i
bethleē. Fiatqȝ domꝰ tua ſic̄ domꝰ pha
res quē thamar pepit iude: d̄ ſemīe qd̄
tibi dederit dn̄s ex hac puella. Tulit
itaqȝ booz ruth: ⁊ accepit vxoꝛē Ingreſ
ſuſqȝ ē ad eā: ⁊ dedit illi dn̄s vt ꝯcipe-
ret ⁊ pareret filiū. Dixerūtqȝ mulieres
ad noemi. Bn̄dictꝰ dn̄s q̄ nō ē paſſus
vt deficeret ſucceſſoꝛ familie tue ⁊ vo-
caret̄ nomē eiꝰ i iſrl̄: ⁊ habeas q̄ ꝯſo-
let̄ aiaȝ tuā ⁊ enutriet ſenectutē De nu
ru eni tua natꝰ ē q̄ te diliget ⁊ multo
tibi melioꝛ ē ꝙ̄ ſi ſeptē haberes filioſ.
Suſceptūqȝ noemi pueꝝ poſuit i ſinu
ſuo: ⁊ nutricꝭ ac gerule officiū funge-
bat̄. Uicine aūt mulieres ꝯgratulātes
ei ⁊ dicētes: natꝰ ē filiꝰ noemi: vocaue
rūt nomē eiꝰ obed. Hic ē p̄r iſai patrꝭ
dauid‖ He ſunt generationes phares.
Phares genuit eſrō. Eſrō genuit arā.
Arā genuit aminadab. Aminadab ge
nuit naaſō: Naaſō genuit ſalmō. Sal-
mon genuit booz. Booz genuit obed.
Obed gēuit iſai. Iſai genuit dd̄ regē.
¶ Explicit liber Ruth. Incipit ꝓlogꝰ
ſancti Hieronymi in libꝛos Regum.

V Iginti ⁊ duas lr̄as eē apud he-
bꝛeos: ſyroꝝ q̄ȝ ligua ⁊ caldeo-
rū teſtat̄ q̄ hebꝛee magna ex ꝑ-
te ꝯfinis ē. Nā ⁊ ipi vigintiduo elemē
ta habēt: eodē ſono: ſȝ diuerſis chara-
cteribꝰ. Samaritani etiā pētateuchū
moyſi totidē lr̄is ſcriptitant: figuris
tn̄ et apicibꝰ diſcrepātes. Certūqȝ eſt
eſdrā ſcribā legiſqȝ doctoꝛē poſt captā
hieroſolymā ⁊ inſtauratione tēpli ſub
zoꝛobabel alias lr̄as repperiſſe quibꝰ
nūc vtimur: cū ad illud vſqȝ tēpus
ijdē ſamaritanoꝝ ⁊ hebꝛeoꝝ characte-
res fuerint. In libꝛo q̄ȝ numeroꝝ hec
eadē ſupputatio: ſub leuitaꝝ ac ſacer-
dotū ſenſu myſtice oſtēdit̄: et nomen
dn̄i tetragramaton i q̄buſdā grecꝭ vo-
luminibꝰ vſqȝ hodie antiq̄s exp̄ſſū lit
teris iuenimꝰ. Sȝ ⁊ pſalmi triceſimuſ
ſextꝰ ⁊ cēteſimuſdecimꝰ ⁊ cēteſimuſun
decimꝰ ⁊ cēteſimuſdecimuſoctauꝰ ⁊ cē
teſimuſquadrageſimuſquartꝰ: ꝙ̄ꝙ̄ di
uerſo ſcribāt̄ metro: tn̄ eiuſdē numeri
texunt̄ alphabeto. Et hieremie lamē-
tationes ⁊ oro eiꝰ. Salomonis q̄ȝ in fi
ne ꝓuerbi ab eo loco i q̄ ait‖ Mulierē Pꝛou. 31. b
foꝛtē q̄s inueniet: eiuſdē alphabetꝭ vel
inciſionibꝰ ſupputāt̄. Poꝛro q̄nqȝ lr̄e
duplices apd̄ hebꝛeos ſūt: caph: mem-
num: phe: ſade. Aliter eni ſcribūt̄ per
has pͥcipia medietateſqȝ vͥboꝝ: alit̄
fines. Un̄ ⁊ q̄nqȝ a pleriſqȝ libꝛi dupli-
ces eſtimāt̄ ſamuel: malachim: dabꝛe-
iamin. Eſdras: hieremiaſ cū cynoth .i.
lamētationibꝰ ſuis. Quō igit̄ viginti
duo elemēta ſūt ꝑ q̄ ſcribimꝰ hebꝛaice
oē qd̄ loq̄mur: ⁊ eoꝝ initijs vox huma
na cōp̄hendit̄: ita vigītiduo volumia
ſupputant̄: q̄bus q̄ſi lr̄is ⁊ exoꝛdijs in
dei doctrina tenera adhuc ⁊ lactēs vi
ri iuſti erudit̄ infantia. Pꝛimus apud
eos liber vocat̄ bꝛeſith: quē nos gene
ſim dicimꝰ. Scd̄s elleſmoth q̄ exodus
appellat̄. Tertiꝰ vagecra .i. leuiticus.
Quartꝰ vagedaber: quē numeꝝ voca-
mus. Quintꝰ elleaddabarim: q̄ deute-
ronomiū p̄notatur. Hi ſūt q̄nqȝ libꝛi
moyſi: q̄s ꝓphe thoꝛath .i. legē appellāt
Scdm̄ ꝓphaꝝ oꝛdinē faciūt et icipiūt
ab ieſu filio naue: q̄ apd̄ illos ioſue bē
nun dr̄. Deinde ſubtexunt ſopthim .i.
iudicū libꝛū ⁊ i eundē cōpingūt Ruth Ruth. 1. a
q2 in diebꝰ iudicū facta eiꝰ narrat̄ hi-

ſtoꝛia. Terti⁹ ſeq̄tur ſamuel: quē nos
regnoꝝ p̄rimū ⁊ ſcđm dicim⁹. Quart⁹
malachi.i.regū: q̄ tertio ⁊ q̄rto regno-
rū volumie ꝯtinet. Meliuſq̄ multo ē
malachi.i.regū. q̄ȝ malacoth.i.regno-
rū dicere. Nō eñ mltaꝝ gētiū deſcri-
bit regna: ſȝ vni⁹iſraelitici p̄pli q̄ tribu
bus duodecī ꝯtinet. Quint⁹ ē eſaias.
Sextus hieremias. Septim⁹ ezechiel.
Octau⁹ liber duodecī ꝓphaꝝ: q̄ apđ il
los vocat̄ thareaſra. Terti⁹oꝛdo: agio
grapha poſſidet. Et p̄m⁹ liber incipit
ab iob. Scđs a dauid quē q̄nq̄ īciſio
nib⁹ ⁊ vno pſalmoꝝ volumie cōp̄hen
dūt. Terti⁹ ē ſalomō: tres libꝛos hn̄s:
ꝓūbia: q̄ illi ꝑabolas.i.maſloth appel
lāt. Quart⁹eccleſiaſtē.i.coeleth. Quin
tus c cāticūcāticoꝝ: quē titulo ſyraſy-
rīm p̄notāt. Sext⁹ ē daniel. Septim⁹
dabꝛeiamin.i. v̄ba dieꝝ qđ ſignificā-
ti⁹ chꝛonicon toti⁹ diuine hiſtoꝛie poſ
ſum⁹appellare: q̄ liber apđ nos ꝑalipo
menon p̄m⁹⁊ ſcđs inſcribit̄. Octauus
eſdras q̄ ⁊ ipē ſil̄iter apđ grecos et la-
tinos: ī duos libꝛos diuiſus. Non⁹ he
ſter. Atq̄ ita fiūt parit̄ veteris leg̃ li-
bꝛi vigintiduo.i. moyſi q̄nq̄: ⁊ ꝓpha-
rū octo agiographoꝝ nouē. Q̄ȝq̄ nō-
nulli ruth ⁊ cynoth inter agiographa
ſcriptitēt ⁊ hos libꝛos ī ſuo putēt nu-
mero ſupputādos: ac ꝑ h̄ eē priſce leg̃
libꝛos vigītiq̄ttuoꝛ: q̄s ſb nūero vigīti
q̄ttuoꝛ ſenioꝝ apocalypſis iohis idu-
cit adoꝛātes agnū et coꝛonas ſuas ꝓ-
ſtrat̃ vultib⁹offerētes: ſtātib⁹coꝛā q̄t-
tuoꝛ aialib⁹oculat̃ añ ⁊ retro.i.ī p̄te-
ritū ⁊ ī futuꝝ reſpiciētib⁹ ⁊ idefeſſa vo
Apo.4.c ce clamātib⁹. Scūs: ſcūs: ſcūs: dn̄s de-
us oīpotēs: q̄ erat ⁊ q̄ ē: ⁊ q̄ vētur⁹ ē.
Hic ꝓlog⁹ ſcp̄turaꝝ q̄ſi galeatū p̄nci-
piū oīb⁹ libꝛis q̄s đ hebꝛeo v̄tim⁹ ī la
tinū ꝯuenire pōt: vt ſcire valeam⁹ q̄c-
q̄d ex̄ hos ē int̄ apocripha eē ponēdū
Igit̄ ſapla q̄ vulgo ſalomōis īſcribit̄:
et ieſu filij ſyrach liber. ⁊ iudith: et to-
bias: ⁊ paſtoꝛ nō ſūt ī canone. Macha
beoꝝ p̄mū libꝛū hebꝛaicū reppi. Scđs
grec⁹ ē: qđ ex ipā phꝛaſin ꝓbari pōt.
Que cū ita ſe habeāt: obſecro te lectoꝛ
ne laboꝛē meū rep̄hēſionē eſtimes an
tiq̄ꝝ. In tabnacl̄a dei offert vnuſq̄ſq̄
qđ pōt. Alij auꝝ ⁊ argētū ⁊ lapides p̄
cioſos: alij byſſū ⁊ purpurā ⁊ coccū of-
ferūt ⁊ hyacinthū. Nobiſcū bn̄ agit̄: ſi
obtulerim⁹ pelles et capraꝝ pilos. Et 1.c
tñ apl̄s ꝯtēribilioꝛa nr̄a mag̃ neceſſa
ria iudicat. Vñ ⁊ tota illa tabernaculi
pulchꝛitudo ⁊ ꝑ ſingulas ſpēs eccleſie
p̄ntis futureq̄ diſtictio pellib⁹ tegit̄ ⁊
cilitijs: ardoꝛēq̄ ſolis ⁊ iiuriā imbꝛiū
ea q̄ vilioꝛa ſt̄ ꝓhibēt. Lege ḡ p̄mū ſa-
muel ⁊ malachi meū. Meū inquā meū
Quicq̄d eñ crebꝛi⁹ v̄tēdo ⁊ emēdādo
ſolliciti⁹ ⁊ didicim⁹ ⁊ tenem⁹: nr̄m ē. Et
cū ītellexer̃ qđ antea neſciebas: vel ī-
terp̄tē me eſtimato ſi grat⁹es: vł para-
phꝛaſten: ſi īgrat⁹: q̄ȝq̄ mihi oīno cō-
ſci⁹ nō ſim: mutaſſe me q̄ppiā đ hebꝛai-
ca v̄itate. Certe ſi īcredul⁹ es: lēge gre
cos codices et latinos: ⁊ ꝯfer cum his
opuſcul̄. Et vbicūq̄ diſcrepare int̄ ſe
vider̃: int̄roga quēlibet hebꝛeoꝝ: cui
magis accōmodare debeas fidē. Et ſi
nr̄a firmauerit: puto ꝙ eū nō eſtimes
ꝯiectoꝛē vt in eodē loco mecū ſil̄r diui
narit. Sȝ ⁊ vos famulas chꝛiſti rogo
q̄ dn̄i diſcūbēt̃ p̄cioſiſſimo fidei myr-
rho vngitis caput: q̄ neq̄q̄ ſaluatoꝛē
q̄rit̃ ī ſepulchꝛo q̄b⁹ iā ad p̄rēȝ chꝛiſt⁹
aſcēdit: vt ꝯ̄ latrātes canes q̄ aduerſū
me rabido oꝛe deſeuiēt: ⁊ circūeunt ci-
uitatē atq̄ ī eo ſe doctos arbitrant̄: ſi
alijs detrahāt oꝛonū v̄raꝝ clypeos op
ponat̃. Ego ſciēs hūilitatē meā: illi⁹
ſemꝑ ſn̄ie recoꝛdaboꝛ. Dixi cuſtodiā vi P
as meas: vt nō delinquā ī ligua mea.
Poſui oꝛi meo cuſtodiā: cum cōſiſteret
pctōꝛ adūſū me. Obmutui et hūiliat⁹
ſū: ⁊ ſilui a bonis. ¶ Explicit ꝓlogus
Incipit liber ſamuelis p̄m⁹. Capitulum I

FUit vir vnus
de ramathaim ſophim đ
mōte effraim: ⁊ nomen
ei⁹ helchana: filius hie
roboam filij heliu: filij
2 thau: filij ſuph: effrate⁹. Et habuit du
as vxoꝛes: nomē vni anna: ⁊ nomē ſe-
cūde fenēna. Fuerūtq̄ fenēne filij: an
3 ne āt ñ erāt liberi. Et aſcēdebat vir il
le đ ciuitate ſua ſtatut̃ dieb⁹ vt adoꝛa
ret et ſacrificaret dn̄o exercituū ī ſylo.
Erāt āt ibi duo filij heli: ofni ⁊ phine-
4 es ſacerdotes dn̄i. Venit ḡ dies ⁊ imo-
lauit helchana: deditq̄ fenenne vxoꝛi
5 ſue ⁊ cūct̃ filijs ei⁹ ⁊ filiab⁹ ꝑtes. An-
ne āt dedit ꝑtē vnā triſt̃: q̄ȝ annā dili
6 gebat. Dn̄s āt ꝯcluſerat vuluā ei⁹. Af

ffligebat ꝗ̃ eã emula eiꝰ: ⁊ vehemẽter
angebat: intãtũ vt exprobraret ꝙ dñs
concluſiſſet vuluã eiꝰ. Sicqꝫ faciebat ꝑ
ſinglos ãnos cũ redeũte tpe aſcẽderet
ad tẽplũ dñi: ⁊ ſic ꝓuocabat eã. Porro
illa flebat: ⁊ nõ capiebat cibũ. Dixit ꝗ̃
ei helchana vir ſuꝰ. Anna cur fles et
q̃re nõ comedis: ⁊ ꝗ̃obrẽ affligit cor
tuũ? Nũq̃d nõ ego melior tibi ſũ q̃ꝫ de
cem filij. Surrexit aũt anna poſtq̃ꝫ co
mederat ⁊ biberat i ſylo. Et heli ſacer-
dote ſedẽte ſuꝑ ſellã añ poſtes domus
dñi, cũ eẽt anna amaro aĩo: orauit ad
dñm flens largit: et votũ vouit dicẽs:
Dñe exercituũ ſi reſpiciẽs videris affli-
ctionẽ famule tue: ⁊ recordatꝰ mei fue
ris: nec oblitꝰ ancille tue: dederiſqꝫ ſer
ue tue ſexũ virilẽ: dabo eũ dño oĩbꝰ die
bꝰ vite eiꝰ: ⁊ nouacula nõ aſcẽdet ſuꝑ
caput eiꝰ. Factũ ẽ aũt cũ illa multipli-
caret ꝑces coraꝫ dño: vt heli obſuaret
os eiꝰ. Porro anna loq̃bat̃ i corde ſuo
tm̃qꝫ labia eiꝰ mouebãt̃: ⁊ vox penitꝰ
nõ audiebat̃. Eſtimauit ꝗ̃ eam heli te-
mulentã: dixitqꝫ ei: Uſqꝫ q̃ ebria eris?
Digere pauliſper vinuꝫ q̃ mades. Re-
ſpõdẽs anna: neq̃q̃ inq̃t: Dñe mi. Nã
mulier infelix nimis ego ſum: vinũqꝫ
⁊ oẽ qđ inebriare põt nõ bibi: ſꝫ effu
di aĩam meã in cõſpectu dñi. Ne repu-
tes ancillã tuã q̃ſi vnã de filiabꝰ beli-
al: q̃r ex multitudĩe doloris ⁊ meroris
mei locuta ſum vſqꝫ i p̃ſens. Tũc heli
ait ei: Uade in pace: ⁊ deꝰ iſrł det tibi
petitionẽ tuaꝫ quã rogaſti eũ. At illa
dixit: Utinã iueniat ancilla tua grãm
in oculis tuis. Et abijt mulier in viaꝫ
ſuã: ⁊ comedit: vultuſqꝫ illiꝰ nõ ſũt am
pliꝰ i diũſa mutati. Et ſurrexerũt ma-
ne ⁊ adorauerũt corã dño: reuerſiqꝫ ſũt
⁊ venerũt i domũ ſuã ramatha. Cogno
uit aũt helchana annã vxorẽ ſuã: ⁊ re-
cordatꝰ ẽ eiꝰ dñs. Et factũ ẽ poſt circu
itũ dierꝫ: cõcepit anna ⁊ peꝑit filiũ: vo-
cauitqꝫ nomen eiꝰ ſamuel: eo ꝙ a dño
poſtulaſſꝫ eũ. Aſcẽdit ãt vir eiꝰ helcha
na ⁊ oĩs domꝰ eiꝰ vt imolaret dño ho-
ſtiã ſolẽnẽ ⁊ votũ ſuũ: ⁊ anna nõ aſcẽ-
dit. Dixit eñ viro ſuo: Nõ vadã donec
ablactet̃ infans: ⁊ ducã eũ vt appareat
añ cõſpectũ dñi: ⁊ maneat ibi iugiter.
Et ait ei helchana vir ſuꝰ: Fac qđ bo-
nũ tibi videt̃: et mane donec ablactes
eũ: p̃corqꝫ vt ipleat dñs v̓bũ ſuũ. Mã

ſit ꝗ̃ mulier et lactauit filiũ ſuũ donec
24 amoueret eũ a lacte. Et adduxit eũ ſe-
cũ poſtq̃ꝫ ablactauerat i vitulis tribꝰ
⁊ tribꝰ modijs farine: ⁊ amphora vini
⁊ adduxit eũ ad domũ dñi i ſylo. Puer
25 aũt erat adhuc infantulꝰ. Et imolauerũt
26 vitulum ⁊ obtulerũt puerꝫ heli. Et ait
anna: Obſecro mi dñe: viuit aĩa tua.
Ego ſũ illa mulier q̃ ſteti corã te hic: orãs
27 dñm, ꝑ puero iſto. Oraui: ⁊ dedit mihi
dñs petitionẽ meaꝫ quã poſtulaui eũ:
28 Idcirco ⁊ ego cõmodaui eũ dño: cũctis
diebꝰ q̃bꝰ fuerit accõmodatꝰ dño. Et
adorauerũt ibi dñm. Et orauit anna. ⁊
Exultauit cor meũ i dño (ait. II B
⁊ exaltatũ eſt cornu meũ in deo
meo. Dilatatũ ẽ cor meũ ſuper
inimicos meos: q̃r letata ſũ i ſalutari
2 tuo. Nõ ẽ ſctũs vt ẽ dñs: neqꝫ eñ ẽ ali
us ex̃ te: ⁊ nõ ẽ fortis ſicut deꝰ noſter.
3 Nolite multiplicare loq̃ ſublimia glo
riãtes. Recedant vetera de ore vr̃o: q̃r
deus ſciarꝫ dñs ẽ: ⁊ ipi p̃parant̃ cogi-
4 tatiões. Arcꝰ fortiũ ſuꝑatꝰ ẽ: ⁊ infirmi
5 accincti ſũt robore. Saturati p̄us ꝓ pa- repleti primo
ne ſe locauerũt: ⁊ famelici ſaturati ſũt,
Donec ſterił peꝑit plurimos: ⁊ q̃ mul-
6 tos habebat filios infirmata eſt. Dñs Deu.32.f
mortificat ⁊ viuificat: deducit ad infe Tob.13.a
7 ros ⁊ reducit. Dñs pauperẽ facit: ⁊ di Sap.16.b
8 tat: hũiliat ⁊ ſubleuat. Suſcitat ð pul- B
uere egenũ: ⁊ ð ſtercore eleuat pauꝑem Ps.112.b.
vt ſedeat cũ p̃ncipibꝰ: ⁊ ſoliũ glie tene-
ãt. Dñi eñ ſunt cardines tre: ⁊ poſuit
9 ſuꝑ eos orbẽ. Pedes ſctõrꝫ ſuorꝫ ſua-
bit ⁊ impij i tenebris ꝯticeſcẽt: q̃r non
10 in fortitudine ſua roborabit̃ vir. Dñm
formidabũt adũſarij eiꝰ: ⁊ ſuꝑ ipſos
in celis tonabit. Dñs iudicabit fines
tre: ⁊ dabit iperiũ regi ſuo: ⁊ ſublima-
11 bit cornu chriſti ſui. Et abijt helchana
in ramatha i domũ ſuã. Puer ãt erat
miniſter in conſpectu dñi añ faciẽ heli
12 ſacerdotis. Porro filij heli: filij belial C
neſciẽtes dñm neqꝫ officiũ ſacerdotũ
13 ad pp̃lm: ſꝫ quicũqꝫ imolaſſet victimã
veniebat puer ſacerdotis dũ coqueren̄t
14 carnes: ⁊ habebat fuſcinulã tridẽtem
in manu ſua: ⁊ mittebat eã i lebetẽ vł
i caldariã: aut i ollã ſiue i cacabũ: ⁊ oẽ
qđ leuabat fuſcinula: tollebat ſacerdos
ſibi. Sic faciebãt vniũſo iſraeli veniẽ
15 tiũ i ſylo. Etiã añq̃ꝫ adoleret adipẽ: ve
niebat puer ſacerdotis ⁊ dicebat imo-

lāti. Da mihi carnē vt coquā ſacerdo-
ti. Nō em̄ accipiā a te carnē coctā ſed
16 crudā. Dicebatq; illi imolāſ. Incēdat̄
p̄mū iuxta morem hodie adeps ⁊ tolle
D tibi quātūcūq; deſiderat aīa tua. Qui
rñdēs aiebat ei: Neq̄q;. Nunc em̄ dab̄
17 alioq̄n tollā vi. Erat ḡ peccatū puero
rū grande nimis corā dño: qꝛ detrahe-
bāt hoīes ſacrificio dñi. Samuel aūt
18 mīſtrabat añ faciē dñi puer accinctus
19 ephot lineo. Et tunicā paruā faciebat
ei mater ſua quā afferebat ſtatutꝭ die
bus aſcēdens cū viro ſuo: vt imolaret
20 hoſtiā ſolēnē. Et bñdixit heli helcha-
ne ⁊ vxori eiꝰ. Dixitq; ei: Reddat tibi
dñs ſemē de muliere hac ꝓ fenore qđ
cōmodaſti dño. Et abierūt ī locū ſuū.
21 Uiſitauit ḡ dñs annā ⁊ ꝯcepit ⁊ peꝑit
tres filios ⁊ duas filias. Et magnifica
E tus ē puer ſamuel apud dñz. Heli aūt
22 erat ſenex valde: ⁊ audiuit oīa q̄ facie-
bāt filij ſui vniūſo iſrl̄i: ⁊ quō dormie
bāt cū mulieribꝰ q̄ obſ̄uabāt ad oſtiū
23 tab̄naculi: ⁊ dixit eiſ: Quare facitꝭ res
huiuſcemodi: q̄s ego audio: res peſſi-
24 mas ab oī ꝑplo? Nolite filij mi Nō em̄
ē bona fama: quā ego audio: vt tranſ-
Mat.12. gredi faciatꝭ ꝑplm dñi. ‖ Si peccauerit
25 vir ī virū: placari ei pōt deꝰ. Si aūt in
deuȝ peccauerit vir q̄s orabit ꝓ eo? Et
nō audierūt vocem pr̄is ſui: qꝛ voluit
Luc.2.g. dñs occidere eos. Puer aūt ſamuel ꝓ-
26 ficiebat atq; creſcebat: ⁊ placebat tam
27 deo q̄ȝ hoībꝰ. Uenit aūt vir dei ad he-
li ⁊ ait ad eū. Hec dicit dñs: Nūq̄d nō
apte reuelatꝰ ſum domui pr̄is tui cum
F eſſet ī egypto in domo pharaonis? Et
28 elegi eū ex oībꝰ tribubꝰ iſrl̄ mihi in ſa
cerdotē: vt aſcēderet ad altare meū et
adoleret mihi incēſū: ⁊ portaret ephot
corā me: ⁊ dedi domui pr̄is tui oīa d̄ ſa
29 crificijs filioꝝ iſrl̄. Quare calce abieci-
ſtiꝭ victimā meā ⁊ munera mea q̄ p̄cepi
vt offerrēt̄ ī tēplo ⁊ magꝭ honoraſti fi
lios tuos q̄ȝ me: vt comederetꝭ p̄mitias
30 oīs ſacrificij iſrl̄: ꝑpli mei? Propterea
ait dñs deꝰ iſrl̄. Loquens locutꝰ ſū: vt
domꝰ tua ⁊ domꝰ pr̄is tui mīſtraret in
ꝯſpectu meo vſq; ī ſempiternū. Nunc
3.Re.2.e. aūt dicit dñs: Abſit h̄ a me. Sȝ q̄cūq;
honorificauerit me ḡlificabo eū: q̄ aūt
31 cōtēnūt me erūt ignobiles. Ecce dies
veniūt ⁊ p̄cidā brachiū tuū: ⁊ brachiū
domꝰ pr̄is tui: vt nō ſit ſenex in domo

32 tua. Et videb̄ emulū tuū ī tēplo ī vni-
uerſis ꝓſperis iſrl̄: ⁊ nō erit ſenex ī do
33 mo tua oībꝰ diebꝰ. Uerūtn̄ nō auferā
penitꝰ virū ex te ab altari meo: ſȝ vt de
ficiāt oculi tui: ⁊ tabeſcat aīa tua ⁊ p̄s
magna domꝰ tue moriet̄ cuȝ ad virilē
34 etatē ꝑuenerit. Hoc āt erit tibi ſignū
qđ vēturū eſt duobꝰ filijs tuis ofni et
35 phinees. In die vno moriēt̄ ambo. Et
ſuſcitabo mihi ſacerdotē fidelē q̄ iux̄
cor meū ⁊ aīaȝ meā faciet: et edificabo
ei domū fidelē: ⁊ ambulabit corā chri-
36 ſto meo cūctꝭ diebꝰ. Futurū eſt aūt vt
q̄cūq; remāſerit ī domo tua: veniat vt
oret̄ ꝓ eo: ⁊ offerat nūmū argenteū et
tortā panis: dicatq;: Dimitte me obſe-
cro ad vnā ꝑtē ſacerdotalē vt comedā
1 PUer aūt ¶ (buccellā panis) III
ſamuel mīſtrabat dño corā he-
li: ⁊ ſermo dñi erat p̄cioſus. In
2 diebꝰ illꝭ nō erat viſio manifeſta. Factū
ē ḡ in die quadā heli iacebat ī lectulo
ſuo: ⁊ ocl'i eiꝰ caligauerāt: nec poterat
videre lucernā dei añq̄ȝ extinguerent̄.
3 Samuel āt dormiebat ī tēplo dñi vbi
4 erat arca dei. Et vocauit dñs ſamuel.
5 Qui rñdēs ait: Ecce ego. Et cucurrit
ad heli et dixit. Ecce ego. Uocaſti em̄
me. Qui dixit: Nō vocaui te fili. Reūte
6 re ⁊ dormi. Et abijt: ⁊ dormiuit. Et ad
iecit dñs rurſū vocare ſamuel. Conſur
gēſq; ſamuel abijt ad heli: ⁊ dixit: Ec-
ce ego qꝛ vocaſti me. Qui rñdit. Nō vo
7 caui te fili mi. Reūtere et dormi. Por-
ro ſamuel necdū ſciebat dñz: nec reue-
8 latꝰ fuerat ei ſ̄mo dñi. Et adiecit dñs
9 ⁊ vocauit adhuc ſamuel tertio. Qui cō
ſurgēs abijt ad heli: ⁊ ait: Ecce ego: qꝛ
vocaſti me. Intellexit ḡ heli qꝛ dñs vo
caret puerum: et ait ad ſamuel: Uade
⁊ dormi: et ſi deinceps vocauerit te: di
ces: Loquere dñe: qꝛ audit ſ̄uus tuus.
Abijt ḡ ſamuel ⁊ dormiuit ī loco ſuo.
10 Et venit dñs ⁊ ſtetit: ⁊ vocauit ſic̄ vo-
cauerat ſecūdo Samuel ſamuel. Et ait
ſamuel: Loquere dñe: qꝛ audit ſ̄uꝰ tu-
11 us. Et dixit dñs ad ſamuel. Ecce ego
facio verbū in iſrl̄: qđ q̄cūq; audierit:
12 tinnient ambe aures eiꝰ. In die illa ſu
ſcitabo aduerſū heli omnia que locutꝰ
ſum ſuꝑ domū eius. Incipiā ⁊ comple
13 bo. Predixi em̄ ei q̄ iudicaturꝰ eſſem
domū eiꝰ in eternuȝ ꝓpter iniq̄tatē: eo
q̄ nouerat īdigne agere filios ſuos: et

nō corripuerit eos. Idcirco iuraui do-
mui heli ꝙ nō expiet̄ iniq̄tas dom⁹ ei⁹
victimis ꝛ munerib⁹ vſq; i etnū. Dor
miuit āt ſamuel vſq; mane: aperuitq;
oſtia dom⁹ dn̄i. Et ſamuel timebat in-
dicare viſionē heli. Vocauit ḡ heli ſa-
muelē: ꝛ dixit: Samuel fili mi. Qui rn̄
dēs ait: Preſto ſū. Et interrogauit eū.
Quis ē ſmo quē locut⁹ ē dn̄s ad te?
Oro te ne celaueris me. Hec faciat tibi
de⁹ ꝛ hec addat: ſi abſcōderis a me ſmo
nē ex oib⁹ verb q̄ dicta ſūt tibi. Indi-
cauit itaq; ei ſamuel vniūſos ſmoes:
ꝛ n̄ abſcōdit ab eo. Et ille rn̄dit. Dn̄s ē
Qđ bonū ē i ocul ſuis faciat. Creuit āt
ſamuel: ꝛ dn̄s erat cū eo: ꝛ n̄ cecidit ex
oib⁹ verb ei⁹ i t'rā. Et cognouit vniū-
ſus iſrl̄ a dan vſq; berſabee: ꝙ fidel ſa
muel ꝓpha eēt dn̄i. Et addidit dn̄s vt
appareret i ſylo: qm̄ reuelat⁹ fuerat do
min⁹ ſamueli in ſylo iux v̄bū dn̄i. Et
euenit ſmo ſamuel vniūſo iſraeli.

Et factū ē i dieb⁹ ill: cō- ¶ IIII
uenerunt philiſtijm in pugnā.
Egreſſus ē nāq; iſrl̄ obuiā phi
liſtijm i pliū: ꝛ caſtrametat⁹ ē iux lapi
dē adiutorij. Porro philiſtijm venert
i affec: ꝛ iſtruxerūt aciē ꝯ iſrl̄. Inito āt
certamie terga v̄tit iſrl̄ philiſteis. Et
ceſa ſūt i illo certamie paſſim ꝑ agros
q̄ſi q̄ttuor milia viroꝝ. Et reuſus eſt
ppl̄s ad caſtra. Dixerūtq; maiores na-
tu ð iſrl̄: Quare ꝑcuſſit nos dn̄s hodie
corā philiſtijm? Afferam⁹ ad nos ð ſy
lo arcā federis dn̄i. ꝛ veniat i mediū nr̄i
vt ſaluet nos ð manu inimicoꝝ nr̄oꝝ
Miſit ḡ ppl̄s i ſylo ꝛ tulert ide arcā fe-
deris dn̄i exercituū ſedētis ſup cherubin
Erātq; duo filij heli cū arca federis dn̄i
ofni ꝛ phinees. Cūq; veniſſet arca fede
ris dn̄i i caſtra: vociferat⁹ ē oīs iſrl̄ cla
more grādi ꝛ ꝑſonuit t'ra. Et audierūt
philiſtijm vocē clamoris: dixertq;: Que
nā ē hec vox clamoris magni i caſtris
hebreoꝝ? Et cognouert ꝙ arca dn̄i ve
niſſet i caſtra. Timuertq; philiſtijm di
cētes: Venit de⁹ i caſtra. Et igemuert
dicētes: Ve nob. Nō eīm fuit tāta exul
tatio heri ꝛ nudiuſtertius. Ve nobis.
Quis nos ſaluabit ð manu deoꝝ ſub
limiū iſtoꝝ? Hi ſūt dij: q̄ ꝑcuſſert egy-
ptū oi plaga i deſerto. Cōfortamini et
eſtote viri philiſtijm: ne ſuiatis hebreis
ſic ꝛ illi ſuiert nob. Cōfortamini ꝛ bel
10 late. Pugnauerūt ḡ philiſtijm: ꝛ ceſus
ē iſrl̄ ꝛ fugit vn⁹q̄ſq; i tabnaculū ſuū.
Et facta ē plaga magna nimis: ꝛ ceci-
derūt ð iſrl̄ triginta milia peditū: ꝛ arca
dei capta ē. Duo q̄z filij heli mortui ſt C
12 ofni ꝛ phinees. Currēs āt vir ð beni 2.Re.1.c
amin ex acie venit i ſylo i die illa: ſciſ
13 ſa veſte ꝛ cōſpſus puluere caput. Cun-
q; ille veniſſet: heli ſedebat ſup ſellā ꝯ
viā expectās. Erat āt cor ei⁹ pauēs ꝓ
arca dn̄i. Vir āt ille poſtq; igreſſus eſt
nūciauit vrbi ꝛ vlulauit oīs ciuitas.
14 Et audiuit heli ſonitū clamoris: dixit
q;. Quis ē h̄ ſonit⁹ tumult⁹ hui⁹? At
ille feſtinauit ꝛ venit: ꝛ nūciauit heli.
15 Heli āt erat nonaginta ꝛ octo ānoꝝ: et S.3.a
oculi ei⁹ caligauerāt ꝛ videre nō pote
16 rat. Et dixit ad heli: Ego ſū q̄ veni de
plio: ꝛ ego q̄ de acie fugi hodie: Cui il
17 le ait. Quid actū ē fili mi? Rn̄dēs āt il
le q̄ nūciabat: fugit inq̄t iſrl̄ corā phi-
liſtijm ꝛ ruina magna facta ē in ppl̄o.
Inſup ꝛ duo filij tui mortui ſūt ofni ꝛ S.2.f
18 phinees. ꝛ arca dei capta ē. Cunq; ille
noiaſſet arcā dei: cecidit ð ſella retror-
ſū iux oſtiū: ꝛ fractis ceruicib⁹ mortu⁹ ē.
Senex eīm erat vir ꝛ grādeu⁹: ꝛ ipe iu D
19 dicauit iſrl̄ q̄dragita ānis. Nur⁹ āt ei⁹
vxor phinees: ꝑgnās erat vicinaq; par
tui. Et audito nūcio ꝙ capta eēt arca
dei: ꝛ mortu⁹ eēt ſocer ſu⁹ ꝛ vir ſu⁹: in
curuauit ſe ꝛ pepit. Irruerāt eī i eā do
20 lores ſubiti. In ipo āt momēto mortis
ei⁹ dixerūt ei q̄ ſtabāt circa eā: Ne ti-
meas: q2 filiū pepiſti. Que n̄ rn̄dit eis
21 neq; aīaduertit. Et vocauit pueꝝ ica- ichabod
both dicēs. Trāſlata ē glia dn̄i ð iſrl̄:
q2 capta ē arca dei. Et ꝓ ſocero ſuo et
22 ꝓ viro ſuo ait. Trāſlata ē glia ab iſrl̄
eo ꝙ capta eēt arca dei. ¶ V
1 Philiſtijm āt tulerūt arcā dei: et A
aſportauerūt eā a lapide adiu-
2 torij i azotū. Tulerūtq; philiſtijm ar-
cā dei: ꝛ itulerūt eā i tēplū dagō: ꝛ ſta-
3 tuerūt eā iux dagō. Cūq; ſurrexiſſent
diluculo azotij altera die: ecce dagon
iacebat ꝓn⁹ i t'rā an̄ arcā dn̄i. Et tule
rūt dagon: ꝛ reſtituerūt eū i locū ſuū.
4 Rurſūq; mane die altera ꝯſurgētes in
uenerūt dagō iacentē ſup faciē ſuā in
t'ra corā arca dn̄i. Caput āt dagō ꝛ due
palme manuū ei⁹ abſciſe erāt ſup limē
5 Porro dagō ſol⁹ trūc⁹ remāſerat i lo-
co ſuo. Propt hāc cām nō calcāt ſacer B

ſdotes dagon: ⁊ oẽs q̇ ingrediũt tẽplũ
eiꝰ, ſuꝑ limẽ dagõ i azoto vſq̄ i hodier
6 nũ diẽ. Aggrauata ẽ aũt manꝰ dñi ſuꝑ
azotos: ⁊ demolitꝰ ẽ eos. Et ꝑcuſſit in
Pſ. 77. ſecretiori ꝑte natiũ azotũ ⁊ fines eiꝰ.
Et ebullierũt ville ⁊ agri i medio regio
nis illiꝰ: ⁊ nati ſũt mures: ⁊ facta ẽ cõ-
7 fuſio mortꝯ magne i ciuitate. Uidẽtes
aũt viri azotĳ huiuſcemõi plagã dixe
C erũt. Nõ maneat arca dei iſrl̃ apd̾ nos
qm̃ dura ẽ manꝰ eiꝰ ſuꝑ nos ⁊ ſuꝑ da
8 gon deũ nr̃m. Et mittẽtes ꝯgregauerũt
oẽs ſatrapas philiſtiorꝝ ad ſe: ⁊ dixerũt
I. 6. a Quid faciemꝰ de arca dei iſrl̃? Rñderũt
q̄ꝫ gethei. Circũducat̃ arca dei iſrl̃. Et
9 circũduxerũt arcã dei iſrl̃. Illis aũt cir-
cũducẽtibꝰ eã fiebat manꝰ dñi dei ꝑ
ſingulas ciuitates interfectiones ma
gne nimis: ⁊ ꝑcutiebat viros vniuſcu
iuſq̄ꝫ vrbis a ꝑuo vſq̄ꝫ ad maiorẽ: ⁊ cõ
putreſcebãt ꝓminentes extales eorꝝ.
D Inierũtq̄ꝫ gethei cõſiliũ: ⁊ fecerũt ſibi
10 ſedes pelliceas. Miſerũt ergo arcã dñi in
acharõ. Cũq̄ꝫ veniſſet arca dñi i acha-
ron: exclamauerũt accharonite dicen-
tes. Adduxerũt ad nos arcã dei iſrl̃ vt
11 interficiat nos ⁊ ꝑplm nr̃m. Miſerũt
itaq̄ꝫ ⁊ ꝯgregauerũt oẽs ſatrapas phi-
liſtinorũ. Qui dixerũt: Dimitte arcã dei
iſrl̃: ⁊ reũtat̃ i locũ ſuũ: vt ñ iterficiat
12 nos cũ ꝑplo nr̃o. Fiebat eñ pauor mor-
tis i ſingul̃ vrbibꝰ: ⁊ grauiſſima valde
manꝰ dñi dei. Uiri q̄ꝫ q̇ mortui nõ fue
rãt ꝑcutiebãt in ſecretiori ꝑte natiũ: ⁊
aſcẽdebat vlulatꝰ vniꝰcuiꝰq̄ꝫ ciuitatꝯ.
A 1 Fuit ergo arca dñi i re- Ci celũ. VI
gione philiſtinorꝝ ſeptẽ mẽſibꝰ
2 Et poſt hec vocauerũt philiſtĳm
I. 5. c ſacerdotes ⁊ diuinos dicẽtes: Quid fa
ciemꝰ d̾ arca dei? Indicate nob̃ quõ re
3 mittemꝰ eã i locũ ſuũ. Qui dixerũt: Si
remittitꝯ arcã dei iſrl̃: nolite dimittere
eã vacuã: ſꝫ qđ debetꝯ ei reddite ꝓ pec
cato: ⁊ tũc curabimini: ⁊ ſcietꝯ q̄re ñ re
4 cedat manꝰ a vob̃. Qui dixerũt: Quid ẽ
qđ ꝓ delicto reddere debeamꝰ ei? Rñ-
5 derũtq̄ꝫ illi. Iuxͣ nũerũ ꝓuinciarũ phi
liſtinorꝝ q̇nq̄ꝫ anos aureos facietꝯ: et
q̇nq̄ꝫ mures aureos: q2 plaga vna fuit
oibꝰ vob̃ ⁊ ſatrapis vr̃is. Facietiſq̄ꝫ ſi
militudines anorꝝ veſtrorꝝ: ⁊ ſimilitu-
dines muriũ q̇ demoliti ſũt t̃rã: ⁊ da-
bitꝯ deo iſrl̃ gl̃iam: ſi forte releuet ma-
nũ ſuã a vob̃ ⁊ a dĳs vr̃is ⁊ a t̃ra vr̃a.
6 Quare grauatꝯ corda vr̃a: ſicᷓ aggra-
uauit egyptꝰ ⁊ pharao cor ſuũ? Nõne
poſtq̄ꝫ ꝑcuſſus ẽ: tũc dimiſit eos: ⁊ abi
7 erũt? Nũc ergo arripite ⁊ facite plauſtrũ
nouũ vnũ: ⁊ duas vaccas fetas q̇bꝰ ñ
ẽ impoſitũ iugũ iũgite i plauſtro: ⁊ re
8 cludite vitulos earũ domi. Tolletiſq̄ꝫ
arcã dñi: ⁊ ponetꝯ i plauſtro: ⁊ vaſa au
rea q̇ exoluiſtis ei ꝓ delicto ponetꝯ in
capſellã ad latꝰ eius: ⁊ dimittite eã vt
9 vadat: ⁊ aſpicietꝯ. Et ſi q̇dẽ ꝑ viã fini-
um ſuorꝝ aſcẽderit ꝯ bethſames ipẽ fe
cit nob̃ h̾ malũ grãde: Sin aũt minime
ſciemꝰ q2 neq̄q̄ꝫ manꝰ eiꝰ tetigit nos:
10 ſꝫ caſu accidit. Fecerũt ergo illi h̾ mõ: et
tollẽtes duas vaccas q̇ lactabat vitu-
los iũxerũt ad plauſtrũ: vitulosq̄ꝫ earꝝ
11 cõcluſerũt domi. Et poſuerũt arcã dei
ſuꝑ plauſtrũ ⁊ capſellã q̇ habebat mu
12 res aureos ⁊ ſilitudinẽ anorꝝ. Ibãt aũt
in directũ vacce ꝑ viã q̇ ducit bethſa-
mes: ⁊ itinere vno gradiebãt̃ ꝑgentes
⁊ mugientes: ⁊ nõ declinabãt neq̄ꝫ ad
dextrã neq̄ꝫ ad ſiniſtrã. Sed ⁊ ſatrape
philiſtĳm ſequebãt̃ vſq̄ꝫ ad terminos
13 bethſames. Porro bethſamite mete-
bãt triticũ i valle. Et eleuãtes oculos
viderũt arcã: ⁊ gauiſi ſũt cũ vidiſſent
14 Et plauſtrũ venit i agrũ ioſue bethſa
mite. ⁊ ſtetit ibi. Erat aũt ibi lapis ma-
gnꝰ. Et cõciderũt ligna plauſtri: vaccaſ
15 q̄ꝫ īpoſuerũt ſuꝑ ea holocauſtũ dñõ. Le
uite aũt depoſuerũt arcã dei: ⁊ capſellã
q̇ erãt iuxͣ eã i q̄ erãt vaſa aurea: ⁊ po-
ſuerũt ſuꝑ lapidẽ grãdẽ. Uiri aũt beth
ſamite obtulerũt holocauſta: ⁊ imola-
16 uerũt victimas i die illa dñõ. Et q̇nq̄ꝫ
ſatrape philiſtinorꝝ viderũt ⁊ reũſi ſunt
17 i accharõ i die illa. Hi ſũt aũt ani aurei
q̇s reddiderũt philiſtĳm ꝓ delicto do-
mino. Azotꝰ vnũ: gaza vnũ: aſchalon
18 vnũ: geth vnũ: accharon vnũ: ⁊ mures
aureos ſcđm nũmerꝝ vrbiũ philiſtĳm
q̇nq̄ꝫ ꝓuinciarꝝ: ab vrbe murata vſq̄ꝫ
ad villam que erat abſq̄ꝫ muro: ⁊ vſq̄ꝫ
athabel magnũ ſuꝑ quẽ poſuerũt arcã
dñi q̇ erat vſq̄ꝫ i illa die in agro ioſue
19 bethſamitꝯ. Percuſſit aũt dñs d̾ viris
bethſamitibꝰ: eo q̄ꝫ vidiſſẽt arcã dñi: ⁊
ꝑcuſſit d̾ ꝑplo ſeptuaginta viros ⁊ q̇n-
q̄ginta milia plebis. Luxitq̄ꝫ ꝑpl̃s: eo
q̄ꝫ dñs ꝑcuſſiſſet plebẽ plaga magna.
20 Et dixerũt viri bethſamite: Quis pote
rit ſtare i ꝯſpectu dñi dei ſancti huiꝰ?

Et ad quē aſcēdet a nob? Miſerūtq;
nūcios ad hitatores cariathiari dicen
tes: Reduxerūt philiſtĳm arcā dñi: deſcē
dite ⁊ reducite eā ad vos. ¶ VII
Venerūt ergo viri cariathiari ⁊ redux
erūt arcā dñi: ⁊ itulerūt eā i domū
aminadab i gabaa. et eleazar āt filiū
ei⁹ ſctificauerūt: vt cuſtodiret arcā dñi.
Et factū ē: ex q̄ die māſit arca dñi i ca
riathiari: mĺtiplicati ſūt dies. Erat ꝗp-
pe iā ann⁹ viceſim⁹. Et reqeuit oīs do
m⁹ iſrl̄ poſt dñm. Ait āt ſamuel ad vni
uerſā domū iſrl̄ dicēs: Si i toto corde
vrō reūtimini ad dñm: Auferte deos
alienos d̄ medio vrī: baali ⁊ aſtaroth:
⁊ ꝑparate corda vrā dño: ⁊ ſuite ei ſo-
li: ⁊ eruet vos d̄ manu philiſtĳm. Ab-
ſtulerūt ergo filĳ iſrl̄ baali ⁊ aſtaroth: et
ſuierūt dño ſoli. Dixit āt ſamuel: Cōgre-
gate vniūſū iſrl̄ i maſphat vt orē ꝓ vo
bis dñm. Et ꝯuenerūt i maſphat. Hau-
ſerūtq; aquā ⁊ effuderūt i ꝯſpectu dñi
⁊ ieiunauerūt i die illa atq; dixerūt: Ti
bi peccauim⁹ dñe. Judicauitq; ſamuel
filios iſrl̄ i maſphat. Et audierūt phili-
ſtĳm ꝙ ꝯgregati eēnt filĳ iſrl̄ in maſ-
phat: ⁊ aſcēderūt ſatrape philiſtinoꝝ
ad iſrl̄. Qd̄ cū audiſſēt filĳ iſrl̄: timue-
rūt a facie philiſtioꝝ. Dixerūtq; ad ſa-
muelē: Ne ceſſes ꝓ nob clamare ad do
minū deū nrm̄ vt ſaluet nos d̄ manu
philiſtinoꝝ. Tulit āt ſamuel agnū la-
ctate vnū: ⁊ obtulit illū holocauſtū i-
tegrū dño. Et clamauit ſamuel ad dñz
10 ꝓ iſrl̄ ⁊ exaudiuit eū dñs. Factū eſt āt
cū ſamuel offerret holocauſtū philiſte
os inire ꝑliū ꝯ iſrl̄. Intonuit aūt dñs
fragore magno i die illa ſuꝑ philiſtĳm
⁊ exterruit eos ⁊ ceſi ſunt a filĳs iſrl̄.
11 Egreſſiq; filĳ iſrl̄ de maſphat ꝑſecuti
ſūt philiſteos: ⁊ ꝑcuſſerūt eos vſq; ad
12 locū q̄ erat ſuꝑ bethchar. Tulit āt ſa-
muel lapidē vnū: ⁊ poſuit eū iter maſ-
phat ⁊ iter ſen: ⁊ vocauit nomē loci il
li⁹: lapis adiutoriĳ. Dixitq;. Huc vſq;
13 auxiliat⁹ ē nob dñs. Et humiliati ſūt
philiſtĳm: nec apoſuerūt vltra vt veni
rēt i t̄minos iſrl̄. Facta ē itaq; man⁹
dñi ſuꝑ philiſteos cūctꝫ dieb⁹ ſamuelꝭ
14 ⁊ reddite ſunt vrbes q̄s tulerāt phili-
ſtĳm ab iſrl̄ iſraeli: ab accharon vſq;
geth ⁊ t̄mios ſuos. Liberauitq; iſrl̄ d̄
manu philiſtinoꝝ: Eratq; pax iter iſrl̄
15 ⁊ ammorreū. Judicabat q̄z ſamuel iſrl̄
cūctꝫ dieb⁹ vite ſue: ⁊ ibat ꝑ ſingulos
16 ānos circūiēs bethel: ⁊ galgal: ⁊ maſ-
phat ⁊ iudicabat iſraelē i ſupradictis
17 locꝫ. Reūtebatꝛq; in ramatha: Ibi eñ
erat dom⁹ ei⁹: ⁊ ibi iudicabat iſraelē.
Edificauit etiā ibi altare dño. ¶ VIII
1 Factū ē āt cū ſenuiſſet ſamuel: A
poſuit filios ſuos iudices i iſrl̄
2 Fuitq; nomē filĳ ei⁹ ꝑmogeni
ti iohel: ⁊ nomē ſecūdi abia: iudicū in
3 berſabee. Et ñ ābulauerūt filĳ illi⁹ in
vĳs ei⁹: ſꝫ declinauerūt poſt auariciā:
acceperūtq; mūera: ⁊ ꝑuerterūt iudiciū
4 Cōgregati ergo vniuerſi maiores natu iſ
rael: venerūt ad ſamuelē in ramatha:
5 dixerūtq; ei: Ecce tu ſenuiſti: ⁊ filĳ tui
nō ābulabāt i vĳs tuis. Cōſtitue nob Oſee.13.c
regē: vt iudicet nos: ſicut ⁊ vniūſe ha- Act.13.c
6 bēt natiōes. Diſplicuitq; ſmo i ocul B
ſamuelis: eo ꝙ dixiſſent: da nob regē
vt iudicet nos. Et orauit ſamuel ad do
7 minū. Dixit āt dñs ad ſamuelē: Audi
vocē ꝑpli i oib⁹ q̄ loquūtꝛ tibi. Nō eñ
te abiecerunt ſꝫ me: ne regnē ſuꝑ eos.
8 Juxta oīa oꝑa ſua q̄ fecerūt a die qua
eduxi eos d̄ egypto vſq; ad diē hanc:
ſicut dereliq̄rūt me ⁊ ſuierūt dĳs alie-
9 nis ſic faciūt etiā tibi. Nūc ergo vocē eo-
rū audi. Verūtñ cōteſtare eos: et ꝑdic
10 eis ius regꝫ q̄ regnatur⁹ ē ſuꝑ eos. Dix
it itaq; ſamuel oīa verba dñi ad ꝑplm
11 qui petierat a ſe regē: ⁊ ait: Hoc erit C
ius regis q̄ iperatur⁹ ē vob. Filios ve
ſtros tollet ⁊ ponet i currib⁹ ſuis: faci-
etq; ſibi eq̄tes ⁊ ꝑcurſores q̄drigaruꝫ
12 ſuaꝝ: ⁊ cōſtituet ſibi tribunos ⁊ cētu-
riōes: ⁊ aratores agroꝝ ſuoꝝ: ⁊ meſſo-
res ſegetū: ⁊ fabros armoꝝ et curruū
13 ſuoꝝ. Filias q̄z vrās faciet ſibi vnguē
tarias ⁊ focarias ⁊ pāificas. Agros q̄z
14 vrōs ⁊ vineas ⁊ olíueta optia tollet: ⁊
15 dabit ſuis ſuis. Sꝫ ⁊ ſegetes vrās ⁊ vi
neaꝝ reddit⁹ addeciābit: vt det eunu
16 chis ⁊ famulꝭ ſuiſ. Seruoſ ēt vrōs ⁊ an
cillas ⁊ iuuenes optios ⁊ aſinos aufe-
17 ret. ⁊ ponet i oꝑe ſuo. Greges q̄z vrōs
18 addeciabit: voſq; eritꝫ ⁊ ſui. Et clama D
bitꝫ i die illa a facie regꝫ vrī quē elegi-
ſtꝫ vob: ⁊ ñ exaudiet vos dñs i die illa
19 Noluit āt ꝑpl̄s audire vocē ſamuelꝭ: ſꝫ
20 dixerūt. Neq̄q̄. Rex eñ erit ſuꝑ nos: ⁊ I.10.c
erim⁹ nos q̄z ſic oēs gētes: ⁊ iudicabit
nos rex nr̄: ⁊ egrediet̄ ante nos: ⁊ pu-
21 gnabit bella nr̄a ꝓ nobis. Et audiuit

ſamuel oīa ỽba ppl̄i: ⁊ locut⁹ ē ea ī au
22 rib⁹ dn̄i. Dixit aūt dn̄s ad ſamuelē. Au
di vocē eoꝝ: ⁊ ꝯſtitue ſup eos regē. Et
ait ſamuel ad viros iſrl̄. Vadat vnuſ-
A 1 quiſqȝ ī ciuitatē ſuā. IX
Et erat vir ƌ beniamin noīe cis filius
1. Pa.8.c. J.14.g abiel: filij ſeor: filij bechor: filij
ſareth: filij aphia: filij viri gemini for-
2 tis robore. Et erat ei fili⁹ vocabulo ſaul
elect⁹ ⁊ bon⁹: ⁊ nō erat vir de filijs iſ-
J.10.b rael melior illo. Ab hūero ⁊ ſurſū emi
3 nebat ſup oēm ppl̄m. Perierant autē
aſine cis patris ſaul. Et dixit cis ad
ſaul filiū ſuū: Tolle tecū vnū ƌ pueris
4 ⁊ cōſurgēs vade q̄re aſinas. Qui cū trā
ſiſſent p mōtē effraī ⁊ p t̄rā ſaliſa ⁊ nō
īueniſſent: trāſierūt etiā p t̄rā ſalim: ⁊
n̄ erāt: ſȝ ⁊ p t̄rā gemini: ⁊ minime rep
5 perert. Cū aūt veniſſēt ī t̄rā ſuph: dixit
ſaul ad puerū q̄ erat cū eo: Veni ⁊ reu-
tamur: ne forte dimiſerit pr̄ me⁹ aſinaſ
6 ⁊ ſollicit⁹ ſit ꝓ nob̄. Qui ait ei: Ecce
vir dei ē ī ciuitate hac: vir nobil̄: oē qḋ
loq̄t ſine ābiguitate venit. Nūc ḡ ea-
m⁹ illuc: ſi forte īdicet nob̄ de via nr̄a
B 7 ꝓpt̄ quā venim⁹. Dixitqȝ ſaul ad pue-
rū ſuū: Ecce ibim⁹: q̄d ferem⁹ ad virū
8 dei? Panis defecit in ſitarcijs nr̄is: et
ſportulā nō habem⁹ vt demus hoī dei
nec q̄cq̄ aliud. Rurſū puer r̄ndit ſauli
⁊ ait. Ecce inuēta ē in manu mea q̄rta
ps ſtater argēti dem⁹ hoī dei: vt indi
9 cet nob̄ viā nr̄aȝ. Olim ī iſrl̄ ſic loq̄bat̄
vnuſq̄ſqȝ vades cōſulere deū. Venite ⁊
eam⁹ ad vidētē. Qui eñ ꝓpha dicit̄ ho
3.Reg.2.f. et 18.d 10 die vocabat̄ olim vidēs. Et dixit ſaul
ad puerū ſuū: Optim⁹ ſmo tu⁹. Veni
eam⁹. Et ierūt ī ciuitatē ī qua erat vir
11 dei. Cūqȝ aſcēderēt cliuū ciuitat: in
uenerūt puellas egrediētes ad haurien
dā aquā: ⁊ dixerūt eis: Nū h̄ ē vidēs?
12 Que r̄ndētes dixerūt illis: Hic ē: Ecce
añ te. Feſtina nūc. Hodie eñ venit ī ci-
uitatē: q2 ſacrificiū ē hodie ppl̄i ī excel
13 ſo. Ingrediētes vrbē ſtatim īuenietis
eū: añq̄ aſcēdat excelſū ad veſcendū.
Neqȝ eñ cōmeſſur⁹ ē ppl̄s donec ille ve-
niat: q2 ip̄e bn̄dicet hoſtie: ⁊ deinceps
comedēt q̄ vocati ſūt. Nūc ḡ cōſcēdite
C 14 q2 hodie repiet eū. Et aſcēderūt ī ciui
tatē. Cūqȝ ābularet ī medio vrb̄: appa
ruit ſamuel egrediēs obuiā eis: vt aſ-
15 cēderet ī excelſū. Dn̄s aūt reuelauerat
auriculā ſamuel̄ añ vnā diē q̄ veniret
16 ſaul dicēs: Hac ip̄a hora q̄ nūc ē: cras
mittā virū ad te ƌ t̄ra beniamin: ⁊ vn-
ges eū ducē ſup ppl̄m meū iſrl̄. Et ſal-
uabit ppl̄m meū ƌ manu philiſtinoꝝ:
q2 reſpexi ppl̄m meū. Venit eñ clamor
17 eoꝝ ad me. Cūqȝ aſpexiſſet ſamuel ſau
lē dn̄s dixit ei: Ecce vir quē dixerā ti-
18 bi. Iſte dn̄abit̄ ppl̄o meo. Acceſſit aūt
ſaul ad ſamuelē in medio porte: ⁊ ait:
Indica oro mihi: vbi ē dom⁹ vidētis.
19 Et r̄ndit ſamuel ſauli dicēs: Ego ſum
vidēs. Aſcēde añ me ī excelſū vt come
das mecū hodie: ⁊ dimittā te mane: et
20 oīa q̄ ſūt ī corde tuo indicabo tibi. Et ƌ
aſinis q̄s nudiuſterti⁹ pdidiſti ne ſol-
licit⁹ ſis: q2 īuēte ſūt. Et cui⁹ erūt opti
ma q̄cq̄ iſrl̄? Nōne tibi ⁊ oī domui pa-
21 tris tui? R̄ndēs aūt ſaul ait: Nūq̄d nō
fili⁹ gemini ego ſū ƌ minima tribu iſrl̄: ⁊
cognatio mea nouiſſima īter oēs famili
as de tribu beniamin? Quare ḡ locut⁹
22 es mihi ſmonē iſtū? Aſſumēs itaqȝ ſa
muel ſaulē ⁊ puerū ei⁹: īntroduxit eos ī
tricliniū: ⁊ dedit eis locū ī capite eoꝝ
q̄ fuerāt īuitati. Erāt eñ q̄ſi triginta vi-
23 ri. Dixitqȝ ſamuel coco: Da ptem quā
dedi tibi: ⁊ p̄cepi vt reponeres ſeorſū
24 apud te. Leuauit aūt coc⁹ armū: ⁊ poſu-
it añ ſaul. Dixitqȝ ſamuel: Ecce qḋ re-
māſit pone añ te ⁊ comede: q2 ƌ indu-
ſtria ſuatū ē tibi qñ ppl̄m vocaui. Et
25 comedit ſaul cū ſamuele ī die illa. Et
deſcēderūt ƌ excelſo ī oppidū ⁊ locut⁹
ē cū ſaule ī ſolario: ſtrauitqȝ ſaul ī ſo-
26 lario ⁊ dormiuit. Cūqȝ mane ſurrexiſ-
ſent ⁊ iā dies luceſceret: vocauit ſamu
el ſaulē ī ſolario dicens: Surge vt di-
mittā te. Et ſurrexit ſaul. Egreſſi ſunt
27 ambo: ip̄e videlȝ ⁊ ſamuel. Cūqȝ deſcē
derēt ī extrema pte ciuitat: ſamuel di
xit ad ſaul: Dic puero vt añcedat nos
⁊ trāſeat. Tu aūt ſubſiſte pauliſp vt in-
1 Tulit aūt ſ īdicē tibi ỽbū dn̄i. X
ſamuel lēticl̄aȝ olei ⁊ effudit ſu
p caput ei⁹: ⁊ oſculat⁹ ē eū ⁊
ait: Ecce vnxit te dn̄s ſup h̄reditatē ſuā
pncipē ⁊ liberab̄ ppl̄m ſuū de manib⁹
inimicoꝝ ei⁹ q̄ ī circūitu ei⁹ ſūt. Et h̄
2 tibi ſignū: q2 vnxit te dn̄s ī pncipē. Cū
qȝ abieris hodie a me: īuenies duos vi
ros iux̄ ſepulchrū rachel ī finib⁹ beni-
amin ī meridie: dicētqȝ tibi: Inuente
ſūt aſine ad q̄s ieras q̄rēdas: ⁊ inter-
miſſis pr̄ tu⁹ aſinis ſollicit⁹ ē ꝓ vob:

⁊ dicit: Quid faciā d̄ filio meo? Cūqꝫ
abier͛ ide: ⁊ vltra trāſier͛ ⁊ vener͛ ad
ad quercū thabor: iueniēt te tres viri
aſcēdētes ad deū i bethel: vnꝰ portās
tres hedos: ⁊ aliꝰ tres tortas panis: et
aliꝰ portās lagenā vini. Cūqꝫ te ſaluta
uerit dabūt tibi duos panes: ⁊ accipi-
es de manu eoꝝ. Poſt hec venies i col
lē dn̄i: vbi ē ſtatio philiſtinoꝝ. Et cū i
greſſus fueris ibi vrbē: obuiū habeb
gregē ꝓphetaꝝ deſcēdētiū de excelſo:
⁊ an̄ eos pſalteriū ⁊ tympanū ⁊ tibiā ⁊
citharā: ipſoſqꝫ ꝓphetātes: Et inſiliet i
te ſpūs dn̄i: ⁊ ꝓphetab cū eis: ⁊ muta-
ber͛ in virū aliū. Qn̄ ḡ euenerit ſigna
hec oia tibi: fac q̄cūqꝫ iuenerit manus
tua: qꝛ dn̄s tecū ē. Et deſcēdes an̄ me i
galgala. Ego q̄ppe deſcēdā ad te vt of-
feras oblationē. ⁊ imoles victimas pa
cificas. Septē diebꝰ expectab donec ve
niā ad te: ⁊ oſtēdā tibi q̄ facias. Itaqꝫ
cū àutiſſet humerū ſuū vt abiret a ſa-
muele imutauit ei deꝰ cor aliud: ⁊ ve-
nerūt ſigna oia hec i die illa. Venerūt
qꝫ ad p̄dictū collē: ⁊ ecce cuneꝰ ꝓpheta
rū obuiꝰ ei. Et iſiluit ſuꝑ eū ſpūs dn̄i
⁊ ꝓphauit i medio eoꝝ. Videntes āt oēs
q̄ nouerāt eū heri ⁊ nudiuſtertiꝰ q̄ eēt
cū ꝓphet͛ ⁊ ꝓpharet: dixerūt ad inuicē
Que nā res accidit filio cis? Nū ⁊ ſaul
2 iter ꝓphas? Rn̄ditqꝫ aliꝰ ad alterū di-
cēs: Et cis pr̄ eiꝰ? Propterea v̄bū ē i ꝓu
3 biū. Nū ⁊ ſaul iter ꝓphas? Ceſſauit āt
4 ꝓphare: ⁊ venit ad excelſū. Dixitqꝫ pa-
truꝰ ſaul ad eū ⁊ ad pueꝝ eiꝰ. q̄ abiſt͛
Qui rn̄dēt: Querere aſinas: Quas cū
n̄ reꝑeriſſemꝰ: venimꝰ ad ſamuelē: Et
dixit ei patruꝰ ſuꝰ. Indica mihi q̄d di
xerit tibi ſamuel. Et ait ſaul ad patru
um ſuū. Indicauit nob: qꝛ iuēte eēnt
aſine. De ſmōe āt regni nō idicauit ei
quē locutꝰ fuerat ei ſamuel. Et cōuoca
uit ſamuel ꝑplm ad dn̄m i maſphat: et
ait ad filios iſrl̄. Hec dicit dn̄s deꝰ iſrl̄
Ego eduxi iſrl̄ d̄ egypto: ⁊ erui vos de
manu egyptioꝝ ⁊ de manu oim reguꝫ
9 q̄ affligebāt vos. Vos āt hodie ꝓiecist͛
dn̄m deū vr̄m: q̄ ſolꝰ ſaluauit vos de
vniuerſis mal͛ ⁊ tribulationibꝰ vr̄is ⁊
dixiſt͛. Neq̄q̄. ſ3 regē ꝯſtitue ſuꝑ nos
Nūc ḡ ſtate corā dn̄o ꝑ tribꝰ vr̄as ⁊ ꝑ
10 familias. Et applicuit ſamuel oēs tribꝰ
iſrl̄: ⁊ cecidit ſors ſuꝑ tribū beniamin.
11 Et applicuit tribū beniami ⁊ cognati
ones eiꝰ: ⁊ cecidit ſuꝑ cognationē me
thri: ⁊ ꝑuenit vſqꝫ ad ſaul filium cis.
22 Queſierūt ḡ eū: ⁊ n̄ ē iuērꝰ illic. Et cō- D
ſuluerūt poſt hec dn̄m vtrū nā vēturꝰ
eēt illuc. Rn̄ditqꝫ dn̄s. Ecce abſcōditꝰ
23 ē domi. Cucurrerūt itaqꝫ ⁊ tulerūt eū i §.9.a
de: ſtetitqꝫ in medio ꝑpli et altior fuit
24 vniūſo pplo ab hūero ⁊ ſurſū. Et ait ſa
muel ad oēm pplm. Certe vider͛ quē
elegit dn̄s: qm̄ nō ſit ſilis illi i oi pplo
Et clamauit ois ppls et ait. Viuat rex
25 Locutꝰ ē aūt ſamuel ad pplm legē re-
gni: ⁊ ſcripſit i libro ⁊ repoſuit corā do
mio. Et dimiſit ſamuel oēm ꝑplm: ſin
26 gulos i domū ſuā. Sz ⁊ ſaul abijt i do-
mū ſuā i gabaa. Et abijt cū eo ꝑs exer
27 citꝰ: q̄rū tetigerat deꝰ corda. Filij vero
belial dixerūt. Nū ſaluare nos poterit
iſte. Et deſpexerūt eū ⁊ n̄ attulerūt ei mu
nera Ille ei diſſimulabat ſe audire. XI

1 Ascēdit naas āmonites: et Et factum est
pugnare cepit aduſū iabes ga- quasi post m
laad. Dixerūtqꝫ oēs viri iabes
ad naas. Habeto nos federatos: ⁊ ſui
2 emꝰ tibi. Et rn̄dit ad eos naas āmoni
tes. In h̄ feriā vobiſcū fedus: vt eruā
oim vr̄m oculos dextros: ponāqꝫ vos
3 opprobriū i vniūſo iſrl̄. Et dixerūt ad eū
ſeniores iabes. Cōcede nob ſeptē dies
vt mittamꝰ nūcios ad vniūſos t̄minos
iſrl̄: ⁊ ſi n̄ fuerit q̄ defendat nos egre-
4 diemur ad te. Venerūt ḡ nūcij i gabaa
ſaulis: ⁊ locuti ſūt v̄ba hec audiēte po
pulo. Et leuauit ois ppls vocē ſuā: et E
5 fleuit. Et ecce ſaul veniebat ſequēs bo
ues d̄ agro: ⁊ ait: Quid habet ꝑplus q̄
plorat? Et narrauerūt ei v̄ba viroꝝ ia
6 bes. Et iſiluit ſpūs dn̄i i ſaul cū audiſ- §.10.b
ſet hec v̄ba: ⁊ iratꝰ ē furor eiꝰ nimis.
7 Et aſſumēs vtrūqꝫ bouē cōcidit i fru-
ſta: miſitqꝫ i oēs t̄mios iſrl̄ ꝑ manū
nūcioꝝ dicēs: Quicūqꝫ n̄ exierit: ⁊ ſe-
cutꝰ fuerit ſaul ⁊ ſamuel: ſic fiet bobꝰ
eiꝰ. Inuaſit ḡ timor dn̄i pplm: ⁊ egreſſi
8 ſūt q̄ſi vir vnꝰ ⁊ recēſuit eos i bezeth.
Fuerūtqꝫ filioꝝ iſrl̄ trecēta milia: viro
9 rū aūt iuda triginta milia. Et dixerūt nū
cijs q̄ venerāt: Sic dicet͛ viris q̄ ſūt i
iabes galaad. Cras erit vob ſalꝰ cū ica
luerit ſol. Venerūt ḡ nūcij ⁊ nūciauerūt
10 viris iabes. Qui letati ſūt. ⁊ dixerūt: Ma
ne exibimꝰ ad vos: ⁊ faciet͛ nob oē qđ
11 placuerit vob. Et factū ē cū dies cra-
ſtinꝰ veniſſet: cōſtituit ſaul pplm i tres

ptes. Et ĩgreſſus ẽ media caſtra ĩ vigi
lia matutĩa ꝛ pcuſſit ãmõ: vſq₃ dũ ica-
leſceret dies. Reliq̃ ãt diſpſi ſũt ita vt
12 nõ relinq̃rent̄ ex eis duo parit̄. Et ait
ppl̄s ad ſamuelẽ. Quis eſt iſte q̃ dixit:
D ſaul ñ regnabit ſup nos? Date viros ꝛ
13 interficiem⁹ eos: Et ait ſaul. Nõ occidet̄
q̃ſq₃ ĩ die hac: q2 hodie fec̄ dñs ſalutẽ
14 iſrl̄. Dixit ãt ſamuel ad ppl̄m: Uenite
ꝛ eam⁹ ĩ galgala: ꝛ ĩnouem⁹ ibi regnũ.
15 Et prexit oĩs ppl̄s in galgala: ꝛ fecerũt
ibi regẽ ſaul corã dño ĩ galgala. Et ĩ-
molauerũt ibi victimas pacificas corã
dño. Et letat⁹ ẽ ibi ſaul ꝛ cũcti viri iſ-
X 1 Dixit ãt ſamu ¶ rael nimis. XII
B el ad vniuſũ iſrl̄. Ecce audiui
vocẽ vr̄am iuxͣ oĩa q̃ locuti eſt⁊
2 ad me. ꝛ ↄſtitui ſup vos regẽ. Et nũc
rex gradit̄ añ vos. Ego ãt ſenui ꝛ ica-
nui. Porro filij mei vobiſcũ ſũt. Itaq₃
cõuſat⁹ corã vob̄ ab adoleſcẽtia mea
3 vſq₃ ad hãc diẽ ecce pſto ſũ. Loq̃mini
de me corã dño ꝛ corã chriſto ei⁹: vtrũ
bouẽ cuiuſq₃ tuleri aut aſinũ: ſi quẽ-
piã calũniat⁹ ſũ: ſi oppreſſi aliquẽ: ſi d̄
manu cuiuſq₃ mun⁹ accepi: ꝛ cõtẽnã
4 illud hodie reſtituãq₃ vob: Et dixerũt
Nõ es calũniat⁹ nos: neq₃ oppſſiſti ne
5 q₃ tuliſti d̄ manu alicui⁹ q̃ppiã. Dixit-
q₃ ad eos. Teſtis ẽ dñs adũſũ vos ꝛ te
Eccl.26.d ſtis xp̄s ei⁹ ĩ die hac: q2 ñ ĩuenerit⁊ in
6 manu mea q̃ppiã. Et dixerũt: Teſt⁊. Et
ait ſamuel ad ppl̄m. Dñs q̃ fecit moy-
B ſen ꝛ aarõ: ꝛ eduxit pr̄es nr̄os d̄ terra
7 egypti: Nũc ğ ſtate vt iudicio cõtendã
aduerſũ vos corã dño: de oĩb⁹ miſeri-
cordijs dñi q̃s fec̄ dñs vobiſcũ ꝛ cũ pri-
8 b⁹ vr̄is: quõ iacob ĩgreſſus ẽ ĩ egyptũ
Gen.46.a ꝛ clamauerũt pr̄es vr̄i ad dñm. Et mi
ſit dñs moyſen ꝛ aarõ: ꝛ eduxit patres
vr̄os d̄ egypto: ꝛ collocauit eos ĩ h̄ lo-
9 co Qui obliti ſunt dñi dei ſui: ꝛ tradi-
Jud.4.a dit eos ĩ man⁹ ſyſare magiſtri militie
reg⁊ aſor: ꝛ ĩ manu philiſtinoꝝ: ꝛ ĩ ma
nu reg⁊ moab ꝛ pugnauerũt aduerſuſ
10 eos. Poſtea ãt clamauerũt ad dñm ꝛ
dixerũt. Peccauim⁹: q2 dereliq̃m⁹ dñꝫ
ꝛ ſuiuim⁹ baali ꝛ aſtaroth. Nũc ğ erue
nos d̄ manu ĩimicoꝝ nr̄oꝝ: ꝛ ſuiem⁹
11 tibi. Et miſit dñs hierobaal ꝛ badan
Judi.6.c ꝛ barach ꝛ iepte ꝛ ſamuel: ꝛ eruit vos
de manu inimicoꝝ vr̄oꝝ p circũitũ: ꝛ
12 hitaſt⁊ ↄfidẽter. Uidẽtes aũt q͞ naas
C rex filioꝝ ãmõ veniſſet adũſũ vos: dix

iſtis mihi. Neq̃q̃: ſ₃ rex ĩperabit nob̄
13 cũ dñs de⁹ vr̄ regnaret in vob. Nũc ğ
pſto ẽ rex vr̄ quẽ elegiſt⁊ ꝛ petiſtis. Ec
14 ce dedit vob dñs regẽ. Si timueritis
dñm ꝛ ſuierit⁊ ei: ꝛ audierit⁊ vocẽ ei⁹
ꝛ ñ exaſpauerit⁊ os dñi: eritis ꝛ vos e
rex q̃ ĩpat vob ſeq̃ẽtes dñm deũ vr̄m
15 Si aũt ñ audierit⁊ vocẽ dñi ſ₃ exaſpa
uerit⁊ ſmones ei⁹: erit man⁹ dñi ſup
16 vos ꝛ ſup pr̄es vr̄os. Sꝫ ꝛ nũc ſtate
videte rẽ iſtã grãdẽ quã factur⁹ ẽ dñs
17 ĩ ↄſpectu vr̄o. Nũq̃d ñ meſſis tritici e
hodie? Inuocabo dñm ꝛ dabit voce
ꝛ pluuias: ꝛ ſciet⁊ ꝛ videbit⁊ q2 grãd
malũ fecerit⁊ vob̄ ĩ ↄſpectu dñi peten
18 tes ſup vos regẽ. Et clamauit ſamue
ad dñm: ꝛ dedit dñs voces ꝛ pluuias
19 in illa die. Et timuit oĩs ppl̄s nimis
dñm ꝛ ſamuelẽ. Et dixit vniũſus ppl̄
ad ſamuelẽ. Ora p ſuis tuis ad dñm
deũ tuũ vt ñ moriamur. Addidim⁹ e
vniuerſis peccat⁊ nr̄is malũ vt peter
20 m⁹ nob regẽ. Dixit ãt ſamuel ad ppl̄m
Nolite timere. Uos feciſt⁊ vniũſũ m
lum h̄. Uerũtñ nolite recedere a terg
21 dñi. ſ₃ ſuite dño ĩ oĩ corde vr̄o: ꝛ noli
te declinare poſt vana q̃ ñ ↄderũt vo
22 neq₃ eruẽt vos: q2 vana ſũt ꝛ nõ dere
linquet dñs ppl̄m ſuũ ↄpter nomẽ ſuũ
magnũ: q2 iurauit dñs facere vos ſib
23 ppl̄m. Abſit ãt a me h̄ pctm̄ ĩ dño v
ceſſem orare p vobis: ꝛ docebo vos vi
24 bonã ꝛ rectã. Igit̄ timete dñꝫ: ꝛ ſuit
ei ĩ veritate: ꝛ ex toto corde vr̄o. Uidi
ſtis eñi magnifica q̃ ĩ vob geſſerit dñ
25 Q2 ſi pſeuerauerit⁊ in malitia: ꝛ vo
X ꝛ rex vr̄ parit̄ peribit⁊. ¶ XIII
F ili⁹ vni⁹ ãni erat ſaul cũ regn
re cepiſſet: duob⁹ ãt ãnis regn
2 uit ſup iſrl̄. Et elegit ſibi ſaul tria m
lia de iſrl̄. Et erãt cũ ſaul duo milia i
machmas ꝛ ĩ mõte bethel mille aũt c
ionatha ĩ gabaa beniamĩ. Porro cete
rũ ppl̄m remiſit vnũquẽq₃ ĩ tabnacl
3 ſua. Et pcuſſit ionathas ſtationẽ phi
liſtioꝝ q̃ erat ĩ gabaa. Qd̄ cũ audiſſe
philiſtijm: ſaul cecinit buccina ĩ oĩ te
4 ra dicẽs. Audiãt hebrei. Et vniũſus
rael audiuit huiuſcemodi famã: pcu
ſit ſaul ſtationẽ philiſtinoꝝ. Et erex
ſe iſrl̄ aduerſus philiſtijm. Clamauit
5 ppl̄s poſt ſaul ĩ galgala: ꝛ philiſtijm c
gregati ſunt ad pliãdũ ↄ iſrl̄: triginta
milia curruũ: ꝛ ſex milia eq̃tũ: ꝛ reli

ruꝰ vulgꝰ ſicut arena q̄ ē ī litore mariſ
plurima. Et aſcendētes caſtrametati
ſūt ī machmas ad oriētē bethauē. Quod
cū vidiſſēt viri iſrl̄ ſe ī arto poſitos (af
flictꝰ em̄ erat ppl̄s) abſcōdeꝛūt ſe ī ſpe
lūcis ⁊ ī abditiſ ī petris q̄ʒ ⁊ antriſ ⁊ ī ci
ſternis. Hebrei āt trāſierūt iordanē: in
terrā gad ⁊ galaad. Cūq; adhuc eēt ſaul
ī galgala: vniūſus ppl̄s pterritꝰ ē q̄ ſeq̄-
baẗ eū. Et expectauit ſeptē diebꝰ iuxͣ
placitū ſamuelis: ⁊ n̄ venit ſamuel ī gal-
gala. Dilapſuſq; eſt ppl̄s ab eo. Ait ergo
ſaul: Afferte mihi holocauſtū ⁊ pacifi-
ca. Et obtulit holocauſtū. Cūq; cōpleſ
ſet offerēs holocauſtū: ecce ſamuel ve-
niebat. Et egreſſꝰ ē ſaul obuiā ei vt ſa
lutaret eū. Locutuſq; ē ad eū ſamuel.
Quid feciſti? Rn̄dit ſaul. Quia vidi q
ppl̄s dilabereẗ a me: ⁊ tu n̄ veneraſ iuxͣ
placitos dieſ. Porro philiſtijm ꝯgrega
ti fuerāt ī machmas: Dixi. Nūc deſcen
dēt philiſtijm ad me ī galgala: ⁊ faciē
dn̄i n̄ placaui. Neceſſitate cōpulſus: ob
tuli holocauſtū dn̄o. Dixitq; ſamuel
ad ſaul. Stulte egiſti: nec cuſtodiſti
mādata dn̄i dei tui q̄ p̄cepi tibi. Quod ſi
n̄ feciſſes: iā nūc p̄paraſſet dn̄s regnū
tuū ſup iſrl̄ ī ſēpiẗnū. Sʒ neq̄q; regnū
tuū vltra ꝯſurget. Queſiuit dn̄s ſibi vi
rū iuxͣ cor ſuū: ⁊ p̄cepit ei dn̄s vt eſſet
dux ſup pplm ſuū: eo q n̄ ſuauerit q̄ p̄-
cepit dn̄s. Surrexit āt ſamuel: ⁊ deſcē-
dit ð galgalis ī gabaa beniamī. Et reliq̄
ppli aſcēderūt poſt ſaul obuiā pplo q̄ ex
pugnabāt eos veniētes ð galgala ī ga
baa ī colle beniamī. Et recenſuit ſaul
pplm q̄ iuēti fuerāt cū eo q̄ſi ſexcētos
viroſ: ⁊ ſaul ⁊ ionathas filiꝰ eiꝰ: ppluſq;
q̄ iuētꝰ fuerat cū eis erat ī gabaa beni
amin. Porro philiſtijm ꝯſederāt ī ma-
chmas. Et egreſſi ſt̄ ad p̄ſtādū ð caſtriſ
philiſtinoꝝ tres cunei. Unꝰ cuneꝰ pge
bat ꝯ viā effrai ad trā ſaul. Porro aliꝰ
ingrediebaẗ ꝑ viā bethorō. Tertiꝰ aūt
verterat ſe ad iter ẗmini ī tra ſabaa: imi
nētiſ valli ſeboim ꝯ deſtū. Porro faber
ferrariꝰ n̄ iueniebaẗ ī oī tra iſrl̄. Caue
rāt eī philiſtijm ne forte facerēt hebrei
gladiū aut lāceā. Deſcēdebat ergo oīs iſrl̄
ad philiſtijm vt exacueret vnꝰq̄ſq; vo-
merē ſuū: ⁊ ligonē ⁊ ſecurim ⁊ ſarculū
Retuſe itaq; erāt acies vomeꝝ ⁊ ligo-
nū ⁊ tridētiū ⁊ ſecuriū vſq; ad ſtimu-
lū corrigēdū. Cūq; veniſſet dies p̄lij n̄
ē iuētꝰ enſis ⁊ lācea ī manu totiꝰ ppli
q̄ erat cū ſaul ⁊ ionatha: excepto ſaul
23 ⁊ ionatha filio eiꝰ. Egreſſa ē āt ſtatio
philiſtijm. vt trāſcēderet ī machmas.

XIIII

Et accidit ī q̄dā die vt
diceret ionathas filiꝰ ſaul ad
adoleſcētē armigeꝝ ſuū. Ueni
⁊ trāſeamꝰ ad ſtationē philiſtinoꝝ: q̄
ē trās locū illū. Patri aūt ſuo h̄ ipm
2 n̄ idicauit. Porro ſaul morabaẗ ī extre
ma pte gabaa ſb malogranato q̄ erat
ī agro gabaa. Et erat ppl̄s cū eo q̄ſi ſex
3 cētoꝝ viroꝝ. Et achias filiꝰ achitob
fratris icaboth filij phinees q̄ ortꝰ fue
rat ex heli ſacerdote dn̄i ī ſylo: porta-
bat ephot. Sʒ ⁊ ppl̄s ignorabat q̄ iſſet
4 ionathas. Erāt aūt inter aſcēſus ꝑ q̄s
nitebaẗ ionathas trāſire ad ſtationē
philiſtinoꝝ eminētes petre ex vtraq;
pte: ⁊ q̄ſi ī modū dētiū ſcopuli hinc in
de p̄rupti. Nomē vni boſes: ⁊ nomen
5 alteri ſene. Unꝰ ſcopulꝰ ꝓminens ad
aq̄lonē ex aduſo machmas: ⁊ alter ad
6 meridiē ꝯ gabaa. Dixit āt ionathas
ad adoleſcētē armigerū ſuū. Ueni trā
ſeamꝰ ad ſtationē incircūciſoꝝ horū:
ſi forte faciat dn̄s ꝓ nob̄ qꝛ nō eſt dn̄o
difficile ſaluare vl' ī multiſ vel in pau
7 cis. Dixitq; ei armiger ſuꝰ. Fac oīa q̄
placēt aīo tuo. Perge q̄ cupis: ⁊ ero te
8 cū vbicūq; volueris. Et ait ionathas:
Ecce nos trāſimꝰ ad viros iſtos. Cūq;
9 apparuerimꝰ eis: ſi taliſ locuti fuerint
ad nos: manete donec veniamꝰ ad voſ
ſtemꝰ ī loco nr̄o: nec aſcēdamꝰ ad eos:
10 Si āt dixerit aſcēdite ad nos: aſcēda-
mꝰ ad eos: qꝛ tradidit eos dn̄s ī mani
11 bꝰ nr̄is. Hoc erit nob̄ ſignū. Apparuit
igiẗ vterq; ſtationi philiſtinoꝝ. Dixe-
rūtq; philiſtijm. En hebrei egrediunẗ Iudit.14.
de cauernis in q̄bus abſcōditi fuerāt.
12 Et locuti ſūt viri de ſtatione ad iona-
than ⁊ ad armigerū eiꝰ: Dixerūtq; aſ-
cēdite ad nos: ⁊ oſtēdemꝰ vobis rem.
Et ait ionathas ad armigerū ſuū: Aſ- 1.Ma.4.d.
cēdamꝰ. Sequere me. Tradidit em̄ dn̄s
13 eos in manꝰ iſrl̄. Aſcēdit aūt ionathaſ
manibꝰ ⁊ pedibꝰ reptans: et armiger
eiꝰ poſt eū. Itaq; cū vidiſſent faciē io-
nathe: alij cadebāt ante ionathan: ali
os armiger eiꝰ interficiebat: ſequens
14 eū. Et facta ē plaga prima quā pcuſſit
ionathas ⁊ armiger eiꝰ quaſi viginti
viroꝝ: in media pte iugeris: quā par

15 boū ī die arare ꝯſueuit. Et factū ē mi-
raculū ī caſtris ⁊ ꝑ agros. Sȝ ⁊ oīs po
pulꝰ ſtatiōis eoꝝ q̄ ierāt ad p̄dādū ob
C ſtupuit: ⁊ cōturbata ſūt caſtra: Et acci
16 dit q̄ſi miraculū a deo. Et reſpexerūt
ſpeculatores ſaul q̄ erāt ī gabaa beni-
amin. Et ecce mltitudo ꝓſtrata: ⁊ huc
17 illucqȝ diffugiēs. Et ait ſaul pplo qui
erat cū eo: Reqrite ⁊ videte q̄s abierit
ex nob. Cūqȝ reqſiſſent: reptū ē nō ad
18 eſſe ionathā ⁊ armigeꝝ eiꝰ. Et ait ſaul
ad achiā. Applica arcā dñi. Erat eñ
19 ibi arca dñi ī die illa cū filijs iſrł. Cū-
qȝ loqret ſaul ad ſacerdotē: tumltꝰ ma
gnꝰ exortꝰ ē ī caſtris philiſtinoꝝ. Cre-
ſcebatqȝ paulatim: ⁊ clariꝰ reſonabat
Et ait ſaul ad ſacerdotē: Cōtrahe ma-
20 nū tuā. Cōclamauit ȝ ſaul ⁊ oīs ppls q̄
erat cū eo ⁊ venerūt vſqȝ ad locū certa
minis. Et ecce v̾ſus fuerat gladiꝰ vni
uſcuiꝰqȝ ad ꝓximū ſuū: ⁊ cedes magna
21 nimis. Sȝ ⁊ hebrei q̄ fuerant cū phili-
ſtijm heri ⁊ nudiuſtertiꝰ aſcenderātqȝ
cū eis ī caſtris: reūſi ſūt vt eēnt cū iſrł
22 q̄ erāt cū ſaul ⁊ ionatha. Oēs q̄ȝ iſrlite
q̄ ſe abſcōderāt ī mōte effraim audien
tes ꝙ fugiſſēt philiſtei: ſociauerł ſe cū
23 ſuis ī ꝑlio. Et erāt cū ſaul q̄ſi decē mi-
lia viroꝝ. Et ſaluauit dñſ deꝰ iſrł ī die
illa. Pugna āt ꝑuenit vſqȝ ad betha-
24 uen. Et viri iſrł ſociati ſūt ſibi in die
illa. Adiurauit aūt ſaul pplm dicens:
Maledictꝰ vir q̄ comedit panē vſqȝ ad
veſꝑam donec vlciſcar d̾ inimic̄ meis
Et nō mādūcauit vniūſus ppls panē
25 Oīſqȝ terre vulgꝰ venit ī ſaltū ī q̄ erat
26 mel ſuꝑ faciē agri. Ingreſſus eſt itaqȝ
ppls ſaltū: ⁊ apparuit fluēs mel: nullꝰ
qȝ applicuit manū ad os ſuum. Time-
27 bat eī ppls iuramētū. Porro ionathas
nō audierat: cū adiuraret pr̄ eiꝰ pplm.
Extēditqȝ ſūmitatē virge quā habe-
bat ī manu ⁊ ītinxit ī fauū mellł. Et cō
uertit manū ſuā ad os ſuū: ⁊ illumina
28 ti ſūt ocłi eiꝰ. Rn̄dēſqȝ vnꝰ de pplo ait
Iureiurādo cōſtrinxit pr̄ tuꝰ pplm di-
cēs. Maledictꝰ vir q̄ comederit panē
29 hodie. Defecerat aūt ppls. Dixitqȝ io-
nathas. Turbauit pr̄ meꝰ trā. Vidiſt̄
ipi: qȝ illūiati ſūt oculi mei eo ꝙ gu
30 ſtaueri paululū de melle iſto: quātoma
gis ſi comediſſet pplus de p̄da inimi
coꝝ ſuoꝝ quā repperit? Nōne maior
31 plaga facta fuiſſet ī philiſtijm? Percuſ
ſerūt ȝ ī die illa philiſteos a machmis
vſqȝ ī haialon. Defatigatꝰ ē āt pplus ni
32 mis: ⁊ v̾ſus ad p̄dā tulit oues ⁊ boues
⁊ vitulos: ⁊ mactauerūt ī tra. Comedit
33 qȝ ppls cū ſāguie. Nūciauerūt aūt ſau-
li dicētes ꝙ ppls peccaſſet dño come-
dēs cū ſāguine. Qui ait: Preuaricati
eſt̄. Voluite ad me iā nūc ſaxū grāde.
34 Et dixit ſaul: Diſꝑgamini ī vulgꝰ ⁊ di
cite eis: vt adducat ad me vnꝰq̄ſqȝ bo
uē ſuū ⁊ arietē: ⁊ occidite ſuꝑ iſtud: et
veſcimini: ⁊ n̄ peccabit̄ dño comeden
tes cū ſāguie. Adduxit itaqȝ oīs ppls
vnuſq̄ſqȝ bouē ī manu ſua: vſqȝ ad no
35 ctē: ⁊ occiderūt ibi. Edificauit āt ſaul al
tare dño: Tūcqȝ p̄mū cepit edificare al
36 tare dño. Et dixit ſaul: Irruamus ſuꝑ
philiſteos nocte: ⁊ vaſtemꝰ eos vſqȝ dū
illuceſcat mane: nec relinq̄mꝰ ex eis vi
rū. Dixitqȝ ppls: Oē qđ bonū tibi vi-
deł ī oculis tuis: fac. Et ait ſacerdos.
37 Accedamꝰ huc ad deū. Et ꝯſuluit ſaul
dñz dicēs: Nū ꝑſeq̄r philiſtijm? Si tra
des eos ī manu iſrł? Et nō rn̄dit ei in
38 die illa: dixitqȝ ſaul: Applicate huc vni
uerſos āgulos ppli: ⁊ ſcitote ⁊ videte ꝑ
39 quē acciderit h̾ peccatū hodie. Viuit
dñs ſaluator iſrł: qȝ ſi ꝑ ionathā filiū
meū factū ē: abſqȝ retractatōe morieł
40 ad qđ nullꝰ ꝯdixit ei d̾ oī pplo. Et ait
ad vniūſum iſrł. Seꝑamini vos ī ꝑtē
vnā: ⁊ ego cū ionatha filio meo ero in
ꝑte altera. Rn̄ditqȝ pplus iſrł ad ſaul
41 Qđ bonū tibi videł ī oculł tuis: fac. Et
dixit ad dñm deū iſrł. Dñe deꝰ iſrł da
iudiciū: q̄d ē ꝙ nō rn̄deꝰ ſuo tuo ho
die? Si ī me aut ī ionatha filio meo e
iniq̄tas hec: da oſtionē. Aut ſi hec in
iq̄tas ē ī pplo tuo: da ſcītitatē. Et dep̄
hēſus ē ionathaſ ⁊ ſaul: ppls āt exiuit
42 Et ait ſaul: Mittite ſortē iter me ⁊ in
ter ionathan filiū meū: Et captꝰ ē io
43 nathas. Dixit āt ſaul ad ionathā. In
dica mihi q̄d feceris? Et īdicauit ei io
nathas: et ait: Guſtās guſtaui ī ſūmi
tate virge q̄ erat ī manu mea paululū
44 mellis. Et ecce ego morior? Et ait ſau
Hec faciat mihi deus et hec addat q
45 morte morieris ionatha. Dixitqȝ pplu
ad ſaul: Ergo ne ionathas morieł: q
fecit ſalutē hāc magnā ī iſrł? Hoc ne
phas ē. Viuit dñs: ſi ceciderit capill
de capite eiꝰ ī trā: qȝ cū deo opatꝰ ē ho
die. Liberauit ȝ ppls ionathā vt n̄ mo

rerēt. Receſſitq; ſaul: nec ꝓſecutꝰ ē phi
liſtijm. Porro philiſtijm abierūt ī loca
ſua: et ſaul cōfirmato regno ſup iſrael
pugnabat ꝑ circuitū adūſū oēs inimi
cos eiꝰ: ꝯ moab ⁊ filios āmon ⁊ edom
⁊ reges ſoba ⁊ philiſteos: ⁊ quocūq; ſe
vterat ſupabat. Cōgregatoq; exercitu
ꝑcuſſit amalech: ⁊ eruit iſrl̄ d̄ manu va
ſtatoꝝ eiꝰ. Fuerūt aūt filij ſaul: ionathas
⁊ ieſui ⁊ melchiſua. Et nōia duaꝝ fili
arū eiꝰ: nomē ꝓmogenite merob: ⁊ no
mē minoꝛ michol. Et nomen vxoꝛis
ſaul achinoem filia achimaas. Et no
mē ꝓncipis militie eiꝰ abner filiꝰ ner:
patruel̄ ſaul. Porro cis fuit pr̄ ſaul et
ner pr̄ abner filiꝰ abiel. Erat aūt bellū
potēs adūſū philiſteos: oībꝰ diebꝰ ſaul.
Nā quēcunq; viderat ſaul viꝝ foꝛtē ⁊
aptū ad ꝓliū ſociabat eū ſibi.

Et dixit ſamuel ad ſaul. XV

Me miſit dn̄s vt vngerē te ī re
gē ſup ꝓpl̄m eiꝰ iſrl̄. Nūc ḡ audi vocem
dn̄i. Hec dic̄ dn̄s exercituū. Recēſui q̄
cūq; fecit amalech iſraeli: quō reſtitit
ei ī via cū aſcēderet d̄ egypto. Nunc ḡ
vade ⁊ ꝑcute amalech ⁊ demolire vniū
ſa eiꝰ. Nō ꝑcas ei ⁊ nō ꝯcupiſcas ex re
bꝰ ipiꝰ aliq̄d: ſꝫ interfice a viro vſq; ad
mulierē: ⁊ ꝑuulū atq; lactētē: bouē ⁊
ouē: camelū ⁊ aſinum. Precepit itaq;
ſaul ꝓpl̄o: ⁊ recēſuit eos q̄ſi agnos du
cēta milia peditū: ⁊ decē milia viroꝝ
iuda. Cūq; veniſſet ſaul vſq; ad ciuitatē
amalech: tetēdit inſidias ī toꝛrēte. Di
xitq; ſaul cineo: Abite: recedite atq;
diſcedite ab amalech: ne foꝛte īuoluā
te cū eo. Tu.n. feciſti miſcdiaꝫ cū oībꝰ
filijs iſrl̄: cū aſcēderēt d̄ egypto. Et re
ceſſit cineꝰ d̄ medio amalech. Percuſſit
q; ſaul amalech ab euila: donec venit
aſſur: q̄ ē e regiōe egypti. Et apꝓhēdit
agag regē amalech viuū. Oē aūt vulgꝰ
interfecit in oꝛe gladij. Et pepcit ſaul et
ꝓpl̄s agag: ⁊ optimis gregibꝰ ouiū ⁊ ar
mētoꝝ ⁊ veſtibꝰ ⁊ arietibꝰ ⁊ vniūſis q̄
pulchꝛa erāt: nec voluerūt diſꝑdere ea.
Quicq̄d ḡ vile fuit ⁊ repꝛobū: h̄ demo
liti ſūt. Factū ē aūt v̄bū dn̄i ad ſamuel
dicēs: Penitet me qꝫ ꝯſtituerī ſaul re
gē: qꝛ dereliq̄t me ⁊ v̄ba mea ope nō ī
pleuit. Cōtriſtatꝰq; ē ſamuel: ⁊ clama
uit ad dn̄m tota nocte. Cūq; de nocte
ſurrexiſſet ſamuel vt iret ad ſaul mane
nūciatū ē ſamueli eo qꝫ veniſſet ſaul ī

carmelū: ⁊ erexiſſet ibi foꝛnicē triūpha
lē ⁊ reūſus trāſiſſet ibi: deſcēdiſſetq; ī
13 galgala. Venit ḡ ſamuel ad ſaul: dixit
ei ſaul: Bn̄dictꝰ tu dn̄o. Impleui v̄bū D
14 dn̄i. Dixitq; ſamuel: Et q̄ ē hec vox gre
gū q̄ reſonat ī auribꝰ meis: ⁊ armētoꝝ
15 quā ego audio? Et ait ſaul. De ama
lech adduxerūt ea. Pepcit.n. ꝓpl̄s meli
oꝛibꝰ ouibꝰ ⁊ armēt̄ vt imolarēt dn̄o
16 d̄o tuo: reliq̄ v̄o occidimꝰ. Ait aūt ſa
muel ad ſaul: Sine me ⁊ indicabo tibi
q̄ locutꝰ ſit dn̄s ad me nocte. Dixitq;
17 ei: Loq̄re. Et ait ſamuel: Nōne cū par
uulus eēs ī ocul̄ tuis: caput ī tribubꝰ
iſrl̄ factꝰ es? Vnxitq; te dn̄s ī regē ſup
18 iſrl̄: ⁊ miſit te dn̄s ī viā: ⁊ ait: Vade ⁊ ī
terfice pctōꝛes amalech: ⁊ pugnabis ꝯ
19 eos vſq; ad īternitiōem eoꝝ. Quare ḡ E
n̄ audiſti vocē dn̄i: ſꝫ v̄ſus ad ꝑdā es:
20 ⁊ feciſti malū ī ocul̄ dn̄i? Et ait ſaul ad
ſamuelē: Immo audiui vocē dn̄i: ⁊ am
bulaui ī via ꝑ quā miſit me dn̄s: ⁊ ad
duxi agag regē amalech: ⁊ amalech ī
21 terfeci. Tulit aūt d̄ ꝑda ꝓpl̄s oues ⁊ bo
ues ꝓmitias eoꝝ q̄ ceſa ſunt vt imolet
22 dn̄o deo ſuo in galgal̄. Et ait ſamuel:
Nūq̄d vult dn̄s holocauſta ⁊ victias ⁊
n̄ potiꝰ vt n̄ obediat̄ voci dn̄i? Melioꝛ Eccs.4.d.17
ē eñ obediētia q̄ victie: ⁊ auſcultare
23 magꝭ q̄ offerre adipē arietuꝫ: q̄ñ q̄ſi
pctm̄ ariolādi ē repugnare ⁊ q̄ſi ſcelꝰ
idolatrie nolle acq̄eſcere. Pꝛo eo ḡ qꝫ
abieciſti ſmonē dn̄i: abiecit te dn̄s ne F
24 ſis rex. Dixitq; ſaul ad ſamuelē: Pecca
ui: qꝛ ꝓuaricatus ſū ſmonē dn̄i ⁊ v̄ba
tua: timēs ꝓpl̄m: ⁊ obediēs voci eoꝝ.
25 Sꝫ nūc poꝛta q̄ſo pctm̄ meū: ⁊ reūtere
26 mecū vt adoꝛē dn̄m. Et ait ſamuel ad
ſaul: Nō reūtar tecū: qꝛ ꝓieciſti ſmōeꝫ
dn̄i: ⁊ ꝓiecit te dn̄s: ne ſis rex ſup iſrl̄.
27 Et ꝯūſꝰ ē ſamuel vt abiret. Ille aūt ap
ꝓhēdit ſūmitatē pallij eiꝰ: q̄ ⁊ ſciſſa ē.
28 Et ait ad eū ſamuel: Scidit dn̄s regnū I.28.c
iſrl̄ a te hodie ⁊ tradidit illd̄ ꝓxio tuo
29 melioꝛi te. Porro triūphatoꝛ in iſrl̄ nō
parcet ⁊ penitudīe n̄ flectet̄. Neq; eñ
30 hō ē vt agat pn̄iaꝫ. At ille ait: Pecca
ui. Sꝫ nūc honoꝛa me coꝛaꝫ ſenioꝛibꝰ
ꝓpl̄i mei ⁊ coꝛā iſrl̄: et reūtere mecū vt
31 adoꝛē dn̄m deū tuū. Reūſus ḡ ſamuel
ſecutꝰ ē ſaulē. Et adoꝛauit ſaul dn̄m.
32 Dixitq; ſamuel: Adducite ad me agag G
regē amalech. Et oblatꝰ ē ei agag pig
uiſſimꝰ tremēs. Et dixit agag: Siccine

33 ſegat amara mors? Et ait ſamuel: Sic
fecit abſqꝫ liberꝭ mulieres gladiꝰ tuꝰ:
ſic abſqꝫ liberꝭ erit int̄ mulieres mater
tua. Et ī fruſta ↄcidit eū ſamuel corā
34 dño ī galgal. Abijt āt ſamuel in rama
tha: ſaul vō aſcēdit in domū ſuā in ga
35 baa. Et nō vidit ſamuel vltra ſaul vſqꝫ
ī die mortꝭ ſue. Uerūtñ lugebat ſamu-
el ſaul: qm̄ dñm penitebat qꝫ ↄſtituiſ-
ſet regē ſaul ſup iſrł. XVI
Dixitqꝫ dñs ad ſamuelē: Uſqꝫ q̄
tu luges ſaul: cū ego ꝓiecerim
eū ne regnet ſup iſrł. Imple cornu tu-
um oleo: ⁊ veni vt mittā te ad iſai be-
thleemitē. Prouidi eñ ī filijs eiꝰ mihi
2 regē. Et ait ſamuel: Quō vadā? Audi-
et eñ ſaul ⁊ īterficiet me. Et ait dñs:
Uitulū ď armēto tolles ī manu tua: ⁊
3 dices: Ad imolādū dño veni. Et voca
bis iſai ad victimā. Et ego oſtēdā tibi
q̄d facias: ⁊ vnges quēcūqꝫ mōſtraue-
4 ro tibi. Fecit ġ ſamuel ſicꝰ locutꝰ eſt ei
dñs. Uenitqꝫ ī bethleē. Et āmirati ſūt
ſeniores ciuitatꝭ: occurrētes ei. Dixe-
rūtqꝫ: Pacificꝰne eſt ingreſſus tuꝰ? Et
5.Re.2.c 5 ait: Pacificꝰ. Ad imolādū dño veni.
Leui.20.b Sāctificamini: ⁊ venite mecū vt imo-
Joſ.3.b lē. Sāctificauit ġ iſai ⁊ filios eiꝰ: ⁊ vo
6 cauit eos ad ſacrificiū. Cūqꝫ igreſſi
eſſent: vidit heliab. ⁊ ait: Nū corā dño
7 ē chriſtꝰ eiꝰ? Dixit dñs ad ſamuelē: Ne
reſpicias vultū eiꝰ: neqꝫ altitudinem
ſtature eiꝰ: qm̄ abieci eū: nec iuxͣ intui-
tū hoīs ego iudico. Hō eñ videt ea q̄
8 parēt: dñs aūt intuet̄ cor. Et vocauit
iſai aminadab ⁊ adduxit eū corā ſa-
muel. Qui dixit: Nec hunc elegit dñs.
9 Adduxit aūt iſai ſāma: de q̄ ait: Etiā
10 hūc nō elegit dñs. Adduxit itaqꝫ iſai
ſeptē filios ſuos corā ſamuel Et ait ſa
11 muel ad iſai: Nō elegit dñs ex iſtꝭ. Di-
xitqꝫ ſamuel ad iſai: Nūq̄d iā cōpleti
ſūt filij? Qui rñdit: Adhuc reliquꝰ eſt
ꝑuulꝰ: ⁊ paſcit oues. Et ait ſamuel ad
iſai: Mitte et adduc eū. Nec eñ diſcū-
Geñ.39.b bemꝰ ꝓuſqꝫ huc ille veniat. Miſit ġ et
2.Re.7.b 12 adduxit eū. Erat autē rufus ⁊ pulcher
C ꝟ.10.a aſpectu: decoraqꝫ facie. Et ait dominꝰ
Pſ.77 13 Surge ⁊ vnge eum. Ipe ē eñ. Tulit ġ
Actꝭ.13.d ſamuel cornu olei: et vnxit eū ī medio
fratrū eiꝰ. Et directꝰ ē ſpūs dñi a die il
la ī dauid: ⁊ deīceps Surgēſqꝫ ſamuel
14 abijt ī ramatha. Spūs āt dñi receſſit a
ſaul: ⁊ exagitabat eū ſpūs nequā a dño.
15 Dixerūtqꝫ ſerui ſaul ad eū: Ecce ſpūs dñi
16 malꝰ exagitat te. Jubeat dñs nr̄ rex et
ſerui tui q̄ corā te ſūt: q̄rēt hoīez ſciētē
pſallere in cithara: vt qñ arripuerit te
ſpūs dñi malꝰ: pſallat manu ſua ⁊ leuiꝰ
17 feras. Et ait ſaul ad ſeruos ſuoſ: Proui-
dete ġ mihi aliquē bñ pſallentē: ⁊ ad-
18 ducite eū ad me. Et rñdēs vnꝰ ď puerꝭ
ait: Ecce vidi filiū iſai bethleemitē ſci
entē pſallere ⁊ fortiſſimū robore: ⁊ virū
bellicoſū: ⁊ prudētē ī ṽbis ⁊ virū pul-
19 chrū: ⁊ dñs ē cū eo. Miſit ġ ſaul nūcioſ
ad iſai dicēs: Mitte ad me dauid filiū
20 tuū q̄ ē ī paſcuis. Tulit itaqꝫ iſai aſi-
nū plenū panibꝰ: ⁊ lagenā vini: ⁊ hedū
ď capris vnū: ⁊ miſit ꝑ manū dauid fi
21 lij ſui ſauli. Et venit dauid ad ſaul: et
ſtetit corā eo. At ille dilexit eū nimis:
22 ⁊ factꝰ eſt eiꝰ armiger. Miſitqꝫ ſaul ad
iſai dicēſ: Stet dd̄ ī ↄſpectu meo. Inue
23 nit.n. grāz ī oculꝭ meis. Igit̄ q̄ncūqꝫ
ſpūs dñi malꝰ arripiebat ſaul: dd̄ tolle-
bat citharā ⁊ ꝑcutiebat manu ſua: ⁊ re-
focillabat̄ ſaul: ⁊ leuiꝰ habebat. Rece-
debat eñ ab eo ſpūs malus. XVII
Congregātes āt philiſtijm agmi
na ſua ī ꝓliū: ↄuenerūt ī ſochot
iude: ⁊ caſtrametati ſūt int̄ ſo-
2 chot ⁊ azecha in finibꝰ domim. Porro
ſaul ⁊ filij iſrł ↄgregati venerūt ī valle te
rebinthi: ⁊ direxerūt aciē ad pugnādū ↄ
3 philiſtijm. Et philiſtijm ſtabāt ſup mō
tē ex ꝑte hac: ⁊ iſrł ſtabat ſupra mōtē
4 ex alia ꝑte: valliſqꝫ erat inter eos. Et
egreſſꝰ ē vir ſpuriꝰ ď caſtrꝭ philiſtinoꝝ
noīe goliath ď geth: altitudinis ſex cu
5 bitoꝝ ⁊ palmo: ⁊ caſſis erea ſup caput
eiꝰ: ⁊ lorica hamata induebat̄. Porro
pondꝰ lorice eiꝰ q̄nqꝫ milia ſicloꝝ eris
6 erat: ⁊ ocreas ereas habebat ī curibꝰ:
7 ⁊ clypeꝰ ereꝰ tegebat humeroſ eiꝰ. Haſti
le āt haſte eiꝰ erat q̄ſi liciatoriū texen-
tiū. Ipm̄ āt ferrū haſte eiꝰ ſexcētos ſi-
clos habebat ferri Et armiger eiꝰ āñce
8 debat eū. Stāſqꝫ clamabat adūſꝰ pha
lāgas iſrł: ⁊ dicebat eis: Quare veniſtꝭ
ꝑati ad ꝓliū? Nūq̄d ego nō ſū philiſte
us ⁊ vos ſerui ſaul? Eligite ex vob̄ virū:
9 ⁊ deſcēdat ad ſingłare certamē. Si q̄-
uerit pugnare mecū ⁊ ꝑcuſſerit me: eri
mus vob̄ ſerui. Si āt ego ꝑualuero ⁊ ꝑ-
cuſſero eū: vos ſerui eritꝭ ⁊ ſuietis no-
10 bis. Et aiebat philiſteꝰ: Ego exprobra-
ui agminibꝰ iſrł hodie. Date mihi virū

11 ⁊ ineat mecū ſinglare certamē. Audi-
ens aūt ſaul ⁊ oēs iſraelite ſmoēs phi
liſtei huiuſcemōi: ſtupebāt ⁊ metuebāt
12 nimis. Dauid āt erat fili⁹ viri effratei
ō ꝗ ſupra dictū ē: de bethleē iuda: cui
nomē erat iſai: ꝗ hēbat octo filios: et
erat vir ī diebus ſaul ſenex ⁊ grādeu⁹
13 īnt viros. Abierūt āt tres filij ei⁹ ma-
iores poſt ſaul ī ꝑliū. Et noīa triū fili-
orū ei⁹ ꝗ ꝑrexcrāt ad bellū: heliab pri-
mogenit⁹: ⁊ ſcđs aminadab: terti⁹ ꝗꝫ
14 ſāma. Dauid aūt erat minim⁹. Trib⁹
15 ꝗ maioꝛib⁹ ſecutꝭ ſaulē: abijt dauid ⁊
reūſus ē a ſaul vt paſceret gregē pr̄is
16 ſui ī bethleē. Procedebat ꝟo philiſte⁹
mane ⁊ veſpere ⁊ ſtabat ꝗdraginta die
17 bus. Dixit aūt iſai ad dauid filiū ſuū:
Accipe frīb⁹ tuis ephi polēte ⁊ decē pa
nes iſtos: ⁊ curre ī caſtra ad frēs tuos:
18 et decē formellas caſei: has deferes ad
tribunū. Et frēs tuos viſitabis: ſi re-
19 cte agāt: ⁊ cū ꝗb⁹ ordīati ſīt diſce. Saul
aūt ⁊ illi ⁊ oēs filij iſrl̄ ī valle therebin-
20 thi pugnabāt adūſū philiſtijm. Surre
xit itaqꝫ dauid mane: ⁊ ꝯmēdauit gre
gē cuſtodi ⁊ onuſt⁹ abijt ſic̄ ꝑcepat ei
iſai. Et venit ad locū magala ⁊ ad exer
citū: ꝗ egreſſus ad pugnā: vociferatus
erat ī certamīe. Direxerat. n. aciē iſrl̄:
ſꝫ ⁊ philiſtijm ex adūſo fuerant ꝑpati.
Derelinquēs ꝫ dauid vaſa ꝗ attulerat
ſb manu cuſtodis ad ſarcinas: cucur-
rit ad locū certamīs: ⁊ interrogabat ſi
oīa recte agerēt erga frēs ſuos. Cūqꝫ
adhuc ille loq̄ret̄ eis apparuit vir ille
ſpuri⁹ aſcēdēs goliath noīe philiſte⁹ ō
geth: ō caſtrꝭ philiſtinoꝝ. Et loquēte
eo hec eadē ꝟba: audiuit dauid. Oēs
āt iſraelite cū vidiſſent viꝝ fugerūt a
facie ei⁹: timētes eū valde. Et dixit vn⁹
ꝗſpiāqꝫ ō iſrl̄: Nū vidiſti viꝝ hūc ꝗ aſcē
dit? Ad exprobrādū eñ iſrl̄ aſcendit.
Virū ꝫ ꝗ ꝑcuſſerit eū: ditabit rex diui-
tijs magnis: ⁊ filiā ſuā dabit ei: ⁊ do-
mū pr̄is ei⁹ faciet abſqꝫ tributo ī iſrl̄.
Et ait dauid ad viros ꝗ ſtabāt ſecū di
cēs: Quid dabit̄ viro ꝗ ꝑcuſſerit phili
ſteū hūc: ⁊ tulerit opprobriū de iſrael?
Quis ē. n. h̄ philiſte⁹ icircūciſus ꝗ ex-
probrauit aciē dei viuētis? Referebat
āt ei ꝑpl̄s eūdē ſmonē dicens: Hec da-
bunt̄ viro: ꝗ ꝑcuſſerit eū. Qđ cū audiſſꝫ
heliab frater ei⁹ maioꝛ loquente eo cū
alijs: irat⁹ ē ꝯ dauid: ⁊ ait: Quare ꝟeni-

ſti ⁊ q̄re dereliq̄ſti pauculas oues illaſ
ī deſerto? Ego noui ſupbiā tuā ⁊ neq̄tiā
cordis tui: q2 vt videres ꝑliū deſcēdi-
29 ſti. Et dixit dauid: Quid feci? Nūqđ n̄
30 ꝟbū eſt? Et declinauit paululū ab eo 1.20.a et.26.c
ad aliū. Dixitqꝫ eūdē ſmonē. Et rn̄dit
31 ei ꝑpl̄s ꝟbū ſic̄ ꝑus. Audita ſūt āt ver 2
ba ꝗ locut⁹ ē dauid: ⁊ ānūciata ī ꝯſpe
32 ctu ſaul. Ad quē cū fuiſſet adduct⁹: lo
cut⁹ ē ei: Nō ꝯcidat coꝛ cuiuſqꝫ in eo.
Ego ſu⁹ tu⁹ vadā et pugnabo adūſus
33 philiſteū. Et ait ſaul ad dauid: Nō va-
les reſiſtere philiſteo iſti: nec pugnare
adūſus eū: q2 puer es. Hic āt vir bella-
34 toꝛ eſt ab adoleſcētia ſua. Dixitqꝫ da- 3
uid ad ſaul: Paſcebat ſu⁹ tu⁹ pr̄is ſui
gregē: ⁊ veniebat leo vel vrſus ⁊ tolle
35 bat arietē ō medio gregꝭ: ⁊ ꝑſequebar
eos ⁊ ꝑcutiebā erucbāqꝫ de oꝛe eoꝝ.
Et illi ꝯſurgebāt adūſū me: ⁊ apphen-
debā mētū eoꝝ ⁊ ſuffocabā: interficie-
36 bāqꝫ eoꝝ. Nā ⁊ leonē et vrſū interfeci
ego ſu⁹ tu⁹. Erit igit̄ ⁊ philiſte⁹ h̄ icir-
cūciſus q̄ſi vn⁹ ex eis. Nūc vadā: ⁊ au- E
ferā opprobriū ꝑpl̄i. Quō ꝗs ē iſte phili
ſte⁹ incircūciſus: ꝗ auſus eſt maledice
37 re exercitui dei viuētis? Et ait dauid:
Dn̄s ꝗ eripuit me de manu leonis ⁊ ō
māu vrſi: ipſe me liberabit ō māu phi-
liſtei hui⁹. Dixit aūt ſaul ad dauid: Va
38 de: ⁊ dn̄s tecū ſit. Et induit ſaul dauid
veſtimētis ſuis: ⁊ impoſuit galeā ereā
39 ſup caput ei⁹: et veſtiuit eū loꝛica. Ac-
cinct⁹ ꝫ dauid gladio ei⁹ ſup veſtē ſuā
cepit tēptare ſi armat⁹ poſſet icedere.
Nō eñ habebat ꝯſuetudinē. Dixitqꝫ
dauid ad ſaul: Nō poſſū ſic icedere: q2
40 nō vſū habeo. Et depoſuit ea. Et tulit
baculū ſuū quē ſemꝑ habebat ī mani
bus: ⁊ elegit ſibi ꝗnqꝫ lympidiſſimos
lapides ō toꝛrēte: ⁊ miſit eos ī perā pa
ſtoꝛalē quā habebat ſecū: ⁊ fundā ma-
nu tulit: ⁊ ꝑceſſit aduerſū philiſteum.
41 Ibat aūt philiſte⁹ incedēs ⁊ appꝛopin-
quans aduerſum dauid: ⁊ armiger ei⁹
42 ante eū. Cūqꝫ inſpexiſſet eū philiſteus
et vidiſſet dauid: deſpexit eū. Erat aūt
43 adoleſcēs rufus ⁊ pulcher aſpectu. Et F
dixit philiſteus ad dauid: Nunqđ ego
canis ſū ꝙ tu venis ad me cū baculo?
Et maledixit philiſteus dauid in dijs
44 ſuis. Dixitqꝫ ad dauid: Veni ad me et
dabo carnes tuas volatilib⁹ celi ⁊ be-
45 ſtijs terre. Dixit autē ad philiſteū. Tu

venis ad me cū gladio ⁊ haſta ⁊ clypeo
ego āt venio ad te ī noīe dñi exercituū
dei agminū iſrl̄ q̄bus exprobraſti hodie:
46 ⁊ dabit te dñs ī manu mea ⁊ pcutiā te:
1.Mac.4.d ⁊ auferā caput tuū a te. Et dabo cada-
uera caſtrorū philiſtijm hodie volatili
b⁹ celi ⁊ beſtijs tre: vt ſciat ois tra: q̄r ē
47 dñs de⁹ in iſrl̄: ⁊ nouerit vniūſa ecclia
hec: q̄r n̄ ī gladio nec ī haſta ſaluat dñs:
Ipi⁹ em̄ ē bellū et tradet vos ī manus
48 nr̄as. Cū ḡ ſurrexiſſet philiſte⁹ ⁊ veniret
⁊ appropinq̄ret ꝯ dauid: feſtinauit da-
uid ⁊ occurrit ad pugnā ex aduſo phi-
Eccl.47.a liſtei. Et miſit manū ſuā ī perā: tulit
49 q; vnū lapidē ⁊ fūda iecit: ⁊ circūdu-
cēs pcuſſit eū ī frōte: ⁊ infix⁹ ē lapis ī
frōte ei⁹: ⁊ cecidit ī faciē ſuā ſup trā.
50 Preualuitq; dauid aduſū philiſteū in
fūda: ⁊ lapide: pcuſſitq; philiſteū īterfe
cit. Cūq; gladiū nō hr̄et ī manu dauid:
51 cucurrit ⁊ ſtetit ſup philiſteum: ⁊ tulit
gladiū ei⁹ ⁊ eduxit eū d̄ vagina ſua: et
B interfecit eū p̄ciditq; caput ei⁹. Uidētes
aūt philiſtijm q; mortu⁹ eēt fortiſſim⁹
52 eorū fugerūt. Et ꝯſurgētes viri iſrl̄ ⁊ iu
da vociferati ſūt: ⁊ ꝑſecuti ſūt philiſte-
os vſq; dum venirēt ī vallē et vſq; ad
portas accharō. Cecideruntq; vulnerati
d̄ philiſtijm ī via ſarim ⁊ vſq; ad geth
53 ⁊ vſq; ad accharō. Et reuertētes filij
iſrl̄: poſtq; ꝑſecuti ſūt philiſteos īuaſe-
54 rūt caſtra eorū. Aſſumēs aūt dauid ca-
put philiſtei: attulit illd̄ in hierl̄m: ar-
55 ma ṽo ei⁹ poſuit ī tabnaculo ſuo. Eo
āt tpe q̄ viderat ſaul dauid egrediētē
ꝯ philiſteū: ait ad abner p̄ncipē militie
ſue. De q̄ ſtirpe deſcēdit h̄ adoleſcēs?
Dixitq; abner: Uiuit aīa tua rex ſi no-
56 ui. Et ait rex: Interroga tu cui⁹ fili⁹ ſit
57 iſte puer. Cūq; regreſſ⁹ eēt dauid pcuſ
ſo philiſteō: tulit eū abner ⁊ itroduxit
corā ſaule: caput philiſtei h̄ntē ī manu
58 ſua. Et ait ad eū ſaul. De q̄ pgenie es
o adoleſcēs. Dixitq; dauid: Fili⁹ ſerui
tui iſai bethleemite ego ſum. XVIII

A Et factū ē cū cōpleſſet loq̄ ad
ſaul: aīa ionathe ꝯglutinata ē
aīe dauid ⁊ dilexit eū ionathas
2 q̄ſi aīā ſuā. Tulitq; eū ſaul ī die illa:
⁊ n̄ ꝯceſſit ei vt reuēteret ī domū patrꝭ
I.19.a ſui. Inierūt āt dauid ⁊ ionathas fed⁹.
3 Diligebat em̄ eū q̄ſi aīā ſuā. Nā expo
4 liauit ſe ionathas tunica q̄ erat idut⁹
⁊ dedit eā dauid ⁊ reliq̄ veſtimēta ſua
vſq; ad gladiū ⁊ arcū ſuum: ⁊ vſq; ad
5 baltheū. Egrediebat̄ q̄q; dauid ad oīa
quecūq; miſiſſet eū ſaul: ⁊ prudēter ſe
agebat. Poſuitq; eū ſaul ſup viros bel B
li: ⁊ accept⁹ erat ī oculis vniuerſi ppl̄i:
6 maxieq; ī ꝯſpectu famlorū ſaul. Porro
cum reuēteret̄ pcuſſo philiſteo dauid: ⁊
ferret caput ei⁹ ī hierl̄m: egreſſe ſūt mu
lieres d̄ vniuerſis vrbib⁹ iſrl̄ cantātes
choroſq; ducētes ī occurſū ſaul regꝭ ī
7 tympanis leticie ⁊ ī ſiſtris: ⁊ p̄cinebāt
mulieres ludētes atq; dicētes. Percuſ
8 ſit ſaul mille: ⁊ dauid decē milia. Ira-
tus ē āt ſaul nimis: ⁊ diſplicuit ī ocul
ei⁹ iſte ſmo. Dixitq;: Dederunt dauid
decē milia: ⁊ mihi mille dedert. Quid
9 ei ſupeſt niſi ſolū regnū? Non rectis ḡ
ocul ſaul aſpiciebat dauid: a die illa ⁊
10 deinceps. Poſt diē aūt alterā inuaſit
ſpūs dei mal⁹ ſaul: ⁊ ꝓphetabat in me
dio dom⁹ ſue. Dauid āt pſallebat ma-
11 nu ſua ſicꝭ p ſinglos dies. Tenebatq;
ſaul lāceā ⁊ miſit eā: putās q; cōfigere
poſſet dauid cū pariete. Et declinauit
12 dauid a facie ei⁹ ſcd̄o. Et timuit ſaul
dauid: eo q; eēt dñs cū eō ⁊ a ſe receſſiſ
13 ſet. Amouit ḡ eū ſaul a ſe: ⁊ fecit eū tri
bunū ſup mille viros. Et egrediebat̄
14 ⁊ itrabat ī ꝯſpectu ppl̄i. In oīb⁹ q̄z vijs
ſuis dauid prudent̄ agebat: ⁊ dñs erat
15 cū eo. Uidit itaq; ſaul q; prudēs eſſet
16 nimis ⁊ cepit cauere eū. Oīs aūt iſrl̄ ⁊
iuda diligebat dd̄. Ipe āt ingrediebat̄
17 et egrediebat̄ aū eos. Dixitq; ſaul ad
dd̄: Ecce filia mea maior merob: ipā
dabo tibi vxorē: tm̄mō eſto vir fortꝭ ⁊
ꝓliare bella dñi. Saul āt reputabat di
cens: Nō ſit man⁹ mea in eo: ſz ſit ſup
18 eū manus philiſtinorū. Ait aūt dauid
ad ſaul: Quis ego ſū: aut q̄ ē vita mea
aut cognatio patrꝭ mei ī iſrl̄: vt fiam
19 gener regꝭ? Factū eſt aūt tp̄s cū debe-
ret dari merob filia ſaul dauid: data ē
20 hadrieli molathite vxor. Dilexit autē
dauid michol filiā ſaul alterā. Et nūn
21 ciatū ē ſaul: ⁊ placuit ei: Dixitq; ſaul:
Dabo eā illi vt fiat ei in ſcādalū: ⁊ ſit
ſup eū man⁹ philiſtinorū. Dixitq; ſaul
ad dauid: In duab⁹ reb⁹ gener meus
22 eris hodie. Et mādauit ſaul ſuis ſuis
Loq̄mini ad dauid clā me: dicentes:
Ecce places regi: ⁊ oēs ſui ei⁹ diligūt
23 te. Nūc ḡ eſto gener regꝭ. Et locuti ſūt
ſui ſaul in aurib⁹ dauid oīa ṽba hec.

Et ait dauid: Nū parū videt vobis ge
nerū eſſe regꝭ? Ego aūt ſum vir pauꝑ ⁊
tenuis. Et renūciauerūt ſui ſaul: dicē
tes: Huiuſcemōi ꝟba locut⁹ ē dauid.
Dixit aūt ſaul: Sic loq̄mini ad dauid:
Non habet rex ſpōſalia neceſſe niſi tm̄
cētū ꝓputia philiſtinoꝝ: vt fiat vltio
de inimicꝭ regꝭ. Porro ſaul cogitabat
dauid tradere i man⁹ philiſtinoꝝ. Cū-
q̄ renunciaſſent ſui ei⁹ dauid ꝟba q̄
dixerat ſaul: placuit ſmo in oclis da-
uid vt fieret gener regis. Et poſt pau-
cos dies ſurgēs dauid: abijt ī accharō
cū viris q̄ ſub eo erāt ⁊ ꝑcuſſit ex phili
ſtījm ducētos viros: ⁊ attulit eoꝝ ꝓpu
tia ⁊ ānumerauit ea regi: vt eēt gener
ei⁹ Dedit itaq̄ ſaul ei michol filiā ſuā
vxorē. Et vidit ſaul: ⁊ itellexit q̄ dñs
eēt cū dauid. Michol aūt filia ſaul di-
ligebat eū. Et ſaul magꝭ cepit timere
dauid. Fact⁹q̄ ē ſaul iimic⁹ dauid cū-
ctis dieb⁹. Et egreſſi ſūt ꝑncipes phili
ſtinoꝝ. A ꝑncipio aūt egreſſiōis eoꝝ:
prudēti⁹ ſe gerebat dauid q̄ oēs viri
ſaul: ⁊ celebre factū ē nomē ei⁹ nimis.

L Ocut⁹ ē āt ſaul ad io- XIX
nathan filiū ſuū ⁊ ad oēs ſuos
ſuos vt occiderēt dauid || Por-
ro ionathas fili⁹ ſaul diligebat dauid
valde. Et idicauit ionathas dauid di-
cens: Querit ſaul pr̄ me⁹ occidere te.
Quapp̄ter obſerua te q̄ſo mane: ⁊ ma-
nebis clam ⁊ abſcōderꝭ. Ego aūt egre-
diēs ſtabo iux̄ patrē meū ī agro vbi-
cūq̄ fuerit: ⁊ ego loq̄r de te ad patrem
meū: ⁊ q̄dcūq̄ videro nūciabo tibi. Lo
cutus ē ꝗ ionathas ḋ dauid bona ad
ſaul pr̄ē ſuū. Dixitq̄ ad eū: Ne pecces
rex i ſuū tuū dauid: q2 nō peccauit ti-
bi: ⁊ opa ei⁹ bona ſūt tibi valde: ⁊ po-
ſuit aīaꝫ ſuā i manu tua ⁊ ꝑcuſſit phi-
liſteū: ⁊ fecit dñs ſalutē magnā vniu̇-
ſo iſraeli. Vidiſti: ⁊ letat⁹ es. Quare ꝗ
peccas ī ſāguine inoxio iterficiens da
uid q̄ ē abſq̄ culpa? Qḋ cum audiſſet
ſaul: placat⁹ voce ionathe iurauit. Vi-
uit dñs: q2 nō occidet. Uocauit itaq̄
ionathas dauid: ⁊ indicauit ei oīa ver
ba hec. Et introduxit ionathas dauid
ad ſaul: ⁊ fuit añ eū ſic erat heri ⁊ nu-
diuſterti⁹. Motū ē autē rurſū bellū: ⁊
egreſſus dauid pugnauit adu̇ſū phili-
ſtījm: ꝑcuſſitq̄ eos plaga magna: ⁊ fu
gerūt a facie eius. Et fact⁹ ē ſpūs dñi
mal⁹ i ſaul. Sedebat aūt ī domo ſua:
et tenebat lanceā. Porro dauid pſalle
10 bat i manu ſua. Niſuſq̄ ē ſaul ꝯfigere
dauid lācea in pariete. Et declinauit
dauid a facie ſaul. Lācea aūt caſſo vul
nere plata ē i pariete: et dauid fugit: ⁊
11 ſaluat⁹ ē nocte illa. Miſit ꝗ ſaul ſatel-
lites ſuos nocte in domū dauid vt cu-
ſtodirēt eū ⁊ interficeret mane. Qḋ cū C
annūciaſſet dauid michol vxor ſua di-
cens: niſi ſaluauerꝭ te nocte hac cras
12 morierꝭ: depoſuit eū ꝑ feneſtrā. Porro
13 ille abijt ⁊ aufugit: atq̄ ſaluat⁹ ē. Tu-
lit autē michol ſtatuā: ⁊ poſuit eā ſuꝑ
lectū: ⁊ pellē piloſā capraꝝ poſuit ad
14 caput ei⁹: ⁊ operuit eā veſtimētꝭ. Mi-
ſit aūt ſaul apparitores q̄ raperent da-
15 uid: ⁊ reſpōſū ē q̄ egrotaret. Rurſūq̄
miſit ſaul nūcios vt viderēt dauid di-
cēs: Afferte eū ad me i lecto vt occida
16 tur. Cūq̄ veniſſent nūcij iuētū ē ſimu
lachrū ſuꝑ lectū: ⁊ pellis capraꝝ ad ca
17 put ei⁹. Dixitq̄ ſaul ad michol. Qua-
re ſic illuſiſti mihi ⁊ dimiſiſti inimicū
meū vt fugeret? Et reſpōdit michol ad
ſaul: Quia ipe locut⁹ ē mihi dicēs: Di
18 mitte me: alioq̄n iterficiā te. Dauid āt
fugiēs ſaluat⁹ ē. Et venit ad ſamuel ī
ramatha: Et nūciauit ei oīa q̄ fecerat
ſibi ſaul. Et abiert ipe ⁊ ſamuel ⁊ mo-
19 rati ſūt i naioth. Nūciatū ē aūt ſauli a
dicētib⁹: Ecce dauid i naioth ī rama-
20 tha. Miſit ꝗ ſaul lictores vt raperent da D
uid. Qui cū vidiſſent cuneū ꝓphetarū
vaticinātiū: ⁊ ſamuelē ſtātē ſuꝑ eos: fa
ctus ē etiā ſpūs dñi ī illis: ⁊ ꝓphetare
21 ceperūt etiā ipi. Qḋ cum nūciatuꝫ eēt
ſauli: miſit et alios nūcios. Propheta
uerūt aūt ⁊ illi. Et rurſū miſit ſaul ter
tios nuncios: q̄ ⁊ ipi ꝓphetauerūt. Et
22 irat⁹ iracūdia ſaul: abijt etiā ipe in ra-
matha: ⁊ venit vſq̄ ad ciſternā magnā
q̄ ē i ſochot. Et iterrogauit ⁊ dixit: In
q̄ loco ſūt ſamuel ⁊ dauid? Dictūq̄ eſt
23 ei. Ecce in naioth ſunt ī ramatha. Et
abijt in naioth i ramatha. Et fact⁹ eſt
etiā ſuꝑ eū ſpūs dñi ⁊ ambulauit igre-
diens: ⁊ ꝓphetabat vſq̄ dū veniret in
24 naioth ī ramatha. Et expoliauit etiaꝫ
ipe ſe veſtimētꝭ ſuis ꝓphetauit cū ce-
terꝭ corā ſamuel: ⁊ cecinit nudus tota
die illa ⁊ nocte. Vñ ⁊ exiuit ꝓuerbiū.
Nū ⁊ ſaul int̄ ꝓphās. XX S.10.C

F Ugit aūt dauid de naioth q̄ ē B

in ramatha: veniēſq; locutꝰ ē corā io-
3.17.d.et natha. Quid feci? Que ē iniq̄tas mea
1.26.c ꝛ qđ pctm̄ meū ī p̄rē tuū: q2 q̄rit aīaʒ
2 meā. Qui dixit ei: Abſit a te: nō morie-
ris. Neq; eñ faciet p̄r meꝰ q̄cq; grāde
vel paruū: niſi p̄us indicauerit mihi.
Hūc ḡ celauit a me p̄r meꝰ ſmonē tm̄-
3 modo Neq̄q; eñ erit iſtud: Et iurauit
rurſum dauidi: Et ille ait. Scit pfecto
p̄r tuꝰ ꝙ īueni grāz in oculis tuis: ꝛ di-
cet: Neſciat h̄ ionathas, ne forte triſte-
tur. Quiimo viuit dñs ꝛ viuit aīa tua:
q2 vno tm̄ (vt ita dicā) gradu, ego morſ
4 q; diuidimur. Et ait ionathas ad da-
uid: Qđcunq; dixerit mihi aīa tua: fa-
5 ciā tibi. Dixit autē dauid ad ionathā:
Ecce kalēde ſūt craſtino: ꝛ ego ex mo-
re ſedere ſoleo iux̄ regē ad veſcēdū: Di-
mitte ḡ me vt abſcōdar ī agro vſq; ad
B 6 veſperā diei tertie. Si reſpiciēs req̄ſie-
rit me p̄r tuꝰ: Rñdebis ei: Rogauit me
dauid vt iret celerit̄ ī bethleē ciuitatē
ſuā: q2 victime ſolēnes ibi ſūt vniūſis
7 ꝯtribulibꝰ ſuis. Si dixerit bñ. pax erit
ſuo tuo. Si aūt fuerit iratus: ſcito q2
8 cōpleta ē malitia eiꝰ. Fac ḡ miſcdīaʒ ī
ſuū tuū: q2 fedꝰ dñi me famulū tuū te-
cū inire feciſti. Si aūt ē iniq̄tas aliq̄ ī
me: tu me īterfice: ꝛ ad p̄rem tuū ne in-
9 troducas me. Et ait ionathas: Abſit
hoc a me. Neq; eñ fieri pōt: vt ſi certe
cognouero cōpletā eē p̄ris mei mali-
10 tiā ꝯ te: nō ānūciē tibi. Rñditq; dauid
ad ionathā: Quis renūciabit mihi: ſi
q̄d forte rñderit tibi p̄r tuꝰ dure đ me?
11 Et ait ionathas ad dauid: Ueni ꝛ egre-
C diamur foras ī agꝝ. Cūq; exiſſent am-
12 bo ī agꝝ: ait ionathas ad dauid: Dñe
deꝰ iſrl: ſi īueſtigauero ſnīaʒ p̄ris mei
craſtino vel perēdie: ꝛ aliq̄d boni fue-
rit ſup dauid ꝛ nō ſtatim miſero ad te
13 ꝛ notū tibi fecero: hec faciat deꝰ iona-
the ꝛ hec augeat. Si aūt pſeuerauerit
p̄ris mei malicia aduerſū te: reuelabo
aurē tuā ꝛ dimittā te vt vadas ī pace:
14 ꝛ ſit dñs tecū ſicut fuit cū p̄re meo. Et
ſi vixero: facies mihi miſcdīaʒ dñi. Si
15 ṽo mortuꝰ fuero: nō auferes miſcdīaʒ
tuam a domo mea vſq; ī ſempiternū.
Qñ eradicauerit dñs inimicos dauid
16 vnūquēq; đ t̄ra. Pepigit ḡ ionathas
fedus cū domo dauid. Et req̄ſiuit dñs
17 de manu inimicoꝝ dauid. Et addidit
ionathas deierare dauid eo ꝙ dilige-
ret illū. Sicut. n. aīaʒ ſuā ita diligebat
18 eū. Dixitq; ad eū ionathas: Cras kalē-
de ſūt: ꝛ req̄reriſ. Req̄ret̄ eñ ſeſſio tua
19 vſq; perēdie. Deſcēdens ḡ feſtinꝰ ꝛ ve-
nies ī locū vbi celādꝰ es: ī die qñ opari
licet: ꝛ ſedebis iux̄ lapidē cui nomē ē
20 ezel. Et ego tres ſagittas mittā iux̄ eū:
21 ꝛ iaciā q̄ſi exercēs me ad ſignū. Mittā
q̄ʒ ꝛ pueꝝ dicēs ei: Uade ꝛ affer mihi
22 ſagittas. Si dixero puero: ecce ſagitte
ītra te ſunt, tolle eas: tu veni ad me: q2
pax tibi ē, ꝛ nihil ē mali, viuit dñs. Si
aūt ſic locutꝰ fuero puero: ecce ſagitte
vltra te ſunt: vade ī pace: q2 dimiſit te
23 dñs. De ṽbo aūt qđ locuti fuimꝰ ego et
tu: ſit dñs int̄ me ꝛ te vſq; ī ſempit̄nū.
24 Abſcōditꝰ ē ḡ dauid ī agro: ꝛ venerūt
kalēde: ꝛ ſedit rex ad comedēdū panē.
25 Cūq; ſediſſet rex ſup cathedrā ſuam
ſm ꝯſuetudinē q̄ erat iux̄ parietē: ſur-
rexit ionathas et ſedit abner ex latere
26 ſaul: vacuuſq; apparuit locꝰ dauid: ꝛ nō
ē locutꝰ ſaul q̄cq; ī die illa. Cogitabat
eñ ꝙ forte euenisset ei vt nō eēt mūdꝰ
27 nec purificatꝰ. Cūq; illuxiſſet dies ſcđa
poſt kalēdas: rurſus apparuit vacuus
locꝰ dauid. Dixitq; ſaul ad ionathan
filiū ſuū. Cur nō venit filiꝰ iſai nec he-
28 ri nec hodie ad veſcendū? Rñditq; io-
nathas ſauli: Rogauit me obnixe vt
29 iret ī bethleē: ꝛ ait: Dimitte me: q2 ſa-
crificiū ſolēne ē ī ciuitate mea: vnꝰ de
frībꝰ meis accerſiuit me. Nūc ḡ ſi īueni
grāz ī ocul̄ tuis: vadam cito ꝛ videbo
frēs meos. Ob hāc cauſā nō venit ad
30 mēſaʒ reg̃. Iratꝰ aūt ſaul adūſū iona-
than: dixit ei: Fili mulieris vltro virū
rapiētiſ: nūq̄d ignoro q2 diligis filium
iſai ī ꝯfuſionē tuā: et ī ꝯfuſionē igno-
31 minioſe m̄ris tue? Oībꝰ. n. diebꝰ q̄bꝰ fi-
liꝰ iſai vixerit ſup t̄rā: nō ſtabilieriſ tu
neq; regnū tuū. Itaq; iā nūc mitte et
32 adduc eū ad me: q2 filiꝰ mortiſ ē. Reſpō-
dens aūt ionathas ſauli patri ſuo ait:
33 Quare morietur? Quid fecit? Et arripuit
ſaul lāceā vt pcuteret eū. Et intellexit
ionathas ꝙ diffinitū eēt a p̄re ſuo vt
34 īterficeret dauid. Surrexit ḡ ionathas
a mēſa ī ira furoris: ꝛ non comedit in
die kalēdaꝝ ſcđa panē. Cōtriſtatꝰ ē. n.
ſup dauid: eo ꝙ ꝯfudiſſet eū pater ſuꝰ.
35 Cūq; illuxiſſet mane venit ionathas ī
agrū iux̄ placitū dauid: ꝛ puer puulus
36 cū eo. Et ait ad puerū ſuū: Uade ꝛ af-

fer mihi ſagittas q̄s ego iacio. Cumq̃
puer cucurriſſet iecit aliā ſagittā trās
7 puerū. Venit itaq̃ puer ad locū iaculi
q̄d miſerat ionathas. Et clamauit io-
nathas poſt tergū pueri ⁊ ait: Ecce ibi
5 eſt ſagitta: porro vltra te. Clamauitq̃
8 iterū ionathas poſt tergū pueri dicēs:
Feſtina velocit' ne ſteteris. Collegit aūt
puer ionathe ſagittas: ⁊ attulit ad dn̄m
9 ſuū: q̄d ageret penitꝰ ignorabat. Tm̄-
modo eni ionathas et dauid rē noue-
0 rāt. Dedit ḡ ionathas arma ſua puero
1 ⁊ dixit ei: Vade ⁊ defer i ciuitatē. Cūq̃
abiſſet puer ſurrexit dauid d̄ loco qui
vergebat ad auſtrū: ⁊ cadēs ꝓnꝰ i t'rā
adorauit tertio Et oſculātes ſe alteru-
trū: fleuerūt parit': dauid aūt amplꝰ.
12 Dixit ḡ ionathas ad dauid: Vade i pa
c cē. Quecūq̃ iurauimꝰ ambo i noīe dn̄i
dicētes: dn̄s ſit int' me ⁊ te: ⁊ int' ſemē
13 tuū: ⁊ ſemē meū vſq̃ i ſempiternū. Et
ſurrexit dauid ⁊ abijt: ſꝫ ⁊ ionathas in
greſſus ē ciuitatē. XXI

Venit aūt dauid i nobe ad achi-
melech ſacerdotē Et obſtupuit
achimelech: eo ꝙ veniſſet dd̄ ⁊ dixit ei
2 Quare tu ſolꝰ ⁊ nullꝰ ē tecū? Et ait da
uid ad achimelech ſacerdotē: Rex ꝑce
pit mihi ſmonem: ⁊ dixit: Nemo ſciat
rē ꝓpt' quā miſſus es a me: ⁊ cuiuſmōi
ꝑcepta tibi dederim. Nā ⁊ pueris meis
2 3 ꝯdixi i illū ⁊ illū locū. Nunc ḡ ſi q̄d ha
bes ad manū vl' q̄nq̃ panes da mihi.
4 aut q̄cq̄d inueneris. Et rn̄dēs ſacerdos
ad dauid: ait illi: Nō habeo laicos pa-
nes ad manū: ſꝫ tm̄ panē ſctm̄. Si mū
di ſūt pueri: maxie a mulieribꝰ: mādu-
3 5 cent. Et rn̄dit dauid ſacerdoti: ⁊ dixit
ei: Et q̄dē ſi de mulieribꝰ agit' ꝯtinui-
mus nos a heri ⁊ nudiuſtertiꝰ qn̄ egre
diebamur: et fuerūt vaſa puerorū ſan-
cta. Porro via hec polluta ē: ſꝫ ⁊ ipſa
a 6 hodie ſāctificabit' i vaſis Dedit ḡ ei ſa
cerdos ſāctificatū panē. Neq̃ eni erat
ibi panis niſi tātū panes ꝓpoſitionis
q̄ ſubleuati fuerāt a facie dn̄i vt pone
7 rent' panes calidi. Erat āt ibi vir q̄dā
de ſuis ſaul i die illa intus i taberna-
culo dn̄i: ⁊ nomē eiꝰ doech idumeꝰ po-
b 8 tentiſſimꝰ paſtorū ſaul: Dixit autē da-
C uid ad achimelech. Si habes h̄ ad ma
nū haſtā aut gladiū: da mihi: q2 gladi
um meū et arma mea nō tuli mecum.
9 Sermo eni regis vrgebat. Et dixit ſa-
cerdos: Ecce hic gladiꝰ goliath phili- I.22.c
ſtei quē ꝑcuſſiſti i valle therebinthi: ē
inuolutꝰ pallio poſt ephot. Si iſtū vis
tollere: tolle. Neq̃ eni h̄ ē alius abſq̃
eo. Et ait dauid: Nō eſt huic alter ſimi
10 lis? Da mihi eū. Surrexit itaq̃ dauid
⁊ fugit in die illa a facie ſaul: et venit
11 ad achis regē geth. Dixeruntq̃ ei ſui
achis: Nunq̄d nō iſte eſt dauid rex ter-
re? Nōne huic cātabāt ꝑ choros dicen D
tes: ꝑcuſſit ſaul mille: ⁊ dauid decē mi- S.18.b.et
12 lia? Poſuit aūt dauid ſermones iſtos I.29.b
in corde ſuo: et extimuit valde a facie Ecci.47.b
13 achis regis geth. Et mutauit os ſuū
corā eis: ⁊ collabebat' inter manꝰ eorū,
⁊ impingebat in oſtia porte, defluebāt
14 q̃ ſaliue eiꝰ in barbam. Et ait achis
ad ſuos ſuos. Vidiſtis hoiem inſanū:
15 q̄re adduxiſtis eū ad me? An deſūt no-
bis furioſi: q2 introduxiſtis iſtū vt fure
ret me ꝑſente? Dimittite illū hinc ne
ingrediat' domū meā. XXII

Abijt ḡ dauid inde: ⁊ fugit i ſpe A
luncā odollā. Qd̄ cū audiſſent
frēs eiꝰ ⁊ oīs domꝰ p̄ris eiꝰ: deſcēderūt
2 ad eū illuc. Et ꝯuenerunt ad eū oēs q̄
erāt i anguſtijs ꝯſtituti: ⁊ oppͤſſi ere ali
eno, ⁊ amaro aīo: ⁊ factꝰ ē eorū ꝑnceps.
3 Fueruntq̃ cū eo q̄ſi q̄dringēti viri. Et ꝓ
fectꝰ ē dauid inde in maſphat: q̄ ē mo-
ab. Et dixit ad regem moab. Maneat
oro p̄r meꝰ ⁊ m̄r mea vobiſcū: donec ſci
4 am q̄d faciat mihi deus. Et reliq̄t eos
añ faciē regis moab. Māſeruntq̃ apd̄ eū
cūctis diebꝰ q̄bus dauid fuit in ꝑſidio
5 Dixitq̃ gad ꝓpha ad dauid: Noli ma
nere i ꝑſidio. Proficiſcere ⁊ vade i ter
rā iuda. Et ꝓfectꝰ eſt dauid: ⁊ venit i
6 ſaltū areth. Et audiuit ſaul ꝙ appa-
ruiſſet dauid: ⁊ viri q̄ erāt cū eo. Saul āt
cū maneret i gabaa ⁊ eēt i nemore qd̄
eſt in rama haſtā manu tenēs: cūctiq̃
7 ſui eiꝰ circūſtarēt eū: ait ad ſuos ſuos
q̄ aſſiſtebāt ei: Audite me nūc filij ge- B
mini. Nunq̄d oībꝰ vob̄ dabit filiꝰ iſai
agros ⁊ vineas ⁊ vniuerſos vos faciet
8 tribunos ⁊ cēturiones: q2 ꝯiuraſtis
oēs aduerſum me: ⁊ nō ē q̄ mihi renū-
ciet: maxie cū ⁊ filiꝰ meꝰ fedꝰ iniuerit cū
filio iſai? Nō eſt q̄ vicē meā doleat ex 4. Re.6.c
vob̄ neq̃ q̄ annūciet mihi: eo ꝙ ſuſci-
tauerit filiꝰ meꝰ ſeruū meū aduꝰſū me
9 inſidiātē mihi vſq̃ hodie. Rn̄dēs aūt S.21.b
doech idumeꝰ q̄ aſſiſtebat ⁊ erat ꝑmꝰ

int̄ ſuos ſaul: vidi īnq̄t filiū iſai ī no-
be apḋ achimelech, filiū achitob ſacer
10 dotē. Qui ꝯſuluit ꝓ eo dn̄m: ⁊ cibaria
dedit ei. Sȝ ⁊ gladiū goliath philiſtei
11 dedit illi. Miſit ḡ rex ad accerſiēdum
achimelech ſacerdotē filiū achitob: ⁊ ∗
oēȝ domū pr̄ıſ ei⁹ ſacerdotū q̄ erāt ī no
be. Qui vniūſi venerūt ad regē. Et ait
G 12 ſaul ad achimelech: Audi fili achitob
Geñ. 37. c Qui rn̄dit: Preſto ſū dn̄e. Dixitq̄ȝ ad
ȝ. 5. c 13 eū ſaul: Quare ꝯiuraſt̄ aduſū me tu ⁊
fili⁹ iſai: ⁊ dediſti ei panes ⁊ gladiū et
ꝯſuluiſti ꝓ eo dn̄ȝ vt cōſurgeret aduſū
me īſidiator vſq̄ȝ hodie ꝑmanēs? Rn̄-
14 dēſq̄ȝ achimelech regi ait. Et q̄s ī oīb⁹
ſuis tuis ſic̄ dauid fidel̄ ⁊ gener regꝭ
⁊ ꝑgēs ad iꝑiū tuū: ⁊ gl̄ioſus in domo
15 tua? Nū hodie cepi ꝓ eo ꝯſulere dn̄m?
Abſit h̄ a me. Ne ſuſpicet̄ rex aduerſū
ſuū ſuū rē huiuſcemōi ī vniūſa domo
pr̄ıs mei. Nō eñ ſciuit ſu⁹ tu⁹ q̄cq̄ȝ ſu
per h̄ negocio: vl̄ modicū vl̄ grāde. Di
ȝ. 14. g 16 xitq̄ȝ rex: Morte morieris achimelech
tu ⁊ oīs dom⁹ pr̄ıs tui. Et ait rex emiſſa
17 rı̄ȝs q̄ circūſtabāt eū. Cōūtimīl: ⁊ int̄fi-
cite ſacerdotes dn̄i. Nā man⁹ eoꝝ cuȝ
dauid ē: ſciētes ꝙ fugiſſet: ⁊ nō indica
uerūt mihi. Noluer̄t āt ſui regꝭ exten
D 18 dere man⁹ ſuas ī ſacerdotes dn̄i. Et ait
rex ad doech: Cōūtere tu: ⁊ irrue ī ſacer
dotes dn̄i. Cōūſuſq̄ȝ doech idume⁹: ir-
ruit ī ſacerdotes: ⁊ trucidauit ī die illa
octogintaq̄nq̄ȝ viros veſtitos ephot li
19 neo. Nobe āt ciuitatē ſacerdotē ꝑcuſ-
ſit ī ora gladȳ: viros ⁊ mlīeres ⁊ ꝑuu-
los ⁊ lactātes bouēq̄ȝ ⁊ aſinū ⁊ ouē in
20 ore gladȳ. Euadēs āt vn⁹ fili⁹ achime
lech filȳ achitob cui⁹ nomē erat abia-
21 thar: fugit ad dd̄: ⁊ ānūciauit ei ꝙ oc-
22 cidiſſet ſaul ſacerdotes dn̄i. Et ait dd̄
ad abiathar Sciebā eñ ī die illa ꝙ cū
ibi eēt doech idume⁹: ꝓculdubio ānū
ciaret ſauli. Ego ſū re⁹ oīm aiaꝝ pr̄ıs
23 tui. Mane mecū ne timeas. Si q̄s q̄-
ſierit aīaȝ meā: q̄ret ⁊ aiaȝ tuā: mecūq̄ȝ
A 1 T annūcia- ¶ ſuaberꝭ. XXIII
uerūt dauid dicētes: Ecce phili
ſtȳm oppugnāt ceilā ⁊ diripiūt
2 areas. Cōſuluit ḡ dauid dn̄m dicens:
Nū vadā ⁊ ꝑcutiā philiſteos iſtos. Et
ait dn̄s ad dauid: Uade ⁊ ꝑcuties phi
3 liſteos: ⁊ ſaluab̄ ceilā. Et dixer̄t viri q̄
erāt cū dauid ad eū. Ecce nos h̄ in iu-
deo cōſiſtētes timem⁹: quātomagis ſi
erim⁹ ī ceilā aduerſū agmina philiſti-
4 noꝝ. Rurſū ḡ dauid ꝯſuluit dn̄m. Qui
rn̄dens ait ei: Surge ⁊ vade in ceilaȝ.
Ego eñ tradā philiſteos ī manu tua.
5 Abȳt ḡ dauid ⁊ viri ei⁹ ī ceilā: ⁊ pug-
nauit aduerſū philiſteos. Et abegit iu
mēta eoꝝ ⁊ ꝑcuſſit eos plaga magna ⁊
6 ſaluauit dauid habitatores ceile. Por
ro eo tꝑe q̄ fugiebat abiathar fili⁹ achi
melech ad dauid ī ceilā: ⁊ ephot ſecū ha
7 bēs deſcēderat. Nūciatū ē aūt ſauli ꝙ
veniſſet dauid ī ceilā. Et ait ſaul: Tra B
didit eū dn̄s ī man⁹ meas: ꝯcluſuſq̄ȝ ē
īrogreſſus vrbē ī q̄ porte et ſere ſunt.
8 Et p̄cepit ſaul oī ꝑplo vt ad pugnā de
ſcēderet ī ceilā: ⁊ obſideret dauid ⁊ vi-
9 ros ei⁹. Qḋ cuȝ dauid reſciſſet q̄ p̄pa-
ret ei ſaul clā malū: dixit ad abiathar
10 ſacerdotē Applica ephot. Et ait dauid
Dn̄e de⁹ iſrl̄: audiuit famā ſu⁹ tu⁹ ꝙ
diſponat ſaul venire ī ceilā: vt euſtat vr-
11 bē ꝓpt̄ me. Si tradent me viri ceile in
man⁹ ei⁹: ⁊ ſi deſcēdet ſaul ſic̄ audiuit
ſu⁹ tu⁹ dn̄e de⁹ iſrl̄ indica ſuo tuo. Et
12 ait dn̄s. Deſcēdet. Dixitq̄ȝ rurſū dauid
Si tradēt me viri ceile ⁊ viros q̄ ſunt
mecū in man⁹ ſaul? Et dixit dn̄s: Tra
13 dēt. Surrexit ḡ dauid ⁊ viri ei⁹: q̄ſi ſex
cēti: ⁊ egreſſi de ceila huc atq̄ȝ illuc va
gabāt̄ īcerti. Nūciatūq̄ȝ ē ſaul ꝙ fugiſ
ſet dauid de ceila ⁊ ſaluat⁹ ēēt q̄obrem
14 diſſimulauit exire. Morabat̄ āt dauid
ī deſ̄to ī locꝭ firmiſſimis: māſitq̄ȝ ī mō
te ſolitudinis ziph ī mōte opaco. Que-
rebat eū tñ ſaul cūctꝭ dieb⁹: ⁊ non tra
15 didit eū dn̄s ī man⁹ eius. Et vidit da- C
uid ꝙ egreſſus eēt ſaul vt q̄reret aiam
ei⁹. Porro dauid erat ī deſ̄to ziph ī ſil
16 ua. Et ſurrexit ionathas filius ſaul et
abȳt ad dauid ī ſiluā ⁊ ꝯfortauit ma-
17 n⁹ ei⁹ ī deo: dixitq̄ȝ ei: Ne timeas. Ne-
q̄ȝ eñ inueniet te man⁹ ſaul pr̄ıs mei.
Et tu regnabis ſuꝑ iſrl̄: ⁊ ego ero tibi
18 ſcḋs. Sȝ ⁊ ſaul pr̄ me⁹ ſcit h̄. Percuſſit
ḡ vterq̄ȝ fed⁹ corā dn̄o. Māſitq̄ȝ dauid
ī ſilua: ionathas āt reuerſus ē ī domū
19 ſuā. Aſcēder̄t āt ziphei ad ſaul ī gabaa
dicētes: Nōne ecce dauid latitat apḋ
nos ī locꝭ tutiſſimis ſilue ī colle achi-
20 le q̄ ē ad dexterā deſ̄ti? Nūc ḡ ſicut de
ſiderauit aia tua vt deſcēderes: deſcē-
de nr̄m aūt erit vt tradam⁹ eū in man⁹
21 regis. Dixitq̄ȝ ſaul: Bn̄dicti vos a do- D
22 mino: q̄ doluiſtꝭ vicē meā. Abite er-

go oro ⁊ diligētiꝰ p̄parate:⁊ curioſiuſ
agite ⁊ cōſiderate locū vbi ſit pes eiꝰ
vel q̄s viderit eū ibi vbi dixiſtis. Reco
gitat eñ ď me ꝙ callide iſidiet ei. Cōſi
3 derate ⁊ videte oīa latibula eiꝰ i q̄bꝰ
abſcōdit:⁊ reūtimini ad me ad rē cer-
tā vt vadā vobiſcū. Qđ ſi ēt i ꝑrā ſe ab
ſtruſerit ꝑſcrutabor eū in cūctꝭ milibꝰ
4 iuda. At illi ſurgētes abierūt i ziph añ
ſaul. Dauid āt ⁊ viri eiꝰ erāt in deſ̄to
maon i cāpeſtribꝰ ad dexterā ieſimuth
5 Juit āt ſaul ⁊ ſocij eiꝰ ad q̄rēdū eū. Et
nūciatū ē dauid ſtatiq; deſcēdit ad pe
trā:⁊ v̄ſabat̄ i deſ̄to maon. Qđ cū au
diſſet ſaul:ꝑſecutꝰ ē dauid i deſ̄to ma
6 on. Et ibat ſaul ⁊ viri eiꝰ ad latꝰ mō-
tis ex ꝑte vna:dauid āt ⁊ viri eiꝰ erāt
i latere mōtis ex ꝑte altera. Porro da-
uid deſperabat ſe poſſe euadere a facie
ſaul. Itaq; ſaul ⁊ viri eiꝰ i modū coro-
ne cingebāt dauid ⁊ viros eiꝰ vt cape-
7 rēt eos. Et nūciꝰ venit ad ſaul dicēs:
Feſtina ⁊ veni qm̄ infuderūt ſe phili-
8 ſtijm ſup ꝑrā. Reūſus ē ḡ ſaul deſiſtēs
ꝑſeq̄ dauid:⁊ ꝑrexit i occurſū philiſti-
noꝝ. Propt̄ h̄ vocauer̄t locū illū petrā
AScēdit ḡ ¶ diuidētē. XXIIII
dauid ide:⁊ hitauit i locꝭ tutiſ
ſimis engaddi. Cūq; reuerſus
ē et ſaul poſtq̄ ꝑſecutꝰ ē philiſteos:nū
ciauerūt ei dicētes: Ecce dauid i deſer
3 to ē engaddi. Aſſumēs ḡ ſaul tria mi
lia electoꝝ viroꝝ ex oī iſrl:ꝑrexit ad i-
ueſtigandū dauid ⁊ viros eiꝰ etiā ſup
abruptiſſimas petras q̄ ſolis ibicibꝰ
4 peruie ſūt. Et venit ad caulas ouiū q̄
ſe offerebāt viāti. Eratq; ibi ſpelūca
quā igreſſus ē ſaul vt purgaret vētrē.
Porro dauid ⁊ viri eiꝰ in interiore ꝑte
5 ſpelunce latebāt. Et dixerūt ſerui da-
uid ad eū. Ecce dies de qua locutꝰ eſt
dñs ad te:ego tradā tibi inimicū tuū
vt facias ei ſic placuerit in oculꝭ tuis.
Surrexit ḡ dauid ⁊ ꝑſcidit orā chla-
6 mydis ſaul ſilent̄. Poſt hec ꝑcuſſit cor
ſuū dauid:eo ꝙ abſcidiſſet orā chlamy
7 dis ſaul. Dixitq; ad viros ſuos: Pro-
pitiꝰ ſit mihi dñs ne faciā hāc rē dño
meo chriſto dñi vt mittā manū meā
i eū:q2 chriſtꝰ dñi ē: Uiuit dñs: q2 niſi
dñs ꝑcuſſerit eū:aut dies eiꝰ venerit
vt moriat̄:aut deſcēdes i ꝓliū ꝑierit:
ꝓpitiꝰ mihi ſit dñs vt ñ mittā manū
8 meā i chriſtū dñi. Et ↄfregit dauid vi
ros ſuos ſmonibꝰ iſtis.⁊ ñ ꝑmiſit eos
vt cōſurgerēt i ſaul. Porro ſaul exur-
gens ď ſpelūca ꝑgebat cepto itinere.
9 Surrexit āt dauid poſt eū:⁊ egreſſus
de ſpelūca clamauit poſt tergū ſaul di
cens: Dñe mi rex. Et reſpexit ſaul poſt
ſe ⁊ iclinās ſe dauid ꝓnꝰ i ꝑrā adora- C
10 uit. Dixitq; ad ſaul: Quare audis ver
ba hoīm loquentiū: dauid q̄rit malū
11 aduſū te? Ecce hodie viderūt oculi tui
ꝙ tradiderit te dñs i manu mea i ſpe-
lūca:⁊ cogitaui vt occiderē te: ſ3 pep-
cit tibi oculꝰ meꝰ. Dixi eñ: Nō extēdā
manū meā i dñm meū:q2 chriſtꝰ dñi ē
12 Quin potiꝰ pr̄ mi vide ⁊ cognoſce orā
chlamydis tue i manu mea: quō cū ꝑ
ſcinderē ſūmitatē chlamydis tue:no-
lui extēdere manū meā i te. Aiaduer-
te ⁊ vide qm̄ nō ē i manu mea malū
neq; iniq̄tas:neq; peccaui i te. Tu āt
13 inſidiaris aīe mee vt auferas eā. Judi
cet dñs iter me ⁊ te ⁊ vlciſcat̄ me dñs
14 ex te:manꝰ āt mea ñ ſit i te:ſicut ⁊ in
ꝓuerbio antiq̄ dr̄. Ab impijs egrediet̄
15 ipietas. Manꝰ ḡ mea nō ſit i te. Quē ꝑ-
ſeq̄ris iſrl? quē ꝑſeq̄ris? Canē mortuū
16 ꝑſequeris ⁊ pulicē viuū. Sit dñs iu- D
dex ⁊ iudicet iter me ⁊ te:⁊ videat ⁊ iu
dicet cām meam:⁊ eruet me de manu
17 tua. Cū āt cōpleſſet dauid loquēs ſmo
nes huiuſcemōi ad ſaul:dixit ſaul: Nū
q̄d vox hec tua ē fili mi dauid? Et le-
18 uauit ſaul vocē ſuā: et fleuit: Dixitq;
ad dauid. Juſtior tu es q̄ ego. Tu eñ
tribuiſti mihi bona:ego āt reddidi ti-
19 bi mala. Et tu indicaſti mihi hodie q̄
feceris mihi bona:quō tradiderit me
20 dñs i manu tua:⁊ ñ occiderꝭ me: Quis
eñ cū inuenerit inimicū ſuū dimittet
eū i via bona? S3 dñs reddat tibi viciſ
ſitudinē hāc ꝓ eo qđ hodie oꝑatꝰ es
21 in me. Et nūc q2 ſcio ꝙ certiſſime re-
gnaturꝰ ſis ⁊ habiturꝰ i manu tua re-
22 gnū iſrl:iura mihi i dño ne deleas ſe-
mē meū poſt me:neq; auferas nomen
23 meū de domo pr̄is mei. Et iurauit da-
uid ſauli. Abijt ḡ ſaul i domū ſuā ⁊ da
uid ⁊ viri eiꝰ aſcēderūt ad tutiora lo- B
1 MOrtuꝰ ē aūt ſamu ¶ ca. XXV. j.28.a
el:⁊ ↄgregatꝰ ē vniuerſus iſrl
⁊ plāxerūt eū nimis ⁊ ſepelierūt
eū i domo ſua i ramatha. Cōſurgenſq;
2 dauid deſcēdit in deſ̄tū pharan. Erat
āt vir q̄ſpiā i ſolitudine maon ⁊ poſſeſ

ſio ei⁹ i carmelo: ⁊ hō ille magn⁹ nimis,
erātq; ei oues tria milia, ⁊ mille capre.
Et accidit vt tōderet grex ei⁹ i carme
3 lo. Nomē āt viri illi⁹ erat nabal: ⁊ no
mē vxoris ei⁹ abigail. Eratq; mulier
illa prudētiſſima ⁊ ſpecioſa. Porro vir
ei⁹ dur⁹ ⁊ peſſim⁹ ⁊ malitioſus. Erat
4 aūt ð genere caleb. Cū āt audiſſet dd̄ i
5 deſto q̄ tōderet nabal gregē ſuū: mi-
ſit decē iuuenes ⁊ dixit eis. Aſcēdite i
carmelū: ⁊ venietꝫ ad nabal: ⁊ ſaluta-
6 bitꝫ eū ex noīe meo pacifice: ⁊ ſic dice-
tis. Sit frib⁹ meis ⁊ tibi pax ⁊ domui
tue pax: ⁊ oib⁹ q̄cūq; habes ſit pax. Ex
malitꝫ ānis ſaluos faciēs tuos et oīa
7 tua: Audiui q̄ tōderēt paſtores tui q̄
erāt nobiſcū i deſto. Nūq; eis moleſti
fuim⁹: nec aliqn̄ defuit q̄cq̄ eis ð gre-
ge oī tpe quo fuerūt nobiſcū i carmelo.
B 8 Interroga pueros tuos: ⁊ idicabūt tibi.
S.21.8 Nūc ḡ iueniāt pueri tui grām i oculis
tuis (In die ei bona venim⁹ ad te) Qð
cūq; inuenerit man⁹ tua da ſuis tuis
9 ⁊ filio tuo dauid. Cūq; veniſſent pue-
ri dauid: locuti ſūt ad nabal oīa vba
10 hec ex noīe dd̄ ⁊ ſiluerūt. Rūdēs āt na
bal puerꝫ dauid. ait: Quis ē dauid et
q̄s ē fili⁹ iſai? Hodie icreuerūt ſui q̄ fu
11 giūt dños ſuos. Tollā ḡ panes meos
⁊ aq̄s meas ⁊ carnes pecoꝝ que occidi
12 tōſorib⁹ meis ⁊ dabo viris q̄s neſcio
vn̄ ſint? Regreſſi ſūt itaq; pueri dauid
p viā ſuā: ⁊ reuſi venerūt ⁊ anūciauerūt
13 ei oīa vba q̄ dixerat nabal. Tūc ait da
uid puerꝫ ſuis. Accigat vnuſq̄ſq; gla
dio ſuo. Et accīcti ſūt ſinguli gladijs
C ſuis. Accinct⁹ ē ⁊ dauid enſe ſuo: ⁊ ſe-
cuti ſūt dauid q̄ſi q̄dringēti viri. Por
14 ro ducēti remāſerūt ad ſarcinas. Abi-
gail āt vxori nabal nūciauit vn⁹ ð pu
eris ſuis dicēs. Ecce dauid miſit nūci
os de deſto vt bn̄dicerēt dño nr̄o: ⁊ a-
15 uerſat⁹ ē eos. Hoīes iſti boni ſatꝫ fue-
rūt nob ⁊ n̄ moleſti: nec q̄cq̄ aliqn̄ pe-
riit oī tpe q̄ fuim⁹ cōuerſati cū eis in
16 deſerto. Pro muro erāt nob tā i nocte
q̄ in die oīb⁹ dieb⁹ q̄b⁹ pauim⁹ apud
17 eos greges. Quāobrē cōſidera ⁊ reco-
gita q̄d facias: qm̄ cōpleta eſt malicia
aduerſū virū tuū ⁊ aduſū domū tuā: ⁊
iſe ē fili⁹ belial ita vt nemo poſſit ei
18 loq̄. Feſtinauit igit abigail: ⁊ tulit du
cētos panes ⁊ duos vtres vini: ⁊ q̄nq;
arietes coctos: ⁊ q̄nq; ſata polēte: ⁊ cē

tū ligaturas vue paſſe: ⁊ ducentas maſ
19 ſas caricaꝝ ⁊ poſuit ſup aſinos: dixit
q; puerꝫ ſuis. Precedite me ⁊ ecce ego
poſt tergū ſeq̄r vos. Viro āt ſuo nabal
20 n̄ idicauit. Cū ḡ aſcēdiſſet aſinū ⁊ de-
ſcēderet ad radicē mōtꝫ: dauid ⁊ viri
ei⁹ deſcēdebāt i occurſū ei⁹. Quib⁹ ⁊ il
21 la occurrit. Et ait dauid: Vere fruſtra
ſuaui oīa q̄ hui⁹ erāt i deſto: ⁊ nō pe-
riit q̄cq̄ de cūctꝫ q̄ ad eū ptinebāt: et
22 reddidit mihi malū p bono. Hec faci-
at dñs inimicꝫ dauid ⁊ hec addat: ſi
reliq̄ro de oīb⁹ q̄ ad ipm ptinent vſq;
23 mane mingētē ad parietē. Cū āt vide-
bit abigail dauid: feſtinauit ⁊ deſcēdit
ð aſino: ⁊ pcidit corā dauid ſup faciē
24 ſuā: ⁊ adorauit ſup trā: ⁊ cecidit ad pe
des ei⁹. et dixit: In me ſit dñe mi hec
iniq̄tas. Loq̄t obſecro ācilla tua i au
25 rib⁹ tuis: ⁊ audi vba famule tue. Ne
ponat oro dñs me⁹ rex cor ſuū ſup vi
rū iſtū iiquū nabal: qm̄ ſm nomē ſuū
ſtult⁹ es: ⁊ eſt ſtulticia cū eo: Ego aūt
ācilla tua n̄ vidi pueros tuos dñe mi
26 q̄s miſiſti. Nūc ḡ dñe mi viuit dñs ⁊ vi
uit aīa tua q̄ phibuit te ne venires i
ſāguinē ⁊ ſaluauit manū tuā tibi. Et
nūc fiāt ſic nabal inimici tui: ⁊ q̄ que-
27 rūt dño meo malū. Qua pter ſuſcipe
bn̄dictionē hāc quā attulit ācilla tua
tibi dño meo: ⁊ da puerꝫ q̄ ſequunt te
28 dñm meū. Aufer iniq̄tatē famule tue.
Faciēs ei faciet dñs tibi dño meo do-
mū fidelē: q2 plia dñi dñe mi tu pliarꝫ.
Malitia ḡ n̄ iueniat i te oīb⁹ dieb⁹ vi
29 te tue. Si eīm ſurrexerit aliqn̄ hō pſe-
quēs te vel q̄rēs aīam tuā: erit aīa dñi
mei cuſtodita quaſi in faſciculo viuē-
tiū apd dñm deū tuū. Porro inimico-
rū tuoꝝ aīa rotabit: q̄ſi i ipetu ⁊ circu
30 lo fūde. Cū ḡ fecerit tibi dñs dño meo
oīa hec q̄ locut⁹ ē bona de te: ⁊ cſtitue
31 rit te ducē ſup iſrl: nō erit tibi h̄ i ſin-
gultū ⁊ ſcrupulū cordis dño meo q̄ ef
fuderis ſāguinē inoxiū: aut ipe te vlt⁹
fuerꝫ. Et cū bn̄fecerit dñs dño meo: re
cordaberꝫ ācille tue: ⁊ tu bn̄facies ei.
32 Et ait dauid ad abigail. Bn̄dict⁹ dñs
de⁹ iſrl q̄ miſit te hodie i occurſū meū
33 ⁊ bn̄dictū eloquiū tuū: ⁊ bn̄dicta tu q̄
phibuiſti me hodie ne irē ad ſāguinē
34 ⁊ vlciſcerer me manu mea. Alioq̄n vi-
uit dñs de⁹ iſrl q̄ phibuit me ne malū
facerē tibi: niſi cito veniſſes i occurſū

mihi: ſi remāſiſſet nabal vſq; ad lucē
matutinā mingēs ad parietē. Suſce-
pit ꝫ dauid ď manu eiꝰ oia q̄ attulerat
ei. dixitq; ei: Uade pacifice ī domū tuā
Ecce audiui vocē tuā: ⁊ honoraui fa-
ciē tuā. Uenit aūt abigail ad nabal. Et
ecce erat ei cōuiuiū ī domo eiꝰ q̄ſi cōui
uiū regꝭ: ⁊ coꝛ nabal iocūdū. Erat enī
ebriꝰ nimis: ⁊ nō idicauit ei v̄bū puſil-
lū aut grāde vſq; mane. Diluculo aūt
cū digeſſiſſet vinū nabal idicauit ei vx
oꝛ ſua v̄ba hec. Et emoꝛtuū ē coꝛ eiꝰ ī
trinſecꝰ: ⁊ factꝰ ē q̄ſi lapis. Cūq; ptrā-
ſiſſent decē dies: pcuſſit dñs nabal: et
moꝛtuꝰ ē. Qd̄ cū audiſſet dd̄ moꝛtuū
nabal: ait: Bñdictꝰ dñs qui iudicauit
cām opprobrij mei ď manu nabal: ⁊ ſ-
uū ſuū cuſtodiuit a malo ⁊ malitiā na
bal reddidit dñs ī caput eiꝰ. Miſit ꝫ
dauid ⁊ locutꝰ ē ad abigail vt ſumeret
eā ſibi ī vxoꝛē. Et venerūt pueri dd̄ ad
abigail ī carmelū: ⁊ locuti ſūt ad eā di
cētes. Dauid miſit nos ad te vt acci-
piat te ſibi ī vxoꝛē. Que cōſurgēs ado
rauit pna ī t'rā: ⁊ ait: Ecce famula tua
ſit ī ancillā vt lauet pedes ſuoꝝ dñi
mei. Et feſtinauit ⁊ ſurrexit abigail ⁊
aſcēdit ſup aſinū: ⁊ q̄nq; puelle ierunt
cū ea pediſſeq̄ eiꝰ. Et ſecuta ē nūcios
dd̄: ⁊ facta ē illi vxoꝛ. Sꝫ ⁊ achinoem
accepit dd̄ ď iezrahel ⁊ fuit vtraq; vx-
oꝛ eiꝰ. Saul aūt dedit michol filiā ſuā
vxoꝛē dd̄ phalthi filio Lais: q̄ erat de
ET venerūt gallim. XXVI
ziphei ad ſaul ī gabaa dicētes.
Ecce dd̄ abſcōditꝰ ē ī colle achi
2 le q̄ ē ex aduerſo ſolitudīs. Et ſurrex-
it ſaul: ⁊ deſcēdit ī deſtū ziph et cū eo
tria milia viroꝝ de electꝭ iſrl' vt q̄reret
dd̄ ī deſto ziph. Et caſtrametatꝰ ē ſaul
ī gabaa achile: q̄ erat ex aduerſo ſolitu
dinis ī via. Dauid aūt hītabat ī deſto
Uidēs aūt ꝙ veniſſet ſaul poſt ſe ī deſer
tū: miſit exploratoꝛes ⁊ didicit ꝙ illuc
veniſſet certiſſime. Et ſurrexit dd̄ clā:
⁊ venit ad locū vbi erat ſaul. Cūq; vi-
diſſet locū ī q̄ doꝛmiebat ſaul: ⁊ abner
filiꝰ ner pnceps militie eiꝰ: ⁊ ſaulē doꝛ
mientē ī tētoꝛio: ⁊ reliquū vulgꝰ p cir-
6 cuitū eiꝰ: ait dd̄ ad achimelech etheū:
⁊ abiſai filiū ſaruie fratrē ioab: dicēs:
Quis deſcēdet mecū ad ſaul ī caſtra?
7 Dixitq; abiſai: Ego deſcēdā tecū. Ue-
nerūt ꝫ dauid ⁊ abiſai ad pplm nocte
⁊ inuenerūt ſaul iacētē ⁊ doꝛmientē ī
tētoꝛio: ⁊ haſtā fixā in terra ad caput
eiꝰ: abner aūt ⁊ pplm doꝛmientes ī cir
8 cuitu eiꝰ. Dixitq; abiſai ad dauid. Cō- B
cluſit deꝰ inimicū tuū hodie ī manus
tuas. Nūc ꝫ pfodiā eū lancea in terra
9 ſemel: ⁊ ſcd̄o opus nō erit. Et dixit da
uid ad abiſai: Ne interficias eū. Quis
enī extēdet manū ſuā ī chriſtū dñi: ⁊ ī-
10 nocēs erit? Et dixit dauid: Uiuit dñs s.14.d.
qꝛ niſi dñs pcuſſerit eū: aut dies eiꝰ ve
nerit vt moꝛiat': aut in pliū deſcen-
11 dēs perierit: ppitiꝰ mihi ſit dñs ne extē-
dā manū meā in chriſtū dñi. Nūc igit'
tolle haſtā q̄ eſt ad caput eiꝰ ⁊ cyphū
12 aque: ⁊ abeamꝰ. Tulit igit' dauid ha-
ſtā ⁊ cyphū aque q̄ erat ad caput eiꝰ: ⁊
abierūt. Et nō erat quiſq̄ q̄ videret ⁊
intelligeret ⁊ euigilaret: ſꝫ oēs doꝛmie
bāt qꝛ ſopoꝛ dñi irruerat ſup eos. Cū-
13 q; trāſiſſet dauid ex aduerſo: ⁊ ſtetiſſet
ī vertice mōtꝭ delōge: ⁊ eſſet grāde int'-
14 uallū īter eos: clamauit dauid ad pplm
⁊ ad abner filiū ner dicēs: Nōne rñde-
bis abner? Et rñdēs abner ait: Quis C
15 es tu q̄ clamas: ⁊ inq̄etas regē? Et ait
dauid ad abner: Nūq̄d nō vir tu es: Et
q̄s aliꝰ ſimilis tui ī iſrl'? Quare ꝫ nō cu
ſtodiſti dñm tuū regē? Ingreſſus ē eñ
vnꝰ de turba vt interficeret regē dñm
16 tuū: Nō ē bonū h' qd̄ feciſti. Uiuit do-
minꝰ: qm̄ filij moꝛtꝭ eſtis vos: qꝛ nō cu
ſtodiſtis dñm vr̄m chriſtū dñi. Nūc ꝫ
vide vbi ſit haſta regꝭ: ⁊ vbi ſit cyphus
17 aque q̄ erat ad caput eiꝰ. Cognouit au
tē ſaul vocē dauid: ⁊ dixit. Nūq̄d vox
hec tua fili mi dauid? Et ait dd̄. Uox
18 mea dñe mi rex. Et ait: Quā ob cauſaꝫ s.20.d.
dñs meꝰ pſequit' ſeruū ſuū? Quid feci:
19 aut qd̄ eſt malū ī manu mea? Nunc er
go audi oꝛo dñe mi rex verba ſerui tui.
Si dñs incitat te aduerſū me odoꝛet'
ſacrificiū. Si aūt filij hoīm maledicti
ſūt ī cōſpectu dñi: q̄ eiecerūt me hodie
vt nō habitē in hereditate dñi: dicen- D
20 tes: Uade ſerui dijs alienis. Et nūc nō
effundat' ſanguis meus in terra coꝛā
dño: qꝛ egreſſus ē rex iſrl' vt querat pu
licē vnū: ſicut pſequit' pdix in monti-
21 bus. Et ait ſaul: Peccaui. Reuertere fi
li mi dauid. Neq̄q̄ enī vltra tibi male
faciā eo ꝙ pcioſa fuerit anima mea ī
oculis tuis hodie. Apparet enim ꝙ
ſtulte egerim: ⁊ ignoꝛauerim multa ni-

22 mis. Et rñdẽs dauid ait. Ecce haſta re
gis: trāſeat vnꝰ de pueris regꝫ ⁊ tollat
23 eā. Dñs āt retribuet vnicuiqꝫ ſm̄ iuſti
ciā ſuā ⁊ fidē. Tradidit eñ te dñs ho-
die i manū meā: ⁊ nolui extēdere ma-
24 nū meā i chriſtū dñi. Et ſic magnifica
ta ē aīa tua hodie i ocuł meis: ſic ma-
gnificeť aīa mea i ocuł dñi: et liberet
25 me de oī āguſtia. Ait ġ ſaul ad dauid:
Bñdictꝰ tu fili mi dauid. Et q̄dē faci-
ens facies: ⁊ potēs poterꝫ. Abijt āt da
B uid i viā ſuā: ⁊ ſaul reuerſus ē i locū
ET ait dauid i [illegible]ſuū. XXVII
cõrde ſuo. Aliqñ icidā vno die
in manꝰ ſaul. Nōne meliꝰ ē vt
fugiā: ⁊ ſaluer i ťra philiſtinoꝝ vt de-
ſperet ſaul: ceſſetqꝫ me q̄rere i cūctꝫ fi-
2 nibꝰ iſrł? Fugiā ġ manꝰ eiꝰ. Et ſurrex-
it dauid: ⁊ abijt ipe ⁊ ſexcēti viri cū eo
J.50.83 ad achis filiū maoch regē geth. Et ha
bitauit dauid cū achis i geth ipe ⁊ vi
ri eiꝰ ⁊ domꝰ eiꝰ ⁊ due vxores eiꝰ: achi-
D noen iezrahelites ⁊ abigail vxor nabal
4 carmeli. Et nunciatū ē ſauli qꝙ fugiſſet
dauid i geth: ⁊ nō addidit vltra q̄rere
5 eū. Dixit āt dauid ad achis. Si iueni
gratiā i ocuł tuis: deť mihi locꝰ i vna
vrbiū regiōis huiꝰ vt habitē ibi. Cur
eñ manet ſuꝰ tuꝰ in ciuitate regꝫ te-
6 cū? Dedit itaqꝫ ei achis i die illa ſice-
lech. Propť quē cām facta eſt ſicelech
7 regū iuda vſqꝫ i diē hāc. Fuit āt nūe-
rus dierū q̄bꝰ habitauit dauid i regio
C ne philiſtinoꝝ q̄ttuor mēſiū. Et aſcen-
8 dit dauid ⁊ viri eiꝰ: ⁊ agebāt p̄das de
geſuri ⁊ de gedri ⁊ de amalechitꝫ. Hi
eñ pagi hitabāť i ťra antiq̄tꝰ euntibꝰ
9 ſur vſqꝫ ad ťrā egypti. Et pcutiebat
dauid oēm ťrā: nec relinq̄bat viuentē
virū ⁊ mulierē: Tollēſqꝫ oues ⁊ boues
⁊ aſinos ⁊ camelos ⁊ veſtes reuerteba
10 tur: ⁊ veniebat ad achis. Dicebat aūt
C ei achis. In quē irruiſti hodie? Rñde-
bat dauid. Cōtra meridiē iude ⁊ ꝯ me
11 ridiē hieramel ⁊ ꝯ meridiē ceni. Virū
⁊ mulierē ñ viuificabat dauid: nec ad
ducebat i geth dicēs: ne forte loquanť
aduerſū nos. Hec fec̄ dauid. Et h̄ erat
decretū illi oībꝰ diebꝰ q̄bꝰ hitauit in
12 regione philiſtinoꝝ. Credidit ġ achis
dauid dicēs: Multa mala opatꝰ ē ꝯ
ppłm ſuū iſrł. Erit igiť mihi ſuꝰ ſem-
A FActū ē aūt ꝑpiternꝰ. XXVIII
in diebꝰ ilł: ꝯgregauerūt phili
ſtījm agmina ſua vt p̄pareť ad bellū ꝯ
iſrł. Dixitqꝫ achis ad dd. Sciens nunc
ſcito: qm̄ mecū egredierꝫ i caſtrꝫ tu et
2 viri tui. Dixitqꝫ dauid ad achis. Nūc
ſcies q̄ facturꝰ ē ſuꝰ tuꝰ. Et ait achis
ad dauid. Et ego cuſtodē capitis mei
3 ponā te cūctis diebꝰ. Samuel āt mor-
tuꝰ ē: planxitqꝫ eū oīs iſrł: ⁊ ſepelierūt
eū i ramatha vrbe ſua. Et ſaul abſtulit
magos ⁊ ariolos ď ťra. ⁊ inťfec̄ eos q̄
4 phitones habebāt i vētre. Cōgregati-
qꝫ ſūt philiſtījm: ⁊ venerūt ⁊ caſtrame-
tati ſūt i ſunā. Cōgregauit autē ⁊ ſaul
5 vniuerſū iſrł: ⁊ venit i gelboe. Et vidit
ſaul caſtra philiſtījm ⁊ timuit ⁊ expa-
6 uit cor eiꝰ nimis. Cōſuluitqꝫ dñm: ⁊ ñ
rñdit ei: neqꝫ p ſōnia: neqꝫ p ſacerdo-
7 tes: neqꝫ p ꝓphas. Dixitqꝫ ſaul ſeruis
ſuis: Querite mihi mulierē habentem
phitonē: ⁊ vadā ad ea et ſciſcitabor p
illā. Et dixerūt ſui eiꝰ ad eū. Et muli-
8 er phitonē hñs i endor. Mutauit ġ ha
bitū ſuū: veſtitꝰqꝫ ē alijs veſtimētis: ⁊
abijt ipe ⁊ duo viri cū eo: venerūtqꝫ ad
mulierē nocte: ⁊ ait: Diuina mihi i phi-
tone: et ſuſcita mihi quē dixero tibi.
9 Et ait mulier ad eū. Ecce tu noſti quā
ta fecerit ſaul ⁊ quō eraſerit magos et
ariolos ď ťra. Quare ġ iſidiarꝫ aīe mee
10 vt occidar? Et iurauit ei ſaul i dño di-
cēs: Viuit dñs: qꝛ nō eueniet tibi q̄cqꝫ
11 mali ꝓpter hanc rē. Dixitqꝫ ei mulier.
Quē ſuſcitabo tibi? Qui ait. Samue-
12 lem mihi ſuſcita. Cū autē vidiſſet mu-
lier ſamuelē: exclāmauit voce magna:
⁊ dixit ad ſaul: Quare impoſuiſti mi-
13 hi? Tu es eñ ſaul. Dixitqꝫ ei rex: Noli
timere. Quid vidiſti? Et ait mulier ad
ſaul. Deos vidi aſcendentes de terra.
14 Dixitqꝫ ei: Qualꝫ ē forma eiꝰ: Que ait.
Vir ſenex aſcēdit: ⁊ ipe amictꝰ ē pallio
Et itellexit ſaul qꝙ ſamuel eēt: ⁊ incli-
nauit ſe ſup faciē ſuā i ťra: ⁊ adorauit
15 Dixit āt ſamuel ad ſaul: Quare inq̄e-
taſti me vt ſuſcitarer? Et ait ſaul. Coar
tor nimis. Siq̄dē philiſtījm pugnant
adūſū me: ⁊ deꝰ receſſit a me: ⁊ exaudi-
re me noluit: neqꝫ i manu ꝓpharū: ne-
qꝫ p ſomnia. Vocaui ġ te: vt oñderes
16 mihi q̄d faciā. Et ait ſamuel: Quid in
ťrogas me cū dñs receſſerit a te: ⁊ trāſi-
17 erit ad emulū tuū? Faciet eñ tibi dñs
ſicut locutꝰ ē i manu mea: ⁊ ſcindet re
gnū tuū ď manu tua: ⁊ dabit illō ꝓxi-

mo tuo dauid. qꝛ nō obediſti voci dñi
neqꝫ feciſti irā furoris ei⁹ in amalech.
Idcirco qđ paterꝭ fecit tibi dñs hodie
⁊ dabit dñs etiā iſrl̄ tecū i manu phi-
liſtijm. Cras āt tu ⁊ filij tui mecū eritꝭ
ſꝫ ⁊ caſtra iſrl̄ tradet dñs i man⁹ phili
ſtijm. Statimqꝫ ſaul cecidit porrect⁹ i t'-
rā. Extimuerat eī ꝟba ſamuel: ⁊ robur
nō erat i eo: qꝛ nō cōederat panē tota die
illa ⁊ ait. Ingreſſa ē itaqꝫ mlier illa ad
ſaul ⁊ ait. Coturbat⁹ eī erat valde. Di
xitqꝫ ad eū. Ecce obediuit ancilla tua
voci tue: ⁊ poſui aīaꝫ meā i manu tua
⁊ audiui ſmōes tuos q̄s locut⁹ es ad
me. Nūc igit audi ⁊ tu vocē āncille tue:
⁊ ponā corā te buccellā panis vt come
5 dēs ꝯualeſcas: ⁊ poſſis iter agere. Qui
renuit ⁊ ait. Nō comedā. Coegerūt aūt
eū ſui ſui ⁊ mulier: ⁊ tādē audit a vo-
ce eoꝝ ſurrexit de t'ra: ⁊ ſedit ſup lectū
1 Mulier āt illa hēbat vitulū paſcualē
in domo ⁊ feſtinauit: ⁊ occidit eū. Tol
lēſqꝫ farinā miſcuit eā: ⁊ coxit azyma
5 ⁊ poſuitaū ſaul ⁊ aū ſuos ei⁹. Qui cū
comediſſent: ſurrexerūt: ⁊ ābulauerūt p
totā noctē illā. XXIX
1 Con-gregata ſūt ḡ philiſtijm vniūſa
agmina i aphec. Sꝫ ⁊ iſrl̄ caſtra
metat⁹ eſt ſup fontē q̄ erat i ieſrahel.
2 Et ſatrape q̄dē philiſtijm īcedebāt in
cēturijs ⁊ milib⁹: Dauid āt ⁊ viri ei⁹
3 erāt i nouiſſimo agmine cū achis: Dix
eruntqꝫ pncipes philiſtijm ad achis.
Quid ſibi volūt hebrei iſti? Et ait achiſ
ad pncipes philiſtijm. Nūqd ignoratꝭ
dauid q̄ fuit ſu⁹ ſaul regꝭ iſrl̄: ⁊ ē apō
me multꝭ dieb⁹ vel ānis? Et nō iueni
3 i eo q̄cꝫ ex die q̄ trāſfugit ad me vſqꝫ
4 ad diē hāc. Irati ſūt āt aduerſus eum
pncipes philiſtijm ⁊ dixerūt ei: Reūtat
vir ⁊ ſedeat i loco ſuo i q̄ ꝯſtituiſti eū:
⁊ nō deſcēdat nobiſcū i pliū: ne fiat no-
bis adūſari⁹ cū pliari ceperim⁹. Quō
eī alit poterit placare dñm ſuū niſi in
5 capitib⁹ nr̄is? Nōne iſte ē dauid cui cā
tabāt i choris dicētes: pcuſſit ſaul in
milib⁹ ſuis: ⁊ dauid i decē milib⁹ ſuiſ?
6 Uocauit ḡ achis dauid: ⁊ ait ei: Uiuit
dñs: qꝛ rect⁹ es ⁊ bon⁹ i cōſpectu meo
⁊ exit⁹ tu⁹ ⁊ itroit⁹ tu⁹ mecū ē i caſtrꝭ.
Et nō iueni i te q̄cꝫ mali: ex die q̄ ve
niſti ad me vſqꝫ i diē hāc: ſꝫ ſatrapis nō
7 places. Reūtere ḡ ⁊ vade i pace: ⁊ nō of
8 fendas oculos ſatrapaꝝ philiſtijm. Di
xitqꝫ dauid ad achis. Quid eñ feci et
q̄d iueniſti i me ſuo tuo a die q̄ fui in
ꝯſpectu tuo vſqꝫ i diē hāc vt nō veniā
9 ⁊ pugnē ꝯ inimicos dñi mei regꝭ. Rñ- D
dēs āt achis locut⁹ ē ad dauid: Scio
qꝛ bon⁹ es tu i oculꝭ meis ſic āgel⁹ dei
ſꝫ pncipes philiſtinoꝝ dixerūt: Nō aſ-
10 cēdet nobiſcū i pliū. Igit cōſurge ma
ne: tu ⁊ ſui dñi tui q̄ venerūt tecū: ⁊ cū
de nocte ſurrexeritꝭ ⁊ cepit dilucēſcere
11 pgite. Surrexit itaqꝫ de nocte dō ipe
⁊ viri ei⁹ vt pficiſcerēt mane: ⁊ reūte-
rent ad t'rā philiſtijm. Philiſtijm āt aſ
cēderūt i iezrahel. XXX
1 Cumqꝫ veniſſet dauid ⁊ viri ei⁹ A
in ſicelech die tertia amalechi-
te ipetū fecerāt ex pte auſtrali in ſice-
lech: ⁊ pcuſſerāt ſicelech: ⁊ ſuccēderāt
2 eā igni. Et captiuas duxerāt mulieres
ex ea a mīmo vſqꝫ ad magnū: ⁊ nō iter
fecerāt quēqꝫ: ſꝫ ſecū duxerāt ⁊ pgebāt
3 itinere ſuo: Cū ḡ veniſſet dauid ⁊ viri
ei⁹ ad ciuitatē: ⁊ ueniſſent eā ſuccēſā
igni ⁊ vxores ſuas ⁊ filios ſuos ⁊ fili-
4 as ductas eē captiuas: leuauerūt dō: ⁊
ppl's q̄ erat cū eo voces ſuas: ⁊ plāxerūt
5 donec deficerēt i eis lachryme. Siq̄dē ſ.27.a
⁊ due vxores dauid captiue ducte fue-
rāt achinoen iezrahelites ⁊ abigail vx
6 oꝛ nabal carmeli. Et ꝯtriſtat⁹ ē dauid B
valde. Uolebat eñ eū ppl's lapidare:
qꝛ amara erat aīa vniuſcuiuſqꝫ viri ſu
p filijs ſuis ⁊ filiab⁹. Cōfortat⁹ eſt aūt
7 dauid i dño deo ſuo: ⁊ ait ad abiathar
ſacerdotē filiū achimelech. Applica ſ.23.b.
ad me ephot. Et applicuit abiathar
8 ephot ad dauid, ⁊ cōſuluit dauid dñm
dicēs: Perſeq̄r latrūculos hos: ⁊ cōp-
hendā eos: an nō? Dixitqꝫ ei dñs. Per
ſeq̄re: abſqꝫ dubio eñ cōphēdes eos: ⁊
9 excuties pdā. Abijt ḡ dauid ipe ⁊ ſex-
cēti viri q̄ erāt cū eo: ⁊ venerūt vſqꝫ ad
torrentē beſoꝛ: ⁊ laſſi q̄dē ſubſtiterūt.
10 Perſecut⁹ ē āt dauid ipe ⁊ q̄drīgēti vi C
ri cū eo: ſubſtiterūt eñ ducenti q̄ laſſi
11 trāſire nō poterāt torrētē beſoꝛ. Et in
uenerūt virū egyptiū i agro: ⁊ adduxe
rūt eū ad dauid. Dederūtqꝫ ei panē vt
12 comederet ⁊ biberet aquā: ſꝫ ⁊ ad frā-
gmen maſſe caricarū: et duas ligatu-
ras vue paſſe. Qui cū comediſſet: reuer
ſus ē ſpūs ei⁹: ⁊ refocillat⁹ ē. Nō ei co
mederat panē neqꝫ biberat aquā trib⁹
13 dieb⁹ ⁊ trib⁹ noctib⁹. Dixit itaqꝫ ei dō

Cui⁹ es tu? vel vñ ⁊ q̄ ꝑgis? Qui ait:
Puer egypti⁹ ego ſum: ſuu⁹ viri amale
D chite. Dereliq̄t aũt me dñs me⁹: quia
14 egrotare cepi nudiuſtertius. Siq̄dē nos
erupim⁹ ad auſtralē ꝑtē cerethi ⁊ ꝯ iu
dã: ⁊ ad meridiē caleb: et ſicelech ſuc-
15 cēdim⁹ igni. Dixitq̄ ei dauid. Potes
me ducere ad iſtũ cuneũ? Qui ait: Iu-
ra mihi ꝑ deũ ꝙ ñ occidas me: ⁊ ñ tra
das me ĩ man⁹ dñi mei: ⁊ ego ducã te
16 ad cuneũ iſtũ. Et iurauit ei dd. Qui cũ
duxiſſet eũ ecce illi diſcũbebãt ſuꝑ fa-
ciē vniũſe terre: comedētes ⁊ bibētes
⁊ q̄ſi feſtũ celebrãtes diē: ꝓ cũcta ꝑda
⁊ ſpolijs q̄ ceperãt ð t̃ra philiſtijm ⁊ ð
E t̃ra iuda. Et ꝑcuſſit eos dauid a veſꝑa
17 vſq̄ ad veſꝑam alteri⁹ diei: ⁊ ñ euaſit
ex eis q̄ſq̄ niſi tm̃ q̄dringēti viri ado-
leſcētes q̄ aſcēderant camelos ⁊ fuge-
18 rãt. Eruit ḡ dauid oĩa q̄ tulerãt ama-
19 lechite: ⁊ duas vxores ſuas eruit. Nec
defuit q̄ſq̄ a ꝑuo vſq̄ ad magnũ tã ð
filijs q̄ȝ de filiab⁹ ⁊ de ſpolijs: ⁊ q̄cũq̄
20 rapuerãt oĩa reduxit dauid. ⁊ tulit vni
uerſos greges ⁊ armēta: ⁊ minauit añ
21 faciã ſuã. Dixerũtq̄. Hec ē ꝑda dauid:
Venit aũt dauid ad ducētos viros q̄
laſſi ſubſtiterãt: nec ſeq̄ poterãt dauid
⁊ reſidere eos iuſſerat ĩ torrēte beſor.
F Qui egreſſi ſũt obuiã dd: ⁊ ꝑp̃lo q̄ erat
cũ eo. Accedēs ãt dauid ad ꝑp̃lm ſalu-
22 tauit eos pacifice. Rñdēſq̄ oĩs vir peſ
ſim⁹ ⁊ iniqu⁹ de vir̃ q̄ erãt cũ dauid
dixit: Quia nõ venerũt nobiſcũ ñ dabi
m⁹ eis q̄cq̄ de ꝑda quã eruim⁹: ſȝ ſuf-
ficiat vnicuiq̄ vxor ſua ⁊ filij: q̄s cũ ac
23 ceperit recedãt. Dixit ãt dauid: Nõ ſic
facier̃ frēs mei de his q̄ tradidit nob
dñs: ⁊ cuſtodiuit nos ⁊ dedit latrũcu-
los q̄ erupãt adũſũ nos ĩ manu nr̃a:
24 nec audiet vos quiſq̄ ſuꝑ ſermõe hoc:
Equa eñ ꝑs erit deſcēdēt̃ ad ꝑliũ: ⁊
remanēt̃ ad ſarcinas: ⁊ ſilr̃ diuidēt.
G 25 Et factũ ē h̃ ex die illa: ⁊ deinceps ꝯſti-
tutũ ⁊ ꝑfinitũ ⁊ q̄ſi lex ĩ iſrl̃ vſq̄ ĩ diē
26 hãc. Venit ḡ dauid in ſicelech: ⁊ miſit
dona de ꝑda ſeniorib⁹ iuda ꝓximis ſu
is dicens. Accipite bñdictionē ð ꝑda
27 hoſtiũ dñi. His q̄ erãt ĩ bethel ⁊ q̄ ð ra
28 moth ad meridiē ⁊ q̄ ĩ gether: ⁊ q̄ ĩ aro
29 er: ⁊ q̄ ĩ ſephamoth: ⁊ q̄ ĩ eſthama: ⁊ q̄ ĩ
rachal ⁊ q̄ ĩ vrbib⁹ hierameli ⁊ q̄ ĩ vr
30 bib⁹ ceni: ⁊ q̄ ĩ arama: ⁊ q̄ ĩ lacu aſan:
31 ⁊ q̄ ĩ athach, ⁊ q̄ ĩ hebron ⁊ reliq̄s qui

erãt ĩ his locis ĩ q̄b⁹ ꝯmorat⁹ fuerat dd
P hiliſtijm ãt ¶ ⁊ viri ei⁹. XXXI
pugnabãt adũſũ iſrl̃. Et fugerũt
viri iſrl̃ añ faciē philiſtijm ⁊ ce
2 ciderũt ĩterfecti ĩ mõte gelboe. Irruerũt
q̄ philiſtijm ĩ ſaul ⁊ ĩ filios ei⁹: ⁊ ꝑcuſ
ſerũt ionathã ⁊ aminadab ⁊ melchiſue
3 filios ſaul: totũq̄ pond⁹ ꝑlij v̉ſũ ē in
ſaul. Et cõſecuti ſũt eũ viri ſagittarij:
⁊ vulnerat⁹ ē vehemēter a ſagittarijs.
4 Dixitq̄ ſaul ad armigerũ ſuũ: Euagi-
na gladiũ tuũ ⁊ ꝑcute me: ne forte ve-
niãt ĩcircũciſi iſti ⁊ ĩterficiãt me illu-
dētes mihi. Et noluit armiger ei⁹: fue
rat eĩ nimio t̃rore ꝑterrit⁹. Arripuit ita
5 q̄ ſaul gladiũ ſuũ ⁊ irruit ſuꝑ eũ. Qd
cũ vidiſſet armiger ei⁹ videlȝ ꝙ mortu
us eēt ſaul: irruit ēt ip̃e ſuꝑ gladiũ ſu
6 um ⁊ mortu⁹ ē cũ eo. Mortu⁹ ē ḡ ſaul
⁊ tres filij ei⁹. ⁊ armiger illi⁹ ⁊ vniũſi
7 viri ei⁹ ĩ die illa parit̃. Uidētes ãt filij
iſrl̃ q̄ erãt trãs vallē ⁊ trãs iordanē ꝙ
fugiſſent viri iſraelite: ⁊ ꝙ mortu⁹ eēt
ſaul ⁊ tres filij ei⁹: reliq̄rũt ciuitates ſu
as: ⁊ fugerũt. Venerũtq̄ philiſtijm ⁊ ha
8 bitauerũt ibi. Facta ãt die altera vene-
rũt philiſtijm vt expoliarēt ĩterfectos
⁊ ĩuenerũt ſaul ⁊ tres filios ei⁹ iacētes
9 ĩ mõte gelboe. Et ꝑciderũt caput ſaul
⁊ expoliauerũt eũ armis: ⁊ miſerũt ĩ ter-
rã philiſtinorũ ⁊ ꝑ circuitũ vt ãnũcia-
10 rent ĩ tēplo idolorũ ⁊ ĩ ꝑp̃lis. Et poſue-
rũt arma ei⁹ ĩ tēplo aſtaroth: corp⁹ ve
11 ro ei⁹ ſuſpēderũt ĩ muro bethſã. Qd cũ
audiſſēt hitatores iabes galaad q̄cũ-
12 q̄ fecerãt philiſtijm ſaul: ſurrexerũt oēs
viri fortiſſimi: ⁊ ambulauerũt tota no-
cte ⁊ tulerũt cadauer ſaul ⁊ cadauera fi
liorũ ei⁹ de muro bethſã. Venerũtq̄ vi
13 ri iabes ⁊ cõbuſſerũt ea igni: ⁊ tulerũt
oſſa eorũ: ⁊ ſepelierũt ĩ nemore iabes et
ieiunauerũt ſeptē diebus.

¶ Explicit prim⁹ liber Samuelis.

Incipit ſcd̃s liber: Samuel. ¶ Ca. I.

F Actũ eſt autē
poſtq̄ȝ mortu⁹ ē ſaul vt
dd reũteret a cede ama
lech: ⁊ maneret in ſice-
2 lech duos dies. In die ãt
t̃tia appuit hõ veniēs ð caſtr̃ ſaul ve
ſte cõſciſſa ⁊ puluere cõſꝑſus caput. Et
vt venit ad dauid cecidit ſuꝑ faciē ſu-
3 am: ⁊ adorauit. Dixitq̄ ad eũ dd: Un

venis? Qui ait ad eū. De caſtrꝭ iſrl̄ fu-
gi. Et dixit ad eū dd: Quod ē vbū qđ fa
ctū ē? Indica mihi. qui ait: Fugit pp̄ls
ex ꝑlio: ⁊ multi corruētes e pp̄lo mortui
ſūt: ſʒ ⁊ ſaul ⁊ ionathas fili⁹ ei⁹ iterie-
rūt. Dixitq̄ dd ad adoleſcētē q̄ nūcia
bat ei: Vñ ſcis ꝙ mortu⁹ ē ſaul ⁊ io-
nathas fili⁹ ei⁹? Ait adoleſcēs q̄ nūci-
abat ei. Caſu veni in montē gelboe: ⁊
ſaul icūbebat ſup haſtā ſuā: porro cur
r⁹ ⁊ eq̄tes appropiq̄bāt ei: ⁊ cōũſus p⁹
tergū ſuū. vidēſq̄ me vocauit. Cui cū
rñdiſſē adſū: dixit mihi: Quis nā es tu
Et aio ad eū Amalechites ego ſuʒ. Et
locut⁹ ē mihi: Sta ſup me: ⁊ īterfice me:
qm̄ tenēt me āguſtie: ⁊ adhuc tota aīa
mea i me ē. Stāſq̄ ſup eū occidi illū.
Sciebā ei ꝙ viuere n̄ poterat p⁹ ruinā.
Et tuli diadema qđ erat i capite ei⁹: ⁊
armillā đ brachio illi⁹: ⁊ attuli ad te
dñm meū huc. Apphēdēs āt dd veſti-
mēta ſua ſcidit oēſq̄ viri q̄ erāt cū eo:
⁊ plāxerūt ⁊ flēuerūt ⁊ ieiunauerūt vſq̄
ad veſpaʒ ſup ſaul ⁊ ſup ionathā filiū
ei⁹: et ſup pp̄lm dñi: ⁊ ſup domū iſrl̄: eo
ꝙ corruiſſēt gladio. Dixitq̄ dd ad iu-
uenē q̄ nunciauerat ei: Vñ es tu? Qui
rñdit: Fili⁹ hominis aduene amalechite
ego ſū. Et ait ad eū dd. Quare n̄ timui
ſti mittere manū tuā vt occiderēſ xp̄m
dñi? Vocāſq̄ dd vnū đ puerꝭ ſuis ait:
Accedēs irrue i eū. Qui pcuſſit illū et
mortu⁹ ē. Et ait ad eū dd: Sāguis tu⁹
ſup caput tuū. Os eñ tuū locutū ē ad
ūſū te dicēs: ego interfeci xp̄m dñi. Plā
xit āt dd plāctū huiuſcemōi ſup ſaul ⁊
ſup ionathā filiū ei⁹: ⁊ p̄cepit vt doce-
rēt filios iuda arcū: ſic̄ ſcriptū ē in li-
bro iuſtoꝝ. Et ait: Cōſidera iſrl̄ p his
q̄ mortui ſūt ſup excelſa tua vulnerati
Inclyti iſrl̄ ſup mōtes tuos interfecti
ſūt. Quō ceciderūt fortes? Nolite ānūci-
are i geth neq̄ ānūcietꝭ i cōpitꝭ aſca-
lonis. ne forte letētur filie philiſtijm: ne
exultēt filie incircūciſoꝝ. Mōtes gel-
boe nec ros nec pluuia veniāt ſup vos
Neq̄ ſint agri p̄mitiaꝝ: q2 ibi abiect⁹
ē clype⁹ fortiū: clype⁹ ſaul q̄ſi nō eſſet
vnct⁹ oleo: a ſāguine interfectoꝝ ab adi
pe fortiū. Sagitta ionathe nūq̄ rediȷ̄t
retrorſuʒ: ⁊ gladi⁹ ſaul nō ē reũſus in-
anis. Saul ⁊ ionathas amabiles ⁊ de
cori valde in vita ſua: in morte quoq̄
nō ſūt diuiſi. Aquilis velociores: leo-
24 nib⁹ fortiores. Filie iſrl̄ ſup ſaul flete
q̄ veſtiebat vos coccino i delitijs: q̄ p̄-
bebat ornamēta aurea cultui veſtro.
25 Quō ceciderūt fortes i ꝑlio? Ionathas
26 i excelſis tuis occiſus ē. Doleo ſup te
frat̄ mi ionatha decore nimis: ⁊ ama
bil̄ ſup amorē mulierū. Sic mr̄ vnicū
amat filiū ſuū ita ego te diligebam.
27 Quō ceciderūt robuſti: ⁊ perierūt arma A
bellica? II
1 Igit̄ poſt hec cōſu-
luit dd dñm dicēs: Nū aſcēdā
i vnā đ ciuitatib⁹ iuda? Et ait
dñs ad eū: Aſcēde. Dixitq̄ dd. Quo aſ
2 cēdā? Et rñdit ei. In hebrō. Aſcēdit ḡ
dd ⁊ due vxores ei⁹: achinoen iezrahel'
3 tes ⁊ abigail vxor nabal carmeli: ſʒ et
viros q̄ erāt cū eo duxit dd ſingulos
cū domo ſua: ⁊ māſerūt i oppidiꝭ hebrō.
4 Veneruntq̄ viri iuda: ⁊ vnxerūt ibi dd
vt regnaret ſup domū iuda. Et nūcia 1.Reg.31.b
tū ē dd ꝙ viri iabes galaad ſepeliſſet
5 ſaul. Miſit ḡ dd nuncios ad viros ia-
bes galaad: dixitq̄ ad eos: Benedicti B
vos a dño q̄ feciſtꝭ miſericordiā hanc
6 cū dño vr̄o ſaul: ⁊ ſepeliſtꝭ eū. Et nūc
retribuet vob̄ q̄dē dñs miſericordiā ⁊
veritatē. Sʒ ego reddā grāʒ eo ꝙ feci-
7 ſtis vbū iſtđ. Cōfortētur man⁹ vr̄e ⁊ eſto
te filij fortitudis. Licet eñ mortu⁹ ſit
dñs vr̄ ſaul: tñ me vnxit dom⁹ iuda in
8 regē ſibi. Abner āt fili⁹ ner p̄nceps ex
ercit⁹ ſaul: tulit iſboſeth filiū ſaul: ⁊ cir
9 cūduxit eū p caſtra: regēq̄ cōſtituit ſu-
p galaad: ⁊ ſup geſſuri: ⁊ ſup iezrahel:
⁊ ſup effrai: ⁊ ſup beniamin: ⁊ ſup iſrl̄
10 vniuerſū. Quadragita ānoꝝ erat iſbo- C
ſeth fili⁹ ſaul cū regnare cepiſſet ſup iſ
rael. ⁊ duob⁹ ānis regnauit: Sola aūt
11 dom⁹ iuda ſeq̄bat̄ dd. Et fuit nūer⁹ di 1.Par.
erū q̄s cōmorat⁹ ē dd īperās i hebron
ſup domū iuda ſeptē ānoꝝ ⁊ ſex mēſiū.
12 Egreſſuſq̄ ē abner fili⁹ ner ⁊ pueri iſ
13 boſeth filij ſaul đ caſtrꝭ i gabaon. Por
ro ioab fili⁹ ſaruie: ⁊ pueri dd egreſſi
ſūt: ⁊ occurrerūt eis iuxͣ piſcinā gabaō.
Et cū i vnū cōueniſſēt e regiōe ſederūt
14 hi i vna pte piſcine: ⁊ illi ex altera: Di
xitq̄ abner ad ioab: Surgant pueri: ⁊
ludāt corā nobis: Et rñdit ioab: Sur- D
15 gāt. Surrexerūt ḡ ⁊ trāſierūt nūero duo
deci đ beiāmi ex pte iſboſeth filij ſaul
16 ⁊ duodecim de puerꝭ dd. Apphēſoq̄
vnuſq̄ſq̄ capite cōparꝭ ſui defixit gla-
diū i lat⁹ cōtrarij: ⁊ ceciderūt ſimul. Vo

catūq; ē nomē loci illiꝰ ager robuſto-
17 rū in gabaon. Et ortū ē bellū durū ſa
tis ī die illa: fugatuſq; ē abner ⁊ viri
18 iſrl̄ a pueris dauid. Erāt āt ibi tres fi-
lij ſaruie: ioab ⁊ abiſai ⁊ aſahel. Por-
ro aſahel curſor velociſſimꝰ fuit quaſi
vnꝰ de capreis q̄ morāt̄ ī ſiluis. Perſe-
19 q̄bat̄ āt aſahel abner: ⁊ nō declinauit
ad dexterā ſiue ad ſiniſtrā omittēs ꝑſe-
20 q̄ abner. Reſpexit itaq; abner poſt ter-
E gū ſuū ⁊ ait. Tu ne es aſahel? Qui rñ-
21 dit. Ego ſum. Dixitq; ei abner. Uade
ad dexterā ſiue ad ſiniſtrā: ⁊ appⁿhēde
vnū de adoleſcētibꝰ: ⁊ tolle tibi ſpolia
eiꝰ. Noluit āt aſahel omittere q̄n vrge
22 ret eū. Rurſūq; locutꝰ ē abner ad aſa-
hel. Recede ⁊ noli me ſeq̄: ne forte ꝯpel
lar cōfodere te ī t̄rā: ⁊ leuare n̄ potero
23 faciē meā ad ioab frēm tuū. Qui audi
F re ꝯtēpſit: ⁊ noluit declīare. Percuſſit
J.20.d ḡ eū abner auerſa haſta ī inguīe ⁊ trāſ
fodit: ⁊ mortuꝰ ē ī eodē loco. Oēſq; q̄
trāſibāt ꝑ locū illū in q̄ ceciderat aſa-
24 hel ⁊ mortuꝰ erat: ſubſiſtebāt. Perſe-
quētibꝰ āt ioab ⁊ abiſai fugiētē abner
ſol occubuit. Et venerūt vſq; ad collē
aq̄ductꝰ q̄ ē ex adūſo vallꝭ ⁊ itinerꝭ de
25 ſerti ī gabaon. Cōgregatiq; ſūt filij be
niamin ad abnerē ⁊ cōglobati ī vnū cu
26 neū: ſteterūt ī ſūmitate tumuli vniꝰ. Et
Nu.17.d exclamauit abner ad ioab ⁊ ait: Nū vſ
q; ad internitionē tuꝰ mucro deſeuiet?
An ignoras ꝙ periculoſa ſit deſpera-
tio. Uſq;q̄ nō dicis ppl̄o vt omittat ꝑ-
B 27 ſeq̄ frēs ſuos: Et ait ioab. Uiuit dñs:
ſi locutꝰ fuiſſes mane receſſiſſet ppl̄us
J.20.g ꝑſequens fratrē ſuū. Inſonuit ḡ ioab
28 buccina: ⁊ ſtetit oīs exercitꝰ: nec ꝑſecu
ti ſūt vltra iſrl̄: neq; iniere certamen.
29 Abner āt ⁊ viri eiꝰ abierūt ꝑ cāpeſtria
tota nocte illa: ⁊ trāſierūt iordanē: et
luſtrata oī bethorō venerūt ad caſtra.
30 Porro ioab reūſus omiſſo abner ꝯgre
gauit oēm ppl̄m: ⁊ defuerūt de puerꝭ da
uid decē et nouē viri excepto aſahel.
31 Serui āt dd̄ ꝑcuſſerūt de beniamī ⁊ de
viris q̄ erāt cū abner trecētos ſexagin
32 ta: q̄ ⁊ mortui ſūt. Tuleruntq; aſahel: ⁊
ſepelierūt eū ī ſepulchro pr̄is ſui ī beth
leem. Et ābulauerūt tota nocte ioab ⁊
viri q̄ erāt cū eo: ⁊ ī ipo crepuſculo ꝑ-
B F Acta ē ꝑuenerūt ī hebrō. III
ḡ lōga ꝯcertatio iter domū da-
uid ⁊ iter domū ſaulis. Dauid
ꝓficiēs ⁊ ſēꝑ ſeipō robuſtior: domꝰ āt
2 ſaul decreſcēs q̄tidie. Natiq; ſūt filij
dauid ī hebron. Fuitq; ꝑmogenitꝰ eiꝰ
3 ammō d̄ achinoen iezrahelite: ⁊ pꝰ eū
cheleab: de abigail vxore nabal carme
li. Porro tertiꝰ abſalon filiꝰ maacha
4 filie tholomai regis geſſur. Quartꝰ āt
adonias filiꝰ agith: et q̄ntꝰ ſaphacia
5 filiꝰ abithal. Sextꝰ q̄ȝ hietraā d̄ agla
vxore dauid. Hi nati ſūt dauid ī hebrō.
6 Cum ḡ eſſet ꝑliū iter domū ſaul ⁊ domū
dd̄: abner filiꝰ ner regebat domū ſaul.
7 Fuerat āt ſauli cōcubina noīe reſpha
filia achia: igreſſuſq; eſt ad eā abner.
8 Dixitq; iſboſeth ad abner. Quare in-
greſſus es ad cōcubinā pr̄is mei? Qui
iratꝰ nimis ꝓpt̄ v̄ba iſboſeth: ait: Nū-
q̄d capud canis ego ſū adūſū iuda ho
die q̄ fecerim miſericordiā ſuꝑ domū
ſaul pr̄is tui: et ſuꝑ fratres ⁊ ꝓximos
eiꝰ: ⁊ nō tradidi te ī manu dauid ⁊ tu
req̄ſiſti ī me ꝙ argueres ꝓ muliere ho
9 die? Hec faciet deꝰ abner ⁊ hec addat
ei: niſi quō iurauit dñs dauid ſic faciā
10 cū eo, vt trāſferat̄ regnū d̄ domo ſaul
⁊ eleuet̄ thronꝰ dauid ſuꝑ iſrl̄ ⁊ ſuꝑ iu
11 dā a dan vſq; berſabee. Et n̄ potuit re
12 ſpōdere ei q̄cq̄ q̄r metuebat illū. Mi-
ſit ḡ abner nūcios ad dauid ī hebrō ꝓ
ſe dicētes. Cuiꝰ ē t̄ra? Et vt loq̄rent̄.
Fac mecū amicitias: ⁊ erit manꝰ mea
13 tecū: ⁊ reducā ad te vniūſum iſrl̄. Qui
ait. Optime: Ego faciā tecū amicitias:
ſȝ vnā rē peto a te dicēs: Nō videb̄ fa-
ciē meā anteq̄ adduxerꝭ mihi michol fi-
14 liā ſaul: ⁊ ſic venies ⁊ videb̄ me. Miſit
aūt dd̄ nūcios ad iſboſeth filiū ſaul di
cēs: Redde vxorē meā michol quā de
ſpondi mihi centū ꝑputijs philiſtijm.
15 Miſit ḡ iſboſeth: ⁊ tulit eā a viro ſuo
16 phaltiel filio lais. Seq̄bat̄q; eā vir ſu
us plorās vſq; bahurim. Et dixit ad
eū abner: Uade ⁊ reūtere. Qui reūſus
17 ē. Sermonē q̄ȝ intulit abner ad ſenio
res iſrl̄ dicēs: Tā heri q̄ nudiuſtertiꝰ q̄
18 rebatꝭ: dd̄ vt regnaret ſuꝑ vos. Nunc
ḡ facite: q̄m dñs locutꝰ ē ad dauid di-
cēs: In manu ſui mei dauid ſaluabo
ꝑpl̄m meū iſrl̄ d̄ manu philiſtijm ⁊ oim
19 inimicoꝝ eiꝰ. Locutꝰ ē āt abner ēt ad
beniamī. Et abijt vt loq̄ret̄ ad dauid
ī hebrō oīa q̄ placuerāt iſraeli ⁊ vniū-
20 ſo beniamin: venitq; ad dauid ī hebrō
cū vigīti virꝭ. Et fec̄ dauid abner ⁊ viꝭ

eis ei⁹ q̄ venerāt cū eo cōuiuiū. Et dix
it abner ad dauid. Surgā vt cōgregē
ad te dn̄m meū regē oēm iſrl̄: ⁊ ineā te
cū fed⁹: ⁊ īperes oīb⁹ ſic deſiderat aīa
tua. Cū ḡ deduxiſſet dauid abner ⁊ ille
iſſet ī pace: ſtatī pueri dauid ⁊ ioab ve
nerūt ceſis latronib⁹ cum p̄da magna
nimis. Abner āt n̄ erat cū dauid ī he
brō: q2 iā dimiſerat eū: ⁊ pfect⁹ fuerat
ī pace: ⁊ ioab ⁊ oīs exercit⁹ q̄ erāt cū eo
poſtea venerāt. Nūciatū ē itaq; ioab
a narrantib⁹: Uenit abner fili⁹ ner ad
regē: ⁊ dimiſit eū ⁊ abijt ī pace. Et in-
greſſ⁹ ē ioab ad regē: et ait: Quid feci-
ſti? Ecce venit abner ad te Quare dimi
ſiſti eū: ⁊ abijt ⁊ receſſit? Ignoras abner
filiū ner qm̄ ad h̄ venit ad te vt decipe
ret te. ⁊ ſciret exitū tuū ⁊ itroitū tuū: ⁊
noſſet oīa q̄ agis? Egreſſus itaq; ioab
a dauid miſit nūcios p⁹ abner: ⁊ redu-
xit eū a ciſterna ſira igrāte dauid. Cū-
q; rediſſet abner ī hebron ſeorſū addu
xit euȝ ioab ad mediū porte vt loq̄ret
ei ī dolo: ⁊ pcuſſit illū ibi ī iguie ⁊ mor
tu⁹ ē ī vltionē ſāguinis aſahel fris ei⁹
Qd cuȝ audiſſet dauid rē iā geſtā: ait:
Mūd⁹ ego ſū: ⁊ regnū meū apd deū vſ-
q; ī ſempitnū a ſāguie abner filij ner:
⁊ veniat ſup caput ioab ⁊ ſup oēm do
mū p̄ris ei⁹: nec deficiat d domo ioab
fluxū ſeminis ſuſtinēs ⁊ leproſus ⁊ te-
nēs fuſū: ⁊ cadēs gladio ⁊ indigēs pa
ne. Igit ioab ⁊ abiſai frater ei⁹ interfe-
cerūt abner: eo q occidiſſet aſahel fra
trē eoꝝ ī gabaō ī p̄lio. Dixit āt dauid
ad ioab: ⁊ ad oēȝ p̄plm̄ q̄ erat cum eo.
Scindite veſtimēta vr̄a ⁊ accigimini
ſaccl: ⁊ plāgite añ exeq̄as abner. Por
ro rex dauid ſeq̄bat feretꝝ. Cūq; ſepe-
liſſēt abner ī hebrō: leuauit rex dauid
vocē ſuaȝ: et fleuit ſup tumulū abner.
Fleuit āt ⁊ oīs p̄pls. Plāgēſq; rex ⁊ lu-
gēs abner ait: Neq̄q̄ vt mori ſolēt ig-
naui: mortu⁹ es abner. Man⁹ tue liga-
te nō ſūt: et pedes tui nō ſūt cōpedib⁹
aggrauati: ſ3 ſic ſolēt cadere corā filijſ
iniquitatl ſic corruiſti. Cōgemināſq;
oīs p̄pls: fleuit ſup eū Cūq; veniſſet vni
uerſa mltitudo cibū cape cū dauid cla
ra adhuc die: iurauit dauid dicēſ: Hec
faciat mihi de⁹: ⁊ hec addat ſi añ occa-
ſū ſol guſtauero panē vel aliud q̄cq̄.
Oīſq; p̄pls audiuit: ⁊ placuerūt eis cū-
cta q̄ fec rex ī ɔſpectu oīs p̄pli. Et cog-
nouit oē vulg⁹ ⁊ vniūſus iſrl̄ die illa
qm̄ nō actū fuiſſet a rege vt occideret
38 abner fili⁹ ner. Dixit q; rex ad ſuos ſu
os. Nū ignoratis qm̄ p̄nceps ⁊ maxi-
39 mus cecidit hodie ī iſrl̄ Ego āt adhuc
delicat⁹ ⁊ vnct⁹ rex. Porro viri iſti filij
ſaruie duri ſūt mihi. Retribuat dn̄s fa
ciēti malū iux maliciā ſuā. IIII

Audiuit āt iſboſeth fili⁹ ſaul q A
cecidiſſet abner ī hebrō: ⁊ diſſo-
lute ſūt man⁹ ei⁹: oīſq; iſrl̄ ptur
2 bat⁹ ē. Duo āt viri p̄ncipes latronum
erāt filio ſaul: nomē vni banaa: et no-
mē alteri rechab filij rēmō berothite
d filijs beniamī. Siq̄dē ⁊ beroth repu
3 tata ē ī beniamī. Et fugerūt berothite
ī gethaim: fuerūtq; ibi aduene vſq; ad
4 tp̄s illō. Erat āt ionathe filio ſaul fili
us debilis pedib⁹. Quinquēnis. n. fu- B
it qñ venit nunci⁹ d ſaul ⁊ ionatha ex
iezrahel Tollēs itaq; eū nutrix ſua fu
git. Cūq; feſtinaret vt fugeret: cecidit:
⁊ claud⁹ effect⁹ ē: habuitq; vocabulū
5 miphiboſeth Uenientes igit filij rēmō
berothite rechab et banaa: ingreſſi ſūt
feruēte die domū iſboſeth Qui dormi
ebat ſup ſtratū ſuū meridie: ⁊ oſtiaria
6 dom⁹ purgās triticū obdormiuit. In-
greſſi ſūt āt domū latēter aſſumentes
ſpicas tritici: ⁊ pcuſſert eū ī inguie re-
7 chab ⁊ banaa frat ei⁹: ⁊ fugerūt. Cū āt C
īgreſſi fuiſſēt domū: ille dormiebat ſu
per lectum ſuum ī ɔclaui: ⁊ pcutiētes
interfecerūt eū. Sublatoq; capite ei⁹ ab
8 ierūt p viā deſerti tota nocte: ⁊ attule
rūt caput iſboſeth ad dauid ī hebron.
Dixerūtq; ad regē: Ecce caput iſboſeth
filij ſaul īimici tui q̄ q̄rebat aīaȝ tuā: ⁊
dedit dn̄s dn̄o meo regi vltōeȝ hodie d
9 ſaul ⁊ d ſemie ei⁹ Rn̄dēs āt dd̄ rechab
⁊ banaa fratri ei⁹ filijs rēmō berothi-
te: dixit ad eos: Uiuit dn̄s q̄ eruit aīaȝ D
10 meā d oī anguſtia: qm̄ eū q̄ ānūciaue-
rat mihi ⁊ dixerat mortu⁹ ē ſaul q̄ pu ſ.1.b
tabat ſe pſpera nūciare: tenui ⁊ occidi
eū ī ſicelech: cui oportebat me merce-
11 dē dare p nūcio. Quātomagl nūc cuȝ
hoies ipij interfecerūt virū innoxiū in do-
mo ſua ſup lectū ſuū: Nū q̄rā ſāguinē
12 ei⁹ d māu vr̄a: ⁊ auferā vos d tra? Pre
cepit itaq; dauid puerl ſuis: ⁊ interfece
rūt eos: pcidēteſq; man⁹ ⁊ pedes eoꝝ:
ſuſpēderūt eos ſup piſcinā ī hebrō. Ca
put āt iſboſeth tulerūt: ⁊ ſepelierūt in

o

ſepulchro abner in hebrō. V
A ET venerunt vniuſe tribꝰ iſrł ad
1. Pa. 11. a dauid ī hebrō dicētes: Ecce nos
1. 19. c os tuū ⁊ caro tua ſumus. Sz ⁊ heri et
2 nudiuſtertiꝰ: cū eēt ſaul rex ſup nos:
tu eras educēs ⁊ reducens iſrł. Dixit
aūt dñs ad te: Tu paſces pplm meum
3 iſrł: ⁊ tu eris dux ſup iſrł. Venerūt qȝ ⁊
ſeniores iſrł ad regē ī hebrō: et pcuſſit
cū eis rex dauid fedꝰ ī hebrō corā dño:
4 vnxerūtqȝ dauid ī regē ſup iſrł. Filius
triginta annoꝝ erat dauid cū regnare
cepiſſet: ⁊ qdraginta annis regnauit.
2. 2. c 5 In hebrō regnauit ſup iudā ſeptē an-
nis et ſex mēſibꝰ: ī hierlm āt regnauit
trigītatribꝰ ānis ſup oēm iſrł ⁊ iudā.
6 Et abijt rex et oēs viri q̄ erāt cū eo in
hierlm ad iebuſeū habitatorē tre. Di
ctūqȝ ē dauid ab eis. Nō ingredietur
huc niſi abſtuleris cecos ⁊ claudos di-
B 7 cētes: Nō igredieť dauid huc. Cepit āt
dauid arcē ſion: hec ē ciuitas dauid.
8 Propoſuerat eñ dauid ī die illa p̄miū
q̄ pcuſſiſſet iebuſeū: ⁊ tetigiſſet doma-
tum fiſtulas: ⁊ abſtuliſſet cecos ⁊ clau
dos odiētes aīaz dauid. Idcirco dr̄ in
Mat. 21. b puerbio: Cecꝰ ⁊ claudꝰ nō intrabūt in tē
9 plū. Habitauit aūt dauid ī arce ſion:
⁊ vocauit eā ciuitatē dauid: ⁊ edifica-
10 uit p gyrū a mello ⁊ intrinſecꝰ. Et igre-
diebať pficiēs atqȝ ſuccreſcēs et dñs
1. Pa. 14. a 11 deꝰ exercituū erat cū eo. Miſit qȝ hirā
rex tyri nūcios ad dauid ⁊ ligna cedri
na ⁊ artifices lignorum: artificeſqȝ la
pidum ad parietes: et edificauerūt do
12 mum dauid. Et cognouit dauid qm̄
ꝯfirmaſſet eū dñs regem ſup iſrł: ⁊ qm̄
C exaltaſſet regnū eiꝰ ſup pplm ſuū iſrł.
13 Accepit g̃ dauid adhuc cōcubinas et
vxores d̄ hierlm poſtqȝ venerat de he-
brō. Natiqȝ ſūt dauid ⁊ alij filij ⁊ filie:
14 ⁊ hec noīa eoꝝ q̄ nati ſūt ei in hierlm.
15 Samua ⁊ ſobab ⁊ nathan ⁊ ſalomō et
16 iabaar ⁊ eliſua ⁊ nepheg ⁊ iaphia ⁊ he
17 liſama ⁊ helida ⁊ heliſeleth. Audierūt
g̃ philiſtijm qꝫ vnxiſſent dauid in regē
ſup iſrł et aſcēderūt vniuerſi vt q̄rerēt
dauid. Qđ cū audiſſet dauid: deſcēdit
18 ī p̄ſidiū. Philiſtijm aūt veniētes diffu
19 ſi ſūt in valle raphaim. Et ꝯſuluit da-
uid dñs dicēs: Si aſcēdā ad philiſtijm
⁊ ſi dabis eos ī māu meā? Et dixit dñs
ad dauid: Aſcēde: qꝛ tradēs tradā phi
20 liſtijm in manu tua. Venit g̃ dauid in

baalpharaſim: et pcuſſit eos ibi: et di-
xit: Diuiſit dñs inimicos meos corāz
me: ſicut diuidūť aq̄. Propterea voca D
21 tū ē nomē loci illiꝰ baalpharaſim. Et
reliquerūt ibi ſculptilia ſua q̄ tulit da
22 uid ⁊ viri eiꝰ. Et addiderūt adhuc phi
liſtijm vt aſcēderēt ⁊ diffuſi ſūt in val
23 le raphaim. Cōſuluit aūt dauid dñm.
Si aſcēdā ꝯ philiſteos: ⁊ tradas eos ī
manꝰ meas? Qui r̄ndit: Nō aſcēdas ꝯ
eos: ſz gyra pꝰ tergū eoꝝ: et venies ad
24 eos ex aduerſo piroꝝ. Et cū audieris
ſonitū gradiētis ī cacumīe piroꝝ: tūc
inibis p̄liū: qꝛ tūc egredieť dñs an fa-
25 ciē tuā vt pcutiat caſtra philiſtijm. Fe
cit itaqȝ dauid ſicut p̄ceperat ei dñs: et
pcuſſit philiſtijm de gabaa vſqȝ dū ve- A
1 COngregauit nias gezer. VI
aūt rurſū dauid oēs electos ex
2 iſrł triginta milia. Surrexitqȝ
dauid et abijt: et vniuerſus pplś q̄ erat
cū eo d̄ viris iuda vt adducerēt arcam
dei: ſup quā iuocatū ē nomē dñi exer
3 cituū ſedētis ī cherubin ſup eā. Et īpo
ſuerūt arcā dei ſup plauſtrū nouū. Tu
lerūtqȝ eā d̄ domo aminadab q̄ erat ī
gabaa. Oza aūt ⁊ haio filij aminadab
minabāt plauſtrū nouū. Cūqȝ tuliſſēt
eā d̄ domo aminadab q̄ erat in gabaa
cuſtodiēs arcā dei: haio p̄cedebat arcā
Dauid āt ⁊ oīs iſrł ludebāt corā dño ī
oībꝰ lignis fabrefactis ⁊ cytharis ⁊ lyris B
⁊ tympāis ⁊ ſiſtris ⁊ cimbalis. Poſtqȝ
āt venerūt ad areā nachor extēdit oza
manū ad arcā dei: ⁊ tenuit eā: qm̄ cal-
citrabāt boues: ⁊ declinauerūt eā. Iratꝰ
7 qȝ eſt indignatiōe dñs ꝯ ozā: ⁊ pcuſſit
eū ſup temeritate: q̄ mortuus ē ibi iuxta
8 arcā dei. Cōtriſtatꝰ ē aūt dauid eo qꝫ p
cuſſiſſet dñs ozā: ⁊ vocatū ē nomē loci
9 illiꝰ pcuſſio oze vſqȝ ī diē hāc. Et exti-
muit dauid dñm ī die illa dicēs: Quō
10 īgredieť ad me arca dñi? Et noluit di
uertere ad ſe arcā dñi in ciuitatē dauid:
ſz diuertit eaz ī domū obededom gethei.
11 Et habitauit arca dñi ī domo obede-
dom gethei tribꝰ mēſibꝰ: ⁊ bñdixit dñs
12 obededom: ⁊ oēm domū eiꝰ. Nunciatū
qȝ ē regi dauid qꝫ bñdixiſſet dñs obe- C
dedom: et oia eiꝰ ꝓpter arcā dei. Dixit
qȝ dauid. Ibo: et reducā arcā cū bñdi-
ctione ī domū meaz. Abijt g̃ dauid: et
adduxit arcā dei de domo obededom
13 in ciuitatē dauid cū gaudio. Cūqȝ trāſ

cedidiſſent q̃ portabāt arcā dñi ſex paſ-
ſus: imolabāt bouem et ouē et arietē.
dauid ꝑcutiebat ī organis armigatꝭ:
4 et ſaltabat totꝭ viribꝰ ante dñm. Por-
5 ro dauid erat accinctꝰ ephot lineo: et
dauid et oīs domꝰ iſrł ducebāt arcam
teſtamēti dñi in iubilo et in clangore
16 buccine. Cūq; intraſſet arca dñi ī ciui-
tatē dauid: michol filia ſaul ꝓſpiciēs
ꝑ feneſtrā: vidit regē dauid ſubſiliētē
atq; ſaltantē corā dño: et deſpexit eū
17 in corde ſuo. Et introduxerūt arcā dñi
et poſuerūt eā in loco ſuo in medio ta-
bernaculi: qđ tetēderat ei dauid: ⁊ ob-
tulit dauid holocauſta corā dño, ⁊ pa-
18 cifica. Cūq; cōpleſſet offerēs holocau-
ſta et pacifica bñdixit ꝑplo in noīe dñi
19 exercituū. Et partitꝰ ē vniuerſe multi
tudini iſrł: tā viro q̃ mulieri ſinglis
collyridā panis vnā: et aſſaturā buba-
le carnis vnā: et ſimilā frixā oleo. Et
abijt oīs ꝑplꝰ vnuſq̄ſq; in domū ſuā.
20 Reuerſuſq; eſt dauid vt bñdiceret do-
mui ſue: et egreſſa michol filia ſaul in
occurſū dauid: ait: Q̄ gł'ioſus fuit ho-
die rex iſrł diſcooꝑiens ſe añ ancillas
ſeruoꝝ ſuoꝝ: et nudatꝰ ē q̄ſi ſi nudeť
21 vnꝰ de ſcurris. Dixitq; dđ ad michol:
Viuit dñs: q2 ludā añ dñm q̄ elegit me
potiꝰ q̃ p̄rē tuū et q̃ oēm domū eiꝰ: ⁊
p̄cepit mihi vt eſſem dux ſuꝑ ꝑplm dñi
22 ī iſrł. Et ludā ⁊ vilior fiam plꝰ q̄ factꝰ
ſū: et ero humił ī ocuł meis: ⁊ cū ancil
lis đ q̄bꝰ locuta es gł'ioſior apparebo.
23 Igiť michol filie ſaul nō ē natꝰ filiꝰ vſ
FActū q; ī diē mortꝭ ſue. VII
1 ē āt cū ſediſſet rex ī domo ſua: ⁊
dñs dediſſet ei requiē vndiq;
2 ab vniuerſis inimicꝭ ſuis: dixit ad na
than ꝓphetā. Vides ne q̄ ego habitē
in domo cedrina: ⁊ arca dei poſita ſit
3 ī medio pelliū? Dixitq; nathā ad regē
Oē q̄đ eſt in corde tuo vade fac: q2
4 dñs tecū ē. Factū eſt aūt ī illa nocte: ⁊
5 ecce ſermo dñi ad nathan dicēs: Vade
⁊ loq̄re ad ſeruū meū dauid. Hec dicit
dñs. Nunq̄d tu edificabis mihi domū
6 ad habitādū? Neq; eñ habitaui ī do-
mo ex die illa q̄ eduxi iſrł de terra egy
pti vſq; in diē hāc: ſed ambulabā in
7 tabernaculo et ī tētorio ꝑ cūcta loca q̄
trāſiui cū oībꝰ filijs iſrł. Nunq̄d loquēſ
locutꝰ ſū ad vnā de tribubꝰ iſrł: cui p̄-
cepi vt paſceret ꝑplm meū iſrł: dicens:
Quare nō edificaſti mihi domū cedri-
8 nā? Et nūc hec dices ſeruo meo dauid B
Hec dicit dñs exercituū. Ego tuli te đ 1.Re.16.b
paſcuis ſequētē greges vt eſſes dux ſu
9 per ꝑplm meū iſrł: et fui tecū in oībus
vbicūq; ambulaſti: et īterfeci vniūſos
inimicos tuos a facie tua: feciq; tibi
nomē grāde iuxta nomē magnoꝝ quī
10 ſūt ī terra. Et ponā locū ꝑplo meo iſrł
et plātabo eū: et habitabo cū eo: et nō
turbabiť ampliꝰ nec addēt filij iniq̄-
11 tatis vt affligāt eū ſicut p̄us: ex die q̄
cōſtitui iudices ſuꝑ ꝑplm meū iſrł. Et
requiē dabo tibi ab oībꝰ inimicꝭ tuis
p̄dicetq; tibi dñs q̄ domū faciat tibi
12 dñs. Cūq; cōpleti fuerit dies tui ⁊ dor 4.Re.8.e
mieris cū patribꝰ tuis: ſuſcitabo ſemē
tuū poſt te: qđ egredieť de vtero tuo ⁊
13 firmabo regnū eiꝰ. Ipſe edificabit do- 1.Pa.22.c
mū noī meo: et ſtabiliā thronū regni
14 eiꝰ vſq; ī ſempiternū. Ego ero ei in pa Heb.1.b
trē: et ipſe erit mihi ī filiū. Qui ſi iniq̄ C
aliq̄d geſſerit: arguā eū in ꝟga viroꝝ:
15 et in plagꝭ filioꝝ hoīm. Miſcđiā āt
meā nō auferā ab eo ſicˀ abſtuli a ſaul
16 quē amoui a facie mea. Et fidelis erit
domꝰ tua: et regnū tuū vſq; in eternū
añ faciē meā: et thronꝰ tuꝰ erit firmus
17 iugiter. Scđm oīa ꝟba hec et iuxta vni
uerſā viſionē iſtā: ſic locutꝰ ē nathan
18 ad dauid. Ingreſſus ē aūt rex dauid et
ſedit corā dño et dixit: Quis ego ſum
dñe deꝰ et q̄ domꝰ mea: q2 adduxiſti me
19 hucuſq;? Sed ⁊ h̄ paꝝ viſū ē in ꝯſpe-
ctu tuo dñe deꝰ: niſi loq̄reris etiā đ do
mo ſerui tui in lōginquū. Iſta eſt eñ
20 lex adā dñe deꝰ. Quid ḡ addere pote-
rit adhuc dauid vt loq̄ť ad te. Tu eñ
21 ſcis ſeruū tuū dñe deꝰ. Propter verbū
tuū ⁊ ſcđm cor tuū feciſti oīa magnalia
22 hec ita vt notū faceres ſeruo tuo Idcir
co magnificatꝰ es dñe deꝰ: q2 nō ē ſiłis
tui: neq; eſt deꝰ ext̄ te in oībus q̄ audi-
23 uimꝰ auribꝰ nr̄is. Que eſt aūt vt ꝑplꝰ D
tuus iſrł gens in terra ꝓpter quā iuit
deꝰ vt redimeret eā ſibi ī populū: et po
neret ſibi nomē: faceretq; eis magna-
lia ⁊ horribilia ſuꝑ terrā: a facie popu
li ſui quē redemiſti tibi ex egypto gen
24 tē ⁊ deo eiꝰ? Firmaſti eñ tibi ꝑplm tuū
iſrł ī ꝑplm ſempiternū: ⁊ tu dñe deꝰ fa-
25 ctus es eis in deū. Nūc ḡ dñe deꝰ ꝟbū
qđ locutꝰ es ſuꝑ ſeruū tuū ⁊ ſuꝑ domū
eiꝰ ſuſcita ī ſempiternū: ⁊ fac ſicut lo-

26 eūt⁹es,vt magnificet nomē tuū vſq; ī
ſēpitnū:atq; dicat: Dñs de⁹ exercituū
de⁹ ſup iſrl.Et dom⁹ ſui tui dd erit ſta
27 bilita corā dño:q; tu dñe exercituū de
us iſrl reuelaſti auriculā ſui tui dicēs:
Domū edificabo tibi.ꝓpterea inuenit ſu⁹
28 tu⁹cor ſuū vt oraret te orōne hac Nūc
ḡ dñe de⁹tu es de⁹:⁊ vba tua erūt vera.
29 Locut⁹es.n.ad ſuū tuū bona hec.In
cipe ḡ ⁊ bñdic domui ſui tui vt ſit ī ſē
pitnū corā te:q; tu dñe de⁹ locut⁹ es ⁊
bñdictiōe tua bñdicet dom⁹ ſui tui ī
A Actū ē aūt ſempiternū. VIII
1.Pa.18.a. p⁹ hec ꝑcuſſit dauid philiſtijm
⁊ humiliauit eos ⁊ tulit dauid
2 frenū tributi d mãu philiſtijm:⁊ ꝑcuſ
ſit moab:⁊ mēſus eſt eos funiculo co
equãs ťre. Mēſus ē āt duos funicłos
vnū ad occidēdū:⁊ vnū adviuificādū.
Factuſq; ē moab dauid ſuiens ſb tri
3 buto.Et ꝑcuſſit dd adadezer filium ro
ob regē ſoba : qñ ꝓfect⁹ eſt vt dñaret
4 ſup flumē eufratē.Et captis dauid ex
ꝑte ei⁹mille ſeptingēt/ eqtib⁹:⁊ vigiti
milib⁹peditū ſubneruauit oēs iugales
currū .Dereliqt āt ex eis cētū curr⁹.
B 5 Venit q; ſyria damaſci vt ſſidiū ferret
adadezer regi ſoba: et ꝑcuſſit dd de ſy
6 ria vigitiduo milia viroꝝ:⁊ poſuit da
uid ſſidiū ī ſyria damaſci:factaq; ē ſy
ria dauid ſuiēs ſb tributo. Seruauit
q; dñs dauid ī olb⁹ad qcūq; ꝓfect⁹ ē.
7 Et tulit dauid arma aurea q̄ habebāt
8 ſui adadezer :⁊ detulit ea ī hierłm. Et
d bethe ⁊ d beroth:ciuitatib⁹adadezer
tulit rex dauid es multū nimis :d q̄ fe
Nō ē de cit ſalomō oīa vaſa erea ī tēplo ⁊ ma
textu re eneū ⁊ colūnaſ ⁊ altare. Audiuit āt
C thou rex emath q; ꝑcuſſiſſet dauid oē
10 robur adadezer. Et miſit thou iorā fi
liū ſuū ad regē dauid vt ſalutaret eū
ꝯgratulās :⁊ grās ageret eo q; expug
naſſet adadezer ⁊ ꝑcuſſiſſet eū. Hoſtis
q̄ppe erat thou adadezer. Et ī mãu ei⁹
erāt vaſa aurea ⁊ vaſa argētea ⁊ vaſa
11 erea:q̄ ⁊ ipa ſctificauit rex dd dño cū
argēto ⁊ auro q̄ ſctificauerat de vniū
12 ſis gētib⁹q̄s ſubegerat.d ſyria ⁊ moab
D ⁊ filijs āmon ⁊ philiſtijm ⁊ amalech:⁊
d manubijs adadezer filij roob regis
13 ſoba. Fec q; ſibi dd nomē cū reuteret
capta ſyria ī valle ſalinaꝝ ceſis duode
cim milib⁹:⁊ ī gebelē ad vigititria mi
14 lia:⁊ poſuit ī idumea cuſtodes:ſtatuit
q; ſſidiū.Et facta eſt vniūſa idumea
ſuiēs dauid: ⁊ ſuauit dñs dauid ī oi
15 bus ad qcūq; ꝓfect⁹ ē.Et regnauit da
uid ſup oēs iſrl Faciebat q; dd iudiciū
16 ⁊ iuſticiā oī ꝑplo ſuo. Joab āt fili⁹ ſar
uie erat ſup exercitū. Porro ioſaphat
17 filius achilud erat a cōmētarijs : ⁊ ſa
doch fili⁹ achitob: et achimelech fili⁹
abiathar erāt ſacerdotes:⁊ ſaraias ſcri
18 ba:banaias āt fili⁹ ioiade ſup cerethi
⁊ felethi.Filij āt dd ſacerdotes erant.
E T dixit dauid: Putaſne ē IX
aliqs q̄ remāſerit d domo ſaul
vt faciā cū eo miſcdiaꝫ ꝓpt io
2 nathā Erat āt ~~dauid~~ d domo ſaul ſu⁹
noīe ſiba. Quē cū vocaſſet rex ad ſe di
3 xit ei:Tu ne es ſiba? Et ille rñdit Ego
ſū ſeru⁹tu⁹ Et ait rex:Nūqd ſupeſt ali
qs d domo ſaul vt faciā cū eo miſcdiaꝫ
dei?Dixitq; ſiba regi. Supeſt fili⁹ io
4 nathe debilis pedib⁹. Ubi inqt ē? Et
ſiba ad regē.Ecce ait:ī domo ē machir
5 filij amihel ī lodabar.Miſit ḡ rex dd:
⁊ tulit eū d domo machir filij amihel
6 d lodabar.Cū āt veniſſet miphiboſeth
filius ionathe filij ſaul ad dd: corruit
ī faciē ſuā ⁊ adorauit. Dixitq; dd:Mi
phiboſeth.Qui rñdit: Adſū ſeru⁹ tu⁹.
7 Et ait ei dauid: Ne timeas:q; faciens
faciā ī te miſcdiaꝫ ꝓpt ionathā prēm
tuū:⁊ reſtituā tibi oēs agros ſaul prīs
tui:⁊ tu comedes panē ī mēſa mea ſp.
8 Qui adorās eū dixit: Quis ego ſū ſu⁹
tu⁹:qm̄ reſpexiſti ſup canē mortuū ſi
9 milē mei? Uocauit itaq; rex ſibā pueꝝ
ſaul:⁊ dixit ei:Oia qcūq; fuerūt ſaul ⁊
10 vniūſā domū ei⁹dedi filio dñi tui Ope
rare igit ei ťrā tu ⁊ filij tui ⁊ ſui tui ⁊
inferes filio dñi tui cibos vt alat.Mi
phiboſeth aūt fili⁹ dñi tui comedet ſp
panē ſup mēſā meā.Erāt āt ſibe qnde
11 cim filij ⁊ vigiti ſerui. Dixitq; ſiba ad
regē:Sic iuſſiſti dñe mi rex ſeruo tuo:
ſic faciet ſeru⁹tu⁹. Et miphiboſeth co
medet ſup mēſā tuā qſi vn⁹ d filijs re
12 gis Habebat aūt miphiboſeth filium
puulū noīe micha . Ois vo cognatio
13 dom⁹ ſibe ſeruiebat miphiboſeth. Por
ro miphiboſeth habitabat ī hierłm:q;
de menſa regis iugiter veſcebatur : et
erat claudus vtroq; pede. X
F Actū ē aūt poſt hec vt morere
tur rex filioꝝ āmon :⁊ regnaret
2 hanon fili⁹ ei⁹ ꝓ eo. Dixitq; dauid:Fa

clā miſcdiā cū anon filio naas: ſicͭ fecͭ
pr̄ ei⁹ mecum miſcdiā. Miſit ꝙ dauid
ɔſolās eū ꝑ ſuos ſuos ſuꝑ pr̄is interi
tu. Cū āt veniſſent ſui dauid i t̄rā filio
3 rū āmon: dixerūt p̄ncipes filioꝝ āmon
ad anon dn̄ ſuū. Putas ꝙ ꝓpͭ hono-
rē pr̄is tui miſerit dauid ad te cōſola-
tores: ⁊ nō iō vt te iueſtigaret ⁊ explo-
raret citatē: ⁊ euteret eā miſit dauid
4 ſuos tuos ad te? Tulit itaq͂ anon ſer
uos dauid: raſitq͂ dimidiā ꝑtē barbe
eoꝝ: ⁊ p̄ſcidit veſtes eoꝝ medias vſq͂
5 ad nates: ⁊ dimiſit eos Qḋ cū nūciatū
eēt dauid: miſit i occurſū eoꝝ. Erant
eī viri ɔfuſi turpiꝰ valde. Et manda
uit eis dauid: manete i hiericho donec
creſcat barba v̄ra: ⁊ tūc reūtimini. Ui
6 dētes āt filij āmon ꝙ iniuriā feciſſent
dauid: miſerūt ⁊ ɔduxerūt mercede ſy
rū roob: ⁊ ſyrū ſoba vigiti milia pedi-
tū: ⁊ a rege maacha mille viros: et ab
7 diſtob duodeci milia viroꝝ. Qḋ cū au
diſſet dauid: miſit ioab ⁊ oēs exercitū
8 bellatoꝝ. Egreſſi ſūt ꝙ filij āmon ⁊ di-
rexerūt aciē añ ip̄m itroitū porte. Sy-
rus āt ſoba ⁊ roob ⁊ diſtob ⁊ maacha
9 ſeorſū erāt in cāpo. Uidēs ꝙ ioab ꝙ p̄-
paratū eēt adūſū ſe p̄liū: ⁊ ex adūſo et
poſt tergū: elegit ſibi ex oib⁹ electꝭ iſrł
10 ⁊ inſtruxit aciē ꝯ ſyrū. Reliquā āt ꝑtē
ꝑpłi tradidit abiſai fratri ſuo Qui dire
11 xerit aciē aduērſū filios āmon. Et ait
ioab: Si p̄ualuerit adūſū me ſyri: eris
mihi i adiutoriū Si āt filij āmon p̄ua
12 luerint adūſū te: auxiliabor tibi. Eſto
vir fortꝭ: ⁊ pugnem⁹ ꝓ ꝑpło n̄ro: ⁊ ciui
tate dei n̄ri. Dn̄s āt faciet qḋ bonū ē i
13 ɔſpectu ſuo. Iniit itaq͂ ioab et ꝑpłs q͂
erat cū eo certamē ꝯ ſyros q͂ ſtatim fu
14 gerūt a facie ei⁹. Filij āt āmon viden-
tes qꝛ fugiſſent ſyri: fugerūt ⁊ ipi a fa-
cie abiſai: ⁊ igreſſi ſūt citatē. Reūſuſq͂
ē ioab a filijs āmon: et venit hierłm.
15 Uidētes igiꝰ ſyri q̄m corruiſſent corā
16 iſrł ɔgregati ſūt pariter. Miſitq͂ ada-
dezer ⁊ eduxit ſyros: q͂ erāt trās fluuiū
et adduxit eoꝝ exercitū. Sobach autē
magiſter militie adadezer erat p̄nceps
17 eoꝝ. Qḋ cū nūciatū eēt dauid: ɔtraxit
oēs iſraelē: ⁊ trāſiuit iordanē: venitq͂
in helama. Et direxerūt aciē ſyri ex ad
18 uerſo dauid: et pugnauerunt ꝯ eū. Fu
gerūtq͂ ſyri a facie iſrł. Et occidit da-
uid de ſyris ſeptingētos curr⁹: ⁊ q͂dra

ginta milia equitū: et ſobach p̄ncip̄e
19 militie ꝑcuſſit: q͂ ſtatim mortu⁹ ē. Ui-
dētes aūt vniuerſi reges q͂ erāt in p̄ſi-
dio adadezer ſe victos eſſe ab iſrł: expa
uerūt et fugerūt q̄nq̄ginta et octo mi
lia corā iſrł. Et fecerūt pacē cū iſrł: et
ſeruierūt eis: timuerūtq͂ ſyri auxiliū
ꝑbere filijs ammon. XI

1 Factū ē aūt vertēte āno eo tp̄e A
q̄ ſolēt reges ad bella ꝓcedere: 1. Pa. 20. a
miſit dauid ioab et ſeruos ſuos cū eo:
⁊ vniuerſū iſrł: ⁊ vaſtauerūt filios am
mon: ⁊ obſederūt rabba. Dauid aūt re
2 māſit in hierłm. Dū hec agerenꝰ acci
dit q͂dā die vt ſurgeret dauid d̄ ſtratu
ſuo poſt meridiē: ⁊ deambularet in ſo-
lario domus regie. Uiditq͂ mulierē ſe
lauantē ex aduerſo ſuꝑ ſolariū ſuum.
3 Erat aūt mulier pulchra valde. Miſit
ꝙ rex et req̄ſiuit q̄ eēt mulier. Nūcia
tūq͂ eſt ei ꝙ ipa eēt berſabee filia he-
4 liā vxor vrie ethei. Miſſis itaq͂ dauid
nūcijs: tulit eā. Que cū ingreſſa eēt ad
illū: dormiuit cū ea. Statiq͂ ſāctifica-
5 ta ē ab imundicia ſua: ⁊ reuerſa ē do-
mū ſuā ɔcepto fetu. Mittenſq͂ nūcia-
6 uit dauid: ⁊ ait: Cōcepi. Miſit aūt da-
uid ad ioab dicens: Mitte ad me vriā
7 etheū. Miſitq͂ ioab vriā ad dd̄. Que- B
ſiuitq͂ dauid q̄ recte ageret ioab ⁊ po
8 pul⁹: et quō āminiſtrareꝰ bellū. Et di-
xit dauid ad vriā: Uade in domū tuā:
⁊ laua pedes tuos. Et egreſſus ē vrias
de domo regis: ſecutuſq͂ ē eū cibus re
9 gius. Dormiuit aūt vrias añ portā do
mus regie cū alijs ſeruis dn̄i ſui: et nō
10 deſcēdit ad domū ſuā. Nūciatūq͂ ē da
uid a dicētib⁹: Nō iuit vrias i domū
ſuā. Et ait dauid ad vriā: Nūq͂d nō d̄
via veniſti? Quare nō deſcēdiſti in do
11 mū tuā? Et ait vrias ad dauid: Arca
dei ⁊ iſrł ⁊ iuda habitāt i papilionib⁹
et dn̄s me⁹ ioab ⁊ ſerui dn̄i mei ſuꝑ fa-
ciē terre manēt: ⁊ ego ingrediar domū
meā vt comedā ⁊ bibā et dormiā cum
vxore mea? Per ſalutē tuā ⁊ ꝑ ſalutē J. 14. e
12 aie tue nō faciā rem hāc. Ait ꝙ dauid Judi. 19. c
ad vriā: Mane h̄ etiā hodie: ⁊ cras di-
mittā te. Māſit vrias i hierłm i die il-
13 la ⁊ altra: ⁊ vocauit eū dauid vt come-
deret corā ſe ⁊ biberet ⁊ inebriauit eū.
Qui egreſſ⁹ veſpere: dormiuit i ſtratu C
ſuo cū ſuis dn̄i ſui: ⁊ i domū ſuā n̄ de-
14 ſcēdit. Factū ē ꝙ mane: ⁊ ſcṕſit dauid

15 ep̄laꝫ ad ioab: miſitq; p̄ manū vrie: ſcri
bens ī ep̄la: Ponite vriā ex adūſo belli
vbi fortiſſimū ē p̄liū: ⁊ derelinq̄te euꝫ
16 vt ꝑcuſſus itereat. Igiť cū ioab obſide
ret vrbē: poſuit vriā ī loco vbi ſciebat
17 viros eē fortiſſimos. Egreſſiq; viri de
ciuitate bellabāt adūſū ioab. Et cecide-
rūt d̄ ꝑplo ſeruoꝝ dauid et mortuꝰ eſt
18 etiā vrias etheꝰ. Miſit itaq; ioab ⁊ nū
19 ciauit dd̄ oīa v̄ba p̄lii: p̄cepitq; nūcio
dicēs: Cū cōpleuerīs vniūſos ſermōes
20 belli ad regē: ſi eū viderīs indignari: ⁊
dixerit q̄re acceſſiſtis ad muꝝ vt p̄liare
mini: an ignorabatis ꝙ m̄lta deſuꝑ ex
21 muro tela mittāť: quis ꝑcuſſit abime-
Judi.9.g lech filiū hieroboſeth: nōne m̄lier mi-
ſit ſuꝑ eū fragmētū mole d̄ muro: ⁊ in
D terfecit eū in thebes: q̄re iuxᷓ murū ac-
ceſſiſtis. dices: Etiā ſ̄uꝰ tuꝰ vrias etheꝰ
22 occubuit. Abijt ḡ nūciꝰ ⁊ venit ⁊ nar-
23 rauit dauid oīa q̄ ei p̄ceperat ioab. Et
dixit nūciꝰ ad dd̄: Preualuerūt adūſū
nos viri: ⁊ egreſſi ſūt ad nos ī agrum.
Nos aūt facto ipetu ꝑſecuti eos ſumꝰ
24 vſq; ad portā ciuitatis: ⁊ direxerūt iacula
ſagittarij ad ſ̄uos tuos ex muro deſu-
per: mortuiq; ſūt d̄ ſeruis regis. Quin
25 etiā ſ̄uꝰ tuꝰ vrias etheꝰ mortuꝰ ē. Et di
cit dauid ad nūciū: Hec dices ioab Nō
te frāgat iſta res. Variꝰ eñ euētꝰ ē bel
li. ⁊ nūc hūc ⁊ nūc illū ꝯſumit gladiꝰ.
Cōforta bellatores tuos adūſus vrbē
26 vt deſtruas eā: ⁊ exhortare eos. Audi-
uit āt vxor vrie ꝙ mortuꝰ eēt vriās vir
27 ſuꝰ: ⁊ planxit eū. Tranſactoq; luctu mi
ſit dauid ⁊ ītroduxit eā ī domū ſuā: et
facta ē ei vxor: pepitq; ei filiū. Et diſ-
plicuit verbū h̄ qd̄ fecerat dd̄ corā dn̄o

XII

A Miſit ḡ dn̄s nathā ad dd̄
Qui cū veniſſet ad euꝫ: dixit ei
Rn̄de mihi iudiciuꝫ. Duo viri
erāt ī ciuitate vna: vnꝰ diues et alter
2 pauper. Diues habebat oues ⁊ boues
3 plurimos valde: pauꝑ aūt nihil habe-
bat oīno p̄ter ouē vnā ꝑuulā quā eme
rat ⁊ nutrierat: ⁊ q̄ creuerat apd̄ eū cuꝫ
filijs eiꝰ: ſiľ d̄ pane illiꝰ comedēs ⁊ d̄ ca
lice eiꝰ bibēs: ⁊ ī ſinu illiꝰ dormiens:
4 eratq; illi ſicͭ filia. Cū āt ꝑegrinꝰ q̇daꝫ
veniſſet ad diuitē: parcēs ille ſumere
d̄ ouibꝰ ⁊ d̄ bobꝰ ſuis: vt exhiberet ꝯui
uiū ꝑegrino illi q̇ venerat ad ſe: tulit
ouē viri pauꝑis ⁊ p̄parauit cibos hoī
B q̇ venerat ad ſe. Iratꝰ āt idignatiōe da
uid adūſus hoīem illū nimis: dixit ad
nathā. Viuit dn̄s: q̄m filiꝰ mortis ē vir
6 q̇ fecͭ h̄. Ouē reddet q̄druplū: eo ꝙ fece
7 rit v̄bū iſtud ⁊ n̄ pepercerit. Dixit āt na
than ad dd̄. Tu es ille vir q̇ feciſti hāc
rē. Hec dicͭ dn̄s deꝰ iſrľ. Ego vnxi te ī re
8 gē ſuꝑ iſrľ: ⁊ ego erui te d̄ domo ſaul: ⁊
dedi tibi domum dn̄i tui ⁊ vxores dn̄i
tui ī ſinu tuo: dediq; tibi domū iſrľ et
iuda: et ſi parua ſunt iſta: adijciā tibi
9 m̄lto maiora. Quare ḡ ꝯtēpſiſti verbū
dn̄i vt faceres malū ī conſpectu meo?
Vriā etheū ꝑcuſſiſti gladio: ⁊ vxorē il- C
liꝰ accepiſti ī vxorē tibi ⁊ interfeciſti euꝫ
10 gladio filioꝝ āmō. Q̄obrē nō recedat
gladiꝰ d̄ domo tua vſq; ī ſempiťnū eo
ꝙ deſpexeris me: ⁊ tuleris vxorem vrie
11 ethei vt eēt vxor tua Itaq; hec dicͭ dn̄s
Ecce ego ſuſcitabo ſuꝑ te malū de do-
mo tua: ⁊ tollā vxores tuas ī oculꝭ tuis
⁊ dabo ꝓxīo tuo: ⁊ dormiet cū vxoribꝰ
12 tuis ī oculis ſolis huiꝰ. Tu eñ feciſti
abſcōdite: ego āt faciā v̄bū iſtd̄ ī ꝯſpe
13 ctu oīs iſrľ: ⁊ ī ꝯſpectu ſolis huiꝰ Et di
xit dd̄ ad nathā: Peccaui dn̄o. Dixitq;
nathan ad dd̄. Dn̄s q̊ꝫ trāſtulit pctm̄
14 tuū. Nō morieris. Verūtn̄ q̄m blaſphe
mare feciſti īimicos nomē dn̄i ꝓpť ver
bū h̄: filiꝰ q̇ natꝰ ē tibi morte morieť.
15 Et reūſus ē nathā ī domū ſuā. Percuſ
ſitq; dn̄s ꝑuulū quē pepit vxor vrie da
16 uid: et deſperatꝰ ē. Dep̄catꝰq; ē dauid
dn̄ꝫ ꝓ ꝑuulo. Et ieiunauit dauid ieiu
nio: ⁊ ingreſſus ſeorſū iacuit ſuꝑ t̄raꝫ
17 Venerūt āt ſeniores domꝰ eiꝰ cogētes
eū vt ſurgeret d̄ t̄ra Qui noluit nec co
18 medit cū eis cibū. Accidit āt die ſepti
ma vt morereť infans. Timueruntq;
ſ̄ui dauid nūciare ei ꝙ mortuus eſſet
ꝑuulꝰ: dixerūt eñ: Ecce cū ꝑuulꝰ adhuc
viueret loq̄bamur ad eum ⁊ nō audie-
bat vocē n̄raꝫ: quāto magis ſi dixerimꝰ
19 mortuꝰ ē puer ſe affliget? Cū ḡ dauid
audiſſet ſ̄uos ſuos muſitātes: itellexit
ꝙ mortuꝰ eſſet infantulꝰ. Dixitq; ad
ſeruos ſuos: Nū mortuꝰ eſt puer? Qui
20 rn̄derūt ei: Mortuꝰ eſt. Surrexit ḡ da-
uid d̄ t̄ra: ⁊ lotꝰ vnctuſq; ē. Cumq; mu
taſſet veſtē: igreſſus ē domū dn̄i ⁊ ado
rauit ⁊ venit in domū ſuā petiuitq; vt
ponerēt ei panē: ⁊ comedit. Dixerūt āt
21 ei ſ̄ui ſui. Quiſ ē ſ̄mo quē feciſti? Pro
pter infantē cū adhuc viueret ieiuna-
ſti ⁊ flebas: mortuo āt puero ſurrexiſti

et comediſti panē. Qui ait: Propter i-
fantē dū adhuc viueret ieiunaui ⁊ flo-
ui. Dicebam enī. Quis ſcit: ſi forte do-
net eū mihi dñs ⁊ viuet infans. Nunc
aūt q2 mortuꝰ ē: q̄re ieiuno? Nūqd po
tero reuocare eū āpliꝰ. Ego vadā ma-
gis ad eū: ille vo nō reūtet ad me. Et
ꝯſolatꝰ ē dauid berſabee vxorē ſuā In
greſſuſq; ad eā dormiuit cū ea Que ge
nuit filiū: ⁊ vocauit nomē eiꝰ ſalomō.
⁊ dñs dilexit eū. Miſitq; eum i manu
nathan ꝓphete: et vocauit nomē eius
amabilis dño: eo ꝙ diligeret euz dñs.
Igit pugnabat ioab ꝯ rabbath filioꝝ
āmon et expugnabat vrbē regiā. Mi-
ſitq; ioab nūcios ad dauid dicēs: Di-
micaui aduerſū rabbath: ⁊ capiēda ē
vrbs aquaꝝ. Nūc igit ꝯgrega reliquā
ptē ꝑpłi: obſidē ciuitatē: et cape eā: ne
cum a me vaſtata fuerit vrbs noi meo
aſcribat victoria. Cōgregauit itaq; da
uid oēz ꝑpłm et ꝓfectꝰ ē aduerſū rab-
bath. Cūq; dimicaſſet cepit eā. Et tulit
diadema regꝫ eoꝝ d̄ capite eiꝰ: pondo
auri talētū hñs gēmas ꝓcioſiſſimas.
⁊ īpoſitū ē ſuꝑ caput dauid. Sꝫ ⁊ ꝓdā
ciuitatꝫ aſportauit multā valde. Po-
pulū: qꝫ eiꝰ adducens ſerrauit: ⁊ circū-
egit ſuꝑ eos ferrata carpēta. Diuiſitq;
cultrꝫ ⁊ traduxit i typo lateꝝ. Sic fecit
vniūſis ciuitatibꝰ filioꝝ āmon. Et re
uerſus ē dauid ⁊ oīs exercitꝰ i hierłm.

Factū ē aūt poſt hec vt ¶ XIII
abſalō filij dauid ſororē ſpecio
ſiſſimam vocabulo thamar ad-
amaret ānon filiꝰ dauid, et deperiret in
eam valde ita vt ꝓꝑ amorē eiꝰ egrota
ret: q2 cū eſſet vgo difficile ei videbat
vt q̄ppiā inhoneſte ageret cū ea. Erat
aūt ānon amicꝰ nomie ionadab filius
ſemmaa fratris dauid vir prudēs val
de. Qui dixit ad eū: Quare ſic attenua
ris macie fili regis ꝑ ſingulos dies?
Cur nō indicas mihi? Dixitq; ei ānon
Thamar ſororem fratris mei abſalon
amo. Cui rñdit ionadab: Cuba ſuꝑ le-
ctū tuū ⁊ lāguorē ſimula. Cunq; vene-
rit pr̄ tuus vt viſitet te dic ei: Ueniat
oro thamar ſoror mea vt det mihi cibū
⁊ faciat pulmētū vt comedā de manu
eiꝰ. Accubuit itaq; ānon: ⁊ q̄ſi egrota
re cepit. Cūq; veniſſet rex ad viſitandū
eū ait ānon ad regem. Ueniat obſecro
thamar ſoror mea vt faciat in oculis
meis duas ſorbitiūculas: et cibū acci-
7 piā d̄ mānu eiꝰ. Miſit ergo dd̄ ad thamar
domū dicēs: Ueni i domū ānō fr̄is tui:
8 ⁊ fac ei pulmētū. Uenitq; thamar i do
mū ānō fr̄is ſui: ille aūt iacebat Que tol
lēs farinā cōmiſcuit: ⁊ liq̄faciēs i ocul
9 eiꝰ coxit ſorbitiūculas. Tollēſq; ꝙ co-
xerat effudit ⁊ poſuit corā eo: ⁊ noluit
10 comedere. Dixitq; ānō. Eijcite vniuer
ſos a me. Cūq; eieciſſēt oēs: dixit ānō
ad thamar Infer cibū i ꝯclaui ⁊ veſcar
d̄ manu tua Tulit ergo thamar ſorbitiū-
culas q̄s fecerat: ⁊ itulit ad ānon frēꝫ
11 ſuū i ꝯclaui Cūq; obtuliſſet ei cibū: ap
ꝓhēdit eā: ⁊ aīt: Ueni cuba mecū ſoror
12 mea. Que rñdit ei: Noli frater mi: noli
opprimere me. Neq; enī h̄ fas ē i iſrł:
13 Noli facere ſtulticiā hāc Ego enī ferre
nō potero opprobriū meū ⁊ tu eris q̄ſi
vnꝰ d̄ inſipiētibꝰ i iſrł. Quinpotiꝰ lo-
14 q̄re ad regē ⁊ nō negabit me tibi. No-
luit aūt ānon acq̄eſcere ꝓcibꝰ eiꝰ: ſꝫ ꝓua
lēs viribꝰ oppreſſit eā ⁊ cubauit cū ea.
15 Et exoſā eā habuit odio magno nimiſ
ita vt maiꝰ eēt odiū q̄ oderat eā amore
q̄ añ dilexerat. Dixitq; ei ānon: Surge
16 ⁊ vade. Que rñdit. Maiꝰ ē h̄ malū qd̄
nūc agꝫ aduerſū me q̄ꝫ qd̄ añ feciſti ex
17 pellēs me. Et noluit audire eā: ſꝫ voca
to puero q̄ miniſtrabat ei dixit: Eijce
hāc a me foras ⁊ claude oſtiū poſt eā.
18 Que iduta erat talari tunica. Huiuſce
modi enī filie regꝫ vgīes veſtibꝰ vtebā
tur. Eiecit itaq; eā miniſter illius foras:
19 clauſitq; fores pꝰ eā. Que aſpgēs cine-
rē capiti ſuo ſciſſa talari tunica īpoſi-
tiſq; manibꝰ ſuꝑ caput ſuū: ibat ingre
20 diēs ⁊ clamās. Dixit aūt ei abſalō frat
ſuꝰ. Nūqd ānō frat tuꝰ ꝯcubuit tecū?
Sꝫ nūc ſoror tace: frat tuꝰ ē. Neq; af-
fliges cor tuū ꝓ hac re. Māſit itaq;
thamar ꝯtabeſcēs i domo abſalō fr̄is
21 ſui. Cū aūt audiſſet rex dauid vba hec
ꝯtriſtatꝰ ē valde: ⁊ noluit ꝯtriſtare ſpi
ritū ānon filij ſui: q̄m diligebat eū: q2
22 ꝓmogenitꝰ erat ei. Porro non ē locutꝰ
abſalō ad ānon nec malū nec bonum.
Oderat enī abſalō ānon eo ꝙ violaſ-
23 ſet thamar ſororē ſuā. Factuꝫ ē aūt pꝰ
tp̄s biēniꝫ vt tōderēt oues abſalō in
balaſor q̄ ē iuxta effraim: Et vocauit
24 abſalō oēs filios regꝫ: venitq; ad regē
⁊ ait ad eū: Ecce tōdēt oues ſerui tui.
Ueniat oro rex cū ſeruis ſuis ad ſeruū

C
Gen.34.
D
E

25 ſuū. Dixitqꝫ rex ad abſalō: Noli fili mi
noli rogare vt veniamꝰ oēſ: ⁊ grauemꝰ
te. Cū āt cogeret eū ⁊ noluiſſet ire bn̄di
26 xit ei. Et ait abſalō ad dauid: Si n̄ vis
venire: veniat obſecro nobiſcū ſaltem
ānō fraẗ meꝰ. Dixitqꝫ ad eū rex: Nō ē
27 neceſſe vt vadat tecū. Coegit itaqꝫ ab-
ſalō eū: ⁊ dimiſit cū eo ānon ⁊ vniuer-
28 ſos filios regꝫ. Feceratqꝫ abſalō ꝯuiui
um q̄ſi ꝯuiuiū regꝫ. Precepat āt abſa-
lō puerꝫ ſuis dicēs: Obſuate cū temu
lentꝰ fuerit ānon vino: ⁊ dixero vob̄ ꝑ-
cutite eū ⁊ īt̄ficite: nolite timere. Ego
eñ ſū q̄ p̄cipio vob̄. Roboramī ⁊ eſto-
29 te viri fortes. Fecerūt ḡ pueri abſalon
adūſū ānon ſicut p̄cepat eis abſalon.
Surgētesqꝫ oēs filij regꝫ aſcēdert ſin
30 guli mulas ſuas: ⁊ fugerūt. Cūqꝫ ad-
huc ꝑgerēt ī itinere: fama ꝑuenit ad
dd̄ dicēs: Percuſſit abſalon oēs filios
Z.1.b.et.3.f 31 regꝫ: ⁊ nō remāſit ex eis ſaltē vnꝰ. Sur
rexit itaqꝫ rex dauid: ⁊ ſcidit veſtimen
ta ſua ⁊ cecidit ſuꝑ t̄rā: ⁊ oēs ſui illiꝰ
q̄ aſſiſtebāt ei ſciderūt veſtimēta ſua.
32 Rn̄dēs āt ionadab filiꝰ ſēmaa fr̄is da
uīd dixit: Ne eſtimet dn̄s meꝰ rex ꝙ oēſ
ꝟ pueri regꝫ occiſi ſint. Amnō ſolus
mortuꝰ ē: qm̄ ī odio abſalō erat poſitꝰ
33 ex die q̄ opp̄ſſit thamar ſororē eiꝰ. Nūc
ḡ ne ponat dn̄s meꝰ rex ſuꝑ cor ſuū ver
bū iſtud: dicēs: Om̄es filij regꝫ occiſi
34 ſūt: qm̄ amnō ſolꝰ mortuꝰ ē. Fugit āt
abſalon. Et eleuauit puer ſpeculator
oc̄los ſuos: ⁊ aſpexit: ⁊ ecce ꝓꝑl̄s multꝰ
veniebat ꝑ iter deuiū ex latere mōtis.
35 Dixit āt ionadab ad regē: Ecce filij re
gis adſūt: iuxͣ ꝟbū ſui tui: ſic factū ē.
36 Cūqꝫ ceſſaſſet loq̄ apparuerūt ⁊ filij re
gis. Et intrātes leuauerūt vocē ſuā et
fleuerūt. Sꝫ ⁊ rex et oēs ſui eiꝰ fleue-
37 rūt ploratu magno nimis. Porro ab-
ſalō fugiēſ abijt ad tholomai filiū am
Z.15.b miur regē geſſur. Luxit ḡ dauid filiuꝫ
38 ſuū ānon multꝫ diebꝰ. Abſalō āt cum
fugiſſet ⁊ veniſſet ī geſſur fuit ibi tribꝰ
39 ānis. Ceſſauitqꝫ rex dauid ꝑſequi abſo
lon: eo ꝙ ꝯſolatꝰ eēt ſuꝑ ānon īteritu.

A 1 Ntelligēs āt ioab filiꝰ XIIII
ſaruie ꝙ cor regꝫ verſū eēt ad
2 abſalō miſit thecuā: et tulit in-
de mulierē ſapiētē: dixitqꝫ ad eā: Lu-
gere te ſimula: ⁊ induere veſte lugubri
⁊ ne vngaris oleo vt ſis q̄ſi mr̄ier iam
3 ꝑlimo tꝑe lugēs mortuū. Et igredierꝫ

ad regē: et loq̄ris ad eū ſmōes huiuſ-
cemodi. Poſuit āt ioab ꝟba ī ore eius
4 Itaqꝫ cū igreſſa fuiſſet mulier thecui-
tes ad regē: cecidit corā eo ſuꝑ t̄rā: et
5 adorauit ⁊ dixit: Serua me rex. Et ait
ad eā rex: Quid cāe habes? Que rn̄dit
Heu mr̄ier vidua ego ſū. Mortuꝰ ē eñ
6 vir meꝰ: ⁊ ancille tue erant duo filij q̄
rixati ſūt adūſū ſe ī agro: nulluſqꝫ erat
q̄ eos ꝓhibere poſſit: ⁊ ꝑcuſſit alter al
7 terum: ⁊ int̄fecit eū. Et ecce ꝯſurgens
vniūſa cognatio adūſū ancillā tuā di
cit: Trade eū q̄ ꝑcuſſit frēm ſuū vt occi
damꝰ euꝫ ꝓ aīa fr̄is ſui quē int̄fecit: et
deleamꝰ heredē: ⁊ q̄rūt extiguere ſcītil
lā meā q̄ relicta ē: vt n̄ ſuꝑſit viro meo
8 nomē ⁊ reliq̄e ſuꝑ t̄ram. Et ait rex ad
mulierē. Vade ī domū tuā ⁊ ego iube
9 bo ꝓ te. Dixitqꝫ mr̄ier thecuites ad re
gē. In me dn̄e mi rex ſit iniq̄tas: ⁊ in
domo pr̄is mei: rex aūt ⁊ thronꝰ eiꝰ ſit
10 īnocens. Et ait rex: Qui ꝯ dixerit tibi:
adduc eum ad me: ⁊ vltra nō addet vt
11 tāgat te. Que ait: Recordet̄ rex dn̄i dei
ſui. vt nō multiplicēt̄ ꝓximi ſanguis
ad vlciſcēdū: ⁊ neq̄qꝫ int̄ficiēt filium
meū. Qui ait: Viuit dn̄s: q2 nō cadet d̄
12 capillis filij tui ſuꝑ t̄raꝫ: dixit ḡ mr̄ier
Loq̄t̄ ancilla tua ad dn̄m meū regem
13 ꝟbum. Et ait: Loq̄re. Dixitqꝫ mulier:
Quare cogitaſti huiꝰcemōi rē ꝯ ꝓꝑl̄m
dei ⁊ locutꝰ ē rex ꝟbū iſtd̄ vt peccet: ⁊
14 nō reducat eiectū ſuū. Oēs morimur
⁊ q̄ſi aq̄ dilabimur ī t̄rā q̄ nō reūtūt̄.
Nec vult deꝰ ꝑire aīaꝫ: ſꝫ retractat cogi
15 tās ne penitꝰ ꝑeat q̄ abiectꝰ ē. Nūc igit̄
veni vt loq̄r ad dn̄ꝫ meū regē ꝟbū h̄:
p̄n̄te ꝓꝑl̄o. Et dixit ācilla tua: Loq̄r ad
regē: ſi q̄ mō faciat rex ꝟbū ancille ſue
16 Et audiuit rex ꝟba vt liberaret ancil
lā ſuā de manu oīm q̄ volebāt d̄ here-
ditate dn̄i delere me: ⁊ filium meū ſit̄.
17 Dicat ḡ ācilla tua vt fiat ꝟbū dn̄i mei
regꝫ ſic̄ ſacrificiū. Sic̄ eñ angelꝰ dn̄i:
ſic ē dn̄s meꝰ rex vt nec bn̄dictiōe nec
maledictiōe moueat̄. Vn̄ ⁊ dn̄s deꝰ tuꝰ
18 ē tecū. Et rn̄dēs rex dixit ad mulierē:
Ne abſcōdas a me ꝟbū qd̄ te int̄rogo.
19 Dixitqꝫ ei mr̄ier Loq̄re dn̄e mi rex: ⁊ ait
rex: Nūq̄d man⁹ ioab tecū ē ī oībꝰ iſtꝫ?
Rn̄dit mr̄ier: et ait: Per ſalutē aīe tue
dn̄e mi rex: nec ad ſiniſtrā nec ad dexte
ram eſt ex oībꝰ his q̄ locutꝰ ē dn̄s meꝰ
rex. Seruus eñ tuus ioab ip̄e p̄cepit

mihi ⁊ iþe poſuit ĩ os ācille tue oīa ꝟ-
20 ba hec. ⁊ ꝟterē figurā ſmōis hui⁹: ſer
uus eñ tu⁹ ioab ꝓcepit iſtud. Tu aũt
dñe mi rex, ſapiēs es, ſic ꝥ ſapiam an-
21 gel⁹ dei, vt itelligas oīa ſup trā: Et ait
rex ad ioab. Ecce placat⁹ feci ꝟbū tuū
22 Uade ḡ ⁊ reuoca puez abſalō. Cadēſ-
qꝫ ioab ſup faciē ſuā ĩ trā adorauit: ⁊
bñdixit regi. Et dixit ioab. Hodie itel
lexit ſu⁹ tu⁹ qꝛ iueni grām ĩ ocul' tuis
dñe mi rex. Feciſti ei ſmonē ſerui tui.
23 Surrexit ḡ ioab ⁊ abijt ĩ geſſur: ⁊ ad-
duxit abſalō ĩ hierłm. Dixit āt rex. Re
24 uertat ĩ domū ſuā: ⁊ faciē meā ñ vide-
at. Reūſus ē itaqꝫ abſalō ĩ domū ſuā:
25 ⁊ faciē reg' nō vidit. Porro ſicut abſalō,
vir ñ erat pulcher ĩ oī iſrł: ⁊ decor⁹ ni-
mis. A veſtigio pedis vſqꝫ ad verticē
26 nō erat ĩ eo vlla macula. Et qñ tonde-
bat capillū: ſemel aũt ĩ āno tōdebat:
qꝛ grauabat eū ceſaries. pōderabat ca
pillos capit' ſui ducēt' ſiclis pondere
27 publico. Nati ſūt aũt abſalō filij tres:
⁊ filia vna noie thamar elegāt' forme.
28 Māſitqꝫ abſalō ĩ hierłm duob⁹ annis
29 ⁊ faciē reg' ñ vidit. Miſit itaqꝫ ad io-
ab vt mitteret eū ad regē. Qui noluit
venire ad eū. Cūqꝫ ſcdo miſiſſet: ⁊ ille
30 noluiſſet venire ad eū, dixit ſeruis ſu-
is. Scit' agrū ioab iux agrū meū ha-
bētē meſſem hordei. Ite igit ⁊ ſuccēdi
te eū igni. Succēderūt ḡ ſui abſalō ſe-
getē igni. Et veniētes ſ ſui ioab ſciſ
ſis veſtib⁹ ſuis dixerūt. Succēderūt ſer
31 ui abſalō ꝑtē agri igni. Surrexitqꝫ io
ab ⁊ venit ad abſalō ĩ domū ei⁹ ⁊ dix-
it Quare ſuccēderūt ſui tui ſegetē meā
32 igni? Et rñdit abſalon ad ioab. Miſi
ad te obſecrās vt venires ad me ⁊ mit
terē te ad regē: ⁊ diceres ei. Quare ve
ni de geſſur? Meli⁹ mihi erat ibi eſſe.
Obſecro ḡ vt videā faciē reg'. qꝫ ſi me-
33 mor ē iniqtat' me: interficiat me. In-
greſſus itaqꝫ ioab ad regē nūciauit ei
oīa. Uocatuſqꝫ ē abſalō ⁊ intrauit ad
regē: ⁊ adorauit ſup faciē ſre corā eo.
Oſculatuſqꝫ ē rex abſalō. XV
1 Igit poſt hec fec ſibi abſalō cur
rus ⁊ eqtes ⁊ qnqginta viros
2 q̄ ꝑcederēt eū. Et mane cōſurgēs ab-
ſalon ſtabat iux itroitū porte ĩ via: et
oēm virū q̄ hēbat negotiū vt veniret
ad regis iudiciū vocabat abſalō ad ſe
⁊ dicebat. De q̄ ciuitate es tu? Qui rñ

dens aiebat. Ex vna tribu iſrł ego ſū
3 ſu⁹ tu⁹. Rñdebatqꝫ ei abſalō. Uident
mihi ſermones tui boni ⁊ iuſti. ſꝫ ñ ē
q̄ te audiat ꝯſtitut⁹ a rege. Dicebatqꝫ
4 abſalō. Quis me cōſtituat iudicē ſup
terrā vt ad me veniāt oēs q̄ habēt ne
gotiū ⁊ iuſte iudicē? Sꝫ ⁊ cū accederet
ad eū hō vt ſalutaret illū: extendebat
manū ſuā: ⁊ apphēdēs oſculabat eū. B
6 Faciebatqꝫ h̄ oī iſrł venięti ad iudici
um vt audiret a rege: et ſollicitabat
7 corda viroꝝ iſrł. Poſt qdragita āt an-
nos dixit abſalon ad regē dd. Uadā ⁊
reddā vota mea q̄ voui dño ĩ hebron.
8 Uouēs eñ vouit ſu⁹ tu⁹ cū eēt ĩ geſ-
ſur ſyrie dicēs. Si reduxerit me dñs ĩ ſ.15.g
9 hierłm: ſacrificabo dño: Dixitqꝫ ei rex
dd. Uade ĩ pace. Et ſurrexit ⁊ abijt in
10 hebrō. Miſit aũt abſalō exploratores
ĩ vniuerſas trib⁹ iſrł dicens. Stati vt
audieritis clāgorē buccine: dicite: Re-
11 gnabit abſalō ĩ hebrō. Porro cū abſa
lon ierūt ducēti viri ꝺ hierłm vocati:
eūtes ſimplici corde ⁊ cām penit⁹ igno
12 rātes. Accerſiuit qꝫ abſalon achitofel
gilonitē cōſiliariū dd de ciuitate ſua
gilo. Cūqꝫ imolaret victimas facta eſt C
cōiuratio valida: Popul⁹ qꝫ cōcurrēs
13 augebat cū abſalō. Uenit igit nūci⁹
ad dd dicēs. Toto corde vniuerſus iſ-
14 rael ſeqt abſalō. Et ait dauid ſuis ſu-
is q̄ erāt cū eo ĩ hierłꝫ. Surgite ⁊ fugi-
am⁹: neqꝫ eñ erit nob effugiū a facie
abſalon. Feſtinate egredi: ne forte ve-
niēs occupet nos: ⁊ ĩpleat ſup nos ru
15 inā: ⁊ ꝑcutiat ciuitatē ĩ ore gladij. Di-
xerūtqꝫ ſerui regis ad eū. Oīa q̄cūqꝫ ꝑ
cepit dñs nr rex libēter exeqmur ſui
16 tui. Egreſſus ē ḡ rex ⁊ vniuerſa dom⁹
ei⁹ pedib⁹ ſuis. Et reliqt rex decē mu-
lieres ꝯcubinas ad cuſtodiēdā domū.
17 Egreſſuſqꝫ rex ⁊ oīs iſrł pedib⁹ ſuis ſte
18 tit ꝓcul a domo: ⁊ vniuerſi ſerui eius
ābulabāt iux eū. ⁊ legiones cerethi et
felethi ⁊ oēs gethei pugnatores validi
ſexcēti viri q̄ ſecuti eū fuerāt de geth
19 pedites: ꝑcedebāt regē. Dixit aũt rex
ad ethei gtheū. Cur venis nobiſcū?
Reuertere ⁊ hita cū rege: qꝛ ꝑegrin⁹ es
20 ⁊ egreſſus es de loco tuo. Heri veniſti:
⁊ hodie ꝯpeller' nobcū egredi? Ego āt
vadā q̄ itur⁹ ſuꝫ. Reūtere ⁊ reduc tecū
frēs tuos ⁊ dñs faciet tecū miſericor-
diā ⁊ veritatē: qꝛ oñdiſti gratiā ⁊ fidē

21 Et rñdit ethai regi dicẽs: Uiuit dñs, ⁊
Ruth.1. viuit dñs me⁹ rex: qm̄ in q̃cũq; loco fu
eris dñe mi rex ſiue ĩ morte ſiue ĩ vita:
22 ibi erit ſeru⁹ tu⁹. Et ait dd̃ ethai. Ue-
ni ⁊ trãſi. Et trãſiuit ethai getheus ⁊
rex: ⁊ oẽs viri q̃ cũ eo erãt: ⁊ reliq̃ mlti
23 tudo. Oẽſq; flebãt voce magna: ⁊ vni
uerſus ppl's trãſibat. Rex q̃z trãſgredi-
ebat̃ torrẽtẽ cedrõ: ⁊ cũct⁹ ppl's ĩcede
bat ꝯ viã oliue q̃ reſpicit ad deſertũ.
24 Uenit aũt ſadoch ſacerdos: ⁊ vniũſi
leuite cũ eo portãtes arcã feder̃ dei: ⁊
depoſuerũt arcã dei. Et aſcẽdit abia
25 thar donec explet⁹ eẽt oĩs ppl's q̃ egreſ
ſus fuerat de ciuitate. Et dixit rex ad
ſadoch: Reporta arcã dei ĩ vrbẽ. Si in
F uenero grãm ĩ ocul̃ dñi: reducet me ⁊
26 oñdet mihi eã ⁊ tabnaculũ ſuũ. Si ãt
dixerit mihi: ñ places: p̃ſto ſum: faciat
27 qd̃ bonũ eſt corã ſe. Et dixit rex ad ſa
doch ſacerdotẽ. O vidẽs reũtere ĩ ciui
tatẽ ĩ pace: ⁊ achimaas fili⁹ tu⁹ ⁊ io-
nathã fili⁹ abiathar duo filij ṽri ſint
28 vobcũ. Ecce ego abſcõdar ĩ cãpeſtrib⁹
deſ̃ti. donec veniat ſmo a vob̃ ĩdicãs
29 mihi. Reportauerunt ḡ ſadoch ⁊ abia
30 thar arcã dei ĩ hierl̃m: ⁊ mãſerũt ibi. Por
ro dd̃ aſcẽdebat cliuũ oliuaꝝ ſcãdẽs ⁊
flẽs: nudis pedib⁹ ĩcẽdẽs ⁊ op̃to capi
te. Sz ⁊ oĩſ ppl's q̃ erat cũ eo op̃to capi
31 te aſcẽdebat plorãs. Nũciatũ ẽ ãt dd̃
q achitofel eẽt ĩ ꝯiuratiõe cũ abſalõ.
G Dixitq; dd̃: Infatua queſo dñe cõſiliũ
32 achitofel. Cũq; aſcẽderet dd̃ ſũmitatẽ
mõt̃ ĩ q̃ adoratur⁹ erat dñz: ecce occur
rit ei chuſai arachiteſ ſciſſa veſte ⁊ t̃ra
33 pleno capite. Et dixit ei dd̃. Si vener̃
34 mecũ: eris mihi oneri. Si ãt ĩ ciuitatẽ
reũtar̃ ⁊ dixer̃ abſalõ: ſu⁹ tu⁹ ſũ rex
patere me viuere ſic̃ fui ſu⁹ p̃ris tui,
ſic ero ſu⁹ tu⁹: diſſipab̃ cõſiliũ achito
J.17.c. fel. Habes ãt tecũ ſadoch ⁊ abiathar
35 ſacerdotes: ⁊ oẽ v̾bũ qd̃cũq; audieris
ĩ domo reg̃: ĩdicab̃ ſadoch ⁊ abiathar
36 ſacerdotib⁹. Sũt ei cũ eiſ duo filij eoꝝ
achimaas fili⁹ ſadoch: ⁊ ionathã fili⁹
abiathar: ⁊ mittet̃ p eoſ ad me oẽ v̾bũ
37 qd̃ audierit̃. Ueniente ḡ chuſai ami
co dd̃ ĩ ciuitatẽ: abſalon q̃z ĩgreſſus ẽ
Unq; dd̃ trãſiſſ hierl̃m. XVI
A C ſet paululũ mõt̃ v̾ticẽ: appuit
ſiba puer miphiboſeth ĩ occur-
ſũ ei⁹ cũ duob⁹ aſinis q̃ onerati erant
ducẽt̃ panib⁹: ⁊ centũ alligatur̃ vue

paſſe: ⁊ cẽtũ maſſis palataꝝ ⁊ duobus
2 vtrib⁹ vini. Et dixit rex ſibe. Quid ſi-
bi volunt hec? Rñditq; ſiba: Dñe mi
rex, aſini, domeſtic̃ reg̃ vt ſedeãt: ⁊ pa-
neſ ⁊ palate, ad veſcẽdũ puer̃ ei⁹: vinũ
3 ãt, vt bibat ſi q̃s defecerit ĩ deſ̃to. Et
ait rex. Ubi eſt filius dñi tui? Rñditq;
ſiba regi. Remãſit ĩ hierl̃m dicẽs: Ho
die reſtituet mihi dom⁹ iſrl̃ regnũ p̃riſ
4 mei. Et ait rex ſibe. Tua ſint oĩa q̃ fue
rũt miphiboſeth. Dixitq; ſiba. Oro vt
5 ĩueniã grãz corã te dñe mi rex. Uenit
ḡ rex dd̃ vſq; ad bahuri. Et ecce egredi
ebat̃ ĩde vir d̃ cognatione dom⁹ ſaul
noĩe ſemei fili⁹ gera p̃cedebatq; egre
6 diẽs: ⁊ maledicebat: mittebatq; lapi-
des ꝯ dd̃ ⁊ ꝯ vniuerſos ſuos reg̃ dd̃.
Oĩs ãt ppl's ⁊ vniuerſi bellatores a dex
7 tro ⁊ a ſiniſtro latere reg̃ ĩcedebãt. Ita
ãt loq̃bat̃ ſemei cũ malediceret regi:
Egredere egredere vir ſanguinũ ⁊ vir
8 belial. Reddidit tibi dñs vniũſũ ſãgui-
nẽ dom⁹ ſaul: qm̄ ĩuaſiſti regnũ p eo
⁊ dedit dñs regnũ ĩ manu abſalõ filij
tui: ⁊ ecce p̃mũt te mala tua qm̄ vir ſã
9 guinũ es. Dixit ãt abiſai fili⁹ ſaruie re
gi. Quare maledicit canis h̃ moritur⁹
dño meo regi? Uadã ⁊ ãputabo caput
10 ei⁹. Et ait rex: Quid mihi ⁊ vob̃ ẽ filij
ſaruie? Dimittite eũ vt maledicat. Dñſ
eñ p̃cepit ei vt malediceret dd̃. Et ſi q̃s
11 ẽ q̃ audeat dicere q̃re ſic fecerit? Et ait
rex abiſai ⁊ vniũſis ſuis ſuis. Ecce fi-
li⁹ me⁹ q̃ egreſſus ẽ de vtero meo q̃rit
aiaz meã: q̃nto mag̃ h̃ fili⁹ gemini ma
ledicet mihi? Dimittite eũ vt maledi-
12 cat iuxta p̃ceptũ dñi, ſi forte reſpiciat
dñs afflictõnẽ meã: ⁊ reddat mihi dñſ
bonũ p maledictione hac hodierna.
13 Ambulabat itaq; dd̃ ⁊ ſocij ei⁹ p viã
cũ eo. Semei ãt p iugũ mõt̃ ex latere
ꝯ illũ gradiebat̃: maledicẽs. ⁊ mittẽs
14 lapides adũſũ eũ t̃rã q; ſpargẽs. Uẽit
itaq; rex dd̃ ⁊ vniũſus ppl's cũ eo laſ-
15 ſus: ⁊ refocillati ſũt ibi. Abſalon ãt ⁊
oĩs ppl's iſrl̃ ĩgreſſi ſũt hierl̃m: ſz ⁊ achi
16 tofel cũ eo. Cũ ãt veniſſz chuſai arachi
tes amic⁹ dd̃ ad abſalõ: locut⁹ ẽ ad eũ
17 Salue rex: ſalue rex. Ad quẽ abſalon.
Hec ẽ ĩq̃t grã tua ad amicũ tuũ. Qua-
18 re ñ iuiſti cũ amico tuo? Rñditq; chu-
ſai ad abſalon. Neq̃q̃: q2 illi⁹ ero quẽ
elegit dñs: ⁊ oĩs h̃ ppl's ⁊ vniũſ⁹ iſrl̃: ⁊
19 cũ eo manebo. Sz vt ⁊ h̃ ĩferã: cui ego

Bultur⁹ſuū? Nōne filio reg⁊? Sic parui
pr̄i tuo: ita parebo ⁊ tibi. Dixit āt ab-
ſalō ad achitofel. Inite ꝯſiliū q̇d age-
re debeam⁹. Et ait achitofel ad abſa-
lō. Ingredere ad ꝯcubias pr̄is tui q̄s
dimiſit ad cuſtodiēdā domū: vt cū au-
dierit oīs iſrl̄ ꝙ fedauer⁊ pr̄em tuū: ro
borēt tecū man⁹ eoꝝ. Tetēdert ḡ ab-
ſalō tab̄naculū i ſolario: igreſſuſq; eſt
ad ꝯcubias pr̄is ſui corā vniūſo iſrl̄.
Cōſiliū āt achitofel qđ dabat i dieb⁹ il
lis q̄ſi ſi q̇s ꝯſuleret deū. Sic erat oē
ꝯſiliū achitofel: ⁊ cū eēt cū dđ ⁊ cū eēt
cū abſalō. XVII

Dixit ḡ achi-
tofel ad abſalō Eligā mihi duo
deci milia viroꝝ: ⁊ cōſurgēs ꝑ-
ſeq̄r dđ hac nocte: ⁊ irruēs ſuꝑ eū (q̄ppe
q̇ laſſus ē ⁊ ſolut⁊ manib⁹) ꝑcutiā eū.
Cūq; fugerit oīs ꝑpl̄s q̇ cū eo ē: ꝑcutiā
regē deſolatū: ⁊ reducā vniuerſū ꝑpl̄m
quō vn⁹ hō reūti ſolet. Unū ei viꝝ tu
q̄r⁊ ⁊ oīs ꝑpl̄s erit i pace. Placuitq; ſ-
mo ei⁹ abſalō ⁊ cūct⁊ maiorib⁹ natu iſ
rael. Ait āt abſalō. Uocate chuſai ara
chitē ⁊ audiam⁹ q̇d ēt ip̄e dicat. Cūq;
veniſſ; chuſai ad abſalō, ait abſalō ad
eū: Huiuſcemōi ſmonē locut⁹ ē achi-
tofel: Facere debem⁹ an n̄? Qđ das ꝯſi
liū? Et dixit chuſai ad abſalō. Nō ē bo
nū ꝯſiliū qđ dedit achitofel hac vice.
Et rurſū itulit chuſai: Tu noſti pr̄em
tuū ⁊ viros q̇ cū eo ſt̄ eē fortiſſimos et
amaro aīo: veluti ſi vrſa rapt⁊ catul̄ i
ſaltu ſeuiat. Sȝ ⁊ pr̄ tu⁹ vir bellator ē
nec morabit̄ cū ꝑpl̄o. Forſitā nūc lati-
tat i foueis aut i vno q̇ voluerit loco:
Et cū ceciderit vn⁹q̇libet i ꝑncipio: au
diet q̇cūq; audierit: ⁊ dicet: Fcā ē pla-
ga i ꝑpl̄o q̇ ſeq̄bat̄ abſalon. Et fortiſſi
m⁹ q̄ȝ cui⁹ cor ē q̄ſi leōis: pauore ſol-
uet̄. Scit ei oīs ꝑpl̄s iſrl̄ fortē eē pr̄em
tuū ⁊ robuſtos oēs q̇ cū eo ſūt. Sȝ h̄
mihi videt̄ rectū eſſe ꝯſiliū. Cōgreget̄
ad te vniūſus iſrl̄ a dan vſq; berſabee
q̄ſi arena mar⁊ īnūerabil̄ ⁊ tu er⁊ i me
dio eoꝝ: ⁊ irruem⁹ ſuꝑ eū i q̇cūq; loco
fuerit iuēt⁹: ⁊ opiem⁹ eū ſic cadere ſo-
let ros ſuꝑ t̄rā: ⁊ n̄ reliq̄m⁹ d̄ vir⁊ q̇ cū
eo ſūt nec vnū q̇dē. Qđ ſi vrbē aliquā
fuerit igreſſus: circūdabit oīs iſrl̄ ciui
tati illi funes: ⁊ trahem⁹ eā i torrētē.
vt n̄ reꝑiat̄ nec calcul⁹ q̇dē ex ea. Dix
itq; abſalō ⁊ oēs viri iſrl̄: Meli⁹ ē ꝯſi
lium chuſai arachite ꝯſilio achitofel.

Dn̄i āt nutu diſſipatū ē ꝯſiliū achito- ß.15.g
fel vtile vt iduceret dn̄s ſuꝑ abſalon
15 malū. Et ait chuſai ſadoch ⁊ abiathar D
ſacerdotib⁹. Hoc ⁊ h̄ mō ꝯſiliū dedit
achitofel abſalō ⁊ ſeniorib⁹ iſrl̄: ⁊ ego
16 tale ⁊ tale dedi ꝯſiliū. Nūc ḡ mittite ci
to: ⁊ nūciate dđ dicētes: Ne morer⁊ no
cte hac i cāpeſtrib⁹ deſ̄ti: ſȝ abſq; dila
tōe trāſgredere: ne forte abſorbeat̄ rex
17 ⁊ oīs ꝑpl̄us q̇ cū eo ē. Jonathas aūt ⁊
acchimaas ſtabāt iux̄ fōtē rogel. Abi-
it ācilla ⁊ nūciauit eis ⁊ illi ꝓfecti ſūt
vt referrēt ad regē dđ nūciū. Nō ei po
18 terāt videri aut itroire ciuitatē. Uidit
āt eos q̇dā puer: ⁊ idicauit abſalō. Illi
ꝟo ꝯcitu gradu igreſſi ſt̄ domū cui⁹dā
viri i bahuri q̇ hēbat puteū i veſtibu-
19 lo ſuo: ⁊ deſcēdert i eū. Tulit āt mlier E
⁊ expādit velamē ſuꝑ os putei q̄ſi ſic-
20 cās tipſanas ⁊ ſic latuit res. Cūq; ve-
niſſēt ſ̄ui abſalō i domū ad mlierē dix
erūt: Ubi ē achimaas ⁊ ionathas. Et
rn̄dit eis mlier. Trāſiert feſtināt̄ gu-
ſtata paululū aq̄. At hi q̇ q̄rebāt cū n̄
21 repperiſſēt: reūſi ſt̄ i hierl̄m. Cūq; abiſ
ſent: aſcēdert illi d̄ puteo ⁊ ꝑgētes nū
ciauert regi dđ: ⁊ dixert. Surgite ⁊ trā
ſite cito fluuiū: qm̄ huiuſcemōi dedit
22 cōſiliū ꝯ vos achitofel. Surrexit ḡ dđ
⁊ oīs ꝑpl̄s q̇ cū eo erat: ⁊ trāſiert iorda
nē donec dilucēſceret ⁊ ne vn⁹ q̇dē re-
23 ſidu⁹ fuit q̇ nō trāſiret fluuiū. Porro F
achitofel vidēs ꝙ nō fuiſſet factū cōſi
liū ſuū: ſtrauit aſinū ſuū: ſurrexitq; et
abijt i domū ſuā: ⁊ i ciuitatē ſuā: ⁊ diſ-
poſita domo ſua ſuſpendio iterijt: ⁊ ſe-
24 pult⁹ ē i ſepulchro pr̄is ſui. Dauid āt
venit i caſtra: ⁊ abſalō trāſiuit iorda-
25 nē ip̄e ⁊ oēs viri iſrl̄ cū eo. Amaſā ꝟo
ꝯſtituit abſalō ꝓ ioab ſuꝑ exercitum.
Amaſa āt erat fili⁹ viri q̇ vocabat̄ ie-
thra d̄ hiezreli q̇ igreſſ⁹ ē ad abigail fi
liā naas ſororē ſaruie q̄ fuit mr̄ ioab.
26 Et caſtrametat⁹ ē iſrl̄ cū abſalō i t̄ra G
27 galaad. Cū veniſſ; dđ i caſtra ſobi fili⁹
naas d̄ rabbath filioꝝ āmō: ⁊ machir
fili⁹ amihel d̄ lodabar: ⁊ berzellai gala
28 adites d̄ rogeli, obtulert ei ſtratoria et
tapetia ⁊ vaſa fictilia: frumētū ⁊ hor-
deū ⁊ farinā ⁊ polētā ⁊ fabā ⁊ lentē ⁊
29 frixū oleo cicer, ⁊ mel ⁊ butyꝝ: oues ⁊
pigues vitlos: dedertq; dđ ⁊ ꝑpl̄o q̇ cū
eo erat ad veſcēdū. Suſpicati ei ſt̄ ꝑpl̄ȝ
fame ⁊ ſiti fatigari i deſ̄to. XVIII

A Igit̃ ꝯſiderato dd̃ pp̃lo ſuo. cō-
ſtituit ſup eū tribunos ⁊ cētu-
1.Pa.11.b rioēs. Et dedit pp̃li tertiā ptē ſb
manu ioab: ⁊ tertiā ptē ſub manu abi-
ſai filij ſaruie fratris ioab. ⁊ tertiā ptē
ſub manu ethai q̄ erat d̄ geth. Dixitq̄
rex ad pp̃lm. Egrediar ⁊ ego vobiſcū.
I.21.d Et rn̄dit pp̃ls: Nō exibis. Siue ei fuge
rim⁹ nō magnope ad eos de nob ꝑti-
nebit. ſiue media ps ceciderit e nobis
nō ſatis curabūt: q2 tu vn⁹ ſol⁹ ꝓ decē
milib⁹ cōputar̃. Meli⁹ eſt igit̃ vt ſis
nob in vrbe ꝑſidio. Ad q̄s rex ait: Qđ
vob videt̃ rectū: h̄ faciā. Stetit ḡ rex
iux̄ portā. Egrediebat̃q̄ pp̃lus ꝑ tur-
mas ſuas cēteni: ⁊ milleni. Et p̄cepit
B rex ioab ⁊ abiſai ⁊ ethai dicēs: Serua
te mihi puerū abſalō. Et oīs pp̃ls au-
diebat p̄cipientē regē cūct̃ p̄ncipib⁹
ꝓ abſalō. Itaq̄ egreſſus ē pp̃ls i cāpū
ꝯ iſrł̃ ⁊ factū ē ꝑliū i ſaltu effraim. Et
ceſus ē ibi pp̃ls iſrł̃ ab exercitu dd̃: fa-
ctaq̄ ē plaga magna i die illa viginti
miliū. Fuit āt ibi ꝑliū diſpſū ſup faci-
em oīs tr̃e ⁊ multoplures erāt q̄s ſalt⁹
cōſūpſerat de pp̃lo q̄ hi q̄s vorauerat
gladi⁹ i die illa. Accidit āt vt occurre
ret abſalō ſeruis dd̃: ſedēs mulo. Cūq̄
igreſſus fuiſſet mul⁹ ſubt̃ ꝯdēſā quer-
cū ⁊ magnā: adheſit caput ei⁹ quercui
⁊ illo ſuſpēſo iter celū ⁊ tr̃ā: mul⁹ cui i
C ſederat ptrāſiuit. Uidit āt h̄ q̄ſpiā: et
nūciauit ioab dicēs: Uidi abſolō pen
dere de quercu. Et ait ioab viro q̄ nū-
ciauerat ei. Si vidiſti q̄re nō cōfodiſti
eū cū tr̃a: ⁊ ego dediſſē tibi decē argen
ti ſiclos ⁊ vnū baltheū? Qui dixit ad
ioab: Si appenderes in manib⁹ meis
mille argēteos: neq̄q̄ mitterē manū
meā i filiū reg̃. Audiētib⁹ ei nob p̄-
cepit rex tibi ⁊ abiſai ⁊ ethai dicēs: Cu
ſtodite mihi puer̃ abſalō. Sꝫ ⁊ ſi feciſ
ſem ꝯ aīam meā audacter neq̄q̄ h̄ re-
gē latere potuiſſet: ⁊ tu ſtares ex adū-
ſo. Et ait ioab: Nō ſic̃ tu vis: ſꝫ aggre-
diar eū corā te. Tulit ḡ ioab tres lāce-
as i manu ſua: ⁊ infixit eas i corde ab-
D ſalō. Cūq̄ ad huc palpitaret herēs in
q̄rcu: cucurrerūt decē iuuenes armige
ri ioab: ⁊ pcutiētes iterfecerūt eū. Ceci
nit aūt ioab buccina ⁊ retinuit pp̃lm
ne pſequeret̃ fugiētē iſrł̃: volēs pcere
Joſue.7.d multitudini. Et tulerūt abſalō ⁊ piece
rūt eū i ſaltu i foueā grādē ⁊ cōporta-
uerūt ſup eū aceruū lapidū magnū nī-
mis. Ois aūt iſrł̃ fugit i tabnacła ſua.
Porro abſalō erexerat ſibi cū adhuc vi-
ueret titulū q̄ ē i valle reg̃. Dixerat
ei. Nō habeo filiū ⁊ h̄ erit monimētū
nois mei. Uocauitq̄ titulū noīe ſuo ⁊
appellat̃ man⁹ abſalō vſq̄ ad hāc diē.
Achimaas āt fili⁹ ſadoch ait: Currā ⁊
nūciabo regi: q2 iudiciū fecerit ei de⁹
de manu inimicoꝝ ei⁹. Ad quē ioab
dixit: Nō eris nūci⁹ i hac die: ſꝫ nūciab
i alia. Hodie nolo te nūciare. Fili⁹ eñ
regis ē mortu⁹. Et ait ioab chuſi: Ua-
de: ⁊ nūcia regi que vidiſti. Adorauit
chuſi ioab: ⁊ cucurrit. Rurſus āt achi-
maas fili⁹ ſadoch: dixit ad ioab: Quid
ipedit ſi ēt ego curro p⁹ chuſi? Dixit-
q̄ ei ioab. Quid vis currere fili mi? Ue
ni huc. Nō eris boni nunciū baiulus.
Qui rn̄dit: Quid eñ ſi cucurrero? Et
ait ei: Curre: Currēs ḡ achimaas ꝑ viā
cōpēdij trāſiuit chuſi. Dauid aūt ſede-
bat iter duas portas. Speculator ve-
ro q̄ erat i faſtigio porte ſup murū: ele-
uās oculos vidit hoiem currētē ſolū:
⁊ exclamās idicauit regi. Dixitq̄ rex:
Si ſol⁹ ē: bon⁹ ē nūci⁹ i ore ei⁹. Pro-
perāte āt illo ⁊ accedēte ꝓpi⁹ vidit ſpe-
culator hoiem alteꝝ currētē: ⁊ vocife-
rās i culmie ait: Apparet mihi alt̃ hō
currēs ſol⁹. Dixitq̄ rex. Et iſte bon⁹ ē
nūci⁹. Speculator āt cōtēplor ait cur-
ſum p̄oris q̄ſi curſū achimaas filij ſa-
doch. Et ait rex. Uir bon⁹ ē: ⁊ nūciu
portās bonū venit. Clamās āt achima-
as dixit ad regē. Salue rex. Et adorā
regē corā eo ꝓn⁹ i tr̃ā ait: Bñdict⁹ do-
min⁹ de⁹ tu⁹ q̄ ꝯcluſit hoies q̄ leuaue-
rūt man⁹ ſuas ꝯ dñs meū regē. Et ait
rex. Eſt ne pax puero abſalō? Dixitq̄
achimaas. Uidi tumultū magnū cum
mitteret ioab ſu⁹ tu⁹ o rex me ſuū ſ[illegible]
um neſcio aliud. Ad quē rex: Tranſi
ait: ⁊ ſta hic. Cūq̄ ille trāſiſſet ⁊ ſtaret
apparuit chuſi. Et veniēs ait: Bonū
apporto nūciū dñe mi rex. Judicauit
eñ ꝓ te dñs hodie de manu oīm q̄ ſur-
rexerūt ꝯ te. Dixit āt rex ad chuſi: Eſt
ne pax puero abſalō? Qui rn̄dēs chuſi
Fiāt inq̄t ſic̃ puer inimici dñi mei re-
gis: ⁊ vniuerſi q̄ ꝯſurgūt aduerſus eū
i malū. Cōtriſtat⁹ itaq̄ rex: aſcēdit cē-
naculū porte ⁊ fleuit. Et ſic loq̄bat̃ va- 19
dēs. Fili mi abſolō: abſalō fili mi. Quis

mihi tribuat vt ego moriar ꝓ te? Ab-
ſalō fili mi: fili mi abſalō. XIX
n Nunciatū ē āt ioab ꝙ rex fleret ⁊
lugeret filiū ſuū: ⁊ ꝟſa ē victoria
luctū i die illa oī ppl'o. Audiuit ei po
pulꝰ in die illa dici: dolet rex ſuꝑ filio
ſuo. Et declinauit ppl's i die illa igre-
di ciuitatē quō declinare ſolet ppl'us
verſus ⁊ fugiēs de ꝑlio. Porro rex ope-
ruit caput ſuum: ⁊ clamabat voce ma-
gna. Fili mi abſalō: abſolō fili mi. In-
greſſus ḡ ioab ad regē i domū dixit: Cō
fudiſti hodie vultꝰ oīm ſuoꝝ tuoꝝ q̄
ſaluā fecerūt aīam tuā: ⁊ aīam filiorū
tuoꝝ ⁊ filiaꝝ tuaꝝ: ⁊ aīam vxorū tua-
rū ⁊ aīam cōcubinaꝝ tuaꝝ. Diligꝭ odi-
entes te, ⁊ odio habes diligētes te. Et
oſtēdiſti hodie q2 nō curas d̄ ducibꝰ tuis,
⁊ de ſuis tuis: ⁊ vere cognoui mō: q2
ſi abſalō viueret ⁊ oēs nos occubuiſ-
ſemꝰ: tūc placeret tibi. Nūc igit̄ ſurge
⁊ ꝓcede: ⁊ alloquēs ſatiſfac ſuis tuis.
Iuro eī tibi ꝑ dn̄m ꝙ ſi nō exieris ne
vnꝰ q̄dē remāſurꝰ ſit tecū nocte hac: ⁊
peius erit h̄ tibi q̄ꝫ oīa mala q̄ venert̄
ſuꝑ te ab adoleſcētia tua vſq; in pn̄s:
Surrexit ḡ rex: ⁊ ſedit ī porta. Et oī po
pulo nūciatū ē ꝙ rex ſederet in porta.
Venitq; vniuerſa mltitudo corā rege:
iſrl' āt fugit ī tabnacl'a ſua. Oīs q̄ꝫ po
pulꝰ certabat ī cūctꝭ tribubꝰ iſrl' dicēſ
Rex liberauit nos de manu inimicoꝝ
nroꝝ: ipē ſaluauit nos de manu phili
ſtinoꝝ: ⁊ nūc fugit d̄ fra ꝑꝑt abſalon.
Abſalō āt quē vnximꝰ ſuꝑ nos: mortu
us ē i bello. Vſq; q̄ ſiletꝭ: ⁊ nō reduci-
tis regē. Et cōſiliū totiꝰ iſrl' venit ad
regē. Rex ꝟo dd̄ miſit ad ſadoch ⁊ abi
athar ſacerdotes: dicens: Loq̄mini ad
maiores natu iuda dicētes. Cur veni-
tis nouiſſimi ad reducēdū regē i do-
mū ſuā? Sermo aūt oīs iſrl' ꝑuenerat
ad regē i domo eiꝰ: q2 dixerat rex. Hec
dicetꝭ ad ꝑplm. Frēs mei vos: os meū
⁊ caro mea vos. Quare nouiſſimi redu
citis regē? Et amaſe dicite: Nonne os
meum es ⁊ caro mea? Hec faciat mihi
deꝰ ⁊ hec addat: ſi n̄ mgr̄ militie fuerꝭ
corā me oī tpe ꝓ ioab. Et iclinauit cor
oīm viroꝝ iuda q̄ſi viri vniꝰ. Miſerūt-
q; ad regē dicētes. Reuertere tu ⁊ oēs
ſui tui. Et reūſus ē rex. Et venit vſq;
iordanē. Et oīs iuda venit vſq; ī gal-
gala vt occurreret regi ⁊ traduceret eū

iordanē. Feſtinauit āt ſemei filiꝰ gera 3.Reg.2.b
filij gemini d̄ bahurim: ⁊ deſcēdit cū
viris iuda ī occurſū regis: dd̄ cū mille
viris de beniamin: ⁊ ſiba puer d̄ domo
ſaul ⁊ q̄ndecim filij eiꝰ ac viginti ſui
erāt cū eo. Et irrūpētes iordanē an̄ re
gē trāſierūt vada vt traducerēt domū
regis ⁊ facerēt iux̄ iuſſionē eiꝰ. Semel
aūt filiꝰ gera ꝓſtratꝰ corā rege cū iam
trāſiſſet iordanē dixit ad eū. Ne repu- D
tes mihi dn̄e mi iniq̄tatē: neq; memi
neris iniuriaꝝ ſerui tui ī die q̄ egreſ-
ſus es dn̄e mi rex d̄ hierl'm: neq; ponaſ
rex ī corde tuo. Agnoſco eñ ſeruꝰ tuꝰ ſ.16.b.
pctm̄ meū: ⁊ idcirco hodie ꝑmꝰ veni d̄
oī domo ioſeph: deſcēdiq; ī occurſum
dn̄i mei regꝭ. Rn̄dēs ꝟo abiſai filius
ſaruie: dixit. Nūq̄d ꝓ his ꝟbis n̄ occi
det̄ ſemei q̄ maledixit xp̄o dn̄i? Et ait
dd̄. Quid mihi ⁊ vob̄ filij ſaruie? Cur ſ.16.b
efficimini mihi hodie ī ſathan? Ergo
ne hodie īterficiet̄ vir ī iſrl'? An igno-
ro hodie me factū regē ſuꝑ iſrl'. Et ait
rex ſemei. Nō morieris. Iurauitq; ei.
Miphiboſeth q̄ꝫ filiꝰ ſaul deſcēdit in
occurſū regꝭ illotꝭ pedibꝰ ⁊ ītōſa bar-
ba: veſteſq; ſuas nō lauerat a die qua
egreſſus fuerat rex vſq; ad diē reūſio-
nis eiꝰ ī pace. Cūq; hierl'm occurriſſet
regi: dixit ei rex. Quare n̄ veniſti mecū
miphiboſeth. Et rn̄dens ait. Dn̄e mi
rex ſeruꝰ meꝰ cōtēpſit me: Dixitq; ei:
ego famulꝰ tuꝰ, vt ſterneret mihi aſinū E
⁊ deſcēdēs abirē cū rege. Claudꝰ eī ſū
ſeruꝰ tuꝰ. Inſuꝑ ⁊ accuſauit me ſeruū
tuū ad te dn̄m meū regē. Tu aūt dn̄e ſ.16.
mi rex ſicut angelꝰ dei es: fac qd̄ placi ſ.14.b
tū ē tibi. Neq; eñ fuit domꝰ p̄ris mei He[illegible].33.b
niſi morti obnoxia dn̄o meo regi: tu Heſter.15.b
āt poſuiſti me ſeruū tuū iter cōuiuas ſ.9.b
menſe tue. Quid ḡ habeo iuſte q̄rele:
aut q̄d poſſū vltra vociferari ad regē?
Ait ḡ ei rex. Quid vltra loq̄rꝭ? Fixū ē
qd̄ locutꝰ ſū. Tu ⁊ ſiba diuidite poſſeſ
ſiōes. Rn̄ditq; miphiboſeth regi. Eti-
am cūcta accipiat poſtq̄ꝫ reūſus ē dn̄ſ
meꝰ rex pacifice ī domū ſuā. Berzellai 3.Reg.2.b
q̄ꝫ galaadites ſenex valde deſcēdēs d̄
rogeli trāſduxit regē iordanē ꝑatꝰ ēt F
32 vltra fluuiū ꝓſeq̄ eū. Erat āt berzellai
galaadites ſenex valde. i. octogenariꝰ:
⁊ ipſe ꝓbuit alimēta regi cū moraret̄ ī
33 caſtris. Fuit q̄ppe vir diues nimis. Di
xit itaq; rex ad berzellai. Veni mecū

vt q̃eſcas ſecurꝰ ĩ hierl̃m. Et ait berzel
lai ad regẽ. Quot ſũt dies ãnoꝝ vite
mee vt aſcẽdã cũ rege ĩ hierl̃m? Octo-
genariꝰ ſũ hodie. Nũq̃d vigent ſenſus
mei ad diſcernendũ ſuaue aut amaꝝ:
aut delectare põt ſuũ tuũ cibꝰ aut po-
tꝰ: vel audire poſſuz vltra vocẽ cãtoꝝ
atq; cãtatricũ? Quare ſuꝰ tuꝰ ſit one-
ri dño meo regi? Paululũ ꝓcedã famu
lꝰ tuꝰ ab iordane tecũ. Nõ idigeo hac
viciſſitudie: ſ; obſecro vt reũtar ſuus
tuꝰ: ⁊ moriar ĩ ciuitate mea: ⁊ ſepeliar
iuxͣ ſepulchrũ pr̃is mei ⁊ mr̃is mee. Eſt
ãt ſuꝰ tuꝰ chamaã ip̃e vadat tecũ dñe
mi rex: ⁊ fac ei q̃cq̃d bonũ tibi videꝶ.
B Dixit itaq; ei rex. Mecũ trãſeat cha-
maã: ⁊ ego faciã ei quicq̃d tibi placu-
erit ⁊ oẽ qd̃ petieris a me ĩpetrab. Cũ
q; trãſiſſet vniũſus pp̃ls ⁊ rex iordanẽ
oſculatꝰ ẽ rex berzellai ⁊ bñdixit ei: ⁊ il
le reuerſus ẽ ĩ locũ ſuũ. Trãſiuit ḡ rex
ĩ galgalã ⁊ chamaã cũ eo. Ois ãt pp̃ls
iuda trãſduxerat regẽ ⁊ media tm̃ ps
affuerat d̃ pp̃lo iſrł. Itaq; oẽs viri iſrł
ↄcurrẽtes ad regẽ: dixeꝛt ei. Quare te
furati ſꝫ frẽs nr̃i viri iuda: ⁊ trãſduxe
rũt regẽ ⁊ domũ eiꝰ iordanẽ: oẽſq; vi-
ros dd̃ cũ eo? Et rñdit ois vir iuda ad
viros iſrł. Quia mihi ꝓpior ẽ rex. Cur
iraſcerꝭ ſup hac re? Nũq̃d comedimꝰ
aliq̃d ex rege aut mũera nob data ſũt.
Et rñdit vir iſrł ad viros iuda ⁊ ait.
Decẽ ptibꝰ maior ego ſũ apd̃ regẽ ma
giſq; ad me ptinet dd̃ q̃ ad te. Cur fe-
ciſti mihi iiuriã: ⁊ ñ mihi nũciatũ eſt
priori vt reducerẽ regẽ meũ? Duriꝰ ãt
B rñdeꝛt viri iuda viriſ iſrł. XX
A Ccidit q̃z vt ibi eſſet vir belial
noie ſeba filiꝰ bochri vir gemi
neꝰ: ⁊ cecinit buccina. ⁊ ait. Nõ ẽ nob
ps ĩ dd̃ neq; hereditas ĩ filio iſai. Re-
uertere ĩ tabnacula tua iſrł. Et ſepatꝰ
eſt ois iſrł a dd̃. ſecutuſq; ẽ ſeba filiũ
bochri. Viri ãt iuda adheſeꝛt regi ſuo
a iordane vſq; in hierl̃m. Cũq; veniſſet
rex ĩ domũ ſuã ĩ hierl̃m: tulit decẽ mu
lieres ↄcubinas q̃s dereliq̃rat ad cu-
ſtodiẽdã domũ: ⁊ tradidit eas ĩ cuſto-
diã alimẽta eis p̃bẽs: Et ñ ẽ igreſſus
ad eas ſ; erãt clauſe vſq; ĩ diẽ mortis
ſue ĩ viduitate viuẽtes. Dixit autẽ rex
B amaſe. Cõuoca mihi oẽs viros iuda ĩ
S.16.c diẽ triũ ⁊ tu adeſto pñs. Abijt ḡ ama
ſa vt cõuocaret iudã ⁊ moratꝰ ẽ ex pa-
latũ qd̃ ei ↄſtituerat rex. Ait ãt dd̃ ad
abiſai. Nũc magꝭ affligeturꝰ ẽ nos ſeba
filiꝰ bochri q̃ abſalõ. Tolle ḡ ſeruos
dñi tui ⁊ pſeq̃re eũ: ne forte iueniat ci
uitates munitaſ ⁊ effugiat nos. Egreſ
ſi ſũt ḡ cũ eo viri ioab cerethi q̃z ⁊ fele
thi: ⁊ oẽs robuſti exieꝛt d̃ hierl̃m ad p
ſequẽdũ ſeba filiũ bochri. Cũq; ille eſ
ſent iuxͣ lapidẽ grãdẽ q̃ ẽ in gabaon:
amaſa veniẽs occurrit eis. Porro io-
ab veſtitꝰ erat tunica ſtricta ad mẽſu-
rã habitꝰ ſui ⁊ deſup accīctꝰ gladio de
pẽdẽte vſq; ad ilia ĩ vagia q̃ fabricatꝰ
leui motu egredi poſſet ⁊ ꝑcutere. Dix
it itaq; ioab ad amaſã. Salue mi frat
Et tenuit manu dextra mẽtũ amaſe q̃
ſi oſculãs eũ. Porro amaſa ñ obſerua
uit gladiũ quẽ hẽbat ioab. Qui ꝑcuſ
ſit eũ ĩ laſe: ⁊ effudit teſtia eiꝰ ĩ trã: ⁊
mortuꝰ ẽ: nec ſcd̃m vulnꝰ appoſuit. Jo
ab ãt ⁊ abiſai fraꝶ eiꝰ pſecuti ſꝫ ſeba fi
liũ bochri. Inꝶa q̃dẽ viri cũ ſtetiſſẽt iu
xta cadauer amaſe d̃ ſocijs ioab: dixe
rũt. Ecce q̃ eẽ voluit ꝓ ioab comeſ dd̃.
amaſa ãt ↄſpſus ſanguie iacebat ĩ me
dia via. Vidit h̃ q̃dẽ vir q̃ ſubſiſteret
ois pp̃ls ad vidẽdũ eũ: ⁊ amouit ama
ſã d̃ via in agrũ: opuitq; eũ veſtiẽto
ne ſubſiſterẽt trãſeũtes ꝓpꝶ eũ. Amo-
to ḡ illo de via trãſibat ois vir ſequẽs
ioab ad pſequendũ ſeba filiũ bochri.
Porro ille trãſierat ꝑ oẽs tribꝰ iſrł vſ
q; ĩ abelã ⁊ ĩ bethmacha: oẽſq; viri ele
cti ↄgregati fuerãt ad eũ. Venerũt ita
q; ⁊ oppugnabãt eũ ĩ abela ⁊ in beth
macha ⁊ circũdedeꝛt munitõibꝰ ciui-
tatẽ: ⁊ obſeſſa ẽ vrbs. Ois ãt turba q̃
erat cuz ioab moliebaꝶ deſtruere mu
ros. Et exclamauit mulier ſapiẽs d̃ ci
uitate. Audite audite: dicite ioab: ap-
ꝓpinq̃ huc ⁊ loq̃r tecũ: Qui cũ acceſſiſ
ſet ad eam. ait illi. Tu es ioab? Et ille
rñdit: Ego: Ad quẽ ſic locuta ẽ. Audi
ſmões ancille tue. Qui rñdit: Audio.
Rurſũq; illa: ſmo inq̃t dicebaꝶ ĩ veteri
ꝓubio. Qui interrogãt iterrogẽt ĩ abe-
la ⁊ ſic pficiebãt. Nõne ego ſũ q̃ rñdeo
veritatẽ ĩ iſrł: ⁊ tu q̃ris ſubũtere ciuitatẽ
⁊ euertere matrẽ ĩ iſrł. Quare p̃cipitaſ
hereditatẽ dñi? Rñdẽſq; ioab ait: Ab
ſit abſit h̃ a me: ñ p̃cipito: neq; demoli
or. Nõ ſe ſic hꝫ res. Sz hõ d̃ mõte effraim
ſeba filiꝰ bochri ↄgnomie: leuauit ma
nũ ſuã ↄ regẽ dd̃. Tradite illũ ſolũ: et

redem⁹a ciuitate. Et ait mlier ad io
. Ecce caput ei⁹ mittet ad te ꝑ murꝝ
greſſa ē ḡ ad oēm ppl̄m: ⁊ locuta ē
ſapiēt. Qui abſciſſū caput ſebe filij
chri ꝓiecert ad ioab. Et ille cecinit
ba. ⁊ receſſert ab vrbe vn⁹q̄ſqꝫ ī tab
cl̄a ſua. Joab āt reuſus ē hierl̄m ad
gē. Fuit ḡ ioab ſuꝑ oēs exercitū iſrl̄:
naias āt fili⁹ ioiade ſuꝑ ceretheos
feletheos: aduram vero ſuꝑ tributa.
orro ioſaphat fili⁹ ahilud acōmēta-
s. Seba āt ſcriba. Sadoch ⁊ abi
har ſacerdotes. Hira āt hiraites erat
Facta ē q̄ꝫ ſacerdos dd̄. XXI
fames ī dieb⁹ dd̄ trib⁹ ānis iu
git. Et cōſuluit dd̄ oraculū dn̄i
ixitq̄ꝫ dn̄s: Propt̄ ſaul ⁊ domū ei⁹ ⁊
guinē q̄ occidit gabaonitas. Uoca
ḡ gabaonit rex: dixit ad eos: Por-
gabaonite nō erāt d̄ filijs iſrl̄ ſꝫ re-
e āmorreorꝝ. Filij q̄ppe iſrl̄ iuraue-
t eis: ⁊ voluit ſaul ꝑcutere eos zelo q̄
p filijs iſrl̄ ⁊ iuda. Dixit ḡ dd̄ ad ga-
banitaſ. Quid faciā vob: ⁊ qd̄ erit v̄ri
aculū vt bn̄dicat hereditati dn̄i? Di
ritq̄ꝫ ei gabaonite: Nō ē nob ſuꝑ ar-
ento ⁊ auro q̄ſtio: ſꝫ ꝯ ſaul ⁊ ꝯ domū
⁹: neq̄ꝫ volum⁹ vt īterficiat hō d̄ iſrl̄
d q̄s rex ait: Quid ḡ vult vt faciam
ob? Qui dixert regi: Uirū q̄ attriuit
os ⁊ opp̄ſſit iniq̄ ita delere debemus
t nec vn⁹ q̄dē reſidu⁹ ſit d̄ ſtirpe ei⁹
cūct finib⁹ iſrl̄. Dent̄ nob ſeptē viri
filijs ei⁹ vt crucifigam⁹ eos dn̄o ī ga
aa ſaul quōdā electi dn̄i: Et ait rex:
go dabo. Pepcitq̄ꝫ rex miphiboſeth
lio ionathe filij ſaul ꝓpt̄ iuſiurandū
d̄ fuit int̄ dd̄ ⁊ ionathā filiū ſaul. Tu
t itaq̄ꝫ rex duos filios reſpha filie a-
ia q̄s pepit ſaul armoni ⁊ miphibo-
th: ⁊ q̄nq̄ꝫ filios michol filie ſaul q̄s
enuerat hadrieli filio berzellai q̄ fu-
d̄ molathi. ⁊ dedit eos ī man⁹ gabao
itaꝝ q̄ crucifixerūt eos in mōte corā
n̄o. Et ceciderūt hi ſeptē ſimul occiſi
dieb⁹ meſſis p̄mis: icipiēte meſſione
ordei. Tollēs aūt reſpha filia ahia ci
itiū ſubſtrauit ſibi ſupra petrā ab ini
o meſſis donec ſtillaret aq̄ ſuꝑ eos d̄
lo: ⁊ nō dimiſit aues lacerare eos ꝑ
ē neq̄ꝫ beſtias ꝑ noctē. Et nunciata
t dd̄ q̄ fecerat reſpha filia ahia ꝯcu-
ina ſaul. Et abijt dd̄ ⁊ tulit oſſa ſaul
oſſa ionathe filij ei⁹ a viri iabes ga-

laad q̄ furati fuerāt ea de platea beth-
ſā ī q̄ ſuſpēderāt eos philiſtijm cū int̄
feciſſēt ſaul ī gelboe. ⁊ aſportauit ide
oſſa ſaul ⁊ oſſa ionathe filij ei⁹: Et col
ligētes oſſa eorꝝ q̄ affixi fuerāt. ſepelie-
rūt ea cū oſſib⁹ ſaul ⁊ ionathe filij ei⁹
in t̄ra beniamī ī latere ī ſepulchro cis
p̄ris ei⁹. Fecerūtq̄ꝫ oīa q̄ p̄cepat rex ⁊ re
ꝓpitiat⁹ ē de⁹ t̄re poſt hec. Factū ē
āt rurſū p̄liū philiſtiorꝫ aduſū iſrl̄: ⁊ de
ſcēdit dd̄ ⁊ ſui ei⁹ cū eo ⁊: pugnabāt ꝯ I. Reg. 17. a
philiſtijm. Deficiēte āt dd̄ ieſbidenob
q̄ fuit d̄ genere arafa: cui⁹ ferrū haſte
trecētas vncias appēdebat: ⁊ accict⁹
erat enſe nouo niſus eſt ꝑcutere dd̄.
P̄ſidioq̄ꝫ ei fuit abiſai fili⁹ ſaruie ⁊ ꝑ- D
cuſſū philiſteū iterfec. Tūc iurauert vi S. 18. a
ri dd̄ dicētes: Jā n̄ egredier nobcū in
bellū ne extiguas lucernā iſrl̄. Scd̄m
q̄ꝫ fuit bellū ī gob ꝯ philiſteos. Tūc ꝑ I. Pa. 20. g
cuſſit ſobochai d̄ vſathi zephi: d̄ ſtirpe
arafa d̄ genere gigātū. Tertiū q̄ꝫ fuit
bellū ī gob ꝯ philiſteos ī q̄ ꝑcuſſit ade
odat⁹ fili⁹ ſalt⁹ polymitari⁹ bethleemi
tes goliath getheus cui⁹ haſtile haſte
erat quaſi liciatoriū texētiū. Quartū
bellū fuit ī geth ī q̄ vir fuit excelſus q̄
ſenos ī manib⁹ pedibuſq̄ꝫ hēbat digi-
tos. i. vigītiq̄ttuor. ⁊ erat d̄ origie ara
fa: ⁊ blaſphemauit iſrl̄. Percuſſit āt eū
ionathas fili⁹ ſāmaa fris dd̄. Hi q̄ttu-
or nati ſt̄ d̄ arafa in geth: ⁊ ceciderūt ī
manu dd̄ ⁊ ſuorꝫ ei⁹. XXII A
Locut⁹ ē āt dd̄ dn̄o v̄ba carmis
hui⁹: ī die q̄ liberauit eū dn̄s d̄
manu oīm inimicorꝫ ſuorꝫ: ⁊ de manu
ſaul. Et ait: Dn̄s petra mea et robur
meū: ⁊ ſaluator me⁹. De⁹ dn̄s fort me⁹
ſꝑabo ī eū. Scutū meū ⁊ cornu ſalut
mee. Eleuator me⁹: ⁊ refugiū meū: ſal Ps. 17.
uator me⁹: d̄ iniq̄tate liberab me. Lau
dabilē īuocabo dn̄z: ⁊ ab inimic meis
ſalu⁹ero. Qui circūdederūt me ꝯtritio
nes mort torrētes belial t̄ruert me: fu
nes īferi circūdederūt me: ꝑuenert me
laquei mort. In tribulatiōe mea īuo
cabo dn̄m: ⁊ ad deū meū clamabo. Et
exaudiet de tēplo ſācto ſuo vocē meā. Exo. 9. e
⁊ clamor me⁹ veniet ad aures ei⁹. Cō-
mota ē ⁊ ꝯtremuit t̄ra. fūdamēta mō-
tiū ꝯcuſſa ſt̄ ⁊ cōq̄ſſata: q̄m irat⁹ ē eis:
Aſcēdit fum⁹ de narib⁹ ei⁹: ⁊ ignis de
ore ei⁹ vorabit: carbones ſuccēſi ſt̄ ab B
eo. Et iclinauit celos ⁊ deſcēdit ⁊ cali Exo. 10. f

go ſub pedibꝰ eiꝰ. Et aſcẽdit ſup ꝑ che-
rubin ⁊ volauit:⁊ lapſus ẽ ſup ꝑ pẽnas
venti. Poſuit tenebras ĩ circũitu ſuo
latibulũ: cribrãs aq̃s d̕ nubibꝰ celoꝝ.
Pre fulgore ĩ ↄſpectu eiꝰ nubes: ſuccẽ
ſi ſũt carbones ignis. Tonabit d̕ celo
dñs et excelſus dabit vocẽ ſuã. Miſit
ſagittas ſuas ⁊ diſſipauit eos: fulgur
⁊ ↄſũpſit eos. Et apparuerũt effuſiões
maris:⁊ reuelata ſũt fundamẽta orb
Ab ĩcrepatiõe dñi: ab inſpiratiõe ſpũs
furoris eiꝰ. Miſit de celo ⁊ aſſũpſit me
⁊ traxit me d̕ aq̃s mltꝭ. Liberauit me
ab inimico meo potẽtiſſimo: ⁊ ab his
q̃ oderãt me: qm̃ robuſtiores me erãt.
Preuenit me ĩ die afflictiõis mee: ⁊ fa
ctꝰ ẽ dñs firmamentũ meũ. Et eduxit
C me ĩ latitudinẽ: liberauit me: qꝛ cõpla
cui ei. Retribuet mihi dñs ſm̃ iuſticiã
meã: ⁊ ſm̃ mũdiciã manuũ meaꝝ red
det mihi. Quia cuſtodiui vias dñi: ⁊ ñ
egi ipie a deo meo. Oia eñ iudicia eiꝰ
ĩ ↄſpectu meo: ⁊ ꝑcepta eiꝰ nõ amoui a
me. Et ero ꝑfectus corã eo:⁊ cuſtodiã
me ab iniq̃tate mea. Et reſtituet mihi
dñs ſm̃ iuſticiã meã:⁊ ſm̃ mũdiciã ma
Pſ.17. nuũ meaꝝ ĩ ↄſpectu ocloꝝ ſuoꝝ. ‖ Cuꝫ
ſctõ ſctũs eris:⁊ cũ robuſto ꝑfectꝰ. Et
cũ electo electꝰ eris:⁊ cũ ꝑuerſo ꝑuer-
terꝭ. Et ꝑplm pauperẽ ſaluũ facies: ocu
liſq; tuis excelſos humiliabis. Quia
tu lucerna mea dñe:⁊ tu dñe illumia-
bis tenebras meas. In te eñ currã ac
cinctꝰ: ĩ deo meo trãſiliã murũ. Deꝰ ĩ-
maclata via eiꝰ: eloquiũ dñi igne ex-
aminatũ: ſcutũ eſt oim ſperantiũ ĩ ſe.
Quis ẽ deꝰ ꝑter dñm:⁊ q̃s deꝰ fortꝭ ꝑ-
ter deũ nr̃m? Deꝰ q̃ accinxit me forti-
tudine:⁊ cõplanauit ꝑfectã viã meã.
Coequãs pedes meos ceruis:⁊ ſup ex-
Pſ.17.et celſa mea ſtatuẽs me. ‖ Docẽs manus
Pſ.143. meas ad ꝑliũ ⁊ cõponẽs q̃ſi arcũ ereũ
brachia mea: Dediſti mihi clypeũ ſalu
tis tue:⁊ mãſuetudo mea mltiplicauit
me. Dilatabis greſſus meos ſubtꝰ me:
Pſ.17. ⁊ nõ deficiẽt tali mei. Perſeq̃r inimi-
cos meos ⁊ cõterã:⁊ nõ ↄuertar donec
cõſumã eos. Cõſumã eos ⁊ cõfringã vt
nõ cõſurgãt: cadent ſub pedibꝰ meis.
D Accinxiſti me fortitudine ad ꝑliũ: in-
curuaſti reſiſtẽtes mihi ſubtꝰ me. Ini-
micos meos dediſti mihi dorſũ: odiẽtes
me:⁊ diſꝑdã eos. Clamabũt ⁊ ñ erit q̃
ſaluet: ad dñm:⁊ nõ exaudiet eos. De-
lebo eos vt puluerẽ t̃re: q̃ſi lutũ plate
arũ cõminuã eos atq; cõfringã. Sal-
uabꝭ me a ↄdictionibꝰ ꝑpli mei: cuſto-
des me ĩ caput gẽtiũ. Pplus quẽ igno
ro ſuiet mihi: filij alieni reſiſtẽt mihi
auditu aurꝭ obediẽt mihi. Filij alieni
defluxerũt ⁊ ↄtrahẽt̃ ĩ ãguſtijs ſuis. Viuit
dñs ⁊ bñdictꝰ deꝰ meꝰ:⁊ exaltabit̃ deꝰ
fortꝭ ſalutis mee. Deꝰ q̃ das vĩdictas
mihi:⁊ deijcis ꝑplos ſub me. Qui edu-
cis me ab inimicis meis: ⁊ a reſiſtenti
mihi eleuas me: a viro iniq̃ liberabis
me: Propterea cõfitebor tibi dñe ĩ gẽti-
bꝰ ⁊ noi tuo cãtabo. Magnificãs ſalu
tes regꝭ ſui:⁊ faciẽs miſericordiã xp̃o
ſuo dauid:⁊ ſemini eiꝰ ĩ ſempiternũ.
Hec ãt ſũt v̕ba nouiſſi ¶ XXIII
ma. Dixit dd̕ filꝰ iſai. Dixit vir
cui cõſtitutũ ẽ de chriſto dei ia
cob: egregiꝰ pſaltes iſrl. Spũs dñi lo-
cutꝰ ẽ ꝑ me: ⁊ ſmo eiꝰ ꝑ linguã meã.
Dixit: deꝰ iſrl mihi locutꝰ ẽ fortꝭ iſrl.
Dñator hoim iuſtꝰ: dñator in timore
dei. Sic lux aurore oriente ſole mane
abſq; nubibꝰ rutilat:⁊ ſic pluuijs ger
mia herba d̕ t̃ra. Nec tãta ẽ domꝰ mea
apd̕ deũ: vt pactũ et̃nũ iniret mecũ fir
mũ ĩ oibꝰ atq; munitũ. Cũcta ei ſalus
mea ⁊ ois voluntas: nec ẽ q̃cq; ex ea qd̕
nõ germiet: Preuaricatores ãt q̃ſi ſpi-
ne euellẽt̃ vniũſi: q̃ ñ tollũt̃ manibꝰ.
Et ſi q̃s tãgere voluerit eas armabit̃
ferro:⁊ ligno lãceato: igneq; ſuccenſe
cõburẽt̃ vſq; ad nihilũ. ‖ Hec noia for
tiũ dd̕. Dauid ſedẽs ĩ cathedra ſapien
tiſſimꝰ ꝑnceps int̃ tres. Ipe ẽ q̃ſi tener
rimꝰ ligni vermiculꝰ q̃ octigẽtos int̃fe
cit ĩpetu vno. Poſt hũc eleazar filꝰ pa
trui eiꝰ ahoi ĩter tres fortes q̃ erant cũ
dd̕ qñ exprobauerũt philiſtijm ⁊ ↄgre-
gati ſũt illuc ĩ ꝑliũ. Cũq; aſcẽdiſſent fi
lij iſrl ipſe ſtetit ⁊ ꝑcuſſit philiſteos: do
nec deficeret manꝰ eiꝰ: ⁊ obrigeſceret
cũ gladio. Fecitq; dñs ſalutẽ magnã in
ĩ die illa ⁊ ꝑpls q̃ fugerat reuſus ẽ ad
ceſoriũ ſpolia detrahẽda. Et poſt hũc
ſemmaa filꝰ agge d̕ arari. Et cõgrega
ti ſũt philiſtijm ĩ ſtatiõe. Erat q̃ppe ibi
ager lente plenꝰ. Cũq; fugiſſet ꝑpls a fa
cie philiſtijm ſtetit ille ĩ medio agri: et
tutꝰ ẽ eũ. Percuſſitq; philiſteos: ⁊ fec̃
dñs ſalutẽ magnã. Necnõ: ⁊ añ deſcẽ-
derãt tres q̃ erãt ꝑncipes ĩter triginta:
⁊ venerãt tp̃e meſſis ad dd̕ in ſpeluncã

[o]dollā. Caſtra āt philiſtiorꝝ erāt poſita
[i]n valle gigātū: ⁊ dd erat ī pſidio. Por
ro ſtatio philiſtinorꝝ tūc erat ī bethleē
Deſiderauit ḡ dd aquā de lacu. ⁊ ait:
O ſi q̄s mihi daret potū aq̄ de ciſterna
q̄ ē in bethleē iux̄ portā. Irruperūt ḡ
tres fortes caſtra philiſtinorꝝ: ⁊ hauſe-
rūt aquā d̄ ciſterna bethleē: q̄ erat iux̄
portā ⁊ attulerūt ad dd. At ille noluit
bibere: ſ; libauit eā dn̄o dicēs: Propi-
ci⁹ ſit mihi dn̄s ne faciā h̄. Nū ſāguinē
hoīm iſtorꝝ q̄ pfecti ſūt: ⁊ aīarꝝ pīculū
bibā? Noluit ḡ bibere. Hec fecerūt tres
robuſtiſſimi. Abiſai q̄ȝ frat̄ ioab fili⁹
ſaruie pnceps erat d̄ trib⁹. Ipſe ē q̄ le-
uauit haſtā ſuā ꝯ trecētos q̄s īterfecit:
noīat⁹ ī trib⁹: ⁊ īter tres nobilior: erat
q̄ȝ eorꝝ pnceps: ſ; vſq; ad tres pmos ñ
puenerat. Et banaias fili⁹ ioiade viri
fortiſſimi magnorꝝ operꝝ d̄ capſeel Ipſe
pcuſſit duoſ leoēſ moab: ⁊ ipſe deſcēdit
⁊ pcuſſit leonē ī media ciſterna ī dieb⁹
niuis. Ipſe q̄ȝ interfecit virꝝ egyptiū virꝝ
dignū ſpectaculo: hñtē ī manu haſtā.
Itaq; cū deſcēdiſſet ad eū ī vga: vi ex-
torſit haſtā d̄ mañu egyptij: ⁊ īterfecit eū
haſta ſua. Hec fec banaias fili⁹ ioiade
Et ipſe noīat⁹ īter tres robuſtos q̄ erāt
īter trigita nobiliores: verūtñ vſq; ad
tres nō puenerat. Fecitq; eum ſibi dd
auricularīū a ſecreto Aſahel frat̄ ioab
īter trigita. Eleanan fili⁹ patrui ei⁹ de
bethleē. Sēma d̄ arari. Elicha de aro
di. Heles de phalti. Hira fili⁹ acces de
thecua. Abieſer d̄ anathot. Mobōnai
de vſathi. Selmō ahoites. Macharai
netophatites. Eleph fili⁹ baana: ⁊ ipſe
netophatiteſ Itai fili⁹ ribai: d̄ gebeeth
filiorꝝ beniami. Banai auphratoniteſ
Hedai d̄ torrēte gaas. Albialbō arba-
thites. Azamaueth d̄ beromi. Eliaba
d̄ ſalbon. Filij iaſen: ionathan: narā.
Sēma d̄ orodi. Haiā fili⁹ ſaar arothi-
teſ. Eliſeleth fili⁹ aasbai filij maachati
Heliā fili⁹ achitofel gelonites. Eſrai d̄
carmelo. Farai de arbi. Igaal fili⁹ na-
thā d̄ ſoba Bōni d̄ gaddi Selech d̄ am
moni Naarai berothiteſ armiger ioab
filij ſaruie Hira hietrites. Gareb ⁊ ipſe
hietriteſ. Uriaſ ethe⁹ Oēs trigitaſeptē

ET addidit furor dn̄i XXIIII
iraſci ꝯ iſrl: cōmouitq; dauid ī
eis dicētē ad ioab Uade nume
ra iſrl ⁊ iudā. Dixitq; rex ad ioab pn-
cipē exercit⁹ ſui. Perambula oēs trib⁹
iſrl a dan vſq; berſabee: ⁊ nūera pplm
vt ſciā nūerꝝ ei⁹. Dixitq; ioab regi Ad
augeat dn̄s de⁹ tu⁹ ad pplm tuū quāt⁹
nūc ē: iterūq; cētuplicet ī ꝯſpectu dn̄i
mei reg̃. Sȝ q̄d ſibi dn̄s me⁹ rex vult ī
re huiuſcemōi? Obtinuit āt ſmo reg̃
vba ioab: ⁊ pncipū exercit⁹ Egreſſuſq;
ē ioab ⁊ pncipes militū a facie reg̃ vt
numerarēt pplz iſrl. Cūq; ptrāſiſſēt ior
danē: venerūt ī aroer ad dexterā vrb̄ q̄
ē ī valle gad: ⁊ p iaſer trāſierūt ī gala-
ad: ⁊ ī trā inferiorē hodſi: ⁊ venerūt in
dan ſilueſtria. Circūeūteſq; iux̄ ſidonē
trāſierūt ppe menia tyri ⁊ oēȝ trā euei ⁊
chananei: venerūtq; ad meridiē iuda ī
berſabee Et luſtrata vniūſa tra affuerūt
p⁹ nouē mēſes ⁊ vigiti dies ī hierlm.
Dedit ḡ ioab numerꝝ deſcptionis ppli B
regi. Et īuēta ſūt de iſrl octingēta mi 1. Pa. 21. a
lia virorꝝ fortiū q̄ educerēt gladiū: ⁊ d̄
iuda q̄ngēta milia pugnatorꝝ. Percuſ
ſit āt cor dauid eū poſtq; numerat⁹ eſt
ppls. Et dixit dauid ad dn̄m. Peccaui
valde ī h̄ facto: ſ; pcor dn̄e vt trāſferas
iniq̄tatē ſerui tui: q2 ſtulte egi nimis.
Surrexit itaq; dd mane: ⁊ ſmo dn̄i fa
ctus ē ad gad pphaȝ ⁊ videntē dd di-
cēs: Uade ⁊ loq̄re ad dd: Hec dicit dn̄s:
Triū tibi dat̄ optio: elige vnū qd vo-
luerī ex his vt faciā tibi. Cūq; veniſſet
gad ad dd nūciauit ei dicēſ: Aut ſeptē
ānis veniet tibi fames ī terra tua: aut
trib⁹ mēſib⁹ fugies adūſarioſ tuos ⁊ il
li te p ſequēt: aut certe trib⁹ dieb⁹ erit
peſtilētia in tra tua. Nūc ḡ delibera: ⁊ C
vide quē rñdeā ei q̄ me miſit ſmonē. Dañ. 13. c
Dixit autē dd ad gad. Coartor nimis. Phili. 1. c
Sȝ meli⁹ ē vt incidā ī man⁹ dn̄i (multe
eñ miſerōie ei⁹ ſūt) q̄ ī man⁹ hoīm. Im 1. Pa. 21. b
miſitq; dn̄s peſtilētiā ī iſrl: d̄ mane vſ
q; ad tp̄s ꝯſtitutū: ⁊ mortui ſūt ex pplo
a dan vſq; berſabee: ſeptuagita milia
virorꝝ. Cū extēdiſſet manū ſuā angel⁹
dn̄i ſup hierlm vt diſpderet eā: miſert⁹
ē dn̄s ſup afflictiōeȝ: ⁊ ait angelo pcu
tiēti pplm. Sufficit nunc: ꝯtine manū
tuā. Erat āt angel⁹ dn̄i iux̄ areā areu-
na iebuſei. Dixitq; dd ad pplm cum vi
diſſet angelū cedētē pplm. Ego ſum q̄
peccaui ⁊ ego iniq̄ egi: iſti q̄ oues ſūt
q̄d fecerūt? Uertat̄ obſecro man⁹ tua ꝯ
me ⁊ ꝯ domū pr̄is mei. Uenit aūt gad
ppha ad dd ī die illa: ⁊ dixit ei: Aſcēde

⁊ ꝯſtitue altare dño in area areuna ie-
buſei. Et aſcēdit dd̄ iuxta ſmonē gad
D que p̄cepat ei dñs. Cōſpiciēſq3 areuna
animaduītit regē ⁊ ſuos ei⁹ trāſire ad
ſe. Et egreſſus adorauit regē ꝓno vul-
tu in t̄rā: ⁊ ait: Quid cauſe ē vt veniat
dñs me⁹ rex ad ſuū ſuū? Cui dd̄ ait: Ut
emā a te areā: ⁊ edificem altare dño et
ceſſet iterfectio q̄ graſſat̄ i ꝑplo. Et ait
areuna ad dd̄: Accipiat et offerat dñs
me⁹ rex: ſic placet ei. Habes boues in
holocauſtū: ⁊ plauſtrū ⁊ iuga boum in
vſū lignoꝝ. Oia dedit areuna regi. Di
xitq3 areuna ad regē. Dñs de⁹ tu⁹ ſuſci
piat votū tuū. Cui rñdēs rex ait: Neq̄
q̄3 vt vis: ſ3 emā p̄cio a te: et nō offerā
domino deo meo holocauſta gratuita.
Emit ℥ dauid areā ⁊ boues: argēti ſi-
clis q̄nq̄gita. Et edificauit ibi dauid
altare dño: ⁊ obtulit holocauſta ⁊ pa-
cifica. Et repropitiat⁹ ē dñs t̄re: et co-
hibita eſt plaga ab iſrael.

Explicit ſcd̄s liber Samuel. Jncipit li-
ber ꝑm⁹ malachim. i. Regū terti⁹. Ca. I

B 1 Et rex dauid ſe-
nuerat: hēbatq3 etat℞ plu-
rimos dies. Cumq3 operiret̄
veſtib⁹ nō calefiebat. Dixe-
2 rūt ℥ ei ſ̾ui ſui Queram⁹ dño nr̄o regi
adoleſcētulā v̾ginē: ⁊ ſtet corā rege: ⁊
foueat eū: dormiatq3 i ſinu ſuo: ⁊ cale-
3 faciat dñ3 nr̄m regem. Queſierūt igit̄
adoleſcētulā ſpecioſā i oib⁹ finib⁹ iſrl̄:
⁊ īuenerūt abiſac ſunamitē: ⁊ adduxe-
4 rūt eā ad regē. Erat āt puella pulchra
nimis: Dormiebatq3 cū rege ⁊ miſtra-
5 bat ei. Rex v̾o nō cognouit eā. Adoni
as āt fili⁹ agith: eleuabat̄ dicens: Ego
regnabo. Fecitq3 ſibi currū ⁊ eq̄tes et
6 q̄nq̄gita viros q̄ currerēt añ eū. Nec
corripuit eū pr̄ ſu⁹ aliq̄ñ dicēs. Quare
h̄ feciſti? Erat aūt ⁊ ipē pulcher valde
7 ſcd̄s natu p⁹ abſalō. Et ſmo ei⁹ cū io-
ab filio ſaruie ⁊ cū abiathar ſacerdote
8 q̄ adiuuabāt ꝑtes adonie Sadoch v̾o
ſacerdos et banaias fili⁹ ioiade et na-
thā ꝓpha ⁊ ſemei ⁊ cerethi ⁊ felethi ⁊ oē
robur exercit⁹ dd̄ nō erat cu3 adonia.
B 9 Jmmolat℞ ℥ adonias arietib⁹ et vitul℞
⁊ vniu̾ſis pinguib⁹ iux̄ lapidē zoeleth
q̄ erat vicin⁹ fōti rogel: vocauit vniū-
ſos frēs ſuos filios regis: et oēs viros
10 iuda ſuos reg℞. Nathā āt ꝓpha ⁊ ba

naiam ⁊ robuſtos q̄ſq3 et ſalomonem
11 frēm ſuū ñ vocauit. Dixit itaq3 nathā
ad betſabee mr̄e3 ſalomōis: Nō audi-
ſti q̄ regnauerit adonias fili⁹ agith: ⁊
12 dñs nr̄ dd̄ h̄ ignorat. Nūc ℥ veni acci-
pe ꝯſiliū a me: et ſalua aīa3 tuā: filijq3
13 tui ſalomōiſ. Uade ⁊ igredere ad regē
dd̄: ⁊ dic ei: Nōne tu dñe mi rex iuraſti
mihi ancille tue dicēs: q̄ ſalomō fili⁹
tu⁹ regnabit p⁹ me: ⁊ ipē ſedebit i ſolio
14 meo? Quare ℥ regnat adonias? Et ad
huc ibi te loquente cū rege: ego veniā
15 p⁹ te ⁊ cōplebo ſmōes tuos. Jngreſſa ē
itaq3 betſabee ad regē i cubiculū. Rex
āt ſenuerat nimis: ⁊ abiſac ſunamites
16 miſtrabat ei. Jnclinauit ſe betſabee et
adorauit regē. Ad quā rex: Quid tibi
17 inq̄t vis? Que rñdēſ ait: Dñe mi rex tu
iuraſti ꝑ dñ3 deū tuū āncille tue: ſalomō
fili⁹ tu⁹ regnabit p⁹ me: ⁊ ipē ſedebit ī
18 ſolio meo: ⁊ ecce nunc adonias regnat
te dñe mi rex ignorante. Mactauit bo
19 ues: ⁊ pinguia queq3 ⁊ arietes plrimoſ:
⁊ vocauit oēs filios reg℞: abiathar q̄3
ſacerdotē et ioab p̄ncipē militie: ſalo-
20 monē aut ſuū tuū ñ vocauit. Uerūtñ
dñe mi rex ī te oculi reſpiciūt toti⁹ iſrl̄
vt indices eis q̄s ſedere debeat i ſolio
21 tuo dñe mi rex p⁹ te. Eritq3 cū dormie
rit dñs me⁹ rex cū pr̄ib⁹ ſuis: erim⁹ ego
22 ⁊ fili⁹ me⁹ peccatores. Adhuc illa loquē
23 te cū rege: nathā ꝓpha venit. Et nūcia
uerūt regi dicētes: Adeſt nathā ꝓpha.
Cūq3 itroiſſet ī cōſpectu reg℞ ⁊ adoraſ-
24 ſet eū ꝓn⁹ in t̄rā: dixit nathā. Dñe mi
rex tu dixiſti adonias regnet p⁹ me: et
25 ipē ſedeat ſup thronū meu3? Quia de-
ſcēdit hodie ⁊ īmolauit boues ⁊ ping-
uia ⁊ arietes plrimos: ⁊ vocauit vniū-
ſos filios reg℞ ⁊ p̄ncipes exercit⁹: abia
thar q̄3 ſacerdotē. Jlliſq3 veſcētib⁹ et
bibētib⁹ corā eo: ⁊ dicētib⁹: viuat rex
26 adonias: me ſuū tuū ⁊ ſadoch ſacerdo-
tē: ⁊ banaiā filiū ioiade ⁊ famulū tuū:
27 ſalomonē ñ vocauit. Nūq̄d a dño meo
rege exiuit h̄ v̾bū? ⁊ mihi nō indicaſti
ſuo tuo q̄s ſeſſur⁹ eēt ſup thronu3 dñi
28 mei reg℞ p⁹ eū. Et rñdit rex dd̄ dicens:
Uocate ad me betſabee. Que cū fuiſſet
29 ingreſſa corā rege ⁊ ſtetiſſet añ eū: iura-
uit rex et ait: Uiuit dñs q̄ eruit aīam
30 meā d̄ oī anguſtia: q2 ſic iuraui tibi ꝑ
dñs deū iſrl̄ dicēs: ſalomō fili⁹ tu⁹ reg-
nabit p⁹ me: ⁊ ipē ſedebit ſup ſoliū meū

um ꝓ me: ſic faciam hodie. Summiſſoq̃
betſabee ĩ terrã vultu: adorauit regẽ di-
cẽs: Viuat dñs meꝰ rex dd in eternũ. Di
xit q̃ȝ rex dd: Vocate mihi ſadoch ſa-
cerdotẽ ⁊ nathã ꝓpheta: ⁊ banaiã filiũ
ioiade. Qui cũ ingreſſi fuiſſent corã re
ge: dixit ad eos. Tollite vobiſcũ ſeruos
dñi vr̃i: ⁊ iponite ſalomonẽ filiũ meuȝ
ſuꝑ mulã meã: ⁊ ducite eũ ĩ gion: ⁊ vn
gat eũ ibi ſadoch ſacerdos et nathã ꝓ
pheta ĩ regẽ ſuꝑ iſrl̃. Et canetis bucci
na atq̃ȝ diceti: Viuat rex ſalomon. Et
aſcẽdeti poſt eũ: et venieti ĩ hierl̃m: et
ſedebit ſuꝑ soliũ meũ ⁊ ipſe regnabit ꝓ
me: illiq̃ȝ ꝓcipiã vt ſit dux ſuꝑ iſrl̃ ⁊ ſu
per iudã. Et rñdit banaias filiꝰ ioiade
regi dicẽs: Amẽ. Sic loquatur dñs deꝰ
dñi mei regi. Quõ fuit dñs cuȝ domio
meo rege: ſic ſit cũ ſalomõe: ⁊ ſublimiꝰ
faciat soliũ eiꝰ a ſolio dñi mei regi dd.
Deſcẽdit ergo ſadoch ſacerdos et nathan
ꝓpheta ⁊ banaias filiꝰ ioiade ⁊ cerethi ⁊
felethi: et iposuerũt ſalomonẽ ſuꝑ mu-
lã regis dauid: ⁊ adduxerũt eũ ĩ gion.
Sũpſitq̃ȝ ſadoch ſacerdos cornu olei d
tabernaculo: et vnxit ſalomonẽ. ⁊ ceci
nerũt buccina et dixit oĩs ppl̃s. Viuat
rex ſalomõ. Et aſcẽdit vniuẽrſa multi-
tudo poſt eũ: et ppl̃s canẽtiũ tibijs ⁊ le
tantiũ gaudio magno: et inſonuit ter-
ra a clamore eorũ. Audiuit aũt adoni-
as ⁊ oẽs q̃ inuitati fuerãt ab eo. Iãq̃ȝ
cõuiuiũ finitũ erat. Sȝ et ioab audita
voce tube ait. Quid ſibi vult clamor ci
uitatis tumultuantis? Adhuc eo loquẽ
te: ionathã filiꝰ abiathar ſacerdotis ve
nit. Cui dixit adonias: Ingredere quia
vir fortis es et bona nũciãs. Rñditq̃ȝ
ionathan adonie. Neq̃q̃ȝ. Dñs eñi nr̃
rex dauid: regẽ cõſtituit ſalomonẽ: mi
ſitq̃ȝ cũ eo ſadoch ſacerdotẽ ⁊ nathan
ꝓpham et banaiã filiũ ioiade et cere-
thi et felethi: et impoſuerũt eũ ſuꝑ mu
lã regis. Vnxerũtq̃ȝ eũ ſadoch ſacerdoſ
et nathan ꝓpheta regẽ in gion: ⁊ aſcẽde
rũt inde letantes: et inſonuit ciuitas.
Hec ẽ vox quã audiſtis. Sȝ et ſalomõ ſe
det ſuꝑ soliũ regni. Et ingreſſi ſerui re
gis bñdixerũt dño nr̃o regi dauid dicẽ-
tes: Amplificet deꝰ nomẽ ſalomõis ſu
per nomẽ tuũ: et magnificet thronum
eiꝰ ſuꝑ thronũ tuũ. Et adorauit rex in
lectulo ſuo: inſuꝑ ⁊ hec locutꝰ ẽ Bñdi
ctus dñs deꝰ iſrl̃ q̃ dedit hodie ſedẽteȝ

49 in ſolio meo vidẽtibꝰ oculis meis. Ter-
riti ſũt ergo ⁊ ſurrexerũt oẽs q̃ iuitati fue
rãt ab adonia: ⁊ iuit vnuſq̃ſq̃ȝ ĩ viam
50 ſuã. Adonias aũt timens ſalomoneȝ:
ſurrexit ⁊ abijt in tabernaculũ dñi: te-
51 nuitq̃ȝ cornu altaris. Et nũciauerũt ſa I.2.c
lomoni dicẽtes: Ecce adonias timens
regẽ ſalomonẽ: tenuit cornu altaris di
cẽs: Iuret mihi rex ſalomõ hodie q̃ nõ
52 interficiat ſeruũ ſuũ gladio. Dixitq̃ȝ ſalo
mon: Si fuerit vir bonꝰ: non cadat ne
vnꝰ q̃dẽ capillꝰ eiꝰ ĩ terrã: ſin autẽ malũ
53 inuẽtũ fuerit ĩ eo: morietur. Miſit ergo rex
ſalomõ ⁊ eduxit eũ ab altari ⁊ ĩgreſſus
adorauit regẽ ſalomonẽ. Dixitq̃ȝ ei ſa
lomon: Vade ĩ domũ tuã. II

Appropinquauerũt aũt dies dauid A
vt moreretur: ꝓcepitq̃ȝ ſalomõi fi
2 lio ſuo dicẽs: Ecce ego ingredior viaȝ Ioſ.23.d
vniuẽrſe terre. Cõfortare et eſto vir fortis Deu.31.b
3 ⁊ obſerua vt cuſtodias mãdata dñi dei Ioſ.1.b
tui vt ambules in vijs eiꝰ et cuſtodias
cerimonias eiꝰ ⁊ ꝓcepta eiꝰ ⁊ iudicia ⁊
teſtimonia: ſicut ſcriptũ ẽ in lege moyſi
vt itelligas vniuẽrſa q̃ facis: ⁊ q̃cũq̃ȝ te
4 verteris vt ꝯfirmet dñs ſermões ſuos q̃s
locutꝰ ẽ de me dicẽs: Si cuſtodierint
filij tui vias meas: ⁊ ambulauerint co
rã me ĩ veritate: in oĩ corde ſuo: ⁊ in oĩ
aĩa ſua: nõ auferetur tibi vir d ſolio iſrl̃
5 Tu q̃ȝ noſti q̃ fecerit mihi ioab filius 2.Re.3.e.et
ſaruie: q̃ fecerat duobꝰ ꝓncipibꝰ exer- 20.c
citus iſrl̃: abner filio ner ⁊ amaſe filio
iether q̃s occidit ⁊ effudit ſãguinẽ bel
li ĩ pace: ⁊ poſuit cruorẽ belli ĩ baltheo
ſuo q̃ erat circa lũbos eiꝰ: ⁊ ĩ calciamẽ
6 to ſuo q̃d erat ĩ pedibꝰ eiꝰ. Facies ergo iu- B
xta ſapiaȝ tuã: ⁊ nõ deduces caniciem
7 eiꝰ pacifice ad inferos. Sȝ et filijs ber- 2.Re.19.e
zellai galaaditis reddes grãm: eruntq̃ȝ
comedẽtes ĩ mẽſa tua. Occurrerũt eñi
mihi qñ fugiebã a facie abſalõ fratris
8 tui. Habes q̃ȝ apd te ſemei filiũ gera fi 2.Re.16.b
lij gemini d bahurim: q̃ maledixit mi-
hi maledictiõe peſſima qñ ibam ad cã
ſtra. Sȝ q̃r deſcẽdit mihi ĩ occurſũ cuȝ Ibidẽ.19.c
trãſirẽ iordanẽ: ⁊ iuraui ei ꝑ dñm di-
9 cens: nõ te iterficiã gladio: tu noli pa
ti eũ eſſe inoxiũ. Vir aũt ſapiens es vt
ſcias q̃ facies ei: deduceſq̃ȝ canos eiꝰ cũ
10 ſãguine ad infernũ. Dormiuit igitur da Act.2.c
uid cũ patribꝰ ſuis: ⁊ ſepultꝰ eſt ĩ ciui-
11 tate dauid. Dies aũt q̃bꝰ regnauit da-
uid ſuꝑ iſrl̃ q̃dragita anni ſũt. In he-

C bꝛõ regnauit ſeptē ãnis ĩ hierl̃m trigi-
1.Pa.29.f tatribꝰ‖Salomõ aũt ſedit ſuꝑ thꝛonũ
dauid pr̃is ſui: ⁊ firmatũ ē regnũ eiꝰ ni
mis. Et igreſſus ē adonias filiꝰ agith
ad betſabee mr̃ẽ ſalomõis. Que dixit
ei: Pacificꝰne ē igreſſꝰ tuꝰ? Qui rñdit:
1.Re.16.a Pacificꝰ. Addiditqꝫ. Sermo mihi eſt
ad te. Cui ait: Loq̃re. Et ille. Tu inq̃t
noſti qꝛ meũ erat regnũ: ⁊ me ꝑpoſue-
rat oĩs iſrl̃ ſibi ĩ regẽ: ſꝫ trãſlatũ ē reg-
nũ ⁊ factũ ē fr̃is mei. A dño em̃ ꝯſtitu
tũ ē ei Nũc ḡ petitiõẽ vnã ꝓcoꝛ a te ne
ꝯfũdas faciẽ meã. Que dixit ad eum:
Loq̃re Et ille ait: Precoꝛ vt dicas ſalo
moni regi (neqꝫ em̃ negare tibi q̇cq̃
põt) vt det mihi abiſac ſunamitẽ vxo-
rẽ. Et ait betſabee: Bñ ego loq̃r ꝓ te re
gi Uenit ḡ betſabee ad regẽ ſalomonẽ
vt loq̃ret̃ ei ꝓ adonia. Et ſurrexit rex
ĩ occurſũ eiꝰ adoꝛauitqꝫ eã: ⁊ ſedit ſuꝑ
thꝛonũ ſuũ. Poſituſqꝫ ē thꝛonꝰ mr̃i re
gis q̇ ſedit ad dexterã eius. Dixitqꝫ ei:
D Petitõẽ vnã ꝑuulã ego deꝓcoꝛ a te ne
ꝯfũdas faciẽ meã. Et dixit ei rex: Pete
mr̃ mea. Neqꝫ em̃ fas ē vt auertã faciẽ
tuã Que ait: Det̃ abiſac ſunamit̃ ado
nie fratri tuo vxoꝛ. Reſpõditqꝫ rex ſalo
mõ: ⁊ dixit matri ſue. Quare poſtulas
abiſac ſunamitẽ adonie? Poſtula ei ⁊
regnũ. Ipſe ē em̃ frat̃ meꝰ maioꝛ me: et
hꝫ abiathar ſacerdotẽ ⁊ ioab filiũ ſar
uie. Jurauit itaqꝫ rex ſalomõ ꝑ dñz di-
cens: Hec faciet mihi deꝰ ⁊ hec addat:
qꝛ ꝯ aiãz ſuã locutꝰ ē adonias v̄bũ h̃.
Et nũc viuit dñs q̇ firmauit me ⁊ col-
locauit me ſuꝑ ſoliũ dauid pr̃is mei: ⁊
q̇ fecit mihi domũ ſic̃ locutꝰ eſt: qꝛ ho
die occidet̃ adonias. Miſitqꝫ rex ſalo-
mon ꝑ manũ banaie filij ioiade q̇ intˀ-
fecit eũ: ⁊ moꝛtuꝰ ē. Abiathar q̊ꝫ ſacer
doti dixit rex Uade ĩ anathot ad agrũ
tuũ. Et q̇dẽ vir moꝛtˀ es: ſꝫ hodie te ñ
intˀficiã: qꝛ poꝛtaſti arcã dñi dei coꝛaꝫ
dauid pr̃e meo et ſuſtinuiſti laboꝛẽ in
E oĩbꝰ ĩ q̇bus laboꝛauit pr̃ meꝰ‖Eiecit ḡ
1.Re.2.f ſalomõ abiathar vt nõ eſſet ſacerdos
dñi vt vt ĩpleret̃ ſmo dñi quẽ locutꝰ
ē ſuꝑ domũ heli ĩ ſylo. Uenit aũt nũci
us ad ſalomonẽ ꝙ ioab declinaſſet pꝰ
adoniã: ⁊ pꝰ ſalomonẽ nõ declinaſſet.
F.1.g Fugit ḡ ioab ĩ tabernaculũ dñi et ap-
ꝓhẽdit coꝛnu altarˀ. Nunciatũqꝫ ē re
gi ſalomoni ꝙ fugiſſet ioab ĩ taberna
culũ dñi: ⁊ eẽt iux̃ altare. Miſitqꝫ ſalo
mon banaiã filiũ ioiade dicẽs. Uade
intˀfice eũ. Et venit banaias ad taber
naculũ dñi: ⁊ dixit ei: Hec dic̃ rex Egre
dere. Qui ait: Nõ egrediar: ſꝫ h̃ moꝛiar
Renũciauit banaias regi ſermonẽ di-
cẽs. Hec locutꝰ ē ioab. ⁊ hec locutꝰ eſt
mihi. Dixitqꝫ ei rex: Fac ſic̃ locutꝰ ē et
intˀfice eũ ⁊ ſepeli: et amouebis ſãgui-
nẽ inocẽtẽ q̇ effuſus ē a ioab a me ⁊ a
domo pr̃is mei: ⁊ reddet dñs ſãguinẽ
eius ſuꝑ caput eiꝰ: qꝛ intˀfecit duos vi-
ros iuſtos melioꝛeſqꝫ ſe: ⁊ occidit eos
gladio pr̃e meo dō ignoꝛante. Abner
filiũ ner ꝓncipẽ militie iſrl̃: ⁊ Amaſaꝫ
filiũ iether ꝓncipẽ exercitꝰ iuda. Et re
uertet̃ ſãguis illoꝝ ĩ caput ioab: ⁊ ĩ ca
put ſemĩs eiꝰ ĩ ſempitˀnũ. Dauid aũt ⁊
ſemini eius ⁊ domui et thꝛono illiꝰ ſit
pax vſqꝫ in etˀnũ a dño. Aſcẽdit itaqꝫ
banaias filiꝰ ioiade: ⁊ agreſſꝰ eũ intˀfe-
cit: ſepultuſqꝫ ē ĩ domo ſua ĩ deſˀto. Et
ꝯſtituit rex banaiã filium ioiade ꝓ eo
ſuꝑ exercitũ ⁊ sadoch ſacerdotẽ poſuit
ꝓ abiathar. Miſit q̊ꝫ rex ⁊ vocauit ſe-
mei: dixitqꝫ ei: Edifica tibi domũ hie-
ruſalẽ: ⁊ habita ibi. Et ñ egredierˀ in-
de huc atqꝫ illuc Quacũqꝫ ãt die egreſ
ſus fuerˀ ⁊ trãſierˀ toꝛrẽtẽ cedrõ: ſcito
te intˀficiẽdũ. Sanguis tuꝰ erit ſuꝑ ca
put tuũ. Dixitqꝫ ſemei regi: Bonꝰ ſmo
Sic̃ locutꝰ ē dñs meꝰ rex: ſic faciet ſuꝰ
tuus. Habitauit itaqꝫ ſemei ĩ hierl̃m
diebꝰ multˀ. Factũ ē ãt poſt ãnos tres
vt fugerẽt ſerui ſemei ad achis filium
maacha regẽ geth. Nũciatũqꝫ ē ſemei
ꝙ ſui eiꝰ iſſent ĩ geth Et ſurrexit ſemei
et ſtrauit aſinũ ſuũ: iuitqꝫ ad achis in
geth ad req̇rẽdũ ſuos ſuos: ⁊ adduxit
eos d̄ geth. Nũciatũ ē ãt regi ſalomõi
ꝙ iſſet ſemei ĩ geth d̄ hierl̃m: ⁊ rediſſet
Et mittẽs vocauit eũ: dixitqꝫ illi: Nõ-
ne teſtificatꝰ ſũ tibi ꝑ dñꝫ: ⁊ ꝓdixi tibi:
q̄cũqꝫ die egreſſꝰ fuerˀ huc ⁊ illuc: ſci-
to te eẽ moritꝝ? Et rñdiſti mihi: Bo
nus ſmo quẽ audiui. Quare ḡ nõ cu-
ſtodiſti iuſiurãdũ dñi ⁊ ꝓceptũ qđ ꝓce
perã tibi? Dixitqꝫ rex ad ſemei: Tu no
ſti oẽ malũ cuiꝰ tibi ꝯſciũ ē coꝛ tuũ qđ
feciſti dauid pr̃i meo Reddidit dñs ma
liciã tuã ĩ caput tuũ ⁊ rex ſalomõ bñ-
dictꝰ: ⁊ thꝛonꝰ dauid erit ſtabil̃ coꝛam
dño vſqꝫ ĩ ſempiternũ. Juſſit itaqꝫ rex
banaie filio ioiade q̇ aggreſſꝰ ꝑcuſſit
eum ⁊ moꝛtuus eſt.

C Onfirmatū ē igiť regnū i mãu
ſalomõis: ⁊ affinitate ɔiūct⁹ eſt
pharaoni regi egypti. Accepit
nãq filiã ei⁹: ⁊ adduxit i citatē dd do-
nec cõpleret edificãs domū ſuã ⁊ domū
dñi ⁊ mu͞r hierl͞m p circuitū. Attñ po
pul⁹ imolabit in excelſis. Nõ eñ edifi
catū erat tēplū noi dñi vſq i diē illū.
Dilexit ãt ſalomõ dñm ambulãs .i. p̃ce
ptis dd p̃ris ſui: excepto q i excelſis i-
molabat: ⁊ accēdebat thymiama. Ab-
ijt itaq ſalomõ i gabaon vt imolaret
ibi Illō q̃ppe erat excelſū maximū Mil
le hoſtias i holocauſtū obtulit ſalomõ
ſup altare illud i gabaõ. Apparuit aūt
dñs ſalomoni p ſõniū nocte dicēs: Po
ſtula qd vis vt dem tibi. Et ait ſalomõ
Tu feciſti cū ſeruo tuo dauid p̃re meo
miſcdiaz magnã: ſič ambulauit i ɔſpe
ctu tuo i v̄itate et iuſticia ⁊ recto cor-
de tecū. Cuſtodiſti ei miſcdiaz tuã grã
dē: ⁊ dediſti ei filiū ſedētē ſup thronū
ſič ē hodie. Et nūc dñe de⁹ tu regnare
feciſti ſeruū tuū p dauid p̃re meo Ego
aūt ſū puer p̄uul⁹ et ignorãs egreſſū et
itroitū meū: ⁊ ſeru⁹ tu⁹ in medio ē p̄pl̄i
quē elegiſti: p̄pl̄i infiniti q̃ enūerari et
ſupportari nõ põt p̄ m̄ltitudīe. Dabis
g̃ ſ̃uo tuo cor docile vt p̄pl̄m tuū iudi-
care poſſit ⁊ diſcernere int̃ bonū ⁊ ma
lum. Quis eñ põt iudicare p̄pl̄m iſtū:
p̄pl̄m tuū hunc multū? Placuit g̃ ſ̃mo
corã dño q ſalomõ poſtulaſſet huiuſ-
cemodi rē. Et dixit dñs ſalomõi Quia
poſtulaſti v̄bū h̃: ⁊ nõ petiſti tibi dies
m̄ltos: nec diuitias aut aĩas inimicoꝝ
tuoꝝ: ſ; poſtulaſti tibi ſapiaz ad diſcer
nēdū iudiciū: ecce feci tibi ſ̃m ſ̃mões
tuos. Et dedi tibi cor ſapiēs ɔ itelligēs
intãtū vt null⁹ añ te ſiĩis tui fuit: nec
p⁹te ſurrectur⁹ ſit Sz ⁊ hec q̃ ñ poſtula
ſti dedi tibi diuitias. ſ. ⁊ gl̃iaz vt nemo
fuit ſiĩis tui i regib⁹ cũct̃ retro dieb⁹.
Si ãt ãbulauer̃ i vijs meis ⁊ cuſtodie
ris p̃cepta mea ⁊ mãdata mea ſič ãbu
lauit pr̃ tu⁹: lõgos faciã dies tuos Igi
tur euigilauit ſalomõ: ⁊ itellexit q eēt
ſõniū. Cūq veniſſet hierl̃m: ſtetit corã
arca feder̃ dñi ⁊ obtulit holocauſta:
⁊ fec̃ victias pacificas et grãde ɔuiuiū
vniũſis famul̃ ſuis. Tūc venerūt due
m̃lieres meretrices ad regē: ſteterūtq
corã eo Quaꝝ vna ait: Obſecro mi dñe
ego ⁊ m̃lier hec h̃itabam⁹ i domo vna ⁊

peperi apd eã i cubiculo. Tertia ãt die
poſtq ego pepi: pepit ⁊ hec. Et eram⁹
ſil̃: null⁹q ali⁹ nobiſcū i domo except̃
nob duab⁹. Mortu⁹ ē ãt fili⁹ mulieris
hui⁹ nocte. Dormiēs q̃ppe opp̄ſſit eū.
Et ɔſurgēs in tēpeſte noct̃ ſilētio: tu
lit filiū meū d latere meo ãcille tue dor
miēt̃: ⁊ collocauit i ſinu ſuo: ſuū ãt fi-
liū q̃ erat mortu⁹ poſuit i ſinu meo. Cū
q ſurrexiſſē mane vt darē lac filio meo
apparuit mortu⁹. Quē diligēti⁹ ituēs
clara luce dep̃hēdi nõ eē meū quē ge-
nuerã. R̃ñditq alia m̃lier. Nõ ē ita vt
dic̃: ſ; fili⁹ tu⁹ mortu⁹ ē. me⁹ ãt viuit.
Ecõtrario illa dicebat. Mētir̃ filius D
q̃ppe me⁹ viuit: ⁊ fili⁹ tu⁹ mortu⁹ ē Atq
i hūc modū ɔtēdebãt corã rege. Tunc
rex ait: Hec dic̃: Fili⁹ me⁹ viuit: ⁊ filius
tu⁹ mortu⁹ ē. Et iſta r̃ñdit: Nõ: ſ; fili⁹
tu⁹ mortu⁹ ē me⁹ aūt viuit. Dixit g̃ rex.
Afferte mihi gladium. Cūq attuliſſēt
gladiū corã rege ait Diuidite iq̃t ifãtē
viuū i duas p̄tes: ⁊ date dimidiã p̄tez
vni ⁊ dimidiã p̄tē alteri. Dixit ãt mu-
lier cui⁹ fili⁹ erat viu⁹ ad regē: cõmota
ſūt q̃ppe viſcera ei⁹ ſup filio ſuo. Obſe-
cro dñe: Date illi infantē viuū: ⁊ noli-
te interficere eū. Ecõtrario illa dicebat:
nec mihi nec tibi ſit: ſ; diuidať R̃ñdit
rex ⁊ ait: Date huic infantē viuū ⁊ nõ
occidat̃. Hec ē aūt m̃r ei⁹ Audiuit ita
q oĩs iſrl̃ iudiciū qd iudicaſſet rex: et
timuerūt regē vidētes ſapiaz dei eē in
eo ad faciēdū iudiciū. ¶IIII
E Rat ãt rex ſalomõ regnãs ſup A
oēs iſrl̃: ⁊ hi p̃ncipes q̃s hēbat.
Azarias fili⁹ ſadoch ſacerdos Helio-
reph ⁊ ahia filij ſeſa ſcribe. Joſaphat fi
li⁹ ahilud a cõmētarijs. Banaias fili-
us ioiade ſup exercitū. Sadoch aūt et
abiathar ſacerdotes. Azarias fili⁹ na-
than ſup eos q̃ aſſiſtebãt regi. Sabud
fili⁹ nathã ſacerdos amic⁹ reg̃ et ahia
ſar p̃poſit⁹ dom⁹: et adonirã fili⁹ abda
ſup tributa. Habebat ãt ſalomõ duo-
decim p̃fectos ſup oēs iſrl̃ q̃ p̃bebãt an
nonã regi ⁊ domui ei⁹. Per ſingl̃os. n.
mēſes i ãno: ſinguli neceſſaria miſtra-
bãt. Et hec noĩa eoꝝ. Bēhuri monte
effraï. Bēdecar i macces ⁊ i ſalebim ⁊ i
bethſames ⁊ i helõ ⁊ i bethanã. Bene-
ſed i araboth Ipi⁹ eñ erat ſocho: ⁊ oĩs
tra epher Benab i adab cui⁹ oĩs nepha
dor: thaphet filiã ſalomõis hēbat vxo B

rē Bena fili⁹ ahilud regebat thanech
ꝛ mageddo ꝛvniu̾ſā bethſā q̄ ē iux̄ ſar
thana ſubť iezrahel a bethſā vſqꝫ abel
meula e regiōe zeelmaā. Bēgaber i ra
moth galaad hēbat auothiair filij̄ ma
naſſe i galaad. Ip̄e p̄erat i oi regiōe ar
gob q̄ ē ī baſā ſexaginta citatib⁹ mag-
nis atqꝫ murat⁊ q̄ hēbāt ſeras creas.
Ahinadab fili⁹ addo p̄erat i manaim.
Achimaaſ i neptali Sꝫ ꝛ ip̄e hēbat ba
ſmath filiā ſalomōis ī ꝯiugio Banaa-
fili⁹ ſuſi i aſer ꝛ i baloth. Joſaphat fili
us pharue i yſachar. Semei fili⁹ hela
19 in beniamī. Gaber fili⁹ ſuri i ťra gala-
ad: ꝛ i ťra ſeon reg⁊ āmorrei ꝛ og reg⁊
20 baſan ſuꝑ oia q̄ erāt i illa ťra. Juda et
iſrl̄ inumerabiles ſicut arena mar⁊ in
multitudīe comedētes ꝛ bibētes atqꝫ
C letātes. Salomō autē erat ī ditiōe ſua
21 hn̄s oia regna ſecū a flumine ťre phili
ſtij̄m vſqꝫ ad ťminū egypti: offerentiū
ſibi munera ꝛ ſuiētiū ei cūct⁊ dieb⁹ vi
22 te ei⁹. Erat autē cib⁹ ſalomōis ꝑ dies
ſinglos triginta chori ſimile ꝛ ſexagin
23 ta chori farine: decē boues pigues: et
viginti boues paſcualeſ: ꝛ cētū arieteſ
excepta venatiōe ceruoꝝ capreaꝝ atqꝫ
24 bubaloꝝ ꝛ auiū altiliū. Ip̄e.n.obtine
bat oēꝫ regionē q̄ erat trās flumē q̄ſi
a tapſa vſqꝫ ad gazā: ꝛ cūctoſ regeſ illa
rū regionū: ꝛ habebat pacē ex oi ꝑte i
circūitu. Habitabatqꝫ iuda ꝛ iſrl̄ abſ-
qꝫ timore vllo vnuſq̄ſqꝫ ſub vite ſua ꝛ
ficu ſua: a dan vſqꝫ berſabee cūct⁊ die
bus ſalomōis. Et habebat ſalomō q̄-
draginta milia p̄ſepia eq̄ꝝ curriliū: ꝛ
duodeci milia eq̄ſtriū: nutriebātqꝫ eoſ
ſupradicti reg⁊ p̄fecti: ſed ꝛ neceſſaria
mēſe reg⁊ ſalomōis cuꝫ ingēti cura p̄-
D bebāt i tꝑe ſuo. Hordeum q̊ꝫ ꝛ paleas
eq̄ꝝ ꝛ iumētoꝝ deferebāt i locum vbi
erat rex iux̄ ꝯſtitutū ſibi. Dedit q̊ꝫ de⁹
ſapiam ſalomōi ꝛ prudētiā multā ni-
mis: ꝛ latitudinē cordis q̄ſi arenā q̄ ē
ī litore mar⁊: ꝛ p̄cedebat ſapia ſalomo
nis ſapiaꝫ oiū orietaliū ꝛ egyptioꝝ ꝛ
erat ſapiētior cūct⁊ hoib⁹. Sapiētior
ethan iezraite ꝛ hemā ꝛ calchal ꝛ dor-
da ꝛ filij̄s maol: ꝛ erat noiat⁹ i vniuer
ſis gētib⁹ ꝑ circūitū. Locut⁹ ē q̊ꝫ ſalo-
mō tria milia ꝑabolas: ꝛ fuerť carmia
ei⁹ q̄nqꝫ milia. Et diſputauit ſuꝑ lig-
nis a cedro q̄ i libano vſqꝫ ad hyſopū
q̄ egredit̄ d̄ pariete: ꝛ diſſeruit d̄ iumē
tis ꝛ volucrib⁹ et reptilib⁹ ꝛ piſcibus.
Et veniebāt d̄ cūct⁊ [illegible]is ad audiēdā
ſapiaꝫ ſalomōis: ꝛ ab vniu̾ſis regibus
ťre q̄ audiebāt ſapiaꝫ ei⁹. V
M Iſit q̊ꝫ hirā rex tyri ſuos ſuos
ad ſalomonem. Audiuit eñ ꝙ
ip̄m vnxiſſēt regē ſuꝑ iſrl̄ ꝓ pr̄e eius:
qr amic⁹ fuerat hirā dauid oi tꝑe. Mi
ſit āt ſalomō ad hirā dicēs: Tu ſcis vo
lūtatē dauid pr̄is mei: ꝛ qr nō poterat
edificare domum noi dn̄i dei ſui ꝓpter
bella iminētia ꝑ circūitū: donec daret
dn̄s eos ſb̄ veſtigio pedū ei⁹. Nūc aūt
requiē dedit de⁹ me⁹ mihi ꝑ circūitū: ꝛ
nō ē ſathā neqꝫ occurſ⁹ mal⁹. Q̄obrē
cogito edificare tēplū noi dn̄i dei mei
ſic̄ locut⁹ ē dauid pr̄i meo dicēs. Fili⁹
tu⁹ quē dabo ꝓ te ſuꝑ ſolium tuū: ip̄e
edificabit domū noi meo. Precipe igi
tur ſuis tuis vt p̄cidāt mihi cedros d̄
libano: ꝛ ſui mei ſint cum ſuis tuis.
Mercedem aūt ſuoꝝ tuoꝝ dabo tibi
quācūqꝫ petier⁊. Scis eñ quō nō ē ī
ꝑplo meo vir q̄ nouerit ligna cedere ſi
cut ſidonij̄. Cū ḡ audiſſet hirā v̾ba ſa-
lomōis letat⁹ ē valde: ꝛ ait: Bn̄dictus
dn̄s de⁹ hodie q̄ dedit dauid filiū ſapi
entiſſimū ſuꝑ ꝑplm hunc plurimū. Et
miſit hirā ad ſalomōeꝫ dicēs: Audiui
q̄cūqꝫ mādaſti mihi. Ego faciā oēꝫ vo
lūtatē tuā i lignis cedrinis ꝛ abiegnis
Serui mei depo[n]ēt ea d̄ libano ad ma
re: ꝛ ego cōponā ea i ratib⁹ i mari vſqꝫ
ad locū quē ſignificaber⁊ mihi ꝛ appli
cabo ea tibi: ꝛ tu tolles ea. Prebebiſqꝫ
neceſſaria mihi: vt det̄ cib⁹ domui mee
Itaqꝫ hirā dabat ſalomōi ligna cedri
na ꝛ ligna abiegna iux̄ oēm volūtatē
ei⁹. Salomō āt p̄bebat hirā vigiti mi
lia choros tritici i cibū domui ei⁹: ꝛ vi
giti choros puriſſimi olei. Hec tribu-
ebat ſalomō hirā ꝑ ſinglos ānos. De-
dit q̊ꝫ dn̄s ſapiaꝫ ſalomōi ſicut locut⁹
ē ei. Et erat pax inť hirā ꝛ ſalomonē: ꝛ
ꝑcuſſerūt ambo fed⁹. Elegitqꝫ rex ſa-
lomō oꝑarios d̄ oi iſrl̄: ꝛ erat indictio
trigita milia viroꝝ. Mittebatqꝫ eos ī
libanū decē milia ꝑ mēſes ſinglos vi
ciſſim: ita vt duob⁹ mēſib⁹ eſſent i do-
mib⁹ ſuis. Et adonirā erat ſuꝑ huiuſ-
cemodi indictionē. Fuerūt itaqꝫ ſalo-
moni ſeptuaginta milia eorū q̄ onera
portabāt: ꝛ octogita milia latomoꝝ ī
mōte abſqꝫ p̄poſit⁊ q̄ p̄erant ſingulis

opib⁹ nūero triū miliū ꝛ trecētoꝝ pci
piētiū ꝓplo ꝛ his q̄ faciebāt op⁹. Ꝑrece
pitqꝫ rex vt tollerēt lapides grādes la
pides pciosos i fūdamētū tēpli ꝛ q̄dra
rēt eos q̄s dolauerāt cemētarij salomo
nis et cemētarij hirā. Porro biblij p̄-
parauerūt ligna ꝛ lapides ad edifican
dā domū.

VI

Actū ē āt q̄dringentesimo ꝛ octogesimo anno
egressiōis filioꝝ isrł de t̄ra egy
pti i āno quarto mēse zio ip̄e ē mēsis
scđs regis salomōis sup isrł: edificare
cepit domū dn̄o. Dom⁹ āt quā edifica-
bat rex salomō dn̄o: hēbat sexagita cu
bitos i lōgitudie: ꝛ vigiti cubitos i la-
titudie: ꝛ trigita cubitos i altitudine.
Et portic⁹ erat an̄ tēplū vigiti cubitoꝝ
lōgitudis iux̄ mēsurā latitudis tēpli:
ꝛ hēbat decē cubitos latitudis an̄ fa-
ciē tēpli: fecitqꝫ i tēplo fenestras obli-
q̄s. Et edificauit sup parietē tēpli ta-
bulata p gyrū i parietib⁹ dom⁹ p circūi-
tū tēpli ꝛ oraculi: ꝛ fec̄ latera i circūi-
tu. Tabulatū qđ subt̄ erat q̄nqꝫ cubi-
tos hēbat latitudis ꝛ mediū tabulatū
sex cubitoꝝ latitudis: ꝛ tertiū tabula-
tū septē hn̄s cubitos latitudinis. Tra
bes āt posuit i domo p circuitū forin-
sec⁹ vt nō hererēt muri tēpli. Domus
āt cū edificaret̄ đ lapidib⁹ dolatis atqꝫ
pfectis edificata ē ꝛ malle⁹ ꝛ securis ꝛ oē
ferramētū nō sūt audita i domo cū edi
ficaret̄. Ostiū lateris medij i piete erat
dom⁹ dextre ꝛ p cocleā ascēdebāt i me-
diū cenaculū: ꝛ a medio i tertiū. Et edi
ficauit domū ꝛ ꝯsūmauit eā. Texit q̄ꝫ
domū laq̄arib⁹ cedrinis: et edificauit
tabulatū sup oēs domū q̄nqꝫ cubitis
altitudinis: ꝛ opuit domū lignis cedri-
nis. Et fact⁹ ē s̄mo dn̄i ad salomonē
dicēs: Dom⁹ hec quā edificas: si ābula
ueris i p̄ceptis meis: ꝛ iudicia mea fece-
ris ꝛ custodieris oia mādata mea gra-
diēs p ea: firmabo s̄monem meū tibi
quē locut⁹ sū ad dd̄ prēz tuū: ꝛ habita
bo i medio filioꝝ isrł: ꝛ nō derelinquā
ꝑplm meū isrł. Igit̄ edificauit salomō
domū ꝛ ꝯsūmauit eā. Et edificauit pa-
rietes dom⁹ itrisec⁹ tabulatis cedrinis
a pauimēto dom⁹ vsqꝫ ad sūmitatē pa
rietū ꝛ vsqꝫ ad laq̄aria: et opuit lignis
cedrinis itrisec⁹: ꝛ texit pauimētū do-
mus tabul̄ abiegnis. Edificauitqꝫ vi-
giti cubitoꝝ ad posteriorē p̄tē tēpli ta
bulata cedrina a pauimēto vsqꝫ ad su
periora: ꝛ fec̄ iteriorē domū oraculi i sā C
ctū scōꝝ. Porro q̄dragita cubitoꝝ erat
ip̄m tēplū p̄ forib⁹ oraculi: ꝛ cedro oīs
dom⁹ itrisec⁹ vestiebat̄: hn̄s tornaturas
ꝛ iuncturas suas fabrefactas ꝛ celatu
ras eminētes. Oīa cedrinis tabul̄ vesti
ebāt̄: nec oīo lapis apparere poterat i
piete. Oraculū āt i medio dom⁹ i iteri-
ori p̄te fecerat vt poneret ibi arcā fede
ris dn̄i. Porro oraculū hēbat vigiti cu
bitos lōgitudis: ꝛ vigiti cubitos lati-
tudinis: ꝛ vigiti cubitos altitudis: et
opuit illđ atqꝫ vestiuit auro purissimo.
Sed ꝛ altare vestiuit cedro. Domū q̄ꝫ
an̄ oraculū opuit auro purissimo: ꝛ af
fixit lamias clauis aureis. Nihilqꝫ erat
i tēplo qđ nō auro tegeret̄. Sꝫ ꝛ totū al
tare oraculi texit auro. Et fec̄ i oracu-
lo duos cherubi đ lignis oliuaꝝ decē
cubitoꝝ altitudis. Quiqꝫ cubitoꝝ ala
cherub vna ꝛ q̄nqꝫ cubitoꝝ ala cherub
alt̄a. i. decē cubitos hn̄tes a sūmitate
ale vsqꝫ ad ale alteri⁹ sūmitatē. Decē
q̄ꝫ cubitoꝝ erat cherub scđs i mēsura
pari: ꝛ op⁹ vnū erat i duob⁹ cherubi. i.
altitudinē hēbat vn⁹ cherub decē cubi
27 toꝝ: ꝛ silr cherub scđs. Posuitqꝫ cheru
bin i medio tēpli iterioris. Extēdebāt D
āt alas suas cherubi ꝛ tāgebat ala vna
piete: ꝛ ala cherub scđi tāgebat pietē
alteꝝ: ale āt altare i media p̄te tēpli se
28 iuicē ꝯtigebāt. Texit q̄ꝫ cherubi auro.
29 Et oēs pites tēpli p circūitū sculpsit
varijs celaturis ꝛ torno. Et fec̄ i eis che
rubi ꝛ palmas ꝛ picturas varias q̄si ꝓ
30 minētes đ piete ꝛ egrediētes. Sꝫ ꝛ pa
uimentū dom⁹ texit auro itrinsec⁹ ꝛ ex
31 trisec⁹. Et i igressu oraculi fec̄ duo osti-
ola đ lignis oliuaꝝ: postesqꝫ anguloꝝ
32 q̄nqꝫ, ꝛ duo ostia đ lignis oliuarū. Et
sculpsit i eis picturā cherubi, et palma
rū spēs, ꝛ anaglyfa valde ꝓminētia, et
texit ea auro ꝛ opuit tā cherubi q̄ꝫ pal
33 mas ꝛ cet̄a auro. Fecitqꝫ i itroitu tem
pli postes de lignis oliuaꝝ q̄drāgula-
34 tos: ꝛ duo ostia đ lignis abiegnis altri-
sec⁹: ꝛ vtrūqꝫ ostiū duplex erat: ꝛ se iui-
35 cē tenēs apiebat̄. Et sculpsit cherubi
ꝛ palmas ꝛ celaturas valde eminētes:
opuitqꝫ oia laminis aureis ope q̄dro
36 ad reg̃łā. Et edificauit atriū iteri⁹ tri
b⁹ ordib⁹ lapidū politoꝝ: ꝛ vno ordie
37 lignoꝝ cedri. Anno q̄rto fundata est

38 dom⁹ dñi ī mēſe zio: et ī āno vndecimo
mēſe bul: ipē ē mēſis octau⁹: pfecta ē
dom⁹ ī oī ope ſuo ⁊ ī vniūſis vtēſilib⁹
edificauitq̧ eā ānis ſeptē. VII
A D Omū āt ſuā edificauit ſalomō
tredecī ānis: ⁊ ad pfectū vſq̧ p
duxit. Edificauit q̄ȝ domū ſalt⁹ libani
cētū cubitoꝝ lōgitudīs: ⁊ q̄nq̄gita cu
bitoꝝ latitudis: ⁊ trigita cubitoꝝ alti
tudinis: et q̄ttuoꝛ deambulatoria iter
colūnas cedrīas. Ligna cedrina q̄ppe
exciderat ī colūnaſ: ⁊ tabulatꝛ cedriniſ
veſtiuit totaȝ camerā q̄ q̄dragitaq̄nq̧
colūniſ ſuſtētabaꝫ. Un⁹ āt oꝛdo hēbat
colūnas q̄ndeci ꝯ ſe inuicē poſitas: ⁊ e
regiōe ſe reſpiciētes: eq̄li ſpatio iꝫ colū
naſ: ⁊ ſup colūnas q̄drāgulata ligna ī
ī cūctꝛ eq̄lia. Et porticū colūnaꝝ fecit
q̄nq̄gita cubitoꝝ lōgitudīs: et trigita
cubitoꝝ latitudis: ⁊ alterā porticū ī fa
cie maioꝛis portic⁹: ⁊ colūnas ⁊ epyſti
lia ſup colūnas fecit. Porticū q̄ȝ ſolij ī
q̄ tribunal ē: fecit et texit lignis cedri
nis a pauimēto vſq̧ ad ſūmitatē: ⁊ do
mūcula ī q̄ ſedebaꝫ ad iudicādū: erat
B ī media porticu ſilī ope. Domū q̄ȝ fec̄
filie pharaōis quā vxoꝛē duxerat ſalo
mō: tali ope q̄li ⁊ hāc porticū. Oia lapi
dib⁹ p̄cioſis q̄ ad noꝛmā quādaȝ atq̧
mēſurā tā itriſecus q̄ʒ extriſec⁹ ſerrati
erāt a fūdamēto vſq̧ ad ſūmitatē pari
etū: ⁊ itriſec⁹ vſq̧ ad atriū mai⁹. Fūda
mēta āt de lapidib⁹ p̄cioſis lapidibus
magnis decē ſiue octo cubitoꝝ: et de
ſup lapides p̄cioſi eq̄lis menſure ſecti
erāt: ſilr̄q̧ d̄ cedro. Et atriū maius
rotūdū triū oꝛdinū d̄ lapidib⁹ ſectꝛ et
vnius oꝛdinis dolata cedro: necnō ⁊ ī
atrio dom⁹ dñi iterioꝛi ⁊ ī porticu dom⁹
Miſit q̄ȝ rex ſalomō ⁊ tulit hirā d̄ tyro
filiū mulierꝛ vidue de tribu neptalim
p̄re tyrio artificē erariū ⁊ plenū ſapia.
ītelligētia ⁊ doctrīa ad faciēdū oē op⁹
ex ere. Qui cū veniſſet ad regē ſalomo
nē fec̄ oē op⁹ ei⁹: ⁊ finxit duaſ colūnaſ
ereaſ: decē ⁊ octo cubitoꝝ altitudis cu
lūnā vnā: ⁊ linea duodeci cubitoꝝ am
C biebat colūnā vtrāq̧. Duo q̄ȝ capitel
la fec̄ q̄ ponerenꝫ ſup capita colūnaꝝ
fuſilia ex ere: q̄nq̧ cubitoꝝ altitudis
capitellū vnū: ⁊ q̄nq̧ cubitoꝝ altitudi
nis capitellū alteꝝ: ⁊ q̄ſi ī modū retis
⁊ catenaꝝ ſibi īuicē miro ope ꝯtextaꝝ
Utrūq̧ capitellū colūnaꝝ fuſile erat.

Septena v̄ſuum retiacula ī capitello
vno: ⁊ ſeptena retiacula ī capitello al
tero. Et pfecit colūnas ⁊ duos oꝛdies
p circūitū retiaculoꝝ ſinglōꝝ vt tege
rēt capitella q̄ erāt ſup ſūmitatē ma
logranatoꝝ. Eodē mō fec̄ et capitello
ſcdō. Capitella āt q̄ erāt ſup capita co
lūnaꝝ q̄ſi ope lilij fabꝛicata erāt ī poꝛ
ticu q̄ttuoꝛ cubitoꝝ. Et rurſū alia ca
pitella in ſūmitate colūnaꝝ deſup iuxͣ
mēſurā colūne ꝯ retiacula. Malogra
natoꝝ āt ducēti oꝛdies erāt ī circūitu
capitelli ſcdi. Et ſtatuit duas colūnas
in poꝛticu tēpli. Cūq̧ ſtatuiſſet colūnā
dexterā: vocauit eā noie iachin. Silr̄
erexit colūnā ſcdām: ⁊ vocauit nomē
ei⁹ booȝ. Et ſup capita colūnaꝝ op⁹ in
modū lilij poſuit: pfectūq̧ ē op⁹ colū
naꝝ. Fec̄ q̄ȝ mare fuſile decē cubitoꝝ
a labio vſq̧ ad labiū rotūdū ī circūitu
Quinq̧ cubitoꝝ altitudo ei⁹: ⁊ reſticu
la trigita cubitoꝝ cingebat illud p cir
cūitū: ⁊ ſculptura ſubter labiū circūi
bat illō decē cubitꝛ ambiēſ mare Duo
oꝛdies ſculpturaꝝ hiſtriataꝝ erāt fuſi
les: ⁊ ſtabāt ſup duodeci boueſ. E q̄b⁹
tres reſpiciebant ad aq̄lonē: ⁊ tres ad
occidētes: ⁊ tres ad meridiē: ⁊ tres ad
oꝛientē: ⁊ mare ſup eos deſup erat: q̄ꝝ
poſterioꝛa vniūſa ītrinſec⁹ latitabāt.
Groſſitudo aūt luterꝛ triū vnciaꝝ erat
labiūq̧ ei⁹ q̄ſi labiū calicꝛ: ⁊ foliū re
pādi lilij. Duo milia batos capiebat:
⁊ tria milia metretas. Et fec̄ decē ba
ſes eneas q̄ttuoꝛ cubitoꝝ lōgitudinis
baſes ſingulas: ⁊ q̄ttuoꝛ cubitoꝝ lati
tudinis: ⁊ triū cubitoꝝ altituidinis: ⁊
ipm̄ op⁹ baſiū interraſile erat. Et ſcul
pture inꝫ iūcturas: ⁊ inꝫ coꝛonulas et
plectas leones ⁊ boues ⁊ cherubin: ⁊ ī
iūcturꝛ ſilr̄ deſup. Et ſubter leones et
boues q̄ſi loꝛa ex ere depēdētia: et q̄t
tuoꝛ rote p baſes ſinglas ⁊ axes erei: ⁊
p q̄ttuoꝛ ptes q̄ſi humeruli ſubter lu
terē fuſiles ꝯ ſe īuicē reſpectātes. Os
q̄ȝ luterꝛ ītriſec⁹ erat ī capitꝛ ſūmitate
⁊ qd̄ foꝛinſec⁹ apparebat vnius cubiti
erat totū rotūdū: pitērq̧ habebat vnū
cubitū ⁊ dimidiū. In angulis āt colū
naꝝ vari celature erāt: ⁊ media inꝫ co
lūnia quadrata nō rotūda. Quattuoꝛ
q̄ȝ rote q̄ p q̄ttuoꝛ angulos baſis erāt
coherebāt ſibi ſubter baſim. Una rota
hēbat altitudinis cubitū ⁊ ſemis. Ta

les aũt rote erãt q̃les ſolẽt i curru fie
ri. Et axes eaꝝ ⁊ radĳ ⁊ cãti ⁊ modio-
li oĩa fuſilia. Nã ⁊ humeruli illi q̃ttuo
oꝛ p ſinglos angulos baſis vni⁹ ex ipa
baſi fuſiles ⁊ coiũcti erãt. In ſũmita-
te ãt baſis erat q̃dã rotũditas vni⁹ et
dimidĳ cubiti: ita fabrefacta vt luter
deſup poſſet iponi: hñs celaturas ſu-
as variaſq; ſculpturas ex ſemetipſa.
Sculpſit q̃z i tabulat̃ ĩlł q̃ erãt ex ere
⁊ i angul̃ cherubi ⁊ leones ⁊ palmas q̃
ſi i ſilitudinẽ hoĩs ſtãt̃: vt ñ celata ſʒ
appoſita p circũitũ viderent̃. In hũc
modũ fec̃ decẽ baſes: fuſura vna ⁊ mẽ
ſura: ſculpturaq; cõſili. Fec̃ q̃z decẽ lu
teres eneos. Quadragita batos capie
bat luter vn⁹: eratq; q̃ttuoꝛ cubitoꝛũ.
Singuloſq; luteres p ſinglas .i. decẽ
baſes poſuit ⁊ cõſtituit decẽ baſes: q̇n
q; ad dexterã ptẽ tẽpli: ⁊ q̇nq; ad ſini-
ſtrã. Mare ãt poſuit ad dexterã ptẽ tẽ
pli: ꝯ oꝛiẽtẽ ⁊ meridiẽ. Fecit ꝗ hirã le-
betes ⁊ ſcutras ⁊ amulas ⁊ pfec̃ oẽ op⁹
reg̃ ſalomonis i tẽplo dñi. Colũnas
duas: ⁊ funiculos capitelloꝝ ſup capi
tella colũnaꝝ duos ⁊ retiacl̃a duo: vt
opirẽt duos funicl̃os q̇ erãt ſup capi-
ta colũnaꝝ: ⁊ malogranata q̃dringen
ta i duob⁹ retiacul̃. Duos ꝟſus malo-
granatoꝝ i retiacul̃ ſingul̃ ad opien-
dos funicl̃os capitelloꝝ q̇ erãt ſup ca
pita colũnaꝝ. ⁊ baſes decẽ ⁊ luteres de
cẽ ſup baſes ⁊ mare vnũ ⁊ boues duo-
decim ſubt̃ mare ⁊ lebetes ⁊ ſcutras ⁊
amulas. Oĩa vaſa q̃ fec̃ hirã regi ſalo-
moni i domo dñi: de auricalcho erãt.
In cãpeſtri regiõe ioꝛdãis fudit ea rex
i argylloſa t̃ra iter ſochot ⁊ farthã: et
poſuit ſalomon oĩa vaſa in domo dñi.
Propt̃ mł̃titudinẽ ãt nimiã ñ erat põ
dus eris. Fecq; ſalomõ oĩa vaſa i do-
mo dñi: altare aureũ: ⁊ mẽſã ſup quã
ponerẽt̃ panes ꝓpoſitiõis aureã: ⁊ cã
delabra aurea q̇nq; ad dexterã ⁊ q̇nq;
ad ſiniſtra ꝯ oꝛaculũ ex auro puro ⁊ q̃
ſi lilĳ floꝛes: ⁊ lucernas deſup aureas
⁊ foꝛticeps aureos ⁊ hydrias ⁊ fuſci-
nulas ⁊ phialas ⁊ moꝛtariola ⁊ thuri
bula de auro puriſſimo. Et cardines
oſtioꝝ dom⁹ iterioꝛis ſcti ſctõꝝ: ⁊ oſti-
oꝛũ dom⁹ tẽpli ex auro erãt. Et pfecit
oẽ op⁹ qđ faciebat ſalomõ i domo dñi
⁊ itulit q̃ ſctificauerat dđ pater ſuus:
argẽtũ ⁊ aurũ ⁊ vaſa: repoſuitq; i the-
ſauris dom⁹ dñi. VIII

Tunc cõgregati ſũt oẽs maio- B
res natu iſrł̃ cũ pncipib⁹ tribu 2. Para. 5. a
um ⁊ duces familiaꝝ filioꝝ iſrł̃ ad re-
gẽ ſalomonẽ i hierl̃m vt deferrẽt arcã
feder̃ dñi de ciuitate dđ .i. de ſyon. Cõ
uenitq; ad regẽ ſalomonẽ vniũſus iſ
rael i mẽſe bethanim i ſolẽni die: ipſe
eſt mẽſis ſeptim⁹. Veneruntq; cũcti ſe-
nes de iſrł̃: ⁊ tulert̃ arcã ſacerdotes et
poꝛtauert̃ arcã dñi ⁊ tabnaculũ fede-
ris ⁊ oĩa vaſa ſctũarĳ q̃ erãt i tabna-
culo: ⁊ ferebãt ea ſacerdotes ⁊ leuite.
Rex ãt ſalomõ ⁊ oĩs multitudo iſrł̃ q̃
cõuenerat ad eũ gradiebat̃ cũ illo añ
arcã: ⁊ imolabãt oues ⁊ boues abſq;
eſtimatiõe ⁊ nũero. Et itulert̃ ſacerdo-
tes arcã feder̃ dñi i locũ ſuũ i oꝛacu-
lũ tẽplĩ i ſctm̃ ſctõꝝ ſubter alas che-
rubin. Siq̇dẽ cherubi expẽdebãt alas
ſup locũ arce: ⁊ ꝓtegebãt arcã ⁊ vectes
ei⁹ deſup. Cũq; eminerẽt vectes ⁊ appa
rerẽt ſũmitates eoꝝ foꝛis ſctũariũ añ
oꝛaculũ: nõ appebãt vltra extrinſec⁹:
q̇ ⁊ fuert̃ ibi vſq; i pñtẽ diẽ. In arcã ãt B
nõ erat aliud niſi due tabule lapidee
q̃s poſuerat i ea moyſes i oꝛeb qñ pe-
pigit dñs fedus cũ filĳs iſrł̃ cũ egrede
rẽt̃ đ t̃ra egypti. Factũ ẽ ãt cũ exiſſẽt
ſacerdotes de ſctũario: nebula ipleuit Exo. 40. d
domũ dñi: ⁊ nõ poterãt ſacerdotes ſta
re ⁊ miſtrare ꝓpt̃ nebulã. Impleuerat
ei glia dñi domũ dñi. Tũc ait ſalomõ: 2. Para. 6. a
Dñs dixit vt hitaret i nebula. Edifi-
cãs edificaui domũ ⁊ hitaculũ tuũ: fir
miſſimũ ſoliũ tuũ i ſempiternũ. Cõuer
titq; rex faciẽ ſuã: ⁊ bñdixit oĩ eccl̃ie
iſrł̃. Oĩs. n. eccl̃ia iſrł̃ ſtabat. Et ait ſa-
lomõ: Bñdict⁹ dñs de⁹ iſrł̃ q̇ locut⁹ ẽ
oꝛe ſuo ad dđ patrẽ meũ. ⁊ i manibus
ei⁹ pfec̃ dicẽs: A die q̃ eduxi ꝓpl̃m me-
um iſrł̃ de egypto: ñ elegi ciuitatẽ de
vniũſis tribub⁹ iſrł̃ vt edificaret̃ do-
m⁹: ⁊ eẽt nomẽ meũ ibi: ſʒ elegi dauid,
vt eẽt ſup ꝓpl̃m meũ iſrł̃. Voluitq; dđ
pr̃ me⁹ edificare domũ noĩ dñi dei iſrł̃
⁊ ait dñs ad dđ p̃rem meũ. Qꝛ cogita-
ſti i coꝛde tuo edificare domũ noĩ meo
bñ feciſti h̃ ipm̃ mẽte tractãs. Verũtñ
tu nõ edificab̃ mihi domũ: ſʒ fili⁹ tu⁹ q̇
egrediet̃ de renib⁹ tuis ipe edificabit
domũ noĩ meo. Cõfirmauit dñs ſmo-
nẽ ſuũ quẽ locut⁹ ẽ: ſteritq; ꝓ dđ p̃re
meo ⁊ ſedi ſup thronũ iſrł̃ ſic͂ locut⁹ ẽ

dñis:⁊ edificaui domũ noĩ dñi dei iſrł:
⁊ ꝯſtitui ibi locũ arce ĩ q̃ fedꝰdñi ẽ qđ
ꝑcuſſit cũ pr̃ibꝰ nr̃is qñ egreſſi ſũt de
t̃ra egypti. Stetit aũt ſalomõ añ altare
dñi ĩ cõſpectu eccłie iſrł ⁊ expãdit ma
C nꝰ ſuas ĩ celũ:⁊ ait: Dñe deꝰ iſrł ñ ẽ ſi-
milis tui deꝰ ĩ celo deſuꝑ ⁊ ſuꝑ t̃rã de
orſũ: q̃ cuſtodis pactũ ⁊ miſericordiã
ſ̃uis tuis q̃ ãbulãt corã te ĩ toto corde
ſuo:q̃ cuſtodiſti ſ̃uo tuo dđ pr̃i meo q̃
locutꝰ es ei. Ore locutꝰ es:⁊ manibꝰ ꝑ
feciſti:vt hec dies ꝓbat. Nunc igiť do
mine deꝰ iſrł ꝯſ̃ua famulo tuo dđ pr̃i
meo q̃ locutꝰes ei dicẽs: Nõ auferet̃ d̃
te vir corã me q̃ ſedeat ſuꝑ thronũ iſrł
ita tñ ſi cuſtodierit filij tui viã ſuã vt
ãbulẽt corã me:ſic̃ tu ambulaſti iꝯſpe
ctu meo. Et nũc dñe deꝰ iſrł firmẽť v̾-
ba tua q̃ locutꝰes ſ̃uo tuo dđ pr̃i meo
Ergo ne putãdũ ẽ qđ v̾e deꝰ hĩtet ſuꝑ
t̃rã? Si ei celũ ⁊ celi celoꝝ te cape nõ
pñt:quãtomagꝭ domꝰ hec quã edifica-
ui? Sꝫ reſpice ad oꝛ̃onẽ ſ̃ui tui:⁊ ad p̃
ceſ eiꝰdñe dñe meꝰ. Audi hymnũ ⁊ oꝛ̃o
nẽ quã ſ̃uꝰ tuꝰ orat corã te hodie: vt
ſint ocłi tui apti ſuꝑ domũ hãc nocte
Deu.12.b ac die:ſuꝑ domũ d̃ q̃ dixiſti: ‖erit nomẽ
meũ ibi: vt exaudias oꝛ̃onẽ quã orat
ad te ſ̃uꝰ tuꝰ in loco iſto: vt exaudias
dep̃cationẽ ſ̃ui tui ⁊ ꝓpłi tui iſrł qđcũ
qꝫ orauerit ĩ loco iſto ⁊ exaudies ĩ lo-
D co hĩtacłi tui ĩ celo:⁊ cũ audierꝭ ꝓpiti
2.Pa.6.d us erꝭ. ‖Si peccauerit hõ ĩ ꝓximũ ſuũ
⁊ habuerit aliqđ iuramentũ q̃ teneať
aſtrictꝰ: ⁊ venerit ꝓpť iuramñtũ corã al
tari tuo ĩ domũ tuã: tu exaudies ĩ celo
⁊ facies ⁊ iudicab̃ ſ̃uos tuos ꝯdẽnãs
ĩpiũ:⁊ reddẽs viã ſuã ſuꝑ caput eiꝰ:iu
ſtificãſqꝫ iuſtũ ⁊ retribuẽs ei ſ̃m iuſti-
ciã ſuã. Si fugerit ppłs tuꝰ iſrł inimi
cos ſuos:qꝛ peccaturꝰ ẽ tibi:⁊ agẽtes
pniaꝫ ⁊ ꝯfitẽtes noĩ tuo:venerit ⁊ ado
rauerit ⁊ dep̃cati te fuerit ĩ domo hac:
exaudi in celo:⁊ dimitte pctm̃ ꝓpłi tui
iſrł:⁊ reduces eos ĩ t̃rã quã dediſti pr̃i
bꝰ eoꝝ. Si clauſũ fuerit celũ ⁊ ñ plue-
rit ꝓpť pctã eoꝝ:⁊ orãtes ĩ loco iſto pe
nitẽtiã egerit noĩ tuo:⁊ a pctis ſuiſ cõ
ũſi fuerit ꝓpť afflictionẽ ſuã: exaudi
eos ĩ celo:⁊ dimitte pctã ſ̃uoꝝ tuoꝝ ⁊
ꝓpłi tui iſrł:⁊ oñde eis viã bonã ꝑ quã
ãbulẽt:⁊ da pluuiã ſuꝑ t̃rã quã dedi-
ſti ꝓpło tuo ĩ poſſeſſionẽ. Fames ſi ob-
orta fuerit ĩ t̃ra:aut peſtilẽtia:aut cor

ruptꝰ aer:aut erugo:aut locuſta vł ru
bigo:⁊ afflixerit eũ inimicꝰ eiꝰ portas
obſidẽs:oĩs plaga: vniũſa ĩfirmitas:
cũcta deuotatio ⁊ ĩp̃catio q̃ acciderit
oĩ hoĩ de ꝓpło tuo iſrł:ſi q̃s ꝯgnouerit
plagã cordis ſui:⁊ expãderit manꝰ ſu-
as ĩ domo hac:tu exaudies ĩ celo ĩ loco
hĩtatiõis tue.⁊ reꝓpitiaberꝭ ⁊ facies vt
des vnicuiqꝫ ſ̃m oẽs vias ſuas ſic̃ vi
derꝭ cor eiꝰ:qꝛ tu noſti ſolꝰcor oĩm fili
orũ hoim. vt timeãt te cũctꝭ diebꝰ q̃bꝰ
viuũt ſuꝑ faciẽ t̃re quã dediſti pr̃ibꝰ
nr̃is. Inſuꝑ ⁊ alienigena q̃ ñ ẽ d̃ ꝓpło E
tuo iſrł cũ venerit d̃ t̃ra lõginq̃ ꝓpť no
mẽ tuũ:audiet̃ ei nomẽ tuũ magnũ ⁊
manꝰ tua fortꝭ ⁊ brachiũ tuũ extentũ
vbicũqꝫ:cũ venerit ğ ⁊ orauerit ĩ h̃ lo
co tu exaudies ĩ celo ĩ firmamñto hĩta-
cłi tui:⁊ facies oĩa ꝓ q̃bꝰ ĩuocauerit te
alienigena vt diſcãt vniũſi ꝓpłi t̃rarũ
nomẽ tuũ timere.ſic̃ ꝓpłs tuꝰ iſrł:⁊ ꝓ
bẽt qꝛ nomẽ tuũ ĩuocatũ ẽ ſuꝑ domũ
hãc quã edificaui. Si egreſſus fuit po
pulꝰ tuꝰ ad bellũ ꝯ̃ ĩimicos ſuos ꝑ viã
q̃cũqꝫ miſerꝭ eos:orabũt te ꝯ̃ viã ciui-
tatꝭ quã elegiſti:⁊ ꝯ̃ domũ quã edifica
ui noĩ tuo:⁊ exaudies ĩ celo oꝛ̃ones eo
rũ et p̃ces eoꝝ et facies iudiciũ eoꝝ.
Qꝛ ſi peccauerit tibi (ñ ẽ ei hõ q̃ ñ pec
cet) ⁊ iratꝰ tradiderꝭ eos ĩimicꝭ ſuis:⁊
captiui ducti fuerit ĩ t̃rã ĩimicoꝝ lõge
vel ꝓpe ⁊ egerit pniaꝫ ĩ corde ſuo ĩ lo-
co captiuitatꝭ:⁊ ꝯũſi dep̃cati te fuerit
ĩ captiuitate ſua dicẽtes: Peccauimꝰ:
iniq̃ egimꝰ:ĩpie geſſimꝰ: ⁊ reũſi fuerit
ad te ĩ vniũſo corde ſuo:⁊ tota aĩa ſua
ĩ t̃ra ĩimicoꝝ ſuoꝝ ad quã captiui du
cti fuerit: ⁊ orauerit te ꝯ̃ viã terre ſue
quã dediſti pr̃ibꝰeoꝝ ⁊ ciuitatꝭ quã ele
giſti ⁊ tẽpli qđ edificaui noĩ tuo exau
dies ĩ celo ĩ firmamñto ſolij tui oꝛ̃ones
eoꝝ ⁊ p̃ces eoꝝ ⁊ facies iudiciũ eoꝝ:⁊
ꝓpitiaberꝭ ꝓpło tuo q̃ peccauit tibi: et
oĩbꝰ iniq̃tatibꝰ eoꝝ q̃bꝰ p̃uaricati ſũt
ĩ te:⁊ dab̃ miſcdiaꝫ corã eis q̃ eos ca-
ptiuos habuerit vt miſereãť eiſ. Ppłs
eĩ tuꝰ ẽ ⁊ hereditas tua q̃s eduxiſti de
t̃ra egypti de medio fornacꝭ ferree vt
ſint oculi tui apti ad dep̃cationẽ ſ̃ui
tui ⁊ ꝓpłi tui iſrł:⁊ exaudies eos ĩ vni
ũſis ꝓ q̃bꝰ ĩuocauerit te. Tu eĩ ſepa-
ſti eos tibi ĩ hereditatẽ de vniũſis po
pułť̃re:ſic̃ locutꝰes ꝑ moyſen ſ̃uũ tuũ
qñ eduxiſti pr̃es nr̃os d̃ egypto dñe deꝰ

Factū ē āt cū cōpleſſz ſalomō orās dñz
oēz orōnē ꝛ dep̄cationē hāc: ſurrexit
d ꝯſpectu altarꝭ dñi. Utrūqꝫ ei genu i
trā fixerat: ꝛ manꝰ expāderat ad celū.
Stetit ḡ ꝛ bñdixit omi i eccl'ie iſrl' voce
magna dicēs. Bñdictꝰ dñs deꝰ q̄ dedit
reqē pplo ſuo iſrl' iux̄ oīa q̄ locutꝰ ē.
Nō cecidit ne vnꝰ qdē ſmo ex oībꝰ bo
nis q̄ locutꝰ ē p moyſen ſuū ſuū. Sit
dñs deꝰ nr̄ nobiſcū: ſic fuit cū pr̄ibus
nr̄is ñ dereliquēs nos neqꝫ pꝫiciēs: ſz
iclinet corda nr̄a ad ſe vt ābulemꝰ in
vniūſis vijs eiꝰ ꝛ cuſtodiamꝰ mādata
eiꝰ ꝛ cerimonias ꝛ iudicia q̄cūqꝫ mā-
dauit pr̄ibꝰ noſtris: ꝛ ſint ſmōes mei
iſti qbꝰ dep̄catꝰ ſū corā dño appropin-
quātes dño deo vr̄o die ac nocte: vt fa
ciat iudiciū ſuo ſuo ꝛ pplo ſuo iſrl' p
ſingulos dies vt ſciāt oēs ppli t̄re qz
dñs ipe ē deꝰ: ꝛ ñ ē vltra abſqꝫ eo. Sit
qꝫ cor nr̄m pfectū cū dño deo nr̄o vt
ābulemꝰ i decretꝭ eiꝰ: ꝛ cuſtodiamꝰ mā
data eiꝰ: ſic ꝛ hodie. Igit̄ rex ꝛ oīs iſrl'
cū eo imolabāt victias corā dño. Ma-
ctauitqꝫ ſalomō hoſtias pacificas q̄s
imolauit dño: boū vigiti duo milia ꝛ
ouiū cētū vigiti milia. Et dedicauer̄t
tēplū dñi rex ꝛ filij iſrl'. In die illa ſcti
ficauit rex mediū atrij qd erat an do-
mū dñi. Fec̄ qppe holocauſtū ibi ꝛ ſa-
crificiū ꝛ adipē pacificoꝝ: qm̄ altare
ereū qd erat corā corā dño minꝰ erat
ꝛ cape ñ poẗat holocaſtū ꝛ ſacrificiū ꝛ
adipē pacificoꝝ. Fec̄ ḡ ſalomō i tp̄e il-
lo feſtiuitatē celebrē: ꝛ oīs iſrl' cū eo:
mltitudo magna ab itroitu emath vſ-
qꝫ ad riuū egypti corā dño deo nr̄o ſe-
ptē diebꝰ ꝛ ſeptē diebꝰ. i. q̄ttuordeci di
ebꝰ: ꝛ i die octauo dimiſit pplos. Qui
bñdicētes regi pfecti ſt̄ i tab̄nacl'a ſua
letātes ꝛ alacri corde ſup oībꝰ bonis q̄
fecerat dñs dd ſuo ſuo ꝛ iſrl' pplo ſuo.

Actū ē āt cū pfeciſſet ſalo- IX
mo edificiū domꝰ dñi ꝛ edificiū
regꝭ ꝛ oē qd optauerat ꝛ volu
erat facere: appuit ei dñs ſcdo ſic appa
ruerat ei i gabaō. Dixitqꝫ dñs ad eū.
Exaudiui orōnē tuā ꝛ dep̄catōez tuā
quā dep̄catꝰ es corā me: Sctificaui do
mū hāc quā edificaſti vt ponerē nomē
meū ibi i ſēpit̄nū: ꝛ erūt ocl'i mei ꝛ cor
meū ibi cūctꝭ diebꝰ. Tu qꝫ ſi ābulaue-
rꝭ corā me ſic ābulauit pr̄ tuꝰ i ſimpli-
citate cordis ꝛ i eq̄tate: ꝛ fecerꝭ oīa q̄

p̄cepi tibi ꝛ iudicia mea ꝛ legitia mea
ſeruaueris ponā thronū regni tui ſup
iſrl' in ſempiternū ſicut locutus ſum 2.Reg.7.b
dauid patri tuo dicēs: nō auferet̄ vir
de genere tuo d ſolio iſrl'. Si aūt auer B
ſiōe aūſi fuerītꝭ vos ꝛ filij vr̄i ñ ſequē-
tes me nec cuſtodiētes mādata mea ꝛ
cerimonias q̄s pꝓpoſui vob̄: ſz abieritꝭ
ꝛ colueritꝭ deos alienos ꝛ adorauerītꝭ
eos: auferā iſrl' de ſupficie t̄re quā de- 4.Reg.25.c
di eis: ꝛ tēplū qd ſctificaui noī meo p
ijciā a ꝯſpectu meo: eritqꝫ iſrl' i pūbiū
ꝛ i fabulā cūctꝭ pplis: ꝛ domꝰ hec erit i
exēplū. Oīs q̄ trāſierit p eā: ſtupebit et
ſibilabit ꝛ dicet. Quare fec̄ dñs ſic t̄re Deu.29.c
huic ꝛ domui huic? Et rñdebūt. Quia Hiere.22.c
dereliq̄r̄t dñm deū ſuū q̄ eduxit pr̄es
eoꝝ de t̄ra egypti ꝛ ſecuti ſt̄ deos alie-
nos ꝛ coluer̄t eos: ꝛ adorauer̄t eos: id-
circo induxit dñs ſup eos oē malū h̄.
Expletꝭ āt ānis vigiti poſtqꝫ edificaue 2.Pa.8.a
rat ſalomō duas domos. i. domū dñi ꝛ
domū regꝭ: hirā rege tyri p̄bēte ſalo-
moni ligna cedria ꝛ abiegna ꝛ auꝝ iu
xta oē qd opꝰ habuerat: tūc dedit ſalo
mō hirā vigiti oppida i t̄ra galilee. Et C
egreſſus ē hirā de tyro vt videret oppi
da q̄ dederat ei ſalomō ꝛ ñ placuer̄t ei
Et ait. Heccine ſt̄ ciuitates q̄s dediſti mi
hi frat̄? Et appellauit eas t̄rā chabul
vſqꝫ i diē hāc. Miſit ḡ hirā ad regē ſa
lomonē cētū vigiti talēta auri: Hec ē
ſūma expēſaꝝ quā obtulit ſalomō rex
ad edificādū domū dñi ꝛ domū ſuā et
mello ꝛ muꝝ hierl'm ꝛ heſer ꝛ magge-
do ꝛ gazer. Pharao rex egypti aſcēdit
ꝛ cepit gazer: ſuccēditqꝫ eā igni: ꝛ cha
naneū q̄ hitabat i ciuitate iterfec̄ ꝛ de
dit eā i dotē filie ſue vxori ſalomōis.
Edificauit ḡ ſalomō gazer ꝛ bethorō i
feriorē ꝛ baalath ꝛ palmirā i t̄ra ſoli-
19 tudis: ꝛ oēs vicos q̄ ad ſe ptinebāt et
erāt abſqꝫ muro: muniuit ꝛ ciuitates cur
ruū ꝛ ciuitates eq̄tū ꝛ qdcūqꝫ ei placuit
vt edificaret i hierl'm ꝛ i libano ꝛ i oī t̄
20 ra ptātꝭ ſue. Uniūſū pplm q̄ remāſerat
de āmorreis ꝛ de etheis ꝛ phereſeis et
21 eueis ꝛ hiebuſeis: q̄ ñ ſt̄ d filijs iſrl': ho
rū filios q̄ remāſerāt i t̄ra q̄s. ſ. ñ potu
erāt filij iſrl' extmiare: fec̄ ſalomō tri-
22 butarios vſqꝫ i diē hāc. De filijs āt iſrl'
ñ ꝯſtituit ſalomō ſuire quēqꝫ: ſz erāt D
viri bellatores ꝛ miniſtri eiꝰ ꝛ pncipes
23 ꝛ duces ꝛ p̄fecti curruū ꝛ eq̄tū. Erāt aūt

ꝑncipes ſuꝑ oia opa ſalomõis ꝑpoſiti
q̄ngenti q̄nq̄ginta q̄ hēbant ſubiectū
ppłm ⁊ ſtatut/ opib⁹ ipabāt. Filia āt
pharaonis aſcēdit de ciuitate dd̄ i do
mū ſuā quā edificauerat ei ſalomon.
Tūc edificauit mello. Offerebat ꝗ̄ʒ ſa
lomō trib⁹ vicib⁹ ꝑ ānos ſingulos ho
locauſta ⁊ pacificas victimas ſuꝑ al-
tare qd̄ edificauerat dño et adolebat
thymiama corā dño. Perfectūq̄ꝫ ē tē-
plū. Claſſem ꝗ̄ʒ fecit rex ſalomō i aſion
gaber q̄ ē iux̄ haylā i littore mar/ ru-
bri i t̄ra idumee. Miſitq̄ꝫ hirā i claſſe
illa ſuos ſuos viros nauticos ⁊ gna-
ros mar/ cū ſeruis ſalomōis: q̄ cū ve-
niſſēt i ophir ſūptū ide aurū q̄dringē
toꝝ viginti talētoꝝ detulerūt ad regē ſa
A lomonē. X
2.Pa.9.a Ed ⁊ regia ſaba audita fama ſalomonis: i noīe
Math.12.d dñi venit tēptare eū i enigma-
Luce.11.d tib⁹. Et igreſſa hierłm multo cū comi
tatu ⁊ diuitijs: camel/ portantib⁹ aro-
mata ⁊ aurū īfinitū nimis ⁊ gēmas ꝑ-
cioſas: venit ad regē ſalomonē: ⁊ lo-
cuta ē ei vniūſa q̄ hēbat in corde ſuo.
Et docuit eā ſalomō oīa v̄ba q̄ ꝓpo-
ſuit. Nō fuit ſmo q̄ regē poſſet latere
⁊ nō rn̄deret ei: Videns āt regina ſaba
oēm ſapiam ſalomōis: ⁊ domū quā edi
ficauerat ⁊ cibos mēſe ei⁹: ⁊ habitacu
la ſuoꝝ ⁊ ordies miniſtrātiū: veſteſq̄ꝫ
eoꝝ ⁊ pincernas ⁊ holocauſta q̄ offere
bat i domo dñi: ñ hēbat vltra ſpiritū:
Dixitq̄ꝫ ad regē. Ver⁹ ē ſmo quē au-
diui i t̄ra mea ſuꝑ ſmonib⁹ tuis ⁊ ſu-
ꝑ ſapia tua: ⁊ ñ credebā narrātib⁹ mi
hi: donec ip̄a veni ⁊ vidi ocul/ meis: et
ꝓbaui ꝙ media ꝑs mihi nūciata nō
B fuerit. Maior ē ſapia ⁊ opa tua ꝙ̄ ru-
mor quē audiui. Beati viri tui ⁊ bea-
ti ſui tui hi q̄ ſtāt corā te ſemꝑ ⁊ audi
unt ſapiam tuā. Sit dñs de⁹ tu⁹ bn̄di
ct⁹ cui cōplacuiſti ⁊ poſuit te ſuꝑ thro
nū iſrł eo ꝙ dilexerit dñs iſrł i ſempit
nū: ⁊ cōſtituit te regē vt faceres iudi-
ciū ⁊ iuſticiā. Dedit ꝗ̄ regi cētū viginti
talēta auri: ⁊ aromata m̄lta nimis et
gēmas ꝑcioſas. Nō ſunt allata vltra
aromata tā m̄lta ꝙ̄ ea q̄ dedit regina
ſaba regi ſalomoni. Sʒ ⁊ claſſis hirā q̄
portabat aurū de ophir: attulit ex op-
hir ligna tina m̄lta nimis, ⁊ gēmas ꝑ
cioſas. Fecitq̄ꝫ rex d̄ lignis tinis fulcra
dom⁹ dñi ⁊ dom⁹ regie ⁊ cytharas ly-
raſq̄ꝫ cātorib⁹. Nō ſūt allata huiuſce-
modi lingna tina neq̄ꝫ viſa vſq̄ꝫ i pñ-
tē diē. Rex āt ſalomō dedit regie ſaba
oīa q̄ voluit ⁊ petiuit ab eo: exceptis
his q̄ vltro obtulerat ei mūere regio.
Que reūſa ē ⁊ abījt i t̄rā ſuā ⁊ cū ſuiſ
ſuis. Erat āt pōdus auri qd̄ offerebat̄
ſalomoni ꝑ ānos ſingl/os ſexcētoꝝ ſex
agintaſex talētoꝝ auri: excepto eo ꝙ
offerebāt viri q̄ ſuꝑ vectigalia erāt et
negotiatores: vniuerſiq̄ꝫ ſcuta vendē-
tes: ⁊ oēs reges arabie: duceſq̄ꝫ terre.
Fecit ꝗ̄ʒ rex ſalomō ducēta ſcuta d̄ au
ro puriſſimo: Sexcētos auri ſiclos de-
dit i laminas ſcuti vni⁹ ⁊ trecētas pel
tas ex auro ꝓbato. Trecenteq̄ꝫ mine
auri vnā peltā veſtiebāt. Poſuitq̄ꝫ eas
rex i domo ſalt⁹ libani. Fecit ēt rex ſa-
lomō thronū d̄ ebore gradē: ⁊ veſtiuit
eū auro fuluo nimis q̄ hēbat ſex gra-
dus. Et ſūmitas throni rotūda erat i
ꝑte poſteriori: ⁊ due man⁹ hinc atq̄ꝫ i
de tenentes ſedile: Et duo leones ſta-
bāt iux̄ man⁹ ſingl/as: ⁊ duodecim le-
unculi ſtātes ſuꝑ ſex gradus hinc atq̄ꝫ
inde. Nō ē factū tale op⁹ i vniuerſis re
gnis. Sed ⁊ oia vaſa de q̄b⁹ potabat
rex ſalomō erāt aurea: ⁊ vniuerſa ſup-
pellex dom⁹ ſalt⁹ libani de auro puriſ
ſimo. Nō erat argētū nec alicui⁹ ꝑciū
putabat̄ i dieb⁹ ſalomōis: q2 claſſis re
gis ꝑ mare cū claſſe hirā ſemel ꝑ tres
ānos ibat i tharſis: deferēs inde aurū
⁊ argētū ⁊ dētes elephātoꝝ ⁊ ſimias ⁊
pauos. Magnificat⁹ ē ꝗ̄ rex ſalamō ſu
ꝑ oēs reges t̄re diuitijs ⁊ ſapia ⁊ vniū
ſa t̄ra deſiderabat vultū ſalomonis vt
audiret ſapiam ei⁹ quā dederat de⁹ in
corde ei⁹: ⁊ ſinguli deferebāt ei mūera
vaſa argentea ⁊ aurea: veſtes ⁊ arma
bellica: aromata ꝗ̄ʒ ⁊ eq̄s ⁊ mulos per
ānos ſingl/os. Cōgregauitq̄ꝫ ſalomon
curr⁹ ⁊ eq̄tes: ⁊ facti ſūt ei mille q̄dri-
genti curr⁹: ⁊ duodeci milia eq̄tū ⁊ diſ
poſuit eos ꝑ ciuitates munitas: ⁊ cū
rege i hierłm. Fecitq̄ꝫ vt tāta eēt abū-
dātia argēti i hierłm quāta ⁊ lapidū
⁊ cedroꝝ ꝑbuit multitudinē q̄ſi ſyco-
moros q̄ naſcūt̄ i cāpeſtrib⁹. Et edu-
cebāt̄ eq̄ ſalomoni d̄ egypto ⁊ d̄ choa.
Negotiatores ei reg/ emebāt d̄ choa ⁊
ſtatuto ꝑcio ꝑducebāt. Egrediebat̄ āt
q̄driga ex egypto ſexcēt/ ſicliſ argēti ⁊
eq̄ cētū q̄nq̄gita. Atq̄ꝫ ihūc modū cū

ti regeſ etheoꝝ ⁊ ſyrie eq̄ſ venūdabāt
Rex āt ſalomō adamauit mu XI
lieres alienigenaſ mltas: filiā q̄ȝ
pharaōis ⁊ moabitidas ⁊ āmo-
nitidas: idumeas ⁊ ſidonias ⁊ cetheaſ
de gētib⁹ ſuꝑ q̄b⁹ dixit dñs filijs iſrl.
Nō igrediemini ad eas: neq; de ill̄ in-
gredieñt ad vras. Certiſſime ei auertēt
corda vra vt ſeq̄mini deos earuȝ. His
itaq; copulat⁹ ē ſalomō ardentiſſimo
amore. Fueruntq; ei vxores q̄ſi regine
ſeptingēte: ⁊ cōcubine trecēte. Et auer
terūt mlieres cor ei⁹. Cūq; iā eēt ſenex
deprauatū ē cor ei⁹ ꝑ mlieres vt ſeq̄re
tur deos alienos: nec erat cor ei⁹ ꝑfe-
ctū cū dño deo ſuo ſic̄ cor dd̄ pr̄is ei⁹:
ſȝ colebat ſalomō aſtherthē deā ſido-
nioꝝ et chamos deū moabitaꝝ ⁊ mo-
loch idolū āmonitaꝝ. Fecitq; ſalomō
qd̄ n̄ placuerat corā dño: ⁊ n̄ adipleuit
vt ſeq̄ret dñm ſic̄ dd̄ pr̄ ei⁹. Tūc edifi-
cauit ſalomō phanū chamoſ idolo mo
ab i mōte q̄ ē ↄ hierlm: ⁊ moloch ido-
lo filioꝝ āmō. Atq; i hūc modū fecit
vniuſis vxorib⁹ ſuis alienigēis q̄ ado
lebāt thura ⁊ imolabāt dijs ſuis. Igit
irat⁹ ē dñs ſalomoni q᷑ auſa eēt mes
ei⁹ a dño deo iſrl q̄ apparuerat ei ſcd̄o
⁊ p̄cepat de v̄bo h̄ nc ſeq̄ret deos ali-
enos: ⁊ n̄ cuſtodiuit q̄ mādauit ei dñs:
Dixit itaq; dñs ſalomoni. Quia habu
iſti h̄ apud te ⁊ n̄ cuſtodiſti pactū meū
⁊ p̄cepta mea q̄ mādaui tibi: diſrūpens
ſcindā regnū tuū ⁊ dabo illū ſuo tuo:
verūtn̄ i dieb⁹ tuis nō faciā ꝓpter dd̄
p̄rem tuū. De manu filij tui ſcindā il-
lud: nec totū regnū auferā ſȝ tribū vnā
dabo filio tuo ꝓpt dd̄ ſeruū meū ⁊ hie
ruſalē quā elegi. Suſcitauit āt dñs ad
uerſariū ſalomoni adad idumeū de ſe
mine regio q̄ erat i edom. Cū ei eēt dd̄
i idumea ⁊ aſcēdiſſet ioab p̄nceps mi-
litie ad ſepeliendū eos q̄ fuerāt iterfe-
cti: ⁊ occidiſſet oē maſculinū i idumea
ſex eñ mēſib⁹ ibi morat⁹ ē ioab ⁊ oīs
iſrl donec iterimeret oē maſculinū in
idumea fugit adad ip̄e ⁊ viri idumei
de ſuis p̄ris ei⁹ cū eo vt igrederet egy
ptū. Erat āt adad puer ꝑuulus. Cūq;
ſurrexiſſēt de madiā: venert in pharā.
Tuleruntq; ſecū viros de pharā: ⁊ itro
ierūt egyptū ad pharaonē regē egypti
Qui dedit ei domū: ⁊ cibos ↄſtituit: ⁊
trā delegauit. Et iuenit adad grām co
rā pharaōe valde: intm̄ vt daret ei vx-
orē ſororē vxoris ſue germanā tafnes
regine. Genuitq; ei ſoror tafnes gene-
bath filiū: ⁊ nutriuit eū tafnes i domo
pharaōis. Eratq; genebath hitās apd̄
pharaonē cū filijs ei⁹. Cumq; audiſſet
adad i egypto dormiſſe dauid cū p̄rib⁹
ſuis: ⁊ mortuū eē ioab p̄ncipē militie
dixit pharaoni. Dimitte me vt vadaȝ
i trā meā. Dixitq; ei pharao. Qua eñ
re apud me idiges vt q̄ras ire ad trā
tuā? At ille rñdit. Nlla. Sȝ obſecro te
vt dimittaſ me. Suſcitauit q̄ȝ ei de⁹ ad
uſariū razō filiū eliadā q̄ fugerat ada
dezer regē ſaba dñm ſuū: ⁊ cōgregauit E
ↄ eū viros ⁊ fact⁹ ē p̄nceps latronū cū
interficeret eos dd̄: abieruntq; damaſcū
⁊ hitauert ibi: ⁊ ↄſtituert eū regē i da
maſco: Eratq; aduſari⁹ iſrl cūctiſ die
b⁹ ſalomōis. Et h̄ ē malū adad ⁊ odiū
26 ↄ iſrl: regnauitq; i ſyria. Hieroboā q̄ȝ
fili⁹ nabath eufrate⁹ de ſareda ſuus ſa
lomōis cui⁹ mr̄ erat noīe Serua: mu-
27 lier vidua: leuauit manū ↄ regem. Et
hec ē cā rebelliōis aduſus eū: q̄r ſalo-
mon edificauit mello: ⁊ coeq̄uit vora
28 ginē ciuitatiſ dd̄ p̄ris ſui. Erat āt hie-
roboā vir fortiſ ⁊ potēs. Vidēſq; ſalo
mō adoleſcētē bone indol ⁊ iduſtriuȝ
cōſtituerat eū p̄fectū ſuꝑ tributa vni-
29 uerſe dom⁹ ioſeph. Factū ē igit i tꝑe il
lo vt hieroboā egrederet de hierlm: et
iueniret eū ahias ſylonites ꝓpha i via
opt⁹ pallio nouo. Erāt aūt duo tm̄ in
30 agro. Apprehēdēſq; ahias palliū ſuum F
nouū q̄ coopt⁹ erat ſcidit i duodecim
ꝑtes ⁊ ait ad hieroboā. Tolle tibi de-
cē ſciſſuras. Hec eñ dicit dñs de⁹ iſrl.
Ego ſcindā regnū de manu ſalomōis
⁊ dabo tibi decē trib⁹. Porro vna tri-
b⁹ remanebit ei ꝓpt ſuū meū dd̄: ⁊ hie
ruſalē ciuitatē quā elegi ex oīb⁹ tribu
b⁹ iſrl eo q᷑ dereliq̄rit me ⁊ adoraue-
rit aſthertē deā ſidonioruȝ ⁊ chamos
deū moab: ⁊ moloch deū filioꝝ āmō:
⁊ nō ambulauerit i vijs meis vt face-
ret iuſticiā corā me ⁊ p̄cepta mea ⁊ iu
dicia ſic̄ dd̄ pr̄ ei⁹. Nec auferā oē re
gnū de manu ei⁹: ſȝ ducē ponā eū cū-
ctis dieb⁹ vite ſue ꝓpter dd̄ ſuū meū-
quē elegi: q̄ cuſtodiuit mādata mea ⁊
p̄cepta mea. Auferā āt regnū d̄ manu
filij ei⁹ ⁊ dabo tibi decē trib⁹: Filio āt
ei⁹ dabo tribū vnā vt remaneat lucer-

na dō ſuo meo cūctꝭ diebꝰ corā me in
hierlm ciuitate quā elegi vt eēt nomē
meū ibi:te āt aſſumā ⁊ regnab ſuꝑ oīa
q̄ deſiderat aīa tua:eriſqꝫ rex ſuꝑ iſrl.
B Si igiť audierꝭ oīa q̄ p̄cepo tibi ⁊ am
bulauerꝭ ī vijs meis:⁊ fecerꝭ qđ rectū ē
corā me cuſtodiēs mādata mea ⁊ p̄ce-
pta mea:ſič feč dđ ſuꝰ meꝰ:ero tecū:⁊
edificabo tibi domū fidelē quō edifi-
caui dđ domū:⁊ tradā tibi iſrl:⁊ affli-
gā ſemē dđ ſuꝑ h̄:Uerūtn̄ n̄ cūctꝭ die-
bꝰ Noluit ḡ ſalomō īťficere hieroboā
Qui ſurrexit ⁊ aufugit ī egyptū ad ſe-
ſac regē egypti:⁊ fuit ī egypto vſqꝫ ad
2.Pa.9.g morte ſalomōis.‖Reliquū ꝟboꝝ ſalo
mōis ⁊ oīa q̄ feč ⁊ ſapia eiꝰ:ecce vniū-
ſa ſcp̄ta ſūt ī libro ꝟboꝝ ſolomōis. Di
es āt q̊s regnauit ſalomō ī hierlm ſuꝑ
oēȝ iſrl:q̄dragita āni ſūt. Dormiuitqꝫ
ſalomō cū pr̄ibꝰ ſuis:⁊ ſepultꝰ ē ī ciui
tate dđ pr̄iſ ſui:regnauitqꝫ roboā filiꝰ
A XII
2.Pa.10.a Venit āt roboā ī ſichē. Illuc ei ꝯgregatꝰ erat oiſ
pp̄ls iſrl ad cōſtituēdū eū regē.
At vero hieroboā filiꝰ nabath cū ad
huc eſſet ī egypto ꝓfugus a facie ſalo-
mōis regꝭ:audita morte eiꝰ reūſus eſt
đ egypto. Miſerūtqꝫ ⁊ vocauerūt eū. Ve
nit ḡ hieroboā ⁊ oiſ mltitudo iſrl ⁊ lo
cuti ſūt ad roboā dicētes. Pr̄ tuꝰ du-
riſſimū iugū impoſuit nob: Tu itaqꝫ
nūc iminue paululū đ ipio pr̄iſ tui du
riſſimo ⁊ de iugo grauiſſimo qđ ipoſu
B it nob ⁊ ſuiemꝰ tibi. Qui ait eis. Ite
vſqꝫ ad tr̄iū diē ⁊ reūtimini ad me. Cū
qꝫ abiiſſ; pp̄ls:inīt ꝯſiliū rex roboā cū
ſeniorıbꝰ:q̄ aſſiſtebāt corā ſalomōe pr̄e
eiꝰ cū ad huc viueret:⁊ ait. Qđ datꝭ mi
hi ꝯſiliū vt r̄ndeā pp̄lo: Qui dixerūt ei.
Si hodie obedierꝭ pp̄lo huic ⁊ ſuierꝭ ⁊
petiōi eoꝝ ceſſerꝭ locutꝰqꝫ fuerꝭ ad eos
ꝟba lenia:erūt tibi ſui cūctis diebꝰ:
Qui dereliq̄t ꝯſiliū ſenū qđ dederāt ei
⁊ adhibuit adoleſcētes q̄ nutriti fue-
rāt cū eo ⁊ aſſiſtebāt illi/ dixitqꝫ ad eoſ.
Qđ mihi datꝭ ꝯſiliū vt r̄ndeā pp̄lo hu
ic q̄ dixerūt mihi:leuiꝰ fac iugū qđ ipo-
ſuit pr̄ tuꝰ ſuꝑ nos? Et dixerūt ei iuue
nes q̄ nutriti fuerāt cū eo:ſic loq̄re po
C pulo huic q̄ locuti ſūt ad te dicētes. Pr̄
2.Pa.10.c tuꝰ aggrauauit iugum nr̄m:tu releua
nos. Sic loq̄rꝭ ad eos. Minimꝰ digitꝰ
meꝰ groſſior ē dorſo pr̄is mei:⁊ nūc pr̄
meꝰ poſuit ſuꝑ vos iugū graue:ego āt

addā ſuꝑ iugū vr̄m. Pater meꝰ cecidit
vos flagelľ:ego āt cedā vos ſcorpioni
bꝰ. Venit ḡ hieroboā ⁊ oīs pp̄ls ad ro
boā die tr̄ia ſič locutꝰ fuerat rex dicēſ
reūtimini ad me die tr̄ia. Rn̄ditqꝫ rex
pp̄lo dura derelicto ꝯſilio ſenioꝝ qđ ei
dederāt:⁊ locutꝰ ē eis ſm ꝯſiliū iuue-
nū dicens. Pr̄ meꝰ agrauit iugū vr̄m
ego āt addā iugo vr̄o. Pr̄ meꝰ cecidit
vos flagelľ:ego āt cedā vos ſcorpiōibꝰ
Et n̄ acq̄euit rex pp̄lo:qm̄ auſatꝰ fue-
rat eū dn̄s vt ſuſcitaret ꝟbū ſuū qđ lo
cutꝰ fuerat ī manu ahie ſylonite ad hie
roboā filiū nabath. Vidēs itaqꝫ pp̄ls
ꝙ noluiſſet eos audire rex:Rn̄dit ei di
cēs. Que nob ꝑs ī dđ vel q̄ hereditas ī
filio iſai/ Vade in tabnacula tua iſrl.
Nūc vide domū tuā dđ. Et abijt iſrl ī
tabnacula ſua. Suꝑ filios āt iſrl q̄cū-
qꝫ hitabāt ī cītatibꝰ iuda regnauit ro-
boā. Miſit ḡ rex roboam adurā q̄ erat
ſuꝑ tributa:et lapidauit eū oīs iſrl et
mortuꝰ ē. Porro rex roboā feſtinꝰ aſ-
cēdit currū:⁊ fugit ī hierlȝ. Receſſitqꝫ
iſrl a domo dđ vſqꝫ ī p̄ntē diē. Factū
ē āt cū audiſſ; oīs iſrl ꝙ reūſus eēt hi
eroboā:miſerūt ⁊ vocauerūt eū ꝯgregato
cetu:⁊ ꝯſtituerūt eū regē ſuꝑ oēm iſrl:
nec ſecutꝰ ē q̄ſpiā domū dđ p̄ť tribū iu
da ſolā. Venit āt roboā hierlm ⁊ ꝯgre
gauit vniūſā domū iuda ⁊ tribū beni-
amin cētū octogīta milia electoꝝ viro
rū ⁊ bellatoꝝ vt pugnarēt ꝯ domū iſrl
⁊ reducerēt regnū roboā filio ſalomo-
nis. Factꝰ ē āt ſmo dn̄i ad ſemeiā viꝝ
dei dicēſ. Loq̄re ad roboā filiū ſalomo
nis regē iuda ⁊ ad oēm domū iuda et
beniamī ⁊ reliq̊s ⁊ de pp̄lo dicēs. Hec
dicit dn̄s. Nō aſcēdetꝭ neqꝫ bellabitꝭ
ꝯ fr̄es vr̄os filios iſrl. Reūtať vir ī do
mū ſuā. A me ei factū ē ꝟbū h̄. Audie-
rūt ſmonē dn̄i ⁊ reūſi ſūt đ itinere ſič
eis p̄cepat dn̄s. Edificauit āt hierobo
am ſichē ī mōte effraim:⁊ hitauit ibi.
Et egreſſꝰ ide edificauit phanuel. Dix
itqꝫ hieroboā ī corde ſuo. Nūc reūteť
regnū ad domū dđ ſi aſcenderit pp̄lus
iſte vt faciat ſacrificia ī domo dn̄i ī hie
ruſalē ⁊ ꝯūteť cor pp̄li huiꝰ ad dn̄m ſu
um roboā regē iuda: īterficiētqꝫ me ⁊
reūtenť ad eū ⁊ ex cogitato ꝯſilio fecit
duos vitulos aureos:⁊ dixit eis. Noli
te vltra aſcēdere ī hierlm. Ecce dij tui
iſrl q̄ te eduxerūt de tr̄a egypti. Poſui

ſtcꝫ vnū ī bethel ⁊ alteꝝ ī dan: ⁊ factū
eſt ꝟbū hͦ in pctm̄. Ibat eni ppłs ad
adorādū vitulū vſcꝫ ī dan. ‖Et fec̄ pha
na i excelſis ⁊ ſacerdotes de extremis
ppłi q̄ nō erāt de filijs leui. Cōſtituitcꝫ
diē ſolēnē ī mēſe octauo q̄ntadecima
die mēſis in ſilitudinē ſolēnitat̄ q̄ ce
lebrabat̄ ī iuda. Et aſcēdēs altare ſi-
milit̄ fecit ī bethel vt imolaret vitulis
q̄s fabricat⁹ fuerat. Cōſtituitcꝫ in be-
thel ſacerdotes excelſoꝝ q̄ fecerat: ⁊ aſ
cēdit ſup altare qd̄ extruxerat ī bethel
q̄ntadecia die mēſis octaui ī quē finxe
rat d̄ corde ſuo. Et fecit ſolēnitatē fi-
lijs iſrl̄: ⁊ aſcēdit ſup altare vt adole-
ret inceſū. XIII

ET ecce vir dei venit de iuda ī ſermōe dn̄i
in bethel hieroboā ſtāte ſup al
tare ⁊ th⁹ iaciēte. Et exclamauit ꝯ al
tare in ſmone dn̄i: ⁊ ait. ‖Altare alta
re: hec dicit dn̄s. Ecce fili⁹ naſcet̄ do-
mui dd̄ oſias noīe: et imolabit ſup te
ſacerdotes excelſoꝝ q̄ nūc in te thura
ſuccēdūt: et oſſa hoīm ſup te incēdet.
Deditcꝫ ī illa die ſignū dicēſ. Hoc erit
ſignū qd̄ locut⁹ ē dn̄s. Ecce altare ſcin
det̄: ⁊ effūdet̄ cinis q̄ ī eo eſt. Cūcꝫ au-
diſſet rex ſmonē hoīs dei quē iclama
uerat ꝯ altare in bethel: extēdit manū
ſuā d̄ altari dicēs. Apphēdite eū: ⁊ ex-
aruit man⁹ ei⁹ quā extēderat ꝯ eū: nec
valuit retrahere eam ad ſe. Altare q̄ꝫ
ſciſſū ē: ⁊ effuſus ē cinis de altari: iux̄
ſignū qd̄ p̄dixerat vir dei ī ſermōe dn̄i:
Et ait rex ad virū dei. Depcare faciē
dn̄i dei tui: ⁊ ora ꝑ me vt reſtituat̄ ma
n⁹ mea mihi. Orauit vir dei faciē dn̄i
⁊ reuerſa ē man⁹ reḡ ad eū: et facta ē
ſicut ꝑus fuerat. Locut⁹ ē āt rex ad vi
rū dei. Ueni mecū domū vt prādeas: ⁊
dabo tibi munera. Rn̄ditcꝫ vir dei ad
regē. Si dederꝭ mihi mediā ꝑtē dom⁹
tue: n̄ veniā tecū: nec comedā panē ne
cꝫ bibā aquā ī loco iſto. Sic ei māda-
tū ē mihi ī ſmone dn̄i p̄cipiētꝭ. Nō co
medes panē necꝫ bibes aquā: nec reū
terꝭ ꝑ viā q̄ veniſti. Abijt ḡ ꝑ aliā viā
⁊ nō eſt reuerſus ꝑ iter q̄ venerat ī be-
thel. Propheteſ āt q̄dā ſenex hītabat
in bethel ad quē venerūt filij ſui: ⁊ nar
rauerūt ei oīa opa q̄ fecerat vir dei illa
die in bethel. Et ꝟba q̄ locut⁹ fuerat
ad regē: narrauerūt pr̄i ſuo. Et dixit eiſ
pater eoꝝ. Per quā viā abijt? Oñēde-
rūt ei filij ſui viā ꝑ quā abierat vir dei
qui venerat de iuda. Et ait filijs ſuis.
Sternite mihi aſinū. Qui cū ſtrauiſſēt
aſcēdit ⁊ abijt poſt virū dei: ⁊ inuenit D
eū ſedētē ſubt⁹ terebinthū. Et ait illi.
Tu ne es vir dei q̄ veniſti de iuda? Rn̄
dit ille. Ego ſum: Dixitcꝫ ad eū. Ueni
mecū domū vt comedas panem. Qui
ait. Nō poſſuꝫ reūti necꝫ venire tecū:
nec comedā panē necꝫ bibā aquā ī lo
co iſto: q̄ locut⁹ ē dn̄s ad me ī ſermōe
dn̄i dicēs. Nō comedes panē ⁊ nō bi-
bes aquā ibi: nec reūterꝭ ꝑ viā q̄ ieris.
Qui ait illi. Et ego ꝓpheta ſū ſilis tui
⁊ angel⁹ locut⁹ eſt mihi ī ſermone dn̄i
dicēs. Reduc eū tecū ī domū tuā vt co
medat panē ⁊ bibat aquā. Fefellit euꝫ
⁊ reduxit ſecū. Comedit ḡ panē ī domo
ei⁹ ⁊ bibit aquā. Cūcꝫ ſederēt ad men-
ſam fact⁹ eſt ſermo dn̄i: ad ꝓphetā q̄ re
duxerat eū. Et exclamauit ad virū dei E
q̄ venerat d̄ iuda dicēs. Hec dicit dn̄s
Quia nō obediēs fuiſti ori dn̄i: ⁊ n̄ cu
ſtodiſti mādatū qd̄ p̄cepit tibi dn̄s de
us tu⁹ ⁊ reuerſus es ⁊ comediſti panē
⁊ bibiſti aquā ī loco ī quo p̄cepi tibi
ne comedereſ panē necꝫ biberes aquā
nō īferet̄ cadauer tuū ī ſepulchrū pr̄m
tuoꝝ. Cūcꝫ comediſſet ⁊ bibiſſꝫ ſtrauit
aſinū ſuū ꝓpheta quē reduxerat. Qui
cū abiſſet īuenit eū leo in via: ⁊ occi-
dit: ⁊ erat cadauer ei⁹ ꝓiectū ī itinere.
Aſin⁹ āt ſtabat iuxta illū ⁊ leo ſtabat
iux̄ cadauer. Et ecce viri trāſeūtes vi-
derūt cadauer ꝓiectū ī via ⁊ leonē ſtā
tē iux̄ cadauer. Et venerūt ⁊ diuulga F
uerūt ī ciuitatē ī q̄ ꝓphetes ille ſenex
hītabat. Qd̄ cū audiſſet ꝓpha ille q̄ re-
duxerat eū d̄ via: ait. Uir dei ē q̄ ī obe
diens fuit ori dn̄i: ⁊ tradidit eū dn̄s le
oni: ⁊ cōfregit eū: ⁊ occidit iux̄ verbuꝫ
dn̄i qd̄ locut⁹ ē ei. Dixitcꝫ ad filios ſu
os. Sternite mihi aſinū. Qui cuꝫ ſtra-
uiſſēt ⁊ ille abiſſet: īuenit cadauer ei⁹
ꝓiectū ī via ⁊ aſinū ⁊ leonē ſtātes iux̄
cadauer. Nō comedit leo de cadauere
nec leſit aſinū. Tulit q̄ꝫ ꝓphetes cada
uer viri dei: et poſuit illud ſup aſinuꝫ
⁊ reuerſus intulit in ciuitatē ꝓphete
ſenis vt plangerēt eū: et poſuit cada-
uer ei⁹ ī ſepulchro ſuo. Et plāxerūt eū G
Heu heu mi frater. Cumcꝫ planxiſſent
eū: Dixit ad filios ſuos. Cum mortu⁹
fuero ſepelite me in ſepulchro in q̄ vir

dei ſepultꝰ ē: iuxta oſſa eiꝰ ponite oſſa
mea. Profecto ei veniet ſmo quē ꝓdi
xit i ſmone dñi ꝯ altare qḋ ē i bethel
ꝛ ꝯ oīa phana excelſoꝝ ꝗ ſūt i vrbibꝰ
ſamarie. Poſt vba hec nō ē reūſus hie-
roboā de via ſua peſſima ſꝫ ex̄rio fec̄
de nouiſſimis ꝓplis ſacerdotes excelſo
rū. Quicūqꝫ volebat iplebat manū ſuā
ꝛ fiebat ſacerdos excelſoꝝ. Et ꝓp̄ hāc
cām peccauit domꝰ hieroboā ꝛ euerſa
eſt ꝛ deleta de ſupficie terre. ¶ XIIII

A In tpe illo egrotauit abia filiꝰ
hieroboā. Dixitqꝫ hieroboā vx
ori ſue. Surge ꝛ cōmuta habi-
tū ne cognoſcarˀ ꝙ ſis vxoꝛ hieroboā
ꝛ vade i ſylo vbi ē ahias ꝓpha ꝗ locu-
tꝰ eſt mihi ꝙ regnaturꝰ eēm ſup ꝓpl'm
4.Reg.8.c hūc. Tolle ꝗ̄ꝫ i manu tua decē panes
ꝛ cruſtulā ꝛ vas mellis: et vade ad illū
Ipſe ei idicabit tibi ꝗd euētuꝝ ſit pu
ero huic. Fecit vt dixerat vxoꝛ hierobo
am: ꝛ cōſurgēs abijt i ſylo ꝛ venit i do
mū ahie. At ille nō poterat videre qꝛ
B caligauerāt oculi eiꝰ ꝓ ſenectute. Dix-
it āt dñs ad ahiā. Ecce vxoꝛ hieroboā
ingredit̄ vt cōſulat te ſup filio ſuo ꝗ
egrotat. Hec ꝛ hec loq̄ris ei. Cū ergo
illa itraret ꝛ diſſimularet ſe eē ꝗ erat:
audiuit ahias ſonitū pedū eiꝰ itroeun
tis ꝑ oſtiū: ꝛ ait. Ingredere vxoꝛ hiero
boā. Quare aliā te eē ſimulas? Ego āt
miſſus ſū ad te durꝰ nūciꝰ: Vade ꝛ dic
hieroboā. Hec dicit dñs deꝰ iſrl'. Quia
exaltaui te de medio ꝓpli: ꝛ dedi te du
cē ſup ꝓpl'm meū iſrl' ꝛ ſcidi regnū do-
mꝰ dd̄ ꝛ dedi illud tibi ꝛ nō fuiſti ſic̄
ſuꝰ meꝰ dd̄ ꝗ cuſtodiuit mādata mea
ꝛ ſecutꝰ ē me in toto corde ſuo faciēs
qḋ placitū eēt i ꝯſpectu meo: ſꝫ opatꝰ
es male ſup oēs ꝗ fuerūt añ te: ꝛ feci-
ſti tibi deos alienos ꝛ ꝯflatiles vt me
ad iracūdiā ꝓuocares: me āt ꝓieciſti
C poſt corpꝰ tuū. Idcirco ecce ego iducā
mala ſup domū hieroboā: ꝛ ꝑcutiā de
hieroboā mingētē ad parietē ꝛ clauſū
ꝛ nouiſſimū i iſrl' ꝛ mūdabo reliq̄as do
mꝰ hieroboā ſic̄ mūdari ſolet fimꝰ vſ-
J.16.b.et qꝫ ad purū. Qui mortui fuerit de hie-
J.21.f. roboā i ciuitate comedēt eos canes: ꝗ
aūt mortui fuerit i agro vorabūt eos
aues celi qꝛ dñs locutꝰ ē. Tu igit̄ ſurge
ꝛ vade i domū tuā: ꝛ i ipo itroitu pedū
tuoꝝ i vrbē moriet̄ puer ꝛ plāget eū
oīs iſrl' ꝛ ſepeliet. Iſte eñ ſolꝰ iferet̄ de

hieroboā i ſepulchꝛū: qꝛ iuētꝰ ē ſup eo
ſmo bonꝰ a dño deo iſrl' i domo hiero
boā. Cōſtituet āt ſibi dñs regē ſup iſrl'
ꝗ ꝑcutiet domū hieroboā i hac die ꝛ i
h̄ tpe ꝛ ꝑcutiet dñs deꝰ iſrl' ſic̄ moueri
ſolet harūdo i aq̄. Et euellet iſrl' de tra
bona hac quā dedit pribꝰ eoꝝ: ꝛ vēti-
labit eos trās flumē qꝛ fecerūt ſibi lu-
cos vt irritarēt dñꝫ. Et tradet dñs deꝰ
iſrl' ꝓp̄ pctā hieroboā: ꝗ peccauit ꝛ pec
care fec̄ iſrl'. Surrexit itaqꝫ vxoꝛ hiero
boā ꝛ abijt ꝛ venit i therſa. Cūqꝫ illa i-
gredere t̄ limē domꝰ: puer mortuꝰ ē: ꝛ
ſepelierūt eū: ꝛ plāxit eū oīs iſrl' iuxᵃ ſmo
nē dñi quē locutꝰ eſt in manu ſui ſui
ahie ꝓphe. Reliq̄ aūt vboꝝ hieroboā
quō pugnauerit ꝛ quō regnauerit ec
ce ſcpta ſūt i libro vboꝝ dieꝝ regū iſrl'.
Dies āt ꝗbꝰ regnauit hieroboā vigiti
duo āni ſūt. Et dormiuit hieroboā cū
pribꝰ ſuis: regnauitqꝫ nadab filiꝰ eiꝰ
ꝓ eo. Porro roboā filiꝰ ſalomonis re-
gnauit i iuda. Quadragita ꝛ vniꝰ āni
erat roboā cū regnare cepiſſet: ꝛ decē ꝛ
ſeptē ānis regnauit i hierl'm ciuitate
quā elegit dñs vt poneret nomen ſuū
ibi ex oībꝰ tribubꝰ iſrl'. Nomē āt mr̄is
eiꝰ naama amanites. Et fec̄ iudas ma
lū corā dño: ꝛ irritauerūt eū ſup oībꝰ ꝗ
fecerāt pr̄es eoꝝ i pctis ſuis ꝗ peccaue
rūt. Edificauerūt ei ꝛ ipi ſibi aras et
ſtatuas ꝛ lucos ſup oēm collē excelſū
ꝛ ſubt̄ oēm arborē frōdoſā: ſꝫ ꝛ effemi
nati fuerūt i tra: Feceruntqꝫ oēs abomia
tiōes gētiū ꝗs attriuit dñs añ faciē fi
lioꝝ iſrl'. In ꝗnto āt āno regni roboā
aſcēdit ſeſac rex egypti i hierl'm: ꝛ tu
lit theſauros domꝰ dñi ꝛ theſauros re
gios ꝛ vniūſa diripuit: ſcuta ꝗ̄ꝫ aurea
ꝗ fecerat ſalomō ꝓ ꝗbꝰ fec̄ rex roboā
ſcuta erea: ꝛ tradidit ea i manu duci
ſcutarioꝝ et eoꝝ ꝗ excubabāt añ oſtiū
domꝰ reḡ. Cūqꝫ igrederet̄ rex i domū
dñi portabāt ea ꝗ p̄ēdi hēbāt offici
ꝛ poſtea reportabāt ad armamētari
ſcutarioꝝ. Reliq̄ aūt ſmonū roboā
oīa ꝗ fec̄: ecce ſcpta ſūt i libro ſmon
dierū regū iuda. Fuitqꝫ bellū int̄ ro
boā ꝛ hieroboā cūctˀ diebꝰ. Dormiu
itqꝫ roboā cū pribꝰ ſuis: ꝛ ſepultꝰ eſt c
eis i ciuitate dd̄. Nomē aūt mr̄is eiꝰ
naama amanites. Et regnauit abia
filius eius pro eo. X

A Igit̄ in octauodecio āno reg

hieroboā filiū nabath: regnauit abia
ſup iudā. Trib⁹ annis regnauit i hie
ruſalē. Nomē matris eius maacha fi-
lia abeſſalō: ambulauitq; in oib⁹ pctis
pr̄is ſui q̄ fecerat añ eū: nec erat cor ei-
us pfectū cū dño deo ſuo ſicͭ cor dauid
pr̄is ei⁹. Sꝫ ꝓpt dd dedit ei dñs deus
ſu⁹ lucernā i hierl̄m: vt ſuſcitaret fili⁹
ei⁹ p⁹ eū ꝛ ſtaret in hierl̄m: eo ꝙ feciſſet
dd rectū i ocul̄ dñi: ꝛ nō declinaſſet ab
oib⁹ q̄ pcepat ei cunct̄ dieb⁹ vite ſue:
excepto ſmōe vrie ethei. Attn̄ bellum
fuit int̄ abiā ꝛ hieroboā oī tp̄e vite ei⁹
Reliq̄ āt ſmonū abie ꝛ oīa q̄ fec: nōne
hec ſcp̄ta ſūt i libro vboꝝ dieꝝ regū
iuda? Fuitq; pliū it̄ abiā ꝛ it̄ hieroboā
Et dormiuit abia cū pr̄ib⁹ ſuis ꝛ ſepeli
erūt eū i ciuitate dd: regnauitq; aſa fili⁹
ei⁹ ꝓ eo. In anno ḡ viceſimo hieroboā
reg̃ iſrl̄ regnauit aſa rex iuda: ꝛ q̄dra
gita ꝛ vno āno regnauit i hierl̄m. No-
mē mr̄is ei⁹ maacha filia abeſſalō. ꝛ fe
cit aſa rectū añ ꝯſpectum dñi ſicͭ dd pr̄
ei⁹: ꝛ abſtulit effemiatos d̄ t̄ra: purga-
uitq; vniūſas ſordes idoloꝝ q̄ fecerāt
pr̄es ei⁹. Inſup ꝛ maachā mr̄em ſuam
amouit ne eēt pnceps i ſacr̄ priapi: et
i luco ei⁹ quē ꝯſecrauerat: ſubuertitq;
ſpecū ei⁹ ꝛ cōfregit ſimulachꝝ turpiſſi-
mū: ꝛ ꝯbuſſit i torrēte cedron. Excelſa
āt nō abſtulit. Verūtñ cor aſa pfectuꝫ
erat cū dño deo ſuo cūctis dieb⁹ ſuis.
Et intulit ea q̄ ſctificauerat pr̄ ſu⁹ ꝛ vo
uerat i domū dñi: argētū ꝛ auꝝ ꝛ vaſa
Bellū āt erat int̄ aſa et baaſa regē iſrl̄
cūct̄ dieb⁹ eoꝝ. Aſcendit q̄ꝫ baaſa rex
iſrl̄ i iudā: ꝛ edificauit rama vt nō poſ
ſit q̄ſpiā egredi vl̄ igredi de pte aſa re-
gis iude. Tollēs itaq; aſa oē argētū ꝛ
auꝝ qd remāſerat i theſaur̄ dom⁹ dñi
ꝛ i theſaur̄ dom⁹ regie: dedit illd i ma
nus ſuoꝝ ſuoꝝ: ꝛ miſit ad benadab fi
liū tabremō filiū ezion regē ſyrie q̄ ha-
bitabat i damaſco dicēs: Fed⁹ ē inter
me ꝛ te ꝛ int̄ pr̄eꝫ meū ꝛ pr̄eꝫ tuū Ideo
miſi tibi munera argētū ꝛ auꝝ: ꝛ peto
vt venias ꝛ irritum facias fed⁹ qd h̄es
cū baaſa rege iſrl̄: et recedat a me. Ac-
qeſcēs benadab regi aſa: miſit pncipes
exercit⁹ ſui i ciuitates iſrl̄: ꝛ pcuſſerūt
ahiō ꝛ dan ꝛ abel domū maacha: ꝛ vni
uerſā cēneroth: oēm. ſ. t̄rā neptali. Qd
cū audiſſet baaſa itermiſit edificare ra
ma ꝛ reūſus ē i therſa. Rex āt aſa nun
ciū miſit i oēꝫ iudā vt nemo ſit excuſa
tus: Et tulerūt lapides d̄ rama: ꝛ ligna
ei⁹ q̄b⁹ edificauerat baaſa: ꝛ extruxit d̄
eis rex aſa gabaa beniamī et maſpha.
Reliq̄ āt oīm ſmonū aſa ꝛ vniūſe forti
tudines ei⁹ ꝛ cuncta q̄ fec ꝛ ciuitates q̄s
extruxit: nōne hec ſcp̄ta ſūt i libro ver
boꝝ dieꝝ regū iuda. Verūtñ i tp̄e ſene 2. Pa. 16. d
ctut̄ ſue doluit pedeſ. Et dormiuit cū
pr̄ib⁹ ſuis: ꝛ ſepult⁹ ē cū eis i ciuitate dd
pr̄is ſui: regnauitq; ioſaphat fili⁹ eius
ꝓ eo. Nadab vo fili⁹ hieroboā regna- F
uit ſup iſrl̄ āno ſcdo aſa reg̃ iuda. Re
gnauitq; ſup iſrl̄ duob⁹ ānis: ꝛ fec qd
malū ē i ꝯſpectu dñi et ābulauit i vijs
pr̄is ſui ꝛ in pctis ei⁹ q̄b⁹ peccare fecit
iſrl̄. Inſidiat⁹ ē āt ei baaſa fili⁹ ahie d̄
domo yſachar: ꝛ pcuſſit eū i gebbethō
q̄ ē vrbs philiſtinoꝝ. Siq̄dem nadab
ꝛ ois iſrl̄ obſidebāt gebbethon. Interfe-
cit ḡ illū baaſa i āno tertio aſa reg̃ iu
da: ꝛ regnauit ꝓ eo. Cūq; regnaſſet p-
cuſſit oēꝫ domū hieroboā. Nō dimiſit G
nec vnā q̄dē aiaꝫ d̄ ſemie ei⁹ donec de-
leret eū iux vbū dñi qd locut⁹ fuerat i
manu ſui ſui ahie ſylonit̄ ꝓpter pctā
hieroboam q̄ peccauerat et quib⁹ pec
care fecerat iſrl̄ ꝛ ꝓpter delictū q̄ irrita
uerat dñm deū iſrl̄. Reliq̄ aūt ſmonuꝫ
nadab et oīa q̄ opat⁹ ē: nōne hec ſcp̄ta
ſūt i libro vboꝝ dieꝝ regū iſrl̄. Fuitq;
bellū int̄ aſa ꝛ baaſa regē iſrl̄ cunctis
dieb⁹ eoꝝ. Anno tertio aſa reg̃ iuda
regnauit baaſa fili⁹ ahie ſup oēm iſrl̄
i therſa vigintiq̄ttuor ānis: ꝛ fec malū
corā dño. Ambulauitq; in vijs hiero-
boam i pctis ei⁹ q̄b⁹ peccare fecit iſrl̄.

Factꝰ ē aūt ſmo dñi ad XVI
iehu filiū anani ꝯ baaſa dicēs: A
Pro eo ꝙ exaltaui te de pulue-
re et poſui te ducē ſup ppl̄m meuꝫ iſrl̄:
tu āt ambulaſti i via hieroboā: et pec-
care feciſti ppl̄m meuꝫ iſrl̄ vt me irrita-
res i pctis eoꝝ: ecce ego demetā poſte
riora baaſa ꝛ poſteriora dom⁹ ei⁹: et fa
ciā domū tuā ſicͭ domuꝫ hieroboā filiū B
nabath. Qui mortu⁹ fuerit de baaſa i ſ. 14. c. et
ciuitate: comedēt eū canes: et q̄ mortu⁹ i. 21. f
fuerit ex eo in regiōe: comedēt eum vo
lucres celi. Reliq̄ aūt ſermonū baaſa ꝛ
q̄cunq; fecit ꝛ plia ei⁹: nōne hec ſcp̄ta
ſūt in libro vboꝝ dierū regū iſrl̄. Dor
miuit ḡ baaſa cū patrib⁹ ſuis: ſepult⁹
q; ē in therſa: ꝛ regnauit hela fili⁹ ei⁹

ꝓ eo. Cū aūt in manu iehu filij anani
ꝓphete verbū dñi factū eēt ꝯtra baa
ſa et ꝯ domū ei⁹: et ꝯtra oēm malū qḋ
fecerat corā dño ad irritandū eū ī ope
C rib⁹ manuū ſuarū vt fieret ſicut dom⁹
Nõ habet hieroboā: ob hāc cauſā occidit eū: hoc
in hebreo eſt iehu filiū anani ꝓphetā. Anno vi-
ceſimoſexto aſa reg̃ iuda regnauit he-
la fili⁹ baaſa ſup iſrl̃ in therſa duob⁹
annis. Et rebellauit ꝯtra eū ſeru⁹ ſuus
zambri dux medie ꝑtis equitum. Erat
aūt hela in therſa bibēs et temulēt⁹ ī
domo arſa ꝑfecti therſa. Irruens ḡ zā-
bri ꝑcuſſit et occidit eū āno viceſimo
ſeptio aſa reg̃ iuda: et regnauit ꝓ eo.
Cūq₃ regnaſſet ⁊ ſediſſet ſup ſoliū eius
ꝑcuſſit oēm domū baaſa: ⁊ nō dereliq̄t
ex ea mingētē ad parietē et ꝓpinq̄s ⁊
4.Re.9.B amicos ei⁹. Deleuitq₃ zābri oēs domū
baaſa iuxta v̄bū dñi: qḋ locut⁹ fuerat
ad baaſa in manu iehu ꝓphe ꝓpt vni
uerſa pctā baaſa et pctā hela filij eius
q̄ peccauerūt et peccare fecerūt iſrl̃ ꝓ-
uocātes dñm deū iſrl̃ ī vanitatib⁹ ſu-
D is. Reliq̄ aūt ſmonū hela et oīa q̄ fec:
nōne hec ſcripta ſūt ī libro v̄boꝝ die-
rū regū iſrl̃? Anno viceſimoſeptio aſa
reg̃ iuda regnauit zābri ſeptē dieb⁹ ī
therſa. Porro exercit⁹ obſidebat gebbe
thon vrbē philiſtinoꝝ. Cūq₃ audiſſet
rebellaſſe zābri et occidiſſe regē: fec ſi-
bi regē oīs iſrael amri q̄ erat ꝑnceps
militie ſup iſrl̃ die illa ī caſtr̃. Aſcē-
dit ḡ amri et oīs iſrael cū eo de gebbe-
thon et obſidebāt therſa. Uidēs autē
zābri q̄ expugnāda eēt ciuitas: igreſ-
ſus ē palatiū et ſuccēdit ſe cū domo re
gia: et mortu⁹ ē ī peccat̃ ſuis q̄ pecca-
uerat: faciēs malū corā dño: et ambu-
lās in via hieroboā et in pctō ei⁹ q̄ fec
E peccare iſrl̃. Reliq̄ autē ſmonū zambri
et inſidiaꝝ ei⁹ et tyrānidis: nōne hec
ſcripta ſūt in libro v̄boꝝ dierū regum
iſrl̃? Tūc diuiſus ē ꝑpl's iſrael in duas
ꝑtes. Media ps ꝑpl'i ſeq̄bat thebni fi-
liū gineth vt ꝯſtitueret eū regē: ⁊ me-
dia ps amri. Preualuit autē popul⁹ q̄
erat cū amri ꝑp'lo q̄ ſeq̄bat thebni fili-
um gineth: mortuuſq₃ ē thebni et reg-
nauit amri. Anno triceſimoꝑmo aſa
reg̃ iuda regnauit amri ſup iſrl̃ duo-
deci ānis. In therſa regnauit ſex ānis
Emitq₃ mōtē ſamarie a ſomer duob⁹
talēt̃ argēti: et edificauit eū ⁊ voca-
uit nomē ciuitat̃ quā extruxerat noīe
ſomer dñi mōt̃: ſamariā. Fec āt amri
malū ī ꝯſpectu dñi ⁊ opat⁹ ē neq̄ter ſup
oēs q̄ fuerūt añ eū. Ambulauitq₃ ī oī
via hieroboā filij nabath ⁊ ī pctis ei⁹
q̄b⁹ peccare fecerat iſrl̃ vt irritaret dñz
deū iſrl̃ ī vanitatib⁹ ſuis. Reliq̄ āt ſmo
nū amri ⁊ ꝓlia ei⁹ q̄ geſſit: nōne hec ſcri
pta ſūt ī libro v̄boꝝ dierū regū iſrael.
Dormiuitq₃ amri cū pr̄ib⁹ ſuis: ⁊ ſepul
t⁹ ē in ſamaria: regnauitq₃ achab fili⁹
ei⁹ ꝓ eo. Achab v̄o fili⁹ amri regnauit
ſup iſrael āno triceſimooctauo aſa re-
gis iuda. Et regnauit achab fili⁹ amri
ſup iſrl̃ ī ſamaria viginti et duob⁹ an-
nis. Et fecit achab fili⁹ amri malū in
cōſpectu dñi ſup oēs q̄ fuerunt añ eū.
Nec ſuffecit ei vt ambularet ī peccat̃
hieroboā filij nabath: inſup duxit vxo
rē iezabel filiā methabaal reg̃ ſidonio
rū. Et abijt et ſeruiuit baal: et adorauit
eū: ⁊ poſuit arā baal ī templo baal qḋ
edificauerat ī ſamaria: ⁊ plātauit lucū
Et addidit achab ī ope ſuo irritās do-
minū deū iſrl̃ ſup oēs reges iſrl̃ q̄ fue-
rūt añ eū. In dieb⁹ ei⁹ edificauit ahiel
de bethel hiericho. In abirā ꝑmitiuo
ſuo fundauit eā: et in ſegub nouiſſimo
ſuo poſuit portas ei⁹ iux̃ v̄bū dñi qḋ
locut⁹ fuerat in manu ioſue filij nun.
ET dixit helias theſbi- XVII
tes de habitatorib⁹ galaath ad
achab. Uiuit dñs de⁹ iſrl̃ ī cui⁹
cōſpectu ſto ſi erit ānis his ros ⁊ plu-
uia: niſi iux̃ oris mei v̄ba. Et factū ē
v̄bū dñi ad eū dicēs: Recede hinc ⁊ va
de ꝯtra orietē: et abſcōdere ī torrente
carith q̄ ē ꝯtra iordanē: et ibi de torrē
te bibes coruiſq₃ ꝑcepi vt paſcant te
ibi. Abijt ḡ et fecit iuxta v̄bū dñi. Cū
q₃ abiſſet ſedit in torrēte carith q̄ ē cō
tra iordanē. Corui q̄₃ deferebāt ei pa-
nē ⁊ carnes mane: ſilr̄ panem ⁊ car-
nes veſperi: et bibebat ḋ torrēte. Poſt
dies aūt aliquātos ſiccat⁹ ē torrens:
nō eñ plueret ſup terrā. Fact⁹ eſt ḡ ſer
mo dñi ad eū dicens: Surge et vade in
ſareptā ſidoniorū: ⁊ manebis ibi. Pre
cepi eñ ibi mulieri vidue vt paſcat te.
Surrexit et abijt in ſareptā ſidonioꝝ
Cūq₃ veniſſet ad portā ciuitat̃: appa-
ruit ei mulier vidua colligēs ligna: et
vocauit eā dixitq₃ ei. Da mihi pau-
lulū aq̄ in vaſe vt bibā. Cūq₃ illa ꝑge-

ret vt afferret: clamauit post tergū ei⁹
dicēs: Affer mihi obsecro ⁊ buccellam
panis in manu tua. Que rn̄dit: Uiuit
dn̄s de⁹ tu⁹: q2 n̄ habeo panē nisi quā
tū pugill⁹ capɔ pōt farine in hydria ⁊
paululū olei i lechito. En colligo duo
ligna vt igrediar ⁊ faciā illō mihi et fi
lio meo vt comedam⁹ ⁊ moriamur Ad
quā helias ait: Noli timere: s3 vade et
fac sic dixisti. Uerūtn̄ mihi p̄mū fac de
ipa farinula subcinericiū panē puulū
⁊ affer ad me: tibi aūt et filio tuo faci-
es postea. Hec aūt dicit dn̄s deus isrl.
Hydria farine nō deficiet nec lechit⁹
olei minuet᷑ vsq3 i diē i q̄ dn̄s datur⁹ ē
pluuiā sup faciē t're. Que abijt: ⁊ fecit
iux̄ v̄bū helie. Et comedit ipe ⁊ illa et
domus ei⁹: et ex illa die hydria farine
nō defecit: ⁊ lechit⁹ olei nō ē iminutus
iux̄ v̄bū dn̄i qd̄ locut⁹ fuerat in manu
helie. Factū ē autē p⁹ v̄ba hec egrota-
uit filius mulier⁊ mrisfamilie: et erat
lāguor fortissim⁹ ita vt nō remaneret i
eo halit⁹. Dixit ḡ ad heliā. Quid mihi
et tibi vir dei? Ingressus es ad me vt
rememorarer᷑ iniq̄tates mee: ⁊ interfice
res filiū meū. Et ait ad ea3 helias. Da
mihi filiū tuū. Tulitq3 eū d' sinu ei⁹ et
portauit i cenaculū vbi ipe manebat ⁊
posuit sup lectulū suū: et clamauit ad
dn̄m: et dixit: Dn̄e de⁹ meus etiā ne vi
duā apd̄ quā ego vtcūq3 sustentor af-
flixisti vt iterficeres filiū ei⁹? Et expā-
dit se atq3 mēsus ē sup puer3 trib⁹ vici
bus ⁊ clamauit ad dn̄m: ⁊ ait: Dn̄e de⁹
me⁹ reūtar᷑ obsecro aīa pueri hui⁹ i vi
scera ei⁹. Et exaudiuit dn̄s vocē helie:
⁊ reuersa ē aīa pueri itra eū: ⁊ reuixit.
Tulitq3 helias puer3: ⁊ deposuit eū de
cenaculo i inferiorē domū et tradidit
mr̄i sue. Et ait illi: En viuit fili⁹ tuus.
Dixitq3 mlier ad heliā. Nūc i isto cog-
noui qm̄ vir dei es tu: ⁊ v̄bū dn̄i i ore
tuo ver3 ē. XVIII

Post dies
multos factū ē v̄bū dn̄i ad he-
liā i āno tertio dicens: Uade et
ostēde te achab vt dem pluuiā sup fa-
ciē terre. Iuit ḡ helias vt ostenderet se
achab Erat āt fames vehemēs i sama
ria. Uocauitq3 achab abdiā dispēsato
rē dom⁹ sue. Abdias āt timebat dn̄m
deū valde. Nā cū interficeret iezabel p-
phetas dn̄i tulit ille cētū pphas ⁊ ab-
scōdit eos q̄nq̄genos i speluc⁊: ⁊ pauit
eos pane ⁊ aqua. Dixit ḡ achab ad ab
diā. Uade i t'rā ad vniūsos fōtes aq̄3
et i cūctas valles si forte possim⁹ iueni
re herbā ⁊ saluare eq̄s et mulos ⁊ non
penit⁹ iumēta itereāt. Diuiseruntq3 si
bi regiōes ⁊ circūirēt eas. Achab ibat
p viā vnā: ⁊ abdias p viā alterā seor-
sū. Cūq3 eēt abdias i via: helias occur B
rit ei. Qui cū cognouisset eū: cecidit su
per faciē suā ⁊ ait: Nū tu es dn̄e mi he
lias? Cui ille rn̄dit: Ego. Et dixit: Ua-
de ⁊ dic dn̄o tuo. Adest helias. Et ille:
Quid peccaui inq̄t qm̄ trades me ſuū
tuū i mān achab vt interficiat me? Ui
uit dn̄s de⁹ tu⁹: q2 nō ē gēs aut regnū
in q̄ nō miserit dn̄s me⁹ te req̄rēs. Et
rn̄dentib⁹ cūct⁊ nō ē h: adiurauit reg
na singl'a ⁊ gētes eo q minime reperi
ris. Et nūc dicis mihi: vade ⁊ dic dn̄o
tuo adest helias? Cumq3 recessero a te:
spūs dn̄i asportabit te in locū quē ego
ignoro: ⁊ igressus nūciabo achab: et n̄
iueniēs te iterficiet me. Seru⁹ aūt tu⁹ C
timet dn̄m ab infantia sua. Nūq̄d nō
indicatū ē tibi dn̄o meo q̄d fecerim cū
iterficeret iezabel pphas dn̄i q abscō
derim de pphet⁊ dn̄i cētū viros q̄nq̄-
genos ⁊ q̄nq̄genos in speluc⁊ et paue-
rim eos pane ⁊ aq̄? Et nūc tu dic⁊ va-
de ⁊ dic dn̄o tuo adest helias vt iterfi-
ciat me? Et dixit helias. Uiuit dn̄s ex- 3.17.c
ercituū an̄ cui⁹ vultū sto: q2 hodie appa 4.Re.4.b
rebo ei. Abijt ḡ abdias i occursū ach-
ab ⁊ indicauit ei. Uenitq3 achab in oc
cursū helie: ⁊ cū vidisset eū ait: Tu ne
es ille q̄ pturbas isrl'? Et ille ait: Non
ego turbaui isrl': s3 tu ⁊ dom⁹ pr̄is tui
q̄ dereliq̄st⁊ mādata dn̄i et secuti estis
baalim. Uerūtn̄ nūc mitte ⁊ pgrega ad
me vniūsū isrl' i mōte carmeli: ⁊ pphas
baal q̄drigētos q̄nq̄ginta: pphetasq3
lucor3 q̄dringētos q̄ comedūt d' mēsa
iezabel. Misit achab ad oēs filios
isrl' ⁊ pgregauit pphas i mōte carmeli. D
Accedēs āt helias ad oēm ppl'm israel
ait: Usq3 q̄ claudicat⁊ i duas ptes? Si
dn̄s ē de⁹ seq̄mini eū: si āt baal seq̄mi-
ni illū. Et nō rn̄dit ei ppl's v̄bū. Et ait
rursus helias ad ppl'm: Ego remāsi p-
pheta dn̄i sol⁹: pphe aūt baal q̄drigēti
⁊ q̄nq̄ginta: pphe̕q3 lucor3 q̄dringēti
viri sūt. Dent nob duo boues: ⁊ illi elt
gāt sibi bouē vnū ⁊ in frusta cedentes
ponāt sup ligna: ignē aūt non suppo-

aꝛt. Et ego faciā bouē alterum: et im
ponā sup ligna: ignē aūt nō supponā.
Inuocate noīa deoꝝ vroꝝ. et ego in-
uocabo nomē dei mei: ⁊ de⁹ q̄ exaudie
rit ꝑ ignē ipe sit de⁹. Rñdens ois pꝑls
ait. Optima ꝓpositio quā locut⁹ ē heli
as. Dixit ergo helias ꝓphetꝭ baal. Eligi-
te vob bouē vnū et facite p̄mi: qꝛ vos
plures estꝭ: ⁊ iuocate noīa deoꝝ vroꝝ:
E ignēq non supponatis. Qui cū tulis-
sent bouē quē dederat eis: fecerūt ⁊ i-
uocabant nomē baal de mane vsq ad
meridiē dicētes: Baal exaudi nos. Et
n erat vox: nec q̄ rñderet. Trāsiliebāt
q altare qđ fecerāt. Cūq eēt iā meri-
dies: illudebat ilꝭ helias dicēs: Clama
te voce maiore: De⁹ eīn ē et forsitan lo
quitꝭ: aut i diūsorio ē: aut i itinere: aut
certe dormit vt excitetꝭ. Clamabant ergo
voce magna ⁊ incidebāt se iuxͣ ritū su-
um cultris ⁊ lāceolis donec ꝑfunderē-
tur sāguie. Postq̄ aūt trāsijt meridies
⁊ ilꝭ ꝓphetārib⁹ venerat tp̄s q̄ sacrifi-
ciū offerri solet: nec audiebatꝭ vox nec
aliq̄s rñdebat nec attēdebat orantes:
dixit helias oi pꝑlo: Venite ad me. Et
accedēte ad se pꝑlo curauit altare dñi
qđ destructū fuerat: ⁊ tulit duodeci la-
pides iuxͣ numeꝝ tribuū filioꝝ iacob
ad quē fact⁹ ē s̄mo dñi dicēs: isrl erit
F nomē tuū: ⁊ edificauit d lapidib⁹ alta
re in noīe dñi. Fecitq aqueductū q̄si ꝑ
duas aratiūculas i circūitu altaris et
ꝯposuit ligna: diuisitq ꝑ mēbra bouē
⁊ posuit sup ligna: ⁊ ait: Implete q̄ttu
or hydrias aq̄: ⁊ fundite sup holocau-
stū ⁊ sup ligna Rursūq dixit Etiā scđo
h facite. Qui cū fecissent scđo. ait: Etiā
tertio idipm̄ facite. Feceruntq tertio ⁊
currebāt aq̄ circū altare ⁊ fossa aq̄du-
ctus repleta ē. Cūq iā tp̄s eēt vt offer
retꝭ holocaustū: accedens helias ꝓpha
ait: Dñe de⁹ abraā ⁊ isaac ⁊ isrl: ostēde
hodie qꝛ tu es deus isrl ⁊ ego s̄u⁹ tu⁹ ⁊
iuxͣ p̄ceptū tuū feci oīa vba hec. Exau
di me dñe exaudi me vt discat pꝑls iste
qꝛ tu es dñs de⁹ ⁊ tu ꝯuertisti cor eorum
iteꝝ. Cecidit aūt ignis dñi ⁊ vorauit ho
locaustū ⁊ ligna ⁊ lapides: puluerē q̄z
⁊ aquā q̄ erat i aq̄ductu lābēs. Qđ cū
vidisset ois pꝑls cecidit i faciē suam et
G ait: Dñs ipe ē de⁹: dñs ipe ē de⁹ Dixit
q helias ad eos: Apphēdite ꝓphetas
baal: ⁊ ne vn⁹ q̄dē effugiat ex eis Quos
cum apphēdissent duxit eos helias ad
torrētē cyson: ⁊ iterfecit eos ibi. Et ait
helias ad achab: Ascēde comede ⁊ bi-
be: qꝛ sonus multe pluuie ē. Ascendit
achab vt comederet et biberet: helias
aūt ascēdit i v̄ticē carmeli ⁊ ꝓn⁹ i trā
posuit faciē suā iter genua sua: ⁊ dixit
ad pueꝝ suū: Ascēde ⁊ ꝓspice ꝯ mare.
Qui cū ascēdisset ⁊ ꝯtēplatus eēt. ait:
Nō ē q̄cq̄. Et rursū ait illi. Reuertere
septē vicib⁹. In septia aūt vice ecce nu
becula pua q̄si vestigiū hois ascende-
bat d mari. Qui ait: Ascēde: ⁊ dic ach-
ab. Iūge currū tuū ⁊ descēde: ne occu-
pet te pluuia. Cūq se v̄teret huc atq
illuc: ecce celi ꝯtenebrati sūt: ⁊ nubes ⁊
vēt⁹: ⁊ facta ē pluuia grādis. Ascēdēs
itaq achab abijt i iezrahel: et manus
dñi facta ē sup heliā: accinctisq lūbis
currebat aū achab donec veniret i iez-
rahel.

XIX

Nunciauit aūt ach-
ab iezabel oia q̄ fecerat helias
⁊ quō occidisset vniūsos ꝓphas
baal gladio. Misitq iezabel nūciū ad
heliā dicēs: Hec mihi faciant dij ⁊ hec
addāt: nisi hac hora cras posuero ani
mā tuā sic aiaȝ vnius ex ilꝭ. Timuit ergo
helias ⁊ surgēs abijt q̄cūq eū ferebat
volūtas: venitq i bersabee iuda: ⁊ di-
misit ibi pueꝝ suū ⁊ ꝑrexit i desertū viā
vni⁹ diei. Cūq venisset ⁊ sederet subter
vnā iunipeꝝ: petiuit aie sue vt morere
tur Et ait: Sufficit mihi dñe: tolle ani
mā meā. Neq. n. melior sū q̄ p̄res mei
Proiecitq se: ⁊ obdormiuit in vmbra
iuniperi. Et ecce angel⁹ dñi tetigit eū
⁊ dixit illi: Surge ⁊ comede. Respexit.
⁊ ecce ad caput suū subcinerici⁹ panis
⁊ vas aq̄. Comedit ergo ⁊ bibit ⁊ rursū ob
dormiuit. Reūsusq ē āgel⁹ dñi scđo: ⁊
tetigit eū: dixitq illi: Surge comede.
Grādis eīn tibi restat via. Qui cū sur-
rexisset: comedit ⁊ bibit. Et ābulauit i
fortitudīe cibi illi⁹ q̄dragita dieb⁹ ⁊ q̄-
dragita noctib⁹ vsq ad mōtē dei oreb
Cūq venisset illuc: māsit i spelūca. Et
ecce s̄mo dñi ad eū: dixitq illi: Quid
10 h agꝭ helia? At ille rñdit: Zelo zelatus
sū ꝓ dño deo exercituū: qꝛ dereliq̄rūt
pactū dñi filij isrl Altaria tua destru
xerūt: ⁊ ꝓphas tuos occiderūt gladio et
derelict⁹ sū ego sol⁹: ⁊ q̄rūt aiaȝ meā vt
11 auferāt eā. Et ait ei: Egredere ⁊ sta in
mōte coraȝ dño. Et ecce dñs trāsijt: et

ſpūs grādis ⁊ fortꝭ ſubūtēs mōtes: et
pterēs petras añ dñz. Nō ī ſpū dñs Et
pᵒ ſpiritū cōmotio. Nō ī cōmotiōe dñs
Et pᵒcōmotiōez ignis. Nō ī igne dñs.
Et poſt ignem ſibulᵒ aure tenuis: ibi
dñs. Qđ cū audiſſet helias opuit vul-
tū ſuū pallio: ⁊ egreſſᵒ ſtetit ī oſtio ſpe
lūce: ⁊ ecce vox ad eū dicēs: Quid hic
agꝭ helia? Et ille rñdit: Zelo zelatᵒ ſū
ꝓ dño deo exercituū: qꝛ dereliq̄rūt pa-
ctū tuū filij iſrł. Altaria tua deſtruxe-
rūt: ⁊ ꝓphas tuos occiderūt gladio: ⁊ de
relictᵒ ſū ego ſolᵒ: ⁊ q̄rūt aiam meā vt
auferāt eā. Et ait dñs ad eū: Uade ⁊ re
uertere ī viā tuā ꝑ deſertuz ī damaſcū.
Cūq̧ puenerꝭ illuc: vnges aſahel regē
ſup ſyriā: ⁊ iehu filiū namſi vnges re-
gē ſup iſrł. Heliſeū aūt filiū ſaphat q̄ ē
de abelmeula vnges ꝓphām ꝓ te. Et
erit q̄cūq̧ fugerit gladiū azahel: occi-
det eū iehu: ⁊ q̄cūq̧ fuerit gladiū iehu
iterficiet eū heliſeᵒ. Et derelinquā mi
hi in iſrł ſeptē milia viroꝝ: q̄ꝝ genua
nō ſūt incurua ta añ baal: et oē os qđ
nō adorauerit eū oſculās manū. Pro-
fectus ḡ inde helias reperit heliſeū fi-
liū ſaphat arantē ī duodecim iugꝭ bo
um: ⁊ ipē ī duodecim iugꝭ boū aranti-
bus vnᵒ erat. Cūq̧ veniſſet helias ad
eū: miſit palliū ſuū ſup eū. Qui ſtatim
relictꝭ bobᵒ cucurrit poſt heliā: et ait:
Oſculor ore te prēz meū ⁊ mrēz meā: ⁊
ſic ſeq̄r te. Dixitq̧ ei: Uade ⁊ reūtere.
Qđ eñ meū erat feci tibi. Reūſᵒ āt ab
eo tulit par boū et mactauit illud: ⁊ ī
aratro boū coxit carnes: ⁊ dedit ppło ⁊
comederūt. Cōſurgēſq̧ abijt et ſecutᵒ
ē heliā: ⁊ miniſtrabat ei. XX

Porro benadab rex ſyrie ꝯgrega
uit oēz exercitū ſuū: ⁊ triginta-
duos reges ſecū: ⁊ eq̄s ⁊ currᵒ: ⁊ aſcen
dens pugnabat ꝯ ſamariam: ⁊ obſedit
eā. Mitteſq̧ nuncios ad achab regem
iſrł in ciuitatē ait: Hec dicit benadab
Argētū tuū et aurū tuū meū ē: et vxo-
res tue et filij tui optimi mei ſunt. Re
ſpōditq̧ rex iſrł. Iuxta verbū tuū dñe
mi rex: tuᵒ ſū ego ⁊ oia mea. Reūtēteſq̧
nūcij dixerūt: Hec dicit benadab q̄ mi
ſit nos ad te. Argētū tuū et auꝝ tuuz
et vxores tuas ⁊ filios tuos dabis mi-
hi. Cras igiꝰ hac eadē hora mittā ſer-
uos meos ad te ſcrutabūꝰ domū tuaz
⁊ domū ſuoꝝ tuoꝝ: ⁊ oē qđ eis placu-
erit ponēt in manibᵒ ſuis et auferent.
Uocauit aūt rex iſrł oēs ſeniores terre B
⁊ ait: Aiaduertite et videte: q̄ȓ inſi-
dieꝰ nob. Miſit eñ ad me ꝓ vxoribus
meis ⁊ filijs ⁊ ꝓ argēto ⁊ auro: et non
abnui. Dixerūtq̧ oēs maiores natu ⁊
vniūſus pplˢ ad eū. Non audias neq̧
acq̄eſcas illi. Rñditq̧ nūcijs benadab
Dicite dño meo regi. Oia ꝓpᵗ q̄ miſi-
ſti ad me ſuū tuū initio faciā: hanc āt
rē facere nō poſſū. Reūſiq̧ nūcij: retu-
lerūt ei. Qui remiſit: ⁊ ait: Hec faciant
mihi dij ⁊ hec addant: ſi ſuffecerit pul
uis ſamarie pugillis ois ppłi q̄ ſequiꝰ
me. Et rñdēs rex iſrł ait: Dicite ei. Ne
gloriet accinctᵒ eq̄ vt diſtinctᵒ. Factū
ē aūt cū audiſſet benadab vbū iſtud:
bibebat ipē ⁊ reges ī vmbraculis. Et
ait ſuis ſuiſ. Circūdate ciuitatē. Et cir
cūdederūt eā. Et ecce ꝓpha vnᵒ accedēſ
ad achab regē iſrł: ait ei: Hec dic dñs:
Certe vidiſti oēm multitudinē hāc ni-
miā. Ecce ego tradā eā ī manū tuā ho C
die: vt ſcias qꝛ ego ſū dñs. Et ait ach-
ab: Per quē? Dixitq̧ ei. Hec dic dñs:
Per pediſſeq̄s principū ꝓuinciaꝝ. Et
ait: Quis incipiet ꝑliari? Et ille dixit:
Tu: Receſiuit ḡ pueros pncipū ꝓuin-
ciaꝝ ⁊ reperit nūeꝝ ducētoꝝ triginta
duoꝝ. Et receſuit pᵒ eos pplm: oēs fili-
os iſrł ſeptē milia: ⁊ egreſſi ſūt meridie
Benadab aūt bibebat temulētᵒ ī vm-
braculo ſuo: ⁊ reges trigintaduo cū eo
q̄ ad auxiliū eiᵒ venerāt. Egreſſi ſunt
aūt pueri pncipū ꝓuinciaꝝ ī pma frō
te. Miſit itaq̧ benadab: q̄ nūciauerūt
ei dicētes: Uiri egreſſi ſūt de ſamaria.
At ille ait: Siue ꝓ pace veniūt appre-
hēdite eos viuos: ſiue vt ꝑlient viuos
eos capite. Egreſſi ſūt ḡ pueri pncipū D
ꝓuīciaꝝ: ac reliquᵒ exercitᵒ ſeq̄bat. Et
ꝑcuſſit vnuſq̄ſq̧ viꝝ q̄ ꝯ ſe veniebat fu
geruntq̧ ſyri ⁊ pſecutᵒ ē eos iſrł. Fugit
q̧z benadab rex ſyrie ī eq̄ cū eq̄tibᵒ ſuiſ
Necnō ⁊ egreſſus rex iſrł ꝑcuſſit eq̄s et
currᵒ: ⁊ ꝑcuſſit ſyriā plaga magna ni-
mis. Accedēs āt ꝓpha ad regē iſrł: di-
xit ei: Uade ⁊ cōfortare: ⁊ ſcito et vide
q̄d facias. Sequēti eñ anno rex ſyrie
aſcēdet ꝯ te. Serui vo regꝭ ſyrie dixe
rūt ei: Dij mōtiū ſūt dij eoꝝ: idō ſupa-
uerūt nos. Sz meliᵒ eſt vt pugnemᵒ ꝯ
eos ī cāpeſtribᵒ: ⁊ obtinebimᵒ eos. Tu
ḡ vbū h̄ fac. Amoue reges ſinglos ab

135

exercitu tuo ⁊ pone pncipes p eis: ⁊ i-
ſtaura numeꝝ militum q̄ ceciderūt de
tuis: ⁊ eq̄s ſm eq̄s pſtinos: ⁊ curr⁹ ſm
curr⁹ q̄s añ habuiſti: et pugnabim⁹ cō
tra eos in cāpeſtrib⁹: ⁊ videbis φ ob-
tinebim⁹ eos. Credidit cōſilio eoꝝ: et
fecit ita. Igit̄ poſtq̄ ann⁹ trāſierat re-
cēſuit benadab ſyros ⁊ aſcēdit i affec
vt pugnarēt cōtra iſrł. Porro filij iſrł
recēſiti ſūt: ⁊ acceptis cibarijs pfecti
ex adūſo: caſtraq̄ metati ſūt cōtra eos
q̄ſi duo parui greges capraꝝ. Syri āt
E repleuerūt trā. Et accedēs vn⁹ vir dei
dixit ad regē iſrł: Hec dicit dñs: Quia
dixerūt ſyri: de⁹ mōtiū ē dñs: ⁊ nō ē de
us valliū: dabo oēm multitudinē hāc
grādē i manu tua: ⁊ ſciet̄ q2 ego ſum
dñs. Dirigebātq̄ ſeptē dieb⁹ ex adūſo
hi atq̄ illi acies: ſeptia añt die cōmiſ-
ſū ē bellū. Percuſſerūtq̄ filij iſrł ď ſyr̄
centū milia peditū i die vna. Fugerūt
añt ſyri q̄ remāſerāt i affec in ciuitatē
et cecidit mur⁹ ſup vigintiſeptē milia
hoiū q̄ remāſerāt. Porro benadab fu
giēs igreſſus ē ciuitatē i cubiculū qđ
erat itra cubiculū. Dixerūtq̄ ei ſui tui
Ecce audiuim⁹ φ reges dom⁹ iſrł cle-
mētes ſūt. Ponam⁹ itaq̄ ſaccos in lū-
bis nřis: ⁊ funiculos i capitib⁹ nřis: ⁊
egrediamur ad regē iſrł: forſitā ſalua-
bit aias nřas. Accīxerūt ſaccis lum-
bos ſuos ⁊ poſuerūt funiculos i capi-
tib⁹ ſuis: veneruntq̄ ad regē iſrł ⁊ dixe
rūt ei: Seru⁹ tu⁹ benadab dicit: Viuat
oro te aīa mea. Et ille ait: Si adhuc vi
F uit frater me⁹ ē. Qđ acceperunt viri p
omine: ⁊ feſtinātes rapuerūt vbum ex
ore ei⁹ atq̄ dixerūt: Frater tu⁹ benadab
viuit. Et dixit eis: Ite ⁊ adducite eū ad
me. Egreſſus ē ḡ ad eū benadab: ⁊ leua
uit eū in currū ſuū. Qui dixit ei: Ciui-
tates q̄s tulit pr̄ me⁹ a pr̄e tuo reddā:
⁊ plateas fac tibi i damaſco ſicut fecit
pr̄ me⁹ in ſamaria: et ego federat⁹ rece
dam a te. Pepigit ḡ fedus ⁊ dimiſit eū
Tūc vir q̄dā de filijs pphaꝝ dixit ad
ſociū ſuū i ſmone dñi Percute me. At
ille noluit percutere. Cui ait: Quia no-
luiſti audire vocem dñi: ecce recedes a
me ⁊ pcutiet te leo. Cūq̄ paululū receſ
ſiſſet ab eo: iuenit eū leo atq̄ pcuſſit.
Sʒ et alterū inueniēs viꝝ dixit ad eū.
Percute me. Qui pcuſſit eū ⁊ vulnera
uit. Abijt ḡ ppha et occurrit in via et
mutauit aſperſione puluer̄ os et ocu-
los ſuos. Cūq̄ rex trāſiſſet: clamauit
ad regē et ait: Seru⁹ tu⁹ egreſſus ē ad
pliādū i comin⁹. Cūq̄ fugiſſet vir vn⁹
adduxit eū q̄dā ad me ⁊ ait: Cuſtodi vi
rū iſtū. Qui ſi lapſus fuerit erit aīa tua
p aīa ei⁹: aut talētū argēti appendes.
Dū āt ego turbat⁹ huc illucq̄ me ver-
terē: ſubito nō cōparuit. Et ait rex iſrł
ad eū: Hoc ē iudiciū tuū qđ ipe decre-
uiſti. At ille ſtatim abſterſit puluerem
de facie ſua: et cognouit eū rex iſrł φ
eēt de pphetis. Qui ait ad eū: Hec di-
cit dñs: Quia dimiſiſti viꝝ dignū mor
te de manu tua: erit aīa tua p aīa ei⁹:
et ppls tu⁹ p pplo ei⁹. Reuerſus ē igit̄
rex iſrł i domū ſuā audire ptemnēs: et
furibundus venit in ſamariā. XXI

POſt vba añt hec tpe illo vinea A
erat naboth ieʒrahelite q̄ erat i
ieʒrahel iux̄ palatiū achab re-
gis ſamarie. Locut⁹ ē ḡ achab ad na-
both dicēs: Da mihi vineā tuā vt fa-
ciā mihi hortū olerū: q2 vicina ē ⁊ ppe
domū meā. Daboq̄ tibi p ea vineam
meliorē: aut ſi cōmodi⁹ tibi putas ar-
gēti pciū quātū digna ē. Cui rñdit na-
both: Propiti⁹ ſit mihi dñs ne dem he
reditatē patꝝ meoꝝ tibi. Venit ḡ ach-
ab in domū ſuā indignās ⁊ frēdēs ſu-
per vbo qđ locut⁹ fuerat ad eum na-
both ieʒrahelites dicēs: nō dabo tibi
hereditatē patrū meoꝝ. Et pijciēs ſe B
in lectulū ſuū auertit faciē ſuā ad pa-
rietē et nō comedit panē. Ingreſſa eſt
autē ad eū ieʒabel vxor ſua: dixitq̄ ei:
Quid ē hoc vnde aīa tua cōtriſtata ē: et
q̄re non comedis panē? Qui rñdit ei:
Locut⁹ ſū naboth ieʒrahelite: et dixi
ei: Da mihi vineā tuā accepta pecunia
aut ſi tibi placet dabo tibi vineā meli-
orē p ea. Et ille ait: Nō dabo tibi vi-
neā meā. Dixit ḡ ad eum ieʒabel vxor
ei⁹. Grādis auctoritat̄ es: ⁊ bñ regis
regnū iſrł. Surge ⁊ comede panē ⁊ eq̄
aīo eſto. Ego dabo tibi vineā naboth
ieʒrahelite. Scripſit itaq̄ lr̄as ex noīe
achab: et ſignauit eas anulo ei⁹ ⁊ mi
ſit ad maiores natu et optimates qui
erāt i ciuitate ei⁹ ⁊ habitabāt cum na-
both. Lr̄aꝝ añt hec erat ſnīa. Predica
te ieiuniū ⁊ ſedere facite naboth inter
pmos pplī: et ſubmittite duos viros fi
lios belial ꝯ eū: et falſū teſtimoniū di

eant:bñdixit naboth deũ ⁊ regẽ:⁊ edu
cite ⁊ lapidate:ſicq̃ moriat̃. Fecerũt ğ
ciues ei⁹ maiores natu et optimates q̃
habitabãt cũ eo in vrbe:ſic̃ ꝓcepat eis
iezabel: et ſicut ſcriptũ erat in lr̃is q̃s
miſerat ad eos. Predicauerũt ieiuniũ
⁊ ſedere fecer̃t naboth int̃ ꝓmos ꝑli ⁊
adduct̃ duob⁹ vir̃ filijs diaboli fece
rũt eos ſedere ꝯ eũ. At illi. ſ. vt viri dia
bolici dixer̃t ꝯ eũ teſtioniũ corã mlti-
tudie. Bñdixit naboth deũ ⁊ regẽ. Q̃
obrẽ eduxerũt eũ ex ciuitatẽ ⁊ lapidi-
bus iterfecerũt. Miſerũtq̃ ad iezabel
dicẽtes: Lapidat⁹ ẽ naboth ⁊ mortu⁹ ẽ
Factũ ẽ aũt cũ audiſſet iezabel lapida
tũ naboth et mortuũ: locuta ẽ ad ach-
ab. Surge poſſide vineã naboth iezra-
helite q̃ noluit tibi acq̃eſcere: et dare
eã accepta pecunia. Non eñ viuit na-
E both ſ3 mortu⁹ ẽ. Q̃d cũ audiſſet achab
mortuũ videl3 naboth: ſurrexit ⁊ deſcẽ
debat i vineam naboth iezrahelite vt
poſſideret eã. Fact⁹ ẽ igit̃ ſmo dñi ad
heliã theſbiten dicẽs: Surge: deſcẽde i
occurſũ achab reg̃ iſr̃l q̃ eſt ſamaria.
Ecce ad vineã naboth deſcẽdit vt poſ-
ſideat eã. Et loq̃r̃ ad eũ dicẽs: Hec di
cit dñs de⁹: Occidiſti: inſup ⁊ poſſedi-
ſti. Et p⁹ hec addes: Hec dicit dñs. In
loco h̃ i q̃ linxerũt canes ſãguinẽ na-
F both: lãbẽt q̃3 ſãguinẽ tuũ. Et ait ach-
ab ad heliã: Nũ iueniſti me inimicũ ti
.b bi? Qui dixit: Inueni: eo q̃ venũdat⁹
ſis vt faceres malũ i ꝯſpectu dñi. Hec
dic̃ dñs: Ecce ego inducã ſup te malũ:
⁊ demetã poſteriora tua: et iterficiã de
achab mingẽtẽ ad parietẽ ⁊ clauſũ et
.et vltimũ i iſr̃l. Et dabo domũ tuã ſic̃ do
2.f mũ hieroboã filij nabath: et ſic̃ domũ
2.f baaſa filij ahia: q2 egiſti vt me ad ira-
.b cũdiã ꝓuocares: et peccare feciſti iſr̃l.
S3 et d̃ iezabel locut⁹ ẽ dñs dicẽs: Ca-
nes comedẽt iezabel in agro iezrahel.
Si mortu⁹ fuerit achab i ciuitate: come-
dẽt eũ canes. Si ãt mortu⁹ fuit i agro
G comedẽt eũ volucres celi. Igit̃ nõ fuit
.b alter tal̃ ſic̃ achab q̃ venũdat⁹ ẽ vt fa-
ceret malũ i ꝯſpectu dñi. Cõcitauit eñ
eũ iezabel vxor ſua: ⁊ abomiabil̃ fact⁹
ẽ intãtũ vt ſeq̃ret̃ idola q̃ fecerãt ãmor
rei q̃s ꝯſũpſit dñs a facie filiorũ iſrael.
Itaq̃ cũ audiſſet achab ſmões iſtos:
ſcidit veſtimẽta ſua: ⁊ operuit cilitio car
nẽ ſuã: ieiunauitq̃ ⁊ dormiuit i ſacco
⁊ ãbulauit demiſſo capite. Et fact⁹ eſt
ſmo dñi ad heliã theſbiten dicẽs: Nõ
ne vidiſti humiliatũ achab corã me?
Quia igit̃ humiliat⁹ ẽ mei cauſa: non 4.Re.10.e
inducã malũ i dieb⁹ ei⁹: ſ3 in dieb⁹ filij
ſui inferã malũ domui ei⁹. XXII B
Tranſierunt igit̃ tres ãni abſq̃ 2.Pa.18.a
bello int̃ ſyriã ⁊ iſr̃l. In ãno ãt
tertio deſcẽdit ioſaphat rex iu-
da ad regẽ iſr̃l. Dixitq̃ rex iſr̃l ad ſer-
uos ſuos. Ignorat̃ q̃ nr̃a ſit ramoth
galaad: ⁊ negligim⁹ tollere eã d̃ manu
reg̃ ſyrie? Et ait ad ioſaphat: Uenies
ne mecũ ad p̃liãdũ i ramoth galaad?
Dixitq̃ ioſaphat ad regẽ iſr̃l: Sic̃ ego 4.Re.3.b
ſũ: ita ⁊ tu. Popul⁹ me⁹ ⁊ ꝑl's tu⁹ vnũ
ſũt: et eq̃tes mei eq̃tes tui. Dixitq̃ io-
ſaphat ad regẽ iſr̃l. Quere oro te hodie
ſermonẽ dñi. Cõgregauit ğ rex iſr̃l ꝓ
phetas q̃dringentos circiter viros: et
ait ad eos: Ire debeo i ramoth galaad
ad bellãdũ an q̃eſcere? Qui rñderunt.
Aſcẽde: et dabit eã dñs in manu reg̃.
Dixit aũt ioſaphat. Nõ eſt h̃ ꝓpha dñi
quiſpiã vt iterrogem⁹ p eũ? Et ait rex
iſr̃l ad ioſaphat: Remanſit vir vn⁹ per
quẽ poſſum⁹ iterrogare dñm: ſed ego
odi eũ: q2 nõ ꝓphetat mihi bonũ ſ3 ma
lũ: micheas filius iemla. Cui ioſaphat
ait: Ne loquar̃ ita rex. Uocauit ğ rex
iſr̃l eunuchũ quẽdã ⁊ dixit ei: Feſtina
adducere micheã filiũ iemla. Rex autẽ
iſr̃l ⁊ ioſaphat rex iuda ſedebãt vnuſ-
q̃ſq̃ in ſolio ſuo veſtiti cultu regio in
area iux̃ oſtiũ porte ſamarie: et vniũſi
ꝓphe ꝓphetabãt i ꝯſpectu eorũ. Fecit
q̃3 ſibi ſedechias fili⁹ chanaan cornua
ferrea: ⁊ ait: Hec dicit dñs. His vẽtila-
bis ſyriã donec deleas eã. Oẽſq̃ ꝓphe
te ſimiliter ꝓphetabãt dicẽtes: Aſcẽde i
ramoth galaad: ⁊ vade proſpere ⁊ tra-
det dñs i man⁹ reg̃. Nũci⁹ ṽo q̃ ierat
vt vocaret micheã locut⁹ ẽ ad eum di-
cẽs: Ecce ſmones ꝓpharũ ore vno reg̃
bona p̃dicãt. Sit ğ ſmo tuus ſil̃is eo- C
rũ: et loq̃re bona. Cui micheas ait: Ui
uit dñs: q2 q̃dcunq̃ dixerit mihi dñs
h̃ loquar. Uenit itaq̃ ad regem: et ait 2.Pa.18.b
illi rex. Michea: ire debem⁹ in ramoth
galaad ad p̃liandũ: an ceſſare? Cui ille
rñdit: Aſcẽde ⁊ vade ꝓſpere: et tradet
dñs i manu reg̃. Dixit aũt rex ad eũ:
Iterũ atq̃ iterũ adiuro te vt nõ loq̃r̃
mihi niſi q̃d verum eſt in nomine dñi.

Et ille ait: Vidi cunctū iſrael diſperſū
in montib⁹ quaſi oues non habentes
paſtorē. Et ait domin⁹: Nō habēt iſti
dn̄m: reuertat̄ vnuſquiſq; i domū ſuā
in pace. Dixit ẜ rex iſrael ad ioſaphat:
Nūqd nō dixi tibi q2 nō ꝓphetat mihi
bonū: ſed ſemꝑ malū? Ille v̄o addens
ait: Propter hoc audi ſmonē dn̄i. Vi
di dn̄m ſedentē ſuꝑ ſoliū ſuū: et oēs ex
D ercitū celi aſſiſtētē ei a dextris ⁊ a ſini
2. Pa. 18. e ſtris et ait dn̄s ‖ Quis decipiet achab
regē iſrl̄ vt aſcēdat et cadat i ramoth
galaad? Et dixit vn⁹ v̄ba huiuſcemo-
di: ⁊ ali⁹ aliter. Egreſſus ē aūt ſp̄s: et
ſtetit corā dn̄o: ⁊ ait: ego decipiā illū.
Cui locut⁹ eſt dn̄s. In quo? Et ille ait:
Egrediar: ⁊ ero ſp̄s mēdax i ore oīm
ꝓphaꝝ ei⁹. Et dixit dn̄s. Decipies ⁊ ꝑ-
ualebis egredere ⁊ fac ita. Nūc igit̄ ec
ce dedit dn̄s ſp̄m mēdacij i ore oīm ꝓ
phetaꝝ tuoꝝ q̄ h̄ ſūt: ⁊ dn̄s locut⁹ ē ꝯ
te malū. Acceſſit aūt ſedechias filius
chanaā: ⁊ ꝑcuſſit micheā in maxillā: ⁊
dixit: Me ne ẜ dimiſit ſp̄s dn̄i: ⁊ locu
tus ē tibi? Et ait micheas: Viſur⁹ es i
die illa qn̄ ingredier̄ i cubiculū intra
cubiculū vt abſcōdaris. Et ait rex iſrl̄
Tollite micheam ⁊ maneat apd̄ āmon
ꝑncipē ciuitat̄ ⁊ apd̄ ioas filiū ama-
lech: et dicite eis: Hec dic̄ rex: Mittite
virū iſtū i carcerē: ⁊ ſuſtētate eū pane
tribulatiōis ⁊ aq̄ anguſtie donec reu̇-
E tar i pace. Dixitq; micheas: Si reuer-
ſus fuer̄ i pace: nō ē locut⁹ i me dn̄s.
Et ait: Audite ꝓl̄i oēs. Aſcēdit itaq;
rex iſrl̄ ⁊ ioſaphat rex iuda in ramoth
galaad. Dixit itaq; rex iſrael ad ioſa-
phat: Sume arma ⁊ igredere ꝓliū ⁊ in
duere veſtib⁹ tuis Porro rex iſrl̄ muta
uit habitū ſuū ⁊ ingreſſus ē bellū. Rex
aūt ſyrie ꝑcepat principib⁹ curruū tri
gintaduob⁹ dicens: Nō pugnabitis ꝯ
minorē et maiorē qnēpiā niſi ꝯtra re-
gē iſrl̄ ſolū. Cū ẜ vidiſſent ꝑncipes cur
ruū ioſaphat ſuſpicati ſunt ꝙ iþe eſſet
rex iſrl̄: ⁊ impetu facto pugnabāt ꝯtra
eū. Et exclamauit ioſaphat. Intellexe-
rūtq; ꝑncipes curruū ꝙ nō eēt rex iſrl̄
2. Pa. 18. e et ceſſauerūt ab eo. Vir aūt qdā teten
dit arcū i incertū ſagittā dirigēs: ⁊ ca-
ſu ꝑcuſſit regē iſrl̄ iter pulmonē et ſto
machū. At ille dixit aurige ſuo. Verte
manū tuā: ⁊ eijce me d̄ exercitu: q2 gra
uiter vulnerat⁹ ſū. Cōmiſſū eſt ẜ pliū
in die illa. Et rex iſrael ſtabat i curru
ſuo ꝯ ſyros: et mortu⁹ eſt veſpere. Flue
bat autē ſāguis plage i ſinū currus et
ꝑco inſonuit in vniuerſo exercitu an-
teq; ſol occūberet dicēs: Vnuſqſq; reu̇
tat̄ in ciuitatē ⁊ in terrā ſuā. Mortu⁹
eſt aūt rex: et plat⁹ ē in ſamariā. Sepe
lierūtq; regē in ſamaria ⁊ lauerūt cur-
rū ei⁹ in piſcina ſamarie: et linxerūt ca
nes ſanguinē ei⁹: et habenas lauerūt
iuxta verbū dn̄i qd̄ locut⁹ fuerat. Re-
liq̄ aūt ſermonū achab et vniūſa q̄ fe-
cit: et domus eburnea quā edificauit
cūctaꝝ vrbiū q̄s extruxit: nōne hec ſcri
pta ſūt in libro ſermonū dierū regum
iſrl̄? Dormiuit ẜ achab cū prib⁹ ſuis ⁊
regnauit ochozias fili⁹ ei⁹ ꝓ eo. Ioſa
phat v̄o fili⁹ aſa regnare cepat ſuꝑ iu-
dam āno q̄rto achab reḡ iſrl̄. Trigin
taq̄nq; annoꝝ erat cū regnare cepiſſet
et vigintiq̄nq; ānis regnauit in hieru
ſalē. Nomē matr̄ ei⁹ azuba filia ſalai
Et ambulauit in oī via aſa pr̄is ſui: et
nō declinauit ex ea. Fecitq; qd̄ rectū ē
in cōſpectu dn̄i: verūtn̄ excelſa nō abſ-
tulit. Adhuc eñ popul⁹ ſacrificabat ⁊
adolebat incenſū i excelſis. Pacēq; ha
buit ioſaphat cū rege iſrl̄. Reliq̄ autē
v̄boꝝ ioſaphat et oꝑa ei⁹ q̄ geſſit ⁊ ꝑ-
lia: nōne hec ſcripta ſūt in libro v̄boꝝ
dierū regū iuda? Sed ⁊ reliq̄as effemi
natorū q̄ remāſerāt in dieb⁹ aſa patr̄
ei⁹ abſtulit d̄ terra. Nec erat tūc rex cō
ſtitut⁹ in edom. Rex v̄o ioſaphat fece-
rat claſſes i mari q̄ nauigarēt i ophir
ꝓpter aurū: et ire nō poterāt: q2 cōfra-
cte ſunt i aſiongaber. Tūc ait ochozi-
as fili⁹ achab ad ioſaphat. Vadāt ſ̄ui
mei cū ſ̄uis tuis in nauib⁹. Et noluit
ioſaphat. Dormiuitq; ioſaphat cū pa-
trib⁹ ſuis: ⁊ ſepultus ē cū eis i ciuitate
dauid pr̄is ſui: regnauitq; ioram filius
ei⁹ ꝓ eo. Ochozias aūt fili⁹ achab reg-
nare cepat ſuꝑ iſrl̄ in ſamaria āno ſe-
ptimodecimo ioſaphat regis iuda: reg
nauitq; ſuꝑ iſrl̄ duob⁹ annis. Et fecit
malū i ꝯſpectu dn̄i: ⁊ ambulauit i via
pr̄is ſui et mr̄is ſue: et in via hieroboꝫ
filij nabath q̄ peccare fecit iſrl̄. Serui-
uit q̄z baal et adorauit eū: et irritauit
dn̄m deum iſrl̄ iux̄ omnia que fecerat
pater eius. Explicit ꝑm⁹ liber Mala
chim. i. Regū terti⁹. Incipit ſcd̄s liber
Malachim. i. q̄rtus regū. Capl̄m. I

P Reuaricatus
ē āt moab i iſrł poſtꝙ̄
mortu⁹ ē achab. Cecidit
ꝙ ochozias ꝑ cācellos ce
nacli ſui: qđ hēbat i ſa-
maria ꝛ egrotauit: miſitq; nūcios di-
cēs ad eos. Ite cōſulite beelzebub deū
accarō: vtrū viuere queā de īfirmitate
mea hac. Angel⁹ āt dn̄i locut⁹ ē ad he
liā theſbitē dicēs: Surge aſcēde ī oc-
curſū nūcioꝝ reg̃ ſamarie: ꝛ dices ad
eos: Nūq̄d n̄ ē de⁹ i iſrł: vt eat̃ ad ꝯſu
lēdū beelzebub deū accarō? Quāobrē
hec dicit dn̄s. De lectulo ſup quē aſcē
diſti n̄ deſcēdes: ſ; morte morier̃. Et
abijt helias: reuſiq; ſūt nūcij ad ocho
ziā. Qui dixit eis. Quare reūſi eſt̃? At
illi r̄nderūt ei. Vir occurrit nob: ꝛ dix-
it ad nos. Ite reūtimini ad regē q̄ mi-
ſit vos ꝛ dicet̃ ei. Hec dic dn̄s. Nūq̄d
q2 n̄ erat de⁹ i iſrł: mitt̃ vt ꝯſulat̃ beel
zebub de⁹ accaron? Idcirco de lectulo
ſup quē aſcēdiſti n̄ deſcēdes: ſ; morte
morier̃. Qui dixit eis: Cui⁹ figure ꝛ ha
bit⁹ ē vir ille q̄ occurrit vob ꝛ locut⁹ ē
vba hec? At illi dixerūt. Vir piloſus et
zona pellicea accinct⁹ renib⁹. Qui ait:
Helias theſbites ē. Miſitq; ad eū q̄n-
q̄genariū p̄ncipē ꝛ q̄nq̄gita q̄ erāt ſub
eo. Qui aſcēdit ad eū ſedētiq; i vtice
mōt̃ ait. Homo dei: rex p̄cepit vt de-
ſcēdas. R̄ndēſq; helias dixit q̄nq̄gena
rio. Si hō dei ſū: deſcēdat ignis de ce-
lo: ꝛ deuorte te ꝛ q̄nq̄gita tuos. Deſcē
dit ꝙ ignis ð celo: ꝛ deuorauit eū: ꝛ q̄n
q̄ginta q̄ erāt cū eo. Rurſūq; miſit ad
eū p̄ncipē q̄nq̄genariū alteꝝ: ꝛ q̄nq̄gi
ta cū eo. Qui locut⁹ ē illi. Hō dei: hec
dicit rex. Feſtina. Deſcēde. R̄ndēs he-
lias ait. Si hō dei ego ſum: deſcendat
ignis de celo ꝛ deuoret te ꝛ q̄nq̄ginta
tuos. Deſcēdit ꝙ ignis de celo ꝛ deuo
rauit illū: ꝛ q̄nq̄ginta ei⁹. Iterū miſit
p̄ncipē q̄nq̄genariū tertiū: ꝛ q̄nq̄gita q̄
erāt cū eo. Qui cū veniſſ; : curuauit ge
nua ꝯ heliā ꝛ p̄cat⁹ ē eū ꝛ ait. Hō dei:
noli deſpicere aīam meā ꝛ aīas ſuoꝝ
tuoꝝ q̄ mecū ſūt. Ecce deſcēdit ignis
de celo ꝛ deuorauit duos p̄ncipes q̄n-
q̄genarios p̄mos: ꝛ q̄nq̄genos q̄ cum
eis erāt. S; nūc obſecro vt miſerear̃
aīe mee. Locut⁹ ē āt āgel⁹ dn̄i ad heliā
dicēs: Deſcēde cū eo. Ne timeas. Sur-
rexit igit̃ ꝛ deſcēdit cū eo ad regē: ꝛ lo
cut⁹ ē ei. Hec dic dn̄s. Quia miſiſti nū
cios ad ꝯſulēdū beelzebub deū accarō
q̄ſi n̄ eēt de⁹ ī iſrła q̄ poſſes interroga-
re ſmonē: iō de lectulo ſup quē aſcē-
diſti nō deſcendes. ſ; morte morieris.
Mortu⁹ ē āt iux̄ ſmonē dn̄i quē locu
t⁹ ē helias: ꝛ regnauit iorā frat̃ ei⁹ ꝓ
eo āno ſcđo iorā filij ioſaphat reg̃ iu-
de. Nō eī hēbat filiū. Reliq̄ āt vboꝝ
ochozie q̄ opat⁹ ē nōne hec ſcp̄ta ſūt ī
libro ſmonū dierū regū iſrł //II
F Actū ē āt cū leuare vellet dn̄s B
heliā ꝑ turbinē i celū: ibāt he-
lias ꝛ heliſeus de galgał. Dixitq; heli-
as ad heliſeū. Sede h̄ q2 dn̄s miſit me
vſq; ī bethel: Cui ait heliſe⁹. Viuit dn̄s
ꝛ viuit aīa tua: q2 n̄ derelinquā te. Cū-
q; deſcēdiſſēt bethel: egreſſi ſūt filij ꝓ-
phetaꝝ q̄ erāt i bethel ad heliſeū: ꝛ di
xerūt ei: Nūq̄d noſti q2 hodie dn̄s tol-
let dn̄; tuū a te? Qui r̄ndit. Et ego no-
ui. Silete: Dixit āt helias ad heliſeū.
Sede h̄: q2 dn̄s miſit me i hiericho. Et
ille ait: Viuit dn̄s: ꝛ viuit aīa tua q2 n̄
derelinquā te: Cūq; veniſſēt hiericho:
acceſſerūt filij ꝓphaꝝ q̄ erāt ī hiericho
ad heliſeū: ꝛ dixerūt ei: Nūq̄d noſti: q2
dn̄s hodie tollet dn̄m tuū ad te. Et ait
Et ego noui. Silete. Dixit āt ei helias
Sede h̄: q2 dn̄s miſit me vſq; ad iorda
nē. Qui ait: Viuit dn̄s ꝛ viuit aīa tua B
q2 n̄ derelīquā te. Ierūt igit̃ ābo parit̃
ꝛ q̄nq̄gita viri de filijs ꝓphaꝝ ſecuti
ſūt eos. qui ꝛ ſteterūt e5 lōge. Illi aūt
ābo ſtabāt ſup iordanē. Tulitq; heli-
as palliū ſuū ꝛ inuoluit illud: ꝛ ꝑcuſſit
aq̄s q̄ diuiſe ſūt ī vtrāq; ꝑtē: ꝛ trāſierūt
ābo ꝑ ſiccū. Cūq; trāſiſſēt: helias dix-
it ad heliſeū. Poſtula qđ vis: vt faciā ti
bi an̄ꝙ̄ tollar a te. Dixitq; heliſe⁹: Ob
ſecro vt fiat ī me duplex ſp̄ūs tu⁹. Qui
r̄ndit. Rē difficilē poſtulaſti. Attū ſi
vider̃ me qn̄ tollar a te erit qđ petiſti.
ſi āt n̄ vider̃ nō erit. Cūq; ꝑgerēt ꝛ ī-
cedētes ſmocinarēt̃. ecce curr⁹ igne⁹
ꝛ eq̄ ignei diuiſerūt vtrūq;. ‖Et aſcēdit Eccl.48.b
helias ꝑ turbinē ī celū. Heliſe⁹ āt vi-
debat: ꝛ clamabat. Pr̄ mi pr̄ mi curr⁹ ī.13.c
iſrł ꝛ auriga ei⁹. Et n̄ vidit eū ampli⁹. C
Appr̄henditq; veſtimēta ſua: ꝛ ſcidit il-
la ī duas ꝑtes. Et leuauit palliū helie
qđ ceciderat ei. Reūſuſq; ſtetit ſup ri-
pā iordanis: palliō helie qđ ceciderat

el ꝑcuſſit aq̄s ⁊ nō ſūt diuiſe. Et dixit.
Ubi ē de⁹ helie etiā nūc? Percuſſitqꝫ
aq̄s: ⁊ diuiſe ſūt huc atqꝫ illuc: ⁊ trāſijt
15 heliſe⁹. Uidētes āt filij ꝓphetarū qui
erāt ī hiericho de ꝯ, dixerūt: Requieuit ſpi
rit⁹ helie ſuꝑ heliſeū. Et veniētes ī oc
curſū ei⁹ adorauerūt eū ꝓni ī t̄rā: dixe-
16 rūtqꝫ illi. Ecce cū ſuis tuis ſūt q̄nq̄gī
ta viri fortes: q̄ pñt ire ⁊ q̄rere dn̄m tu
um: ne forte tulerit eū ſpūs dn̄i ⁊ ꝓie-
cerit eū ī vnū mōtiū aut ī vnā vallium
17 Qui ait: Nolite mittere. Coegerūtqꝫ eū
donec acq̄eſceret ⁊ diceret: Mittite. Et
miſerūt q̄nq̄ginta viros. Qui cū q̄ſiſ-
18 ſent trib⁹ dieb⁹: nō inuenerūt. Et reuer
ſi ſūt ad eū. At ille habitabat ī hieri-
cho: ⁊ dixit eis. Nūq̄d nō dixi vob: no-
19 lite mittere? Dixerūt q̄ꝫ viri ciuitatꝭ ad
D heliſeū. Ecce habitatio ciuitatꝭ hui⁹
optia ē ſicͭ tuipſe dn̄e ꝓſpicis. ſꝫ aq̄ peſ
20 ſime ſūt: ⁊ terra ſterilꝭ. At ille ait. Affer
te mihi vas nouū: ⁊ mittite ī illud ſal.
21 Qui cū attuliſſent: egreſſus ad fontes
aquarū miſit ī illud ſal: ⁊ ait. Hec di-
cit dn̄s. Sanaui aq̄s has: ⁊ n̄ erit ī eis
22 vltra mors neqꝫ ſterilitas. Sanate ſūt
ꝰ aq̄ vſqꝫ ī diē hāc: iuxta verbū heli-
23 ſei qd̄ locut⁹ ē. Aſcēdit aūt inde heli-
ſeus ī bethel. Cūqꝫ aſcēderet ꝑ viā pu-
eri ꝑui egreſſi ſūt de ciuitate: ⁊ illude-
bāt ei dicētes: Aſcēde calue: aſcēde cal
24 ue. Qui cū reſpexiſſet vidit eos: ⁊ ma-
ledixit eis ī noīe dn̄i. Egreſſiqꝫ ſūt duo
vrſi de ſaltu: ⁊ lacerauerūt ex eis q̄dra
25 ginta duos pueros. Abijt āt ide ī mō-
tē carmeli: ⁊ ide reuerſus ē ī ſamariā.

A Ioram vero fili⁹ achab re III
gnauit ſuꝑ iſrl̄ ī ſamaria: āno
decimooctauo ioſaphat regꝭ iu
de. Regnauitqꝫ duodecim annis: ⁊ fe-
cit malū corā dn̄o: ſed nō ſicut pr̄ ſu⁹
⁊ mr̄. Tulit eñ ſtatuas baal q̄s fecerat
pr̄ ei⁹: verūtn̄ ī pc̄tis hieroboā filij na-
bath q̄ peccare fecit iſrl̄ adheſit: nec re
ceſſit ab eis. Porro meſa rex moab nu
triebat pecora m̄lta: ⁊ ſoluebat regi iſ-
rael cētū milia agnoꝝ ⁊ cētū milia ari
etū cū velleribꝰ ſuis. Cūqꝫ mortu⁹ fuiſ
ſet achab: ꝑuaricat⁹ ē fedus qd̄ habe-
bat cū rege iſrl̄. Egreſſus ē igit̄ rex io-
rā in die illa d̄ ſamaria: ⁊ recēſuit vni
uerſū iſrl̄: miſitqꝫ ad ioſaphat regē iu
da dicēs. Rex moab receſſit a me: veni
mecū ꝯ eū ad ꝑliū. Qui rn̄dit. Aſcēdā

Qui me⁹ ē tu⁹ ē ꝑpl̄s me⁹ ꝑpl̄s tu⁹: ⁊
eq̄ mei eq̄ tui. Dixitqꝫ. Per quā viā aſ
cēdem⁹? At ille rn̄dit. Per deſtū idu-
mee. Perrexerūt igit̄ rex iſrl̄ ⁊ rex iuda
⁊ rex edom: ⁊ circuierūt ꝑ viā ſeptē di-
erū: nec erat aq̄ exercitui ⁊ iumētis q̄
ſeq̄bāt̄ eos. Dixitqꝫ rex iſrl̄. Heu heu
heu. Cōgregauit nos dn̄s tres reges:
vt traderet ī manu moab. Et ait ioſa-
phat. Eſt ne h̄ ꝓpha dn̄i: vt depcemur
dn̄m ꝑ eū? Et rn̄dit vn⁹ de ſeruis regꝭ
iſrl̄. Eſt h̄ heliſeus fili⁹ ſaphat q̄ funde
bat aquā ſuꝑ man⁹ helie. Et ait ioſa-
phat. Eſt apud eū ſmo dn̄i? Deſcēdit-
qꝫ ad eū rex iſrl̄ ⁊ ioſaphat rex iuda: ⁊
rex edō. Dixit āt heliſe⁹ ad regē iſrl̄.
Quid mihi ⁊ tibi eſt? Uade ad ꝓphas
pr̄is tui ⁊ mr̄is tue. Et ait ille rex iſrl̄.
Quare ꝯgregauit dn̄s tres reges hos
vt traderet eos ī man⁹ moab? Dixitqꝫ
ad eū heliſe⁹. Uiuit dn̄s exercituū ī cu
ius ꝯſpectu ſto: q̄ ſi n̄ vultū ioſaphat
regꝭ iude erubeſcerē: nō attēdiſſem q̄-
dē te: nec reſpexiſſem: Nūc āt adduci-
te mihi pſaltē. Cūqꝫ caneret pſaltes fa
cta ē ſuꝑ eū man⁹ dn̄i. Et ait: Hec dic̄
dn̄s: Facite alueū torrētꝭ hui⁹ foſſas
⁊ foſſas. Hec eñ dic̄ dn̄s: Nō videbitꝭ vē
tū neqꝫ pluuiā: ⁊ alue⁹ iſte replebit̄ aq̄ſ
⁊ bibetꝭ vos a familie vr̄e ⁊ iumēta vr̄a.
Paruūqꝫ ē h̄ ī ꝯſpectu dn̄i: īſuꝑ tradet
ēt moab ī man⁹ vr̄as. Et ꝑcutietꝭ oēm
ciuitatē munitā ⁊ oēm vrbē electā: ⁊
vniūſū lignū fructiferū ſuccidetꝭ cūctoſ
qꝫ fōtes aq̄rū obturabitꝭ: ⁊ oēm agrū
egregiū operietꝭ lapidib⁹. Factū ē igit̄
mane q̄ſi ſacrificiū offerri ſolet: ⁊ ecce
aq̄ veniebāt ꝑ viā edō. Et repleta eſt
t̄ra aq̄s. Uniūſi āt moabite audiētes
q̄ aſcēdiſſēt reges vt pugnarēt aduer
ſus eos: ꝯuocauerūt oēs q̄ accīcti erāt
baltheo deſuꝑ ⁊ ſteterūt ī t̄minis. Pri
moqꝫ mane ſurgētes: ⁊ orto iā ſole ex
aduūſo aq̄rū viderūt moabite eꝯ aq̄s ru
bras q̄ſi ſāguinē: Dixerūtqꝫ. Sāguis
gladij ē. Pugnauerūt reges ꝯ ſe ⁊ ceſi
ſūt mutuo. Nūc ꝑge ad p̄dā moab. Per
rexerūtqꝫ ī caſtra iſrl̄. Porro ꝯſurgēs
iſrl̄ ꝑcuſſit moab: at illi fugerūt corā
eis. Uenerūt igit̄ q̄ vicerāt: ⁊ ꝑcuſſerūt
moab: ⁊ ciuitates deſtruxerūt: et oēm
agrū optimū mittētes ſinguli lapides
repleuerūt: ⁊ vniūſos fōtes aq̄rū obtu
rauerūt: ⁊ oīa ligna fructifera ſuccide

rūt: ita vt muri tm̄ fictiles remanerēt
Et circūdata ē ciuitas a fūdibularijs
ꝛ magna ex pte ꝑcuſſa. Qđ cū vidiſſet
rex moab ꝓualuiſſe. ſ. hoſtes: tulit ſecū
ſeptigētoſ viros educētes gladiū vt ir
rūperēt ad regē edō: ꝛ ñ potuerūt. Arri
piēſqȝ filiū ſuū p̄mogenitū q̇ regnatu
rus erat ꝓ eo: obtulit holocauſtū ſuꝑ
muꝝ ꝛ facta ē idignatio magna i iſrł.
Statiqȝ receſſerūt ab eo: ꝛ reuſi ſūt i trā
Ulier āt q̄dā ď vxo ꝛ ſuā. IIII
rib⁹ ꝓphaꝝ: clamabat ad heli
ſeū dicēs: Seru⁹ tu⁹ vir meus
mortu⁹ ē: ꝛ tu noſti qꝛ ſu⁹ tu⁹ fuit ti-
mēs deū. Et ecce creditoꝛ venit vt tol-
lat duos filios meos ad ſuiēdū ſibi.
Cui dixit heliſe⁹: Quis vis vt faciā ti-
bi? Dic mihi q̇d habes i domo tua? At
illa rn̄dit. Nō habeo ācilla tua q̇cq̄ȝ i
domo mea niſi paꝝ olei q̄ vngar. Cui:
ait: Uade pete mutuo ab oib⁹ vicinis
tuis vaſa vacua ñ pauca ꝛ igredere et
claude oſtiū tuū cū itrīſec⁹ fuerꝭ tu et
filij tui: ꝛ mitte īde i oīa vaſa hec: ꝛ cū
plena fuerit tolles. Juit itaqȝ mlier et
clauſit oſtiū ſuꝑ ſe ꝛ ſuꝑ filios ſuos. Il
li offerebāt vaſa: ꝛ illa īfūdebat. Cūqȝ
plena fuiſſēt vaſa: dixit ad filiū ſuū: Af
fer mihi adhuc vas. Et ille rn̄dit: Nō
habeo. Stetitqȝ oleū. Uenit āt illa ꝛ i
dicauit hoī dei. Et ille: Uade inq̇t vē-
de oleū ꝛ redde creditori tuo: tu aūt ꝛ
filij tui viuite de reliq̇. Facta ē āt q̄dā
dies: ꝛ trāſibat heliſe⁹ ꝑ ſunā ciuitatē:
Erat āt ibi mlier magna: q̄ tenuit eū
vt cōederet panē. Cūqȝ frequēť īde trā
ſiret: diuertebat ad eā vt cōederet pa-
nē. Que dixit ad viꝝ ſuū. Aiaduto qꝛ
vir dei ſctūs ē iſte: q̄ trāſit ꝑ nos fre-
quēť. Faciam⁹ ğ ei cenaculū puū: ꝛ po
nam⁹ ei i eo lectulū ꝛ mēſā ꝛ ſellā ꝛ cā
delabrū: vt cū venerit ad nos maneat
ibi. Facta ē ğ dies q̄dā: ꝛ veniēs diu-
ꝛit i cenaculū: ꝛ req̇euit ibi: Dixitqȝ ad
giezi puerū ſuū: Uoca ſunamitē iſtā.
Qui cū vocaſſet eā: ꝛ illa ſtetiſſet corā
eo: dixit ad pueꝝ ſuū. Loq̄re ad eā. Ec
ce ſedule i oib⁹ miſtraſti nob: q̇d vis vt
faciā tibi? Nūq̇d habes negotiū: ꝛ vis
vt loq̄r regi ſiue principi militie? Que
rn̄dit. In medio ꝑpłi mei hito. Et ait:
Quid ğ vult vt faciā ei? Dixitqȝ giezi.
Ne q̄ras: Filiū ei ñ hȝ: ꝛ vir ei⁹ ſenex ē
Precepit itaqȝ vt vocaret eā. Que cū
vocata fuiſſet ꝛ ſtetiſſet aū oſtiū dixit
ad eā. In tpe iſto i hac eadē hora ſi vi Gen. 18. b.
ta comeſ fuerit: hēbis i vťo filiū. At il
la rn̄dit: Noli q̄ſo dn̄e mi vir dei: noli
mētiri ācille tue. Et ꝯcepit mlier ꝛ pe-
ꝑit filiū i tpe: ꝛ in hora eadē q̄ dixerat
heliſe⁹. Creuit āt puer: ꝛ cū eēt q̄dā di
es ꝛ egreſſus iſſet ad pſēȝ ſuū ad meſſo
res: ait pr̄i ſuo. Caput meū doleo. At il
le dixit puero: Tolle ꝛ duc eū ad mr̄eȝ
ſuā. Qui cū tuliſſet ꝛ duxiſſȝ eū ad ma D
trē ſuā: poſuit eū illa ſuꝑ genua ſua vſ
qȝ ad meridiē ꝛ mortu⁹ ē. Aſcēdit āt
ꝛ collocauit eū ſuꝑ lectū hoīſ dei: ꝛ clau
ſit oſtiū. Et egreſſa vocauit viꝝ ſuū. Et
ait: Mitte mecū obſecro vnū ď pueris
ꝛ aſinā: vt excurrā vſqȝ ad hoiem dei: ꝛ
reūtar. Qui ait illi. Quā ob cām vadis
ad eū? Hodie ñ ſūt kalēde neqȝ ſabba
tū. Que rn̄dit: Uadā. Strauitqȝ aſinā
ꝛ ꝑcepit puero. Mina ꝛ ꝓpera: ne mi-
hi morā facias i eūdo: ꝛ h̄ age qđ ꝑci-
pio tibi. Profecta ē igiť ꝛ venit ad vi
rū dei i mōtē carmeli. Cūqȝ vidiſſet eā
vir dei ďeȝ: ait ad giezi puerū ſuū: Ec
ce ſunamitꝭ illa. Uade ğ i occurſū ei⁹
ꝛ dic ei: Recte ne agiť circa te circa vi-
rū tuū: ꝛ circa filiū tuū? Que rn̄dit. Re Ꝛ. 5. f
cte. Cūqȝ veniſſet ad viꝝ dei i mōtē: ap
ꝓhēdit pedeſ ei⁹: ꝛ acceſſit giezi vt amo
ueret eā. Et ait hō dei. Dimitte illam.
Aia ei ei⁹ i amaritudie ē: ꝛ dn̄s celauit
a me ꝛ ñ idicauit mihi. Que dixit illi
Nūq̇d petiui filiū a dn̄o meo? Nūq̇d ñ
dixi tibi: ne illudas me? Et ille ait ad Ꝛ. 9. a
giezi. Accinge lūbos tuos: ꝛ tolle ba-
culū meū i manu tua ꝛ vade. Si occur
rerit tibi hō nō ſalutes eū: ꝛ ſi ſaluta-
uerit te q̇ſpiā nō rn̄deas illi. Et poneſ
baculū meū ſuꝑ faciē pueri. Porro ma
ter pueri ait. Uiuit dn̄s et viuit aīa
tua: nō dimittā te. Surrexit ğ ꝛ ſecut⁹
ē eā. Giezi āt ꝑceſſerat ante eos: ꝛ po-
ſuerat baculū ſuꝑ faciē pueri: ꝛ ñ erat
vox neqȝ ſenſus. Reūſuſqȝ ē i occurſū
eius: ꝛ nūciauit ei dicēs: Nō ſurrexit
puer. Ingreſſus eſt ğ heliſeus domuȝ:
Et ecce puer mortu⁹ iacebat i lectulo F
eius. Ingreſſuſqȝ clauſit oſtiū ſuꝑ ſe ꝛ
ſuꝑ puerū: ꝛ orauit ad dn̄m. Et aſcēdit 3. Reg. 17. d
ꝛ icubuit ſuꝑ pueꝝ: poſuitqȝ os ſuū ſu Act. 20. c
ꝑ os ei⁹: ꝛ oclos ſuos ſuꝑ oclos ei⁹: et
man⁹ ſuas ſuꝑ man⁹ ei⁹: ꝛ icuruauit
ſe ſuꝑ eū: et calefacta ē caro pueri. At

ille reuerſus deambulabat i domo ſe-
mel huc atq illuc: ⁊ aſcēdit ⁊ icubuit
ſup eū. Et oſcitauit puer ſepties: aperu
J.8.a itq oculos. Et ille vocauit giezi ⁊ dix
Luc.7.b. it ei. Uoca ſunamitē hāc. Que vocata
igreſſa ē ad eū. Qui ait. Tolle filiū tu
um. Uenit illa ⁊ corruit ad pedes ei⁹:
⁊ adorauit ſup t̄rā. Tulitq filiū ſuū ⁊
egreſſa ē: ⁊ heliſe⁹ reūſus ē i galgalā:
Erat āt fames i t̄ra: ⁊ filij pphaꝝ hi-
G tabāt corā eo: Dixitq vni de puer̄ ſu-
is. Pone ollā grādē: ⁊ coq pulmētū fi
lijs pphaꝝ. Et egreſſus ē vn⁹ i agrū
vt colligeret herbas agreſtes. Inuenit
q ꝗſi vitē ſilueſtrē: ⁊ collegit ex ea co
loqntidas agri ⁊ ipleuit palliū ſuū: ⁊
reūſus ꝯſcidit i ollā pulmēti. Neſcie-
bat ei ꝗd eēt. Infuderūt ḡ ſocijs vt co
mederēt. Cūq guſtaſſēt de coctiōe: ex-
clamauerūt dicētes. Mors i olla vir dei
Et ñ potuerūt comedere. At ille. Affer
te inqt farinā. Cūq tuliſſēt miſit i ol-
lā ⁊ ait. Infunde turbe vt comedāt. Et
ñ fuit ampli⁹ ꝗcq amaritudis i olla.
Uir āt ꝗdā vēit ď baal ſaliſa deferēs vi
ro dei panes pmitiaꝝ: ⁊ vigīti panes
hordeaceos: ⁊ frumētū nouū i pera ſua
At ille dixit. Da pp̄lo vt comedat. Rñ-
ditq ei miniſter ei⁹: Quātū ē h̄ vt ap-
ponā corā cētū vir̄? Rurſū ille: Da ait
Joh.6.a pp̄lo vt comedat. Hec eñ dic̄ dñs. Come
dēt: ⁊ ſuperit. Poſuit itaq corā eis.
A Qui comederūt ⁊ ſupfuit iux̄ ꝟbū dñi.
Naamā pnceps militie re- V
n g̃ ſyrie erat vir magn⁹ apud do
minū ſuū: ⁊ honorat⁹. Per illū
eñ dedit dñs ſalutē ſyrie. Erat āt vir
fort̄ et diues: ſʒ leproſus. Porro ď ſy-
ria egreſſi fuerāt latrūculi: ⁊ captiuā
duxerāt ď t̄ra iſrl̄ puellā puulā. ꝗ erat
i obſeꝗo vxoris naamā. Que ait ad do
minā ſuā. Utinā fuiſſet dñs me⁹ ad p
B pham ꝗ ē i ſamaria: pfecto curaſſʒ eū
a lepra quā hʒ. Ingreſſus ē itaq naa-
mā ad dñm ſuū: ⁊ nūciauit ei dicēs:
Sic ⁊ ſic locuta ē puella de terra iſrl̄.
Dixitq ei rex ſyrie: Uade: ⁊ mittā lr̄as
ad regē iſrl̄. Qui cū pfect⁹ eēt ⁊ tuliſ-
ſet ſecū decē talēta argēti ⁊ ſex milia
aureos ⁊ decē mutatoria veſtimētoꝝ:
detulit lr̄as ad regē iſrl̄ i hec ꝟba. Cū
acceper̄ epl̄am hāc: ſcito ꝙ miſeri ad
te naamā ſuū meū vt cures eū a lepra
ſua. Cūq legiſſet rex iſrl̄ lr̄as: ſciditve

ſtimēta ⁊ ait. Nūqd de⁹ ego ſū vt occi
dere poſſim ⁊ viuificare: qr iſte miſit
ad me vt curē hoiem a lepra ſua? Aiad
ūtite ⁊ videte: ꝙt occaſiōes ꝗrat adū-
ſū me. Qd cū audiſſet heliſe⁹ vir dei: ſci
diſſe videlʒ regē iſrl̄ veſtimēta ſua: mi
ſit ad eū dicēs. Quare ſcidiſti veſtimē-
ta tua? Ueniat ad me: ⁊ ſciat eē pphe
tā i iſrl̄. Uenit ḡ naamā cū eꝗs ⁊ curri
b⁹: ⁊ ſtetit ad oſtiū dom⁹ heliſei. Mi-
ſitq ad eū heliſe⁹ nūciū dicēs: Uade ⁊
lauare ſepties i iordane: ⁊ recipiet ſa-
nitatē caro tua atq mūdaber̄. Irat⁹
naamā: recedebat dicens: Putabā ꝙ
egrederet̄ ad me ⁊ ſtās inuocaret nomē
dñi dei ſui: ⁊ tāgeret manu ſua locū le-
pre ⁊ curaret me. Nūqd ñ meliores ſūt
abana ⁊ pharfar fluuij damaſci oib⁹
aꝗs iſrl̄. vt lauer i eis ⁊ mūder? Cū ḡ ꝟ
tiſſet ſe ⁊ abiret idignās: acceſſerūt ad
eū ſui ſui: ⁊ locuti ſt̄ ei: Pr̄: ⁊ ſi rē grā
dē dixiſſʒ tibi ppha: certe facere debue
ras. Quātomag̃ qr nūc dixit tibi: la-
uare ⁊ mūdaber̄? Deſcēdit ⁊ lauit ſe-
pties in iordane iux̄ ſmonē viri dei: ⁊
reſtituta ē caro ei⁹ ſic̄ caro pueri puu
li: ⁊ mūdat⁹ ē. Reūſuſq ad viꝝ dei cū
vniūſo comitatu ſuo: venit ⁊ ſtetit co-
rā eo ⁊ ait. Uere ſcio ꝙ ñ ſit ali⁹ de⁹ i
vniūſa t̄ra: niſi tm̄ i iſrl̄. Obſecro ita-
q vt accipias bñdictionē a ſuo tuo.
At ille rñdit. Uiuit dñs añ quē ſto: qr
ñ accipiā. Cūq vim faceret: penit⁹ nō
acqeuit. Dixitq naamā. Ut vis. Sed
obſecro ꝯcede mihi ſuo tuo: vt tollam
on⁹ duoꝝ burdonū de t̄ra. Nō ei faci-
et vltra ſu⁹ tu⁹ holocauſtū aut victi-
mā dijs alienis: niſi dño: Hoc āt ſolū
ē de ꝗ depcer̄ dñm p ſuo tuo qñ igre
dit̄ dñs me⁹ tēplū rēmō vt adoret: et
illo initēte ſup manū meā: ſi adoraue
ro i tēplo rēmō: adorāte eo i eodē loco
vt ignoſcat mihi dñs ſuo tuo p hac re
Qui dixit ei: Uade i pace. Abijt ḡ ab
eo: electo tpe. Dixitq giezi puer viri
dei. Pepcit dñs me⁹ naamā ſyro iſti:
vt ñ acciperet ab eo ꝗ attulit. Uiuit dñs
qr currā poſt eū ⁊ accipiā ab eo aliꝗd:
Et ſecut⁹ ē giezi poſt t̄gū naamā. Quē
cū vidiſſet ille currētē ad ſe: deſiliijt de
curru i occurſū ei⁹ ⁊ ait: Recte ne ſunt
oia? Et ille ait: Recte. Dñs me⁹ miſit
me ad te dicēs: Mō venerūt ad me duo
adoleſcētes de mōte ephrai: ex filijs p

phetarũ. Da eis talẽtũ argẽti: ⁊ veſtes mutatorias duplices. Dixitq; naamã. Meli⁹ ẽ vt accipias duo talẽta. Et co egit eũ ligauitq; duo talẽta argẽti in duob⁹ ſaccis: ⁊ duplicia veſtimẽta et impoſuit duob⁹ puerꝭ ſuis: q̃ ⁊ portauerãt corã eo. Cũq; veniſſet iã veſpi: tulit de manu eoꝝ: ⁊ repoſuit ĩ domo: dimiſitq; viros ⁊ abierũt: ipẽ aũt ĩgreſſus ſtetit corã dño ſuo. Et dixit heliſeus. Unde venis giezi? Qui rñdit. Nõ iuit ſer⁹ tu⁹ q̃q̃. At ille ait. Nõne cor meũ ĩ pñti erat: qñ reuerſus ẽ hõ de curru ſuo ĩ occurſũ tui? Nũc igit̃ accepiſti argentũ ⁊ accepiſti veſtes: vt emas oliueta ⁊ vineas ⁊ oues ⁊ boues ⁊ ſeruos ⁊ ancillas. Sꝫ ⁊ lepra naamã adherebit tibi ⁊ ſemĩ tuo vſq; ĩ ſẽpiternũ. Et egreſſus ẽ q̃ſi nix ab eo leproſus. VI

Dixerũt aũt filij pphaꝝ ad heliſeum. Ecce loc⁹ ĩ q̃ habitam⁹ corã te anguſt⁹ ẽ nob. Eam⁹ vſq; ad iordanẽ ⁊ tollãt ſinguli de ſilua materias ſingłas: vt edificem⁹ nob ibi locũ ad habitãdũ. Qui dixit: Jte. Et ait vn⁹ ex illꝭ. Ueni ẜ ⁊ tu cũ ſeruis tuis. Rñdit Ego veniã. Et abijt cũ eis. Cũq; veniſſent ad iordanẽ: cedebãt ligna. Accidit aũt: vt cũ vn⁹ materiã ſuccidiſſet: caderet ferrũ ſecurꝭ ĩ aquã. Exclamauit q; ille ⁊ ait. Heu heu heu dñe mi: ⁊ hoc ipm mutuo acceperã. Dixit aũt hõ dei. Ubi cecidit? At ille mõſtrauit ei locũ. Preſcidit ẜ lignũ: ⁊ miſit illud. Natauitq; ferrũ. Et ait: Tolle. Qui extẽdit manũ: ⁊ tulit illud. Rex aũt ſyrie pugnabat ꝯ iſrł: ꝯſiliũq; inijt cũ ſeruis ſuis dicẽs: Jn loco illo ⁊ illo ponam⁹ inſidias Miſit itaq; vir dei ad regẽ iſrł dicẽs: Caue ne trãſeas ĩ locũ illũ q2 ibi ſyri ĩ inſidijs ſũt. Miſit itaq; rex iſrł ad locũ quẽ dixerat ei vir dei ⁊ ꝓoccupauit eũ: ⁊ obſeruauit ſe ibi ñ ſemel neq; bis. Cõturbatũq; ẽ cor regꝭ ſyrie ꝓ hac re: ⁊ ꝯuocatꝭ ſeruis ſuis ait: Quare ñ idicatis mihi q̃s ꝓditor mei ſit apud regẽ iſrł? Dixitq; vn⁹ ſeruoꝝ ei⁹. Neq̃q̃ dñe mi rex: ſꝫ heliſe⁹ ppha q̃ ẽ ĩ iſrł ĩdicat regi iſrł oĩa vba q̃cũq; locut⁹ fuerꝭ ĩ cõclaui tuo. Dixitq; eis. Jte ⁊ videte vbi ſit: vt mittã ⁊ capiã eũ. Annũciauerũt ei dicẽtes. Ecce ĩ dothaim. Miſit ẜ illuc eq̃s ⁊ curr⁹ ⁊ robur exercit⁹. Qui cũ veniſſent nocte: circũdederũt ciuitatẽ.

Cõſurgẽs aũt diluculo miniſter viri dei egreſſus eſt: viditq; exercitũ ĩ circũitu ciuitatꝭ ⁊ eq̃s ⁊ curr⁹. Nũciauitq; ei dicens: Heu heu heu dñe mi q̃d faciem⁹? At ille rñdit. Noli timere. Plures enĩ nobiſcũ ſũt: q̃ cũ illis. Cũq; oraſſꝫ heliſe⁹ ait. Dñe: aperi oc̃los pueri huius vt videat: Et aperuit domin⁹ oculos pueri: ⁊ vidit: q2 ecce mõs plen⁹ eq̃rũ ⁊ curruũ igneoꝝ ĩ circũitu heliſei. Hoſtes vo deſcẽderũt ad eũ. Porro heliſe⁹ orauit ad dñꝫ dicẽs: Percute obſecro gẽtẽ hãc cecitate. Percuſſitq; eos dñs ne viderẽt: iuxͣ vbũ heliſei. Dixit aũt ad eos heliſe⁹. Nõ ẽ hec via: neq; iſta ẽ ciuitas. Seq̃mini me: ⁊ oñdã vobis viꝝ quẽ q̃ritꝭ. Duxit ẜ eos ĩ ſamariã. Cũq; ĩgreſſi fuiſſẽt ĩ ſamariã: dixit heliſe⁹. Dñe: apⁱ oculos iſtoꝝ vt videant. Aperuitq; dñs oc̃los eoꝝ: ⁊ viderũt ſe eẽ ĩ medio ſamarie. Dixitq; rex iſrł ad heliſeũ: cũ vidiſſꝫ eos: Nũq̃d ꝑcutiã eos pr̃ mi? Et ille ait: Nõ ꝑcuties. Neq; ei cepiſti eos gladio ⁊ arcu tuo: vt ꝑcutias: Sꝫ pone panẽ ⁊ aquã corã eis vt comedãt ⁊ bibãt: ⁊ vadãt ad dñm ſuum. Appoſitaq; ẽ eis ciboꝝ magna ꝑparatio. Et comederũt ⁊ biberũt: ⁊ dimiſit eos. Abierũtq; ad dñm ſuũ: ⁊ vltra nõ venerũt latrones ſyrie ĩ t̃rã iſrł. Factũ ẽ aũt poſt hec ꝯgregauit benadab rex ſyrie vniuerſũ exercitũ ſuũ. ⁊ aſcẽdit ⁊ obſidebat ſamariã. Factaq; ẽ fames magna ĩ ſamaria: ⁊ tãdiu obſeſſa ẽ donec venũdaret̃ caput aſini octoginta argẽteis: ⁊ q̃rta ps cabi ſtercorꝭ colũbaꝝ: q̃nq; argẽteis. Cũq; rex iſrł trãſiret ꝑ muꝝ mulier q̃dã exclamauit ad eũ dicẽs: Salua me dñe mi rex Qui ait. Nõ te ſaluet dñs. Unde te poſſũ ſaluare? De area: vel de torculari? Dixitq; ad eã rex. Quid tibi vis? Que rñdit: Mulier iſta dixit mihi: Da filiũ tuũ vt comedam⁹ eũ hodie ⁊ filiũ meũ comedem⁹ cras. Coxim⁹ ẜ filiũ meũ ⁊ comedim⁹. Dixitq; ei altera die. Da filiũ tuũ vt comedam⁹ eũ. Que abſcõdit filiũ ſuum. Quõ cũ audiſſet rex ſcidit veſtimẽta ſua: ⁊ tranſibat ꝑ muꝝ. Viditq; oĩs pp̃ls ciliciũ q̃ veſtit⁹ erat ad carnẽ ĩtrĩſec⁹. Et ait rex: Hec mihi faciat de⁹: et hec addat: ſi ſteterit caput heliſei filij ſaphat ſup ipm hodie. Heliſe⁹ aũt ſedebat ĩ domo ſua: ⁊ ſenes ſedebãt cũ eo.

D 2. Para. 32. b

Gen. 9. c

E

F Deu. 2[illegible]

2. Reg. 14. a

Thre. 4. b

G 3. Reg. 19. a

Premiſit itaqꝫ virū ⁊ anteqꝫ veniret nū
cius: ille dixit ad ſenes. Nūqd ſcitꝪ qꝛ
miſerit filiꝰ homicide hic vt pſcidat
caput meū? Uidete ḡ: cū venerit nūci-
us: claudite oſtiū: ⁊ nō ſinatꝪ eū itroi-
re. Ecce eī ſonitꝰ pedū dñi eiꝰ poſt eū
ē. Adhuc illo loquēte eis: apparuit nū-
ciꝰ q̄ veniebat ad eū. Et ait. Ecce tm̄
malū a dño ē. Quid ãpliꝰ expectabo a
B Dixit aūt heliſeꝰ. Dño. VII
1 Audite vbū dñi. Hec dicit dñs
I.co. In tpe h̄ cras: modius ſilē vno
ſtatere erit: ⁊ duo modij hordei ſtatere
2 vno i porta ſamarie. Rñdēs vnꝰ d du
cibꝰ ſup cuiꝰ manū rex incūbebat ho-
mini dei ait. Si dñs fecerit ēt catara-
ctas i celo nūqd poterit eē qđ loq̄ris?
Qui ait: Uidebis oculꝪ tuis ⁊ inde nō co
3 medes. Quattuor ḡ viri erāt leproſi iu
xta introitū porte: q̄ dixerūt ad īuicē.
Quid h̄ eſſe volumꝰ donec moriamur?
4 Siue igredi voluerimꝰ ciuitatē fame
moriemur: ſiue mãſerimꝰ h̄ moriendū
nob̄ ē. Uēite ḡ ⁊ trãſfugiamꝰ ad caſtra
ſyrie: Si pepcerit nob̄ viuemꝰ: ſi ãt oc
cidere voluerit nihilominꝰ moriemur
5 Surrexerūt veſpe vt venirent ad caſtra
ſyrie. Cūqꝫ veniſſent ad pncipiū caſtro
B rū ſyrie: nullū ibidē reppererūt. Siq̄-
6 dē dñs ſonitū audiri fecerat i caſtris
ſyrie curruū ⁊ equoꝝ: ⁊ exercitꝰ pluri-
mi: Dixerūtqꝫ adinuicē. Ecce mercede
ↄduxit adūſus nos rex iſrl̄ reges ethe
7 rū ⁊ egyptioꝝ: ⁊ venerūt ſup nos. Sur
rexerūt ḡ ⁊ fugerūt i tenebris: ⁊ dere-
liq̄rūt tētoria ſua ⁊ eq̄s ⁊ aſinos i ca-
ſtris: fugerūtqꝫ aīas tm̄ ſuas ſaluare cu
piētes. Igit̄ cū veniſſent leproſi illi ad
pncipiū caſtroꝝ igreſſi ſūt vnū tabna-
culū: ⁊ comederūt ⁊ biberūt. Tulerūt
qꝫ ide argētū ⁊ aurū ⁊ veſtes: ⁊ abierūt
⁊ abſcōderūt. Et rurſū reūſi ſūt ad ali-
ud tabnaculū: ⁊ ide ſilr̄ auferētes ab-
ſcōderūt. Dixerūtqꝫ ad īuicē. Nō recte
facimꝰ. Hec ei dies boni nūcij ē. Si ta
cuerimꝰ ⁊ noluerimꝰ nūciare vſqꝫ ma
ne: ſceleris arguemur. Uenite eamꝰ et
C nūciemꝰ i aula regꝪ. Cūqꝫ veniſſēt ad
portã ciuitatꝪ narrauerūt eis dicētes.
Iuimꝰ ad caſtra ſyrie ⁊ nullū ibidē rep
perimꝰ hoiem: niſi equos ⁊ aſinos al-
ligatos: ⁊ fixa tētoria. Ierūt ḡ portarij
⁊ nūciauerūt in palatio regꝪ itrinſecꝰ.
Qui ſurrexit nocte: ⁊ ait ad ſuos ſuos

Dico vob̄ q̄d fecerint nobis ſyri. Sci
uūtqꝫ fame laboramꝰ: ⁊ idcirco egreſſi
ſūt d caſtris: ⁊ latitãt i agris dicētes:
Cū egreſſi fuerit de citate capiemꝰ eos
viuos: ⁊ tūc ciuitatē igredi poterimꝰ
Rñdit aūt vnꝰ ſuoꝝ eiꝰ. Tollamꝰ q̄n
qꝫ eq̄s q̄ remãſerūt i vrbe: qꝛ ipi tm̄ ſūt
i vniuerſa mltitudine iſrl̄: alij ei ↄſū-
pti ſūt: ⁊ mittētes explorare poterimꝰ
Adduxerūt ḡ duos eq̄s: miſitqꝫ rex in
caſtra ſyrioꝝ dicēs: Ite ⁊ videte. Qui
abierūt poſt eos vſqꝫ ad iordanē. Ecce
ãt ois via plena erat veſtibꝰ ⁊ vaſis: q̄
ꝓiecerãt ſyri cū turbarēt̄. Reūſiqꝫ nū
cij idicauerūt regi. Et egreſſus pplꝰs di
ripuit caſtra ſyrie: Factꝰqꝫ ē modiꝰ ſi-
mile ſtatere vno: ⁊ duo modij hordei
ſtatere vno iuxͣ vbū dñi. Porro rex du
cē illū i cuiꝰ manu icubuerat ↄſtituit
ad portã: quē ↄculcauit turba i introi
tu porte ⁊ mortuꝰ ē: iuxͣ qđ locutꝰ fue-
rat vir dei qñ deſcēderat rex ad eū. Fa-
ctūqꝫ eſt ſcḋm ſmonē viri dei: quē dixe-
rat regi qñ ait: duo modij hordei ſtate
re vno erūt: ⁊ modiꝰ ſilē ſtatere vno h̄
eodē tpe cras i porta ſamarie: qñ rñde
rat dux ille viro dei ⁊ dixerat. Etiã ſi
dñs fecerit cataractas i celo nūqd po
terit fieri qđ loq̄ris? Et dixit ei: Uidebis
oculꝪ tuis ⁊ ide nō comedes. Euenit ḡ ei
ſicut pdictū erat: ⁊ cōculcauit eū pplꝰs
i porta ⁊ mortuꝰ ē. VIII
Heliſeꝰ ãt locutꝰ ē ad mulierē
cuiꝰ viuere fecerat filiū dicēs.
Surge: vade tu ⁊ domꝰ tua: ⁊ pegrina
re vbicūqꝫ reppererꝪ. Uocabit ei dñs
famē: ⁊ veniet ſup t̄rã ſeptē ãnis. Que
ſurrexit ⁊ fecit iuxͣ vbū hois dei: ⁊ va-
dēs cū domo ſua: pegrinata ē i t̄rã phi
liſtijm: diebꝰ multis. Cūqꝫ finiti eēnt
anni ſeptē: reūſa ē mulier de t̄ra phi-
liſtijm: et egreſſa ē: vt iterpellaret regē
ꝓ domo ſua: ⁊ ꝓ agris ſuis. Rex ãt lo
quebat̄ cū giezi puero viri dei dicēs.
Narra mihi oīa magnalia q̄ fecꝪ heliſe
us. Cūqꝫ ille narraret regi quō mortu
um ſuſcitaſſet apparuit mulier cuiꝰ viui
ficauerat filiū clamãs ad regē ꝓ domo
ſua ⁊ ꝓ agris ſuis. Dixitqꝫ giezi. Dñe
mi rex hec ē mlier: et h̄ ē filiꝰ meꝰ quē
ſuſcitauit heliſeꝰ. Et itrogauit rex mu
lierē: que narrauit ei vã eē. Deditqꝫ
ei rex eunuchū vnū dicēs. Reſtitue ei
oīa q̄ ſua ſūt: ⁊ vniūſos reddituſ agroꝝ

a die q̃ reliq̃t terrã vſq; ad pñs. Uenit
q̃z heliſe⁹ damaſcũ: ⁊ benadab rex ſy-
rie egrotabat. Nũciaueruntq; ei dicen-
tes. Uẽit vir dei huc. Et ait rex ad aza
hel. Tolle tecũ mũera ⁊ vade ĩ occur-
ſũ viri dei: ⁊ ꝯſule dñm ꝑ eũ dicẽs. Si
euadere potero d̃ ĩfirmitate mea hac?
Iuit igit̃ azahel ĩ occurſũ ei⁹ hñs ſecũ
mũera ⁊ oĩa bona damaſci onera q̃dra
gita cameloꝝ. Cũq; ſtetiſſz corã eo ait.
Filius tu⁹ benadab rex ſyrie miſit me
ad te dicẽs. Si ſanari potero d̃ ĩfirmi
tate mea hac? Dixitq; ei heliſe⁹. Uade
dic ei. Sanaberis. Porro oñdit mihi
dñs q2 morte morieť. Stetitq; cũ eo: ⁊
ꝯturbat⁹ ẽ vſq; ad ſuffuſionẽ vultus.
Fleuitq; vir dei. Cui azahel ait. Quare
dñs me⁹ fletꝫ? At ille dixit. Q2 ſcio q̃ fa
ctur⁹ ſis filĳs iſrł mala. Ciuitates eoꝝ
mũitas igne ſuccẽdes: ⁊ iuuenes eoꝝ
ĩterficies gladio: ⁊ puulos eoꝝ elides
⁊ ꝑgnantes diuides. Dixitq; azahel.
Quid eñi ſũ ſu⁹ tu⁹ canis: vt faciã rẽ
iſtã magnã? Et ait heliſe⁹. Oñdit mihi
dñs te regẽ ſyrie fore. Qui cũ receſſiſſz
ab heliſeo: vẽit ad dñz ſuũ. Qui ait ei.
Quid tibi dixit heliſe⁹? At ille rñdit.
Dixit mihi recipies ſanitatẽ. Cũq; ve-
niſſet dies alťa: tulit ſtragulũ ⁊ ĩfudit
aquã: ⁊ expãdit ſup faciẽ ei⁹. Quo mor
tuo: regnauit azahel ꝑ eo. Anno q̃nto
iorã filĳ achab regꝭ iſrł ⁊ ioſaphat re-
gꝭ iuda regnauit iorã fili⁹ ioſaphat rex
iuda. Trigitaduoꝝ ãnoꝝ erat cũ reg-
nare cepiſſz: ⁊ octo ãnis regnauit ĩ hie
rufalẽ. Ambulauitq; ĩ vĳs regũ iſrł: ſi
cut ãbulauerat dom⁹ achab. Filia eñi
achab erat vxor ei⁹. Et fec̃ qđ malũ ẽ ĩ
ꝯſpectu dñi. Noluit ãt dñs diſꝑdere iu
dã ꝓpť dđ ſuũ ſuũ: ſicut ꝓmiſerat ei
vt daret illi lucernã: ⁊ filĳs ei⁹ cũctis
dieb⁹. In dieb⁹ ei⁹ receſſit edõ ne eẽt
ſub iuda: ⁊ ꝯſtituit ſibi regẽ. Ueniťq;
iorã ſeyra ⁊ oĩs exercit⁹ cũ eo. Et ſurre
xit nocte: ꝑcuſſitq; idumeos q̃ eũ cir-
cũdederãt: ⁊ ꝓncipes curruũ. Ppłs ãt
fugit ĩ tabnacła ſua. Receſſit ꝫ edom
ne eẽt ſub iuda vſq; ad diẽ hãc. Tũc
receſſit ⁊ lobna ĩ tpe illo. Reliq̃ ãt ſer-
monũ iorã ⁊ vniuerſa q̃ fec̃: nõne hec
ſcpta ſũt ĩ libro ꝟboꝝ dieꝝ regũ iuda
Et dormiuit iorã cũ pr̃ib⁹ ſuis: ſepult⁹
q; ẽ cũ eis ĩ ciuitate dđ ⁊ regnauit ocho
zias fili⁹ ei⁹ ꝑ eo. Anno duodecĩo io-
rã filĳ achab regꝭ iſrł: regnauit ocho-
zias fili⁹ iorã regꝭ iude. Uigitiduoꝝ
ãnoꝝ erat ochozias cũ regnare cepiſ-
ſet: ⁊ vno ãno regnauit ĩ hierłz. Nomẽ B
mr̃is ei⁹ athalia filia amri regis iſrł.
Et ãbulauit ĩ vĳs dom⁹ achab. et fec̃
qđ malũ ẽ corã dño ſicut dom⁹ achab.
Gener ei dom⁹ achab fuit. Abĳt q̃z cũ
iorã filio achab ad ꝑliãdũ ꝯ azahel re
gẽ ſyrie ĩ ramoth galaad: ⁊ vulnerauе
rũt ſyri iorã. Qui reũſus ẽ vt curareť
ĩ iezrahel: q2 vulnerauerũt eũ ſyri ĩ ra-
moth ꝑliantẽ ꝯ azahel regẽ ſyrie. Por
ro ochozias fili⁹ orã rex iuda deſcẽdit
uiſere ioram filiũ achab ĩ iezrahel q2
egrotabat ibi. IX A
Eliſe⁹ ãt ꝓpheta vocauit vnũ de filĳs ꝓphetarũ ⁊ ait illi. Accinge lũ 3.14.c.
bos tuos: ⁊ tolle lẽticulam olei hãc in
manu tua: ⁊ vade ĩ ramoth galaad. Cũ
q; vener̃ illuc: videbis iehu filiũ ioſa
phat filĳ namſi. Et igreſſus ſuſcitaƀ
eũ de medio fratrũ ſuoꝝ ⁊ ĩtroduces ĩ
interi⁹ cubiculũ: tenẽſq; lẽticulã olei
fundes ſup caput ei⁹ ⁊ dices. Hec di-
cit dñs. Unxi te regẽ ſup iſrł. Apieſq;
oſtiũ ⁊ fugies: ⁊ nõ ibi ſubſiſtes. Abĳt
ꝫ adoleſcẽs puer ꝓphete ĩ ramath ga-
laad: ⁊ ingreſſus ẽ illud: Ecce ãt ꝓncí
pes exercit⁹ ſedebat. Et ait. Uerbũ mi
hi ad te o ꝓnceps. Dixitq; iehu. Ad
quẽ ex oĩb⁹ nobis? At ille dixit. Ad te
o princeps. At ſurrexit: ⁊ ingreſſus eſt B
cubiculũ. At ille fudit oleũ ſup caput
ei⁹. Et ait. Hec dic̃ dñs de⁹ iſrł. Unxi
te regẽ ſup ppłm dñi iſrł: ⁊ ꝑcuties do
mũ achab dñi tui: et vlciſcar ſanguinẽ
ſeruoꝝ meoꝝ ꝓphetarũ: ⁊ ſanguinem
oĩm ſeruoꝝ dñi de manu iezabel: ꝑdã-
q; oẽm domũ achab: ⁊ interficiã de ach
ab mingentẽ ad parietẽ: ⁊ clauſũ ⁊ no
uiſſimũ ĩ iſrł. Et dabo domũ achab ſi 3.Reg.15.f
cut domũ hieroboã filĳ nabath: et ſi-
cut domũ baaſa filĳ achia. Iezabel q̃z 3.Reg.21.f
comedẽt canes ĩ agro iezrahel nec erit
q̃ ſepeliat eã. Aperuitq; oſtiũ ⁊ fugit.
Iehu aũt ĩgreſſus ẽ ad ſeruos dñi ſui.
Qui dixerũt ei. Recte ne ſũt oĩa? Quid
venit iſan⁹ iſte ad te? Qui ait eis. No- C
ſtis hoiem: ⁊ q̃d locut⁹ ſit? Ait illi rñ-
derũt. Falſũ ẽ: ſz magꝭ narra nob: Qui
ait eis. Hec ⁊ hec locut⁹ ẽ mihi. Et ait
Hec dic̃ dñs. Unxi te regẽ ſup iſrł. Fe
ſtinauerũt itaq; ⁊ vnuſq̃ſq; tollẽs pal

liū ſuū poſuerūt ſub pedib⁹ ei⁹ ī ſimilitu
dinē tribunal: ⁊ cecinerūt tuba atq; di
xerūt. Regnabit iehu. Coniurauit ḡ ie
hu fili⁹ ioſaphat filij naſi ꝯ ioraꝫ. Por
ro ioraꝫ obſederat ramoth galaad: ipſe
et oīs iſrl̄ ꝯ azahel regē ſyrie ⁊ reūſus
fuerat vt curaret̄ ī iezrahel ꝓpt vulne
ra: q2 ꝑcuſſerāt eū ſyri p̄liātē ꝯ azahel
regē ſyrie. Dixitq; iehu. Si placet vob̄
nemo egrediat̄ ꝓfugus de ciuitate: ne
D vadat ⁊ nūciet ī iezrahel. Et aſcēdit: ⁊
ꝓfect⁹ ē ī iezrahel. Ioraꝫ eī egrotabat
ibi: ⁊ ochozias rex iuda deſcēderat ad
viſitādū ioraꝫ. Igit̄ ſpeculator q̄ ſtabat
ſup turri iezrahel: vidit globū iehu ve
niētis. Et ait. Uideo ego globū. Dixit
q; ioraꝫ. Tolle currū: ⁊ mitte ī occurſū
eoꝝ: ⁊ dicat vadēs Recte ne ſunt oīa?
Abijt ḡ q̄ aſcēderat curꝝ ī occurſū ei⁹
Et ait. Hec dicit rex. Pacata ſūt oīa?
Dixitq; iehu. Quid tibi ⁊ paci. Trāſi
⁊ ſeq̄re me. Nūciauit q̄ʒ ſpeculator di
cēs. Uenit nūci⁹ ad eos: ⁊ ñ reuertit̄.
Miſit ēt currū eq̄rū ſcđm venitq; ad
eos ⁊ ait. Hec dicit rex. Nūq̄d pax eſt?
E Et ait iehu. Quid tibi ⁊ paci? Trāſi ⁊
ſeq̄re me. Nūciauit āt ſpeculator dicēſ
Uenit vſq; ad eos: ⁊ ñ reuertit̄. Eſt āt
īceſſus q̄ſi īceſſus iehu filij naſi. Pre
ceps eī gradit̄. Et ait ioraꝫ. Iūgite cur
rū. Iūxerūtq; currū ei⁹. Et egreſſus eſt
ioraꝫ rex iſrl̄ ⁊ ochozias rex iuda: ſingu
li ī currib⁹ ſuis. Egreſſiq; ſūt ī occur
ſū iehu ⁊ īuenerūt eū ī agro naboth iez
rahelite. Cūq; vidiſſet ioraꝫ iehu: dixit.
Pax eſt iehu. At ille rñdit. Que pax?
Adhuc fornicatiōes iezabel mr̄is tue:
⁊ venēficia ei⁹ mlťa vigēt. Cōuertit āt
ioraꝫ manū ſuā: ⁊ fugiēſ ait ad ochoziā
Inſidie ochozia. Porro iehu tetēdit ar
cū manu: ⁊ ꝑcuſſit ioraꝫ īter ſcapulas: ⁊
egreſſa ē ſagitta ꝑ cor ei⁹: ſtatimq; cor
ruit ī curru ſuo. Dixitq; iehu ad bada
cher ducē. Tolle ꝓiice eū in agro na
bath iezrahelite. Memini ei q̄n ego et
F tu ſedētes ī curru ſeq̄bamur achab pa
trē hui⁹ ꝙ dñs on⁹ h̄ leuauerit ſup eū
dicēs. Si ñ ꝓ ſāguine naboth: ⁊ ꝓ ſā
guine filioꝝ ei⁹ quē vidi heri ait dñs:
reddā tibi ī agro iſto dicit dñs. Nūc ḡ
tolle ⁊ ꝓiice eū ī agro iuxta v̄bū dñi.
Ochozias āt rex iuda vidēs h̄: fugit ꝑ
viā dom⁹ horti: ꝑſecut⁹q; ē eū iehu: et
ait. Etiā hūc ꝑcutite ī curru ſuo. Et ꝑ
cuſſerūt eū ī aſcēſu gaber q̄ ē iuxt iebla
am. Qui fugit ī mageddo ⁊ mortu⁹ ē
ibi. Et īpoſuerūt eū ſui ei⁹ ſup currū
ſuū ⁊ tulerūt ī hierlʒ: ſepelierūtq; eū ī ſe
pulchro cū p̄rib⁹ ſuis in ciuitate dd. An
no vndecio ioraꝫ filij achab reg̃ iſrl̄ ⁊
ochozie reg̃ iude: venitq; iehu ī iezra
hel. Porro iezabel ītroitu ei⁹ audito
depinxit oculos ſuos ſtibio: ⁊ ornauit
caput ſuū: ⁊ reſpexit ꝑ feneſtrā ī gredie
tē iehu ꝑ portā: ⁊ ait. Nūq̄d pax pōt eē
zāri q̄ iterfec dñm? Leuauitq; iehu fa
ciē ſuā ad feneſtrā ⁊ ait. Que ē iſta? Et
īclinauerūt ſe ad eū duo vel tres eu
nuchi: ⁊ dixerūt. Hec ē illa iezabel. At ille
dixit eiſ. Precipitate eā deorſū. Et p̄ci
pitauerūt eā. Aſperſuſq; ē ſāguine pari
es ⁊ eq̄rū vngule cōculcauerūt eā. Cū
q; itrogreſſus eēt vt comederet bibe
retq; ait. Ite ⁊ videte maledictā illā ⁊
ſepelite eā: q2 filia reg̃ ē. Cūq; iſſent vt
ſepelirēt eā: ñ īuenerūt niſi caluariā ⁊
pedes ⁊ ſūmas man⁹. Reuerſiq; nūcia
uerūt ei. Et ait iehu. Sermo dñi ē: quē
locut⁹ ē ꝑ ſuū ſuū heliā theſbitē dicēſ
In agro iezrahel comedēt canes car
nes iezabel. Et erūt carnes iezabel ſic
ſterc⁹ ſup faciē t̄re ī agro iezrahel ita vt
ꝑtereūtes dicāt. Hecc ē illa iezabel.
Erāt āt achab ſeptuāgita fi X
lij in ſamaria. Scripſit ḡ iehū
lr̄as: ⁊ miſit ī ſamariā ad opti
mates ciuitat̃ ⁊ ad maiores natu ⁊ ad
nutricios achab dicēs Stati vt acce
perit̃ lr̄as has q̄ habet̃ filios dñi vr̄i
⁊ curr⁹ ⁊ eq̄s ⁊ ciuitates firmas ⁊ arma
elegite meliorē ⁊ eū q̄ vob̄ placuerit d̄
filijs dñi vr̄i: ⁊ eū ponite ſup ſoliū pa
tris ſui: ⁊ pugnate ꝓ domo dñi veſtri.
Timuerūt illi vehemēt̄: ⁊ dixerūt. Ecce
duo reges nō potuerūt ſtare corā eo: ⁊
quō nos valebim⁹ reſiſtere? Miſerūt ḡ
ꝑpoſiti dom⁹ ⁊ p̄fecti ciuitat̃ ⁊ maio
res natu ⁊ nutricij ad iehu dicentes.
Serui tui ſum⁹ q̄cūq; iuſſer̃ faciem⁹
nec cōſtituem⁹ nob̄ regē. Quecūq; ti
bi placēt fac. Reſcpſit āt eis lr̄as ſcđo
dicēs. Si mei eſt̃ ⁊ obedit̃ mihi: tolli
te capita filioꝝ dñi vr̄i ⁊ venite ad me
hac eadē hora cras ī iezrahel. Porro fi
lij reg̃ ſeptuagita viri apud optiates
ciuitates nutriebāt̄. Cūq; veniſſēt lr̄e
ad eos: tulerūt filios reg̃ ⁊ occiderūt ſe
ptuagita viros: ⁊ poſuerūt capita eoꝝ ī

cophinis ⁊ miſerūt ad eū ī iezrahel. Ue
nit āt nūci⁹ ad eū: ⁊ īdicauit eis dicēſ:
Attulerūt capita filioꝝ reg. Qui rñdit
Ponite ea ad duos aceruos iux introi-
tum porte vſqꝫ mane. Cumqꝫ diluxiſſet
egreſſ⁹ ē ſtās dixit ad oēm pplm: Juſti
eſtis. Si ego ↄiuraui ↄ dñz meū ⁊ interfe
ci eū: qs ꝑcuſſit oēs hos? Uidete ḡ nūc
qm nō cecidit ď ſmōib⁹ dñi ī trā qs lo
cut⁹ ē dñs ſuꝑ domū achab: ⁊ dñs fec
qđ locut⁹ ē ī mãu ſui ſui helie. Percuſ
ſit igiť iehu oēs ą reliq erāt de domo
achab ī iezrahel: ⁊ vniũſos optimates
ei⁹ ⁊ notos ⁊ ſacerdotes: donec nō rema
nerēt ex eo reliqe. Et ſurrexit: ⁊ venit ī
ſamariā. Cūqꝫ veniſſet ad camerā paſto
rū ī via: īuenit frēs ochozie reg iuda.
Dixitqꝫ ad eos: Qui nā eſtis vos? Qui
rñderūt: Frēs ochozie reg ſumus: ⁊ de
ſcēdim⁹ ad ſalutādos filios reg ⁊ fili-
os regine. Qui ait: Cōphendite eos vi
uos. Quos cū cōphēdiſſēt viuos: iugu
lauerūt eos in ciſterna iux camerā q-
dragita duos viros ⁊ non reliqt ex eis
quēqꝫ. Cūqꝫ abiiſſet inde: īuenit iona-
dab filiū rechab ī occurſū ſibi ⁊ bñdi-
xit ei. Et ait iehu ad eū. Nūqđ ē cor tu
um rectū ſicut cor meū cū corde tuo? Et
ait ionadab: Eſt. Si ē inquit da mihi
manū tuā. Qui dedit ei manū ſuā. At
ille leuauit eū ad ſe ī currū: dixitqꝫ ad
eū: Ueni mecū: ⁊ vide zelū meū ꝓ dño.
Et īpoſitū ī curru ſuo duxit ī ſamariā.
Et ꝑcuſſit oēs ą reliq fuerāt ď achab ī
ſamaria vſqꝫ ad vnū: iux vbū dñi qđ
locut⁹ ē per heliaꝫ. Cōgregauit ḡ iehu
oēm pplm: ⁊ dixit ad eū. Achab coluit
baal paꝝ: ego āt colā eū ampli⁹. Nunc
igiť oēs pphas baal: et vniũſos ſuos
ei⁹ ⁊ cūctos ſacerdotes īpi⁹ vocate ad
me. Null⁹ ſit ą nō veniat. Sacrificiū
eīm grāde ē mihi baal. Quicūqꝫ defue
rit nō viuet. Porro iehu faciebat hoc inſi
dioſe: vt diſꝑderet cultores baal. Et
dixit: Sctificate diē ſolēnē baal. Uo
cauitqꝫ ⁊ miſit ī vniũſos ťminos iſrł: ⁊
venerūt cūcti ſui baal. Nō fuit reſidu⁹
ne vn⁹ qdē ą nō veniret. Et igreſſi ſūt
tēplū baal: et repleta ē dom⁹ baal: a ſū
mo vſqꝫ ad ſūmū. Dixitqꝫ his ą ꝑerāt
ſuꝑ veſtes. Proferte veſtimēta vniuer
ſis ſuis baal. Et ꝑtulerūt eis veſtes.
Ingreſſuſqꝫ iehu ⁊ ionadab fili⁹ rech-
ab tēplū baal: ait cultorib⁹ baal: Per-
qrite ⁊ videte: ne qs forte vobiſcū ſit ď
ſuis dñi ſꝫ vt ſint ſui baal ſoli. Ingreſ
ſi ſūt igiť vt facerēt victimas ⁊ holo-
cauſta. Iehu āt ꝑpauerat ſibi foris oc-
togita viros ⁊ dixerat eis: Quicūqꝫ fu
gerit ď hoīb⁹ his qs ego adduxero in
man⁹ vrās: aīa ei⁹ erat ꝓ aīa illius. Fa F
ctū ē āt cū cōpletū eēt holocauſtū: ꝑce
pit iehu militib⁹ ⁊ ducib⁹ ſuis: Ingre-
dimini ⁊ ꝑcutite eos: null⁹ euadat. Per
cuſſerūtqꝫ eos in ore gladij ⁊ ꝓiecerūt
milites ⁊ duces. Et ierūt ī ciuitatē tēpli
baal ⁊ ꝓtulerūt ſtatuā ď phano baal:
⁊ cōbuſſerūt ⁊ cōminuerūt eā. Deſtru-
xerūt qꝫ edem baal: ⁊ fecerūt ꝓ eo latri-
nas vſqꝫ ī diē hãc. Deleuit itaqꝫ iehu
baal ď iſrł. Uerūtñ a pctīs hieroboā fi
lij nabath ą peccare fecit iſrł: nō receſſit
nec dereliqt vitulos aureos ą erāt in
bethel ⁊ in dan. Dixit āt dñs ad iehu:
Quia ſtudioſe egiſti qđ rectū erat ⁊ pla
cebat ī ocuł meis: ⁊ oīa q erant ī corde
meo feciſti ↄ domū achab: filij tui vſqꝫ I. 15. c
ad qrtā generatiōeꝫ ſedebūt ſuꝑ thro-
nū iſrł. Porro iehu non cuſtodiuit vt
ambularet ī lege dñi dei iſrł: ī toto cor G
de ſuo. Nō. n. receſſit a pctīs hieroboā:
ą peccare fecerat iſrł. In dieb⁹ illis cepit
dñs tedere ſuꝑ iſrł. Percuſſitqꝫ eos aza
hel ī vniuerſis finib⁹ iſrł: a iordane ↄ
oriētalē plagā: oēs trā galaad: ⁊ gad:
⁊ rubē ⁊ manaſſe: ab aroer q ē ſuꝑ tor
rētē arnō ⁊ galaad ⁊ baſā. Reliq autē
vboꝝ iehu ⁊ vniũſe q fecit ⁊ fortitudo
ei⁹: nōne hec ſcpta ſūt ī libro vboꝝ di
erū regū iſrł? Et dormiuit iehu cū prī-
bus ſuis: ſepelieruntqꝫ eū ī ſamaria: ⁊
regnauit ioachā fili⁹ ei⁹ ꝓ eo. Dies āt
qs regnauit iehu ſuꝑ iſrł viginti ⁊ octo
anni ſunt in ſamaria. XI

Athalia vero mř ochozie videns A
mortuū filiū ſuū: ſurrexit ⁊ inter 1. Pa. 22. d
fecit oē ſemē regiū. Tollēs aūt ioſaba
filia reg iorā: ſoror ochozie: ioas filiū
ochozie: furata ē eū ď medio filioꝝ re-
gis ą interficiebāť: ⁊ nutricē ei⁹ ď tricli
nio: ⁊ abſcōdit eū a facie athalie vt nō
interficereť: eratqꝫ cū ea ſex ānis clam ī
domo dñi. Porro athalia regnauit ſu-
per trā ſeptē ānis. Anno āt ſeptio mi- 2. Pa. 24. a
ſit ioiada ⁊ aſſumēs cēturiones ⁊ mili
tes ītroduxit ad ſe ī tēplū dñi: pepigit
qꝫ cū eis fed⁹. Et adiurās eos in domo
dñi: oñdit eis filiū reg: ⁊ ꝑcepit illis

dicēs: Iſte ē ſermo quē facere debet᷑.
Tertia ps vr̄m itroeat ſabbato: ⁊ ob-
ſeruet excubias dom⁹ reg᷑. Tertia aūt
ps ſit ad portā ſeyr: et tertia ps ſit ad
portā q̄ ē poſt habitaculū ſcutarioꝝ:
et cuſtodietis excubias domus meſſa.
Due vo ptes e vob oēs egredietes ſab
bato cuſtodiāt excubias dom⁹ dn̄i cir-
ca regē: ⁊ vallabitis eū hn̄tes arma in
manib⁹ vr̄is. Si qs āt ingreſſus fuerit
ſeptū tēpli iterficiat. Eritiſq; cū rege
itroeūte ⁊ egrediēte. Et fecerūt cēturi-
ones iux oia q̄ pcepat eis ioiada ſacer
dos. Et aſſumētes ſinguli viros ſuos
q̄ igrediebāt ſabbatū cū his q̄ egredie
bāt e ſabbato: venerūt ad ioiadē ſa-
cerdotē. Qui dedit eis haſtas ⁊ arma
reg᷑ dauid: q̄ erāt i domo dn̄i. Et ſtete
rūt ſingli hn̄tes arma i mān ſua a pte
tēpli dextera vſq; ad ptē ſiniſtrā alta-
C ris ⁊ edis: circū regē. Produxitq; filiū
regis: ⁊ poſuit ſup eū diadema: ⁊ teſti-
moniū: fecerūtq; eū regē ⁊ vnxerūt: et
plaudētes manu dixerunt: Viuat rex.
Audiuit āt athalia vocē ppli currēt᷑:
⁊ igreſſa ad turbas i tēplū dn̄i: vidit re
gē ſtātē ſup tribunal iux morē: ⁊ can-
tores ⁊ turbas pe eū: oēmq; ppl'm tre
letātē: ⁊ canētē tubis: ⁊ ſcidit veſtimē
ta ſua clamauitq;. Cōiuratio: ɔiuratio
Precepit āt ioiada cēturiōib⁹ q̄ erant
ſup exercitū: ⁊ ait eis: Educite eam ex
ſepta tēpli ⁊ q̄cūq; eā ſecut⁹ fuerit: fe-
riat gladio. Dixerat eīn ſacerdos: nō
occidat i tēplo dn̄i. Impoſuerūtq; ei
man⁹ ⁊ impegerūt eā p viā itroit⁹ eqꝝ
D iux palatiū ⁊ interfecta ē ibi. Pepigit
g ioiada fed⁹ int deū ⁊ regē ⁊ int ppl'm
vt eēt ppl's dn̄i: ⁊ int regem ⁊ ppl'm. In
greſſuſq; ē ois ppl's tre tēplum baal: et
deſtruxerūt aras ei⁹: ⁊ imagines ɔtriue
rūt valide: mathan qꝫ ſacerdotē baal
occiderūt corā altari. Et poſuit ſacer-
dos cuſtodias i domo dn̄i: tulitq; cen
turiones ⁊ cerethi ⁊ pheleti legiōes et
oēz ppl'm tre: deduxerūtq; regē d domo
dn̄i. Et venerūt p viā porte ſcutarioꝝ
i palatiū: ⁊ ſedit ſup thronū regū. Leta
tuſq; ē ois ppl's tre: ⁊ ciuitas cōqeuit
Athalia aūt occiſa ē gladio in domo
reg᷑: ſeptēq; ānoꝝ erat ioas cū regna
A Anno ſeptimo (re cepiſſet. XII
2.Pa.24.a a iehu regnauit ioas. Quadragi-
ta ānis regnauit in hierl'm: no

mē mr̄is ei⁹ ſebia de berſabee. Fecitq;
ioas rectū corā dn̄o cūct᷑ dieb⁹ q̄b⁹ do
cuit eū ioiada ſacerdos: verūtñ excelſa
nō abſtulit. Adhuc eīn ppl's imolabat
⁊ adolebat in excelſis incēſū. Dixit io-
as ad ſacerdotes: Omē pecuniā ſcto-
rū q̄ illata fuerit in tēplū dn̄i a ptereū
tib⁹ q̄ offert p pcio aīe ⁊ quā ſpōte et
arbitrio cordis ſui iferūt i tēplū dn̄i:
accipiāt illā ſacerdotes iux ordinē ſu-
um: ⁊ inſtaurent ſartatecta dom⁹ ſi q̄d
neceſſariū viderint inſtauratiōe. Igit
vſq; ad viceſimūtertiū ānū reg᷑ ioas:
nō inſtaurauerunt ſacerdotes ſartate-
cta templi. Vocauitq; rex ioas ioiadā B
pōtificē ⁊ ſacerdotes: dicēs eis: Quare
ſartatecta nō inſtaurat᷑ tēpli? Nolite
g ampli⁹ accipe pecuniā iux ordinem
vr̄m: ſꝫ ad inſtauratiōem tēpli reddite
eā. Prohibitiq; ſūt ſacerdotes vltra ac
cipe pecuniā a pplo: ⁊ inſtaurare ſarta
tecta dom⁹. Et tulit ioiada pōtifex ga
zophilatiū vnū: apuitq; foramē deſup
⁊ poſuit illō iux altare ad dexterā in-
gredietiū domū dn̄i. Mittebātq; i eo
ſacerdotes q̄ cuſtodiebāt oſtia: oēz pe
cuniā q̄ deferebat ad tēplū dn̄i. Cūq;
viderēt nimiā pecuniā eē i gazophila-
tio: aſcēdebat ſcriba reg᷑ ⁊ pōtifex: ef-
fūdebātq; ⁊ nūerabāt pecuniā q̄ inueni
ebat i domo dn̄i: ⁊ dabāt eā iux nume
rū atq; mēſurā i manu eoꝝ q̄ perāt ce
mētarijs dom⁹ dn̄i. Qui impēdebāt eā C
i fabris lignoꝝ ⁊ i cemētarijs his qui
opabāt i domo dn̄i ⁊ ſartatecta facie-
bāt: ⁊ i his q̄ cedebāt ſara: ⁊ vt emerēt
ligna ⁊ lapides q̄ excidebāt: ita vt im-
pleret inſtauratio dom⁹ dn̄i i vniūſis
q̄ indigebāt expēſa ad muniēdā domū
Verūtñ nō fiebāt ex eadē pecunia hy-
drie tēpli dn̄i ⁊ fuſcinule ⁊ thuribula
⁊ tube ⁊ oē vas aureū ⁊ argēteū: d pe-
cunia q̄ inferebat i tēplū dn̄i. His eīn
q̄ faciebant op⁹ dabat: vt inſtauraret
tēplū dn̄i. Et n̄ fiebat ratio his hoib⁹
q̄ accipiebant pecuniā vt diſtribuerēt
eā artificib⁹: ſꝫ i fide tractabāt eā. Pe-
cuniā vo p delicto ⁊ pecuniā p pctis
nō inferebāt i tēplū dn̄i: qꝛ ſacerdotū
erat. Tunc aſcendit azahel rex ſyrie ⁊ D
pugnabat ɔ geth: cepitq; eā Et direxit
faciē ſuam vt aſcēderet in hierl'm. Q-
obrē tulit ioas rex iuda oia ſanctifica
ta q̄ ɔſecrauerat ioſaphat ⁊ iorā ⁊ ocho

ʒias p̄res ei⁹ reges iuda: ⁊ q̄ ipe obtule
rat ⁊ vniūſū argētū qd̄ iueniri potuit
i theſaurꝫ tēpli dn̄i: ⁊ i palatio regis:
miſitq; azaheli regi ſyrie: ⁊ receſſit ab
hierl̄m. Reliq̄ aūt ſermonū ioas ⁊ vni-
uerſa q̄ fecit: nōne hec ſcp̄ta ſūt i libro
ꝟboꝝ dieꝝ regū iuda? Surrexerūt aūt
ſ̄ui ei⁹ ⁊ ꝯiurauerūt int̄ ſe: ꝑcuſſerūtq;
ioas i domo mello i deſcenſu ſela. Jo-
ſachar nāq; fili⁹ ſemath et iozabath fi
li⁹ ſomer ſ̄ui ei⁹ ꝑcuſſerūt eū: ⁊ mortu⁹
ē. Et ſepelierūt eū cū p̄rib⁹ ſuis i ciui-
tate dauid: regnauitq; amaſias filius
ei⁹ ꝓ eo. XIII
Anno viceſimo
tertio ioas filij ochozie regꝫ iu
de: regnauit ioachan fili⁹ iehu
ſup iſrl̄ in ſamaria decē ⁊ ſeptē ānis: ⁊
fecit malū corā dn̄o. Secutuſq; ē pctā
hieroboā filij nabath q̄ peccare fecit
iſrl̄: ⁊ nō declinauit ab eis. Jratuſq; ē
furoꝛ dn̄i ꝯ iſrl̄: ⁊ tradidit eos i manu
azahel regꝫ ſyrie ⁊ i manu benadap fi
lij azahel cūctꝫ dieb⁹. Dep̄cat⁹ ē autē
ioachan faciē dn̄i: ⁊ audiuit eū dn̄s.
Uidit eñ anguſtiā iſrl̄: q2 attriuerat
eos rex ſyrie. Et dedit dn̄s ſaluatoꝛem
iſraeli: ⁊ liberat⁹ ē d̄ manu regꝫ ſyrie.
Habitauerūtq; filij iſrl̄ i tabnaculis
ſuis: ſic heri ⁊ nudiuſterti⁹. Uerūtñ nō
receſſerūt a pctis dom⁹ hieroboā q̄ pec
care fecit iſrl̄: ſꝫ in ipis ambulauerūt.
Siq̄dē ⁊ luc⁹ ꝑmāſit in ſamaria ⁊ non
ſūt derelicti ioachan d̄ ꝑplo niſi q̄nq̄-
ginta eq̄tes: ⁊ decē currus. ⁊ decē mi-
lia peditū. Jnterfecerat eñ eos rex ſy-
rie: ⁊ redegerat q̄ſi puluerē in tritura
aree. Reliq̄ aūt ſmonū ioachan ⁊ vni
uerſa q̄ fecit ⁊ fortitudo ei⁹: nonne hec
ſcp̄ta ſūt in libro ſmonū dierū regum
iſrl̄? Dormiuitq; ioachā cū p̄rib⁹ ſuis
⁊ ſepelierūt eū in ſamaria: regnauitq;
ioas fili⁹ eius ꝓ eo. Anno triceſimoſe-
ptimo ioas regꝫ iuda regnauit ioas fi
li⁹ ioachan ſup iſrl̄ i ſamaria ſedecim
ānis ⁊ fecit qd̄ malū ē in cōſpectu dn̄i.
Nō declinauit ab oib⁹ pctis hieroboā
filij nabath: q̄ peccare fecit iſrl̄: ſed in
ipis ambulauit. Reliq̄ aūt ſmonū io-
as ⁊ vniūſa q̄ fecit: ⁊ fortitudo ei⁹ quō
pugnauerit ꝯ amaſiā regē iuda: nōne
hec ſcp̄ta ſūt i libro ſmonū dieꝝ regū
iſrl̄? Et dormiuit ioas cum p̄rib⁹ ſuis:
hieroboā aūt ſedit ſup ſoliū eius. Por
ro ioas ſepult⁹ ē i ſamaria cū regibus
iſrl̄. Heliſe⁹ āt egrotabat infirmitate q̄
⁊ mortu⁹ ē. Deſcēditq; ad eū ioas rex
iſrl̄: ⁊ flebat corā eo: dicebatq;: P̄r mi
p̄r mi: curr⁹ iſrl̄ ⁊ auriga ei⁹. Et ait illi 4.2.b
heliſe⁹. Affer arcū ⁊ ſagittas. Cūq; at-
tuliſſet ad eū arcū ⁊ ſagittas: dixit ad
regē iſrl̄. Pone manū tuā ſup arcū. Et
cū poſuiſſet ille manū ſuam: ſuppoſuit
heliſe⁹ man⁹ ſuas manib⁹ regis et ait:
Aperi feneſtrā oriētalē. Cūq; aperuiſ-
ſet: dixit heliſe⁹: Jace ſagittā. Et iecit.
Et ait heliſe⁹: Sagitta ſalutꝫ dn̄i ⁊ ſa-
gitta ſalutꝫ ꝯ ſyriā. Percutieſq; ſyriā i
aphec: donec ꝯſumas eā. Et ait: Tolle
ſagittas. Qui cū tuliſſet: rurſū dixit ei D
Percute iaculo t̄rā. Et cū ꝑcuſſiſſet tri
b⁹ vicib⁹ ⁊ ſtetiſſet: irat⁹ ē vir dei ꝯ eū: ⁊
ait: Si ꝑcuſſiſſes q̄nq̄es aut ſexies ſiue
ſepties: ꝑcuſſiſſes ſyriā vſq; ad ꝯſuma-
tionē. Nūc āt trib⁹ vicib⁹ ꝑcuties eā.
Mortu⁹ ē ḡ heliſe⁹: ⁊ ſepelierūt eū. La-
trūculi āt d̄ moab venerūt i t̄rā i ipo an
no. Quidā āt ſepeliētes hoiēs viderūt
latrūculos: ⁊ ꝓiecerūt cadauer i ſepul
chro heliſei. Qd̄ cū tetigiſſet oſſa heli- Eccl.48.b
ſei: reuixit hō et ſtetit ſup pedes ſuos.
Jgit̄ azahel rex ſyrie afflixit iſrl̄ cūctꝫ
dieb⁹ ioachan. Et miſert⁹ ē dn̄s eoꝝ: ⁊
reūſus ē ad eos ꝓpt̄ pactū ſuū qd̄ ha-
bebat cū abꝛaam ⁊ iſaac ⁊ iacob: ⁊ no-
luit diſꝑdere eos neq; ꝓijcere penitus
vſq; i p̄ns tp̄s. Mortuus ē aūt azahel
rex ſyrie ⁊ regnauit benadap fili⁹ eius
ꝓ eo. Porro ioas fili⁹ ioachā tulit vr-
bes de manu benadap filij azahel q̄s
tulerat de manu ioachan p̄ris ſui iure
ꝓlij. Trib⁹ vicib⁹ ꝑcuſſit eū ioas: ⁊ red
didit ciuitas iſrael. XIIII
In āno ſcd̄o ioas filij ioachan A
regꝫ iſrl̄ regnauit amaſias fili⁹
ioas regꝫ iuda: vigintiq̄nq; ānoꝝ erat 2.Pa.25.a
cū regnare cepiſſet: viginti aūt ⁊ nouē
annis regnauit i hierl̄m. Nomē m̄ris
ei⁹ ioiaden d̄ hierl̄m. Et fecit rectū co
ram dn̄o: verūtñ nō vt dauid p̄r eius.
Juxta oīa q̄ fecit ioas p̄r ſu⁹ fecit: niſi
ħ tñ qd̄ excelſa non abſtulit. Adhuc
eñ ꝑpl̄s adolebat ⁊ imolabat incēſum
i excelſis. Cūq; obtinuiſſet regnū: ꝑcuſ
ſit ſ̄uos ſuos qui interfeceant regē pa
trē ſuū. Filios aūt eoꝝ q̄ occiderāt nō
occidit: iux̄ qd̄ ſcriptū eſt in libro legꝫ B.
moyſi ſic p̄cepit dn̄s dicēs: Nō morient̄ Deu.24.c
p̄res ꝓ filijs neq; filij ꝓ p̄rib⁹: ſꝫ vnuſ 2.Pa.25.a

quiſq̧ in pctõ ſuo moriet̃. Jpſe ꝑcuſſit
edom i valle ſalinaꝝ decẽ milia ⁊ app̄
hẽdit petrã i ꝑlio. Uocauitq̧ nomen
2.Pa.25.c eiꝰ iezechel vſq̧ i p̄ſtẽ diẽ. ‖Tũc miſit
amaſias nũcios ad ioas filiũ ioachaz
filij iehu regꝭ iſrl̃ dicẽs: Ueni ⁊ videa
mus nos. Remiſitq̧ ioas rex iſrael ad
C amaſiã regẽ iuda dicẽs: Carduꝰ libani
miſit ad cedrũ q̃ ẽ in libano dicẽs: Da
filiã tuã filio meo vxorẽ. Trãſierũtq̧
beſtie ſaltꝰ q̃ ſũt i libano: ⁊ cõculcauerũt
carduũ. Percutiẽs iualuiſti ſup edom
⁊ ſubleuauit te cor tuũ. Cõtẽtꝰ eſto glo
ria: ⁊ ſede i domo tua. Quare ꝓuocas
malũ: vt cadas tu ⁊ iudas tecũ? Et nõ
acqeuit amaſias. Aſcenditq̧ ioas rex
iſrl̃: ⁊ viderũt ſe ipſe ⁊ amaſias rex iuda
i bethſames oppido iude. Percuſſuſq̧
ẽ iuda corã iſrl̃ ⁊ fugerũt vnuſq̇ſq̧ in
D tabnacula ſua. Amaſiã ỽo regẽ iuda
filium ioas filij ochozie cepit ioas rex
iſrl̃ i bethſames ⁊ adduxit eũ i hierl̃m
Et irerrupit murũ hieruſalem a porta
ephraim vſq̧ ad portã anguli: q̃drin-
gẽtoꝝ cubitoꝝ. Tulitq̧ oẽ auꝝ ⁊ argẽtũ
⁊ vniũſa vaſa q̃ iuẽta ſunt i domo dñi
⁊ i theſauroꝝ regꝭ ⁊ obſides: ⁊ reũſus ẽ
in ſamariã. Reliq̃ ãt verboꝝ ioas q̃ fe
cit ⁊ fortitudo eiꝰ q̃ pugnauit ꝯ ama-
ſiã regẽ iuda: nõne hec ſcpta ſũt in li-
bro ſermonũ dieꝝ regũ iſrl̃? Dormiuit
q̧ ioas cũ p̄ribꝰ ſuis ⁊ ſepultꝰ ẽ in ſa-
maria cũ regibꝰ iſrl̃: ⁊ regnauit hiero-
E boam filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. Uixit ãt amaſias fi
liꝰ ioas rex iuda poſtq̧ mortuꝰ ẽ ioas
filiꝰ ioachaz regꝭ iſrl̃: vigintiq̃nq̧ an
nis. Reliq̃ ãt ſmonũ amaſie: nõne hec
ſcpta ſũt i libro ſmonum dieꝝ regũ iu
da? Factaq̧ ẽ ꝯ eũ ꝯiuratio in hierl̃m
at ille fugit i lachis. Miſerũtq̧ pꝰ eũ
lachis ⁊ iñfecerũt eũ ibi: ⁊ aſportaue-
rũt i eq̇s: ſepultuſq̧ ẽ i hierl̃m cũ p̄ri-
2.Pa.26.a bus ſuis i ciuitate dauid. Tulit ãt vni
uerſus pp̄ls iude azariã ãnos natũ ſe-
decim ⁊ ꝯſtituerũt eũ regẽ ꝓ p̄re eius
amaſia. Jpſe edificauit ahilã: ⁊ reſtituit
eã iude poſtq̧ dormiuit rex cũ p̄ribus
F ſuis. Anno q̃ntodecio amaſie filij io-
as regis iuda regnauit hieroboã filiꝰ
ioas regꝭ iſrl̃ i ſamaria quadragita et
vno ãno: ⁊ fecit qḋ malũ ẽ corã dño.
Nõ receſſit ab oibꝰ pctis hieroboã filij
nabath q̃ peccare fec̃ iſrl̃. Jpſe reſtituit
termios iſrl̃ ab itroitu emath vſq̧ ad

mare ſolitudinis iux̃ ſmonem dñi dei B
iſrl̃ quẽ locutꝰ ẽ ꝑ ſeruũ ſuũ ionã filiũ
amathi ꝓpheta: q̃ erat ḋ geth que ẽ in
opher. Uidit eñi dñs afflictiões iſrael A
amarã nimis: ⁊ q̧ ꝯſũpti eẽnt vſq̧ ad
clauſos carceroꝝ ⁊ extremos: ⁊ nõ eẽt q̃
auxiliaret̃ iſrl̃. Nec locutꝰ ẽ dñs vt de
leret nomẽ iſrl̃ de ſub celo: ſz ſaluauit
eos i mãu hieroboã filij ioas. Reliq̃ ãt
ſmonũ hieroboã ⁊ vniũſa q̃ fec̃: ⁊ for
titudo eiꝰ q̃ ꝑliatꝰ ẽ: ⁊ quõ reſtituit da
maſcũ ⁊ emath iude i iſrael: nõne hec
ſcpta ſũt i libro ſmonũ dieꝝ regũ iſrl̃?
Dormiuitq̧ hieroboã cũ p̄ribꝰ ſuis re
gibꝰ iſrl̃: ⁊ regnauit zacharias filiꝰ eiꝰ
Anno viceſimoſeptio ꝓ eo. XV
hieroboã regꝭ iſrl̃ regnauit aza
rias filiꝰ amaſie regꝭ iuda. Se-
decim ãnoꝝ erat cũ regnare cepiſſet: ⁊
q̃nq̃gintaduobꝰ ãnis regnauit in hie
ruſalẽ Nomẽ m̄ris eiꝰ iecelia ḋ hierl̃m.
Fecitq̧ qḋ erat placitũ coraꝫ dño: iux̃
oĩa q̃ fec̃ amaſias p̄r eiꝰ: verũtñ excelſa
nõ ẽ demolitꝰ. Adhuc pp̄ls ſacrifica-
bat ⁊ adolebat icẽſũ i excelſis. Percuſ
ſit ãt dñs regẽ et fuit leproſus vſq̧ in
diẽ mortꝭ ſue: ⁊ habitabat i domo libe
ra ſeorſũ. Joathã ỽo filiꝰ regꝭ gubna-
bat palatiũ: ⁊ iudicabat pp̄lm t̃re. Re-
liq̃ ãt ſmonũ azarie ⁊ vniũſa q̃ fec̃: nõ
ne hec ſcpta ſũt i libro ỽboꝝ dierũ re-
gũ iuda? Et dormiuit azarias cũ p̄ribꝰ
ſuis: ſepelieruntq̧ eũ cũ maiorib9 ſuis in
ciuitate dauid: ⁊ regnauit ioathã filius
eiꝰ ꝓ eo Anno triceſimooctauo azarie
regꝭ iude regnauit zacharias filiꝰ hiero
boã ſup iſrl̃ i ſamaria ſex mẽſibꝰ: ⁊ fec̃
qḋ malũ ẽ corã dño ſic fecerãt p̄res eiꝰ
Nõ receſſit a pctis hieroboam filij na
bath: q̃ peccare fec̃ iſrl̃. Cõiurauit aũt
ꝯ eũ ſellũ filiꝰ iabes: ꝑcuſſitq̧ eũ palã
⁊ iterfecit: regnauitq̧ ꝓ eo. Reliq̃ aũt
ỽboꝝ zacharie: nõne hec ſcpta ſũt i li-
bro ſmonũ dieꝝ regũ iſrl̃. Jſte ẽ ſermo C
dñi quẽ locutꝰ ẽ ad iehu dicens: Filij
tui vſq̧ ad q̃rtã generatiões: ſedebunt
ḋ te ſup thronũ iſrl̃. Factũq̧ ẽ ita Sel
lũ filiꝰ iabes regnauit triceſimonono
ãno azarie regꝭ iude Regnauit ãt vno
mẽſe i ſamaria. Et aſcẽdit manahẽ fi-
liꝰ gaddi ḋ therſa: venitq̧ ſamariã: et
ꝑcuſſit ſellũ filiũ iabes i ſamaria ⁊ inf
fecit eũ: regnauitq̧ ꝓ eo. Reliq̃ ãt ver
boꝝ ſellũ ⁊ ꝯiuratio eiꝰ ꝑ quã tetendit

inſidias: nõne hec ſcṗta ſũt i libro ſer-
monũ dieꝝ regũ iſrl'? Tũc ꝑcuſſit ma-
nahẽ thapſam ⁊ oẽs q̃ erãt i ea: ⁊ ter-
minos ei⁹ ỏ therſa. Noluerãt eñ api-
D re ei. Et interfecit oẽs ꝑgnãtes ei⁹: ⁊ ſci
dit eas. Anno triceſimonono azarie
reg' iude regnauit manahẽ fili⁹ gad-
di ſup iſrl' decẽ ãnis i ſamaria: fecitq̃
qḋ erat malũ corã dño. Nõ receſſit a
pctis hieroboã filij nabath q̃ peccare
fec' iſrl'. Cũctl' dieb⁹ ei⁹. Ueniebat phul
rex aſſyrioꝝ i therſa: ⁊ dabat manahẽ
phul mille talẽta argẽti vt eẽt ei i au-
xiliũ ⁊ firmaret regnũ eius. Indixitq̃
manahẽ argẽtũ ſup iſrl' cũctl' potenti
bus ⁊ diuitib⁹ vt daret regi aſſyrioꝝ:
q̃nq̃ginta ſiclos argẽti ꝑ ſinglos. Re-
uerſuſq̃ ẽ rex aſſyrioꝝ: ⁊ nõ ẽ morat⁹
i therſa. Reliq̃ ãt ſermonũ manahen ⁊
vniũſa q̃ fec: nõne hec ſcṗta ſũt i libro
E ſermonuꝫ dieꝝ regũ iſrl'? Et dormiuit
manahen cũ pĩbus ſuis. Regnauitq̃
phaceia fili⁹ ꝑ eo. Anno q̃nq̃geſimo
azarie reg' iude regnauit phaceia fili
us manahen ſup iſrl' i ſamaria biẽnio
fecit qḋ erat malũ corã dño. Nõ receſ-
ſit a pctis hieroboã filij nabath: q̃ pec
re fecit iſrl'. Cõiurauit aũt adũſus eum
phacee fili⁹ romelie dux eius: ⁊ ꝑcuſſit
eũ i ſamaria i turre dom⁹ regie iux̃ ar-
gob ⁊ iux̃ ariph: ⁊ cũ eo q̃nq̃ginta vi-
ros ỏ filijs galaaditaꝝ ⁊ iterfecit euꝫ.
Regnauitq̃ ꝑ eo. Reliq̃ aũt ſmonum
phaceie ⁊ vniũſa q̃ fec: nõne hec ſcṗta
ſũt i libro ſermonũ dieꝝ reg' iſrl'? An
no q̃nq̃geſimo ſcḋo azarie regis iude:
regnauit phacee fili⁹ romelie ſup iſrl' i
ſamaria vigĩti ãnis: ⁊ fecit qḋ erat ma
F lũ corã dño. Nõ receſſit a pctis hiero-
boam filij nabath: q̃ peccare fecit iſrl'.
In dieb⁹ phacee reg' iſrl' venit theglat
phalaſſar rex aſſur ⁊ cepit ahiõ: ⁊ abel
domũ maacha ⁊ ianoe et cedes ⁊ aſor:
⁊ galaad ⁊ galileã: ⁊ vniũſã t'rã nepta-
lim: ⁊ trãſtulit eos i aſſyrios. Coniura-
uit ãt ⁊ tetẽdit inſidias oſee fili⁹ hela
ꝯ phacee filiũ romelie: ⁊ ꝑcuſſit eũ ⁊ i-
terfecit: regnauitq̃ ꝑ eo viceſimo ãno
ioathan filij ozie. Reliq̃ aũt ſmonum
phacee ⁊ vniũſa q̃ fecit: nõne hec ſcri-
pta ſũt in libro ſmonũ dieꝝ regũ iſrl'?
G Anno ſcḋo phacee filij romelie regis
.a iſrl' regnauit ioathan fili⁹ ozie reg' iu
da. Uigintiq̃nq̃ annoꝝ erat cũ regna
re cepiſſet: ⁊ ſedecim ãnis regnauit in
hierlm. Nomẽ mr̃is eius hieruſa: filia
ſadoch. Fecitq̃ qḋ erat placitũ corã
dño. Iux̃ oĩa q̃ fecit ozias pr̃ ſu⁹ opat⁹
ẽ: verũtñ excelſa non abſtulit. Adhuc
ppl's imolabat ⁊ adolebat incẽſũ in ex
celſis. Ipe edificauit portaꝫ dom⁹ dñi
ſublimiſſimã. Reliq̃ aũt ſermonũ ioa-
than ⁊ vniũſa q̃ fecit: nonne hec ſcṗta
ſũt i libro ỽboꝝ dieꝝ regum iuda? In
dieb⁹ ill' cepit dñs mittere i iudã raſin
regẽ ſyrie: ⁊ phacee filium romelie. Et
dormiuit ioathan cũ patribus ſuis: ſe
pultuſq̃ ẽ cũ eis i ciuitate dauid pr̃is
ſui: ⁊ regnauit achaz fili⁹ eius pro eo. A

XVI

Anno decimoſeptio pha- 2. Pa.28.a
cee filij romelie: regnauit achaz
fili⁹ ioathan reg' iuda. Uigĩti
ãnoꝝ erat achaz cũ regnare cepiſſet: et
ſedecim ãnis regnauit i hierlm. Non
fecit qḋ erat placitũ i cõſpectu dñi dei
ſui ſicut dauid pr̃ ei⁹ ſꝫ ambulauit in ſ.21.b
via regũ iſrl'. Inſup ⁊ filiũ ſuũ ꝯſecra-
uit trãſferẽs ꝑ ignẽ ẏm idola gentiũ:
q̃ diſſipauit dñs corã filijs iſrl'. Immo
labatq̃ q̃ꝫ victimas ⁊ adolebat incen
ſũ i excelſis ⁊ in collib⁹: ⁊ ſub oĩ ligno
frõdoſo. Tũc aſcẽdit raſin rex ſyrie et Eſa.7.a
phacee fili⁹ romelie rex iſrl': ad ꝑliãdũ
in hieruſalẽ. Cũq̃ obſederẽt achaz nõ
valuerunt ſuꝑare eũ. In tpe illo reſti-
tuit raſin rex ſyrie haylã ſyrie: ⁊ eiecit
iudeos ỏ hayla. Et idumei ⁊ ſyri vene B
rũt i haylã ⁊ hitauerũt ibi vſq̃ in diẽ
hãc. Miſit aũt achaz nuncios ad the-
glatphalaſſar regẽ aſſyrioꝝ dicẽs: Ser
uus tu⁹ ⁊ fili⁹ tu⁹ ego ſũ. Aſcẽde ⁊ ſaluũ
me fac de manu reg' ſyrie et de manu
reg' iſrl' q̃ ꝯſurrexerũt aduerſum me.
Et cũ collegiſſet argẽtũ ⁊ aurũ qḋ iue
niri potuit i domo dñi: ⁊ in theſauris
regis: miſit regi aſſyrioꝝ munera: q̃ et
acq̃euit voluñtati eius. Aſcẽdit aũt rex
aſſyrioꝝ i damaſcũ: ⁊ vaſtauit eam: et
tranſtulit habitatores ei⁹ cyrenen: ra-
ſin aũt iterfecit. Perrexitq̃ rex achaz
in occurſũ theglatphalaſſar regi aſſyri
oꝝ in damaſcum. Cũq̃ vidiſſet altare
damaſci miſit rex achaz ad vriã ſacer-
dotẽ exemplar ei⁹ et ſilitudinẽ iux̃ oẽ
op⁹ ei⁹. Extruxitq̃ vrias ſacerdos al- C
tare. Iux̃ oĩa q̃ ꝑcepat rex achaz ỏ da-
maſco: ita fecit ſacerdos vrias donec
veniret rex achaz de damaſco. Cũq̃ ve-

niſſet rex ꝺ damaſco: vidit altare ꝛ ve-
nerat⁹ ē illꝺ: aſcēditqꝫ ꝛ imolauit ho-
locauſta ꝛ ſacrificiū ſuuꝫ: ꝛ libauit li-
bamina ꝛ fudit ſanguinē pacificoꝝ q̄
obtulerat ſuper altare. Porro altare
ereū qꝺ erat corā dn̄o trāſtulit ꝺ facie
tēpli ꝛ ꝺ loco altarꝭ ꝛ ꝺ loco tēpli dn̄i
poſuitqꝫ illꝺ ex latere altarꝭ ad aq̄lo-
nē. Precepit q̄ꝫ rex achaꝫ vrie ſacerdo
ti dicens: Sup altare mai⁹ offer holo-
cauſtū matutinū: ꝛ ſacrificiū veſptinū
ꝛ holocauſtū regꝭ ꝛ ſacrificiū ei⁹: ꝛ ho
locauſtū vniūſi ppl'i t're ꝛ ſacrificia eo-
rū ꝛ libamia eoꝝ: ꝛ oēꝫ ſāguinē holo-
cauſti ꝛ vniūſū ſaguinē victime ſup il
D lud effūdes. Altare ꝯo ereū erit para-
tū ad volūtatē meā. Fec̄ igiť vrias ſa
cerdos iuxͣ oia q̄ p̄cepat rex achaꝫ Tu
lit āt rex achaꝫ celatas baſes et luterē
q̄ erāt deſup: ꝛ mare depoſuit de bob⁹
ereis q̄ ſuſtērabāt illꝺ ꝛ poſuit ſup pa
uimētū ſtratū lapide. Muſach q̄ꝫ ſab-
bati qꝺ edificauerat i tēplo ꝛ ingreſſū
regꝭ exteri⁹ ꝯutit i tēplū dn̄i: ꝓpť regē
aſſyrioꝝ. Reliq̄ aūt ꝯboꝝ achaꝫ ꝛ oia
q̄ fecit: nōne hec ſc̄pta ſūt i libro ꝺmo-
nū dieꝝ regū iuda? Dormiuitqꝫ achaꝫ
cū p̄rib⁹ ſuis: ꝛ ſepult⁹ ē cū eis i citate
dauid: ꝛ regnauit ezechiaſ fili⁹ ei⁹ p eo.
A Anno duodecimo achaꝫ // XVII
regꝭ iuda regnauit oſee fili⁹ he
la i ſamaria ſup iſrľ nouē ānis
fecitqꝫ malū corā dn̄o: ſꝫ non ſic̄ reges
iſrľ q̄ an̄ eū fuerūt. Cōtra hunc aſcēdit
ſalmanaſar rex aſſyriorum: ꝛ factus ei
oſee ſuus: reddebatqꝫ illi tributa. Cū-
qꝫ dephendiſſet rex aſſyrioꝝ oſee ꝯ re-
bellare nitēs miſiſſet nūcios ad Sua
regē egypti: ne p̄ſtaret tributa regi aſ
ſyrioꝝ: ſic̄ ſinguľis ānis ſolit⁹ erat: obſe
dit eū: ꝛ vinctū miſit i carcerē: puaga-
tus ē oēm t'rā: ꝛ aſcēdēs ſamariā ob-
ſedit eā tribus ānis. Anno aūt nono
oſee cepit rex aſſyrioꝝ ſamariā: ꝛ trāſ-
tulit iſrľ i aſſyrios: poſuitqꝫ eos i hay
lā i abor iuxͣ fluuiū gozan i ciuitatib⁹
medoꝝ. Factū ē eī cū peccaſſent filij
iſrľ dn̄o deo ſuo q̄ eduxerat eos ꝺ t'ra
egypti ꝺ māu pharaonis regꝭ egypti:
coluerūt deos alienos: ꝛ ambulauerūt
iuxͣ ritū gētiū q̄s ꝯſūpſerat dn̄s in con
ſpectu filioꝝ iſrľ ꝛ regū iſrľ: q̄ꝛ ſi'liter fe
B cerāt. Et irritauerūt filij iſrľ ꝯbis nō
rectꝭ dn̄m deū ſuuꝫ: ꝛ edificauerūt ſibi
excelſa i cunctꝭ vrbib⁹ ſuis a turre cu-
ſtodū vſqꝫ ad ciuitatē munitam. Fece
rūtqꝫ ſibi ſtatuas ꝛ lucos i oi colle ſub
limi: ꝛ ſubter oē lignū nemoroſum: et
odolebāt ibi incēſū ſup aras i morem
gētiū q̄s tranſtulerat dn̄s a facie eoꝝ.
Fecerūtqꝫ ꝯba peſſima irritātes dn̄m:
ꝛ coluerūt imūdicias ſ̄ q̄b⁹ p̄cepit eis
dn̄s ne facerēt ꝯbū h̄. Et teſtificat⁹ eſt
dn̄s i iſrľ ꝛ i iuda p manū oīm ꝓphaꝝ
ꝛ vidētiū dicēs: Reūtimini a vijs v̄ris
peſſimis: ꝛ cuſtodite p̄cepta mea et ce-
rimonias: iuxͣ oēm legē quā p̄cepi pa-
trib⁹ v̄ris: ꝛ ſicut miſi ad vos i māu ſer
uoꝝ meoꝝ ꝓphaꝝ. Qui nō audierūt:
ſꝫ indurauerūt ceruicē ſuā iuxͣ ceruicē
patrū ſuoꝝ qui noluerūt obedire dn̄o
deo ſuo. Et abiecerūt legitima ei⁹: et
pactū qꝺ pepigit cū p̄rib⁹ eoꝝ ꝛ teſtifi-
cationis q̄b⁹ ꝯteſtatus ē eos: ſecutiqꝫ
ſūt vanitates et vane egerunt ꝛ ſecuti
ſūt gētes q̄ erāt p circuitū eoꝝ: ſup q̄-
bus p̄cepat dn̄s eis vt nō facerēt ſicut
ꝛ ille faciebant. Et dereliq̄rūt oia p̄ce-
pta dn̄i dei ſui: fecerūtqꝫ ſibi ꝯflatiles
duos vitulos ꝛ lucos: ꝛ adorauert vni-
uerſā militiā celi Seruierūt baal: ꝛ cō
ſecrauerūt filios ſuos ꝛ filias ſuas per
ignē. Et diuinationi inſeruiebāt ꝛ au-
gurijs ꝛ tradiderūt ſe vt facerēt malū
corā dn̄o: et irritauerūt eū. Iratuſqꝫ ē
dn̄s vehemēť iſraeli: ꝛ abſtulit eos a cō
ſpectu ſuo: ꝛ nō remāſit niſi trib⁹ iuda
tm̄modo. Sꝫ nec ipſa iuda cuſtodiuit
mādata dn̄i dei ſui: verūtn̄ ambulauit
i errorib⁹ iſrľ: q̄s opat⁹ fuerat. Proiecit
qꝫ dn̄s oē ſemē iſrľ: ꝛ afflixit eos ꝛ tra
didit eos i manu diripiētiū: donec ꝓij
ceret eos a facie ſua: ex eo iā tpe q̄ ſciſ
ſus ē iſrľ a domo dauid: ꝛ ꝯſtituerunt
ſibi regē hieroboā filiū nabath. Sepa
uit eī hieroboā iſrľ a dn̄o: et peccare
eos fecit petm̄ magnū. Et ambulaue-
rūt filij iſrľ i vniūſis petis hieroboam
q̄ fecerat ꝛ nō receſſert ab eis vſqꝫquo
dn̄s auferret iſrľ a facie ſua: ſicut locu
tus fuerat i manu oīm ſuoꝝ ſuoꝝ ꝓ-
phetaꝝ. Trāſlatuſqꝫ ē iſrľ ꝺ terra ſua
in aſſyrios vſqꝫ i diē hāc. Adduxit āt
rex aſſyrioꝝ viros ꝺ babylone ꝛ de cu-
tha ꝛ de ahaiath: et de emath: et de ſe-
pheruaī: ꝛ collocauit eos i ciuitatibus
ſamarie p filijs iſrľ. Qui poſſederūt ſa
mariā: ꝛ habitauerūt i vrbib⁹ ei⁹. Cū-

q ibi habitare cepiſſent nō timebant
dn̄z: ⁊ imiſit eis dn̄s leones q̄ iterficie-
bāt eos. Nūciatū q̄ ē regi aſſyrioꝝ et
dictū. Gētes q̄s tranſtuliſti ⁊ habitare
feciſti i ciuitatib⁹ ſamarie: ignorāt legi
tima dei tre: ⁊ imiſit i eos dn̄s leones
⁊ ecce iterficiūt eos eo q ignorēt ritū
dei tre. Precepit āt rex aſſyrioꝝ dicēs:
Ducite illuc vnū d ſacerdotib⁹ q̄s inde
captiuos adduxiſt⁊: vt vadat ⁊ habitet
cū eis: ⁊ doceat eos legitima dei terre.
Igit cū veniſſet vn⁹ d ſacerdotib⁹ his
q̄ captiui ducti fuerāt d ſamaria: habi
tauit i bethel: ⁊ docebat eos quō cole-
rēt dn̄z. Et vnaqueq̄ gēs fabricata ē
deū ſuū: Poſuerūt eos i phanis excel
ſis q̄ fecerāt ſamarite gēs ⁊ gēs i vrbi
b⁹ ſuis: i q̄b⁹ hītabāt. Uiri. n. babylo-
nū fecerūt ſochot benoth. Uiri āt cuthe
ni fecerūt nergel: ⁊ viri d emath fecerūt
aſuna. Porro euei fecerūt nebaā ⁊ tha
than. Hi āt q̄ erāt d ſepharuaī cōbure
bāt filios ſuos igni adramelech ⁊ ana
melech dn̄s ſepharuaī: ⁊ nihilominus
colebāt dn̄z. Fecerūt aūt ſibi d nouiſſi-
mis ſacerdotes excelſoꝝ: et ponebant
eos i phanis ſublimib⁹ Et cū dn̄z cole
rēt: dn̄s q̄s ſuis ſeruiebāt iux̄ ꝯſuetudi-
nē gētiū d q̄b⁹ trāſlati fuerāt ſamariā
Uſq̄ i p̄ſētē diē morē ſequūt antiquū
Nō timēt dn̄z: neq̄ cuſtodiunt cerimo
nias ei⁹ atq̄ iudicia ⁊ legē ⁊ mādatuz
qd̄ p̄cepat dn̄s filijs iacob quē cogno-
minauit iſrl: ⁊ pcuſſerat cū eis pactuz:
⁊ mādauerat eis dicēs: Nolite timere
deos alienos ⁊ n̄ adoret⁊ eos neq̄ co-
lat⁊ eos ⁊ n̄ imolet⁊ eis: ſ; dn̄z deū vr̄m
q̄ eduxit vos d tra egypti i fortitudie
magna ⁊ i brachio extēto: ipm̄ timete
⁊ illū adorate ⁊ ipi imolate. Cerimoni
as q̄; ⁊ iudicia ⁊ legē ⁊ mādatū quod
ſcripſit vob cuſtodite: vt faciat⁊ cūct⁊
dieb⁹: ⁊ nō timeatis deos alienos. Et
pactū qd̄ pcuſſit vobiſcū nolite obliuiſ-
ci: nec colat⁊ deos alienos: ſ; dn̄z deū
vr̄m timete ⁊ ipe eruet vos d mau oim
inimicoꝝ vr̄oꝝ: illi vo n̄ audierūt: ſ; iux̄
ꝯſuetudinē ſuā priſtinā pptrabāt. Fu
erūt igit gētes iſte timētes q̄dē dn̄m:
ſ; nihilominus ⁊ idolis ſuis ſeruiētes.
Nā filij eoꝝ ⁊ nepotes ſic fecerūt p̄res
ſui: ita faciūt vſq̄ in p̄ſētē diē. XVIII
Anno tertio oſee filij hela regis
a iſrl regnauit ezechias fili⁹ achaz
reg⁊ iuda. Uigītiq̄nq̄ ānoꝝ erat cum
regnare cepiſſet: ⁊ vigītinouē ānis reg
nauit i hierlm. Nomē mr̄is ei⁹ abiſa fi
lia zacharie. Fecitq̄ qd̄ erat bonū co-
rā dn̄o: iux̄ oīa q̄ fecerat dauid p̄r ei⁹.
Ipe diſſipauit excelſa: ⁊ ꝯtriuit ſtatu-
as ⁊ ſuccidit lucos ꝯfregitq̄ ſerpentē Nu.21.b
eneū quē fecerat moyſes. Siq̄dē vſq̄
ad illd̄ t p̄s filij iſrl adolebāt ei icēſū.
Uocauitq̄ nomē ei⁹ nocheſtam. Et in
dn̄o deo iſrl ſperauit. Itaq̄ poſt eū nō B
fuit ſilis ei d cūct⁊ regib⁹ iuda: ſ; neq̄
i his q̄ aū eū fuerunt: ⁊ adheſit dn̄o: et
nō receſſit a veſtigijs ei⁹: fecitq̄ māda
ta ei⁹ q̄ p̄cepat dn̄s moyſi: vnde ⁊ erat
dn̄s cū eo: ⁊ i cūct⁊ ad q̄ p̄cedebat ſapi
enter ſe agebat. Rebellauit q̄; ꝯ regē
aſſyrioꝝ: ⁊ n̄ ſeruiuit ei. Ipe pcuſſit phi
liſteos vſq̄ ad gazā: ⁊ oēs termios eo-
rū: ⁊ a turre cuſtodū: vſq̄ ad ciuitatem
munitaz. Anno q̄rto reg⁊ ezechie qui
erat ān⁹ ſeptim⁹ oſee filij hela reg⁊ iſrl
aſcēdit ſalmanaſar rex aſſyrioꝝ ſama-
riā: ⁊ oppugnauit eā ⁊ cēpit. Nam poſt C
ānos tres anno ſexto ezechie. i. nono
āno oſee reg⁊ iſrl capta eſt ſamaria et
trāſtulit rex aſſyrioꝝ iſrl i aſſyrios: col
locauit eos i hayla ⁊ i abor: fluuijs go-
zan i ciuitatib⁹ medoꝝ: q2 nō audierunt
vocē dn̄i dei ſui: ſ; p̄tergreſſi ſūt pactū
ei⁹. Oia q̄ p̄cepat moyſes ſeru⁹ dn̄i non
audierūt neq̄ fecerūt. Anno q̄rtodeci 2.Pa.32.a
mo regis ezechie aſcēdit ſennacherib Eccl.48.c
rex aſſyrioꝝ ad vniūſas ciuitates iuda Iſa.36.a
munitas: ⁊ cepit eas. Tūc miſit ezechi
as rex iuda nūcios ad regē aſſyrioꝝ i
lachis dicens: Peccaui: recede a me: ⁊
oē qd̄ ipoſuer⁊ mihi ferā Indixit itaq̄
rex aſſyrioꝝ ezechie regi iude trecenta
talēta argēti: ⁊ trigita talēta auri De D
ditq̄ ezechias oē argētū qd̄ repr̄tū fue-
rat i domo dn̄i: ⁊ i theſaur⁊ regis. In
t p̄e illo cōfregit ezechias valuas tēpli
dn̄i ⁊ laminas auri q̄s ipe affixerat: et
dedit eas regi aſſyrioꝝ. Miſit āt rex aſ
ſyrioꝝ thartā ⁊ rabſar⁊ ⁊ rabſacē d la
chis ad regē ezechiā cuz manu valida
hierlm. Qui cum aſcēdiſſent venerunt
hierlm ⁊ ſteterūt iux̄ aqueductuz piſci
ne ſuperioris que ē in via agri fullonis
vocauerūtq̄ regē. Egreſſus ē autē ad
eos eliachim fili⁹ helchie p̄poſit⁹ dom⁹
⁊ ſobna ſcriba ⁊ ioahe fili⁹ aſaph a cō
mētarijs. Dixitq̄ ad eos rabſaces. Lo

quimini ezechie Hec dicꝭ rex magnꝰ rex
aſſyrioꝝ. Que ē iſta fiducia q̄ niteris?
Forſitā iniſti ꝯſiliū: vt ꝑpares te ad ꝑ-
lium. In q̄ ꝯfidis vt audeas rebellare.
E An ſperas i baculo harūdineo atqꝫ cō
fracto egypto. Sup quē ſi incubuerit
hō cōminutꝰ igredietꝛ manū eiꝰ: ⁊ ꝑfo-
rabit eā. Sic ē pharao rex egypti: oī-
bus q̄ ꝯfidūt i eū. Qđ ſi dixeritꝭ mihi i
dño deo nr̄o hēmꝰ fiduciā: nōne iſte ē
cuiꝰ abſtulit ezechias excelſa ⁊ altaria
⁊ ꝑcepit iude ⁊ hierl̄m añ altare h̄ ad-
orabitꝭ i hierl̄m? Nunc igitꝛ trāſite ad
dñm meū regē aſſyrioꝝ: ⁊ dabo vobis
duo milia eq̄ꝝ: ⁊ videte an habere va-
leatꝭ aſcēſores eoꝝ. Et quō poteſtꝭ re-
ſiſtere añ vnū ſatrapā de ſuis dñi mei
minimis? An fiduciā habes i egypto
ꝓpter currꝰ ⁊ eq̄tes? Nūq̄d ſine dñi vo
lūtate aſcēdi ad locū iſtū vt demolirer
eū? Dñs dixit mihi: Aſcēde ad trā hāc
⁊ demolire eā. Dixerūt aūt eliachim fi
liꝰ helchie ⁊ ſobna ſcriba et ioahe: rab
F ſaci. Precamur vt loq̄ris nob̄ ſeruis
tuis ſyriace: ſiq̄dē itelligimꝰ hāc lin-
guā ⁊ nō loq̄rꝭ nob̄ iudaice audiente
ppl̄o q̄ ē ſup murū. Rñditqꝫ eis rapſa-
ces dicēs: Nūq̄d ad dñm tuum ⁊ ad te
miſit me dñs meꝰ vt loquerer ſmones
hos ⁊ ñ potiꝰ ad viros q̄ ſedēt ſup mu-
rū vt comedāt ſtercora ſua: ⁊ bibāt vri
nā ſuā vobiſcū? Stetit itaqꝫ rabſaces
et exclamauit voce magna iudaice et
ait: Audite v̄ba regꝭ magni: regꝭ aſſy
rioꝝ. Hec dicꝭ rex: Nō vos ſeducat eze-
2.Pa.32.c chias Nō. n. poterit eruere vos đ māu
mea: neqꝫ fiduciā vob̄ tribuat ſup dñz
dicēs: Eruēs liberabit nos dñs: et nō
tradetꝛ ciuitas hec i manu regꝭ aſſyrio
rū. Nolite audire ezechiā. Hec eñi dicꝭ
rex aſſyrioꝝ. Facite mecum qđ vob̄ eſt
G vtile: ⁊ egredimini ad me. Et comedet
vnuſq̄ſqꝫ de vinea ſua: ⁊ de ficu ſua: et
bibetis aq̄s de ciſternis vr̄is: donec ve
niā ⁊ transferā vos i terrā q̄ ſimiꝭ ē ter
re vr̄e: i terrā fructiferā ⁊ fertilē vini:
terrā panis ⁊ vineaꝝ: terraz oliuaꝝ et
olei ac mellis ⁊ viuetꝭ: ⁊ nō moriemi-
ni. Nolite audire ezechiā q̄ vos decipit
dicēs: Dñs libabit nos Nūq̄d libauert
dij gētiū trā ſuā đ māu regꝭ aſſyrioꝝ?
Ubi ē deꝰ emath ⁊ araph? Ubi ē deꝰ ſe
pharuai ana ⁊ aua? Nūq̄d liberauerūt
ſamariā đ manu mea? Qui nā illi ſūt i

vniūſis dijs traꝝ q̄ eruerūt regionē ſuā
đ māu mea: vt poſſit eruere dñs hierl̄m
de manu mea? Tacuit itaqꝫ ppl̄s ⁊ nō
rñdit ei q̄cq̄. Siq̄dē ꝑceptū regꝭ acce
perāt vt nō rñderent ei. Uenitqꝫ elia-
chim filiꝰ helchie ꝑpoſitꝰ domꝰ et ſob-
na ſcriba ⁊ ioahe filiꝰ aſaph a cōmēta-
rijs ad ezechiā ſciſſis veſtibꝰ: ⁊ nuncia
uerūt ei v̄ba rapſacis. XIX
Q Ue cū audiſſet ezechias rex ſci- a
dit veſtimēta ſua: ⁊ opatꝰ ē ſac-
co: igreſſuſqꝫ ē domū dñi. Et miſit eli-
achim ꝑpoſitū domꝰ ⁊ ſobnā ſcribā et
ſenes đ ſacerdotibus optos ſaccis ad
eſaiā ꝓphetā filiū amos. Qui dixerūt:
Hec dicꝭ ezechias: dies tribulatiōis ⁊ i-
crepatiōis ⁊ blaſphemie dies iſte. Ue-
nerūt filij vſqꝫ ad partū: et vires nō hꝫ
parturiēs. Si forte audiat dñs deꝰ tuꝰ
vniūſa v̄ba rabſacꝭ quē miſit rex aſſy
rioꝝ dñs ſuꝰ vt exprobraret deū viuen
tē ⁊ argueret v̄bis q̄ audiuit dñs deꝰ
tuꝰ: ⁊ fac ořones ꝓ reliq̄s q̄ repte ſūt.
Uenerūt ꝗ ſui regis ezechie ad eſaiā.
Dixitqꝫ eis eſaias: Hec dicetꝭ dño vr̄o b
Hec dicꝭ dñs: Noli timere a facie ſmo-
nū q̄s audiſti q̄bꝰ blaſphemauerūt pu-
eri regis aſſyrioꝝ me. Ecce ego imittā
ei ſpm̄ ⁊ audiet nūciū: ⁊ reūtetꝛ in traz
ſuā: ⁊ deijciā eū gladio i tra ſua. Reū-
ſus ē ꝗ rabſaces ⁊ iuenit regē aſſyrioꝝ
expugnātē lobnā Audierat. n. q̄ recеſ
ſiſſet đ lachis. Cūqꝫ audiſſet de thara-
cha rege ethiopie dicētes: ecce egreſſꝰ
ē vt pugnet adūſū te: ⁊ iret ꝯ eū: miſit
nūcios ad ezechiam dicēs: Hec dicite
ezechie regi iuda Nō te ſeducat deꝰ tuꝰ
i q̄ habes fiduciā: neqꝫ dicas: Nō tra-
detꝛ hierl̄m i manꝰ regis aſſyrioꝝ. Tu
eñi ipe audiſti q̄ fecerīt reges aſſyrioꝝ
vniūſis terrꝭ: quō vaſtauerūt eas. Nū
ꝗ ſolꝰ poterꝭ liberari? Nūq̄d liberaue- c
rūt dij gētiū ſingulos q̄s vaſtauerunt
patres mei gozā videlicet ⁊ aran et re-
ſeph ⁊ filios eden q̄ erāt thelaſſar Ubi
ē rex emath ⁊ rex arphat ⁊ rex ciuitatꝭ
ſepharuaim ana ⁊ aua? Itaqꝫ cū acce-
piſſet ezechias lr̄as de manu nūcioꝝ ⁊
legiſſet eas: aſcēdit i domū dñi ⁊ expā
dit eas corā dño: ⁊ orauit i ꝯſpectu eiꝰ
dicens: Dñe deus iſrl̄ qui ſedes ſuper
cherubin tu es deꝰ ſolus regū oim̄ ter
re tu feciſti celū ⁊ terrā: inclina aurem
tuā ⁊ audi. Aperi dñe oc̄los tuos ⁊ vi-

de:⁊ audi oīa ꝟba sennacherib:q̄ mi-
ſit vt exprobraret nob deū viuētē. Ue-
re dn̄e diſſipauerūt reges aſſyrioꝝ gen
tes ⁊ t̄ras oīm:⁊ miſerūt deos eoꝝ i ig-
nē. Nō ei erāt dij:ſȝ opa manuū hoim
ex ligno ⁊ lapide:⁊ pdiderūt eos. Nūc
igit dn̄e de⁹ nr̄ ſaluos nos fac de ma-
nu eoꝝ:vt ſciāt oīa regna t̄re q: tu es
dn̄s de⁹ ſol⁹. Miſit aūt eſaias filius
amos ad ezechiā dicēs: Hec dicit dn̄s
de⁹ iſrl̄. Que depcat⁹ es me ſup ſenna
cherib rege aſſyrioꝝ:audiui. Iſte ē ſer
mo quē locut⁹ ē dn̄s d eo. Spreuit te
⁊ ſubſannauit te ꝟgo filia ſiō:poſt ter-
gū tuū caput mouit filia hierl̄m. Cui
exprobraſti:⁊ quē blaſphemaſti: Cōtra
quē exaltaſti vocē tuā ⁊ eleuaſti in ex-
E celſū oculos tuos? Cōtra ſāctū iſrl̄. Per
manū ſeruoꝝ tuoꝝ exprobraſti dn̄o ⁊
dixiſti. In multitudie curruū meoꝝ aſ
cēdi excelſa mōtiū i ſūmitate libani: et
ſuccidi ſublimes cedros ei⁹: ⁊ electas
abietes illi⁹. Et igreſſus ſū vſq̄ ad ter
minos ei⁹:⁊ ſaltū carmeli ei⁹ ego ſuc-
cidi. Et bibi aq̄s alienas: ⁊ ſiccaui ve
ſtigijs pedum meoꝝ oēs aq̄s clauſas.
Nūqd nō audiſti qd ab initio feceri?
Ex dieb⁹ antiq̄s plaſmaui illud:⁊ nūc
adduxi. Erūtq̄ in ruinam colliū pu-
gnātiū ciuitates munite. Et q̄ ſedent
i eis humiles manu. Cōtremuerūt ⁊ cō-
tremuerūt ⁊ cōfuſi ſūt: facti ſūt velut
fenū agri ⁊ vires herba tectoꝝ q̄ are-
facta ē anq̄ veniret ad maturitatē.
F Habitaculū tuū ⁊ egreſſū tuū ⁊ introi
tū tuū ⁊ viā tuā ego pſciui: ⁊ furorem
tuū ꝯ me. Inſaniſti i me:⁊ ſupbia tua
aſcēdit i aures meas. Ponā itaq̄ cir-
culū i narib⁹ tuis:⁊ chamū i labijs tu
is:⁊ reducā te i viā p quā veniſti. Ti-
bi aūt ezechia h̄ erit ſignū. Comede h̄
anno q̄ reppereris: in ſcd̄o aūt anno q̄
ſpōte naſcūt. Porro i āno t̄tio ſemia-
te ⁊ metite:plātate vineas ⁊ comedite
fruct⁹ eaꝝ. Et qd̄cūq̄ reliquū fuerit d
domo iuda mittet radicē deorſū: ⁊ fa-
ciet fructū ſurſū. De hierl̄m q̄ppe egre-
dient reliq̄e: ⁊ qd̄ ſaluet de mōte ſyō.
G Zelus dn̄i exercituū faciet h̄. Quaob-
rē hec dicit dn̄s de rege aſſyrioꝝ: Nō
ingrediet vrbē hāc nec mittet i eā ſa-
gittā:nec occupabit eā clype⁹:nec cir-
cūdabit eā munitio. Per viā q̄ venit:
reuertet:⁊ ciuitatē hāc nō igrediet di-
cit dn̄s: Protegāq̄ vrbē hāc ⁊ ſaluabo
eā ppt̄ me ⁊ ppt̄ dd ſeruū meū. Factū
ē igit i nocte illa venit āgel⁹ dn̄i: ⁊ p-
cuſſit i caſtris aſſyrioꝝ cētū octogita- Eccl.48.d
q̄nq̄ milia. Cūq̄ diluculo ſurrexiſſet 1.Ma.8.d
vidit oīa corpora mortuoꝝ: ⁊ recedēs
abijt. Et reuſus ē ſennacherib rex aſſy Tobie.1.d
rioꝝ:⁊ māſit i niniue. Cūq̄ adoraret
i tēplo neſrach deū ſuū:ad ramelech ⁊
ſaraſar filij ei⁹ pcuſſerūt eū gladio:fu-
geruntq̄ i t̄rā armenioꝝ ⁊ regnauit aſa-
raddon fili⁹ ei⁹ p eo. ¶ XX A
In dieb⁹ illis egrotauit ezechi 2.Pa.32.f
as vſq̄ ad mortē. ⁊ venit ad eū Eſa.38.a
eſaias fili⁹ amos pphetes: dixitq̄ ei:
Hec dicit dn̄s de⁹. Precipe domui tue
Morieris ei tu ⁊ nō viues. Qui cōuertit fa
ciē ſuā ad parietē:⁊ orauit: dn̄z dicēs.
Obſecro dn̄e:memēto q̄ſo quō ābula-
ueri corā te i veritate ⁊ i corde pfecto:
⁊ qd̄ placitū ē corā te feceri. Fleuit ita
q̄ ezechias fletu magno. Et anq̄ egre
dere eſaias mediā pte atrij: fact⁹ eſt
ſmo dn̄i ad eū dicēs: Reūtere ⁊ dic eze
chie duci ppl̄i mei. Hec dicit dn̄s deus
dd pr̄is tui. Audiui orationē tuā: ⁊ vi
di lachrymā tuā ⁊ ecce ſanaui te. Die B
t̄tio aſcēdēs tēplū dn̄i:⁊ addā diebus
tuis q̄ndecim ānos. Sȝ ⁊ de manu re-
gis aſſyrioꝝ liberabo te ⁊ ciuitatē hāc
⁊ ptegā vrbē iſtā ppt̄ me ⁊ ppt̄ dd ſ-
uū meū. Dixitq̄ eſaias. Afferte maſſā
ficoꝝ. Quā cū attuliſſēt ⁊ poſuiſſēt ſu
p vlc⁹ ei⁹: curat⁹ ē. Dixerat āt ezechias
ad eſaiā. Qd̄ erit ſignū q: dn̄s me ſa-
nabit:⁊ q: aſcēſurus ſū die t̄tia tēplū
dn̄i? Cui ait eſaias. Hoc erit ſignū a do
mino: q̄ factur⁹ ſit dn̄s ſmonē quē lo
cut⁹ ē: Uis vt aſcēdat vmbra decē li Eccl.48.d
neis:aut vt reuertat totidē gradib⁹?
Et ait ezechias: Facile ē vmbrā creſce
re decē lineis. Nec h̄ volo vt fiat:ſȝ vt
reūtat retrorſū decē gradib⁹. Inuoca
uit itaq̄ eſaias ppha dn̄m: ⁊ reduxit
vmbrā p lineas q̄b⁹ iā deſcenderat in
horologio achaz retrorſū decē gradi- C
b⁹. In tpe illo miſit merodach baladā Eſa.39.a
fili⁹ baladan rex babyloniorꝝ l̄ras et
mūera ad ezechiā. Audierat eī q̄ egro
taſſet ezechias. Letat⁹ ē aūt i aduētu
eoꝝ ezechias:⁊ oſdit eis domū aroma
tū ⁊ aurū ⁊ argētū ⁊ pigmenta varia:
vnguēta q̄s ⁊ domū vaſoꝝ ſuoꝝ ⁊ oīa
q̄ hr̄e poterat i theſauris ſuis. Nō fuit

q̄d nō mōſtraſſet eis ezechias ī domo
ſua ⁊ ī oī ptāte ſua. Venit aūt eſaias ꝓ
pheta ad regē ezechiā dixitqꝫ ei: Quid
dixerūt viri iſti aut vñ venerūt ad te?
Cui ait ezechias. De terra lōginq̄ vene
rūt ad me de babylone. At ille rñdit:
Quid viderūt ī domo tua? Ait ezechi-
as. Oīa q̄cūqꝫ ſūt ī domo mea viderūt
Nihil ē ei qđ nō mōſtrauerī eis ī the-
ſauris meis. Dixit itaqꝫ eſaias ezechie
D Audi ſmonē dñi: Ecce dies veniēt: ⁊
auferēt oīa q̄ ſūt ī domo tua: ⁊ q̄ ꝯdi-
derūt pr̄es tui vſqꝫ ī diē hāc ī babylo-
nē. Nō remanebit q̄cq̄ ait dñs. Sꝫ ⁊
de filijs tuis q̄ egrediēt ex te q̄s gene
rab tollent: ⁊ erūt eunuchi in palatio
reg babylonis. Dixit ezechias ad eſa
iam. Bonꝰ ſmo dñi quē locutꝰ ē. Sit
tm̄ pax ⁊ veritas ī diebꝰ meis. Reliq̄
aūt ſmonū ezechie ⁊ oīs fortitudo eiꝰ
⁊ quō fecerit piſcinā ⁊ aq̄ductū ⁊ ītro-
duxerit aq̄s ī ciuitatē: nōne hec ſcp̄ta
ſunt in libro ſmonū dierꝫ regū iuda?
Dormiuitqꝫ ezechias cū pr̄ibꝰ ſuis: et
A regnauit manaſſes filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. ¶ XXI
2.Pa.33.a Duodecim ānorꝫ erat manaſſes
cū regnare cepiſſet: ⁊ q̄nq̄gīta
q̄nqꝫ ānis regnauit ī hierl̄m.
Nomē mr̄is eiꝰ aphſiba. Fecitqꝫ ma-
lū ī ꝯſpectu dñi: iux idola gētiū q̄s de-
leuit dñs a facie filiorꝫ iſrl̄. Cōuerſuſqꝫ
eſt et edificauit excelſa q̄ diſſipauerat
ezechias pr̄ eiꝰ: ⁊ erexit aras baal ⁊ fe
cit lucos ſic fecerat achab rex iſrl̄: et
adorauit oēm militiā celi ⁊ coluit eā.
Extruxitqꝫ aras ī domo dñi de q̄ dixit
dñs: ī hierl̄m ponā nomē meū: ⁊ extru
xit altaria vniuerſe militie celi: ī duo
F.16.a bꝰ atrijs tēpli dñi. Et traduxit filium
ſuū ꝑ ignē: ⁊ ariolatꝰ ē ⁊ obſuauit au
guria ⁊ fecit phitōes: ⁊ aruſpices mul
tiplicauit: vt faceret malū corā dño et
irritaret eū. Poſuitqꝫ idolū luci quē
B fecerat ī tēplo dñi: ſup q̄ locutꝰ ē dñs
ad dauid ⁊ ad ſalomonē filiū eiꝰ. In
tēplo h ⁊ ī hierl̄m quā elegi de cūctis
tribubꝰ iſrl̄ ponā nomē meū ī ſempit-
nū: ⁊ vltra nō faciā cōmoueri pedē iſ-
rael d tra quā dedi pr̄ibꝰ eorꝫ: ſi cuſto
dierint ope oīa q̄ p̄cepi eis: ⁊ vniuer-
ſam legē quā mādauit eis ſuus meus
moyſes. Illi vero nō audierūt: ſꝫ ſedu
cti ſūt a manaſſe: vt facerēt malū ſup
gētes q̄s cōtriuit dñs a facie filiorꝫ iſ
rael. Locutuſqꝫ ē dñs ī manu ſeruorꝫ
ſuorꝫ ꝓphetarū dicēs: Quia fecit manaſ
ſes rex iuda abomīationes iſtas peſſi-
mas ſup oīa q̄ fecerūt āmorrei añ eū:
⁊ peccare fecit ēt iudā ī imūdicijs ſu-
is: ꝓpterea hec dicit dñs deꝰ iſrl̄: Ec- C
ce ego īducā mala ſup hierl̄m ⁊ iudā:
vt q̄cūqꝫ audierit timeāt ambe aures
eiꝰ. Et extēdā ſup hierl̄m funiculū ſa-
marie ⁊ pōdus domꝰ achab: ⁊ delebo
hierl̄m ſicut deleri ſolēt tabule. Delēs
vertā: ⁊ ducā crebriꝰ ſtilū ſup faciē eiꝰ
Dimittā vero reliq̄as hereditat mee
⁊ tradā eas ī manꝰ inimicorꝫ eiꝰ: eritq̄
qꝫ in vaſtitatē ⁊ ī rapinā cūctis aduer
ſarijs ſuis eo q fecerint malū corā me
⁊ pſeuerauerunt irritantes me ex die
qua egreſſi ſūt pr̄es eorꝫ ex egypto vſ-
qꝫ ad hāc diē. Inſup ⁊ ſāguinē innoxiū
fudit manaſſes multū nimis donec ī-
pleret hierl̄m vſqꝫ ad os: abſqꝫ pctīs
ſuis q̄bꝰ peccare fecit iudā vt faceret
malū corā dño. Reliq̄ aūt ſmonū ma-
naſſe ⁊ vniuerſa q̄ fecit: ⁊ pctm̄ eiꝰ qđ
peccauit. nōne hec ſcripta ſunt ī libro
ſmonū dierū regū iuda? Dormiuitqꝫ
manaſſes cū pr̄ibꝰ ſuis: ⁊ ſepultꝰ eſt ī
horto domꝰ ſue: ī horto ozā: ⁊ regnauit
amon filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. Uigītiduorꝫ ānorꝫ
erat amon cū regnare cepiſſet: duobꝰ
q̄ꝫ annis regnauit ī hierl̄m. Nomē ma
tris eiꝰ meſſallemeth filia arus de ie-
theba. Fecitqꝫ malū ī ꝯſpectu dñi ſic
fecerat manaſſes pr̄ eiꝰ ⁊ āmbulauit in
oī via ꝑ quā ambulauerat pat̄ eiꝰ ſer-
uiuitqꝫ imūdicijs q̄bꝰ ſeruiebat pater
eiꝰ ⁊ adorauit eas: ⁊ dereliq̄t dñm deū
patrū ſuorꝫ ⁊ ñ āmbulauit ī via dñi. Te-
tēderūtqꝫ ei īſidias ſerui ſui: ⁊ īterfece
rūt regē ī domo ſua. Percuſſitqꝫ aūt po
pulus terre oēs q̄ cōiurauerāt ꝯ regē
amon: ⁊ ꝯſtituerūt ſibi regē ioſiā filiū
eiꝰ ꝓ eo. Reliq̄ aūt ſermonū amon q̄ fe
cit: nōne hec ſcripta ſūt ī libro ſermo-
nū dierū regū iuda? Sepelierūtqꝫ eū
in ſepulchro ſuo ī horto ozam: ⁊ regna
uit ioſias filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. ¶ XXII
O Cto ānorꝫ erat ioſias cū regna-
re cepiſſet: ⁊ triginta vno āno
regnauit ī hierl̄m. Nomē matris eiꝰ
ydida filia phadaia de beſechat: Fecit
qꝫ qđ placitū erat corā dño: ⁊ ambula
uit ꝑ oēs vias dauid pr̄is ſui. Nō de-
clinauit ad dexteram ſiue ad ſiniſtrā.

Anno āt octauodecio regꝫ ioſie miſit
rex ſaphan filiū aſlia filij meſullā ſcri
bā tēpli dñi: dicēs ei: Uade ad helchiā
ſacerdotē magnū vt cōflet pecunia q̄
illata ē i tēplū dñi: quā collegerūt ia-
nitores tēpli a ꝓplo: deturq̄ fabris ꝑ
B ꝓpoſitos dom⁹ dñi. Qui ⁊ diſtribuant
eā his q̄ operāt i tēplo dñi ad inſtau-
rāda ſartatecta tēpli: tignarijs videli-
cet ⁊ cemētarijs: ⁊ his q̄ interrupta cō
ponūt: ⁊ vt emāt ligna ⁊ lapides de la
picidis ad inſtaurādū tēplū dñi. Ue-
rūtñ nō ſupputet eis argētū qđ acci-
piūt ſ; i ꝑtāte habeāt ⁊ i fide. Dixit āt
helchias pōtifex ad ſaphā ſcribā. Li-
brū legꝫ repperi in domo dñi. Deditq̄
helchias volumē ſaphan ſcribe: q̄ ⁊ ele
git illud. Uenit q̄; ſaphan ſcriba ad re
gē: ⁊ renūciauit ei qđ ꝓceꝑat: ⁊ ait. Cō
flauerūt ſui tui pecuniā q̄ repta ē in
domo dñi: ⁊ dederūt vt diſtribueret fa
C bris ac ꝓfectis operū tēpli dñi. Narra
uit q̄; ſaphan ſcriba regi dicēs. Librū
dedit mihi helchias ſacerdos. Quē cū
legiſſ; ſaphan corā rege: ⁊ audiſſ; rex
ꝟba libri legꝫ dñi: ſcidit veſtimēta ſua
⁊ ꝓcepit helchie ſacerdoti ⁊ ahichā fi
lio ſaphan ⁊ achobor filio micha ⁊ ſa-
phan ſcribe ⁊ aſaie ſuo regis dicens:
Ite ⁊ ꝯſulite dñm ſuꝑ me ⁊ ſuꝑ ꝓplo ⁊
ſuꝑ oī iuda: de ꝟbis voluminis iſtius
qđ iuētū ē. Magna eñ ira dñi ſuccē-
ſa ē ꝯ nos: q: nō audierūt pr̄es nr̄i ver
ba libri hui⁹ vt facerēt oē qđ ſcriptū
ē a nobis. Jerūt itaq̄ helchias ſacerdos
⁊ ahichā et achobor ⁊ ſaphan ⁊ aſaia
ad oldā ꝓphetē vxorē ſellū filij thecue
filij aras cuſtodis veſtiū q̄ habitabat
i hierl̄; i ſecūda: locutiq̄ ſūt ad eā. Et
illa r̄ndit: Hec dicit dñs de⁹ iſrl̄. Dici-
te viro q̄ miſit vos ad me. Hec dicit do
min⁹: Ecce ego adducā mala ſuꝑ locū
D iſtū: ⁊ ſuꝑ habitatores ei⁹: oīa verba le
gis q̄ legit rex iuda: q: dereliq̄rūt me: ⁊
ſacrificauerūt dijs alienis irritātes me
i cūctis opib⁹ manuū ſuarū. Et ſuccē-
det idignatio mea i loco h̄ ⁊ nō extin-
guet. Regi āt iuda q̄ miſit vos ⁊ ꝯſu-
laretꝫ dñm. ſic dicetꝫ: Hec dic̄ dñs de⁹
iſrl̄. Porro eo ꝙ audiſti verba volumi
nis ⁊ ꝑterritū ē cor tuū ⁊ humiliat⁹ ē co
rā dño: auditꝫ ſmonib⁹ ꝯ locū iſtū et
hītatores ei⁹: ꝙ videlicet fierēt i ſtupo
rē ⁊ i maledictū: ⁊ ſcidiſti veſtimēta tua

⁊ fleuiſti corā me ⁊ ego audiui ait dñs
idcirco colligā te ad pr̄es tuos: ⁊ colli
geris ad ſepulchrū tuū i pace: vt nō vi
deāt oculi tui oīa mala q̄ itroducturus A
Et reuerſū ſuꝑ locū iſtū. XXIII 2. Pa. 34. f
nūciauerūt regi qđ dixerat. Qui
miſit: ⁊ ꝯgregati ſūt ad eū oēs
ſenes iuda ⁊ hierl̄m. Aſcēditq̄ rex tē-
plū dñi: ⁊ oēs viri iuda: vniuerſiq̄ q̄
hītabāt i hierl̄; cū eo: ſacerdoteſq̄ ⁊ ꝓ
phete ⁊ oīs ppl̄s a ꝑuo vſq̄ ad magnū
legitq̄ cūctiꝫ audiētib⁹ oīa verba li-
bri federꝫ q̄ iuēt⁹ ē i domo dñi. Stetit
q̄ rex ſuꝑ gradū ⁊ fed⁹ ꝑcuſſit corā do
mino: vt ābularēt p⁹ dñm: ⁊ cuſtodirēt
ꝓcepta ei⁹ ⁊ teſtimonia ⁊ cerimonias
i oī corde ⁊ i tota aīa: ⁊ ſuſcitarēt ver-
ba federꝫ hui⁹ q̄ ſcr̄pta erāt i libro illo.
Acq̄euitq̄ ꝓplus pacto. Et ꝓcepit rex
helchie pōtifici ⁊ ſacerdotib⁹ ſcđi ordi
nis ⁊ ianitorib⁹ vt ꝓijcerēt i tēplo dñi
oīa vaſa q̄ facta fuerāt baal ⁊ i luco ⁊
vniuerſe militie celi ⁊ cōbuſſit ea foris
hierl̄m i cōualle cedrō: ⁊ tulit puluerē B
eoꝝ i bethel. Et deleuit aruſpices q̄s
poſuerāt reges iuda ad ſacrificādū i ex
celſis ꝑ ciuitates iuda ⁊ icircuitū hierl̄m
⁊ eos q̄ adolebāt icēſū baal ⁊ ſoli ⁊ lu
ne ⁊ duodeci ſignis ⁊ oī militie celi.
Et efferri fecit lucū đ domo dñi foras
hierl̄m i ꝯuallē cedrō ⁊ cōbuſſit eū ibi
⁊ redegit i puluerē: ⁊ ꝓiecit ſuꝑ ſepul
chra vulgi. Deſtruxit q̄; ediculas effe-
minatoꝝ q̄ erāt i domo dñi: ꝓ q̄b⁹ mu
lieres texebāt q̄ſi domūculas luci. Cōgre
gauitq̄ oēs ſacerdotes đ ciuitatib⁹ iuda
⁊ ꝯtaminauit excelſa vbi ſacrificabāt ſa
cerdotes: đ gabaa vſq̄ berſabee. Et đ
ſtruxit aras portaꝝ i itroitu oſtij ioſue
ꝓncipis ciuitatꝫ qđ erat ad ſiniſtrā porte
ciuitatꝫ. Uerūtñ nō aſcēdebāt ſacerdotes
excelſoꝝ ad altare dñi i hierl̄m: ſ; tñ
cōedebāt azyma i medio fratrū ſuoꝝ:
Cōtaminauit q̄; topheth qđ ē i ꝯualle fi- C
lij ennō: vt nemo ꝯſecraret filiū ſuum
aut filiam ꝑ ignē moloch. Abſtulit q̄;
eq̄s q̄s dederāt reges iude ſoli i itroi-
tu tēpli dñi iux̄ exedrā nathamelech
eunuchi q̄ erat i pharuri. curr⁹ āt ſolis
ꝯbuſſit igni. Altaria q̄; q̄ erāt ſuꝑ te-
cta cenacli achaz q̄ fecerat reges iuda:
⁊ altaria q̄ fecerat manaſſes i duob⁹ a-
trijs tēpli dñi deſtruxit rex. ⁊ cucurrit i
de ⁊ diſꝑſit cinerē eoꝝ i torrētē cedrō.

Excelſa q̄ꝫ q̄ erāt i hierl̄m ad dexterā
partē mōtis offenſionis q̄ edificauer-
rat ſalomō rex iſrl̄ aſtaroth idolo ſido
nioꝝ ⁊ chamos offēſioni moab: ⁊ mel
chon abomiationi filioꝝ āmō polluit
rex: ⁊ ꝯtriuit ſtatuas: ⁊ ſuccidit lucos:
repleuitq̄ꝫ loca eoꝝ oſſibus mortuoꝝ.
3.Re.12.g Inſup ⁊ altare qđ erat i bethel ⁊ excel
ſū qđ fecerat hieroboā fili⁹ nabath q̄
peccare fecit iſrl̄: ⁊ altare illud excelſū
D deſtruxit atq̄ꝫ cōbuſſit ⁊ cōminuit in
3.Reg.13.a puluerē: ſuccēditq̄ꝫ etiā lucū: Et ꝯuer
ſus ioſias vidit ibi ſepulchra q̄ erāt i
mōte: miſitq̄ꝫ ⁊ tulit oſſa de ſepulchris
⁊ cōbuſſit ea ſup altare: ⁊ polluit illud
iuxta ꝟbū dñi qđ locut⁹ ē vir dei q̄ ꝑdix
erat ꝟba hec. Et ait: Quis ē titulus il
le quē video? Rñderūtq̄ꝫ ei ciues vrb
3.Reg.13.g illi⁹. Sepulchrū ē hois dei q̄ venit de
iuda: ⁊ ꝑdixit ꝟba hec q̄ feciſti ſup al-
tare bethel. Et ait: Dimitte eū. Nemo
cōmoueat oſſa ei⁹. Et intacta māſerunt
oſſa illi⁹ cū oſſib⁹ ꝓph̄e q̄ venerat đ ſa
maria. Inſup ⁊ oīa phana excelſoꝝ q̄
erāt i ciuitatib⁹ ſamarie q̄ fecerāt re-
ges iſrl̄ ad irritādū dñm: abſtulit ioſi-
as: ⁊ fec̄ eis ſm̄ opa: q̄ fecerat i bethel
Et occidit vniūſos ſacerdotes excelſo
E rū q̄ erāt ibi ſup altaria: ⁊ ꝯbuſſit oſſa
2.Para.35.a hūana ſup ea. Reūſuſq̄ꝫ ē hierl̄m ⁊ ꝑ-
3.Eſdre.1.a cepit oī pplo dicēs. Facite phaſe dño
deo vr̄o: ſm̄ qđ ſcp̄tū ē i libro federis
hui⁹. Nec ei factū ē phaſe tale a dieb⁹
Joſ.5.c iudicū q̄ iudicauerāt iſrl̄ ⁊ oim dieꝝ re
gū iſrl̄ ⁊ regū iuda: ſicut i octauodeci-
mo āno reg̃ ioſie factū ē phaſe iſtud
dño i hierl̄m. Sꝫ ⁊ phitones ⁊ ariolos
⁊ figuras idoloꝝ ⁊ imūditias ⁊ abomi
natiōes q̄ fuerāt i t̄ra iuda ⁊ hierl̄m ab
ſtulit ioſias vt ſtatueret ꝟba leg̃ que
ſcp̄ta ſūt i liblo quē iuenit helchias ſa
cerdos i tēplo dñi. Similis illi n̄ fuit añ
eū rex. q̄ reuerteref ad dñm i oī corde
ſuo ⁊ i tota aīa ſua ⁊ vniūſa ꝟtute ſua
iuxta oēm legē moyſi neq̄ꝫ poſt eū ſurre
xit ſimilis illi. Uerūtñ nō ē auerſus dñs
ab ira furoris ſui magni: q̄ irat⁹ ē fu-
ror ei⁹ ꝯ iudā ꝓpt irritatiōes q̄b⁹ ꝓ-
F uocauerat eū manaſſes. Dixit itaq̄ꝫ do
min⁹. Etiā iudā auferā a facie mea ſi-
cut abſtuli iſrl̄: ⁊ ꝓiciā ciuitatē hanc
quā elegi hierl̄m ⁊ domū đ q̄ dixi: erit
nomē meū ibi. Reliq̄ vero ſmonū io-
ſie ⁊ vniūſa q̄ fecit: nōne hec ſcp̄ta ſūt

i libro ꝟboꝝ dieꝝ regū iuda? In die-
b⁹ ei⁹ aſcēdit pharao nechao rex egy-
pti ꝯ regē aſſyrioꝝ ad flumē eufratē.
Et abijt ioſias rex iuda i occurſū ei⁹: ⁊
occiſus ē i mageddo. cū vidiſſet eū. Et
portauerūt eū ſui ſui mortuū đ maged-
do ⁊ ꝑtulerūt i hierl̄m: ⁊ ſepelierūt eū
i ſepulchro ſuo. Tulitq̄ꝫ pplo t̄re ioa
chaꝫ filiū ioſie. ⁊ vnxerūt eū: ⁊ ꝯſtitue
rūt eū regē ꝓ p̄re ſuo. Uiginitrriū ānoꝝ
erat ioachaꝫ cū regnare cepiſſꝫ ⁊ trib⁹
mēſib⁹ regnauit i hierl̄m. Nomē mr̄is
ei⁹ amithal: filia hieremie de lobna.
Et fec̄ malū corā dño: iuxta oīa q̄ fecerāt
p̄res ei⁹. Uinxitq̄ꝫ eū pharao nechao i
rebblatha: q̄ ē in t̄ra emath: ne regna-
ret i hierl̄m. Et ipoſuit mulctā t̄re cen-
tū talēt̃ argēti: ⁊ talēto auri. Regēq̄ꝫ
ꝯſtituit pharao nechao heliachim fili
um ioſie ꝓ ioſia p̄re ei⁹: vertitq̄ꝫ nomē
ei⁹ ioakim: Porro ioachaꝫ tulit ⁊ du-
xit i egyptū. Argētū āt ⁊ aurū dedit io
achim pharaōi cū idixiſſet t̄re ꝑ ſingu
los vt ꝯferref iuxta ꝑceptū pharaonis:
Et vnūquēq̄ꝫ iuxta vires ſuas exegit tā
argentū q̄ꝫ aurū de pplo t̄re: vt dares
pharaoni nechao. Uigintiq̄nq̄ꝫ ānoꝝ
erat ioakim cū regnare cepiſſet: ⁊ vn-
decim ānis regnauit i hierl̄m. Nomē
mr̄is ei⁹ ſebida filia phadaia đ ruma.
Et fecit malū corā dño: iuxta oīa q̄ fece-
rāt p̄res ei⁹. XXIIII

In die-
b⁹ ei⁹ aſcendit nabuchodono-
ſor rex babylonis: ⁊ fact⁹ eſt ei
ioakim ſu⁹ trib⁹ annis: ⁊ rurſū rebel-
lauit ꝯ eū. Immiſitq̄ꝫ ei dñs latrūcu-
los chaldeoꝝ ⁊ latrūculos ſyrie ⁊ latrū
culos moab: ⁊ latrūculos filioꝝ āmō:
⁊ imiſit eos i iudā vt diſꝑderēt eū iuxta
ꝟbū dñi qđ locut⁹ fuerat ꝑ ſuos ſuos
ꝓphas. Factū ē aūt ħ ꝑ ꝟbū dñi ꝯ iu
dā vt auferret eū corā ſe: ꝓpt pctā ma
naſſe vniūſa q̄ fecit: ⁊ ꝓpt ſanguinē i-
noxiū quē effudit: ⁊ impleuit hierl̄m cru
ore inocētiū: ⁊ ob hāc rē noluit de⁹ ꝓ
pitiari. Reliq̄ āt ſmonū ioakim ⁊ vni-
uerſa q̄ fec̄: nōne hec ſcripta ſūt i libro
ſmonū dieꝝ regū iuda? Et dormiuit
ioakim cū p̄rib⁹ ſuis: ⁊ regnauit io-
achin fili⁹ ei⁹ ꝓ eo. Et vltra nō addi-
dit rex egypti vt egrederef de t̄ra ſua.
Tulerat ei rex babylonis a riuo egy-
pti vſq̄ꝫ ad fluuiū eufraten oīa q̄ fue-
rāt reg̃ egypti. Decē ⁊ octo ānoꝝ erat

ioachin cū regnare cepiſſet: ⁊ trib⁹ mē-
ſib⁹ regnauit i hierl̄m. Nomen mr̄is
ei⁹ noeſcha filia helnathan de hierl̄m.
Et fecit malū corā dn̄o: iux̄ oīa q̄ fece-
rat pr̄ ei⁹. In tp̄e illo aſcēderūt ſui na
buchodonoſor reg ɫ babylonis hierl̄m
⁊ circūdata ē vrbs munitionib⁹. Ue
nitqȝ nabuchodonoſor rex babylonis
ad ciuitatē cū ſuis ſuis: et obpugna-
rēt eā. Egreſſuſqȝ ē ioachin rex iuda
ad regē babylonis ip̄e ⁊ mr̄ ei⁹ ⁊ ſui
ei⁹ ⁊ p̄ncipes ei⁹ ⁊ eunuchi ei⁹: ⁊ ſuſce
pit eū rex babylōis āno octauo regni
ſui. Et ꝓtulit inde oēs theſauros dom⁹
dn̄i ⁊ theſauros dom⁹ regie: ⁊ cōcidit
vniūſa vaſa aurea q̄ fecerat ſalomon
rex iſrl̄ i tēplo dn̄i iux̄ ꝟbū dn̄i: ⁊ trā-
ſtulit oēm hierl̄m ⁊ vniūſos p̄ncipes ⁊
oēs fortes exercit⁹ decē milia i capti-
uitatē ⁊ oēm artificē ⁊ icluſorē: nihil-
qȝ relictū ē except ɫ pauperib⁹ ppl̄i ter
re. Trāſtulit qȝ ioachin i babylonē: ⁊
matrē reg ɫ ⁊ vxores reg ɫ ⁊ eunuchos
reg ɫ ⁊ iudices t̄re duxit i captiuitatē
de hierl̄m i babylonē: ⁊ oēs viros ro-
buſtos ſeptē milia ⁊ artifices ⁊ icluſo
res mille oēs viros fortes ⁊ bellatores
duxitqȝ eos rex babylōis captiuos in
babylonē. Et cōſtituit mathanyā pa
truū ei⁹ ꝓ eo: ipoſuitqȝ ei nomē ſede-
chiā. Uiceſimū ⁊ p̄mū ānū etat ɫ hēbat
ſedechias cū regnare cepiſſet: ⁊ vndeci
ānis regnauit in hierl̄m. Nomē mr̄is
ei⁹ erat amithal: filia hieremie de lob-
na. Et fecit malū corā dn̄o: iux̄ oīa q̄
fecerat ioachin. Iraſcebat ei dn̄s ꝯ hi
eruſalē ⁊ ꝯ iudā: donec ꝓiceret eos a
facie ſua. Receſſitqȝ ſedechias a rege babylonis.

XXV

Factū ē aūt āno nono regni ei⁹ menſe
decio: decia die mēſis venit na
buchodonoſor rex babylonis ip̄e ⁊ oīs
exercit⁹ ei⁹ i hierl̄m ⁊ circūdederūt eā:
⁊ extruxerūt i circūitu ei⁹ munitiōes.
Et clauſa ē ciuitas atqȝ vallata vſqȝ
ad vndecimū ānū reg ɫ ſedechie nona
die mēſis. Preualuitqȝ fames i ciuita
te: nec erat panis ꝑplo terre. Et interru-
pta ē ciuitas: ⁊ oēs viri bellatores no
cte fugerūt ꝑ viā porte q̄ ē iter duplicē
mur̄ ad hortū reg ɫ. Porro chaldei ob
ſidebāt i circūitu ciuitatē. Fugit itaqȝ
ſedechias ꝑ viā q̄ ducit ad cāpeſtria
ſolitudinis. Et ꝑſecut⁹ ē exercit⁹ chal
deoꝝ regē: ꝯꝑhēditqȝ eū i planitie hi
ericho: ⁊ oēs bellatores q̄ erant cū eo
diſꝑſi ſūt ⁊ reliq̄rūt eū. Appḣēſū ḡ re-
gē duxerūt ad regē babylonis in reb-
blatha: q̄ locut⁹ ē cū eo iudiciū. Filios
āt ſedechie occidit corā eo. ⁊ oculos ei⁹
effodit: vīxitqȝ eū cathenis ⁊ adduxit
i babylonē. Mēſe q̄nto ſeptia die mē- C
ſis ip̄a ē ān⁹ nonuſdecim⁹ reg ɫ baby-
lonis: venit nabuzardā p̄nceps exerci
t⁹ ſeru⁹ reg ɫ babylonis i hierl̄m ⁊ ſuc Pa.27.
cēdit domū dn̄i ⁊ domū reg ɫ ⁊ domos Ezech.16.e
hierl̄m: oēmqȝ domū cōbuſſit igni: et
muros hierl̄m i circūitu deſtruxit oīs
exercit⁹ chaldeoꝝ qui erat cū p̄ncipe
militū. Reliquā āt ꝑpl̄i ꝑtē q̄ remanſe
rat i ciuitate: ⁊ ꝓfugas q̄ trāſfugerāt ad
regē babylonis: ⁊ reliquū vulg⁹ trāſtu
lit nabuzardā p̄nceps militie: ⁊ d̄ pau
perib⁹ t̄re reliq̄t vinitores ⁊ agricolas
Colūnas āt ereas q̄ erāt i tēplo dn̄i et Hiere.27.d
baſes ⁊ mare ereū qđ erat i domo dn̄i
cōfregerūt chaldei: ⁊ trāſtulerūt es oē
i babylonē. Ollas qȝ ereas ⁊ trullas: ⁊
tridētes: ⁊ cyphos ⁊ mortariola: ⁊ oīa
vaſa erea: i q̄b⁹ miſtrabāt: tulerūt nec-
nō ⁊ thuribula: ⁊ phialas. Que aurea D
aurea: ⁊ q̄ argētea argētea: tulit prin-
ceps militie. i. colūnas duas: mare vnū
⁊ baſes q̄s fecerat rex ſalomō i templo
dn̄i. Nō erat pōd⁹ eris oīm vaſoꝝ. De-
cē et octo cubitos altitudinis hēbat
colūna vna ⁊ capitellū ereū ſuꝑ ſe al-
titudinis triū cubitoꝝ: ⁊ retiaculū et
malogranata ſuꝑ capitellū colūne: oīa
erea. Similē ⁊ colūna ſecūda habebat E
ornatū. Tulit qȝ p̄nceps militie ſara-
iam ſacerdotē p̄mū: ⁊ ſophoniā ſacer-
dotē ſecūdū ⁊ tres ianitores: ⁊ de ciui-
tate eunuchū vnū q̄ erat ꝑfect⁹ ſuꝑ bel
latores viros: ⁊ q̄nqȝ viros de his q̄ ſte
terāt corā rege: q̄s repperit i ciuitate:
⁊ ſopher p̄ncipē exercit⁹ q̄ ꝓbabat ty-
rones de ꝑplo t̄re. ⁊ ſex viros e vulgo q̄
inēti fuerāt i ciuitate. Quos tollēs na
buzardan p̄nceps militū duxit ad re-
gē babylōis i rebblatha: ꝑcuſſitqȝ eos
rex babylonis ⁊ interfecit eos i rebbla-
tha i t̄ra emath. Et trāſlat⁹ ē iuda de F
t̄ra ſua. Populo āt q̄ relict⁹ erat i ter-
ra iuda quē dimiſerat nabuchodono-
ſor rex babylonis ꝑfecit godoliā filiū
aichan filij ſaphan. Qđ cū audiſſent
oēs duces militū ip̄i ⁊ viri q̄ erāt cū

eis videlicet ꝙ ꝯſtituiſſet rex babylõis
godoliã: venerũt ad godoliã ĩ maſpha
hiſmael filiꝰ nathanie: ⁊ iohãnan filiꝰ
carce: ⁊ ſaraia filius thanameth neto-
phatites: ⁊ iezonias filiꝰ maachati: ipi
⁊ ſocij eoꝝ. Iurauitq̃ godolias ipi et
ſocijs eoꝝ dicens: Nolite timere ſeruire
Hier.40.c. chaldeis. Manete ĩ t̃ra ⁊ ſuite regi ba
B bylonis: ⁊ bñ erit vob. Factũ ẽ aũt in
mẽſe ſeptĩo venit hiſmael filiꝰ natha-
nie filij eliſama ḋ ſemine regio ⁊ decẽ
viri cũ eo: ꝑcuſſerũtq̃ godoliã q̃ ⁊ mor-
tuꝰ ẽ: ſʒ ⁊ iudeos ⁊ chaldeos q̃ erãt cũ
eo ĩ maſpha. Cõsurgẽſq̃ oĩs ꝑplꝰ a
ꝑuo vſq̃ ad magnũ ⁊ ꝑncipes militũ
venerũt ĩ egyptũ: timẽtes chaldeos. Fa
ctũ ẽ vero ĩ ãno triceſimoſeptĩo trãſmi
grationis ioachin regꝭ iude: mẽſe duo
decĩo viceſima ⁊ ſeptĩa die mẽſis ſub-
leuauit euilmerodach rex babylonis
ãno q̃ regnare ceꝑat caput ioachin re
gis iuda de carcere ⁊ locutꝰ ẽ ei beni-
gne. Et poſuit thronũ eiꝰ ſuꝑ thronũ
regũ q̃ erãt cũ eo ĩ babylone: ⁊ muta-
uit veſtes eiꝰ q̃s habuerat ĩ carcere: et
comedebat panẽ ſemꝑ ĩ conſpectu eiꝰ
cũctꝭ diebꝰ vite ſue: ãnonã q̃ʒ ꝯſtituit
ei ſine ĩtermiſſione q̃ ⁊ dabaꝛ ei a re-
ge ꝑ ſingulos dies oĩbꝰ diebꝰ vite ſue.
Explicit ſcd̃us liber Malachim id
eſt regũ quartꝰ.
Incipit ꝑfatio ſãcti Hieronimi ĩ li-
brũ dabreiamin: q̃ ẽ paralipomenõ: qḋ
nos dicere poſſumus verba dierũ.

Quantꝰ ac talis eſt liber
iſte vt abſq̃ illo ſi q̃s ſci
entiã ſcripturaꝝ ſibi vo
luerit arrogare ſemetip
ſum irrideat: ꝑ ſingula
q̃ꝑpe noĩa iũcturaſq̃ verboꝝ ⁊ ꝑtmiſ-
ſe ĩ libris regũ tegũꝛ hiſtorie: ⁊ ĩnũera
biles explicãꝛ euãgelij q̃ſtiones. Sʒ ſi
ſeptuaginta ĩterꝑtũ: pura: ⁊ vt ab eis
ĩ grecũ verſa eſt editio ꝑmaneret: ſuꝑ-
flue mi chromati eꝑoꝝ ſãctiſſime atq̃
doctiſſime ĩpelleres vt hebrea tibi vo-
lumina latino ſmone trãſferrẽ. Qḋ eĩ
ſemel aures hoĩm occupauerat ⁊ naſ-
cẽtꝭ eccꝉie roborauerat fidẽ iuſtũ erat
ẽt nr̃o ſilẽtio cõprobari. Nũc vo cũ ꝓ
varietate regionũ diuerſa ferãꝛ exem-
plaria: ⁊ germana illa ãtiq̃q̃ trãſlatio
corrupta ſit atq̃ violata: nr̃i arbitrĩj
putas: aut e ꝑlibꝰ iudicare q̃d veꝝ ſit:
aut nouũ opꝰ ĩ veteri oꝑe cõdere: illu-
dẽtibꝰq̃ iudeis: cornicũ (vt diciꝛ) ocu
los ꝯfigere. Alexãdria ⁊ egyptꝰ ĩ ſeptu
aginta ſuis eſichiũ laudat autorẽ: cõ-
ſtãtinopoꝉ vſq̃ antiochiã luciani mar
tyris exẽplaria ꝓbat. Medie ĩter has
ꝓuincie paleſtinos codices legũt: q̃s
ab origine elaboratos euſebiꝰ ⁊ pãphi
lus vulgauerũt. Totuſq̃ orbis hac in-
ter ſe trifaria varietate cõpugnat. Et
certe origenes nõ ſolũ exẽpla cõpoſuit
q̃ttuor editionũ e regione ſingula ver
ba deſcribẽs: vt vnꝰ diſſentiẽs ſtatim
ceterꝭ ĩter ſe ꝯſentiẽtibꝰ arguaꝛ: ſʒ qḋ
maioris audacie ẽ: ĩ editione ſeptuagi
ta theodotiõis editionẽ miſcuit: aſte-
riscis deſignãs q̃ minꝰ fuerint: ⁊ virgu
lis q̃ ex ſuꝑfluo videanꝛ appoſita: Si
igiꝛ alijs licuit nõ tenere qḋ ſemel ſuſ
ceperãt: ⁊ poſt ſeptuaginta cellulas q̃
vulgo ſine auctore iactanꝛ ſinguꝉas cel
lulas aperuere: hacq̃ in eccꝉijs legiꝛ qḋ
ſeptuaginta neſcierũt: cur me nõ ſuſci
piãt latini mei q̃ inuiolata editione ve-
teri ita nouã cõdidi: vt laborẽ meũ he-
breis ⁊ qḋ his malꝰ ẽ apꝉis auctoribꝰ
cõprobẽ? Scripſi nuꝑ librũ de optimo
genere ĩterꝑtãdi: oſidẽs illa de euãge-
lio: ex egypto vocaui filiũ meũ: et q̃m
nazareꝰ vocabiꝛ: ⁊ videbũt in quẽ cõ-
pũxerũt: ⁊ illud apꝉi: q̃ oculꝰ ñ vidit
nec auris audiuit ⁊ ĩ cor hoĩs nõ aſcẽ
derũt q̃ ꝑparauit deꝰ diligẽtiꝰ ſe: cete-
raq̃ his ſĩlia ĩ hebreoꝝ libris ĩueniri.
Certe apꝉi ⁊ euãgeliſte: ſeptuaginta in
terꝑtes nouerant: ⁊ vñ eis hec q̃ ĩ
ſeptuagita ĩterꝑtibꝰ ñ habẽꝛ? Chriſtus
dñs nr̃ vtriuſq̃ teſtamẽti cõditor ĩ euã
gelio ſm̃ iohãnẽ: q̃ credit inq̃t ĩ me ſi
cut dic̃ ſcꝑtura: flumia de vẽtre eiꝰ flu
ent aq̃ viue. Utiq̃ ſcꝑtũ ẽ: qḋ ſaluator
ſcriptũ eẽ teſtaꝛ. Ubi ſcriptũ ẽ? Septu
agita nõ hñt: apocrypha neſcit eccꝉia.
Ad hebreos igiꝛ reuertẽdũ ẽ? vñ ⁊ do
minꝰ loq̃ꝛ: ⁊ diſcipuli exẽpla ꝑſumũt.
Hec pace veterũ loq̃r ⁊ obtrectatoribꝰ
meis tm̃ rñdeo: q̃ canino dẽte me ro-
dũt: ĩ publico detrahẽtes ⁊ legẽtes in
anguꝉ. i. accuſatores ⁊ defenſores: cũ ĩ
alijs ꝓbẽt qḋ ĩ me reprobãt: q̃ſi virtꝰ
⁊ vitiũ nõ ĩ rebꝰ ſit ſʒ cũ auctore mute
tur. Ceterũ memini: editionẽ ſeptuagi
ta trãſlatoꝝ olim ḋ greco emẽdatã tri
buiſſe me nr̃is. nec ĩimicũ debere eſti-

mari eoꝝ qs ī cōuentu fratrū ſeq̄ edif-
ſero: Et qd̄ nūc dabreiami.i.verba die
rū iterp̄tat⁹ ſū: idcirco feci: vt lextrica-
biles moras ⁊ ſiluam noim q̄ ſcriptoꝝ
cōfuſa ſūt vitio: ſenſuūq̄ barbariē ag
tius ⁊ ꝯuerſuū cola digererē mihi met
ipſi ⁊ meis iux hiſmeniū canēs: ſi au-
res ſurdi ſūt ceteroꝝum.

Itē alius prologus.

Euſebi⁹ hieronym⁹: dōmoni ⁊ rogatiano ſuis ī chriſto ie-
ſu: ſalutē. Quō grecoꝝ hiſto
rias magis itelligūt q̄ athe-
nas viderint: ⁊ tertiū virgilij librū atro
ade ꝑ leuchatē ⁊ a croceraunia a ſicili-
liā: ⁊ īde ad oſtia tyberis nauigauerit
Ita ſactā ſcripturā lucidi⁹ intuebif q̄
iudeā ocul cōtēplat⁹ ē ⁊ ātiquaꝝ vr-
biū memorias: locoꝝūq̄ vel eadē voca
bula vel mutata cognouerit. Uñ ⁊ vo-
bis cure fuit cū eruditiſſimis hebreo-
rū hūc laborē ſubire: vt circūirem⁹ ꝓ-
uinciā quā vniuerſe xp̄i eccl'ie ſonāt.
Fateor em̄ mi dōmon ⁊ rogatiane cha
riſſimi nūq̄ me ī diuinis voluminib⁹
ꝓprijs viribus credidiſſe nec habuiſſe
opinionē meā: ſʒ ea etiā de q̄bus ſcire
me arbitrabar interrogare me ſolitū.
Quātomagis de his ſuꝑ q̄b⁹ anceps
erā? Deniq̄ cū a me nuꝑ lr̄is flagitaſ-
ſetis: vt vob paralipomenō latino ſer-
mone trāſferrē de tyberiade leg quō-
dā autorē q̄ apud hebreos admirati-
oni habebaf aſūpſi: ⁊ cōtuli cū eo a ver
tice (vt aiūt) vſq̄ ad extremū vnguē: ⁊
ſic cōfirmat⁹ auſus ſū facere qd̄ iube-
bat. Libere em̄ vobis loquor. Ita em̄
ī grecis ⁊ latinis codicib⁹ hic noim li-
ber vitioſus ē: vt nō tā hebrea q̄ bar-
bara q̄dā ⁊ ſarmatica noia cōiecta ar
bitrādū ſit: Nec h' ſeptuaginta interpti
b⁹ q̄ ſpūſſancto pleni ea q̄ vera fuerūt
trāſtulerāt: ſʒ ſcriptoꝝ culpe aſcriben-
dū: dū de emēdat iemēdata ſcripti-
tāt ⁊ ſepe tria noia ſubtractis e medio
ſyllabis ī vnū vocabulū cogūt vel e re
gione vnū nomē ꝓpter latitudinē ſuā
ī duo vel tria vocabula diuidūt. Sʒ ⁊
ipſe appellationes nō hoies vt pleriq̄
eſtimāt: ſʒ vrbes: ⁊ regiōes: ⁊ ſalt⁹: ⁊ ꝓ
uincias ſonāt: ⁊ obliq̄ ſub iterp̄tatiōe
⁊ figura eoꝝ q̄dā narranf hiſtorie: de
q̄b⁹ ī regnoꝝ libro dr̄. Nōne ecce hec
ſcp̄ta ſūt ī libro verboꝝ dierū regū iu-
da? Que vtiq̄ ī nr̄is codicib⁹ nō hn̄f.
Hoc p̄mū ſciēdū q͡ apud hebreos pali
pomenō liber vn⁹ ſit: ⁊ apud illos vo-
cat⁹ dabreiamin.i. verba dieꝝ q̄ ꝓpf
magnitudinē apud nos diuiſus ē. De
īde ēt illud attēdēdū q͡ frequēf noia
nō vocabl'a hoim ſʒ reꝝ (vt dixi) ſigni-
ficātias ſonāt. Ad extremū q͡ ois eru-
ditio ſcp̄turarū ī h' ꝯtinef: ⁊ hiſtorie q̄
vel ꝑtermiſſe ſūt ī ſuis locl vel ꝯſtricte
leuif: h' ꝑ q̄dā verboꝝ cōpēdia explicē
tur. Orationū itaq̄ vr̄arū adiut⁹ auxi
lio miſi librū beniuol placituꝝ: tn̄ iui
dis diſplicituꝝ eē n̄ ābigo. Optia ei q̄
q̄ (vt ait Plini⁹) malūt ꝯtēnere pleri-
q̄ q̄ diſcere. Si q̄s ī hac iterp̄tatione
voluerit aliq̄d rep̄hēdere iterroget he
breos: ſuā cōſciētiā recolat: videat or-
dinē textūq̄ ſmonis: ⁊ tūc nr̄o labori
ſi potuerit detrahat. Ubicūq̄ ꝟo aſteri
cos.i.ſtellas radiare ī h' volumine vi-
derit: ibi ſciat de hebreo additū qd̄ ī
latinis codicib⁹ non habef. Ubi vero
obelus trāſuerſa.ſ.virga ꝑpoſita ē: il-
luc ſignaf q̄d ſeptuagita iterp̄tes ad-
diderūt: vel ob decoris gratiā vel ob
ſpūſſācti auctoritatē licet ī hebreis vo
luminib⁹ nō legaf.

Explicit p̄fatio: Incipit prim⁹ liber
Dabreiamin.i. Paralipomenō. Ca.i

A
Gen.5.a

Adam ſeth enos
caynam malaleel iareth:
enoch mathuſalē lamech Gen.10.b
noe ſem cham et iapheth. Filij iaphet:
gomer magog madai ⁊ iauan thubal
moſoch thiras. Porro filij gomer: aſ-
cenez ⁊ riphat ⁊ togorma. Filij āt iauā
eliſa ⁊ tharſis cethim ⁊ dodanim. filij
cham: chus ⁊ meſraim phut ⁊ chana-
an. Filij autē chus: ſaba et euila ſaba- Gen.10.b
tha et regma: et ſabatacha. Porro fi-
lij regma: ſaba ⁊ dadan. Chus autem
genuit nemroth. Iſte cepit eſſe potēs
in terra. Meſraim vero genuit ludim
et anamim ⁊ laabim et nephtuim phe
truſim q̄ʒ et chaſluim de quib⁹ egreſ-
ſi ſūt philiſthijm ⁊ capthurim. Chanaā
vero genuit ſidonē p̄mogeitū ſuū ethe-
um q̄ʒ iebuſeū ⁊ ammorreum ⁊ gerge B
ſeum eueumq̄ ⁊ aracheū ⁊ aſineū ara Gen.10.c
dium q̄q̄ ⁊ ſamareū et emetheum. Fi-
lij ſem: elā ⁊ aſſur: et arfaxat lud ⁊ arā.
Filij aram: hus et hul: ⁊ gether ⁊ mes.

Arfaxat autem genuit ſale: qui et ipſe
genuit heber. Porro heber nati ſunt
duo filij: nomē vni phalech qꝛ ī diebꝰ
eiꝰ diuiſa ē t̃ra: ⁊ nomē frīs eiꝰ iectā.
Gen.10.d ‖Iectā āt genuit elmodad ⁊ ſaleph et
aſarmoth: ⁊ iare: adurā q̄ȝ ⁊ vzal ⁊ dea
da ⁊ hebal ēt ⁊ abimael ⁊ ſaba: nec nō ⁊
ophir: ⁊ euila ⁊ iobab. Oēs iſti filij ie-
ctā. Sem arfaxat ſale heber phalech
ragau ſeruch nachoꝛ thare abrā iſte ē
Gen.11.d abraā. ‖Filij āt abraā yſaac ⁊ hiſmael
Gen.25.b Et he generationes eoꝝ. ‖ Pꝛiogenitꝰ
hiſmael: nabaioth ⁊ cedar ⁊ abdehel ⁊
mabſā ⁊ maſma ⁊ duma maſſa addad
C ⁊ thema iachur naphis cedma. Hi ſūt
Gen.25.a filij hiſmaelis. Filij āt cethure cōcubi-
ne abraā q̄s genuit: zamrā iacſā ma-
dā madiā ieſboc ⁊ Sue. Porro filij iec
ſan: ſaba ⁊ dadan. Filij autē dadan:
aſurim ⁊ lathuſim ⁊ laomim. Filij aūt
madian: epha epher ⁊ enoch ⁊ abida ⁊
eldaa. Omēs hi filij cethure. Genuit
aūt abraā yſaac: cuiꝰ fuerūt filij eſau ⁊
iſrl̄. Filij eſau: eliphaz rahuel iahus ie
Gen.36.a lon choꝛe. ‖Filij eliphaz: themā omar:
cepphi: gothā: cenez: thāna amalech.
Filij rahuel naad zara ſamma meza.
Filij ſeir: lothan ſobal ſebeō ana diſō
eſer diſā. Filij lothan: horri ahohimā
Soroꝛ āt lothā fuit thāna. Filij ſobal
alian ⁊ manaath ⁊ ebal ſephi ⁊ onā. Fi
lij ſebeō: ahaia ⁊ ana. Filij ana: diſon.
Filij diſon: hamarā ⁊ eſeban: ⁊ iethrā
⁊ charrā: Filij eſer balaan ⁊ zabā ⁊ ia-
chan. Filij diſan: hus ⁊ aran. Iſti ſunt
D reges q̄ iperauerūt i t̃ra edō añq̄ eēt rex
Gen.36.d ſup filios iſrl̄. Bale filiꝰ beoꝛ: ⁊ nomē
Nu.22.a ciuitatꝭ eiꝰ denaba. Mortuꝰ ē āt bale
⁊ regnauit ꝓ eo iobab filiꝰ ſare ď boſ-
ra. Cūq̄ ⁊ iobab fuiſſet mortuꝰ regna-
uit ꝓ eo huſā ď t̃ra themanoꝝ. Obijt
q̄ȝ ⁊ huſan: ⁊ regnauit ꝓ eo adad filiꝰ
badad q̄ ꝑcuſſit madian i t̃ra moab: ⁊
nomē ciuitatꝭ eiꝰ auit. Cūq̄ ⁊ adad fu
iſſet mortuꝰ regnauit ꝓ eo ſēla ď maſ-
reca. Sȝ ⁊ ſemla mortuꝰ ē: ⁊ regnauit
ꝓ eo ſaul ⁊ rooboth q̄ iux̄ amnē ſita ē
Mortuo q̄ȝ ſaul regnauit ꝓ eo balaa-
na filiꝰ achoboꝛ. Sȝ ⁊ hic mortuꝰ ē et
regnauit ꝓ eo adad cuiꝰ vrbis nomē
fuit phau: ⁊ appellata ē vxoꝛ eiꝰ mehe-
tabel filia matred: filie mezaab. Adad
aūt mortuo duces ꝓ regibꝰ i edō eē ce
perūt. Dux thāna dux aula: dux iethet
dux oolibama dux hela dux phinō: dux
cenez: dux themā dux mapſar: dux mag
dihel: dux hirā. Hi duces edō. ‖ II

Filij āt iſrl̄: rubē ſymeō leui iu-
da yſachar ⁊ zabulō: dan ⁊ io-
ſeph beniamī: neptalim: gad et
aſer. Filij iuda: her onā ⁊ ſela. Hi tres
nati ſūt ei de filia Sue chananitidis
Fuit aūt her ꝓmogenitꝰ iuda malꝰ co-
rā dño: ⁊ occidit eū. Thamar āt nurꝰ
eiꝰ pepit ei phares ⁊ zara. Oēs ḡ filij
iuda q̄nq̄. Filij āt phares: eſron ⁊ ca-
mul. Filij q̄ȝ zare: zamri ⁊ ethan ⁊ emā
chalcal q̄ȝ ⁊ darā ſil' q̄nq̄. Filij char-
mi achan q̄ turbauit iſrl̄ ⁊ peccauit in
furtu anathematꝭ. Filij ethan azarias
Filij āt eſrō q̄ nati ſūt ei: ieramehel et
arā ⁊ calubi. Porro arā genuit amina
dab: aminadab āt genuit naaſon prin
cipē filioꝝ iuda. Naaſon q̄ȝ genuit ſal
ma: de q̄ ortꝰ ē boos. Boos vero genu
it obed q̄ ⁊ ipē genuit iſai. ‖Iſai āt ge-
nuit ꝓmogenitū heliab: ſcd̄m amina
dab: t̃tiū ſymaha: quartū nathanahel:
q̄ntū raddai: ſextū aſon: ſeptimū dd̄:
q̄rū ſoroꝛes fuerūt ſaruia ⁊ abigail. Fi
lij ſaruie. abiſai ioab ⁊ aſahel tres. Abi
gail autē genuit amaſa cuiꝰ pr̄ fuit ie
ther hiſmaelites. Caleb vero filiꝰ eſrō
accepit vxoꝛē noīe azuba: de q̄ genuit
hierioth. Fuerūtq̄ filij eiꝰ iaſer ⁊ ſo-
bab ⁊ ardō. Cūq̄ mortua fuiſſet azuba
accepit vxoꝛē caleb ephrata: q̄ pepit ei
hur. Porro hur genuit vri: ⁊ vri gēuit
beſeleel. Poſt hec igreſſus ē eſrom ad
filiā machir pr̄is galaad: ⁊ accepit eā
cū eſſet ānoꝝ ſexaginta. Que pepit ei
ſegub. Sȝ ⁊ ſegub genuit iair ⁊ poſſe-
dit vigītitres ciuitates ī t̃ra galaad: ce
pitq̄ geſſur ⁊ arā oppida iair: ⁊ canath
⁊ vicos eiꝰ ſexagita ciuitatū. Oēs iſti
filij machir pr̄is galaad. Cū āt mortuꝰ
eēt eſrō ingreſſus ē caleb ad ephrata.
Habuit q̄ȝ eſrō vxoꝛē abia q̄ pepit ei
aſſur pr̄em techue. Nati ſūt āt filij ie-
ramehel: ꝓmogeniti eſrō ram pꝛiogeni
tꝰ eiꝰ: ⁊ buna ⁊ arā ⁊ aſon ⁊ achia. Dux-
it q̄ȝ vxoꝛem alterā ieramehel noīe at
thara: q̄ fuit mr̄ onā. Sȝ ⁊ filij rā pri-
mogeniti ieramehel fuerūt moos ioa-
min ⁊ achar. onā āt habuit filios ſe-
mei ⁊ iadā. Filij āt ſemei: nadab ⁊ abi
ſur. Nomē v̄o vxoꝛis abiſur abiahil:
q̄ perit ahobban ⁊ molid. Filij aūt na

dab: fuerūt saled ꝛ apphaim. Mortuꝰ
ē āt saled absq; liberis. Filiꝰ vero ap-
E phaim iesi q̄ iesi genuit sesan Porro se
san genuit oholai. Filij āt iadai fratr̄
semei: iether ꝛ ionathan. Sed ꝛ iether
mortuꝰ ē absq; liber̄. Porro ionathā
genuit phalech ꝛ ziza. Isti fuerunt filij
ieramehel ꝑmogeniti esrom. Sesan āt
n̄ habuit filios ſʒ filias: ꝛ ſuū egyptiū
noīe ieraa. Deditq; ei filiā suā vxorē:
q̄ pepit ei ethei Ethei āt gēuit nathā:
ꝛ nathā genuit zabad. Zabad q̄ʒ genu
it ophal: ꝛ ophal genuit obed Obed ge
nuit iehu: iehu genuit azariā Azarias
genuit helles: et helles genuit helasa.
Helasa genuit zizamoy: zizamoy genu
F it sellū. Sellū genuit ithamian: itha-
miā aūt genuit elisama. Filij āt caleb
frīs ieramehel: mesa ꝑmogenitꝰ eius:
ipse ē pr̄ ciph filij maresa prīs hebron.
Porro filij hebrō chore ꝛ taphua ꝛ re-
cem ꝛ sāma. Sāma āt genuit raam pa
trē hierchaam: et recem genuit sēmei:
filiꝰ sēmei maon: et maon pr̄ bethsur.
Epha āt cōcubina caleb pepit aran ꝛ
musa ꝛ gezez. Porro aran genuit iezē.
Filij iahaddai: regom ꝛ ioathā et gesā
phalech ꝛ epha ꝛ saaph. Cōcubina ca-
leb maacha peperit saber et tharana.
Genuit āt saaph pr̄ madmena Sue pa
trē machbena: ꝛ prēz gabaa. Filia vo
caleb fuit achsa. Hi erāt filij caleb filij
vr ꝑmogeniti ephrata: sobal pr̄ caria-
thiarim: salma pr̄ bethleē: ariph pater
bethgader. Fuerūt aūt filij sobal: prīs
cariathiarim: q̄ videbat dimidiū reqe
tionū: ꝛ d̄ cognatiōe cariathiarim: ie-
threi: ꝛ aputhei: et semathei ꝛ maserei.
Ex his egressi sūt saraite ꝛ esthaolite.
Filij salma prīs bethleē ꝛ nethophati
corone domꝰ ioab: ꝛ dimidiū reqetio-
nis sarai. Cognatiōes q̄ʒ scribaꝝ habi
tātiū i iabes canētes atq; resonātes ꝛ
i tabnaculis cōmorātes. Hi sūt cinei q̄
venerūt d̄ calore prīs domus rechab.
D Auid vo hos habuit fili- III
os q̄ ei nati sūt i hebrō. Primo
genitū amnon: ꝛ achinoe isra-
elitide: scdʒ daniel de abigail carmeli-
tide: tertiū absalō filium maacha filie
tolomei reḡ iessur: q̄rtū adoniā filiū
agith: q̄ntum saphaciā ex abithal. Se
xtū iethrahā d̄ egla vxore sua. Sex ḡ na
ti sūt ei i hebrō: vbi regnauit septē an
nis ꝛ sex mēsibꝰ. Triginta āt ꝛ tribꝰ an- B
nis regnauit i hierl̄m. Porro i hierl̄m
nati sūt ei filij: symmaa ꝛ sobab et na
than ꝛ salomō q̄ttuor de betsabee ꝛ fi-
lia amihel. Jebaar q̄ʒ et helisua et eli-
phaleth ꝛ noge ꝛ napheg ꝛ iaphie nec
nō elisama ꝛ eliade et eliphaleg nouē.
Oēs hi filij dauid absq; filijs cōcubi-
naꝝ: habuerūtq; sororē thamar. Filiꝰ Mat.1.a
āt salomōis roboā cuiꝰ abia filiꝰ genu- C
it asa. De h̄ q̄ʒ natꝰ ē iosaphat pr̄ iorā
q̄ ioram genuit oziā: ex q̄ ortꝰ ē ioas ꝛ
huiꝰ amasias filiꝰ genuit azariā. Por-
ro azarie filiꝰ ioathan ꝓcreauit achaz
prēz ezechie: de q̄ natꝰ ē manasses: sed
ꝛ manasses genuit āmō prem iosie. Fi 4.Re.23.f
lij aūt iosie fuerūt ꝑmogenitꝰ iohānan
scdʒ ioakim: tertius sedechias: q̄rtꝰ sel
lū. De ioakim natꝰ ē iechonias ꝛ sede
chias. Filij iechonie fuerūt: asir: sala- Mat.1.b
thiel: melchirā: phadaia: senneser: ꝛ ie-
cemia: sama ꝛ nadabia De phadaia or
ti sūt zorobabel ꝛ sēmei. Zorobabel ge 1.Esd.5.a
nuit mosollā: ananiā ꝛ salomith: soro- Aggei.1.a
rē eoꝝ: asabam q̄ʒ ꝛ ohol ꝛ barachiam
ꝛ asadiā iosabeseth q̄nq;. Filiꝰ āt ana D
nie phaltias pr̄ hiesaie: cuius filiꝰ ra-
phaia. Huiꝰ q̄ʒ filiꝰ arnan de q̄ natꝰ ē
obdia: cuiꝰ filiꝰ fuit sechenias. Filiꝰ se-
chenie: semeia: cuiꝰ filij attus ꝛ egiaal
ꝛ baria: ꝛ naaria: ꝛ saphat ꝛ sesa sex nu
mero. Filiꝰ naarie: elioenai ꝛ ezechias
ꝛ ezricā tres. Filij elioenai oduia ꝛ he
liasub ꝛ pheleia ꝛ accub ꝛ iohānā ꝛ da
laia ꝛ anan septē. ¶IIII A
F Ilij iuda: phares esrō ꝛ charmi Gen.38.g
ꝛ vr: ꝛ subal. Rahia vo filiꝰ su-
bal genuit gaad: d̄ q̄ nati sūt ahumai
ꝛ laad. He generatiōes sarathi. Ista q̄ʒ
stirps ethā ꝛ ezrahel ꝛ iesema ꝛ iedebos
Nomē q̄ʒ sororis eoꝝ asalephū. Phu-
niel autē pr̄ gedor: ꝛ eser pater osa. Isti
sūt filij vr primogeniti ephrata patris
bethleem. Assur vo prīs thecue erant
due vxores alaa ꝛ naara. Pepit aūt ei
naara oozā ꝛ epher: ꝛ themā ꝛ aastari.
Isti sūt filij naara. Porro filij alaa: se-
reth ysaar ꝛ ethnan Chus autē genuit
anob ꝛ soboba ꝛ cognatiōes aharel fi-
lij arum. Fuit āt iabes inclytꝰ ꝑ fratri- B
bus suis ꝛ mater eiꝰ vocauit nomē illi
us iabes dicēs: q̄ pepi eū i dolore. In
uocauit ḡ iabes deū isrl̄ dicēs: Si bn̄-
dicens bn̄dixer̄ mihi: ꝛ dilatauer̄ ter-

minos meos ⁊ ſuit man⁹ tua mecū: et fecerꝭ me a malitia ñ opprimi. Et pſtitit de⁹ q̄ pcat⁹ ē. Caleb āt frat̄ Sua gēuit machir: q̄ fuit pr̄ eſthō. Porro eſthō genuit bethrapha ⁊ phelle ⁊ tehina pr̄ez urb̄ naas. Hi ſr̄ viri recha. Filij āt cenez othoniel ⁊ ſaraia. Porro filij othōiel: athat et maonathi. Maonathi gēuit
C ophra. Saraias āt gēuit ioab pr̄ez vall̄ artificū: ibi q̄ppe artifices erāt. Filij vo caleb filij iephōe: hir ⁊ hela ⁊ nahez. Filij q̄z hela: cenez. Filij q̄z ialel: ziph ⁊ zipha thiria ⁊ aſrahel. Et filij ezra: iether ⁊ mereth: et epher ⁊ iahalō. Gēuit q̄ꝫ mariā ⁊ ſāmai ⁊ ieſba pr̄ez eſthamo. Uxor q̄z ei⁹ iudaia pepit iareth pr̄ez gedor ⁊ heber pr̄ez zocho: ⁊ ichutiel pr̄ez zanoa. Hi āt filij bethie filie pharaōis quā accepit mered: et filij vxorꝭ odaie ſororꝭ nahā pr̄is ceila charmi ⁊ eſthamo q̄ fuit de machati. Filij q̄z ſymon:
D āmō ⁊ rina. Fili⁹ anā: ethilō: ⁊ filij ieſi zoeth et benzoeth. Filij ſela filij iude: her pr̄ lecha: ⁊ laada pr̄ mareſa: ⁊ cognatiōes dom⁹ opātiū byſſū in domo iuramēti: ⁊ q̄ ſtare fec̄ ſolē: viriꝗ; mēdacij: ⁊ ſecur⁹ ē ſcedēs: q̄ pncipes fuerūt in moab: ⁊ q̄ reūſe ſr̄ i lehē. Hec aūt vba vetera. Hi ſr̄ figuli habitātes i plātati onib⁹ ⁊ i ſepib⁹ apd̄ regē i ogib⁹ ei⁹: cōmoratiꝗ; ſūt ibi. Filij ſymeō: namuel ⁊ iamin: iarbi: zara: ſaul. Sellū fili⁹ ei⁹
E mabſā fili⁹ ei⁹: maſma filius eius. Filij maſma: amuhel fili⁹ ei⁹: zachur fili⁹ ei⁹ ſēmei fili⁹ ei⁹. Filij ſēmei ſedeci et filie ſex. Frēs āt ei⁹ ñ habuerūt filios multos: vniūſa cognatio ñ potuit adeq̄re ſūmā filioꝝ iuda. Habitauerūt aūt in berſabee ⁊ molada ⁊ haſarſual ⁊ i ballaa ⁊ i aſom ⁊ i tholad et i bathuel et i horma ⁊ i ſicelech ⁊ i bethmarchaboth ⁊ i aſarſuſim et i betherai ⁊ i ſaraim. He citates eoꝝ vſꝗ; ad regē dauid: ville q̄z eoꝝ ethā ⁊ aen rēmō et thocen et aſan ciuitates q̄nꝗ;: ⁊ vniūſi viculi eoꝝ p circūitū ciuitatū iſtaꝝ vſꝗ; ad baal.
F Hec ē habitatio eoꝝ: ⁊ ſediū diſtributio. Moſobab q̄z ⁊ iemleth et ioſa fili⁹ amaſie ⁊ iohel iehu fili⁹ ioſabie filij ſaraie filij aſihel et elioenai et iacoba et iſuaia ⁊ aſaia ⁊ adihel ⁊ iſimihel et banaia. Ziza q̄z fili⁹ ſephei filij allō: filij idaia: filij ſemri filij ſamaria: iſti ſunt noīati pricipes i cognatiōib⁹ ſuis: et i domo affinitatū ſuarū multiplicati ſūt vehemēt̄. Et pfecti ſūt vt ingrederēt̄ i gador vſꝗ; ad oriētē vallꝭ: ⁊ vt q̄rerēt paſcua gregib⁹ ſuis. Inuenerūtꝗ; paſcuas vberes ⁊ valde bonas: ⁊ t̄rā latiſſimā ⁊ q̄etā ⁊ fertilē: in q̄ aū habitauerāt d̄ ſtirpe cham. Hi ḡ venerūt q̄s ſupra deſcripſim⁹ noīatim i dieb⁹ ezechie regꝭ iuda: ⁊ pcuſſerūt tabnacl̄a coꝝ et habitatores q̄ iuēti fuerāt ibi: ⁊ deleuerūt eos vſꝗ; ad p̄ntez diē: habitaueruntꝗ; p eis qm̄ vberrimas paſcuas ibidē repererunt. De filijs q̄z ſymeon abierūt i mōtē ſeir viri q̄ngēti: hn̄tes pricipes phaltiā ⁊ naariā et raphiā et azihel filiū ieſi: ⁊ pcuſſerunt reliq̄as q̄ euadere potuerant amalechitaꝝ ⁊ habitauerūt ibi p eis vſꝗ; ad diē hāc. V

Filij q̄z ruben primogeniti iſrl̄: iſpe q̄ppe fuit priogenit⁹ ei⁹: ſed cū violaſſet thoꝝ pr̄is ſui: data ſr̄. Priogenita ei⁹ filijs ioſeph filij iſrl̄ ⁊ nō ē ille reputat⁹ i priogenitū. Porro iudas q̄ erat fortiſſim⁹ it̄ frēs ſuos d̄ ſtirpe ei⁹ pricipes germīati ſr̄: priogenita āt reputata ſūt ioſeph. Filij ḡ rubē priogeniti iſrl̄: enoch ⁊ phallu: eſrō ⁊ charmi. Filij iohel: ſamaia filius ei⁹: gog fili⁹ ei⁹: ſēmei fili⁹ ei⁹: micha filius ei⁹: reehia fili⁹ ei⁹: baal fili⁹ ei⁹: beera fili⁹ ei⁹ quē captiuū duxit theglatphalaſſar rex aſſirioꝝ: ⁊ fuit princeps i tribu rubē. Frēs aūt ei⁹ ⁊ vniūſa cognatio ei⁹ qn̄ numerabāt̄ p familias ſuas habuerūt pricipes iehihel ⁊ zachariā. Porro bala fili⁹ azaz filij ſāma filij iohel: iſpe habitauit i aroer vſꝗ; ad nebo ⁊ beelmeō. Cōtra oriētalē q̄z plagā habitauitꝗ; vſꝗ; ad itroitū heremi ⁊ fluuiū eufratē. Multū q̄ppe iumētoꝝ numeꝝ poſſidebāt i t̄ra galaad. In dieb⁹ āt ſaul pliati ſūt ꝯ agarenos ⁊ interfecerūt illos: hitauerūtꝗ; p eis i tabnacul̄ eoꝝ i oī plaga q̄ reſpicit ad orientē galaad. Filij vo gad e regiōe hitauerūt i t̄ra baſā vſꝗ; ſelcha: iohel i capite: ⁊ ſaphan ſcōs: ianai āt ⁊ ſaphat in baſan. Frēs vo eoꝝ ḡm domos cognationū ſuaꝝ: michael ⁊ moſollā ⁊ ſebe ⁊ iori ⁊ iachā ⁊ zie ⁊ heber ſeptē. Hi filij abiahil: filij vri: filij iara: filij galaad: filij michael: filij ieſeſi: filij ieddo: filij buz. Frēs q̄z filij abdihel filij guni pricipes dom⁹ i familijs ſuis: et hitauerūt i ga-

laad et i basã et i viculis ei⁹: et i cũctꝭ
C suburbanis sarõ vsqȝ ad t'mios. Omẽs
hi nũerati sũt i dieb⁹ ioathã regꝭ iuda
et i dieb⁹ hieroboã regꝭ isrł. Filij rubẽ
⁊ gad ⁊ dimidie trib⁹ manasse: viri bel
latores scuta portãtes ⁊ gladios: et tẽ
dẽtes arcũ: eruditiqȝ ad p̄lia q̄dragin
taq̄ttuor milia ⁊ septingẽti sexagita p̱
cedẽtes ad pugnã: dimicauerũt ꝯ agare
nos. Ithurei v̾o et naphei et nodab p̄
buerũt eis auxiliũ. Traditiqȝ sũt i ma
n⁹ eoꝝ agareni ⁊ vniũsi q̄ fuerãt cũ eis
q2 deũ iuocauerũt cũ p̄liarẽt: et exaudi
uit eos eo ꝙ credidissẽt ĩ eũ. Ceperũtqȝ
oĩa q̄ possederãt cameloꝝ q̄nq̄gita mi
lia: et ouiũ ducẽta q̄nq̄ginta milia: asi
nos duo milia: ⁊ aĩas hoim cẽtũ milia
Uulnerati aũt m̃lti corruerũt. Fuit eni
D bellũ dñi. Habitauerũtqȝ p̱ eis vsqȝ ad
trãsmigrationẽ. Filij q̄ȝ dimidie trib⁹
manasse possederũt t̃rã a finib⁹ basan
vsqȝ baal hermõ et sanir ⁊ montẽ her-
mõ. Ingẽs q̄ppe nũer⁹ erat. Et hi fue-
rãt p̄ncipes dom⁹ cognatiõis eorum:
epher: iesi: ⁊ helihel ezrihel ⁊ hieremia
⁊ odoia ⁊ iedihel viri fortissimi ⁊ potẽ
tes: ⁊ noiati duces i familijs suis. Reli
q̄rũt ãt deũ patꝝ suoꝝ: fornicati sũt p⁹
deos p̄ploꝝ t̃re: q̄s abstulit dñs coram
eis. Et suscitauit d̃s isrł sp̃m phul regꝭ
assyrioꝝ ⁊ sp̃m theglatphalassar regis
assur: ⁊ trãstulit rubẽ ⁊ gad et dimidiã
tribuũ manasse ⁊ adduxit eos i ale et i
abor et ara et fluuiũ gozã vsqȝ ad diẽ
hãc. VI

Filij leui: gersõ: caath
⁊ merari. Filij caath: amrã: ysa-
ar: hebrõ et ozihel. Filij amrã:
aarõ: moyses ⁊ maria. Filij aarõ: nadab
⁊ abiu eleazar ⁊ ythamar. Eleazar gẽu
it phinees: ⁊ phinees gẽuit abisue. Ab-
isue v̾o gẽuit bocci: et bocci gẽuit ozi
ozi gẽuit zaraiã: et zaraias gẽuit me-
raioth. Porro meraioth gẽuit amariã
et amarias gẽuit achitob. Achitob ge
nuit sadoch: et sadoch gẽuit achimaas
Achimaas gẽuit azariã: azarias gẽuit
iohãnã. Iohãnã gẽuit azariã. Ipẽ ẽ q̄
sacerdotio fũct⁹ ẽ ĩ domo quã edifica-
uit salomõ i hierłm. Genuit ãt azarias
amariam: et amarias genuit achitob.
Achitob gẽuit sadoch: ⁊ sadoch gẽuit
sellũ. Sellũ gẽuit helchiã et helchias
gẽuit azariã. Azarias gẽuit zaraiã: et
zaraias gẽuit iosedech. Porro iosedech
egress⁹ ẽ qñ trãstulit dñs iudã ⁊ hieru
salẽ p̱ man⁹ nabuchodonosor. Filij ẽ
leui: gersõ caath ⁊ merari. Et hec noĩa
filioꝝ gersõ: lobni ⁊ semei. Filij caath
amrã ⁊ ysaar ⁊ hebrõ ⁊ ozihel. Filij me
rari: mooli et musi. He ãt generatiões
leui s̄m familias eoꝝ. Gersõ: lobni fili
us ei⁹: iaath fili⁹ eius: zãma fili⁹ eius:
ioaa fili⁹ ei⁹: addo fili⁹ ei⁹: zara fili⁹ ei⁹
iethrai fili⁹ ei⁹. Filij caath: aminadad
fili⁹ ei⁹: chore fili⁹ ei⁹: asir fili⁹ ei⁹: hel-
cana fili⁹ ei⁹: abiasaph fili⁹ ei⁹: asir fili
us ei⁹: caath fili⁹ ei⁹: vriel filius eius:
ozias fili⁹ ei⁹: saul fili⁹ eius. Filij helca
na: amasai ⁊ achimoth ⁊ helcana. Filij
helcana: sophai fili⁹ ei⁹: naath fili⁹ ei⁹:
heliab fili⁹ ei⁹: hieroam fili⁹ ei⁹: helca-
na fili⁹ ei⁹. Filij samuel: p̄mogenit⁹ vas
seni ⁊ abia. Filij ãt merari: mooli: lob C
ni: fili⁹ ei⁹: semei fili⁹ ei⁹: oza fili⁹ eius:
samaa fili⁹ ei⁹: aggia fili⁹ ei⁹: asaia fili⁹
eius. Isti sũt q̄s ꝯstituit dauid sup̱ can
tores dom⁹ dñi ex q̄ collata est arca: et
ministrabãt corã tab̃nacło testimonij ca
nẽtes donec edificaret salomon domũ
dñi in hierłm. Stabãt aũt iux̃ ordinẽ
suũ i ministerio. Hi v̾o sũt q̄ assistebãt
cũ filijs suis. De filijs caath: hemã can
tor filius iohel: filij samuel: filij helca
na: filij ieroaz: filij helihel: filij thou: fi
lij suph: filij pelcana: filij iohel: filij
maath: filij amasai: filij helcana: filij
iohel: filij azarie: filij sophõie: filij tha
ath: filij asir: filij abisaph: filij chore: fi
lij ysaar: filij caath: filij leui: filij isrł ⁊
frẽs eius asaph: q̄ stabat a dextrꝭ ei⁹.
Asaph fili⁹ barachie: filij samaa: filij
michahel: filij basaie: filij melchie: filij
athanai: filij zara: filij adaia. filij ethã
filij zãma: filij semei: filij ieth: filij ger-
son: filij leui. Filij aũt merari frẽs eo- D
rũ ad sinistrã. Ethã: filij chusi: filij ab-
di: filij maloch: filij asabie: filij ama-
sie: filij helchie: filij amasai: filij bonni
filij somer: filij mooli: filij mulli: filij
merari: filij leui. Frẽs q̄ȝ eoꝝ leuite: q̄
ordinati sũt in cũctũ ministeriũ taber
naculi dom⁹ dñi. Aaron v̾o ⁊ filij ei⁹
adolebãt incẽsum sup̱ altare holocau
sti: et sup̱ altare thymiamatꝭ: i oẽ op⁹
sancti sãctoꝝ et vt p̄carẽt p̱ isrł iuxta
oĩa q̄ p̄ceperat moyses seru⁹ dei. Hi sunt
aũt filij aaron. Eleazar fili⁹ ei⁹. phine-
es fili⁹ ei⁹: abisue fili⁹ ei⁹: bocci fili⁹ ei⁹

ozi filiꝰ eiꝰ: zararia filiꝰ eiꝰ:meraioth:
filius eiꝰ: amaria filiꝰ eiꝰ:achitob fili
us eiꝰ: ſadoch filiꝰ eiꝰ:achimaas filiꝰ
eiꝰ. Et hec habitacula eoꝝ ꝑ vicos at-
qꝫ ꝯfinia filioꝝ.ſ.aarō iuxͣ cognatiōeſ
Joſ.14.b caathitaꝝ. Ipſis eni ſorte ꝯtigerāt. De
derūt igiť eis hebron i ťra iuda ⁊ ſub-
urbana eiꝰ ꝑ circuitū: agros āt ciuita-
tis ⁊ villas caleb filio iephone. Porro
E filijs aarō dederūt ciuitates ad ꝯfugi-
endū hebron ⁊ lobna ⁊ ſuburbana eiꝰ
Jether qꝫ ⁊ eſthemo cū ſuburbanis ſu-
is :ſed et helon ⁊ dabir cū ſuburbanis
ſuis:aſan qꝫ ⁊ bethſemes ⁊ ſuburbana
eaꝝ. De tribu āt beniamī gabee ⁊ ſub-
urbana eius ⁊ almath cū ſuburbanis
ſuis:anathoth qꝫ cū ſuburbanis ſuis
Oēs ciuitates tredecī cuꝫ ſuburbanis
Joſ.21.c ſuis:ꝑ cognatiōes ſuas‖ Filijs aūt ca-
ath reſiduis de cognatiōe ſua: dederūt
ex dimidia tribu manaſſe i poſſeſſionē
Ibidē.21.a vrbes decē‖ Porro filijs gerſō ꝑ cogna
tiōes ſuas de tribu yſachar ⁊ de tribu
aſer ⁊ ō tribu neptalim ⁊ de tribu ma-
naſſe i baſan vrbes tredecim. Filijs āt
merari ꝑ cognatiōes ſuas de tribu ru
ben ⁊ ō tribu gad ⁊ ō tribu zabulō: de
F derūt ſorte ciuitates duodecī. Dederūt
qꝫ filij iſrl̄ leuitiſ ciuitates ⁊ ſuburba-
na eoꝝ. Dederūtqꝫ ꝑ ſortē ex tribu fili
orū iuda ⁊ ex tribu filioꝝ ſymeō: et ex
tribu filioꝝ beniamī vrbes has qs vo
cauerūt noībꝰ ſuis: ⁊ his q erāt ex cog
natiōe filioꝝ caath. Fuerūtqꝫ ciuitates
i terminis eoꝝ ō tribu ephraim. Dede-
runt ꝰ eis vrbes ad ꝯfugiēdū ſychē cū
ſuburbanis ſuis i mōte ephraim ⁊ ga-
zer cū ſuburbanis ſuis: iecmaan qꝫ cū
ſuburbanis ſuis: ⁊ bethorō ſilr: necnō
⁊ helon cū ſuburbanis ſuis: ⁊ gethrē-
mon i eundē modū. Porro ex dimidia
tribu manaſſe aner ⁊ ſuburbana eius
balaam ⁊ ſuburbana eiꝰ: His videlicꝫ
q de cognatiōe filioꝝ caath reliq erāt.
Filijs āt gerſō ō cognatiōe dimidie tri-
bus manaſſe gaulō i baſan ⁊ ſuburba
na eiꝰ: ⁊ aſtaroth cū ſuburbanis ſuis.
G De tribu yſachar: cedes cū ſuburbāis
ſuis ⁊ dabereth cū ſuburbanis ſuis: ra
moth qꝫ ⁊ ſuburbana eiꝰ: ⁊ anem cum
ſuburbanis ſuis. De tribu vo aſer ma
ſai cū ſuburbanis ſuis: ⁊ abdon ſilr
aſach qꝫ ⁊ ſuburbana eiꝰ: roob cū ſub-
urbanis ſuis. Porro ō tribu neptalim
cedes i galilea ⁊ ſuburbana eiꝰ: amon
cum ſuburbanis ſuis: ⁊ cariathaim et
ſuburbana eius. Filijs āt merari reſi-
duis ō tribu zabulō: remono ⁊ ſubur-
bana eiꝰ: ⁊ thabor cū ſuburbanis ſuis
Trās iordanē qꝫ ex aduſo hiericho ꝯ
oriētē iordanis: ō tribu rubē boſor in
ſolitudīe cū ſuburbanis ſuis: ⁊ iaſſa cū
ſuburbanis ſuis: cademoth qꝫ ⁊ ſubur
bana eiꝰ: ⁊ miphaath cuꝫ ſuburbanis
ſuis. Necnō ⁊ ō tribu gad: ramoth i ga
laad ⁊ ſuburbana eiꝰ: ⁊ manaim cum
ſuburbanis ſuis: ſꝫ ⁊ eſebō cū ſuburba
nis ſuis: ⁊ iezer cum ſuburbanis ſuis.
Porro filij yſachar: thola ¶ VII
et phua iaſub et ſamrō qttuor.
Filij thola: ozi ⁊ raphaia ⁊ hie-
rihel ⁊ iemai ⁊ iepſem ⁊ ſamuel princi
pes ꝑ domos cognationū ſuaꝝ De ſtir
pe thola viri fortiſſimi nūerati ſunt in
diebꝰ dauid: vigintiduo milia ſexcenti.
Filij ozi: iſrahia ō q nati ſūt michael ⁊
obadia ⁊ iohel ⁊ ieſia quinqꝫ oēs princi
pes cū eis ꝑ familias ⁊ ꝑſos ſuos ac-
cincti ad ꝑliū viri fortiſſimi: trigītaſex
milia Multas.n.habuerūt vxores ⁊ fili
os. Frēs qꝫ eoꝝ ꝑ oēs cognatiōeꝫ yſa-
char robuſtiſſimi ad pugnādū: octogi-
taſex milia nūerati ſūt. Filij beniamī
bale ⁊ bochor ⁊ iahihel tres Filij bale
eſbō ⁊ ozi ⁊ ozihel et hierimoth et vral
quinqꝫ: pncipes familiaꝝ ⁊ ad pugnādū
robuſtiſſimi. Numerus aūt eoꝝ viginti
duo milia ⁊ trigītaqttuor. Porro filij
bochor zamira ⁊ ioas ⁊ eliezer ⁊ elioe-
nai ⁊ amri ⁊ hierimoth ⁊ abia ⁊ ana-
thut ⁊ almathan. Oēs hi filij bochor.
Nūerati ſūt āt ꝑ familias ſuas pncipes
cognationū ſuarū ad bella fortiſſimi:
viginti milia ⁊ ducēti. Porro filij iadi-
hel: balā. Filij āt balā: iehꝰ ⁊ beniamī ⁊
ahoth ⁊ chaana ⁊ iothā ⁊ tharſis ⁊ hai
ſaar. Oēs hi filij gadihel pncipes cog
nationū ſuaꝝ viri fortiſſimi decē et ſe-
ptē milia et ducēti ad ꝑliū ꝓcedētes:
ſephan qꝫ ⁊ haphā filij hir: ⁊ aſim filij
aher. Filij āt neptali: iaſihel et guni et
aſer ⁊ ſellū filij bala. Porro filiꝰ manaſ
ſe: eſrichel: ꝯcubinaqꝫ eiꝰ ſeyra peperit
machir prēꝫ galaad. Machir aūt acce
pit vxorē filijs ſuis happhim ⁊ ſephā ⁊
habuit ſororē noīe maacha. Nomē āt
ſcdi ſalphaath. Nateqꝫ ſunt ſalphaath
filie. Et pepit maacha vxor machir fi-

liū: vocauitq; nomē ei⁹ phares. Porro
nomē fris ei⁹ sares ⁊ filij ei⁹ vlam ⁊ re
hen. Fili⁹ āt vlam bedan Hi sūt filij ga
laad filij machir: filij manaſſe. Soror
aūt ei⁹ regma: pepit virū decoꝝ ⁊ abie-
zer ⁊ moola. Erāt āt filij ſemida: ahin
⁊ ſechem ⁊ leci ⁊ aniā. Filij aūt ephrai
ſuthala: bareth fili⁹ ei⁹: thaath fili⁹ ei⁹
elada fili⁹ ei⁹: thaath fili⁹ ei⁹: et h⁹ fili⁹
zadab: ⁊ hui⁹ fili⁹ ſuthala: et hui⁹ fili⁹
ezer ⁊ elad. Occiderūt āt eos viri geth
indigene: q2 deſcēderant vt inuaderēt
poſſeſſiōes eoꝝ. Luxit igit ephraim pr
eoꝝ mult⁹ dieb⁹: ⁊ venerūt frēs ei⁹ vt
cōſolarēt eū. Ingreſſuſq; ē ad vxorem
ſuā: q̄ ꝯcepit ⁊ pepit filiū ⁊ vocauit no
mē ei⁹ beria: eo ꝙ i malis dom⁹ ei⁹ or-
tus eēt. Filia aūt ei⁹ fuit ſara: q̄ edifi-
cauit bethoron inferiorē et ſupiorē: et
ozen ſara Porro fili⁹ ei⁹ rapha ⁊ reſeph
⁊ thale: de q̄ nat⁹ ē thaan: q̄ genuit la-
adan. Hui⁹ q3 fili⁹ āmiud q̄ genuit eli
ſama: de q̄ ort⁹ ē nun: q̄ habuit filium
ioſue Poſſeſſio aūt eoꝝ ⁊ habitatio be
thel cū filiab⁹ ſuis: ⁊ ꝯ orientē noran:
ad occidētalē plagā gazer ⁊ filie eius.
Sichen q3 cu3 filiab⁹ ſuis vſq; ad aſa
cū filiab⁹ ei⁹. Iuxt filios q3 manaſſe be-
thſau ⁊ filias ei⁹: thanaz ⁊ filias ei⁹ ei⁹
mageddo filias ei⁹: dor ⁊ filias ei⁹. In
his habitauerunt filij ioſeph: filij iſrl.
Filij aſer: iemna ⁊ ieſua ⁊ iſui ⁊ baria:
⁊ ſara ſoror eoꝝ. Filij āt baria: heber ⁊
melchiel. Ipē ē pr barzaith. Heber āt
genuit iephlat ⁊ ſomer ⁊ iothā ⁊ ſuaa:
ſororē eoꝝ. Filij iephlat: phoſech ⁊ cha
maal ⁊ aſoph. Hi filij iephlat Porro fi
lij ſomer: ahi ⁊ roaga et iaba et aram.
Filij āt helem fris ei⁹: ſupha ⁊ iemna ⁊
ſelles et amal. Filij ſupha: Sue arua-
phet ⁊ ſaul ⁊ beri ⁊ iamra boſor ⁊ od ⁊
ſamma ⁊ ſaluſa ⁊ iethrā ⁊ bera Filij ge
ther: iephone ⁊ phaſpha ⁊ ara. Filij āt
olla: aree ⁊ anihel ⁊ reſia. Oēs hi filij
aſer: principes cognationū electi atq;
fortiſſimi duces ducū Numer⁹ aūt eoꝝ
etat⁹ q̄ apta eēt ad bellū vigintiſex mi-

[B]Eniamin āt genuit Ca. VIII
b bale pmogenitū ſuū: aſbal ſecū
dū: ahara tertiū: noaha q̄rtu3:
⁊ rapha q̄ntū. Fuerūtq; filij bale: ad-
doar ⁊ gera ⁊ abiud: abiſue q3 ⁊ nemā
⁊ ahoe: ſ3 ⁊ gera ⁊ ſephuphan ⁊ vram.
Hi ſūt filij ahod: pncipes cognationū
habitātiū i gabaa: q̄ trāſlati ſūt i ma-
nath. Nooman autē achia ⁊ gera ipſe
trāſtulit eos: ⁊ gēuit oza ⁊ abiud Por
ro ſaarahim genuit in regione moab:
poſtq; dimiſit vſim et bara vxores ſu-
as. Genuit āt de edes vxore ſua iobab
⁊ ſebia ⁊ moſa ⁊ molchhom: ieh⁹ q3 et
ſethia ⁊ marmach. Hi ſūt filij ei⁹ pnci
pes i familijs ſuis. Mehuſim vero ge- B
nuit achitob ⁊ elphaal. Porro filij el-
phaal: heber et miſaam et ſamad. Hic
edificauit ono ⁊ lod ⁊ filias ei⁹. Bara
aūt ⁊ ſama pncipes cognationū habi-
tātiū in ahialon Hi fugauerūt habita
tores geth: ⁊ haio ⁊ ſeſac et hierimoth
⁊ zabadia ⁊ arod ⁊ heder: michael q3
⁊ ieſpha et ioaa: filij baria: et zabadia
et moſollā ⁊ ezeci et heber ⁊ eſamari et
ieſlia ⁊ iobab. Filij elphaal: ⁊ iacim ⁊
zechri ⁊ zabdi et elioenai ⁊ ſelethai et
heliel ⁊ adaia ⁊ baraia ⁊ ſamarath. Fi C
lij ſemei: ⁊ ieſphan et heber et heliel et
abdon ⁊ zechri ⁊ hanā ⁊ anania ⁊ ailā
⁊ anathothia ⁊ iephdaia et phanuel.
Filij ſeſac: ⁊ ſamſari ⁊ ſooria ⁊ otholia
et ierſia helia et zechri: filij ieroaz. Hi
pr̄iarche ⁊ cognationū pncipes: q̄ ha-
bitauerūt i hierl̄m. In gabaō āt habi- I. 9. f
tauerūt abigabaon ⁊ nomē vxoris ei⁹
maacha: fili⁹q; ei⁹ pmogenit⁹ abdon ⁊
ſur ⁊ cis et baal et nadab. Gedur q3 et
ahio et zacher et macelloth. Et macel-
loth genuit ſamaa. Habitauerūtq; ex
adūſo fratꝝ ſuoꝝ i hierl̄m cū frib⁹ ſu-
is. Ner āt genuit cis: ⁊ cis genuit ſaul. I. Re. 9. a
Porro ſaul genuit ionathā ⁊ melchiſ- D
ue ⁊ abinadab et eſbaal. Fili⁹ āt iona-
than miribaal ⁊ miribaal genuit mi-
cha. Filij micha: phitō ⁊ melech ⁊ tha-
ra ahaz: ⁊ ahaz genuit ioada: et ioada
genuit almoth ⁊ aſmoth ⁊ zāri. Porro
zāri genuit moſa: ⁊ moſa genuit baa-
na: cui⁹ fili⁹ fuit rapha d̄ q̄ ort⁹ ē ela-
ſa: q̄ genuit aſel. Porro aſel ſex filij fu
erūt his noib⁹: ezricam: bochru hiſma-
el: ſaria: obdia: anā. Oēs hi filij aſel.
Filij aūt eſech fris ei⁹: vlan pmogeni-
tus: ⁊ hus ſcd̄s: et eliphalech tertius.
Fuerūtq; filij vlan viri robuſtiſſimi: ⁊
magno robore tēdētes arcū ⁊ multos
hn̄tes filios ac nepotes vſq; ad centū
q̄nq̄gita milia. Oēs hi filij beniamin.

[V]Niuerſus g iſrael dinu- Ca. IX A
v merat⁹ ē: et ſūma eoru3 ſcripta

ī libro regū iſrł et iuda: trāſlati ſūt ī
babylonē ꝓpt̄ delictū ſuū. Qui aūt ha
bitauerūt ꝑmi ī poſſeſſiōib⁹ ꝛ ī vrbib⁹
ſuis iſrł: ꝛ ſacerdotes ꝛ leuite ꝛ nathin
nei: cōmorati ſūt ī hierłm ď filijs iuda
ꝛ ď filijs beniamin. De filijs ꝗ̄ ephraī
ꝛ manaſſe othei fili⁹ amiud fili⁹ emri:
filij omrai: filij boni. De filijs phares
filij iuda: ꝛ ď ſiloni: aſia ꝑmogenit⁹ et
filij ei⁹. De filijs āt zara: iehuel et frēs
B eoꝝ ſexcēti nonaginta. Porro de filijs
beniami: ſalo fili⁹ moſollā filij oduia
filij aſanaꝛ iobama fili⁹ ieroā ꝛ helā fi
li⁹ ozi filij mochori ꝛ moſollā fili⁹ ſa-
phacie filij rahuel filij iebanie et frēs
eoꝝ ꝑ familias ſuas nōgenti q̄nq̄gita
ſex. Oēs hi ꝑncipes cognationū ſuaꝝ
ꝑ domos patꝝ ſuoꝝ. De ſacerdotib⁹ āt
ledaia ioiarib ꝛ iachi: azarias ꝗ̄ fili⁹
helchie filij moſollam filij ſadoch filij
meraioth filij achitob pōtifex dom⁹ dei
Porro adaias fili⁹ ieroā filij phaſoꝛ fi
lij melchiaꝛ maaſia fili⁹ adihel filij iez
ra filij moſollā filij moſollamoth filij
C emmer: frēs ꝗ̄ eoꝝ ꝑncipeſ ꝑ famili
as ſuas mille ſeptigēti ſexagita fortiſſi
mi robore ad faciēdū op⁹ miſterij ī do
mo dei. De leuit̄ āt ſemeia fili⁹ aſſubꝛ
filij ezricā filij aſebia: de filijs merari.
Bachachar ꝗ̄ carpētari⁹ ꝛ galal ꝛ ma
thāia fili⁹ micha filij zechri filij azaph
ꝛ obdia fili⁹ ſemeie: filij galad: filij ydi
thum: ꝛ barachia fili⁹ aſa: filij helcana
q̄ habitauit ī atrijs nethophati. Janito-
res āt ſellū ꝛ achub ꝛ thelmon: ꝛ ahinā
ꝛ frēs eoꝝ ſellū ꝑnceps uſqꝫ ad illō tp̄s
ī porta reg̃ ad orientē obſuabāt ꝑ vi
ces ſuas ď filijs leui. Sellū vo fili⁹ cho
re filij abiaſaph filij chore cū frib⁹ ſuiſ
ꝛ domo pr̄is ſui. Hi ſt̄ chorite ſup opa
miſterij: cuſtodes veſtibuloꝝ tabnacu
li ꝛ familie eoꝝ ꝑ vices caſtroꝝ dn̄i: cu
D ſtodiētes itroitū. Phinees āt fili⁹ elea
zar erat dux eoꝝ corā dn̄o. Porro zach
arias filius moſollamia ianitoꝛ porte
tabnaculi teſtionij. Oēs hi electi ī oſti
arioſ ꝑ portaſ: ducēti duodeci ꝛ deſcri
pti ī vilł ꝓprijs: q̄s cōſtituerūt dd ꝛ ſa-
muel vidēs ī fide ſua: tā ipos ꝗ̄ filios
eoꝝ ī oſtijs dom⁹ dn̄i et ī tabernaculo
vicib⁹ ſuis. Per q̄ttuoꝛ vētos erāt oſti
arij. i. ad oriētē ꝛ ad occidētē ꝛ ad aq̄
lonē ꝛ ad auſtrū. Frēs āt eoꝝ ī viculis
morabāt ꝛ veniebāt ī ſabbat̄ ſuis de
tp̄e uſqꝫ ad tp̄s. His q̄ttuoꝛ leuit̄ cre
dit⁹ erat oīs nūer⁹ ianitoꝝ: ꝛ erant ſup
exedras ꝛ theſauros dom⁹ dn̄i. Per gy- E
rū ꝗ̄ tēpli dn̄i morabāt ī cuſtodijs ſu
is: vt cū tp̄s fuiſſet ipi mane apirēt fo
res. De hoꝝ grege erāt ꝛ ſup vaſa miſte
rij. Ad nūeꝝ. n. ꝛ iferebāt vaſa ꝛ effere
bāt. De ipis ꝛ q̄ credita habebāt vteſi
lia ſctuarij: ꝑerāt ſimile ꝛ vino ꝛ oleū
ꝛ thuri ꝛ aromatib⁹. Filij aūt ſacerdo
tū vnguēta ꝛ aromatib⁹ ꝯficiebāt. Et
matathias leuiteſ ꝑmogenit⁹ ſellū cho
rite: ꝑfect⁹ erat eoꝝ q̄ ī ſartagine frige-
bāt. Porro ď filijs caath frib⁹ eoꝝ ſu-
per panes erāt ꝓpoſitiōis: vt ſꝑ nouos
ꝑ ſingła ſabbata ꝑpararēt. Hi ſūt ꝑn- F
cipes cantoꝝ ꝑ familias leuitaꝝ q̄ in
exedris morabāt itavt die ac nocte iu
giter ſuo miſterio deſuirēt. Capita le-
uitaꝝ ꝑ familias ſuas ꝑncipes mānerūt
ī hierłm. In gabaō āt cōmorati ſt̄. Pr̄ G
gabaō iahihel: ꝛ nomen vxor̄ ei⁹ ma-
acha. Fili⁹ ꝑmogenit⁹ ei⁹ abdō ꝛ ſur et
cis et baal et ner et nadab gedoꝛ ꝗ̄ et
ahio ꝛ zacharias et macelloth. Porro
macelloth genuit ſemmaa. Iſti hitaue
rūt e regiōe fratꝝ ſuoꝝ ī hierłm cū fra
trib⁹ ſuis. Ner āt genuit cis: et cis ge H
nuit ſaul: ꝛ ſaul genuit ionathā ꝛ mel
chiſue ꝛ aminadab ꝛ eſbaal. Fili⁹ āt io
nathā miribaal: ꝛ miribaal genuit mi
cha. Porro filij micha: phitō ꝛ melech
ꝛ thara ꝛ ahaz. Ahaz āt genuit iara: et
iara genuit alamath ꝛ azmotht ꝛ zāri.
Zāri āt genuit moſa: moſa vo genuit
baana cui⁹ fili⁹ raphaia genuit elaſa: ď
q̄ or⁹ ē aſel. Porro aſel ſex filios habu-
it his noib⁹: ezricā: bochru hiſmael ſa
ria obdia anan: hi filij aſel. X

Philiſtijm āt pugnabāt ꝯ iſrł fu
gerūtqꝫ filij iſrł paleſtinos ꝛ ce
ciderūt vulnerati ī mōte gelboe. Cūqꝫ
appropinq̄ſſēt philiſtei ꝑſequētes ſaul
ꝛ filios ei⁹: ꝑcuſſerūt ionathā ꝛ amina-
dab ꝛ melchiſue filios ſaul. Et aggra-
uatū ē ꝑliū ꝯ ſaul: iuenerūtqꝫ eū ſagit
tarij et vulnerauerūt iaculis. Et dixit
ſaul ad armigeꝝ ſuū. Euagina gladiū
tuū ꝛ interfice me: ne forte veniāt incir-
cūciſi iſti ꝛ illudāt mihi. Noluit āt ar-
miger ei⁹ h̄ facere timore ꝑterrit⁹. Ar
ripuit ḡ ſaul enſem: ꝛ irruit ī eum. Qd̄
cū vidiſſet armiger ei⁹ videlꝫ mortuū
eſſe ſaul: irruit etiā ipe in gladiū ſuū ꝛ

moꝛtuꝰ ē. Interūt ꝙ ſaul ⁊ tres filiī eiꝰ
et oīs domꝰ illiꝰ pariť ɔcidit. Quod cū vi
diſſēt viri iſrł q̄ hitabāt in cāpeſtribꝰ:
fugerūt: et ſaul et filijs eiꝰ moꝛtuis: de
reliq̄rūt vꝛbes ſuas et huc illucq̄ di-
ſperſi ſūt: venerūtq̄ philiſtijm ⁊ hita-
C uerūt i eis. Die igiť alťo detrahentes
philiſtijm ſpolia ceſoꝝ: iueneřt ſaul et
filios eiꝰ iacētes ī mōte gelboe. Cumq̄
ſpoliaſſēt eū et amputaſſent caput ar-
miſq̄ nudaſſēt: miſeřt ī ťrā ſuā: vt cir-
cūferreť ⁊ oſtendereť idoloꝝ tēplis ⁊ po
pulis. Arma āt eiꝰ ɔſecrauerūt i phano
dei ſui: ⁊ caput affixeřt ī tēplo dagon.
D Hoc cū audiſſēt viri iabes galaad: oia
ſcʒ q̄ philiſtijm fecerāt ſup ſaul: ɔſurre
xerūt ſinguli viroꝝ foꝛtiū: ⁊ tuleřt cada
uera ſaul ⁊ filioꝝ eiꝰ. Attuleruntq̄ ea i
iabes ⁊ ſepelierūt oſſa eoꝝ ſubť q̄rcū q̄
erat ī iabes: et ieiunaueřt ſeptē diebꝰ.
Moꝛtuꝰ ē ꝙ ſaul ꝓpť iniq̄tates ſuas: eo
q̄ p̄uaricatꝰ ſit mādatū dn̄i qd̄ p̄cepe
rat: ⁊ n̄ cuſtodierit illd̄: ſʒ inſup etiā phi
toniſſam ɔſuluerit nec ſperauerit i dn̄o
ꝓpť qd̄ īterfecit eū: et trāſtulit regnum
eiꝰ ad dauid filium iſai. ¶ XI
1 C Ongregatꝰ ē igiť oīs iſrł ad da
a uid i hebrō dicēs: Os tuū ſumꝰ
et caro tua: Heri q̄ʒ: et nudiuſtertiꝰ cū
adhuc regnaret ſaul: tu eras q̄ educe-
bas ⁊ itroducebas iſrł. Tibi eñ dixit
dn̄s deꝰ tuꝰ. Tu paſces ꝓłm meū iſrł:
⁊ tu eris princeps ſup eū. Uenerunt ꝙ
oēs maioꝛes natu iſrł ad regē ī hebrō
⁊ inijt dauid cū eis fedꝰ corā dn̄o. Un-
xerūtq̄ eū regem ſup iſrł: iuxͣ ſmonē
dn̄i quē locutꝰ ē ī manu ſamuel. Abijt
q̄ʒ dauid ⁊ oīs iſrł ī hierłm. Hec ē iebꝰ
vbi erāt iebuſei habitatoꝛes ťre. Dixe
rūtq̄ q̄ habitabāt in iebus ad dauid.
b Nō ingredieris huc. Poꝛro dauid cepit
arcē ſion q̄ eſt ciuitas dauid. Dixitq̄:
Oīs q̄ ꝑcuſſerit iebuſeū imp̄mis: erit
p̄nceps ⁊ dux. Aſcēdit igiť p̄imꝰ ioab
filiꝰ ſaruie: ⁊ factꝰ ē p̄inceps. Habita-
uit āt dauid ī arce: ⁊ idcirco appellata
ē ciuitas dauid. Edificauitq̄ vꝛbē in
circūitu a mello vſq̄ ad gyrū. Ioab āt
reliq̄ vꝛbis extruxit. Proficiebatq̄ da
uid vadēs ⁊ creſcens: ⁊ dn̄s exercituū
erat cū eo. Hi p̄ncipes viroꝝ foꝛtiū da
uid q̄ adiuuēt eū vt rex fieret ſuper
oēm iſrł iuxͣ vbū dn̄i qd̄ locutꝰ eſt ad
a iſrł. Et iſte numerꝰ robuſtoꝝ dauid Ieſ
baan filꝰ ahamoni: p̄nceps ińt trigin
ta. Iſte leuauit haſtā ſuā ſup trecētos C
vulneratos vna vice. Et pꝰ eū eleazar
filiꝰ patrui eiꝰ ahoites: q̄ erat iťr tres
potētes. Iſte fuit cū dauid ī apheç dn̄i
qn̄ philiſtijm ɔgregati ſūt ad locū illū
in ꝑliū. Et erat ager regiōis illiꝰ plenꝰ
hoꝛdeo fugeratq̄ ꝑłs a facie philiſti-
noꝝ. Hi ſteterūt in medio agri: ⁊ defen
derūt eū. Cūq̄ ꝑcuſſiſſēt philiſteos de-
dit dn̄s ſalutē magnā ꝓło ſuo. Deſcē
derūt autē tres de triginta p̄ncipibus
ad petrā in q̄ erat dauid ad ſpeluncam
odollā: qn̄ philiſtijm fuerāt caſtrame-
tati ī valle raphaim. Poꝛro dauid erat D
ī p̄ſidio: ⁊ ſtatio philiſtinoꝝ ī bethleē.
Deſiderauit igiť dauid aquā et dixit: 2. Re. 23. c
O ſi quis mihi daret aquā de ciſterna
bethleē: q̄ ē in poꝛta. Tres ꝙ iſti ꝑ me-
dia caſtra philiſtinoꝝ ꝑrexerūt ⁊ hau-
ſerunt aquā de ciſterna bethleē q̄ erat
in poꝛta ⁊ attulerūt ad vt biberet: qui
noluit ſʒ magis libauit illā dn̄o dicēs:
Abſit vt ī ɔſpectu dei mei h̄ faciam: ⁊
ſanguinē viroꝝ iſtoꝝ bibā: q2 in ꝑicu
lo aīaꝝ ſuaꝝ attulerūt mihi aquā. Et
ob hanc cauſā noluit bibere. Hec fece
rūt tres robuſtiſſimi. Abiſai q̄ʒ frater E
ioab: ipſe erat princeps triū: ⁊ ipſe leua
uit haſtā ſuā ɔ̄ trecētos vulneratos: ⁊
ipſe erat ińt tres noiatiſſimꝰ: iter tres
ſcd̄os: inclytꝰ ⁊ p̄inceps eoꝝ. Uerūtn̄ vſ-
q̄ ad tres p̄imos non ꝑuenerat. Ba-
naia filiꝰ ioiade viri robuſtiſſimi qui
młta opa ꝑpetrarat d̄ capſeel: ipſe ꝑcuſ
ſit duos ariel moab. Et ipſe deſcēdit ⁊
inťfecit leonē in media ciſterna tpe ni-
uis: ⁊ ipſe ꝑcuſſit virū egyptiū cuiꝰ ſta-
tura erat q̄nq̄ cubitoꝝ: ⁊ hēbat lāceā
vt liciatoꝛiū texētiū. Deſcēdit igiť ad
eū cū vga: ⁊ rapuit haſtā quā tenebat
manu: ⁊ interfecit eū haſta ſua. Hec fe F
cit banaia filiꝰ ioiade: q̄ erat īter tres
robuſtos noiatiſſimꝰ: īter triginta p̄i
mus. Uerūtn̄ ad tres vſq̄ nō ꝑuenerat.
Poſuit aūt eū dauid ad auriculā ſuā.
Poꝛro foꝛtiſſimi viri ī exercitu: aſahel
frater ioab: ⁊ eleanā filiꝰ patrui eius d̄
bethleē: ſāmoth aroꝛites: helles polo-
nites: hiras filiꝰ acces thecuites abie-
zer anatothites: ſabochai vſatites: ilai
ahotites: marai netophatites: heleth fi
liꝰ baana netophatites: ethai filius ri
bai d̄ gabaath filioꝝ beniamī: banaia

pharathonites:hurai ð torrente gaaſ
abiel arabathites:azmoth bauraniteſ
G eliaba ſalabonites:filiꝫ aſſē gezoniteſ:
ionathā filiꝰ ſaie ararithes : ahiā filiꝰ
achar ararithes eliphal filiusvr:epher
meherathites : ahia phellonites ezro
carmelites:naarai filiꝰ azbi iohel fratꝛ
nathā:mibaar filiꝰagarai :ſelech āmo
nites:naarai berothithes armiger io-
ab filiꝫ ſaruie:hiras iethreus:iareb ie-
threꝰvrias etheꝰ :zabad filiꝰooli:ady-
na filiꝰ ſechar rubenites: ꝑnceps rube
nitaꝝ:ꝛ cū eo trigīta:haanan filiꝰ ma
cha:ꝛ ioſaphat mathanites:ozias aſta
rochites :ſemma et iahihel filiꝫ hothā
araorites:iedihel filiꝰ zāri et ioha fratꝛ
eiꝰthoſaites:helihel mahumiteſ:ꝛ ieri
bai ꝛ ioſoia filiꝫ elnaē: ꝛ iethma moa-
bites elihel ꝛ obedꝛ iaſihel ð maſobia
A Hi quoqꝫ venerūt ad dauid i ſi- XII
celech cū adhuc fugeret ſaul fi-
liū cis q̄ erāt fortiſſimiꝛ egregiꝫ
pugnatores tēdētes arcū ꝛ vtraqꝫ ma
nu fūdis ſaxa iaciētes :ꝛ dirigētes ſa-
gittas. De fribꝰ ſaul ex tribu beniamī.
Prīceps abiezer ꝛ ioas filiꝫ ſamaa: ga-
baathites et iaſihel ꝛ phalleth filiꝫ az-
moth ꝛ baracha ꝛ iehu anathotites: ſa
maias qꝫ gabaonites: fortiſſimꝰ inter
trigita:ꝛ ſuꝑ trigita:hieremias ꝛ hiezi
hel ꝛ iohānā et iezabad gaderothites
ꝛ luzai ꝛ hierimutꝛ baalia ꝛ ſamariaꝛ
ſaphacia araphiteſ. Helchana ꝛ ieſaia
ꝛ azarahel ꝛ ioezer ꝛ ieſbaā de careim:
ioela qꝫ ꝛ zabadia filiꝫ ioroā de gedor.
B Sꝫ ꝛ ð gaddi trāſfugerūt ad dauid cū
lateret ī deſerto viri robuſtiſſimi ꝛ pug-
natores optimi:tenētes clypeū ꝛ haſtā
Facies eoꝝ q̄ſi facies leōis: et veloces
q̄ſi capree ī mōtibꝰ. Ezer ꝑnceps:abdi
as ſcđs:eliab tertiꝰ:maſmana q̄rtꝰ:hie
remias q̄ntꝰ :ethel ſextꝰ: eliel ſeptimꝰ:
iohānan octauꝰ :helzebad nonꝰ:hiere
mias decimꝰ: bachanei vndecimꝰ. Hi
ð filiꝫs gad:ꝑnceps exercitꝰ Nouiſſimꝰ
cētū militibus ꝑerat:ꝛ maximꝰ mille.
Iſti ſūt q̄ trāſierūt iordanē mēſe ꝑmo
qn̄ īundare ꝯſueuit ſuꝑ ripas ſuas : et
oēs fugauerūt q̄ morabātꝛ ī vallibꝰad
C orientalē plagā ꝛ occidētalē. Venerūt
āt ꝛ ð beniamī ꝛ ð iuda ad ꝑſidiū in q̄
morabatꝛ dauid. Egreſſuſqꝫ ē dauid ob
uiā eis ꝛ ait: Si pacifice veniſtꝭ ad me:
vt auxiliemī mihi:cor meū iūgatꝛ vob.

Si āt īſidiamī mihi ꝓ aduſarꝫs meis
cū ego iniq̄tatē ī mānibꝰ ñ habeā: vide
at deꝰ patꝝ nroꝝ ꝛ iudicet. Spūs ꝟo
dñi īduit abiſai ꝑncipē intꝛ triginta et
ait: Tui ſumꝰ o dauid: ꝛ tecū fili iſai.
Pax pax tibi:ꝛ pax adiutoribꝰ tuiſ Te
em̄ adiuuat deꝰ tuꝰ. Suſcepit ꝫ eos da
uid:ꝛ ꝯſtituit eos ꝑncipes turme. Por
ro ð manaſſe trāſfugerūt ad dauid qn̄
veniebat cū philiſtꝫm aduſus ſaul vt
pugnaret ꝛ ñ dimicauit cū eis :qꝛ īito
ꝯſilio remiſerūt eū ꝑncipes philiſtinoꝝ
dicētes: Periculo capitꝭ nrī reūtꝛ ad D
dñz ſuū ſaul. Qn̄ igitꝛ reūſus eſt ī ſice-
lech trāſfugerūt ad eū ð manaſſe ednas
ꝛ iozabab ꝛ iedihel ꝛ michael ꝛ ednas
ꝛ iozabathꝛ helinꝛ ſalathi:ꝑncipeſ mi
litū ī manaſſe. Hi ꝑbuerūt auxiliū dð
aduſus latrūculos. Oēs em̄ erant viri
fortiſſimi:ꝛ facti ſūt ꝑncipes ī exercitu
Sꝫ ꝛ ꝑ ſingulos dies veniebāt ad dð:
ad auxiliādū ei:vſqꝫdū fieret grandis
nūerꝰ q̄ſi exercitꝰ dei. Iſte qꝫ ē nūerꝰ ꝑn
cipū exercitꝰ q̄ venerūt ad dð cū eēt ī he
bron: vt trāſferrēt regnū ſaul ad eū iuxꝫ
ꝟbū dñi. Filiꝫ iuda portātes clypeū et
haſtā:ſex milia octīgēti expediti ad ꝑ-
liū. De filiꝫs ſymeō viroꝝ fortiſſimoꝝ
ad pugnādū ſeptē milia cētū. De filiꝫs E
leui:q̄ttuor milia ſexcēti Ioiada qꝫ ꝑn
ceps de ſtirpe aaron:ꝛ eū eo tria milia
ſeptingēti. Sadoch etiā puer egregie
indolis domꝰ prīs eiꝰ ꝑncipes viginti
duo. De filiꝫs aūt beniamin fribꝰ ſaul
tria milia. Magna em̄ pars eorū ad-
huc ſeq̄batꝛ domū ſaul. Porro ð filiꝫs
ephraim vigiti milia octingēti: fortiſ-
ſimi robore :viri noīati ī cognatiōibꝰ
ſuis. Et ex dimidia tribu manaſſe de-
cē ꝛ octo milia:ſingłi ꝑ noīa ſua:vene
rūt vt ꝯſtituerēt regē dauid. De filiꝫs
qꝫ yſachar viri eruditi q̄ nouerāt ſin- F
gula tꝑa ad ꝑcipiēdū q̄d facere debe-
ret iſrł ꝑncipes ducēti Oīs āt reliq̄ tri
bus:eoꝝ ꝯſiliū ſeq̄batꝛ. Porro ð zabu-
lō q̄ egrediebātꝛ ad ꝑliū ꝛ ſtabāt ī acie
inſtructi armis bellicꝭ: q̄nq̄gīta milia
venerūt in auxiliū nō ī corde duplici.
Et de neptalim ꝑncipes mille ꝛ cū eis
inſtructi clypeo ꝛ haſta:trigīta ꝛ ſeptē
milia. De dan etiā ꝑparati ad ꝑliū vi
gitiocto milia ſexcēti. Et de aſer egre-
diētes ad pugnā ꝛ ī acie ꝓuocātes :q̄-
draginta milia. Trās iordanē aūt de E

filii rubẽ ⁊ ḋ gad ⁊ dimidia ꝑte trib⁹
manaſſe iſtructi armis bellicꝭ cẽtũ vi-
ginti milia. Oẽs iſti viri bellatores ex-
pediti ad pugnãdũ corde ꝑfecto vene
rũt i hebrõ: vt ꝯſtituerẽt regẽ dd́ ſuꝑ
vniũſũ iſrł. Sꝫ ⁊ oẽs reliq́ ex iſrł vno
corde erãt vt rex fieret dd́. Fuerũtq́ ibi
apud dd́ trib⁹ dieb⁹ comedẽtes ⁊ bibẽ
tes. Preparauerãt eñ eis frẽs ſui. Sꝫ ⁊ q́
iuxͣ eos erãt vſq́ yſachar ⁊ zabulõ et
neptalim: afferebãt panes i aſinis et
camelꝭ ⁊ mulꝭ ⁊ bob⁹ ad veſcẽdũ: farinã
palatas: vuã paſſam: vinũ: oleũ: boues
arietes: ad oẽm copiã. Gaudiũ q̃ppe
erat i iſrł.

XIII

Iniit ãt ꝯſili-
um dd́ cũ tribunis ⁊ cẽturioni
b⁹ ⁊ vniũſis ꝑncipib⁹: ⁊ ait ad
oẽm cetũ iſrł. Si placet vob́ et a dño
deo nr̃o egredit̃ ſmo quẽ loquor: mit
tam⁹ ad frẽs nr̃os reliq̃s i vniũſas re
giones iſrł: ⁊ ad ſacerdotes ⁊ leuitas
q̃ habitãt i ſuburbanis vrbiũ: vt ꝯgre
gent̃ ad nos ⁊ reducam⁹ arcã dei nr̃i
ad nos. Nõ eñ reqſiuim⁹ eã i dieb⁹ ſaul
Et rñdit vniuerſa multitudo vt ita fi
eret. Placuerat eñ ſmo oĩ pplo. Cõgre
gauit ḡ dd́ cunctũ iſrł a ſyor egypti: vſ
q́ dũ igrediarꝭ emath: vt adducerẽt ar
cã dei de cariathiari. Et aſcẽdit dd́ et
oĩs vir iſrł ad collẽ cariathiari q̃ ẽ in
iuda vt afferret īde arcã dñi dei ſedẽ
tis ſuꝑ cherubin vbi iuocatũ ẽ nomẽ
ei⁹. Impoſuerũtq́ arcã dei ſuꝑ plauſtrũ
nouũ ḋ domo aminadab. Oza ãt ⁊ fra
tres ei⁹ minabãt plauſtrũ. Porro dd́
⁊ vniũſus iſrł ludebãt corã deo oĩ vir
tute: i cãticis et i citharis ⁊ pſalterijs
⁊ tympanis ⁊ cymbalꝭ ⁊ tubis. Cũ ãt ꝑ
ueniſſent ad areã chidon: tetẽdit oza
manũ ſuã vt ſuſtẽtaret arcã. bos q̃ppe
laſciuiẽs paululũ iclinauerat eã. Ira-
t⁹ ẽ itaq́ dñs ꝯ ozam: ⁊ ꝑcuſſit eũ eo
q̃ tetigiſſet arcã: ⁊ mortu⁹ eſt ibi corã
dño. Cõtriſtat⁹q́ ẽ dd́ eo q̃ diuiſiſſet
dñs ozam vocauitq́ locũ illũ: diuiſio
oze vſq́ i pñtẽ diẽ. Et timuit deũ tũc
tpis dicẽs. Quõ poſſũ ad me itroduce
re arcã dei? Et ob hãc cãm nõ adduxit
eã ad ſe: hoc ẽ i ciuitatẽ dd́: ſꝫ auertit
i domũ obededom gethei. Mãſit ḡ ar-
ca dei i domo obededõ trib⁹ mẽſib⁹. ⁊
bñdixit dñs domui ei⁹ ⁊ oib⁹ q̃ hẽbat.

XIIII

Miſit q̃ꝫ hirã rex tyri
nũcios ad dd́: ⁊ ligna cedrina
⁊ artifices parietũ lignorũq́: vt edifi-
carẽt ei domũ. Cognouitq́ dd́ eo q̃ cõ
firmaſſet eũ dñs i regẽ ſuꝑ iſrł ⁊ ſuble-
uatũ ẽ regnũ ſuũ ſuꝑ pplm ei⁹ iſrł. Ac
cepit q̃ꝫ dd́ alias vxores i hierłm: ge-
nuitq́ filios ⁊ filias. Et hec noĩa eoꝝ
q̃ nati ſũt ei i hierłm. Samma ⁊ ſobab B
nathan ⁊ ſalomõ iebar ⁊ eliſu ⁊ elipha
lech: noga q̃ꝫ ⁊ nepheg ⁊ iaphie eliſa-
ma ⁊ baliada ⁊ eliphaleth. Audiẽtes
aũt philiſtijm eo q̃ vnct⁹ eẽt dd́ i regẽ
ſuꝑ vniuerſũ iſrł: aſcẽderũt oẽs vt q̃-
rerẽt eũ. Qd́ cũ audiſſet dd́ egreſſus ẽ
obuiã eis. Porro philiſtijm veniẽtes
diffuſi ſũt i valle raphaim. Cõſuluitq́
dd́ dñm dicẽs. Si aſcẽdã ad philiſte- C
os: ⁊ ſi trades eos i manu mea. Et dix
it ei dñs. Aſcẽde: ⁊ tradã eos i manu
tua. Cũq́ illi aſcẽdiſſent i baalphara-
ſim: ꝑcuſſit eos ibi dd́ et dixit: Diuiſit
de⁹ inimicos meos ꝑ manũ meã ſicut
diuidũt̃ aq̃: Et idcirco vocatũ ẽ nomẽ
illi⁹ loci baalpharaſim. Dereliq̃rũtq́
ibi deos ſuos: q̃s dd́ iuſſit exuri Alia
ẽt vice philiſtijm irruerũt ⁊ diffuſi ſũt i
valle. Cõſuluitq́ rurſũ dd́ deũ: Et dix-
it ei de⁹. Nõ aſcendas poſt eos recede D
ab eis ⁊ venies ꝯ illos ex aduerſo pi-
rorũ. Cũq́ audierꝭ ſonitũ gradiẽtꝭ in
cacumine piroꝝ: tũc egredierꝭ ad bel-
lũ. Egreſſus ẽ eñ de⁹ ãn te vt ꝑcutiat
caſtra philiſtijm. Fecit ḡ dd́ ſic ꝑcepat
ei de⁹: ⁊ ꝑcuſſit caſtra philiſtinoꝝ de
gabaon vſq́ gazara. Diuulgatũq́ eſt
nomẽ dd́ i vniũſis regionib⁹: ⁊ dñs de
dit pauorẽ ei⁹ ſuꝑ oẽs gẽtes.

XV

Fecit q̃ꝫ ſibi domos i ciuitate
dd́ ⁊ edificauit locũ arce dei: ⁊ te B
tẽditq́ ei tabnaculũ Tũc dixit
dd́. Illicitũ eſt vt a q̃cũq́ portet̃ arca
dei: niſi a leuitꝭ q̃s elegit dñs ad por-
tãdũ eã ⁊ ad miniſtrãdũ ſibi vſq́ i eẽ-
nũ. Cõgregauitq́ vniũſũ iſrł i hierłm:
vt auferret̃ arca dei i locũ ſuũ quẽ ꝑ-
parauerat ei: nec nõ ⁊ filios aarõ ⁊ le-
uitas. De filijs caath: vriel ꝑnceps fu-
it ⁊ frẽs ei⁹ ducẽti viginti. De filijs me-
rari: aſaia ꝑnceps ⁊ frẽs ei⁹ ducẽti tri
ginta. De filijs gerſon. iohel ꝑnceps ⁊
frẽs ei⁹ cẽtũ triginta. De filijs elizaphã:
ſemeias ꝑnceps ⁊ frẽs ei⁹ ducẽti De
filijs hebrõ: elihel ꝑnceps ⁊ frẽs eius
octoginta. De filijs ozihel: aminadab
ꝑnceps ⁊ frẽs ei⁹ cẽtũ duodeci. Uoca-

uitq̄ dd̄ ſadoch ꝛ abiathar ſacerdo-
tes ꝛ leuitas: vriel aſaiā iohell ſemeiā
B elihel ꝛ aminadab: ꝛ dixit ad eos. Uoſ
q̄ eſtꝭ p̄ncipes failiaꝝ leuiticaꝝ ſctifi-
camī cū frībꝰ vr̄is: ꝛ afferte arcā dn̄i
dei iſrl̄ ad locū q̄ ei p̄paťꝰ ē: ne vt a p̄n
cipio qꝛ n̄ eratꝭ p̄n̄tes ꝑcuſſit nos dn̄s
ſic ꝛ nūc fiat: illicitū q̄d nob̄ agētibꝰ.
Sctificati ſūt ḡ ſacerdotes ꝛ leuite vt
portarēt arcā dn̄i dei iſrl̄. Et tulerūt fi
lij leui arcā dei ſic̄ p̄cepat moyſes iux̄
verbū dn̄i humerꝭ ſuis ī vectibꝰ. Dix-
itq̄ dd̄ p̄ncipibꝰ leuitaꝝ: vt ꝯſtituerēt
d̄ fribꝰ ſuis cātores ī organis muſico-
rū: nablis videlicet ꝛ lyris ꝛ cymbal̄:
vt reſonarēt ī excelſis ſonitꝰ leticie. Cō
ſtituerūtq̄ leuitas hemā filiū iohel: ꝛ d̄
fribꝰ eiꝰ aſaph filiū barachie. De filijs
vero merari fribꝰ eoꝝ: ethan filiū cha
ſaie ꝛ cū eis frēs eoꝝ. In ſcd̄o ordine
zachariā ꝛ ben ꝛ iazihel ꝛ ſemiramoth
ꝛ iehihel ꝛ ani: eliab ꝛ banaiā ꝛ maa-
C ſiā ꝛ mathathiā ꝛ eliphalu ꝛ maceniā
ꝛ obededō ꝛ ichihel ianitores. Porro
cātores hemā: aſaph ꝛ ethan ī cymbal̄
eneis ꝯcrepātes. Zacharias aūt ꝛ ozi-
hel ꝛ ſemiramoth ꝛ iahihel ꝛ ani eliab
ꝛ maaſias ꝛ banaias ī nablis arcana
cātabāt. Porro mathathias ꝛ elipha-
lu ꝛ maccenias ꝛ obededō ꝛ iehihel et
ozazin in cytharis ꝓ octaua canebāt
epinichion. Chonenias āt p̄nceps le-
uitaꝝ ꝓphie p̄erat. ꝛ ad p̄cinēdā melo
diā. Erat q̄ppe valde ſapiēs. Et bara-
chias ꝛ helcana ianitores arce. Porro
ſebeniaſ ꝛ ioſaphat ꝛ nathanael ꝛ ama
ſai ꝛ zacharias ꝛ banaias ꝛ elizer ſa-
cerdotes clāgebāt tubis corā arca dei
D ꝛ obededō ꝛ abias erāt ianitores arce
Igiť dd̄ ꝛ oēs maiores natu iſrl̄ ꝛ tri-
buni ierūt ad deportādā arcā federis
dn̄i de domo obededō cū leticia. Cūq̄
adiuuiſſet deus leuitas q̄ portabāt ar
2. Reg. 6. c cā federꝭ dn̄i: imolabāť ſeptē tauri et
ſeptē arietes. Porro dd̄ erat īdutꝰ ſto-
la byſſina: ꝛ vniūſe leuite q̄ portabāt
arcā federꝭ: cātoreſq̄ ꝛ chonenias p̄n
2. Ps. 29. f ceps ꝓphie. inť cātores. Dauid āt īdu
tꝰ erat ephot lineo. Uniūſuſq̄ iſrl̄ de-
ducebāt arcā federꝭ dn̄i ī iubilo ꝛ ſo-
nitu buccine ꝛ tub̄ ꝛ cymbal̄ ꝛ nablis
ꝛ citharꝭ cōcrepātes. Cūq̄ ꝑueniſſet ar
ca federꝭ dn̄i vſq̄ ad ciuitatē dd̄: michol
filia ſaul ꝓſpiciēs ꝑ feneſtrā vidit re-
gē dd̄ ſaltātē atq̄ ludētē ꝛ deſpexit eū
in corde ſuo. XVI
Attulerūt
a igiť arcā dei ꝛ ꝯſtituerūt eā in
medio tabnacli q̄d tetēderat
ei dd̄: ꝛ obtulerūt holocauſta ꝛ pacifica
corā deo. Cūq̄ cōpleſſet dd̄ offerēs ho
locauſta ꝛ pacifica. bn̄dixitq̄ ꝓplo in
noie dn̄i: ꝛ diuiſit vniūſis ꝑ ſinglos a
viro vſq̄ ad mlierē tortā panis: ꝛ ptē
aſſe carnis bubale: ꝛ frixā oleo ſimilā.
Cōſtituitq̄ corā arca dn̄i d̄ leuitꝭ q̄ mi
niſtrarēt ꝛ recordarēť operū eiꝰ: ꝛ gl̄i
ficarēt atq̄ laudarēt dn̄m deū iſrl̄: a-
ſaph p̄ncipē ꝛ ſcd̄m eiꝰ zachariā. Por
ro iahihel ꝛ ſemiramoth: ꝛ iehihel et
mathathiā ꝛ eliab ꝛ banaiā ꝛ obede-
dom: iehihel ſuꝑ organa pſalterij ꝛ ly-
ras: aſaph āt vt ī cymbal̄ ꝑſonaret: ba
naiam v̄o ꝛ azihel ſacerdotes: canere
tuba iugiť corā arca federꝭ dn̄i. In il-
lo die fec̄ dd̄ p̄ncipē ad ꝯfitēdū dn̄o a-
ſaph ꝛ frēs eiꝰ. Cōfitemī dn̄o ꝛ īuocate
nomē eiꝰ: notas facite ī pp̄lis adiuēti
ones eiꝰ. Cātate ei ꝛ pſallite ei ꝛ narra
te oīa mirabilia eiꝰ: laudate nomē ſā-
ctū eiꝰ. Leteť cor q̄rētiū dn̄m: q̄rite do
minū ꝛ v̄tutē eiꝰ: q̄rite faciā eiꝰ ſemꝑ
Recordamī mirabiliū eiꝰ q̄ fec̄: ſignoꝝ
illiꝰ ꝛ iudicioꝝ oris eiꝰ. Semē iſrl̄ ſer-
ui eiꝰ: filij iacob electi eiꝰ. Ipe dn̄s deꝰ
nr̄: ī vniuerſa t̄ra iudicia eiꝰ. Recorda
mi ī ſēpiťnū pacti eiꝰ: ſmonis quē p̄-
cepit ī mille generatiōes. Quē pepi-
git cū abraā. ꝛ iuramēti illiꝰ cū yſaac.
Et ꝯſtituit illud iacob ī p̄ceptū: ꝛ iſrl̄
ī pactū ſēpiťnū: dicēs. Tibi dabo t̄rā
chanaan: funiculū hereditatꝭ vr̄e. Cū
eēnt pauci nūero ꝑui et coloni eiꝰ. Et
trāſierūt d̄ gēte ī gētē: et de regno ad
ꝓplm alteꝝ. Nō dimiſit quēq̄ calūnia
ri eos: ſꝫ īcrepauit ꝓ eis reges. Nolite
tāgere chriſtos meos et ī ꝓphetꝭ meis
nolite malignari. Cātate dn̄o oīs t̄ra:
ānūciate ex die ī diē ſalutare eiꝰ. Nar
rate ī gētibꝰ gl̄iam eiꝰ: et ī cūctꝭ ꝓplis
mirabilia eiꝰ: qꝛ magnꝰ dn̄s et lauda-
bil̄ nimis: et horribilis ſuꝑ oēs deos.
Oēs eī dij ꝓploꝝ idola: dn̄s āt celos fe
cit. Cōfeſſio et magnificentia corā eo:
fortitudo et gaudiū ī loco eiꝰ. Afferte
dn̄o failie ꝓploꝝ: afferte dn̄o gl̄iam et
īperiū: date dn̄o gl̄iam noī eiꝰ. Leuate
ſacrificiū et venite ī ꝯſpectu eiꝰ: ꝛ ado
rate dn̄m ī decore ſcto. Cōmoueať a fa

ne ei⁹ oīs t̄ra:ip̄e eī f̄ūdauit orbē imo
bilē. Letēt̄ celi ⁊ exultēt t̄ra:⁊ dicāt ī
natiōib⁹:dñs regnauit. Tonet mare
⁊ plenitudo ei⁹:exultēt agri ⁊ oīa q̄ i
eis sūt. Tūc laudabūt ligna salt⁹ corā
5. dño:qr venit iudicare t̄rā. Cōfitemini
dño.qm̄ bon⁹:qm̄ ī et̄nū misericordia
ei⁹. Et dicite:salua nos deus saluator
nr̄:⁊ ꝯgrega nos ⁊ erue d̄ gētib⁹:vt cō
fiteamur noī sc̄tō tuo:⁊ exultem⁹ i car
minib⁹ tuis. Bn̄dict⁹ dñs de⁹ isrl̄ ab
et̄no vsq̧ i et̄nū:⁊ dicat oīs pp̄ls amē
D ⁊ hymnū deo. Dereliq̄t itaq̧ ibi corā
arca federꝭ dñi asaph ⁊ frēs ei⁹: vt mi
nistrarēt ī ꝯspectu arce iugit̄ p̄ singu-
los dies ⁊ vices suas. Porro obededō
⁊ frēs ei⁹ sexagitaocto ⁊ obededō filiū
ydithun ⁊ oza ꝯstituit ianitores. Sa-
doch aūt sacerdotē et frēs ei⁹ sacerdo-
tes corā tabnacl̄o dñi ī excelso qd̄ erat
ī gabaon: vt offerrēt holocausta dño
sup̄ altare holocaustomatꝭ iugit̄ mane
et vesp̄e:iux̄ oīa q̄ scripta sūt ī lege dñi
quā p̄cepit iraeli. Et post eū:hemau et
ydithun ⁊ reliq̄s electos: vnūquēq̧ vo
cabulo suo ad ꝯfitēdū dño qm̄ ī et̄nū
misericordia ei⁹. Hemā q̄z ⁊ ythithun
canētes tuba ⁊ q̄tiētes cymbala ⁊ oīa
musicoꝝ organa ad canēdū dño. Fili-
lios āt ythidun fec̄ eē portarios. Reū
suq̧ ē oīs pp̄ls ī domū suā:⁊ dd̄ vt bn̄-
4 diceret ēt domui sue. XVII
Um aūt habitaret dd̄ in domo
sua: dixit ad nathan pp̄ham.
Ecce ego habito ī domo cedrina: arca
aūt federꝭ dñi sub pellib⁹ ē. Et ait na
than ad dd̄: Oia q̄ ī corde tuo sūt fac:
dñs eī tecū ē: Igit̄ nocte illa fact⁹ est
s̄mo dñi ad nathan dicēs: Uade ⁊ loq̄
re dd̄ s̄uo meo. Hec dicit dñs. Nō edi-
ficabis tu mihi domū ad habitandū.
Neq̧ eī māsi ī domo ex eo t̄pe q̄ eduxi
israel de t̄ra egypti vsq̧ ad diē hāc: s̄z
fui semp̄ mutās loca tabnacl̄i:⁊ ī tēto
3 rio manēs cū oī isrl̄. Nūq̄d locut⁹ sum
saltē vni iudicū isrl̄ q̄b⁹ p̄cepam: vt pa
scerēt pp̄lm meū:⁊ dixi q̄re nō edifica-
sti mihi domū cedrinā? Nūc itaq̧ sic lo
q̄ris ad s̄uū meū dd̄. Hec dic̄ dñs ex-
3 ercituū. Ego tuli te cū ī pascuis seq̄re-
ris gregē vt eēs dux pp̄li mei isrl̄ ⁊ fui
tecū q̄cūq̧ p̄rexisti:⁊ iterfeci oēs īimi-
cos tuos corā te:feciq̧ tibi nomē q̄si
vnī⁹ magnoꝝ q̄ celebrat̄ ī t̄ra. Et de
di locū pp̄lo meo isrl̄. Plātabit̄ ⁊ habi
tabit ī eo ⁊ vltra nō commouebit̄: nec fi
liȷ̄ iniq̄tatꝭ atterēt eos sic̄ a p̄ncipio:
ex dieb⁹ q̄b⁹ dedi iudices pp̄lo meo is
rael:⁊ humiliaui vniūsos inimicos tu
os. Annūcio q̄ tibi q̄ edificatur⁹ sit ti
bi dñs domū. Cūq̧ ipleuerꝭ dies tuos
vt vadas ad p̄res tuos suscitabo semē
tuū post te qd̄ erit de filȷ̄s tuis:⁊ stabi
liā regnū ei⁹. Ipse edificabit mihi do- C
mū:et firmabo soliū ei⁹ vsq̧ ī eternū. ꝑ.25.b
Ego ero ei ī patrē:⁊ ip̄e erit mihi ī fi- Heb.1.b
liū:et misericordiā meā nō auferā ab
eo sicut abstuli ab eo q̄ aū te fuit. Et
statuā eū ī domo mea: et ī regno meo
vsq̧ ī sēpit̄nū:⁊ thron⁹ ei⁹ erit firmis-
sim⁹ ī p̄petuū. Iuxta oīa v̄ba hec et iu
xta vniūsā visionē istā: sic locut⁹ ē na
than ad dd̄. Cūq̧ venisset rex dd̄ et se-
disset corā dño: dixit: Quis ego sū dñe
de⁹ et q̄ dom⁹ mea: vt p̄stares mihi ta-
lia? Sz et h̄ pax visū ē ī ꝯspectu tuo.
Ideoq̧ locut⁹ es sup̄ domū s̄ui tui ēt
ī futuꝝ:et fecisti me spectabilē sup̄ oēs
hoies. Dñe de⁹ meus q̄d vltra addere
pōt dd̄ cū ita glificauerꝭ s̄uū tuū:⁊ co D
gnouerꝭ eū? Dñe pp̄t famulū tuū iux̄
cor tuū fecisti oēm magnificētiā hāc:
et nota eē voluisti vniūsa magnalia.
Dñe nō ē sil̄is tui:et nō ē ali⁹ de⁹ absq̧
te ex oib⁹ q̄s audiuim⁹ auribus nr̄is.
Quis eī ē ali⁹ vt pp̄ls tu⁹ isrl̄: gēs vna
ī t̄ra ad quā p̄rexit de⁹ vt liberaret et
faceret pp̄lm sibi: et magnitudine sua
atq̧ terrorib⁹ eȷ̄ceret natiōes facie ei⁹
quē d̄ egypto liberaret? Et posuisti po
pulū tuū isrl̄ tibi ī pp̄lm vsq̧ ī et̄nū:et
tu dñe fact⁹ es de⁹ ei⁹. Nūc igit̄ dñe s̄
mo quē locut⁹ es famul̄o tuo et sup̄ do
mū ei⁹:ꝯfirmet̄ ī p̄petuū:⁊ fac sic̄ locu
t⁹ es:p̄maneatq̧ et magnificet̄ nomē
tuū vsq̧ ī sēpit̄nū:et dicat̄: dñs exerci-
tuū de⁹ isrl̄. et dom⁹ dd̄ serui ei⁹ p̄ma-
nēs corā eo. Tu eī dñe de⁹ me⁹ reuela-
sti auriculā s̄ui tui vt edificares ei do-
mū:et idcirco inuenit s̄u⁹ tu⁹ fiduciā
vt oret corā te. Nūc q̄ dñe tu es de⁹ et
locut⁹ es ad s̄uū tuū tāta bn̄ficia:et ce
pisti bn̄dicere domui s̄ui tui vt sit sem
p̄ corā te. Te eī dñe bn̄dicēte bn̄dicta
Actū (erit in p̄petuū XVIII
est aūt post hec vt p̄cuteret dd̄ 2.Reg.8.
philistȷ̄m et hūiliaret eos:⁊ to
leret geth et filias ei⁹ de manu phili-

ſtū̃m ꝑcuteretq; moab ⁊ fierēt moabi
te ſui dd̄ offerētes ei mūera: Eo tp̄e ꝑ
cuſſit dd̄ etiā adadezer regē ſoba regi-
onis emath qn̄ ꝑrexit vt dilataret im-
periū ſuū vſq; ad flumē eufraten. Ce-
pit ḡ dd̄ mille q̄drigas ei⁹ ⁊ ſeptē mi-
B lia eq̄tū ac viginti milia viroꝝ peditū
Subneruauitq; oēs eq̄s curruū: exce-
ptꝭ cētū q̄drigꝭ q̄s reſuauit ſibi. Sup
uenit āt ⁊ ſyr⁹ damaſcen⁹ vt auxiliū p̄-
beret adadezer regi ſoba. Sȝ ⁊ hui⁹ ꝑ-
cuſſit dd̄ vigintiduo milia viroꝝ. Et
poſuit milites in damaſco: vt ſyria q̄ȝ
ſuiret ſibi ⁊ offerret munera. Adiu-
uitq; eū dn̄s i cūctꝭ ad q̄ ꝑrexerat: Tu
lit q̄ȝ dd̄ pharetras aureas habuerāt
ſui adadezer: ⁊ attulit eas in hierl̄m:
necnō de thebath ⁊ chun vrbib⁹ ada-
C dezer eris plurimū: d̄ q̄ fec̄ ſalomō ma
re eneū ⁊ colūnas ⁊ vaſa enea: Qd̄ cū
audiſſet thou rex emath: ꝑcuſſiſſe vide-
licet dd̄ oēm exercitū adadezer regꝭ ſo
ba: miſit adurā filiū ſuū ad regē dd̄:
vt poſtularet ab eo pacē ⁊ cōgratulare
tur ei eo q̄ ꝑcuſſiſſȝ ⁊ expugnaſſȝ ada-
dezer. Aduſari⁹ q̄ppe erat thou adade
zer. Sȝ ⁊ oīa vaſa aurea ⁊ argentea et
enea cōſecrauit dd̄ rex dn̄o: cū argēto
⁊ auro qd̄ tulerat ex vniuerſis gētib⁹
tā de idumea ⁊ moab ⁊ filijs āmon q̄ȝ
d̄ philiſtijm ⁊ amelech. Abiſai vero fi
li⁹ ſaruie ꝑcuſſit edō i valle ſalinaꝝ de
D cē ⁊ octo milia: ⁊ ꝯſtituit i edō p̄ſidiū:
vt ſeruiret idumea dd̄. Saluauitq; do-
min⁹ dd̄ i cūctꝭ ad q̄ ꝑrexerat. Regna-
uit ḡ dd̄ ſup vniuerſū iſrl̄: et faciebat
iudiciū atq; iuſticiā cuncto p̄p̄lo ſuo.
Porro ioab fili⁹ ſaruie erat ſup exer-
citū ⁊ ioſaphat fili⁹ ahiluth acōmēta-
rijs. Sadoch āt fili⁹ achitob ⁊ ahime-
lech filius abiethar ſacerdotes: ⁊ ſuſa
ſcriba. Banaias q̄ȝ fili⁹ ioiade ſup le-
giones cerethi ⁊ felethi. Porro filij dd̄
B p̄mi ad manū regꝭ. XIX
2.Reg.10.a
Accidit āt vt moreref naas rex
filioꝝ āmon: ⁊ regnaret anon
fili⁹ ei⁹ ꝓ eo. Dixitq; dd̄: Faciā miſe-
ricordiā cuȝ anon filio naas. Preſti-
tit ei mihi p̄r ei⁹ grām. Miſitq; dd̄ nū
cios ad ꝯſulādū eū ſup morte p̄ris ſui
Qui cū ꝑueniſſēt i terrā filioꝝ āmon:
vt ꝯſolarenf anon: dixerūt p̄ncipes fi-
lioꝝ āmon ad anon. Tu forſitā putas
q̄ dd̄ honoris cā i patrē tuū miſerit q̄
ꝯſolarenf te: nec aīaduertꝭ q̄ vt explo
rēt ⁊ iueſtigēt ⁊ ſcrutenf t̄rā tuā vene
rint ad te ſerui ei⁹. Igif anon pueros B
dd̄ decaluauit ⁊ raſit: ⁊ p̄ſcidit tunicaſ
eoꝝ a natib⁹ vſq; ad pedes ⁊ dimiſit
eos. Qui cū abiſſent ⁊ h̄ mādaſſēt: dd̄
miſit i occurſū eoꝝ. Grādē ei ꝯtumeli
am ſuſtinuerāt: ⁊ p̄cepit vt manerēt i
hiericho donec creſceret barba eoꝝ: et
tūc reuerterēf. Uidētes āt filij āmon
q̄ iniuriā feciſſēt dd̄ tā anon q̄ȝ reli-
qu⁹ p̄p̄ls: miſerūt mille talēta argēti:
vt ꝯducerēt ſibi d̄ meſopotamia d̄ ⁊ ſy
ria maacha: ⁊ de ſobba curr⁹ ⁊ eq̄tes.
Cōduxerūtq; trigītaduo milia curruū
⁊ regē maacha cū p̄p̄lo ei⁹: Qui cū ve-
niſſent: caſtrametati ſūt e regiōe meda
ba. Filij q̄ȝ āmō ꝯgregati de vrbibus
ſuis: venerūt ad bellū. Qd̄ cū audiſſet
dd̄: miſit ioab et oēm exercitū viroꝝ
fortiū. Egreſſiq; filij āmon: direxerūt
aciē iuxͣ portā ciuitatꝭ. Reges āt q̄ ad C
auxiliū ei⁹ venerāt ſeꝑatim i agro ſte-
terūt. Igif ioab itelligēs bellū ex adū
ſo ⁊ poſt t̄gū ꝯ ſe fieri: elegit viros for-
tiſſimos de vniūſo iſrl̄ ⁊ ꝑrexit ꝯ ſyrū
Reliquā aūt ꝑtē p̄p̄li dedit ſub manu
abiſai fratris ſui: ⁊ ꝑrexit ꝯ filios am
mon. Dixitq;. Si vicerit me ſyr⁹: aux-
ilio eris mihi: ſi āt ſuꝑauerint te filij
āmō: ero tibi i p̄ſidiū. Cōfortare ⁊ aga
m⁹ viriliꝭ ꝓ p̄p̄lo nr̄o: ⁊ ꝓ vrbib⁹ dei
nr̄i. Dn̄s āt qd̄ i ꝯſpectu ſuo bonū eſt
faciat. Perrexit ḡ ioab ⁊ p̄p̄lus q̄ cū eo
erat ꝯ ſyrū ad p̄liū: ⁊ fugauit eos. Por D
ro filij āmon vidētes q̄ fugiſſet ſyrus
ipi q̄ȝ fugerūt abiſai fratrē ei⁹: ⁊ igreſ
ſi ſūt ciuitatē. Reuerſuſq; ē etiā ioab
i hierl̄m. Uidēs aūt ſyrus q̄ cecidiſſet
corā iſrl̄: miſit nūcios ⁊ adduxit ſyrū
q̄ erat trās fluuiū. Sophat āt p̄nceps
militie adadezer erat dux eoꝝ. Qd̄ cū
annūciatū eēt dd̄: ꝯgregauit vniuerſū
iſrl̄: ⁊ trāſiuit iordanē: irruitq; i eos ⁊
direxit ex aduerſo aciē illis ꝯ pugnātib⁹.
Fugit āt ſyr⁹ iſrl̄. Et iterfecit dd̄ de
ſyris: ſeptē milia curruū ⁊ q̄draginta
milia peditū: ⁊ ſophat exercit⁹ p̄ncipē
Uidētes āt ſui adadezer ſe ab iſrl̄ eſſe
ſuꝑatos: trāſfugerūt ad dd̄ ⁊ ſeruierūt
ei. Noluitq; vltra ſyria auxiliū p̄bere
Factū ē aūt filijs āmō. XX. 1
post anni circulū eo tp̄e q̄ ſolēt 2
reges ad bella ꝓcedere: cōgre-

gauit ioab exercitū et robur militie:⁊
vaſtauit trā filioꝝ āmō:ꝑrexitq; ⁊ ob
ſedit rabba. Porro dd manebat i hie-
B ruſalē qn̄ ioab ꝑcuſſit rabba:⁊ deſtrux
it eā. Tulit āt dd coronā melchon de
capite ei⁹:⁊ iuenit i ea auri pōdo talē
tū ⁊ ꝑcioſiſſimas gēmas:fecitq; ſibi i-
de diadema Manubias q̄ʒ vrbiū plu-
rimas tulit:p̄p̄lm āt q̄ erat i ea eduxit:
⁊ fecit ſup eos tribulas:⁊ trahas:⁊ fer
rata carpēta trāſire:ita vt diſecarēt̄ ⁊
C ꝯtererēt̄. Sic fec̄ dd cūct vrbib⁹ filio
rū āmon:⁊ reūſus ē cū oī p̄p̄lo ſuo in
D hierl̄m. Poſt hec initū ē bellū i gazer
adūſū philiſteos:in q̄ ꝑcuſſit ſobochai
vſathithes ſaphai de genere raphaim
⁊ humiliauit eos. Aliud q̄ʒ bellū ge-
D ſtū ē adūſus philiſteos:i q̄ ꝑcuſſit ade
odat⁹ fili⁹ ſaltus bethleemites fratrē
D goliath gethei:cui⁹ haſte lignū erat q̄
ſi liciatoriū texentiū. Sʒ ⁊ aliud bellū
accidit i geth:i q̄ fuit hō lōgiſſim⁹ ſe-
nos habēs digitos.i.ſimul vigitiq̄ttu
or:q̄ ⁊ ipe de raphaim fuerat ſtirpe ge-
nerat⁹. Hic blaſphemauit iſrl̄:⁊ ꝑcuſ-
ſit eū ionathā fili⁹ ſamaa fris dd. Hi
ſūt filij raphaim i geth q̄ ceciderūt in
manu dauid ⁊ ſuoꝝ ei⁹. XXI
A Onſurrexit āt ſathan ꝯ iſrl̄:⁊
incitauit dd vt numeraret iſrl̄.
Dixitq; dd ad ioab ⁊ ad ꝑncipes p̄p̄li.
Ite ⁊ nūerate iſrl̄ a berſabee vſq; dan
⁊ afferte mihi nūerū vt ſciā. Rn̄ditq;
ioab:Augeat dn̄s p̄p̄lm ſuū cētuplum
q̄ ſūt. Nōne dn̄e mi rex oēs ſui tui ſt?
Quare h̄ q̄rit dn̄s me⁹ qd i pctm̄ repu
tet̄ iſraeli? Sʒ ſmo reg magis ꝑualu
it. Egreſſuſq; ē ioab ⁊ circūiuit vniū-
ſum iſrael:⁊ reuerſus ē hierl̄m. Dedit
q; dd nūerū eoꝝ q̄s circūierat:⁊ iuen-
t⁹ ē ois numer⁹ iſrl̄ mille milia ⁊ cētū
milia viroꝝ educētiū gladiū. De iuda
aūt q̄dringēta ſeptuagita milia bella
toꝝ. Nā leui ⁊ beniamin nō nūerauit
eo q; iuit⁹ exequeret̄ reg iperiū. Diſ-
plicuit āt deo qd iuſſū erat:⁊ ꝑcuſſit iſ
rael. Dixitq; dd ad deū:peccaui nimis
vt h̄ facerē. Obſecro aufer iniq̄tatem
ſui tui:q: inſipiēter egi. Et locut⁹ eſt
dn̄s ad gad vidētē dd dicens: Uade ⁊
B loq̄re ad dd:⁊ dic ei. Hec dic̄ dn̄s. Tri-
um tibi optionē do: vnū qd volueris
elige vt faciā tibi. Cunq; veniſſet gad
ad dd dixit ei. Hec dicit dn̄s. Elige qd
volueris. Aut trib⁹ ānis peſtilētiam:
aut trib⁹ mēſib⁹ te fugere hoſtes tuoſ
⁊ gladiū eoꝝ nō poſſe euadere:aut tri-
b⁹ dieb⁹ gladiū dn̄i ⁊ mortē verſari in
tra ⁊ angelū dn̄i iterficere i vniuerſis
finib⁹ iſrl̄. Nūc igit̄ vide q̄d rn̄deā ei
q̄ miſit me. Et dixit dd ad gad. Ex oī
ꝑte me āguſtie ꝑmūt. Sʒ meli⁹ mihi ē
vt incidā i man⁹ dn̄i q: multe ſūt miſe
rationes ei⁹:q̄ i man⁹ hoim. Miſit ḡ 1.Reg.24.c
dn̄s peſtilētiā i iſrl̄:⁊ ceciderūt de iſrl̄
ſeptuagita milia viroꝝ. Miſit q̄ʒ ange
lū i hierl̄m:vt ꝑcuteret eā. Cūq; ꝑcute
ret̄:vidit dn̄s ⁊ miſert⁹ ē ſup magnitu
dinē mali:⁊ iꝑauit angelo: q̄ ꝑcutie-
bat. Sufficit iā ceſſet man⁹ tua. Por- C
ro angelus dn̄i ſtabat iux̄ areā hornā
iebuſei:leuāſq; dd oculos ſuos: vidit
angelū dn̄i ſtātē iter celū ⁊ trā:⁊ euagi
natū gladiū i manu ei⁹:⁊ verſū ꝯ hie-
ruſalē:⁊ ceciderūt tā ipe q̄ maiores na
tu veſtiti cilitijs ꝓni i trā. Dixitq; dd
ad deū. Nōne ego ſū q̄ iuſſi vt nūerare
tur p̄p̄ls? Ego q̄ peccaui:ego q̄ malū fe
ci. Iſte grex q̄d cōmeruit? Dn̄e de⁹ me⁹
vertat̄ obſecro man⁹ tua i me:⁊ i do-
mū p̄ris mei:p̄p̄ls aūt tu⁹ nō ꝑcutiat̄.
Angel⁹ aūt dn̄i ꝑcepit gad vt diceret
dd:vt aſcēderet extrueretq; altare dn̄o
deo i area hornā iebuſei. Aſcēdit ḡ dd
iux̄ ſmonē gad:quē locut⁹ ei fuerat ex
noīe dn̄i. Porro hornan cū ſuſpexiſſet
⁊ vidiſſet angelū q̄ttuorq; filij ei⁹ cū
eo:abſcōderūt ſe. Nā eo tpe terebat in
area triticū. Igit̄ cū veniret dd ad hor
nā cōſpexit eū hornā:⁊ ꝓceſſit ei ob-
uiā de area ⁊ adorauit eū ꝓn⁹ i terrā.
Dixitq; ei dd. Da mihi locū aree tue
vt edificē i ea altare dn̄o:ita vt q̄ntū
valet argēti accipias:vt ceſſet plaga a
p̄p̄lo. Dixit autē hornā ad dd. Tolle et D
faciat dn̄s me⁹ rex qdcūq; ei placet. Sʒ
⁊ boues do i holocauſtū:⁊ tribulas i li
gna:⁊ triticū i ſacrificiū: oīa libēs ꝑ-
bebo. Dixitq; ei rex dd. Neq̄q; ita fiet
ſʒ argētū dabo q̄ntū valet. Neq; ei ti
bi auferre debeo ⁊ ſic offerre dn̄o ho-
locauſta gratuita. Dedit ḡ dd hornan
ꝓ loco ſiclos auri iuſtiſſimi pōder ſex
cētos:⁊ edificauit ibi altare dn̄o:obtu
litq; holocauſta ⁊ pacifica:⁊ iuocauit
deū:⁊ exaudiuit eū i igne d celo ſup al
tare holocauſti. Precepitq; dn̄s ange-
lo:⁊ cōuertit gladiū ſuū i vaginā. Pro

tinꝰ ꝗ dd̃ vidẽs ꝙ exaudiſſet eũ dñs ĩ
area hoꝛnã iebuſei: imolauit ibi victi-
mas. Tabernaculũ ãt dñi qđ feceret
moyſes ĩ deſerto et altare holocauſtoꝝ
ea tẽpeſtate erat ĩ excelſo gabaon: et ñ
ꝓualuit dd̃ ire ad altare vt ibi obſecra
ret deũ. Nimio eĩ fuerat timoꝛe ꝑteritꝰ
vidẽs gladiũ angeli dñi. ¶ XXII.

Dixitq; dd̃: Hec ẽ domꝰ dei et hꝛ
B altare ĩ holocauſtũ iſrł. At ꝑce
pit vt ꝯgregarẽť oẽs ꝓſeliti d̃
tra iſrł et ꝯſtituit ex eis latomoſ ad ce
dẽdos lapides et poliẽdos vt edifica-
reť domꝰ dei. Ferrũ ꝗ; plurimũ ad cla
uos ianuarũ et ad cõmiſſuras atq; iũ
cturas ꝑparauit dd̃ et eris põdus inũe-
rabile. Ligna ꝗ; cedrina ñ poterãt eſti
mari: q̃ ſidonij et tyrij deportauerũt ad
dd̃. Et dixit dd̃. Salomõ filiꝰ meꝰ pu-
er puulus ẽ et delicatꝰ. Domꝰ ãt quã
B edificare volo dño tałẽ ẽẽ dꝫ vt ĩ cũctꝭ
regionibꝰ noĩeť. Preparabo ꝗ ei neceſſa
ria. Et ob hãc cãm añ moꝛtẽ ſuã oẽs
ꝑparauit ĩpẽſas. Uocauitq; ſalomonẽ
filiũ ſuũ: et ꝑcepit ei vt edificaret do-
mũ dño deo iſrł. Dixitq; dd̃ ad ſalomo
2.Reg.7.a nẽ. Fili mi: volũtatꝭ me fuit vt edifica
ſ.17.a rẽ domũ noĩ dñi dei mei: ſꝫ factꝰ ẽ ſmo
ĩ.28.a dñi ad me dicẽs. Multũ ſãguinẽ effu-
diſti et plima bella bellaſti: ñ poteris
edificare domũ nomini meo: tãto effu
ſo ſãguie corã me. Filiꝰ q̃ naſceť tibi:
erit vir q̃etiſſimꝰ. Faciã eĩ eũ reqeſcere
ab oibꝰ inimicꝭ ſuis ꝑ circuitũ ⁊ ob hãc
cãm pacificꝰ vocabiť et pacẽ ⁊ ociũ da
C bo ĩ iſrł cũctꝭ diebꝰ eiꝰ: Jpe edificabit
domũ noĩ meo et ipe erit mihi ĩ filiũ ⁊
ego ero illi ĩ patrẽ: firmaboq; ſoliũ re
gni eiꝰ ſup iſrł ĩ etnũ. Nũc ꝗ fili mi: ſit
dñs tecũ et ꝓſperare: et edifica domũ
dño deo tuo: ſic locutꝰ ẽ d̃ te. Det q; ti
bi dñs prudẽtiã ⁊ ſenſũ: vt regere poſ-
ſis iſrł ⁊ cuſtodire legẽ dñi dei tui. Tũc
eĩ ꝑficere poterꝭ: ſi cuſtodierꝭ mãdata
et iudicia q̃ ꝑcepit dñs moyſi vt doce-
ret iſrł. Cõfoꝛtare et viriliť age: ne ti-
meas neq; paueas. Ecce ego ĩ paupta
ticła mea ꝑparaui ĩpẽſas domꝰ dñi auri
talẽta cẽtũ milia: et argẽti mille milia
talẽtoꝝ. Eris vo et ferri ñ ẽ põdꝰ: vin
D cit eĩ nũerꝰ magnitudie. Ligna et lapi
des ꝑparaui ad vniũſa ĩpẽdia. Habeſ ꝗ;
plimos artifices: latomos et cemẽta-
rios artificeſq; lignoꝝ ⁊ oim artiũ: ad
faciẽdũ opꝰ: prudẽtiſſimos ĩ auro ⁊ ar
gẽto: ĩ ere et ferro: cuiꝰ ñ ẽ nũerꝰ. Sur
ge igiť ⁊ fac: et erit dñs tecũ. Precepit
ꝗ; dd̃ cunctꝭ iſrł: vt adiuuarẽt ſalomo
nẽ filiũ ſuũ: cernitꝭ ĩqẽs ꝙ dñs deus
vr̃ vobiſcũ ſit: et dederit vob reqẽm ꝑ
circuitũ et tradiderit oẽs iimicos vr̃os
ĩ manꝰ vr̃as: ⁊ ſubiecta ſit tra corã do
mino ⁊ corã ꝓplo eiꝰ. Prebete igiť coꝛ
da vr̃a et aĩas vr̃as: vt q̃ratꝭ dñm deũ
vr̃ꝫ et ꝯſurgite et edificate ſcĩuariũ dño
deo: vt itroducať arca federꝭ ⁊ vaſa do
mio ꝯſecrata ĩ domũ q̃ edificať noĩ do

Igiť dd̃ ſenex ⁊ ¶ mini. XXIII
plenꝰ dieꝝ regẽ ꝯſtituit ſalomo
nẽ filiũ ſuũ ſup iſrł: et ꝯgrega-
uit oẽs pncipes iſrł: et ſacerdotes atq;
leuitas. Nũeratiq; ſũt leuite a vigiti
ãnis et ſupꝛa: et iuẽti ſũt trigintaocto
milia viroꝝ: Ex his electi ſũt et diſtri-
buti: ĩ miſteriũ domꝰ dñi: vigītiq̃ttuoꝛ
milia: ꝑpoſitoꝝ ãt et iudicũ ſex milia.
Poꝛro q̃ttuoꝛ milia ianitoꝛes et toti-
dẽ pſaltes canẽtes dño ĩ oꝛganis q̃ fe-
cerat ad canẽdũ: et diſtribuit eos dd̃ ꝑ
vices filioꝝ leui: gerſon videlicet et ca
ath et merari: Filij gerſon: leedã et ſe-
mei: Filij leedã pncipes: iehihel et ze-
thã et iohel tres. Filij ſemei. ſalomith
et ozihel et arã tres. Jſti pncipes faili
arũ leedã. Poꝛro filij ſemei: leeth et zi-
za et iaus et baria. Jſti filij ſemei q̃ttu
oꝛ. Erat ãt leeth prioꝛ ziza ſcđs. Poꝛro
iaus et baria ñ habuerũt plimos filioſ
et idcirco ĩ vna faĩalia vnaq; domo cõ
putati ſt. || Filij caath: amrã ⁊ yſuar he
brõ et ozihel q̃ttuoꝛ. Filij amrã: aarõ:
et moyſes. Separatuſq; ẽ aarõ vt mini-
ſtraret ĩ ſctã ſctoꝝ: ipe et filij eiꝰ in ſẽ-
piternũ et adoleret ĩcẽſũ dño ſm ritũ
ſuũ: ac bñdiceret noĩ eiꝰ ꝑpetuũ. Moy
ſi ꝗ; hoĩs dei filij ãnũerati ſũt ĩ tribu
leui. Filij moyſi: gerſan ⁊ eliezer. Filij
gerſan: ſubuhel pmꝰ. Fuerũt ãt filij eli-
ezer: roobia pmꝰ: et ñ erãt eliezer filij
alij. Poꝛro filij roobia multiplicati ſũt
nimis. Filij yſaar: ſalomith pmꝰ. Filij
hebꝛon: ieriau pmꝰ: amarias ſcđs: iazi
hel ttꝰ: ihecmaã q̃rtꝰ. Filij ozihel: mi-
cha pmꝰ: ieſia ſcđs. Filij merari mooli
et muſi. Filij mooli eleazar ⁊ cis. Moꝛ
tuꝰ ẽ ãt eleazar: et ñ habuit filios ſꝫ fi
lias: acceperũtq; eas filij cis frẽs eaꝝ.
Filij muſi mooli ⁊ eder hierimuth treſ

Hi filij leui ĩ cognatiõib⁹ et faĩlijs ſu-
is: ꝑncipes ꝑ vices et nũerũ capitũ ſin-
guloꝝ: q̄ faciebãt opa miſterij domus
dñi a vigĩti ãnis et ſupra. Dixit ei dd
Requiē dedit dñs de⁹ iſrł ꝓplo ſuo et ha
bitationē hierłm vſq; ĩ etnũ: nec erit
officiũ leuitarũ vt vltra portēt tabna-
culũ: et oĩa vaſa ei⁹ ad miſtrãdũ. Jux-
ta ꝓcepta q̄z dd nouiſſima ſupputabit̃
nũer⁹ filioꝝ leui: a vigĩti ãnis ⁊ ſupra
⁊ erũt ſub manu filioꝝ aarõ ĩ cultũ do
m⁹ dñi ĩ veſtibul̃: et ĩ exedris et ĩ loco
purificatiõis ⁊ in ſctũario et ĩ vniũſis
opib⁹ miſterij tēpli dñi. Sacerdotes
ãt ſup panes ꝓpoſitiõis et ad ſiłe ſacri
ficiũ et ad lagana et azima et ſartagi-
nē et ad torrēdũ et ſup oē pond⁹ atq;
mēſurã. Leuite ṽo vt ſtēt mane ad cõ
fitēdũ et canēdũ dño: ſiłrq; ad veſpa-
tã ĩ oblationē holocauſtoꝝ dñi q̄ in
ſabbat̃ et kalēdis et ſolēnitatib⁹ reli
q̄s: iuꝫ nũeꝝ et cerimonias vni⁹cuiuſ
q; rei iugit̃ corã dño: et cuſtodiãt ob-
ſuatiões tabnaculi feder̃ et ritũ ſctũa-
rij: ⁊ obſuationē filioꝝ aarõ fratrũ ſu
orũ: vt miſtrēt ĩ domo dñi. XXIIII

Porro filijſ aarõ he ptitiões erãt
filij aarõ: nadab abiu et elea-
zar et ythamar. mortui ſũt ãnt
nadab et abiu añ prēm ſuũ abſq; libe
ris: ſacerdotioq; fũct⁹ ē eleazar et ytha
mar. Et diuiſit eos dd. i. ſadoch d fili-
is eleazari: ⁊ ahimelech de filijs ytha-
mar ſm vices ſuas ⁊ miſteriũ. Jnuēti
q; ſũt multo pl̃es filij eleazar ĩ pncipi-
b⁹ viroꝝ: q̄ filij ythamar. Diuiſit autē
is ꝫ ē filijs eleazar pncipes ꝑ faĩlias
ſedeci: ⁊ filijs ythamar ꝑ faĩlias et do-
mos ſuas octo. Porro diuiſit vtraſq;
iter ſe et faĩlias ſortib⁹. Erãt ei pnci-
pes ſctũarij ⁊ pncipes dom⁹ dei: tã de
filijs eleazar q̄ de filijs ythamar. De-
ſcripſitq; eos ſemeias fili⁹ nathanael
ſcriba leuites: corã rege ⁊ pncipib⁹ et
ſadoch ſacerdote ⁊ ahimelech filio abi
athar. Pncipib⁹ q̄z faĩliarũ ſacerdota
liũ et leuitaꝝ vnã domũ q̄ ceter̃ ꝑerat
eleazar: et alterã domũ q̄ ſub ſe hēbat
ceteros ythamar. Exiuit ãt ſors pria
ioiarib ſcda iedeie: tria hari: qrta ſeori
q̄nta melchia: ſexta maimna: ſeptia a
chos: octaua abia: nona ieſu: decia ſe-
chenia: vndecia eliaſib: duodecia iaci:
tredecia hoppha: deciaqrta iſbaal: de
ciaq̄nta belga: deciaſexta emmer. deci- C
ptia ezir: deciaoctaua aphſes: decia no
na apheceia: viceſima ezechiel: viceſi-
ma pria iachin: viceſimaſcda gamul:
viceſimatia dilaiau: viceſiaqrta ma
ziau. He vices eoꝝ ſm miſteria ſua vt
igrediant̃ domũ dei: ⁊ iuꝫ ritũ ſuũ ſub
mãu aarõ pris eoꝝ: ſic pcepat dñs de⁹
iſrł. Porro filioꝝ leui q̄ reliq̄ fuerãt d
filijs amrã: erat ſubuhel: ⁊ d filijs ſu-
buhel iedeia. De filijs q̄z roobie: prin
ceps ieſias. Yſaaris ṽo fili⁹ ſolemoth:
filiuſq; ſalemoth ianadiat: fili⁹q; ei⁹
ieriau pm⁹: amarias ſcds: iazihel tti⁹
iethmoã qrt⁹. Fili⁹ ozihel: micha: fili⁹ D
micha: ſamir. Frat̃ micha: ieſia: fili⁹q;
ieſie: zacharias Filij merari: mooli et
muſi. Fili⁹ oſiau: bēnon: fili⁹ q̄z mera
ri: oziau ⁊ ſoem ⁊ ſachur et hebri. Por
ro mooli fili⁹ eleazar: q̄ ñ hēbat libe-
ros. Fili⁹ ṽo cis: hieramihel. Filij mu
ſi: mooli eder ⁊ hierimoth. Jſti filij le-
ui ſm domos faĩliarũ ſuaꝝ. Miſerũtq;
⁊ ipi ſortes ꝯ frēs ſuos filios aarõ co-
rã dd rege ⁊ ſadoch et ahimelech ⁊ pri
cipib⁹ faĩliarũ ſacerdotaliũ et leuitica
rũ tã maiores q̄ minores oēs ſors eq̄
liter diuidebat. XXV A

Igit̃ dd et mgrat⁹ exercit⁹ ſegrega-
uerũt ĩ miſteriũ filios aſaph et
heman et ydithũ: q̄ ꝓphetarēt ĩ cithar̃
⁊ pſalterijs ⁊ cymbal̃ ſm nũerũ ſuũ de
dicato ſibi officio ſuiētes. De filijs a-
ſaph zahur: ⁊ ioſeph: et nathania: et
aſarela: filij aſaph ſub manu aſaph ꝓ-
phetãtes iuꝫ regē. Porro ydithun fi-
lij ydithun: godolias: ſori: ieſeias: ⁊ ſa
bias et mathathias: ſex ſub manu pa
tris ſui ydithun: q̄ ĩ cithara ꝓphetabat
ſup ꝯfitētes et laudãtes dñm. Hemã B
q̄z filij hemã: bocciau: mathaniu: ozi-
hel. ſubuhel ⁊ herimoth: ananias: ana
ni: eliatha: geldelthi ⁊ romethiezer ⁊ ie
ſbaccaa mellothi: othir mozioth. Oēs
iſti filij hemã vidēt̃ reg̃ ĩ ſmõib⁹ dei
vt exaltaret cornu. Deditq; de⁹ hemã
filios q̄ttuordeci ⁊ filias tres. Vniũſi
ſb mãu pris ſui ad cãtãdũ ĩ tēplo dñi
diſtributi erãt ĩ cymbal̃ et pſalterijs ⁊
cythar̃ ĩ miſteria dom⁹ dñi iuꝫ regē:
aſaph videlicet et ydithun et hemã.
Fuit ãt nũer⁹ eoꝝ cũ frib⁹ ſuis q̄ eru-
diebãt cãticũ dñi cũcti doctores: ducē
ti octogita octo. Miſerũtq; ſortes ꝑ vi-

ces ſuas et eq̄:tā maioꝛ ꝙ minoꝛ: do-
C ctꝰ pariť et idoctꝰ. Egreſſaqꝫ ē ſoꝛs pꝛi
ma ioſeph q̄ue erat de aſaph: ſecunda
godolie ip̄i ⁊ filijs eiꝰ ⁊ frībꝰ eiꝰ duo-
decim:ťtia zachur filijs ⁊ frībꝰ eiꝰ du-
odeci:q̄rta yſari filijs ⁊ frībꝰ eiꝰ duode
cim:q̇nta nathanie filijs ⁊ frībꝰ eiꝰ du
odeci:ſexta bocciau filijs ⁊ frībꝰ eius
duodeci:ſeptia iſrahela filijs ⁊ fribus
eiꝰ duodeci:octaua eſaie filijs ⁊ fribus
eiꝰ duodeci:nona mathanie filijs ⁊ fri
bꝰ eiꝰ duodeci:decia ſemeie filijs ⁊ fri-
bꝰ eiꝰ duodeci:vndecia eſrahel filijs ⁊
frībꝰ eiꝰ duodeci: duodecia aſabie fi-
D lijs ⁊ frībꝰ eiꝰ duodeci: ťriadecia ſubu
hel filijs ⁊ frībꝰ eiꝰ duodeci:q̄rtadecia
mathathie filijs ⁊ frībꝰ eiꝰ duodecim:
q̇ntadecia hierimoth filijs ⁊ frībꝰ eiꝰ
duodeci:ſextadecia ananie filijs ⁊ fra
tribꝰ eiꝰ duodeci:ſeptiadecima ieſboc-
caſe filijs ⁊ frībꝰ eiꝰ duodeci: octaua-
decia anani filijs ⁊ frībꝰ eiꝰ duodecim:
nonadecima mellothi filijs ⁊ fratribꝰ
eiꝰ duodeci: viceſima eliatha filijs et
frībꝰ eiꝰ duodeci: viceſimap̄ma othir
filijs ⁊ frībꝰ eiꝰ duodeci. viceſimaſcd̄a
goddolathi filijs ⁊ frībꝰ eiꝰ duodeci:
viceſimaťtia aziud filijs ⁊ frībꝰ eiꝰ du
odecim:viceſimaq̄rta romethiezer fi-
lijs ⁊ frībꝰ eiꝰ duodecim. ¶ XXVI

[…]dinant ianitores
[…]mpli, et q̄ porta
[…]iq; ſit obſeruāda.

A Diuiſiones āt ianitoꝝ de choꝛi-
tis meſellemia filiꝰ choꝛe: de fi
lijs aſaph filij meſellemie: za-
charias p̄mogenitꝰ: iadihel ſecūdus:
zabadias ťtiꝰ: iathanael q̄rtꝰ: abilam
q̇ntꝰ iohānan ſextꝰ: elioenai ſeptimꝰ.
Filij āt obededō: ſemeias p̄mogenitꝰ:
iozabad ſcd̄s:iohaa ťtiꝰ:ſachar q̄rtus
nathanahel q̇ntꝰ:amihel ſextus: yſa-
char ſeptimꝰ:phollathi octauꝰ: qꝛ bn̄-
dixit illi dn̄s. Semeie āt filio eiꝰ nati
ſūt filij p̄fecti familiarū ſuarū: erāt ei
viri foꝛtiſſimi. Filij ḡ ſemeie othin ⁊ ra
phael ⁊ obediel:ſabad ⁊ frēs eiꝰ viri
foꝛtiſſimi:heliu q̄ꝫ ⁊ ſamathias. Oēs
hi de filijs obededom ip̄i ⁊ filij ⁊ frēs
eoꝝ viri foꝛtiſſimi ad miſtrādū ſexagi-
taduo de obededō. Poꝛro meſellamie
filij ⁊ frēſ eoꝝ robuſtiſſimi decē ⁊ octo
B De hoſa āt.i.de filijs merari: ſemri p̄n
ceps. Nō eñ habuerat p̄mogenitū:et
idcirco poſuerat eū pr̄ eiꝰ ī p̄ncipē:hel
chias ſcd̄s:tabelias ťtiꝰ:zacharias q̄r
tus. Oēs hi filij ⁊ frēs hoſa tredecim.

Hi diuiſi ſūt ī ianitoꝛes:vt ſemꝑ p̄nci
pes cuſtodiaꝝ ſicť ⁊ frēs eoꝝ miſtrarēt
ī domo dn̄i. Miſſe ſūt ḡ ſoꝛtes ex equo
⁊ ꝑuis ⁊ magnis ꝑ failias ſuas ī vnā
quāqꝫ portaꝝ. Cecidit ḡ ſoꝛs oꝛiētalis
ſelemie. Poꝛro zacharie filio eius viro
pꝛudētiſſimo ⁊ erudito ſoꝛtito obtigit
plaga ſeptētrionalis. Obededō vero ⁊
filijs eiꝰ ad auſtrū:ī q̄ ꝑte domꝰ erat ſe
nioꝝ ꝯciliū:ſephphima ⁊ hoſa ad occi
dentē iuxta poꝛtā q̄ ducit ad viā aſcē-
ſionis:cuſtodia ꝯ cuſtodiā. Ad oꝛiētē
vero leuite ſex: ⁊ ad aq̄lonē q̄ttuoꝛ ꝑ
diē atqꝫ ad meridiē ſiľr ī die q̄ttuoꝛ: ⁊
vbi erat ꝯciliū bini ⁊ bini. In cellulis C
q̄ꝫ ianitoꝝ ad occidētē:q̄ttuoꝛ in via
biniqꝫ ꝑ cellulas. Ad ſeptētrionē ve-
ro ⁊ meridiē:q̄terni ꝑ dies ſinglos mu
tabāť:⁊ ad baſilicā cōcilij ad occiden
tē bini:hn̄tes ſubiectos alios ī via: bi
niqꝫ ꝑ cellulas: He ſūt diuiſiōes iani-
toꝝ filioꝝ choꝛe ⁊ merari. Poꝛro achi
as erat ſuꝑ theſauros domꝰ dn̄i. ⁊ va-
ſa ſctōꝝ. Filij q̄ꝫ ledā filij gerſōni. De
ledā pꝛīcipes familiarū:ledā ⁊ gerſōni
ieiheli. Filij ieiheli zathā ⁊ iohel fra-
tres eiꝰ ſuꝑ theſauros domꝰ dn̄i amra-
mitis ⁊ yſaaritꝭ ⁊ hebꝛonitꝭ ⁊ ozihelі-
tꝭ. Subuhel āt filiꝰ gerſan filij moyſi
p̄poſitꝰ theſaurꝭ frať q̄ꝫ eiꝰ eliezer cuiꝰ
filiꝰ raabia:⁊ huiꝰ filiꝰ eſaias ⁊ huiꝰ fi
liꝰ ioꝛā:huiꝰ q̄ꝫ filiꝰ zechri:⁊ huiꝰ filiꝰ
ſelemith. Ipſe ſelemith ⁊ frēs eiꝰ ſuꝑ
theſauros ſctōꝝ q̄ ſāctificauit dd̄ rex
⁊ pꝛīcipes failiarū ⁊ tribuni ⁊ cēturio
nes ⁊ duces exercitꝰ: de bellis ⁊ manu
bijs p̄lioꝝ q̄ ꝯſecrauerāt ad īſtaurati
onē ⁊ ſuppellectilē tēpli dn̄i. Hec aūt
vniu̇ſa ſctificauit ſamuel vidēs ⁊ ſaul
filiꝰ cis:⁊ abner filiꝰ ner:⁊ ioab filius
ſaruie:oēſqꝫ ſctificauerāt ea ꝑ manū
ſalemith ⁊ fratꝝ eiꝰ. Yſaaritꝭ vo p̄erat
chonenias ⁊ filij eiꝰ ad oꝑa foꝛiſecꝰ ſu
ꝑ iſrľ:ad docēdū ⁊ iudicādū eos. Poꝛ-
ro hebꝛonitꝭ aſabias ⁊ frēs eiꝰ viri foꝛ
tiſſimi mille ſeptingēti p̄erāt iſraeli:
trās ioꝛdanē ꝯ occidētē:ī cūctꝭ opibꝰ
dn̄i ⁊ ī miſteriū regꝭ. Hebꝛonitarū: āt
pꝛīceps fuit ieria:ſm̄ failias ⁊ cogna-
tiones eoꝝ. Quadrageſimo āno regni
dd̄ recēſiti ſūt ⁊ iuēti ſunt viri foꝛtiſſi
mi ī gazer galaad fratreſqꝫ eiꝰ rubuſti
oꝛis etatꝭ duo milia ſeptigēti pꝛīcipes
failiaꝝ. Pꝛepoſuit āt eos dd̄ rex rube-

nit⁊ ⁊ gaddit⁊ ⁊ dimidie tribui manaſ
ſe i oē miſteriū dei ⁊ reg⁊. ¶ XXVII
Filij āt iſrł ƀm numeꝝ ſuū ꝑnci
pes familiaꝝ: tribuni: ⁊ cēturi-
ones et ꝑfecti q̄ miſtrabāt regi
inꝯ turmas ſuas: ingrediētes ⁊ egredi
entes ꝑ ſinglos mēſes ī āno: vigintiq̄t-
tuoꝛ milibꝰ ſingłi ꝑerant. Pꝛie turme
ī pmo mēſe ieſboā ꝑerat filiꝰ zabdihel
⁊ ſub eo vigintiq̄ttuoꝛ milia. De filijs
phares: pnceps cūctoꝝ pꝛicipū i exerci
tu mēſe pꝛimo. Scḋi mēſis hēbat tur
mā dudiaohites ⁊ pꝰ ſe alter noie ma-
celloth q̄ regebat ptē exercitꝰ vigītiq̄t-
tuoꝛ miliū. Dux q̄z turme tꝛie i mēſe
tertio erat banaias filiꝰ ioiade ſacerdo
tis: ⁊ ī diuiſiōe ſua vigītiq̄ttuoꝛ milia.
Ipſe ē banaias fortiſſimꝰ inꝯ trigita et
ſuꝑ trigita. Pꝛeerat āt turme ipiꝰ ami
zadab filiꝰ eiꝰ. Quartꝰ menſe q̄rto aſa-
hel fratꝯ ioab: ⁊ zabedias filiꝰ eiꝰ pꝰ cū:
⁊ i turma eiꝰ vigītiq̄ttuoꝛ milia. Quin
tus mēſe q̄nto pꝛiceps ſamaoth iezeri
tes: ⁊ ī turma eiꝰ vigintiq̄ttuoꝛ milia.
Sextꝰ mēſe ſexto hira filius acces the-
cuites: ⁊ ī turma eiꝰ vigītiq̄ttuoꝛ milia
Septimꝰ menſe ſeptio helles phalloni
tes ḋ filijs ephꝛaim ⁊ ī turma eiꝰ vigin
tiq̄ttuoꝛ milia. Octauꝰ mēſe octauo ſo
bochai vſathites ḋ ſtirpe zarai: ⁊ ī tur
ma vigitiq̄ttuoꝛ milia. Nonꝰ mēſe no
no abiezer anathotites ḋ filijs iemin:
⁊ ī turme eiꝰ vigintiq̄ttuoꝛ milia. Deci
mus mēſe decimo marai ⁊ ipe netho-
phatites ḋ ſtirpe zarai: ⁊ ī turma eiꝰ vi
gintiq̄ttuoꝛ milia. Undecimꝰ mēſe vn
decio banaias pharathonites ḋ filijs
ephꝛaim: ⁊ ī turma eiꝰ vigitiq̄ttuoꝛ mi
lia. Duodecimꝰ mēſe duodecio holdai
nethophatites de ſtirpe gothoniel et ī
turma eiꝰ vigintiq̄ttuoꝛ milia. Poꝛro
tribubꝰ ꝑerāt ī iſrł. Rubenit⁊: dux elie
zer filiꝰ zechꝛi Simeonit⁊: dux ſaphaci
as filiꝰ macha. Leuit⁊: aſabias filiꝰ cha
muel. Aaronitis: ſadoch: iuda: heliu
fratꝯ dauid. Yſachar: amri filiꝰ micha-
hel. Zabulonit⁊: ieſmaias filiꝰ abdie.
Neptalitibꝰ: hierimoth filiꝰ ozihel. Fi-
lijs ephꝛaī: oſee filiꝰ ozaziu. Dimidie
tribui manaſſe: iohel filiꝰ phadaie. Et
dimidie tribui manaſſe in galaad: iad
do filiꝰ zacharie. Beniami āt iaſihel fi
liꝰ abner. Dan ꝟo ezrihel filiꝰ ieroam.
Hi pꝛicipes filioꝝ iſrł. Noluit aūt da-
uid nūerare eos a vigīti ānis īferꝰ: qꝛ
dixerat dn̄s vt multiplicaret iſrael q̄ſi
ſtellas celi. Ioab filiꝰ ſaruie cepat nu §.21.a
merare nec cōpleuit qꝛ ſuꝑ h̄ ira dei ir
ruerat ī iſrł: ⁊ idcirco nūerꝰ eoꝝ q̄ fue-
rāt recēſiti nō ē relatꝰ ī faſtos reg⁊ da
uid. Suꝑ theſauros aūt regis fuit aſ-
moth filiꝰ adihel. His āt theſaur⁊ qui
erāt ī vꝛbibꝰ ⁊ ī vic⁊: ⁊ ī turribꝰ ꝑſide-
bat ionathā filiꝰ ozie. Opi āt ruſtico et D
agricolis q̄ exercebāt tꝛā ꝑerat ezri fi
liꝰ chelub: vineaꝝq̄ cultoꝛibꝰ ſemeias
romathites: cellis āt vinarijs zabdias
aphonites. Nā ſuꝑ oliueta et ficeta q̄
erāt ī cāpeſtribꝰ: balanan gederithes
ſuꝑ apothecas āt olei: ioas. Poꝛro ar-
mēt⁊ q̄ paſcebāt ī ſarona ꝑpoſitꝰ fuit
ſethꝛai ſaronites: ⁊ ſuꝑ boues ī vallibꝰ
ſaphat filiꝰ adli Suꝑ camelos ꝟo vbil
hiſmaelites: ⁊ ſuꝑ aſinos: iadias mero
nathites: ſuꝑ oues q̄z iazim agarenꝰ.
Oēs hi pꝛicipes ſubſtātie reg⁊ dauid.
Ionathan āt patruꝰ dauid ꝯſiliariꝰ vir
pꝛudēs ⁊ lꝛatꝰ: ipe ⁊ iadihel filiꝰ acha
moni erāt cum filijs reg⁊ ‖ Achitophel 2.Re.16.b
etiā ꝯſiliariꝰ reg⁊ ⁊ chuſi arachites ami
cus reg⁊ ‖ Poſt achitophel fuit ioiada Ibidē.17.f
filiꝰ banaie ⁊ abiathar. Pꝛinceps aūt
exercitus reg⁊ erat ioab. ¶ XXVIII
Conuocauit igiꝯ dauid oēs pn- A
cipes iſrł: duces tribuū ⁊ ꝑpoſi
tos turmarū q̄ miſtrabāt regi:
tribunos q̄z ⁊ cēturiōes ⁊ q̄ ꝑerāt ſub
ſtātie ⁊ poſſeſſiōibꝰ regis: filioſq̄ ſuos
cum eunuchis: ⁊ potētes ⁊ robuſtiſſi-
mos q̄ſq̄ ī exercitu hierłm. Cūq̄ ſurre
xiſſet rex ⁊ ſtetiſſet: ⁊ ait: Audite me fra
tres mei ⁊ pp̄ls meꝰ ‖ Cogitaui vt edifi 1.Pa.17.b
carē domū ī q̄ req̄eſceret arca federis §.22.b
dn̄i ⁊ ſcabellū pedū dn̄i dī nr̄i: ⁊ ad edi 2.Re.7.
ficādū oīa ꝑpaui. Deꝰ aūt dixit mihi:
Nō edificabis domū noī meo: eo q̄ ſis
vir bellatoꝛ ⁊ ſāguinē effuder⁊ ‖ ſz ⁊ ele 3.Re.5.a
git dn̄s deus iſrł me de vniūſa domo Sap.9.a
pr̄is mei vt eēm rex ſuꝑ iſrł ī ſēpitꝯnū. B
De iuda em̄ elegit pꝛicipes. Poꝛro de
domo iuda domū pr̄is mei: ⁊ de filijs
pr̄is mei placuit ei vt me eligeret regē
ſuꝑ cūctū iſrł: ſz ⁊ de filijs meis: filios
em̄ mihi mł̄tos dedit dn̄s: elegit ſalo-
monē filiū meum vt ſederet ī thꝛono
regni dn̄i ſuꝑ iſrł: dixitq̄ mihi: Salo-
mō filiꝰ tuꝰ edificabit domū meam et §.17.b
atria mea. Ipm em̄ elegi mihi ī filiū: ⁊

ego ero ei ĩ prẽm:ꝛ firmabo regnũ ei⁹
vſq in etnũ:ſi pſeuerauerit facere pce
pta mea ꝛ iudicia ſicͭ et hodie. Nunc ḡ
corã vniũſo cetu iſrł audiẽte deo nr̃o
cuſtodite ꝛ pq̇rite cũcta mandata dñi
dei nr̃i vt poſſideatꝭ trã bonã:ꝛ relin-
quatꝭ eã filijs vr̃is p⁹vos vſq ĩ ſempi
ternũ. Tu aũt ſalomõ filij mi ſcito deũ
pr̃is tui:ꝛ ſui ei corde pfecto ꝛ aĩo vo
luntario. Oĩa eñ corda ſcrutatᷣ dñs:ꝛ
vniũſas mẽtiũ cogitatiões intelligit.
¶ Si q̃ſieris eũ:ĩuenies: ſi aũt dereliq̃rꝭ
eũ: pijciet te in etnũ Nũc ḡ q: elegit te
dñs vt edificares domũ ſãctuarij:ↄfor-
tare ꝛ pfice. Dedit aũt dauid ſalomõi
filio ſuo deſcriptionẽ portic⁹ ꝛ tẽpli ꝛ
cellarioꝝ ꝛ cenacłi ꝛ cubiculoꝝ ĩ ady-
tis ꝛ dom⁹ ꝓpitiatiõis:necnõ et oĩm q̃
cogitauerat atrioꝝ ꝛ exedraꝝ p circũi
tũ ĩ theſauros dom⁹ dñi ꝛ ĩ theſauros
ſctõꝝ:diuiſionũq ſacerdotaliũ ꝛ leui-
ticaꝝ ĩ oĩa opa dom⁹dñi:ꝛ ĩ vniũſa va
ſa miniſterij tẽpli dñi:aurũ ĩ põdere p
ſinguła vaſa miſterij :argẽti q̃ȝ põd⁹ ꝓ
vaſoꝝ ꝛ opeꝝ diũſitate:ſȝ ꝛ in cãdela-
bra aurea ꝛ ad lucernas:auꝝ ꝓ mẽſu-
ra vniuſcuiuſq cãdelabri ꝛ lucernaꝝ.
Siłr ꝛ ĩ cãdelabrꝭ argẽteis ꝛ in lucer-
nis eoꝝ ꝓ diũſitate mẽſure:põd⁹argẽ
ti tradidit. Auꝝ q̃ȝ dedit ĩ mẽſã ꝓpoſi
tiõis ꝓ diũſitate mẽſure:ſiłr ꝛ argẽtũ
ĩ alias mẽſas argẽteaſ. Ad faſcinulas
q̃ȝ ꝛ phiales ꝛ thuribula ex auro puriſ
ſimo:ꝛ leũculos aureos ꝓ q̃litate mẽ-
ſure põd⁹diſtribuit:ĩ leũculũ ꝛ leuncu
lũ Siłr ꝛ ĩ leones argenteos diũſũ ar-
gẽti põd⁹ ſepauit. Ad altari aũt ĩ q̃ ado
letᷣ incẽſũ :aurũ puriſſimũ dedit:et vt
ex ipo fieret ſiłitudo q̃drige cherubin
extẽdẽtiũ alas velãtiũ arcã federꝭ dñi
Oĩa inq̇t venerũt ſcpta manu dñi ad
me: vt itelligerẽ vniũſa opa exẽplarꝭ.
Dixit q̃ȝ dd ſalomõi filio ſuo. Viriliť
age ꝛ ↄfortare ꝛ fac:ne timeas ꝛ ne pa
ueas. Dñs eñ de⁹me⁹tecũ erit:ꝛ nõ di
mittet te nec dereliquet:donec pficias
oẽ op⁹miſterij dom⁹ dñi. Ecce diuiſio
nes ſacerdotũ ꝛ leuitarũ ĩ oẽ miſteriũ
dom⁹dñi aſſiſtũt tibi ꝛ pati ſť:ꝛ noue-
rũt tã pncipeſ ꝙ pp̃ls oĩa facere pcepta
tua. XXIX

Ocutuſq ẽ dd rex
ad oẽȝ eccłiaȝ. Salomonẽ filiũ
meũ vnũ elegit dñs adhuc pue
rũ ꝛ tenellũ. Op⁹ eñ grãde ẽ:neq eñ
homĩ pparatᷣ habitatio:ſȝ deo Ego. n.
totis virib⁹meis pparaui impẽſas do
m⁹ dñi dei mei:aurũ ad vaſa aurea: et
argẽtũ ĩ argẽtea:es ĩ enea:ferrũ in fer
rea:ligna ad lignea:lapides onychios
ꝛ q̃ſi ſtibinos ꝛ diũſoꝝ coloꝝ :oẽȝq p
cioſũ lapidẽ ꝛ marmor pariũ abũdã-
tiſſime:ꝛ ſup hec q̃ obtuli in domũ dei
mei de peculio meo aurũ ꝛ argẽtũ do ĩ
templũ dei mei: exceptꝭ his q̃ ppaui ĩ
edem ſãctã tria milia talẽta auri d au
ro ophir:et ſeptẽ milia talentoꝝ argẽ-
ti ꝓbatiſſimi ad deaurãdos parietes
tẽpli:ꝛ vbicũq op⁹ ẽ auꝝ d auro:ꝛ vbi
cũq op⁹ ẽ argẽtũ de argẽto. Opa fiãt
p man⁹artificũ: ꝛ ſi q̇s ſpõte offert im
pleat manũ ſuã hodie ꝛ offerat qd vo-
luerit dño. Polliciti ſũt itaq pncipes
familiaꝝ ꝛ ꝓceres tribuũ iſrł:tribuni
q̃ȝ et cẽturiones et principes principũ
poſſeſſionũ regꝭ : dederũtq ĩ opa dom⁹
dñi auri talẽta qnq milia et ſolidos
decẽ milia:argẽti talẽta decẽ milia :ꝛ
eris talẽta decẽ et octo milia : ferri q̃ȝ
centũ milia talẽtorũ :ꝛ apud quẽcũq
inuẽti ſũt lapideſ:dederũt ĩ theſauros
dom⁹ dñi p manũ iehihel gerſonitis.
Letatuſq ẽ pp̃ls cũ vota ſpõte ꝓmitte C
rent:q: corde toto offerebant ea dño.
Sȝ ꝛ dauid rex letat⁹ ẽ gaudio magno
et bñdixit dño corã vniuerſa multitu
dine:et ait: Bñdict⁹ es dñe de⁹ iſrł pa
tris nr̃i:ab etno in etnuȝ. Tua eſt dñe
magnificẽtia ꝛ potẽtia ꝛ gł̃ia atq vi-
ctoria ꝛ tibi laus Cũcta eñ q̃ ĩ celo ſũt
et ĩ terra:tua ſũt. Tuũ dñe regnũ:ꝛ tu
es ſup oẽs pncipeſ. Tue diuitie:ꝛ tua
ẽ gł̃ia:tu dñarꝭ oĩm. In manu tua vir
tus ꝛ potẽtia: ĩ manu tua magnitudo
ꝛ impiũ oĩm Nũc igiť de⁹nr̃ ↄfitemur
tibi: et laudam⁹ nomẽ tuũ inclytum.
Quis ego ꝛ q̇s pp̃ls me⁹:vt poſſim⁹hec
tibi vniũſa ꝓmittere? Tua ſũt oĩa :et
q̃ d manu tua accepimus dedim⁹tibi.
Peregrini eñ ſum⁹ corã te ꝛ aduene:
ſicut oẽs pr̃es nr̃i. Dies nr̃i q̃ſi vmbra
ſup terrã:ꝛ nułła ẽ mora. Dñe deus nr̃:
oĩs hec copia quã parauim⁹vt edifica
retᷣ dom⁹noĩ ſctõ tuo:d manu tua ẽ:et
tua ſũt oĩa. Scio de⁹me⁹ ꝙ ꝓbes cor-
da ꝛ ſimplicitatẽ diligas :vnde ꝛ ego ĩ
ſimplicitate cordis mei let⁹obtuli vni
uerſa hec:ꝛ pp̃łm tuũ q̃ h rept⁹ eſt vidi
cũ ingẽti gaudio tibi offerre donaria.

E Dñe de⁹ abraã iſaac et iſrł patꝝ nr̃oꝝ
cuſtodi i et̃nũ hãc volũtatē cordis eo-
rũ: ⁊ ſemꝑ i venerariões tui mēs iſta ꝑ
maneat. Salomõi q̃z filio meo da cor
ꝑfectũ: vt cuſtodiat mãdata tua ⁊ teſti
monia tua ⁊ cerimonias tuas: ⁊ faciat
vniũſa: ⁊ edificet edem cui⁹ ipēſas pa
raui. Precepit aũt dd̃ vniũſe eccleſie.
Bñdicite dño deo nr̃o. Et bñdixit oĩs
eccłia dño deo patꝝ ſuoꝝ: ⁊ iclinauerũt
ſe ⁊ adorauerũt deũ: ⁊ deinde regē. Im
molauerũtq̃ victimas dño ⁊ obtulerũt
holocauſta die ſequenti: tauros mille:
arietes ſiłr: agnos mille cũ lamib⁹ ſuis
⁊ vniũſo ritu abũdãtiſſime in oẽs iſrł.
F Et comederũt ⁊ biberunt corã dño in
die illo cũ grãdi leticia ⁊ vnxerũt ſcd̃o
ſalomonē filiũ dd̃. Unxerũt aũt eũ do
mino i principē: ⁊ ſadoch i põtificem.
Sediťq̃ ſalomõ ſuꝑ ſoliũ dñi i regē ꝓ
dauid pr̃e ſuo ⁊ cũctꝭ placuit: ⁊ paruit
illi oĩs iſrł. Sz et vniũſi pricipes ⁊ po
tētes et cũcti filij regis dauid dederũt
manũ ⁊ ſubiecti fuerũt ſalomoni regi.
Magnificauit ğ dñs ſalomõez ſuꝑ om
nē iſrł: ⁊ dedit illi gł̃iaz regni q̃lē nul-
G lus habuit añ eũ rex iſrł. Igiť dauid fi
li⁹ iſai regnauit ſuꝑ vniuerſũ iſrł: ⁊ di-
es q̃b⁹ regnauit ſuꝑ iſrł fuerũt q̃dragi
ta anni. In hebron regnauit ſeptē an-
nis: et in hierłm tringitatrib⁹. Et mor
tu⁹ ē in ſenectute bona plen⁹ dierũ et
diuitijs et gł̃ia. et regnauit ſalomõ fili
us ei⁹ ꝓ eo. Geſta aũt dauid regꝭ pri-
ora ⁊ nouiſſima ſcpta ſũt i libro ſamuel
videntꝭ: ⁊ i libro nathã ꝓphe: atq̃ i vo
lumie gad videntꝭ vniũſiq̃ regni ei⁹ for
titudinis ⁊ tẽpoꝝ q̃ trãſierũt ſb̃ eo: ſi-
ue i iſrł: ſiue i cũctis regnis terraꝝ.

Explicit dabreiamin liber pm⁹. Incipit dabreiamin ſiue Paralipomenõ liber ſcd̃s. Capłm. I

Confortatus ē ğ ſalomõ fili⁹ dauid i reg-
gno ſuo ⁊ dñs erat cũ eo: ⁊
magnificauit eũ i excelſũ. Precepitq̃
ſalomõ vniũſo iſraeli tribunis ⁊ cētu-
rionib⁹ et ducib⁹ ⁊ iudicib⁹ oĩs iſrł et
ꝑncipib⁹ familiarũ: et abijt cũ vniũſa
multitudine i excelſũ gabaõ: vbi erat
tabnaculũ federꝭ dñi: qd̃ fec̃ moyſes fa
mul⁹ dei i ſolitudĩe. Arcã ãt dei addu-
xerat dd̃ de chariathiarim locũ in
quē ꝑparauerat ei: ⁊ vbi fixerat illi ta
bernaculũ: hoc ē in hierłm. Altare q̃z Exo.38.a
eneũ qd̃ fabricat⁹ fuerat beſeleel filius
vri filij vr: ibi erat corã tabnaclo dñi:
qd̃ ⁊ req̃ſiuit ſalomõ ⁊ oĩs eccłia Aſcē B
ditq̃ ſalomõ ad altare eneũ coram ta-
bernaculo federis dñi: ⁊ obtulit in eo
mille hoſtias. Ecce ãt i ipa nocte appa
ruit ei deus dicēs: Poſtula qd̃ vis: vt
dem tibi. Dixitq̃ ſalomõ deo: Tu feci
ſti cũ dauid pr̃e meo miſcdiaz magnã:
⁊ ꝯſtituiſti me regē ꝓ eo. Nũc ğ dñe de
us: impleať ſermo tu⁹ quē pollicit⁹ es
dauid pr̃i meo. Tu eñi me feciſti regē 1.Pa.28.a
ſuꝑ ꝑłm tuũ multuz: q̃ tã innumerabił Sap.9.d
ē q̃ puluis ťre. Da mihi ſapiaz ⁊ itel- C
ligētiã: vt ingrediar et egrediar coraz
ꝑło tuo. Quis eñi põt hũc ꝑłm tuuz
digne q̃ tã grãdis ē: iudicare? Dixit ãt
de⁹ ad ſalomonē: Quia h̃ magꝭ placu-
it cordi tuo ⁊ nõ poſtulaſti diuitias et
ſubſtãtiã ⁊ gł̃iaz: neq̃ aĩas eoꝝ qui te
oderãt: ſz nec dies vite pł̃imos: petiſti
aũt ſapiam ⁊ ſciam: vt iudicare poſſis
ꝑłm meũ: ſuꝑ quē ꝯſtitui te regē: ſapi
entia et ſcia data ſũt tibi. Diuitias ãt
⁊ ſubſtãtiã ⁊ gł̃iaz dabo tibi: ita vt nul
lus i regib⁹ nec añ te nec poſt te fuerit
ſiłis tui. Uenit ğ ſalomõ ab excelſo ga D
baon i hierłm corã tabnaclo federis
et regnauit ſuꝑ iſrł. Cõgregauitq̃ ſibi
curr⁹ ⁊ eq̃tes: ⁊ facti ſũt ei mille q̃drin
gēti curr⁹: ⁊ duodecĩ milia eq̃tũ: ⁊ fec̃
cos eē in vrbib⁹ q̃drigaꝝ ⁊ cũ rege in
hierłm. Prebuitq̃ rex argētũ ⁊ aurũ i
hierłm q̃ſi lapides: et cedros q̃ſi ſyco-
moros q̃ naſcũť i cãpeſtrib⁹ mł̃titudie
magna. Adducebãť ãt ei eq̃ d̃ egypto
d̃ choa a negociatorib⁹ regꝭ. q̃ ibant ⁊
emebãt ꝑcio q̃drigã eq̃ꝝ ſexcētꝭ argē-
teis: ⁊ equũ cētũ q̃nquaginta. Siłr de
vniuerſis regnis cetheoꝝ ⁊ a regibus
ſyrie: emptio celebrabať. II

Decreuit aũt ſalomon edificare A
domuz noĩ dñi: et palatiũ ſibi.
Et numerauit ſeptuagita milia viroꝝ
portãtiũ humerꝭ: ⁊ octoginta milia q̃
cederēt lapides in mõtib⁹: ꝑpoſitoſq̃
coꝝ tria milia ſexcentos. Miſit q̃z ad 3.Re.5.a
hirã regē tyri dicēs: Sicut egiſti cum
dd̃ pr̃e meo et miſiſti ei ligna cedrina
vt edificaret ſibi domũ i qua ⁊ habita
uit: ſic fac mecũ vt edificem domũ noĩ
dñi dei mei vt cõſecrem eã: ad adolen-

dū icēſū corā illo ⁊ fumiganda aroma
ta:⁊ ad ꝓpoſitiões panū ſempiternū:⁊
ad holocauſtomata mane ⁊ veſpe: ſab
bat̄ ꝗ ⁊ neomenījs:⁊ ſolēnitatibꝰ dñi
dei nr̄i i ſēpit̄nū q̄ mādata ſūt iſraeli.
Domꝰ eñ quā edificare cupio magna
B eſt. Magnꝰ ē eñ deꝰ nr̄ ſup oēs deos.
Quis ḡ poterit preualere vt edificet ei
dignā domū? Si celū ⁊ celi celoꝝ cape
eū nequeūt: quātꝰ ego ſū vt poſſim edi-
ficare ei domū? Sꝫ ad h̄ tm̄: vt adolea
tur icēſū corā illo. Mitte ḡ mihi viꝝ
eruditū q̄ nouerit opari i auro ⁊ argē
to ere ⁊ ferro purpura ⁊ coccino ⁊ hya
cintho: ⁊ q̄ ſciat ſculpere celaturas cū
his artificibꝰ q̄s mecū habeo i iudea ⁊
i hierl̄m q̄s ꝑpauit dauid pr̄ meꝰ. Sed
⁊ ligna cedrina mitte mihi ⁊ arthcuti
na ⁊ pinea d̄ libano. Scio eñ ꝙ ſerui
tui nouerit cedere ligna d̄ libano. Et
erūt ſui mei cū ſuis tuis: vt parēt mi
C hi ligna plurima Domꝰ eñ quā cupio
edificare magna ē nimis ⁊ iclyta. Pre
terea opariȷs q̄ ceſuri ſūt ligna ſeruis
tuis dabo i cibaria: tritici choros vigī
ti milia: ⁊ hordei choros totidem: olei
ꝗ ſata vigiti milia. Dixit aūt hirā rex
tyri p l̄ras q̄s miſerat ſalomōi. Quia
dilerit dñs ꝓpl̄m ſuū: idcirco te regna-
re fec̄ ſup eū. Et addidit dicēs: Bñdi-
ctus dñs deꝰ iſrl̄ q̄ fec̄ celū ⁊ t̄ram: q̄ de
dit dd̄ regi filiū ſapiētē ⁊ eruditū ⁊ ſē-
ſatū atq prudētē: vt edificaret domū
dño: et palatiū ſibi. Miſi ḡ tibi virū
prudētē ⁊ ſciētiſſimū: hirā prēz meū fi
liū mulier̄ d̄ filiabꝰ dan: cuiꝰ pr̄ fuit ty
rius: q̄ nouerit opari i auro et argēto:
ere ⁊ ferro ⁊ marmore ⁊ lignis: i purpu
ra ꝗ ⁊ hyacitho ⁊ byſſino ⁊ coccino: ⁊
q̄ ſciat celare oēz ſculpturā: ⁊ adinue-
D nire prudēter qdcūq i ope neceſſariū
ē. cū artificibꝰ tuis et cū artificibꝰ dñi
3. Re. 5. c mei dd̄ pr̄is tui. Triticū ḡ ⁊ hordeū et
oleū ⁊ vinū q̄ pollicitꝰ es dñe mi: mitte
ſuis tuis. Nos āt cedemꝰ ligna d̄ liba
no q̄s neceſſaria habuer̄ ⁊ applicabi-
mꝰ ea ratibꝰ p mare i iope: tuū aūt erit
trāſferre ea i hierl̄m. Nūerauit igit̄ ſa
lomō oēs viros ꝓſelitos q̄ erāt i terra
iſrl̄ pꝰ dinumeratiōez quā dinūerauit
dd̄ pr̄ eiꝰ: ⁊ iuēti ſūt cētū q̄nq̄gita tria
milia ⁊ ſexcēti Fecitq ex eis ſeptuagi
ta milia q̄ humeris onera portarēt: et
octogita milia q̄ lapides d̄ montibꝰ ce

derēt: tria ſt milia ⁊ ſexcētoſ ꝑpoſitos
E T cepit ſalomō Ropeꝝ ꝓpl̄i. III B
edificare domū dñi i hierl̄m in
mōte moria q̄ demonſtratꝰ fue-
rat dauid pr̄i eiꝰ: i loco quē parauerat
dauid in area hornan iebuſei. Cepit āt 3.
edificare mēſe ſcdo: āno q̄rto regni ſui
Et hec ſūt fūdamēta q̄ iecit ſalomō vt
edificaret domū dei: lōgitudis cubitoſ
in mēſura ꝑma ſexagita: latitudis cu-
bitos vigiti. Porticū vo añ frōtē q̄ tē
debat̄ i lōgū iux̄ menſurā latitudinis
domꝰ: cubitoꝝ vigiti. Porro altitudo
cētū viginti cubitoꝝ erat. Et deaura-
uit eā itriſecꝰ auro mūdiſſimo. Domū B
ꝗ maiorē texit tabulis ligneis abieg-
nis: ⁊ lamias auri obrizi affixit p totū
Sculpſitq i ea palmas: ⁊ q̄ſi catenu-
las ſe iuicē cōplectētes. Strauit ꝗ pa
uimētū tēpli ꝑcioſiſſimo marmore: de
core mlt̄o Porro auꝝ erat ꝓbatiſſimū
d̄ cuiꝰ lamis texit domū ⁊ trabes eiꝰ et
poſtes ⁊ parietes ⁊ oſtia ⁊ celauit che-
rubin i parietibꝰ. Fec̄ ꝗ domū ſācti ſā
ctoꝝ: lōgitudinē iux̄ latitudinē domꝰ
cubitoꝝ vigiti: ⁊ latitudinē ſilr̄ vigiti
cubitoꝝ. Et lamīs aureis texit eā q̄ſi
talēt̄ ſexcētis: ſꝫ ⁊ clauos fec̄ aureos:
ita vt ſingl̄i claui ſiclos q̄nq̄genos ap
pēderēt. Cenacula ꝗ texit auro. Fecit C
etiā i domo ſcti ſctōꝝ cherubin duos
ope ſtatuario: ⁊ texit eoſ auro. Ale che
rubin vigiti cubit̄ extēdebāt̄: ita vt
vna ala hr̄et cubitos q̄nq ⁊ tangeret
parietē domꝰ: ⁊ alt̄a q̄nq cubitos ha
bēs alā tāgeret alteriꝰ cherub. Similiter
cherub alteriꝰ ala q̄nq hēbat cubitos
⁊ tangebat parietē: ⁊ ala eiꝰ alt̄a q̄nq
cubitoꝝ: alā cherub alteriꝰ ꝯtingebat.
Igit̄ ale vtriuſq cherub expāſe erāt:
⁊ extēdebāt̄ p cubitos vigiti. Ipi aūt
ſtabāt erect̄ pedibꝰ: ⁊ facies eoꝝ erāt
verſe ad exteriorē domū. Fecit ꝗ velū
ex hyacitho purpur̄ cocco ⁊ byſſo: et
itexuit ei cherubī. Añ fores etiā tēpli
duaſ colūnas q̄ trigita ⁊ q̄nq cubitoſ
hēbāt altitudis. Porro capita eaꝝ q̄n
q cubitoꝝ: necnō et q̄ſi catenulas in
oraculo: ⁊ ſuppoſuit eas capitibꝰ colū
naꝝ. Malogranata etiā centū: q̄ cate-
nulis iīpoſuit. Ipſas ꝗ colūnas po-
ſuit i veſtibulo tēpli vnā a dext̄ alte-
rā a ſiniſtr̄ Eā q̄ a dextr̄ erat vocauit
ioachin: ⁊ que ad leuā vocauit booz.

A Fecit q̃ȝ altare eneũ viginti IIII
cubitoꝝ lõgitudis: ⁊ viginti cu-
bitoꝝ latitudis: ⁊ decẽ cubito-
rũ altitudis. Mare etiã eneũ fuſile de
cẽ cubit⁊ a labio vſq̃ȝ ad labiũ: rotun
dũ ꝑ circuitũ. Quinq̃ȝ cubitos hẽbat al
titudis: ⁊ funicul⁹ trigĩta cubitoꝝ am
bigebat gyrũ ei⁹ Similitudo q̃ȝ boũ erat
ſubter illõ. Et decẽ cubit⁊ q̃dã extrin-
ſec⁹ celature: q̃ſi duob⁹ verſib⁹ labiũ ma
ris circũibãt. Boues ãt erãt fuſiles: et
i ꝑm mare ſuꝑ duodeci boues ĩpoſitũ
erat: q̃rũ tres reſpiciebãt ad aq̃lonẽ: ⁊
alij tres ad occidentẽ. Porro tres alij
meridiẽ: ⁊ tres q̃ reliqui erãt orientẽ:
B hñtes mare ſuppoſitũ. Poſteriora aũt
boũ erãt ĩtriſec⁹ ſb mari. Porro vaſti-
tas ei⁹ hẽbat mẽſurã palmi: ⁊ labiũ il
li⁹ erat q̃ſi labiũ calic⁊ vel repãdi lilij:
capiebatq̃ȝ tria milia metretas. Fecit
q̃ȝ cõchas decẽ ⁊ poſuit q̃nq̃ȝ a dextr⁊
⁊ q̃nq̃ȝ a ſiniſtr⁊: vt lauarẽt i eis oĩa q̃
i holocauſtũ oblaturi erãt Porro ĩ ma
ri ſacerdotes lauabãt. Fecit ãt ⁊ cãde-
labra aurea decẽ ſm ſpeciẽ quã iuſſe-
rat fieri: ⁊ poſuit ea i tẽplo: q̃nq̃ȝ a de-
xtris ⁊ q̃nq̃ȝ a ſiniſtr⁊. Necnõ ⁊ mẽſas
decẽ: ⁊ poſuit eas i tẽplo: q̃nq̃ȝ a dextr⁊
⁊ q̃nq̃ȝ a ſiniſtr⁊: phialas q̃ȝ aureas cẽ
C tũ. Fec etiã atriũ ſacerdotũ ⁊ baſilicã
grãdẽ: ⁊ oſtia ĩ baſilica q̃ texit ere Por
ro mare poſuit i latere dextro ꝯ oriẽtẽ
ad meridiẽ. Fec aũt hirã lebetes ⁊ cre
agras ⁊ phialas et cõpleuit oẽ op⁹ re-
gis i domo dei: h̃ ẽ colũnas duas ⁊ epi
ſtylia ⁊ capita: ⁊ q̃ſi q̃dam retiacula q̃
capita tegerẽt ſuꝑ epiſtylia. Malogra
nata q̃ȝ q̃dringẽta ⁊ retiacula duo ita
vt bini ordies malogranatoꝝ ſinglis
retiaculis iũgerent: q̃ ꝓtegerẽt epiſty
lia: ⁊ capita colũnaꝝ. Baſes etiã fec: ⁊
cõchas: q̃s ſuppoſuit baſib⁹ mare vnũ
boues q̃ȝ duodecĩ ſb mari: ⁊ lebetes et
creagras ⁊ phialas. Oĩa vaſa fec ſalo-
moni hirã pr̃ ei⁹ i domo dñi ex ere mũ
diſſimo. In regione iordanis fudit ea
rex i argilloſa t̃ra: int̃ ſochot ⁊ ſareda
tha. Erat aũt mlĩtudo vaſoꝝ inume-
rabilis ita vt ignoraret̃ põd⁹ eris. Fec
q̃ȝ ſalomon oĩa vaſa dom⁹ dei: ⁊ altare
aureũ ⁊ mẽſas: ⁊ ſuꝑ eas panes ꝓpoſi
tionis. Cãdelabra q̃ȝ cũ lucernis ſuis
vt lucerẽt aũ oraculũ iux̃ ritũ ex auro
puriſſimo: ⁊ florẽtia q̃dã ⁊ lucernas ⁊
forcipes aureos. Oĩa de auro mũdiſſi-
mo facta ſt. Thymiamateria q̃ȝ ⁊ thu
ribula ⁊ phialas ⁊ mortariola: ex auro
puriſſimo. Et oſtia celauit tẽpli iterio
ris. i. in ſctã ſctõꝝ: ⁊ oſtia tẽpli forinſe
cus aurea. Sicq̃ȝ cõpletũ ẽ oẽ op⁹ qđ
fecit ſalomon in domo dñi. V
Intulit igit̃ ſalomõ oĩa q̃ voue A
rat dauid pr̃ ſu⁹ argẽtũ ⁊ aurũ 3. Re. 7. g
et vniũſa vaſa poſuit ĩ theſaur⁊ dom⁹
dñi. Poſt q̃ cõgregauit maiores natu 3. Re. 8. a
iſrl̃: ⁊ cũctos pricipes tribuũ: et capita
familiaꝝ de filijs iſrl̃ in hierl̃m: vt ad-
ducerẽt arcã feder⁊ dñi ꝺ ciuitate dauid
q̃ ẽ i ſion. Venerũt itaq̃ȝ ad regẽ oẽs
viri iſrl̃: i die ſolẽni mẽſis ſeptimi. Cũ
q̃ȝ veniſſent cũcti ſeniores iſrl̃: portaue
rũt leuite arcã: ⁊ itulerũt eã: ⁊ oẽm pa
raturã tabernaculi. Porro vaſa ſãctu- B
arij q̃ erãt ĩ tabernaclo portauerũt ſa-
cerdotes cũ leuit⁊ Rex ãt ſalomõ ⁊ vni
uerſus cet⁹ iſrl̃: ⁊ oẽs q̃ fuerũt ꝯgrega-
ti aũ arcã: imolabant arietes ⁊ boues
abſq̃ȝ vllo nũero. Tãta eñ erat multi
tudo victimaꝝ. Et intulerũt ſacerdo-
tes arcã feder⁊ dñi i locũ ſuũ. i. ad ora
culũ tẽpli i ſctã ſctõꝝ ſubter alas che-
rubin: ita vt cherubin expãderẽt alas
ſuas ſuꝑ locũ i quo poſita erat arca: ⁊
ipaȝ arcã regerent cũ vectib⁹ ſuis. Ve C
ctiũ aũt q̃b⁹ portabat̃ arca: q̃ paululũ
lõgiores erãt: capita parebãt aũ oracu
lũ. Si vo q̃s paululũ fuiſſet extrinſec⁹
eos videre nõ poterat. Fuit itaq̃ȝ arca
ibi vſq̃ȝ i pñtẽ diẽ. Nihilq̃ȝ erat aliud
i arca niſi due tabule lapidie: q̃s poſu
erat moyſes ĩ oreb: q̃ñ legẽ dedit dñs
filijs iſrl̃ egrediẽtib⁹ ex egypto. Egreſ-
ſis ãt ſacerdotib⁹ ꝺ ſãctuario: oẽs eñ
ſacerdotes q̃ ibi potuerãt ĩueniri ſan-
ctificati ſũt: nec adhuc i illo tꝑe vices
⁊ miſterioꝝ ordo iter eos diuiſus erat D
tã leuite q̃ȝ cãtores. i. ⁊ qui ſub aſaph
erãt. ⁊ q̃ ſub hemã: ⁊ q̃ ſb ydithun: filij
⁊ frẽs eoꝝ veſtiti byſſinis: cymbalis ⁊
pſalterijs: ⁊ cithar⁊ ꝯcrepabãt ſtantes
ad oriẽtalẽ plagã altar⁊ ⁊ cũ eis canto
res cẽtũ viginti canẽtes tubis. Igit̃ cũ
ctis pariter ⁊ tubis ⁊ voce ⁊ cymbal̃ ⁊ or
ganis ⁊ diũſi generi⁊ muſicoꝝ ꝯcinen-
tib⁹ ⁊ vocẽ ĩ ſublime tollẽtib⁹: lõge ſo
nit⁹ audiebat̃: ita vt cuȝ dñm laudare
cepiſſẽt ⁊ dicere: Cõfitemi dño q̃ñ bo- Ps. 105
nus q̃ñ in eternuȝ miſcđia ei⁹ ĩpleret̃

3.Re.8.b dom⁹ dei nube: ne poſſet ſacerdotes ſta
re ꝛ miſtrare ꝓꝑ caliginē. Cōpleuerat
eñ glia dñi domū dei. ¶ VI
T Unc ſalomō ait: Dñs pollicit⁹
3.Re.8.b ē vt habitaret i caligine: ego āt
edificaui domū nomi ei⁹: vt habitaret
ibi i ꝑpetuū. Et cōuertit rex faciē ſuā:
ꝛ bñdixit vniuerſe multitudini iſrael.
Nā oīs turba ſtabat itēta. Et ait: Bñ
dict⁹ dñs de⁹ iſrl: q̄ qđ locut⁹ eſt dauid
pr̄i meo ope ꝯpleuit dicēſ: A die q̄ edu
xi pp̄lm meū đ ṫra egypti: nō elegi ciui
tatē đ cūctꝫ tribub⁹ iſrl vt edificaret
i ea dom⁹ nomi meo: neq̄ elegi quēq̄
aliū virū vt eēt dux in pp̄lo meo iſrl: ſꝫ
elegi hierlm vt ſit nomē meū in ea: et
elegi dd vt ꝯſtituerē eū ſup pp̄lm meū
iſrl. Cūq̄ fuiſſet volūtatꝫ dauid patrꝫ
mei vt edificaret domū noi dñi dei iſrl
dixit dñs ad eū. Quia hec fuit volūtas
tua vt edificares domū noī meo: bñ q̄
dem feciſti huiuſcemodi hr̄e volūtatē
B ſꝫ nō tu edificabis mihi domū Uerūtñ
fili⁹ tu⁹ q̄ egredieṫ đ lūbis tuiſ: ipſe edi
ficabit domū noī meo. Cōpleuit ḡ dñs
ſmonē ſuū quē locut⁹ fuerat: ꝛ ego ſur
rexi ꝓ dd pr̄i meo ꝛ ſedi ſup thronum
iſrl ſicut locut⁹ eſt dñs: ꝛ edificaui do
mū noi dñi dei iſrl ꝛ poſui i ea arcā in
q̄ ē pactū dñi qđ pepigit cū filijs iſrl.
Stetit ḡ corā altare dñi ex aduſo vni
uerſe multitudinis iſrl: ꝛ extēdit ma
nus ſuas. Siq̄dē fecerat ſalomon ba
ſim eneā ꝛ poſuerat eā i medio baſilice
hñtē q̄nq̄ cubitos lōgitudis et q̄nq̄
latitudinis: et tres cubitos altitudis.
Stetitq̄ ſup eā: ꝛ deinceps flexis geni
bus ꝯ vniūſā multitudinē iſrl: et pal
C mis i celū leuatꝫ ait: Dñe deus iſrl nō
eſt ſilis tui de⁹ in celo ꝛ i terra: q̄ cuſto
dis pactū ꝛ miſcdiaꝫ cū ſuis tuis: qui
ambulāt corā te in toto corde ſuo q̄ ꝑ
ſtitiſti ſuo tuo dauid pr̄i meo q̄cunq̄
locut⁹ fueras ei: ꝛ q̄ ore ꝓmiſeras: ope
cōpleſti: ſicut ꝛ pñs tp̄s ꝓbat. Nunc ḡ
dñe de⁹ iſrl imple ſuo tuo pr̄i meo dd
q̄cūq̄ locut⁹ es dicēs: Nō deficiet ex te
vir coraꝫ me q̄ ſedeat ſup thronū iſrl:
ita tñ ſi cuſtodierint filij tui vias me
as: ꝛ ambulauerint i lege mea: ſicut et
tu ambulaſti corā me. Et nūc dñe de⁹
iſrl firmeṫ ſmo tu⁹: quē locut⁹ es ſuo
tuo dauid Ergo ne credibile ē vt habi
tet de⁹ cū hoib⁹ ſup terrā? Si celuꝫ et

celi celoꝝ nō te capiūt: q̄ntomagꝫ do
mus iſta quā edificaui. Sꝫ ad h̄ tm̄ fa
cta ē: vt reſpicias orationeꝫ ſui tui et
obſecrationē ei⁹. Dñe de⁹ me⁹: audias D
ꝑces q̄s fundit famul⁹ tu⁹ coraꝫ te: vt
apias oclos tuos ſup domū iſtā dieb⁹
ac noctib⁹ ſup locū in q̄ pollicit⁹ es vt
inuocareṫ nomē tuū et exaudires oratio
nē quā ſu⁹ tu⁹ orat i eo ꝛ exaudias ꝑ
ces famuli tui et pp̄li tui iſrl. Quicūq̄
orauerit in loco iſto: exaudi de habita
culo tuo. i. de celis: et ꝓpitiare. Si pec 3.
cauerit q̄ſpiā in ꝓximū ſuū ꝛ iurare ꝯ
cū parat⁹ venerit ſeq̄ maledicto con
ſtrinxerit corā altari i domo iſta: tu au
dies de celo: ꝛ facies iudiciū ſuoꝝ tuo
rū: ita vt reddas iniq̄ viā ſuā in caput
ꝓpriū: ꝛ vlciſcarꝫ iuſtū retribuēs ei ſm
iuſticiā ſuaꝫ. Si ſupat⁹ fuerit pp̄ls tu⁹
iſrl ab inimicis: peccabūt eñ tibi: ꝛ cō
uerſi egerint penitētiā ꝛ obſecrauerit
nomē tuū: ꝛ fuerint depcati te in loco
iſto: tu exaudies de celo ꝛ ꝓpitiare pec
cato pp̄li tui iſrl: ꝛ reduc eos in terraꝫ
quā dediſti eis et pr̄ib⁹ eoꝝ. Si clauſo E
celo pluuia non fluxerit ꝓꝑ pctā pp̄li
tui: ꝛ depcati te fuerit i loco iſto: ꝛ cō
feſſi noi tuo: ꝛ cōuerſi a pctīs ſuis cuꝫ
eos afflixeris: exaudi de celo dñe: ꝛ di
mitte pctā ſuis tuis ꝛ pp̄li tui iſrl: ꝛ do
ce eos viā bonā: ꝑ quā ingrediāṫ: ꝛ da
pluuiā ṫre quā dediſti pp̄lo tuo ad poſ
ſidēdū. Fames ſi orta fuerit i terra: et
peſtilētia: erugo ꝛ aurugo ꝛ locuſta et
bruc⁹: et hoſtes vaſtatꝫ regionib⁹ por
obſederit ciuitatꝫ: oīſq̄ plaga ꝛ infir
mitas ꝑſſerit: ſi q̄s de pp̄lo tuo iſrl fue
rit depcat⁹: cognoſcēs plagā ꝛ infirmi
tatē ſuā; et expāderit man⁹ ſuas in do
mo hāc tu exaudies đ celo de ſublimi
ſcꝫ habitaculo tuo: ꝛ ꝓpitiare: et redde
vnicuiq̄ ſm vias ſuas: q̄s noſti eū ha
bere i corde ſuo. Tu eñ ſol⁹ noſti cor
da filioꝝ hoim vt timeant te ꝛ ambu
lēt i vijs tuis cūctꝫ dieb⁹ q̄b⁹ viuūt ſu
per faciem ṫre quā dediſti pr̄ib⁹ nr̄is.
Externuꝫ q̄ꝫ q̄ nō ē de pp̄lo tuo iſrl: ſi
venerit de ṫra lōginqua ꝓpter nomen
tuū magnū ꝛ ꝓpter manū tuā robuſtā
ꝛ brachiū tuū extentuꝫ: ꝛ adorauerit i
loco iſto: tu exaudies de celo firmiſſi
mo habitaculo tuo: ꝛ facies cūcta ꝓ q̄
bus inuocauerit te ille pegrin⁹: vt ſciāt
oēs pp̄li ṫre nomē tuuꝫ et timeat te ſic

pplš tu⁹ iſrł: cognoſcāt qꝛ nomē tuum
inuocatū ē ſup domū hāc. quā edifica
ui noi tuo. Si egreſſus fuerit ppls tu⁹
ad bellū ꝯ adūſarios ſuos p viā ī quā
miſer' eos: adorabūt te ꝯ viā in q̄ ciui
tas hec ē quā elegiſti ⁊ dom⁹ quā edifi
D caui noi tuo: vt exaudias d celo pces
.e. eoꝝ et obſecratiões: ⁊ vlciſcar'. Si aūt
peccauerint tibi: neqꝫ eñ ē hō q̄ ñ pec
cet: ⁊ irat⁹ fueris eis: ⁊ tradideris ho
ſtib⁹: ⁊ captiuos duxerint eos ī trā lō
ginquā vel certe q̄ iux ē: ⁊ ꝯuerſi ī cor
de ſuo ī terra ad quā captiui ducti fue
rāt egerint pniaꝫ: et dep̄cati te fuerit ī
terra captiuitat' ſue: dicētes: peccaui
mus iniq̄ fecim⁹: iniuſte egim⁹: ⁊ reū
ſi fuerint ad te ī toto corde ſuo: ⁊ tota
aīa ſua ī terra captiuitat' ſue ad quaꝫ
ducti ſt: adorabūt te ꝯ viā trē ſue quā
dediſti pfib⁹ eoꝝ: ⁊ vrbis quā elegiſti:
⁊ dom⁹ quā edificaui noi tuo: vt exau
dias d celo: h̄ eſt de firmo habitaculo
tuo pces eoꝝ: ⁊ facias iudiciū: ⁊ dimit
tas pplo tuo qͥuis pctōꝛi. Tu es eñ de
us me⁹. Apianł q̄ſo oculi tui: ⁊ aures
tue intēte ſint ad orationē q̄ fit ī loco
.l. iſto. Nūc igił ꝯſurge dñe de⁹ in requiē
tuā: tu ⁊ arca fortitudis tue. Sacerdo
tes tui dñe de⁹ induāł ſalutē: ⁊ ſancti
tui letenł in bonis. Dñe deus me⁹ ne
auerter' faciē chriſti tui. Memēto mi
ſericordiarū dauid ſui tui. ¶ VII
A Umqꝫ cōpleſſet ſalomō fundēs
pces: ignis deſcēdit d celo: ⁊ de
uorauit holocauſta et victias:
.b ⁊ maieſtas dñi adimpleuit domū: nec
poterāt ſacerdotes igredi tēplū dñi: eo
q̄ ipleſſet maieſtas dñi tēplū dñi. Sꝫ
⁊ oīs iſrł videbāt deſcēdētē ignem et
gliaꝫ dñi ſup domū: ⁊ corruētes ꝓni ī
trā ſup pauimētū ſtratū lapide: adora
uerūt ⁊ laudauerł dñꝫ: qm̄ bon⁹ qm̄ ī
ſeculū miſcdia ei⁹. Rex āt ⁊ oīs ppls i
molabāt victimas coram dño. Macta
uit igił rex ſalomō. boū vigitiduo mi
B lia: arietū cētū viginti milia. Et dedi
cauit domū dei rex et vniuerſus ppls.
Sacerdotes āt ſtabāt ī officijs ſuis: et
leuite ī organis carminū dñi: q̄ fec̄ da
uid rex ad laudādū dñm: qm̄ bon⁹ qm̄
in etnū miſcdia ei⁹: hymnos dauid ca
nētes p man⁹ ſuas. Porro ſacerdotes
canebāt tubis añ eos: cūctuſqꝫ iſrł ſta
bat. Sctificauit qꝫ ſalomō medium

atrū añ teplum dñi. Obtulerat eñ ibi
holocauſta ⁊ adipes pacificoꝝ: qꝛ alta
re eneū qd̄ fecerat nō poterat ſuſtinere
holocauſta ⁊ ſacrificia ⁊ adipes pacifi
coꝝ. Fec̄ ḡ ſalomō ſolēnitatē ī tpe illo
ſeptē dieb⁹ ⁊ oīs iſrł cū eo: eccłia mag
na valde: ab introitu emath vſqꝫ ad tor
rentē egypti. Fecitqꝫ die octauo colle C
ctā: eo q̄ dedicaſſet altare ſeptē dieb⁹:
⁊ ſolēnitatē celebraſſet dieb⁹ ſeptē. Igi
tur ī die viceſimotertio mēſis ſeptimi:
dimiſit pplos ad tabnacula ſua: letan
tes atqꝫ gaudētes ſup bono qd̄ fecerat
dñs dauid et ſalomoni ⁊ iſrł pplo ſuo.
Cōpleuitqꝫ ſalomō domū dñi: ⁊ domuꝫ 3.Re.9.a
reg': ⁊ oīa q̄ diſpoſuerat ī corde ſuo vt
faceret ī domo dñi: ⁊ ī domo ſua: et ꝓ
ſperat⁹ ē. Apparuit āt ei dñs nocte: et
ait: Audiui orōnē tuā: ⁊ elegi locum
iſtū mihi ī domū ſacrificij. Si clauſero
celū ⁊ pluuia ñ fluxerit ⁊ mādauero et
pcepo locuſte vt deuoret trā et miſero
peſtilentiā ī pplm meū: ꝯuſus aūt ppls
me⁹ ſup q̄s iuocatū ē nomē meū: dep̄
cat⁹ me fuerit: ⁊ exq̄ſierit faciē meā: et
egerit pniaꝫ a vijs ſuis peſſimis: ⁊ ego
exaudiā d celo. et ꝓpiti⁹ero pctīs eoꝝ
⁊ ſanabo trā eaꝝ. Oculi qꝫ mei erunt
apti: ⁊ aures mee erecte: ad orōnē ei⁹ q̄
ī loco iſto orauerit. Elegi. n. et ſcīfica D
ui locū iſtū: vt ſit nomē meū ibi ī ſēpi
ternū: ⁊ ꝑmaneāt oculi mei ⁊ cor meū
ibi cūct' dieb⁹. Tu qꝫ ſi ābulauer' corā
me ſic ābulauit dd pr̄ tu⁹: ⁊ fecer' iux
oīa q̄ pcepi tibi: ⁊ iuſticias meas iudi
ciaqꝫ ſuauer': ſuſcitabo thronū regni
tui: ſicut pollicit⁹ ſū dauid pfi tuo di
cēs: Nō auferel d ſtirpe tua vir: q̄ nō
ſit pnceps ī iſrł. Si āt auerſi fuerit': ⁊
dereliquerit' iuſticias meas ⁊ pcepta
mea q̄ ꝓpoſui vob: ⁊ abeūtes ſuierit'
dijs alienis: ⁊ adorauerītis eos: euellā
vos d trā mea quā dedi vob: ⁊ domuꝫ
hāc quā edificaui noi meo ꝓijciā a fa
cie mea: ⁊ tradā eā ī pabolā ⁊ in exem
plū cūct' pplis: ⁊ dom⁹ iſta erit ī ꝓūbiū
vniūſis trāſeūtib⁹ ⁊ dicent ſtupentes:
Quare fecit dñs ſic tre huic et domui
huic? Rñdebuntqꝫ. Quia dereliq̄runt
dñꝫ deū patꝝ ſuoꝝ q̄ eduxit eos d tra
egypti: ⁊ appꝛehēderūt deos alienos et
adorauerūt eos ⁊ coluerūt: idcirco ve
nerūt ſup eos vniūſa hec mala. A
Xplet' āt viginti ānis poſtq̄ ¶ VIII 3.Re.9

edificauit ſalomon domū dñi ⁊ domū
ſuā: ciuitates q̄s dederat hirā ſalomōi
edificauit ⁊ habitare ibi fec̄ filios iſrl̄
Abijt q̄ȝ ī emath ſuba: ⁊ obtinuit eā ⁊
edificauit palmirā ī deſ̄to: ⁊ aliaſ ciui
tates munitiſſimaſ edificauit i emath
Extruxitq̄ȝ bethorō ſupiorē: ⁊ bethorō
inferiorē: citates muratas: hn̄tes por-
taſ ⁊ vectes ⁊ ſeras Balaath etiā ⁊ oēs
vrbes firmiſſimas q̄ fuerunt ſalomōiſ
cūctaſq̄ȝ vrbes q̄drigaꝝ: ⁊ vrbes eq̄tū
B Oia q̄cunq̄ȝ voluit fec̄ rex ſalomō atq̄ȝ
diſpoſuit: edificauit ī hierl̄m ⁊ ī libano
⁊ ī vniūſa t̄ra ptātis ſue. Oēm p̄p̄lm q̄
derelict⁹ fuerat d̄ etheis ⁊ āmorreis et
pherezeis ⁊ eueis ⁊ iebuſeis: q̄ nō erāt
d̄ ſtirpe iſrl̄: d̄ filijs eoꝝ ⁊ de poſter͡ q̄s
nō īnt̄fecerāt filij iſrl̄: ſubiugauit ſalo
mō ī tributarios vſq̄ȝ ī diē hanc. Por
ro d̄ filijs iſrl̄ nō poſuit vt ſuirēt ope-
rib⁹ reg͡. Ipi em̄ erant viri bellatores
⁊ duces pmi: ⁊ pncipes q̄drigarū et
eq̄tū ei⁹. Oēs aūt pncipes exercit⁹ re-
gis ſalomōis fuerūt ducēti q̄nq̄ginta
q̄ erudiebāt p̄p̄lm. Filiā v̄o pharaōis
trāſtulit de citate dauid in domū quā
edificauerat ei. Dixit em̄ rex: Nō habi
C tabit vxor mea ī domo dauid reg͡ iſrl̄
eo q̄ ſācrificata ſit: q2 ingreſſa ē in eā
arca dñi. Tūc obtulit ſalomō holocau
ſta dn̄o ſuper altare dñi q̄d extruxerat
aū porticū vt p ſingulos dies offerret̄
in eo iux̄ p̄ceptū moyſi in ſabbat͡ ⁊ in
kalēdis ⁊ ī feſtis dieb⁹ ter p annū. i. in
ſolēnitate azymorū et ſolēnitate heb-
domadarū ⁊ in ſolēnitate tabernacu-
lorū. Et cōſtituit iux̄ diſpoſitionē da-
uid pr̄is ſui officia ſacerdotū in mini
ſterijs ſuis: ⁊ leuitas in ordine ſuo: vt
laudarēt ⁊ miſtrarēt corā ſacerdotib⁹
iux̄ ritū vniuſcuiuſq̄ȝ diei: ⁊ ianitores
ī diuiſionib⁹ ſuis p portā ⁊ portā. Sic
D em̄ p̄cepat dauid hō dei. Nec p̄tergreſ
ſi ſūt de mādat͡ reg͡ tā ſacerdotes q̄
leuite: ex oīb⁹ q̄ p̄cepat. Et ī cuſtodijs
theſauroꝝ oēs īpēſas p̄patas habuit
ſalomō: ex eo die q̄ fūdauit domū dñi
vſq̄ȝ in diē q̄ pfecit eā. Tūc abijt ſalo-
mō ī aſiongabar: ⁊ ī hailath: ad orā
maris rubri q̄ ē ī terra edom. Miſit er
go ei hirā p man⁹ ſuorū ſuorū naues
⁊ nautas gnaros maris: ⁊ abierūt cū
ſuis ſalomōis ī ophir. Tuleŕtq̄ȝ inde
q̄dringēta q̄nquaginta talenta auri ⁊
attulerūt ad regē ſalomonē. ¶ IX
R Egina q̄ȝ ſaba cum audiſſet fa-
mā ſalomōis: venit vt tēptaret
eū in enigmatib⁹ ī hierl̄m: cum
magnis opibus ⁊ camelis q̄ portabāt
aromata ⁊ auri plurimū gēmaſq̄ȝ p̄ci
oſas. Cūq̄ȝ veniſſet ad ſalomonē: locu-
ta ē ei q̄cūq̄ȝ erāt ī corde ſuo. Et expo-
ſuit ei ſalomō oīa q̄ p̄poſuerat: nec q̄c-
q̄ fuit q̄d nō pſpicuum ei fecerit. Que
poſtq̄ vidit ſapiētiā ſcȝ ſalomōis: ⁊ do
mū quā edificauerat: necnō et cibaria
mēſe ei⁹ habitacula ſuoꝝ: ⁊ officia mi
niſtrorū ei⁹ et veſtimenta eorū: pincer
nas q̄ȝ ⁊ veſtes eorū: ⁊ victimas q̄s im
molabat ī domo dñi: nō erat p̄ ſtupore
vltra in ea ſpūs. Dixitq̄ȝ ad regē: Ver⁹
ē ſmo quē audierā ī terra mea: d̄ v̄tu-
tib⁹ ⁊ ſapiētia tua. Nō credebā narrā-
tib⁹: donec ipa veniſſem: ⁊ vidiſſēt ocu
li mei ⁊ pbaſſem vix medietatē ſapien
tie tue mihi fuiſſe narratā. Uiciſti fa-
mā virtutib⁹ tuis. Beati viri tui ⁊ be-
ati ſui tui: hi q̄ aſſiſtūt corā te oī tpe ⁊
audiūt ſapiētiā tuā. Sit dn̄s de⁹ tuus
bn̄dict⁹: q̄ voluit te ordinare ſup thro
nū ſuū regē dñi dei tui. Quia diligit
de⁹ iſrl̄: et vult ſuare eū in eternū: id-
circo poſuit te ſup eū regē: vt facias iu
dicia atq̄ȝ iuſticiā. Dedit aūt regi cētū
viginti talēta auri: ⁊ aromata mľta ni-
mis: ⁊ gēmas p̄cioſiſſimas. Nō fuerūt
aromata talia: vt hec q̄ dedit regina ſa
ba regi ſalomoni. Sȝ et ſui hirā cum
ſuis ſalomōis attulerūt aurū d̄ ophir
et ligna tina: et gēmas p̄cioſiſſimas.
De q̄b⁹ fecit rex de lignis ſcȝ de tinis
grad⁹ in domo dñi: ⁊ in domo regia: ci
tharas q̄ȝ ⁊ pſalteria cātorib⁹. Nūq̄
viſa ſūt ī terra iuda ligna talia. Rex āt
ſalomō dedit regine ſaba cuncta q̄ vo
luit ⁊ q̄ poſtulauit: ⁊ mľto plura q̄ at-
tulerat ad eū. Que reūſa abijt in terrā
ſuā cū ſeruis ſuis. Erat aūt pōdus au-
ri q̄d afferebat̄ ſalomoni p ſingl̄os an
nos: ſexcēta ſexagintaſex talēta auri:
excepta ea ſūma quā legati diuerſarū
gētiū ⁊ negociatores afferre ɔſueuerāt
oēſq̄ȝ reges arabie ⁊ ſatrape terrarū q̄
cōportabāt aurū ⁊ argētū ſalomōi. Fe
cit igit̄ rex ſalomō ducētas haſtas au
reas: de ſūma ſexcētoꝝ aureoꝝ q̄ ī ſin
gulis haſt͡ expēdebāt̄ Trecēta q̄ȝ ſcu
ta aurea trecētoꝝ aureoꝝ: q̄b⁹ tegebāt̄

ſingla ſcuta. Poſuitq̃ ea rex armamē-
tario qđ erat cōſitū nemore. Fecit qȝ
rex ſoliū eburneū grāde: et veſtiuit il-
E lud auro mūdiſſimo. Sex qȝ gradus q̃
b9 aſcēdebat ad ſoliū ⁊ ſcabellū aureū
⁊ brachiola duo altrinſec9: ⁊ duos leo
nes ſtātes iux̄ brachiola: ſȝ ⁊ alios du
odeci leunculos ſtātes ſup ſex gradus
ex vtraq̃ pte. Nō fuit tale ſoliū i vniu
ſis regnis. Oia qȝ vaſa cōuiuij regis
erāt aurea: ⁊ vaſa dom9 ſalt9 libani ex
auro puriſſimo. Argētū ei i dieb9 illis
p nihilo reputabat. Siqdē naues re
gis ibāt i tharſis cū ſuishirā: ſemel in
ānis trib9: ⁊ deferebāt ide aurū ⁊ argē
D tū ⁊ ebur ⁊ ſimias ⁊ pauos. Magnifi
cat9 ē igit ſalomō ſup oēs reges t̃re:
p diuitijs ⁊ glia. Oēſq̃ reges t̃rarū de
ſiderabāt videre faciē ſalomōis: vt au
rēt ſapiaȝ quā dederat de9 i corde ei9
Et deferebāt ei mūera: vaſa argentea
⁊ aurea: ⁊ veſtes ⁊ arma ⁊ aromata eq̃s
et mulos p ſingulos ānos. Habuit qȝ
ſalomō q̃dragita milia eq̃rū i ſtabulis
⁊ curruū eq̃tūq̃ duodecī milia. Cōſti-
tuitq̃ eos i vrbib9 q̃drigarū: et vrbi
erat rex i hierłm. Exercuit ēt ptātē ſu-
p cūctos reges a flumine eufrate vſq̃
ad t̃rā philiſtinoꝝ et vſq̃ ad t̃minos
egypti. Tātāq̃ copiā hbuit argēti in
hierłm q̃ſi lapidū: ⁊ cedroꝝ tātā mul-
titudinē velut ſycomoꝝ q̃ gignūt i cā
peſtrib9. Adducebant āt ei eq̃ de egy-
pto: cūctiſq̃ regionib9. Reliq̃ āt opa
ſalomonis prioꝝ ⁊ nouiſſimoꝝ ſcpta
ſūt i verbis nathā pphe: ⁊ i libris ahie
ſylonit?: i viſione qȝ addo videntis ꝯ
hieroboā filiū nabath. Regnauit aūt
ſalomō i hierłm ſup oēm iſrł: q̃dragi-
ta annis. Dormiuitq̃ cū prib9 ſuis: et
ſepelierūt eū i ciuitate dd: regnauitq̃
roboam fili9 ei9 p eo. CX
P Rofect9 ē aūt roboā i ſichem.
Illuc eñ cūct9 iſrł cōuenerat:
vt ꝯſtituerent eū regē: Qđ cū audiſſet
hieroboā fili9 nabath q̃ erat i egypto
fugerat: q̃ppe illuc an̄ ſalomonē: ſtati
reuerſus ē. Vocauerūtq̃ eū ⁊ venit cū
vniuerſo iſrł: ⁊ locuti ſūt ad roboā di-
cētes. Pr tu9 duriſſimo iugo nos preſ
ſit: tu leuiora ipera p̃re tuo q̃ nob ipo
ſuit graue ſeruitutē: ⁊ paululū de one
re ſubleua: vt ſuiamus tibi Qui ait
Poſt tres dies reūtimini ad me. Cūq̃

abijſſet ppl̃s: enijt conſiliū cū ſenib9 q̃
ſteterāt corā p̃re ei9 ſalomone dū ad-
huc viueret: dicēs: Quid dat? conſiliū
vt rñdeā pplo? Qui dixerūt ei. Si pla- B
cueris pplo huic ⁊ lenier? eos verbis
clemētib9 ſuiēt tibi oī tpe. At ille re-
liq̃t ꝯſiliū ſenū: ⁊ cū iuuenib9 tractare
cepit q̃ cū eo nutriti fuerāt: ⁊ erāt i co-
mitiatu illi9. Dixitq̃ ad eos. Quid vo
bis videt: vt rñdere q̃d debeo pplo hu
ic q̃ dixit mihi: ſubleua iugū qđ ipoſu-
it nob p̃r tu9? At illi rñderūt vt iuue-
nes ⁊ nutriti cū eo i delitijs: atq̃ dixe
rūt. Sic loq̃ris pplo q̃ dixit tibi: p̃r tu9 C
aggrauauit iugū nr̃m: tu ſubleua: ⁊ re
ſpōdeb ei. Mini9 digit9 me9 groſſior ē
lūbis p̃ris mei. Pr me9 ipoſuit vobis
graue iugū: ⁊ ego maius pōdus appo
nā. Pr me9 cecidit vos flagellis: ego 3.Reg.12.
vo cedā vos ſcorpionib9. Venit g̃ hie
roboā ⁊ vniuerſus ppl̃s ad roboā die
tertio: ſic p̃cepat eis. Rñditq̃ rex du-
ra: derelicto ꝯſilio ſenioꝝ: locutuſq̃ ē
iux̄ iuuenū voluntatē. Pr me9 graue
vob ipoſuit iugū: qđ ego graui9 faciā
Pr me9 cecidit vos flagellis: ego vo
cedā vos ſcorpionib9. Et nō acq̃euit
ppli p̃cib9. Erat.n. volūtatis dei vt cō
pleret ſmo ei9 quē locut9 fuerat p ma
nū ahie ſylonit? ad hieroboā filiū na-
bath. Ppl̃s āt vniuerſus rege durio-
ra dicēte: ſic locut9 ē ad eū. Nō ē nob D
ps i dd: neq̃ hereditas i filio iſai. Re-
uertere i tabnacula tua iſrł. Tu āt pa
ſce domū tuā dd. Et abijt iſrł i tabna-
cula ſua. Sup filios āt iſrł q̃ habita-
bāt i ciuitatib9 iuda regnauit roboā.
Miſitq̃ rex roboā adurā q̃ p̃erat tri- 3.Reg.12.
but?: ⁊ lapidauerūt eū filij iſrł ⁊ mor-
tu9 eſt. Porro rex roboā currū feſtina-
uit aſcēdere: ⁊ fugit i hierłm. Receſſit-
q̃ iſrł a domo dd: vſq̃ ad diē hāc.
V Enit āt roboā i hierłm. CXI A
et cōuocauit vniuerſā domū iu 3.Reg.12.
da ⁊ beniamin cētū octogita
milia electoꝝ atq̃ bellātiū: vt dimica
ret ꝯ iſrł ⁊ cōuerteret ad ſe regnū ſuū.
Fact9q̃ eſt ſmo dñi ad ſemeiā hoiem
dei dicēs: loq̃re ad roboā filiū ſalomo
nis regē iuda: ⁊ ad vniuerſū iſrł: q̃ eſt
i iuda ⁊ beniami. Hec dicit dñs: Nō aſ
cēdet? neq̃ pugnabitis ꝯ frēs vr̃os
reuertat vnuſq̃ſq̃ i domū ſuā: q̃r mea
hoc geſtū ē volūtate. Qui cū audiſſēt

ſermonē dñi:reuerſi ſūt: nec ꝑrexerūt
B ꝯ hieroboā. Habitauit aūt roboā in
hierl'ʒ:⁊ edificauit ciuitates muratas
ī iuda:extruxitq; bethleē ⁊ ethā ⁊ the-
cue bethſur q̄ʒ ſocco ⁊ odollā: necnō ⁊
geth ⁊ mareſa ⁊ ziph:ſed ⁊ adurā ⁊ la-
chis ⁊ aſecha:ſaraa q̄ʒ ahialō ⁊ hebrō
q̄ erāt ī iuda ⁊ beniamin ciuitates muni
tiſſimas. Cūq; clauſiſſet eas mur(: po-
ſuit ī eis ꝑncipes ciborūq; horrea: h̄ ē
olei ⁊ vini. Sʒ ⁊ ī ſingulis vrbib⁹ fec
armētaria ſcutorū:⁊ haſtaꝝ:firmauit
q; eas ſūma diligētia:⁊ imperauit ſuꝑ
Ciudā ⁊ beniamin. Sacerdotes āt ⁊ le-
uite q̄ erāt ī vniuerſo iſrl': venerūt ad
eū de cūctis ſedibus ſuis: ⁊ relinquē-
tes ſuburbana ⁊ poſſeſſiones ſuas: et
trāſeūtes ad iudā ⁊ hierl'm: eo ꝙ abie
ciſſet eos hieroboā ⁊ poſteri ei⁹ ne ſa-
3.Reg.12.g cerdotio dñi fūgerēt: q̄ ꝯſtituit ſibi ſa
cerdotes excelſoꝝ ⁊ demoniorū vitulo
rūq; q̄s fecerat. Sʒ ⁊ de cūct(tribub⁹
iſrl' q̄cūq; dederāt cor ſuū vt q̄rerēt do
minū deū iſrl': venerūt ī hierl'm ad im-
molendū victimas ſuas corā dño deo
patrū ſuoꝝ:⁊ roborauerūt regnū iuda
⁊ cōfirmauerūt roboā filiū ſalomōis ꝑ
tres ānos. Ambulauerūt eñ ī vijs dd et
D ſalomonis ānis trib⁹. Duxit āt ro-
boā vxorē:malaath filiā hierimuth fi
lij dd:abiail q̄ʒ filiā heliab filij iſai q̄
q̄ peꝑit ei filios. ieos ⁊ ſōmoriā ⁊ zo-
om. Poſt hāc q̄ʒ accepit maachā filiā
abyſalō:q̄ peꝑit ei abia ⁊ abi ⁊ ziza ⁊ ſa
limith. Amauit āt roboā maachā fili-
am abyſalō:ſuꝑ oēs vxores ſuas ⁊ ꝯcu
binas. Nā vxores decē ⁊ octo duxerat:
ꝯcubinas āt ſexagita:⁊ genuit viginti
octo filios ⁊ ſexaginta filias. Cōſtituit
vero in capite abiā filiū maacha ducē
ſuꝑ oēs frēs ſuos:ipm eñ regē facere
cogitabat q2 ſapiētior fuit ⁊ potētior
ſuꝑ oēs filios ei⁹:⁊ ī cūct(finib⁹ iuda
⁊ beniamin ⁊ ī vniūſis ciuitatib⁹ mu
rat(. Prebuitq; eis eſcas plurimas:et
multas petiuit vxores ¶.XII
C Unq; roboratuʒ fuiſſet regnum
roboā ⁊ ꝯfortatū: dereliq̄t legē
dñi ⁊ oīs iſrl' cū eo. Anno āt q̄nto re-
gni roboā:aſcēdit ſeſac rex egypti in
hierl'm q2 peccauerāt dño cū mille du
cētis currib⁹ ⁊ ſexagita milib⁹ eq̄tū.
Nec erat numer⁹ vulgi qd venerat cū
eo ex egypto:lybies.ſ. et trogodite et
ethiopes: cepitq; ciuitates munitiſſi-
mas ī iuda: ⁊ venit vſq; ī hierl'm. Se-
meias āt ꝓpha igreſſus ē ad roboā et
⁊ ꝑncipes iuda q̄ cōgregati fuerāt in
hierl'm fugiētes ſeſac:dixitq; ad eos.
Hec dicit dñs. Uos reliq̄ſtis me:⁊ ego B
reliq̄ vos ī manu ſeſac. Conſternatiq;
ꝑncipes iſrl' ⁊ rex dixerūt. Iuſt⁹ ē dñs
Cūq; vidiſſet dñs ꝙ humiliati eēnt:fa
ct⁹ eſt ſmo dñi ad ſemeiā dicēs: Quia
humiliati ſūt nō diſꝑdā eos: daboq;
eis pauxillū auxilij: ⁊ ñ ſtillabit furor
me⁹ ſuꝑ hierl'm ꝑ manū ſeſac. Uerūtñ
ſuiēt ei: vt ſciāt diſtātiā ſeruitut(mee
⁊ ſeruitut(regni terraꝝ. Receſſit itaq; C
ſeſac rex egypti ab hierl'm ſublat(the-
ſauris dom⁹ dñi ⁊ dom⁹ regis :oīaq;
ſecū tulit:⁊ clypeos aureos q̄s fecerat
ſalomō ꝓ q̄b⁹ fecit rex eneos: ⁊ tradi-
dit illos ꝑncipib⁹ ſcutarioꝝ q̄ cuſto-
diebāt veſtibulū palatij. Cūq; itroiret
rex domū dei: veniebāt ſcutarij ⁊ tol-
lebāt eos:iterūq; referebāt eos ad ar-
mamētariū ſuū. Uerūtñ q2 humiliati
ſūt auerſa eſt ab eis ira dñi nec deleti
ſūt penit⁹. Siq̄dē ⁊ ī iuda iuēta ſunt
oꝑa bona. Cōfortat⁹ ē ḡ rex roboā ī hi
eruſalē:atq; regnauit. Quadraginta 3.R
aūt ⁊ vni⁹ āni erat cū regnare cepiſſet D
⁊ decē ⁊ ſeptē ānis regnauit ī hierl'm
vrbe quā elegit dñs:vt cōfirmaret no-
mē ſuū ibi:de cūctis tribub⁹ iſrl'. No-
mē āt mr̄is ei⁹ naama āmanites. Fe-
citq; malū:⁊ nō ꝑparauit cor ſuū vt q̄re
ret dñm. Oꝑa vero roboā prima ⁊ no-
uiſſima ſcripta ſūt ī libris ſemeie ꝓphe
⁊ addo vidētis:⁊ diligēt expoſita Pu
gnauerūtq; aduerſū ſe roboā ⁊ hiero-
boā cūct(dieb⁹. Et dormiuit roboā cū
p̄trib⁹ ſuis:ſepult⁹q; ē ī ciuitate dd et
regnauit abia fili⁹ ei⁹ ꝓ eo. ¶ XIII
Anno octauodecio reg(hierobo
am regnauit abia ſuꝑ iudam.
Trib⁹ ānis regnauit ī hierl'm
Nomenq; mr̄is ei⁹ michaia:filia vri-
el de gabaa:⁊ erat bellū īter abia ⁊ hi-
eroboā. Cūq; iniſſet abia certamē. et
haberet bellicoſiſſimos viros: ⁊ electo
rū q̄dragita milia: hieroboā cōſtruxit
eʒ aciē octogita milia viroꝝ: q̄ et ipſi
electi erāt ⁊ ad bella fortiſſimi . Stetit
ḡ abia ſuꝑ mōtē ſemerō q̄ erat ī ephra-
im:⁊ ait: Audi hieroboā ⁊ oīs iſrl'. Nū
ignorat(ꝙ dñs de⁹ iſrl' dederit regnū

dauid ſuꝑ iſrl̄ ſempiternū: ipſi ⁊ filijs
ei⁹ in pactū ſalis. Et ſurrexit hierobo-
am fili⁹ nabath ſu⁹ ſalomōis filij dd̄
B ⁊ rebellauit ꝯ dn̄m ſuū. Cōgregatiq; ſūt
ad eū viri vaniſſimi ⁊ filij belial: ⁊ ꝑua
luerūt ꝯ roboā filiū ſalomōis. Porro
roboā erat rudis ⁊ corde pauido: nec
potuit reſiſtere eis. Nūc ḡ vos dicitis
q; reſiſtere poſſitꝭ regno dn̄i qd̄ poſſi-
det ꝑ filios dd̄? Habetiſq; grādē ppl'i
multitudinē: atq; vitulos aureos q̄s
fecit vobis hieroboā i deos. Et iecistis
ſacerdotes dn̄i filios aarō atq; leuitas
⁊ feciſtis vob̄ ſacerdotes ſicut oēs ppl'i
terrarū. Quicūq; venerit ⁊ initiauerit
manū ſuā i tauro: i bob⁹ ⁊ i arietib⁹ ſe
ptē: fit ſacerdos eoꝝ q̄ n̄ ſūt dij. Noſter
C aūt dn̄s de⁹ ē: quē n̄ relinq̄m⁹. Sacer-
doteſq; miniſtrāt dn̄o de filijs aarō: ⁊ le
uite: ſūt i ordie ſuo: Holocauſta q̄q; of-
ferūt dn̄o ꝑ ſingulos dies mane ⁊ veſ-
pere: ⁊ thymiama iux̄ legꝭ p̄cepta ꝯfe-
ctū: ⁊ ꝓponūt̄ panes i mēſa mūdiſſi-
ma. Eſtq; apud nos cādelabrū aureū:
⁊ lucerna ei⁹: vt accedāt̄ ſemꝑ ad veſ-
perā. Nos q̄ppe cuſtodim⁹ p̄cepta dn̄i
dei nr̄i: quē vos reliq̄ſtis. Ergo i exer-
citu nr̄o dux de⁹ ē: ⁊ ſacerdotes ei⁹ q̄
clāgūt tubis ⁊ reſonāt ꝯ vos. Filij iſrl̄
nolite pugnare ꝯ dn̄m deū patrū vr̄o-
rū: q2 nō vob̄ expedit. Hec illo loquē-
te: hieroboā retro moliebat̄ inſidias.
Cūq; ex aduerſo hoſtiū ſtaret: ignorāte
iudā: ſuo ābigebat exercitu. Reſpiciēſ
q; iudas vidit iſtare bellū ex aduerſo
⁊ poſt tergū: ⁊ clamauit ad dn̄m: ac ſa
cerdotes tubis canere ceperūt: oēſq; vi
D ri iuda vociferati ſūt. Et ecce illis cla-
mātib⁹ ꝑterruit de⁹ hieroboā ⁊ oēm
iſrl̄ q̄ ſtabat ex aduerſo abia ⁊ iuda: fu-
gerūtq; filij iſrl̄ iudā: ⁊ tradidit eos de
us i manu eoꝝ. Percuſſit ḡ eos abia
⁊ ppl's ei⁹ plaga magna: ⁊ corruerūt vul
nerati ex iſrl̄: q̄ngēta milia viroꝝ
fortiū. Humiliatiq; ſūt filij iſrl̄ i tp̄e il
lo: ⁊ vehemētiſſime cōfortati filij iuda
eo q; ſperaſſent i dn̄o deo patrū ſuoꝝ.
Perſecut⁹ ē āt abia fugiētē hieroboā
⁊ cepit ciuitates ei⁹: bethel ⁊ filias ei⁹
⁊ hieſana cū filiab⁹ ſuis: effron q̄q; ⁊ fi-
lias ei⁹. Nec valuit vltra reſiſtere hie-
roboā i dieb⁹ abia. Quē ꝑcuſſit dn̄s ⁊
mortu⁹ ē. Igit̄ abia cōfortato imperio
ſuo: accepit vxores q̄ttuordeci: ꝓcrea-
uitq; vigintiduos filios: ⁊ ſedecim fi-
lias. Reliq̄ āt ſermonū abia viarūq; ⁊
operū ei⁹ ſcripta ſūt diligētiſſime i li-
bro addo ꝓphete. XIIII

D Ormiuit aūt abia cū prib⁹ ſu- B
is ⁊ ſepelierūt eū i ciuitate dd̄. 3. Reg. 15. D
Regnauitq; aſa fili⁹ ei⁹ ꝓ eo. In cui⁹
dieb⁹ q̄euit terra annis decē. Fecit ḡ
aſa qd̄ bonū ⁊ placitū erat in ꝯſpectu
dei ſui: ⁊ ſubuertit altaria ꝑegrini cul-
t⁹ ⁊ excelſa: ⁊ cōfregit ſtatuas: lucoſq;
ſuccidit: p̄cepit iude vt q̄reret dn̄m deū
patrū ſuoꝝ: ⁊ faceret legē: ⁊ vniūſa mā
data. Et abſtulit de cūctꝭ vrbib⁹ iuda
aras ⁊ phana: ⁊ regnauit i pace. Edifi- B
cauit q̄q; vrbes munitas i iuda: q2 q̄e-
t⁹ erat ⁊ nulla tp̄ib⁹ ei⁹ bella ſurrexe-
rāt pacē dn̄o largiēte. Dixit āt iude.
Edificem⁹ ciuitates iſtas: ⁊ vallem⁹
murꝭ: ⁊ roborem⁹ turrib⁹ ⁊ portꝭ ⁊ ſe-
ris: donec a bellis q̄eta ſūt oīa eo q; q̄-
ſierim⁹ dn̄m deū patrū nr̄oꝝ: ⁊ dede-
rit nob̄ pacē ꝑ gyꝝ. Edificauerūt igit̄
⁊ nullū i extruēdo īpedimētū fuit. Ha
buit āt aſa i exercitu ſuo portātiū ſcu
ta ⁊ haſtas de iuda trecēta milia: de be
niamin vero ſcutarioꝝ ⁊ ſagittarioꝝ
ducēta octogīta milia. Oēſq; iſti viri C
fortiſſimi. Egreſſus ē āt ꝯ eos zara ethi
ops cū exercitu ſuo decies cētena mi-
liū ⁊ currib⁹ trecētꝭ: ⁊ venit vſq; ma-
reſa. Porro aſa ꝑrexit obuiā ei: ⁊ iſtru
xit aciē ad bellū i valle ſephata: q̄ ē iu
xta mareſa ⁊ iuocauit dn̄m deū ⁊ ait:
Dn̄e nō ē apud te vlla diſtātia: vtrū i
paucꝭ auxilierꝭ aut i plib⁹: adiuua nos
dn̄e de⁹ nr̄. In te ei ⁊ i tuo noīe h̄ntes
fiduciā venim⁹ ꝯ hāc mltitudinē. Dn̄e
de⁹ nr̄ tu es: nō ꝑualeat ꝯ te hō. Exter-
ruit itaq; dn̄s ethiopes corā aſa ⁊ iu-
da. Fugerūtq; ethiopes: ⁊ ꝑſecut⁹ ē eos D
aſa ⁊ ppl's q̄ cū eo erat vſq; gerara. Et
ruerūt ethiopes vſq; ad internitionē:
q2 dn̄o cedēte ꝯtriti ſūt: ⁊ exercitu illi⁹
ꝓliāte. Tulerūt ḡ ſpolia mlta. Et ꝑcuſ
ſerūt ciuitates oēs ꝑ circuitū gerare.
Grādis q̄ppe cūctos terror inuaſerat. Et
diripuerūt vrbes ⁊ mltā p̄dā aſporta-
uerūt: ſ; ⁊ caulas ouiū deſtruētes: tule-
rūt pecoꝝ ifinitā multitudinē: et ca-
meloꝝ: reuſiq; ſūt i hierl'm. XV

A Zarias āt fili⁹ obed facto ī ſe
ſpū dei: egreſſus ē i occurſū aſa
et dixit ei: Audite me aſa ⁊ oīs iuda et

benaimi. Dñs vobiſcū:q̄ fuiſtꝭ cū eo.
Si q̄ſieritꝭ eū:inuenietꝭ. Si āt dereliq̄ri
tis eū:derelinq̄t vos. Trāſibūt āt mul
ti dies i iſrl̄ abſq̄ deo vero: ⁊ abſq̄ ſa
cerdote:abſq̄ doctore q̄ſ ⁊ abſq̄ lege.
Cūq̄ reūſi fuerint i anguſtia ſua:⁊ cla
mauerit ad dñm deū iſrl̄ ⁊ q̄ſierit eū:
reperient eū. In tpe illo n̄ erit pax egre
dienti ⁊ igredienti:ſꝫ terrores vndiq̄ i cū-
B ctꝭ hitatoꝛib⁹ traꝝ. Pugnabit ei gēs
ꝯ gētē ⁊ ciuitas ꝯ ciuitatē:q̄ dñs cō-
turbabit eos i oi āguſtia. Vos ḡ ꝯfor-
tamini:⁊ nō diſſoluāt̄ man⁹ vr̄e: erit
ei merces opi vr̄o. Qd̄ cū audiſſet aſa
v̄ba.ſ.⁊ ꝓphetiā azarie filii obed ꝓphe
cōfoꝛtat⁹ ē:⁊ abſtulit idola de oī tra
iuda ⁊ de beniamin:⁊ ex vrbib⁹ q̄s ce
ꝑat mōtꝭ ephꝛaim: ⁊ dedicauit altare
dñi qd̄ erat an̄ porticū dñi:ꝯgregauit-
q̄ vniūſi iudā ⁊ beniami ⁊ aduenas
cū eis de ephꝛaī ⁊ manaſſe ⁊ de ſymeō.
C Plures ei ad eū ꝯfugerāt ex iſrl̄: vidē-
tes ꝙ dñs de⁹illi⁹ eēt cū eo. Cūq̄ veniſ
ſent i hierl̄m mēſe tertio: ān̄o decimo
q̄nto regni aſa:imolauerūt dño i die il
la de manubijs:⁊ p̄dā quā adduxerāt
boues ſeptigētos:⁊ arietes ſeptē mi-
lia. Et itrauit ex moꝛe ad coꝛroboꝛan-
dū fedus: vt q̄rerēt dñm deū patrū ſu
oꝛū i toto coꝛde ⁊ i tota aīa ſua. Si q̄s
aūt inq̄t n̄ q̄ſierit dñm deū iſrl̄:moꝛiat̄
a minimo vſq̄ ad maximū: a viro vſ-
q̄ ad mulierē. Iurauerūtq̄ dño voce
magna i iubilo:⁊ i clāgoꝛe tube:⁊ iſo
nitu buccinarū:oēs q̄ erāt i iuda cū ex
D ecratiōe. In oī ei coꝛde ſuo iurauerūt:
⁊ i tota voltātate q̄ſierūt eū:⁊ iuenerūt.
Preſtititq̄ ei dñs req̄eꝫ ꝑ circuitū. Sꝫ
⁊ maachan matrē aſa regꝭ ex auguſto
depoſuit iperio: eo ꝙ feciſſet i luco ſi-
mulachꝛū pꝛiapi qd̄ oē ꝯtriuit:⁊ i fru-
ſta cōminuēs cōbuſſit i toꝛrēte cedꝛō.
Excelſa āt derelicta ſūt i iſrl̄. Attn̄ coꝛ
aſa erat ꝑfectū cūctꝭ dieb⁹ ei⁹. Eaq̄ q̄
deuerat pr̄ ſu⁹:⁊ ipe itulit i domū dñi
argentū ⁊ aurū:vaſoꝝq̄ diuerſā ſupel
lectilē. Bellū v̄o nō fuit vſq̄ ad trice-
ſimū annū regni aſa. XVI
A Anno autē triceſimoſexto regni
3.Reg.15.d ei⁹:aſcēdit baaſa rex iſrl̄ i iudā
⁊ muro circūdabat rama vt null⁹ tu
te poſſet egredi ⁊ igredi de regno aſa.
Protulit āt aſa argentū ⁊ aurū d̄ the-
ſauris dom⁹ dñi ⁊ de theſaurꝭ regijs:

De Aſa, contra Baaſa regis Iſrael, init fed⁹ cū Banadab rege Sirie.

miſitq̄ ad benadap regē ſyrie q̄ habi-
tabat i damaſco:dicēs. Fedus iter me
⁊ te ē. Pr̄ q̄ꝫ me⁹ ⁊ pr̄ tu⁹ habuere cō-
coꝛdiā:quāobꝛē miſi tibi argētū ⁊ au
rū: vt rupto federe qd̄ habes cū baaſa
rege iſrl̄ facias eū a me recedere. Quo
cōperto benadap miſit pꝛicipes exerci
tuū ſuoꝝ ad vrbes iſrl̄: q̄ ꝑcuſſerūt ahi
on ⁊ dan ⁊ abelmai ⁊ vniuerſas vrbes
neptalim muratas. Qd̄ cū audiſſet ba
aſa deſijt edificare rama: ⁊ intermiſit
op⁹ ſuū. Poꝛro aſa rex aſſūpſit vniuer-
ſum iudā ⁊ tulerūt lapides de rama et
ligna q̄ edificationi p̄pauerat baaſa:
edificauitq̄ ex eis gabaa et maſpha.
In tpe illo venit anani ꝓpha ad aſam
regē iuda:⁊ dixit ei: Quia habuiſti fi- C
duciā i rege ſyrie ⁊ nō i dño deo tuo
idcirco euaſit ſyrie regꝭ exercit⁹ d̄ ma-
nu tua: Nōne ethiopes ⁊ libyes multo
plures erāt q̄drigis ⁊ eq̄tib⁹ ⁊ multitu
dine nimia:q̄s cū i dño crediſſes tra
didit i manu tua? Oculi eṁ dñi cōtē-
plant̄ vniūſā trā:⁊ p̄bēt foꝛtitudineꝫ
his q̄ coꝛde ꝑfecto credūt i eū. Stulte
igit̄ egiſti:⁊ ꝓpt̄ h̄ ēt pn̄ti tpe aduerſū
te bella ꝯſurgēt. Irat⁹q̄ aſa aduerſus
vidētē:iuſſit eū mitti i neruū. Valde
q̄ppe ſuꝑ hoc fuerat dñs idignat⁹:⁊ i-
terfecit de ꝓplo i tpe illo plimos. Opa
aūt aſa pꝛima ⁊ nouiſſima ſcripta ſūt i
libꝛo regū iuda ⁊ iſrl̄. Egrotauit ēt aſa
anno triceſimonono regni ſui: doloꝛe
pedū vehētiſſimo:et nec i infirmitate
ſua q̄ſiuit dñm:ſꝫ magꝭ i medicoꝝ ar-
te ꝯfiſus ē. Doꝛmiuitq̄ cū pr̄ib⁹ ſuis:
⁊ moꝛtu⁹ ē anno q̄drageſimopꝛio re-
gni ſui:⁊ ſepelierūt eū i ſepulchꝛo ſuo
qd̄ foderat ſibi i ciuitate dd̄. Poſuerūt
q̄ eū ſuꝑ lectū ſuū plenū aromatibus
⁊ vnguētꝭ meretricijs q̄ erāt pigmēta
rioꝝ arte ꝯfecta:⁊ cōbuſſerūt ſuꝑ eū am
R Egnauit ¶ bitiōe nimia. XVII
aūt ioſaphat fili⁹ ei⁹ ꝓ eo:⁊ in
ualuit ꝯ iſrl̄. Cōſtituitq̄ militū
nūeros i cūctis vrbib⁹ iuda q̄ erāt val
late muris:p̄ſidiaq̄ diſpoſuit i tra iu
da ⁊ i ciuitatib⁹ ephꝛaim q̄s ceꝑat aſa
pr̄ ei⁹. Et fuit dñs cū ioſaphat:q̄ am-
bulauit i vijs dd̄ pr̄is ſui pꝛimis. ⁊ nō
ſperauit i baalim ſꝫ i deo pr̄is ſui:⁊ ꝑ-
rexit in p̄ceptꝭ illi⁹:⁊ nō iux̄ pc̄tā iſrl̄.
Cōfirmauitq̄ dñs regnū i manu ei⁹:⁊
dedit oīs iuda munera ioſaphat:facte

B ꝙ ſūt ei īfinite diuitie: ⁊ mlta gl̃ia. Cū
ꝗ ſūpſiſſet cor ei⁹ audaciā ꝓpter vias
dn̄i: ēt excelſa ⁊ lucos d̄ iuda abſtulit.
Tertio āt anno regni ſui miſit de pri-
cipib⁹ ſuis benail ⁊ obdiā ⁊ zachariā
⁊ nathanael ⁊ micheā vt docerēt ī ci-
uitatib⁹ iuda ⁊ cū eis leuitas ſemeiam
⁊ nathaniā ⁊ zabadiā: aſahel q̄z ⁊ ſemi
ramoth ⁊ ionathā adoniāꝗ ⁊ thobiā
⁊ tobadoniā leuitas: ⁊ cū eis eliſama
C ⁊ iorā ſacerdotes. Docebātꝗ ppl̄m in
iuda: hn̄tes libꝝ legꝫ dn̄i: ⁊ circūibāt
cūctas vrbes iuda: atꝗ erudiebāt po-
pulū. Itaꝗ fact⁹ ē pauor dn̄i ſup oīa
regna trāꝝ: q̄ erāt p gyrū iuda: nec au
debāt bellare ꝯ ioſaphat. Sed ⁊ phili-
ſtei: ioſaphat mūera deferebāt: ⁊ vecti-
gal argēti. Arabes q̄z adducebāt peco
ra: arietū ſeptē milia ſeptīgētos: ⁊ hir
cos totidē. Creuit ꝰ ioſaphat ⁊ magni
ficat⁹ ē vſꝗ ī ſublime: atꝗ edificauit
ī iuda domos adinſtar turriū: vrbeſꝗ
muratas: ⁊ mlta opa patrauit ī vrbi-
D bus iuda. Uiri q̄z bellatores ⁊ robuſti
erāt ī hierlm̄: q̄rū iſte nūer⁹ p domos
atꝗ failias ſingulorꝝ. In iuda pꝛicepſ
exercit⁹ ednas dux: ⁊ cū eo robuſtiſſi-
morꝝ viri trecēta milia. Poſt hūc iohā
nan pꝛiceps: ⁊ cū eo ducēta octoginta
milia. Poſt illū q̄z amaſias fili⁹ zechꝛi
ꝯſecrat⁹ dn̄o: ⁊ cū eo ducēta milia vi-
rorꝝ fortiū. Hūc ſeq̄bat̄ robuſt⁹ ad p̄-
lia eliada ⁊ cū eo tenētiū arcū ⁊ clype
um ducēta milia. Poſt iſtū ēt iozabad
⁊ cū eo cētū octoginta milia expedito-
rū militū. Hi oēs erāt ad manū regis
except' alijs q̄s poſuerat ī vrbib⁹ mu
ratꝰ: ⁊ ī vniuerſo iuda. XVIII
Fuit ꝰ ioſaphat diues ⁊ inclyt⁹
multū: ⁊ affinitate ꝯiunct⁹ eſt
achab: deſcēditꝗ poſt ānos ad eū ī ſa
mariā. Ad cui⁹ aduentū mactauit a-
chab arietes ⁊ boues plurimos ipi et
pp̄lo q̄ venerat cū eo: ꝑſuaſitꝗ illi vt
aſcēderet ī ramoth galaad. Dixitꝗ a-
chab rex iſrl̄ ad ioſaphat regem iuda.
Ueni mecū ī ramoth galaad. Cui ille
rn̄dit. Ut ego ⁊ tu: ſic pp̄ls tu⁹ ſic ⁊ po
pul⁹ me⁹: tecūꝗ erim⁹ ī bello. Dixit io
ſaphat ad regē iſrl̄. Cōſule obſecro im-
p̄ſentiarū ſmonē dn̄i. Cōgregauit igi-
tur rex iſrl̄ ꝓphārū q̄drigētos viros ⁊
dixit ad eos. In ramoth galaad ab bel
landū ire debemus an q̄ſcere? At illi

aſcēde inquiūt: ⁊ tradet de⁹ ī manu re
gis. Dixitꝗ ioſaphat. Nūq̄d nō ē hic
ꝓphetes dn̄i: vt ab illo ēt req̄ram⁹? Et
ait rex iſrl̄ ad ioſaphat. Eſt vir vn⁹ a q̄
poſſum⁹ q̄rere dn̄i volūtatē ſꝫ ego odi
eū q2 nō ꝓphetat mihi bonū: ſꝫ malū
oī tpe. Eſt āt micheas fili⁹ iemla. Dix-
itꝗ ei ioſaphat. Ne loq̄ris rex hoc mō
Uocauit ꝰ rex iſrl̄ vnū d̄ eunuchis: et
dixit ei: Uoca cito micheā filiū iemla.
Porro rex iſrl̄ ⁊ ioſaphat rex iuda vt-
ꝗ ſedebāt ī ſolio ſuo veſtiti cultu re-
gio. Sedebāt āt ī area iux portā ſama- C
rie: oēſꝗ ꝓphete vaticinabāt̄ corā eis
Sedechias vero fili⁹ chanana fec̄ ſibi
cornua ferrea: ⁊ ait: Hec dic̄ dn̄s. His
vētilabis ſyriā: donec cōteres eā. Oēſ
ꝗ ꝓphe ſilr̄ ꝓpherabāt: atꝗ dicebāt:
Aſcēde ī ramoth galaad ⁊ ꝓſperaberꝭ
⁊ tradet eos dn̄s ī manu regꝭ. Nūcius
āt q̄ ierat ad vocādū micheā: ait illi:
En v̄ba oīm ꝓphārū vno ore bona re
gi annūciat. Queſo ꝰ te vt ⁊ ſermo tu⁹
ab eis nō diſſentiat: loq̄riſꝗ ꝓſpera.
Cui rn̄dit micheas. Uiuit dn̄s: q2 qd̄-
cūꝗ dixerit mihi de⁹ me⁹ h̄ loq̄r. Ue- D
nit ꝰ ad regē: Cui rex ait: Michea: ire 3.Reg.22.e
debem⁹ ī ramoth galaad ad bellādū:
an q̄ſcere? Cui ille rn̄dit. Aſcēdite: cū
cta ei ꝓſpera euenīet: ⁊ tradēt̄ hoſtes
ī man⁹ vr̄as. Dixitꝗ rex. Iterꝝ atꝗ ite
rū te adiuro: vt mihi nō loq̄ris niſi qd̄
verū ē ī noīe dn̄i. At ille ait: Uidi vnī
uerſū iſrl̄ diſꝑſum ī mōtib⁹ ſicut oues
abſꝗ paſtore. Et dixit dn̄s. Nō habēt
iſti dn̄os reuertat̄ vnuſq̄ſꝗ ī domū ſu
am ī pace. Et ait rex iſrl̄ ad ioſaphat.
Nōne dixi tibi ꝙ nō ꝓphetaret iſte mi
hi q̄cꝗ boni: ſꝫ ea que mala ſunt? At
ille idcirco ait audite v̄bū dn̄i. Uidi Eſa.6.a
dn̄m ſedētē ī ſolio ſuo: ⁊ oēm exercitū
celi aſſiſtentē ei a dextris ⁊ a ſiniſtris. E
Et dixit dn̄s. Quis decipiet achab re- 3.Reg.22.b
gē iſrl̄ vt accēdat ⁊ corruat ī ramoth
galaad? Cūꝗ diceret vn⁹ h̄ mō: ⁊ alter
alio: ꝓceſſit ſp̄us ⁊ ſtetit corā dn̄o: et
ait. Ego decipiā eū. Cui dn̄s: in q̄ inq̄t
decipies. At ille rn̄dit. Egrediar: ⁊ ero
ſp̄us mēdax ī ore oīm ꝓphārū ei⁹. Dix-
itꝗ dn̄s: Decipies: ⁊ p̄ualebis: egrede-
re et fac ita. Nunc igit̄ ecce dn̄s dedit
ſp̄m mēdaciū ī ore oīm ꝓphetarꝝ tuorꝝ
⁊ dn̄s locut⁹ ē de te mala. Acceſſit aūt
ſedechias fili⁹ chanana: ⁊ ꝑcuſſit mi-

f chee marilli: ⁊ ait. Per quā viā trāſi-
uit ſpūs dñi a me vt loqret tibi? Dixit
q micheas. Tu ipſe videb i die illo: qñ
igreſſus fuer cubiculū de cubiclo: vt
abſcōdar. Precepit āt rex iſrl dicēs.
Tollite micheā ⁊ ducite eū ad āmon
pncipē citat ⁊ ad ioas filiū amalech
⁊ dicet: hec dič rex. Mittite hūc i car
cerē: ⁊ date ei panis modicū. ⁊ aq pau
xillū donec reūtar in pace. Dixitq mi-
cheas. Si reūſus fuer i pace ñ ē dñs
locutus i me. Et ait: Audite oēs pplī.
Igit aſcēdert rex iſrl et ioſaphat rex
iuda i ramoth galaad: dixitq rex iſrl
ad ioſaphat. Mutabo habitū: ⁊ ſic ad
pugnā vadā: tu āt iduere veſtib⁹ tuis
g Mutatoq rex iſrl habitu venit ad bel
lū. Rex āt ſyrie pceprat ducib⁹ eqtat⁹
ſui dicens: Ne pugnet ꝯ mimū: aut ꝯ
maximū: niſi ꝯ ſolū regē iſrl: itaq cū
vidiſſēt pncipeſ eqtat⁹ ioſaphat dixerūt
rex iſrl ē iſte. Et circūdederūt eū dimi-
cātes: At ille clamauit ad dñm: ⁊ auxi
liat⁹ ē ei: atq auertit eos ab illo. Cū eñ
vidiſſēt duces eqtat⁹ q ñ eēt rex iſrl:
33 reliqrūt eū: Accidit āt vt vn⁹ e pplo ſa
gittā i icertū iaceret: ⁊ pcuſſit regē iſrl
iter ceruicē ⁊ ſcapulas. At ille aurige
34 ſuo ait. Conūte manū tuā: ⁊ educ me de
acie: qz vulnerat⁹ ſū. Et finita eſt pug
na i die illo. Porro rex iſrl ſtabat i cur
ru ſuo ꝯ ſyros vſq ad veſperā: ⁊ mor-
tu⁹ ē occidēte ſole. XIX

a Reuerſus ē āt ioſaphat rex iuda
in domū ſuā pacifice i hierlm.
Cui occurrit iehu fili⁹ anani vidēs et
ait ad eū. Impio pbes auxiliū: ⁊ his q
oderūt dñm amicitia iūger: Et id cir-
co irā qdē dñi merebar ſz bona opa
iuēta ſūt i te eo q abſtuleris lucos de
tra iuda: ⁊ pparaueris cor tuū vt reqre-
b res dñm deū patrū tuoꝝ. Habitauit g
ioſaphat i hierlm. Rurſuq egreſſus ē
ad pplz d berſabee vſq ad mōtē ephra
im ⁊ reuocauit eos ad dñm deū patrū
ſuoꝝ: cōſtituitq iudices tre i cūct ci-
uitatib⁹ iuda munit p ſingla loca et
pcipiēs iudicib⁹: videte ait: qd faciat
Nō ei hoīs exercet iudiciū: ſz dñi: ⁊ qd
cūq iudicaueritis i vos redūdabit. Sit
timor dñi vobiſcū ⁊ cū diligētia cūcta
c facite. Nō ē ei apud dñz deū nrm iniq
Ro.2.b tas: nec pſonarū acceptio: nec cupido
Col.3.d mūeꝝ. In hierlm qz cōſtituit ioſaphat
leuitas ⁊ ſacerdotes ⁊ pncipes familiaꝝ
ex iſrl vt iudiciū ⁊ cām dñi iudicarēt
hitatorib⁹ ei⁹: Precepitq eis dicens.
Sic aget i timore dñi fidelit ⁊ corde
pfecto. Oēm cām q venerit ad vos fra
trū vroꝝ q hitāt i vrbib⁹ ſuis: int co-
gnatōēs ⁊ i ꝯgnationē vbicūq qſtio ē
d lege de mādato: d cerimonijs: de iu
ſtificationib⁹ oñdite eis vt nō peccēt i
dñm ⁊ ne veniat ira ſup vos ⁊ ſup fra
tres vroſ. Sic g agētes nō peccabit d
Amarias āt ſacerdos ⁊ pōtifex vr: in
his q ad deū ptinent pſidebit. Porro
zabadidias fili⁹ hiſmael q ē dux i do-
mo iuda: ſup ea opa erit q ad reg offi
ciū ptinēt. Habetiſq magros leuitas
corā vob: cōfortami ⁊ agite diligēter:
⁊ erit dñs vobiſcū i bonis. XX

P Oſt hec cōgregati ſūt filij mo- a
ab ⁊ filij āmon ⁊ cū eis de am-
monitis ad ioſaphat vt pugnarent ꝯ
eū. Veneruntq nūcij: ⁊ indicauerūt io
ſaphat dicētes. Venit ꝯ te multitudo
magna de his locis q trās mare ſūt et
de ſyria: ⁊ ecce cōſiſtūt i aſaſonthamar
q ē engaddi. Ioſaphat āt timore pter-
rit⁹ totū ſe cōtulit ad rogādū dñm: et
pdicauit ieiuniū vniuerſo iuda. Cōgre
gatuſq ē iudas ad deprecādū dñm: ſed
⁊ oēs de vrbib⁹ ſuis venerūt ad obſe-
crādū eū. Cūq ſtetiſſet ioſaphat i me-
dio cetu iude ⁊ hierlm i domo dñi añ
atriū nouū ait. Dñe deus patrū nroꝝ
tu es de⁹ i celo: ⁊ dñaris cūct regnis
gētiū. In māu tua ē fortitudo ⁊ potē
tia: nec qſquā tibi pōt reſiſtere. Nōne
tu de⁹ nr interfeciſti oēs habitatores
tre hui⁹ corā pplo tuo iſrl: ⁊ dediſti eā
ſemini abraā amici tui in ſempitnū?
Habitaueruntq i ea: ⁊ extruxerūt in il-
la ſanctuariū noī tuo dicētes. Si irru
erint ſup nos mala: gladi⁹ iudicij: pe-
ſtilētia ⁊ fames: ſtabim⁹ coram domo
hac i ꝯſpectu tuo: i q iuocatū ē nomē
tuū: ⁊ clamabim⁹ ad te i tribulationi-
b⁹ nris: ⁊ exaudies nos ſaluoſq faci-
es. Nūc igit ecce filij āmon ⁊ moab ⁊
mōs ſeir p qs nō cōceſſiſti iſrl vt trāſi
rēt qñ egrediebāt de egypto: ſz decli
nauerūt ab eis ⁊ nō iterfecerūt illos ꝯ
rio agūt ⁊ nitūt eijcere nos de poſſeſſi-
12 one quā tradidiſti nob de⁹ nr. Ergo ñ
iudicab eos? In nob qdē nō ē tāta for
titudo vt poſſim⁹ huic mltitudini re-

ſiſtere q̄ irruit ſup nos: ſꝫ cū ignoꝛem⁹
q̄d agere debeam⁹ h̄ ſolū hēm⁹ reſidui
vt oclos nr̄os dirigam⁹ ad te. Ois vo
iuda ſtabat corā dn̄o: cū puulis ⁊ vxo-
rib⁹ ⁊ liberꝯ ſuis. Erat āt iazihel fili⁹
zacharie filij banaie filij iehibel filij
mathanie leuites d̄ filijs aſaph: ſuper
quē fact⁹ ē ſpūs dn̄i i medio turbe et
ait. Attēdite oīs iuda: ⁊ q̄ hitatꝯ i hie
ruſalē: ⁊ tu rex ioſaphat. Hec dic̄ dn̄s
vob. Nolite timere nec paueatꝯ hanc
mltitudinē. Nō ē ei vr̄a pugna: ſꝫ dei.
Cras deſcēdetꝯ ꝯ eos. Aſcēſuri ei ſt̄ p
cliuū noīe ſeis: ⁊ īuenìetꝯ illos i ſūmi-
tate toꝛrētꝯ q̄ ē ꝯ ſolitudinē hieruhel.
Nō ei eritꝯ q̄ dimicabitꝯ: ſꝫ tm̄mō cō-
fidēt. ſtate ⁊ videbitꝯ auxiliū dn̄i ſup
vos. O iuda ⁊ hierl̄ꝫ nolite timere nec
paueatꝯ. Cras egrediemi ꝯ eos. ⁊ dn̄s
erit vobiſcū. Joſaphat ḡ ⁊ iuda ⁊ oēs
hitatoꝛes hierl̄m ceciderūt pni i trā
corā dn̄o: ⁊ adoꝛauert deū. Poꝛro leui
te de filijs caath ⁊ d̄ filijs choꝛe lauda
bāt dn̄m deū iſrl̄ voce magna i excel-
ſum. Cūq̄ mane ſurrexiſſēt egreſſi ſūt
p deſertū thecue: pfectiſq̄ eis ſtās io-
ſaphat in medio eoꝝ dixit. Audite me
viri iuda: ⁊ oēs hitatoꝛes hierl̄ꝫ. Credi
te i dn̄o deo vr̄o: ⁊ ſecuri eritꝯ credite p
phetꝯ ei⁹: ⁊ cūcta eueniēt pſpera. De-
ditq̄ cōſiliū pplo ⁊ ſtatuit cātoꝛes dn̄i
vt laudarēt eū i turmis ſuis ⁊ anceде
rēt exercitū: ac voce ꝯſona dicerēt. Cō
fitemi dn̄o: qm̄ ieternū miſericoꝛdia ei⁹
Cūq̄ cepiſſent laudes canere. vertit do
min⁹ iſidias eoꝝ i ſemetipos filioꝝ.ſ.
āmon ⁊ moab ⁊ mōtꝯ ſeir: q̄ igreſſi fue
rāt vt pugnarēt ꝯ iudā: ⁊ pcuſſi ſunt.
Nāq̄ filij āmō ⁊ moab cōſurrexert ad
uerſū hitatoꝛes mōtꝯ ſeir: vt iterficerēt
⁊ delerēt eos. Cūq̄ h̄ ope ppetraſſent:
etiā i ſemetipos verſi mutuis cōcidere
vulnerib⁹. Poꝛro iuda cū veniſſet ad
ſpelūcā q̄ reſpicit ſolitudinē vidit p-
cul oēm late regionē plenā cadaueri-
b⁹: nec ſupeſſe quēq̄ q̄ necē potuiſſet
euadere. Uenit ḡ ioſaphat ⁊ oīs pplus
cū eo ad detrahēda ſpolia moꝛtuoꝝ: i
ueneruntq̄ iter cadauera variā ſuppel
lectilē: veſtes q̄ꝫ ⁊ vaſa p̄cioſiſſima: et
diripuerūt ita vt oīa poꝛtare nō poſſēt
nec p tres dies ſpolia auferre: p̄ p̄de ma
gnitudine. Die āt q̄rto ꝯgregati ſūt i
valle bn̄dictiōis. Etenī qm̄ ibi bn̄dixe

rūt dn̄o: vocauert locū illū vall̄ bn̄di-
ctiōis vſq̄ i p̄ntē diē. Reuſuſq̄ ē oīs
vir iuda ⁊ hītatoꝛes hierl̄ꝫ: ⁊ ioſaphat
āt eos i hierl̄m cū leticia magna eo ꝙ
dediſſꝫ eis dn̄s gaudiū d̄ iimicꝯ ſuis. In
greſſiq̄ ſt̄ i hierl̄ꝫ cū pſalterijs ⁊ citha
rꝯ ⁊ tubis i domū dn̄i: Irruit āt pauoꝛ
dn̄i ſup vniūſa regna trāꝝ: cū audiſſēt
ꝙ pugnaſſet dn̄s ꝯ iimicos iſrl̄. Quie
uitq̄ regnū ioſaphat: et p̄buit ei dn̄s
pacem p circuitū. Regnauit igit̄ ioſa-
phat ſup iudā: ⁊ erat trigītaq̄nq̄ āno-
rū cū regnare cepiſſet. Uiginti aūt ⁊ q̄n B
q̄ ānis regnauit i hierl̄ꝫ: ⁊ nomē mr̄is
ei⁹ azuba filia ſelachi. Et ābulauit in
via p̄ris ſui aſa nec declinauit ab ea:
faciēs q̄ placita erāt corā dn̄o. Uerūtn̄
excelſa n̄ abſtulit: ⁊ adhuc ppl̄s n̄ direx
erat coꝛ ſuū ad dn̄ꝫ deū patꝝ ſuoꝝ. Re
liq̄ āt geſtoꝝ ioſaphat p̄oꝛū ⁊ nouiſſi-
moꝝ ſcp̄ta ſt̄ i verb̄ iehu filij anani: q̄
digeſſit i libꝛo regū iſrl̄. Poſt hec inijt
amicitias ioſaphat rex iuda cū ocho-
zia rege iſrl̄: cui⁹ opa fuerūt ipijſſima:
⁊ pticeps fuit vt faceret naues q̄ irēt
i tharſis: feceruntq̄ claſſē i aliongaber.
Prophetauit āt eliezer fili⁹ dodan de
mareſa ad ioſaphat dicēs: Quia habui
ſti fedus cū ochozia: pcuſſit dn̄s opa
tua: cōtriteq̄ ſūt naues nec potuerūt
ire i tharſis. XXI. A

Dormiuit
e
aūt ioſaphat cū p̄rib⁹ ſuis ⁊ ſe-
pult⁹ ē cū eis i ciuitate dd̄: re-
gnauitq̄ ioꝛā fili⁹ ei⁹ p eo. Qui habu
it frēs filios ioſaphat azariā ⁊ iahihel
⁊ zachariā ⁊ azariā ⁊ michael ⁊ ſapha
tiā. Oēs hi filij ioſaphat regꝯ iuda. De
ditq̄ eis p̄r ſu⁹ mlta mūera argēti et
auri: ⁊ pēſatiōes cū ciuitatib⁹ mūitiſ-
ſimis i iuda: regnū āt tradidit ioꝛā eo
ꝙ eēt p̄mogenit⁹. Surrexit āt ioꝛā ſu
p regnū p̄ris ſui. Cūq̄ ſe cōfirmaſſet:
occidit oēs frēs ſuos gladio ⁊ q̄ſdā de
p̄ncipib⁹ iſrl̄. Trigintaduoꝝ annoꝝ 4.Reg.8.e B
erat ioꝛā cū regnare cepiſſet: ⁊ octo an
nis regnauit i hierl̄m: ābulauitq̄ in
vijs regū iſrl̄ ſic egerat dom⁹ achab.
Filia q̄ppe achab erat vxoꝛ ei⁹: et fecit
malū i ꝯſpectu dn̄i. Noluit āt dn̄s di-
ſperdere domū dd̄ pter pactū qd̄ inie
rat cū eo: ⁊ q2 pmiſerat vt daret ei lu- Ibidē.8.e
cernā ⁊ filijs ei⁹ i omni tpe. In dieb⁹
ill̄ rebellauit edō ne eſſet ſubdit⁹ iude
⁊ cōſtituit ſibi regē. Cūq̄ tranſiret io-

rā cū pricipib⁹ ſuis ꝛ cūcto eq̄tatu qui
erat ſecū: ſurrexit nocte: ꝛ ꝑcuſſit edō q̄
ſe circūdederat: ꝛ oēs duces eq̄tat⁹ ei⁹
C Attn̄ rebellauit edō: ne eēt ſubditiōe
iuda vſq₃ ad hāc diē. Eo tpe ꝛ lobna
receſſit: ne eēt ſub manu illi⁹. Dereliq̄
rat ei dn̄m deū patrū ſuoꝝ inſuꝑ ꝛ ex-
celſa fabricat⁹ ē i vrbib⁹ iuda: ꝛ forni-
cari fec̄ hitatores hierl̄z: ꝛ ꝑuaricari iu
dā. Allate ſūt āt ei lr̄e ab helia ꝓphe-
ta: i q̄b⁹ ſcriptū erat. Hec dicit dn̄s de
us dd̄ pr̄is tui: Qm̄ n̄ ambulaſti i vijs
ioſaphat pr̄is tui: ꝛ i vijs aſa reg̃ iu-
da ſ₃ iceſſiſti ꝑ iter regū iſrl̄: ꝛ fornica-
ri feciſti iudā ꝛ hitatores hierl̄m: imi-
tat⁹ fornicationē dom⁹ achab: inſuꝑ
ꝛ fr̄es tuos domū pr̄is tui meliores te
occidiſti: ecce dn̄s ꝑcutiet te plaga ma
gna cū ꝓplo tuo: ꝛ filijs ꝛ vxorib⁹ tuis
vniūſaq₃ ſubſtātia tua. Tu āt egrota-
bis peſſimo lāguore vteri: donec egre-
diant̄ vitalia tua paulati ꝑ ſingulos
D dies. Suſcitauit ḡ dn̄s ꝯ iorā ſpm̄ phi
liſtinoꝝ ꝛ arabū q̄ cōfines ſūt ethiopi
b⁹: ꝛ aſcēderūt i t̄rā iuda ꝛ vaſtauert̄
eā. Diripuerūtq₃ cūctā ſubſtātiā q̄ in-
uēta ē i domo reg̃ inſuꝑ ꝛ filios ei⁹ ꝛ
vxores. Nec remāſit ei fili⁹ niſi ioachaz
q̄ mim⁹ natu erat: Et ſuꝑ hec oīa ꝑcuſ
ſit eū dn̄s alui lāguore iſanabili. Cūq₃
diei ſuccederet dies ꝛ tēporū ſpacia vo
luerent̄: duoꝝ ānoꝝ explet⁹ eſt circu-
lus: et ſic lōga cōſūpt⁹ ē tabe ita vt ege
reret etiā viſcera ſua: lāguore parit̄ et
vita caruit. Mortuuſq₃ ē i infirmita-
te peſſima: ꝛ n̄ fecit ei ꝓpl̄s ſm̄ morē cō
buſtionis exeq̄as: ſic̄ fecerat maiorib⁹
ei⁹. Trigitaduoꝝ ānoꝝ fuit cū regna-
re cepiſſet: ꝛ octo ānis regnauit in hie
ruſalē: Ambulauitq₃ n̄ recte: ꝛ ſepelie
A rūt eū i ciuitate dd̄: verūtn̄ nō i ſepul-
4. Reg. 8. f C Onſtitue Cchro regū XXII
rūt āt hitatores hierl̄m ocho-
ziā filiū ei⁹ minimū regē ꝓ eo
Oēs eī maiores natu q̄ añ eū fuerāt i-
terfecerāt latrones arabū q̄ irruerāt i
caſtra. Regnauitq₃ ochizias fili⁹ iorā
regis iuda. Quadragitaduoꝝ annoꝝ
erat ochozias cū regnare cepiſſet ꝛ vno
āno regnauit i hierl̄m: ꝛ nomē mr̄is
B ei⁹ athalia filia amri. Sz ꝛ ipe igreſſus
ē ꝑ vias dom⁹ achab. Mat̄ ei ei⁹ ipu-
lit eū vt ipie ageret. Fecit igit̄ malū i
cōſpectu dn̄i ſicut dom⁹ achab. Ipi ei

fuert̄ ei ꝯſiliarij poſt mortē pr̄is ſui in
interitū ei⁹: ābulauit i ꝯſilijs coꝝ. Et
ꝑrexit cū iorā filio achab rege iſrl̄ i bel
lū ꝯ aſahel regē ſyrie i ramoth galaad
vulnerauert̄q₃ ſyri iorā. Qui reuerſus
ē vt curaret̄ i iezrahel. Multas ei pla
gas acceꝑat i ſupradicto certamie. Igi
tur ochozias fili⁹ iorā rex iuda deſcē-
dit vt inuiſeret iorā filiū achab i iez-
rahel egrotātē. Volūtat̃ q̄ppe fuit dei
adūſus ochoziā: vt veniret ad iorā: et
cū veniſſet ꝛ egrederet̄ cū eo adūſū ie
hu filiū nāſi: quē vnxit dn̄s vt deleret
domū achab. Cū ḡ euerteret iehu domū
achab iuenit pricipes iuda ꝛ filios fra
trū ochozie q̄ miſtrabāt ei: ꝛ interfecit
illos. Ipm̄ q₃ ꝗrēs ochoziā ꝯphēdit
latitātē i ſamaria adductūq₃ ad ſe oc
cidit: et ſepeliert̄ cū eo ꝙ eēt fili⁹ ioſa-
phat: q̄ q̄ſierat dn̄m i toto corde ſuo.
Nec vltra ſpes aliq̄: vt de ſtirpe q̄s re-
gnaret ochozie. Siq̄dē athalia mr̄ ei⁹
vidēs ꝙ mortu⁹ eēt fili⁹ ſu⁹: ſurrexit ꝛ
iterfec̄ oēm ſtirpē regiā dom⁹ ioram.
Porro ioſabeth filia reg̃ tulit ioas fi-
liū ochozie: ꝛ furata ē eū de medio fili-
orū reg̃ vt iterficerent̄: abſcōditq₃ eum
cū nutrice ſua i cubiculo lectuloꝝ. Io-
ſabeth āt q̄ abſcōderat eū: erat filia re
g̃ iorā vxor ioiade pōtific̃ ſoror ocho-
zie: ꝛ idcirco athalia n̄ iterfec̄ eū. Fuit
ḡ cū eis i domo dei abſcōdit⁹ ſex ānis
q̄b⁹ regnauit athalia ſuꝑ t̄rā. XXIII
A Nno āt ſeptio ꝯfortat⁹ ioiada
aſſumpſit cēturiōes: azariā vi-
delicet filiū hieroboā ꝛ hiſma-
el filiū iohānā: azariā q₃ filiū obed et
maaſiā filiū adaie: ꝛ eliſaphat filiū ze
chri: ꝛ inijt cū eis fedus. Qui circūeun
tes iudā ꝯgregauert̄ leuitas d cūctis
vrbib⁹ iuda: ꝛ pricipes familiarū iſrl̄: ve
nerūtq₃ i hierl̄m. Inijt ḡ oīs multitu-
do pactū in domo dei cū rege: Dixitq₃
ad eos ioiada. Ecce fili⁹ reg̃ regnabit
ſic̄ locut⁹ ē dn̄s ſuꝑ filios dd̄: Iſte ē ſ-
mo quā faciet̃. Tertia ꝑs veſtrū q̄ ve
niūt ad ſabbatū ſacerdotū ꝛ leuitarū
et ianitoꝝ erit i port̃: t̄tia ꝟo ꝑs ad do
mū reg̃ et t̄tia ad portā q̄ appellat̄ fū
dameti. Oē vero reliquū vulg⁹ ſit in
atrijs dom⁹ dn̄i: nec q̄ſpiā ali⁹ igredi-
atur domū dn̄i: niſi ſacerdotes ꝛ q̄ mi
niſtrāt d leuit̃. Ipi tm̄mō igrediant̄: q₃
ſctificati ſūt ꝛ oē reliquū vulg⁹ obſer-

net custodias dñi. Leuite āt circūdēt
regē: hñtes singli arma sua: ⁊ si q̄s ali
us igress⁹ fuerat tēplū: iterficiat: sint
q; cū rege: ⁊ itrāte et egrediēte. Feceꝛt
ꝑ leuite ⁊ vniūsus iuda iuxͣ oīa q̄ ꝓce-
perat ioiada pōtifex. Et assūpserūt sin
guli viros q̄ sb se erāt: ⁊ veniebāt ꝑ or-
dinē sabbati cū his q̄ ipleuerāt sabba
tū: ⁊ egressi erāt. Siq̄dē ioiada pōtifex
n̄ dimiserat abire turmas: q̄ sibi ꝑ sin-
gulas hebdomadas succedere ꝯsueue-
C rāt. Deditq; ioiada sacerdos cēturio-
nib⁹ lāceas clypeosq; ⁊ peltas reg᷑ da
uid: q̄s ꝯsecrauerat i domo dñi. Consti
tuitq; oēs ꝑplm tenētiū pugiōes a ꝑte
tēpli dextra vsq; ad ꝑtē tēpli sinistrā:
corā altari ⁊ tēplo ꝑ circūitū reg᷑. Et
eduxeꝛt filiū reg᷑ iposuerūt ei diade-
ma: dederūtq; i mān ei⁹ tenēdā legē et
ꝯstitueꝛt eū regē. Unxit q̄3 illū ioiada
pōtifex ⁊ filij ei⁹: imꝓcatiq; sūt ei atq;
dixeꝛt. Uiuat rex. Qđ cū audisset atha
lia vocē. s. currētiū atq; laudātiū regē
igressa ē ad ꝑplm i tēplū dñi. Cūq; vi
disset regē stātē sup gradū in itroitu ⁊
ꝓncipes turmasq; circa eū: oēmq; po-
pulū ꝑre gaudētē atq; clāgētē tubis ⁊
diūsi generis organis ꝯcinētē: vocēq;
laudātiū: scidit vestimēta sua ⁊ ait. In
sidie: insidie. Egress⁹ āt ioiada pōtifex
ad cēturiones ⁊ ꝓncipes exercit⁹ dixit
eis: Educite illā ex septa tēpli et inꝑfi-
ciat foꝛ᷑ gladio. Precepitq; sacerdos
ne occideret i domo dñi. Et iposuerūt
D ceruicib⁹ ei⁹ man⁹. Cūq; itrasset portā
eq̄ꝝ dom⁹ reg᷑: iterfecerūt eā ibi. Pepi
git āt ioiada fed⁹ int se vniūsūq; ꝑplm
⁊ regē: vt eēt ꝑpls dñi. Itaq; igressus ē
oīs ꝑpls domū baal ⁊ destruxerūt eā: ⁊
altaria ac simulachra illi⁹ ꝯfregerunt:
mathā q̄3 sacerdotē baal inꝑfeceꝛt añ
aras. Cōstituit āt ioiada ꝓpositos i do
mo dñi ⁊ sb māib⁹ sacerdotū et leuita-
rū: q̄s distribuit dauid i domo dñi: vt
offerrēt holocausta dño sic̄ scꝑtū ē i le
ge moysi: i gaudio ⁊ cātic᷑: iuxͣ disposi
tionē dauid. Cōstituit q̄3 ianitores in
port᷑ dom⁹ dñi: vt nō igrederet eā imū
dus i oī re. Assūpsitq; cēturiōes ⁊ for-
tissimos viros: ac ꝓncipes ꝑpli et oēm
vulg⁹ ꝑre: ⁊ feceꝛt descēdere regē de do
mo dñi: ⁊ itroire ꝑ mediū porte supio-
ris i domū reg᷑: ⁊ collocaueꝛt eū i solio
regali. Letatusq; ē oīs ꝑpls ꝑre: ⁊ vrbs
q̄euit. Porro athalia iꝑfecta ē gladio. A
SEptē ānoꝝ erat ioas XXIIII 4.Re.11.b
cū regnare cepisset: et q̄dragīta
ānis regnauit i hierlm. Nomē
mr̄is ei⁹ sebia de bersabee. Fecitq; qđ
bonū ē ē corā dño: cūct᷑ dieb⁹ ioiade
sacerdot᷑. Accepit āt ei ioas vxores du
as e q̄b⁹ gēuit filios ⁊ filias. P⁹ q̄ pla-
cuit ioas vt istauraret domū dñi ꝯgrē
gauitq; sacerdotes ⁊ leuitas ⁊ dixit eis
Egredimi ad citates iuda ⁊ colligite d̄
vniūso isrl̄ pecuniā ad sartatecta tēpli
dei vr̄i ꝑ singlos annos: festinatoq; h̄
facite. Porro leuite egere negligenti⁹. B
Uocauitq; rex ioiadā ꝓncipē ⁊ dixit ei
Quare tibi n̄ fuit cure vt cogeres leui-
tas iferre d̄ iuda ⁊ d̄ hierlm pecuniā q̄
ꝯstituta ē a moyse s̄uo dñi vt inferret
eā oīs mltitudo isrl̄ i tabnaculū testi-
monij? Athalia.n. ipījssima ⁊ filij ei⁹
destruxerūt domū dei d̄ vniūsis q̄ sācti
ficata fuerāt i tēplo dñi: ornaueꝛt pha
nū baali. Precepit ꝑ rex ⁊ fecerūt arcā:
posuerūtq; eā iuxͣ portā dñi forinsec⁹.
Et ꝓdicatū ē i iuda ⁊ hierlm: vt defer-
rēt singli ꝓciū dño qđ ꝯstituit moyses
s̄u⁹ dei sup oēs isrl̄ i deserto. Letatiq; sūt C
cūcti ꝓncipes ⁊ oīs ꝑpls: ⁊ igressi ꝯtule
rūt i arcā dñi atq; miseꝛt: ita vt iplere
tur. Cūq; tp̄s eēt vt deferrēt arcā corā
rege ꝑ mān⁹ leuitaꝝ: videbāt eñ mul
tā pecuniā: igrediebat scriba regis et
quē ꝓm⁹ sacerdos ꝯstituerat: effunde-
bātq; pecuniā q̄ erat i arca. Porro ar-
cā reportabāt ad locū suū: sicq; facie-
bāt ꝑ singlos dies Et ꝯgregata ē ifini
ta pecūia: quā dedeꝛt rex ⁊ ioiada his
q̄ ꝓerāt opib⁹ dom⁹ dñi. At illi cōduce
bāt ex ea cesores lapidū ⁊ artifices ope
rū singloꝝ: vt istaurarēt domū dñi: fa
bros q̄3 ferri ⁊ eris: vt qđ cadere cepat:
fulciret. Egerūtq; hi q̄ opabāt indu- D
strie: ⁊ obducebat parietū cicatrix per
man⁹ eoꝝ: ac suscitauerūt domū dñi in
statū ꝓstinū: ⁊ firmit eā stare fecerunt.
Cūq; ꝯplessēt oīa opa: detuleꝛt corā re
ge ⁊ ioiada reliquā ꝑtē pecūie: de q̄ fa
cta sūt vasa tēpli i misteriū ad holocau-
sta. phiale q̄3 ⁊ cetra vasa aurea ⁊ argē
tea. Et offerebāt holocausta in domo
dñi iugit cūct᷑ dieb⁹ ioiade Senuit āt
ioiada plen⁹ dieꝝ: ⁊ mortu⁹ ē cū centū
trigīta eēt ānoꝝ: sepelieꝛtq; eū i citate
dđ cū regib⁹: eo q̄ fecisset bonū cū isrl̄

Et cū domo eiꝰ. Poſtꝗ̄ aūt obijt ioiada
igreſſi ſūt pncipes iuda: et adorauerūt
regē. Qui delinitꝰ obſequijs eoꝝ acq̄e
uit eis. Et dereliq̄rūt tēplū dn̄i dei pa-
trū ſuoꝝ: ſuierūtqꝫ lucꝭ ⁊ ſculptibus:
⁊ facta ē ira dn̄i ꝯ iudā ⁊ hierlm̄ ꝓpter
h̄ pctm̄. Mittebatqꝫ eis ꝓphas vt re-
uerterent ad dn̄m: q̄s ꝓteſtātes illi au-
Mat.23.d dire nolebant. Sp̄s itaqꝫ dei induit
zachariā filiū ioiade ſacerdotē: ⁊ ſtetit
i ꝯſpectu ꝑpl'i ⁊ dixit eis: Hec dic̄ deus:
Quare trāſgredimini p̄ceptū dn̄i qđ vo-
bis nō ꝓderit: ⁊ dereliq̄ſtꝭ dn̄z vt dere.
F linq̄ret vos? Qui ꝯgregati adūſus eū
miſerūt lapides iuxͣ regꝭ impiū: i atrio
domꝰ dn̄i. Et n̄ ē recordatꝰ ioas rex mi
ſericordie quā fecerat ioiada pr̄ illius
ſecū: ſꝫ iterfecit filiū eiꝰ. Qui cū more-
ret ait: Uideat dn̄s ⁊ req̄rat. Cūqꝫ euo
lutꝰ eēt annꝰ aſcēdit ꝯ eū exercitꝰ ſyrie:
venitqꝫ i iudā ⁊ hierlm̄ ⁊ iterfecit cun
ctos pncipes ꝑpl'i: atqꝫ vniūſā p̄dā mi
ſerūt regi i damaſcū. Et certe cū ꝑmo-
dicꝰ veniſſet numerus ſyroꝝ: tradidit
dn̄s i manibꝰ eoꝝ infinitā multitudi-
nē eo ꝙ dereliq̄ſſent dn̄m deū patꝝ ſu-
E oꝝ. In ioas q̄ꝫ ignominioſa exercue-
re iudicia: ⁊ abeuntes dimiſerūt eū in
lāguoribꝰ magnis. Surrexerūt autē ꝯ
eū ſui ſui i vltionē ſāguinis zacharie
filij ioiade ſacerdotꝭ: ⁊ occiderūt eū in
lectulo ſuo ⁊ mortuꝰ ē: ſepelierūtqꝫ eū
in ciuitate dauid: ſꝫ nō i ſepulchris re-
gū. Inſidiati v̄o ſūt ei zabath filiꝰ ſe-
math āmanitidis: et ioſabath filiꝰ ſe-
marith moabitidis. Porro filij eiꝰ ac
ſūma pecunie q̄ adunata fuerat ſb eo:
⁊ inſtauratio domꝰ dei: ſcp̄ta ſūt diligē
tiꝰ i libro regū. Regnauit aūt amaſias
B V Iginti ¶ (filiꝰ eiꝰ ꝓ eo. XXV
4.Re.14.a q̄nqꝫ ānoꝝ erat amaſias cū re-
gnare cepiſſet: ⁊ vigintinouē an-
nis regnauit i hierlm̄ Nomē mr̄is eiꝰ
ioiaden de hierlm̄. Fecitqꝫ bonū in cō
ſpectu dn̄i: verūtn̄ nō in corde ꝑfecto.
Cūqꝫ roboratū ſibi videret imperiū: iu
gulauit ſuos q̄ occiderant regē patrē
ſuū: ſꝫ filios eoꝝ nō iterfecit: ſicut ſcri
ptum ē in libro legꝭ moyſi: vbi p̄cepit
Deu.24.c dn̄s dicēs: Nō occidēt prēs ꝓ filijs: ne
4.Re.14.b qꝫ filij ꝓ pribꝰ ſuis: ſꝫ vnuſq̄ſqꝫ in ſuo
B peccato moriet. Cōgregauit igit ama
ſias iudā: ⁊ ꝯſtituit eos ꝑ familias: tri
bunoſqꝫ ⁊ cēturiones i vniūſa iuda ⁊

beniamin: ⁊ receſuit a viginti ānis ſur-
ſū: inuenitqꝫ triginta milia iuuenū qui
egrederent ad pugnā ⁊ tenerēt haſtā et
clypeū. Mercede q̄ꝫ ꝯduxit de iſrl' cen-
tū milia robuſtoꝝ: cētū talētis argēti
Uenit aūt hō dei ad illū: et ait: O rex:
ne egrediat tecū exercitꝰ iſrl'. Nō ē eñ
dn̄s cū iſrael: ⁊ cūctꝭ filijs ephraim. Qꝫ C
ſi putas i robore exercitꝰ bella ꝯſiſtere:
ſupari te faciat deꝰ ab hoſtibꝰ. Dei q̄p-
pe ē ⁊ adiuuare et i fugā ꝯūtere. Dixit
qꝫ amaſias ad hoiez dei. Quid ꝗ fiet d̄
cētū talentꝭ q̄ dedi militibꝰ iſrl'? Et re
ſpōdit ei hō dei. Habet dn̄s vn̄ tibi da
re poſſit multo his plura. Separauit ita
qꝫ amaſias exercitū q̄ venerat ad eum
ex ephraim: vt reūterent in locū ſuum.
At illi ꝯ iudā vehemēter irati: reuerſi
ſūt i regionē ſuā. Porro amaſias cōfi-
dēter eduxit ꝑpl'm ſuū: ⁊ abijt i vallem
ſalinaꝝ: ꝑcuſſitqꝫ filios ſeir decem mi-
lia. Et alia decē milia viroꝝ ceperūt fi D
lij iuda: ⁊ adduxerūt ad p̄ruptū cuiuſ-
dam petre: p̄cipitauerūtqꝫ eos d̄ ſūmo
in p̄ceps: q̄ vniūſi crepuerūt. At ille ex
ercitus quē remiſerat amaſias ne ſecū
iret ad p̄liū: diffuſus ē i ciuitatibꝰ iu-
da a ſamaria vſqꝫ bethoron: ⁊ interfe-
ctis tribꝰ milibꝰ diripuit p̄dā magnā.
Amaſias q̄ꝫ poſt cedē idumeoꝝ ⁊ alla
tos deos filioꝝ ſeir: ſtatuit illos in de-
os ſibi: ⁊ adorabat eos: ⁊ illꝭ adolebat
incenſū. Qm̄obrem iratꝰ dn̄s ꝯ amaſiā:
miſit ad illū ꝓphetā q̄ diceret ei: Cur E
adoraſti deos q̄ nō liberauerūt populū
ſuū de manu tua? Cūqꝫ hec ille loq̄ret:
rn̄dit ei: Nū ꝯſiliariꝰ regꝭ es? Quieſce
ne iterficiā te. Diſcedēſqꝫ ꝓpheta: ſcio
inq̄t ꝙ cogitauerit dn̄s occidere te: q̄
⁊ feciſti h̄ malū: ⁊ inſup non acq̄euiſti
ꝯſilio meo. Igit amaſias rex iuda ini-
to peſſimo ꝯſilio: miſit ad ioas filiū io 4.
achaz filij iehu regē iſrl' dicens: Ueni
videamus nos mutuo. At ille remiſit
nūcios dicēs: Carduꝰ q̄ ē i libano: mi-
ſit ad cedrū libani dicēs: Da filiā tuā
filio meo vxorē. Et ecce beſtie q̄ erāt i
ſilua libani: trāſierūt et ꝯculcauerunt
carduū. Dixiſti: ꝑcuſſi edom: ⁊ idcirco
erigit cor tuū i ſupbiā. Sede i domo F
tua. Cur malū adūſū te ꝓuocas: vt ca-
das ⁊ tu ⁊ iudas tecū? Noluit audire
amaſias: eo ꝙ dn̄i eēt volūtas: vt tra-
derent i manꝰ hoſtiū ꝓpter deos edom.

Aſcēdit igit̄ ioas rex iſrl̄: ⁊ mutuos ſi
bi pbuere ↄſpect⁹. Amaſias aūt rex iu
da erat i bethſames iude. Corruitq̄ iu
das corā iſrl̄: et fugit i tabnacula ſua.
Porro amaſiā regē iuda filiū ioas fi-
liū ioachaz cepit ioas rex iſrl̄ in bethſa
mes et adduxit in hierl̄m: deſtruxitq̄
murū ei⁹ a porta ephraim vſq̄ ad por
G tā anguli q̄dringēt̄ cubitis. Om̄e q̄z
aurū ⁊ argētū: ⁊ vniūſa vaſa q̄ repere
rat i domo dei: ⁊ apd obededom: i the
ſauris etiā dom⁹ regie: necnō ⁊ filios
obſidū: reduxit i ſamariā. Vixit autē
amaſias fili⁹ ioas rex iuda poſtq̄ mor-
tu⁹ ē ioas fili⁹ ioachaz rex iſrl̄: q̄ndeci
ānis. Reliq̄ āt ſmonū amaſie prioꝝ ⁊
nouiſſimoꝝ ſcpta ſūt i libro regū iuda
⁊ iſrl̄. Qui poſtq̄ receſſit a dn̄o: tetēde
rūt ei inſidias i hierl̄m. Cūq̄ fugiſſet
lachis: miſerūt ⁊ iterfecerūt eū ibi: re-
portāteſq̄ ſup equos ſepelierūt eū cū
pr̄ibus ſuis i ciuitate dauid. ¶ XXVI
A Omnis aūt pp̄ls iuda filiū eius
oziam ānoꝝ ſedeci cōſtituit re-
gē p amaſia pr̄e ſuo. Ip̄e edifi
cauit ahilat ⁊ reſtituit eā ditioni iude
B poſtq̄ dormiuit rex cū pr̄ib⁹ ſuis. Se-
deci ānoꝝ erat ozias cū regnare cepiſ-
ſet: ⁊ q̄nq̄gitaduob⁹ ānis regnauit in
hierl̄m. Nomē mr̄is ei⁹ iecelia d̄ hierl̄z
Fecitq̄ qd̄ erat rectū i oculis dn̄i iux̄
oia q̄ fecerat amaſias pr̄ ei⁹: ⁊ exq̄ſiuit
dn̄z i dieb⁹ zacharie itelligēt̄ ⁊ vidēt̄
deū. Cūq̄ req̄reret dn̄z direxit eū i oib⁹
Deniq̄ egreſſus ē ⁊ pugnauit ↄ phili-
ſtijm: ⁊ deſtruxit murū geth: ⁊ muꝝ iā-
nie: murūq̄ azoti. Edificauit q̄z oppi-
da i azato ⁊ philiſtijm: ⁊ adiuuit eū de⁹
ↄ philiſtijm et ↄ arabes q̄ hītabāt in
C gurbaal: ⁊ ↄ āmonitas. Appēdebātq̄
āmonite mūera ozie: ⁊ diuulgatū ē no
mē ei⁹ vſq̄ ad introitū egypti ꝓpt cre-
bras victorias. Edificauitq̄ ozias tur
res i hierl̄m ſup portā anguli: ⁊ ſuper
portā vallis: ⁊ reliq̄s i eodē muri late-
re: firmauitq̄ eas. Extruxitq̄ turres i
ſolitudine: et effodit ciſternas plimas
eo q̄ hr̄et mlt̄a pecora: tā i cāpeſtrib⁹
q̄ i heremi vaſtitate. Vineas q̄z habu-
it ⁊ vinitores in mōtib⁹ ⁊ in carmelo.
Erat q̄ppe hō agriculture dedit⁹. Fuit
āt exercit⁹ bellatoꝝ ei⁹ q̄ ꝓcedebāt ad
plia ſb manu iehihel ſcribe: maaſieq̄
doctor̄: ⁊ ſb mā̄u ananie q̄ erat d̄ duci
bus reg̅. Omiſq̄ numer⁹ pncipū p fami
lias ſuas viroꝝ fortiū duoꝝ miliū ſex-
cētoꝝ: ⁊ ſb eis vniūſus exercit⁹ tricēto
rū ⁊ ſeptē miliū q̄ngētoꝝ: q̄ erant apti
ad bella: ⁊ ꝓrege ↄ adūſarios dimica-
bāt. Preparauit q̄z eis ozias id ē cūcto C
exercitui clypeos et haſtas et galeas et
loricas: arcuſq̄ ⁊ fūdas ad iaciēdos la
pides: ⁊ fec̄ i hierl̄m gener̄ machinas
q̄s i turrib⁹ collocauit: ⁊ i angul̄ muro
rū: vt mitterēt ſagittas ⁊ ſaxa grādia.
Egreſſūq̄ ē nomē ei⁹ ꝓcul: eo q̄ auxi-
liaret̄ ei dn̄s ⁊ corroboraſſet illū. Sed
cū roborat⁹ eēt eleuatū ē cor ei⁹ i iter
tū ſuū ⁊ neglexit dn̄z deū ſuū: ingreſſuſ
q̄ tēplū dn̄i: adolere voluit icēſū ſup
altare thymiamat̄. Statimq̄ igreſſ⁹
p⁹ eū azarias ſacerdos: ⁊ cū eo ſacerdo
tes dn̄i ſeptuagita viri fortiſſimi: reſti-
terūt regi: atq̄ dixerūt: Non ē tui offi
cij ozia: vt adoleas icēſū dn̄o ſz ſacer
dotū: h̄ ē filioꝝ aarō q̄ ↄſecrati ſūt ad
huiuſcemōi miſteriū. Egredere d̄ ſan-
ctuario: ne ↄtēpſeris: q̄r nō reputabit̄
tibi i gl̄iaz h̄ a dn̄o dō. Iratuſq̄ ozias D
et tenens i māu thuribulū vt adoleret
icēſū: minabat̄ ſacerdotib⁹ ‖ Statim 4. Re. 5. a
q̄ orta ē lepra i frōte ei⁹ corā ſacerdo
tib⁹ i domo dn̄i: ſup altare thymiama
tis. Cūq̄ reſpexiſſet eū azarias pōtifex
⁊ oēs reliq̄ ſacerdotes: viderūt leprā i
frōte ei⁹: ⁊ feſtinato expulerūt eū. Sed
⁊ ip̄e ꝑterrit⁹ accelerauit egredi: eo q̄
ſenſiſſet ilico plagā dn̄i. Fuit igit̄ ozi-
as rex leproſus vſq̄ ad diē mort̄ ſue:
⁊ habitauit i domo ſepata: plen⁹ lepra
ob quā eiect⁹ fuerat d̄ domo dn̄i. Por-
ro ioathā fili⁹ ei⁹ rexit domū reg̅ ⁊ iu-
dicauit pp̄l'm terre. Reliq̄ āt ſmonum
ozie prioꝝ ⁊ nouiſſimoꝝ ſcpſit Eſaias
fili⁹ amos ꝓpha. Dormiuitq̄ ozias cū
pr̄ib⁹ ſuis: ⁊ ſepelierūt eū in agro rega
liū ſepulchroꝝ eo q̄ eſſet leproſus reg-
nauitq̄ ioathan fili⁹ ei⁹ p eo ¶ XXVII
Vigintiq̄nq̄ ānoꝝ erat ioathā A
cū regnare cepiſſet: ⁊ ſedeci an- 4. Re. 16. a
nis regnauit i hierl̄m. Nomen
mr̄is ei⁹ hieruſa filia ſadoch. Fecitq̄
qd̄ rectū erat coram dn̄o iux̄ oia q̄ fece
rat ozias pater ſuus: excepto q̄ nō eſt
ingreſſus templū dn̄i et adhuc popul⁹
delinquebat. Ip̄e edificauit portaz do B
mus domini excelſā et in muro ophel
multa ↄſtruxit. Urbes q̄z edificauit in

mōtib⁹iuda: ⁊ in ſaltib⁹caſtella ⁊ tur-
res. Jp̄e pugnauit ꝯ regē filioꝝ āmon
C ⁊ vicit eū. Dederūtq̄ ei filij āmō i tp̄e
illo cētū talenta argenti : ⁊ decē milia
choroſ tritici: ac totidē choros hordei
Hec ei p̄buerūt filij āmon: i āno ſcd̄o
⁊ tertio. Corroboratuſq̄ ē ioathan: eo
q̄ direxiſſet vias ſuas corā dn̄o d̄o ſuo
D Reliq̄ āt ſmonū ioathan ⁊ oēs pugne
ei⁹ ⁊ op̄a ſcp̄ta ſūt i libro regū iſrł ⁊ iu
da Uigintiq̄nq̄ ānoꝝ erat cū regnare
cepiſſet ⁊ ſedeci ānis regnauit i hierłm
Dormiuitq̄ ioathā cū p̄rib⁹ ſuis: ⁊ ſe-
pelierūt eū i ciuitate dauid: ⁊ regnauit
B achaz fili⁹ ei⁹ p̄ eo. ¶ XXVIII
4.Re.16.a V Igīti annoꝝ erat achaz cū reg-
nare cepiſſet: et ſedeci ānis reg-
nauit i hierłm Nō fecit rectū i ꝯſpectu
dn̄i: ſic̄ dauid p̄r eius: ſ; ambulauit in
vijs regū iſrł: inſup̄ ⁊ ſtatuas fudit ba-
alim. Jp̄e ē q̄ adoleuit incēſum i valle
bēnon: ⁊ luſtrauit filios ſuos in igne:
iux̄ ritū gētiū q̄s iterfecit dn̄s i aduē-
tu filioꝝ iſrł. Sacrificabat q̄ȝ ⁊ thymi
ama ſuccēdebat i excelſis : ⁊ i collibus
⁊ ſub oi ligno frōdoſo. Tradiditq̄ eū
dn̄s de⁹ ei⁹ i manu regꝭ ſyrie: q̄ p̄cuſſit
eū magnāq̄ p̄dā cepit d̄ ei⁹ impio: et
adduxit in damaſcū. Manib⁹ q̄ȝ regis
iſrł tradit⁹ ē: ⁊ p̄cuſſus plaga grandi.
Occiditq̄ phacee fili⁹ romelie de iuda
cētū viginti milia in die vno oēs viros
bellatores: eo q̄ reliquiſſēt dn̄ȝ deū pa
trū ſuoꝝ. Eodeȝ tp̄e occidit zechri vir
potēs ex ephraim maaſiā filiū regꝭ : et
ezricā ducē dom⁹ ei⁹: helchanā q̄ȝ ſcd̄ȝ
B a rege. Ceperūtq̄ filij iſrł de frib⁹ ſuis
ducēta milia mulieꝝ pueroꝝ ⁊ puella
rū ⁊ infinitā p̄dā: p̄tulerūtq̄ eā i ſama
riā. Ea tempeſtate erat ibi p̄pheta dn̄i
noīe obed q̄ egreſſus obuiā exercitui
veniēti i ſamariā: dixit eis: Ecce irat⁹
dn̄s de⁹ patꝝ vr̄oꝝ ꝯ iudā: tradidit eos
i manib⁹ vr̄is : ⁊ occidiſtꝭ eos atrocit̄:
ita vt ad celū p̄tingeret vr̄a crudelitaſ.
Jnſup̄ filios iuda et hierłm vultꝭ vob̄
ſubijcere in ſuos ⁊ ancillas: qd̄ neq̄q̄
facto opus ē. Peccaſtꝭ em̄ ſup̄ h̄ dn̄o
deo vr̄o. S; audite ꝯſiliū meū; ⁊ redu-
cite captiuos q̄s adduxiſtꝭ d̄ frib⁹ vr̄is
q2 magn⁹ furor dn̄i iminet vob̄. Stete
rūt itaq̄ viri d̄ p̄ncipib⁹ filioꝝ ephraī:
azarias fili⁹ iohannan: barachias fili⁹
moſollamoth: ezechias filius ſellum: ⁊

amaſias fili⁹ hadali: ꝯ eos q̄ veniebāt
d̄ p̄lio: ⁊ dixeȓt eis: Nō itroducetꝭ huc
captiuos: ne peccem⁹ dn̄o Quare vultꝭ
adijcere ſup̄ pc̄tā nr̄a: ⁊ vetera cumula
re delicta. Grāde q̄ppe pc̄tm̄ ē: ⁊ ira fu C
roris dn̄i iminet ſup̄ iſrł. Dimiſerūtq̄
viri iſrł bellatores p̄dā: ⁊ vniūſa q̄ ce-
perāt corā p̄ncipib⁹ ⁊ oi multitudine:
ſteterūtq̄ viri q̄s ſupra mēorauim⁹: ⁊
app̄hēdetes captiuos om̄eſq̄ q̄ nudi
erāt: veſtierūt d̄ ſpolijs. Cūq̄ veſtiſſent
eos ⁊ calciaſſēt: ⁊ refeciſſēt cibo ac po-
tu: vnxiſſent p̄p̄t laborē: ⁊ adhibuiſſēt
eis curā: q̄cūq̄ ambulare nō potuerāt
⁊ erāt imbecillo corp̄e: ipoſuerunt eos
iumentꝭ : ⁊ adduxerūt hiericho citatē
palmaꝝ ad frēs eoꝝ: ip̄iq̄ reūſi ſūt in
ſamariā Tp̄e illo miſit rex achaz ad re
gē aſſyrioꝝ: poſtulās auxiliū. Ueneȓt
q̄ idumei ⁊ p̄cuſſerūt mł̄tos ex iuda: ⁊
ceperūt p̄dā magnā. Philiſtijm q̄ȝ dif-
fuſi ſūt p̄ vrbes cāpeſtres ⁊ ad meridiē
iuda: ceperūtq̄ bethſames ⁊ ahilon et
gadiroth: ſocho q̄ȝ ⁊ thānā ⁊ ganzo cū
viculis ſuis ⁊ habitauerūt in eis. Hu- D
miliauerat em̄ dn̄s iudā p̄p̄t achaz re-
gē iuda: eo q̄ nudaſſet eū auxilio ⁊ cō-
tēptui habuiſſet dn̄m: adduxitq̄ ꝯ euȝ
theglatphalaſſar regē aſſyrioꝝ q̄ et af-
flixit eū: ⁊ nł̄lo reſiſtēte vaſtauit. Jgiȓ
achaz ſpoliata domo dn̄i ⁊ domo regū
ac p̄ncipū: dedit regi aſſyrioꝝ munera
⁊ tn̄ nihil ei p̄fuit. Jnſup̄ ⁊ tp̄e angu-
ſtie ſue auxit ꝯtēptū i dn̄ȝ. Jp̄e p̄ ſe rex
achaz imolauit dijs damaſci victimas
p̄cuſſorib⁹ ſuis ⁊ dixit: dij regum ſyrie
auxiliāȓ eis: q̄s ego placabo hoſtijs: ⁊
aderūt mihi: cū econtrario ip̄i fuerint
ruine ei ⁊ vniūſo iſrael. Direptꝭ itaq̄
achaz oib⁹ vaſis dom⁹ dei atq̄ ꝯfractꝭ
clauſit ianuas tēpli dei ⁊ fecit ſibi al-
taria i vniūſis angulis hierłm. Jn oi-
bus q̄ȝ vrbibus iuda extruxit aras ad
cremādū thus: atq̄ ad iracūdiā p̄uo-
cauit dn̄m deū patꝝ ſuoꝝ. Reliq̄ autē
ſmonū eius ⁊ oim opeꝝ ſuoꝝ p̄rioꝝ ⁊
nouiſſimoꝝ ſcp̄ta ſūt i libro regū iuda
⁊ iſrł. Dormiuitq̄ achaz cū p̄rib⁹ ſuis
⁊ ſepelierūt eū i ciuitate hierłm. Neq̄
em̄ receperant eū i ſepulchra regū iſrael.
Regnauitq̄ ezechias filius eius p̄ eo.
I Giȓ ezechias regnare ce ¶ XXIX B
pit cū vigītiq̄nq̄ eēt ānoꝝ: ⁊ vi- 4.Re.
gitinouē ānis regnauit i hierłm. No

mē mřis ei⁹ abia filia zacharie. Fecit
qȝ qđ erat placitū i cōſpectu dñi: iuxta
oīa q̄ fecerat dauid pr̄ ei⁹. Ipſo anno ⁊
mēſe pmo regni ſui aperuit valuas do
mus dñi: ⁊ inſtaurauit eas: adduxitqȝ
ſacerdotes atqȝ leuitas: et cōgregauit
al' gtē eos i plateā orientalē: dixitqȝ ad eos:
Audite me leuite: ⁊ ſāctificamī. Mun
date domū dñi dei patꝝ nřoꝝ: ⁊ aufer
B te oēm imūdiciā đ ſāctuario Peccaue
rūt přes nři: ⁊ fecerūt malū in ↄſpectu
dñi dei nři derelinquētes eū: auerterūt
facies ſuas a tabnaculo dñi dei nři: et
pbuerūt dorſū: clauſerūt oſtia q̄ erāt i
porticu: ⁊ extinxerūt lucernas: incēſū
qȝ nō adoleuerūt: ⁊ holocauſta nō ob-
tulerūt i ſāctuario deo iſrl'. Cōcitat⁹ eſt
itaqȝ furor dñi ſup iudā ⁊ hierl'm: tra-
diditqȝ eos i cōmotionē et i īteritū ⁊ i
ſibilū: ſicut ipi cernitis ocul' vřis. En
corruerūt přes nři gladijs: filij nři ⁊ fi
lie nře ⁊ ↄiuges captiue ducte ſūt ꝓpt
h̄ ſcel⁹. Nūc ḡ placet mihi vt ineamus
fedus cū dño deo iſrl': ⁊ auertet a nobis
C furorē ire ſue. Filij mei nolite neglige-
re. Uos elegit dñs: vt ſtet' coram eo: ⁊
miniſtret' illi: colatiſqȝ eū: ⁊ cremetis
ei incēſū. Surrexerūt ḡ leuite: maath
fili⁹ amaſie: ⁊ iohel fili⁹ azarie de filijs
caath. Porro đ filijs merari: cis filius
abdai: ⁊ azarias fili⁹ ialalehel De filijs
aūt gerſō: ioha fili⁹ iemna: ⁊ eden fili⁹
ioaha. At vo de filijs eliſaphan: ſamri
et iahihel. De filijs q̄ȝ aſaph: zachari-
as ⁊ mathanias: necnō đ filijs hemā:
iahihel ⁊ ſemei. Sȝ ⁊ de filijs ydithun
ſemeias ⁊ ozihel. Cōgregauerūtqȝ frēs
ſuos: ⁊ ſctificati ſūt: ⁊ ingreſſi ſunt iux
mādatū reg' et iperiū dñi: vt expiarēt
domū dei. Sacerdotes q̄ȝ igreſſi tēplū
D dñi vt ſctificarēt illud: extulerūt oēm
imūdiciā quā itro reppererāt i veſtibu
la dom⁹ dñi: quā tulerūt leuite ⁊ aſpor
tauerūt ad torrētē cedron foras. Cepe
rūt aūt pma die mēſis pmi mūdare: et
i die octaua eiuſdem mēſis: igreſſi ſūt
porticū dom⁹ tēpli dñi: expiaueruntqȝ
tēplū dieb⁹ octo ⁊ i die ſextadecia mē
ſis eiuſdē: qđ ceperāt impleuerunt. In
greſſi q̄ȝ ſūt ad ezechiā regē: ⁊ dixerūt
ei: Sctificauim⁹ oēm domū dñi: ⁊ alta
re holocauſti: vaſaqȝ ei⁹: necnō ⁊ mēſā
ꝓpoſitiōis cū oib⁹ vaſis ſuis: cunctāqȝ
templi ſupellectilē quā polluerat rex

achaz in regno ſuo poſtqȝ pùaricat⁹ ē:
et ecce expoſita ſūt oīa corā altari dñi
Cōſurgēſqȝ diluculo ezechias rex: adu- E
nauit oēs pncipes ciuitat' ⁊ aſcendit
i domū dñi: obtulerūtqȝ ſimul tauros
ſeptē: ⁊ arietes ſeptē: et agnos ſeptē: ⁊
hircos ſeptē: ꝓ peccato: ꝓ regno: ꝓ ſā
ctuario: ꝓ iuda. Dixitqȝ ſacerdotibus
filijs aaron: vt offerrēt ſup altare dñi.
Mactauerūt igit' tauros: ⁊ ſuſceperūt
ſāguinē ſacerdotes: ⁊ fuderūt illū ſup
altare. Mactauerūt etiā arietes: ⁊ illo
rū ſāguinē ſup altare fuderūt. Immo-
lauerūt agnos: ⁊ fuderūt ſup altare ſā
guinē. Applicuerūt hircos ꝓ pctō co-
rā rege et vniuerſa multitudie. Impo-
ſuerūt man⁹ ſup eos: ⁊ imolauerūt il-
los ſacerdotes ⁊ aſperſerūt ſāguinē eo
rū corā altari ꝓ piaculo vniūſo iſrae-
lis. Pro oi q̄ppe iſrl' pceperat rex vt ho
locauſtū fieret ꝓ pctō. Cōſtituit q̄ȝ leui F
tas in domo dñi cū cymbalis ⁊ pſalte-
rijs ⁊ citharis ſm̄ diſpoſitionē dauid
regis ⁊ gad vident' ⁊ nathan ꝓphete.
Siqdē dñi pceptū fuit p manū ꝓphe-
tarū ei⁹. Steterūtqȝ leuite tenentes or
gana dauid: ⁊ ſacerdotes tubas: ⁊ iuſ-
ſit ezechias vt offerrēt holocauſta ſup
altare. Cūqȝ offerrent' holocauſta: cepe 1. Pa.15.d
rūt laudes canere dño: ⁊ clāgere tubis
atqȝ in diūſis organis q̄ dauid rex iſrl'
pparauerat ↄcrepare. Omi aūt turba
adorāte: cātores et hi q̄ tenebāt tubas
erant in officio ſuo donec cōpleret' ho
locauſtū. Cunqȝ finita eſſet oblatio: in
curuat⁹ ē rex ⁊ oēs q̄ erāt cū eo: ⁊ ado
rauerūt. Precepitqȝ ezechias ⁊ pnci-
pes leuit' vt laudarēt dñm ſmonib⁹
dauid ⁊ aſaph vidēt': q̄ laudauerunt
deū magna leticia: et incuruato genu
adorauerūt. Ezechias āt hec addidit.
Impleſtis man⁹ vřas dño: accedite et G
offerte victimas: ⁊ laudes i domo dñi.
Obtulit ḡ vniūſa multitudo hoſtias ⁊
laudes holocauſta: mēte deuota. Por-
ro numer⁹ holocauſtoꝝ q̄ obtulit mul
titudo: h̄ fuit. Tauros ſexaginta: arie
tes cētū: agnos ducētos. Sctificauert'
qȝ dño boues ſexcētos: ⁊ oues tria mi-
lia. Sacerdotes vo pauci erāt: nec po
terant ſufficere vt pelles holocauſtoꝝ
detraherēt. Uñ ⁊ leuite frēs eoꝝ adiu-
uerūt eos: donec ipleret' op⁹ ⁊ ſctifica-
rent' antiſtites Leuite q̄ppe faciliori ri

v 3

tu ſāctificāt ꝙ ſacerdotes . Fuerūt ꝑ
holocauſta plīma:adipes pacificoꝝ et
libamina holocauſtoꝝ ⁊ cōplet⁹ ē cul-
tus dom⁹ dñi . Letatuſq̃ ē ezechias et
ois pp̄ls:cū eo ꝙ miſteriū dñi eēt exple
tū ꝺ repente q̃ppe hoc fieri placuerat.

Iſit q̃z ezechias ad oēm XXX
iſrl̄ ⁊ iudā : ſcripſitq̃ ep̄las ad
ephraim ⁊ manaſſen:vt venirēt
ad domū dñi in hierl̄m ⁊ facerēt pha-
ſe dño deo iſrl̄. Inito ꝑ cōſilio regis et
ꝑncipū ⁊ vniūſi cetus hierl̄m: decreue
rūt vt facerēt phaſe mēſe ſcđo. No eñ
occurrerāt facere i tp̄e ſuo:q2 ſacerdo-
tes q̃ poſſent ſufficere ſāctificati nō fu
erāt:et pp̄ls nōdū ꝯgregat⁹fuerat i hie
ruſalē. Placuitq̃ ſmo regi ⁊ oi multi
tudini:⁊ decreuerūt vt mitterēt nūci-
os in vniūſū iſrl̄ de berſabee vſq̃ dan
vt venirēt ⁊ facerēt phaſe dño deo iſrl̄
in hierl̄m. Multi eñ nō fecerāt ſicut i
leg ꝑſcriptuz ē . Perrexerūtq̃ curſores
cū ep̄lis ex reg̃ imꝑio et principū ei⁹:
in vniuerſū iſrl̄ ⁊ iudam: iux̄ id qđ rex
iuſſerat ꝑdicātes. Filij iſrl̄ reuertimini
ad dñm deū abraam ⁊ iſaac et iſrael:⁊
reuertet̄ ad reliq̃s q̃ effugerāt man⁹
B reg̃ aſſyrioꝝ. Nolite fieri ſicut patres
vr̄i et fr̄es q̃ receſſerūt a dño deo patꝝ
ſuoꝝ :⁊ tradidit eos in interitū :vt ip̄i
cernit̃ . Nolite indurare ceruices vr̄as
ſicut pr̄es vr̄i. Tradite man⁹vr̄as dño
⁊ venite ad ſāctuariū ei⁹qđ ſanctifica-
uit in eternuz. Seruite dño deo patrū
vr̄oꝝ:⁊ auertet̄ a vobis ira furor̃ ei⁹.
Si eñ vos reuerſi fuerit̃ ad dñm:fra
tres vr̄i et filij habebūt miſcđiam co-
rā dñis ſuis:q̃ illos duxerūt captiuos
⁊ reuertent̄ i terrā hāc. Pius eñ ⁊ cle
mens ē dñs de⁹veſter:⁊ nō auertet fa-
ciē ſuā a vobis ſi reuerſi fuerit̃ ad eū.
Igit̄ curſores ꝑgebāt velociter de ciui
tate i ciuitatē:ꝑ terrā ephraim et ma-
naſſe vſq̃ ad zabulon: illis irridētib⁹
et ſubſānātib⁹ eos. Attñ q̃dam viri ex
aſer ⁊ manaſſe ⁊ zabulō acq̃eſcētes cō-
ſilio:venerūt hieruſalē. In iuda ꝟo fa
cta ē man⁹dñi vt daret eis cor vnum:
vt facerēt iuxta ꝑceptū regis ⁊ ꝑncipū
ꝟbū dñi Cōgregatiq̃ ſūt in hierl̄m po
puli mlt̄i: vt facerēt ſolēnitatē azymo
rū in mēſe ſcđo. Et ſurgētes deſtruxe-
C rūt altaria q̃ erāt in hierl̄m atq̃ vniū
ſa in q̃b⁹ idolis adolebat̄ incēſū ſub-
uentes: ꝓiecerūt in torrētē cedrō. Im-
molauerūt autē phaſe q̃rtadecima dei
mēſis ſcđi. Sacerdotes q̃z atq̃ leuite
tādē ſāctificati obtulerūt holocauſta
i domo dñi: ſteterūtq̃ i ordine ſuo iux̄
diſpoſitionē et legē moyſi hominis dei.
Sacerdotes ꝟo ſuſcipiebāt effunden-
dū ſanguinē de manib⁹ leuitaꝝ: eo ꝙ
multa turba ſāctificata nō eēt :⁊ idcir
co imolarēt leuite phaſe his q̃ non oc
currerāt ſāctificari dño . Magna etiā
ꝑs pp̄li de ephraim ⁊ manaſſe ⁊ yſach-
ar ⁊ zabulō q̃ ſāctificata nō fuerat co-
medit phaſe:nō iuxta qđ ſcriptū eſt: ⁊
orauit ꝓ eis ezechias dicēs: Dñs bon⁹
ꝓpitiabit̄ cūctis q̃ i toto corde requi-
rūt dñm deū patꝝ ſuoꝝ :⁊ nō imputa-
bit eis ꝙ min⁹ ſāctificati ſūt. Quē ex- D
audiuit dñs:⁊ placat⁹ ē pp̄lo . Fecerūt
q̃ filij iſrl̄ q̃ inuēti ſūt in hierl̄m ſolē-
nitatē azymoꝝ ſeptē dieb⁹ in leticia
magna laudātes dñm ꝑ ſinglos dies:
leuite q̃z ⁊ ſacerdotes ꝑ organa q̃ ſuo
officio ꝯgruebāt . Et locut⁹ ē ezechias
ad cor oīm leuitarū: q̃ habebāt intelli
gētiā bonā ſuꝑ dño:et comedert̄ ſeptē
dieb⁹ ſolēnitatis : imolātes victimas
pacificorū et laudātes dñm deū patrū
ſuoꝝ. Placuitq̃ vniuerſi multitudini
vt celebrarēt etiā alios dies ſeptē :qđ
⁊ fecerūt cū ingenti gaudio . Ezechias
aūt rex iuda ꝑbuerat multitudini mil
le tauros:⁊ ſeptē milia ouiū. Pricipes
ꝟo dederāt pp̄lo tauros mille: et oues
decē milia. Sāctificata ꝑ ē ſacerdotū
plurima multitudo: ⁊ hilaritate ꝑfuſa
ois turba iuda tā ſacerdotū ⁊ leuitaꝝ
ꝙ vniūſe frequētie q̃ venerat ex iſrl̄:ꝓ
ſelitorū q̃z de terra iſrl̄ et habitātiū in
iuda. Factaq̃ eſt grādis celebritas in
hierl̄m:q̃lis a dieb⁹ſalomonis filij da
uid reg̃ iſrl̄ i ea vrbe nō fuerat. Sur-
rexerūt aūt ſacerdotes atq̃ leuite bñ
dicētes dño:et exaudita ē vox eorū :ꝑ-
uenitq̃ oratio i habitaculū ſāctū celi.

Umq̃ hec fuiſſent XXXI B
rite celebrata:egreſſus eſt oīs
iſrl̄ q̃ inuētus fuerat i vrbibus
iuda: ⁊ fregert̄ ſimulacra : ſucciderūtq̃
lucos: demoliti ſt̄ excelſa: ⁊ altaria de-
ſtruxerūt:nō ſolū de vniūſo iuda ⁊ bē-
iamin: ſꝫ et ꝺ ephraim q̃z ⁊ manaſſe: do
nec penit⁹euerterēt. Reuerſiq̃ ſūt oēs
filij iſrl̄ in poſſeſſiōes ⁊ ciuitates ſuas

Ezechias aũt ↄſtituit turmas ſacerdo
tales ⁊ leuiticas ꝑ diuiſiões ſuas vnū
quēq; i officio ꝓprio: tā ſacerdotū vi-
delicet ꝙ leuitaꝝ ad holocauſta et pa
cifica: vt miſtrarēt ⁊ cōfiterēt: canerēt
ꝙ in portis caſtroꝝ dñi. Pars aũt re-
gis erat vt de ꝓpria eiꝰ ſubſtātia offer
ret holocauſtū mane ſemꝑ ⁊ veſpe: ſab
batis q̄ꝫ ⁊ kalēdis: ⁊ ſolēnitatibꝰ cete-
B ris: ſicut ſcriptū ē in lege moyſi. Prece
pit etiā ꝑplo habitantiū hierlm: vt da-
rēt ꝑtes ſacerdotibꝰ et leuitis: vt poſ-
ſent vacare legi dñi. Qđ cū ꝑcrebruiſ-
ſent in auribꝰ multitudinis: plurimas
obtulere ꝑmitias filij iſrl frumēti vi-
ni et olei: mellis q̄ꝫ ⁊ oīm q̄ gignit hu-
mus decimas obtulerūt. Sꝫ ⁊ filij iſrl
et iuda q̄ habitabāt i vrbibꝰ iuda ob-
tulerūt decimas boū et ouiū: decimaſ
ꝙ ſāctoꝝ q̄ vouerāt dño deo ſuo: atꝙ
vniũſa portantes fecerūt aceruos plu-
rimos. Mēſe tertio ceperūt aceruorū
iacere fundamēta: et mēſe ſeptimo cō-
pleuerūt eos. Cūq; ingreſſi fuiſſēt eze-
chias et ꝑncipes eiꝰ: viderūt aceruos:
⁊ bñdixerunt dño ac ꝑplo iſrl. Interro-
gauitq; ezechias ſacerdotes et leuitas
cur ita iacerēt aceruiꝛ Rñdit illi azari-
as ſacerdos primꝰ de ſtirpe ſadoch di-
C cēs: Ex q̄ ceperūt offerri primitie i do-
mo dñi: comedimꝰ et ſaturati ſumꝰ et
remanſerūt plurima: eo ꝙ benedixerit
dñs ꝑplo ſuo. Reliquiaꝝ aũt eſt copia
iſta quā cernis. Precepit igit ezechias
vt ꝑpararēt horrea in domo dñi. Qđ
cū feciſſent: itulerūt tā primitias ꝙ de
cimas: ⁊ q̄cūq; vouerāt fideliter. Fuit
aũt ꝑfectꝰ eoꝝ chonenias leuita: ⁊ ſe-
mei frater eiꝰ ſecūdꝰ: poſt quē iehihel ⁊
azarias et naad ⁊ aſahel et hierimoth
iozabat q̄ꝫ ⁊ elihel ⁊ ieſmachias ⁊ ma-
ath ⁊ banaias ꝑpoſiti ſub manibꝰ cho
nenie ⁊ ſemei frīs eiꝰ ex imꝑio ezechie
regꝭ: ⁊ azarie pōtificis domꝰ dñi: ad q̄s
oīa ꝑtinebāt. Chore vo filiꝰ iemna le-
uites ⁊ ianitor oriētalis porte ꝑpoſitꝰ
erat his q̄ ſpōte offerebāt dño: primi-
tijſq; ⁊ cōſecratꝭ i ſācta ſāctorū et ſub
cura eiꝰ eden ⁊ bēiamin: ieſue ⁊ ſemei-
as: amarias q̄ꝫ et ſechenias i ciuitati-
bꝰ ſacerdotū: vt fideliter diſtribuerēt
frībꝰ ſuis ꝑtes: minoribꝰ atq; maioribꝰ
exceptꝭ maribꝰ ab ānis tribꝰ et ſupra
D cunctꝭ q̄ igrediebāt tēplū dñi. Et q̄c-
quid ꝑ ſingulos dies ↄducebāt i mini
ſterio atq; obſeruationibꝰ iuxͣ diuiſio-
nes ſuas: ſacerdotibꝰ ꝑ familias et le-
uitis a viceſimo āno ⁊ ſupra ꝑ ordīes
et turmas ſuas: vniũſeq; multitudini
tā vxoribꝰ ꝙ liberꝭ eorū vtriuſq; ſexꝰ:
fideliꝭ cibi de his q̄ ſcificata fuerāt ꝑ
bebāt. Sꝫ ⁊ filioꝝ aarō ꝑ agros ⁊ ſub
urbana vrbiū ſingularū diſpoſiti erāt
viri q̄ ꝑtes diſtribuerent vniũſo ſexui
maſculino: ď ſacerdotibꝰ et leuitꝭ. Fecit
ꝙ ezechias vniũſa q̄ diximꝰ: i oī iuda:
oꝑatuſq; ē bonū ⁊ erectū ⁊ verū corā
dño deo ſuo: i vniũſa cultura miſterij
domꝰ dñi iuxta legē ⁊ cerimonias: vo
lēs req̄rere deū ſuū in toto corde ſuo.
Fecitq; ⁊ ꝓſperatꝰ eſt. ¶ XXXII

Poſt q̄ et huiuſcemōi veritatē ve- B
nit ſennacherib rex aſſyrioꝝ et 4.Re.18.c
igreſſus iudā obſedit ciuitates
munitas: volēs eas caꝑe. Qđ cū audiſ
ſet ezechias veniſſe.ſ. ſēnacherib ⁊ to-
tū belli ipetū verti ꝯ hierlm: inito cuꝫ
ꝑncipibꝰ ↄſilio viriſq; fortiſſimis vt ob
turarēt capita fōtiū q̄ erāt ex vrbē ⁊ h̄
oīm decernente ſnīa: ↄgregauit pluri-
mā mltitudinē: ⁊ obturauerūt cūctos
fontes: ⁊ riuū q̄ fluebāt i medio terre
dicētes: Ne veniāt reges aſſyrioꝝ: ⁊ iue
niāt aq̄ꝝ abūdātiā. Edificauit q̄ꝫ agēs
induſtrie oēꝫ murū q̄ fuerat diſſipatꝰ:
⁊ extruxit turres deſuꝑ: ⁊ forīſecꝰ alte-
rū murū. Inſtaurauitq; mello i ciuita
te dauid: ⁊ fecit vniũſi generꝭ armatu
rā ⁊ clypeos. Cōſtituitq; pricipes bella B
toꝝ i exercitu: ⁊ cōuocauit vniũſos in
platea porte ciuitatꝭ: ac locutꝰ eſt ad cor
eoꝝ dicēs: Viriliter agite ⁊ ↄfortami-
ni: nolite timere: nec paueatꝭ regē aſſy-
rioꝝ ⁊ vniũſā mltitudinē q̄ eſt cū eo.
Multo eñ plures nobiſcū ſūt ꝙ cū il 4.Re.6.b
lo. Cū illo eñ ē brachiū carneū: nobiſ-
cū dñs deus noſter q̄ auxiliator ē nr̄:
pugnatq; ꝓ nob. Cōfortatuſq; ē ꝑpls
vniuſcemodi vbis ezechie regis iuda.
Que poſtq̄ꝫ geſta ſūt: miſit ſēnacherib
rex aſſyrioꝝ ſuos ſuos hierlm (ipe eñ
cū vniũſo exercitu obſedebat lachis)
ad ezechiam regē iuda: et ad oēm po-
pulū qui erat in vrbe dicēs: Hec dicit C
ſennacherib rex aſſyriorū. In q̄ haben 4.Re.18.f
tes fiduciaꝫ: ſedetis obſeſſi in hierlm?
Nū ezechias decepit vos vt tradat mor
ti i fame ⁊ ſiti: affirmās ꝙ dñs deꝰ ve-

ſter liberet vos ð manu reg aſſyrioꝝ?
Nūqd nō iſte ē ezechias q̄ deſtruxit ex
celſa illiꝰ ⁊ altaria: ⁊ p̄cepit iude ⁊ hie-
ruſalē dicēs: corā altari vno adorabi-
tis: ⁊ i ipo cōburet incēſſū? An igno-
rat q̄ ego fecerim: ⁊ p̄res mei cunctis
terraꝝ pplis? Nūqd p̄ualuerūt dij gen
tiū oīmq́ terraꝝ liberare regionē ſuā
de manu mea? Quis ē de vniūſis dijs
gētiū q̄s vaſtauerūt p̄res mei q̄ potue-
rit eruere pplm ſuū de manu mea: vt
poſſit etiā deꝰ vr̄ eruere vos ð hac ma-
D nu? Non vos ḡ decipiat ezechias: nec
vana pſuaſiōe deludat: neq́ credatis
ei. Si eñ nullꝰ potuit deꝰ cūctaꝝ gen-
tiū atq́ regionū liberare pplm ſuū de
manu mea: ⁊ de manu patꝝ meoꝝ: cō
ſequenter nec deꝰ veſter poterit eruere
vos ð hac manu. Sꝫ ⁊ alia multa locu
ti ſūt ſui eiꝰ ꝯtra dn̄m deū: ⁊ ꝯtra eze-
chiā ſeruū eiꝰ. Ep̄las q̄ꝫ ſcripſit plenas
blaſphemie in dn̄m deū iſrł: ⁊ locutꝰ eſt
aduerſū eū Sicut dij gētiū ceteraꝝ nō
potuerūt liberare pplm ſuum ð manu
mea: ſic et deꝰ ezechie eruere nō poterit
pplm ſuū de manu iſta. Inſuꝑ ⁊ clamo
re magno lingua iudaica ꝯ pplm q̄ ſe-
debat i muris hierłm ꝯſonabat: vt ter-
E reret eos ⁊ caꝑet ciuitatē. Locutuſq́ ē
ꝯtra deū iſrł: ſicut aduerſū deos popu
loꝝ terre opa manuū hoīm. Orauerūt
igit ezechias rex ⁊ eſaias filius amos.
p̄phetes adūſū hāc blaſphemiā: ac vo
4.Re.19.g ciferati ſūt vſq́ i celū. Et miſit dn̄s an
gelū ſuū q̄ ꝑcuſſit oēm virū robuſtū et
Eſa.7.b bellatorē ⁊ p̄ncipē exercitꝰ reg aſſyrio
rū: reuſuſq́ ē cū ignominia i t̄rā ſuaꝫ.
Cūq́ igreſſus eēt domū dn̄i ſui: filij q̄
egreſſi fuerāt ð vtero eiꝰ iterfecerūt eū
gladio. Saluauitq́ dn̄s ezechiā et ha-
bitatores hierłm ð mānu ſēnacherib re
gis aſſyrioꝝ: et de manu oīm: ⁊ p̄ſtitit
ei q̄etē ꝑ circuitū. Multi etiam defere
bāt hoſtias ⁊ ſacrificia dn̄o in hierłm:
F ⁊ munera ezechie regi iuda. Qui exal-
4.Re.20.a tatꝰ ē poſt hec corā cūct gētibꝰ. In di
Eſa.38.a ebus illis egrotauit ezechias vſq́ ad
mortē: ⁊ orauit dn̄m. Exaudiuitq́ euꝫ
⁊ dedit ei ſignū: ſꝫ nō iux b̄n̄ficia q̄ ac-
ceꝑat retribuit: q2 eleuatū ē cor eius.
Et facta ē ꝯ eū ira: ⁊ ꝯ iudā ⁊ hierłm.
Hūiliatuſq́ ē poſtea eo q̄ exaltatū fu-
iſſet cor eiꝰ: tā ipe q̄ habitatores hie-
ruſalē: ⁊ idcirco non venit ſuꝑ eos ira

dn̄i i diebꝰ ezechie. Fuit āt ezechias di-
ues ⁊ inclytus valde: ⁊ theſauros ſibi
plurimos ꝯgregauit argēti ⁊ auri: ⁊ la
pidis p̄cioſi: aromatū ⁊ armoꝝ vniūſi
gener: ⁊ vaſoꝝ magni p̄cij. Apothecas
q̄ꝫ frumēti vini ⁊ olei ⁊ p̄ſepia oim iu-
mētoꝝ: caulaſq́ pecoribꝰ: et vrbes ſex
edificauit. Habebat q̄ppe greges ouiū
et armētoꝝ inumerabiles: eo q̄ dediſ
ſet ei dn̄s ſubſtātiā multā nimis. Ipe B
ē ezechias q̄ obturauit ſuꝑiorē fōtem
aq̄ꝝ gyō: ⁊ auttit eas ſubt ad occidētes
vrbis dauid. In oibꝰ opibꝰ ſuis fec ꝓ-
ſpere q̄ voluit. Attn̄ i legatiōe p̄ncipū
babylonis q̄ miſſi fuerāt ad eū: vt int-
rogarēt ð portēto qd acciderat ſuper
t̄rā: dereliq̄t eū dn̄s: vt tēptaret ⁊ no-
ta fierēt oīa q̄ erāt in corde eiꝰ. Reliq̄
āt ſmonū ezechie ⁊ miſcdiaꝝ eiꝰ ſcp̄ta
ſūt i viſiōe eſaie: filij amos p̄phe: ⁊ i li-
bro regū iuda ⁊ iſrael. Dormiuitq́ eze
chias cū p̄ribꝰ ſuis: ⁊ ſepelierūt eū ſupra
ſepulchra filioꝝ dauid. Et celebrauit
eiꝰ exeq̄as vniūſus iuda: ⁊ oēs habita-
tores hierłm: regnauitq́ manaſſes fili(us ꝓ eo.

XXXIII A

Duodecim annoꝝ erat manaſſes cū regnare 4.Re.21
cepiſſet: ⁊ q̄nq̄gitaq̄nq́ annis
regnauit i hierłm. Fecit āt malū coraꝫ
dn̄o iux abomiatiōes gētiū q̄s ſubuer
tit dn̄s corā filijs iſrł. Et ꝯūſus inſtau
rauit excelſa q̄ demolitꝰ fuerat ezechi-
as p̄r eiꝰ: ꝯſtruxitq́ aras baali: ⁊ fecit
lucos ⁊ adorauit oēꝫ militiā celi: ⁊ co-
luit eā. Edificauit q̄ꝫ altaria in domo
dn̄i: ð q̄ dixerat dn̄s in hierłm erit no
mē meū i et̄nū. Edificauit āt ea cūcto
exercitui celi: i duobꝰ atrijs domꝰ dn̄i:
trāſireq́ fec filios ſuos ꝑ ignē i valle
benhēnō. Obſeruabat ſōnia: ſectabat
auguria: malefic artibꝰ inſeruiebat.
Habebat ſecū magos ⁊ icātatores: mul
taq́ mala opatꝰ eſt corā dn̄o vt irrita-
ret euꝫ. Sculptile q̄ꝫ ꝯflatile ſignū po- B
ſuit i domo dn̄i ð q̄ locutꝰ ē dn̄s ad da
uid ⁊ ad ſalomonē filiū eiꝰ dicēs: In do
mo hac ⁊ i hierłm quā elegi ð cūct tri
bubꝰ iſrł ponā nomē meū in ſempiter-
nū: et mouere nō faciā pedē iſrł de t̄ra
quā tradidi p̄ribꝰ eoꝝ: ita dumtaxat ſi
cuſtodierit q̄ facere p̄cepi eis cunctāq́
legē ⁊ cerimonias atq́ iudicia q̄ mā
daui ꝑ manū moyſi. Igit manaſſes ſe-
duxit iudā ⁊ habitatores hierłm vt fa-

cerūt malū ſup oes gētes q̄s ſubūte-
rat dn̄s a facie filioꝝ iſrl̄. Locutuſq; ē
dn̄s ad eū ⁊ ad pp̄lz illi⁹: ⁊ attēdere no
luerūt. Idcirco ſupiduxit eis pncipes
exercit⁹ reg̃ aſſyrioꝝ: cepeꝛtq; manaſ
ſen: ⁊ vinctū catenis atq; cōpedib⁹ du
xerūt i babylonē: Qui poſtq̄ coangu-
ſtat⁹ ē orauit dn̄m deū ſuū: ⁊ egit peni
C tētiā valde corā deo patrū ſuoꝝ. Dep̄
catuſq; ē eū ⁊ obſecrauit itēte: ⁊ exau-
diuit orōnē ei⁹: reduxitq; eū hierl̄m i
regnū ſuū: ⁊ cognouit manaſſes q̄ dn̄ſ
ip̄e eēt de⁹. Poſt hec edificauit murū
ex̄ ciuitatē dd̄ ad occidētē gyon in cō
ualle ab itroitu porte piſciū p̄ circūitū
vſq; ad ophel ⁊ exaltauit illū vehemē-
ter. Cōſtituitq; p̄ncipes exertit⁹ i cūct̃
ciuitatib⁹ iuda munit̃: ⁊ abſtulit deoſ
alienos. ⁊ ſimulacrū d̄ domo dn̄i: araſ
q̄z q̄s fecerat i mōte dom⁹ dn̄i ⁊ i hie-
ruſalē ⁊ p̄iecit oīa extra vrbē. Porro
iſtaurauit altare dn̄i: ⁊ imolauit ſup il
lud victimas ⁊ pacifica ⁊ laudē: p̄ce-
pitq; iude vt ſuiret dn̄o deo iſrl̄. Atta
mē adhuc pp̄ls imolabat i excelſis dn̄o
D deo ſuo. Reliq̄ āt geſtoꝝ manaſſe ⁊ ob
ſecratio ei⁹ ad deū ſuū: v̄ba q̄z vidētiū
q̄ loq̄bāt ad eū i noīe dn̄i dei iſrl̄: ꝯti-
nēt i ſmonib⁹ regū iſrl̄. Oratio q̄z ei⁹
⁊ exauditio ⁊ cūcta pctā atq; cōtēpt⁹:
loca ēt i q̄b⁹ edificauit excelſa ⁊ fec̄ lu
cos ⁊ ſtatuas an̄q; ageret pn̄iaꝫ: ſcp̄ta
ſūt i ſmonib⁹ ozai. Dormit ẽ manaſſeſ
cū p̄rib⁹ ſuis: ⁊ ſepelierūt eū i domo ſua
regnauitq; p̄ eo fili⁹ ei⁹ amō. Uiginti
duoꝝ ānoꝝ erat amon cū regnare ce-
piſſet: ⁊ duob⁹ ānis regnauit i hierl̄m.
Fecitq; malū i cōſpectu dn̄i ſic̄ fecerat
manaſſes p̄r ei⁹ ⁊ cūct̃ idol̄ q̄ manaſ-
ſes fuerat fabricat⁹ imolauit atq; ſui
uit: ⁊ nō ē reuerit⁹ faciē dn̄i ſicut reue
rit⁹ eſt manaſſes p̄r ei⁹: ⁊ multa maio-
ra deliq̄t. Cūq; coiuraſſēt aduerſus eū
ſerui ſui iterfecerūt eū i domo ſua: por
ro reliq̄ pp̄li multitudo ceſis his qui
amō p̄cuſſerāt ꝯſtituerūt regē ioſiā fi-
.22.a Cto Filiū ei⁹ p̄ eo. XXXIIII
Octo annoꝝ erat ioſias cū regnare
cepiſſet: ⁊ trigita ⁊ vno āno re
gnauit i hierl̄m. Fecitq; qd̄ erat rectū
i ꝯſpectu dn̄i: ⁊ ābulauit i vijs dd̄ p̄riſ
ſui: nō declinauit neq; ad dexterā ne-
q; ad ſiniſtrā. Octauo āt anno regni
ſui cū adhuc eēt puer: cepit q̄rere deū
p̄ris ſui dd̄: ⁊ duodecio āno poſtq; re-
gnare cepat mundauit iudā ⁊ hierl̄m
ab excelſis ⁊ luc̃ ſimulacriſq; ⁊ ſculp-
tilib⁹. Deſtruxerūtq; corā eo aras baali 4.Reg.23.b
⁊ ſimulacra q̄ ſuppoſita fuerāt demoli
ti ſūt. Lucos ēt ⁊ ſculptilia ſuccidit at
q; cōminuit: ⁊ ſup cumulos eoꝝ q̄ eiſ
imolare ꝯſueuerāt fragmenta diſpſit.
Oſſa p̄terea ſacerdotū cōbuſſit i altari B
b⁹ idoloꝝ: mūdauitq; iudā ⁊ hierl̄m.
Sz ⁊ i vrbib⁹ manaſſe ⁊ ephraim ⁊ ſy-
meon vſq; neptalim cūcta ſubuertit.
Cūq; altaria diſſipaſſet ⁊ lucos ⁊ ſcul-
ptilia cōtriuiſſet i fruſta. Cūctaq; delu
bria demolit⁹ eſſet de vniuerſa t̄ra iſrl̄
reuerſuſq; ē i hierl̄m. Igit̄ āno octauo
decimo regni ſui mūdata iā terra ⁊ tē
plo dn̄i: miſit ſaphan filiū ezlie ⁊ maa
ſiā p̄ncipē ciuitat̃ ⁊ ioha filiū ioachaz
acōmētarijs vt inſtaurarēt domū dn̄i
dei ſui. Qui venerūt ad helchiā ſacer-
dotē magnū: acceptaq; ab eo pecunia
q̄ illata fuerat i domū dn̄i: ⁊ quā ꝯgre-
gauerāt leuite ⁊ ianitores de manaſſe
et phraim ⁊ vniuerſis reliquijs iſrl̄: ab
oi q̄z iuda ⁊ beniamin ⁊ habitatorib⁹
hierl̄z: tradiderūt i manib⁹ eoꝝ q̄ p̄erāt
op̄arijs i domo dn̄i vt inſtaurarēt tē-
plū: ⁊ ifirma q̄q; ſarcirēt. At illi dede- C
rūt eū artificib⁹ ⁊ cemētarijs vt eme-
rēt lapides ⁊ lapicidis et ligna ad cō-
miſſuras edificij: ⁊ ad cōtiguationē do
morū q̄s deſtruxerāt reges iuda. Qui
fideliť cūcta faciebāt. Erāt āt p̄poſiti
op̄antiū iadab ⁊ abdias de filijs mera
ri zacharias: ⁊ moſollā de filijs caath
q̄ vrgebat op⁹: oēs leuite ſciētes orga
nis canere: Sup eos v̄o q̄ ad diuerſoſ
vſus onera portabāt: erāt ſcribe magi
ſtri de leuitis ianitores. Cūq; offerrēt
pecuniā q̄ illata fuerat i tēplū dn̄i rep
perit helchias ſacerdos librū leg̃ dn̄i
q̄ datus fuerat p̄ manū moyſi ⁊ ait ad
ſaphan ſcribā. Librū leg̃ iueni i domo
dn̄i. Et tradidit ei. At ille intulit volu
mē ad regē: ⁊ nūciauit ei dicēs: oīa q̄
dediſti i manu ſeruoꝝ tuoꝝ ecce cōplē
tur. Argētū qd̄ reptū ē i domo dn̄i cō D
flauerūt: datūq; ē p̄fect̃ artificū: ⁊ diu̾-
ſa op̄a fabricātiū: p̄terea tradidit mi-
hi helchias ſacerdoſ hūc librū. Quē cū
rege p̄ſente recitaſſet: audiſſetq; ille v̄
ba leg̃: ſcidit veſtimēta ſua: ⁊ p̄cepit
helchie ⁊ aichā filio ſaphan: ⁊ abdon

filio micha:ſaphan q̄ȝ ſcribe ⁊ aſaie ſ
uo reg⁊ dicēs:Ite ⁊ orate dn̄m ꝓ me ⁊
ꝓ reliquijs iſrl̄ ⁊ iuda: ſup vniuerſis
ſmonib⁹ libri iſti⁹ q̄ rept⁹ ē. Magn⁹
ei furor dn̄i ſtillauit ſup nos: eo ꝙ nō
cuſtodierit pr̄es nr̄i ỽba dn̄i: vt face-
ret oīa q̄ ſcripta ſūt in iſto volumine.
E Abijt ḡ helchias et hi q̄ ſimul a rege
miſſi fuerāt ad oldā ꝓphetē vxorē ſel-
lū filij thecuath:filij aras cuſtodis ve
ſtiū:q̄ habitabat i hierl̄m i ſcda:⁊ locu
ti ſūt ei ỽba q̄ ſupra narrauim⁹. At il-
la rn̄dit eis. Hec dicit dn̄s de⁹ iſrl̄: Di-
cite viro q̄ miſit vos ad me. Hec dicit
dn̄s. Ecce ego īducā mala ſup locū iſtū
⁊ ſup habitatores ei⁹:cūctaq̄ maledi-
cta q̄ ſcripta ſūt i libro h̄: quē legerūt
corā rege iuda: q̄ dereliq̄rt me: ⁊ ſacri
ficauert dijs alienis vt me ad iracūdi
am ꝓuocarēt i cūct⁊ opib⁹ manuū ſu
arū. Idcirco ſtillabit furor me⁹ ſup lo
cū iſtū:⁊ nō extinguet. Ad regē āt iu-
da q̄ miſit vos a dn̄o deꝓcādo:ſic loq̄-
F mini. Hec dic̄ dn̄s de⁹ iſrl̄. Qm̄ audi-
ſti verba volumis atq̄ emollitū ē cor
tuū:⁊ humiliat⁹ es in ꝯſpectu dn̄i ſup
his q̄ dicta ſūt eꝯ locū hūc ⁊ hitato-
res hierl̄m:reuerit⁹q̄ faciē meā:ſcidi-
ſti veſtimēta tua ⁊ fleuiſti corā me:ego
q̄ȝ exaudiui te dicit dn̄s. Iā eī colligā
te ad pr̄es tuos:⁊ inferer⁊ i ſepulchrū
tuū i pace:nec videbūt oculi tui oīa
4.Reg.23.a malū qd̄ ego īductur⁹ ſū ſup locū iſtū
⁊ ſup hitatores ei⁹. Retulerūt itaq̄ re
gi cūcta q̄ dixerat. At ille cōuocat⁊ vni
uerſis maiorib⁹ natu iuda ⁊ hierl̄m:
aſcēdit i domū dn̄i:vnaq̄ oēs viri iu-
da ⁊ hitatores hierl̄m ſacerdotes ⁊ le-
uite:⁊ cūct⁹ ꝑl̄s a mīmo vſq̄ ad max
G imū. Quib⁹ audiētib⁹ i domo dn̄i le-
git rex oīa ỽba voluminis:⁊ ſtās i tri
bunali ſuo:ꝑcuſſit fedus corā dn̄o vt
ābularet poſt eū:⁊ cuſtodiret ꝑcepta ⁊
teſtimonia ⁊ iuſtificatiōes ei⁹ in toto
corde ſuo:⁊ i tota aīa ſua: faceretq̄ q̄
ſcpta ſūt i volumīe illo qd̄ legerat. Ad
iurauit q̄ȝ ſup hoc oēs q̄ repti fuerāt
i hierl̄m ⁊ beniamin ⁊ fecert hitatores
hierl̄m iux̄ pactū dn̄i dei patrū ſuoꝝ.
Abſtulit ḡ ioſias cūctas abomiatiōes
de vniuerſis regionib⁹ filioꝝ iſrl̄:⁊ fe-
cit oēs q̄ reſidui erāt in iſrl̄ ſuire dn̄o
deo ſuo. Cūct⁊ dieb⁹ vite ei⁹ nō receſſe
rūt a dn̄o deo patrū ſuoꝝ. ¶ XXXV

F
Ecit āt ioſias in hierl̄m phaſe A
dn̄o:qd̄ imolatū ē q̄rtadecima 4.Reg
die mēſis pⁱmi. Et cōſtituit ſa 3.Eſdr
cerdotes i officijs ſuis: hortatuſq̄ eſt
eos vt miſtrarēt i domo dn̄i. Leuitis
q̄ȝ ad q̄rū eruditionē oīs iſrl̄ ſcifica-
bat dn̄o:locut⁹ ē. Ponite arcā i ſācu
ario tēpli: qd̄ edificauit ſalomō filius
dd̄ rex iſrl̄. Neq̄ȝ eī eā vltra portabi-
bitis. Nūc ḡ miniſtrate dn̄o deo vr̄o ⁊
ꝑpl̄o ei⁹ iſrl̄ ⁊ ꝑparate vos ꝑ domos et
cognatiōes vr̄as i diuiſionib⁹ ſingu-
loꝝ ſic ꝑcepit dd̄ rex iſrl̄: ⁊ deſcripſit
ſalomō fili⁹ ei⁹:⁊ miſtrate i ſanctuario
ꝑ familias turmaſq̄ leuiticas: ⁊ ſācti
ficati imolate phaſe. Frēs etiā vr̄os vt
poſſint iux̄ ỽba q̄ locut⁹ ē dn̄s i manu
moyſi facere:ꝑparate. Dedit ꝑterea io
ſias oī ꝑpl̄o q̄ ibi fuerat iuēt⁹ i ſolēni-
tate phaſe:agnos ⁊ hedos de gregib⁹
⁊ reliq̄ pecoris trigita milia: boum q̄ȝ
tria milia. Hec de reg⁊ vniūſa ſubſtan
tia. Duces q̄ȝ ei⁹ ſpōte qd̄ vouerāt ob
tulerūt tā ꝑpl̄o q̄ ſacerdotib⁹ ⁊ leuit⁊
Porro helchias ⁊ zacharias ⁊ iehihel B
pⁱcipes dom⁹ dn̄i dederūt ſacerdoti-
b⁹ ad faciendū phaſe: pecora cōmixti
duo milia ſexcēta:⁊ boues trecentos.
Chonenias āt ⁊ ſemeias ēt ⁊ iathana-
el frēs ei⁹: necnō aſabias ⁊ iahihel et
iozabad pⁱcipes leuitaꝝ: dederūt cete
ris leuitis ad celebrandū phaſe: q̄nq̄
milia pecoꝝ:⁊ boues q̄ngētos. Prepa
ratūq̄ ē miniſteriū ⁊ ſteterūt ſacerdo-
tes i officio ſuo. Leuite q̄ȝ i turmis iu
xta reg⁊ iperiū:⁊ imolatū ē phaſe. Aſ-
ꝑſerūtq̄ ſacerdotes man⁹ ſuas ſangui
ne:⁊ leuite detraxerūt pelles holocau
ſtoꝝ:⁊ ſeꝑauerūt ea vt darēt ꝑ domos
⁊ familias ſinguloꝝ:⁊ offerrēt dn̄o ſi-
cut ſcriptū ē i libro moyſi. De bob⁹ q̄ȝ
fecerūt ſimilit̄. Et aſſauerūt phaſe ſup
ignē:iux̄ qd̄ i lege ſcriptū ē. Pacificas
vero hoſtias coxerūt i lebet⁊ ⁊ cacabis
⁊ ollis:⁊ feſtinato diſtribuerūt vniuer
ſe plebi: ſibi aūt ⁊ ſacerdotib⁹ poſtea
parauerūt. Nā i oblatione holocauſto
rū ⁊ adipū vſq̄ ad noctē ſacerdotes fu
erūt occupati: vn̄ ⁊ leuite ſibi ⁊ ſacer-
dotib⁹ filijs aarō ꝑaucrūt nouiſſimis.
Porro cātores filij aſaph ſtabāt i ordi C
ne ſuo:iux̄ ꝑceptū dd̄ ⁊ aſaph ⁊ eman
⁊ ydithun ꝓphetarū reg⁊ dd̄. Ianito-
res ỽo ꝑ portas ſingulas obſeruabāt

ita vt nec pūcto q̄dē diſcederēt a mini
ſterio. Quāobrē ⁊ frēs eoꝝ leuite pa-
uerūt eis cibos. Dis igiƚ cultura dn̄i
rite cōpleta ē i die illa vt facerēt pha-
ſe: ⁊ offerrēt holocauſta ſup altare dn̄i
iux̄ p̄ceptū regis ioſie. Fecerūtq̄ filij
iſrl̄ q̄ repti fuerāt ibi phaſe i tp̄e illo ⁊
.23.e ſolēnitatē azymoꝝ ſeptē dieb⁹. Non
fuit phaſe ſiƚe huic i iſrl̄ a dieb⁹ ſamu
elis ꝓphete: ſʒ nec q̄ſq̄ de cūctꝭ regib⁹
iſrl̄ fecit phaſe ſicut ioſias ſacerdotib⁹
⁊ leuitis ⁊ oī iude ⁊ iſrl̄ q̄ repti⁹ fuerat
⁊ habitātib⁹ i hierl̄m. Octauodecimo
anno regni ioſie h̄ phaſe celebratū eſt
idē.f Poſtq̄ inſtaurauerat ioſias tēplū: aſ-
cēdit nechao rex egypti ad pugnādū i
carchamis: iux̄ eufraten: ⁊ p̄ceſſit i oc
D curſum ei⁹ ioſias. At ille miſſis ad eū
nūcijs ait: Quid mihi ⁊ tibi rex iuda?
Nō aduerſuʒ te hodie venio: ſʒ ꝯ aliā
pugno domū: ad quā me de⁹ feſtinato
ire p̄cepit. Deſine aduerſū deū facere
q̄ mecū eſt: ne iterficiat te. Noluit io-
ſias reuerti ſʒ p̄parauit ꝯ eū bellū: nec
acq̄euit ſmonib⁹ nechao ex ore dei ve
rū ꝑrexit vt dimicaret i cāpo maged-
do. Ibiq̄ vulnerat⁹ a ſagittarijs dixit
puerꝭ ſuis. Educite me de ꝑlio: q2 opi
do vulnerat⁹ ſū. Qui trāſtulerūt eū de
curru i alterū currū q̄ ꝑſeq̄baƚ eū mo-
re regio: ⁊ aſportauerūt eū in hierl̄m.
Mortuuſq̄ ē ⁊ ſepult⁹ i mauſolio pa-
trū ſuoꝝ: ⁊ vniuerſus iuda ⁊ hierl̄m
luxerūt eū: hieremias maxime: cui⁹ oēs
cātores atq̄ cātatrices vſq̄ i p̄ſitē diē
lamētationes ſup ioſiā replicāt: ⁊ q̄ſi
lex obtinuit i iſrl̄. Ecce ſcriptū ferƚ in
lamētationib⁹. Reliq̄ āt ſmonū ioſie
⁊ miſericordiarū ei⁹ q̄ lege p̄cepta ſūt
dn̄i: opa q̄ʒ illi⁹ p̄ria ⁊ nouiſſima: ſcp̄ta
ſūt i libro regū iuda ⁊ iſrl̄. XXXVI

A Tulit ḡ p̄plus terre ioachaz filiū
4.Re.23.f ioſie: ⁊ cōſtituit regē ꝓ p̄re ſuo
i hierl̄m. Uigītitriū ānoꝝ erat
ioachaz cū regnare cepiſſet: ⁊ trib⁹ mē-
ſib⁹ regnauit i hierl̄m. Amouit āt euʒ
rex egypti cū veniſſet i hierl̄m ⁊ cōdē-
nauit terrā cētū talētis argēti ⁊ talē-
ti auri. Cōſtituitq̄ ꝓ eo regē eliachim
fratrē eius ſup iudā ⁊ hierl̄m: ⁊ vertit
nomen ei⁹ ioakim. Ipſuʒ vō ioachaz
tulit ſecū. ⁊ adduxit i egyptū. Uiginti
q̄nq̄ ānoꝝ erat ioakim cū regnare ce
piſſet ⁊ vndecim ānis regnauit i hieru
ſalē. Fecitq̄ maluʒ corā dn̄o deo ſuo.
Cōtra hūc aſcendit nabuchodonoſor
rex chaldeoꝝ ⁊ vinctū cathenis duxit
i babylonē: ad quā ⁊ vaſa dn̄i trāſtulit
⁊ poſuit ea i tēplo ſuo. Reliq̄ āt verbo- B
rum ioakim ⁊ abominationū eius q̄s
opat⁹ ē: ⁊ q̄ inuēta ſūt i eo: cōtinenƚ i
libro regū iuda ⁊ iſrl̄. Regnauit āt io-
achin fili⁹ ꝓ eo. Octo ānoꝝ erat ioa-
chin cū regnare cepiſſet: ⁊ trib⁹ menſi-
b⁹ ac decē dieb⁹ regnauit i hierl̄m: fe-
citq̄ malū i cōſpectu dn̄i. Cūq̄ āni cir
culus voluereƚ: miſit nabuchodono-
ſor rex nūcios: q̄ ⁊ adduxerūt eū i ba-
bylonē: aſportatis ſimul p̄cioſiſſimis
vaſis dom⁹ dn̄i. Regē vō ꝯſtituit ſede
chiā patruū ei⁹ ſup iudā ⁊ hierl̄m. Ui
giti ⁊ vni⁹ āni erat ſedechias cū regna 4.Re.24.d
re cepiſſet: ⁊ vndeci ānis regnauit i hie
ruſalē. Fecitq̄ malū i oculꝭ dn̄i dei ſui
nec erubuit faciē hieremie ꝓphete lo-
quētis ad ſe ex ore dn̄i. A rege q̄ʒ na- C
buchodonoſor receſſit q̄ adiurauerat
eū p deū: ⁊ idurauit ceruicē ſuā ⁊ cor
vt nō reūtereƚ ad dn̄m deū iſrl̄. Sʒ et
vniūſi p̄ncipes ſacerdotū ⁊ p̄pl's p̄uari
cati ſūt iniq̄ iux̄ vniūſas abomiatiōes
gētiū: ⁊ polluerūt domū dn̄i quā ſctifi-
cauerat ſibi i hierl̄m. Mittebat āt dn̄s
de⁹ patrū ſuoꝝ ad illos p manū nūcio
rū ſuoꝝ denocte ꝯſurgēs ⁊ q̄ttidie cō-
monēs: eo q̄ parceret p̄p'lo ⁊ habita-
culo ſuo. At illi ſubſannabāt nūcios
dei: ⁊ paruipēdebāt ſmones ei⁹: illudē
bātq̄ ꝓphis donec aſcēderet furor dn̄i
i p̄p'lm ei⁹: ⁊ eēt nulla curatio. Addux
it ei ſup eoſ regē chaldeoꝝ: ⁊ inƚfec iu
uenes eoꝝ gladio i domo ſctuarij nō ē
miſƚ⁹ adoleſcētꝭ ⁊ v̄ginis ⁊ ſenis nec
decrepiti q̄dē: ſʒ oēs tradidit i manib⁹
ei⁹: vniūſaq̄ vaſa dom⁹ dn̄i tā maio-
ra q̄ minora ⁊ theſauros tēpli ⁊ regꝭ
⁊ p̄ncipū trāſtulit i babylonē. Incen D
derūt hoſtes domū dei: deſtruxerūtq̄
murū hierl̄m. Uniuerſas turres cōbuſ
ſerūt: ⁊ q̄cq̄d p̄cioſū fuerat demoliti ſƚ
Si q̄s euaſerat gladiū: duct⁹ i babylo
nē ſeruiuit regi ⁊ filijs ei⁹: donec ſpe-
raret rex p̄ſarū: ⁊ cōplereƚ ſmo dn̄i ex
ore hieremie ⁊ celebraret terra ſabba-
ta ſua. Cūctis eīn dieb⁹ deſolationis
egit ſabbatū: vſq̄ dū cōplerēƚ ſeptua-
gita āni. Anno āt p̄io cyri regꝭ p̄ſarū
ad explēdū ſmonē dn̄i quē locut⁹ fue

rat ꝑ os hieremie:ſuſcitauit dñs ſpm̄
Hiere.25.c. cyri regꝭ pſaꝝ:q̄ iuſſit p̄dicari ī vniū-
et.29.c ſo regno ſuo: et ꝑ ſcripturā dicēs:Hec
dicit cyrus rex pſarū. Oīa regna terre
1.Eſdre.1.a dedit mihi dñs deus celi:⁊ ip̄e p̄cepit
3.Eſdre.2.a mihi vt edificarē ei domū ī hierl'm q̄ ē
Eſa.45.a ī iudea. Quis ex vob̄ ē ī oī ꝑplo eius?
Sit dñs de⁹ ſuus cū eo:⁊ aſcendat.

¶Explicit liber dabreiamin ſiue Paralipomenō ſcđs. Incipit orō manaſſes regꝭ iuda cū capt⁹ teneret ī babylōe.

Domine de⁹ oīpotēs patꝝ noſtroꝝ abraā yſaac ⁊ iacob et ſemini eoꝝ iuſto: q̄ feciſti celū ⁊ trā cū oī ornatu eoꝝ:q̄
Gen.1.a ſignaſti mare vbo p̄cepti tui:q̄ cōcluſiſti abyſſū ⁊ ſignaſti terribili ac laudabili noī tuo: qđ oēs pauēt ⁊ tremunt a vultu virtutꝭ tue:⁊ iſuſtētabilis ira ſup pctōres cōminatiōis tue:imēſa vero ⁊ iueſtigabilis miſericordia ꝑmiſſionis tue:qm̄ tu es dñs altiſſimus ſup oēm trā lōganimis ⁊ mltū miſericors ⁊ penitēs ſup malitiā hom. Tu āt domine ſm bonitatē tuā ꝑmiſiſti pniaꝫ remiſſionis pctōꝝ. Et tu de⁹ iuſtoꝝ n̄ poſuiſti pniam iuſtis:abraā yſaac ⁊ iacob:his q̄ tibi nō peccauerūt:Qm̄ peccaui ſup nūerū arene marꝭ: multiplicate ſūt iniq̄tates mee:Incuruat⁹ ſum multo vinculo ferri: ⁊ nō ē reſpiratio mihi:qꝛ exercitaui iracūdiā tuā ⁊ malū corā te feci:ſtatuēs abomiatiōes et multiplicās offenſiones. Et nūc flecto genua cordis mei:p̄cās ad te bonitatē dñe. Peccaui dñe peccaui:⁊ iniq̄tatē meā agnoſco. Peto rogās te dñe remitte mihi remitte mihi: ne ſimul ꝑdas me cū iniq̄tatib⁹ meis:neqꝫ ieternū reſerues mala mihi: qꝛ indignū ſaluab' me ſm magnā miſericordiā tuā:⁊ laudabo te ſemꝑ oīb⁹ dieb⁹ vite mee:qm̄ te laudat oīs virt⁹ celoꝝ ⁊ tibi ē glīa in ſecula ſeculoꝝ amen.

¶Explicit orō manaſſes regis iuda.

Incipit p̄fatio beati Hieronymi p̄ſbyteri in librū Eſdre.

Utrū difficilius ſit facere qđ poſcitꝭ:an negare:necdū ſtatui. Nā vob̄ aliq̄d iperātib⁹ abnuere ſtile ē:⁊ magnitudo onerꝭ impoſiti ita ceruices p̄mit: vt añ ſub faſce ruendū ſit q̄ leuādū. Accedūt ad h̄ inuidoꝝ ſtudia: q̄ oē qđ ſcribim⁹ rep̄hendēdū putāt. Et iterdū ꝯ ſe cōſcīa repugnāte publice lacerāt q̄ occulte legūt:itātū vt clamare cōpellar ⁊ dicere.
Dñe libera aiam meā a labījs iniq̄s:⁊ Pſ.1
a lingua doloſa. Terti⁹ ann⁹ ē qđ ſemꝑ ſcribitꝭ atqꝫ reſcribitꝭ vt eſdre librū ⁊ heſter vob̄ de hebreo trāſferā: q̄ſi nō habeatꝭ greca ⁊ latina volumia: aut q̄cq̄d illud ē qđ a nob̄ vertit: nō ſtati ab oīb⁹ ꝯſpuendū ſit. Fruſtra aūt (vt ait q̄dā) niti:neqꝫ aliud fatigādo niſi odiū q̄rere: extreme demētie ē. Itaqꝫ obſecro vos mi dōmō ⁊ rogatiane chariſſimi:vt priuata lectione cōtēti librū nō efferatꝭ ī publicū:nec faſtidioſis cibos ingeratꝭ:vitetiſqꝫ eoꝝ ſupciliū q̄ iudicare tm̄ de alījs:⁊ ip̄i facere nihil nouerūt. Si q̄ aūt fratrū ſūt q̄b⁹ nr̄a nō diſplicēt:his tribuatꝭ exēplar:ammonētes vt hebrea noīa q̄rū grādis ī hoc volumie copia ē:diſtincte ⁊ ꝑ interualla trāſcribāt. Nihil ei ꝓderit emēdaſſe librū niſi emēdatio librarioꝝ diligētia cōſeruet. Nec quēqꝫ moueat ꝙ vn⁹ a nob̄ liber edit⁹ ē:nec apocryphorū tertīj ⁊ q̄rti libri ſomnījs delectet: qꝛ ⁊ apud hebreos eſdre neemieqꝫ ſermones ī vnū volumē coartāt: ⁊ q̄ nō hebēt apud illos: nec d vigītiq̄ttuor ſenib⁹ ſūt ꝓcul abījciēda. Si q̄s autē ſeptuagita vob̄ oppoſuerit iterp̄tes: q̄rū exēplaria varietas ip̄a lacerata ⁊ euerſa demōſtrat:nec pōt vtiqꝫ verū aſſeri qđ diuſū ē:mittite eū ad euāgelia ī q̄b⁹ mlta ponūt q̄ſi de veteri teſtam̄to q̄ apud ſeptuagita interp̄tes n̄ habet
velut illud: qm̄ nazare⁹ vocabit: ⁊ ex Oſee.
egypto vocaui filiū meū:⁊ videbūt in Mat
quē cōpūxerūt:multaqꝫ alia q̄ latiori Zach
opi reſuam⁹:⁊ q̄rite ab eo vbi ſcripta ſūt. Cūqꝫ ꝓferre nō potuerit: vos legite de his exēplarib⁹ q̄ nuꝑ a nob̄ edita maledicoꝝ q̄ttidie linguis cōfodiunt. Sꝫ vt ad cōpēdiū veniā:certe ꝙ illaturus ſū eq̄ſſimū ē. Edidi aliq̄d qđ n̄ habet i greco:aut alit habet q̄ a me verſum ē. Quid iterp̄tē laniāt? Interrogēt hebreos:⁊ ip̄is autorib⁹:tranſlationi mee vel arrogēt vel derogēt fidē. Porro aliud ē ſi clauſis qđ dicit ocul mihi volūt maledicere:⁊ nō imitāt grecorū ſtudiū ⁊ beniuolētiā:q̄ poſt ſeptuagīta trāſlatores iā chriſti euāgelio coruſcāte iudeos ⁊ hebionitas legꝭ vete

tis iterp̄tes: aquilā videlicet ⁊ ſymma
chū ⁊ theodotianē: ⁊ curioſe legūt: ⁊ ꝑ
origenis laborē in hexaplois eccleſijs
dedicarūt. Quātomagꝭ latini grati eē
deberēt: ꝙ exultātē cernerēt greciā a
ſe aliq̄d mutuari? Primū eī magnorū
ſūptuū ē ⁊ īfinite difficultatꝭ: exēpla-
ria poſſe hr̄e oīa: deīde ēt q̄ habuerint
⁊ hebrei ſmonis ignari ſūt: magꝭ erra-
būt: ignorantes q̄s e multꝭ veriꝰ dixe-
rit. Qđ ēt ſapiētiſſimo cuidā nuꝑ apđ
grecos accidit vt iterdū ſcripture ſen-
ſū relinquēs vniuſcuiuſlibet īterp̄tis
ſeq̄ret errorē. Nos āt q̄ hebree lingue
ſaltē paꝝ̄ habemꝰ ſciētiā: ⁊ latinꝰ nob
vt cūq̄ ſermo nō deeſt: ⁊ de alijs ma-
gis poſſumꝰ iudicare: ⁊ ea q̄ ipi itelli-
gimꝰ in nr̄a lingua ꝓmere. Itaq̄ licet
hydra ſibilet: victorq̄ ſynon icēdia ia
neid ctet: nunq̄ meū iuuāte chriſto ſilebit
eloq̄um: ēt p̄ciſa lingua balbutiet. Le-
gāt q̄ volūt: q̄ nolūt abijciāt. Euētilēt
apices: lr̄as calūnienť. Magis vr̄a cha
ritate ꝓuocabor ad ſtudiū: q̄ illoꝝ de
tractione ⁊ odio deterrebor.

¶Explicit p̄fatio. Incipit liber Eſdre
primus. ¶Capl̄m. I

A In anno primo
cyri regꝭ pſarū vt cōplere
tur v̄bum dn̄i ex ore hiere
.25.c mie: ſuſcitauit dn̄s ſpm̄ cyri regꝭ pſaꝝ
29.c. ⁊ traduxit vocē ī oī regno ſuo ēt ꝑ ſcri
.36.d pturā dicēs: Hec dicit cyrus rex pſaꝝ
e.2.a Oīa regna terre dedit mihi dn̄s deꝰ ce
45.a li: ⁊ ipe p̄cepit mihi vt edificarē ei do-
mū ī hierl̄m q̄ ē in iudea. Quis ē ī vo-
B bis de vniuerſo ppl̄o eiꝰ? Sit dn̄s illiꝰ
cū eo. Aſcēdat ī hierl̄m q̄ ē ī iudea et
edificet domū dei iſrl̄: ipſe ē deꝰ q̄ ē in
hierl̄m. Et oēs reliq̄ ī cūctꝭ locis vbi-
cūq̄ habitent adiuuēt eū viri de loco
ſuo: argēto ⁊ auro ⁊ ſubſtātia ⁊ pecori
bꝰ excepto qđ volūtarie offerūt tēplo
C dei qđ ē ī hierl̄m. Et ſurrexerūt p̄nci-
pes patrū iuda ⁊ beniamin ⁊ ſacerdo-
tes ⁊ leuite ⁊ oīs cuiꝰ ſuſcitauit deus
ſpm̄ vt aſcēderet ad edificādū tēplum
dn̄i qđ erat ī hierl̄m. Uniuerſiq̄ q̄ erāt
ī circūitu adiuuerūt manꝰ eoꝝ ī vaſis
argēteis ⁊ aureis: ī ſubſtātia ⁊ iumētꝭ
e.2.b ī ſuppellectili: exceptꝭ his q̄ ſpōte ob-
tulerāt. Rex q̄z cyrus ꝓtulit vaſa tem
pli dn̄i q̄ tulerat nabuchodonoſor de
hierl̄m: ⁊ poſuerat ea in tēplo dei ſui.
Protulit āt ea cyrꝰ rex pſarū ꝑ manū D
mitridatis filij gazabar ⁊ annūerauit
ea ſaſabaſar p̄ncipi iude: ⁊ hic ē nūerꝰ
eoꝝ. Phiale auree triginta: phiale ar-
gētee mille: cultri vigintinouē: cyphi
aurei trigīta: cyphi argētei ſcđi q̄drin
genti decē: vaſa alia mille. Oīa vaſa
aurea ⁊ argētea q̄nq̄ milia q̄dringen
ta. Uniuerſa tulit ſaſabaſar: cū his q̄
aſcēdebāt de trāſmigratione babylo-
(nis ī hierl̄m. ¶II A

HI ſūt aūt ꝓuincie filij q̄ aſcēderūt de capti
uitate quā trāſtulerat nabuch-
odonoſor rex babylonis ī babylonē: ⁊
reuerſi ſūt ī hierl̄m ⁊ iudeā vnuſq̄ſq̄
ī ciuitatē ſuā q̄ venerūt cū zorobabel
⁊ ieſua, neemia, ſaraia, rahelaia, mardo
chai, belſan, meſphar, beguai, reū, baa-
na. Numerꝰ viroꝝ ppl̄i iſrl̄. Filij pha-
res: duo milia cētū ſeptuaginta duo.
Filij arethi: ſeptingēti ſeptuagintaq̄n
q̄. Filij ſaphatia: trecēti: ſeptuaginta
duo. Filij area: ſeptingēti ſeptuagīta
q̄nq̄. Filij phermoab filioꝝ ioſue: et
ioab: duo milia octingēti duodecim.
Filij helā: mille ducēti q̄nq̄gintaq̄ttu-
or. Filij zethua: nōgēti q̄dragītaq̄nq̄.
Filij zachai ſeptingēti ſexaginta. Filij
bani: ſexcēti q̄dragītaduo. Filij bebai
ſexcēti: vigintitres. Filij azgad: mille
ducēti vigintiduo. Filij odonicā: ſex-
cēti ſexagīta ſex. Filij beguai: duo mi-
lia q̄nq̄ginta ſex. Filij adin: q̄dringen
ti q̄nq̄gintaq̄ttuor. Filij ather q̄ erāt B
ex ezechia: nonagintaocto. Filij beſai:
trecēti vigintitres. Filij ora: cētū duo-
decim. Filij aſem: ducēti vigintitres.
Filij gebbar: nōgētiq̄nq̄. Filij bethle-
em: cētū vigintitres. Uiri nethupha:
q̄nq̄gīta ſex. Uiri anothot: cētū vigī
tiocto. Filij azmaueth q̄draginta duo
Filij cariathiarim: cephira ⁊ beroth:
ſeptingēti q̄dragintatres. Filij rama
⁊ gabaa: ſexcēti vigītiunꝰ. Uiri mach
mas: cētū vigintiduo. Uiri bethel et
chai: ducēti vigīti tres. Filij nebo: q̄n-
q̄gintaduo. Filij megbis: cētū q̄nq̄gī-
ta ſex. Filij helā alteriꝰ mille ducenti
q̄nq̄gintaq̄ttuor. Filij arim: trecēti vi
gīti. Filij lodadin ⁊ ono ſeptingēti vi-
gintiq̄nq̄. Filij hiericho: trecēti q̄dra-
gintaq̄nq̄. Filij ſenaa: tria milia ſexcē
ti triginta. Sacerdotes. Filij iadaia ī

domo ſeſue:nōgēti:ſeptuagitatres. Fi-
lij emmer:mille q̄nquagintaduo. Filij
pheſſur:mille ducenti q̄dragita ſeptē.
Filij arim:mille decē ꝛ ſeptē. Leuite.
Filij ieſue ꝛ cedmihel filiorū odeuie:ſe
C ptuagitāq̄ttuor. Cātores. Filij aſaph:
cētū vigitiocto. Filij ianitoꝝ. Filij ſel-
lū:filij ather:filij thelmō: filij accub:
filij athita:filij ſobai:vniuerſi cētū tri
gintanouē. Nathinnei. Filij ſia: filij
aſupha:filij thebboath:filij ceros:filij
ſiaa:filij phadon:filij lebana:filij aza-
ba:filij accub:filij agab:filij ſelmai:fi
lij anan:filij gaddel:filij gaer:filij raa
hia:filij raſin:filij nechoda: filij gazē:
filij azec:filij phaſea filij beſee:filij aſe
maa:filij munim: filij nephuſim: filij
bechue:filij acupha:filij azur:filij beſ-
luth:filij maida:filij arſa:filij bercos:
filij ziſara: filij thema:filij naſia : filij
athupha filij ſuoꝝ ſalomonis:filij ſo
thei.filij ſophereth:filij pharuda:filij
iala:filij dercō:filij geddel:filij ſapha-
ta:filij athil: filij phocereth q̄ erāt de
aſebaim.filij amim. Oēs nathinnei ꝛ
filij ſuoꝝ ſalomōis:trecēti nonagita-
duo. Et hi q̄ aſcenderūt de thalmala:
thelarſa:cherub ꝛ don ꝛ mer:ꝛ n̄ potu
erūt idicare domū patrū ſuoꝝ ꝛ ſemen
ſuū:vtrū ex iſrl' eſſent:filij dalaia: filij
thobia:filij nechoda: ſexcēti q̄nq̄gita
D duo. Et de filijs ſacerdotū:filij iobia:
filij accos filij berzellai q̄ accepit de fi
liabus berzallai galaaditidis vxorē:ꝛ
vocat⁹ ē noīe eaꝝ. Hi q̄ſierūt ſcriptu-
rā genealogie ſue:ꝛ nō iuenerūt:ꝛ eie-
cti ſūt de ſacerdotio. Et dixit atherſa-
tha eis vt nō comederēt de ſctō ſctōꝝ
donec ſurgeret ſacerdos doct⁹ atq̄ pfe
ct⁹. Ois multitudo q̄ſi vn⁹ q̄draginta
duo milia trecēti ſeptuagita: exceptis
ſeruis eoꝝ ꝛ āeillis q̄ erāt ſeptē milia
trecēti trigitaſeptē:ꝛ i iſis cātores at-
q̄ cātatrices ducēti. Equi eoꝝ ſexcēti
trigitaſex:muli eoꝝ ducēti q̄draginta
q̄nq̄ cameli eoꝝ q̄dringēti trigitaq̄n-
q̄:aſini eoꝝ ſex milia ſeptingēti vigi-
ti. Et de pncipib⁹ patrū cū ingrederēt
tēplū dn̄i:qđ ē i hierl'm:ſpōte obtule-
rūt i domū dei ad extruendā eā i loco
ſuo. Scdm vires ſuas dederūt ipenſas
opis:auri ſolidos quadragita milia ꝛ
mille:argēti minas q̄nq̄ milia: ꝛ ve-
ſtes ſacerdotales cētū. Habitauerūt ḡ
ſacerdotes ꝛ leuite ꝛ de pplo ꝛ cātores
ꝛ ianitores ꝛ nathinnei i vrbib⁹ ſuis:
vniuſuſq̄ iſrl' i ciuitatib⁹ ſuis. ¶ III
Iamq̄ venerat mēſis ſeptim⁹ ꝛ A
erāt filij iſrl' i ciuitatib⁹ ſuis.
Cōgregat⁹ ē ḡ pp̄ls q̄ſi vir vn⁹ i
hierl'm:ꝛ ſurrexit ioſue fili⁹ ioſedech ꝛ
frēs ei⁹ ſacerdotes ꝛ zorobabel fili⁹ ſa
lathiel ꝛ frēs ei⁹:ꝛ edificauerūt altare
dei iſrl' vt offerrēt i eo holocauſtoma-
ta:ſic̄ ſcptū ē i lege moyſi viri dei. Col
locauerūt āt altare dei ſup baſes ſuas ð
terrētib⁹ eos p circūitu pp̄lis traꝝ: et
obtulerūt ſup illud holocauſtū dn̄o ma
ne ꝛ veſpe. Feceruntq̄ ſolēnitatē tabna- B
culoꝝ:ſic̄ ſcriptū ē:ꝛ holocauſtū die-
b⁹ ſingul'r p ordinē ſm p̄ceptū op⁹ dei
i die ſuo:ꝛ poſt hec holocauſtū iuge tā
i kalēdis q̄ i vniūſis ſolēnitatib⁹ dn̄i
q̄ erāt ꝯſecrate:ꝛ i oib⁹ i q̄b⁹ vltro of-
ferebāt mun⁹ dn̄o. A p̄io die mēſis ſe
ptimi:ceperūt offerre holocauſtū dn̄o.
Porro tēplū dei nōdū fūdatū erat. De
derūt āt pecunias latomis ꝛ cemēta-
rijs cibū q̄z ꝛ potū:ꝛ oleū ſidonijs ty-
rijſq̄ vt deferrēt ligna cedrina ð liba-
no ad mare ioppen:iux̄ q̄ p̄cepat cyr⁹
rex pſaꝝ eis. Anno āt ſcđo aduētus C
eoꝝ ad tēplū dei i hierl'm mēſe ſcđo ce
perūt zorobabel fili⁹ ſalathiel. ꝛ ioſue
fili⁹ ioſededech ꝛ reliq̄ de frib⁹ eoꝝ ſa-
cerdotes ꝛ leuite:ꝛ oēs q̄ venerāt ð ca
ptiuitate i hierl'm:ꝛ ꝯſtituerūt leuitas a
vigiti ānis ꝛ ſupra vt vrgerēt op⁹ dn̄i
Stetitq̄ ioſue ꝛ filij ei⁹ ꝛ frēs ei⁹:ced
mihel:ꝛ filij ei⁹ ꝛ filij iuda q̄ſi vir vn⁹
vt iſtarēt ſup eos q̄ faciebāt op⁹ i tem
plo dei:filij enadab ꝛ filij eoꝝ et frēs
eoꝝ leuite. Fundato igit̄ a cemētarijs
tēplo dn̄i ſteterūt ſacerdotes in ornatu
ſuo cū tubis:ꝛ leuite filij aſaph i cym
balis vt laudarēt deū p man⁹ dđ reg'
iſrl'. Et cōcinebāt i hymnis ꝛ cōfeſſio- D
ne dn̄o q̄m bon⁹:q̄m in eternū miſeri
cordia ei⁹ ſup iſrl'. Ois q̄z pp̄lus voci-
ferebat̄ clamore magno i laudādo do-
minū:eo q̄ fūdatū ē tēplū dn̄i. Pluri-
mi etiā de ſacerdotib⁹ ꝛ leuit' ꝛ prin-
cipes patrū ꝛ ſeniores q̄ viderāt tēplū
pri⁹ cū fūdatū eēt:ꝛ h̄ tēplū in oculis
eoꝝ flebāt voce magna: Et multi voci
ferātes ꝛ leticia eleuabāt vocē: nec po
terat quiſq̄ agnoſcere vocē clamoris
letātiū:ꝛ vocē flet⁹ pp̄li. Cōmixtim ei

ipſius vociferabat̃ clamore magno: ⁊
vox audiebat̃ ꝓcul. ¶ IIII
A Udierũt aũt hoſtes iude ⁊ beni-
amin qꝛ filiĩ captiuitat̃ edifi-
carẽt tẽplũ dño deo iſrl̃ et accedẽtes
ad zorobabel ⁊ ad ꝑncipes patrũ: dixe
rũt eis. Edificemus vobiſcũ: qꝛ ita vt
vos q̃rim⁹ deũ vr̃m. Ecce nos imola-
uim⁹ victimas a dieb⁹ aſſoraddã reg̃
aſſur: q̃ adduxit nos huc. Et dixit eis
zorobabel ⁊ ioſue ⁊ reliq̃ ꝑncipes pa-
trũ iſrl̃. Nõ eſt nob̃ ⁊ vobis vt edifice
m⁹ domũ deo nr̃o: ſʒ nos ipſi ſoli edifi
cabim⁹ deo nr̃o: ſic ꝓcepit nobis cyr⁹
rex ꝑſarũ. Factũ ẽ igit̃ vt ppl̃s terre i-
pediret man⁹ ppl̃i iude: ⁊ turbaret eos
i edificãdo. Cõduxerũt q̃ʒ adũſus eos
cõſiliatores vt deſtruerẽt ↄſiliũ eoꝝ oĩ
b⁹ dieb⁹ cyri regis ꝑſarũ ⁊ vſq̃ ad re-
gnũ darij reg̃ ꝑſarũ. In regno aũt aſ-
ſueri: Ipſe ẽ artaxerxes: i pͥncipio reg
ni ei⁹ ſcripſerũt accuſationẽ adũſus ha
B bitatores iude ⁊ hierl̃m. Et in dieb⁹ ar
taxerxis ſcripſit beſellã mitridates ⁊
thabeel ⁊ reliq̃ q̃ erãt in ↄſilio eoꝝ ad
artaxerxem regẽ ꝑſaꝝ. Ep̃la aũt accuſa
tionis ſcripta erat ſyriace: ⁊ legebat̃ ſ̃
mone ſyro. Reũ beeltheẽ ⁊ ſamſai ſcri-
ba ſcripſerunt epiſtolã vnã de hierl̃m
artaxerxi regi huiuſcemodi: Reũ beel-
theem ⁊ ſamſai ſcriba ⁊ reliq̃ cõſiliato
res eoꝝ: dynei ⁊ apharſathei: terpha-
lei: arphaſei: herchuei: babylonij: ſuſã
nachei: dyei et elamite: ⁊ ceteri de gẽti
b⁹ q̃s trãſtulit aſennaphar magn⁹ et
glorioſus: ⁊ habitare eas fecit i ciuita-
tib⁹ ſamarie: ⁊ i reliq̃s regionib⁹ tranſ
flumẽ i pace. Hoc ẽ exẽplar ep̃le quaꝫ
C miſerũt ad eũ. Artaxerxi regi ſerui tui
viri q̃ ſũt trãs fluuiũ: ſalutẽ dicũt. No
tũ ſit regi: qꝛ iudei q̃ aſcẽderũt a te ad
ad nos venerũt i hierl̃m ciuitatẽ rebel
lẽ ⁊ peſſimã: quã edificant extruentes
muros ei⁹ ⁊ parietes cõponẽtes. Nũc
igit̃ notũ ſit regi: qꝛ ſi ciuitas illa edi
ficata fuerit ⁊ muri ei⁹ iſtaurati: tribu
tũ ⁊ vectigal ⁊ ãnuos reddit⁹ ñ dabũt:
⁊ vſq̃ ad reges hec noxa ꝑueniet. Nos
ſ̃ memores ſal̃ qd̃ i palatio comedim⁹
⁊ qꝛ leſiones reg̃ videre nephas duci
m⁹: idcirco miſim⁹ ⁊ nũciauim⁹ regi vt
recẽſeas i libris hiſtoriarũ patrũ tuoꝝ
⁊ iuenies ſcriptũ i cõmẽtarijs: ⁊ ſcies
qm̃ vrbs illa vrbs rebellis ẽ: ⁊ nocens
regib⁹ ⁊ ꝓuincijs ⁊ bella cõcitant̃ in
ea ex dieb⁹ ãtiq̃s: quãobrẽ ⁊ ciuitas il
la deſtructa ẽ. Nũciam⁹ nos regi: qm̃
ſi ciuitas illa edificata fuerit ⁊ muri
ipſius iſtaurati: poſſeſſionẽ trãs fluuiũ
nõ habeb̃. Verbũ miſit rex ad reũ be- D
eltheem ⁊ ſamſai ſcribã: ⁊ ad reliq̃s q̃
erãt i cõſilio eoꝝ habitatores ſamarie
⁊ ceter̃ trãs fluuiũ: ſalutẽ dicẽs ⁊ pacẽ
Accuſationẽ quã miſiſtis ad nos: ma
nifeſte lecta ẽ corã me: ⁊ a me: ꝓceptuꝫ
ẽ: ⁊ recẽſuerũt: iuenerũtq̃ qm̃ ciuitas
illa a dieb⁹ antiq̃s aduerſũ reges re-
bellat: ⁊ ſeditiões ⁊ ꝓlia ↄcitant̃ i ea.
Nã ⁊ reges fortiſſimi fuerũt i hierl̃m q̃
⁊ dñati ſũt oĩ regioni q̃ trãs fluuiũ ẽ.
Tributũ q̃ʒ ⁊ vectigal ⁊ redditus acci-
piebãt. Nũc ḡ audite ſnĩam: vt ꝓhibe
atis viros illos vt vrbs illa nõ edifice
tur: donec ſi forte a me iuſſũ fuerit. Vi-
dete ne negligent̃ h̃ ipleat̃ ⁊ paulatim
creſcat malũ ↄ reges. Itaq̃ exẽplũ edi
cti artaxerxis reg̃ lectũ ẽ corã reũ be-
eltheem ⁊ ſamſai ſcriba ⁊ cõſiliarijs eo
rũ. Et abierũt feſtini i hierl̃m ad iude-
os: ⁊ ꝓhibuerũt eos i brachio ⁊ robo-
re. Tũc itermiſſũ ẽ op⁹ dom⁹ dñi i hie-
ruſalẽ: ⁊ nõ fiebat vſq̃ ad annũ ſcd̃m
regni darij regis ꝑſarũ. ¶ V
P Rophetauerũt aũt agge⁹ ꝓpheta A
et zacharias fili⁹ addo ꝓphetã-
tes ad iudeos q̃ erãt i iuda ⁊ hierl̃m ⁊
i noĩe dei iſrl̃. Tũc ſurrexerũt zoroba-
bel fili⁹ ſalathiel ⁊ ioſue fili⁹ ioſedech
⁊ ceperũt edificare tẽplũ dñi i hierl̃m:
⁊ cũ eis ꝓphete dei adiuuãtes eos. In
ipõ aũt tp̃e venit ad eos thãtannai q̃
erat dux trãs flumẽ ⁊ ſtarbuzãnai ⁊ cõ
ſiliarij eoꝝ: ſicq̃ dixerũt eis. Quis de-
dit vob̃ ↄſiliũ vt domũ hãc edificaret̃
⁊ muros ei⁹ iſtauraret̃? Ad qd̃ rñdim⁹
eis q̃ eẽnt noĩa hoim auctoꝝ edificati
onis illi⁹. Oculus aũt dei eoꝝ factus B
eſt ſup ſenes iudeoꝝ: ⁊ nõ potuerũt in
hibere eos. Placuitq̃ vt res ad dariũ
referret̃: ⁊ tũc ſatiſfacerent aduerſus
accuſationẽ illã. Exẽplar epiſtole quã
miſit thantãnai dux regionis trãs flu
mẽ ⁊ ſtarbuzannai ⁊ cõſiliatores eius
apharſathei q̃ erãt trãs flumẽ ad da-
riũ regem. Sermo quẽ miſerãt ei ſic
ſcriptus erat. Dario regi pax omnis.
Notũ ſit regi iſſe nos ad iudeã ꝓuinci
am ad domũ dei magni q̃ edificat̃ la-

plide ipolito ⁊ ligna ponūť i parietib⁹ opuſq́ꝫ illud diligenter extruiť: ⁊ creſcit i manib⁹ eoꝝ. Interrogauim⁹ ģ ſe-
C nes illos ⁊ ita dixim⁹ eis. Quis dedit vob ptātē vt domū hāc edificeretis et muros hos iſtaurareti? Sꝫ ⁊ noīa eorū q̄ſiuim⁹ ab eis vt nūciarem⁹ tibi: ſcripſimuſq́ꝫ noīa eoꝝ viroꝝ q̄ ſūt pncipes i eis. Huiuſcemodi aūt ſermonē rñderūt nob dicētes. Nos ſum⁹ ſerui dei celi ⁊ ťre: ⁊ edificam⁹ tēplū: qđ erat extructū aū hos āños mľtos q̄tq́ꝫ rex iſrľ magn⁹ edificauerat ⁊ extruxerat. Poſtq́ꝫ aūt ad iracūdiā ꝓuocauerunt pr̄es nr̄i deū celi: tradidit eos i man⁹ nabuchodonoſoꝛ reg̃ babylonis chaldei: domū q̄ꝫ hāc deſtruxit: ⁊ ꝑľm ei⁹ trāſtulit i babylonē. Anno āt pꝛio cyri reg̃: cyrus rex babylōis ꝓpoſuit edi-
D ctū vt dom⁹ dei edificareť. Nā ⁊ vaſa tēpli dei aurea ⁊ argētea q̄ nabuchodonoſoꝛ tulerat de tēplo qđ erat i hieruſalē ⁊ aſpoꝛtauerat ea i tēplū babylonis ꝓtulit cyrus rex de tēplo babylonis: ⁊ data ſūt ſaſabaſar vocabulo: quē ⁊ pncipē ꝯſtituit: Dixitq́ꝫ ei. Hec vaſa tolle ⁊ vade: ⁊ pone ea i tēplo qđ eſt i hierľm: ⁊ dom⁹ dei edificeť i loco ſuo. Tunc itaq́ꝫ ſaſabaſar ille venit ⁊ poſuit fundamēta tēpli dei i hierľm: ⁊ ex eo tpe vſq́ꝫ nūc edificať ⁊ necdū cōpletū ē. Nūc ģ ſi videť regi bonū: recēſeat i bibliotheca reg̃ q̄ ē i babylone: vtrū nā a cyro rege iuſſū fuerit vt edificareť dom⁹ dei i hierľm: ⁊ volūtatē regis ſup hac remittat ad nos. VI

A Tunc dari⁹ rex pcepit ⁊ recēſuerūt i bibliotheca libꝛoꝝ q̄ erāt repoſiti i babylone: ⁊ iuētū ē i egbathanis qđ ē caſtrū i medena puicia: volumē vnū: taliſq́ꝫ ſcpť⁹ erat i eo cōmērari⁹. Anno pmo cyri reg̃: cyr⁹ rex decreuit vt dom⁹ dei edificareť q̄ ē i hierľm i loco vbi imolāt hoſtias et vt ponāt fūdamēta ſuppoꝛtātia altitudinē cubitoꝝ ſexagita ⁊ latitudinē cubitoꝝ ſexagita: oꝛdines de lapidib⁹ impolit̃ tres: ⁊ ſic oꝛdines de lignis nouis. Sūpť⁹ āt de domo reg̃ dabunť. Sꝫ ⁊ vaſa tēpli dei aurea ⁊ argētea q̄ nabuchodonoſoꝛ tulerat de tēplo hieruſalē: ⁊ attulerat ea i babylonē: reddāť ⁊ referāť i tēplū hierľm i locū ſuū q̄ ⁊ poſita ſūt i tēplo dei. Nūc ģ thātānai dux regiōis q̄ ē trās flumē ⁊ ſtar- B
buzannai ⁊ ꝯſiliarij vr̄i apharſathei q̄ eſtis trās flumē pcul recedite ab illis ⁊ dimittite fieri tēplū dei illud a duce iudeoꝝ ⁊ a ſenioꝛib⁹ eoꝝ: ⁊ dom⁹ dei illa edificeť i loco ſuo. Sꝫ ⁊ a me pceptū ē q̄d opoꝛteat fieri a pſbyteris iudeoꝝ illis vt edificeť dom⁹ dei .ſ. vt de arca reg̃ .i. de tribut̃ q̄ dāť de regione trās flumē ſtudioſe ſūpť⁹ denť vir̃ illis ne ipediať op⁹. Qđ ſi neceſſe fuerit ⁊ vitulos ⁊ agnos ⁊ hedos i holocauſtū deo celi: frumētū: ſal: vinū ⁊ oleum ſm ritū ſacerdotū q̄ ſť i hierľm detur eis p ſingulos dies: ne ſit i aliq̄ q̄rimonia: ⁊ offerāt oblatiōes deo celi: oꝛētq́ꝫ p vita reg̃ ⁊ filioꝝ ei⁹. A me ģ poſitū eſt decretū vt oīs hō q̄ hāc mutauerit iuſſionē: tollať lignū de domo ipius ⁊ erigať ⁊ cōfigať i eo: dom⁹ aūt ei⁹ publiceť. De⁹ āt q̄ habitare feč no- C
mē ſuū ibi: diſſipet oīa regna ⁊ ꝑľm q̄ extēderit manū ſuā: vt repugnet ⁊ diſſipet domū dei illā q̄ ē in hierľm. Ego dari⁹ ſtatui decretū: qđ ſtudioſe ipleri volo. Igiť thātānai dux regionis trās flumē ⁊ ſtarbuzānai ⁊ ꝯſiliarij ei⁹ ſm q̄ pcepat dari⁹ rex ſic diligēter executi ſūt. Seniores āt iudeoꝝ edificabāt: ⁊ pſperabāť iux ꝓphetiā aggei ꝓphete ⁊ zacharie filij addo. Et edificauerūt ⁊ cōſtruxerūt iubēte deo iſrľ: ⁊ iubēte cyro ⁊ dario ⁊ artaxerxe regib⁹ pſarū: ⁊ cōpleuerūt domū dei iſtā vſq́ꝫ ad diē tertiū mēſis adar q̄ ē ann⁹ ſext⁹ regni darij regis. Fecerūt aūt filij iſrľ ſacer- D
dotes ⁊ leuite ⁊ reliq̄ filioꝝ trāſmigrationis dedicationē dom⁹ dei i gaudio ⁊ obtulerūt i dedicatiōe dom⁹ dei: vitulos cētū: arietes ducētos: agnos q̄dringētos: hircos capraꝝ p peccato iſrľ duodecim iuxta numerum tribuū iſrael. Et ſtatuerūt ſacerdotes i oꝛdinib⁹ ſuis ⁊ leuitas i vicib⁹ ſuis ſup opa dei i hierľm: ſicut ſcriptū ē i libꝛo moyſi. Fecerūt āt filij trāſmigratiōis paſca q̄rtadecia die mēſis pꝛimi. Purificati eī fuerāt ſacerdotes ⁊ leuite quaſi vn⁹: oēs mūdi ad imolādū paſca vniūſis filijs trāſmigratiōis ⁊ frīb⁹ ſuis ſacerdotib⁹ ⁊ ſibi. Et comederūt filij iſrľ q̄ reuerſi fuerāt de trāſmigratiōe: ⁊ oēs q̄ ſe ſepauerāt a coinq̄natiōe gentiū ťre ad eos vt q̄rerēt dūm deū iſrľ. Et fecerūt

ſolēnitatē azymoꝝ ſeptē dieb⁹ i leticia
quia letificauerat eos dñs: ⁊ ꝯuerterat
coꝛ reg̃ aſſur ad eos vt adiuuaret ma
nus eoꝝ i ope dom⁹ dñi dei iſrl̄. ¶ VII

P Oſt hec āt v̄ba i regno artaxer
xis reg̃ pſaꝝ: eſdras fili⁹ ſaraie
filij azarie: filij helchie: filij ſel-
lū: filij ſadoch: filij achitob: filij ama-
rie: filij azarie: filij maraioth: filij zarie
filij ozi: filij bocci: filij abiſue: filij phi
nees: filij eleazar: filij aarō ſacerdotis
ab initio. Ipſe eſdras aſcēdit d̄ babylo
ne: ⁊ ipſe ſcriba velox i lege moyſi: quā
dñs de⁹ dedit iſrael. Et dedit ei rex ſc̄m
manū dñi dei ei⁹ bonā ſup eū: oēm pe
titionē ei⁹. Et aſcēderūt d̄ filijs iſrl̄ et
d̄ filijs ſacerdotū ⁊ d̄ filijs leuitaꝝ ⁊ d̄
cātoꝛib⁹ ⁊ d̄ ianitoꝛib⁹ ⁊ d̄ nathinneis
i hierl̄m āno ſeptio artaxerxis reg̃: et
venerūt i hierl̄m mēſe q̄nto: ipſe ē ān⁹
ſeptimus reg̃. Quia i p̄mo die mēſis
p̄mi: cepit aſcēdere d̄ babylone: ⁊ i pꝛi
mo die mēſis q̄nti venit i hierl̄m iux̄
B manū dei ſui bonā ſup ſe. Eſdras aūt
parauit coꝛ ſuū vt iueſtigaret legē dñi
⁊ faceret ⁊ doceret i iſrl̄ p̄ceptū ⁊ iudi-
ciū. Hoc ē āt exēplar ep̄le edicti: qđ de
dit rex artaxerxes eſdre ſacerdoti ſcri-
be erudito i ſmōib⁹ ⁊ p̄cept̃ dñi ⁊ ceri
monijs ei⁹ i iſrl̄. Artaxerxes rex regū:
eſdre ſacerdoti: ſcribe leg̃ dei celi do-
ctiſſimo: ſalutē. A me decretū ē vt cui
cūq3 placuerit i regno meo d̄ p̄plo iſrl̄:
⁊ d̄ ſacerdotib⁹ ei⁹ ⁊ d̄ leuit̃ ire i hieru
ſalē: tecū vadat. A facie eni reg̃ et ſe-
ptem ꝯſiliatoꝝ ei⁹ miſſus es vt viſites
iudeā ⁊ hierl̄m i lege dei tui q̄ ē i mānu
tua: ⁊ vt feras argētū ⁊ aurū qđ rex et
ꝯſiliatores ei⁹ ſpōte obtulerūt deo iſrl̄:
C cui⁹ i hierl̄m tabnaculū ē. Et oē argē-
tū ⁊ auꝝ qđcūq3 iuener̃ i vniūſa ꝓui-
cia babylonis ⁊ populus offerre volu-
erit: ⁊ d̄ ſacerdotib⁹ q̄ ſpōte obtulerint
domui dei ſui q̄ ē in hierl̄m: libere ac-
cipe: et ſtudioſe eme d̄ hac pecunia vi-
tulos: arietes: agnos ⁊ ſacrificia ⁊ liba
mina eoꝝ: ⁊ offer ea ſup altare templi
dei vr̄i qđ ē i hierl̄m. Sʒ ⁊ ſi q̄d tibi et
frīb⁹ tuis placuerit d̄ reliq̄ argēto ⁊ au
ro vt faciat̃ iux̄ volūtatē dei vr̄i faci-
te. Uaſa q3 q̄ dant̃ tibi i miſterium dom⁹
dei tui trade i ꝯſpectu dei i hierl̄m. Sʒ
⁊ cetera q̄b⁹ opus fuerit i domū dei tui:
q̄ntūcūq3 neceſſe ē vt expēdas: dabis
de theſauro ⁊ d̄ fiſco reg̃ ⁊ a me. Ego
artaxerxes rex ſtatui atq3 decreui oib⁹
cuſtodib⁹ arce publice q̄ ſūt trans flu-
mē: vt qđcūq3 petierit a vob eſdras ſa
cerdos ſcriba leg̃ dei celi abſq3 moꝛa
detis vſq3 ad argēti talēta cētū: ⁊ vſq3
ad frumēti choꝛos cētū ⁊ vſq3 ad vini
bathos cētū: ⁊ vſq3 ad bathos olei cē-
tū: ſal v̄o abſq3 menſura. Oē qđ ad ri D
tū dei celi ꝑtinet: tribuat̃ diligēt i do
mo dei celi: ne foꝛte iraſcat̃ ꝯ regnum
reg̃ ⁊ filioꝝ ei⁹. Uob q3 notū facim⁹
de vniūſis ſacerdotib⁹ ⁊ leuit̃: cātoꝛi-
bus ⁊ ianitoꝛib⁹ nathineis et miſtris
dom⁹ dei hui⁹ vt vectigal ⁊ tributū et
ānonas nō habeat̃ ꝑtātes imponēdi
ſup eos. Tu āt eſdra ſc̄m ſapiaʒ dei tui
q̄ ē i manu tua: ꝯſtitue iudices et p̄ſi-
des vt iudicēt oī p̄plo q̄ ē trās flumē:
his videlʒ q̄ nouerūt legē dei tui: ſʒ et
impitos docete libere. Et oīs q̄ n̄ fece
rit legē dei tui ⁊ legē reg̃ diligēter: iu
diciū erit d̄ eo ſiue i moꝛtē: ſiue i exili-
um: ſiue i ꝯdēnatiōeʒ ſubſtātie ei⁹: vel
certe i carcerē. Et dixit eſdras ſcriba.
Bñdict⁹ dñs de⁹ patꝝ nr̄oꝝ q̄ dedit h̄
i coꝛde reg̃ vt gloꝛificaret domū dñi
q̄ ē i hierl̄m: ⁊ i me iclinauit miſcōiaʒ
ſuā coꝛā rege ⁊ ꝯſiliatoꝛib⁹ ei⁹ ⁊ vniuer
ſis p̄ncipib⁹ reg̃ potētib⁹. Et ego cō-
foꝛtat⁹ māu dñi dei mei q̄ erat i me: cō
gregaui de iſrl̄ p̄ncipes qui aſcēderūt
mecū. ¶ VIII

H Iſūt ꝗ p̄ncipes A
familiaꝝ et genealogia eoꝝ q̄ 3. Eſdre. 8. c
aſcēderūt mecū i regno artaxer
xis reg̃ d̄ babylone. De filijs phinees
gerſon. De filijs ythamar: daniel. De
filijs dauid: atth⁹. De filijs ſechenie:
⁊ d̄ filijs pharos: zacharias: ⁊ cū eo nu
merati ſūt viri cētū q̄nq̄gita. De filijs
phetmoab: elioenai fili⁹ zaree: ⁊ cū eo
ducēti viri. De filijs ſechenie: fili⁹ eze-
chiel: ⁊ cū eo trecēti viri. De filijs ad-
dannabeth fili⁹ ionathā: ⁊ cū eo q̄nq̄-
ginta viri. De filijs helā: eſaias filius
athalie: ⁊ cū eo ſeptuaginta viri. De fi
lijs ſaphatie: zebedia fili⁹ michael: et
cū eo octogita viri. De filijs ioab: obe B
dia fili⁹ iehihel et cū eo ducēti decē et
octo viri. De filijs ſelomith: fili⁹ ioſ-
phie: ⁊ cū eo cētū ſexaginta viri. De fi
lijs bebai: zacharias fili⁹ bebai: ⁊ cū eo
vigitiocto viri. De filijs ezeab: iohānā
fili⁹ ezethan: ⁊ cū eo cētū decē viri. De

filiis adonicā q̄ erant nouiſſimi: ⁊ hec
noīa eoꝝ: helipheleth ⁊ heihel ⁊ ſamai
as: ⁊ cū eis ſexagita viri. De filiis beg-
gui vthai ⁊ zachur: ⁊ cū eis ſeptuagita
viri. Cōgregaui āt eos ad fluuiū q̄ de
currit ad hana: ⁊ māſim⁹ ibi trib⁹ die-
bus. Queſiuiq; ꝑplo ⁊ ī ſacerdotib⁹ de
C filiis leui: ⁊ nō īueni ibi. Itaq; miſi he
liezer ⁊ ariel ⁊ ſemeā ⁊ helnathā ⁊ arib
⁊ alteꝝ helnathā ⁊ nathā ⁊ zachariā ⁊
moſollā ꝑncipes ⁊ ioarib ⁊ helnathā:
ſapiētes: ⁊ miſi eos ad heddo q̄ ē ꝑm⁹ ī
caſphie loco. Et poſui ī ore eoꝝ ꝟba lo
q̄rēt ad heddo ⁊ ad frēs ei⁹ nathineos
ī loco caſphie: vt adducerēt nob mini
ſtros dom⁹ dei nr̄i. Et adduxert nob ꝑ
manū dei nr̄i bonā ſuꝑ nos viꝝ doctiſ
ſimū ḋ filiis mooli: filij leui: filij iſrł et
ſarabiā ⁊ filios ei⁹ ⁊ frēs ei⁹ decē ⁊ octo
⁊ aſabiā ⁊ cū eo eſaiā. De filiis merari
D frēſq; ei⁹ ⁊ filios ei⁹ vigīti. Et ḋ nathi-
neis q̄s dederat dauid: ⁊ principes ad
miſteria leuitarū: nathineos ducētos
vigīti. Oēs hi ſuis noīb⁹ vocabāt᷑. Et
ꝑdicaui ibi ieiuniū iux̄ fluuiū hana
vt affligeremur corā dn̄o deo nr̄o ⁊ pe
terem⁹ ab eo viā rectā nob ⁊ filiis nr̄is
vniūſeq; ſubſtātie nr̄e. Erubui eñ pe
tere regē auxiliū ⁊ eq̄tes q̄ defenderēt
nos ab inimico ī via: q2 dixeram⁹ regi.
Man⁹ dei nr̄i ē ſuꝑ oēs q̄ q̄rūt eū ī bo
nitate: ⁊ īpiū ei⁹ ⁊ fortitudo ei⁹ ⁊ furor
ſuꝑ oēs q̄ derelinquūt eū. Ieiunauim⁹
aūt ⁊ rogauim⁹ deū nr̄m ꝑ h᷑: ⁊ euenit
E nob ꝓſpere. Et ſepaui ḋ principib⁹ ſa
cerdotū duodeci: ſarabiam ⁊ aſabiā: ⁊
eis frib⁹ eoꝝ decē. Appēdiq; eis argen
tū ⁊ auꝝ: ⁊ vaſa ꝯſecrata dom⁹ dei nr̄i
q̄ obtulerat rex ⁊ ꝯſiliatores ei⁹ ꝑnci-
pes ei⁹: vniūſuſq; iſrł eoꝝ q̄ īuēti fue-
rāt. Et appēdi ī manib⁹ eoꝝ argēti ta-
lēta ſexcēta q̄nq̄ginta: ⁊ vaſa argētea
cētū: auri ꝟo cētum talēta ⁊ crateras
aureas viginti q̄ hēbāt ſolidos mille-
nos: et vaſa eris fulgent᷑ optimi duo
F pulchra vt auꝝ. Et dixi eis. Vos ſācti
dn̄i ⁊ vaſa ſcā: ⁊ argētū ⁊ auꝝ qđ ſpō
te oblatū ē dn̄o deo patꝝ nr̄oꝝ. Vigi-
late ⁊ cuſtodite donec appēdat᷑ coram
ꝑncipib⁹ ſacerdotū ⁊ leuitaꝝ: ⁊ ducib⁹
familiaꝝ iſrł ī hierłm ī theſauꝝ dom⁹
dn̄i. Suſceperūt āt ſacerdotes ⁊ leuite
pōd⁹ argēti ⁊ auri ⁊ vaſoꝝ vt deferrēt
hierłm ī domū dei nr̄i. Promouim⁹ ḡ
a flumie hana duodecima die menſis
ꝑmi: vt ꝑgerem⁹ hierłm. Et man⁹ dei
nr̄i fuit ſuꝑ nos: ⁊ liberauit nos ḋ ma
nu inimici ⁊ inſidiatoris in via. Et ve
nim⁹ hierłm ⁊ māſim⁹ ibi trib⁹ dieb⁹.
Die aūt q̄rta appenſū ē argētū ⁊ aurū B
⁊ vaſa ī domo dei nr̄i ꝑ manū remoth
filij vrie ſacerdot᷑: ⁊ cū eo eleazar fili⁹
phinees: cūq; eis iozaded fili⁹ ioſue et
noadaia fili⁹ bēnoi leuite: iux̄ numeꝝ
⁊ pōd⁹ oīm: deſcptū ē oē pōd⁹ ī tpe illo
Sz ⁊ q̄ venerāt ḋ captiuitate filii trāſ
migratiōis obtulerūt holocauſtomata
do iſrł: vitulos duodeci ꝓ oī ꝑplo iſrł:
arietes nonagitaſex: agnos ſeptuagita
ſeptē: hircos ꝓ pctō duodeci: oīa ī holo
cauſtū dn̄o. Dederūt āt edicta reg᷑ ſatra
pis q̄ erāt ḋ ꝯſpectu reg᷑ ⁊ ducib⁹ trās
flumē: ⁊ eleuauerūt ꝑplm ⁊ domū di. IX
POſtq̄ aūt hec cōpleta ſūt: acceſ A
ſerūt ad me principes dicētes: 3. Eſ
Nō ē ſeꝑatus ꝑpłs iſrł et ſacerdotes et
leuite a ꝑplis terraꝝ: ⁊ de abominatio
nib⁹ eoꝝ: chananei videl3 ⁊ ethei ⁊ phe
rezei et iebuſei ⁊ āmonitarū ⁊ moabi-
tarū et egyptioꝝ ⁊ amorreoꝝ. Tulerūt
eñ de filiab⁹ eoꝝ ſibi ⁊ filiis ſuis vxo
res: ⁊ cōmiſcuerūt ſemē ſāctū cū ꝑplis
terraꝝ. Man⁹ etiā pricipū ⁊ magiſtra-
tuū fuit ī trāſgreſſiōe hac ꝑma. Cūq;
audiſſem ſmonē iſtū: ſcidi palliū meū
et tunicā: et euelli capillos capit᷑ mei
⁊ barbe: ⁊ ſedi merēs. Cōuenerūt autē
ad me oēs q̄ timebāt ꝟbū dei iſrael ꝓ
trāſgreſſiōe eoꝝ q̄ de captiuitate vene
rāt: et ego ſedebā triſt᷑ vſq; ad ſacrifi-
ciū veſpertinū. Et ī ſacrificio veſperti-
no ſurrexi de afflictiōe mea ⁊ ſciſſo pal B
lio ⁊ tunica curuaui genua mea: et ex-
pādi man⁹ meas ap dn̄m deū meū: ⁊ di
xi: De⁹ me⁹ cōfundor ⁊ erubeſco leua-
re faciē meā ad te: qm̄ iniq̄tates nr̄e
multiplicate ſūt ſuꝑ caput noſtrū: ⁊ de
licta nr̄a creuerūt vſq; ad celū a dieb⁹
patrū nr̄oꝝ. Sed et noſipi peccauim⁹
grauiter vſq; ad diē hāc: ⁊ iniquitati
bus nr̄is traditi ſum⁹ ipi: et reges nr̄i
et ſacerdotes nr̄i in man⁹ regū terraꝝ
⁊ in gladiū et captiuitatē et in rapinā
et ī cōfuſionē vult⁹: ſicut ⁊ die hac. Et
nūc q̄ſi ad parū et momētū facta ē de-
ꝑcatio nr̄a apud dn̄z deū noſtrū vt di-
mitterēt nob reliquie: et daret᷑ pax il-
li⁹ in loco ſācto ei⁹: et illuminaret ocu C

los nr̃os de⁹ noſter: et daret nob̃ vitã
modicã i ſuitutẽ nr̃aꝫ: q̃z ſerui ſum⁹:
et in ſuitute noſtra ñ nõ dereliq̃t nos
de⁹ nr̃: ⁊ inclinauit ſup̱ nos miſcđiam
corã rege perſarũ: vt daret nob̃ vitã et
ſublimaret domũ dei nr̃i: et extrueret
ſolitudines ei⁹ et daret nob̃ ſpem i iu-
da et hieřlm. Et nũc q̃d dicem⁹ dñe de
us nr̃ poſt hec? Quia dereliq̃m⁹ mãda
ta tua q̃ p̃cepiſti in manu ſuorũ tuoꝝ
ꝓphetarũ dicẽs: Terra ad quã vos in
gredimini vt poſſideatis eã: terra imũ-
da ẽ iuxta imũdiciã populoꝝ ceteraꝝ
q̃ꝫ terrarũ abominatiõib⁹ eoꝝ q̃ reple
uerũt eã ab oreuſq̃ꝫ ad os coinq̃natiõe
D ſua. Nunc ḡ filias vr̃as ne detis filijs
1.7a eorũ ⁊ filias eoꝝ ne accipiatis filijs ve
ſtris: ⁊ nõ q̃ratis pacẽ eorũ et ꝓſperita
tẽ eorũ vſq̃ꝫ in et̃nũ: vt cõfortemini et
comedatis q̃ bona ſũt terre: et heredes
habeatis filios vr̃os vſq̃ꝫ in ſeculũ. Et
poſt oĩa q̃ venerũt ſup̱ nos in opib⁹ no
ſtris peſſimis: et i delicto nr̃o magno:
q̃z tu es de⁹ nr̃: liberaſti nos de iniq̃ta
te nr̃a et dediſti nob̃ ſalutẽ ſicut ẽ ho
die: vt nõ cõuerteremur ⁊ irrita facere
mus mãdata tua: neq̃ꝫ mr̃imonia iun
gerem⁹ cũ ꝓplis abominationũ iſtaꝝ.
Nũq̃d irat⁹ es nob̃ vſq̃ꝫ ad cõſũmatio-
nẽ: ne dimitteres nob̃ reliq̃as ad ſalu
tẽ. Dñe de⁹ iſrł iuſt⁹ es tu: q̃ñ dereli-
cti ſumus q̃ ſaluaremur ſicut die hac.
Ecce corã te ſum⁹ i delicto nr̃o Nõ eñi
ſtari põt corã te ſup̱ hoc. X
A SIc ḡ orãte eſdra et implorãte
e.S.g deũ et flente et iacẽte añ tẽplũ
dei collect⁹ eſt ad eũ de iſrł cet⁹ grãdis
nimis viroꝝ et mulierũ ⁊ pueroꝝ. Et
fleuit popul⁹ multo fletu. Et reſpõdit
ſechenias fili⁹ iehiel de filijs helam: et
dixit eſdre. Nos p̃uaricati ſum⁹ in de-
um nr̃m: ⁊ duxim⁹ vxores alienigenas
de ꝓplis terre. Et nũc ſi eſt pnia in iſrł
ſup̱ hoc: p̱cutiam⁹ fed⁹ cũ dño deo no
ſtro vt ꝓjiciam⁹ vniuerſas vxores: et
eos q̃ de his nati ſũt. Iuxta voluntatẽ
dñi et eorũ q̃ tenẽt p̃ceptũ dñi dei nr̃i:
ſm legẽ fiat. Surge tuũ eſt diſcernere
noſq̃ꝫ erim⁹ tecũ. Confortare ⁊ fac. Sur
rexit ḡ eſdras et adiurauit pricipes ſa
cerdotũ et leuitarũ et oẽm iſrł vt face
2.9.a rẽt ſm verbũ h̃. Et iurauerũt. Et ſur-
rexit eſdras añ domum dei: et abijt ad
cubiculũ iohãnan filij eliaſib: ⁊ igreſ-
ſus ẽ illuc. Panẽ non comedit ⁊ aquã
bibit. Lugebat eñi trãſgreſſionẽ eorũ
q̃ venerãt de captiuitate. Et miſſa eſt B
vox in iuda et i hieruſalẽ oĩbus filijs
trãſmigratiõis vt cõgregarent̃ in hieru
ſalẽ: et oĩs q̃ nõ venerit in trib⁹ dieb⁹
iuxta cõſiliũ principũ et ſeniorũ: aufe-
ret̃ vniũſa ſubſtãtia ei⁹: et ip̃e abijcie-
tur de cetu trãſmigratiõis. Conuenerũt
igit̃ oẽs viri iuda et beniamin i hieru
ſalẽ trib⁹ dieb⁹: ip̃e ẽ mẽſis non⁹ vice
ſima die mẽſis: et ſedit oĩs ꝓplus i pla
tea dom⁹ dei: tremẽtes ꝓ pctõ et plu-
uijs. Et ſurrexit eſdras ſacerdos: et di
xit ad eos: Uos trãſgreſſi eſtis et duxi-
ſtis vxores alienigenas vt adderetis ſu
per delictũ iſrł. Et nũc date cõfeſſionẽ
dño deo patrũ vr̃oꝝ: et facite placitũ
ei⁹: et ſepamini a ꝓplis terre: et ab vxo
rib⁹ alienigenis. Et rñdit vniũſa mul
titudo: dixitq̃ꝫ voce magna: Iux̃ v̄bũ
tuũ ad nos: ſic fiat. Uerũtñ q̃z popul⁹
mult⁹ ẽ tp̃s pluuie: et nõ ſuſtinem⁹ ſta
re foris: et op⁹ nõ eſt diei vni⁹ vel duo-
rũ: vehemẽter q̃ppe peccauim⁹ i ſmo-
ne iſto: cõſtituãt̃ principes i vniuerſa
multitudine: et oẽs i ciuitatib⁹ nr̃is q̃
duxerũt vxores alienigenas veniãt in
tẽporib⁹ ſtatutis: et cũ his ſeniores p̱ ci
uitatẽ in ciuitatẽ et iudices ei⁹: donec
auertat̃ ira dei nr̃i a nob̃ ſup̱ peccato
h̃. Igit̃ ionathã fili⁹ aſahel: et iaazia C
fili⁹ thecue: ſteterũt ſup̱ h̃: et moſollã ⁊
ſebechai leuites adiuuerũt eos. Fece-
rũtq̃ꝫ ſic filij trãſmigratiõis. Et abie-
rũt eſdras ſacerdos et viri pricipes fa-
miliarũ i domos patrũ ſuorũ et oẽs p̱
noĩa ſua: et ſederũt i die p̃mo mẽſis de
cimi vt q̃rerẽt rẽ. Et cõſũmati ſũt om
nes viri q̃ duxerũt vxores alienas vſq̃ꝫ
ad diẽ primã mẽſis primi. Et inuenti
ſũt de filijs ſacerdotũ qui duxerũt vxo
res alienigenas: d̃ filijs ioſue filij ioſe
dech ⁊ frẽs ei⁹: maaſia ⁊ eliezer ⁊ iarib
⁊ godolia. Et dederũt man⁹ ſuas vt eij-
cerẽt vxores ſuas ⁊ ꝓ delicto ſuo arie-
tẽ d̃ ouib⁹ offerrẽt. Et de filijs emmer
annani ⁊ zebedia. Et d̃ filijs ſerim: ma
ſia ⁊ helia ⁊ ſemeia: iehihel ⁊ ozias. Et
d̃ filijs pheſſur: elioenai: maaſia: hiſma
el: nathanael ⁊ ioſabeth ⁊ helcſa. Et d̃
filijs leuitaꝝ ioſabeth ⁊ ſemei ⁊ celaia:
ip̃e ẽ calithaphathaia: iuda ⁊ eliezer.
Et d̃ cãtorib⁹ eliaſub ⁊ d̃ ianitorib⁹: ſel

lā athelē ꝛ vel Et ex iſrƚ ď filijſ pharoſ
remeia ꝛ ezia ꝛ melhia ꝛ miamin ꝛ eli-
D ezer ꝛ melchia: ꝛ banea. Et ď filijs he-
lā: mathania: zacharias: ꝛ iehihel ꝛ ab
di ꝛ rimoth ꝛ helia. Et ď filijs zethua
elioenai: eliaſib: nathāia: ꝛ hierimuth
ꝛ zabeth ꝛ aziza Et ď filijs bebai: iohā
nan: anania: zabbai: athalai. Et de fi-
lijs beni: moſolla ꝛ melluch: ꝛ adaia:
iaſub ꝛ ſaal ꝛ ramoth. Et ď filijs phe-
thmoab: edna et chalaal: banaias et
maaſias: mathanias beſelehel: bēnue
ꝛ manaſſe Et ď filijs erem: eliezer ieſui
melchios: ſemeias: ſymeō: bēiami: ma-
loch: ſamariaſ. Et ď filijs aſom matha
nai: mathet: azabeth: elpheleth: iermai
manaſſes: ſemei. De filijs bani: maad-
di: amrā ꝛ huel: baneas ꝛ badaiaſ: che
liau: bannia: marimuth ꝛ eliaſib: ma-
thanias mathanai ꝛ iaſi ꝛ bani ꝛ ben
nui: ſemei ꝛ ſalmias ꝛ nathā ꝛ adaias
mechne: dabai: ſyſai: zarai: ezrel ꝛ ſele-
mau ꝛ ſemeria ſellū amaria ioſeph De
filijs nebui: ahihel: matathiaſ: zabeth:
zabina: ieddu ꝛ iohel et banai Oēs hi
acceperant vxores alienigenas: ꝛ fuerūt
ex eis mulieres q̄ pepererāt filios.
Explicit liber Eſdre p̄m᷒. Incipit li-
ber Neemie. Capl̄m I

Erba neemie fi
lij helchie. Et factū ē i mē
ſe caſleu ãno viceſimo: et
ego erā in ſuſis caſtro. Et venit anani
vn᷒ ď frib᷒ meis: ipſe ꝛ viri iuda: ꝛ inť-
rogaui eos ď iudeis q̄ remāſerāt ꝛ ſup
erāt ď captiuitate ꝛ ď hierl̄m. Et dixe-
rūt mihi: Qui remāſerūt ꝛ derelicti ſūt ď
captiuitate ibi i ꝓuincia: i afflictione
magna ſūt ꝛ i opprobrio: ꝛ mur᷒ hierl̄m
diſſipat᷒ ē: ꝛ porte ei᷒ cōbuſte ſūt igni.
B Cūq; audiſſē ꝟba huiuſcemōi: ſedi et
fleui ꝛ luxi dieb᷒ multis: ꝛ ieiunabā ꝛ
Dan.9.a orabā añ faciē dei celi: et dixi. Queſo
I.9.f dñe de᷒ celi fort᷒ magne atq; terribiľ:
q̄ cuſtodis pactū ꝛ miſcðiaz cū his q̄ te
diligūt ꝛ cuſtodiūt mādata tua: fiāt au
res tue auſcultātes: ꝛ oculi tui apti: vt
audias oroēz ſui tui quā ego oro corā
te hodie nocte ꝛ die ꝓ filijs iſrƚ ſeruis
tuis: ꝛ ꝯfiteor ꝓ pctis filiox iſrƚ q̄bus
C peccauerūt tibi. Et ego ꝛ dom᷒ pr̄iſ mei
peccauim᷒: vanitate ſeducti ſum᷒: et n̄
cuſtodiuim᷒ mādatū tuū ꝛ cerimoniaſ
ꝛ iudicia q̄ ꝓcepiſti moyſi famulo tuo
Memento ꝟbi qð mādaſti moyſi ſuo
tuo dicēs: Cū trāſgreſſi fuerit᷒: ego diſ- Deu.
perdā vos i ppl̄os: ꝛ ſi reūtami ad me:
cuſtodiat᷒ precepta mea ꝛ faciatis ea
etiā ſi abducti fuerit᷒ ad extrema celi:
inde ꝯgregabo vos ꝛ reducā i locū quē
elegi vt habitaret nomē meū ibi. Et ipi D
ſui tui ꝛ ppl̄s tu᷒ q̄s redemiſti i fortitu
dine tua magna: ꝛ i manu tua valida.
Obſecro dñe ſit aur᷒ tua attendēs ad
oroēz ſui tui ꝛ ad oroēs ſuox tuox q̄ n
volūt timere nomē tuū ꝛ dirige ſeruū
tuū hodie: ꝛ da ei miſcðiaz añ vix hūc
Ego eñ ero pincerna reg᷒ II
Actū ē āt i mēſe niſan: anno vi
ceſimo artaxerxis reg᷒: et vinū
erat añ eū. Et leuaui vinū ꝛ dedi regi:
ꝛ erā q̄ſi lāguid᷒ añ faciē eius. Dixitq;
mihi rex. Quare vult᷒ tu᷒ triſt᷒ ē: cū te
egrotū n̄ videā? Non ē h̄ fruſtra: ſʒ ma
lū neſcio qð i corde tuo ē Et timui val
de ac nimis Et dixi regi: Rex i eťnū vi
ue. Quare nō mereat vult᷒ me᷒; qꝛ ciui
tas dom᷒ ſepulchrorū p̄ris mei deſta
ē: ꝛ porte ei᷒ cōbuſte ſūt igni? Et ait mi
hi rex: Pro qua re poſtulas? Et oraui
deū celi: ꝛ dixi ad regē. Si videť regi
bonū: ꝛ ſi placet ſu᷒ tu᷒ añ faciē tuam
vt mittas me i iudeā ad cītatē ſepul-
chri p̄ris mei: et edificabo eā. Dixitq; B
mihi rex ꝛ regina q̄ ſedebat iuxͣ eū. Vſ
q; ad qð tp̄s erit iter tuū: ꝛ q̄ñ reuerte
ris? Et placuit añ vultū regis: et miſit
me. Et ꝯſtitui ei tp̄s: ꝛ dixi regi: Si re-
gi videť bonū: ep̄las det mihi ad du-
ces regiōis trāſ flumē vt traducāt me
donec veniā i iudeā: ꝛ ep̄lam ad aſaph
cuſtodē ſalt᷒ reg᷒: vt det mihi ligna vt
tegere poſſim portas tēpli turres do-
m᷒ ꝛ muros cītat᷒: ꝛ domū quā īgreſſ᷒
fuero. Et dedit mihi rex: iuxͣ manū dei
mei bonā mecū Et veni ad duces regi
onis trāſ flumē: dediq; ei ep̄las reg᷒.
Miſerat āt rex mecū p̄ncipes militū ꝛ
eq̄tes. Et audierūt ſanaballath horo-
nites: ꝛ tobias ſu᷒ amanites: ꝛ ꝯtriſta
ti ſūt afflictiōe magna q̄ veniſſet hō
q̄ q̄reret pſperitatē filiox iſrƚ Et veni C
hierl̄m: ꝛ erā ibi trib᷒ dieb᷒. Et ſurrexi
nocte ego ꝛ viri pauci mecū: ꝛ nō indi
caui cuiq; q̄d dñs dediſſet i corde meo
vt facerē i hierl̄m: ꝛ iumētū n̄ erat me
cū niſi aial cui ſedebā. Et egreſſus ſū

p portā vallis nocte ⁊ añ fontē draco-
nis ⁊ ad portā ſtercoris: ⁊ ꝯſiderabam
muꝝ hierl'm diſſipatū ⁊ portas eiꝰ ꝯſū
ptas igni. Et trāſiui ad portā fontꝭ ad
aq̄ductū regꝭ: ⁊ nō erat locus iumēto
cui ſedebā vt trāſiret. Et aſcēdi p tor-
rētē nocte: ⁊ ꝯſiderabā murū: ⁊ reuēſus
veni ad portā vallis ⁊ redij. Magiſtra
tus āt neſciebāt q̄ abijſſem: aut q̄d ego
facerē. Sꝫ ⁊ iudeis ⁊ ſacerdotibꝰ ⁊ op-
timatibꝰ ⁊ magiſtratibꝰ ⁊ reliq̄s q̄ faci
ebant opꝰ vſq̄ ad id loci nihil indica-
D uerā. Et dixi eis: Uos noſtꝭ afflictiōē
i q̄ ſumꝰ: q2 hierl'm deſ'ta ē ⁊ porte eiꝰ
ꝯſūpte ſūt igni. Uenite ⁊ edificemꝰ mu
ros hierl'm: ⁊ nō ſimꝰ vltra opprobriū.
Et indicaui eis manū dei mei ꝙ eſſet
bona mecū: ⁊ v'ba regꝭ q̄ locutꝰ ē mihi
⁊ aio. Surgamꝰ ⁊ edificemꝰ. Et ꝯforta
te ſūt manꝰ eoꝝ i bono. Audierūt aūt
ſanaballath horonites ⁊ tobias ſuus
tuꝰ amanites ⁊ goſem arabs ⁊ ſubſan
nauerūt nos: et deſpexerūt: dixerūtq̄
Que ē hec res quā facitꝭ? Nūq̄d ꝯ re-
gē vos rebellatꝭ? Et reddidi eis ſmōē
dixiq̄ ad eos: Deꝰ celi ipē nos iuuat:
⁊ nos ſui eiꝰ ſumꝰ. Surgamꝰ ⁊ edifice
mus. Uobis aūt nō eſt ps ⁊ iuſticia ⁊
memoria in hierl'm. III

A Et ſurrexit eliaſib ſacerdos ma
gnus ⁊ frēs eius ſacerdotes: et
edificauerūt portā gregis. Ipi ſctifica
uerūt eā: ⁊ ſtatuerūt valuas eiꝰ: ⁊ vſq̄
ad turrim cētū cubitoꝝ: ſctificauerūt
eā: vſq̄ ad turrim ananehel. Et iuxta
eū edificauerūt viri hiericho: ⁊ iux̄ eos
edificauit zachur filiꝰ amri. Portā aūt
piſciū edificauerūt filij aſnaa: ipi texe-
rūt eā: ⁊ ſtatuerūt valuas eiꝰ ⁊ ſeras et
vectes. Et iuxta eos edificauit mari-
B muth filiꝰ vrie filij accꝰ. Et iux̄ eū edi-
ficauit moſollā filiꝰ barachie filij me-
ſezebel. Et iux̄ eū edificauit ſadoch fi-
liꝰ baana. Et iux̄ eū edificauerūt the-
cueni. Optimates āt eoꝝ nō ſuppoſue-
rūt colla ſua i ope dñi dei ſui. Et por-
tā veterē edificauerūt ioiada filiꝰ pha
ſea ⁊ moſollā filiꝰ beſodia: ipi texerūt
eā: ⁊ ſtatuerūt valuas eiꝰ ⁊ ſeras ⁊ ve-
ctes. Et iux̄ eos edificauerūt melchias
gabaonites ⁊ iadō meronathites viri
de gabaon: ⁊ maſpha p duce q̄ erat in
regiōe trās flumē. Et iux̄ eū edificauit
eziel filiꝰ araia aurifex. Et iux̄ eū edifi-
cauit ananias filiꝰ pigmētarij: ⁊ dimiſe
rūt hierl'm vſq̄ ad muꝝ platee latioꝛꝭ
Et iux̄ eū edificauit raphaia filiꝰ ahur C
pnceps vici hierl'm. Et iux̄ eū edifica-
uit ieiada filiꝰ aromath ꝯ domū ſuaꝫ.
Et iux̄ eū edificauit atthus filiꝰ aſebo
nie. Mediā ptē vici edificauit melchi-
as filiꝰ erē ⁊ aſub filiꝰ phetmoab ⁊ tur
rim furnoꝝ. Et iux̄ eos edificauit ſel-
lū filiꝰ aloes: princeps medie ptis vicī
hierl'm: ipē ⁊ filij eiꝰ. Et portaꝫ vallis
edificauit annū ⁊ hitatores zanoe: ipſi
edificauerūt eā: ⁊ ſtatuerūt valuas eiꝰ
⁊ ſeras ⁊ vectes. ⁊ mille cubitos i mu-
ro vſq̄ ad portā ſterq̄linij. Et portam
ſterq̄linij edificauit melchias filiꝰ re-
chab pnceps vici bethacharē. Ipē edi D
ficauit eā ⁊ ſtetuit valuas eiꝰ ⁊ ſeras et
vectes. Et portā fontꝭ edificauit ſellū
filiꝰ colozai: pnceps pagi maſpha. Ipe
edificauit eam ⁊ texit: ⁊ ſtatuit valuas
eiꝰ ⁊ ſeras ⁊ vectes: ⁊ muros piſcine ſy
loe i hortū regis: ⁊ vſq̄ ad gradꝰ q̄ de-
ſcēdūt d ciuitate dauid. Poſt eū edifica-
uit neemias filiꝰ azboth pnceps dimi-
die ptis vici bethſur vſq̄ ꝯ ſepulchrū
dauid: ⁊ vſq̄ ad piſcinam q̄ grādi ope
ꝯſtructa ē: ⁊ vſq̄ ad domū fortiū Poſt E
eū edificauerūt frēs eoꝝ leuite: reū fili
us bēni. Pꝰ eū edificauit aſebias pn-
ceps dimidie ptis vici ceile i vico ſuo.
Pꝰ eū edificauerūt frēs eoꝝ: beehiu fi
liꝰ enebad pnceps dimidie ptis ceile.
Et edificauit iux̄ eū azer filiꝰ ioſue pn-
ceps maſpha mēſurā ſcdam ꝯ aſcēſum
firmiſſimi anguli. Pꝰ eū i mōte edifica
uit baruch filiꝰ zachai mēſurā ſcdam:
ab angulo vſq̄ ad portā domꝰ eliaſib
ſacerdotꝭ magni. Pꝰ eū edificauit me-
rimuth filiꝰ vrie filij atthus mēſuram
ſcdaꝫ a porta domꝰ eliaſib: donec extē-
deret domꝰ eliaſib. Et pꝰ eū edificaue- F
rūt ſacerdotes viri d cāpeſtribꝰ iorda-
nis. Pꝰ eos edificauit bēiamin ⁊ aſub
ꝯ domū ſuā. Et pꝰ eos edificauit aza-
rias filiꝰ maaſie filij ananie ꝯ domum
ſuā. Poſt eū edificauit bēnui filiꝰ en-
nada menſurā ſcdaꝫ a domo azarie vſ-
q̄ ad flexurā ⁊ vſq̄ ad angulū. Pꝰ eū
edificauit phalel filiꝰ ozi ꝯ flexuram ⁊
turrim q̄ eminet de domo regꝭ excelſa
id ē i atrio carcerꝭ. Poſt eū phadaia fi
liꝰ pheros. Nathinei āt habitabāt i ofel:
vſq̄ ꝯtra portā aquaꝝ ad orientem et

turrim q̄ p̄minebat. Poſt eos edifica-
uerūt thecunei mēſurā ſcd̄am e regiōe
a turre magna ⁊ eminēti vſq̄ ad mur̄
B tēpli. Surſū ſūt ad portā eq̄r̄ edifica-
uerūt ſacerdotes vnuſq̄ſq̄ ꝯ domū ſu-
am. Poſt eos edificauit ſeddo fili⁹ em-
mer ꝯ domū ſuā. Et poſt eū edificauit
ſemeia fili⁹ ſechenie cuſtos porte oriē-
talis. Poſt eū edificauerūt anania fili
us ſelemie: ⁊ anon fili⁹ ſelo ſext⁹ mēſu-
rā ſcd̄a3. Poſt eū edificauit moſollā fi-
li⁹ barachie ꝯ gazophylatiū ſuū. Poſt
eū edificauit melchias fili⁹ aurific vſ-
q̄ ad domū nathineoꝝ ⁊ ſcuta vēden
tiū ꝯ portā iudicialē ⁊ vſq̄ ad cenacu
lū anguli. Et intra cenaculū anguli in
porta greg edificauerūt artifices ⁊ ne
gociatores. IIII

A F Actū ē āt cū
audiſſet ſanaballath q̄ edifica
rem⁹ mur̄ irat⁹ ē valde. Et mo
tus nimis ſubſannauit iudeos ⁊ dixit
corā frib⁹ ſuis ⁊ frequētia ſamaritano
rū. Quid iudei faciūt imbecilles? Nū
dimittēt eos gētes? Nū ſacrificabūt ⁊
cōplebūt i vna die? Nūq̄d edificare po
terūt lapides de aceruis puluer q̄ cō-
buſti ſūt? Sz tobias amanites p̄xim⁹
ei⁹ ait: Edificēt. Si aſcenderit vulpes
trāſiliet murū eorū lapideum: Et dixit
neemias: Audi de⁹ nr̄ q2 facti ſum⁹ de-
ſpectui. Conuerte opprobriū ſup caput
eoꝝ et da eos i deſpectiōem i terra ca-
ptiuitat. Ne operias iniq̄tatē eoꝝ: et
pctm̄ eoꝝ corā facie tua nō deleat: q2
irriſerūt edificātes. Itaq̄ edificauim⁹
murū: ⁊ ꝯiūxim⁹ totū vſq̄ ad ꝑtē dimi
diā: ⁊ puocatū ē cor p̄p̄li ad opandū.
B Factū ē āt cū audiſſ3 ſanaballath ⁊ to
bias ⁊ arabes ⁊ amanite ⁊ azotij q̄ ob
ducta eēt cicatrix muri hierl̄m: ⁊ q̄ ce
piſſēt iterrupta ꝯcludi: irati ſūt nimis
Et ꝯgregati ſūt oēs pariter vt venirēt
⁊ pugnarēt ꝯ hierl̄m: ⁊ molirent inſi-
dias. Et orauim⁹ deū nr̄m: ⁊ poſuim⁹
cuſtodes ſup murū die ac nocte ꝯ eos.
Dixit āt iudas: Debilitata ē fortitudo
portāt: ⁊ hum⁹ nimia ē: ⁊ nos nō po-
terim⁹ edificare mur̄. Et dixerūt hoſtes
nr̄i. Neſciāt ⁊ ignorēt donec veniam⁹ i
mediū eoꝝ ⁊ iterficiam⁹ eos: et ceſſare
faciam⁹ op⁹. Factū ē āt veniētib⁹ iude
is q̄ habitabāt iux eos ⁊ dicētib⁹ nob
ꝑ decē vices ex oīb⁹ loc q̄b⁹ venerant
ad nos: ſtatui i loco p⁹ murū ꝑ circūi-
tū: p̄p̄l̄m i ordinē cū gladijs ſuis ⁊ lan
ceis ⁊ arcub⁹. Et ꝓſpexi atq̄ ſurrexi ⁊ C
aio ad optimates ⁊ mgr̄atus ⁊ ad reli-
quā ꝑtē vulgi. Noli⁹e timere a facie eo
rū. Dn̄i magni ⁊ terribil memētote: et
pugnate ꝓ frib⁹ vr̄is: filijs vr̄is ⁊ filia-
b⁹ vr̄is ⁊ vxorib⁹ vr̄is ⁊ domib⁹ vr̄is Fa
ctū ē āt cū audiſſēt inimici nr̄i nūcia-
tū eē nob: diſſipauit de⁹ ꝯſiliū eoꝝ. Et
reūſi ſum⁹ oēs ad muros: vnuſq̄ſq̄ ad
op⁹ ſuū. Et factū ē a die illa: media ꝑs
iuuenū eoꝝ faciebat op⁹: ⁊ media pa-
rata erat ad bellū: ⁊ lācee ⁊ ſcuta ⁊ ar-
cus ⁊ lorice: ⁊ p̄ncipes p⁹ eos i oī domo
iuda edificātiū muros ⁊ portātiū one
ra ⁊ iponētiū: vna manu ſua faciebat
op⁹: ⁊ alta tenebat gladiū. Edificātiū D
eīn vnuſq̄ſq̄ gladio erat accīct⁹ renes
Et edificabāt ⁊ clāgebāt buccina iux
me: Et dixi ad optimates ⁊ ad mgr̄at⁹
⁊ ad reliquā ꝑtē vulgi. Op⁹ grāde ē et
latū: ⁊ nos ſepati ſum⁹ i muro ꝓcul al
ter ab altero: In loco q̄cūq̄ audierit
clāgorē tube illuc ꝯcurrite ad nos. De
us nr̄ pugnabit ꝓ nob ⁊ nos ipi facia
m⁹ op⁹. Et media ꝑs nr̄m teneat lāce-
as ab aſcēſu aurore donec egrediant
aſtra. In tpe q̄3 illo dixi p̄p̄lo. Vnuſq̄ſ-
q̄ cū puero ſuo maneat i medio hieru
ſalē: ⁊ ſint nob vices ꝑ noctē ⁊ diē ad
opādū. Ego āt ⁊ frēs mei et pueri mei
⁊ cuſtodes q̄ erāt p⁹ me: nō deponeba-
mus veſtimēta nr̄a. Vnuſq̄ſq̄ tm̄ nu-
dabat ad baptiſmū. V

E T fact⁹ ē clamor p̄p̄li ⁊ vxoꝝ ei⁹ A
magn⁹ adūſus frēs ſuos iude-
os. Et erāt q̄ dicerent. Filij nr̄i et filie
nr̄e multe ſūt nimis. Accipiam⁹ ꝓ ꝑ-
cio eoꝝ frumētū: ⁊ comedam⁹ et viua-
mus. Et erāt q̄ dicerēt: Agros nr̄os et
vineas ⁊ domos nr̄as opponam⁹: ⁊ ac
cipiam⁹ frumētū in fame. Et alij dice-
bāt: Mutuo ſumam⁹ pecunias i tribu
ta reg: demuſq̄ agros nr̄os ⁊ vineas
Et nūc ſicut carnes fratꝝ nr̄oꝝ ſic car
nes nr̄e ſunt: ⁊ ſic filij eoꝝ: ita filij nr̄i.
Ecce nos ſubiugam⁹ filios nr̄os ⁊ fili
as nr̄as i ſuitutē: et d̄ filiab⁹ nr̄is ſūt
familie: nec habem⁹ vn̄ poſſint redimi:
⁊ agros nr̄os ⁊ vineas nr̄as alij poſſi-
dēt. Et irat⁹ ſū nimis: cū audiſſē cla- B
morem eorū ſm̄ vba hec: cogitauitq̄
cor meū mecū. Et icrepaui optimates
⁊ mgr̄at⁹ ⁊ dixi eis. Vſuras ne ſingli a Deu.

trib⁹ vr̄is exigat᷑. Et ꝯgregaui aduͤſū
eos cōtionē magnā: ⁊ dixi eis: Nos vt
ſcit᷑ redemim⁹ frēs nr̄os iudeos q̇ vē-
diti fuerāt gētib⁹ ſm̄ poſſibilitatē no-
ſtrā. Et vos igit᷑ vēdit᷑ frēs vr̄os: ⁊ re
dimem⁹ eos? Et ſiluerūt nec īuenerūt
q̄d rn̄derēt. Dixitq̄ʒ ad eos: Non ē bo-
na res quā facit᷑. Quare nō in timore
dei nr̄i ambulatis: ne exprobet᷑ nob̄ a
gētib⁹ inimic᷑ nr̄is? Et ego ⁊ frēs mei
⁊ pueri mei cōmodauim⁹ plur̄imis pecu-
niā ⁊ frumētū. Nō repetam⁹ i cōc iſtō.
Es alienū ꝯcedam⁹: qđ debet᷑ nobis.
Reddite eis hodie agros ſuos ⁊ vine-
as ſuas et oliueta ſua et domos ſuas.
C Quinpoti⁹ ⁊ cēteſimā pecunie frumē-
ti vini ⁊ olei quā exigere ſolet᷑ ab eis:
date ꝓ ill᷑. Et dixer̄t: Reddem⁹: ⁊ ab eis
nihil q̄rem⁹: ſicq̄ʒ faciem⁹ vt loq̄r᷑. Et
vocaui ſacerdotes: et adiuraui eos vt
facerēt iux̄ qđ dixerā. Inſup excuſſi ſi-
nū meū ⁊ dixi: Sic excutiat de⁹ oēʒ vi-
rū q̇ nō cōpleuerit v̄bū iſtud: ď domo
ſua ⁊ ď laborib⁹ ſuis. Sic excutiat᷑: et
vacu⁹ fiat. Et dixit vniūſa mr̄titudo:
amē. Et laudauer̄t deū. Fec̄ ģ pp̄ls ſic̄
erat dictū. A die aūt illa q̄ p̄cepat rex
mihi vt eſſem dux i t̄ra iuda ab āno vi
ceſimo vſq̄ʒ ad annū triceſimūſcc̄ūdū
artaxerxis reg᷑ i. ānos duodecim: ego
⁊ frēs mei ānonas q̄ ducib⁹ debebant᷑
D nō comedim⁹. Duces āt p̄mi q̇ fuerūt
an̄ me grauauerunt pp̄lm: ⁊ acceperūt
ab eis ī pane ⁊ vino et pecunia q̊tidie
ſiclos q̄draginta. Sed ⁊ miniſtri eoꝝ de-
p̄ſſerāt pp̄lm. Ego aūt non feci ita ꝓpt᷑
timorē dei. Quinpoti⁹ in op̄e muri edi
ficaui: et agrū nō emi: ⁊ oēs pueri mei
cōgregati ad op⁹ erāt. Iudei q̄ʒ et ma-
giſtrat⁹ centū q̇nq̄ginta viri: ⁊ q̇ venie
bāt ad nos de gentib⁹ q̄ ī circūitu nr̄o
ſūt: ī mēſa mea erāt. Parabat᷑ āt mihi
p̄ dies ſingl̄os bos vn⁹: arietes ſex ele-
cti: exceptis volatilib⁹: ⁊ inter dies de-
cem vina diuerſa ⁊ alia multa tribue-
bā. Inſup ⁊ ānonas ducat⁹ mei nō q̄-
13.b ſiui. Valde eni͂ erat attenuat⁹ pp̄ls Me
mēto mei de⁹ me⁹ in bonū ſm̄ oīa q̄ fe
A Factū eſt aūt ‖ ci pp̄lo huic. VI
cū audiſſet ſanaballath ⁊ tobi-
as ⁊ goſem arabs ⁊ ceteri īimi-
ci nr̄i ꝙ edificaſſem ego murum: ⁊ nō
eēt in ip̄o reſidua interruptio: vſq̄ʒ ad
tp̄s aūt illud valuas nō poſuerā i por-
tis: miſerūt ſanaballath ⁊ tobias ⁊ go-
ſem arabs ad me dicētes: Veni ⁊ ꝑcu-
tiam⁹ fedus pariter i viculis i campo
ono. Ipſi aūt cogitabāt vt facerēt mi-
hi malū. Miſi ģ ad eos nūcios: dicēſ:
Opus grāde ego facio ⁊ nō poſſum de-
ſcēdere: ne forte negligat᷑ cū venero et
deſcēdero ad vos. Miſerūt aūt ad me
ſm̄ verbū h̄ p̄ q̄ttuor vices: ⁊ reſpondi
eis iuxta ſermonē priorē. Et miſit ad B
me ſanaballath iuxta v̄bū prius q̇n-
ta vice puerū ſuū: et ep̄l̄as habebat in
manu ſua ſcriptā h̄ modū. In gentib⁹
auditum ē: et goſem dixit: ꝙ tu et iu-
dei cogitet᷑ rebellare: et ꝓpterea edi-
fices muꝝ. et leuare te velis ſup eos re-
gem ꝓpter quā cauſā et ꝓp̄has poſue-
ris q̇ p̄dicent de te in hierl̄m dicētes:
Rex in iudea ē. Auditur⁹ eſt rex v̄ba
hec. Idcirco nūc veni vt ineam⁹ cōſi-
liū pariter. Et miſi ad eos dicēſ: Non
eſt factū ſm̄ verba hec q̄ tu loqueris.
De corde eni͂ tuo tu cōponis hec. Oēs
eni͂ hi terrebāt nos: cogitātes ꝙ ceſſa-
rēt man⁹ nr̄e ab op̄e ⁊ q̇eſcerem⁹. Quā
ob cauſā mag᷑ cōfortaui man⁹ meas.
Et igreſſus ſū domū ſamaie filij dala- C
ie filij methabeel ſecreto. Qui ait. Tra
ctemus nobiſcū in domo dei in medio
tēpli ⁊ claudam⁹ portas edis: q̄r vētu-
ri ſūt vt iterficiāt te: ⁊ nocte vēturi ſūt
ad occidendū te. Et dixi. Nū q̇ſq̄ʒ ſil̄is
mei fugit? Et q̇s vt ego igredit᷑ tēplū
⁊ viuet? Nō igrediar. Et itellexi ꝙ de⁹
nō miſiſſet eū: ſʒ q̄ſi vaticinās locutus
eēt ad me: et tobias ⁊ ſanaballath cō-
duxiſſēt eū. Accepat eni͂ p̄ciū vt territ⁹
facerē ⁊ peccarē: et haberē malū qđ ex
ꝓbrarēt mihi. Memēto mei dn̄e ꝓ to g.3.b
bia ⁊ ſanaballath: iux̄ op̄a eoꝝ talia:
ſʒ ⁊ noadie ꝓp̄he ⁊ ceteroꝝ ꝓp̄hataꝝ q̇
terrebāt me. Cōplet⁹ ē aūt mur⁹ viceſi- D
mo q̇nto die mēſis elul q̇nq̄gitaduob⁹
dieb⁹. Factū ē ģ cuʒ audiſſent oēs ini-
mici nr̄i vt timerēt vniuerſe gentes q̄
erāt in circūitu nr̄o: ⁊ cōciderēt intra
ſemetip̄os: ⁊ ſcirēt ꝙ a dn̄o factū ē op⁹
hoc. Sʒ ⁊ in dieb⁹ illis multe optimā-
tum iudeoꝝ ep̄l̄e mittebant᷑ ad tobiā:
et a tobia veniebāt ad eos. Multi eni͂
erāt ī iudea h̄ntes iuramētū ei⁹: q̄r ge-
ner erat ſechenie filij iorei: et iohānan
fili⁹ ei⁹ accepat filiā moſollā filij bara-
chie. Sed et laudabāt eum corā me: et

v̄ba mea nūciabāt ei. Et tobias mit-
tebat ep̄las vt terreret me. VII
A Poſtq̄ āt edificat⁹ ē mur⁹ ꝛ po-
ſui valuas: ꝛ recēſui ianitores
ꝛ cātores ꝛ leuitas: p̄cepi aneni fratri
meo ꝛ ananie p̄ncipi dom⁹ de hierl̄m.
Ipſe em̄ q̄ſi vir verax: ꝛ timēs deū pl⁹
ceterꝭ videbat̄. Et dixi eis: Nō apiāt̄
porte hierl̄m vſq; ad calorē ſolis Cūq;
adhuc aſſiſterēt: clauſe porte ſūt ꝛ opi-
late. Et poſui cuſtodes d̄ habitatorib⁹
hierl̄m ſinglos p̄ vices ſuas: ꝛ vnūquē
q; ꝯ domū ſuā. Ciuitas āt erat lata ni
mis ꝛ grādis: ꝛ p̄ls paru⁹ i medio ei⁹
ꝛ nō erāt dom⁹ edificate. De⁹ āt dedit
i corde meo ꝛ cōgregaui optimates et
B mḡrat⁹ ꝛ vulg⁹ vt recēſerē eos. Et iue-
ni librū cēſus eoꝝ q̄ aſcēderāt p̄mū: ꝛ
īuētū ē ſcp̄tuz i eo. Iſti filie p̄uincie q̄
aſcēderūt d̄ captiuitate migrantiū q̄s
trāſtulerat nabuchodonoſor rex baby
lonis: ꝛ reūſi ſūt i hierl̄m ꝛ iudeā: vnuſ
q̄ſq; i ciuitatē ſuā q̄ venerāt cū zoroba-
bel: ioſue: neemias: azarias: raamias:
naamin: mardocheus: belſar: meſpha-
rat: beggoai: naum: baana. Numer⁹ vi
roꝝ p̄p̄li iſrl̄: Filij pharos duo milia cē
tū ſeptuagitaduo. Filij ſaphatia: trecē
ti ſeptuagintaduo. Filij area: ſexcenti
q̄nq̄gintaduo. Filij phetmoab filioꝝ
ioſue ꝛ ioab: duo milia octingēti decē
C ꝛ octo. Filij helā mille octingēti q̄nq̄-
gintaq̄ttuor. Filij zethua nōgēti q̄dra
gintaq̄nq;. Filij zachai: ſeptingēti ſe-
xagita. Filij bēnui: ſexcēti q̄dragita
octo. Filij bebai: ſexcēti vigitiocto. Fi-
lij azgad: duo milia trecēti vigintiduo
Filij adonicā: ſexcēti ſexagitaſeptē. Fi
lij beguai: duo milia ſexagitaſeptē. Fi
lij adin: ſexcenti q̄nq̄gintaq̄nq;. Filij
ather filij ezechie: nōgētiocto Filij aſez
trecēti vigintiocto: Filij beſai: trecēti
vigitiq̄ttuor Filij areph: cētū duodeci
Filij gabaō: nonagitaq̄nq;. Filij beth-
leem ꝛ nethupha: cētū octogintaocto.
D Uiri anathot centū vigintiocto. Uiri
bethamot: q̄dragitaduo. Uiri caria-
thiari cephira ꝛ beroth: ſeptigēti q̄dra
gintatres. Uiri rama ꝛ nebo: ſexcēti vi
gintiun⁹. Uiri machmas: cētū vigiti
duo. Uiri bethel ꝛ chai: ducēti viginti
tres. Uiri nebo alteri⁹: q̄nq̄gintaduo.
Uiri helā alteri⁹: mille ducēti q̄nq̄gin
taq̄ttuor. Filij arem: trecētivigiti Filij
hiericho trecēti q̄dragintaq̄nq;. Filij
lodadin ꝛ ono: ſeptingēti vigintiun⁹.
Filij ſenaa: tria milia nōgēti triginta
Sacerdotes. Filij idaia i domo ieſua:
nōgēti ſeptuagintatres. Filij emmer.
mille q̄nq̄gitaduo. Filij pheſſur: mille
ducēti q̄dragintaſeptē. Filij arem: mil
le decē ꝛ ſeptē. Leuite: Filij ieſue ꝛ ced-
mihel filioꝝ oduie: ſeptuagītaq̄ttuor.
Cātores. Filij aſaph cētū q̄dragitaocto B
Janitores. Filij ſellum: filij ather: filij
thelmō: filij accub: filij athita: filij ſo-
bai: cētū trigītaocto. Nathinnei. Filij
ſoa: filij aſupha: filij thebaoth: filij ce-
ros: filij ſiaa: filij fadon: filij lebana: fi
lij azaba: filij ſelmō: filij anan: filij ged
del: filij gaer: filij raahia: filij raſin: fi-
lij nechoda: filij iezē: filij aza: filij pha
ſea: filij beſai: filij munim: filij nephu-
ſim: filij bechue: filij acupha: filij azur
filij beſluth: filij maida: filij arſa: filij
berchos: filij ziſara: filij thema: filij na
ſia: filij athupha: filij ſuoꝝ ſalomōis:
filij ſothai: filij ſopherech: filij pheru-
da: filij iahala: filij dercō: filij gedel: fi-
lij ſaphata: filij achil: filij phocereth: q̄
erat ort⁹ ex aſbaim filio āmō. Oēs na- F
thinei: ꝛ filij ſuoꝝ ſalomonis: trecēti
nonagitaduo. Hi ſūt aūt q̄ aſcēderunt
d̄ thelmala thelarſa cherub adon ꝛ em
mer: ꝛ n̄ potuerūt indicare domū patrū
ſuoꝝ ꝛ ſemen ſuū: vtꝝ ex iſrl̄ eēnt Filij
dalaia: filij tobia: filij nechoda: ſexcēti
q̄dragintaduo. Et de ſacerdotib⁹: filij
iobia: filij accos: filij berzellai q̄ acce-
pit d̄ filiab⁹ berzellai galaaditidis vxo
rē: ꝛ vocat⁹ ē noīe eoꝝ Hi q̄ſierūt ſcp̄tu
rā ſuā i cēſu ꝛ nō iuenerūt: ꝛ eiecti ſūt
de ſacerdotio. Dixitq; atherſatha eis
vt nō māducarēt de ſctīs ſctōꝝ: donec
ſtaret ſacerdos doct⁹ ꝛ erudit⁹. Om̄is
m̄ltitudo q̄ſi vir vn⁹: q̄dragitaduo mi-
lia ſexcēti ſexagita: abſq; ſuis ꝛ ancil-
lis eoꝝ q̄ erāt ſeptē milia trecēti trigī
taſeptē: ꝛ int̄ eos cātores ꝛ cātatrices
ducēte. Equi eorū ſexcēti trigitaſeptē E
muli eoꝝ ducenti q̄dragintaq̄nq;: ca-
meli eoꝝ q̄dringenti trigintaq̄nq;: aſi
ni ſex milia ſeptingēti viginti. Hucuſ
q; referl̄ q̄d i cōmentario ſcriptū fue-
rit: ꝛ in neemie hiſtoria texit̄. Nōnulli
aūt d̄ p̄ncipib⁹ familiarū dederunt in
op⁹. Atherſatha dedit i theſauꝝ: auri
drachmas mille: phialas q̄nq̄gita tu-

nicas ſacerdotales q̄ngētas triginta
Et de pricipib⁹ familiarū dederūt in
theſaurū opis: auri drachmas viginti
milia ⁊ argēti minas duo milia ducē-
tas. Et qđ dedit reliqu⁹ pp̄ls: auri dra
chmas viginti milia: ⁊ argēti: minas
duo milia: ⁊ tunicas ſacerdotales ſex-
agintaſeptē. Habitauerūt aūt ſacerdo-
tes ⁊ leuite ⁊ ianitores ⁊ cātores ⁊ reli
quū vulg⁹ ⁊ nathinnei ⁊ oīs iſrl̄ i ciui
B ET venerat ‖ tatib⁹ ſuis ‖ VIII
.3.a mēſis ſeptim⁹. Filij āt iſrl̄ erāt
.9.e i ciuitatib⁹ ſuis. Cōgregatuſq̄z
oīs ppl̄s q̄ſi vir vn⁹ ad plateā q̄ ē an-
te portā aq̄rū: ⁊ dixerūt eſdre ſcribe vt
afferret librū legis moyſi: quē p̄cepat
dn̄s iſraeli. Attulit ꝫ eſdras ſacerdos
legē corā multitudine virorꝫ ⁊ mulie-
rū: cūctiſq̄z q̄ poterāt itelligere: i die p̄-
ma die mensis ſeptimi. Et legit in eo
apte i platea q̄ erat añ portā aq̄rū de
mane vſq̄z ad mediā diē: i cōſpectu vi
rorꝫ ⁊ mulierꝫ ⁊ ſapiētiū. Et aures oīs
pp̄li erāt erecte ad librū. Stetit aūt eſ-
dras ſcriba ſup gradū ligneū quē fe-
cerat ad loquēdū: ⁊ ſteterūt iux̄ eū: ma
thathia ⁊ ſenia ⁊ ania ⁊ vria ⁊ helchia
⁊ maaſia ad dextrā ei⁹ ⁊ ad ſiniſtram
phadaia miſahel ⁊ melchia ⁊ aſum et
B aſeph dana zacharia ⁊ moſollā. Et ape
ruit eſdras librū corā oī pp̄lo Sup vni
uerſū q̄ppe ppl̄m eminebat. Et cū apu
iſſet eū: ſtetit oīs pp̄lus. Et bn̄dixit eſ-
dras dn̄o deo voce magna. Et reſpōdit
oīs pp̄ls: amē amē: eleuātes man⁹ ſu-
as. Et icuruati ſūt ⁊ adorauerūt deū
p̄ni i t̄rā. Porro ioſue ⁊ baani ⁊ ſera-
bia: iamin: accub: ſepthai: odia: maa-
ſia: celita: azariaſ: iozabeth: anani pha
laia: leuite ſilētiū faciebāt in pp̄lo ad
audiendā legē. Ppl̄s āt ſtabat i gradu
ſuo. Et legerūt i libro legis dei diſtin-
cte ⁊ apte ad itelligēdū ⁊ intellexerūt
cū legeret̄. Dixit aūt neemias: ipſe eſt
atherſatha ⁊ eſdras ſacerdos ⁊ ſcriba
⁊ leuite interp̄tātes vniūſo pplo. Di-
C es ſāctificat⁹ ē dn̄o deo nr̄o. Nolite lu
gere ⁊ nolite flere. Flebat eñ oīs pp̄lus
.9.e cū audiret verba leḡ. Et dixit eis: Ite
comedite pinguia ⁊ bibite mulſuꝫ: et
mittite ptes eis q̄ nō p̄pauerūt ſibi qr
ſctūs dies dn̄i eſt: et nolite cōtriſtari.
Gaudiū etenī dn̄i ē fortitudo nr̄a. Le
uite āt ſilētiū faciebāt i oī pplo dicen
tes: Tacete: qr dies ſctūs ē: ⁊ nolite do
lere. Abijt itaq̄z oīs pp̄ls vt cōederet ⁊
biberet ⁊ mitteret ptes ⁊ faceret letici
am magnā: qr itellexerāt v̄ba q̄ docu-
erat eos. Et i die ſcd̄o ꝯgregati ſūt p̄n
cipes familiarū vniuerſi pp̄li ſacerdo-
tes ⁊ leuite ad eſdrā ſcribā vt iterp̄ta-
ret̄ eis v̄ba leḡ. ‖ Et iuenerūt ſcriptū Leui.23.e
i lege p̄cepiſſe dn̄m in manu moyſi vt
habitēt filij iſrl̄ i tabnaculis i die ſolē
ni mēſe ſeptimo ⁊ vt p̄dicēt ⁊ diuul-
gēt vocē i vniuerſis vrbib⁹ ſuis ⁊ i hi
eruſalē dicētes. Egredimini i mōtē: ⁊ D
afferte frōdes oliue: ⁊ frōdes ligni pul
cherrimi: frōdes myrti ⁊ ramoſ palma
rum ⁊ frōdes ligni nemoroſi: vt fiant
tabnacula ſicut ſcriptū ē. Et egreſſus
ē oīs pp̄lus ⁊ attulerūt. Fecerūtq̄z ſibi
tabnacula vnuſq̄ſq̄z i domate ſuo ⁊ in
atrijs ſuis ⁊ i atrijs dom⁹ dei: ⁊ i pla-
tea porte aq̄rū: ⁊ i platea porte ephraī
Fecit ꝫ vniuerſa eccl̄ia eorꝫ q̄ redierāt
de captiuitate tabnacula: ⁊ habitaue-
rūt i tabnacul̄. Nō eñ fecerāt a dieb⁹ io
ſue filij nun talia filij iſrl̄ vſq̄z ad diē
illū. Et fuit leticia magna nimis. Le-
git aūt i libro leḡ dei p ſingulos dieſ
a die primo vſq̄z ad diē nouiſſimū: et
fecerūt ſolēnitatē ſeptē dieb⁹: ⁊ in die
I octauo collectā iux̄ ritū. ‖ IX
N die āt vicecimoq̄rto menſis A
hui⁹ cōuenerūt filij iſrl̄ i ieiu-
nio ⁊ i ſaccis ⁊ hum⁹ ſup eos. Et ſepa
tū ē ſemē filiorꝫ iſrl̄ ab oī filio alieni-
gena: ⁊ ſteterūt ⁊ cōfitebāt̄ pctā ſua ⁊
iniq̄tates patrū ſuorū. Et cōſurrexerūt
ad ſtādū. ⁊ legerūt i volumine leḡ dn̄i
dei ſui q̄ter i die: ⁊ q̄ter i nocte cōfite-
bāt̄: ⁊ adorabāt dn̄m deū ſuū. Surrex
erūt āt ſup gradū leuitarū ioſue ⁊ ba
ni ⁊ cedmihel: remmi: ſabnia abani:
ſarebias: bani: ⁊ thanani: ⁊ clamauerūt
voce magna ad dn̄m deū ſuū. Et dixe-
rūt leuite: ioſue ⁊ cedmihel: bōni: aſe-
bia: ſerebia: arebia: odaia: ſebna fata-
ia. Surgite: bn̄dicite dn̄o deo nr̄o ab
eterno vſq̄z i eternū. Et bn̄dicant noī
glīe tue excelſo. i oī bn̄dictiōe ⁊ laude
Et dixit eſdras. Tu ipſe dn̄e ſol⁹: tu fe Geñ.1.a
ciſti celū ⁊ celū celorꝫ et oēm exercitū
eorū: t̄rā ⁊ vniuerſa q̄ i ea ſūt: maria ⁊ B
oīa q̄ i eis ſūt. Et tu viuificas oīa hec
⁊ exercitus celi te adorat. Tu ipſe dn̄e Geñ.11.d
de⁹ q̄ elegiſti abraā ⁊ eduxiſti eum de

igne chaldeoꝝ:ꝛ poſuiſti nomē eiꝰ ab
raã:ꝛ inueniſti cor eiꝰ fidele corã te:ꝛ ꝑ
cuſſiſti cũ eo fedus vt dares ei ťrã cha
nanei ethei euei ꝛ ãmorrei ꝛ pherezei
ꝛ iebuſei ꝛ gergeſei: vt dares ſemi eiꝰ
Et ipleſti ꝟba tua q̃ͫ iuſtꝰ es. Et vidi
Exo.3.c. ſti afflictionē patrũ nr̃oꝝ i egypto: cla
moremq; eoꝝ audiſti ſup mare rubrũ:
ꝛ dediſti ſigna atq; portēta i pharaōe
ꝛ i vniuerſis ſuis eiꝰ:ꝛ i oi pplo ťre il
lius. Cognouiſti ei q2 ſupbe egerãt ꝯ
eoſ:ꝛ feciſti tibi nomē: ſic i die hac. Et
Exo.14.e mare diuiſiſti añ eos:ꝛ trãſierñt ꝑ me
diũ marꝭ i ſicco. Perſecutores ãt eoꝝ
ꝓieciſti i ꝓfũdũ q̃ſi lapidē i aq̃s vali
das. ꝛ i colũna nubis ductor eoꝝ fui
ſti ꝑ diē:ꝛ i colũna ignis ꝑ noctē: vt ap
Ibidē.19.a pareret eis via ꝑ quã igrediebãť. Ad
C mōtē q̃z ſinai deſcēdiſti:ꝛ locutꝰ es cũ
eis de celo:ꝛ dediſti eis iudicia recta ꝛ
ꝛ legē veritatis: cerimonias ꝛ ꝓcepta
Deu.5.a bona: Et ſabbatũ ſãctificatũ tuũ oſtē
diſti eis:ꝛ mãdata ꝛ cerimonias ꝛ le
Exo.19.d gē ꝓcepiſti eis i manu moyſi ſui tui.
Sap.16.d Panē quoq; de celo dediſti eis i fame
Exo.17.c eoꝝ:ꝛ aquã de petra eduxiſti eis ſitiē
Deũ.22.e tibꝰ. Et dixiſti eis vt igrederēť ꝛ poſſi
derēt ťrã: ſup quã leuaſti manũ tuã vt
traderes eis. Ipſi vero ꝛ pres nr̃i ſup
be egerũt ꝛ idurauerũt ceruices ſuas:
ꝛ nō audierũt mãdata tua ꝛ noluerũt
audire:ꝛ nō ſũt recordati mirabiliũ tu
orũ q̃ feceras eis. Et idurauerũt ceruı
ces ſuas:ꝛ dederũt caput vt cōuterēť
ad ſeruitutē ſuã q̃ſi ꝑ cōtētionē. Tu
aũt deꝰ ꝓpitiꝰ clemēs ꝛ miſericos lon
ganimis:ꝛ multe miſeratiōis nō dere
Exo.32.a liq̃ſti eos. Et q̃dē cũ feciſſent ſibi vitu
D lũ cōflatilē ꝛ dixiſſent. Iſte ē deꝰ tuus
q̃ eduxit te de egypto: fecerũtq; blaſphe
mias magnas: tu ãt i miſericordijs tu
Exo.13.d is multꝭ nō dimiſiſti eos i deſ͛to. Colũ
na nubis ñ receſſit ab eis ꝑ diē: vt du
ceret eos i viã:ꝛ colũna ignis ꝑ noctē
vt oñderet eis iter ꝑ qđ igrederenť. Et
ſpm̃ tuũ bonũ dediſti q̃ doceret eos: et
ꝛ mãna tuũ nō ꝓhibuiſti ab ore eoꝝ
Exo.16.g ꝛ aquã dediſti eis i ſiti. Quadraginta
ãnis paniſti eos i deſ͛to nihilq; eis de
fuit. Veſtimēta eoꝝ nō inueterauerũt:
ꝛ pedes eoꝝ nō ſunt attriti. Et dediſti
eis regna ꝛ ꝓplos:ꝛ partitꝰ es eis ſor
tes. Et poſſiderũt ťrã ſeon:ꝛ ťrã regis
eſebon:ꝛ ťrã og regꝭ baſan. Et multi
plicaſti filios eoꝝ ſicut ſtellas celi: et
adduxiſti eos ad terrã đ q̃ dixeras pri
bꝰ eoꝝ vt igrederenť ꝛ poſſiderēt. Et Joſ.
venerũt filij:ꝛ poſſederũt ťrã. Et humi
liaſti corã eis habitatores ťre chana
neos:ꝛ dediſti eos i manu eoꝝ:ꝛ regeſ Ibid
eoꝝ et ꝓplos ťre: vt facerēt eis ſicut pla
cebat illꝭ. Ceperũt itaq; vrbes munitaſ E
ꝛ humũ pinguē et poſſederũt domos
plenas cũctꝭ bonis: ciſternas ab eis
fabricatas: vineas ꝛ oliueta et ligna
pomifera multa. Et comederũt ꝛ ſatu
rati ſũt ꝛ ipinguati ſunt ꝛ abũdauerũt
delitijs i bonitate tua magna. Prouo
cauerũt ãt te ad iracũdiã:ꝛ receſſerũt
a te ꝛ ꝓiecerũt legē tuã poſt terga ſua
Et ꝓphas tuos occiderũt q̃ ꝯteſtabãť 4.Re
eos vt reũterēť ad te: fecerũtq; blaſphe
mias grãdes. Et dediſti eos i manꝰ
hoſtiũ ſuoꝝ et afflixerũt eos. Et i tpe
tribulatiōis ſue clamauerũt ad te: et tu
de celo audiſti:ꝛ ſm miſeratiōes tuas
multas dediſti eis ſaluatores q̃ ſalua
rēt eos de manu hoſtiũ ſuoꝝ. Cũq; re
q̃euiſſent reuerſi ſũt vt facerēt malũ i
ꝯſpectu tuo et dereliq̃ſti eos in manu
inimicoꝝ ſuoꝝ ꝛ poſſederũt eos. Conuer F
ſiq; ſũt:ꝛ clamauerũt ad te. Tu ãt de
celo exaudiſti ꝛ liberaſti eos in miſeri
cordijs tuis multis tpibꝰ:ꝛ ꝯteſtatus
es eos vt reũterēť ad legē tuã. Ipſi ve 3.Reg
ro ſupbe egerũt ꝛ nō audierũt vocē tu
am:ꝛ i iudicijs tuis peccauerũt: q̃ fa
ciet hō:ꝛ viuet i eis. Et dederũt hume
rũ recedētē:ꝛ ceruicē ſuã idurauerũt:
nec audierũt. Et ꝓtraxiſti ſup eos an 4.Re
nos multos:ꝛ cōteſtatꝰ es eos in ſpũ 18.
tuo ꝑ manũ ꝓpharũ tuoꝝ ꝛ nō audie
rũt ꝛ tradidiſti eos i manu ꝓploꝝ ťra
rũ. In miſericordijs ãt tuis plrimis nō
feciſti eos i ꝯſumptionē: nec dereliq̃ſti
eos: q̃ͫ deꝰ miſerationũ ꝛ clemēs es
tu. Nũc itaq; deꝰ nr̃: magne fortꝭ ꝛ ťri 3.I
bilis cuſtodiēs pactũ ꝛ miſcđiam: ne
auertas a facie tua oēm laborē q̃ iue
nit nos: reges nr̃os: ꝓncipes nr̃os ꝛ ſa
cerdotes nr̃os:ꝛ ꝓphas nr̃os: et pres
nr̃os:ꝛ oēm ꝓplm tuũ: a diebꝰ regꝭ aſ
ſur vſq; i diē hãc. Et tu iuſtꝰ es i oibꝰ G
q̃ venerũt ſup nos: q2 veritatē feciſti
nob: nos ãt ipie egimꝰ. Reges nr̃i: ꝓn
cipes nr̃i: ſacerdotes nr̃i:ꝛ pres nr̃i: ñ
fecerũt legē tuã: ꝛ ñ attēderũt mãdata
tua ꝛ teſtimonia tua q̃ teſtificatꝰ es in

eis. Et ipſi i regnis ſuis bonis ꝛ i boni
tate tua mlta quã dederas eis ꝛ i tra
latiſſima ꝛ pingui quã tradideras i cõ
ſpectu eoꝝ: nõ ſuierũt tibi: nec reũſi ſt
a ſtudijs ſuis peſſimis. Ecce noſipſi ho
die ſui ſum⁹: ꝛ tra quã dediſti pr̃ibus
nr̃is vt comederẽt panẽ ei⁹ ꝛ q̃ bona
ſũt ei⁹. ꝛ noſipſi ſui ſum⁹ i ea. Et fru-
ges ei⁹ multiplicãt regib⁹ q̃s poſuiſti
ſup nos ꝓpter pctã nr̃a: ꝛ corpib⁹ nr̃is
dñant ꝛ iumẽt nr̃is ſm volũtatẽ ſuã
ꝛ i tribulatiõe magna ſum⁹. Sup oib⁹
his noſipſi pcutim⁹ fed⁹ ꝛ ſcribim⁹:
ꝛ ſignãt pncipes nr̃i: leuite nr̃i ꝛ ſacer
A Signatores ãt (dotes nr̃i. X
fuerũt: neemias atherſatha fili
us achelai: ꝛ ſedechias: ſaraias
azarias: hieremias: pheſſur amarias:
melchias: acc⁹: ſebenia: melluc: maarẽ
merimuth: obdias: daniel: genton: ba-
ruch: moſollã: abia. miami: mazia: bel-
ga: ſemeia: hi ſacerdotes. Porro leuite
ioſue fili⁹ azarie: bennui de filijs ena-
dad: cedmihel ꝛ frẽs eoꝝ: ſechenia: ode
uia: celita: phalaia: anã: micha roob:
aſebia: zachur: ſerebia: ſabania: odia:
bani: baninu. Capita pp̃li: feros pheth
moab: elã: zethu: bani: bõni: azgad: be-
bai: adonaia: beggoai: adin: ather: eze
chia azur: odeuia: aſũ: beſai: areth: ana
thot: nebai: mechphia: moſollã: azir:
meſizabel: ſadoch: ieddua: felthia: anã
ania: oſee: anania: aſub: aloes: phaleã:
ſobech: reũ: aſebna: madſia: ethaia: ha-
nan: anã: melluch: arẽ: baana: ꝛ reliq̃
B d pp̃lo: Sacerdotes leuite: ianitores ꝛ
cãtores nathinnei ꝛ oẽs q̃ ſe ſepauert
d pp̃lis trarũ ad legẽ dei: vxores eoꝝ:
filij eoꝝ: ꝛ filie eoꝝ oẽs q̃ poterãt ſape
ſpõdẽtes ꝓ frib⁹ ſuis: optimates eoꝝ:
ꝛ q̃ veniebãt ad pollicẽdũ ꝛ iurãdũ vt
ãbularẽt i lege dñi quã dederat i ma-
nu moyſi ſerui ſui: vt facerẽt ꝛ cuſtodi
rẽt vniũſa mãdata dñi dei nr̃i: ꝛ iudi-
cia ei⁹ ꝛ cerimonias ei⁹: ꝛ vt nõ dare-
m⁹ filias nr̃as pp̃lo tre: ꝛ filias eoꝝ nõ
acciperem⁹ filijs nr̃is. Populi qȝ tre
q̃ iportãt venalia ꝛ oĩa ad vſum p diẽ
ſabbati vt nõ vẽdãt: nõ accipiem⁹ ab eis
i ſabbato ꝛ i die ſctificato. Et dimitte-
C m⁹ ãnũ ſeptimũ: ꝛ exactionẽ vniuerſe
man⁹. Et ſtatuem⁹ ſup nos pcepta vt
dem⁹ tтiã ptẽ ſicli p ãnũ ad op⁹ dom⁹
dei nr̃i ad panes ꝓpoſitiõis ꝛ ad ſacri
ficiũ ſempiťnũ ꝛ i holocauſtũ ſempiter
nũ i ſabbat i kalẽdis iſolẽnitatib⁹ et
i ſãctificat ꝓ pctõ vt exoret ꝓ iſrl: ꝛ
i oẽm vſũ dom⁹ dei nr̃i. Sortes ḡ mi-
ſim⁹ ſup oblationẽ lignoꝝ iter ſacer-
dotes leuitas et pp̃lm vt iferrent i do-
mũ dei nr̃i p domos patrũ nr̃oꝝ p tẽ-
pora a tẽporib⁹ ãni vſqȝ ad ãnũ: vt ar
derẽt ſup altare dñi dei nr̃i: ſic ſcriptũ
ẽ i lege moyſi. Et vt afferrem⁹ pmoge
nita tre nr̃e: ꝛ pmitiua vniuerſi fruct⁹
oĩs ligni: ab ãno i annũ: i domo dñi ꝛ
primitiua filioꝝ nr̃oꝝ et pecoꝝ nr̃oꝝ
ſicut ſcptũ ẽ i lege: ꝛ pmitiua boũ nr̃o
rũ et ouiũ nr̃arũ vt offerẽt i domo dei
nr̃i ſacerdotib⁹ q̃ miſtrãt in domo dei
nr̃i: Et primitias ciboꝝ noſtroꝝ ꝛ li D
baminũ nr̃oꝝ et poma oĩs ligni: vin-
demie qȝ et olei afferem⁹ ſacerdotib⁹
ad gazophylatiũ dei nr̃i: ꝛ decimã ptẽ
terre nr̃e leuitis. Ipſi leuite decĩas ac
cipiẽt ex oib⁹ ciuitatib⁹ operũ nr̃oꝝ.
Erit aũt ſacerdos fili⁹ aron cũ leuit
in decimis leuitarũ: ꝛ leuite offerẽt de
cimã ptẽ decime ſue in domo dei nr̃i
ad gazophylatiũ i domo theſauri. Ad
gazophylatiũ ei deportabũt filij iſrael
et filij leui primitias frumẽti ꝛ vini ꝛ
olei: ꝛ ibi erũt vaſa dñi ſctificata: ꝛ ſa-
cerdotes ꝛ cãtores ꝛ ianitores ꝛ mini
ſtri: ꝛ nõ dimittem⁹ domũ dei nr̃i. XI
Habitauerũt aũt principes po- A
puli i hierl̃m. Reliq̃ vero plebs
miſit ſortẽ vt tolleret vnã ptẽ
de decẽ q̃ habitaturi eſſent in hierl̃m
ciuitate ſancta: nouẽ vero ptes i ciui-
tatib⁹. Bñdixit aũt pp̃lus oib⁹ viris q̃
ſe ſpõte obtulerãt vt habitarẽt i hieru
ſalẽ. Hi ſũt itaqȝ principes ꝓuincie q̃
habitauerũt in hierl̃m ꝛ i ciuitatibus
iuda. Habitauit aũt vnuſq̃ſqȝ i poſſeſ-
ſione ſua in vrbibus ſuis iſrl: ſacerdo-
tes: leuite: nathinnei: ꝛ filij ſeruoꝝ ſa
lomonis. Et in hierl̃m habitauerũt de
filijs iuda ꝛ de filijs beniami. De filijs
iuda: athaias: fili⁹ aziã: filij zacharie:
filij amarie: filij ſaphatie: filij malale-
hel. De filijs phares: hiſmaaſia: filius
baruch: fili⁹ coloza: fili⁹ azia: fili⁹ ad-
daia: fili⁹ ioarib: fili⁹ zacharie: fili⁹ ſi-
lonites. Oẽs filij phares q̃ habitauert B
in hierl̃m: quadringẽti ſexagitanouẽ
viri fortes. Hi ſũt ãt filij beniami. Sel
lũ fili⁹ moſollã: filius ioed: filius pha-

adaia:filiꝰ colaia:filiꝰ maſia:filiꝰ ethe-
el filiꝰ eſaia. Et poſt eū gebbai:ſellai:
nōgēti vigiti octo. Et iobel filiꝰ zechri
ꝓpoſitꝰ eoꝝ:ꝛ iudas filiꝰ ſenua ſuꝑ ci
uitatē ſcōs. Et d̄ ſacerdotibꝰ idaia fi-
liꝰ ioarib: iachin: ſaraia filiꝰ helchie:
filiꝰ moſollā:filiꝰ ſadoch: filiꝰ mera-
ioth:filiꝰ achitob ꝓncipes domꝰ dei:ꝛ
frēs eoꝝ facietes opa tēpli: octigētivi
gintiduo: Et adaia filiꝰ ieroā filiꝰ phe
leia:filiꝰ amſi:filiꝰ zacharie:filiꝰ pheſ
ſur:filiꝰ melchie ꝛ frēs eiꝰ ꝓncipes pa
trū:ducēti q̄dragitaduo. Et amaſai fi
liꝰ azrihel:filiꝰ azi:filiꝰ moſollamoth
filiꝰ emmer:ꝛ frēs eoꝝ potētes nimis
C cētū vigitiocto:ꝛ ꝓpoſitꝰ eoꝝ zabdi-
hel filiꝰ potētiū. Et de leuitꝭ: ſebenia
filiꝰ azob:filiꝰ azaricā:filiꝰ aſabia:fili
bonni:ꝛ ſabathai ꝛ iozabeth ſuꝑ oia
opa q̄ erāt forinſecꝰ i domo dei a ꝓnci
pibꝰ leuitaꝝ. Et mathania filiꝰ micha
filius zebedei:filius aſaph ꝓnceps:ad
laudādū ꝛ ad ꝯfitēdū i orone:ꝛ becbe
cias ſcōs d̄ fribꝰ eiꝰ:ꝛ abda filiꝰ ſamu
ha:filiꝰ galal:filiꝰ ydithun. Oēs leui-
te i ciuitate ſancta:ducēti octogitaq̄t
tuor. Et ianitores:accub:telmō ꝛ frēs
eoꝝ q̄ cuſtodiebāt oſtia:cētū ſeptuagi
taduo. Et reliq̄ ex iſrl̄ ſacerdotes ꝛ le-
uite i vniūſis ciuitatibꝰ iuda:vnuſq̄ſ-
q̄ꝫ i poſſeſſione ſua:ꝛ nathinnei q̄ ha-
bitabāt i ofel:ꝛ ſyaha ꝛ gaſpha de na-
thinneis. Et eps leuitaꝝ i hierl̄m:azi
filiꝰ baani filiꝰ:aſabie:filiꝰ mathanie:
D filiꝰ miche. De filijs aſaph: cātores in
miſterio domꝰ dei. Preceptū q̄ppe re-
gis ſuꝑ eos erat:ꝛ ordo i cātoribꝰ ꝑ di
es ſingulos:ꝛ fathaia filiꝰ meſezebel:
de filijs zara:filij iuda i manu regꝭ iux
oē verbū ppl'i:ꝛ i domibꝰ ꝑ oēs regio-
nes eoꝝ. De filijs iuda habitauerūt i
cariatharbe ꝛ i filiabꝰ eiꝰ: ꝛ i dibon ꝛ
i filiabꝰ eiꝰ:ꝛ i capſeel ꝛ i viculis eiꝰ:ꝛ
i ieſue ꝛ imolada ꝛ i bethfaleth:ꝛ in
aſerſual:ꝛ i berſabee ꝛ i filiabꝰ eiꝰ: ꝛ i
ſicelech:ꝛ i mochona ꝛ i filiabꝰ eiꝰ: et
in rēmon:ꝛ i ſara:ꝛ i ierimuth:zonoa:
odollā ꝛ i villis eaꝝ:lachis ꝛ i regio-
nibꝰ eiꝰ:azecha ꝛ i filiabꝰ eiꝰ. Et man
ſerūt i berſabee vſq; ad vallē hennō.
Filij āt beniamin ageba. mechmas et
hai ꝛ bethel ꝛ filiabꝰ eiꝰ anathot:nob:
anana:aſor:rama:gethia: madid:ſebo
im:neballath ꝛ ono valle artificū:ꝛ de
leuitis portiones iude ꝛ beniamin.
Hi ſūt āt ſacerdotes ꝛ leui- XII
te q̄ aſcēderūt cū zorobabel fi-
lio ſalathiel:Joſue:ſaiara: hie-
remias eſdras:amaria:melluch:accꝰ:
ſechenias:reū:merimuth:addo gēthō
abia:miamin:madia:belga:ſemeia: ꝛ
ioarib ꝛ idaia:ſellū:amoch:elceia:ada
ia:Iſti ꝓncipes ſacerdotū ꝛ frēs eoꝝ i
diebꝰ ioſue. Porro leuite:ieſua:bēnui
cedmihel:ſarabia:iuda:mathanias:ſu
ꝑ hymnos ipſi ꝛ frēs eoꝝ: ꝛ becbecia:
atq; ethāni ꝛ frēs eoꝝ vnuſq̄ſq; i offi
cio ſuo. Joſue āt genuit ioachim:ꝛ io-
achim genuit eliaſib:ꝛ eliaſib genuit
ioiada:ꝛ ioiada genuit ionathā: iona
thā genuit iedda. In diebꝰ āt ioachim
erāt ſacerdotes ꝛ ꝓncipes familiarū: ſa-
raie:maarie: hieremie: ananie: eſdre:
moſollā:amarie:iohānā:milico:iona-
thā:ſebenie:ioſeph:arā:edna:maraio-
th:elci: adaie:zacharie:gēthon:moſol
lā:abie:zechri:miami:ꝛ moadie:felthi
belgi :ſammua:ſemeie:ioathā:ioarib:
mathanai:iodaie:azzi:ſellaie: celaia:
mochober:elchie: aſebie:ydaie:natha
nahel. Leuite i diebꝰ eliaſib ꝛ ioiada ꝛ B
ionā:ꝛ iedboa ſcripti ꝓncipes familiaꝝ
ꝛ ſacerdotes i regno darij pſe. Filij le-
ui ꝓncipes familiarū ſcripti i libro ver-
borū dierū:ꝛ vſq; ad dies ionathā filij
eliaſib. Et ꝓncipes leuitaꝝ:aſebia:ſe-
rebia ꝛ ieſue filiꝰ cedmihel ꝛ frēs eoꝝ
ꝑ vices ſuas vt laudarēt ꝛ ꝯfiterēt iu
xta ꝓceptū dd̄ viri dei: ꝛ obſuarēt eq̄
ꝑ ordinē. Mathania ꝛ becbecia ꝛ obe
dia:moſollā:thelmon:accub:cuſtodes
portaꝝ ꝛ veſtibuloꝝ an̄ portas. Hi in
diebꝰ ioachi:filij ioſue:filij ioſedech:ꝛ
i diebꝰ neemie ducis:ꝛ eſdre ſacerdotꝭ
ſcribeq;. In dedicatiōe āt muri hierl̄ꝫ
req̄ſierūt leuitas de oībꝰ locꝭ ſuis: vt
adducerēt eos i hierl̄m:ꝛ facerēt dedi-
catione ꝛ leticiā i actiōe grarū:ꝛ tāti-
co ꝛ i cymbalꝭ ꝛ pſalterijs ꝛ citharꝭ. Cō
gregati ſūt āt filij cātoꝝ ꝛ de cāpeſtri
bꝰ circa hierl̄m:ꝛ de vill' netuphati:et
de domo galgal:ꝛ de regionibꝰ geba ꝛ
aſmaneth: q̄ꝛ villas edificauerāt ſibi
cātores i circūitu hierl̄m. Et mūdati
ſūt ſacerdotes ꝛ leuite:ꝛ mūdauerūt po
pulū ꝛ portes ꝛ murū. Aſcēdere āt fe-
ci ꝓncipes iuda ſuꝑ murū ꝛ ſtatui du- C
os choros laudātiū magnos. Et ierūt

ad dexterā ſup murū ad portā ſterqli-
nij. Et iuit poſt eos oſias: et media ps
principū iuda τ azarias: eſdras: τ mo-
ſollā: iuda τ beniamin: τ ſemeia: τ hie-
remia. Et de filijs ſacerdotū ī tubis za
charias fili⁹ ionathā: fili⁹ ſemeie: fili⁹
mathanie: fili⁹ michaie: fili⁹ zechur: fi
li⁹ aſaph: τ frēs ei⁹ ſemeia τ azarel: ma
lalai: galalai: maai: nathanahel τ iu-
da τ anani: i vaſis cāticiviri dd dei: τ
eſdras ſcriba añ eos ī porta font. Et
ꝯ eos aſcēderūt ī gradib⁹ ciuitat dd
in aſceſu muri ſup domū dd: τ vſq ad
portā aqrū ad oriētē. Et chorus ſcds
grāſ referētiū ibat ex aduſo: τ ego poſt
eū: τ media ps ppli ſup murū τ ſup tur
rim furnoꝝ: τ vſq ad murū latiſſimū
τ ſup portā ephraī: τ ſup portā ātiquā:
τ ſup portā piſciū: τ turrim ananehel
τ turri emath: τ vſq ad portā gregis
τ ſteterūt ī porta cuſtodie. Steterūtq
D duo chori laudātiū ī domo dei: τ ego
τ dimidia ps magiſtratuū mecū. Et ſa
cerdotes eliachim: maaſia: miamī: mi-
chea: elioenai zacharia τ anania ī tub
τ maaſia τ ſemeia τ eleazar τ azi τ io-
hānā τ melchia τ elā τ eſer. Et clare
cecinerūt cātores: τ iezraia pꝑoſit⁹. Et
īmolauerūt ī die illa victias magnas
τ letati ſūt. De⁹ ei letificauerat eos le-
ticia magna. Sz τ vxores eoꝝ τ liberi
gauiſi ſūt: τ audita ē leticia illa hierlz
pcul. Receſuerūt qz ī die illa viros ſu
p gazophilatia theſauri: ad libamina
τ ad pmitias τ ad decimas vt itrofer-
rēt p eos pncipes ciuitat ī decore grā
tiarūactiōes ſacerdotes τ leuitas: qz le
tificat⁹ ē iuda ī ſacerdotib⁹ τ leuitis
aſtantib⁹. Et cuſtodierūt obſuationē
dei ſui τ obſuationē expiationis τ cā
tores τ ianitores iux pceptū dd τ ſalo
monis filij ei⁹: qz in dieb⁹ dd τ aſaph
ab exordio erāt pncipes cōſtituti cāto
rū ī carmine laudātiū τ ꝯfitētiū deo.
Et oīs iſrl ī dieb⁹ zorobabel τ ī dieb⁹
neemie dabāt ptes cātorib⁹ τ ianitori
b⁹ p dies ſingulos: et ſcīficabāt leui-
tas: τ leuite ſāctificabāt filios aarō.

XIII

In die āt illo lectū ē in
volumine moyſi: audiēte pplo.
a Et iuētū ē ſcriptū ī eo ꝙ ñ de-
beāt itroire āmonites τ moabites ī ec
cleſiā dei vſq ī eternū eo ꝙ nō occur-
rerit filijs iſrl cū pane τ aq τ cōduxerit
adūſū eos balaā ad maledicēdū eis:
τ cōutit de⁹ nr maledictionē ī bñdictī
onē. Factū ē āt cū audiſſent legē: ſepa
uerūt oēm alienigenā ab iſrl. Et ſup
h erat eliaſib ſacerdos q fuerat pꝑoſi-
t⁹ in gazophylatio dom⁹ dei nři. τ pxī
m⁹ tobie. Fec g ſibi gazophylatiū grā
de: τ ibi erāt añ eū reponētes mūera τ
thus τ vaſa τ decimā frumēti vini et
olei: ptes leuitarū τ cātorū τ ianitorū
et primitias ſacerdotales. In oīb⁹ añt
his nō fui ī hierlm: qz ī āno triceſimo-
ſcdo artaxerxis reg babylōis veni ad
regē. Et ī fine dierū rogaui regē: τ ve-
ni ī hierlm. Et itellexi malū qd fecerat
eliaſib tobie: vt faceret ei theſaurū in
veſtibulis domus dei: τ malū mihi vi-
ſum eſt valde. Et pieci vaſa dom⁹ to- B
bie foras d gazophylatio: pcepiq et e-
mūdauerūt gazophylatiū. Et retuli ibi
vaſa dom⁹ dei ſacrificiū τ th⁹. Et co-
gnoui ꝙ ptes leuitaꝝ nō fuiſſent date
τ fugiſſet vnuſqſq ī regionē ſuā de le-
uitis τ cātorib⁹ τ de his q miſtrabāt:
τ regi cām aduerſū mgrat⁹ τ dixi: Qua
re dereliqm⁹ domū dei? Et ꝯgregaui
eos: τ feci ſtare ī ſtationib⁹ ſuis. Et oīs
iuda apportabat decimā frumēti vini
τ olei ī horrea. Et cōſtituim⁹ ſup hor-
rea ſelemiā ſacerdotē: τ ſadoch ſcribā
τ fadaiā de leuit: τ iux eos anan filiū
zachur: filiū mathanie: qm fideles cō-
probati ſūt: τ ipis credite ſup ptes fra
trū ſuoꝝ. Memēto mei de⁹ me⁹ p h: τ 5.5.d.1.co.
ne deleas miſeratiōes meas qs feci in
domo dei mei τ cerimonijs ei⁹. In di-
b⁹ illis vidi ī iuda calcātes torcularia
ī ſabbato: portātes aceruos τ onerātes
ſup aſinos vinū τ vuas τ ficus τ oē
on⁹: τ iferētes ī hierlm die ſabbati. Et
ꝯteſtat⁹ ſū eos vt ī die q vēdere liceret
vēderēt. Et tyrij habitauerūt ī ea: iferē
tes piſces τ oīa venalia. Et vēdebāt in C
ſabbat filijs iuda τ hierlm. Et obiur-
gaui optimates iuda: et dixi eis: Que
ē hec res mala quā vos facit: τ ppha
natis diē ſabbati? Nūqd nō hec fecerūt
pres nři: τ adduxit de⁹ nr ſup nos oē
malū h τ ſup ciuitatē hāc? Et vos addi
t iracūdiā ſup iſrl: violādo ſabbatū.
Factū ē āt cū qeuiſſēt porte hierlz die
ſabbati: dixi: τ clauſerūt ianuas: τ pce-
pi vt nō apirent eas vſq ad ſabbatū.
Et de puer meis ꝯſtitui ſup portas vt

nullus inferret on⁹ die ſabbati. Et mā‑
ſerūt negotiatores ꝛ vēdētes vniuerſa
venalia foris hierl̄m ſemel ꝛ bis ꝛ cō‑
teſtat⁹ ſū eos: ꝛ dixi eis: Quare manetꝭ
ex aduerſo muri? Si ſecūdo h̄ feceritꝭ
manū mittā i vos. Itaq; ex tpe illo nō
venerūt i ſabbato. Dixitq; leuitis vt
mūdarent̄ ꝛ venirēt ad cuſtodiēdas
portas: ꝛ ſcrificādā diē ſabbati. Et ꝓ
h̄ ꝫ memēto mei de⁹: ꝛ parce mihi ſm̄
multitudinē miſerationū tuarū. Sȝ ꝛ
i dieb⁹ illis vidi iudeos ducētes vxo‑
res: azotitidas: āmonitidas ꝛ moabi‑
D tidas. Et filij eoꝝ ex media ꝑte loq̄bā‑
tur azotice: ꝛ neſciebāt loq̄ iudaice et
loq̄bant̄ iuxͣ linguā ꝑpli ꝛ ꝑpli. Et ob‑
iurgaui eos: ꝛ maledixi. Et cecidi ex
eis viros: ꝛ decalcaui eos: ꝛ adiuraui
i deo vt nō darēt filias ſuas filijs eoꝝ:
ꝛ nō acciperent de filiab⁹ eoꝝ filijs ſuis
ꝛ ſibimetipſis: dicēs: Nūq̄d nō i huiuſ
cemodi re peccauit ſalomō rex iſrl̄? Et
3. Reg. 3. b certe i gētib⁹ multꝭ nō erat rex ſilis ei
ꝛ dilect⁹ deo ſuo erat: ꝛ poſuit eū de⁹
3. Reg. 11. a regē ſup oēm iſrl̄. Et ipm̄ ꝫ duxert̄ ad
pctm̄ mlieres alienigene. Nūq̄d ꝛ nos
iobediētes faciem⁹ oē malū grāde, h̄:
vt ꝑuaricemur i deo nr̄o: et ducam⁹ vx
ores ꝑegrinas? De filijs āt ioiada filij
eliaſib ſacerdotꝭ magni gener erat ſa‑
naballath oronitis quē fugaui a me.
Recordare dn̄e de⁹ me⁹ adūſum eos q̄
polluūt ſacerdotiū: iuſq; ſacerdotale ꝛ
leuiticū. Igit̄ mūdaui eos ab oīb⁹ alie
nigenis: ꝛ ꝯſtitui ordines ſacerdotū ꝛ
leuitarū vnūquēq; i miſterio ſuo: ꝛ in
oblatiōe lignoꝝ i tpib⁹ ꝯſtitutꝭ ꝛ i pri
3. 5. d mitijs. Memento mei de⁹ me⁹ in bo‑
¶ Explicit liber Neemie ¶ nū. Amē.
Incipit liber Eſdre terti⁹. / Capl̄m. I

A
4. Reg. 23. e
2. Para. 35. a
Et fecit ioſias paſca i hieroſolymis do
mino: ꝛ imolauit phaſe
q̄rtadecima luna primi
mēſis: ſtatuēs ſacerdo‑
tes ꝑ vices clerū ſtolis amictos i tem
plo dn̄i. Et dixit leuitꝭ ſacris ſuis iſrl̄:
vt ſāctificarēt ſe dn̄o, in poſitione ſācte
arce dn̄i, i domo quā edificauit ſalomō
fili⁹ dd̄ rex. Nō erit vob̄ tollere ſup hu
meros eā. Et nūc deſeruite dn̄o vr̄o: et
curā agite gētis illi⁹ iſrl̄ ex ꝑte ſm̄ pa
gos ꝛ trib⁹ vr̄as: ſcd̄m ſcripturā dd̄ re

gis iſrl̄: ꝛ ſm̄ magnificētiā ſalomonis
filij ei⁹: oēs i tēplo ꝛ ſm̄ ꝑticulā ꝑnci‑
pat⁹ paternā vr̄am eoꝝ q̄ ſtant in cō‑
ſpectu fratrū filioꝝ iſrl̄. Immolate pa
ſca: ꝛ ſacrificia parate frib⁹ vr̄is: ꝛ faci
te ſm̄ ꝑceptū dn̄i qd̄ datū ē moyſi. Et
donauit ioſias i plebē q̄ inuenta eſt:
ouiū: agnoꝝ: ꝛ hedoꝝ: ꝛ caprarū: trigi‑
ta milia: vitulos tria. Hec de regalib⁹ B
data ſūt ſm̄ ꝓmiſſionē ꝑplo: et ſacerdo
tib⁹ i paſca oues nūero duo milia: ac
vituli cētū. Et iechonias ꝛ ſemeias et
nathanahel frēs: ꝛ aſabias ꝛ oziel ꝛ co
raba i phaſe: oues q̄nq; milia: vitulos
q̄ngētos: Et hec cū fierēt elegāter: ſte‑
terūt ſacerdotes ꝛ leuite habētes azi‑
ma ꝑ trib⁹. Et ſm̄ ꝑtes ꝑncipat⁹ patꝝ
i cōſpectu ꝑpli offerebāt dn̄o: ſm̄ ea q̄ i
libro moyſi ſcripta ſunt. Et aſſauerūt
phaſe igni ꝓut oportebat: et hoſtias
coxerūt i emolis ꝛ i ollis cū beniuolē‑
tia. Et attulerūt oīb⁹ q̄ erāt ex plebe: ꝛ
poſt hec pauerūt ſibi ꝛ ſacerdotib⁹. Sa
cerdotes eñ offerebāt adipes vſq; dum
finita eſſet hora: ꝛ leuite pauerūt ſibi
ꝛ frib⁹ ſuis filijs aarō. Et ſacrificato‑
res filij aſaph erāt ꝑ ordinē: ſm̄ ꝑce‑
ptū dd̄. Et azaph ꝛ zacharias ꝛ ieddi‑
m⁹ q̄ erat a rege: ꝛ oſtiarij ꝑ ſinglas ia
nuas: ita vt nō ꝑuaricaret̄ vnuſq̄ſq;
ſuā. Frēs ei illoꝝ pauerūt illis. Et cō‑ C
ſūmata ſūt q̄ ꝑtinebāt ad ſacrificiū do
mini. In illa die egerūt phaſe: ꝛ offere‑
bāt hoſtias ſup dn̄i ſacrificiū: ſm̄ ꝑce‑
ptū regis ioſie. Et egerūt filij iſrl̄ q̄ in
uēti ſūt i tpe illo phaſe: ꝛ diē feſti azi‑
moꝝ ꝑ dies ſeptē. Et nō eſt celebratū
phaſe tale i iſrl̄ a tpib⁹ ſamuel ꝓphete
ꝛ oēs reges iſrl̄ nō celebrauert̄ tale pa‑
ſca q̄le egit ioſias ꝛ ſacerdotes ꝛ leuite
ꝛ iudei ꝛ oīs iſrl̄ q̄ iuēti ſūt i comorati
one hieroſolimis. Octauodecimo āno
regnāte ioſia celebratū ē phaſe. Et di‑
recta ſūt opa [illegible] i cōſpectu dn̄i ſui in
corde pleno metuētia: ꝛ q̄ circa illū q̄‑
dē cōſcripta ſūt i ꝑſtinis tpib⁹ de eis
q̄ peccauerūt q̄q; irreligioſi fuerūt in
dn̄m ꝑ oī gēte: ꝛ q̄ nō q̄ſierūt vba dn̄i
ſup iſrl̄. Et poſt oēm actū hūc ioſie: aſ‑ 4. R
cēdit pharao rex egypti veniēs i char‑ 2. Pa
chamis ab itinere ſup eufratē: ꝛ exijt
i obuiā illi⁹ ioſias. Et miſit rex egypti
ad ioſiā: dicēs. Quid mihi ꝛ tibi ē rex
iude? Nō ſū miſſus a dn̄o vt pugnē ꝯ

te. Sup eufraten ei bellū meū ē. Feſti-
D nās deſcēde. Et nō ē reuſus ioſias ſu
ꝑ currū: ſʒ expugnare eū conabat: nō
attēdēs vbū ꝓphete ex ore dñi: ſʒ ꝯſti
tuit ad eū bellū in cāpo mageddo. Et
deſcenderūt ꝑncipes ad regē ioſiā. Et
dixit rex pueris ſuis. Amouete me a ꝓ
lio. Infirmat⁹ ſū valde. Et ſtati amo-
uerūt eū pueri ipi⁹ de acie. Et aſcēde-
dit ſup currū: ſecūdariū ſuū: ꝛ ꝑueniēs
hieroſolimā vita fūct⁹ ē: ꝛ ſepult⁹ ē in
paterno ſepulchro. Et i tota iudea lu-
gebāt ioſiā ꝛ q̄ ꝑſidebāt cū vxorib⁹ la
mētabāt eū vſqʒ i hūc diē. Et datū eſt
h̄ fieri ſemp i oē gen⁹ iſrl̄. Hec āt ꝑſcri
pta ſūt i libro hiſtoriarū regū iude: et
ſingula geſta act⁹ ioſie ꝛ ei⁹ glia: ꝛ itel
lect⁹ ei⁹ i lege dñi: q̄qʒ geſta ſūt ab eo:
ꝛ q̄ nō ſcpta ſūt i libro regū iſrl̄ ꝛ iude
E Et aſſumētes q̄ erāt ex gēte iechoniā
.B filiū ioſie: ꝯſtituerunt regē ꝓ ioſia pr̄e
ſuo: cū eēt annoꝝ trigintatriū ꝛ regna
.B uit ſup iſrl̄ mēſib⁹ trib⁹. Et amouit eū
rex egypti ne regnaret i hieroſolimis:
ꝛ mulctauit gētē argēti talēta cētū et
auri talētū vnū. Et ꝯſtituit rex egypti
ioakim frēm ipius regē iude ꝛ hierl̄m
ꝛ alligauit mgr̄at⁹ ioakim et ʒaracelē
frēm ſuū: apphēdēs reduxit egyptū.
Annorū erat ioakim vigintiq̄nqʒ cuʒ
regnare cepiſſet i t̄ra iuda ꝛ hierl̄m: ꝛ
fecit malū i ꝯſpectu dñi. Poſt hūc āt aſ
cēdit nabuchodonoſor rex babylonis
ꝛ alligās eū i areolo viculo ꝑduxit in
babyloniā: ꝛ ſacra vaſa dñi accepit na
buchodonoſor: et tulit et ꝯſecrauit i tē
plo ſuo i babylonia. Nā d̄ imūdicia il
li⁹ et irreligioſitate ſcptū ē i libro tē-
F poꝝ regū. Et regnauit ioachin fili⁹ ei⁹
ꝓ eo. Cū aūt ꝯſtitut⁹ eēt: erat annorū
octo. Regnauit āt mēſes tres: et dies
decē in hierl̄m: ꝛ fecit malū iꝯſpectu
dñi. Et poſt ānū mittēs nabuchodono
ſor trāſmigrauit eū i babyloniā ſimul
cū ſacris vaſis dñi: ꝛ cōſtituit ſedechiā
regē iuda ꝛ hierl̄m cū eēt ānorū vigiti
vni⁹. Regnauit āt annis vndeci. Et fe
cit malū i cōſpectu dñi: ꝛ nō ē veritus
a verbis q̄ dicta ſūt ab hieremia ꝓpha
ex ore dñi: et adiurat⁹ a rege nabucho
donoſor ꝑiurās diſceſſit ꝛ idurata cer-
uice ſua ꝛ corde ſuo: trāſgreſſus eſt le-
gitima dñi dei iſrl̄. Et duces ꝑpli dñi
multa inique geſſerūt: ꝛ ipie egerūt ſu
ꝑ oēs imūditias gētiū: et polluerūt tē
plūt dñi qd̄ ſāctū erat i hieroſolimis.
Et miſit de⁹ patrū ipſorū ꝑ angelū ſuū
reuocare eos ꝓpter qd̄ parceret illis ꝛ
tabnaculo ſuo. Ipi vero ſubſannabāt
i angel' ſuis: et q̄ die locut⁹ ē dñs erāt B
illudētes ꝓphetis ei⁹. Qui vſqʒ ad ira
cūdiā cōcitat⁹ ē: ſup gētē ſuā ꝓpt irre
ligioſitatē ſuā: et ꝑcepit aſcēdere reges
chaldeorū. Hi occiderūt iuuenes eorū
i gladio: i circūitu ſancti tēpli eoꝝ: et
nō pepercerūt iuueni et ſeni et virgi-
ni et adoleſcēti: ſed omnes traditi ſūt
in manus ipſorū et oīa ſacra vaſa dñi:
et regales apothecas reſumētes tule-
rūt in babyloniā: et incenderūt domū
dñi: et demolierūt muros hierl̄m: ꝛ tur
res ei⁹ incēderūt i igne. Et cōſumaue-
rūt oīa honorifica ei⁹: et ad nihilū re-
degerūt: et reliquos a gladio duxerūt
in babylonē. Et erāt ſerui illi⁹ vſqʒ dū
regnarēt ꝑſe: i repletione verbi dñi in
ore hieremie: quouſqʒ benigne ageret
terra ſabbata ſua. Omni tp̄e deſertio-
nis ſue ſabbatiʒauit in applicatione
annorū ſeptuagintaſeptē. II
REgnāte cyro rege ꝑſarū i cōſū- A
matiōe vbi dñi i ore hieremia:
ſuſcitauit dñs ſpm̄ cyri regis ꝑſarū: et
ꝑdicauit i toto regno ſuo ſimul ꝑ ſcri- 2.Pa.36.d
pturā: dicēs: Hec dicit cyr⁹ rex ꝑſarū. 1.Eſdre.1.a
Me ꝯſtituit regē orbi terrarū dñs iſrl̄
dñs excelſus: et ſignificauit mihi edi
ficare domū ſibi i hierl̄m q̄ ē i iudea.
Si q̄s eſt ex genere vr̄o: dñs ipius aſ-
cēdat cū eo i hierl̄m. Quotq̄t ergo cir-
ca luca habitāt adiuuēt eos q̄ ſūt i lo-
co ipſo i auro ꝛ argento in dationib⁹
cū equis ꝛ iumēt': cūqʒ alijs q̄ ſm vo
ta apponunt in edē dñi q̄ eſt in hieru-
ſalē. Et ſtātes principes tribuū pago-
rū ꝛ iudee ex tribu beniami: ꝛ ſacerdo-
tes et leuite quos excitauit dñs aſcēde
re ꝛ edificare domū dñi q̄ ē in hierl̄m ꝛ
et q̄ erāt in circūitu eorū adiuuerūt i
omni auro ꝛ argēto ei⁹: ꝛ iumēt' ꝛ vo
tis q̄plurib⁹: multi quoꝝ ſenſus exci- B
tat⁹ ē. Et cyr⁹ rex ꝓtulit vaſa ſacra dñi
q̄ trāſtulit nabuchodonoſor rex baby- 1.Eſdre.1.e
lōis ex hierl̄: ꝛ ꝯſecrauit ea idolo ſuo.
Et ꝓferēs ea cyrus rex ꝑſarū tradidit
mitridato q̄ erāt ſup theſauros ipi⁹.
Per hūc āt tradita ſunt ſalmanaſaro
ꝑſidi iudee. Horū aūt hic nūer⁹. Liba-

toꝛia argētea: duo milia q̄drīgenta:
athiſce argētee triginta: phiale aure
triginta: itē argētee duo milia q̄drin-
gēte. ⁊ alia vaſa mille: Oia āt vaſa au-
rea ⁊ argētea qnq; milia octigēta ſexa
ginta. Et enūerata ſūt ſalmanaſaro ſi
mul cū his q̄ ex captiuitate babylonie
venerāt in hieroſolimā. In artaxerxis
aūt regꝰ pſarū tpibꝰ ſcripſerūt ei d̄ his
q̄ ihabitāt i iudea ⁊ hierꝫ: balſamꝰ et
mitridatꝰ ⁊ ſabelliꝰ ⁊ rathimꝰ balthe-
mꝰ ſameliꝰ ſcriba: ⁊ reliq̄ inhabitātes
C i ſamaria: ⁊ ceterꝫ locꝫ ſubiectā epl̄am
regi artaxerxi. Dn̄e pueri tui rathimꝰ
ab accidētibꝰ: ⁊ ſabelliꝰ ſcriba: ⁊ reliq̄
curie tue iudices i celeſyriā ⁊ phenicē
Et nūc notū ſit dn̄o regi: qm̄ iudei q̄
aſcēderūt a vob ad nos veniētes Ihie
ruſalē ciuitatē refugā ⁊ peſſimā: edifi
cāt furnos eiꝰ ⁊ ſtatuunt muros ⁊ tē-
plū ſuſcitāt. Qz ſi ciuitas iſta ⁊ muri i
pſumati fuerit nō tm̄ tributa nō ſuſti
nebūt pendere: ſʒ ēt regibꝰ reſiſtēt. Et
qz id agit̄ circa tēplū: recte haberi ar
bitrati ſumꝰ nō deſpicere. ꝫ ipm ſʒ no-
tū facere dn̄o regi vt ſi videbit̄ rex: q̄-
rat̄ i libꝛis patrū tuoꝝ ⁊ iuenies i am
monitionibꝰ ſcripta de his: ſcies qm̄
ciuitas iſta fuit refuga: ⁊ reges ⁊ ciui
tates pcutiēs: ⁊ iudei refuga ⁊ ꝑlia cō-
mittētes in ea ab eterno: ob quā cām
D citas iſta deſta ē. Nūc ꝫ notū facimꝰ
dn̄e rex: qm̄ ſi citas hec edificata fue-
rit ⁊ huiꝰ muri erecti fuerint: deceſus
tibi nō erit i celeſyriā ⁊ phenicē. Tūc
ſcꝑſit rex rathimo q̄ ſcribebat accidē-
tia ⁊ balthimo ⁊ ſcabellio ſcribe: ⁊ ce-
teris cōſtitutꝫ ⁊ i habitātibꝰ i ſyria et
phenice ea q̄ ſubiecta ſūt. Legi epl̄am
quā miſiſtꝫ mihi. Precepi ꝫ inq̄ri: ⁊ in
uētū ē: qm̄ ciuitas illa ē ab euo regibꝰ
reſiſtēs: ⁊ hoies refuge ⁊ ꝑlia i ea effi-
cientes: ⁊ reges foꝛtiſſimi erant in hie-
ruſalē dn̄antes ⁊ tributa exigētes: a ce
leſyria ⁊ phenice. Nūc ꝫ ꝓcepi ꝓhibe-
re hoies illos edificare ciuitatē: ⁊ ꝓhi
bere ne q̄d vltra hec fiat. ſʒ nec ꝓcedē
i pl̄imū: ex q̄ ſunt malitie: ita vt regibꝰ
moleſtia ipoꝛtet̄. Tūc recitatꝫ his q̄ a
rege artaxerxe ſcripta fuerāt rathimꝰ ⁊
ſabelliꝰ ſcriba: ⁊ q̄ cū his cōſtituti erāt
iūgētes feſtināter venerūt i hierl̄m: cū
eq̄tatu ⁊ turba ⁊ agmine: ceperūtq; edi-
ficātes ꝓhibere. Et vacabāt ab edifi-
catione tēpli i hierl̄m: vſq; ſcdo āno re
gni darij regis pſarū. C IIII A

Rex dariꝰ fecit cenā magnā oi-
bꝰ vernaculis ſuis: ⁊ oibꝰ ma-
giſtratibꝰ medie ⁊ pſidis ⁊ oibꝰ purpu
ratꝫ: ⁊ ꝑtoꝛibꝰ: ⁊ cōſulibꝰ: ⁊ ꝑfectꝫ ſub
illo ab india vſq; ethiopiā: cētū viginti
ſeptē ꝓuīcijs. Et cū māducaſſet ⁊ bi-
biſſent ⁊ ſatiati reuerterēt̄: tūc darius
rex aſcēdit i cubiculo ſuo ⁊ doꝛmiuit:
et expgefactꝰ ē. Tūc illi tres iuuenes
coꝛpis cuſtodes q̄ cuſtodiebāt coꝛpꝰ re
gis: dixerūt alt̄ alteri. Dicamꝰ vnuſq̄ſ- B
q; nr̄m ſmonē q̄ ꝓcellat: ⁊ cuiuſcūq;
apparuerit ſmo ſapiētioꝛ alteriꝰ: da-
bit illi rex dariꝰ dona magna purpura
coopiri: ⁊ i auro bibere ſup aurū doꝛ-
mire: ⁊ currū aureo freno: ⁊ cydari byſ
ſinā ⁊ toꝛquē circa collū ⁊ ſcdo loco ſe
debit a dario ꝓpt̄ ſapiam ſuā: ⁊ cogna
tus darij vocabit̄. Tūc ſcribētes ſin-
guli ſuū vbū ſignificauerūt: ⁊ poſuerūt
ſubꝰ ceruical darij regꝫ: ⁊ dixerūt. Cū
q; ſurrexerit rex: dabimꝰ illi ſcꝑta nr̄a C
⁊ q̄dcūq; iudicauerit rex e tribꝰ ⁊ ma-
giſtratꝰ pſidis qm̄ vbū eiꝰ ſapiētius
eſt: ipi dabit̄ victoꝛia ſicut ſcriptū eſt
Unꝰ ſcripſit. Foꝛte ē vinū. Aliꝰ ſcꝑſit
Foꝛtioꝛ ē rex. Tertiꝰ ſcripſit. Foꝛtio-
res ſūt mulieres. ſup oia aūt vincit ve
ritas. Et cū ſurrexiſſet rex: accepeꝛūt ſcri
pta ſua: ⁊ dederūt illi: ⁊ legit. Et mit-
tēs vocauit oēs magſtratꝰ pſarū: ⁊ me-
dos: ⁊ purpuratos ⁊ ꝑtoꝛes ⁊ ꝑfectos:
⁊ ſederūt i cōcilio: ⁊ lecta ſūt ſcripta co
rā ipis. Et dixit. Uocate adoleſcētes:
⁊ ipi iudicabūt vba ſua. Et vocati ſūt
⁊ introierūt. Et dixit illis. Iudicate no
bis de his q̄ ſcripta ſūt. Et cepit pꝛioꝛ
q̄ dixerat de foꝛtitudine vini: ⁊ dixit D
Uiri q̄ ꝓualet vinū oibꝰ hoibꝰ q̄ bi-
būt illud. Seducit mētē. Itēq; regꝫ ⁊
oꝛphani facit mentē vanā. Itē ſui ac
liberi paupis ac diuitꝫ ⁊ oēm mētē cō
uertit i ſecuritatē ⁊ iocūditatē: ⁊ non
meminit oēm triſticiā ⁊ debitū: ⁊ oia
ꝓcoꝛdia fac̄ honeſta: ⁊ nō meminit re-
gē nec mgſratū: ⁊ oia p taleta loq̄ fac̄.
Et nō meminerūt cū biberūt amicitiā
nec fraternitatē: ſʒ nō multū poſt: ſu-
mūt gladios: ⁊ cū a vino merſerint et
ſurrexerint nō meminerūt q̄ geſſerūt.
O viri: nū ꝓcellit vinū? Quis ſic cogi-
tat facere? Et tacuit hoc dicto. IIII

Et inchoauit sequēs dicere: qui
dixit de fortitudīe regꝭ. O viri:
nō pcellūt hoīes: q̄ terrā ⁊ mare
obtinēt: ⁊ oīa q̄ in eis sūt? Rex aūt sup
oīa pcellit: ⁊ dñat eoꝝ: ⁊ oē q̄dcūqꝫ di
xerit illis: faciūt. Et si miserit illos ad
bellatores: vadūt ⁊ demoliunt mōtes
muros ⁊ turres. Jugulantur ⁊ iugulāt
⁊ regꝭ vbū nō ptereūt. Nā si vicerit af
ferūt regi oīa q̄cūqꝫ pdati fuerit Silr
⁊ alij oēs: ⁊ q̄tq̄t nō militāt nec pugnāt
sꝫ colūt terrā: rursū cū fuerit metētes af
ferūt tributa regi. Et ipe vn⁹ sol⁹ si di
xerit occidite occidūt: dixerit remitti
te: remittūt: dixerit pcutite pcutiūt: di
xerit exterminate: extermināt: dixerit
edificate: edificāt: dixerit excidite: exci
dūt: dixerit plātare: plātāt: ⁊ oīs plebs
⁊ vtutes eū obaudiūt: ⁊ sup h̄ ipe recū
B bit ⁊ bibit ⁊ dormit. Hi āt custodiūt i
circūitu eū: ⁊ nō pñt ire singl'i ⁊ facere
opa sua: sꝫ indicto obaudiētes sūt ei.
Uiri quō nō pcellit rex q̄ sic diffamat?
Et tacuit. Terti⁹ q̄ dixerat de mulieri
bus ⁊ vitate: h̄ ē zorobabel: cepit loq̄.
Uiri nō magn⁹ rex: ⁊ multi hoīes nec vi
nū pcellit. Quis ē q̄ dñat eoꝝ? Nōne
mulieres genuerūt regē ⁊ oēm ppl'm q̄
dñat mari ⁊ terre: ⁊ ex ill'i nati sūt: ⁊ ipse
educauerāt eos q̄ plātauert vineas ex
q̄b⁹ vinū fit? Et ipse faciūt stolas oīm
hoīm: ⁊ ipe faciūt gl'iā hoīb⁹: ⁊ nō pñt
hoīes separi a mulierib⁹ Si ɔgregaue
rint auꝝ ⁊ argētū ⁊ oēs rē speciosā: et
viderint mulierē vnā bono habitu et
bona spē: oīa hec relinquētes i eā iten
dūt: ⁊ apto ore ɔspiciūt: ⁊ eā alliciunt
C magꝭ q̄ auꝝ ⁊ argētū ⁊ oēs rē pciosā.
.2.d Hō prēz suū relinq̄t q̄ enutriūt illum ⁊
19.a suā regionē: ⁊ ad mulierē se ɔiūgit. Et
cū muliere remittit aiā: ⁊ neqꝫ patrē
meminit neqꝫ mrēm neqꝫ regionē. Et
hinc optet vos scire: qm mulieres do
minat vrī. Nōne dolet? Et accipit hō
gladiū suū: ⁊ vadit i viā facere furta et
homicidia ⁊ mare nauigare ⁊ flumia ⁊
leonē videt ⁊ i tenebris ingredit: ⁊ cū
furtū fecerit ⁊ fraudes ⁊ rapinas: ama
bili sue affert Et iteꝝ diligit hō vxorē
suā magꝭ q̄ prēz aut mrēz. Et mlti de
mētes facti sūt ppt vxores suas: ⁊ sui
facti sūt ppt illas: ⁊ multi pierūt et iu
gulati sūt: ⁊ peccauerūt ppt mulieres.
Et nūc credite mihi: q2 magn⁹ ē rex in
ptāte sua: qm oēs regiōes verent tāge
re eū. Uidebā tñ apemen filiā bezacis
mirifici ɔcubinā regꝭ sedētē iux regē
ad dexterā ⁊ auferētē dyadema d capi
te ei⁹ ⁊ iponentē sibi ⁊ palmis cedebat
regē d sinistra manu. Et sup hec apto D
ore ituebat eā: ⁊ si arriserit ei ridet: nā
si idignata fuerit ei blādit: donec recō
ciliet i grām. O viri: cur nō sūt fortiores
mlieres? Magna ē terra: ⁊ excelsū ē celū
q̄ ista agūt. Et tūc rex ⁊ purpurati in
tuebāt i alterutꝝ. Et ichoauit loq̄ de
vitate. O viri: nonne fortes sūt mulie
res? Magna ē terra: ⁊ excelsū ē celū: ⁊ ve
lox cursus solis ɔuertit i gyro celū in lo
cū suū i vna die. Nōne magnific⁹ est q̄
hec facit? Et vitas magna: ⁊ fortior p
oīb⁹. Ois terra vitatē iuocat: celū etiā
ipā bñdicit: ⁊ oīa opa mouent ⁊ tre
mūt eā ⁊ nō ē cū ea q̄cqꝫ iniquū. Uinū
iniquū iniqu⁹ rex: iniq̄ mulieres. Iniq̄
oēs filij hoīm: ⁊ iniq̄ illoꝝ oīa opa: et
nō ē i ipis vitas. Et i sua iniquitate
pibūt: ⁊ vitas manet ⁊ inualescit i eter
num: ⁊ viuit: ⁊ obtinet i secla seculoꝝ. E
Nec ē apud eā accipe psonas: neqꝫ dif
ferētias: sꝫ q̄ iusta sūt fac oīb⁹: iniustꝭ
ac malignis: ⁊ oēs benignant i opib⁹
ei⁹. Et nō ē i iudicio ei⁹ iniquū: sꝫ forti
tudo ⁊ regnum ⁊ ptās ⁊ maiestas oīm
euoꝝ. Bñdict⁹ de⁹ vitatꝭ. Et desijt lo
quēdo. Et oēs ppl'i clamauert ⁊ dixert
Magna ē vitas ⁊ pualet. Tūc rex ait
illi: Pete si q̄d vis amplius q̄ q̄ scpta
sūt: ⁊ dabo tibi sm q̄ iuēt⁹ es sapiēti
or p̄rimis: ⁊ p̄rim⁹ mihi sedeb: et cog
nat⁹ me⁹ vocaberꝭ. Tunc ait regi: Me
mor esto voti tui qd vouisti edificare
hierl'm i die q̄ regnū accepisti: ⁊ oīa va
sa q̄ accepta sūt ex hierl'm remittere: q̄
sepauit cyr⁹ qn mactauit babyloniā: ⁊
voluit remittere ea ibi. Et tu voluisti
edificare tēplū: qd icēderūt idumei qn
extermiata ē iudea a chaldeis. Et nūc
h̄ ē qd postulo dñe: ⁊ qd peto h̄ ē maie
stas a te: postulo vt facias votū qd vo
uisti regi celi ex ore tuo Tūc surgēs da
ri⁹ rex osculat⁹ ē illū: ⁊ scpsit epl'as ad
oēs dispēsatores ⁊ pfectos ⁊ purpura
tos vt deducerēt eū: ⁊ eos q̄ cū illo erāt
oēs ascēdētes edificare hierl'm. Et oi
bus pfectꝭ q̄ erāt i syria ⁊ phenice ⁊ li
bano scpsit epl'as: vt traherēt ligna ce
drina a libano i hierl'm: vt edificarēt

cũ eis ciuitatẽ. Et ſcꝑ'ſit oĩb⁹ iudeis q̃
aſcẽdebãt a regno i iudeã ꝓ libertate:
oẽm potẽtẽ ⁊ mgſatũ ⁊ ꝑfectũ nõ ſup
uenire ad ianuas ipꝛoꝝ: ⁊ oẽs regiones
quã obtinuerãt eſſe imunẽ eis: ⁊ idu-
mei relinquãt caſtella q̃ obtinẽt iude-
oꝝ: ⁊ iſtructurã tẽpli dare ꝑ ſingulos
ãnos talẽta viginti vſqꝫ dũ edificaret:
⁊ ſup ſacrariũ holocauſtomata hoſtila
re q̃tidie ſicͭ hñt ꝑceptũ: alia talẽta de-
cẽ offerre ꝑ ſingulos ãnos: ⁊ oĩb⁹ q̃ ꝓce
dũt a babylonia ꝯdere citatẽ vt eẽt li-
bertas tã ipĩs q̃ filĩs eoꝝ: ⁊ oĩb⁹ ſacer
dotib⁹ q̃ ꝑcedũt ſcꝑſit ãt ⁊ quãtitatẽ
et ſacrã ſtolã iuſſit dari i q̃ deſuirẽt: et
leuit⁊ ſcꝑ'ſit dare precepta vſqꝫ i diẽ q̃
cõſũmabit dom⁹: et hierlm extruet et
oĩb⁹ cuſtodiẽtib⁹ citatẽ ſcꝑſit dare eis
ſortes ⁊ ſtipẽdia. Et dimiſit oĩa vaſa q̃
ſepauerat cyr⁹ a babylonia: ⁊ oĩa q̃cũ-
qꝫ dixit cyr⁹ ⁊ ipe ꝑcepit fieri: et mitti
hierlm. Et cũ ꝓceſſiſſet ille adoleſcẽs:
eleuãs faciẽ i hierlm: bñdixit regẽ celi
et dixit: Abs te ẽ victoria: et abs te eſt
ſapia ⁊ claritas. Et ego ſu⁹ tu⁹ ſũ. Bñ-
dict⁹ es q̃ dediſti mihi ſapiã: ⁊ tibi ꝯfi
tebor dñe deus patꝝ nr̃oꝝ. Et accepit
epl̃as: ⁊ ꝓfect⁹ ẽ i babyloniã. Et venit
et nũciauit frĩb⁹ ſuis oĩb⁹ q̃ fuerũt in
babylonia: et bñdixerũt deũ patꝝ ſuoꝝ
qm̃ dedit illꝭ remiſſionẽ ⁊ refrigeriũ: vt
aſcẽderẽt ⁊ edificarẽt hierlm: et tẽplũ
vbi noiatũ ẽ nomẽ ei⁹ in ipo: ⁊ exulta-
uerũt cũ muſic⁊ ⁊ leticia dieb⁹ ſeptem.

V

Poſt hec ãt lecti ſũt vt aſcẽ-
derẽt ꝑncipes pagoꝝ ꝑ domos
⁊ trib⁹ ſuas: ⁊ vxores illoꝝ et fi
lĩj ⁊ filie eoꝝ ⁊ ſui ⁊ ancille ipoꝝ: ⁊ pe
cora illoꝝ. Et dari⁹ rex miſit vna cum
eis eq̃tes mille donec deducerẽt eos in
hierlm cũ pace: ⁊ cũ muſic⁊ ⁊ cũ tympa
nis ⁊ tibĩs: ⁊ oẽs frẽs erãt ludẽtes: et
fec eos aſcẽdere ſil cũ eis. Et hec ſunt
noĩa viroꝝ q̃ aſcẽderũt ꝑ pagos ſuos i
trib⁹ ⁊ i ꝑtẽ principat⁹ ipoꝝ. Sacerdo
tes: filĩ phinees: filĩ aarõ ieſus fili⁹ io
ſedech: ioachim fili⁹ zorobabel filĩ ſa-
lathiel ꝺ domo dauid: ex ꝓgenie pha-
res: tribu ãt iuda: q̃ locut⁹ ẽ ſub dario
rege pſaꝝ ſmões mirificos i ſcdo ãno
regni ipi⁹ mẽſe niſan ꝑmo. Sũt ãt hi
q̃ aſcẽderũt ex iudeo ꝺ captiuitate trãſ
migratiõis: q̃s trãſmigrauit nabucho
donoſoꝛ rex babylonie i babylonẽ: et
reuerſus ẽ i hierlm. Et reliq̃ ꝑtẽ iudee
vnuſq̃ſqꝫ i ciuitatẽ ſuã q̃ venerunt cũ
zorobabel ⁊ ieſu: neemias: areores: eli
meo: emmaneo: mardocheo: beelſuro:
mechpſatochoꝛ: olioro: emonia: vn⁹ de
ꝑncipib⁹ eoꝝ: ⁊ nũer⁹ a gẽtilib⁹ eoꝝ ex
ꝑpoſit⁊ eoꝝ. Filĩ phares: duo milia cẽ
tũ ſeptuagintaduo. Filĩ ares: tria milia
q̃nq̃gintaſeptẽ. Filĩ femo: cẽtũ q̃dra-
gintaduo. In filĩs ieſu ⁊ ioabes: mille
trecentiduo. Filĩ demu: duo milia q̃-
dringenti ſeptuaginta. Filĩ chorada:
ducẽti q̃nqꝫ. Filĩ banica: cẽtũ ſexagin
taocto. Filĩ bebech: q̃dringẽtitres. Fi
lĩ archad: q̃dringẽti vigintiſeptẽ. Fi-
lĩ chan: trigitaſeptẽ. Filĩ zoroar: duo
milia ſexagintaſeptẽ. Filĩ admu: q̃dri
genti ſexagintaun⁹. Filĩ aderect⁊: cen
tũ octo. Filĩ ciaſo ⁊ zelas: cẽtũ ſeptẽ.
Filĩ azoroc: q̃dringẽti trigintanouẽ.
Filĩ tedarbone: cẽtũ trigintaduo. Fi-
lĩ ananie: cẽtũ triginta. Filĩ aſoni: no
nagita. Filĩ marſar: q̃dringẽti vigin-
tiduo. Filĩ zabarus: nonagintaq̃nqꝫ.
Filĩ ſepolemõ: centũ vigintitres. Filĩ
nepopas: q̃nq̃gintaq̃nqꝫ. Filĩ hecha-
nat⁹: cẽtũ q̃nq̃gintaocto. Filĩ cebetha
mus: cẽtũ trigintaduo. Filĩ crearpa-
tros: q̃ enocadies ⁊ modie: q̃drigẽti vi
gitires. Qui ex gramas ⁊ gabea: cẽtũ
vigintiun⁹. Qui ex beſſelon ⁊ ceagge:
ſexagitaq̃nqꝫ. Qui ex baſtaro: centũ vi
gintiduo. Qui ex bechenobes: q̃nq̃gin
taq̃nqꝫ. Filĩ lipt⁊: cẽtũ q̃nq̃gitaq̃nqꝫ.
Filĩ labõni: trecẽtiq̃nq̃gintaſeptẽ. Fi
lĩ ſichẽ: trecẽti ſeptuaginta. Filĩ ſua-
don ⁊ cliom⁹: trecẽti ſeptuagintaocto.
Filĩ eric⁹: duo milia cẽtũ q̃dragitaq̃n
qꝫ. Filĩ anaas: trecẽti ſeptuagita. Sa- C
cerdotes. Filĩ edd⁹ filĩ cuther filĩ eli
aſib: trecẽti ſeptuagintaduo. Filĩ eme
rus: ducẽti q̃nq̃gintaduo. Filĩ faſurĩ
trecẽti q̃nq̃gintaſeptẽ. Filĩ caree: du-
centi vigintiſeptẽ. Leuite. Filĩ ieſu in
caduhel: ⁊ banis: ⁊ ſerebias ⁊ edias: ſe
ptuagitaq̃ttuoꝛ. Oĩs numer⁹: a duode
cimo ãno: trigita milia q̃drigẽti ſexa-
gitaduo. Filĩ ⁊ filie ⁊ vxores: oĩs com
putatio: q̃draginta milia ducẽti q̃dra
gitaduo. Filĩ ſacerdotũ q̃ pſallebãt in
tẽplo: filĩ aſaph: cẽtũ vigitiocto. Oſti-
arĩ vo filĩ eſmẽni: filĩ azer: filĩ amõ:
filĩ acuba: topa: filĩ tobi: oẽs cẽtũ tri
gintanouẽ. Sacerdotes ſuiẽtes in tẽ

ꝑlo. Filij ſel: filij gaſpha: filij tobloch:
filij carie: filij ſu: filij hellu: filij labana
filij armacha: filij accub: filij vtha: filij
cetha: filij aggab: filij obai: filij anani:
filij canna: filij geddu: filij an: filij ra-
din: filij deſanō: filij nechoba: filij caſe-
ba: filij gaſe: filij ozui: filij ſmone: filij
attre: filij haſtē: filij aſiana: filij manei
filij naſiſim: filij acuſu: filij agiſta: filij
azui: filij fauon: filij faſalon: filij me-
edda: filij fuſa: filij caree: filij barc⁹: fi-
lij ſaree: filij coeſi: filij naſith: filij agi-
ſti: filij pedō: ſalomō filij ei⁹: filij aſo-
phot: filij phazida: filij celi: filij dedō:
filij gaddahel: filij ſephegi: filij aggia
filij ſachareth: filij ſabathen: filij ca-
roneth: filij malſith: filij ame: filij ſa-
ſas: filij add⁹: filij ſuba: filij eura: filij
rahotis: filij phaſphat: filij malmon.
D Oēs ſacro ſuiētes et pueri ſalomōis:
q̄drigēti octogitaduo. Hi ſūt filij qui
aſcēderūt a chermel et therſa: ꝑncipes
eoꝝ carmellā ⁊ careth: ⁊ ñ poterāt edi-
cere citates ſuas ⁊ ꝓgenies: queadmo-
dū ſint ex iſrl: filij dalari: filij tubal: fi-
lij nechodaici ex ſacerdotib⁹ q̄ funge-
bāt ſacerdotio ⁊ nō ſūt iuēti: filij obia
filij achiſos: filij addin: q̄ accepit vxo-
rē ex filiab⁹ phargeleu: et vocati ſunt
noīe ei⁹. Et hoꝝ q̄ſita eſt gener̄ ſcpta
impedatura ⁊ nō ē inuenta: ⁊ ꝓhibiti
ſūt ſacerdotio fūgi. Et dixit illꝭ neemi-
as: ⁊ aſtharas ne participēt ſācta: do-
nec exurgat pōtifex doct⁹ i oſtēſionē ⁊
ꝟitatē. Ois āt iſrl erat: except̄ ſeruis
⁊ ancillis: q̄dragintaduo milia trecēti
q̄draginta. Serui hoꝝ ⁊ ancille: ſeptē
milia trecēti trigintaſeptē cantores et
cātatrices ducēti ſexagitaq̄nq̄. Came-
li: q̄dringēti trigitaq̄nq̄. Equi: ſeptē
milia trigitaſex. Muli: ducēta milia q̄-
E draginta q̄nq̄. Subiugalia: q̄nq̄ mi-
lia viginti q̄nq̄. Et ꝺ ꝑpoſit̄ ipis per
pagos: dū venirēt i tēplū dei qd erat i
hierlm: inouare et ſuſcitare tēplū i lo-
co ſuo ſm ſuā ꝟtutē: et dari i tēplum
theſauꝝ opeꝝ ſacrū: auri minas: duo-
decim milia: ⁊ ſtolas ſacerdotales cen-
tū. Et habitauerūt ſacerdotes ⁊ leuite
et q̄ exierāt ꝺ plebe i hierlm ⁊ i regiōe:
et ſacri cātores ⁊ oſtiarij: et ois iſrl in
regiōib⁹ ſuis. Inſtāte āt ſeptimo mēſe
cūq̄ eſſent filij iſrl vnuſq̄ſq̄ in ſuis re-
bus: ꝯuenerūt vnanimes i atrium qd
erat añ ianuā oriētalē. Et ſtātes ieſus
fili⁹ ioſedech: ⁊ frēs ei⁹ ſacerdotes. ⁊ zo-
robabel fili⁹ ſalathiel ⁊ hui⁹ frēs: para-
uerūt altare: vt offerrēt ſuꝑ illud holo-
cauſtomata ſm q̄ in libro moyſi hoīs
dei ſcpta ſūt. Et ꝯuenerūt ſibi ex aliīs
nationib⁹ tre: ⁊ erexerūt ſacrariū in lo-
co ſuo oēs gētes terre: ⁊ offerebāt ho-
ſtias ⁊ holocauſtomata dño matutina
Et egerūt ſcenophegiā: ⁊ diē ſolēnē ſi-
cut ꝓceptū ē i lege: et ſacrificia q̄tidie
ſicut oportebat. et poſt hec oblationes
inſtitutas: ⁊ hoſtias ſabbatoꝝ: ⁊ neo-
meniaꝝ: ⁊ dieꝝ ſolēniū oīm ſctificato-
rū. Et q̄tq̄t vouebāt dño a neomenia
ſeptimi mēſis: ceperūt hoſtias offerre
deo: ⁊ tēplū dñi nōdū erat edificatum.
Et dederūt pecuniā lapidarijs ⁊ fabr̄
⁊ potū ⁊ pabula cū gaudio. Et dedert F
carra ſydonijs ⁊ tirijs: vt trāſueherēt
illꝭ de libano trabes cedrinas ⁊ facerēt
rates i ioppe portū: ſm decretū qd ſcri-
ptū erat eis a cyro rege pſaꝝ. Et i ſcdo
āno veniētes i tēplū dei i hierlm: men-
ſe ſcdo inchoauit zorobabel fili⁹ ſala-
thiel ⁊ ieſus fili⁹ ioſedech: ⁊ frēs ipoꝝ
⁊ ſacerdotes et leuite: ⁊ oēs q̄ venerāt
ꝺ captiuitate i hierlm: ⁊ fūdauerūt tē-
plū dei: nouilunio ſcdi mēſis ſcdi āni
cū veniſſent i iudeā ⁊ hierlm. Et ſtatu-
erūt leuitas a viginti ānis ſuꝑ opa do-
mini Et ſtetit ieſus ⁊ fili⁹ ei⁹ ⁊ frēs: oēs
leuite: ꝯſpirātes ⁊ executores leḡ: faci-
entes opa i domo dñi. Et ſtaterūt ſacer-
dotes hñtes ſtolas cū tubis: ⁊ leuite fi-
lij aſaph habētes cymbala: collaudan-
tes dñm: ⁊ bñdicētes ſm dauid regem
iſrl. Et cantabāt canticū dño: qm̄ dul-
cedo ei⁹ et honor i ſecula ſuꝑ oēm iſrl.
Et ois pplꝭ tuba cecinerūt: et ꝓclama-
uerūt voce magna: collaudātes dñm i
ſuſcitatiōe dom⁹ dñi. Et venerūt ex ſa-
cerdotib⁹ ⁊ leuit̄ ⁊ pſidērib⁹ ſm pagos G
ſeniorib⁹ q̄ viderāt priſtinā domū: et
ad hui⁹ edificationē cū clamore et plā-
ctu magno: ⁊ multi cū tubis et gaudio
magno: intantū vt pplꝭ nō audiret tu-
bas ꝓpter plāctū pplī. Turba eñi erat
tubis canēs magnifice: ita vt lōge au-
direꝭ. Et audierūt inimici trib⁹ iude et
beniamin: ⁊ venerūt ſcire q̄ eēt vox tu-
baꝝ. Et cognouerūt: qm̄ q̄ erāt ex capti-
uitate edificāt templū dño deo iſrl. Et
accedētes ad zorobabel ⁊ ieſū ⁊ ꝑpoſi-

182

gẽos pagoꝝ: dixerũt eiſ: Edificabim⁹ vna
vobiſcũ. Sicr eñ audiuim⁹ dñz nr̃m: ⁊
ipſi paric icedim⁹ a dieb⁹ aſbaſareth re-
gis aſſyrioꝝ: q̇ trãſmigrauit nos huc.
Et dixit ilꝭ zorobabel: ⁊ ieſus ⁊ princi-
pes pagoꝝ iſrꝭ. Nõ ẽ nob ⁊ vob edifica
re domũ dei nr̃i. Nos eñ ſoli edificabi
mus dño iſrꝭ: ſm ea q̄ p̄cepit nob cyr⁹
rex pſaꝝ. Gẽtes aũt terre incubãtes his q̇
ſũt i iudea: ⁊ leuãtes op⁹ edificatiõis:
⁊ iſidias ⁊ ꝑplos adducẽtes: ꝓhibebãt
eos edificare: ⁊ aggreſſuras exercẽtes
ĩpedierũt ne ꝯſũmaref edificiũ oĩ tp̄e
vite cyri regꝭ: ⁊ ꝓtraxerũt ſtructurã ꝑ
biennium vſq; ad darij regnum.

A In ſcđo aũt ãno regni darij VI
ꝓphauit agge⁹ ⁊ zacharias fili⁹
addin ꝓphe apđ iudeã ⁊ hierꝉm: i noĩe
dñi iſrꝭ ſup eoſ. Tũc ſtãs zorobabel fili⁹
ſalathiel: ⁊ ieſus fili⁹ ioſedech: ĩchoaue
rũt edificare domũ dñi q̄ ẽ i hierꝉm: cũ
adeſſent eis ꝓphe dñi ⁊ adiuuarẽt eos:
In ipſo tp̄e venit ad illos ſyſẽnes ſub-
regul⁹ ſyrie ⁊ phenicꝭ et ſatrabuzanes
⁊ ſodales ei⁹: ⁊ dixerũt eis: Quo p̄cipiẽ-
te vob domũ hanc edificare; ⁊ tectum
iſtud ⁊ oĩa alia ꝑficitꝭ? Et q̇ ſunt ſtru-
ctores q̇ hec edificãt? Et habuerũt grãz
viſitatiõe facta ſup eos q̇ erãt ex capti
uitate a dño ſeniores iudeoꝝ: ⁊ nõ ſũt
ĩpediti edificare donec ſignificaref da
rio đ oĩb⁹ iſtꝭ: ⁊ rñſuz acciꝑef. Exẽplũ
epꝉe: quã miſerũt dario. Syſẽnes ſubre
gul⁹ ſyrie ⁊ phenicꝭ ⁊ ſartrabuzanes ⁊
ſodales ei⁹: i ſyria ⁊ phenice p̄ſides re-
gi dario ſalutẽ. Oĩa nota ſint dño re-
gi q̄ cũ adueniſſem⁹ i regionẽ iudee: ⁊
itroiſſem⁹ i hierꝉm: iuenim⁹ edificãtes
domũ dei magnã ⁊ tẽplũ ex lapidibus
politꝭ ⁊ magnis et p̄cioſis materijs in
parietib⁹: ⁊ oꝑa illa inſtãter fieri: ⁊ ſuf
fragare ⁊ ꝓſperare i manib⁹ eoꝝ et in
B oĩ gl̃ia q̄ʒ diligẽtiſſime ꝑfici. Tũc int-
rogauim⁹ ſeniores: dicẽteſ: Quo ꝑmit
tẽte vob edificatꝭ domũ iſtam: et oꝑa
hec fũdatꝭ? Ideo aũt intrrogauim⁹ vt no
tũ facerem⁹ tibi: hoĩes ⁊ p̄poſitos: ⁊ no
minũ ſcp̄turaz p̄poſitoꝝ poſtulauim⁹
illos. Et illi rñderũt nob dicẽteſ: Nos
ſum⁹ ſui dñi q̇ fecꝭ celũ ⁊ trã: ⁊ edifica
baf hec dom⁹ añ ãnos iſtos mꝉtos a re
ge iſrꝭ magno ⁊ fortiſſimo: ⁊ ꝯſũmata
ẽ. Et qm̃ p̄res nr̃i exacerbãtes erãt et
peccauerũt i deũ iſrꝭ: tradidit eos i ma-
nus nabuchodonoſor regꝭ babylonie
regꝭ chaldeoꝝ ⁊ domũ iſtã demoliẽtes
icẽderũt: ⁊ ꝑplꝭm captiuũ duxerũt i baby
lonẽ. In p̄mo ãno regnante cyro rege
babylonie ſcp̄ſit cyr⁹ rex domũ hãc edi
ficare: ⁊ illa ſacra vaſa aurea ⁊ argẽtea
q̄ extulerat nabuchodonoſor đ domo
q̄ ẽ i hierꝉm: ⁊ ꝯſecrauerat ea in ſuo tẽ
plo: rurſus ꝓtulit ea cyr⁹ rex de tẽplo
qđ erat i babylonia: ⁊ tradita ſũt zoro
babel ⁊ ſalmanaſaro ſubregulo. Et p̄-
ceptũ ẽ eis vt offerrẽt hec vaſa: ⁊ repo
nerẽt i tẽplo qđ erat i hierꝉm: ⁊ ipſm tẽ
plũ dei edificare i loco ſuo. Tũc ſalma C
naſar⁹ ſubiecit fũdamẽta dom⁹ dñi q̄
ẽ i hierꝉm: ⁊ exinde vſq; nũc edificaf
⁊ nõ accepit ꝯſũmatiõez. Nũc ergo ſi iudi
caf a te o rex: ꝑq̄raf i regalib⁹ biblio-
thecꝭ cyri regꝭ q̄ ſꝭ i babylonia: ⁊ ſi iuẽ
tũ fuerit ꝯſilio cyri regꝭ ceptã eẽ ſtru-
cturã dom⁹ dñi q̄ ẽ i hierꝉm: ⁊ iudicaf
a dño rege nr̃o: ſcribat đ his nob. Tũc
dari⁹ rex p̄cepit inq̄ri i bibliothecis: et
iuẽt⁹ eſt i egbathanis oppido qđ eſt in
media regiõe loc⁹ vn⁹ i q̊ ſcripta erant
iſta. Anno p̄mo regnãte cyro: rex cyr⁹
p̄cepit domũ dñi q̄ ẽ in hierꝉm edifica
re: vbi icẽdebant igni aſſiduo: cui⁹ alti
tudo ſit cubitoꝝ decẽ: ⁊ latitudo cubi
toꝝ ſexagita: q̄dratũ lapidib⁹ politꝭ tri
bus: ⁊ meniano ligneo eiuſdẽ regiõis
⁊ meniano vno nouo: ⁊ ĩpẽdia dari de
domo cyri regꝭ: ⁊ ſacra vaſa dom⁹ dñi
tã aurea q̄ʒ argẽtea q̄ extulit nabucho
donoſor i domũ dñi q̄ ẽ in hierꝉm vbi
erãt poſita: vt ponãf illic. Et p̄cepit cu
rã agere ſyſennẽ ſubregulũ ſyrie ⁊ phe
nicis ⁊ ſatrabuzanẽ ⁊ ſodales ei⁹ et q̇
ordinati erãt i ſyria ⁊ phenice p̄ſides ⁊
abſtinerent ſe ab eodẽ loco. Et ego q̄ʒ D
p̄cepi i totũ edificare: ⁊ ꝓſpexi vt adiu
uẽt eoſ q̇ ſꝭ ex captiuitate iudeoꝝ donec
ꝯſũmaref tẽplũ edis dñi: ⁊ a vexatiõe
tributoꝝ celeſyrie ⁊ phenicꝭ: diligẽter
q̄ntitatẽ dari his hoĩb⁹ ad ſacrificiuz
dñi zorobabel p̄fecto ad tauros et arie
tes ⁊ agnos: ſicr aũt ⁊ frumẽtũ ⁊ ſal ⁊ vi
nũ ⁊ oleũ inſtãter ꝑ ſinguꝉos ãnos: ꝓut
ſacerdotes q̇ ſũt i hierꝉm dictauerint
ꝯſumi q̊tidie ſine vlla dilatiõe: vt offe-
rãf libatiões ſũmo đo ꝓ rege ⁊ puerꝭ
ei⁹: ⁊ orẽt ꝓ ipſoꝝ vita. Et denũcief: vt
q̇cũq; trãſgreſſi fuerint aliq̇d ex his q̄
ſcp̄ta ſũt: aut ſpreuerit: accipiaf lignũ

de ſuis ꝓpꝛijs ⁊ ſuſpēdāt: ⁊ bona ipoꝝ
regi aſcribāt. Propterea ⁊ dñs cuiꝰ no
mē īuocatū ē ibi: extermiet oēs regē ⁊
gētē q̄ manū ſuā extenderit ꝓhibere:
aut male tractare domū dñi illā q̄ ē in
hierł'm. Ego dariꝰ rex decreui q̄ꝫ diligē
tiſſime ſm̄ hec fieri. ¶ VII
Tunc ſyſēnes ſubregulꝰ celeſyrie
⁊ phenicꝭ ⁊ ſatrabuzanes et ſo-
dales obſecuti his q̄ a dario rege erāt
decreta: inſiſtebāt ſacroſctīs opibꝰ dili
gētiſſime coopātes cū ſenioribꝰ iudeo-
rū pncipibꝰ ſyrie: ⁊ ꝓſperata ſūt ſacro
ſctā opa: ꝓphetātibꝰ aggeo ⁊ zacharia
ꝓphis Et ꝯſūmauerūt oīa ꝑ ꝓceptū dñi
dei iſrł: ⁊ ex ꝯſilio cyri et darij et arta-
B xerxis regꝭ ꝑſaꝝ. Et ꝯſūmata ē domꝰ
nr̄a vſq̄ꝫ ad tertiā ⁊ viceſimā diē men-
ſis adar: ſexto āno darij regꝭ. Et fece-
rūt filij iſrł ⁊ ſacerdotes ⁊ leuite ⁊ cete
ri q̄ erāt ex captiuitate q̄ appoſiti: ſunt
ſm̄ ea q̄ ſcp̄ta ſūt ī libꝛo moyſi Et ob-
tulerūt ī dedicatiōez tēpli dñi: tauros
cētū: arietes ducētos: agnos q̄drigen-
tos: ⁊ hedos ꝓ pctīs vniūſi iſrł duode-
C cim: ſm̄ numeꝝ tribuū iſrł. Et ſteterūt
ſacerdotes ⁊ leuite amicti ſtolis ꝑ tri-
bus ſuꝑ opa dñi dei iſrł: ſm̄ libꝛū moy
ſi: ⁊ oſtiarij ꝑ ſinglas ianuas Et egerūt
filij iſrł cū his q̄ erāt ex captiuitate: il
lud phaſe q̄rtadecima luna mēſis pꝛi-
mi: q̄ñ ſcificati ſūt ſacerdotes ⁊ leuite.
Oēs filij captiuitatꝭ nō ſūt ſił ſctifica
D ti: q2 leuite oēs ſił ſctificati ſūt Et imo
lauerūt phaſe vniūſi filij captiuitatis:
⁊ fribꝰ ſuis ſacerdotibꝰ ⁊ ſibimetipis.
Et māducauerūt filij iſrł q̄ erāt ex ca-
ptiuitate oēs q̄ remāſerāt ab oībꝰ exe-
cratiōibꝰ gētiū t're q̄rētes dñm: et cele-
bꝛauerūt diē feſtū azymoꝝ ſeptē diebꝰ
epulātes ī ꝯſpectu dñi: q̄m ꝯūtit cōci-
liū regꝭ aſſyrioꝝ ī eos: ꝯfoꝛtare manꝰ
eoꝝ ad opa dñi dei iſrł. ¶ VIII
B Et pꝰ hūc: regnāte artaxerxe ꝑ-
c.7.a ſaꝝ rege: acceſſit eſdras filius
azarie: filij helchie: filij ſolome: filij ſa-
doch: filij achitob: filij ameri: filij aza-
hel: filij bocci: filij abiſue: filij phinees
filij eleazari: filij aarō pꝛimi ſacerdotꝭ
h̄ eſdras aſcēdit de babylonia cū eſſet
ſcriba: ⁊ igenioſus ī lege moyſi q̄ data
ē a dño iſrł: docere ⁊ facere. Et dedit ei
rex gl'iaz q̄ īueniſſet graz ī oī dignita-
te ⁊ deſiderio ī ꝯſpectu eiꝰ. Et aſcēderūt
ſiłr cū ipo ex filijs iſrł ⁊ ſacerdotibꝰ ⁊ le
uitꝭ ⁊ ſacrꝭ cātoꝛibꝰ tēpli: ⁊ oſtiarijs ⁊
ſuis tēpli in hierł'm. Anno ſeptīo reg-
nāte artaxerxe ī q̄nto mēſe: h̄ annꝰ ſe-
ptimꝰ ē regni: exeūtes d̄ babylonia no
uilunio q̄nti mēſis venerūt hieroſoli-
mā iux̄ ꝓceptū illiꝰ: ſm̄ ꝓſperitatē iti-
neris a dño ipoꝝ datā eis. In his cū
eſdras magnā diſciplinā obtinebat ne
ꝓtermitteret q̄cq̄ꝫ eoꝝ q̄ eſſent ex lege
dñi ⁊ ꝓceptꝭ: ⁊ docēdo vniūſū iſrł oēs
iuſticiā ⁊ iudiciū. Accedētes āt q̄ ſcri-
bebāt ſcp̄ta artaxerxis regꝭ: tradiderūt
ſcp̄tū qd̄ obuenerat ab artaxerxe rege
ad eſdrā ſacerdotē ⁊ lectoꝛē legis dñi:
cuiꝰ exēplū ſubiectū ē. Rex artaxerxes
eſdre ſacerdoti ⁊ lectoꝛi legis dñi ſalu
tē. Humanioꝛ ego iudicans ī bñficijs:
ꝓcepi eis q̄ deſiderāt ex gente iudeoꝝ
ſua ſpōte: ⁊ ex ſacerdotibꝰ ⁊ leuitꝭ qui
ſūt ī regno meo: comitari tecū ī hierł'm.
Si q̄ ḡ cupiūt ire tecū ꝯueniāt ⁊ ꝓfici B
ſcant̄ ſic placuit mihi et ſeptē amicis
meis ꝯſiliarijs: vt viſitent ea q̄ agunt̄
ſm̄ iudeā ⁊ hierł'm: obſuātes ſicut ha
bes ī lege dñi: ⁊ ferāt munera dño iſrł:
q̄ voui ego ⁊ amici hierł'm: ⁊ oē aurū ⁊
argētū qd̄ īuētū fuerit ī regiōe babylo
nie: dño ī hierł'm cū illo qd̄ ē donatuz
ꝓ ipa gēte ī tēplū dñi eoꝝ qd̄ ē ī hieru
ſalē: vt colligat̄ h̄ aurum ⁊ argētū ad
tauros ⁊ arietes ⁊ agnos ⁊ hedos: ⁊ q̄
his ſunt ꝯgruentia: vt offerāt hoſtias
dño ſuꝑ altare dñi ipoꝝ qd̄ ē ī hierł'm
Et oīa q̄cūq̄ꝫ voluerꝭ cū fribꝰ tuis fa-
cere auro ⁊ argēto: ꝑfice ꝓ voluntate
tua ſm̄ ꝓceptū dñi dei tui: ⁊ ſacroſctā
vaſa q̄ data ſunt tibi ad opa domꝰ dñi
dei tui: q̄ ē ī hierł'm: ⁊ cet'a q̄cunq̄ꝫ tibi
ſubuenerit ad opa tēpli dei tui: dabis
d̄ regali gazophylatio cū voluerꝭ cuz
fribꝰ tuis facere auro et argento ꝑfice
ſm̄ volūtatē dñi. Et ego q̄dē rex arta
xerxes ꝓcepi cuſtodibꝰ theſauroꝝ ſyrie
⁊ phenicis: vt q̄cūq̄ꝫ ſcp̄ſerit eſdras ſa-
cerdos ⁊ lectoꝛ legꝭ dñi: diligēter det̄
ei vſq̄ꝫ ad argēti talēta cētū: ſiłr ⁊ au-
ri: ⁊ vſq̄ꝫ ad frumēti modios cētū: ⁊ vi
ni amphoꝛas cētū: ⁊ alia q̄cūq̄ꝫ abun-
dāt ſine taxatiōe. Oīa ſm̄ legē dei fiāt
deo altiſſimo: ne foꝛte exurgat ira ī reg
no regꝭ: ⁊ filij et filioꝝ eiꝰ. Uobis aūt
d̄r vt oībꝰ ſacerdotibꝰ et leuitꝭ et ſacrꝭ
cātoꝛibꝰ ⁊ ſeruis tēpli ⁊ ſcribis templi

huiꝰ nullū tributū neq̄ vlla alia indi-
ctio irrogeť: nec habeat quiſq̄ ptātē
C obījcere eis quicq̄. Tu aūt eſdras ſḿ
ſapiētiā dei ↄſtitue iudices ⁊ arbitros
ī tota ſyria et phenice: et oēs q̄ legem
dei tui nō nouerūt doce: vt q̄tq̄t tranſ-
greſſi fuerint legē: diligēter plectanť:
ſiue morte ſiue cruciatu ſiue etiā pecu-
nie multatiōe: vel abductiōe. Et dixit
eſdras ſcriba. Bn̄dictꝰ dn̄s patꝝ nro-
rū q̄ dedit hāc volūtatē in cor regꝭ cla
rificare domū ſuā q̄ eſt in hieruſalē: et
me honorificauit in cōſpectu regis: et
cōſiliarioꝝ et amicoꝝ eiꝰ et purpurato
rū eiꝰ: et ego cōſtans aīo factꝰ ſū ſḿ
opitulationē dn̄i dei mei. Et cōgrega-
ui ex iſrl̄ viros: vt ſimul aſcēderēt me-
I. Eſdre. 8. a cū. Et hi ſūt ꝑpoſiti ſḿ ſuas patrias ⁊
pricipatꝰ portionales eoꝝ q̄ mecū aſcē
derūt de babylonia: ī regno artaxerxis
Ex filijs phares: gerſomꝰ. Ex filijs ſie-
marith: amenꝰ. Filioꝝ dauid: accꝰ fili
us ſcecilie. Ex filijs phares: zacharias
et cū eo reuerſi ſūt viri centū q̄nq̄gin-
ta. Ex filijs ductoris moabilionis za-
raei: et cum ipo viri ducēti q̄nq̄ginta.
Ex filijs zacues: iechonias zechoeli: et
cū ipo viri ducēti q̄nq̄ginta. Ex filijs
ſala: maaſias gotholie: et cuꝫ ipo viri
ſeptuaginta. Ex filijs ſaphatie: zarias
micheli: et cū ipo viri octoginta. Ex fi
lijs iob: abdias icheli: ⁊ cū ipo viri du
cēti duodecī. Ex filijs banie ſalimoth
filiꝰ ioſaphie: et cū ipo viri cētū ſexagi
ta. Ex filijs beer: zacharias bebei: ⁊ cū
ipo viri ducēti octo. Ex filijs ezead: io
hānes azechan: et cū ipo viri centū de
cem. Ex filijs adonichā ipis poſtremis
et hec ſūt nōia eoꝝ: eliaphalā filiꝰ ge-
bel ⁊ ſemeias: et cū ipo viri ſeptuagin
D ta. Et cōgregaui eos ad fluuiū q̄ diciť
thia: et meraui illic fuimꝰ triduo: ⁊ re-
cognoui eos. Et ex filijs ſacerdotū ⁊ le
uitaꝝ nō inueni illic. Et miſi ad elea-
zarum ⁊ eccelom ⁊ maſman ⁊ malobā
et enaatha et ſamea et ioribū: nathan:
enuagā: zachariā ⁊ moſollamuꝫ: ipos
ductores et peritos. Et dixi eis: vt ve-
nirēt ad luddeū q̄ erat apd̄ locū gazo-
phylatij. Et mādaui eis vt dicerēt lud
deo ⁊ frībꝰ eiꝰ et illis q̄ erāt ī gazophy
latio: vt mitterent nob̄ eos q̄ ſacerdo-
tio fungereť in domo dn̄i dei nr̄i. Et
adduxerunt nob̄ ſḿ manū validā dn̄i

dei nr̄i viros peritos: ⁊ ex filijs mooli
filij leui: filij iſrl̄: ſebebian: et filios et
frēs q̄ erāt decē et octo: aſbiā ⁊ amin:
ex filijs filioꝝ chananei: ⁊ filij eorum
viri viginti. Et ex his q̄ ī tēplo ſeruie-
bant q̄s dedit dauid: et ipi pricipes ad
opationē leuitis tēplo ſeruientiū: du-
centi viginti. Oīa nōia ſignificata ſūt
in ſcripturꝭ. Et voui illic ieiuniū iuue
nibꝰ in cōſpectu dn̄i: vt quererē ab eo
bonū iter nobis et q̄ nobiſcū erāt et fi
lijs et pecoribꝰ ꝓpter inſidias. Erubui
eñ petere a rege pedites et eq̄tes in co
mitatu tutele grā cōtra adūſarios no-
ſtros. Diximꝰ eñ regi: qm̄ vtꝰ dn̄i erit
cū eis: q̄ inq̄runt eū in oīni affectu. Et
iterū deꝑcati ſumꝰ dn̄m deū noſtꝝ ſḿ
hec: quē et ꝓpitiū habuimꝰ et cōpotes
facti ſumus deo nr̄o. Et ſepaui ex ple-
bis ꝑpoſitꝭ: et ſacerdotibꝰ tēpli viros
duodecim: et ſedebian ⁊ aſannan ⁊ cū
eis ex frībꝰ eoꝝ viros decē. Et appēdi
eis aurū argentū et vaſa ſacerdotalia
domꝰ dei nr̄i: q̄ donauerat rex et cōſi-
liarij eiꝰ et principes et oīs iſrl̄. Et cuꝫ
appēdiſſem tradidi argēti talēta cētuꝫ
q̄nq̄ginta: et vaſa argētea talētoꝝ cen
tū: et auri talēta centū: et vaſorū aure-
orū ſepties viginti: et vaſa erea de bo-
no eramēto ſplēdētia duodecim: auri
ſpeciē reddētia. Et dixi eis: Et vos ſan
cti eſtis dn̄o: et vaſa ſūt ſācta: ⁊ auꝝ et
argētuꝫ votū eſt dn̄o deo patrū nr̄oꝝ.
Vigilate et cuſtodite donec tradatꝭ ex E
plebis ꝑpoſitꝭ et ſacerdotibꝰ et leuitꝭ
et principibꝰ ciuitatū iſrl̄ in hierl̄m: in
paſtoforio domꝰ dei nr̄i. Et hi q̄ ſuſce-
perūt ſacerdotes ⁊ leuite: auꝝ ⁊ argen
tū et vaſa: intulerūt in hierl̄m ī tēplū
dn̄i. Et ꝓmouimꝰ a fluuio thia die du
odecima mēſis ꝑmi: vſq̄ q̄ introiuimꝰ
ī hierl̄m. Et cū factꝰ fuiſſet tertiꝰ dies:
q̄rta aūt die pōderatū aurū et argentū
traditum ē in domo dn̄i dei nr̄i mari-
moth filio iori ſacerdoti: ⁊ cū ipo erat
eleazar filiꝰ phinees: ⁊ erant cū ipis io
ſadus filiꝰ ieſu ⁊ medias et bāni filiꝰ
leuite: ad numerū ⁊ ad pōdus vniūſa.
Et ſcriptū ē pondus ipoꝝ eadē hora.
Qui aūt venerūt ex captiuitate: obtule
rūt ſacrificiū dn̄o deo iſrl̄: tauros duo
decim ꝓ oī iſrl̄ arietes octoginta ſex ⁊
agnos ſeptuaginta duos: hircos ꝓ pec
cato duodecī: ⁊ ꝓ ſalute vaccas duode

dm:oīa ī ſacrificiū dñi. Et relegerūt ꝑ
cepta regꝭ regalibꝰ diſpēſatoribꝰ ⁊ ſub
regulis celeſyrie ⁊ phenicꝭ: ⁊ honorifi-
c.9.a cauerūt gētē et tēplū dñi. Et ꝯſūmatꝭ
his acceſſerūt ad me ꝑpoſiti: dicētes:
Nō ſegregauerūt genꝰ iſrl ⁊ ꝑncipes ⁊
ſacerdotes et leuite et alienigene gen-
tes ⁊ nationes terre imūdicias ſuas: a
chananeis et etheis et pherezeis et ie-
buſeis et moabitidis ⁊ egyptijs ⁊ idu-
meis. Coiūcti eñ ſūt filiabꝰ eoꝝ ⁊ ipī ⁊
filij eoꝝ ⁊ mixtū ē ſemē ſāctū alienige
nis gētibꝰ t̄re: et ꝑticipes erāt ꝑpoſiti
⁊ mgr̄atꝰ iniq̄tatꝭ eiꝰ ab initio ipiꝰ reg
F ni. Et mox vt audiui iſta: ꝯſcidi veſti-
mēta et ſacrā tunicā: ⁊ lacerans capil
los capitꝭ ⁊ barbā: ſedi dolēs ⁊ meſtꝰ.
Et ꝯuenerūt q̄tq̄t tūc mouebāt in ver
bo dñi dī iſrl ad me lugētē ſuꝑ iniq̄ta
tē iſtā: ⁊ ſedebā triſtꝭ vſq; ad veſꝑtinū
ſacrificiū. Et ſurgēs a ieiunio ꝯſciſſa
habēs veſtimēta: et ſacrā tunicā: inge
niculās: et extēdēs manꝰ ad dñm: dice
bam: Dñe ꝯfuſus ſū et reueritꝰ ſū añ
faciē tuā. Peccata eñ nr̄a multiplica
ta ſūt ſuꝑ capita nr̄a: et iniq̄tates nr̄e
exaltate ſūt vſq; ad celū: q̄m a tꝑibꝰ pa
trū nr̄oꝝ ſumꝰ in magno pctō vſq; ad
diē hūc. Et ꝓpter peccata nr̄a et patrū
nr̄oꝝ ſumꝰ traditi cū fratribꝰ nr̄is ⁊ cū
ſacerdotibus nr̄is: regibꝰ terre in gla-
diū et captiuitatē et deꝑdationē cū cō
fuſiōe vſq; i hodiernū diē Et nūc quā
tū eſt ꝙ cōtingit nobis miſcdia abs te
dñe deꝰ et derelinq̄ nob radicem et no
men in locū ſāctificatiōis tue detegere
lumiare noſtrū i domo dñi dei nr̄i: da-
re nobis cibū in oī tꝑe ſuitutis nr̄e.
Et cum ſeruiremꝰ nō fuimꝰ derelicti a
dño deo nr̄o: ſ; cōſtituit nos in gr̄a po
nēs nob reges ꝑſarū dare cibū: ⁊ clari
ficare tēplū dñi dei nr̄i: et edificare de-
ſerta ſion dare nob ſtabilitatē i iudea
et hierlm. Et nūc q̄d dicimꝰ dñe habē-
G tes hec? Trāſgreſſi. n. ſumꝰ ꝑcepta tua
q̄ dediſti in manꝰ pueroꝝ tuoꝝ ꝓphe-
tarū dicēs: Qm̄ terra in q̄ introiſtꝭ poſ
ſidere hereditatē eiꝰ: terra polluta eſt
coinq̄natiōibꝰ alienigenaꝝ t̄re: et imū
dicie illoꝝ repleuert eā totā imūdicia
ſua. Et nūc filias vr̄as nō ꝯiūgetis fi-
lijs eorū: et filias eorū nō accipietis fi
lijs vr̄is: ⁊ nō inq̄retꝭ pacē hr̄e cū illis
oī tꝑe: vt inualeſcētes māducetꝭ opti-
ma terre: et hereditatē diſtribuatis fi-
lijs vr̄is vſq; in euū. Et q̄ cōtingūt no
bis oīa fiūt ꝓpter oꝑa nr̄a maligna: et
magna pctā nr̄a. Et dediſti nob talem
radicē et rurſū reuerſi ſumꝰ trāſgredi
legitima tua: vti cōmiſceremur imūdi
cie alienigenarū gētiū t̄re huiꝰ. Nōne
iraſcerꝭ nob ꝑdere nos: q̄aduſq; nō re
linq̄t radix ⁊ nomē nr̄m? Dñe deꝰ iſrl
verax es. Derelicta ē eñ radix vſq; in
hodiernū diē. Ecce nūc ſumꝰ i ꝯſpectu
tuo i iniq̄tatibꝰ nr̄is. Nō ē eñ adhuc
ſtare añ te ī his. Et cū adorādo ꝯfitere I. Eſd. 10. a
tur eſdras flēs humi ꝓſtratꝰ añ tēplū:
ꝯgregati ſūt añ eū ex hierlm turba ma
gna valde: viri ⁊ mlieres et iuuenes ⁊
iuuēcule. Fletꝰ eñ erat magnꝰ in ipſa
mltitudīe. Et cu; clamaſſet iechonias
ieheli ex filijs iſrael: dixit eſdre: Nos ī
dñ; peccauimꝰ ꝙ collocauimꝰ nobis ī
mr̄imoniū mlieres alienigenas ex gē-
tibꝰ t̄re. Et nūc es ſuꝑ oē; iſrl. In his
ſ ſit iuſiurādū a dño: expellere oēs vxo
res nr̄as q̄ ex alienigenis ſūt: cū filijs
eaꝝ. Sicut tibi decretū ē a maioribus
ſm legē dñi exurgēs explica: ad te eñ
ſpectat negociū: et nos tecū ſumꝰ. Vi-
riliter fac. Et exurgens eſdras adiura
uit ꝑncipes ſacerdotū: ⁊ leuitas ⁊ oē;
iſrl facere ſm hec: et iurauerūt. ¶ IX

Et exurgens eſdras ab añ atriū A
tēpli: abijt i paſtoforiū ionathe
filij naſabi: ⁊ hoſpitatꝰ illic nō
guſtauit panē: nec aquā bibit: ſuꝑ ini-
q̄tatē mltitudīs. Et facta ē ꝑdicatio ī
oī iudea ⁊ ī hierlm oībus q̄ erāt ex ca-
ptiuitate ī hierlm ꝯgregati: vt q̄cunq;
nō occurrerit biduo vl triduo diei ſm
iudiciū aſſidētiū ſenioꝝ tollerēt facul
tates ſue: ⁊ ipe alienꝰ iudicaret a mlti
tudīe captiuitatꝭ. Et ꝯgregati ſūt oēs
q̄ erāt ex tribu iuda et beniami ī tribꝰ
diebꝰ ī hierlm. Hic mēſis ē nonꝰ dies
mēſis viceſimꝰ. Et ſedit oīs mltitudo
ī area tēpli tremētes ꝓpt hyemē pn̄tē.
Et exurgēs eſdras dixit ilr: Vos iniq̄
feciſtis collocādo vobis in mr̄imoniū
vxores alienigenas: vt adderetꝭ ad pec
cata iſrl. Et nunc date ꝯfeſſionē et ma
gnificētiā dño deo patꝝ nr̄oꝝ: ⁊ ꝑfici-
te volūtatē ipiꝰ: et diſcedite a gentibꝰ
terre et ab vxoribꝰ alienigenis. Et cla B
mauit oīs mltitudo: et dixert voce ma
gna: Sic dixiſti: faciemꝰ. Sꝫ q̄m mul-

titudo magna ē ⁊ tp̄s hybernū ⁊ ñ poſ
ſumꝰ iſubſidiati ſtare: ⁊ h̄ opꝰ nō ē no
bis vniꝰ diei: neqꝫ bidui: mltū em̄ his
peccauimꝰ: ſtēt ꝑpoſiti mltitudinis et
oēs q̄ nobiſcum inhabitāt: ⁊ q̄tq̄t h̄ñt
vxores apō ſe alienigenas: ⁊ aſſiſtāt ac
cepto tp̄e ex omnī loco p̄ſbri ⁊ iudices:
vſqꝫ q̄ ſoluant irā dn̄i negocū huiꝰ. Jo
nathas āt filiꝰ ezeli: ⁊ ozias thecam ſu-
ſceperūt ſm̄ hec: ⁊ boſoramꝰ ⁊ leuis et
ſabbatheꝰ: ſil̄ coopati ſūt cū ill̄. Et ſte-
terūt ſm̄ hec oīa vniūſi q̄ erant i capti
uitate. Et elegi ſibi viros eſdras ſacer-
dos p̄ncipes magnos ō p̄rībꝰ eorū ſm̄
noīa: ⁊ ꝯſederūt nouilunio mēſis deci
C mi examinare negociū iſtud. Et deter-
minatū ē de viris qui habebāt vxores
alienigenas vſqꝫ ad neomenia primi
mēſis: ⁊ inuēti ſūt ex ſacerdotibꝰ ꝯmi-
xti q̄ habebāt alienigenas vxores. Ex
filijs ieſu filij ioſedech et frībꝰ eiꝰ: ma-
ſeas et eliezerꝰ et loribꝰ ⁊ ioadeꝰ: ⁊ inie
runt manꝰ vt expellerēt vxores ſuas: et
ad litādū i exorationē arietē ꝓ ignorā
tia ſua. Et ex filijs ſemmeri maſeas et
elſes ⁊ ieelech: azarias. Et ex filijs foſe
re liſomaſias: hiſmaenis et nathanae:
iuſſio reddꝰ ⁊ talſas. Et ex leuitꝭ iorab
dus et ſemeis et colnis et calitas et fa
cteas et coluas ⁊ elionas. Et ex ſacris
cātoribꝰ: eliaſib: zaccarꝰ Et ex oſtiarijs
ſallumꝰ et tolbanes. Et ex iſrl̄: ex filijs
foro oſi ⁊ remias et geddias et melchi
as ⁊ michelꝰ et eleazarꝰ et iēmebias et
bānas. Et ex filijs iolamam: chamas
⁊ zacharias: ⁊ iezrelus et ioddiꝰ et em-
D moth ⁊ helias. Et ex filijs zathoim: eli
adas ⁊ liaſumꝰ: zochias ⁊ larimoth et
zabdis ⁊ tebediaſ. Et ex filijs zebes: io
hānes et amanias ⁊ zabdias et emēs.
Et ex filijs bāni: olamꝰ et malluchꝰ et
ieddeꝰ ⁊ iaſub ⁊ aſabꝰ et hierimoth. Et
ex filijs addin: naathꝰ ⁊ mooſias ⁊ cale
us et raanas: maaſcas mathathias et
beſeel ⁊ bōnus ⁊ manaſſes. Et ex filijs
nuae: noneas et afeas ⁊ melchias ⁊ ſa-
meas et ſimō beniamin et malchus et
marras. Et ex filijs aſom: carianeꝰ ma-
thathias et bānꝰ eliphalach et manaſ-
ſes et ſemei. Et ex filijs bāni: hieremi-
as ⁊ moadias ⁊ abramꝰ ⁊ iohel ⁊ bane
as et pellias ⁊ ionas ⁊ marimoth ⁊ eli-
aſib ⁊ mathaneꝰ ⁊ eliaſis ⁊ oriſas ⁊ die
E lus et ſemediꝰ et ſambris ioſephus. Et

ex filijs nobei: idelus ⁊ mathathias et
ſabadus et zecheda ſedmi ⁊ ieſſei bane
as. Oēs iſti ꝯiūxerūt ſibi vxores alieni-
genas: et diuiſerūt eas cū filijs. Et in-
habitauerunt ſacerdotes ⁊ leuite: et q̄
erāt ex iſrl̄ i hierl̄m: et i tota vna regio
ne nouilunio mēſis ſeptimi. Et erāt fi
lij iſrl̄ i cōmoratiōibꝰ ſuis. Et ꝯgrega 2. Eſdre
ta ē oīs mltitudo ſil̄ i areā q̄ ē ab oriē
te porte ſacre. Et dixerūt eſdre pōtifici
⁊ lectori: vt afferret legē moyſi q̄ tradi
ta ē a dn̄o deo iſrael. Et attulit eſdras
pōtifex legē oī multitudini eoꝝ a viro
vſqꝫ ad mulierē ⁊ oībꝰ ſacerdotibꝰ: au-
dire legē nouilunio mēſis ſeptimi. Et
legebat i area q̄ ē añ ſacrā portā tēpli:
a p̄ma luce vſqꝫ ad veſperā: corā viris
⁊ mulieribꝰ. Et dederunt oēs ſenſū ad F
legē. Et ſtetit eſdras ſacerdos et lector
legꝭ ſup ligneū tribunal qō fabricatū
erat. Et ſteterūt ad eū mathathias ⁊ ſa-
mus ananias: azarias: vrias: ezechias
⁊ balſamꝰ ad dexterā: ⁊ ad ſiniſtrā: fal-
deꝰ: miſael: malachias: abuſthas: ſabꝰ:
nabadias et zacharias. Et aſſūpſit eſ-
dras librū corā oī multitudine: p̄ſide-
bat em̄ i gl̄ia in ꝯſpectu oīm. Et cū ab
ſoluiſſet legē: oēs recti ſteterūt: ⁊ bn̄di
xit eſdras dn̄m deū altiſſimū: deū ſab-
baoth oīpotētē. Et rn̄dit omnis pp̄ls:
amē. Et eleuatꝭ ſurſū manibꝰ: ꝓcidē-
tes i trā adorauerūt dn̄z: ieſus ⁊ bana-
eus et ſarebias et iaddimꝰ et accubꝰ et
ſabbatheꝰ ⁊ calithes et azarias et iora-
dus et ananias et philias leuite: q̄ do-
cebāt legē dn̄i ⁊ i mltitudie legebāt le
gē dn̄i: ⁊ p̄ferebāt ſinguli eos q̄ intelli
gebāt lectionē. Et dixit atharathes eſ- G
dre pōtifici ⁊ lectori ⁊ leuitꝭ q̄ docebāt
multitudinē: dicens: Dies h̄ ſāctus eſt
dn̄o. Et oēs flebāt cū audiſſent legem Nee. 8.
Et dixit eſdras. Digreſſi ꝫ manducare
pinguiſſima queqꝫ ⁊ bibite dulciſſima
queqꝫ et mittite munera his q̄ nō h̄ñt
Sanctꝰ em̄ eſt h̄ dies dn̄i et nolite me-
ſti eſſe. Dn̄s em̄ clarificabit vos. Et le
uite denūciabāt in publico oībꝰ: dicen
tes: Dies h̄ ſanctꝰ eſt. Nolite meſti eſſe.
Et abierūt oēs manducare ⁊ bibere et
epulari: ⁊ dare munera his q̄ nō habe-
bāt vt epulēt̄. Magnifice em̄ ſūt exal-
tati v̄bis q̄bus edocti ſūt. Et ꝯgrega-
ti ſūt vniūſi in hierl̄m celebrare letici-
am ſm̄ teſtamentū dn̄i dei iſrael.

Explicit liber Eſdre tertius: Incipit liber Eſdre quartus. Capitulum. I

I Liber eſdre pro
phete ſcōs: filij ſarei: filij a-
zarei: filij helchie: filij ſada
nie: filij ſadoch: filij achi-
tob: filij achie: filij phinees: filij heli: fi
lij amerie: filij aſiei: filij marimoth: fi-
lij arna: filij ozie: filij borith: filij abi-
ſei: filij phinees: filij eleazar: filij aarō
ex tribu leui: q̄ fuit captiu⁹ i regione
medorū i regno artaxerxis reg⁊ pſarū
Et factū ē x̄bū dñi ad me: dicēs: Ua-
de ⁊ nūcia pp̄lo meo facinora ipoꝝ ⁊
filijs eoꝝ iniq̄tates q̄s i me admiſerūt
vt nūciēt filijs filioꝝ q: pctā parentū
ipſorū i illis creuerūt. Obliti eñ mei
4.e. ſacrificauerūt dijs alienis. Nōne ego
eduxi eos de t̄ra egypti: de domo ſui-
tut⁊. Ipſi aūt irritauerūt me: ⁊ cōſilia
mea ſpreuerūt. Tu āt excute comā capi
tis tui: ⁊ pijce oia mala ſup illos: qm̄
nō obedierūt legi mee. Pp̄lus āt ē in
diſciplinat⁹. Uſq̄ q̄ eos ſuſtinebo q̄b⁹
.12.c tāta bñficia cōtuli? Reges multos p-
B pter eos ſubuerti: pharaonē cū pueris
ſuis ⁊ oēm exercitū ei⁹ pcuſſi. Oēs gē
tes a facie eoꝝ pdidi: ⁊ i oriētē puin-
ciarū duarū pp̄los tyri ⁊ ſydonis diſſi-
paui: ⁊ oēs aduerſarios eoꝝ interfeci
Tu vero loq̄re ad eos: dicēs: Hec dic
4.e. dñs. Nēpe ḡ vos p mare trāſmeaui: et
plateas vob̄ initio munitas: exhibui.
Ducē vob̄ dedi moyſen: ⁊ aarō ſacer-
dotē: lucē vob̄ p colūnā ignis p̄ſtiti: ⁊
magna mirabilia feci i vob̄. Uos autē
mei obliti eſtis dic dñs. Hec dicit dñs
.16.c oipotēs. Coturnix vob̄ i ſigno fuit: ca
ſtra vob̄ ad tutelā dedi: ⁊ illic murmu
raſtis: ⁊ nō triūphaſtis i noie meo de
pditione inimicorū vrorū: ſed adhuc
nūc vſq̄ murmuraſt⁊. Ubi ſūt bñficia
q̄ p̄ſtiti vob̄. Nōne i deſto cū eſurire-
.14.c t⁊ pclamaſt⁊ ad me dicētes: vt q̄d nos
i deſtū iſtō adduxiſti ⁊ iterficere nos?
Meli⁹ nobis fuerat ſuire egyptijs q̄
mori i deſto h̄. Ego dolui gemit⁹ ve-
.16.c ſtros: ⁊ dedi vob̄ māna i eſcā. Panē an
5.77. geloꝝ māducaſt⁊. Nōne cū ſitiret⁊: pe-
trā excidi: ⁊ fluxerūt aq̄ in ſaturitate?
C Propt̄ eſtus folijs arboꝝ vos texi Di
uiſi vob̄ t̄ras pingues: chananeos et
phereſeos philiſtinos a facie vr̄a pie-
ci. Quid faciē vobis adhuc dicit dñs?
Hec dic dñs oipotēs. In deſerto cū eſ- Exo.15.b
ſetis i flumine āmorreo ſitiētes ⁊ blaſ
phemātes nomē meū: nō ignē vob̄ p
blaſphemijs dedi: ſ; mittēs lignū in
aquā: dulce feci flumē. Quid tibi faciā
iacob? Noluiſti obedire iuda. Trāſfe-
rā me ad alias gētes: ⁊ dabo eis nomē
meū: vt cuſtodiāt legittima mea. Qm̄
me dereliq̄ſtis: ⁊ ego vos derelinquā.
Petētib⁹ vob̄ a me miſicordiā nō mi
ſerebor: qn̄ iuocabit⁊ me: ego nō exau-
diā vos. Maculaſt⁊ ei man⁹ vr̄as ſan-
guine: ⁊ pedes vr̄i ipigri ſūt ad cōmit-
tēda homicidia. Nō q̄ſi me dereliq̄ſt⁊
ſ; voſipis: dicit dñs: Hec dic dñs oipo
tēs. Nōne ego vos rogaui vt pr̄ filios
⁊ mr̄ filias: et vt nutrix puulos ſuos:
vt eſſet⁊ mihi i pp̄lm: ⁊ ego vob̄ in deū
⁊ vos mihi i filios: ⁊ ego vob̄ i p̄rem?
Ita vos collegi: vt gallina pullos ſuos Leui.26.b
ſub alas ſuas. Mō aūt q̄d faciā vob̄? Math.23.b
Proijciā vos a facie mea. Oblationes D
cū mihi attuler⁊ auertā faciē meā avo
bis. Dies ei feſtos vr̄os ⁊ neomenia et
circūciſiōes repudiā: Ego miſi pueros
meos pphetas ad vos: q̄s acceptos in
terfeciſtis: ⁊ laniaſtis corpa eoꝝ: quo-
rū ſāguinē exq̄rā dicit dñs. Hec dicit
dñs oipotēs. Dom⁹ vr̄a deſta ē. Pro-
ijciā vos ſic vēt⁹ ſtipulā: ⁊ filij pcrea-
tionē ñ faciēt: qm̄ mādatū meū neglex
erūt: ⁊ qd̄ malū ē corā me fecerūt. Tra
dā domos vr̄as pp̄lo veniēti q̄ me nō
audiētes credūt: q̄b⁹ ſigna nō oñdi fa
ciēt q̄ p̄cepi. Prophetas nō viderūt: ⁊
memorabūt iniq̄tatū eoꝝ. Teſtor pp̄li
veniētis grām: cui⁹ puuli exultāt cū
leticia me nōvidētes oculis carnalib⁹
ſ; ſpū credētes q̄ dixi. Et nūc frat̄ aſpi
ce q̄ gl̄ia: ⁊ vidi pp̄lm veniētē ab oriē-
te: q̄b⁹ dabo ducatū abraā yſaac ⁊ ia-
cob et oſee ⁊ amos et michee: ⁊ iohel:
⁊ abdie ⁊ ione ⁊ naū ⁊ abachuc ſopho
nie: aggei: zacharie: et malachim q̄ et
Ec angel⁹ dñi vocat⁹ ē. II B
H dicit dñs: Ego eduxi pp̄lm iſtū
de ſeruitute: q̄b⁹ mādata dedi
p pueros meos pphas q̄s audire nolu
erūt: ſ; irrita fecerūt mea cōſilia. Mat̄
q̄ eos generauit: dicit illis. Ite filij: q:
ego vidua ſū ⁊ derelicta. Educaui vos
cū leticia: ⁊ amiſi vos cū luctu et triſti
cia. Qm̄ peccaſtis corā dño deo vr̄o: et

qđ malū ē coꝛā eo fecit? Nō āt ꝗd fa
ciā vob? Ego vidua ſū ꝛ derelicta. Ite
filij: ꝛ petite a dño miſericoꝛdiā. Ego
aūt te pr̄ teſtē iuoco ſup mr̄em filioꝝ
ꝗ noluerūt teſtamētū meū ſuare: vt des
eis ꝯfuſionē ꝛ mr̄em eoꝝ i direptionē
ne generatio eoꝝ fiat. Diſpgant̄ i gen
tes noīa eoꝝ: deleāt̄ a t̄ra: qm̄ ſpreue
rūt ſacr̄m meū. Ve tibi aſſur: ꝗ abſcon
Gen.19.e dis iniꝗs penes te. Gēs mala memoꝛa
re ꝗd feceri ſodome ꝛ gomoꝛre ꝗrū t̄ra
iacet i piccis: glebis ꝛ aggerib⁹ cineꝝ.
Sic dabo eos ꝗ me nō audierūt: dicit
dñs oīpotēs. Hec dic̄ dñs ad eſdrā. Nū
cia pp̄lo meo: qm̄ dabo eis regnū hie-
ruſalē qđ datur⁹ erā iſrl̄. Et ſumā mi
hi gloꝛiā illoꝝ: ꝛ dabo eis tabernacu-
la et̄na ꝗ ꝑparauerā illis. Lignū vite
erit illis i odoꝛē vnguēti: ꝛ nō laboꝛa-
B būt nec̄ fatigabūt̄. Ite ꝛ accipietis.
Rogate vob dies paucos vt imoꝛent̄.
Jam patū ē vob regnū. Vigilate. Te-
ſtare celū ꝛ t̄rā. Cōtriui ei malū ꝛ crea-
ui bonū: qꝛ viuo ego dicit dñs. Mater
āplectere filios tuos: educa illos cū le-
ticia. Sicut colūba ꝯfirma pedes eoꝝ
qm̄ te elegi dicit dñs. Et reſuſcitabo
moꝛtuos de locꝭ ſuis: ꝛ de monumētis
educā illos: qm̄ cognoui nomē meū i
iſrl̄. Noli timere mr̄ filioꝝ qm̄ te elegi
dic̄ dñs. Mittā tibi adiutoꝛiū pueros
meos eſaiā ꝛ hieremiā: ad ꝗrū ꝯſiliū
ſc̄tificaui et paraui tibi arboꝛes duo-
decim grauatas varijs fructib⁹: ꝛ toti
dē fontes fluētes lac ꝛ mel: ꝛ mōtes i-
mēſos ſeptē: habētes roſā ꝛ liliū: i ꝗb⁹
gaudio iplebo filios tuos. Viduā iu
Tob.1.d ſtifica: pupillo iudica: egēti da: oꝛpha-
nū tuere: nudū veſti: cōfractū ꝛ debilē
cura: claudū irridere noli: tutare man
cū: ꝛ cecū ad viſionē claritat? mee ad-
mitte: Senē ꝛ iuuenē intra muros tu
os ſua: moꝛtuos vbi iuener? ſignās cō
mēda ſepulchꝛo: ꝛ dabo tibi ꝑmā ceſſi
onē i reſurrectiōe mea. Pauſa ꝛ ꝗeſce
pp̄ls me⁹: qꝛ veniet reꝗes tua. Nutrix
bona nutri filios tuos: cōfirma pedes
eoꝝ. Seruos ꝗs tibi dedi: nemo ex eis
C interiet. Ego ei eos reꝗrā d̄ nūero tuo
Noli fatigari. Cū ei venerit dies ꝑſſure
et anguſtie: alij ploꝛabūt ꝛ triſtes erūt
tu āt hilar? et copioſa eris. Zelabūt gē
tes: et nil aduerſus te poterūt dic̄ dñs
Man⁹ mee tegēt te: ne filij tui gehēnā

videāt. Jocūdare mr̄ cū filijs tuis: qꝛ
ego te eripiā dicit dñs. Filios tuos doꝛ
miētes memoꝛare: qm̄ ego eos educā
de laterib⁹ t̄re: ꝛ miſericoꝛdiā cū illis
faciā: qm̄ miſericoꝛs ſū: dic̄ dñs oīpo-
tēs. Amplectere natos tuos vſc̄ dū ve
nio ꝛ ꝑſtem ill̄ miſericoꝛdiā: qm̄ exube
rāt fontes mei: et gr̄a mea nō deficiet.
Ego eſdras ꝑceptū accepi a dño i mō-
te oꝛeb: vt irē ad iſrl̄. Ad ꝗs cū venirē
reꝓbauerūt me: et reſpuerūt mādatū
dñi. Ideoc̄ vobis dico gētes ꝗ audit?
et itelligitis. Expectate paſtoꝛē vr̄m:
requiē et̄nitat? dabit vob qm̄ i ꝓxio
ē ille ꝗ i fine ſeculi aduenit. Parati
eſtote ad ꝑmia regni: qꝛ lux ꝑpetua lu
cebit vob ꝑ et̄nitatē tp̄is. Fugite vm-
brā ſecli hui⁹. Accipite iocūditatē glo
rie vr̄e. Ego teſtoꝛ palā ſaluatoꝛē meū
cōmēdatū donū accipite et iocūdami
gr̄as agētes ei ꝗ vos ad celeſtia regna
vocauit. Surgite et ſtate et videte nu-
merū ſignatoꝝ i cōuiuio dñi. Qui ſe d̄
vmbꝛa ſeculi trāſtulerūt: ſplēdidas tu
nicas a dño acceperūt. Recipe ſion nu
merū euū: ꝛ cōclude cādidatos tuos ꝗ
legē dñi cōpleuert̄. Filioꝝ tuoꝝ ꝗs op
tabas plen⁹ ē nūer⁹. Roga iperiū dñi
vt ſc̄tificet̄ pp̄ls tu⁹ ꝗ vocat⁹ ē ab in-
itio. Ego eſdras vidi i mōte ſion tur-
bā magnā quā nūerare nō potui: ꝛ oēs
cāticis collaudabāt dñm. Et i medio
eoꝝ erat iuuenis ſtatura celſus: eminē
tioꝛ oīb⁹ ill̄ ꝛ ſingul̄ eoꝝ capitib⁹ ipo
nebat coꝛonas: ꝛ mag? exaltabat̄. Ego
āt miraculo tenebar. Tūc iterrogaui
angelū: et dixi. Qui ſūt hi dñe? Qui rñ
dēs dixit mihi. Hi ſūt ꝗ moꝛtalē tuni-
cā depoſuerūt: ꝛ imoꝛtalē ſumpſerūt: ꝛ
ꝯfeſſi ſūt nomē dei. Mō coꝛonāt̄ et ac
cipiūt palmas. Et dixi angelo. Ille iu-
uenis ꝗs ē ꝗ eis coꝛonas iponit ꝛ pal-
mas i man⁹ tradit? Et rñdēs: dixit mi
hi: Ipſe ē fili⁹ dei: quē i ſeculo ꝯfeſſi ſt̄
Ego āt magnificare eos cepi: ꝗ foꝛtit̄
ꝓ noīe dñi ſteteꝛt. Tūc dixit mihi an-
gelus. Vade annūcia pp̄lo meo ꝗlia et
quāta mirabilia dñi dei vidiſti. ¶ III

A Nno triceſimo ruine ciuitatis A
erā i babylone: ꝛ ꝯturbat⁹ ſum
ſup cubiculo meo recūbēs. Et
cogitatiões mee aſcēdebāt ſup coꝛ me
um: qm̄ vidi deſtionē ſion: ꝛ abūdan-
tiā eoꝝ ꝗ habitabāt i babylone. Et vē

Matꝰ ē ſpūs meꝰ valde. Et cepi loq̄ ad
altiſſimū ꝟba timorata. Et dixi: O do
minator dn̄e tu dixiſti ab initio qn̄ plā
taſti t̄rā: ⁊ h̄ ſolꝰ: ⁊ īpaſti ꝑplo: ⁊ dedi-
ſti adā corpꝰ mortuū. ſi et ipm̄ figmen
n.1.d tū manuū tuarū erat ⁊ inſufflaſti i eū
n.2.c ſpūm vite: ⁊ factꝰ ē viuēs corā te: ⁊ idux
iſti eū i paradiſo quē plātauerat dextera
tua añq̄ t̄ra aduētaret. Et huicmāda
ſti diligere viā tuā ⁊ p̄teriuit eā: ⁊ ſta-
tim inſtituiſti i eū mortē ⁊ i nationibꝰ
eiꝰ: ⁊ nate ſūt gētes ⁊ tribꝰ et ꝑpli ⁊ co
B gnatiōes q̄rū nō ē nūerꝰ. Et ābulauit
vnaq̄q̄ gēs i volūtate ſua: ⁊ mira age
n.7.b bāt corā te: et ſpnebāt p̄cepta tua. Ite
rū āt i tp̄e iduxiſti diluuiū ſup inhabi
tātes ſeculū: ⁊ ꝑdidiſti eos. Et factū ē
in vnoq̄q̄ eoꝝ ſicut ade morti: ſic his di
luuiū. Dereliq̄ſti āt vnū ex his noe cū
domo ſua: ⁊ ex eo iuſti oēs. Et factū ē
cū cepiſſent multiplicari q̄ habitabāt
ſup terrā: ⁊ m̄ltiplicauerūt filios ⁊ po
pulos ⁊ gētes multas: ⁊ ceperūt itera-
to īpietatē facere plꝰq̄ priores. Et fa-
ctū ē cū iniq̄tatē facerēt corā te: elegi-
n.12.a ſti tibi virū ex his cui nomē erat abra
am. Et dilexiſti eū: ⁊ demōſtraſti ei ſo-
li volūtatē tuā. Et diſpoſuiſti ei teſta-
mētū et̄nū ⁊ dixiſti ei vt nō vnq̄ dere
linq̄res ſemē eiꝰ. Et dediſti ei yſaac: ⁊
e.21.a yſaac dediſti iacob ⁊ eſau. Et ſegrega-
n.25.c ſti tibi iacob: eſau āt ſepaſti. Et factꝰ
ē iacob i m̄ltitudine magna. Et factū
o.14.e ē cū educeres ſemen eiꝰ ex egypto: ad-
duxiſti ſup mōtē ſina. Et inclinaſti ce
C los ⁊ ſtatuiſti t̄rā: ⁊ cōmouiſti orbē: et
tremere feciſti abyſſos: ⁊ ꝯturbaſti ſe-
culū: et trāſijt glīa tua portas q̄ttuor
ignis ⁊ t̄remotꝰ et ſpūs ⁊ gelu: vt da-
res ſemini iacob legē: et generatiōi iſ-
rael diligētiā. Et n̄ abſtuliſti ab eis cor
malignū: vt faceret lex tua i eis fructū
Cor eī malignū baiulās ꝑmꝰ adā trāſ-
greſſus et victꝰ ē: ſ3 et oēs q̄ de eo nati
ſūt. Et facta eſt ꝑmanēs infirmitas: et
lex cū corde ꝑpli cū malignitate radi-
cis: et diſceſſit qđ bonū ē: et māſit ma-
lignū. Et trāſierūt tp̄a ⁊ finiti ſūt āni
⁊ ſuſcitaſti tibi ſuū noīe dd ⁊ dixiſti ei
a.16.c edificare ciuitatem nois tui: ⁊ offerre
eg.5.a ibi i eadē thꝰ et oblatiōes. Et factū ē
p̄ annis multis: ⁊ dereliq̄rūt q̄ habita
bāt ciuitatē i oibꝰ faciētes ſicut fecit
adā ⁊ oēs generatiōes eiꝰ. Vtebāt̄ eīm
⁊ ipi corde maligno. Et tradidiſti ciui
tatē tuā in manibꝰ inimicoꝝ tuoꝝ:
Nūq̄d meliora faciūt q̄ habitāt baby
lonē? Et ꝑpter hoc dn̄abit̄ ſion. Fa- D
ctū eſt cū veniſſem huc ⁊ vidiſſem im-
pietates quarū nō eſt numerꝰ: ⁊ delin
quētes multos. vidit aīa mea h̄ trice-
ſimo anno ⁊ exceſſit cor meū: qn̄ vidi
quō ſuſtines eos peccātes: ⁊ pepciſti i-
pie agētibꝰ: ⁊ ꝑdidiſti ꝑplm̄ tuū ⁊ cō-
uaſti īimicos tuos ⁊ nō ſignificaſti. Ni
hil memi quō debeat dereliq̄ via hec
Nūq̄d meliora fac̄ babylō q̄ ſion: aut
alia gēs ꝯgnouit te p̄t iſrl̄? Aut q̄ tri-
bꝰ crediderūt teſtamētꝭ tuis ſic iacob?
Quaꝝ merces nō cōparuit: neq̄ labor
fructificauit. Pertrāſiēs ei ꝑtrāſiui in
gētibꝰ: ⁊ vidi abūdātes eas: ⁊ n̄ memo
rātes mādatoꝝ tuoꝝ. Nūc ẜ pōdera i
ſtatera n̄ras iniq̄tates et eoꝝ q̄ habi-
tāt i ſeculo: et nō iuenieẗ nomē tuū ni
ſi i iſrl̄. Aut qn̄ nō peccauert̄ i ꝯſpectu
tuo q̄ habitāt t̄rā: aut q̄ gēs ſic obſua
uit mādata tua? Hos q̄dē p̄ noia iue-
nies ſuaſſe mādata tua: gētes aūt nō
Et rn̄dit ad me CIIII A
me āgelꝰ q̄ miſſus ē ad me cui
nomē huriel: et dixit mihi: Ex-
cedēs exceſſit cor tuū i ſeclo h̄: ⁊ cōp-
hēdere cogitas viā altiſſimi. Et dixi:
Ita dn̄e meus. Et rn̄dit mihi: ⁊ dixit:
Tres vias miſſus ſū oñdere tibi: ⁊ tres
ſilitudines ꝑponere corā te: d̄ q̄bꝰ mi-
hi ſi renūciauerꝭ vnā ex his: et ego tibi
demōſtrabo viā: quā deſideras videre
⁊ docebo te vn̄ ſit cor malignū. Et dixi
Loq̄re dn̄e meꝰ. Et dixit ad me. Vade
pōdera mihi ignis pōdus: aut mēſura
mihi flatū vēti: aut reuoca mihi die q̄
p̄terijt. Et rn̄di ⁊ dixi: Quis natoꝝ po
terit facere vt me iterroges de his? Et
dixit ad me. Si eēm iterrogās te dicēs
quāte hītatiōes ſūt i corde marꝭ: aut
quāte vene ſūt i pncipio abyſſi: aut q̄n
te vene ſūt ſup firmamētū: aut q̄ ſūt ex
itus paradiſi: diceres mihi fortaſſis i: ab
yſſū nō deſcēdi: neq̄ i infernū adhuc:
neq̄ i celū nūq̄ aſcēdi. Nūc aūt nō in
terrogaui te niſi de igne ⁊ vēto ⁊ die p̄
quē trāſiſti: ⁊ a q̄bꝰ ſepari nō potes: ⁊
nō rn̄diſti mihi de eis. Et dixit mihi.
Tu q̄ tua ſūt tecū coadoleſcētia n̄ po-
tes cognoſcere. Et quō poterit vas tu-
um capere altiſſimi viā: ⁊ iā exteriꝰ corrū

ꝑro ſeculo itelligere corruptionē eui-
dētē i facie mea? Et dixi illi. Melius
erat nos nō eē ꝙ adhuc viuētes viue-
re i ipietatib⁹ ⁊ pati et nō itelligere d
q̄ re. Et rn̄dit ad me et dixit: Ꝓfici-
ſcens ꝓfect⁹ ſū ad ſiluā lignoꝝ cāpi: ⁊
B cogitauerūt cogitationē ⁊ dixerūt. Ue
nite et eam⁹ ⁊ faciam⁹ ad mare bellū:
vt recedat corā nob et faciam⁹ nobis
alias ſiluas. Et ſilr̄ fluct⁹ marꝭ et
ipſi cogitauerūt cogitationē: ⁊ dixerūt
Uenite aſcēdētes debellam⁹ ſiluas cā
pi vt et ibi ꝯſumem⁹ nobiſmetipſis ali
am regionē. Et fact⁹ ē cogitat⁹ ſilue i
vanū Uenit ei ignis: et ꝯſūpſit eā. Si
militer et cogitat⁹ fluctuū marꝭ. Ste-
tit ei arena et ꝓhibuit eos. Si ei eſſes
iudex hoꝝ: quē incipes iuſtificare: aut
quē cōdemnare? Et rn̄di ⁊ dixi: Utriqꝫ
vnā cogitationē cogitauerūt. Terra ei
data ē ſilue et mari loc⁹ portare fluct⁹
ſuos. Et rn̄dit ad me: ⁊ dixit: Bn̄ tu iu
dicaſti. Et q̄re nō iudicaſti tibimetipi
Queadmodū ei tra ſilue data ē: ⁊ ma-
re fluctib⁹ ſuis. ſic q̄ ſup trā inhabitāt
q̄ ſūt ſup trā itelligere ſolūmō pñt: ⁊ q̄
ſup celos q̄ ſup altitudinē celorū. Et
rn̄di: ⁊ dixi: Deꝑcor te dn̄e: vt mihi detr
ſenſus itelligēdi. Nō ei volui iterroga
re de ſupiorib⁹ tuis: ſꝫ de his q̄ ptrāſe-
unt ꝑ nos q̄tidie: ꝓpt q̄d iſrl̄ dat⁹ i op
probriū gētib⁹ quē dilexiſti ꝓplm da-
t⁹ ē tribub⁹ ipīs: ⁊ lex patrū nroꝝ in
īteritū deducta ē ⁊ diſpoſitiōes ſcpte
nuſq̄ ſūt: ⁊ ptrāſiuim⁹ de ſeculo vt lo
cuſte: ⁊ vita nr̄a ſtupor ⁊ pauor: ⁊ nec
digni ſum⁹ miſcdiam cōſeq̄. Sꝫ q̄d fa
C ciet noī ſuo qd iuocatū ē ſup nos? Et
de his iterrogaui: ⁊ rn̄dit ad me: ⁊ dix
it. Si fuerꝭ plīmū ſcrutat⁹: freq̄ēter
miraberis. Qm̄ feſtinās feſtinat ſecu-
lū ptrāſire: ⁊ nō capit portare q̄ i futu
ris tpib⁹: iuſtis repromiſſa ſūt: qm̄ ple
nū iiuſticia ē ſeculū h̄ ⁊ īfirmitatib⁹.
De q̄b⁹ āt iterrogas: dicā: Semiatū ē
ei malū: ⁊ nec dū venit deſtructio ipi⁹
Si ḡ nō iuerſū fuerit qd ſeminatū eſt
⁊ diſceſſerit loc⁹ vbi ſemiatū ē malū:
n̄ veniet vbi ſemiatū ē bonū. Qm̄ gra
mē ſeminis mali ſemiatū ē i corde adā
ab initio: ⁊ quātū ipietatꝭ generauit
vſqꝫ nūc: ⁊ generat vſqꝫ cū veniat area
Eſtima āt apud te gramē mali ſemis
quātū fructū ipietatꝭ generauit: qn̄ fe

cate fuerit ſpice: q̄rū nō ē nūer⁹: ꝙ ma
gnā areā icipiēt facere. Et rn̄di: ⁊ dixi:
Quō: ⁊ qn̄ hec? Quare modici ⁊ mali
anni nr̄i? Et rn̄dit ad me: ⁊ dixit mihi
Nō feſtines tu ſup altiſſimū. Tu ei fe-
ſtinas ianiter eē ſup ipm̄. Nā exceſſus
tu⁹ mult⁹. Nōne de his iterrogauerūt
aīe iuſtoꝝ i ꝓmptuariīs ſuis: dicētes:
Uſqꝫ q̄ ſpero ſic ⁊ qn̄ veniet fruct⁹ aree
mercedis nr̄e? Et rn̄dit ad ea hieremi-
el archangel⁹: ⁊ dixit: Qn̄ iplet⁹ fuerit
nūer⁹ ſeminū i vob: qm̄ i ſtatera pon-
derauit ſeculū: ⁊ mēſura mēſurauit tē
pora ⁊ nūero nūerauit tpa: ⁊ nō cōmo
uit nec excitauit vſqꝫ dū ipleatr̄ p̄dicta
mēſura. Et rn̄di: ⁊ dixi. O dn̄ator dn̄e D
ſꝫ nos oēs pleni ſum⁹ impietate. Et ne
forte ꝓpt nos nō ipleātr̄ iuſtoꝝ aree: ꝓ
pter ptā ihabitātiū ſup trā. Et rn̄dit
ad me: ⁊ dixit: Uade ⁊ iterroga p̄gnātē
ſi qn̄ ipleuerit nouē mēſes ſuoſ: adhuc
poterit matrix ei⁹ retinere partū i ſe-
metipa. Et dixi. Nō pōt dn̄e. Et dixit
ad me. In iferno ꝓmptuaria aiaꝝ: ma
trici aſſimilata ſūt. Queadmodū eni il
la feſtinat q̄ parit effugere neceſſitatē
part⁹: ſic ⁊ hec feſtinat reddere ea q̄ cō
mēdata ſūt. Ab initio tibi demōſtra-
bitr̄ de his q̄ cōcupiſcꝭ videre. Et rn̄di
⁊ dixi. Si iueni grām añ oclos tuos: ⁊
ſi poſſibile ē: ⁊ ſi idone⁹ ſum: demōſtra
mihi ſi pl⁹ ꝙ p̄teritū ſit: habet venire:
aut plura ptrāſierūt ſupra ꝙ futuꝝ ē.
Quid ptrāſiuit ſcio. q̄d aūt futuꝝ ſit
ignoro. Et dixit ad me. Sta ſupra dex-
terā ptē: ⁊ demōſtrabo tibi int̄p̄tatio-
nē ſilr̄tudinis: Et ſteti ⁊ vidi: ⁊ ecce for
nax ardēs trāſijt corā me. Et factū eſt
cū trāſiret flāma vidi: ⁊ ecce ſupauit
fum⁹. Poſt hec trāſijt corā me nubes
plena aq̄: ⁊ miſit pluuiā ipetu multā.
Et cū trāſiſſet ipet⁹ pluuie ſupauerūt
i ea gutte. Et dixit ad me. Cogita tibi.
Sicut creſcit pluuia āpli⁹ ꝙ gutte: et
ignis ꝙ fum⁹: ſic ſupabūdauit q̄ trāſi
uit mēſura. Supauerūt āt gutte ⁊ fu-
m⁹. Et oraui ⁊ dixi. Putas viuo vſqꝫ
i dieb⁹ illis? Uel q̄d erit i dieb⁹ illis?
Rn̄dit ad me: ⁊ dixit: De ſignis de q̄-
b⁹ me iterrogas ex pte poſſū tibi dice-
re: de vita āt tua nō ſū miſſus dicere ti
bi: ſꝫ neſcio.

De ſignis āt: ecce dies venient i q̄b⁹ apphēdētr̄
q̄ inhabitāt terrā i cenſu mul-

to:ꝛ abſcōdeť veritatꝭ via ꝛ ſteriľ erit
a fide:regio ꝛ mľtiplicabiť iniuſticia
ſuꝑ hāc quā ipē tu vides:ꝛ ſuꝑ quā au
diſti olī:ꝛ erit ipoſitio veſtigio ꝙ nūc
vides regnare regionē:ꝛ videbūt eā de
ſertā. Si āt tibi dederit altiſſim⁹ viue
re videb poſt tertiā tubā:ꝛ reluceſcet
ſubito ſol noctu:et luna ter in die: et
de ligno ſāguis ſtillabit.ꝛ lapis dabit
vocē ſuā:ꝛ ꝑli cōmouebunť ꝛ regna-
bit quē nō ſperāt ꝗ inhabitāt ſuꝑ ťrā
ꝛ volatilia cōmigrationē faciēt:ꝛ ma-
re ſodomiticū piſces reījciet:et dabit
vocē noctu quā nō nouerāt mľti. Oēs
āt audiēt vocē ei⁹. Et chaos fiet ꝑ lo-
ca multa:ꝛ ignis frequēter remitteť:ꝛ
beſtie agreſtes trāſmigrabūt: ꝛ mulie-
res mēſtruate pariēt mōſtra: ꝛ i dulci-
b⁹ aq̄s ſalſe iuenienť: ꝛ amici oēs ſe-
metipos expugnabūt:ꝛ abſcōdeť tunc
ſenſus:ꝛ itellect⁹ ſeꝑabiť i ꝓmptuariū
ſuū:ꝛ q̄reť a multꝭ ꝛ nō iuenieť:ꝛ mľti
plicabiť iiuſticia ꝛ icōtinētia ſuꝑ ťrā.
Et iterrogabit regio ꝓximā ſuā:ꝛ di-
cet. Nūq̄d ꝑ te ꝑtrāſījt iuſticia iuſtū fa
ciēs? Et h̄ negabit. Et erit i illo tꝑe:ꝛ
ſperabūt hoīes ꝛ nō ipetrabūt labora
būt ꝛ nō dirigēť vie eoꝝ. Hec ſigna di
cere tibi:ꝑmiſſū ē mihi. Et ſi oraueris
iterū:ꝛ plorauerꝭ ſicut ꝛ nūc:ꝛ ieiuna-
ueris ſeptē dieb⁹:audies iterato horū
B maiora. Et euigilaui:ꝛ corp⁹ meū hor
ruit valde:ꝛ aīa mea laborauit vt defi
ceret. Et tenuit me q̄ venit āgel⁹ q̄ lo-
q̄bať i me ꝛ ꝯfortauit me ꝛ ſtatuit me
ſuꝑ pedes. Et factū ē i nocte ſcḋa: et
venit ad me ſalathiel dux ppli: ꝛ dixit
mihi: Ubi eras? Et q̄re vult⁹ tu⁹ tri-
ſtis? Aut neſcis qm̄ tibi credit⁹ ē iſrľ
i regione trāſmigratiōis eoꝝ? Exurge
ꝫ ꝛ guſta panē:ꝛ nō delinq̄s nos ſicut
paſtor gregē ſuū i manib⁹ lupoꝝ ma-
lignoꝝ. Et dixi ei: Uade a me:ꝛ nō ap
propies ad me. Et audiuit vt dixi:ꝛ re
ceſſit a me. Et ego ieiunaui dieb⁹ ſeptē
vlulās ꝛ plorans:ſicut mihi mādauit
huriel āgel⁹: Et factū ē poſt dies ſeptē
ꝛ iterū cogitatiōes cordis mei moleſte
erāt mihi valde. Et reſūpſit aīa mea
ſpm̄ itellect⁹:ꝛ iteꝝ cepi loq̄ coā altiſ
ſimo ſmōes. Et dixi: Dn̄ator dn̄e ex oī
ſilua ťre ꝛ oīb⁹ arborib⁹ ei⁹ elegiſti vi
neā vnicā:ꝛ ex oī ťra orbis elegiſti ti-
bi foueā vnā:ꝛ ex oīb⁹ floribus orbis
elegiſti tibi liliū vnū:ꝛ ex oīb⁹ abyſſis
marꝭ repleſti tibi riuū vnū: ꝛ ex oīb⁹
edificatꝭ ciuitatib⁹ ſctificaſti tibimetip̄ ſ
ſion:ꝛ ex oīb⁹ creatꝭ volatilib⁹ noīaſti
tibi colūbā vnā:ꝛ ex oīb⁹ plaſmatꝭ pe-
corib⁹ ꝓuidiſti tibi ouē vnā:ꝛ ex oīb⁹
multiplicatꝭ ꝑplis acq̄ſiuiſti tibi ꝑpľm
vnū:ꝛ ab oīb⁹ ꝓbatā legē donaſti hu
ic quē deſideraſti pplo. Et nūc dn̄e vt
q̄d tradiſti vnū plurib⁹? Et ꝓparaſti ſuꝑ C
vnā radicē alias: Et diſꝑdidiſti vnicū
tuū i multꝭ. Et cōculcauerūt eū q̄ ꝯdi
cebāt ſpōſionib⁹ tuis: q̄ꝗ tuis teſtam̄
tis nō credebāt. Et ſi odiēs odiſti po-
pulū tuū:tuis manib⁹ dꝫ caſtigari. Et
factū ē cū locut⁹ eēm ſmōes:ꝛ miſſus
ē angel⁹ ad me q̄ añ venerat ad me ꝑ-
terita nocte:ꝛ dixit mihi: Audi me et
iſtruā te:ꝛ itēde mihi ꝛ adījciā corā te
Et dixi: Loq̄re dn̄e meus. Et dixit ad
me. valde tu i exceſſu mētꝭ fact⁹ es ꝓ
iſrľ. An pl⁹ dilexiſti eū ꝙ q̄ eū fec? Et
dixi ad eū. Nō dn̄e:ſꝫ dolēs locut⁹ ſum
Torquēt ei me renes mei ꝑ oēm horā
q̄rentē apphēdere ſemitā altiſſimi ꝛ i-
ueſtigare ꝑtē iudicij eius. Et dixit ad
me: Nō potes: Et dixi: Quare dn̄e? Ad
q̄d naſcebar:aut q̄re nō fiebat matrix
mřis mee mihi ſepulchꝛū: vt nō viderē
laborē iacob ꝛ defatigationē generis
iſrľ? Et dixit ad me. Nūera mihi q̄ nec
dū venerāt ꝛ collige mihi diſꝑſas gut
tas. Et reuirida mihi aridos flores: et
aperi mihi clauſa ꝓmptuaria:ꝛ ꝓduc
mihi icluſos in eis flat⁹. Demōſtra mi
hi vocꝭ imaginē:ꝛ tūc oñdā tibi labo
rē quē rogas videre: Et dixi: Dn̄ator
dn̄e: q̄s ei ē q̄ pōt hec ſcire:niſi q̄ cū ho
minib⁹ hitationē nō hꝫ? Ego āt iſipi-
ens ꝛ quō potero dicere de his q̄b⁹ me
iterrogaſti? Et dixit ad me. Quō nō po D
tes facere vnū d̄ his q̄ dicta ſūt: ſic nō
poterꝭ iuenire iudiciū meū:aut in fine
charitatē quā ꝑplo ꝓmiſi Et dixi: Sꝫ
ecce dn̄e:tu ꝓpe es his q̄ i finē ſūt. Et
q̄d faciēt q̄ añ me fuerūt:aut nos:aut
hi q̄ poſt nos? Et dixit ad me. Corone
aſſimilabo iudiciū meū Sic ñ nouiſſi
moꝝ tarditas ſic nec priorū velocitas.
Et rn̄di ꝛ dixi: Nec poteras facere eos
q̄ facti ſūt ꝛ q̄ ſūt:ꝛ q̄ futuri ſūt i vnū
vt celeri⁹ iudiciū tuū oñdas? Et rn̄dit
ad me ꝛ dixit: Nō pōt feſtinare creatu-
ra ſuꝑ creatorē: nec ſuſtinere ſclm̄ eos

q̄ i eo creādi ſūt in vnū. Et dixi: Quō
dixiſti ſuo tuo: qm̄ viuificās viuifica
ſti a te creatā creaturā i vnū: ⁊ ſuſtine-
bat creatura: poterit ⁊ nūc portare ꝓ-
ſentes i vnū. Et dixit ad me. Interroga
matricē mulieris: ⁊ dices ad eā. Et ſi
paris: q̄re ꝑ tps? Roga ḡ cā: vt det decē
i vnū. Et dixi: Nō vtiq̄ poterit: ſ; ſm
tps. Et dixit ad me. Et ego dedi matri
cē terre his q̄ ſeminati ſūt ſuꝑ eā ꝑ tps
Queadmodū ei īfans nō parit ea q̄ ſe-
nū ſt: ſic ego diſpoſui a me creatū ſecu
lū. Et iterrogaui: ⁊ dixi: Cū iam dederi
mihi viā loqr corā te. Nā mr̄ nr̄a de q̄
dixiſti mihi: adhuc iuuenis ē: iā ſene-
ctuti appropinq̄t. Et rn̄dit ad me: ⁊ di
xit: Interroga eā q̄ parit: ⁊ dicet tibi. Di
ces ei ei: Quare q̄s peperiſti nūc: nō ſunt
ſiles his q̄ an̄ te: ſi miores ſtatura? Et
dicet tibi ⁊ ipa. Aliq̄ ſūt q̄ in iuuētute
virtutis nati ſūt: ⁊ aliq̄ q̄ ſub tpe ſene-
ctuti deficiēte matrice ſūt nati. Cōſi-
dera ḡ et tu qm̄ minori ſtatura eſtis ꝓ
his q̄ an̄ vos: et q̄ poſt vos minori q̄
vos: q̄ſi iā ſeneſcētes creature ⁊ forti-
tudinē iuuētuti ꝑtereūtes. Et dixi: Ro
go dn̄e ſi iueni grām an̄ oculos tuos:
demōſtra ſuo tuo ꝑ quē viſites creatu
Et dixit ad me. Ini terrā tuā. VI
Etio terreni orb ⁊ an̄q̄ ſtaret exit⁹
ſecli ⁊ an̄q̄ ſpirarēt cōuētiōes
vētoꝝ: ⁊ an̄q̄ ſonarēt voces tonitruū
⁊ an̄q̄ ſplēderēt nitores coruſcationū
⁊ an̄q̄ ꝯfirmarēt fūdamēta ꝑadiſi: an̄
q̄ viderēt decori flores: ⁊ an̄q̄ ꝯfirma
rent mote virtutes: an̄q̄ colligerēt i
nūerabiles militie angeloꝝ: et an̄q̄ ex
tollerēt altitudies aeris: ⁊ an̄q̄ nōia-
rent mēſure firmamētoꝝ: ⁊ an̄q̄ eſtua
rēt camini i ſion: ⁊ an̄q̄ iueſtigarēt ꝓ
ſentes anni: ⁊ an̄q̄ ab alienarēt coꝝ
q̄ nūc peccāt adinuētiōes ⁊ cōſignati
eēnt q̄ fidē theſaurizauert: tūc cogita-
ui ⁊ facta ſūt ꝑ me ſolū ⁊ nō ꝑ aliū: ⁊ fi
nis ꝑ me ⁊ non ꝑ aliū. Et rn̄di: ⁊ dixi.
Que erit ſeꝑatio tēpoꝝ? Aut qn̄ ꝑoris
finis ⁊ ſequētis initiū? Et dixit ad me.
Ab abraā vſq̄ ad yſaac qn̄ nati ſūt ab
eo iacob et eſau manus iacob tenebat
ab initio calcaneū eſau. Finis ei hui⁹
ſeculi eſau et ꝑncipiū ſequentis iacob.
Hois man⁹ iter calcaneū ⁊ manū. Ali
ud noli q̄rere eſdra. Et rn̄di. et dixi: O
dn̄ator dn̄e: ſi iueni grām an̄ oculos tu-
os: oro vt demōſtres ſuo tuo ſinē ſig-
noꝝ tuoꝝ: q̄rū ꝑtē mihi demonſtraſti
nocte ꝑcedēte. Et rn̄dit: et dixit ad me
Surge ſuꝑ pedes tuos: ⁊ audi vocē ple
niſſimā ſonit⁹. Et erit ſicut cōmotio:
nec cōmouebit loc⁹ i q̄ ſtes ſuꝑ eū. Iō
cū loq̄r tu nō expaueas: qm̄ de fine v-
bū: ⁊ fūdamētū terre itelligit: qm̄ de ip-
ſis ſmo tremiſcit ⁊ cōmouet. Scit ei
qm̄ finē eoꝝ oportet cōmutari: Et factū
ē cū audiſſem: ſurrexi ſuꝑ pedes meos
et audiui: et ecce vox loquēs: ⁊ ſonus
ei⁹ ſic ſon⁹ aq̄rū multarū. Et dixit. Ec
ce dies veniūt: et erit qn̄ appropinq̄re
incipiā vt viſitē habitātes i terra: et qn̄
inq̄rere incipiā ab eis q̄ iniuſti nocue-
rūt iniuſticia ſua: et qn̄ ſuppleta fuerit
humilitas ſion et cū ſuꝑ ſignabit ſecu
lū qđ incipiet ptrāſire: hec ſigna faciā
Libri aperient an̄ faciē firmamēti: et
oēs videbūt ſimul: ⁊ anniculi infātes
loquēt vocib⁹ ſuis: et ꝓgnātes imatu
ros pariēt īfantes triū et q̄ttuor men-
ſiū et viuēt et ſuſcitabūt. Et ſubito ap
parebūt ſemiata loca nō ſemiata: ⁊ ple
na ꝓmptuaria ſubito īuenient vacua
⁊ tuba canet cū ſono: quā cū oēs audi
erit ſubito expaueſcēt: Et erit i illo tē
pore debellabūt amici amicos: vt ini-
mici: ⁊ expaueſcet terra cū his: Et vene
fontiū ſtabūt: ⁊ nō decurrēt i horis tri
b⁹. Et erit: oīs q̄ derelict⁹ fuerit ex oi-
b⁹ iſtis q̄b⁹ ꝑdixi tibi: ipe ſaluabit: ⁊
videbit ſalutare meū ⁊ finē ſeculi vr̄i.
Et videbūt q̄ recepti ſūt hoies: q̄ mor-
tē nō guſtauert a natiuitate ſua: ⁊ mu
tabit cor ihabitantiū: ⁊ ꝯuertet i ſenſuꝫ
aliū. Delebit ei malū: ⁊ extinguet do-
l⁹. Florebit āt fides: ⁊ vincet corruptela
⁊ oſtēdet veritas q̄ ſine fructu fuit die-
b⁹ tāti. Et factū ē cū loq̄ret mihi: ⁊ ec
ce paulatim ituebar ſuꝑ cū an̄ quē ſta
bā: ⁊ dixit ad me hec: Veni tibi oſtēde-
re tps vēture noctis. Si ḡ iterū roga-
ueris: ⁊ iterū ieiunaueris ſeptē dieb⁹
iterū tibi renūciabo hoꝝ maiora ꝑ di-
em q̄ audiui. Audita ē ei vox tua apđ C
altiſſimū. Vidit ei fortis directionē tu-
am: ⁊ ꝓuidit pudicitiā quā a iuuētu-
te tua habuiſti: ⁊ ꝓpter h̄ miſit me de-
mōſtrare tibi hec oia: ⁊ dicere tibi. Cō-
fide ⁊ noli timere: ⁊ noli feſtinare cū ꝑ
orib⁹ tpib⁹ cogitare vana: vt nō ꝓpe-
res a nouiſſimis tpib⁹. Et factū ē poſt

hec et fleui iterū ꝛ ſiliṫ ieiunaui ſeptē
tē dieb⁹: vt ſuppleā tres hebdonadas
q̄ dicte ſṫ mihi. Et factū ē ī octaua no
cte ꝛ coꝛ meū turbabaṫ iterato ī me: ꝛ
cepi loq̄ coꝛā altiſſimo. Inflāmabaṫ ei
ſpūs me⁹ valde: ꝛ aīa mea anxiabaṫ: ꝛ
dixi. O dn̄e loquēs locut⁹ es ab initio
G.I.a creature ī p̄mo die dicēs. Fiat celū ꝛ t̄-
ra: ꝛ tuū ꝟbū op⁹ ꝑfectū. Et erat tūc
ſpūs: ꝛ tenebꝛe circūferebāṫ ꝛ ſilentiū:
ſon⁹ voc(is) hoīs nōdū erat abſ te. Tunc
dixiſti de theſaur(is) tuis ꝓferri lumē lu
minoſū q̄ appereret op⁹ tuū. Et die ſcđo
creaſti ſpm̄ firmamēti: ꝛ ip̄aſti ei vt di
uideret ꝛ diuiſionē faceret inṫ aq̄s: vt
ꝑs q̄dā ſurſuz recederet: ꝑs ꝟo deoꝛſū
maneret. Et t̄tia die imp̄aſti aq̄s ꝯgre
gari ī ſeptia ꝑte t̄re: ſex ꝟo ꝑtes ſiccaſti
ꝛ ꝯſuaſti: vt ex his ſint coꝛā te miſtrā
tia ſeīata a deo ꝛ culta. Uerbū ei tu
um ꝓceſſit: ꝛ op⁹ ſtati fiebat. Proceſſit
ei ſubito fruct⁹ mltitudinis īmēſus ꝛ
ꝯcupiſcētie guſt⁹ multifoꝛmes ꝛ floꝛes
coloꝛe īmutabili: ꝛ odoꝛes odoꝛamēti
īueſtigabiṫ. Et die t̄tio hec facta ſunt.
b Quarta āt die īp̄aſti fieri ſolis ſplēdo
rē: lune lumē ſtellarū diſpoſitionē: ꝛ ī
peraſti eis vt deſuirēt futuro plaſma-
to hoī. Quīto āt die dixiſti ſeptime ꝑti
vbi erat aq̄ cōgregata vt ꝓcrearet aīa
lia ꝛ volatilia ꝛ piſces: ꝛ ita fiebat. Aq̄
muta ꝛ ſine aīa q̄ dei nutu iubebanṫ
aīalia faciebat: vt ex h̄ mirabilia tua
natiōes enarrēt. Et tūc cōſuaſti duas
aīas nomē vni vocaſti enoch: ꝛ nomē
ſecūde vocaſti leuiathā: ꝛ ſep̄aſti ea ab
alterutro. Nō ei poterat ſeptia ꝑs vbi
vbi erat aq̄ ꝯgregata cap̄e ea. Et dedi
ſti enoch vnā ꝑtē q̄ ſiccata ē t̄tio die
vt habitet ī ea: vbi ſūt mōtes mille. Le
uiāthā āt dediſti ſeptimā ꝑtē humidā
ꝛ ſuaſti eā vt fiat ī deuoꝛationē q̄bus
vis: ꝛ qn̄ vis. Sexto āt die īperaſti t̄re
vt crearet coꝛā te te iumēta ꝛ beſtias ꝛ
reptilia ꝛ ſup̄ hiſ adā: quē ꝯſtituiſti du
cē ſup̄ oīb⁹ factis q̄ feciſti: ꝛ ex eo edu-
cimur nos oēs quemq̄ elegiſti pp̄ƚm.
Hec āt oīa dixi coꝛā te dn̄e: qꝛ ꝓpṫ nos
creaſti ſeculū: Reſiduas aūt gētes ad
adā natas dixiſti eas nil eē: ꝛ qm̄ ſali-
ue aſſimilate ſūt: ꝛ q̄ſi ſtillicidiū d̄ vaſe
ſimilaſti abūdātiā eoꝝ. Et nūc dn̄e ec
ce iſte gētes q̄ ī nihilū deputate ſūt: ce
perūt dn̄ari nr̄i ꝛ deuoꝛare: nos āt po-
pul⁹ tu⁹ quē vocaſti: p̄mogenitū vni-
genitū emulatoꝛē tuū: traditi ſum⁹ in
manib⁹ eoꝝ. Et ſi ꝓpṫ nos creatū ē ſe
culū: q̄re nō hereditatē poſſidem⁹ cuz
ſeculo? Uſq̄ q̄ hec? VII a
Et factū eſt cū fuiſſem loq̄ ꝟba hec:
miſſus eſt ad me angel⁹ q̄ miſ-
ſus fuerat ad me p̄mis noctib⁹: ꝛ dixit
ad me. Surge eſdra: ꝛ audi ſmōes q̄s
veni loq̄ ad te: Et dixi. Loq̄re de⁹ me⁹
Et dixit ad me. Mare poſitū ē ī ſpatio
ſo loco vt eēt altū ꝛ īmēſū: erit āt ei in
troit⁹ ī anguſto loco poſit⁹: vt eēt ſilīs
fluminib⁹. Quis eīm volēs voluerit in
gredi mare ꝛ videre eū vel dn̄ari ei⁹: ſi
nō trāſierit anguſtū: ī latitudinē veni-
re quō poterit? Itē aliud: Ciuitas ē edi
ficata ꝛ poſita ī loco cāpeſtri: ē āt ple-
na oīm bonoꝝ. Introit⁹ ei⁹ anguſtus
et p̄cipiti poſit⁹: vt eſſet a dextris q̄dē
ignis: a ſiniſtris aq̄ alta: ſemita aūt eſt
vna ſola inter eos poſita: hoc eſt inter
ignē ꝛ aquā vt nō capiat ſemita niſi
ſolūmō veſtigiū hoīs. Si aūt dabiṫ ci
uitas hoī in hereditatē: ſi nunq̄ ante
poſitū p̄iculū ꝑtranſierit quō accipiat
hereditatē ſuā? Et dixi. Sic dn̄e. Et di
xit ad me. Sic ē et iſrƚ ꝑs. Propṫ eos
eīm feci ſeculū ꝛ qn̄ trāſgreſſus ē adam
cōſtitutiōes meas: iudicatū ē qđ factū
eſt. Et facti ſūt ītroit⁹ hui⁹ ſeculi an-
guſti et dolētes ꝛ laborioſi: pauci autē
ꝛ mali ꝛ periculoꝝ pleni ꝛ laboꝛe ma-
gnoopere fulti: nam maioꝛis ſeculi in
troit⁹ ſpacioſi ꝛ ſecuri: ꝛ faciētes īmoꝛ
talitatis fructū. Si ḡ īgrediētes nō fu
erūt īgreſſi q̄ viuūt: āguſta ꝛ vana hec:
nō poterunt recipere q̄ ſunt repoſita.
Nūc ḡ tu q̄re cōturbaris cū ſis coꝛru-
ptibiṫ: ꝛ q̄d moueris tu cū ſis moꝛtaṫ.
Et q̄re nō accepiſti ī coꝛde tuo qđ futu
rū: ſed qđ ī p̄nti? Rn̄di: ꝛ dixi. Dn̄ator b
dn̄e ecce diſpoſuiſti lege tua: qm̄ iuſti
hereditabūt hec. Impij aūt peribūt: iu
ſti aūt ferēt anguſta: ſp̄antes ſpacioſa.
Qui eī īpie geſſerūt: ꝛ anguſta paſſi ſūt
ꝛ ſpacioſa nō videbūt. Et dixit ad me.
Nō ē iudex ſup̄ deū: neq̄ intelligiḡ ēs
ſup̄ altiſſimū. Pereāt eī multi p̄ntes.
qꝛ negligiṫ q̄ anpoſita ē dei lex. Man
dās eīm mādauit de⁹ veniētib⁹: qn̄ ve-
nerūt: q̄d faciētes viuerēt: ꝛ q̄d obſuā
tes nō punirenṫ. Hi aūt nō ſūt ꝑſuaſi
ꝛ cōtradixerūt ei: ꝛ ꝯſtituerūt ſibi cogi

tamē vanitatē: ꝛ ꝓpoſuert ſibi circūuē tiōes delictoꝝ: ꝛ ſupdixerūt altiſſimo nō eē: ꝛ vias ei⁹ nō cognouerūt ꝛ legē ei⁹ ſpreuerūt: ꝛ ſpōſiōes ei⁹ abnegauerūt: ꝛ ī legitimis ei⁹ fidē nō habuert: ꝛ opa ei⁹ nō ꝑfecerūt. Propt̄ h̄ eſdra vacua vacuis: ꝛ plena plenis. Ecce tpſ veniet: ꝛ erit qñ veniēt ſigna q̄ ꝓdixi tibi. Et apparebit ſpōſa ꝛ apparescēs oñdet q̄ nūc ſubducit t̄ra: ꝛ ois q̄ liberat⁹ eſt de ꝓdictis malis: ipſe videbit mirabilia mea. Reuelabit ei fili⁹ me⁹ ieſus cū his q̄ cū eo ſūt: ꝛ iocūdabunt q̄ relicti ſūt i annis q̄dringētꝭ. Et erit poſt ānos hos ꝛ morieꝛ fili⁹ me⁹ chriſt⁹: ꝛ oēs q̄ ſpiramētū habēt hoīes: et cōuteꝛ ſeculū i antiquū ſilētiū dieb⁹ ſeptē ſic ī ꝓorib⁹: iudiciis ita vt nemo derelinq̄t: ꝛ erit poſt dies ſeptē: ꝛ excitabit qđ nōdū vigilat ſeculū: ꝛ morieꝛ corruptū. Et terra reddet q̄ ī ea dormiunt: ꝛ puluis q̄ ī eo ſilētio habitāt: et ꝓmptuaria reddēt q̄ eis cōmēdate ſūt aīe. Et reuelabit altiſſim⁹ ſup ſedē iudicij: ꝛ ptrāſibūt miſerie: ꝛ lōganimitas cōgregabit. Judiciū āt ſolū remanebit: veritas ſtabit: ꝛ fides ꝯualeſcet.

C Et op⁹ ſubſeq̄t: ꝛ merces oñdet: ꝛ iuſticie vigilabūt: ꝛ iiuſticie nō dñabūt.

Geñ.19.c Et dixi. Prim⁹ abraā ꝓpt ſodomitas

Exo.23.c orauit: ꝛ moyſes ꝓ prib⁹ q̄ ī deſto pec caueꝛt: ꝛ q̄ poſt eū ꝓ iſrl ī dieb⁹ achaz ꝛ ſamuelis ꝛ dd ꝓ ꝯfractiōe: ꝛ ſalomō

3.Reg. 8. ꝓ eis q̄ veneꝛt ī ſāctificatiōnē: ꝛ heli

3.Re.17.a.d as ꝓ his q̄ pluuiā acceperūt ꝛ ꝓ mortuo vt viueret: ꝛ ezechias ꝓ ppřo ī die b⁹ ſennacherib: ꝛ multi ꝓ multꝭ. Si ḡ mō qñ corruptibile increuit: et iiuſticia multiplicata ē: ꝛ orauerūt iuſti ꝓ ipſis: q̄re ꝛ nūc ſic nō erit? Et rñdit ad me: et dixit: Pñs ſeculū nō ē finis: gloria ī eo freq̄ēs manet: ꝓpter h̄ orauerūt ꝓ inualidis. Dies eī iudicij erit finis tpis hui⁹ et initiū tpis futuri im mortalitatꝭ: ī q̄ ptrāſiuit corruptela ſoluta ē intpantia: abſciſſa ē incredulitas creuit āt iuſticia: orta eſt veritas. Tūc eñ nemo poterit ſaluare eū q̄ perijt: neq̄ demergere q̄ vincit. Et rñdi: ꝛ dixi. Hic ſmo me⁹ pm⁹ ꝛ nouiſſim⁹: qñ meli⁹ erat nō dare t̄rā adā: vel cū iā dediſſet coercere eū vt nō peccaret. Quid eī ꝓdeſt hoīb⁹ ī pñti viuere ī triſticia: ꝛ mortuoſ ſperare punitionē? O tu q̄d feciſti adā. Si eī tu peccaſti ñ eſt fact⁹ ſoli⁹ tu⁹ caſus: ſ; et nr̄ q̄ ex te aduenim⁹. Quid eī ꝓdeſt nob ſi ꝓmiſſuz eſt nob īmortale tpſ: nos āt mortalia opa egim⁹? Et qñ ꝓdicta ē nob ꝓphēnis ſpes: nos ꝟo peſſimi vani facti ſum⁹. Et qñ repoſita ſūt nob habitacl̄a ſanitatis: et ſecuritatis: nos ꝟo male cōuerſati ſum⁹. Et qñ repoſita gl̄ia altiſſimi ꝓtegere eos q̄ tarde ꝯuerſati ſt nos āt peſſimis vijs ambulauim⁹. Et qñ oñdet ꝑadiſus cui⁹ fruct⁹ īcorrupt⁹ ꝑſeuerat ī q̄ ē ſecuritas et medela. nos ꝟo nō īgrediemur. Jn ingratꝭ eñ locis ꝯuerſati ſum⁹. Et qñ ſup ſtellas fulgebūt facies eoꝝ q̄ abſtinētiā habuerūt: nr̄e āt facies ſup tenebras nigre. Nō eñ cogitauim⁹ viuētes qñ iniq̄tatē faciebam⁹ ꝙ incipiem⁹ poſt mortē pati. Et rñdit: et dixit. Hoc ē cogitatū certamis qđ certabit q̄ ſup t̄rā nat⁹ ē hō vt ſi vict⁹ fuerit patiat qđ dixiſti Si āt vicerit recipiet qđ dico: qñ hec ē vita quā moyſes dixit cū viueret ad ꝓplm dicēs. Elige tibi vitā vt viuas.

Deu

Nō crediderūt āt ei: ſ; nec poſt eū ꝓphetis. Sz nec mihi q̄ locut⁹ ſum ad eos: qñ nō eſſet triſticia in ꝑditionē coꝝ ſicut futurū ē gaudiū ſup eos q̄b⁹ ꝑſuaſa ē ſalus: Et rñdi: ꝛ dixi: Scio dñe qñ vocat⁹ ē altiſſim⁹ miſericors in eo ꝙ miſereat his q̄ nōdū ī ſeculo aduenerūt: ꝛ ꝙ miſereꝛ illis q̄ cōuſionē faciūt ī lege ei⁹: ꝛ lōganimis ē qñ lōganimitatē ꝓſtat his q̄ peccauerūt q̄ſi ſuis operib⁹: ꝛ munific⁹ ē: qñ q̄dē donare vult ꝓ exigētijs: ꝛ mlte miſicordie: qñ mltiplicat magꝭ miſicordias his q̄ pñtes ſunt: ꝛ q̄ ꝓterierūt et q̄ futuri ſunt. Si eī nō multiplicauerit miſericordias ſuas: nō viuificabit ſeculū cū his q̄ ī hereditabāt ī eo. Et donat: qñ ſi nō donauerit de bonitate ſua: vt alleuient hi q̄ iniq̄tatē fecerūt de ſuis iniq̄tatib⁹: ñ poterit decies milleſima ꝑs viuificari hoim. Et iudex ſi ñ ignouerit his q̄ curati ſūt ꝟbo ei⁹: ꝛ deleuerit multitudinē ꝯtēptionū nō fortaſſis derelinq̄rēt inñerabili mltitudine niſi pauci valde. VIII

Et rñdit ad me: et dixit. Hoc ſeculū fecit altiſſim⁹ ꝓpt mltos: futurū āt ꝓpter paucos. Dicā āt corā te ſiſitudinē eſdra. Quō āt interroga-

bis trã: τ dicet tibi· qm̃ dabit trã mul
tã magꝭ vñ fiat fictile: paruũ ãt pulue
22.b rẽ vñ aurꝝ fit: ſic τ act⁹ p̄ñtis ſcłi. Mul
ti q̄dẽ creati ſũt: pauci ãt ſaluabunẗ.
Et rñdi τ dixi: Abſorbe ꝫ aia ſenſũ: et
deuora qđ ſapit. Cõueniſti em̃ obaudi
re: τ ꝓphare volẽs. Nec em̃ tibi ẽ datũ
ſpatiũ: niſi ſolũmõ viuere. O dñe ſi nõ
ꝑmittes ſuo tuo vt orem⁹ coram te: et
des nob̄ ſemẽ cordi τ ſẽſui culturã: vñ
fruct⁹ fiat: vñ viuere poſſit oĩs corru
ptus q̄ portabit locũ hoĩs? Sol⁹ em̃ es
τ vna plaſmatio nos ſum⁹ manuũ tua
rũ ſic̄ locut⁹ es. Et quõ nũc in matrice
plaſmatũ ẽ corp⁹ τ p̄ſtãs mẽbra: ꝯſua
tur ĩ igne τ aq̄ tua creatio: τ nouẽ mẽ
ſib⁹ patiẗ tua plaſmatio tuã creaturã
q̄ ĩ ea creata ẽ: ip̄m ãt qđ ſuat τ qđ ſer
uaẗ vtraq̄ ſuabũẗ: ſuataq̄ qñq̄ ite
rũ reddit matrix q̄ ĩ ea creuerẗ. Impa
ſti em̃ ex ip̄is mẽbris h̄ ẽ mãmillis h̄
bere lac fructui mamillarꝝ: vt nutriaẗ
id qđ plaſmatũ ẽ vſq̄ in tp̄s aliqđ: et
poſtea diſponas eũ tue miſcđie. Enu
triuiſti eũ tua iuſticia: τ erudiſti eũ ĩ le
ge tua: τ corripuiſti eũ tuo ĩtellectu: et
B mortificabis eũ vt tua creatura et viui
ficabis eũ tuũ op⁹. Si ꝫ ꝑdiderꝭ eũ q̄
tãtꝭ laborib⁹ plaſmat⁹ ẽ: tuo iuſſu faci
le ẽ ordinari vt τ id qđ fiebat ſuareẗ.
Et nũc dñe dicã: đ oĩ hoĩe tu magꝭ ſcis
đ ꝑplo ãt tuo ob quẽ doleo: τ đ heredi
tate tua ꝑpẗ quã lugeo: et ꝑpẗ iſrł ꝑpẗ
quẽ triſtꝭ ſũ: et đ iacob ꝑpẗ quẽ doleo:
ĩõ ĩcipiã orare corã te ꝓ me τ ꝓ eis: qm̃
video lapſus nr̃os q̄ inhabitam⁹ trã.
Sꝫ audiui celeritatẽ iudicis q̄ futur⁹
ẽ. Iđo audi vocẽ meã: τ ĩtellige ſermo
nẽ meũ: τ loq̄r coram te. Initiũ v̄bor
eſdre: p̄uſq̄ aſſumereẗ. Et dixi: Dñe q̄ ĩ
11.b habitas ĩ ſeculũ: cui⁹ ocłi eleuati ĩ ſup
na τ aere: τ cui⁹ thron⁹ ĩeſtimabilis et
gła ĩcõp̄hẽſibił: cui aſtat exercit⁹ an
gelorꝝ cũ tremore q̄rꝝ ſuatio ĩuẽtorꝝ ig
ni ꝯũtiẗ: cui⁹ v̄bũ verꝝ τ dicta ꝑſeuerã
tia: cui⁹ iuſſio fortꝭ τ diſpoſitio terribił
cui⁹ aſpect⁹ arefacit abyſſos τ indigna
tio tabeſcere fac̄ mõtes: τ v̄itas teſtifi
caẗ. Exaudi oratiõez ſui tui: τ aurib⁹
ꝑcipe p̄cationẽ: figmẽti tui. Dum em̃
viuo loq̄r: τ dũ ſapio rñdebo. Nec reſpi
cias ꝑpłi tui delicta: ſꝫ q̄ tibi in v̄itate
ſuiũt. Nec ĩtẽdas ĩpia gẽtiũ ſtudia: ſꝫ
q̄ tua teſtionia cũ dolorib⁹ cuſtodierẗ.
Nec cogites q̄ ĩ ꝯſpectu tuo falſa ꝯũſa
ti ſũt: ſꝫ memorare q̄ τ ex volũtate tua
timorẽ cognouerẗ. Neq̄ voluerꝭ ꝑde
re q̄ pecudũ mores habuerũt. ſꝫ reſpici
as eos q̄ legẽ tuã ſplẽdide docuerunt.
Nec ĩdignerꝭ eis q̄ beſtijs peiores iudi
cati ſũt: ſꝫ diligas eos q̄ ſꝑ in tua iuſti
cia ꝯfidunt τ gła. Qm̃ nos τ p̄res nr̃i C
talib⁹ morbis lãguem⁹: tu aũt ꝑpẗ nos
pctõres miſericorsvocaberꝭ. Si em̃ de
ſideraueꝭ vt nr̃i miſerearꝭ: tũc miſeri
cors vocaberꝭ: nob̄ ãt nõ habẽtib⁹ oꝑa
iuſticie. Iuſti em̃ q̄b⁹ ſũt oꝑa młta re
poſita: ex ꝓꝑrijs oꝑib⁹ recipiẽt mercedẽ.
Quid ẽ em̃ hõ vt ei ĩdignerꝭ aut gen⁹
corruptibile vt ita amar⁹ ſis đ ip̄o? In
v̄itate em̃ nemo đ genitꝭ ẽ q̄ ñ impie
geſſit: τ đ ꝯfitẽtib⁹ q̄ ñ deliq̄t. In h̄.n.
annũciabiẗ iuſticia tua τ bonitas tua
dñe: cũ miſert⁹ fuerꝭ eis q̄ ñ hñt ſubaꝫ
bonorꝝ operꝝ. Et rñdit ad me: et dixit:
Recte locut⁹ es aliq̄: τ iux̄ ſmões tuos
ſic τ fiet. Qm̃ ñ vere cogitabo ſuꝑ plaſ
ma eorꝝ q̄ peccauerẗ añ mortẽ ad iudi
ciũ añ ꝑditiõez: ſꝫ iocũdabor ſuꝑ iuſto
rũ figmẽtũ: τ memorabor ꝑegrinatio
nis q̄ꝫ τ ſaluatiõis τ mercedis recepti
onis. Quõ ꝫ locut⁹ ſũ: ſic et ẽ. Sic̄ em̃
agricola ſerit ſuꝑ trã ſemia młta τ plã
tatiões młtitudĩs plãtat: ſꝫ ñ ĩ tꝑe oĩa
q̄ ſemiata ſũt ſaluãẗ: ſꝫ nec oĩa q̄ plãta
ta ſũt radicabũt: ſic τ q̄ ĩ ſecło ſemĩati
ſẗ ñ oẽs ſaluabũẗ. Et rñdi τ dixi: Si ĩ
ueni gr̃az loq̄r. Quõ ſemẽ agricole ſi ñ
aſcẽderit aut ñ accepit pluuiã tuaꝫ in
tꝑe aut ſi corruptũ fuerit młtitudine
pluuie: ſic perit τ ſiłr hõ q̄ mãib⁹ tuis
plaſmat⁹ ẽ: τ tu ei imago noĩat⁹: qm̃ ſi
milat⁹ es ei ꝑpẗ quẽ oĩa plaſmaſti: τ ſi
milaſti ſemi agricole? Nõ iraſcarꝭ ſuꝑ
nos: ſꝫ parce ꝑpło tuo τ miſerere here
ditati tue. Tu ãt creature tue miſererꝭ.
Et rñdit ad me: et dixit: Que ſũt p̄ñtia D
p̄ñtib⁹: et q̄ futura futurꝭ. Multũ em̃
tibi reſtat vt poſſis diligere meã creatu
rã ſuꝑ me: tibi ãt frequẽẗ τ ip̄i ꝓxima
ui: iniuſtꝭ ãt nũq̄. Sꝫ τ ĩ h̄ mirabilis
es corã altiſſimo qm̃ hũiliaſti te ſic̄ de
cet te: τ ñ iudicaſti te vt inẗ iuſtos plu
rimũ glorificeris. Propter qđ miſerie
młte τ miſerabiles efficiẽẗ eis q̄ habi
tãt ſeculũ ĩ nouiſſimis: q̄r ĩ multa ſuꝑ
bia ãbulauerẗ. Tu ãt ꝓ te ĩtellige: τ đ
ſiłib⁹ tuis ĩq̄re glĩaꝫ. Vob̄ em̃ apt⁹ eſt
A

gadiſus:plātata ē arbor vite:pparatū ē
futurū tēps:ppata ē abundātia:edifica
ta ē ciuitas:pbata ē requies:pfecta eſt
bonitas:ꝛ pfecta ſapia Radix mali ſig
nata eſt a vob:īfirmitas ꝛ tinea a vob
abſcōſa ē:ꝛ i īfernū fugit corruptio in
obliuiōe. Trāſierūt dolores:ꝛ oſtēſus
ē i fine theſaurus imortalitat. Noli ḡ
adijcere inqrēdo de multitudie eorū q
pereūt Nā ꝛ ipi accipiētes libtatē ſpre
uerūt altiſſimū:ꝛ legē ei⁹ ɔtēpſerūt:et
vias ei⁹ dereliqrūt. Adhuc aūt iuſtos
ei⁹ ɔculcauerūt ꝛ dixerūt i corde ſuo nō
eē deū:ꝛ qdē ſciētes qm̄ moriūt. Sic
em̄ vos ſuſcipient q pdicta ſūt:ſic eos
ſiti ꝛ cruciat⁹ q pparata ſūt. Nō em̄ vo-
luit hoiē diſpdi. Sz et ipi q creati ſūt
coinqnauerūt nomē ei⁹ q fecit eos:ꝛ in-
grati fuerūt ei q pparauit eis vitā. Qua-
ppter iudiciū meū nō appropinquat.
Que nō oib⁹ demōſtraui niſi tibi:et ti-
bi ſimilib⁹ pauci. Et rn̄di ꝛ dixi. Ecce
nūc dñe demōſtraſti mihi mltitudinē
ſignorū q icipias facere i nouiſſimis ſz
nō demōſtraſti mihi q tpe. IX
A E T rn̄dit ad me ꝛ dixit. Metiēs
metire tps i ſemetipo:ꝛ erit cū
videris qn̄ tranſierit ps qdā ſignorū q
pdicta ſūt:tūc itelliges qm̄ ipm ē tps
i q incipiet altiſſim⁹ viſitare ſeculū qd
ab eo factū ē. Et qn̄ videbit in ſeculo
motio locorū ꝛ pplorū turbatio tūc itel
liges qm̄ d his erat altiſſim⁹ locut⁹:a
dieb⁹ q fuerūt añ te ab initio. Sic em̄
oē qd factū ē in ſeclo initiū hz piter:ꝛ
ɔſūmationē:ꝛ ɔſūmatio ē manifeſta:
ſic ꝛ altiſſimi tpa initia hn̄t manifeſta
in pdigijs ꝛ vtutib⁹ ꝛ ɔſūmatiōes in
actu ꝛ i ſignis Et erit oīs q ſalu⁹ fact⁹
fuerit ꝛ q poterit effugere p opa ſua:ꝛ
p fidē in q credidiſti relinquet d pdi-
ctis piculis:ꝛ videbit ſalutare meū in
tra mea:ꝛ i finib⁹ meis:qm̄ ſctificaui
me a ſeculo. Et tūc miſerebūt q nunc
abuſi ſūt vias meas:ꝛ i tormētis cōmo
rabūt hi q eas pieceīrūt i ɔtēptu. Qui
em̄ nō cognouerūt me viuētes bñficia
ɔſecuti:ꝛ q faſtidierūt legē meā cū ad
huc erāt hn̄tes libertatē:ꝛ cum adhuc
eēt eis aptus penitētie loc⁹ nō intelle-
xerūt ſz ſpreuerūt:hos oportet p⁹ mor-
tē in cruciamēto cognoſcere. Tu ḡ no
B li adhuc curioſus eē quō impij crucia
bunt ſz inqre quō iuſti ſaluabūt ꝛ qꝛ

ſeculū:ꝛ ppt q̄s ſeculū:ꝛ qn̄. Et rn̄di et
dixi: Oli locut⁹ ſū ꝛ nunc dico ꝛ poſtea
dicā:qm̄ plures ſunt q pereūt q̄ q ſal
uabūt: ſicut multiplicat fluct⁹ ſuper
guttā: Et rn̄dit ad me:ꝛ dixit: Qualis
ager talia ꝛ ſemia:ꝛ qles flores tales ꝛ
tincture:ꝛ qlis opator tal ꝛ creatio:et
qlis agricola tal cultura:qm̄ tps erat
ſeculi. Et nūc cum eēm parās eis his
q nūc ſūt añq̄ fieret ſeculū i q habita
rēt:ꝛ nemo ɔdixit mihi. Tūc em̄ qſq̄
ꝛ nūc creat i mūdo h pato ꝛ menſe ide-
ficiēti ꝛ lege iueſtigabili: corrupti ſūt
mores eorū. Et ɔſideraui ſeculū:ꝛ ecce
erat piculū ppt cogitatiōes q i eo ad-
uenerūt. Et vidi ꝛ pepci ei valde:ꝛ ſer-
uaui mihi acinū d botro:ꝛ plātatiōeē
d tribu mlta Pereat ḡ mltitudo q ſine
cauſa nata ē:ꝛ ſuet acin⁹ me⁹ ꝛ plāta-
tio mea:qꝛ cū mlto labore pfeci Tu aūt
ſi adhuc itromittas ſeptē dies alios ſz
nō ieiunabis i eis:ibis i cāpū florū vbi
dom⁹ nō ē edificata:ꝛ mādūcabis ſolū
mō d florib⁹ cāpi:ꝛ carnē nō guſtabis:
ꝛ vinū nō bibes:ſz ſolūmō flores. De- C
pcare altiſſimū ſine itermiſſiōe:ꝛ veni-
am ꝛ loqr tecū. Et pfect⁹ ſum ſic dixit
mihi i cāpū q vocat ardath ꝛ ſedi ibi
i florib⁹. Et d herbis agri mādūcaui:
ꝛ facta ē eſca eaꝝ mihi i ſaturitatē. Et
factū ē poſt dies ſeptē ꝛ ego diſcūbebā
ſupra fenū:ꝛ cor meū iterū turbabat ſi
cut añ. Et aptū ē os meū: et inchoaui
dicere corā altiſſimo:ꝛ dixi: O dñe te
nob oñdēs oſtēſus es prib⁹ nr̄is in de-
ſerto:qd non calcat ꝛ infructuoſo:qn̄
erāt exeūtes d egypto:et dicēs dixiſti:
Tu iſrl audi me ꝛ ſemen iacob intēde
ſmonibus meis. Ecce ego ſemio i vob
legē meā:ꝛ faciet i nob fructū:ꝛ glori-
ficabimini in eo p ſeculū. Nā pr̄es nr̄i
accipiētes legē nō ſuauerūt:ꝛ legiti-
ma mea nō cuſtodierūt:et fact⁹ ē fruct⁹
leg nō parēs. Nec em̄ poterat qm̄ tu⁹
erat:nā q acceperūt perierūt nō cuſto-
diētes qd i eis ſemiatū fuerat. Et ecce
ɔſuetudo ē vt cū accepit tra ſemē:vel
nauē mare:vel vas aliqd eſcā vl potū
cū fuerit extermiatū id i q ſemiatū eſt
vel in qd miſſū eſt:ſit id qd ſemiatū vel
miſſū ē vel q ſuſcepta ſūt extermiant
ꝛ ſuſcepta iā nō manēt apd nos. Sed D
nob ſic nō factū ē. Nos qdē q legē ac-
cepim⁹ peccātes piuim⁹:ꝛ cor nr̄m qd

ſuſcepit eã: nã lex nõ perĩt: ſʒ ꝑmãſit ĩ ſuo labore. Et cũ loquerer hec ĩ corde meo: reſpexi oculꝭ meis: ⁊ vidi mulierẽ ĩ dextra pte. Et ecce hec lugebat ⁊ plorabat cũ voce magna: ⁊ aĩo dolebat valde: ⁊ veſtimẽta eiꝰ diſciſſa: et cinis ſup caput eiꝰ. Et dimiſi cogitatꝰ ĩ qbꝰ erã cogitãs: ⁊ ↄ̃uſus ſũ ad eã: ⁊ dixi ei: Ut qd fles: ⁊ qd doles aĩo. Et dixit ad me Dimitte me dñe meꝰ vt defleam me: et addiciã dolorẽ qm̃ valde amara ſũ aĩo ⁊ hũiliata ſum valde. Et dixi ei: Quid paſſa es? Dic mihi Et dixit ad me Steri lis fui ego famula tua ⁊ non pepi hñs maritũ ãnis trigita Ego eñ p ſinglas horas ⁊ p ſinglos dies et ãnos trigita hos: deꝓcor altiſſimũ nocte ac die. Et factũ ẽ pꝰ triginta ãnos exaudiuit me deꝰ ancillã tuã: ⁊ vidit hũilitatẽ meã ⁊ attẽdit tribulatiõi mee: et dedit mihi filiũ. Et iocũdata ſũ ſup eũ valde ego ⁊ vir meꝰ ⁊ oẽs ciues mei: ⁊ honorifica bamꝰ valde fortẽ. Et nutriui euʒ cũ labore mlto: ⁊ factũ ẽ cũ creuiſſet ⁊ veniſſet accipe vxorẽ: feci diẽ epuli.

B Et factũ ẽ cũ itroiſſet filiꝰ meꝰ in thalomo ſuo: cecidit et mortuꝰ ẽ: ⁊ euẽtimꝰ oẽs lumĩa. Et ſurrexerũt oẽs ciues mei ad ↄſolãdũ me: et qeui vſqʒ ĩ aliũ diẽ: vſqʒ nocte. Et factũ ẽ cũ oẽs qeuiſſẽt vt me ↄſolarẽꝛ vt qeſcerẽ: ⁊ ſurrexi nocte ⁊ fugi ⁊ veni ſicut vides ĩ h̃ cãpo: ⁊ cogito iã ñ reũti ĩ citatẽ: ſʒ h̃ ↄſiſtere: ⁊ neqʒ mãducare neqʒ bibere: ſʒ ſine itermiſſiõe lugere et ieiunare vſqʒdũ moriar. Et dereliq ſmões ĩ qbꝰ erã: ⁊ rñdi cũ iracũdia ad eã: ⁊ dixi: Stulta ſup oẽs mlieres: nõ vides luctũ nr̃m ⁊ q nob ↄtigũt? Qm̃ ſion mr̃ nr̃a oĩ triſticia cõtriſtaꝛ: ⁊ humilitate hũiliata ẽ ⁊ luget validiſſime Et nũc qm̃ oẽs lugemꝰ ⁊ triſtes ſumꝰ: qm̃ oẽs ↄtriſtati ſumꝰ: tu ãt ↄtriſtarꝭ ĩ vno filio? Interroga.n. trã ⁊ dicet tibi qm̃ hec ẽ q debeat lugere caſũ tantoꝝ ſup eã germinãtiũ. Et ex ipa ab initio oẽs nati ⁊ aliũ venĩẽt Et ecce pene oẽs ĩ ꝑditiõeʒ ãbulãt: ⁊ exterminiũ ſit multitudo eoꝝ. Et qs ḡ dʒ lugere magis: niſi hec q tam magnã mltitudinẽ ꝑdidit: ꝗ̃ tu q ꝓ vno doles? Si ãt dicꝭ mihi qm̃ nõ ẽ plãctꝰ meꝰ ſicis trẽ: qm̃ fructũ vẽtrꝭ mei ꝑdidi: quẽ cũ merorıbꝰ pepi ⁊ cũ doloribꝰ genui: tra ãt ſm viã terre: abijt ĩ ea mltitudo pñs: quõ euenit ⁊ ego tibi dico. Sicut tu cũ labore pepiſti: ſic ⁊ tra dat fructũ ſuũ: hoĩ ab initio ei q fecẽ eã. Nunc ḡ retine apd te metipaʒ dolorẽ tuũ: ⁊ fortiter fer q tibi ↄtigerũt caſus. Si eni iuſtificauerꝭ terminũ dei ⁊ ↄſiliũ ſuũ: recipies ĩ tpe ⁊ ĩ talibꝰ collaudaberis. Ingredere ḡ ĩ citatẽ ad virũ tuũ. Et dixit ad me: Nõ faciã neqʒ ingrediar citatẽ: ſʒ h̃ moriar. Et appoſui adhuc loq ad eã: ⁊ dixi: B

Noli facere hũc ſmonẽ: ſʒ ↄſenti pſuadenti. Quot eni caſus ſion? Conſolare ꝓpꝭ dolorẽ hierlm. Uides eni qm̃ ſanctificatio nr̃a deſerta effecta eſt ⁊ altare nr̃m demolitũ ẽ: ⁊ tẽplũ nr̃m deſtructum ẽ ⁊ pſalteriũ nr̃m humiliatũ ẽ: ⁊ hymnꝰ ↄticuit: ⁊ exultatio nr̃a diſſoluta ẽ: ⁊ lumẽ cãdelabri nr̃i extinctũ eſt: ⁊ arca teſtamẽti nr̃i direpta ẽ: et ſãcta nr̃a ↄtamĩata ſũt: ⁊ nomẽ qd ĩuocatuʒ ẽ ſup nos pene ꝓphanatũ eſt: ⁊ liberi nr̃i ↄtumeliã paſſi ſũt: ⁊ ſacerdotes nr̃i ſuccẽſi ſũt: ⁊ leuite nr̃i in captiuitateʒ abierũt ⁊ ṽgies nr̃e coĩqnate ſunt: ⁊ mlieres nr̃e vim paſſe ſũt: ⁊ iuſti nr̃i rapti ſũt ⁊ puuli nr̃i ꝑditi ſũt: ⁊ iuuenes nr̃i ſuierũt: ⁊ fortes nr̃i inualidi facti ſũt. Et qd oĩm maiꝰ ſignaculũ ſiõ: qm̃ reſignata ẽ d glĩa ſua. Nã ⁊ tradita ẽ ĩ manibꝰ eoꝝ q nos oderũt. Tu ḡ excute tuã triſticiã multã: ⁊ depone abs te mltitudĩe in doloꝝ vt tibi repropitieꝛ fortꝭ: ⁊ reqeʒ faciet tibi altiſſimꝰ: reqetionẽ laboꝝ. Et factũ ẽ cũ loqbar ad eã facies eiꝰ fulgebat ſubito ⁊ ſpẽs: coruſcꝰ fiebat viſus eiꝰ: vt eſſem pauens valde ad eã: ⁊ cogitarẽ qd eẽt hoc. Et ecce ſubito emiſit ſonitũ vocꝭ magnũ timore plenũ: vt cõmouereꝛ tra a mulieris ſono. Et vidi: ⁊ ecce amplꝰ mulier nõ cõparebat mihi: ſʒ ciuitas edificabaꝛ ⁊ locꝰ demõſtrabaꝛ de fũdamentis magnis ⁊ timui ⁊ clamaui voce magna: ⁊ dixi: Ubi ẽ huriel angelꝰ q a pncipio venit ad me? Qm̃ ipe me fecit venire ĩ multitudĩe ĩ exceſſu mẽtis huiꝰ. C

Et factꝰ eſt finis meꝰ in corruptiõeʒ: et orõ mea in improperiũ. Et cũ eſſem loquẽs ego hec: ecce venit ad me ⁊ vidit me. Et ecce erã poſitꝰ vt mortuꝰ: ⁊ itellectꝰ meꝰ alienatꝰ erat Et tenuit dexterã meã ⁊ ↄfortauit me: et ſtatuit me ſuper pedes meos Et dixit mihi: Quid ti-

bi ē ⁊ q̄re ↄturbat⁹ ē itellect⁹ tu⁹: ⁊ ſen
ſus cordis tui: ⁊ q̄re ↄturbar? Et dixi
Quā dereliq̄ſti me. Et ego q̄dē feci ſm
ſmōes tuos ⁊ exiui i cāpū: et ecce vidi
⁊ video qđ nō poſſū enarrare. Et dixit
ad me: Sta vt vir: ⁊ cōmouebo te Et di
xi: Loq̄re dn̄e de⁹ me⁹ tu i me. Noli me
derelinq̄re vt n̄ fruſtra moriar: qm̄ vidi
q̄ n̄ ſciebā: ⁊ audio q̄ n̄ ſcio. Aut nūq̄d
ſenſus me⁹ fallit: et aīa mea ſuḡmat?
Nūc ḡ deṗcor te: vt demōſtres ſuo tuo
đ exceſſu h̄. Et rn̄dit ad me: ⁊ dixit: Au
di me: ⁊ doceā te: et dicā tibi đ q̄b⁹ ti-
mes: qm̄ altiſſim⁹ reuelauit tibi myſte
ria mlta Vidit rectā vitā tuā: qm̄ ſine
itermiſſiōe ↄtriſtabaris ꝑ ꝑplo tuo: et
valde lugebas ꝓpt ſion. Hic ḡ itellect⁹
viſionis q̄ tibi apparuit an̄ paululū.
Quā vidiſti lugiētē inchoaſti cōſolari
eā: nūc āt iā ſpeciē mlier nō vides: ſ
apparuit tibi ciuitas edificari: et qm̄
enarrabat tibi đ caſu filij ſui Hec abſo
lutio ē. Hec mlier quā vidiſti: hec ē ſi-
on: ⁊ qm̄ dixi tibi quā ⁊ nūc ↄſpicies:
vt ciuitatē edificatā. Et qm̄ dixi tibi q̄
ſteril fuit ānis trigīta: ꝓpt qđ erāt āni
trigīta qn̄ nō erat in ea adhuc oblatio
D oblata. Et factū ē p⁹ ānos trigīta edi
ficauit ſalomō ciuitatē et obtulit oblati
ones: tunc fuit qn̄ peperit ſteril filiū. Et
qđ tibi dixit: qm̄ nutriuit eū cū labore
h̄ erat habitatio i hierlm Et qm̄ dixit
tibi ꝙ fili⁹ me⁹ veniens i ſuo thalamo
mortu⁹ eēt: ⁊ ↄtigiſſet ei caſus: h̄ erat q̄
facta eſt ruina hierlm. Et ecce vidiſti
ſilitudinē ei⁹: ⁊ qm̄ filiū lugeret: ichoa
ſti ↄſolari eā: ⁊ đ his q̄ ↄtigerāt hec erāt
tibi aperiēda. Et nūc videt altiſſimus
qm̄ ex aīo ↄtriſtat⁹ es: ⁊ qm̄ ex toto cor
de pateris ꝓ ea: oñdit tibi claritatē glie
ei⁹ et pulchritudinē decor ei⁹ Propte
rea eīn dixi tibi vt maneres i cāpo vbi
dom⁹ nō ē edificata. Sciebam eīn ego
qm̄ altiſſim⁹ icipiebat tibi oñdere hec
ꝓpterea dixi tibi vt venires i agrū vbi
nō ē fundamētū edificij. Nec eīn pote
rat op⁹ edificij hoīs ſuſtineri i loco vbi
incipiebat altiſſimi ciuitas oñdi. Tu
ḡ noli timere neq̄ expaueſcat cor tuū:
ſ ingredere et vide ſplēdorē ⁊ magni-
tudinē edificij: quātū capax eſt tibi vi
ſu oculoꝝ videre: ⁊ p⁹ hec audies quātū
capit auditus auriū tuaꝝ audire. Tu
eīn beat⁹ es ꝓ multis: et vocat⁹ es apud

altiſſimū: ſic et pauci. Nocte āt q̄ i cra
ſtinū futura ē manebis h̄: et oñdet ti-
bi altiſſim⁹ eas viſiōes ſuḡmoꝝ q̄ faci-
et altiſſim⁹ his q̄ habitant ſup trām a
nouiſſimis dieb⁹. Et dormiui illā no-
ctem et aliā: ſic dixerat mihi. C XI

Et vidi ſōniū: et ecce aſcēdebat A
đ mari aq̄la cui erāt duodecim
ale pēnaꝝ: ⁊ capita tria. Et vi-
di ⁊ ecce expādebat alas ſuas i oēs trā
⁊ oēs vēti celi inſufflabāt i eā ⁊ collige
bāt. Et vidi et đ pēnis ei⁹ naſcebātur
ↄtrie pēne: ⁊ ipe fiebāt i pēnacul minu
tis ⁊ modic. Nā capita ei⁹ erāt q̄ſcen
tia: et dimidiū caput erat mai⁹ alioꝝ
capitū: ſ ipa q̄ſcebat cū eis Et vidi ⁊
ecce aq̄la volauit i pēnis ſuis: ⁊ regna
uit ſup trā et ſup eos q̄ habitāt in ea.
Et vidi qm̄ ſubiecta erāt ei oīa ſb celo
⁊ nemo illi ↄdicebat: neq̄ vn⁹ đ creatu
ra q̄ ē ſup trā. Et vidi: et ecce ſurrexit
aq̄la ſup vngues ſuos: ⁊ miſit vocē pē
nis ſuis: dicēs: Nolite oēs ſil vigilare
dormite vnuſq̄ſq̄ i loco ſuo: ⁊ p tp̄s vi
gilate. Capita āt i nouiſſimo ſuāt. Et
vidi: ⁊ ecce vox nō exibat đ capitib⁹ ei⁹
ſ de medietate corpis ei⁹. Et nūerauī
ↄtrias pēnas eius: ⁊ ecce ipe erāt octo.
Et vidi ⁊ ecce a dexta pte ſurrexit vna
pēna: ⁊ regnauit ſup oēs trā. Et factū B
ē cū regnaret: venit ei finis: ⁊ nō appa
ruit loc⁹ ei⁹: ⁊ ſequēs exurrexit ⁊ regna
bat. Ipa mltū tenuit tp̄s. Et factū eſt
cū regnaret: ⁊ veniebat finis ei⁹ ⁊ non
appareret ſic prior: ⁊ ecce vox emiſſa ē
illi dicens: Audi tu q̄ tāto tp̄e tenuiſti
trā. Hec ānūcio tibi an̄q̄ incipias nō
apparere. Nemo p⁹ te tenebit tp̄s tuū:
ſ nec dimidiū ei⁹. Et leuauit tertia et
tenuit pncipatū ſic ⁊ priores: ⁊ n̄ appa
ruit ⁊ ipa. Et ſic ↄtingebat ⁊ oib⁹ alijs
ſingillatī pncipatū gerere: ⁊ iteꝝ nuſ-
q̄ cōparere. Et vidi: ⁊ ecce i tp̄e ſequē-
tes pēne erigebāt a dexta pte vt tene
rēt ⁊ ipe pncipatū: ⁊ ex his erāt q̄ tene
bāt: ſ tn̄ ſtatī nō cōpareſcebāt: nam et
aliq̄ ex eis erigebāt: ſ nō tenebāt pn-
cipatū. Et vidi poſt hec: ⁊ ecce nō cōpa
ruerūt duodecī pēne et duo pēnacula
⁊ nihil ſuperat i corpe aq̄le niſi duo ca
pita q̄ſcētia et ſex pēnacula. Et vidi:
⁊ ecce ſex pēnacul diuiſe ſūt due: ⁊ mā
ſerūt ſb capite qđ ē ad dexterā ptē Nā
q̄ttuor māſerūt in loco ſuo. Et vidi: ⁊ C

ecce hec ſubalares cogitabāt ſe erigere
et tenere pncipat⁹. Et vidi: et vna ere
cta ē ſȝ ſtatī nō cōparuit. Et ſcḋe velo-
ci⁹ ꝙ̄ priores nō cōparuerūt. Et vidi: et
ecce due q̄ ſupauerūt apḋ ſemetipās co
gitabāt ⁊ ipe regnare: ⁊ i eo cū cogita-
rent: ecce vnū q̄eſcētiū capitū qḋ erat
mediū euigilabat. Hoc eñ erat duoꝝ
capitū mai⁹. Et vidi qm̄ cōpleta ſit duo
capita ſecū: et ecce ꝯuſū ē caput cū his
q̄ cū eo erāt: ⁊ comedit duas ſubalares
q̄ cogitabāt regnare. Hoc ēt caput ꝗ
cōterruit oēs trā: ⁊ dñabat i ea his q̄
habitant trā cū labore mlto: ⁊ poten-
tatū tenuit orbis traꝝ ſup oēs alas q̄
fuerūt. Et vidi poſt hec: et ecce mediū
caput ſubito nō cōparuit: et h̄ ſic ale.
Supauerūt āt duo capita: q̄ ⁊ ipa ſilr
regnauerūt ſup trā: ⁊ ſup eos q̄ habitāt
i ea. Et vidi: et ecce deuorauit caput a
dextra pte illḋ qḋ a leua. Et audiui vo-
cē dicētē mihi: Cōſpice ꝯ te: et ꝯſidera
D qḋ vides. Et vidi: ⁊ ecce ſic leo ꝯcitat⁹
ḋ ſilua rugiēs: ⁊ vidi qm̄ emittebet vo
cē hoīs ad aq̄lā. Et dixit dicēs: Audi
tu ⁊ loq̄r ad te: ⁊ dīc altiſſim⁹ tibi. Nō-
ne tu es q̄ ſupaſti ḋ q̄ttuor aīalib⁹ q̄ fe
cerā regnare i ſeclo meo: ⁊ vt p eos ve-
niret finis tēpoꝝ eoꝝ? Et q̄rt⁹ veniēs
deuicit oīa aīalia q̄ trāſierūt: ⁊ potēta
tu tenuit ſeculū cū tremore mlto: ⁊ oēs
orbē cū labore peſſimo: et inhabitauit
tot tpib⁹ orbē traꝝ cū dolo. Et iudica-
ſti trā nō cū ṽitate. Tribulaſti eñ mā
ſuetos: ⁊ leſiſti q̄eſcētes: ⁊ dilexiſti mē
daces: ⁊ deſtruxiſti habitatiōes eoꝝ q̄
fructificabāt: ⁊ humiliaſti muros eoꝝ
q̄ te nō nocuerūt. Et aſcēdit ꝯtumelia
tua ad altiſſimū: ⁊ ſupbia tua ad fortē
Et reſpexit altiſſim⁹ ſupba tpa: et ecce
finita ſūt: ⁊ ſcelera ei⁹ cōpleta ſūt. Pro
pterea non appareas tu aq̄la ⁊ ale tue
horribiles: ⁊ pēnacula tua peſſima: et
capita tua maligna: ⁊ vngues tui peſſi
mi: ⁊ oē corp⁹ tuū vanū: vti refrigeret
oīs tra: ⁊ reūtat liberata de tua vi: et
ſperet iudiciū ⁊ miſcḋiaȝ ei⁹ q̄ fecit eā.

A ET factū ē dū loq̄ret leo ¶ XII
ṽba hec ad aq̄lā. Et vidi: ⁊ ecce
ꝙ ſupauerat caput: ⁊ nō cōpa-
ruerūt q̄ttuor ale ille q̄ ad eū trāſierūt
⁊ erecte ſūt vt regnarēt: ⁊ erat regnum
eoꝝ exile: ⁊ tumultu plenū. Et vidi: et
ecce ipa ñ apparebāt: ⁊ oē corp⁹ aq̄le i-
cēdebat: ⁊ expaueſcebat tra valde. Et
ego a tumultu ⁊ exceſſu mēt⁊: ⁊ a mag
no timore vigilaui: ⁊ dixi ſpiritui meo
Ecce tu pſtitiſti mihi h̄ i eo ꝙ ſcrutarꝭ
via altiſſimi. Ecce adhuc fatigat⁹ ſum
aīo: ⁊ ſpū meo iualidus ſū valde: ⁊ nec
modica ē i me ṽt⁹ a mlto tiore ꝙ̄ expa
ui nocte hac. Nūcq̄ orabo altiſſimū: vt
me ꝯfortet vſq̄ i finē. Et dixi: Dñator
dñe ſi iueni grāȝ añ oclos tuos: ⁊ ſi iu-
ſtificat⁹ ſū apud te p̄ multis: ⁊ ſi certe
aſcēdit depcatio mea añ faciē tuā: cō-
forta me: et oſtēde ſuo tuo mihi iterp̄-
tationē ⁊ diſtinctiōeȝ viſus horribilis
h⁹: vt pleniſſime ꝯſoler⁊ aīaȝ meā Dig
nū eñ me habuiſti oſtēdere mihi tēpo
rū nouiſſima. Et dixit ad me. Hec ē in
terp̄tatio viſiōis hui⁹. Aq̄lā quā vidi-
ſti aſcēdētē ḋ mari: h̄ ē regnū qḋ viſū
ē i viſiōe danieli fratri tuo. Sȝ nō illi
iterp̄tatū: qm̄ ego nūc tibi interp̄tor.
Ecce dies veniūt: ⁊ exurget regnū ſup
trā: ⁊ erit timor acrior oīm regnoꝝ q̄
fuerūt añ eū. Regnabūt āt in ea reges B
duodeci: vn⁹ poſt vnū. Nā ſcḋs icipiet
regnare: et ipe tenebit ampli⁹ tp̄s pre
duodeci. Hec ē iterp̄tatio duodeci ala
rū q̄s vidiſti. Et quā vidiſti vocē q̄ lo-
cuta ē nō ḋ capitib⁹ ei⁹ exeuntē: ſed ḋ
medio corpis ei⁹: hec ē iterp̄tatio. Qm̄
poſt tp̄s regni illi⁹ naſcēt ꝯtētiōes nō
modice: ⁊ piclitabit vt cadat ⁊ nō ca-
det tūc: ſȝ iteꝝ ꝯſtituet i ſuū initium.
Et qm̄ vidiſti ſubalares octo coheren
tes alis ei⁹: hec ē iterp̄tatio. Exurgēt i
ipo octo reges q̄ꝝ erūt tpa leuia ⁊ an
ni citati: ⁊ duo q̄dē ex ipis pariēt. Ap
propinquāte āt tpe medio: q̄ttuor ſua
bunt i tpe: cū incipiet appropinquare
tp̄s ei⁹ vt finiat. Due ṽo i finē ſuabū
tur. Et qm̄ vidiſti tria capita q̄eſcētia
hec ē iterp̄tatio. In nouiſſimis ei⁹ ſu-
ſcitabit altiſſim⁹ tria regna: et reuoca-
bit i ea mlta: ⁊ dñabūt tram: ⁊ q̄ habi
tāt i ea cū labore mlto ſup oēs qui fue
rūt añ hos. Propter h̄ ipi vocati ſunt
capita aq̄le. Iſti eñ erūt q̄ recapitula-
būt ipietates ei⁹: ⁊ q̄ pficiēt nouiſſima
ei⁹. Et qm̄ vidiſti caput mai⁹ nō appa-
rēs: hec ē iterp̄tatio ei⁹. Qm̄ vn⁹ ex eis
ſup lectū ſuū moriet: ⁊ tñ cū tormēt⁊.
Nā duo q̄ pſeuerauerit: gladi⁹ eos co-
medet. Vni⁹ eñ gladi⁹ comedet q̄ cum
eo: ſȝ tñ h̄ gladio in nouiſſimis cadet.

Et qm̄ vidiſti duas ſubalares traȳclē
tes ſup caput qḋ ē ī dexꝉa pte: hec ē in
terp̄tatio. Hi ſūt q̊s ꝯſuauit altiſſim⁹
ī finē ſuū: h̄ ē regnū exile ꝛ turbatiōis
plenū. Sic̄ vidiſti et leonē quē vidiſti
ḋ ſilua euigilātē ꝛ rugiētē ꝛ loquentē
ad aq̇lā ꝛ arguētē eā ꝛ iniuſticias ipi⁹
p oēs ſmōes ei⁹ ſic̄ audiſti: h̄ ē vent⁹
quē ſuauit altiſſim⁹ in finē ad eos ꝛ i-
pietates ipoꝝ: ꝛ arguet illos ꝛ icutiet
corā ipis ſcerptiōes eoꝝ. Statuet eīm
eos ī iudiciū viuos: ꝛ erit cuꝫ arguerit
eos: tūc corripiet eoſ. Nā reſiduū pp̄lm
meū liberabit cū miſeria: q̄ ſaluati ſūt
ſup fines meos: ꝛ iocūdabit eos q̊advſ
qꝫ veniet finis dies iudicij ḋ q̄ locut⁹
ſū tibi ab initio. Hoc ſōniū qḋ vidiſti:
ꝛ he iterp̄tatiōes. Tu ḡ ſol⁹ dign⁹ fui-
ſti ſcire altiſſimi ſecretū hoc. Scribe ḡ
oīa iſta ī libro q̄ vidiſti: ꝛ pone ea ī lo-
co abſcōdito: ꝛ docebis ea ſapiētes de
pp̄lo tuo: q̊ꝝ corda ſcis poſſe cape ꝛ ſer
D uare ſecreta hec. Tu āt adhuc ſuſtine
h̄ alios dies ſeptē vt tibi oñdaꝛ q̄cq̄d
viſū fuerit altiſſimo oñdere tibi. Et p
fect⁹ ē a me. Et factū ē cū audiſſet oīs
pp̄ls qm̄ ptrāſieꝛt ſeptē dies: ꝛ ego nō
fuiſſem reuſus ī citatē: ꝛ cōgregauit ſe
oīs a mimo vſqꝫ ad maximuꝫ: ꝛ venit
ad me: ꝛ dixeꝛt mihi: dicētes: Quid pec
cauim⁹ tibi: ꝛ q̄d iniuſte egim⁹ ī te qm̄
derelinquēs nos: ſediſti ī loco h̄? Tu
eīm nob̄ ſupes ſol⁹ ex oīb⁹ pp̄lis ſic̄ bo-
tr⁹ ḋ vinea: ꝛ ſic̄ lucerna ī loco obſcu-
ro ꝛ ſic̄ port⁹ ꝛ nauis ſaluata a tēpeſta
te. Aut n̄ ſufficiūt nob̄ mala q̄ ꝯtigūt?
Si ḡ tu nos dereliq̄reꝛ: q̄nto nob̄ erat
meli⁹ ſi eſſem⁹ ſuccēſi: ꝛ nos cū incēdio
ſion? Nec. n. nos ſum⁹ meliores eoꝝ q̄
ibi mortui ſūt. Et ploraueꝛt voce ma-
gna. Et rn̄di ad eos: ꝛ dixi: Cōfide iſrꝉ:
ꝛ noli triſtari tu dom⁹ iacob. Eſt. n. me
moria vr̄a corā altiſſimo: ꝛ fortꝭ nō eſt
oblit⁹ vr̄i ī tēptatiōe. Ego eīm nō dere
liqui vos neqꝫ exceſſi a vob̄: ſꝫ veni in
hūc locū vt dep̄carer p deſolatiōe ſiō:
vt q̄rerē miſcḋiaꝫ p hūilitate ſcificatio
nis vr̄e. Et nūc ite vnuſq̄ſqꝫ vr̄m ī do-
mū ſuā: ꝛ ego veniam ad vos poſt dies
iſtos. Et pfect⁹ ē pp̄ls ſic̄ dixi ei: ī ciui-
tatē. Ego āt ſedi ī cāpo ſeptē dieb⁹ ſic̄
mihi mādauit: et manducabā de flori
bus ſolūmodo agri: de herbis facta eſt
eſca mihi in diebus illis. ¶ XIII

Et factū ē p⁹ dies ſeptē: ꝛ ſōnia- A
ui ſōniū nocte. Et ecce ḋe mari
vētus exurgebat: vt ꝯturbaret
oēs fluct⁹ ei⁹. Et vidi: ꝛ ecce ꝯualeſce-
bat ille hō cū milib⁹ celi: ꝛ vbi vultum
ſuū ꝯtebat vt ꝯſideraret: tremebāt oīa
q̄ ſub eo videbātur: ꝛ vbicūqꝫ exiebat
vox ḋ ore ei⁹: ardeſcebant oēs q̄ audie
bāt voces ei⁹: ſic̄ q̄eſcit ꝉra qn̄ ſenſerit
ignē. Et vidi p⁹ hec: ꝛ ecce ꝯgregabaꝛ
mꝉtitudo hoīm q̊ꝝ nō erat numer⁹ de
q̄tuor vētꝭ celi: vt debellarēt hoīem
q̄ aſcēderat ḋ mari. Et vidi: ꝛ ecce ſibi
metipſi ſculpſerat mōtē magnū: et vo-
lauit ſup eū. Ego āt q̄ſiui videre regi-
onē vel locū vn̄ ſculpt⁹ eēt mons ꝛ nō
potui. Et poſt hec vidi: ꝛ ecce oēs q̄ cō
gregati ſūt ad eū vt expugnarēt eū ti-
mebāt valde: tn̄ audebāt pugnare. Et
ecce vt vidit ipetū mꝉtitudis veniētꝭ
nō leuauit manū ſuaꝫ: neqꝫ frameā te
nebat: neqꝫ aliq̄ḋ vas bellicoſū niſi ſo-
lūmō vt vidi: qm̄ emiſit de ore ſuo ſic̄
flatū ignis ꝛ ḋ labȳs ei⁹ ſpūs flāme: ꝛ
ḋ ligua ei⁹ emittebat ſcītillas ꝛ tēpeſta
tes: ꝛ cōmixta ſūt oīa ſiꝉ h̄ flat⁹ ignis
et ſpūs flāme: et mꝉtitudo tēpeſtatꝭ: et
ꝯcidit ſup mꝉtitudinē in ipetu q̄ para
ta erat pugnare: ꝛ ſuccēdit oēs vt ſubi
to nihil videreꝛ ḋ inūerabili multitu-
dine: niſi ſolūmō puluis et fumi odor.
Et vidi ꝛ extimui. Et p⁹ hec vidi ipm B
hoīeꝫ deſcēdētē ḋ mōte: ꝛ vocātē ad ſe
multitudinē aliā pacificā: ꝛ accedebat
ad eum vult⁹ hoīm multoꝝ quorūdaꝫ
gaudētiū: quorūdā triſtātiuꝫ: aliq̄ ꝯo
alligati: aliq̄ adducētes ex eis q̄ offe-
rebāꝛ. Et egrotaui a mꝉtitudine pauo
ris: ꝛ expgefact⁹ ſū: ꝛ dixi: Tu ab ini-
tio demōſtraſti ſuo tuo mirabilia hec
ꝛ dignū me habuiſti vt ſuſcipes dep̄ca
tionē meā ꝛ nūc demōſtra mihi adhuc
interp̄tationē ſomnȳ hui⁹. Sicut eīm
exiſtimo ī ſenſu meo: ve q̄ derelicti fue
rit ī dieb⁹ illꝭ. Et mꝉto pl⁹ ve his q̄ nō
ſūt derelicti. Qui eīm nō ſūt derelicti:
triſtes erāt. Intelligo nūc q̄ ſūt repoſi-
ta ī nouiſſimis dieb⁹: ꝛ occurrēt eis: ſꝫ
ꝛ his q̄ derelicti ſunt. Propter h̄ vene
rint eni ī in pericula magna: ꝛ neceſſita
tates multas: ſicut oſtēdūt ſōnia hec.
Attū facili⁹ ē periclitātē venire ī hūc
q̄ ptrāſire ſicut nubē a ſeclo: et nunc
videre q̄ ꝯtingūt ī nouiſſimo. Et rn̄dit

ad me: ⁊ dixit: Et viſionis interꝑtatio
nē dicā tibi: ⁊ de q̄bꝰ locutꝰ es adape-
riam tibi. Q̄m ꝺ his dixiſti q̄ derelicti
ſūt: hec ē iterꝑtatio. Qui aufert pericu
lū illo tp̄e: ħ ſe cuſtodiuit. Qui in peri-
culo inciderūt: hi ſūt q̄ habēt opa ⁊ fi
dem ad fortiſſimū. Scito ẜ: q̄m magꝭ
beatificati ſūt q̄ derelicti: ſuꝑ eos qui
mortui ſūt. He iterꝑtationes viſionis.
Quia vidiſti virū aſcēdētem de corde
maris: ipe ē quē ꝯſuat altiſſimꝰ multꝭ
tp̄ibus: q̄ ꝑ ſemetipm liberabit creatu
rā ſuā: et ipe diſponet q̄ derelicti ſūt.
Et q̄m vidiſti de ore eiꝰ exire vt ſpiritū
et ignē ⁊ tēpeſtatem: ⁊ q̄m nō tenebat
frameā: neq̄ vas bellicoſum: corrupit
eni impetꝰ eiꝰ mltitudinē q̄ venerat ex
C pugnare eū: hec ē iterꝑtatio Ecce dies
veniūt q̄n incipiet altiſſimus liberare
eos q̄ ſuꝑ terrā ſunt: ⁊ veniet i exceſſu
mētꝭ ſuꝑ eos q̄ inhabitāt t̄rā. Et alij
alios cogitabūt debellare: ciuitas ciui
tatē: ⁊ locꝰ locū: ⁊ gens adūſus gentē
et regnū adūſus regnū Et erit cū fient
hec: ⁊ ꝯtingēt ſigna que an̄ oñdi tibi:
⁊ tūc reuelabit̄ filiꝰ meꝰ: quē vidiſti vt
virꝝ aſcendētem. Et erit: q̄n audierint
oēs gētes vocē eiꝰ: ⁊ derelinquet vnuſ
q̄ſq̄ i regione ſua bellū ſuū qd̄ habēt
ad alterutrū: ⁊ colliget̄ i vnū multitu-
do inumerabilis ſic̄ volētes venire et
expugnare eū. Ipe aūt ſtabit ſuꝑ cacu
men mōtis ſion. Sion āt veniet ⁊ oſtē
det̄ oībus parata et edificata ſicut vi-
diſti mōtē ſculpi ſine manibꝰ. Ipe aūt
filiꝰ meꝰ arguet: q̄ adinuenerūt gētes i-
pietates eoꝝ has: q̄ tēpeſtati appropin
quauerūt ꝓpt̄ mala cogitamēta eorū
⁊ cruciamēta q̄bꝰ incipient cruciari: q̄
aſſimilate ſūt flāme: ⁊ ꝑdet eos ſine labo
re: ꝑ legē q̄ igni aſſimilata ē. Et q̄m vi
diſti eū colligentē ad ſe aliā multitudi
nē pacificā: he ſūt decē tribꝰ q̄ captiue
17.a facte ſūt de t̄ra ſua i diebꝰ Oſee regis:
quē captiuū duxit ſalmanaſar rex aſſy
riorū ⁊ trāſtulit eos trās flumē: ⁊ trāſ
lati ſunt i terrā aliā. Ipi aūt ſibi dede
runt cōſiliū ħ vt derelinquerēt multi-
tudinē gentiū: et ꝓficiſcerent̄ in vlte-
riorē regionē vbi nūq̄ inhabitauit ge
nus humanū: vel ibi obſeruare legiti-
ma ſua q̄ nō fuerāt ſeruātes i regione
ſua. Per introitꝰ aūt anguſtos flumis
D eufraten itroierūt. Fecit. n. eis tunc al
tiſſimꝰ ſigna ⁊ ſtatuit venas fluminis
vſq̄ q̄ trāſirēt. Per eā eni regionē erat
via mlta itinerꝭ āni vniꝰ ⁊ dimidij: nā
regio illa vocat̄ arſareth. Tūc inhabi
tauerūt ibi vſq̄ i nouiſſimo tp̄e: ⁊ nūc
iterꝝ cū ceperint venire: iterū altiſſimꝰ
ſtatuet venas flumis vt poſſint trāſire
ꝓpt̄ hec vidiſti multitudinē cum pace.
Sꝫ ⁊ q̄ derelicti ſūt ꝺ ꝑplo tuo: hi ſūt q̄
iueniūt̄ itra terminū meū Factū erit ẜ
q̄n icipiet ꝑdere mltitudinē eaꝝ q̄ col
lecte ſūt gētes: ꝓtegat eos q̄ ſuꝑauert
ꝑplm ⁊ tūc oñdet eis mlta plima portē
ta. Et dixi ego: Dn̄ator domie ħ mihi
oñde ꝓpt̄ qd̄ vidi virꝝ aſcēdentē ꝺ cor
de marꝭ. Et dixit mihi: Sic̄ non potes
hec vel ſcrutari vel ſcire q̄ ſūt in ꝓfun
do marꝭ: ſic nō poterit q̄ſq̄ ſuꝑ terraꝫ
videre filiū meū: vel eos q̄ cū eo ſūt: ni
ſi i tp̄e diei. Hec ē interꝑtatio ſōnij qd̄
vidiſti: ⁊ ꝓpt̄ qd̄ illuminatꝰ es ħ ſolus.
Dereliquiſti eni tuam ⁊ circa meā va-
caſti legē ⁊ queſiſti. Uitam eni tuā di-
ſpoſuiſti in ſapiētia: ⁊ ſenſū tuū voca-
ſti matrē. Et ꝓpter ħ oſtendi tibi mer-
ces apud altiſſimū. Erit eni poſt alios
tres dies: ad te alia loq̄r: ⁊ exponā tibi
grauia et mirabilia. Et ꝓfectus ſum ⁊
trāſij in cāpū: multū glificās ⁊ laudās
altiſſimū de mirabilibꝰ que ꝑ tp̄s faci-
ebat: ⁊ q̄m gubernat ipm ⁊ q̄ ſūt i tp̄i-
bus illata. Et ſedi ibi tribus diebus.

ET factū ē tertio die ⁊ ¶ XIIII A
ego ſedebā ſub quercu. Et ecce
vox exiuit ꝫ me ꝺ rubo ⁊ dixit:
Eſdra eſdra. Et dixi: Ecce ego dn̄e. Et
ſurrexi ſuꝑ pedes meos Et dixit ad me
Reuelās reuelatꝰ ſū ſuꝑ rubū: ⁊ locutꝰ Exo.3.a
ſū moyſi q̄n ꝑplꝰ meꝰ ſuiebat i egypto Ibidē.14.e
⁊ miſi eū et eduxi ꝑplm meū de egypto et.24.a
⁊ adduxi eū ſuꝑ montē ſina: ⁊ detine-
bam eū apud me diebꝰ multis: ⁊ enar-
raui ei mirabilia multa: ⁊ oñdi ei tem
porū ſecreta ⁊ finē: et p̄cepi ei: dicens:
Hec i palā facies vba: ⁊ hec abſcōdes.
Et nūc tibi dico: ſigna q̄ demōſtraui: ⁊
ſōnia q̄ vidiſti: ⁊ interꝑtationes q̄s tu
vidiſti i corde tuo: repone ea: tu eñ re
cipierꝭ ab oībꝰ: ꝯuerterꝭ reſiduus cum
ꝯſilio meo ⁊ cū ſimilibꝰ tuis: vſq̄ q̄ finia-
tur tp̄a. Q̄m ſeculū ꝑdidit iuuētutem
ſuā: tp̄a appropinquāt ſeneſcere. Duo-
decim eni ꝑtibꝰ diuiſū ē ſeculū: ⁊ trāſie
runt eiꝰ decima ⁊ dimidiū decime par

tis: ſupſũt ãt ei⁹ p⁹ mediũ decime pt̄ꝭ.
B Nunc ꝗ diſpone domũ tuam: ⁊ corripe
pp̄lm tuũ et ↄſolare humiles eoꝝ: ⁊ re-
nuncia iã corruptele: et dimitte abs te
mortales cogitatiões: ⁊ pꝫ̃ce abs te põ
dera hũana: ⁊ exue te iã ĩfirmã naturã
⁊ repone ĩ vnã ptẽ moleſtiſſima tibi co
gitamẽta: et feſtina trãſmigrare a tpi-
b⁹ his. Que em̄ vidiſti nũc ↄtigiſſe ma
la iteꝝ hoꝝ deteriora faciẽt. Q̃tũ em̄
ĩualidũ fiet ſeculũ a ſenectute: tm̄ mul
tiplicabũt̃ ſup ĩhabitãtes mala. Prolõ
gauit em̄ ſe magꝭ vitas ⁊ appropĩquit
mẽdaciũ. Iã em̄ feſtinat venire quã vi
diſti viſionẽ. Et rñdi: ⁊ dixi corã te dñe
Ecce em̄ ego abibo ſic p̄cepiſti mihi: ⁊
corripiã pñtẽ pp̄lm. Qui aũt iteꝝ nati
fuerit q̃s cõmonebit? Poſitũ ẽ ꝗ ſecu-
lũ ĩ tenebrꝭ: ⁊ q̃ inhabitãt ĩ eo ſine lu-
mine. Qm̄ lex tua incẽſa ẽ: pp̄t qđ ne-
mo ſcit q̃ a te facta ſt̃ vel q̃ ĩcipiẽt opa
Si em̄ ĩueni ĩ te grãꝫ: imitte ĩ me ſpm̄
ſctm̄: ⁊ ſcribã oẽ qđ factũ ẽ ĩ ſeculo ab
initio q̃ erãt ĩ lege tua ſcp̄ta vt poſſint
hoies ĩuenire ſemitã: ⁊ q̃ voluerĩt viue
re ĩ nouiſſimis viuãt. Et rñdit ad me ⁊
dixit: Uadẽs cõgrega pp̄lm: ⁊ dices ad
C eos: vt nõ q̃rãt te dieb⁹ q̃dragita. Tu
ãt p̄para tibi buxos mł̃tos: ⁊ accipe te
cũ ſareã dabriã ſelemiã: echanũ ⁊ aſiel
q̃nꝙ hos: q̃ pati ſũt ad ſcribẽdũ velo-
citer. Et venies huc: ⁊ ego accẽdã ĩ cor
de tuo lucernã ĩtellect⁹ q̃ nõ extiguet̃
q̃aduſꝙ finiãt̃ q̃ incipies ſcribere. Et
tũc pfectꝭ q̃dã palã facies q̃dã ſapiẽti
b⁹ abſcõſe trades. In craſtinũ em̄ hac
hora incipies ſcribere. Et pfect⁹ ſũ ſic
mihi p̄cepit: et ↄgregaui oẽm pp̄lm et
dixi: Audi iſrł̃ verba hec. Peregrinati
ſũt pr̃es nr̄i ab initio ĩ egypto: ⁊ libe-
rati ſũt inde: et accepert̃ legẽ vite quã
nõ cuſtodierũt: quã ⁊ vos p⁹ eos tranſ-
greſſi eſtꝭ: ⁊ data ẽ vob̄ t̃ra ĩ ſortẽ: ⁊ ter
ra ſion: et pr̃es vr̄i et vos iniq̃tatẽ feci
ſtis: et nõ ſuaſtꝭ vias q̃s p̄cepit vob̄ al
tiſſim⁹ ⁊ iuſt⁹ iudex cũ ſit: abſtulit a vo
bis ĩ tpe qđ donauerat. Et nũc vos h̄
eſtꝭ: et fr̃es vr̄i introrſũ vr̄m ſũt. Si ꝗ
ĩpaueritꝭ ſenſui vr̄o: ⁊ erudieritis cor
vr̄m viui ↄſuati eritꝭ: et poſt mortem
miſc̄dia ↄſeq̃mini. Iudiciũ em̄ p⁹ mor
tẽ veniet qñ iteꝝ reuiuiſcem⁹: ⁊ tũc iu
ſtoꝝ noĩa parebũt: ⁊ ipioꝝ facta oſten
dent̃. Ad me igit̃ nemo accedat nũc:

neꝙ req̃rat me vſꝙ dies q̃dragita. Et D
accepi q̃nꝙ viros ſic mãdauit mihi: ⁊
pfecti ſum⁹ ĩ cãpũ: ⁊ mãſim⁹ ibi. Et fa
ctus ſũ ĩ craſtinum ⁊ ecce vox vocauit
me: dicẽs: Eſdra aperi os tuũ: ⁊ bibe q̃
te potauero. Et aperui os meũ: et ecce
calix plen⁹ porrigebat̃ mihi. Hoc erat
plenũ ſic aq̃: color ãt ei⁹ vt ignis ſilis.
Et accepi ⁊ bibi: ⁊ ĩ eo cũ bibiſſem cor
meũ cruciabat̃ ĩtellectu: ⁊ ĩ pect⁹ meũ
ĩcreſcebat ſapia. Nã ſpũs me⁹ ↄſuaba-
tur memoria. Et aptũ ẽ os meũ: ⁊ nõ ẽ
clauſũ ampli⁹. Altiſſim⁹ dedit ĩtellectũ
q̃nꝙ virꝭ: ⁊ ſcripſerũt q̃ dicebãt̃ exceſ
ſiones noctꝭ q̃s nõ ſciebãt. Nocte aũt
mãducabãt panẽ: ego ãt p diẽ loq̃bar
⁊ p noctẽ nõ tacebã. Scripti ſũt aũt p
q̃draginta dies libri ducẽti q̃ttuor. Et
factũ ẽ cũ compleſſent q̃draginta dies
locut⁹ eſt altiſſim⁹ dicẽs: Priora q̃ ſcri-
pſiſti ĩ palam pone: ⁊ legãt digni ⁊ in-
digni: nouiſſimos aũt ſeptuaginta cõ-
ſeruabis vt tradas eos ſapiẽtib⁹ d̄ po
pulo tuo. In his em̄ ẽ vena ĩtellect⁹: ⁊
ſapie fons: ⁊ ſciẽtie flumẽ. Et feci ſic.

Ecce loq̃re ĩ aure plebis C XV A
mee ſmones pp̄hetie q̃s imiſe-
ro ĩ os tuũ dicit dñs: ⁊ fac vt in
cartha ſcribãt̃: qm̄ fideles et veri ſũt.
Ne timeas a cogitationib⁹ aduerſũ te:
nec turbẽt te incredulitates dicẽtiuꝫ:
qm̄ ois incredul⁹ in incredulitate ſua
moriet̃. Ecce ego induco dicit dñs ſup
orbem terraꝝ mala: gladiũ et famẽ et
mortẽ ⁊ interitũ: pp̄ter qđ ſuppolluit
iniq̃tas oẽꝫ terrã: ⁊ adimpleta ſũt opa
nociua illoꝝ. Propterea dicit dñs. Iã
nõ ſilebo de impietatib⁹ eoꝝ q̃ irreli-
gioſe agũt nec ſuſtinebo in his q̃ iniq̃
exercẽt. Ecce ſanguis ĩnoxi⁹ et triſtis
clamat ad me: et aĩe iuſtoꝝ clamãt p-
ſeuerãter. Uindicãs vindicabo illos di
cit dñs et accipiã oẽm ſanguinẽ ĩnoxi
um ex illis ad me. Ecce popul⁹ me⁹ q̃ſi
grex ad occiſionẽ ducit̃: iã nõ patiar il
lũ habitare ĩ terra egypti: ſꝫ educã euꝫ
ĩ manu potẽti ⁊ brachio excelſo. Et p-
cutiã plaga ſicut pri⁹: et corrũpã oẽm
terrã ei⁹. Lugebit egypt⁹ ⁊ fundamẽta
ei⁹ plaga v̄berata ⁊ caſtigatione q̃s in
ducet ei deus. Lugebũt cultores opan
tes terrã: qm̄ deficiẽt ſemia eoꝝ ab vre
dine ⁊ grãdine: ⁊ a ſidere terribili. Ue ſe
culo ⁊ q̃ habitãt ĩ eo: q2 appropinquit

gladi⁹ ꝛ ꝯtritio eoꝝ: ꝛ exurget gẽs ſup
ſẽtẽ ad pugnã: ꝛ rhõphea ĩ manibus
eoꝝ. Erit eĩ incõſtabilitio hoĩb⁹ ꝛ alijs
alijs inaleſcẽtes nõ curabũt regẽ ſuũ
ꝛ ꝑncipes: vie geſtoꝝ ſuoꝝ in potẽtia
B ſua. Cõcupiſcet eĩ hõ ĩ citatẽ ire: ꝛ nõ
poterit. Propꝫ ſupbiã eĩ eoꝝ ciuitates
turbabũtꝫ: domꝰ extere͞tꝫ: hoies metuẽt
Nõ miſerebitꝫ hõ ꝓximũ ſuũ ad irritũ
faciẽdũ domos eoꝝ ĩ gladiũ: ad diripi
das ſubſtãtias eoꝝ ꝓpꝫ famẽ panis ꝛ
tribulationẽ multã. Ecce ego cõuoco
dicit deꝰ oẽs reges ťre ad me verẽdũ q̃
ſũt ab oriẽte ꝛ ab auſtro: ab euro ꝛ a
libano adcõtẽdos ĩ ſe: ꝛ reddere q̃ de
derũt illꝫ. Sic faciũt vſq₃ hodie electis
meis: ſic faciã ꝛ reddã ĩ ſinu eoꝝ. Hec
dicit dñs deꝰ. Nõ ꝑcet dextera mea ſu
ꝑ pctõres: nec ceſſabit rhõphea ſup ef
fundẽtes ſãguinẽ inocuũ ſup ťrã: Ex-
ijt ignis ab ira eiꝰ: ꝛ deuorauit funda
mẽta terre: ꝛ pctõres q̃ſi ſtramẽ ĩcẽſũ
Ve eis q̃ peccãt ꝛ nõ obſuãt mãdata
mea dicit dñs. Nõ parcã illꝫ. Diſcedite
filij a ꝑtãte: nolite cõtamiare ſctificati
onẽ meam: q̃m nouit dñs oẽs q̃ delin
quũt ĩ illũ. Propterea tradidit eos in
mortẽ ꝛ ĩ occiſionẽ. Iã eĩ venerũt ſup
orbẽ ťrarũ mala: ꝛ manebitꝫ ĩ illꝫ. Nõ
eĩ liberabit vos deꝰ ꝓpꝫ ꝙ peccaſtis ĩ
eũ. Ecce viſio horribilꝫ: ꝛ facies illiꝰ ab
oriẽte. Et exiẽt natiões draconũ ara-
bũ ĩ curribꝰ multꝫ: et ſic flatꝰ eoꝝ nũe
rus ferꝫ ſup ťrã: vt iã timeãt et trepi-
dẽt oẽs q̃ illos audiẽt carmonij inſa-
niẽtes ĩ ira: et exient vt apri ꝺ ſilua: ꝛ
aduenĩẽt ĩ ꝟtute magna ꝛ cõſtabũt in
pugnã cũ illꝫ: et vaſtabũt portionẽ ťre
aſſyrioꝝ. Et poſt hec ſupualeſcẽt dra-
cones natiuitatꝫ ſue memores: ꝛ cõuer
tẽt ſe ꝯſpirãtes ĩ ꝟtute magna ad ꝑſe-
quẽdos eos. Iſti turbabũtꝫ ꝛ ſilebũt ĩ
ꝟtute illoꝝ: ꝛ cõũtẽt pedes ſuos ĩ fu-
gã: ꝛ a ťritorio aſſyrioꝝ ſubſeſſor obſe
debit eos: et cõſumet vnũ ex illꝫ: ꝛ erit
timor et tremor ĩ exercitu illoꝝ et ꝯtẽ
tio ĩ reges ipoꝝ. Ecce nubes ab oriẽte
C et a ſeptẽtrione vſq₃ meridianũ: et fa-
cies earũ horrida valde plena ire et ꝓ
celle. Et collidẽt ſe inuicẽ: et collidẽt
ſidꝰ copioſũ ſup ťrã et ſidus illoꝝ. Et
erit ſãguis a gladio vſq₃ ad vẽtrẽ: ꝛ fu
mꝰ hoĩs vſq₃ ad ſubſtramẽ cameli. Et
erit timor ꝛ tremor mltꝰ ſup ťrã: ꝛ hor
rebũt q̃ videbũt irã illã et tremor ap̄
hẽdet illos. Et poſt hec mouebũtꝫ nym
bi copioſi a meridiano et ſeptẽtrione:
et portio alia ab occidẽte. Et ſupualeſ
ſcẽt vẽti ab oriẽte: et recludẽt eã: ꝛ nu
bẽ quã ſuſcitauit ĩ ira: ꝛ ſidus ad faci-
ẽdã exťritationẽ ad oriẽtalẽ ventũ et
occidẽtẽ violabitꝫ. Et exaltabũtꝫ nu-
bes magne ꝛ valide plene ire ꝛ ſidꝰ: vt
exťreãt oẽm ťrã: ꝛ ĩhabitãtes eã: ꝛ ĩfũ-
dẽt ſup oẽm locũ altũ te eminẽtẽ ſidꝰ
terribile: ignẽ ꝛ grãdinẽ ꝛ rhõpheas
volãtes: ꝛ aq̃s mltas vt ẽt ĩpleãtꝫ oẽs
cãpi ꝛ oẽs riui plenitudine aq̃rũ mlta
rũ. Et demoliẽtꝫ citates ꝛ muros ꝛ mõ
tes et colles et ligna ſiluaꝝ: ꝛ fenũ pra
toꝝ ꝛ frumẽta eoꝝ. Et trãſibũt cõſtã-
tes vſq₃ ad babylonẽ ꝛ exťrẽt eã: ꝯue
niẽt ad ip̄am: ꝛ circũibũt eã: ꝛ effũdẽt
ſidus ꝛ oẽm irã ſup eã. Et ſubibit pul
uis ꝛ fumꝰ vſq₃ ĩ celũ: ꝛ oẽs ĩ circũitu
lugebũt eã: et q̃ ſuã ea remãſerit ſuiẽt
his q̃ exťruerũt. Et tu aſia cõcors ĩ ſpẽ
babylõis ꝛ glia ꝑſone eiꝰ: ve tibi miſe
ra: ꝓpꝫ q̃ꝺ aſſimilaſti ei: et ornaſti fili-
as tuas ĩ fornicatiõe ad placẽdũ ꝛ gliã
dũ ĩ amatoribꝰ tuis q̃ tecũ cupierꝫ ſp
fornicari. Odibilẽ imitata es ĩ oĩbus
opibꝰ eiꝰ ꝛ ĩ adinuẽtionibꝰ eiꝰ: ꝓpterea D
dicit deꝰ. Immittã tibi mala viduita-
tẽ: paupꝫtatẽ et famẽ et gladiũ et peſtẽ
ad deuaſtãdas domos tuas a violatio
ne et morte ꝛ glia ꝟtutꝫ tue. Sic flos
ſiccabitꝫ cũ exurget ardor q̃ emiſſus ẽ
ſup te: ĩfirmaberꝫ vt paupcula plagata
et caſtigata a mlieribꝰ vt ñ poſſint te
ſuſcipe potẽtes ꝛ amatores. Nũq̃d ego
ſic zelabo te dicꝫ dñs: niſi occidiſſes ele
ctos meos in oĩ tpe exaltãs ꝑcuſſionẽ
manuũ: ꝛ diceres ſup mortẽ eoꝝ cũ in
ebriata eſſes exorna ſpeciẽ vultꝰ tui?
Merces fornicatiõis tue ĩ ſinu tuo: ꝓpꝫ
ħ redditionẽ accipies. Sicꝫ facꝫ electꝫ
meis dicit dñs: ſic faciet tibi deꝰ et tra
det te ĩ malũ. Et nati tui fame iteriẽt
et tu rhõphea cades: et citates tue cõ-
terẽtꝫ: et oẽs tui ĩ cãpo gladio cadent.
Et q̃ ſũt ĩ mõtibꝰ fame ꝑibũt: et mãdu
cabũt carnes ſuas et ſãguinẽ bibẽt a
fame panis et ſitꝫ aq̃. Infelix ꝑ maria
venies: et rurſũ accipies mala. Et ĩ trã
ſitu allidẽt citatẽ occiſã et exterrẽt ali
quã portionẽ ťre tue: et ꝑtẽ glie tue ex
terminabũt: rurſũ reũtẽtes ꝯuerſã. Et

demolita erit illis ꝓ ſtipula: ⁊ ipſi erūt
tibi ignis et deuorabūt te ⁊ ciuitates
tuas: trā tuā ⁊ mōtes tuos. oēs ſiluas
tuas ⁊ lignū fructiferū igni cōburēt.
Filios tuos captiuos ducēt. ⁊ cēſū tuū
i pdā hēbūt ⁊ gloriā faciei tue exter-
minabūt.

XVI

A Ve tibi babylō ⁊ aſia: ve tibi egypte ⁊ ſyria
Precingite vos ſaccꝫ ⁊ cilitijs
⁊ plāgite filios vr̄os ⁊ dolete: qm̄ ap-
propinquit cōtritio vr̄a. Immiſſus eſt
vob gladi⁹: ⁊ qs ē q̄ auertat illū? Im-
miſſus ē i vob ignis ⁊ qs ē q̄ extīguat
illū? Immiſſa ſūt vob mala: ⁊ qs ē q̄ re
pellat ea? Nūqd repellet aliqs leonem
eſurientē i ſilua: aut extinguet ignē in
ſtipula mox qn̄ cepit ardere? Nūqd re-
pellet aliqs ſagittā a ſagittario forti
miſſam. Dn̄s fortis īmittit mala: ⁊ qs
ē q̄ repellat ea. Exījt ignis ex iracūdia
ei⁹ ⁊ qs ē q̄ extinguat eū? Coruſcabit
⁊ qs nō timebit: Tonabit ⁊ qs nō pa-
uebit? Dn̄s cōminabit: ⁊ qs nō fūdit⁹
cōteret a facie ipſius? Terra tremuit ⁊
fundamēta ei⁹: mare fluctuat de ꝓfū-
do. ⁊ fluct⁹ ei⁹ diſturbabunt: ⁊ piſces
ei⁹ a facie dn̄i: ⁊ a gl̄ia ṽtutis ei⁹: qm̄
fortis dextera ei⁹ q̄ arcū tēdit: ſagitte
ei⁹ acute q̄ ab ipſo mittunt: nō defici
ent cū ceperint mitti i fines terre. Ec-
ce mittunt mala ⁊ nō reuertent: donec
veniāt ſup terrā. Ignis ſuccēdit: ⁊ nō
extinguet donec cōſumat fundamēta
tre. Quēadmodū nō redit ſagitta miſ
ſa a valido ſagittario: ſic n̄ reūtēt ma
la q̄ miſſa fuerint i trā. Ve mihi: ve mi
hi. Quis me liberabit i illis dieb⁹? Ini
tiū doloꝝ ⁊ multi gemit⁹: īitiū famis
⁊ multi iterit⁹: īitiū belloꝝ: ⁊ formida
būt ptātes: initiū maloꝝ ⁊ trepidabūt
B oēs. In his qd faciā cū venerint ma-
la? Ecce fames ⁊ plaga ⁊ tribulatio et
anguſtia miſſa ſūt flagella in emēdati
one: ⁊ in his oīb⁹ ſe nō cōuertēt ab in
iquitatib⁹ ſuis: neq3 flagelloꝝ memo
res erūt ſemp. Ecce erit annone vili-
tas ſup trā: ſic putēt ſibi eē directā pa
cē ⁊ tūc germiabūt mala ſup terrā: gla
dius: fames ⁊ magna cōfuſio. A fame
eni plurimi q̄ inhabitāt trā īterient: et
gladius ꝑdet ceteros q̄ ſupauerint a
fame: ⁊ mortui ſicut ſtercora ꝓijcient
⁊ nō erit q̄ cōſolet eos. Derelinquet
eni terra deſerta ⁊ ciuitates ei⁹ deijci-
ent. Nō derelinquet q̄ colat trā: ⁊ q̄ ſemi
net eā. Ligna dabūt fruct⁹: ⁊ qs vinde
miabit illa? Uua matura fiet: ⁊ qs cal
cabit illā? Erit eni locis magna deſer-
tio. Cupiet eni hō hoiem videre: vel vo
cē eius audire. Relinquet ei de ciuita
te decē: ⁊ duo d̄ agro q̄ abſcōderint ſe
i denſis nemorib⁹ ⁊ ſciſſuris petrarū:
quēadmodū dū derelinquūt i oliueto
⁊ ſingulis arborib⁹ tres aut q̄ttuor oli
ue: aut ſicut i vinea vindemiata race-
mi relinquūt ab his q̄ qui diligenter
vineā ſcrutant: ſic relinquēt i diebus
illis tres aut q̄ttuor ſcrutātib⁹ domos
eoꝝ i rhōphea. Et relīqt tra deſerta: ⁊
agri ei⁹ inueterabūt: ⁊ vie ei⁹ ⁊ oēs ſe
mite ei⁹ germinabūt ſpinas eo ꝙ nō
trāſiēt hoies p eā. Lugebūt virgines n̄
hn̄tes ſpōſos: lugebūt mulieres nō ha
bētes viros: Lugebūt filie earū nō ha
bētes adiutoriū ſpōſi eaꝝ. In bello cō
ſument: ⁊ viri eaꝝ i fame exterēt. Au
dite ṽo iſta ⁊ cognoſcite ea ſui dn̄i.
Ecce ṽbum dn̄i: excipite illud: ne dijs
credatis de qb⁹ dicit dn̄s: Ecce appro-
pinquāt mala ⁊ nō tardāt. Quēadmo
dū pgnās cū parit i nono mēſe filium
ſuū appropinquāte hora pt⁹ ei⁹: añ ho
ras duas vel tres dolores circūeūt vē-
trē ei⁹: ⁊ ꝓdeūte īfante de vētre nō tar
dabūt vno pūcto: ſic n̄ morabūt mala
ad ꝓdeūdū ſup trā: ⁊ ſeculū gemet: et C
dolores circūtenebūt illud. Audite ṽ-
bū plebs mea. Parate vos i pugnā: ⁊ i
mal: ſic eſtote qſi aduene tre. Qui vē-
dit qſi q̄ fugiat: ⁊ q̄ emit qſi q̄ ꝑditur⁹
Qui mercat qſi q̄ fructū nō capiat: ⁊
q̄ edificat qſi q̄ n̄ hitatur⁹. Qui ſemiat
qſi q̄ nō metet: ſic ⁊ q̄ vineā putat qſi
nō vindemiatur⁹. Qui nubūt ſic qſi fi
lios nō facturi: ⁊ q̄ nō nubūt ſic qſi vi
dui: ꝓpt qđ q̄ laborāt ſine cā laborāt.
Fruct⁹ eī illoꝝ alienigene metēt: ⁊ ſub
ſtātiā illoꝝ rapiēt: ⁊ domos euertēt: ⁊
filios eoꝝ captiuabūt: qr i captiuitate
⁊ fame generāt natos ſuos. Et q̄ nego
ciant i rapina quatūdiu exornāt citā-
tes ⁊ domos ſuas ⁊ poſſeſſiōes ⁊ pſo-
nas ſuas: tātomag aẓelabor eos ſup
pctā ſua dicit dn̄s. Quō zelat fornica-
ria mulierē idoneā et bonā valde: ſic
zelabit iuſtitia iīquitatē cū exornat ſe
⁊ accuſat eā i facie cū venerit q̄ defen
dat exqrētē oē pctm̄ ſup trā. Propte-

rea nolite ſimilari ei nec opib9 ei9: qm̄
adhuc puſillū: τ tollet̃ iiq̃tas a t̃ra: et
iuſticia regnabit ĩ vos. Nō dicat pctōꝛ
ſe nō peccaſſe: qm̄ carbones ignis ↄbu
ret ſup caput ei9 q̄ dic̄: nō peccaui co-
.25.e rā deo τ gl̃ia ip̄i9. ‖ Ecce dn̄s cogno-
16.c ſcet oīa opa hoīm: τ adiuētiōes illoꝝ
.1.a τ cogitatiōes illoꝝ τ coꝛda illoꝝ. Dix-
it ei fiat t̃ra τ facta ē: fiat celū τ factū
ē. Et ĩ vbo illi9 ſtelle fūdate ſūt: τ no-
uit nūeꝝ ſtellaꝝ. Qui ſcrutat̃ abyſſū τ
theſauros illaꝝ: q̄ mēſus ē mare: τ cō-
ceptū ei9. Qui ↄcluſit mare ĩ medio aq̄
rū: τ ſuſpēdit terrā ſup aq̄s vbo ſuo.
Qui extēdit celū q̄ſi camerā: ſup aq̄s
fūdauit eū. Qui poſuit ĩ deſto fontes
aq̄rū: τ ſup vticē mōtiū lac9 ad emit-
tēdū flumia ab eminēti petra: vt po-
D taret t̃rā. Qui finxit hoīez: τ poſuit coꝛ
ſuū ĩ medio coꝛpis. τ miſit ei ſpm̄ vitā
τ ĩtellectū τ ſpiramē dei oīpotēt' q̄ fec̄
oīa τ ſcrutinat oīa abſcōſa ĩ abſcōſis
t̃re. Hic nouit ad iuētionē vr̃am: τ q̄
cogitat' ĩ coꝛdib9 vr̃is peccātes τ volē
tes occultare pctā vr̃a. Pꝛopt̃ q̄ dn̄s
ſcrutinādo ſcrutinauit oīa opa vr̃a: et
traducet vos oēs. τ vos ↄfuſi erit' cū
pceſſerint pctā vr̃a corā hoīb9: τ ĩiq̄ta
tes erūt q̄ accuſatoꝛes ſtabūt ĩ die illo
Quid faciet': aut quō abſcōdet' pctā
vr̃a corā deo τ angelis ei9? Ecce iudex
de9: timere eū. Deſinite a pctīs vr̃is: et
obliuiſcamĩ iiq̃tates vr̃as iā agere eas
in ſēpit̃no: τ de9 educet vos τ libera-
bit de oī tribulatiōe. Ecce eĩ icēdit̃ ar
doꝛ ſup vos turbe coploſe: τ rapiēt q̄ſ-
dā ex vob τ cibabūt idolis occiſos: τ q̄
ↄſēſerit eis erūt ill' ĩ deriſū τ ĩ ĩpꝛoperi
um τ ĩ cōculcationē. Erit eĩ loc' locus
τ ĩ vicinas cit̃ates exurrectio m̃lta ſup
timētes dn̄m. Erūt q̄ſi ĩſani nemĩ par
cētes: ad diripiēdū τ deuaſtādū adhuc
timētes dn̄m: q2 deuaſtabūt τ diripiēt
ſubſtātias τ de domib9 ſuis eos eĩci-
ent. Tūc parebit pbatio electoꝝ meo-
rū: vt auꝝ qđ pbat̃ ab igne. Audite di
lecti mei dic̄ dn̄s. Ecce adſūt dies tri-
bulatiōis: τ de his liberabo vos. Ne
timeat' nec heſitet' qm̄ de9 dux vr̃ eſt.
Et q̄ ſuat mādata τ p̄cepta mea dicit
dn̄s de9: ne p̄pōderēt vos pctā vr̃a ne
ſupeleuēt ſe iiq̃tates vr̃e. Ve q̄ ↄſtrin
gūt̃ a pctīs ſuis τ obtegūt̃ ab ĩiq̃tati-
b9 ſuis: queādmodū ager ↄſtrigit̃ a ſil
ua: τ ſpinis tegit̃ ſemĩta ei9 p quā nō
trāſit hō: τ excludit̃: et mittit̃ ad deuo
rationē ignis.
Explicit liber Eſdre q̄rt9.
Incipit plog9 beati Hieronymi pſbyteri in librū Tobie.

Chromatio et heliodoꝛo ep̄is
Hieronym9 pſbr ĩ dn̄o ſalutē
Mirari nō deſino exactiōis
vr̃e ĩſtātiā. Exigitis eĩ vt li-
brū chaldeo ſmōe ↄſcp̄tū: ad latinū ſti
lū trahā: librū vtiq3 Tobie quē hebꝛei
de cathalogo diuinaꝝ ſcp̄turaꝝ ſecan
tes: his q̄ agiographa memoꝛāt māci-
parūt. Feci ſat' deſiderio vr̃o: ñ tñ meo
ſtudio. Arguūt eĩ nos hebꝛeoꝛum ſtu-
dia: τ imputāt nob ↄ ſuū canonē lati-
nis aurib9 iſta trāſferre. Sȝ meli9 eſſe
iudicās phariſeoꝝ diſplicere iudicio: τ
ep̄oꝝ iuſſionib9 deſuire: inſtiti vt po-
tui. Et q2 vicina ē chaldeoꝝ lingua ſ-
moni hebꝛaico: vtriuſq3 lingue periti
ſimū loq̄cē reperiēs: vni9 diei laboꝛē
arripui: τ q̄cq̄d ille mihi hebꝛaic' ver
bis exp̄ſſit hec ego accito notario ſmo
nib9 latinis expoſui. Oꝛationib9 vr̃is
mercedē hui9 opis cōpēſabo, cū gratū
vob didicero, me, qđ iubere eſtis digna-
ti cōpleſſe.
Explicit plogus ĩ librū Tobie. Incipit liber Tobie. Cap. I

TObias ex tri- A
bu et ciuitate neptalim
q̄ eſt in ſuperioꝛib9 gali
lee ſup naaſon: poſt viā
q̄ ducit ad occidentē: in
ſiniſtro habēs ſephet: cū capt9 eſſet in
dieb9 ſalmanaſar regis aſſyrioꝝ ĩ cap
tiuitate tñ poſit9 viā veritatis nō deſ-
uit ita vt oīa q̄ habere poterat q̄tidie
cōcaptiuis frīb9 q̄ erāt ex ei9 genere ĩ-
partiret. Cūq3 eſſet iunioꝛ oīb9 ĩ tribu
neptalim: nihil tñ puerile geſſit ĩ ope
Deniq3 cū irēt oēs ad vitulos aureos 3. Reg. 12. e.
quos hieroboā fecerat rex iſrl': hic ſol9
fugiebat cōſoꝛtia oīm. τ pgebat ad hie
ruſalē ad tēplū dn̄i: τ ibĩ adoꝛabat do-
minū deū iſrl': oīa p̄micias ſua τ de-
cimas ſuas fideli' offerēs: ita: vt ĩ ter-
tio anno pſelit' τ aduenis miſtraret
oēm decimationē. Hec τ his ſimilia
ſm legē dei puerul9 obſuabat. Cū vo
fact9 fuiſſet vir: accepit vxoꝛē annā de
tribu ſua: genuitq3 ex ea filiū nomē ſu
um ĩponēs ei: quē ab infantia timere

deū docuit ⁊ abſtinere ab oī pctō. Igiť
dū p̄ captiuitatē deueniſſet cuȝ vxoꝛe
ſua et filio i citatē niniuen cū oī tribu
ſua. et cū oēs ederent ex cibis gētiliū:
iſte cuſtodiuit aīaȝ ſuā: ⁊ nūq̄ cōtami
natꝰ ē i eſcis eoꝝ. Et qm̄ memoꝛ fuit
dñi i toto coꝛde ſuo: dedit illi deꝰ grāȝ
i cōſpectu ſalmanaſar regꝭ ⁊ dedit illi
ptātē q̄cūq̄ vellet ire hn̄s libtatē q̄cū
C q̄ facere voluiſſet. Pergebat ei p̄ oēs
J.4.d q̄ erāt i captiuitate: et monita ſalutis
dabat eis. Cū āt veniſſet i rages ciuita
tē medoꝝ: et ex his q̄bꝰ honoratꝰ fue-
rat a rege habuiſſet decē talēta argēti
et cū i multa turba generꝭ ſui gabelū
egētē videret q̄ erat ex tribu eiꝰ: ſub
chirographo dedit illi memoꝛatū pō-
dus argēti: Poſt mltū vo tpis moꝛtuo
ſalmanaſar rege: cū regnaret ſennache-
rib filꝰ eiꝰ p̄ eo: ⁊ filios iſrł exoſos ha
beret i ꝯſpectu ſuo: tobias q̄tidie pge-
bat p̄ oēȝ cognationē ſuā: et ꝯſolabať
eos: diuidebatq̄ vnicuiq̄ p̄ut poťat
D de facultatibꝰ ſuis. Eſuriētes alebat:
nudiſq̄ veſtimēta p̄bebat: et moꝛtuis
atq̄ occiſis ſepulturā ſollicitꝰ exhibe
4.Reg.19.g bat. Deniq̄ cū reūſus eēt rex ſēnache
rib fugiēs a iudea: plagā quā circa eū
fecerat deꝰ p̄pť blaſphemiā ſuā: ⁊ ira-
J.2.b tus multos occideret ex filiis iſrł: tobi
as ſepeliebat coꝛpa eoꝝ. At vbi nūcia
tū ē regi: iuſſit eū occidi: ⁊ tulit oēm
ſubſtātiā eiꝰ. Tobias vero cū filio ſuo
⁊ cū vxoꝛe fugiēs nudꝰ latuit: q2 multi
diligebāt eū. Poſt dies vo q̄dragitaq̄n
q̄ occiderūt regē filii ipiꝰ. Et reūſus
ē tobias i domū ſuā: oiſq̄ facultas eiꝰ

II

Poſt hec vo reſtituta ē ei
cū eēt dies feſtꝰ dñi ⁊ factū eēt
prādiū bonū i domo tobie: dix-
it filio ſuo. Uade ⁊ adduc aliq̄s de tri
bu nr̄a timēteſ deū: vt epulēť nobiſcū.
Cūq̄ abiſſet: reūſus nūciauit ei vnū ex
filiis iſrł iugulatū iacere i platea. Sta
tiq̄ exiliēs de accubitu ſuo: relinquēs
prādiū ieiunꝰ p̄uenit ad coꝛpꝰ: tollēſ-
q̄ illud poꝛtauit ad domū ſuā occulte:
vt dū ſol occubuiſſet caute ſepeliret eū
Cūq̄ occultaſſet coꝛpꝰ: mādūcauit pa-
nē cū luctu ⁊ tremoꝛe: memoꝛās illū ſ̄
B monē quē dixit dñs p̄ amos p̄phetā
Amos.8.c Dies feſti vř̄i cōuťeť i lamētationē et
luctū. Cū vo ſol occubuiſſet: abiit ⁊ ſe-
peliuit eū. Arguebāt āt eū oēs p̄ximi:
eiꝰ: dicētes. Iā huiꝰ rei cā inficii iuſſuſ ȝ.1.d
es: ⁊ vix effugiſti moꝛtꝭ iperiū: ⁊ iteꝝ ſe
pelis moꝛtuos Sȝ tobias plꝰ timens
deū q̄ regē rapiebat coꝛpa occiſoꝝ et
occultabat i domo ſua ⁊ medn̄s nocti
bꝰ ſepeliebat ea. Cōtigit āt vt q̄dā die
fatigatꝰ a ſepultura veniens domū ia-
ctaſſet ſe iuxͣ pietē et obdoꝛmiſſet ⁊ ex
nido hirūdinū doꝛmiēti illi: calida ſter
coꝛa icideret ſup̄ ocłos eiꝰ: fieretq̄ ce
cus. Hāc āt tēptationē iō pmiſit dñs C
euenire illi: vt poſterꝭ dareť exēplū pa
tientie eiꝰ: ſicut ⁊ ſācti iob. Nā cū ab i 3
fantia ſua ſemp̄ deū timuerit ⁊ māda-
ta eiꝰ cuſtodierit: nō ē ꝯtriſtatꝰ ꝯ deū
q̄ plaga cecitatꝭ euenerit ei: ſȝ imobił
in dei timoꝛe p̄māſit: agēs grās deo oī
bꝰ diebꝰ vite ſue. Nā ſic̄ beato iob in-
ſultabāt regēs: ita iſti parētes ⁊ ꝯgna-
ti eiꝰ irridebāt vitā eiꝰ dicētes: Ubi ē
ſpes tua p̄ q̄ elemoſynas ⁊ ſepulturas
faciebas? Tobias vo icrepabat eos: di J.8.a
ces: Nolite ita loq̄: qm̄ filii ſctoꝝ ſumꝰ
⁊ vitā illā expectamꝰ: quā deꝰ daturꝰ
ē his q̄ fidē ſuā nūq̄ mutāt ab eo. An D
na vo vxoꝛ eiꝰ ibat ad opꝰ textrinū q̄ 4
tidie: ⁊ de laboꝛe manuū ſuarū victuȝ
quē cōſeq̄ potuiſſet deferebat. Unū fa-
ctū ē: vt hedū capꝛarū accipiēs: detu-
liſſet domi. Cuiꝰ cū vocē balātꝭ vir eiꝰ
audiſſet: dixit: Uidete ne foꝛte furtiuꝰ
ſit. Reddite eū dñis ſuis: q2 nō lȝ nob
aut edere ex furto aliq̄d aut ꝯtingere.
5 Ad hec vxoꝛ eiꝰ irata rn̄dit. Manifeſte
vana fcā ē ſpes tua: et elemoſyne tue
mō apparuerūt. Atq̄ his ⁊ aliis huiuſ
cemodi vbis exprobabat ei.

III

Tunc tobias igemuit: ⁊ cepit oꝛa B
re cū lachꝛymis: dicēs: Iuſtꝰ es
dñe: ⁊ oīa iudicia tua vā ſūt: et
oēs vie tue miſcdia ⁊ veritas ⁊ iudici
um. Et nūc dñe memoꝛ eſto mei: ⁊ ne
vindictā ſūmas de pctis meis: neq̄ re
miniſcarꝭ delicta mea vel parētū meo
rū. Qm̄ nō obediuimꝰ p̄ceptꝭ tuis: iō
6 traditi ſumꝰ i direptionē ⁊ captiuita-
tē ⁊ moꝛtē ⁊ i fabulā: ⁊ i ipꝛoperiū oībꝰ
nationibꝰ i q̄bꝰ diſpſiſti nos. Et nūc
dñe magna iudicia tua: q2 ñ egimꝰ ſm̄
p̄cepta tua: ⁊ nō ābulauimꝰ ſinceriter
coꝛā te. Et nūc dñe ſm̄ volūtatē tuā
fac mecū: ⁊ p̄cipe i pace recepi ſpm̄ me B
um. Expedit ei mihi moꝛi magis q̄ vi
uere. Eadē itaq̄ die cōtigit vt ſara fi-

lia raguelis I rages ciuitate medoꝝ:ꝛ
ipa audiret ipꝛoperiū ab vna ex ancil-
lis pris sui:qm̄ tradita fuerat septē vi
ris:ꝛ demoniū noīe asmodeꝰ occide-
rat eos:mox vt igressi fuissent ad eam.
Ergo cū ꝓ culpa sua icreparet puellā:
rn̄dit ei:dicēs.Ampliꝰ ex te nō videa-
mꝰ filiū aut filiā sup trā:iterfectrix vi-
roꝝ tuoꝝ.Nūqd ꝛ occidere me vis si
cut ēt occidisti septē viros?Ad hācvo
cē prexit i supiꝰ cubiculū domꝰ sue:ꝛ
tribꝰ diebꝰ ꝛ tribꝰ noctibꝰ nō mādu-
cauit neqꝫ bibit:sꝫ i orōne psistens cū
lachrymis depcabat deū:vt ab isto im C
pperio liberaret eā.Factū ē āt die ter
tia dū ꝯpleret orōnē:bn̄dicēs dn̄m:di
xit:Bn̄dictū ē nomē tuū deꝰ patrū no
stroꝝ:q̄ cū iratꝰ fuer:misc̄diam faci-
es:ꝛ i tpe tribulatiōis pctā dimittis
his q̄ inuocāt te.Ad te dn̄e faciē meā
ꝯuto:ad te oculos meos erigo.Peto
dn̄e vt de vinclo ipꝛoperij huiꝰ absol-
uas me:aut certe desup trā eripias me.
Tu scis dn̄e qꝛ nūqꝫ cōcupiui viꝝ:et
mūdā ſuaui aiam meā ab oī ꝯcupiscē
tia.Nūqꝫ cū ludētibꝰ miscui me:neqꝫ
cū his q̄ i leuitate ābulāt pticipē me
D pbui.Uirū āt cū timore tuo nō cū libi
dine mea cōsensi suscipe:Et aut ego in
digna fui illis:aut illi forsitā mihi nō
fuerūt digni:qꝛ forsitā viro alio cōſua
sti me.Nō ē ei i hois ptāte ꝯsiliū tuū.
Hoc añt ꝓ certo hꝫ oīs qui colit te:qꝛ
vita eiꝰ si i ꝓbatiōe fuerit coronabit:
si añt i tribulatiōe fuerit liberabit:et
si i correptione fuerit:ad misericordiā
tuā venire licebit.Nō eī delectar i p-
ditionibꝰ nr̄is:qꝛ post tēpestatē trāq̄l
lū facis:ꝛ post lachrymationē ꝛ fletū
exultationē ifūdis.Sit nomē tuū deꝰ
isrl̄ bn̄dictū i scl'a.In illo tpe exaudite
sūt pces amboꝝ icōspectu glīe sūmi
dei:ꝛ missus ē angelꝰ dn̄i sctūs rapha
el vt curaret eos ābos qrū vno tpe sūt
orōnes i ꝯspectu dn̄i recitate. ¶ IIII
A IGit cū tobias putaret oratio-
nē suā exaudiri vt mori potuis
set vocauit ad se tobiā filiū suū
dixitqꝫ ei:Audi fili mi vba oris mei:
ꝛ ea i corde tuo q̄si fūdamentū ꝯstrue.
Cū accepit deꝰ aiam meā:corpꝰ meū
sepeli:ꝛ honorē habebis mr̄i tue oībꝰ die
bꝰ vite eiꝰ.Memor eē debes:q̄ ꝛ q̄n-
ta picula passa sit ppt te in vtero suo.

Cū āt ꝛ ipa cōpleuerit tp̄s vite sue:se-
pelias eā circa me.Oībꝰ āt diebꝰ vite
tue i mēte habeto deū:ꝛ caue ne aliq̄n B
pctō ꝯsentias ꝛ ꝑtermittas ꝑcepta dei
nr̄i.Ex substātia tua fac elemosynā:ꝛ Prou.3.b
noli auertere faciē tuā ab vllo paupe. Luc.14.b
Ita ei fiet:vt nec a te auertat facies dn̄i
Quō potuer ita esto misicors.Si mlt
tū tibi fuerit abūdāter tribue:si exigu
um tibi fuerit ēt exiguū libēter ipartī
re stude.Premiū ei bonū tibi thesauri-
zas i die necessitat.qm̄ elemosyna ab
oī pctō ꝛ a morte liberat:ꝛ nō patiet
aiam ire in tenebras.Fiducia magna
erit corā sūmo deo elemosyna oībꝰ fa-
ciētibꝰ eā.Attēde tibi fili mi ab oī
fornicatione:ꝛ ꝑter vxorē tuā nūqꝫ pa
tiar crimē scire.Supbiā nunqꝫ i tuo C
sensu aut i tuo vbo dn̄ari pmittas.In
ipa eī initiū sūpsit oīs pditio.Quicū-
qꝫ tibi aliqd opatꝰ fuerit:stati ei mer- Leui.19.b
cedē restitue:ꝛ merces mercēnarij tui Deu.24.c
apud te oīo nō remaneat.Qd ab alio Math.7.b
oderis fieri tibi:vide ne tu aliqn̄ alte-
ri facias.Panē tuū cū esuriētibꝰ ꝛ egē
tibꝰ comede:ꝛ de vestimētis tuis nu-
dos tege.Panē tuū ꝛ vinū tuū sup se-
pulturā iusti cōstitue:ꝛ noli ex eo mā-
19 ducare ꝛ bibere cū pctōribꝰ.Cōsiliū sp
20 a sapiēte pq̄re.Oī tpe bn̄dic deū ꝛ pe- D
te ab eo vt vias tuas dirigat:ꝛ oia cō-
21 silia tua i ipo pmaneāt.Indico ēt ti- S.1.c
bi fili mi dedisse me decē talēta argēti
dū ifātulꝰ esses gabelo i rages ciuita-
te medoꝝ:ꝛ chirographū eiꝰ apud me
22 habeo.Et ideo pquire quō ad eū ꝑue
nias:ꝛ recipias ab eo supra memoratū
pōdus argēti:ꝛ restituas ei chirogra-
23 phū suū.Noli timere fili:pauperē qdē
vitā gerimꝰ:sꝫ multa bona habebimꝰ
si timuerimꝰ deū:ꝛ recesserimꝰ ab oī
pctō ꝛ fecerimꝰ bn̄. ¶ V A
TUnc respondit tobias pri suo:ꝛ dixit:
Oīa q̄cūqꝫ ꝑcepisti mihi:faciā
pr.Quō āt pecuniā hāc inq̄rā:ignoro
Ille me nescit:ꝛ ego eū ignoro.Quod
signū dabo ei?Sꝫ neqꝫ viā p quā pga
tur illuc:aliqn̄ ꝯgnoui.Tūc pr̄ suꝰ rn̄-
dit illi:ꝛ dixit.Chirographū qdem illi
us apud me habeo:qd dū illi ostenderis
statim restituet.Sꝫ pge nūc ꝛ inq̄re ti
bi aliquē fidelē virū:q̄ eat tecū salua
mercede sua:dū adhuc viuo:vt recipi-
as eā.Tūc egressus tobias inuenit iu

uenē ſplēdidū:ſtantē ꝑcinctū:⁊ q̄ſi pa
ratū ad ambulādū. Et ignorās ꝙ an-
gelus dei eſſet:ſalutauit eū:⁊ dixit: Un
x de te habem⁹ bone iuuenis? At ille re
ſpōdit. Ex filijs iſrl'. Et tobias dixit ei:
Noſti viā q̄ ducit in regionē medoꝝ?
Cui rn̄dit: Noui ⁊ oīa itinera ei⁹ frequ
ter ambulaui:⁊ māſi apud gabelū fra-
trū nr̄m q̄ moraṫ i rages ciuitate me-
dorū q̄ poſita ē in mōte egbathanis.
Cui tobias ait: Suſtine me obſecro: do
nec hec ipa nūciē pr̄i meo. Tūc igreſ-
ſus tobias īdicauit vniuerſa hec patri
ſuo. Sup q̄ amirat⁹ pr̄ rogauit vt itro
iret ad eū. Ingreſſus itaq; ſalutauit eū
⁊ dixit. Gaudiū tibi ſit ſemꝑ. Et ait to
bias Quale gaudiū mihi erit:q̄ in te-
nebris ſedeo:⁊ lumen celi nō video?
Cui ait iuuenis. Forti aio eſto: in ꝓxi-
C mo eſt vt a deo cureṙ. Dixit itaq; illi
tobias. Nūqd poteris ꝯducere filium
meū ad gabelū i rages ciuitatē medo-
rū? Et cū redierṙ reſtituā tibi mercedē
tuā. Et dixit ei angel⁹. Ego ducā: ⁊ re-
ducā eū ad te. Cui tobias rn̄dit. Rogo
te: Indica mihi de q̄ domo: aut d' qua
tribu es tu? Cui raphael angelus dixit
Gen⁹ q̄ris mercenarij:ān ipm mercē-
nariū q̄ cū filio tuo eat? Sꝫ ne forte
ſollicitū te reddā:ego ſū azarias:ana-
nie magni filius. Et tobias rn̄dit. Ex
magno genere es tu. Sꝫ peto ne iraſ-
caris ꝙ voluerim cognoſcere gen⁹ tuū
Dixit aūt illi angel⁹. Ego ſanū ducā
⁊ ſanū tibi reducā filiū tuū. Rn̄dēs āt
tobias ait: Bn̄ ambuleṫ:⁊ ſit dn̄s i iti
D nere vr̄o:⁊ āgel⁹ ei⁹ cōmitteṫ vobiſcū
Tūc paratṫ oīb⁹ q̄ erāt i via portāda:.
fecit tobias vale pr̄i ſuo:⁊ mr̄i ſue: et
ambulauerūt ābo ſimul. Cūq; ꝓfecti
f.10.b eſſent:cepit mr̄ ei⁹ flere ⁊ dicere: Bacu
culū ſenectutṫ nr̄e tuliſti: ⁊ trāſmiſiſti
24 a nobis. Nūq; fuiſſet ipſa pecunia ꝓ
25 qua miſiſti eū. Sufficiebat nob paup-
tas nr̄a: vt diuitias cōputarem⁹ h̄ ꝙ
26 videbam⁹ filiū nr̄m. Dixit eiq; tobias
Noli flere. Saluus ꝑueniet fili⁹ nr̄: ⁊
ſalu⁹ reuerteṫ ad nos:⁊ oculi tui vide
27 būt illū. Credo eī ꝙ angel⁹ dei bonus
comitteṫ ei:⁊ bn̄ diſponet oia q̄ circa
eū gerūṫ:ita vt cū gaudio reuertaṫ ad
28 nos. Ad hāc vocē ceſſauit mr̄ ei⁹ flere
B Profect⁹ ē aūt (⁊ tacuit VI
tobias: ⁊ canis ſecut⁹ eſt eū:⁊

māſit ꝑma māſione iuxṫ fluuiū tigris
Et exiuit ⁊ lauaret pedes ſuos: ⁊ ecce
piſcis īmanis exiuit ad deuorādū eū.
Quē expauēſcēs tobias:clamauit vo-
ce magna:dicēs: Dn̄e iuadit me. Et di
xit ei angelus. Apphēde brāciā ei⁹:et
trahe eū ad te. Qd cū feciſſet attraxit
eū in ſicco:⁊ palpitare cepit añ pedes
ei⁹. Tūc dixit ei angel⁹. Exētera hunc
piſcē:⁊ cor ei⁹ ⁊ fel ⁊ iecor repone tibi. B
Sūt eī hec neceſſaria ad medicamēta
vtiliter. Qd cuꝫ feciſſet aſſauit carnes
ei⁹:⁊ ſecū ſuſtulerūt i via: cetera ſalie-
rūt q̄ ſufficerēt eis: quouſq; ꝑuenirēt
i rages ciuitatē medoꝝ. Tūc interroga
uit tobias angelū: ⁊ dixit ei: Obſecro
te azaria frater. vt dicas mihi qd reme
diū habebūt iſta q̄ de piſce ſuare iuſſi
ſti. Et rn̄dēs angel⁹ dixit ei:Cordis ei⁹
particulā ſi ſup carbones ponas fum⁹
ei⁹ extricat oē gen⁹ demonioꝝ ſiue a
viro ſiue a muliere:ita vt vltra nō ac-
cedat ad eos. Et fel valet advnguēdos
oculos i q̄bus fuerit albugo:⁊ ſanabū
tur. Et dixit ei tobias. Ubi vis vt ma-
neam⁹? Rn̄denſq; angel⁹:ait. Eſt h̄ ra C
guel noīe vir ꝓpinqu⁹ de tribu tua:⁊
hic habet filiā noīe ſarā:ſꝫ neq; maſcu
lū neq; feminā vllā habet aliā ꝑter eā
Tibi debeṫ oīs ſubſtātia ei⁹: ⁊ opor-
tet eā te accipe cōiugē. Pete ḡ eā a pa
tre ei⁹:⁊ dabit tibi eā i vxorē. Tūc rn̄-
dit tobias:⁊ dixit. Audio q2 tradita ē
ſeptē viris:⁊ mortui ſūt:ſꝫ et h̄ audiui
q2 demoniū occidit illos. Timeo ḡ ne
forte ⁊ mihi hec eueniāt:⁊ cū ſim vni-
c⁹ pentib⁹ meis:deponā ſenectutē illo
rum cum triſticia ad inferos. Tunc
angel⁹raphael dixit ei. Audi me:⁊ oſtē D
dā tibi:q̄ ſūt quib⁹ ꝑualere pōt demo
niū. Hi nāq; qui cōiugiū ita ſuſcipiūt
vt deū a ſe ⁊ a ſua mēte excludāt:et ſue
libidini ita vacēt ſicut equ⁹ ⁊ mul⁹ q̄
bus nō eſt itellect⁹:habet ptātē demo- Ps.
niū ſup eos. Tu āt cū acceperis eā: in
greſſus cubiculū ꝑ tres dies cōtinēs
eſto ab ea:⁊ nihil aliud niſi orōnibus
vacab cū ea. Ipa āt nocte:incēſo ieco-
re piſcis fugabiṫ demoniū. Scda vo
nocte i copulatione ſctōꝝ pr̄iarchaꝝ
admitterṫ. Tertia aūt nocte bn̄dictio
nē cōſeqris vt filij ex vob ꝓcreanṫ in
columes. Trāſacta āt tertia nocte acci
pies virginē cū timore dn̄i amore filio

rū:magꝯ ꝙ libidis duct⁹: vt i ſemie ab
rae bñdictionē i filijs cōſeqris. ¶VII
B Ingreſſi ſūt āt ad raguelē: ⁊ ſuſ-
cepit eos raguel cū gaudio. In-
tuēſqꝫ tobiā raguel: dixit anne
vxori ſue. Qꝫ ſiñis ē iuuenis iſte cōſo-
brino meo. Et cū hec dixiſſet: ait. Vñ
eſtis iuuenes frēs nři? At illi dixerūt.
Ex tribu neptalim ſum⁹ ex captiuita-
te niniue. Dixitqꝫ illꝭ raguel. Noſtis to
B biā fratrē meū? Qui dixerūt. Nouim⁹
Cūqꝫ multa bona loq̄ref de eo. Dixit
angel⁹ ad raguelē. Tobias de q̄ iterro
gas pr̄ iſti⁹ ē. Et miſit ſe raguel ⁊ cū la
chrymis oſculat⁹ ē eū: ⁊ plorans ſupra
.c collū ei⁹: dixit: Bñdictio ſit tibi fili mi
qꝛ boni ⁊ optimi viri fili⁹ es. Et anna
vxor ei⁹ ⁊ ſara ipoꝝ filia lachrymate
ſūt. Poſtqꝫ āt locuti ſūt p̄cepit raguel
occidi arietē. ⁊ parari cōuiuiū. Cūqꝫ
hortaref eos diſcūbere ad prādiū tobi
as dixit. Hic ego hodie nō māducabo
neqꝫ bibā: niſi p̄us petitionē meā con
C firmes: ⁊ pmittas mihi dare ſarā filiā
tuā. Quo audito verbo raguel expauit
ſciēs q̄d euenerit illis ſeptē viris: q̄ in
greſſi ſūt ad eā: ⁊ timere cepit: ne forte
⁊ huic ſimilif cōtigeret. Et cū nutaret
⁊ nō daret petēti vllū rñſum: dixit ei
āgel⁹. Noli timere dare eā iſti: qm̄ hu-
ic timēti deū debef piūx filia tua. Pro
pterea ali⁹ nō potuit hr̄e illā. Tūc dix
it raguel. Nō dubito qꝫ de⁹ p̄ces ⁊ la-
chrymas meas i pſpectu ſuo admiſerit
D Et credo qm̄ iō fec̄ vos venire ad me:
.c vt et iſta cōiūgeref pgnatiōi ſue: ſɀm le
gē moyſi. Et nūc noli dubiū gerere: qꝫ
tibi eā tradā. Et apphēdēs dexſaꝫ filie
ſue: dextere tobie tradidit dicēſ. Deus
abrā: ⁊ de⁹ yſaac ⁊ de⁹ iacob vobiſcū
ſit ⁊ ip̄e piūgat vos: ipleatqꝫ bñdictio
nē ſuā i vob̄. Et accepta cartha fecerūt
cōſcptionē piugij. Et poſt hec epulati
ſūt: bñdicēteſ deū. Uocauitqꝫ raguel ad
ſe annā vxorē ſuā: ⁊ p̄cepit ei vt p̄para
ret alterū cubiculū. Et itroduxit illuc
ſarā filiā ſuā ⁊ lachrymata ē. Dixit ei:
Forti aio eſto filia mea. Dñs celi det ti
A bi gaudiū p tedio qđ pꝑeſſa es. ¶VIII
Poſtqꝫ ꝟo cenauerūt: itroduxe-
rūt iuuenē ad eā. Recordatus
itaqꝫ tobias ſmonū angeli: p-
tulit de caſſidili ſuo ptē iecoris: poſu-
itqꝫ eā ſup carbōes viuos. Tūc rapha
el angel⁹ apphēdit demoniū ⁊ religa-
uit eū in deſerto ſuperioris egypti. Tunc
hortat⁹ ē ꝟginē tobias: dixitqꝫ ei. Sa
ra exurge ⁊ deprecemur deū hodie ⁊ cras
⁊ ſecūdū cras: qꝛ his trib⁹ noctib⁹ deo
iūgimur. Tertia āt trāſacta nocte: in g.2.e
nřo erim⁹ cōiugio. Filij q̄ppe ſctorū ſu
m⁹ ⁊ nō poſſum⁹ ita cōiūgi ſicut gētes q̄ B
ignorant deū. Surgētes āt parif in-
ſtāter orabāt ābo ſimul: vt ſanitas da-
ref eis. Dixitqꝫ tobias. Dñe de⁹ patꝝ
nřoꝝ bñdicāt te celi: tre: mareqꝫ ⁊ fō- Ge.2.b
tes ⁊ flumina: ⁊ oēs creature tue q̄ in
eis ſūt. Tu feciſti adā de limo tre: de-
diſtiqꝫ ei adiutoriū euā. Et nūc dñe tu
ſcis qꝛ nō luxurie cā accipio ſororē me
am cōiugē: ſꝫ ſola poſteritatꝭ dilectiōe
i q̄ bñdicaf nomē tuū in ſecła ſcłoꝝ.
Dixit itaqꝫ ſara. Miſerere nob̄ dñe: mi
ſerere nob̄: ⁊ cōſeneſcam⁹ ābo pariter
ſani. Et factū eſt circa pulloꝝ cātū ac-
cerſiri iuſſit raguel ſuos ſuos ⁊ abierūt
cū eo pariter: vt foderēt ſepulchꝛū. Di
cebat ei. ne ſiſi mō euenerit ei: q̄ ⁊ cete-
rꝭ alijs ſeptē viris q̄ ſūt igreſſi ad eā? C
Cūqꝫ paſſet foſſā: reūſus raguel ad vx
orē ſuā dixit ei. Mitte vnā ex ancillis
tuis: ⁊ videat ſi mortu⁹ eſt vt ſepeliam
eū anqꝫ illuceſcat. At illa miſit vnā ex
ancillꝭ ſuis. Que igreſſa cubiculū repe
rit eos ſaluos ⁊ icolumeſ: ſecū pꝛiter dor
miētes. Et reūſa nūciauit bonū nūciū
Et bñdixerūt dñm raguel videlꝫ ⁊ an-
na vxor ei⁹. Et dixerūt. Bñdicimus te
dñe de⁹ iſrł: qꝛ nō contigit nob̄ quēad
modū putabam⁹. Feciſti ei nobiſcū mi D
ſericordiā tuā ⁊ excluſiſti a nob̄ inimi
cū pſequētē nos. Miſert⁹ es āt duob⁹
vnicis. Fac eos dñe pleni⁹ bñdicere te
et ſacrificiū laudis tue ⁊ ſue ſanitatis
offerre: vt cognoſcat vniūſitas gētiū:
qꝛ tu es de⁹ ſol⁹ i vniūſa tra. Statiqꝫ
p̄cepit ſeruis ſuis raguel vt replerent
terra foſſā quā fecerāt: priuſqꝫ eluceſce
ret. Uxori aūt ſue dixit vt iſtrueret cō-
uiuiū: ⁊ p̄paret oīa q̄ i cibos erāt iter
argētib⁹ neceſſaria. Duas q̄ꝫ pingues
vaccas ⁊ q̄tuor arietes occidi fecit: et 3.9.a
pari epulas oīb⁹ vicinis ſuis: cūctiſqꝫ
amicis. Et adiurauit raguel tobiā: vt
duas hebdomadas moraref apud eū.
De oīb⁹ aūt q̄ poſſidebat raguel: dimi
diā ptē dedit tobie: ⁊ fecit hāc ſcpturā
vt ps dimidia q̄ ſuperat: poſt obitū eo

rū tobie domine deueniret. IX
B Tunc vocauit tobias angelū ad
se: quē q̄dē hoiem existimabat
dixitq; ei. Azaria frat: peto vt
auscultes v̄ba mea. Si meipm tradā
tibi suū: nō ero cōdign⁹ puidētie tue
Tñ obsecro te vt assumas tibi aialia si
ue suitia: ⁊ vadas ad gabelū i rages ci
uitatē medoꝝ: reddasq; ei chirogra-
phū suū: ⁊ recipias ab eo pecuniā ⁊ ro
B ges eū venire ad nuptias meas. Scis
eī ipē q̄m nūerat pr̄ me⁹ dies meos: et
si tardauero vna die plus ꝯtristat aīa
§.8.b ei⁹. Et certe vides quō adiurauit me
raguel cui⁹ adiuramentū spernere nō
possū. Tūc raphael assumēs q̄ttuor ex
suis raguelis et duos camelos: i rages
ciuitatē medoꝝ ꝑrexit: ⁊ īueniēs gabe
lū dedit ei chirographū suū: ⁊ recepit
C oēm pecuniā. Indicauitq; ei de tobia
filio tobie oia q̄ gesta sūt: fecitq; eū secū
venire ad nuptias. Cūq; igressus eēt do
mū raguelis iuenit tobiā discūbentē:
⁊ exiliēs osculati sūt se iuicē. Et fleuit
§.7.b gabel⁹: bñdixitq; deū ⁊ dixit. Bñdicat
te de⁹ isrl̄: q2 fili⁹ es optimi viri ⁊ iusti
D ⁊ timētis deū: ⁊ elemosynas facient?.
Et dicat bñdictio sup vxorē tuā: ⁊ su-
ꝑ parentos v̄ros ⁊ videat? filios v̄ros: ⁊
filios filioꝝ v̄roꝝ vsq; i tertiā ⁊ q̄rtā
generationē: ⁊ sit semē v̄m bñdictū a
deo isrl̄ q̄ regnat i scl̄a scloꝝ. Cūq; oēs
dixissent amē: accesserūt ad cōuiuiū. Sz
cū tiore dñi nuptiaꝝ ꝯuiuiū exercebāt
A Cum v̄o moras faceret to- X
bias cā nuptiaꝝ: sollicit⁹ erat
pr̄ ei⁹ tobias dicēs. Putas q̄re
morat fili⁹ me⁹: aut q̄re detēt⁹ ē ibi?
Putas ne gabel⁹ mortu⁹ ⁊ nemo red-
dit illi pecuniā? Cepit āt cōtristari ni-
mis ipē ē ānа vxor ei⁹ cū eo ⁊ ceperūt
ambo simul flere: eo q̄ die statuto mi-
nime reūterent fili⁹ eoꝝ ad eos. Flebat
igit mr̄ ei⁹ irremedialib⁹ lachrymis:
Z atq; dicebat. Heu me fili mi vt q̄d te
misim⁹ ꝑegrinari: lumē oculoꝝ nr̄oꝝ
§.5.b baculū senectut? nr̄e: solatiū vite nr̄e
spē posteritat? nr̄e? Oia simul i te vno
habētes te nō debuim⁹ dimittere a no
bis. Cui dicebat tobias. Tace ⁊ noli
turbari: san⁹ ē fili⁹ nr̄: fat? fidelis est
vir ille cū q̄ misim⁹ eū. Illa aūt nullo
mō cōsolari poterat: sz q̄tidie exiliens
circūspiciebat: ⁊ circūibat vias oēs ꝑ
q̄s spēs remeādi videbat vt ꝑcul vi-
deret eum: si fieri posset: venientē. At C
v̄o raguel dicebat ad generū suū. Ma
ne hic: ⁊ ego mittā nūciū salut? d̄ te ad
tobiā p̄rem tuū. Cui tobias ait. Ego
noui q2 pr̄ me⁹ ⁊ mr̄ mea mō dies cō-
putāt: ⁊ cruciat sp̄us eoꝝ i ipis. Cūq;
verb mlt? rogaret raguel tobiā: ⁊ ille
eū nulla rōne vellet audire: tradidit ei
sarā ⁊ dimidiā ꝑtē oīs substātię sue: i
puer?: i puellis: i pecudib⁹: i camelis ⁊
i vaccis: ⁊ pecunia multa: ⁊ saluū atq;
gaudētē dimisit eū a se: dicēs. Angel⁹ D
dñi sctūs sit i itinere v̄ro: ꝑducatq; vos
icolumes: ⁊ iueniat? oia recte circa pa
rētes v̄ros: ⁊ videāt ocli mei filios ve
stros priusq; moriar. Et app̄hēdētes
parentes filiā suā: osculati sūt eā: ⁊ dimi
serūt ire: monētes eā honorare soceros
diligere maritū: regere familiā: guber-
nare domū: ⁊ seipsā irrep̄hēsibilē exhi
A Cumq; reūterēt: ꝑue̅bere. XI
nerūt ad charrā q̄ ē i medio iti
nere ꝯ niniuē vndecio die. Dix
itq; angel⁹. Tobia frat: scis queadmo
dū reliq̄sti p̄rem tuū: Si placet itaq; ti
bi p̄cedam⁹: et lento gradu insequāt
iter nr̄m familie simul cū ꝯiuge tua ⁊
cū aīalib⁹. Cūq; h̄ placuisset vt irēt: di
xit raphael ad tobiā. Tolle tecū ex fel-
le piscis: erit ei necessariū. Tulit itaq;
tobias ex felle illo ⁊ abiert. Anna āt se
debat sec⁹ viā q̄tidie i supcilio mōt?: B
vñ respicere potat de lōgīnq̄. Et dū ex
eodē loco specularet aduentū ei⁹: vi-
dit a lōge: ⁊ ilico cognouit veniētē fi-
liū suū: currēsq; nūciauit viro suo: di-
cēs. Ecce venit fili⁹ tu⁹. Dixitq; rapha
el ad tobiā. At vbi itroier? domū tuā
stati adora dñm deū tuū: ⁊ grās agēs
ei: accede ad p̄rem tuū ⁊ osculare eū.
Statimq; lini sup oclos ei⁹ ex felle isto
piscis: qd̄ portas tecū. Scias eñ q̄m
mox apiret oculi ei⁹: ⁊ videbit pr̄ tu⁹
lumē celi: ⁊ in aspectu tuo gaudebit.
Tūc p̄cucurrit canis q̄ sil fuerat i via:
⁊ q̄si nūci⁹ adueniēs blādimto sue cau
de gaudebat. Et exurgēs cec⁹ pr̄: cepit
offendēs pedib⁹ currere: ⁊ data manu
puero: occurrit in obuiā filio suo. Et
suscipiēs osculat⁹ ē eū cū vxore sua: ⁊
ceperūt flere p̄ gaudio. Cūq; adorassēt
deū ⁊ grās egissent: cōsederūt. Tūc su-
mēs tobias de felle piscis: liniuit ocu

los pris ſui. Et ſuſtinui q̄ſi dimidiam
fere horā: ꝛ cepit albugo ex ocl'is eiꝰ q̄-
ſi mēbranū oui egredi. Quā apphēdēſ
tobias traxit ab ocl'is eiꝰ: ſtatimq; vi-
ſū recepit. Et glorificabāt deuz iṗe vi-
delicet ꝛ vxor eiꝰ: ꝛ oēs q̄ ſciebāt eū. Di
cebatq; tobias: Bn̄dico te dn̄e deꝰ iſrl'
q2 tu caſtigaſti me ꝛ tu ſaluaſti me. Et
D ecce ego video tobiā filiū meū. Ingreſ
ſa ē etiā pꝰ ſeptē dies ſara vxor filij eiꝰ
ꝛ oīs familia ꝛ pecora ſana ꝛ cameli ꝛ
pecunia mlt'a vxoris: ſ3 ꝛ illa pecunia
quā receꝑat a gabelo. Et narrauit pa-
rētibꝰ ſuis oīa bn̄ficia dei: q̄ feciſſet cir
ca eū ꝑ hoīez q̄ eū duxerat. Ueneruntq;
achior ꝛ nabath ɔſobrini tobie: gaudē
tes ad tobiā: ꝛ ɔgratulātes ei d̄ oībus
bonis q̄ circa illū oñderat deꝰ. Et ꝑ ſe
ptē dies epulātes oēs cū gaudio mag
no gauiſi ſūt. XII
B Tunc voca-
uit ad ſe tobias filiū ſuuz: dixit
q; ei: Quid poſſumꝰ dare viro
iſti ſācto q̄ venit tecū? Rn̄dēs tobias:
dixit pri ſuo. Pater quā mercedē dabi
mus ei: aut q̄d dignū poterit eē bn̄fi-
cijs eiꝰ? Me duxit ꝛ reduxit ſanū: pecu
niā a gabelo iṗe recepit: vxorē iṗe me
hr̄e fec̄ ꝛ demoniū ab ea iṗe cōpeſcuit:
gaudiū parētibꝰ eiꝰ fec̄: meiṗm a deuo
ratiōe piſc' eripuit: te q̄3 videre fec̄ lu-
mē celi: ꝛ bonis oībꝰ ꝑ eū repleti ſumꝰ
B Quid illi ad hec poterimꝰ dignū dare?
S3 peto te pr̄ mi: vt roges eum ſi forte
dignabit' medietatē d̄ oībꝰ que allata
ſūt ſibi aſſumere. Et vocātes eū pr̄. ſ. ꝛ
filiꝰ: tulert' eū i ꝑte: ꝛ rogare ceperūt vt
dignaret' dimidiā ꝑtē oīm q̄ attulerāt
acceptā hr̄e. Tūc dixit eis occulte. Bn̄
dicite deū celi ꝛ corā oībꝰ viuētibꝰ ɔfi-
temini ei: q2 fec̄ vobiſcū miſcd̄iaz ſuā.
Eteni ſacr̄m reg' abſcōdere bonū eſt:
oꝑa āt dei reuelare ꝛ ɔfiteri honorifi-
cū ē. Bona ē or̄o cū ieiunio ꝛ el'ya: ma
gis q̄ theſauros auri recōdere: qm̄ ele
moſyna a morte liberat: ꝛ iṗa ē q̄ pur
C gat pct̄ā: ꝛ fac̄ iuenire vitā et'naz. Qui
āt faciūt pctm̄ ꝛ iniq̄tatē: hoſtes ſunt
aīe ſue. Manifeſto ꝫ vob̄ ꝟitatē: ꝛ nō
abſcōdā a vobis occultū ſmonē. Qn̄
orabas cū lachrymis ꝛ ſepeliebas mor
tuos: ꝛ dereliq̄bas prādiū tuū ꝛ mortu
os abſcōdebas ꝑ diē i domo tua ꝛ no-
cte ſepeliebas eos: ego obtuli or̄onez
13 tuā dn̄o. Et q2 acceptꝰ eras deo: neceſſe
fuit vt tēptatio ꝓbaret te. Et nūc mi-
ſit me dn̄s vt curarē te: ꝛ ſarā vxorē fi
lij tui a demonio liberarē. Ego eni ſū
raphael āgelꝰ: vnꝰ ex ſeptē q̄ aſtamus ,, ſunt:
añ dn̄z. Cūq; hec audiſſēt turbati ſ̄t ꝛ tre
mētes ceciderūt ſuꝑ t'rā i faciē ſuā. Di-
xitq; eis āgelꝰ: Pax vob̄. Nolite time- D
re. Eteni cū eēm vobiſcū: ꝑ voluntatē
dei erā: iṗm bn̄dicite ꝛ cātate illi: vide
bar q̄dē vobiſcū mādūcare ꝛ bibere: ſ3
ego cibo iuiſibili ꝛ potu q̄ ab hoībꝰ vi
deri nō pōt: vtor. Tp̄s ē ꝫ vt reūtar ad
eū q̄ me miſit. Uos aūt bn̄dicite deū: ꝛ
narrate oīa mirabilia eiꝰ. Et cū hec di
xiſſet ab aſpectu eoꝝ ablatꝰ eſt: ꝛ vltra
eū videre n̄ potuert'. Tūc ꝓſtrati ꝑ ho-
ras tres i faciē bn̄dixert' deū. Et exur-
gentes narrauerūt oīa mirabilia eiꝰ.
Aperiēs āt tobias ſenior XIII B
os ſuū bn̄dixit dn̄z: ꝛ dixit: Ma
gnus es dn̄e i et'nū: ꝛ i oīa ſecl'a
regnū tuū: qm̄ tu flagellaſ ꝛ ſaluas: de I. Re. 2. a
duc' ad iferos ꝛ reduc': ꝛ n̄ ē q̄ effugi- Sap. 16. b
at manū tuā. Cōfitemi dn̄o filij iſrl': ꝛ i
ɔſpectu gētiū laudate eū: qm̄ iō diſꝑſit
vos it' gētes q̄ ignorāt eū: vt vos enar
ret' mirabilia eiꝰ: ꝛ faciat' ſcire eos: q2
nō ē aliꝰ deꝰ oīpotēs ṗter eū. Iṗe caſti
gauit nos ꝓpt' iniq̄tates nr̄as: et ipſe
ſaluabit nos ꝓpt' miſcd̄iaz ſuā. Aſpici- B
te ꝫ q̄ fec̄ nobiſcū: ꝛ cū timore ꝛ tremo
re ɔfitemi illi: regēq; ſecl'oꝝ exaltate i
oꝑibꝰ vr̄is. Ego āt i terra captiuitat'
mee ɔfitebor illi: qm̄ oſtendit maieſta-
tē ſuā i gētē peccatricē. Cōuertimi ita
q; pctōres: ꝛ facite iuſticiā coram dn̄o:
credētes q̄ faciat vobiſcū miſcd̄iaz ſuā.
Ego āt ꝛ aīa mea i eo letabimur. Bn̄di
cite dn̄o oēs electi eius: agite dies leti
cie ꝛ ɔfitemi illi. Hierl'm ciuitaſ dei: ca
ſtigauit te dn̄s in oꝑibꝰ manuū tuaꝝ.
Cōfitere dn̄o i bonis tuis: ꝛ bn̄dic deū C
ſeculoꝝ: vt reedificet i te tabernaculuz
ſuū: ꝛ reuocet ad te oēſ captiuoſ ꝛ gau
deas i oīa ſecl'a ſecl'oꝝ. Luce ſplēdida
fulgebis: ꝛ oēs fines t're adorabūt te.
Natiōes ex lōginq̄ ad te veniēt: ꝛ mu-
nera deferētes adorabūt in te dn̄m: et
t'rā tuā i ſctificationē hēbūt. Nomen
eni magnū iuocabūt in te. Maledicti
erūt q̄ ɔtēpſerit te: ꝛ ɔdēnati erūt oēs
q̄ blaſphemauerit te: bn̄dictiq; erūt q̄
edificauert' te. Tu aūt letaber' i filijs
tuis: qm̄ oēs bn̄dicēt': ꝛ ɔgregabūtur

B

D ad dn̄m. Uti oēs q̄ diligūt te: ⁊ q̄ gau-
dēt ſup̄ pacē tuā. Aīa mea b̄ndic dn̄s
q̄m liberauit hierl̄m ciuitatē ſuā a cū
ctis tribulatiōib⁹ ei⁹ dn̄s de⁹ nr̄. Beat⁹
ero ſi fuerint reliq̄e ſeminis mei ad vidē
Apoc.21.f dā claritatē hierl̄m // Porte hierl̄m ex
ſapphyro et ſmaragdo edificabūt: ⁊ ex
lapide p̄cioſo oīs circuit⁹ muroꝝ ei⁹.
22 Ex lapide cādido ⁊ mundo oēs platee
ei⁹ ſternent: ⁊ p̄ vicos ei⁹ alleluia cāta
bit. Benedict⁹ dn̄s q̄ exaltauit eā: vt ſit
regnū ei⁹ i ſecula ſeculoꝝ ſup̄ eā. Amen.

A Et pſūmati ſūt s̄mões // XIIII
tobie. Et poſtq̄ illuminat⁹ eſt to
bias vixit ānis q̄draginta duo-
bus: ⁊ vidit filios nepotū ſuoꝝ. Cōple
tis itaq̄ ānis cētū duob⁹: ſepult⁹ ē ho
norifice in niniue. Quinquaginta nāq̄ ⁊
ſex annoꝝ lumē oculoꝝ amiſit: ſexage
nari⁹ vo recepit. Reliquū vo vite ſue
in gaudio fuit: ⁊ cū bono p̄fectu timo
B ris p̄rexit in pace. In hora aūt mortis
ſue vocauit ad ſe tobiā filiū ſuū: et ſe-
ptē iuuenes filios ſuos nepotes: dixit
q̄ eis: Prope erit interit⁹ niniue. Nō
eni excidit vbū dn̄i ⁊ frēs nr̄i q̄ diſpſi
ſūt a terra iſrl̄ reuertēt ad eā. Oīs aūt
deſerta terra ei⁹ replebit: ⁊ dom⁹ dei q̄
in ea incēſa ē iterū reedificabit: ibiq̄
redient oēs timētes deū. Et relinquēt
gētes idola ſua: ⁊ veniēt in hierl̄m: et
inhabitabūt i ea: et gaudebūt i ea oēs
C reges terre adorātes deū iſrl̄. Audite
Joſ.24.c ḡ filij mei: patrē vr̄m. Seruite dn̄o in
veritate: ⁊ inq̄rite vt faciat⁹ q̄ placita
ſūt illi. Et filijs vr̄is mādate: vt faciāt
iuſticias ⁊ elimoſynas: vt ſint memo-
res dei: ⁊ b̄ndicāt eū in oī tp̄e i vitate
⁊ i tota vtute ſua. Nunc ḡ filij audite
me: ⁊ nolite manere h̄. Sz q̄cunq̄ die
ſepelieritis matrē vr̄az circa me in vno
ſepulchro: ex eo dirigite greſſus vr̄os
vt exeatis hinc. Uideo eni q̄r iniq̄tas
D ei⁹ finē dabit ei. Factū ē āt poſt obitū
m̄ris ſue: tobias abſceſſit ex niniue cū
vxore ſua ⁊ filijs ⁊ filioꝝ filijs: ⁊ reuer
ſus ē ad ſoceros ſuos. Inuenitq̄ eos
icolumes: i ſenectute bona: ⁊ curā eoꝝ
geſſit. Et ipſe clauſit oculos eoꝝ: ⁊ oēz
hereditatē dom⁹ raguelis ipſe p̄cepit:
viditq̄ q̄ntā generatiōez filios filioꝝ
ſuoꝝ. Et cōpletis ānis nonagīta ⁊ no
uē in timore dn̄i: cū gaudio ſepelierūt
eū. Oīs aūt cognatio ei⁹: ⁊ oīs genera-
tio ei⁹ i bona vita ⁊ in ſcta p̄uerſatio
ne p̄māſit: ita vt accepti eēnt tam deo
q̄ hoib⁹: ⁊ cunctis habitātib⁹ terre.

¶ Explicit liber Tobie. Incipit p̄lo-
gus in librum Judith.

A Pud hebreos liber iudith iter
agiographa legit: cui⁹ auctas
ad roborāda illa q̄ i cōtētionē veniūt
min⁹ idonea iudicat. Chaldeo tn̄ s̄mo
ne cōſcriptus: iter hiſtorias cōputat.
Sz q̄r hūc librū ſynodus nicena i nu-
mero ſācta ſcripturaꝝ legit cōputaſ
ſe: acq̄eui poſtulatiōi vr̄e: imo exactiōi,
⁊ ſe poſit⁹ occupatiōib⁹ q̄bus veheme
ter artabar: huic vnā lucubratiūculā
dedi: magis ſenſū e ſenſu q̄ ex vbo ver
bū trāſferēs Multoꝝ codicū varieta-
tē vicioſiſſimā amputaui: ſola ea q̄ in-
telligētia itegra in vbis chaldeis iue-
nire potui: latinis expſſi. Accipite iu-
dith viduā: caſtitatis exēplū: ⁊ triūpha
li laude p̄petuis eā p̄conijs declarate.
Hāc eni nō ſolū femis: ſz ⁊ viris imita-
bilē dedit: q̄ caſtitatis ei⁹ remūerator
virtutē ei talē tribuit: vt inuictū oīb⁹
hoib⁹ vinceret, inſupabilē ſuparet.

¶ Explicit prologus. Incipit liber Ju
dith. Capl̄m I

A Rphaxat ita A
q̄ rex medoꝝ ſubiuga-
uerat multas gētes im-
perio ſuo et ipſe edifica-
uit ciuitatē potētiſſimā quā appella-
uit egbathanis. Et lapidib⁹ q̄dratis ⁊
ſectis fecit muros ei⁹: in altitudine cu-
bitoꝝ ſeptuaginta: i latitudine cubi-
toꝝ triginta: turres vero ei⁹ poſuit in
altitudinē cubitoꝝ centū. Per q̄drum B
vero eaꝝ lat⁹ vtriuſq̄ vicenoꝝ pedum
ſpacio tendebat: poſuitq̄ portas eius
i altitudine turriū. Et gloriabat qua-
ſi potens i potētia exercit⁹ ſui: ⁊ i glo-
ria q̄drigaꝝ ſuaꝝ. Anno igit duodeci
mo regni ſui nabuchodonoſor rex aſ-
ſyrioꝝ qui regnabat i niniue ciuitate
magna: pugnauit ꝯ arphaxat: ⁊ obti- C
nuit eū in cāpo magno q̄ appellat ra-
gau circa eufraten ⁊ tigrin ⁊ iadaſon
in cāpo erioch regis elicoꝝ. Tūc exal- 1.Ma
tatum ē regnū nabuchodonoſor ⁊ cor
ei⁹ eleuatū ē. Et miſit ad oēs q̄ habita
bāt i cilitia ⁊ damaſco ⁊ libano: et ad
gētes q̄ ſūt i carmelo ⁊ cedar: ⁊ inhabi

tates galileẽ: ĩ cãpo magno eſdrelon: ⁊
ad oẽs q̃ erãt ĩ ſamaria et trãs flumen
D iordanẽ: vſq; hierlm: ⁊ oẽꝫ trã ieſſe: q̃-
uſq; ꝑueniat ad montes ethiopie. Ad
hos oẽs miſit nũcios nabuchodono-
ſoꝛ rex aſſyrioꝝ: q̃ oẽs vno aio ꝯdixe-
rũt: ⁊ remiſerũt eos vacuos: ac ſine ho
noꝛe abiecerũt. Tũc indignat⁹ nabu-
chodonoſoꝛ rex ad oẽm trã illã: iura-
uit ꝑ thronũ ⁊ regnũ ſuũ ꝙ defẽderet
ſe de oib⁹ regiõib⁹ his. II
A Anno tertiodecimo nabuchodo
noſoꝛ reg: viceſima ⁊ ſcda die
mẽſis ꝑmi: factũ ẽ verbũ in domo na-
buchodonoſoꝛ reg aſſyrioꝝ: vt defen
deret ſe. Vocauitq; oẽs maioꝛes natu
oẽſq; duces bellatoꝛes ſuos: ⁊ habuit
cũ eis myſteriũ ꝯſilij ſui. Dixitq; cogi-
tationẽ ſuã ĩ eo eẽ: vt oẽꝫ trã ſuo ſub-
iugaret imꝑio. Qđ dictũ cũ placuiſſet oĩ
bus: vocauit nabuchodonoſoꝛ rex ho-
lofernẽ principẽ militie ſue: ⁊ dixit ei:
B Egredere aduũſũ oẽ regnũ occidẽt: ⁊ ꝯ
.9.b eos ꝑcipue q̃ ꝯtẽpſerũt impiũ meũ. Nõ
parcet ocul⁹ tu⁹ vlli regno: oẽmq; vrbẽ
munitã ſubiugabis mihi. Tunc holo-
fernes vocauit duces ⁊ magiſtrat⁹ vtu
tis aſſyrioꝝ: ⁊ dinumerauit viros ĩ ex-
peditiõe ſicut ꝑcepit ei rex: cẽtũ viginti mi
lia peditũ pugnatoꝝ: ⁊ eq̃tes ſagitta-
rios duodecim milia. Omnemq; expediti-
onẽ ſuã fecit ꝑire ĩ multitudie inumera
biliũ cameloꝝ: cũ his q̃ exercitib⁹ ſuffi
cerẽt copioſe. Boũ q̃z armẽta: gregeſq;
C ouiũ: quoꝝ nõ erat nũer⁹. Frumẽtũ ex oĩ
ſyria ĩ trãſitu ſuo parari ꝯſtituit. Au-
rũ vero ⁊ argẽtũ de domo reg aſſũpſit
multũ nimis. Et ꝑfect⁹ ẽ ipe ⁊ oĩs ex-
ercit⁹ cũ q̃drig ⁊ eq̃tib⁹ ⁊ ſagittarijs:
q̃ cooperuerunt faciẽ trẽ ſicut locuſte.
Cũq; ꝑtrãſiſſet fines aſſyrioꝝ: venit ad
magnos mõtes ange q̃ ſũt a ſiniſtro ci
litie: aſcenditq; oĩa ſtella eoꝝ: ⁊ obti-
nuit oẽꝫ munitiõeꝫ. Effregit aũt ciuita
tẽ opinatiſſimã melothi: ꝑdauitq; oẽs
filios tharſis: ⁊ filios hiſmael q̃ erãt ꝯ
D faciẽ deſerti: ⁊ ad auſtrũ trẽ celeon. Et
trãſiuit eufratẽ: ⁊ venit ĩ meſopotami
am: ⁊ fregit oẽs citates excelſas q̃ erãt
ibi a torrẽte mãbre vſq; q̃ ꝑueniat ad
mare: ⁊ occupauit terminos ei⁹ a cilitia
vſq; ad fines iaphet q̃ ſũt ad auſtꝝ. Ad
duxitq; oẽs filios madiã: ⁊ ꝑdauit oẽꝫ
locupletatiõeꝫ eoꝝ: oẽſq; reſiſtẽtes ſibi
occidit ĩ oꝛe gladij. Et p⁹ hec deſcẽdit
ĩ cãpos damaſci ĩ dieb⁹ meſſis ⁊ ſuccẽ-
dit oĩa ſata: oẽſq; arboꝛes ⁊ vineas fec
ſcidit: ⁊ cecidit timoꝛ illi⁹ ſuꝑ oẽs inha-
T Tunc miſerũt (bitantes trã. III A
legatos ſuos vniũſaꝝ vrbiũ ac
ꝓuinciaꝝ reges ac ꝑncipes ſy-
rie. ſ. ⁊ meſopotamie: ⁊ ſyrie ſobal ⁊ li-
bye atq; cilitie: q̃ veniẽtes ad holofer-
nẽ dixerũt: Deſinat indignatio tua cir-
ca nos. Meli⁹ ẽ enĩ vt viuẽtes ſuiam⁹
nabuchodonoſoꝛ regi magno: ⁊ ſubdi
ti ſim⁹ tibi q̃ moꝛiẽtes cũ interitu nr̃o
ipi ſuitutis nr̃e dãna patiamur. Ois B
ciuitas nr̃a: oĩſq; poſſeſſio: oẽs mõtes
⁊ colles ⁊ cãpi ⁊ armẽta boũ: gregeſq;
ouiũ ⁊ capraꝝ: equoꝛũq; ⁊ cameloꝝ: ⁊
vniũſe facultates nr̃e atq; familie ĩ cõ
ſpectu tuo ſũt. Sint oĩa ſub lege tua.
Nos etiã ⁊ filij nr̃i ſui tui ſum⁹. Veni
nob pacific⁹ dñs ⁊ vtere ſuitio nr̃o ſi-
cut placuerit tibi. Tũc deſcẽdit de mõ
tibus cũ eq̃tib⁹ ĩ virtute magna ⁊ ob-
tinuit oẽm ciuitatẽ ⁊ oẽm inhabitãtẽ
terrã. De vniũſis aũt vrbib⁹ aſſũpſit ſi C
bi auxiliarios viros foꝛtes ⁊ electos ad
bellũ. Tãtuſq; met⁹ ꝓuincijs illis incu- I.5.a
buit: vt vniũſaꝝ vrbiũ habitatoꝛes: ꝑn
cipes ⁊ honoꝛati ſil cũ ꝑplis exirẽt in
obuiã veniẽti: excipiẽtes eũ cũ coꝛonis
⁊ lampadib⁹: ducẽtes choꝛos ĩ tympa-
nis ⁊ tybijs. Nec iſta tñ faciẽtes: fero-
citatẽ ei⁹ pectoꝛis mitigare potuerũt.
Nã ⁊ ciuitates eoꝝ deſtruxit: et lucos D
eoꝝ excidit. Preceꝑat enim illi nabu-
chodonoſoꝛ rex: vt oẽs deos trẽ exter-
minaret: videlꝫ vt ipe ſol⁹ diceret de⁹
ab his natiõib⁹ q̃ potuiſſent holofer-
nis potẽtia ſubiugari. Pertrãſiẽs aũt
ſyriã ſobal: ⁊ oẽm appamiã: oẽmq; me
ſopotamiã: venit ad idumeos ĩ trã ga-
baa: accepitq; citates eoꝝ: ⁊ ſedit ibi
ꝑ trigita dies in q̃bus diebus aduna-
ri ꝑcepit vniũſũ exercitũ virtutis ſue.
T Tunc audiẽtes hec filij IIII A
iſrl̃ q̃ habitabãt trã iude: timue-
rũt valde a facie eius. Tremoꝛ
etiã ⁊ hoꝛroꝛ inuaſit ſenſus eoꝝ: ne hoc
faceret hierlm ⁊ templo dñi: qđ fecerat
ceteris ciuitatib⁹ ⁊ tẽplis eaꝝ. Et miſe-
rũt in oẽm ſamariã ꝑ circuitũ vſq; hie
richo: ⁊ ꝑoccupauerũt oẽs vertices mõ
tiũ. Et muris circũdederũt vicos ſuos:
⁊ ꝯgregauerũt frumẽta in ꝑparatiões

B pugne. Sacerdos etiã eliachim ſcꝑſit
aduniuſos q̃ erãt ꝯ eſdrelõ q̃ ẽ ꝯ faciẽ
cãpi magni iux̄ dothaim: ⁊ vniũſis ꝑ
q̃s vie trãſitꝰ eẽ poſſet: vt obtinerent
aſcẽſus mõtiũ ꝑ q̃s via eẽ poterat ad
hierłm: et illic cuſtodirẽt vbi anguſtũ
iter eẽ poſſet iter mõtes. Et fecerũt filij
iſrł: ſm̃ ꝙ ꝯſtituerat eis ſacerdos dñi
eliachim. Et clamauit oīs ꝓłs ad dñz
inſtãtia magna: ⁊ hũiliauerũt aīas ſu-
as i ieiunijs ⁊ orõnibꝰ ipi ⁊ mulieres
C eoꝝ. Et induerũt ſe ſacerdotes cilicijs: ⁊ i
fantes ꝓſtrauerũt ꝯ faciẽ tẽpli dñi et
altare dñi operuerũt cilitio. Et clama
uerũt ad dñz deũ iſrł vnanimit̄: ne da-
rent̄ i ꝑdã infãtes eoꝝ: ⁊ vxores eoꝝ in
diuiſionẽ: et ciuitates eoꝝ i exterminiũ:
⁊ ſcã eoꝝ i pollutiões: ⁊ fierẽt in op-
probriũ gẽtibꝰ. Tũc eliachim ſacerdos
dñi magnꝰ circũiuit oẽs iſrł: allocutuſ
q̃ ẽ eos: dicẽs: Scitote qm̃ exaudiuit
D dñs ꝑces vr̃as: ſi manẽtes ꝑmãſerit̄ i
Exo.17.d ieiunijs ⁊ orõnibꝰ i ꝯſpectu dñi. Me-
mores eſtote moyſi ſerui dñi: q̃ amalech
ꝯfidẽtẽ i v̄tute ſua ⁊ i potẽtia ſua ⁊ in
exercitu ſuo ⁊ i clypeis ſuis ⁊ i curribꝰ
ſuis ⁊ i eq̃tibꝰ ſuis: nõ ferro pugnãdo:
ſꝫ ꝑcibꝰ ſctis orãdo deiecit. Sic erunt
vniũſi hoſtes iſrł: ſi ꝑſeuerauerit̄ i h̄
ope qd̄ cepiſt̄. Ad hãc igit̄ exhortatio
nẽ eiꝰ dep̄cãtes dñm: ꝑmanebãt i con-
ſpectu dñi: ita vt etiã hi qui offerebãt
dño holocauſta: ꝑcincti cilicijs offerẽt
ſacrificia dño: ⁊ erat cinis ſuꝑ capita
eoꝝ. Et ex toto corde ſuo oẽs orabant
deũ: vt viſitaret ꝓłm ſuũ iſrł. V

Nunciatũq̃ ẽ holoferni ꝑncipi
militie aſſyrioꝝ ꝙ filij iſrł ꝑpa
rarẽt ſe ad reſiſtẽdũ: ac montiũ
itinera ꝯcluſiſſent: ⁊ furore nimio exar-
ſit in iracũdia magna. Uocauitq̃ oẽs
ꝑncipes moab: ⁊ duces ãmon: et dixit
eis: Dicite mihi q̃s ſit ꝓłs iſte q̃ mõta
na obſidet: aut q̃ ⁊ q̃les ⁊ q̃nte ſint ci-
uitates eoꝝ: q̃ etiã ſit v̄tus eoꝝ: aut q̃
ſit mł̄titudo eoꝝ: vł q̃s rex militie illo
rũ: ⁊ q̃re ꝑ oibꝰ q̃ habitãt in oriẽte iſti
S.3.c ꝯtẽpſerũt nos: ⁊ nõ exierũt i obuiã nob
J.11.b vt ſuſcipent nos cũ pace? Tũc achior
dux olm filioꝝ ãmõ rñdẽs: ait: Si dig-
nerı̄ audire dñe dicã v̄itatẽ i cõſpectu
tuo ꝺ ꝓło iſto q̃ i mõtanis habitat: et
nõ egrediet̄ v̄bũ falſũ ex ore meo. Po
Gen.11.d pulꝰ iſte ex ꝓgenie chaldeoꝝ ẽ. Hic pri
mũ i meſopotamia habitauit: qm̃ no-
luerũt ſeq̃ deos patꝝ ſuoꝝ q̃ erãt i t̃ra
chaldeoꝝ. Deſerẽtes itaq̃ cerimonias B
patꝝ ſuoꝝ q̃ i mł̄titudie deoꝝ erãt vnũ
deũ celi coluerũt: q̃ ⁊ ꝑcepit eis vt exi-
rẽt inde ⁊ h̄itarẽt i charrã. Cũq̃ opuiſ Exo.1
ſet oẽꝫ t̃rã fames: deſcẽderũt i egyptũ:
illicq̃ ꝑ q̃drigẽtos ãnos ſic mł̄tiplica
ti ſũt: vt dinumerari eoꝝ ñ poſſet exerci
tus. Cũq̃ grauaſſet eos rex egypti: at-
q̃ i edificatiõibꝰ vrbiũ ſuaꝝ i luto ⁊ la
te re ſubiugaſſet eos: clamauerunt ad
dñz ſuũ: ⁊ ꝑcuſſit totã t̃rã egypti plagı̄
varijs. Cũq̃ eieciſſẽt eos egypti a ſe: et
ceſſaſſet plaga ab eis: ⁊ iteꝝ eos vellẽt
capere ⁊ ad ſuũ ſuitiũ reuocare. fugiẽti Exo.1
bus his deꝰ celi mare apuit: ita vt hic- J.6.c
inde aq̃ q̃ſi murꝰ ſolidarent̄: ⁊ iſti pede
ſicco fũdũ marı̄ ꝑambulãdo trãſirent.
In q̃ loco dũ innumerabił exercitꝰ egy
ptioꝝ eos ꝑſeq̃ret̄: ita aq̃s coopꝰtꝰ eſt:
vt ñ remaneret vel vnꝰ q̃ factũ poſterı̄
nũciaret. Egreſſus etiã mare rubꝝ de
ſerta ſina mõtı̄ occurrerũt: i q̃bꝰ nũq̃
hõ habitare potuit vel filiꝰ hoīs reqe C
uit. Illic fõtes amari obdulcati ſũt eis Exo.1
ad bibẽdũ. et ꝑ ãnos q̃dragita ãnonã Ibidẽ
ꝺ celo ꝯſecuti ſũt. Ubicũq̃ igreſſi ſũt:
ſine arcu ⁊ ſagitta: ⁊ abſq̃ ſcuto ⁊ gla-
dio: deꝰ eoꝝ pugnauit ꝓ eis: ⁊ vicit. Et
ñ fuit q̃ iſultaret ꝓło iſti: niſi qñ receſ
ſit a cultu dñi dei ſui. Quotiẽſcũq̃ ãt
ꝑter ipm̃ deũ ſuũ alteꝝ coluerũt: dati
ſũt i ꝑdã ⁊ i gladiũ ⁊ i opprobriũ. Quo
tiẽſcũq̃ ãt penituerũt ſe receſſiſſe a cul
tura dei ſui: dedit eis deꝰ celi v̄tutẽ re
ſiſtẽdi. Deniq̃ chananeũ regẽ ⁊ iebu Joſ.1
ſeũ ⁊ phereꝫeũ ⁊ etheũ ⁊ eueũ et ãmor-
reũ: ⁊ oẽs potẽtes i eſebõ: ꝓſtrauerũt:
⁊ t̃ras eoꝝ ⁊ ciuitates eoꝝ ipi poſſederũt:
⁊ vſq̃ dũ nõ peccarẽt i ꝯſpectu dei ſui:
erãt cũ ilł bona. Deꝰ. n. illoꝝ odit ini-
q̃tatẽ. Nã ⁊ añ hos ãnos cũ receſſiſſet 4.Re
a via quã dederat ilł deꝰ vt ambularẽt 2.c
i ea: extermiati ſũt ꝑlijs a mult̄ natio
nibꝰ: ⁊ plurimi eoꝝ captiui adducti ſũt
i t̃rã nõ ſuã. Nuꝑ ãt reũſi ad dñm deũ D
ſuũ ex diſꝑſione q̃ diſꝑſi fuerãt: aduna
ti ſũt: ⁊ aſcẽderũt mõtana hec oia: ⁊ ite-
rũ poſſidẽt hierłm vbi ſũt ſcta ſctoꝝ.
Nũc ḡ mi dñe ꝑq̃re ſi eſt aliq̃ iniq̃tas
eoꝝ i ꝯſpectu dei eoꝝ: aſcẽdamꝰ ad il-
los: qm̃ tradẽs tradet illos deꝰ eoꝝ ti-
bi: ⁊ ſubiugati erũt ſub iugo potentie

tue. Si vo nō ē offēſio ppli hui⁹ coraȝ
J.6.c deo ſuo: ñ poterim⁹ reſiſtere ilł ‖ qm̄ de
us eoꝝ defendet illos: ⁊ erim⁹ ī opꝓo-
J.13.d briū vniūſe ťre ‖ Et factū ē cū ceſſaſſet
loq̄ achioꝛ vba hec: irati ſūt oēs mag-
nates holofernis ⁊ cogitabāt īterfice-
re eū: dicentes ad alterutꝝ. Quis ē iſte
qui filios iſrł poſſe dicat reſiſtere regi
nabuchodonoſoꝛ ⁊ exercitib⁹ ei⁹: hoīeſ
iermes ⁊ ſine vtute ⁊ ſine peritia artꝭ
pugne? Ut ḡ agnoſcat achioꝛ qm̄ fal-
lit nos: aſcēdem⁹ ī mōtana: ⁊ cū capti
fuerit potētes eoꝝ tūc cū eiſdē gladio
trāſuerberabiť: vt ſciat oīs gens qm̄
nabuchodonoſoꝛ de⁹ ťre ē: ⁊ pter ipm
aliꝰ nō ē. VI
A F Actū ē āt cū ceſ-
ſaſſēt loq̄ indignat⁹ holofernes
J.13.d vehementꝛ: dixit ad achioꝛ: Qm̄
pphetaſti nob dicēs ꝙ gens iſrł defen
dať a deo ſuo: vt oñdā tibi qm̄ ñ ē de⁹
niſi nabuchodonoſoꝛ: cū pcuſſerimus
eos oēs ſic̄ hoīeȝ vnū: tūc ⁊ ipe cū illis
aſſyrioꝝ gladio īteribis: ⁊ oīs iſrł tecū
pditione diſpiet: et pbabis qm̄ nabu-
chodonoſoꝛ dñs ſit vniūſe ťre. Tūcq̄ȝ
gladi⁹ militie mee trāſiet p latera tua:
⁊ ɔfix⁹ cades inť vulneratos iſrł ⁊ non
reſpirabis vltra donec extermineꝛꝭ cū
ilł. Porro āt ſi pphetiā tuā verā exiſti
mas nō ɔcidat vult⁹ tu⁹: ⁊ palloꝛ q̄ fa-
ciē tuā obtinuit abſcedat a te: ſi vba
B mea hec putas iplere nō poſſe. Ut aūt
noueꝛꝭ: qꝛ ſił cū ilł hec experieris: ecce
ex hac hoꝛa illoꝝ pplo ſotiabeꝛꝭ vt dū
dignas mei gladij penas exceperint:
ipe ſił vltioni ſubiaceas. Tūc holofer-
nes pcepit ſuis ſuis: vt cōpꝛehēderēt
achioꝛ ⁊ ducerēt eū ī bethuliā ⁊ trade
rēt eū ī man⁹ filioꝝ iſrł. Et accipiētes
eū ſui holofernis: pfecti ſunt p cāpe-
ſtria: ſȝ cū appꝛopinq̄ſſent ad mōtana
exierūt ɔ eos fūdibularij. Illi aūt diū-
tētes a latere mōtꝭ ligauerunt achioꝛ
ad arboꝛē māib⁹ ⁊ pedib⁹ ⁊ ſic vinctū
d reſtib⁹ dimiſerūt eū: ⁊ reūſi ſunt ad
dñȝ ſuū. Porro filij iſrł deſcēdētes de
bethulia: veneꝛt ad eū. Quē ſoluentes
duxeꝛt ad bethuliā: atq̄ȝ in mediū ppli
illū ſtatuētes pcūctati ſt̄ q̄d rex eēt ꝙ
C illū vinctū aſſyrij reliq̄ſſent. In dieb⁹
ilł erāt illic pncipes: ozias: fili⁹ micha
d tribu ſymeō: ⁊ charmi q̄ ⁊ gothoniel
In medio itaq̄ȝ ſenioꝝ ⁊ ī ɔſpectu oīm
achioꝛ dixit oīa q̄ locut⁹ fuerat ab ho-
loferne īterrogat⁹ ⁊ q̄liter pplꝰ holofer
nis voluiſſet ppť h vbū īterficere euȝ:
⁊ q̄ueadmodū ipe holofernes irat⁹ iuſ
ſerit eū iſraelitꝭ hac de cauſa tradi: vt
dū vinceret filios iſrł: tūc et ipm achi-
oꝛ diūſis iubeat īterire ſupplicijs: ppť
h ꝙ dixiſſet: de⁹ celi defenſoꝛ eoꝛuȝ eſt.
‖ Cunq̄ȝ achioꝛ vniūſa hec expoſuiſſet: J.5.b
oīs pplꝰ cecidit ī faciē adoꝛātes dñm:
⁊ cōmuni lamētatiōe ⁊ fletu vnanimeſ
pces ſuas dño effuderūt: dicētes: Dñe D
de⁹ celi ⁊ ťre ītuere ſupbiā eoꝝ: ⁊ reſpi-
ce ad nr̄aȝ hūilitatē: ⁊ faciē ſctōꝝ tuo-
rū attēde: ⁊ oñde qm̄ ñ derelinq̄s pſu-
mētes de te: ⁊ pſumentes d ſe ⁊ de ſua
vtute gloziantes hūilias. Finito itaq̄ȝ
fletu: ⁊ p totā die oꝛone pplꝰ cōpleta
ɔſolati ſūt achioꝛ: dicentes. De⁹ patrū
nrōꝝ cui⁹ tu vtutem pdicaſti: ipe tibi
hāc dabit viciſſitudinē: vt eoꝝ magis
tu īteritū videas. Cū vo dñs de⁹ nr̄ de-
derit hāc libertatē ſuis ſuis: ſit ⁊ tecū
de⁹ in medio nr̄i: vt ſic̄ placuerit tibi:
ita cū tuis oīb⁹ ɔūſeris nobiſcū. Tūc
ozias finito ɔcilio ſuſcepit eū in domū
ſuā: ⁊ fecit cenā magnā. Et vocatꝭ oī-
bus pſbyterꝭ: ſił expleto ieiunio refece
rūt. Poſtea vo ɔuocat⁹ oīs pplꝰ p totā
noctem intra eccłiaȝ oꝛauerūt: petētes
auxiliū a deo iſrael. VII
H Olofernes āt altera die pcepit A
exercitib⁹ ſuis: vt aſcenderēt ɔ
bethuliā. Erant aūt pedites bellatoꝛū
cētū viginti milia: ⁊ eq̄tes vigintiduo
milia: pter pparatiōes viroꝝ illoꝝ q̄s
occupauerat captiuitas: ⁊ adducti fue
rāt d pꝛuincijs ⁊ vꝛbib⁹ vniūſe iuuētu
tis. Oēs paraueꝛt ſe pariter ad pugnā
ɔ filios iſrł: ⁊ venerūt p crepidinē mō
tis vſq̄ȝ ad apicē q̄ reſpicit ſup dotha-
im a loco q̄ dꝛ belma vſq̄ȝ ad chelmon
q̄ ē ɔ eſdrelon. Filij aūt iſrł vt viderūt
mł̄titudinē illoꝝ: pſtraueꝛt ſe ſup ťrā
mittētes cinerē ſup capita ſua: vnani-
mes oꝛātes vt deus iſrł miſcdiaȝ ſuam
oñderet ſup pplm ſuuȝ. Et aſſumentes
arma ſua bellica: ſederunt p loca q̄ an
guſti itineris tramitē dirigūt inť mō-
tuoſa: ⁊ erāt cuſtodiētes ea tota die et
nocte. Porro holofernes dum circūit B
p gyrū: repperit ꝙ fons q̄ influebat aq̄
ductū illoꝝ a pte auſtrali: ex̄ ciuitateȝ
dirigeret: ⁊ incidi pcepit aq̄ductū illo-
rū. Erāt tñ nō lōge a muris fontes ex

quibꝰ furtim videbāť haurire aquā ad
refocillandū potiꝰ ꝙ̄ ad potādū. Sed
filij āmon ⁊ moab acceſſerūt ad holo-
fernē: dicētes: Filij iſrł nō i lācea nec i
ſagitta cōfidūt: ſꝫ mōtes defēdūt illos
⁊ muniūt illos colles i p̄cipitio cōſtitu
ti. Ut ḡ ſine cōgreſſione pugne poſſis
ſupare eos: pone cuſtodes fōtiū vt nō
hauriāt ex eis: ⁊ ſine gladio iterficies
eos, vel certe fatigati tradēt ciuitatē
ſuā quā putāt, in mōtibꝰ poſitā, ſupari
nō poſſe. Et placuerūt verba hec corāꝫ
holoferne: ⁊ corā ſatellitibꝰ eiꝰ: et ꝯſti-
tuit ꝑ gyrū cētenarios: ꝑ ſingulos fō-
C tes. Cūcꝫ iſta cuſtodia ꝑ dies viginti
fuiſſet expleta: defecerūt ciſterne ⁊ colle
ctiones aq̄ꝝ oībꝰ inhabitātibꝰ bethu-
liā: ita vt nō eſſet itra ciuitatē vnde ſa
tiarenť: vel vna die: q̄ꝛ ad mēſurā da
bať ꝑplis aq̄ quotidie. Tūc ad oziā cō-
gregati oēs viri feminecꝫ iuuenes et
Exo.5.d paruuli: oēs ſił vna voce dixerūt ‖ Iudi
cet deꝰ iter nos et te: q̄ꝛ feciſti in nos
mala nolēs loq̄ pacifice cum aſſyrijs:
⁊ ꝓpť h̄ vēdidit nos deꝰ in manibꝰ eo-
rū. Et ideo nō ē q̄ adiuuet: cū ꝓſterna-
mur añ oculos eorū i ſiti et in ꝑditiōe
magna. Et nune cōgregate vniūſos q̄
in ciuitate ſūt: vt ſpōte tradamus nos
Treñ.4.b oēs ꝑplo holofernis ‖ Meliꝰ ē eni vt ca
ptiui bñdicamꝰ dñm viuētes: ꝙ̄ mori-
amur et ſimꝰ opprobriū oī carni: cū vi-
deamꝰ vxores nr̄as ⁊ infātes nr̄os mo
D ri añ oculos nr̄os. Conteſtamur hodie
celū ⁊ terrā et deū patrū nr̄oꝝ qui vlci
ſciť nos ſ̄m peccata nr̄a: vt iā tradatꝰ
ciuitatē i manu militie holofernis vt
ſit finis nr̄ breuis in ore gladij: q̄ lon-
gior efficiť i ariditate ſitis. Et cū hec
dixiſſent: factꝰ ē fletus ⁊ vlulatꝰ mag-
nus i eccłia oībus: et ꝑ multas horas
vna voce clamauerūt ad deū dicētes:
Ps.105 Peccauimꝰ cū patribꝰ nr̄is: iniuſte egi
mus: iniq̄tatē fecimꝰ. Tu q̄ pius es
miſerere nr̄i: ⁊ in tuo flagello vindica
iniq̄tates nr̄as: et noli tradere ꝯfiten-
tes te: ꝑplo q̄ ignorat te: vt nō dicāt in-
ter gētes vbi ē deꝰ eorū. Et cū fatigati
his clamoribus: ⁊ his fletibꝰ laſſati ſi-
luiſſent: exurgēs ozias infuſus lachry-
mis: dixit: Equo aīo eſtote frēs: et hos
q̄nꝫ dies expectemꝰ a dño miſcḋiam.
Forſitā eñ indignationē ſuā abſcidet
⁊ dabit gl̄iam nomini ſuo. Si āt trāſ-
actis q̄nꝫ diebus nō venerit adiuto-
riū: faciemus hec verba q̄ locuti eſtis.

E T factū ē cū audiſſet **VIII** A
hec verba iudith vidua q̄ erat fi
lia merari: filij idox filij ioſeph
filij ozie: filij elai: filij iamnor: filij ge-
deon: filij raphoim: filij achitob: filij
melchie: filij enā: filij nathanie: filij ſa
lathiel: filij ſymeō: filij ruben: ⁊ vir eiꝰ
fuit manaſſes: q̄ mortuꝰ ē i diebꝰ meſ-
ſis hordeacee: inſtabat eñ ſuꝑ alligan
tes manipulos i cāpo: ⁊ venit eſtꝰ ſuꝑ
caput eiꝰ: ⁊ mortuꝰ ē in bethulia ciui-
tate ſua: ⁊ ſepultꝰ ē illic cū patribꝰ ſuis
Erat aūt iudith relicta eiꝰ vidua iam
ānis tribꝰ ⁊ mēſibꝰ ſex. Et in ſuꝑioribꝰ
domꝰ ſue fecit ſibi ſecretū cubiculū in
q̄ cū puellis ſuis clauſa morabať: ⁊ ha
bens ſuꝑ lūbos ſuos cilitiū: ieiunabat
oībus diebꝰ vite ſue: p̄ter ſabbata ⁊ ne
omenias: ⁊ feſta domꝰ iſrł. Erat āt ele
gāti aſpectu nimis: cui vir ſuꝰ reliq̄rat
diuitias multas ⁊ familiā copioſā: ac
poſſeſſiōes armētꝰ boū ⁊ gregibꝰ ouiū
plenas. Et erat hec i oībꝰ famoſiſſima B
q̄ꝛ timebat dñm valde: nec erat q̄ lo-
quereť d̄ illa verbū malū. Hec itacꝫ cū
audiſſet q̄ꝛ ozias ꝓmiſiſſet ꝙ trāſacto
q̄nto die traderet ciuitatē: miſit ad p̄-
ſbyteros chabri ⁊ charmi. Et venerūt
ad illā: ⁊ dixit ilł: Qd̄ ē h̄ verbū i q̄ cō-
ſenſit ozias vt tradat ciuitatē aſſyrijs
ſi itra q̄nꝫ dies nō venerit vob adiu-
toriū? Et q̄ eſtis vos q̄ tēptatis dñm?
Nō ē iſte ſ̄mo q̄ miſcḋiaꝫ ꝓuocet: ſed
potiꝰ q̄ iram excitet: ⁊ furorē accēdat.
Poſuiſtis vos tp̄s miſeratiōis dñi: ⁊ i
arbitriū vr̄m diē cōſtituiſtis ei. Sꝫ q̄ꝛ
patiēs dñs ē: i h̄ ip̄o peniteamini: ⁊ i
dulgētiā eiꝰ fuſis lachrymis poſtule-
mus. Nō eni q̄ſi hō deꝰ ſic cominabiť
necꝫ ſicut filiꝰ hoīs ad iracūdiā inflā-
mabiť. Et ideo humiliemꝰ illi aīas no
ſtras: ⁊ i ſpū ꝯſtituti humiliato ſ̄uien-
tes illi dicamꝰ flētes dño: vt ſ̄m volū-
tatē ſuā ſic faciat nobiſcū cito miſeri-
cordiā ſuā: vt ſicē cōturbatū ē cor nr̄m
in ſuꝑbia eoꝝ: ita etiā de nr̄a humili-
tate gloriemur: q̄ꝛ nō ſumꝰ ſecuti pec
cata patꝝ nr̄oꝝ q̄ dereliq̄rūt deū ſuū:
⁊ adorauerūt deos alienos: ꝓ q̄ ſcelere
dati ſūt i gladiū ⁊ i rapinā: ⁊ in ꝯfuſio
nē inimicꝰ ſuis. Nos āt alteꝝ deū ne- C
ſcimꝰ p̄ter ip̄m. Expectemus humiles

cõſolatiõnẽ eiꝰ: ⁊ exq̃ret ſanguinẽ no-
ſtrũ de afflictiõibꝰ inimicoꝝ nr̃oꝝ: et
humiliabit oẽs gẽtes q̃cũq̃ inſurgũt
ꝯ nos: ⁊ faciet illas ſine honore dñs de
us nr̃. Et nunc frẽs qm̃ vos q̃ eſtis p̃-
ſbyteri in pp̃lo dei: et ex vob pẽdet aia
illoꝝ: ad eloquiũ vr̃m corda eoꝝ erigi
te vt memores ſint: q2 tẽptati ſũt pres
.22.a nr̃i: vt pbarẽt ſi vere colerẽt deũ ſuũ.
Memores eſſe debẽt quõ pr̃ nr̃ abraã
tẽptatꝰ eſt: ⁊ p multas tribulatiões p
batꝰ: dei amicꝰ effectꝰ ẽ. Sic yſaac: ſic
iacob: ſic moyſes: et oẽs q̃ placuerunt
deo p multas tribulatiões trãſierunt
fideles. Illi aũt q̃ tẽptatiões nõ ſuſce-
perũt cũ timore dñi: ⁊ impatiẽtiã ſuã
et improperiũ murmuratiõis ſue ꝯtra
.21.b dñm ꝓtulerũt: exterminati ſũt ab exter-
.10.b minatore: et a ſerpẽtibus perierũt. Et
D nos ḡ nõ vlciſcamur nos p his q̃ pa-
timur: ſꝫ reputãtes pctĩs nr̃is hec ipſa
ſupplicia minora eẽ flagella dñi q̃ſi ſer
ui qui corripimur ad emẽdatiõem et
nõ ad pditionẽ nr̃aꝫ eueniſſe credamꝰ
Et dixerũt illi ozias ⁊ p̃ſbyteri. Oĩa q̃
locuta es vera ſũt: ⁊ nõ ẽ in ſmonibꝰ
tuis vlla reph̃ẽſio. Nũc ḡ ora p nob:
qm̃ mulier ſãcta es: ⁊ timẽs deũ. Et di
xit illis iudith: Sicut qd̃ potui loq̃ dei
eſſe cognoſcit: ita qd̃ facere diſpoſui p
bate ſi ex deo ẽ: ⁊ orate vt firmũ faciat
deꝰ cõſiliũ meũ. Stabit vos ad portã
nocte iſta ⁊ ego exeã cũ abra mea ⁊ ora
te vt ſicut dixiſt i diebꝰ q̃nq̃ reſpiciat
dñs pp̃lm ſuũ iſrl̃. Vos aũt nolo vt ſcru
temini actũ meũ: ⁊ vſq̃ dũ renũctẽ vo-
bis nihil aliud fiat niſi oratio pro me
ad dñm deũ nr̃m. Et dixit ad eã ozias
p̃nceps iude. Uade i pace: ⁊ dñs ſit te-
A cum i vltionẽ inimicoꝝ nr̃oꝝ. Et reuer-
tentes abierũt. IX

Quibus abſcedẽtibꝰ iudith ingreſſa eſt
oratoriũ ſuũ: ⁊ induens ſe cili-
tio poſuit cinerẽ ſup caput ſuũ: et p-
.34.d ſternẽs ſe dño clamabat ad dñz: dicẽs:
Dñe deꝰ prĩs mei ſymeon: q̃ dediſti illi
gladiũ i defenſionẽ alienigenaꝝ q̃ vi-
olatores extiterũt in coĩnq̃natiõe ſua:
⁊ denudauerũt femur ꝟginis i cõfuſi-
onẽ: ⁊ dediſti mulieres illoꝝ in p̃dã: ⁊
filias illoꝝ i captiuitatẽ: ⁊ oẽs p̃dã in
diuiſionẽ ſuis tuis q̃ zelauerũt zelum
B tuũ: ſubueni q̃ſo te dñe deꝰ meꝰ mihi vi
due. Tu eñ feciſti priora: ⁊ illa pꝰ illa
cogitaſti: ⁊ h̃ factũ eſt qd̃ ipſe voluiſti.
Oẽs eñ vie tue pate ſũt: ⁊ tua iudicia
i tua ꝓuidẽtia poſuiſti. Reſpice caſtra Exo.14.f
aſſyrioꝝ nũc: ſicut tũc caſtra egyptioꝝ
videre dignatꝰ es: qm̃ pꝰ ſuos tuos ar
mati currebãt: ꝯfidẽtes i q̃drig et in
eq̃tatu ſuo ⁊ i mltitudĩe bellatoꝝ. Sꝫ
aſpexiſti ſup caſtra eoꝝ: ⁊ tenebre fati-
gauerũt eos. Tenuit pedes eoꝝ abyſ-
ſus: ⁊ aq̃ operuerũt eos. Sic fiãt ⁊ iſti C
dñe: q̃ ꝯfidũt i multitudine ſua: ⁊ i cur
ribꝰ ſuis ⁊ in cõtis ⁊ i ſagittis ſuis: ⁊ i
lãceis gloriant: ⁊ neſciũt q2 tu ipſe es
deꝰ noſter q̃ cõteris bella ab initio: et
dñs nomẽ ẽ tibi. Erige brachiũ tuũ ſi
cut ab initio: ⁊ allide virtutẽ eoꝝ i vir
tute tua. Cadat virtꝰ eoꝝ in iracundiã
tuã: q̃ ꝓmittũt ſe violare ſãcta tua: et
polluere tabernaculũ nominis tui: et
deĳcere gladio ſuo cornu altaris tui.
Fac dñe vt gladio ꝓprio eiꝰ ſupbia am .10.b
putet. Capiat laq̃o oculoꝝ ſuoꝝ i me:
⁊ pcuties eũ ex labĳs charitatis mee.
Da mihi i aio ꝯſtãtiã vt ꝯtẽnã illũ: et
ꝟtutẽ: ⁊ euertã illũ. Erit eñ h̃ memo D
riale nois tui: cũ manꝰ femĩe deiecerit
eũ. Nõ eñ i mltitudĩe ẽ virtꝰ tua dñe:
neq̃ i equoꝝ viribꝰ voluntas tua. Nec
ſupbi ab initio placuerũt tibi: ſꝫ humi
liũ ⁊ mãſuetoꝝ ſemp tibi placuit dep-
catio. Deꝰ celoꝝ creator aq̃ꝝ: ⁊ dñs to-
tiꝰ creature: exaudi me miſerã depcan-
tẽ: ⁊ d tua miſericordia pſumẽtẽ. Me
mẽto dñe teſtamẽti tui: ⁊ da verbũ in
ore meo, ⁊ i corde meo ꝯſiliũ corrobora,
vt domꝰ tua in ſãctificatiõe ꝑmaneat:
⁊ oẽs gẽtes agnoſcãt q2 tu es deus: et Ecc.36.a
nõ eſt aliꝰ pter te. X

Factũ ẽ aũt cũ ceſſaſſet clamare
ad dñz: ſurrexit d loco i q̃ iacue A
rat ꝓſtrata ad dñz. Uocauitq̃ abram
ſuã: ⁊ deſcẽdẽs i domũ ſuã abſtulit a ſe
ciliciũ: ⁊ exuit ſe veſtimẽt viduitatis
ſue. Et lauit corpꝰ ſuũ: ⁊ vnxit ſe myrro .16.b
optio: ⁊ diſcriminauit crinẽ capit ſui: ⁊
impoſuit mitrã ſup caput ſuũ: ⁊ iduit ſe
veſtimẽt iocũditat ſue. Induitq̃ ſã-
dalia pedibꝰ ſuis aſſũpſitq̃ dextrario-
la ⁊ lilia ⁊ laures ⁊ ãnulos: ⁊ oibꝰ orna
mẽt ſuis ornauit ſe. Cui etiã dñs ꝯtu
lit ſplẽdorẽ: qm̃ ois iſta cõpoſitio n ex
libidĩe ſꝫ ex ꝟtute pẽdebat. Et iõ dñs
hãc i illã pulchritudinẽ ãpliauit: vt in
cõparabili decore oim oculꝭ appareret.

B Impoſuitq̃ itaq̃ abre ſue aſcopã vini
τ vas olei, τ polẽtã, τ lapates, τ panes, τ
caſeũ: τ pfecta ẽ. Cũq̃ veniſſet ad por
tas ciuitat: iuenerũt expectãtẽ oziã: τ
pſbros ciuitat. Qui cũ vidiſſẽt eã: ſtu
pẽtes mirati ſũt nimis pulchritudinẽ
ei⁹: nihil tñ iterrogantes eã: dimiſerũt
trãſire: dicẽtes: De⁹ patꝛ nr̃oꝛ det tibi
grãꝫ: τ oẽ ꝯſiliũ tui cordis ſua virtute
corroboret: τ glĩet ſup te hierlm et ſit
J.15.d nomẽ tuũ i numero ſcõꝛ τ iuſtoꝛ. Et
C dixerũt hi q̃ illic erant oẽs vna voce: fi
at: fiat. Judith ꝟo orãs dñꝫ: trãſiuit ꝑ
portas: ipa τ abra ei⁹. Factũ ẽ ãt cũ de-
ſcẽderet mõtẽ circa ortũ diei: occurre
rũt ei exploratores aſſyrioꝛ: τ tenuerũt
eã: dicẽtes: Unde venis aut q̃ vadis?
Que rñdit: Filia ſũ hebreoꝛ. Jdeo ego
fugi a facie eoꝛ: qm̃ futuruꝫ agnoui ꝙ
dent̃ vob i depdationẽ: ꝓ eo ꝙ ꝯtẽnẽ
tes vos noluerũt tradere ſeipos: vt in-
uenirẽt miſcdiaꝫ i ꝯſpectu vr̃o. Hac d
cauſa cogitaui mecũ dicens: Uadã ad
faciẽ pncipis holofernis vt indicẽ il-
li ſecreta illoꝛ: τ oñdã illi q̃ aditu poſ-
ſit obtinere eos: ita vt ñ cadat vir vn⁹
de exercitu ei⁹. Et cũ audiſſent viri illi
ꝟba ei⁹: ꝯſiderabãt faciẽ ei⁹: τ erat in
oclis eoꝛ ſtupor: qm̃ pulchritudinem
ei⁹ mirabãt̃ nimis. Et dixerũt ad eaꝫ:
D Cõſeruaſti aiaꝫ tuã eo ꝙ tale reperiſti
ꝯſiliũ, vt deſcẽderes ad dñm nr̃m. Hoc
aũt ſcias: qm̃ cũ ſteterꝭ i ꝯſpectu eius
bñ tibi faciet: τ eris gratiſſima i corde
ei⁹. Duxerũtq̃ illã ad tabernaculũ ho
F.9.c lofernis nũciãtes eã. Cũq̃ itraſſet añ
faciẽ ei⁹: ſtati capt⁹ ẽ i ſuis oclis holo
fernes. Dixerũtq̃ ad eũ ſatellites ei⁹.
Quis ꝯtẽnat pplm hebreoꝛ q̃ tam de-
coras mulieres hñt: vt nõ ꝓ his meri-
to pugnare ꝯ eos debeam⁹? Uidẽs ita
q̃ iudith holofernẽ ſedẽtem in cono-
peo qd̃ erat ex purpura et auro: τ ſma-
ragdo τ lapidib⁹ pcioſis intextũ: τ cũ
in faciẽ ei⁹ intẽdiſſet: adorauit eum ꝓ
ſternẽs ſe ſup terrã: et eleuauerũt eam
ſerui holofernis iubẽte dño ſuo. ¶ XI

B Tunc holofernes dixit ei. Equo
aio eſto et noli pauere in corde
tuo qm̃ ego nũq̃ nocui viꝛo
q̃ voluit ſeruire nabuchodonoſor regi
Popul⁹ aũt tu⁹ ſi nõ ꝯtẽpſiſſet me: nõ
alleuaſſem lanceã meã ſup eũ. Nũc aut
dic mihi q̃ ex cauſa receſſiſti ab illis: et
placuit tibi vt venires ad nos? Et di-
xit illi iudith: Sume ꝟba ancille tue:
qm̃ ſi ſecut⁹ fueris ꝟba ancille tue: ꝑ-
fectã rẽ faciet dñs tecũ. Uiuit eñi na-
buchodonoſor rex t̃re: τ viuit ꝟt⁹ ei⁹ q̃
ẽ i te ad correptionẽ oim aiaꝛ errãtiũ
qm̃ nõ ſolũ hoies ſeruiẽt illi ꝑ te: ſꝫ et
beſtie agri obtẽperãt illi. Nũciat̃ eñi B
animi tui iduſtria vniũſis gẽtib⁹: τ in
dicatũ ẽ oi ſclo: qm̃ tu ſol⁹ bon⁹ τ po-
tẽs es in oi regno ei⁹: τ diſciplina tua
oib⁹ ꝓuinciis pdicat̃. Nec h̃ latet qd̃
locut⁹ ẽ achior: nec illud ignorat̃ qd̃
ei iuſſeris euenire. Cõſtat eñi deũ nr̃m
ſic peccatꝭ offenſũ: vt mãdauerit ꝑ ꝓ-
phetas ſuos ad pplm ꝙ tradet eũ ꝓ pec
catis ſuis. Et qm̃ ſciũt ſe offendiſſe de-
um ſuũ filij iſrl: tremor tu⁹ ſup ipos ẽ
Jnſup etiã fames iuaſit eos τ ab aridi
tate aq̃ iã iter mortuos cõputant̃. De-
niq̃ h̃ ordinãt: vt iterficiãt pecora ſua C
et bibãt ſanguinẽ eoꝛ: et ſãcta dñi ſui
q̃ pcepit de⁹ nõ ꝯtingi: i frumẽto vino
et oleo hec cogitauerũt impẽdere: τ vo
lũt ꝯſumere q̃ nec manib⁹ deberẽt con
tingere. Ergo qm̃ hec faciũt: certũ ẽ ꝙ
i ꝑditionẽ dabũt̃. Qd̃ ego ancilla tua
cognoſcẽs fugi ab illis: τ miſit me dñs
hec ipa nunciare tibi. Ego eñi ancilla
tua deũ colo etiã nũc apd̃ te: τ exiet an
cilla tua τ orabo deuꝫ: τ dicet mihi: qñ
eis reddat pctm̃ ſuũ: τ veniẽs nũciabo
tibi: ita vt ego adducã te ꝑ mediã hie- D
ruſalẽ. Et hẽbis oẽꝫ pplm iſrl ſic oues
q̃b⁹ nõ ẽ paſtor: τ nõ latrabit vel vnus
canis ꝯ te: qm̃ hec mihi dicta ſũt ꝑ ꝓ-
uidentiã dei. Et qm̃ irat⁹ ẽ ill' de⁹: hec
ipa miſſa ſũ nũciare tibi. Placuerunt
aũt oia verba hec corã holoferne τ co-
rã puerꝭ ei⁹ mirabant̃ ad ſapiaꝫ ei⁹: et
dicebãt alter ad alteꝛ: Nõ ẽ talis mu-
lier ſup t̃rã i aſpectu: i pulchritudine τ
i ſenſu ꝟboꝛ. Et dixit ad illã holofer-
nes: Bñfecit de⁹ q̃ miſit te añ pplm: vt
des illũ tu i manib⁹ nr̃is. Et qm̃ bona
ẽ ꝓmiſſio tua: ſi fecerit mihi h̃ de⁹ tu-
us: erit τ de⁹ meus: τ tu i domo nabu-
chodonoſor magna eris τ nomẽ tuum
nominabit̃ in vniũſa terra. ¶ XII

A Tunc iuſſit eã itroire vbi repoſiti
erãt theſauri ei⁹: τ iuſſit illic ma
nere eã: τ ꝯſtituit quid daret̃ il-
li d ꝯuiuio ſuo. Cui rñdit iudith: τ di-
xit: Nũc nõ potero mãducare ex his q̃

mihi ꝓcipiſ tribul, ne veniat ſuꝑ me of
fenſio. Ex his āt q̄ mihi detuli: mādu-
cabo. Cui holofernes ait: Si defecerit
tibi iſta q̄ tecū detuliſti: q̄d faciemꝰ ti
bi? Et dixit iudith. Viuit aīa tua dn̄e
meꝰ: q̄m nō expēdet oīa hec ācilla tua
donec faciet deꝰ ī manu mea hec q̄ co-
B gitaui. Et induxerūt illā ſui eiꝰ ī tab-
naculū q̄ ꝓcepat: ꝛ petijt dū itroiret vt
dareť ei copia nocte: ꝛ añ lucē egredi-
enti foras ad orationē: ꝛ depcādi dn̄z.
Et ꝓcepit cubicularijs ſuis vt ſicut pla
ceret illi exiret ꝛ itroiret ad orādū deū
ſuū ꝑ triduū. Et exibat noctibꝰ ī val-
lē bethulie: ꝛ baptizabat ſe ī fontē aq̄.
Et vt aſcendebat orabat ad dn̄m deū
iſrł vt dirigeret viā eiꝰ ad liberationē
ppłi ſui. Et introiēs mūda manebat ī
tabnaculo vſq̄ dū acciperet eſcā ſuā in
veſperū. Et factū eſt: q̄rto die holofer-
nes fecit cenā ſuis ſuis: ꝛ dixit ad va-
C gao eunuchū. Vade ꝛ ſuade hebreā il-
lā vt ſpōte ꝯſentiāt hītare mecū. Fedū
ē ei apud aſſyrios ſi femia irrideat vi-
rū agēdo: vt immunis ab eo trāſeat.
Tūc itroiuit vagao ad iudith: ꝛ dixit:
Nō vereať bona puella itroire ad dn̄z
meū: vt honorificeť añ faciē eiꝰ: ꝛ mā-
ducet cū eo ꝛ bibat vinū cū iocūditate
Cui iudith rn̄dit. Que ego ſū vt ꝯdicā
dn̄o meo? Oē qđ erit añ oculos eiꝰ bo
nū ꝛ optimū faciā. Quicq̄d āt illi pla-
cuerit: h̄ mihi erit optimū oībꝰ diebꝰ
D vite mee. Et ſurrexit ꝛ ornauit ſe veſti
mēto ſuo: ꝛ igreſſa ſtetit añ faciē eiꝰ.
Cor āt holofernis cōcuſſū ē: erat ei ar-
dēs ī cōcupiſcētia eiꝰ. Et dixit ad eā
holofernes: Bibe nūc ꝛ accūbe ī iocū-
ditate: q̄m īueniſti grām corā me. Et
dixit iudith: Bibā dn̄e: q̄m magnifica
ta ē aīa mea hodie ꝑ oībꝰ diebꝰ meis
Et accepit ꝛ manducauit ꝛ bibit corā
ipo ea q̄ pauerat illi ācilla eiꝰ Et iocū
dꝰ factꝰ ē holofernes ad eā: bibitq̄ vi
nū mltū nimis q̄ntū nūq̄ biberat ī vi
ta ſua. XIII
A Vt āt ſero factū ē
feſtinauerūt ſui illiꝰ ad hoſpi
tia ſua: ꝛ cōcluſit vagao oſtia
cubiculi: ꝛ abijt. Erāt āt oēs fatigati a
vino. Eratq̄ iudith ſola in cubiculo:
Porro holofernes iacebat in lecto ni-
mia ebrietate ſopitus. Dixitq̄ iudith
puelle ſue vt ſtaret foris añ cubiculū ꝛ
obſuaret. Stetitq̄ iudith ante lectū:
orās cū lachrymis ꝛ labioꝝ motu ī ſi-
lētio: dicēs: Cōfirma me dn̄e deꝰ iſrł: ꝛ
reſpice ī hac hora ad oꝑa manuū mea-
rū vt ſicut ꝓmiſiſti hierłm ciuitatē tuā
erigas: ꝛ h̄ qđ credēs ꝑ te poſſe fieri co
gitaui: ꝑficiā. Et cū hec dixiſſet: acceſ-
ſit ad colūnā q̄ erat ad caput lectuli eiꝰ
ꝛ pugionē eiꝰ q̄ ī ea ligatꝰ pēdebat ex-
oluit. Cūq̄ euaginaſſet illū: apꝓhēdit
comā capitꝭ eiꝰ: ꝛ ait: Cōfirma me dn̄e B
deꝰ ī hac hora: ꝛ ꝑcuſſit bis ī ceruicē
eiꝰ: ꝛ abſcidit caput eiꝰ: ꝛ abſtulit co-
nopeū eiꝰ a colūnis: ꝛ euoluit corpus
eiꝰ truncū. Et poſt puſillū exiuit: ꝛ tradi
dit caput holofernis ancille ſue: ꝛ iuſ-
ſit vt mitteret illud ī perā ſuā. Et exie
rūt due ſm̄ cōſuetudinē ſuā q̄ſi ad ora
tionē: ꝛ trāſierūt caſtra: ꝛ gyrātes val-
lē venerūt ad portā ciuitatꝭ. Et dixit
iudith a lōge cuſtodibꝰ murorū. Ape-
rite portas q̄m nobiſcū ē deꝰ: q̄ fecit v
tutē ī iſrł. Et factū ē cū audiſſēt viri
vocem eius vocauerūt p̄ſbyteros ciui-
tatis. Et occurrerūt ad eā oēs a minimo
vſq̄ ad maximū: q̄m ſperauerāt eā iā nō
eē venturā. Et accēdētes lumiaria ꝯgy
rauerūt circa eā vniuerſi. Illa āt aſcen-
dēs ī eminētiorē locū: iuſſit fieri ſilē-
tiū. Cūq̄ oēs tacuiſſent dixit iudith: C
Laudate dn̄m deū nr̄m q̄ nō deſeruit
ſperātes ī ſe: ꝛ ī me ancillā ſuā adiple-
uit miſericordiā ſuā quā ꝓmiſit domui
iſrł: ꝛ iterfecit in manu mea hoſtē ppłi
ſui ī hac nocte. Et ꝓferēs de pera ca-
put holofernis: oſtēdit illis dicēs: Ecce
caput holofernis ꝓncipis militie aſſy-
rioꝝ. Et ecce conopeū illiꝰ ī q̄ recūbe-
bat ī ebrietate ſua: vbi ꝛ ꝑ manū femi
ne ꝑcuſſit illū dn̄s deꝰ nr̄. Viuit āt ip
ſe dn̄s: q̄m cuſtodiuit me angelꝰ eiꝰ: et
hinc euntē ꝛ ibi cōmorātē ꝛ īde huc re
uertentē: ꝛ nō ꝑmiſit me dn̄s ācillā ſu
am coinq̄nari: ſꝫ ſine pollutiōe pcti re
uocauit me vob: gaudentē ī victoria
ſua: ī euaſiōe mea ī liberatiōe vr̄a. Cō
fitemini illi oēs q̄m bonꝰ: q̄m ī ſeculū Pſ.105.
miſericordia eiꝰ. Uniuerſi āt adorātes 106.ꝛ.117.
dn̄m: dixerūt ad eā. Bn̄dixit te dn̄s in
virtute ſua: q̄r ꝑ te ad nihilū redegit ī
imicos nr̄os. Porro ozias ꝓnceps ppłi
iſrł: dixit ad eā. Bn̄dicta es tu filia a
dn̄o deo excelſo: ꝑ oībꝰ mulieribꝰ ſuꝑ J.eo. Lu.1.f
terrā. Bn̄dictꝰ dn̄s q̄ creauit celū ꝛ ter- D
rā: q̄ te direxit ī vulnera capitis ꝓnci-

pis ſimilcoꝝ nroꝝ:qꝛ hodie nomē tuū
ita magnificauit vt ñ recedat lauſ tua
de oꝛe hoim: ꝗ memoꝛes fuerint ꝟtutꝭ
dñi i eternū: ꝓ ꝗb⁹ nō pepciſti aīe tue
ꝓpt āguſtias ⁊ tribulationē generꝭ tui
ſꝫ ſubueniſti ruine añ ꝯſpectū dei nři.
S.10.d.et Et dixit oīs pplᷤs:fiat fiat. Poꝛro achi
j.15.d oꝛ vocat⁹ venit. Et dixit ei iudith. De⁹
iſrl̃ cui tu teſtioniū dediſti ꝙ vlciſcaꝛ
ſe de inimicis ſuis:ipſe caput oīm icre
duloꝝ icidit i hac nocte i manu mea.
Et vt ꝓbes qꝛ ita ē:ecce caput holofer
nis ꝗ i cōtēptu ſupbie ſue deū iſrl̃ ꝯtē
pſit ⁊ tibi interitū minabaꝛ dicēs: cū
B.5.d.et capt⁹ fuerit pplᷤs iſrl̃:gladio pfoꝛari ꝓ
S.6.a cipiā latera tua. Uidēs āt achioꝛ ca-
put holofernis:anguſtiat⁹ ꝓ pauoꝛe ce
cidit i faciē ſuā ſup t̃rā ⁊ eſtuauit aīa
ei⁹. Poſtea ꝟo ꝙ reſūpto ſpū recreat⁹
ē ꝓcidit ad pedes ei⁹: ⁊ adoꝛauit eā: ⁊
dixit. Bñdicta tu a deo tuo i oī taber
naculo iacob: qm̄ i oī gente ꝗ audie-
rit nomē tuū:magnificabiꝛ ſup te de⁹

A D[d]Ixit āt iudith ad oēs pplᷤm: XIIII
Audite me frēs. Suſ
pēdite caput h̄ ſup muros no-
ſtros: ⁊ erit cū exierit ſol:accipiat vnuſ
ꝗſqꝫ arma ſua: ⁊ exite cū impetu: nō vt
deſcēdatꝭ deoꝛſū ſꝫ q̄ſi ipetū faciētes.
Tūc exploꝛatoꝛeſ neceſſe erit vt fugiāt
ad ꝓncipē ſuū excitādū ad pugnā. Cū-
qꝫ duces eoꝝ cōcurrerint ad tabnacu-
lū holofernis: ⁊ iuenerit eū trūcū i ſuo
ſāguie volutatū:decidet ſup eos timoꝛ
Cūqꝫ ꝯgnoueritꝭ fugere eos: ite poſt il
los ſecuri:qm̄ dñs ꝯteret eos ſup pedi
B b⁹ vřis. Tūc achioꝛ vidēs ꝟtutē quā
fecit de⁹ iſrl̃:relicto gētilitatꝭ ritu cre-
didit deo: ⁊ circūcidit carnē ꝓputij ſui
⁊ appoſit⁹ ē ad pplᷤm iſrl̃: ⁊ oīs ſucceſ-
ſio generꝭ ei⁹ vſqꝫ i hodiernū diē. Mox
aūt vt oꝛt⁹ ē dies:ſuſpēderūt ſup mu-
ros caput holofernis:accepitqꝫ vnuſ-
ꝗſqꝫ vir arma ſua ⁊ egreſſi ſūt cū grādi
ſtrepitu ⁊ vlulatu. Qđ vidētes exploꝛa
toꝛes:ad tabnaculū holofernis cucur-
rerūt. Poꝛro hi ꝗ i tabnaculo erāt: ve
nientes ⁊ añ igreſſū cubiculi ꝑſtrepen-
tes excitādi gr̃a inq̄etudinē arte moli
ebanꝛ: vt nō ab excitātib⁹: ſꝫ a ſonāti-
C b⁹ holofernes euigilaret. Nullus ei au
debat cubiculū ꝟtutꝭ aſſyrioꝝ pulſan
do aut intrādo apire. Sꝫ cū veniſſent
ei⁹ duces ac tribuni ⁊ vniūſi maioꝛes
exercit⁹ aſſyrioꝝ:dixerūt cubiculariꝭs.
Intrate ⁊ excitate illū:qm̄ egreſſi mu-
res de cauernis ſuis auſi ſūt ꝓuocare 1.Reg.
nos ad ꝓliū. Tūc igreſſus vagao cubi
culū ei⁹ ſtetit añ coꝛtinā ⁊ plauſū fecit
manib⁹ ſuis:ſuſpicabaꝛ ei illū cū iu-
dith doꝛmire. Sꝫ cū nullū motū iacē-
tꝭ ſenſu auriū caperet:acceſſit ꝓximās
ad coꝛtinā: ⁊ eleuās eā vidēſqꝫ cada-
uer abſqꝫ capite holofernis i ſuo ſan-
guine tabefactū iacere ſup t̃rā: excla-
mauit voce magna cū fletu ⁊ ſcidit ve-
ſtimēta ſua. Et igreſſus tabnaculū iu-
dith nō iuenit eā. Et exiliuit foꝛas ad D
pplᷤm ⁊ dixit: Una mulier hebꝛea fecit
ꝯfuſionē i domo regꝭ nabuchodonoſoꝛ
Ecce ei holofernes iacet i t̃ra ⁊ caput
ei⁹ ñ ē i illo. Qđ cū audiſſent ꝓncipes
ꝟtutꝭ aſſyrioꝝ:ſciderūt oēs veſtimēta
ſua ⁊ itollerabilis timoꝛ ⁊ tremoꝛ ceci
dit ſup eos: ⁊ turbati ſūt aī eoꝝ valde
Et fact⁹ ē clamoꝛ icōꝑabiꝛ i medio ca
ſtroꝝ eoꝝ.

A Q[q]Unqꝫ oīs exer XV
cit⁹ decollatū holofernē audiſ-
ſet:fugit mēs ⁊ cōſiliū ab eis: ⁊
ſolo tremoꝛe ⁊ metu agitati fuge ꝓſidi
um ſumūt: ita vt null⁹ loq̄reꝛ cū ꝓxi-
mo ſuo. ſꝫ iclinato capite relictꝭ oīb⁹
euadere feſtinabāt hebꝛeos: ꝗs arma-
tos ſup ſe venire audierāt:fugiētes ꝑ
vias cāpoꝝ ⁊ ſemitas colliū. Uidētes
itaqꝫ filij iſrl̃ fugiētes:ſecuti ſūt illos:
deſcēdeꝛtqꝫ clāgētes tubis: ⁊ vlulātes
poſt ipſos. Et qm̄ aſſyrij ñ adunati: i fu
gā ibāt ꝓcipites: filij āt iſrl̃ vno agmi B
ne ꝑſequētes: debilitabāt oēs ꝗs iue-
nire potuiſſent. Miſitqꝫ ozias nūcios
ꝑ oēs ciuitates ⁊ regiōes iſrl̃. Oīs ita
qꝫ regio oīſqꝫ vrbs electā iuuētutē ar-
matā miſit poſt eos: ⁊ ꝑſecuti ſūt eos i
oꝛe gladij ꝗuſqꝫ ꝑuenirēt ad extremi
tatē finiū ſuoꝝ. Reliq̄ āt ꝗ erāt in be-
thulia:igreſſi ſūt caſtra aſſyrioꝝ: ⁊ ꝓdā
quā fugiētes aſſyrij reliq̄rāt: abſtulerūt
⁊ onuſtati ſūt valde. Hi ꝟo ꝗ victoꝛes
extiterāt reūſi ſunt ad bethuliā: oīa ꝗ C
erāt illoꝝ abſtulerūt ſecū: ita vt ñ eſſet
nūer⁹ i pecoꝛib⁹ i iumētꝭ ⁊ vniūſis mo
bilib⁹ eoꝝ: vt a mīmo vſqꝫ ad magnū
oēs diuites fierēt de ꝓdationib⁹ eoꝝ.
Ioachim āt ſum⁹ pōtifex ď hierl̃m ve-
nit i bethuliā cū vniūſis ꝓſbyterꝭ ſuiſ
vt videret iudith. Que cū exiſſet ad il-
lā: bñdixerūt illā oēs vna voce dicen-

tes: Tu glīa hierlm: tu leticia iſrł: tu ho
D norificētia ppłi nři: q2 feciſti viriliť: ⁊
ꝯfortatū ē cor tuū eo ꝙ caſtitatē ama
ueris ⁊ poſt virꝝ tuū alterꝝ neſcierꝭ: iō
⁊ manꝰ dñi ꝯfortauit te: ⁊ iō erꝭ bñdi
.13.b cta ī eternū. Et dixit oīs ppłs: fiat fiat
.13.d Per dies āt triginta vix collecta ſunt
ſpolia aſſyrioꝝ a ppło iſrł. Porro autē
vniũſa q̄ holofernis peculiaria fuiſſe
ꝓbata ſūt: dederūt iudith ī auro ⁊ ar-
gēto ⁊ veſtibꝰ ⁊ gēmis ⁊ oī ſupellecti
li: ⁊ tradita ſunt oīa illi a ppło. Et oēs
ppłi gaudebāt cū mulieribꝰ ⁊ ꝟginibꝰ
⁊ iuuenibꝰ: ī organis ⁊ citharꝭ. XVI
A Unc cātauit canticū h̄ dño iu-
dith: dicēs. Incipite dño ī tym
panis: cātate dño ī cymbalꝭ: mo
dulami illi pſalmū nouū: exultate ⁊ in
uocate nomē eiꝰ. Dñs cōterēs bella:
dñs nomē ē illi. Qui poſuit caſtra ſua
ī medio ppłi ſui: vt eriperet nos d̄ ma-
nu oīm inimicoꝝ nřoꝝ. Uenit aſſur ex
ex mōtibꝰ ab aq̄lone ī młtitudine for-
titudis ſue: cuiꝰ młtitudo obturauit
torrentes ⁊ eq̄ eoꝝ cooꝑuerūt valles.
Dixit ſe icēſurū fines meos: ⁊ iuuenes
meos occiſoꝝ gladio: ifātes meos da-
re ī p̄dā: ⁊ ꝟgines ī captiuitatē. Dñs
aūt oīpotēs nocuit eū ⁊ tradidit eū ī
B manꝰ femie: ⁊ ꝯfudit eū. Nō ei cecidit
potēs eoꝝ a iuuenibꝰ: nec filij titan ꝑ
cuſſerūt eū: nec excelſi gigātes īpoſuerť
ſe illi: ſ3 iudith filia merari ī ſpecie fa-
10.8 ciei ſue diſſoluit eū. Exuit ei ſe veſtimē
to viduitatꝭ: ⁊ īduit ſe veſtimēto leti-
cie ī exultatiōe filioꝝ iſrł. Unxit faciē
ſuā vnguēto: colligauit cincinos ſuos
mitra ad d̄cipiēdū illū. Sādalia eiꝰ ra
ꝑuerūt oculos eiꝰ: pulchritudo eiꝰ ca-
ptiuā fecit aīam eiꝰ: āputauit pugione
ceruicē eiꝰ. Horruerūt ꝑſe cōſtātiā eiꝰ
⁊ medi audaciā eiꝰ. Tūc vlulauerť ca-
ſtra aſſyrioꝝ qñ apparuerūt humiles
mei: areſcētes ī ſiti. Filij puellaꝝ ꝯpūx
erūt eos: ⁊ ſic pueros fugiētes occide-
rūt eos: perierūt ī p̄lio a facie dñi dei
mei. Hymnū cātemꝰ dño: hymnū no-
uū cātemꝰ deo nřo. Adonai dñe: ma-
gnꝰ es tu: ⁊ p̄clarꝰ ī ꝟtute: ⁊ quē ſuꝑa
C re nemo pōt. Tibi ſuiat oīs creatura
32. et tua: q2 dixiſti ⁊ facta ſūt: miſiſti ſpm̄ tu
14. 8. um ⁊ creata ſť: ⁊ ñ ē q̄ reſiſtat voci tue:
Mōtes a fūdamētꝭ mouebūť cū aq̄s:
petre ſic̄ cera liq̄ſcēt añ faciē tuā. Qui
aūt timēt te: magni erūt apud te ꝑ oīa
Ue gēti inſurgēti ſuꝑ genꝰ meū. Dñs
eī oīpotēs vindicabit ī eis ī die iudicij
viſitabit illos. Dabit eī ignē ⁊ vermes
ī carnes eoꝝ: vt vrāť ⁊ ſentiāt vſq3 in
ſempitnū. Et factū ē poſt hec oīs ppłs
poſt victoriā venit in hierłm adorare
dñm: ⁊ mox vt purificati ſūt: obtulerť
oēs holocauſta ⁊ vota ⁊ repromiſſiōes
ſuas. Porro iudith vniũſa vaſa belli-
ca holofernis q̄ dedit illi ppłs: ⁊ cono-
peū: qđ ipa ſuſtulerat obtulit ī anathe
ma obliuiōis. Erat āt ppłs iocūdꝰ ſm̄ D
faciē ſctōꝝ: ⁊ ꝑ tres mēſes gaudiū hu
ius victorie celebratū ē cū iudith. Pꝰ
dies āt illos vnuſq̄ſq3 redijt ī ſua: ⁊ iu
dith magna facta ē ī bethulia: ⁊ p̄cla-
rior erat vniũſe tre iſrł. Erat ēt ꝟtuti
caſtitatꝭ adiūcta: ita vt nō cognoſceret
virū oībꝰ diebꝰ vite ſue: ex q̄ defūctꝰ ē
manaſſes vir eiꝰ. Erat āt diebꝰ feſtꝭ ꝓ
cedēs cū magna glīa. Māſit āt ī domo
viri ſui annos cētū q̄nq3: ⁊ dimiſit ab
raā ſuā liberā: ⁊ defuncta ē ac ſepulta
cū viro ſuo ī bethulia: luxitq3 illā oīs
ppłs diebꝰ ſeptē. In oī aūt ſpacio vite
eiꝰ nō fuit q̄ ꝑturbaret iſrł: ⁊ poſt mor
tē eiꝰ annis multis. Dies aūt victorie
huiꝰ feſtiuitatꝭ: ab hebreis ī nūero ſā-
ctoꝝ dierū accipiť: ⁊ coliť a iudeis ex
illo tp̄e vſq3 ī p̄ſentē diem.

Explicit liber Judith. Incipit ꝓ-
logus in librum heſter.

L Ibrū heſter varijs trāſlato-
ribus cōſtat eſſe viciatum
quē ego de arciuis hebreo
rū reuelās verbū e verbo
expreſſius trāſtuli. Quē li-
brū editio vulgata laciniōſis hincin-
de verborū finibꝰ trahit: addēs ea q̄
ex tp̄e dici poterāt: ⁊ audiri: ſic ſolitū ē
ſcholaribꝰ diſciplinis ſūpto themate
excogitare: q̄bꝰ ꝟbis vti potuit q̄ iniu-
riā paſſus ē: vel ille q̄ iniuriā fecit. Uos
aūt o paula ⁊ euſtochiū qm̄ tm̄ biblio
thecas hebreoꝝ ſtuduiſtꝭ intrare: ⁊ inť-
p̄tū certamina cōprobaſtꝭ: tenētes he-
ſter hebraicū librū ꝑ ſingula ꝟba nřaꝝ
trāſlationē aſpicite: vt poſſitꝭ agnoſce
re me: nihil ēt augmētaſſe addēdo ſed
fideli teſtimonio ſimplicit ſicut in he-
breo habeť: hiſtoriā hebraicā latine li
gue tradidiſſe. Nec affectamꝰ laudes
hoim nec vituperatiōes expaueſcimꝰ

deo ei placere curãtes: minas hoim pe
nit⁹ ñ timem⁹: qm̃ de⁹ diſſipat oſſa eo-
rũ q̃ hoib⁹ placere deſiderãt: ꝛ ƀm apo
Gala. 1. b ſtolũ q̃ eiuſmodi ĩ ſũt: ſui chriſti eē nõ
poſſũt. Rurſũ ĩ libro heſter alphabetũ
ex nimio vſqʒ ad theta lr̃am fecim⁹ di-
uerſis ĩ locis: volẽtes. ſ. ſeptuagita in
terp̃tũ ordinẽ ꝑ h̃ ĩſinuare ſtudioſo le-
ctori. Nos eñ iux̃ morẽ hebraicũ ordi-
nẽ ꝓſeq̃ ẽt ĩ ſeptuagita editiõe malui-
¶ Explicit ꝓlogus ¶ Incipit ¶ mus.
liber Heſter. Capl̃m. I

Ester. 8. c. I. 16. a

In diebus aſue
ri q̃ regnauit ab ĩdia vſqʒ
ethiopiã ſup cẽtũ viginti
ſeptẽ ꝓuincias: qñ ſedit ĩ ſolio regni
ſui: ſuſa ciuitas regni ei⁹ exordiũ fuit.
Tertio igit̃ ãno ĩperij ſui fecerat grã
de cõuiuiũ cũct̃ p̃ncipib⁹ ꝛ puer̃ ſuiſ
fortiſſimis pſarũ ꝛ medorũ inclyt̃ ꝛ p̃
fectis ꝓuinciarũ corã ſe: vt oſtẽderet
diuitias gl̃ie regni ſui: ac magnitudi-
nẽ atqʒ iactãtiã põtẽtie ſue multo tp̃e
cẽtũ videlicet ꝛ octogĩta dieb⁹. Cũqʒ
ĩplerẽt̃ dies ꝯuiuij: ĩuitauit oẽm p̃p̃lm
q̃ iuẽt⁹ ẽ ĩ ſuſis a maximo vſqʒ ad mi
nimũ: ꝛ iuſſit ſeptẽ dieb⁹ cõuiuiũ p̃pa
rari ĩ veſtibulo horti ꝛ nemoris: qδ re
gio cultu ꝛ manu cõſitũ erat. Et pẽde
bãt ex oĩ ꝑte tẽtoria aerei color̃ ꝛ car
baſini ac hyacithini: ſuſtẽtata funib⁹
byſſinis atqʒ purpureiſ q̃ eburneis cir
culis ĩſerti erãt: ꝛ colũnis marmoreis
B fultiebãt̃. Lectuli q̃ʒ aurei ꝛ argẽtei:
ſup pauimẽtũ ſmaragdio ꝛ pario ſtra-
tũ lapide diſpoſiti erãt: qδ mira varie-
tate pictura decorabat. Bibebãt ãt q̃
ĩuitati erãt: aureis poculis: ꝛ alijs at-
qʒ alijs vaſis cibi ĩferebãt̃. Vinũ q̃ʒ (vt
magnificẽtia regia dignũ erat) abũdãs
ꝛ p̃cipiũ ponebat̃. Nec erat q̃ nolẽtes
cogeret ad bibẽdũ: ſʒ ſic̃ rex ſtatuerat,
p̃ponẽs mẽſis ſingulos de p̃ncipibus
ſuis: vt ſumeret vnuſquiſqʒ qδ vellet.
Vaſthi q̃ʒ regina fecit ꝯuiuiũ femiaꝝ
ĩ palatio vbi rex aſuer⁹ manere ꝯſue-
uerat. Itaqʒ die ſeptio cũ rex eẽt hyla-
rior: ꝛ poſt nimiã potionẽ incaluiſſet
mero: p̃cepit maumã ꝛ bazatha ꝛ ar-
bona ꝛ bagatha ꝛ abgatha ꝛ zarath ꝛ
charchas ſeptẽ eunuchis q̃ ĩ ꝯſpectu
ei⁹ miſtrabãt: vt introducerẽt reginã
vaſthi corã rege: poſito ſup caput eius
diademate: vt oñderet cũct̃ p̃p̃lis ꝛ p̃n
cipib⁹ ei⁹ pulchritudinẽ. Erat ei pul- C
chra valde. Que renuit: ꝛ ad reg̃ ĩpe- I. 2. c
riũ qδ ꝑ eunuchos mãdauerat: venire
cõtẽpſit. Vñ irat⁹ rex: ꝛ nimio furore
ſuccẽſus: ĩterrogauit ſapiẽtes q̃ ex mo
re regio ſemꝑ ei aderant: ꝛ illoꝝ facie-
bat cũcta cõſilio: ſciẽtiũ leges ac iura
maioꝝ: erãt ãt primi ꝛ ꝓximi charſe-
na ꝛ ſethar ꝛ adamatha ꝛ tharſ: ꝛ ma
res: ꝛ marſana: ꝛ mamucha: ſeptẽ du-
ces pſaꝝ atqʒ medoꝝ: q̃ videbãt faciẽ
reg̃ ꝛ primi poſt eũ reſidere ſoliti erãt
cui ſnie vaſthi regia ſubiaceret q̃ aſue-
ri regis ĩperiũ qδ ꝑ eunuchos mãda-
uerat: facere noluiſſet. Rñditqʒ mamu
cha audiẽte rege atqʒ p̃ncipib⁹: Nõ ſo
lũ regẽ leſit regina vaſthi: ſʒ ꝛ oẽs po-
pulos ꝛ p̃ncipes q̃ ſũt ĩ cũct̃ ꝓuincijs
reg̃ aſueri. Egredieť ei ƀmo regie ad
oẽs mulieres vt cõtẽnãt viros ſuos: ꝛ
dicãt: Rex aſſuer⁹ iuſſit vt regia vaſthi D
intraret ad eũ: ꝛ illa noluit: atqʒ h̃ exẽ
plo oẽs p̃ncipũ cõiuges pſaꝝ atqʒ me
dorũ paruipẽdẽt ĩperia maritoꝝ. Vñ
reg̃ iuſta ẽ indignatio. Si tibi placet
egrediat̃ edictũ a facie: et ſcribat̃ iux̃
legẽ pſarũ atqʒ medoꝝ quã p̃teriri illi-
citũ ẽ: vt neqʒ vltra vaſthi ingrediat̃
ad regẽ: ſʒ regnũ illi⁹ alt̃a q̃ melior ẽ il
la accipiat. Et h̃ ĩ oẽ (qδ latiſſimũ ẽ)
ꝓuinciaꝝ tuaꝝ diuulget̃ ĩperiũ: ꝛ cũcte
vxores tam maioꝝ q̃ʒ minoꝝ deferãt
marit̃ ſuis honorẽ. Placuit ꝯſiliũ ei⁹
regi ꝛ p̃ncipib⁹: fecitqʒ iux̃ ꝯſiliũ ma-
mucha: ꝛ miſit ep̃las ad vniũſas ꝓuin
cias regni ſui: vt q̃qʒ gẽs audire ꝛ lege
re poſſat diuerſis linguis ꝛ lr̃is: eẽ vi-
ros p̃ncipes ac maiores ĩ domib⁹ ſuis:
ꝛ h̃ ꝑ cũctos p̃p̃los diuulgari. ¶ II

His itaqʒ geſtis: poſtq̃ʒ reg̃ aſue- B
ri ĩdignatio deferbuerat: recor-
datꝰ ẽ vaſthi q̃ feciſſet vel q̃ paſ
ſa eſſet: dixerũtqʒ pueri reg̃ ac miſtri
ei⁹. Querãt̃ regi puelle ꝟgines ac ſpe
cioſe: ꝛ mittant̃ q̃ cõſiderẽt ꝑ vniũſas
ꝓuincias puellas ſpecioſas ꝛ ꝟgines:
ꝛ adducãt eas ad ciuitatẽ ſuſan: ꝛ tra-
dãt in domũ feminaꝝ ſub manu egei
eunuchi q̃ ẽ p̃poſit⁹ ꝛ cuſtos mulierũ
regiaꝝ: ꝛ accipiãt mũdũ muliebrẽ ꝛ ce
tera ad vſus neceſſaria. Et q̃cũqʒ ĩter
oẽs ocul̃ reg̃ placuerit: iꝑa regnet ꝓ
vaſthi. Placuit ƀmo regi: ꝛ ita vt ſug-

geſſerāt iuſſit fieri. Erat vir iude⁹ ī ſu-
ſis ciuitate: vocabulo mardoche⁹ fili⁹
iair: filij ſemei: filij cis: de ſtirpe gemi-
4.c ni: q̄ trāſlat⁹ fuerat de hierl'm eo tpe q̄
iechoniā regē iuda nabuchodonoſor
rex babylōis trāſtulerat q̄ fuit nutri-
ci⁹ filie frīs ſui ediſſe q̄ altero noīe vo-
.1.c cabat heſter: et vtrūq; parētē amiſerat
B pulchra nimis et decora facie. Mortu-
iſq; prē ei⁹ ac mr̄e: mardoche⁹ ſibi eā
adoptauit ī filiā. Cūq; ꝑcrebruiſſz reg[is]
īperiū: et iux mandatū illi⁹ multe pul-
chre vgines adducerēt ſuſan: et egeo
traderēt eunucho: heſter q̄z īt ceteraſ
puellas ei tradita ē: vt ſuaret ī nūe-
ro feminarū. Que placuit ei et inuenit
grāz ī ꝯſpectu illi⁹. Et ꝑcepit eunucho
vt acceleraret mūdū muliebrē: et trade
ret ei ptes ſuas: et ſeptē puellas ſpecio-
ſiſſimas de domo reg[is]: et tā ipam q̄ pe
diſſeq̄s ei⁹ ornaret atq; excoleret. Que
noluit īdicare ei pplm et patriā ſuam.
Mardoche⁹ eī ꝑcepat ei vt d̄ hac re oī
no reticeret. q̄ deambulabat q̄tidie añ
veſtibulū dom⁹ ī q̄ electe vgies ſuabā
tur: curā agēs ſalut[is] heſter: et ſcire vo-
lēs q̄d ei accideret. Cū aūt veniſſet tp̄s
ſingularū p ordinē puellarū vt intra-
rēt ad regē: explet[is] oīb⁹ q̄ ad cultū mu
liebrē ptinebāt: mēſis duodecim⁹ vte
bat: ita dūtaxat vt ſex mēſib⁹ oleo vn
C gerent myrtino: et alijs ſex q̄buſdā pi-
gmēt[is] et aromatib⁹ vterēt. Ingredien
teſq; ad regē: q̄cq̄d poſtulaſſent ad or-
natū ptinēs accipiebāt et vt eis placu
erat cōpoſite: de triclinio femiaꝝ ad re
gis cubiculū trāſiebāt. Et q̄ itrauerat
veſpe egrediebat mane: atq; īde ī ſecū
das edes deducebāt q̄ ſub manu ſaſa
gazi eunuchi erāt: q̄ ꝯcubinis reg[is] pſi
debat: nec habebat ptātē ad regē vl-
trā redeūdi niſi voluiſſet rex: et eā veni
re iuſſiſſet ex noīe. Euoluto āt tpe p or
dinē: iſtabat dieſ q̄ heſter filia abiahil
frīs mardochei: quā ſibi adoptauerat
ī filiā deberet ītrare ad regē. Que nō q̄
ſiuit muliebrē cultū: ſed q̄cūq; voluit
egeus eunuch⁹ cuſtos virginū: hec ei
ȝ.eo. ad ornatū dedit. Erat ei formoſa val-
de: et īcredibili pulchritudiue: oīm ocu
lis grāoſa et amabilis videbat. Ducta ē
itaq; ad cubiculū reg[is] aſſueri mēſe de
cimo q̄ vocat thebeth: ſeptio āno re-
gni ei⁹: et adamauit eā rex plus q̄ oēs

mulieres: habuitq; grām et miſericor-
diā corā eo ſup oēs mulieres: et poſu-
it diadema regni ī capite ei⁹: fecitq; eā
regnare ī loco vaſthi. Et iuſſit cōuiuiū D
pparari p magnificū cūct[is] pncipib⁹ et
ſuis ſuis: et p cōiūctiōe et nuptijs he-
ſter. Et dedit requiē vniuerſis puīn-
cijs: ac dona largit⁹ ē iux manificētiā
pricipalē. Cūq; et ſcd̄o q̄rerent vgines
et cōgregarēt: mardoche⁹ manebat ad
ianuā reg[is]. necdū pdiderat heſter pa-
triā et pplm ſuū iux mādatū ei⁹. Quic-
q̄d ei ille ꝑcipiebat obſuabat heſter: et
ita cūcta faciebat vt eo tpe ſolita erat
q̄ eam puulā nutriebat. Eo igit tpe q̄ I.6.a.et
mardoche⁹ ad reg[is] ianuā morabat: ira I.12.a.
ti ſūt bagathan et thares duo eunuchi
regis: q̄ ianitores erāt: et ī pmo palatij
limine pſidebāt: volueruntq; īſurgere
ī regē et occidere eū. Qd̄ mardocheū ñ
latuit. Statiq; nūciauit regine heſter
et illa regi ex noīe mardochei q̄ ad ſe
rē detulerat. Queſitū ē et iuētū et appē
ſus ē vterq; eoꝝ in patibulo. Et iuſſit
rex vt ī libro memoriali ſcriberet: vt p
vita ſua aliq̄d repēſaret ei. Mādatū-
q; ē hiſtorijs: et annalib⁹ traditū corā
rege. III

POſt hec rex aſuer⁹ B
exaltauit amā filiū amadathi
q̄ erat de ſtirpe agag: et poſuit
ſoliū ei⁹ ſup oēs pncipes q̄s hēbat. Cū
ctiq; ſui reg[is] q̄ ī forib⁹ palatij verſa-
bāt flectebāt genua: et adorabāt amā.
Sic ei ꝑcepat eis impator. Sol⁹ mar-
doche⁹ nō flectebat genu: neq; adora-
bat eū. Cui dixerūt pueri reg[is] q̄ ad fo-
res palatij reſidebāt. Cur pter ceteros
nō obſuas mādatū regis? Cūq; h̄ cre-
bri⁹ dicerēt: et ille nollet audire: nūcia
uerūt amā ſcire cupiētes vtrū pſeuera
ret ī ſnīa. Dixerat eñ eis ſe eſſe iudeū. B
Qd̄ cū audiſſet amā et experimēto pbaſ-
ſet q̄ mardoche⁹ nō ſibi flecteret genu
nec ſe adoraret: irat⁹ ē valde: et p nihi
lo duxit ī vnū mardocheū mittere ma
n⁹ ſuas: audierat ei q̄ eēt gēt[is] iudee:
magiſq; voluit oēm iudeoꝝ q̄ erat in
regno aſueri pdere natiōnē. Mēſe pri
mo cui⁹ vocabulū ē niſan anno duo- I.9.c.
decio regni aſueri: miſſa ē ſors ī vrnā
q̄ hebraice dr̄ phur corā aman q̄ die et
q̄ mēſe gēs iudeoꝝ deberet īterfici: et
exiuit mēſis duodecim⁹ q̄ vocat adar.
Dixitq; aman regi aſuero. Eſt pplus p I.13.b

oēs ꝓuĩcias regni tui diſpſus: ⁊ a ſe
mutuo ſepat⁹: nouis vtēs legib⁹ ⁊ cerī
C moniꝭs: inſup ⁊ regꝭ ſcita cōtēnēs. Et
optime noſti ꝙ nō expediat regno tuo
vt inſoleſcat ꝑ licētiā. Si tibi placet de
cerne vt ꝑeat: ⁊ decē milia talētoꝝ ap
pēdā arcariꝭs gaze tue. Tulit ḡ rex an
nulū q̄ vtebat̃ de manu ſua: ⁊ dedit eū
aman filio amadathi de ꝓgenie agag
hoſti iudeoꝝ: dixitq̈ ad eū. Argentū
qđ tu pollicerꝭ: tuū ſit: de ꝑplo age qđ
tibi placet. Uocatiq̈ ſūt ſcribe regis
menſe pmo niſan t͛tiadecia die eiuſdē
mēſis: ⁊ ſcriptū ē vt iuſſerat aman ad
oēs ſatrapas regꝭ: ⁊ iudices ꝓuĩciaꝝ
D diuſarūq̈ gētiū: vt q̄q̈ gēs legere po-
terat ⁊ audire ꝓ varietate linguarū ex
noie regꝭ aſueri: ⁊ lr̃e ſignate ipi⁹ ānu
lo miſſe ſūt ꝑ curſores regꝭ ad vniūſas
ꝓuĩcias: vt occiderēt atq̈ delerēt oēs
iudeos a puero vſq̈ ad ſenē ꝑuulos ⁊
mulieres vno die: h̓ ē terciodecio mē-
ſis duodecimi qui vocat̃ adar: ⁊ bona
eoꝝ diriperēt. Sūma āt epl̃aꝝ hec fu-
it: vt oēs ꝓuĩcie ſcirēt ⁊ pararēt ſe ad
pdictā diē. Feſtinabāt curſores q̄ miſſi
erāt regꝭ iperiū explere. Statimq̈ in
ſuſis pepēdit edictū: rege ⁊ aman cele-
brāte cōuiuiū: ⁊ cūctis iudeis q̄ ī vrbe
erāt flentib⁹. IIII

B Que cū audiſſet mardoche⁹: ſcidit veſtimē
ta ſua: ⁊ indut⁹ ē ſacco: ſpargēs
cinerē capiti ⁊ ī platea medie ciuitatꝭ
voce magna clamabat oſtēdēs amari
tudinē aĩ ſui: ⁊ h̓ eiulatu vſq̈ ad fores
palatiꝭ gradiēs. Nō ei erat licitū idu-
tū ſacco aulā regꝭ itrare. In oib⁹ q̄ʒ ꝓ
uinciꝭs: oppidis ac locis ad q̄ crudele
regꝭ dogma ꝑuenerat: plāct⁹ igēs erat
apud iudeos: ieiuniū: vlulat⁹ ⁊ fletus
ſacco ⁊ cinere multꝭ ꝓ ſtratu vtentib⁹
Ingreſſi aūt ſunt puelle heſter ⁊ eunu-
B chi: nūciauerūtq̈ ei. Qđ audiēs cōſter
nata ē: ⁊ veſtē miſit vt ablato ſacco in
dueret eū. Quā accipe noluit. Accito-
q̈ athach eunucho quē rex miſtrū ei
dederat pcepit vt iret ad mardocheū ⁊
diſceret ab eo cur h̓ faceret. Egreſſuſq̈
athach iuit ad mardocheū: ⁊ iuenit eū
ſtantē ī platea ciuitatꝭ añ oſtiū pala-
tiꝭ. Qui idicauit ei oīa q̄ acciderant:
quō aman ꝓmiſiſſet vt ī theſauros re-
gis ꝓ iudeoꝝ nece iferret argētū: exem
plar q̄ʒ edicti qđ pēdebat ī ſuſis dedit
ei vt regine oſtēderet: ⁊ moneret eā vt ī
traret ad regem: ⁊ deꝑcaret̃ eū ꝓ ꝑplo
ſuo. Regreſſus athach nūciauit heſter C
oīa q̄ mardoche⁹ dixerat: Que rñdit ei
⁊ iuſſit vt diceret mardocheo. Oēs ſer
ui regꝭ ⁊ cūcte q̄ ſub ditione ei⁹ ſūt no
rūt ꝓuĩcie: ꝙ ſiue vir ſiue mulier nō
vocat⁹: interi⁹ atriū regis intrauerit:
abſq̈ vlla cūctatione ſtatī interficiat̃:
niſi forte rex aureā virgā ad eū tetēde
rit ꝓ ſigno clemētie: atq̈ ita poſſit vi-
uere. Ego igit̃ quō ad regē intrare po
tero: q̄ trigīta iā dieb⁹ nō ſū vocata ad
eū. Qđ cū audiſſet mardoche⁹: rurſum
mādauit heſter: dicēs: Ne putes ꝙ ani
mā tuā tm̄ liberes: q: ī domo regꝭ es
p cūctꝭ iudeis. Si eī nūc ſilueris: ꝑ ali
am occaſionē liberabūt̃ iudei: ⁊ tu et
dom⁹ pr̃is tui ꝑibitꝭ. Et q̄s nouit vtꝝ
idcirco ad regnū venerꝭ: ⁊ ī tali tp̃e pa
rarerꝭ? Rurſūq̈ heſter hec mardocheo
v̓ba mādauit: Uade ⁊ cōgrega oēs iu
deos q̄s ī ſuſis reppererꝭ ⁊ orate ꝓ me.
Nō comedetꝭ ⁊ ñ bibetꝭ trib⁹ dieb⁹ et
trib⁹ noctib⁹: ⁊ ego cū ācillulis meis ſi
militer ieiunabo: ⁊ tūc igrediar ad re-
gē ꝯ legē faciēs ñ vocata: tradēſq̈ me
morti ⁊ ꝑiculo. Iuit itaq̈ mardoche⁹
⁊ fec̃ oīa q̄ heſter pceꝑat. V

D Die aūt tertio iduta ē heſter re-
galib⁹ veſtimētꝭ ⁊ ſtetit ī atrio
dom⁹ regie qđ erat iteri⁹ ꝯ baſilicā re
gis. At ille ſedebat ſup ſoliū ſuū ī cō-
ſiſtorio palatiꝭ ꝯ oſtiū dom⁹. Cūq̈ vidiſ
ſet heſter reginā ſtātē placuit ocul̃ ei⁹
⁊ extēdit ꝯ eā virgā auream quā tene-
bat manu. Que accedēs oſculata ē ſū
mitatē virge ei⁹: dixitq̈ ad eam rex. B
Quid vis heſter regina? Que ē petitio
tua? Etiā ſi dimidiā ꝑtē regni petierꝭ
dabit̃ tibi. At illa rñdit. Si regi pla-
cet obſecro vt venias ad me hodie et
aman tecū ad cōuiuiū qđ paraui. Sta
timq̈ rex: vocate inq̄t cito amā vt he-
ſter obediat volūtati. Uenerūt itaq̈ rex
⁊ amā ad ꝯuiuiū qđ eis regina paue-
rat. Dixitq̈ ei rex poſtq̈ vinū biberat
abūdāter. Quid petꝭ vt det̃ tibi: ⁊ ꝓ q̄
re poſtulas? Etiā ſi dimidiā ꝑtē regni
mei petierꝭ: ipetrabis. Cui rñdit heſter C
Petitio mea ⁊ pces ſūt iſte. Si iueni ī
ꝯſpectu regꝭ grāꝫ: ⁊ ſi regi placet vt det
mihi qđ poſtulo ⁊ meā ipleat petiōnē:
veniat rex ⁊ amā ad ꝯuiuiū qđ paraui

eis: ⁊ cras aperiã regi voluntatẽ meã.
Egreſſus ẽ itaq; illo die amã let⁹ ⁊ ala-
cer. Cũq; vidiſſet mardocheũ ſedẽtẽ añ
foras palatij: ⁊ nõ ſolũ nõ aſſurrexiſſe
ſibi: ſ; nec motũ q̃dẽ d loco ſeſſiõis ſue,
idignat⁹ ẽ valde: ⁊ diſſimulata ira reuẽ
ſus i domũ ſuã: ꝯuocauit ad ſe amicos
ſuos ⁊ zares vxorẽ ſuã: ⁊ expoſuit illis
magnitudinẽ diuitiaꝝ ſuaꝝ filioꝝq;
turbã ⁊ quãta eũ gl'ia ſup oẽs pncipes
D ⁊ ſuos ſuos rex eleuaſſet. Et poſt hec
ait. Regina q̃; heſter nullũ aliũ voca-
uit ad cõuiuiũ cũ rege pter me: apud
quã ⁊ cras cũ rege pranſur⁹ ſũ. Et cum
hec oĩa habeã nihil me hr̃e puto q̃diu
videro mardocheũ iudeũ ſedẽtẽ añ fo-
res regias. Rñderũtq; ei zares vxor ei⁹
⁊ ceteri amici. Iube parari excelſam tra-
bẽ hñtẽ altitudinis q̃nq̃gita cubitos
⁊ dic mane regi vt appẽdat ſup eã mar
doche⁹: ⁊ ſic ibis cũ rege let⁹ ad ꝯuiuiũ.
Placuitq; ei ꝯſiliũ: ⁊ iuſſit excelſam p
A parari crucẽ. VI

Noctẽ illã duxit rex inſomnẽ: iuſſitq; ſibi
afferri hiſtorias ⁊ annales priorũ
12.a tẽpoꝝ. Que cũ illo pſente legerent: ve
tũ eſt ad illũ locũ vbi ſcriptũ erat quõ
nũciaſſet mardoche⁹ iſidias bagathã:
⁊ thares eunuchoꝝ: regẽ aſſuerũ iugu
lare cupiẽtiũ. Qd cũ audiſſet rex: ait.
Quid p hac fide honoris ac pmij mar
doche⁹ cõſecut⁹ ẽ? Dixerũt ei ſerui illi⁹
ac miniſtri. Nihil oĩno mercedis accepit.
B Statimq; rex: q̃s ẽ inq̃t i atrio? Aman
q̃ppe interi⁹ atriũ dom⁹ regie intraue
rat: vt ſuggereret regi: ⁊ iuberet mar-
docheũ affigi patibulo qd ei fuerat p-
paratũ. Rñderũt pueri. Aman ſtat in
atrio. Dixitq; rex igrediat. Cũq; eſſet
igreſſus ait illi. Quid dz fieri viro quẽ
rex honorare deſiderat? Cogitãs añt in
corde ſuo amã: ⁊ reputãs q nullũ aliũ
rex niſi ſe vellet honorare: rñdit. Hõ-
quẽ rex honorare cupit dz indui veſti-
b⁹ regijs: ⁊ iponi ſup equũ q̃ de ſella re
gis ẽ ⁊ accipere regiũ dyadema ſup ca
C put ſuũ: ⁊ pm⁹ de regijs pncipib⁹ ac
tyrãnis teneat equũ ei⁹: ⁊ p plateã ciui
tat' incedẽs clamet: ⁊ dicat. Sic hono
rabit quẽcũq; rex voluerit honorare.
Dixitq; ei rex. Feſtina ⁊ ſũpta ſtola ⁊
⁊ eq fac vt locut⁹ es: mardocheo iudeo
q̃ ſedet añ fores palatij. Caue ne q̃cq;
de his q̃ locut⁹ es ptermittas. Tulit
itaq; aman ſtolã ⁊ equũ: iduturq; mar-
docheũ i platea ciuitat': ⁊ impoſitũ eq
pcedebat atq; clamabat. Hoc honore
cõdign⁹ ẽ quẽcũq; rex voluerit hono-
rare. Reũſuſq; ẽ mardoche⁹ ad ianuã D
palatij: ⁊ amã feſtinauit ire i domũ ſu
am lugẽs: ⁊ opto capite: narrauitq; za
res vxori ſue ⁊ amicis oĩa q̃ eueniſſent
ſibi. Cui rñderũt ſapiẽtes q̃s habebat
i ꝯſilio ⁊ vxor ei⁹. Si de ſemie iudeo-
rũ ẽ mardoche⁹ añ quẽ cadere cepiſti
nõ poterit ei reſiſtere: ſ; cades i cõſpe-
ctu ei⁹. Adhuc illis loquẽtib⁹ venerũt
eunuchi reg' ⁊ cito eũ ad cõuiuiũ qd
regina parauerat pgere cõpulerũt. VII

Intrauit itaq; rex ⁊ aman vt bi A
berent cũ regina. Dixitq; ei rex
etiã ſecũda die poſtq̃ vino in-
caluerat. Que eſt petitio tua heſter vt
det tibi: ⁊ q̃d vis fieri? Etiã ſi dimidi
am ptẽ regni mei petier': impetrabis.
Ad quẽ illa rñdit. Si inueni grãm in
oculis tuis o rex: ⁊ ſi placet: dona mi- B
hi aiam meã p q̃ rogo: ⁊ pplm meũ p q̃
obſecro. Traditi eñi ſum⁹ ego ⁊ pplus
me⁹ vt pteramur: iugulemur ⁊ peam⁹.
Atq; vtinã i ſuos ⁊ famulas vẽdere-
mur: eẽt tolerabile malũ: ⁊ gemẽs tace
rẽ: nũc añt hoſtis nr̃ eſt: cui⁹ crudeli-
tas redũdat i regẽ. Rñdẽſq; rex aſſuer⁹
ait: Quis eſt iſte ⁊ cui⁹ potẽtie: vt hec
audeat facere? Dixitq; heſter Hoſtis ⁊
inimic⁹ nr̃ peſſim⁹ iſte ẽ amã. Qd ille C
audiẽs illico obſtupuit: vultũ reg' ac
regine ferre nõ ſuſtinẽs. Rex ãt iratus
ſurrexit: ⁊ de loco cõuiuij itrauit i hor
tũ arborib⁹ cõſitũ. Amã q̃; ſurrexit vt
rogaret heſter reginã p aia ſua: itellex
it ei a rege ſibi patũ malũ. Qui cũ reu̇-
ſus eſſet de horto nemorib⁹ cõſito: ⁊ in
traſſet ꝯuiuij locũ: repperit amã ſup le
ctũ corruiſſe i q̃ iacebat heſter: ⁊ ait. Eti D
am reginã vult opprimere me pñte in
domo mea. Nec dũ verbũ de ore regis
exierat: ⁊ ſtati opuerũt faciẽ ei⁹. Dixit
q; arbona vn⁹ de eunuchis q̃ ſtabãt i
miniſterio reg'. En lignũ qd parauerat
mardocheo q̃ locut⁹ eſt p rege ſtat i do
mo aman: hñs altitudĩs q̃nquaginta
cubitos. Cui dixit rex. Appẽdite eũ in
eo. Suſpẽſ⁹ ẽ itaq; amã i patibulo qd
parauerat mardocheo: ⁊ reg' ira q̃euit.

Die illo dedit rex aſue- VIII A
r⁹ heſter regine domũ amã ad

uerſarij iudeoꝝ: ⁊ mardocheꝰ īgreſſus
ē añ faciē reg. Cōfeſſa ē ei ei heſter ꝙ
E.3.c. eſſet patruꝰ ſuus. Tulitꝗ rex annulū
quē ab amā recipi iuſſerat: ⁊ tradidit
mardocheo. Heſter āt ꝯſtituit mardo-
cheū ſup domū ſuā. Nec his cōtēta ꝓ-
cidit ad pedes reg: fleuitꝗ ⁊ locuta
ad eū orauit vt maliciā amā agagite: ⁊
machinatiōes eiꝰ peſſimas q̄s excogi-
tauerat ꝯ iudeos: iuberet irritas fieri.
At ille ex more ſceptrū aureū ptendit
manu q̄ ſignū clemētie mōſtrabat. Il-
B laꝗ ꝯſurgēs ſtetit añ eū: ⁊ ait. Si pla-
cet regi: ⁊ ſi inueni grām ī oculis eiꝰ: ⁊
depcatio mea nō ei videt eē ꝯria: ob-
ſecro vt nouis eplis: veteres amā lre ī
ſidiatoris ⁊ hoſt iudeoꝝ: q̄bꝰ eos ī cū
ctꝭ reg ꝓuincijs ꝑire pceperat corri-
gāt. [illegible] potero ſuſtinere necē ⁊ iſ-
fectionē ꝑpli mei? Rñditꝗ rex aſuerꝰ
heſter regine, et mardocheo iudeo. Do-
mū amā ꝯceſſi heſter regine. ⁊ ipm iuſ
ſi affigi cruci: qꝛ auſus ē manū mitte-
re ī iudeos. Scribite ḡ iudeis ſic vob
placet ex reg noīe: ſignātes lrās ānu-
E.3.d. lo meo. Hec ei cōſuetudo erat: vt eplis
que ex reg noīe mittebant: ⁊ illiꝰ an-
nulo ſignate erāt: nemo auderet ꝯdi-
cere. Accitiſꝗ ſcribis ⁊ librarijs regis
erat āt tps tertij mēſis q̄ appellat ſi-
C ban: viceſima ⁊ tertia illiꝰ die: ſcripte
ſūt eple vt mardocheꝰ voluerat ad iu-
deos ⁊ ad principes ꝓcuratoreſꝗ ⁊ iu
E.1.a.et dices q̄ cētū vigītiſeptē ꝓuincijs ab
J.16.a india vſꝗ ethiopiā pſidebāt: ꝓuincie
atꝗ ꝓuincie: ꝑplo ⁊ ꝑplo: iux linguas
⁊ lrās ſuas ⁊ iudeis: ꝓut legere pote-
rāt ⁊ audire. Ipſeꝗ eple q̄ regis noīe
mittebāt: annulo illiꝰ obſignate ſunt
⁊ miſſe ꝑ veredarios: q̄ ꝑ oēs ꝓuīcias
diſcurrētes: veteres lrās nouis nūcijs
pueniret. Quibꝰ impauit rex: vt cōue
nirēt: iudeos ꝑ ſingulas ciuitates: et
in vnū pcipent cōgregari: vt ſtarēt ꝓ
aiabꝰ ſuis: ⁊ oēs inimicos ſuos cū cō-
iugibꝰ ac liberꝭ: ⁊ vniūſis domibꝰ iter
fecerēt atꝗ delerēt. Et cōſtituta eſt ꝑ
oēs ꝓuincias vna vltiōis dies: id eſt
tredecia die menſis duodecimi adar.
D Sūmaꝗ eple hec fuit vt ī oībꝰ tris ac
ꝑplis q̄ reg aſueri ſubiacebāt impio:
notū fieret paros eē iudeos ad capien
E.3.b dā vindictā de hoſtibꝰ ſuis. Egreſſiꝗ
ſūt veredarij celeres nūcios pferētes:

⁊ edictū reg pepēdit ī ſuſis. Mardo-
cheꝰ āt de palatio ⁊ de cōſpectu regis
egrediēs fulgebat veſtibꝰ regijs hyaci
thinis videlꝫ ⁊ aerinis: coronā aureā
portās ī capite ⁊ amictꝰ ſerico pallio
atꝗ purpureo. Oīſꝗ citas exultauit
atꝗ letata ē. Iudeis āt noua lux oriri
viſa ē: gaudiū: honor ⁊ tripudiū. Apđ
oēs ꝑplos vrbes atꝗ ꝓuincias q̄cūꝗ
reg pcepta veniebāt mira exultatio:
epule atꝗ cōuiuia ⁊ feſtꝰ dies: intātū
vt plures alterꝰ gēt ⁊ ſecte: eoꝝ reli-
gioni ⁊ cerimonijs iūgerēt. Grādis ei
cūctos iudaici nois tror īuaſerat. IX
Igit duodecimi mēſis quē adar B
vocari añ iā dixīꝰ: tredecia
die q̄ cunct iudeis īterfectio
pabat: ⁊ hoſtes eoꝝ īſidiabāt ſāgnini
verſa vice ſupiores: iudei eē ceperūt: ⁊ ip-
ſe de aduerſarijs vindicare. Cōgregati
ꝗ ſūt ꝑ ſingulas ciuitates ⁊ oppida ⁊
loca: vt extēderēt manū ꝯ inimicos et
pſecutores ſuos. Nullꝰꝗ auſus ē reſi-
ſtere: eo ꝙ oēs ꝑplos magnitudīs eoꝝ
formido penetraret. Nā ⁊ ꝓuinciaꝝ iu
dices duces ⁊ ꝓcuratores: oīſꝗ digni-
tas q̄ ſingul loc ⁊ opibꝰ perat: extol-
lebant iudeos timore mardochei quē
pncipē eē palatij ꝯ pximū poſſe cogno
uerāt. Fama q̄ꝫ nois eiꝰ creſcebat q̄ti- B
die: ⁊ ꝑ cūctoꝝ ora volitabat. Itaꝗ ꝑ-
cuſſerūt iudei inimicos ſuos plaga ma-
gna ⁊ occiderūt eos reddētes eis qđ ſi
bi pauerāt facere intm vt ēt ī ſuſis q̄n
gētos viros īterficerēt: ex decē filios
amā agagite hoſt iudeoꝝ. Quoꝝ iſta
ſūt noīa: pharſandathan ⁊ delphon et
eſpatha ⁊ phorata ⁊ adalia ⁊ aridatha
⁊ ephermeſca: ariſai ⁊ aridai et vaiſa-
tha. Quos cū occidiſſent: pdas de ſub
ſtātijs eoꝝ agere noluerūt. Statiꝗ nu
merꝰ eoꝝ q̄ occiſi erāt in ſuſis ad regē
relatꝰ ē. Qui dixit regine. In vrbe ſu-
ſis interfecerūt iudei q̄ngētos viros:
⁊ alios decē filios amā. Quāta putas
eos exercere cedē ī vniuerſis ꝓuīcijs.
Quid vltra poſtulas ⁊ q̄d vis vt fieri C
iubeam? Cui illa rñdit: Si regi placet:
det ptās iudeis: vt ſic fecerūt hodie ī
ſuſis: ſic ⁊ cras faciāt: ⁊ decē filij amā
ī patibulis ſuſpēdant. Precepit rex vt
ita fieret. Statimꝗ ī ſuis pepēdit edi
ctū ⁊ decē filij amā ſuſpēſi ſūt. Cōgre-
gatis iudeis q̄rtadecia die mēſis adar

inťfecti ſũt ĩ ſuſis treceti viri: nec eoꝝ
ab vlꝰ direpta ſubſtãtia ē: ſz ⁊ ꝑ oēs ꝓ-
uincias q̃ dictioni reg̃ ſubiacebāt ꝑ
ſiabꝰ ſuis ſteterũt iudei: inťfect̃ hoſti
bus ac pſecutoribꝰ ſuis: itā tñ vt ſeptu-
agintaq̃nq3 milia occiſoꝝ iplerenť: et
nullꝰ d̃ ſubſtãtijs eoꝝ q̃cq3 ↄtingeret.
D Dies āt tertiuſdecimꝰ mēſis adar vnꝰ
apd̃ oēs inťfectiōis fuit: ⁊ q̃rtadecima
die cedere deſierũt. Que ↄſtituerũt eſſe
ſolēnē: vt i eo oi tpe deinceps vacarēt
epulis: gaudio atq3 ↄuiuijs. At hi q̃ i
vrbe ſuſis cedē exercuerāt tertiodecio
et q̃rtodecimo die eiuſdē mēſis i cede
v̀ſati ſũt: q̃ntodecimo aũt die ꝑcutere
deſierũt. Et idcirco eũdē diē ↄſtituerũt
ſolennē epulaꝝ atq3 leticie. Hi v̀o iu-
dei q̃ i oppidis nō murat̃ ac villis mo
rabāť: q̃rtũdecimũ diē mēſis adar cō-
uiuioꝝ ⁊ gaudij decreuerũt: ita vt exul
tēt i eo ⁊ mittāt ſibi mutuo ꝑtes epu-
E laꝝ ⁊ ciboꝝ. Scripſit itaq3 mardocheꝰ
oīa hec: ⁊ lrīs ↄphēſa miſit ad iudeos
q̃ i oibꝰ reg̃ ꝓuicijs morabāť: tā de vi
cino poſitis q̃3 ꝓcul: vt q̃rtādecimā ⁊
q̃ntādecimā diē mēſis adar ꝓ feſt̃ ſu
ſciperēt: ⁊ reūtēte ſemꝑ āno ſolēni ce-
lebrarēt honore: q2 in ipis diebꝰ ſe vlti
ſũt iudei d̃ iimic̃ ſuis: ⁊ luctꝰ atq3 tri-
ſticia i hilaritatē gaudiũq3 ↄūſi ſunt:
eſſentq3 dies iſte epulaꝝ atq3 leticie: ⁊
mitterēt ſibi iuicē ciboꝝ ꝑtes ⁊ paupi
bus munuſcula largireť. Suſceperũt
q3 iudei i ſolēnē ritũ cũcta q̃ eo tpe fa-
cere ceperāt: ⁊ q̃ mardocheꝰ lrīs faciē-
.3.c da mãdauerat: Amā.n.filiꝰ amadathi
F ſtirpis agag hoſt̃ ⁊ adūſarius iudeoꝝ
cogitauit ↄ eos malũ vt occideret illos
atq3 deleret: ⁊ miſit phur qd̃ nr̄a ligua
verteť i ſortē: ⁊ poſtea igreſſa ē heſter
ad regē obſecrās vt conatꝰ eiꝰ lrīs re-
gis irriti fierēt: ⁊ malũ qd̃ ↄ iudeos co
.3.b gitauerat: reūteť i caput eiꝰ. Deniq3 ⁊
ipm ⁊ filios eiꝰ affixerũt cruci: atq3 ex
illo tpe dies iſti appellati ſũt phuri id
ē ſortiũ: eo q2 phur id ē ſors: i vrnā miſ
ſa fuerit. Et cũcta q̃ geſta ſũt epl'e id ē
libri huiꝰ volumīe ↄtineť: q̃q3 ſuſtinue
rũt ⁊ q̃ deīceps imutata ſũt: ſuſcepeꝛũt
iudei ſup ſe ⁊ ſemen ſuũ: ⁊ ſup cũctos
q̃ religiōi eoꝝ voluerũt copulari: vt nul
li liceat duos hos dies abſq3 ſolēnita
te trāſigere q̃s ſcptura teſtať: ⁊ certa ex
petũt tpa ānis ſibi iugiť ſuccedētibꝰ.

Iſti ſũt dies q̃s nlla vnq3 delebit obli- G
uio: ⁊ ꝑ ſinglas generatiōes cũcte i to
to orbe ꝓuicie celebrabũt: nec ē vlla ci
uitas i q̃ dies phuri: id ē ſortiũ: nō ob
ſuenť a iudeis: ⁊ ab eoꝝ ꝓgenie q̃ his
cerimonijs obligata eſt. Scripſerũtq3
heſter regina filia abiahil ⁊ mardoche
us iudeꝰ etiā ſcd̃a3 epl'am: vt oi ſtudio
dies iſta ſolēnis ſanciret i poſteꝝ. Et
miſerũt ad oēs iudeos q̃ cētũ vigitiſe-
ptē ꝓuincijs reg̃ aſueri verſabāť: vt
hrēnt pacē ⁊ ſuſcipent v̀itatē: obſuā-
tes dies ſortiũ: ⁊ ſuo tpe cũ gaudio ce-
lebrarēt: ſic ↄſtituerāt mardocheus et
heſter. Et illi obſuāda ſuſceperũt a ſe
⁊ a ſemie ſuo ieiunia atq3 clamores et
ſortiũ dies: ⁊ oia q̃ libri huiꝰ q̃ vocať
heſter hiſtoria ↄtineť. ¶ X
R Ex v̀o aſuerꝰ oēm trā ⁊ cũctas A
marꝫ inſulas: fecit tributarios
cuiꝰ fortitudo ⁊ impiũ ⁊ dignitas atq3
ſublimitas q̃ exaltauit mardocheum:
ſcpta ſũt i libris medoꝝ atq3 ꝑſaꝝ: et
quō mardocheꝰ iudaici gener̃ ſcd̃s a
rege aſuero fuerit: ⁊ magnꝰ apd̃ iudeos
⁊ acceptabilis plebi fratrũ ſuoꝝ: q̃rēs
bona ppl'o ſuo ⁊ loquens ea q̃ ad pacē
ſemis ſui ꝑtineret. Que habenť in he B
breo plena fide expſſi: hec āt q̃ ſequũ-
tur ſcpta reꝑperi i editiōe vulgata que
grecoꝝ ligua et lrīs ↄtinenť: ⁊ iterim
pꝰ finē libri h̄ capl'm ferebať: qd̃ iuxta
ↄſuetudinē nr̄a3 obelo.i. veru ꝑnota-
uimꝰ. Dixitq3 mardocheꝰ A deo facta
ſũt iſta. Recordatꝰ ſũ ſōnij qd̃ viderā:
hec eadē ſignificāt̃: nec eoꝝ q̃cq3 irri
tũ fuit. Paruꝰ fons q̃ creuit i fluuiũ ⁊ I.II.D
i lucē ſolēq3 ↄuerſus ē: ⁊ i aq̃s plimas C
redũdauit: heſter ē: quā rex accepit vx-
orē: ⁊ voluit eē reginā. Duo āt draco-
nes: ego ſũ: ⁊ aman. Gētes q̃ ↄuenerāt
hi ſũt q̃ conati ſũt delere noīe iudeo-
rũ. Gens aũt mea iſrl' ē q̃ clamauit ad
dñz: ⁊ ſaluũ fecit ppl'm ſuũ: liberauitq3
nos ab oibꝰ malis: ⁊ fec̃ ſigna magna
atq3 portēta īter gētes: ⁊ duas ſortes
eē ꝑcepit: vnũ ppl'i dei: ⁊ alterā cũctaꝝ D
gētiũ. Venitq3 vtraq3 ſors i ſtatutũ ex
illo iā tpe corā deo vniūſis gentibꝰ: et
recordatꝰ ē dñs ppl'i ſui: ac miſertꝰ he-
reditat̃ ſue. Et obſeruabũť dies iſti i
mēſe adar: q̃rtadecima ⁊ q̃ntadecima
die eiuſdē mēſis: cum oi ſtudio ⁊ gau-
dio i vnũ cetum ppl'i ↄgregati i cũctas

deinceps generatiōes pp̄li iſrl̄. ¶XI
A Anno q̄rto regnātib⁹ ptolemeo
τ cleopatra: attulerūt doſithe⁹
q̄ ſe ſacerdotē τ leuitici generl̄
ferebat: τ ptoleme⁹ fili⁹ ei⁹ hāc ep̄lam
phurim: quā dixerūt īterp̄tatā eē lyſi-
machū ptolemei filiū ī hierl̄m. Hoc q̄ꝫ
p̄ncipiū erat ī editiōe vulgata: qđ nec
ī hebreo: nec apud vllū ferl̄ īterpretū.
B Anno ſcđo regnāte artaxerxe maxio:
p̄ma die mēſis niſan vidit ſōniū mar-
doche⁹ fili⁹ iaheri: filij ſemei: filij cis
de tribu beniamin: hō iude⁹ q̄ habita
bat in vrbe ſuſis: vir magn⁹: τ īter pri
4.Re.25 mos aule regie. Erat aūt đ eo numero
captiuoꝝ q̄s trāſtulerat nabuchodo-
noſor rex babylonis đ hierl̄m cū iecho
C nia rege iuda: τ h̄ ei⁹ ſomniū fuit. Ap-
paruerūt voces τ tumult⁹: tonitrua et
terremot⁹ τ ꝯturbatio ſup terrā: τ ecce
duo dracones magni paratiq̄ꝫ ꝯ ſe in
p̄liū ad q̄ꝝ clamorē cūcte cōcitate ſūt
natiōes: vt pugnarēt ꝯ gentē iuſtorū.
Fuitq̄ꝫ dies illa tenebraꝝ τ diſcrimis:
tribulatiōis τ anguſtie τ ingēs formi-
do ſup t̄rā. Cōturbataq̄ꝫ ē gens iuſto-
rū timentiū mala ſua: τ p̄pata ad mor
D tē. Clamauerūtq̄ꝫ ad deū: τ illis vociſe
S.10.c rātib⁹: fons paru⁹ creuit ī fluuiū ma-
ximū: τ in aq̄s p̄limas redūdauit. Lux
τ ſol ortus ē: τ hūiles exaltati ſūt: τ de
uorauerūt iclytos. Qđ cū vidiſſet mar
doche⁹ τ ſurrexiſſet đ ſtratu: cogitabat
q̄d de⁹ facere vellet τ fixū hēbat ī aīo:
ſcire cupiens q̄d ſignificaret ſomniū.
A Morabat̄ aūt eo tpe ī aula ¶XII
S.2.d.et regl̄ cū bagatha τ thara eunu-
S.6.a chis regis: q̄ ianitores erāt pa-
latij. Cūq̄ꝫ ītellexiſſet cogitatiōes eorū
B τ curas diligenti⁹ ꝑuidiſſet: didicit q̄
conarēt̄ ī regē artaxerxē manu⁹ mittē-
re: τ nūciauit ſup eo regi. Qui de vtro-
q̄ꝫ habita q̄ſtiōe: ꝯfeſſos iuſſit duci ad
mortē. Rex aūt qđ geſtū erat ſcp̄ſit in
C cōmētarijs. Sed τ mardoche⁹ rei me-
moriā l̄ris tradidit. Precepitq̄ꝫ ei rex
vt ī aula palatij moraret̄: datis ꝑ dela
tione munerib⁹. Amā vo fili⁹ amada
thi bugeus erat glorioſiſſim⁹ corā re-
ge: τ voluit nocere mardocheo et pp̄lo
D S.2.d ei⁹ ꝑ duob⁹ eunuchis regis q̄ fuerant
īterfecti. Hucuſq̄ꝫ p̄hemiū. Que ſequū
tur ī eo loco poſita erāt vbi ſcriptū eſt
in volumie. Et diripuerūt bona vl̄ ſub
ſtātias eoꝝ. Que in ſola vulgata editi-
one reperim⁹. Ep̄le āt h̄ exēplar fuit.
Rex maxim⁹ artaxerxes ¶XIII A
ab india vſq̄ꝫ ethiopiā cētū vi- S.1.a
gintiſeptē ꝓuinciaꝝ: p̄ncipib⁹ J.eo.
τ ducib⁹ q̄ ei⁹ impio ſubiecti ſūt ſalutē
dicit: Cū p̄limis gētib⁹ imperarē: τ vni
uerſū orbē mee ditioni ſubiugaſſē: vo-
lui neq̄ꝫ abuti potētie magnitudine:
ſꝫ clemētia τ lenitate gubernare ſubie
ctos: vt abſq̄ꝫ vllo terrore vitā ſilētio
trāſigētes optata cūctl̄ mortalib⁹ pa-
ce fruerēt̄. Querēte āt me a ꝯſiliarijs
meis quō poſſet h̄ īpleri: vn⁹ q̄ ſapia τ
fide ceteros p̄cellebat: τ erat poſt regē B
ſcđs amā noie indicauit mihi in toto S.3.b
orbe t̄raꝝ pp̄lm eē diſp̄ſū q̄ nouis vte-
ret̄ legib⁹: τ ꝯ oim gentiū ꝯſuetudinē
faciēs regū iuſſa ꝯtēneret: τ vniūſaꝝ
cōcordiā nationū ſua diſſenſiōe viola
ret. Qđ cū didiciſſem⁹: vidētes vnā gē
tē rebellē adūſus oē hoim gen⁹ ꝑuer-
ſis vti ligib⁹: nr̄iſq̄ꝫ iuſſiōib⁹ ꝯtraire: τ
turbare ſubiectaꝝ nob ꝓuinciaꝝ pa-
cem atq̄ꝫ ꝯcordiam: iuſſim⁹ vt q̄ſcunq̄ꝫ
amā q̄ oib⁹ ꝓuincijs p̄poſit⁹ ē: τ ſcđs
a rege: τ quē p̄ris loco colim⁹ monſtra
uerit: cū ꝯiugib⁹ ac liberl̄ deleant̄ ab
inimicis ſuis: nulluſq̄ꝫ coꝝ miſereat̄:
q̄rtadecia die duodecimi menſis adar C
āni p̄ñtis vt nepharij homies vno die
ad inferos deſcēdētes: reddāt īpio no
ſtro pacē quā turbauerāt. ¶ Hucuſq̄ꝫ
exēplar ep̄le. ¶ Que ſequūt̄ p⁹ eū locū
ſcp̄ta reperi: vbi legit̄. Pergēſq̄ꝫ mar S.4.d
doche⁹ fecit oīa q̄ ei mādauerat heſter
nec tū h̄ēt̄ ī hebraico: τ apđ nullū pe-
nit⁹ ferūt̄ iterp̄tū. ¶ Mardoche⁹ autē
dep̄cat⁹ ē dñm: memor oim operū ei⁹:
τ dixit: Dñe dñe rex oīpotēs ī ditione
eṁ tua cūcta ſūt poſita: et ñ ē q̄ poſſet
tue reſiſtere volūtati: ſi decreueris ſal-
uare iſrl̄. Tu feciſti celū τ t̄raꝫ: τ q̄cq̄d Ben.
celi ambitu ꝯtinet̄: dñs oīm es: nec ē Ps.1
q̄ reſiſtat maieſtati tue. Cuncta noſti τ D
ſcis: q̄r nō ꝑ ſupbia τ ꝯtumelia τ aliq̄
glie cupiditate fecerim h̄: vt nō adora
rē amā ſupbiſſimū: libēter eñ ꝑ ſalu-
te iſrl̄ etiā veſtigia pedū ei⁹ deoſculari
ꝑat⁹ eſſem: ſꝫ timui ne honorē dei mei
trāſferrē ad hoies: τ ne quēq̄ꝫ adorarē
excepto deo meo. Et nūc dñe rex deus
abraā: miſerere pp̄li tui: q̄r volunt nos
inimici nr̄i ꝑdere: τ hereditatē tuā de-

lere. Ne deſpicias ꝑtē tuā quā redemi
ſti ꝺ egypto. Exaudi depcatiōeʒ meā: ⁊
ꝓpiti⁹ eſto ſoꝛti ⁊ funiculo tuo: ⁊ ꝯūte
luctū nr̄m i gaudiū: vt viuētes laude-
mus nomē tuū dn̄e: ⁊ ne claudas oꝛa
te canētiū. Dis qz iſrl̄ pari mēte ⁊ ob-
ſecratiōe clamauit ad dn̄z: eo ꝙ eis cer
ta moꝛs impēderet. ¶ XIIII
A Heſter qz regina ꝯfugit ad dn̄z:
pauēs ꝑiculū qꝺ iminebat. Cū-
qz depoſuiſſet veſtes regias: fletib⁹ et
luctui apta indumēta ſuſcepit: ⁊ ꝓ vn
guētꝭ varijs cinere ⁊ ſtercoꝛe impleuit
caput: ⁊ coꝛp⁹ ſuuz hūiliauit ieiunijs:
oīaqz loca i qb⁹ antea letari ꝯſueuerat
criniū laceratiōe cōpleuit. Et depcaba
tur dn̄z deū iſrl̄: dicēs: Dn̄e mi q rex nr̄
es ſol⁹: adiuua me ſolitariā: ⁊ cui⁹ pter
te null⁹ ē auxiliatoꝛ ali⁹. Periculū me
B um i māib⁹ meis ē. Audiui a pr̄e meo
ꝙ tu dn̄e tuliſſes iſrl̄ ꝺ cūctꝭ gētib⁹: et
pr̄es nr̄os ex oīb⁹ retro maioꝛib⁹ ſuis:
vt poſſideres hereditatē ſempit̄nā: fe-
ciſtiqz eis ſic locut⁹ es. Peccauim⁹ i cō
ſpectu tuo: ⁊ idcirco tradidiſti nos in
man⁹ inimicoꝝ nr̄oꝝ. Coluim⁹ em̄ de-
os eoꝝ. Juſt⁹ es dn̄e. Et nūc nō eis ſuf
ficit ꝙ duriſſima nos oppꝛimūt ſuitu
te: ſʒ robur manuū ſuaꝝ idoloꝝ potē-
tie deputātes volūt tua mutare ꝓmiſ-
ſa: ⁊ delere hereditatē tuaʒ: ⁊ claudere
oꝛa laudātiū te: atqz extiguere gl̄iam
tēpli ⁊ altarꝭ tui: vt apiant oꝛa gētiū
⁊ laudēt idoloꝝ foꝛtitudinē: ⁊ pdicēt
C carnalē regē i ſēpit̄nū. Ne tradas dn̄e
ſceptꝝ tuū his q n̄ ſūt: ne rideāt ad rui
nā nr̄aʒ: ſʒ ꝯūte ꝯſilium eoꝝ ſuꝑ eos: ⁊
eū q i nos cepit ſeuire: diſꝑde. Memē-
to dn̄e ⁊ oſt̄de te nob̄ i tꝑe tribulatiōiſ
nr̄e: ⁊ da mihi fiduciā dn̄e rex deoꝛū et
vniūſe ptātis: tribue ſmonē cōpoſitū i
oꝛe meo i ꝯſpectu leonis: ⁊ trāſfer coꝛ
illi⁹ i odiū hoſtꝭ nr̄i: vt ⁊ ipſe pereat: ⁊
ceteri q ei ꝯſētiūt. Nos āt libera i ma
nu tua: ⁊ adiuua me nullū aliud auxi
liū habēte niſi te dn̄e: q hēs oīm ſciaʒ:
⁊ noſti q2 oderim gl̄iam iniqꝝ: ⁊ dete-
ſter cubile incircūciſoꝝ ⁊ oīs alienige
D ne. Tu ſcis neceſſitatē meā ꝙ abomi-
ner ſignū ſuꝑbie⁊ gl̄ie mee qꝺ ē ſuꝑ ca
put meū i dieb⁹ oſtētatiōis mee: ⁊ dete
ſter illꝺ qſi pānū mēſtruate: ⁊ n̄ poꝛtē
Z.5 i dieb⁹ ſilētij mei: ⁊ ꝙ nō comederi in
mēſa amā: nec mihi placuerit ꝯuiuiū
regꝭ: ⁊ n̄ biberi vinū libaminū: ⁊ nūqz
letata ſit ācilla tua ex q huc trāſlata ſū
vſqz i pñtē diē: niſi i te dn̄e de⁹ abraā.
De⁹ foꝛtꝭ ſuꝑ oēs: exaudi vocē eoꝝ q
nullā aliā ſpē hn̄t: ⁊ libera nos ꝺ māu
iniqꝝ: ⁊ erue me a timoꝛe meo. Hec qz
addita reppeꝛi i editiōe vulgata. ¶ XV
Et mādauit eiꝭ (haud dubiū qn
heſter) mardoche⁹: vt igrederet̄
ad regē: ⁊ rogaret ꝓ ppl̄o ſuo ⁊
ꝓ patria ſua. Memoꝛare inqt dieꝝ hu
militatꝭ tue: quō nutrita ſis in manu
mea: q2 amā ſcꝺs a rege locut⁹ ē ꝯ nos
i moꝛtē: ⁊ tu iuoca dn̄z: ⁊ loqre regi ꝓ
nob̄: ⁊ libera nos ꝺ moꝛte. Die aūt ter-
tio depoſuit veſtimēta oꝛnat⁹ ſui: ⁊ cir
cūdata ē gl̄ia ſua. Cūqz regio fulgeret B
habitu: ⁊ iuocaſſet oīm rectoꝛē ⁊ ſalua
toꝛē deū: aſſūpſit duas famulas: ⁊ ſuꝑ
vnā qdē innitebat̄ qſi p delitijs ⁊ ni-
mia teneritudie coꝛp⁹ ſuū ferre n̄ ſuſti-
nēs: alt̄a āt famulaꝝ ſeqbat̄ dn̄aʒ: de-
fluētia i humū idumēta ſuſtētās. Jpa
āt roſeo coloꝛe vultū ꝑfuſa: ⁊ gratꝭ ac
nitētib⁹ ocul̄ triſtē celabat aīm: ⁊ ni-
mio timoꝛe ꝯctū. Jngreſſa igit̄ cūcta ꝑ
oꝛdinē oſtia: ſtetit ꝯ regē: vbi ille reſi-
debat ſuꝑ ſoliū regni ſui: idut⁹ veſtib⁹
regijs: auroqz fulgēs ⁊ pcioſis lapidib⁹
eratqz terribil̄ aſpectu. Cūqz eleuaſſet C
faciē ⁊ ardētib⁹ ocul̄ furoꝛē pectoꝛꝭ i-
dicaſſet: regina coꝛruit ⁊ i palloꝛē colo
re mutato: laſſū ſuꝑ āncillulā reclinauit
caput. Cōuititqz de⁹ ſpm̄ regꝭ i māſue-
tudinē: ⁊ feſtinus ac metuēs exiliuit ꝺ
ſolio ⁊ ſuſtētās eā vlnis ſuis donec re-
diret ad ſe his ꝟbis blādiebat̄. Quid
habes heſter? Ego ſū frat̄ tu⁹: noli me-
tuere. Nō moꝛierꝭ. Nō em̄ ꝓ te: ſʒ ꝓ oī
b⁹ hec lex ꝯſtituta ē. Accede igit̄ ⁊ tā-
ge ſceptꝝ. Cūqz illa reticeret: tulit au- D
reā ꝟgā: ⁊ poſuit ſuꝑ collū ei⁹: oſculat⁹
ē eā: ⁊ ait: Cur mihi nō loqrꝭ? Que rn̄-
dit. Uidi te dn̄e qſi āgelū dei: ⁊ ꝯturba Geñ.33.d
tū ē coꝛ meū p tioꝛe gl̄ie tue. Ualde.n. 2.Re.19.e
mirabil̄ es dn̄e: et facies tua plena eſt
graꝝ. Cūqz loqret̄: rurſus coꝛruit: ⁊ pe
ne exaniata ē. Rex āt turbabat̄: ⁊ oēs
miſtri ei⁹ ꝯſolabāt̄ eū. Exemplar ep̄le
regꝭ artaxerxis quā ꝓ iudeis ad totas
regni ſui ꝓuīcias miſit: qꝺ ⁊ ipm̄ i he
braico volumie nō habet̄. ¶ XVI
Rex magn⁹ artaxerxes: ab india A
vſqz ethiopiā cētum vigintiſe- Z.1.a

ptē ꝓuinciaꝝ ducib⁹ ac pncipib⁹ qui nr̄e iuſſioni obediūt: ſalutē dic̄. Multi bonitate pncipū ⁊ honore q̄ i eos collat⁹ ē: abuſi ſūt i ſugbiā: ⁊ nō ſolū ſubiectos regib⁹ nitūt opprimere: ſ; datā ſibi gl̄am nō ferētes: i ipos q̄ dederūt moliunt̄ inſidias. Nec pn̄ti ſūt grās nō agere bn̄ficijs: et humanitat̄ in ſe iura violare: ſ; dei q̄ cūcta cernēt̄ arbitrāt̄ ſe poſſe fugere ſniaʒ. Et intātū veſanie ꝓruperūt: vt eos q̄ credita ſibi officia diligēter obſeruāt: ⁊ ita cuncta agūt vt oīm laude digni ſint: mēdaciorū cuniculis conent̄ ſubūtere: dū aures pncipū ſimplices ex ſua natura alios eſtimātes: callida fraude decipiunt.

B Que res ⁊ ex veterib⁹ pbat̄ hiſtorijs: ⁊ ex his q̄ gerūt̄ q̄tidie: quō mat̄ q̄rūdaʒ ſuggeſtiōib⁹ regū ſtudia deprauet̄. Uñ ꝓuidēdū ē paci oīm ꝓuīciaꝝ. Nec putare debet̄ ſi diu̾ſa iubeam⁹ ex animi nr̄i venire leuitate: ſ; p q̄litate ⁊ neceſſitate tēpoꝝ vt reipublice poſcit vtili-

ꝧ.3.a tas ferre ſniaʒ. Et vt manifeſti⁹ qđ dicim⁹ itelligat̄. Amā fili⁹ amadathi: ⁊ aio ⁊ gēte macedo: alienuſq; a pſaꝝ ſāguine: ⁊ pietatē nr̄am ſua crudelitate cōmaculās: pegrin⁹a nob ſuſcept⁹ ē: ⁊ tātā i ſe exptus hūanitatē vt pr̄ nr̄ vocaret̄: ⁊ adoraret̄ ab oib⁹ p⁹ regē ſcđs: q̄ intātū arrogātie tumorē ſublat⁹ ē:

C vt regno puare nos niteret̄ ⁊ ſpū. Nā

ꝧ.2 mardocheū cui⁹ fide ⁊ bn̄ficijs viuim⁹ ⁊ ꝯſortē regni nr̄i heſter: cū oi gēte ſua nouis q̄buſdā atq; inaudit̄ machinis expetiuit i mortē: h̄ cogitās vt ill̄ iterfect̄ inſidiaret̄ nr̄e ſolitudini: ⁊ regnū pſaꝝ trāſferret i macedonas Nos āt a peſſimo mortaliū iudeos neci deſtinatos: i nulla penit⁹ culpa repperim⁹: ſed ecōtrario iuſt̄ vtētes legib⁹: ⁊ filios altiſſimi et maximi ſempq; viuentis dei cui⁹ bn̄ficio ⁊ patrib⁹ nr̄is ⁊ nob regnū ē traditū: et vſq; hodie cuſtoditur.

ꝧ.3 Uñ eas lr̄as q̄s ıb noie nr̄o ille direre

ꝧ.7.d rat ſciat̄ eſſe irritas. Pro q̄ ſcelere añ portas hui⁹ vrbis: id ē: ſuſis: ⁊ ipe qui machinat⁹ ē: ⁊ oīs cognatio ei⁹ pēdet i patibulis: nō nob: ſ; deo reddente ei

D qđ meruit. Hoc āt edictū qđ nūc mitti m⁹ i cūct̄ vrbib⁹ ꝓponat̄: vt liceat iudeis vti legib⁹ ſuis. Quib⁹ debet̄ eſſe āminiculo vt eos q̄ ſe ad necē eoꝝ parauerāt: poſſint iterficere: tertiadecia die mēſis duodecimi qui vocat̄ adar. Hāc eñ diē de⁹ omnipotēs meroris ⁊ luct⁹ eis vertit i gaudiū. Uñ ⁊ vos int̄ ceteros feſtos dies: hāc habetote diē: ⁊ celebrate eā cū oi leticia: vt ⁊ i poſterū cognoſcāt̄: oēs q̄ fideliter perſis obediunt dignā ꝓ fide recipe mercedē: q̄ aūt inſidiant̄ regno eoꝝ: pire ꝓ ſcelere. Ois aūt ꝓuincia ⁊ ciuitas q̄ noluerit ſolēnitat̄ hui⁹ eē pticeps: gladio ⁊ igne peat: ⁊ ſic deleat̄ vt nō ſolū hoibus: ſ; etiā inuia beſtijs ſit i ſempiternū: ꝓ exēplo ꝯtēpt⁹ ⁊ inobedientie.

¶ Explicit liber Heſter. Incipit ꝓlog⁹ in Job: ſm trāſlatiōem ſeptuagita.

Cogor p ſinglos ſcripture diuine libros aduerſarioꝝ reſpōdere maledict̄: q̄ iterp̄tationē meā rep̄hēſionē ſeptuaginta interp̄tū criminant̄: q̄ſi non ⁊ apđ grecos aq̄la ſymmach⁹ ⁊ theodotion: vel verbū e verbo: vel ſenſū e ſenſu: vel ex vtroq; cōmixtū ⁊ medie tēperatū gen⁹ tranſlatiōis expſſerint ⁊ oīa veter̄ inſtrumēti volumia. Origenes obelis aſteriſciſq; diſtinxerit: q̄s vl̄ additos vl̄ đ theodotiōe ſūptos trāſlatiōi antiq̄ iſeruit: pbās defuiſſe qđ additū ē. Diſcāt igit̄ obtrectatores mei recipe i toto qđ ⁊ i ptib⁹ ſuſceperūt: aut iterp̄tationē meā cū aſteriſcis ſuis radere. Neq; eñ fieri pōt vt q̄s plura itermiſiſſe ſuſceperit: nō eoſdē etiā i q̄buſdā erraſſe fateāt̄: pcipue i Job: cui ſi ea q̄ ſb aſteriſc̄ addita ſūt ſubtraxeris ps maxia detrūcabit̄: ⁊ h̄ dūtaxat apđ grecos. Ceteꝝ apud latinos añ eā trāſlationē quā ſub aſteriſcis ⁊ obelis nuper edidim⁹: ſeptingenti ferme aut octingēti verſus deſūt: vt decurtat⁹ ⁊ laceratus corroſuſq; liber feditatē ſui publice legētib⁹ p̄beat. Hec aūt trāſlatio nullū de veterib⁹ ſeq̄t̄ iterp̄tē: ſed ex ipo hebraico arabicoq; ſmōe: ⁊ interdū ſyro: nūc verba: nūc ſenſus: nūc ſimul vtrunq; reſonabit. Obliqu⁹ eñ etiā apud hebreos tot⁹ liber fert̄ et lubric⁹: ⁊ qđ greci rhetores vocant ſchematiſmenos: dū q̄ aliud loq̄tur: aliud agit. Ut ſi velis anguillā vel murenulā ſtrict̄ tenere manib⁹: q̄nto fortius p̄ſſer̄: tāto citius elabit̄. Memini me ob itelligentiā hui⁹ voluminis Lyddeū quēdā p̄ceptorē: q̄ apud hebreos pri-

mus haberi putabaꝛ: nõ ꝗuis redemiſ
ſe nūmis: cui⁹ doctrina an aliqͥd ꝓfece
rim: neſcio. Hoc vnū ſcio: non potuiſſe
me iterꝓtari: niſi qđ añ itellexerā. A pn
cipio itaq; voluminis vſq; ad verba Job
apud hebreos ꝓſa oratio eſt. Porro a
.3.a Ꝟbis Job in qb⁹ ait‖Pereat dies in q̄
nat⁹ ſū: ⁊ nox in q̄ dictū ē: ꝯcept⁹ ē ho
mo: vſq; ad eū locum vbi añ finē volu
.2.a minis ſcriptū ē‖Idcirco iꝑe me reꝑhē
do ⁊ ago penitētiā in fauilla ⁊ cinere:
hexametri Ꝟſus ſūt: dactylo ſpōdeoq;
currētes: ⁊ ꝓpter ligue idioma crebro
recipiētes ⁊ alios pedes: nõ carūdē ſyl
labaꝝ: ſed eorundē tēpoꝝ. Interdū q̄ꝫ
rythmus iꝑe dulcis ⁊ tinnul⁹ ferꝛ nu-
mer⁹ pedū ſolutis: qđ metrici magꝭ q̄
ſimplex lector itelligūt. A ſupradicto
aūt verſu vſq; ad finē libri: paruū co-
ma qđ remanet: ꝓſa oratiōe ꝯtexitur.
Qđ ſi cui videꝛ incredulū: metra .ſ. eē
apud hebreos: ⁊ ī morē nr̄i flacci greci
q; pindari ex alcei ⁊ ſapho: vel pſalte-
riū: vel lamētatiōes hieremie: vel oīa
ferme ſcripturaꝝ cātica cōprehēdi: le-
gat philonē: ioſephū: origenē: ceſarien
ſem euſebiū: ⁊ eoꝝ teſtimonio me veꝝ
dicere cōprobabit. Audiant q̄propter
canes mei: idcirco me ī h̄ volumine la
boraſſe: nõ vt iterꝓtationē antiquā re-
ꝑhenderē: ſꝫ vt ea q̄ ī illa aut obſcura
ſūt: aut omiſſa: aut certe ſcriptoꝝ vitio
deprauata: manifeſtiora nr̄a interꝓta-
tione fierēt: q̄ ⁊ hebreū ſmonē ex ꝑte
didicim⁹: ⁊ ī latino pene ab iꝑis cuna
bulis iter grāmaticos ⁊ rhetores ⁊ phi
loſophos detriti ſum⁹. Qđ ſi apud gre
cos poſt ſeptuaginta editionē: iā chri-
ſti euāgelio coruſcāte iude⁹ aqͥla ⁊ ſym
mach⁹ ac theodotion iudaiʒātes here-
tici ſūt recepti q̄ multa myſteria ſalua
toris ſubdola iterꝓtatiōe celarūt: ⁊ tñ
ī hexaplois habēꝛ apđ eccl̄ias ⁊ expla
nanꝛ ab eccl̄iaſticꝭ viris: quātomagꝭ
ego chriſtian⁹ ⁊ đ parētib⁹ chriſtianis
nat⁹: et vexillū crucꝭ in mea frōte por
tans: cui⁹ ſtudiū fuit omiſſa repetere:
deprauata corrigere: et ſacramēta ec-
cleſie puro ⁊ fideli aperire ſmōe: vel a
faſtidioſis vel a malignis lectorib⁹ nõ
debeo reprobari. Habeāt q̄ volūt vete-
res libros vł ī mēbranis purpureis au
ro argētoq; deſcriptos: vł vncialibus
(vt vulgo aiūt) lr̄is onera magꝭ exara
ta q̄ codices: dūmodo mihi meiſq; ꝑ-
mittāt pauꝑes hr̄e ſcedulas: ⁊ nõ tam
pulchros codices q̄ emēdatos. Utra-
q; aūt editio ⁊ ſeptuaginta iux̄ grecos
⁊ mea iux̄ hebreos: ī latinū meo labo-
re trāſlata ē. Eligat vnuſqͥſq; qđ vult:
⁊ ſtudioſū‖me magꝭ q̄ maliuolū ꝓbet. al' ſe

Item alius ꝓlogus in Job.

Si aut fiſcellā iunco texerem:
aut palmarū folia cōplicarē
vt in ſudore vult⁹ mei come- Geñ.13.d
derē panē: ⁊ vētris op⁹ ſolli-
cita mēte ꝑtractarē: nullus morderet:
nemo reꝑhēderet‖Nūc aūt q2 iux̄ ſen- Joh.6.b.
tentiā ſaluatoris volo oꝑari cibū qui
nõ p…erit: ⁊ antiquā diuinoꝝ volumi
nū viā ſentib⁹ virgultiſq; purgare: er-
ror mihi gemin⁹ infigiꝛ: corrector viti
orū falſari⁹ vocor: ⁊ errores nõ auferre
ſꝫ ſerere. Tāta ē eñ vetuſtatꝭ ꝯſuetu-
do vt etiā ꝯfeſſa pleriſq; vitia placeāt:
dū magꝭ pulchros hr̄e volunt codices
q̄ emēdatos. Quapropter o fr̄es dile-
ctiſſimi vnicū nobilitatꝭ ⁊ humilitatꝭ
exēplare ꝓ flabello calathis ſportelliſ
q; munuſculis monachorū: ſpiritalia
hec ⁊ māſura dona ſuſcipite: ac beatū
Job q̄ adhuc apud latinos iacebat in Job.2.b
ſtercore: ⁊ vermib⁹ ſcatebat errorū: ite-
grū imaculatūq; gaudete‖Quō eñ p⁹ Ibidē.42.c
ꝓbationē atq; victoriā duplicia ſunt
ei vniūſa reddita: ita ego ī lingua nr̄a
vt audacter loquar: feci eū hr̄e q̄ ami-
ſerat. Igiꝛ ⁊ vos ⁊ vnūquenq; lectorē
ſolita ꝓfatione cōmoneo: ⁊ ī pncipiīs
libroꝝ eadē ſemꝑ annectans rogo: vt
vbicūq; ſemꝑ ꝓcedētes virgulas vide
ritis: ſciatis ea q̄ ſubiecta ſūt ī hebrai-
cis voluminib⁹ nõ haberi. Porro vbi
ſtelle imago ꝓfulſerit: ex hebreo in ſer-
mone nr̄o addita ſūt. Necnon ⁊ illa q̄
haberi videbāꝛ ⁊ ita corrupta erāt vt
ſenſū legentib⁹ tollerēt: orātib⁹ vobis
magno labore correxi: magis vtile qͥd
ex odio meo eccleſiīs chriſti vētuꝝ ra-
tus: q̄ ex alioꝝ negocio.

Incipit argumētū ī librū Job.

In terra qͥdē habitaſſe iob vſi-
tidi ī finib⁹ idumee ⁊ arabie: et
erat ei añ nomē iobab‖Et accepit vxo Geñ.36.d
rē arabiſſam: et genuit filiū quē voca-
uit ennō. Erat aūt iꝑe fili⁹ qͥdē ʒareth
de eſau filiīs fili⁹: đ matre vero beſra:
ita vt ſit qͥnt⁹ ab abraam‖Et hi ſūt re- Geñ.36.d

ges q̄ regnauerūt i edom: l q̄ ⁊ ipē reg-
Nu.22 nauit: ſȝ pm⁹ i ea regnauit balach fili⁹
als denaba beor: ⁊ nomē eiuſdē ciuitat nachaba
Poſt hūc āt balach. Poſt eū iobab q̄
vocat Job. Poſt Job āt huſan: q̄ erat
dux ex themanoꝝ regiōe. Et p⁹ illū reg
nauit adad fili⁹ badadi: q̄ excidit ma-
dian i campo moab: ⁊ nomē ciuitatis
ei⁹ chetheauith. Explicit argumen-
tū. Incipit liber Job. Capitulum I

V ir erat in terra
A J.2.a hus noīe iob. Et erat vir il
le ſimplex ⁊ rect⁹ ac timēs
2 deū: ⁊ recedēs a malo. Na-
J.42.d 3 tiq; ſūt ei ſeptē filij: ⁊ tres filie. Et fuit
poſſeſſio ei⁹ ſeptē milia ouiū: ⁊ tria mi-
lia cameloꝝ: q̄ngēta q; iuga boū: ⁊ q̄n
gēte aſine: ac familia multa nimiſ Erat
q; vir ille magn⁹ int oēs oriētales. Et
4 ibāt filij ei⁹: ⁊ faciebāt ꝯuiuia ꝑ domos
vnuſq̄ſq; i die ſuo. Et mittentes voca
bāt tres ſorores ſuas: vt comederēt et
5 biberēt cū eis. Cunq; i orbē trāſiſſent
dies ꝯuiuij: mittebat ad eos iob: ⁊ ſan
ctificabat illos: ꝯſurgēſq; diluculo of-
ferebat holocauſta ꝑ ſinglos: Dicebat
eñ: Ne forte peccauerīt filij mei: ⁊ bñ-
B dixerit deo i cordib⁹ ſuis Sic faciebat
J.2.a 6 iob cūct dieb⁹. Quadā āt die cū veniſ
ſent filij dei vt aſſiſterēt corā dño: affu
it int eos etiā ſathā. Cui dixit dñs: Vñ
7 venis? Qui rñdēs ait: Circuiui trā: ⁊ ꝑ
8 ambulaui eā. Dixitq; dñs ad eū: Nun
q̄d ꝯſideraſti ſuū meū iob q nō ſit ei
ſilis i tra: hō ſimplex ⁊ rect⁹ ac timens
9 deū ⁊ recedēs a malo? Cui rñdēs ſathā
10 ait: Nūq̄d fruſtra iob timet deū? Nōne
tu vallaſti ac domū ei⁹: vniūſāq; ſub-
ſtātiā ei⁹ ꝑ circuitū? Opib⁹ manuū ei⁹
11 bñdixiſti ⁊ poſſeſſio ei⁹ creuit i tra. Sȝ
extēde paululū manū tuā: ⁊ tāge cūcta
q̄ poſſidet: niſi in faciē bñdixerit tibi.
C 12 Dixit ẽ dñs ad ſathā. Ecce vniūſa que
habet: i manu tua ſūt: tm̄ i eū ne exten
das manū tuā. Egreſſuſq; ē ſathan a
13 facie dñi. Cū āt q̄dā die filij ⁊ filie eius
comederēt et biberēt vinū i domo fris
14 ſui ꝑmogeniti: nūci⁹ venit ad iob qui
diceret: Boues arabant: ⁊ aſine paſce-
15 bant iux eos: ⁊ irruerūt ſabei: tulerūt
q; oīa: ⁊ pueroſ ꝑcuſſerūt gladio: ⁊ eua
16 ſi ego ſol⁹ vt nūciarē tibi. Cūq; adhuc
ille loq̄ret: venit alter: et dixit: Ignis
dei cecidit e celo: ⁊ tactas oues: pueroſ
q; ꝯſūpſit: ⁊ effugi ego ſol⁹ vt nūciarē
17 tibi. Sed ⁊ adhuc illo loquente: venit
ali⁹: ⁊ dixit: Chaldei fecerunt tres tur- D
mas ⁊ iuaſerūt camelos et tulerūt eos:
necnō ⁊ pueroſ ꝑcuſſerūt gladio: ⁊ ego
18 fugi ſol⁹ vt nunciarē tibi. Adhuc loq̄
bat ille: ⁊ ecce ali⁹ intrauit ⁊ dixit: Fi-
lijs tuis ⁊ filiab⁹ veſcētib⁹ ⁊ bibētib⁹
vinū in domo fratr ſui ꝑmogeniti: re
19 pente vētus vehemēs irruit a regione
deſerti: ⁊ ꝑcuſſit q̄ttuor angulos dom⁹
q̄ corruēs oppreſſit liberos tuos: ⁊ mor
tui ſūt: ⁊ effugi ego ſol⁹ vt nunciarē ti
20 bi. Tūc ſurrexit iob: ⁊ ſcidit veſtimēta
ſua: tōſo capite corruēs in terrā: adora-
21 uit, ⁊ dixit: Nudus egreſſus ſū d vtero Eccs.5
matr mee: ⁊ nudus reuertar illuc: Do I.Thi.
min⁹ dedit: dñs abſtulit: ſicut dño placuit Ps.11x
22 ita factū ē: ſit nomē dñi bñdictum In J.2.c
oib⁹ his nō peccauit iob i labijs ſuis:
neq; ſtultū quid ꝯ deū locutus ē. C II

F actū eſt aūt cum q̄dā die veniſ A
ſent filij dei: ⁊ ſtarent corā dño S.1.b
veniſſet q; ſathan inter eos: et
ſtaret in cōſpectu ei⁹: vt diceret dñs ad
ſathan. Vñ venis? Qui rñdēs ait: Cir-
cuiui terraꝫ: ⁊ ꝑambulaui eā. Et dixit
dñs ad ſathan: Nūq̄d ꝯſideraſti ſeruū
meū iob q nō ſit ei ſilis in tra: vir ſim S.1.a
plex ⁊ rect⁹ ac timens deū et recedēs a
malo: ⁊ adhuc retinēs inocētiā? Tu āt B
cōmouiſti me adūſus eū: vt affligerem
eū fruſtra. Cui rñdens ſathan: ait: Pel
lem ꝑ pelle: ⁊ cūcta q̄ habet homo da-
bit ꝑ aīa ſua. Alioq̄n mitte manū tu-
am: ⁊ tāge os ei⁹ ⁊ carnē: ⁊ tūc videbis
6 q in facie benedicat tibi. Dixit ẽ dñs
ad ſathan: Ecce in manu tua ē: verūtū
7 aīam illi⁹ ſerua. Egreſſus igit ſathā a
facie dñi: ꝑcuſſit iob vlcere peſſimo: a
8 plāta pedis vſq; ad verticē ei⁹. Qui te- C
ſta ſaniē radebat: ſedēs in ſterq̄linio.
9 Dixit aūt illi vxor ſua: Adhuc tu ꝑma
nes in ſimplicitate tua? Bñdic deo et
10 morere. Qui ait ad illaꝫ: Quaſi vna de
ſtult mulierib⁹ locuta es. Si bona ſu
ſcepim⁹ de manu dñi: mala q̄re nō ſu-
ſtineam⁹? In oib⁹ his nō peccauit iob S.1.d
11 labijs ſuis. Igit audientes tres amici D
iob oñe malū q̄d accidiſſet ei: venerūt
ſinguli d loco ſuo eliphaz themanites:
⁊ baldath ſuites: ⁊ ſophar naamathi-
tes. Cōdixerāt eñ vt pariter venīētes viſi

12 tarēt eū ꝛ ꝯſolarēť. Cūqꝫ eleuaſſēt p-
cul ocłos ſuos: nō cognouert eū. Et ex
clamātes plorauerūt ſciſſiſqꝫ veſtibus
ſparſerūt puluerē ſup caput ſuū i celū.
13 Et ſederūt cū eo i terra ſeptē diebus ꝛ
ſeptē noctib⁹: ꝛ nemo loq̄bať ei ꝟbū.
Uidebāt eñi dolorē eē vehemētē. ¶ III
A Poſt hec apuit iob os ſuū: ꝛ ma-
Iere.20.d ledixit diei ſuo: ꝛ locut⁹ eſt. Pe-
reat dies i q̄ nat⁹ ſū: ꝛ nox in q̄
dictū eſt: cōcept⁹ ē hō. Dies illa verta-
tur in tenebras. Nō req̄rat eū de⁹ deſu
per: ꝛ nō illuſtreť lumie. Obſcurrēt eū
tenebre: ꝛ vmbra mortꝭ. Occupet eū ca
ligo: ꝛ nō iuoluať amaritudie. Noctē
illā tenebroſus turbo poſſideat. Nō cō
puteť i dieb⁹ āni: nec nūereť i mēſib⁹.
Sit nox illa ſolitaria: nec laude digna
B Maledicāt ei: q̄ maledicūt diei: q̄ pati
ſūt ſuſcitare leuiathā. Obtenebrēť ſtel
le caligine ei⁹. Expectet lucē ꝛ nō vide
at: nec ortū ſurgētꝭ aurore. Quia non
ꝯcluſit oſtia vētrꝭ: q̄ portauit me: nec
J.10.d abſtulit mala ab ocuł meis. Quare nō
Iere.20.d i vulua mortu⁹ ſum: egreſſus ex vtero
nō ſtatim perij? Quare except⁹ genub⁹
cur lactat⁹ vberib⁹? Nunc eñi dormiēs
ſilerē ꝛ ſomno meo req̄eſcerē: cū regi-
bus et ꝯſulib⁹ terre: q̄ edificāt ſibi ſoli-
tudines: aut cū principib⁹ q̄ poſſidēt
C aurū: ꝛ replēt domos ſuas argēto. Aut
ſicut abortiuū abſcōditū nō ſubſiſterē
vel q̄ ꝯcepti nō viderūt lucē. Ibi impij
ceſſauerūt a tumultu: ꝛ ibi req̄euerunt
feſſi robore: ꝛ quōdā vincti pariť ſine
moleſtia. Nō audierūt vocē exactoris.
Paru⁹ ꝛ magn⁹ ibi ſunt: ꝛ ſeru⁹ liber a
dn̄o ſuo. Quare miſero data ē lux: ꝛ vi
ta his q̄ i amaritudine aie ſūt? Qui ex
D pectāt mortē ꝛ nō venit: q̄ſi effodiētes
theſaurū: gaudētqꝫ vehemēter cū iue-
nerint ſepulchrū. Uiro cui⁹ abſcōdita
ē via: ꝛ circūdedit eū de⁹ tenebris. Añ
q̄ comedā ſuſpiro: ꝛ q̄ſi iundātes aq̄:
ſic rugit⁹ me⁹: q̄ timor quē timebam
euenit mihi: ꝛ qđ verebar accidit. Nō-
ne diſſimulaui? Nōne ſilui? Nōne q̄e-
ui? Et venit ſup me idignatio. ¶ IIII
A Reſpōdēs aūt eliphaz themani-
teſ: dixit: Si cepim⁹ loq̄ tibi: for
2 ſitā moleſte accipieſ. Sꝫ ꝯceptū
3 ſmonē tenere q̄s poterit? Ecce docui-
4 ſti mltos ꝛ man⁹ laſſas roboraſti. Ua-
cillātes ꝯfirmauerūt ſmōes tui: et ge-
5 nua tremētia ꝯfortaſti. Nūc aūt venit
ſup te plaga: ꝛ defeciſti: tetigit te ꝛ con
6 turbat⁹ es. Ubi ē timor tu⁹: fortitudo: B
et patientia tua: ꝛ pfectio viaꝝ tuaꝝ?
7 Recordare obſecro te: q̄s vnq̄ inocēs Ps.36.
8 perijt: aut q̄ñ recti deleti ſūt? Quin po-
ti⁹ vidi eos q̄ opanť iniq̄tatē ꝛ ſemi-
9 nāt dolores: ꝛ metūt eos: flāte deo pe-
10 riſſe: ꝛ ſpū ire ei⁹ eē ꝯſūptos. Rugitus
leonis ꝛ vox leene: ꝛ dētes catuloꝝ le-
11 onū ꝯtriti ſūt. Tigris perijt eo q̄ non
haberet p̄dā: ꝛ catuli leonis diſſipati
12 ſūt. Porro ad me dictū ē verbū abſcō- C
ditū: et q̄ſi furtiue ſuſcepit auris mea
13 venas ſuſurrij ei⁹. In horrore viſiōis
nocturne q̄ñ ſolet ſopor occupare ho-
14 mines: pauor tenuit me ꝛ tremor: ꝛ oīa
15 oſſa mea ꝯterrita ſunt. Et cū ſpūs me
p̄ſente tranſiret: inhorruerūt pili car-
16 nis mee. Stetit q̄dam cui⁹ nō agnoſce
bam vultū imago corā oculis meis: ꝛ D
17 vocē quaſi aure lenis audiui. Nunq̄d J.25.b
homo dei compatiōe iuſtificabiť: aut
18 factore ſuo purior erit vir? Ecce q̄ ſer-
uiūt ei nō ſūt ſtabiles: ꝛ in angelis ſu-
19 is reperit prauitatē. Quāto magis hi 2.Pe.2.a
q̄ habitāt domos luteas qui terrenū
habent fundamētū ꝯſumeneť velut a
20 tinea. De mane vſqꝫ ad veſperā ſucci- Eſa.38.c
deneť: ꝛ q̄ null⁹ intelligit: i eternū peri
21 bunt. Qui aūt reliqui fuerint auferēť
ex eis: morieneť ꝛ nō in ſapiētia. ¶ V
1 Uoca ergo ſi eſt qui tibi reſpōde- A
at: et ad aliquē ſāctorū ꝯuer-
2 tere. Uirū ſtultū interficit ira-
3 cūdia: ꝛ paruulū occidit inuidia. Ego
vidi ſtultum firma radice: et maledixi
4 pulchritudini eius ſtatim. Lōge fient
filij ei⁹ a ſalute: et ꝯtereneť in porta:
5 et nō erit qui eruat. Cui⁹ meſſem fame
licus comedet: et ipſū rapiet armatus
6 et bibēt ſitiētes diuitias ei⁹. Nihil in
terra ſine cauſa fit: ꝛ de humo nō egre
7 dieť dolor. Homo naſciť ad laborē et B
8 auis ad volatū. Quaobrē ego depca-
bor dn̄m: ꝛ ad deū ponā eloquiū meū.
9 Qui facit magna ꝛ inſcrutabilia: ꝛ mi
10 rabilia abſqꝫ numero. Qui dat pluuiā
ſup faciem terre: ꝛ irrigat aquis vni-
11 uerſa. Qui ponit hūiles in ſublime: ꝛ
12 merentes erigit ſoſpitate. Qui diſſipat
cogitatiōes malignorū: vt poſſint im-
13 plere man⁹ eoꝝ qđ ceperāt. Qui appre- 1.Cor.3.d
hēdit ſapiētes in aſtutia eoꝝ: et ꝯſiliū

14 p rauoꝝ diſſipat. Per diē īcurrēt tene-
bras: ꝛ q̄ſi ī nocte: ſic palpabūt ī meri-
15 die. Porro ſaluū faciet egenū a gladio
oris eoꝝ: ꝛ d̄ manu violēti pauperem.
16 Et erit egeno ſpes: iniq̄tas āt ꝯtrahet
17 os ſuū. Beat⁹ hō q̄ corripit̄ a dn̄o || In-
Deu.22.f crepatiōez g̅ dn̄i ne repbeſ: qꝛ ip̄e vulne-
rat ꝛ medet̄ pcutit ꝛ man⁹ ei⁹ ſanabūt.
19 In ſex tribulatiōib⁹ liberabit te: ꝛ ī ſe-
20 ptima nō tāget malū. In fame eruet te
d̄ morte: ꝛ in bello de manu gladij. A
21 flagello lingue abſcōdet': ꝛ nō timebis
22 calamitatē cū venerit. In vaſtitate et
fame ridebis ꝛ beſtias t̄re nō formida
23 bis. Sꝫ cū lapidib⁹ regionū pactū tuū
24 et beſtie t̄re pacifice erūt tibi. Et ſcies
q̄ pacē habeat tabnaculū tuū: et viſi-
25 tās ſpeciē tuā n̄ peccab. Et ſcies q̄ꝫ q̄m
multiplex erit ſemē tuū: ꝛ pgenies tua
26 q̄ſi herba t̄re. Ingrediet' ī abūdātia ſe-
pulchrū: ſicͭ infert̄ aceru⁹ tritici in tpe
ſuo. Ecce h̄, vt iueſtigauim⁹, ita eſt: qd̄
auditū mēte ptracta. ¶VI
B R Eſpōdēs āt iob dixit: Utinā ap
pēderet̄ pctā mea q̄b⁹ irā me-
rui: ꝛ calamitas quā patior in ſtatera:
3 q̄ſi arena mar' hec grauior appareret.
4 Un̄ ꝛ vba mea dolore ſūt plena: qꝛ ſa
gitte dn̄i in me ſūt: q̄ꝝ indignatio ebi
bit ſp̄m meū: ꝛ terrores dn̄i militāt ꝯ
Amos.3.a 5 me. Nūq̄d rugiet onager cū habuerit
herbā: aut mugiet bos cū añ p̄ſepe ple
6 nū ſteterit? Aut poterit comedi inſulſū
B qd̄ nō ē ſale ꝯditū? Aut pōt aliq̄s gu-
Prou.27.a ſtare: qd̄ guſtatū affert mortē? Aīe.n.
eſurienti etiā amara dulcia eē videt̄.
7 Que p̄us nolebat tāgere aīa mea: nūc
8 p̄ anguſtia cibi mei ſūt. Quis det vt ve
niat petitio mea: ꝛ qd̄ expecto tribuat
9 mihi de⁹: ꝛ q̄ cepit ip̄e me ꝯterat. Sol
10 uat manū ſuā: ꝛ ſuccidat me: ꝛ hec mi-
hi ſit ꝯſolatio vt affligēs me dolore n̄ p-
11 cat nec ꝯdicā ſmōib⁹ ſci. Que ē.n. forti
tudo mea vt ſuſtineā: aut q̄s finis me⁹
12 vt patiēter agā? Nec fortitudo lapidū
C fortitudo mea: nec caro mea enea ē. Ec
13 ce nō ē auxiliū mihi in me: ꝛ neceſſarij
14 q̄ꝫ mei receſſerunt a me. Qui tollit ab
amico ſuo miſc̄diam timorē dn̄i dere-
15 linq̄t. Frēs mei p̄terierūt me: ſicut tor-
16 rēs q̄ raptim trāſit ī cōuallib⁹. Qui ti-
17 mēt pruinā: irruet ſup eos nix. Tpe q̄
fuerint diſſipati peribūt: ꝛ vt incalue-
18 rint ſoluēt̄ d̄ loco ſuo. Inuolute ſūt ſe
mite greſſuū eoꝝ: ābulabūt ī vacuū: ꝛ
19 pibūt. Cōſiderate ſemitas theman: iti-
20 nera ſabba: ꝛ expectate paulilp. Cōfuſi
ſūt: qꝛ ſpaui. Uenerūt q̄ꝫ vſqꝫ ad me: ꝛ
21 pudore coopti ſūt. Nūc veniſt': ꝛ mō vi
22 dētes plagā meā timetis? Nūq̄d dixi:
afferte mihi, ꝛ d̄ ſuba vr̄a donate mihi?
23 vel liberate me d̄ mau hoſt' ſet d̄ manu
24 robuſtoꝝ eruite me? Docete me: ꝛ ego
tacebo: ꝛ ſi q̄d forte ignoraui: iſtruite
25 me. Quare detraxiſt' ſmōib⁹ vitatis:
cū ē vob null⁹ ſit q̄ poſſit arguere me?
26 Ad icrepādū tm̄ eloq̄a ꝯcinnatis: ꝛ in
27 vētū vba pfert'. Sup pupillū irruit'
ꝛ ſubūtere nitimini amicū vr̄m. Uerū
tñ qd̄ cepiſt' explete. Prebete aurē: et
videte an mētiar. Rn̄dete obſecro abſ-
qꝫ ꝯtētiōe: ꝛ loquētes id qd̄ iuſtū ē iu-
dicate. Et n̄ iuenient' i lingua mea ini-
q̄tatē: nec ī faucib⁹ meis ſtulticia ꝑſo-
nabit. VII A
M Ilitia ē vita hoīs ſup t̄ra: ꝛ ſicͭ dies mercennarij i.14.b
dies ei⁹. Sicͭ ceru⁹ deſiderat vm
brā: ꝛ ſicͭ mercēnari⁹ p̄ſtolat̄ finē opis
3 ſui: ſic ꝛ ego habui mēſes vacuos ꝛ no
4 ctes laborioſas enūeraui mihi. Si dor
miero: dicā q̄n ꝯſurgā: ꝛ rurſū expecta-
bo veſperā: ꝛ replebor dolorib⁹ vſqꝫ ad
5 tenebras. Induta ē caro mea putredie
ꝛ ſordib⁹ puluer' cutis mea aruit: ꝛ cō
6 tracta ē. Dies mei veloci⁹ trāſierūt qꝫ i.9.c
a texēte tela ſuccidit̄: ꝛ ꝯſūpti ſūt abſ-
7 qꝫ vlla ſpe. Memēto qꝛ vētus eſt vita
mea ꝛ nō reūtet̄ ocul⁹ meus vt videat
8 bona: nec aſpiciet me viſus hoīs. Ocu
9 li tui ī me: ꝛ non ſubſiſtā. Sicͭ ꝯſumit̄
nubes ꝛ ptrāſit: ſic qui deſcēdit ad in
10 feros nō aſcēdet: nec reūtet̄ vltra ī do-
mū ſuā: neqꝫ cognoſcet eū amplius lo-
11 cus ei⁹. Quapropter ꝛ ego nō parcā ori C
meo. Loq̄r ī tribulatiōe ſp̄us mei: ꝯfa-
12 bulabor cū amaritudine aīe mee. Nū-
q̄d mare ego ſum aut cet⁹: qꝛ circūde-
13 diſti me carcere? Si dixero conſolabit̄
me lectul⁹ me⁹: ꝛ reuelabor loquēs me
14 cū ī ſtratu meo: terrebis me p ſomnia
15 ꝛ p viſiones horrore cōcuties. Quāob-
rem elegit ſuſpēdiū aīa mea: ꝛ mortē
16 oſſa mea. Deſperaui: Neq̄q̄ vltra iā vi
uā. Parce mihi: nihil eīm ſūt dies mei. D
17 Quid ē hō qꝛ magnificas eū: aut quid i.15.b
18 apponis erga eū cor tuū? Viſitas eū di-
19 luculo: ꝛ ſubito pbas illū. Uſqꝫ q̄ non
parcis mihi: nec dimitt' me vt glutiā

20 ſaluā meā? Peccaui. Quid faciā tibi
o cuſtos hoim? Quare poſuiſti me ꝯri-
um tibi: ⁊ factꝰ ſū mihimetipi grauis?
21 Cur nō tollis pctm̄ meū: ⁊ q̄re nō au-
fers iniq̄tatē meā? Ecce nūc i puluere
dormiā: ⁊ ſi mane me q̄ſierꝭ: nō ſubſi-(ſtā/ VIII

B R Eſpōdēs aūt bal
dath ſuites: dixit: Uſq̄ q̄ loq̄rꝭ
talia: ⁊ ſpūs multiplex ſmōis
oris tui? Nūq̄d deꝰ ſupplātat iudiciū:
aut oipotēs ſubūtit qḋ iuſtū ē? Etiā ſi
filij tui peccauerūt ei: ⁊ dimiſit eos in
manu iniq̄tatꝭ ſue: tu tñ ſi diluculo cō
B ſurrexerꝭ ad deū: ⁊ oipotētē: fuerꝭ dep̄
catꝰ ſi mūdꝰ ⁊ rectꝰ icceſſeris: ſtatim eui
gilabit ad te: ⁊ pacatū reddet habita-
culū iuſticie tue: intm̄ vt p̄ora tua fue-
rint pua: ⁊ nouiſſima tua multiplicēt
Deu.13.a nimis. ‖ Interroga ei generationē priſti-
nā ⁊ diligēter iueſtiga patꝝ memoriā:
Ps.143. heſterni q̇ppe ſumꝰ ⁊ ignoramꝰ: qm̄ ſic
vmbra dies nr̄i ſūt ſup terrā: ipi doce-
būt te. Loquēt tibi: ⁊ de corde ſuo p-
ferēt eloq̇a. Nūq̄d virere pōt ſcirpus
abſq̄ humore: aut creſcere carectū ſi-
C ne aq̄? Cū adhuc ſit i flore nec carpat
māu añ oēs herbas areſcit: ſic vie oim
q̇ obliuiſcunt deū: ⁊ ſpes hypocrite p
ibit. Nō ei placebit vecordia ſua: ⁊ ſi-
cut tela aranearū fiducia eiꝰ. Innitet
ſup domū ſuā: ⁊ nō ſtabit: fultiet eā: ⁊
nō cōſurget. Humectꝰ videt añq̄ ve-
niat ſol: ⁊ i ortu ſuo germē eiꝰ egredie
tur. Sup aceruū patū radices eiꝰ den-
D ſabūt ⁊ int lapides cōmorabit. Si ab
ſorbuerit eū de loco ſuo: negabit eū: ⁊
dicet: Nō noui te. Hec eſt eī leticia vie
eiꝰ: vt rurſū de t̄ra alij germinēt. Deꝰ
nō pijciet ſimplicē: nec porriget manū
malignis: donec ipleat riſu os tuū: ⁊
labia tua iubilo. Qui oderūt te iducēt
cōfuſione: ⁊ tabnaculū ipiorū nō ſub-(ſiſtet. IX

B E T rndēs iob ait:
Uero ſcio q ita ſit ⁊ q non iu-
ſtificet hō cōpoſitꝰ deo. Si vo-
luerit cōtēdere cū eo: nō poterit rn̄dere
ei vnū p mille. Sapiēs corde ē: ⁊ for-
tis robore. Quis reſtitit ei: ⁊ pacē ha-
buit? Qui trāſtulit montes: ⁊ neſcierūt
hi q̇s ſubūtit i furore ſuo? Qui cōmo-
uet t̄rā de loco ſuo: ⁊ colūne eiꝰ cocuti
unt? Qui p̄cipit ſoli ⁊ nō orit: ⁊ ſtellaſ
claudit q̄ſi ſub ſignaculo: Qui extēdit
celos ſolꝰ et gradit ſup fluctꝰ maris?
Qui fac arcturꝝ ⁊ orionas ⁊ hyadas: ⁊
iteriora auſtri? Qui facit magna ⁊ icō B
p̄heſibilia ⁊ mirabilia q̄rū nō ē nūerꝰ
3 Si venerit ad me: ñ videbo eū: ſi abie-
rit: nō itelligā. Si repēte iterroget: q̇s
rn̄debit ei? Uel q̇s dicere pōt: cur ita
facis? Deꝰ cuiꝰ ire nemo reſiſtere pōt:
⁊ ſub q̄ curuāt q̇ portāt orbē. Quātus
ſ ſū ego vt rn̄deā ei: ⁊ loq̄r verb meis
cū eo? Qui etiā ſi habuero q̇ppiā iuſtū
ñ rn̄debo: ſ meū iudicē dep̄cabor. Et
cū iuocātē me exaudierit: nō credo q
audierit vocē meā. In turbine eī cōte-
ret me: ⁊ multiplicabit vulnera mea
etiā ſine cā. Nō cōcedit req̄eſcere ſpm̄
meū ⁊ iplet me amaritudinibꝰ. Si for
titudo q̄rit: robuſtiſſimꝰ ē. Si eq̄tas C
iudicij: nemo audet p me teſtioniū di-
cere. Si iuſtificare me voluero: os me-
um cōdēnabit me. Si inocētē oñdero,
prauū me cōprobabit. Etiā ſi ſimplex
fuero: h ipm ignorabit aīa mea: ⁊ tede
bit me vite mee. Unū ē qḋ locutꝰ ſum i.39.b
⁊ inocētē ⁊ ipiū ipe ꝯſumit. Si flagel-
lat: occidat ſemel: ⁊ nō de penis inocē
tū rideat. Terra data ē i manꝰ impij:
vultū iudicū eiꝰ opit. Q ſi nō ille eſt:
q̇s ſ ē? Dies mei velociores fuerūt cur s.7.b
ſore: fugerūt: ⁊ nō viderūt bonū. Per- D
trāſierūt q̄ſi naues poma portātes: ſic
aq̇la volās ad eſcā. Cum dixero neq̄q̄
ita loq̄r: cōmuto faciem meā ⁊ dolore
torqueor. Uerebar oia opa mea: ſciēs
q nō parceres delinquēti. Si aūt ⁊ ſic
ipius ſū: q̄re fruſtra laboraui? Si lotꝰ
fuero q̄ſi aq̇s niuis: ⁊ fulſerint velut
mūdiſſime manꝰ mee: tñ ſordibꝰ intin
ges me ⁊ abominabūt me veſtimenta
mea. Neq̄ ei viro q̇ ſimilis mei ē rn̄debo
nec q̇ mecū i iudicio ex eq̄ poſſit audi-
ri. Nō ē q̇ vtrūq̄ valeat arguere: ⁊ po-
nere manū ſuā in ambobꝰ. Auferat a
me virgā ſuā: ⁊ pauor eiꝰ nō me terre-
at. Loq̄r: ⁊ nō timeo eū. Nec ei poſſum (metuēs rn̄dere. X

B T Edet aiam
meā vite mee: dimittā aduſum
me eloquiū meū. Loq̄r i amari
tudine aie mee: dicā deo: noli me ꝯdē-
nare. Indica mihi: cur me ita iudices
Nūq̄d bonū tibi videt ſi calūnierꝭ me
⁊ opprimas me: opꝰ manuū tuarꝝ: ⁊ cō
ſiliū ipiorꝝ adiuues? Nūq̄d oculi car-
nei tibi ſt aut ſic videt hō ⁊ tu videb?
Nūq̄d ſicut dies hois dies tui: ⁊ anni B

tui sic hūana sunt tp̄a: vt q̄ras iniq̄ta
Deu.23.f tē meā: ⁊ pctm̄ meū scruterꝭ? Et scias
Ps.118. q̄ nihil ipiū fecerī: cū sit nemo q̄ d̄ ma
nu tua possit eruere. Manus tue fece-
rūt me: ⁊ plasmauerūt me totū ī circuī
tu: ⁊ sic repēte p̄cipitas me? Memēto
q̄so q̄ sicut lutū fecerꝭ me: ⁊ ī puluerē
reduces me. Nōne sic lac mulsisti me:
⁊ sic caseū me coagulasti? Pelle ⁊ car-
nib⁹ vestisti me: ossib⁹ ⁊ neruis cōpegi
C sti me. Uitā ⁊ misc̄diam tribuisti mihi
⁊ visitatio tua custodiuit sp̄m meū. Li
cet hec celes ī corde tuo: tn̄ scio q̄ vni-
uersoꝝ meminerꝭ. Si peccaui ⁊ ad ho
rā pepcisti mihi: cur ab iniq̄tate mea
mūdū me eē nō paterꝭ? Et si ipi⁹ fuero
ve mihi ē: ⁊ si iust⁹ nō leuabo caput: sa
turat⁹ afflictione ⁊ miseria. Et p̄p̄ su
p̄biā q̄si leenā capies me: reūsusq; mi-
rabilit̄ me crucias. Instauras testes tu
os ꝯ me: ⁊ multiplicas irā tuā adūsuz
D me ⁊ pene militāt ī me. Quare de vul-
S.3.b ua eduxisti me?|| Qui vtinā cōsumpt⁹
Hiere.20.d essem ne ocul⁹ me videret. Fuissē q̄si n̄
sēm d̄ vtero trāslat⁹ ad tumulū. Nūq̄d
nō paucitas dieꝝ meoꝝ finiet̄ breui?
Dimitte ḡ me vt plāgā paululū dolo-
rē meū anq̄; vadā ⁊ nō reūtar ad t̄ras
tenebrosā: ⁊ optā mortis caligine. t̄rā
miserie ⁊ tenebraꝝ: vbi vmbra mortꝭ ⁊
null⁹ ordo: s; sēpit̄n⁹ horror īhabitās.

R Espōdēs āt sophar naa- XI
B mathites: dixit: Nūq̄d q̄ multa
loq̄t̄ n̄ audiet: aut vir v̄bosus
iustificabit̄? Tibi soli tacebūt hoies: ⁊
cū ceteros irriseris a nullo cōfutaberꝭ
Dixisti ei. Pur⁹ ē s̄mo me⁹: ⁊ mundus
S.6.d sū ī ꝯspectu tuo. Atq; vtinā de⁹ loq̄ret̄
tecū: ⁊ aperiret labia sua tibi: vt ondē-
ret tibi secreta sapie: ⁊ q̄ m̄ltiplex eēt
lex ei⁹: ⁊ itelligeres q̄ m̄lto minora ex-
B igaris ab eo q̄ meret̄ iniq̄tas tua. For
sitā vestigia dei cōp̄hēdes: ⁊ vsq; ad p̄
fectū oīpotentē reperies. Excelsior ce-
lo est. Et q̄d facies? Profūdior inferno
⁊ vn̄ ꝯgnosces? Lōgior t̄ra mēsura ei⁹
⁊ latior mari. Si subūterit oia vel in
vnū coartauerit: q̄s ꝯdicet ei? vel q̄s
C ei dicere pōt: cur ita facis? Ipe eni no-
uit hoim vanitatē: ⁊ videns iniq̄tatē
nōne cōsiderat? Uir van⁹ in supbiam
erigit̄: ⁊ tāq̄ pullū onagri se liberū na
tū putat. Tu āt firmasti cor tuū: ⁊ ex-
pandisti ad eū man⁹ tuas. Si iniq̄ta-
tē q̄ est ī manu tua abstulerꝭ a te: ⁊ nō
māserit in tabernaculo tuo iniusticia:
tūc leuare poterꝭ faciē tuā absq; ma-
cula: ⁊ eris stabilis: ⁊ nō timebis. Mi- D
serie q̄z obliuisceris: ⁊ q̄si aq̄rū q̄ p̄teri
erūt nō recordaberis: ⁊ q̄si meridian⁹
fulgor cōsurget tibi ad vesperā. Et cū
te cōsūptū putauerꝭ orierꝭ vt lucifer: ⁊
habebis fiduciā p̄posita tibi spe ⁊ de-
fossus secur⁹ dormies. Req̄esces: ⁊ nō Leui.26
erit q̄ te exterreat. Et dep̄cabunt̄ faci-
em tuā plurimi. Oculi aūt ipioꝝ defi-
ciēt: ⁊ effugiū p̄ibit ab eis ⁊ spes illoꝝ
abominatio aie.

R Espō- XII
dens aūt iob dixit: Ergo B
vos estis soli hoies: ⁊ vobiscū
morieṫ sapia? Et mihi ē cor sic ⁊ vob
nec inferior vr̄i sū. Quis ei hec q̄ no-
stꝭ ignorat? Qui deridet̄ ab amico suo
sicut ego: iuocabit deū: ⁊ exaudiet eū.
Deridet̄ ei iusti simplicitas: lāpas cō- Prou.1
tēpta apud cogitatiōes diuitū: parate
ad tp̄s statutū. Abūdāt tabnacula p̄- B
donū: ⁊ audacter p̄uocāt deū: cū ipse
dederit oia ī man⁹ eoꝝ. Nimirū inter
roga iumēta ⁊ docebūt te: ⁊ volatilia
celi: ⁊ indicabūt tibi. Loq̄re t̄re et r̄n-
debit tibi: ⁊ narrabunt pisces maris.
Quis ignorat q̄ oia hec man⁹ dn̄i fe-
cerit? In cui⁹ manu aia ois viuentis ⁊
sp̄s vniuerse carnis hois? Nōne aurꝭ S.34.a
v̄ba diiudicat: ⁊ fauces comedētꝭ sa-
porē? In antiq̄s ē sapia: ⁊ ī multo tp̄e S.32.b
prudētia. Apud ip̄m ē sapia ⁊ fortitu C
do: ⁊ ip̄e habet cōsiliū ⁊ itelligentiā.
|| Si destruxerit: nemo ē q̄ edificet: si i Esa.22.
cluserit hoiem: nullus ē q̄ aperiat. Si Apoca.
cōtinuerit aq̄s: oia siccabūt̄: si emise-
rit eas: subūtēt t̄rā. Apud ip̄m est for-
titudo ⁊ sapia. Ipse nouit ⁊ decipiētē
⁊ eū q̄ decipit̄. Adducit cōsiliarios in
stultū finē: ⁊ iudices ī stuporē. Balthe
um regū dissoluit: ⁊ p̄cingit fune renes
eoꝝ. Ducit sacerdotes ī glorios: ⁊ opti- D
mates supplātat. Cōmutās labiū vera
ciū et doctrinā senū auferēs. Effudit
despectionē sup p̄ncipes: ⁊ eos q̄ opp̄s
si fuerāt releuās. Qui reuelat p̄funda
de tenebris: ⁊ p̄ducit in lucem vmbra
mortis. Qui multiplicat gētes: ⁊ pdit
eas: ⁊ subuersas ī integrū restituit. Qui
īmutat cor p̄ncipū p̄p̄li terre: ⁊ decipit
eos vt frustra īcedāt p̄ inuiū. Palpa-
būt quasi in tenebris: ⁊ nō ī luce: ⁊ er-

rare eos faciet quaſi ebrios. ¶ XIII
Ecce oīa hec vidit ocul⁹ me⁹ et
audiuit auris mea: ꝛ itellexi ſin
gula. Scḋm ſciam vr̄am: ꝛ ego
noui: nec inferior vr̄i ſū. Sed tn̄ ad oī-
potentē loq̄r: ꝛ diſputare cū deo cupio
prius vos oñdēs fabricatores mēda-
cij: ꝛ cultores ꝑuerſoꝝ dogmatū. At-
ꝙ vtinā taceretꝭ: vt putaremini eē ſa
piētes. Audite ḡ correctiōes meas: et
iudiciū labiorū meoꝝ attēdite. Nūqd
de⁹ indiget vr̄o mēdacio: vt ꝓ illo lo-
q̄mini dolos? Nūqd faciē ei⁹ accipitꝭ:
B ꝛ ꝓ deo iudicare nitimini? Aut place-
bit ei quē celare nihil pōt: aut decipie
tur vt hō vr̄is fraudulentijs? Ipſe vos
arguet: qm̄ in abſcōdito faciē ei⁹ acci
pitis. Statim vt ſe cōmouerit: turba-
bit vos: ꝛ terror ei⁹ irruet ſuꝑ vos. Me
moria vr̄a cōparabit̄ cineri: ꝛ redigēt̄
i lutū ceruices vr̄e. Tacete paulīſꝑ: vt
loquar: qdcūꝙ mēs mihi ſuggeſſerit.
Quare lacero carnes meaſ dētib⁹ meiſ
ꝛ aīam meā porto i manib⁹ meis? Eti
C am ſi occiderit me: i ipō ſperabo. Verū
tn̄ vias meas i ꝯſpectu ei⁹ arguā: ꝛ ipſe
erit ſaluator me⁹. Nō ei veniet i ꝯſpe-
ctu ei⁹ oīs hypocrita. Audite ſmonē
meū: ꝛ enigmata ꝑcipite aurib⁹ vr̄is.
Si fuero iudicat⁹: ſcio ꝙ iuſt⁹ iueniar
Quis ē q̄ iudicet̄ mecū? Veniat. Qua
re tacēs ꝯſumor? Duo tm̄ ne faciaſ mi
hi: ꝛ tūc a facie tua nō abſcōdar. Ma-
nū tuā longe fac a me: et formido tua
nō me terreat. Voca me ꝛ ego rn̄debo
j.14.c. tibi: aut certe loquar: ꝛ tu rn̄de mihi.
D Quātas habeo iniq̄tates ꝛ pctā: ſcele-
ra mea et delicta mea oñde mihi. Cur
faciē tuā abſcōdis: ꝛ arbitrarꝭ me iimi
cū tuū? Cōtra foliū qd vēto rapit̄ oñ-
dis potētiā tuā: ꝛ ſtipulā ſiccā ꝑſeq̄rꝭ?
Scribis ei ꝯ me amaritudines: ꝛ ꝯſu-
mere me vis pctīs adoleſcētie mee. Po
j.33.b ſuiſti i neruo pedē meū: ꝛ obſuaſti oēſ
ſemitas meas: ꝛ veſtigia pedū meoruꝫ
ꝯſideraſti. Qui q̄ſi putredo ꝯſumēd⁹ ſū
ꝛ q̄ſi veſtimentū qd comedit̄ a tinea.
Homo nat⁹ d mlīere bre- ¶ XIIII
A ui viuēs tp̄e replet̄ multꝭ miſe
rijs. Qui q̄ſi flos egredit̄ ꝛ ꝯte
rit: ꝛ fugit velut vmbra: ꝛ nūꝙ i eodē
ſtatu ꝑmanet. Et dignū ducꝭ ſuꝑ hui⁹
cemōi apire oc̄los tuos: ꝛ adducere eū
tecū i iudiciū? Quis pōt facere mūdū
de imūdo ꝯceptū ſemie? Nōne tu q̄ ſo-
l⁹ es? Breues dies hoīs ſūt: nūer⁹ mē
ſiū ei⁹ apud te ē. Cōſtituiſti t̄mīos ei⁹
q̄ ꝑterire nō poterūt. Recede paululū B
ab eo vt q̄ſcat donec optata veniāt: ꝛ s.7.a
ſicē mercēnarij dies ei⁹. Lignū hꝫ ſpē
Si pciſū fuerit: rurſū vireſcit: ꝛ rami
ei⁹ pullulāt. Si ſenuerit i t̄ra radix ei⁹
ꝛ i puluere emortu⁹ fuerit trunc⁹ illi⁹:
ad odorē aq̄ germinabit: ꝛ faciet comā
q̄ſi cū pm̄ū plātū ē. Hō vo cū mortu⁹
fuerit: ꝛ nudat⁹ atꝙ cōſūpt⁹: vbi q̄ſo
ē? Quō ſi recedāt aq̄ de mari: ꝛ fluui⁹
vacue fact⁹ areſcat: ſic hō cū dormierit
nō reſurget. Donec atterat̄ celū nō eui C
gilabit: nec cōſurget de ſōno ſuo. Quiſ
mihi h̄ tribuat vt i iferno ꝓtegas me:
ꝛ abſcōdas me donec ꝑtrāſeat furor tu
us: ꝛ cōſtituas mihi tēp⁹ i quo recorde
ris mei? Putaſne mortu⁹ hō rurſū vi-
uet? Cūctꝭ dieb⁹ q̄b⁹ nūc milito: expe-
cto donec veniat imutatio mea. Voca s.13.c
bis me: ꝛ ego rn̄debo tibi. Operi ma- D
nuū tuarū porriges dexterā. Tu q̄dē j.34.c
greſſus meos dinūeraſti: ſꝫ parce pctīs
meis. Signaſti quaſi i ſacculo delicta
mea: ſꝫ curaſti iniq̄tatē meā. Mōs ca-
dēs defluit: ꝛ ſaxū trāſfert̄ de loco ſuo
Lapides excauāt aq̄: ꝛ alluuione pau-
latim t̄ra cōſumit̄: ꝛ hoīes ḡ ſilr̄ ꝑdes
Roboraſti eū paululū: vt ipꝑpetuū trā-
ſiret. Immutabis faciē eius ꝛ emittes
eū. Siue nobiles fuerit filij ei⁹ ſiue ig
nobiles: nō itelliget. Attn̄ caro ei⁹ dū
viuet dolebit: ꝛ aīa illi⁹ ſuꝑ ſemetipō
Reſpōdēs aūt eli ¶ lugebit ¶ XV A
phaz themanites: dixit: Nūqd
ſapiēs rn̄debit q̄ſi i vētū loq̄ns
ꝛ iplebit ardore ſtomachū ſuū? Argu-
is verbis eū q̄ nō ē eq̄lis tibi ꝛ loq̄ris
qd tibi nō expedit. Quātū i te ē euacu
aſti timorē: ꝛ tuliſti pces corā deo. Do
cuit ei iniq̄tas tua os tuū: ꝛ imitaris
linguā blaſphemātiū. Condēnabit te
os tuū: ꝛ n̄ ego: ꝛ labia tua rn̄debūt ti-
bi. Nūqd prim⁹ hō tu nat⁹ es: ꝛ ante
oēſ colleſ format⁹? Nūqd ꝯſiliū dei au
diſti: ꝛ inferior te erit ei⁹ ſapiā? Quid
noſti qd ignorem⁹? q̄d intelligis qd ne
ſciam⁹? Et ſenes ꝛ antiq̄ ſūt in nobis: B
multo vetuſtiores ꝙ p̄res tui. Nūqd
grāde eſt vt cōſolet̄ te de⁹? Sed verba
tua praua hoc ꝓhibent. Quid te ele-
uat cor tuū: et quaſi magna cogitans

attonitos habes oculos? Quid tumet
ꝯ deū ſpūs tu⁹: vt ꝓferas ď oꝛe tuo hu
I.8.7.b iuſcemōi ſmōes? Quid ē hō vt imacu
lat⁹ ſit: ⁊ vt iuſt⁹ appareat nat⁹ ď mu
liere? Ecce iter ſāctos ei⁹ nemo imuta
bilis: ⁊ celi nō ſūt mūdi i cōſpectu ei⁹:
quātomagꝫ abomiabilꝭ ⁊ iutilꝭ hō ꝗ bi
bit q̄ſi aquā: iniq̄tatē. Oſtēdā tibi au
C di me: qđ vidi narrabo tibi. Sapiētes
cōfitēꝭ: ⁊ nō abſcōdūt pr̄es ſuos. Qui
b⁹ ſolis data ē ꝭra: ⁊ nō trāſibit alien⁹
ꝑ eos. Cūctꝫ dieb⁹ ſuis impi⁹ ſupbit: ⁊
nūer⁹ ānoꝝ icert⁹ ē tyrānidis ei⁹. So
nit⁹ terroꝛis ſemꝑ i aurib⁹ illi⁹: ⁊ cum
pax ſit: ille ſemꝑ iſidias ſuſpicaꝭ. Non
credit ꝙ reūti poſſit ď tenebꝛis ad lu
cē: circūſpectans vndiq̄ʒ gladiū. Cū ſe
mouerit ad q̄rēdū panē: nouit ꝙ ꝑat⁹
ſit i manu ei⁹ tenebꝛarū dies. Terrebit
eū tribulatio: ⁊ anguſtia vallabit euʒ
ſič regē ꝗ ꝑparaꝭ ad ꝑliū. Tetēdit ei
adūſus deū manū ſuā: ⁊ ꝯ oipotētē ro
boꝛat⁹ eſt. Cucurrit adūſus eū erecto
collo: ⁊ pingui ceruice armat⁹ ē. Ope
ruit faciē ei⁹ craſſitudo: ⁊ de lateribus
D ei⁹ aruina depēdet. Habitauit i ciuita
tib⁹ deſolatꝫ: ⁊ i domib⁹ deſtis q̄ i cu
mulos ſūt redacte. Nō ditabiꝭ nec ꝑſe
uerabit ſubſtātia ei⁹: nec mittet i terrā
radicē ſuā. Nō recedet ď tenebꝛis. Ra
mos ei⁹ arefaciet flāma: ⁊ auferēꝭ ſpū
oꝛis ei⁹. Nō recedet fruſtra erroꝛe dece
pt⁹: ꝙ aliq̄ ꝑcio redimēdus ſit. Anteq̄ʒ
dies ei⁹ ipleanꝭ ꝑibit ⁊ man⁹ ei⁹ are
ſcēt. Ledeꝭ q̄ſi vinea i ꝑmo floꝛe botr⁹
ei⁹: ⁊ q̄ſi oliua ꝓiiciēs floꝛē ſuū. Cōgre
gatio ei hypocrite ſterilꝭ: ⁊ ignis deuo
rabit tabnacula eoꝝ ꝗ munera libenꝭ
Ps.7 accipiūt. Cōcepit doloꝛē ⁊ pepit iniq̄
Eſa.59.c tatē: ⁊ vter⁹ ei⁹ ꝑpat dolos. XVI

Eſpōdēs aūt iob: dixit. Audiui
freq̄nter talia. Cōſolatoꝛes one
roſi oēs vos eſtis. Nūq̄d habe
būt finē verba vētoſa? Aut aliq̄d tibi
moleſtū ē ſi loquaris? Poterā ⁊ ego ſi
milia vr̄i loq̄. Atq̄ʒ vtinā eēt aīa vr̄a
ꝓ aīa mea. Cōſolarer ⁊ ego vos ſmoni
b⁹: ⁊ mouerē caput meū ſuꝑ voſ Robo
rarē vos oꝛe meo: ⁊ mouerē labia mea
B q̄ſi parcēs vob. Sʒ q̄d agā? Si locut⁹
fuero: nō q̄eſcit doloꝛ me⁹: ⁊ ſi tacuero
nō recedet a me. Nūc āt oppſſiꝭ mē do
loꝛ me⁹: ⁊ i nihilū redacti ſūt oēs art⁹
mei: Ruge mee teſtimoniū dicūt ꝯ me:
⁊ ſuſcitaꝭ falſiloqu⁹ adūſus faciē meā
ꝯdicēs mihi. Collegit furoꝛē ſuū i me:
⁊ cōminās mihi: infremuit ꝯ me dēti
b⁹ ſuis. Hoſtis me⁹ terribilib⁹ oculis
me intuit⁹ ē. Aperuēt ſuꝑ me oꝛa ſua
⁊ expꝛobꝛātes ꝑcuſſerūt maxillā meā: C
ſatiati ſūt penis meis. Cōcluſit me de⁹
apud iniquū: ⁊ manib⁹ ipioꝝ me tra
didit. Ego ille quondā opulent⁹ repē
te ꝯtrit⁹ ſū: tenuit ceruicē meā. Cōfre
git me: ⁊ poſuit me ſibi q̄ſi i ſignū. Cir
cūdedit me lāceis ſuis ꝯuulnerauit lū
bos meos. Nō pepcit: ⁊ effudit i terra
viſcera mea. Cōſcidit me vulnere ſuꝑ
uuln⁹: irruit i me q̄ſi gigas. Saccū cō
ſui ſuꝑ cutem meā: ⁊ operui cinere car
nē meā. Facies mea intumuit a fletu:
⁊ palpebꝛe mee caligauerūt. Hec paſ D
ſus ſum abſq̄ʒ iniq̄tatē man⁹ mee: cū
haberē mūdas ad deū ꝑces. Terra ne
operias ſanguinē meū: neq̄ʒ iueniat i
te locū latēdi clamoꝛ me⁹: Ecce ei i ce
lo teſtꝫ me⁹: ⁊ cōſci⁹ me⁹ i excelſis: Uer
boſi amici mei: ad deū ſtillat ocul⁹ me
us. Atq̄ʒ vtinā ſic iudicareꝭ vir cū deo
quō iudicaꝭ fili⁹ hoīs cū collega ſuo.
Ecce ei bꝛeues anni trāſeūt: ⁊ ſemitā ꝑ
quā nō reūtar: ambulo. XVII

Pirit⁹ meus attenuabiꝭ: dies A
mei bꝛeuiabūꝭ. ⁊ ſolū mihi ſuꝑ
eſt ſepulchꝛū. Nō peccaui: ⁊ i amaritu
dinib⁹ moꝛaꝭ ocul⁹ me⁹. Libera me ⁊
pone me iuxꝭ te: ⁊ cui⁹ vis manus pu
gnet ꝯ me. Coꝛ eoꝝ lōge feciſti a diſci
plina: ꝓpꝭea nō exaltabūꝭ. Predā pol B
liceꝭ ſociis: ⁊ oculi filioꝝ ei⁹ deficient
Poſuit me q̄ſi i ꝓuerbiū vulgi: ⁊ exē
plū ſū coꝛā eis. Caligauit ad idignati
onē ocul⁹ me⁹ ⁊ mēbꝛa mea q̄ſi i nihi
lū redacta ſūt. Stupebāt iuſti ſuꝑ hꝭ: ⁊
inocēs ꝯ hypocritā ſuſcitabiꝭ. Et te C
nebit iuſt⁹ viā ſuā: ⁊ mūdis manibus
addet foꝛtitudinē. Igiꝭ oēs vos ꝯuer
timini ⁊ venite: ⁊ nō iueniā i vob vllū
ſapiētē. Dies mei trāſierūt: cogitatio
nes mee diſſipate ſūt toꝛq̄tes coꝛ me
um. Noctē verterūt i diē ⁊ rurſuʒ poſt
tenebꝛas ſpero lucē. Si ſuſtinuero in D
fern⁹ dom⁹ mea ē: ⁊ i tenebꝛis ſtraui le
ctulū meū. Putredini dixi: pꝛ me⁹ es:
mater mea: ⁊ ſoꝛoꝛ mea vermib⁹. Ubi
ē ꝭ nūc ꝑſtolatio mea: ⁊ patiētiā meā
quis cōſiderat? In ꝓfundiſſimū infer
nū deſcendēt omnia mea. Putaſne ſal

tē ibi erit requies mihi? ‖ XVIII
A R Eſpōdēs āt baldath ſuites: dix
it: Uſq; ad quē finē ꝟba iacta-
bis? Intellige ꝑus: ⁊ ſic loqua-
mur. Quare reputati ſum⁹ vt iumēta: ⁊
ſorduim⁹ corā te? Quid ꝑdis aiaʒ tuā
i furore tuo? Nūq̄d ꝓpt te derelinq̄t ter
ra: ⁊ trāſferent rupes de loco ſuo? Nō-
ne lux impij extinguet: nec ſplēdebit flā
B ma ignis ei⁹? Lux obtenebreſcet i tab
naculo illi⁹: ⁊ lucerna q̄ ſup eū ē: exti-
guet. Artabūt greſſus virtut̄ ei⁹ ⁊ p̄-
cipitabit eū ꝯſiliū ſuū. Immiſit eī i re-
te pedes ſuos: ⁊ i maculis ei⁹ ambulat
Tenebit plāta illi⁹ laq̄o: ⁊ exardeſcet
ꝯ eū ſitis. Abſcōdita ē i t̄ra pedica ei⁹
⁊ decipula illi⁹ ſup ſemitā. Undiq; ter
C rebūt eū formidines: ⁊ iuoluēt pedes
ei⁹. Attenuet fame robur ei⁹: ⁊ i edia
iuadat coſtas illi⁹. Deuoret pulchritu-
dinē cut̄ ei⁹: ⁊ cōſumat brachia illi⁹
p̄mogenita mors. Auellat de tabnacu
lo ſuo fiducia ei⁹: ⁊ calcet ſup eū quaſi
rex iterit⁹. Habitēt in tabnaculo illi⁹
ſocij ei⁹ q̄ nō ē: aſpgat i tabnaculo ei⁹
D ſulphur. Deorſū radices ei⁹ ſiccent: ſur
ſū aūt atterat meſſis ei⁹. Memoria il-
li⁹ pereat de t̄ra: ⁊ nō celebret nomen
ei⁹ i plateis. Expellet eū de luce i tene
bras: ⁊ de orbe trāſferet eū. Nō erit ſe-
mē ei⁹ neq; ꝓgenies i ꝓplo ſuo: nec vl-
le reliq̄e i regionib⁹ ei⁹. In die ei⁹ ſtupe
būt nouiſſimi: ⁊ p̄mos inuadet horror
Hec ſūt ḡ tabnacula iniq̄: ⁊ iſte locus
A R Eſpō (ei⁹ q̄ ignorat deū. ‖ XIX
dēs aūt iob: dixit: Uſq; q̄ affli-
gitis aīam meā: ⁊ atterit̄ me ſ'-
monib⁹? En decies cōfundit̄ me: ⁊ nō
erubeſcit̄ opprimētes me. Nempe ⁊ ſi
ignoraui: mecū erit ignorātia mea. At
vos ꝯ me erigimini: ⁊ arguitis me op-
probrijs meis. Saltē nūc itelligite q̄r
C.1.8 de⁹ nō eq̄ iudicio afflixerit me: ⁊ flagel
lis ſuis me cinxerit. ‖ Ecce clamabo
vim patiēs: ⁊ nemo audiet. Uocifera-
bor: ⁊ nō ē q̄ iudicet. Semitā meā cir-
B cūſepſit ⁊ trāſire nō poſſū ⁊ i calle meo
tenebras poſuit. Spoliauit me gloria
mea: ⁊ abſtulit coronā de capite meo.
Deſtruxit me vndiq; ⁊ pereo ⁊ q̄ſi euul
ſe arbor̄ obſtulit ſpem meā. Irat⁹ ē ꝯ
me furor ei⁹. ⁊ ſic me habuit q̄ſi hoſtes
ſuū. Simul venerūt latrones ei⁹: ⁊ fe-
cerūt ſibi viā ꝑ me ⁊ obſederūt i gyro
tabnaculū meū. Frēs meos lōge fecit
a me: ⁊ noti mei q̄ſi alieni receſſerūt a
me. Dereliq̄rūt me ꝓpinq̄ mei: ⁊ q̄ me
nouerāt obliti ſūt mei. Inq̄lini dom⁹ C
mee ⁊ ancille mee ſic alienū habuerūt J.30.c
me: ⁊ q̄ſi ꝑegrin⁹ fui i oculis eoꝝ. Ser
uū meū vocaui ⁊ nō rn̄dit: ore ꝓprio de
ꝑcabar illū. Halitū meū exhorruit vx-
or mea: ⁊ orabā filioſ vteri mei. Stulti
q̄ꝫ deſpiciebāt me: ⁊ cū ab eis receſſiſſē
detrahebāt mihi. Abominati ſūt me
quōdā cōſiliarij mei: ⁊ quē maxime di
ligebā auerſat⁹ ē me. Pelli mee ꝯſum-
ptis carnib⁹ adheſit os meū: ⁊ dereli-
cta ſūt tm̄mō labia circa dentes meos
Miſeremini mei: miſeremini mei ſaltē
vos amici mei: q̄r man⁹ dn̄i tetigit me
Quare ꝑſeq̄mini me ſic de⁹: ⁊ carnib⁹
meis ſaturamini? Quis mihi tribuat
vt ſcribāt ſ'mōes mei? Quis mihi det D
vt exarēt i libro ſtilo ferreo ⁊ plūbi la
mina: vel celte ſculpant i ſilice? Scio
eī q̄ redēptor me⁹ viuit: ⁊ i nouiſſimo
die de t̄ra ſurrectur⁹ ſū. Et rurſū circū
dabor pelle mea ⁊ i carne mea videbo
deū. Quē viſur⁹ ſū ego ip̄e: ⁊ oculi mei
ꝯſpecturi ſūt: ⁊ nō ali⁹. Repoſita ē hec
ſpes mea i ſinu meo. Quare ḡ nūc dici
tis ꝑſeq̄mur eū: ⁊ radicē ꝟbi inuenia-
mus ꝯ eū? Fugite ḡ a facie gladij: q̄m
vltor iniq̄tatū gladi⁹ ē: ⁊ ſcitote eē iu-
R Eſpōdēs āt ſo ‖ (diciū. ‖ XX
phar naamathites dixit: Idcir
co cogitatiōes mee varie ſucce-
dūt ſibi: ⁊ mēs i diuerſa rapit. Doctri-
nā q̄ me arguis audiā ⁊ ſpūs itelligen
tie mee rn̄debit mihi. Hoc ſcio a prici
pio ex q̄ ē poſit⁹ hō ſup t̄rā: q̄ laus im
pioꝝ breuis ſit ⁊ gaudiū hypocrite ad
inſtar pūcti. Si aſcēderit vſq; ad celū
ſupbia ei⁹: ⁊ caput ei⁹ nubes tetigerit:
q̄ſi ſterq̄liniū i fine ꝑdet: ⁊ q̄ eū vide-
rāt: dicēt: vbi ē? Uelut ſomniū auolās B
nō inueniet: trāſiet ſicut viſio noctur
na. Ocul⁹ q̄ eū viderat nō videbit: ne-
q; vltra ituebit eū loc⁹ ſu⁹. Filij ei⁹ at
terent egeſtate: ⁊ man⁹ illi⁹ reddēt ei
dolorē ſuū. Oſſa ei⁹ iplebūt vitijs ado-
leſcentie ei⁹: ⁊ cū eo i puluere dormiēt
Cū eī dulce fuerit i ore ei⁹ malū: abſcō
dit illud ſub lingua ſua. Parcet illi et
nō derelinquet illud: ⁊ celabit i gutture
ſuo. Panis ei⁹ i vtero illi⁹ vertet i fel
aſpidū intrinſec⁹. Diuitias q̄s deuora

iut euomet: ⁊ de ventre illiꝰ extrahet
C eas deꝰ. Caput aſpidū ſuget: ⁊ occidet
eū lingua vipere. Non videat riuulos
fluminis torrētiū mellis ⁊ butyri. Luet
q̄ fecit oīa: nec tñ cōſumet᷑. Juxta mul
titudinē adiuētionū ſuarū ſic ⁊ ſuſti-
nebit qm̄ cōfringēs nudauit pauperū
domū: rapuit: ⁊ nō edificauit eā: nec ē
ſatiatꝰ venter eiꝰ: ⁊ cū habuerit q̄ cōcu
pierat poſſidere nō poterit. Nō reman
ſit de cibo eiꝰ: ⁊ ꝓpterea nihil ꝑmane-
Eccs.5.c bit ð bonis eiꝰ. ‖ Cū ſatiatꝰ fuerit arta
bit᷑: eſtuabit: ⁊ oīs dolor irruet ſuꝑ eū
D Utinā impleat᷑ vēter eiꝰ vt emittat i eū
irā furoris ſui: ⁊ pluat ſuꝑ illū bellū ſu
um. Fugiet arma ferrea: ⁊ irruet i arcū
ereū: eductꝰ ⁊ egrediēs de vagina ſua
⁊ fulgurās i amaritudine ſua. Uadēt
⁊ veniēt ſuꝑ eū horribiles: oēs tenebre
abſcōdite ſūt i occultis eiꝰ. Deuorabit
eū ignis q̇ nō ſuccēdit᷑: affliget᷑ relictꝰ
in tabnaculo ſuo. Reuelabūt celi iniq̇
tatē eiꝰ: ⁊ terra cōſurget aduſus eum.
Apertū erit germē domꝰ illiꝰ: detrahe
tur i die furoris dei. Hec ē ꝑs hoīs im
pij a deo: ⁊ hereditas ꝟboꝝ eiꝰ a dño.
A R Eſpōdēs aūt iob: dixit: XXI
Math.5.a.et Audite q̄ſo ſmōes meos: ⁊ agi-
4.c te pniam. Suſtinete me vt ⁊ ego
3 loquar: ⁊ poſt mea ſi videbit᷑ verba ri-
4 dete. Nūq̇d ꝯ hoīem diſputatio mea ē
5 vt merito nō debeā cōtriſtari? Attēdi-
te me ⁊ obſtupeſcite: ⁊ ſupponite digi-
6 tū ori vr̄o: Et ego qñ recordatꝰ fuero
ꝑtimeſco: ⁊ cōcutit carnē meā tremor.
Hiere.12.a 7 ‖ Quare ḡ impij viuūt: ſubleuati ſunt:
Abacuc.1.a cōfortatiq; diuitijs? Semē eoꝝ ꝑma-
8 net corā eis ꝓpinquoꝝ turba ⁊ nepotū
B 9 i ꝯſpectu eoꝝ. Domꝰ eoꝝ ſecure ſūt et
10 pacate: ⁊ nō ē virga dei ſuꝑ illos. Bos
eoꝝ ꝯcepit ⁊ nō abortiuit: vacca pepe-
11 rit ⁊ nō ē priuata fetu ſuo. Egrediunt᷑ q̄
ſi greges ꝑuuli eoꝝ: ⁊ infantes eoꝝ ex
12 ultāt luſibꝰ. Tenēt tympanū ⁊ citha-
13 rā: ⁊ gaudēt ad ſonitū organi. Ducūt i
bonis dies ſuos: ⁊ i pūcto ad inferna
J.22.c 14 deſcēdūt. ‖ Qui dixerūt deo: recede a no
Malach.3.b bis: ⁊ ſcientiā viarū tuarū nolumus.
15 Quis eſt oīpotēs vt ſuiamꝰ ei? Et q̇d
16 nobis ꝓdeſt ſi orauerimꝰ illū? Uerūtñ
q2 nō ſūt i manu eoꝝ bona ſua: cōſiliū
Prou.24.c 17 impioꝝ lōge ſit a me. ‖ Quotiēs lucer-
na impioꝝ extinguet᷑: ⁊ ſuꝑueniet eis in
undatio: ⁊ dolores diuidet furoris ſui?

18 Erūt ſicut palee aū faciē venti: ⁊ ſicut C
19 fauilla quā turbo diſꝑgit. Deꝰ ſerua-
bit filijs illiꝰ dolorē prīs: ⁊ cū reddide
20 rit tūc ſciet. Uidebūt ocli eiꝰ interfectio
21 nē ſuā: ⁊ ð furore oīpotētis bibet. Quid
em̄ ad eū ꝑtinet de domo ſua poſt ſe?
22 Et ſi numerꝰ mēſiū eiꝰ dimidiet᷑? Nū-
q̇d deū docebit q̇ſpiā ſcientiā: q̇ excel-
23 ſos iudicat? Iſte morit᷑ robuſtꝰ ⁊ ſanꝰ:
24 diues ⁊ felix: viſcera eiꝰ plena ſūt. adi-
25 pe: ⁊ medullis oſſa illiꝰ irrigant᷑. Alius
vero morit᷑ i amaritudīe aīe ſue abſq;
26 vllis opibꝰ: ⁊ tñ ſic in puluere dormiēt
27 ⁊ vermes operiēt eos. Certe noui cogi D
28 tationes vr̄as: ⁊ ſñias ꝯ me iniq̄s. Di
citis em̄. Ubi eſt domꝰ principis: ⁊ vbi
29 tabnacula impioꝝ? Interrogate quē-
libet de viatoribꝰ: ⁊ hec eadē illū intel
30 ligere cognoſcetis. Quia i diē ꝑditiōis
ſeruat᷑ malus: ⁊ ad diē furoris ducet᷑.
31 Quis arguet corā eo vias eiꝰ: ⁊ q̄ fecit
32 q̇s reddet illi? Ipſe ad ſepulchra ducet᷑
33 ⁊ i cōgerie mortuoꝝ vigilabit. Dulcis
fuit glareis coccyti: ⁊ poſt ſe oēs hoīes
34 trahet: ⁊ aū ſe innūerabiles. Quō igit᷑
cōſolamini me fruſtra: cū rñſio vr̄a re-
pugnare oñſa ſit veritati? XXII
R Eſpōdēs aūt eliphaz themani- A
tes dixit: Nūq̇d deo pōt cōpara
ri hō: etiā cū ꝑfecte fuerit ſcie?
Quid ꝓdeſt deo ſi iuſtꝰ fueris: aut q̇d
ei cōfers ſi imaculata fuerit vita tua?
Nūq̇d timēs arguet te: ⁊ veniet tecū in
iudiciū: ⁊ nō ꝓpter maliciā tuā plurimā
⁊ infinitas iniq̇tates tuas? Abſtuliſti
em̄ pignꝰ fratrū tuoꝝ ſine cā ⁊ nudos
ſpoliaſti veſtibꝰ. Aquā laſſo nō dediſti
⁊ eſuriēti ſubtraxiſti panē. In fortitu B
dine brachij tui poſſidebas terrā: ⁊ po
tētiſſimꝰ obtinebas eā. Uiduas dimi-
ſiſti vacuas: ⁊ lacertos pupilloꝝ cōmi
nuiſti. Propterea circūdatꝰ es laqueis
⁊ cōturbat te formido ſubita. At puta
bas te tenebras nō viſurū: ⁊ impetu aq̄ꝝ
inundātiū nō oppſſū iri. An cogitas q2
deꝰ excelſior celo ſit: ⁊ ſuꝑ ſtellaꝝ verti
cē ſublimet᷑? Et dicis. Quid ei nouit
deꝰ? Et q̄ſi ꝑ caliginē iudicat. Nubes
latibulū eiꝰ: nec nr̄a ꝯſiderat: et circa
cardines celi ꝑambulat. Nūq̇d ſemitā C
ſcloꝝ cuſtodire cupis quā calcauerūt vi
ri iniq̇ q̇ ſublati ſūt aū tp̄s ſuū: ⁊ flu-
uiꝰ ſubuertit fundamētū eoꝝ? Qui di S.21.b
cebāt deo: recede a nob ⁊ q̄ſi nihil poſ

oīs malꝰ aut ideo viuit, ut corrigatur aut
ut ꝑ eū bonus exerceatur. S. August. Tom. 8.

ſit facere oīpotēs: eſtimabāt eū cū ille
impleſſet domꝰ eoꝝ bonis. Quoꝝ ſnīa
.106. ꝓcul ſit a me: Uidebūt iuſti ⁊ letabūẗ
⁊ inocēs ſubſannabit eos. Nōne ſuc-
ciſa ē erectio eoꝝ: ⁊ reliq̄as eoꝝ deuo-
rauit ignis? Acq̄eſce igiẗ ei: ⁊ habeto
pacē: ⁊ ꝑ hec habebis fructꝰ optimos.
Suſcipe ex ore illiꝰ legē: ⁊ pone ſmōeſ
D eiꝰ ī corde tuo. Si reuerſus fuerꝭ ad oī
potentē edificaberꝭ: ⁊ longe facies ini
q̄tatē a tabnaculo tuo. Dabit ꝓ terra
ſilicē: ⁊ ꝓ ſilice torrētes aureos. Erit
qꝫ oīpotēs ꝯ hoſtes tuos: ⁊ argentū co
aceruabiẗ tibi. Tūc ſuꝑ oīpotentē de
litijs afflues: et eleuabis ad deū faciē
tuā. Rogabis eū: ⁊ exaudiet te: ⁊ vota
tua reddes. Decernes rē ⁊ veniet tibi:
.29.d ⁊ in vijs tuis ſplēdebit lumē. ‖ Qui eī
humiliatꝰ fuerit: erit ī glīa: ⁊ q̄ iclina-
uerit oculos ſuos: ipē ſaluabiẗ. Sal-
uabiẗ innocēs: ſaluabiẗ aūt mūdicia
A Eſpō ‖ (manuū ſuarū. XXIII
R dēs aūt iob ait: nūc q̄ꝫ ī amari
tudine eſt ſermo meꝰ ⁊ manus
plage mee aggrauata ē ſuꝑ gemitū me
um. Quis mihi tribuat vt cognoſcā ⁊
īueniā illū: ⁊ veniā vſqꝫ ad ſoliū eiꝰ?
Ponā corā eo iudiciū: ⁊ os meū reple
bo increpationibꝰ: vt ſciā verba q̄ mi
hi reſpōdeat: ⁊ itelligā q̄d loquaẗ mi-
B hi. Nolo multa fortitudine cōtendat
mecū: nec magnitudinis ſue mole me
ꝓmat. Proponat eq̄tatē ꝯ me: ⁊ pueni
et ad victoriā iudiciū meū. Si ad ori-
entē iero nō apparet: ſi ad occidētē nō
itelligā eū. Si ad ſiniſtrā: q̄d agā? Nō
apphendā eū. Si me vertā ad dexterā
C nō videbo illū. Ipſe vero ſcit viā meā:
⁊ ꝓbabit me q̄ſi aurū qđ ꝑ ignē tran
ſit. Ueſtigia eiꝰ ſecutꝰ ē pes meꝰ: viaꝫ
eius cuſtodiui: ⁊ nō declinaui ex ea. A
mādatꝭ labioꝝ eiꝰ nō receſſi: ⁊ in ſinu
meo abſcōdi verba oris eiꝰ. Ipſe ei ſo-
lus eſt: ⁊ nemo auertere pōt cogitatio-
nē eiꝰ: ⁊ aīe eiꝰ qđcūqꝫ voluit. Hoc fec
D Cūqꝫ expleuerit in me volūtatē ſuā ⁊
alia multa ſimilia p̄ſto ſūt ei. Et ideir
co a facie eiꝰ cōturbatꝰ ſū: ⁊ cōſiderās
eū timore ſollicitor. Deꝰ emolliuit cor
meū: ⁊ oipotēs cōturbauit me. Nō eīn
periī ꝓpter iminētes tenebras: nec fa-
ciē meā operuit caligo. XXIIII
A B oipotente nō ſunt abſcōdita
a tpa: q̄ aūt nouerūt eū: ignorāt
dies illiꝰ. Alij ēminos trāſtulerūt: diri
puerūt greges: ⁊ pauerūt eos. Aſinuꝫ
pupilloꝝ abegerūt ⁊ abſtulerūt ꝓ pi-
gnere bouē vidue. Subuerterūt pau-
perū viā: ⁊ opp̄ſſerūt pariter māſuetos
terre. Alij q̄ſi onagri in deſto egrediū B
tur ad opꝰ ſuū: vigilāteſqꝫ ad p̄dā p̄-
parant panē liberis. Agrū nō ſuū de-
metūt: ⁊ vineā eiꝰ quē vi opp̄ſſerūt vin
demiant. Nudos dimittūt hoīes indu
mēta tollētes: q̄bꝰ nō ē opimentū ī fri
gore: quos imbres mōtiū rigāt ⁊ ñ ha
bētes velamē āplexanẗ lapides. Uim
fecerūt dep̄dantes pupillos: et vulgū
pauperē ſpoliauerūt. Nudis ⁊ incedē
tibus abſqꝫ veſtitu ⁊ eſurientibꝰ tule-
rūt ſpicas. Inter aceruos eoꝝ meriadi
ati ſūt q̄ calcatis torcularibꝰ ſitiūt. De
ciuitatibꝰ fecerūt viros gemere: ⁊ aīa
vulneratoꝝ clamauit: ⁊ deꝰ iultū abi-
re nō patiẗ. Ipſi fuerūt rebelles lumi-
ni. Neſcierūt vias eiꝰ: nec reuerſi ſūt ꝑ
ſemitas illiꝰ. Mane p̄mo cōſurgit ho C
micida: īterficit egenū ⁊ pauperē: ꝑ no
ctē vero erit q̄ſi fur. Oculus adulteri
obſeruat caliginē: dicēs: nō me vide-
bit oculꝰ: ⁊ opiet vultū ſuū. Perfodiūt
ī tenebris domos: ſic ī die cōdixerāt ſi-
bi: ⁊ ignorauerūt lucē. Si ſubito ap-
paruerit aurora arbitrāẗ vmbrā mor-
tis: ⁊ ſic ī tenebris q̄ſi in luce ambulāt
Leuis ē ſuꝑ faciē aque. Maledicta ſit
pars eiꝰ in terra: nec ambulet ꝑ viā vi
neaꝝ. Ad nimiū calorē trāſiet ab aq̄s
niuiū: ⁊ vſqꝫ ad inferos peccatū illiꝰ.
Obliuiſcaẗ eiꝰ miſericordia. Dulcedo D
illiꝰ vermes: nō ſit in recordatione: ſꝫ
cōteraẗ ſicut lignū infructuoſum. Pa
uit eīn ſterilē ⁊ que non parit: ⁊ vidue
bñ nō fecit. Detraxit fortes ī fortitudi-
ne ſua: ⁊ cū ſteterit nō credet vite ſue.
‖ Dedit ei deꝰ locū pnie: ⁊ ille abutiẗ Apo.2.f
eo ī ſuꝑbia. Oculi aūt eiꝰ ſūt ī vijs illi
us. Eleuati ſūt ad modicū: ⁊ nō ſubſi-
ſtent: ⁊ humiliabūẗ ſicꝭ oīa ⁊ auferēẗ:
⁊ ſicut ſummitates ſpicarū cōterenẗ.
Qꝫ ſi nō eſt ita: q̄s me pōt arguere eē
mentitū: ⁊ ponere aū deū vba mea?
R Eſpōdēs āt baldath XXV A
ſuites: dixit. Ptās ⁊ tror apud
deū ē: q̄ facꝭ cōcordiā ī ſublimibꝰ
ſuis. Nūq̄d ē nūerꝰ militū eiꝰ? Et ſuꝑ
quē nō ſurget lumē illiꝰ? Nunquid iu- S.4.d.
ſtificari poteſt hō cōparatus deo: aut B

apparere mūdꝰ natꝰ de muliere? Ecce
luna ēt nō ſplēdet: ⁊ ſtelle nō ſūt mun-
de i ꝯſpectu eiꝰ: quātomagꝭ hō putre-
do: ⁊ filiꝰ hois vermis.? XXVI
R Eſpōdēs aūt iob: dixit. Cuiꝰ ad
iutor es: nūqd ībecillis? Et ſu-
ſtētas brachiū eiꝰ q̄ nō ē fort? ?
Cui dediſti cōſiliū? Forſitā illi q̄ ñ ha-
bet ſapiaz: ⁊ prudētiā tuā oſtendiſti pli-
B mā? Quē docere voluiſti. Nōne eū q̄ fe
cit ſpiramtū? Ecce gigātes gemūt ſub
aq̄s: ⁊ q̄ habitāt cū eis. Nudꝰ ē inferꝰ
corā illo: ⁊ nullū ē opimentū pditioni
Qui extēdit aq̄lonē ſup vacuū: ⁊ appē
C dit terrā ſup nihili. Qui ligat aq̄s in
nubibꝰ ſuis: vt nō erūpāt pⁱter deor-
ſū. Qui tenet vultū ſoliū ſui: ⁊ expādit
ſup illud nebulā ſuā. Terminū circū-
dedit aq̄s: vſq̄ dū finiant lux ⁊ tene-
bre. Colūne celi cōtremiſcūt: ⁊ pauent
Gen.1.a ad nutū eiꝰ. In fortitudine illiꝰ repē-
D te maria cōgregata ſūt: ⁊ prudētia eiꝰ
pcuſſit ſupbū. Spūs eiꝰ ornauit celos
⁊ obſtetricāte manu eiꝰ eductꝰ ē colu-
ber tortuoſus. Ecce hec ex pte dicta ſūt
viarū eiꝰ: Et cū vix paruā ſtillā ſmōis
eiꝰ audierimꝰ: q̄s poterit tonitruū ma
gnitudinis illiꝰ ītueri? XXVII
A Ddidit q̄z iob aſſumēs pabolā
ſuā ⁊ dixit. Uiuit deꝰ q̄ abſtu-
2 lit iudiciū meū: ⁊ oipotēs q̄ ad amari-
3 tudinē adduxit aiam meā: q̄z donec ſu
peſt halitꝰ i me: ⁊ ſpūs dei in naribus
4 meis: nō loqueť labia mea inīq̄tatē:
nec ligua mea meditabiť mendaciū.
5 Abſit me: vt iuſtos vos eē iudicē: Do
nec deficiā: ñ recedā ab inocētia mea.
Juſtificationē meā quā cepi tenere: ñ
1.Joh.3.d deſerā. Neq̄ ei rephēdit me cor meū: i
oi vita mea. Sicut ipiꝰ inimicꝰ meꝰ: ⁊
B aduerſariꝰ meꝰ q̄ſi iniquꝰ. Que eſt eñ
8 ſpes hypocrite ſi auare rapiat ⁊ nō li-
9 beret deꝰ aiam eiꝰ? Nūqd deꝰ audiet
clamorē eiꝰ cū venerit ſup eū āguſtia?
10 Aut poterit i oipotēte delectari: ⁊ iuo
care deū oi tpe? Docebo vos p manū
dei q̄ oipotēs habeat: nec abſcōdā. Ec
ce vos oēs noſtiſ: ⁊ q̄d ſine cā vana lo
C q̄mini? Hec ē ps hois ipij apud deū: ⁊
hereditas violētoꝝ quā ab oipotente
ſuſcipiēt. Si multiplicati fuerint filij
eiꝰ i gladio erūt: ⁊ nepotes eiꝰ nō ſatu
rabunť pane. Qui reliq̄ fuerint ex eo
ſepelienť in interitu: ⁊ vidue illiꝰ nō
plorabūt. Si cōportauerit q̄ſi trā ar-
gentū: ⁊ ſicut lutū pparauerit veſtimē
ta: ppabit q̄dē: ſz iuſtꝰ veſtieť illis: et
argētū inocēs diuidet. Edificauit ſicˊ D.
tinea domū ſuā: ⁊ ſicˊ cuſtos fecit vm-
braculū. Diues cū dormierit: nihil ſe- Ps.4
cū afferet, aperiet oculos ſuos: ⁊ nihil
iueniet. Apphendet eū q̄ſi aq̄ inopia:
nocte opprimet eū tēpeſtas. Tollet eū
ventꝰ vrēs ⁊ auferet, ⁊ velut turbo ra-
piet eū de loco ſuo. Et mittet ſup eū: ⁊
nō parcet: de manu eiꝰ fugiēs fugiet.
Striget ſup eū manꝰ ſuas: ⁊ ſibilabit
ſup illū intuēs locū eiꝰ. XXVIII
H Abet argētū venarū ſuarū pn
cipia: ⁊ auro locꝰ ē i q̄ ꝯflatur.
Ferrū de terra tolliť: ⁊ lapis ſo
lutꝰ calore i es vertiť. Tēpꝰ poſuit te-
nebris ⁊ vniūſoꝝ finē ipe conſiderat.
Lapidē q̄z caliginis ⁊ vmbrā mortꝭ. Di
uidit torrēs a pplo pegrināte eos q̄s
oblitꝰ eſt pes egētꝭ hois: ⁊ iuios. Ter-
ra de q̄ oriebať panis: i loco ſuo igni
ſubuerſa ē. Locꝰ ſapphyri lapides eiꝰ
⁊ glebe illius aurū. Semitā ignorauit B
auis: nec intuitꝰ ē oculus vulturꝭ. Nō
calcauerūt eā filij inſtitoꝝ: nec ptrāſi-
uit p eā leena. Ad ſilicē extēdit manū
ſuā: ſubūtit a radicibꝰ montes. In pe
tris riuos excidit: ⁊ oē pcioſum vidit
oculꝰ eiꝰ. Profunda q̄z fluuioꝝ ſcruta Prou.
12 tꝰ ē: ⁊ abſcōdita pduxit i lucē. Sapi- Ibidē.
entia vero vbi iueniť: ⁊ q̄s ē locꝰ itel-
13 ligētie? Neſcit hō pciū eiꝰ: nec iueniť i C
14 terra ſuauiter viuētiū: Abyſſus dicit:
nō ē i me: ⁊ mare loquiť: nō eſt mecū.
Nō dabiť aurū obrizū p ea: nec appē Sap.7
deť argētū i cōmutatione eiꝰ. Nō cōfe
reť tinctis indie coloribꝰ: nec lapidi
ſardonico pcioſiſſimo: vel ſapphyro. Sap.
2 Nō adeq̄biť ei aurū vel vitrū nec cō-
mutabūť p ea vaſa auri excelſa ⁊ emi
nētia: nō cōmemorabūť cōpatiōe eiꝰ.
Trahiť aūt ſapia de occultꝭ. Nō adeq̄
biť ei topazius de ethiopia: nec tinctu
20 re mūdiſſime cōponeť. Uñ ḡ ſapia ve- D
21 nit: ⁊ q̄s ē locꝰ nitelligētie. Abſcōdita
ē ab oculꝭ oim viuētiū: volucres q̄z celi
22 latet. Perditio ⁊ mors dixerūt: auribꝰ
23 nrīs audiuimꝰ famā eiꝰ. Deꝰ itelligit
24 viā eiꝰ ⁊ ipe nouit locū illiꝰ. Ipſe ei fi-
nes mūdi intueť: ⁊ oia q̄ ſub celo ſunt
25 reſpicit. Qui fec̄ vētis podꝰ ⁊ aq̄s ap-
26 pēdit in mēſura. Qñ ponebat pluuijs

27 legē: ⁊ viā ꝓcellis ſonātibꝰ: tūc vidit il
28 lā: ⁊ enarrauit: ⁊ ꝑparauit ⁊ inueſtiga
ſ.110 uit. ⁊ dixit hoī. Ecce timor dn̄i ipa eſt
a.1. a ſapia: ⁊ recedere a malo intelligentia.
A Addidit qꝫ iob aſſumēs XXIX
pabolā ſuā: ⁊ dixit: Quis mihi
tribuat vt ſim iuxͣ mēſes priſti-
nos ſēm dies qbꝰ deꝰ cuſtodiebat me?
Qn̄ ſplēdebat lucerna eius ſup caput
meū ⁊ ad lumē eiꝰ ābulabā i tenebꝛ.
Sicͫ fui i diebꝰ adoleſcētie mee: qn̄ ſe-
creto deꝰ erat i tabnaclo meo. Qn̄ erat
oīpotēs mecum ⁊ i circūitu meo pueri
mei. Qn̄ lauabā pedes meos butyro ⁊
B petra fūdebat mihi riuos olei. Qn̄ ꝓce
debā ad portā ciuitatꝭ: ⁊ i platea para
bāt cathedrā mihi. Uidebāt me iuue-
nes ⁊ abſcōdebāt: et ſenes aſſurgētes
ſtabāt. Principes ceſſabāt loq: ⁊ digi-
tū ſupponebāt ori ſuo. Uocē ſuā cohi
bebāt duces: ⁊ lingua eoꝝ gutturi ſuo
11 adherebat Auris audiēs btificabat me
⁊ oculꝰ vidēs teſtimoniū reddebat mi-
12 hi: eo ꝙ liberaſſē pauperē vociferantē
C ⁊ pupillū cui nō eēt adiutor. Bndictio
13 perituri ſup me veniebat: et cor vidue
14 ꝯſolatꝰ ſū. Juſticia indutus ſū ⁊ veſtiui
me ſicͫ veſtimēto ⁊ diademate iudicio
15 meo. Oculꝰ fui ceco: ⁊ pes claudo. Pa
ter erā pauperꝝ: ⁊ cauſā quā neſciebā
diligētiſſime iueſtigabā. Cōterebā mo
las iniq: ⁊ ð dētibꝰ illiꝰ auferebā pdā.
Dicebāqꝫ In nidulo meo moriar: ⁊ ſicͫ
palma multiplicabo dies. Radix mea
apta ē ſecꝰ aqs: ⁊ ros morabit i meſſi
D one mea. Gl'ia mea ſemp inouabit: et
arcꝰ meꝰ i manu mea inſtaurabit Qui
me audiebāt: expectabāt ſniaꝫ meā: et
intēti tacebant ad ꝯſiliū meū. Uerbis
meis addere nihil audebāt: ⁊ ſup illos
ſtillabat eloquiū meū. Expectabāt me
ſicͫ pluuiā: ⁊ os ſuū apiebāt qſi ad im-
brem ſerotinū. Si qn̄ ridebā ad eos: n̄
credebāt: ⁊ lux vultꝰ mei nō cadebat i
tra Si voluiſſem ire ad eos: ſedebā pri
mus. Cūqꝫ ſederē qſi rex circūſtāte ex-
ercitu: erā tn̄ merētiū ꝯſolator. XXX
A Nunc aūt derident me iuniores
tpe qꝝ nō dignabar prēs pone
re cū canibꝰ gregis mei. Quoꝝ
virtus manuū mihi erat ꝓ nihilo ⁊ vi-
ta ipa putabāt indigni. Egeſtate ⁊ fa-
me ſteriles: q rodebāt i ſolitudie ſqua-
lētes calamitate ⁊ miſeria: ⁊ mādebāt
herbas ⁊ arboꝝ cortices: ⁊ radix iuni-
peroꝝ erat cibꝰ eoꝝ. Qui ð ꝯuallibus
iſta rapiētes: cū ſingla repperiſſent: ad
ea cū clamore currebāt In deſtis habi
tabāt torrētiū: ⁊ i cauernis tre vl ſup
glareā. Qui int huiuſcemodi letabāt
⁊ eē ſub ſentibꝰ delicias cōputabāt. Fi B
lij ſtultoꝝ ⁊ ignobiliū ⁊ i terra penitꝰ
nō pentes. Nūc i eoꝝ cāticū vſus ſū: ⁊
factꝰ ſū eis i ꝓuerbiū. Abomināt me
⁊ lōge fugiūt a me: ⁊ faciē meā ꝯſpue Eſa.50.c
re nō verēt. Pharetrā eñi ſuā apuit ⁊ Mat.26.g
afflixit me: ⁊ frenū poſuit i os meum.
Ad dexterā orietꝭ calamitatꝭ mee ili-
co ſurrexert. Pedes meos ſubūterūt:
oppreſſert qſi fluctibꝰ ſemitꝭ ſuis. Diſſi
pauerūt itinera mea: iſidiati ſūt mihi
⁊ ꝑualuert: ⁊ nō fuit q ferret auxiliū.
Quaſi rupto muro ⁊ apta ianua irrue
rūt ſup me: ⁊ ad meas miſerias deuo-
luti ſūt. Redactꝰ ſū i nihilū. Abſtulit C
qſi ventꝰ deſideriū meū ⁊ velut nubes
ptrāſijt ſalꝰ mea. Nūc aūt i memetipo
marceſcit aīa mea et poſſidēt me dies
afflictiōis. Nocte os meū pforat do-
loribꝰ, et q me comedūt nō dormiunt.
In multitudie eorū ꝯſumit veſtimētū
meū: ⁊ qſi capitio tunice ſuccinxerunt
me. Cōpatꝰ ſū luto: ⁊ aſſimilatꝰ ſū fauil
le ⁊ cineri. Clamo ad te ⁊ non exaudis ſ.19.e
et ſto ⁊ nō reſpicꝭ me. Mutatus es mi
hi i crudelē: ⁊ i duricia manꝰ tue adū-
ſaris mihi. Eleuaſti me ⁊ qſi ſup vētū
ponēs eliſiſti me valide Scio qꝛ morti
trades me: vbi ꝯſtituta ē domꝰ oī viuē
ti. Uerūtn̄ nō ad ꝯſūptionē eoꝝ emit- D
tis manū tuā ⁊ ſi corruerint ipe ſalua
bis. Flebā quōdā ſup eo q afflictꝰ erat
⁊ cōpatiebat aīa mea paupi. Expecta-
bā bona: ⁊ venerūt mihi mala: pſtola-
bar lucē: ⁊ eruperūt tenebre Interiora
mea efferbuert abſqꝫ vlla reqe: ꝑuene-
rūt me dies afflictiōis. Merēs incede-
bā: ſine furore ꝯſurgēs: i turba clama-
bā. Frat fui draconū ⁊ ſocíꝰ ſtrutionū.
Cutꝭ mea denigrata eſt ſup me: et oſſa
mea aruerūt p caumate. Uerſa ē in lu
ctū cithara mea: ⁊ organū meū i vocē
P Pepigi fedꝰ cū flētiū XXXI A
oculꝭ meis: vt ne cogitarē qdē
ð vgine. Quā eñi ptē hrēt i me
deꝰ deſup: ⁊ hereditatē oīpotēs ð excel
3 ſis. Nūqd n̄ pditio ē iniq: ⁊ alienatio Prou.5.b
4 opātibꝰ iniuſticiā? Nōne ipe ꝯſiderat i 34.c
D

vias meas: et cũctos greſſus meos di-
5 numerat? Si ãbulaui ĩ vanitate ⁊ feſti-
6 nauit ĩ dolo pes meꝰ: appẽdat me ĩ ſta-
tera iuſta: ⁊ ſciat deꝰ ſimplicitatẽ meã.
7 Si declinauit greſſus meꝰ d̄ via: ⁊ ſi ſe-
cutꝰ ē oculꝰ meꝰ cor meũ: ⁊ ſi ĩ manibꝰ
8 meis adheſit macula: ſerã ⁊ aliꝰ come-
9 dat: ⁊ ꝓgenies mea eradicet. Si dece-
ptũ ē cor meũ ſup mulierẽ: ⁊ ſi ad oſtiũ
amici mei inſidiatꝰ ſũ: ſcortũ alteriꝰ ſit
B vxor mea: ⁊ ſup illã incuruent alij. Hoc
enĩ nephas ē ⁊ iniq̃tas maxia: ignis eſt
ꝗ ad ꝑditiões deuorãs: ⁊ oia eradicãs
genimia. Si ꝯtẽpſi ſubire iudiciũ cũ
ſuo meo et ancilla mea cũ diſceptarẽt
Luc.16.a aduerſũ me. Quid enĩ faciã cũ ſurre-
xerit ad iudicãdũ deꝰ: ⁊ cũ q̃ſierit: q̃d
15 rñdebo illi? Nũquid nõ ĩ vtero fecit me
q̃ ⁊ illũ operatꝰ ē: ⁊ formauit me ĩ vulua
16 vnꝰ? Si negaui qḋ volebãt paupibꝰ: et
17 oculos vidue expectare feci. Si come-
di buccellã meã ſolꝰ: ⁊ nõ comedit pu-
18 pillꝰ ex ea. Quia ab infãtia mea creuit
mecũ miſeratio: ⁊ de vtero matris mee
19 egreſſa ē mecũ. Si deſpexi ꝑtereũtẽ eo
ꝙ ñ habuerit indumẽtũ: ⁊ abſq; opimẽ-
to pauperẽ. Si nõ bñdixerũt mihi la-
tera eiꝰ: ⁊ d̄ velleribꝰ ouiũ meaꝝ calefa-
C ctus ē. Si leuaui ſup pupillũ manum
meã etiã cũ viderẽ me ĩ porta ſuperiorẽ:
humerꝰ meꝰ a iũctura ſua cadat ⁊ bra-
chiũ meũ ĩ ſuis oſſibꝰ ꝯfringat. Semp
enĩ q̃ſi tumẽtes ſup me fluctꝰ timui de-
um: ⁊ põdus eiꝰ ferre nõ potui. Si pu-
taui aurũ robur meũ: ⁊ ob rizo dixi fi-
ducia mea. Si letatꝰ ſũ ſup multis diui-
tijs meis: et q2 plurima reperit manꝰ
mea. Si vidi ſolẽ cũ fulgeret: ⁊ lunã in-
27 cedẽtẽ clare: ⁊ letatũ ē ĩ abſcõdito cor
meũ: ⁊ oſculatꝰ ſũ manũ meã ore meo:
28 Quod ē iniq̃tas maxia: ⁊ negatio ꝯtra deũ
Prou.17.a altiſſimũ. Si gauiſus ſũ ad ruinam
29 eiꝰ q̃ me oderat et exultaui ꝙ inueniſſet
30 eũ malũ. Non enĩ dedi ad peccãdũ gut-
tur meũ vt expeterẽ maledicens aiam
D eius. Si non dixerũt viri tabernaculi
mei: q̃s det de carnibꝰ eius vt ſature-
mur. Foris nõ manſit pegrinꝰ: oſtiũ me-
um viatori patuit. Si abſcõdi q̃ſi ho-
mo peccatũ meum: ⁊ celaui ĩ ſinu meo
iniq̃tatẽ meã. Si expaui ad multitudi-
nẽ nimiã ⁊ deſpectio ꝓpinquoꝝ terru-
it me: ⁊ nõ magis tacui: nec egreſſus ſũ
oſtiũ? Quis mihi tribuat auditorẽ vt
deſideriũ meũ audiat oĩpotẽs: ⁊ librũ
ſcribat ipſe q̃ iudicat vt ĩ humero meo
portẽ illũ: ⁊ circũdem illũ q̃ſi coronã
mihi? Per ſingulos gradꝰ meos ꝓnũ-
ciabo illũ: et q̃ſi principi offerã eũ. Si
aduerſũ me terra mea clamat: ⁊ cũ ipſa
ſulci eius deflent. Si fructꝰ eius come-
di abſq; pecunia: ⁊ aiaꝫ agricolaꝝ eiꝰ
afflixi ꝓ frumẽto oriat mihi tribulꝰ:
⁊ ꝓ hordeo ſpina. XXXII

Omiſerũt aũt tres viri iſti reſpõ- B
dere iob: eo ꝙ iuſtꝰ ſibi videre-
tur. Et iratꝰ indignatuſq; ē heliu fili-
us barachel buzites d̄ cognatiõe ram.
Iratꝰ eſt aũt aduerſũ iob eo ꝙ iuſtum
ſe eſſe diceret corã deo. Porro aduerſũ
amicos eiꝰ indignatꝰ ē: eo ꝙ nõ inue-
niſſent reſpõſionẽ rationabilẽ: ſꝫ tãtũ-
modo ꝯdẽnaſſent iob. Igit heliu expe-
ctauit iob loquẽtẽ: eoq; ſeniores eẽnt
q̃ loquebãt. Cũ aũt vidiſſet ꝙ tres re- B
ſpõdere nõ potuiſſent: iratꝰ ē vehemẽ-
ter. Rñdenſq; heliu filiꝰ barachel bu-
zites: dixit: Iunior ſũ tpe: vos aũt anti-
quiores. Idcirco dimiſſo capite veritꝰ
ſũ vob̃ indicare meã ſentẽtiã. Spera- S.12.b
bã enĩ ꝙ etas ꝓlixior loqueret: ⁊ ãno-
rũ multitudo doceret ſapiẽtiã. Sꝫ vt
video ſpũs ē in hoibꝰ: et inſpiratio oĩ-
potẽtis dat itelligẽtiã. Nõ ſũt longeui
ſapiẽtes: nec ſenes intelligũt iudiciũ.
Ideo dicã: audite me: oſtẽdã vob̃ etiã C
ego meã ſapiam. Expectaui enĩ ſmões
vr̃os: audiui prudẽtiã vr̃aꝫ. Donec di-
ſceptaremini ſmonibꝰ vr̃is: ⁊ donec puta-
bam vos aliq̃d dicere: ꝯſiderabã. Sed
vt video nõ ē q̃ poſſit arguere iob: ⁊ re-
ſpõdere ex vob̃ ſmonibꝰ eiꝰ. Ne forte
dicatis: iuenimꝰ ſapiẽtiã: deꝰ ꝓiecit eũ
nõ homo. Nihil locutꝰ eſt mihi: et ego
nõ ſm ſmones vr̃os rñdebo illi. Exti-
muerũt: nec reſpõderũt vltra: abſtulerũt-
q; a ſe eloquiã. Quoniã igit expectaui: et D
nõ ſũt locuti: ſteterũt: nec rñderũt vl-
tra: rñdebo ⁊ ego ptẽ meã: ⁊ oſtẽdaꝫ ſci-
entiã meaꝫ. Plenꝰ ſũ enĩ ſmonibꝰ: et
coartat me ſpũs vteri mei. En venter
meꝰ q̃ſi muſtũ abſq; ſpiraculo qḋ lagũ-
culas nouas dirũpit. Loq̃r et reſpira-
bo paululũ: aperiã labia mea et reſpõ-
debo. Nõ accipiã pſonã viri: ⁊ deũ ho-
mini nõ eq̃bo. Neſcio enĩ q̃diu ſubſi-
ſtam? et ſi pꝰ modicũ tollat me

Audi igit (factor meꝰ XXXIII B

iob eloquia mea: ⁊ oēs ſmones meos
auſculta. Ecce aperui os meū: loquaꝛ
lingua mea in faucib⁹ meis. Simplici
corde meo ſmones mei: ⁊ ſciam labia
mea purā loqueꝛ. Spūs dei fecit me:
et ſpiraculū oīpotētis viuificauit me.
Si potes rñde mihi: ⁊ aduerſus faciē
meā cōſiſte. Ecce ⁊ me ſicut ⁊ te fecͭ de-
us: ⁊ de eodē luto ego q̄ꝫ format⁹ ſum.
Verūtñ miraculū meū nō te terreat: et
eloquētia mea nō ſit tibi grauis. Dixi
ſti ꝫ in aurib⁹ meis: ⁊ vocē verboꝝ tu-
B orū audiui. Mūdus ſū ego ⁊ abſq; de-
licto imaculat⁹: ⁊ nō ē iniq̄tas in me.
Quia q̄relas i me reperit: idō arbitra-
ſ.13.b tus ē me inimicū ſibi. Poſuit i neruo
pedes meos: cuſtodiuit oēs ſemitas
meas. Hoc ē ꝫ in q̄ nō es iuſtificatus.
Rñdebo tibi: q2 maior ſit de⁹ hoīe. Ad
uerſus eū cōtēdis: ꝙ nō ad oīa verba
rñderit tibi. Semel loquiꝛ de⁹: ⁊ ſcdo
idipm nō repetit. Per ſōniū l viſione
nocturna: qñ irruit ſopor ſup hoīes: et
C dormiūt i lectulo. Tūc aperit aures vi
rorū ⁊ erudiēs eos inſtruit diſciplina:
vt auertat hoīem ab his q̄ fecit: ⁊ libe
ret eū de ſupbia: eruens aiā ei⁹ a cor-
ruptione ⁊ vitā illi⁹ vt nō trāſeat i gla
diū. Increpat q̄ꝫ p dolorē in lectulo: ⁊
oīa oſſa ei⁹ marceſcere facit. Abomina
bilis ei fit i vita ſua panis: ⁊ aīe illi⁹ ci
bus ante deſiderabilis. Tabeſcat caro
ei⁹: et oſſa q̄ tecta fuerāt nudabūꝛ. Ap
propinq̄bit corruptioni aīa ei⁹: et vi-
ta illi⁹ mortiferis. Si fuerit p eo ange
lus loquēs vn⁹ de milib⁹ vt annūciet
hoīs equitatē: miſerebiꝛ ei⁹: et dicet:
D Libera eū vt nō deſcēdat in correptio-
nē. Inueni in q̄ ei ꝓpitier. Cōſūpta eſt
caro eius a ſuppliciis: reuertaꝛ ad dies
adoleſcētie ſue. Depcabiꝛ deū ⁊ placa
bilis ei erit: ⁊ videbit faciē ei⁹ in iubi-
lo: ⁊ reddet homī iuſticiā ſuā. Reſpici-
et hoīes: ⁊ dicet: Peccaui ⁊ vere deliq̄:
⁊ vt erā dign⁹ nō recepi. Liberauit ani
mā ſuā ne pgeret in interitū: ſꝫ viuēs
lucē videret. Ecce hec oīa opatur de⁹
trib⁹ vicib⁹ p ſingulos: vt reuocet ani
mas eoꝝ a corruptiōe: ⁊ illumiet i luce
viuentiū. Attēde iob ⁊ audi me: et ta-
ce dū ego loquor. Si aūt habes q̄d lo-
quaris: reſponde mihi. Loquere. Volo
eñ te apparere iuſtū. Qð ſi non habes
audi me ⁊ tace: ⁊ docebo te ſapientiā.

Pronūcians itaq; XXXIIII A
heliu etiā hec locut⁹ ē: Audite
ſapiētes verba mea: et eruditi
auſcultate me. Auris eñ verba pbat: ſ.12.b
et guttur eſcas guſtu dījudicat. Iudi-
ciū eligam⁹ nob: et iter nos videamus
q̄d ſit meli⁹. Quia dixit iob: iuſt⁹ ſum:
et de⁹ ſubuertit iudiciū meū. In iudi-
cādo eñ me mēdaciū ē: violēta ſagit-
ta mea abſq; vllo peccato. Quis ē vir
vt ē iob q̄ bibit ſubſānatōēs q̄ſi aquā:
q̄ gradiꝛ cū operātib⁹ iniq̄tatē: ⁊ am-
bulat cū viris impiis? Dixit eñ: Non
placebit vir dō: etiā ſi cucurrerit cū eo
Ideo viri cordati audite me. Abſit a
deo impietas: et ab oīpotēte iniq̄tas.
Op⁹ eñ hoīs reddet ei: ⁊ iuꝛ vias ſin- B
gulorū reſtituet eis. Vere eñ deus nō
cōdēnabit fruſtra: nec oīpotēs ſub-
uertet iudiciū. Quē cōſtituit aliū ſup
terrā: aut quē poſuit ſup orbē quē fa-
bricat⁹ eſt? Si direxerit ad eū cor ſuū:
ſpm illi⁹ ⁊ flatū ad ſe trahet. Deficiet
oīs caro ſimul: ⁊ homo i cinerē reuer-
teꝛ. Si habes ꝫ intellectū audi qð di-
ciꝛ: et auſculta vocē eloquii mei. Nū-
q̄d qui nō amat iudiciū ſanari pōt? Et
quō tu eū qui iuſt⁹ eſt intātū ꝯdēnas?
Qui dicit regi: apoſtata: q̄ vocat du-
ces impios. Qui nō accipit pſonas pn Mat.22.b
cipū: nec cognouit tyrānū cū diſcepta Ro.2.b
ret cōtra pauperē. Op⁹ eñ manuū ei⁹ C
ſūt vniuerſi. Subito morienꝛ ⁊ in me
dia nocte turbabūꝛ ppli: ⁊ ptranſibūt
⁊ auferēt violentū abſq; manu. Ocu- ſ.31.a
li eñ ei⁹ ſup vias hoīm: et oēs greſſus Prou.5.d
eorū cōſiderat. Nō ſūt tenebre: et nō ē
vmbra mortis: vt abſcōdanꝛ ibi q̄ ope
ranꝛ iniq̄tatē. Neq; eñ vltra in hoīs
poteſtate ē: vt veniat ad deū in iudici-
um. Cōteret multos inumerabiles: et
ſtare faciet illos p eis. Nouit eñ opa
eorū: ⁊ idcirco iducet noctē: ⁊ ꝯtereꝛ.
Quaſi impios pcuſſit eos in loco vidē
tiū. Qui q̄ſi de induſtria receſſerūt ab
eo: et oēs vias eius intelligere nolue-
rūt: vt puenire facerēt ad eum clamo-
rem egeni: et audiret vocē pauperum.
Ipo eñ cōcedēte pacē: q̄s eſt q̄ cōdem D
net? Ex quo abſcōderit vultū: q̄s ē qui
cōtempleꝛ eum? Et ſup gentes: et ſup
oēs hoīes. Qui regnare facit hoīem
hypocritā: ꝓpter peccata ppli. Quia er
go ego locut⁹ ſum ad deum: te quoq;

nō ꝓhibebo. Si erraui tu doce me. Si iniq̄tatē locut⁹ sū vltra nō addā. Nū-
q̄d a te de⁹ expetit eā: q2 displicuit ti-
bi? Tu eñ cepisti loq̄: ⁊ non ego. Qđ si
q̄d nosti meli⁹: loq̄re. Viri itelligētes
loquāf mihi: ⁊ vir sapiens audiat me.
Job āt stulte locut⁹ ē: ⁊ ꝟba illi⁹ nō so-
nāt disciplinā. Pr mi: ꝓbef iob vsq3
ad finē. Ne desinas ab hoīe iniq̄tat: q̄
addidit sup pctā sua blasphemias. In
nos interi ꝯstringat: ⁊ tūc ad iudiciu3
ꝓuocet ſmonib⁹ suis deū. XXXV

A Igif heliu hec rursū locutus ē.
Nūq̄d eq̄ videf tibi tua cogita
tio: vt diceres iustioꝛ deo sū? Di
xisti eñ. Nō tibi placet qđ rectū ē: vel
q̄d tibi ꝓderit: si ego peccauero? Itaq3
rñdebo ſmonib⁹ tuis: ⁊ amicꝭ tuis te-
B cū. Suspice celū ⁊ ituere: ⁊ ꝯtemplare
ethera q2 altioꝛ te sit. Si peccauerꝭ q̄d
ei noceb? Et si mltiplicate fuerit iniq̄
tates tue: q̄d facies ꝯ eū. Poꝛro si iuste
egerꝭ q̄d donabis ei: aut q̄d ð mānu tua
accipiet? Hoi q̄ silis tui ē nocebit im-
pietas tua: ⁊ filiū hoīs adiuuabit iu-
C sticia tua. Propter multitudinē calū-
niatoꝝ clamabūt ⁊ eiulabūt ꝓꝑ vim
brachiū tyrānoꝝ. Et nō dixit vbi ē de⁹
q̄ fecit me: qui dedit carmīa in nocte.
Qui docet nos sup iumēta fre: et sup
volucres celi erudit nos. Ibi clamabūt
D ⁊ nō exaudiet ꝓꝑ supbiā maloꝝ. Nō
ḡ frustra audiet de⁹: ⁊ oīpotēs causas
singloꝝ intuebif. Etiā cū dixerꝭ: non
ꝯsiderat: iudicare coꝛam illo: ⁊ expecta
eū. Nunc eñ nō infert furoꝛē suū: nec
vlciscif scelus valde. Ergo iob frustra
apit os suū: ⁊ absq3 scia ꝟba multipli
A cat. XXXVI
Ddens q3 heliu hec locut⁹ ē: Sustine me paulu
lū: ⁊ indicabo tibi. Adhuc eñ
habeo qđ ꝓ deo loq̄r. Repetam sciam
meā a pncipio: ⁊ opatoꝛē meū ꝓbabo
iustū. Vere eñ absq3 mēdacio ſmōes
mei: ⁊ ꝑfecta scia ꝓbabif tibi. De⁹ po-
tētes nō abiicit cū ⁊ ipse sit potēs: sed
nō saluat ipios: ⁊ iudiciū paupib⁹ tri-
buit. Nō aufert a iusto oclos suos: ⁊ re
ges i solio collocat i ꝑpetuū: ⁊ illic eri
gunf. Et si fuerint i catenis ⁊ vinciāf
funib⁹ paupta: indicabit eis opa eo
B rū: ⁊ scelera eoꝝ: q2 violēti fuerūt. Re-
uelabit q3 aurē eoꝝ vt coꝛripiat: ⁊ lo-
q̄ef vt reuertāf ab iniq̄tate. Si audi

erint ⁊ obseruauerint: cōplebunt dies
suos i bono: ⁊ annos suos in glia. Si
aut nō audierint: trāsibūt p gladiū: et
ꝯsumēf i stulticia. Simulatoꝛes ⁊ cal
lidi ꝓuocāt irā dei: neq3 clamabūt cu3
vincti fuerint. Moꝛief i tēpestate aīa
eoꝝ ⁊ vita eoꝝ iter effemiatos. Eripi-
et ð angustia sua paupe3 ⁊ reuelabit i
tribulatione aurē ei⁹. Igif saluabit te
de oꝛe angusto latissime ⁊ nō habente
fūdamētū subter se. Req̄es aūt mense C
tue erit plena pinguedie. Causa tua q̄-
si impij iudicata ē: causā iudiciūq3 re-
cipies. Nō te ḡ superet ira vt aliquem
oppꝛimas: nec multitudo donoꝝ incli-
net te. Depone magnitudinē tuā abs-
q3 tribulatiōe: ⁊ oēs robustos foꝛtitu-
dine. Ne ꝓtrahas noctem: vt ascēdāt
ꝑli ꝓ eis. Caue ne declines ad iniq̄ta
tē. Hāc eñ cepisti seq̄ p⁹ miseriā. Ecce
de⁹ excelsus i foꝛtitudine sua ⁊ null⁹ ei
silis i legislatoꝛib⁹. Quis poterit scru-
tari vias ei⁹: aut quis audet ei dicere:
opat⁹ es iniq̄tatē. Memēto q2 ignoꝛes
op⁹ ei⁹ ð q̄ cecinerūt viri. Oēs hoīes vi D
dēt eū: vnusq̄sq3 intueꝭ ꝓcul. Ecce de
us magn⁹ vincēs sciam nr̄a3. Numer⁹
ānoꝝ ei⁹ inestimabilis. Qui aufert stil
las pluuie: et effūdit imbꝛes adinstar
gurgitū q̄ ð nubib⁹ fluūt: q̄ ꝑtexūt cū-
cta desup. Si voluerit extēdere nubes
q̄si tētoꝛiū suū: ⁊ fulgurare lumie suo
desup: cardies q3 marꝭ opiet. Per hec
eñ iudicat ꝑꝑlos: et dat escas multis
moꝛtalib⁹. In māib⁹ abscōdit lucē: et
ꝑcipit ei vt rursus adueniat. Annūci-
at ð ea amico suo q2 possessio ei⁹ sit: et
ad eā possit ascēdere. XXXVII
Super h̄ expauit coꝛ meū: ⁊ emo B
tū ē ð loco suo. Audiet auditi-
onē i terroꝛe vocꝭ eis ⁊ sonū ð oꝛe illi⁹
ꝓcedētē. Subter oēs celos ipe ꝯside-
rat: ⁊ lumē illi⁹ sup termios tre. Post
eū rugiet sonit⁹: tonabit voce magni-
tudinis sue: ⁊ h̄ iuestigabif cū audita
fuerit vox ei⁹. Tonabit de⁹ i voce sua Exo.1
mirabilif: q̄ faꝭ magna ⁊ iscrutabilia.
Qui ꝑcipit niui vt descēdat in terrā: ⁊
hyemis pluuijs ⁊ imbꝛi foꝛtitudis sue.
Qui i manu oīm hoīm signat: vt noue B
rint singuli opa sua. Ingredief bestia
latibulū suū: ⁊ i antro suo moꝛabitur.
Ab iterioꝛib⁹ egredief tēpestas: et ab
arcturo frig⁹: flāte deo ꝯcrescit gelu: ⁊

rursū latissime fundūt aq̄. Frumentū
desiderat nubes: ⁊ nubes spargunt lu
mē suū. Que lustrāt cūcta ꝑ circuitū q̄
cūcꝫ eas volūtas gubernant⁊ duxerit
ad oē qđ ꝑcepit ill' sup faciē orbis t'ra
rū: siue i vna tribu: siue i t'ra sua: siue i
q̄cūcꝫ loco misc'die sue eas iusserit iue
C niri Ausculta hec iob: sta ⁊ ꝯsidera mi
rabilia dei. Nūq̄d scis qn̄ ꝑcepit deus
pluuijs vt ostēderet lucē nubiū ei⁹? Nū
q̄d nosti semitas nubiū magnas: ⁊ ꝑfe
ctas sciētias? Nōne vestimēta tua cali
da sūt cū ꝑflata fuerit t'ra austro? Tu
forsitan cū eo fabricat⁹ es celos: q̄ soli
dissimi q̄si ere fusi sūt. Ostēde nob q̄d
dicam⁹ illi. Nos q̄ppe iuoluimur tene
D bris. Quis narrabit ei q̄ loquor? Etiā
si locut⁹ fuerit hō deuorabit': at nunc
n̄ viderēt lucē. Subito aer coget' i nu
bes: ⁊ vēt⁹ trāsiēs fugabit eas. Ab aq̄
lone aurum venit: ⁊ a deo formidolosa
laudatio Digne eū iuenire n̄ possum⁹.
Magn⁹ fortitudie ⁊ iudicio ⁊ iusticia:
⁊ enarrari nō pōt. Ideo timebūt eū vi
ri ⁊ nō audebūt ꝯtēplari oēs q̄ sibi vi
dēt' esse sapientes. XXXVIII

A R Espōdēs aūt dn̄s iob d' turbine
dixit: Quis ē iste iuoluēs snias
40.a sermonib⁹ imperitis? Accinge sicut vir
lūbos tuos: interrogabo te: ⁊ rn̄de mi
hi Ubi erat qn̄ ponebā fundamēta ter
re? Indica mihi si habes itelligentiā.
Quis posuit mensuras ei⁹ si nosti: vel
q̄s tetēdit sup eā lineā? Sup q̄ bases
illi⁹ solidate sūt? Aut q̄s demisit lapi
dem angularē eius cū me laudarēt sil'
astra matutina: ⁊ iubilarēt oēs filij
dei? Quis cōclusit ostijs mare qn̄ erū
pebat q̄si de vulua ꝓcedēs: cū ponerē
nubē vestimētū ei⁹: ⁊ caligine illud q̄
B si pānis infantie obuoluerē. Circūde
di illud terminis meis: et posui vectē
⁊ ostia ⁊ dixi: Usqꝫ huc venies: ⁊ nō ꝓ
cedes ampli⁹: ⁊ h' ꝯfringes tumētes flu
ctus tuos. Nūq̄d post ortū tuū ꝑcepi
sti diluculo: ⁊ ostēdisti aurore locū suū
⁊ tenuisti ꝯcutiēs extrema t're: excussi
sti impios ex ea? Restituet' vt lutū sig
naculū: ⁊ stabit sicut vestimētū. Aufe
ret' ab impijs lux sua: et brachiū excelsū
cōfringet'. Nūq̄d ingressus es ꝓfundū
mar'? ⁊ i nouissimis abyssi deambula
sti? Nūq̄d apte sūt tibi porte mort'? et
ostia tenebrosa vidisti? Nūq̄d ꝯsidera
sti latitudinē t're? Indica mihi si nosti
oia i q̄ via lux habitet et tenebrarū q̄s
loc⁹ sit: vt ducas vnūquodqꝫ ad t'mi
nos suos: ⁊ itelligas semitas dom⁹ ei⁹.
Sciebas tūc q' nasciturus esses: ⁊ nume C
rū dierū tuorū noueras? Nūq̄d igressus
es thesauros niuis: aut thesauros grā
dinis aspexisti: q̄ ꝑparaui i tp̄s host': i
diē pugne ⁊ belli? Per quā viā spargi
tur lux: diuidit' est⁹ sup t'rā? Quis de
dit vehemētissimo imbri cursū: ⁊ viam
sonāt' tonitrui: vt plueret sup t'rā abs
qꝫ hoie in deserto vbi null⁹ mortaliū cō
morat' vt ipleret inuia ⁊ desolata: ⁊ ꝓ
duceret herbas virētes? Quis ē pluuie
pater: vel quis genuit stillas roris? De
cui⁹ vtero egressa ē glacies: ⁊ gelu d' ce
lo q̄s genuit? In silitudinē lapidis aq̄
durant': ⁊ supficies abyssi ꝯstringit'. Nū
quid cōiūgere valebis micātes stellas
pliades aut gyrū arcturi poteris dissi
pare? Nūq̄d ꝓduc' lucifer i tp̄e suo: ⁊ D
vesperū sup filios terre ꝯsurgere facis?
Nūq̄d nosti ordinē celi: ⁊ pones rōnē
ei⁹ i t'rā? Nūq̄d eleuabis i nebula vocē
tuā: ⁊ impet⁹ aq̄rū operiet te? Nūq̄d mit
tes fulgura ⁊ ibūt: ⁊ reūtētia dicēt ti
bi: assumus? Quis posuit i visceribus
hoīs sapiā: vl' q̄s dedit gallo itelligen
tiā? Quis enarrabit celorū rōnē: ⁊ cō
centū celi q̄s dormire faciet? Qn̄ fūda
bat' puluis i t'rā: ⁊ glebe cōpingebāt'?
Nūq̄d capies leene p'dā: ⁊ aiās catulo
rū ei⁹ iplebis: qn̄ cubāt i antris: ⁊ i spe
cub⁹ isidiāt'? Quis ꝑparat coruo escā
suā: qn̄ pulli ei⁹ clamāt ad deū vagien Ps.14
tes eo q' nō habeāt cibos? XXXIX

N Unq̄d nosti tp̄s part⁹ ibicū in
petris: vl' ꝑturiētes ceruas ob
seruasti? Dinūerasti mēses ꝯce
ptus earū: ⁊ scisti tp̄s part⁹ earū? Incur
uāt' ad fetū ⁊ pariūt: ⁊ rugit⁹ emittūt.
Separant' filij earū: ⁊ pergunt ad pastū:
egrediūt' ⁊ nō reūtēt' ad eas. Quis di
misit onagrū liberū ⁊ vincula ei⁹ quis
soluit? Cui dedi i solitudie domū: ⁊ ta
bernacula ei⁹ i t'ra salsuginis. Cōtēnit
multitudinē ciuitat': clamorē exacto
ris nō audit. Circūspicit mōtes pascue
sue: ⁊ virētia queqꝫ q'rit. Nunq̄d vo B
let rhinoceros s'uire tibi: aut morabi
tur ad p'sepe tuū? Nūq̄d alligabis rhi
nocerotā ad arādū loro tuo: aut ꝯfrin
get glebas valliū p⁹ te? Nūq̄d fiduciā

habebis i magna fortitudie ei⁹:et de-
relinques ei labores tuos. Nūq̇d cre-
des illi q̄m ſemētē reddat tibi: et areā
tuas cōgreget? Pēna ſtrutiōis ſilīs eſt
pēnīs herodij ⁊ accipitr⁊. Qn̄ derelin
quit oua ſua i terra: tu forſitā i pulue
re calefacies ea? Obliuiſcit̄ ꝙ pes cō-
C culcet ea:aūt beſtia agri ꝯterat. Dura-
tur ad filios ſuos q̄ſi non ſint ſui:fru-
ſtra laborauit nllo timore cogēte. Pri
uauit eſn̄ eā de⁹ ſapia: nec dedit illi i-
telligentiā. Cū tp̄s fuerit in altū alas
erigit:deridet equū ⁊ aſcēſorē ei⁹. Nū-
q̇d p̄bebis equo fortitudinē:aut circū
dabis collo ei⁹ hinnitū? Nūq̇d ſuſcita
bis eū q̄ſi locuſtas? Gloria nariū eius
terror:terrā vngula fodit. Exultat au-
dacter:in occurſū ꝓgit armatis. Cōtē-
nit pauorē:nec cedit gladio Sup ip̄m
ſonabit pharetra:vibrabit haſta ⁊ cly-
peus. Feruēs ⁊ fremēs ſorbet terram:
nec reputat tube ſonare clāgorē. Ubi
audierit buccinā:dicit vah: ꝓcul odo-
rat̄ bellū exhortationē ducū:⁊ vllula-
tū exercit⁹. Nūq̇d ꝑ ſapiā tuā plume-
ſcit accipiter:expādēs alas ſuas ad au
ſtrū? Nūq̇d ad p̄ceptum tuū eleuabit̄
D aq̇la:⁊ i arduis ponet nidū ſuū? In pe
tris manet: i p̄rupt⁊ ſilicib⁹ cōmorat̄:
atq; inacceſſis rupib⁹. Inde cōtēplat̄
eſcā:⁊ delōge oculi ei⁹ ꝓſpiciūt. Pulli
ei⁹ lambūt ſāguinē:⁊ vbicūq; cadauer
fuerit:ſtatim adeſt. Et adiecit dn̄s:⁊ lo
cut⁹ ē ad iob. Nūq̇d q̇ ꝯtendit cū deo:
tam facile cōquieſcit? Utiq; q̇ arguit
deū debet ⁊ reſpōdere ei. Rn̄dēs āt iob
domino dixit: Qui leuiter locut⁹ ſū re
S.9.c ſpōdere q̇d poſſū? Manū meā ponam
ſup os meū. Unū locut⁹ ſū:qd̄ vtinā
nō dixiſſem:⁊ alteꝝ q̇b⁹ vltra nō addā.
R Eſpondēs aūt dn̄s iob XL
S.38.a de turbine:dixit: Accinge ſicut
vir lūbos tuos:interrogabo te
⁊ indica mihi. Nūq̇d irritū facies iudi
ciū meū: et cōdēnabis me vt iuſtifice-
ris? Et ſi habes brachiū ſicut de⁹ ⁊ vo
ce ſilr̄ tonas: circūda tibi decorē et in
ſublime erigere:⁊ eſto glorioſus:⁊ ſpe-
B cioſis īduere veſtib⁹. Diſperge ſupbos
in furore tuo:⁊ ꝯfunde eos:⁊ reſpiciēs
oēs arrogātē humilia. Reſpice cūctos
ſupbos ⁊ ꝯfunde eos:⁊ ꝯtere impios i
loco ſuo. Abſcōde eos i puluere ſil̄r: et
facies eoꝝ demerge in foueā:⁊ ego ꝯfi

tebor ꝙ ſaluare te poſſit dextera tua.
Ecce behemoth quē feci tecū:fenū q̄- Dan.c
ſi bos comedet. Fortitudo ei⁹ in lūbis
ei⁹:⁊ v̄tus illi⁹ in vmbilico vētris ei⁹.
Stringit caudā ſuā q̄ſi cedrū:nerui te
ſticuloꝝ ei⁹ ꝑplexi ſunt. Oſſa ei⁹ velut
fiſtule eris:cartilago illius q̄ſi lamine
ferree. Ip̄e ē p̄ncipiū viarū dei. Qui fe
cit eū applicabit gladiū ei⁹:huic mon- C
tes herbas ferūt. Om̄es beſtie agri lu-
dent ibi:ſub vmbra dormit i ſecreto ca
lami i locis humētib⁹. Protegūt vm-
bre vmbrā ei⁹ circūdabūt eū ſalices tor
rēt⁊. Ecce abſorbebit fluuiū:⁊ nō mi-
rabit̄:⁊ habet fiduciā ꝙ influat iorda
nis i os ei⁹. In oculis ei⁹ q̄ſi hamo ca-
piet eū:⁊ in ſudib⁹ ꝑforabit nares ei⁹.
An extrahere poter⁊ leuiathā hamo:⁊
fune ligabis linguā ei⁹? Nūq̇d pones
circulū i narib⁹ ei⁹:aut armilla ꝑfora- D
bis maxillā ei⁹? Nūq̇d multiplicabit
ad te p̄ces:aut loquet̄ tibi mollia? Nū
q̇d feriet tecū pactū:⁊ accipies eū ſuū
ſempiternū? Nunq̇d illudes ei q̄ſi aui:
aut ligabis eū ancillis tuis? Cōcident
eū amici:diuident illū negociatores.
Nūquid implebis ſagenas pelle eius:
et gurguſtiū piſciū capite illius? Po-
nes ſup eū manū tuā. Memēto belli:
nec vltra addas loq̇. Ecce ſpes ei⁹ fru-
ſtrabit̄ eū:⁊ vidētibus cūct⁊ p̄cipita-
N On q̄ſi crudelis ſu (bit̄. XLI
ſcitabo eum Quis eū̄ reſiſtere B
pō: vultui meo:⁊ q̇s ante dedit Hiere.
mihi vt reddā ei? Oia q̄ ſub celo ſunt:
mea ſūt. Nō parcā ei verbis potētib⁹:
⁊ ad dep̄candū cōpoſitis. Quis reuela
bit faciē indumēti ei⁹:⁊ i mediū oris
ei⁹ q̇s intrabit. Portas vult⁹ ei⁹ quis
aperiet. Per gyrū dentiū ei⁹ formido
corp⁹ illi⁹ q̄ſi ſcuta fuſilia: cōpactum
ſquamis ſe p̄mētib⁹. Una vni ꝯiūgit̄:
⁊ ne ſpiraculū q̇dē incedit ꝑ eas. Una B
alteri adherebit:⁊ tenētes ſe nequaq̄
ſepabunt̄. Sternutatio ei⁹ ſplēdor ig
nis:⁊ oculi ei⁹ vt palpebre diluculi. De
ore ei⁹ lāpades ꝓcedunt ſicut tede ig-
nis accēſe:d̄ narib⁹ ei⁹ ꝓcedit fum⁹ ſicͥ
olle ſuccēſe atq; feruēt⁊. Halit⁹ ei⁹ pru
nas ardere facit: et flāma de ore eius
egredit̄. In collo ei⁹ morabit̄ fortitu-
do:et faciē ei⁹ p̄cedit egeſtas. Mēbra
carniū ei⁹ coherētia ſibi. Mittet ꝯ eū
fulmina:et ad locū aliū nō ferent̄. Cor C

et⁹ indurabitur tāq̄ lapis: ⁊ ſtringetur q̄ſi
malleatoris incus. Cū ſublat⁹ fuerit:
timebūt angeli: ⁊ territi purgabūt. Cū
apphēderit eū gladi⁹ ſubſiſtere nō po
terit neq̄ haſta neq̄ torax. Reputabit
enī q̄ſi paleas ferrū: et q̄ſi lignū putri-
dū es. Nō fugabit eū vir ſagittari⁹: in
D ſtipulā verſi ſūt ei lapides fūde. Quaſi
ſtipulā eſtimabit malleū: et deridebit
vibrātē haſtā. Sub ipſo erūt radij ſolis:
⁊ ſternet ſibi aurū q̄ſi lutū. Feruescere
faciet q̄ſi ollā pfundū maris: et ponet
q̄ſi cū vnguenta bulliūt. Poſt eū luce
bit ſemita: eſtimabit abyſſū q̄ſi ſeneſcē
tem. Nō ē ſup terrā ptās q̄ cōparetur ei:
q̄ fact⁹ eſt vt nullū timeret. Oē ſublime
videt, ipſe ē rex ſup vniuerſos filios ſu-
A R Eſpondēs aūt (perbie. XLII
iob dño: dixit: Scio q̄ oīa po
tes: et nulla te latet cogitatio.
Quis ē iſte q̄ celat conſiliū abſq̄ ſcia?
Ideo inſipiēter locut⁹ ſū: ⁊ q̄ vltra mo
dū excederēt ſciētiā meā. Audi ⁊ ego
loq̄r īterrogabo te: ⁊ rñde mihi. Audi
tu auris audiuit te: nūc aūt ocul⁹ me⁹
videt te. Idcirco ipſe me reþhendo: et
ago penitētiā ī fauilla: ⁊ cinere. Poſt-
q̄ aūt locut⁹ ē dñs v̄ba hec ad iob di
B xit ad eliphaz themanitē. Irat⁹ eſt fu-
ror me⁹ ī te ⁊ ī duos amicos tuos: q̄m
nō eſtis locuti corā me rectū ſicut ſer-
uus me⁹ iob. Sumite ḡ vob̄ ſeptē tau-
ros ⁊ ſeptē arietes: ⁊ ite ad ſeruū meū
iob: ⁊ offerte holocauſtū p vobis. Iob
aūt ſeru⁹ me⁹ orabit p vob̄. Faciē eius
ſuſcipiā: vt nō vob̄ imputetur ſtulticia.
Neq̄ enī locuti eſtis corā me rectū: ſi-
cut ſ̄uus me⁹ iob. Abierunt ḡ eliphaz
themanites ⁊ baldath ſuites ⁊ ſophar
naamathites: ⁊ fecerūt ſicut locut⁹ fu-
erat dñs ad eos: ⁊ ſuſcepit dñs faciem
C iob. Dñs q̄z ꝯuerſus ē ad penitētiā iob
cū oraret ille p amicis ſuis. Et addidit
dñs oīa q̄cūq̄ fuerāt iob duplicia. Ue
nerunt aūt ad eū oēs frēs ſui ⁊ vniūſe
ſorores ſue ⁊ cūcti q̄ nouerāt eū p̄us: ⁊
comederūt cū eo panē in domo ei⁹. Et
mouerūt ſup eū caput ⁊ ꝯſolati ſūt euz
ſup oī malo q̄d intulerat dñs ſup euz:
⁊ dederūt ei vnuſq̄ſq̄ ouē vnā ⁊ inaurē
aureā vnā. Dñs aūt bñdixit nouiſſimis
Z.1.a iob magis q̄ principio eius. Et facta
ſūt ei q̄ttuordecim milia ouiū: ⁊ ſex mi
lia cameloꝝ: et mille iuga boū et mille
aſine: ⁊ fuerūt ei ſeptē filij ⁊ tres filie.
Et vocauit nomē vni⁹ diē: ⁊ nomē ſe-
cūde caſſiā: ⁊ nomē tertie cornuſtibij.
Nō ſūt aūt inuēte mulieres ſpecioſe ſi
cut filie iob ī vniuerſa terra. Deditq̄
eis pater ſu⁹ hereditatē īter frēs eaꝝ.
Vixit autē iob poſt flagella hec: centū
q̄draginta ānis ⁊ vidit filios ſuos ⁊ fi
lios filioꝝ ſuoꝝ vſq̄ ad q̄rtā generati
onē: ⁊ mortu⁹ ē ſenex ⁊ plen⁹ dierum.

Explicit liber Iob. Incipit plogus
bti Hieronymi p̄bri in pſalteriū.

P Salteriū rome dudū poſitus
emēdarā: ⁊ iuxta ſeptuaginta
interþtes: lʒ curſim: magna ta
mē ex parte correxerā. Qđ q̄
rurſū videtis o paula ⁊ euſtochiū ſcri-
ptorū vitio deprauatū: pluſq̄ antiquū
errorē q̄ nouā emendationē valere:
me cogit⁹ vt veluti quodā nouali: ſciſ
ſū iam aruū exerceā: ⁊ obliq̄s ſulcis re
naſcētes ſpinas eradicē: equū eē dicē-
tes: vt q̄d crebro male pullulat: crebri⁹
ſuccidatur. Unde cōſueta p̄fatiōe cōmo
neo: tam vos q̄b⁹ forte labor iſte deſu-
dat: q̄ eos q̄ exemplaria iſtiuſmōi ha-
bere voluerint: vt q̄ diligēter emēdaui
cū cura ⁊ diligētia trāſcribantur. Notet
ſibi vnuſq̄ſq̄ vel iacētē lineā: vel radi
antia ſigna. id ē obolos: vel aſtericos:
⁊ vbicūq̄ viderit virgulā p̄cedētē: ab
ea vſq̄ ad duo pūcta q̄ impreſſim⁹: ſciat
in ſeptuagīta trāſlatorib⁹ pl⁹ haberi:
vbi autē pſpexerit ſtelle ſilitudinē: de
hebreis voluminib⁹ additū nouerit
eq̄ vſq̄ ad duo pūcta: iuxta theodotio
nis dūtaxat editionē: qui ſimplicitate
ſmonis a ſeptuagīta interþtib⁹ nō diſ-
cordat. Hec ḡ ⁊ vobis ⁊ ſtudioſo cuiq̄
feciſſe me ſciēs: nō ābigo multos fore: q̄
vel iuidia vel ſupcilio malint ꝯtēnere vi
deri p̄clara q̄ diſcere: ⁊ de turbulento
magis riuo q̄ de puriſſimo fōte potare.

Explicit plog⁹. Incipit liber hym-
noꝝ vel ſoliloq̄oꝝ. Pſalm⁹ dauid. I

B Eatus vir qui
non abijt in cōſilio im-
pioꝝ: et in via peccato
rū nō ſtetit: et in cathe-
dra peſtilētie non ſedit.
2 Sʒ in lege domini volūtas eius: et in
3 lege ei⁹ meditabitur die ac nocte. Et Hiere.17.b
erit tanq̄ lignum quod plantatum eſt

ſecus decurſus aquarū: quod fructū in
ſuū dabit in tpe ſuo. Et foliū eius nō
deflluet: ⁊ oia q̄cūq̄ faciet, pſperabūt.
4 Nō ſic impij nō ſic: ſꝫ tāq̄ puluis quē
5 pijcit vēt⁹ a facie terre. Ideo nō reſur
gūt impij in iudicio: neq̄ peccatores in
6 pſilio iuſtoꝝ. Qm̄ nouit dñs viā iuſto
rū: ⁊ iter impioꝝ peribit. Pſalm⁹ dd.
Act. 4. e. 1 Quare fremuerūt gētes: ⁊ ‖ II
pp̄li meditati ſūt inania. Aſtite
rūt reges terre ⁊ pncipes cōue
nerūt in vnū: aduerſus dñm ⁊ aduſus
3 chriſtū ei⁹. Dirūpam⁹ vincula eorū: et
4 pijciam⁹ a nobis iugum eoꝝ. Qui ha
bitat i celis irridebit eos: ⁊ dñs ſubſā
5 nabit eos. Tūc loquet ad eos i ira ſua
6 ⁊ in furore ſuo pturbabit eos. Ego āt
cōſtitut⁹ ſū rex ab eo ſup ſion montē
Heb. 1. b. et ſanctū ei⁹: pdicās pceptū eius. ‖ Dñs
Act. 13. e 7 dixit ad me fili⁹ meus es tu: ego hodie
8 genui te. Poſtula a me ⁊ dabo tibi gē
tes hereditatē tuā: ⁊ poſſeſſionē tuam
Apoc. 2. g 9 termios terre ‖ Reges eos i vga ferrea:
et. 19. c ⁊ tāq̄ vas figuli pfringes eos. Et nūc
10 reges itelligite: erudimi q̄ iudicat ter
11 rā. Seruite dño in timore: et exultate
12 ei cū tremore. Apprehēdite diſciplinā,
ne qn̄ iraſcat dñs: ⁊ pereat de via iu
13 ſta. Cū exarſerit in breui ira eius: bea
ti oēs q̄ cōfidūt i eo. Pſalm⁹ dauid
1 cū fugeret a facie abſalō filij ſui. III
Domine q̄d multiplicati ſūt qui
tribulāt me? multi inſurgūt ad
uerſū me. Multi dicūt aie mee:
J. 76. et. 142 3 nō eſt ſal⁹ ipi i deo eius. ‖ Tu aūt dñe
4 ſuſceptor me⁹ es: gl'ia mea et exaltans
5 caput meū. Uoce mea ad dñm clama
ui: et exaudiuit me de mōte ſācto ſuo.
6 Ego dormiui ⁊ ſoporat⁹ ſū: ⁊ exurrexi
7 q̄r dñs ſuſcepit me. Non timebo milia
ppl'i circūdātis me: exurge dñe ſaluū me
8 fac de⁹ me⁹. Qm̄ tu pcuſſiſti oēs aduer
ſantes mihi ſine cauſa: dētes peccato
9 rū ptriuiſti. Dñi ē ſal⁹: ⁊ ſup ppl'm tuū
1 bñdictio tua. In finē i carmib⁹: pſal
Cum iuocarē mus dauid. IIII
exaudiuit me de⁹ iuſticie mee: i
tribulatiōe dilataſti mihi. Mi
3 ſerere mei: ⁊ exaudi orationē meā. Fi
lij hoim vſq̄ q̄ graui corde: vt q̄d dili
4 gitis vanitatē ⁊ q̄ritis mendaciū? Et
ſcitote qm̄ mirificauit dñs ſāctū ſuū:
dñs exaudiet me: cū clamauero ad eū.
Eph. 4. f 5 Iraſcimini ⁊ nolite peccare: q̄ dicit i

cordib⁹ vr̄is: ⁊ in cubilib⁹ vr̄is cōpun
6 gimini. Sacrificate ſacrificiū iuſticie
⁊ ſperate in dño: multi dicūt q̄s oſten
7 dit nob bona? Signatū eſt ſup nos lu
men vult⁹ tui dñe: dediſti leticiā i cor
8 de meo. A fructu frumēti, vini, et olei
9 ſui multiplicati ſūt. In pace i id ipm:
10 dormiā ⁊ requieſcā. Qm̄ tu dñe ſingu
1 lariter i ſpe: pſtituiſti me. In finē p
ea q̄ hereditatē pſequit: pſalm⁹ dauid.
Uerba mea aurib⁹ pcipe ‖ V
dñe: itellige clamorē meū. In
tende voci orationis mee: rex me
4 us ⁊ de⁹ me⁹. Qm̄ ad te orabo dñe: ma
5 ne exaudies vocē meā. Mane aſtabo
tibi et videbo: qm̄ nō de⁹ volēs iniq̄ta
6 tē tu es. Neq̄ habitabit iux te malig
nus: neq̄ pmanebūt iniuſti añ oclos
7 tuos. Odiſti oēs q̄ opant iniq̄tatem:
8 pdes oēs q̄ loquūt mendaciū. Uirum
ſāguinū ⁊ doloſū abomiabit dñs: ego
aūt i multitudine miſcdie tue. Introi
bo i domū tuā: adorabo ad tēplū ſan
9 ctū tuū in timore tuo. Dñe deduc me i
iuſticia tua: pp̄t inimicos meos dirige
10 in pſpectu tuo viā meā. Qm̄ nō ē i ore
11 eorū veritas: cor eorū vanū ē. ‖ Sepul J. 13. Ro
chrū patēs ē guttur eorū: linguis ſuis
doloſe agebāt: iudica illos deus. Deci
dāt a cogitationib⁹ ſuis: ſm multitu
dinē impietatū eoꝝ expelle eos: qm̄ ir
12 ritauerūt te dñe. Et letent oēs qui ſpe
rant in te: in eternū exultabūt ⁊ habi
tabis in eis. Et gloriabūt in te oēs q̄
13 diligūt nomē tuū: qm̄ tu bñdices iu
ſto. Dñe vt ſcuto bone volūtatis tue:
1 coronaſti nos. In finē in carminib⁹
p octaua: pſalm⁹ dauid. VI
Domine ne i furore tuo arguas J. 37.
me: neq̄ i ira tua corripias me.
3 Miſerere mei dñe qm̄ infirm⁹ ſū: ſana J. 6
4 me dñe qm̄ cōturbata ſūt oſſa mea. Et
aia mea turbata eſt valde: ſꝫ tu dñe vſ
5 q̄quo. Conuertere dñe ⁊ eripe aiā me
am: ſaluū me fac pp̄ter miſdiam tuā.
6 Qm̄ nō eſt i morte q̄ memor ſit tui: in
7 inferno aūt q̄s cōfitebit tibi? Labora
ui i gemitu meo: lauabo p ſinglas no
tes lectū meū: lachrymis meis ſtratū
8 meū rigabo. Turbat⁹ eſt a furore ocu
lus me⁹: inueteraui iter oēs inimicos
9 meos ‖ Diſcedite a me oēs q̄ opamini Mat. 7.
iniquitatē: qm̄ exaudiuit dñs vocem et. 25. d
10 fletus mei. Exaudiuit dñs depcatio Luc. 13

11 nē meā: dn̄s orōnē meā ſuſcepit. Eru-
beſcāt ꝛ cōturbent̄ vehemēter oēs ini
mici mei: cōuertāt̄ ꝛ erubeſcāt valde
1 velociter. In finē pſalm⁹ dd̄ quē cāta
uit dn̄o ꝑ verbis chuſi filij gemini.

VII

2 Domine de⁹ me⁹ in te ſpe
raui: ſaluū me fac ex oīb⁹ ꝑſequē
tib⁹ me ꝛ libera me. Ne qn̄ ra-
3 piat vt leo aīam meā: dū nō eſt q̄ redi-
4 mat neq̨ q̄ ſaluū faciat. Dn̄e de⁹ me⁹
ſi feci iſtud: ſi ē iniq̄tas i manib⁹ meis
5 Si reddidi retribuētib⁹ mihi mala: de
cidā merito ab inimic̄ meis inanis.
6 Perſeq̄t̄ inimic⁹ aīam meā ꝛ cōp̄hen-
dat ꝛ cōculcet i t̄ra vitā meā: ꝛ gl̄iam
7 meā i puluerē deducat. Exurge dn̄e in
ira tua: ꝛ exaltare i finib⁹ iīimicoꝝ me-
8 oꝝ. Et exurge dn̄e de⁹ me⁹ in p̄cepto
qd̄ mādaſti: ꝛ ſynagoga ꝑplorū circū-
9 dabit te. Et ꝓpt̄ hāc i altū regredere:
dn̄s iudicāt ꝑplos. Iudica me dn̄e ſm̄
iuſticiā meā: ꝛ ſm̄ inocentiā meā ſup
10 me. Conſumet̄ neq̄tia pctōꝝ ꝛ diriges
11 iuſtū: ſcrutās corda ꝛ renes de⁹. Iuſtū
adiutoriū meū a dn̄o: q̄ ſaluos facit re
12 ctos corde. De⁹ iudex iuſt⁹ fort̄ ꝛ pa-
13 tiēs: nūq̄d iraſcet̄ ꝑ ſingulos dies. Ni
ſi cōūſi fuerit̄ gladiū ſuū vibrauit: ar
14 cū ſuū tetēdit ꝛ ꝑauit illū. Et i eo ꝑa-
uit vaſa mort̄: ſagittas ſuas ardētib⁹
ob.15.b. effecit. Ecce ꝑturit iiuſticiā ꝯcepit do-
15 lorē ꝛ pepit iiq̄tatē. Lacū apperuit et
16 effodit eū: ꝛ icidit i foueā quā fec. Cōu
17 tet̄ dolor ei⁹ i caput ei⁹: ꝛ i verticē ipi
J.12. 18 us iiq̄tas ei⁹ deſcēdet. Cōfitebor dn̄o
ſm̄ iuſticiā ei⁹. ꝛ pſallā nōi dn̄i altiſſi
1 mi. In finē ꝑ torcularib⁹ pſalm⁹ dd̄.

VIII

2 Domine dn̄s nr̄: q̄ admi
rabile ē nomē tuū i vniūſa t̄ra
Qm̄ eleuata eſt magnificentia
th.21.b tua ſup celos. Ex ore infantiū ꝛ lactē-
3 tiū ꝑfeciſti laudē ꝓpt̄ inimicos tuos:
4 vt deſtruas iīimicū ꝛ vltorē. Qm̄ vide-
bo celos tuos opa digitoꝝ tuoꝝ: lunā
reo.2.b. 5 ꝛ ſtellaſq̄ tu fūdaſti. Quid ē hō q̄ me
mor es ei⁹ aut filius hoīs qm̄ viſitas
Ibidem. 6 eū? Minuiſti eū paulomin⁹ ab ange-
7 lis gl̄ia ꝛ honore coronaſti eū: ꝛ ꝯſtitu
Ibidem. 8 iſti eū ſup opa manuū tuaꝝ. Oīa ſub-
iecisti ſub pedib⁹ ei⁹: oues ꝛ boues vni
9 ūſas inſup ꝛ pecora cāpi. Uolucres ce
li ꝛ piſces mar̄: q̄ pābulāt̄ ſemitas ma
10 ris. Dn̄e dn̄s nr̄: q̄ admirabile eſt no-
1 mē tuum in vniuerſa terra. In finē
ꝑ occult̄ filij: pſalm⁹ dauid.

IX

2 Confitebor tibi dn̄e i toto corde J.110.et.J.137.
meo: narrabo oīa mirabilia
3 tua. Letabor ꝛ exultabo in te:
4 pſallā nōi tuo altiſſime. In cōuertēdo
iīimicū meū retrorſū: ifirmabūt̄ ꝛ peri-
5 būt a facie tua. Qm̄ feciſti iudiciū me
um ꝛ cām meā: ſediſti ſup thronū q̄ iu
6 dicas iuſticiā. Increpaſti gētes ꝛ pe-
rijt ipius: nomē eoꝝ deleſti i et̄nū: ꝛ i
7 ſclm̄ ſcl̄i. Inimici defecerūt framee i fi
nē: ꝛ ciuitates eoꝝ deſtruxiſti: Perijt me
8 moria eoꝝ cū ſonitu: ꝛ dn̄s i eternū ꝑ-
manet. Parauit i iudicio thronū ſuū,
9 ꝛ ip̄e iudicabit orbē t̄re i eq̄tate: iudi-
10 cabit ꝑplos i iuſticia. Et fact⁹ ē dn̄s re
fugiū paup̄i: adiutoriū opportūitatib⁹
11 i tribulatiōe. Et ſperēt i te q̄ nouerūt
nomē tuū: qm̄ nō dereliq̄ſti q̄rētes te
12 dn̄e. Pſallite dn̄o q̄ habitat i ſion: an-
13 nūciate int̄ gētes ſtudia ei⁹. Qm̄ req̄-
rēs ſāguinē eoꝝ recordat⁹ ē: nō ē ob-
14 lit⁹ clamorē pauperū. Miſerere mei do S.6.
mine: vide hūilitatē meā de inimicis
15 meis. Qui exaltas me d̄ port̄ mortis:
vt ānūciē oēs laudatiōes tuas i port̄
16 filie ſion. Exultabo i ſalutari tuo: ifixe
ſūt gētes i iteritu quē fecerūt: In laq̄o
iſto quē abſcōderūt: cōp̄henſus ē pes
17 eoꝝ. Cognoſcet̄ dn̄s iudicia faciēs: in
opib⁹ manuū ſuaꝝ cōp̄hēſus ē pctōr.
18 Couertāt̄ pctōres i infernū: oēs gētes
19 q̄ obliuiſcūt̄ deū. Qm̄ n̄ i finē obliuio
erit paup̄is: patiā pauperꝝ nō ꝑibit in
20 finē. Exurge dn̄e nō ꝯfortet̄ hō: iudicē
21 tur gētes i ꝯſpectu tuo. Conſtitue dn̄e
legiſlatorē ſup eos: vt ſciāt gētes qm̄
1 hoīes ſūt. Ut q̄d dn̄e receſſiſti lōge: de
ſpicis in oportunitatib⁹ i tribulatiōe.
2 Dū ſupbit ip̄i⁹ icēdit̄ paup̄: cōp̄hēdūt̄
3 i cōſilijs q̄b⁹ cogitāt. Qm̄ laudat̄ pec-
cator i deſiderijs aīe ſue: ꝛ iiqu⁹ bn̄di-
4 cit̄. Exacerbauit dn̄m pctōr: ſm̄ multi
5 tudinē ire ſue nō q̄ret. Nō ē de⁹ i ꝯſpe
ctu ei⁹: inq̄nate ſūt vie illi⁹ in oī tp̄e.
Auferunt̄ iudicia tua a facie ei⁹: oīm
6 iīimicoꝝ ſuoꝝ dn̄abit̄. Dixit ei i corde
ſuo: nō mouebor a generatione i gene
7 ratione ſine malo. Cui⁹ maledictione
os plenū ē ꝛ amaritudine ꝛ dolo: ſub
8 ligua ei⁹ labor ꝛ dolor. Sedet i iſidijs
cū diuitib⁹ i occult̄: vt iterficiat ino-
9 cētē. Oculi ei⁹ i pauperē reſpiciūt: iſi- J.10
diat̄ i abſcōdito q̄ſi leo i ſpelūca ſua.

Inſidiat᷑ vt rapiat pauperē:rape pau-
10 perē dū attrahit eū. In laq̄o ſuo hūili-
abit eū:īclinabit ſe ⁊ cadet cū dn̄atus
11 fuerit pauper. Dixit ei ī corde ſuo ob-
lit⁹ ē de⁹:auertit faciē ſuā ne videat ī
12 finē. Exurge dn̄e de⁹ ⁊ exaltet᷑ manus
13 tua:ne obliuiſcar̄ pauper. Propt᷑ q̄d
irritat ipi⁹ deū:dixit ei ī corde ſuo nō
14 req̄ret. Uides q̄m tu laborē et dolorē
cōſideras:vt tradas eos ī man⁹ tuas.
Tibi derelict⁹ ē paup:orphano tu er̄
15 adiutor. Cōtere brachiū pctōris ⁊ mali-
16 gni:q̄ret᷑ pctm̄ illi⁹ ⁊ nō īueniet᷑. Dn̄s
regnabit ī eternū ⁊ ī ſeculū ſeculi: peri
17 bitis gētes de t̄ra illi⁹. Deſideriū pau
perū exaudiuit dn̄s: p̄parationē cordis
18 eoꝝ audiuit aur̄ tua. Iudicare pupil-
lo ⁊ humili:vt nō apponat vltra magni
1 ficare ſe hō ſup t̄rā. In finē pſ. dd.
In dn̄o ɔfido quō dicitis X
2 aīe mee:trāſmigra ī mōtē ſicut
3 paſſer? Q̄m ecce pctōres inten
derūt arcū:parauerūt ſagittas ſuas in
pharetra:vt ſagittēt in obſcuro rectos
4 corde. Q̄m que ɔfeciſti deſtruxerūt: iu
ſt⁹ aūt q̄d fecit? Dn̄s ī tēplo ſācto ſuo:
dn̄s in celo ſedes ei⁹. Oculi ei⁹ ī pau-
perē reſpiciūt:palpebre ei⁹ iterrogāt fi
6 lios hoim. Dn̄s interrogat iuſtū:⁊ im-
piū:q̄ autē diligit iniq̄tatē odit aīam
7 ſuā. Pluet ſup pctōres laq̄os:ignis et
ſulphur ⁊ ſpūs ꝓcellarū ꝑs calicis eo
8 rū. Q̄m iuſtus dn̄s ⁊ iuſticias dilexit:
equitatē vidit vult⁹ ei⁹. In finē pſalm⁹
Saluū dauid ꝓ octaua XI
2 me fac dn̄e q̄m defecit ſanctus
q̄m diminute ſūt veritates a fi
3 lijs hoim. Uana locuti ſunt vnuſq̄ſq̄
ad ꝓximū ſuū:labia doloſa ī corde et
4 corde locuti ſūt. Diſꝑdat dn̄s vniūſa
labia doloſa: et linguā magniloquā.
5 Qui dixerūt:linguā nr̄am magnifica-
bim⁹:labia nr̄a a nobis ſūt q̄s nr̄ dn̄s
6 eſt? Propt᷑ miſeriā iopū ⁊ gemitū pau-
perū:nūc exurgā dicit dn̄s. Ponā ī ſa-
7 lutari:fiducialiter agā in eo. Eloquia
dn̄i eloq̄a caſta:argētū igne examina
8 tū: ꝓbatū terre purgatū ſeptuplū. Tu
dn̄e ſuabis nos ⁊ cuſtodies nos: a ge
9 neratione hac ieternū. In circuitu im-
pij ābulāt:ſcḋm altitudinē tuā mltipli-
caſti filios hoim. In finē pſ dauid.
1 Uſq̄quo dn̄e obliuiſceris XII
me in finē:vſq̄quo auertis fa-

Abacuc.2.d. ſ.9.

2 ciē tuā a me? Q̄diu ponā cōſilia ī aīa
3 mea:dolorē ī corde meo ꝑ diem? Uſq̄
quo exaltabit᷑ inimic⁹ me⁹ ſup me? Re-
ſpice ⁊ exaudi me dn̄e de⁹ me⁹. Illumi
4 na oculos meos ne vnq̄ obdormiā in
morte:ne q̄n dicat inimic⁹ me⁹ p̄ua-
5 lui aduerſus eū. Qui tribulāt me exul
tabūt ſi mot⁹ fuero: ego aūt ī miſeri-
cordia tua ſperaui. Exultabit cor meū
ī ſalutari tuo:cātabo dn̄o q̄ bona tri-
buit mihi:⁊ pſallā noi dn̄i altiſſimi.
In finē pſalm⁹ dauid. XIII
1 Dixit inſipiēs ī corde ſuo:nō eſt ſ.52.
deus. Corrupti ſūt ⁊ abomiabi
les facti ſūt in ſtudijs ſuis:nō ē q̄ faci
2 at bonū:nō ē vſq̄ ad vnū. Dn̄s de ce-
3 lo pſpexit ſup filios hoim:vt videat ſi
eſt intelligēs aut req̄rēs deū? Oēs de- ſ.52.
clinauerūt,ſimul inutiles facti ſūt:nō
eſt q̄ faciat bonū: nō eſt vſq̄ ad vnū.
Sepulchrū patēs eſt guttur eoꝝ: lin- ſ.5.Ro
guis ſuis doloſe agebāt:venenū aſpi-
dū ſub labijs eoꝝ. Quorū os maledi- Ro.3.b
ctione ⁊ amaritudine plenū eſt: velo-
ces pedes eoꝝ ad effundēdū ſāguinē.
Cōtritio ⁊ infelicitas ī vijs eoꝝ: ⁊ viā
pacis nō cognouerūt:nō eſt timor dei
4 añ oculos eoꝝ. Nōne cognoſcēt oēs q̄
opant᷑ iniq̄tatē:q̄ deuorāt plebē meā
ſicut eſcā panis? Dn̄m nō iuocauerūt:
5 illic trepidauerūt timore vbi non erat
timor. Q̄m dn̄s ī generatiōe iuſta ē:cō
6 filiū inopis cōfudiſt̄ q̄m dn̄s ſpes ei⁹
7 ē. Quis dabit ex ſion ſalutare iſrl̄? cū ſ.52.
auerterit dn̄s captiuitatē plebis ſue ex
ultabit iacob ⁊ letabit᷑ iſrl̄. In finem
pſalm⁹ dauid. XIIII
1 Domine q̄s habitabit ī taberna- ſ.23.
culo tuo aut q̄s req̄eſcet ī mon
2 te ſancto tuo? Qui igredit᷑ ſine macu-
3 la:⁊ opat᷑ iuſticiā. Qui loq̄t᷑ veritatē ī
corde ſuo: q̄ nō egit dolū ī lingua ſua.
Nec fecit ꝓximo ſuo malū:⁊ opprobri
um nō accepit aduerſus ꝓxios ſuos.
4 Ad nihilū deduct⁹ ē ī cōſpectu ei⁹ ma
lign⁹: timētes aūt dn̄m glificat. Qui
5 iurat ꝓximo ſuo ⁊ nō decipit:q̄ pecu-
niā ſuā nō dedit ad vſurā:⁊ mūera ſu-
ꝑ innocentē nō accepit. Qui facit hec
nō mouebit᷑ in eternū. Tituli inſcri-
1 Conſerua ptio ipi dauid. XV
me dn̄e q̄m ſperaui ī te:dixi do-
mino:de⁹ me⁹ es tu,q̄m bonoꝝ
3 meoꝝ nō eges. Sanctis q̄ ſūt ī t̄ra eius

mirificauit oēs volūtates meas ī eis.
9 Multiplicate ſūt infirmitates eoꝝ: po
ſtea accelerauerūt. Nō cōgregabo cō-
uēticula eoꝝ de ſāguinibꝰ: nec memor
5 ero noīm eoꝝ ꝑ labia mea. Dñs ꝑs he
reditatis me ⁊ calicis mei: tu es q̄ re-
6 ſtitues hereditatē meā mihi. Funes ce
ciderūt mihi ī ꝓclaris: etenī hereditas
7 mea ꝓclara ē mihi. Bñdicā dñm q̄ tri
buit mihi itellectū: inſuꝑ ⁊ vſqȝ ad no
Act.2.d 8 ctē increpuerūt me renes mei. Proui-
debā dñm ī cōſpectu meo ſemꝑ: qm̄ a
9 dextris ē mihi ne cōmouear. Propť h̄
letatū ē cor meū ⁊ exultauit ligua mea
10 inſuꝑ ⁊ caro mea reqēſcet ī ſpe. Qm̄ n̄
Act.13.e derelinques alam meā ī iferno: nec da
bis ſctm̄ tuū videre corruptionē. No-
tas mihi feciſti vias vite: adimplebis
me leticia cū vultu tuo: delectatiōes ī
dextera tua vſqȝ ī finē. Oratio dauid.
1 Exaudi dñe iuſticiā meā XVI
intēde depcationē meā. Auri-
bꝰ ꝑcipe orationē meā: nō in la
2 bijs doloſis. De vultu tuo iudiciū me
um ꝓdeat: oculi tui videāt equitatē.
3 Probaſti cor meum et viſitaſti nocte:
igne me examinaſti ⁊ nō ē iuēta ī me in
4 iquitas. Ut nō loqť os meū opa hoīs
ꝓpter v̄ba labioꝝ tuoꝝ ego cuſtodiui
5 vias duras. Perfice greſſus meos ī ſe-
mitꝭ tuis: vt nō moueāť veſtigia mea.
6 Ego clamaui qm̄ exaudiſti me deꝰ: in-
clina aurē tuam mihi ⁊ exaudi verba
7 mea. Mirifica miſcdias tuas: q̄ ſaluos
8 facis ſperātes ī te. A reſiſtētibꝰ dexte-
re tue cuſtodi me: vt pupillā ocli Sub
9 vmbra alarū tuaꝝ ꝓtege me: a facie ī-
pioꝝ q̄ me afflixerūt. Inimici mei aīaȝ
10 meā circūdederūt: adipē ſuū ꝯcluſerūt:
11 os eoꝝ locutū eſt ſupbiā. Proijciētes
me nūc circūdederūt me: oculos ſuos
12 ſtatuerūt declinare ī ťrā. Suſceperūt
me ſicť leo parꝰ ad ꝑdā: ⁊ ſicť catulꝰ leo
13 nis habitās ī abditꝭ. Exurge dñe ꝑue
14 ni eū ⁊ ſupplāta eū: eripe aīam meā ab
ipio: frameā tuā ab īimicis manꝰ tue
15 Dñe a paucꝭ d̄ ťra diuide eos ī vita eo
rū: ⁊ de abſcōditꝭ tuis adipletꝰ ē vēter
16 eoꝝ. Saturati ſūt filijs: ⁊ dimiſerūt re-
17 liq̄as ſuas paruulis ſuis. Ego āt in iu
ſticia apparebo ꝯſpectui tuo: ſatiabor
1 cū apparuerit glīa tua. In finē, puero
dñi dd̄, q̄ locutꝰ ē dn̄o verba cātici hu-
ius ī die, q̄ eripuit eū dñs d̄ manu oīm

inimicoꝝ eiꝰ: ⁊ de manu ſaul: ⁊ dixit.
2 Diligā te dñe fortitudo XVII
3 mea: dñs firmamētū meū ⁊ re-
fugiū meū ⁊ liberator meꝰ. Deꝰ
meus adiutor meꝰ: ⁊ ſperabo ī eū. Pro
tector meꝰ ⁊ cornu ſalutꝭ mee: ⁊ ſuſce-
4 ptor meꝰ. Laudās iuocabo dñm: ⁊ ab 2.Reg.22.c
5 inimicis meis ſaluꝰ ero. Circūdederūt ſ.114.
me dolores mortꝭ: ⁊ torrētes iniq̄tatꝭ
6 ꝯturbauerūt me. Dolores inferi circū-
dederūt me: ꝓoccupauerūt me laquei
7 mortꝭ. In tribulatiōe mea iuocaui do
minū: ⁊ ad deū meū clamaui. Et exau-
diuit de tēplo ſctō ſuo vocē meā: ⁊ cla
mor meꝰ ī ꝯſpectu eiꝰ itroiuit ī aures
8 eiꝰ. Cōmota ē, ꝯtremuit ťra: fūdamēta
mōtiū ꝯturbata ſūt ⁊ cōmota ſūt: qm̄
9 iratꝰ ē eis. Aſcēdit fumꝰ in ira eiꝰ: et
ignis a facie eiꝰ exarſit: carbones ſuc-
10 cēſi ſūt ab eo. Inclinauit celos: ⁊ deſcē
11 dit: ⁊ caligo ſub pedibꝰ eiꝰ. Et aſcēdit
ſuꝑ cherubin ⁊ volauit: volauit ſuꝑ pē
12 nas vētoꝝ. Et poſuit tenebras latibu
lū ſuū ī circūitu eiꝰ tabnaculū eiꝰ: tene
13 broſa aq̄ ī nubibꝰ aeris. Pre fulgore ī
ꝯſpectu eiꝰ nubes trāſierūt: grādo ⁊ car
14 bones ignis. Et intonuit de celo dñs:
⁊ altiſſimꝰ dedit vocē ſuā: grādo ⁊ car
15 bones ignis. Et miſit ſagittas ſuas, et
diſſipauit eos, fulgura mltiplicauit ⁊
16 ꝯturbauit eos. Et apparuerūt fōtes aq̄ꝝ
⁊ reuelata ſūt fūdamēta orbis ťrarū.
Ab icrepatiōe tua dñe: ab īſpiratione
17 ſpūs ire tue. Miſit d̄ ſummo ⁊ accepit
18 me: ⁊ aſſūpſit me de aq̄s mltꝭ. Eripuit
me d̄ īimicis meis fortiſſimis ⁊ ab his
q̄ oderūt me: qm̄ ꝯfortati ſūt ſuꝑ me.
19 Preuenerūt me ī die afflictiōis mee: ⁊
20 factꝰ ē dñs ꝓtector meꝰ. Et eduxit me
ī latitudinē: ſaluū me fecit qm̄ voluit
21 me. Et retribuet mihi dñs ſcd̄m iuſticiā
meā: ⁊ ſcd̄m puritatē manuū mearū re-
22 tribuet mihi. Quia cuſtodiui vias dñi
23 nec ipie geſſi a deo meo. Qm̄ oīa iudi-
cia eiꝰ ī ꝯſpectu meo: ⁊ iuſticias eiꝰ nō
24 repuli a me. Et ero imaculatꝰ cū eo: ⁊
25 obſuabo me ab iiq̄tate mea. Et retri-
buet mihi dñs ſcd̄m iuſticiā meā: et ſcd̄m
puritatē manuū meaꝝ ī ꝯſpectu oclo-
26 rū eiꝰ. Cū ſctō ſctūs eris: ⁊ cū viro ino 2.Reg.22.c
27 cēte inocēs eris. Et cū electo electꝰ erꝭ
28 ⁊ cū ꝑuſo ꝑuerť. Qm̄ tu ꝑplm humilē
ſaluū facies: ⁊ oclos ſupboꝝ humilia-
29 bis. Qm̄ tu illumias lucernā meā dñe

30 deꝰ meꝰ illumina tenebras meas. Qm̄
in te eripiar a tēptatiōe: ⁊ in deo meo
31 trāſgrediar murū. Deꝰ meꝰ impolluta
via eiꝰ: eloq̄a dn̄i igne examīata: pte-
32 ctor ē oim̄ ſperātiū i ſe. Qm̄ q̄s deꝰ p̄-
33 ter dn̄m: aut q̄s deꝰ p̄ter deū nr̄m. De
us q̄ p̄cinxit me virtute: ⁊ poſuit ima-
I.143. 34 culatā viā meā: ‖ Qui pfecit pedes me
os tāq̄ ceruoꝝ: ⁊ ſup excelſa ſtatuens
2.Reg.22.c 35 me. Qui docet manꝰ meas ad p̄liū: et
I.143. 36 poſuiſti vt arcū ereū brachia mea. Et
dediſti mihi ptectionē ſalutis tue: et
dextera tua ſuſcepit me. Et diſciplina
tua correxit me i finē: ⁊ diſciplina tua
37 ipa me docebit. Dilataſti greſſus me-
os ſubtꝰ me: ⁊ nō ſūt infirmata veſti-
38 gia mea. Perſeq̄r inimicos meos ⁊ cō
p̄hēdā illos: ⁊ nō cōuertar donec defi-
39 ciāt. Cōfringā illos nec poterūt ſtare:
40 cadēt ſubtꝰ pedes meos. Et p̄cinxiſti
me virtute ad bellū: ⁊ ſupplātaſti iſur-
41 gētes in me ſubtꝰ me. Et iimicos me-
os dediſti mihi dorſū: ⁊ odiētes me diſ
42 pdidiſti. Clamauerūt, nec erat q̄ ſaluos
43 faceret, ad dn̄m: nec exaudiuit eos. Et
cōminuā eos vt puluerē an̄ faciē vēti:
44 vt lutū platearū delebo eos. Eripies
45 me de ꝯdictionibꝰ p̄p̄li: cōſtitues me i
caput gētiū. Pp̄ls quē nō cognoui ſer
uiuit mihi: i auditu aurꝭ obediuit mi-
46 hi. Filij alieni mētiti ſūt mihi: filij ali-
eni iueterati ſūt: ⁊ claudicauerūt a ſe-
47 mitis ſuis. Uiuit dn̄s ⁊ bn̄dictꝰ deꝰ me
48 us: ⁊ exaltet deꝰ ſalutꝭ mee. Deꝰ q̄ das
vindictas mihi, ⁊ ſubdis p̄p̄los ſub me,
liberator meꝰ de inimicꝭ meis iracun-
49 dis. Et ab iſurgētibꝰ i me exaltab me:
a viro iniq̄ eripies me. ‖ Propterea cō-
2.Re.22.d 50 fitebor tibi in natiōibꝰ dn̄e: ⁊ noi tuo
Ro.15.b 51 pſalmū dicā. Magnificās ſalutes regꝭ
eiꝰ: ⁊ faciens miſericordiā chriſto ſuo
dd: ⁊ ſemini eiꝰ vſq̄ i ſeculū. In finē
Eli enar ‖ pſalmꝰ dd ‖ XVIII
2 C rāt gl'iam dei: ⁊ opa manuū eiꝰ
āñūciāt firmamētū. Dies diei
3 eructat verbū: ⁊ nox nocti indicat ſciē
4 tiā. Nō ſūt loq̄le neq̄ ſmones: q̄rū nō
5 audiant vocē eoꝝ. ‖ In oēm t'rā exiuit
Ro.10.d ſonꝰ eoꝝ: ⁊ i fines orbis t're v̄ba eoꝝ.
6 In ſole poſuit tabernaculū ſuū: ⁊ ipſe
tāq̄ ſpōſus pcedēs de thalamo ſuo.
Exultauit vt gigas ad currēdā viā: a
ſūmo celo egreſſio eiꝰ. Et occurſus eiꝰ
vſq̄ ad ſūmū eiꝰ: nec ē q̄ ſe abſcōdat a

7 calore eiꝰ. Lex dn̄i imaculata ꝯuertēs
aīas: teſtimoniū dn̄i fidele ſapiam p̄-
8 ſtās puulis. Iuſticie dn̄i recte letificā-
tes corda: p̄ceptū dn̄i lucidū illuminās
9 oculos. Timor dn̄i ſctūs pmanēs i ſe-
culū ſeculi: iudicia dn̄i vera iuſtificata
10 i ſemetipſa. Deſiderabilia ſup aurū et
lapidē pcioſum multū: ⁊ dulciora ſup
11 mel ⁊ fauū. Etenim ſuꝰ tuꝰ cuſtodit ea
i cuſtodiēdis illis retributio mlt'a. De
12 licta q̄s itelligit: ab occultꝭ meis mū-
13 da me: ⁊ ab alienis parce ſuo tuo. Si
mei nō fuerint dn̄ati tūc imaculatꝰ ero
14 ⁊ emūdabor a delicto maxio. Et erunt
vt cōplaceāt eloq̄a oris mei: ⁊ medita-
tio cordis mei i ꝯſpectu tuo ſemp. Do
15 mine adiutor meꝰ: ⁊ redēptor meꝰ. In
Xaudi ‖ fine pſalmꝰ dd. ‖ XIX
2 E at te dn̄s i die tribulatiōis: pte
gat te nomē dei iacob. Mittat
3 tibi auxiliū de ſancto: ⁊ de ſion tueat
4 te. Memor ſit oīs ſacrificij tui: ⁊ holo-
5 cauſtū tuū pingue fiat. Tribuat tibi
ſm̄ cor tuū: ⁊ oē cōſiliū tuū cōfirmet.
6 Letabimur i ſalutari tuo: ⁊ i noīe dei
7 nr̄i magnificabimur. Impleat dn̄s oēs
petitiōes tuas: nūc cognoui qm̄ ſaluū
fec dn̄s xp̄m ſuū. Exaudiet illū d̄ celo
ſctō ſuo: i potētatibꝰ ſalꝰ dextere eiꝰ.
8 Hi i curribꝰ ⁊ hi i eq̄s: nos aūt i noīe
9 dei nr̄i inuocabimꝰ. Ipſi obligati ſūt
⁊ ceciderūt: nos aūt ſurreximꝰ ⁊ erecti
10 ſumꝰ. Dn̄e ſaluū fac regē. ⁊ exaudi nos
i die q̄ inuocauerimꝰ te. In finē pſal-
Omine in v̄tu ‖ mꝰ dauid ‖ XX
2 D te tua letabit' rex: ⁊ ſup ſaluta-
re tuū exultabit vehementer.
3 Deſideriū cordis eiꝰ tribuiſti ei: ⁊ vo-
4 lūtate labioꝝ eiꝰ nō fraudaſti eū. Qm̄
p̄ueniſti eū i bn̄dictionibꝰ dulcedinis
poſuiſti i capite eiꝰ coronā de lapide p̄
5 cioſo. Uitā petijt a te ⁊ tribuiſti ei: lon
gitudinē dierū i ſeculū ⁊ i ſeculū ſcl'i.
6 Magna ē gl'ia eiꝰ i ſalutari tuo: gloriā
⁊ magnū decorē impones ſup eū. Qm̄
7 dabis eū in bn̄dictionē i ſeculū ſeculi:
letificabis eū in gaudio cū vultu tuo.
8 Qm̄ rex ſperat i dn̄o: ⁊ i miſcd'ia altiſ-
ſimi nō cōmouebit'. Inueniat' manus
9 tua oībꝰ iimicꝭ tuis: dextera tua iueni
at oēs q̄ te oderūt. Pones eos vt cliba
10 nū ignis in tpe vultꝰ tui: dn̄s i ira ſua
ꝯturbabit eos: ⁊ deuorabit eos ignis.
11 Fructū eoꝝ de t'ra pdes: ⁊ ſemē eoꝝ a

12 filiis hoim: Qm̄ declinauerūt i te ma-
la: cogitauerūt cōſilia q̄ nō potuerūt ſta
13 bilire. Qm̄ pones eos dorſū: i reliquijs
14 tuis pparabis vultū eoꝝ. Exaltare dn̄e
i ꝟtute tua: cātabim⁹ ⁊ pſallem⁹ virtu
1 tes tuas. In finē pſalm⁹ dd̄ p ſuſce-
2 D Eus de⁹ ptiōe matutia. XXI
me⁹ reſpice i me: q̄re me dereli-
quiſti: lōge a ſalute mea verba
3 delictoꝝ meoꝝ. De⁹ me⁹ clamabo p di
em ⁊ nō exaudies: ⁊ nocte, ⁊ nō ad inſi
4 pientiā mihi. Tu aūt in ſctō habitas:
5 laus iſrl̄. In te ſperauerūt p̄res nr̄i: ſpe
6 rauerūt ⁊ liberaſti eos. Ad te clamaue
rūt ⁊ ſalui facti ſūt: i te ſperauerūt ⁊ n̄
7 ſūt cōfuſi. Ego aūt ſū vermis ⁊ nō hō:
8 opprobriū hoīz ⁊ abiectio plebis. Oēs
vidētes me deriſerūt me: locuti ſūt la-
9 bijs ⁊ mouerūt caput. Sperauit i dn̄o,
eripiat eū: ſaluū faciat eū qm̄ vult eū.
10 Qm̄ tu es q̄ extraxiſti me d̄ vētre: ſpes
11 mea ab vberib⁹ mr̄is mee: i te piectus
ſū ex vtero. De vētre mr̄is mee de⁹ me⁹
12 es tu: ne diſceſſeris a me. Qm̄ tribula-
13 tio pxīa ē: qm̄ nō ē q̄ adiuuet. Circū-
dederūt me vituli mlti: tauri pingues
14 obſederūt me. Aperuerūt ſup me os ſu
15 um: ſicut leo rapiēs ⁊ rugiēs. Sic aq̄
effuſus ſū: ⁊ diſpſa ſunt oia oſſa mea.
16 Factū ē cor meū tāq̄ cera liqueſcēs: in
medio ventris mei. Aruit tanq̄ teſta
virt⁹ mea: ⁊ lingua mea adheſit fauci-
b⁹ meis: ⁊ i puluerem mortꝭ deduxiſti
17 me. Qm̄ circūderūt me canes mlti: cō
18 ciliū malignātiū obſedit me. Foderūt
man⁹ meas ⁊ pedes meos: dinumera-
27.c uerūt oia oſſa mea. ‖ Ipſi vero ꝯſidera
19.c uerūt ⁊ inſpexerūt me: diuiſerūt ſibi ve-
19 ſtimēta mea: ⁊ ſup veſtē meā miſerunt
20 ſortē. Tu aūt dn̄e ne elōgauerꝭ auxiliū
tuū a me: ad defenſionē meā cōſpice.
21 Erue a framea de⁹ aīam meā: ⁊ de ma
22 nu canis vnicā meā. Salua me ex ore
leonis: ⁊ a cornib⁹ vnicorniū humili-
2.c 23 tatē meā. ‖ Narrabo nomē tuū fratri-
bus meis: i medio eccl̄ie laudabo te.
24 Qui timetis dn̄m laudate eū: vniuerſū
25 ſemē iacob glificate eū. Timeat eū oē
ſemē iſrl̄: qm̄ nō ſpreuit neq̄ deſpexit
depcationē pauperis. Nec auertit faci
em ſuā a me: ⁊ cū clamarē ad eū exau-
26 diuit me. Apud te laus mea in eccl̄ia
magna: vota mea reddā i cōſpectu ti-
27 mētiū eū. Edēt paupes ⁊ ſaturabunt
⁊ laudabūt dn̄m q̄ req̄rūt eū: viuēt cor
28 da eoꝝ i ſclm ſcl̄i. Reminiſcēt ⁊ cōuer-
tent ad dn̄m: vniūſe fines tre. Et ado-
rabūt i cōſpectu ei⁹ vniūſe familie gen
29 tiū. Qm̄ dn̄i ē regnū: ⁊ ipe dn̄abit gen
30 tiū. Mādducauerūt ⁊ adorauerunt oēs
pingues tre: i cōſpectu ei⁹ cadēt oēs q̄
31 deſcēdūt i terrā. Et aia mea illi viuet:
32 ⁊ ſemē meū ſuiet ipſi. Annūciabit do
mino generatio vētura: ⁊ annūciabūt
celi iuſticiā ei⁹: pplo q̄ naſcet quē fecit
1 D dn̄s. Pſalm⁹ dd̄. XXII.
2 Ominus regit me, ⁊ nihil mihi
deerit: i loco paſcue ibi me col-
locauit. Sup aquā refectionis educa-
3 uit me: aīam meā ꝯuertit. Deduxit me
4 ſup ſemitas iuſticie: pp̄t nomē ſuū. Nā
⁊ ſi ambulauero i medio vmbre mortꝭ
nō timebo mala: qm̄ tu mecū es. Uir-
ga tua, ⁊ bacul⁹ tu⁹: ipa me cōſolata ſt
5 Paraſti i ꝯſpectu meo mēſā: aduerſus
eos q̄ tribulāt me. Impinguaſti i oleo
caput meū: ⁊ calix me⁹ inebrians q̄ p̄
6 clarus ē. Et miſericordia tua ſubſeq̄t
me: oib⁹ dieb⁹ vite mee. Et vt i habitē
i domo dn̄i: i longitudine dierū. Pſal
1 m⁹ dd̄ i prima ſabbati. XXIII
2 D Omini ē tra ⁊ plenitudo ei⁹: or I.Cor.10.f
orbis trarū ⁊ vniuerſi q̄ habi-
3 tāt in eo. Quia ipe ſup maria fūdauit
4 eū: ⁊ ſup flumia pparauit eū. Quis aſ-
cēdet i mōtē dn̄i: aut q̄s ſtabit in loco
5 ſācto ei⁹? Innocēs manib⁹ ⁊ mūdo cor
de: q̄ nō accepit i vano aīam ſuā: nec
6 iurauit in dolo pxio ſuo. Hic accipiet
bn̄dictionē a dn̄o: et miſcd̄iam a deo
7 ſalutari ſuo. Hec ē generatio q̄rentiū
eū: q̄rentiū faciē dei iacob. Attollite
portas pncipes vr̄as: ⁊ eleuamini por
8 te eternales: ⁊ itroibit rex glie. Quis ē
iſte rex glie? dn̄s fortꝭ ⁊ potēs: dn̄s po-
9 tēs in p̄lio. Attollite portas pncipes
vr̄as: ⁊ eleuamini porte etnales: ⁊ itro
10 ibit rex glie. Quis eſt iſte rex glie? dn̄s
ꝟtutū ipe ē rex glie. In finē pſalm⁹
1 A D te dn̄e dauid. XXIIII
2 leuaui aīam meā: de⁹ me⁹ in te
3 cōfido, nō erubeſcā. Neq̄ irride
ant me inimici mei: etenim vniūſi q̄ ſu-
4 ſtinēt te, nō cōfundent. Cōfūdant oēs
iniq̄ agētes: ſupuacue. Uias tuas dn̄e
demonſtra mihi: ⁊ ſemitas tuas edoce
5 me. Dirige me i ꝟitate tua, ⁊ doce me
q2 tu es ſaluator me⁹, ⁊ te ſuſtinui to-

6 ta die. Reminiſcere miſerationū tuaꝝ
dñe: ⁊ miſericoꝛdiarū tuaꝝ q̄ a ſeculo
7 ſūt. Delicta iuuētutꝭ mee: ⁊ ignoꝛāti-
as meas ne memineꝛꝭ. Scḋm miſeri-
coꝛdiā tuā memēto mei tu: ꝓpť bonita
8 tē tuā dñe. Dulcꝭ ⁊ rectꝰ dñs: ꝓpter h̄
9 legē dabit delinquētibꝰ ī via. Diriget
māſuetos ī iudicio: docebit mites vi-
10 as ſuas. Uniūſe vie dñi miſericoꝛdia
⁊ v̄itas: req̄rētibꝰ teſtm̄ eiꝰ ⁊ teſtimo-
11 nia eiꝰ. Propť nomē tuū dñe ꝓpitiabe
12 ris pctō meo: mltū ē ei. Quis ē hō q̄ ti
met dñm: legē ſtatuit ei via quā elegit
13 Aīa eiꝰ ī bonis demoꝛabiť: ⁊ ſemen
14 eiꝰ hereditabit ťrā. Firmamētū ē dñs
timētibꝰ eū: ⁊ teſtamētū ipiꝰ vt mani
15 feſteť ilľ. Oculi mei ſemꝑ ad dñm: qm̄
16 ipē euelleť de laqueo pedes meos. ‖ Re
ſpice ī me ⁊ miſerere mei: qꝛ vnicus et
17 pauꝑ ſū ego. Tribulatiōes coꝛdis mei
multiplicate ſūť: de neceſſitatibꝰ meis
18 erue me. Uide humilitatē meā ⁊ labo-
rē meū: ⁊ dimitte vniūſa delicta mea.
19 Reſpice īimicos meos qm̄ mlťiplicati
20 ſūť: ⁊ odio iniq̄ odeřt me. Cuſtodi aīaꝫ
meā ⁊ erue me: nō erubeſcā qm̄ ſꝑaui ī
21 te. Innocētes ⁊ recti adheſeřt mihi: qꝛ
22 ſuſtinui te. Libera deꝰ iſrľ: ex oībꝰ tri-
bulatiōibꝰ ſuis. Pš. dd̄. XXV
1 Iudica me dñe qm̄ ego ī inocen
tia mea ingreſſus ſū: ⁊ ī dño ſpe-
2 rās nō infirmaboꝛ. ‖ Proba me dñe et
tēpta me: vre renes meos et coꝛ meū.
3 Qm̄ miſcďia tua añ oculos meos ē: ⁊
4 cōplacui ī veritate tua. Nō ſedi cū cō-
cilio vanitatꝭ: ⁊ cū iiq̄ gerētibꝰ nō ītro
5 ibo. Odiui eccľiaꝫ malignātiū: ⁊ cū im
6 pijs nō ſedebo. ‖ Lauabo iter inocētes
manꝰ meas: ⁊ circūdabo altare tuū dñe
7 Ut audiā vocē laudis: ⁊ enarrē vniū-
8 ſa mirabilia tua. Dñe dilexi decoꝛē do
9 mꝰ tue: ⁊ locū habitatiōis gľe tue. Ne
ꝑdas cū ipijs deꝰ aīam meā: ⁊ cū virꝭ
10 ſanguinū vitā meā. In quoꝝ manibꝰ
iniq̄tates ſunt: dextera eoꝝ repleta eſt
11 mūeribꝰ. Ego aũt ī inocētia mea igreſ-
12 ſus ſū: redime me, ⁊ miſerere mei. Pes
meꝰ ſtetit ī directo: ī eccleſijs bñdi-
cā te dñe. In finē pš dd̄ pꝛiꝰ ꝙ liniret
1 Dominus illuminatio | XXVI
mea ⁊ ſalus mea: quē timeboꝛ
Dñs ꝓtectoꝛ vite mee: a q̄ trepi
2 dabo. Dū appꝛopiāt ſuꝑ me nocētes:
vt edāt carnes meas. Qui tribulāt me
inimici mei: ipi infirmati ſūt ⁊ ceciderūt
3 Si cōſiſtāt adūſum me caſtra: nō time
bit coꝛ meū. Si exurgat aduerſū me ꝑ
4 liū: in h̄ ego ſperabo. Unā petij a dño
hāc req̄rā: vt inhabitē ī domo dñi oī-
bꝰ diebꝰ vite mee. Ut videā volūtatē
5 dñi: ⁊ viſitē templū eiꝰ. Qm̄ abſcōdit
me in tabernaculo ſuo ī die maloꝝ: ꝓ
6 texit me ī abſcōdito tabnaculi ſui. In
petra exaltauit me: ⁊ nūc exaltauit ca-
put meū ſuꝑ inimicos meos. Circuiui
⁊ imolaui ī tabnaculo eiꝰ hoſtiā voci-
ferat iōis: cātabo ⁊ pſalmū dicaꝫ dño.
7 Exaudi dñe vocē meā q̄ clamaui ad te
8 miſerere mei ⁊ exaudi me. Tibi dixit
coꝛ meū exq̄ſiuit te facies mea: faciem
9 tuā dñe req̄rā. Ne auertas faciē tuā a
me: ne declines ī ira a ſuo tuo. Adiu-
toꝛ meꝰ es tu ne derelinq̄s me: neqꝫ de
10 ſpicias me deꝰ ſalutaris meꝰ. Qm̄ pať
meꝰ ⁊ mř mea derelīq̄rūt me: dñs aūt
11 aſſūpſit me. Legē pone mihi dñe ī via
tua: ⁊ dirige me ī ſemita recta ꝓpť ini-
12 micos meos. Ne tradideris me ī aīas
tribulātiū me: qm̄ īſurrexerūt ī me te
13 ſtes iniq̄: ⁊ mētita ē iniq̄tas ſibi. Cre-
14 do videre bona dñi: ī terra viuētiū. Ex
pecta dñm viriliť age: ⁊ confoꝛteť coꝛ
tuū ⁊ ſuſtine dñm. Pſalmꝰ ipi dauid.
1 Ad te dñe clamabo deꝰ | XXVII
meꝰ ne ſileas a me: ne qñ tace-
as a me ⁊ aſſimilaboꝛ deſcēden
2 tibꝰ ī lacū. Exaudi dñe vocē oꝛatiōis
mee dū oꝛo ad te: dū extollo manꝰ me-
3 as ad tēplū ſanctū tuū. Ne ſimul tra-
das me cū pctōꝛibꝰ: ⁊ cū oꝑantibꝰ ini-
q̄tatē ne ꝑdas me. ‖ Qui loquūť pacē
cū ꝓximo ſuo: mala aūt ī coꝛdibꝰ eoꝝ
4 Da illis ſm̄ oꝑa eoꝝ: ⁊ ſm̄ neq̄tiā ad-
inuentionū ipſoꝝ. Scḋm oꝑa manuū
eoꝝ tribue ilľ: redde retributionē eoꝝ
5 ipſis. Qm̄ nō intellexerūt oꝑa dñi: ⁊ ī
oꝑa manuū eiꝰ deſtrues illos ⁊ nō edi
6 ficabis eos. Bñdictꝰ dñs: qm̄ exaudi-
7 uit vocē depcatiōis mee. Dñs adiutoꝛ
meꝰ ⁊ ꝓtectoꝛ meꝰ: ⁊ ī ipo ſperauit coꝛ
meū ⁊ adiutꝰ ſū. Et refloruit caro mea
8 ⁊ ex volūtate mea ꝯfiteboꝛ ei. Dñs foꝛ-
titudo plebis ſue ⁊ ꝓtectoꝛ ſaluationū
9 xp̄i ſui ē. Saluū fac ꝑplm tuū dñe ⁊ bñ
dic hereditati tue et rege eos ⁊ extolle
illos vſqꝫ ī eťnū. Pš dd̄ ī cōſūmatiōe
1 Afferte tabernaculi. | XXVIII
dño filij dei: afferte dño filios

ſ.59. 2 arietū. Afferte dn̄o gl'iam et honoꝛe:
afferte dn̄o gloꝛiā noī ei⁹: adoꝛate do-
3 minū in atrio ſancto ei⁹. Uox dn̄i ſup
aq̄s: de⁹ maieſtat⁹ itonuit: dn̄s ſup aq̄s
4 multas. Uox dn̄i i virtute: vox dn̄i in
5 magnificētia. Uox dn̄i cōfringētis ce-
dros: ⁊ confringet dn̄s cedros libani.
6 Et cōminuet eas tāq̄ vitulū libani: et
dilect⁹ quē admodū filius vnicorniū.
7 Uox dn̄i intercidēt⁹ flāmā ignis: vox
8 dn̄i cōcutiēt⁹ deſtū: ⁊ cōmouebit dn̄s
9 deſertū cades. Uox dn̄i pparātis cer-
uos ⁊ reuelabit cōdēſa: ⁊ in tēplo ei⁹
10 oēs dicēt gl'iam. Dn̄s diluuiū inhabi-
tare facit: ⁊ ſedebit domin⁹ rex i eter-
11 nū. Dn̄s virtutē ꝑplo ſuo dabit: dn̄s be-
nedicet ꝑplo ſuo in pace. Ps cātici in
1 dedicatiōe dom⁹ dauid. XXIX
2 Exaltabo te dn̄e qm̄ ſuſcepiſti
me: nec delectaſti inimicos me-
os ſup me. Dn̄e de⁹ me⁹ clama-
3 ui ad te: ⁊ ſanaſti me. Dn̄e eduxiſti ab
4 inferno aiam meā: ſaluaſti me a deſcē-
5 dentib⁹ i lacū. Pſallite dn̄o ſācti ei⁹: ⁊
6 cōfitemini memoꝛie ſāctitat⁹ ei⁹. Qm̄
ira i indignatione ei⁹: ⁊ vita i volūta-
te ei⁹. Ad veſpeꝝ demoꝛabit flet⁹: ⁊ ad
7 matutinū leticia. Ego aūt dixi i abun-
8 dātia mea: nō mouebor ieternū. Dn̄e i
volūtate tua: pſtitiſti decoꝛi meo virtu-
tē. Auertiſti faciē tuā a me: ⁊ fact⁹ ſū
9 cōturbat⁹. Ad te dn̄e clamabo: ⁊ ad de-
10 um meū depcaboꝛ. Que vtilitas i ſan-
guine meo: dū deſcēdo i coꝛruptionē?
Nūqd cōfitebit tibi puluis: aut ānū-
11 ciabit veritatē tuā? Audiuit dn̄s ⁊ mi-
ſert⁹ eſt mei: dn̄s fact⁹ ē adiutoꝛ me⁹.
12 Cōuertiſti plāctū meū i gaudiū mihi:
cōſcidiſti ſaccū meū ⁊ circūdediſti me
13 leticia. Ut cātet tibi gl'ia mea ⁊ nō cō-
pungar: dn̄e de⁹ me⁹ in eternū cōfite-
1 boꝛ tibi. In finē ps dd̄ p extaſi. XXX
ſ.70. 2 In te dn̄e ſpaui nō cōfūdar i etnū
3 i iuſticia tua libera me. Incli-
na ad me aurē tuā: accelera vt
eruas me. Eſto mihi i deū ꝓtectoꝛē et
4 i domū refugij: vt ſaluū me faciaſ. Qm̄
foꝛtitudo mea ⁊ refugiū meū es tu: et
ꝓpt nomē tuū deduces me ⁊ enutries
5 me. Educes me de laq̄o h̄ quē abſcōde-
...25.f 6 rūt mihi: qm̄ tu es ꝓtectoꝛ meus. In
man⁹ tuas cōmēdo ſpm̄ meū: redemi-
7 ſti me dn̄e de⁹ veritatis. Odiſti obſer-
8 uātes vanitates ſupuacuē. Ego aūt i
domino ſperaui: exultabo ⁊ letaboꝛ in
miſericoꝛdia tua. Quoniā reſpexiſti hu-
militatē meā: ſaluaſti de neceſſitatib⁹
9 aiam meā. Nec ꝯcluſiſti me i manib⁹
inimici mei: ſtatuiſti i loco ſpacioſo pe-
10 des meos. Miſerere mei dn̄e qm̄ tribu-
loꝛ: cōturbat⁹ ē in ira oculus me⁹: aia
11 mea ⁊ venter me⁹. Qm̄ defecit i doloꝛe
vita mea: ⁊ anni mei i gemitib⁹. Infir-
mata ē i paupꝑtate vt⁹ mea: ⁊ oſſa mea
12 cōturbata ſūt. Sup oēs inimicos me-
os fact⁹ ſū oppꝛobꝛiū vicinis meis val-
de: ⁊ timoꝛ notis meis. Qui videbant
13 me foꝛas fugerūt a me: ⁊ obliuioni da-
t⁹ ſū tāq̄ moꝛtu⁹ a coꝛde. Fact⁹ ſū tan- Hiere. 21.c
14 q̄ vas pditū: qm̄ audiui vitupationē
multoꝛū cōmorantiū i circūitu. In eo
dū cōuenirēt ſimul aduerſū me: accipe-
15 re aiam meā cōſiliati ſūt. Ego aūt in te
16 ſperaui dn̄e: dixi de⁹ meus es tu: i ma-
nib⁹ tuis ſoꝛtes mee. Eripe me de ma-
nu inimicoꝛū meoꝛū: ⁊ a ꝑſequentib⁹
17 me. Illuſtra faciē tuā ſup ſuū tuū: ſal-
18 uū me fac i miſericoꝛdia tua: dn̄e nō cō-
fundar qm̄ inuocaui te. Erubeſcāt impij
19 ⁊ deducāt in infernū: muta fiāt labia
doloſa. Que loquūt aduerſus iuſtū in-
20 iq̄tatē: in ſupbia ⁊ i abuſione. Qm̄ ma-
gna multitudo dulcedis tue dn̄e: quā
abſcōdiſti timētib⁹ te. Perfeciſti eis q̄
ſperāt in te: in cōſpectu filioꝛū hoim.
21 Abſcōdes eos in abſcōdito faciei tue:
a cōturbatione hoim. Proteges eos i
tabernaculo tuo: a cōtradictione lin-
22 guarū. Bn̄dictus dn̄s: qm̄ mirificauit
miſericoꝛdiā ſuā mihi in ciuitate mu-
23 nita. Ego aūt dixi in exceſſu mēt⁹ mee
ꝓiect⁹ ſuꝫ a facie oculoꝛū tuoꝛū. Ideo
exaudiſti vocē oꝛatiōis mee: dū clama-
24 rē ad te. Diligite dn̄m oēs ſancti ei⁹:
qm̄ veritatē requiret dn̄s: ⁊ retribuet
25 abūdāter facientib⁹ ſupbiā. Uiriliter B.26.
agite ⁊ cōfoꝛtet coꝛ vr̄m: oēs q̄ ſpera-
tis in dn̄o. Intellectus dd̄. XXXI
1 Beati q̄ꝝ remiſſe ſūt iniq̄tates: Ro.4.a
2 b ⁊ q̄ꝝ tecta ſt pctā. Btūs vir cui
nō iputauit dn̄s pctm̄: nec ē in
3 ſpū ei⁹ dol⁹. Qm̄ tacui ineterauerūt oſſa
4 mea: dū clamarē tota die. Qm̄ die ac
nocte grauata ē ſup me man⁹ tua: ꝯū-
5 ſus ſū i erūna mea dū ꝯfigit ſpina. De-
lictū meū cognitū tibi feci: ⁊ i iuſticiā
meā nō abſcōdi. Dixi ꝯfitebor aduer-
ſū me iniuſticiā meā dn̄o: ⁊ tu remiſi-

6 ni impietatē pctī mei. Pro hac orabit
ad te oīs ſctūs:ī tpe oportuno. Verū-
tñ ī diluuio aqꝝ multarū:ad eū ñ ap-
7 pximabūt Tu es refugiū meū a tribu
latiōe q̄ circūdedit me:exultatio mea
8 erue me a circūdātib⁹ me. Intellectuꝫ
tibi dabo ⁊ īſtruā te: ī via hāc q̄ gradi
Tobie.6.d. 9 eris firmabo ſup te oculos meos. Nō
lite fieri ſic equ⁹ ⁊ mul⁹:q̄b⁹ nō ē intel
lect⁹. In chamo ⁊ freno maxillas eoꝝ
10 cōſtringe:q̄ nō approximāt ad te. Mul
ta flagella pctōris:ſperantē aūt ī dño
11 miſericordia circūdabit. Letamini in
dño ⁊ exultate iuſti:⁊ gl'iamini oēs re
cti corde. In finē pſalm⁹ dd' XXXII

E Xultate iuſti ī dño:rectos decet
collaudatio. Cōfitemini dño in
cithara:ī pſalterio decē chorda
3 rū pſallite illi. Cātate ei cāticū nouū:
4 bñ pſallite ei ī vociferatione. Quia re-
5 ctū ē ꝟbū dñi:⁊ oīa opa ei⁹ ī fide. Di-
ligit miſericordiā ⁊ iudiciū: miſericor
6 dia dñi plena ē tra. Verbo dñi celi fir
7 mati ſūt:⁊ ſpū oris ei⁹ oīs ꝟt⁹ eoꝝ. Cō
gregās ſicut ī vtre aq̄s maris: ponēs
8 in theſauris abyſſos. Timeat dñm oīs
tra:ab eo aūt cōmoueāt oēs inhabitā
T.148. 9 tes orbē. Qm̄ ipē dixit ⁊ facta ſūt:ipſe
Iudit.16.c. 10 mādauit ⁊ creata ſūt. Dñs diſſipat cō-
ſilia gentiū:reprobat aūt cogitatiōes
11 ppłoꝝ:⁊ reprobat cōſilia pncipū. Cōſi
liū aūt dñi ī etnū manet: cogitatiōes
cordis ei⁹ ī generationē ⁊ generationē
12 Btā gēs cui⁹ ē dñs de⁹ ei⁹:pplus quē
13 elegit ī hereditatē ſibi. De celo reſpex
14 it dñs:vidit oēs filios hoim. De pp̄a-
rato habitacło ſuo:reſpexit ſup oēs q̄
15 habitāt terrā. Qui finxit ſingillati cor
16 da eoꝝ:q̄ itelligit oīa opa eoꝝ. Nō ſal
uat rex p multā ꝟtutē:⁊ gigas nō ſal-
17 uabit ī multitudine ꝟtut' ſue. Fallax
equ⁹ ad ſalutē:ī abūdātia aūt ꝟtut' ſue
18 ñ ſaluabit. Ecce oculi dñi ſup metuē-
tes eū:⁊ ī eis q̄ ſperāt ſup miſcdia ei⁹.
19 Vt eruat a morte aīas eoꝝ: ⁊ alat eos
20 ī fame. Aīa nr̄a ſuſtinet dñm:qm̄ adiu
21 tor ⁊ ptector nr̄ ē. Quia in eo letabit
cor nr̄m:⁊ ī noīe ſctō ei⁹ ſperauim⁹
22 Fiat miſcdia tua dñe ſup nos:quēad-
1 modū ſpauim⁹ ī te. Ps dd' cū mutauit
vultū ſuū coram abimelech: ⁊ dimiſit

2 B Enedicā (eū ⁊ abijt. XXXIII
dñm ī oī tpe:ſemp laus ei⁹ ī ore
meo. In dño laudabit aīa mea
4 audiāt māſueti ⁊ letent. Magnificate
dñm mecū:⁊ exaltem⁹ nomē ei⁹ ī idip
5 ſū. Exq̄ſiui dñm ⁊ exaudiuit me: ⁊ ex
oīb⁹ tribulationib⁹ meis eripuit me.
6 Accedite ad eū ⁊ illuminamini:⁊ facies
7 vr̄e nō cōfūdent. Iſte paup clamauit
⁊ dñs exaudiuit eū:⁊ de oīb⁹ tribula-
8 tionib⁹ ei⁹ ſaluauit eū. Immittet āge-
lus dñi ī circuitu timētiū eū: ⁊ eripiet
9 eos. Guſtate ⁊ videte qm̄ ſuauis ē dñs
10 btūs vir q̄ ſperat ī eo. Timete dñm oēs
ſcti ei⁹:qm̄ nō ē inopia timētib⁹ eū.
11 Diuites eguerūt ⁊ eſurierūt: iq̄rētes
12 aūt dñm nō minuent oī bono. Venite
filij audite me:timorē dñi docebo vos
13 Quis ē hō q̄ vult vitā:diligit dies vi- I.Pe.
14 dere bonos? Prohibe liguā tuā a ma-
15 lo:⁊ labia tua ne loquāt dolū. Diūte I.36.
a malo ⁊ fac bonū:inq̄re pacē ⁊ pſeq̄- Heb.
16 re eā. Oculi dñi ſup iuſtos:⁊ aures ei⁹
17 ī pces eoꝝ. Vult⁹ aūt dñi ſup faciētes
mala:vt pdat de tra memoriam eoꝝ.
18 Clamauerūt iuſti ⁊ dñs exaudiuit eos
⁊ ex oīb⁹ tribulationib⁹ eoꝝ liberauit
19 eos. Iuxta ē dñs his q̄ tribulato ſunt
20 corde:⁊ hūiles ſpū ſaluabit. Multe tri
bulatiōes iuſtoꝝ ⁊ de oīb⁹ his libera-
21 bit eos dñs. Cuſtodit dñs oīa oſſa eoꝝ
22 vnū ex his nō pteret. Mors pctōꝝ peſ
23 ſima:⁊ q̄ oderūt iuſtū delinquēt. Redi-
met dñs aīas ſuoꝝ ſuoꝝ:⁊ ñ delinquēt
oēs q̄ ſperāt ī eo. In finē pſalm⁹ ipſi

1 I Udica (dauid. XXXIIII
dñe nocentes me: expugna ipu
2 gnātes me. Apphende arma et
3 ſcutū:⁊ exurge ī adiutoriū mihi. Effun
de frameā ⁊ cōclude aduūſus eos q̄ pſe-
quūt me: dic aīe mee ſal⁹ tua ego ſum.
4 Cōfūdāt ⁊ reuereāt:querētes aīaꝫ me T.39.c.
am. Auertāt retrorſū ⁊ cōfūdāt:cogi-
5 tātes mihi mala. Fiāt tāq̄ puluis āñ
6 faciē vēti:⁊ āgel⁹ dñi coartās eos. Fi-
ant vie illoꝝ tenebre ⁊ lubricū:⁊ ange
7 lus dñi pſequēs eos. Qm̄ gratis abſcō
derūt mihi iteritū laquei ſui: ſupuacue
8 exprobrauerūt aīam meā. Veniat illi
laqueus quē ignorat:⁊ captio quā ab
ſcōdit apphēdat eū:⁊ in laqueū cadat
9 ī idipm. Aīa aūt mea exultabit ī dño:
10 ⁊ delectabit ſup ſalutari ſuo: Oīa oſſa
mea dicēt:dñe q̄s ſimis tibi? Eripiens
iopē de manu fortioꝝ ei⁹:egenū ⁊ pau-
11 perē a diripiētib⁹ eū. Surgētes teſtes
12 iniq̄:q̄ ignorabā īterrogabāt me. Retri-

buebāt mihi mala ꝓ bonis: ſterilitatē
13 aie mee. Ego āt cū mihi moleſti eēnt:
induebar cilicio. Hūiliabā in ieiunio
aiaȝ meā: ⁊ orō mea i ſinu meo ɔuerteꝛ.
14 Quaſi ꝓximū ⁊ qſi frēm nr̄m ſic cōpla
cebā: qſi lugens ⁊ cōtriſtat⁹ ſic hūilia-
15 bar. Et aduſū me letati ſūt ⁊ ɔuenerūt:
ɔgregata ſūt ſuꝑ me flagella ⁊ ignora
16 ui. Diſſipati ſūt nec cōpūcti: tēptauerūt
me ſubſānauerūt me ſubſānatiōe: frē-
17 duerūt ſuꝑ me dētib⁹ ſuis. Dn̄e qn̄ re-
ſpicies: reſtitue aiam meā a malignitate
18 eoꝝ a leonib⁹ vnicā meā. Cōfitebor ti-
bi i eccl'ia magna: in ꝑplo graui lauda
19 bo te. Nō ſupgaudeāt mihi q̄ aduſant
mihi iniq: q̄ oderūt me grat ⁊ ānuūt
20 ocl'is. Qm̄ mihi qdē pacifice loqbāt:
⁊ i iracūdia tre loquētes dolos cogita
21 bāt. Et dilatauerūt ſuꝑ me os ſuū: dixe
22 rūt euge euge viderūt ocl'i nr̄i. Uidiſti
23 dn̄e ne ſileas: dn̄e ne diſcedas a me. Ex
urge ⁊ itēde iudicio meo de⁹ me⁹: ⁊ dn̄s
24 me⁹ i cām meā. Judica me ſm̄ iuſticiā
tuā dn̄e de⁹ me⁹: et nō ſupgaudeāt mi-
25 hi. Nō dicāt in cordib⁹ ſuis euge euge
26 aie nr̄e: nec dicāt deuorabim⁹ eū. Eru-
beſcāt ⁊ reuereāt ſil' q̄ gratulāt malis
meis. Induāt ɔfuſiōe ⁊ reuerētia: qui
27 maligna loquūt ſuꝑ me. Exultēt ⁊ le-
tent q̄ volūt iuſticiam meam: et dicāt
ſp magnificet dn̄s q̄ volunt pacē ſui
28 ei⁹. Et ligua mea meditabit iuſticiam
1 tuā: tota die laudē tuā. In finē ſuo
2 Dixit iniuſt⁹ dn̄i dd. XXXV
vt delinqt i ſemetipo: nō ē timor
3 dei añ ocl'os ei⁹. Qm̄ doloſe egit
i ɔſpectu ei⁹: vt iueniat iniqtas ei⁹ ad
4 odiū. Uerba oris ei⁹ iniqtas ⁊ dol⁹: no
5 luit itelligere vt bn̄ ageret. Iniquita-
tē meditat⁹ ē i cubili ſuo: aſtitit oī vie
6 nō bone: maliciā āt nō odiuit. Dn̄e in
celo miſc'dia tua: ⁊ veritas tua vſq ad
7 nubes. Juſticia tua ſicut mōtes dei: iu
dicia tua abyſſus mlt'a. Hoīes ⁊ iumē
8 ta ſaluabis dn̄e: queādmodū multipli
caſti miſc'diaȝ tuā de⁹. Filij aūt hoim:
9 i tegmīe alaꝝ tuaꝝ ſperabūt. Inebria-
būt ab vbertate dom⁹ tue: ⁊ torrēte vo
10 luptat tue potabis eos. Qm̄ apd te ē
fons vite: ⁊ i lumine tuo videbim⁹ lu-
11 mē. Pretēde miſc'diaȝ tuā ſcietib⁹ te:
12 ⁊ iuſticiā tuā his q̄ recto ſūt corde. Nō
veniat mihi pes ſupbie: ⁊ man⁹ pecca
13 toris non moueat me. Ibi ceciderūt q̄

opāt iniqtatē: expulſi ſūt nec potuerūt
ſtare. Ps ipi dauid. XXXVI
1 Noli emulari i malignātib⁹: ne
q̄ zelauer facietes iniqtatez.
2 Qm̄ tanq̄ fenū velocit areſcēt: ⁊ queād
3 modū olera herbaꝝ cito decidēt. Spe
ra i dn̄o, ⁊ fac bonitatē: ⁊ inhabita trā
4 ⁊ paſcer i diuitijs ei⁹. Delectare i dn̄o:
5 ⁊ dabit tibi petitiōes cordis tui. Reue
la dn̄o viā tuā, ⁊ ſpera i eo, ⁊ ipe faciet.
6 Et educet qſi lumē iuſticiā tuā: ⁊ iudi
7 ciū tuū tanq̄ meridiē: ſubdit⁹ eſto dn̄o
⁊ ora eū. Noli emulari i eo q̄ ꝓſperat
8 i via ſua: i hoīe faciēte iniuſticias. Deſi
ne ab ira ⁊ derelique furorē: noli emu
9 lari vt maligner. Qm̄ q̄ malignāt ex
terminabūt: ſuſtinētes aūt dn̄z ipi he
10 reditabūt trā. Et adhuc puſillū ⁊ non
erit pctōr: ⁊ qres locū ei⁹ ⁊ nō iuenies
11 Māſueti āt hereditabūt trā: ⁊ delecta
būt in multitudine pac. Obſeruabit
12 peccator iuſtū: ⁊ ſtridebit ſuꝑ eū denti
13 bus ſuis. Dn̄s āt irridebit eū: qm̄ ꝓſpi
14 cit q̄ veniet dies ei⁹. Gladiū euagina-
uerūt pctōres: itēderūt arcū ſuum. Ut
decipiāt pauperē ⁊ iopē: vt trucidēt re
15 ctos corde. Gladi⁹ eoꝝ itret i corda ipo
16 rū: et arc⁹ eoꝝ ɔfringat. Meli⁹ ē mo-
dicū iuſto: ſuꝑ diuitias pctōꝝ mlt'as.
17 Qm̄ brachia pctōꝝ ɔterēt: ɔfirmat āt
18 iuſtos dn̄s. Nouit dn̄s dies imaculato
19 rū: ⁊ hereditas eoꝝ i etn̄ū erit. Nō ɔfū
dentur in tempore malo: ⁊ in dieb⁹ fa-
20 mis ſaturabūt, qr peccatores peribūt.
Inimici vero dn̄i mox vt honorificati
fuerint ⁊ exaltati: deficientes queād-
21 modū fum⁹ deficiēt. Mutuabit pctōr
⁊ nō ſoluet: iuſt⁹ āt miſeret ⁊ tribuet.
22 Quia bn̄dicētes ei hereditabūt terrā:
23 maledicētes āt ei diſꝑibūt. Apd dn̄m
24 greſſus hoīs dirigēt: ⁊ viā ei⁹ volet. Cū
ceciderit nō collidet: qr dn̄s ſupponit
25 manū ſuā. Junior fui eteni ſenui: ⁊ nō Job.5.b
vidi iuſtū derelictū: nec ſemē ei⁹ qrēs
26 panē. Tota die miſeret ⁊ cōmodat: et
27 ſemē illi⁹ i bn̄dictione erit. Declina a ſ.33
malo ⁊ fac bonū: ⁊ inhabita in ſeculū
28 ſecl'i Quia dn̄s amat iudiciū: ⁊ nō dereli
quet ſctōs ſuos: i etn̄ū ɔſuabūt. In-
29 iuſti puniēt: ⁊ ſemē ipioꝝ pibit. Juſti
āt hereditabūt trā: ⁊ ihabitabūt i ſecu
30 lū ſecl'i ſuꝑ eā. Os iuſti meditat ſapiāȝ Eſa.51.e
31 ⁊ ligua ei⁹ loqt iudiciū. Lex dei ei⁹ in
corde ipi⁹: ⁊ nō ſupplātabūt greſſ ei⁹.

32 Cōſiderat pctōꝛ iuſtū: ⁊ ꝗrit moꝛtifica-
33 re eū. Dñs āt nō dereliquet eū i manï-
bus eius: nec damnabit eum cū iudi
34 cabif illi. Expecta dñm ⁊ cuſtodi viā
ei⁹: ⁊ exaltabit te vt hereditate capias
35 trā: cū pierint pctōꝛes videbis. Uidi
36 ipiū ſuperexaltatū: ⁊ eleuatū ſic cedros
libani. Et trāſiui: ⁊ ecce nō erat ⁊ ꝗſiui
37 eū: ⁊ nō ē īuēt⁹ loc⁹ ei⁹. Cuſtodi inocen
38 tiā ⁊ vide eꝗtatē: qm̄ ſūt reliꝗe homi
pacifico. Iniuſti aūt diſpibūt: ſil reli-
39 quie impioꝝ iteribūt. Sal⁹ aūt iuſtoꝝ
a dño: ⁊ ꝓtectoꝛ eoꝝ in tpe tribulatio
40 nis. Et adiuuabit eos dñs ⁊ liberabit
eos: ⁊ eruet eos a peccatoꝛib⁹: ⁊ ſalua-
bit eos qꝛ ſperauerūt in eo. Pſalm⁹
1 dauid i rememoꝛatiōe ſabbati.
2 DOmine ne i furoꝛe //XXXVII
tuo arguas me: neqꝫ in ira tua
3 coꝛripias me. Qm̄ ſagitte tue infixe ſūt
mihi: ⁊ ꝯfirmaſti ſup me manū tuam.
4 Nō ē ſanitas in carne mea a facie ire
tue, nō ē pax oſſib⁹ meis a facie pctōꝝ
5 meoꝛum. Qm̄ iniꝗtates mee ſupgreſſe
ſūt caput meū: ⁊ ſicut on⁹ graue graua
6 te ſūt ſup me. Putruerunt et coꝛrupte
ſūt cicatrices mee: a facie inſipientie
7 mee. Miſer fact⁹ ſū ⁊ curuat⁹ ſū vſqꝫ i
8 finē: tota die ꝯtriſtat⁹ igrediebar. Qm̄
lūbi mei impleti ſūt illuſionib⁹: ⁊ nō ē
9 ſanitas i carne mea. Afflict⁹ ſum ⁊ hu-
miliat⁹ ſum nimis: rugiebā a gemitu
10 coꝛdis mei. Dñe aū te oē deſideriū me
um: ⁊ gemit⁹ me⁹ a te nō ē abſcōdit⁹.
11 Coꝛ meū ꝯturbatū ē: dereliqt me ꝟtus
mea: ⁊ lumē oculoꝝ meoꝝ ⁊ ipm nō ē
12 mecū. Amici mei et ꝓximi mei adūſū
me appropinquerūt ⁊ ſteterūt. Et qui
13 iux me erāt delōge ſteterūt: ⁊ vim faci-
ebāt q ꝗrebant aiam meā. Et q inꝗre
bāt mala mihi locuti ſūt vanitates: et
14 dolos tota die meditabāf. Ego aūt tā-
qꝫ ſurdus nō audiebā: ⁊ ſicut mut⁹ nō
15 aperiēs os ſuū. Et fact⁹ ſicut hō nō au
diens: ⁊ nō habēs i oꝛe ſuo redarguti
16 ones. Qm̄ in te dñe ſperaui: tu exaudi-
17 es me dñe de⁹ meus. Quia dixi ne qñ
ſupgaudeāt mihi inimici mei: ⁊ dū cō-
mouenf pedes mei ſup me magna lo-
18 cuti ſūt. Qm̄ ego i flagella paratus ſū:
19 ⁊ doloꝛ me⁹ i ꝯſpectu meo ſp. Qm̄ iniq
tatē meā ego ānūciabo: ⁊ cogitabo ꝓ
20 pctō meo. Inimici aūt mei viuūt ⁊ cō-
firmati ſūt ſup me: ⁊ multiplicati ſunt
21 q oderūt me iniq. Qui retribuūt mala
ꝓ bonis detrahebāt mihi: qñ ſeqbar
22 bonitatē. Nō derelinquas me dñe de⁹
23 meus: ne diſceſſeris a me. Intende in
adiutoꝛiū meum: dñe de⁹ ſalutis mee.
1 In finē ꝓ ydithū canticū dd.
2 DIxi: cuſtodiā vias //XXXVIII
meas: vt nō delinquā i lingua
mea. Poſui oꝛi meo cuſtodiā: cū ꝯſiſte
3 ret pctōꝛ adūſū me. Obmutui ⁊ hūilia
t⁹ ſū ⁊ ſilui a bonis: ⁊ doloꝛ me⁹ renoua
4 t⁹ ē. Cōcaluit coꝛ meū itra me: ⁊ i medi
5 tatiōe mea exardeſcet ignis. Locut⁹ ſū
i ligua mea notū fac mihi dñe finē me
um. Et nūerū dierū meoꝝ: vt ſciā qd
6 deſit mihi. Ecce mēſurabiles poſuiſti
dies meos: ⁊ ſuba mea tāqꝫ nihilū aū
te. Uerūtñ vniūſa vanitas: omīs hō vi
7 uēs. Uerūtñ in imagine ꝑtrāſit hō: ſꝫ
et fruſtra cōturbaf. Theſaurizat et ig-
8 noꝛat cui ꝯgregabit ea. Et nunc q ē ex
pectatio mea: nōne dñs? et ſubſtantia
9 mea apud te ē. Ab oībus iniꝗtatibus
meis erue me: oppꝛobꝛiū inſipiēti dedi
10 ſti me. Obmutui ⁊ nō aperui os meū:
11 qm̄ tu feciſti: amoue a me plagas tu-
12 as. A foꝛtitudine man⁹ tue ego defeci
in icrepatiōib⁹: ꝓpter iniꝗtatē coꝛri-
puiſti hoīem. Et tabeſcere feciſti ſicut
araneā aiam ei⁹: verūtñ vane cōturba
13 tur oīs homo. Exaudi oꝛationē meā
dñe ⁊ depcationē meā: aurib⁹ ꝑcipe la
chꝛymas meas. Ne ſileas qm̄ aduena
ego ſū apud te: ⁊ ꝑegrin⁹ ſicut oēs pa-
14 tres mei. Remitte mihi vt refrigerer:
1 pu͛ſqꝫ abeā: ⁊ ampli⁹ nō ero. In finē
EXpectās //ꝑ pſ̄ dauid. XXXIX
expectaui dñm: ⁊ intēdit mihi.
3 Et exaudiuit ꝑces meas: ⁊ edu-
xit me de lacu miſerie: ⁊ de luto fecis.
Et ſtatuit ſupꝛa petram pedes meos: ⁊
4 direxit greſſus meos. Et immiſit in os
meū cāticū nouū: carmen deo nr̄o. Ui-
debūt mlti et timebūt: ⁊ ſperabunt in
5 dño. Beat⁹ vir cui⁹ eſt nomen dñi ſpes
ei⁹: ⁊ nō reſpexit i vanitates ⁊ inſanias
6 falſas. Multa feciſti tu dñe de⁹ me⁹ mi
rabilia tua: ⁊ cogitatiōib⁹ tuis nō ē q
ſilis ſit tibi. Annūciaui ⁊ locut⁹ ſum:
7 multiplicati ſūt ſup nūerū. Sacrificiū Heb. x
⁊ oblatiōe nolūſti: aures aūt ꝑfeciſti
mihi. Holocauſtū ⁊ ꝓ pctō nō poſtula Ibidem
8 ſti: tunc dixi ecce venio. In capite libri Ibidem
9 ſcriptū ē d me vt facerē volūtatē tuā:

deus me⁹ volui ⁊ legē tuā ī medio cor
10 dis mei. Annūciaui iuſticiā tuā in ec-
cleſia magna: ecce labia mea nō ꝓhibe
11 bo dn̄e tu ſciſti. Iuſticiā tuā n̄ abſcōdi
ī corde meo: ꝟitatē tuā ⁊ ſalutare tuū
dixi. Nō abſcōdi miſc͞diā tuā ⁊ ꝟitatē
12 tuā: a ꝯcilio mľto. Tu āt dn̄e ne lōge fa
cias miſeratiōes tuas a me: miſc͞dia ⁊
13 ꝟitas tua ſꝑ ſuſceperūt me. Qm̄ circū
dederūt me mala q̄ꝝ nō ē nūer⁹: cōp-
hēderūt me iniq̄tates mee: ⁊ nō potui
vt viderē. Multiplicate ſūt ſuꝑ capil-
los capit̄ mei: ⁊ cor meū dereliq̄t me.
14 Cōplaceat tibi dn̄e vt eruas me: dn̄e ad
adiuuādū me reſpice. Cōfūdāť ⁊ reuere
15 anť ſil: q̄ q̄rūt aīaꝫ meā vt auferāt eā.
Auertāť retrorſū et reuereāť: q̄ volūt
16 mihi mala. Ferāt confeſtim ꝯfuſioneꝫ
17 ſuā: q̄ dicūt mihi euge euge. Exultēt ⁊
letēť ſuꝑ te oēs q̄rētes te: ⁊ dicant ſꝑ
magnificeť dn̄s q̄ diligūt ſalutare tuū
18 Ego āt mēdic⁹ ſū ⁊ pauꝑ: dn̄s ſollicit⁹
eſt mei. Adiutor me⁹ ⁊ ꝓtector me⁹ es
1 tu: de⁹ me⁹ ne tardauer̄. ¶ In finē pſ̄
B Eat⁹ q̄ itelligit (dauid. XL
ſuꝑ egenū ⁊ pauperē: ī die ma-
la liberabit eum dn̄s. Dn̄s ꝯſer
uet eū ⁊ viuificet eū: ⁊ beatū faciat eū
ī terra: ⁊ nō tradat eū ī aīaꝫ inimicoꝝ
4 ei⁹. Dn̄s opem ferat illi ſuꝑ lectū dolo-
ris ei⁹: vniūſū ſtratū ei⁹ verſaſti ī infir
5 mitate ei⁹. Ego dixi dn̄e miſerere mei:
6 ſana aīaꝫ meā q̄ peccaui tibi. Inimici
mei dixerūt mala mihi: qn̄ morieť et
7 ꝑibit nomē ei⁹? Et ſi īgrediebať vt vi
deret vana loq̄bať cor eius: ꝯgregauit
8 iniq̄tatē ſibi. Egrediebať foras: ⁊ loq̄
bať in idipm̄. Aduūſū me ſuſurrabant
oēs īimici mei: aduerſū me cogitabāt
9 mala mihi. Verbū iniquū cōſtituerūt
aduerſū me: nūq̄d q̄ dormit nō adijci-
10 et vt reſurgat? Etenī homo pacis mee
in quo ſperaui: q̄ edebat panes meos.
11 magnificauit ſuꝑ me ſupplātatōeꝫ. Tu
aūt dn̄e miſerere mei: ⁊ reſuſcita mē et
12 retribuā eis. In h̄ cognoui qm̄ volui-
ſti me: qm̄ nō gaudebit inimic⁹ meus
13 ſuꝑ me. Me aūt ꝓpter innocētiā ſuſce-
piſti: ⁊ cōfirmaſti me in cōſpectu tuo ī
14 eternū. Benedict⁹ dn̄s deus iſrl̄ a ſecu
1 lo in ſeculum: fiat fiat. ¶ In finē intel
lectus filijs chore: pſalm⁹ dauid. XLI
Q Uemadmodū deſiderat ceruus
ad fōtes aquarū: ita deſiderat
3 anima mea ad te deus. Sitiuit anima
mea ad deū fontē viuū: qn̄ veniā ⁊ ap-
4 parebo an̄ faciē dei? Fuerunt mihi la-
chryme mee panes die ac nocte: dū di-
5 cit̄ mihi q̄tidie vbi eſt de⁹ tu⁹. Hec re-
cordat⁹ ſū et effudi in me aīam meaꝫ:
qm̄ trāſibo in locū tabernaculi ādmira
bilis vſq͂ ad domū dei. In voce exulta
6 tiōis ⁊ cōfeſſiōis ſon⁹ epulātis. Quare
triſtis es aīa mea: et q̄re ꝯturbas me.
Spera ī deo qm̄ adhuc cōfitebor illi:
7 ſalutare vult⁹ mei, et de⁹ me⁹. Ad me-
ipm̄ aīa mea cōturbata ē: ꝓpterea me-
mor ero tui d̄ terra iordanis: ⁊ hermo-
8 nijm a mōte modico. Abyſſus abyſſū
inuocat: ī voce cataractarū tuaꝝ. Oīa
excelſa tua ⁊ fluct⁹ tui: ſuꝑ me trāſierť
9 In die mādauit dn̄s miſc͞diaꝫ ſuā: ⁊ no
10 cte cāticū ei⁹. Apd̄ me orō d̄o vite mee
dicā d̄o ſuſceptor me⁹ es. Quare oblit⁹
es mei: ⁊ q̄re ꝯtriſtat⁹ icedo dū affligit
11 me inimic⁹? Dū cōfringūť oſſa mea: ex
probrauerūť mihi q̄ tribulāt me īimicī
mei. Dū dicūt mihi ꝑ ſingulos dies vbi
12 ē de⁹ tu⁹: q̄re triſtis es aīa mea. et q̄re
ꝯturbas me. Spera in deo qm̄ adhuc
cōfitebor illi: ſalutare vult⁹ mei ⁊ deus
meus. ¶ In finem pſ̄ dauid. XLII
1 I Udica me de⁹, et diſcerne cauſā
meā de gente nō ſācta: ab hoīe
2 iniquo et doloſo erue me. Quia
tu es de⁹ fortitudo mea: q̄re me repu-
liſti ⁊ q̄re triſt̄ incedo dum affligit me
3 inimic⁹? Emitte lucē tuā ⁊ veritatē tu
am: ipſa me deduxerūt et adduxerūt in
mōtē ſanctū tuū et ī tabernacula tua.
4 Et introibo ad altare dei: ad deū q̄ le-
tificat iuuētutē meā. Cōfitebor tibi in
5 cithara deus de⁹ me⁹: q̄re triſtis es aīa
mea ⁊ q̄re cōturbas me? Spera in deo
qm̄ adhuc cōfitebor illi: ſalutare vult⁹
1 mei ⁊ de⁹ meus. ¶ In finē ꝓ filijs cho-
re itellectus: pſalm⁹ dauid. ¶ XLIII
D Eus aurib⁹ noſtris audiuim⁹:
2 patres noſtri annūciauerūt no
bis. Opus qd̄ operat⁹ es in die-
3 bus eorū: et in dieb⁹ antiquis. Man⁹
tua gētes diſꝑdidit, et plātaſti eos: af-
4 flixiſti ꝑplos et expuliſti eos. Nec eñ ī
gladio ſuo poſſederūt terrā: ⁊ brachiū
eoꝝ nō ſaluauit eos. Sꝫ dextera tua ⁊
brachiū tuū ⁊ illumiatio vult⁹ tui: quo
5 niā complacuiſti in eis. Tu es ipe rex
meus et deus me⁹: qui mādas ſalutes

6 iacob. Jn te iimicos nr̄os vētilabim⁹
cornu:ꝛ i noīe tuo ſpernem⁹ iſurgētes
7 i nob. Nō eñ i arcu meo ſperabo:ꝛ gla
8 di⁹ me⁹ non ſaluabit me. Saluaſti eñ
nos ð affligentib⁹ nos :ꝛ odiētes nos
9 ꝯfudiſti. Jn deo laudabimur tota die:
10 ꝛ i noīe tuo ꝯfitebimur i ſeclm. Nūc aūt
repuliſti ꝛ ꝯfudiſti nos:ꝛ nō egredierꝭ
11 i ꝟtutib⁹ nr̄is. Auertiſti nos retrorſū p⁹
iimicos nr̄os ꝛ q̄ oderūt nos diripie-
12 bāt ſibi. Dediſti nos tāq̄ oues eſcaꝝ:
13 ꝛ i gētib⁹ diſpſiſti nos. Uēdidiſti pplm̄
tuū ſine p̄cio:ꝛ nō fuit m̄ltitudo in cō
14 mutationib⁹ eoꝝ. Poſuiſti nos oppro-
briū vicinis nr̄is:ſubſānatiōez ꝛ deriſū
15 his q̄ ſūt i circuitu nr̄o. Poſuiſti nos i
ſilitudinē gētib⁹ cōmotiōez capitis in
16 ppl̄is Tota die verecūdia mea ꝯ me ē:
17 ꝛ ꝯfuſio faciei mee cooperuit me A voce
exprobrātꝭ ꝛ obloquētis a facie iimici
18 ꝛ ꝑſequētꝭ. Hec oīa venerunt ſuꝑ nos
nec obliti ſum⁹ te:ꝛ iniq̄ nō egim⁹ i te
19 ſtamento tuo. Et non receſſit retro cor
nr̄m: et declinaſti ſemitas nr̄as a via
20 tua. Qm̄ hūiliaſti nos i loco afflictiōis
21 ꝛ cooperuit nos vmbra mortꝭ. Si obliti
ſum⁹ nomē dei nr̄i:ꝛ ſi expādim⁹ ma-
22 nus nr̄as ad deū alienū. Nōne de⁹ req̄
ret iſta? ipe eñ nouit abſcondita cor-
Ro.8.g dis Qm̄ ꝓpt̄ te mortificamur tota die.
23 eſtimati ſum⁹ ſic̄ oues occiſiōis. Exur
ge q̄re obdormis dñe? exurge et ne re-
24 pellas i finē. Quare faciē tuā auertꝭ: ob
liuiſcerꝭ iopie nr̄e ꝛ tribulatiōis nr̄e?
25 Qm̄ hūiliata ē i puluere aīa nr̄a:ꝯglu
26 tinat⁹ ē i t̄ra vēter nr̄. Exurge dñe ad
iuua nos:ꝛ redime nos ꝓpt̄ nomē tu-
um. Jn finē ꝓ his q̄ cōmutabunt̄ fi
liiſ chore ad itellectū cātichū ꝓ dilecto.
E Ructauit cor meū ¶ XLIIII
ꝟbū bonū:dico ego opa mea re
gi. Ligua mea calam⁹ ſcribe: ve
3 lociť ſcribētꝭ Speciosus forma p̄ filiis
hoim: diffuſa ē gr̄a i labiis tuis: ꝓpte-
4 rea bn̄dixit te de⁹ i eternuz. Accingere
gladio tuo:ſuꝑ femur tuū potētiſſime.
5 Specie tua ꝛ pulchritudie tua:itēde ꝓ
ſpere ꝓcede ꝛ regna. Propter ꝟitatē ꝛ
māſuetudinē ꝛ iuſticiam: ꝛ deducet te
6 mirabiliť dextr̄a tua. Sagitte tue acu-
te:ppl̄i ſb̄ te cadēt i corda inimicoꝝ re
Heb.1.f 7 gis. Sedes tua de⁹ i ſeclm ſecli: ꝟga di
Ibidem rectiōis ꝟga regni tui. Dilexiſti iuſti-
ciā ꝛ odiſti iniq̄tatē: ꝓptea vnxit te de

us de⁹ tu⁹ oleo iuſticie p̄ ꝯſortib⁹ tuis.
9 Myrrha ꝛ gutta ꝛ caſia a veſtimentis
tuis:a domib⁹ eburneis ex q̄b⁹ delecta
10 uerūt te filie regū i honore tuo Aſtitit
regina a dextrꝭ tuis in veſtitu deaura-
11 to:circūdata varietate. Audi filia ꝛ vi-
de ꝛ iclina aurē tuā:ꝛ obliuiſcere pplm̄
12 tuū ꝛ domū p̄ris tui Et ꝯcupiſcet rex de
corē tuū:qm̄ ipe ē dñs de⁹ tu⁹ ꝛ adora
13 būt eū. Et filie tyri i munerib⁹: vultū
14 tuū dep̄cabūť oēs diuites plebis Oīs
glia ei⁹ filie regꝭ ab int⁹:i fimbriis au
15 reis circūamicta varietatib⁹. Adducē
tur regi ꝟgines p⁹ eā: ꝓxie ei⁹ afferēť
16 tibi. Afferēť i leticia ꝛ exultatiōe: ad-
ducēť i tēplū regꝭ. Pro p̄rib⁹ tuis na-
17 ti ſūt tibi filii:ꝯſtitues eos p̄ncipes ſu
18 per oēz t̄rā. Memores erūt nomis tui
dñe:i oī generatiōe ꝛ generatiōe. Pro
pterea ppl̄i ꝯfitebūť tibi i et̄nū:ꝛ i ſecu
1 culū ſeculi. Jn finē filiis chore ꝓ ar-
2 D Eus nr̄ refugiū ꝛ ¶ canis. XLV
ꝟt⁹:adiutor i tribulatiōib⁹ q̄ i
3 uenerūt nos nimis. Propterea
nō timebim⁹ dū turbabiť t̄ra:ꝛ tranſ-
4 ferēť mōtes in cor marꝭ. Sonuerūt ꝛ
turbate ſūt aq̄ eoꝝ: ꝯturbati ſūt mon-
5 tes i fortitudie ei⁹. Flumis ipet⁹ letifi
cat citatē dei:ſctificauit tabnaculū ſu
6 um altiſſim⁹. De⁹ i medio ei⁹ nō cōmo
uebiť:adiuuabit eā de⁹ mane dilucu-
7 lo. Coturbate ſūt gētes ꝛ iclinata ſunt
8 regna: dedit vocē ſuā mota ē t̄ra. Dñs
ꝟtutū nobiſcū:ſuſceptor nr̄ de⁹ iacob.
9 Uenite ꝛ videte opa dñi q̄ poſuit ꝓdi-
10 gia ſuꝑ t̄rā:auferēs bella vſq̄ ad finē
t̄re. Arcū ꝯteret ꝛ ꝯfringet arma:ꝛ ſcu
11 ta cōburet igni. Uacate et videte qm̄
ego ſū de⁹:exaltabor i gētib⁹ ꝛ exalta-
12 bor i t̄ra. Dñs ꝟtutum nobiſcū:ſuſce-
ptor nr̄ de⁹ iacob. ¶ Jn finem ꝓ filiis
1 chore:pſalmus dauid. ¶ XLVI
O Mnes gētes plaudite māib⁹:
iubilate deo i voce exultatiōis
3 Qm̄ dñs excelſus terribiť: rex magn⁹
4 ſuꝑ oēz t̄rā. Subiecit pplos nob:ꝛ gē-
5 tes ſub pedib⁹ nr̄is. Elegit nob heredi
6 tatē ſuā:ſpeciē iacob quā dilexit. Aſcē
7 dit de⁹ i iubilo:ꝛ dñs i voce tube Pſal
lite deo nr̄o pſallite : pſallite regi nr̄o
8 pſallite. Qm̄ rex oīs t̄re de⁹: pſallite ſa-
9 piēter. Regnabit de⁹ ſuꝑ gētes:de⁹ ſe-
10 det ſuꝑ ſedē ſctām ſuā. Pncipes pploꝝ
cōgregati ſūt cū deo abraā:qm̄ dii for-

1 tes terre vehemēter eleuati ſūt. Pſal
mus cātici filijs chore ſecūda ſabbati.
2 Magnꝰ dñs ⁊ laudabiľ ‖ XLVII
nimis ī ciuitate dei nr̄i: ī mon
3 te ſācto eiꝰ. Fūdaꝛ exultatione
vniūſe t̄re: mons ſion latera aq̄lonis
4 ciuitas regiſ magni. Deꝰ ī domibꝰ eius
5 cognoſceꝛ: cū ſuſcipiet eā. Qm̄ ecce re
ges t̄re ꝯgregati ſūt: ꝯuenerūt ī vnū.
6 Ipī videntes ſic āmirati ſūt: ꝯturbati
ſūt: cōmoti ſūt: tremor apprehēdit eos.
7 Ibi dolores vt parturiētiſ: in ſpū vehe-
8 mēti ꝯteres naues tharſis. Sic audi-
9 uimꝰ ſic vidimꝰ ī ciuitate dñi ꝟtutū
in ciuitate dei nr̄i: deꝰ fūdauit eā ī eter
10 nū. Suſcepimꝰ deꝰ miſcd̄iā tuā: in me-
11 dio tēpli tui. Scd̄m nomē tuū deꝰ ſic
⁊ laus tua ī fines t̄re: iuſticia plena ē
12 dextra tua. Leteꝛ mons ſion et exultēt
13 filie iude: ꝓpť iudicia tua dñe Circūda
te ſion ⁊ cōplectimini eā: narrate ī tur
14 ribꝰ eiꝰ. Ponite corda vr̄a ī ꝟtute eiꝰ:
⁊ diſtribuite domos eiꝰ vt enarretiſ in
15 ꝓgenie alt̄a. Qm̄ h̄ ē deꝰ deꝰ nr̄ ī et̄nū
⁊ ī ſeculū ſeculi: ipē reget nos in ſec̄la.
1 In finē ꝓ filijs chore: pſalmꝰ dauid
2 Audite hec oēs gen- ‖ XLVIII
tes: auribꝰ ꝑcipite oēs q̄ habi-
3 tatiſ orbē. Quiq3 terrigene ⁊ fi-
4 lij hoim: ſiĺ in vnū diues ⁊ pauꝑ. Os
meū loqueꝛ ſapiā: ⁊ meditatio cordiſ
5 mei prudētiā. Inclinabo in parabolā
aurē meā: aperiā ī pſalterio ꝓpoſitiōē
6 meā. Cur timebo ī die mala: īiq̄tas cal
7 canei mei circūdabit me. Qui ꝯfidūt ī
ꝟtute ſua: ⁊ ī multitudine diuitiarū ſu
8 arū gloriāꝛ. Frater ñ redimit redimet
9 hō: nō dabit deo placationē ſuā. Et ꝓ̄
10 ciū redēptionis aīe ſue: ⁊ laborabit in
11 et̄nū ⁊ viuet adhuc ī finē. Nō videbit
interitū cū viderit ſapiētes moriētes:
12 ſiĺ īſipiēs ⁊ ſtultꝰ ꝑibūt. Et relinquēt
alienis diuitias ſuas: ⁊ ſepulchra eorū
domꝰ illorū ī et̄nū. Tabernacula eorū
ī ꝓgenie ⁊ ꝓgenie: vocauerūt noīa ſua
13 ī terriſ ſuis. Et hō cū ī honore eēt nō ī-
tellexit: cōpatus ē iumētiſ īſipiētibꝰ
14 ⁊ ſiĺis factꝰ ē ilľ. Hec via illorū ſcanda
lū ipīs: ⁊ poſtea ī ore ſuo cōplacebūt.
15 Sicut oues ī inferno poſiti ſūt: mors
depaſcet eoſ Et dñabūꝛ eorū iuſti ī ma
tutino: ⁊ auxiliū eorū veteraſcet ī infer
16 no a glīa eorū. Verūtñ deꝰ redimet ani
mā meā d̄ manu inferi: cū acceperit me.

17 Ne timueriſ cū diues factꝰ fuerit hō: ⁊
cū multiplicata fuerit glīa domꝰ eius.
18 Qm̄ cū interierit non ſumet oīa: neq3 Iob.27.
19 deſcēdet cū eo glīa eiꝰ. Quia aīa eiꝰ in
vita ipīꝰ bñdiceꝛ: ꝯfitebiꝛ tibi cū bñ-
20 feceriſ ei. Introibit vſq3 ī ꝓgenies pa-
trū ſuorū: vſq3 ī et̄nū nō videbit lumē.
21 Homo cū ī honore eēt nō ītellexit: cō-
paratꝰ ē iumētiſ īſipiētibꝰ: ⁊ ſiĺis fa-
1 ctus ē illis. Pſalmus aſaph. XLIX
2 Deus deorū dñs locutꝰ ē: ⁊ voca
uit t̄rā. A ſolis ortu vſq3 ad oc
caſū: ex ſion ſpecies decoriſ eiꝰ.
3 Deꝰ manifeſte veniet: deꝰ nr̄ ⁊ ñ ſilebit.
Ignis ī ꝯſpectu eiꝰ exardeſcet: ⁊ in cir-
4 cūitu eiꝰ tempeſtas valida. Aduocabit
celū deſurſū: et t̄rā diſcernere ꝑpl'm ſu-
5 um. Cōgregate illi ſctōs eiꝰ: q̄ ordinēt
6 teſtamētū eiꝰ ſuꝑ ſacrificia. Et annū-
ciabūt celi iuſticiā eiꝰ: qm̄ deꝰ iudex ē.
7 Audi ꝑpl's meus ⁊ loq̄r: iſrľ ⁊ teſtifica
8 bor tibi: deꝰ deꝰ tuꝰ ego ſū. Nō ī ſacrifi-
cijs tuis arguā te: holocauſta āt tua ī
9 ꝯſpectu meo ſūt ſemꝑ. Nō accipiā d̄ do
mo tua vitulos: neq3 d̄ gregibus tuis
10 hircos. Qm̄ mee ſunt oēs fere ſiluarū:
11 iumēta ī mōtibꝰ ⁊ boues. Cognoui oīa
volatilia celi: ⁊ pulchritudo agri mecū
12 ē. Si eſuriero nō dicā tibi: meꝰ eſt enī
13 orbis t̄re ⁊ plenitudo eiꝰ. Nūq̄d man-
ducabo carnes taurorū: aut ſanguinē
14 hircorū potabo? Immola deo ſacrifici-
um laudis: ⁊ redde altiſſimo vota tua.
15 Et īuoca me ī die tribulatiōis: eruā te
16 ⁊ honorificabis me. Pctōri āt dixit de
us: q̄re tu enarras iuſticias meas: ⁊ aſ
17 ſumis teſtamētū meū ꝑ os tuū? Tu ꝟo
odiſti diſciplinā: ⁊ ꝓieciſti ſmōes me-
18 os retrorſū. Si videbas furē: currebaſ
cū eo: ⁊ cū adulteriſ portiōē tuā pone
19 baſ. Os tuū abūdauit malicia: ⁊ ligua
20 tua ꝯcinabat dolos. Sedēs aduerſus
frēē tuū loq̄bariſ: ⁊ aduerſū filiū mr̄is
21 tue ponebas ſcandalū hec feciſti ⁊ ta-
cui. Exiſtimaſti iniq̄ ꝙ ero tui ſiĺis:
22 arguā te ⁊ ſtatuā ꝯ faciē tuā Intelligi
te hec q̄ obliuiſcimini deū: ne q̄n rapi-
23 at vt non ſit q̄ eripiat. Sacrificiū lau-
dis honorificabit me: ⁊ illic iter, q̄ oſtē-
1 dā illi ſalutare dei. ‖ Pſ in finē dauid
2 q̄n venit ad eū natha ꝓpha q̄n intrauit
Miſerere mei ‖ ad berſabee. L
deꝰ: ſm magnā miſcd̄iā tuā.
Et ſm multitudinē miſeratio-

dū tuaꝝ: dele iniq̄tatē meā. Amplius la
ua me ab iniq̄tate mea: et a pctō meo
5 mūda me. Qm̄ iniq̄tatē meā ego cog-
6 noſco: ⁊ pctm̄ meū ꝯ me ē sp̄. Tibi ſoli
peccaui, ⁊ malū corā te feci: vt iuſtifice
ris i ſmōib⁹ tuis ⁊ vincas cū iudicaris.
7 Ecce eni i iniq̄tatib⁹ ꝯceptꝰ ſū: ⁊ i pec
8 cat⁹ ꝯcepit me mr̄ mea. Ecce eni ṽitatē
dilexiſti: icerta ⁊ occulta ſapie tue ma
9 nifeſtaſti mihi. Aſpges me dn̄e hyſopo
⁊ mūdabor: lauab me ⁊ ſup niuē deal-
10 babor. Auditui meo dab gaudiū ⁊ leti
11 ciā: ⁊ exultabūt oſſa hūiliata. Aūte fa-
ciē tuā a pctīs meis: ⁊ oēs iniq̄tates
12 meas dele. Cor mūdū crea i me deus: ⁊
13 sp̄m rectū inoua in viſcerib⁹ meis. Ne
ꝓiicias me a facie tua: ⁊ sp̄m sctm̄ tuū
14 ne auferas a me. Redde mihi leticiā ſa
lutaris tui: ⁊ sp̄ū pncipali ꝯfirma me.
15 Docebo iniq̄s vias tuas: ⁊ impij ad te
16 ꝯuertēt. Libera me d̄ ſāguinib⁹ de⁹ deus
ſalut⁹ mee: ⁊ exultabit līgua mea iuſti
17 ciā tuā. Dn̄e labia mea apies: ⁊ os me
18 um ānūciabit laudē tuā. Qm̄ ſi voluiſ
ſes ſacrificiū dediſſē vtiqꝫ holocauſt⁹
19 nō delectaber⁹. Sacrificiū deo sp̄ūs cō
tribulat⁹: cor ꝯtritū ⁊ hūiliatū de⁹ nō
deſpicies. Benigne fac dn̄e i bona vo-
lūtate tua ſiō: vt edificēt muri hierl'm
21 Tūc acceptab ſacrificiū iuſticie oblati
ōnes ⁊ holocauſta: tūc iponēt ſup alta
re tuū vitulos. ¶ In finē itellect⁹ dauid
1.Re.22.d 2 cū venit ad eū doech idume⁹ ⁊ nūciauit
ſauli: venit dauid i domū achimelech.
Q Uid gl'iar⁹ i malicia: q̄ po ¶ LI
tēs es in iniq̄tate? Tota die in-
iuſticiā cogitauit līgua tua: ſic
5 nouacula acuta feciſti doluꝫ. Dilexiſti
maliciā ſup benignitatē: iniq̄tatē ma
6 gis q̄ loq̄ eq̄tatē. Dilexiſti oīa ṽba p̄-
7 cipitationis: linguā doloſa. Propterea
de⁹ deſtruet te in finē: euellet te ⁊ emi-
grabit te d̄ tabnacl'o tuo: ⁊ radicē tuā
8 d̄ trā viuētiū. Uidebūt iuſti ⁊ timebūt:
⁊ ſup eū ridebūt ⁊ dicent: ecce hō q̄ nō
9 poſuit deū adiutorē ſuū. Sꝫ ſperauit i
m̄ltitudie diuitiaꝝ ſuaꝝ ⁊ pualuit in
10 vanitate ſua. Ego aūt ſic oliua fructife-
ra i domo dei: ſperaui i miſcdia dei in
11 etnū ⁊ i ſeculū ſecl'i. Cōfitebor tibi i ſe-
culū q2 feciſti: ⁊ expectabo nomē tuuꝫ
qm̄ bonum i ꝯſpectu sctōꝝ tuoꝝ. Ui-
ctori p chorū eruditio dauid.
S.13 D Ixit inſipiēs i corde ſuo ¶ LII

2 nō ē de⁹. Corupti ſūt ⁊ abominabiles
facti ſūt i iniq̄tatib⁹: nō ē q̄ faciat bo
3 nū. De⁹ d̄ celo ꝓſperit ſup filios hoim
vt videat ſi ē itelligēs aut reqrēs deū
4 Oēs declinauerūt ſil' iutiles facti ſūt:
nō ē q̄ faciat bonū: nō ē vſqꝫ ad vnū.
5 Nōne ſciēt oēs q̄ opant iniq̄tatē: q̄ de S.13
uorāt plebē meā vt cibū panis? Deus Ro.3
nō iuocauerūt: illic trepidauerūt timo-
6 re vbi nō fuit timor. Qm̄ de⁹ diſſipauit
oſſa eoꝝ q̄ hoib⁹ placēt: ꝯfuſi ſunt qm̄
de⁹ ſpreuit eos. Quis dabit ex ſiō ſalu- S.13
7 re iſrl': cū ꝯuerterit deus captiuitatē ple
bis ſue: exultabit iacob et letabit iſrl'.
1 ¶ In finē i carmib⁹ itellect⁹ dauid cū 1.Re.
2 veniſſent cyphei ⁊ nūciaſſent ſauli: nō
ne dauid abſcōdit⁹ ē apud nos. ¶ LIII
3 D Eus i noīe tuo ſaluū me fac: et
in ṽtute tua iudica me. De⁹ ex
audi orōnes meā: aurib⁹ ꝑcipe
5 ṽba oris mei. Qm̄ alieni inſurrexerūt
adūſū me: ⁊ fortes q̄ſierūt aīaꝫ meā: et
6 nō ꝓpoſuerūt deū añ ꝯſpectū ſuū. Ecce
eni de⁹ adiuuat me: ⁊ dn̄s ſuſceptor eſt
7 aīe mee. Auerte mala inimic⁹ meis: et i
8 ṽitate tua diſpde illos. Uolūtarie ſa-
crificabo tibi: ⁊ ꝯfitebor nomi tuo dn̄e
9 qm̄ bonū ē: Qm̄ ex oī tribulatiōe eri-
puiſti me: ⁊ ſup inimicos meos deſpe-
xit ocul⁹ me⁹. ¶ In finē i carmib⁹ intel
2 E xaudi de⁹ ¶ lect⁹ dauid. LIIII
orōnes meā: ⁊ ne deſpexer⁹ dep̄-
cationē meā: itēde mihi ⁊ exau
di me. Cōtriſtat⁹ ſū i exercitatiōe mea:
⁊ ꝯturbat⁹ ſū a voce inimci, ⁊ a tribu
latiōe pctōris. Qm̄ declinauerūt i me
5 iniq̄tates: ⁊ i ira moleſti erāt mihi. Cor
meū ꝯturbatū ē i me: ⁊ formido mort⁹
6 cecidit ſup me. Timor ⁊ tremor venē-
7 rūt ſup me: ⁊ ꝯtexerūt me tenebre. Et di
xi: q̄s dabit mihi pennas ſic colūbe: et
8 volabo ⁊ reqeſcā. Ecce elōgaui fugiēs:
9 ⁊ māſi i ſolitudie. Expectabā eum qui
ſaluū me fecit a puſillanimitate sp̄ūs
10 ⁊ tēpeſtate. Precipita dn̄e, diuide ling-
uas eoꝝ: qm̄ vidi iniq̄tatē ⁊ ꝯdictiōeꝫ
11 i ciuitate. Die ac nocte circūdabit eaꝫ
ſup muros ei⁹ iniq̄tas: ⁊ labor i medio
12 ei⁹, ⁊ iniuſticia. Et nō defecit d̄ plateis
13 ei⁹: vſura ⁊ dol⁹. Qm̄ ſi inimic⁹ meus
maledixiſſet mihi: ſuſtinuiſſē vtiqꝫ. Et
ſi is q̄ oderat me ſup me magna locut⁹
fuiſſet: abſcōdiſſem me forſitan ab eo.
14 Tu ṽo hō vnanimis: dux me⁹ ⁊ notus

15 me⁹. Qui ſimul mecū dulces capiebas
cibos: in domo dei ambulauim⁹ cū cō-
ſenſu. Ueniat mors ſup illos: ⁊ deſcen
16 dant in infernū viuentes. Qm̄ neq̄tie
17 in habitaculis eoꝝ: i medio eoꝝ. Ego
āt ad deū clamaui: ⁊ dn̄s ſaluauit me.
18 Ueſpe ⁊ mane ⁊ meridie narrabo ⁊ an
19 nūciabo: ⁊ exaudiet vocē meā. Redimet
i pace aīaz meā ab his q̄ appropinquāt
20 mihi: qm̄ int̄ mltos erāt mecū. Exau-
diet de⁹, ⁊ hūiliabit illos: q̄ ē an̄ ſecla.
Nō. n. ē illꝭ cōmutatio, ⁊ n̄ timuerūt deū:
21 extēdit manū ſuā i retribuēdo. Cōtami
22 nauerūt teſtamētū ei⁹ diuiſi ſūt ab ira
vult⁹ ei⁹: ⁊ appropinquit cor illi⁹. Mol
liti ſūt ſmōes ei⁹ ſup oleū: ⁊ ipi ſūt ia-
23 cula. Iacta ſup dn̄m curā tuā: et ipe te
enutriet: ⁊ n̄ dabit i etnū fluctuatiōes
24 iuſto. Tu vo de⁹: deduces eos i puteū
iterit⁹. Uiri ſāguinū ⁊ doloſi nō dimi
diabūt dies ſuos: ego aūt ſperabo i te
dn̄e. In finē p pplo q̄ a ſctis lōge fa
ctus ē i tituli inſcriptiōe ipi dauid cū
tenerēt eū allophyli i geth. LV
Miſerere mei de⁹ qm̄ cōculcauit
2 me hō tota die ipugnās tribu-
3 lauit me. Cōculcauerūt me inimici mei
tota die: qm̄ mlti bellantes adūſū me.
4 Ab altitudie diei timebo: ego vo i te
5 ſperabo. In dō laudabo ſmōes meos:
i dō ſperaui n̄ timebo q̄d faciat mihi ca
6 ro. Tota die vba mea execrabāt̄: adū
7 ſū me oēs cogitatiōes eoꝝ i malū. In-
hitabūt ⁊ abſcōdēt: ipi calcaneū meū
8 obſuabūt. Sic ſuſtinuerūt aīaz meā p
nihilo ſaluos facies illos: in ira pplos
9 cōfringes. De⁹ vitā meā ānūciaui tibi:
poſuiſti lachrymas meas i cōſpectu tuo
10 Sic ⁊ i pmiſſiōe tua: tūc cōuertēt̄ iimici
mei retrorſū. In q̄cūq; die īuocauero
11 te: ecce cognoui qm̄ de⁹ me⁹ es. In dō lau
dabo vbū: i dn̄o laudabo ſmonē: i dō
ſperaui nō timebo q̄d faciat mihi hō.
12 In me ſūt de⁹ vota tua: q̄ reddā lauda-
13 tiones tibi. Qm̄ eripuiſti aīaz meā de
morte: ⁊ pedes meos d lapſu: vt placeā
corā deo i lumie viuentiū. In finē ne
diſpdas dd i tituli iſcptiōe cū fugeret
a facie ſaul reg̃ iſrł i ſpelūcā. LVI
2 Miſerere mei de⁹ miſerere mei: qm̄
i te cōfidit aīa mea. Et i vmbra
alaꝝ tuaꝝ ſperabo donec trāſe-
3 at iniq̄tas. Clamabo ad deū altiſſimū:
4 deū q̄ bn̄ fecit mihi. Miſit de celo ⁊ li
berauit me: dedit i opprobriū cōculcā-
tes me. Miſit de⁹ miſcdiaz ſuā ⁊ vitā-
5 tē ſuā: ⁊ eripuit aīaz meā de medio ca-
tuloꝝ leonū: dormiui cōturbatus. Filij
hoim dētes eoꝝ arma ⁊ ſagitte: ⁊ lin-
6 gua eoꝝ gladi⁹ acut⁹. Exaltare ſup ce-
7 los de⁹: ⁊ i oi terra glia tua. Laqueum
parauerūt pedib⁹ meis: ⁊ icuruauerūt
aīaz meā. Foderūt an̄ faciē meā foueā ⁊
8 iciderūt i eā. Paratū cor meū: de⁹ para ī. 107
tū cor meū: cātabo ⁊ pſalmū dicā dn̄o.
9 Exurge glia mea exurge pſalteriū ⁊ ci
10 thara exurgā diluculo. Cōfitebor tibi i
pplis dn̄e: ⁊ pſalmū dicā tibi i gētib⁹.
11 Qm̄ magnificata ē vſq; ad celos miſe
ricordia tua: ⁊ vſq; ad nubes veritas
12 tua. Exaltare ſup celos de⁹: ⁊ ſup oēm
1 traz glia tua. In finē ne diſpdas da-
uid i tituli inſcriptiōe. LVII
2 Si vo vtiq; iuſticiā loq̄mini: re
cte iudicate filij hoim. Etenī in
3 corde iniq̄tates opami i tra: iniuſticias
4 man⁹ vre cōcinnāt. Alienati ſūt pecca-
tores a vulua: errauerunt ab vtero lo
5 cuti ſūt falſa. Furor illꝭ ſm ſilitudinē
ſerpētꝭ: ſicut aſpidis ſurde: ⁊ obturātꝭ
6 aures ſuas. Que nō exaudiet vocē icā-
7 tātiū: ⁊ venefici incātātꝭ ſapienꝭ. De⁹
cōteret dētes eoꝝ in ore ipoꝝ: molas
8 leonū cōfringet dn̄s. Ad nihilū deue-
niēt tanq̄ aq̄ decurrēs: intēdit arcū
9 ſuū donec infirmēt̄. Sicut cera q̄ fluit
auferent̄: ſupcecidit ignis ⁊ nō vide-
10 rūt ſolē. Priuſq̄ itelligerēt ſpine vre
11 rhānū: ſicut viuētes ſic i ira abſorbet
eos. Letabit̄ iuſt⁹ cū viderit vindictā:
man⁹ ſuas lauabit in ſāguine pctōris
12 Et dicet hō ſi vtiq; ē fruct⁹ iuſto: vti-
q; eſt de⁹ iudicans eos i terra. In fi-
1 nē ne diſperdas dauid in tituli inſcri
ptione: qn̄ dimiſit ſaul ⁊ cuſtodiuit do
mū ei⁹ vt interficeret eū. LVIII
2 Eripe me d inimicꝭ meis de⁹ me
us: ⁊ ab inſurgētib⁹ in me libe-
3 ra me. Eripe me de opantibus
iniq̄tatē: ⁊ d virꝭ ſanguinū ſalua me.
4 Quia ecce ceperūt aīam meā: irruerūt
5 in me fortes. Neq; iniq̄tas mea neq;
pctm̄ meū dn̄e: ſine iniq̄tate cucurri et
6 direxi. Exurge i occurſū meū ⁊ vide: et
tu dn̄e deus virtutū deus iſrł. Intēde
ad viſitādas oēs gentes: nō miſerearꝭ
7 oibus qui opant̄ iniq̄tatē. Cōuertent̄
ad veſperā ⁊ famem patiēt̄ vt canes: ⁊

8 circuibūt ciuitatē. Ecce loquēt in ore
ſuo: ꝛ gladi⁹ i labijs eoꝝ: qm̄ qs audi
9 uit? Et tu dn̄e deridebꝭ eos: ad nihilū
10 deduces oēs gētes. Fortitudinē meā
ad te cuſtodiā: qꝛ de⁹ ſuſceptoꝛ me⁹ es:
11 de⁹ me⁹ miſcdia ei⁹ pueniet me De⁹ oſtē
12 dit mihi ſup inimicos meos: ne occidas
eos ne qn̄ obliuiſcāt ppli mei. Diſpge
illos i virtute tua: ꝛ depone eos ptectoꝛ
13 me⁹ dn̄e. Delictū oris eoꝝ: ſmonē labi
oꝝ ipoꝝ: ꝛ cōphēdāt i ſupbia ſua Et
14 de execratiōe ꝛ mēdacio ānūciabūt, in
ꝯſūmatiōe: i ira ꝯſūmatiōis ꝛ nō erūt.
Et ſciēt qꝛ de⁹ dn̄abit iacob: ꝛ finium
15 tre. Cōuertēt ad veſperā ꝛ famē patiē
16 tur vt canes: ꝛ circuibūt citatē. Ipi diſ
pergēt ad māducādū: ſi vo n̄ fuerit ſa
17 turati ꝛ murmurabūt. Ego āt cātabo
fortitudinē tuā: ꝛ exaltabo mane miſe
ricordiā tuā Quia fact⁹ es ſuſceptoꝛ me
us: ꝛ refugiū meū in die tribulationis
18 mee. Adiutoꝛ me⁹ tibi pſallā: qꝛ de⁹ ſu
ſceptoꝛ me⁹ es: de⁹ meus miſcdia mea.
In finē p his q̄ cōmutabūt tituli
iſcptiōe ipi dauid i doctrinā: cū ſuccē
2 dit meſopotamiā ſyrie ꝛ ſobal: ꝛ ꝯūtit
ioab: ꝛ pcuſſit edō i valle ſalinaꝝ duo
3 Deus repuli- decī milia LIX
ſti nos ꝛ deſtruxiſti nos: iratus
es: ꝛ miſert⁹ es nob. Cōmouiſti
4 trā ꝛ ꝯturbaſti eā: ſana ꝯtritiōes ei⁹ qꝛ
5 cōmota ē Oſtēdiſti pplo tuo dura. pota
6 ſti nos vino cōpūctiōis. Dediſti metuē
tib⁹ te ſignificatiōez: vt fugiāt a facie
7 arc⁹. Et liberent dilecti tui: ſaluū fac
8 dextra tua ꝛ exaudi me. De⁹ locut⁹ ē i
ſctō ſuo: letaboꝛ ꝛ partiboꝛ ſichimā: et
J.107 ꝯuallē tabnaculoꝝ metiboꝛ. Me⁹ ē ga
9 laad ꝛ me⁹ ē manaſſes: ꝛ ephraī fortitu
10 do capit⁹ mei. Juda rex me⁹: moab olla
ſpei mee. In idumeā extēdā calciamē
tū meū: mihi alienigene ſubditi ſunt.
11 Quis deducet meā i citatē munitā: qs
12 deducet me vſqꝫ i idumeā? Nōne tu de
us q̄ repuliſti nos? ꝛ n̄ egrediet de⁹ i
J.107 13 virtutib⁹ n̄ris. Da nob auxiliū de tribu
14 latiōe: ꝛ vana ſal⁹ hois. In deo faciem⁹
virtutē: ꝛ ipe ad nihilū deducet tribulā
1 tes nos. In finē i hymnis: pſ dd. LX
2 Exaudi de⁹ dep̄catiōez meā: itēn
de orōni mee. A finib⁹ tre ad te
clamaui dū anxiaret coꝛ meū: i
3 petra exaltaſti me. Deduxiſti me, qꝛ fa
ctus es ſpes mea: turr fortitudis a fa
5 cie inimici. Inhabitabo i tabernaculo
tuo i ſecla: ꝓtegar i velamēto alaꝝ tu
6 arū. Qm̄ tu deus me⁹ exaudiſti orōnes
meā: dediſti hereditatē timētib⁹ nomē
7 tuū. Dies ſup dies reg adijcies: ānos
ei⁹ vſqꝫ i diē generatiōis ꝛ generatiōis
8 Permanet i etnū i ꝯſpectu dei: miſeri
9 cordiā ꝛ veritatē ei⁹ qs reqret? Sic pſal
mū dicā dicā noi tuo i ſeclm ſeculi: vt
1 reddā vota mea de die i diē. In finē p
2 Nonne deo ydithū: pſ dd. LXI
ſubiecta erit aīa mea ab ipo. n.
ſalutare meū. Nā ꝛ ipe de⁹ me⁹
ꝛ ſalutar me⁹ ſuſceptoꝛ me⁹: nō moue
4 boꝛ āpli⁹. Quouſqꝫ irruit i hoīes: int
ficit vniūſi vos: tāqꝫ parieti iclinato ꝛ
5 macerie depulſe? Verūtn̄ pciū meū co
gitauerūt repellere: cucurri in ſiti: oꝛe
ſuo bn̄dicebāt ꝛ corde ſuo maledicebāt
6 Verūtn̄ deo ſubiecta eſto aīa mea: qm̄
7 ab ipo patiētia mea. Quia ipe de⁹ me
us ꝛ ſaluatoꝛ me⁹: adiutoꝛ me⁹ nō emi
8 grabo. In deo ſalutare meū ꝛ glia mea:
9 de⁹ auxilij mei ꝛ ſpes mea i deo ē. Spe
rate i eo ois ꝯgregatio ppli: effundite
coraꝫ illo corda vr̄a: de⁹ adiutoꝛ nr̄ in
10 etnū. Verūtn̄ vani filij hoim: mēdaces
filij hoim i ſtateris: vt decipiāt ipi de va
11 nitate i idipm. Nolite ſperare i iniqta
te: ꝛ rapinas nolite ꝯcupiſcere: diuitie
12 ſi affluant nolite coꝛ apponere. Semel
locut⁹ ē deus duo hec audiui: qꝛ ptās
13 dei eſt, ꝛ tibi dn̄e miſcdia: qꝛ tu reddis
1 vnicuiqꝫ iux opa ſua. Pſ dauid cū
eſſet in deſerto iudee. LXII
2 Deus de⁹ me⁹: ad te de luce vigilo
Sitiuit i te aīa mea: q̄ multi
3 plicit tibi caro mea. In tra deſta, iuia,
ꝛ iaquoſa ſic i ſcto apparui tibi: vt vi
4 derē virtutē tuā ꝛ gliā tuā. Qm̄ meli
oꝛ ē miſcdia tua ſup vitas: labia mea
5 laudabūt te. Sic bn̄dicā te i vita mea:
6 ꝛ i noie tuo leuābo man⁹ meas. Sicut
adipe ꝛ pinguedie repleat aīa mea: et
labijs exultatiōis laudabit os meum.
7 Sic memoꝛ fui tui ſup ſtratū meū: in
8 matutinis meditaboꝛ i te: qꝛ fuiſti ad
iutoꝛ me⁹. Et i velamēto alaꝝ tuaꝝ ex
9 ultabo: adheſit aīa mea poſt te: me ſuſce
10 pit dextra tua. Ipi vo i vanū qſierunt
11 aīaz meā: itroibūt i iferioꝛa tre: tradē
12 tur i man⁹ gladij ptes vulpiū erūt Rex
vo letabit i deo laudabūt oēs q̄ iurāt
i eo: qꝛ obſtructū eſt os loquētiū iniq.

1 ¶ In finē pſalmus dauid. ¶ LXIII
2 Exaudi deus orationē meā cū de-
precor: a timore inimici eripe aīaʒ
3 meā. Protexiſti me a cōuentu
malignātiū: a multitudine operātiū ini
4 quitatē. Quia exacuerunt vt gladiū lin-
5 guas ſuas: intēderūt arcū rē amarā: vt
6 ſagittēt i occult⁹ imaculatū. Subito
ſagittabūt eū ⁊ nō timebūt: firmauerūt
ſibi ſermonē neq̄. Narrauerūt vt ab-
ſcōderēt laqueos: dixerūt q̄s videbit
7 eos. Scrutati ſūt iniq̄tates: defecerūt
8 ſcrutātes ſcrutinio. Accedet hō ad cor
altū: ⁊ exaltabit᷑ de⁹. Sagitte puuloꝝ
9 facte ſūt plage eoꝝ: ⁊ infirmate ſunt ꝯ
eos lingue eoꝝ. Cōturbati ſūt oēs qui
10 videbāt eos: ⁊ timuit ois hō. Annūcia
uerūt opa dei: ⁊ facta ei⁹ itellexerunt.
11 Letabit᷑ iuſtus i dn̄o ⁊ ſperabit i eo: ⁊
laudabunt᷑ oēs recti corde. In finem
1 pſ dd̄ cāticū aggei hieremie ⁊ ezechie-
lis de ꝟbo pegrinatiōis: ⁊ de pplo trāſ
migratiōis cū inciperēt pficiſci.
2 Te decet hymn⁹ de⁹ i ¶ LXIIII
ſion: ⁊ tibi reddet᷑ votū i hieru
3 ſalē. Exaudi orationē meā: ad
te ois caro veniet. Verba iniquoꝝ pua-
luerūt ſup nos: ⁊ ipietatib⁹ nr̄is tu p
pitiaber⁹. Beat⁹ quē elegiſti ⁊ aſſūpſi-
ſti: inhabitabit i atrijs tuis. Replebi-
mur i bonis dom⁹ tue: ſctm̄ ē templū
6 tuū mirabile i eq̄tate. Exaudi nos de⁹
ſalutar⁹ nr̄: ſpes oim finiū t̄re ⁊ i mari
7 lōge. Preparās mōtes i ꝟtute tua ac-
8 cinct⁹ potētia: q̄ ꝯturbas pfūdū mar⁹
ſonū fluctuū ei⁹. Turbabūt᷑ gētes ⁊ ti
9 mebūt q̄ habitāt t̄minos a ſignis tuis
10 exit⁹ matutini ⁊ veſpe delectabis. Vi-
ſitaſti t̄rā ⁊ inebriaſti eā: multiplicaſti
locupletare eā. Flumen dei repletū eſt
aq̄s: paraſti cibū illoꝝ qm̄ ita ē ppa-
11 ratio ei⁹. Riuos ei⁹ inebria multiplica
genimina ei⁹: i ſtillicidijs ei⁹ letabit᷑
12 germinās. Bn̄dices corone āni beni-
gnitat⁹ tue: ⁊ cāpi tui replebūt᷑ vber-
13 tate. Pingueſcēt ſpecioſa deſti: ⁊ exul
14 tatione colles accīgēt᷑. Induti ſūt arie
tes ouiū: ⁊ valles abūdabūt frumēto:
clamabūt etenī hymnū dicēt. In finē
1 cāticū pſalmi reſurrectiōis. ¶ LXV
2 Iubilate deo ois t̄ra: pſalmū di
cite noi eius: date gl'iam laudi
3 ei⁹. Dicite deo q̄ꝫ t̄ribilia ſunt
opa tua dn̄e: i multitudine ꝟtut⁹ tu-e
4 mētiēt᷑ tibi inimici tui. Ois t̄ra adoret
te ⁊ pſallat tibi: pſalmū dicat noi tuo.
5 Uenite ⁊ videte opa dei: t̄ribilis i cō-
6 ſilijs ſup filios hoim. Qui ꝯuertit ma
re i aridā: i flumine ptrāſibūt pede ibi
7 letabimur i ipo. Qui dn̄at᷑ in virtute
ſua i et'nū: oculi ei⁹ ſup gētes reſpici-
unt: q̄ exaſperāt nō exaltent᷑ i ſemetipis.
8 Bn̄dicite gētes deū nr̄m: ⁊ auditā faci
9 te vocē laudis ei⁹. Qui poſuit aīaʒ me
am ad vitā: ⁊ nō dedit i comotionē pe
10 des meos. Qm̄ pbaſti nos deus: igne
nos examinaſti ſicut examinat᷑ argen-
11 tū. Induxiſti nos i laqueū: poſuiſti tri
12 bulatiōes i dorſo nr̄o: ipoſuiſti hoies
ſup capita nr̄a. Trāſiuimus p ignē ⁊
13 aquā ⁊ eduxiſti nos i refrigeriū. Introi
ibo i domū tuā i holocauſtis: reddā ti
14 bi vota mea q̄ diſtinxerūt labia mea.
Et locut⁹ ē os meū: i tribulatiōe mea.
15 Holocauſta medullata offerā tibi cū
incēſo arietū: offerā tibi boues cū hir-
16 cis. Uenite audite ⁊ narrabo oēs q̄ ti-
17 met⁹ deū: quāta fecit aie mee. Ad ipm
ore meo clamaui: ⁊ exaltaui ſub ligua
18 mea. Iniq̄tatē ſi aſpexi i corde meo: nō
19 exaudiet dn̄s. Propterea exaudiuit de-
20 us: ⁊ attēdit voci dep̄catiōis mee. Be-
nedict⁹ de⁹: q̄ nō amouit orationē me-
1 am ⁊ miſericordiā ſuā a me. In finē
in hymnis: pſalmꝰ cātici dd̄. ¶ LXVI
2 Deus miſereat᷑ nr̄i ⁊ bn̄dicat no
bis: illuminet vultū ſuū ſuper
nos ⁊ miſereat᷑ nr̄i. Ut cogno-
3 ſcam⁹ i t̄ra viā tuā: i oib⁹ gētib⁹ ſalu-
4 tare tuū. Cōfiteant᷑ tibi pp̄li de⁹: cōfite
5 ant᷑ tibi pp̄li oēs. Letēt᷑ ⁊ exultēt gē-
tes: qm̄ iudicas pplos i eq̄tate: ⁊ gētes
6 i terra dirigis. Cōfiteāt᷑ tibi pp̄li deus:
7 cōfiteāt᷑ tibi pp̄li oēs: t̄ra dedit fructū
8 ſuū. Bn̄dicat nos de⁹ deus nr̄ bn̄dicat
nos de⁹: ⁊ metuāt eū oēs fines terre.
1 In finē pſ cātici dauid. ¶ LXVII
2 Exurgat de⁹ ⁊ diſſipēt᷑ inimici
ei⁹: ⁊ fugiant q̄ oderūt eū a facie
3 ei⁹. Sicut deficit fum⁹ deficiāt:
ſicut fluit cera a facie ignis ſic pereāt
4 pctōres a facie dei. Et iuſti epulent᷑ ⁊
exultēt i ꝯſpectu dei: ⁊ delectent᷑ i leti-
5 cia. Cātate deo pſalmū dicite noi ei⁹
iter facite ei q̄ aſcēdit ſup occaſū: dn̄s
nomē illi. Exultate i ꝯſpectu ei⁹: turba
6 bunt᷑ a facie ei⁹ p̄ris orphanoꝝ ⁊ in-
7 dicis viduarū. De⁹ i loco ſctō ſuo: de⁹

8 q̄ inhabitare facit vni⁹ moris i domo.
Qui educit vinctos i fortitudine: ſimi-
ter eos q̄ exaſperāt q̄ habitāt in ſepul-
8 chris. De⁹ cū egredier̄ i ɔſpectu ppli
9 tui: cū ptrāſier̄ i deſto. Terra mota ē
etēm celi diſtillauerūt a facie dei ſinai
10 a facie dei iſrl. Pluuiā volūtariā ſegre
gabis de⁹ hereditati tue ꝛ ifirmata ē:
11 tu vero pfeciſti eā. Aialia tua habita-
būt i ea: paraſti i dulcedine tua paupi
12 de⁹. Dñs dabit vbū euāgelizātib⁹: vir
13 tute mlta. Rex vtutū dilecti dilecti: et
14 ſpeciei dom⁹ diuidere ſpolia. Si dor-
miat̄ iter medios cleros pēne colūbe
deargētate: ꝛ poſteriora dorſi ei⁹ i pal
15 lore auri. Dū diſcernit celeſt̄ reges ſu
16 p eā niue dealbabūt i ſelmon: mons
dei mōs pinguis. Mōs coagulat⁹ mōs
17 pinguis: vt qd ſuſpicami mōtes coagu
latos? Mōs i q̄ bñplacitū ē deo habi-
tare i eo: etēm dñs habitabit in finē.
18 Currus dei decē milib⁹ multiplex: mi-
Ephe.4.b. lia letātiū: dñs i eis i ſina i ſcto. || Aſ-
19 cēdiſti i altū cepiſti captiuitatē: acce-
piſti dona i hoib⁹. Etēm nō credētes:
20 inhabitare dñm deū. Bñdict⁹ dñs die
q̄tidie: pſperū iter faciet nob de⁹ ſalu-
21 tariū nroꝝ. De⁹ nr̄ de⁹ ſaluos faciēdi
22 ꝛ dñi dñi exit⁹ mort̄. Uerūtñ de⁹ ɔfrin
get capita iimicoꝝ ſuoꝝ: verticē capil
23 li pambulātiū i delict̄ ſuis. Dixit dñs
ad baſan ɔuertā: ɔuertā i pfūdū ma-
24 ris. Ut intinguat pes tu⁹ i ſanguine:
lingua canū tuoꝝ ex inimicis ab ipo.
25 Uiderūt ingreſſus tuos de⁹: ingreſſus
26 dei mei reḡ mei q̄ ē i ſcto. Preuenerūt
pncipes ɔiūcti pſallentib⁹: i medio iu
27 uēculaꝝ tympaniſtriarū. In eccliis be
28 nedicite deo: dño de fontib⁹ iſrl. Ibi be
niamin adoleſcētul⁹: i ment̄ exceſſu.
Principes iuda duces eoꝝ: pncipes za
29 bulō ꝛ pncipes neptalim. Māda deus
vtuti tue: ɔfirma h de⁹ qd opat⁹ es i
30 nobis. A tēplo tuo i hierlm: tibi offe-
31 rēt reges mūera. Increpa feras arūdis
ɔgregatio tauroꝝ i vaccis pploꝝ: vt ex
cludāt eos q̄ pbati ſūt argēto. Diſſipa
32 gētes q̄ bella volūt. venient legati ex
egypto: ethiopia pueniet man⁹ ei⁹ deo
33 Regna terre cantate deo pſallite dño.
34 Pſallite deo, q̄ aſcēdit ſup celū celi: ad
orientē. Ecce dabit voci ſue vocē vtu-
35 tis: date gl'iam deo ſup iſrl: magnificē
36 tia ei⁹ ꝛ vt⁹ ei⁹ i nubib⁹. Mirabilis
de⁹ i ſanctis ſuis: de⁹ iſrl ipſe dabit v-
tutē ꝛ fortitudinē plebi ſue: bñdictus
1 de⁹. In finē p his qui cōmutabunt
Pſalm⁹ ipſi dauid. ¶ LXVIII
2 Saluū me fac de⁹: qm̄ intrauerūt S.11.
3 aque vſq ad aiam meā. Infix-
us ſū in limo pfūdi: ꝛ nō ē ſubſtātia.
Ueni in altitudinē maris: ꝛ tēpeſtas
4 dimerſit me. Laboraui clamās rauce
facte ſūt fauces mee: defecerūt ocli mei
5 dū ſpero i deū meū. Multiplicati ſunt S.39.
ſup capillos capitis mei q̄ oderūt me
gratis. Cōfortati ſūt q̄ pſecuti ſūt me
inimici mei iniuſte: q̄ nō rapui tūc exol
6 uebā. De⁹ tu ſcis inſipientiā meā ꝛ de
7 licta mea a te nō ſūt abſcōdita. Nō eru
beſcāt ime q̄ expectāt te dñe: dñe vtu
tū. Nō ɔfūdant ſup me: q̄ q̄rūt te de⁹
8 iſrl. Qm̄ pter te ſuſtinui opprobriū:
9 operuit cōfuſio faciē meā. Extraneus
fact⁹ ſū fratrib⁹ meis: ꝛ pegrin⁹ filijs
10 mrīs mee. Qm̄ zelus dom⁹ tue come- Joh.2.c.
dit me: ꝛ opprobria exprobrantiū tibi Roma.15
11 ceciderūt ſup me. Et operui in ieiunio
aiam meā: ꝛ factū ē i opprobriū mihi.
12 Et poſui veſtimētū meū cilitiū: ꝛ fact⁹
13 ſū illis i parabolā. Adūſū me loqbāt
q̄ ſedebāt i porta: ꝛ i me pſallebāt q̄ bi
14 bebāt vinū. Ego vo orōnē meā ad te
dñe: tps bñplaciti de⁹. In mltitudine
miſericordie tue: exaudi me i vitate ſa
15 lutis tue. Eripe me de luto vt nō infi-
gar libera me ab his q̄ oderūt me ꝛ de
16 pfūdis aq̄ꝝ. Nō me demergat tēpeſtas
aq̄: neq abſorbeat me pfūdū neq vr-
17 geat ſup me pute⁹ os ſuū. Exaudi me
dñe qm̄ benigna ē miſcdia tua: ſm mlt
titudinē miſerationū tuaꝝ reſpice me
18 Et ne aūtas faciē tuā a puero tuo qm̄
19 tribulor velociter exaudi me. Intēde
aie mee ꝛ libera eā: pter inimicos me
20 os eripe me. Tu ſcis iproperiū meū et
21 ɔfuſionē meā: ꝛ reuerētiā meā In ɔſpe
ctu tuo ſūt oēs q̄ tribulāt me: iprope-
riū expectauit cor meū ꝛ miſeriā. Et
ſuſtinui q̄ ſil ɔtriſtaret ꝛ n fuit ꝛ q̄ cō-
22 ſolaret ꝛ nō iueni. Et dederūt i eſcā me
am fel: ꝛ i ſiti mea potauerūt me aceto
23 Fiat mēſa eoꝝ corā ipis i laqueū: ꝛ re Roma.11.
24 tributiōes ꝛ i ſcādalū. Obſcurēt ocli
eoꝝ ne videāt: ꝛ dorſū eoꝝ ſēp icurua.
25 Effūde ſup eos irā tuā ꝛ furor ire tue
26 ɔphēdet eos. Fiat habitatio eoꝝ deſ Act.1.d.
ta: ꝛ i tabnaculis eoꝝ nō ſit q̄ inhabi-

27 tet. Qm̄ quē tu ꝑcuſſiſti ꝑſecuti ſūt: et
28 ſuꝑ dolorē vulnerū eorū addiderūt. Ap
pone iniq̄tatē ſuꝑ iniq̄tatē eorū: ⁊ nō in
29 trēt i iuſticiā tuā. Deleāt̄ ð libro viuē
30 tiū: ⁊ cū iuſtis nō ſcribant̄. Ego ſum
pauꝑ ⁊ dolēs: ſalꝰ tua deꝰ ſuſcepit me.
31 Laudabo nomē dei cū cantico: ⁊ ma-
32 gnificabo eū i laude. Et placebit deo
ſuꝑ vitulū nouellū: cornua ꝓducētē ⁊
33 vngulas. Uideāt paupes ⁊ letēt̄: q̄rite
34 deum ⁊ viuet aīa vr̄a. Qm̄ exaudiuit
paupes dn̄s: ⁊ vinctos ſuos nō deſper-
35 it. Laudēt illū celi ⁊ t̄ra: mare ⁊ oīa re
36 ptilia i eis. Qm̄ deꝰ ſaluā faciet ſion:
⁊ edificabūt̄ ciuitates iude. Et ihabi-
37 tabūt ibi: ⁊ hereditate acq̄rēt eā. Et ſe
mē ſuoꝝ eiꝰ poſſidebit eā: ⁊ q̄ diligūt
1 nomē eiꝰ habitabūt i ea. In finē pſ̄
dd i rememoratiōe ꝙ ſaluū fec̄ eū dn̄s.
DEus i adiutoriū meū ꝑ LXIX
2 intēde: dn̄e ad adiuuādū me fe
ſtina. Cōfūdant̄ ⁊ reuereant̄: q̄
q̄rūt aīam meā. Auertāt̄ retrorſum ⁊
erubeſcāt q̄ volūt mihi mala. Auertā
tur ſtatim erubeſcētes: qui dicūt mihi
5 euge euge. Exultēt ⁊ letēt̄ i te oēs q̄ q̄
rūt te: ⁊ dicāt ſemꝑ magnificet̄ dn̄s q̄
6 diligūt ſalutare tuū. Ego v̄o egenꝰ et
pauꝑ ſū: deꝰ adiuua me. Adiutor meꝰ
⁊ liberator meꝰ es tu: dn̄e ne moreris.
1 Pſ̄ dauid filioꝝ ionadab ⁊ priorū ca-
IN te dn̄e ſpe ꝑ ꝓtiuorū. LXX
raui nō ꝯfundar in eternū: in
2 iuſticia tua libera me et eripe
me. Inclina ad me aurē tuam ⁊ ſalua
3 me. Eſto mihi i deū ꝓtectorē ⁊ i locū
munitū: vt ſaluū me facies. Qm̄ firma
mētū meū: ⁊ refugiū meū es tu. Deus
4 meꝰ eripe me de manu peccatoris: ⁊ de
5 manu ꝯ legē agētiū ⁊ iniq̄. Qm̄ tu es
patientia mea dn̄e: dn̄e ſpes mea a iu-
6 uētute mea. In te cōfirmatꝰ ſū ex vte-
ro: de vētre mr̄is mee tu es ꝓtector me
7 us. In te cātatio mea ſemꝑ: tanq̄ ꝓdi-
giū factꝰ ſū multiſ ⁊ tu adiutor fortis.
8 Repleat̄ os meū laude vt cātē gl̄iam
9 tuā: tota die magnitudinē tuā. Ne ꝓ-
iicias me in tp̄e ſenectutiſ: cū defecerit
10 v̄tus mea ne derelinq̄s me. Quia dixe
rūt inimici mei mihi: ⁊ q̄ cuſtodiebāt
11 aīam meā cōſiliū fecerūt i vnū. Dicen
tes deꝰ dereliq̄t eū ꝑſeq̄mini ⁊ cōphēdi
12 te eū: q2 nō ē q̄ eripiat. Deꝰ ne elōgeriſ
a me: deꝰ meꝰ in auxiliū meū reſpice.

13 Cōfūdāt̄ ⁊ deficiāt detrahētes aīe mee
operiāt̄ cōfuſione ⁊ pudore q̄ q̄rūt ma
14 la mihi. Ego aūt ſemꝑ ſperabo: ⁊ adū-
15 ciā ſuꝑ oēm laudē tuā. Os meū annū
ciabit iuſticiā tuā: tota die ſalutare tu
um. Qm̄ nō cognoui litteraturā itro-
16 ibo i potētias dn̄i: dn̄e memorabor iu-
17 ſticie tue ſoliꝰ. Deꝰ docuiſti me a iuuē
tute mea, ⁊ vſq; nūc ꝓnūciabo mira-
18 bilia tua. Et vſq; i ſenectā ⁊ ſeniū: de
us ne derelinq̄s me. Donec ānūciē bra
chiū tuū: generationi oī q̄ vētura eſt.
19 Potētiā tuā ⁊ iuſticiā tuā deꝰ vſq; i al
tiſſima q̄ feciſti magnalia: deꝰ q̄s ſimilis
20 ſit tibi? Quātas oſtēdiſti mihi tribula-
tiōes multas ⁊ malas ⁊ cōūſus viuifica
ſti me: ⁊ ð abyſſis t̄re iterū reduxiſti me
21 Multiplicaſti magnificētiā tuā: ⁊ cō-
22 uſus cōſolatꝰ es me. Nā ⁊ ego ꝯfitebor
tibi i vaſis pſalmi v̄itatē tuā deꝰ: pſal
23 lā tibi in cithara ſctūs iſrl̄. Exultabūt
labia mea cū cātauero tibi: ⁊ aīa mea
24 quā redemiſti. Sz ⁊ lingua mea tota
die meditabit̄ iuſticiā tuā: cū cōfuſi ⁊
1 reueriti fuerit q̄ q̄rūt mala mihi. Pſ̄
DEus ꝑ dd i ſalomonē. LXXI
2 iudiciū tuū regi da: et iuſticiā
tuā filio regiſ. Iudicare ꝑplꝫ tu
um i iuſticia: ⁊ paupes tuos i iudicio.
3 Suſcipiāt montes pacē ppl̄o: ⁊ colles
4 iuſticiā. Iudicabit paupes ppl̄i ⁊ ſal-
uos faciet filios pauperū: ⁊ humiliabit
5 calūniatorē. Et ꝑmanebit cū ſole ⁊ an
6 lunā: i generatiōe ⁊ generatōnē. Deſcē
det ſic pluuia i vellꝰ: ⁊ ſicut ſtillicidia
7 ſtillātia ſuꝑ t̄rā. Oriet̄ i diebꝰ eiꝰ iuſti-
cia ⁊ abūdātia pacis: donec auferat̄ lu-
8 na. Et dn̄abit̄ a mari vſq; ad mare: ⁊ a
9 flumie vſq; ad t̄mios orb t̄raꝝ. Corā il
lo ꝓcidēt ethiopes: ⁊ inimici eiꝰ t̄rā lin
10 gēt. Reges tharſ ⁊ iſule mūera offerēt
11 reges arabū ⁊ ſaba dona adducēt. Et
adorabūt eū oēs reges: oēs gētes ſui
12 ent ei. Quia liberabit pauperē a potēte: ⁊
13 pauperē cui nō erat adiutor. Parcet pau
pi ⁊ inopi: ⁊ aīas pauperū ſaluas faciet.
14 Ex vſuriſ ⁊ iniq̄tate redimet aīas eoꝝ: ⁊
15 honorabile nomē eoꝝ corā illo. Et vi
uet ⁊ dabit̄ ei de auro arabie: ⁊ adora
būt ð ipo ſemꝑ: tota die bn̄dicent ei.
16 Erit firmamētū in t̄ra i ſūmis mōtiū:
ſuꝑ extollet̄ ſuꝑ libanū fluctꝰ eiꝰ: ⁊ flo
17 rebūt de ciuitate ſic̄ fenū terre. Sit no
mē eiꝰ bn̄dictū in ſecula: āt ſole ꝑma-

net nomen ei⁹. Et bñdicent̃ i ipo oẽs
trib⁹ t̃re: oẽs gẽtes magnificabũt eũ.
Luc. I. Bñdict⁹ dñs de⁹ iſrł: q̃ facit mirabilia
19 ſolus. Et bñdictũ nomẽ maieſtatꝫ ei⁹
in eternũ: ꝛ replebit̃ maieſtate ei⁹ oĩs
20 terra: fiat, fiat. Defecer̃t hymni dd̃ fi-
1 lij ieſſe. Pſalm⁹ aſaph. LXXII
Q Uã bon⁹ iſrł deus: his q̃ recto
ſunt corde. Mei aũt pene moti
ſũt pedes: pene effuſi ſũt greſſuſ
3 mei. Quia zelaui ſup iniq̃s: pacẽ pctõ
4 rũ vidẽs. Quia nõ ẽ reſpect⁹ morti eo-
5 rũ: ꝛ firmamẽtũ i plaga eoꝝ. In labo-
re hoim nõ ſũt: ꝛ cũ hoĩb⁹ nõ flagella-
6 bunt̃. Ideo tenuit eos ſupbia: opti ſt̃
7 iniq̃tate ꝛ ĩpietate ſua. Prodĩt q̃ſi ex
adipe iniq̃tas eoꝝ: trãſierũt ĩ affectũ
8 cordis. Cogitauerũt ꝛ locuti ſũt nequi
9 tiã: iniq̃tatẽ ĩ excelſo locuti ſũt. Poſu-
erũt ĩ celũ os ſuũ: ꝛ lingua eoꝝ trãſi-
10 uit i t̃ra. Ideo cõuertet̃ pp̃ls me⁹ hic: ꝛ
11 dies pleni ĩuenient̃ i eis. Et dixer̃t quõ
ſcit de⁹: ſi ẽ ſcia ĩ excelſo? Ecce ipi pctõ
res, ꝛ abũdãtes i ſeclo: obtinuerũt diui
tias. Et dixi: ergo ſine cã iuſtificaui cor
13 meũ: ꝛ laui iter ĩnocẽtes man⁹ meas.
14 Et fui flagellat⁹ tota die: ꝛ caſtigatio
15 mea ĩ matutinis. Si dicebã narrabo
ſic: ecce nationẽ filioꝝ tuoꝝ reprobaui.
16 Exiſtimabã vt cognoſcerẽ hoc, labor
17 eſt añ me. Donec intrẽ i ſãctuariũ dei:
18 ꝛ ĩtelligã ĩ nouiſſimis eoꝝ. Uerũtñ ꝓ-
pter dolos poſuiſti eis: deieciſti eos dũ
19 alleuarent̃. Quõ facti ſũt ĩ deſolationẽ
ſubito defecerũt: perierũt ꝓpter iniq̃ta
20 tẽ ſuã. Uelut ſomniũ ſurgẽtiũ: dñe in
ciuitate tua imaginẽ ipoꝝ ad nihilũ
21 rediges. Quia inflãmatũ ẽ cor meũ: et
22 renes mei cõmutati ſũt: ꝛ ad nihilũ re
23 dact⁹ ſũ ꝛ neſciui. Ut iumẽtũ fact⁹ ſũ
24 apud te: ꝛ ego ſemp tecũ. Tenuiſti ma
nũ dexterã meã: ꝛ i volũtate tua dedu-
25 xiſti me: ꝛ cũ gł'ia ſuſcepiſti me. Quid
ei mihi ẽ ĩ celo: ꝛ ad te q̃d volui ſup t̃-
26 rã? Defecit caro mea ꝛ cor meũ: de⁹ cor
27 dis mei ꝛ ps mea de⁹ ĩ et̃nũ. Quia ec-
ce q̃ elongãt ſe a te pibũt: ꝑdidiſti oẽs
28 q̃ fornicãt̃ abs te. Mihi aũt adherere
deo bonũ ẽ: ponere ĩ dño deo ſpem me
am. Ut ãnũciẽ oẽs ꝑdicatiões tuas: i
1 portꝫ filie ſiõ. In finẽ itellect⁹ aſaph.
U T q̃d de⁹ repuliſti i fi LXXIII
nẽ: irat⁹ ẽ furor tu⁹ ſup oues pa
2 ſcue tue? Memor eſto ꝯgregatiõis tue
quã poſſediſti ab initio. Redemiſti vir
gã hereditatꝫ tue: mõs ſion ĩ quo habi
3 taſti i eo. Leua man⁹ tuas in ſupbias
eoꝝ ĩ finẽ: quãta malignat⁹ ẽ ĩimicus
4 in ſctõ? Et gloriati ſũt q̃ oderũt te: in
5 medio ſolẽnitatꝫ tue. Poſuerũt ſigna
ſua ſigna ꝛ ñ cognouerũt: ſicut i exitu
6 ſup ſũmũ. Quaſi i ſilua lignoꝝ ſecuri-
b⁹ exciderũt ĩanuas ei⁹ i idipm: ĩ ſecu-
7 ri ꝛ aſcia deiecer̃t eã. Incẽderũt igni 4. Reg.
ſctũariũ tuũ i t̃ra: polluerũt tabnacu-
8 lũ nois tui. Dixerunt in corde ſuo co-
gnatio eoꝝ ſimul: q̃eſcere faciam⁹ oẽs
9 dies feſtos dei a t̃ra. Signa nr̃a nõ vi
dim⁹: iã nõ ẽ ꝓpħa: ꝛ nos ñ cognoſcet
10 ampli⁹. Uſq̃ q̃ de⁹ ĩproperabit ĩimic⁹:
11 irritat adũſari⁹ nomẽ tuũ ĩ finẽ? Ut
q̃d auertis manũ tuã ꝛ dexterã tuã: de
12 medio ſinu tuo ĩ finẽ? De⁹ aũt rex nr̃
añ ſecula, opat⁹ ẽ ſalutẽ ĩ medio terre.
13 Tu cõfirmaſti ĩ v̾tute tua mare: cõtri-
14 bulaſti capita draconũ i aq̃s. Tu ꝯfre
giſti capita draconis: dediſti eum eſcã
15 pp̃lis ethiopũ. Tu dirupiſti fõtes ꝛ tor
16 rentes: tu ſiccaſti fluuios ethan. Tu⁹
ẽ dies ꝛ tua ẽ nox: tu fabricat⁹ es au-
17 rorã ꝛ ſolẽ. Tu feciſti oẽs t̃minos t̃re:
18 eſtatem ꝛ ver tu plaſmaſti ea. Memor
eſt hui⁹: inimic⁹ ĩproperauit dño: ꝛ po
19 pul⁹ inſipiẽs incitauit nomẽ tuũ. Ne
tradas beſtijs aĩas cõfitentes tibi: et
aĩas pauperũ tuoꝝ ne obliuiſcarꝫ i fi-
20 nẽ. Reſpice i teſtamẽtũ tuũ: q² repleti
ſũt q̃ obſcurati ſũt t̃re domib⁹ iniq̃ta-
21 tũ. Ne auertat̃ humilis fact⁹ cõfuſus:
22 p aup ꝛ inops laudabũt nomẽ tuũ. Ex
urge de⁹ iudica cãm tuã memor eſto
ĩproperioꝝ tuoꝝ q̃ ab ĩſipiẽte ſũt tota
23 die. Nõ obliuiſcarꝫ voces ĩimicoꝝ tu-
orũ: ſupbia eoꝝ q̃ te oder̃t aſcẽdit ſp.
1 In finẽ ne corrũpas. pš cãtici aſaph.
C Onfitebimur tibi LXXIIII
de⁹ cõfitebimur: ꝛ inuocabim⁹
nomẽ tuũ. Narrabim⁹ mirabi
3 lia tua: cũ accepero tẽpus ego iuſtici-
4 as iudicabo. Liq̃facta ẽ terra ꝛ oẽs q̃
habitãt in ea: ego cõfirmaui colũnas
5 ei⁹. Dixi iniq̃s nolite iniq̃ agere: ꝛ de-
6 linquẽtib⁹ nolite exaltare cornu. No-
lite extollere i altũ cornu vr̃m: nolite
7 loq̃ aduerſus deũ ĩiq̃tatẽ. Quia neq̃
ab oriẽte neq̃ ab occidẽte neq̃ a deſer-
8 tꝫ mõtib⁹: qm̃ de⁹ iudex ẽ. Hũc humili
at ꝛ hũc exaltat: q² calix i manu dñi vi

ni meri plen⁹ mixto. Et iclinauit ex h
in h: verũtñ fex ei⁹ nõ ẽ exinanita bi-
10 bẽt oẽs pctõres t're. Ego aũt annũcia-
11 bo i sclm: cãtabo deo iacob. Et oia coꝛ
nua pctõꝝ ↄfringã: ⁊ exaltabũt coꝛ-
nua iusti. In finẽ i carminib⁹ canticũ
ad assyrios. pš asaph. LXXV

N Otus i iudea de⁹: i isrl' magnũ
nomẽ ei⁹. Et fact⁹ ẽ in pace lo-
cus ei⁹: ⁊ habitatio ei⁹ i sion. Ibi con
fregit potẽtias: arcũ scutũ gladiũ ⁊ bel
lũ. Illuminãs tu mirabiliter a mõtib⁹
etnis: turbati sũt oẽs isipiẽtes corde.
6 Dormierũt somniũ suũ: ⁊ nihil iuenerũt
oẽs viri diuitiarũ i manib⁹ suis. Ab i
crepatiõe tua de⁹ iacob: dormitauerũt
q̃ ascẽderũt eq̃s. Tu terribil' es ⁊ q̃s re
sistet tibi? ex tũc ira tua. De celo audi-
tũ fecisti iudiciũ: t'ra tremuit ⁊ q̃euit.
9 Cũ exurgeret i iudiciũ de⁹: vt saluos fa
ceret oẽs mãsuetos t're. Qm̃ cogitatio
hois cõfitebit' tibi: ⁊ reliq̃e cogitatiõis
diẽ festũ agent tibi. Uouete ⁊ reddite
dño vr̃o: oẽs q̃ i circuitu ei⁹ affertis mu
nera. Terribili ⁊ ei q̃ aufert spm̃ pñci
pũ: terribili apud reges t're. In finẽ p
yditthũ. pš asaph. LXXVI

V Oce mea ad dñm clamaui: vo
ce mea ad deũ ⁊ itẽdit mihi. In
3 die tribulatiõis mee dñ exq̃siui mani-
4 b⁹ meis nocte ↄ eũ: ⁊ nõ sũ decept⁹. Re
nuit cõsolari aĩa mea: memor fui dei ⁊
delectat⁹ sũ: ⁊ exercitat⁹ sũ. ⁊ defec' spi-
5 rit⁹ me⁹. Anticipauerũt vigilias ocu-
6 li mei: turbat⁹ sũ ⁊ nõ sũ locut⁹. Cogi-
taui dies antiq̃s: ⁊ ãnos eternos i mẽ
7 te habui. Et meditat⁹ sũ nocte cũ coꝛ-
de meo: ⁊ exercitabar et scopebã spm̃
8 meũ. Nũq̃d i eternũ ꝓiciet de⁹: aut ñ
9 appoñat vt cõplacitioꝛ sit adhuc? Aut
i finẽ misericordiã suã abscidet: a gene
10 ratione i generationẽ? Aut obliuiscet'
misereri de⁹: aut ↄtinebit i ira sua mi-
11 sericordias suas? Et dixi nũc cepi: hec
12 mutatio dextere excelsi. Memor fui
opeꝝ dñi: q2 memor ero ab initio mira
13 biliũ tuoꝝ. Et meditaboꝛ i oib⁹ opib⁹
tuis: ⁊ i adiuẽtionib⁹ tuis exercebor.
14 De⁹ i sãcto via tua: q̃s de⁹ magn⁹ sic
15 de⁹ nr̃: tu es de⁹ q̃ fac' mirabilia. No-
16 tã fecisti i ꝓlis ꝟtutẽ tuã: redemisti i
brachio tuo ꝓlm tuũ: filios iacob ⁊ io
17 seph. Uiderũt te aq̃ de⁹ viderũt te aq̃ ⁊
18 timuerũt: ⁊ turbate sũt abyssi. Multi-
tudo sonit⁹ aq̃ꝝ: vocẽ dederũt nubes.
19 Etenĩ sagitte tue trãseũt: vox tonitrui
tui i rota. Alluxerũt coruscatiões tue
orbi t're: cõmota ẽ et cõtremuit terra.
20 In mari via tua ⁊ semite tue i aq̃s mul
21 tis: ⁊ vestigia tua nõ cognoscent'. De- Exo.14.e
duxisti sic oues ꝓlm tuũ: i manu moy
si ⁊ aaron. Intellect⁹ asaph. LXXVII

A Ttendite ppłe me⁹ legẽ meã: i
clinate aurẽ vr̃am i verba oris
2 mei. Aperiã i parabol' os me- Math.13.e
3 um: loq̃r ꝓpositiones ab iitio. Quãta
audiuim⁹ ⁊ cognouim⁹ ea: ⁊ pr̃es nr̃i
4 narrauerũt nobis. Nõ sũt occultata a
filĳs eoꝝ: i generatiõe altera. Narrãtes
laudes dñi ⁊ virtutes ei⁹: ⁊ mirabilia
5 ei⁹ q̃ fecit. Et suscitauit testimoniũ in
iacob: ⁊ legẽ posuit i isrł. Quãta mãda
uit pr̃ib⁹ nr̃is nota facere ea filĳs su-
6 is: vt cognoscat generatio altera. Filĳ
q̃ nãscent' ⁊ exurgent: ⁊ narrabũt filĳs
7 suis. Ut ponãt i deo spẽ suã ⁊ nõ obli
uiscãt' operũ dei: ⁊ mãdata ei⁹ exquirãt
8 Ne fiãt sic pr̃es eoꝝ: generatio praua
⁊ exasperãs. Generatio q̃ ñ direxit coꝛ
9 suũ: ⁊ nõ ẽ credit⁹ cũ deo spũs ei⁹. Filĳ
effraim intẽdentes ⁊ mittẽtes arcũ: cõ
10 uersi sũt i die belli. Nõ custodierũt testa
mẽtũ dei: ⁊ i legẽ ei⁹ noluerũt ambula
11 re. Et obliti sũt benefactoꝝ ei⁹: ⁊ mi-
12 rabiliũ ei⁹ q̃ ostẽdit eis. Corã pr̃ib⁹ eo
rũ fecit mirabilia i t'ra egypti: i campo
13 thaneos. Interrupit mare ⁊ ꝑduxit eos Exo.14.e
14 ⁊ statuit aq̃s q̃si i vtre. Et deduxit eos
i nube diei: ⁊ tota nocte i illuminatio
15 ne ignis. Interrupit petrã i heremo: et Exo.17.b
adaquit eos velut i abysso multa. Et Nu.33.b
16 eduxit aquã de petra: ⁊ eduxit tãq̃ flu
17 mina aq̃s. Et apposuerũt adhuc pecca
re ei: i irã excitauerũt excelsũ i inaq̃so.
18 Et tẽptauerũt deũ in cordib⁹ suis: vt
19 peterẽt escas aiab⁹ suis. Et male locu
ti sũt d' deo: dixerũt: nũq̃d poterit de⁹
20 pare mẽsã i deserto? Qm̃ ꝑcussit petrã ⁊ Nu.20.b
fluxerũt aq̃ ⁊ torrẽtes iundauerũt. Nũ
q̃d ⁊ panẽ poterit dare: aut parare mẽ
21 sã ꝓplo suo? Ideo audiuit dñs ⁊ distu
lit: ⁊ ignis accẽsus ẽ i iacob: ⁊ ira ascẽ
22 dit i isrł. Quia nõ crediderũt i deo: nec
23 sperauerũt i salutari ei⁹. Et mãdauit
nubib⁹ desup: et ianuas celi aperuit.
24 Et pluit illis mãna ad mãducãdũ: ⁊ Exo.16.d
25 panẽ celi dedit eis. Panẽ ãgeloꝝ mã Sap.16.c
ducauit hõ: cibaria misit eis i abũdã. Ioh.6.d

panis angelorum dicitur, quia opera et ministerio angelorum fiebat.

26 tiā. Trāſtulit auſtrū de celo: ⁊ īduxit ī
27 ꝟtute ſua africū. Et pluit ſuꝑ eos ſicut
pulverē carnes: ⁊ ſicut arenā mar̄ vola
28 tilia pēnata. Et ceciderūt ī medio ca
29 ſtroꝝ eoꝝ: circa tabnacl'a eoꝝ. Et mā
ducauerūt ⁊ ſaturati ſūt nimis: ⁊ deſi
30 deriū eoꝝ attulit eis: nō ſūt fraudati a
Nu.11.g deſiderio ſuo. Adhuc eſce eoꝝ erāt in
31 ore ipoꝝ: ⁊ ira dei aſcēdit ſuꝑ eos. Et
occidit pingues eoꝝ: ⁊ electos iſrl' ipe
32 diuit. In oībꝰ his peccauerūt adhuc: ⁊
33 nō crediderūt ī mirabilibꝰ eiꝰ. Et defe
cerūt ī vanitate dies eoꝝ: ⁊ anni eoꝝ
34 cū feſtinatiōe. Cū occideret eos q̄rebāt
eū: ⁊ reuertebāt ⁊ diluculo veniebāt ad
35 eū. Et rememorati ſūt qꝛ deꝰ adiutor ē
36 eoꝝ: ⁊ deꝰ excelſus redēptor eoꝝ ē. Et
dilexerūt eū ī ore ſuo: ⁊ lingua ſua mē
37 titi ſūt ei. Cor aūt eoꝝ nō erat rectū cū
eo: nec fideles habiti ſunt ī teſtamēto
38 eiꝰ. Ipſe aūt ē miſericors ⁊ ꝓpitiꝰ fiet
pctīs eoꝝ: ⁊ nō diſꝑdet eos. Et abūda
uit vt auerteret irā ſuā: ⁊ nō accēdit oēm
39 irā ſuā. Et recordatꝰ ē qꝛ caro ſūt: ſpi
40 ritꝰ vadēs ⁊ nō rediēs. Quotiēs exacer
bauerūt eū ī deſto: ī irā cōcitauerūt eū
41 ī inaq̄ſo. Et ꝯuerſi ſūt ⁊ tēptauerūt deū
42 ⁊ ſanctū iſrl' exacerbauerūt. Nō ſūt re
cordati manꝰ eiꝰ: die q̄ redemit eos de
43 manu tribulātis. Sicut poſuit ī egy
Exo.7.d pto ſigna ſua: ⁊ ꝓdigia ſua ī cāpo tha
I.104. neos. Et ꝯuertit ī ſāguinē flumina eo
44 rū: ⁊ imbres eoꝝ ne biberēt. Miſit in
45 eos cynomiā ⁊ comedit eos: ⁊ ranā et
46 diſꝑdidit eos. Et dedit erugini fructꝰ
47 eoꝝ: ⁊ labores eoꝝ locuſte. Et occidit ī
grādie vineas eoꝝ: ⁊ moros eoꝝ ī prui
48 na. Et tradidit grādini iumēta eoꝝ: ⁊
49 poſſeſſiōes eoꝝ igni. Miſit ī eos irā in
dignatiōis ſue: indignationē ⁊ irā et
tribulationē: imiſſiōes ꝑ āgelos ma
50 los. Viā fecit ſemite ire ſue: nō pepcit a
morte aīarū eoꝝ ⁊ iumēta eoꝝ ī morte
51 Exo.12.d cōcluſit. Et pcuſſit oē primogenitū in
I.134.et.135 t'ra egypti: pmitias oīs labor̄ eoꝝ ī ta
52 bernaculis cham. Et abſtulit ſicut oues
Exo.14.e ꝓplm ſuū: ⁊ ꝑduxit eos tāq̄ gregē ī de
53 ſto. Et deduxit eos ī ſpe ⁊ nō timuerūt
54 ⁊ inimicos eoꝝ operuit mare. Et īduxit
eos ī mōtē ſctificatiōis ſue: mōtē quē
acq̄ſiuit dextera eius. Et eiecit a facie
55 Judi.6. eoꝝ gētes: ⁊ ſorte diuiſit eis t'rā ī funi
culo diſtributiōis. Et habitare fecit ī
56 tabernaculis eoꝝ tribꝰ iſrl'. Et tēpta
uerūt ⁊ exacerbauerūt deū excelſū: ⁊ te
57 ſtimonia eiꝰ nō cuſtodierūt. Et auerte
rūt ſe ⁊ nō ſuauerūt pactū: queādmo
58 dū pres eoꝝ cōuerſi ſūt ī arcū prauū. In
irā cōcitauerūt eū ī collibꝰ ſuis: ⁊ in
ſculptilibꝰ ſuis ad emulationē eū ꝓuo
59 cauerūt. Audiuit deꝰ ⁊ ſpreuit: ⁊ ad ni
60 hilū dedegit valde iſrl'. Et repulit tab
naculū ſylo: tabernaculū ſuū vbi habi
61 tauit ī hoībꝰ. Et tradidit ī captiuitatē
ꝟtutē eoꝝ: ⁊ pulchritudinē eoꝝ ī ma
62 nꝰ inimici. Et cōcluſit ī gladio ꝓplm
63 ſuū: ⁊ hereditatē ſuā ſpreuit. Juuenes
eoꝝ comedit ignis ⁊ ꝟgines eoꝝ nō ſūt
64 lamētate. Sacerdotes eoꝝ ī gladio ce
65 ciderūt: ⁊ vidue eoꝝ nō plorabant. Et
excitatꝰ ē tāq̄ dormiēs dn̄s: tanq̄ po
66 tēs crapulatꝰ a vino. Et pcuſſit inimi 1.Reg.
cos ſuos ī poſteriora: opprobriū ſempi
67 ternū dedit illis. Et repulit tabnacu
68 lū ioſeph: ⁊ tribū effraim nō elegit. Sꝫ
elegit tribū iuda: mōtē ſion quē dilex
69 it. Et edificauit ſicut vnicornis ſāctifi
70 ciū ſuū: ī t'ra quā fūdauit ī ſcl'a. Et ele 1.Reg.
git dd̄ ſuū ſuū: ⁊ ſuſtulit eū d̄ gregibꝰ
71 ouiū: de poſt fetātes accepit eū. Paſce
re iacob ſuū ſuū ⁊ iſrl' hereditatē ſuā.
72 Et pauit eos ī inocētia cordis ſui: ⁊ in
intellectibꝰ manuū ſuaꝝ deduxit eos.

Deus ¶ Pſalmꝰ aſaph. LXXVIII

Deus venerūt gētes ī hereditatē tuā
polluerūt tēplū ſāctū tuū: poſu
2 erūt hierl'm ī pomoꝝ cuſtodiā. Poſue 1.Ma.
rūt morticina ſuoꝝ tuoꝝ eſcas vola
tilibꝰ celi: carnes ſāctoꝝ tuoꝝ beſtijs
3 terre. Effuderūt ſanguinē ipoꝝ tanq̄
aquā ī circuitu hieruſalē: ⁊ nō erat q̄
4 ſepeliret. Facti ſumꝰ opprobriū viciniſ
nr̄is: ſubſannatio ⁊ illuſio his q̄ ī cir
5 cuitu nr̄o ſūt. Vſq̄ q̄ dn̄e iraſceris ī fi
nē: accendet' velut ignis zelus tuus.
6 Effūde irā tuā ī gētes q̄ te nō noue Hiere.
rūt: ⁊ ī regna q̄ nomē tuū nō iuocaue
7 rūt. Quia comederūt iacob: ⁊ locū eiꝰ Ibidē.
8 deſolauerūt. Ne memineris iniq̄tatū no Eſa.
ſtrarū antiq̄rū cito anticipēt nos mi
ſericordie tue: qꝛ paupes facti ſumꝰ ni
9 mis. Adiuua nos deꝰ ſalutaris nr̄: ꝓpt'
gloriā nois tui dn̄e libera nos. Et ꝓpi
10 tius eſto pctīs nr̄is ꝓpt' nomē tuū: ne
forte dicāt ī gētibꝰ: vbi ē deꝰ eoꝝ. Et
innoteſcāt ī nationibꝰ corā oculis no
ſtris: vltio ſāguinis ſuoꝝ ſuoꝝ q̄ effu
11 ſus ē. Introeat ī ꝯſpectu tuo gemitus

cōpeditoꝝ. Scdm magnitudinē bra-
chij tui: poſſide filios mortificatoꝝ.
12 Et redde vicinis nr̄is ſeptuplū i ſinu
eoꝝ: iproperiū ipſoꝝ qđ exprobauerūt
13 tibi dn̄e. Nos aūt pp̄ls tu⁹ ⁊ oues pa-
ſcue tue: cōfitebimur tibi i ſeculū. In
generationē: ⁊ generationē: annūcia-
1 bim⁹ laudē tuā. In finē p his q̄ cō-
mutabunt: pš p aſſyrijs teſtimoniū
2 Qui regis ¶ (aſaph. LXXIX
iſrl̄ intēde: q̄ deducis velut oue
ioſeph. Qui ſedes ſup cherubin
3 manifeſtare: corā effraim beniamin et
manaſſe. Excita potētiā tuā ⁊ veni: vt
4 ſaluos facias nos. De⁹ cōuerte nos: ⁊
5 oſtēde faciē tuā: ⁊ ſalui erim⁹. Dn̄e de⁹
virtutū: quouſq; iraſceris ſup oratio-
6 nem ſerui tui? Cibabis nos pane lachri
marū: ⁊ potū dabis nobis i lachrymis
7 i mēſura. Poſuiſti nos i ꝯdictionē vi
cinis nr̄is: ⁊ inimici nr̄i ſubſānauerūt
8 nos. De⁹ v̄tutū cōuerte nos: ⁊ oſtēde fa
9 ciē tuā ⁊ ſalui erim⁹. Vineā de egypto
trāſtuliſti: eiecisti gētes ⁊ plantaſti eā.
10 Dux itineris fuiſti i ꝯſpectu ei⁹: ⁊ plā-
11 taſti radices ei⁹: ⁊ ipleuit terrā. Operuit
mōtes vmbra ei⁹: ⁊ arbuſta ei⁹ cedros
12 dei. Extēdit palmites ſuos vſq; ad ma
13 re ⁊ vſq; ad flumen ꝓpagines ei⁹. Ut
q̄d deſtruxiſti maceriā ei⁹: ⁊ vindemiāt
14 eā oēs q̄ ptergrediūt viā. Extermina
uit eā aper de ſilua: ⁊ ſingularis ferus
15 depaſt⁹ ē eā. De⁹ v̄tutū cōuertere re-
ſpice de celo ⁊ vide ⁊ viſita vineā iſtā.
16 Et pfice eā quā plātauit dextera tua: ⁊
17 ſup filiū hoīs quē cōfirmaſti tibi. In-
cēſa igni ⁊ ſuffoſſa: ab increpatiōe vul
18 t⁹ tui pibūt. Fiat man⁹ tua ſup virum
dextere tue: ⁊ ſup filiū hoīs quē cōfir-
19 maſti tibi. Et nō diſcedim⁹ a te viuifi
20 cabis nos ⁊ nomē tuū iuocabim⁹. Do
mine de⁹ v̄tutū cōuerte nos: ⁊ oſtēde fa
1 ciē tuā ⁊ ſalui erim⁹. ¶ In finē p tor
cularib⁹: pš ipi Aſaph: q̄nta ſabbati.
2 Exultate deo adiutori ¶ (LXXX
ri nr̄o: iubilate deo iacob. Su-
mite pſalmū et date tympanū
pſalteriū iocūdū cū cithara. Buccina-
te i neomenia tuba: in inſigni die ſolē
5 nitat; vr̄e. Quia p̄ceptū i iſrl̄ ē: ⁊ iudi
6 ciū dei iacob. Teſtimoniū i ioſeph po-
ſuit illud: cū exiret de terra egypti liguā
7 quā nō nouerat audiuit. Diuertit ab
oneribus dorſū ei⁹: man⁹ ei⁹ i cophino
8 ſeruierūt. In tribulatiōe inuocaſti me ⁊
liberaui te: exaudiui te i abſcōdito tē-
peſtat; ꝓbaui te apđ aquā ꝯdictiōis. Exo.17.b
9 Audi pp̄ls me⁹ ⁊ cōteſtabor te: iſrl̄ ſi
10 audieris me nō erit i te de⁹ recēs: neq; Exo.20.a
11 adorabis deū alienū. Ego ei ſum dn̄s
de⁹ tu⁹: q̄ eduxi te de terra egypti: dilata
12 os tuū ⁊ iplebo illud. Et nō audiuit
pp̄ls me⁹ vocē meā: ⁊ iſrl̄ nō itēdit mi-
13 hi. Et dimiſi eos ſm̄ deſideria cordis
14 eoꝝ: ibūt i adīuētionib⁹ ſuis. Si po-
pul⁹ me⁹ audiſſet me: iſrl̄ ſi in vijs me
15 is ābulaſſet. Pro nihilo forſitā inimi-
cos eoꝝ humiliaſſem: ⁊ ſup tribulātes
16 eos miſiſſem manū meā. Inimici dn̄i
mētiti ſūt ei: ⁊ erit tēpus eoꝝ i ſecula.
17 Et cibauit illos ex adipe frumēti: ⁊ de
petra melle ſaturauit eos. Pš aſaph.
1 Deus ſtetit i ſyna ¶ (LXXXI
goga deoꝝ: i medio aūt deos di
2 iudicat. Uſq; q̄ iudicat; iniq̄tā
3 tē: ⁊ facies peccatoꝝ ſumit;? Iudicate
egeno ⁊ pupillo: humilē ⁊ pauperē iu
4 ſtificate. Eripite pauperē: ⁊ egenū de
5 manu pctōris liberate. Neſcierūt neq;
intellexerūt: i tenebris ābulāt: moue
6 būt oia fundamēta terre. Ego dixi: dij Joh.10.f
7 eſt; : ⁊ filij excelſi oēs. Uos āt ſic hoīes
moriemini: ⁊ ſicut vnus de p̄ncipibus
8 cadetis. Surge de⁹ iudica terrā: quo-
niam tu hereditabis in omnib⁹ gen-
1 tibus. Canticum pſalmi aſaph.
2 Deus q̄s ſimilis erit ¶ LXXXII
tibi? ne taceas neq; cōpeſcaris
3 de⁹. Qm̄ ecce inimici tui ſonu
4 erūt: ⁊ q̄ oderūt te extulerūt caput. Su
p ppl̄m tuū malignauerūt cōſiliū: ⁊ co-
5 gitauerūt adūſus ſctōs tuos. Dixerūt
venite ⁊ diſpdam⁹ eos d̄ gēte: ⁊ nō me
6 moret nomē iſrl̄ vltra. Qm̄ cogitaue-
rūt vnanimit ſil adūſū te: teſtm̄ diſpo
7 ſuerūt tabnacula idumeoꝝ ⁊ hiſmahe
8 lite. Moab ⁊ aggareni gebal ⁊ āmō et
amalech: alienigene cū habitātib⁹ ty-
9 rū. Etem̄ aſſur venit cū illꝭ: facti ſūt in
10 adiutoriū filijs loth. Fac illꝭ ſic madiā Judicū.4.b
11 ⁊ ſyſare: ſic iabin i torrēte cyſon. Diſ- 1 Reg.28.a
perierūt i endor: facti ſūt vt ſterc⁹ terre.
12 Pone p̄ncipes eoꝝ ſic oreb ⁊ zeb: ⁊ ze- Judi.7.g
13 bee ⁊ ſalmana. Oēs p̄ncipes eoꝝ: q̄ dix
rūt hereditate poſſideam⁹ ſctuariū dei
14 De⁹ me⁹ pone illos vt rotā: ⁊ ſic ſtipu
15 lā ā faciē venti. Sic ignis q̄ cōburit
16 ſiluā: ⁊ ſic flāma cōburēs mōtes. Ita

Pſeqris illos i tēpeſtate tua: ⁊ ira tua
17 turbab eos. Imple facies eoꝝ ignomi
18 nia: ⁊ q̃rent nomē tuū dñe. Erubeſcāt
⁊ ↄturbēt i ſeculū ſeculi: ⁊ ↄfundāt ⁊
19 pereāt. Et cognoſcāt q͛ nomē tibi dñs
tu ſol⁹ altiſſim⁹ i oī t͛ra. In finē ꝑ tor
1 cularib⁹ filijs chore pſ. LXXXIII
2 Q Uam dilecta tabnacula tua do
mine ẏtutū: cōcupiſcit ⁊ defi-
3 cit aīa mea i atrio dñi. Cor meū
4 ⁊ caro mea: exultauerūt i deū viuū. Ete
nim paſſer inuenit ſibi domū: ⁊ turtur
nidū vbi ponat pullos ſuos. Altaria
5 tua dñe ẏtutū: rex me⁹ ⁊ de⁹ me⁹. Bea
ti q̇ habitāt i domo tua dñe: i ſecula ſe
6 culoꝝ laudabūt te. Beat⁹ vir cui⁹ ē au
xiliū abs te: aſcēſiões i corde ſuo diſpo
7 ſuit i valle lachrymaꝝ: i loco quē poſu
8 it. Etem̄ bñdictionē dabit legiſlator:
ibūt de virtute i virtutē videbit deus
9 deoꝝ in ſion. Dñe de⁹ virtutū exaudi
orationē meā: aurib⁹ ꝑcipe de⁹ iacob.
10 Protector nr̄ aſpice de⁹: ⁊ reſpice i fa-
11 ciē chriſti tui. Quia melior ē dies vna i
atrijs tuis: ſup milia. Elegi abiectus
eē i domo dei mei: magis q̄ habitare
12 i tabnaculis pctōꝝ. Quia miſcdiam
⁊ veritatē diligit de⁹: grām ⁊ glīam da
13 bit dñs. Nō priuabit bonis eos q̇ ābu
lāt i innocētia: dñe virtutū beat⁹ hō q̇
1 ſperat i te. In finē filijs chore.
2 B Enedixiſti dñe LXXXIIII
t͛rā tuā: auertiſti captiuitatē ia
3 cob. Remiſiſti iniq̇tatē plebis tue: ope
4 ruiſti oīa pctā eoꝝ. Mitigaſti oēm irā
tuā: auertiſti ab ira indignatiōis tue:
5 Cōuerte nos de⁹ ſalutaris nr̄: ⁊ auerte
6 irā tuā a nob. Nūq̇d i eternū iraſceris
nob: aut extēdes irā tuā a generatiōe
7 i generationē? De⁹ tu cōuerſus viuifi
8 cabis nos: ⁊ plebs tua letabit i te. Oſtē
de nob dñe miſericordiā tuā ⁊ ſaluta-
9 re tuū da nob. Audiā q̇d loq̄t i me do
min⁹ de⁹: qm̄ loquet pacē i plebē ſuā
Et ſup ſctōs ſuos: ⁊ i eos q̇ cōuertunt
10 ad cor. Uerūtn̄ ꝓpe timētes eū ſaluta-
re ipi⁹: vt ihabitet glīa i t͛ra nr̄a. Miſe
11 ricordia ⁊ veritas obuiauerūt ſibi: iu-
12 ſticia ⁊ pax oſculate ſūt. Ueritas d͛ t͛ra
orta eſt ⁊ iuſticia d͛ celo ꝓſpexit. Etem̄
dñs dabit benignitatē: ⁊ t͛ra nr̄a dabit
13 fructū ſuū. Iuſticia ante eum ambula
bit: et ponet in via greſſus ſuos. Ora
tio dauid. LXXXV

1 I Nclina dñe aurē tuā ⁊ exaudi
me: qm̄ inops ⁊ paup ſum ego.
2 Cuſtodi aīam meā qm̄ ſcūs ſū,
ſaluū fac ſuū tuū de⁹ me⁹ ſpantē i te.
3 Miſerere mei dñe qm̄ ad te clamaui
4 tota die: letifica aīam ſui tui qm̄ ad
5 te dñe aīam meam leuaui. Qm̄ tu dñe Joh
ſuauis ⁊ mit⁹ ⁊ mlẗe miſcdie oīb⁹ iuo-
6 cātib⁹ te. Aurib⁹ ꝑcipe dñe orōnē me
7 am: ⁊ intēde voci deꝑcatiōis mee. In
die tribulatiōis mee clamaui ad te: q͛
8 exaudiſti me. Nō ē ſilis tui i dijs dñe:
9 ⁊ nō ē ſm̄ opa tua. Oēs gētes q̄ſcūq̄
feciſti veniēt ⁊ adorabūt corā te dñe: ⁊
10 glificabūt nomen tuū. Qm̄ magn⁹ es
tu ⁊ faciēs mirabilia: tu es de⁹ ſolus.
11 Deduc me dñe i via tua: ⁊ igrediar in
ẏitate tua: letet cor meū vt timeat no
12 mē tuū. Cōfitebor tibi dñe de⁹ me⁹ in 5.9.c
toto corde meo: ⁊ glificabo nomē tuū 110.c
13 ieťnū. Quia miſcdia tua magna ē ſup
me: ⁊ eruiſti aīam meā ex iferno iferio
14 ri. De⁹ iniq̇ iſurrexerūt ſup me: ⁊ ſyna
goga potētiū q̄ſierūt aīam meā: ⁊ nō ꝓ
15 poſuerūt te i ↄſpectu ſuo. Et tu dñe de I.110
16 us miſerator ⁊ miſericors: patiēs ⁊ mlẗ
te miſcdie ⁊ verax. Reſpice i me ⁊ miſe 5.24
rere mei: da iperiū tuū puero tuo: ⁊ ſal
17 uū fac filiū āncille tue. Fac mecū ſignū
i bonū vt videāt q̇ oderūt me ⁊ ↄfūdāt
qm̄ tu dñe adiuuiſti me ⁊ conſolat⁹ es
1 me. Pſ cātici filijs chore. LXXXVI
F Undamēta ei⁹ i mōtib⁹ ſctis:
2 diligit dñs portas ſion ſup oīa
3 tabnacla iacob. Glorioſa dicta
4 ſūt d͛ te: ciuitas dei. Memor ero raab.
⁊ babylonis: ſciētiū me. Ecce alienige
ne ⁊ tyr⁹ ⁊ ꝑꝑls ethiopū: hi fuerūt illic
5 Nūq̇d ſion dicet hō: ⁊ hō nat⁹ ē i ea: ⁊
6 ipſe fūdauit eā altiſſim⁹? Dñs narra-
bit i ſcriptur͛ ꝑꝑloꝝ: ⁊ pncipū hoꝝ q̇
7 fuerūt i ea. Sicut letātiū oīm: hitatio
1 ē i te. Cāticū pſalmi filijs chore i fi-
ne ꝑ melech ad rńdēdū itellect⁹ hemā
2 D Omine (ezraite LXXXVII
de⁹ ſalut͛ mee: i die clamaui et
3 nocte corā te. Intret in ↄſpectu
tuo orō mea: inclina aurē tuā ad pcē
4 meā. Quia repleta ē malis aīa mea: ⁊
5 vita mea iferno appropinq̇bit. Eſtima
t⁹ ſū cū deſcēdētib⁹ in lacū: fact⁹ ſū ſic
6 hō ſine adiutorio iter mortuos liber.
Sic vulnerati dormiētes i ſepulchris
q̄rū nō es memor āpli⁹: ⁊ ipi de manu

7 tua repulſi ſũt. Poſuerũt me ĩ lacu iferi
ori: in tenebroſis et in vmbra mortis.
8 Sup me ꝯfirmatꝰ ẽ furor tuus: ⁊ oẽs
9 fluctꝰ tuos induxiſti ſup me. Lõge fecĩ
ſti notos meos a me: poſuerũt me ab-
10 ominationẽ ſibi. Traditꝰ ſũ ⁊ nõ egre
10 diebar: ocl̃i mei lãguerũt ꝑ iopia. Cla-
maui ad te dñe: tota die expandi ad te
11 manꝰ meas. Nũqd mortuis facies mi-
rabilia: aut medici ſuſcitabunt ⁊ ꝯfite
12 bũt tibi? Nũqd narrabit aliqs ĩ ſepul
chro miſcdiaȝ tuã: ⁊ ꝟitatẽ tuã ĩ ꝑditi
13 onẽ? Nũqd cognoſcẽt ĩ tenebris mi-
rabilia tua: ⁊ iuſticia tua ĩ t̃ra obliuio
14 nis? Et ego ad te dñe clamaui: ⁊ mane
15 orõ mea ꝓueniet te. Ut qd dñe repellis
16 orõnez meã: aũtis faciẽ tuã a me? Pau
per ſũ ego ⁊ ĩ laboribꝰ a iuuẽtute mea:
17 exaltatꝰ aũt hũiliatꝰ ſũ ⁊ ꝯturbatꝰ. In
me trãſierũt ire tue: ⁊ terrores tui con
18 turbauerũt me. Circũdederũt me ſic aq̃
19 tota die: circũdederũt me ſiml̃. Elõgaſti
a me amicũ et ꝓximũ: ⁊ notos meos a
1 miſeria. Intellectus ethan ezraite.
2 Miſericordias dñi / LXXXVIII
ĩ et̃nũ cãtabo. In generatiõe et
generatiões: ãnũciabo ꝟitatez
3 tuã ĩ ore meo. Qm̃ dixiſti in et̃nũ miſe
ricordia edificabit̃ in celis: ꝑparabit̃
4 ꝟitas tua ĩ eis. Diſpoſui teſtamẽtũ ele
7.c ctis meis: iuraui dauid ſuo meo: vſqȝ ĩ
5 et̃nũ ꝑparabo ſemẽ tuũ. Et edificabo
6 ĩ generatiõe ⁊ generatiões: ſedẽ tuã Cõ
fitebunt̃ celi mirabilia tua dñe: etenĩ
7 ꝟitatẽ tuã ĩ eccl̃ia ſctõꝝ. Qm̃ qs ĩ nu
bibꝰ equabit̃ dño: ſiml̃is erit deo ĩ filijs
8 dei? Deꝰ q glorificat̃ ĩ ꝯſilio ſctõꝝ: ma
gnus ⁊ terribil̃ ſup oẽs q ĩ circuitu eiꝰ
9 ſũt. Dñe deꝰ ꝟtutũ qs ſiml̃is tibi? potẽs
10 es dñe ⁊ ꝟitas tua in circuitu tuo. Tu
dñar̃ ꝑtãti mar̃: motũ ãt fluctuũ eiꝰ
11 tu mitigas. Tu hũiliaſti ſic vulneratũ
ſupbũ ĩ brachio ꝟtut̃ tue: diſꝑdiſti ini
12 micos tuos. Tui ſũt celi ⁊ tua eſt t̃ra:
orbẽ t̃re ⁊ plenitudinẽ eiꝰ tu fundaſti:
13 aqlonem ⁊ mare tu creaſti. Thabor et
hermõ ĩ noĩe tuo exultabunt: tuũ bra-
14 chiũ cũ potẽtia. Firmet̃ manꝰ tua ⁊ ex
15 altet̃ dext̃a tua: iuſticia ⁊ iudiciũ ꝑpa
ratio ſedis tue. Miſcdia ⁊ ꝟitas ꝑcedẽt
16 faciẽ tuã: beatꝰ ꝑl̃s q ſcit iubilatiões.
17 Dñe ĩ lumĩe vultꝰ tui ãbulabũt: ⁊ ĩ no-
mine tuo exultabũt tota die: ⁊ in iuſti
18 cia tua exaltabũt̃. Qm̃ gl̃ia ⁊ virtutis
eoꝝ tu es: ⁊ ĩ bñplacito tuo exaltabit̃
19 cornu nr̃m. Quia dñi ẽ aſſũptio nr̃a: ⁊
20 ſãcti iſrl̃ regꝭ nr̃i. Tũc locutꝰ es ĩ viſio
ne ſctis tuis: ⁊ dixiſti: poſui adiutoriũ
ĩ potẽte: ⁊ exaltaui electũ d plebe mea
21 Inueni dd ſuũ meũ: oleo ſctõ meo vn- 1.Re.16.c
22 xi eũ. Manꝰ .n. mea auxiliabit̃ ei: ⁊ bra
23 chiũ meũ ꝯfirmabit eũ. Nihil ꝓficiet
ĩimicꝰ in eo: ⁊ filiꝰ iniqtatꝭ ñ apponet
24 nocere ei. Et ꝯcidã a facie ipiꝰ ĩimicos 2.Re.5.c
25 eiꝰ ⁊ odiẽtes eũ ĩ fugã ꝯũtã. Et ꝟitas
mea ⁊ miſcdia mea cũ ipo: ⁊ ĩ nomie
26 meo exaltabit̃ cornu eiꝰ. Et ponã ĩ ma
27 ri manũ eiꝰ: ⁊ ĩ flumibꝰ dexterã eiꝰ. Ipe
ĩuocauit me pr̃ meꝰ es tu: deꝰ meꝰ ⁊ ſu-
28 ſceptor ſalutꝭ mee. Et ego ꝓmogenitũ
29 ponã illũ: excelſũ ꝑ regibꝰ t̃re. In et̃nũ
ſuabo illi miſcdiaȝ meã: ⁊ teſtamentũ
30 meũ fidele ipi. Et ponã ĩ ſeculũ ſecl̃i ſe
31 mẽ eiꝰ: ⁊ thronũ eiꝰ ſic dies celi. Si ãt
dereliqrint filij eiꝰ legẽ meã: ⁊ in iudi
32 cijs meis ñ ambulauerit. Si iuſticias
meas ꝓphanauerit ⁊ mãdata mea nõ
33 cuſtodierit. Viſitabo ĩ ꝟga iniqtates
34 eoꝝ: ⁊ ĩ ꝟberibꝰ pctã eoꝝ. Miſcdiaȝ ãt
meã nõ diſꝑgã ab eo: neqȝ nocebo ĩ ve
35 ritate mea. Neqȝ ꝓphanabo teſtamẽtũ
meũ ⁊ q ꝓcedũt d labijs meis ñ faciã
36 irrita. Semel iuraui in ſctõ meo ſi da- 2.Re.7.c
37 uid mẽtiar: ſemẽ eiꝰ in et̃nũ manebit.
38 Et thronꝰ eiꝰ ſic ſol ĩ ꝯſpectu meo: ⁊ ſic
luna ꝑfecta ĩ et̃nũ ⁊ teſtꝭ ĩ celo fidel̃.
39 Tu vo repuliſti et deſpexiſti: diſtuliſti
40 chriſtũ tuũ. Aũtiſti teſtamẽtũ ſui tui:
41 ꝓphanaſti ĩ t̃ra ſctuariũ eiꝰ. Deſtruxiſti
oẽs ſepes eiꝰ: poſuiſti firmamentũ eiꝰ
42 formidinẽ. Diripuerũt eũ oẽs trãſeun
tes viã: factꝰ ẽ opprobriũ vicinis ſuis.
43 Exaltaſti dexterã deꝓmẽtiũ eũ: letifica
44 ſti oẽs inimicos eiꝰ. Aũtiſti adiutoriũ
45 gladij eiꝰ: ⁊ ñ es auxiliatꝰ ei ĩ bello. De
ſtruxiſti eũ ab emũdatiõe: ⁊ ſedẽ eiꝰ in
46 t̃ra colliſiſti. Minoraſti dies tꝑis eiꝰ:
47 ꝯfudiſti eũ ꝯfuſiõe. Uſqȝ q dñe aũtis ĩ
48 finẽ: exardeſcet ſic ignis ira tua? Me-
morare q mea ſubã: nũqd eñ vane cõ
49 ſtituiſti oẽs filios hoim? Quis ẽ hõ q
viuet ⁊ ñ videbit mortẽ: eruet aiaȝ ſuã
50 de manu inferi? Ubi ſunt miſcdie tue
antiq dñe: ſicut iuraſti dauid ĩ ꝟitate Gen.22.c
51 tua? Memor eſto dñe opprobrij ſuoꝝ 2.Re.7.c
tuoꝝ: qd ꝯtinui ĩ ſinu meo multaꝝ gẽ
52 tiũ. Qd exprobrauerũt inimici tui dñe
qd exꝓbrauerũt ꝯmutatiões chriſti tui.

Bñdict⁹ dñs in etnū: fiat fiat. Oro
moysi hois dei. ¶ LXXXIX
Domine refugiū fact⁹ es nob: a
generatiõe i generatiões. Priuſ
q̄ mõtes fierēt aut formarent tra ꝛ or-
bis a ſeclo ꝛ i ſeculū tu es de⁹. Ne auer
tas hoies i hūilitatē: ꝛ dixiſti cõuti-
ni filij hoim. Qm̄ mille āni añ oculos
tuos: tāq̄ dies heſterna q̄ p̄terijt Et cu
ſtodia i nocte: q̄ ꝓ nihilo habent eorū
āni erūt. Mane ſic̄ herba tranſeat: ma
ne floreat ꝛ trāſeat: veſpe decidat idu-
ret ꝛ areſcat. Quia defecim⁹ i ira tua ꝛ
i furore tuo turbati ſum⁹. Poſuiſti ini
q̄tates nr̄as i ꝯſpectu tuo: ſeculū nr̄m
in illumiatiõe vult⁹ tui. Qm̄ oēs dies
Gen.6.a nr̄i defecerūt: ꝛ i ira tua defecim⁹ Anni
Eccl.18.a nr̄i ſic̄ aranea meditabunt: dies ānoꝝ
nr̄oꝝ i ip̄is ſeptuagīta āni. Si āt i po-
tētatib⁹ octogīta āni: ꝛ ampli⁹ eorū la-
bor ꝛ dolor. Qm̄ ſupueñit māſuetudo: ꝛ
corripiemur. Quis nouit p̄tātem ire
tue: ꝛ p̄ timore tuo irā tuā dinumerare?
Dexterā tuā ſic notam fac: ꝛ eruditos
corde i ſapia. Cõuertere dñe vſq̄quo: ꝛ dep̄-
cabilis eſto ſup ſuos tuos. Repleti ſu
mus mane miſcdia tua: exultauim⁹ et
delectati ſum⁹ i oib⁹ dieb⁹ nr̄is. Letati
ſum⁹ ꝓ dieb⁹ q̄b⁹ nos hūiliaſti: ānis q̄-
bus vidim⁹ mala. Reſpice i ſuos tuos
ꝛ i opa tua: ꝛ dirige filios eorū. Et ſit
ſplēdor dñi dei nr̄i ſup nos: ꝛ opa ma-
nuū nr̄aꝝ dirige ſup nos ꝛ op⁹ manuū
nr̄aꝝ dirige. Laus cātici ip̄i dd. ¶ XC
Qui hitat i adiutorio altiſſimi: i
ꝓtectiõe dei celi ꝯmorabit. Di
cet dño ſuſceptor me⁹ es tu: ꝛ re
fugiū meū: de⁹ me⁹ ſpabo i eū. Qm̄ ip̄e
liberauit me de laq̄o venātiū et a v̄bo
aſpero. Scapulis ſuis obūbrabit tibi: et
ſb penis ei⁹ ſpabis. Scuto circūdabit
te v̄itas ei⁹: nõ timebis a timore noctur
no. A ſagitta volāte i die a negocio ꝑ
ābulāte i tenebris: ab incurſu ꝛ demo-
nio meridiano. Cadēt a latere tuo mil
le: ꝛ decē milia a dextris tuis: ad te aūt
nõ appropiq̄bit. Veruntñ ocul tuis ꝯſi-
derabis: ꝛ retributiões pctõꝝ videbis
Qm̄ tu es dñe ſpes mea: altiſſimū po-
ſuiſti refugiū tuū Nõ accedet ad te ma
lū: ꝛ flagellū nõ appropiq̄bit tabnacu-
Mat.4.a lo tuo. Qm̄ angel ſuis mādauit de te:
Luc.4.b vt cuſtodiāt te i oib⁹ vijs tuis. In ma-
nib⁹ portabūt te: ne forte offendas ad
lapidē pedē tuū. Sup aſpidē ꝛ baſili-
ſcū ābulabis: ꝛ cõculcabis leonē ꝛ dra
conē. Qm̄ i me ſperauit liberabo eū: ꝓ
tegā eū qm̄ cognouit nomē meū. Cla-
mauit ad me ꝛ ego exaudiā eū: cū ip̄o
ſū i tribulatiõe: eripiā eū ꝛ glorificabo
eū. Lõgitudie dieꝝ replebo eū: ꝛ oñdā
illi ſalutare meū. Ps cātici i die ſab-
Bonū ē ꝯfiteri dño ¶ bati. XCI
ꝛ pſallere noi tuo altiſſime. Ad
ānūciādū mane miſcdiā tuā: ꝛ
v̄itatē tuā p noctē In decachordo pſal
terio: cū cātico i cithara. Quia delecta
ſti me dñe i factura tua: ꝛ in opib⁹ ma-
nū tuaꝝ exultabo. Q̄ magnificata ſūt
opa tua dñe: nimis ꝓfūde facte ſūt co
gitatiões tue. Vir iſipiēs ñ cognoſcet:
ꝛ ſtult⁹ ñ itelliget hec. Cū exorti fuerit
pctõres ſic̄ fenū: ꝛ apparuerit oēs q̄ ope
rāt iniq̄tatē. Ut itereāt i ſeculū ſecli:
tu āt altiſſim⁹ i etnū dñe. Qm̄ ecce ini
mici tui dñe: qm̄ ecce iimici tui ꝑibūt:
ꝛ diſpgēt oēs q̄ opāt iniq̄tatē. Et ex-
altabit ſic̄ vnicornis cornu meū: ꝛ ſe-
nect⁹ mea i miſcdia vberi. Et deſpexit
ocul⁹ me⁹ iimicos meos ꝛ ab iſurgēti-
b⁹ i me malignātib⁹ audiet aur mea.
Iuſt⁹ vt palma florebit: ſic̄ cedr⁹ libani
mltiplicabit. Plātati in domo dñi: in
atrijs domus dei nr̄i florebūt. Adhuc
mltiplicabūt i ſenecta vberi: ꝛ bñ pati
entes erūt vt annūciēt. Qm̄ rect⁹ dñs
de⁹ nr̄: ꝛ nõ ē iniq̄tas i eo. ¶ Laus cāti
ci dauid i die añ ſabbatū qñ fūdata ē
Dominus regnauit de (tra. XCII
corē indut⁹ ē: indut⁹ ē dñs for-
titudinē ꝛ p̄cinxit ſe. Eteni fir
mauit orbē tre: q̄ nõ cõmouebit. Pa-
rata ſedes tua extūc: a ſeclo tu es. Ele-
uauerūt flumia dñe: eleuauerūt flumi
na vocē ſuā. Eleuauerūt flumia fluct⁹
ſuos: a vocibus aq̄ꝝ multaꝝ. Mirabi
les elationes mar: mirabilis in altis
dñs. Teſtimonia tua credibilia facta
ſūt nimis: domū tuam decet ſāctitudo
dñe i lõgitudie dieꝝ. Ps dd q̄rto ſab
Deus vltionū ¶ (bati. XCIII
dñs: de⁹ vltionū libere egit. Ex
altare q̄ iudicas terrā: redde re
tributiões ſupbis. Vſq̄q̄ pctõres dñe:
vſq̄q̄ pctõres gloriabūt: Effabunt et
loquēt iniq̄tatē: loquēt oēs q̄ opant
iniuſticiā? Populū tuū dñe hūiliaue-
rūt: ꝛ hereditatē tuā vexauerūt. Uidu

duam et aduenā interfecerūt:et pupil-
los occiderūt. Et dixerūt nō videbit do
minꝰ:nec itelliget deꝰiacob. Intelligi-
te inſipientes in ꝑplo:ꝛ ſtulti aliqñ ſa
pite Qui plātauit aurē ñ audiet aut q̇
P.3.d finxit oculū nō ꝯſiderat? Qui corripit
gētes ñ arguet:aut q̇ docet hoiem ſciē
tiam. Dñs ſcit cogitatiōes hoim : qm̄
vane ſūt. Beatus hō quē tu erudieris
dñe:ꝛ de lege tua docueris eū. Ut miti
ges ei a diebꝫ malis:donec fodeaꝛ pec
catori fouea. Quia nō repellet dñs ple
bē ſuā :ꝛ hereditatē ſuā nō derelinq̄t.
Quoaduſq; iuſticia ꝯuertatur in iudi
ciū:et q̇ iuxta illā : oēs qui recto ſunt
corde. Quis cōſurget mihi adūſus ma
lignātes:aut q̇s ſtabit mecū aduerſus
opantes iniq̄tatē? Niſi qꝛ dñs adiu-
uit me:paulominꝰ habitaſſet in infer-
no aīa mea. Si dicebā motꝰ ē pes me-
us : miſcdia tua dñe adiuuabat me.
19 Scdm multitudinē doloꝝ meoꝝ i cor
de meo:cōſolatiōes tue letificauerunt
aiā meā. Nūq̇d adheret tibi ſedes ini
q̄tatis:q̇ fingis laborē i ꝓcepto. Capta
bant in aiā iuſti:et ſāguinē innocen-
tē cōdēnabūt. Et factꝰ ē mihi dñs i re
fugiū:ꝛ deꝰmeꝰ in adiutoriū ſpei mee.
Et reddet illis iniq̄tatē ipoꝝ:et i ma-
licia eoꝝ diſperdet eos:diſperdet illos
dñs deꝰ nr̄. Laus cantici ipi dauid.
1 Venite exultemꝰ dño: XCIIII
2 Iubilemꝰ deo ſalutari nr̄o. Pre
occupemꝰ faciē eius i cōfeſſio-
3 ne:ꝛ in pſalmis iubilemꝰei. Qm̄ deus
magnꝰ dñs:ꝛ rex magnꝰ ſup oēs deos:
4 qm̄ nō repellit dñs plebē ſuam. Quia
in manu eiꝰ ſūt omēs fines terre:ꝛ al-
5 titudines montiū ipiꝰ ſūt. Qm̄ ipiꝰ eſt
mare ꝛ ipe fecit illud:et ſiccā manꝰeiꝰ
6 formauerūt. Venite adoremꝰet ꝓcida
7 mus ꝛ ploremꝰ añ dñm q̇ fecit nos: qꝛ
ipe eſt deꝰ noſter. Et nos ꝑplꝰs paſcue
.3.b 8 eius:ꝛ oues manꝰ eiꝰ. Hodie ſi vocem
4.b eiꝰ audieritis : nolite obdurare corda
9 vr̄a. Sicut in irritatiōe:ſm diē tēpta-
tionis in deſerto . Ubi tēptauerūt me
patres vr̄i: ꝓbauerūt et viderunt opa
10 mea. Quadraginta annis offenſus fui
generationi illi : ꝛ dixi ſemꝑ hi errant
11 corde. Et iſti nō cognouerūt vias me-
as: vt iuraui i ira mea ſi itroibūt i re-
quiē meā. Pſalmꝰ dauid qñ domꝰ edi
ficabaꝛ poſt captiuitatē. XCV

Cantate dño canticū nouū:can 1. Pa.16.c
tate dño oīs terra. Cātate domi
no et bñdicite nomi eiꝰ: annū-
3 ciate de die in diē ſalutare eiꝰ. Annū-
ciate inter gētes gloriā eiꝰ: in oībꝰ po-
4 pulis mirabilia eiꝰ. Qm̄ magnꝰ dñs ꝛ S.47
laudabilis nimis:terribilis ē ſup oēs Ecci.43.d
5 deos. Qm̄ oēs dij gentiū demonia:do
6 minꝰ aūt celos fecit. Cōfeſſio ꝛ pulchri
tudo in cōſpectu eiꝰ: ſāctimonia ꝛ ma
7 gnificētia in ſāctificatiōe eiꝰ. Afferte S.28
8 dño patrie gentiū:afferte dño gloriā ꝛ
honorē :afferte dño gloriā nomi eius.
Tollite hoſtias ꝛ introite in atria eiꝰ:
9 adorate dñm in atrio ſancto eiꝰ. Com-
10 moueaꝛ a facie eius vniuerſa terra:di
cite in gentibus qꝛ dominꝰ regnauit. in ligno
Eteni correxit orbē terre q̇ nō cōmoue S.92.
11 bitur:iudicabit ꝑplos in eq̄tate. Letē-
tur celi et exultet terra:cōmoueaꝛ ma-
12 re ꝛ plenitudo eius : gaudebūt cāpi et
omia que in eis ſūt . Tūc exultabunt
13 oīa ligna ſiluarū a facie dñi qꝛ venit:
qm̄ venit iudicare terrā. Judicabit or- S.97
bem terre i eq̄tate :et ꝑplos in veritate
ſua. Pſalmꝰipi dauid qñ terra eiꝰre
Dominꝰ ꝯſtituta eſt ei XCVI
regnauit exultet terra :letēꝛ in
ſule multe. Nubes et caligo in
circūitu eiꝰ:iuſticia ꝛ iudiciū correctio
ſedis eius. Ignis añ ipm ꝓcedet:ꝛ in-
flāmabit in circūitu inimicos eiꝰ. Al-
luxerūt fulgura eiꝰ orbi terre: vidit et
cōmota ē terra. Montes ſicut cera flu
xerūt a facie dñi: a facie dñi oīs terra.
Annūciauerūt celi iuſticiā eiꝰ:ꝛ vide-
runt omēs ꝑpli gloriā eius. Confundā
tur omēs q̇ adorāt ſculptilia: ꝛ q̇ glo-
rianꝛ in ſimulachris ſuis Adorate eū Heb.1.b
oēs angeli eiꝰ:audiuit ꝛ letata ē ſion. S.47
Et exultauerūt filie iude : ꝓpter iudi-
cia tua dñe . Qm̄ tu dñs altiſſimꝰ ſup
oēm terrā:nimis exaltatus es ſup oēs
11 deos. Qui diligitis dñz odite malū:cu Amos.5.d
ſtodit dñs aīas ſeruorū ſuorū: d̄ manu
12 peccatorꝫ liberabit eos. Lux orta ē iu-
13 ſto:et rectis corde leticia. Letamini iu
ſti in dño:ꝛ cōfitemini memorie ſācti-
ficatiōis eiꝰ. Ps dauid. XCVII
Cantate dño cāticū nouū : quia
mirabilia fecit . Saluauit ſibi
dextera eius: ꝛ brachiū ſāctum
eius. Notū fecit dñs ſalutare ſuū: i cō-
ſpectu gētiū reuelauit iuſticiā ſuā. Re-

ꝯſpectu ocloꝝ meoꝝ.

ĉoꝛdat⁹ ē miſcðie ſue ꝛ ⱴitatis ſue do-
Eſa.52.c mui iſrl. Uiderūt oēs termi t̄re ſalutare
dei nr̄i: iubilate dn̄o oīs t̄ra: cātate et
exultate ꝛ pſallite. Pſallite dn̄o ī citha
ra ī cithara ꝛ voce pſalmi: in tubis du
ctilib⁹ ꝛ voce tube coꝛnee. Jubilate in
ꝯſpectu regꝭ dn̄i: ꝛ moueat̄ mare ꝛ ple
nitudo ei⁹ oꝛbis t̄raꝝ ꝛ q̄ hītāt ī eo flu
mina plaudēt manu: ſil̄ mōtes exulta-
būt a cōſpectu dn̄i: qm̄ venit iudicare
S.95 t̄rā. Judicabit oꝛbē t̄raꝝ in iuſticia: ꝛ
pp̄los ī eq̄tate. Pš dauid. XCVIII
Dmin⁹ regnauit iraſcāt̄ pp̄li: q̄
ſedes ſuꝑ cherubī moueat̄ t̄ra.
Dn̄s ī ſiō magn⁹: ꝛ excelſus ſuꝑ
oēs pp̄los. Cōfiteāt̄ nomi tuo magno
qm̄ terribile ꝛ ſctm̄ ē: ꝛ honoꝛ regꝭ iu
diciū diligit. Tu paraſti directiōes: iu
diciū ꝛ iuſticiā ī iacob tu feciſti. Exal-
tate dn̄m deū nr̄m: ꝛ adoꝛate ſcabellū
pedū ei⁹: qm̄ ſctm̄ ē. Moyſes ꝛ aarō ī
ſacerdotib⁹ ei⁹: ꝛ ſamuel int̄ eos q̄ iuo-
cāt nomē ei⁹. Jnuocabant dn̄m ꝛ ip̄e
exaudiebat eos ī colūna nubis loq̄ba
tur ad eos. Cuſtodiebāt teſtionia ei⁹: ꝛ
p̄ceptū qð dedit ill̄. Dn̄e de⁹ nr̄: tu ex-
audiebas eos: de⁹ tu ꝓpici⁹ fuiſti eis ꝛ
vlciſcēs ī oēs adinuētiōes eoꝝ. Exal-
tate dn̄m deū nr̄m: ꝛ adoꝛate in monte
ſctō eius: qm̄ ſāct⁹ dn̄s de⁹ nr̄. Pš in
S.65 Ubilate deo ꝯfeſſiōe. XCIX
oīs t̄ra: ſuite dn̄o in leticia. Jn
troite ī ꝯſpectu ei⁹: ī exultatōe.
Scitote qm̄ dn̄s ip̄e de⁹: ip̄e fecit nos
ꝛ nō ip̄i nos. Popul⁹ ei⁹ ꝛ oues paſcue
ei⁹ itroite poꝛtas eius ī ꝯfeſſione: atria
ei⁹ in hymnis ꝯfitemini illi. Laudate
nomē ei⁹ qm̄ ſuauis ē dn̄s: ī et̄nū miſe
ricoꝛdia ei⁹: ꝛ vſq; in generatiōes ꝛ ge-
neratiōnē veritas ei⁹ Pš ip̄i dð C
Jſericoꝛdiā: ꝛ iudiciū cātabo ti-
bi dn̄e: pſallā ꝛ intelligā ī via ī-
maculata qn̄ veies ad me. Per-
ambulabā ī inocētia coꝛdis mei: ī me-
dio dom⁹ mee. Non ꝓponebā an̄ oclos
meos rē iniuſtā: facientes p̄naricatio
nes odiui. Nō adheſit mihi coꝛ prauū: ꝛ
declinātē a me malignū n̄ cognoſcebā.
Detrahētē ſecreto ꝓximo ſuo: hūc ꝑſe
quebar. Suꝑbo oclo ꝛ inſatiali coꝛde:
cum h̄ nō edebā. Oculi mei ad fideles
t̄re vt ſedeāt mecū: ambulās ī via īma-
culata h̄ mihi miſtrabat. Nō h̄itabit ī
medio dom⁹ mee q̄ facit ſuꝑbiā: q̄ loq̄t̄

inīq̄ nō direxit ī ꝯſpectu ocloꝝ meoꝝ.
Jn matutino iterficiebā oēs peccato-
res t̄re: vt diſꝑderē ð ciuitate dn̄i oēs
oꝑantes iniq̄tatē. Oꝛatio pauꝑis cū
anxiaret̄: ꝛ coꝛā dn̄o effudit p̄cē ſuā.
1 Dmine exaudi oꝛonē CI J.14
meā: ꝛ clamoꝛ me⁹ ad te veniat.
2 Nō auertas faciē tuā a me: in q̄-
cūq; die tribuloꝛ inclina ad me aurem
3 tuā. Jn q̄cūq; die iuocauero te: veloci J.137
4 ter exaudi me. Quia defecerūt ſic̄ fum⁹
dies mei: ꝛ oſſa mea ſicut cremiū arue-
5 rūt. Percuſſus ſum vt fenū ꝛ aruit coꝛ
meū: q2 oblit⁹ ſū comedere panē meū.
6 A voce gemit⁹ mei: adheſit os meū car
7 ni mee. Silis fact⁹ ſū pellicano ſolitu
dinis: fact⁹ ſū ſic̄ nycticoꝛax ī domici-
8 lio. Uigilaui: ꝛ fact⁹ ſū ſic̄ paſſer ſolita
9 ri⁹ ī tecto. Tota die exꝓbꝛabāt mihi
inimici mei: ꝛ q̄ laudabāt me adūſum
10 me iurabāt. Quia cinerē tanq̄ panem
māducabā: ꝛ poculū meū cū fletu mi-
11 ſcebā. A facie ire indignatiōis tue: q2
12 eleuās alliſiſti me. Dies mei ſic̄ vmbꝛa
13 declinauerūt: et ego ſic̄ fenū arui. Tu
āt dn̄e ī eternū ꝑmanes: ꝛ memoꝛiale
14 tuū ī generatiōe ꝛ generatiōes. Tu ex-
urgēs miſereberꝭ ſion: q2 t̄ps miſerēdi
15 ei⁹ q2 venit t̄ps. Qm̄ placuerunt ſuis
tuis lapides ei⁹: ꝛ t̄re ei⁹ miſerebunt̄.
16 Et timebūt gētes nomē tuū dn̄e: ꝛ oēs
17 reges t̄re gl̄iam tuam. Quia edificauit
18 dn̄s ſiō: ꝛ videbit̄ ī gl̄ia ſua. Reſpexit ī
oꝛones h̄ūiliū: ꝛ nō ſpreuit p̄cem eoꝝ.
19 Scribāt̄ hec ī generatiōe altera: ꝛ pp̄ls
20 q̄ creabit̄ laudabit dn̄z. Quia ꝓſpexit
ð excelſo ſācto ſuo: dn̄s ð celo in terrā
21 aſpexit. Ut audiret gemit⁹ cōpeditoꝝ:
22 vt ſolueret filios iteremptoꝝ. Ut ānū-
ciēt ī ſiō nomē dn̄i: ꝛ laudē ei⁹ ī hierl̄m
23 Jn ꝯueniēdo pp̄los ī vnum: ꝛ reges vt
24 ſuiāt dn̄o. Rn̄dit ei ī via ⱴtutꝭ ſue: pau
25 citatē dieꝝ meoꝝ nūcia mihi. Ne reuo
ces me ī dimidio dieꝝ meoꝝ: ī genera
26 tione ꝛ generatiōem āni tui. Jnitio tu Heb.
dn̄e t̄rā fūdaſti: ꝛ oꝑa manuū tuaꝝ ſūt
27 celi. Jp̄i ꝑibūt tu āt ꝑmanes: ꝛ oēs ſic̄ Ibid.
veſtimētū veteraſcēt. Et ſic̄ opꝛtoꝛium Ibid.
28 mutabis eos ꝛ mutabūt̄: tu aūt idem
29 ip̄e es: ꝛ āni tui nō deficiēt. Filij ſuo-
rū tuoꝝ habitabūt: ꝛ ſemē eoꝝ ī ſecu-
lū dirigēt̄. Pš ip̄i dauid. CII
Enedic aīa mea dn̄o: ꝛ oīa que
itra ſe ſūt noī ſctō eius. Bn̄dic

aīa mea dño: ⁊ noli obliuiſci oēs retri
butiões ei⁹. Qui ꝓpiciat̄ oīb⁹ iniq̄tati
bus tuis: q̄ ſanat oēs infirmitates tu
as. Qui redimit ð īteritu vitā tuā: q̄ co
ronat te ī miſcðia ⁊ miſeratiōib⁹. Qui
replet ī bonis deſideriū tuū: renouabi
tur vt aq̄le iuuēt⁹ tua. Faciēs miſeri-
cordias dñs: ⁊ iudiciū oīb⁹ iniuriā pa-
tiētib⁹. Notas fecit vias ſuas moyſi:
filiis iſrl̄ volūtates ſuas. Miſerator et
miſericors dñs: lōganimis ⁊ multū mi
ſericors. Nō ī ꝑpetuū iraſcet̄: neq̄ in
eťnū cōminabit̄. Nō ſm pctā nr̄a fec
nob: neq̄ ſm iniq̄tates nr̄as retribuit
nob. Qm̄ ſm altitudinē celi a t̄ra: cor
roborauit miſcðiā ſuā ſup timētes ſe.
Quātū diſtat ort⁹ ab occidēte: lōge fec
a nob iniq̄tates nr̄as. Quō miſeretur
pr̄ filioꝝ: miſert⁹ ē dñs timētib⁹ ſe: qm̄
ipe cognouit figmētū nr̄m. Recordat⁹
ē qm̄ puluis ſum⁹: hō ſic̄ fenū: dies ei⁹
tāq̄ flos agri ſic efflorebit. Qm̄ ſpūs
ptrāſibit ī illo ⁊ nō ſubſiſtet: ⁊ nō cog-
noſcet ampli⁹ locū ſuū. Miſcðia autē
dñi ab eťno ⁊ vſq̄ ī eťnū: ſup timētes
eū. Et iuſticia illi⁹ ī filios filioꝝ: his q̄
ſuāt teſtamētū ei⁹. Et memores ſunt
mādatoꝝ ipi⁹: ad faciēdū ea. Dñs ī ce
lo parauit ſedē ſuā: ⁊ regnū ipi⁹ oībus
dñabit̄. Bñdicite dño oēs angeli eius
potētes ꝟtute: faciētes verbū illi⁹ ad
audiendā vocē ſmonū eius. Bñdicite
dño oēs virtutes ei⁹: miſtri ei⁹ q̄ facit
volūtatē ei⁹. Bñdicite dño oīa opera
ei⁹: in oī loco dñationis ei⁹: bñdic aīa
mea dño. ¶ Ps̄ ipi dauid. CIII
Benedic aīa mea dño: dñe deus
me⁹ magnificat⁹ es vehemēter.
Cōfeſſionē ⁊ decorē induiſti: amictus
lumie ſicut veſtimēto. Extēdēs celum
ſicut pellem: q̄ tegis aq̄s ſuperiora ei⁹.
Qui ponis nubē aſcēſū tuū: q̄ ambu-
H.c las ſup pēnas ventoꝝ ‖ Qui facis ange
los tuos ſpūs: et miſtros tuos ignem
vrentē. Qui fūdaſti terrā ſup ſtabilita
tē ſuā: nō inclinabit̄ in ſeculū ſeculi.
Abyſſus ſic̄ veſtimētū amict⁹ ei⁹: ſup
mōtes ſtabūt aq̄. Ab increpatione tua
fugiēt: a voce tonitrui tui formidabūt
Aſcēdunt mōtes ⁊ deſcēdūt cāpi: ī lo-
cū quē fundaſti eis. Terminū poſuiſti
quē nō trāſgredient̄: neq̄ ꝯuertent̄ ope-
rire terrā. Qui emittis fōtes ī ꝯuallib⁹
īter mediū mōtiū ptrāſibūt aq̄. Pota-
bunt oēs beſtie agri: expectabūt ona-
gri ī ſiti ſua. Sup ea volucres celi ha-
bitabūt: ð medio petraꝝ dabūt voces.
Rigās mōtes de ſuperiorib⁹ ſuis: de fru-
ctu opeꝝ tuoꝝ ſatiabit̄ t̄ra. Producēs F.146
fenū iumētis: ⁊ herbam ſuituti hoīm.
Ut educas panē de terra: ⁊ vinū letifi-
cet cor hoīs. Ut exhilaret faciē ī oleo:
⁊ panis cor hoīs ꝯfirmet. Saturabūt̄
ligna cāpi et cedri libani q̄s plātauit:
illic paſſeres nidificabūt. Herodij do-
mus dux ē eoꝝ: mōtes excelſi ceruis pe
tra refugiū herinacijs. Fecit lunam in
tpe: ſol cognouit occaſū ſuū. Poſuiſti
tenebras ⁊ facta ē nox: ī ipa ptrāſibūt
oēs beſtie ſilue. Catuli leonū rugiētes
vt rapiāt: ⁊ q̄rāt a deo eſcā ſibi. Ort⁹ ē
ſol ⁊ ꝯgregati ſūt: ⁊ ī cubilib⁹ ſuis col-
locabūtur. Exibit hō ad op⁹ ſuū: et ad
opationē ſuā vſq̄ ad veſpeꝝ. Q̄ mag F.91
nificata ſūt opa tua dñe: oīa ī ſapīa fe
ciſti: impleta ē t̄ra poſſeſſiōe tua. Hoc
mare magnū ⁊ ſpacioſū manib⁹: illic
reptilia q̄ꝝ nō ē numer⁹. Aialia puſil
la cū magnis: illic naues ptrāſibunt.
Draco iſte quē formaſti ad illudēdum
ei: oīa a te expectāt vt des illis eſcā in
tpe. Dāte te illis colligent: apiente te
manū tuā oīa implebūt̄ bonitate. Au
tēte aūt te faciē turbabūt̄: auferes ſpī
ritū eoꝝ ⁊ deficient: ⁊ ī puluerē ſuū re-
uertēt̄. Emitte ſpiritū tuū ⁊ creabūt̄:
⁊ renouabis faciē terre. Sit gl̄ia dñi ī
ſeculū: letabit̄ dñs ī opib⁹ ſuis. Qui re
ſpicit terras ⁊ facit eam tremere: q̄ tā-
git mōtes ⁊ fumigāt. Cātabo dño in vi F.145
ta mea: pſallā deo meo q̄diu ſum. Io-
cundū ſit ei eloquiū meū: ego vero de-
lectabor in dño. Deficiēt peccatores a
terra et iniq̄ ita vt non ſint: bñdic aīa
mea dño. ¶ Alleluia. ¶ CIIII
Confitemini dño ⁊ inuocate no I.Ps.16.b
mē ei⁹: ānūciate inter gētes opa Eſa.12.b
eius. Cātate ei ⁊ pſallite ei narrate oīa
mirabilia ei⁹: laudamini in noīe ſācto
eius. Letet̄ cor q̄rentiū dñm: q̄rite do-
minū ⁊ ꝯfirmamini: q̄rite faciē ei⁹ ſp.
Mementote mirabiliū ei⁹ q̄ fecit: pdi
gia ei⁹ ⁊ iudicia oris ei⁹. Semē abraā
ſerui ei⁹: filij iacob electi ei⁹. Ipſe dñs
de⁹ nr̄: in vniūſa t̄ra iudicia eius. Me-
mor fui ī ſeculū teſtamēti ſui: verbi qð
mādauit ī mille generatiōes. Qð diſpo Gen.
ſuit ad abraā: ⁊ iuramēti ſui ad iſaac.

Et ſtatuit illud iacob in ꝑceptū: ⁊ iſrl
in teſtamētū eternū. Dicēs tibi dabo
terrā chanaan: funiculū hereditat' ve
ſtre. Cū eſſēt numero breui: paucíſſimi
et incole ei⁹. Et ptrāſierūt de gente in
14 gētē: ⁊ ꝺ regno ad pplm alterū. Nō re
liquit hoiem nocere eis: ⁊ corripuit pro
2.Re.1.c eis reges ‖ Nolite tangere chriſtos me
1.Pa.16.c os: ⁊ i ꝓphet' meis nolite malignari.
Et vocauit famē ſup terrā: ⁊ oē firma
mētū panis cōtriuit. Miſit añ eos vi
rū: in ſeruū venūdat' ē ioſeph. Humi
Geñ.37.f liauerūt in cōpedib⁹ pedes ei⁹: ferrū ꝑ
trāſijt aiã ei⁹ donec veniret verbū ei⁹.
Eloquiū dñi inflāmauit eū: miſit rex ⁊
ſoluit eū: pnceps pplox ⁊ dimiſit eū.
Cōſtituit eū dñz dom⁹ ſue: ⁊ pncipem
Ibidē.41.e ois poſſeſſiōis ſue Ut erudiret pncipeſ
Ibidē.46.a ei⁹ ſicut ſemetipm: ⁊ ſenes ei⁹ prudē
tiā doceret. Et intrauit iſrl in egyptū:
⁊ iacob accola fuit i terra cham. Et au
xit pplm ſuū vehemēter: ⁊ firmauit eū
ſup inimicos ei⁹. Cōuertit cor eorū vt
Ꝑ.77 erudirēt pplm ei⁹: ⁊ dolū facerēt in ſer
Exo.3.⁊.4.d uos ei⁹. Miſit moyſen ſeruū ſuū: aarō
quē elegit ipm. Poſuit i eis verba ſig
Exo.9.e nox ſuox: ⁊ pdigiox: in terra cham.
Ibidē.10.e Miſit tenebras ⁊ obſcurauit: ⁊ nō exa
Ibidē.7.d cerbauit ſmōes ſuos. Cōuertit aqs eo
Ibidē.8.b rū in ſāguinē: ⁊ occidit piſces eox. Et
et.d edidit terra eox ranas: in penetralib⁹
regū ipox. Dixit ⁊ venit cynomia ⁊ cy
nifes: in oib⁹ finib⁹ eox. Poſuit plu
uias eox grādinē: ignē cōburētē i ter
ra ipox. Et pcuſſit vineas eox ⁊ ficul
neas eox: ⁊ cōtriuit lignū finiū eorū.
Ibidē.10.d Dixit ⁊ venit locuſta ⁊ bruc⁹: cui⁹ non
erat numer⁹. Et comedit oē fenū i ter
ra eox: ⁊ comedit oēm fructū ṫre eox.
Ibidē.12.d Et pcuſſit oē pmogenitū i terra eorū:
pmitias oñis laboris eox. Et eduxit
eos cū argēto ⁊ auro: ⁊ nō erat i tribu
bus eorū infirm⁹. Letata ē egypt⁹ i ꝓ
fectiōe eox: q2 incubuit timor eox ſup
Ibidē.13.d eos. Expādit nubē i ꝓtectionē eox: et
Ibidē.16.c ignē ⁊ vt luceret eis p noctē. Petierūt
⁊ venit coturnix ⁊ pane celi ſaturauit
Nu.20.b eos. Dirupit petrā ⁊ fluxerūt aq̄: abie
rūt i ſicco flumia. Qm̄ memor fuit ver
Geñ.22.c bi ſācti: qđ habuit ad abraā puex ſuū
Ioſ.3.d Et eduxit populū ſuū in exultatiōe: et
electos i leticia. Et dedit illis regiōes
gentiū: ⁊ labores pplox poſſederūt. Ut
cuſtodiāt iuſtificatiōes ei⁹: et legē ei⁹
requirant. Alleluia Alleluia. CV

Confitemini dño qm̄ bon⁹: qm̄ Iudi
i ſeculū miſcdia ei⁹ ‖ Quis loqr Ꝑ.106
potentias dñi: auditas faciet Ecci
oēs laudes ei⁹? Beati q̄ cuſtodiūt iudi
ciū: ⁊ faciūt iuſticiā i oī tpe. Memēto
nr̄i dñe i bñplacito ppli tui: viſita nos
i ſalutari tuo. Ad vidēdū in bonitate
electox tuox: ad letādū in leticia gen
tis tue: vt lauderis cū hereditate tua.
‖ Peccauim⁹ cum patrib⁹ nr̄is: iniuſte Iudi
egim⁹ iniqtatē fecim⁹. Patres nr̄i in
egypto nō intellexerūt mirabilia tua:
nō fuerūt memores mltitudinis miſe
ricordie tue. Et irritauerūt aſcēdētes
i mari mare rubrū: et ſaluauit eos ppt
nomē ſuū: vt notā faceret potētiā ſuā.
Et increpuit mare rubrū ⁊ exiccatū ē:
⁊ deduxit eos i abyſſis ſicut in deſto.
Et ſaluauit eos de manu odiētiū: ⁊ re
demit eos ꝺ mãu inimici. ‖ Et operuit Exo.
aq̄ tribulātes eos: vn⁹ ex eis nō reman
ſit. Et crediderūt i verbis ei⁹: ⁊ lauda
uerūt laudē ei⁹. Cito fecerūt: obliti ſūt
opex ei⁹: ⁊ nō ſuſtinuerūt ꝯſiliū eius.
Et cōcupierūt ꝯcupiſcētiā i deſerto: et Exo.
tēptauerūt deū in inaquoſo. Et dedit Nu.1
eis petiōnē ipox: ⁊ miſit ſaturitatē in
aias eox. Et irritauerūt moyſen in ca
ſtris: aarō ſāctū dñi ‖ Apta ē terra ⁊ de Nu.1
glutiuit dathan: ⁊ opuit ſup ꝯgregati
onē abirō Et exarſit ignis i ſynagoga
eox: flāma cōbuſſit peccatores. Et fece Exo.
rūt vitulū i oreb: ⁊ adorauerūt ſculpti
le. Et mutauerūt gl'iam ſuā in ſilitudi
nē vituli comedēt' fenū. Obliti ſūt de
um q̄ ſaluauit eos: q̄ fecit magnalia i
egypto: mirabilia i terra cham: terribi
lia i mari rubro. Et dixit vt diſpderet Ibid
eos: ſi nō moyſes elect⁹ ei⁹ ſtetiſſet i cō
fractiōe in cōſpectu ei⁹. Ut auerteret irā
ei⁹ ne diſpderet eos: ⁊ p nihilo habue
rūt terrā deſiderabilē. Non crediderūt
verbo ei⁹: ⁊ murmurauerūt i taberna
culis ſuis: nō exaudierūt vocē dñi. Et Nu.1
eleuauit manū ſuā ſup eos: ⁊ pſterne
ret eos i deſerto. Et vt deijceret ſemen
eorū i nationib⁹: ⁊ diſpderet eos in re
gionib⁹. Et initiati ſūt beelphegor: et
comederūt ſacrificia mortuox. Et irri
tauerūt eū i adinuētiōib⁹ ſuis: ⁊ multi
plicata ē i eis ruina. Et ſtetit phinees Nu.
⁊ placuit: ⁊ ceſſauit quaſſatio. Et repu
tatū ē ei ad iuſticiā: in generatiōe ⁊ ge

.20.a ᵐerationē vſq̧ ī ſemp iternū. Et irrita
uerūt eū ad aq̄s cōtradictiōis: ⁊ vexa-
ᵗus ē moyſes ꝓpter eos: q: exacerbaue
rūt ſpiritū ei⁹. Et diſtixit ī labīȷs ſuis:
.33.f nō diſꝑdiderūt gētes q̄s dixit dn̄s de⁹
illis. Et cōmixti ſūt iter gētes: ⁊ didice
rūt oꝑa eoꝝ ⁊ ſeruierūt ſculptilib⁹ eo-
rū: ⁊ factū ē illis in ſcādalū. Et imola-
uerūt filios ſuos et filias ſuas: demo-
nīȷs. Et effuderūt ſāguinē innocētem
ſāguinē filioꝝ ſuoꝝ et filiaꝝ ſuaꝝ: q̄s
ſacrificauerūt ſculptilib⁹ chanaā. Et i
terfecta ē terra in ſāguinib⁹: ⁊ cōtami
nata ē in oꝑib⁹ eorū: ⁊ fornicati ſūt in
adinuētiōib⁹ ſuis. Et irat⁹ eſt furore
dn̄s in ꝑplm ſuū: ⁊ abominat⁹ ē heredi
tatē ſuā. Et tradidit eos in man⁹ gen-
tiū: ⁊ dn̄ati ſūt eoꝝ q̄ oderunt eos. Et
tribulauerūt eos inimici eoꝝ: ⁊ humi-
liati ſūt ſub manib⁹ eoꝝ: ſepe liberauit
eos. Ipi aūt exacerbauerūt eū ī ꝯſilio
ſuo: ⁊ hūiliati ſūt ī iniq̄tatib⁹ ſuis. Et
vidit cū tribularēꝉ: et audiuit orōnes
.30.a eoꝝ. Et memor fuit teſtamēti ſui: ⁊ pe-
nituit eū ꝭm mltitudinē miſcdie ſue.
Et dedit eos in miſcdias: in conſpectu
oim q̄ ceꝑant eos. Saluos fac nos dn̄e
de⁹ nr̄: ⁊ cōgrega nos de natiōib⁹. Ut
ꝯfiteamur noī ſācto tuo et gl̄iemur in
laude tua. Bn̄dict⁹ dn̄s de⁹ iſrl̄ a ſecu-
lo ⁊ vſq̧ in ſeculū ⁊ dicet ois ꝑpl̄s fiat
fiat. ¶ Alleluia Alleluia. CVI
ch.13. Onfitemī dn̄o qm̄ bon⁹: qm̄
.117 in ſeculū miſcdia ei⁹. Dicant q̄
redēpti ſūt a dn̄o: q̄s redemit de manu
inimici: de regionib⁹ cōgregauit eos.
A ſolis ortu ⁊ occaſu: ab aq̄lone ⁊ ma
ri. Errauerūt ī ſolitudine ī inaquoſo:
viā ciuitatꝭ habitaculi nō inuenerūt.
Eſuriētes ⁊ ſitiētes: aia eoꝝ ī ipis de-
6 fecit. Et clamauerūt ad dn̄m cū tribu-
larēꝉ: ⁊ d̄ neceſſitatib⁹ eoꝝ eripuit eos
Et deduxit eos ī viā rectā: vt irēt ī ci-
uitatē habitatiōis. Cōfiteanꝉ dn̄o mi-
ſericordie eius: ⁊ mirabilia eius filīȷs
hoim. Quia ſatiauit aiaƷ inanē: ⁊ aiaƷ
eſuriētē ſatiauit bonis. Sedētes in te
nebris ⁊ ī vmbra mortꝭ vinctos in mē
dicitate ⁊ ferro. Quia exacerbauerūt elo
quia dei ⁊ ꝯſiliū altiſſimi irritauerūt.
Et hūiliatū ē ī laborib⁹ cor eoꝝ: ⁊ infir
mati ſt̄ nec fuit q̄ adiuuaret Et clama
uerūt ad dn̄Ʒ cū tribularēꝉ: ⁊ d̄ neceſſi
tatib⁹ eoꝝ liberauit eos Et eduxit eos
d̄ tenebris ⁊ vmbra mortꝭ: ⁊ vīcula eoꝝ
dirupit. Cōfiteāꝉ dn̄o miſcdie ei⁹: ⁊ mi
rabilia ei⁹ filīȷs hoīƷ Quia ꝯtriuit por
tas ereas: ⁊ vectes ferreos ꝯfregit. Su
ſcepit eos d̄ via iniq̄tatꝭ eoꝝ: ꝓpꝉ iniu
ſticias eīm ſuas hūiliati ſūt. Oēm eſcā
abomiata ē aia eoꝝ: ⁊ appropinq̄uerūt
vſq̧ ad portas mortꝭ. Et clamauerūt
ad dn̄Ʒ cū tribularēꝉ: ⁊ d̄ neceſſitatib⁹
eoꝝ liberauit eos. Miſit verbū ſuū et
ſanauit eos ⁊ eripuit eos d̄ iteritiōib⁹
eoꝝ. Cōfiteāꝉ dn̄o miſcdie ei⁹: ⁊ mira-
bilia ei⁹ filīȷs hoim. Et ſacrificēt ſacri
ficiū laudis ⁊ ānūciēt oꝑa ei⁹ ī exulta-
tiōe. Qui deſcēdūt mare ī nauib⁹: faci-
entes oꝑatiōeƷ ī aq̄s multꝭ Ipi viderūt
oꝑa dn̄i: ⁊ mirabilia ei⁹ ī ꝓfūdo. Dixit
⁊ ſtetit ſpūs ꝓcelle: ⁊ exaltati ſūt fluct⁹
ei⁹. Aſcēdūt vſq̧ ad celos ⁊ deſcēdunt
vſq̧ ad abyſſos: aia eoꝝ ī malꝭ tabeſce-
bat. Turbati ſūt ⁊ moti ſūt ſic ebri⁹: ⁊
ois ſapia eoꝝ deuorata ē. Et clamaue
rūt ad dn̄m cū tribularēꝉ: ⁊ d̄ neceſſita
tib⁹ eoꝝ eduxit eos. Et ſtatuit ꝓcellas
ei⁹ ī aurā: ⁊ ſiluerūt fluct⁹ ei⁹. Et letati
ſūt q: ſiluerūt: ⁊ deduxit eos ī portum
volūtatꝭ eoꝝ. Cōfiteāꝉ dn̄o miſcdie ei⁹
⁊ mirabilia ei⁹ filīȷs hoim. Et exaltēt
eū ī eccl̄ia plebis: ⁊ in cathedra ſenio-
rū laudēt euƷ. Poſuit flumia in deꝭtū 3.Re.17.a
⁊ exitus aq̄ꝝ in ſitim Terrā fructiferā
in ſalſuginē: a malicia inhabitātiū in
ea. Poſuit deſertū in ſtagna aquaꝝ: et
terrā ſine aq̄ in exitus aq̄ꝝ. Et collo-
cauit illic eſuiētes ⁊ cōſtituerūt ciui-
tatē habitatiōis. Et ſeminauerūt agros
et plantauerūt vineas: ⁊ fecerunt fru-
ctum natiuitatis. Et benedixit eis et
multiplicati ſūt nimis: ⁊ iumēta eorū
nō minorauit. Et pauci facti ſūt: ⁊ vexa
ti ſūt a tribulatiōe maloꝝ ⁊ dolore. Ef
fuſa eſt cōtentio ſuꝑ ꝑncipes: ⁊ errare
fecit eos ī inuio ⁊ nō ī via. Et adiuuit
pauꝑeƷ d̄ iopia: ⁊ poſuit ſicͭ oues fami
lias. Uidebūt recti ⁊ letabūꝉ: ⁊ ois iniq̄ Job 22.e
tas eoꝝ oppilabit os ſuū Quis ſapiēs ⁊
cuſtodiet hec: ⁊ itelliget miſcdias dn̄i.
Alla. Cāticū pſalmi ipi dd̄. ¶ CVII
Paratū ē cor meū de⁹ paratū cor 3.56
meū: cantabo ⁊ pſallam in glo-
ria mea. Exurge pſalteriū et ci-
thara: exurgā diluculo. Cōfitebor tibi
in ꝑplis dn̄e: ⁊ pſallā tibi in natiōibus
Quia magna eſt ſuꝑ celos miſcdia tua

ꝛ vſq; ad nubes veritas tua. Exaltare
ſuꝑ celos deꝰ: ꝛ ſuꝑ oēm trā glīa tua:
vt liberēt dilecti tui. Saluū fac dextra
tua et exaudi me: deꝰ locutꝰ ē ī ſancto
ſuo. Exultabo ꝛ diuidā ſichimā ꝛ ꝯual
S.59 lē tabernaculoꝝ dimetiar ‖ Meꝰ ē ga-
laad ꝛ meꝰ ē manaſſes: ꝛ effraim ſuſce
ptio capit̄ mei. Juda rex meꝰ: moab le
bes ſpei mee. In idumeā extēdā calcia
mentū meū: mihi alienigene amici fa-
cti ſūt Quis deducet me ī ciuitatē mu
nitā: q̄s deducet me vſq; in idumeā?
Nōne tu deꝰ q̄ repuliſti nos: ꝛ n̄ exibis
deꝰ ī virtutibꝰ nr̄is? Da nob auxiliū d̄
tribulatiōe: q̄ vana ſalꝰ hoīs. In deo
facie mꝰ virtutē: ꝛ ipē ad nihilū dedu-
cet inimicos nr̄os. ¶ In finē pš dauid.

Deus laudē meā ne ta- CVIII
cuerit: q̄ os pctōris ꝛ os doloſi
2 ſuꝑ me apꝰtū ē. Locuti ſūt adū-
ſū me ligua doloſa: ꝛ ſmonibꝰ odij cir-
cūdederūt me ꝛ expugnauerūt me gra
3 tis. Pro eo vt me diligerēt detrahebāt
4 mihi: ego āt orabā. Et poſuerūt adūſū
me mala ꝓ bonis: ꝛ odiū ꝓ dilectiōe
5 mea. Cōſtitue ſuꝑ eū pctōrē: ꝛ diabolꝰ
ſtet a dextr̄ eiꝰ. Cū iudicat exeat ꝯdē-
Act.1.d natꝰ: ꝛ orō eius fiat ī pctm̄ ‖ Fiāt dies
eiꝰ pauci: ꝛ epiſcopatū eiꝰ accipiat alt.
Fiāt filij eiꝰ orphani: ꝛ vxor eiꝰ vidua.
Nutātes trāſferāt filij eiꝰ ꝛ mēdicēt:
eijciāt d̄ habitatiōibꝰ ſuis Scrutet fe
nerator oēs ſubāz eiꝰ: ꝛ diripiāt alieni
labores eiꝰ. Nō ſit illi adiutor: nec ſit
q̄ miſereat pupill̄ eiꝰ. Fiāt nati eius ī
interitū: ī generatiōe vna deleat nomē
eiꝰ. In memoriā redeat iniq̄tas patrū
eiꝰ ī ꝯſpectu dn̄i: ꝛ pctm̄ mr̄is eiꝰ non
deleat. Fiāt ꝯ dn̄m ſꝑ: ꝛ diſꝑeat de tra
mēoria eoꝝ: ꝓ eo q̄d n̄ ē recordatꝰ face
re miſcdiā. Et ꝑſecutꝰ ē hoiem inopē
ꝛ mēdicū: et cōpūctū corde mortifica-
re. Et dilexit maledictionē ꝛ veniet ei:
ꝛ noluit bn̄dictionē ꝛ elōgabit ab eo.
Et induit maledictionē ſic̄ veſtimen-
tū: ꝛ intrauit ſicut aq̄ ī interiora eius: et
ſicut oleū in oſſibꝰ eiꝰ. Fiat ei ſicut ve-
ſtimētū q̄ opit: ꝛ ſic̄ zona q̄ ſꝑ p̄cingit
Hoc opꝰ eoꝝ qui detrahūt mihi apud
dn̄z: ꝛ q̄ loquūt mala adūſus aīaz meā
Et tu dn̄e dn̄e fac mecū ꝓpt nomē tu-
um: q̄ ſuauis eſt miſcdia tua. Libera
me q̄ egenꝰ ꝛ pauꝑ ſū ego: ꝛ cor meum
ꝯturbatū ē intra me. Sic̄ vmbra cū de
clinat ablatus ſū: ꝛ excuſſus ſū ſicut lo
cuſte. Genua mea infirmata ſūt a ieiu-
nio: ꝛ caro mea imutata ē ꝓpt oleum.
Et ego factꝰ ſū opprobriū ill̄: viderunt
me ꝛ mouerūt capita ſua. Adiuua me
dn̄e deꝰ meꝰ: ſaluū me fac ꝓpter miſeri-
cordiā tuā. Et ſciāt q̄ manꝰ tua hec: et
tu dn̄e feciſti eā. Maledicent illi ꝛ tu bn̄
dices: q̄ inſurgūt ī me ꝯfundāt: ſuus
āt tuꝰ letabit. Induāt q̄ detrahūt mi
hi pudore: ꝛ opiant ſicut diploide cō-
fuſiōe ſua. Cōfitebor dn̄o nimis in ore
meo: ꝛ ī medio multoꝝ laudabo eum.
Quia aſtitit a dextr̄ pauꝑis vt ſaluā
faceret a ꝑſequētibꝰ aīam meā. Pš

Dixit dn̄s dn̄o meo ¶ dd̄. CIX Mat
ſede a dextris meis. Donec po- Heb.
nā inimicos tuos: ſcabellū pedū 1.Co
tuoꝝ. Uirgam virtut̄ tue emittet dn̄s
ex ſion: dn̄are in medio inimicoꝝ tuoꝝ.
Tecū p̄ncipiū ī die virtut̄ tue: ī ſplen-
doribꝰ ſctōꝝ: ex vtero an̄ luciferum ge
4 nui te. ‖ Jurauit dn̄s ꝛ nō penitebit eū Gen.
tu es ſacerdos in et̄nū ſm ordinē mel Heb.
chiſedech. Dn̄s a dextr̄ tuis: ꝯfregit ī
die ire ſue reges. Judicabit ī nationi-
bus īplebit ruinas: ꝯquaſſabit capita
in terra mltoꝝ. De torrēte ī via bibet:
ꝓpterea exaltabit caput. Alla. CX

1 Confitebor tibi dn̄e in toto cor S.9.e
de meo: in ꝯſilio iuſtoꝝ ꝛ ꝯgre-
2 gatiōe Magna oꝑa dn̄i: exqui
3 ſita in oēs volūtates eiꝰ. Cōfeſſio ꝛ ma
gnificētia opus eiꝰ: et iuſticia eiꝰ ma-
4 net ī ſeculū ſecl̄i. Memoriā fecit mira-
biliū ſuoꝝ miſericors ꝛ miſerator dn̄s:
5 eſcā dedit timētibꝰ ſe. Memor erit ī ſe-
6 culū teſtamēti ſui: virtutē opeꝝ ſuoꝝ
7 annūciabit ꝓplo ſuo. Ut det illis here-
ditatē gētiū: oꝑa manuū eiꝰ veritas ꝛ
8 iudiciū. Fidelia oīa mādata eiꝰ ꝯfirma
mata ī ſeculū ſecl̄i: facta ī veritate: ꝛ eq̄
9 tate. Redemptiōe miſit dn̄s ꝓplo ſuo:
mādauit in eternū teſtamētū ſuū. Sā- Job.
ctū ꝛ terribile nomē eius: initiū ſapie Prou.
10 timor dn̄i. Intellectꝰ bonꝰ oībus faciē 9.b
tibꝰ eū: laudatio eiꝰ manet ī ſeculū ſe-
culi. Alla. Reuſiōis aggei ꝛ zacharie.

Beatus vir qui timet CXI
dn̄m ī mādat̄ eiꝰ volet nimis.
2 Potēs in terra erit ſemē eius:
3 generatio rectoꝝ bn̄dicet. Gloria ꝛ di
uitie in domo eiꝰ: ꝛ iuſticia eiꝰ manet ī
4 ſeculū ſecl̄i. Exortū ē ī tenebris lumen

5 fectꝰ miſericors ⁊ miſerator ⁊ iuſtꝰ. Jo
cũdus hõ q̃ miſeretᷣ ⁊ cõmodat: diſpo-
6 net ſmões ſuos ĩ iudicio: q2 ĩ etnũ
7 nõ cõmouebitᷣ. In memoria etna erit
iuſtꝰ: ab auditiõe mala ñ timebit. Pa-
8 ratũ cor eiꝰ ſperare ĩ dño: cõfirmatũ ē
cor eiꝰ: nõ cõmouebitᷣ donec deſpiciat
2.Cor.9.c 9 inimicos ſuos. ‖ Diſpſit dedit paupibꝰ iuſticia eiꝰ manet ĩ ſclm ſeculi: cornu
10 eius exaltabitᷣ ĩ glia. Pctõr videbit et
iraſcetᷣ: dẽtibꝰ ſuis fremet ⁊ tabeſcet:
deſideriũ pctõrũ peribit. Alleluia Al
Ps.134.a 1 Laudate pueri (leluia. CXII
Job.1.d 2 dñm: laudate nomen dñi. ‖ Sit
nomẽ dñi bñdictũ: ex h̃ nunc ⁊
3 vſq3 ĩ ſeculũ. A ſolis ortu vſq3 ad occa
4 ſũ: laudabile nomẽ dñi. Excelſus ſup
oẽs gẽtes dñs: ⁊ ſup celos glia eius.
5 Quis ſicut dñs deꝰ nr̃ q̃ ĩ altis habi-
1.Reg.2.b 6 tat: ⁊ hũilia reſpicit ĩ celo ⁊ ĩ tra. ‖ Suſ
7 citãs a tra inopẽ: ⁊ de ſtercore erigens
8 pauperẽ. Ut collocet eũ cũ pncipibus:
9 cũ pncipibꝰ pplĩ ſui. Qui habitare fac
ſterilẽ ĩ domo: matrẽ filiorũ letantẽ.
Alleluia Alleluia. CXIII
Exo.13.a 1 In exitu iſrł de egypto: domꝰ ia
cob d̃ pplo barbaro. Facta ē iu
dea ſãctificatio eiꝰ: iſrł ptãs eiꝰ. Ma-
re vidit ⁊ fugit iordanis ↄuerſus ē re-
troꝛſũ. Mõtes exaltauerũt vt arietes:
⁊ colles ſicut agni ouiũ. Quid eſt tibi
mare q fugiſti: ⁊ tu iordanis q2 ↄuer-
ſus es retroꝛſũ. Mõtes exultaſtis ſicut
arietes: ⁊ colles ſicut agni ouiũ. A fa-
cie dñi mota ē terra: a facie dei iacob.
Qui ↄũtit petrã ĩ ſtagna aq̃rũ: ⁊ rupẽ
ĩ fontes aq̃rũ. Nõ nob dñe nõ nob: ſ3
Ps.137. noĩ tuo da gliam. Sup miſcdia tua et
ỽitate tua: neq̃ñ dicãt gẽtes vbi ē deꝰ
eorũ. Deꝰ aũt nr̃ ĩ celo: oĩa q̃cũq3 volu
it fecit. Simulacra gẽtiũ argẽtũ ⁊ au
Ps.134. rũ: opa manuũ hoim. ‖ Os habẽt ⁊ nõ
Sap.15.d loquẽtᷣ oculos habẽt ⁊ ñ videbũt. Au
res habẽt ⁊ nõ audiẽt: nares habẽt et
nõ odorabũt. Manꝰ habẽt ⁊ nõ palpa
bũt: pedes habẽt ⁊ nõ ãbulabũt: ñ cla-
Ps.134. mabũt ĩ gutture ſuo. Siles illis fiãt q̃
faciũt ea: ⁊ oẽs q̃ cõfidũt ĩ eis. Domꝰ
iſrł ſperauit ĩ dño: adiutor eorũ ⁊ pte-
ctor eorũ ē. Domꝰ aarõ ſperauit ĩ dño
adiutor eorũ ⁊ ptector eorũ ē. Qui ti-
mẽt dñm ſperauerũt ĩ dño: adiutor eo
rũ ⁊ ptector eorũ eſt. Dñs memor fuit
nrĩ: ⁊ bñdixit nob. Bñdixit domui iſrł

bñdixit domui aarõ. Bñdixit oĩbꝰ q̃ ti
mẽt dñm: puſillis cũ maioribꝰ. Adijci
at dñs ſup vos: ſup vos ⁊ ſup filios ve
ſtros. Bñdicti vos a dño: q̃ fecit celũ ⁊
terrã. Celũ celi dño trã aũt dedit filijs
holm. Nõ mortui laudabũt te dñe: ne-
q3 oẽs q̃ deſcẽdũt ĩ infernũ. S3 nos q̃
viuimꝰ bñdicimꝰ dño: ex h̃ nũc ⁊ vſq3
in ſeculũ. Alleluia. CXIIII
1 Dilexi: qm̃ exaudiet dñs vocem
oronis mea. Quia ĩclinauit au
2 rẽ ſuã mihi: ⁊ ĩ diebus meis ĩuocabo.
3 ‖ Circũdederũt me dolores mortꝭ: ⁊ pe Ps.17.
4 ricula inferni ĩuenerũt me. Tribulati
onẽ ⁊ dolorẽ ĩueni. ⁊ nomẽ dñi ĩuoca
5 ui. O dñe libera aĩam meã: miſericors
6 dñs ⁊ iuſtꝰ: ⁊ deꝰ nr̃ miſeretᷣ. Cuſtodi-
ens puulos dñs: humiliatꝰ ſũ ⁊ libera
7 uit me. Cõuertere aĩa mea ĩ reqem tuã
8 q2 dñs bñfecit tibi. ‖ Qui eripuit aĩam Ps.55.
meã de morte: oclos meos a lachrymiſ
9 pedes meos a lapſu. Placebo dño: ĩ re
gione viuorũ. Alleluia. CXV
10 Credidi ppter qd̃ locutꝰ ſũ: ego 2.Cor.4.c
11 aũt humiliatꝰ ſum nimis. Ego
dixi ĩ exceſſu meo: ‖ oĩs homo mẽdax. Roma.3.a
12 Quid retribuã dño: p oĩbꝰ q̃ retribuit
13 mihi. Calicẽ ſalutarꝭ accipiã: ⁊ nomẽ
14 dñi ĩuocabo. Uota mea dño reddã co-
15 rã omni pplo eiꝰ: pcioſa ĩ ↄſpectu dñi
16 mors ſctõrũ eiꝰ. O dñe q2 ego ſuꝰ tuꝰ: Sap.9.a
17 ego ſeruꝰ tuꝰ ⁊ filiꝰ ancille tue. Diru-
piſti vincula mea: tibi ſacrificabo ho-
18 ſtiã laudis: ⁊ nomẽ dñi ĩuocabo. Uo-
ta mea dño reddã in cõſpectu oĩs pplĩ
19 eiꝰ ĩ atrijs domꝰ dñi ĩ medio tui hierłz
Alleluia Alleluia. CXVI
1 Laudate dñm oẽs gẽtes: lauda- Ro.15.c
2 te eũ oẽs pplĩ. Qm̃ ↄfirmata ē
ſup nos miſcdia eiꝰ: ⁊ ỽitas dñi manet
ĩ etnũ. Alleluia Alleluia. CXVII
1 Confitemĩ dño qm̃ bonꝰ: qm̃ ĩ
2 ſclm miſcdia eiꝰ. Dicat nũc iſrł Ps.104.⁊.105
qm̃ bonus: qm̃ ĩ ſclm miſcdia et 106.⁊.135
3 eiꝰ. Dicat nũc domꝰ aarõ qm̃ bonus: Judith.13.c
4 qm̃ ĩ ſclm miſcdia eiꝰ. Dicãt nunc oẽs
q̃ timẽt dñm: qm̃ in ſclm miſcdia eiꝰ.
5 De tribulatiõe ĩuocaui dñm: ⁊ exaudi
6 uit me ĩ latitudine dñs. ‖ Dñs mihi ad Hebre.13.a
iutor: ñ timebo q̃d faciat mihi homo.
7 Dñs mihi adiutor: ⁊ ego deſpiciã ĩimi
8 cos meos. Bonũ ē ↄfidere ĩ dño: q̃3 cõ
9 fidere ĩ hoĩe. Bonũ ē ſperare ĩ dño: q̃3
10 ſperare ĩ pncipibꝰ. Oẽs gẽtes circuie-

11 rūt me:ꝛ ī noīe dñi: qꝛ vlt⁹ ſū ī eos. Cir
cūdātes circūdederūt me:ꝛ ī noīe dñi
12 qꝛ vlt⁹ ſū ī eos. Circūdederūt me ſicut
apes ꝛ exarſerūt ſic ignis ī ſpinis:ꝛ in
13 noīe dñi qꝛ vlt⁹ ſū ī eoſ. Impulſus euer
Exo.15.a ſus ſū vt caderē:ꝛ dñs ſuſcepit me‖ For
Eſa.12.a 14 titudo mea ꝛ laus mea dñs: ꝛ fact⁹ eſt
15 mihi ī ſalutē. Vox exultatiōis ꝛ ſalut
16 ī tabnacul̄ iuſtoꝝ. Dextera dñi fec̄ vir
tutē: dextera dñi exaltauit me: dextera
17 dñi fecit ꝟtutē. Nō moriar ſ; viuā: et
18 narrabo opa dñi. Caſtigās caſtigauit
19 me dñs:ꝛ morti nō tradidit me. Aperi
te mihi portas iuſticie: igreſſus in eas
20 ꝯfitebor dño: hec porta dñi: iuſti itra-
21 būt in eā. Cōfitebor tibi qm̄ exaudiſti
Math.21.b me:ꝛ fact⁹ es mihi ī ſalutē.‖ Lapidem
22 quē reprobauerūt edificātes h̄ fact⁹ ē
23 ī caput anguli. A dño factū ē iſtud: et
24 ē mirabile ī ocul̄ nr̄is. Hec ē dies quā
Math.21.a fecit dñs: exultem⁹ ꝛ letemur ī ea.‖ O
25 dñe ſaluū me fac o dñe bn̄ pſperare: be
26 nedict⁹ q̄ venit ī noīe dñi. Bn̄diximꝰ
27 vob̄ d̄ domo dñi: de⁹ dñs ꝛ illuxit nob̄
Cōſtituite diē ſolēnē ī ꝯdēſis: vſq; ad
28 cornu altar̄. Deus me⁹ es tu: ꝛ cōfite-
bor tibi: de⁹ meus es tu ꝛ exaltabo te.
Cōfitebor tibi qm̄ exaudiſti me ꝛ fact⁹
29 es mihi ī ſalutē. Cōfitemi dño qm̄ bo-
n⁹ qm̄ in ſcl'm miſcdia ei⁹. Alleluia

Aleph: doctrina. CXVIII

1 B Eati īmaculati in via: q̄ ambu
lāt ī lege dñi. 2 Beati q̄ ſcrutant̄
teſtimonia ei⁹: ī toto corde exq̄rūt eū.
3 Nō ei q̄ opant̄ iniq̄tatē: ī vijs ei⁹ ābu
4 lauert. Tu mādaſti: mādata tua cuſto
5 diri nimis. Utinā dirigāt̄ vie mee: ad
6 cuſtodiēdas iuſtificatiōes tuas. Tunc
nō cōfūdar cū pſpexero in oib⁹ māda-
7 t̄ tuis. Cōfitebor tibi ī directione cor-
dis: in eo q̄ didici iudicia iuſticie tue.
8 Iuſtificatiōes tuas cuſtodiā: nō me de
relinq̄s vſq;quaq;. Beth dom⁹.

9 I Nq̄ corrigit adoleſcētior viam
ſuā: ī cuſtodiēdo ſmones tuos
10 In toto corde meo exq̄ſiui te:
11 ne repellas me a mādat̄ tuis. In cor-
de meo abſcōdi eloq̄a tua: vt nō peccē
12 tibi. Bn̄dict⁹ es dñe: doce me iuſtifica
13 tiōes tuas. In labijs meis: pnūciaui
14 oīa iudicia oris tui. In via teſtimoni-
orū tuoꝝ delectat⁹ ſū: ſic in oib⁹ diui-
15 tijs. In madat̄ tuis exercebor: ꝛ ꝯſide
16 rabo vias tuas. In iuſtificatiōib⁹ tuis

meditabor: nō obliuiſcar ſmōes tuos
Gymel: plenitudo vel retributio.

17 R Etribue ſuo tuo: viuifica me ꝛ
18 cuſtodiā ſmones tuos. Reuela
oculos meos: ꝛ cōſiderabo mi-
19 rabilia de lege tua. Incola ego ſum in
20 t'ra: nō abſcōdas a me mādata tua. Cō
cupiuit aīa mea deſiderare iuſtificatio
21 nes tuas ī oī tpe. Increpaſti ſupbos:
maledicti q̄ declināt a mādatis tuis.
22 Aufer a me opprobriū ꝛ cōtēptū: qꝛ te-
ſtimonia tua exq̄ſiui. 23 Etem̄ ſederūt pn
cipes ꝛ adūſū me loq̄bant̄: ſu⁹ āt tu⁹
24 exercebat̄ ī iuſtificatiōib⁹ tuis. Nā et
teſtimonia tua meditatio mea ē: ꝛ cōſi
liū meū iuſtificationes tue. Deleth:

25 A Dheſit pauimēto tabularū.
aīa mea: viuifica me ſm verbū
26 tuū. Vias meas enūciaui ꝛ ex-
audiſti me: doce me iuſtificationes tu
27 as. Viā iuſtificationū tuaꝝ īſtrue me:
ꝛ exercebor ī mirabilib⁹ tuis. 28 Dormi-
tauit aīa mea p̄ tedio: ꝯfirma me ī ver
29 bis tuis. Viā iniq̄tat̄ amoue a me: ꝛ de
30 lege tua miſerere mei. Viā ꝟitat̄ ele-
31 gi: iudicia tua nō ſū oblit⁹. Adheſi te-
ſtimonijs tuis dñe: noli me ꝯfundere.
32 Viā mādatoꝝ tuoꝝ cucurri: cū dilata

L Egē poſti cor meū. He: iſta.
ne mihi dñe viā iuſtificationū
tuaꝝ: ꝛ exq̄rā eā ſemp. Da mi-
hi itellectū ꝛ ſcrutabor legē tuā: ꝛ cu-
ſtodiā illā ī toto corde meo. Deduc me
ī ſemita mādatoꝝ tuoꝝ: qꝛ ipaꝫ volui.
Inclina cor meū ī teſtimonia tua: ꝛ nō
ī auaritiā. Auerte oc'los meos ne vide
ant vanitatē: in via tua viuifica me.
Statue ſuo tuo eloq̄uꝫ tuū: in timore
tuo. Amputa opprobriū meū qd̄ ſuſpi-
cat⁹ ſū: qꝛ iudicia tua iocūda. Ecce cō
cupiui mādata tua: ī eq̄tate tua viuifi

E T ve ce me. Vau: hec vl' ipa.
niat ſup me miſcdia tua dñe: ſa
lutare tuū ſ; eloq̄uꝫ tuū. Et rn̄
debo exprobrātib⁹ mihi verbū: qꝛ ſpe-
raui ī ſmonib⁹ tuis. Et ne auferas de
ore meo ꝟbū veritat̄ vſq;q̄q;: qꝛ in iu
dicijs tuis ſupſperaui. Et cuſtodiā le-
gē tuā ſemp: ī ſcl'm ꝛ ī ſcl'm ſcl'i. Et am
bulabā in latitudine: qꝛ mandata tua
exq̄ſiui. Et loquebar in teſtimonijs tu
is in cōſpectu regū: ꝛ nō cōfundebar.
Et meditabar in mandatis tuis q̄ di-
lexi. Et leuaui man⁹ meas ad mādata

tua q̄ dilexi: ⁊ exercebor in iustificatio
nib⁹ tuis. Zay: hec vel oliua.
Memor esto verbi tui ſuo tuo: in
quo mihi ſpem dediſti. Hec me
cōſolata ē in hūilitate mea: q: eloquiū
tuū viuificauit me. Supbi iniq̄ age-
bāt vſq̄quaq̄: a lege aūt tua nō decli-
naui. Memor fui iudicio⁊ tuo⁊ a ſe-
culo dn̄e: ⁊ cōſolat⁹ ſū. Defectio tenuit
me: p̄ pctōrib⁹ derelinquētib⁹ legē tu
am. Cātabiles mihi erāt iuſtificatiōes
tue: i loco p̄egrinationis mee. Memor
fui nocte nōis tui dn̄e: ⁊ cuſtodiui le-
gē tuā. Hec facta ē mihi: q: iuſtificati
ones tuas exq̄ſiui. Heth: vita.
Portio mea dn̄e: dixi cuſtodire
legē tuā. Depcat⁹ ſū faciē tuā
in toto corde meo: miſerere mei ſm elo
quiū tuū. Cogitaui vias meas: ⁊ cōuer
ti pedes meos i teſtimonia tua. Para
tus ſū ⁊ nō ſum turbat⁹: vt cuſtodiam
mādata tua. Funes pctō⁊ circūplexi
ſūt me: ⁊ legē tuā nō ſū oblit⁹. Media
nocte ſurgebā ad cōfitēdū tibi: ſup iu
dicia iuſtificatiōis tue. Particeps ego
ſum oīm timētiū te: ⁊ cuſtodientiū mā
data tua. ‖ Miſericordia tua dn̄e ple-
5.32. na eſt terra: iuſtificationes tuas doce
64 Bonitatem (me. Teth: bonū.
65 feciſti cū ſeruo tuo dn̄e: ſm ver-
66 bum tuū. Bonitatē ⁊ diſcipli-
nā et ſciam doce me: q: mādatis tuis
67 credidi. Priuſq̄ hūiliarer ego deliq̄:
68 p̄pterea eloquiū tuū cuſtodiui. Bon⁹
es tu: ⁊ in bonitate tua doce me iuſti-
69 ficationes tuas. Multiplicata eſt ſup
me iniquitas ſupbo⁊: ego autē in to
to corde meo ſcrutabor mandata tua.
70 Coagulatū ē ſicut lac cor eo⁊: ego ve-
71 ro legē tuā meditatus ſū. Bonū mihi
quia humiliaſti me: vt diſcā iuſtifica-
72 tiōes tuas. Bonū mihi lex oris tui ſu-
p̄ milia auri ⁊ argēti. Joth p̄ncipiū.
Manus tue fecerūt me ⁊ plaſma
b.10.b uerūt me: da mihi intellectū: vt
diſcā mādata tua. Qui timent
te videbūt me ⁊ letabunt: q: in verbo
tuo ſupſperaui. Cognoui dn̄e q: eq̄tas
iudicia tua: ⁊ in veritate tua humilia-
ſti me. Fiat miſericordia tua vt cōſole
tur me: ſm eloquiū tuū ſeruo tuo. Ue-
niāt mihi miſerationes tue ⁊ viuā: q:
lex tua meditatio mea ē. Cōfundant ſu-
pbi q: iniuſte iniq̄tatē fecerūt i me: ego

aūt exercebor i mādat⁊ tuis. Cōuertāt
mihi timētes te: ⁊ q̄ nouerūt teſtionia
tua. Fiat cor meū imaculatū: i iuſtifi-
cationib⁹ tuis: vt nō p̄fundar. Caph:
Defecit i ſalutari tuo (man⁹.
aia mea ⁊ i vbū tuū ſupſpera-
ui. Defecerūt oculi mei i eloq̄⁊
tuū: dicētes q̄n cōſolaber⁊ me. Quia fa
ct⁹ ſū ſic vter i pruina: iuſtificationes
tuas nō ſū oblit⁹. Quot ſūt dies ſerui
tui: q̄n facies de p̄ſequētib⁹ me iudici
um. Narrauerūt mihi iniq̄ fabulatio-
nes: ſ; nō vt lex tua. Oia mandata tua
veritas: iniq̄ p̄ſecuti ſūt me adiuua me.
Paulomin⁹ p̄ſūmauerūt me i t̄ra: ego
aūt nō dereliq̄ mādata tua. Scdm mi-
ſericordiā tuā viuifica me: ⁊ cuſtodiā
teſtionia oris tui. Lameth: diſciplia.
In etnū dn̄e: vbū tuū p̄manet i
celo. In generatione ⁊ genera-
tionē veritas tua fūdaſti t̄rā ⁊ p̄
manet. Ordinatiōe tua p̄ſeuerāt dies:
q̄m oia ſuiūt tibi. Niſi q̄ lex tua me-
ditatio mea ē: tūc forte periſſem i hūili
tate mea. In etnū nō obliuiſcar iuſti-
ficatiōes tuas: q: i ip̄is viuificaſti me.
Tu⁹ ſū ego ſaluū me fac: q̄m iuſtifica-
tiones tuas exq̄ſiui. Me expectauerūt
pctōres vt p̄derēt me: teſtionia tua in
tellexi. Ois p̄ſumatiōis vidi finē: latū
mādatū tuū nimis. Mem: ex ipſis.
Quomō dilexi legē tuā dn̄e: tota
die meditatio mea ē. Sup inimi
cos meos prudentē me feciſti
mādato tuo: q: i etnū mihi ē. Sup oēs
docētes me itellexi: q: teſtionia tua me
ditatio mea ē. Sup ſenes intellexi: q:
mādata tua q̄ſiui. Ab oi via mala p̄hi
bui pedes meos: vt cuſtodiā vba tua.
A iudicijs tuis nō declinaui: q: tu le-
103 gē poſuiſti mihi. Q̄ dulcia faucibus
meis eloq̄a tua: ſup mel ori meo. A mā
datis tuis intellexi: p̄pterea odiui oēs
viā iniquitatis. Nun: ſempiternū.
Lucerna pedib⁹ meis verbū tuū
et lumen ſemitis meis. Juraui
et ſtatui cuſtodire iudicia iuſti
cie tue. Humiliat⁹ ſum vſq̄quaq̄ dn̄e
viuifica me ſm verbū tuū. Uolūtaria
oris mei bn̄placita fac dn̄e: et iudicia
tua doce me. Aia mea i manib⁹ meis
ſemp: ⁊ legē tuā nō ſum oblitus. Po-
ſuerūt pctōres laqueū mihi: ⁊ de man-
dat⁊ tuis nō erraui. Hereditate acqui-

nui teſtimonia tua ī eternū: q2 exulta-
tio cordis mei ſūt. Inclinaui cor meū
ad faciēdas iuſtificatiōes tuas ī eternū
ꝓpter retributionē. Samech: adiutoriū
[I]Niquos odio habui: ⁊ legē tuā di
lexi. Adiutor ⁊ ſuſceptor meus
es tu: ⁊ ī verbū tuū ſupſperaui.
Declinate a me maligni: et ſcrutabor
mādata dei mei. Suſcipe me ſcḋm eloq̄
um tuū ⁊ viuā: ⁊ nō cōfūdas me ab ex
pectatiōe mea. Adiuua me ⁊ ſaluꝰ ero
⁊ meditabor ī iuſtificationibꝰ tuis ſp.
Spreuiſti oēs diſcedētes a iudicijs tu
is: q2 iniuſta cogitatio eorū ē. Preuari-
cātes reputaui oēs pctōres tre: idō di-
lexi teſtimonia tua. Cōfige timore tuo
carnes meas: a iudicijs ei tuis timui.
[F]Eci iu Ayn: fons ſiue oculꝰ.
dicium ⁊ iuſticiā: nō tradas me ca
lūniantibꝰ me. Suſcipe ſuū tu
um ī bonū: nō calūniēt me ſupbi. Ocu
li mei defecerūt ī ſalutare tuū: ⁊ ī elo-
quiū iuſticie tue. Fac cū ſuo tuo ſcḋm
miſericordiā tuā: ⁊ iuſtificatiōes tuas
doce me. Seruꝰ tuꝰ ſū ego: da mihi in
tellectū: vt ſciā teſtimonia tua. Tēpꝰ
faciēdi dn̄e: diſſipauerūt legē tuā. Idō
dilexi mādata tua: ſup auꝝ ⁊ topaziō.
Propterea ad oīa mādata tua dirige-
bar: oēm viā iniquā odio habui. (Phe:
[M]Irabilia teſtimo Os ab ore.
nia tua dn̄e: idō ſcrutata ē ea aīa
mea. Declaratio ſmonū tuorū
illuminat: ⁊ itellectū dat puulis. Os me
um aperui ⁊ attraxi ſpm̄: q2 mandata
tua deſiderabā. Aſpice ī me ⁊ miſerere
mei: ſcḋm iudiciū diligentiū nomē tuū.
Greſſus meos dirige ſcḋm eloquiū tuū
⁊ nō dn̄et mei oīs iniuſticia. Redime me
a calūnijs hoim: vt cuſtodiā mādata
tua. Faciē tuā illumia ſup ſuū tuū: et
doce me iuſtificatiōes tuas. Exitꝰ aq̄-
rū deduxerūt oculi mei: q2 nō cuſtodie
[I] rūt legē tuā. Sade: iuſticie.
Uſtus es dn̄e: ⁊ rectū iudiciū tu
um. Mādaſti iuſticiā teſtimo
nia tua: ⁊ vitatē tuā nimis. Tabeſce-
re me fecit zelꝰ meꝰ: q2 obliti ſūt vba
tua inimici mei. Ignitū eloquiū tuū ve-
hemēter: ⁊ ſuꝰ tuꝰ dilexit illud. Adole
ſcētulꝰ ſū ego ⁊ cōtēptꝰ: iuſtificationes
tuas nō ſū oblitꝰ. Iuſticia tua iuſticia
ī eternū: ⁊ lex tua veritas. Tribulatio et
āguſtia īuenerūt me: mādata tua me-

ditatio mea ē. Eq̄tas teſtimonia tua ī
eternū: itellectū da mihi ⁊ viuā. Coph:
[C]Lamaui ī toto corde vocatio.
meo exaudi me dn̄e: iuſtificatio
nes tuas reqrā. Clamaui ad te
⁊ ſaluū me fac: vt cuſtodiam mandata
tua. Preueni ī maturitate ⁊ clamaui:
q2 ī verba tua ſupſperaui. Preuenerūt
oculi mei ad te diluculo vt meditarer
eloq̄a tua. Uocē meā audi ſcḋm miſeri-
cordiā tuā dn̄e: ⁊ ſcḋm iudiciū tuū viui-
fica me. Appropinquerūt ꝑſequentes
me iniq̄tati: a lege aūt tua lōge facti ſūt
Prope es tu dn̄e: ⁊ oēs vie tue veritas
Initio cognoui d̄ teſtimonijs tuis: q2
[V] ī eternū fūdaſti ea. Res: capitl
Ide hūilitatē meā ⁊ eripe me:
q2 legē tuā nō ſū oblitꝰ. Iudi-
ca iudiciū meū ⁊ redime me: ꝓpter eloq̄-
um tuū viuifica me. Lōge a pctōribus
ſalꝰ: q2 iuſtificatiōes tuas nō exq̄ſierūt.
Miſericordie tue multe dn̄e: ſcḋm iudi-
ciū tuū viuifica me. Multi q̄ ꝑſequūt
me ⁊ tribulāt me: a teſtimonijs tuis nō
declinaui. Uidi ꝑuaricātes ⁊ tabeſce-
bā: q2 eloq̄a tua nō cuſtodierūt. Uide
qm̄ mādata tua dilexi dn̄e: in miſcdia
tua viuifica me. Principiū verboꝝ tu
orū veritas: ī eternū oīa iudicia iuſti-
161 [P]Rinci- cie tue. Sin: dentiū.
pes ꝑſecuti ſūt me gratꝭ: ⁊ a ver
bis tuis formidauit cor meum.
162 Letabor ego ſup eloq̄a tua: ſic q̄ inue-
163 nit ſpolia multa. Iniq̄tatē odio habui
164 ⁊ abominatꝰ ſū: legē aūt tuā dilexi. Se-
pties ī die laudē dixi tibi ſup iudicia
165 iuſticie tue. Pax multa diligētibꝰ le-
166 gē tuā: ⁊ nō ē illis ſcādalū. Expectabā
ſalutare tuū dn̄e: ⁊ mādata tua dilexi.
167 Cuſtodiuit aīa mea teſtimonia tua: et
168 dilexit ea vehemēter. Seruaui māda-
ta tua ⁊ teſtionia tua: q2 oēs vie mee ī
[A] ɔſpectu tuo. Thau: ſigna.
169 Ppropinq̄t depcatio mea ī cō-
ſpectu tuo dn̄e: iux̄ eloquiū tuū
170 da mihi ī tellectū. Intret poſtulatio in
ɔſpectu tuo: ſcḋm eloquiū tuū eripe me.
171 Eructabūt labia mea hymnū: cū docu
172 eris me iuſtificatiōes tuas. Pronūcia
bit lingua mea eloquiū tuū: q2 oīa mā
173 data tua eq̄tas. Fiat manꝰ tua vt ſal-
174 uet me: qm̄ mādata tua elegi. Cōcupi-
ui ſalutare tuū dn̄e: ⁊ lex tua meditatō
175 mea ē. Uiuet aīa mea ⁊ laudabit te: et

17 iudicia tua adiuuabũt me. Erraui ſic
ouis q̃ periit: q̃re ſuũ tuũ q2 mãdata
tua nõ ſũ oblit⁹. Alleluia. Cãticũ gra
117 Ad dñm cũ tribu (duũ. CXIX
2 larer clamaui: ⁊ exaudiuit me.
Dñe libera aiam meã a labiis
3 iniq̃s: ⁊ a lingua doloſa. Quid def ti-
bi aut q̃d apponaf tibi: ad linguã do-
4 loſã? Sagitte potẽt⁹ acute: cũ carboni
5 b⁹ deſolatoriis. Heu mihi q2 icolatus
me⁹ plõgat⁹ ẽ: habitaui cũ habitanti
6 b⁹ cedar: multũ icola fuit aia mea. Cũ
his q̃ oderũt pacẽ erã pacific⁹: cũ loq̃-
bar illis ipugnabãt me grat⁹. Cãticũ
Leuaui ocu- (graduũ. CXX
los meos i mõtes: vñ veniet au
xiliũ mihi. Auxiliũ meũ a dño
q̃ fecit celũ ⁊ terrã. Nõ det i cõmotionẽ
pedẽ tuũ: neq3 dormitet q̃ cuſtodit te.
5.6 Ecce nõ dormitabit neq3 dormiet: q̃ cu-
ſtodit iſrl. Dñs cuſtodit te: dñs ꝓte-
ctio tua ſup manũ dexterã tuã. Per di
em ſol nõ vret te: neq3 luna ꝑ noctẽ.
Dñs cuſtodit te ab oĩ malo: cuſtodiat
aiã tuã dñs. Dñs cuſtodiat itroitũ tu
um ⁊ exitũ tuũ: ex h̃ nũc ⁊ vſq3 i ſeclm.
Letat⁹ (Cãticũ graduũ. CXXI
ſũ i his q̃ dicta ſũt mihi: i domũ
dñi ibim⁹. Stãtes erant pedes
nři: i atriis tuis hierlm. Hierlm q̃ edi-
ficaf vt ciuitas: cui⁹ ꝑticipatio ei⁹ in
idipm. Illuc ei aſcẽderũt trib⁹ tribus
dñi teſtimoniũ iſrl: ad ꝯfitẽdũ noi dñi.
Quia illic ſederũt ſedes i iudicio: ſedes
ſup domũ dd. Rogate q̃ ad pacẽ ſunt
hierlm: ⁊ abũdãtia diligẽtib⁹ te. Fiat
pax i virtute tua: ⁊ abũdãtia i turrib⁹
tuis. Propť frẽs meos ⁊ ꝓxĩos meos:
loq̃bar pacẽ de te. Propter domũ dñi
dei nři: q̃ſiui bona tibi. Cãticũ gra-
Ad te leuaui (duũ. CXXII
oculos meos: q̃ hitas i celis. Ecce
ſic oculi ſuorũ tuorũ: i manib⁹
dñorũ ſuorũ. Sicut oculi ãcille i mani
b⁹ dñe ſue: ita ocli nři ad dñm deũ no
ſtrũ donec miſereaf nři. Miſerere nři
dñe miſerere nři: q2 mltũ repleti ſum⁹
deſpectiõe. Quia multũ repleta eſt aia
nřa: opprobriũ abũdãtib⁹ ⁊ deſpectio
ſupbis. Cãticũ graduũ. CXXIII
Niſi q2 dñs erat i nob dicat nũc
iſrl: niſi q2 dñs erat i nobis. Cũ
exurgerẽt hoĩes i nos: forte vi-
uos deglutiſſẽt nos. Cũ iraſce-
ref furor eoꝝ i nos: forſitã aq̃ abſorbu
iſſet nos. Torrẽtẽ ptranſiuit aia nřa:
forſitã ptrãſiſſet aia nřa aquã itollera
bilẽ. Bñdict⁹ dñs: q̃ nõ dedit nos i ca
ptionẽ dẽtib⁹ eoꝝ. Aia nřa ſicut paſ-
ſer erepta ẽ: de laq̃o venantiũ. Laq̃us
cõtrit⁹ ẽ: ⁊ nos liberati ſum⁹. Adiuto-
riũ nřm i noĩe dñi: q̃ fec celũ ⁊ terrã.
Canticũ graduũ. CXXIIII
Qui ꝯfidũt i dño ſicut mõs ſion
nõ cõmouebif i eternũ q̃ habi
tat i hierlm. Mõtes i circũitu ei⁹: ⁊ do
min⁹ i circũitu ppli ſui ex h̃ nũc ⁊ vſq3
i ſeculũ. Quia nõ relinq̃t dñs vgã pec
catorũ ſup ſortẽ iuſtoꝝ: vt nõ extẽdãt
iuſti ad iniq̃tatẽ man⁹ ſuas. Bñfac do
mine bonis ⁊ rect⁹ corde. Declinãtes
aũt i obligatiões adducet dñs cũ ope-
rãtib⁹ iniq̃tatẽ pax ſup iſrl. Cãticum
In cõuertẽdo (graduũ. CXXV
dñs captiuitatẽ ſion: facti ſu-
m⁹ ſicut cõſolati. Tũc repletũ ẽ
gaudio os nřm: ⁊ lingua nřa i exulta
tione. Tũc dicẽt iter gẽtes: magnifica
uit dñs facere cũ eis. Magnificauit do
min⁹ facere nobiſcũ: facti ſum⁹ letan-
tes. Cõuerte dñe captiuitatẽ nřam: ſic
torrẽs i auſtro. Qui ſeminãt i lachry-
mis i exultatiõe metẽt. Eũtes ibãt et
flebãt: mittẽtes ſemina ſua. Veniẽtes
aũt veniẽt cũ exultatiõe: portãtes ma-
nipulos ſuos. Cãticũ graduũ ſalomo
Niſi dñs edifi (nis. CXXVI
cauerit domũ: i vanũ laboraue
rũt q̃ edificãt eã. Niſi dñs cu-
ſtodierit ciuitatẽ: fruſtra vigilat q̃ cu-
2 ſtodit eã. Vanũ ẽ vob añ lucẽ ſurgere:
ſurgite poſtq̃ ſederit⁹ q̃ mãducat⁹ pa-
nẽ doloris. Cũ dederit dilect⁹ ſuis ſom
3 nũ ecce hereditas dñi: filiĩ merces fru-
ct⁹ vẽtris. Sicut ſagitte i manu potẽ-
tis: ita filiĩ excuſſoꝝ. Beat⁹ vir q̃ iple-
uit deſideriũ ſuũ ex ipis: nõ ꝯfundef
cũ loq̃f inimicis ſuis i porta. Cãticũ
Beati oẽs (graduũ. CXXVII
q̃ timẽt dñm: q̃ ambulãt i viis
eius. Labores manuũ tuarum
mãducabis: beat⁹ es ⁊ bñ tibi erit. Vx
or tua ſicut vit⁹ abundãs: i lateribus
dom⁹ tue. Filiĩ tui ſicut nouelle oliuaꝝ:
i circũitu menſe tue. Ecce ſic bñdicef
hõ: q̃ timet dñm. Bñdicat tibi dñs ex
ſion: ⁊ videas bona hierlm oĩb⁹ dieb⁹
vite tue. Et videas filios filioꝝ tuoꝝ

pacē ſup iſrl. Canticū graduū.
SEpe expugnauerūt CXXVIII
me a iuuētute mea: dicat nunc
iſrl Sepe expugnauerūt me a
iuuētute mea: etenī nō potuerūt mihi
3 Supra dorſū meū fabricauerūt pctōres
ꝓlōgauerūt iniqtatē ſuā. Dñs iuſt⁹ cō-
cidet ceruices pctōꝝ: cōfūdanť: ⁊ cōuer
tanť retrorſū oēs q oderūt ſion. Fiant
ſicͭ fenū tectoꝝ: qđ ꝓuſq euellať exa-
ruit. De q n̄ iplebit manū ſuā q metet:
⁊ ſinū ſuū q manipulos colliget. Et n̄
dixerūt q ꝓteribāt bn̄dictio dñi ſup vos
bn̄diximꝰ vob i noīe dñi. Cāticū gra
DE pfūdis cla duū. CXXIX
maui ad te dñe: dñe exaudi vo
cē meā. Fiāt aures tue intēdē-
3 tes: i vocē depcatiōis mee. Si iniqta-
tes obſeruaberꝭ dñe: dñe qs ſuſtinebit
4 Quia apud te ꝓpitiatio eſt: ⁊ ꝓpter le-
gē tuā ſuſtinui te dñe. Suſtinuit aīa
6 i vbo ei⁹: ſpauit aīa mea i dño. A cu-
ſtodia matutina vſq ad noctē: ſperet
7 iſrl i dño. Quia apud dñm miſcdia: et
8 copioſa apud eū redēptio. Et ipē redi-
met iſrl ex oib⁹ iniqtatib⁹ ei⁹. Cāticū
DOmine nō graduū CXXX
eſt exaltatū cor meū: neq elati
ſūt oculi mei. Neq ābulaui in
magnis: neq i mirabilib⁹ ſup me. Si
nō humiliť ſentiebā: ſȝ exaltaui aīam
meā. Sicut ablactat⁹ ē ſup matrē ſuā
ita retributio i aīam meā. Speret iſrl
in dño: ex hoc nūc ⁊ vſq i ſclm. Can
MEmēto ticū graduū CXXXI
dñe dauid: ⁊ oīs māſuetudinis
ei⁹. Sicut iurauit dño: votum
vouit deo iacob. Si introiero i tabna
culū dom⁹ mee: ſi aſcēdero i lectū ſtra-
ti mei. Si dedero ſomnū oculis meis:
⁊ palpebris meis dormitationē. Et re
quiē tēporib⁹ meis donec iueniā locū
dño: tabernaculū deo iacob. Ecce au-
diuim⁹ eā i effrata: iuenim⁹ eā i cam-
pis ſilue. Introibim⁹ in tabernaculū
ei⁹: adorabim⁹ in loco vbi ſteterūt pe-
2.Para.6.g des ei⁹. Surge dñe in requiē tuā: tu ⁊
arca ſctificatiōis tue. Sacerdotes tui
induanť iuſticia: ⁊ ſācti tui exultent.
Propť dd ſuū tuū: n̄ auertas faciē chri
2.Re.7.c ſti tui. Jurauit dñs dd veritatē ⁊ n̄ fru
ſtrabiť eū: d fructu vētris tui ponā ſu
p ſedē tuā. Si cuſtodierint filij tui te-
ſtamētū meū: ⁊ teſtimonia mea hec q

docebo eos. Et filij eoꝝ vſq i ſeculū:
ſedebunt ſup ſedē tuā. Qm̄ elegit dñs
ſion: elegit eā in habitationē ſibi. Hec
reqes mea i ſeculū ſeculi: hic habitabo
qm̄ elegi eā. Uiduā ei⁹ bn̄dicēs bn̄di-
cā: pauperes ei⁹ ſaturabo panib⁹. Sa-
cerdotes ei⁹ induā ſalutari: ⁊ ſācti ei⁹
exultatiōe exultabūt. Illuc ꝓducā cor
nu dauid: ‖ paraui lucernā chriſto meo. 3.Re.11
Inimicos ei⁹ iduā cōfuſione: ſup ipm̄
aūt efflorebit ſanctificatio mea. Can
ECce q̄ ticū graduū. CXXXII
bonū ⁊ q̄ iocūdū: habitare fra
tres i vnū. Sicut vnguentū in
capite: qđ deſcēdit in barbā barbā aa-
ron. Qđ deſcēdit in orā veſtimēti ei⁹:
ſicut ros hermon q deſcēdit in montē
ſion. Qm̄ illic mādauit dñs bn̄dictio-
nē: ⁊ vitā vſq i ſclm. Cāticū graduū.
ECce nūc benedicite CXXXIII
dño: oēs ſerui dñi. Qui ſtatis i ſ.134
domo dñi: i atrijs dom⁹ dei no
ſtris. In noctib⁹ extollite man⁹ vras i
ſancta: ⁊ benedicite dño. Bn̄dicat tibi ſ.127
dñs ex ſiō: q fecit celū ⁊ trā. Alleluia.
LAudate nomē CXXXIIII ſ.112
dñi: laudate ſui dñm. Qui ſta- ſ.135
tis in domo dñi: i atrijs dom⁹
dei noſtri. Laudate dñm qr bon⁹ dñs:
pſallite noi eius qm̄ ſuaue eſt. Qm̄ ia
cob elegit ſibi dñs: iſrl in poſſeſſionē ſi
bi. Quia ego cognoui q magn⁹ ē dñs.
⁊ de⁹ nr̄ p oib⁹ dijs. Oia cunq voluit
dñs fecit i celo ⁊ in terra: i mari ⁊ i om
nibus abyſſis. ‖ Producens nubes ab Hiere.
extremo terre: fulgura in pluuiā fecit.
Qui ꝓducit ventos de theſauris ſuis: ſ.77
q pcuſſit priogenita egypti ab hoie vſ- Exo.12
q ad pecus. Et miſit ſigna ⁊ ꝓdigia i
medio tui egypte: in pharaonē ⁊ i oēs
ſeruos ei⁹. Qui pcuſſit gētes multas: Nu.21
⁊ occidit reges fortes. Seon regē am- et.g.
morreoꝝ ⁊ og regē baſan: ⁊ oia regna
chanaan. Et dedit terrā eoꝝ heredita Joſ.12
tē: hereditatē iſrl pplo ſuo. Dñe nomē
tuū in eternū: dñe memoriale tuū i ge
neratione ⁊ generationē. Quia iudica
bit dñs pplm ſuū: ⁊ in ſeruis ſuis dep-
cabiť. Simulachra gentiū argentū et ſ.113
aurū: opa manuū hoim. ‖ Os habēt ⁊ Sap.15
nō loqueť: oculos habēt ⁊ nō videbūt
Aures habēt ⁊ n̄ audiēt: neq ei ē ſpi-
ritus i ore ipſoꝝ. Similes illis fiant q ſ.113
faciūt ea: ⁊ oēs q cōfidūt i eis. Domus

isrl̃ bn̄dicite dn̄o: domꝰ aarō bn̄dicite
dn̄o. Domꝰ leui bn̄dicite dn̄o: q̄ time-
tis dn̄m bn̄dicite dn̄o. Bn̄dictꝰ dn̄s ex
sion: q̄ habitat i hierl̃m. Alleluia Al
o.ct Confitemini ¶ leluia. CXXXV.
105. ni deo qm̄ bonꝰ qm̄ in sclm̄ mi
sericordia eiꝰ. Confitemini deo
deoꝝ qm̄ i eternū misericordia eiꝰ. Cō
fitemini dn̄o dn̄o: qm̄. Qui facit mira
bilia magna solꝰ: qm̄. Qui fecit celos
i intellectu: qm̄. Qui firmauit terrā su
.1.b ꝑ aquas: qm̄. Qui fecit luminaria ma-
gna: qm̄. Solē in ptātē diei: qm̄. Lu-
nā ⁊ stellas in ptātē noctis: qm̄. Qui
ꝑcussit egyptū cū primogenitis eorū:
4.e qm̄. Qui eduxit isrl̃ d̄ medio eoꝝ: qm̄.
In manu potēti ⁊ brachio excelso: qm̄
4.f Qui diuisit mare rubrū in diuisiones
qm̄. Et eduxit isrl̃ ꝑ mediū eiꝰ: qm̄. Et
excussit pharaonē ⁊ ꝟtutē eiꝰ in mari
rubro: qm̄. Qui trāsduxit ppl̃m suū ꝑ
desertū: qm̄. Qui ꝑcussit reges magnos
qm̄. Et occidit reges magnos: qm̄.
21.e Seon regē amorreorū: qm̄. Et og re-
2.c. gē basan: qm̄. Et dedit terrā eoꝝ here
ditatē: qm̄. Hereditatē isrl̃ seruo suo:
qm̄. Quia in humilitate nr̄a memor
.1.a fuit nr̄i: qm̄. Et redemit nos ab inimi
cis nr̄is: qm̄. Qui dat escā omni carni
fus quoniā. Cōfitemini deo celi: qm̄. ‖Cō-
xtu fitemini dn̄o dn̄oꝝ: qm̄ in eternū mise
ricordia eiꝰ. Alleluia: ps̄ dauid.
Super flumina ba- ¶ CXXXVI
bylonis illic sedimꝰ ⁊ fleuimꝰ
dum recordaremur tui sion. In
salicibꝰ i medio eiꝰ suspēdimꝰ organa
nr̄a. Quia illic interrogauerūt nos q̄
captiuos duxerūt nos: verba cantico-
rū. Et q̄ abduxerūt nos: hymnū cāta-
te nobis de cāticis sion. Quō cantabi
mꝰ canticū dn̄i: in terra aliena? Si ob
litus fuero tui hierl̃m obliuioni detur
dextera mea. Adhereat ligua mea fau
cibꝰ meis si n̄ meminero tui. Si n̄ ꝓpo
suero tui hierl̃m i ꝑncipio leticie mee.
Memor esto dn̄e filioꝝ edom: i die hie
rusalē. Qui dicūt exinanite exinanite:
vsq̄ ad fūdamētū in ea. Filia babylo-
nis misera: beatꝰ q̄ retribuat tibi retri
butionē tuā quā retribuisti nobis. Be
atus q̄ tenebit et allidet ꝑuulos suos
ad petrā. ps̄ ipi dd̄. ¶ CXXXVII
110 Confitebor tibi dn̄e i toto corde
meo: qm̄ audisti oia verba oris
mei. In cōspectu angeloꝝ psallam ti-
bi: adorabo ad tēplū sc̄tū tuū ⁊ ɔfite 5.115.
bor noī tuo. ‖Sup misericordia tua et
veritate tua: qm̄ magnificasti sup om 5.101.
ne nomē sctm̄ tuū. ‖In quacūq̄ die
inuocauero te exaudi me: mltiplicabis
in aīa mea virtutē. Cōfiteant̄ tibi dn̄e
oēs reges terre: qr audierūt oia verba
oris tui. Et cantēt i vijs dn̄i: qm̄ ma-
gna ē gl̃ia dn̄i. Qm̄ excelsus dn̄s ⁊ hu-
milia respicit: ⁊ alta a lōge cognoscit.
Si ambulauero i medio tribulatiōis
viuificabis me: ⁊ sup irā inimicoꝝ me
orū extendisti manū tuā: ⁊ saluū me fe
cit dextera tua. Dn̄s retribuet pro me
dn̄e misericordia tua in sclm̄: opa ma-
nuū tuarū ne despicias. In finē ps̄.
Domine ¶ dauid ¶ CXXXVIII
ꝓbasti me ⁊ cognouisti me: tu
cognouisti sessionē meā ⁊ resur
rectionē meā. Intellexisti cogitatiōes
meas de longe: semitā meā ⁊ funiculū
meū inuestigasti. Et oēs vias meas ꝓ-
uidisti: qr nō est s̄mo i lingua mea. Ec
ce tu dn̄e cognouisti oia nouissima et
antiq̄: tu formasti me ⁊ posuisti super
me manū tuā. Mirabilis facta est sci-
entia tua ex me: cōfortata ē, ⁊ nō pote-
ro ad eā. Quo ibo a spiritu tuo: et q̄ a
facie tua fugiā? Si ascēdero i celū tu
illic es: si descēdero i infernū ades. Si
sūpsero pēnas meas diluculo: ⁊ habi-
tauero in extremis maris. Etem̄ illuc
manus tua deducet me: ⁊ tenebit me
dextera tua. Et dixi forsitā tenebre cō
culcabūt me: ⁊ nox illumiatio mea in
delitijs meis. Quia tenebre nō obscu-
rabūt̄ a te: ⁊ nox sicut dies illumiabit̄
sicut tenebre eiꝰ ita ⁊ lumen eiꝰ. Quia
tu possedisti renes meos: suscepisti me
de vtero mr̄is mee. Confitebor tibi qr
terribiliter magnificatꝰ es: mirabilia
opa tua ⁊ aīa mea cognoscet nimis.
Nō ē occultatū os meū a te qd̄ fecisti i
occulto ⁊ substātia mea i iferioribꝰ tre
Impfectū meū viderūt oculi tui: ⁊ i li
bro tuo oēs scribēt̄: dies formabūt̄ et
nemo i eis. Mihi āt nimis honorifica
ti sūt amici tui deꝰ: nimis cōfortatus
est principatus eoꝝ. Dinumerabo eos
⁊ sup arenā mltiplicabunt̄: exurrexi et
adhuc sū tecū. Si occiderꝭ deꝰ pctōres
viri sāguinū declinate a me. Quia di-
citꝭ i cogitatione: accipiāt i vanitate

ciuitates ſuas. Nōne q̄ oderūt te dñe
oderā: ⁊ ſup inimicos tuos tabeſcebā
Perfecto odio oderā illos: inimici fa-
ƺ.25. cti ſūt mihi. Proba me de⁹ ⁊ ſcito cor
meū: interroga me ⁊ cognoſce ſemitas
meas. Et vide ſi via iniq̄tat[?] i me ē: et
1 deduc me i via etna. In finē ps dd.
2 Ripe me dñe ab ¶ CXXXIX
hoie malo: a viro iniq̄ eripe me.
3 Qui cogitauerūt iniq̄tates in
4 corde: tota die ꝯſtituebāt plia. Acue-
rūt linguas ſuas ſicut ſerpētes: vene-
5 nū aſpidū ſub labȳs eoꝝ. Cuſtodi me
dñe de manu pctōris: ⁊ ab hoib⁹ iniq̄s
eripe me. Qui cogitauerūt ſupplātare
6 greſſus meos: abſcōderūt ſupbi laqueū
mihi. Et funes extēderūt i laqueū: iux
7 iter ſcandalū poſuerūt mihi. Dixi dño
de⁹ me⁹ es tu: exaudi dñe vocē depca-
8 tionis me. Dñe de⁹ virt⁹ ſalutis mee:
obumbraſti ſup caput meū i die belli.
9 Nō tradas me dñe a deſiderio meo pec
catori: cogitauerūt ꝯtra me: ne dereli-
10 q̄s me ne forte exaltēt. Caput circuit⁹
11 eoꝝ: labor labioꝝ ipoꝝ opiet eos. Ca-
dēt ſup eos carbones: i ignē deȳcies
12 eos i miſerȳs nō ſuſiſtēt. Vir linguo-
ſus nō dirigetur i tra: viꝝ iniuſtū mala
13 capient in interitu. Cognoui qr faciet
dñs iudiciū iopis ⁊ vindictā pauperū.
14 Veruntñ iuſti cōfitebūtur noi tuo: ⁊ ha-
bitabūt recti cū vultu tuo. ¶ Ps dd.
Domine clamaui ad te ¶ CXL
exaudi me: itende voci mee cū
clamauero ad te. Dirigatur ora-
Leui.2.b tio mea ſicut incēſū i ꝯſpectu tuo: ele-
uatio manuū meaꝝ ſacrificiū veſpti-
Ecci.22.b nū. Pone dñe cuſtodiā ori meo: ⁊ oſti
um circūſtantie labȳs meis. Nō decli-
nes cor meū i verba malicie ad excuſā
das excuſatiōes i pctis. Cū hoib⁹ ope-
rātib⁹ iniq̄tatē: ⁊ nō cōmunicabo cuꝫ
electis eoꝝ. Corripiet me iuſt⁹ i miſeri-
cordia ⁊ increpabit me: oleū aūt pctō-
ris nō ipinguet caput meū. Qm̄ adhuc
⁊ orō mea i bñplacitis eoꝝ: abſorpti ſūt
iūcti petre iudices eoꝝ. Audiēt verba
mea qm̄ potuerūt: ſicut craſſitudo tre
erupta ē ſup trā. Diſſipata ſūt oſſa no
ſtra ſec⁹ infernū: qr ad te dñe dñe oculi
mei: i te ſperaui nō auferas aiaꝫ meā.
Cuſtodi me a laq̄o quē ſtatuerūt mihi
⁊ a ſcādalis opantiū iniq̄tatē. Cadēt i
reciaculo ei⁹ pctōres: ſingularit ſū ego

donec trāſeā. ¶ Intellect⁹ dd cū eēt in
ſpeluca. Orō. ¶ CXLI ƺ.7
Voce mea
ad dñm clamaui: voce mea de-
dominū depcat⁹ ſum. Effundo
in conſpectu ei⁹ orationē meā: ⁊ tribu
lationē meā añ ipm ꝓnūcio. In defici
endo ex me ſpm̄ meū: ⁊ tu cognouiſti
ſemitas meas. In via hac q̄ ābulabā:
abſcōderūt ſupbi laqueū mihi. Cōſide
rabā ad dexterā ⁊ videbā: ⁊ nō erat q̄
cognoſceret me. Perȳt fuga a me: ⁊ nō
eſt q̄ req̄rat aiam meā. Clamaui ad te
dñe: dixi tu es ſpes mea: portio mea in
tra viuētiū. Intēde ad depcationē me
am: qr humiliat⁹ ſū nimis. Libera me
a pſequētib⁹ me: qr cōfortati ſunt ſup
me. Educ de cuſtodia aiam meā ad cō
fitendū noi tuo: me expectāt iuſti: do-
nec retribuas mihi. Ps dauid qñ pſe-
q̄batur eū fili⁹ ſu⁹ abſalon. ¶ CXLII
Domine exaudi orationē meā: ƺ.10
aurib⁹ pcipe obſecrationē meā
i veritate tua exaudi me in tua
iuſticia. Et nō intres i iudiciū cū ſuo
tuo: qr nō iuſtificabitur in cōſpectu tuo
oīs viuēs. Quia pſecut⁹ ē inimic⁹ ani
mā meā: humiliauit i terra vitā meā.
Collocauit me i obſcuris ſic mortu⁹ ſe-
culi: ⁊ anxiat⁹ ē ſup me ſpūs me⁹: i me
turbatū ē cor meū. Memor fui dieruꝫ
antiquoꝝ: meditat⁹ ſū in oīb⁹ opibus
tuis: in factis manū tuarū meditabar.
Expādi man⁹ meas ad te: aīa mea ſic
tra ſine aq̄ tibi. Velocit exaudi me do- ƺ.10
mine: defecit ſpūs me⁹. Nō auertas fa
ciē tuā a me: ⁊ ſilis ero deſcēdētib⁹ in
lacū. Auditā fac mihi mane miſericor
diā tuā: qr i te ſperaui. Notā fac mihi
viā i q̄ ambulē: qr ad te leuaui aiam
9 meā. Eripe me de inimicis meis dñe ad
10 te cōfugi: doce me facere volūtatē tuā
qr de⁹ me⁹ es tu. Spūs tu⁹ bon⁹ dedu
11 cet me i trā rectā: ꝓpter nomē tuū dñe
viuificabis me i eq̄tate tua. Educes d
tribulatiōe aiam meā: ⁊ i miſcdia tua
diſpdes inimicos meos. Et pdes oēs q̄
tribulāt aiam meā: qm̄ ego ſu⁹ tu⁹ ſū.
Ps dd aduerſus goliā. ¶ CXLIII
Benedict⁹ dñs de⁹ me⁹ q̄ docet ƺ.17
man⁹ meas ad pliū: et digitos
meos ad bellum. Miſericordia
mea ⁊ refugiū meū: ſuſceptor me⁹ ⁊ li-
berator me⁹. Protector me⁹ ⁊ i ipo ſpe
raui: q̄ ſubdit ppl'm meū ſub me. Dñe

q̃d ē hō q2 inotuiſti ei: aut filiꝰ hoīs q2
reputas eū? Hō vanitati ſilīs factꝰ eſt:
.8.b dies eiꝰ ſic vmbra ꝑtereūt. Dn̄e incli
na celos tuos ⁊ deſcēde: tāge mōtes et
fumigabūt Fulgura coruſcatiōes ⁊ diſ
ſipabis eos: emitte ſagittas tuas ⁊ cō-
turbabis eos. Emitte manū tuā de al-
to eripe me ⁊ libera me d̄ aq̄s multꝭ: ⁊
d̄ manu filioꝝ alienoꝝ. Quoꝝ os locu
tū ē vanitatē: ⁊ dextra eoꝝ dextra iniq̄-
tatis. Deꝰ canticū nouū cātabo tibi: in
pſalterio decachordo pſallaꝫ tibi. Qui
das ſalutē regibus: q̄ redemiſti dauid
ſuū tuū: de gladio maligno eripe me.
Et erue me d̄ manu filioꝝ alienoꝝ q̄ꝝ
os locutū ē vanitatē: ⁊ dextra eoꝝ de-
xtera iniq̄tatꝭ. Quoꝝ filij ſicut nouel-
le plātatiōes: i iuuētute ſua. Filie eoꝝ
cōpoſite: circūornate vt ſilitudo tēpli.
Promptuaria eoꝝ plena: eructātia ex
h̄ i illō Oues eoꝝ fetoſe abundātes in
egreſſibꝰ ſuis: boues eoꝝ craſſe. Nō ē
ruina macerie: neq̄ tranſitꝰ neq̄ cla-
mor in plateis eoꝝ. Beatū dixerūt po-
pulū cui hec ſūt: beatꝰ pp̄ls cuiꝰ dn̄s de
us eiꝰ. Laudatio ipi dauid. Aleph.
Exaltabo te deꝰ meꝰ CXLIIII
rex: ⁊ bn̄dicā nomi tuo i ſeculū
⁊ i ſeculū ſeculi. Beth Per
ſinglos dies: bn̄dicam tibi: ⁊ laudabo
nomē tuū in ſeculū ⁊ in ſeculū ſeculi.
47 Gymel Magnꝰ dn̄s ⁊ laudabilis ni-
mis: ⁊ magnitudis eiꝰ nō ē finis. De
leth. Generatio et generatio lauda-
būt opa tua: ⁊ potētiā tuā ꝓnūciabūt
He. Magnificētiā glie ſāctitatꝭ tue
loquenꝭ et mirabilia tua narrabunt.
Uau. Et virtutē terribiliū tuoꝝ di
cent: ⁊ magnitudinē tuam narrabūt.
Zai. Memoriā abūdātie ſuauitatis
tue eructabūt: ⁊ iuſticia tua exultabūt
Heth. Miſerator ⁊ miſericors dn̄s: pa
tiēs ⁊ multū miſericors. Teth. Su
auis dn̄s vniūſis: ⁊ miſeratiōes eiꝰ ſu-
per oīa opa eiꝰ. Joth. Cōfiteāꝭ tibi
dn̄e omnia opa tua: ⁊ ſancti tui bn̄di-
cāt tibi. Caph. Gloriā regni tui di-
cent: ⁊ potētiā tuā loquēꝭ. Lamech.
Ut notā faciāt filijs hoim potentiā tu
am: ⁊ glīam magnificentie regni tui.
Mem. Regnū tuū regnū oim ſeculo-
rū: ⁊ dn̄atio tua i oi generatiōe ⁊ gene-
ratiōe. Nun. Fideꝭ dn̄s i oibꝰ v̄bis
ſuis: ⁊ ſācꝰ i oibꝰ opibꝰ ſuis. Samech

Alleuat dn̄s oēs qui corruūt: ⁊ eriget
oēs eliſos. Ayn. Oculi oīm i te ſpe-
rāt dn̄e: ⁊ tu das eſcā illoꝝ in tpe opor
tuno. Phe. Aperis tu manū tuā: ⁊
imples oē aīal bn̄dictiōe. Zadi. Ju
ſtus dn̄s i oibꝰ v̄ijs ſuis: ⁊ ſācꝰ in oibꝰ
opibꝰ ſuis. Coph. Prope ē dn̄s oi-
bus inuocātibꝰ eū: oibꝰ inuocātibꝰ eū
i veritate. Res. Uolūtatē timētiuꝫ
ſe faciet: ⁊ dep̄catiōes eoꝝ exaudiet: et
ſaluos faciet eos. Sin. Cuſtodit dn̄s
oēs diligētes ſe: ⁊ oēs pctōres diſp̄det
Thau. Laudatiōes dn̄i loq̄ꝭ os meū:
⁊ bn̄dicat ois caro nomi ſācto eiꝰ: i ſe-
culū ⁊ i ſeculū ſecli. Alla. CXLV
Lauda aīa mea dn̄m: laudabo s.103
dn̄ꝫ i vita mea: pſallā deo meo
q̄diu fuero Nolite ꝯfidere i pn̄
cipibꝰ: neq̄ i filijs hoim i q̄bꝰ nō ē ſalꝰ
Exibit ſpūs eiꝰ ⁊ reuteꝭ i t̄rā: i illa die
pibūt oēs cogitatiōes eoꝝ. Beatꝰ cuiꝰ Actꝭ.14.c
deꝰ iacob adiutor eiꝰ: ſpes eiꝰ i dn̄o deo Apo.14.b
ipius: q̄ fecit celū ⁊ t̄rā mare ⁊ oīa q̄ in
eis ſūt. Qui cuſtodit veritatē i ſeculū:
facit iudiciū iniuriā patiētibꝰ: dat eſcā
eſurientibꝰ. Dn̄s ſoluit cōpeditos: dn̄s
illumiat cecos. Dn̄s erigit eliſos: dn̄s
diligit iuſtos. Dn̄s cuſtodit aduenas:
pupillū ⁊ viduā ſuſcipiet: ⁊ vias pctōꝝ
diſp̄det. Regnabit dn̄s i ſecl'a: deꝰ tuus
ſion in generatiōe ⁊ generatiōe. Alla
Laudate dn̄ꝫ q̄m bonꝰ CXLVI
ē pſalmꝰ: d̄o nr̄o ſit iocūda deco
raq̄ꝫ laudatio. Edificās hierl'm
dn̄s: diſpſiones iſrl' ꝯgregabit. Qui ſa-
nat cōtritos corde: ⁊ alligat ꝯtritiōes
eoꝝ. Qui numerat multitudinē ſtella-
rū: ⁊ oibꝰ eis noīa vocās. Magnꝰ dn̄s
nr̄ ⁊ magna virtꝰ eiꝰ: et ſapiē eiꝰ nō eſt
numerꝰ. Suſcipiēs māſuetos dn̄s: hu
miliās aūt pctōres vſq̄ ad terrā. Pre-
cinite dn̄o i ꝯfeſſiōe: ⁊ pſallite deo nr̄o
in cithara. Qui operit celū nubibꝰ: et
parat terre pluuiā. Qui ꝓducit in mō s.103
tibꝰ fenū ⁊ herbam: ſuituti hoim. Qui
dat iumētis eſcam ipoꝝ: ⁊ pullis cor-
uoꝝ iuocātibꝰ eū. Nō in fortitudie eq̄
volūtatē habebit: nec i tibijs viri be-
neplacitū erit ei. Beneplacitū eſt dn̄o
ſup timētes eū: ⁊ i eis q̄ ſperāt ſup mi
ſericordia eiꝰ. Alla aggei ⁊ zacharie.
Lauda hieruſalē CXLVII
dn̄m: lauda deū tuū ſiō. Q̄m cō
fortauit ſeras portaꝝ tuaꝝ: bn̄-

dixit filijs tuis in te. Qui poſuit fines
tuos pacem: ⁊ adipe frumēti ſatiat te.
Qui emittit eloquiū ſuū terre: velocit̄
currit ſmo ei⁹. Qui dat niuē ſicut la-
nā: nebulā ſicut cinerē ſpargit. Mittit
cryſtallū ſuā ſicut buccellas: añ faciē
frigoris ei⁹ q̄s ſuſtinebit? Emittet ver
bum ſuū et liquefaciat ea: flabit ſpūs
ei⁹ ⁊ fluent aq̄. Qui annūciat verbum
ſuū iacob: iuſticias et iudicia ſua iſrl̄.
Nō fecit taliter oī natiōi: ⁊ iudicia ſua
nō manifeſtauit eis. Alleluia Aggei
et Zacharie. CXLVIII

Laudate dn̄m de celis: laudate
eū in excelſis. Laudate eū oēs
angeli ei⁹: laudate eū oēs virtutes ei⁹.
Laudate eū ſol ⁊ luna: laudate eū oēs
ſtelle ⁊ lumē. Laudate eum celi celoꝝ:
⁊ aque oēs q̄ ſup celos ſūt laudēt no-
Dan. 3. e mē dn̄i. Quia ipe dixit et facta ſūt: ipe
3.32 mādauit ⁊ creata ſūt. Statuit ea in ſe
Judith. 10. f culū ⁊ in ſeculū ſeculi: p̄ceptū poſuit
et nō p̄teribit. Laudate dn̄m de terra:
dracones et oēs abyſſi. Ignis grando
nix glacies ſpūs ꝓcellaꝝ q̄ faciūt ver-
bum ei⁹. Mōtes ⁊ oēs colles ligna fru
ctifera et oēs cedri. Beſtie et vniuerſa
pecora: ſerpētes et volucres pennate.
Reges terre ⁊ oēs ꝑpl̄i: principes ⁊ oēs
iudices terre. Iuuenes ⁊ v̄gines ſenes
cū iuniorib⁹ laudēt nomē dn̄i: q2 exal-
tatū eſt nomē ei⁹ ſoli⁹. Cōfeſſio ei⁹ ſu-
per celū ⁊ terrā: et exaltauit cornu po
puli ſui. Hymn⁹ oībus ſāct̄ ei⁹: filijs
iſrl̄ ꝑplo appropinquāti ſibi. Alleluia

Cantate dn̄o can- CXLIX
ticū nouū: laus eius in eccleſia
ſanctoꝝ. Letet̄ iſrl̄ in eo q̄ fe-
cit eū: et filie ſion exultent i rege ſuo.
Laudēt nomē eius i choro: in tympa-
pano ⁊ pſalterio pſallāt ei. Quia bene-
placitū eſt dn̄o in ꝑplo ſuo: et exaltauit
manſuetos in ſalutē. Exultabūt ſan-
cti in glīa: letabunt̄ in cubilib⁹ ſuis.
Exultatiōes dei in gutture eorū: ⁊ gla
dij ancipites in manib⁹ eorū. Ad faci-
endā vindictā in natiōibus: increpa-
tiones in ꝑplis. Ad alligādos reges eo
rū in cōpedib⁹: ⁊ nobiles eoꝝ in mani
cis ferreis. Ut faciāt in eis iudiciū cō-
ſcriptū: glīa hec eſt oībus ſāctis eius.

Laudate dn̄m (Alleluia. CL
in ſāctis eius: laudate eū in fir
mamēto virtutis ei⁹. Laudate
eū in virtutib⁹ ei⁹: laudate eū ſm mul
titudinē magnitudinis ei⁹. Laudate
eū i ſono tube: laudate eū in pſalterio
et cithara. Laudate eū in tympano et
choro: laudate eū i chordis ⁊ organo.
Laudate eū in cymbalis bn̄ ſonātib⁹:
laudate eū in cymbalis iubilationis:
oīs ſpūs laudet dn̄m. Alleluia.

Explicit pſalterium.

Epiſtola ſacti Hieronymi p̄ſbyteri ad
Chromatiū ⁊ Heliodoꝝ ep̄os: de libris
Salomonis

Iungat ep̄la quos iūgit ſacerdotiū: imo char
ta non diuidat: q̄s chriſti ne-
ctit amor. Cōmētarios i oſee:
amos ⁊ zachariā: malachiā q̄ poſcit̄
ſcripſiſſem ſi licuiſſet pre valitudine.
Mittitis ſolatia ſūptuū: notarios no-
ſtros ⁊ librarios ſuſtētat̄: vt vob̄ po
tiſſimū nr̄m deſudet ingeniū. Et ecce
ex latere frequēs turba diuerſa poſcē-
tiū: q̄ſi aut equū ſit me vobis eſuriēti-
bus ⁊ alijs laborare: aut in rōne dati
⁊ accepti cuiq̄ p̄ter vos obnoxi⁹ ſim.
Itaq̄ lōga egrotatiōe fract⁹: ne peni-
tus h̄ anno reticerē ⁊ apud vos mut⁹
eſſem: tridui op⁹ nomi vr̄o cōſecraui:
interp̄tationē videl3 triū ſalomōis vo
luminū. Maſloth q̄s hebrei parabolas
vulgata aūt editio ꝓuerbia vocat. Co
eleth: qd̄ grece eccleſiaſtē: latie ꝯtiona
torē poſſum⁹ dicere. Syraſirim: qd̄ in
lingua nr̄a verit̄ canticū cāticoꝝ. Fer
tur ⁊ panaretos ieſu filij ſyrach liber:
⁊ ali⁹ pſeudographus: q̄ ſapīa ſalomo
nis inſcribit̄. Quoꝝ priorē hebraicū
reperi: nō eccleſiaſticū vt apd̄ latinos
ſ3 ꝑabolas p̄notatū. Cui iūcti erāt ec-
cleſiaſtes ⁊ cāticū cāticoꝝ: vt ſimilitudi-
nē ſalomonis nō ſolū numero libroꝝ:
ſed etiā materiarū genere coequaret.
Scōs apud hebreos nuſq̄ ē: q2 et ipe
ſtil⁹ grecā eloquētiā redolet: ⁊ nōnulli
ſcriptoꝝ veterū: hūc eē iudei philonis
affirmāt. Sicut ꝰ iudith ⁊ tobie ⁊ ma-
chabeoꝝ libros: legit q̄dē eos eccl̄ia:
ſ3 iter canonicas ſcp̄turas nō recipit:
ſic ⁊ hec duo volumia legat ad edifica
tionē plebis: nō ad auctoritatē eccleſi
aſticoꝝ dogmatū ꝯfirmādā. Si cui ſa-
ne ſeptuaginta īterp̄tum maḡ editio
placet: h3 eā a nobis olim emēdatam.
Neq̄ enī noua ſic cudimus: vt vetera
deſtruam⁹. Et tū cū diligētiſſime lege

rit: ſciat magꝭ nr̃a ſcripta intelligi: q̃
nõ in tertiũ vas trãſfuſa coacuerint: ſʒ
ſtatim de p̃lo puriſſime cõmendata te-
ſte ſuũ ſaporem ſeruauerint. ¶Explicit
ep̃la ſancti hieronymi. Incipit plog⁹
in libros eoſdem.

Tribus noĩb⁹ vocatũ fuiſſe ſa
lomonẽ: ſcripture manifeſtiſ-
ſime docẽt. Pacificũ. id ẽ. ſa
lomonẽ ⁊ ydida: h̃ ẽ dilectũ dñi: ⁊ qḋ
nũc dicit̃ coeleth. id ẽ eccleſiaſten. Ec
cleſiaſtes aũt greco ſmone ẽ appellat⁹:
qꝛ cetũ. id eſt eccl'iaꝫ ꝯgreget: quẽ nos
nũcupare poſſum⁹ ꝯtionatorẽ: eo ꝙ lo
quat̃ ad p̃p̃lm: ⁊ ſmo ei⁹ nõ ſpecialiter
ad vnũ: ſʒ ad vniũſos dirigat̃ genera-
liter. Porro pacific⁹ ⁊ dilect⁹ dñi: ab eo
ꝙ regno ei⁹ pax fuerit: ⁊ eũ dñs dilexe-
rit appellat⁹ ẽ. Nam ⁊ pſalm⁹. xliiij. et
lxxj. dilecti ⁊ pacifici titulo ꝑnotant̃.
Qui tñ ⁊ ſi ad ꝓpheriã chriſti eccl'ieq̃ꝫ
ꝑtinẽtes felicitatẽ ⁊ vires ſalomonis
excedũt: tñ ſm hiſtoriã ſuꝑ ſalomoneꝫ
ſcp̃ti ſũt. Itaq̃ꝫ iux nũeꝝ vocabuloꝝ:
tria volumia edidit. Prouẽbia. Eccle-
ſiaſten. Cãticũ cãticoꝝ. In ꝓũbijs par
uulũ docẽs: ⁊ q̃ſi d̃ officijs ꝑ ſnias eru
diẽs. Uñ ⁊ ad filiũ ſmo crebro repetit̃
In eccl'iaſten ꝟo mature viꝝ etatꝭ in-
ſtituẽs: ne q̃cq̃ꝫ i mũdi reb⁹ putet eẽ ꝑ-
petuũ: ſʒ caduca ⁊ breuia vniũſa q̃ cer
nim⁹. Ad extremũ iã cõſũmatũ virũ et
calcato ſecl'o ꝑparatũ: in cãticꝭ cãtico-
rũ ſpõſe iũgit amplexib⁹. Niſi eñ ꝑus
reliq̃rim⁹ vitia, ⁊ põpis ſecli renũciã-
tes, expeditos nos ad aduẽtũ ꝑparaue
rim⁹, nõ poſſum⁹ cãtare cãticũ cãticoꝝ.
Sed ⁊ h̃ diligẽtius attendẽdũ: tres li
bros auctore diuerſo eſſe intitulatos.
In ꝓuerbijs eñ notant̃ ꝓuerbia ſalo
monis filij dauid regis iſrl'. In eccleſi-
aſten vero verba eccl'iaſtes filij dauid
regꝭ hierl'm. Suꝑfluum q̃ppe eſt iſrl' h̃
qḋ male in grecis ⁊ latinis codicibus
inuenit̃. In cãtico aũt canticoꝝ nec fi
lius dauid nec rex iſrl' ſiue hierl'm pre
ſcribit̃: ſʒ tñ cãticũ canticoꝝ ſalomo-
nis. Sicut eñ ꝓuerbia ⁊ rudis inſtitu
tio ad duodecim trib⁹ ⁊ ad totũ ꝑtinet
iſrl': ⁊ quõ ꝯtempt⁹ mũdi nõ niſi metro
politis ꝯuenit: h̃ ẽ habitatorib⁹ hieru
ſalẽ. Ita canticacanticoꝝ ad eos pro-
p̃rie ꝑtinet qui tñ ſuꝑna deſiderant.
Ad incipiẽtes ⁊ ꝑficientes: ⁊ paterna
dignitas: et regni ꝓpꝛij merito vendi-
catur auctoritas. Ad ꝑfectos vero vbi
non timore erudit̃: ſed amore ꝓpꝛium
nomẽ ſufficit: ⁊ equalis magiſter eſt ⁊
neſcit eſſe ſe regẽ. Que oĩa referunt̃
ad chꝛiſtũ. ¶Incipit alius ꝓlogus.

Tres libros ſalomõis. id ẽ ꝓ-
uerbia: eccleſiaſten: et cãticũ
canticoꝝ: veteri ſeptuaginta
interꝑtũ auctoꝛitati reddidi
vt antepoſitꝭ lineis: ſuꝑflua queq̃ꝫ de-
ſignãs vel ſtellis titulo ꝑnotatis: ea q̃
min⁹ habebant̃ interſerẽs: vt plenius
paula ⁊ euſtochiũ cognoſcatꝭ: q̃d in li
bꝛis noſtrꝭ minus ſit: q̃d ve redundet.
Necnõ etiã illa q̃ imperiti trãſlatores
male in linguã noſtrã de greco ſmone
verterãt oblitterãs ⁊ antiquãs curio-
ſiſſima veritate correxi. Et vbi ꝑpoſte
ro oꝛdĩe atq̃ꝫ ꝑuerſo ſentẽtiarũ fuerat
lumẽ ereptũ: ſuis locis reſtituẽs feci i-
telligi qḋ latebat. Porro i eo libro q̃ a
pleriſq̃ꝫ ſapia ſalomõis inſcribit̃: ⁊ in
eccl'iaſtico quẽ eſſe ieſu filij ſyrach nul
l⁹ ignoꝛat: calamũ tẽperaui: tñmodo
canonicas ſcp̃turas vobꝭ emẽdare deſi
derãs: ⁊ ſtudiũ meũ certis magꝭ ꝙ du
bijs cõmẽdare. Iõ greco ⁊ hebꝛeo ꝑſa-
tiũcula vtraq̃ꝫ i libꝛo ꝑmiſſa ẽ: qꝛ nõ-
nil'a d̃ greco h̃ ad illumiatiões ſenſus
⁊ legẽtis edificationẽ: vt iſerta hebrai
ce trãſlatiõi: vt extrinſec⁹ iũcta ſũt. Et
idcirco q̃ legis ſemꝑ ꝑegrina memẽto.
¶Incipit liber ꝓuerbioꝝ. Capl'm I

Parabole ſalo a
monis filij dauid regis
iſrl' ad ſciẽdã ſapiam et
diſciplinã: ad intelligen
da verba pꝛudẽtie: ⁊ ſu-
ſcipiẽdã eruditiões do-
ctrine, iuſticiã, ⁊ iudiciũ, ⁊ eq̃tatẽ: vt de
tur ꝑuulis aſtutia: ⁊ adoleſcenti ſcia ⁊
itellect⁹. Audiẽs ſapiẽs ſapiẽtioꝛ erit:
⁊ intelligens gubernacula poſſidebit.
Aiaduertet parabolã ⁊ interꝑtatiõem
verba ſapiẽtũ ⁊ enigmata eoꝝ. Timoꝛ Pſ. 110
dñi ꝑincipiũ ſapie. Sapiaꝫ atq̃ꝫ doctri Ecci. 1. b
nã ſtulti deſpiciũt. Audi fili mi diſci- I. 9. c
plinã p̃ris tui: ⁊ ne dimittas legẽ ma-
tris tue: vt addat̃ gr̃a capiti tuo: ⁊ tor
ques collo tuo. Fili mi ſi te lactauerit b
pctõres: ne acq̃eſcas eis. Si dixerint:
veni nobiſcũ: inſidiemur ſãguini: ab-

ſcōdam⁹tendiculas ꝯ inſontē fruſtra:
deglutiam⁹ eū ſicͭ infern⁹ viuētē ꝛ ite-
grū q̄ſi deſcēdētē i lacū: oēm p̄cioſam
ſubam reperiem⁹: implebim⁹ domos
nr̄as ſpolijs: ſortē mitte nobiſcū: mar-
ſupiū ſit vnū oim nr̄m: fili mi ne ābu-
J.6.c. Eſa les cū eis. Prohibe pedē tuū a ſemitꝭ
59.b eoꝝ. Pedes .n. illoꝝ ad malū currūt: ꝛ
feſtināt vt effūdāt ſāguinē. Fruſtra āt
iacitꝭ rete añ oclos pēnatoꝝ. Ipi q̄ꝫ ꝯ
ſanguinē ſuū inſidiātꝭ: ꝛ moliūtꝭ frau-
C des ꝯ aīas ſuas. Sic ſemite ois auari:
J.8.c aīas poſſidētiū rapiūt. Sapia foris p̄-
dicat: i plateis dat vocē ſuā. In capite
turbaꝝ clamitat: i forib⁹ portaꝝ vrbis
ꝓfert verba ſua dicēs: Uſq̄ꝫ q̄ puuli di
ligitꝭ infantiā: ꝛ ſtulti ea q̄ ſibi ſūt no
xia cupiēt: ꝛ imprudētes odibūt ſcien-
tiā? Cōūtimi ad correptiōez meā. En ꝓ
Eſa.56.b ferā vobis ſpm̄ meū: ꝛ oñdam vob ver
Hiere.7.c ba mea. Quia vocaui ꝛ renuiſtis: extē-
di manū meā ꝛ nō fuit q̄ aſpiceret. De
ſpexiſtꝭ oē ꝯſiliū meum: ꝛ increpatiōes
meas neglexiſtꝭ. Ego q̄ꝫ i interitu vr̄o
ridebo: ꝛ ſubſānabo, cū vob id, q̄d time
D batis, aduenerit. Cū irruerit repētina
calamitas: ꝛ interit⁹ q̄ſi tēpeſtas igru
erit: q̄ñ venerit ſup vos tribulatio ꝛ an
guſtia. Tūc iuocabūt me ꝛ ñ exaudiā:
mane ꝯſurgēt: ꝛ nō inuenient me: eo ꝙ
exoſam habuerint diſciplinā: ꝛ timorē
dñi nō ſuſceperint: nec acq̄euerint ꝯſi
lio meo: ꝛ detraxerint vniūſe correpti-
oni mee. Comedēt igitꝭ fruct⁹ vie ſue:
ſuiſq̄ꝫ ꝯſilijs ſaturabūtꝭ. Auſio puulo-
rū iterficiet eos: ꝛ ꝓſperitas ſtultoruꝫ
ꝑdet eos. Qui āt me audierit: abſq̄ꝫ ter
rore reqeſcet: ꝛ abundantia ꝑfruetꝭ: ti-
more malorū ſublato. II
A Fili mi ſi ſuſcepis ſmōes meos
ꝛ mādata mea abſcōderꝭ peneſ
te: vt audiat ſapiaꝫ aurꝭ tua: iclina cor
tuū ad cognoſcendā prudētiā. Si em̄
ſapiaꝫ iuocauerꝭ ⁊ iclinaueris cor tuū
prudētie: ſi q̄ſierꝭ eā q̄ſi pecuniaꝫ: ꝛ ſicͭ
theſauros effoderꝭ illā: tūc itelliges ti
morē dñi: ꝛ ſciaꝫ dei iuenies: quia dñs
dat ſapiaꝫ ꝛ ex ore ei⁹ prudētia ꝛ ſcien
B tia. Cuſtodiet rectoꝝ ſalutē: ꝛ ꝓteget
gradiētes ſimpliciter: ſuās ſemitaſ iu
ſticie: ꝛ vias ſctōꝝ cuſtodiēs. Tūc itel-
liges iuſticiā ꝛ iudiciū ꝛ eq̄tatē: ꝛ oēꝫ
ſemitā bonā. Si itrauerit ſapia cor tu
um: ꝛ ſcia aīe tue placuerit: ꝯſilium cu

ſtodiet te: ꝛ prudētia ſuabit te: vt eru-
aris a via mala ꝛ ab hoīe q̄ ꝑuerſa loq̄
tur. Qui relinquūt iter rectū ꝛ ambu- C
lāt ꝑ vias tenebroſas. Qui letātꝭ cū ma
le fecerint: et exultāt i rebus peſſimis.
Quoꝝ vie ꝑūſe ſūt: ꝛ infames greſſus
eoꝝ. Ut eruarꝭ a muliere aliena: ꝛ ab J.7.
ext̄nea q̄ mollit ſmones ſuos: ꝛ relinq̄t
ducē pubertatꝭ ſue: ꝛ pacta dei ſui ob-
lita ē. Inclinata ē em̄ ad mortē dom⁹ D
ei⁹: ꝛ ad inferos ſemite ip̄i⁹. Oēs q̄ in-
grediūtꝭ ad eā nō reuertētꝭ: nec app̄hē-
dēt ſemitas vite. Ut ambules i via bo
na: et calles iuſtoꝝ cuſtodias. Qui em̄
recti ſūt habitabūt i t̄ra: ꝛ ſimplices ꝑ
manebūt i ea. Impij vero d̄ t̄ra ꝑdētꝭ: Job
ꝛ q̄ inique agūt auferentꝭ ex ea. III J.12
Fili mi ne obliuiſcarꝭ legꝭ mee: A
ꝛ p̄cepta mea cor tuū cuſtodiat
2 Lōgitudinē em̄ dieꝝ ꝛ ānos vi
3 te ꝛ pacē apponēt tibi. Miſcdia ꝛ veri-
tas te nō deſerāt. Circūda eas gutturi
4 tuo: ꝛ deſcribe i tabulis cordis tui: et
iuenies gr̄aꝫ ꝛ diſciplinā bonā coram
5 deo ꝛ hoīb⁹. Habe fiduciā i dño ex to-
to corde tuo: ꝛ ne initarꝭ prudētie tue
6 In oīb⁹ vijs tuis cogita illū: ꝛ ip̄e diri
7 get greſſus tuos. Ne ſis ſapiēs apō te- Ro
metip̄m. Time deuꝫ: et recede a malo.
8 Sanitas q̄ppe erit vmbilico tuo: ꝛ irri B
9 gatio oſſiū tuoꝝ. Honora dñm de tua Lo
ſuba: ꝛ d̄ p̄mitijs oim frugum tuaꝝ da
10 paupib⁹: ꝛ implebūtꝭ horrea tua ſatu-
ritate: ꝛ vino torcularia redūdabūt. Di He
11 ſciplinā dñi fili mi ne abijcias: nec de Ap
12 ficias cū ab eo corripis. Quē em̄ dili-
git dñs corripit: ꝛ q̄ſi pꝭ in filio: cōpla-
13 cet ſibi. Beat⁹ hō q̄ inuenit ſapiaꝫ: ꝛ q̄
14 affluit prudētia. Melior ē acq̄ſitio ei⁹
negociatiōe auri ꝛ argēti: p̄mi ꝛ puriſ-
15 ſimi fruct⁹ ei⁹. Precioſior ē cūctis opi J.8
bus ſapia: ꝛ oīa q̄ deſiderātꝭ: huic non
16 valēt cōparari. Lōgitudo dieꝝ i dexte
ra ei⁹: ꝛ in ſiniſtra illi⁹ diuitie et gl̄ia.
17 Uie ei⁹ vie pulchre: oēs ſemite ei⁹ paci-
18 fice. Lignū vite ē his q̄ apprehēderint C
19 eā: ꝛ q̄ tenuerint eam beati. Dñs ſapia
fundauit t̄rā: ſtabiliuit celos pruden-
20 tia. Sapia illi⁹ erupert abyſſi: ꝛ nubes
21 rore ꝯcreſcūt. Fili mi ne effluāt hec ab
oculis tuis. Cuſtodi legē meā atq̄ꝫ cō-
22 ſiliū meū: ꝛ erit vita aīe tue: ꝛ gr̄a fau-
23 cib⁹ tuis. Tūc ambulabis fiducialiꝭ i
24 via tua: ꝛ pes tuus impinget. Si dor-

mieris nō timebis: ꝗesces ꝛ ſuauis erit
25 ſomn⁹ tu⁹. Ne paueas repētino terro-
26 D re: ꝛ irruētes tibi potētias ipioꝝ. Dñs
eñi erit i latere tuo: ꝛ cuſtodiet pedem
27 tuū ne capiar(is). Noli ꝓhibere bñfacere
28 eū q̄ pōt: ſi vales ꝛ ipe benefac. Nec di
cas amico tuo vade ꝛ reuertere ꝛ cras
29 dabo tibi: cū ſtatim poſſis dare. Ne mo
30 liaris amico tuo malū: cū ille in te ha-
beat fiduciā. Nō ɔtēdas adūſus hoīez
fruſtra cum ipe tibi nihil mali fecerit.
31 Ne emuleris hoiem iniuſtū: nec imite-
32 ris vias ei⁹: qꝛ abominatio eſt dñi ols
illuſoꝛ: ꝛ cū ſimplicib⁹ s̄mocinatio ei⁹.
33 Egeſtas a dño i domo ipiū: habitacula
34 aūt iuſtoꝝ bñdicēt. Ipe deludet illuſo-
35 res: ꝛ māſuet(is) dabit grāz. Gliaz ſapiē-
tes poſſidebūt: ſtultoꝝ exultatio igno-
minia. IIII

Audite fili mi di-
ſciplinā pr̄is: ꝛ attēdite vt ſcia-
tis prudētiā. Donū bonum tri-
buam vob: legē meā ne derelinq̄t(is). Nā
et ego fili⁹ fui pr̄is mei: tenell⁹ ꝛ vnige-
nit⁹ corā mr̄e mea: ꝛ docebat me ꝛ dice-
bat. Suſcipiat v̄ba mea coꝛ tuū: cuſto-
di p̄cepta mea ꝛ viues. Poſſide ſapiāz:
poſſide prudētiā. Ne obliuiſcar(is): neqꝫ
declines a verbis oris mei. Ne dimit-
tas eā ꝛ cuſtodiet te: dilige eā ꝛ ɔſerua-
B bit te. Principiū ſapie poſſide ſapiam:
ꝛ i oi poſſeſſiōe tua acq̄re prudentiaz.
Arripe illā et exaltabit te: glorificabe-
9 ris ab ea cū eā fuer(is) amplexat⁹. Dabit
capiti tuo augmēta grāz: ꝛ corōna in-
clyta ꝓteget te. Audi fili mi ꝛ ſuſcipe
verba mea: vt multiplicent tibi āni vi-
te. Viā ſapie monſtrabo tibi: ꝛ ducā te
ꝑ ſemitas eq̄tatis: q̄s cū ingreſſus fue-
ris nō artabunt greſſus tui: ꝛ currens
nō habebis offendiculū. Tene diſcipli-
nā: ne dimittas eā: cuſtodi illāz: qꝛ ipa
C ē vita tua. Ne delecteris ſemit(is) impio-
rum: nec tibi placeat maloꝝ via. Fuge
ab ea ne tranſeas ꝑ illā: declina ꝛ deſe-
re eam. Nō eñi dormiunt niſi cū male-
fecerint: et nō capit ſomn⁹ ab eis niſi
ſupplātauerint. Comedūt panē impie-
tatis: ꝛ vinū iniq̄tatis bibunt. Iuſtoꝝ
aūt ſemita q̄ſi lux ſplēdens ꝓcedit: et
creſcit vſqꝫ ad ꝑfectam diē. Via impio-
rū tenebroſa: neſciūt vbi corruāt. Fili
mi auſculta s̄mones meos: ꝛ ad eloq̄a
mea inclina aurē tuā. Ne recedant ab
oculis tuis cuſtodi ea i medio cordis

tui. Vita eñi ſūt inueniētib⁹ ea ꝛ vni-
uerſe carni ſanitas. Omī cuſtodia ſer- D
ua coꝛ tuum: qꝛ ex ipo vita ꝓcedit. Re-
moue a te os prauū: ꝛ detrahentia la-
bia ſint ꝓcul a te. Oculi tui recta vide-
ant: ꝛ palpebꝛe tue p̄cedant greſſus tu-
os. Dirige ſemitas pedib⁹ tuis: et oēs
vie tue ſtabiliēt. Ne declines ad dexte-
rā neqꝫ ad ſiniſtrā. Auerte pedē tuum
a malo. Vias eñi q̄ a dextris ſunt: no-
uit dñs: ꝑuerſe v̄o ſūt q̄ ſunt a ſiniſtr(is).
Ipe eñi rectos faciet greſſus tuos: iti-
nera aūt tua in pace ꝓducet. V

Fili mi attēde ad ſapiētiā meā: A
ꝛ prudētie mee inclina aurē tu-
2 am vt cuſtodias cogitationes:
3 ꝛ diſciplinā labia tua ɔſuēt. Fau⁹ eñi di-
ſtillās labia meretricis: et nitidi⁹ oleo
4 guttur ei⁹. Nouiſſima aūt illi⁹ amara
q̄ſi abſinthiū: et lingua eius acuta q̄ſi
5 gladi⁹ biceps. Pedes ei⁹ deſcēdunt in
mortem ꝛ ad inferos greſſus ei⁹ pene-
6 trāt. Per ſemitā vite nō ambulāt: vagi B
7 ſūt greſſus ei⁹ ꝛ inueſtigabiles. Nūc ꝗ fi-
li mi audi me: ꝛ ne recedas a v̄bis oris
8 mei. Lōge fac ab ea viā tuam: ꝛ ne ap-
9 propinques foꝛib⁹ dom⁹ ei⁹. Ne des ali-
enis honoꝛē tuū: ꝛ ānos tuos crudeli.
10 Ne forte impleāt extranei virib⁹ tuis:
11 ꝛ laboꝛes tui ſint i domo aliena: et ge-
mas i nouiſſimis q̄n ɔſūpſeris carnes
12 tuas: ꝛ coꝛp⁹ tuū: ꝛ dicas: Cur deteſta- C
tus ſū diſciplinā: ꝛ increpatiōib⁹ non
13 acq̄euit coꝛ meū? Nec audiui vocē do-
cētiū me: ꝛ magiſtris nō iclinaui aurē
14 meā. Pene fui i oi malo: i medio eccle-
15 ſie ꝛ ſynagoge. Bibe aquā de ciſterna
16 tua: ꝛ fluēta putei tui. Deriuent fon-
tes tui foras: ꝛ i plateis aq̄s tuas diui-
17 de. Habeto eas ſol⁹: nec ſint alieni ꝑti-
18 cipes tui. Sit vena tua bñdicta: ꝛ leta- D
19 re cum muliere adoleſcētie tue. Cerua
chariſſima: ꝛ gratiſſim⁹ hinnul⁹. Vbe-
ra ei⁹ inebꝛiēt te oi tp̄e: ꝛ in amoꝛe ei⁹
20 delectare iugiter. Quare ſeduceris fili
mi ab aliena: ꝛ fouer(is) i ſinu alterius?
21 Reſpicit dñs viā hoīs: ꝛ oēs greſſus Job.34.c
22 ei⁹ ɔſiderat. Iniq̄tates ſue capiunt im-
23 piū: ꝛ funib⁹ p̄ctoꝝ ſuoꝝ ɔſtrigit. Ipſe
moriet qꝛ non habuit diſciplinā: ꝛ in
mltitudie ſtulticie ſue decipiet. VI

Fili mi ſi ſpoponderis ꝓ amico A. I.17.c
tuo: defixiſti apud ex̄neū manuz
tuā. Illaqueat⁹ es v̄bis oris tui

462

⁊ capt⁹ ꝓꝑijs ſmōib⁹. Fac ergo qđ dico fi
li mi ⁊ temetipſm libera: qꝛ incidiſti in
manū ꝓximi tui. Diſcurre feſtina: ſu-
ſcita amicū tuū. Ne dederis ſōnū ocu-
lis tuis: nec dormitent palpebre tue.
Eruere q̄ſi damula đ manu: ⁊ q̄ſi auis
I.30.d de inſidijs aucupis. Uade ad formicā
o piger: ⁊ ꝯſidera vias ei⁹: ⁊ diſce ſapiē
tiā. Que cū nō habeat ducem nec ꝑce-
B ptorē nec ꝑncipē: parat ī eſtate cibū ſi
I.24.d bi: ⁊ ꝯgregat ī meſſe qđ comedat. Uſqꝫ
quo piger dormies? Qn̄ ꝯſurges e ſom
no tuo? Paululū dormies: paululū dor
mitabis: paululū cōſeres man⁹ tuas vt
dormias: et veniet tibi q̄ſi viator ege-
ſtas: et paupies q̄ſi vir armat⁹. Si ꝟo
impiger fueris: veniet vt fons meſſis
tua: ⁊ egeſtas lōge fugiet a te. Hō apo-
ſtata vir inutilis gradiꝫ ore ꝑůſo: an-
nuit oculis: terit pede: digito loquiꝫ:
prauo corde machinaꝫ malū: ⁊ oī tpe
iurgia ſemīat. Huic extēplo veniet ꝑ-
ditio ſua ⁊ ſubito ꝯtereꝫ: nec habebit
vltra medicinā. Sex ſūt q̄ odit dn̄s et
C ſeptimū deteſtaꝫ aīa ei⁹. Oculos ſubli
mes: linguā mendacē: man⁹ effūdētes
inoxiū ſanguinē: cor machinans cogi
S.1.b tatiōes peſſimaſ: pedes veloces ad cur
rendū in malū: ꝓferētē mēdacia: teſtē
fallacē: ⁊ eū q̄ ſemiat inter frēs diſcor-
dias. Cōſerua fili mi ꝑcepta pr̄is tui:
⁊ ne dimittas legē mr̄is tue: liga eā in
corde tuo iugiter: ⁊ circumda gutturi
tuo. Cū ambulaueriſ gradiāꝫ tecū: cū
dormieriſ cuſtodiāt te: ⁊ euigilās loq̄re
cū eis. Quia mādatū lucerna eſt, ⁊ lex
lux: ⁊ via vite increpatio diſcipline: vt
cuſtodiat te a muliere mala: ⁊ a blāda
lingua extranee. Nō ꝯcupiſcat pulchri
tudinē ei⁹ cor tuū: ne capiaris nutib⁹
illi⁹. Preciū enī ſcorti vix ē vnius pa-
nis: mulier aūt viri ꝑcioſā aīaꝫ capit.
D Nūq̄d pōt homo abſcōdere ignē in ſi-
nu ſuo vt veſtimēta ſua nō ardeāt: aut
ambulare ſuꝑ prunas vt nō plante cō
buranꝫ ei⁹? Sic q̄ ingrediꝫ ad mulie-
rē ꝓximi ſui nō erit mūdus cū tetige-
rit eā. Nō grādis ē culpa cū q̄s furat⁹
fuerit. Furaꝫ enī vt eſuriētē ipleat ani
mā. Deꝑhēſus q̄ꝫ reddet ſeptuplum: ⁊
oēm ſubſtātiā dom⁹ ſue tradet ⁊ libe-
rabit ſe. Qui aūt adulter eſt ꝓpter cor-
dis inopiā ꝑdet aīam ſuā. Turpitudi-
nē ⁊ ignominiā cōgreget ſibi: ⁊ oppro-
briū illi⁹ nō delebiꝫ. Quia zelus ⁊ fu-
ror viri nō parcet in die vindicte: nec
acq̄eſcet cuiuſq̄ꝫ ꝑcib⁹: nec ſuſcipiet ꝓ
redemptiōe dona plurima. VII
Fili mi cuſtodi ſmones meos ⁊ A
ꝑcepta mea recōde tibi. Fili ho Nō h
nora dn̄m et valebis: ꝑter eū ꝟo ne ti- in he
mueris alienū. Serua mādata mea et
viues: ⁊ legē meā q̄ſi pupillā ocli tui.
Liga eā in digitiſ tuis: ſcribe illā in ta
bulis cordis tui. Dic ſapie: ſoror mea
es: ⁊ prudentiā voca amicā tuā: vt cu- S.2.c
ſtodiat te a muliere extranea ⁊ ab alie
na: q̄ ꝟba ſua dulcia facit. De feneſtra B
enī dom⁹ mee ꝑ cancellos ꝓſpexi: ⁊ vi
deo paruulos. Cōſidero vecordē iuue-
nē q̄ trāſit ꝑ plateas iuxꝫ angulū: ⁊ ꝓpe
viā dom⁹ illi⁹ gradiꝫ in obſcuro adue-
ſperaſcēte die ī noctiſ tenebriſ ⁊ caligine
Et ecce occurrit illi mlier ī ornatu me
retricio ꝑpata ad decipiēdaſ aīas garr
rula et vaga quietis impatiēs: nec va-
lens ī domo cōſiſtere pedib⁹ ſuis. Nūc
foris: nūc in plateis: nūc iuxꝫ angulos
inſidiās. Apprehēſūq̄ꝫ deoſculaꝫ iuue-
nē ⁊ ꝓcaci vultu blāditur dicēſ: Victi C
mas ꝓ ſalute debui: hodie reddidi vo-
ta mea. Idcirco egreſſa ſū in occurſum
tuū deſiderās te videre ⁊ repperi. Inte-
xui funib⁹ lectulū meū: ſtraui tapetib⁹
pictis ex egypto: aſperſi cubile meum
myrrha ⁊ aloe ⁊ cinnamomo. Ueni in
ebriemur vberib⁹ ⁊ fruamur cupitiſ am
plexib⁹, donec illuceſcat dies. Nō ē enī
vir ī domo ſua: abijt via lōgiſſima. Sac
culū pecunie ſecū tulit: ī die plene lune
reuerſur⁹ ē in domū ſuā. Irretiuit eū D
multiſ ſmōib⁹ ⁊ blāditijs labioꝝ ꝓtra
xit illū. Statim eam ſeq̄tur q̄ſi bos du
ctus ad victimā ⁊ q̄ſi agn⁹ laſciuiēs et
ignorās: ⁊ neſcit q̄ ad vincula ſtultus
trahaꝫ donec tranſfigat ſagitta iecur
ei⁹: velut ſi auis feſtinet ad laqueū: et
neſcit q̄ de ꝑiculo aīe illi⁹ agiꝫ. Nunc
ergo fili mi audi me: ⁊ attende ꝟbis oris
mei. Ne abſtrahaꝫ in vijs illi⁹ mens
tua: neq̄ꝫ decipiaris ſemitis ei⁹. Mul-
tos enī vulneratos deiecit: ⁊ fortiſſimi
quiq̄ꝫ īterfecti ſūt ab ea. Uie inferi do-
mus ei⁹: penetrātes interiora mortis.
Nunq̄d nō ſapiētia cla- VIII A
mitat ⁊ prudētia dat vocē ſuā?
2 In ſūmis excelſiſq̄ꝫ verticib⁹: ſu
3 per viā in medijs ſemitis ſtans: iuxta

portas ciuitatis: in ipſis foribꝰ loquitur
4 dicens: O viri ad vos clamito: et vox
5 mea ad filios hoim. Intelligite paruuli
6 aſtutiā: et inſipiētes aīaduertite. Au-
dite qm̄ de rebꝰ magnis locutura ſū: ⁊
7 aperiēt labia mea vt recta ꝑdicēt. Ue
ritatē meditabit̄ guttur meū: et labia
8 mea deteſtabūtur impiū. Iuſti ſūt oēs
ſmones mei: nō eſt eis prauū qd neqꝫ
9 peruerſum. Recti ſūt intelligētibꝰ: et eq
10 inueniētibꝰ ſciētiā. Accipite diſcipli-
nā meā ⁊ nō pecuniā: doctrinā magis
3.3.b 11 ꝙ̄ auꝝ eligite. Melior eſt eñ ſapiētia
cunctis opibꝰ ꝑcioſiſſimis: ⁊ oē deſi
12 derabile ei nō pōt cōparari. Ego ſapiē
tia habito in cōſilio: ⁊ eruditis interſū
13 cogitationibꝰ. Timor dn̄i odit malū:
arrogantiā ⁊ ſupbiam: ⁊ viā prauam:
14 et os bilingue deteſtor. Meū eſt cōſiliū
et eqtas. Mea eſt prudētia: mea ē for-
15 titudo. Per me reges regnant: et legū
16 cōditores iuſta decernūt. Per me prin
cipes imperāt: ⁊ potētes decernūt iuſti
17 ciā. Ego diligētes me diligo: ⁊ q mane
vigilauerint ad me inuenient me. Me-
18 cū ſūt diuitie ⁊ gloria: opes ſupbe ⁊ iu
19 ſticia. Melior ē fructus meꝰ auro ⁊ la-
pide ꝑcioſo: et genimina mea argento
C electo. In vijs iuſticie ambulo: in me-
20 dio ſemitarū iudicij: vt ditem diligen-
9.b 21 tes me: theſauros eoꝝ repleā. Dn̄s poſ
22 ſedit me in initio viarū ſuarū: anteqꝫ
23 qcqꝫ faceret a ꝑncipio. Ab eterno ordi
nata ſum ⁊ ex antiqs: anteqꝫ terra fie-
24 ret. Nondū erāt abyſſi: ⁊ ego iam cōce-
pta eram. Necdū fontes aquaꝝ erupe
25 rant: necdū montes graui mole cōſtite
rant. Añ oēs colles ego parturiebar.
26 Adhuc terrā nō fecerat: ⁊ flumina ⁊ car
27 dines orbis terre. Qñ ꝑparabat celos
aderā: qñ certa lege et gyro vallabat
28 abyſſos. Qñ ethera firmabat ſurſū ⁊ li
29 brabat fōtes aqꝝ. Qñ circūdabat ma
ri terminū ſuū: et legē ponebat aquis
D ne tranſirent fines ſuos. Qñ appende-
30 bat fundamēta terre: cū eo erā cuncta
cōponens. Et delectabar ꝑ ſingulos di-
31 es ludens corā eo oī tp: et ludens in
orbe terrarū: ⁊ delitie mee eſſe cū filijs
32 hoīum. Nunc ergo filij audite me. Beati q
33 cuſtodiūt vias meas. Audite diſcipli-
nam ⁊ eſtote ſapiētes: ⁊ nolite abijcere
34 eā. Beatꝰ homo q audit me ⁊ q vigilat
ad fores meas qtidie ⁊ obſeruat ad po
35 ſtes oſtij mei. Qui me inuenerit: inueniet
36 vitā et hauriet ſalutē a dn̄o. Qui aūt in
me peccauerit ledet aīaꝫ ſuam. Oēs q
me oderūt: diligūt mortem. ¶ IX
Sapiētia edificauit ſibi domuꝫ: A
excidit colūnas ſeptē. Immola
uit victimas ſuas: miſcuit vinū
ꝓpoſuit mēſam ſuā. Miſit ancillas ſu
as vt vocarēt ad arcē: ⁊ ad menia ciui
tatis. Si qs eſt paruulus veniat ad me.
Et inſipiētibꝰ locuta ē: Uenite come- B
dite panē meū: ⁊ bibite vinum qd mi-
ſcui vob. Relinqte infantiā ⁊ viuite et
ambulate ꝑ vias prudētie. Qui erudit
deriſorē: ipſe iniuriā ſibi facit: ⁊ q ar-
guit impiū ſibi maculā generat. Noli
arguere deriſorē ne oderit te. Argue ſa
pientē: ⁊ diliget te. Da ſapienti occaſi-
onem: et addet̄ ei ſapiētia. Doce iuſtū C
⁊ feſtinabit accipe. Principiū ſapiētie S.1.a. Ps
timor dn̄i: ⁊ ſciētia ſanctorū prudētia. 110 Eccli.1.b
Per me eñ multiplicabūt̄ dies tui: et
addētur tibi āni vite. Si ſapiēs fueris
tibimetipſi eris: ſi aūt illuſor: ſolus por
tabis malū. Mulier ſtulta et clamoſa:
plenaqꝫ illecebris ⁊ nihil oīno ſciens:
ſedet in foribꝰ domꝰ ſue ſup ſellā in ex
celſo vrbis loco: vt vocaret trāſeuntes
16 ꝑ viā ⁊ gentes in itinere ſuo. Qui eſt D
paruꝰ declinet ad me. Et vecordi locu
17 ta ē. Aque furtiue dulciores ſūt: ⁊ panis
18 abſcōditꝰ ſuauior. Et ignorauit qꝫ ibi
ſint gigātes: ⁊ in pfūdis inferni cōuiue
eiꝰ || Qui eñ applicabit̄ illi deſcēdet ad Nō habet̄
inferos: nā q abſceſſerit ab ea: ſaluabit̄. in hebreo
Filiꝰ ſapiēs letificat patrē: ¶ X S.15.c A
filiꝰ vero ſtultꝰ meſticia ē mris S.11.a
ſue. Nil ꝓderūt theſauri ipieta Eccli:5.b
tis: iuſticia vero liberabit a morte. Non
affliget dn̄s fame aīaꝫ iuſti: ⁊ inſidias S.12.b
impioꝝ ſubuertet. Egeſtatē opata eſt
manus remiſſa: manꝰ aūt fortiū diuiti
as parat. Qui nitit̄ mēdacijs hic paſcit
ventos: idē aūt ipſe ſeqtur aues volan
tes. Qui cōgregat in meſſe filiꝰ ſapiēs
eſt: qui aūt ſtertit eſtate: filiꝰ confuſio- B
nis. Bñdictio dn̄i ſup caput iuſti: os
aūt impioꝝ operit iniquitatē. Memo
ria iuſti cū laudibꝰ: ⁊ nomē impioꝝ
putreſcet. Sapiens corde ꝑcepta ſuſci-
piet: ſtultꝰ cedit̄ labijs. Qui ambulat S.28.c
ſimpliciter: ambulat cōfidēter: qui aūt
deprauat vias ſuas manifeſtꝰ erit. Qui Eccli.27.d
annuit oculo dabit dolorem ⁊ ſtultus

labūs ꝟberabit̃. Uena vite os iuſti: ⁊
1.Pe.4.b os ipioꝝ ꝑgit iniq̃tatē. Odiū ſuſcitat
rixas: et vniūſa delicta ꝑgit charitas.
In labÿs ſapiēt ĩuenit̃ ſapiā ⁊ ꝟga ĩ
dorſo eiꝰ q̃ indiget corde. Sapientes
abſcōdunt ſciaȝ: os aūt ſtulti ꝯfuſioni
J.18.b ꝓximū ē. Subſtātia diuit vrbs forti-
tudinis eiꝰ: pauor pauperꝝ egeſtas eoꝝ
C Opꝰ iuſti ad vitā: fructꝰ āt ipῡ ad pec-
catū. Uia vite cuſtodiēti diſciplinā: q̃
āt increpatiōes relinq̃t errat. Abſcon
dūt odiū labia mēdacia: q̃ ꝓfert ꝯtume
liā inſipiēs ē. In multiloquio non de-
erit pctm̄: q̃ āt moderat̃ labia ſua pru
dentiſſimꝰ ē. Argētū electū lĩgua iuſti:
cor āt ipioꝝ ꝓ nihilo. Labia iuſti eru-
diūt plĩmos: q̃ āt indocti ſūt in cordis
egeſtate moriēt̃. Bn̄dictio dn̄i diuites
D facit: nec ſociabit̃ eis afflictio. Quaſi
ꝑ riſū ſtultꝰ ꝑpat̃ ſcelꝰ: ſapiā āt ē viro
prudētia. Qđ timet ipiꝰ veniet ſup eū:
deſideriū ſuū iuſt dabit̃. Quaſi tēpe-
ſtas trāſiēs nō erit impiꝰ: iuſtꝰ aūt q̃ſi
fundamētū ſempiternū. Sicut acetuȝ
dentibꝰ ⁊ fumus oculis: ſic piger his q̃
miſerūt eū. Timor dn̄i apponet dies: et
anni impioꝝ breuiabunt̃. Expectatio
iuſtoꝝ leticia: ſpes aūt impioꝝ ꝑibit.
Fortitudo ſimplicis via dn̄i: et pauor
his q̃ ꝑpant̃ malū. Iuſtꝰ ĩ eternū nō cō
mouebit̃: impῡ aūt nō habitabūt ſup
terrā. Os iuſti parturiet ſapiaȝ: lingua
prauoꝝ ꝑibit. Labia iuſti ꝯſiderāt pla
cita: ⁊ os impiorum ꝑuerſa. XI
A Statera doloſa abominatio eſt
apud deū: ⁊ podus equū volun
tas eius. Ubi fuerit ſupbia ibi
erit ⁊ ꝯtumelia: vbi aūt ē hūilitas ibi
⁊ ſapiā. Simplicitas iuſtorum diriget
eos: et ſupplātatio ꝑuerſoꝝ vaſtabit il-
Z.10.a los. Nō ꝓderūt diuitie in die vltiōis:
Ecci.5.b iuſticia aūt liberabit a morte. Iuſticia
ſimplic diriget viaȝ eiꝰ: ⁊ ĩ impietate
ſua corruet ipiꝰ. Iuſticia rectoꝝ libera
bit eos: ⁊ ĩ inſidÿs ſuis capiēt̃ iniqui.
Sap.5.c Mortuo homie impio nulla erit vltra
B ſpes: ⁊ expectatio ſollicitoꝝ ꝑibit. Iu-
ſtus đ anguſtia liberatꝰ ē ⁊ tradet̃ im-
pius ꝓ eo. Simulator ore decipit ami
cū ſuū: iuſti aūt liberabūt̃ ſcia. In bo-
nis iuſtoꝝ exaltabit̃ ciuitas: ⁊ ĩ ꝑditi-
one impiorū erit laudatio. Bn̄dictiōe
iuſtoꝝ exaltabit̃ ciuitas: et ore ipiorū
ſubuertet̃. Qui deſpicit amicū ſuū in-
digēs corde ē: vir āt prudens tacebit.
Qui ābulat fraudulēt̃ reuelat arcana:
q̃ āt fidelis ē celat amici cōmiſſū. Ubi J.14.
nō ē gubnator ppl̃s corruet: ſalꝰ āt vbi
mlt̃a ꝯſilia. Affliget̃ malo q̃ fidē facit C
ꝓ extraneo: q̃ āt cauet laq̃os: ſecurꝰ erit.
Mulier gratioſa ĩueniet gl̃iaȝ ⁊ robu-
ſti habebūt diuitias. Benefacit aĩe ſue
vir miſericors: q̃ āt crudel̃ ē: etiā ꝓpin
q̃s abÿcit. Impiꝰ facit opꝰ inſtabile: ſe-
minātí āt iuſticiā: merces fidel̃. Clemē
tia ꝑparat vitā: ⁊ ſectatio maloꝝ mor
tē. Abominabile dn̄o cor prauū ⁊ vo-
lūtas eiꝰ ĩ his q̃ ſimplicit̃ ābulāt. Ma
nus ĩ manu nō erit ĩnocēs malꝰ: ſemē
aūt iuſtoꝝ ſaluabit̃. Circulꝰ aureus in Ecci.
naribꝰ ſuis: mľier pulchra ⁊ fatua. De
ſideriū iuſtorū oē bonū ē: ꝑſtolatio i-
piorū furor. Alÿ diuidūt ꝓpria: ⁊ diti- D
ores fiūt: alÿ rapiūt nō ſua: et ſp ĩ ege-
ſtate ſūt. Aĩa q̃ bn̄dicit impinguabit̃:
⁊ q̃ inebriat ipē q̃ȝ inebriabit̃. Qui ab
ſcōdit frumēta malediceť ĩ ppl̃is: bn̄di
ctio āt ſup caput vēdētiū. Bn̄ ꝯſurgit
diluculo q̃ q̃rit bona: q̃ āt ĩueſtigator
maloꝝ ē opprimet̃ ab eis. Qui ꝯfidit ĩ
diuitÿs ſuis corruet: iuſti āt q̃ſi virēs
foliū germinabūt. Qui ꝯturbat domū
ſuā poſſidebit vētos: ⁊ q̃ ſtultꝰ ē ſuiet
ſapienti. Fructꝰ iuſti lignū vite: ⁊ q̃ ſu
ſcipit aĩas ſapiēs ē. Si iuſtꝰ ĩ t̃ra reci- 1.Pe
pit: quātomag ipiꝰ ⁊ peccator. XII
Qui diligit diſciplinā diligit ſci- A
entiā: q̃ aūt odit increpationes
inſipiēs ē. Qui bonꝰ ē hauriet
ſibi gratiā a dn̄o: q̃ aūt cōfidit in cogi
tationibꝰ ſuis impie agit. Nō robora-
bitur hō ex impietate: ⁊ radix iuſtoruȝ
n̄ cōmouebit̃. Mulier diligēs: corona
eſt viro ſuo: ⁊ putredo in oſſibꝰ eiꝰ que
ꝯfuſiōe res dignas gerit. Cogitatiōes
iuſtoꝝ iudicia: ⁊ ꝯſilia impioꝝ fraudu
lēta. Uerba impioꝝ inſidiat̃ ſāguini:
os iuſtoꝝ liberabit eos. Uerte impios
et nō erūt: domꝰ aūt iuſtoꝝ ꝑmanebit.
Doctrina ſua noſcit̃ vir: q̃ aūt vanꝰ ⁊ B
excors ē ⁊ patebit ꝯtemptui. Melior ē Ecc
paup ⁊ ſufficiēs ſibi: q̃ȝ glorioſus ⁊ in
digens pane. Nouit iuſtus iumētoruȝ
ſuoꝝ aĩas: viſcera āt impioꝝ crudelia.
Qui ꝑpat̃ t̃rā ſuā: ſatiabit̃ panibꝰ: q̃ Ecc
aūt ſectāt̃ ociū ſtultiſſimꝰ ē. Qui ſua- J.2
uis eſt viuit in moderationibꝰ: ĩ ſuis Nō
monitionibꝰ relinquit contumeliā. De- in

ſideriū ipſi monimētū ē peſſimoꝝ: ra-
dix aūt iuſtoꝝ ꝓficiet. Propt̄ pctā la-
bioꝝ ruina ꝓximat malo: effugiet aūt
J.13.a iuſtus de anguſtia. De fructu oris ſui
vnuſquiſq; replebit bonis: ⁊ iux opa ma-
C nuū ſuaꝝ retribuet ei. Uia ſtulti re-
cta i ocul ei⁹: q̄ aūt ſapiēs ē audit cō-
ſilia. Fatu⁹ ſtatim indicat irā ſuā: q̄ āt
diſſimulat iniuriā callidus eſt. Qui qđ
nouit loq̄t iudex iuſticie ē: q̄ āt mētit
teſtis ē fraudulent⁹. Eſt q̄ ꝓmittit ⁊ q̄
ſi gladio pūgit cōſciētie: lingua āt ſa-
piētiū ſanitas. Labiū veritat firmū
erit i ꝑpetuū: q̄ aūt teſt ē repētin⁹: cō-
cinnat linguā mēdacij. Dol⁹ in corde
cogitātiū mala: q̄ aūt pac ineunt cōſi-
lia: ſequit eos gaudiū. Nō cōtriſtabit
iuſtū q̄dq̄d ei acciderit: ipij aūt reple-
D buntur malo. Abominatio ē dn̄o labia mē-
datia. q̄ aūt fidelit agūt placēt ei. Hō
verſut⁹ celat ſciētiā: ⁊ cor inſipiētiū ꝓ-
J.10. uocat ſtulticiā. Man⁹ fortiū dn̄abit:
q̄ aūt remiſſa ē tribut ſuiet. Meror i
corde viri humiliabit illū: ⁊ ſmone bo-
no letificabit. Qui negligit dānū ꝓpt
amicū iuſt⁹ eſt: iter aūt ipioꝝ decipiet
eos. Nō inueniet fraudulēt⁹ lucrū: ⁊ ſub-
ſtātia hoīs erit auri p̄ciū. In ſemita iu-
ſticie vita: iter āt deuiū ducit ad mor-
tem.

A Fili⁹ ſapiēs doctria pr̄tē. XIII
pris: q̄ āt illuſor ē nō audit cū
12.b arguit. De fructu oris ſui hō ſa-
21.d tiabit bonis: aīa aūt ipioꝝ iniq̄. Qui
cuſtodit os ſuū cuſtodit aīam ſuā: q̄ āt
incōſiderat⁹ ē ad loquēdū ſentiet ma-
4 la. Uult ⁊ nō vult piger: aīa aūt opan-
12.c 5 tiū ipinguabit. Uerbum mendax iu-
6 ſt⁹ deteſtabit: ipius aūt cōfūdit ⁊ ꝯfū-
dit. Juſticia cuſtodit inocēt viā: ipie-
7 tas aūt peccatorē ſupplātat. Eſt q̄ſi di-
ues cū nihil habeat: ⁊ ē q̄ſi paup cū in
B 8 multis diuitijs ſit. Redēptio aīe viri
diuitie ſue: q̄ aūt paup ē icrepationē
9 nō ſuſtinet. Lux iuſtoꝝ letificat: lucer-
10 na aūt ipioꝝ extinguet. Inter ſupbos
ſemp iurgia ſūt: q̄ aūt agūt oia cū cō-
11 ſilio: regūt ſapiētia. Subſtātia feſtina-
ta minuet: q̄ āt paulatim colligit ma-
12 nu multiplicabit. Spes q̄ differt af-
fligit aīam: lignū vite deſideriū veni-
C 13 ens. Qui detrahit alicui rei: ipſe ſe i fu-
turū obligat: q̄ aūt timet p̄ceptū i pa-
ce verſabit. Anie doloſe errāt i pctīs:
iuſti āt miſericordeſ ſūt ⁊ miſerāt. Lex
ſapiētis fons vite: vt declinet a ruina
15 mortis. Doctrina bona dabit grām: in
16 itinere cōtēptoꝝ vorago. Aſtutus oia
agit cū cōſilio: q̄ āt fatu⁹ ē aperit ſtul-
17 ticiā. Nūci⁹ impij cadet i malū. Lega-
18 t⁹ fidel ſanitas. Egeſtas ⁊ ignominia
ei q̄ deſerit diſciplinā: q̄ āt acqeſcit ar-
19 guenti glificabit. Deſideriū ſi cōplea- D
tur delectat aiam: deteſtant ſtulti eos
20 q̄ fugiūt mala. Qui cū ſapiētib⁹ gradit
ſapiēs erit: amic⁹ ſtultoꝝ ſilis efficiet.
21 Pctōres pſeq̄t malū: ⁊ iuſtis retribue-
22 tur bona. Bon⁹ relinq̄t heredes filios
⁊ nepotes: ⁊ cuſtodit iuſto ſubſtantia
23 pctōris. Multi cibi in noualib⁹ patrū
24 ⁊ aliū ꝯgregāt abſq; iudicio. Qui par- J.23.b.
cit virge odit filiū ſuū: q̄ aūt diligit il- Eccl.30.a
25 lū: inſtāter erudit. Juſt⁹ comedit ⁊ re-
plet aīaꝫ ſuā vēter āt ipioꝝ iſaturabit.

Sapiēs mulier edificat XIIII A
domū ſuā: inſipiēs extructā q̄ꝫ
manib⁹ deſtruet. Ambulās re- Job.12.c
cto itinere ⁊ timēs deū: deſpicit ab eo
q̄ infami gradit via. In ore ſtulti vir-
ga ſuperbie: labia ſapientum cuſtodi-
unt eos. Ubi nō ſūt boues ꝑſepe vacu-
um ē: vbi aūt apparēt plurime ſegetes
ibi manifeſta ē fortitudo bouis. Teſtis
fidelis nō mētiet: ꝓfert aūt mēdaciū
doloſus teſtis. Querit deriſor ſapiētiā
⁊ nō inuenit: doctrina prudētiū facil.
Uade ꝯ virū ſtultū: ⁊ neſcit labia pru-
dētie. Sapia callidi ē itelligere viā ſu-
am: ⁊ prudētia ſtultorū errās. Stult⁹
illudet pctm̄: ⁊ inter iuſtos morabit B
gratia. Cor qđ nouit amaritudinē aie
ſue: in gaudio ei⁹ nō miſcebit extrane-
us. Dom⁹ ipioꝝ delebit tabnacula iu-
ſtorū germinabūt. Eſt via q̄ videt hoī
iuſta: nouiſſima āt ei⁹ deducūt ad mor-
13 tem. Riſus dolore miſcebit: ⁊ extrema J.16.d
14 gaudij luct⁹ occupat. Uijs ſuis reple-
15 bit ſtult⁹: ⁊ ſup eū erit vir bon⁹. Inno-
cēs credit oi verbo: aſtutus cōſiderat
greſſus ſuos. Filio doloſo nihil erit Iſte verſus nō
boni: ſeruo aūt ſapiēti ꝓſperi erūt act⁹ habet in he-
16 ⁊ diriget via ei⁹. Sapiēs timet ⁊ decli- breo.
17 nat a malo: ſtult⁹ trāſilit ⁊ cōfidit. Im-
18 patiēs opabit ſtulticiā: ⁊ vir verſutus
odioſus ē. Poſſidebūt paruli ſtulticiā
19 ⁊ expectabūt aſtuti ſciāꝫ. Iacebūt ma- C
li aū bonos: ⁊ ipij ante portas iuſtoꝝ.
20 Etiā primo ſuo paup odioſus erit: ami-
21 ci vo diuitū multi. Qui deſpicit pxi-

mū ſuū peccat: q̄ āt miſereẜ paupi bea
tꝰ erit. Qui credit ī dño miſericordiā
diligit: errāt q̄ opanẜ malū. Miſericor
dia ⁊ veritas pparāt bona. In oī ope
bono erit abūdātia: vbi aūt verba ſūt
plurima: ibi freq̄nter egeſtas. Corona
ſapiētū diuitie eoꝝ: fatuitas ſtultorū
īprudētia. Liberat aīas teſtis fidelis: ⁊
pfert mendatia verſipellis. In timo
re dñi fiducia fortitudinis: ⁊ filijs eiꝰ
D erit ſpes. Timor dñi fons vite vt decli
27 net a ruina mortꝭ. In multitudine po
28 puli dignitaſ regꝭ: ⁊ ī paucitate plebis
29 ignominia pncipis. Qui patiēs ē mul
ta gubernaẜ ſapiā: q̄ aūt impatiēs ē:
30 exaltat ſtulticiā ſuā. Uita carniū ſani
31 tas cordis: putredo oſſiū iuidia. Qui
calūniaẜ egentē: exprobrat factori eiꝰ
32 honorat āt eū q̄ miſereẜ pauperis. In
malitia ſua repelleẜ īpius: ſperat āt iu
33 ſtus ī morte ſua. In corde prudētis re
q̄eſcit ſapiētia: ⁊ indoctos quoq̄ eru
34 diet. Iuſticia eleuat gētē: miſeros aūt
35 facit pplos pctm̄. Acceptꝰ ē regi mini
ſter intelligēs: iracūdiā eiꝰ inutilis ſu
ſtinebit. XV
A R Eſpōſio mollis frāgit irā: ſermo durus ſuſcitat
I.25.d furorē. Lingua ſapientū ornat
ſciam: os fatuoꝝ ebullit ſtulticiā. In
3 oī loco oculi dñi: ɔtēplāẜ bonos ⁊ ma
4 los. Lingua placabilꝭ lignū vite: q̄ aūt
īmoderata ē cōteret ſpm̄. Stultꝰ irri
5 det diſciplinā patris ſui: qui aūt cuſto
6 dit increpatiōes aſtutior fiet. In abū
dāti iuſticia virtꝰ maxima ē: cogitatio
7 nes aūt impioꝝ eradicabūẜ. Domꝰ iu
ſti plurima fortitudo: ⁊ ī fructibꝰ ipīꝰ
8 cōturbatio. Labia ſapientū diſſemina
B būt ſcientiā: cor ſtultoꝝ diſſimile erit.
I.21.d. Uictime īpioꝝ abominabiles dño: vo
Eccl.34.c ta iuſtoꝝ placabilia. Abominatio eſt
9 dño via impij: q̄ ſequiẜ iuſticiā diligi
10 tur ab eo. Doctrina mala deſerētiū vi
am vite: q̄ increpationes odit morieẜ.
11 Infernꝰ ⁊ pditio corā dño: quātomagꝭ
12 corda filioꝝ hoim̄? Nō amat peſtilens
eū q̄ ſe corripit nec ad ſapiētes gradiẜ.
13 Cor gaudēs exhilarat faciē: ī merore
I.17.d animi deijciẜ ſpiritꝰ. Cor ſapiētꝭ q̄rit
14 doctrinā: ⁊ os ſtultoꝝ paſciẜ iperitia.
15 Oēs dies pauperis mali: ſecura mens
16 q̄ſi iuge cōuiuiū. Melꝰ ē parū cū ti
more dñi q̄ theſauri magni ⁊ inſatia
17 biles. Melꝰ ē vocari ad olera cū cha
ritate: q̄ ad vitulū ſaginatū cū odio.
18 Uir iracūdus puocat rixas: q̄ patiens
19 ē: mitigat ſuſcitatas. Iter impioꝝ q̄
ſi ſepes ſpinaꝝ via iuſtoꝝ abſq̄ offen C
20 diculo. Filiꝰ ſapiēs letificat patrē: et S.10
21 ſtultꝰ hō deſpicit matrē ſuā. Stulticia
gaudiū ſtulto: ⁊ vir prudēſ dirigit greſ
22 ſus ſuos. Diſſipāẜ cogitatiōes vbi nō
ē cōſiliū: vbi vero ſūt plures cōſiliarij
23 cōfirmāẜ. Letaẜ hō in ſnīa oris ſui: et
ſmo oportunꝰ ē optimꝰ. Semita vite
24 ſup eruditū: vt declinet de inferno no
25 uiſſimo. Domū ſupboꝝ demolieẜ dñs
⁊ firmos faciet ꝓminos vidue. Abomi
26 natio dñi cogitatiōes male: ⁊ purꝰ ſer
27 mo pulcherrimꝰ firmabiẜ ab eo. Con
turbat domū ſuā q̄ ſectaẜ auaritiā: q̄ D
aūt odit munera viuet. Per miſericor
diā ⁊ fidē purgāẜ pctā: p timorē autē
28 dñi declinat oīs a malo. Mēs iuſti me
ditabiẜ obediētiā: os īpioꝝ redundat
29 malis. Longe eſt dñs ab impijs: ⁊ ora
30 tiones iuſtoꝝ exaudiet. Lux oculorū
letificat aīam: fama bona impinguat
31 oſſa. Auris q̄ audit increpationes vi
32 te: in medio ſapientū cōmorabiẜ. Qui
abijcit diſciplinā: deſpicit animā ſuā:
q̄ aūt acq̄eſcit icrepationibꝰ: poſſeſſor
33 eſt cordis. Timor dñi diſciplina ſapiē
tie: ⁊ gloriā pcedit humilitas. XVI A
H Ominis ē aīam pparare: ⁊ dñi
gubernare linguā. Oēs vie ho
minū patēt oculis eiꝰ: ſpirituū
pōderator ē dñs. Reuela dño opa tua:
⁊ dirigānẜ cogitatiōes tue. Uniuerſa
ppẜ ſemetipm̄ opatus ē dñs: impiū q̄ꝫ
ad diē malū. Abominatio dñi eſt oīs
arrogās: etiā ſi manꝰ ad manū fuerit:
nō eſt innocēs. Initiū vie bone face Iſte
re iuſticiā: accepta ē apud deū magis hab
q̄ imolare hoſtias. Miſericordia ⁊ ve brea
ritate redimiẜ iniq̄tas: ⁊ ī timore dñi
declinaẜ a malo. Cū placuerit dño vie
hoīs: inimicos q̄ꝫ eiꝰ cōuertet ad pacē.
Melꝰ ē parū cū iuſticia: q̄ multi fru B
ctꝰ cū iniq̄tate. Cor hoīs diſponit viā
ſuā: ſꝫ dñi ē dirigere greſſus eiꝰ. Diui
natio ī labijs regis: in iudicio nō erra
bit os eiꝰ. Pōduſ ⁊ ſtatera iudicia dñi
ſūt: ⁊ opa eiꝰ oēs lapides ſcꝪi. Abomina
biles regi q̄ agūt īpie: q̄nī iuſticia fir
maẜ ſoliū. Uolūtas regū labia iuſta: q̄
recta loq̄ẜ diligeẜ. Indignatio regis
nūciꝰ mortꝭ: ⁊ vir ſapiēs placabit eū.

In hilaritate vult⁹ regis vita: et cle-
mētia ei⁹ q̄ſi imber ſerotin⁹.‖Poſſide
ſapiam:qꝛ auro melioꝛ ē:ꝛ acq̄re pru-
C dētiā:qꝛ p̄cioſioꝛ ē argēto.Semita iu
ſtoꝝ declinat mala: cuſtos aīe ſue ſer-
uat vitā ſuā.Cōtritionē p̄cedit ſupbia
ꝛ añ ruinā exaltabiꝛ ſp̄us. Meli⁹ ē hu
miliari cū mitibus:q̄ꝫ diuidere ſpolia
cū ſupbis.Erudit⁹ ī ⱳbo reperiet bo-
na:ꝛ q̄ ſperat ī dn̄o beat⁹ ē. Qui ſapi-
ens ē corde:appellabiꝛ prudēs:ꝛ q̄ dul
cis eloq̄o maioꝛa reperiet. Fons vite
eruditio poſſidētis: doctrina ſtultoꝝ
fatuitas.Coꝛ ſapiētꝭ erudiet os ei⁹: et
labijs ei⁹ addet grām.Fau⁹ mellis cō
poſita verba:dulcedo aīe ſanitas oſſiū
14.b Eſt via q̄ videꝛ hoī recta:ꝛ nouiſſima
ei⁹ ducūt ad mortē. Aīa laborantꝭ la
boꝛat ſibi:qꝛ cōpulit eū os ſuum. Uir
impius fodit malū:ꝛ ī labijs ei⁹ ignis
ardeſcit.Hō puͤſus ſuſcitat lites ꝛ ver
boſus ſepat p̄ncipes.Uir iniq⁹ lactat
amicū ſuū:ꝛ ducit eū p viā non bonā.
Qui attonitꝭ ocuꝉ cogitat praua:moꝛ
dēs labia ſua pficiet malū. Corona di
gnitatꝭ ſenect⁹ q̄ ī vijs iuſticie reperie
tur.Melioꝛ ē patiēs viro forti:ꝛ q̄ do
minaꝛ aīo ſuo expugnatore vrbiū.Soꝛ
tes mittūꝛ ī ſinū:ſꝫ a dn̄o tēperāꝛ.
B Elioꝛ ē buccella ſicca ‖XVII
M cū gaudio q̄ꝫ dom⁹ plena victi-
10.b mis cū iurgio.Seru⁹ ſapiēs do
minabiꝛ ſtultꝭ filijs:ꝛ iter frēs heredi
tatē diuidet.Sicꝫ igne pbaꝛ argētū ꝛ
aurū camino.ita corda pbat dn̄s.Ma
l⁹ obedit lingue iniq̄:ꝛ fallax obtēpe-
rat labijs mēdacib⁹.Qui deſpicit pau
.31.c perē exprobrat factori ei⁹: ꝛ q̄ ī ruina
4.c letaꝛ alteri⁹:nō erit īpunit⁹.Corona ſe
nū filij filioꝝ:ꝛ glīa filioꝝ p̄res eoꝝ.
B Nō decēt ſtultū ⱳba cōpoſita nec p̄n-
cipē labiū mētiēs.Gemma gratiſſima
expectatio p̄ſtolātꝭ:q̄cūq̄ꝫ ſe vertit pru
dēter intelligit.Qui celat delictū q̄rit
amicitias:q̄ altero ſmōe repetit ſepa-
rat federatos.Pl⁹ pficit correctio apḋ
prudētē:q̄ꝫ cētū plage apḋ ſtultū. Sē
p iurgia q̄rit mal⁹:angel⁹ aūt crudeꝉ
12 mitteꝛ ꝯ eū.Expedit magꝭ vrſe occur
rere raptꝭ fetib⁹:q̄ꝫ fatuo cōfidēti ſibi
2.b in ſtulticia ſua‖Qui reddit mala p bo
5.c nis:nō recedet malū de domo ei⁹‖Qui
dimittit aquā caput ē iurgioꝝ:ꝛ añq̄ꝫ
patiaꝛ cōtumeliā iudiciū deſerit.Et q̄

iuſtificat impiū ꝛ q̄ cōdēnat iuſtū:ab-
ominabilis ē vterq̄ꝫ apud deū. Quid
pdeſt ſtulto habere diuitias: cū ſapiaꝫ
emere nō poſſit?‖Qui altā facit domū Iſte ⱳſus nō
ſuā q̄rit ruinā:ꝛ q̄ euitat diſcere īcidet habeꝛ in he
in malū.Omni tpe diligit q̄ amic⁹ eſt: breo
ꝛ frater ī anguſtijs cōpꝛobaꝛ. Stult⁹ 3.6.a
hō plaudet manib⁹ ſuis:cū ſpoponde-
rit p amico ſuo.Qui meditaꝛ diſcordi
as diligat rixas:ꝛ q̄ exaltat os ſuū q̄-
rit ruinā.Qui puerſi cordis ē nō inue
nit bonū:ꝛ q̄ vertit linguā incidet in
malū.Nat⁹ ē ſtult⁹ ī ignominiā ſuā: ſꝫ D
nec pr̄ ī fatuo letabiꝛ.Anim⁹ gaudēs 3.15.b
etatē floridā facit:ſp̄us triſtis exiccat
oſſa.Munera de ſinu īpi⁹ accipit:vt p
uertat ſemitas iudicij. In facie prudē Eccs.8.a
tis lucet ſapia:oculi ſtultoꝝ ī finibus
terre.Ira pr̄is fili⁹ ſtult⁹: ꝛ doloꝛ ma-
tris q̄ genuit eū.Nō ē bonū dānū ī fer
re iuſto:nec pcutere p̄ncipē q̄ recta iu
dicat‖Qui moderaꝛ ſermōes ſuos do-
ct⁹ ꝛ prudēs ē:ꝛ p̄cioſi ſp̄us vir erudi
t⁹. Stult⁹ q̄ꝫ ſi tacuerit:ſapiēs reputa 3.10.e
biꝛ:ꝛ ſi cōpreſſerit labia ſua ītelligēs.
O Ccaſiones querit qui ‖XVIII
vult recedere ab amico:oī tem- A
pore erit exprobrabiꝉ. Nō reci-
pit ſtult⁹ verba prudētie: niſi ea dixe-
rit q̄ verſanter in corde eius. Impius
cū in pfundo venerit pctōꝝ cōtēnit:
ſꝫ ſeq̄ꝛ eū ignominia ꝛ opprobriū. Aq̄
pfunda ⱳba ex oꝛe viri:ꝛ torrēs redū
dās fons ſapiētie.Accipere pſonā im I.24.c
pij in iudicio nō eſt bonū: vt declines Ro.2.b
a veritate iudicij.Labia ſtulti miſcēt Hiere.9.b
ſe rixis:ꝛ os eius iurgia puocat. Os B
ſtulti cōtritio ei⁹:ꝛ labia ip̄ius ruina
aīe ei⁹.Uerba bilinguis q̄ſi ſimplicia:
ꝛ ip̄a puenīūt vſq̄ꝫ ad īterioꝛa vētris.
‖Pigrū deijcit timoꝛ:aīe aūt effemina- Iſte verſus ñ
toꝝ eſuriēt.Qui mollis ꝛ diſſolut⁹ ē ī habeꝛ in he
ope ſuo:fraꝛ ē ſua opa diſſipātꝭ.Tur- breo.
ris fortiſſima nomē dn̄i:ad ip̄am cur-
rit iuſtus ꝛ exaltabiꝛ.Subſtātia diui 3.10.b
tis vrbs roboꝛis ei⁹:ꝛ q̄ſi mur⁹ valid⁹
circūdās eū.Añq̄ꝫ pteraꝛ exaltaꝛ coꝛ
hoīs:ꝛ anteq̄ꝫ glorificeꝛ humiliatur.
Qui pri⁹ rñdet q̄ꝫ audiat:ſtultū ſe eſſe C
demōſtrat ꝛ cōfuſione dignū.Sp̄us vi Eccl.11.a.
ri ſuſtētat ībecillitatē ſuā: ſpm̄ ⱳo ad
iraſcēdū facilē: q̄s poterit ſuſtinere?
Coꝛ prudētis poſſidebit ſciētiā: ꝛ aurꝭ
ſapiētiū querit doctrinā. Donū homi

nis dilatat viā ei⁹: ⁊ añ pncipes ſpa-
ciū ei facit. Juſt⁹ prioꝛ ē accuſatoꝛ ſui:
venit amic⁹ ei⁹ ⁊ inueſtigabit eū. Cō-
tradictiōes cōprimit ſoꝛs: ⁊ īter poten
tes q̄ꝫ diiudicat. Frater qui adiuuaẜ a
frē q̄ſi citas firma: ⁊ iudicia q̄ſi vectes
D vrbium. De fructu oꝛis viri replebiẜ
vēter ei⁹: ⁊ genimina labioꝝ ipi⁹ ſatu
rabūt eū. Moꝛs ⁊ vita ī manib⁹ ligue:
q̄ diligūt eā comedēt fruct⁹ ei⁹. Qui ī-
uenit mlierē bonā: iuenit bonū ⁊ hau
Iſte v̄ſus nō riet iocūditatem a dño. ‖ Qui expulit
habeẜ in he mulierē bonā expellit bonū: q̄ aūt te-
breo net adulterā ſtult⁹ ē ⁊ inſipiēs. Cū ob
ſecrationib⁹ loq̄ẜ paup: ⁊ diues effabi
tur rigide. Uir amicabilis ad ſocieta-
tē: magis amic⁹ erit q̄ frater. ¶ XIX
A M Elioꝛ ē paup q̄ ambulat ī ſim-
j.28.a plicitate ſua: q̄ diues toꝛquēs
2 labia ſua ⁊ inſipiēs. Ubi nō eſt
ſciētia aīe nō ē bonū: ⁊ q̄ feſtin⁹ ē pe-
3 dib⁹ offendet. Stulticia hoīs ſupplan
tat greſſus ei⁹: ⁊ ꝯ deū feruet aīo ſuo.
4 Diuitie addūt amicos plimos: a pau-
Dañ.13.e pe aūt hi q̄s habuit ſeparanẜ. ‖ Teſtis
5 falſus nō erit īpunit⁹: ⁊ q̄ mēdacia loq̄
Ro.2.b 6 tur nō effugiet. Multi colūt pſonā po
Jac.2.b 7 tētis: ⁊ amici ſūt dona tribuētꝭ. Frēs
hoīs paupis oderūt eū: inſup ⁊ amici
B pcul receſſerunt ab eo. Qui tm̄ verba
8 ſectaẜ nihil habebit: q̄ aūt poſſeſſoꝛ ē
mētis diligit aīaꝫ ſuā: ⁊ cuſtos prudē
9 tie iueniet bona. Falſus teſtis nō erit
10 īpunit⁹: ⁊ q̄ loq̄ẜ mēdacia pibit. Nō
decēt ſtultū diuitie: nec ſuū dominari
11 pncipib⁹. Doctrina viri p paciētiā no
12 ſciẜ: ⁊ glia ei⁹ ē iniq̄ ptergredi. Sicut
fremit⁹ leonis: ita ⁊ regꝭ ira: ⁊ ſic ros
j.27.c 13 ſup herbā ita ⁊ hilaritas ei⁹. Doloꝛ pa
tris fili⁹ ſtult⁹: ⁊ tecta iugiter pſtillan
14 tia litigioſa mulier. Dom⁹ ⁊ diuitie dā
tur a parentib⁹: a dño aūt ꝓprie vxoꝛ
15 C prudēs. Pigredo imittit ſopoꝛē: ⁊ aīa
16 diſſoluta eſuriet. Qui cuſtodit mādatū
cuſtodit aīam ſuā: q̄ autē negligit viā
17 ſuā moꝛtificabiẜ. Feneraẜ dño q̄ miſe
reẜ paupis: ⁊ viciſſitudinē ſuā reddet
ei. Erudi filiū tuū ne deſperes: ad inẜ-
fectionē aūt ei⁹ ne ponas aīam tuaꝫ.
Qui eī īpatiēs ē ſuſtinebit dānū: ⁊ cū
rapuerit: aliud apponet. Audi cōſiliū
⁊ ſuſcipe diſciplinā: vt ſis ſapiēs ī no-
uiſſimis tuis. Multe cogitatiōes ī coꝛ
de viri: volūtas aūt dñi ī eternū pma-

nebit. Hō indigēs miſericos ē: ⁊ me-
lioꝛ ē paup iuſt⁹ q̄ vir mēdax. Timoꝛ D
dñi ad vitā: ⁊ ī plenitudine cōmoꝛabi-
tur abſq̄ viſitatiōe peſſimi. Abſcōdit j.26
piger manū ſuā ſub aſcella: nec ad os
ſuū applicat eā. Peſtilente flagellato
ſtult⁹ ſapiētioꝛ erit: ſi aūt coꝛripueris
ſapiētē itelliget ſapiētiā. Qui affligit 27
patrē ⁊ fugit mrēꝫ: ignominioſus erit 27
⁊ infelix. Non ceſſes audire fili doctri- 7
nā: nec ignoꝛes ſmones ſciētie. Teſtꝭ
iniqu⁹ deridet iudiciū: ⁊ os impioꝛuꝫ
deuoꝛat iniq̄tatē. Parata ſūt deriſoꝛi
b⁹ iudicia: ⁊ mallei pcutientes ſtulto-
L Uxurioſa ¶ rū coꝛpoꝛib⁹. XX A
1 res vinū: ⁊ tumultuoſa ebrietaſ
Quicūq̄ his delectaẜ: nō erit
ſapiēs. Sicut rugit⁹ leonis: ita ⁊ ter-
roꝛ regis: q̄ ꝓuocat eū peccat in aīam
ſuā. Honoꝛ ē hoī q̄ ſeparat ſe a cōtētio
nib⁹: oēs aūt ſtulti cōmiſcēẜ cōtume-
lijs. Propẜ frigus piger arare noluit:
mēdicabit ḡ eſtate ⁊ nō dabiẜ illi. Si
cut aq̄ pfunda: ſic cōſiliū ī coꝛde viri
ſed hō ſapiens exhauriet illud. Multi
hoīes miſericoꝛdes vocāẜ: virū aūt fi-
delē q̄s iueniet? Juſt⁹ q̄ ambulat ī ſim B
plicitate ſua: beatos poſt ſe filios reli-
quit. Rex q̄ ſedet ī ſolio iudicij: diſſi-
pat oē malū ītuitu ſuo. ‖ Quis pōt di 1.Jo
cere: mūdū ē coꝛ meū: pur⁹ ſū a petō?
Pondus ⁊ pōdus: mēſura ⁊ menſura:
vtrūq̄ abomiabile ē apud deū. Ex ſtu
dijs ſuis intelligiẜ puer: ſi mūda ⁊ re-
cta ſint opa ei⁹. Aurē audientē ⁊ ocu-
lū vidētē: dñs fecit vtrūq̄. Noli dilige
re ſomnū: ne te egeſtas opprimat. Ape
ri oculos tuos ⁊ ſaturare panib⁹. Ma C
lū eſt malū ē: dicit oīs emptoꝛ: ⁊ cū re-
ceſſerit tūc gliabiẜ. Eſt aurū ⁊ multitu
do gēmarū: vas aūt pcioſū labia ſcien
tie. Tolle veſtimētū ei⁹ q̄ fideiuſſoꝛ ex j.27
titit alieni: ⁊ ꝓ extraneis aufer pign⁹
ab eo. Suauis ē hoī panis mēdacij: ⁊
poſtea implebiẜ os ei⁹ calculo. Cogita
tiones cōſilij roboꝛāẜ ⁊ gubernaculis
tractāda ſūt bella. Ei q̄ reuelat myſte-
ria: ⁊ ābulat frauduleter: ⁊ dilatat la-
bia ſua ne cōmiſcearꝭ. ‖ Qui maledicit Exo
pri ſuo ⁊ mri: extingueẜ lumē ei⁹ ī me Leui
dijs tenebꝛis. Hereditas ad quā feſti-
naẜ in pncipio: in nouiſſimo bñdictio
ne carebit. ‖ Ne dicas reddam malū ꝓ Ro
malo: expecta dñm ⁊ liberabit te. Ab, D

ominatio ē apud deū pōdus ꝛ pōdus:
ſtatera doloſa nō ē bona. A dño diri-
gunť greſſus viri:ꝗs aūt hoīm intelli
.15.c gere pōt viā ſuā? Ruina ē hoī deuota
re ſāctos:ꝛ poſt vota retractare. Diſſi-
pat impios rex ſapiēs:ꝛ incuruat ſuꝑ
eos fornicē. Lucerna dñi ſpiraculū ho
minis:ꝗ inueſtigat oīa ſecreta vētris.
Miſericordia ꝛ veritas cuſtodiunt re
gem:ꝛ roborať clemētia thron⁹ eius.
Exultatio iuuenū fortitudo eoꝝ: ꝛ di
gnitas ſenū canicies. Liuor vulneris
A abſterget mala:ꝛ plage i ſecretioribus
Icut diuiſio ventris. XXI
nes aqrū ita cor regis in manu
dñi:ꝗcūꝗ voluerit iclinabit il
lud. Oīs via viri recta ſibi videť: ap-
pēdit aūt corda dñs. Facere miſericor-
diā ꝛ iudiciū:magis placēt dño ꝙ vi
ctime. Exaltatio oculoꝝ ē dilatio cor-
dis:lucerna ipioꝝ pctm̄. Cogitatiōes
robuſti ſemꝑ ī abūdātia:oīs aūt piger
in egeſtate ē. Qui cōgregat theſauros
lingua mēdacij van⁹ ꝛ excors ē:ꝛ im-
B pingueť ad laqos mortꝭ. Rapine ipio
rū detrahēt eos:qꝛ noluerūt facere iu-
.25.d diciū. Peruerſa via viri aliena ē: ꝗ āt
mūdus ē rectū op⁹ ei⁹. Meli⁹ ē ſedere
in angulo domatꝭ: ꝙ cū muliere liti-
gioſa ꝛ ī domo cōmuni. Aia ipij deſi-
derat malū:nō miſerebiť ꝓximo ſuo.
Mulctato peſtilente ſapiētior erit par
uulus:ꝛ ſi ſecteť ſapiētiā ſumet ſciēti-
am. Excogitat iuſt⁹ de domo impij:vt
3.33.c detrahat impios a malo. Qui obturat
aurē ſuā ad clamorē pauperis:et ipſe
clamabit ꝛ nō exaudieť. Mun⁹ abſcō
C ditū extinguit iras:ꝛ domū in ſinu in
dignationē maximā. Gaudiū iuſto ē
facere iudiciū ꝛ pauor opantib⁹ iniq-
tatē. Uir ꝗ errauerit in via doctrine:
in cetu gigantiū cōmorabiť. Qui dili-
git epulas i egeſtate erit: ꝗ amat vinū
ꝛ pinguia ñ ditabiť. Pro iuſto dabiť
.25.c impius:ꝛ ꝑ recto iniqu⁹. Meli⁹ ē ha-
bitare in ťra deſerta:ꝙ cū muliere rixo-
ſa ꝛ iracūda. Theſaur⁹ deſiderabilis ꝛ
oleū i habitaculo iuſti:ꝛ imprudēs hō
diſſipabit illud. Qui ſequiť iuſticiā et
miſericordiā:iueniet vitā: iuſticiā ꝛ glo
D riā. Ciuitatē fortiū aſcēdit ſapiēs: de-
3.a ſtruxitꝗ robur fiducie ei⁹. Qui cuſto-
dit os ſuū ꝛ linguā ſuā:cuſtodit ab an
guſtijs aiam ſuā. Supbus ꝛ arrogās

vocať indoct⁹:ꝗ in ira opať ſupbiā.
Deſideria occidūt pigrū: noluerūt eñ
ꝗcꝗ man⁹ ei⁹ operari. Tota die cōcu
piſcit ꝛ deſiderat:ꝗ aūt iuſt⁹ ē tribuet
ꝛ nō ceſſabit. Hoſtie ipioꝝ abominabi ſ.15.b
les ꝗ offerūť ex ſcelere. Teſtis mēdax Eſa.1.d
pibit:vir obediēs loqť victoriā. Uir
impius ꝓcaciter obfirmat vultū ſuū:
ꝗ aūt rect⁹ ē corrigit viā ſuā. Nō ē ſa-
pientia:nō ē prudētia:nō ē cōſiliū cō-
tra dñm. Equ⁹ parať ad diē belli: do
min⁹ aūt ſalutē tribuit. XXII A
1 Eli⁹ eſt nomē bonū ꝙ diuitie Eccs.7.a
multe:ſuꝑ argētū ei ꝛ auꝝ gra
2 bona. Diues ꝛ pauꝑ obuiauerūt ſibi:
3 vtriuſꝗ opator ē dñs. Callidus videt
malū:ꝛ abſcōdit ſe:innocēs ptrāſijt ꝛ
4 afflict⁹ eſt dāno. Finis modeſtie timor
5 dñi:diuitie ꝛ gl'ia ꝛ vita. Arma ꝛ gla-
dij in via pueſi:cuſtos aūt aie ſue lon
6 ge recedit ab eis. Prouerbiū ē: adole-
ſcēs iuxͣ viā ſuā etiā cū ſenuerit nō re
7 cedet ab ea. Diues pauperib⁹ iperat:ꝛ
8 ꝗ accipit mutuū ſu⁹ eſt fenerātis. Qui B
ſeminat iniqtatē metet mala: ꝛ virga
9 ire ſue cōſumabiť. Qui ꝓn⁹ ē ad mi Ecci.31.c
ſericordiā bñdiceť:de panib⁹ eñ ſuis
dedit pauperi. Uictoriā ꝛ honorē acq Iſte v̄ſus
ret ꝗ dat munera:aiam aūt aufert ac- habeť in
10 cipientiū. Eijce deriſorē ꝛ exibit cū eo hreo
iurgiū:ceſſabuntꝗ cauſe ꝛ cōtumelie.
11 Qui diligit cordis mūdiciā: ꝓpter gra
tiā labioꝝ ſuoꝝ habebit amicū regē.
12 Oculi dñi cuſtodiūt ſciētiā:ꝛ ſupplan
13 tāť v̄ba iniq. Dicit piger:leo ē foris 1.23.c
14 ī medio plateaꝝ occidēdus ſum. Fo-
uea pfūda os aliene:cui irat⁹ eſt dñs
15 incidet in eā. Stulticia colligata ē in C
corde pueri:ꝛ virga diſcipline fugabit
16 eā. Qui calumniať pauperē vt augeat
diuitias ſuas:dabit ipe ditiori ꝛ ege-
17 bit. Fili mi inclina aurē tuā:ꝛ audi v̄
ba ſapiētiū. Appone aūt cor ad doctri
18 nā meā:ꝗ pulchra erit tibi cū ſuauerꝭ
eā in vētre tuo. Et redūdabit i labijs
19 tuis:vt ſit i dño fiducia tua. Uñ ꝛ oñ-
20 dā eā tibi hodie. Ecce deſcripſi eā tibi
tripliciter in cogitationib⁹ ꝛ ſcientia:
21 vt oſtēderē tibi firmitatē ꝛ eloꝗa veri
tatꝭ:rñdere ex eis illis: ꝗ miſerunt te.
22 Nō facias violētiā pauꝑi qꝛ pauꝑ eſt: D
23 neꝗ cōteras egenū in porta: qꝛ iudica Leui.19.
bit dñs cām ei⁹:ꝛ cōfiget eos ꝗ cōfixe-
24 rūt aiam ei⁹. Noli eſſe amic⁹ hoī iracū

25 do: necꝫ ābules cū viro furioſo: ne for
te diſcas ſemitas ei⁹: ⁊ ſumas ſcādalū
26 aie tue. Noli eē cū his q̇ defigūt man⁹
ſuas: ⁊ qui vades ſe offerūt ꝓ debit.
27 Si ei nō habes vn̄ reſtituas: q̇d cauſe
ē vt tollas opimētū de cubili tuo? Ne
28 trāſgrediar ꝉminos antiq̊s: q̊s poſue
29 rūt p̄res tui. Vidiſti virū velocē i ope
ſuo: corā regib⁹ ſtabit: nec erit añ igno
A Quando ſeder (biles. XXIII
q vt comedas cū p̄ncipe: diligen
ter attēde q̇ ſūt appoſita añ fa-
ciē tuā: ⁊ ſtatue cultrū i gutture tuo: ſi
tñ habes i ptāte aiam tuā. Ne deſide-
res de cibis ei⁹: in q̊ ē panis mēdatīj.
Noli laborare vt diter: ſꝫ prudentie
tue pone modū, Ne erigas oculos tu-
os ad opes q̄s ñ potes habere: q̄ faci
ent ſibi pēnaſ q̄ſi aq̄le ⁊ volabūt i celū
Ne comedas cū hoie iuido: ⁊ ne deſide
res cibos ei⁹: qm̄ i ſilitudinē arioli et
B cōiecturis eſtimat qđ ignorat Comede
⁊ bibe dicet tibi: ⁊ mēs ei⁹ nō ē tecū.
Cibos q̊s comederas, euomes: ⁊ ꝑdes
pulchros ſmones tuos. In aurib⁹ in-
ſipientiū ne loq̄ris: q̄ deſpiciēt doctri
nā eloquīj tui. Ne attingas ꝑuulorū
ꝉminos: ⁊ agrū pupilloꝝ ne introeas.
Propinqu⁹ ei illoꝝ fort ē: ⁊ ip̄e iudi-
cabit ꝯ te cām illoꝝ. Ingrediaꝉ ad do-
ctrinā cor tuū: ⁊ aures tue ad ꝟba ſci-
S.17.b entie. Noli ſubtrahere a puero diſci-
Ecci.30.a plinā: ſi ei ꝑcuſſeris eū virga: nō morie
tur. Tu virga ꝑcuties eū: ⁊ aīam ei⁹ d̄
inferno liberabis. Fili mi ſi ſapiēs fu
erit anim⁹ tu⁹: gaudebit tecū cor meū
⁊ exultabūt renes mei cū locuta fuerit
recta labia tua. Nō emuleꝉ cor tuum
pctōres: ſꝫ i timore dn̄i eſto tota die: q̄
habebis ſpem i nouiſſimo: ⁊ p̄ſtolatio
C tua nō aufereꝉ. Audi fili mi ⁊ eſto ſa-
piēs: ⁊ dirige i via animū tuū. Noli eē
in cōuiuīis potatoꝝ: nec i comeſſatio-
nib⁹ eoꝝ q̇ carnes ad veſcēdū cōferūt:
q̄ vacātes potib⁹ ⁊ dātes ſymbola cō-
ſumenꝉ: ⁊ veſtieꝉ pannis dormitatio.
Audi patrē tuū q̇ genuit te: ⁊ ne cōtē
nas cū ſenuerit mater tua. Veritatem
eme: ⁊ noli vēdere ſapiam ⁊ doctrinā
⁊ itelligētiā. Exultat gaudio p̄r iuſti:
q̇ ſapiētē genuit: letabiꝉ in eo. Gaude
at p̄r tu⁹ ⁊ mr̄ tua: et exultet q̇ genuit
te. Prebe fili mi cor tuū mihi: ⁊ oculi
tui vias meas cuſtodiāt. Fouea ei ꝓfū

da ē meretrix: ⁊ pute⁹ anguſt⁹ aliena. S.22.b
Inſidiaꝉ i via q̄ſi latro: ⁊ q̊s icautos
viderit iterficiet. Cui ve: cui⁹ patri ve
cui rixe: cui fouee: cui ſine cā vulnera: D
cui ſuffoſſio oculoꝝ? Nonne his q̇ cō-
moranꝉ i vino: ⁊ ſtudēt calicib⁹ epotā
dis? Ne intuear vinū qn̄ flaueſcit: cū
ſplēduerit in vitro color ei⁹. Ingrediꝉ
blāde ⁊ i nouiſſimo mordebit vt colu-
ber: ⁊ ſic regul⁹ venena diffūdet. Ocu-
li tui videbūt extraneas: ⁊ cor tuū loq̄
tur ꝑuerſa. Et eris ſicut dormiēs i me
dio mari: ⁊ q̄ſi ſopit⁹ gubernator amiſ
ſo clauo: ⁊ dices: Verberauerūt me ſꝫ nō
dolui: traxerūt me ⁊ ego nō ſenſi. Qn̄
euigilabo: ⁊ rurſus vina reperiā.
N E emuleris viros XXIIII A
n malos nec deſideres eē cū eis:
q̄ rapinas meditaꝉ mēs eoꝝ:
⁊ fraudes labia eoꝝ loquunꝉ. Sapia
edificabiꝉ dom⁹: ⁊ prudētia roborabi
tur. In doctria replebūꝉ cellaria: vni-
uerſa ſubſtātia p̄cioſa ⁊ pulcherrima.
Vir ſapiēs fort ē ⁊ vir doct⁹ robuſt⁹
⁊ valid⁹: q̄ cū diſpoſitiōe iniꝉ bellū: ⁊
erit ſal⁹ vbi multa cōſilia ſūt. Excelſa S.11.
ſtulto ſapia: i porta nō aperiet os ſuū.
Qui cogitat mala facere: ſtult⁹ vocabi
tur. Cogitatio ſtulti pctm̄ ē: ⁊ abomia
tio hoim detractor. Si deſperauer la
pſus i die anguſtie: iminueꝉ fortitudo
tua. Erue eos q̇ ducunꝉ ad mortē: ⁊ q̇ Ps.1.
trahūꝉ ad interitū liberare ne ceſſes. B
Si dixeris nō ſuppetūt: q̇ inſpector eſt
cordis ipſe intelligit: et ſeruatorē aie
tue nihil fallit: reddetq; hoi iuxta opa
ſua. Come fili mi mel quia bonū eſt: et
fauū dulciſſimū gutturi tuo. Sic ⁊ do-
ctrina ſapie aie tue: quā cū iuener: ha
bebis in nouiſſimis ſpē ⁊ ſpes tua nō
ꝑibit. Ne inſidieris ⁊ q̄ras impietatē
i domo iuſti: neq; vaſtes requiē eius.
Septies ei i die cadet iuſt⁹ ⁊ reſurget:
impīj aūt corruēt i malū. Cū ceciderit C
inimic⁹ tu⁹ ne gaudeas: ⁊ i ruina eius S.17.
ne exultet cor tuū: ne forte videat dn̄s
⁊ diſpliceat ei: ⁊ auferat ab eo irā ſuā
Ne cōtēdas cū peſſimis: nec emuleris
ipios: qm̄ nō habēt futuroꝝ ſpem ma
li: ⁊ lucerna impioꝝ extingueꝉ. Time
dn̄m fili mi ⁊ regē: ⁊ cū detractoribus Job.
nō cōmiſcearis. Qm̄ repente cōſurget
ꝑditio eoꝝ: ⁊ ruinā vtriuſq; q̊s nouit? S.Si
Hec q̄ꝫ ſapientib⁹. Cognoſcere ꝑſonā Jac.

in iudicio nõ eſt bonũ. Qui dicũt im-
pio iuſtus es: maledicẽt eis ꝑꝑłi: ⁊ dete
ſtabunt eos tribꝰ. Qui arguũt eũ lau
dabũt: ⁊ ſuꝑ eos veniet bñdictio. La-
bia deoſculabit qui recta ꝟba rñdet.
Prepara foris opꝰ tuũ: ⁊ diligẽter ex-
D erce agrũ tuũ: ⁊ poſtea edifices domuꝫ
tuã. Ne ſis teſtis fruſtra ꝯ ꝓximũ tuũ:
nec lactes quẽꝗ̃ labijs tuis. Ne dicas
quõ fecit mihi ſic faciã ei: ⁊ reddã vni-
cuiqꝫ ſm opus ſuũ. Per agrũ hoīs pi-
gri trãſiui ⁊ ꝑ vineã viri ſtulti. Et ecce
totũ repleuerãt vrtice: ⁊ operuerãt ſuꝑ
ficiẽ eiꝰ ſpine: ⁊ maceria lapidũ deſtru
cta erat. Qđ cũ vidiſſem poſui ĩ coꝛde
meo: ⁊ exemplo didici diſciplinã. Uſqꝫ
quo piger dormies: vſqꝫ quo de ſomno
5.6.b cõſurges? Parũ inquã dormies: modi
cum dormitabis: pauxillũ manus cõ-
ſeres vt quieſcas: ⁊ veniet tibi q̃ſi cur
ſoꝛ egeſtas tua ⁊ mendicitas quaſi vir
armatus. XXV

A HE quoqꝫ pa-
rabole ſalomonis: quas trãſtu
lerunt viri ezechie regis iuda.
Gl̃ia dei ẽ celare ꝟbũ: ⁊ gl̃ia regũ inue-
ſtigare ſermonẽ. Celũ ſurſũ ⁊ t̃ra deoꝛ
ſũ: ⁊ coꝛ regũ ĩſcrutabile. Aufer rubi-
genẽ de argẽto: ⁊ egredietꝛ vas puriſſi
mũ. Aufer ĩpietatẽ de vultu regꝭ: ⁊ fir
mabitꝛ iuſticia thronꝰ eiꝰ. Ne gl̃ioſus
appareas coꝛã rege: ⁊ in loco magnoꝝ
14.b ne ſteterꝭ. Meliꝰ ẽ eĩ vt dicatꝛ tibi aſ-
cẽde huc q̃ꝫ vt humilierꝭ coꝛã ꝓncipe.
Que viderũt oculi tui ne ꝓferas ĩ iur-
gio cito: ne poſtea emendare nõ poſſis
B cũ dehoneſtauerꝭ amicũ tuũ. Cãm tuã
tracta cũ amico tuo: ⁊ ſecretũ extraneo
ne reueles: ne foꝛte inſultet tibi cũ au-
ius ñ dierit: ⁊ exprobꝛare ñ ceſſet. ‖ Gr̃a ⁊ a-
n he micitia liberãt: q̃s tibi ſerua: ne expꝛo
bꝛabilis fias. Mala aurea ĩ lectis ar-
gẽteis: q̃ loquitꝛ ꝟbũ ĩ tp̃e ſuo. In au-
ris aurea ⁊ margarita fulgẽs: q̃ arguit
ſapiẽtẽ ⁊ aurẽ obedientẽ. Sicut frigꝰ
niuis ĩ die meſſis: ita legatꝰ fidelis ei
q̃ miſerit eũ: aiam ip̃ius requieſcere fac̃.
Nubes ⁊ vẽtꝰ ⁊ pluuie nõ ſequentes:
..8 vir gl̃ioſus ⁊ ꝓ miſſa nõ cõplẽs. Pati
C entia lenietꝛ ꝓnceps: ⁊ lingua mollis
cõfringet duritiã. Mel inueniſti: come-
de qđ ſufficit tibi: ne foꝛte ſatiatꝰ euo-
mas illud. Subtrahe pedẽ tuũ de do-
mo ꝓximi tui: neq̃n ſatiatꝰ oderit te.
Iaculũ ⁊ gladiꝰ ⁊ ſagitta acuta: hõ q̃
loquitꝛ ꝯ ꝓximũ ſuũ falſum teſtimoni
19 um. Dens putridus ⁊ pes laſſus: q̃ ſpe
rat ſuꝑ infideli in die anguſtie: ⁊ amit
tit palliũ ĩ die frigoꝛis. Acetũ in nitro
20 q̃ cãtat carmina coꝛdi peſſimo. ‖ Sicut Iſte verſus ñ
tinea veſtimẽto ⁊ vermis ligno: Ita tri habetꝛ in he
21 ſticia viri nocet coꝛdi. Si eſurierit ini breo
micꝰ tuꝰ ciba illũ: ſi ſitit da ei aquã bi Ro.21.
22 bere. Prunas ei cõgregabis ſuꝑ caput
23 eiꝰ ⁊ dñs reddet tibi. Uẽtꝰ aquilo diſſi D
pat pluuias: ⁊ facies triſtis linguã de
24 trahentẽ. Melius eſt ſedere in angulo 5.21.b
domatis: q̃ cũ muliere litigioſa: ⁊ ĩ do
25 mo cõmuni. Aqua frigida aĩe ſitienti
26 ⁊ nũcius bonꝰ de terra longinq̃. Fons Ecci.5.c
turbatus pede ⁊ vena coꝛrupta: iuſtus
27 cadẽs coꝛã impio. Sicut q̃ mel multũ
comedit nõ eſt ei bonũ: ſic q̃ ſcrutatoꝛ
28 eſt maieſtatis opprimetꝛ a gloꝛia. Sic
vrbs patens ⁊ abſqꝫ muroꝝ ambitu:
ita vir q̃ nõ poteſt in loquẽdo cohibe-
re ſpiritũ ſuũ. XXVI B

Q Uomodo nix in eſtate: ⁊ pluuie ĩ meſ-
ſe: ſic indecẽs eſt ſtulto gloꝛia.
Sicut auis ad alta trãſuolãs: ⁊ paſſer
quolibet vadẽs: ſic maledictũ fruſtra
ꝓlatũ in quẽpiã ſuꝑueniet. Flagellũ
equo ⁊ chamꝰ aſino: ⁊ virga in doꝛſo
ĩpꝛudentiũ. Ne reſpõdeas ſtulto iuxta
ſtulticiã ſuaꝫ: ne efficiaris ei ſimilis.
Rñde ſtulto iuxͣ ſtulticiã ſuã: ne ſibi ſa
piens eſſe videatꝛ. Claudus pedibus ⁊
iniq̃tatẽ bibẽs: q̃ mittit verba ꝑ nũci
um ſtultũ. Quõ pulchꝛaſ fruſtra habet B
claudus tibias: ſic indecẽs ẽ in oꝛe ſtul
toꝝ parabola. Sicut q̃ mittit lapidẽ
ĩ aceruũ mercurij: ita q̃ tribuit ĩſipiẽ-
ti honoꝛẽ. Quomodo ſi ſpina naſcatꝛ ĩ
manu temulẽti: ſic parabola ĩ oꝛe ſtul-
toꝝ. Iudiciũ determinat cauſas: ⁊ q̃
impoſuit ſtulto ſilentiũ iras mitigat.
Sicut canis qui reuertitꝛ ad vomitũ 2.Pe.2.d.
ſuũ: ſic imprudẽs qui iterat ſtulticiã
ſuã. Uidiſti hoĩem ſapiẽtẽ ſibi videri
magis illo ſpẽ habebit inſipiẽs. Dicit
piger leo eſt in via: ⁊ leena ĩ itineribꝰ.
Sicut oſtiũ vertitꝛ in cardine ſuo: ita C
piger ĩ lectulo ſuo. Abſcõdit piger ma 5.19.d
nꝰ ſub aſcella ſua: ⁊ laboꝛat ſi ad os ſu
um eas cõuerterit. Sapiẽtioꝛ ſibi piger
videtꝛ: ſeptẽ viris loquẽtibꝰ ſniãs. Si
cut q̃ apphẽdit auribꝰ canẽ: ſic q̃ trã-
ſit ⁊ ĩpatiẽs cõmiſcetꝛ rixe alteriꝰ. Si-
cut noxiꝰ ẽ q̃ mittit ſagittas ⁊ lanceas

in mortē:ita vir q̄ fraudulenter nocet
amico ſuo:⁊ cū fuerit deꝓhēſus dicet:
Eccli.28.b ludēs feci.‖ Cū defecerit ligna extingue
tur ignis:⁊ ſuſurrone ſubtracto: iur-
gia cōqeſcūt. Sicut carbones ad pru-
nas ⁊ ligna ad ignē: ſic hō iracundus
ſuſcitat rixas. Uerba ſuſurrōis q̄ſi ſim
plicia:⁊ iꝑa ꝑueniūt ad itima cordis.
D Quō ſi argento ſordido ornare velis
vas fictile: ſic labia tumētia cū peſſi-
mo corde ſociata. Labijs ſuis intelligi
tur inimic⁹:cū ī corde tractauerit do-
los. Qū ſubmiſerit vocē ſuā ne credi-
deris ei:qm̄ ſeptē neq̄tie ſūt ī corde il
lius. Qui operit odiū fraudulēt᷑: reue-
Eccli.10.b labit᷑ malitia ei⁹ in ꝯcilio.‖Qui fodit
Eccli.27.d foueā incidet ī eā:⁊ q̄ voluit lapidē re-
uertet᷑ ad eū. Lingua fallax n̄ amat ve
ritatē ⁊ os lubricū oꝑat᷑ ruinas.

A Ne glorier̄ in craſti- XXVII
n nū ignorās q̄ ſuꝑuētura pariat
dies. Laudet te alien⁹ et nō os
Eccli.22.b tuū:extrane⁹ ⁊ nō labia tua. Graue eſt
3 ſaxū ⁊ oneroſa arena: ſ; ira ſtulti vtro-
q̧ grauior. Ira nō habet miſericordiā
4 nec erūpēs furor:⁊ ipetū cōcitati ferre
5 q̄s poterit? Melior ē manifeſta corre-
6 ctio:q̄ amor abſcōdit⁹. Meliora ſunt
vulnera diligēt̄: q̄ fraudulēta oſcu-
Job.6.b la odiēt̄. Aia ſaturata calcabit fauū:
⁊ aīa eſuriēs etiā amaꝝ ꝓ dulci ſumet
Sicut auis trāſmigrās d̄ nido ſuo: ſic
B vir q̄ derelinq̄t locū ſuū. Unguento et
varijs odoribus delectat᷑ cor:⁊ bonis
10 amici cōſilijs aīa dulcorat᷑. Amicū tu
um ⁊ amicū p̄ris tui ne dimiſeris:⁊ do
mū fratris tui ne īgrediar̄ ī die affli-
ctionis tue. Melior eſt vicinus iux̄:q̄
11 frater ꝓcul. Stude ſapie fili mi, ⁊ leti-
fica cor meū:vt poſſis exꝓbranti r̄nde
12 re ſermonē. Aſtut⁹ vidēs malū abſcō- 13
dit⁹ ē:ꝑuuli trāſeūtes ſuſtinuerūt di-
S.20.c ſpēdia. Tolle veſtimētū ei⁹ q̄ ſpopon-
dit ꝓ extraneo:⁊ ꝓ alienis aufer ei pi
14 gn⁹. Qui bn̄dicit ꝓximo ſuo voce grā
di de nocte cōſurgēs:maledicēti ſimil᷑
S.16.b erit. Tecta ꝑ ſtillātia ī die frigoris ⁊ li
16 tigioſa mulier cōꝑant᷑. Qui retinet eā
q̄ſi q̄ vētū teneat:⁊ oleū dextre ſue eua
17 cuet. Ferrū ferro exacuit᷑:⁊ hō exacuit
18 faciē amici ſui Qui ſuat ficū comedet
fruct⁹ ei⁹:⁊ q̄ cuſtos ē dn̄i ſui glificā-
19 bit᷑. Quō in aq̄s reſplēdēt vult⁹ ꝓſpi
ciētiū:ſic corda hoim manifeſta ſunt

prudētib⁹. Infern⁹ ⁊ ꝑditio nūq̄ replē J.30.c
tur:ſilr̄ ⁊ oculi hoim īſatiabiles. Quō Eccs.
ꝓbat᷑ in cōflatorio argētū ⁊ ī fornace Eccli.
aurū:ſic ꝓbat᷑ hō ore laudāt̄.‖Cor in D
iniq̄ inq̄rit mala: cor aūt rectū inq̄rit Iſte
ſciam. Si cōtuder̄ ſtultū ī pila q̄ſi pti habet
ſanas feriēte deſuꝑ pilo: n̄ auferet᷑ ab hebreo.
eo ſtulticia ei⁹. Diligēter agnoſce vul-
tū pecoris tui:tuoſq̧ greges cōſiderat
Nō eīm habebis iugit̄ ptātē:ſ; corona
tribuet᷑ tibi ī generatione ⁊ generatio
nē. Apta ſunt prata ⁊ appꝑuerūt herbe
virētes:⁊ collecta ſūt fena d̄ montib⁹.
Agni ſūt ad veſtimentū tuū ⁊ hedi ad
agri ꝑciū. Sufficiat tibi lac capraꝝ in
cibos tuos ⁊ ī neceſſaria dom⁹ tue: et
ad victū ancillis tuis. XXVIII

Fugit impi⁹ nemine ꝑſequēte: A
iuſt⁹ aūt q̄ſi leo cōfidens abſq̧
terrore erit. Propter pctā terre
multi pn̄cipes ei⁹:⁊ ꝓpt hois ſapiam
⁊ horū ſciam q̄ dicūt᷑: vita ducis lōgi-
or erit. Uir pauꝑ calūniās pauꝑes: ſi-
milis ē hymbri vehemēti ī q̄ parat᷑ fa
mes. Qui derelinquūt legē:laudāt im
piū:q̄ cuſtodiūt ſuccēdunt᷑ ꝯ eū. Uiri
mali nō cogitāt iudiciū: q̄ aūt inq̄rūt
dn̄m aīaduertūt oīa. Melior ē pauper S.9.c
ambulās ī ſimplicitate ſua:q̄ diues ī
prauis itinerib⁹. Qui cuſtodit legē fi- B
lius ſapiēs ē:q̄ āt cōmēſatores paſcit
cōfundit p̄rem ſuū. Qui coaceruat di
uitias vſuris ⁊ fenore liberali:ī paupe
res cōgregat eas. Qui declinat aures
ſuas ne audiat legē:oro ei⁹ erit execra
bilis. Qui decipit iuſtos ī via mala:in
interitu ſuo corruet:⁊ ſimplices poſſi-
būt bona ei⁹. Sapiēs ſibi videt᷑ vir di
ues:pauꝑ aūt prudēs ſcrutabit᷑ eū. In
exultatione iuſtoꝝ mlta glia ē:regnā-
tib⁹ impijs ruine hoim. Qui abſcōdit
ſcelera ſua nō dirigēt᷑: q̄ aūt confeſſus
fuerit ⁊ reliq̄rit ea miſcd̄iam conſeq̄t᷑.
Beat⁹ hō q̄ ſemꝑ ē pauid⁹: q̄ vero mē- C
tis eſt dure:corruet in malū. Leo rugi
ēs ⁊ vrſus eſuriēs:pn̄ceps ipi⁹ ſuꝑ po
pulū pauperē. Dux indigēs pruden-
tia:multos opprimet ꝑ calūniā: q̄ aūt
odit auaritiā lōgi fiēt dies ei⁹. Hoiem
q̄ calūniat᷑ aīe ſāguinē:ſi vſq̧ ad la-
cū fugerit nemo ſuſtinet. Qui ābulat S.10
ſimpliciter ſalu⁹ erit:q̄ ꝑuerſis gradit᷑
vijs cōcidet ſemel. Qui oꝑat᷑ terrā ſuā S.12
ſatiabit᷑ panib⁹:q̄ āt ſectat᷑ ociū reple

20 bit egeſtate. Uir fidel' multū laudabit
qui āt feſtinat ditari: nō erit inocens.
21 Qui cognoſcit i iudicio faciē nō bñ fa
22 cit: iſte ꝛ ꝓ bucella panis deſerit vita-
D tē. Uir q̄ feſtinat ditari ꝛ aliis inuidet
23 ignorat ꝙ egeſtas ſuperueniet ei. Qui
corripit hoiez: grāz poſtea iueniet apd
eū: mag' ꝙ ille q̄ lingue blādimēta deci
24 pit. Qui ſubtrahit aliq̄d a pr̄e ſuo vl a
mr̄e: ꝛ dicit: h̄ nō eſſe pctm̄: ꝑticeps ho
micide eſt. Qui ſe iactat ꝛ dilatat: iur-
25 gia ꝯcitat: q̄ vo ſperat i dn̄o ſaluabit.
26 Qui ꝯfidit i corde ſuo ſtult' ē: q̄ āt gra
27 dit ſapienter ipſe laudabitur. Qui dat
paupi nō indigebit: q̄ deſpicit deꝓcan
28 tē ſuſtinebit penuriā. Cū ſurrexerit im
pij abſcōdēt hoies: cū illi perierit: mul
tiplicabūtur iuſti. XXIX
A Uiro q̄ corripientē dura ceruice
ꝯtemnit: repētin' ei ſupueniet
interit': ꝛ eū ſanitas nō ſeq̄t. In mul-
tiplicatiōe iuſtoꝝ letabit vulg': cū im
15.a pij ſūpſerint pncipatū gemet ꝑpl's. Uir
q̄ amat ſapiam letificat pr̄em ſuū: qui
aūt nutrit ſcortū ꝑdet ſubſtantiā. Rex
iuſt' erigit terraz: vir auar' deſtruet eā
Homo q̄ blādis fictiſq; ſmōib' loqui
tur amico ſuo: rete expandit greſſibus
ei'. Peccātē virū iniquū inuoluet la-
queus: ꝛ iuſt' laudabitur atq; gaude-
bit. Nouit iuſt' cauſā pauperū: impi'
B ignorat ſciētiā. Hoies peſtilētes diſſi-
pāt ciuitatē: ſapiētes vero auertūt fu-
rorē. Uir ſapiēs ſi cū ſtulto ꝯtenderit:
ſiue iraſcat ſiue rideat: nō inueniet re-
quiē. Uiri ſanguinū oderūt ſimplicē:
iuſti aūt querūt aiam ei'. Totū ſpiritū
ſuū ꝓfert ſtult': ſapiēs differt et reſer-
uat in poſterū. Princeps q̄ libēter au-
dit vba mēdacij: oēs miniſtros habet
impios. Paup et creditor obuiauerūt
ſibi: vtriuſq; illumiator eſt dn̄s. Rex q̄
iudicat in vitate paupes: thron' eius
C 15 in eternū firmabit. Uirga atq; corre-
ctio tribuit ſapiētiā: puer aūt q̄ dimit-
tit volūtati ſue cōfūdit matrē ſuā. In
multiplicatiōe impioꝝ multiplicabū-
tur ſcelera: ꝛ iuſti ruinas eoꝝ videbūt.
Erudi filiū tuū ꝛ refrigerabit te: ꝛ da-
bit delitias aie tue. Cū ꝓphetia defece-
rit diſſipabit ꝑpl's: q̄ vero cuſtodit legē
beat' ē. Seru' vbis nō pōt erudiri: q2
qd dicis itelligit: ꝛ rn̄dere cōtēnit. Ui-
diſti hoiem velocē ad loquendū: ſtul-
ticia mag' ſperāda ē ꝙ illi' correctio.
Qui delicate a pueritia ſua nutrit ſuū D
ſuū: poſtea ſentiet eū ꝯtumacē. Uir ira
cūdus ꝓuocat rixas: ꝛ q̄ ad indignan-
dū facilis ē: erit ad peccādū ꝓcliuior.
Superbū ſeq̄tur hūilitas: ꝛ humilē ſpū Iob.22.d
ſuſcipiet gl'ia. Qui cū fure participat
odit aiam ſuā: adiurātē audit ꝛ nō in
dicat. Qui timet hoiem cito corruet: q̄
ſperat i dn̄o ſubleuabit. Multi req̄rūt
faciē pncipis et iudiciū a dn̄o egredit
ſinguloꝝ. Abominant iuſti virū impiū:
ꝛ abominant impij eos q̄ in recta ſūt
via. Uerbū cuſtodiēs fili': ext ꝑditiōe ꝫ Nō habet
Uerba cōgregantis /(erit. XXX in hebreo
filij vomētis. Uiſio quā locut' A
ē vir cū q̄ eſt de': ꝛ q̄ deo ſecum
2 morāte ꝯfortat' ait: Stultiſſim' ſū vi-
3 roꝝ: ꝛ ſapiētia hoim nō ē mecū. Nō di
4 dici ſapiam: ꝛ noui ſciam ſctoꝝ. Quis
aſcēdit in celū atq; deſcēdit? Quis cō
tinuit ſpiritū i manib' ſuis? Quis col-
ligauit aq̄s q̄ſi in veſtimēto? Quis ſu-
ſcitauit oēs terminos terre? Qd nomē
eſt eius: ꝛ qd nomen filij eius ſi noſti?
5 Ois ſmo dei ignit': clype' eſt oib' ſpe- Ps.118
6 rantib' in ſe. Ne addas q̄cq; vbis illi Apo.vlt.d
7 us ꝛ arguar: iueniariſq; mēdax. Duo
rogaui te: ne deneges mihi añq; mori-
8 ar. Uanitatē ꝛ vba mēdacia lōge fac
a me. Mēdicitatē ꝛ diuitias ne dede- B
ris mihi: tribue tm̄ victui meo neceſſa
9 ria: ne forte ſatiat' illiciar ad negādū
ꝛ dicā: q̄s ē dn̄s: aut egeſtate cōpulſus
10 furer ꝛ ꝑiurē nomē dei mei. Ne accu-
ſes ſeruū ad dn̄m ſuū: ne forte maledi-
11 cat tibi ꝛ corruas. Generatio q̄ pr̄i ſuo
12 maledicit: ꝛ q̄ mr̄i ſue nō bñdicit. Ge-
neratio q̄ ſibi mūda videt: ꝛ tn̄ nō ē lo
13 ta a ſordib' ſuis. Generatio cui' excelſi
ſūt oculi: et palpebre ei' in alta ſurre-
14 cte. Generatio q̄ ꝓ dētib' gladios ha-
bet ꝛ cōmādit molarib' ſuis vt come-
dat inopes d terra: ꝛ paupes ex hoib'.
15 Sanguiſuge due ſūt filie: dicētes affer
affer. Tria ſūt inſaturabilia ꝛ q̄rtū qd s.27.c C
16 nunq; dicit ſufficit. Infern' ꝛ os vul-
ue, et terra q̄ nō ſatiat aq̄. Ignis vero
17 nūq; dicit ſufficit. Oculū q̄ ſubſannat
pr̄em ꝛ q̄ deſpicit partū mr̄is ſue: ſuffo
diant eū corui de torrentib': ꝛ come-
18 dant eū filie aq̄le. Tria ſunt difficilia
mihi: ꝛ quartū penit' ignoro. Uiā aq̄-
le in celo: viā colubri ſup petrā: viam
D

nauis in medio mari: ⁊ viã viri i ado-
20 leſcētia. Talis eſt ⁊ via mulieris adul
tere q̄ comedit: ⁊ tergens os ſuū dicit:
21 Nō ſū opata malū. Per tria mouetur
22 terra: ⁊ q̄rtū qḋ non pōt ſuſtinere. Per
ſuū cū regnauerit: ꝑ ſtultū cū ſaturat⁹
23 fuerit cibo: ⁊ ꝑ odioſam mulierē cū in
mr̄imonio fuerit aſſūpta: ⁊ ꝑ ancillã
24 cuȝ fuerit heres dn̄e ſue. Quattuor ſūt
minima terre: ⁊ ipa ſūt ſapiētiora ſapi
25 entib⁹ Formice ppl's infirm⁹: q̄ pparat
26 in meſſe cibū ſuū. Lepuſcul⁹ plebs iua
27 lida: q̄ collocat i petra cubile ſuū. Re-
gē locuſta nō habet: et egredit̄ vniūſa
28 ꝑ turmas ſuas. Stellio manib⁹ nitit̄:
29 ⁊ morat̄ i edib⁹ reg̃. Tria ſūt que bn̄
30 gradiūt̄: ⁊ q̄rtū qḋ incedit felicit̄. Leo
fortiſſim⁹ beſtiarū: ad nulli⁹ pauebit oc
31 curſū. Gall⁹ ſuccinct⁹ lūbos ſuos ⁊ ari
32 es: nec ē rex q̄ reſiſtat ei: ⁊ q̄ ſtult⁹ ap̄pa
ruerit: poſtq̄ eleuat⁹ ē in ſublime. Si
eni itellexiſſet: ori ſuo ipoſuiſſet manū.
33 Qui aūt fortiter p̄mit vbera ad eliciē-
dū lac: exp̄mit butyrū: ⁊ q̄ vehemēter
emūgit: elicit ſāguinē: ⁊ q̄ puocat iras
pducit diſcordias. ¶ XXXI
1 VErba lamuelis reg̃. Viſio qua
2 erudiuit eū mater ſua. Quid di
lecte mi? q̄d dilecti vteri mei? q̄d dile-
3 cte votoꝝ meorū? Ne dederis mulieri
bus ſubſtātiã tuã: ⁊ diuitias tuas ad
4 delēdos reges. Noli regib⁹ o lamuel:
noli regib⁹ dare vinū: q2 nullū ſecretū
5 ē vbi regnat ebrietas. Ne forte bibant
⁊ obliuiſcāt̄ iudicioꝝ: ⁊ mutēt cauſā
6 filioꝝ paupis. Date ſicerā merētibus:
7 ⁊ vinū his q̄ amaro ſūt aīo. Bibant et
obliuiſcāt̄ egeſtatis ſue: et doloris ſue
8 nō recordēt̄ ampli⁹. Aperi os tuū mu
9 to: ⁊ cauſis oīm filioꝝ q̄ ptrāſeūt. Ape
ri os tuū: decerne qḋ iuſtū ē: et iudica
10 inopem ⁊ pauperē. Aleph. Mulierē for
tem q̄s inueniet pcul ⁊ de vltimis fini
11 bus p̄ciū ei⁹. Beth. Cōfidit i ea cor viri
ſui: ⁊ ſpolijs nō indigebit. Gymel. Red
12 det ei bonū ⁊ nō malū oībus dieb⁹ vi-
13 te ſue. Deleth. Queſiuit lanā ⁊ linū: et
14 opata ē ɔſilio manuū ſuaꝝ. He Facta
eſt q̄ſi nauis inſtitoris: de lōge portās
15 panē ſuū. Uau. De nocte ſurrexit: de-
ditq̄ p̄dam domeſticis ſuis et cibaria
16 ancillis ſuis. Zay. Cōſiderauit agrū et
emit eū de fructu manuū ſuaꝝ planta
17 uit vineā. Heth. Accinxit fortitudine
lūbos ſuos: ⁊ roborauit brachiū ſuū.
18 Teth. Guſtauit ⁊ vidit q2 bona eſt ne-
gotiatio ei⁹ nō extinguet̄ in nocte lu-
19 cerna eius. Ioth. Manū ſuã miſit ad
fortia: ⁊ digiti ei⁹ app̄rehēderūt fuſū.
20 Caph. Manū ſuã aperuit inopi: et pal-
mas ſuas extēdit ad pauperē. Lamech
21 Non timebit domui ſue a frigorib⁹ ni-
uis: oēs eñ domeſtici ei⁹ veſtiti ſūt du
22 plicibus. Mem. Stragulatã veſtem fe
cit ſibi: byſſus et purpura indumentū
23 eius. Nun. Nobilis i portis vir ei⁹: qū
24 ſederit cuȝ ſenatorib⁹ terre. Samech.
Syndonē fecit ⁊ vēdidit: ⁊ cingulum
25 tradidit chananeo. Ayn. Fortitudo et
decor indumētū ei⁹: ⁊ ridebit i die no-
26 uiſſimo. Phe. Os ſuū aperuit ſapie: et
27 lex clemētie in lingua ei⁹. Sade. Cōſi-
derauit ſemitas dom⁹ ſue: ⁊ panē oci-
28 oſa nō comedit. Coph. Surrexerūt filij
ei⁹ ⁊ beatiſſimã p̄dicauer̄t: vir ei⁹ ⁊ lau
29 dauit eã. Res. Multe filie ɔgregauer̄t
diuitias: tu ſupgreſſa es vniūſas. Syn
30 Fallax gr̄a ⁊ vana ē pulchritudo: mu-
lier timēs dn̄m ipa laudabit̄. Thau.
31 Date ei de fructu manuū ſuarū: ⁊ lau-
dēt eã i portis opa ei⁹. ¶ Expliciūt p̄-
uerbia ſalomonis. Incipit plog⁹ ſan-
cti Hieronymi in librū Eccleſiaſten.

MEmini me añ h' ferme q̄nquē-
niū: cū adhuc rome eſſem et ec-
cleſiaſten ſācte bleſille legerē:
vt eã ad ɔtemptū mūdi hui⁹ puocarē:
⁊ oē qḋ i mūdo cerneret putaret eſſe
ꝑ nihilo: rogatū ab ea: vt in morē cō-
mentarioli: obſcura queq̄ diſſerē: vt
abſq̄ me poſſet itelligere que legebat.
Itaq̄ qm̄ in pcinctu nr̄i oper̃ ſubita
morte ſubtracta ē: ⁊ vbi nō meruim⁹
o paula ⁊ euſtochiū talē vite nr̄e habe
re cōſortē: tāto vulnere tūc pcuſſus ob
mutui: nūc in bethleē poſit⁹ anguſtio
re videlȝ ciuitate: ⁊ illi⁹ memorie ⁊ vo
bis reddo qḋ debeo. Hoc breuiter am-
monens q̄ nulli⁹ auctoritatē ſecutus
ſū: ſȝ de hebreo trāſferēs: maxie ſeptua
ginta interp̄tū ɔſuetudini me coapta-
ui: in his dumtaxat q̄ nō multū ab he
braicis diſcrepabant. Interdū aq̄le q̄ȝ
⁊ ſymmachi ⁊ theodotiōis recordatus
ſū: vt nec nouitate nimia: lectoris ſtu-
diū deterrerē: nec rurſū ɔtra ɔſcientiã
meã fonte veritatis omiſſo: opinionū
riuulos ɔſectarer. ¶ Explicit plogus

ſancti hieronymi. Incipit liber Eccle
ſiaſtes. Capitm. I

A Uerba eccleſia
ſtes: filii dauid regꝭ hie-
J.12.c ruſalē. Uanitas vanita-
tū dixit eccleſiaſtes: va-
nitas vanitatū τ oīa va
J.3.b nitas. Quid habet ampli⁹ homo ď vni
uerſo labore ſuo q̄ laborat ſub ſole? Ge
neratio ꝑterit τ generatio aduenit: ter
ra aūt ī eternū ſtat. Oritur ſol et occidit
τ ad locū ſuū reuertitur: ibiq; renaſcēs
gyrat ꝑ meridiē et flectitur ad aq̄lonez.
Luſtrās vniuerſa in circuitu ꝑgit ſpi-
B rit⁹: τ ī circulos ſuos reuertitur. Oīa flu
40.b mina intrāt ī mare: τ mare nō redūdat.
Ad locū vnde exeūt flumīa reuertūtur:
8 vt iterū fluant. Cūcte res difficiles: nō
.27.c pōt eas hō explicare ſmone. Nō ſatu-
.14.c ratur ocul⁹ viſu: nec auris auditu imple
9 tur. Quid ē qđ fuit? Ipm qđ futurū ē.
Quid eſt qđ factū eſt? Ipm qđ faciēdū
10 eſt. Nihil ſub ſole nouū: nec valet q̄ſq;
dicere: ecce h̄ recēs eſt. Iā eñ ꝑceſſit in
C 11 ſeculis q̄ fuerūt añ nos. Nō eſt priorū
memoria: ſꝫ nec eorū q̄dez q̄ poſtea fu-
tura ſūt erit recordatio apud eos q̄ fu
12 turi ſūt in nouiſſimo. Ego eccleſiaſtes
13 fui rex iſrl̄ in hierl̄m: τ ꝓpoſui ī animo
meo q̄rere τ inueſtigare ſapiēter ď oī-
bus q̄ fiūt ſub ſole. Hanc occupationē
peſſimā dedit de⁹ filiīs hoīm: vt occu-
14 parētur ī ea. Uidi q̄ fiūt cūcta ſub ſole:
τ ecce vniuerſa vanitas τ afflictio ſpi-
D 15 rit⁹. Peruerſi difficile corrigūtur: τ ſtul-
16 torū infinit⁹ eſt numer⁹. Locut⁹ ſū in
corde meo dicens. Ecce magn⁹ effect⁹
ſū: τ ꝑceſſi oēs ſapiētia q̄ fuerūt añ me
ī hierl̄m: τ mens mea cōtēplata ē mul
17 ta ſapiēter τ didici: dediq; cor meū vt
ſcirē prudētiaz atq; doctrinā: erroreſ
q; τ ſtulticiā. Et agnoui q ī his q̄ʒ eēt
18 labor τ afflictio ſpūs: eo q ī multa ſa-
piētia multa ſit indignatio: τ q̄ addit
ſcientiā: addit τ laborē. II

A Dixi ego in corde meo: Uadā et af-
fluam delitiīs: τ fruar bonis. Et
2 vidi q h̄ q̄ʒ eēt vanitas. Riſū reputaui
errorē: τ gaudio dixi: Quid fruſtra de-
3 ciperis? Cogitaui in corde meo: abſtra-
here a vino carnē meā: vt animū meū
trāſferē ad ſapiētiā: deuitarēq; ſtulti-
ciā: donec viderē q̄d eēt vtile filiīs ho
minū: q̄ facto op⁹ eſt ſub ſole numero
4 dierū vite ſue. Magnificaui opa mea.
Edificaui mihi domos τ plātaui vine
5 as: feci hortos τ pomeria τ ꝯſeui ea cū
6 cti generis arborib⁹: τ extruxi mihi pi-
ſcinas aq̄rū vt irrigarē ſiluā lignorum
7 germinātiuz. Poſſedi ſuos τ ancillas
multāq; familiā habui: armenta q̄ʒ et
magnos ouiū greges: vltra oēs q̄ fue-
8 rūt añ me in hierl̄m. Coaceruaui mihi B
argētū τ aurū τ ſubſtātias regū τ ꝓuin
ciarū. Feci mihi cātores τ cātatrices et
delitias filiorū hoīm: cyphos et vrceo-
9 los ī miſterio ad vina fundēda: et ſup
greſſus ſū opib⁹ oēs q̄ añ me fuerūt in
hierl̄m. Sapiētia q̄ʒ ꝑſeuerauit mecū:
10 τ oīa q̄ deſiderauerūt oculi mei nō ne-
gaui eis: nec ꝓhibui cor meū q̄n oī vo
luptate frueretur: τ oblectaret ſe ī his q̄
ꝑparaueram. Et hāc ratus ſū ꝑtē meā: ſi
11 vterer labore meo. Cūq; me ꝯuertiſſem
ad vniuerſa opa q̄ fecerāt man⁹ mee: τ
ad labores in q̄bus fruſtra ſudauerā:
vidi in oīb⁹ vanitatē τ afflictionē aī
12 mi: τ nihil ꝑmanere ſub ſole. Tranſiui
ad ꝯtēplandā ſapiētiā: erroreſq; τ ſtul
ticiā. Quid ē inq̄ā homo vt ſeq̄ poſ-
13 ſit regē factorē ſuū? Et vidi q tātū ꝑ-
cederet ſapiētia ſtulticiam: quātū dif- C
14 fert lux a tenebris. Sapiētis oculi ī ca Prou.17.d
pite eius: ſtultus ī tenebris ambulat.
15 Et didici q vn⁹ vtriuſq; eēt interit⁹: τ
dixi ī corde meo: Si vn⁹ τ ſtulti τ me⁹
occaſus erit: q̄d mihi ꝓdeſt q maiorē
ſapiētie dedi operā? Locutuſq; cū mē-
te mea: aiaduerti q h̄ q̄ʒ eēt vanitas.
16 Nō eñ erit memoria ſapiētis ſimiliter vt
ſtulti in ꝑpetuū: τ futura tpa obliuio-
ne cūcta pariter operient. Moritur do- Sap.18.b
17 ctus ſimiliter vt indoct⁹: τ idcirco teduit
me vite mee: videntē mala vniūſa eē
ſub ſole: τ cūcta vanitatē τ afflictiōez
18 ſpirit⁹. Rurſus deteſtat⁹ ſum oēm in-
duſtriā meā qua ſub ſole ſtudioſiſſime
19 laboraui habitur⁹ heredē poſt me quē
ignoro vtrū ſapiēs an ſtult⁹ futur⁹ ſit:
τ dominabitur in laborib⁹ meis q̄b⁹ de-
ſudaui τ ſollicit⁹ fui. Et ē q̄cq̄ tā meū
20 vanū? Unde ceſſaui: renūciauitq; cor
21 vltra laborare ſub ſole. Nā cū ali⁹ labo
ret ī ſapiētia τ doctrinā τ ſollicitudīe
homini ocioſo q̄ſita dimittit. Et h̄ q̄ʒ
22 vanitas: τ magnū malū. Quid.n. ꝓde
rit homini ď vniūſo labore ſuo τ affli-

23 ctione ſpūs q̄ ſub ſole cruciat⁹ eſt? Cū-
cti dies ei⁹ dolorib⁹ ⁊ erūnis pleni ſūt
I.5.b nec p noctē mente requieſcit. Et h̄ nōne
24 vanitas eſt? Nōne meli⁹ ē comedere et
bibere: ⁊ oſtēdere ale ſue bona de labo
25 rib⁹ ſuis? Et h̄ de manu dei eſt. Quis
ita deuorabit: ⁊ delitiīs affluet vt ego?
26 Homi bono in ꝯſpectu ſuo dedit deus
ſapiā ⁊ ſciētiā ⁊ leticiā: peccatori aūt
dedit afflictionē ⁊ curā ſupfluā: vt ad
dat ⁊ ꝯgreget ⁊ tradat ei q̄ placuit deo
Sed ⁊ h̄ vanitas ē: ⁊ caſſa ſollicitudo
A O Mnia tp̄s habēt. (mētis. III
⁊ ſuis ſpatiis trāſeūt vniūſa ſb
2 celo. Tp̄s naſcēdi: ⁊ tp̄s moriē
di. Tp̄s plātādi: ⁊ tp̄s euellēdi qd̄ plā
3 tatū eſt. Tp̄s occidēdi: ⁊ tp̄s ſanandi.
4 Tp̄s deſtruēdi: ⁊ tp̄s edificandi. Tp̄s
flendi: ⁊ tp̄s ridēdi. Tp̄s plāgendi: et
5 tp̄s ſaltādi. Tp̄s ſpargendi lapides: et
tp̄s colligēdi. Tp̄s amplexandi: ⁊ tp̄s
6 lōge fieri ab amplexib⁹. Tp̄s acq̄rēdi:
⁊ tp̄s perdēdi. Tp̄s cuſtodiendi: ⁊ tp̄s
B 7 abiiciēdi. Tp̄s ſcindēdi: ⁊ tp̄s ꝯſuēdi.
8 Tp̄s tacēdi: ⁊ tp̄s loquēdi. Tp̄s dile-
ctiōis: ⁊ tp̄s odii Tp̄s belli: ⁊ tp̄s pacꝭ
I.1.a 9 Quid h̄z ampli⁹ hō d̄ labore ſuo? Uidi
10 afflictiōez quā dedit de⁹ filiis hoīm vt
11 diſtēdāt̄ i ea. Cūcta fec̄ bona i tpe ſuo:
et mūdū tradidit diſputatiōi eoꝝ: vt n̄
īueniat hō op⁹ qd̄ opat⁹ ē de⁹ ab ini-
12 tio vſq ad finē. Et cognoui q nō eſſet
meli⁹ niſi letari: ⁊ facere bn̄ i vita ſua.
13 Ois eñ hō q̄ comedit ⁊ bibit: et videt
14 bonū d̄ labore ſuo: h̄ donū dei ē. Didi-
ci q oia opa q̄ fecit de⁹ pſeuerēt i ppe-
tuū. Nō poſſum⁹ eis q̄cq̄ addere nec
15 auferre: q̄ fecit de⁹ vt timeat̄. Qd̄ factū
ē ipm pmanet. Que futura ſunt iā fue
16 rūt: ⁊ de⁹ inſtaurat qd̄ abiit. Uidi ſb ſo
le i loco iudicii ipietatē: ⁊ in loco iuſti
17 cie iniq̄tatē: ⁊ dixi i corde meo: Iuſtū
⁊ ipiū iudicabit dn̄s: ⁊ tp̄s oīs rei tūc
erit. Dixi i corde meo d̄ filiis hoīm: vt
pbaret eos de⁹: ⁊ oñderet ſiles eſſe be-
D 19 ſtiis. Idcirco vn⁹ interit⁹ ē hoīs ⁊ iumē
toꝝ: ⁊ eq̄ vtriuſq ꝯditio. Sicut mori-
tur hō: ſic ⁊ illa moriūt̄. Similiter ſpirāt
oia: ⁊ nihil h̄z hō iumēto amplius. Cū
20 cta ſubiacēt vanitati: ⁊ omīa pgūt ad
vnū locū. De tra facta ſūt: ⁊ i terrā pa-
21 riter reuertūt̄. Quis nouit ſi ſpūs fili-
orū adā aſcēdat ſurſū: ⁊ ſi ſpūs iumen
22 toꝝ deſcēdat deorſum? Et dephēdi ni
hil eē meli⁹ q̄ letari hoīez i ope ſuo: et
hāc eē ptem illi⁹. Quis eñ eū adducet
vt poſt ſe futura cognoſcat? ¶ IIII
V Erti me ad alia ⁊ vidi calūnias A
q̄ ſub ſole gerunt̄: ⁊ lachrymas
innocētiū ⁊ neminē ꝯſolatorē:
nec poſſe reſiſtere eoꝝ violētie: cūctoꝝ
2 auxilio deſtitutos. Et laudaui magis
3 mortuos q̄ viuētes: ⁊ feliciorē vtroq
iudicaui q̄ necdū nat⁹ ē: nec vidit ma
4 la q̄ ſb ſole fiūt. Rurſū ꝯtēplat⁹ ſū oēs
labores hoīm: et induſtrias aīaduerti
patere inuidie pximi. Et i hoc ġ vani
5 tas: ⁊ cura ſupflua eſt. Stult⁹ ꝯplicat
manus ſuas ⁊ comedit carnes ſuas di
6 cēs: Melior ē pugill⁹ cū req̄e: q̄ plena
vtraq man⁹ cū labore ⁊ afflictiōe ani
7 mi. Cōſiderās reꝑi ⁊ aliā vanitatem
8 ſub ſole. Un⁹ ē ⁊ ſcdm nō h̄z: nō filiū: B
nō fratrē: ⁊ tñ laborare non ceſſat: nec
ſatiāt̄ oculi ei⁹ diuitiis: nec recogitat
dicēs: Cui laboro: ⁊ fraudo aīam meā
bonis? In h̄ q̄z vanitas eſt: ⁊ afflictio
9 peſſima. Meli⁹ ē ġ duos eē ſil' q̄ vnū:
10 hñt eñ emolumētū ſocietatis ſue. Si
vn⁹ ceciderit: ab altero fulciet̄ || Ue ſoli 7.q
q2 cū ceciderit nō habet ſubleuātē ſe.
11 Et ſi dormierint duo fouebūt̄ mutuo.
12 Un⁹ quō calefiet? Et ſi q̄ſpiam pualue
rit ꝯ vnū: duo reſiſtūt ei. Funicul⁹ tri-
13 plex difficile rūpit̄. Melior ē puer pau
per ⁊ ſapiēs rege ſene ⁊ ſtulto: q̄ neſcit
14 puidere in poſterū: q de carcere cathe-
niſq iterdū q̄s egrediatur ad regnū: ⁊
15 ali⁹ nat⁹ i regno inopia ꝯſumat̄. Uidi C
cūctos viuētes: qui ambulāt ſub ſole
16 cū adoleſcēte ſcdo: q̄ ꝯſurget p eo. In-
finit⁹ numer⁹ eſt pꝥli oīm q̄ fuerūt aū
eū: ⁊ q̄ poſtea futuri ſūt nō letabūt̄ in
eo. Sz ⁊ h̄ vanitas ⁊ afflictio ſpūs. Cu-
ſtodi pedē tuū ingrediēs domū dei: et
17 appropinq̄ vt audias. Multo eñ meli- I.Re
or ē obediētia q̄ ſtultoꝝ victime: qui
1 neſciūt q̄d faciūt mali. Ne temere q̄d Cap.v
loq̄ris: neq [illegible] tuū ſit velox ad pferē-
dū ſmonē [illegible] deo. De⁹ eñ in celo et
tu ſup terrā: Idcirco ſint pauci ſmōes
2 tui. Multas curas ſequūt̄ ſomnia ⁊ in
3 multis ſmonib⁹ īuenieẗ ſtulticia || Si Deu
q̄d vouiſti deo ne moreris reddere || Diſ Bar
plicet eñ ei infidelis ⁊ ſtulta pmiſſio.
4 Sz qdcūq vouerꝭ: redde. Multoq me- D
li⁹ ē nō vouere: q̄ p⁹ votū pmiſſa non
5 reddere. Ne dederis os tuū vt peccare

faciaſ carnē tuā: neq; dicas: corā an-
gelo nō ē ꝓuidētia: ne forte iratꝰ dñs
ↄ ſmōes tuos diſſipet cuncta opa ma-
6 nuū tuaꝝ. Ubi mlta ſunt ſōnia: pluri-
me ſūt vanitates ⁊ ſmones innumeri.
7 Tu vo deū time. Si videris calūnias
egenoꝝ ⁊ violēta iudicia ⁊ ſubūti iu-
ſticiā i ꝓuincia: nō mirerl ſup h nego
cio: qꝛ excelſo excelſior eſt alius: ⁊ ſup
8 hos q̄ȝ eminētiores ſūt aliȷ̄: et inſuper
vniūſe terre rex imꝑat ſuienti. V
A 9 Auarꝰ nō implebit pecunia: ⁊ q̄
amat diuitias: fructū nō capi-
10 et ex eis. Et h q̄ vanitas. Ubi
multe ſūt opes: mlti ⁊ q̄ comedūt eas.
Et q̄d ꝓdeſt poſſeſſori: niſi ꝙ cernit di
p.20.c uitias oculis ſuis? Dulcl ē ſōnꝰ operā
11 ti ſiue paꝝ ſiue multū comedat: ſaturi
tas aūt diuitl nō ſinit eū dormire. Eſt
12 B et alia infirmitas peſſima quā vidi ſb
ſole. Diuitie ↄſuate in malum dñi ſui:
13 pereūt eīn i afflictiōe peſſima Genera-
b.1.b uit filiū: q̄ in ſūma egeſtate erit. Sicut
14 egreſſus ē nudꝰ d vtero mrīs ſue: ſic re
uertet: ⁊ nihil auferet ſecum de labore
15 ſuo. Miſerabil ꝓrſus infirmitas: quō
C venit: ſic reuertet. Quid q̄ ꝓdeſt ei qđ
16 laborauit inuētū? Cūctl dieb9 vite ſue
comedit i tenebris ⁊ i curl multl: ⁊ in
3.2.d erūna atq; triſticia. Hoc itaq; viſū eſt
17 mihi bonū: vt comedat q̄s et bibat et
fruat leticia ex labore ſuo: q̄ laborauit
ipe ſub ſole numero dieꝝ vite ſue: q̄s
D dedit ei deꝰ: ⁊ hec ē ps illiꝰ. Et oi hoi
18 cui dedit deꝰ diuitias atq; ſubaȝ pote-
ſtatēq; ei tribuit vt comedat ex eis vt
fruat pte ſua: ⁊ letet d labore ſuo: h ē
19 donū dei. Nō eīn ſatl recordabit dieꝝ
vite ſue: eo ꝙ deꝰ occupet delitiȷ̄s cor
A Eſt ⁊ aliud malū qđ eius. VI
vidi ſb ſole: ⁊ q̄dē freq̄ns apd
2 hoies. Uir cui dedit deꝰ diuiti-
as ⁊ ſubam ⁊ honorē: ⁊ nihil deeſt aīe
ſue ex oibus q̄ deſiderat: nec tribuit ei
ptātē deꝰ vt comedat ex eo: ſȝ hō extne-
B us vorabit illud. Hoc vanitas ⁊ mag-
3 na miſeria ē. Si genuerit q̄ſpiā centū
liberos ⁊ vixerit multos ānos: ⁊ plres
dies etatl habuerit: ⁊ aīa illiꝰ nō vtat
bonis ſubſtātie ſue: ſepulturaq; care-
at: de h ego ꝓnuncio ꝙ melior illo ſit
4 abortiuꝰ. Fruſtra eīn venit et pgit ad
tenebras: ⁊ obliuiōe delebitur nomen
C eiꝰ. Nō vidit ſolē: neq; cognouit diſtā

6 tiā boni ⁊ mali: etiā ſi duobꝰ milibus
ānis vixerit: ⁊ nō fuerit pfruitꝰ bonis.
7 Nōne ad vnum locū ꝓperant oia? Om̄s
labor hois i ore eiꝰ: ſȝ aīa eiꝰ nō imple-
8 bit bonis. Quid hȝ ampliꝰ ſapiens a
ſtulto: ⁊ q̄d paup niſi vt pgat illuc vbi D
9 ē vita? Melius ē videre qđ cupias q̄
deſiderare qđ neſcias. Sȝ ⁊ h vanitas
10 ē: ⁊ ꝑſūptio ſpūs. Qui futurꝰ ē: iam vo
catū ē nomē eiꝰ: ⁊ ſcit ꝙ hō ſit: ⁊ non
poſſit ↄ fortiorē ſe i iudicio ↄtendere.
11 Uerba ſūt plrima: multāq; i diſputādo
habētia vanitatem. VII
Quid neceſſe ē hoi maiora ſe q̄- A
rere: cū ignorat q̄d ↄducat ſibi
i vita ſua: numero dieꝝ pegrinationis
ſue: ⁊ tpe qđ velut vmbra ꝑterit? Aut
q̄s ei poterit indicare: q̄d poſt eū futu-
2 rū ſub ſole ſit? Meliꝰ ē nomē bonū q̄ Prou.22.a
vnguēta ꝑcioſa: ⁊ dies mortis die nati
uitatl. Meliꝰ eſt ire ad domū luctꝰ: q̄
ad domū ↄuiuiȷ̄. In illa eīn finis cun-
ctoꝝ ammonet hoim: ⁊ viuēs cogitat
q̄d futuꝝ ſit. Melior ē ira riſu: qꝛ p tri
ſticiā vultꝰ corrigit animꝰ delinquen
tis. Cor ſapiētium vbi triſticia ē: ⁊ cor
ſtultoꝝ vbi leticia. Meliꝰ ē a ſapiente
corripi: q̄ ſtultoꝝ adulatiōe decipi: qꝛ
ſicut ſonitꝰ ſpinaꝝ ardentiū ſub olla:
ſic riſus ſtulti. Sȝ ⁊ h vanitas. Calum B
nia ↄturbat ſapiētē: ⁊ pdet robur cor-
dis eiꝰ. Melior ē finis orōnis: q̄ pn-
cipiū. Melior eſt patiēs arrogāte. Ne
ſis velox ad iraſcēdū: qꝛ ira i ſinu ſtul-
ti requieſcit. Ne dicas: q̄d putas cauſe ē
ꝙ priora tpa meliora fuere q̄ nūc ſūt.
Stulta eīn ē huiuſcemōi iterrogatio.
Utilior eſt ſapia cū diuitiȷ̄s: ⁊ magis
ꝓdeſt vidētibꝰ ſolē. Sicut eīn ꝓtegit
ſapiā: ſic ꝓtegit pecunia. Hoc aūt plꝰ
hȝ eruditio ⁊ ſapia: ꝙ vitā tribuūt poſ
14 ſeſſori ſuo. Conſidera opa dei: ꝙ nemo
15 poſſit corrigere quē ille deſpexerit. In
die bona fuere bonis: ⁊ malā diē pca-
ue. Sicut eīn hāc ſic ⁊ illā fecit deꝰ: vt
nō iueniet hō ↄ eū iuſtas q̄rimonias.
16 Hec q̄ȝ vidi in die vanitatl mee. Iuſtꝰ C
peribit in iuſticia ſua: ⁊ ipiꝰ multo viuit
17 tpe i malicia ſua. Noli eē iuſtꝰ multū:
neq; plꝰ ſapias q̄ neceſſe eſt: ne obſtu-
18 peſcas. Ne impie agas multum: ⁊ noli
19 eē ſtultꝰ: ne moriarl in tpe nō tuo. Bo
nū ē te ſuſtētare iuſtū: ſȝ ab illo ne ſub
trahas manū tuā: qꝛ q̄ timet deū nihil

20 negligit. Sapia ɔfortauit ſapiētē: ſup
3.Re.8.e 21 decē pncipes ciuitatis. Nō ē eñ hō iuſt⁹
2.Pa.6.g in terra: q̄ faciat bonū ⁊ nō peccet. Sꝫ
⁊ cūctis ſmonib⁹ q̄ dicūt: nec accōmo
des cor tuū: ne forte audias ſuū male
dicentē tibi. Scit eñ ɔſciētia tua: qꝛ
⁊ tu crebro maledixiſti alijs. Cūcta tē-
ptaui in ſapia. Dixi ſapiēs efficiar: et
ipa lōgi⁹ receſſit a me multomagis q̄ꝫ
D erat. Et alta ꝓfunditas: q̄s inueniet
eā? Luſtraui vniūſa aīo meo: vt ſcirē ⁊
ɔſiderarē ⁊ q̄rerē ſapientiā ⁊ ratiōnē:
⁊ vt cognoſcerē impietatē ſtulti ⁊ erro
rē imprudētiū. Et inueni amariorem
morte mulierē: q̄ laque⁹ venatoꝝ eſt: ⁊
ſagena cor ei⁹. Uincula ſūt man⁹ illi⁹.
Qui placet deo effugiet illā: q̄ aūt pec
cator ē capiet ab illa. Ecce h̄ inueni di-
xit eccl'iaſtes: vnū ⁊ alterū: vt inuenirē
rōnē quā adhuc q̄rit aīa mea: ⁊ nō in
ueni. Uirū de mille vnū reperi: mulie
rē ex oībus nō inueni. Solūmodo h̄ in
ueni: ꝙ fecerit de⁹ hoīez rectū: ⁊ ipſe ſe
infinit' miſcuerit q̄ſtionib⁹. Quis tal'
vt ſapiēs ē? Et q̄s cognouit ſolutionē
A Sapiētia hoīs lu (verbi? VIII
Prou.17.d cet in vultu ei⁹: ⁊ potētiſſim⁹ fa
ciem illi⁹ cōmutabit. Ego os re
gis obſuo: ⁊ p̄cepta iuramēti dei. Ne
feſtines recedere a facie ei⁹: nec ꝑma-
neas in ope malo: qꝛ oē qd voluerit fa
ciet: ⁊ ſermo illi⁹ ptāte plen⁹ eſt. Nec di
cere ei quiſq̄ꝫ pōt: q̄re ita facis? Qui cu
ſtodit p̄ceptū: nō experiet quicq̄ꝫ mali
Tp̄s ⁊ reſpōſionē cor ſapiēt' itelligit.
Omi negocio tp̄s eſt ⁊ oportunitas: ⁊
multa hoīs afflictio: qꝛ ignorat p̄teri-
B ta: ⁊ futura nllo ſcire pōt nūcio. Nō eſt
in hoīs ptāte ꝓhibere ſpiritū: nec ha-
bet ptātē in die mort': nec ſinit qui-
eſcere igruēte bello: neq̄ ſaluabit im-
pietas impiū. Oia hec cōſideraui: dedi
cor meū in cūctis opib⁹ q̄ fiūt ſub ſo-
le. Interdū dominat hō homi in malū
ſuū. Uidi impios ſepultos q̄ etiā cum
adhuc viuerēt: in loco ſācto erāt: ⁊ lau
dabant in ciuitate q̄ſi iuſtorū operū.
Sed ⁊ h̄ vanitas ē. Etenī qꝛ nō ꝓfert
cito ɔtra malos ſentētia: abſq̄ꝫ timore
C vllo filij hoīm ꝑpetrāt mala. Attū pec
cator ex eo ꝙ cēties facit malū ⁊ ꝑ pa-
tiētiā ſuſtētat: ego cognoui ꝙ erit bo
nū timētib⁹ deū: q̄ verent faciē ei⁹. Nō
ſit bonū impio: nec ꝓlōgent dies ei⁹:
ſꝫ q̄ſi vmbra trāſeant: q̄ nō timēt faciē
dñi. Et ē alia vanitas q̄ fit ſup terrā.
Sūt iuſti q̄bus mala ꝓueniūt q̄ſi opa
egerint impioꝝ ⁊ ſūt impij q̄ ita ſecuri
ſūt q̄ſi iuſtoꝝ facta habeāt. Sꝫ ⁊ h̄ va-
niſſimū iudico. Laudaui igit leticiā
ꝙ nō eſſet homi bonū ſub ſole: niſi ꝙ
comederet ⁊ biberet atq̄ꝫ gauderet: et
h̄ ſolū ſecū auferret de labore ſuo oīb⁹
dieb⁹ vite ſue q̄s dedit ei de⁹ ſub ſole.
Et appoſui cor meū vt ſcirē ſapiētiā et D
itelligerē diſſenſionē q̄ verſat i terra.
Eſt homo q̄ dieb⁹ ⁊ noctib⁹ ſomnū nō
capit oculis. Et intellexi: ꝙ oīm opeꝝ
dei nullā poſſit homo iuenire rōnē eo
rū q̄ fiūt ſub ſole: ⁊ quāto plus labora
uerit ad q̄rendum tāto min⁹ iueniat.
Etiā ſi dixerit ſapiēs ſe noſſe: nō pote-
rit reperire. Oia hec tractaui in corde
meo: vt curioſe intelligerē. IX
1 Sunt iuſti atq̄ꝫ ſapiētes: ⁊ opera A
eorū i māu dei. Et tñ neſcit ho-
mo vtrū amore an odio dignus ſit: ſed
2 oia in futurū ſeruāt incerta: eo ꝙ vni-
uerſa eque eueniant iuſto ⁊ impio: bo-
no ⁊ malo: mūdo ⁊ imūdo: imolāti vi-
ctimas ⁊ ſacrificia cōtēnēti. Sicut bo
nus: ſic ⁊ peccator: vt piurus: ita q̄ ve-
3 rū deierat. Hoc ē peſſimū iter oia q̄ ſub
ſole fiūt: qꝛ eadē cūctis eueniūt. Uñ ⁊
corda filioꝝ hoīm implētur malicia ⁊
cōtēptu in vita ſua: ⁊ poſt hec ad infe-
4 ros deducēt. Nemo ē q̄ ſemꝑ viuat: et Eccl'i
q̄ hui⁹ rei habeat fiduciā. Melior ē ca B
5 nis viu⁹ leone mortuo. Uiuentes eñ
ſciūt ſe eſſe morituros. Mortui vo ni Job
hil nouerūt ampli⁹: nec hñt vltra mer
cedē: qꝛ obliuioni tradita ē memoria
6 eoꝝ. Amor q̄ꝫ et odiū et inuidie ſimul
perierūt: nec hñt ptē in h̄ ſeclo: ⁊ i ope
7 qd ſub ſole gerit. Uade ḡ ⁊ comede i le
ticia panē tuū: ⁊ bibe cū gaudio vinū
8 tuum: qꝛ deo placēt opa tua. Omi tp̄e
ſint veſtimēta tua cādida: ⁊ oleū d̄ ca-
9 pite tuo nō deficiat. Perfruere vita cū
vxore quā diligis: cunct' dieb⁹ vite in-
ſtabilitat' tue: q̄ dati ſūt tibi ſub ſole
oī tp̄e vanitat' tue. Hec eſt eñ ps i vi C
ta: ⁊ in labore tuo q̄ laboras ſub ſole.
10 Q̄dcunq̄ꝫ facere pōt man⁹ tua inſtāter
opare: qꝛ nec op⁹: nec ratio: nec ſapiā
nec ſciētia erūt apud inferos: q̄ tu ꝓ-
11 peras. Uerti me ad aliud: ⁊ vidi ſub ſo
le: nec velociū eē curſū: nec fortiū bel-

lū:nec ſapiētiū panē:nec doctoꝝ diui
tias:nec artificū grāz:ſʒ tp̄s caſuſqꝫ in
12 oīb⁹. Neſcit hō finē ſuū:ſʒ ſicut piſces
capiūtur hamo:ꝛ aues laq̄o cōp̄hēdun-
tur:ſic capiūtur hoīes in tp̄e malo:cū
13 eis extēplo ſupuenerit. Hāc q̄ʒ ſub ſo-
14 le vidi ſapiam ꝛ pbaui maximā. Ciui-
tas parua ꝛ pauci ī ea viri. Uenit ꝯtra
eā rex magn⁹ ꝛ vallauit eaʒ: extruxitqꝫ
munitiōes ꝑ gyrū et ꝑfecta ē obſidio.
15 Inuētuſqꝫ ē in ea vir pauꝑ ꝛ ſapiēs:ꝛ
liberauit vrbē ꝑ ſapiam ſuā: ꝛ nullus
deinceps recordat⁹ eſt hoīs illi⁹ paupe
16 ris. Et dicebam ego meliorē eē ſapiaʒ
fortitudie. Quō ḡ ſapia paupis ꝯtem-
17 pta ē:ꝛ vba ei⁹ nō ſūt audita? Uerba
ſapiētiū audiūtur ī ſilētio: pluſq̄ʒ cla-
pb.6.a 18 mor p̄ncipis īter ſtultos. Melior eſt ſa
piētia q̄ʒ arma bellica:ꝛ q̄ in vno pec
cauerit:multa bona ꝑdet. X
A Muſce moriētes ꝑdūt ſuauitatē
vnguēti. Precioſior ē ſapiētia
ꝑuaqꝫ glia:ad tp̄s ſtulticia. Cor ſapiē
tis in dextre ei⁹ ꝛ cor ſtulti ī ſiniſtre il-
li⁹. Sʒ ꝛ in via ſtult⁹ ambulās cū ipſe
inſipiēs ſit oēs ſtultos eſtimat. Si ſpi
rit⁹ ptātē hn̄tis aſcēderit ſuꝑ te:locuʒ
tuū ne dimiſerꝭ:q꞉ curatio faciet ceſſa
B re pctā maxia. Eſt malū qḋ vidi ſub ſo
le:q̄ſi ꝑ errorē egrediens a facie p̄nci-
pis. Poſitū ſtultū ī dignitate ſublimi
et diuites ſedere deorſū. Uidi ſuos in
eq̄s ꝛ p̄ncipes ambulātes ſuꝑ ťraʒ q̄ſi
.26.d ſuos. Qui fodit foueā incidet ī eā:ꝛ q̄
.27.d diſſipat ſepē mordebit eū coluber Qui
trāſfert lapides affligeť ī eis: ꝛ q̄ ſcin-
dit ligna vulnerabiť ab eis. Si retu-
ſū fuerit ferrū:ꝛ h̄ nō vt p̄us ſʒ hebeta
tū fuerit:multo labore exacueť:ꝛ poſt
C induſtriā ſequeť ſapia Si mordeat ſer
pens ī ſilētio:nihil eo min⁹ habet qui
occulte detrahit. Uerba oris ſapiētis
grā:ꝛ labia inſipiētꝭ p̄cipitabūt eum.
Initiū verboꝝ ei⁹ ſtultia:ꝛ nouiſſimū
oris illi⁹ error peſſimus. Stult⁹ verba
mltiplicat. Ignorat hō q̄d añ ſe fuerit
ꝛ q̄d p⁹ ſe futurū ſit: q̄s ei poterit indi-
care? Labor ſtultoꝝ affliget eos q̄ ne-
ſciūt ī vrbē ꝑgere. Ue tibi terra cuius
rex ē puer ꝛ cui⁹ p̄ncipes mane come-
D dūt. Beata terra cui⁹ rex nobilis eſt:et
cui⁹ p̄ncipes veſcunť in tp̄e ſuo ad re-
ficiendū ꝛ nō ad luxuriā. In pigritijs
humiliabiť cōtignatio:ꝛ ī infirmitate
manū ꝯſtillabit dom⁹. In riſu faciūt
panē ꝛ vinū:vt epuleť bibētes. Et pe
cunie obediunt oīa. In cogitatiōe tua
regi nō detrahes: ꝛ in ſecreto cubiculi
tui nō maledixerꝭ diuiti: q꞉ ꝛ aues ce-
li portabūt vocē tuā: ꝛ q̄ habēt pēnas
annūciabūt ſententiā. XI
Mitte panē tuū ſuꝑ tranſeuntes A
aq̄s:q꞉ poſt tp̄a multa iuenies
illū. Da partes ſeptē necnon ꝛ octo:q꞉
ignoras q̄d futurū ſit mali ſuꝑ terrā.
Si replete fuerint nubes:imbrem ſuꝑ
terrā effundēt. Si ceciderit lignuʒ ad B
auſtrū aut ad aq̄lonē:in quocūqꝫ loco
ceciderit ibi erit. Qui obſeruat ventuʒ
nō ſemīat:ꝛ q̄ cōſiderat nubes nunq̄ʒ
metet. Quō ignoras: q̄ ſit via ſp̄us:ꝛ q̄
rōne cōpingātur oſſa in vētre ꝑgnātꝭ:
ſic neſcis opa dei q̄ fabricator eſt oīm.
Mane ſemia ſemē tuū:ꝛ veſpere ne ceſ C
ſet man⁹ tua:q꞉ neſcis q̄d magis oria-
tur h̄ aut illud:ꝛ ſi vtrūqꝫ ſimul meli⁹
erit. Dulce lumē ꝛ delectabile ē oculis
videre ſolē. Si annis multꝭ vixerit ho
mo ꝛ in his oībus let⁹ fuerit:meminiſ
ſe debet tenebroſi tp̄is:ꝛ dierū multo-
rū q̄ cū venerint vanitatis argueť p̄- D
terita. Letare ḡ iuuenis ī adoleſcētia
tua:ꝛ in bono ſit cor tuū in dieb⁹ iuuē
tutis tue:ꝛ ambula ī vijs cordis tui:ꝛ
in ītuitu oculoꝝ tuoꝝ:ꝛ ſcito ꝙ ꝓ oī-
bu his adducet te de⁹ ī iudiciū. Aufer
irā a corde tuo: ꝛ amoue maliciā a car
ne tua. Adoleſcētia eñi ꝛ voluptas: va-
Memēto creatoris nia ſūt. XII A
tui in dieb⁹ iuuētutꝭ tue: añq̄ʒ
veniat tēp⁹ afflictiōis tue: ꝛ ap
propinquēt āni de q̄b⁹ dicas:nō mihi
placēt. Anteq̄ʒ tenebreſcāt ſol ꝛ lumē
ſtelle ꝛ luna:ꝛ reuertāť nubes poſt plu
uiā. Qñ cōmouebūť cuſtodes domus:
ꝛ nutabūť viri fortiſſimi:ꝛocioſe erūt B
molētes in minuto numero et tenebre
ſcēt vidētes ꝑ foramia:ꝛ claudēt oſtia
ī platea ī hūilitate vocꝭ molētꝭ:ꝛ ꝯſur
gēt ad vocē volucrꝭ:ꝛ obſurdeſcēt oēs
filie carmis. Excelſa q̄ʒ timebūt:ꝛ for-
midabūt ī via. Florebit amigdal⁹:im-
pinguabiť locuſta:ꝛ diſſipabiť cappa-
ris. Qm̄ ibit hō ī domū eternitatꝭ ſue
ꝛ circūibūt in platea plangētes. Añq̄ʒ C
rūpatur funis argēteus:ꝛ recurrat vit
ta aurea.ꝛ ꝯterať hydria ſuꝑ fontē:et
ꝯfringať rota ſuꝑ ciſternā:ꝛ reūtatur

pulnis i terrā suā vnde erat: ⁊ spūs re-
s.1.a deat ad deū q̄ dedit illū. Uanitas va-
nitatū dixit eccliastes: et oīa vanitas.
Cūq3 eēt sapiētissimꝰ eccliastes: docuit
ppl̄m et enarrauit q̄ fecerat: et inuesti-
D gans cōposuit pabolas mltas. Quesi-
uit v̄ba vtilia: ⁊ ɔscripsit s̄mões rectis
simos: ac v̄itate plenos. Uerba sapien
tiū sic̄ stimuli ⁊ q̄si claui i altū defixi:
q̄ p magistroꝝ ɔsiliū data sūt a pasto-
12 re vno. His amplius fili mi ne req̄ras.
Faciēdi plures libros nullus ē finis:
frequēsq3 meditatio: carnis afflictio
ē. Finē loquēdi pariter oēs audiamꝰ.
13 Deū time: ⁊ mādata eiꝰ obſua. Hoc ē
14 oīs hō. Cūcta q̄ fiūt adducet deꝰ in iu-
diciū p oī errato: siue bonū siue malū
sit. Explicit liber eccliastes. Incipiūt
Cātica cāticoꝝ. Capl̄m I

A O Sculetur me
osculo oris sui. Quia me
liora sūt vbera tua vino
fragrātia vnguētis op-
timis. Oleū effusū nomē tuū: ideo ado
lesētule dilexerūt te. Trahe me post te.
s.2.a Curremꝰ i odore vnguētoꝝ tuoꝝ. In-
troduxit me rex i cellaria sua. Exulta-
bimꝰ ⁊ letabimur in te: memores vbeꝝ
B tuoꝝ sup vinū. Recti diligunt te. Ni-
gra sū s3 formosa filie hierl̄m: sicut ta-
bernacula cedar: sicut pelles salomo-
nis. Nolite me ɔsiderare q̄ fusca sim:
q2 decolorauit me sol. Filii mr̄is mee
pugnauerūt ɔ̄ me: posuerūt me custodē
vineis. Uineā meā nō custodiui. Indi
ca mihi quem diligit aīa mea: vbi pa-
scas: vbi cubes i meridie: ne vagari in-
C cipiā post greges sodaliū tuoꝝ. Si ig-
noras te o pulchra int̄ mulieres: egre-
dere ⁊ abi post vestigia gregū tuoꝝ: et
pasce hedos tuos iux̄ tabnacula pasto
rū. Eq̄tatui meo in curribꝰ pharaonis
assimilaui te amica mea. Pulchre sunt
gene tue sicut turturis: collū tuū sicut
monilia. Murenulas aureas faciemꝰ
D tibi: vermiculatas argēto. Dū eēt rex
i accubitu suo: nardus mea dedit odo
rē suū. Fasciculꝰ myrrhe dilectꝰ meus
mihi: int̄ vbera mea cōmorabitur. Bo
trus cypri dilectꝰ meꝰ mihi: i vineis en
gaddi. Ecce tu pulchra es amica mea:
ecce tu pulchra: oculi tui colūbaꝝ. Ec
ce tu pulcher es dilecte mi ⁊ decorus.
Lectulꝰ nr̄ floridus: tigna domoꝝ nr̄a
rū cedrina: laq̄aria nr̄a cypressina. II

E Go flos cāpi: ⁊ liliū ɔuallium. B
Sic̄ liliū int̄ spinas: sic amica
mea int̄ filias. Sicut malꝰ int̄
ligna siluarū: sic dilectꝰ meꝰ int̄ filios.
Sub vmbra illiꝰ quā desiderauerā se-
di: ⁊ fructꝰ eiꝰ dulcis gutturi meo. In- s.1.a
troduxit me rex i cellā vinariā: ordia-
uit i me charitatē. Fulcite me floribꝰ
stipate me malis: q2 amore lāgueo. Le- j.8.a
ua eiꝰ sub capite meo: ⁊ dexta illiꝰ am-
plexabit̄ me. Adiuro vos filie hierl̄m: j.3.b
p capreas ceruosq3 cāpoꝝ: ne suscitet̄ et.8.a
neq3 euigilare faciatis dilectā: q̄adus-
q3 ipa velit. Uox dilecti mei. Ecce iste
venit saliēs i mōtibꝰ: trāsiliēs colles.
Sīlis ē dilectꝰ meꝰ capree hinuloq3 cer
uoꝝ. En ipe stat post parietem nr̄m re C
spiciēs p fenestras: pspiciēs p cācellos
En dilectꝰ meꝰ loq̄tur mihi. Surge p-
pera amica mea: colūba mea: formosa
mea ⁊ veni. Iā eñ hyems transijt: im-
ber abijt ⁊ recessit. Flores apparuerūt
i t̄ra nr̄a: tp̄s putatiōis aduenit. Uox
turturis audita ē i t̄ra nr̄a: ficꝰ ptulit
grossus suos: vinee florētes dederunt
odorē suū. Surge ɔpera amica mea: D
speciosa mea ⁊ veni: colūba mea i fora
minibꝰ petre i cauerna macerie. Osten
de mihi faciē tuā: sonet vox tua in au
ribꝰ meis. Uox eñ tua dulcis: ⁊ facies
tua decora. Capite nob vulpes puulas
q̄ demoliūt̄ vineas. Nā vinea nr̄a flo-
ruit. Dilectꝰ meꝰ mihi ⁊ ego illi: q̄ pasci
tur int̄ lilia: donec aspiret dies: ⁊ incli-
nent̄ vmbre. Reūtere sīlis esto dilecte
mi capree hinuloq3 ceruoꝝ sup mōtes

I N lectulo meo p no bethel. III A
ctes q̄siui quē diligit aīa mea.
Quesiui illū: ⁊ nō iueni. Surgā
et circuibo ciuitatē p vicus ⁊ plateas
queram quē diligit anima mea. Que-
siui illū: et nō iueni. Inuenerūt me vi-
giles: q̄ custodiūt ciuitatē. Nū quē di
ligit aīa mea vidistis? Paululū cū p- B
trāsissē eos iueni quē diligit aīa mea
Tenui eū: nec dimittā: donec itrodu-
cā illū i domū mr̄is mee: ⁊ i cubiculū
genitricis mee. Adiuro vos filie hieru s.2.a
salē p capreas ceruosq3 cāpoꝝ: ne sus- et.8.a
citet̄ neq3 euigilare faciat̄ dilectā: do
6 nec ipa velit. Que ē ista q̄ ascēdit p de j.8.a
sertū sicut virgula fumi ex aromatibꝰ

mirrhe ⁊ thuriſ: ⁊ vniuſi pulueriſ pigmẽ
tarij? En lectulũ ſalomõis ſexagita for
tes ambiũt ex fortiſſimis iſrl: oẽs te-
nẽtes gladios: ⁊ ad bella doctiſſimi.
Uniuſcuiuſq; enſis ſup femur ſuũ: ꝓ-
pter timores nocturnos. Ferculũ fecit
D ſibi rex ſalomõ de lignis libani. Colũ-
nas ei⁹ fec argẽteas: decliatoriũ aureũ
aſcẽſu; purpureũ: media charitate cõ-
ſtrauit: ꝓpt filias hierlm. Egredimini
filie ſion ⁊ videte regẽ ſalomonẽ i dia
demate: q̃ coronauit illũ mater ſua: in
die deſpõſatiõis illi⁹: ⁊ i die leticie cor
A Q Uam pulchra (dis ei⁹. IIII
es amica mea: q̃ pulchra es.
Oculi tui colũbaꝝ: abſq; eo qḋ
6.b intriſec⁹ latet. Capilli tui ſicut greges
caprarũ: q̃ aſcenderũt de mõte galaad.
Dẽtes tui ſicut greges tõſarũ: q̃ aſcen
derũt de lauacro. Oẽs gemellis fetib⁹
⁊ ſteril nõ ẽ inter eas. Sicut vitta coc-
cinea labia tua: et eloquiũ tuũ dulce.
Sic fragmẽ malipunici: ita gene tue:
B abſq; eo qḋ intrinſec⁹ latet. Sicut tur
ris dḋ collũ tuũ: q̃ edificata ẽ cũ ꝓ pu
gnaculis. Mille clipei pẽdẽt ex ea: oĩs
armatura fortiũ. Duo vbera tua ſicut
duo hinnuli capree gemelli: q̃ paſcũt i
liliijs: donec aſpiret dies: et inclinent
vmbre. Uadã ad montẽ myrrhe: ⁊ ad
collẽ thuris. Tota pulchra es amica
mea: ⁊ macula nõ ẽ in te. Ueni de liba
C no ſpõſa mea: veni de libano veni. Co-
ronaberiſ de capite amana: de vertice
ſanir ⁊ hermõ: de cubilib⁹ leonũ ꝺ mõ
tibus pardoꝝ. Uulneraſti cor meũ: ſo-
ror mea ſpõſa: vulneraſti cor meũ i vno
ocloꝝ tuoꝝ: ⁊ i vno crine colli tui. Q̃
pulchre ſt mãme tue ſoror mea ſpõſa.
Pulchriora ſũt vbera tua vino: ⁊ odor
vnguẽtorũ tuoꝝ ſup oĩa aromata. Fa
uus diſtillãs labia tua ſpõſa: mel ⁊ lac
ſub lingua tua: ⁊ odor veſtimẽtoꝝ tuo
D rũ ſicut odor thuris. Hort⁹ ꝯcluſus ſo-
ror mea ſpõſa: hort⁹ ꝯcluſus: fõs ſigna
t⁹. Emiſſiones tue paradiſus malorũ
punicoꝝ: cũ pomoꝝ fructib⁹. Cypri cũ
nardo: nard⁹ ⁊ croc⁹: fiſtula ⁊ cinamo
mũ cũ vniuſis lignis libani: myrrha
⁊ aloe cũ oĩb⁹ p̄mis vnguẽtiſ. Fõs hor-
torũ pute⁹ aq̃rũ viuẽtiũ q̃ fluunt im-
petu de libano. Surge aq̃lo ⁊ veni au
Uſter: ꝑfla hortũ meum: ⁊ fluent
V Eniat dile (aromata illi⁹. V
ct⁹ me⁹ in hortum ſuũ: vt comedat fru
ctum pomorũ ſuoꝝ. Ueni i hortũ me-
um ſoror mea ſponſa: meſſui myrrham
meã cũ aromatib⁹ meis. Comedi fauũ
cũ melle meo: ⁊ bibi vinũ meũ cũ lacte
meo. Comedite amici ⁊ bibite: ⁊ i ebri- hiere.25.e.
amini chariſſimi. Ego dormio: et cor
meũ vigilat. Uox dilecti mei pulſantiſ
Aperi mihi ſoror mea: amica mea: co-
lũba mea: imaculata mea: q; caput me
um plenũ ẽ rore: ⁊ cincinni mei guttiſ
noctiũ. Expoliaui me tunica mea quõ B
induar illa? Laui pedes meos: quõ in
q̃nabo illos? Dilect⁹ me⁹ miſit manu;
ſuã ꝑ foramẽ: ⁊ vẽter me⁹ itremuit ad
tactũ ei⁹. Surrexi vt aperiem dilecto
meo. Man⁹ mee ſtillauerũt myrrhã: et
digiti mei pleni myrrha ꝓbatiſſima.
Peſſulũ oſtij mei aperui dilecto meo:
at ille decliauerat atq; trãſierat. Aia
mea liq̃facta ẽ: vt dilect⁹ locut⁹ ẽ. Que
ſiui ⁊ nõ inueni illũ: vocaui ⁊ nõ rñdit
mihi. Inuenerũt me cuſtodes q̃ circũ-
ierũt ciuitatẽ. Percuſſerũt me ⁊ vulne C
rauerũt me: tulerũt palliũ meũ cuſto-
des muroꝝ. Adiuro vos filie hierlm ſi s.2.b.et.3.b
inueneritiſ dilectũ meũ vt nũcietiſ ei q; 1.8.a
amore langueo. Qualis ẽ dilect⁹ tuus
ex dilecto: o pulcherria mulierũ? Qua
lis ẽ dilect⁹ tu⁹ ex dilecto: q; ſic adiu-
raſti nos? Dilect⁹ me⁹ cãdid⁹ ⁊ rubicũ
dus: electus ex milib⁹. Caput ei⁹ aurũ
optimũ. come ei⁹ ſicut elate palmarũ:
nigre q̃ſi coru⁹. Oculi ei⁹ ſicut colũbe
ſup riuulos aq̃rũ q̃ lacte ſũt lote: ⁊ re-
ſidẽt iux fluẽta pleniſſima. Gene illi⁹
ſicut areole aromatũ: cõſite a pigmen
tarijs. Labia ei⁹ lilia diſtillantia myr- D
rhã primã. Man⁹ illi⁹ tornatiles: au-
ree: plene hyacinthis. Uenter ei⁹ ebur-
ne⁹: diſtinct⁹ ſapphyris. Crura illi⁹ co
lũne marmoree: q̃ fũdate ſũt ſup baſes
aureas. Species ei⁹ vt libani: elect⁹ vt
cedri. Guttur illi⁹ ſuauiſſimũ: ⁊ totus
deſiderabilis. Talis ẽ dilect⁹ meus et
iſte ẽ amic⁹ me⁹ filie hierlm. Quo abijt
dilect⁹ tuus o pulcherrima mulierũ: q̃
declinauit dilect⁹ tu⁹. Et q̃remus eum
D Ilect⁹ me⁹ deſcẽdit (tecũ? VI A
i hortũ ſuũ ad areolã aroma-
tũ vt ibi paſcat in hortiſ: ⁊ lilia
colligat. Ego dilecto meo: et dilectus
me⁹ mihi: q̃ paſcit inter lilia. Pulchra
es amica mea: ſuauis ⁊ decora ſic hie-

rusalē: terribilis vt castroꝝ acies ordi
B nata. Auerte oculos tuos a me: q2 ipi
S.4.a me auolare fecerūt. Capilli tui sic grex
capraꝝ q apparuerūt de galaad. Den
tes tui sic greges ouiū: q ascēderūt de
lauacro. Oēs gemellis fetib⁹: ⁊ sterilis nō
ē i eis. Sicut cortex malipunici: sic ge
3.Reg.11.a ne tue: absq occult⁹ tuis. Sexaginta
C sūt regine: ⁊ octogita cōcubine ⁊ ado-
lescētularū nō ē nūer⁹. Una ē colūba
mea: pfecta mea: vna ē mr̄i sue: electa
genitrici sue. Uiderūt eā filie sion ⁊ be
atissimā pdicauerunt: regine ⁊ cōcu-
J.8.b bine: ⁊ laudauerūt eā. Que ē ista q p-
D gredit q̄si aurora ꝯsurgēs: pulchra vt
luna electa vt sol: terribil vt castroꝝ
acies ordinata? Descēdi i hortū nucū
vt viderē poma cōualiū: ⁊ inspicerē si
floruisset vinea: ⁊ germinassēt malapu
nica. Nesciui. Aia mea ꝯturbauit me:
ppter q̄drigas aminadab. Reūtere re
ūtere sunamit: reuertere reūtere vt in
A Quid videbis (tueamur te. VII
in sunamite: nisi choros castro
rū? Q̄ pulchri sūt gressus tui i
calciamēt filia pncipis. Jūcture femo
rū tuoꝝ sicut monilia q fabricata sūt
manu artific. Umbilicus tu⁹ crater
tornatilis: nūq̄ idigēs pocul. Uēter
B tu⁹ sic aceru⁹ tritici: vallat⁹ liliis. Duo
vbera tua sic duo hinnuli gemelli ca-
pree. Collū tuū sic turris eburnea: ocu-
li tui sic piscine i esebon q sūt i porta
filie multitudinis. Nasus tu⁹ sicut tur
C ris libani: q respicit ꝯ damascū. Caput
tuū vt carmel⁹: ⁊ come capit tui sicut
purpurea reg iūcta canalib⁹. Q̄ pul-
chra es: ⁊ q̄ decora charissima i deliciis
Statura tua assimilata ē palme: ⁊ vbe
ra tua botris. Dixi. Ascēdā i palmā: ⁊
apphēdā fruct⁹ ei⁹. Et erūt vbera tua
sicut botri vinee: ⁊ odores tui sic odor
maloꝝ: guttur tuū sicut vinū optimū.
Dignū dilecto meo ad potādū: labiis-
D q ⁊ dētib⁹ illi⁹ ad ruminādū. Ego di
lecto meo: ⁊ ad me cōuersio ei⁹. Ueni di-
lecte mi egrediamur i agrum: cōmore-
mur i villis. Mane surgam⁹ ad vineas
videam⁹ si floruit vinea: si flores fruc-
t⁹ parturiūt: si floruerūt malapunica.
Ibi dabo tibi vbera mea. Mādragore
dederunt odorem in portis nostris.
Omnia poma noua et vetera dilecte
mi seruaui tibi. VIII

Quis mihi det te fratrē meū su-
gentē vbera mr̄is mee: vt inue B
niā te solū foris: ⁊ deosculer: et
iā me nemo despiciat? Apphēdā te et
ducā i domū mr̄is mee: ⁊ in cubiculū
genitricis mee. Ibi me docebis: ⁊ da-
bo tibi poculū ex vino cōdito ⁊ mustū
maloꝝ granatoꝝ meoꝝ. Leua ei⁹ sub
capite meo: ⁊ dextera illi⁹ amplexabit S.2.b
me. Adiuro vos filie hierlm ne suscite
tis neq euigilare faciat dilectā: donec S.2.b
ipa velit. Que ē ista q ascēdit de deser et.3.
to: deliciis affluēs: innixa sup dilectū S.3.a
suum? Sub arbore malo suscitaui te.
Ibi corrupta ē mr̄ tua ibi violata ē ge
nitrix tua. Pone me vt signaculū sup
cor tuū: vt signaculū sup brachiū tuū:
q2 fortis ē vt mors dilectio: dura sicut
ifern⁹ emulatio. Lāpades ei⁹ vt lāpa-
des ignis atq flāmarū. Aq̄ multe nō C
potuerūt extinguere charitatē: nec flu
mina obruent illā. Si dederit hō oēm
substātiā dom⁹ sue p dilectiōe: q̄si ni
hil despiciet eā. Soror nr̄a pua ⁊ vbe-
ra nō h3. Quid faciem⁹ sorori nr̄e: i die
qn̄ alloquēda ē? Si mur⁹ ē: edificem⁹
sup eū ppugnacula argētea. Si ostiū
ē: cōpingam⁹ illō tabul cedrinis. Ego
mur⁹: ⁊ vbera mea sicut turris: ex q fa-
cta sū corā eo q̄si pacē reperiēs. Uinea
fuit pacifico: i ea q habēt pplos. Tradi
dit eā custodib⁹: vir affert p fructu ei⁹ D
mille argēteos. Uinea mea corā me ē.
Mille tui pacifici: ⁊ ducēti his q custo
diūt fruct⁹ ei⁹. Que habitas i hortis:
amici auscultāt: fac me audire vocem
tuam. Fuge dilecte mi ⁊ assimilare ca-
pree hinnuloq ceruoꝝ sup mōtes aro
Expliciūt Cātica cāticoꝝ (matū.
Incipit plogus i librū Sapientie.

Liber sapie apud hebreos nus
q3 ē: vñ ⁊ ipe stilus grecā ma
gis eloquētiā redolet. Hunc
iudei Philonis eē affirmāt.
Qui pinde sapie noiat: q2 i eo christi
aduēt⁹ q ē sapia pr̄is: ⁊ passio ei⁹ eui-
Explicit plog⁹. In (dent exprimit.
cipit liber sapientie. Caplm. I

Diligite iusticiā
q iudicat trā. Sentite de A
dn̄o i bonitate ⁊ simplicita Esa.
te cordis q̄rite illū: qm̄ iuenit ab his
q nō tēptāt illū: apparet āt eis q fides

3 habēt ī illū. Peruerſe eī cogitatiōes ſe
parāt a deo: ꝓbata āt virtꝰ corripit in
4 ſipiētes. Qm̄ ī maliuolā aīam nō ītro
ibit ſapiā: nec habitabit ī corpore ſub
5 dito peccatꝭ. Spūs eī ſāctꝰ diſciplīe ef
B fugiet fictū: ⁊ auferet ſe a cogitatiōibꝰ
q̄ ſūt ſine ītellectu ⁊ corripieť a ſupue
6 niēte iniq̄tate. Benignꝰ ē eī ſpūs ſapie
⁊ nō liberabit maledictū a labīs ſuis
qm̄ renū illiꝰ teſtꝭ ē deꝰ: ⁊ cordis illiꝰ
ſcrutator ē verꝰ: ⁊ lingue eiꝰ auditor.
7 Qm̄ ſpūs dn̄i repleuit orbē ťrarū: ⁊ h̄
8 qđ cōtinet oīa ſciam hꝫ vocꝭ. Propť h̄
q̄ loq̄ť iniq̄ nō pōt latere: nec pteriet
C illū corripiēs iudiciū. In cogitationi-
9 bꝰ eī ipīj interrogatio erit: ſermonū aūt
illiꝰ auditio ad deū veniet: ad correp-
10 tionē iniq̄tatū illiꝰ. Qm̄ aurꝭ zeli au-
dit oīa: ⁊ tumultꝰ murmurationū nō
11 abſcōdeť. Cuſtodite ḡ vos a murmura
tiōe q̄ nihil pdeſt: ⁊ a detractione par
cite lingue. Qm̄ ſmo obſcurꝰ ī vacuū
nō ibit: os āt qđ mētiť occidit aīam.
12 Nolite zelare mortē in errore vite vr̄e:
neq₃ acq̄ratꝭ pditionē ī opibꝰ manuū
D vr̄arū. Qm̄ deꝰ mortē n̄ fecit: nec letať
13 ī pditiōe viuoꝝ. Creauit eī vt eēnt oīa
14 ⁊ ſanabiles fecꝭ natiōes orbis ťrarū: ⁊
nō ē ī illꝭ medicamētū extermiņ: nec in
15 ferorū regnū ī ťra. Juſticia eī ppetua ē
⁊ imortalꝭ: iniuſticia āt mortꝭ acq̄ſitio.
16 Impīj āt manibꝰ ⁊ verbꝭ accerſierūt il
lā: ⁊ eſtimātes illā amicā: defluxerūt: ⁊
5.b ſpōſiōes poſuerūt ad illā: qm̄ morte di
A gni ſūt q̄ ſūt ex pte illiꝰ. ¶ II

Dixerūt eī ipīj: cogitantes apđ
ſe nō recte. Exiguū ⁊ cū tedio ē
tps vite nr̄e: ⁊ nō ē refrigeriū ī fine ho
mis: ⁊ nō ē q̄ agnitꝰ ſit reuſus ab īferꝭ
Quia ex nihilo nati ſumꝰ: ⁊ poſt h̄ eri
5.c mꝰ tāq̄ nō fuerimꝰ. Qm̄ fumꝰ afflatꝰ
ē ī naribꝰ nr̄is: ⁊ ſmo ſcintille ad cō-
mouēdū cor nr̄m. Quia extinctꝰ cinis
erit corpꝰ nr̄m: ⁊ ſpūs diffundeť tāq̄
mollis aer. Et trāſibit vita nr̄a tanq̄
veſtigiū nubis: ⁊ ſicut nebula diſſolue-
tur: q̄ fugata ē a radīs ſolis: ⁊ a calore
illiꝰ aggrauata. Et nomē nr̄m obliui
onē accipiet p tpus: ⁊ nemo memoriā
B habebit operū nroꝝ. Umbre eī trāſitꝰ
ē tps nr̄m: ⁊ nō ē reuſio finis nr̄i: qm̄
cōſignata ē: ⁊ nemo reuertiť. Uenite ḡ
⁊ fruamur bonis q̄ ſūt: ⁊ vtamur crea-
tura tanq̄ in iuuētute celeriter. Uino
pcioſo ⁊ vnguētis nos ipleamꝰ: ⁊ nō p̄
tereat nos flos tpis. Coronemꝰ nos ro
ſis anq̄ marceſcāt: nullū pratū ſit qđ
nō ptranſeat luxuria nr̄a. Nemo vr̄m
exors ſit luxurie nr̄e. Ubiq₃ relinq̄mꝰ
ſigna leticie: qm̄ hec ē ps nr̄a: ⁊ hec ē
ſors nr̄a. Opprimamꝰ pauperē iuſtū: ⁊
nō parcamꝰ vidue nec veterano: nec re
uereamur canos mlťi tpis. Sit āt for- C
titudo nr̄a lex iniuſticie. Qđ eī infirmū
ē: inutile iueniť. Circūueniamꝰ ḡ iuſtū
qm̄ inutilꝭ ē nob: ⁊ ꝯrīꝰ ē opibꝰ nr̄is et
iproperat nob pctā legꝭ: ⁊ diffamat in
nos pctā diſcipline nr̄e. Promittit ſe
ſciam dei hr̄e: ⁊ filiū dei ſe noīat. Factꝰ
ē nob itraductionē cogitationū nr̄a-
rū. Grauis ē nob etiā ad videndū: qm̄
diſſimilis ē alīs vita illius: ⁊ imutate
ſūt vie eiꝰ. Tāq̄ nugaces eſtimati ſu-
mꝰ ab illo: ⁊ abſtinet ſe a vījs nr̄is tā-
q̄ ab imūdicīs: ⁊ pfert nouiſſima iu-
ſtorū: ⁊ gliať prem ſe hr̄e deū. Uidea-
mꝰ ḡ ſi ſmōes illiꝰ veri ſint: ⁊ tēptemꝰ
q̄ vētura ſūt illi: ⁊ ſciemꝰ q̄ erūt nouiſ D
ſima illiꝰ. Si eī ē verꝰ filiꝰ dei ſuſcipi- Mat.27.e
et illū: ⁊ liberabit illū de manibꝰ ꝯrio
rū. Cōtumelia ⁊ tormēto interrogemꝰ eū
vt ſciamꝰ reuerētiā eiꝰ: ⁊ pbemꝰ patiē
tiā illiꝰ. Morte turpiſſima ꝯdemnemꝰ Hiere.11.d
eū. Erit eī ei reſpectꝰ ex ſermonibꝰ illi
us. Hec cogitauerūt ⁊ errauerūt. Exce
cauit eī illos malicia eoꝝ: Et neſcierūt
ſacramēta dei: neq₃ mercedē ſperauerūt
iuſticie: nec iudicauerūt honorē aīarū
ſanctarū. Qm̄ deꝰ creauit hoīem inexter Gen.1.d.et
minabilē: ⁊ ad imaginē ſimilitudinis 5.a
ſue fecit illū. Inuidia āt diaboli: mors Ecci.17.a
introiuit ī orbē terrarū: imitanť aūt
illū qui ſunt ex parte illius. ¶ III

Iuſtoꝝ aūt aīe in manu dei ſūt A
⁊ nō tāget illos tormētū mortꝭ Deu.33.a
Uiſi ſunt oculis inſipientium
mori: ⁊ eſtimata eſt afflictio exitus il-
lorū. Et ab itinere iuſto abierūt in ex-
ťminiū: ⁊ q a nob eſt iter extermiņ: il
li aūt ſūt in pace. Et ſi corā hoībꝰ tor-
mēta paſſi ſūt: ſpes illoꝝ imortalitate
plena ē. In paucꝭ vexati: ī mltꝭ bn̄ diſ
ponenť: qm̄ deꝰ tēptauit eos: ⁊ iuenit
illos dignos ſe. Tāq̄ aurū ī fornace p B
bauit illos: ⁊ q̄ſi holocauſti hoſtiā ac-
cepit illos: ⁊ ī tēpore erit reſpectꝰ illoꝝ
Fulgebūt iuſti: ⁊ tāq̄ ſcintille ī arūdi- Mat.13.f
neto diſcurrēt. Judicabūt natiōes: et Judi.6.b

dñabūt ꝑplīs:⁊ regnabit dñs illoꝝ ī ꝑ
petuū. Qui cōfidūt ī illo: itelligēt veri
tatē:⁊ fideles ī dilectione acqeſcēt il-
li: qm̄ donū ⁊ pax ē electꝭ eiꝰ. Impij āt
ſm ꝗ cogitauerunt correptionē habe-
būt: ꝗ neglexerūt iuſtū:⁊ a dño receſſe-
C rūt. Sapiam eñ ⁊ diſciplinā ꝗ abijcit ī
felix ē:⁊ vacua ē ſpes illoꝝ:⁊ labores
X ſine fructu:⁊ inutilia opa eoꝝ. Mulie
Luc.23.d res eoꝝ inſenſate ſūt ⁊ neqſſimi filij il
Gal.4.d loꝝ. Maledicta creatura eoꝝ: qm̄ fe-
lix ē ſterilis ⁊ incoinqnata: ꝗ neſciuit
thorū ī delicto. Habebit fructū ī reſpe
ctione aiarū ſctāꝝ. Et ſpado ꝗ nō opa
tꝰ ē ꝑ manꝰ ſuas iniqtatē: nec cogita
Eſa.56.b uit aduerſus deū neqſſima. Dabit eñ
D illi fidei donū electū:⁊ ſors ī tēplo dei
acceptiſſima. Bonoꝝ eñ laboꝝ glioſus
ē fructꝰ:⁊ ꝗ nō cōcidat radix ſapie. Fi
lij aūt adulteroꝝ ī cōſūmatiōe erūt: et
ab iniq thoro ſemē exterminabit. Et
ſi ꝗdē lōgevite erūt: ī nihilū cōputabū
tur:⁊ ſine honore erūt nouiſſima ſene
ctꝰ illoꝝ. Et ſi celeriꝰ defuncti fuerint
nō habebūt ſpē: nec ī die agnitiōis al-
locutionē. Nationes eñ iniq: dire ſūt
A O Q pul ¶ cōſūmatiōis. IIII
chra ē caſta generatio cū clari-
tate. Immortalis ē ei memoria
illiꝰ: qm̄ ⁊ apud deū nota ē ⁊ apud ho
mines. Cū pñs ē imitant illā:⁊ deſide
rāt eā cū ſe eduxerit:⁊ ī ꝑpetuū corona
ta triūphat: incoinqnatoꝝ certaminū
ꝑmiū vincēs. Multigena aūt impioꝝ
multitudo nō erit vtilis:⁊ ſpuria vitu
lamina ñ dabūt radices altas: nec ſta
bile firmamētū collocabūt. Et ſi in ra
mis ī tpe germinauerit: ifirmiter poſi
ta a vēto cōmouebunt:⁊ a nimietate
B vētoꝝ eradicabūt. Cōfringēt eñ rami
icōſūmati:⁊ fructꝰ illoꝝ iutiles ⁊ acer
bi ad mādücādū:⁊ ad nihilū apti. Ex
iniqs eñ oēs filij ꝗ naſcūt teſtes ſūt
neqtie aduerſus parētes ī interrogati
one ſua. Iuſtꝰ aūt ſi morte ꝑoccupatꝰ
fuerit: ī refrigerio erit. Senectꝰ eñ vene
rabilis ē: nō diuturna: neqꝫ ānoꝝ nu-
mero cōputata. Cani aūt ſūt ſenſus ho
minis:⁊ etas ſenectutꝭ vita imaculata
Heb.11.b Placēs deo factꝰ ē dilectꝰ:⁊ viuēs iter
C pctōres trāſlatꝰ ē. Raptꝰ ē ne malicia
mutaret itellectū eiꝰ: aut ne fictio deci
peret aīam illiꝰ. Faſcinatio eñ nuga-
citatꝭ obſcurat bona ⁊ incōſtātia cōcu
piſcētie trāſuertit ſenſū ſine malitiā.
Cōſumatꝰ ī breui expleuit tpa multa.
Placita eñ erat deo aīa illiꝰ: ꝓpter hoc
ꝓperauit educere illū d medio iniqui-
tatū. Populi āt vidētes ⁊ nō itelligē-
tes: nec ponētes in ꝑcordijs talia: qm̄
gra dei ⁊ miſcdia ē ī ſāctos eiꝰ:⁊ reſpe-
ctꝰ ſup electos illiꝰ. Cōdēnat aūt iuſtꝰ
mortuus viuos ipios:⁊ iuuētꝰ celeriꝰ
cōſūmata lōgā vitā iniuſti. Videbūt eñ D
finē ſapiētꝭ ⁊ nō intelligēt ꝗd cogita-
uerit de illo deꝰ:⁊ qre munierit illū do
minꝰ. Videbūt eñ ⁊ cōtēnēt eū: illos āt
deꝰ irridebit. Et erūt poſt hec decidē-
tes ſine honore.⁊ ī cōtumelia iter mor
tuos ī ꝑpetuū. Qm̄ dirūpet illos ī-fla-
tos ſine voce:⁊ cōmouebit illos a fun
damētꝭ:⁊ vſqꝫ ad ſupmū deſolabunt.
Et erūt gemētes:⁊ memoria illoꝝ pe-
riet. Venient ī cogitatiōe pctōꝝ ſuoꝝ
timidi:⁊ traducēt illos ex aduerſo ini
T Unc ſta ¶ (quitates ipſorū. V A
būt iuſti ī magna cōſtātia adū-
ſus eos ꝗ ſe anguſtiauerūt:⁊ ꝗ
2 abſtulerūt labores eoꝝ. Videtes tur-
babunt timore horribili:⁊ mirabunt
ī ſubitatiōe inſperate ſalutis, gemētes
3 ꝑ anguſtia ſpūs: dicētes intra ſe: peni-
tētiā agētes ⁊ ꝑ āguſtia ſpūs gemen
tes. Hi ſūt ꝗs habuimꝰ aliqn̄ ī deriſū
4 ⁊ ī ſimilitudinē iproperij: Nos inſen-
ſati vitā illoꝝ eſtimabamꝰ inſaniā: et
5 finē illoꝝ ſine honore. Ecce quō cōpu
tati ſunt iter filios dei:⁊ inter ſāctos
6 ſors illoꝝ ē. Ergo errauimꝰ a via veri-
tatis:⁊ iuſticie lumē nō luxit nobis: ⁊
7 ſol intelligētie nō ē ortꝰ nob. Laſſati B
ſumꝰ ī via iniqtatꝭ ⁊ ꝑditionis:⁊ am-
bulauimꝰ vias difficiles: viā aūt dñi
8 ignorauimꝰ. Quid nob ꝓfuit ſupbia?
aut diuitiarū iactātia ꝗd ꝓtulit nob? Prou.
9 Trāſierūt oīa illa tāqꝫ vmbra ⁊ tanqꝫ
10 nūciꝰ ꝑcurrēs. Et tāqꝫ nauis ꝗ ptran
ſit fluctuantē aquā: cuiꝰ cū ꝑterierit
nō ē veſtigiū iuenire: neqꝫ ſemitā cari
11 ne illiꝰ in fluctibꝰ. Aut auis ꝗ trāſuo
lat ī aere: cuiꝰ nullū iuenit argumen-
tū itinerꝭ illiꝰ: ſꝫ tm̄ ſonitꝰ alarū ver-
berās leuē vētū:⁊ ſcindēs ꝑ vim itine
ris aerē: cōmotis alis tranſuolauit: et
poſt hͨ nullū ſignū inuenit itinerꝭ il-
12 liꝰ: Aut tāqꝫ ſagitta emiſſa ī locū deſti C
natū: diuiſus aer cōtinuo ī ſe recluſus
13 ē vt ignoret trāſitꝰ illiꝰ. Sic ⁊ nos na

tī cōtinuo deſinim⁹ eſſe: ⁊ virtut⸗ qui
dē nr̃ı̄ ſignū valuim⁹ oſtēdere. In ma
b.11. lignitate aūt nr̃a cōſūpti ſum⁹. Talia
14 dixerūt i inferno: hi q̄ peccauerūt: q̄m
P.2.a ſpes impij tāq̄ lanugo ē q̄ a vēto tol
15 lit: ⁊ tanq̄ ſpuma gracilis q̄ a pcella
diſpgit: ⁊ tāq̄ fum⁹ q a vēto diffuſus
eſt, ⁊ tāq̄ memoria hoſpitis vni⁹ diei
X 16 ptereūtis. Iuſti aūt i ppetuū viuēt: et
apud dn̄m ē merces eoꝝ: ⁊ cogitatio il
17 loꝝ apud altiſſimū. Ideo accipiēt re
gnū decoꝛis diadema ſpeciei de manu
dn̄i: q̄m dextera ſua teget eos: ⁊ in bra
D chio ſācto ſuo defendet illos. Et acci
18 piet armaturā zel⁹ illi⁹: ⁊ armabit cre
19 aturā ad vltionē inimicoꝝ. Induet p
thoꝛace iuſticiā: ⁊ accipiet p galea iu
20 diciū certū. Sumet ſcutū inexpugna
21 bile eq̄tatē: acuet aūt dirā irā i lāceā:
⁊ pugnabit cū illo oꝛbis terraꝝ ↄ̄ inſen
22 ſatos. Ibūt directe emiſſiones fulguꝝ
⁊ tāq̄ habene curuato arcu nubiū ex
terminabūt: ⁊ ad certū locū inſiliēt. Et
23 a petroſa ira plene mittent grādines:
⁊ ſcādeſcet in illos aq̄ maris: ⁊ flumia
24 cōcurrēt duriter. Cōtra illos ſtabit ſpi
rit⁹ vtut⸗ ⁊ tāq̄ turbo venti diuidet
illos: ⁊ ad heremū pducet oēm trā ini
q̄tatis illoꝝ ⁊ malignitas euertet ſe
A Melioꝛ ē ſapi des potētiū. VI.
16.d entia q̄ vires: ⁊ vir prudēs q̄
9.b fortis. Audite ḡ reges ⁊ intelli
3 gite: diſcite iudices finiū terre. Pꝛebe
te aures vos q̄ cōtinet⸗ multitudines
13.a ⁊ placet⸗ vobis i turbis nationū: q̄m
data ē a dn̄o ptās vobis: ⁊ virt⁹ ab al
tiſſimo: q̄ interrogabit opa vr̃a ⁊ cogi
5 tatiōes ſcrutabit: q̄m cū eſſetis mini
ſtri regni illi⁹: nō recte iudicaſtis nec
cuſtodiſtis legē iuſticie: neq̄ ſm volū
6 tatē dei ambulaſtis: Hoꝛrēde ⁊ cito ap
parebit vob: q̄m iudiciū duriſſimū in
7 his q̄ pſunt: fiet. Exiguo ei cōcedit mi
ſericoꝛdia: potētes aūt potēter toꝛmē
B 8 ta patient. Nō ei ſubtrahet pſonā cu
15. iuſq̄ de⁹: nec verebit magnitudinē
cuiuſq̄: q̄m puſillū ⁊ magnū ipſe fecit
9 ⁊ eq̄liter ē illi cura de oib⁹. Foꝛtioꝛib⁹
10 aūt foꝛtioꝛ inſtat cruciatio. Ad vos ḡ
reges ſūt hi ſmones mei: vt diſcat⸗ ſa
11 pientiā ⁊ ne excidatis. Qui ei cuſtodie
rint iuſticiā: iuſte iudicabūt: ⁊ q̄ didi
12 cerint iuſta: inueniēt q̄d reſpōdeāt. Cō
cupiſcite ḡ ſermones meos ⁊ diligite

13 illos: ⁊ habebitis diſciplinā. Clara ē ⁊ Job.8.c
q̄ nunq̄ marceſcit ſapiētia: ⁊ facile vi
det ab his q̄ diligūt eā: ⁊ inuenit ab
14 his q̄ q̄rūt illā. Pꝛeoccupat q̄ ſe cōcu
15 piſcūt: vt illis ſe pꝛioꝛ oſtēdat. Qui de C
luce vigilauerit ad illā nō laboꝛabit:
aſſidentē eñ illā foꝛib⁹ ſuis inueniet.
16 Cogitare ḡ d illa ſēſus ē cōſumat⁹: ⁊ q̄
vigilauerit pter illā: cito erit ſecur⁹
17 Q̄m dignos ſe circūit ipſa q̄rens: ⁊ in
vijs ſuis oſtendet ſe illis hilariter: ⁊ in
18 omni puidentia occurret illis. Initiū
eñ illi⁹ veriſſima ē diſcipline cōcupi
19 ſcentia. Cura ergo diſcipline dilectio ē
⁊ dilectio cuſtodia legū illi⁹ ē. Cuſtodi
tio aūt legū ↄ̄ſūmatio icoꝛruptiōis ē.
20 Icoꝛruptio aūt facit eē pximū deo. Cō
21 cupiſcētia itaq̄ ſapiētie deducit ad re
22 gnū ppetuū. Si ḡ delectamini ſedibus D
⁊ ſceptris o reges ppl'i: diligite ſapien
23 tiā vt i ppetuū regnet⸗. Diligite lumē
24 ſapiētie: oēs q̄ p̄eſtis ppl'is. Quid ē aūt
ſapiētia ⁊ queadmodū facta ſit: referā
⁊ nō abſcōdā a vobis ſacramēta dei: ſꝫ
ab initio natiuitat⸗ inueſtigabo: ⁊ po
nā in lucē ſciētiā illi⁹: ⁊ nō p̄teribo ve
25 ritatē: neq̄ cū inuidia tabeſcēte iter
habebo: q̄m talis hō non erit pticeps
26 ſapiētie. Multitudo aūt ſapientiū: ſa
nitas eſt oꝛbis terrarū: ⁊ rex ſapiēs po
27 puli ſtabilimentū ē. Ergo accipite di
ſciplinā p ſermōes meos: ⁊ pderit vo
bis. VII A
Um q̄dē ⁊ ego
1 moꝛtalis hō ſilis oib⁹: ⁊ ex gene
re terrenꝫ illi⁹ q̄ pꝛioꝛ fact⁹ eſt,
2 ⁊ in vētre mr̃is figurat⁹ ſū caro: decē
menſiū tēpoꝛe coagulat⁹ ſum i ſangui
ne: ex ſemine hoīs: ⁊ delectamēto ſom
3 nū cōuenient⸗. Et ego nat⁹ accepi cō
munē aerē: ⁊ in ſimiliter factā decidi
terrā: et pꝛimā vocē ſimilē oib⁹ emiſi
4 ploꝛās. In inuolumēt⸗ nutrit⁹ ſum: et
5 magnis curis. Nemo ei ex regib⁹ ali
6 ud habuit natiuitatis initiū. Unus ḡ
introit⁹ ē oib⁹ ad vitā: ⁊ ſimilis exit⁹
7 Propter h̄ optaui ⁊ dat⁹ eſt mihi ſen
ſus: ⁊ inuocaui: ⁊ venit i me ſpūs ſapiē
8 tie. Et pꝛopoſui illā regnis ⁊ ſedib⁹: ⁊ di
uitias nihil eē dixi in cōpatione illi⁹.
9 Nec cōpaui illi lapidē pcioſum: q̄m Job.28.c
omne aurū in cōpatione illius arena
10 eſt exigua: ⁊ tanq̄ lutū eſtimabit ar
gentū i ↄ̄ſpectu illi⁹. Sup ſalutē ⁊ ſpe B
ciē dilexi illā: ⁊ pꝛopoſui p luce habere

illā: quā inextinguibile ē lumē illius.
3.Reg.3.b. 11 Venerūt autē mihi oīa bona pariter cū
illa: ⁊ innumerabilis honeſtas per manus il-
12 lius, ⁊ letatus ſū in oībus: quā antecedebat
me iſta ſapiā: ⁊ ignorabā: quā bonorū
13 oīm mater eſt. Quā ſine fictione didici: ⁊
ſine inuidia cōmunico: ⁊ honeſtatē illius
14 nō abſcōdo. Infinitus enī theſaurus ē hoī
bus: q̄ q̄ vſi ſūt: participes facti ſūt ami
citie dei: propter diſcipline dona cōmē-
15 dati. Mihi autē dedit deus dicere ex ſnīa
⁊ preſumere digna horū q̄ mihi dantur:
quā ipſe ſapie dux ē: ⁊ ſapiētiū emēda-
16 tor. In manu enī illius ⁊ nos ⁊ ſmões no
ſtri: ⁊ oīs ſapiā ⁊ operū ſcīe diſciplina.
C 17 Ipſe enī dedit mihi horū q̄ ſūt ſciētiam
verā: ⁊ ſciam diſpoſitionē orbis terrarū
18 ⁊ virtutes elemētorū: initiū ⁊ ɔſūmatio
nē ⁊ medietatē tpoꝝ: viciſſitudinū per-
mutatiões: ⁊ cōſumatiões tpoꝝ: ⁊ mo
19 rū mutatiões: diuiſiões tēpoꝝ, anni cur
20 ſus: ⁊ ſtellaꝝ diſpoſitiões: naturas ani
malium: ⁊ iras beſtiarū: vim vētoꝝ: et
cogitatiões hoīm: differētias virgul-
21 torū: ⁊ virtutes radicū: ⁊ q̄cūq; ſūt ab
ſcōſa ⁊ improuiſa didici. Oīm enī artifex
22 docuit me ſapiā. Eſt enī in illa ſpūs in-
telligētie ſcūs: vnicus: multiplex: ſubti-
lis: diſertus: mobilis: incoinquinatus: certus
ſuauis: amās bonū: acutus: q̄ nihil ve-
23 tat bñfacere: humanus: benignus: ſtabilis:
certus: ſecurus: oēm habēs virtutē: oīa p-
ſpiciēs: ⁊ q̄ capiat oēs ſpūs intelligibi
B 24 les: mūdus: ſubtilis. Oībus enī mobilibus
mobilior ē ſapiā. Attingit autē vbiq;
25 propter ſuā mūdiciā. Vapor ē enī virtu-
tis dei: ⁊ emanatio quedā ē claritatis oī-
potēs dei ſincera: ⁊ ideo nihil inquina-
Heb.1.a. 26 tū ī eā incurrit. Cādor ē enī lucis eterne
⁊ ſpeculū ſine macula dei maieſtatis: ⁊
27 imago bonitatis illius. Et cū ſit vna: oīa
pōt: ⁊ in ſe pmanēs: oīa innouat: ⁊ per
natiões in aīas ſāctas ſe trāſfert. Ami
28 cos dei ⁊ prophetas ɔſtituit. Neminē enī
diligit deus: niſi eū q̄ cū ſapiā inhabitat
29 Eſt enī hec ſpecioſior ſole: ⁊ ſup oēm diſ
poſitionē ſtellarū: luci cōparata inueni
30 tur prior. Illi ſuccedit nox: ſapiam autē
nō vincit malicia. ¶ VIII

A Attingit ergo a fine vſq; ad finem
fortiter: ⁊ diſponit oīa ſuauiter
2 Hanc amaui ⁊ exquiſiui eam a iuuētute
mea: ⁊ q̄ſiui ſpōſam mihi eā aſſumere
3 ⁊ amator factus ſū forme illius. Generoſi-
tatē illius glorificat cōtuberniū habēs
4 dei: ſz ⁊ oīm dñs dilexit illā. Doctrix enī
eſt diſcipline dei ⁊ electrix operū illius.
5 Et ſi diuitie appetunt ī vita: q̄d ſapiā
6 locupletius q̄ opat oīa? Si autē ſenſus
operatur: q̄s horū q̄ ſūt magis q̄ illa eſt
7 artifex? Et ſi iuſticiā q̄s diligit: labo- B
res huius magnas habent virtutes. So-
brietatē enī ⁊ prudētiā docet: ⁊ iuſticiā
⁊ virtutē: quibus vtilius nihil ē in vita hoī
8 bus. Et ſi multitudinē ſciētie deſide-
rat q̄s: ſcit preterita ⁊ de futuris eſtimat
ſcit verſutias ſmonū ⁊ diſſolutiões ar
gumētoꝝ: ſigna ⁊ mōſtra ſcit anteq̄ fiāt
9 ⁊ euētus tēporū ⁊ ſeculoꝝ. Propoſui ergo
hāc adducere mihi ad cōuiuēdū: ſciēs
quā mecū cōicabit de bonis: ⁊ erit allo
10 cutio cogitatiõis ⁊ tedij mei. Habebo C
propter hāc claritatē ad turbas: ⁊ hono
11 rē apud ſeniores. Iuuenis ⁊ acutus inue
niar in iudicio: ⁊ ī ɔſpectu potētiū am-
mirabilis ero: ⁊ facies pncipū mirabūn
12 tur me. Tacētē me ſuſtinebūt: loquētē
me reſpicient: ⁊ ſmocināte me plura:
13 manus ori ſuo iponēt. Preterea habebo
per hāc imortalitatē: ⁊ memoriā eternā
14 his q̄ poſt me futuri ſūt relinquā. Diſ
ponā populos: ⁊ natiões mihi erūt ſubdi
15 te. Timebūt me audiētes reges horrē-
di: ⁊ in multitudine videbor bonus: ⁊ ī
16 bello fortis. Intrās ī domū meā cōqeſ
cā cū illa. Nō enī hz amaritudinē cōuer
ſatio illius: nec tediū: cōuictus illius: ſz le-
17 ticiā ⁊ gaudiū. Hec cogitās apud me: D
⁊ cōmemorās ī corde meo: quā imortalit
18 ē ī cogitatione ſapiā: ⁊ in amicitia illi
us delectatio bona: ⁊ in opibus manuū
illius honeſtas ſine defectiõe: ⁊ in certa
mine loq̄le illius ſapiā: ⁊ pclaritas in
cōicatione ſmonū ipſius: circuibā que
19 rēs vt mihi illā aſſumerē. Puer autē erā
20 ingenioſus: ⁊ ſortitus ſū aīam bonā. Et
cū eēm magis bonus: veni ad corpus in-
21 coinquinatū. Et vt ſciui quā aliter non
poſſem eē cōtinēs niſi deus det: ⁊ hoc ip-
ſum erat ſūma ſapiā: ſcire cuius eēt hoc do
nū adij dñm ⁊ deprecatus ſū illū ⁊ dixi ex
totis pcordijs meis. ¶ IX

A Deus patrū meoꝝ ⁊ dñe miſeri-
cordie q̄ feciſti oīa verbo tuo et
ſapiā tua cōſtituiſti hoīem: vt dñaret
creature q̄ a te facta ē: vt diſponat or-
bē terrarū ī eq̄tate ⁊ iuſticia: ⁊ ī directi
one cordis iudiciū iudicet: da mihi ſe-

dīā tuarū aſſiſtricem ſapiaꝫ: ⁊ noli me
.115 reprobare a puerꝭ tuis: qm̄ ſuꝰ tuꝰ ſū
ego ⁊ filiꝰ ācille tue: hō īfirmꝰ ⁊ exigui
tpis ⁊ minor ad intellectū iudiciǰ ⁊ le
B gū. Et ſi ꝗs erit cōſumatꝰ inter filios
8.a hoim ſi abfuerit ab illo ſapia tua: ī ni
.1.b hilū cōputabit. Tu aūt elegiſti me re-
gē ppl'o tuo: ⁊ iudicē filiorꝫ tuorꝫ ⁊ fi-
liarū. Et dixiſti me edificare tēplū in
mōte ſācto tuo: ⁊ in ciuitate habitatio
nis tue altare: ſimilitudinē tabnacu-
li ſācti tui: qđ ꝑparaſti ab initio ⁊ te-
8.c cū ſapia tua: ꝗ nouit opa tua: ꝗ ⁊ affu
it tūc cū orbē t'rarū faceres: ⁊ ſciebat
ꝗd eēt placitū ocul' tuis: ⁊ ꝗd directū ī
ꝑceptis tuis. Mitte illā de celis ſāctꝭ
tuis: ⁊ a ſede magnitudinis tue: vt me
cū ſit ⁊ mecum laboret vt ſciā ꝗd acce
C ptū ſit apud te. Scit eī illa oīa ⁊ intel
ligit: ⁊ deducet me ī opibꝰ meis ſobrie
⁊ cuſtodiet me ī ſua potētia. Et erunt
accepta opa mea: ⁊ diſponā ꝑpl'm tuū
o.c iuſte: ⁊ ero dignꝰ ſediū pr̄is mei. Quis
1.d eīm hoim poterit ſcire cōſiliū dei? Aut
ꝗs poterit cogitare ꝗd velit deꝰ. Cogi-
tatiōes eī mortaliū timide: ⁊ incerte ꝓ
D uidētie nr̄e. Corpꝰ eī qđ corrūpit ag-
grauat aīam ⁊ t'rena inhabitatio dep
mit ſenſū multa cogitātē. Et difficile
eſtimamꝰ ꝗ ī terra ſūt: ⁊ ꝗ ī ꝓſpectu ſūt
īuenimꝰ cū labore. Que ī celis ſūt aūt
ꝗs inueſtigabit? Senſū aūt tuū ꝗs ſci
et niſi tu dederis ſapiam ⁊ miſerꝭ ſpi
ritū ſanctū tuū de altiſſimis: ⁊ ſi corre-
cte ſint ſemite eorꝫ ꝗ ſūt ī terris: ⁊ ꝗ ti-
bi placēt didicerint hoīes? Nā ꝑ ſapiē
tiā ſanati ſūt ꝗcūꝗ placuerit tibi dn̄e
A Ec illū ꝗ primꝰ ſ a ꝑncipio X
1.d formatꝰ ē a deo pat' orbis t'rarꝫ,
cū ſolus eēt creatꝰ cuſtodiuit: ⁊
.b eduxit illū a delicto ſuo. ~~Et eduxit il-
lū de limo t're~~: ⁊ dedit illi virtutē cōti
b. nēdi oīa. Ab hac vt receſſit iniuſtꝰ in
ira ſua: ꝑ irā homicidiǰ fraterni de
d periǰt. Propt' qđ cū aꝗ deleret terrā, ſa
nauit iterū ſapia: ꝑ cōtēptibile lignū
d iuſtū gubernās. Hec ⁊ ī ꝯſenſu ſupbie
cū ſe natiōes extuliſſent ſciuit iuſtū ⁊
cōſeruauit ſine ꝗrela deo: ⁊ ī filiǰ mi-
.e ſericordia fortē cuſtodiuit. Hec iuſtū a
B pereuntibꝰ impiǰs liberauit fugientē,
deſcēdēte igne in pētapolim: ꝗbꝰ in te
ſtimoniū neꝗtie fumigabūda ꝯſtat de
ſerta terra: ⁊ ī certo tpe fructꝰ habēte

arbores: ⁊ incredibil' aīe memoria ſtās
figmētū ſalis. Sapiam eī ꝑtereuntes
nō tm̄ ī h' lapſi ſūt vt ignorarēt bona Ꝫ.6.d.⁊.7.d
ſꝫ ⁊ inſipiētie ſue reliquerūt hoibꝰ me
moriā: vt in his ꝗ peccauerūt: nec late
re potuiſſent. Sapia aūt hos ꝗ ſe obſ'-
uāt a doloribꝰ liberabit. Hec aūt ꝓfu Geū.28.b
gū ire fratris iuſtū deduxit ꝑ vias re-
ctas: ⁊ oſtēdit illi regnū dei: ⁊ dedit il-
li ſciam ſanctorꝫ. Honeſtauit illū in la
boribꝰ: ⁊ cōpleuit labores illiꝰ. In frau
de circūuenientiū illū affuit illi ⁊ hone
ſtū fecit illū. Cuſtodiuit illū ab inimi- C
cis: ⁊ a ſeductoribꝰ tutauit illū. Et cer
tamē forte dedit illi vt vinceret ⁊ ſci-
ret qm̄ oīm potētior ē ſapia. Hec vēdi Geū.27.f
tū iuſtū nō dereliꝗt: ſꝫ a peccatoribꝰ li
berauit eū. Deſcēditꝗ cū illo in foue-
am ⁊ in vinculis nō dereliꝗt illū: do-
nec afferret illi ſceptrū regni: ⁊ poten-
tiā aduerſus eos ꝗ eū deprimebāt: ⁊ mē
daces oſ̄dit ꝗ maculauerūt illū: ⁊ de-
dit illi claritatē eternā. Hec ppl'm iu- Exo.1.c
ſtū ⁊ ſemē ſine ꝗrela liberauit a natio-
nibꝰ ꝗ illū deprimebāt. Intrauit ī aīaꝫ
ſerui dei: ⁊ ſtetit ꝯ reges horrēdꝭ ī por
tētꝭ ⁊ ſignis. Et reddidit iuſtis merce- D
dē laborū ſuorū ⁊ deduxit illos in via
mirabili: ⁊ fuit illis in velamento diei Exo.14.f
⁊ in luce ſtellarū ꝑ noctē. Et trāſtulit
illos ꝑ mare rubrū ⁊ trāſuexit illos ꝑ
aquā nimiā. Inimicos aūt illorum de
merſit ī mare: ⁊ ab altitudine inferorꝫ
eduxit illos. Ideo iuſti tulerūt ſpolia
impiorꝫ: ⁊ decātauer't dn̄e nomē ſāctū Ibidē.12.e
tuū: ⁊ victricē manū tuā laudauerunt
pariter. Qm̄ ſapia aperuit os mutorꝫ:
⁊ linguas infantiū fecit diſertas. Di-
rexit opa eorꝫ ī manibꝰ ꝓphete ſācti.
Ter fecerūt ꝑ deſ'ta ꝗ nō XI
habitāt' ⁊ ī locis deſ'tis fecer't
caſas. Steterūt ꝯ hoſtes et de
inimicis ſe vindicauerūt. Sitierūt et Exo.17.c
inuocauerūt te: ⁊ data ē illis aqua de Nu.20.b
petra altiſſima ⁊ requies ſitis de lapi-
de duro. Per que eī penas paſſi ſūt ini
mici illorꝫ: a defectione potꝰ ſui: ī eis
cū abūdarent filiǰ iſrl' letati ſunt: Per
hec cū illis deeſſent bn̄ cū illis actū ē.
Nā ꝓ fonte quidē ſempiterni flumi-
nis humanū ſāguinē dediſti iniuſtis.
Qui cū minuerētur ī traductiōe infan B
tiū occiſorꝫ: dediſti illis abūdātē aquā
īſpirate: oſ̄dēs ꝑ ſitim ꝗ tūc fuit: quē-

admodū tuos exaltares: ⁊ adūſarios illoꝝ necares. Cū eī tēptati ſunt ⁊ q̄dē cū miſericordia diſciplinā accipiētes: ſcierūt queādmodū cū ira iudicati im pŭ tormēta paterēť. Hos q̄dē tan̄ pr monēs ꝓbaſti: illos aūt tan̄ durus rex interrogans cōdēnaſti. Abſentes eni ⁊ p̄ntes ſimiliť torq̄banť. Duplex eī illos accepat tediū: ⁊ gemit⁹ cū me moria p̄teritoꝝ. Cū eni audirēt p ſua tormenta bn̄ ſecū agi: cōmemorati ſūt dn̄m: admirātes ī finē exit⁹. Quē eī in expoſitione prava ꝓiectū deriſerūt: in

C fine euent⁹ mirati ſūt. Nō ſimiliter iu ſtis faciēs: p cogitationib⁹ aūt inſen- ſatis iniq̄tates illoꝝ. Qd̄ q̄dā errātes colebāt mutos ſerpētes ⁊ beſtias ſup- uacuas: imiſiſti illľ multitudinē muto rū aialiū ī vīdictā vt ſcirēt q2 p q̄ pec- cat q̄s: p hec ⁊ torqueť. Nō eī impoſſi bilis erat oīpotēs man⁹ tua q̄ creauit orbē terrarū ex materia ſuiſa: imittere illis multitudinē vrſorū: aut audaces leones: aut noui generis ira plenas et ignotas beſtias: aut vaporē igneū ſpi rantes: aut fumi odorē ꝓferentes aut horrēdas ab oculis ſcintillas emittē- tes: q̄rū nō ſolū leſura poterat illos ex terminare: ſʒ ⁊ aſpect⁹ p timorē occide

D re. Nā ⁊ ſine his vno ſpū poterāt occi di pſecutionē paſſi ab ip̄is factľ ſuis: ⁊ diſp̄ſi p ſpm̄ virtutis tue: ſʒ oīa ī mē ſura ⁊ nūero ⁊ p̄dere diſpoſuiſti. Mul tū eī valere tibi ſoli ſuperat ſp: ⁊ ṽtu- ti brachij tui q̄s reſiſtet? Qm̄ tan̄ mo mentū ſtatere: ſic eſt añ te orbis terra- rū: ⁊ tan̄ gutta roris antelucani q̄ de- ſcendit in terrā. Et misereris oīm: q2 oīa potes: ⁊ diſſimulas pctā hoīm ꝓpť pnīam. Diligis eī oīa q̄ ſūt: ⁊ nihil eo- rū odiſti q̄ feciſti: nec eī odiēs aliq̄d cō ſtituiſti: aut feciſti. Quō aūt poſſet ali- q̄d pmanere niſi tu voluiſſes? aut q̄d a te vocatū nō eēt: cōſeruareť? Parcis aūt oīb⁹: q̄m tua ſūt dñe q̄ amas aīas.

A O Q̄ bon⁹ ⁊ ſuauis ē dñe XII ſpūs tuus ī nobis. Ideoq̄ hos q̄ exerrāt ptib⁹ corripis: ⁊ de q̄ bus peccāt ām̄ones ⁊ alloq̄ris vt rel- icta malitia credāt ī te dñe. Illos eī an tiquos inhabitatores terre ſancte tue q̄s exhorruiſti: q̄m odibilia opa tibi faciebāt p medicamina ⁊ ſacrificia in- iuſta: ⁊ filioꝝ ſuoꝝ necatores ſine mi-

ſericordia: ⁊ cōmeſtores viſcerū hoīm: ⁊ deuoratores ſāguinis: ⁊ auctores pa rētes aīarū inauxiliatarū pdere voluī ſti a medio ſacramēto tuo: p man⁹ pa rētū nr̄oꝝ: vt dignā pciperēt pegrina tionē pueroꝝ dei: q̄ tibi oīm charior ē terra. Sʒ ⁊ his tan̄ hoīb⁹ pepciſti et miſiſti añceſſores exercit⁹ tui veſpas vt illos paulatim exterminarēt. Non q2 B impotēs eras ī bello ſubijcere impios iuſtis: aut beſtijs ſeuis: aut verbo du- ro ſimul exterminare: ſʒ ptib⁹ iudicās dabas locū pnīe: nō ignorās q̄m ne- q̄ ē natio eoꝝ: ⁊ naturalis malitia ip̄oꝝ: ⁊ q̄m nō poterat mutari cogita- tio illoꝝ ī ppetuū. Semen eī erat ma- ledictū ab initio: Nec timens aliquē veniā dabas pctis illoꝝ. Quis eī dicet tibi: feciſti? Aut q̄s ſtabit ɔtra iudiciū tuū? Aut q̄s in ɔſpectu tuo veniet vin dex iniquoꝝ hoīm? Aut q̄s tibi īputa bit ſi perierint nationes q̄s tu feciſti? Nō eſt eī alius de⁹ q̄ tu: cui cura eſt d̄ oīb⁹: vt oñdas q̄m nō iniuſte iudicas iudicium. Neq̄ rex neq̄ tyrnan⁹ in cō C ſpectu tuo inquirēt de his q̄s pdidiſti. Cū ḡ ſis iuſt⁹: iuſte oīa diſponis. Ipſuʒ q̄ʒ q̄ nō debet puniri cōdēnas ⁊ exterꝫ eſtimas a tua virtute. Virt⁹ eī tua iu- ſticie initiū ē: ⁊ ob hoc q̄ oīm dñs es oīb⁹ te parcere facis. Virtutē eni oñ- dis tu: q̄ nō crederis eē in ṽtute cōſu- mat⁹: ⁊ hos q̄ te neſciūt: ī audatia tra- ducis. Tu aūt dñator virtutľ cū tran- q̄llitate iudicas: ⁊ cū magna reuerētia diſponis nos. Subeſt eī tibi cū volue ris poſſe. Docuiſti eī pplm̄ tuū p talia opa: q̄m oportet iuſtū eſſe ⁊ hūanū et bone ſpei feciſti filios tuos: q̄m iudi- cās das locū ī pctis pnīe. Si eī inimi- cos ſuoꝝ tuoꝝ ⁊ debitos morti cū tā- ta cruciaſti attētione ⁊ liberaſti dans tp̄s ⁊ locū p q̄ poſſēt mutari a malicia cū q̄āta diligentia iudicaſti filios tu os quoꝝ parentib⁹ iuramēta ⁊ cōuen tiones dediſti bonarū ꝓmiſſionū? Cū D ḡ das nobis diſciplinā inimicos nr̄os multipliciť flagellas vt bonitatē tuā cogitem⁹ iudicātes: ⁊ cū de nob iudi- cať ſperem⁹ miſcdiam tuā. Uñ ⁊ illis q̄ ī vita ſua inſenſate ⁊ iniuſte vixerūt p hec q̄ coluerūt dediſti ſūma tormēta. Eteni ī erroris via diuti⁹ errauerunt: deos eſtimātes hec q̄ ī aīalib⁹ ſt ſupua

cus: inſātiū inſenſatoꝝ more viuētes
Propter hͦ tanꝗ̄ puerꝭ inſenſatꝭ iudi
ciū i deriſū dediſti. Qui āt ludibꝛijs et
icrepatiōibꝰ nō ſūt coꝛrecti: dignū dei
iudiciū experti ſūt. In his eñ ꝗ patiebā
tur moleſte ferebāt: i ꝗbꝰ patiētes in-
dignabātᷣ. Per hec ꝗs putabāt deos i
ipis cū exterminarētᷣ: vidētes illū quē
olim negabāt ſe noſſe: verꝝ deū agnoue
rūt. Propter qd̄ ꝛ finis ꝯdēnatiōis eo
rū veniet ſuꝑ illos. XIII
A V Ani ſūt āt oēs hoies i ꝗbꝰ non
ſubeſt ſciētia dei: ꝛ d̄ his ꝗ vidē
tur bona nō potuerūt itelligere eū ꝗ ē:
neꝗ̄ opibꝰ attēdētes agnouerūt ꝗs eēt
artifex: ſꝫ aut ignē: aut ſpiritū: aut cita
tū aerē: aut gyrū ſtellaꝝ: aut nimiam
aquā: aut ſolem ꝛ lunā rectoꝛes oꝛbis
traꝝ deos putauerūt. Quoꝝ ꝛ ſi ſpecie
delectati deos putauerūt: ſciāt ꝗ̄to his
dñatoꝛ eoꝝ ſpecioſioꝛ ē. Speciei eñ ge
neratoꝛ hec oia ꝯſtituit. Aut ſi v̄tutē ꝛ
opa eoꝝ mirati ſūt: itelligant ab illis:
B qm̄ ꝗ hec fec̄ foꝛtioꝛ ē illᷣ. A magnitu-
dine eñ ſpeciei ꝛ creature: cognoſcibi-
liter poterit creatoꝛ eoꝝ videri. Sꝫ tñ
adhuc i his minoꝛ eſt ꝗrela. Et hi eñ
foꝛtaſſe errāt deū ꝗrētes ꝛ volētes iue
nire. Etenī cū oibꝰ illiꝰ ꝯuſēſᷣ: inꝗrūt
ꝛ ꝑſuaſū hñt: qm̄ bona ſūt ꝗ vidētur.
Iterū āt nec his debet ignoſci. Si eñ
tm̄ potuiſſēt ſcire vt poſſēt eſtimare ſe
culū: quō huiꝰ dñꝫ nō faciliꝰ iuenerūt?
Infelices āt ſūt: ꝛ inᷣ moꝛtuos ſpes il-
loꝝ ē ꝗ appellauerūt deos opa manuū
hoim: auꝝ ꝛ argētū artꝭ inuētionē: ꝛ
C ſilitudies aialiū: aut lapidē iutilē opꝰ
b manꝰ antiꝗ. Aut ſi ꝗs artifex faber de
ſilua lignū rectū ſecuerit ꝛ huiꝰ docte
eradat oēꝫ coꝛticē: ꝛ arte ſua vſus dili
gēter fabꝛicet vas iutile i ꝯuſatiōe vi-
te: reliquias āt eiꝰ opis ad ꝑparationē
eſce abutatᷣ: ꝛ reliquū hoꝝ qd̄ ad nul-
los vſus facit: lignū curuū ꝛ verticibꝰ
plenū ſculpat diligētᷣ ꝑ vacuitatē ſuā:
ꝛ ꝑ ſciam ſue artis figuret illud: ꝛ aſſi-
milet illud imagini hois: aut alicui ex
aialibꝰ illd̄ cōparet: ꝑliniēs rubrica: et
D rubicūdū faciens phuco coloꝛē illiꝰ: ꝛ
oēm maculā ꝗ i illo ē ꝑliniēs: ꝛ faciat
ei dignā habitatiōeꝫ: ꝛ i pariete ponēs
illd̄: ꝛ ꝯfirmās ferro ne foꝛte cadat ꝓ-
ſpiciēs illi: ſciēs qm̄ nō pōt adiuuare
ſe. Imago eñ ē: ꝛ opꝰ ē illi adiutoꝛiū.

Et de ſubā ſua: ꝛ de filijs ſuis: ꝛ de nu-
ptijs: votū faciēs inꝗrit. Nō erubeſcit
loꝗ cū illo ꝗ ſine aia ē: ꝛ ꝓ ſanitate ꝗ-
dem infirmum deꝑcatᷣ: ꝛ ꝓ vita rogat
moꝛtuū: ꝛ i adiutoꝛiū inutilē iuocat:
ꝛ ꝓ itinere petit abeo ꝗ ambulare nō
pōt: ꝛ d̄ acꝗrēdo ꝛ d̄ opando ꝛ de oīm
rerū euētu petit ab eo ꝗ i oibꝰ ē iutilᷣ.
I Terū aliꝰ nauigare co XIIII A
gitās ꝛ ꝑ feros fluctꝰiter facere
icipiēs ligno poꝛtāte ſe: fragili
us lignū iuocat. Illd̄ eñ cupiditas ac
ꝗrēdi excogitauit: ꝛ artifex ſapia fabꝛi
cauit ſua. Tua āt pr̄ ꝓuidētia ab ini-
tio cūcta gubnat: qm̄ dediſti in mari Exo. 14. e
viā ꝛ inᷣ fluctꝰ ſemitā firmiſſimā: oſtē
dens qm̄ potēs es ex oibꝰ ſanare: etiā
ſi ſine rate aliꝗs adeat mare. Sꝫ vt nō
eſſent vacua ſapie tue ꝓpᷣ hͦ etiā ꝛ ex-
iguo ligno credunt hoies aias ſuas: ꝛ
trāſeūtes mare ꝑ ratē liberati ſūt. Sꝫ
ꝛ ab initio cū perirēt ſuꝑbi gigantes:
ſpes oꝛbis traꝝ ad ratē ꝯfugiēs: remi-
ſit ſeclo ſemē natiuitatꝭ: ꝗ manu tua
erat gubnata. Bñdictū ē eñ lignū ꝑ
qd̄ fit iuſticia. Per manꝰ āt qd̄ fit idolū
maledictū ē: ꝛ ipm̄: ꝛ ꝗ fecit illd̄: qꝛ ille
ꝗdē opatꝰ ē: illd̄ āt cū eēt fragile deꝰ
cognomiatꝰ eſt. Siliter aūt odio ſunt B
deo: impiꝰ ꝛ ipietas eiꝰ. Etenī qd̄ factū
ē: cū illo ꝗ fecit toꝛmēta patietᷣ. Pro-
pter hͦ ꝛ i idolis nationū nō erit reſpe-
ctus: qm̄ creature dei i odiū facte ſūt: ꝛ
i tēptationē aie hoim: ꝛ i muſcipulā pe
dibꝰ inſipiētiū. Initiū eñ foꝛnicatiōis
ē exꝗſitio idoloꝝ: ꝛ adinuentio illoꝝ
coꝛruptio vite ē. Neꝗ̄ eñ erat ab ini-
tio: neꝗ̄ erūt i ꝑpetuū. Supuacuitas
eñ hoim hoc adinuenit i oꝛbē traꝝ: ꝛ
id̄o bꝛeuis illoꝝ finis ē iuentꝰ. Acer-
bo eñ luctu dolēs pr̄ rapti cito ſibi fi-
lij fec̄ imaginē: ꝛ illū ꝗ tūc ꝗ̄ſi hō moꝛ
tuꝰ fuerat: nūc tāꝗ̄ deū colere cepit: ꝛ
ꝯſtituit iᷣ ſuos ſuos ſacra ꝛ ſacrificia.
Deinde iᷣuenīēte tpe: ꝯualeſcēte iniꝗ
ꝯſuetudie: hͦ erroꝛ tāꝗ̄ lex cuſtoditꝰ ē:
ꝛ tyrānoꝝ impio colebātᷣ figmēta. Et C
hos ꝗs i palā hoies honoꝛare nō pote
rāt ꝓpᷣ hͦ ꝙ lōge eēnt: a lōginꝗ figurā
illoꝝ allatā euidētē imaginē regꝭ quē
honoꝛare volebant fecerūt: vt illū ꝗ ab-
erat tāꝗ̄ p̄ntē colerēt ſua ſollicitudie.
Prouexit aūt ad hoꝝ culturā ꝛ hos ꝗ
ignoꝛabāt: artificꝭ eximia diligētia.

Ille em̄ volēs pl⁹ placere illi q̄ se aſſū‑
pſit: elaborauit arte ſua vt ſilitudinē i
meli⁹ figuraret. Multitudo aūt hoīm
adducta p ſpēm opis: eū q̄ añ tps tā‑
q̄ hō honorat⁹ fuerat nūc deū eſtima
uerūt. Et hec fuit vite hūane deceptio
qm̄ aut affectui aut regib⁹ deſuiētes
hoīes: incōicabile nomē lapidib⁹ ꝛ ig‑
nis iposuerūt. Et nō ſuffecerat erraſſe
eos circa dei ſciam: ſꝫ ꝛ imagno viuē‑
tes inſcie bello: tot et tā magna mala
D pacē appellāt. Aut em̄ filios ſuas ſacri
ficātes: aut obſcura ſacrificia faciētes
aut inſanie plenas vigilias hūtes: ne‑
q̄ vitā neq̄ nuptias mūdas iā cuſto‑
diūt: ſꝫ ꝛ ali⁹ aliū p iuidiā occidit: aut
adulterās ꝯtriſtat: ꝛ oīa cōmixta ſunt:
ſāguis: homicidiū: furtū et fictio: cor‑
ruptio ꝛ infidelitas: turbatio ꝛ piuriū
tumult⁹: bonoꝝ dei imemoratio: aīa‑
rū inq̄natio: natiuitatꝭ imutatio: nu‑
ptiaꝝ incōſtātia inordiatio mechie et
īpudicitie. Infādoꝝ em̄ idoloꝝ cultu‑
ra oīs mali cā ē: et initiū ꝛ finis. Aut
em̄ dū letāꝫ inſaniūt: aut certe vatici‑
nāꝫ falſa: aut viuūt iniuſte: aut piurāt
cito. Dū em̄ ꝯfidūt i idolꝭ q̄ ſūt ſine aīa
male iurātes noceri ſe n̄ ſperāt. Utra‑
q̄ ꝫ ilꝭ eueniēt digne: qm̄ male ſenſerꝫ
d̄ deo attēdētes idolꝭ: ꝛ iurauerꝫ iniu‑
ſte i dolo ꝯtēnētes iuſticiā. Nō em̄ iu‑
rātiū ē ꝟtꝰ: ſꝫ peccantiū pena pambu
lat ſp i iuſtoꝝ p̄uaricationē. XV

A Tu autē de⁹ nr̄: ſuauis ꝛ ver⁹ es:
patiēs ꝛ i miſcdia diſpones oīa
Eteni ſi peccauerim⁹ tui ſum⁹:
ſciētes magnitudinē tuā: ꝛ ſi nō pecca
uerim⁹: ſcim⁹ qm̄ apd̄ te ſum⁹ cōputa‑
ti. Noſſe em̄ te cōſūmata iuſticia eſt: et
ſcire iuſticiā ꝛ ꝟtutē tuā: radix ē imor
talitatꝭ. Non em̄ i errorē induxit nos
hoīm male artꝭ excogitatio nec vmbra
picture: labor ſine fructu: effigies ſcul‑
pta p varios colores: cui⁹ aſpect⁹ dat i‑
ſenſato ꝯcupiſcētiā: et diligit mortue
B 3.1.a imaginis effigiē ſine aīa. Maloꝝ ama
tores digni ſūt morte: q̄ ſpem hūt i ta‑
lib⁹: ꝛ q̄ faciūt illos: ꝛ q̄ diligūt: ꝛ q̄ co
lūt. Sꝫ ꝛ figul⁹ mollē t̄rā p̄mēs labo‑
rioſe fingit ad vſus nr̄os vnūq̄dq̄ vas:
Ro.9.c ꝛ d̄ eodē luto fingit q̄ mūda ſūt in vſū
vaſa: ꝛ ſiliter q̄ his ſūt cōtraria. Horū
autē vaſoꝝ q̄s ſit vſus: iudex ē figul⁹.
Et cū labore vano deū fingit d̄ eodem
luto: ille q̄ paulo ante d̄ terra fact⁹ fue‑
rat: ꝛ poſt puſillū reducit ſe vnde acce‑
ptus ē: repetitus aīe debitū quā habe‑
bat. Sꝫ cura eſt illi nō q꞉ laboraturꝰ
ē: nec qm̄ breuis illi vita ē: ſꝫ ꝯcertaꝫ
aurificib⁹ ꝛ argētariis: ſꝫ ꝛ erarios imi
taꝫ: ꝛ gl̄iam p̄fert: qm̄ res ſupuacuas
fingit. Cinis ē em̄ cor ei⁹: ꝛ terra ſup‑
uacua ſpes illi⁹: ꝛ luto vilior vita ei⁹:
qm̄ ignorauit q̄ ſe finxit ꝛ qui inſpira‑
uit illi aīam q̄ opaꝫ ꝛ q̄ inſufflauit ei
ſpm̄ vitalē. Sꝫ ꝛ eſtimauerūt luſū eſſe
vitā nr̄am: ꝛ ꝯuerſationē vite cōpoſi‑
tā ad lucrū ꝛ oportere vndecūq̄ etiā
ex malo acq̄rere. Hic em̄ ſcit ſe ſup oēs
deliq̄re: q̄ ex t̄re materia fragilia vaſa
ꝛ ſculptilia fingit. Oēs.n. inſipiētes et
infelices ſupra modū aīe ſue ſupbi ſūt
inimici p̄pli tui: ꝛ iperantes illi: qm̄ oīa P
idola nationū deos eſtimauerꝫ q̄bus P
neq̄ oculoꝝ: viſus ē ad vidēdū: neq̄ na
res ad pcipiēdū ſpm̄: neq̄ aures ad au
diēdū: neq̄ digiti manuū ad tractādū
ſꝫ pedes eoꝝ pigri ad ābulādū. Hō.n.
fecꝫ illos: ꝛ q̄ ſpm̄ mutuat⁹ ē: is finxit
illos. Nemo.n. ſibi ſilez hō poterit deū
fingere. Cū eni ſit mortaꝫ mortuū fin‑
git manib⁹ iniq̄s. Melior.n. ē ipē his
q̄s colit: q꞉ ipē q̄dē vixit cū eēt mortaꝫ
illi āt nūq̄. Sꝫ ꝛ aīalia miſerrima co‑
lūt. Inſenſata eni cōparata his: ilꝭ ſūt
deteriora. Sꝫ nec aſpectu aliq̄s ex his
aīalib⁹ bona pōt cōſpicere. Effugerūt
aūt dei laudē ꝛ bn̄dictiōes ei⁹.

Ropter hec ꝛ his ſimilia XVI A
paſſi ſūt digne tormēta: ꝛ p mi‑
titudinē beſtiaꝝ extermiati ſūt. Pro q̄
bus tormētꝭ bn̄ diſpoſuiſti p̄p̄lm tuū:
q̄b⁹ dediſti ꝯcupiſcētiā delectamēti ſui
nouū ſaporē: eſcā parās eis ortigome
trā: vt illi q̄dē ꝯcupiſcētes eſcā p̄pꝫ ea
q̄ ilꝭ oſtēſa ꝛ miſſa ſūt: etiam a neceſſa‑
ria ꝯcupiſcētia auerterēꝫ. Hi āt i bre‑
ui inopes facti: nouā guſtauerūt eſcā.
Oportebat eni ilꝭ ſine excuſatiōe q̄deꝫ
ſupuenire interitū exercētib⁹ tyrānidē:
his āt tm̄ oñdere quē q̄ēadmodū ini
mici eoꝝ extermiabāꝫ. Eteni cū illis Nu
ſupuenit ſeua beſtiaꝝ ira: morſib⁹ per‑
uerſoꝝ colubroꝝ extermiabāꝫ. Sꝫ nō
i ppetuū tua ira pmāſit: ſꝫ ad correpti
onē i breui turbati ſūt: ſignū hūtes ſa‑
lutꝭ: ad cōmemoratiōem mādati legis
tue. Qui eni ꝯūſus ē: non p h̄ q̄d vide‑ B

batſanabaꝉ:ſꝫ ꝑ te oīm ſaluatorē. In
h̄ āt oſtēdiſti inimicis nr̄is: q̄ꝛ tu es q̄
.e. liberas ab oī malo. Illos eni locuſta-
rū ⁊ muſcarū occiderūt morſus: ⁊ nō ē
īuēta ſanitas aīe illoꝝ: q̄ꝛ digni erant
ab hmōi exterminari. Filios aūt tuos
nec draconū nec venenatoꝝ vicerūt dē
tes. Miſcōia eni tua aduenīens ſana-
bat illos. In memoria eni ſmonū tuo
rū exterminabāꝉ: ⁊ velocit̄ ſanabanꝉ:
ne ī altā īcidētes obliuionē nō poſſēt
12 tuo vti adiutorio. Etenim neq̄ꝫ herba
2.f neq̄ꝫ malagma ſanauit eos: ſꝫ tuꝰ dn̄e
.a ſmo q̄ ſanat oīa. Tu es dn̄e qui vite ⁊
.a mortꝭ habes ptātē: ⁊ deducꝭ vſq̄ꝫ ad
14 portas mortꝭ ⁊ reducis. Hō āt occidit
q̄dē ꝑ maliciā aīaꝫ ſuā: ⁊ cū exierit ſpi
ritꝰ nō reuerteꝉ: nec reuocabit aīam q̄
C recepta ē: ſꝫ tuā manū effugere īpoſſi-
.d bile ē. Negātes eni noſſe te impij ꝑ for
titudinē brachij tui flagellati ſunt: no
uis aq̄s ⁊ grādinibꝰ ⁊ pluuijs ꝑſecuti-
17 onē paſſi: ⁊ ꝑ ignē ꝯſūmati. Qḋ.n. mi-
rabile erat: in aq̄ q̄ oīa extinguit: plus
ignis valebat. Uindex eſt eni orbis iu-
18 ſtoꝝ. Quodā eni tpe manſuetabaꝉ ig-
nis: nē cōburēꝉ q̄ ad ipſos miſſa erant
aīalia: ſꝫ vt ipſi vidētes ſcirēt: q̄m dei
9 iudicio patiūꝉ ꝑſecutiōeꝫ. Et q̄dā tpe:
in aq̄ ſupra v̄tutē ignis exardebat vndi
q̄ꝫ: vt inique terre nationē extermina
.b ret. Pro q̄bus angeloꝝ eſca nutriuiſti
.d ꝑplm tuū: ⁊ paratū panē de celo p̄ſtiti
7 ſti illis ſine labore: oē delectamētū in
.b ſe habentē: ⁊ oīs ſaporis ſuauitatem.
Subſtātiā eni tuaꝫ ⁊ dulcedinē tuam
quā ī filios habes oſtēdebas: ⁊ deſer-
uiēs vniuſcuiuſq̄ꝫ volūtati. Ad qḋ q̄ſ
.e q̄ꝫ volebat: ꝯuertebaꝉ. Nix āt ⁊ glaci-
es ſuſtinebāt vim ignis: ⁊ nō tabeſce-
bāt: vt ſcirēt q̄m fructꝰ īimicoꝝ exter
mīabat ignis ardēs ī grādīe ⁊ pluuia
D coruſcās. Hoc āt iterū vt nutrirēꝉ iu-
ſti: ignis etiā ſue v̄tutꝭ oblitꝰ ē. Crea-
tura eni tibi factori deſeruiēs excāde-
ſcit ī tormētū adūſus iniuſtos: ⁊ leni-
or fit ad bn̄faciēdū ꝓ his q̄ ī te ꝯfidūt
Propter h̄ ⁊ tūc oīa trāſfigurata oīm
nutrici grē tue deſeruiebāt: ad volūta
tē eoꝝ q̄ a te deſiderati ſūt: vt ſcirēt fi
lij tui q̄s dilexiſti dn̄e: q̄m nō natiuita
tis fructꝰ paſcūt hoīes: ſꝫ ſmo tuꝰ hos
qui in te crediderint cōſeruat. Qḋ eni
ab igne nō poterat extermīari: ſtatim

ab exiguo radio ſolis calefactū tabe-
ſcebat: vt notū oībꝰ eſſet: q̄m oportet p̄
uenire ſolē ad bn̄dictionē tuā: ⁊ ad or
tum lucis te adorare. Ingrati eni ſpes
tanq̄ꝫ hybernalis glacies tabeſcet: et
diſperiet tanq̄ꝫ aq̄ ſuꝑuacua. ¶XVII
Magna ſūt eni iudicia tua dn̄e: A
⁊ inenarrabilia v̄ba tua ꝓpter Ro.11.d
h̄ indiſciplinate aīe errauerūt.
Dū eni ꝑſuaſū habēt iniq̄ poſſe dn̄ari Exo.10.f
nationi ſācte: vinculis tenebraꝝ ⁊ lō-
ge noctis cōpediti: incluſi ſub tectꝭ fu
gitiui: ꝑpetue ꝓuidētie iacuerūt: ⁊ dū
putāt ſe latere in obſcuris peccatis: te
nebroſo obliuionis velamēto diſperſi
ſūt: pauētes horrende: ⁊ cum āmirati-
one nimia ꝯturbati. Neq̄ꝫ eni q̄ ꝯtine
bat illos ſpelunca ſine timore cuſtodi-
ebat: q̄m ſonitꝰ deſcēdens ꝯturbabat
illos: ⁊ ꝑſone triſtes illis apparētes: pa
uorē illis p̄ſtabāt. Et ignis q̄dem nlla B
vis poterat illis lumen p̄bere: nec ſide
rū limpide flāme illumiare poterāt il-
lā noctē horrēdā. Apparebat aūt illis
ſubitaneꝰ ignis: timore plenꝰ: ⁊ timore
ꝑcuſſi illiꝰ q̄ nō videbaꝉ faciei eſtima
bāt deteriora eē q̄ videbāꝉ ‖ ⁊ magice Exo.7.et.8
artꝭ appoſiti erāt deriſus: ⁊ ſapie glīa
correptio cū ꝯtumelia. Illi eni q̄ ꝓmit
tebāt timores ⁊ ꝯturbatiōes expellere
ſe ab aīa languēte: hi cū deriſu: pleni
timore languebāt. Nam ⁊ ſi nihil eos
ex mōſtris ꝯturbabat: trāſitu aīaliū et
ſerpentiū ſibilatiōe cōmoti: tremebun
di peribāt: ⁊ aerē quē nlla rōne q̄s ef-
fugere poſſet: negantes ſe videre. Fre- C
quēter eni ꝑoccupāt peſſima: redargu
ente ꝯſcia. Cū ſit eni timida neq̄tia: da
ta ē in oīm ꝯdēnationē. Semꝑ eni p̄-
ſumit ſeua ꝯturbata ꝯſcia. Nihil eni ē
timor niſi p̄ſūptionis adiutoriū: ꝓdi-
tio cogitatiōis auxilioꝝ. Et dū ab in-
tro minor eſt expectatio: maiorē putat
potentiā eiꝰ cauſe de qua tormentū p̄-
ſtat. Illi āt q̄ in potētē venere noctē:
⁊ ab infimis ⁊ ab altiſſimis inferꝭ ſu-
peruenietē: eundē ſōnū dormiētes ali
q̄n monſtroꝝ exagitabanꝉ timore: ali-
q̄n aīe deficiebāt traductiōe. Subita-
neꝰ eni illis ⁊ inſperatꝰ timor ſuꝑuene
rat. Deinde ſi q̄ſq̄ꝫ ex illꝭ decidiſſet: cu-
ſtodiebaꝉ ī carcere ſine ferro recluſus.
Si eni ruſticꝰ q̄s erat: aut paſtor: aut D
agri laboꝝ opariꝰ p̄occupatꝰ eēt: inef-

fugibilē ſuſtinebat neceſſitatem. Una eñ catena tenebrar̄ oēs erāt colligati. Siue ſpūs ſibilās: aut inf ſpiſſos arborū ramos auiū ſon⁹ ſuauis: aut vis aq̄ decurrēt nimiū: aut ſon⁹ valid⁹ pcipitatar̄ petrar̄: aut ludentiū aialiū curſus iuiſ⁹: aut mugiētiū valida beſtiar̄ vox: aut reſonēs ḋ altiſſimis mōtibus echo: deficiētes faciebāt illos p̄ timore. Ois eñ orbis trar̄ limpido illuminabaẗ lumie: ⁊ ñ ipedit̄ opib⁹ ꝯtinebaẗ. Solis āt illẗ ſuppoſita erat grauiſ nox imago tenebrar̄ q̄ ſuguētura illẗ erat. Ipi ergo ſibi erāt grauiores tenebre.

A Exo.10.f Sanct̄ aūt tuis maxie⟨XVIII⟩ erat lux: ⁊ hor̄ q̄dē vocē iimici audiebāt: ſ; figurā nō videbāt. Et q̄ ñ ⁊ ipi eadē paſſi erāt magnificabāt te: ⁊ q̄ añ leſi erāt: q̄ nō ledebanẗ: grās agebāt tibi: ⁊ vt eēt differētia: te deū petebāt‖ Propter qđ ignis ardētē

Pſ.104 et.134 colūnā ducē habuerūt ignote vie: ⁊ ſolem ſine leſura boni hoſpitij pſtitiſti. Digni q̄dē illi carere luce ⁊ pati carcerē tenebrar̄ q̄ iclufos cuſtodiebāt filios tuos: p̄ q̄s icipiebat icorruptū leḡ

Exo.1.c lumē ſeclo dari. Cū cogitarent iuſtor̄

B Exo.2.b occidere infantes: ⁊ vno expoſito filio

Exo.14.f ſ; liberato i traductōēz illor̄ mltitudinē filior̄ abſtuliſti: ⁊ pariẗ illos pdidiſti i aq̄ valida. Illa eñ nox añ cognita ē a patrib⁹ nřis: vt vere ſciētes q̄b⁹ iuramēt̄ crediderūt: aniequiores eſſēt. Suſcepta ē aūt a pp̄lo tuo ſanitas q̄dē iuſtor̄: iniuſtor̄ aūt extermiatio. Sic eñ leſiſti adūſarios nřos: ſic ⁊ nos p̄uocās magnificaſti. Abſcōſe eñ ſacrificabāt iuſti pueri bonor̄: ⁊ iuſticie legē i ꝯcordiā diſpoſuerūt: ſiẗiter bona ⁊ mala pcepturos iuſtos: patri oīm decātantes laudes. Reſonabat aūt incōuenīēs iimicor̄ vox: ⁊ flebilis audiebaẗ

Exo.12.e plāct⁹ plorator̄ infantiū. Siḿi āt pena

Eccle.2.c ſuus cū dño afflict⁹ ē: ⁊ popular̄ hō regi ſimilia paſſus. Siẗiter ḡ oēs vno noīe mort̄ mortuos habebāt inumerabiles. Nec eñ ad ſepeliēdū viui ſufficiebāt: qñ vno momēto q̄ erat pclarior natio illor̄ extermiata ē. De oib⁹

C eñ nō credētes pp̄ter bñficia: tūc cū primū fuit exterminiū pmogenitor̄ ſpopōderūt pp̄lm dei ſe eſſe. Cū eñ q̄etū ſilentiū ꝯtineret oīa: ⁊ nox in ſuo curſu mediū iter hēret: oīpotēs ſmo tu⁹ dñe exiliēs de celo a regalib⁹ ſedib⁹: durꝰ debellator i mediā exterminij trā pſiliuit: gladi⁹ acut⁹ i ſimulatū ipiū tuū portās: ⁊ ſtans repleuit oīa morte: ⁊ vſq̄ ad celū attigebat ſtās i tra. Tūc cōtinuo viſus ſōnior̄ malor̄ turbauerūt illos ⁊ timores ſuguenerūt inſperati. Et ali⁹ alibi piect⁹ ſemiuiu⁹: pp̄ter quā moriebaẗ cauſā demōſtrabat mortis. Uiſiones eñ q̄ illos turbauerūt hec p̄monebāt: ne inſcij q̄re mala patiebāẗ perirēt. Tetigit āt tūc ⁊ iuſtos tēptatio mort̄: ⁊ cōmotio i heremo facta ē mltitudinis: ſ; nō diu pmāſit ira tua.

Properās eñ hō ſine q̄rela depcari p̄ pp̄lis pferēs ſuitut̄ ſue ſcutū orōnez: ⁊ p̄ incēſū depcatiōēz allegās: reſtitit ire: ⁊ finē impoſuit neceſſitati: oñdēs qm̄ tu⁹ ē famul⁹. Uicit aūt turbas nō i vtute corpis nec armatura potētie: ſ; vbo illū q̄ ſe vexabat ſubiecit: iuramēta parētū ⁊ teſtamētū cōmemorās. Cū eñ iā aceruatim cecidiſſent ſup alterutrū mortui: iterſtitit: ⁊ amputauit impetū: ⁊ diuiſit illā q̄ ad viuos ducebat viā. In veſte eñ poderis quā habebat: tot⁹ erat orbis terrar̄: ⁊ parentum magnalia i q̄ttuor ordinib⁹ lapidum erāt ſculpta: ⁊ magnificētia tua i diademate capit̄ illi⁹ ſcp̄ta erat: his aūt ceſſit qui exterminabat ⁊ hec extimuit. Erat eñ ſola tēptatio ire ſufficiens. D Nu Exo

Impijs āt vſq̄ i nouiſſimū ſine miſcdia ira ſuguenit. ⟨XIX⟩ A Preſciebat eñ ⁊ futura illor̄: qm̄ cū ipi pmiſiſſent vt ſe educerēt: et cū magna ſollicitudine pmiſiſſēt illos ꝯſeq̄baẗ illos pnie act⁹. Adhuc eñ inter man⁹ habētes luctū: ⁊ deplorantes ad monumēta mortuor̄: aliā ſibi aſſūpſerūt cogitatiōēz inſciētie: ⁊ q̄s rogātes piecerāt: hos tāq̄; fugitiuos pſeq̄bāẗ. Ducebat eñ illos ad hūc finē digna neceſſitas: ⁊ hor̄ q̄ acciderant cōmemoratiōēz amittebāt: vt q̄ deerant tormēt̄: repleret punitio: ⁊ pp̄ls q̄dez tu⁹ mirabiliẗ trāſiret: illi āt nouā mortē iuenirēt. Ois eñ creatura ad ſuuz gen⁹ ab initio refigurabaẗ deſeruiens tuis pcept̄: vt pueri tui cuſtodirēẗ illeſi. Nam nubes caſtra eor̄ obumbrabat: ⁊ ex aq̄ q̄ añ erat: tra arida apparuit: ⁊ i mari rubro via ſine ipedimēto ⁊ cāp⁹ germinās ḋ pfūdo nimio p̄ quē B

oīs natio trāſiuit: q̄ tegebat tua ma-
nu vidētes tua mirabilia et monſtra.
Tanq̄ eni eq̄ depauerunt eſcā: ⁊ tanq̄
agni exultauerūt magnificātes te dn̄e
q̄ liberaſti illos. Memores eni erāt ad
huc eoꝝ q̄ i icolatu illoꝝ facta fuerāt:
queadmodū ꝓ natiōe aīalium eduxit
t̄ra muſcas: ⁊ ꝓ piſcib⁹ eructauit fluui⁹
b mltitudinē ranaꝝ. Nouiſſime āt vide
rūt nouā creaturā auiū: cū abducti cō
cupiſcētia poſtulauerīt eſcas epulatio-
nis. In allocutiōe eni deſideriū aſcen-
dit illī d̄ mari ortigometra: ⁊ vexatiōes
pctōrib⁹ ſuꝑuenerūt nō ſine illī q̄ ante
facta erāt argumentꝭ ꝑ vim fluminū.
Juſte eni patiebāt̄ ſm̄ ſuas neq̄tias.
Etenī deteſtabiliorē inhoſpitalitatē i-
ſtituerūt. Alij q̄dē ignotos nō recipie
bāt aduenas: alij āt bonos hoſpites i
ſuitutē redigebāt. Et nō ſolū hec: ſ; ⁊
ali⁹ q̄dē reſpect⁹ illoꝝ erat: q̄ri iuiti re
cipiebāt extraneos. Qui āt cū leticia rece
perūt hos q̄ eiſdē vſi erāt inſtitutꝭ: ſe-
c uiſſimis afflixerunt dolorib⁹. Percuſſi
ſūt āt cecitate: ſic̄ illi i forib⁹ iuſti cum
ſubitaneis coopti eēnt tenebrꝭ. Unuſ-
d q̄ſq; tranſitū oſtij ſui q̄rebat. In ſe eni
elemēta dū ꝯūtūt: ſic̄ i organo q̄litatꝭ
ſon⁹ imutat̄ ⁊ oīa ſuū ſonū cuſtodiūt.
Uñ eſtimari ex ipſo viſu certo poteſt.
Agreſtia eni i aq̄tica ꝯūtebāt: ⁊ q̄cūq;
e erāt natātia: i t̄ra trāſibāt. Ignis i aq̄
valebat ſupra ſuā v̄tutē: ⁊ aq̄ extiguē
tis nature obliuiſcebat̄. Flāme ecōtra
rio corruptibiliū aīaliū nō vexauerūt
carnes coambulantiū: nec diſſoluebāt
illā q̄ facile diſſoluebat̄ ſic̄ glacies bo-
nā eſcā. In oīb⁹ eni magnificaſti ꝑplm
tuū dn̄e: ⁊ honoraſti: ⁊ nō deſpexiſti: in
oī tpe ⁊ in omi loco aſſiſtens eis.

Explicit liber ſapie. Incipit ꝓlog⁹ libri
Jieſu filij Syrach q̄ Eccl̄iaſtic⁹ appel-
latur.

Multoꝝ nob̄ ⁊ magnoꝝ ꝑ lat̄
ꝑ legē et ꝓphas alioſq; q̄ ſe-
cuti ſūt illos ſapīa demōſtra-
ta ē: i quib⁹ oportet laudare
Iſrl̄ doctrine ⁊ ſapie cauſa: q2 non ſolū
ipos loquētes neceſſe eſt eē ꝑitos: ſed
etiā extraneos poſſe ⁊ diſcētes ⁊ ſcribētes
doctiſſimos fieri. Au⁹ me⁹ ieſus poſtq̄
ſe ampli⁹ dedit ad diligētiā lectiōis le-
gis ⁊ ꝓphaꝝ ⁊ alioꝝ libroꝝ q̄ nob̄ a pa
rētib⁹ nr̄is traditi ſūt: voluit ⁊ ipe ſcri
bere aliq̄d hoꝝ q̄ ad doctrinā ⁊ ſapiaꝫ
ꝑtinēt: vt deſiderātes diſcerēt ⁊ illoꝝ
periti fieri magꝭ magiſq; attēdāt aīo:
⁊ ꝯfirmēt ad legitimā vitam. Hortor
itaq; venire vos cū beniuolētia: ⁊ attē
tiori ſtudio lectionē facere: ⁊ veniam
hr̄e i illī i q̄b⁹ videmur ſequētes imagi
nē ſapie: ⁊ deficere i v̄boꝝ cōpoſitiōe.
Nā deficient v̄ba hebraica q̄ñ fuerint
trāſlata ad alterā linguā. Nō añt ſolū
hec: ſ; ⁊ ipa lex ꝓphe: ceteraq; alioꝝ li
broꝝ nō paruā hn̄t differentiā q̄ñ int̄
ſe dicūt̄. Nā ⁊ i octauo ⁊ triceſimo an-
no tꝑib⁹ Ptolomei euergetꝭ regꝭ poſt
q̄ ꝑueni i egyptū: ⁊ cū multū tꝑis ibi
fuiſſē: inueni ibi libros relictos ñ par
ue neq; ꝯtēnēde doctrine. Itaq; bonū
⁊ neceſſariū putaui ⁊ ipe aliquā adde-
re diligētiā ⁊ laborē īterp̄tādi librum
iſtū: ⁊ mlta vigilia attuli doctrinam in
ſpacio tꝑis ad illa q̄ ad finē ducunt li
brū iſtū dare: ⁊ illī q̄ volūt aīm intēde-
re ⁊ diſcere queadmodū oporteat inſti
tuere mores q̄ ſm̄ legē dn̄i ꝓpoſuerint
vitā agere. Explicit ꝓlogus. Incipit
liber Eccl̄iaſtic⁹. Caplm I

Omnis ſapien- a
tia a dn̄o deo ē: ⁊ cum illo
fuit ſemꝑ: ⁊ ē an̄ euū. Are-
2 nā marꝭ ⁊ pluuie guttas ⁊ dies ſeculi
q̄s dinumerauit? Altitudinē celi ⁊ la-
titudinē t̄re ⁊ ꝓfūdū abyſſi: q̄s dimen
3 ſus ē? Sapiaꝫ dei p̄cedētē oīa: q̄s iue-
4 ſtigauit? Prior oīm creata ē ſapia: ⁊ i-
5 tellect⁹ prudētie ab euo. Fōs ſapie ver
bū dei i excelſis: ⁊ igreſſus illi⁹ mādata
6 et̄na. Radix ſapie cui reuelata ē: ⁊ aſtu
7 tias illi⁹ q̄s agnouit? Diſciplina ſapi-
entie cui reuelata eſt ⁊ manifeſtata: et
multiplicatiōeꝫ igreſſus illi⁹ q̄s itelle-
8 xit? Un⁹ ē altiſſim⁹ creator oīm oipo-
tēs: ⁊ rex potēs: ⁊ metuēdus nimis: ſe-
9 dens ſuꝑ thronū illi⁹ ⁊ dn̄ans de⁹. Ipe b
creauit illā i ſpirituſācto: ⁊ vidit ⁊ di-
10 numerauit ⁊ mēſus ē. Et effudit illaꝫ
ſuꝑ oīa opa ſua: ⁊ ſuꝑ oēꝫ carnem: ſm̄
11 datū ſuū: ⁊ p̄bet illā diligētib⁹ ſe. Ti-
mor dn̄i glīa ⁊ gloriatio ⁊ leticia ⁊ co-
12 rona exultationis. Timor dn̄i delecta
bit cor: ⁊ dabit leticiā ⁊ gaudiū i lōgi-
13 tudinē dieꝝ. Timēti dn̄ꝫ bn̄ erit in ex
tremis: ⁊ i die defūctiōis ſue bn̄dicet̄.
14 Dilectio dei honorabil̄ ſapia: q̄b⁹ autē
15 apparuerit i viſu: diligūt eā: in viſione

Ps.110 16 ꝛ i agnitiõe magnaliũ ſuoꝝ. Initium
Prou.1.a ſapie timoꝛ dñi: ꝛ cũ fidelibꝰ in vulua
et.9.b ↄcreatꝰ ē: ꝛ cũ electis femis gradiẗ: et
17 cũ iuſt ꝛ fidelibꝰ agnoſciẗ. Timoꝛ dñi
18 ſciētie religioſitas. Religioſitas cuſto
diet ꝛ iuſtificabit coꝛ: iocũditatē atq͡3
19 gaudiũ dabit. Timenti dñz bñ erit: ꝛ i
20 diebꝰ ↄſolationis illiꝰ bñdiceẗ. Pleni
tudo ſapie: timere deu3: ꝛ plenitudo a
21 fructibꝰ illiꝰ. Oēm domũ illiꝰ implebit
generatiōibꝰ: ꝛ receptacula a theſaur
22 illiꝰ. Corona ſapie timoꝛ dñi: replēs pa
23 cem ꝛ ſalut fructũ: ꝛ vidit ꝛ dinume-
24 rauit eā. Utraq͡3 aũt ſũt dona dei. Sci-
entiā ꝛ itellectũ prudentie: ſapia com-
25 partieẗ: ꝛ gl'iam tenētiũ ſe exaltat. Ra
dix ſapiētie eſt timere deũ: ꝛ rami illi-
26 us longeui. In theſaur ſapiētie intel
lectus et ſciētie religioſitas: execratio
27 āt peccatoꝛibꝰ ſapia. Timoꝛ dñi expel
28 lit peccatũ. Nā q̄ ſine timoꝛe ē: nō po-
terit iuſtificari: iracũdia eni animoſi-
29 tatis illiꝰ ſubuerſio illiꝰ ē. Uſq͡3 in tps
ſuſtinebit patiēs: ꝛ poſtea redditio io-
30 cũditatis. Bonꝰ ſenſus vſq͡3 in tps ab
ſcōdet verba illiꝰ: ꝛ labia mltoꝝ enar
31 rabũt ſenſũ illiꝰ. In theſauris ſapien-
32 tie ſignificatio diſcipline: execratio āt
33 peccatoꝛi cultura dei. Fili ↄcupiſcens
ſapientiā ↄſerua iuſticiā: ꝛ deꝰ p̄bebit
34 illā tibi. Sapientia eni ꝛ diſciplina ti
35 moꝛ dñi: ꝛ qđ beneplacitũ ē illi: fides
et māſuetudo ꝛ adimplebit theſauros
36 illiꝰ. Nō ſis incredulꝰ timoꝛi dei: ꝛ ne
Luc.18 acceſſeris ad illũ duplici coꝛde. Ne fue
37 ris hypocrita in ↄſpectu hoim: et non
38 ſcādalizeris in labiis tuis. Attēde i il
lis ne forte cadas ꝛ adducas aie tue i-
39 honoꝛationē: ꝛ reuelet deꝰ abſcōſa tua
40 ꝛ in medio ſynagoge elidat te: qm̄ ac-
Act.13.b ceſſiſti maligne ad dñm ꝛ coꝛ tuũ ple-
A num eſt dolo ꝛ fallacia. II
1 FIli accedens ad ſeruitutē dei
ſta in iuſticia ꝛ in timoꝛe: et p̄-
2 para aiā tuā ad temptationē. Depri-
me coꝛ tuũ ꝛ ſuſtine: ꝛ inclina aurē tu-
am ꝛ ſuſcipe verba itellectꝰ: ꝛ ne feſti-
3 nes in tpe obductiōis. Suſtine ſuſten-
tationes dei: ↄiũgere deo ꝛ ſuſtine: vt
4 creſcat in nouiſſimo vita tua. Omne qđ
tibi applicitũ fuerit accipe ꝛ in doloꝛe
ſuſtine: ꝛ in humilitate tua patiētiam
5 habe: qm̄ in igne pbaẗ aurũ ꝛ argen-
tũ: hoies vero receptibiles in camino
6 humiliatiōis. Crede deo ꝛ recuperabit
te: ꝛ dirige viā tuā ꝛ ſpera in illũ. Ser-
7 ua timoꝛē illiꝰ: ꝛ in illo veteraſce. Me-
tuētes dñm ſuſtinete miſcđiam eiꝰ: et
8 nō deflectatis ab illo ne cadatis. Qui ti
metis dñz credite illi: ꝛ nō euacuabiẗ
9 merces vrā. Qui timetis dñm ſperate
in illũ: ꝛ in oblectatiōe3 veniet vobis
10 miſcđia. Qui timetis dñm diligite illũ
11 et illuminabunẗ coꝛda vrā. Reſpicite
filii natiōes hoim ꝛ ſcitote: qꝛ nullus
12 ſperauit i dño ꝛ ↄfuſus ē. Quis eni p̄-
māſit i mādatis eiꝰ ꝛ derelictꝰ eſt. Aut
13 qs iuocauit eũ: ꝛ deſpexit illũ. Qm̄ pi-
us ꝛ miſericoꝛs ē deꝰ: ꝛ remittet in die
tribulatiōis pctā: ꝛ ꝓtectoꝛ ē oibꝰ exq̄-
14 rētibꝰ ſe i ỽitate. Ue duplici coꝛde: et
labiis ſceleſtis ꝛ manibꝰ malefaciētibꝰ
ꝛ peccatoꝛi trā ingrediēti duabꝰ viis.
15 Ue diſſolutis coꝛde: q̄ nō credũt deo: et
16 ideo nō ꝓtegeẗ ab eo. Ue his q̄ ꝑdide-
rũt ſuſtinētiā: ꝛ q̄ dereliquerũt vias re
17 ctas: ꝛ diuerterunt in vias prauas. Et
18 q̄d faciēt cũ inſpicere dñs? Qui timēt
dñm nō erũt incredibiles ỽbo illiꝰ: ꝛ
q̄ diligũt illũ cōſeruabũt verbũ illius.
19 Qui timēt dñz inq̄rent q̄ beneplacita
ſunt ei: ꝛ q̄ diligunt eũ replebunẗ lege
20 ipius. Qui timēt dñz p̄parabũt coꝛda
ſua: in ↄſpectu illiꝰ ſāctificabunt aias
21 ſuas. Qui timēt dñm cuſtodiũt māda
ta eiꝰ: ꝛ patientiā habebũt vſq͡3 ad in-
22 ſpectionē illiꝰ: dicentes: Si penitētia
nō egerimꝰ: incidemꝰ i manꝰ dñi: ꝛ nō
23 in manꝰ hoim. Scđm eni magnitudi-
nē illiꝰ: ſic miſcđia illiꝰ cũ ipo ē. III
1 FIlii ſapiētie eccl'ia iuſtoꝝ: ꝛ na-
tio illoꝝ obedientia ꝛ dilectio.
2 Iudiciũ patris audite filii dile
3 cti: ꝛ ſic facite vt ſalui ſitis. Deꝰ eni ho-
noꝛauit patrē i filiis: ꝛ iudiciũ matris
4 exquirēs firmauit i filios. Qui diligit
deum exoꝛabit ꝓ peccatis: ꝛ ↄtinebit ſe
5 ab illis: ꝛ in oꝛone dieꝝ exaudieẗ: ꝛ ſic q̄
theſaurizat: ita ꝛ q̄ honoꝛificat matrē
6 ſuā. Qui honoꝛat prēm ſuũ iocũdabiẗ
in filiis: ꝛ i die oꝛonis ſue exaudietur.
7 Qui honoꝛat prē3 ſuũ vita viuet lōgi-
oꝛe: ꝛ q̄ obedit patri refrigerabit mrē3.
8 Qui timet dñm honoꝛat parētes: ꝛ q̄ſi
9 dñis ſuiet his q̄ ſe genuerũt in ope et
i ſmōe ꝛ oi patiētia. Honoꝛa prē3 tuũ
10 vt ſuperueniat tibi bñdictio a deo: ꝛ be-
11 nedictio illꝰ in nouiſſimo manet. Bñ-

dictio p̄ris firmat domos filioꝝ: male
12 dictio aũt matris eradicat fũdamẽta. Ne
glorieris in ↄ̄tumelia patris tui: nõ eni
13 est tibi gl'ia sed cõfusio. Gloria eni ho-
minis ex honore patris sui: ⁊ dedecꝰ fi-
14 lii: pater sine honore. Fili suscipe sene-
ctam patris tui: ⁊ nõ ↄ̄tristes eũ in vita
15 illiꝰ: et si defecerit sensu: veniã da: ⁊ ne
spernas euꝫ in tua v̄tute. Elemosyna
16 eñi patris nõ erit in obliuione. Naꝫ ꝓ
17 peccato matris restituet tibi bonũꝫ: ⁊
in iusticia edificabit tibi: ⁊ in die tri-
bulationis cõmemorabit tui: ⁊ sic i se
18 reno glacies soluent peccata tua. O q̃
male fame ẽ q̇ derelinq̇t patrẽ: ⁊ ẽ ma
ledictus a deo q̇ exasperat matrẽ. Fili
19 in mansuetudine opa tua ꝑfice et sup
20 hoim gloriaꝫ diligeris. Quãto magnꝰ
es humilia te in oĩbus: ⁊ corã deo iue-
21 nies grãm: qm̃ magna potẽtia dei so-
lius: ⁊ ab humilibꝰ honorat. Altiora
22 te ne q̃sieris: ⁊ fortiora te ne scrutatus
fueris: s; q̇ ꝑcepit tibi deus illa cogita
semꝑ ⁊ in pluribꝰ opibꝰ eius ne fueris
23 curiosus. Nõ est eñi tibi necessariũ ea
24 q̇ abscõdita sũt videre oculis tuis. In
supuacuis rebꝰ noli scrutari multiplici
ter ⁊ in pluribꝰ eius opibꝰ nõ eris cu-
25 riosus. Plurima eñi sup sensũ hoiuꝫ
26 ostẽsa sũt tibi. Multos eñi supplanta-
uit suspicio illoꝝ: ⁊ i vanitate detinuit
27 sensus illorũ. Cor durũ habebit male i
nouissimo: ⁊ q̇ amat periculum: in illo
28 peribit. Cor igrediẽs duas vias nõ ha
bebit successus: ⁊ prauũ cor i illis scan
dalizabit. Cor nequã grauabit i dolo-
29 ribꝰ: ⁊ peccator adiiciet ad peccãdum.
30 Synagoge supboꝝ non erit sanitas:
frutex eñi peccati eradicabit i illis et
31 nõ intelliget. Cor sapiẽtis intelliget i
sapia: ⁊ auris bona audiet cũ oĩ ↄ̄cupi
32 scẽtia sapiam. Sapiẽs cor ⁊ itelligibi-
le abstinebit se a peccatis: ⁊ in opibꝰ iu
33 sticie successus habebit. Ignẽ ardentẽ
extinguit aq̃: ⁊ elemosyna resistit pec-
34 catis: ⁊ deus ꝓspector est eiꝰ q̇ reddit
grãm. Meminit in posteꝝ: ⁊ in tpe ca-
sus sui inueniet firmamentũ. ¶ IIII

Fili elemosynã pauperis ne de-
fraudes: ⁊ oculos tuos ne trãs-
2 uertas a paupe. Animaꝫ esuri-
entẽ ne despexeris: ⁊ nõ exasperes pau
3 perem in inopia sua. Cor inopis ne af
flixeris: ⁊ nõ ꝓtrahas datũ angustian
ti. Rogationẽ cõtribulati ne abiicias
5 ⁊ nõ auertas faciem tuã ab egeno. Ab
inope ne auertas oculos tuos ꝓpt irã:
⁊ nõ relinq̃s querẽtibꝰ tibi retro ma-
6 ledicere. Maledicẽtis eñi tibi in ama-
ritudine anime exaudiet depcatio illi
7 us: exaudiet aũt eum: q̇ fecit illũ. Con-
gregationi pauperũ affabilẽ te facito:
et p̄sbytero humilia aiam tuã ⁊ mag-
8 nato humilia caput tuũ. Declina pau
peri sine tristicia aurẽ tuã: ⁊ redde de-
bitũ tuũ: ⁊ respõde illi pacifice i man-
9 suetudine. Libera eũ q̇ iniuriã patit d̄
manu supbi: ⁊ non acide feras in aia
10 tua. In iudicãdo esto pupillis miseri-
11 cors vt pater: ⁊ ꝓ viro matri illorũ: et
eris tu velut filiꝰ altissimi obediẽs: et
12 miserebit tui magis q̃ mater. Sapiẽ-
tia filiis suis vitã inspirat: ⁊ suscipit i-
13 q̃rentes se: ⁊ peribit in via iusticie: ⁊ q̇
illã diligit: diligit vitã: ⁊ q̇ vigilauerit
14 ad illã: cõplectẽt placorem eiꝰ. Qui te-
nuerint illaꝫ: vitã hereditabũt: et quo
15 introibit benedicet deꝰ. Qui suiũt ei
obsequẽtes erũt sancto et eos qui dili
16 gunt illã: diligit deus. Qui audit illaꝫ
iudicabit gentes: ⁊ q̇ intuet illã: ꝑma-
17 nebit confidens. Si crediderit ei: here
ditabit illã: ⁊ erũt in cõfirmatiõe crea
18 ture illoꝝ: qm̃ in tẽptatione ambulat
19 cũ eo: ⁊ in p̄mis eligit eũ. Timorem et
metũ ⁊ ꝓbationẽ inducet sup illum: ⁊
cruciabit illũ in tribulatiõe doctrine
sue donec tẽptet eũ in cogitatiõibꝰ su-
20 is: ⁊ credat aie illiꝰ. Et firmabit illũ: ⁊
iter adducet directũ ad illũ: ⁊ letifica-
21 bit illũ: et denudabit abscõsa sua illi:
⁊ thesaurizabit sup illũ sciẽtiã ⁊ intel-
22 lectum iusticie. Si aũt oberrauerit de
relinquet eũ: et tradet eũ in manꝰ ini-
23 mici sui. Fili ↄ̄serua tp̄s: ⁊ deuita a ma
24 lo. Pro aia tua ne ↄ̄fundaris dicere ve
25 rũ. Est eñi cõfusio adducẽs peccatũ: et
est cõfusio adducẽs gloriã et gratiam.
26 Ne accipias faciẽ aduersus faciẽ tuã:
nec aduersus aiam tuã mendaciũ. Ne
27 reuerearis ꝓximũ tuũ in casu suo: nec
28 retineas verbũ i tpe salutis. Nõ absco-
29 das sapiẽtiã tuã in decore suo. In lin-
gua eñi sapientia dinoscit: ⁊ sensus et
scia ⁊ doctrina i verbo sensati: ⁊ firma-
30 mentũ in opibus iusticie. Nõ cõtradi-
cas verbo v̄itatis vllo modo: ⁊ de mẽ
31 dacio ineruditiõis tue ↄ̄fundere. No

ꝯfūdar̄ ꝯfiteri pctā tua: ⁊ ne ſubijcias
32 te oī hoī ꝓ pctō. Noli reſiſtere ꝯ faciē
et fluuiū potēt̄: nec conerīs ꝯ ictū fulmīs. Pro
33 iuſticia agonizare ꝓ aīa tua: ⁊ vſq ad
mortē certa ꝓ iuſticia: ⁊ de⁹ expugna-
34 bit ꝓ te iīmicos tuos. Noli citat⁹ eē ī
ligua tua: et iutilis ⁊ remiſſus ī opib⁹
35 tuis. Noli eē ſicͭ leo ī domo tua euērtens
domeſticos tuos: ⁊ oppimēs ſubiectos
36 tibi. Nō ſit porrecta man⁹ tua ad acci
piēdū ⁊ ad daudū collecta. V
A Noli attēdere ad poſſeſſiōes ini-
qs: ⁊ ne dixer̄: ē mihi ſufficiēs
vita. Nihil eñ ꝓderit in tpe vindicte
2 ⁊ obductiōis. Ne ſequar̄ ī fortitudīe
3 tua ꝯcupiſcētiā cordis tui: ⁊ ne dixer̄
Quō potui: aut qs me ſubijciet ꝓpter
facta mea? De⁹ eñ vindicans vindica-
4 bit. Ne dixer̄: Peccaui: ⁊ qd mihi ac-
B dit triſte? Altiſſim⁹ eñ ē patiēs reddi-
5 tor. De ꝓpiciato pctō noli eſſe ſine me-
6 tu: neqȝ adijcias pctm̄ ſup pctm̄. Et ne
J.21.a dicas. Miſeratio dn̄i magna ē: multi-
J.16.b tudinis pctōꝝ meoꝝ miſerebit̄. Miſe-
7 ricordia eñ ⁊ ira ab illo cito ꝓximāt:
Deu.24.b ⁊ ī pctōres reſpicit ira illi⁹. Nō tardes
C ꝯuti ad dn̄m: ⁊ ne differas d̄ die ī diē.
9 Subito eñ veniet ira illi⁹: ⁊ ī tpe vin
Prou.10.a dicte diſperdet te. Noli anxi⁹ eē ī diui-
et.11.a tijs iniuſtis: nō eñ ꝓderūt tibi in die
11 obductiōis ⁊ vindicte. Nō vētiles te ī
oē vētū: ⁊ nō eas ī oē viā. Sic enim
ōis peccator ꝓbatur ī duplici lingua.
12 Eſto firm⁹ ī via dn̄i: ⁊ ī ꝟitate ſenſus
tui ⁊ ſciētia: ⁊ ꝓſeqt̄ te ꝟbū pac̄ ⁊ iu-
13 ſticie. Eſto māſuet⁹ ad audiēdū ꝟbum
dei vt ītelligas: ⁊ cum ſapiā ꝓferes re-
D ſpōſū verū. Si ē tibi ītellect⁹ reſponde
pximo: ſin aūt: ſit man⁹ tua ſup os tu-
um: ne capiar̄ ī ꝟbo indiſciplinato et
15 ꝯfundar̄. Honor ⁊ glīa in ſmone ſen
ſati: ligua ꝟo imprudētis ſubuerſio ē
16 ipi⁹. Nō appeller̄ ſuſurro in vita tua:
⁊ ī lingua tua ne capiar̄ ⁊ ꝯfundaris.
17 Sup furē eñ ē ꝯfuſio ⁊ pnīa: ⁊ deno-
tatio peſſima ſup bilinguē. Suſurrato
18 ri āt odiū ⁊ īimicitia ⁊ ꝯtumelia. Iuſti
fica puſillū ⁊ magnū ſiliter. VI
A Noli fieri ꝓ amico: inimic⁹ pri-
mo. Improperiū.n. ⁊ ꝯtumeliā
malus hereditabit: ⁊ ōis pecca
2 tor iuid⁹ ⁊ bilinguis. Nō te extollas ī
cogitatiōe aīe tue velut taur⁹: ne forte
3 elidat̄ virt⁹ tua ꝑ ſtulticiā: ⁊ folia tua
comedat: ⁊ fruct⁹ tuos ꝑdat: ⁊ relinqr̄
velut lignū aridū ī heremo. Aīa enim
nequā diſperdet q̄ ſe habet: ⁊ ī gaudiū
inimic̄ dat illū ⁊ deducet ī ſortē impi
orū. Uerbū dulce multiplicat amicos:
⁊ mitigat inimicos ⁊ lingua eucharis
ī bono hoīe abūdabit. Multi pacifici
ſint tibi ⁊ ꝯſiliari⁹ ſit tibi vn⁹ d̄ mille.
Si poſſides amicū ī tēptatiōe poſſide
eū: et ne facile credas ei. Eſt eñ amic⁹
ſm tp̄s ſuū: ⁊ nō ꝑmanebit ī die tribu
latiōis. Et ē amic⁹ q̄ ꝯuertit̄ ad inimi
citiā: ⁊ ē amic⁹ q̄ odiū ⁊ rixā et ꝯuitia
denudabit. Eſt aūt amic⁹ ſoci⁹ mēſe: et J.31
nō ꝑmanebit ī die neceſſitat̄. Amic⁹
ſi ꝑmāſerit fix⁹: erit tibi q̄ſi coeq̄lis: ⁊ ī
domeſticis tuis fiducialit̄ aget. Si hu-
miliauerit ſe ꝯ te ⁊ a facie tua abſcōde
rit ſe: vnanimē habebis amicitiā bo-
nā. Ab iīmic̄ tuis ſepare: ⁊ ab amic̄ J.11
tuis attēde. Amic⁹ fidel̄ ꝓtectio fort̄:
q̄ āt iuenit illū: iuenit theſauꝝ. Ami-
co fideli nlla ē cōpatio: ⁊ non ē digna
pōderatio auri ⁊ argēti ꝯ bonitatē fi-
dei illi⁹. Amic⁹ fidel̄ mēdicamētū vite
⁊ īmortalitat̄: ⁊ q̄ metuūt dn̄ȝ: iuenīēt
illū. Qui timet deū eq̄ habebit amici-
tāi bonā qñ ſm illū erit amic⁹ illius.
Fili a iuuētute tua excipe doctrinā: et
vſqȝ ad canos iuenies ſapiāȝ. Quaſi is
q̄ arat ⁊ q̄ ſemiat accede ad eā: ⁊ ſuſti-
ne bonos fruct⁹ illi⁹. In ope eñ ipius
exiguū laborabis: ⁊ cito eddes d̄ gene-
ratiōe illi⁹. Q̄ aſpera ē nimiū ſapiā ī-
doct̄ hoīb⁹: ⁊ nō ꝑmanebit in illa ex-
cors. Quaſi lapidis ꝟt⁹ ꝓbatio erit in C
ilt̄: ⁊ nō demorabūt̄ ꝓijcere illā. Sapi
entia eñ doctrine ſm nomē ē ei⁹: ⁊ nō
ē mult̄ manifeſta. Quib⁹ āt cognita ē
ꝑmanet vſqȝ ad ꝯſpectū dei. Audi fili
⁊ accipe ꝯſiliū ītellectus: ⁊ ne abijcias
ꝯſiliū meū. Inijce pedē tuū in cōpedes
illi⁹: ⁊ ī torques illi⁹ collū tuū. Subij-
ce humeꝝ tuū ⁊ porta illā: ⁊ ne accidi
eris vinculis ei⁹. In oī aīo tuo accede
ad illā: ⁊ ī oīb ꝟtute tua ꝯſerua vias
ei⁹. Inueſtiga illā ⁊ manifeſtabit̄ tibi
⁊ ꝯtinēs fact⁹ ne derelinq̄s eam. In no J.11
uiſſimis eñ iuenies requiē ī ea: ⁊ ꝯuer
tet̄ tibi in oblectatiōeȝ. Et erūt tibi cō
pedes ei⁹ in ꝓtectionē fortitudinis: et
baſes virtut̄ ⁊ torques illi⁹ in ſtolam
glīe. Decor eñ vite eſt in illa: ⁊ vincu- D
la illi⁹ alligatura ſalutis. Stola glo-

rie indues eā: ⁊ coronã gratulationis
5 īpones tibi. Fili ſi attēderꝭ mihi diſ-
ces eā: ⁊ ſi accōmodauerꝭ aīm tuū ſa-
piēs eris. Si inclinauerꝭ aurē tuā ex
cipies doctrinā: ⁊ ſi dilexeris audire:
ſapiēs eris. In multitudine p̄ſbytero-
rū prudētiū ſta: ⁊ ſapie illoꝝ ex corde
cōiūgere: vt oēm narrationē dei poſ-
ſis audire: ⁊ ꝓuerbia laudis nō effigi
ant a te. Et ſi viderꝭ ſenſatū euigila ad
eū: ⁊ gradus oſtioꝝ illiꝰ exterat pes tu
us. Cogitatū tuū habe ī p̄ceptꝭ dei et
in mādatꝭ illiꝰ maxime aſſiduus eſto:
et ipſe dabit tibi cor: ⁊ cōcupiſcētia ſa
A NOli fa (piētie dabit̄ tibi. VII
2 cere mala: ⁊ nō te appꝛehēdet. Di
ſcede ab iniq̄: ⁊ deficient mala
3 abſ te. Fili nō ſemines mala in ſulcis
iniuſticie: ⁊ nō metes ea ī ſeptuplū. No
4 li q̄rere ab hoie ducatū: neq̄ a rege ca
thedrā honoꝛis. ‖ Nō te iuſtifices ante
5 deū qm̄ agnitoꝛ cordis ipſe ē: ⁊ penes
regē noli velle videri ſapiēs. Noli q̄re
6 re fieri iudex niſi valeas virtute irrū-
pere iniq̄tates: ne forte extimeſcas fa-
ciē potētis: ⁊ ponas ſcādalū ī agilita-
7 te tua. Nō pecces ī multitudine ciui-
8 tatꝭ. nec te immittas in pplm: neq̄ alli
ges duplicia pctā. Nec eīn in vno eris
9 imunis. Noli eē puſillanimiſ ī aīo tuo
10 Exoꝛare: ⁊ facere elemoſynā ne deſpi-
11 cias. Ne dicas ī multitudine munerū
meoꝝ reſpiciet deꝰ: ⁊ offerente me deo
altiſſimo mūera mea ſuſcipiet. Nō irri
B 12 deas hoiez ī amaritudie aīe: ē ei q̄ hūi
liat ⁊ exaltat circūſpectoꝛ deus. Noli
13 amare mēdaciū aduerſus fratrē tuū:
14 neq̄ ī amicū ſilr facias. Noli velle mē
tiri oē mēdaciū: aſſiduitas eī illiꝰ nō
15 ē bona. Noli verboſus eē ī multitudi
ne p̄ſbyteroꝝ: ⁊ nō iteres verbū ī orō-
16 ne tua. Nō oderis laboꝛioſa opa, ⁊ ru-
17 ſticationē creatā ab altiſſimo. Nō re-
putes ī multitudine indiſciplinatoꝛū.
18 Memento ire qm̄ nō tardabit. Humi-
19 lia valde ſpm̄ tuū: qm̄ vīdicta carnis
20 impū: ignis ⁊ vermis. Noli p̄uaricari
in amicū pecuniā differēti: neq̄ fra-
21 trē chariſſimū auro ſpꝛeuerꝭ. Noli diſ
cedere a muliere ſenſata ⁊ bona quā
ſoꝛtitꝰ es ī timoꝛe dñi: grā eī verecūdie
22 illiꝰ ſup aurū. Nō ledas ſuū in verita
C te opantē: neq̄ mercēnariū dātē aīaꝫ
23 ſuā. Seruꝰ ſenſatus ſit tibi dilectꝰ q̄ſi

aīa tua: nō defraudes illū libertate: ne
24 q̄ inopē derelinq̄s illum. Pecoꝛa tibi
ſūt, attēde illis: ⁊ ſi ſūt vtilia: pſeuerāt
25 apud te. Filij tibi ſūt: erudi illos: ⁊ cur-
26 ua illos a pueritia eoꝝ. Filie tibi ſunt i.30.b
ſ̄ua coꝛpus illarū: ⁊ nō ōndas hilarē
27 faciē tuā ad illas. Trade filiā ⁊ grāde
28 opꝰ feceris: ⁊ hoī ſenſato da illā. Mu-
lier ſi ē tibi ſm̄ aīam tuā: non ꝓiicias
illā ⁊ odibili nō credas te ī toto coꝛde
29 tuo. Honoꝛa patrē tuū: ⁊ gemitꝰ mrīs s.3.b
30 tue ne obliuiſcaris. ‖ Memēto qm̄ ni- Tob.4.a
ſi p illos natꝰ nō fuiſſes: ⁊ retribue il-
31 lis quō ⁊ illi tibi. In tota aīa tua time D
dñm ⁊ ſacerdotes illiꝰ ſāctifica. In oī
32 virtute dilige eū q̄ te fecit: ⁊ miſtros eiꝰ
33 ne derelinq̄s. Honoꝛa deū ex tota aīa
tua: ⁊ honoꝛifica ſacerdotes: ⁊ ꝓpurga
34 te cū brachijs. Da illꝭ ptē ſicut māda- Leui.2.a
tū ē tibi primitiarū ⁊ purgatiōis: ⁊ de
35 negligētia tua purga te cū paucis. Da
tū brachioꝛū tuoꝝ: ⁊ ſacrificiū ſancti-
ficationis offeres dño: ⁊ initia ſāctoꝝ
36 ⁊ paupi poꝛrige manū tuā vt pficiatur
37 ꝓpitiatio ⁊ bñdictio tua: grā datꝰ in
ꝯſpectu oīs viuētis: ⁊ moꝛtuo nō ꝓhi
38 beas grām. Nō deſis ploꝛātibꝰ ī ꝯſola
39 tione: ⁊ cū lugētibꝰ ambula. Nō te pi-
geat viſitare īfirmū: ex his eī in dile- Mat.25.d
40 ctione firmaberis. In oībꝰ operibꝰ tu
is memoꝛare nouiſſima tua: ⁊ in eternū
NOn litiges (nō peccabis. VIII A
cū hoie potēte ne forte incidas
ī manꝰ illiꝰ. Nō cōtēdas cū vi-
ro locuplete: ne forte ꝯ te cōſtituat li-
tē tibi. Multos eī pdidit aurū ⁊ argē-
tū: ⁊ vſq̄ ad coꝛ regū extēdit ⁊ cōuertit. i.31.a
Nō litiges cū hoie linguato: ⁊ nō ſtru
es ī ignē illiꝰ ligna. Nō cōices hoī ido
cto: ne male de ꝓgenie tua loq̄tur. Ne de
ſpicias hoiem auertētē ſe a pctō: neq̄
ipꝛoperes ei. Memēto qm̄ oēs ī coꝛru B
7 ptione ſumꝰ. ‖ Ne ſpernas hoiem ī ſua Job.15.b
ſenectute: eteīm ex nobis ſeneſcūt. No- i.25.d
li de moꝛtuo inimico tuo gaudere: ſci Eccs.9.a
ens qm̄ oēs moꝛimur: ⁊ ī gaudiū volu
mꝰ venire. Ne deſpicias narrationē p̄
ſbyteroꝝ ſapiētiū: ⁊ ī ꝓuerbijs eoꝝ cō
uerſare. Ab ipis eī diſces ſapiam ⁊ do
ctrinā intellectꝰ: ⁊ ſeruire magnatꝭ ſi-
ne q̄rela. Nō te p̄tereat narratio ſenio
rū: ipſi eī didicerūt a pr̄ibꝰ ſuis. Qm̄ C
ab ipſis diſces intellectū: ⁊ in tpe ne-
ceſſitatꝭ dabis reſpōſum. Nō incēdas

carbones pctõꝝ arguẽs eos: ⁊ ne incē
daris flāma ignis pctõꝝ illoꝝ. Ne ꝯ
faciē ſtes cõtumelioſi: ne ſedeat q̄ſi in
ſidiatoꝛ oꝛi tuo. Noli fenerari hoī for
tioꝛi te: q̄ ſi feneraueris q̄ſi ꝑditū ha
be. Nō ſpōdeas ſuꝑ ꝟtutē tuam: q̄ ſi
ſpopōderis q̄ſi reſtituēs cogita. Nō iu
dices ꝯ iudicē: qm̄ ſm q̄ iuſtū ē iudi
D cat. Cū audace nō eas in via: ne forte
grauet mala ſua in te. Ipſe ei ſm volū
tatē ſuā vadit: ⁊ ſimul cū ſtulticia ipi
Prou. 8. ꝰ peries. Cū iracūdo nō facias rixaꝫ
⁊ cū audace non eas in deſertū: qm̄ q̄ſi
nihil ē ante illū ſāguis: ⁊ vbi nō ē ad
iutoꝛiū elidet te. Cū fatuis cōſiliū non
habeas: nō eñ poterūt diligere niſi q̄
eis placēt. Coꝛā extraneo ne facies cō
ſiliū: neſcis ei q̄d pariet. Nō oī homi
ni coꝛ tuū manifeſtes: ne forte inferat
tibi grām falſam ⁊ cōuitiet tibi. IX

N On zeles mlierē ſinꝰ tui: ne oſ
tendat ſuꝑ te maliciā doctrine ne
quā. Non des mulieri ptātē aie
tue: ne ingrediat̄ i virtute tua ⁊ cōfū
daris. Ne reſpicias mulierē mltiuolā
ne forte incidas i laqueos illiꝰ. Cū ſal
tatrice ne aſſiduus ſis nec audias illā
ne forte pereas i efficatia illiꝰ. Virgi
nē ne cōſpicias: ne forte ſcādalizerꝭ iu
B decoꝛe illius. Ne des fornicarijs aiam
tuā i vllo: ne ꝑdas te ⁊ hereditatē tuā
Noli circūſpicere i vicis ciuitatꝭ: nec
nec oberrauerꝭ i plateis illiꝰ. Auerte fa
ciē tuā a muliere cōpta: ⁊ ne circūſpi
cias ſpēm alienā. Propt̄ ſpēm mulie
ris mlti perierūt: ⁊ ex h̄ cōcupiſcētia q̄
Prou. II. c ſi ignis exardeſcit. Ois mulier q̄ ē for
nicaria q̄ſi ſtercꝰ i via ꝯculcabit̄. Spe
ciē mulierꝭ aliene mlti āmirati: repro
bi facti ſūt: colloquiū ei illiꝰ q̄ſi ignis
exardeſcit. Cū aliena muliere ne ſede
as aio: nec accūbas cū ea ſuꝑ cubitū:
⁊ nō altercerís cū illa i vino: ne forte
declinet coꝛ tuū i illā ⁊ ſāguine tuo la
C baris i ꝑditionē. Ne derelinq̄s amicū
antiquū: nouꝰ ei nō erit ſilis illi. Vi
nū nouū amicꝰ nouꝰ. Veteraſcat: ⁊ cū
ſuauitate bibes illud. Nō zeles glīam
⁊ opes peccatoꝛis: nō ei ſcis q̄ vētura
ſit illiꝰ ſubuerſio. Nō placeat tibi in
iuria iiuſtoꝝ: ſciēs qm̄ vſq; ad inferos
nō placebit ipius. Lōge abeſto ab ho
mine ptātē habēte occidēdi: ⁊ nō ſuſ
picaberꝭ timoꝛē moꝛtꝭ. Et ſi acceſſerꝭ
ad illū noli aliq̄d cōmittere: ne forte
auferat vitā tuā. Cōmunionē moꝛtꝭ ſci
to qm̄ i medio laqueoꝝ igrederꝭ: ⁊ ſu
ꝑ dolētiū arma āmbulabis. Scdm ꝟtu
tē tuā caue te a ꝓximo tuo: ⁊ cū ſapiē
tibꝰ ⁊ prudētibꝰ tracta. Viri iuſti ſint
tibi cōuiue: ⁊ i timoꝛe dei ſit tibi glīa
tio: ⁊ i ſenſu ſit tibi cogitatꝰ dei: ⁊ ois
enarratio tua in ꝓceptꝭ altiſſimi. In
manu artificū oꝑa laudabūt̄ ⁊ pnci
pes ppli i ſapia ſmōis ſui: i ſenſu ꝟo
ſenioꝝ ꝟbū. Terribilꝭ ē i ciuitate ſua
hō liguoſus ⁊ temerariꝰ i ꝟbo ſuo odi
bilis erit. X

I Udex ſapiēs iudi
cabit pplm ſuū ⁊ pncipatꝰ ſen
ſati ſtabilꝭ erit. Scdm iudicem
ppli: ſic ⁊ miſtri eiꝰ: ⁊ q̄lis rectoꝛ ē ciuita
tis: tales ⁊ ihabitātes i ea. Rex iſipiēs
ꝑdet pplm ſuū: ⁊ ciuitates ihabitabūt̄ ꝑ
ſenſū prudētiū. In manu dei ptās t̄re:
⁊ execrabilꝭ ois iniq̄tas gētiū: ⁊ vtilē
rectoꝛē ſuſcitabit i tp̄s ſuꝑ illā. In ma
nu dei ptās hoīs: ⁊ ſuꝑ faciē ſcribe im
ponet honoꝛē ſuū. Ois iniurie ꝓximi
ne memínerꝭ: ⁊ nihil agas i oꝑibꝰ in
iurie. Odibilꝭ coꝛā deo eſt ⁊ hoibꝰ ſuꝑ
bia: ⁊ execrabilꝭ ois iniq̄tas gētiū. Re
gnū a gēte i gētē trāſfert̄ ꝓpt̄ iiuſtici
as ⁊ iiurias ⁊ ꝯtumelias ac diuſos do
los. Auaro āt nihil ē ſceleſtiꝰ. Quid ſu
ꝑbit t̄ra ⁊ cinis? Nihil ē iiquiꝰ q̄ ama
re pecuniā. Hic ei ⁊ aiam ſuā venalem
hꝫ: qm̄ i vita ſua ꝓiecit itima ſua. Ois
potētatꝰ breuis vita: languoꝛ ꝓlixioꝛ
grauat medicū. Breuē lāguoꝛē ꝓcidit
medicꝰ: ſic ⁊ rex hodie ē ⁊ cras moꝛiet̄
Cū ei moꝛiet̄ hō: hereditabit ſerpentes
⁊ beſtias ⁊ vermes. Initiū ſuꝑbie ho
minis apoſtatare a deo: qm̄ ab eo q̄ fec
illū receſſit coꝛ eiꝰ: qm̄ initiū ois pcti
eſt ſuꝑbia. Qui tenuerit illā adimple
bit̄ maledictꝭ: ⁊ ſubūtit eū i finē. Pro
pterea exhonoꝛauit dñs cōuētꝰ malo
rū: ⁊ deſtruxit eos vſq; i finem. Sedes
ducū ſuꝑboꝝ deſtruxit deꝰ: ⁊ ſedere fe
cit mites ꝓ eis. Radices gētiū ſuꝑba
rū arefecit deꝰ: ⁊ plātauit hūiles ex ip
ſis gētibꝰ. Terras gētiū eūtit dñs: et
ꝑdidit eas vſq; ad fūdamētū. Arefecit
deꝰ ex ipis ⁊ diſꝑdidit eos: ⁊ ceſſare fe
cit memoꝛiā eoꝝ a t̄ra. Memoꝛiā ſuꝑ
boꝛū ꝑdidit deꝰ: ⁊ reliq̄t memoꝛiā hūi
liū ſenſu. Nō ē creata hoibꝰ ſuꝑbia: ne
q; iracūdia natiōi mulierū. Semē ho-

minū honorabit̄ ꝟ qđ timet deū: ſem ē
āt ꝟ exhonorabit̄ qđ ꝑterit mandata
dñi. In medio fratrū rector illoꝝ ī ho-
nore:⁊ q̄ timēt dñm erūt ī ocul̄ illius.
Gl'ia diuitū honoratoꝝ ⁊ pauperū tior
dei ē. Nō deſpicere hoīem iuſtū paupe
rē:⁊ nō magnificare virū pctōrē diui-
D tē. Magnꝰ ē iudex ⁊ potēs ē ī honore
.a ⁊ nō ē maior illo q̄ timet deū. Seruo
ſenſato liberi ſuiēt:⁊ vir prudēs ⁊ di-
ſciplinatꝰ nō murmurabit correptꝰ et
inſciꝰ nō honorabit̄. Noli extollere te
ī faciēdo ope tuo:⁊ noli cūctari in tpe
.b anguſtie. ‖ Melior ē q̄ opat̄ ⁊ abūdat
in oībꝰ: q̄ q̄ gl'iat̄ ⁊ eget pane. Fili in
māſuetudīe ſua aīam tuā:⁊ da illi ho
.b norē ſm meritū ſuū. ‖ Peccātē ī aīam
ſuā q̄s iuſtificabit̄? Et q̄s honorifica-
bit exhonorātē aīam ſuā? Paup gl'iat̄
ꝑ diſciplinā ⁊ timorē ſuū:⁊ ē hō q̄ ho-
norificat̄ ꝓpt̄ ſubſtātiā ſuā. Qui aūt
gl'iat̄ ī paupertate: quātomagꝭ ī ſubſtā-
tia? Et q̄ gl'iat̄ ī ſubſtantia: paupertatē
A Apiētia humil̄ ‖ vereat̄. XI
S ati exaltabit caput illiꝰ: ⁊ ī me-
dio magnatoꝝ cōſedere illū fa
ciet. Nō laudes virū ī ſpecie ſua: neq̄
ſpernas hoīem ī viſu ſuo. Breuis ī vo-
latibibꝰ apis:⁊ initiū dulcoris hꝫ fru
ctꝰ illiꝰ. In veſtitu ne gl'ieris vnq̄:nec
in die honoris tui extollaris. Qm̄ mi-
rabilia opa altiſſimi ſolius: ⁊ gl'ioſa ⁊
abſconſa ⁊ iuiſa ope illiꝰ. Multi tyrā-
ni ſederūt in throno: ⁊ inſuſpicabilis
portauit diadema. Multi potētes op-
preſſi ſūt valide:⁊ gl'ioſe traditi ſūt in
manꝰ alteroꝝ. Priuſq̄ iterroges ne
vituperes queq̄:⁊ cū interrogauerꝭ cor
.c ripe iuſte. ‖ Priuſq̄ audias. ne rñdeas
verbū:⁊ ī medio ſenioꝝ ne adiicias lo
q̄. De ea re q̄ te nō moleſtat: ne certerꝭ:
B ⁊ in iudicio peccantiū ne cōſiſtas. Fili
ne in multꝭ ſint actꝰ tui:⁊ ſi diues fue
eris nō eris imunis a delicto. Si eñ
c ſecutꝰ fueris nō apphēdes: ⁊ nō effu-
gies ſi ꝑcurrerꝭ. Eſt hō laborās ⁊ feſti
nās ⁊ dolēs īpius:⁊ tātomagꝭ nō abū
dabit. Eſt hō marcidus egēs recupa-
tione: plꝰ deficiēs virtute: ⁊ abūdans
paupertate ⁊ oculus dei reſpexit illū in
bono:⁊ erexit eū ab humilitate ipius:
⁊ exaltauit caput eiꝰ ⁊ mirati ſūt ī illo
multi ⁊ honorauerūt deū. Bona ⁊ ma
la: vita ⁊ mors: paupertas ⁊ honeſtas: a

deo ſūt. Sapīa diſciplina ⁊ ſcīa legiſ
apud dñm: dilectio ⁊ vie bonoꝝ apud
ipm. Error ⁊ tenebre peccatoribꝰ cōcre
ata ſūt: q̄ aūt exultāt ī mal̄: cōſeneſcūt
in malo. Datio dei ꝑmanet iuſtis:⁊ ꝑ
fectꝰ illiꝰ ſucceſſus habebit in eternū.
Eſt q̄ locupletat̄ parce agēdo:⁊ hec eſt C
ꝑs mercedis illiꝰ ī eo ꝙ dicit īueni re-
quiē mihi:⁊ nūc mādūcabo de bonis
meis ſolꝰ:⁊ neſcit ꝙ tp̄s ꝑtereat illū ⁊
mors appropinquet:⁊ relinq̄t oīa aliis
⁊ moriat̄. Sta ī teſtamēto tuo ⁊ ī illo
colloq̄re:⁊ in ope mādatoꝝ tuoꝝ ve-
teraſce. Ne māſeris ī opibꝰ pctōꝝ. Cō-
fide aūt ī deo ⁊ mane ī loco tuo. Facī-
le ē eñ in oculis dei ſubito honeſtare
pauperē. Bñdictio dei ī mercedē iuſti
feſtinat ⁊ in honore veloci ꝓceſſus illi
us fructificat. Ne dicas: q̄d ē mihi opꝰ
⁊ q̄ erūt mihi ex hoc bona? Ne dicas.
Sufficiēs mihi ſū:⁊ q̄d ex ꝟ. peſſima- I.18.c
27 bor? In die bonoꝝ ne īmemor ſis ma-
loꝝ:⁊ ī die maloꝝ ne īmemor ſis bono
rū: qm̄ facile ē corā deo in die obitus
retribuere vnicuiq̄ ſm vias ſuas. Ma D
licia hore obliuionē facit luxurie ma-
gne:⁊ ī fine hoīs denudatio operū illi
us. Ante mortē ne laudes hoīem queq̄
qm̄ ī filiis ſuis agnoſcit̄ vir. Nō oēm
hoīem iducas ī domū tuā: multe ei ſūt
inſidie doloſi. Sicut eñ eructāt ꝑcor-
dia fetentiū:⁊ ſicut ꝑdix inducit̄ ī ca-
ueā:⁊ vt caprea in laqueū: ſic ⁊ cor ſu-
ꝑborū:⁊ ſicut ꝓſpector vidēs caſū ꝓxi
mi ſui. Bona ei ī mala cōuertēs inſidia
tur:⁊ ī electis īponet maculā. A ſcin-
tilla ei vna auget̄ ignis:⁊ ab vno dolo
ſo auget̄ ſanguis: hō vero pctōr ſāgui
ni inſidiat̄. Attēde tibi a peſtifero: fa
bricat eñ mala: ne forte inducat ſup te
ſubſannationē ī ꝑpetuū. Admitte ad
te alienigenā:⁊ ſubuertet te ī turbine
⁊ ab alienabit te a viis ꝓpriis. XII A
S I bñfecerꝭ ſcito cui fecerꝭ:⁊ erit
grā ī bonis tuis multa. Bñfac
iuſto ⁊ īuenies retributiōeꝫ ma
gnā ⁊ ſi nō ab ipo: certe a dño. Nō ē eñ
ei bñ q̄ aſſiduus ē in malis:⁊ elemoſy
nas nō danti: qm̄ ⁊ altiſſimus odio hꝫ
pctōres:⁊ miſtꝰ ē penitētibꝰ. Da miſe
ricordiā:⁊ ne ſuſcipias pctōrē: ⁊ impiis
⁊ pctōribꝰ redde vindictā cuſtodiens
eos in die vindicte. Da bono ⁊ nō re-
ceperis peccatorē. Benefac humili: et

B nō dederꝫ ipſo. Prohibe panes illi da
re:ne ī ipſis potētioꝛ te ſit Nā duplicia
mala īuenies ī oibꝰ bonis q̄cūq3 fece-
ris illi:qm̄ ⁊ altiſſimꝰ odio habet pec-
catoꝛes:⁊ ipſis reddet vindictā. Non
agnoſcet ī bonis amicꝰ:⁊ nō abſcōde-
tur ī malis inimicꝰ. In bonis viri ini-
mici illiꝰ:in triſticia ⁊ in malitia illiꝰ
5.6.b amicus agnitꝰ ē. ‖ Nō credas inimico
tuo in eternū. Sicut eī eramentū eru-
c ginat neq̄tia illiꝰ. Et ſi humiliatꝰ va-
I.22.b dat curuꝰ:abſcīde alm̄ tuū:⁊ cuſtodi te
ab illo. Nō ſtatues illū penes te:nec ſe
deat ad dexterā tuā:ne cōuerſus ſtet ī
loco tuo:ne foꝛte cōuerſus in locū tuū
inq̄rat cathedrā tuā:⁊ ī nouiſſimo co-
gnoſcas verba mea:⁊ ī ſmonibꝰ meis
ſtimuleris. Quis miſerebitꝰ icātatoꝛi
a ſerpente ꝑcuſſo:⁊ oibꝰ q̄ appꝛopiant
beſtijs? Sic ⁊ q̄ comitatꝰ cū viro iniq̄
⁊ obuolutꝰ ē in peccatꝫ eiꝰ. Una hoꝛa
D tecū ꝑmanebit. Si aūt declinauerꝫ nō
ſuppoꝛtabit. In labijs ſuis idulcat ini
micus:⁊ ī coꝛde ſuo inſidiatꝰ vt ſubū-
tat te in foueā. In oculis ſuis lachꝛy-
matꝰ inimicꝰ:⁊ ſi inuenerit tp̄s:nō ſatia
bitꝰ ſanguine:⁊ ſi incurrerint tibi ma-
la:īuenies eū illic ꝑoꝛē:⁊ q̄ſi adiuuās
ſuffodiet plātas tuas. Caput ſuū moue
bit:⁊ plaudebit manu:⁊ multa ſuſur-
rās cōmutabit vultū ſuū. XIII
A Qui tetigerit picē:inq̄nabitꝰ ab
ea:⁊ q̄ cōicauerit ſupbo indu-
et ſupbiā. Pondus ſup ſe tollit q̄ ho-
neſtioꝛi ſe cōicat. Et ditioꝛi te ne ſocꝰ
fuerꝫ. Quid cōicabit cacabꝰ ad ollā.
Qū eī ſe colliſerint cōfringetꝰ. Diues ī
iuſte egit ⁊ fremebit:paup āt leſus ta-
cebit. Si largitꝰ fuerꝫ:aſſumet te: et ſi
nō habueris derelinquet te. Si habes
cōuiuet tecū ⁊ euacuabit te:⁊ ipſe non
dolebit ſup te. Si neceſſariꝰ illi fuerꝫ:
ſupplātabit te:⁊ ſubridēs ſpem dabit
narrās tibi oīa bona:⁊ dicet:q̄d opus
ē tibi ⁊ cōfundet te ī cibis ſuis: donec
te exinaniat bis ⁊ ter:⁊ ī nouiſſimo de
B ridebit te. Poſtea vidēs derelinq̄t te:⁊
2 caput ſuū mouebit ad te. Humiliare deo
⁊ expecta manꝰ eiꝰ. Attēde ne ſeductꝰ
in ſtulticia humilieris. Noli eē humilꝰ
in ſapīa tua:ne humiliatꝰ in ſtulticiā
ſeducaris. Aduocatꝰ a potētioꝛe diſce
de:ex h̄ eī magis te aduocabit. Ne im-
pꝛobꝰ ſis ne impingaris: ⁊ ne lōge ſis
ab eo:ne eas ī obliuionē. Ne retineas
ex eq̄ loq̄ cū illo:nec credas multꝫ ver
bis illiꝰ. Ex multa eī loq̄la tēptabit te
⁊ ſubridēs:interrogabit te de abſcon
ditis tuis:īmitis animꝰ illius:ꝯſerua
bit verba tua:⁊ nō parcet de malicia ⁊
3 de vinculis. Caue tibi ⁊ attēde diligē- C
ter auditui tuo:qm̄ cū ſubuerſiōe tua
ambulas. Audiēs vero verba illa q̄ſi
in ſomnis vide:⁊ vigilabis. Omni vi
ta tua dilige deū:⁊ īuoca illū ī ſalute
tua. Oē aīal diligit ſilē ſibi:ſic ⁊ oīs
hō ꝓximū ſibi. Ois caro ad ſimilē ſi-
bi cōiūgetꝰ:⁊ ois hō ſimili ſui ſociabitꝰ
Sicut cōicabit lupus agno aliq̄n: ſic
peccatoꝛ iuſto. Que cōicatio ſācto hoī 2
ad canē:aut q̄ ꝑs bona diuiti ad pau
perē? Uenatio leonis onager ī heremo
ſic ⁊ paſcua diuitū ſūt paupes. Et ſic
abominatio ē ſupbo humilitas: ſic et
execratio diuitꝫ paup. Diues cōmotus D
cōfirmatꝰ ab amicis ſuis;hūilis āt cū
ceciderit expelletꝰ ⁊ a notꝫ. Diuiti dece
pto multi recupatoꝛes:locutꝰ ē ſupba
⁊ iuſtificauerūt illū. Humilꝰ deceptꝰ ē:
inſup ⁊ arguitꝰ. Locutꝰ ē ſenſate:⁊ nō
ē datꝰ ei locꝰ. Diues locutꝰ ē:⁊ oēs ta
cuerūt:⁊ verbū illiꝰ vſq3 ad nubes ꝑ-
ducēt. Paup locutꝰ ē:⁊ dicūt. Quis ē
hic? Et ſi offēderit: ſubuertēt illū. Bo
ē ſubſtātia cui nō ē pctm̄ in cōſciētia:
⁊ nequiſſima paupꝑtas in oꝛe ipſi. Coꝛ
hoīs īmutat faciē illiꝰ ſiue ī bona ſiue
in mala. Ueſtigiū coꝛdis boni ⁊ faciē
bonā difficile inuenies:⁊ cū laboꝛe.
B Eatꝰ vir q̄ nō ē lapſus XIIII A
verbo ex oꝛe ſuo:⁊ nō ē ſtimula
tus in triſticia delicti. Felix q̄
2 nō habuit animi ſui triſticiā: ⁊ nō ex-
3 cidit ab ſpe ſua. Uiro cupido ⁊ tenaci
ſine rōne eſt ſubſtātia:⁊ hoī liuido ad
4 q̄d aurū? Qui aceruat ex aīo ſuo iniu-
ſte aliis cōgregat,⁊ ī bonis illiꝰ alius
5 luxuriabitꝰ. Qui ſibi nequā ē: cui aliī
bonꝰ erit? Et nō iocūdabitꝰ ī bonis ſu
6 is. Qui ſibi inuidet:nihil ē illo neq̄us
7 ⁊ hec reddītio ē malicie illiꝰ. Et ſi bn̄-
fecerit:ignoꝛanter ⁊ nō volēs facit: et
ī nouiſſimo manifeſtat maliciā ſuam.
8 Nequā eſt oculus liuidi:⁊ auertēs fa- B
9 ciē ſuā:⁊ deſpiciēs aīam ſuā. ‖ Inſatia
bilis oculꝰ cupidi ī pte iniq̄tatꝫ: nō ſa
tiabitꝰ:donec cōſumat arefaciēs aīam
10 ſuā. Oculꝰ malꝰ ad mala:⁊ nō ſatiabitꝰ

ndigēs: ⁊ in triſticia erit ſup mēſā ſu
am. Fili ſi habes bñfac tecū: ⁊ deo di-
gnas oblatiōes offer. Memor eſto qm̄
mors nō tardat: ⁊ teſtm̄ inferoꝝ: qr de
mōſtratū ē tibi. Teſtamētū em̄ huius
mūdi morte moriet: ‖ Ante mortē bñ
fac amico tuo: ⁊ ſm̄ vires tuas exporri
gēs da pauperi. Nō defrauderis a die
bono: ⁊ ꝑticula boni diei nō te ꝓtere-
at. Nōne aliis relinques dolores ⁊ la-
bores tuos? In diuiſione ſortis da ⁊ ac
cipe: ⁊ iuſtifica aīam tuā. Ante obitū
tuū opare iuſticiā: qm̄ nō ē apud infe-
ros inuenire cibū. Oīs caro ſicut fenū
veteraſcet: ⁊ ſicut foliū fructificās ī ar
bore viridi. Alia generant ⁊ alia deiici
unt: ſic generatio carnis ⁊ ſanguinis
alia finit: ⁊ alia naſcit. Oē opus cor-
ruptibile in fine deficiet: ⁊ q̄ illud opa
tur ibit cū illo. Et oē opꝰ electū iuſtifi
cabit: ⁊ q̄ opat illud honorabit ī illo
Beatꝰ vir q̄ in ſapia morabit: ⁊ q̄ in-
iuſticia ſua meditabit: ⁊ in ſenſu cogi
tabit circūſpectionē dei. Qui cogitat
vias illiꝰ ī corde ſuo: ⁊ ī abſcōſis ſuis
intelligēs: vadēs poſt illā q̄ſi inueſti-
gator: ⁊ ī viis illiꝰ cōſiſtēs. ‖ Qui reſpi
cit ꝑ feneſtras illiꝰ: ⁊ in ianuis illiꝰ
audiēs. Qui reqēſcit iux domū illius:
⁊ in parietibꝰ illiꝰ figēs palū. Statu-
et caſulā ſuā ad manꝰ illiꝰ: ⁊ reqēſcent
ī caſula illiꝰ bona ꝑ euū. Statuet fi-
lios ſuos ſub tegmīe illiꝰ: ⁊ ſub ramis
eiꝰ morabit. Proteget ſub tegmine il
B liꝰ a feruore: ⁊ in gloria eiꝰ reqēſcet.

Qui timet deū faciet bona ‖ XV
⁊ q̄ cōtinēs ē iuſticie apphēdet
illā. Et obuiabit illi q̄ſi mater
honorificata ⁊ q̄ſi mulier a virginita-
te ſuſcipiet illū. Cibabit illū pane vite
⁊ intellectꝰ: ⁊ aq̄ ſapie ſalutaris pota-
bit illū. Et firmabit ī illo ⁊ nō flectet:
⁊ cōtinebit illū ⁊ nō cōfundet: ⁊ exal-
tabit illū apud ꝓximos ſuos. Et ī me
dio eccleſie aperiet os eiꝰ: ⁊ adiplebit
deū ſpiritu ſapiētie ⁊ intellectus: ⁊ ſtolā
B glorie veſtiet illū. Iocūditatē ⁊ exulta
tionē theſaurizabit ſuꝑ illū: ⁊ noīe et-
no hereditabit illū. Hoīes ſtulti nō ap
ꝓhēdēt illā: ⁊ hoīes ſenſati obuiabūt
illi. Hoīes ſtulti nō videbūt eā: longe
ei abeſt a ſuꝑbia ⁊ dolo. Uiri mēdaces
nō erūt illiꝰ memores: ⁊ viri veraces ī
uenient ī illa: ⁊ ſucceſſum habebūt vſ

q̄ ad inſpectionē dei. Nō eſt ſpecioſa
laus in ore peccatoris: qm̄ a deo ꝓfe-
cta ē ſapia. Sapie ei dei aſtabit laus: C
⁊ in ore fideli abūdabit: ⁊ dñator da-
bit eā illi. Nō dixeris: ꝑ deū abeſt: q̄ ei
odit: ne feceris. Nō dicas: ille me ipla-
nauit: nō ei neceſſarii ſūt ei hoīes ipii.
Omne execramētū erroris odit dñs: ⁊
nō erit amabile timentibꝰ eū. Deꝰ ab
initio ꝯſtituit hoīem: ⁊ reliq̄t illū ī ma
nu cōſilii ſui. Adiecit mandata ⁊ ꝓce-
pta ſua. Si volueris mādata cōſerua- Mat.19.c
re: cōſeruabūt te: ⁊ ī ꝑpetuū fidē placi-
tā ſuare. ‖ Appoſuit tibi aquā ⁊ ignē D
ad q̄d volueris porrige manū tuā. An Hiere.21.c
hoīem vita ⁊ mors: bonū ⁊ malū. Q̄d
placuerit ei dabit illi: qm̄ multa ſapia
dei: ⁊ fortis ī potētia: videns oēs ſine ī-
termiſſione. ‖ Oculi dñi ad timētes eū Pſ.33
⁊ ipſe agnoſcit oēm operā hoīs. Nemi Prou.15.a
ni mādauit ipie agere ⁊ nemini dedit Heb.4.d
ſpatiū peccādi. Nō ei cōcupiſcit multi
tudinē filioꝝ infideliū ⁊ inutilium.

Ne iocūderis in filiis ‖ XVI B
ipiis ſi multiplicent: nec oble-
cteris ſuꝑ ipſos ſi nō ē timor dei
ī ill. Nō credas vite illoꝝ: ⁊ ne reſpex
eris in labores eoꝝ. Melior ē ei vnus
timēs deū: q̄z mille filii impii. Et vti-
le ē mori ſine filiis: q̄z relinq̄re filios
impios. Ab vno ſenſato inhabitabit
patria: ⁊ a tribꝰ ipiis deſeret. Multa
talia vidit oculꝰ meꝰ: ⁊ fortiora horū
audiuit auris mea. ‖ In ſynagoga pec- I.21.b
cātiū exardebit ignis ⁊ ī gēte incredi-
bili exardeſcit ira. Non exorauerūt ꝓ
pctis ſuis antiq̄ gigātes: q̄ deſtructi ſt
cōfidētes ſue virtuti: ⁊ nō pepcit pere
grinatiōi illoꝝ: ſꝫ ꝑcuſſit eos ⁊ execra-
tus ē eos ꝓ ſuꝑbia verbi illoꝝ. Nō mi B
ſertꝰ ē illis gētē totā ꝑdēs ⁊ extollen
tē ſe in peccatis ſuis. ‖ Et ſicut ſexcēta Nu.26.
milia peditū q̄ cōgregati ſūt ī duritia
cordis ſui: ⁊ ſi vnꝰ fuiſſet ceruicatꝰ mi
rū ſi fuiſſet imunis. Miſericordia em̄ E.5.b
⁊ ira ē cū illo: potēs exoratio ⁊ effun-
dēs iram. Scd̄m miſericordiā ſuā: ſic
correctio illiꝰ hoīs ſm̄ opa ſua iudicat
Nō effugiet ī rapina pctōr: ⁊ nō retar-
dabit ſufferētia miſericordiā facientis.
Oīs miſericordia faciet locū vnicuiq̄
ſm̄ meritū operū ſuoꝝ: ⁊ ſm̄ itellectū
ꝑegrinatōis ipiꝰ. Nō dicas: A deo ab
ſcōdar: ⁊ ex ſūmo q̄s mei memorabit?

C In ꝑ̃to magno nõ agnoſcar. Que ẽ el
aĩa mea in tã immenſa creatura? Ecce
celũ ⁊ celi celoꝝ: abyſſus ⁊ vniũſa t̃ra
⁊ q̃ in eis ſũt in cõſpectu illi⁹ cõmoue-
bũt̃: mõtes ſimul ⁊ colles ⁊ fũdamẽta
t̃re: ⁊ cũ cõſpexerit illa de⁹ tremore cõ
cutient̃. Et in oĩb⁹ his inſenſatũ ẽ cor
⁊ oẽ cor intelligit̃ ab illo: ⁊ vias illi⁹
q̃s intelligit? Et ꝓcella quã nec ocul⁹
vidit hoĩs? Nã plurima illi⁹ opa ſũt in
abſcõſis: ſ3 opa iuſticie ei⁹ q̃s enũcia-
bit: aut q̃s ſuſtinebit? Lõge eñ ẽ teſta
mẽtũ a q̃buſdã: ⁊ iterrogatio hoĩm in
cõſũmatione ẽ. Qui minorat̃ corde co
gitat inania: ⁊ vir iprudẽs ⁊ errãs co-
gitat ſtulta. Audi me fili ⁊ diſce diſci-
plinã ſenſus: ⁊ in verbis meis attẽde
D i corde tuo: ⁊ dicã in eq̃tate diſciplinã
⁊ ſcrutabor enarrare ſapiam: ⁊ in ver-
bis meis attẽde i corde tuo: ⁊ dico i eq̃
tate ſpũs: ꝟtutes q̃s poſuit de⁹ in opa
ſua ab initio: ⁊ in veritate enũcio ſciẽ
tiã ei⁹. In iudicio dei opa ipi⁹ ab ini-
tio: ⁊ ab inſtitutiõe hoĩm ipoꝝ diſtinxit
ꝑtes illoꝝ: ⁊ initia eoꝝ in gẽtib⁹ ſuis.
Ornauit in eternũ opa illoꝝ: nec eſu-
rierũt nec laborauerũt: ⁊ nõ deſtiterũt
ab opib⁹ ſuis. Unuſquiſq3 ꝓximũ ſibi
nõ anguſtiabit vſq3 i et̃nũ. Nõ ſis icre
dibilis verbo illi⁹. Poſt hec de⁹ in t̃rã
reſpexit: ⁊ ipleuit illã bonis ſuis. Aĩa
aũt oĩs vitalis denũciauit ante facieʒ
ipſius: ⁊ in ipſa iterũ reuerſio illorũ.

¶ XVII

Geñ. i. d DEus creauit de t̃ra ho-
minẽ: ⁊ ẽm imaginẽ ſuã fec il-
lũ. Et iterũ cõuertit illũ i ipam
et ẽm ſe veſtiuit illũ ꝟtute. Numeruʒ
dierũ ⁊ tp̃s dedit illi: ⁊ dedit illi ptãtẽ
eoꝝ q̃ ſũt ſup t̃rã. Poſuit timorẽ illi⁹
ſup oẽm carnẽ: ⁊ dñat⁹ eſt beſtiarũ et
Geñ. 2. c volatiliũ. Creauit ex ipſo adiutoriũ ſi
mile ſibi: cõſiliũ ⁊ liguã ⁊ oculos ⁊ au
res ⁊ cor dedit illis excogitãdi ⁊ diſci-
plina intellect⁹ repleuit illos. Creauit
illis ſcientiã: ſpũs ſenſu ipleuit cor il-
lorũ: ⁊ mala ⁊ bona oñdit illis. Poſu-
it oculũ ipoꝝ ſup corda illoꝝ oñdere
illis magnalia operũ ſuoꝝ vt nomen
ſanctificatiõis collaudẽt ⁊ gl̃iari i mi
rabilib⁹ illi⁹: vt magnalia enarrẽt ope
ꝝũ ei⁹. Addidit illis diſciplinã: ⁊ legem
vite hereditauit illos. Teſtamẽtũ eter
nũ ꝯſtituit cũ illis: ⁊ iuſticiã ⁊ iudicia
ſua oſtendit illis. Et magnalia hono-
ris ei⁹ vidit oculos illoꝝ: ⁊ honorẽ vo
cis audierũt aures illoꝝ: ⁊ dixit illis.
Attendite ab oĩ iniquo. Et mandauit
illis vnicuiq3 de ꝓximo ſuo. Uie illoꝝ
corã illo ſũt ſemꝑ: nõ ſunt abſconſe ab
oculis ipſius. In vnãquãq3 gẽtẽ ꝑpo-
ſuit rectorẽ: ⁊ ps dei iſrl̃ facta ẽ manife
ſta. Et oĩa opa illoꝝ velut ſol in con-
ſpectu dei: ⁊ oculi ei⁹ ſine int̃miſſione
iſpiciẽtes in vijs eoꝝ. Nõ ſũt abſcõſa
teſtamẽta ꝓpter iniq̃tatẽ illoꝝ: ⁊ oẽs C
iniq̃tates eoꝝ i cõſpectu dei. Elemoſy
na viri q̃ſi ſacculus cũ ipſo: ⁊ grãm ho
minis q̃ſi pupillã cõſeruabit: ⁊ poſtea
reſurget ⁊ retribuet illis retributionẽ
vnicuiq3 i caput ipoꝝ: ⁊ cõuẽtet i iferio
res ꝑtes t̃re. Penitẽtib⁹ aũt dedit viã Ro.
iuſticie: ⁊ cõfirmauit deficiẽtes ſuſtine
re: ⁊ deſtinauit ill' ſortẽ ꝟitat?. Cõuerte-
re ad dñm ⁊ relinq̃ pctã tua: ꝑcare añ
faciẽ dñi. ⁊ minue offendicula: reũte-
re ad dñm: ⁊ auertere ab iniuſticia tua
⁊ nimis odito execrationẽ: ⁊ cognoſce
iuſticias ⁊ iudicia dei: ⁊ ſta i ſorte ꝓ-
poſitiõis ⁊ orõnis altiſſimi dei. In par
tes vade ſcti ſcti: cũ viuis ⁊ dãtib⁹ cõ-
feſſionẽ deo. Nõ demoreris i errore im D
pioꝝ añ mortẽ cõfitere. A mortuo q̃ſi
nihil perit cõfeſſio. Cõfiteberis viuẽs:
viu⁹ ⁊ ſan⁹ cõfiteberis ⁊ laudabis deũ
⁊ gl̃iaber? i miſerationib⁹ ei⁹. Q̃ ma
gna miſcõia dñi: ⁊ ꝓpitiatio illi⁹ ꝯuer
tẽtib⁹ ad ſe. Nec ei oĩa pñt eẽ i hoĩb⁹:
qm̃ nõ ẽ imortalis fili⁹ hoĩs ⁊ i vani-
tate malitie placuerũt. Quid lucidius
ſole? et hic deficiet. Aut q̃d neq̃us q̃
qđ excogitauit caro ⁊ ſãguis? ⁊ h̃ argu
etur. Uirtutẽ altitudis celi ipſe cõſpi-
cit: ⁊ oẽs hoĩes t̃ra ⁊ cinis.

¶ XVIII

QUi viuit in et̃nũ creauit oĩa ſi- A
mul. Deus ſolus iuſtificabit̃: et
manet inuict⁹ rex i et̃nũ. Quis
ſufficiet enarrare opa illi⁹? Quis ei in
ueſtigabit magnalia ei⁹? Uirtutẽ aũt
maguitudinis ei⁹ q̃s enũciabit? Aut
q̃s adijciet enarrare miſcõiam ei⁹? Nõ
ẽ minuere neq3 adijcere: nec ẽ inueni-
re magnalia dei. Cũ conſũmauerit hõ:
tũc icipiet: ⁊ cũ q̃euerit opabit̃. Quid Ge
ẽ hõ: ⁊ q̃ ẽ gr̃a illi⁹: ⁊ q̃d ẽ bonũ: aut Pã
q̃d nequã illi⁹? Numer⁹ dieꝝ hoĩm vt
multũ cẽtũ ãni: q̃ſi gutte aq̃ marꝭ de-
putati ſunt. Et ſicut calcũlus arene: B
ſic exigui ãni i die eui. Propter h̃ pati

ens ē de⁹ i ilł:⁊ effūdit sup eos miseri
cordiā suā. Uidit ꝑſūptionē cordis eo
rū:qm̄ mala eſt:⁊ cognouit ſubūſionē
illoꝝ:qm̄ nequā ē. Jdeo adĭpleuit ꝓpi
tiationē ſuā i ilł:⁊ oñdit eis viā eq̃ta
tis. Miſeratio hoīs circa ꝓximū ſuū
miſcōia aūt dei ſup oēm carnē. Qui mi
ſericordiā hꝫ:docet ⁊ erudit: q̄ſi paſtor
gregē ſuū. Miſeratoꝛ excipiēs doctrinā
miſatiōis:⁊ q̄ feſtinat i iudicijs ei⁹. Fi
li i bonis nō des q̄relā:⁊ i oī dato non
des triſticiā v̄bi mali. Nōne ardorē re
frigerabit ros? Sic ⁊ v̄bū meli⁹ q̄ȝ da
tū. Nōne ecce v̄bū ſup datū bonū? Sȝ
vtraq̄ȝ cū hoīe iuſtificato. Stult⁹ acri
ter iproperabit:⁊ dat⁹ idiſciplinati ta
beſcere facit oculos. Añ iudiciū para
iuſticiā tibi:⁊ añq̄ȝ loq̄ris: diſce. Añ lā
guorē adhibe medicinā:⁊ añ iudiciū i
terroga te ipm:⁊ i ꝯſpectu dei inuenies
ꝓpitiationē. Añ lāguorē hūilia te: et
i tp̄e ifirmitatis oñde cōuerſationē tuā
Nō ipediaris orare ſemp:⁊ ne vereris
vſq̄ȝ ad mortē iuſtificari: qm̄ merces
dei manet in etnū. Ante orōnē ꝑpara
aiam tuā:⁊ noli eſſe q̄ſi hō q̄ tēptat
deū. Memēto ire i die cōſūmatiōis:⁊
tp̄s retributiōis i cōuerſatione faciei.
Memēto paupt̄atis i tp̄e abūdātie: et
neceſſitatē paupt̄atis i die diuitiarū. A
mane vſq̄ȝ ad veſperā imutabit tp̄s.⁊
hec oīa citata i oculis dei. Hō ſapiēs
in oib⁹ metuit:⁊ in dieb⁹ delictoꝝ at
tēdat ab inertia. Ois aſtut⁹ agnoſcit
ſapiam:⁊ inuenienti eā dabit cōfeſſio
nē. Senſati i verbis ⁊ ipi ſapiēter ege
rūt:⁊ itellexerūt veritatē ⁊ iuſticiā: et
iploꝛauerūt ꝓuerbia ⁊ iudicia. Poſt
cōcupiſcētias tuas nō eas:⁊ a volūta
te tua auertere. Si pſtes aīe tue ꝯcupi
ſcētias ei⁹ faciet te i gaudiū inimicis
tuis. Ne oblecteris i turbis nec i modi
cis. Aſſidua eīi ē cōmiſſio illoꝝ. Ne fue
ris mediocris i cōtētione ex fenore et
nō ē tibi nihil i ſeculo. Eris eīi iuid⁹
(aīe tue.

XIX

Operari⁹ ebrio
ſus non locupletabit:⁊ q̄ ſper
nit modica:paulatim decidit.
Uinū ⁊ mulieres apoſtatare faciūt ſa
piētes:⁊ arguūt ſenſatos:⁊ q̄ ſe iungit
fornicarijs erit nequā. Putredo ⁊ ver
mes hereditabūt illū:⁊ extollet i exē
plū mai⁹:⁊ tollet d̄ nūero aīa ei⁹. Qui
credit cito leuis corde ē ⁊ minorabit
⁊ q̄ delinq̄t i aīaȝ ſuā:inſup habebit.
Qui gaudet iniq̄tate: denotabit:⁊ q̄ B
odit correptionē minuet vita:⁊ q̄ odit
loq̄citatē extinguit maliciā. Qui pec- ꝟ.10.a
cat in aiam ſuā:penitebit:⁊ q̄ iocūda
tur i malicia:denotabit. Ne iteres v̄
bū nequā ⁊ durū:⁊ non minoraberis.
Amico ⁊ inimico noli narrare ſenſuȝ
tuū: ⁊ ſi ē tibi delictū noli denudare.
Audiet ei te ⁊ cuſtodiet te ⁊ q̄ſi defen
dēs pctm̄ odiet te:⁊ ſic aderit tibi ſp.
Audiſti v̄bū aduerſus ꝓximū tuū cō
moriat i te: vidēs qm̄ ñ te dirūpet. A
facie verbi parturit fatu⁹:tāq̄ȝ gemit⁹
part⁹ infantis. Sagitta infixa femori
canis:ſic v̄bū in corde ſtulti. Corripe
amicū:ne forte nō itellexerit:⁊ dicat:ñ
feci:aut ſi fecerit:ne iterū addat face
re. Corripe ꝓximū:ne forte nō dixerit: Math.18.b
⁊ ſi dixerit:ne forte iteret. Corripe ami C
cū:ſepe eī fit cōmiſſio:⁊ nō oī v̄bo cre
das. Eſt q̄ labit ligua ſua ſȝ nō ex aīo.
Quis ē eī q̄ nō deliq̄rit in ligua ſua?
Corripe ꝓximū añq̄ȝ cōmineris:⁊ da
locū timori altiſſimi:q2 oīa ſapia timor
dei Et i illa timere deū:⁊ i oī ſapia diſpo
ſitio legis Et ñ ē ſapia neq̄tie diſcipliā:
⁊ nō ē cogitat⁹ bon⁹ pctōꝝ prudētia.
Eſt neq̄tia:⁊ i ipa execratio:⁊ ē inſipi
ens q̄ minuit ſapia. Melior ē hō q̄ mi
nuit ſapia:⁊ deficiens ſenſu i timore
dei:q̄ȝ q̄ abūdat ſenſu ⁊ trāſgredit le
gē altiſſimi. Eſt ſolertia certa ⁊ ipa ini D
q̄:⁊ ē q̄ emittit verbū certū enarrās ve
ritatē. Eſt q̄ neq̄ter humiliat ſe:⁊ ite
riora ei⁹ plena ſūt dolo:⁊ ē iuſt⁹ q̄ ſe
nimiuȝ ſubmittit a multa humilitate
⁊ ē iuſt⁹ q̄ inclinat faciē ſuā:⁊ fingit ñ
videre ſe qđ ignoratū ē. Et ſi ab ibe
cillitate viriū vetet peccare:ſi inuenerit
tp̄s malefaciēdi male faciet. Ex viſu
ꝯgnoſcit vir:⁊ ab occurſu faciei ꝯgno
ſcit ſenſat⁹. Amict⁹ corpis:⁊ riſus dē
tiū:⁊ igreſſus hoīs enūciāt de illo. Eſt
correptio mēdax i ira cōtumelioſi:⁊ ē
iudiciū qđ nō ꝓbat eſſe bonū:⁊ eſt ta
cēs:⁊ ipe eſt prudens.

XX

Quam bonū ē arguere q̄ȝ iraſci: A
⁊ ꝯfitētē i orōne ñ ꝓhibere. Cō
cupiſcētia ſpadōis deuirginauit iuuē
culā:ſic q̄ facit p vim iudiciū iniquū. Q
bonū ē correptū māifeſtare pniam: ſic
eī effugies volūtariū pctm̄. Eſt tacēs
q̄ inuenit ſapiēs:⁊ eſt odibilis q̄ pro

tar ē ad loquēdū. Eſt aūt tacens ⁊ nō
hñs ſenſū loq̄le: ⁊ ē tacēs ſciēs tp̄s ap
ti tp̄is. Homo ſapiēs tacebit vſq ad
tēpus: laſciu⁹ aūt ⁊ īprudēs nō ſerua-
bit tp̄s. Qui multis vtit̄ ꝟbis: ledet
aīam ſuā: ⁊ ꝗ ptātē ſibi ſumit iniuſte
B odiet̄. Eſt ꝓceſſio ī malis viro indiſci
plinato: ⁊ ē inuētio ī detrimentū. Eſt
datū qđ nō ē vtile: ⁊ ē datū cui⁹ retri-
butio duplex. Eſt ꝓpter gl̄iam minora
tio: ⁊ ē ꝗ ab hūilitate leuabit caput.
Eſt ꝗ multa redimat modico ꝑcio: et
reſtituēs ea ī ſeptuplū. Sapiēs in ver-
bis ſeip̄m amabilē facit: gratie aūt fa-
tuoꝝ effundēt̄. Dat⁹ inſipiēt̄ nō erit
vtilis tibi: oculi eī illi⁹ ſeptēplices ſūt.
Exigua dabit ⁊ multa īproperabit: et
apertio oris illi⁹ inflāmatio ē. Hodie fe
nerat̄ q̄s: ⁊ cras expetit: ⁊ odibilis eſt
hō hmōi. Fatuo ñ erit amic⁹: ⁊ nō erit
C gr̄a ī bonis illi⁹. Qui eī edūt panē illi-
us: falſe lingue ſūt. Quotiēs ⁊ quāti ir
ridebūt eū? Neq eī qđ habendū erat:
directo ſenſu diſtribuit: ſimiliter ⁊ qđ
nō erat habēdū. Lapſus falſe lingue q̄-
ſi ꝗ ī pauimēto cadēs: ſic caſus malo-
rū feſtināter veniēt. Hō acharis q̄ſi fa
bula vana: ⁊ in ore ī diſciplinatoꝝ aſſi
dua erit. Ex ore fatui reprobabit̄ pa-
bola: nō eī dicit illā ī tpe ſuo. Eſt ꝗ ve
tat̄ peccare ꝑ inopia: ⁊ in reqe ſua ſti-
mulabit̄. Eſt ꝗ ꝑdet aīam ſuā ꝑ cōfu-
ſione: ⁊ ab īprudēti ꝑſona ꝑdet eā: ꝑſo
ne aūt acceptione ꝑdet ſe. Eſt ꝗ ꝑ cōfu
ſione ꝓmittit amico: ⁊ lucrat⁹ ē eū ini
D micū gratis. Opprobriū nequā ī hoīe
mēdaciū: ⁊ ī ore indiſciplinatoꝝ aſſi-
due erit. Potior fur q̄ȝ aſſiduitas viri
mēdacis: ꝑditionē āt ambo heredita-
būt. Mores hoīm mēdaciū ſine hono-
re: ⁊ cōfuſio illoꝝ cū ip̄is ſine itermiſſi
one. Sapiēs ī verbis ꝓducet ſeip̄m ⁊
Prouī.12.b hō prudēs placebit magnat̄. Qui ope
et.28.c rat̄ terrā ſuā: in altabit aceruū frugū:
⁊ ꝗ opat̄ iuſticiā ip̄e exaltabit̄: ꝗ vero
Exo.22.a placet magnat̄: effugiet iniq̄tatē. Ex
Deut.16.d enia ⁊ dona excecāt oculos iudicū: ⁊ q̄
I.41.c ſi mut⁹ ī ore auertit correctiones eoꝝ.
32 Sapia abſcōſa ⁊ theſaur⁹ inuiſus: q̄ vti
33 litas ī vtriſq? Melior ē ꝗ celat inſipi
entiā ſuā: q̄ȝ hō ꝗ abſcōdit ſapiaȝ ſuā.

A Fili peccaſti? nō adijcias XXI
S.5.b. iterū: ſȝ et đ priſtinis depcare vt
tibi dimittātur. Quaſi a facie colubri
fuge pctā: ⁊ ſi acceſſeris ad illa: ſuſcipi
ent te. Dētes leonis, dētes eī⁹: interficiē
tes aīas hoīm. Quaſi rhomphea bis
acuta hoīs iniq̄tas: plage illi⁹ nō ē ſa-
nitas. Obiurgatio et iniurie anulla-
būt ſubſtātiā: ⁊ dom⁹ ꝗ nimis locuples
eſt anullabit̄ ſupbia: ſic ſubſtantia ſu
pbi eradicabit̄. Depcatio pauperis ex
ore vſq ad aures ꝑueniet, ⁊ iudiciū fe-
ſtinato adueniet illi. Qui odit correp- B
tionē, veſtigiū ē pctōris: ⁊ ꝗ timet deū
couertet̄ ad cor ſuū. Not⁹ a longe po-
tēs lingua audaci: ⁊ ſenſat⁹ ſcit labi ſe
ab ip ſo. Qui edificat domū ſuā impē-
dijs alienis: q̄ſi ꝗ colligit lapides ſuos
in hieme. Stuppa collecta ſynagoga
peccātiū: ⁊ cōſummatio illoꝝ flāma
ignis. Uia peccātiū cōplātata lapidi-
b⁹ ⁊ ī fine illoꝝ īferi ⁊ tenebre ⁊ pene.
Qui cuſtodierit iuſticiā cōtinebit ſen-
ſum ei⁹: cōſūmatio timoris dei ſapia ⁊
ſenſus. Nō erudiet̄, ꝗ nō ē ſapiēs ī bo
no. Eſt aūt inſipiētia q̄ abūdat ī ma-
lo: ⁊ ñ ē ſenſus vbi ē amaritudo. Sci-
entia ſapiēt̄ tāq̄ȝ inundatio abūda-
bit: ⁊ ꝯſiliū illi⁹ ſic fons vite ꝑmanet.
Cor fatui q̄ſi vas cōfractū: ⁊ oēm ſapi-
entiā nō tenebit. Uerbū ſapiēs qđcū-
q audierit ſci⁹ laudabit: ⁊ ad ſe adijci
et. Audiuit luxurioſus ⁊ diſplicebit il-
li: ⁊ ꝓijciet illud poſt dorſū ſuū. Narra
tio fatui q̄ſi ſarcina ī via: nā in labijs
ſenſati inuenit̄ gr̄a. Os prudētis q̄ri
tur ī eccl'ia ⁊ verba illi⁹ cogitabūt in
cordib⁹ ſuis. Tāq̄ȝ dom⁹ exterminata: ſic
fatuo ſapia: ⁊ ſcia inſenſati inenarrabi-
lia verba. Cōpedes ī pedib⁹: doctrina
ſtulto: q̄ſi vincula manuū ſup manū
dexterā. Fatu⁹ ī riſu exaltat vocē ſuā:
vir aūt ſapiēs vix tacite ridebit. Orna
mētū aureū prudēti doctria: ⁊ q̄ſi bra-
chiale ī brachio dextro. Pes fatui facit̄
in domū ꝓximi ſui: ⁊ hō perit⁹ ꝯfūdet̄
a ꝑſona potētis. Stult⁹ a feneſtra re-
ſpiciet ī domū: vir aūt erudit⁹ foris ſta
bit. Stulticia hoīs auſcultare ꝑ oſtiū
⁊ prudēs grauabit̄ cōtumelia. Labia
īprudētiū ſtulta narrabūt: verba autē
prudētiū ſtatera pōderabūt̄. In ore fa
tuoꝝ: cor illoꝝ: ⁊ ī corde ſapientiū: os
illoꝝ. Dū maledicit impius diabolū: ma
ledicit ip̄e aīam ſuā. Suſurro coinq̄-
nabit aīam ſuam: ⁊ in omnibus odie-
tur: ⁊ qui ꝗ ꝑmāſerit odioſus erit: ta-

cit⁹ ⁊ ſenſat⁹ honorabit᷑. XXII
A IN lapide luteo lapidat⁹ ē piger
⁊ oēs loquent᷑ ſup aſpernatiōez
illi⁹. De ſtercore boū lapidat⁹ ē piger:
⁊ oīs q̄ tetigerit eū: excutiet man⁹. Cō-
fuſio pr̄is ē d̄ filio indiſciplinato: filia
āt fatua ī deminoratiōe fiet. Filia pru-
dens hereditas viro ſuo: nā q̄ ↄfundit
in ↄtumeliā fit genitoris. Pr̄em ⁊ virū
ↄfūdit audax: ⁊ ab ipſis n̄ minorabit᷑:
6 ab vtriſq; āt inhonorabit᷑. Muſica in
luctu iportuna narratio: flagella ⁊ do
ctrina ī oī tpe ſapiā. Qui docet fatuū:
q̄ſi q̄ ↄglutinat teſtā. Qui narrat v̄bū
nō audiēti: q̄ſi q̄ excitat dormiētem de
graui ſōno. Cū dormiente loq̄t᷑ q̄ enar-
rat ſtulto ſapiāz: ⁊ ī fine narratiōis di-
-31.a 38.b cit: Quis ē h̄? Supra mortuū plora: de
fecit eñ lux ei⁹ ſupra fatuū ploras: de-
fecit eñ ſenſu. Modicum plora ſupra
mortuū: qm̄ requieuit. Ne q̄ſſimi. n. neq̄
ſima vita: ſup morte fatui. Luct⁹ mor
tui ſeptē dies: fatui aūt ⁊ ipij oēs dies
vite illoꝝ. Cū ſtulto ne multū loq̄ris: et
12.c cū inſenſato ne abieris. Serua te ab il-
lo vt n̄ moleſtiā habeas: ⁊ nō coinq̄na
beris pctō illi⁹. Deflecte ab illo ⁊ inueni
es requiē: ⁊ n̄ accidiaberis ī ſtulticia il-
li⁹. Sup plūbū q̄d grauabit᷑? Et qđ il
-7.a li aliud nomē q̄ fatu⁹? Arenā ⁊ ſalē ⁊
maſſam ferri facili⁹ ē ferre: q̄ hoiez im
prudētē ⁊ fatuū ⁊ impiū. Sic loramē-
tū ligneū colligatū fūdamēto edificij
nō diſſoluet᷑: ſic ⁊ cor ↄfirmatū ī cogi-
C tatiōe ↄſilij. Cogitat⁹ ſenſati: in oī tpe
vel metu deprauabit᷑. Sic ornat⁹ are-
noſus ī piete lipido ⁊ ſic paleę in excel
ſis: ⁊ cemēta ſine impenſa poſita ↄ fa
ciē vēti nō pmanebūt: ſic ⁊ cor timidū
ī cogitatiōe ſtulti ↄ impetū timoris nō
reſiſtet: ſic ⁊ cor trepidū ī cogitatiōe fa
tui oī tpe nō metuet: ſz ⁊ q̄ in p̄ceptis
dei pmanet ſemp. Pūgēs oculū dedu-
cit lachrymas: ⁊ q̄ pūgit cor pfert ſen-
ſū. Mittēs lapidē in volatilia deijciet
illa: ſic ⁊ qui ↄuiciat᷑ amico: diſſoluit
amicitiā. Ad amicū ⁊ ſi pduxeris gla
diū nō deſperes: ē eñ regreſſ⁹ ad ami
cū. Si aperuerit os triſte n̄ timeas Eſt
eñ ↄcordatio excepto cōuitio ⁊ impro
D perio ⁊ ſupbia ⁊ myſterij reuelatiōe et
plaga doloſa. In his oib⁹ effugiet ami
cus. Fidē poſſide cū amico ī paup̄tate
illi⁹: vt ⁊ ī bonis illius leteris. In tpe
tribulatiōis illi⁹ pmane illi fidelis: vt
et ī hereditate illi⁹ coheres ſis. Añ ig-
nē camini vapor ⁊ fum⁹ ignis inaltat᷑
ſic ⁊ añ ſanguinē maledicta ⁊ cōtume
lie ⁊ mine. Amicū ſalutare nō ↄfunda
ris. A facie illi⁹ nō me abſcōdā: ⁊ ſi ma
la mihi euenerit p illū: ſuſtinebo. Ois
q̄ audiet: cauebit ſe ab eo. Quis dabit Ps.140
ori meo cuſtodiā: ⁊ ſup labia mea ſigna
culū certū: vt n̄ cadā ī ipſis: ⁊ ligua mea
DOmine pr̄ ⁊ (pdat me? XXIII A
⁊ dn̄ator vite mee ne dereliq̄s
me ī cogitatu ⁊ cōſilio eoꝝ: nec
ſinas cadere ī illa exprobratiōe. Quis
ſuppōnit in cogitatu meo flagella ⁊ in
corde meo doctrinā ſapie: vt ignoratio
nib⁹ eoꝝ n̄ pcat mihi: ⁊ n̄ appareāt de-
licta eoꝝ ⁊ ne adicreſcāt ignorātie mee
⁊ multiplicent᷑ delicta mea: ⁊ pctā: mea
abūdēt: ⁊ incidā ī ↄſpectu adūſarioꝝ
meoꝝ: ⁊ gaudeat ſ inimic⁹ me⁹. Dn̄e pr̄ et
de⁹ vite mee ne dereliq̄s me ī cogita-
tu illoꝝ. Extollētiā oculoꝝ meoꝝ ne de
deris mihi: ⁊ oē deſideriū prauū aūte a
me. Aufer a vētris ↄcupiſcētias: ⁊ ↄcu-
bit⁹ ↄcupie ne apphēdēt me: ⁊ aie irre-
uerenti ⁊ infrunite ne tradas me. Do-
ctrinā oris audite filij: ⁊ q̄ cuſtodierit
illā nō periet labijs ſuis: nec ſcādaliza
bit᷑ ī opib⁹ neq̄ſſimis. In vanitate ſua
apphēdit᷑ pctōr ⁊ ſupb⁹ ⁊ maledict⁹ ſcā
dalizabit᷑ ī illi. Iuratiōi n̄ aſſueſcat os B
tuū: mlti eñ caſus in illa. Nolatio v̄o
dei n̄ ſit aſſidua ī ore tuo: ⁊ noib⁹ ſctō-
rū nō admiſcearis: qm̄ nō eris īmunis
ab eis. Sic eni ſu⁹ iterrogat⁹ aſſidue
a liuore n̄ minuit᷑: ſic oīs iurās ⁊ nomi
nans: in toto a pctō nō purgabit᷑. Vir
multū iurās īplebit᷑ iniq̄tate: ⁊ n̄ diſce I.27.b
det a domo illi⁹ plaga. Et ſi fruſtraue-
rit frēm: delictū illi⁹ ſup ipm erit: et ſi
diſſimulauerit: delinq̄t dupliciť. Et ſi
ī vacuū iurauerit nō iuſtificabit᷑: reple
bit᷑ eni retributiōe dom⁹ illi⁹ Eſt ⁊ alia
loq̄la ↄtria morti: nō inueniat᷑ in here-
ditate iacob. Eteni a miſericordibus
oīa hec auferent᷑: et ī delictis nō volutā
būt. Indiſciplinoſe loq̄le nō aſſueſcat
os tuū: ē eni ī illa v̄bū pcti. Memēto
pr̄is ⁊ mr̄is tue: ī medio eni magnato-
rū ↄſiſtis: ne forte obliuiſcat᷑ te de⁹ ī cō
ſpectu illoꝝ: ⁊ aſſiduitate tua infatua-
tus improperium patiaris: ⁊ maluiſſes
nō naſci: ⁊ diē natiuitatis tue maledi

C 2.Re.16.b cas. Hō aſſuet⁹ ī ỽbis īp̄roperĳ ī oīb⁹
diebus ſuis non erudiet̄. Duo genera
abūdāt ī pc̄tis: ⁊ tertiū adducit irā et
p̄ditiōez. Aīa callida q̄ſi ignis ardens
nō extinguet̄ donec aliq̄d glutiat: ⁊ hō
nequā ī ore carnis ſue: n̄ deſinet donec
īcēdat ignē. Hoi fornicario oīs panis
dulc̄: nō fatigabitur trāſgrediēs vſq̄
finē. Oīs hō q̄ trāſgredit̄ lectū ſuū cō-
Eſa.29.e tēnēs in aīaz ſuā: ⁊ dicēs: q̄s me videt
tenebre circūdāt me: ⁊ parietes coope
riūt me: ⁊ nemo circūſpicit me quē ve-
reor: delictoꝝ meoꝝ nō memorabit̄ al-
tiſſim⁹ ⁊ nō itellexit qm̄ oīa videt ocu-
lus illi⁹: qm̄ expellit a ſe timorem dei
hmōi hoīs timor: ⁊ oculi hoīm timen-
tes illum: ⁊ nō cognouit qm̄ oculi dn̄i
multopl⁹ lucidiores ſūt ſup̄ ſolē: circū
ſpicientes omnes vias hoīm: ⁊ p̄fun-
dū abyſſi ⁊ hoīm corda: intuētes ī ab-
D ſcōditas p̄tes. Dn̄o eni deo anq̄ȝ crea-
rēt̄ oīa ſūt agnita: ſic ⁊ p⁹ p̄fectū reſpi
cit oīa. Hic ī plateis ciuitatis vindica
bit̄: ⁊ q̄ſi pull⁹ eq̄n⁹ fugabit̄ et vbi nō
ſperauit app̄hēdet̄. Et erit dedec⁹ oīb⁹
eo q̄ nō intellexerit timorē dn̄i. Sic ⁊
mulier oīs relinquēs virū ſuū ⁊ ſtatu-
ens hereditatez ex alieno mr̄imonio.
Primo eni ī lege altiſſimi incredibilis
fuit: ⁊ ſcd̄o viꝝ ſuuz dereliq̄t: tertio in
adulterio fornicata ē: ⁊ ex alio viro fi-
lios ſtatuit ſibi. Hec ī eccl̄iaz adducet̄
⁊ ī filios ei⁹ reſpicietur. Nō tradēt filĳ
ei⁹ radices: ⁊ rami ei⁹ nō dabūt fructū.
Derelinquēt ī maledictū memoriā ei⁹:
⁊ dedec⁹ illi⁹ nō delebit̄. Et agnoſcēt q̄
derelicti ſūt: qm̄ nihil meli⁹ ē q̄ȝ timor
dei: ⁊ nihil dulci⁹ q̄ȝ reſpicere ī māda-
tis dn̄i. Gl̄ia magna ē ſeq̄ dn̄z: lōgitu-
do eni dieꝝ aſſumet̄ ab eo. ¶ XXIIII
B Apiētia laudabit aīaz ſuā: ⁊ in
deo honorabit̄: ⁊ ī medio p̄pl̄i
ſui gl̄iabit̄: ⁊ ī eccl̄ĳs altiſſimi
apiet os ſuū: ⁊ in ꝯſpectu ỽtut̄ illius
gl̄iabit̄: ⁊ ī medio p̄pl̄i ſui exaltabit̄: ⁊
ī plenitudīe ſācta admirabit̄: ⁊ ī multi
tudine electoꝝ habebit laudē: ⁊ inter
bn̄dictos bn̄dicet̄ dicēs: Ego ex ore al
tiſſimi p̄diui: p̄mogenita an̄ oēz crea-
turā. Ego feci ī cel̄ vt oriret̄ lumen in
deficiēs: ⁊ ſicut nebula texi oēm traz.
Ego ī altiſſimiſ habitaui: ⁊ thron⁹ me⁹
ī colūna nubis. Gyrū celi circuiui ſo-
la: ⁊ p̄fūdū abyſſi penetraui: ⁊ ī flucti

b⁹ mar̄ ābulaui: ⁊ ī oī tra ſteti. Et ī oī
p̄pl̄o ⁊ ī oī gēte p̄matū habui ⁊ oīz excel
lētiū ⁊ hūiliū corda ỽtute calcaui. Et ī
his oīb⁹ requiē q̄ſiui: ⁊ ī hereditate dn̄i
morabor. Tūc p̄cepit ⁊ dixit mihi cre-
ator oīm: ⁊ q̄ creauit me req̄euit in ta-
bernaculo meo: ⁊ dixit mihi. In iacob B
inhabita: ⁊ ī iſrl̄ hereditare: ⁊ ī electis
meis mitte radices. Ab īitio ⁊ an̄ ſecu
la creata ſū: ⁊ vſq̄ ad futuꝝ ſeculū nō
deſinā: ⁊ ī habitatōe ſācta corā ip̄o mi
niſtraui. Et ſic ī ſion firmata ſū: ⁊ ī ci-
uitate ſāctificata ſil̄iter req̄eui: ⁊ ī hie
ruſalē p̄tās mea. Et radicaui in p̄pl̄o
honorificato: ⁊ in p̄tes dei mei heredi
tas illi⁹: ⁊ ī plenitudine ſctōꝝ detētio
mea. Quaſi cedr⁹ exaltata ſū in libano
et q̄ſi cypreſſus ī mōte ſion. Quaſi pal-
ma exaltata ſū ī cades: ⁊ q̄ſi plantatio
roſe in hiericho. Quaſi oliua ſpecioſa
ī cāpis: ⁊ q̄ſi platan⁹ exaltata ſū iuxta
aquā in plateis. Sicut cinnamomū ⁊
balſamū aromatizāſ: odorē dedi. Qua
ſi myrrha electa dedi ſuauitatē odor̄
⁊ q̄ſi ſtorax ⁊ galban⁹ ⁊ vngula ⁊ gutta
Quaſi liban⁹ nō īciſus vaporaui habi
tationē meā: ⁊ q̄ſi balſamū nō mixtuz
odor me⁹. Ego q̄ſi terebinth⁹ extēdi ra C
mos meos: ⁊ rami mei honoris ⁊ gr̄e.
Ego q̄ſi vitis fructificaui ſuauitatem
odoris: ⁊ flores mei fruct⁹ honoris et
honeſtat̄. Ego mr̄ pulchre dilectiōis:
et timoris: ⁊ agnitiōis: ⁊ ſācte ſpei. In
me gr̄a oīs vie ⁊ ỽitatis: ī me oīs ſpes
vite et virtut̄. Trāſite ad me oēs qui
ꝯcupiſcit̄ me: ⁊ a generationib⁹ meis
implemini. Sp̄s eni meus ſuper mel
dulc̄: ⁊ hereditaſ mea ſup̄ mel ⁊ fauū.
28 Memoria mea ī generatione ſeculoꝝ.
Qui edūt me adhuc eſuriēt: ⁊ q̄ bibūt Io
me adhuc ſitiēt. Qui audit me nō ꝯfū
det̄: ⁊ q̄ op̄ant̄ ī me nō peccabūt. Qui
elucidāt me: vitā et̄nā habebunt. Hec
oīa liber vite ⁊ teſtamentū altiſſimi: et
agnitio veritat̄. Legē mādauit moy-
ſes ī p̄cept̄ iuſticiaꝝ: ⁊ hereditatez do-
mui iacob: ⁊ iſrl̄ p̄miſſiōis. Poſuit da
uid puero ſuo excitare regē ex eo fortiſ
ſimū: ⁊ ī throno honoris ſedētē in ſem
piternū. Qui īplet q̄ſi phyſon ſapiam: Ge
⁊ ſic̄ tigris in dieb⁹ nouoꝝ. Qui adim
plet q̄ſi eufrates ſenſum. Qui multipli Io
cat q̄ſi iordanis ī t̄p̄e meſſis. Qui mit- D
tit diſciplinā ſic̄ lucē: ⁊ aſſiſtens q̄ſi gy-

on i die vindemie. Qui pficit pmꝰ ſci-
re illā: ⁊ infirmioꝛ nō iueſtigabit eam.
A mari em̄ abūdabit cogitatio eiꝰ: et
ꝯſiliū illiꝰ in abyſſo magna. Ego ſapia
effudi flumia: ego q̄ſi trames aq̄ imen
ſe de fluuio. Ego q̄ſi fluuiꝰ doꝛix: ⁊ ſic
aq̄ductꝰ exiui de paradiſo. Dixi: Riga-
bo hortū plātationū: ⁊ inebriabo par-
tus mei fructū. Et factꝰ ē mihi trames
abundās: ⁊ fluuiꝰ meus appropinq̄uit
ad mare. Qm̄ doctrinā q̄ſi antelucanū
illumino oībꝰ: ⁊ enarrabo illā vſq̄ in
lōginquū. Penetrabo inferiores ptes
terre: ⁊ inſpiciā oēs doꝛmientes: ⁊ illu-
minabo oēs ſperātes i dño. Adhuc do
ctrinā q̄ſi ꝓpheciā effundā ⁊ relinquā
illā q̄rētibꝰ ſapiaꝫ ⁊ nō deſinā in ꝓge
33.c nies illoꝝ vſq̄ i euū ſctm̄. Uidete q̄m
nō ſolū mihi laboꝛaui ſꝫ oībꝰ exq̄rēti
A In tribꝰ bus veritatē. XXV
placitū ē ſpiritui meo: q̄ ſūt ꝓ-
bata coꝛā deo ⁊ hoibꝰ. Concoꝛ-
dia fratꝝ ⁊ ammoꝛ ꝓxioꝝ: ⁊ vir ⁊ mu-
lier ſibi bene ꝯſentiētes. Tres ſpecies
odiuit aīa mea: et aggrauoꝛ valde aīe
illoꝝ. Pauperē ſupbū: ⁊ diuitē mēda-
cē: ⁊ ſenē fatuū ⁊ inſenſatū. Que in iu
uētute tua nō ꝯgregaſti: quō i ſenectu-
te tua iuenies? Q̄ʒ ſpecioſū canicie iu-
diciū: ⁊ pſbyter̄ cognoſcere ꝯſiliū. Q̄ʒ
ſpecioſa veteranis ſapia: ⁊ glioſus itel
lectꝰ ⁊ ꝯſiliū. Coꝛona ſenū multa peri-
tia: ⁊ glia illoꝝ timoꝛ dei. Nouē inſu-
ſpicabilia coꝛdis magnificaui: et deci-
B mū dicā i lingua hoibꝰ. Homo q̄ iocū
dat̄ i filijs: viuēs: ⁊ vidēs ſubuerſiōeꝫ
4.a inimicoꝝ ſuoꝝ. Beatꝰ q̄ habitat cum
muliere ſenſata: ⁊ q̄ lingua ſua nō ē la
pſus: ⁊ q̄ nō ſeruiuit indignis ſe. Beatꝰ
q̄ iuenit amicū veꝝ: ⁊ q̄ enarrat iuſti-
ciā auri audiēti. Q̄ʒ magnꝰ q̄ inuenit
ſapientiā ⁊ ſcientiā: ſꝫ nō ē ſup timen-
tē dñꝫ. Timoꝛ dei ſup oīa ſe ſupᵱoſuit.
Beatꝰ homo cui donatū eſt hr̄e timo-
rē dei. Qui tenet illū: cui aſſimilabit̄?
Timoꝛ dei initiū dilectiōis eius: fidei
C āt initiū agglutinādū ē ei. Oīs plaga
triſticia coꝛdis ē: ⁊ oīs malicia neq̄cia
mulier̄. Et oēm plagā ⁊ non plagā vi
debit coꝛdis: ⁊ oēm neq̄ciā ⁊ nō nequi
ciā mulieris: ⁊ oēm obductū ⁊ nō ob-
ductū odiētiū: ⁊ oēꝫ vindictā ⁊ nō vin
21.c dictā inimicoꝝ. Nō eſt caput nequius
ſup caput colubri: ⁊ non eſt ira ſup irā
mulier̄. Cōmoꝛari leoni ⁊ draconi pla
cebit: q̄ȝ habitare cum mlr̄e nequā.
Nequicia mulieris imutat faciē eius:
⁊ obcecabit vultū ſuū tanq̄ȝ vrſus: et
q̄ſi ſaccū oſtēdet i medio ꝓximoꝝ. In-
gemuit vir eiꝰ: ⁊ audiēs ſuſpirauit mo
dicū. Breuis oīs malicia ſup maliciaꝫ
mulier̄: ſoꝛs peccatoꝝ cadat ſup illaꝫ
Aſcēſꝰ arenoſus i pedibꝰ veterani: ſic D
mulier linguata homi q̄eto. Ne reſpi-
cias in mulieris ſpeciē ⁊ nō ꝯcupiſcas
mulierē in ſpecie. Mulieris ira ⁊ irre-
uerētia: ⁊ ꝯfuſio magna. Mulier ſi pri
matū habeat: ꝯtraria eſt viro ſuo. Coꝛ
humile ⁊ facies triſt̄: ⁊ plaga moꝛtis:
mulier nequā. Manꝰ debiles ⁊ genua
diſſoluta: mulier q̄ non beatificat virū
ſuū. A muliere initiū factū ē peccati: Geñ.3.a
⁊ ꝑ illā oēs moꝛimur. Non des aq̄ tue 5.8.b.et
exitū nec modicum: nec mulieri nequā 2.Re.14.c
veniā ꝓdeūdi. Si nō ambulauerit ad
manū tuā: ꝯfūdet te in ꝯſpectu inimi-
coꝝ. A carnibus tuis abſcide illaꝫ: ne
ſemꝑ te abutatur. XXVI
Mulieris bone beatꝰ vir: numerꝰ A
em̄ ānoꝝ illoꝝ duplex. Mulier
foꝛt̄ oblectat viꝝ ſuū: ⁊ ānos vite illi-
us i pace implebit. Pars bona mlr̄
bona: i pte bona timētiū deū dabit̄ vi
ro ꝓ fact̄ bonis. Diuitis āt ⁊ pauꝑis
coꝛ bonū: in oī tp̄e vultꝰ illoꝝ hilaris.
A tribꝰ timuit coꝛ meū: ⁊ i q̄rto facies
mea metuit. Delaturā ciuitat̄: ⁊ colle
ctionē ꝑpli: ⁊ calūniā mendacē: ſuper
moꝛtē oīa grauia. Doloꝛ coꝛdis ⁊ luctꝰ B
mulier zelotypa. In muliere zelotypa
flagellū lingue: oībꝰ cōmunicans. Sic
boū iugū qđ mouet̄: ita ⁊ mlr̄ nequā
Qui tenet illā: q̄ſi q̄ apꝓhēdit ſcoꝛpio-
nē. Mulier ebrioſa ira magna ⁊ cōtu-
melia ⁊ turpitudo illiꝰ nō teget̄. Foꝛni
catio mulier̄ i extollētia oculoꝝ: ⁊ in
palpebris illiꝰ agnoſcet̄. In filia nō ad- ſ.42.b
uertēte ſe: firma cuſtodiā ne inuēta oc
caſiōe abutat̄ ſe. Ab oīni irreuerētia
oculoꝝ eiꝰ caue: ⁊ ne mirer̄ ſi te neglexe
rit. Sic viatoꝛ ſitiēs ad fontē os ape- C
riet: ⁊ ab oī aq̄ ꝓxima bibet: ⁊ contra
oēm palū ſedebit: ⁊ ꝯtra oēm ſagittaꝫ
aperiet pharetraꝫ: donec deficiat. Gra
mulier̄ ſedule delectabit viꝝ ſuū: ⁊ oſ-
ſa illiꝰ impinguabit. Diſciplina illius
datū dei ē. Mulier ſenſata ⁊ tacita: nō
ē imutatio erudite anime. Gratia ſup

gra᷉z: mulier ſācta ⁊ pudorata. Ois ẽt
pōderatio nō ē digna ꝯtinēt᷑ aie. Sic
ſol oriēs mūdo i altiſſimis dei: ſic mu-
lieris bone ſpecies i ornamētū domus
ei⁹. Lucerna ſplēdēs ſup cādelabrū ſā
ctū ⁊ ſpecies faciei ſup etatē ſtabilem.
D Colūne auree ſup baſes argēteas: ⁊ pe
des firmi ſup plātas ſtabilis mlieris.
Fūdamēta etna ſupra petrā ſolidā: ſic
mādata dei i corde mulier᷑ ſancte. In
duob⁹ꝯtriſtatum ē cor meū: ⁊ i tertio
iracūdia mihi aduenit Uir bellator de
ficiēs ꝑ inopiā: ⁊ vir ſenſat⁹ꝯtēpt⁹: et
q̄ trāſgredit᷑ a iuſticia ad pctm̄: de⁹ pa
rauit eū ad rhompheā Due ſpecies dif
ficiles ⁊ ꝑiculoſe mihi apparuerūt. Dif-
ficile exuit᷑ negociās a negligētia: et n̄
iuſtificabit᷑ caupo a peccatis labioꝝ.

A P Ropter inopiā mlti ¶ XXVII
deliq̄runt: ⁊ q̄ q̄rit locupletari
auertit oculū ſuum. Sic i medio
cōpaginis lapidū pal⁹ figit᷑: ſic et iter
mediū vēditiōis ⁊ emptiōis anguſtia
bit᷑ pctis. Contereť cū delinquēte deli
ctū. Si nō i timore dn̄i tenueris te in-
ſtāter: cito ſubūtet᷑ dom⁹ tua. Sicut i
ꝑcuſſura cribri remanebit puluis: ſic
6 aporia hois i cogitatu illi⁹. Uaſa figu
li ꝓbat fornax: ⁊ hoīes iuſtos tēptatio
tribulatiōis. Sicut ruſticatio d̄ ligno
oſtēdit fructuz illi⁹: ſic vbū ex cogitatu
cordis hois. Ān ſmonē nō laudes vi-
B rū: hec eni tēptatio ē hoim. Si ſeq̄ris
iuſticiā: apphēdes illam: ⁊ indues q̄ſi
poderē honoris: ⁊ inhabitabis cū ea ⁊
ꝓteget te i ſempiternū: ⁊ i die agnitio
J.13.c nis iuenies firmamētuz. Uolatilia ad
ſibi ſimilia ꝯueniūt: ⁊ vitas ad eos q̄
opant᷑ illā reūtet᷑. Leo venatiōi inſidi
atur ſemꝑ: ſic pctā opantib⁹iniq̄tatē.
et ſenſat⁹ Homo ſāct⁹ i ſapīa manet ſic ſol: nam
ſtult⁹ ſic luna mutat᷑. In medio inſen
ſatoꝝ ſua verbū tempi: i medio āt co-
gitātiū aſſidu⁹eſto. Narratio peccātiū
S.23.b odioſa: et riſus illoꝝ i delict᷑ peccati.
Loq̄la mltū iurās horripilatiōez capi
ti ſtatuet: ⁊ irreuerētia ipi⁹obturatio
auriū. Effuſio ſāguinis i rixa ſupboꝝ
⁊ maledictio illoꝝ audit⁹ grauis. Qui
C denudat arcana amici: fidē ꝑdit: ⁊ nō
iueniet amicū ad aīm ſuū. Dilige ꝓxi-
mū: ⁊ ꝯiungere fide cū illo. Qz ſi denu
dauer᷑ abſcōſa illi⁹: nō ꝓſeq̄r᷑ p⁹eum.
Sic eni hō q̄ ꝑdit amicū ſuū: ſic ⁊ qui
ꝑdit amicitiā ꝓximi ſui. Et ſicut q̄ di
mittit auē d̄ manu ſua: ſic q̄ reliquiſti
ꝓximū tuū: ⁊ nō eū capies. Nō illū ſe-
quar᷑: qm̄ lōge abeſt. Effugit eīn q̄ſi
caprea d̄ laqueo: qm̄ vulnerata eſt aīa
ei⁹. Ultra eū nō poter᷑ colligare: ⁊ ma
ledicti ē ꝯcordatio. Denudare āt ami-
ci myſteria: deſperatio ē aie infelicis.
Annuens oculo fabricat iniq̄: et nemo
eū abijciet. In ꝯſpectu oculoꝝ tuoruz
ꝯculcabit os ſuum: ⁊ ſup ſmōes tuos
ammirabit᷑. Nouiſſime aūt ꝑuertet os
ſuū: ⁊ i vbis tuis dabit ſcādalū. Mul-
ta audiui: ⁊ coequi ei: ⁊ dn̄s odiet illū.
Qui i altū mittit lapidē: ſup caput ei⁹
cadet: ⁊ plaga doloſa doloſi diuidet vul
nera. Et q̄ foueā fodit: incidet in eā: ⁊
q̄ ſtatuit lapidē ꝓximo ſuo offendet i
eo: ⁊ q̄ laqueū alij ponit: ꝑibit in illo.
Faciēti neq̄ſſimū ꝯſilium: ſup ipm̄ de-
uoluet᷑: ⁊ nō agnoſcet vnde adueniet
illi. Illuſio ⁊ improperiū ſupboꝝ ⁊ vin
dicta ſicut leo inſidiabit᷑ illi. Laqueo
ꝑibūt q̄ oblectāt᷑ caſu iuſtoꝝ: ⁊ dolor āt
ꝯſūmet illos an̄q̄ moriāt᷑. Ira ⁊ furor
vtraq̄ execrabilia ſunt: ⁊ vir peccator
ꝯtinens erit illoꝝ. ¶ XXVIII

Q Ui vindicari vult: a dn̄o iueni-
et vindictā: et pctā illi⁹ ſuans
ſuabit. Relinq̄ ꝓxio tuo nocēti te: et
tūc deꝑcanti tibi pctā ſoluent᷑. Homo
homi reſuat irā ⁊ deo q̄rit medelam?
In hoiēs ſilem ſibi nō habet miſcdiaz
⁊ de peccat᷑ ſuis deꝑcat᷑? Ipe dū caro
ſit reſeruat iram: ⁊ ꝓpiciatiōez petit a
deo. Quis exorabit ꝓ delict᷑ illi⁹? Me
mēto nouiſſimoꝝ: ⁊ deſine inimicari.
Tabitudo eīn ⁊ mors iminēt in man-
dat᷑. Memorare timorē dei: ⁊ nō ira-
ſcar᷑ ꝓxio. Memorare teſtamēti altiſ-
ſimi: ⁊ deſpice ignorātiā ꝓximi. Abſti
ne te a lite: ⁊ minues pctā. Hō eīn ira-
cūdus: incēdit litē: ⁊ vir peccator tur-
babit amicos: ⁊ i medio pacē habētiū
imittit inimicitiā. Scdꝫ eīn ligna ſil-
ue: ſic ignis exardeſcit: ⁊ ſm virtutem
hois ſic iracūdia illi⁹erit: ⁊ ſm ſubſtā-
tiā ſuā exaltabit irā ſuam. Certamē fe
ſtinatū icēdit ignē: ⁊ lis feſtinās effun
dit ſāguinē ⁊ lingua teſtificans addu
cet mortē. Si ſufflauer᷑ q̄ſi ignis exar
debit: ⁊ ſi expueris ſup illā: extinguet᷑:
vtraq̄ ex ore ꝓficiſcūt᷑. Suſurro ⁊ bi-
linguis maledict⁹: multos eīn turba-

uit pacē habētes . Lingua tertia mul-
tos cōmouit: ꝛ diſpſit illos ð gēte i gē
C tē. Ciuitates muratas diuitū deſtruxit
ꝛ domos magnatoꝝ effodit . Uirtutes
ꝑloꝝ ꝯcidit : ꝛ gētes fortes diſſoluit.
Ligua tertia mlieres viratas eiecit : et
priuauit illas laborib⁹ ſuis. Qui reſpi
cit illā: ñ habebit requiē: nec habebit
21 amicū i q̄ requieſcat. Flagelli plaga liuo
rē facit: plaga aūt lingue cōminuet oſ
ſa. Multi ceciderūt i ore gladij : ſʒ non
ſic q̄ſi q̄ interierūt ꝑ linguā ſuā. Beat⁹
q̄ tect⁹ ē a lingua nequā : q̄ i iracūdia
illi⁹ nō trāſiuit: ꝛ q̄ nō attraxit iugū il
li⁹: ꝛ i vinculis ei⁹ nō ē ligat⁹. Jugum
eni illi⁹ iugū ferreū ē ꝛ vinculū illius
vinculū ereū ē. Mors illi⁹ mors neq̄ſ-
D ſima: ꝛ vtilis poti⁹ infer⁹ q̄ȝ illa. Perſe-
uerātia illi⁹ nō ꝑmanebit: ſʒ obtinebit
vias iniuſtoꝝ. In flāma ſua non cōbu
ret iuſtos. Qui derelinquūt dm̄: inci-
dēt i illā: ꝛ exardebit i ill' ꝛ nō extīgue-
tur ꝛ immitteť i illos q̄ſi leo: ꝛ q̄ſi pard⁹
ledet illos. Sepi aures tuas ſpinis : et
linguā nequā noli audire : ꝛ ori tuo fa
cito oſtia: ꝛ ſeras aurib⁹ tuis. Aurum
tuū ꝛ argētū tuū cōfla: ꝛ verbis tuis fa-
cito ſtaterā: ꝛ frenos ori tuo rectos : et
attēde ne forte labaris i lingua: et ca-
das i ꝯſpectu inimicoꝝ inſidiātiū tibi
ꝛ ſit caſus tu⁹ inſanabilis in mortem.
A Qui facit miſcðiaʒ fene | XXIX 29
rať ꝓximo ſuo : ꝛ q̄ ꝑualet manu:
mādata ſuat. Fenerare ꝓximo
tuo i tpe neceſſitat' illi⁹: ꝛ iterū redde
ꝓximo i tpe ſuo. Cōfirma verbū ꝛ fideli
ter age cū illo: ꝛ i oī tpe inuenies qđ ti-
bi neceſſariū ē. Multi q̄ſi inuētionem
eſtimauerūt fenus: ꝛ p̄ſtiterūt moleſtiā
his q̄ ſe adiuuerūt . Donec accipiant:
oſculāť man⁹ dant': ꝛ i ꝓmiſſioīb⁹ hu
miliāt vocē ſuaʒ. Et in tpe redditiōis
poſtulabit tp̄s: ꝛ loqueť verba tedij et
murmurationū: ꝛ tp̄s cauſabiť . Si aūt
B potuerit reddere aduerſabiť. Solidi
vix reddet dimidiū: ꝛ cōputbit illū q̄ſi
inuentionē. Sin autē: fraudabit illuʒ
pecunia ſua : ꝛ poſſidebit illū inimicū
grat' ꝛ ꝯuitia ꝛ maledicta reddet illi: ꝛ
ꝓ honore ꝛ bn̄ficio reddet illi ꝯtume-
liā. Multi nō cauſa neq̄cie nō fenera-
ti ſūt: ſʒ fraudari gratis timuerūt. Ve-
rūtn̄ ſuꝑ humilē aīo: fortior eſto: ꝛ pro
elemoſyna nō trahas illū. Propter mā
datū aſſume pauperē: ꝛ ꝓpter inopiam
ei⁹ ne dimittas eū vacuū. Perde pecu-
niā ꝓpter fratrē ꝛ amicū: ꝛ nō abſcon-
das illā ſub lapide in ꝑditiōeʒ . Pone
theſaurū tuū in p̄cept' altiſſimi: ꝛ ꝓde
rit tibi mag' q̄ȝ auꝝ. Conclude elemo Tob.4.b
ſynā in corde pauꝑis : ꝛ hec ꝓ te exora ſ.17.c C
bit ab oī malo. Elemoſyna viri q̄ſi ſac
cul⁹ cū ipo: ꝛ grāʒ hoīs q̄ſi pupillā cō-
ſeruabit : ꝛ poſtea reſurget ꝛ retribuet
ill' retributionē vnicuiq; i caput illo-
rū. Suꝑ ſcutū potēt' ꝛ ſuꝑ lanceā: ad
uerſus inimicū tuū pugnabit. Uir bo-
nus fidē facit ꝓximo ſuo: ꝛ q̄ ꝑdiderit
ꝯfuſionē derelinquet ſibi. Gratiā fide-
iuſſoris ne obliuiſcaris: dedit eni ꝓ te
aīam ſuā. Repromiſſorē fugit peccator
et imundus . Bona repromiſſoris ſibi
aſcribit peccator: ꝛ ingrat⁹ ſenſu dere-
linq̄t liberātem ſe. Uir repromittit de
ꝓximo ſuo: ꝛ cū ꝑdiderit reuerētiā dere
linqueť ab eo . Repromiſſio neq̄ſſima
multos ꝑdidit diligētes : ꝛ cōmouit il- al' dirigētes
los q̄ſi fluctus maris . Uiros potētes
gyrās migrare fecit ꝛ vagati ſūt in gē
tib⁹ alienis. Peccator trāſgrediēs mā D
datū dn̄i incidet i ꝓmiſſionē nequā: ꝛ
q̄ conať multa agere : icidet i iudiciū.
Recupera ꝓximū ſm̄ virtutē tuā : ꝛ at
tēde tibi ne incidas‖ Initiū vite hoīs J.39.b
aq̄ ꝛ panis ꝛ veſtimentū: et dom⁹ ꝓte-
gens turpitudinē. Melior ē vict⁹ pau-
peris ſub tegmīe aſſerū: q̄ȝ epule ſplen
dide in ꝑegre ſine domicilio. Minimū
ꝓ magno placeat tibi ꝛ improperium
ꝑegrinationis nō audies. Uita nequā
hoſpitādi ð domo i domū: ꝛ vbi hoſpi-
tabiť: nō fiducialiť aget nec apiet os.
Hoſpitabiť: ꝛ paſcet ꝛ potabit ingra-
tos: ꝛ adhuc amara audiet. Tranſi ho
ſpes ꝛ orna mēſā: ꝛ q̄ i manu habes ci
ba ceteros. Exi a facie honoris amico
rū meoꝝ: neceſſitudine dom⁹ mee: ho-
ſpitio mihi fact⁹ es frater. Grauia hec
homi habēti ſenſum: correptio dom⁹ ꝛ
improperiū feneratoris . | XXX
Qui diligit filiū ſuū aſſiduat illi A
flagellā : vt letetur i nouiſſimo Prou.13.d
ſuo: ꝛ nō palpet ꝓximoꝝ oſtia. Qui do Ibidē.23.b
cet filiū ſuū: laudabiť in illo : ꝛ medio
domeſticoꝝ in illo gl'iabiť . Qui docet
filiū ſuū in zelū mittit inimicū : ꝛ i me-
dio amicoꝝ gloriabiť i illo. Mortu⁹ ē
p̄r ei⁹: ꝛ q̄ſi nō ē mortu⁹. Simī enim

reliq̄t ſibi p⁹ ſe. In vita ſua vidit: ⁊ le-
tat⁹ ē i illo. In obitu ſuo nō ē ↄtriſta-
tus: nec ↄfuſus ē corā inimic[is]. Reliq̄t
eñ defenſorē dom⁹ ↄ īimicos ⁊ amic[is]
B reddētē gr̄az. Pro aīab⁹ filioꝝ colliga
bit vulnera ſua: ⁊ ſup oēꝫ vocē turba-
būt viſcera ei⁹. Equ⁹ indomit⁹ euadet
dur⁹: ⁊ fili⁹ remiſſus euadet p̄ceps. La
cta filiū ⁊ pauētē te faciet: lude cū eo:
⁊ ↄtriſtabit te. Nō corrideas illi ne cō-
doleas: ⁊ ī nouiſſimo obſtupeſcēt den-
tes tui. Nō des illi p̄tātē ī iuuētute: ⁊
F.7.c ne deſpicias cogitat⁹ illi⁹. Curua cer-
uicē ei⁹ ī iuuētute: ⁊ tūde latera ei⁹ dū
infans ē: ne forte induret et nō credat
tibi: ⁊ erit tibi dolor aīe. Doce filiū tu
um ⁊ opare ī illo: ne ī turpitudinē illi-
us offēdas. Melior ē paup ſan⁹ ⁊ fort[is]
virib⁹: q̄ diues imbecillis ⁊ flagellat⁹
C malicia. Sal⁹ aīe ī ſāctitate iuſticie: et
melior ē oī auro ⁊ argēto: ⁊ corp⁹ vali
dū q̄ cēſus imēſus. Nō ē cēſus ſup cē
ſū ſalut[is] corpis: ⁊ nō ē oblectamētum
ſup cordis gaudiuꝫ. Melior ē mors q̄
vita amara: ⁊ req̄es et̄na q̄ lāguor p-
F.20.b.r. ſeuerās. Bona abſcōdita ī ore clauſo:
41.c q̄ſi appoſitiōes epulaꝝ circūpoſite ſe-
pulchro. Quid pderit libatio idolo[rum]
Dan.14.b Nec eñ māducabit nec odorabit. Sic
q̄ effugatur a dño: ⁊ portās mercedes
iniq̄tat[is]. Vidēs oculis ⁊ ingemiſcēs:
ſic̄ ſpado cōplectēs virginē ⁊ ſuſpirās
D Triſticiā nō des aīe tue: ⁊ nō affligas
22
23 temetip̄m in ↄſilio tuo. Iocūditas cor
dis hec ē vita hoīs: ⁊ theſaur⁹ ſine de-
fectiōe ſāctitat[is]: ⁊ exultatio viri ē lon
24 geuitas. Miſerere aīe tue placēs deo:
⁊ ↄtine: ⁊ ↄgrega cor tuum in ſāctitate
25 ei⁹: ⁊ triſticiā lōge expelle a te. Multos
eñ occidit triſticia: ⁊ nō ē vtilitas ī il-
26 la. Zel⁹ ⁊ iracūdia minuēt dies: ⁊ ante
27 t̄ps ſenectā adducet cogitat⁹. Splēdi-
dū cor: bonū in epulis ē: epule eñ illi-
us diligēter fiūt. C XXXI
A V Igilia honeſtat[is] tabefaciet car
nes: ⁊ cogitat⁹ illi⁹ auferet ſom
nū. Cogitat⁹ p̄ſciētie auertit ſenſū: ⁊ ī-
firmitas grauis ſobriā facit aīam. La-
borauit diues ī ↄgregatiōe ſubſtātie:
et in req̄e ſua replebit bonis ſuis. La-
borauit paup in diminutiōe vict⁹: et ī
fine inops fit. Qui aurū diligit nō iu-
ſtificabit: ⁊ q̄ inſequit ↄſumptionē re
F.8.a plebit ex ea. Multi dati ſūt in auri ca

ſus: ⁊ facta ē in ſpecie ip̄i⁹ p̄ditio illo-
rū. Lignū offenſionis ē aurū ſacrificā
tium: ve illis q̄ ſectant illud: ⁊ oīs im-
prudens deperiet in illo. Beat⁹ diues
q̄ inuētus ē ſine macula: ⁊ q̄ poſt aurū
nō abijt: nec ſperauit in pecunia ⁊ the-
ſauris. Quis ē h ⁊ laudabim⁹ eum? Fe
cit eñ mirabilia in vita ſua. Qui pba
tus ē in illo: ⁊ pfect⁹ inuēt⁹ ē: ⁊ erit il-
li glīa eterna. Qui potuit tranſgredi ⁊
nō ē trāſgreſſus: ⁊ facere mala ⁊ nō fe-
cit. Ideo ſtabilita ſūt bona illi⁹ ī dño:
⁊ elemoſynas illi⁹ enarrabit oīs eccl̄ia
ſctōꝝ. Supra mēſā magnā ſediſti: non
apias ſup illā faucē tuā prior. Non di
cas ſi multa ſūt: q̄ ſup illā ſūt. Memēto
q̄m mal⁹ ē ocul⁹ nequā. Nequi⁹ oculo
q̄d creatū ē? Ideo ab oñi facie ſua la-
chrymabit: cū viderit. Ne extēdas ma
nū tuā prior: ⁊ inuidia ↄtaminat⁹ eru-
beſcas. Nec cōprimar[is] in ↄuiuio vino
Intellige q̄ ſūt pximi tui ex teip̄o Vte
re q̄ſi hō frugi his q̄ tibi apponunt: vt
nō cū māducas multū: odio habear[is].
Ceſſa pꝰr cauſa diſcipline: ⁊ noli nimi C
us eē ne forte offendas. Et ſi ī medio
multoꝝ ſediſti: prior illis ne extendas
manū tuā: nec prior poſcas bibere. Q̄
ſufficiēs ē hoī erudito vinū exiguū: et
ī dormiēdo nō laborabis ab illo et nō
ſenties dolorē. Vigilia ⁊ cholera: ⁊ tor
tura viro infrunito: ſomn⁹ ſanitat[is] in
hoīe parco. Dormiet vſq̄ mane: et aīa
illi⁹ cū ip̄o delectabit. Et ſi coact⁹ fue-
ris ī edēdo multū: ſurge e medio ⁊ vo-
me: ⁊ refrigerabit te: ⁊ nō adduces cor
pori tuo infirmitatē. Audi me fili ⁊ ñ
ſpernas me: ⁊ ī nouiſſimo īuenies vba
mea. In oīb⁹ opibus tuis eſto velox: et
oīs infirmitas nō occurret tibi. Splē
didū in panib⁹ bñdicēt labia multoꝝ:
et teſtimoniū vitat[is] illi⁹ fidele. In ne
quiſſimo pane murmurabit ciuitas: et
teſtimoniū neq̄tie illi⁹ veꝝ ē. Diligen- D
tes ī vino: noli puocare: multos eñ ex-
terminauit vinū. Ignis pbat ferrū du
rū ſic vinū corda ſupboꝝ arguet ī ebri
etate potatū. Eq̄ vita hoibus: vinū in
ſobrietate: ſi bibas illō moderate: eris
ſobrius. Que eſt vita q̄ minuit vino?
Quid defraudat vitā? Mors. Vinū in
iocūditatē creatū ē: ⁊ nō ī ebrietatem
ab initio. Exultatio aīe ⁊ corpis vinū
moderate potatū. Sanitas ē aīe ⁊ cor

poꝛl: ſobꝛiꝰ potꝰ. Uinū multū potatū:
irritatiões ꝛ irā ꝛ ruinas multas fac.
Amaritudo aīe: vinū multū potatū.
Ebꝛietatꝭ aīoſitas īꝓudentꝭ offenſio
minoꝛās virtutē ꝛ faciēs vulnera. In
ꝯuiuio vini nō arguas ꝓximū ꝛ nō de
ſpicias eū ī iocūditate illiꝰ. Uerba im-
ꝓperij nō dicas illi: ꝛ nō p̄mas illū
RE ctoꝛē ¶ (in repetēdo. XXXII
te poſuerūt: noli extolli: eſto in
illis q̄ſi vnꝰ ex ip̄is. Curā illoꝝ
habe, ꝛ ſic ꝯſide. ꝛ oī cura tua explici
3 ta, recūbe: vt leteris ꝓpter illos: ꝛ oꝛna
mētū grē accipias coronā: ꝛ dignatio-
4 nē ꝯſeq̄ris ꝯrogationis. Loq̄re maioꝛ
5 natu: decet eñ te. Primū v̄bū diligē-
6 ti ſciētiā: ꝛ nō impedias muſicā. Ubi
auditꝰ nō ē: nō effundas ſmonē: ꝛ im-
7 poꝛtune noli extolli in ſapīa tua. Gē-
mula carbūculi ī oꝛnamēto auri: ꝛ cō-
B paratio muſicoꝝ ī ꝯuiuio vini. Sicut
8 in fabꝛicatiōe auri ſignū eſt ſmaragdi,
ſic munerꝰ muſicoꝝ ī iocundo ꝛ mode
9 rato vino. Audi tacens: ꝛ ꝓ reuerētia
accedet tibi bona grā. Adoleſcēs loq̄-
re ī tua cauſa vix, cū neceſſe fuerit. Si
bis īterrogatꝰ fueris: habeat caput re-
ſpōſū tuū. In multꝭ eſto q̄ſi inſcius: et
audi tacēs ſimul ꝛ querens. In medio
magnatoꝝ loq̄ nō p̄ſumas: ꝛ vbi ſunt
ſenes nō multū loq̄rꝭ. Añ grandinem
p̄ibit coꝛuſcatio: ꝛ añ verecūdiā p̄e-
ibit grā ꝛ ꝓ reuerētia accedet tibi bo
C na grā. Et hoꝛa ſurgēdi non te trices.
Precurre aūt pꝛioꝛ in domū tuā ꝛ illic
aduocare ꝛ illic lude: ꝛ age ꝯceptiones
tuas: ꝛ nō ī delictis ꝛ v̄bo ſupbo. Su
per his oībꝰ bñdicito dñm q̄ fecit te: ꝛ
inebꝛiātē te ī oībus bonis ſuis. Qui ti
met deū accipiet doctrinā eiꝰ: ꝛ q̄ vigi
lauerint ad illū iueniēt bñdictionem.
Qui q̄rit legē replebit̄ ab ea: et q̄ inſi-
dioſe agit ſcandalizabit̄ ab ea. Qui ti-
mēt deū iueniēt iudiciū iuſtū: ꝛ iuſtici
as q̄ſi lumē accēdēt. Peccatoꝛ hō vita
bit coꝛreptionē: ꝛ ſm volūtatē ſuā in-
D ueniet cōpationē. Uir ꝯſilij nō diſper-
det intelligētiā. Alienꝰ ꝛ ſupbus nō p̄-
timeſcet timoꝛē: etiā poſtq̄ fecit cū eo
ſine cōſilio: et ſuis inſectationibꝰ argu
etur. Fili ſine ꝯſilio nihil facias: ꝛ poſt
factū nō penitebis. In via ruine non
eas: et nō offendes in lapides: nec cre-
das te vie laboꝛioſe: ne ponas aīe tue

ſcādalū. Et a filijs tuis caue: ꝛ a dome-
ſticis tuis attēde. In oī ope crede ex fi
de aīe tue: hec ē eñ ꝯſuatio mādatoꝝ.
Qui credit deo attēdit mādatꝭ: ꝛ q̄ ꝯfi
dit ī illo nō minoꝛabit̄. ¶ XXXIII
TImenti deū nō occurrēt mala: B
ſed in tēptatiōe deꝰ illū ꝯſerua-
bit: et liberabit a malis. Sapi-
ens nō odit mādata et iuſticias: et nō
illidet̄ q̄ſi in ꝓcella nauis. Homo ſen
ſatꝰ credit legi dei: et lex illi fidel̄. Qui
īterrogatiōeꝫ manifeſtat parabit v̄bū:
ꝛ ſic dep̄catꝰ exaudiet̄: ꝛ ꝯſuabit diſci-
plinā: ꝛ tunc r̄ndebit. Pꝛecoꝛdia fatui 3.21.b
q̄ſi rota carri: ꝛ q̄ſi axis v̄ſatilis cogi-
tatꝰ illiꝰ. Equꝰ emiſſariꝰ: ſic et amicus
ſubſānatoꝛ ſub oī ſupraſedēte hinnit.
Quare dies diē ſupat ꝛ iterū lux lucē:
ꝛ ānꝰ ānū a ſole? A dñi ſcīa ſepati ſūt.
Facto ſole ꝛ p̄ceptū cuſtodiente || p̄ dei Nō eſt de
ſapiāꝫ diuidūt̄. Et imutauit tp̄a: ꝛ di- textu
es feſtos ip̄oꝝ: ꝛ in illis dies feſtos ce- B
lebꝛauerūt ad hoꝛaꝫ. Ex ip̄is exaltauit
ꝛ magnificauit deꝰ: et ex ip̄is poſuit in
numerū dierū et oēs homīes de ſolo ꝛ
ex terra vñ creatus ē adā. In multitu-
dine diſcipline dñi ſepauit eos: ꝛ īmu
tauit vias eoꝝ. Et ex ip̄is bñdixit ꝛ ex
altauit: ꝛ ex his ſāctificauit: ꝛ ad ſe ap
plicauit: ꝛ ex ip̄is maledixit: ꝛ humilia
uit: ꝛ ꝯūtit illos a ſepatiōe ip̄oꝝ. Qua
ſi lutū figuli ī māu ip̄iꝰ plaſmare illō ꝛ
diſponere: oēs vie eius ſm diſpoſitio-
nē eiꝰ. Sic homo ī manu illiꝰ q̄ ſe fecit
ꝛ reddet illi ſm iudiciū ſuū. Cōtra ma
lū bonū eſt: ꝛ ꝯtra vitā moꝛs: ſic ꝛ ꝯ vi
rū iuſtū peccatoꝛ. Et ſic intuere in oīa
opa altiſſimi. Duo ꝯtra duo: ꝛ vnum ꝯ C
vnū. Et ego nouiſſimꝰ euigilaui: et q̄ſi
q̄ colligit acinos poſt vindemiatoꝛes.
In bñdictiōe dei ꝛ ip̄e ſperaui: et q̄ſi q̄
vindemiat repleui toꝛcular. Reſpicite 3.24.d
q̄m nō mihi ſoli laboꝛaui: ſed ꝛ oībus
exq̄rētibꝰ diſciplinā. Audite me mag-
nati ꝛ oēs p̄pli: ꝛ rectoꝛes eccleſie auri
20 bus ꝑcipite. Filio et mulieri fratri et
amico nō des ꝑtātē ſup te ī vita tua:
ꝛ nō dederis aliū poſſeſſionē tuā ne foꝛ
21 te peniteat te ꝛ dep̄ceris ꝓ illis. Dum
adhuc ſupes ꝛ aſpiras: nō imutabit te
22 oīs caro. Melꝰ eſt eñ vt filij tui te ro-
gēt q̄ te reſpicere ī manꝰ filioꝝ tuoꝝ.
23 In oībꝰ opibꝰ tuis p̄cellēs eſto: ne de-
24 deris maculā ī gliāꝫ tuā. In die ꝯſum-

matiõis dieꝝ vite tue: ⁊ in tpe exit⁹ tui
diſtribue hereditatē tuā. Cibaria ⁊ vir
ga ⁊ on⁹ aſino: panis ⁊ diſciplina ⁊ op⁹
D ſuo. Opaẜ i diſciplina ⁊ q̄rit requieſce
re: laxa man⁹ illi ⁊ q̄rit libertatem. Iu
gū ⁊ lorū curuāt collū duꝝ: ⁊ ſuū icli
nāt opatiōes aſſidue Seruo maliuolo
tortura ⁊ cōpedes: mitte illū i opatio
29 nē ne vacet. Multā eni malicia docuit
ocioſitas. In opa ꝯſtitue eū: ſic eni cō
decet illi. Qꝫ ſi non obaudierit: curua
illū cōpedib⁹: ⁊ ñ amplifices ſup oēm
carnem. Ueꝝ ſine iudicio nihil facias
E. 7. c graue. Si ē tibi ſu⁹ fidelis ſit tibi q̄ſi
aia tua. Quaſi fratrē ſic eū tracta: qm
i ſāguine aie cōparaſti illū. Si leſeris
eū iniuſte in fugā ꝯuertet: ⁊ ſi extollens
diſceſſerit quē q̄ras: ⁊ in q̄ via q̄ras il
A lū: neſcis. XXXIIII
Ana ſpes ⁊ mēdaciū viro inſenſato
⁊ ſōnia extollunt imprudētes.
Quaſi q̄ apprehēdit vmbrā et ꝑſequit
vētū: ſic ⁊ q̄ attēdit ad viſa mēdacia.
Hoc ſm hoc viſio ſomniorū. Añ faciem
hois ſimilitudo alteri⁹ hois. Ab imūdo
q̄d mūdabit: et a mēdace q̄d veꝝ dice
tur? Diuinatio erroris: ⁊ auguria: mē
dacia: ⁊ ſōnia maleficētiū: vanitas ē. Et
ſicut parturiētis cor tuū fantaſias pa
tit: niſi ab altiſſimo fuerit emiſſa viſi
tatio. Ne dederis in illis cor tuū: multos
eni errare fecerunt ſōnia: ⁊ exciderunt
B ſperātes i illis. Sine mēdacio ꝯſūma
bit vbū leg̃: ⁊ ſapia in ore fidel cōpla
9 nabit. Qui nō ē tēptat⁹: q̄d ſcit? Uir i
mult expt⁹: cogitabit mlta: et q̄ mlta
10 didicit enarrabit itellectū. Qui nō eſt
expt⁹: pauca recognoſcit: q̄ aūt i multis
11 fact⁹ ē: multiplicabit maliciā. Qui tē
ptat⁹ non eſt: q̄lia ſcit? Qui implanat⁹
12 ē: abundabit neq̄cia. Multa vidi enar
rādo: ⁊ plurimas verboꝝ ꝯſuetudines.
13 Aliquotiēs vſq̄ ad mortē piclitatus
ſum hoꝝ cauſa: et liberat⁹ ſum gratia
dei. Spūs timentiū deū q̄rit: ⁊ i reſpe
ctu illius bñdicet. Spes eni illoꝝ in
ſaluātē illos: ⁊ oculi dei in diligentes
C ſe. Qui timet dñm nihil trepidabit: et
nō pauebit qm̄ ipe ē ſpes ei⁹. Timētis
dñz: beata aīa ei⁹. Ad quem reſpicit: ⁊
q̄s ē fortitudo ei⁹? Oculi dñi ſup timē
tes eū. Protector potētie: firmamētū
vtutis: tegimen ardoris: ⁊ vmbraculū
meridiani: depcatio offenſiōis: ⁊ adiu
toriū caſus: exaltās aīas ⁊ illuminans
oculos: dās ſanitatē ⁊ vitā ⁊ bñdictiōes
Immolātis ex iniq̄ oblatio ē maculata
⁊ nō ſūt bñplacite ſubſānatiōes iniu
ſtoꝝ. Dñs ſol⁹ ſuſtinētib⁹ ſe i via veri
tatis ⁊ iuſticie|| Dona iniq̄ꝝ nō pbat al Pro
tiſſim⁹: nec reſpicit i oblatiōes iniq̄ꝝ:
nec i mltitudie ſacrificioꝝ eoꝝ ꝓpitia
24 bit peccatis. Qui offert ſacrificium ex D
ſuba paupeꝝ: q̄ſi q̄ victimat filium in
25 ꝯſpectu pris ſui. Panis egētium vita
paupis ē: q̄ defraudat illū: hō ſangui
26 nis ē. Qui aufert in ſudore panē q̄ſi q̄
27 occidit ꝓximū ſuū. Qui effundit ſāgui
nē ⁊ q̄ fraudem facit mercēnario frēs
28 ſūt. Un⁹ edificās ⁊ vn⁹ deſtruēs: quid
ꝓdeſt illis niſi labor? Un⁹ orās ⁊ vn⁹ ma
29 ledicēs: cui⁹ vocē exaudiet deus? Qui
30 baptizat a mortuo et iterū tāgit eum:
31 quid ꝓficit lauatio illi⁹? Sic homo q̄
ieiunat in peccatis ſuis ⁊ iterū eadem
faciēs quid ꝓficit humiliādo ſe? Ora
tionē illius quis exaudiet. XXXV
Ui ꝯſeruat legē: multiplicat ora al Ui
tionē. Sacrificiū ſalutare ē at
tēdere mādatis et diſcede ab om
iniq̄tate: ⁊ ꝓpitiationem litare ſacrifi
cijs ſup iniuſticias: ⁊ depcatio ꝓ pecca
tis recedere ab iiuſticia. Retribuet gra
tiam q̄ offert ſimilaginē: ⁊ q̄ facit mi
ſericordiā offert ſacrificiū. Bñplacitū
ē dño recedere ab iniq̄tate: ⁊ depcatio
ꝓ pctis recedere ab iiuſticia || Nō appa Exo
rebis añ ꝯſpectum dñi vacu⁹. Hec eni 34. 1
oia ꝓpter mandata dei fiunt. Oblatio 16. c
iuſti impinguat altare: ⁊ odor ſuauita
tis eſt in ꝯſpectu altiſſimi. Sacrificiū
iuſti acceptū eſt: ⁊ memoriā ei⁹ nō obli
uiſcetur dñs. Bono aīo gloriam redde
deo: ⁊ nō minuas pmitias manuū tu
arū || In oī dato hilarē fac vultū tuū: ⁊ 2. Co
in exultatiōe ſanctifica decimas tuas
|| Da altiſſimo ſm donatū ei⁹: ⁊ i bono Tob
ocio adinuētiōes facito manuū tuaꝝ: al oc
quoniā dñs retribuēs eſt: ⁊ ſepties tm̄
reddet tibi|| Noli offerre munera pra Leu
ua ñ eni ſuſcipiet illa. Et noli iſpicere Deu
ſacrificiū iiuſtū|| qm̄ dñs vindex ē: ⁊ nō Ro.
eſt apud illū gloria pſone. Nō accipiet Act
dñs pſonā in pauperē: ⁊ depcatiōes le
ſi exaudiet. Nō deſpiciet pces pupilli
nec viduā: ſi effundat loq̄lā gemitus.
Nōne lachryme vidue ad maxillas de
ſcēdunt: ⁊ exclamatio ei⁹ ſup deducen

tem cas? A maxilla eñ aſcendũt vſq
ad celũ: ⁊ dñs exauditor nõ delectabit
i illis. Qui adorat deũ in oblectatione
ſuſcipiet: ⁊ depcatio illi⁹ vſq ad nu-
21 bes pinqbit. Oratio humiliãt ſe nu
bes penetrabit: ⁊ donec pinqt nõ cõ-
ſolabit: ⁊ nõ diſcedet donec altiſſim⁹
22 aſpiciat. Et dñs nõ elõgabit: ſ3 iudica
bit iuſtos ⁊ faciet iudiciũ: ⁊ fortiſſim⁹
nõ habebit i illis patientiã: vt ɔtribu-
23 let dorſũ ipoꝝ: ⁊ gẽtib⁹ reddet vidictã
donec tollat plenitudinẽ ſupborũ. et
24 ſceptra iniqꝝũ cõtribulet: Donec red-
dat hoĩb⁹ ſm act⁹ ſuos: ⁊ qm opa ade
25 ⁊ ſm pſũptionẽ illi⁹: donec iudicet iu
diciũ plebis ſue ⁊ oblectabit iuſtos mi
26 ſericordia ſua. Specioſa miſcdia dei i
tẽpore tribulatiõis: q̃ſi nubes pluuie i
A MIſerere (tpe ſiccitat. XXXVI
nr̃i de⁹ oim: ⁊ reſpice nos: ⁊ oñ
de nob lucẽ miſerationũ tuaꝝ
⁊ imitte timorẽ tuũ ſup gẽtes q̃ nõ ex
q̃ſierũt te: vt cognoſcãt qꝛ nõ ẽ de⁹ ni
e.9.d ſi tu: vt enarrẽt magnalia tua. Alleua
manũ tuã ſup gẽtes alienas: vt videãt
potẽtiã tuã. Sicut eñ i ɔſpectu eorũ
ſanctificat⁹ es i nobis: ſic i ɔſpectu nr̃o
magnificaberi i eis: vt cognoſcãt te ſi
cut ⁊ nos cognouim⁹: qꝛ nõ ẽ de⁹ pter
te dñe. Innoua ſigna: ⁊ imuta mirabi-
lia. Glorifica manũ: ⁊ brachium dextrũ.
B Excita furorẽ ⁊ effũde irã. Extolle ad
uerſariũ: ⁊ afflige inimicũ. Feſtina tẽ-
pus ⁊ memẽto finis: vt enarrẽt mira-
bilia tua. In ira flãme deuoret q̃ ſal-
uat: ⁊ q̃ peſſimãt plebẽ tuã: inueniãt
pditionẽ. Cõtere caput pncipũ ⁊ inimi-
coꝝ: dicẽtiũ nõ ẽ ali⁹ pter nos. Cõgre
ga oẽs trib⁹ iacob: ⁊ cognoſcãt qꝛ nõ
ẽ de⁹ niſi tu: vt enarrẽt magnalia tua
⁊ hereditabis eos ſic ab initio. Miſe-
rere plebi tue ſup quã iuocatũ eſt no-
mẽ tuũ: ⁊ iſrl quẽ coequaſti pmogeni
to tuo. Miſerere ciuitati ſctificatiõis
C tue i hierlm: ciuitati requiei tue. Reple
ſion inenarrabilib⁹ virtutib⁹ tuis: et
glia tua ⁊ ppl'm tuũ. Da teſtimoniũ qꝛ
ab initio creature tue ſũt: ⁊ ſuſcita p-
cationes q̃s locuti ſũt i noĩe tuo pphe
priores. Da mercedẽ ſuſtinẽtib⁹ te vt
pphete tui fideles inueniãt: ⁊ exaudi
e.6.d orones ſuorũ tuoꝝ Scdm bñdictio-
nẽ aaron da pplo tuo: ⁊ dirige nos in
viã iuſticie: vt ſciãt oẽs q̃ habitãt ter
rã: qꝛ tu es de⁹ cõſpector ſcłoꝝ. Omẽ
eſcã mãducabit vẽter ⁊ ẽ cib⁹ cibo me
lior. Fauces ɔtingũt cibũ fere: ⁊ cor i
ſenſatũ verba mẽdacia. Cor prauũ da-
bit triſticiã: ⁊ hõ pit⁹ reſiſtet illi. Omẽ D
maſculũ excipiet mulier: ⁊ ẽ filia meli
or filie. Species mulieris exhilarat fa
ciẽ viri ſui: ⁊ ſup oẽm cõcupiſcẽtiã ho
minis ſupducet deſideriũ. Sic ẽ lin-
gua curatiõis ẽ ⁊ mitigationis ⁊ miſe
ricordie: nõ ẽ vir illius ſm filios ho-
minũ. Qui poſſidet mulierẽ bonã: in-
choat poſſeſſionẽ. Adiutoriũ ſm illũ ẽ
⁊ colũna vt requies. Ubi nõ ẽ ſepis diri
piet poſſeſſio: ⁊ vbi nõ ẽ mulier inge-
miſcit egens. Cui credit q̃ nõ h3 nidũ?
Et deflectẽs vbicũq obſcurauerit: q̃ſi
ſuccinct⁹ latro exiliẽs de ciuitate i ci-
OMnis ami (uitatẽ. XXXVII A
cus dicet ⁊ ego amicitiã copu-
laui: ſ3 ẽ amicus ſolo noĩe ami
cus. Nõne triſticia ineſt vſq ad mor-
tẽ? Sodalis aũt ⁊ amic⁹: ad inimiciti
am cõuertet. O preſũptio nequiſſima
vnde creata es cooperire aridã mali-
ciã ⁊ doloſitatẽ illi⁹? Sodalis amico 3.6.b
cõiocũdabit i oblectationib⁹: ⁊ i tpe
tribulationis aduerſari⁹ erit. Sodalis
amico cõdolet cã vẽtris: ⁊ ɔ hoſtẽ ac-
cipiet ſcutũ. Nõ obliuiſcaris amici tui
i aĩo tuo: ⁊ nõ immemor ſis illi⁹ i opi
bus tuis. Noli cõſolari cũ ſocero tuo
⁊ a zelantib⁹ te abſcõde ɔſiliũ. Ois cõ
ſiliari⁹ pdit cõſiliũ: ſ3 ẽ cõſiliari⁹ in ſe
metipſo. A cõſiliario ſua aĩam tuam. B
Prius ſcito q̃ ſit illi⁹ neceſſitas: et q̃d
ipſe i aĩo ſuo cogitabit: ne forte mittat
ſudẽ in terrã ⁊ dicat tibi: bona eſt via al' vita
tua: ⁊ ſtet ɔ̃trio videre q̃d tibi eueniat
Cũ viro irreligioſo tracta de ſãctitate:
⁊ cũ iniuſto de iuſticia: ⁊ cũ muliere d
his q̃ emulat. Cũ timido de bello: cũ
negociatore de traiectione. Cũ empto-
re de venditiõe: cũ viro liuido de gra-
tiis agẽdis. Cũ impiis d pietate: cũ in
honeſto de honeſtate. Cũ opario agra-
rio de oĩ ope: cũ opario annuali de cõ
ſũmatione anni: cũ ſuo pigro de mul-
ta oparione. Nõ attẽdas his i oĩ ɔſi-
lio. Sed cũ viro ſãcto aſſidu⁹ eſto quẽ
cũq cognoueris obſeruãtẽ timorẽ dei
cui⁹ aĩa ẽ ſm aĩam tuã. Quicũq titu C
bauerit i tenebris: nõ cõdolebit tibi.
Et cor boni cõſilij ſtatue tecũ. Nõ eſt

eſt tibi aliud plꝰ illo. Aīa viri ſancti
enūciat aliqñ vera: q̄ ſeptem circūſpe-
ctores ſedētes i excelſo ad ſpeculādū.
Et i his oībꝰ dep̄care altiſſimū: vt di-
rigat i veritate viā tuā. Ante oīa opa
verbū verax p̄cedat te: ⁊ añ oēm actū
ꝯſiliū ſtabile. Uerbū nequā imutabit
cor: ⁊ exq̄ ꝑtes q̄ttuoꝛ oriūtur bonū ⁊ ma
lū: vita ⁊ moꝛs et dñatrix illoꝝ ē aſſi-
dua lingua. Uir peritꝰ multos erudi-
uit: ⁊ aīe ſue ſuauis eſt. Qui ſophiſtice
loquiꝶ: odibilis ē: i oī re defraudabiꝶ
Nō ē eñ illi data a dño gr̄a: oi eñ ſa-
piētia defraudatꝰ ē. Eſt ſapiēs aīe ſue
ſapiens: ⁊ fructꝰ ſenſus illiꝰ laudabiꝶ
Uir ſapiēs plebē ſuā erudit: ⁊ fructus
D ſenſus illiꝰ fideles ſūt. Uir ſapiēs im-
plebiꝶ bñdictionibꝰ: ⁊ vidētes illū lau
dabūt. Uita viri i nūero dierū: dies āt
iſrꝶ innumerabiles ſūt. Sapiēs in ꝑplo
hereditabit honoꝛē: ⁊ nomē illiꝰ erit
viuēs i eternū. Fili in vita tua tēpta
aīam tuā: ⁊ ſi fuerit nequā: nō des illi
ptātē. Nō ei oīa oībꝰ expediūt: ⁊ nō oī
1.Coꝝ.6.c et.10.f. aīe oē genus placet. Noli auidus eſſe
in omni epulatione: ⁊ nō te effundas
ſup omnē eſcā. In multꝭ ei eſcis erit
infirmitas: ⁊ auiditas appꝛopinq̄bit
vſq; ad cholerā. Propter crapulā mul
ti obierūt: q̄ aūt abſtinēs ē: adijciet vi(tā.

XXXVIII

A Honoꝛa medi-
cū ꝓpter neceſſitatē: etenī illū
2 creauit altiſſimus. A deo eñ
eſt oīs medela: ⁊ a rege accipiet dona-
3 tionē. Diſciplina medici exaltabit ca-
put illiꝰ: ⁊ i cōſpectu magnatoꝝ col-
4 laudabiꝶ. Altiſſimꝰ creauit de t̄ra me
dicinā: ⁊ vir prudēs nō abhoꝛrebit il-
5 lā. Nōne a ligno indulcata ē aq̄ ama
Exo.15.d 6 ra? Ad agnitionē hoīm: virtus illoꝝ.
Et dedit hoībꝰ ſcientiā altiſſimꝰ: ho-
7 noꝛari i mirabilibꝰ ſuis. In his curās
mitigabit doloꝛē: ⁊ vnguētariꝰ faciet
pigmēta ſuauitatꝭ ⁊ vnctiōes cōficiet
8 ſanitatꝭ: ⁊ nō ꝯſūmabūꝶ opa eiꝰ. Pax
eñ dei ſup faciē terre. Fili in tua infir
9 mitate nō deſpicias teipſū: ſed oꝛa do-
10 minū: ⁊ ipſe curabit te. Auerte a deli-
cto: ⁊ dirige manꝰ: ⁊ ab oī delicto mū-
11 da coꝛ tuū. Da ſuauitatē ⁊ memoꝛiam
ſimilaginis: ⁊ impingua oblationē: et
12 da locū medico. Etenī illū dñs crea-
uit: et nō diſcedat a te: qꝛ opa eiꝰ ſunt
13 neceſſaria. Eſt ei tp̄s qñ in manibꝰ il-
14 loꝝ incurras. Ipſi vero dñm dep̄cabū
tur: vt dirigat requiē eoꝝ ⁊ ſanitatē ꝓ
15 pter cōuerſationē illoꝝ. Qui delinq̄t
in ꝯſpectu eiꝰ q̄ fecit eū: incidet in ma
16 nꝰ medici. Fili in moꝛtuū ꝑduc lachꝛy
mas: ⁊ q̄ſi dira paſſus incipe ploꝛare.
Et ſm iudiciū cōtege coꝛpus illiꝰ: et
17 nō deſpicias ſepulturā illius. Propꝶ
delaturā aūt amare fer luctū illiꝰ vno
19 die: ⁊ cōſolare ꝓpter triſticiā: ⁊ fac lu-
ctū ſm meritū eiꝰ vno die vel duobꝰ ꝓ
19 pter detractionē. A triſticia ei feſtinat
moꝛs ⁊ cooperit virtutē: ⁊ triſticia coꝛ
20 dis flectit ceruicē. In abductiōe ꝑma
net triſticia: ⁊ ſubſtātia inopis ſm coꝛ
21 eiꝰ. Nō dederis i triſticia coꝛ tuū: ſed
repelle eā a te: ⁊ memēto nouiſſimoꝝ.
22 Noli obliuiſci: neq; ei ē cōuerſio: ⁊ hu
ic nihil ꝓderis: ⁊ te ip̄m peſſimabis.
23 Memoꝛ eſto iudicij mei: ſic ei erit ⁊ tu C
24 ū̄m. Mihi heri ⁊ tibi hodie. In requiē
moꝛtui requieſcere fac memoꝛiā eiꝰ: ⁊ cō
25 ſolare illū i exitu ſp̄s ſui. Sapiētiam
ſcribe in tp̄e vacuitatis: ⁊ q̄ minoꝛaꝶ
actu ſapiam ꝑcipiet: qꝛ ſapiētia reple-
26 biꝶ. Qui tenet aratrū: ⁊ q̄ gloꝛiaꝶ i ia-
culo: ſtimulo boues agitat: ⁊ ꝯuerſaꝶ i
opibꝰ eoꝝ: ⁊ narratio eiꝰ in filijs tau-
27 roꝝ. Coꝛ ſuū dabit ad v̄ſandos ſulcos
28 ⁊ vigilia eius in ſagina vaccarū. Sic
oīs faber ⁊ architectus: q̄ noctē tanq̄
diē trāſigit: q̄ ſculpit ſignacula ſculp-
tilia: ⁊ aſſiduitas eius variat picturā.
Coꝛ ſuū dabit in ſimilitudinē picture
29 ⁊ vigilia ſua ꝑficit opꝰ. Sic faber fer-
rarius ſedēs iuxͣ incudē: ⁊ cōſiderans
opꝰ ferri. Uapoꝛ ignis vret carnes eiꝰ:
30 ⁊ in caloꝛe foꝛnacis cōcertaꝶ. Uox mal
lei innouat aurē eiꝰ: ⁊ ꝯ̄ ſimilitudinē
31 vaſis oculis eiꝰ. Coꝛ ſuū dabit in cōſū
mationē operū: ⁊ vigilia ſua oꝛnabit
32 impꝑfectionē. Sic figulꝰ ſedēs ad opꝰ D
ſuū: ꝯuertēs pedibꝰ ſuis rotā. Qui in
ſollicitudine poſitꝰ ē ſemꝑ ꝓpter opꝰ
33 ſuū ⁊ innumera eſt oīs opatio eiꝰ. In
brachio ſuo foꝛmabit lutū: ⁊ añ pedes
34 ſuos curuauit virtutē ſuā. Coꝛ ſuū da
bit vt cōſumet linitionem: ⁊ vigilia
35 ſua mūdabit foꝛnacē. Oēs hi in mani
bus ſuis ſperauerūt: ⁊ vnuſq̄ſq; in ar-
36 te ſua ſapiens ē. Sine his oībꝰ nō edi
37 ficaꝶ ciuitas. Et nō inhabitabunt nec
inambulabūt: ⁊ i eccl̄iaꝫ nō trāſilient.
38 Sup ſellā iudicꝭ ñ ſedebūt: ⁊ teſtm̄ iu-

dicē nō ītelligēt: nec̄ palā faciēt iudi
ciū ⁊ diſciplinā: ⁊ ī pabolis ñ inueniē
39 tur: ſꝫ creaturā eui ꝯfirmabūt: ⁊ depca
tio illoꝝ ī opatione artis: accomodā-
tes aīas ſuas: ⁊ cōq̄rētes ī lege altiſſi-
A S Apientiā oīm ātiquoꝝ ... Ca. XXXIX
antiquoꝝ exq̄ret ſapiens: ⁊ in
pphetis vacabit. Narrationē
viroꝝ noīatoꝝ cōſeruabit: ⁊ ī verſuti-
as pabolarū ſimul ītroibit. Occulta p
uerbioꝝ exq̄ret: ⁊ ī abſcōdit̄ pabolaꝝ
cōuerſabit̄. In medio magnatoꝝ mi-
niſtrabit: ⁊ ī ꝯſpectu p̄ſidis apparebit.
In terrā alienigenarū gētiū ptranſiet
6 Bona ei ⁊ mala: ī oīb⁹ tēptabit. Cor ſu
um tradet ad vigilādū diluculo ad do
minū q̄ fecit illū: ⁊ in ꝯſpectu altiſſimi
dep̄cabit̄. Aperiet os ſuū ī orōne: ⁊ p
delictis ſuis dep̄cabit̄. Si ei dñs ma-
gn⁹ voluerit: ſpū intelligētie replebit
illū: ⁊ ip̄e tāq̄ imbres mittet eloquia
ſapiētie ſue: ⁊ ī orōne confitebit̄ dño.
Et ip̄e diriget cōſiliū ei⁹ ⁊ diſciplinā:
B 11 ⁊ in abſcōdit̄ ſuis cōſiliabit̄. Ipſe pa
lā faciet diſciplinā doctrine ſue. ⁊ ī le-
ge teſtamēti dñi gloriabit̄. Collauda-
būt multi ſapientiā ei⁹: ⁊ vſq̄ in ſclm
nō delebit̄. Nō recedet memoria eius
⁊ nomē ei⁹ req̄ret̄ a generatione ī ge-
4.c nerationē. Sapiam ei⁹ enarrabūt gē
tes: ⁊ laudē ei⁹ enūciabit eccl'ia. Si p-
māſerit nomē ei⁹: derelinquet plus q̄
mille: ⁊ ſi reqeuerit: pderit illi. Adhuc
cōſiliabor vt enarrē: vt furore em̄ re-
plet⁹ ſū. Et ī voce dicit: Obaudite me
diuini fruct⁹: ⁊ q̄ſi roſa plātata ſup ri
uos aquarū fructificate. Quaſi liban⁹
odorē ſuauitat̄ habete. Florete flores
q̄ſi liliū ⁊ date odorē: ⁊ frōdete ī grām
⁊ collaudate cāticū: ⁊ bñdicite dñm in
opibus ſuis. Date noī ei⁹ magnificen
tiā: ⁊ cōfitemini illi in voce labioꝝ ve
C ſtroꝝ: ⁊ in cāticis labioꝝ ⁊ citharis: ⁊
.d. ſic dicet̄ in cōfeſſione. ‖ Opera dñi vni
7.d uerſa bona valde. In verbo em̄ ei⁹ ſte-
tit aqua ſicut cōgeries ⁊ ī ſermōe oris
illi⁹ ſicut exceptoria aq̄ꝝ: qm̄ ī p̄cepto
ip̄i⁹ placor fit: ⁊ nō ē minoratio ī ſalu
te ip̄i⁹. Opa oīs carnis corā illo: ⁊ nō
eſt quicq̄ abſcōditū ab oculis ei⁹. A
ſeculo vſq̄ in ſcl'm reſpicit: ⁊ nihil eſt
mirabile in cōſpectu ei⁹. Nō eſt dicere
q̄d ē hoc: aut q̄d ē iſtud: oīa em̄ in tpe
7.d ſuo querent̄. Bñdictio illi⁹ q̄ſi fluui⁹
37 inundabit. et quō cataclyſim⁹ aridaꝫ
inebriauit: ſic ira ip̄i⁹ gētes q̄ nō exq̄
ſierūt eum: hereditabit. Quō cōuertit Exo.14.e
aq̄s in ſiccitatē et ſiccata ē terra: ⁊ vie
illius vījs illoꝝ directe ſūt: ſic peccato
ribus offenſiones in ira ei⁹. Bona bo
nis creata ſunt ab initio: ſic nequiſſi-
mis bona et mala. ‖ Initiū neceſſarie S.20.b
rei vite hoīm: aq̄: ignis ⁊ ferꝝ: ſal: lac:
⁊ panis ſimilagine⁹: ⁊ mel ⁊ botr⁹ vue
⁊ oleū: et veſtimētū. Hec oīa ſanct̄ in D
bona: ſic ⁊ impījs ⁊ peccatorib⁹ ī ma-
la cōuertent̄. Sunt ſpūs q̄ ad vindi-
ctā creati ſt̄: ⁊ ī furore ſuo ꝯfirmauert̄
tormēta ſua. In tpe ꝯſūmatiōis effū
dēt virtutē ⁊ furorē ei⁹: q̄ fec̄ illos ꝯfū-
dēt. Ignis: grando: fames ⁊ mors: oīa I.40.b
hec ad vīdictā creata ſūt beſtiaꝝ dētes
⁊ ſcorpīj: ⁊ ſerpētes: et rōphea vīdicās ī
exterminiū impiorum. In mādat̄ ei⁹ epulabūt
tur: ⁊ ſup trā ī neceſſitate p̄parabūt̄: ⁊
ī tēporib⁹ ſuis ñ p̄terient̄ verbū. Propte
rea ab iītio ꝯfirmat⁹ ſū: ⁊ ꝯſiliat⁹ ſū: ⁊
cogitaui ⁊ ſcripta dimiſi. Oīa opa dñi
bona: ⁊ oē op⁹ hora ſua ſubmiſtrabit:
Nō ē dicere: h̄ ille nequs ē. Oīa em̄ in
tpe ſuo cōprobabūt̄. Et nūc ī oī corde
⁊ ore collaudate ⁊ bñdicite nomē dñi.
O Ccupatio magna creata ē Ca. XL A
oīb⁹ hoīb⁹: ⁊ iugū graue ſup fi
lios adā a die exit⁹ d̄ vētre ma
tris eoꝝ vſq̄ in diē ſepulture ī mrēm
oīm. Cogitatiōes eoꝝ ⁊ tiores cordis:
adiuētio expectatiōis: ⁊ dies finitiōis
a p̄ſidēte ſup ſedē gl'ioſā: vſq̄ ad hūili
atū ī trā ⁊ cinerē: ab eo q̄ vtit̄ hyacin
tho ⁊ portat coronā: vſq̄ ad eū q̄ opit̄
lino crudo. Furor: zel⁹: tumultus: Flu-
ctuatio: ⁊ timor mort̄: iracūdia pſeue
rās: ⁊ cōtētio: ⁊ ī tpe refectiōis ī cubi-
li: ſomnus noctis īmutat ſcientiā ei⁹.
Modicū aūt tanq̄ nihil in requie: et B
ab eo in ſomnis q̄ſi in die reſpect⁹. Cō
turbat⁹ ē in viſu cordis ſui tanq̄ qui
euaſerit in die belli. In tpe ſalutis ſue
exurrexit: ⁊ admirās ad nullū timorē:
cū omni carne ab hoīe vſq̄ ad pecus:
⁊ ſup pctōres ſeptuplū. Ad hec mors:
ſanguinis: contentio: ⁊ rhomphea: op
preſſiones: fames ⁊ cōtritio: ⁊ flagella.
Sup iniquos creata ſūt hec oīa: ⁊ p- Gen.7.b
pter hoc fact⁹ ē cataclyſmus. Oīa enī I.41.b
que de terra ſūt in terrā cōuertent̄: et Eccs.1.b
aque oēs in mare cōuertēt̄. Omne mu-

nus ⁊ iniq̄tas delebit̄: ⁊ fides i ſeculū
ſtabit. Subſtātie iniuſtoꝝ ſicut fluui-
us ſiccabūt: ⁊ ſicut tonitruū magnū
in pluuia ꝯſonabit. In aperiēdo ma-
nꝰ ſuas letabit̄: ſic p̄uaricatores i cō-
C ſūmatiōe tabeſcēt. Nepotes ipſoꝝ nō
multiplicabūt ramos: ⁊ radices: imun
de ſup̄ cacumē petre ſonāt. Sup̄ oēm
aquā viriditas: ⁊ ad orā fluminis añ
oē fenū euellet̄. Gr̄a ſicut paradiſus i
bñdictionibus: ⁊ miſcđia in ſeculo p̄
manet. Uita ſibi ſufficientꝭ operarij
cōdulcabit̄: ⁊ in ea iuenies theſaurū.
Filij: Edificatio ciuitatꝭ ꝯfirmabit no
mē: ⁊ ſup̄ hāc mulier imaculata cōpu-
tabit̄. Uinū ⁊ muſica letificāt cor: ⁊ ſu
p̄ vtraq̄ dilectio ſapiētie. Tibie ⁊ pſal
teriū ſuauē faciūt melodiā: ⁊ ſup̄ vtra
q̄ lingua ſuauis. Grām ⁊ ſpēm deſi-
derabit oculus tuꝰ: et ſup̄ h̄ viride ſa-
tionis. Amicꝰ ⁊ ſodalis i tp̄e ꝯueniē
tes: ⁊ ſup̄ vtroſq̄ mulier cū viro. Fra-
D tres i adiutoriū i tp̄e tribulatiōis: ⁊ ſu
p̄ eos miſcđia liberabit. Aurū ⁊ argē-
tū: ⁊ ꝯſtitutio pedū: ⁊ ſup̄ vtrūq̄ ꝯſi
liū bñplacitū. Facultates ⁊ ꝟtutes ex-
altāt cor: ⁊ ſup̄ hec timor dñi. Nō ē in
timore dñi minoratio: ⁊ nō ē in eo in-
q̄rere adiutoriū. Timor dñi ſicut pa-
radiſus bñdictionis: ⁊ ſup̄ oēm gloriā
operuerūt illū. Fili i tp̄e vite tue ne in
digeas. Meliꝰ ē eni mori q̄ indigere
Uir reſpiciēs i mēſam alienā: nō ē vi-
ta eiꝰ in cogitatiōe victꝰ. Alit ei aiam
ſuā cibis alienis. Uir aūt diſciplinatꝰ
⁊ eruditꝰ cuſtodiet ſe. In ore imprudē
tis: ꝯdulcabit̄ iopia: ⁊ i vētre eiꝰ ignis
Mors q̄ amara ardebit. XLI
A Ora ē memoria tua hoi pacē ha
bēti i ſubſtātijs ſuis: viro q̄eto
⁊ cuiꝰ vie directe ſūt in oībꝰ: ⁊ adhuc
valenti accip̄e cibū. O mors bonū eſt
iudiciū tuū hoi indigēti: ⁊ q̄ minorat̄
viribꝰ: defecto etate: ⁊ cui de oībꝰ cura
ē ⁊ incredibili: q̄ p̄dit ſapiā. Noli me
tuere iudiciū mortꝭ. Memēto q̄ añ te
fuerūt: ⁊ q̄ ſup̄uētura ſūt tibi. Hoc iu-
diciū a dño oi carni: Et q̄ ſup̄uenient
tibi in bñplacito altiſſimi: ſiue decē ſi
ue centū ſiue mille anni. Nō ē ei in in
B ferno accuſatio vite. Filij abominatio
nū fiūt filij pctōꝝ: ⁊ q̄ ꝯuerſant̄ ſecꝰ
domos impioꝝ. Filioꝝ peccatoꝝ peri
et hereditas: ⁊ cū ſemine illoꝝ aſſidui-
tas opprobrij. De p̄re īpio q̄runt̄ filij:
q̄m ꝓpter illū ſūt i opprobrio. Ue vob
viri impij: q̄ dereliquiſtis legē dñi al-
tiſſimi. Et ſi nati fueritꝭ in maledictio
ne naſcemini: ⁊ ſi mortui fueritis: in
maledictione erit p̄s vr̄a. Oia q̄ de ter E
ra ſūt in terrā ꝯuertēt̄: ſic impij a ma
ledicto i p̄ditionē. Luctꝰ hoim i corpo
re ipſoꝝ: nomē āt ipioꝝ delebit̄. Curā C
habe de bono noīe: h̄ ei magis p̄mane
bit tibi q̄ mille theſauri p̄cioſi ⁊ ma-
gni. Bone vite numerꝰ dierū: bonū āt
nomē p̄manebit i euū. Diſciplinā in
pace ꝯſuate filij. Sapia eni abſcōdi- F
ta ⁊ theſaurꝰ inuiſus: q̄ vtilitas i vtriſ
q̄? Melior ē hō q̄ abſcōdit ſtulticiam
ſuā: q̄ hō q̄ abſcōdit ſapiam ſuā. Ue-
rūtū reuertimini i his q̄ ꝓcedūt d̄ ore
meo. Nō ē eni bonū oēm irreuerentiā
obſeruare: ⁊ nō oia oibus bñplacēt in
fide. Erubeſcite a p̄re ⁊ a m̄re de forni
catione: ⁊ a p̄ſidēte ⁊ a potente de mē
datio. A p̄ncipe ⁊ a iudice de delicto. D
a ſynagoga a plebe de iiq̄tate: a ſocio
⁊ amico de iiuſticia: ⁊ de loco i q̄ habi
tas de furto. De veritate dei ⁊ teſtamē
to: d̄ diſcubitu i panibꝰ: ⁊ ab obſuſca
tione dati ⁊ accepti. A ſalutantibꝰ de Lu
ſilentio: a reſpectu mulieris fornicarie
⁊ ab auerſione vultꝰ cognati. Ne auer
tas faciē a p̄ximo tuo: ⁊ ab auferēdo
partē: ⁊ ñ reſtituēdo. Ne reſpicias mu M
lierē alieni viri: ⁊ ne ſcruterꝭ ancillā
eiꝰ neq̄ ſteteris ad lectū eius. Caue ab
amicis de ſermonibꝰ iproperij: ⁊ cum
dederis ne iproperes. XLII
Non duplices ſmonē auditꝰ de A
reuelatione ſmonis abſcōditi:
⁊ eris vere ſine cōfuſione: ⁊ inuenies
grām i ꝯſpectu oīm hoim. Ne ꝓ his oi
bus cōfundaris: ⁊ ne accipias p̄ſonā
vt delinq̄s. De lege altiſſimi ⁊ teſtamē
to: ⁊ de iudicio iuſtificare ipiū; d̄ ꝟbo
ſocioꝝ ⁊ viatoꝝ: ⁊ de datione heredi-
tatis amicoꝝ: de eq̄litate ſtatere ⁊ pon
derū: de acq̄ſitione multoꝝ ⁊ paucoꝝ
⁊ de corruptione emptionis ⁊ negocia
toꝝ: ⁊ de multa diſciplina filioꝝ: ⁊ ſer
uo peſſimo latꝰ ſanguinare. Sup̄ mu-
lierē neq̄ā: bonū ē ſignū. Ubi manꝰ B
multe ſūt: claude ⁊ q̄dcūq̄ trades mu-
nera ⁊ appēde: datū vero ⁊ acceptū oē
deſcribe. De diſciplina inſenſati et fa-
tui ⁊ de ſenioribꝰ q̄ iudicāt ab adole-

ſcentib⁹:ꝛ eris erudit⁹ in oib⁹:ꝛ pba-
9 bilis i cõſpectu oim viroꝝ. Filia pris
abſcõdita ẽ vigilia ꝛ ſollicitudo eius
aufert ſomnũ: ne forte in adoleſcẽtia
ſua adultera efficiat:ꝛ cũ viro cõmora
ta odibilis fiat:neq̃ polluat i virgi-
nitate ſua ꝛ i paternis ſuis grauida in
ueniat:ne forte cũ viro cõmorata trãſ
6.b grediat:aut certe ſterił efficiat.‖Sup
filiã luxurioſã cõfirma cuſtodiã:neq̃
faciat te in opprobriũ venire inimicis
a detractione in ciuitate ꝛ abiectione
plebis:ꝛ cõfundat te i multitudine po
12 c puli. Omni hoĩ noli itẽdere i ſpecie:ꝛ
i medio mulierũ noli cõmorari. De ve-
ſtimentis ei pcedit tinea:ꝛ a muliere
iniq̃tas viri. Melior ẽ ei iniq̃tas viri
q̃ bñfaciẽs mulier:ꝛ mulier cõfũdẽs i
opprobriũ. Memor ero igit operũ dñi
ꝛ q̃ vidi ãnũciabo i ſmonib⁹ dñi opa
ei⁹. Sol illuminãs p oia reſpexit:ꝛ glo
ria dñi plenũ ẽ op⁹ ei⁹. Nõne dñs fec
ſanctos enarrare oia mirabilia ſua: q̃
cõfirmauit dñs oipotẽs ſtabilis i glia
ſua? Abyſſum ꝛ cor hoim inueſtigauit
b ꝛ in aſtutia eoꝝ excogitauit. Cogno-
uit ei dñs oẽm ſciam: ꝛ iſpexit i ſignũ
eui:annũciãs q̃ pterierũt ꝛ q̃ ſupuẽtu
ra ſũt:reuelãs veſtigia occultoꝝ. Nõ p
terit illũ ois cogitat⁹: ꝛ nõ abſcõdit ſe
ab eo vllus ſermo. Magnalia ſapien-
tie ſue decorauit:q̃ ẽ añ ſeculũ ꝛ vſq̃ i
ſeculũ:neq̃ adiectũ ẽ neq̃ minuet:et
nõ eget alicui⁹ cõſilio. Q̃ deſiderabi-
lia oia opa ei⁹:ꝛ tañ ſcintilla q̃ ẽ cõſi
derare. Oia hec viuũt ꝛ manẽt i ſeculũ
ꝛ in omni neceſſitate oia obaudiũt ei.
Oia duplicia:vnũ ꝯ vnũ:ꝛ nõ fecit q̃c
q̃ deeſſe. Uniuſcuiuſq̃ cõſeruabit bo
na. Et q̃s ſatiabit vidẽs gl̃iam ei⁹.

a Altitudinis firmamẽtũ XLIII
pulchritudo ei⁹:ſpecies celi in
viſione glorie. Sol in aſpectu
annũciãs i exitu: vas ãmirabile:opus
excelſi. In meridiano exurit terrã:ꝛ in
cõſpectu ardoris ei⁹ q̃s poterit ſuſtine
re? Fornacẽ cuſtodiẽs i opib⁹ ardoris
Tripliciter ſol exurẽs montes radios
igneos exufflãs:ꝛ refulgẽs:ꝛ radijs ſu
is obcecat oculos. Magn⁹ dñs q̃ fecit
illũ:ꝛ i ſmonib⁹ ei⁹ feſtinauit iter. Et
luna i oib⁹ i tpe ſuo:oſtẽſio tpis: ꝛ ſi-
gnũ eui. A luna ſignũ diei feſti: lumi-
B nare q̃d minuit i cõſũmatione. Men-
ſis ſm nomẽ ei⁹ ẽ:creſcẽs mirabiliter
i cõſũmatione. Uas caſtroꝝ i excelſis
i firmamẽto celi reſplendẽs glorioſe.
Species celi gloria ſtellarũ:mũdũ illu
minãs i excelſis dñs. In vbis ſãcti ſta
bũt ad iudiciũ: ꝛ nõ deficiẽt i vigilijs
ſuis. Uide arcũ ꝛ bñdic eũ q̃ fecit illũ. Gen.9.b
Ualde ſpecioſus ẽ i ſpẽdore ſuo. Gyra
uit celũ i circũitu glie ſue:man⁹ excel-
ſi aperuerũt illũ. Imperio ſuo accelera
uit niuẽ:ꝛ accelerat coruſcatiões emit
tere iudicij ſui. Propterea apti ſũt the
ſauri ꝛ euolauerũt nebule ſicut aues.
In magnitudine ſua poſuit nubes: et
cõfracti ſũt lapides grãdinis. In aſpe-
ctu ei⁹ cõmouebunt mõtes:ꝛ in volũ
tate ei⁹ aſpirauit noth⁹. Uox tonitrui
ei⁹ verberauit trã:tẽpeſtas aq̃lonis ꝛ
cõgregatio ſpũs:ꝛ ſicut auis deponẽs
ad ſedẽdũ:aſpgit niuẽ: ꝛ ſicut locuſta
demergẽs deſcenſus ei⁹. Pulchritudi- c
nẽ cãdoris ei⁹ ãmirabit oculus:ꝛ ſup
imbrẽ ei⁹ expaueſcit cor. Gelu ſicut ſa
lẽ effundet ſup terrã:ꝛ dũ gelauerit fi
et tãq̃ cacumina tribuli. Frigidus vẽ
tus aq̃lo flauit ꝛ gelauit chryſtall⁹ ab
aq̃. Sup oẽm cõgregationẽ aq̃rũ req̃-
eſcet:ꝛ ſic lorica induet ſe aq̃s. Et de-
uorabit mõtes ꝛ exuret deſtũ ꝛ extin-
guet viride ſicut ignẽ. Medicina oim
in feſtinatiõe nebule:ꝛ ros obuiãs ab
ardore venienti: humilẽ efficiet eũ. In
ſermone ei⁹ ſiluit vent⁹:ꝛ cogitatione
ſua placauit abyſſũ:ꝛ plãtauit illũ do
min⁹ ieſus. Qui nauigat mare:enarrat
picula ei⁹:ꝛ audiẽtes aurib⁹ nřis am
mirabimur. Illic pclara opa ꝛ mirabi
lia: varia beſtiarũ genera ꝛ oim pecoꝝ b
ꝛ creatura beluarũ. Propter ipm con-
firmat⁹ ẽ itineris finis: ꝛ i ſermõe ei⁹
cõpoſita ſũt oia. Multa dicim⁹:ꝛ defi-
cim⁹ verbis:cõſũmatio añt ſermonũ:
ipſe ẽ. In oib⁹ gliantes:ad q̃d valebi-
m⁹? Ipſe ei oipotens ſup oia opa ſua. Ps.95
Terribił dñs ꝛ magn⁹ vehement:ꝛ mi
rabilis potẽtia ipius. Glorificãtes do
minũ quãtũcũq̃ potuerit ſupualebit
adhuc:ꝛ ãmirabilis magnificẽtia ei⁹.
Bñdicẽtes dñm exaltate illũ quãtũ po
teſtis:maior ẽ eñ oi laude. Exaltãtes
eũ replemini vtute. Ne laboret:nõ ei
cõphẽdet.‖Quis videbit eũ ꝛ enarra Ps.104
bit:ꝛ q̃s magnificabit eũ ſic ẽ ab ini-
tio? Multa abſcõdita ſũt maiora his.

Paucẽ eñ vidim⁹ operũ ei⁹. Oĩa aũt
dñs fecit: ⁊ pie agẽtib⁹ dedit ſapiam.

A Laudem⁹ viros glo- XLIIII
rioſos ⁊ parẽtes nr̃os ĩ genera-
tione ſua. Multã gl'iam fec do-
min⁹ magnificẽtia ſua a ſclo. Domi-
nãtes ĩ ptãtib⁹ ſuis: hoĩes magni vtu
te ⁊ prudentia ſua pditi: nũciantes in
pphetis dignitatẽ pphetarum: ⁊ iperan-
tes in pſenti pplo: ⁊ virtute prudentie
populis ſanctiſſima verba. In pueri-
tia ſua requirẽtes modos muſicos: ⁊
narrãtes carmina ſcripturarũ. Hoĩes
diuites in virtute: pulchritudinis ſtu
diũ habẽtes: pacificãtes ĩ domib⁹ ſu-
B is. Oẽs iſti in generationib⁹ gẽtis ſue
gloriã adepti ſũt: ⁊ ĩ dieb⁹ ſuis habẽt
in laudib⁹. Qui de illis nati ſũt: reliq-
rũt nomẽ narrãdi laudis eorum. Et ſunt
quorũ nõ eſt memoria. Perierũt quaſi
q̃ nõ fuerint: ⁊ nati ſũt q̃ſi nõ nati: ⁊ fi
lij ipſorum cũ ipſis. Sed illi viri miſericor
die ſunt: q̃rum pietates nõ defuerunt. Cũ
ſemine eorum pmanent bona: hereditas
ſcta nepotes eorum. Et ĩ teſtamẽtis ſte-
tit ſemẽ eorum: ⁊ filij eorum pter illos vſ-
C q3 in eternũ manẽt. Semẽ eorũ ⁊ gl'ia
eorum nõ derelinquet. Corpora ipſorũ in
pace ſepulta ſũt: ⁊ nomẽ eorum viuet in
S.39.b generationẽ ⁊ generationẽ. Sapiẽtiã
ipſorum narrẽt populi: ⁊ laudẽ eorum nun
Geñ.5.c ciet eccl'ia. Enoch placuit deo: ⁊ trãſ
Heb.11.b lat⁹ ẽ ĩ paradiſũ: vt det gentib⁹ ſapien
Geñ.6.b tiã. Noe inuẽt⁹ ẽ pfect⁹ iuſt⁹: ⁊ ĩ tpe
Heb.11.b iracũdie fact⁹ ẽ recõciliatio. Ideo di-
miſſũ ẽ reliquũ terre: cũ factũ ẽ diluui
um. Teſtamẽta ſeculi poſita ſũt apud
illũ: ne deleri poſſit diluuio oĩs caro.
Geñ.17.a Abraã magn⁹ pater multitudinis gẽ-
D tiũ: ⁊ nõ ẽ inuẽt⁹ ſiĩs illi ĩ gl'ia. Qui
cõſeruauit legẽ excelſi: ⁊ fuit in teſta-
Geñ.22.c mento cũ illo. In carne ei⁹ ſtare fecit
Heb.11.d teſtamẽtũ: ⁊ in tẽptatione inuent⁹ eſt
Deu.7.c fidelis. Ideo iureiurãdo dedit illi glo
riã in gente ſua creſcere illũ q̃ſi terre
cumulũ: ⁊ vt ſtellas exaltare ſemẽ ei⁹
⁊ hereditare illos a mari vſq3 ad mare
⁊ a flumine vſq3 ad terminos terre. Et
iſaac eodẽ mõ fecit: pter abraã patrẽ
ei⁹. Benedictionẽ oĩm gentiũ dedit il
li dñs: ⁊ teſtamẽtũ ſuũ cõfirmauit ſup
caput iacob. Agnouit eũ in benedicti
onib⁹ ſuis: ⁊ dedit illi hereditatẽ: ⁊ di
uiſit illi partẽ in tribub⁹ duodeci. Et
cõſeruauit illi hoĩes miſericordie: in
uenientes gratiã in oculis oĩs carnis.

D Ilect⁹ deo ⁊ hoĩb⁹ moy- XLV
ſes: cui⁹ memoria in benedicti
one eſt. Similẽ illũ fecit in glo A
ria ſanctorum: ⁊ magnificauit eũ ĩ timo-
re inimicorum: ⁊ in verbis ſuis monſtra
placauit. Glorificauit illũ in cõſpectu
regũ: ⁊ iuſſit illi corã populo ſuo: ⁊ oñ
dit illi gl'iam ſuã. In fide ⁊ lenitate ip
ſius ſanctũ fecit illũ: ⁊ elegit eũ ex om
ni carne. Audiuit eñ eũ ⁊ vocẽ ipſius
⁊ induxit illũ ĩ nubẽ. Et dedit illi cor
ad pcepta: ⁊ legẽ vite ⁊ diſcipline: do-
cere iacob teſtamẽtũ ſuũ: ⁊ iudicia ſua
iſrl'. Excelſũ fecit aaron fratrẽ ſuũ: ⁊ ſi
milẽ ſibi de tribu leui. Statuit ei teſta
mentũ eternũ: ⁊ dedit illi ſacerdotium
gentis ⁊ beatificauit illũ ĩ gl'ia. Et cir-
cũcinxit eũ zona iuſticie: ⁊ induit eum
ſtola gl'ie: ⁊ coronauit eũ ĩ vaſis vtutis
Circũpedes ⁊ femoralia ⁊ humerale po
ſuit ei ⁊ cinxit illũ tintinnabul' aure-
is plurimis in gyro: dare ſonitũ in in
cẽſu ſuo: auditũ facere ſonitũ ĩ tẽplo ĩ
memoriã filijs gẽtis ſue. Stolã ſctãm
auro ⁊ hiacintho ⁊ purpura: op⁹ texti-
le: viri ſapientis iudicio ⁊ vtute pditi
Torto cocco op⁹ artificis: gẽmis pcio-
ſis figuratis in ligatura auri: ⁊ ope la-
pidarij ſculptis in memoriã: ſcḿ nume
rũ tribuum iſrl'. Coronã aureã ſup mi
trã ei⁹ expſſaz ſigno ſanctitatis gl'ia ho
noris ⁊ op⁹ vtutis: deſiderio oculorũ
ornata. Sic pulchra aũ ipm nõ fuerũt
talia: vſq3 ad originẽ. Nõ ẽ indut⁹ il-
la alienigena aliq̃s: ſed tm̃ filij ipſius
ſoli ⁊ nepotes ei⁹ p oẽ tp̃s. Sacrificia C
ipſius cõſũmata ſũt igoi q̃tidie. Cõple-
uit moyſes man⁹ ei⁹: ⁊ vnxit illũ oleo
ſctõ. Factũ ẽ illi ĩ teſtamẽtũ etnũ: ⁊ ſe-
mini ei⁹ ſicut dies celi: fũgi ſacerdotio
⁊ habere laudẽ: ⁊ gl'ificari pplm ſuũ ĩ
noĩe ſuo. Ipm elegit ab oĩ viuẽte: offer
re ſacrificiũ deo: incẽſũ ⁊ bonũ odorẽ
memoriã placare p pplo ſuo. Et dedit
ĩ illi ĩ pceptis ſuis ptãtẽ: ĩ teſtamẽtis iu-
diciorum: docere iacob teſtimonia: ⁊ ĩ le-
ge ſua lucẽ dare iſrl'. Quia cõ illũ ſtete-
rũt alieni: et pter inuidiã circũdederũt
illũ hoĩes ĩ deſerto q̃ erãt cũ dathan et
abyron: ⁊ cõgregatio chore ĩ iracũdia
Uidit dñs de⁹ ⁊ nõ placuit illi: ⁊ cõſũ-
pti ſũt ĩ ĩpetu iracũdie. Fecit illis mõ-

ſtra: ⁊ cōſūpſit illos in flāma ignis. Et
addidit aarō glīam: ⁊ dedit illi heredi
tatē: ⁊ primitias frugū t̄re diuiſit illi.
Panē ipſius in primis parauit in ſatie-
tatē: nā ⁊ ſacrificia dñi ederēt: q̄ dedit
illi ⁊ ſemi ei⁹. Ceterū inter gētes nō he-
reditabit: ⁊ ps nō ē illi in gēte. Ipſe ē
5.c eñ ps ei⁹ ⁊ hereditas. ‖ Phinees fili⁹
eleazari terti⁹ in glīa imitādo eū i ti-
more dñi: ⁊ ſtare in reuerētia gētis: in
bonitate et alacritate aīe ſue placuit
deo iſrl̄. Ideo ſtatuit illi teſtamentum
pacis ⁊ pncipē ſāctoꝝ ⁊ gētis ſue: vt
ſit illi ⁊ ſemi ei⁹ ſacerdotiū dignitas in
eternū. Et teſtamētū dō regi filio ieſſe
de tribu iuda: hereditas ipſi ⁊ ſemini
ei⁹ vt daret ſapiam in cor nr̄m: iudica
re gentē ſuā i iuſticia: ne abolerēt bo-
na ipoꝝ: ⁊ glīam ipoꝝ i gētē eoꝝ eter
A Fortis i bello (nā fec̄ XLVI
ieſus naue ſucceſſor moyſi i ꝓ-
phet⁹: q̄ fuit magn⁹ ſm̄ nomen
ſuū: maxim⁹ i ſalutē electoꝝ dei expu-
gnare inſurgētes hoſtes vt ꝯſequeret̄
hereditatē iſrl̄. Quā glīam adept⁹ eſt
in tollēdo man⁹ ſuas: ⁊ iactādo ꝯ ciui
tates rōpheas? Quis añ illū ſic reſtitit
10.c Nā hoſtes ipſe dñs ꝑcuſſit. Aut nō in
iracūdia ei⁹ ipedit⁹ eſt ſol: ⁊ vna dies
facta eſt q̄ſi duo? Inuocauit altiſſimū
potētē i oppugnādo inimicos vndiq̄:
⁊ audiuit illū magn⁹ ⁊ ſāct⁹ de⁹: i ſax-
B is grādinis virtut⁹ valde fortis. Im-
petū fec̄ ꝯ gentē hoſtilē: ⁊ in deſcēſu ꝑ
didit cōtrarios: vt cognoſcāt gētes po
tētiā ei⁹: q2 ꝯ deū pugnare nō ē facile
14.c et ſecut⁹ ē a tergo potētes. Et in dieb⁹
moyſi miſericordiam fecit ipſe ⁊ caleb
fili⁹ iephone: ſtare ꝯ hoſtē: ⁊ ꝓhibere
gentē a peccat⁹: et ꝯfringere murmur
malitie. Et ipſi duo cōſtituti: a pericu
lo liberati ſūt: a nūero ſexcētoꝝ miliū
peditū inducere illos in hereditatē: in
14.c terrā q̄ manat lac ⁊ mel. Et dedit dñs
ipſi caleb fortitudinē: ⁊ vſq̄ in ſene-
tutē ꝑmāſit illi virt⁹: vt aſcēderet in
excelſū t̄re locū: ⁊ ſemē ipi⁹ obtinuit
C hereditatē. Et viderūt oēs filij iſrl̄ q2
bonū ē obſeq̄ ſācto deo. Et iudices ſin
guli ſuo noīe quoꝝ nō ē corruptū cor
q̄ nō auerſi ſunt a dño: vt ſit memoria
illoꝝ i benedictiōe: Et oſſa eoꝝ pullu-
lāt de loco ſuo: ⁊ nomē eoꝝ ꝑmanet in
eternū: ꝑmanēte ad filios illoꝝ ſāctorū

viroꝝ glīa. Dilect⁹ a dño deo ſuo ſamu
el ꝓpha dñi: renouauit imperiū: ⁊ vnx
it pncipes i gēte ſua. In lege dñi ꝯgre
gationē iudicauit: ⁊ vidit deū iacob: ⁊
in fide ſua ꝓbat⁹ ē ꝓpheta. Et cogni-
t⁹ ē in verbis ſuis fidelis q2 vidit deū
lucis. Et inuocauit dñm oipotētē i op- b
pugnādo hoſtes circūſtātes vndiq̄: i
oblatione viri iuiolati. Et intonuit d̄ 1.Reg.7.c
celo dñs: ⁊ in ſonitu magno auditā:
fecit vocē ſuā ⁊ ꝯtriuit pncipes tyrioꝝ
et oēs duces philiſtijm. Et ante tp̄s fi 1.Reg.12.a
nis vite ſue ⁊ ſcl̄i teſtimoniū ꝑbuit in
ꝯſpectu dñi et chriſti. Pecunias ⁊ vſq̄
ad calcimēta ab oī carne nō accepit: ⁊
nō accuſauit illū hō. Et poſt hec dor- Ibidē.15.a
miuit et notū fecit regi: ⁊ oſtēdit illi fi 1.Reg.28.c
nē vite ſue: et exaltauit vocē ei⁹ de t̄ra
in ꝓphetia delere impietatē gentis.
P Oſt hec ſurrexit XLVII A
nathan ꝓpheta in dieb⁹ dd. Et 2.Reg.12.a
q̄ſi adeps ſeꝑat⁹ a carne eſt dd
a filijs iſrl̄. ‖ Cū leonib⁹ luſit q̄ſi cū ag-
nis et i vrſis ſilr̄ fecit ſicut i agnis
ouiū. In iuuētute ſua nūq̄d nō occidit 1.Reg.17.f
gigantē ⁊ abſtulit opprobriū de gēte?
In tollēdo manū i ſaxo fūde deiecit ex
ultationē golie: vbi inuocauit deū om-
nipotētē. Et dedit in dextera ei⁹ tolle
re hoīem fortē i bello: et exaltare cor-
nu gētis ſue. Sic i decē milib⁹ glorifi- 1.Reg.18.b
cauit eū ⁊ laudauit eū i bñdictionib⁹
dñi: i offerēdo illi coronā glīe. Cōtri-
uit eñ inimicos vndiq̄: ⁊ extirpauit
philiſtijm ꝯtrios vſq̄ i hodiernū diem. B
Cōtriuit cornu ipoꝝ vſq̄ i et̄nū. In oī
ope dedit ꝯfeſſionē ſctō: ⁊ excelſo i vbo
glīe De oī corde ſuo laudauit dñm: ⁊
dilexit deū q̄ fecit illū: ⁊ dedit illi ꝯ ini
micos potētiā. Et ſtare fecit cātores ꝯ
altare: et i ſono eoꝝ dulces fec̄ modos
Et dedit i celebratiōib⁹ dec⁹: et orna-
uit tp̄a vſq̄ ad cōſummationē vite: vt
laudarēt nomē ſctm̄ dni ⁊ āplificarēt
mane dei ſctitatē. ‖ Chriſt⁹ purgauit 2.Reg.12.b
pctā ipi⁹: exaltauit in et̄nū cornu ei⁹.
Et dedit illi teſtm̄ regū: et ſedē glīe in
iſrl̄. Poſt ipm̄ ſurrexit filius ſenſat⁹ et
ꝓp̄ illū deiecit oēm potētiā inimico-
rū. Salamō imperauit in dieb⁹ pacis C
cui ſubiecit de⁹ oēs hoſtes vt cōderet 3.Reg.4.
domū in noīe ſuo et pararet ſanctita-
tē in ſempiternū. ‖ quēadmodū erudi- 1.Para.1.b
tus ē in iuuētute ſua. Et impletus eſt

q̄ſi flumē ſapīa: ⁊ terrā retexit aīa ſua.
3.Reg.4.d Et repleſti i cōparationib⁹ enigmata ad
inſulas lōge diuulgatū ē nomē tuū: et
dilect⁹ es in pace tua. In cātilenis ⁊ ꝓ
uerbijs ⁊ cōparationib⁹ ⁊ interꝑtationi
b⁹ mirate ſūt t̄re: ⁊ i noīe dñi dei: cui ē
3.Reg.11.a cognomē de⁹ iſrł. Collegiſti q̄ſi aurical
chū aurū: ⁊ vt plūbū cōpleſti argētū: ⁊
⁊ inclinaſti femora tua mulierib⁹. Po
teſtatē habuiſti corpe tuo. Dediſti ma
culā i gloria tua: ⁊ ꝓphanaſti ſemē tu
um inducere iracūdiā ad liberos tuos
⁊ in ceteris ſtulticiā tuā: vt faceres im
periū bipartitū ⁊ ex effrem iparc impe
D riū durū. De⁹ aūt nō derelinq̄t miſeri-
cordiā ſuā ⁊ non corrūpet nec delebit
opa ſua: neq̧ pdet a ſtirpe nepotes ele
cti ſui: ⁊ ſemē ei⁹ q̄ diligit dñm nō cor
rūpet. Dedit āt reliquū iacob ⁊ dauid
d̄ ip̄a ſtirpe. Et finē habuit ſalomō cū
pr̄ib⁹ ſuis. Et dereliq̄t poſt ſe d̄ ſemie
ſuo gētꝭ ſtulticiā: ⁊ iminutū a pruden-
3.Reg.12.c tia roboā q̄ aūtit gētē ɔſilio ſuo: ⁊ hie
roboā filiū nabath q̄ peccare fec̄ iſrł:
⁊ dedit viā peccādi effraim: ⁊ plīma re
dūdauerūt pctā ipoꝝ. Ualde ei aūtert
illos a t̄ra ſua. Et q̄ſiuit oēs neq̄tias
vſq̧ dū ꝑueniret ad illos defenſio: et
ab oīb⁹ pctīs liberauit eos. ¶ XLVIII

A Et ſurrexit helias ꝓp̄ha quaſi
ignis: ⁊ ꝟbū ip̄i⁹ q̄ſi facula ar-
3.Reg.17.b debat. Qui induxit i illos fa-
mē: ⁊ imitātes illū īuidia ſua pauci fa
cti ſūt. Nō eī poterāt ſuſtinere ꝑcepta
dñi. Uerbo dñi cōtinuit celū: ⁊ deiecit
a ſe ignē terre. Sic amplificat⁹ ē heli-
as i mirabilib⁹ ſuis. Et q̄s pōt ſimilit̄
gloriari tibi? Qui ſuſtuliſti mortuum
ab inferꝭ d̄ ſorte mortis i ꝟbo dñi dei:
q̄ deieciſti reges ad ꝑnitiē: ⁊ cōfregiſti
facile potētiā ipoꝝ: ⁊ gl̄ioſus de lecto
ſuo. Qui audis i ſina iudiciū: ⁊ i oreb
3.Reg.19.c iudicia defenſionis. Qui vngis reges
4.Reg.2.b ad pn̄iam: ⁊ ꝓp̄has facis ſucceſſores p⁹
B te. Qui recept⁹ es i turbine ignis i cur
ru eq̄rū igneoꝝ: q̄ inſcript⁹ es i iudi-
cijs tpoꝝ: lenire iracūdiā dñi: cōcilia-
re cor pr̄is ad filiū: ⁊ reſtituere tribui
iacob. Beati ſūt q̄ te viderūt ⁊ i amici
tia tua decorati ſūt. Nā nos vita viui
m⁹ tm̄: poſt mortē aūt nō erit tale no-
mē nr̄m. Helias q̄ i turbine tect⁹ ē et
in heliſeo cōplet⁹ ē ſp̄s ei⁹. In dieb⁹
ſuis nō ptimuit ꝑncipē: ⁊ potētia ne-
mo vicit illū. Nec ſupauit illū ꝟbū all
qd̄: ⁊ mortuū ꝓp̄hauit corp⁹ ei⁹. In vi
ta ſua fecit mōſtra: ⁊ i morte mirabilia
opat⁹ ē. In oīb⁹ iſtis nō penituit ꝑl̄s C
⁊ nō receſſerūt a pctīs ſuis vſq̧ dū ab
iecti ſūt de t̄ra ſua: ⁊ diſpſi ſunt i oēm
t̄rā: ⁊ relicta ē gēs p pauca: ⁊ ꝑnceps
i domo dd̄. Quidā ipoꝝ fecerūt qd̄ pla
ceret deo: alij āt mlt̄a cōmiſerūt pctā.
Ezechias muniuit ciuitatē ſuā ⁊ idux
it i mediū ei⁹ aquā ⁊ fodit ferro rupē:
⁊ edificauit ad aquā puteū. ‖ In dieb⁹
ip̄i⁹ aſcēdit ſennacherib ⁊ miſit rapſa
cen: ⁊ ſuſtulit manū ſuā ɔ̄ illos: ⁊ extu
lit manū ſuā i ſion: ⁊ ſupb⁹ fact⁹ ē po-
tētia ſua. Tūc mota ſūt corda ⁊ man⁹
ipſoꝝ ⁊ doluerūt q̄ſi pturiētes mulie-
res. Et inuocauerūt dñm miſericordē D
⁊ expādētes man⁹ ſuas extulerūt ad ce
lū: ⁊ ſctūs dñs de⁹ audiuit ſcito voceꝫ
ipoꝝ. Nō ē cōmemorat⁹ pctōꝝ ipoꝝ:
neq̧ dedit illos inimicis ſuis: ſꝫ pur-
gauit illos i manu eſaie ſcti ꝓp̄he. ‖ De 4.
iecit caſtra aſſyrioꝝ: ⁊ cōtriuit illos an E
gel⁹ dñi. Nā fecit ezechias qd̄ placuit
deo: ⁊ fortit̄ iuit i via dd̄ pr̄is ſui: quā
mādauit illi eſaias ꝓp̄ha magn⁹ ⁊ fide
lis i ɔſpectu dei. In dieb⁹ ip̄i⁹ retro re 4.
diit ſol: ⁊ addidit regi vitam. Sp̄ū ma Eſ.
gno vidit vltima ⁊ cōſolat⁹ ē lugētes
i ſion: vſq̧ i ſempiternū. Oſtēdit futura
⁊ abſcōdita añq̧ euenirēt. ¶ XLIX

M Emoria ioſie i cōpoſitiōe odo- A
ris facta: op⁹ pigmētarij. In oī 4.
ore q̄ſi mel indulcabit ei⁹ me-
moria: ⁊ vt muſica i cōuiuio vini. Ipſe
ē direct⁹ diuinit⁹ i pnīa gētꝭ: ⁊ tulit
abomiatiōes ipietatꝭ. Et gubernauit
ad dñm cor ip̄i⁹: ⁊ i dieb⁹ pctōꝝ corro
borauit pietatē. Preter dd̄ ⁊ ezechiā ⁊ B
ioſiā oēs pctm̄ cōmiſerūt: nā reliq̄rūt
legē altiſſimi reges iuda: ⁊ cōtēpſerūt
timorē dei. Dederūt ei regnū ſuū alijs
⁊ gloriā ſuā alienigene genti. Incēde- Hie
rūt electā ſctitatꝭ ciuitatē: ⁊ deſertas
fecerūt vias ip̄ius in manu hieremie.
Nā male tractauert illū: q̄ a vētre ma Hi
tris cōſecrat⁹ ē ꝓp̄ha: euertere ⁊ eruere
⁊ pdere: et iterū edificare ⁊ renouare. C
‖ Ezechiel q̄ vidit cōſpectū glīe: quā oñ Eze.
dit illi i curru cherubin. Nā cōmemo-
rat⁹ ē inimicoꝝ i imbri: bñfacere illis
q̄ oſtēderūt rectas vias. Et duodecim
ꝓp̄harū oſſa pullulāt de loco ſuo. Nā

corroborauerũt iacob: ꝛ redemerũt ſe
2.b i fide ꝟtut⁊ ſue. Quõ amplificem⁹ zoro
babel? Nã ꝛ ipa q̃ſi ſignũ in dextra ma
5.3.a nu iſrl‖ Et ieſũ filius ioſedech? Qui in
2.3.a dieb⁹ ſuis edificauerũt domũ: ꝛ exalta
uerũt tẽplũ ſctm̃ dño paratũ in gl'iam
7.a ſempiternã. Et neemias i memoria mul
D ti tp̄is: q̃ erexit nob muros euerſos: et
ſtare fecit portas et ſeras q̃ erexit do-
4.c mos nr̃as‖ Nemo nat⁹ ẽ in t̃ra qualis
0.b enoch: nã ꝛ ipe recept⁹ a t̃ra‖ Et ioſeph
13.b q̃ nat⁹ ẽ hõ pnceps frat̃: firmamẽtũ
4.g gẽtis: rector frat̃: ſtabilimẽtũ pp̄li: oſ
ſa ipi⁹ viſitata ſũt: ꝛ p⁹ mortẽ ꝓphetaue
rũt. Seth ꝛ ſem apud hoĩes gl'iam ad-
epti ſũt: ꝛ ſup oẽs alas in origine adã.
B SImon onie fili⁹ ſacerdos ¶ L
magn⁹: q̃ i vita ſua ſuffulſit do
mũ: ꝛ i dieb⁹ ſuis corroborauit
tẽplũ. Tẽpli etiã altitudo ab ipo fun-
data ẽ: duplex edificatio: ꝛ excelſi pari
etes templi. In dieb⁹ ipi⁹ emanauerũt
putei aq̃: ꝛ q̃ſi mare adimpleti ſũt ſu
pra modũ. Qui curauit gẽtẽ ſuã: ꝛ libe
rauit eã ꝑditiõe. Qui ꝑualuit amplifi
care ciuitatẽ q̃ adept⁹ ẽ gl'iam i ꝯuer-
ſatiõe gẽt⁊: ꝛ ingreſſũ dom⁹ et atriũ am
plificauit. Quaſi ſtella matutina i me
dio nebule. Et q̃ſi luna plena in dieb⁹
ſuis lucet. Et q̃ſi ſol refulgens: ſic ille
effulſit i tẽplo dei. Quaſi arc⁹ refulgẽs
inter nebulas gl'ie: ꝛ q̃ſi flos roſa̧ in
dieb⁹ vernis: ꝛ q̃ſi lilia q̃ ſũt in trãſitu
aq̃: ꝛ q̃ſi thus redolẽs in dieb⁹ eſtatis:
B Quaſi ignis effulgẽs ꝛ thus ardẽs in
igne. Quaſi vas auri ſolidũ: ornatũ oĩ
lapide ꝑcioſo. Quaſi oliua pullulãs et
cypſſus i altitudie ſe extollẽs. In acci
piẽdo ipm ſtolã gl'ie ꝛ veſtiri eũ in ꝯſũ-
matiõe ꝟtut⁊: i aſcẽſu altar⁊ ſcti glo
riã dedit ſctitat⁊ amictũ. In accipiẽ-
do aũt ꝑtes de manu ſacerdotũ ꝛ ipe
ſtãs iux̃ arã. Circa illũ corona frat̃: ꝛ
q̃ſi plãtatio cedri in monte libano: ſic
circa illũ ſteterũt q̃ſi rami palme et oẽs
filij aaron i gl'ia ſua. Oblatio aũt dñi
in manib⁹ ipo̧: corã oĩ ſynagoga iſrl':
et ꝯſũmatiõe fungẽs in arã: amplifica
re oblatiões excelſi regis: porrexit ma-
nũ ſuã i libatiõe: ꝛ libauit d̃ ſãguine
C vue. Effudit i fũdamẽto altar⁊ odorẽ
diuinũ excelſo pncipi. Tũc exclamaue
rũt filij aarõ: in tubis ductilib⁹ ſonue-
rũt: ꝛ auditã fecerũt vocẽ magnã i me
moriã corã dño. Tunc oĩs pp̄s ſil' ꝓpe
rauerũt ꝛ ceciderũt i faciẽ ſup t̃rã ad-
orare dñm deũ ſuũ: ꝛ dare pces oipotẽ
ti deo excelſo. Et amplificauerũt pſallẽ
tes in vocib⁹ ſuis ꝛ in magna domo fa
ctus ẽ ſon⁹ ſuauitatis plen⁹. Et roga-
uit pp̄s dñm excelſũ in pce vſq̧ dũ ꝑfe
ctus ẽ honor dñi: ꝛ mun⁹ ſuũ ꝑfecerũt.
Tũc deſcẽdẽs man⁹ ſuas extulit i oẽs
ꝯgregatiões filio̧ iſrl': date gl'iam deo
a labijs ſuis: ꝛ i noĩe ipi⁹ gl'iari. Et ite
rauit orõnẽ ſuã: volẽs oſtẽdere ꝟtutẽ
dei. Et pl⁹ orauit deũ oĩm. Qui magna D
fecit i oĩ terra: q̃ auxit dies nr̃os a vẽ-
tre mr̃is nr̃e: et fec̃ nobiſcũ ſm ſuã mi
ſericordiã: det nob iocũditatẽ cordis:
et fieri pacẽ i dieb⁹ nr̃is in iſrl' ꝑ dies
ſempiternos: credere iſrl' nobiſcũ eẽ dei
miſcdiã: vt liberet nos i dieb⁹ ſuis Du
as gentes odit aĩa mea: tertia aũt nõ
ẽ gẽs quã oderi. Qui ſedẽt in mõte ſe
ir: ꝛ philiſtijm: et ſtult⁹ pp̄s q̃ habitat
in ſychimis. Doctrinã ſapiẽtie ꝛ diſci
pline ſcripſit i codice iſto Jeſus filius
ſyrach hieroſolimita: q̃ renouauit ſa-
piẽtiã de corde ſuo. Beat⁹ q̃ in iſt⁊ ver
ſat' bonis. Qui ponit illa i corde ſuo:
ſapiẽs erit ſemꝑ. Si eñ hec fecerit: ad
oĩa valebit: q2 lux dei veſtigiũ ei⁹ eſt.
¶ Orõ Jeſu filij ſyrach. ¶ LI
COnfitebor tibi domie rex: et col B
laudabo te deũ ſaluatorẽ meũ.
Cõfitebor nomi tuo: qm̃ adiutor et ꝓ-
tector fact⁹ es mihi: et liberaſti corp⁹
meũ a ꝑditione: a laqueo lingue iniq̃:
et a labijs opantiũ mẽdaciũ: et in cõ-
ſpectu aſtantiũ fact⁹ es mihi adiutor. Job.5.c
Et liberaſti me ſm multitudinẽ miſe-
ricordie nois tui: a rugiẽtib⁹ ꝑparatis
ad eſcã: de manib⁹ q̃rentiũ aiam meã:
et de portis tribulationũ q̃ circũdede
rũt me: a pſſura flãme q̃ circũdedit me
et in medio ignis nõ ſũ eſtuat⁹. De al-
titudine ventr⁊ inferi et a lingua coin Ventris
q̃nata et a ꝟbo mẽdacij: a rege iniq̃: ꝛ
a ligua iniuſta. Laudabit vſq̧ ad mor
tẽ aĩa mea dñm: ꝛ vita mea appropin-
quãs erat i inferno deorſũ. Circũdede B
rũt me vndiq̧: ꝛ nõ erat q̃ adiuuaret.
Reſpiciẽs erã ad adiutoriũ hoĩm: ꝛ nõ
erat. Memorat⁹ ſũ miſcdie tue dñe: et
cooꝑatiõis tue q̃ a ſeclo ſũt qm̃ eruis
ſuſtinẽtes te dñe: ꝛ liberas eos d̃ mani
bus gẽtiũ. Exaltaſti ſup t̃rã habitati-

onē meā: ⁊ ꝓ morte defluētl dep̄catas
ſū. Inuocaui dn̄z p̄rem dn̄i mei: vt nō
derelinq̄t me ī die tribulatiōis mee: et
ī t̄pe ſup̄boꝝ ſine adiutorio. Laudabo
nomē tuū aſſidue: ⁊ collaudabo illō ī
ꝯfeſſiōe: ⁊ exaudita ē oīo mea. Et libe-
raſti me de ꝑditiōe: ⁊ eruiſti me de t̄pe
iniq̄. Propterea ꝯfitebor ⁊ laudē dicā ti
bi: ⁊ b̄ndicā nomē dn̄i. Cū adhuc iuni-
or ſū: p̄uſq̄ oberrarē q̄ſiui ſapiaz palā
C ī oīone mea. Añ t̄p̄s poſtulabā ꝓ illa:
⁊ vſq̄ ī nouiſſimis inquirā eā: ⁊ flore-
bit tāq̄ p̄requox vua. Letatū ē cor me-
um ī ea: ambulauit pes me⁹ iter rectū:
in iuuētute mea īueſtigabā eā. Incli-
naui modice aurē meā et excepi illaz.
Multā iueni ī meip̄o ſapiam: ⁊ multū
ꝓfeci ī ea. Dāti mihi ſapiam dabo glo
riā. Cōſiliat⁹ ſū eñ vt facerē illā: ꝫela-
tus ſū bonū ⁊ nō ꝯfundar. Colluctata
ē aīa mea ī illa: ⁊ in faciēdo eā ꝯfirma
tus ſū. Man⁹ meas extēdi in altū: ⁊ in
ſapia eius luxit aīa mea: ⁊ ignorātias
meas illumīauit. Aīam meā direxi ad
illā: ⁊ in agnitiōe iueni eā. Poſſedi cuz
ip̄is cor ab īitio: ꝓpt̄ h̄ n̄ dereliq̄rvent
me⁹ ꝯturbat⁹ ē q̄rēdo illā: ꝓpterea bonā
D poſſidebo poſſeſſionez. Dedit eñ mihi
dn̄s linguā mercedē meā: ⁊ in ip̄a lau
dabo eū. Appropiate ad me indocti: et
cōgregate vos ī domū diſciplie. Quid
ad adhuc retardat̄? et q̄d dicit̄ ī his?
Aīe vr̄e ſitiunt vehemēter. Aperui os
Eſa.55.a meū: ⁊ locut⁹ ſū. Cōparate vobis ſine
argēto ſapientiā: ⁊ collū vr̄m ſubiicite
iugo ei⁹: ⁊ ſuſcipiat aīa vr̄a diſciplinā.
B.6.b In p̄rimo eſt eñ inuenire eā. Uidete
oculis vr̄is q̄r modicū laboraui: ⁊ iue-
ni mihi multā requiē. Aſſumite diſci-
plinā ī mīto numero argēti ⁊ copioſū
aurū poſſidete ī ea. Letet̄ aīa vr̄a ī mi-
ſericordia ei⁹: et nō ꝯfundemini ī lau-
de ei⁹. Operamini op⁹ vr̄m añ t̄p̄s: ⁊ da
bit vob̄ mercedē vr̄am in tēpore ſuo.
¶ Explicit liber Eccl̄iaſticus. Incipit
oratio Salomonis.

Et inclinauit ſalomō genua
ſua ī cōſpectu totius eccleſie
iſrl̄: ⁊ aperuit man⁹ ſuas ad
3.Re.8.c celū ⁊ dixit: Dn̄e de⁹ iſrl̄ nō ē ſilis de⁹
in celo ſurſū: neq̄ ī terra deorſū: q̄ cu-
ſtodis teſtamētū tuū et miſc̄diam pue
ris tuis euntib⁹ ī cōſpectu tuo in toto
corde: ſeruās puero tuo dauid q̄ locu-
tus es illi: ⁊ locut⁹ es in ore tuo: ⁊ ī ma
nu tua impleſti: q̄ſi dies iſte. Et nunc
dn̄e deus iſrl̄ cuſtodi puero tuo dauid
p̄ri meo q̄ locut⁹ es illi dicēs: Non de-
erit tibi vir a facie mea ſedēs ī throno
iſrl̄: verūtñ ſi cuſtodierint filii tui legē
meā: ⁊ in p̄ceptis meis ambulēt: ſicut
ambulauerūt in cōſpectu meo fideles.
Et nūc dn̄e de⁹ iſrl̄: creditū ē verbū q̄d
locut⁹ es puero tuo dauid: q̄ñ ſi vere
habitabit de⁹ cū hoīb⁹ in terra. Si ce-
lū et celi celoꝝ nō ſufficiāt tibi: quāto
magis dom⁹ hec quā edificaui? Sz re-
ſpicias ad oīonez ſui tui: ⁊ dep̄catiōez
ei⁹: vt exaudias dn̄e placatiōez oīonis
quā puer tu⁹ orat corā te hodie: vt ſint
oculi tui ſup̄ domū hanc die ac nocte:
in locū quē dixiſti: īuocari nomē tuū:
et exaudias oīonez quā puer tu⁹ orat
in h̄ loco: et exaudias p̄catiōnē pueri
tui ⁊ p̄p̄li tui iſrl̄: ſi orauerit ī loco iuſto
et exaudias ī loco habitatiōis de celo:
⁊ exaudias ⁊ ꝓpiti⁹ ſis ſi peccauerit vir
in te. ¶ Explicit oratio Salomōis. In
cipit prologus in Eſaiam ꝓphetam.

Nemo cū ꝓphetas verſib⁹ vi-
derit eē deſcr̄ptos: metro eos
eſtimet apd̄ hebreos ligari: ⁊
aliq̄d ſimile habere de pſal-
mis vel operib⁹ ſalomonis. Sed q̄d in
Demoſthene et Tullio ſolet fieri: vt ꝑ
cola ſcribant̄ et comata: q̄ vtiq̄ ꝓſa ⁊
nō verſib⁹ cōſcripſerūt. Nos q̄z vtilita
ti legentiū ꝓuidentes: interp̄tationē
nouā nouo ſcribēdi genere diſtinxim⁹
Ac primū de eſaia ſciēdū: q̄ in ſmone
ſuo diſert⁹ ſit: q̄ppe vt vir nobilis ⁊ vr-
bane elegātie: nec habēs q̄cq̄ ī eloq̄o
ruſticitat̄ admixtū. Unde accidit: vt
p̄ ceteris florem ſmonis ei⁹: trāſlatio
nō potuerit cōſuare. Deinde etiā hoc
adiiciēdū: q̄ nō tam ꝓpheta dicēdus
ſit: q̄ȝ euāgeliſta. Ita eñ vniūſa chriſti
eccleſieq̄ myſteria ad liquidū ꝓſecut⁹
eſt: vt nō putes eū de futuro vaticinari
ſz de p̄teritis hiſtoriā texere. Unde cō
iictio noluiſſe tūc t̄p̄is ſeptuaginta iter
pretes fidei ſue ſacramēta ꝑſpicue eth-
nicis ꝓdere: ne ſācꝶū canib⁹: ⁊ marga
ritas porcis darēt: q̄ cū hāc editiōez le
geritis ab illis aīaduertet̄ abſcōdita.
Nec ignoro quāti laboris ſit ꝓphas in
telligere: nec facile quēpiā poſſe iudi-
care de interp̄tatione: niſi intellexerit

ante q̄ legerit. Nos ꝗ3 patere morſib⁹
plurimoꝝ: q̄ ſtimulāte inuidia: qđ cō-
ſequi nō valēt deſpiciunt. Sciēs ꝗ et
prudēs in flāmā mitto manū: ⁊ nihilo
min⁹ h̄ a faſtidioſis lectorib⁹ ꝑcor: vt
quō greci poſt ſeptuaginta trāſlatores
aquilā ⁊ ſymmachū: et theodotionē le-
gūt: vt ob ſtudiū doctrine ſue: vel vt ſe
ptuaginta mag⁹ ex collatiōe eoꝝ itel-
ligāt: ſic et iſti ſaltē vnū p⁹ priores ha-
bere dignent interp̄tē. Legāt prius: et
poſtea deſpiciāt ne videant nō ex iudi
cio: ſ3 ex odij p̄ſumptiōe ignorata dā-
nare. Prophetauit aūt eſaias in hieru
ſalē et in iudea: necdū decē tribub⁹ in
captiuitatē ductis: ac d̄ vtroq3 regno:
nūc cōmixtim: nūc ſeparatim texit ora-
culū. Et cū interdū ad p̄ſentē reſpici-
at hiſtoriā: ⁊ poſt babylonic captiuita
tē reditū ppl'i ſignificet in iudeā: tn̄ om
nis ei⁹ cura de vocatiōe gentiū ⁊ d̄ ad
uentu chriſti ē. Quē quāto plus ama-
tis o paula et euſtochiū: tāto mag⁹ ab
eo petite: vt ꝓ obtrectatione p̄ſenti q̄
me indeſinēter emuli laniāt: ipſe mihi
mercedē reſtituat in futuro: q̄ ſcit me
ob h̄ in pegrine lingue eruditione ſu-
daſſe: ne iudei de falſitate ſcripturarū
eccleſijs eius diutius inſultarent.

¶ Explicit plogus. Incipit argumentū.

Esaias in hierl'm nobili genere
ortus ē: ibiq3 ꝓphetauit. Sub
manaſſe rege ſect⁹ in duas par-
tes occubuit. Sepultuſq3 ē ſub quercu
rogel: iux̄ tranſitū aq̄ꝝ: q̄s olim Eze-
chias rex iacto obſtruxerat puluere.

¶ Explicit argumētū. Incipit Eſaias
ꝓpheta. Capl'm I

A Uiſio eſaie fi-
lij amos: quā vidit ſup
iudā et hieruſalē: in die
bus ozie ioathan achaz:
⁊ ezechie regū iuda. Audite celi ⁊ auri
bus ꝑcipe terra: qm̄ dn̄s locut⁹ eſt. Fi-
lios enutriui ⁊ exaltaui: ipi aūt ſpreue
rūt me. Cognouit bos poſſeſſorē ſuū: ⁊
aſin⁹ p̄ſepe dn̄i ſui. Iſrl' āt me nō cog-
nouit: ⁊ ppl's me⁹ nō itellexit. Ue gēti
peccatrici: ꝑplo graui iniq̄tate: ſemini
B nequā: filijs ſceleratis. Dereliquerūt
dn̄m blaſphemauerūt ſāctū iſrl': ab ali
enati ſunt retrorſū. Sup q̄ ꝑcutiā vos
vltra addētes p̄uaricationē? Omē ca-
put languidū ⁊ omē cor merēs. A pl̄ā-
ta pedis vſq3 ad verticē: nō ē in eo ſa-
nitas. Uuln⁹ et liuor et plaga tumēs:
nō ē circūligata nec curata medicamī
ne: neq3 fota oleo. Terra vr̄a deſerta:
ciuitates vr̄e ſuccenſe igni. Regiones
vr̄am corā vobis alieni deuorāt: ⁊ de-
ſolabit̄ ſicut in vaſtitate hoſtili. Et de C
relinquet̄ filia ſion vt vmbraculū i vi
nea: ⁊ ſicut tugurū i cucumerario: ſi-
cut ciuitas q̄ vaſtat̄. Niſi dn̄s exerci- Ro.9.f
tuū reliq̄ſſet nobis ſemen q̄ſi ſodoma Gen.19.e
fuiſſem⁹: et q̄ſi gomorra ſiles eſſemus.
Audite verbū dn̄i p̄ncipes ſodomoꝝ:
ꝑcipite aurib⁹ legē dei vr̄i ppl's gomor
re. Quo mihi multitudinē victimarū
vr̄aꝝ dicit dn̄s? Plen⁹ ſū. Holocauſta Hiere.6.e
arietū et adipē pinguiū ⁊ ſanguinē vi
tulorū et agnoꝝ et hircoꝝ nolui. Cum D
veneritis aū conſpectū meū: q̄s q̄ſiuit
hec de manib⁹ vr̄is: vt ambularet⁹ in
atrijs meis? Ne offeratis vltra ſacrifi-
ciū fruſtra. Incenſū abominatio ē mi Amos.5.f
hi. Neomeniā ⁊ ſabbatū ⁊ feſtiuitates
alias nō ferā. Iniqui ſūt cet⁹ vr̄i. Kalē
das vr̄as et ſolennitates vr̄as odiuit
aīa mea: facta ſūt mihi moleſta. Labo Hiere.6.c
raui ſuſtinēs: Et cū extenderit⁹ man⁹ Prou.21.d
veſtras: auertā oculos meos a vob: et
cū multiplicauerit⁹ oratiōes: nō exau-
diā. Man⁹ eñ vr̄e ſāguine plene ſunt. I.59.a
Lauamini: mūdi eſtote: auferte maluꝫ E
cogitationū vr̄aꝝ ab ocul' meis. Qui-
eſcite agere ꝑuerſe: diſcite benefacere.
Querite iudiciū: ſubuenite oppreſſo: iu
dicate pupillo: defendite viduā: ⁊ veni-
te ⁊ arguite me dic dn̄s. Si fuerit pec-
cata vr̄a vt coccinū: q̄ſi nix dealbabū-
tur: ⁊ ſi fuerint rubra q̄ſi vermicul⁹: ve
lut lana alba erūt. Si volueritis et au-
dieritis me: bona terre comedet⁹. Q ſi
nolueritis: ⁊ me ad iracūdiā ꝓuocauerī
tis: gladi⁹ deuorabit vos: q2 os dn̄i lo
cutū ē. Quō facta ē meretrix ciuitas fi
delis: plena iudicij? Iuſticia habitauit F
i ea: nūc āt homicide. Argētū tuū v̄ſū
ē i ſcoriā: vinū tuū mixtū eſt aq̄. Prin
cipes tui infideles: ſocij furū. Oēs di-
ligunt munera: ſequūt̄ retributiones.
Pupillo nō iudicāt: ⁊ cauſa vidue nō Hiere.5.g
ingredit̄ ad illos. Propter h̄ ait dn̄s
de⁹ exercituū fort⁹ iſrl'. Heu ego ꝯſola-
bor ſup hoſtib⁹ meis: ⁊ vindicabor de
inimic' meis Et ꝯuertā manū meā ad te

⁊ excoquā ad purū ſcoriā tuā: ⁊ auferā
oē ſtānū tuū: et reſtituā iudices tuos
vt fuerūt prius et ↄſiliarios tuos ſicut
B antiq̄t⁹. Poſt hec vocaberis ciuitas iu
ſti: vrbs fidel'. Sion i iudicio redimet:
et reducēt eā i iuſticia. Et ↄteret ſcele-
ſtos ⁊ peccatores ſil': ⁊ q̄ dereliq̄rūt do-
minū: cōſumēt. Cōfundent eñ ab ido
Ro.6.b lis q̄b⁹ ſacrificauerūt. Et erubeſcetis
ſup hortis q̄s elegeratis: cū fueritis ve-
lut querc⁹ defluētib⁹ folijs: ⁊ velut hor
I.29.b tus abſq; aq̄. Et erit fortitudo vr̄a vt
fauilla ſtuppe: et opus vr̄m q̄ſi ſcintil-
la: et ſuccēdet vtrūq; ſil': ⁊ nō erit q̄ ex
B Erbū qḋ vidit (tinguat. II
V eſaias fili⁹ amos ſup iudeā et
Mich.4.a hierl'm. Et erit i nouiſſimis die
bus ꝑparat⁹ mons dom⁹ dn̄i i vertice
mōtiū: ⁊ eleuabit ſup colles. Et fluent
ad eū oēs gētes: ⁊ ibūt p̄p̄li multi ⁊ di
Ibidem cent. Uenite: aſcēdam⁹ ad mōtē dn̄i: ⁊
ad domū dei iacob: ⁊ docebit nos vias
ſuas et ambulabim⁹ i ſemitis ei⁹: q2 de
ſion exibit lex: et verbū dei de hierl'm.
Et iudicabit gētes: ⁊ arguet populos
B mltos. Et cōflabūt gladios ſuos i vo-
Mich.4.b meres et lāceas ſuas i falces. Nō leua
bit gens ↄ gentē gladiū: nec exercebū-
tur vltra ad p̄liū. Dom⁹ iacob: venite
et ambulem⁹ in lumie dei nr̄i. Proie-
ciſti eñ p̄p̄lm tuū domū iacob: q2 reple
ti ſūt vt oli: et augures habuert vt phi
liſtijm: et pueris alienis adheſerūt. Re
pleta ē terra argēto et auro: ⁊ nō eſt fi
nis theſauro⁊ ei⁹. Et repleta eſt terra
ei⁹ eq̄s: et inumerabiles q̄drige eius.
Et repleta ē terra ei⁹ idolis. Opus ma
nuū ſua⁊ adorauerūt: qḋ fecerūt digi
C ti eo⁊. Et incuruauit ſe hō: et humili-
atus ē vir. Ne ḡ dimittas eis. Ingrede
re i petrā: et abſcōdere i foſſa humo a
facie timoris dn̄i: et a gl'ia maieſtatis
ei⁹. Oculi ſublimis hois hūiliati ſūt:
⁊ incuruabit altitudo viro⁊. Exalta-
bit āt dn̄s ſol⁹ i die illa: q2 dies dn̄i ex-
ercituū ſup oēm ſupbū: ⁊ excelſū: ⁊ ſup
oēs arrogātē: ⁊ hūiliabit: ⁊ ſup oēs ce
dros libani ſublimes ⁊ erectas: et ſup
oēs querc⁹ baſan: ⁊ ſup oēs mōtes ex-
celſos: ⁊ ſup oēs colles eleuatos: ⁊ ſup
oēm turrē excelſam: et ſup oēm murū
munitū: ⁊ ſup oēs naues tharſis: ⁊ ſu-
D per oē qḋ viſu pulchrū ē. Et incurua-
bit ois ſublimitas hoim: ⁊ humiliabi
tur altitudo viro⁊. Et eleuabit dn̄s ſo
lus in die illa: et idola penit⁹ ↄterent.
Et introibūt i ſpeluncas petrarū: et in Lu.
voragines fre a facie formidinis dn̄i: Ap.
et a gl'ia maieſtatis ei⁹: cū ſurrexerit ꝑ-
cutere frā. In die illa ꝓiciet hō idola I.31
argēti ſui et ſimulacra auri ſui. q̄ fece
rat ſibi vt adoraret talpas ⁊ veſptilio
nes. Et ingrediet ſciſſuras petra⁊: et i Lu.
cauernas ſaxo⁊ a facie formidis dn̄i: ⁊
a gl'ia maieſtatis ei⁹: cū ſurrexerit ꝑcu-
tere terrā. Quieſcite ḡ ab hoie cui⁹ ſpi
rit⁹ i narib⁹ ē: q2 excelſus reputat⁹ eſt
Ecce eñ dn̄ator dn̄s (iſte. III A
exercituū auferet ab hierl'm et
ab iuda validū ⁊ fortē: oēm ro
bur panis: ⁊ oē robur aq̄: ⁊ fortē ⁊ vi⁊
bellatorē: ⁊ iudicē et ꝓphetā: et ariolū
et ſenē ꝑncipē ſup q̄nq̄ginta: ⁊ hono-
rabilē vultu: et ↄſiliariū: ⁊ ſapiētes de
architectis: ⁊ prudētē eloquij myſtici.
Et dabo pueros ꝑncipes eo⁊: ⁊ effemi
nati dn̄abunt eis. Et corruet p̄p̄ls vir
ad virū: ⁊ vnuſq̄ſq; ad ꝓximu3 ſuum.
Tumultuabit puer ↄ ſenē et ignobil'
ↄ nobilē. Apprehēdet eñ vir frē3 ſuū
domeſticū p̄ris ſui: ⁊ dicet: Ueſtimētu3
tibi ē: ꝑnceps eſto nr̄: ruina āt hec ſub
manu tua. Rn̄debitq; i die illa dicēs:
Nō ſū medic⁹: ⁊ in domo mea nō ē pa- B
nis neq; veſtimentū. Nolite ↄſtituere
me ꝑncipē p̄p̄li. Ruit eñ hierl'm et iu-
das ↄcidit: q2 lingua eo⁊ ⁊ adinuētio
nes eo⁊ ↄ dn̄m: vt ꝓuocarēt oculos ma
ieſtatis ei⁹. Agnitio vult⁹ eo⁊ rn̄debit
eis: ⁊ pctm̄ ſuū q̄ſi ſodoma ꝑdicauert:
nec abſcōderūt. Ue aie eo⁊ q̄m reddi-
ta ſūt eis mala. Dicite iuſto q̄m bene:
q̄m fructū adinuentionū ſuarū come-
det. Ue impio i malu3. Retributio eñ
manuū ei⁹ fiet ei. Populū meū exacto-
res ſui ſpoliauert: ⁊ mlieres dn̄ate ſūt
eis. Popule me⁹ q̄ te beatū dicunt: ipi C
te decipiūt: ⁊ viā greſſuū tuo⁊ diſſipāt
Stat ad iudicādū dn̄s: ⁊ ſtat ad iudi-
candos p̄p̄los. Dn̄s ad iudiciū veniet: L.
cū ſenib⁹ p̄p̄li ſui ⁊ ꝑncipib⁹ eius. Uos
eñ depaſti eſtis vineā meam: ⁊ rapina
paupis in domo vr̄a. Quare atteritis
p̄p̄lm meū: ⁊ facies pauperū cōmolitis
dicit dn̄s exercituū? Et dixit dn̄s de⁹.
Pro eo ꝙ eleuate ſūt filie ſion: ⁊ ābu-
lauerūt extēto collo: ⁊ nutib⁹ oculorū
ibāt: ⁊ plaudebāt: ⁊ ambulabāt: ⁊ pedi

bus ſuis cōpoſito gradu īcedebāt: de-
caluabit dn̄s verticē filiarꝝ ſion: ⁊ dn̄s
D crinē earꝝ nudabit. In die illa auferet
dn̄s ornamētū calciamētorꝝ ⁊ lunulas
⁊ torques ⁊ monilia ⁊ armillas et mi-
tras ⁊ diſcriminalia et periſcelides et
murenulas ⁊ olfactoriola ⁊ inaures ⁊
anulos: at gēmas i frōte pēdētes ⁊ mu
tatoria ⁊ palliola ⁊ lintheamina ⁊ ac⁹
et ſpecula et ſyndones ⁊ vittas ⁊ theri
ſtra. Et erit ꝓ ſuaui odore fetor: ⁊ ꝓ zo
na funicul⁹: et ꝓ criſpātī crine caluici-
um: ⁊ ꝓ faſcia pectorali cilicium. Pul
cherrimi q̄s viri tui gladio cadēt: ⁊ for
tes tui in ꝑlio. Et merebūt atq̄ luge-
būt porte ei⁹: et deſolata i t̄ra ſedebit.
B Et apprehēdēt ſeptē mu- IIII
lieres virū vnū i die illa dicen-
tes: Panē nr̄m comedem⁹: ⁊ ve
ſtimētis nr̄is operiemur: tm̄modo inuo
cet nomē tuū ſup nos: aufer opprobri
um nr̄m. In die illa erit germē dn̄i in
magnificētia: ⁊ glr̄ia fruct⁹ terre ſubli-
mis: et exultatio his q̄ ſaluati fuerint
de iſrl̄. Et erit ois q̄ relict⁹ fuerit i ſiō:
et reſidu⁹ in hierl̄m: ſanct⁹ vocabit ois
B q̄ ſcript⁹ ē in vita in hierl̄m. Si ablue
rit dn̄s ſordē filiarū ſiō: et ſāguinē hie
ruſalē lauerit de medio eius: in ſpū iu
dicij ⁊ ſpū ardoris. Et creauit dn̄s ſup
oēm locū mōtis ſion: et vbi inuocat⁹ ē:
14.e nubē p diē ⁊ fumū et ſplendorē ignis
flāmātis in nocte. Sup oēm em̄ glr̄iaz
ꝓtectio: et tabernaculū erit in vmbra-
culū diei ab eſtu: et in ſecuritatē ⁊ abſ
conſionē a turbine ⁊ a pluuia. V
A Cantabo dilecto meo cāticū pa
trueli mei: vinee ſue. Uinea fa-
cta ē dilecto meo: i cornu filio
olei. Et ſepiuit eā: ⁊ lapides elegit ex
?.2.b ea: et plātauit vineā electā. Et edifica-
.21.d uit turrim i medio eius: ⁊ torcular ex-
truxit i ea Et expectauit vt faceret vuas
et fecit labruſcas. Nūc ḡ habitatores
hierl̄m ⁊ viri iuda: iudicate int̄ me et
?.2.b vineā meā. Quid ē qd debui vltra fa-
B cere vinee mee: ⁊ nō feci ei? An q̄ expe
ctaui vt faceret vuas: ⁊ fec labruſcas?
Et nūc oſtēdā vob q̄d ego faciā vinee
mee. Auferā ſepē ei⁹: et erit in direpti
onē. Diruā maceriā ei⁹: et erit i cōcul-
cationē: ⁊ ponā eā deſertā Nō putabi
tur ⁊ n̄ fodiet: ⁊ aſcēdēt ſup eā vepres
et ſpine: et nubib⁹ mādabo ne pluant
ſup eā imbrē. Uinea aūt dn̄i exercituū
dom⁹ iſrl̄ ē: ⁊ viri iuda germē ei⁹ dele
ctabile. Et expectaui vt faceret iudici-
um: ⁊ ecce iniq̄tas: et iuſticiā: ⁊ ecce cla
mor. Ue q̄ ꝯiūgitis domū ad domū: et C
agrū agro copulat̄ vſq̄ ad terminū lo
ci. Nūqd habitabit̄ vos ſoli in medio
t̄re? In aurib⁹ meis ſūt hec dic̄ dn̄s ex-
ercituū. Niſi dom⁹ multe deſerte fuerit
grādes ⁊ pulchre: et abſq̄ habitatore.
Decē em̄ iugera vineaꝝ faciēt lagun-
culā vnā: ⁊ trigīta modij ſemētis faci-
ent modios tres. Ue q̄ ꝯſurgit̄ mane
ad ebrietatē ſectādā et potādū vſq̄ ad
veſperā vt vino eſtuetis. Cithara ⁊ ly-
ra et tympanū et tibia et vinū in con-
uiuijs vr̄is: et opus dn̄i nō reſpicitis:
nec opa manuū ei⁹ ꝯſideratis. Propte- D
rea captiu⁹ duct⁹ ē p̄pl's me⁹: q: nō ha-
buit ſciam: et nobiles ei⁹ iterierūt fa-
me: et multitudo ei⁹ ſiti exaruit. Pro- Abac.2.b
pterea dilatauit infern⁹ aiam ſuam et
aperuit os ſuū abſq̄ vllo termio Et de
ſcēdēt fortes ei⁹: ⁊ p̄pl's ei⁹ et ſublimes
glorioſiq̄ ei⁹ ad eū. Et incuruabit hō
⁊ humiliabit vir: et oculi ſublimiū de
primēt. Et exaltabit dn̄s exercituū in
iudicio: ⁊ de⁹ ſctūs ſctificabit in iuſti-
cia. Et paſcēt agni iux̄ ordinē ſuū: et
deſerta i vbertatē verſa aduene come-
dēt. Ue q̄ trahit̄ iniq̄tatē i funiculis E
vanitat̄: et q̄ſi vinculū plauſtri pctm̄.
Qui dicit̄: feſtinet: ⁊ cito veniat opus
ei⁹: vt videam⁹ et appropiet et veniat
ꝯſiliū ſc̄ti iſrl̄: ⁊ ſciem⁹ illud. Ue q̄ di- Prou.20.c
cit̄ malū bonū: ⁊ bonū malū: ponētes
tenebras lucē: ⁊ lucē tenebras: ponen-
tes amaꝝ i dulce: ⁊ dulce i amaꝝ. Ue Prou.3.a
q̄ ſapiētes eſt̄ i ocul̄ vr̄is: ⁊ corā vob- Ro.12.d
metip̄is prudētes. Ue q̄ potētes eſtis
ad bibēdū vinū: ⁊ viri fortes ad miſcē
dā ebrietatē. Qui iuſtificat̄ impiū ꝓ Prou.17.c
munerib⁹: ⁊ iuſticiā iuſti aufert̄ ab eo F
Propter h̄ ſicut deuorat ſtipulā ligua
ignis: ⁊ calor flāme exurit: ſic radix eo
rū q̄ſi fauilla erit: ⁊ germē eoꝝ vt pul-
uis aſcēdet. Abiecerūt em̄ legē dn̄i ex
ercituū: ⁊ eloquiū ſc̄ti iſrl̄ blaſphema
uerūt. Ideo irat⁹ ē furor dn̄i i p̄plm̄ ſuū: Nu.11.g
⁊ extēdit manū ſuā ſup eū: ⁊ pcuſſit eū
Et ꝯturbati ſūt mōtes: ⁊ facta ſūt mor
ticina eorū q̄ſi ſtercus in medio plate-
arū. In his oibus nō ē auerſus furor I.9.c.⁊.10.a
eius: ſed adhuc manus eius extenta.

J.11.g Et eleuabit ſignū in nationibꝰ ꝓcul:
et ſibilabit ad eū de finibꝰ terre ⁊ ecce
G feſtinꝰ velociter veniet. Nō ē deficiens
neqꝫ laborās ī eo: nō dormitabit neqꝫ
dormiet: neqꝫ ſoluet̄ cingulū renū eiꝰ:
nec rumpet̄ corrigia calciamēti eius.
Sagitte eiꝰ acute: ⁊ oēs arcꝰ eiꝰ exten-
ti. Ungule equoꝝ eiꝰ vt ſilex: ⁊ rote eiꝰ
q̄ſi impetꝰ tēpeſtatꝭ. Rugitꝰ eiꝰ vt leo-
nis: rugiet vt catuli leonū. Et frēdet ⁊
tenebit ꝑdam ⁊ amplexabit̄: ⁊ nō erit
q̄ eruat: ⁊ ſonabit ſup eū in die illa ſi-
cut ſonitꝰ maris. Aſpiciemꝰ ī terrā: et
ecce tenebre tribulatiōis: ⁊ lux obtene
brata eſt ī caligine eius. ¶ VI
B In anno q̄ mortuꝰ eſt rex ozias:
3.Re.22.c vidi dn̄m ſedentē ſup ſoliū ex-
2.Pa.18.d celſū ⁊ eleuatū: ⁊ ea q̄ ſub ipo erant re
plebāt tēplū. Seraphin ſtabant ſup il
lud: ſex ale vni: et ſex ale alteri. Duabꝰ
velabāt faciē eiꝰ: et duabꝰ velabāt pe-
des eiꝰ: ⁊ duabꝰ volabāt. Et clamabāt
Apo.4.c alter ad alterū: et dicebāt. Sāctꝰ ſāctꝰ
B ſanctꝰ dn̄s deꝰ exercituū: plena eſt oīs
terra glīa eiꝰ. Et cōmota ſunt ſuplimi
naria cardinū a voce clamātꝭ: ⁊ domꝰ
repleta ē fumo. Et dixi: Ue mihi q2 ta-
cui: q2 vir pollutꝰ labiīs ego ſū: ⁊ ī me-
dio ppl̄i polluta labia habētis ego ha
bito: ⁊ regē dn̄m exercituū vidi oculis
meis. Et volauit ad me vnꝰ d̄ ſeraphin
et ī manu eiꝰ calculꝰ quē forcipe tule-
rat de altari: ⁊ tetigit os meū et dixit:
C Ecce tetigi hec labia tua ⁊ auferet̄ ini
q̄tas tua: ⁊ peccatū tuū mūdabit̄. Et
audiui vocē dn̄i dicētis: Quē mittā: ⁊
q̄s ibit nobis? Et dixi: Ecce ego: mitte
me. Et dixit: Uade et dices ppl̄o huic.
Mat.13.b Audite audiētes ⁊ nolite itelligere: ⁊
Mar.4.d videte viſionē ⁊ nolite cognoſcere. Ex
Luc.8.b ceca cor ppl̄i huiꝰ ⁊ aures eiꝰ aggraua:
Actꝭ.24.f ⁊ oculos eiꝰ claude: ne forte videat ocu
Ro.11.b lis ſuis et auribꝰ ſuis audiat: et corde
ſuo itelligat ⁊ conuertat̄: ⁊ ſanē eū. Et
D dixi: Uſqꝫ q̄ dn̄e? Et dixit: Donec deſo-
lent̄ ciuitates abſqꝫ habitatore: ⁊ do-
mus ſine hoīe. Et terra relinquet̄ deſer-
ta: ⁊ lōge faciet dn̄s hoīes. Et multipli
cabit̄ q̄ derelicta fuerat ī medio terre
⁊ adhuc ī ea decimatio. Et ꝯuertet̄ et
erit ī oſteſiōez ſicut terebinthꝰ: et ſicut
Luc.1.a quercꝰ q̄ expandit ramos ſuos. Semē
B ſanctū erit id qd̄ ſteterit in ea.
4.Re.16.a Et factū ē: in diebꝰ achaz ¶ VII

filij ioathan filij ozie regꝭ iuda aſcen-
dit raſin rex ſyrie: ⁊ phacee filiꝰ rome-
lie rex iſrl̄ in hierl̄m ad ꝓliandū ꝯ eā:
et nō potuerūt debellare eā. Et nūcia-
uerunt domui dauid dicētes: Requieuit
ſyria ſup effraim ⁊ cōmotū ē cor eiꝰ et
cor ppl̄i eiꝰ ſicut mouet̄ ligna ſiluaꝝ a
facie vēti. Et dixit dn̄s ad eſaiā: Egre
dere in occurſū achaz tu et q̄ derelictꝰ
eſt iaſub filiꝰ tuꝰ: ad extremū aq̄ductꝰ
piſcine ſupioris in via agri fullonis: ⁊
dices ad eū: Uide vt ſileas. Noli time-
re: ⁊ cor tuū ne formidet a duabꝰ cau-
dis ticionū fumigātiū iſtoꝝ ī ira furo-
ris raſin regꝭ ſyrie ⁊ filij romelie: eo qꝫ
cōſiliū inierit ꝯtra te ſyria in malū: et
effraim ⁊ filiꝰ romelie dicētes: Aſcēda B
mus ad iudā ⁊ ſuſcitemꝰ eū: et auella-
mus eū ad nos: ⁊ ponamꝰ regē ī medio
eiꝰ filiū tabeel. Hec dicit dn̄s deꝰ. Nō
ſtabit ⁊ nō erit iſtud: ſꝫ caput ſyrie da-
maſcus: ⁊ caput damaſci raſin. Et ad-
huc ſexaginta ⁊ q̄nqꝫ āni: ⁊ deſinet ef-
fraim eē pp̄ls: ⁊ caput effraim ſamaria
et caput ſamarie filiꝰ romelie. Si non
crediderit: nō ꝑmanebit. Et adiecit
dn̄s loqui ad achaz dicens: Pete tibi
ſignū a dn̄o deo tuo ī ꝓfundū inferni:
ſiue ī excelſū ſupra. Et dixit achaz: Nō
petā: ⁊ nō tēptabo dn̄m. Et dixit: Au-
dite ḡ domꝰ dauid. Nūq̄d parū vobis
eſt moleſtos eē hoībꝰ q2 moleſti eſtis
et deo meo? Propter h̄ dabit dn̄s ipſe C
vobis ſignū. Ecce virgo cōcipiet ⁊ pa- M
riet filiū: ⁊ vocabit̄ nomē eiꝰ emanuel L.
Butyrū ⁊ mel comedet: vt ſciat repro-
bare malū et eligere bonū. Quia añqꝫ
ſciat puer reprobare malū ⁊ eligere bo
nū: derelinquet̄ terra ad quā tu dete-
ſtaris a facie duoꝝ regū ſuoꝝ. Addu-
cet dn̄s ſup te ⁊ ſup ppl̄m tuū ⁊ ſup do
mū pr̄is tui: dies q̄ nō venerūt a diebꝰ
ſepatiōis effraim a iuda cū rege aſſyri
oꝝ. Et erit ī die illa ſibilabit dn̄s mu
ſce q̄ eſt in extremo fluminū egypti: et
api q̄ ē ī terra aſſur: ⁊ venient ⁊ req̄eſcēt
oēs in torrētibꝰ valliū et in cauernis
petrarū ⁊ in oībꝰ frutectis ⁊ in vniuer
ſis foramibꝰ. In die illa: radet dn̄s in 2.
nouacula ꝯducta ī his q̄ trās flumē ſt D
in rege aſſyrioꝝ caput: ⁊ pilos pedū: ⁊
barbā vniuerſā. Et erit in die illa: nu-
triet homo vaccā boū: ⁊ duas oues: et
ꝑ vbertate lactis comedet butyrū. Bu

tyrū eīn et mel māducabit oīs homo
qui relictꝰ fuerit ī medio terre. Et erit
in die illa: oīs locus vbi fuerint mille
vites: mille argēteis: et in ſpinas ⁊ in
vepres erunt. Cū ſagittis ⁊ arcu ingre
dienꝛ illuc. Vepres eīn et ſpine erūt in
vniuerſa terra. Et oēs mōtes q̄ in ſar-
culo ſarienꝛ: nō veniet illuc terror ſpi
narū et veprū et erit in paſcuā bouis
et ī cōculcationē pecoris. VIII

A Et dixit dñs ad me: Sume tibi
librū grandē: et ſcribe ī eo ſtilo
hoīs velociter ſpolia detrahe:
cito p̄dare. Et adhibui mihi teſtes fi-
deles: vriā ſacerdotē et zachariā filiū
barachie. Et acceſſit ad ꝓphetiſſā ⁊ cō
cepit ⁊ pepit filiū. Et dixit dñs ad me:
Voca nomē eiꝰ accelera: ſpolia detra-
he: feſtina: p̄dari: qꝛ anteq̄ ſciat puer vo
care patrē ſuū ⁊ matrē ſuā: auferenꝛ forti
tudo damaſci: ⁊ ſpolia ſamarie corā re
ge aſſyriorū. Et adiecit dñs loq̄ ad me
B adhuc dicēs: Pro eo ꝙ abiecit populꝰ
iſte aq̄s ſyloe q̄ vadūt cū ſilētio ⁊ aſſū
pſit magis raſin ⁊ filiū romelie: ꝓpter
h̄ ecce dñs adducet ſuꝑ eos aq̄s fluminis
forteſ ⁊ mltaſ: regē aſſyrioꝝ ⁊ oēs gl'iaꝫ
eiꝰ. Et aſcendet ſuꝑ oēs riuos eiꝰ ⁊ flu
et ſuꝑ vniūſas ripas eiꝰ et ibit ꝑ iudā
inundās: ⁊ trāſiēs vſq̄ ad collū veniet
Et erit extēſio alarū eiꝰ implēs latitu-
dinē tre tue o emanuel. Cōgregamini
ppli ⁊ vincemini et audite vniūſe ꝓcul
tre. Cōfortamini ⁊ vincemini: accingi-
te vos ⁊ vicemini: inite cōſiliū ⁊ diſſi-
C pabiꝛ loq̄mini verbū et nō fiet: qꝛ no-
biſcū deus. Hec eīn ait dñs ad me. Si-
cut ī manu forti erudiuit me: ne irē in
via ppli huiꝰ dicēs: Nō dicatis: cōiura
tio. Oia eīn q̄ loq̄tur ppls iſte: cōiura-
tio eſt. Et timore eiꝰ nec timeatꝭ: neq̄
paueatis. Dñm exercituū ipm ſāctifi-
cate: ipe pauor veſter: ⁊ ipe terror vr: ⁊
erit vobis in ſāctificationē: in lapidē
aūt offenſionis ⁊ petrā ſcandali duo-
bus domibꝰ iſrl: et in laqueū ⁊ in rui-
nā habitātibꝰ hierlm. Et offendēt ex
eis plurimi: ⁊ cadent ⁊ cōterenꝛ: ⁊ irre
tienꝛ ⁊ capienꝛ. Liga teſtimoniū ſigna
legē in diſcipulis meis: expectabo do-
D minū q̄ abſcōdit faciē ſuā a domo ia-
2.c cob: ⁊ p̄ſtolabor eum. Ecce ego ⁊ pueri
mei q̄s dedit mihi dñs in ſignū ⁊ por-
tētū iſrl: a dño exercituū q̄ habitat in
monte ſion. Et cū dixerint ad vos: q̄rite
te a phitonibꝰ ⁊ a diuinis q̄ ſtridēt in
incātationibꝰ ſuis: nūq̄d nō populꝰ a
deo ſuo requiret viſionem ꝓ viuis a
mortuis? Ad legē magis ⁊ ad teſtimo-
niū. Qꝫ ſi nō dixerint iuxta verbū hoc:
nō erit eis matutina lux. Et trāſibit ꝑ
eā ⁊ corruet et eſuriet: ⁊ cū eſurierit ira
ſcetur et maledicet regi ſuo et deo ſuo.
Et ſuſpiciet ſurſū et ad terrā intuebiꝛ
⁊ ecce tribulatio ⁊ tenebre ⁊ diſſolutio
⁊ anguſtia ⁊ caligo ꝓſequēs: ⁊ nō pote
rit auolare de anguſtia ſua. IX

Primo tp̄e alleuiata eſt terra za- A
bulon et terra neptalim et no- Mat. 4.c
uiſſimo aggrauata ē via marꝭ
trās iordanē galilee gentiū. Populꝰ q̄
ambulabat in tenebris vidit lucē ma-
gnā: habitātibꝰ in regione vmbre mor
tis: lux orta eſt eis. Multiplicaſti gen-
tē: nō magnificaſti leticiā. Letabunꝛ
corā te ſicut q̄ letanꝛ ī meſſe: ſicut exul
tāt victores capta p̄da qn̄ diuidūt ſpo
lia. Iugū eīn oneris eiꝰ: ⁊ virgā hume
ri eiꝰ: ⁊ ſceptrū exactoris eiꝰ ſuꝑaſti: ſi
cut in die madian. Quia oīs violēta p̄
datio cum tumultu ⁊ veſtimētū mixtū
ſāguine erit in cōbuſtionē: ⁊ cibus ig-
nis. Paruulꝰ eīn natꝰ ē nobis: ⁊ filiꝰ B
datꝰ eſt nobis. Et factꝰ ē p̄ncipatꝰ ſuꝑ
humerū eiꝰ: ⁊ vocabiꝛ nomē eiꝰ admi
rabilis: ꝯſiliariꝰ: deus fortꝭ: pater futu
ri ſeculi: p̄nceps pacꝭ. Multiplicabiꝛ
eiꝰ impiū ⁊ pacꝭ n̄ erit finis. Suꝑ ſoli
um dauid ⁊ ſuꝑ regnū eiꝰ ſedebit: vt cō
firmet illud ⁊ corroboret in iudicio et
iuſticia amodo et vſq̄ in ſempiternū. L. 59.
Zelꝰ dñi exercituū faciet h̄. Verbū mi-
ſit dñs in iacob: ⁊ cecidit ī iſrl. Et ſciet
oīs ppls effraim ⁊ habitātes ſamariā
in ſuꝑbia ⁊ magnitudine cordis dicē
tes: Lateres ceciderūt: ſꝫ quadris lapi
dibus edificabimꝰ: ſycomoros ſuccide
runt: ſed cedros imutabimꝰ. Et eleua- C
bit dñs hoſtes raſin ſuꝑ eum: ⁊ inimi-
cos eiꝰ in tumultū vertet: ſyriā ab oriē-
te: ⁊ philiſtīm ab occidēte: et deuora-
bunt iſrl toto ore. In oībus his nō eſt 5.5.f.
auerſus furor eiꝰ: ſed adhuc manꝰ eius
extēta. Et ppls nō eſt reuerſus ad ꝑcu-
tientē ſe: ⁊ dñm exercituū nō inq̄ſierūt
Et diſꝑdet dñs ab iſrl caput et caudā
incuruātē et deprauātē die vna. Lon-
geuꝰ ⁊ honorabiꝛ ipe eſt caput: ⁊ ꝓpha
L. 4

docēs mēdaciū ipſe cauda. Et erūt q̄ be
atificāt pplm iſtū ſeducētes: ⁊ q̄ beatiſi
cāt̄ pcipitati. Propt̄ h̄ ſup adoleſcētu
lis ei⁹ n̄ letabit̄ dn̄s: et pupilloꝝ ei⁹ et
D viduaꝝ n̄ miſerebit̄. Quia oīs hypocri
ta ē ⁊ nequā: ⁊ vniūſū os locutū ē ſtul
ticiā. In oīb⁹ his nō ē auſus furoꝛ ei⁹:
ſʒ adhuc man⁹ ei⁹ extenta. Succēſa eſt
eñ q̄ſi ignis impietas: vepꝛē ⁊ ſpinaʒ
voꝛabit. Et succēdet̄ ī dēſitate ſalt⁹: ⁊
ꝯuoluet̄ in ſupbia fumi. In ira dn̄i ex-
ercituū ꝯturbata ē t̄ra: ⁊ erit pplus q̄ſi
eſca ignis. Vir fratri ſuo nō pcet: ⁊ de
clinabit ad dexteraʒ ⁊ eſuriet: et come-
det ad ſiniſtrā et n̄ ſaturabit̄. Vnuſq̄ſ-
q; carnē bꝛachij ſui voꝛabit: manaſſes
effraim: ⁊ effraim manaſſen: ⁊ ſil̄ ipi ꝯ
iudā. In oīb⁹ his nō ē auſus furoꝛ ei⁹
I.5.f.et.10.a ſʒ adhuc man⁹ ei⁹ extēta. ¶X.
E V e q̄ ꝯdūt leges iniq̄s ⁊ ſcribē-
tes iiuſticiā ſcripſerūt vt oppri-
merēt ī iudicio paupes ⁊ vim facerent
cauſe humiliū ppl̄i mei: vt eēnt vidue
pda eoꝝ ⁊ pupillos diriperēt. Quid fa
cietis ī die viſitatiōis ⁊ calamitat̄ de
lōge veniēt̄? Ad cui⁹ ꝯfugiet̄ auxiliū
⁊ vbi derelinq̄t̄ gl̄iam vr̄aʒ: ne incur-
uemini ſub vinculo: ⁊ cū īterfect̄ cada
I.5.f.et.9.d uéris. Sup oīb⁹ his nō ē auſus furoꝛ ei⁹
B ſʒ adhuc man⁹ ei⁹ extēta. Ve aſſur. Vir
ga furoꝛis mei ⁊ bacul⁹ ipſe eſt. In ma
nu ei⁹ indignatio mea. Ad gētē falla-
cē mittā eū: et ꝯ pplm furoꝛis mei mā-
dabo illi vt auferat ſpolia ⁊ diripiat p
dam: ⁊ ponat illū ī ꝯculcationē q̄ſi lu-
tū plateaꝝ. Ipſe aūt nō ſic arbitrabit̄:
⁊ coꝛ ei⁹ nō ita eſtimabit: ſʒ ad ꝯteren-
dū erit coꝛ ei⁹ ⁊ ad īternitiōeʒ gentiuʒ
nō paucaꝝ. Dicet eñ: Nūq̄d nō pnci-
pes mei ſil̄ reges ſūt? Nūq̄d nō vt car-
chamis: ſic calanno: et vt arphat: ſic
emath? Nūq̄d nō vt damaſc⁹: ſic ſama
ria? Quō īuenit man⁹ mea regna idoli
ſic ⁊ ſimulachꝛa eoꝝ de hierl̄m ⁊ de ſa-
maria? Nunq̄d nō ſicut feci ſamarie ⁊
idolis ei⁹: ſic faciā hierl̄m ⁊ ſimulacr̄
ei⁹? Et erit cū ipleuerit dn̄s cūcta opa
ſua ī mōte ſion ⁊ ī hierl̄m: viſitabo ſup
fructū magnifici coꝛdis regis aſſur: et
ſup gl̄iam altitudinis oculoꝝ ei⁹. Di-
xit eñ. In foꝛtitudine man⁹ mee feci ⁊
ī ſapiētia mea ītellexi. Et abſtuli ter-
minos ppl̄oꝝ: et pncipes eoꝝ depdat⁹
ſū: ⁊ detraxi q̄ſi potēs ī ſublimi reſidē-
tes. Et īuenit q̄ſi nidū man⁹ mea foꝛti D
tudinem ppl̄oꝝ: ⁊ ſicut colligūt̄ oua q̄
derelicta ſūt: ſic vniūſā terrā ego ꝯgre-
gaui: ⁊ nō fuit q̄ moueret pennā ⁊ ape
riret os ⁊ gānirer. Nūq̄d gloꝛiabit̄ ſe-
cur̄ ꝯ eū q̄ ſecat ī ea aut exaltabit̄ ſer
ra ꝯ eū a q̄ trahit̄. Quō ſi eleuet̄ virga
ꝯ eleuātē ſe: ⁊ exaltet̄ baculus q̄ vtiq;
lignū ē. Propter h̄ mittet dn̄atoꝛ dn̄s
exercituū ī pinguibus ei⁹ tenuitatē: et
ſubtus gl̄iaʒ ei⁹ ſuccēſa ardebit q̄ſi cō
buſtio ignis: ⁊ erit lumen iſrl̄ ī igne: et
ſāct⁹ ei⁹ ī flāma: ⁊ ſuccēdet̄ ⁊ deuoꝛabi- E
tur ſpina ei⁹ ⁊ vepꝛes ī die vna: et gl̄ia
ſalt⁹ ei⁹: ⁊ carmeli ei⁹ ab aīa vſq; ad car
nē ꝯſumet̄. Et erit terroꝛe pfug⁹ ⁊ reli
quie ligni ſalt⁹ ei⁹ p paucitate nume-
rabūt̄: ⁊ puer ſcribet eos. Et erit ī die
illa: n̄ adūciet reſiduū iſrl̄: ⁊ hi q̄ fuge-
rint de domo iacob īniti ſup eo q̄ pcu
tit eos: ſʒ initet̄ ſup dn̄m ſāctū iſrl̄. In
veritate reliq̄e ꝯuertēt̄: reliquie inquā
iacob ad deuʒ foꝛtē. Si eñ fuerit ppl̄s Re
tu⁹ iſrl̄ q̄ſi arena mar̄: reliq̄e ꝯuertēt̄ F
ex eo. Cōſūmatio abbꝛeuiata īundabit
iuſticiā. Cōſūmationē eñ ⁊ abbꝛeuia- I.
tionē dn̄s de⁹ exercituū faciet ī medio
oīs terre. Propter h̄ hec dicit dn̄s de⁹
exercituū. Noli timere ppl̄s me⁹ habi-
tatoꝛ ſion ab aſſur. In virga eñ pcuti-
et te: ⁊ baculū ſuū leuabit ſup te in via
egypti. Adhuc eñ paululū modicūq;:
et cōſūmabit̄ indignatio mea ⁊ furoꝛ
me⁹ ſup ſcel⁹ eoꝝ. Et ſuſcitabit ſup eū Iu
dn̄s exercituū flagellū iuxta plagā ma
dian: petra oꝛeb: et vgā ſuā ſup mare:
⁊ leuabit eā ī via egypti. Et erit in die
illa aufeꝛet̄ on⁹ ei⁹ d humero tuo: ⁊ iu
gū ei⁹ de collo tuo: et cōputreſcet iugū
a facie olei. Veniet ī aioth: trāſibit in
magron: apud magmas cōmēdabit va
ſa ſua. Tranſierūt curſim: gabaa ſedes G
nr̄a. Obſtupuit rama: gabaa ſaulis fu
git. Hinni voce tua filia gallim: attēde
laiſa paupcula anathot. Migrauit me
demena habitatoꝛes gabin ꝯfoꝛtami. Ad
huc dies ē: vt in nobe ſtetur. Agitabit
manum ſuā ſup mōtē filie ſion ⁊ collē
hierl̄m. Ecce dn̄atoꝛ dn̄s exercituū ꝯfri
get lagūculā in terroꝛe: ⁊ excelſi ſtatu-
ra ſuccidēt̄: ⁊ ſublimes humiliabunt̄.
Et ſubuertent̄ ꝯdenſa ſaltus ei⁹ ferro:
et libanus cum excelſis cadet.
E T egredietur virga de ¶XI. A

radice ieſſe · ⁊ flos de radice ei⁹ aſcen-
det: et requieſcet ſup eū ſpūs dn̄i: ſpūs
ſapientie et itellect⁹: ſpūs cōſilij et for
titudinis: ſpūs ſciētie et pietatꝭ: et re-
plebit eū ſpūs timoris dn̄i. Nō ſm̄ vi-
ſionē oculoꝝ iudicabit: neqȝ ſm̄ audi
tū auriū arguet. Sȝ iudicabit in iuſti
cia paupes: et arguet in eqtate ꝓ mā-
Ps.2.b ſuetꝭ fre. Et ꝑcutiet trā ꝟga oris ſui
et ſpū labioꝝ ſuoꝝ interficiet impiū. Et
erit iuſticia cingulū lūboꝝ ei⁹: et fides
65.b cinctoriū renū ei⁹. Habitabit lup⁹ cū
B agno: et pard⁹ cū hedo accubabit. Vi
tulus et leo et ouis ſimul morabūtur: et
puer puul⁹ minabit eos. Vitul⁹ et vr
ſus paſcētur: ſimul requieſcēt catuli eoꝝ:
et leo qͣſi bos comedet paleas. Et dele-
ctabitur infans ab vbere ſup foramina
aſpidis: et i cauerna reguli q ablacta-
t⁹ fuerit: manū ſuā mittet. Non noce-
būt et nō occidēt i vniuerſo mōte ſan-
cto meo: qꝛ repleta ē fra ſcia dn̄i: ſicut
aq̄ marꝭ operientis. In die illa: radix ieſ
Ro.15. ſe q ſtat i ſignū ꝑploꝝ: ipm̄ gētes deꝑ-
cabūtur: et erit ſepulchꝛū ei⁹ glioſū. Et
erit i die illa: adijciet dn̄s ſcdo manū
ſuā ad poſſidēdū reſiduū ꝑpli ſui: qđ re
linqtur ab aſſyrijs ⁊ ab egypto et a phe-
tros et ab ethiopia et ab elā et a ſen-
naar et ab emath et ab iſulis maris.
Et leuabit ſignū i natiōes: et ꝯgrega
bit ꝓfugos iſrl̄. Et diſpſos iuda colli
get a qͣttuoꝛ plagꝭ fre ⁊ auferetur zelus
D effraim ⁊ hoſtes iuda ꝑibūt. Effraim
nō emulabitur iudā: ⁊ iudas nō pugna
bit ꝯ effraim. Et volabūt in humeros
philiſtijm ꝑ mare ſimul ꝑdabūtur filios
orientꝭ. Idumea ⁊ moab ꝑceptū ma-
n⁹ eoꝝ: ⁊ filij āmon obediētes erunt.
Et deſolabit dn̄s linguā marꝭ egypti:
⁊ leuabit manū ſuā ſup flumē i forti-
tudine ſpūs ſui: ⁊ ꝑcutiet eū i ſeptē ri-
..14. guis: ita vt trāſeāt ꝑ eū calciati. Et erit
via reſiduo ꝑplo meo q relinqtur ab aſ-
ſyrijs: ſicut fuit iſraeli i die illa q aſcē
B Et di | (dit de fra egypti. XII
ces i die illa. Cōfitebor tibi dn̄e
qm̄ irat⁹ es mihi: cōuerſus ē fu
ror tu⁹: ⁊ ꝯſolat⁹ es me. Ecce de⁹ ſalua
tor me⁹: fiducialiter agā ⁊ nō timebo.
Ps.15.a Quia fortitudo mea ⁊ laus mea dn̄s:
Ps.117. ⁊ fact⁹ ē mihi i ſalutē. Haurietꝭ aqͣs i
gaudio de fōtib⁹ ſaluatoris: ⁊ diceris
Ps.104. i illa die. Cōfitemini dn̄o: ⁊ iuocate no

mē ei⁹. Notas facite i ꝑplis adinuentio- 1.Pa.16.b
nes ei⁹: memētote: qm̄ excelſū ē nomē B
ei⁹. Cātate dn̄o qm̄ magnifice fecit: an
nūciate h̄ i vniūſa terra. Exulta ⁊ lau
da habitatio ſiō: qꝛ magn⁹ i medio tui
O Nus babylōis | (ſct⁹ iſrl̄. XIII B
qđ vidit eſaias fili⁹ amos. Su
ꝑ mōtē caliginoſū leuate ſignū
exaltate vocē: leuate manū: ⁊ igrediātur
portas duces. Ego mādaui ſāctificatꝭ
meis: ⁊ vocaui fortes meos i ira mea:
exultātes i gl̄ia mea. Vox mltitudinis
i mōtib⁹ qͣſi ꝑploꝝ frequētiū: vox ſoni
t⁹ regū gētiū ꝯgregataꝝ. Dn̄s exerci-
tuū ꝑcepit militie belli: veniētib⁹ d ter
ra ꝓcul. E ſūmitate celi dn̄s et vaſa fu
roris ei⁹ vt diſpdat oēm trā. Vlulate
qꝛ ꝓpe ē dies dn̄i: qꝛ vaſtitas a dn̄o ve-
niet. Propt̄ h̄ oēs man⁹ diſſoluentur: et B
oē coꝛ hoīs tabeſcet ⁊ cōteretur. Torſio
nes ⁊ dolores tenebūt: qͣſi ꝑturiēs do-
lebūt. Vnuſquiſqȝ ad ꝓximū ſuū ſtu- Naum.2.c
ꝑebit: facies cōbuſte vultus eoꝝ. Ecce
dies dn̄i veniet crudelis ⁊ indignatio-
nis plen⁹ ⁊ ire furoriſqȝ adponēdā ter
rā i ſolitudinē: ⁊ pctōres ei⁹ ꝯterēdos
de ea: qm̄ ſtelle celi ⁊ ſplēdor eaꝝ non
expādēt lumē ſuū. Obtenebrat⁹ ē ſol Ezech.32.b
in ortu ſuo: ⁊ luna nō ſplēdebit i lumi
ne ſuo. Et viſitabo ſup orbis mala: et
ꝯ impios iniqͣtatē eoꝝ. Et requieſcere fa- C
ciē ſupbiā infideliū: ⁊ arrogātiā fortiū
humiliabo. Precioſior erit vir auro: ⁊
hō mūdo obrizo. Sup ꝯ celū turbabo
⁊ mouebitur fra de loco ſuo: ꝓpter indi-
gnationē dn̄i exercituū: ⁊ ꝓpter diem
ire furoris ei⁹. Et erit qͣſi damula fu-
giens ⁊ qͣſi ouis: ⁊ nō erit q cōgreget.
Vnuſqſqȝ ꝑplm̄ ſuū ꝯuertetur: ⁊ ſinguli
ad trā ſuā fugiēt. Ois q inuēt⁹ fuerit
occidetur: ⁊ ois q ſupuenerit cadet i gla
dio. Infantes eoꝝ allidentur in oculis
eoꝝ: diripientur dom⁹ eoꝝ: et vxores eo-
rū violabuntur. Ecce ego ſuſcitabo ſup D
eos medos: q argētū nō qrāt nec aurū
velint: ſed ſagittis paruulos interfici
ent: ⁊ lactātib⁹ vteris nō miſerebuntur
⁊ ſup filios nō parcat oculus eoꝝ. Et
erit babylō illa ciuitas glioſa i regnis
inclyta in ſupia chaldeoꝝ: ſicut ſubū- Gen.19.c
tit dn̄s ſodomā ⁊ gomorrā. Nō habita
bitur vſqȝ in finē ⁊ nō fūdabitur vſqȝ ad
generationē ⁊ generationē. Nec ponat
ibi tētoria arabs nec paſtores requi

ſcēt ibi beſtie: ꝛ replebūt̄ dom⁹ eorū
draconib⁹. Et habitabūt ibi ſtrutiões
ꝛ piloſi ſaltabūt ibi: ꝛ rñdebūt ibi vlu
le ī edib⁹ ei⁹: ꝛ ſyrene ī delubris volup
B Prope ē vt veniat tat⁊. XIIII
1 tps ei⁹ ꝛ dies ei⁹ nō elōgabūt̄.
Miſerebit̄ eī dñs iacob ꝛ eliget
adhuc de iſrl̄: ꝛ reqeſcere eos faciet ſu
ꝑ humū ſuā. Adiūget̄ aduena ad eos
ꝛ adherebit domui iacob. Et tenebunt
eos ꝑp̄li: ꝛ adducēt eos in locū ſuū. Et
poſſidebit eos dom⁹ iſrl̄ ſuꝑ t̄rā dñi in
ſuos ꝛ ancillas: ꝛ erūt capiētes eos q̄
ſe ceperāt: ꝛ ſubijcient exactores ſuos.
B Et erit ī die illa cū requiē dederit tibi
2 de⁹ a labore tuo: ꝛ a cōcuſſione tua ꝛ a
ſuitute dura q̄ añ ſeruiſti: ſumes ꝑa-
bolā iſtā ꝯ regem babylonis ꝛ dices:
Quō ceſſauit exactor: quieuit tributū?
Cōtriuit dñs baculū ipioꝝ: vgā dñan
tiū: cedētē ꝑp̄los ī indignatiōe plaga
īſanabili: ſubijciētē ī furore gētes ꝑſe
quētē crudeliter. Cōqeuit et ſiluit oīs
t̄ra: gauiſa ē ꝛ exultauit: abietes q̄z le-
tate ſūt ſuꝑ te: ꝛ cedri libani. Ex q̄ dor
C miſti nō aſcēdit q̄ ſuccidat nos. Infer
n⁹ ſubter te cōturbat⁹ ē ī occurſū ad-
uēt⁹ tui: ſuſcitauit tibi gigantes. Oēs
ꝑncipes terre ſurrexerūt de ſolijs ſuis:
oēs ꝑncipes nationū. Uniuerſi rñde-
būt et dicēt tibi: Et tu vulnerat⁹ es ſi
cut ꝛ nos: nr̄i ſilis effect⁹ es. Detracta
eſt ad īferos ſuꝑbia tua: cōcidit cada-
uer tuū. Subter te ſternet̄ tinea: ꝛ ope-
3 rimentū tuū erūt vermes. Quō cecidi-
ſti de lucifer q̄ mane oriebaris. Corrui
ſti in terrā q̄ vulnerabas gētes: q̄ dice
D bas ī corde tuo. In celū cōſcendā: ſuꝑ
aſtra dei exaltabo ſoliū meū: ſedebo ī
mōte teſtamēti: ī laterib⁹ aqlonis: aſ-
cendā ſuꝑ altitudinē nubiū: ſilis ero
altiſſimo. Uerūtñ ad infernū detrahe-
ris in ꝓfūdū laci. Qui te viderint: ad
I.51.D te inclinabūt̄: teq̄ꝫ ꝓſpitiēt. Nūqd iſte
ē vir q̄ ꝯturbauit t̄rā: q̄ cōcuſſit regna
q̄ poſuit orbē deſertū: ꝛ vrbes ei⁹ de-
ſtruxit: vinct⁊ ei⁹ nō apuit carcerem?
Oēs reges gētiū vniuerſi dormierūt ī
gl̄ia vir ī domo ſua: tu añt ꝓiect⁹ es d̄
E ſepulchro tuo q̄ſi ſtirps inutilis pol-
lut⁹ ꝛ obuolut⁹: cū his q̄ īterfecti ſunt
gladio: et deſcēderūt ad fūdamēta la-
ci. Quaſi cadauer putridū nō habebiſ
cōſortiū: neq̄ꝫ cū eis ī ſepultura. Tu eī

terrā tuā diſꝑdidiſti: tu ꝑp̄m tuū occi-
diſti. Nō vocabit̄ ī eternū ſemē peſſi-
morū. Preparate filios ei⁹ occiſioni ī
iniq̄tate patrū coꝝ. Nō cōſurgēt nec
hereditabūt t̄rā: neq̄ꝫ implebūt facies
orbis ciuitatū. Et cōſurgā ſuꝑ eos di-
dicit dñs exercituū: ꝛ ꝑdā babylonis
nomē: ꝛ reliq̄as ꝛ germē et ꝓgeniē di
cit dñs. Et ponā eā in poſſeſſionē eri- F
cij: ꝛ in paludes aq̄rū: ꝛ ſcopabo eā in
ſcopa terēs dicit dñs exercituū. Iura-
uit dñs exercituū. dicēs: Si nō vt pu-
taui ita erit: ꝛ quō mente tractaui ſic
eueniet: vt cōterā aſſyriū in terra mea
ꝛ in mōtib⁹ meis cōculcē eū: ꝛ auferet̄
ab eis iugū ei⁹: ꝛ on⁹ illi⁹ ab humero
eoꝝ tollet̄. Hoc cōſiliū qd̄ cogitaui ſu
ꝑ oēm terrā: ꝛ hec ē man⁹ extenta ſuꝑ
vniuerſas gētes. Dñs exercituū decre-
uit: ꝛ q̄s poterit infirmare? Et manus
ei⁹ extenta: ꝛ q̄s auertet eā? In anno G
q̄ mortu⁹ ē rex achaz: factū ē on⁹ iſtd̄.
Ne leter⁊ philiſtea oīs tu: qm̄ cōminu
ta eſt virga ꝑcuſſoris tui. De radice eī
colubri egredietur regulus: ꝛ ſemē eius
abſorbēs volucrem. Et paſcent̄ ꝑmo-
geniti pauperū: ꝛ paupes fiducialiter
reqeſcent: ꝛ interire faciā ī fame radi-
cē tuā: ꝛ reliq̄as tuas interficiā. Ulu-
la porta: clama ciuitas: ꝓſtrata ē phi-
liſtea oīs. Ab aqlone eī fum⁹ veniet: ꝛ
nō eſt qui effugiet agmē ei⁹. Et q̄d rñ
debit̄ nūcijs gētis? Quia dñs funda-
uit ſion: ꝛ in ipſo ſperabūt paupes po
Onus moab. Capitulū ei⁹. XV A
Quia nocte vaſtata ē ar: moab
cōticuit: q̄r nocte vaſtat⁹ ē mu
rus: moab cōticuit. Aſcēdit dom⁹ ꝛ dy
bon ad excelſa ī plāctū: ſuꝑ nabo ꝛ ſu-
ꝑ medaba moab vlulabit. In cūct⁊ ca
pitib⁹ ei⁹ caluitiū: ꝛ oīs barba radet̄.
In triuijs ei⁹ accincti ſūt ſacco: ſuꝑ te B
cta ei⁹ ī plateis ei⁹ oīs vlulat⁹ deſcen-
det in fletū. Clamauit eſebon: ꝛ eleale:
vſq̄ꝫ iaſa audita ē vox eoꝝ. Suꝑ h̄ ex
pediti moab vlulabūt: aīa ei⁹ vlulabit
ſibi. Cor meū ad moab clamabit vecteſ C
ei⁹ vſq̄ꝫ ad ſegor vitulā cōſnātē: ꝑ aſcē
ſum eī luith flens aſcendet: ꝛ ī via oro
naim clamorē cōtritionis leuabunt.
Aque eī nemrim deſerte erūt: q̄r aruit
herba: defecit germē: viror oīs interijt
Scdm̄ magnitudinē opis ꝛ viſitatio
eoꝝ. Ad torrētē ſalicū ducēt eos: qm̄ D

creſcibit clamor eminus moab. Uſqꝫ
ad gallim vlulat⁹ ei⁹: ⁊ vſqꝫ ad puteū
helim clamor ei⁹: qꝛ aq̄ dybon replete
ſunt ſanguine. Ponā eni ſup dybon
additamenta his q̄ fugerint de moab
A leonē: ⁊ reliquijs tre. XVI
Mitte agnū dn̄e dn̄atorē terre:
de petra deſerti ad montē filie
ſion. Et erit ſicut auis fugiēs: ⁊ pulli
de nido auolātes: ſic erūt filie moab i
trāſcenſu arnon. Ini cōſiliū: coge cōci
liū: pone q̄ſi noctē vmbrā tuā i meri
die. Abſcōde fugientes: ⁊ vagos ne p
das. Habitabunt apud te pfugi mei.
Moab eſto latibulū eoꝝ a facie vaſta
toris. Finit⁹ ē eni puluis: cōſūmat⁹ eſt
B miſer: q̄ defecit q̄ cōculcabat trā. Et p
parabit i miſericordia ſoliū: ⁊ ſedebit
ſup eū in veritate i tabnaculo dd: iudi
cās ⁊ q̄rēs iudiciū: ⁊ velociter reddēs
4.R.e qd iuſtū eſt. Audiuim⁹ ſupbiā moab:
ſupbus ē valde. Supbia ei⁹ ⁊ arrogā
tia ei⁹ ⁊ indignatio ei⁹: pluſq̄ fortitu
do ei⁹. Idcirco vlulabit moab: ad mo
ab vniūſis vlulabit. His q̄ letant ſup
muros cocti later loq̄mini plagas ſu
as: qm̄ ſuburbana eſebon deſerta ſunt
C Et vineā ſabama: dn̄i gētiū exciderūt
Flagella ei⁹ vſqꝫ ad iazer puenerūt: er
rauerūt i deſerto: ppagines ei⁹ relicte
ſunt: trāſierūt mare. Sup h ploꝛabo i
fletu iazer: ⁊ vineā ſabama. Inebria
bo te lachryma mea eſebō ⁊ eleale: qm̄
ſup vindemiā tuā ⁊ ſup meſſes tuā vox
calcantiū irruit. Et auferet leticia et
exultatio d carmelo: ⁊ i vineis nō exul
4.R.e tabit neqꝫ iubilabit. Uinū i torculari
nō calcabit q̄ calcare cōſueuerat: voces
D calcātiū abſtuli. Sup h venter me⁹ ad
moab quaſi cithara ſonabit: ⁊ viſcera
mea ad murū cocti lateris. Et erit cū
apparuerit qd laborauit moab ſup ex
celſis ſuis: ingredietr ad ſancta ſua vt
obſecret: ⁊ nō valebit. Hoc verbū qd
locut⁹ ē dn̄s ad moab ex tūc: ⁊ nūc lo
cut⁹ ē dicēs. In trib⁹ annis q̄ſi anni
mercenarij auferet gl'ia moab ſup oī
pplo multo: ⁊ relinquet in eo ſicut ra
cem⁹ paru⁹ ⁊ modic⁹: neq̄q̄ multus.
A Onus damaſci. Ecce da XVII
maſc⁹ deſinet eē ciuitas: ⁊ erit
ſicut aceru⁹ lapidū i ruina. De
relicte ciuitates aroer gregib⁹ erūt: et
requieſcent ibi: ⁊ nō erit q̄ exterreat. Et
ceſſabit adiutoriū ab effraim: ⁊ regnū
a damaſco: ⁊ reliquie ſyrie ſicut gl'ia fi
lioꝝ iſrl erūt: dicit dn̄s exercituū. Et
erit: i die illa attenuabit gl'ia iacob: ⁊
pinguedo carnis ei⁹ emarceſcet: ⁊ erit
ſicut cōgregās in meſſe qd reſtiterit et
brachiū ei⁹ ſpicas leget. Et erit ſicut q̄ B
rens ſpicas in valle raphaim: et relin
quet i eo ſicut racem⁹ ⁊ ſicut excuſſio
olee: duarū vel triū oliuarū in ſūmita
te rami: ſiue q̄ttuoꝛ aut q̄nqꝫ. In cacu
minib⁹ ei⁹ fruct⁹ ei⁹: dicit dn̄s de⁹ iſ
rael. In die illa inclinabit hō ad facto C
rē ſuū: ⁊ oculi ei⁹ ad ſāctū iſrl reſpiciēt
⁊ nō inclinabit ad altaria q̄ fecerunt
man⁹ ei⁹: ⁊ q̄ opati ſūt digiti ei⁹: nō re
ſpicient lucos ⁊ delubra. In die illa:
erūt ciuitates fortitudis ei⁹ derelicte
ſicut aratra ⁊ ſegetes q̄ derelicte ſūt a
facie filioꝝ iſrl. Et eris deſerta qꝛ obli
ta es dei ſaluatoris tui ⁊ fortis adiuto
ris tui nō es recordata. Propterea plā
tabis plātationē fidelē: ⁊ germē alienū
ſeminabis. In die plātatiōis tue labruſ
ca: ⁊ mane ſemē tuū florebit. Ablata ē D
meſſis i die hereditatis: ⁊ dolebit graui
ter. Ue multitudis pploꝝ multoꝝ vt mul
titudo maris ſonātis: ⁊ tumult⁹ turbaꝝ
ſic ſonit⁹ aq̄rū multarū. Sonabūt ppli
ſic ſonit⁹ aq̄rū inundātiū: ⁊ increpabit
eū ⁊ fugiet pcul. Et rapiet ſic puluis
mōtiū a facie venti: ⁊ ſic turbo corā tē
peſtate. In tpe veſpe: ⁊ ecce turbatio:
i matutino: ⁊ nō ſubſiſtet. Hec ē ps eo
rū q̄ vaſtauerūt nos: ⁊ ſors diripientiū
Ue terre cymbalo (nos. XVIII A
alarū q̄ ē trās flumē ethiopie:
q̄ mittit i mare legatos: ⁊ i va
ſis papyri ſup aq̄s. Ite angeli veloces
ad gētē cōuulſā ⁊ dilaceratā: ad pplm
terribilē poſt quē nō ē ali⁹ ad gētē ex
pectātē ⁊ cōculcatā cui⁹ diripuerūt flu B
mia trā ei⁹. Ad mōtē nois dn̄i exerci
tuū mōtē ſion. Oēs hitatores orbis q̄
moramini i terra: cū eleuatū fuerit ſi
gnū i mōtib⁹ videbitis ⁊ clāgorē tube
audietis: qꝛ hec dicit dn̄s ad me: Ego q̄
eſcā ⁊ cōſiderabo i loco meo: ſicut meri
diana lux clara ē: ⁊ ſicut nubes roris
i die meſſis. Ante meſſes eni tot⁹ efflo C
ruit: ⁊ imatura pfectio germinauit ⁊ pci
dēt ramuſculi ei⁹ falcib⁹: ⁊ q̄ derelicta
fuerint abſcindent. Excutient: ⁊ relin
quent ſil auib⁹ mōtiū ⁊ beſtijs tre: et

eſtate ppetua erũt ſup eũ volucres: et
D oẽs beſtie t̃re ſup illã hiemabũt. In tẽ
pore illo deferẽ mun⁹ dño exercituũ a
pplo diuulſo ⁊ dilacerato: a pplo t̃ribi-
li poſt quẽ nõ fuit ali⁹: a gẽte expectã-
te: ⁊ cõculcata: cui⁹ diripuerũt flumia
terrã eius: ad locũ nõis dñi exercituũ

A O Nus egypti. (Mõtẽ ſion. XIX
Ecce dñs aſcẽdet ſup nubẽ le-
uẽ: ⁊ ingredieẽ egyptũ: ⁊ moue
bũẽ ſimulachra egypti a facie ei⁹: ⁊ cor
egypti tabeſcet i medio ei⁹. Et cõcurre
re faciã egyptios adũſus egyptios: et
pugnabit vir ꝯ fratrẽ ſuũ: ⁊ vir ꝯ ami
cũ ſuũ: ciuitas adũſus ciuitatẽ: regnũ
aduerſus regnũ: ⁊ dirũpeẽ ſpũs egypti
in viſcerib⁹ ei⁹: ⁊ ꝯſiliũ ei⁹ pcipitabo:
⁊ interrogabũt ſimulachra ſua: ⁊ diui
nos ſuos: ⁊ phitones: ⁊ ariolos: ⁊ tra-
dã egyptũ in manu dñoꝝ crudeliũ: et
rex fortis dñabiẽ eoꝝ: ait dñs exercitu
um. Et areſcet aq̃ de mari: ⁊ fluui⁹ de-
ſolabiẽ atq; ſiccabiẽ: ⁊ deficiẽt flumi-
na. Attenuabunẽ ⁊ ſiccabunẽ riui ag
gerũ. Calam⁹ et iunc⁹ marceſcet nuda
B biẽ alue⁹ riui a fonte ſuo. Et oĩs ſemẽ
tis irrigua ſiccabiẽ areſcet et nõ erit.
Et merebũt piſcatores: et lugebũt oẽs
mittẽtes i flumẽ hamũ: et expãdentes
rhete ſup faciẽ aq̃rũ emarceſcẽt. Cõfũ-
denẽ q̃ opabãẽ linũ: plectẽtes et texẽ-
tes ſubtilia. Et erũt irrigua ei⁹ flactẽ
tia: oẽs q̃ faciebãt lacunas ad capien-
dos piſces. Stulti pncipes thaneos:
ſapiẽtes cõſiliarij pharaonis dederũt
ꝯſiliũ inſipiẽs. Quõ dicetꝭ pharaoni:
fili⁹ ſapientiũ ego: fili⁹ regũ ãtiquoꝝ?
Ubi nũc ſunt ſapiẽtes tui? Annũciẽt
tibi ⁊ indicẽt q̃d cogitauerit dñs exer
cituũ ſup egyptũ. Stulti facti ſũt pn-
cipes thaneos: emarcuerũt pncipes mẽ
pheos: deceperũt egyptũ: angulũ pplo-
C rũ ei⁹. Dñs miſcuit in medio ei⁹ ſpũm
vertiginis: ⁊ errare fecerũt egyptũ in
oĩ ope ſuo: ſicut errat ebri⁹ ⁊ vomens.
Et nõ erit egypto op⁹ q̃d faciat: caput
⁊ caudã incuruãtẽ ⁊ refrenãtẽ. In die
illa erit egypt⁹ q̃ſi mlieres: ⁊ ſtupebũt
et timebũt a facie cõmotiõis man⁹ dñi
exercituũ: quã ip̃e mouebit ſup eã: et
erit t̃ra iuda egypto i pauorẽ. Oĩs qui
illi⁹ fuerit recordatus: pauebit a facie
cõſilij dñi exercituũ: q̃d ip̃e cogitauit
ſup eã. In die illa erũt q̃nq; ciuitates i

t̃ra egypti loq̃ẽtes lingua chanaan
⁊ iurãtes p dñm exercituũ. Ciuitas ſo
lis vocabiẽ vna. In die illa erit altare
dñi i medio t̃re egypti: ⁊ titulus dñi
iuxẽ terminũ ei⁹ et erit i ſignũ ⁊ in teſti
moniũ dño exercituũ in terra egypti.
Clamabũt ei ad dñm a facie tribulan- D
tis: ⁊ mittet eis ſaluatorẽ ⁊ ppugnato
rẽ q̃ liberet eos. Et cognoſceẽ dñs ab
egypto: ⁊ cognoſcẽt egyptij dñm i die
illa: ⁊ colẽt eũ in hoſtijs ⁊ in muneri-
b⁹: ⁊ vota vouebũt dño ⁊ ſoluẽt. Et p-
cutiet dñs egyptũ plaga ⁊ ſanabit eã:
⁊ reuertenẽ ad dñm: ⁊ placabiẽ eis et
ſanabit eos. In die illa erit via de egy
pto i aſſyrios: ⁊ intrabit aſſyrius egy-
ptũ: ⁊ egypti⁹ in aſſyrios: ⁊ ſeruiẽt egy
ptũ aſſur. In die illa erit iſrẽ terti⁹ egy
tio ⁊ aſſyrio: bñdictio i medio terre cuĩ
bñdixit dñs exercituũ: dicẽs. Bñdict⁹
pplſ me⁹ egypti: ⁊ op⁹ manuũ mearũ
aſſyrio: hereditas aũt mea iſrẽ. (XX

A I N anno q̃ igreſſus ẽ tharthan A
in azotũ: cũ miſiſſet eũ ſargon
rex aſſyrioꝝ: ⁊ pugnaſſet ꝯ azo-
tũ ⁊ cepiſſet eã: in tpe illo locut⁹ eſt do
min⁹ i manu eſaie filij amos dicens.
Uade et ſolue ſaccũ de lũbis tuis: ⁊ cal-
ciamẽta tua tolle de pedib⁹ tuis. Et fe
cit ſic: vadẽs nud⁹ ⁊ calciat⁹. Et dixit
dñs. Sicut ambulauit ſu⁹ me⁹ eſaias
nud⁹ et diſcalciat⁹: triũ annoꝝ ſignũ
et potentũ erit ſup egyptũ ⁊ ſup ethio-
piã: ſic minabit rex aſſyrioꝝ captiuita B
tẽ egypti: ⁊ tranſmigrationẽ ethiopie:
iuuenẽ ⁊ ſenẽ: nudã et diſcalciatã diſ
coopertꝭ natib⁹ ad ignominiã egypti
⁊ timebũt cõfundenẽ ab ethiopia ſpe
ſua: ⁊ ab egypto glĩa ſua. Et dicet ha-
bitator inſule hui⁹ in die illa. Hecci-
ne erat ſpes nr̃a: ad q̃s cõfugim⁹ i aux
iliũ vt liberaret nos a facie regꝭ aſſyri
oꝝ. Et quõ effugere poterim⁹ nos?

O Nus deſ̃ti maris. Si- (XXI A
cut turbines ab africo veniũt
de deſerto venit: de terra horri
bili. Uiſio dura nũciata ẽ mihi. Qui i B
credulus ẽ: infidelit̃ agit: ⁊ q̃ depopu- Jo
lator ẽ vaſtat. Aſcẽde elã: obſide mede
oẽm gemitũ ei⁹ ceſſare feci. Propterea
repleti ſũt lũbi mei dolore: et anguſtia
poſſedit me: ſicut anguſtia pturientis.
Corrui cũ audirẽ: cõturbat⁹ ſũ cũ vide
rẽ. Emarcuit cor meũ: tenebre ſtupefe B

terſit me. Babylon dilecta mea: poſita
ē mihi in miraculū. Pone menſā: con
tēplare in ſpecula. Comedētes ⁊ biben
tes: ſurgite ꝓncipes: arripite clypeum.
Hec eñ dixit mihi dñs. Uade et pone
ſpeculatorē: ⁊ qđcūqꝫ viderit annūciet
Et vidit currū duoꝝ eq̄tū: aſcēſorē aſi
ni ⁊ aſcēſorē cameli: ⁊ ɔtēplatꝰ ē dili-
C genter multo intuitu. Et clamauit vt
a leo. Sup ſpeculā dñi ego ſū ſtās iugit
ꝑ diē: ⁊ ſup cuſtodiā meā ego ſū ſtans
totis noctibꝰ. Ecce iſte venit aſcenſor
a vir bige eq̄tū. Et rñdit et dixit. Cecidit
b cecidit babylon et oīa ſcuptilia deoꝝ
eiꝰ cōtrita ſūt i trā. Tritura mea et fi-
lij aree mee: q̄ audiui a dño exercituū
deo iſrł annūciaui vob. Onus duma.
Ad me clamat ex ſeir. Cuſtos quid no
cte: cuſtos q̇d de nocte. Dixit cuſtos.
Uenit mane ⁊ nox. Si q̄ritis q̄rite: cō-
D uertimini ⁊ venite. Onꝰ in arabia. In
ſaltu ad veſpam dormietiſ: in ſemitis
dodani. Occurrentes ſitiēti ferte aquā
q̄ habitatiſ trā auſtri: cū panibꝰ occur
rite fugienti. A facie eī gladioꝝ fugerūt
a facie gladij iminētiſ: a facie arcꝰ extē
ti: a facie grauis ꝓlij: qm̄ hec dicit dñs
ad me. Adhuc in vno anno q̄ſi i anno
mercenarij: ⁊ auferet oīs glīa cedar: ⁊
reliquie nūeri ſagittarioꝝ fortiū de fi
liis cedar iminuentꝰ. Dñs eñ deꝰ iſrł
A (locutus eſt. XXII
O Nus val
lis viſionis. Quid nā q̄ꝫ tibi ē
qꝛ aſcēdiſti ⁊ tu oīs in tecta cla
moris plena: vrbs frequēs: ciuitas ex-
ultās? Interfecti tui nō interfecti gla-
dio: nec mortui tui mortui i bello. Cū-
cti ꝓncipes tui fugerūt ſimul: dureqꝫ li-
gati ſūt. Oēs q̄ inuenti ſūt vincti ſūt
B pariter: ꝓcul fugerūt. Propterea dixi
recedite a me: amare flebo. Nolite in-
cūbere vt cōſolemini me ſup vaſtitate
filie ꝑpłi mei. Dies eñ interfectionis et
ɔculcatiōiſ ⁊ fletuū a dño deo exercitu
um i valle viſiōis. Scrutāſ murū: ⁊ ma
gnificꝰ ſup mōtē. Et elā ſūpſit phare-
trā: ⁊ currū hoīs eq̄tis: et parietē nu-
dauit clypeꝰ. Et erūt electe valles tue
plene q̄drigarū: et eq̄tes ponent ſedes
C ſuas i porta: ⁊ reuelabiť opimētū iu-
de. Et videbitiſ i die illa armamētariū
domꝰ ſaltꝰ et ſciſſuras ciuitatiſ dđ vi-
debitiſ: qꝛ mł̄tiplicate ſūt. Et ɔgrega-
ſtis aq̄s piſcine inferioris: et domꝰ hie
ruſalē numeraſtis et deſtruxiſtiſ domo
ad muniēdū murū. Et lacū feciſtiſ i
ter duos muros: et aquā piſcine vete-
ris: et nō ſuſpexiſtis ad eū q̄ fecerat eā
et opatorē eiꝰ delonge nō vidiſtis. Et D
vocabit dñs deꝰ exercituū i die illa ad
fletū: et ad plāctū: ad caluitiū: ⁊ ad cin
gulū ſacci: et ecce gaudiū et leticia: oc-
cidere vitulos: et iugulare arietes: co-
medere carnes: et bibere vinū. Come- Sap. 2. b
damꝰ et bibamꝰ: cras eī moriemur. Et 1. Cor. 15. d
reuelata ē in auribꝰ meis vox dñi exer j. 56. d
cituū. Si dimitteť iniq̄tas hec vobis:
donec moriamini: dicit dñs deꝰ exerci
tuū. Hec dicit dñs deꝰ exercituū. Ua- E
de ingredere ad eū q̄ habitat in taber 4. Reg. 19. a
naculo: ad ſobnā ꝓpoſitū tēpli: et di-
ces ad eū. Quid tu hic: aut q̄ſi q̄s hic?
Quia excidiſti tibi hic ſepulchrū: exci
diſti i excelſo memoriale: diligenter in
petra tabnaculū tibi. Ecce dñs aſpor-
tari te faciet: ſicut aſportať gallꝰ galli
natius: et q̄ſi amictū ſic ſubleuabit te
Coronās coronabit te tribulatione: q̄
ſi pilā mittet te i terrā latā et ſpacioſā
Ibi morieris: et ibi erit currꝰ glīe tue F
et ignominia domꝰ dñi tui. Et expel-
lā te de ſtatione tua: et de miſterio tuo
deponā te. Et erit i die illa: vocabo ſer
uū meū eliachim filiū helchie: ⁊ indu
am illū tunica tua: et cingulo tuo cō-
fortabo eū: et ptātē tuā dabo in manu
eiꝰ: et erit q̄ſi pať habitantibꝰ hierłm
et domui iuda. Et dabo clauē domus Job. 12. c
dauid ſup humerū eiꝰ: et aperiet: et nō Apo. 3. b.
erit q̄ claudat. Et claudet: et nō erit q̄ G
aperiat. Et figā illū paxillū i loco fide
li: et erit i ſoliū glorie domui pr̄is ſui:
et ſuſpendā ſup eū oēm glīam domus
pr̄is eiꝰ. Uaſoꝝ diuerſa genera oē vas
paruulū: a vaſis crateraꝝ: vſqꝫ ad oē
vas muſicoꝝ. In die illa dicit dñs ex
ercituū: auferet paxillꝰ q̄ fixus fuerat
i loco fideli: et frāgeť et cadet: et ꝑibit
qđ pepēderat i eo: qꝛ dñs locutꝰ eſt.
O Nus tyri. Ululate na XXIII A
ues marıſ: qꝛ vaſtata ē domꝰ vn
de venire cōſueuerāt: de tra ce-
thim reuelatū ē eis. Tacete q̄ habita-
tis i inſula: negociatio ſidonis. Trāſ-
fretātes mare repleuerūt te i aq̄s mul-
tis: ſemē nili meſſis flumīs fruges eiꝰ
⁊ facta ē negociatio gētiū. Erubeſce ſi
do ait mare: fortitudo mariſ dicēs. Nō

parturiui ⁊ nõ peperi: ⁊ nõ enutriui iu-
uenes: nec ad incrementū pduxi virgi
nes. Cū auditū fuerit in egypto: dole-
būt cū audierint de tyro. Trãſite ma-
B ria: vlulate q̃ habitat⁹ in inſula. Nun
q̃d nõ hec vr̃a ẽ: q̃ gloriabat a diebus
priſtinis i antiq̃tate ſua? Ducẽt eã pe
des ſui lõge ad pegrinãdū. Quis cogi
tauit h̄ ſup tyrū: quondã coronatã?
Cui⁹ negociatores pncipes: inſtitores
ei⁹ inclyti tre. Dñs exercituū cogita-
uit hoc: vt detraheret ſupbiã oīs glie:
⁊ ad ignominiã deduceret vniūſos in
clytos tre. Trãſi terrã tuã q̃ſi fluuiū fi
C lia mar⁹: nõ ẽ cingulū vltra tibi. Ma-
nū ſuã extẽdit ſup mare: pturbauit re-
gna. Dñs mãdauit aduerſus chanaã:
vt cõtereret fortes ei⁹. Et dixit. Nõ ad
ijcies vltra vt glieris calũniã ſuſtinẽs
virgo filia ſidonis. In cethim pſurgẽs
trãſfreta: ibi q̃z non erit requies tibi.
Ecce tra chaldeoꝝ talis pp̄ls nõ fuit:
aſſur fundauit eã. In captiuitatẽ tra-
duxerūt robuſtos ei⁹: ſuffoderūt dom⁹
ei⁹: poſuerũt eã i ruinã. Vlulate naues
maris: q2 deuaſtata ẽ fortitudo vr̃a. Et
erit i die illa: i obliuione eris a tyre ſe-
ptuaginta annis: ſic̃ dies reg⁹ vnius.
Poſt ſeptuagita ãnos: erit tyro q̃ſi cã-
ticū meretricis. Sume tibi citharam:
D circũi ciuitatem meretrix obliuiõi tra
dita. Bñ cane: frequẽta cãticū: vt me
moria tui ſit. Et erit poſt ſeptuaginta
annos: viſitabit dñs tyrū ⁊ reducet eã
ad merces ſuas: ⁊ rurſū fornicabit cū
vniuerſis regnis tre ſup faciẽ terre: et
erūt negociatiões ei⁹: ⁊ merces ei⁹ ſan
ctificate dño. Nõ cõdent neq̃ reponẽ
tur: q2 his q̃ habitauerit corã dño erit
negociatio ei⁹ vt mãducẽt in ſaturita
tẽ: ⁊ veſtiant vſq̃ ad vetuſtatẽ.
A Ecce dñs diſſipabit XXIIII
terrã ⁊ nudabit eã: ⁊ affliget fa
ciẽ ei⁹: et diſpget habitatores
Oſee.4.b ei⁹. Et erit ſic̃ pp̄lus: ſic ſacerdos: ⁊ ſic̃
ſeru⁹: ſic dñs ei⁹: et ſic̃ ancilla: ſic dña
ei⁹. Sicut emẽs: ſic ille q̃ vendit: ſicut
fenerator: ſic is q̃ mutuū accipit: ſicut
q̃ repetit: ſic q̃ debet. Diſſipatione diſ-
ſipabit terra: ⁊ direptiõe pdabit. Dñs
ei locut⁹ eſt verbū h̄. Luxit ⁊ defluxit
terra ⁊ infirmata ẽ: defluxit orbis ⁊ in
firmata eſt altitudo pp̄li tre: ⁊ terra in
fecta ẽ ab habitatorib⁹ ſuis: q2 trãſ
greſſi ſūt leges: mutauerūt ius: diſſipa
uerūt fedus ſempiternū. Propt h̄ ma- B
ledictio vorabit terrã: ⁊ peccabūt ha-
bitatores ei⁹: ideoq̃ inſanient culto-
res ei⁹ ⁊ relinquẽt hões pauci. Lux-
it vindemia: infirmata ẽ vitis: ingemu
erūt oẽs q̃ letabãt corde. Ceſſauit gau
diū tympanoꝝ: q̃euit ſonit⁹ letãtiū: cõ
ticuit dulcedo cithare. Cū cãtico nõ bi
bẽt vinū: amara erit potio bibentib⁹
illã. Attrita ẽ ciuitas vanitat⁹: clau-
ſa eſt oīs dom⁹ nullo introeunte. Cla-
mor erit ſup vino i plateis: deſerta eſt
oīs leticia: trãſlatū ẽ gaudiū tre. Reli-
cta ẽ in vrbe ſolitudo: ⁊ calamitas op
primet portas. Quia hec erūt i medio
tre: in medio pploꝝ? Quō ſi pauce oli- C
ue q̃ remãſerūt excutiãt ex olea ⁊ race
mi cū fuerit finita vindemia. Hi leua-
būt vocẽ ſuã atq̃ laudabūt: cū glorifi
cat⁹ fuerit dñs hinniẽt de mari. Pro-
pter h̄ i doctrinis glificate dñm: i inſu
lis mar⁹ nomẽ dñi dei iſrl. A finibus
tre laudes: audiuimus gliam iuſti. Et
dixi. Secretū meū mihi: ſecretū meum
mihi. Ve mihi. Preuaricãtes puarica
ti ſūt: ⁊ puaricatiõe trãſgreſſoꝝ puari
cati ſūt. Formido ⁊ fouea ⁊ laque⁹ ſup
te: q̃ habitator es tre. Et erit q̃ fugerit
a voce formidinis cadet i foueã: ⁊ q̃ ſe
explicuerit de fouea: tenebit laqueo:
q2 cataracte de excelſis apte ſūt: ⁊ cõ-
cutient fundamẽta tre. Cõfractiõe cõ
fringet terra: cõtritiõe cõteret tra. Cõ D
motione cõmouebit tra: agitatiõe agi
tabit tra ſicut ebri⁹: ⁊ auferet q̃ſi ta-
bernaculū vnius noct⁹. Et grauabit
eã iniq̃tas ſua: ⁊ corruet: ⁊ nõ adijciet
vt reſurgat. Et erit i die illa: viſitabit
dñs ſup maliciã celi in excelſo: ⁊ ſu re-
ges tre q̃ ſūt ſup trã. Et cõgregabūt i
cõgregatiõe vni⁹ faſcis i lacū: ⁊ clau-
dent ibi i carcere: ⁊ poſt multos dies vi
ſitabūt. Et erubeſcet luna: ⁊ cõfūdet
ſol: cū regnauerit dñs exercituū i mõ-
te ſion ⁊ in hierlm: ⁊ i pſpectu ſenū ſu-
orū fuerit glorificat⁹. XXV A
Domine de⁹ me⁹ es tu: ⁊ exalta-
bo te: ⁊ cõfitebor nomini tuo
qm̄ feciſti mirabilia: cogitationes an
tiq̃s fideles: amen. Quia poſuiſti ciui-
tatẽ i tumultū: vrbẽ fortẽ i ruinã: do-
mū alienorū vt nõ ſit ciuitas: ⁊ i ſem-
piternū nõ edificet. Sup h̄ laudabit

te ꝑplus fortꝭ:ciuitas gẽtiũ robuſtoꝝ
timebit te. Quia factus es fortitudo
pauperi:fortitudo egeno i tribulatiõe
ſua:ſpes a turbine:vmbraculũ ab eſtu
Spũs eĩ robuſtoꝝ:q̃ſi turbo impellẽs
parietẽ. Sic eſtus i ſiti: tumultũ alie-
noꝝ humiliabis:ꝛ q̃ſi calore ſub nu-
be torrẽte ꝓpaginẽ fortiũ marceſcere
facies. Et faciet dñs exercituũ oibus
ꝑplis in mõte hoc ꝯuiuiũ pinguiũ: cõ
uiuiũ vindemie:ꝯuiuiũ pinguiũ medul
latoꝝ: vindemie defecate. Et ꝑcipita-
bit i monte iſto faciẽ vinculi colligati
ſuꝑ oẽs ꝑplos:ꝛ telã quã ordit⁹ ẽ ſuꝑ
oẽs natiões:precipitabit mortẽ i ſem-
pitꝰnũ. Et auferet dñs deus lachrymã
ab oĩ facie:ꝛ opprobriũ ꝑpli ſui auferet
d̃ vniu̾ſa t̾ra:q2 dñs locut⁹ ẽ. Et dicẽt
i die illa. Ecce de⁹ nr̃ iſte:expectabim⁹
eũ ꝛ ſaluabit nos. Iſte dñs:ſuſtinuim⁹
eũ:ꝛ exultabim⁹ ꝛ letabimur i ſaluta-
ri ei⁹:q2 requieſcet man⁹ dñi i monte
iſto. Et triturabit̾ moab ſub eo:ſicuti
terũt̾ palee i plauſtro. Et extẽdet ma-
n⁹ ſuas ſub eo:ſicut extẽdit natãs ad
natandũ:ꝛ humiliabit gl̾iam ei⁹ cũ al
liſione manũ ei⁹. Et munimẽta ſubli-
miũ muroꝝ tuoꝝ cõcidẽt: ꝛ humilia-
bũt̾ ꝛ detrahẽt̾ i t̾rã vſq3 ad puluerẽ.

XXVI

In die illa cãtabit̾ cã-
ticũ iſtud i t̾ra iuda. Urbs for-
titudinis noſtre ſaluator:pone
tur in ea mur⁹ ꝛ antemurale. Aperite
portas ꝛ igredieit̾ gẽs iuſta: cuſtodiẽs
veritatẽ. Uet⁹ error abijt:ſeruabis pa
cẽ:pacẽ.q2 i te ſperauim⁹. Sperastis i
dño in ſeculis et̾nis:i dño deo forti in
ꝑpetuũ. Quia incuruabit habitãtes i
excelſo:ciuitatẽ ſublimẽ humiliabit:
humiliabit eã vſq3 ad t̾rã:detrahet eã
vſq3 ad puluerẽ. Cõculcabit eã pes:pes
pauperis greſſus egenoꝝ. Semita iu-
ſti recta ẽ:rect⁹ callis iuſti ad ambulã
dũ. Et i ſemita iudicioꝝ tuoꝝ dñe ſu-
ſtinuim⁹ te:nomẽ tuũ ꝛ memoriale tu
u3 i deſiderio aĩe. Aĩa mea d̾ſiderauit
te in nocte:ſ3 ꝛ ſpiritu meo i ꝑcordijs
meis:de mane vigilabo ad te. Cũ fece-
ris iudicia tua i terra: iuſticiã diſcent
habitatores orbis. Miſereamur ĩpio:ꝛ
nõ diſcet iuſticiã. In terra ſãctoꝝ iniq̃
geſſit:ꝛ nõ videbit gl̾iam dñi. Dñe ex
altet̾ man⁹ tua vt nõ videãt: videant
ꝛ cõfundant̾ zelãtes ꝑpli: ꝛ ignis ho-
ſtes tuos deuoret. Dñe dabis pacẽ no- C
bis:oĩa eñ opa nr̃a operat⁹ es nobis.
Dñe de⁹ noſter poſſederũt nos domini
abſq3 te:tñ in te recordemur nois tui.
Morientes nõ viuãt:gigantes nõ re-
ſurgãt. Propterea viſitaſti ꝛ cõtriuiſti
eos:ꝛ ꝑdidiſti oẽm memoriã eoꝝ. In-
dulſiſti genti dñe: indulſiſti gẽti. Nũ
q̃d glorificat⁹ es? Elõgaſti oẽs t̾minos
terre. Dñe in anguſtia requiſierũt te:i
tribulatione murmuris doctrina tua
eis. Sicut q̃ cõcepit cũ appropinq̃ue-
rit ad partũ:dolẽs clamat in dolorib⁹
ſuis:ſic facti ſum⁹. A facie tua dñe cõ-
cepim⁹ ꝛ quaſi ꝑturiuim⁹ ꝛ peperim⁹
ſpiritũ. Salutes nõ fecim⁹ i t̾ra: ideo D
nõ ceciderũt habitatores t̾re. Uiuent
mortui tui:interfecti mei reſurgent. Ex
ꝑgiſcimini ꝛ laudate q̃ habitatꝭ in pul-
uere:q2 ros lucis ros tu⁹: ꝛ terrã gigã
tiũ detrahes in ruinã. Uade ꝑplus me
us:intra in cubicula tua: claude oſtia
tua ſuꝑ te:abſcõdere modicũ ad mo- I.54.c
mẽtũ:donec ꝑtrãſeat indignatio. Ec- Michee.1.a
ce ei dñs egredieit̾ de loco ſuo: vt viſi-
tet iniq̃tatẽ habitatoris terre ꝯ eũ: et
reuelabit t̾ra ſanguinẽ ſuũ:ꝛ nõ operi-
et vltra interfectos ſuos.

XXVII

In die illa viſitabit dñs in gla- A
dio ſuo duro ꝛ grãdi ꝛ forti:ſu-
ꝑ leuiathan:ſꝑpẽtẽ vectẽ:ꝛ ſuꝑ
leuiathan ſerpentẽ tortuoſũ:ꝛ occidet
cetũ q̃ in mari eſt. In die illa vinea me
ri cantabit ei. Ego dñs q̃ ſeruo eã: re-
pente ꝓpinabo ei:ne forte viſitet̾ con
tra eã. Nocte ꝛ die ſeruo eam:indigna
tio nõ eſt mihi. Quis dabit me ſpinã
ꝛ veprem? In ꝑlio gradiar ſuꝑ eã:ſuc- B
cẽdã eã pariter. An poti⁹ tenebo forti
tudinẽ meã? Faciet pacẽ mihi:pacẽ fa
ciet mihi. Qui egredieit̾ ĩpetu a iacob
florebit ꝛ germinabit iſr̾l ꝛ iplebũt fa-
ciẽ orbis ſemiẽ. Nũq̃d iuxt̾ plagã ꝑcu-
tiẽtꝭ ſe ꝑcuſſit eũ? Aut ſic̄ occidit iñfe
ctos ei⁹ ſic occiſus ẽ? In mẽſura ꝯ mẽ
ſurã cũ adiecta fuerit iudicabit eam:
meditat⁹ eſt in ſpiritu ſuo duro ꝑ diẽ
eſtus. Idcirco ſuꝑ hoc dimittet̾ iniq̃- C
tas domui iacob:ꝛ iſte oĩs fructus:vt
auferat̾ pctũ ei⁹. Cũ poſuerit oẽs la-
pides altaris ſicut lapides cineris al-
liſos:nõ ſtabunt luci et delubra. Ciui-
tas eĩ munita deſolata erit:ſpacioſa re
linquet̾ ꝛ dimittet̾ q̃ſi deſertũ. Ibi pa

fceƚ vitalns:et ibi accubabit:et cõſu-
met ſũmitates ei⁹. Jn ſiccitate meſſis
illi⁹ cõterenƚ mulieres veniẽtes et do
cẽtes eã. || Nõ ẽ ei pplˀs ſapiẽs: ꝓpterea
D nõ miſerebiƚ ei⁹ q̇ fecit eũ:et q̇ forma-
I.45.a uit eũ:nõ parcet ei. Et erit i die illa ꝑ-
cutiet dñs ab alueo flumis vſq₃ ad tor
rẽtẽ egypti:et vos cõgregabimini vn⁹
et vn⁹ filij iſrł. Et erit i die illa: clãgeƚ
i tuba magna:et veniẽt q̇ ꝑditi fuerãt
de loco aſſyrioꝝ:et q̇ eiecti erãt de ter-
ra egypti:ꝛ adorabũt dñm in mõte ſã-
1 V E coro ſcto i hierłm. XXVIII
B ne ſupbie ebrijs effraim: ꝛ flo-
ri decidẽti glie exultatiõis ei⁹:
q̇ erãt i vertice vallis piguiſſime erran
2 tes a vino. Ecce validus ꝛ fort⁊ dñs:ſi
cut iper⁹ grãdinis turbo cõfringẽs :ſi
cut iper⁹ aq̃rũ mltaꝝ iundãtiũ:ꝛ emiſ
3 ſaꝝ ſuꝑ t̃rã ſpacioſã. Pedib⁹ cõculca-
4 biƚ corona ſupbie ebrioꝝ effraim. Et
erit flos decidẽs glie exultationis ei⁹:
q̇ ẽ ſuꝑ verticẽ vallis pinguiũ:q̃ſi tꝑa
neũ ante maturitatẽ autũni. Qđ cũ aſ
B pexerit videns:ſtati vt manu tenuerit:
F deuorabit illud. In die illa:erit dñs ex
ercituũ corona glie ꝛ ſertũ exultatiõis
6 reſiduo ppłi ſui:ꝛ ſpũs iudicij ſedenti
ſuꝑ iudiciũ:ꝛ fortitudo reuertẽtib⁹ de
7 bello ad portã. Verũ hi q̃₃ ꝑ vino ne-
ſcierũt ꝛ ꝑ ebrietate errauerũt. Sacer
dos ꝛ ꝓpheta neſcierũt ꝑ ebrietate:ab
ſorpti ſũt a vino:errauerũt i ebrietate:
neſcierũt vidẽtẽ ꝛ ignorauerũt iudici
8 um. Oẽs eñ mẽſe replete ſũt vomitu
ſordiũq₃,ita vt nõ eẽt loc⁹ vltra. Quẽ
C docebit ſciam ꝛ quẽ intelligere faciet
auditũ? Ablactatos a lacte:auulſos ab
vberib⁹ qꝛ mãda remãda:mãda remã-
da:expecta reexpecta: expecta reexpe-
I.Cor.14.d. cta:modicũ ibi:modicũ ibi. || Jn loq̃la
ei labij ꝛ ligua altera loqueƚ ad popu
lũ iſtũ:cui dixit. Hec ẽ reqes mea:refi-
cite laſſũ:ꝛ h̄ ẽ refrigeriũ meũ:ꝛ nolu-
erũt audire. Et erit eis ꝟbũ dñi:mãda
remãda:mãda remãda:expecta reexpe
cta:expecta reexpecta:modicũ ibi: mo
dicũ ibi: vt vadãt ꝛ cadãt retrorſũ ꝛ cõ
teranƚ ꝛ illaqueenƚ ꝛ capianƚ. Prop-
D pter h̄ audite ꝟbũ dñi viri illuſores:q̇
dñamini ſuꝑ ppłm meũ q̇ ẽ in hierłm
Dixiſtis eñ. Percuſſim⁹ fed⁹ cũ mor-
te:ꝛ cũ inferno fecim⁹ pactũ. || Flagel-
Amos 9.c lũ inundãs cũ trãſierit:nõ veniet ſuꝑ

nos:qꝛ poſuim⁹ mẽdaciũ ſpe₃ nřam ꝛ
16 mẽdatio ꝓtecti ſum⁹. Jdcirco hec dic
dñs de⁹. || Ecce ego mittã i fundamẽt⁊
ſion lapidẽ:lapidẽ ꝓbatũ:angularẽ ꝓ
cioſũ:i fũdamẽto fũdatũ. Qui credide
17 rit:nõ feſtinet. Et ponã i põdere iudi-
ciũ :ꝛ iuſticiã i mẽſura. Et ſubũtet grã
do ſpem mẽdacij:ꝛ ꝓtectionẽ Aq̃ in-
18 undabũt.ꝛ delebiƚ fedus vřm cũ mor-
te:ꝛ pactũ vřm cũ iferno nõ ſtabit. Fla
gellũ iundãs cũ trãſierit:eritis ei i cõ-
19 culcationẽ. Qñcũq₃ ꝑtranſierit: tollet
vos:qm̃ mane diluculo ꝑtrãſibit i die
ꝛ i nocte:ꝛ tm̃modo ſola vexatio itel-
20 lectũ dabit auditui. Coanguſtatũ ẽ eñ
ſtratũ:ita vt alter decidat:ꝛ palliũ bre
21 ue vtrũq₃ opire nõ põt. Sicut eñ i mõ
te diuiſionũ ſtabit dñs:ſic i valle q̇ eſt
i gabaon iraſceƚ vt faciat op⁹ ſuũ. Alı
cnũ op⁹ ei⁹:vt opeƚ opus ſuũ:ꝑegrinũ
22 ẽ opus ei⁹ ab eo. Et nũc nolite illude-
ee:ne forte cõſtringãƚ vincula vřa. Cõ
ſũmationẽ ei ꝛ abbreuiationẽ audiui
a dño deo exercituũ ſuꝑ vniuerſã t̃ra₃
23 Aurib⁹ ꝑcipite ꝛ audite vocẽ meã:at-
24 tẽdite ꝛ audite eloquiũ meũ. Nunq̇d
tota die arabit arãs vt ſerat: ꝓſcindet
25 ꝛ ſartiet humũ ſuã. Nõne cũ adeq̃ue-
rit faciẽ eius:ſeret gith:ꝛ ciminũ ſpar
get:ꝛ ponet triticũ ꝑ ordinẽ ꝛ hordeũ
26 ꝛ miliũ ꝛ viciã i finib⁹ ſuis? Et erudi-
et illũ i iudicio:de⁹ ſuus docebit illũ.
27 Nõ ei i ſerris triturabiƚ gith:nec rota
plauſtri ſuꝑ ciminũ circũibit: ſ₃ i ꝟga
28 excutieƚ gith ꝛ ciminũ in baculo:pa-
nis aũt cõminueƚ. Verũ nõ in ꝑpetuũ
triturans triturabit illũ:neq₃ vexabit
eũ rota plauſtri:nec vngulis ſuis cõmi
29 nuet eũ. Et h̄ a dño deo exercituũ ex-
iuit vt mirabile faceret conſiliũ: ꝛ ma
gnificaret iuſticiã. XXIX
V E ariel. Ariel ciuitas quã expu
gnauit dd. Addit⁹ ẽ annus ad
annũ:ſolẽnitates euolute ſũt. Et circũ
uallabo ariel:ꝛ erit triſtis ꝛ merens:ꝛ
erit mihi q̃ſi ariel. Et circundabo q̃ſi
ſpherã i circũito tuo ꝛ iaciã ꝯ te agge
rẽ:ꝛ munimẽta ponã i obſidionẽ tuã.
Humiliaber⁊:de t̃ra loq̃ris:ꝛ ď humo
audieƚ eloquiũ tuũ. Et erit q̃ſi phito-
nis de t̃ra vox tua:ꝛ de humo eloquiũ
tuũ muſitabit || Et erit ſic puluis tenu-
is:mltitudo ventilãtiũ te:ꝛ ſic fauilla
ꝑtrãſiẽs mltitudo eoꝝ q̇ ꝯ te ꝓualue-

rūt. Eritq̧ repēte ↄfeſtim a dn̄o exerci
tuū: viſitabit̄ i tonitruo: ⁊ cōmotione
t̄re: ⁊ voce magna turbinis ⁊ tēpeſtat̄
⁊ flāma ignis deuorāt̄. Et erit ſic ſō-
niū viſiōis nocturne mltitudo oīm gē
tiū q̄ dimicauerūt ꝯ ariel: ⁊ oēs q̄ mili
tauerūt ⁊ obſederūt ⁊ ꝑualuerūt aduſ⁹
eā. Et ſic ſōniat eſuriēs ⁊ comedit: cū
āt ſ̄uit expgefact⁹ vacua ē aīa ei⁹ Et ſic
ſōniat ſitiēs ⁊ bibit: ⁊ p⁹q̄ ſ̄uit expge
fact⁹ laſſ⁹ adhuc ſitit: ⁊ aīa ei⁹ vacua ē:
ſic erit mltitudo oīū gētiū q̄ dimicaue
rūt ꝯ mōtē ſion. Obſtupeſcite ⁊ āmira
mini: fluctuate ⁊ vacillate: iebriami et
nō a vino: mouemini ⁊ nō in ebrieta-
te: qm̄ miſcuit vob dn̄s ſpm̄ ſoporis.
D Claudet oclos vr̄os: ꝓphas ⁊ ꝑncipes
vr̄os: q̄ vidēt viſiones operiet. Et erit
vobis viſio oīm ſicut ꝟba libri ſigna-
ti: quē cū dederint ſciēti lr̄as: dicēt le-
ge iſtū: ⁊ rn̄debit: nō poſſū: ſignat⁹ eſt
eīn. Et dabit̄ liber neſciēti lr̄as: dicet̄
q̄ ei: lege: et reſpōdebit: neſcio lr̄as. Et
...t.15.a dixit dn̄s ‖Eo q̄ appropinq̄t ꝑplus iſte
...ar.7.a ore ſuo: ⁊ labijs ſuis glorificat me: cor
aūt ei⁹ lōge ē a me ⁊ timuerūt me mā-
dato hoim et doctrinis: ideo ecce ego
E addā: vt āmirationē faciam ꝑplo huic
...le.1.e miraculo grādi ⁊ ſtupēdo‖ Peribit.n.
...o2.1.e ſapīa a ſapiētib⁹ ei⁹: ⁊ itellect⁹ pruden
tiū ei⁹ abſcōdet̄. Ve q̄ ꝓfundi eſtı̄ cor
de: vt a dn̄o abſcōdatis cōſiliū: q̄ꝝ ſūt
...i.23.c in tenebris opa: ⁊ dicunt‖ Quis videt
nos: ⁊ q̄s nouit nos? Peruerſa eſt hec
vr̄a cogitatio q̄ſi ſi lutū ꝯ figulū cogi-
tet: ⁊ dicat op⁹ factori ſuo: n̄ feciſti me:
F ⁊ figmētū dicat fictori ſuo: nō itelligı̄
...3.32.d ‖Nōne adhuc i modico et in breui cō-
...re.2.b uertet̄ liban⁹ in chermel: ⁊ chermel in
ſaltū reputabit̄? Et audiēt in die illa
ſurdi ꝟba libri: ⁊ de tenebris ⁊ caligi-
ne oculi cecoꝝ videbūt. Et addēt mi-
tes in dn̄o leticiā: ⁊ paupes hoies i ſā-
cto iſrl̄ exultabūt: qm̄ defecit q̄ ꝑuale-
bat: cōſūmat⁹ eſt illuſor: ⁊ ſucciſi ſunt
oēs q̄ vigilabāt ſup iniq̄tatē: q̄ pecca-
re faciebāt hoies in ꝟbo ⁊ arguētē in
porta ſupplātabāt: ⁊ declinauerūt fru-
G ſtra a iuſto. Propt̄ h̄ hec dicit dn̄s ad
domū iacob: q̄ redemit abraā. Nō mo-
do cōfundet̄ iacob: nec modo vultus
ei⁹ erubeſcet: ſed cū viderit filios ſuos
opa manuū mearū: i medio ſui ſāctifi
cātes nomē meū: ⁊ ſāctificabūt ſanctū

iacob ⁊ deū iſrl̄ ꝑdicabūt: ⁊ ſciēt errā-
tes ſpū itellectū: ⁊ muſitatores diſcent
Ve filij deſertores ‖legē. XXX A
dicit dn̄s vt faceret̄ cōſiliū: et
nō ex me: et ordiremi telā et nō
ꝑ ſpiritū meū: vt adderet̄ peccatū ſup
pctm̄: q̄ ambulabat̄ vt deſcēdatis in
egyptū: ⁊ os meū nō interrogaſtı̄: ſpe-
rātes auxiliū i fortitudīe pharaōis et
habētes fiduciā i vmbra egypti: ⁊ erit
vob fortitudo pharaonis i ꝯfuſionē: ⁊
fiducia vmbre egypti in ignominiā.
Erāt eīn in taphnis ꝑncipes tui: ⁊ nū
cij tui vſq̧ ad anes peruenerunt. Oēs
ꝯfuſi ſūt ſup ꝑplo q̄ eis ꝓdeſſe non po-
tuit. Nō fuerūt i auxiliū: ⁊ i aliquā vti
litatē: ſ3 i ꝯfuſionē ⁊ i opprobriū. On⁹
iumētoꝝ auſtri. In terra tribulatiōis B
⁊ anguſtie: leena ⁊ leo: ex eis vipera et
regul⁹ volās: portātes ſup humeros iu
mentoꝝ diuitias ſuas: ſup ⁊ gibbū ca
meloꝝ theſauros ſuos ad ꝑplm q̄ eis ꝓ
deſſe nō poterit. Egypt⁹ eīn fruſtra et
vane auxiliabit̄. Ideo clamaui ſup h̄:
ſupbia eīn eſt: q̄eſce. Nūc ingreſſus ſcri
be ei ſup buxū: ⁊ i libro diligent̄ exara
illud: ⁊ erit i die nouiſſimo in teſtimo-
niū vſq̧ i eternū. Popul⁹ eīn ad iracū-
diā ꝓuocās ē: ⁊ filij mēdaces: filij no-
lētes audire legē dei. Qui dicūt viden
tibus nolite videre: aſpiciētib⁹ nolite
aſpicere nob ea q̄ recta ſunt. Loq̄mini C
nob placentia videte nob errores: au-
ferte a me viā: declinate a me ſemitā:
ceſſet a facie nr̄a ſāct⁹ iſrl̄. Propterea
hec dic̄ ſāct⁹ iſrl̄. Pro eo q̄ reprobaſtı̄
verbū h̄: ⁊ ſperaſtı̄ i calūnia ⁊ i tumul
tu: ⁊ inixi eſtis ſup eo: ꝓpterea erit vo-
bis iniq̄tas hec: ſic iterruptio cadēs: ⁊
req̄ſita i muro excelſo. Qm̄ ſubito dū
nō ſperat̄ veniet ꝯtritio ei⁹: ⁊ cōminu-
etur ſicut ꝯterit̄ lagena figuli cōtritio
ne ꝑualida: ⁊ nō inueniet̄ de fragmēt̄
ei⁹ teſta in q̄ portet̄ ignicul⁹ de incen-
dio: aut hauriat̄ paꝝ aq̄ d̄ fouea: quia
hec dic̄ dn̄s de⁹ iſrl̄. Si reūtamini ⁊ q̄
eſcat̄: ſalui erit̄. In ſiletio ⁊ i ſpe erit D
fortitudo vr̄a. Et noluiſtı̄: et dixiſtis:
Neq̄q̄: ſ3 ad eq̄s fugiem⁹. Ideo fugie-
tis. Et ſup veloces aſcēdem⁹. Ideo ve-
lociores erūt qui ꝑſequēt̄ vos. Mille
homies a facie terroris vni⁹: ⁊ a facie
troꝛis q̄nq̧ fugiet̄: donec relinq̄mini
q̄ſi mal⁹ nauis i ꝟtice mōtı̄: ⁊ q̄ſi ſig-
M

nā ſup collē. Propterea expectat dñs vt
miſereat̄ vr̄i: ⁊ ideo exaltabit̄ parcēs vo-
bis: q: deꝰ iudicij dñs. Beati oēs q̄ ex-
pectāt eū. Populꝰ eīn ſion habitabit i
hierl'm. Plorās neq̄q̄ plorabis miſe-
E rans miſerebit̄ tui. Ad vocē clamoris
tui ſtatim vt audierit r̄ndebit tibi. Et
dabit tibi dñs panē artū ⁊ aquam bre
uē: ⁊ nō faciet auolare a te vltra docto-
rē tuū: ⁊ erūt ocl'i tui vidētes p̄cepto-
rē tuū: ⁊ aures tue audiēt v̄bū pꝰ ter-
gū monēt̄. Hec ē via ambulate i ea: ⁊
nō declinet̄ neq̄ ad dexteraꝫ neq̄ ad
ſiniſtrā. Et ꝯtaminabis laminas ſculpti-
liū argēti tui: ⁊ veſtimētū ꝯflatilis au
ri tui: ⁊ diſperges ea ſic imūdiciā mēſtru
ate. Egredere dices ei: Et dabit̄ pluuia
ſemini tuo vbicūq̄ ſeminauer̄ i t̄ra: ⁊ pa
nis frugū t̄re erit vberrimꝰ ⁊ pinguis.
Paſcet̄ i poſſeſſione tua i die illo agnꝰ
ſpacioſe: ⁊ tauri tui ⁊ pulli aſinoꝝ qui
operant̄ t̄rā: cōmixtū migma comedent
F ſicut i area vētilatū ē. Et erūt ſup oēꝫ
mōtē excelſū: ⁊ ſup oēm collē eleuatuꝫ
riui currētium aq̄ꝝ: in die īterfectiōis
multoꝝ: cuꝫ ceciderint turres. Et erit
lux lune ſicut lux ſolis: ⁊ lux ſolis erit
ſeptēplicit̄: ſicut lux ſeptē dieꝝ i die q̄
alligauerit dñs vulnꝰ ꝑp̄li ſui: ⁊ ꝑcuſſu
rā plage eiꝰ ſanauerit. Ecce nomē dñi
venit de lōginq̄ ardēs furor eiꝰ: et gra-
uis ad portādū. Labia eiꝰ repleta ſunt
indignatiōe ⁊ lingua eiꝰ q̄ſi ignis de-
uorās. Sp̄ūs eiꝰ velut torrēs inundans
vſq̄ ad mediū colli: ad ꝑdēdas gētes
i nihilū: ⁊ frenū erroris qđ erat i maxil
G lis ꝑp̄loꝝ. Cāticū erit vob̄ ſic vox ſācti-
ficate ſolēnitat̄: ⁊ leticia cordis ſic qui
ꝑgit cū tibia vt intret i mōtē dñi ad for
tē iſrl̄. Et auditā faciet dñs gl'iaꝫ voc̄
ſue: ⁊ terrorē brachij ſui oñdet i cōmi-
natiōe furor̄: ⁊ flāma ignis deuorāt̄
Allidet i turbine: ⁊ i lapide grādinis.
A voce eīn dñi pauebit aſſur v̄ga per-
cuſſus: ⁊ erit trāſitꝰ v̄ge fundatꝰ quam
requieſcere faciet dñs ſup eū: i tympanis
⁊ citharis: ⁊ i bellis p̄cipuis expugna-
bit eos. Preparata ē eīn ab heri tophet:
a rege p̄parata: ꝓfūda ⁊ dilatata. Nu-
trimēta eiꝰ ignis: ⁊ ligna m̄lta: flatus
dñi ſicut torrēs ſulphur̄ ſuccēdēs eā.
A Ve q̄ deſcendunt in ¶ XXXI
egyptū ad auxiliū i eq̄s ſperan
tes: ⁊ hñtes fiduciā ſup q̄driḡ
q: m̄lte ſūt ⁊ ſup eq̄tibꝰ q: ꝓualidi ni-
mis: ⁊ nō ſūt ꝯfiſi ſup ſcīm iſrl̄ ⁊ dñm
nō req̄ſierunt. Ipe aūt ſapiēs adduxit
malū: ⁊ v̄ba ſua nō abſtulit. Et ꝯſur- B
get ꝯ domū peſſimoꝝ: ⁊ ꝯ auxiliū ope-
rātiū iniq̄tatē. Egyptꝰ hō nō ⁊ deꝰ: et
eq̄ eoꝝ caro: ⁊ nō ſp̄ūs. Et dñs inclina
bit manū ſuā ⁊ corruet auxiliator: ⁊ ca
det cui p̄ſtat̄ auxiliū: ſimulq̄ oēs ꝯſū
ment̄: q: hec dic̄ dñs ad me: Quō ſi ru
giat leo ⁊ catulꝰ leonis ſup p̄dā ſuam: C
cū occurrerit ei m̄ltitudo paſtoꝝ. a vo
ce eoꝝ nō formidabit: et a multitudīe
eoꝝ nō pauebit: ſic deſcēdet dñs exer-
cituū vt p̄liet̄ ſup mōtē ſion ⁊ ſup col
lem eiꝰ. Sicut aues volātes: ſic ꝓteget
dñs exercituū hierl'm: ꝓtegens et libe
rans trāſiens ⁊ ſaluans. Cōuertimini:
ſicut in ꝓfundū receſſerat̄ filij iſrael.
In die eīn illa abijciet vir idola argēti
ſui: ⁊ idola auri ſui q̄ fecerūt vob̄ ma-
nus vr̄e i peccatū: ⁊ cadet aſſur in gla-
dio nō viri: et gladiꝰ nō hoīs vorabit
eū: ⁊ fugiet nō a facie gladij: ⁊ iuuenes
eiꝰ vectigales erūt: ⁊ fortitudo eiꝰ a ter
rore trāſibit: ⁊ pauebūt fugiētes p̄nci
pes eiꝰ. Dixit dñs: cuiꝰ ignis ē in ſion:
⁊ caminꝰ eius in hierl'm. ¶ XXXII
Ecce i iuſticia regnabit rex: ⁊ p̄n A
cipes i iudicio p̄erūt. Et erit vir
ſicut q̄ abſcōdit̄ a vēto: ⁊ celat
ſe a tēpeſtate: ſicut riui aquaꝝ i ſiti: et
vmbra petre p̄minēt̄ i t̄ra deſerta. Nō
caligabūt oculi vidētiū: ⁊ aures audi-
entiū diligēter auſcultabūt: ⁊ cor ſtul-
toꝝ itelliget ſcientiā: ⁊ lingua balboꝝ
velociter loquet̄ ⁊ plane. Nō vocabit̄
vltra is q̄ inſipiēs ē: p̄nceps: neq̄ frau
dulētus appellabit̄ maior. Stultꝰ eīn B
fatua loquet̄: ⁊ cor eiꝰ faciet iniq̄tatē:
vt ꝑficiat ſimulatiōeꝫ: ⁊ loquat̄ ad do-
minū fraudulēter: ⁊ vacuā faciat aīaꝫ
eſuriēti: ⁊ potū ſitiēti auferat. Fraudu
lēti vaſa peſſima ſūt. Ipe eīn cogitat̄
ones ꝯcinnabit ad ꝑdēdos mites i ſer
mone mēdacij: cū loq̄ret̄ paup̄ iudici-
um. Princeps v̄o ea q̄ digna ſūt p̄nci-
pi: cogitabit: ⁊ ipſe ſuper duces ſtabit.
Mulieres opulēte ſurgite: ⁊ audite vo
cē meā: filie ꝯfidētes ꝑcipite auribus
eloquiū meū. Poſt dies ⁊ ānos: et vos C
ꝯturbemini ꝯfidētes. Cōſūmata ē eīn
vindemia: collectio vltra non veniet.
Obſtupeſcite opulēte: ꝯturbamini ꝯfi

dētes:exulte vos ⁊ ꝯfundemini: accin
gite lūbos vr̃os. Sup vbera plangite:
ſup regione deſiderabili:ſup vinea fer
tili. Sup humum ꝑpli mei ſpine ⁊ ve-
pres aſcēdēt:quāto magꝭ ſup oēs do-
mos gaudij ciuitatꝭ exultātꝭ? Domus
eñ dimiſſa ē :multitudo vrbis relicta
ē:tenebꝛe ⁊ palpatio facte ſunt ſup ſpe
D lūcas vſq̄ i eťnū. Gaudiū onagroꝝ pa
ſcua gregū:donec effūdaꝶ ſup nos ſpi-
29.e ritꝰ ꝺ excelſo. Et erit deſertū i chermel
⁊ chermel in ſaltū reputabiꝶ:⁊ habita
bit i ſolitudie iudiciū:⁊ iuſticia i cher-
mel ſedebit. Et erit opus iuſticie pax:⁊
cultꝰ iuſticie ſilētiū: ⁊ ſecuritas vſq̄ i
ſempiternū. Et ſedebit ꝑpls meꝰ i pul-
chꝛitudine pacꝭ: ⁊ i tabernaculis fidu
cie ⁊ i reqe opulēta. Grando aūt in de
ſcēſione faltꝰ:⁊ humilitate humiliabi-
tur ciuitas. Beati q̄ ſemiatis ſup oēs
aquas:imittētes pedē bouis ⁊ aſini.
A Ve q̄ ꝓdaris. Nōne ⁊ XXXIII
ipe ꝓdaberꝭ? Et q̄ ſpernis: nō-
ne ⁊ ipē ſperneris? Cū ꝯſūmaue
ris depꝛdatiōez:depꝛdaberꝭ :cū fatigatꝰ
deſieris cōtēnere:ꝯtēneris. Dñe miſe-
rere nr̃i:te eñ expectamꝰ: eſto bꝛachiū
nr̃m i mane:⁊ ſalꝰ nr̃a in tpe tribulati
onis. A voce angeli fugerūt ꝑpli :⁊ ab
exaltatiōe tua diſperſe ſūt gētes. Et cō
gregabunꝶ ſpolia vr̃a ſic colligiꝶ bꝛu
cus: velut cū foſſe plene fuerint de eo.
Magnificatꝰ ē dñs qm̄ habitauit i ex
celſo:ipleuit ſion iudicio et iuſticia:⁊
erit fides in tpibꝰ ſuis. Diuitie ſalutꝭ
ſapīa ⁊ ſciētia:timoꝛ dñi ipē ē theſau-
B rus eiꝰ. Ecce vidētes clamabūt foꝛis:
angeli pacis amare flebunt. Diſſipate
ſūt vie:ceſſauit trāſiens ꝑ ſemitā: irri-
tū factū ē pactū:ꝓiecit ciuitates:nō re
putauit holes. Luxit ⁊ elāguit tra:cō-
fuſus ē libanꝰ ⁊ obſoꝛduit. Et factꝰ eſt
ſaron ſicut deſertū:⁊ ꝯcuſſa ē baſan et
carmelꝰ. Nūc ꝯſurgā dicit dñs: nūc ex
altaboꝛ ⁊ nūc ſublimaboꝛ. Cōcipietis
ardoꝛē ⁊ parietꝭ ſtipulā:ſpūs vr̄ vt ig-
nis voꝛabit vos:⁊ erunt ꝑpli quaſi ꝺ in
cēdio cinis:ſpine ꝯgregate igni cōbu-
renꝶ. Audite q̄ lōge eſtꝭ que fecerim ⁊
cognoſcite vicini foꝛtitudinē meā. Cō
territi ſūt i ſion pctōꝛes:poſſedit timoꝛ
hypocritas. Quis poterit habitare de
vob cū igne deuoꝛante? aut qs habita
C bit ex vob cū ardoꝛibꝰ ſempiťnis? Qui
ambulat i iuſticijs: ⁊ loqꝶ veritatē: ꝗ
ꝓijcit auariciam ex calūnia : ⁊ excutit
manꝰ ſuas ab oī munere. Qui obturat Pꝛoū.21.b
aures ſuas ne audiat ſanguinē ⁊ clau
dit ocłos ſuos ne videat malū. Iſte i ex
celſis habitabit:munimēta ſaxoꝝ ſub
limitas eiꝰ. Panis ei datꝰ ē:aq̄ eiꝰ fide
les ſūt. Regē i decoꝛe videbūt:oculi eiꝰ
cernēt terrā de lōge. Coꝛ tuū meditabi-
tur timoꝛē. Ubi eſt litteratꝰ? vbi legis 1.Coꝛ.1.b
vba pōderās? vbi eſt doctoꝛ puuloꝝ?
Populū imprudērē nō videbis: ꝑplm
alti ſmōis:ita vt nō poſſis itelligere di
ſertitudinē lingue eiꝰ:in q̄ nulla ē ſa-
piētia. Reſpice ſion ciuitatē ſolēnita-
tis nr̃e. Oculi tui videbūt hierl̃m ha- D
bitationē opulētā:tabernaculū qđ ne
quaq̄ tranſferri poterit:nec auferenꝶ
claui eiꝰ i ſempiťnū:⁊ oēs funiculi eiꝰ
nō rūpēꝶ : q2 ſolūmodo ibi magnificꝰ
eſt dñs nr̄. Locꝰ fluuioꝝ riui lariſſimi
⁊ patētes:nō trāſibit ſup eū nauis re-
migū: neq̄ trieris magna trāſgredieꝶ
euz. Dñs eñ iudex nr̄: dñs legifer nr̄:
dñs rex nr̄. Ipſe ſaluabit nos. Laxati
ſūt funiculi tui : ſ3 nō ꝓualebunt. Sic
erit malꝰ tuꝰ vt dilatare ſignū nō q̄as.
Tunc diuidenꝶ ſpolia ꝓdaꝝ multarū
claudi diripient rapinā:nec dicet vici
nus elāgui. Populꝰ q̄ habitat i ea:au-
fereꝶ ab eo iniq̄tas. XXXIIII
A Ccedite gētes ⁊ audite:⁊ ꝑpli at A
tendite:audiat terra ⁊ plenitu-
do eiꝰ oꝛbis ⁊ oē germen eiꝰ:q2
indignatio dñi ſup oēs gētes: ⁊ furoꝛ
ſup vniūſā maliciā eoꝝ. Interfecit eos:
⁊ dedit eos i occiſionē. Interfecti eoꝝ
ꝓijcieꝶ:⁊ ꝺ cadaueribꝰ eoꝝ aſcēdet fe-
toꝛ. Tabeſcēt mōtes a ſāguine eoꝝ:et
tabeſcet oīs militia celoꝝ:⁊ cōplicabū
tur ſic liber celi: ⁊ oīs militia eoꝝ de-
fluet ſic defluit foliū ꝺ vinea ⁊ ꝺ ficu:
qm̄ inebꝛiatꝰ ē i celo gladiꝰ meꝰ. Ecce B
ſup idumeā deſcēdet:⁊ ſup ꝑplm inter
fectiōis mee ad iudiciū. Gladiꝰ dñi re-
pletꝰ ē ſanguine:incraſſatꝰ ē adipe de
ſāguine agnoꝝ ⁊ hircoꝝ :⁊ de ſāguine
medullatoꝝ arietū. Uictima eñ dñi i
boſra: ⁊ iterfectio magna i tra edom.
Et deſcēdent vnicoꝛnes cū eis:⁊ tauri
cū potētibꝰ. Inebꝛiabiꝶ terra eoꝝ ſā-
guine:⁊ humus coꝝ adipe pinguiū q2 I.63.a
dies vltiōis dñi:annꝰ retributiōis iu-
dicij ſiō. Et ꝯuerteꝶ toꝛrētes eiꝰ i pi-

eſm:⁊ humꝰ eꝰ i ſulphur. Et erit terra
eiꝰ i picē ardētē nocte ⁊ die:nō extīg
C ueƚ i ſempiternū. Aſcēdet fumꝰ eius a
generatiōe i generatiōeʒ: deſolabiƚ in
Soph.2.d ſecła ſecłoꝝ. Nō erit trāſiēs ꝑ eā‖⁊ poſ
ſidebūt eā onocrotalꝰ ⁊ hericiꝰ:⁊ ibis
⁊ coruꝰ habitabūt i ea. Et extēdeƚ ſu-
per eā mēſura vt redigaƚ ad nihilū et
ꝑpēdiculū i deſolatiōeʒ. Nobiles eius
nō erūt ibi:regē potiꝰ iuocabūt: ⁊ oēs
ꝓncipes eiꝰ erunt in nihilū. Et orieƚ
in domibꝰ eiꝰ ſpine ⁊ vrtice ⁊ paliurus
in munitionibꝰ eiꝰ:⁊ erit cubile draco
nū:⁊ paſcua ſtrutionū:⁊ occurrent de-
monia onocētauris:et piloſus clama-
bit alter ad alterū. Ibi cubauit lamia
D ⁊ iuenit ſibi requiē. Ibi habuit foueaʒ
hericiꝰ⁊ enutriuit catuloſ:⁊ circūfodit
⁊ fouit i vmbra eiꝰ. Illic ꝯgregati ſunt
milui:alter ad alteꝝ Reqrite diligēter
i libro dñi ⁊ legite: vnū ex eis ñ defuit
alter alterū nō qſiuit:qꝛ qđ ex ore meo
ꝓcedit ille mādauit:⁊ ſpūs eiꝰ ipē cō-
gregauit ea.⁊ ipē miſit eis ſortē ⁊ ma-
nus eiꝰ diuiſit eā illis i menſurā. Uſqꝫ
i etnū poſſidebūt eā:i generatiōe ⁊ ge
neratione habitabūt i ea. XXXV

A Letabiƚ deſerta ⁊ inuia:⁊ exul-
tabit ſolitudo:⁊ florebit qſi li-
liū. Germinās germiabit:⁊ ex-
I.60.c ultabit letabūda ⁊ laudās. Glia liba-
I.40.b ni data ē ei:decor carmeli ⁊ ſaron‖Ipi
videbūt gliaʒ dñi:⁊ decorē dei nři. Cō
B fortate manꝰ diſſolutas:⁊ genua debi-
lia roborate. Dicite: Puſillanimes cō-
fortamini ⁊ nolite timere. Ecce deꝰ nř
vltiōeʒ adducet retributiōis: deꝰ ipē ve
Mat.15.c niet ⁊ ſaluabit eos. Tūc apieƚ ocłi ce
C coꝝ:⁊ aures ſurdoꝝ patebūt. Tūc ſa-
liet ſic ceruꝰ claudꝰ: ⁊ apta erit lingua
mutoꝝ:qꝛ ſciſſa ſūt in deſerto aq̄:⁊ tor
rētes i ſolitudīe: ⁊ q̄ erat arida in ſtag
nū:⁊ ſitiēs i fōtes aq̄ꝝ. In cubilibꝰ in
qbꝰ ꝓus dracones habitabāt:orieƚ vi
ror calami ⁊ iunci:⁊ erit tibi ſemita:et
D via ſācta vocabiƚ. Nō trāſibit ꝑ eam
pollutꝰ:⁊ hec erit vob̄ directa via: ita
vt ſtulti nō errēt ꝑ eā. Nō erit ibi leo:
I.51.d ⁊ mala beſtia nō aſcēdet ꝑ eā:nec inue
nieƚ ibi. Et ambulabūt q̄ liberati fue-
rint ⁊ redēpti a dño:ꝯuerteƚ ⁊ veniēt
i ſion cū laude:⁊ leticia ſempitna ſuꝑ
caput eoꝝ. Gaudium ⁊ leticiā obtine-
būt:⁊ fugiet dolor ⁊ gemitꝰ. XXXVI

Et factū ē i qrtodecīo āno reg̃ A
ezechie:aſcēdit ſennacherib rex 4.R
aſſyrioꝝ ſuꝑ oēs ciuitates iu- 2.P
da munitas:et cepit eas. Et miſit rex
aſſyrioꝝ rapſacen đ lachis i hierłm:ad
regē ezechiā in manu graui:⁊ ſtetit in
aqductu piſcine ſuꝑioris i via agri ful
lonis. Et egreſſus ē ad eū eliachim fi-
liꝰ helchie q̄ erat ſuꝑ domū:⁊ ſobna ſcri
ba:⁊ ioahe filiꝰ aſaph a cōmentarijs.
Et dixit ad eos rapſaceſ Dicite ezechie
Hec diƚ rex magnꝰ: rex aſſyrioꝝ. Que
ē iſta fiducia q̄ ꝯfidis? aut q̄ ꝯſilio vel
fortitudine rebellare diſponis? Super B
quē habes fiduciaʒ: qꝛ receſſiſti a me?
Ecce ꝯfidis ſuꝑ baculū harūdineū ꝯfra
ctū iſtū ſuꝑ egyptū: cui ſi inniſꝰ fūit hō:
intrabit i manū eiꝰ ⁊ ꝑforabit eam: ſic
pharao rex egypti oibꝰ q̄ ꝯfidūt in eo.
Qꝛ ſi rñdereƚ mihi? in dño deo nřo ꝯfi-
dimꝰ: nōne ipē ē cuiꝰ abſtulit ezechias
excelſa ⁊ altaria ⁊ dixit iude ⁊ hierłm
corā altari iſto adorabitiſ? Et nūc tra
det te dño meo regi aſſyrioꝝ:⁊ dabo ti
bi duo milia eqꝝ:nec potereƚ ex te ꝓbe-
re aſcēſores eoꝝ. Et quō ſuſtinebis fa-
ciē iudicis vniꝰ loci ex ſeruis dñi mei
minoribꝰ? Qꝛ ſi ꝯfidis i egypto: i qdri
ga ⁊ in eqtibꝰ: ⁊ nūc nūquid ſine dño
aſcēdi ad terrā iſtā vt diſperderē eaʒ?
Dñs dixit ad me. Aſcēde ſuꝑ ťrā iſtā:
⁊ diſperde eā. Et dixit eliachim:⁊ ſob-
na:⁊ ioahe ad rapſacen. Loqre ad ſer- C
uos tuos ſyra lingua:intelligimꝰ eñi:
ne loqris ad nos iudaice i auribꝰ ꝑpli
q̄ eſt ſuꝑ murū. Et dixit ad eos rapſa-
ces: Nūqđ ad dñʒ tuū ⁊ ad te miſit me
dñs meꝰ: vt loqrer oīa verba iſta:⁊ nō
potiꝰ ad viros q̄ ſedēt i muro vt come
dant ſtercora ſua ⁊ bibāt vrinā peduʒ
ſuoꝝ vobiſcū? Et ſtetit rapſaces ⁊ cla-
mauit voce magna iudaice.⁊ dixit: Au
dite ꝟba reg̃ magni: reg̃ aſſyriorū.
Hec dicit rex: Nō vos ſeducat ezechiaſ
qꝛ nō poterit eruere vos:⁊ nō vob̄ tri-
buat fiduciā ezechias ſuꝑ dño: dicēs:
Eruēs liberabit nos dñs: nō dabiƚ ci-
tas i manu reg̃ aſſyrioꝝ. Nolite audi
re ezechiā. Hec eñ diƚ rex aſſyrioꝝ: Fa D
cite mecū bñdictiōeʒ:⁊ egredimini ad
me ⁊ comedite vnuſqſqꝫ vineā ſuaʒ:et
vnuſqſqꝫ ficū ſuam:⁊ bibite vnuſqſqꝫ
aquā ciſterne ſue donec veniā ⁊ tollaʒ
vos ad terrā q̄ ē vt terra vřa: terrā fru

mēti ⁊ vini: terrā panū ⁊ vineaꝝ. Nec
ꝯturbet vos ezechias. dicēs: dñs libe-
rabit nos. Nūqd liberauerūt dij gētiū
vnuſqſq; terrā ſuā d̄ mānu reg' aſſyrioꝝ?
Ubi ē de⁹ emath ⁊ arfath? Ubi ē de⁹ ſe-
pharuaim? Nunqd liberauerūt ſama-
riā d̄ manu mea. Quis ē ex oībus dijs
terraꝝ iſtaꝝ q̄ eruerit terrā ſuā d̄ manu
mea: vt eruat dñs hierl̄m d̄ māu mea?
Et ſiluerūt: ⁊ nō reſpōderūt ei verbū.
Mādauerat eñ rex dicēs: nō reſpōde-
atis ei. Et ingreſſus ē eliachim filius
helchie: q̄ erat ſup domū: ⁊ ſobna ſcri-
ba: ⁊ ioahe filius aſaph a cōmētarijs:
ad ezechiā ſciſſis veſtib⁹ et nūciauerūt
ei v̄ba rapſacis. ¶ XXXVII

A Et factū ē cū audiſſet rex eze-
4.R.19.a. chias ſcidit veſtimēta ſua: ⁊ ob
uolut⁹ ē ſacco: ⁊ itrauit in domū dñi.
Et miſit eliachim q̄ erat ſup domū: et
ſobnā ſcribā ⁊ ſeniores de ſacerdotib⁹
opertos ſaccis: ad eſaiā filiū amos ꝓphe
tā: ⁊ dixerūt ad eū. Hec dicit ezechias:
Dies tribulatiōis ⁊ correptiōis: ⁊ blaſ
phemie dies hec: q: venerunt filij vſq;
ad partū: ⁊ virt⁹ nō ē pariēdi. Si quo
modo audiat dñs de⁹ tu⁹ v̄ba rapſac'
quē miſit rex aſſyrioꝝ dñs ſu⁹ ad blaſ-
phemādū dm̄ deū viuētē: ⁊ exprobrā-
dū ſmonib⁹ q̄s audiuit dñs de⁹ tuus.
Leua ḡ orōnē ꝓ reliquijs q̄ reptę ſūt.
B Et venerūt ſui regis ezechie ad eſaiā:
et dixit ad eos eſaias. Hec dicitis dño
v̄ro. Hec dicit dñs: Ne timeas a facie
v̄borū q̄ audiſti: q̄b⁹ blaſphemauerūt
pueri regis aſſyrioꝝ me. Ecce ego da-
bo ei ſpiritū ⁊ audiet nūciū: ⁊ reuerte-
tur ad terrā ſuā: ⁊ corruere eū faciā gla-
dio i terra ſua. Reūſus ē aūt rapſaces
⁊ inuenit regē aſſyrioꝝ ꝑliantē aduer
ſum lobna. Audierat eñ q: ꝓfect⁹ eēt
d̄ lachis: ⁊ audiuit d̄ taracha rege ethi
opie dicētes: egreſſus ē vt pugnet ꝯ te.
Qd̄ cū audiſſet miſit nūcios ad ezechi-
am dicēs: Hec dicetis ezechie regi iu-
de loquētes: Nō te decipiat de⁹ tu⁹ in
q̄ tu cōfidis dicēs: non dabit hierl̄m
C in manu reg' aſſyrioꝝ. Ecce tu audiſti
oīa q̄ fecerūt reges aſſyrioꝝ oībus ter-
ris q̄s ſubuerterūt: ⁊ tu poteris libera
ri. Nūqd eruerūt eos dij gentiū quos
ſubuerterūt patres mei: gozan ⁊ aran
⁊ reſeph ⁊ filios eden q̄ erāt i thalaſſar?
Ubi ē rex emath ⁊ rex arfath et rex vr-
bis ſepharuaim ana ⁊ aua? Et tulit eze
chias libros de manu nūcioꝝ et legit
eoſ: ⁊ aſcēdit i domū dñi: ⁊ expādit eos
corā dño. Et orauit ad dñm dicēs. Do
mine exercituū de⁹ iſrl̄ q̄ ſedes ſup che
rubin: tu es de⁹ ſol⁹ oīm regnoꝝ terre
tu feciſti celū ⁊ terrā. ‖ Inclina dñe au- Baruch.2.b
rē tuā ⁊ audi: ⁊ aperi ocl'os tuos et vi-
de: ⁊ audi oīa v̄ba ſennacherib q̄ mi-
ſit ad blaſphemādū deū viuētē. Uere D
eñ dñe deſertas fecerūt reges aſſyrio-
rū terras ⁊ regiones eaꝝ: ⁊ dederūt deos
eaꝝ igni: nō eñ erant dij: ſ; opera ma
nuū hoim: lignū lapis: ⁊ cōminuerūt
eos. Et nūc dñe de⁹ nr̄ ſalua nos d̄ ma
nu ei⁹: ⁊ cognoſcāt oīa regna terre: q:
tu es dñs ſolus. Et miſit eſaias filius
amos ad ezechiā dicēs: Hec dicit dñs
de⁹ iſrl̄. Pro q̄b⁹ rogaſti me d̄ ſēnache-
rib rege aſſyrioꝝ: h̄ eſt verbū qd̄ locut⁹
eſt dñs ad eū. Deſpexit te ⁊ ſubſanna-
uit te virgo filia ſion: poſt te caput mo
uit filia hierl̄m. Cui exprobraſti: ⁊ quē
blaſphemaſti. ⁊ ſup quē exaltaſti vocē
tuā: ⁊ leuaſti altitudinē ocl'oꝝ tuoꝝ?
Ad ſanctū iſrl̄. In manu ſuoꝝ tuoꝝ E
exprobraſti dño: et dixiſti. In multitu-
dine q̄drigaꝝ meaꝝ ego aſcēdi altitu-
dinē mōtiū: iuga libani: ⁊ ſuccidā ex-
celſa cedroꝝ ei⁹ ⁊ electas abietes illi⁹:
⁊ itroibo altitudinē ſūmitat' ei⁹ ſaltū
carmeli ei⁹: ego fodi ⁊ bibi aquā: ⁊ ſic
caui veſtigio pedis mei oēs riuos ag-
gerum. Nūqd nō audiſti q̄ olim fece-
rim ei? Ex dieb⁹ antiq̄s ego plaſmaui
illō: ⁊ nūc adduxi: ⁊ factū ē i eradicati
onē colliū cōpugnātiū: ⁊ ciuitatū mu
nitarū. Habitatores eaꝝ breuiata ma
nu ꝯtremuerūt: ⁊ ꝯfuſi ſūt: facti ſūt ſicut
fenū agri: ⁊ gramen paſcue: ⁊ herba te-
ctorū q̄ exaruit anteq̄ matureſceret.
Habitatiōes tuā ⁊ egreſſū tuū: ⁊ itroi- F
tū tuū ego cognoui ⁊ inſaniā tuā ꝯtra
me. Cū fureres aduerſū me ſupbia tua
aſcēdit i aures meas. Ponā ḡ circulū
in narib⁹ tuis: ⁊ frenū in labijs tuis:
⁊ reducā te in via p̄ quā veniſti. Tibi
aūt h̄ erit ſignū. Comede h̄ āno q̄ ſpō-
te naſcunt: ⁊ i anno ſcd̄o pomis veſce-
re. In anno aūt tertio ſemiate ⁊ meti-
te: ⁊ plātate vineas ⁊ comedite fructū
earū. Et metet id qd̄ ſaluatū fuerit de
domo iuda: ⁊ qd̄ reliquū ē radicē deor
ſum: ⁊ faciet fructū ſurſū: q: de hierl̄m

exibũt reliq̃e:⁊ ſaluatio de mõte ſion.
Zel⁹ dñi exercituū faciet iſtud. Propte
G rea hec dicͭ dñs ꝺ rege aſſyrioꝝ. Nõ in
trabit ciuitatẽ hanc ⁊ nõ iaciet ibi ſa-
gittã:⁊ nõ occupabit eã clype⁹:⁊ ñ mit
tet ĩ circuitu ei⁹ aggerẽ. In via qua ve
nit; ꝑ eã reuertet:⁊ ciuitatẽ hãc nõ ĩgre
dief dicit dñs. Et ꝓtegã ciuitatẽ iſtã
vt ſaluẽ eã: ꝓpt me ⁊ ꝓpter dauid ſuū
4.Re.19.g meū. Egreſſus ẽ aũt angel⁹ dñi ⁊ ꝑcuſ
Ecci.48.b ſit ĩ caſtris aſſyrioꝝ cẽtũ octogintaq̃n
q͡z milia. Et ſurrexerũt mane ⁊ ecce oẽs
cadauera mortuorum. Et egreſſus ẽ ⁊
abijt. Et reuerſus ẽ ſẽnacherib rex aſſy-
rioꝝ:⁊ habitauit ĩ niniue. Et factũ eſt
cũ adoraret ĩ tẽplo neſrach deũ ſuũ:a-
dramelech ⁊ ſaraſar filij ei⁹ ꝑcuſſerũt eū
gladio. fugerũtq̃ ĩ terã ararath:⁊ reg-
nauit aſaraddon fili⁹ ꝑ eo. XXXVIII
A I N diebꝰ illis egrotauit ezechias
4.Re.20.a vſq͡z ad mortẽ: ĩtroiuit ad eum
2.Pa.32.f eſaias fili⁹ amos ꝓpha. et dixit
ei: Hec dicit dñs: Diſpone domui tue:
qꝛ morieris tu ⁊ nõ viues. Et ꝯuertit eze
chias faciẽ ſuã ad parietẽ:⁊ orauit ad
dñm. ⁊ dixit: Obſecro dñe memẽto q̃ſo
quõ ambulauerim corã te ĩ veritate et ĩ
corde ꝑfecto:⁊ quod bonũ ẽ in oculis
tuis fecerim. Et fleuit ezechias fletu
magno. Et factũ ẽ verbũ dñi ad eſaiã
dicẽs: Uade ⁊ dic ezechie. Hec dicit dñs
de⁹ dauid patris tui. Audiui orõnem
B tuam ⁊ vidi lachrymas tuas. Ecce ego
adijciã ſuꝑ dies tuos: q̃ndecim ãnos:
⁊ de manu reg͛ aſſyrioꝝ eruã te:⁊ ciui
1.Re.2.g tatẽ iſtã: ⁊ ꝓtegã eam‖ Hoc aũt tibi erit
Luc.2.c ſignũ a dño: qꝛ faciet dñs verbũ hͦ qͦd
Ecci.48.d locut⁹ ẽ. Ecce ego reuerti faciã vmbrã
linearũ ꝑ q̃s deſcẽderat in horologio
achaz ĩ ſole retrorſũ: decẽ lineis. Et re
uerſus eſt ſol decẽ lineis ꝑ gradus q̃s
deſcẽderat. Scriptura ezechie reg͛ iu-
da cũ egrotaſſet:⁊ ꝯualuiſſet ꝺ infirmi
tate ſua. Ego dixi ĩ dimidio dieꝝ meo
rũ: vadã ad portas inferi. Queſiui reſi
duũ ãnoꝝ meoꝝ. Dixi nõ videbo dñm
deũ ĩ terra viuẽtiũ: nõ aſpiciã hoĩez vl
C tra ⁊ habitatorẽ q̃eti. Generatio mea
ablata ẽ ⁊ ꝯuoluta ẽ a me: q̃ſi taberna
culũ paſtoꝝ. Preciſa eſt velut a texen-
te vita mea: dũ adhuc ordirer ſuccidit
Job.4.d me‖ De mane vſq͡z ad veſperam finies
me: ſperabã vſq͡z mane. Quaſi leo ſic
ꝯtriuit oĩa oſſa mea. De mane vſq͡z ad

veſperã finies me. Sicut pullus hirũ-
dinis ſic clamabo: meditabor vt colũ-
ba. Attenuati ſũt oculi mei: ſuſpicien-
tes ĩ excelſũ. Dñe vim patior: reſpõde
ꝑ me. Quid dicã aut q̃d rñdebit mihi
cũ ipẽ fecerit? Recogitabo tibi oẽs an
nos meos ĩ amaritudine aĩe mee. Dñe
ſi ſic viuit:⁊ ĩ talibꝰ vita ſpũs mei Cor D
ripies me ⁊ viuificabis me: ecce in pa-
ce amaritudo mea amariſſima. Tu aũt
eruiſti aĩam meã vt nõ periret: ꝓieci-
ſti poſt tergũ tuuz oĩa pctã mea. Quia
nõ infern⁹ ꝯfitebit tibi neq͡z mors lau
dabit te: nõ expectabũt q̃ deſcẽdũt in
lacũ veritatẽ tuã. Uiuẽs viuẽs ipẽ ꝯfi-
tebit tibi ſic ⁊ ego hodie. Pater filijs
notã faciet veritatẽ tuã. Dñe ſaluũ me
fac:⁊ pſalmos nr̃os cãtabim⁹ cũctꝭ di
ebus vite nr̃e ĩ domo dñi. Et iuſſit eſai-
as vt tollerẽt maſſaz de ficis: ⁊ catha-
plaſmarent ſuꝑ vuln⁹ ⁊ ſanaret. Et di-
xit ezechias: Qͦd erit ſignũ qꝛ aſcendã
in domum dñi. XXXIX
I N tpe illo miſit merodach ba A
ladã fili⁹ baladã rex babylõis 4.
libros ⁊ munera ad ezechiã. Audierat
eñ q͡ egrotaſſet ⁊ ꝯualuiſſet. Letat⁹ ẽ
aũt ſuꝑ eis ezechias:⁊ oñdit eis cellaz
aromatũ ⁊ argẽti ⁊ auri ⁊ odoramẽto-
rũ ⁊ vngenti optimi ⁊ oẽs apothecas
ſupellectilis ſue:⁊ vniũſa q̃ ĩuẽta ſũt ĩ
theſaurꝭ ei⁹. Nõ fuit verbũ qͦd ñ oñderet B
eis ezechias ĩ domo ſua:⁊ ĩ oĩ ptãte ſua
Introiuit aũt eſaias ꝓpha ad ezechiã
regẽ. ⁊ dixit ei: Quid dixerũt viri iſti:⁊
vnde venerũt ad te? Et dixit ezechias:
De terra lõginq̃ venerũt ad me ꝺ baby-
lone. Et dixit: Quid viderũt in domo C
tua? Et dixit ezechias: Oĩa q̃ in domo
mea ſũt viderũt. Nõ fuit res quã non
oſtẽderim eis ĩ theſaurꝭ meis. Et dixit
eſaias ad ezechiã. Audi verbũ dñi exer-
cituũ. Ecce dies veniẽt: ⁊ auferet oĩa
q̃ ĩ domo tua ſũt: et q̃ theſaurizauerũt
pr̃es tui vſq͡z ad diẽ hãc: ĩ babylonẽ.
Nõ relinquet q̃cq͡z: dicit dñs. Et de fi- D
lijs tuis q̃ exibũt de te q̃s genuerꝭ tol-
lẽt:⁊ erũt eunuchi in palatio regꝭ ba-
bylonis. Et dixit ezechias ad eſaiam.
Bonũ verbũ dñi qͦd locut⁹ eſt. Et dixit:
Fiat tm̃ pax ⁊ veritas in diebus meis.
C Onſolamini ꝯſolamini XL A
popule me⁹: dicit de⁹ vr̃. Loqui-
mini ad cor hierlm ⁊ aduocate

eã3:qm̄ cõpleta ē malicia eiꝰ: dimiſſa
ē iniq̄tas illiꝰ. Suſcepit de manu dñi
at.5.a duplicia ꝓ oibꝰ pctis ſuis‖Vox clamã-
ar.1.a tis i deſerto. Parate viã dñi:rectas fa
uc.3.c cite i ſolitudie ſemitas dei nr̄i. Oĩs
oh.1.c vallis exaltabit̄:⁊ ois mõs ⁊ collis hu
miliabit̄:⁊ erũt praua ⁊ indirecta:⁊ aſ
ſ.35.a pera i vias planas. Et reuelabit̄ gl'ia
dñi:⁊ videbit ois caro pit̄er ꝙ os dñi
locutũ ē. Vox dicẽtis. Clama. Et dixi:
1.14.c Quid clamabo?‖Ois caro fenu3 ⁊ ois
ac.1.b gl'ia q̄ſi flos agri. Exiccatũ ē fenũ ⁊
de.1.d cecidit flos:qꝛ ſpũs dñi ſufflauit i eo.
Vere fenũ ē pp̄ls. Exiccatũ ē fenũ ⁊ ce-
cidit flos:vbũ aũt dñi manet i et̄nũ.
Sup mõtē excelſũ aſcẽde tu q̄ euãgeli
3as ſion:exalta i fortitudine vocē tuã
q̄ euãgelizas hierl'm. Exalta noli time
C re. Dic ciuitatibꝰ iude. Ecce deꝰ veſter.
62.d ‖Ecce dñs deꝰ in fortitudine veniet:et
brachiũ eiꝰ dñabit̄. Ecce merces eius
cũ eo:⁊ opꝰ illiꝰ corã illo. Sicut paſtor
gregē ſuũ paſcet:i brachio ſuo ꝯgrega
bit agnos et in ſinu ſuo leuabit: feras
ipe portabit. Quis menſus eã pugillo
aq̄s:⁊ celos palmo ponderauit? Quis
appendit tribꝰ digitis molē terre: et li
brauit i põdere montes:⁊ colles in ſta
p.9.c tera?‖Quis adiuuit ſpiritũ dñi:aut q̄ſ
o.11.d cõſiliariꝰ eius fuit ⁊ oſtẽdit illi? Cum
D quo iniit ꝯſiliũ ⁊ inſtruxit eũ:et docu-
it eu3 ſemitã iuſticie:⁊ erudiuit eũ ſci-
entia:⁊ viã prudẽtie oſtẽdit illi? Ecce
gẽtes q̄ſi ſtilla ſitule:⁊ q̄ſi momentum
ſtatere reputate ſũt. Ecce inſule quaſi
puluis exiguꝰ:⁊ libanꝰ nõ ſufficiet ad
ſuccẽdẽdũ:⁊ aialia eiꝰ nõ ſufficiẽt ad
holocauſtũ. Oẽs gẽtes q̄ſi nõ ſint:ſic
ſũt corã eo:⁊ q̄ſi nihilũ ⁊ inane reputa
E te ſũt ei. Cui ꝗ ſimilē feciſtis deu3? aut
quã imaginē ponet̄ ei? Nũq̄d ſculpti
le cõflabit faber aut artifex auro figu
rabit illud ⁊ laminis argẽteis argẽta-
rius? Forte lignũ ⁊ imputribile elegit
artifex ſapiẽs: q̄rit quõ ſtatuit ſimula
crũ ꝙ nõ moueat̄. Nunq̄d nõ ſcietis?
Nunq̄d nõ audiſtis? Nũq̄d nõ annũci
atũ eſt vob ab initio? Nũq̄d nõ intelle
xiſtis fũdamenta terre? Qui ſedet ſup
gyrũ terre:⁊ habitatores eiꝰ ſũt q̄ſi locu
ſte. Qui extẽdit velut nihili celos:⁊ ex
pãdit eos ſicut tabernaculũ ad inhabi
F tãdũ. Qui dat ſecretoꝝ ſcrutatores q̄ſi
nõ ſint: iudices terre velut inanes fe-
cit. Et q̄dē neq3 plãtato:neq3 ſato:ne-
q3 radicato i terra trũco eoꝝ. Repẽte
flauit in eos:⁊ aruerũt:⁊ turbo q̄ſi ſti-
pulam auferet eos.‖Et cui aſſimilaſt? I.46.b
me:⁊ adeq̄ſtis dicit ſanctꝰ‖Leuate i ex Mat.27.b
celſũ oculos vr̄os:et videte q̄s creauit
hec. Qui educit i numero miliciã eoꝝ
⁊ oẽs ex noie vocat. Pre multitudie for
titudinis ⁊ roboris v̄tutiſq3 eiꝰ: neq3
vnũ reliquũ fuit. Quare dic? iacob ⁊ lo B
quer? iſrl':abſcõdita ē vita mea a dño
⁊ a deo meo iudiciũ meũ trãſibit. Nũ-
q̄d neſcis:aut nõ audiſti? Deus ſempi
ternꝰ dñs q̄ creauit termios terre:⁊ nõ
deficiet:neq3 laborabit‖nec ē iueſtiga- Eccs.8.d
tio ſapie eiꝰ. Qui dat laſſo v̄tutē:⁊ his
qui nõ ſũt fortitudinē ⁊ robur multi-
plicat. Deficiẽt pueri ⁊ laborabũt:⁊ iu
uenes i infirmitate cadẽt. Qui aũt ſpe
rant i dño mutabũt fortitudinē:aſſu-
mēt pēnas ſicut aq̄le:current ⁊ nõ la-
borabũt:ãbulabũt ⁊ nõ deficiẽt.‖XLI
TAceant ad me inſule:et gentes A
mutẽt fortitudinē. Accedãt et
tũc loquant̄: ſimul ad iudiciu3
ꝓpinquemꝰ. Quis ſuſcitauit ab orien-
te iuſtũ:vocauit eũ vt ſequeret̄ ſe? Da
bit in cõſpectu eiꝰ gẽtes et reges obti
nebit. Dabit q̄ſi puluerē gladio eiꝰ ſi-
cut ſtipulã vento raptã arcui eiꝰ. Per
ſequet̄ eos: trãſibit in pace: ſemita in
pedibꝰ eiꝰ nõ apparebit. Quis hec ope
ratꝰ eſt ⁊ fecit: vocans generatiões ab B
exordio?‖Ego dñs primꝰ et nouiſſimꝰ I.44.a.et
ego ſum. Viderũt inſule ⁊ timuerũt:ex 48.b
trema terre obſtupuerũt:appropinqua Apo.2.c
uerũt ⁊ acceſſerũt. Vnuſq̄ſq3 ꝓximo ſuo
auxiliabit̄:⁊ fratri ſuo dicet:ꝯfortare.
Cõfortauit faber erariꝰ ꝑcutiens mal
leo eũ qui cudebãt tũc tpis: dicẽs glu-
tino bonũ ē:et cõfortauit eũ clauis vt
nõ moueat̄.‖Et tu iſrl' ſerue meus: ia- I.44.a
cob quē elegi:ſemē abraã amici mei:
in quo apphẽdi te ab extremis terre ⁊
a longinq̄s eiꝰ vocaui te. et dixi tibi:
Seruꝰ meꝰ es tu elegi te ⁊ nõ abieci te
‖Ne timeas qꝛ ego tecũ ſum: ne decli- I.43.c C
nes qꝛ ego deꝰ tuus. Cõfortaui te ⁊ au
xiliatus ſum tibi:et ſuſcepit te dextera
iuſti mei. Ecce cõfundent̄ ⁊ erubeſcẽt
oẽs q̄ pugnãt aduerſũ te. Erũt quaſi
nõ ſint:et peribũt viri q̄ cõtradicũt ti-
bi. Queres eos et nõ iuenies viros re-
belles tuos:⁊ erũt quaſi nõ ſint:et ve-

luti ꝯſumptio hoīs bellāt᷑ adūſuꝫ te:
q2 ego dn̄s de⁹ tu⁹ apphēdēs manū tu
D am dicēſq; tibi. Ne timeas: ego adiuui
te. Noli timere v̾mis iacob: q̄ mortui
eſt᷑ ex iſrl̄. Ego auxiliat⁹ ſū tui dic̄ dn̄s
⁊ redēptor tu⁹ ſāct⁹ iſrl̄. Ego poſui te
q̄ſi plauſtrū triturās nouū: hn̄s roſtra
ſerrātia. Triturabis mōtes ⁊ cōminu-
es: ⁊ colles q̄ſi puluerē pones. Uētila-
bis ⁊ vēt⁹ tollet: ⁊ turbo diſpget eos: ⁊
tu exultabis ī dn̄o: ī ſācto iſrl̄ letaber᷑.
Egeni paupes q̄rūt aq̄s ⁊ nō ſūt: ligua
eoꝝ ſiti aruit. Ego dn̄s exaudiaꝫ eos:
E de⁹ iſrl̄: n̄ derelinquā eos. Aperiā in ſu
pinis collib⁹ flumīa: ⁊ ī medio cāpoꝝ
fōtes. Ponam deſertū ī ſtagna aq̄ꝝ: ⁊
t̄rā inuiā ī riuos aq̄ꝝ. Dabo in ſolitu
tudinē cedrū ⁊ ſpinā ⁊ myrtū ⁊ lignū
oliue. Ponam ī deſerto abietē vlmū ⁊
buxū ſil̄ vt videāt ⁊ ſciāt ⁊ recogitēt ⁊
ītelligāt parit̄: q2 man⁹ dn̄i fecit hec: ⁊
ſāct⁹ iſrl̄ creauit illō. Prope facite iudi
ciū vr̄m dic̄ dn̄s: afferte ſi q̄d forte ha-
F bet᷑ dixit rex iacob. Accedāt ⁊ nūciēt
vob̄ q̄cūq; vētura ſūt. Priora q̄ fuerūt
nūciate: ⁊ ponem⁹ cor nr̄m ⁊ ſciem⁹ no
uiſſima eoꝝ ⁊ q̄ vētura ſūt indicate no
bis. Annūciate q̄ vētura ſūt ī futurū
⁊ ſciem⁹ q2 dū eſt᷑ vos. Bn̄ q̄ꝫ aut male
ſi poteſt᷑ facite: ⁊ loq̄mur ⁊ videamus
ſil̄. Ecce vos eſt᷑ ex nihilo ⁊ opus vr̄m
ex eo ꝙ nō ē. Abominatio eſt q̄ elegit
vos. Suſcitaui ab aq̄lone: ⁊ veniet ab
G ortu ſolis Uocauit nomē meū: ⁊ addu
cet mgr̄at⁹ q̄ſi lutū: ⁊ velut plaſtes cō-
culcās humū. Quis ānūciauit ab exor
dio vt ſciam⁹: et a pncipio vt dicam⁹:
iuſt⁹ es? Nō ē ānūciās neq; pdicēs: ne
q; audiēs ſmōes vr̄os. Prim⁹ ad ſion
dicet: ecce adſū: ⁊ hierl̄m euāgeliſtā da
bo. Et vidi: ⁊ nō erat ex iſt᷑ q̄ſq; q̄ ini-
ret ꝯſiliū: ⁊ īterrogat⁹ rn̄deret verbum.
Ecce oēs iniuſti: ⁊ vana opa eoꝝ: ven
tus ⁊ inane ſimulacra eoꝝ. ¶ XLII

A Ecce ſu⁹ me⁹: ſuſcipiā eū: elect⁹
Mat.12.b me⁹: complacuit ſibi in illo aīa
mea. Dedi ſpm̄ meū ſup eū: iu-
diciū gētib⁹ pferet Nō clamabit: neq;
accipiet pſonā: nec audiet vox ei⁹ fo-
ris. Calamū q̄ſſatū nō ꝯteret ⁊ linū fu-
migās nō extinguet. In v̾itate educet
iudiciū: nō erit triſt᷑ neq; turbulētus
donec ponat ī t̄ra iudiciū: ⁊ legē ei⁹ in-
ſule expectabūt. Hec dic̄ dn̄s de⁹ creās
celos ⁊ extēdēs eos: firmās t̄rā ⁊ q̄ ger
mināt ex ea: dās flatū pp̄lo q̄ ē ſup ter
rā: ⁊ ſpm̄ calcātib⁹ eā. Ego dn̄s vocaui
te ī iuſticia: ⁊ apphēdi manū tuam: ⁊
ſuaui te. Et dedi te ī fed⁹ pp̄li: ī lucē gē I.44
tium: vt apires oculos cecoꝝ: ⁊ edu-
ceres de ꝯcluſiōe vinctū: ō domo carce-
ris ſedētes ī tenebris. Ego dn̄s h̄ ē no
mē meū. Gl̄iaꝫ meā nō dabo: ⁊ laudeꝫ I.4
meā ſculptilib⁹. Que pma fuerūt ecce I.4
venerūt: noua q̄ꝫ ego ānūcio: āīq; ori-
ant̄ audita vobis faciā. Cātate dn̄o cā Ps
ticū nouū: laus ei⁹ ab extremis terre.
Qui deſcēditis ī mare ⁊ plenitudo ei⁹
inſule: ⁊ habitores eaꝝ. Leuet̄ deſer-
tū ⁊ ciutates ei⁹ ī domib⁹ habitabit ce
dar. Laudate habitatores petre: ō ver-
tice mōtiū clamabūt. Ponēt dn̄o glo-
riā: ⁊ laudē ei⁹ ī inſulis nūciabūt. Do
min⁹ ſicut fort᷑ egredief: ſicut vir pli-
ator ſuſcitabit zelū. Uociferabit̄ ⁊ cla
mabit: ſup inimicos ſuos cōfortabit̄.
Tacui: ſemp ſilui: patiēs fui: ſic par- C
turiēs loq̄r. Diſſipabo ⁊ abſorbebo ſi
mul deſertos faciā mōtes ⁊ colles: ⁊ oē
germē eoꝝ exiccabo. Ponā flumina in
inſulas: ⁊ ſtagna arefaciā. Et educā ce
cos ī viā quā neſciūt: ⁊ ī ſemit᷑ q̄s ig-
norauerūt ābulare eos faciā. Ponā te
nebras corā eis ī lucē ⁊ praua ī recta.
Hec verba feci eis: ⁊ nō dereliqui eos.
Cōuerſi ſūt retrorſū. Cōfundāt̄ ꝯfuſiōe
q̄ ꝯfidūt ī ſculptili: q̄ dicūt ꝯflatili vos
dū nr̄i. Surdi audite et ceci ītuemini
ad videndū? Quis cec⁹ niſi ſu⁹ me⁹: et
ſurd⁹ niſi ad quē nuncios meos miſi?
Quis cec⁹ niſi q̄ venūdat⁹ ē? Et q̄s ce
cus niſi ſu⁹ dn̄i? Qui vides multa: nō- D
ne audies? Qui apas habes aures: nō
ne audies? Et dn̄s voluit vt ſctificaret
eū: ⁊ magnificaret legē ⁊ extolleret: ip-
ſe aūt pp̄ls direpꝯ ⁊ vaſtat⁹ Laque⁹ iu-
uenū oēs: ⁊ ī domib⁹ carcerū abſcōditi
ſūt. Facti ſūt in rapinā: nec ē q̄ eruat
in direptionē: nec eſt qui dicat: redde.
Quis eſt in vobis q̄ audiat hoc: atten-
dat ⁊ auſcultet futura? Quis dedit ī di
reptionē iacob ⁊ iſrl̄ vaſtātibus? Nō-
ne dn̄s ipe cui peccauim⁹? Et noluer̄t
in vijs ei⁹ ambulare: ⁊ nō audierūt le-
gem ei⁹. Et effudit ſup eū indignatio-
nem furoris ſui ⁊ forte bellū: ⁊ cōbuſſit
eū in circuitu: ⁊ nō cognouit ⁊ ſuccen-
dit eum ⁊ non intellexit. ¶ XLIII

B T nunc hec dicit dñs creans te
iacob:⁊ formãs te iſrl. Noli ti-
mere q2 redemi te: ⁊ vocauit te
noīe tuo. Meꝰ es tu. Cũ tranſieris ꝑ
aq̃s:tecũ ero:⁊ flumia ñ operient te. Cũ
ambulaueris ĩ igne nõ cõbureris: ⁊ flã-
ma nõ ardebit ĩ te:q2 ego sũ dñs deus
tuꝰ ſctũs iſrl ſaluator tuꝰ. Dedi ꝓpiti-
ationẽ tuã egyptũ: ⁊ ethiopiã ⁊ ſaba
ꝓ te. Ex q̃ honorabilis factꝰ es ĩ ocul
meis ⁊ glorioſus:ego dilexi te. Et dabo
ſ.41.e hoīes ꝓ te:⁊ ꝑplos ꝓ aīa tua.‖Noli ti
mere q2 ego tecũ sũ. Ab oriẽte adducã
ſemẽ tuũ:⁊ ab occidẽte ꝯgregabo te Di
cã aq̃loni da: ⁊ auſtro: noli ꝓhibere.
Affer filios meos de longinq̃: ⁊ filias
meas ab extremis t̃re. Et oẽm q̃ inuo-
cat nomẽ meũ:ĩ gliam meã creaui eũ
B formaui eũ:⁊ feci eũ. Educ foras ꝑplm
cecũ ⁊ oculos habentẽ:ſurdũ: ⁊ aures
ei sũt. Oẽs gẽtes ꝯgregate sũt ſimul:⁊
collecte sũt tribꝰ. Quis ĩ voƀ annũci-
et iſtud:⁊ q̃ ꝑma sũt audire vos faciet
Dẽt teſtes eoꝝ ⁊ iuſtificẽt:⁊ audiãt et
dicãt. Uere vos teſtes mei dicit dñs: ⁊
ſuꝰ meꝰ quẽ elegi:vt ſciatis ⁊ credatis
mihi:⁊ ĩtelligatis q2 egoipſe sũ. Añ me
nõ ẽ formatus deꝰ:⁊ poſt me non erit.
.13.b ‖Ego sũ:ego sũ dñs:⁊ nõ eſt abſq3 me
ſaluator. Ego annũciaui ⁊ ſaluaui: au
ditũ feci:⁊ nõ fuit ĩ voƀ alienꝰ. Uos te
ſtes mei dicit dñs:⁊ ego deꝰ. Et ab ini
tio egoipſe:⁊ nõ ẽ q̃ de manu mea eru
at. Operabor:⁊ q̃s auertet illud? Hec di
cit dñs redẽptor vr̃ ſctũs iſrl. Propter
vos emiſi babylonẽ: ⁊ detraxi vectos
vniũſos ⁊ chaldeos ĩ nauib9 ſuis glo-
antes. Ego dñs ſctũs veſter:creãs iſrl:
C rex vr̃. Hec dicit dñs q̃ dedit ĩ mari vi
am:⁊ ĩ aq̃s torrẽtibꝰ ſemitã. Qui edux
it q̃drigã ⁊ equũ:agmẽ ⁊ robuſtũ. Si-
mul obdormierũt nec reſurgẽt:⁊ cõtri
ti sũt q̃ſi linũ:⁊ extincti sũt. Ne memi-
2.5.d neritis ꝑorũ:⁊ antiq̃ ne ĩtueamini‖ Ec
.21.b ce ego facio noua: ⁊ nũc orient̃: vtiq3
.42.b cognoſcetis ea. Ponã ĩ deſerto viã:⁊ in
inuio flumina. Et glificabit me beſtia
agri:dracones ⁊ ſtrutiões:q2 dedi ĩ de
ſerto aq̃s:⁊ flumina ĩ inuio: vt darẽ po-
.25.d tũ ꝑplo meo electo meo.‖ Populũ iſtũ
D formaui mihi:laudem meã narrabit.
Nõ me inuocaſti iacob nec laboraſti ĩ
me iſrl. Nõ obtuliſti mihi arietẽ holo
cauſti tui:⁊ victimis tuis nõ glificaſti
me. Nõ te ſeruire feci ĩ oblatiõe:nec la
borẽ tibi ꝑbui ĩ thure. Nõ emiſti mihi
argẽto calamũ:⁊ adipe victimarũ tua
rũ nõ inebriaſti me. Uerũtñ ſuire me
feciſti ĩ pctis tuis:ꝑbuiſti mihi laborẽ
ĩ iniq̃tatibꝰ tuis. Ego sũ:ego sũ ipſe: q̃
deleo iniq̃tates tuas ꝓpter me:⁊ pctõ
rũ tuoꝝ ñ recordabor. Reduc me ĩ me
moriã ⁊ iudicemur ſimul: narra ſi q̃d
habes vt iuſtificeris. Pater tuꝰ ꝑmus
peccauit:⁊ interꝑtes tui ꝑuaricati sũt
ĩ me. Et ꝯtaminaui ꝑncipes ſctõs. De
di ad internitionẽ iacob:⁊ iſrl ĩ blaſ-
phemiã. XLIIII
T nũc au-
di iacob ſerue meus:⁊ iſrl quẽ B
elegi. Hec dicit dñs faciens et ſ.41.b
formãs te:ab vtero auxiliator tuꝰ.‖ No
li timere ſerue meꝰ iacob: ⁊ rectiſſime Hiere.30.b
quẽ elegi. Effundã ei aq̃s ſup ſitientẽ et.46.g
⁊ fluenta ſup aridã.‖Effundã ſpiritũ Joel.2.g
meũ ſup ſemẽ tuũ: ⁊ bñdictionẽ meã Act.2.g
ſup ſtirpẽ tuã:⁊ germinabũt ĩter her-
bas q̃ſi ſalices iuxta ꝑterfluentas aq̃s
Iſte dicit dñi ego sũ: ⁊ ille vocabit in
noīe iacob. Et h̃ ſcribet manu ſua dño
⁊ in noīe iſrl aſſimilabit̃. Hec dič dñs
rex iſrl ⁊ redemptor eiꝰ:dñs exercituũ.
‖Ego ꝑmꝰ ⁊ ego nouiſſimꝰ:⁊ abſq3 me
nõ ẽ deꝰ. Quis ſilis mei? Uocet ⁊ an- ſ.41.b.et
nũciet:⁊ ordinẽ exponat mihi. Ex q̃ cõ ſ.48.b
ſtitui mihi ꝑplm antiquũ. Uẽtura ⁊ q̃ Apo.1.d
futura sũt annũciet eis. Nolite time- et.22.c
re:neq3 cõturbemini. Ex tũc audire te
feci:⁊ ãnũciaui. Uos eſtis teſtes mei.
Nũq̃d eſt deꝰ abſq3 me:⁊ formator quẽ B
ego nõ nouerim.‖ Plaſte idoli oẽs ni- Baruch.6.a
hil sũt:⁊ amãtiſſima eoꝝ nõ ꝓderunt Hiere.10.a
eis.‖Ipſi sũt teſtes eoꝝ:q2 nõ vidẽt ne ſ.42.b
q3 ĩtelligũt:vt cõfundãt̃. Quis forma
uit deũ:⁊ ſculptile conflauit:ad nihil
vtile? Ecce oẽs ꝑticipes eiꝰ cõfunden
tur. Fabri ei sũt ex hoibꝰ. Cõueniẽt eũ
oẽs:ſtabũt ⁊ pauebũt:⁊ ꝯfũdẽt̃ ſimul.
Faber ferrariꝰ lima opatꝰ ẽ ĩ prunis ⁊
ĩ malleis formauit illõ:⁊ opatꝰ ẽ ĩ bra
chio fortitudinis ſue. Eſuriet ⁊ defici
et:nõ bibet aquã ⁊ laſſeſcet. ‖ Artifex
lignariꝰ extẽdit normã formauit illud Sap.13.e
ĩ runcina. Fecit illud in angularibꝰ:⁊
ĩ circino tornauit illud ⁊ fecit imagi-
nẽ viri q̃ſi ſpecioſũ hoiem habitantẽ ĩ
domo. Succidit cedros: tulit ilicẽ et
quercũ q̃ ſteterat inter lingna ſaltus.
Plãtauit pinũ quã pluuia nutriuit:⁊ C

C facta ē holb⁹ ī focū. Sūpſit ex eis ⁊ ca
lefact⁹ ē: ⁊ ſuccēdit ⁊ coxit panes: ð re
liquo āt opat⁹ ē deū ⁊ adorauit: fecit
ſculptile: ⁊ curuat⁹ ē añ illud. Mediū
ei⁹ cōbuſſit igni: ⁊ de medio ei⁹ carnes
coxit. Comedit pulmētū ⁊ ſaturat⁹ eſt
⁊ calefact⁹ ē: dixit. Uah calefact⁹ ſum
vidi focū. Reliquū aūt ei⁹ deū fecit et
ſculptile ſibi. Curuat̄ añ illð ⁊ adorat
illud ⁊ obſecrat. dicens: Libera me: qꝛ
de⁹ me⁹ es tu. Neſcierūt neqꝫ ītellexe-
rūt. Obliti eī ſūt ne videāt oculi eoꝝ: ⁊
ne ītelligāt ī corde ſuo. Nō recogitāt ī
mēte ſua: neqꝫ cognoſcūt neqꝫ ſentiūt
vt dicāt. Medietatē ei⁹ cōbuſſi igni et
coxi ſup carbones ei⁹ panes: coxi car-
nes ⁊ comedi: ⁊ ð reliq̊ ei⁹ idolū faciā?
Ante trūcū ligni ꝓcidā? Pars ei⁹ ci-
nis ē. Cor īſipiēs adorabit illud: ⁊ nō
liberabit aiaꝫ ſuā: neqꝫ dicet forte mē
daciū ē ī dextera mea. Memēto horū
iacob ⁊ iſrl̄: qm̄ ſeru⁹ me⁹ es tu. Forma
ui te: ſeru⁹ me⁹ es tu iſrl̄: nō obliuiſca
D ris mei. Deleui vt nubē iniq̊tates tu-
as: ⁊ q̄ſi nebulā pctā tua. Reuertere ad
me: qm̄ redemi te. Laudate celi q̊niaꝫ
miſericordiā fecit dñs: iubilate extre-
ma terre. Reſonate montes laudatio-
nē: ſaltus ⁊ omne lignū ei⁹. Qm̄ rede-
mit dñs iacob: ⁊ iſrl̄ glorіabit̄. Hec di
cit dñs redēptor tu⁹ ⁊ formator tuus
ex vtero. Ego ſū dñs faciens oīa: exten
dens celos ſolus: ſtabiliēs terrā ⁊ nul
lus mecū. Irrita faciēs ſigna diuinoꝝ
⁊ ariolos ī furorē vertēs. Cōuertēs ſa-
pientes retrorſum ⁊ ſciētiā eoꝝ ſtultā
faciēs. Suſcitās verbū ſerui ſui: ⁊ cō-
ſiliū nūcioꝝ ſuoꝝ cōplēs. Qui dico hi
eruſalē habitaberis: ⁊ ciuitates iude
edificabimini: ⁊ deſerta ei⁹ ſuſcitabo.
Qui dico ꝓfundo deſolare: ⁊ flumina
tua arefaciā. Qui dico cyro paſtor me
us es: ⁊ oēm volūtatē meā cōplebis.
Qui dico hierl̄m edificaberiſ: ⁊ tēplo
A Ec dicit dñs (fūdaberis. XLV
1. Eſdre. 1. a H dñs chriſto meo cyro cui⁹ app-
hendi dexterā vt ſubȳciā añ fa
ciē ei⁹ gētes ⁊ dorſa regū vertā. Et ape
riā corā eo ianuas: ⁊ porte nō claudē-
tur. Ego ante te ibo: ⁊ glorioſos terre
humiliabo. Portas ereas cōterā: ⁊ ve-
ctes ferreos ꝯfringā. Et dabo tibi the
ſauros abſconditos: ⁊ archana ſecreto
rū vt ſcias qꝛ ego dñs: q̊ voco nomen

tuū de⁹ iſrl̄ ꝓpter ſeruū meū iacob et
iſrl̄ electū meū. Et vocaui te noīe tuo.
aſſimilaui te: ⁊ nō cognouiſti me. Ego
dñs: ⁊ nō ē ampli⁹. Extra me nō ē de⁹
Accinxi te: ⁊ nō cognouiſti me: vt ſci-
ant hi q̊ ab ortu ſolis ⁊ q̊ ab occidē-
te: qm̄ abſqꝫ me nō eſt de⁹. Ego dñs ⁊
nō eſt alter: formās lucē: ⁊ creās tene-
bras: faciēs pacē: ⁊ creans malū. Ego B
dñs faciēs oīa hec. Rorate celi deſup
⁊ nubes pluant iuſtū: aperiat̄ terra et
germinet ſaluatorē: ⁊ iuſticia oriat̄ ſi
mul. Ego dñs creaui euꝫ. Ve q̊ ꝯdicit
factori ſuo: teſta de ſamūs terre. ‖ Nun Ro.
q̊d dicit lutū figulo ſuo: quid facis et
opus tuū abſqꝫ manib⁹ ē? ‖ Ve q̊ dicit Luc
patri: q̊d generas: ⁊ mulieri quid par-
turis? Hec dicit dñs ſctūs iſrl̄: plaſtes
ei⁹. Uentura interrogate me: ſup fili-
os meos ⁊ ſup opus manuū meaꝝ mā
date mihi. Ego feci terrā: ⁊ hominē ſu
p eā creaui. Ego ⁊ man⁹ mee tetende-
rūt celos: ⁊ omni militie eoꝝ mādaui
Ego ſuſcitaui eū ad iuſticiā: ⁊ oēs vi-
as eius dirigā. Ipſe edificabit ciuita- C
tē meā: ⁊ captiuitatē meā dimittet nō
in p̄cio neqꝫ in munerib⁹ dicit domi-
nus de⁹ exercituū. Hec dicit dñs. La-
bor egypti ⁊ negociatio ethiopie ⁊ ſa-
baim viri ſublimes: ad te trāſibūt et
tui erūt. Poſt te ābulabūt: vincti ma-
nicis pgent: ⁊ te adorabūt: teqꝫ dep̄ca
bunt̄. Tm̄ in te eſt de⁹: ⁊ nō eſt de⁹ abſ
qꝫ te. Uere tu es deus abſcondit⁹: de⁹
iſrael ſaluator. Cōfuſi ſūt ⁊ erubuerūt
oēs ſimul: ⁊ abierūt ī ꝯfuſiōe fabrica-
tores erroꝝ. Iſrael ſaluat⁹ ē in dño ſa
lute eterna. Nō cōfundemini ⁊ nō eru
beſcetis vſqꝫ in ſeculū ſeculi: qꝛ hec di
cit dñs creās celos. Ipſe deus formās
terrā ⁊ faciēs eā: ipſe plaſtes ei⁹. Non
in vanū creauit eā: vt habitaret̄ for-
mauit eā. Ego dñs et nō eſt alius. Nō
in abſcōdito locut⁹ ſum: ī loco t̄re te-
nebroſo. Nō dixi ſemini iacob fruſtra D
querite me. Ego dñs loquēs iuſticiā:
annūciās recta. Cōgregamini ⁊ venite
⁊ accedite ſimul q̊ ſaluati eſtis ex gen-
tib⁹. Neſcierūt q̊ leuāt ſignū ſculptu-
re ſue: ⁊ rogāt deū nō ſaluātē. Annū-
ciate ⁊ venite: ⁊ cōſiliamini ſimul. Quis
auditū fecit hoc ab initio? Ex tūc p̄dixi
illud. Nūq̊d nō ego dñs: ⁊ nō eſt vltra
deus abſqꝫ me? De⁹ iuſt⁹ ⁊ ſaluās nō

eſt p̄ter me. Cōuertimini ad me ⁊ ſalui
eritis oēs fines t̄re: q̄ꝛ ego de⁹ ⁊ nō eſt
.14.b alius. ‖ In memetipſo iuraui: egredieꝛ
p.2.b de ore meo iuſticie verbū: ⁊ nō reuerte
tur: q̄ꝛ mihi curuabiꝛ omne genu: ⁊ iu
rabit oīs lingua. Ergo in dn̄o dicent.
Mee ſunt iuſticie ⁊ imperiū. Ad eū ve
nient: ⁊ cōfūdenꝛ oēs q̄ repugnāt ei.
In dn̄o iuſtificabiꝛ ⁊ laudabiꝛ oē ſe-
B men iſrael. ‖ XLVI
Onfract⁹ eſt bel: cōtrit⁹ ē nabo: facta ſūt
ſimulachra eoꝝ beſtijs ⁊ iumē
tis. Onera vr̄a graui pondere vſq; ad
laſſitudinē ꝯtabuerūt: ⁊ cōtrita ſūt ſi-
mul. Nō potuerūt ſaluare portantē: et
aīa eoꝝ ī captiuitatē ibit. Audite me
dom⁹ iacob: ⁊ oē reſiduū domus iſrł.
Qui portamini a meo vtero: q̄ geſtami
B ni a mea vulua. Vſq; ad ſenectā ego ip
ſe: et vſq; ad canos ego portabo. Ego
feci ⁊ ego ferā: ego portabo ⁊ ſaluabo.
.40.f ‖ Cui aſſimilaſtis me et adequaſtis: et
cōparaſtis me ⁊ feciſtis ſimilē? Qui cō
fertis aurū de ſacculo: ⁊ argentū ſtate-
ra pōderatꝭ. Cōducētes artificē vt fa-
h.6.c ciat deum ⁊ ꝓcidūt ⁊ adorāt. ‖ Portāt
illū ī humeris geſtātes: ⁊ ponētes ī lo
C co ſuo. Et ſtabit: ac de loco ſuo nō mo
uebiꝛ. Sed ⁊ cū clamauerint ad eū nō
audiet: de tribulatiōe nō ſaluabit eos.
Memētote iſtud: ⁊ cōfūdamini: redite
p̄uaricatores ad cor. Recordamini pri
oris ſeculi: q̄m ego ſū de⁹ ⁊ nō ē vltra
deus: nec eſt ſimilis mei annūciās ab
exordio nouiſſimū: ⁊ ab initio q̄ nec-
D dū facta ſūt. dicēs: Cōſiliū meū ſtabit
⁊ oīs volūtas mea fiet. Vocās ab oriē
te auē ⁊ de terra longinq̄ virū volūta-
tis mee. Et locut⁹ ſuꝫ ⁊ adducā illud:
creaui et faciā illud. Audite me duro
corde: q̄ longe eſtis a iuſticia. Prope
feci iuſticiā meā: nō elongabiꝛ: ⁊ ſalus
mea nō morabiꝛ. Dabo. Dabo in ſion
ſalutē ⁊ in iſrł gloriā meā. ‖ XLVII
B Eſcēde ſede ī puluere virgo fi-
D lia babylon: ſede in t̄ra. Nō eſt
ſoliū filie chaldeoꝝ: q̄ꝛ vltra ñ
vocaberis mollis ⁊ tenera. Tolle mo-
.16.e lā ⁊ mole farinā. Denuda turpitudinē
tuā. Diſcooperi humerū reuela crura
m.3.b trāſi flumina. ‖ Reuelabiꝛ ignominia
tua: ⁊ videbiꝛ opprobriū tuū. Vltionē
capiā: ⁊ nō reſiſtet mihi hō. Redēptor
noſter dn̄s exercituū: nomē illi⁹ ſāct⁹

iſrael. Sede tace ⁊ intra in tenebras fi B
lia chaldeoꝝ: q̄ꝛ nō vocaberꝭ vltra dn̄a
regnorū. Irat⁹ ſum ſup̱ ꝓplm̄ meū: cōta
minaui hereditatē meā: ⁊ dedi eos in
manu tua. Nō poſuiſti eis miſericor-
dias. Sup̱ ſenē aggrauaſti iugū tuum
valde: ⁊ dixiſti. In ſempiternū ero dō-
mina. Nō poſuiſti hec ſup̱ cor tuū ne-
q; recordata es nouiſſimi tui. Et nunc
audi hec delicata: ⁊ habitās ꝯfidenꝛ: q̄
dicis ī corde tuo: ego ſū ⁊ nō ē p̄ter me
ampli⁹. Nō ſedebo vidua: ⁊ ignorabo
ſterilitatē. Veniēt tibi duo hec ſubito .51.f
ī die vna ſterilitas ⁊ viduitas. Vniuer C
ſa venerūt ſup̱ te ꝓpꝛ multitudinē ma
leficioꝝ tuoꝝ ⁊ ꝓpter duritiā incātato
rū tuoꝝ vehemētē. Et fiduciā habui-
ſti ī malitia tua: ⁊ dixiſti. Nō ē q̄ vide-
at me. Sapiā tua ⁊ ſciā tua hec dece- Hiere.49.c
pit te. Et dixiſti ī corde tuo. Ego ſū: ⁊
p̄ter me nō ē altera. Veniet ſup̱ te ma
lū ⁊ neſcies ortū ei⁹: ⁊ irruet ſup̱ te ca-
lamitas quā nō poterꝭ expiare. Veniet
ſup̱ te repēte miſeria quā neſcies. Sta
cū incātatorib⁹ tuis ⁊ cū multitudine
maleficioꝝ tuoꝝ ī q̄bus laboraſti ab
adoleſcentia tua: ſi forte q̄d ꝓſit tibi:
aut ſi poſſis fieri fortior. Defeciſti ī mł D
titudīe ꝯſilioꝝ tuoꝝ. Stēt ⁊ ſaluēt te
augures celi q̄ ꝯtēplabāꝛ ſidera ⁊ ſup
putabāt mēſes: vt ex eis ānūciarēt vē
tura tibi. Ecce facti ſꝭ q̄ſi ſtipula: ignis
cōbuſſit eos. Nō liberabūt aīam ſuā d̄
manu flāme: nō ſūt prune q̄b⁹ calefiāt
nec foc⁹ vt ſedeāt ad eū. Sic facta ſūt
tibi: ī q̄buſcūq; laboraueras. Negotia
tores tui ab adoleſcētia tua: vnuſq̄ſq;
in via ſua errauerūt. Nō ē q̄ ſaluet te.
Udite hec domus ia ‖ XLVIII B
A cob q̄ vocamini noīe iſrł: ⁊ de
aquis iuda exiſtis: q̄ iuratis in
noīe dn̄i: ⁊ dei iſrł recordamini nō in
veritate neq; in iuſticia. De ciuitate eñ
ſancta vocati ſunt: ⁊ ſup̱ deū iſrł cōſta
biliti ſūt. Dn̄s exercituū nomen eius.
Priora extūc annūciaui ⁊ ex ore meo
exierūt: ⁊ audita feci ea: repēte opatus
ſū ⁊ venerūt. Sciui eñ q̄ꝛ durus es tu:
⁊ neruus ferreus ceruix tua: ⁊ frōs tua
erea. Predixi tibi extunc: anteq̄ȝ veni-
rēt indicaui tibi: ne forte diceres. Ido
la mea fecerūt hec: ⁊ ſculptilia mea ⁊ cō
flatilia mādauerūt iſta. Que audiſti vi
de oīa. Vos aūt nō annūciaſtis. Audi B

dita tibi feci noua ex tūc ⁊ ꝯſuata ſūt
q̄ neſcis. Nūc creata ſūt ⁊ nō ex tūc: et
añ diē: ⁊ nō audiſti ea: ne forte dicas:
ecce ego ꝯgnoui ea. Neq; audiſti neq;
cognouiſti neq; ex tūc apta ē aur̄ tua
Scio eñ q2 ꝑuaricās ꝑuaricaber̄: et
trāſgreſſorē ex vtero vocaui te. Propt
nomē meū lōge faciā furorem meū: et
laude mea infrenabo te ne intereas.
Ecce excoxi te ſ; nō q̄ſi argētū: elegi te
i camino paupta t̄. Propt me ꝓpt me
F.42.b faciā: vt nō blaſphemer: ‖ et glīam me
am alteri nō dabo. Audi me iacob: et
F.41.b.et iſrl̄ quē ego voco. ‖ Ego ipſe: ego prim⁹
44.a ⁊ ego nouiſſim⁹. Man⁹ q̄; mea funda
C uit trā: ⁊ dextera mea mēſa eſt celos.
Ego vocabo eos: ⁊ ſtabūt ſimul. Cōgre
gamini oēs vos ⁊ audite. Quis de eis
annūciauit hec? Dñs dilexit eū: faciet
volūtatē ſuā i babylone: ⁊ brachiū ſu
um i chaldeis. Ego ego locut⁹ ſū ⁊ vo
caui eū: adduxi eū directa ē via eius.
Accedite ad me: ⁊ audite h̄. Nō a ꝑnci
pio i abſcōdito locut⁹ ſū. Ex tpe añq̄;
fierēt ibi erā: ⁊ nūc dñs de⁹ miſit me ⁊
ſpūs ei⁹. Hec dicit dñs de⁹ redēptor tu
us ſctūs iſrl̄. Ego dñs de⁹ tu⁹ docēs te
vtilia: gubernās te i via q̄ ambulas.
D Utinā attendiſſes mādata mea. Facta
fuiſſet ſicut flumen pax tua: ⁊ iuſticia
tua ſicut gurgites mar̄. Et fuiſſet q̄ſi
harena ſemē tuū: ⁊ ſtirps vteri tui vt
lapilli ei⁹. Nō interiſſet ⁊ nō fuiſſet at
tritū nomē ei⁹ a facie mea. Egredimi
ni de babylone: fugite a chaldeis. In
voce exultatiōis annūciate: auditū fa
cite h̄: ⁊ efferte illud vſq; ad extrema
Exo.17.c trē. ‖ Dicite: Redemit dñs ſuū ſuū ia-
Nu.20.b cob. Nō ſitierūt i deſerto cū educeret
Sap.11.a eos. Aquā de petra ꝓduxit eis: et ſci-
I.57.d. dit petrā ⁊ fluxerūt aq̄. ‖ Nō ē pax im-
A Udite ‖ pijs dicit dñs. XLIX
F.42.b insule: ⁊ attēdite ppli de longe.
Dñs ab vtero vocauit me: d vē
I.51.c tre mrīs mee recordat⁹ ē nois mei: ‖ et
poſuit os meū q̄ſi gladiū acutū: i vm
brā man⁹ ſue ꝓtexit me: ⁊ poſuit me
ſicut ſagittā electam. In pharetra ſua
abſcōdit me: ⁊ dixit mihi. Seru⁹ me⁹
es tu iſrl̄: q2 i te glificabor. Et ego dixi
In vacuū laboraui: ſine cā ⁊ vane for
B titudinē meā cōſūpſi. Ergo iudicium
meū cū dño ⁊ op⁹ meū cū deo meo. Et
nūc. Hec dicit dñs formās me ex vtero

ſeruū ſibi: vt reducā iacob ad eū: ⁊ iſrl̄
nō cōgregabit̄. Et glificat⁹ ſū in ocul̄
dñi: ⁊ de⁹ me⁹ fact⁹ eſt fortitudo mea.
Et dixit: Parū ē vt ſis mihi ſu⁹ ad ſuſ
citandas trib⁹ iacob: ⁊ feces iſrl̄ ꝯuer-
tēdas. ‖ Dedi te i lucē gētiū: vt ſis ſa- F.42
lus mea vſq; ad extremū trē. Hec dicit Act.
dñs: redēptor iſrl̄ ſanct⁹ ei⁹: ad cōtēp-
tibilē aiam ad abominatā gētē: ad ſ-
uū dñor. Reges videbūt ⁊ ꝯſurgēt ꝑn C
cipes ⁊ adorabūt ꝓpter dñm q2 fidelis
ē: ⁊ ſāctū iſrl̄ q̄ elegit te. Hec dicit dñs
In tpe placito exaudiui te: ⁊ i die ſalu 2.Co
tis auxiliat⁹ ſū tui. Et ſuaui te ⁊ dedi
te in fed⁹ ppli vt ſuſcitares trā ⁊ poſſi-
deres hereditates diſſipatas: vt dice-
res his q̄ vincti ſūt: exite: ⁊ his q̄ i te-
nebris: reuelamini. Sup vias paſcent̄
⁊ i oib⁹ planis paſcue eor: ‖ Nō eſuri- Apo.
ent neq; ſitient: ⁊ nō ꝑcutiet eos eſt⁹
⁊ ſol: q2 miſerator eor reget eos: ⁊ ad
fōtes aq̄rū potabit eos. Et ponā oēs D
mōtes meos i viā: ⁊ ſemite mee exalta-
bunt̄. Ecce iſti delōge venient: ⁊ ecce il
li ab aq̄lone ⁊ mari: ⁊ iſti de terra au-
ſtrali. Laudate celi ⁊ exulta terra: iubi
late mōtes laudē. ‖ q2 ꝯſolatus ē dñs I.52.c
pplm ſuū: ⁊ pauperū ſuor miſerebit̄.
Et dixit ſiō: dereliqt me dñs: ⁊ dñs ob
lit⁹ ē mei. Nūqd obliuiſci pōt mulier
infantē ſuū: vt nō miſerat̄ filio vteri
ſui? Et ſi illa oblita fuerit: ego tñ non
obliuiſcar tui. Ecce i manib⁹ meis de
ſcripſi te: muri tui corā ocul̄ meis ſem
p. Uenerūt ſtructores tui: deſtruentes E
te ⁊ diſſipātes a te exibūt. ‖ Leua i cir- I.60.a
cūitu oculos tuos ⁊ vide: ⁊ oēs iſti cō-
gregati ſūt: venerūt tibi. Uiuo ego di
cit dñs: q2 oib⁹ his velut ornamēto ve
ſtieris ⁊ circūdabis tibi eos q̄ſi ſpōſa.
Quia deſerta tua ⁊ ſolitudines tue et
trā ruine tue: nūc anguſta erūt ꝑ habi
tatorib⁹ ⁊ lōge fugabūt̄ q̄ abſorbebāt
te. Adhuc dicēt i aurib⁹ tuis filij ſteri
litat̄ tue. Anguſt⁹ ē mihi loc⁹: fac ſpa
ciū mihi vt habitem. Et dices i corde F
tuo. Quis genuit mihi iſtos? Ego ſteri
lis ⁊ nō pariēs trāſmigrata ⁊ captiua
⁊ iſtos q̄s enutriuit? Ego deſtituta et
ſola: ⁊ iſti vbi h̄ erāt? Hec dic̄ dñs de⁹:
Ecce leuabo ad gētes manū meā: ⁊ ad
pplos exaltabo ſignū meū. Et afferēt
filios ſuos in vlnis: et filias ſuas ſup
humeros portabūt. Et erūt reges nu-

E tricũ tui: ⁊ regine nutrices tue. Uultu
i terra demiſſo adorabũt te: ⁊ puluerē
pedũ tuoꝝ lingēt. Et ſcies qꝛ ego dñs
ſuꝑ q̃ nõ cõfundēt q̃ expectãt eũ. Nũ-
q̃d tollet a forti pda: aut qđ captũ fue
rit a robuſto ſaluũ eſſe poterit? Quia
hec dicit dñs. Equidē ⁊ captiuitas a
forti tollet: ⁊ qđ ablatũ fuerit a robu-
ſto ſaluabit. Eos vero q̃ iudicauerũt
te ego iudicabo: ⁊ filios tuos ego ſal-
uabo. Et cibabo hoſtes tuos carnib⁹
ſuis: ⁊ q̃ſi muſto ſãguine ſuo inebria-
bunt. Et ſciet oīs caro qꝛ ego dñs ſal-
uãs te: ⁊ redēptor tu⁹ fortis iacob. L
A Hec dicit dñs. Quis eſt hic liber
repudij m̃ris vr̃e: q̃ dimiſi eã?
aut q̃s ē creditor me⁹: cui vēdi
di vos? Ecce ei in iniq̃tatib⁹ vr̃is ven
diti eſtis ⁊ i ſcelerib⁹ vr̃is dimiſi ma-
trē vr̃am: qꝛ veni ⁊ nõ erat vir: vocaui
I.59.a ⁊ nõ erat q̃ audiret. Nũq̃d abbreuia-
ta ⁊ paruula facta eſt man⁹ mea vt nõ
poſſim redimere: aut nõ ē i me virtus
B ad liberãdũ? Ecce i increpatione mea
deſertũ faciã mare: ponã flumina i ſic
cũ. Cõputreſcēt piſces ſine aq̃: ⁊ morie-
tur i ſiti. Induã celos tenebris: ⁊ ſac-
cũ ponõ operimētũ eoꝝ. Dñs dedit mi-
hi linguã eruditã: vt ſciã ſuſtētare eũ
q̃ laſſus ē ꝟbo. Erigit mane: mane eri
git mihi aurē: vt audiã q̃ſi magiſtrũ.
C Dñs de⁹ aperuit mihi aurē: ego ãt nõ
I.50.b ɔ̃dico: retrorſũ nõ abij. Corp⁹ meũ de
.26.g di pcutientib⁹: ⁊ genas meas vellēti-
b⁹. Faciē meã nõ auerti ab increpãti
onib⁹ ⁊ cõſpuētib⁹ i me. Dñs de⁹ aux
iliator me⁹: ⁊ iõ nõ ſũ cõfuſus. Ideo po
ſui faciē meã vt petrã duriſſimã: ⁊ ſcio
qm̃ nõ cõfũdar. Iuxta eſt q̃ iuſtificat
me. Quis ɔ̃dicet mihi? Stem⁹ ſimul.
D Quis ē adũſari⁹ me⁹? Accedat ad me
Ecce dñs de⁹ auxiliator me⁹. Quis eſt
q̃ cõdēnet me? Ecce oēs q̃ſi veſtimētũ
cõterēt: ⁊ tinea comedet eos. Quis ex
vobis timēs dñm: audiens vocē ſerui
ſui? Quis ambulauit i tenebris ⁊ nõ ē
Ps.101 lumen ei. Speret i noīe dñi: ⁊ innitat
ſuꝑ deũ ſuũ. Ecce vos oēs accedētes
ignē accinctí flãmis. Ambulate in lu
mine ignis vr̃i: ⁊ i flãmis q̃s ſuccendi
A ſtis. De manu mea factũ eſt h̃ vob. In
dolorib⁹ dormietis. LI
Audite me q̃ ſeq̃mini qđ iuſtũ ē: ⁊ q̃ri-
tis dñm. Attēdite ad petrã vn
de exciſi eſtis: ⁊ ad cauernã laci de q̃ p
ciſi eſtis. Attēdite ad abrahã patrē ve-
ſtrũ ⁊ ad ſarã q̃ pepit vos. Quia vnũ
vocaui eũ: ⁊ bñdixi ei: ⁊ multiplicaui
eũ. Conſolabit ꝰ dñs ſion: ⁊ cõſolabit
oēs ruinas ei⁹. Et ponēt deſertũ ei⁹ q̃
ſi delitias: ⁊ ſolitudinē ei⁹ quaſi hor-
tũ dñi. Gaudiũ ⁊ leticia inuenief i ea: B
grãrũactio ⁊ vox laudis. Attēdite ad
me ppl's me⁹: ⁊ trib⁹ mea me audite.
Quia lex a me exiet: ⁊ iudiciũ meũ in
lucē pploꝝ requieſcet. Prope ē iuſtus
me⁹: egreſſus ē ſaluator me⁹: ⁊ brachia
mea pplos iudicabũt. Me inſule expe
ctabũt: ⁊ brachiũ meũ ſuſtinebũt. Le-
uate i celũ oclos vr̃os: ⁊ videte ſub ter
ra deorſũ: qꝛ celi ſicut fum⁹ liqueſcent
⁊ t̃ra ſicut veſtimētũ atteret: ⁊ habita
tores ei⁹ ſicut hec interibũt. Salus ãt C
mea in ſempiternũ erit: ⁊ iuſticia mea
nõ deficiet. Audite me q̃ ſcitis iuſtũ Ps.36.
ppl's me⁹ lex mea i corde eoꝝ. Nolite Act.5
timere opprobriũ hoīm: ⁊ blaſphemias
eoꝝ ne metuat. Sicut ei veſtimētum
ſic comedet eos ꝟmis: ⁊ ſicut lanã ſic
deuorabit eos tinea. Salus ãt mea in
ſempiternũ erit: ⁊ iuſticia mea i gene-
rationes generationũ. Cõſurge ɔſurge I.52.a
induere fortitudinē brachiũ dñi. Cõ-
ſurge ſicut i dieb⁹ antiq̃s: i generatio
nib⁹ ſeculoꝝ. Nũq̃d nõ tu pcuſſiſti ſu D
pbũ: vulneraſti draconē? Nũq̃d non S.14.b
tu ſiccaſti mare: aquã abyſſi vehemēt? Exo.14.e
Qui poſuiſti pfũdũ mar̃ viã: vt trãſi
rēt liberati. Et nũc q̃ redēpti ſũt a do-
mino: reuertent: ⁊ veniēt i ſion laudã
tes: ⁊ leticia ſempiterna ſuꝑ capita eo-
rũ. Gaudiũ ⁊ leticiã tenebũt: fugiet do-
lor ⁊ gemit⁹. Ego ego ipſe ɔſolabor vos.
Quis tu vt timeas ab hoīe mortali et
a filio hoīs: q̃ q̃ſi fenũ ita areſcet: ⁊ ob
lit⁹ es dñi factoris tui q̃ tetēdit celos
⁊ fũdauit t̃rã: ⁊ formidaſti iugiter tota
die a facie furoris ei⁹ q̃ te tribulabat: E
⁊ parauerat ad pdēdũ. Ubi nũc ē fu-
ror tribulãtis? Cito veniet gradiēs ad
apiendũ: ⁊ nõ interficiet vſq; ad intni-
tionē: nec deficiet panis ei⁹. Ego autē
ſũ dñs de⁹ tu⁹ q̃ cõturbo mare ⁊ intu-
meſcũt fluct⁹ ei⁹: dñs exercituũ nomē
meũ. Poſui verba mea i ore tuo: ⁊ in S.49.b
vmbra man⁹ mee ptexi te: vt plantes
celos ⁊ fũdes t̃rã: ⁊ dicas ad ſion: ppl's
me⁹ es tu. Eleuare eleuare: ɔſurge hie

rusalē:q̄ bibiſti de manu dn̄i calicem
ire ei⁹. Uſq₃ ad fūdū calicis ſoporis bi
biſti:⁊ potaſti vſq₃ ad feces. Nō ē q̄ ſu
ſtētet eā ex oib⁹ filiis q̄s genuit:⁊ nō ē
q̄ appḧēdat manū eiꝰ ex oib⁹ filiis q̄s
S.47.b enutriuit.‖Duo ſūt q̄ occurrerūt tibi
Quis cōtriſtabit ſup te? Uaſtitas ⁊ cō
tritio ⁊ fames ⁊ gladi⁹. Quis cōſolabi
B tur te? Filij tui ꝓiecti ſūt: dormierūt i
capite oim viarū. ſicut orix illaqueat⁹
pleni indignatiōe dn̄i:increpatiōe dei
tui. Jdcirco audi hec paupcla: ⁊ ebria
nō a vino. Hec dicit dn̄ator tu⁹ dn̄s:et
deus tu⁹ q̄ pugnauit ꝓ pp̄lo ſuo. Ecce
tuli de manu tua calicē ſoporis: fūdū
calicis indignationis mee. Nō adijci-
am vt bibas illū vltra. Et ponā illū in
manu eoꝝ q̄ te humiliauerūt ⁊ dixe-
rūt aie tue icuruare vt trāſeam⁹:⁊ po-
ſuiſti vt terrā corpus tuū:⁊ q̄ſi viā trā
A Onſurge cōſurge (ſeuntib⁹. LII
S.51.c C ge:induere fortitudine tua ſi-
on. Jnduere veſtimētꝭ glīe tue
hierl̄m ciuitas ſācti:q2 nō adijciet vltra
vt ptrāſeat p te incircūciſus ⁊ imūd⁹.
Excutere de puluere:cōſurge:ſede hie
ruſalē. Solue vīcula colli tui captiua
filia ſiō:q2 hec dicit dn̄s: Gratꝭ venū-
B dati eſtꝭ:⁊ ſine argēto redimemi Quia
hec dicit dn̄s de⁹. Jn egyptū deſcēdit
Gen.46.a pp̄lus me⁹ i pncipio:vt colon⁹ eēt ibi:
aſſur abſq₃ vlla cā calūniatus ē eū. Et
nūc q̄d mihi ē hic dicit dn̄s. Qm̄ abla
t⁹ eſt pp̄lus me⁹ gratꝭ. Dn̄atores ei⁹ in
ique agūt dicit dn̄s:⁊ iugiter tota die
nomē meū blaſphemat. Propt̄ h̄ ſciet
pp̄lus me⁹ nomē meū i die illa: q2 ego
Naum.1.d ipſe q̄ loq̄bar ecce adſū. Q̄ pulchri ſu
Ro.10.c p mōtes pedes annūciantꝭ;⁊ p̄dicātis
pacē:annūciātꝭ bonū:p̄dicātꝭ ſalutē:
C dicētꝭ: Sion regnabit de⁹ tu⁹. Uox ſpe
culatorū tuoꝝ. Leuauerūt vocē:ſimul
laudabūt:q2 oculo ad oculū videbunt
cū cōuterit dn̄s ſion. Gaudete ⁊ lauda
S.49.d te ſimul deſerta hierl̄m:‖q2 cōſolat⁹ ē
dn̄s pp̄l̄m ſuū:redemit hierl̄z. Parauit
dn̄s brachiū ſācti ſuū i oculis oim gē
Ps.97 tiū:‖⁊ videbunt oēs fines t̄re ſalutare
2.Cor.6.d dei nr̄i. Recedite recedite: exite inde:
pollutū nolite tāgere. Exite de medio
D ei⁹:mūdami q̄ fertꝭ vaſa dn̄i. Qm̄ nō i
tumultu exibitꝭ:nec i fuga ꝓperabitꝭ
Precedet ei vos dn̄s:⁊ cōgregabit vos
de⁹ iſrl̄. Ecce intelliget ſeru⁹ me⁹; ⁊ ex

altabit ⁊ eleuabit ⁊ ſublimis erit val
de. Sicut obſtupuerūt ſup te multi:ſic
inglorius erit iter viros aſpectus ei⁹:
⁊ forma ei⁹ inter filios hoim. Jſte aſp-
get gentes multas:ſup ipm̄ ꝯtinebūt
reges os ſuū.‖Quia q̄b⁹ nō ē narratū Ro
de eo viderūt:⁊ q̄ nō audierūt cōtēpla
Q Uis credidit audi (ti. LIII B
tui nr̄o:⁊ brachiū dn̄i cui reue- Jo
latū ē? Et aſcēdet ſicut virgul- Ro
tū corā eo ⁊ ſicut radix de t̄ra ſitienti.
Nō ē ſpēs ei neq₃ decor. Et vidim⁹ eū
⁊ nō erat aſpect⁹:⁊ deſiderauim⁹ eū de
ſpectū ⁊ nouiſſimū viroꝝ:virū dolorū
⁊ ſcientē infirmitatē. Et q̄ſi abſcōdi- B
tus vult⁹ ei⁹ ⁊ deſpect⁹: vnde nec repu
tauim⁹ eū.‖Uere lāguores nr̄os ipſe tu M
lit:⁊ dolores noſtros ipſe portauit: Et 1.P
nos putauim⁹ eū q̄ſi leproſū: ⁊ pcuſſū
a deo ⁊ humiliatū. Jpſe aūt vulnerat⁹
ē ꝓpter iniq̄tates nr̄as:attrit⁹ ē ꝓpt
ſcelera nr̄a. Diſciplia pacꝭ nr̄e ſup eū:
⁊ liuore ei⁹ ſanati ſumus. Oēs nos q̄ſi
oues errauim⁹:vn⁹q̄ſq₃ i viā ſuā decli
nauit:⁊ poſuit dn̄s i eo iniq̄tatē oim
nr̄m. Oblat⁹ eſt q2 ipſe voluit:⁊ nō ape C
ruit os.‖Sicut ouis ad occiſionē duce Hie
tur:⁊ q̄ſi agn⁹ corā tondēte ſe obmu- Act
teſcet:⁊ nō apiet os ſuū. De anguſtia ⁊
de iudicio ſublat⁹ es. Generationē ei⁹
q̄s enarrabit? Quia abſciſus ē d terra
viuētiū. Propt̄ ſcel⁹ pp̄li mei pcuſſi eū
Et dabit impios ꝓ ſepultura: et diui-
tes ꝓ morte ſua:‖eo ꝙ iniq̄tatē nō fe- 1.P
cerit neq₃ dolus fuerit i ore ei⁹:et dn̄s
voluit ꝯterere eū i infirmitate. Si po- D
ſuerit ꝓ pctō aīam ſuā videbit ſemen
longeuū:⁊ volūtas dn̄i i manu ei⁹ di-
rigetur. Pro eo ꝙ laborauit aīa ei⁹: vide
bit ⁊ ſaturabit. Jn ſcia ſua iuſtifica-
bit ipſe iuſt⁹ ſeruos meos multos ⁊ iniq̄
tates eoꝝ ipſe portabit. Jdeo diſpartiā
ei plurimos ⁊ fortiū diuidet ſpolia: ꝓ
eo ꝙ tradidit i mortē aīam ſuā:‖⁊ cū Ma
ſceleratꝭ reputat⁹ ē. Et ipſe pctā mul- Luc
torū tulit:⁊ ꝓ trāſgreſſorib⁹ rogauit.
L ‖Auda ſterilis q̄ nō pa(LIIII B
ris:decāta laudē ⁊ hinni q̄ nō Gal
pariebas:q̄m multi filij deſerti Luc
magis q̄ ei⁹ q̄ habebat virū dicit dn̄s Gal
Dilata locū tētorij tui:⁊ pelles tabna
culoꝝ tuoꝝ extende. Ne parcas. Lon-
gos fac funiculos tuos:⁊ clauos tuos
conſolida. Ad dexteraʒ ei ⁊ leuā pene

B trabis:⁊ ſemē tuū gētes hereditabit:⁊
ciuitates deſertas inhabitabit. Noli
timere:qꝛ nō cōfūderis neqꝫ erubeſces
Nō ei te pudebit: qꝛ ɔfuſiōis adoleſcē
tie tue obliuiſcerꝭ:⁊ opprobriū viduita
tis tue nō recordaberꝭ amplius. Quia
dn̄abit tui q̄ fecit te: dn̄s exercituū no
mē ei⁹:⁊ redēptor tu⁹ ſanct⁹ iſrl: deus
oīs tre vocabit. Quia vt mulierē dere
lictā ⁊ merētē ſpū vocauit te dn̄s:⁊ vx
C orē ab adoleſcentia abiectā. Dixit de⁹
.26.b tu⁹. ‖ Ad pūctū i modico dereliq̄ te:⁊ i
miſerationib⁹ magnis cōgregabo te.
In momēto idignatiōis abſcōdi faci-
em meā parūp a te:⁊ in miſcdia ſempi
terna miſertus ſū tui. Dixit redēptor
.9.b tu⁹ dn̄s. ‖ Sicut i dieb⁹ noe iſtud mihi
eſt: cui iuraui ne inducerē aq̄s diluuij
vltra ſupra trā: ſic iuraui vt nō iraſcar
tibi ⁊ nō icrepē te. Mōtes eī cōmoue-
būt ⁊ colles cōtremiſcēt: miſericordia
aūt mea nō recedet a te:⁊ fedus pacis
mee nō mouebit. Dixit miſerator tuus
dn̄s. Paupcula tēpeſtate cōuulſa abſ-
qꝫ vlla cōſolatiōe: ecce ego ſternā p or-
dinē lapides tuos:⁊ fūdabo te in ſap-
phiris. Et ponā iaſpidē ppugnacula
tua:⁊ portas tuas i lapides ſculptos:
⁊ oēs terminos tuos i lapides deſide-
D rabiles. Uniuerſos filios tuos doctos
a dn̄o ⁊ multitudinē pacis filijs tuis
⁊ in iuſticia fūdaberis. Recede pcul a
calūnia: qꝛ nō timeb ⁊ a pauore: qꝛ nō
appropinq̄bit tibi. Ecce accola veniet
q̄ nō erat mecū aduena quōdā tu⁹ adiū
get tibi. Ecce ego creaui fabrū ſufflātē
i igne prunas:⁊ pferētē vas i op⁹ ſuū
⁊ ego creaui interfectorē ad diſpdēdū
Oē vas qđ fictū eſt ɔ te nō dirigef: et
oēm linguā reſiſtentē tibi: i iudicio iu
dicabis. Hec ē hereditas ſeruoꝝ dn̄i:
⁊ iuſticia eoꝝ apud me dicit dn̄s. LV
A Omnes ſitiētes venite ad aq̄s ⁊
.51.d q̄ nō habetis argentū pperate
.22.d emite ⁊ comedite. ‖ Uenite emi
te abſqꝫ argēto ⁊ abſqꝫ vlla cōmutati
one vinū ⁊ lac. Quare appēditꝭ argen
tū nō in panibus:⁊ laborē vrm nō in
ſaturitate? Audite audientes me ⁊ co-
medite bonū:⁊ delectabit in craſſitu-
dine aīa vra. Inclinate aurē vram et
venite ad me: audite ⁊ viuet aīa vra:⁊
feriā vobiſcū pactū ſempiternū: miſeri-
B cordias dauid fideles. Ecce teſtē pplis
dedi eū ducē ac pceptorē gētib⁹. Ecce
gētē quā neſciebas vocabis:⁊ gētes q̄
nō cognouerūt te: ad te currēt: ppt do
minū deū tuū ⁊ ſctm̄ iſrl: qꝛ glificauit
te. Querite dn̄m dū inueniri pōt: inuoca
te eū dū ppe ē. Derelinquat impius viā
ſuā:⁊ vir iniqu⁹ cogitatiōes ſuas:⁊ re
uertat ad dn̄m ⁊ miſerebit ei⁹:⁊ ad deū
noſtrū qm̄ mult⁹ ē ad ignoſcendū. Nō C
eīn cogitationes mee cogitatiōes vre
neqꝫ vie veſtre vie mee dicit dn̄s. Quia
ſicut exaltant celi a terra: ſic exaltate
ſunt vie mee a vijs veſtris:⁊ cogitatio
nes mee a cogitationib⁹ vris. Et quō
deſcēdit imber ⁊ nix de celo ⁊ illuc vl
tra nō reuertit: ſed inebriat terrā ⁊ in-
fūdit eā ⁊ germinare eā facit ⁊ dat ſe-
mē ſerēti:⁊ panē comedēti: ſic erit ver
bū meū qđ egredief de ore meo. Nō re D
uertef ad me vacuū: ſed faciet q̄cunqꝫ
volui:⁊ pſperabit i his ad q̄ miſi illō.
Quia i leticia egrediemini:⁊ i pace de-
ducemini. Mōtes ⁊ colles cātabūt co-
rā vobis laudē: et oīa ligna regionis
plaudēt manu. Pro ſaliuncula aſcēdet
abies:⁊ p vrtica creſcet myrt⁹. Et erit
dn̄s noiat⁹ i ſignū eternū qđ nō aufe-
Hec dicit dn̄s. Cuſto Tref. LVI A
dite iudiciū ⁊ facite iuſticiā: qꝛ
iuxta ē ſal⁹ mea vt veniat:⁊ iu
ſticia mea vt reuelef. ‖ Beat⁹ vir q̄ fa- Sap.I.a
cit h̄ ⁊ fili⁹ hoīs q̄ apphēdet iſtud. Cu
ſtodiēs ſabbatū ne polluat illud: cuſto
diēs man⁹ ſuas: ne faciet oē malū. Et
nō dicat fili⁹ aduene q̄ adheret dn̄o: di
cēs: Separatione diuidet me dn̄s a pplo B
ſuo. Et nō dicat eunuchus: ecce ego li
gnū aridum. Quia hec dicit dn̄s eunu
chis. Qui cuſtodierint ſabbata mea et
elegerint q̄ ego volui ⁊ tenuerint fed⁹
meū: Dabo eis in domo mea ⁊ i murꝭ
meis locū:⁊ nomē meli⁹ a filijs ⁊ filia
b⁹. ‖ Nomē ſempitnū dabo eis: qđ non
pibit. Et filios aduene q̄ adherēt dn̄o Sap.3.d
vt colāt eū:⁊ diligāt nomen ei⁹ vt ſint
ei in ſeruos: oēm cuſtodientē ſabbatū
ne polluat illud:⁊ tenentē fedus meū C
adducā eos in mōtē ſanctū meū:⁊ leti
ficabo eos i domo orationis mee. Ho-
locauſta eoꝝ in victime eoꝝ placebūt
mihi ſup altari meo ‖ qꝛ dom⁹ mea do- Matt.21.b
m⁹ orationis vocabit cūctis pplis: ait Mar.11.c
dn̄s de⁹ q̄ ɔgregat diſpſos iſrl. Adhuc Luc.19.g
ɔgregabo ad eū congregatos ei⁹. Dēs

O[m]nes beſtie agri venite ad deuorandu[m]: vniuerſe
Hiere.12.c beſtie ſaltu[s]. ‖ Speculatores ei[us] ceci o[m]es
neſcieru[n]t vniuerſi: canes muti no[n] vale[n]
tes latrare: vide[n]tes vana: dormie[n]tes [et]
ama[n]tes ſomnia: [et] canes impudentiſſi-
mi neſcieru[n]t ſaturitate[m]. Ipſi paſtores
Hiere.6.c ignorauerunt intellige[n]tia[m]. O[m]es i[n] via[m] ſu
Ez.22.d am declinaueru[n]t. ‖ vnuſquiſq[ue] ad auari
Sap.2.b cia[m] ſua[m] a ſummo vſq[ue] ad nouiſſimu[m]. ‖ Ve
1.Cor.15.d nite ſumam[us] vinu[m]: [et] impleamur ebrie
tate: [et] erit ſicut hodie ſic [et] cras: [et] mul
to amplius. ‖ LVII

A Iuſtus perit [et] no[n] e[st] q[ui] recogitet i[n] corde ſuo: [et]
viri miſericordie colliguntur q[uia]
no[n] e[st] q[ui] itelligat. A facie ei[m] militie col-
lect[us] e[st] iuſt[us]. Ueniat pax: requieſcet in cu
bili ſuo: q[ui] ambulauit in directio[n]e ſua.
Uos au[tem] accedite huc filij auguratri-
cis: ſeme[n] adulteri [et] fornicarie. Super
que[m] luſiſtis. Sup[er] que[m] dilataſtis os: et
eieciſtis lingua[m]? Nu[m]q[ui]d no[n] vos filij ſce
leſti: ſeme[n] mendax. Qui co[n]ſolami[ni] i[n] dijs
ſubter o[mn]e lignu[m] fro[n]doſu[m]: imola[n]tes par-
uulos i[n] torre[n]tib[us]: ſubter emine[n]tes pe-
tras. In p[ar]tib[us] torre[n]tis p[ar]s tua: hec e[st] ſors

B tua. Et ipſis effudiſti libame[n]: obtuli-
ſti ſacrificiu[m]. Nu[m]q[ui]d ſup[er] his no[n] idigna
bor? Sup[er] mo[n]te[m] excelſu[m] [et] ſublime[m] po-
ſuiſti cubile tuu[m]: [et] illuc aſce[n]diſti vt im
molares hoſtias. Et poſt hoſtiu[m] [et] retro
poſte[m] poſuiſti memoriale tuu[m]: q[uia] iuxta
me diſcoop[er]uiſti [et] ſuſcepiſti adulteru[m].
Dilataſti cubile tuu[m]: [et] pepigiſti cu[m] eis
fedus. Dilexiſti ſtratu[m] eoru[m] manu ap[er]ta
[et] ornaſti te regi vngue[n]to: [et] multiplica
ſti pigme[n]ta tua. Miſiſti legatos tuos
p[ro]cul [et] humiliata es vſq[ue] ad inferos.
In multitudine vie tue laboraſti: nec
dixiſti: quieſca[m]. Uita[m] man[us] tue inueniſti

C p[ro]pterea no[n] rogaſti. Pro q[uo] ſollicita
timuiſti? q[uia] me[n]tita es [et] mei no[n] e[s] recor
data: neq[ue] cogitaſti i[n] corde tuo q[uia] ego
tace[n]s [et] q[ua]ſi no[n] vide[n]s: [et] mei oblita es.
Ego a[n]nu[n]ciabo iuſticia[m] tua[m]: [et] op[er]a tua
no[n] p[ro]deru[n]t tibi. Cu[m] clamaueris liberent te
congregati tui. Et o[m]es eos auferet ve[n]t[us]:
tollet aura. Qui au[tem] fiducia[m] habet mei
hereditabit t[er]ra[m]: [et] poſſidebit monte[m] ſa[n]
ctu[m] meu[m]: [et] dice[tur]. Uia[m] facite: p[re]bete iter
declinate de ſemita: auferte offendicu
la de via p[o]p[u]li mei. Quia hec dicit excel
ſus [et] ſublimis habita[n]s eternitate[m]: [et] ſa[n]
ctu[m] nome[n] ei[us] i[n] excelſo [et] i[n] ſcto[rum] habita[n]s
[et] cu[m] co[n]trito [et] humili ſpiritu: vt viuifi
cet ſp[iritu]m humiliu[m] [et] viuificet cor co[n]tri-
toru[m]. No[n] eni[m] i[n] ſempiternu[m] litigabo ne-

D q[ue] vſq[ue] ad fine[m] iraſcar: q[uia] ſp[iritu]s a facie
mea egredie[tur]: [et] flat[us] ego facia[m]. Prop[ter]
iniq[ui]tate[m] auaritie ei[us] irat[us] ſu[m]: [et] p[er]cuſſi
eu[m]. Abſco[n]di [et] i[n]dignat[us] ſu[m]. Et abijt va
g[us] i[n] via cordis ſui. Uias ei[us] vidi [et] ſana
ui eu[m]: [et] reduxi eu[m] [et] reddidi co[n]ſolatio-
nes ipſi [et] luge[n]tib[us] ei[us]. Creaui fructu[m] la
bioru[m] pace[m]: pace[m] ei q[ui] lo[n]ge e[st]: [et] q[ui] p[ro]pe di
xit d[omi]n[u]s: [et] ſanaui eu[m]. Impij au[tem] q[ua]ſi ma
re ferue[n]s q[uo]d quieſcere no[n] po[tes]t: [et] redu[n]da[n]t
fluctus ei[us] i[n] co[n]culcatione[m] [et] lutu[m]. ‖ No[n] Ez.4
eſt pax impijs dicit d[omi]n[u]s deus. ‖ LVIII

A Clama ne ceſſes: q[ua]ſi tuba exalta
voce[m] tua[m]: [et] annuncia p[o]p[u]lo meo
ſcelera eoru[m]: [et] domui iacob pec
cata eoru[m]. Me etenim de die i[n] die[m] q[ue]runt:
[et] ſcire vias meas volu[n]t: q[ua]ſi ge[n]s q[ue] iu-
ſticia[m] fecerit: [et] q[ue] iudiciu[m] dei ſui no[n] de-
reliq[ue]rit. Roga[n]t me iudicia iuſticie: et
appropinq[ua]re deo volu[n]t. Quare ieiuna
uim[us] [et] no[n] aſpexiſti: humiliauim[us] a[n]i[m]as
n[ost]ras [et] neſciſti? Ecce i[n] die ieiunij v[est]ri i[n]-
uenitur volu[n]tas v[est]ra: [et] o[m]es debitores ve-

B ſtros repetitis. Ecce ad lites [et] ad co[n]- Zac
te[n]tiones ieiunatis: [et] p[er]cutitis pugno im
pie. Nolite ieiunare ſicut vſq[ue] ad hanc
die[m] vt audiatur i[n] excelſo clamor veſter:
Nu[m]q[ui]d tale e[st] ieiuniu[m] q[uo]d elegi: p[er] die[m] af
fligere ho[m]i[n]em a[n]i[m]am ſua[m]? Nu[m]q[ui]d co[n]torq[ue]
re q[ua]ſi circulu[m] caput ſuu[m]: [et] ſaccu[m] [et] cine
re[m] ſternere? Nu[m]q[ui]d iſtud vocabis ieiu-
niu[m]: [et] die[m] acceptabile[m] d[omi]no? No[n]ne h[oc] e[st]
magis ieiuniu[m] q[uo]d elegi? Diſſolue colli
gatio[n]es i[m]pietatis: ſolue faſciculos dep[ri]-
me[n]tes. Dimitte eos q[ui] co[n]fracti ſu[n]t libe
ros: [et] o[mn]e onus diru[m]pe. ‖ Fra[n]ge eſurie[n]ti Ezec
pane[m] tuu[m]: [et] egenos vagoſq[ue] induc i[n] do Mat

C mu[m] tua[m]. Cu[m] videris nudu[m] op[er]i eu[m]: [et] car
ne[m] tua[m] ne deſpexeris. Tu[n]c erumpet q[ua]ſi
mane lume[n] tuu[m]: [et] ſanitas tua citi[us] ori
etur. Et anteibit facie[m] tua[m] iuſticia tua
[et] gl[or]ia d[omi]ni colliget te. Tu[n]c inuocabis
[et] d[omi]n[u]s exaudiet: clamabis: [et] dicet ecce
adſu[m]. Si abſtuleris de medio tui cathe
na[m] [et] deſieris exte[n]dere digitu[m]: [et] loq[ui] q[uo]d
no[n] p[ro]deſt. Cu[m] effuderis eſurie[n]ti a[n]i[m]am tu
am: [et] a[n]i[m]am afflicta[m] repleueris: orietur in
tenebris lux tua: [et] tenebre tue eru[n]t ſi-
cut meridies. Et requiem tibi dabit d[omi]n[u]s
de[us] tu[us] ſemp[er]: [et] implebit ſple[n]doribus
a[n]i[m]am tua[m]: [et] oſſa tua liberabit. Et eris

D quaſi hort[us] irrigu[us]: [et] ſicut fo[n]s aquaru[m]

cui⁹ nō deficiēt aq. Et edificabūt i te
deſerta ſecloꝝ: fūdamēta generatiōis
⁊ generatiōis ſuſcitabis. Et vocaberis
edificator ſepiū: auertēs ſemitas i q̄e-
tē. Si auteris a ſabbato pedē tuū: face
re volūtatē tuā i die ſācto meo: ⁊ voca
beris ſabbatū delicatū ⁊ ſāctū dn̄i glo
rioſū: ⁊ glorificaueris eū dum nō facis
vias tuas ⁊ nō iuenit volūtas tua vt
loq̄ris ſmonē: tūc delectaberis ſup dn̄o
⁊ ſuſtollā te ſup altitudines tre: ⁊ ciba
bo te hereditate iacob patris tui. Os
B E ‖Cce nō eñ dn̄i locutū ē. LIX
.50.a ē abbreuiata man⁹ dn̄i vt ſalua
Nu.11.e re neq̄at: neq̄ aggrauata ē au-
ris ei⁹ vt nō exaudiat: ſ3 iniq̄tates vr̄e
diuiſerūt int̄ vos ⁊ deū vr̄m: ⁊ pctā ve
ſtra abſcōdert: faciē ei⁹ a vob ne exau-
.1.d diret‖ Man⁹ eñ vr̄e pollute ſūt ſāgui-
ne: ⁊ digiti vr̄i iniq̄tate. Labia vr̄a lo-
cuta ſūt mēdaciū: ⁊ lingua vr̄a iniq̄ta
tē fatur. Nō ē q̄ iuocet iuſticiā: neq̄ ē
q̄ iudicet vere: ſ3 ꝯfidunt i nihil: et lo
b.15.d quūt vanitates‖ Cōperūt laborē ⁊ pe-
pererūt iniq̄tatē. Oua aſpidū ruperūt
⁊ telas aranee texuerunt. Qui comede
rit d̄ ouis eoꝝ morieꝝ: ⁊ qd̄ ꝯfotū ē erū
B pet i regulū. Tele eoꝝ nō erūt in veſti-
mētū: neq̄ opieꝝ opib⁹ ſuis. Opa eoꝝ
opa iutilia: ⁊ op⁹ iniq̄tatis i manib⁹ eo
b.1.b rū‖ Pedes eoꝝ ad malū currūt: ⁊ feſti-
nāt vt effūdāt ſāguinē inocētē. Cogi-
tatiōes eoꝝ cogitatiōes iutiles. Uaſti
tas ⁊ ꝯtritio i vijs eoꝝ. Uiā pacis ne-
ſcierūt: ⁊ nō ē iudiciū ingreſſib⁹ eoꝝ.
Semite eoꝝ incuruate ſūt eis: ois qui
calcat i eis ignorat pacē. Propter hoc
elōgatū ē iudiciū a nob: ⁊ nō apphen-
det nos iuſticia. Expectauim⁹ lucē et
ecce tenebre ſplēdorē: ⁊ i tenebris am
bulauim⁹. Palpauim⁹ ſic ceci parietē:
⁊ q̄ſi abſq̄ oculis attrectauim⁹. Impe
gim⁹ meridie q̄ſi i tenebris in caligino
C ſis q̄ſi mortui. Rugiem⁹ q̄ſi vrſi oēs:
⁊ q̄ſi colūbe meditātes gemem⁹ Expe
ctauim⁹ iudiciū ⁊ n̄ ē ſalutē: ⁊ elōgata
ē a nob Multiplicate ſūt. n. iniq̄tates
nr̄e corā te: ⁊ pctā nr̄a rn̄derūt nobis.
Quia ſcelera nr̄a nobiſcū: ⁊ iniq̄tates
nr̄as cognouim⁹: peccare ⁊ mētiri ꝯ dn̄3
et auerſi ſum⁹ ne irem⁹ p⁹ tergū dei nr̄i
vt loq̄remur calūniā ⁊ trāſgreſſiones.
Cōcepim⁹ ⁊ locuti ſum⁹ de corde verba
mēdacij: ⁊ ꝯuſū eſt retrorſū iudiciū: ⁊

iuſticia lōge ſtetit. Quia corruit in pla
tea veritas: et eq̄tas nō potuit ingredi.
Et facta ē veritas i obliuiōe: ⁊ q̄ receſſit
a malo: p̄de patuit. Et vidit dn̄s: ⁊ ma D
lū appuit i oclis ei⁹: q2 nō eſt iudiciū.
Et vidit de⁹ q2 nō eſt vir: ⁊ aporiat⁹ eſt
q2 n̄ ē q̄ occurrat. Et ſaluauit ſibi bra-
chiū ſuū: ⁊ iuſticia ei⁹ ipa ꝯfirmauit eū
‖Indut⁹ ē iuſticia vt lorica: ⁊ galea ſa Ephe.6.c
lutis i capite ei⁹. Indut⁹ ē veſtimētis vl 1.Teſſa.5.b
tiōis ⁊ opt⁹ ē q̄ſi pallio zeli: ſic ad vin
dictā q̄ſi ad retributiōe3 indignatiōis
hoſtib⁹ ſuis: et viciſſitudinē inimicis
ſuis. Inſulis vicē reddet. Et timebūt
q̄ ab occidente: nōmē dn̄i: et q̄ ab ortu
ſolis gl̄iam ei⁹. Cum venerit q̄ſi fluui⁹
violēt⁹ quē ſp̄s dn̄i cogit: ⁊ venerit ſi Ro.11.d
on redēptor: ⁊ eis q̄ redeūt ab iniq̄ta-
te i iacob dic̄ dn̄s. Hoc fed⁹ meū cū eis
dicit dn̄s. Sp̄s me⁹ q̄ ē in te et verba
mea q̄ poſui in ore tuo: nō recedent de
ore tuo‖ ⁊ de ore ſeminis tui dicit dn̄s: .9.b
S Amodo ⁊ vſq̄ in ſempit̄nū‖ LX
Urge illumiare hierl̄m q2 venit B
lumē tuū: ⁊ gl̄ia dn̄i ſup te orta
ē. Quia ecce tenebre opient trā: ⁊ cali-
go pplos: ſup te āt orieꝝ dn̄s: ⁊ gl̄ia ei⁹
i te videbiꝝ. Et ambulabūt gētes i lu-
mine tuo: ⁊ reges in ſplēdore ort⁹ tui.
‖Leua i circūitu oclos tuos ⁊ vide: oēs .49.e
iſti ꝯgregati ſūt: venerūt tibi‖ Filij tui Mar.8.a
delōge veniēt: ⁊ filie tue de latere ſur- Tob.13.c
gēt. Tūc videb ⁊ afflues: ⁊ mirabiꝝ et
dilatabiꝝ cor tuū q̄n ꝯuſa fuerit ad te
mltitudo maris: fortitudo gentiū vene
rit tibi. Inundatio cameloꝝ opiet te: B
dromedarij madian ⁊ effa‖ Oēs d̄ ſaba Mat.2.b
veniēt auꝝ ⁊ thus deferētes: et laudē Ps.71
dn̄o ānūciātes. Oē pec⁹ cedar cōgrega
biꝝ tibi: arietes nabaioth miſtrabūt ti
bi. Offerēꝝ ſup placabili altari meo: ⁊
domū maieſtatis mee glorificabo. Qui
ſūt iſti q̄ vt nubes volant ⁊ q̄ſi colūbe
ad feneſtras ſuas? Me eñ inſule expe-
ctāt ⁊ naues maris i ꝑncipio: vt adducā
filios tuos delōge. Argētū eoꝝ ⁊ aurū
eoꝝ cū eis noi dn̄i dei tui ⁊ ſcō iſrl: q2
glorificauit te Et edificabūt filij pegri
noꝝ muros tuos: et reges eoꝝ miſtra-
būt tibi. In idignatiōe eñ mea pcuſſi
te: ⁊ i recōciliatiōe mea miſert⁹ ſū tui. C
‖Et apieꝝ porte tue iugiter: die ac no- Apoc.21.g
cte nō claudēꝝ: vt auferaꝝ a te fortitu-
do gētiū ⁊ reges eaꝝ adducanꝝ. Gens

n

eſt ⁊ regnū qđ nō ſuierit tibi: peribit
Ē.55.a ⁊ gētes ſolitudine vaſtabunt ‖ Glia li
bani adte veniet: abies ⁊ buxꝰ ⁊ pinꝰ ſi
mul ad ornādū locū ſctificatiōis mee
⁊ locū pedū meoꝝ glorificabo. Et ve-
nient ad te curruí filij eoꝝ ꝗ humilia-
uerūt te: ⁊ adorabūt veſtigia pedū tuo
rū oēs ꝗ detrahebāt tibi: ⁊ vocabūt te
ciuitatē dñi ſiō ſcti iſrl. Pro eo ꝙ fuiſti
derelicta ⁊ odio habita: ⁊ non erat ꝗ ꝑ
te trāſiret: ponā te in ſupbiā ſeculorū
gaudiū i generatiōes ⁊ generatiōes Et
ſuges lac gentiū ⁊ māmilla regū lacta
beris. Et ſcies q2 ego dñs ſaluās te: et
redēptor tuꝰ fortis iacob. Pro ere affe
rā aurū: ⁊ ꝓ ferro afferā argentū: et ꝓ
D lignis es: ⁊ ꝓ lapidibꝰ ferrū. Et ponā
viſitationē tuā pacē: ⁊ ꝑpoſitos tuos
iuſticiā. Nō audiet vltra iniqtas i ter
ra tua: vaſtitas ⁊ ꝯtritio i finibus tuis
⁊ occupabit ſalꝰ muros tuos: ⁊ portas
Apo.21.g tuas laudatio ‖ Nō erit tibi ampliꝰ ſol
ad lucēdū ꝑ diē: nec ſplendor lune illu
minabit te: ſꝫ erit tibi dñs in lucē ſem
Apo.2.a piternā: ⁊ deꝰ tuꝰ in gliā tuā ‖ Nō occi
det vltra ſol tuꝰ: ⁊ luna tu nō minuet
q2 dñs erit tibi in lucem ſempiternā ⁊
cōplebunt dies luctꝰ tui. Populꝰ aūt
tuꝰ oēs iuſti imꝑpetuū hereditabūt ter
ram: germē plātationis mee: opꝰ manꝰ
mee ad glorificādū. Minimꝰ erit i mil
le: ⁊ ꝑuulꝰ i gētē fortiſſimā. Ego dñs
in tpe eiꝰ ſubito faciā iſtud. LXI
A ‖ Spiritus dñi ſuꝑ me: eo ꝙ vn-
Luč.4.c xerit me. Ad annūciādū māſue
tis miſit me: vt mederer contri
tis corde: ⁊ ꝑdicarē captiuis indulgē-
tiā ⁊ clauſis apitiōes: vt ꝑdicarē ānū
placabilē dño ⁊ diē vltionis deo nr̄o:
al' ꝯſolatiōes vt ꝯſolarer oēs lugētes: vt ponerē for
titudinē lugētibꝰ ſion: ⁊ darē eis coro
nā ꝓ cinere: oleū gaudij ꝓ luctu: pal-
liū laudis ꝓ ſpū meroris. Et vocabūt
i ea fortes iuſticie: plātatio dñi ad glo-
B rificādū. Et edificabūt deſerta a ſeclo:
⁊ ruinas antiqs erigēt: ⁊ inſtaurabūt
ciuitates deſertas ⁊ diſſipatas i gene-
ratiōes ⁊ generatiōes. Et ſtabūt alieni
⁊ paſcēt pecora vr̄a: ⁊ filij peregrinoꝝ
agricole ⁊ vinitores vr̄i erūt. Uos aūt
ſacerdotes dñi vocabimini miſtri dei
nr̄i dicet vob. Fortitudinē gentiū co-
C medetis: ⁊ i glia eoꝝ ſuꝑbietis. Pro ꝯfu
ſiōe vr̄a duplici ⁊ rubore: laudabūt pa

rtē eoꝝ. Propter hoc in terra ſua duplicia
poſſidebūt: leticia ſempiterna erit eis.
Quia ego dñs diligēs iudiciū: ⁊ odio
hñs rapinā i holocauſtū. Et dabo opꝰ
eoꝝ i veritate: ⁊ fedus ꝑpetuū feriā eis.
Et ſciet i gētibꝰ ſemē eoꝝ ⁊ germē eo
rū i medio ꝑploꝝ. Oēs ꝗ viderint eos D
cognoſcēt illos: q2 iſti ſūt ſemē cui bñ-
dixit dñs. Gaudēs gaudebo i dño: et
exultabit aīa mea in deo meo. Quia in
duit me veſtimētis ſalutis: ⁊ indumēto
iuſticie circūdedit me: qſi ſponſū deco
ratū corona: ⁊ qſi ſponſā ornatā moni
libꝰ ſuis. Sicut eīm terra ꝓfert germen
ſuū: ⁊ ſicut hortꝰ ſemē ſuū germiat: ſic
dñs deꝰ germiabit iuſticiā ⁊ laudē co
rā vniūſis gentibꝰ. LXII
Propter ſion nō tacebo: ⁊ ꝓpter A
hierlm nō qeſcā: donec egredia
tur vt ſplēdor iuſtꝰ eiꝰ: ⁊ ſaluator eius
vt lāpas accēdat. Et videbūt gētes iu
ſtū tuū: ⁊ cūcti reges inclytū tuū. Et vo
cabit tibi nomen nouū: qđ os dñi no-
minauit. Et eris corona glie in manu
dñi: ⁊ diadema regni in manu dei tui.
Nō vocaberis vltra derelicta: et terra tua B
nō vocabit ampliꝰ deſolata. Sꝫ voca-
beris voluntas mea i ea: ⁊ terra tua ihabi-
tata. Quia cōplacuit dño i te: ⁊ terra tua
ihabitabit. Habitabit eīm iuuenis cū
vgie: ⁊ habitabūt i te filij tui. Et gau-
debit ſpōſus ſuꝑ ſpōſā ⁊ gaudebit ſuꝑ
te deꝰ tuꝰ. Suꝑ muros tuos hierlm cō
ſtitui cuſtodes: tota die ⁊ tota nocte in
ꝑpetuū nō tacebūt. Qui reminiſcemini C
dñi ne taceatis: ⁊ ne detis ſilentiū ei: do
nec ſtabiliat ⁊ donec ponat hierlm lau
dem i terra. Jurauit dñs in dextera ſua in
brachio fortitudis ſue. Si dedero triti
cū tuū vltra cibū inimicis tuis: ⁊ ſi bibe
rint filij alieni vinū tuū i q laboraſti.
Quia ꝗ ꝯgregabūt illđ comedēt ⁊ lau
dabūt dñꝫ: ⁊ ꝗ cōportāt illđ bibent in
atrijs ſctis meis. Trāſite trāſite ꝑ por D
tas: ꝑpate viā ꝑplo. Planū facite iter:
⁊ eligite lapides: ⁊ eleuate ſignum ad
ꝑplos. Ecce dñs auditū fecit i extremis
terre. Dicite filie ſion ‖ Ecce ſaluator tuꝰ Ē.40
venit: ecce merces eiꝰ cū eo: ⁊ opꝰ eiꝰ co- Zach
rā illo. Et vocabūt eos ꝑpls ſctꝰ: redē Mat
pti a dño. Tu aūt vocaberis qſita ciuitas
Quis ē (⁊ nō derelicta. LXIII A
iſte ꝗ venit de edom tinctis ve- Apo
ſtibꝰ de boſra? Iſte formoſus 19.

ſtola ſua gradiēs ī multitudīe fortitu
dinis ſue. Ego ꝗ loq̊r iuſticiā: ⁊ ꝓpug-
nator ſū ad ſaluādū. Quare ḡ rubꝛū ē
indumētū tuū: ⁊ veſtimenta tua ſicut
calcātiū ī torculari? Torcular calcaui
ſolꝰ: ⁊ de gētibꝰ nō ē vir mecū. Calcaui
eos ī furore meo: ⁊ ꝯculcaui eos in ira
mea. Et aſperſus ē ſāguis eoꝝ ſup ve-
ſtimēta mea: ⁊ oīa idumēta mea īq̄na
34.b ui. ‖ Dies eñ vltiōiſ ī corde meo: ānꝰ re
B tributiōis mee venit. Circūſpexi ⁊ non
erat auxiliator: q̄ſiui ⁊ nō fuit ꝗ adiu-
uaret. Et ſaluauit mihi brachiū meū: ⁊
indignatio mea ipā auxiliata ē mihi.
Et ꝯculcaui ꝑplos in furore meo: ⁊ in-
ebriaui eos indignatione mea: ⁊ detra
xi in terrā ꝟtutē eoꝝ. Miſerationum
dn̄i recordabor: laudē dn̄i ſup oībꝰ q̄
reddidit nob̄ dn̄s: ⁊ ſup multitudinē
bonoꝝ domꝰ iſrl̄ ꝗ largitꝰ ē eis ſm̄ in-
dulgētiā ſuā ⁊ ſm̄ mł̄titudinē miſc̄dia
rū ſuaꝝ. Et dixit: Uerūtn̄ ꝑpl̄s meꝰ ē: fi
C lij nō negātes. Et factꝰ ē eis ſaluator
ī oī tribulatiōe eoꝝ. Nō ē tribulatꝰ: et
angelꝰ faciei eiꝰ ſaluauit eos. In dile-
ctiōe ſua ⁊ ī idulgētia ſua ipē redemit
eos: ⁊ portauit eos ⁊ eleuauit eos cun
ctis diebꝰ ſec̄li. Ipi aūt ad iracūdiā ꝓ
uocauerūt: ⁊ afflixerūt ſpūm ſācti eius.
Et ꝯūſus ē eis ī inimicū: ⁊ ipē debella
uit eos. Et recordatꝰ ē dieꝝ ſec̄li: moy
.14.e ſi ⁊ ꝑpl̄i ſui ‖ Ubi ē ꝗ eduxit eos ꝺ mari
Ps.76 cū paſtoribꝰ greg̃ ſui? Ubi ē ꝗ poſuit ī
medio eiꝰ ſpūm ſancti ſui? Qui eduxit
ad dexterā moyſen brachio maieſtatis
ſue: ꝗ ſcidit aq̄s aū eos: vt facerēt ſibi
nomē ſempiternū. Qui eduxit eos per
abyſſos q̄ſi equū ī deſerto nō impingē
tē: q̄ſi aīal in cāpo. Deſcēdēs ſpūs dn̄i
D ductor eiꝰ fuit. Sic adduxiſti populū
26.d tuū: vt faceres tibi nomē glīe. ‖ Atten
h.2.d de de celo: ⁊ vide de habitaculo ſancto
tuo: ⁊ glīe tue. Ubi eſt zelus tuꝰ ⁊ forti-
tudo tua: multitudo viſceꝝ tuoꝝ ⁊ mi
ſerationū tuaꝝ? Sup me ꝯtinuerūt ſe
Tu eñ pr̄ noſter: ⁊ abraā neſciuit nos
⁊ iſrl̄ ignorauit nos. Tu dn̄e pr̄ noſter
redēptor noſter: a ſeculo nomē tuum.
Quare errare nos feciſti dn̄e de vijs tu
is: induraſti cor nr̄m ne timeremꝰ te?
Cōuertere ꝓpter ſuos tuos tribꝰ here
ditat̃ tue. Quaſi nihilū poſſederūt po
pulū ſctm̄ tuū hoſtes nr̄i: ꝯculcauerūt
ſanctificatiōes tuā. Facti ſumꝰ q̄ſi ī pn
cipio cū nō dn̄areris nr̄i: neq̧ inuoca
ret̄ nomē tuum ſup nos. ¶ LXIIII
A Utinam dirumperes celos ⁊ de
ſcēderes. A facie tua mōtes de
fluerēt: ſicut exuſtio ignis tabe
ſcerēt: aque arderēt igni: vt notū fieret
nomē tuū inimic̃ tuis: a facie tua gē-
tes turbarēt̄. Cū fecer̃ mirabilia: non B
ſuſtinebimꝰ. Deſcendiſti: ⁊ a facie tua Exo.20.c
mōtes defluxerūt. A ſec̄lo nō audierūt:
neq̧ auribꝰ ꝑceperunt ‖ Oculꝰ nō vidit 1.Cor.2.b
deꝰ abſq̧ te: ꝗ ꝑparaſti expectātibꝰ te.
Occurriſti letāti ⁊ faciēti iuſticiam: in
vijs tuis recordabūt̄ tui. Ecce tu ira-
tus es ⁊ peccauimꝰ: ī ipīs fuimꝰ ſemꝑ
6 ⁊ ſaluabimur. Et facti ſumꝰ vt imūdi
oēs nos: ⁊ q̄ſi pānꝰ mēſtruate vniuer-
ſe iuſticie nr̄e. Et cecidimꝰ q̄ſi folium C maxime
vniūſi: ⁊ iniq̄tates nr̄e q̄ſi ventꝰ abſtu quando deducti
7 lerūt nos. Nō ē ꝗ inuocet nomē tuū: fuerint ad [illegible]
ꝗ ꝯſurgat ⁊ teneat te. Abſcōdiſti faciē diuine iuſtitie.
tuā a nob̄: ⁊ alliſiſti nos in manu iniq̄
8 tatis nr̄e. Et nunc dn̄e pater nr̄ es tu:
nos ꝟo lutū: ⁊ fictor nr̄ tu: ⁊ oꝑa ma-
9 nuū tuaꝝ oēs nos ‖ Ne iraſcar̃ dn̄e ſa Ps.78
tis: ⁊ ne vltra memineꝛ̃ iniq̄tat̃ nr̄e
10 Ecce reſpice: ꝑpl̄s tuꝰ oēs nos. Ciuitas D
ſācti tui facta ē deſerta: ſion deſerta fa
11 cta ē: hierl̄m deſolata: domꝰ ſāctificati
onis nr̄e ⁊ glīe nr̄e: vbi laudauerūt te
patres nr̄i: facta ē ī exuſtionē ignis: et
oīa deſiderabilia nr̄a ꝟſa ſūt ī ruinas.
12 Nūquid ſup his ꝯtinebis te dn̄e? tace-
bis ⁊ affliges nos vehemēter? ¶ LXV
A Queſierūt me qui aū nō interro-
gabāt ‖ iuenerūt ꝗ nō q̄ſierunt Ro.10.d
me. Dixi: Ecce ego: ecce ego ad
gentes q̄ nō inuocabāt nomē meū. Ex
pandi manꝰ meas tota die ad populū
incredulū: qui gradit̄ in via nō bona
poſt cogitatiōes ſuas. Populꝰ qui ad
iracūdiā ꝓuocat me ante faciē meam
ſemꝑ: qui imolāt in hortis ⁊ ſacrificāt
ſup lateres: ꝗ habitāt ī ſepulchris ⁊ in
delubris idoloꝝ dormiūt: qui comedūt
carnē ſuillā: ⁊ ius ꝓphanū vaſis eorū:
ꝗ dicūt: recede a me nō appropinques
mihi: q2 imūdus es. Iſti fumꝰ erūt ī fu-
rore meo: ignis ardens tota die. Ecce
ſcriptū ē corā me. Nō tacebo: ſ3 reddā
et retribuā ī ſinu eoꝝ iniq̄tates vr̄as:
⁊ iniq̄tates patꝝ veſtroꝝ ſil̄ dicit dn̄s:
qui ſacrificauerūt ſup montes: et ſup
colles exprobrauerūt mihi: ⁊ remetiar

B op⁹eoꝝ ꝑmū ĩ ſinu eoꝝ. Hec diꝫ dñs.
Quō ſi iueniaꝫ granū ĩ botro: ⁊ dicaꝫ
ne diſſipes illud: qm̄ bñdictio ē: ſic fa-
ciā ꝓpꝫ ſuos meos vt ñ diſꝑdaꝫ totū.
Et educā ď iacob ſemē: ⁊ ď iuda poſſi-
dētē mōtes meos. Et hereditabūt eaꝫ
electi mei: ⁊ ſui mei habitabūt ibi. Et
erūt cāpeſtria ĩ caulas gregū: ⁊ vallis
achoꝛ ĩ cubile armētoꝝ ꝑplo meo: q̄ re
q̄ſierūt me. Et vos q̄ dereliq̄ſtꝭ dñm: q̄
obliti eſtꝭ mōtē ſāctū meū: q̄ ponitis
foꝛtune mēſā: ⁊ libatꝭ ſuꝑ eā: numera-
bo vos ĩ gladio: ⁊ oēs ĩ cede coꝛruetꝭ:
Proū. I. c ‖ ꝓ eo ꝙ vocaui ⁊ nō rñdiſtꝭ: locut⁹ ſū
Hiere. 7. c ⁊ nō audiſtꝭ: ⁊ faciebatꝭ malū in ocłis
meis: ⁊ q̄ nolui elegiſtꝭ Propꝫ hͦ hec di
dñs de⁹: Ecce ſui mei comedēt: ⁊ vos
eſurietꝭ. Ecce ſui mei bibēt: ⁊ vos ſiti
C etis. Ecce ſui mei letabūꝫ: ⁊ vos ꝯfun
demi. Ecce ſui mei laudabūt ꝑ exulta
tiōe coꝛdiſ: ⁊ voſ clamabitꝭ ꝑ doloꝛe coꝛ
dis: ⁊ ꝯtritiōe ſpūs vlulabitꝭ; ⁊ dimit-
tetꝭ nomē vr̄m ĩ iuramētū electꝭ meis
Et ĩterficiet te dñs deus: ⁊ ſuos ſuos
vocabit noīe alio. In q̄ q̄ benedict⁹ eſt
ſuꝑ terrā: bñdiceꝫ ĩ deo: amē. Et q̄ iu-
rat ĩ t̄ra: iurabit ĩ deo amē. Quia obli
uioni tradite ſūt anguſtie pꝛioꝛes: ⁊ qꝛ
abſcōdite ſūt ab oculis nr̄is. Ecce em̄
ego creo celos nouos ⁊ t̄rā nouā: ⁊ nō
erūt ĩ memoꝛia pͦoꝛa: ⁊ nō aſcēdēt ſuꝑ
coꝛ: ſꝫ gaudebitis ⁊ exultabitꝭ vſqꝫ in
ſempit̄nū ĩ his q̄ ego creo. Quia ecce
ego creo hierl̄m exultatiōeꝫ ⁊ ꝑplm ei⁹
gaudiū: ⁊ exultabo in hierl̄m ⁊ gaude
bo ĩ ꝑplo meo: ⁊ nō audieꝫ in ea vltra
D vox flet⁹ ⁊ vox clamorꝭ. Nō erit ibi am
20 pli⁹ infans dieꝝ: ⁊ ſenex q̄ nō impleat
dies ſuos: qm̄ puer cētū ānoꝝ moꝛieꝫ
21 ⁊ pctōꝛ cētū annoꝝ maledict⁹ erit. Et
edificabūt domos ⁊ habitabūt: ⁊ plan
tabūt vineas ⁊ comedent fruct⁹ earū.
22 Nō edificabūt: ⁊ ali⁹ habitabit: ñ plā-
tabunt: ⁊ ali⁹ comedet. Scōm em̄ dies
ligni: erūt dies ꝑpli mei: ⁊ oꝑa manuū
23 eoꝝ ĩueterabūt electꝭ meiſ. Nō laboꝛa
būt fruſtra neqꝫ generabūt ĩ ꝯturbati
one: qꝛ ſemē bñdictoꝝ dñi ē: ⁊ nepoteſ
24 eoꝝ cū eis. Eritqꝫ āñqꝫ clamēt ego ex
audiā: adhuc illꝭ loquētib⁹ ego audiā.
S. II. b ‖ Lup⁹ ⁊ agn⁹ paſceꝫ ſiꝫ: ⁊ leo ⁊ bos co
25 medēt paleas: ⁊ ſerpēti puluis panis
ei⁹. Nō nocebūt: neqꝫ occident ĩ oĩ mō
te ſancto meo: dicit dñs. ¶ LXVI

H ‖ Ec diꝫ dñſ: Celū ſedes mea: ter A
h ra āt ſcabellū pedū meoꝝ. Que Actꝭ. . .
ē iſta dom⁹ quā edificabitꝭ mi-
hi: ⁊ q̄s iſte loc⁹ req̄etiōiſ mee? Oia hec
man⁹ mea fecit ⁊ facta ſunt vniūſa iſta
dicit dñs. Ad quē aūt reſpiciā: niſi ad
pauꝑculū ⁊ ꝯtritū ſpū ⁊ tremētē ſmo-
nes meos? Qui imolat bouē: q̄ſi q̄ inꝫ
ficiat virū. Qui mactat pect⁹: q̄ſi q̄ ex-
cerebꝛet canē ‖ Qui offert oblatiōeꝫ: q̄- Eccĩ. . .
ſi q̄ ſanguinē ſuillū offerat. Qui recoꝛ B
daꝫ thuris: q̄ſi q̄ benedicat idolo. Hec
oīa elegerūt ĩ vījs ſuis: ⁊ ĩ abomīatio-
nib⁹ ſuis aīa eoꝝ delectata ē. Unde et
ego eligā illuſiōes eoꝝ: ⁊ q̄ timebāt ad
ducā eis: qꝛ vocaui ⁊ non erat q̄ rñde-
ret: locut⁹ ſū ⁊ nō audierūt. Feceruntqꝫ
malū in oculis meis: et q̄ nolui elege-
rūt. Audite verbum dñi; q̄ tremitꝭ ad
ꝟbū ei⁹. Dixerūt frēs vr̄i odiētes vos
⁊ abīj ciētes ꝓpter nomē meū. Gloꝛifi-
ceꝫ dñs: ⁊ videbim⁹ in leticia vr̄a: ipi
aūt ꝯfundēꝫ. Uox ꝑpli de ciuitate: vox C
de tēplo: vox dñi reddētis retributio-
nē inimicis ſuis. Añqꝫ parturiret: pe-
perit: āñqꝫ veniret part⁹ eius peꝑit ma
ſculū ‖ Quis audiuit vnqꝫ tale: ⁊ q̄s vi- Hiere. . .
dit huic ſiłe? Nū q̄d parturiet t̄ra ĩ die
vna; aut parieꝫ gens ſimul: qꝛ parturi
uit ⁊ peꝑit ſion filios ſuos? Nūq̄d ego
q̄ alios parere facio: ipſe nō pariā dicit
dñs? Si ego q̄ generatiōeꝫ ceteris tri-
buo ſterilis ero: ait dñs de⁹ tu⁹? Leta-
mini cū hierl̄m: ⁊ exultate ĩ ea oēs qui
diligitꝭ eā. Gaudete cū ea gaudio vni- D
uerſi q̄ lugetꝭ ſuꝑ eā: vt ſugatꝭ ⁊ reple
amini ab vbere ꝯſolatiōis ei⁹: vt mul-
geatꝭ ⁊ delitījs affluatꝭ ab om̄ida glo
ria eius. Quia hec dicit dñs: Ecce ego
declinabo ſuꝑ eā q̄ſi fluuiū pacꝭ: ⁊ q̄ſi
toꝛrētē inundātē glīaꝫ gētiū quā ſuge
tis. Ad vbera poꝛtabimini: ⁊ ſuper ge
nua blādiēꝫ vob. Quō ſi cui mꝫ blan-
diaꝫ ita ego ꝯſolaboꝛ vos ⁊ in hierl̄m
ꝯſolabimini. Uidebitꝭ: ⁊ gaudebit coꝛ
vr̄m: ⁊ oſſa vr̄a q̄ſi herba germinabūt.
Et cognoſceꝫ man⁹ dñi ſuis ei⁹: ⁊ in- E
dignabiꝫ inimicꝭ ſuis. Quia ecce dñs
ĩ igne veniet: ⁊ q̄ſi turbo q̄driga eius:
reddere ĩ indignatiōe furoꝛē ſuū: ⁊ in-
crepationē ſuā ĩ flāma ignis. Quia in
igne dñſ dīj udicabit: ⁊ ĩ gladio ſuo ad
oēm carnē: ⁊ multiplicabunꝫ interfe-
cti a dño. Qui ſāctificabāꝫ ⁊ mūdos ſe

putabāt in hortis poſt ianuā intrinſe
cus: q̄ comedebāt carnē ſuillā: ⁊ abo-
minatiōe ⁊ murē: ſil' ꝯſumēt dic̄ dn̄s
f Ego aūt opa eoꝝ ⁊ cogitatiōes eoꝝ ve
nio ad ꝯgregē cū oib⁹ gētib⁹: ⁊ liguis
⁊ veniēt ⁊ videbūt glīaȝ meā. Et ponā i
eis ſignū ⁊ mittā ex eis q̄ ſaluati fuerit
ad gētes i mare: i africā i lydiā: tenen-
tes ſagittā i italiā ⁊ greciā ad inſulas
lōge: ad eos q̄ nō audierūt de me et nō
viderūt glīam meā. Et ānūciabūt glo
riā meā gētib⁹: ⁊ adducēt oēs frēs ve-
ſtros de cūctis gētib⁹ donū dn̄o i eq̄s
⁊ in q̄drigis ⁊ in lectic̄ ⁊ i mulis ⁊ in
carrucis: ad montē ſctū meū hierl'm
dicit dn̄s: quō ſi inferāt filij iſrl' mun⁹
g in vaſe mūdo i domū dn̄i. Et aſſumā
ex eis i ſacerdotes ⁊ leuitas dicit dn̄s:
q̄ ſicut celi noui ⁊ terra noua q̄ ego fa
cio ſtare corā me dicit dn̄s deus: ſic ſta
bit ſemē vrm ⁊ nomē vrm. Et erit mē
ſis ex menſe: ⁊ ſabbatū ex ſabbato. Ve
niet oīs caro: vt adoret corā facie mea
dicit dn̄s. Et egrediēt: ⁊ videbūt cada
Math.16.c uera viroꝝ q̄ puaricati ſūt i me|| Uer
Mar.9.g mis eoꝝ nō morieſ: ⁊ ignis eoꝝ nō ex
Apo.20.g tinguet: ⁊ erūt vſq ad ſatietatē viſio-
nis oīni carni. ¶ Explicit Eſaias ¶ In-
cipit pfatio in hieremiā ꝓphetam.

Hec interptatio hieronymi eſt.
Sꝫ q̄d i ea nouerit ſm hebreos
codices exploreſ. Alia ē ſeptua
ginta interptuȝ eccleſijs vſitata. Que
q̄uis nōnulla aliter habeat q̄ in he-
breis codicib⁹ iueniſ. Cū vtraq id ē
ſm ſeptuaginta ⁊ ſm hebreā: apoſtoli
ca auctoritate firmata ē: nō errore ne-
q rephēſiōe ſupiori ſꝫ certo cōſilio ſe-
ptuaginta nōnulli aliter dixiſſe vel cō
texuiſſe itelligūſ. Qd ideo pmonemus
ne q̄ſq alterā ex altera velit emēdare.
Qꝫ ſinguloꝝ i ſuo genere vitas obſer-
uāda ē. ¶ Incipit ꝓlogus in eundem.

Hieremias ꝓpheta cui hic prolo
gus ſcribiſ: ſmone q̄deȝ apud
hebreos eſaie ⁊ oſee ⁊ q̄buſdam
alijs ꝓphetis videſ eſſe ruſticior ſꝫ ſen
ſib⁹ par ē: q̄ppe q̄ eodeȝ ſpū ꝓphetaue-
rit. Porro ſimplicitas eloquij de loco
ei i q̄ nat⁹ ē accidit. Fuit eni anathoti
tes q̄ ē vſq hodie vicul⁹ trib⁹ ab hie-
roſolymis diſtans milib⁹ ſacerdos ex
Hiere.1.b ſacerdotib⁹|| et in matr̄ vtero ſanctifi-
cat⁹: vginitate ſua euāgelicū virū chri
ſti eccleſie dedicās. Hic vaticinare ex-
orſus ē puer: ⁊ captiuitatē vrbis atq
iudee nō ſolū ſpū: ſed ⁊ oculis carnis i
tuit⁹ ē. Iā decē trib⁹ iſrl' aſſyrij in me-
dos trāſtulerant: iā terras carū coloni
gentiū poſſidebant. Unde in iuda tm̄
et in beniamin ꝓphetauit: et ciuitatis
ſue ruinas q̄druplici plāxit alphabeto
qd nos mēſure metri v̄ſibuſq reddi-
dim⁹. Preterea ordinē viſionū q̄ apud
grecos et latinos oīno cōfuſus eſt: ad
priſtinā fidē correxim⁹. Librū autē ba
ruch notarij ei⁹: q̄ apud hebreos nec le
giſ: nec habeſ ptermiſſim⁹ p his oib⁹
maledicta ab emulis pſtolātes: q̄bus
me neceſſe ē p ſingula opuſcula reſpō-
dare. Et h̄ patior: q2 vos cogitis. Cete-
rū ad cōpendiū mali recti⁹ fuerat mo-
dū furori eoꝝ ſilentio meo ponere: q̄
quotidie noui aliq̄d ſcriptitantē inui
dorum inſaniaȝ ꝓuocare. ¶ Item ali⁹
prologus in eundem.

Ioachim fili⁹ ioſie: cui⁹ tertiode
cimo āno ꝓphetare orſus ē hie-
remias: ſub q̄ et olda mlier ꝓphetauit
ipe eſt q̄ alio noie appellaſ eliachin: et
regnauit ſup tribum iuda ⁊ hierl'm an
nis vndecim. Cui ſucceſſit in regnū fi-
lius ioachin cognomēto iechonias q̄
tertio mēſe regni ei⁹ die decima capt⁹
a ducib⁹ nabuchodonoſor duct⁹ eſt in
babylonē: ⁊ in loco ei⁹ cōſtitut⁹ eſt ſe-
dechias fili⁹ ioſie patru⁹ ei⁹: cui⁹ āno
vndecimo hierl'm capta atq ſubuerſa
eſt. Nemo igiſ putet eūdē in danielis
pncipio ioachin: q̄ in ezechielis exor-
dio ioachim ſcribiſ. Iſte extremā ſylla
bā chim habet: ille chin: ⁊ ob hāc cau-
ſam i euāgelio ſm mattheū vna videſ
deeſſe generatio: q2 ſcđa teſſeredecas i
ioachim deſinit filiū ioſie: ⁊ tertia inci
pit a ioachin filio ioachim. Qd igno-
rans porphiri⁹ calūniā inſtruit eccl'ie:
ſuā oſtēdēs imperitiā: dum euāgeliſtā
mattheū arguere nitiſ falſitat̄. Quoq
traditū ſcribiſ ioachim mōſtrat: non
aduerſarioꝝ fortitudinis fuiſſe victo-
riā: ſed dn̄i volūtatis. ¶ Incipit argu-
mentum in eundem.

Hieremias anathotites: q̄ eſt vi-
cul⁹ tribus a hieroſolymis di-
ſtans milib⁹: apud taphnas in egypto
a ꝓplo lapidib⁹ obrut⁹ occubuit. Iacet
vero i eo loco ſepult⁹: q̄ dudū pharao

rex habitauerat. Et q̄m postulatione
sua defugatis ab eodē loco serpētib⁹:
egyptios a tactu aspidū facit eē secu-
ros: magna eu₃ ibi religiōe egyptij ve
nerant. ¶ Explicit argumētū. Incipit
hieremias ꝓpha. Ca. I

VErba hieremie

ꝓphete filij helchie d̄ sacer
dotib⁹ q̄ fuerūt ī anathot
2 in terra beniamin. Qz factū est verbū
dn̄i ad eū in dieb⁹ iosie filij amon reg̃
iuda in tertiodecimo āno regni eius.
3 Et factū ē ī dieb⁹ ioachim filij iosie re
gis iuda: vsq₃ ad ꝯsūmationē vndeci-
mi āni sedechie filij iosie reg̃ iuda: vs-
q₃ ad trāsmigrationē hierl̄m in mēse
4 quinto. Et factū ē v̄bū dn̄i ad me dicēs:
Eccl.49.b 5 Priusq̄ te formarē in vtero: noui te: ⁊
anteq̄ exires de vulua sāctificaui te: et
J.14.b 6 ꝓphetā in gētib⁹ dedi te. Et dixi: A.a
a. dn̄e de⁹. Ecce nescio loq̄: qz puer ego
7 sū. Et dixit dn̄s ad me. Noli dicere qz
puer sū: q̄m ad oīa que mittā te: ibis:
⁊ vniuersa q̄cunq₃ mandauero tibi lo
8 queris. Ne timeas a facie eoꝝ: qz tecū
9 ego sū vt eruam te dicit dn̄s. Et misit
dn̄s manū suā: ⁊ tetigit os meū ⁊ dixit
J.18.a ad me: Ecce dedi verba mea ī ore tuo:
10 ecce cōstitui te hodie sup gētes et sup
regna vt euellas ⁊ destruas ⁊ disperdes
C 11 ⁊ dissipes ⁊ edifices ⁊ plātes. Et factu₃
J.24.b est verbū dn̄i ad me dicēs. Quid tu vi-
des hieremia? Et dixi: Virgā vigilan-
12 tē ego video. Et dixit dn̄s ad me: Bn̄
vidisti: qz vigilabo ego sup verbo meo
13 vt faciā illud. Et factū est v̄bū dn̄i se-
cūdo ad me dicens: Quid tu vides? Et
dixi: Ollā succēsā ego video: ⁊ facie ei⁹
14 a facie aquilonis. Et dixit dn̄s ad me:
J.4.b Ab aq̄lone pandet malū sup oēs ha
15 bitatores terre. Quia ecce ego cōuoca
bo oēs cognationes regnoꝝ aq̄lonis
ait dn̄s: ⁊ veniēt ⁊ ponent vnusquisq₃
soliū suu₃ in introitu portarū hierl̄m et
sup oēs muros ei⁹ ī circūitu: ⁊ sup vni
D 16 uersas vrbes iuda. Et loquar iudicia
mea cū eis sup oē₃ maliciā eoꝝ q̄ dere-
liquerūt me ⁊ libauerūt dijs alienis: ⁊
17 adorauerūt opus manuū suarū. Tu ḡ
accinge lūbos tuos ⁊ surge: ⁊ loq̄re ad
eos oīa q̄ ego p̄cio tibi. Ne formides a
facie eoꝝ: nec em̄ timere te faciā vultū
18 eorū. Ego q̄ppe dedi te hodie in ciuita
tem munitā: ⁊ in colūnā ferreā: ⁊ ī mu
rū ereū sup oēm terrā: regib⁹ iuda: p̄n-
cipib⁹ ei⁹ et sacerdotib⁹: ⁊ oī ꝓplo terre
19 et bellabūt aduersū te ⁊ nō p̄ualebūt J.25.I
qz ego tecū sum ait dn̄s vt liberem te.
ET factū est verbū dn̄i ad Ca. II A
me dicēs. Vade ⁊ clama in au J.3.b
rib⁹ hierl̄m dicens: Hec dicit do
min⁹: Recordat⁹ sū tui miserās adole-
scentiā tua₃ ⁊ charitatē desposationis
tue: q̄n secuta es me ī deserto: in terra
3 q̄ nō seminat. Sanct⁹ isrl̄ dn̄o p̄mitie
frugū eius. Oēs q̄ deuorant eū: delin-
quunt: mala veniēt sup eos dicit dn̄s.
4 Audite verbū dn̄i dom⁹ iacob: et oēs
5 cognatiōes dom⁹ isrl̄. Hec dicit dn̄s:
Quid inuenerūt p̄res v̄ri in me iniq̄ta
tis: qz elōgauerūt a me ⁊ ambulauerūt
6 post vanitatē: ⁊ vani facti sunt? Et nō B
dixerūt: vbi ē dn̄s q̄ ascēdere nos fecit
de terra egypti: q̄ traduxit nos p deser
tū: p terrā inhabitabilē ⁊ inuiā: p ter-
rā sitis: ⁊ imaginē mort̃: ⁊ p terrā ī q̄
nō ambulauit vir neq₃ habitauit hō.
7 Et induxi vos in terrā carmeli: vt co Esa.3
mederet̃ fructū ei⁹ ⁊ bona illi⁹. Et in
gressi cōtaminastis terrā meā: ⁊ heredi
tatē meā posuistis in abominationē.
8 Sacerdotes nō dixerūt: vbi ē dn̄s: ⁊ te
nētes legē nescierūt me: ⁊ pastores p̄-
uaricati sūt ī me. Et ꝓphete ꝓphetaue
9 rūt in baal: ⁊ idola secuti sūt. Propterea
adhuc iudicio cōtēdā vobiscū ait dn̄s:
10 et cū filijs v̄ris disceptabo. Trāsite ad C
insulas cethim ⁊ videte: ⁊ in cedar mit
tite et cōsiderate vehemēter: et videte
11 si factū est huiuscemōi: si mutauit gēs
deos suos. Et certe ipi nō sūt dij. Po-
pul⁹ vero me⁹ mutauit gl̄am suā ī ido
12 lū. Obstupescite celi sup h̄: et porte ei⁹
13 desolamini vehemēter dicit dn̄s. Duo
em̄ mala fecit ꝓpl̄s me⁹. Me dereliq̄-
rūt fontē aq̄ viue: ⁊ foderūt sibi cister-
nas dissipatas q̄ cōtinere n̄ valēt aq̄s.
14 Nūquid seruus est isrl̄ aut vernaculus?
15 Quare ḡ factus ē in p̄dā? Sup eū rugi
erūt leones ⁊ dederūt vocē suā posue-
rūt terrā ei⁹ ī solitudinē. Ciuitates ei⁹
16 exuste sūt: ⁊ nō est q̄ habitet in eis. Fi- D
lij q₃ mēpheos et taphnes cōstupraue-
17 rūt te vsq₃ ad v̄ticē. Nūquid nō istud
factū ē tibi: qz dereliquisti dn̄m deum
18 tuū eo tp̄e quo ducebat te p viam? Et
nūc quid tibi vis in via egypti: vt bi-

bas aquã turbidã. Et ꝙd tibi cum via
aſſyrioꝝ: vt bibas aquã fluminis? Ar-
guet te malicia tua ⁊ auerſio tua icre-
pabit te. Scito et vide qꝛ malũ ⁊ ama-
rum ẽ reliqſſe te dñm deũ tuũ: ⁊ nõ eſſe
timorẽ eiꝰ apud te dicit dñs deꝰ exerci
tuũ. A ſeculo cõfregiſti iugũ meũ: rupi
J.5.b ſti vincula mea ⁊ dixiſti Nõ ſeruiã || In
oi eñ colle ſublimi ⁊ ſub oi ligno frõ-
Eſa.3.a doſo tu ꝓſternaberis meretrix. || Ego
aũt plãtaui te vineã electã oẽ ſemen
verũ. Quõ ꝙ cõuerſa es mihi in prauũ
E vinea aliena? Si lauerꝭ te nitro: ⁊ mul
tiplicaueris tibi herbã borith: macula
ta es i iniqtate tua coraȝ me dicit dñs
deus. Quõ dicis nõ ſunt polluta: poſt
baalim nõ ambulaui? Uide vias tuas
i cõualle: ſcito ꝙd feceris. Curſor leuis
explicãs vias ſuas: onager aſſuetꝰ i ſo
litudine: i deſiderio aie ſue attraxit vẽ
tum amoris ſui. Nullus auertet eam.
Oẽs qui qrũt eã non deficiẽt: in men-
ſtruis eiꝰ inueniẽt eã. Prohibe pedem
tuũ a nuditate: ⁊ guttur tuũ a ſiti. Et
dixiſti: Deſperaui: neqꝗ faciam. Ada-
maui qppe alienas: ⁊ poſt eos ambula
bo. Quõ cõfundiꝛ fur qñ dephendiꝛ:
ſic cõfuſi ſũt domꝰ iſrl: ipi ⁊ reges eoꝝ
pncipes et ſacerdotes ⁊ ꝓphete eoꝝ: di
F cẽtes ligno: pater meꝰ es tu: et lapidi:
J.32.f tu me genuiſti. || Uerterũt ad me tergũ
Zach.7.c et nõ faciẽ: ⁊ in tpe afflictionis ſue di-
Deu.32.a cent: ſurge ⁊ libera nos. || Ubi ſunt dij
tui qs feciſti tibi? Surgãt et liberẽt te
J.11.c in tpe afflictiõis tue. Scdm numerũ
qppe ciuitatũ tuarũ: erãt dij tui iuda.
Quid vultis mecũ iudicio cõtendere?
Oẽs dereliqſtis me dicit dñs. Fruſtra
pcuſſi filios vros: diſciplinã nõ recepe
rũt. Deuorauit gladiꝰ veſter ꝓphas ve-
ſtros: quaſi leo vaſtator generatio vra
Uidete verbũ dñi. Nunꝗd ſolitudo fa
ctus ſũ iſraeli: aut tra ſerotina? Qua-
re ꝙ dixit pplˀs meꝰ: receſſimꝰ: nõ venie-
mus vltra ad te? Nũꝗd obliuiſceꝛ vir
go ornamẽti ſui aut ſpõſa faſcie pecto
G ralis ſue? Populꝰ vero meꝰ oblitus eſt
mei diebꝰ inumeris. Quid niteris bo-
nã oſtẽdere viã tuã: ad querendã dile-
ctionẽ q inſup ⁊ malicias tuas docui-
ſti vias tuas: ⁊ in alis tuis iuẽtꝰ ẽ ſãg-
uis animaꝝ pauperũ: ⁊ inocẽtũ? Non
in foſſis iueni eos: ſed in oibꝰ q ſupra
memoraui. Et dixiſti: Abſqꝫ peccato ⁊

innocẽs ego ſũ: ⁊ ꝓpterea auertaꝛ fu-
ror tuꝰ a me. Ecce ego iudicio cõtẽdã
tecũ: eo ꝙ dixerꝭ: nõ peccaui. Q̃ vilis
facta es nimis: iterãs vias tuas Et ab
egypto ꝯfunderꝭ ſicut ꝯfuſa es ab aſ-
ſur. Nã ⁊ ab iſta egredierꝭ: ⁊ manꝰ tue
erũt ſup caput tuum: qm obtriuit dñs
cõfidẽtiã tuã: ⁊ nihil habebis pſpeꝝ.
Ulgo dicitꝛ. Si dimiſerit III A
v vir vxorẽ ſuaȝ: ⁊ recedẽs ab eo
duxerit viꝝ alteꝝ: nũꝗd reuer-
teꝛ ad eã vltra? Nũꝗd ñ polluta erit ⁊
ꝯtamiata mulier illa? Tu aũt fornica-
ta es cũ amatoribus multꝭ: tñ reũtere
ad me dicit dñs || ⁊ ego ſuſcipiam te. Le Nõ ẽ ꝺ textu
ua ocłos tuos i directũ: ⁊ vide vbi nũc
pſtrata ſis. In vijs ſedebas expectans
eos quaſi latro inſidiãs i ſolitudine: et
polluiſti terrã in fornicatiõibꝰ tuis et
in malicijs tuis. Q̃obrem ꝓhibite ſũt B
ſtille pluuiaꝝ: ⁊ ſerotinus imber nõ fu
it. Frons mulierꝭ meretricis facta ẽ ti
bi: noluiſti erubeſcere. Ergo ſaltẽ amo
do voca me: pater meꝰ: dux ꝟginitatꝭ
mee es tu. Nũꝗd iraſcerꝭ i ppetuũ: aut 4.Re.18.
pſeuerabis in finẽ? Ecce locuta es ⁊ fe
ciſti mala: et potuiſti. Et dixit dñs ad
me i diebꝰ ioſie regꝭ. Nũꝗd vidiſti q fe
cerit aduerſatrix iſrl? Abijt ſibimet ſu
per oẽm montẽ excelſũ || ⁊ ſub oi ligno J.2.d
frondoſo: ⁊ fornicata ẽ ibi. Et dixi: cũ
feciſſet hec oia: ad me reuertere: et nõ ẽ
reuerſa. Et vidit pũaricatrix ſoror eiꝰ C
iuda: qꝛ ꝓ eo ꝙ mechata eſſet auerſa-
trix iſrl dimiſiſſem eaȝ ⁊ dediſſem ei li-
bellũ repudij: ⁊ nõ timuit pũaricatrix
iuda ſoror eius: ſed abijt ⁊ fornicata ẽ
etiã ipa: et facilitate fornicationis ſue
cõtaminauit terrã: ⁊ mechata eſt cũ la
pide ⁊ ligno. Et i oibꝰ his non ẽ reũſa D
ad me pũaricatrix ſoror eiꝰ iuda i toto
corde ſuo: ſꝫ i mẽdacio ait dñs. Et dixit
dñs ad me. Juſtificauit aiam ſuã auer-
ſatrix iſrl compatiõe pũaricatricis iu-
da. || Uade ⁊ clama ſmones iſtos: ꝯtra J.2.a
aqlonem ⁊ dices: Reuertere auerſatrix
iſrl ait dñs: ⁊ nõ auertã faciẽ meã a vo
bis: qꝛ ſanctꝰ ego ſum dicit dñs: ⁊ non
iraſcar in ppetuũ. Uerũtñ ſcito iniqta
tẽ tuã: qꝛ i dñz deũ tuũ pũaricata es.
Et diſpſiſti vias tuas alienis ſub oi li- E
gno frõdoſo: ⁊ vocẽ meã nõ audiſti ait
dñs. Cõuertimini filij reuertẽtes dicit
dñs: qꝛ ego vir veſter. Et aſſumã vos:

vnū đ ciuitate ⁊ duos đ cognatiōe et
introducā vos ī ſion. Et dabo vob̄ pa
ſtores iuxta cor meū: ⁊ paſcēt vos ſciē
tia ⁊ doctrīa. Cūq̄ mſtiplicati fueritꝭ
⁊ creueritis ī terra: ī dieb⁹ illis ait dn̄s
nō dicēt vltra: arca teſtamēti dn̄i: neq̄
aſcēdet ſup cor: neq̄ recordabunt illi-
F us: nec viſitabit: nec fiet vltra. In tpe
vocabūt hierl̄m ſoliū dn̄i: ⁊ ꝯgregabū
tur ad eā oēs gētes in noīe dn̄i in hie
ruſalē: ⁊ nō ambulabūt poſt prauitatē
cordis ſui peſſimi. In dieb⁹ illis ibit do
mus iuda ad domū iſrl̄: ⁊ veniēt ſimul
de terra aq̄lonis ad terrā quā dedi pa-
trib⁹ vr̄is. Ego aūt dixi. Quō ponā te
ī filios: ⁊ tribuā tibi t̄rā deſiderabilē
hereditatē p̄clarā exercituū gentium?
Et dixi: Pr̄em vocabis me ⁊ p⁹ me īgre
dī nō ceſſabis. Sꝫ quō ſi cōtēnat muli
er amatorē ſuū: ſic cōtēpſit me domus
B I.31.c iſrl̄ dicit dn̄s. ‖ Vox in vijs audita eſt:
Mat.2.c plorat⁹ ⁊ vlulat⁹ filioꝝ iſrl̄ qm̄ iniquā
fecerūt viā ſuā: obliti ſūt dn̄i dei ſui. Cō
uertimini filij reuertentes: et ſanabo
auerſiones vr̄as. Ecce nos venim⁹ ad
te. Tu eīm es dn̄s de⁹ nr̄. Vere menda
ces erāt colles ⁊ multitudo mōtiū. Ve
re in dn̄o deo nr̄o ſalus iſrl̄. Cōfuſio co
medit laborē patrū nr̄oꝝ ab adoleſcē-
tia nr̄a: greges eoꝝ ⁊ armēta eoꝝ: fili-
os eorū ⁊ filias eorū. Dormiem⁹ in ꝯfu
ſiōe nr̄a ⁊ operiet nos ignominia nr̄a
qm̄ dn̄o deo nr̄o peccauim⁹ nos ⁊ p̄res
nr̄i ab adoleſcētia noſtra vſq̄ ad diē
hāc: ⁊ non audiuim⁹ vocē dn̄i dei nr̄i.
B SI reuerteris ad me iſrael ‖ IIII
ait dn̄s ad me ꝯuertere. Si abſ-
tuleris offendicula tua a facie
mea nō cōmoueberis. Et iurabis viuit
dn̄s in veritate ⁊ ī iudicio ⁊ in iuſticia:
⁊ bn̄dicēt eū gētes ipſūq̄ laudabunt.
Hec eīm dicit dn̄s viro iuda ⁊ habitatori
Oſee.1.d hierl̄m. ‖ Nouate vobis nouale: ⁊ noli
te ſerere ſup ſpinas. Circūcidimini do
mino ⁊ auferte p̄putia cordiū vr̄oꝝ vi
ri iuda ⁊ habitatores hierl̄m: ne forte
egrediat vt ignis idignatio mea ⁊ ſuc
cēdat: ⁊ nō ſit q̄ extingat: ꝓpt maliciā
B cogitationū vr̄aꝝ. Annūciate in iuda
⁊ in hierl̄m: auditū facite: loq̄mini: et
canite tuba ī terra: clamate fortiter et
dicite. Cōgregamini ⁊ ingrediamur ci-
uitates munitas: leuate ſignū in ſion.
I.1.c Cōfortamini nolite ſtare q̄ malū ego ad
duco ab aq̄lone ⁊ cōtritiōē magnam.
Aſcēdit leo đ cubili ſuo: ⁊ p̄do gētiū
ſe leuauit. Egreſſus ē đ loco ſuo: vt po
nat t̄rā tuam in ſolitudinē. Ciuitates
tue vaſtabūt: remanētes abſq̄ habita C
tore. Sup hoc accingite vos cilicijs:
plāgite ⁊ vlulate: q̄ nō ē auerſa ira fu
roris dn̄i a vob̄. Et erit ī die illa dicit
dn̄s: pibit cor regꝭ ⁊ cor p̄ncipū: ⁊ ob-
ſtupeſcēt ſacerdotes: ⁊ ꝓphe ꝯſternabū
tur. Et dixi: Heu: heu: heu: dn̄e de⁹. Er
go ne decepiſti ꝑpl̄m iſtum ⁊ hierl̄m di
cēs: pax erit vob̄. Et ecce ꝑuenit gladi
us vſq̄ ad aīam. In tpe illo dicet ꝑplo
huic ⁊ hierl̄m vēt⁹ vrēs in vijs q̄ ſūt ī
deſerto: vie filie ꝑpl̄i mei nō ad vētilā-
dū ⁊ ad purgandū. Spūs plen⁹ ex his
veniet mihi. Et nūc ego: ſed loq̄r iudi- D
cia mea cū eis. Ecce q̄ſi nubes aſcēdet
⁊ q̄ſi tēpeſtas curr⁹ ei⁹. Velociores aq̄
lis eq̄ illi⁹. Ve nob̄: qm̄ vaſtati ſumus.
Laua a malicia cor tuū hierl̄m: vt ſal-
ua fias ‖ Vſq̄q̄ morabūt ī te cogitatio Sap.
nes noxie? Vox eīm ānūciātꝭ a dan: et
notū faciētꝭ idolū đ mōte effraim. Di-
cite gētib⁹. Ecce auditū ē ī hierl̄m: cu-
ſtodes venire đ t̄ra lōginq̄: ⁊ dare ſup
ciuitates iuda vocē ſuaꝫ. Quaſi cuſto-
des agroꝝ facti ſūt ſup eam ī gyro: q̄
me ad iracūdiā ꝓuocauit dic dn̄s. Vie E
tue et cogitatiōes tue fecerūt hec tibi.
Iſta malicia tua: q̄ amara: q̄ tetigit
cor tuū. Vētrē meū vētrē meū doleo:
ſenſus cordis mei turbati ſūt ī me. Nō
tacebo: qm̄ vocē buccine audiuit aīa
mea: clamorē p̄lij. Cōtritio ſup ꝯtritio
nē vocata ē: ⁊ vaſtata ē oīs t̄ra. Repē
te vaſtata ſūt tabernacula mea: ſubito
pelles mee. Vſq̄q̄ videbo fugiētē: au-
diā vocē buccine? Quia ſtult⁹ ꝑpl̄s me
us me non cognouit. Filij inſipientes
ſūt: ⁊ vecordes. Sapiētes ſūt vt faciāt F
mala bn̄ aūt facere neſcierunt. Aſpexi
t̄rā ⁊ ecce vacua erat ⁊ nihil: ⁊ celos et
ñ erat lux ī eis. Vidi mōtes ⁊ ecce mo-
uebant: ⁊ oēs colles ꝯturbati ſūt. In-
tuit⁹ ſū ⁊ non erat hō: ⁊ oē volatile ce
li receſſit. Aſpexi ⁊ ecce carmelus deſer
tus: ⁊ oēs vrbes ei⁹ deſtructe ſunt a fa
cie dn̄i ⁊ a facie ire furoris ei⁹. Hec eīm
dicit dn̄s. Deſerta erit oīs terra: ſed tn̄
ꝯſūmationē nō faciā. Lugebit terra: et
merebūt celi deſup eo q̄ locut⁹ ſū. Co-
gitaui ⁊ non penituit me: nec auſus ſū

G ab eo. A voce eq̄tis: ⁊ mittentꝫ ſagit-
tã fugit oĩs ciuitas. Ingreſſi ſũt ardua
⁊ aſcẽderũt rupes. Uniuerſe vrbes de-
relicte ſũt: ⁊ nõ habitat ĩ eis hõ. Tu aũt
vaſtata q̃d facies? Cũ veſtierꝫ te cocci-
no: cũ ornata fuerꝫ monili aureo: ⁊ pin
xeris ſtibio oculos tuos: fruſtra cõpo-
neris. Cõtẽpſerũt te amatores tui ani-
mã tuã q̄rẽt. Uocẽ ei q̄ſi parturiẽtꝫ au
diui: anguſtias vt puerpere. Uox filie
ſion inter moriẽtes expãdẽteſq; man⁹
ſuas. Ve mihi: q: defecit aĩa mea ꝓpt
A Circũite vias ‖ (interfectos. V
hierlm ⁊ aſpicite: ⁊ cõſiderate ⁊
q̄rite ĩ plateis ei⁹: an inueniatꝫ
virũ facientẽ iudiciũ: ⁊ q̄rentẽ fidẽ: ⁊
ꝓpiti⁹ ero ei. Qȝ ſi etiã viuit dñs dixe
rint: ⁊ hoc falſo iurabunt. Dñe oculi tui
reſpiciũt fidẽ. Percuſſiſti eos ⁊ nõ do-
luerũt: attriuiſti eos ⁊ rẽnuerũt acci-
pere diſciplinã. Indurauerũt facies ſu
as ſup petrã: ⁊ noluerũt reuerti. Ego
aũt dixi. Forſitã paupes ſunt ⁊ ſtulti:
ignorãtes viã dñi ⁊ iudicium dei ſui.
B Ibo ḡ ad optimates ⁊ loq̄r eis. Ipſi eĩ
cognouerũt viã dñi ⁊ iudiciũ dei ſui.
Et ecce magis hi ſimul cõfregerũt iu-
gũ: ruperunt vincula. Idcirco ꝑcuſſit
eos leo de ſilua: lupus ad veſpam va-
ſtauit eos pard⁹ vigilãs ſup ciuitates
eoꝝ. Oĩs q̄ egreſſus fuerit ex eis capie
tur: q: multe ſũt ꝑuaricatiões eoꝝ: cõ
fortate ſũt auerſiões eoꝝ. Sup q̄ ꝓpi-
ti⁹ tibi eẽ potero? Filij tui dereliq̄rũt
me: ⁊ iurãt ĩ his q̄ nõ ſũt dij. Satura-
C ui eos ⁊ mechati ſũt: ⁊ ĩ domo meretri
Eze.22.c cis luxuriabanꝫ. ‖ Equi amatores ĩ fe
minas: ⁊ emiſſarij facti ſunt: vnuſq̄ſq;
⁊.j.9.c ad vxorẽ ꝓximi ſui hinniebat. ‖ Nũq̄d
ſup his nõ viſitabo dic̃ dñs: ⁊ ĩ gẽte ta
li ñ vlciſceꝫ aĩa mea? Aſcẽdite muros
ei⁹ ⁊ diſſipate: cõſũmationẽ aũt nolite
facere. Auferte ꝓpagines ei⁹ q: nõ ſũt
dñi. Preuaricatiõe eĩ ꝑuaricata ẽ ĩ me
dom⁹ iſrł ⁊ dom⁹ iuda ait dñs. Nega-
uerũt dñm ⁊ dixerũt. Nõ ẽ ipe: neq; ve
niet ſup nos malũ: gladiũ ⁊ famẽ non
videbim⁹. Prophete fuerũt ĩ vẽtũ locu
ti: ⁊ rñſũ nõ fuit in eis. Hec ḡ euenient
illis. Hec dic̃ dñs de⁹ exercituũ. Quia
D locuti eſtis vbũ iſtud? Ecce ego do ver
ba mea ĩ ore tuo ĩ ignẽ ⁊ ppłm iſtũ in
ligna: ⁊ vorabit eos. Ecce ego adducã
ſup vos gẽtẽ de longinq̄ dom⁹ iſrł ait

dñs: gẽtẽ robuſtã: gẽtẽ antiquã: gẽtẽ
cui⁹ ignorabis liguã: nec itelliges q̄d
loq̄ꝫ. Pharetra ei⁹ q̄ſi ſepulchrũ pa-
tẽs: vniũſi fortes. Et comedet ſegetes
tuas: ⁊ panẽ tuũ deuorabit: filios tu-
os ⁊ filias tuas comedet gregẽ tuã et
armẽta tua: ⁊ comedet vineã tuã ⁊ fi-
cũ tuã: ⁊ cõteret vrbes munitas tuas ĩ
q̄b⁹ tu habes fiduciã gladio. Uerũtñ ĩ E
dieb⁹ illis ait dñs: nõ faciã vos ĩ cõſũ-
mationẽ. ‖ Qȝ ſi dixeritꝫ q̄re fec̃ dñs de j.16.b
us nr̃ nob hec oĩa: dices ad eos. Sicut
dereliq̄ſtis me ⁊ ſuiſtꝫ deo alieno ĩ tra
vr̃a: ſic ſuietꝫ dijs alienis ĩ tra nõ vr̃a
Annũciate hec domui iacob: ⁊ audi-
tũ facite ĩ iuda dicẽtes: Audi ꝑple ſtul
te q̄ nõ habes cor: q̄ habẽtes oculos
nõ videtꝫ: ⁊ aures ⁊ nõ auditis. Me ḡ
nõ timebitꝫ ait dñs: ⁊ a facie mea nõ
dolebitꝫ? Qui poſui arenã tminũ ma-
ri: ꝑceptũ ſempiternũ qđ nõ ꝑteribit:
⁊ cõmouebũtꝫ ⁊ nõ poterũt: ⁊ ĩtumeſ-
cẽt fluct⁹ ei⁹ ⁊ nõ trãſibũt illud. Pplo F
aũt huic factũ ẽ cor ĩcredulũ ⁊ exaſpe-
rãs. Receſſerũt ⁊ abierũt: ⁊ nõ dixerũt
ĩ corde ſuo. Metuam⁹ dñm deũ nr̃m:
q̄ dat nob pluuiã tẽporaneã ⁊ ſeroti-
nã ĩ tpe ſuo: plenitudinẽ ãnue meſſis
cuſtodiẽtẽ nob. Iniq̄tates nr̃e decli-
uerũt hec: ⁊ pctã nr̃a ꝓhibuerũt bonũ
a nob: q: inuẽti ſũt a ꝑplo meo impij ĩ
ſidiãtes q̄ſi aucupes: laq̄os ponẽtes ⁊
pedicas ad capiẽdos viros. Sic deci- G
pula plena auib⁹: ſic dom⁹ eoꝝ plene
dolo. Ideo magnificati ſũt ⁊ ditati: in
craſſati ſũt ⁊ ĩpinguati: ⁊ ꝑterierũt ſer
mones meos peſſime. ‖ Cãm vidue nõ Eſa.1.f
iudicauerũt: cãm pupilli ñ direxerũt: ⁊
iudiciũ pauperũ nõ iudicauerũt. ‖ Nũ ſ.20.⁊.j.9.c
q̄d ſup his nõ viſitabo dicit dñs: aut
ſup gẽtẽ huiuſcemodi nõ vlciſceꝫ aĩa
mea? Stupor ⁊ mirabilia facta ſũt in
tra. Prophete ꝓphabãt mẽdaciũ: ⁊ ſa
cerdotes applaudebãt manib⁹ ſuis: et
ꝑplus me⁹ dilexit talia? Quid igiꝫ fiet
ĩ nouiſſimo ei⁹? VI A
Confortaminĩ filij beniamĩ ĩ medio hie-
ruſalẽ: ⁊ ĩ thecua clãgite bucci
na: ⁊ ſup bethacaren leuate vexillũ: q:
malũ viſũ ẽ ab aq̄lone ⁊ ɔtritio mag
na. ‖ Specioſe ⁊ delicate aſſimilaui fili
am ſiõ: ⁊ ad eã veniẽt paſtores ⁊ greges
eoꝝ. Fixerũt ĩ ea tẽtoria ĩ circũitu: pa-
ſcet vnuſq̄ſq; eos q̄ ſub manu ſua ſũt.

Sanctificate sup eã bellũ: ɔſurgite ⁊
aſcẽdam⁹ ĩ meridie. Ve vob q2 decli-
nauit dies: q2 lõgiores facte ſũt vmbre
veſperi. Surgite ⁊ aſcẽdam⁹ ĩ nocte: ⁊
⁊ diſſipem⁹ dom⁹ ei⁹: q2 hec dicit dñs
B exercituũ. Cedite lignũ ei⁹: ⁊ fũdite cir
cã hierl'm aggerẽ. Hec ẽ ciuitas viſita
tionis: oĩs calũnia ĩ medio ei⁹. Sicut
frigidã facit ciſterna aquã ſuã: ſic fri-
gidã fecit maliciã ſuã. Iniq̃tas ⁊ vaſti
tas audiet̃ ĩ ea corã me ſemp: infirmi-
tas ⁊ plaga. Erudire hierl'z ne forte re
cedat aĩa mea a te: ne forte ponã te de-
ſertã: t̃rã inhabitabilẽ. Hec dicit dñs
exercituũ. Uſq3 ad racemũ colligẽt q̃ſi
ĩ vinea reliq̃as iſrl'. Cõuerte manũ tuã
q̃ſi vindemiator ad cartallũ. Cui loq̃r:
C ⁊ quẽ ɔteſtabor vt audiat? Ecce ĩcircũ
ciſe aures eoꝝ: ⁊ audire nõ pñt. Ecce
v̄bũ dñi factũ ẽ eis ĩn opprobrium: ⁊
nõ ſuſcipiẽt illud. Idcirco furore dñi
Eſa.1.d.et plen⁹ ſũ: laboraui ſuſtinẽs. || Effũde ſu
J.15.b p puulũ foris: ⁊ ſup cõciliũ iuuenũ ſi
mul. Vir ẽi cũ muliere capiet̃ ſenex cũ
pleno dierũ. Et trãſibũt dom⁹ coꝝ ad
alteros: agri ⁊ vxores pariter: q2 extẽ-
dã manũ meã ſup habitãtes t̃rã dicit
J.8.d. dñs. || A minore q̃ppe vſq3 ad maiorẽ
Eſa.56.d oẽs auaritie ſtudẽt: ⁊ a ꝓpha vſq3 ad
D ſacerdotẽ cũcti faciũt dolũ. Et cura-
bãt cõtritionẽ filie ppl'i mei cũ ignomi
nia dicẽtes: pax: pax: ⁊ nõ erat pax. Cõ
fuſi ſũt q2 abomiationẽ fecerũt: q̃n po
tius ɔfuſione nõ ſũt ɔfuſi: ⁊ erubeſce-
re neſcierũt. Quobrẽ cadẽt ĩter ruẽtes
ĩ tpe viſitatiõis ſue corruẽt dicit dñs.
Hec dcit dñs. State ſup vias ⁊ vide-
te: ⁊ interrogate de ſemit? antiq̃s q̃ ſit
Mat.11.d via bona: ⁊ ambulate ĩ ea: || ⁊ inuenie-
t? refrigeriũ aiab⁹ vr̃is. Et dixerũt: Nõ
ambulabim⁹. Et ɔſtitui ſup vos ſpecu
latores. Et dixi. Audite vocẽ tube. Et
E dixerũt. Nõ audiem⁹. Ideo audite gẽ-
tes ⁊ cognoſcite ɔgregatio: quãta ego
J.19.a faciã eis. Audi t̃ra. || Ecce ego adducã
mala ſup ppl'm iſtũ: fructum cogitatio
nũ ei⁹: q2 v̄ba mea nõ audierũt: ⁊ legẽ
Eſa.1.c meã ꝓiecerũt. || Ut q̃d mihi thus d̃ ſa-
ba affertis ⁊ calamũ ſuaue olẽtẽ d̃ t̃ra
Eccl.34.c longinq̃: Holocauſtomata vr̃a nõ ſũt
accepta ⁊ victime vr̃e nõ placuerũt mi-
F hi. Propterea hec dicit dñs. Ecce ego
dabo ĩ ppl'm iſtũ ruinas: ⁊ ruẽt ĩ eis pa
tres ⁊ filij ſiꝫ: vicin⁹ ⁊ ꝓxim⁹: ⁊ peri-

bunt. Hec dicit dñs. Ecce ppl's veniẽt d̃
t̃ra aq̃lonis: ⁊ gẽs magna ɔſurget a fi
nib⁹ t̃re. Sagittã ⁊ ſcutũ arripiet: cru
del' ẽ ⁊ nõ miſerebit̃. Vox ei⁹ q̃ſi mare
ſonabit: ⁊ ſup eq̃s aſcẽdent: ꝑpati q̃ſi
vir ad ꝑliũ adũſũ te filia ſion. Audiui
m⁹ famã ei⁹: diſſolute ſũt manus nr̃e.
Tribulatio apꝑhẽdet nos: dolores vt
parturiẽtẽ. Nolite exire ad agros: ⁊ in
vineã ne ambulet?: qm̃ gladi⁹ inimici
pauor ĩ circũitu. Filia ppl'i mei accige-
re cilitio: ⁊ ɔſpergere cinere. Luctũ vni
geniti fac tibi plãctũ amarũ: q2 repen
te veniet vaſtator ſup vos. Probatorẽ
dedi te ĩ ppl'o meo robuſtũ ⁊ ſcies: ⁊ ꝓ
babis vias eoꝝ. Oẽs iſti pncipes decli
nãtes: ãbulãtes fraudulẽter. Es ⁊ fer
rũ vniũſi corrupti ſũt. Defecit ſufflato
riũ ĩ igne: cõſũptũ ẽ plũbũ. Fruſtra cõ-
flauit ɔflator: malicie eĩ eoꝝ nõ ſũt cõ
ſũpte. Argentũ reprobũ vocate eos: q2
dñs ꝓiecit illos. VII

Verbũ qđ factũ eſt ad hieremiã a dño
dicẽs: Sta ĩ porta dom⁹ dñi: et
ꝑdica ibi v̄bũ iſtud ⁊ dic: Audite ver
bũ dñi oĩs iuda q̃ ĩgredimini p portas J.17
has: vt adoret? dñm. Hec dic̃ dñs exer 22.e
cituũ de⁹ iſrl'. || Bonas facite vias ve-
ſtras ⁊ ſtudia vr̃a. ⁊ hitabo vobiſcũ in J.26
loco iſto. Nolite ɔfidere ĩ verbis mẽda
cij: dicẽtes tẽplũ dñi: tẽplũ dñi: tẽplũ
dñi ẽ. Qm̃ ſi bñdixeritis vias vr̃as: ⁊
ſtudia vr̃a: ſi fecerit? iudiciũ ĩter virũ
⁊ ꝓximũ ei⁹ aduene ⁊ pupillo: ⁊ vidue
nõ fecerit? calũniã: nec ſãguinẽ innocẽtẽ effuderit? ĩ loco h̃: ⁊ poſt deos ali
enos nõ ãbulauerit? ĩ malũ vobiſmet-
ipſis: hitabo vobiſcũ ĩ loco iſto ĩ terra
quã dedi pr̃ib⁹ vr̃is a ſcl'o ⁊ vſq3 ĩ ſcl'z.
Ecce vos ɔfidit? vob ĩ ſmonib⁹ men
datij q̃ nõ ꝓderũt vob: furari: occide-
re: adulterari: iurare mẽdaciter: libare
baalim: ⁊ ire poſt deos alienos q̃s ig-
norat?. Et veniſtis ⁊ ſteriſt? corã me ĩ
domo hac ĩ q̃ inuocatũ ẽ nomẽ meũ: ⁊
dixiſtis: liberati ſum⁹ eo ꝙ fecerimus
oẽs abomiationes iſtas. || Nũq̃d ſ̄ ſpe Eſa.
lũca latronũ facta ẽ dom⁹ iſta: ĩ q̃ iuo Mat
catũ ẽ nomẽ meũ in oculis vr̃is? Ego J.32.
ego ſũ: ego vidi dicit dñs. Ite ad locuz
meũ ĩ ſylo vbi habitauit nomẽ meũ a
pncipio: ⁊ videte q̃ fecerim ei ꝓpt ma-
liciã ppl'i mei iſrl'. Et nũc q2 feciſtis oĩa
oga hec dicit dñs: ⁊ locut⁹ ſũ ad vos:

mane ꝯſurgẽs ⁊ loquẽs:⁊ nõ audiſtis
Joh.1.c ‖⁊ vocaui vos ⁊ nõ rñdiſtis:faciã do-
Iſa.65.b mui huic ĩ q̃ ĩuocatũ ẽ nomẽ meũ: ⁊ ĩ
q̃ vos habetꝭ fiduciã:⁊ loco quẽ dedi
vob̄ ⁊ pr̄ib⁹ vr̄is:ſicut feci ſylo:⁊ ꝓĩci
am vos a facie mea ſic̄ ꝓieci oẽs fra-
J.14.b. tres vr̄os vniũſũ ſemẽ effraim.‖ Tu ḡ
J.11.c noli orare ꝓ ꝑp̄lo h̄:nec aſſumas ꝓ eis
laudẽ ⁊ orõnẽ ⁊ nõ obſiſtas mihi:q2 ñ
exaudiã te. Nõne vides q̃d iſti faciũt ĩ
ciuitatib⁹ iuda:⁊ in plateis hierl̄m? Fi
lij colligũt ligna:⁊ pr̄es ſuccẽdũt ignẽ
J.44.e ⁊ mulieres cõſpgũt adipẽ:‖vt faciant
placẽtas regine celi:⁊ libẽt dijs alie-
nis:⁊ me ad iracũdiã ꝓuocẽt. Nũq̃d
me ad iracũdiã ꝓuocãt dicit dñs? Nõ-
ne ſemetipſos ĩ cõfuſionẽ vult⁹ ſui? Jõ
hec dicit dñs de⁹. Ecce furor me⁹ ⁊ in-
dignatio mea cõflat̄ ſup locũ iſtũ ſup
viros ⁊ ſup iumẽta ⁊ ſup lignũ regio-
nis ⁊ ſup fruges t̄re:⁊ ſuccẽdet̄ ⁊ non
extinguet̄. Hec dicit dñs exercituũ de⁹
E iſr̄l. Holocauſtomata vr̄a addite victi-
mis vr̄is ⁊ comedite carnes:q2 nõ ſuꝫ
locut⁹ cũ pr̄ib⁹ vr̄is ⁊ nõ p̄cepi eis in
die q̃ eduxi eos de t̄ra egypti de verbo
holocauſtomatũ ⁊ victimaꝝ:ſꝫ h̄ v̄bũ
p̄cepi eis dicens. Audite vocẽ meã et
ero vob̄ de⁹ ⁊ vos eritis mihi ꝑp̄lus: ⁊
ambulate ĩ oĩ via quã mãdaui vob̄ vt
bñ ſit vobis. Et nõ audierũt:nec incli
nauerũt aurẽ ſuã:ſꝫ abierũt ĩ volupta
tib⁹ ⁊ ĩ prauitate cordis ſui mali:facti
qꝫ ſũt retrorſũ ⁊ nõ ĩ añ:a die q̃ ingreſ
ſi ſunt pr̄es eoꝝ de t̄ra egypti:vſqꝫ ad
F diẽ hãc. Et miſi ad vos oẽs ſuos me-
os ꝓphas ꝑ diẽ:cõſurgẽs diluculo: et
mittẽs:⁊ nõ audierũt me nec ĩclinaue
J.19.d rũt aurẽ ſuã ſꝫ indurauerũt ceruicẽ ſu
J.16.c am:⁊ pei⁹ opati ſũt qꝫ pr̄es eoꝝ. Et lo
queris ad eos oĩa v̄ba hec ⁊ nõ audiẽt
te:⁊ vocabit eos nõ rñdebunt tibi. Et
dices ad eos. Hec ẽ gẽs q̃ nõ audiuit
vocẽ dñi dei ſui:nec recepit diſciplinã
Periit fides:⁊ ablata ẽ d̄ ore eoꝝ. Tõ
de capillũ tuũ ⁊ ꝓĩce:⁊ ſume ĩ directũ
plãctũ:q2 ꝓiecit dñs ⁊ reliq̃t generati
onẽ furoris ſui:q2 fecer̄t filij iuda ma
G lũ in ocul̄ meis dicit dñs. Poſuerũt of
fendicula ſua ĩ domo in q̃ inuocatũ eſt
nomẽ meũ vt pollueret eã:⁊ edificaue
rũt excelſa tophet q̃ ẽ ĩ valle filij ennõ
vt incẽderent filios ſuos ⁊ filias ſuas
igni:q̃ nõ p̄cepi nec cogitaui in corde
meo. Jõ ecce dies veniẽt dic̄ dñs:⁊ nõ
dicet̄ ãpli⁹ tophet ⁊ vall̄ filij ennõ ſed
vall̄ interfectiõis:⁊ ſepeliẽt̄ ĩ tophet eo
qꝫ nõ ſit loc⁹. Et erit morticiniũ ꝑp̄li
hui⁹ ĩ cibos volucrib⁹ celi ⁊ beſtijs t̄re
⁊ nõ erit q̃ abigat.‖ Et q̇eſcere faciã d̄ Ezech.26.c
vrbib⁹ iuda ⁊ d̄ plateis hierl̄m vocem
gaudij ⁊ vocẽ leticie:vocẽ ſpõſi ⁊ vocẽ
ſpõſe. In deſolatiõe eĩ erit t̄ra. ¶ VIII
In tp̄e illo ait dñs:eijcient oſſa A
regꝭ iuda:⁊ oſſa p̄ncipũ eius et
oſſa ſacerdotũ:⁊ oſſa ꝓphaꝝ et
oſſa eoꝝ q̃ hitauerũt hierl̄m de ſepul-
chris ſuis:⁊ expãdẽt ea ad ſolẽ ⁊ lunã
⁊ oẽm militiã celi q̃ dilexerũt: ⁊ q̃b⁹ ſ
uierũt:⁊ poſt q̃ ãbulauerũt:⁊ q̃ q̃ſierũt
⁊ adorauer̄t. Nõ colligẽt̄ ⁊ ñ ſepeliẽt̄:
ĩ ſterq̃liniũ ſup faciẽ terre erũt. Et eli- B
gẽt magꝭ mortẽ qꝫ vitã oẽs q̃ reſidui
fuerint de cognatiõe hac peſſima:ĩ vni
uẽſis locis q̃ derelicta ſũt:ad q̃ eieci eoſ
dicit dñs exercituũ. Et dices ad eos.
Hec dicit dñs: Nũq̃d q̃ cadit nõ reſur
get:⁊ q̃ auerſus ẽ nõ reuertet̄? Quare
ḡ auerſus ẽ ꝑp̄ls iſte ĩ hierl̄m auerſiõe
ꝯtẽtioſa? Apphẽderũt mẽdaciũ:⁊ no-
luerũt reuerti. Attẽdi ⁊ auſcultaui: ne-
mo qđ bonũ ẽ loq̃t̄. Nullus eſt q̃ agat
penitẽtiã ſup pctõ ſuo dicẽs: Quid fe-
ci? Oẽs ꝯuẽſi ſũt ad curſũ ſuũ:q̃ſi equ⁹
impetu vadẽs in ꝑliũ. Milu⁹ in celo
cognouit tp̄s ſuũ:turtur ⁊ hirundo et
ciconia cuſtodierũt tẽpus aduẽt⁹ ſui:
ꝑp̄ls ãt me⁹ nõ cognouit iudiciũ dñi.
Quõ dicitꝭ ſapiẽtes nos ſum⁹:⁊ lex dñi
nobiſcũ ẽ? Vere mẽdaciũ opat⁹ ẽ ſtil⁹
mendax ſcribarũ. Cõfuſi ſũt ſapiẽtes: D
ꝑterriti et capti ſũt. Verbũ eñ dñi ꝓie-
cerũt:⁊ ſapiẽtia nulla ẽ in eis. Propte
rea dabo mulieres eoꝝ exteris: agros
eoꝝ heredib⁹.‖ Quia a minimo vſqꝫ ad S.6.c
maximũ oẽs auaritiã ſequũt̄: a ꝓpha Eſa.56.d
vſqꝫ ad ſacerdotẽ cũcti faciũt mẽdaci-
um. Et ſanabant ꝯtritiones filie ꝑp̄li
mei ad ignominiã dicẽtes:pax:pax:cũ
nõ eẽt pax. Cõfuſi ſũt q2 abomiatiõnẽ
fecerũt: q̃nimo ꝯfuſiõe nõ ſũt ꝯfuſi:et
erubeſcere neſcierũt. Jdcirco cadẽt inꝭ E
corruẽtes:ĩ tp̄e viſitatiõis ſue corruẽt
dicit dñs. Cõgregãs ꝯgregabo eos ait
dñs. Nõ ẽ vua ĩ vitib⁹:⁊ nõ ſunt ficus
in ficulnea:folium defluxit:⁊ dedi eis
que p̄tergreſſa ſunt. Quare ſedemus?
Cõuenite ⁊ ingrediamur ciuitatẽ mu-

nitã:⁊ ſileam⁹ ibi:qꝛ dñs de⁹ nr̃ ſilere
nos fecit:⁊ potũ dedit nob aquã fellis
J.14.d Peccauim⁹ ei dño.‖Expectauim⁹ pa-
cem ⁊ nõ erat bonũ:tp̃s medele:⁊ ecce
F formido. A dan audit⁹ ẽ fremit⁹ aq̃ꝝ
ei⁹: a voce hinnituũ pugnatoꝝ ei⁹ cõ
mota ẽ oĩs t̃ra. Et venerũt ⁊ deuoraue
rũt t̃rã ⁊ plenitudinẽ ei⁹: vrbẽ ⁊ habi
tatores ei⁹. Quia ecce ego mittã vob
ſ̃pẽtes regłos q̃b⁹ nõ ẽ icãtatio:⁊ mor
debũt vos ait dñs. Dolor me⁹ ſup do-
lorẽ:i me cor meũ merẽs. Ecce vox cla
G moris filie p̃pl̃i mei de t̃ra lõginq̃. Nũ
q̃d dñs nõ ẽ i ſion:aut rex ei⁹ nõ eſt in
ea? Quare ḡ me ad iracũdiã ꝯcitauerũt
i ſculptilib⁹ ſuis:⁊ in vanitatib⁹ alie-
nis? Trãſijt meſſis:finita ẽ eſtas:⁊ nos
ſaluati ñ ſum⁹. Sup ꝯtritiõeꝫ filie po
puli mei ꝯtrit⁹ ſũ ⁊ ꝯtriſtat⁹:ſtupor ob
tinuit me. Nũq̃d reſina nõ ẽ i galaad
aut medic⁹ nõ ẽ ibi? Quare igit̃ nõ ẽ
obducta cicatrix filie p̃pl̃i mei. ¶ IX
A Q Uis dabit capiti meo aquã: et
oculꝭ meis fõtẽ lachrymaꝝ? Et
plorabo die ac nocte iterfectos
filie p̃pl̃i mei. Quis dabit me i ſolitudi
ne diũſoꝝ viatoꝝ? Et derelinquã p̃plm
meũ ⁊ recedã ab eis:qꝛ oẽs adulteri ſũt
⁊ cet⁹ p̃uaricatoꝝ:⁊ extẽderũt linguã
ſuã q̃ſi arcũ mẽdacij:⁊ nõ veritat̃. Cõ
fortati ſũt i terra:qꝛ de malo ad malũ
egreſſi ſũt:⁊ me nõ ꝯgnouerũt dic̃ dñs
B Vnuſq̃ſq; ſe a p̃ximo ſuo cuſtodiat:⁊
i oĩ fratri ſuo nõ habeat fiduciã:qꝛ oĩs
frater ſupplãtãs ſupplãtabit:⁊ oĩs ami
cus fraudulẽter incedet:⁊ vir fratrem
ſuũ deridebit:⁊ v̾itatẽ nõ loquet̃. Do
cuerũt ei linguã ſuã loq̃ mendaciũ vt
iniq̃ agerẽt laborauerũt. Habitatio tua
i medio doli: i dolo renuerũt ſcire me
dicit dñs. Propterea hec dicit dñs ex-
ercituũ. Ecce ego ꝯflabo ⁊ p̃babo eos
Quid eñi aliud faciã a facie filie p̃pl̃i
Prou.18.a mei? Sagitta vulnerãs lingua eoꝝ:do
ec.25.c lũ locuta ẽ.‖In ore ſuo pacẽ cũ amico
Pſ.27. ſuo loq̃t̃:⁊ occulte ponit ei inſidias.
S.5.c ‖Nũq̃d ſup his nõ viſitabo dicit dñs:
aut i gẽte huiuſcemodi nõ vlciſcet̃ aĩa
mea? Sup mõtes aſſumã fletũ ac lamẽ
tatũ:⁊ ſup ſpecioſa deſ̃ti plãctũ:qm̃ i-
cẽſa ſũt eo q̃ nõ ſit vir ꝑtrãſiens:⁊ nõ
audierũt vocẽ poſſidẽt̃. A volucre ce
li vſq; ad pecora trãſmigrauerũt ⁊ re-
D ceſſerũt. Et dabo hierl̃m i aceruos are

ne ⁊ cubilia draconũ:⁊ ciuitates iuda
dabo i deſolationẽ eo q̃ nõ ſit habita
tor.‖Quis ẽ vir ſapiẽs q̃ itelligat h̃ ⁊ Oſee.
ad quẽ verbũ oris dñi fiat vt annũci-
at iſtud:q̃re perierit t̃ra ⁊ exuſta ſit q̃
ſi deſertũ:eo q̃ nõ ſit q̃ ꝑtrãſeat? Et di
xit dñs. Quia dereliq̃rũt legẽ meã quã
dedi eis:⁊ nõ audierũt vocẽ meã:⁊ nõ
ambulauerũt i ea:⁊ abierũt poſt praui
tatẽ cordis ſui:⁊ poſt baalim qđ didi
cerũt a p̃rib⁹ ſuis:idcirco hec dic̃ dñs E
exercituũ de⁹ iſrł.‖Ecce ego cibabo po Deu.
pulũ iſtum abſinthio ⁊ potũ dabo eis J.23.
aquã fellis:⁊ diſ̃pgã eos i gentib⁹ q̃s
nõ nouerũt ipĩ ⁊ p̃res eoꝝ:⁊ mittã p⁹
eos gladiũ donec cõſũmãt̃. Hec dic̃ do
min⁹ exercituũ. Cõtẽplamini ⁊ vocate
lamẽtatrices vt veniãt:⁊ ad eas q̃ ſa-
pientes ſũt mittite ⁊ p̃perẽt:feſtinent
⁊ aſſumãt ſup nos lamentũ. Deducãt
oculi nr̃i lachrymas:⁊ palpebre nr̃e de
fluãt aq̃s:qꝛ vox lamẽtationis audita
ẽ de ſion. Quõ vaſtati ſum⁹ ⁊ cõfuſi ve
hemẽt? Quia dereliq̃m⁹ t̃rã qm̃ deie- F
cta ſũt tabernacula nr̃a. Audite ḡ mu
lieres verbũ dñi: ⁊ aſſumãt aures vr̃e
ſ̃monẽ oris ei⁹:⁊ docete filias vr̃as la
mentũ:⁊ vnaqueq; p̃ximã ſuã plãctũ
qꝛ aſcẽdit mors ꝑ feneſtras vr̃as:igreſ
ſa ẽ dom⁹ vr̃as:diſ̃pdere ꝑuulos deſo
ris:iuuenes d̾ plateis. Loq̃re. Hec dic̃
dñs. Et cadet morticinũ hoĩs q̃ſi ſter-
cus ſup faciẽ regiõis:⁊ q̃ſi fenũ poſt ter
gũ metẽt̃:⁊ nõ ẽ q̃ colligat. Hec dicit G
dñs.‖Nõ gloriet̃ ſapiẽs i ſapia ſua: et 1.Co
nõ gliet̃ fortis i fortitudine ſua: ⁊ nõ 2.Co
gloriet̃ diues i diuitijs ſuis:ſꝫ i h̃ glo-
riet̃ q̃ gliat̃:ſcire ⁊ noſſe me:qꝛ ego ſũ
dñs q̃ facio miſcdiam ⁊ iudiciũ ⁊ iuſti
ciã i t̃ra. Hec ei placẽt mihi ait dñs. Ec
ce dies veniẽt dicit dñs:⁊ viſitabo ſup
oẽs q̃ icircũciſũ hꝫ p̃putiũ: ſup egyptũ
⁊ ſup iudã ⁊ ſup edom:⁊ ſup filios am
mõ:⁊ ſup moab:⁊ ſup oẽs q̃ attõſi ſũt
in comã habitãtes i deſerto:qꝛ oẽs gẽ
tes habẽt p̃putiũ:oĩs aũt dom⁹ iſrł in-
A Udite (circũciſi ſũt corde. ¶ X
A verbũ qđ locut⁹ ẽ dñs ſup vos A
dom⁹ iſrł. Hec dicit dñs. Iuxta
vias gẽtiũ nolite diſcere:⁊ a ſignis ce
li nolite metuere q̃ timẽt gẽtes: qꝛ le-
ges p̃ploꝝ vane ſũt. Quia lignũ d̾ ſal-
tu p̃cidit op⁹ man⁹ artificis i aſcia Ar Sa
gẽto ⁊ auro decorauit illud: clauis et

44.b malleis cōpegit vt nō diſſoluat̄. In ſi-
militudinē plaſme fabricate ſūt: ⁊ nō
loquēt̄: portata tollēt̄: q2 incedere nō
valēt. Nolite ergo timere ea: q2 nec male
pñt facere nec bñ. Nō eſt ſilis tui dñe:
magnꝰ es tu: ⁊ magnū nomē tuū i for
15.b titudine. || Quis nō timebit o rex gētiū
Tuū ē ei decꝰ. Inter cūctos ſapientes
gētiū: ⁊ i vniuerſis regnis eoꝝ nullus
B ē ſimilis tui. Parit iſipiētes ⁊ fatui ꝓ
babūt̄: doctrina vanitat̄ eoꝝ lignū ē
Argētū iuolutū de tharſis affert̄: ⁊ au
rū de ophir opꝰ artificis ⁊ manꝰ erarij
hyacinthus ⁊ purpura indumētū eoꝝ
Opus artificū vniūſa hec: dñs aūt deꝰ
verꝰ ē. Ipſe deꝰ viuēs ⁊ rex ſempitnꝰ.
Ab indignatiōe eiꝰ cōmouebit̄ t̄ra: ⁊
nō ſuſtinebūt gētes cōminationē eiꝰ.
Sic ergo dicet̄ eis. Dij q̄ celos ⁊ t̄rā nō
fecerūt pereāt de t̄ra: ⁊ de his q̄ ſub ce
J.51.b lo ſūt. || Qui facit t̄rā i fortitudine ſua:
ꝑparat orbē i ſapia ſua ⁊ prudētia ſua
C extēdit celos: ad vocē ſuā dat multitu
dinē aq̄rū i celo: ⁊ eleuat nebulas ab
ps.134 extremitatibꝰ t̄re. Fulgura i pluuiā fa
cit: ⁊ educit vētū d' theſaur̄ ſuis. Stul
tꝰ factꝰ ē o s hō a ſcia ſua: cōfuſus eſt
artifex ōis i ſculptili: qm̄ falſū ē qd cō
flauit: ⁊ n̄ ē ſpūs i eis. Uana ſūt ⁊ opꝰ
riſu dignū. In tpe viſitatiōis ſue peri
būt. Nō ē his ſimil̄ ps iacob. Qui em̄
formauit oīa: ipſe ē: ⁊ iſrl̄ virga heredi
tat̄ eiꝰ: dñs exercituū nomē illi. Con-
grega de t̄ra cōfuſionē tuā q̄ habitas i
obſidiōe: q2 hec dicit dñs. Ecce ego lō
ge ꝓijciā habitatores t̄re i hac vice: et
tribulabo eos ita vt nō iueniant̄. Ue
mihi ſup cōtritione mea: peſſima pla
ga mea. Ego aūt dixi. Plane hec infir
D mitas mea ē: ⁊ portabo illā. Taberna-
culū meū vaſtatū eſt: oēs funiculi mei
dirupti ſūt. Filij mei exierūt a me: ⁊ nō
ſubſiſtūt. Nō ē q̄ extēdat vltra tētoriū
meū ⁊ erigat pelles meas: q2 ſtulte ege
rūt paſtores ⁊ dñm n̄ q̄ſierūt: ꝓpterea
nō intellexerūt ⁊ oīs grex eoꝝ diſpſus
ē. Uox auditionis ecce venit ⁊ cōmo-
tio magna de t̄ra aq̄lonis: vt ponat ci
uitates iuda ſolitudinē ⁊ habitacula
draconū. Scio dñe q2 non eſt hoīs via
eiꝰ: nec viri ē vt ābulet ⁊ dirigat greſ-
ſus ſuos. Corripe me dñe: verūtn̄ i iudi
ps.78. cio ⁊ nō i furore tuo: ne forte ad nihi-
lū redigas me. || Effūde indignationē
tuā ſup gētes q̄ nō cognouerūt te: ⁊ ſu Eccl.36.b
ꝑ ꝓuincias q̄ nomē tuū nō iuocauerūt
q2 comederūt iacob ⁊ deuorauerūt eū
⁊ cōſūpſerūt illū: ⁊ decꝰ eiꝰ diſſipaue-
rūt. XI A
Verbū qd factū ē a
dño ad hieremiā dicēs. Audi-
te verba pacti huiꝰ: ⁊ loq̄mini
ad viros iuda: ⁊ ad habitatores hierl̄z
⁊ dices ad eos. Hec dicit dñs deꝰ iſrl̄.
Maledictꝰ vir q̄ nō audierit verba pa
cti huiꝰ: qd ꝑcepi prībꝰ vr̄is i die qua
eduxi eos d' t̄ra egypti de fornace fer-
rea dicēs. Audite vocē meam ⁊ facite
oīa q̄ ꝑcepi vobꝭ: ⁊ erit̄ mihi i ppl̄m et
ego ero vobꝭ i deū: vt ſuſcitē iuramētū
qd iuraui prībꝰ vr̄is daturū me eis ter
rā fluētē lacte ⁊ melle ſicut ē dies hec
Et rn̄di ⁊ dixi. Amē dñe. Et dixit dñs
ad me. Uociferare oīa verba hec i ciui
tatibꝰ iuda ⁊ foris hierl̄m dicēs. Au- B
dite ꝟba pacti huiꝰ ⁊ facite illa: q2 cō
teſtās ꝯteſtatꝰ ſū prēs vr̄os i die q̄ edu
xi eos de t̄ra egypti vſq; ad diē hanc.
Mane cōſurgēs cōteſtatꝰ ſū ⁊ dixi: au
dite vocē meā: ⁊ nō audierūt nec incli-
nauerūt aurē ſuā: ſ; abierūt vnuſq̄ſq;
i prauitate cordis ſui mali. Et induxi
ſup eos oīa verba pacti huiꝰ: qd ꝑcepi
vt facerēt ⁊ nō fecerūt. Et dixit dñs ad
me. Inuēta ē cōiuratio i vir̄ iuda ⁊ i
habitatoribꝰ hierl̄m: Reuerſi ſūt ad i-
iq̄tates patrū ſuoꝝ priores: q̄ noluerūt
audire verba mea. Et hi ergo abierūt pꝰ
deos alienos vt ſeruirēt eis. Irritū fe
cerūt domꝰ iſrl̄ ⁊ domꝰ iuda pactū me
um: qd pepigi cū prībꝰ eoꝝ. Quāobrē
hec dicit dñs. Ecce ego inducā ſup eos
mala de q̄bus exire nō poterūt: ⁊ cla-
mabūt ad me: ⁊ nō exaudiam eos. Et C
ibūt ciuitates iuda ⁊ habitatores hie
ruſalē ⁊ clamabūt ad eos q̄bꝰ libāt: et
nō ſaluabūt eos i tpe afflictionis eoꝝ
|| Scdm numerū eñ ciuitatū tuarū: erāt S.2.f
dij tui iuda: ⁊ ſm numerū viarū tuaꝝ
hierl̄m poſuiſti aras ꝯfuſiōis: aras ad
libādū baalim. Tu ergo noli orare ꝓ ppl̄o
h: ⁊ ne aſſumas ꝓ eis laudē ⁊ orōnē:
q2 n̄ exaudiā i tpe clamoris eoꝝ ad me
i tpe afflictionis eoꝝ. Quid ē qd dile-
ctꝰ meꝰ i domo mea fecit ſcelera m̄lta?
Nūq̄d carnes ſancte auferēt a te mali
tias tuas i q̄bꝰ gl̄iata es? Oliuā vberē
pulchrā: fructiferā: ſpecioſā vocauit do
minꝰ nomē tuū. Ad vocē loq̄le grādis

exarſit ignis in ea: ⁊ cōbuſta ſūt frute
cta ei⁹. Et dñs exercituū q̄ plātauit te
locut⁹ ē ſup te malū ꝓ malis dom⁹ iſ-
rael ⁊ dom⁹ iuda q̄ fecerūt ſibi ad irri-
D tādū me libātes baalim. Tu aūt dñe
demōſtraſti mihi ⁊ cognoui: tu oſtendi
Eſa. 53. c ſti mihi ſtudia eoꝝ: ⁊ ego q̄ſi agn⁹ mā-
ſuet⁹ q̄ portat̄ ad victimā. Et ñ cogno
ui q͛ cogitauerūt ſup me cōſilia: dicen
Sap. 2. d tes: Mittam⁹ lignū ī panē ei⁹: ⁊ erada
m⁹ eū de t̄ra viuētiū: ⁊ nomē eius nō
I. 20. c memoret̄ ā pli⁹. || Tu āt dñe ſabbaoth
q̄ iudicas iuſte ⁊ ꝓbas renes ⁊ corda:
videā vltionē tuā ex eis. Tibi eī reue-
laui cām meā. Propterea hec dic̄ dñs
ad viros anathot q̄ q̄rūt aīam tuā: ⁊ di
cūt. Nō ꝓphetabis ī noīe dñi: ⁊ nō mo
rieris ī manib⁹ nr̄is. Propterea hec di
cit dñs exercituū. Ecce ego viſitabo ſu
ꝑ eos. Iuuenes morient̄ ī gladio: filij
eoꝝ ⁊ filie eoꝝ morient̄ ī fame: ⁊ reli-
quie nō erūt ex eis. Inducā eī malū ſu
ꝑ viros anathot: ānū viſitatiōis eoꝝ.
A IUſtus q̄dē tu es dñe ſi ¶ XII
Eccs. 9. a diſputē tecū: verūtñ iuſta loq̄r
Job. 21. a ad te. || Quare via īpioꝝ ꝓſpera
Abacuc. 1. a tur: bñ ē oīb⁹ q̄ ꝑuaricāt̄ ⁊ iniq̄ agūt
Plātaſti eos ⁊ radicē miſerūt: ꝓficiūt
⁊ faciūt fructū. Prope es tu ori eoꝝ et
lōge a renib⁹ eoꝝ. Et tu dñe noſti me:
vidiſti me: ⁊ ꝓbaſti cor meū tecū. Con
grega eos q̄ſi gregē ad victimā: ⁊ ſctifi
ca eos ī die occiſionis. Uſq₃ q̄ lugebit
t̄ra: ⁊ herba oīs regiōis ſiccabit̄ ꝓpter
maliciā habitātiū ī ea? Cōſūptū ē aīal
⁊ volucre: q̄m dixerūt: nō videbit no-
B uiſſima nr̄a. Si cū peditib⁹ currēs la-
boraſti: quō cōtēdere poteris cū equis?
Cū aūt in terra pacis ſecura fueris: q̄d
facies ī ſupbia iordanis? Nā ⁊ frēs tui
⁊ dom⁹ p̄ris tui: etiā ipſi pugnauerūt
aduerſū te: ⁊ clamauerūt poſt te plena
voce. Ne credas eis cū locuti fuerit ti-
bi bona. Reliq̄ domū meā: dimiſi he-
reditatē meā. Dedi dilectā aīam meā ī
manu inimicoꝝ ei⁹: facta ē mihi here
ditas mea q̄ſi leo ī ſilua. Dedit ꝯ me
C vocē: idō odiui eā. Nūq̄d auis diſcolor
hereditas mea mihi? Nūq̄d auis tin-
cta ꝑ totū? Uenite cōgregamini oēs
Eſa. 56. d beſtie t̄re: ꝓperate ad deuorādū. || Pa-
ſtores multi demoliti ſūt vineā meā:
cōculcauerūt ꝑtē meā. Dederūt portio
nē meā deſiderabilē in deſtū ſolitudi
nis poſuerūt eā ī diſſipationē: luxitq₃
ſup me. Deſolatiōe deſolata ē oīs t̄ra
q͛ null⁹ ē q̄ recogitet corde. Sup oēs
vias deſti venerūt oēs vaſtatores t̄re
q͛ gladi⁹ dñi deuorabit ab extremo t̄-
re vſq₃ ad extremū ei⁹. Nō ē pax vniū
ſe carni. || Seminauerūt triticū ⁊ ſpinas Prov
meſſuerūt: hereditatē acceperūt: ⁊ non
eis ꝓderit. Cōfūdemini a fructib⁹ ve-
ſtris. ꝓpt̄ irā furoris dñi. Hec dicit dñs D
aduerſū oēs vicinos meos peſſimos q̄
tāgūt hereditatem quā diſtribui ꝑplo
meo iſrl̄. Ecce ego euellā eos d̄ t̄ra ſua
⁊ domū iuda euellā de medio eoꝝ. Et
cū euulſero eos cōuertar ⁊ miſerebor
eoꝝ: ⁊ reducā eos virū ad hereditatē
ſuā: ⁊ virū ī terrā ſuā. Et erit ſi eruditi
didicerint vias ꝑpli mei vt iurēt ī no-
mine meo: viuit dñs: ſicut docuerūt po
pulū meū iurare ī baal: edificabūt̄ in
medio ppli mei. Qđ ſi nō audierint:
euellā gētē illā euulſiōe ⁊ ꝑditiōe ait
H Ec dicit dñs ad me ¶ dñs. XIII A
Uade ⁊ poſſide tibi lūbare line
um: ⁊ pones illud ſup lūbos tu
os: ⁊ ī aquā nō inferes illud. Et poſſe-
di lūbare iuxta verbū dñi: ⁊ poſui cir-
ca lūbos meos. Et fact⁹ eſt ſermo dñi
ad me ſcđo dicēs. Tolle lūbare qđ poſ
ſediſti qđ ē circa lūbos tuos: ⁊ ſurgēs
vade ad eufratē: ⁊ abſcōde ibi illud in
foramine petre. Et abij ⁊ abſcōdi illđ
in eufratē: ſicut p̄ceꝑat mihi dñs. Et
factū eſt poſt dies plurimos dixit dñs
ad me. Surge ⁊ vade ad eufratē ⁊ tol-
le ide lūbare qđ p̄cepi tibi vt abſcōde-
res illud ibi. Et abij ad eufraten: ⁊ fo-
di: ⁊ tuli lūbare de loco vbi abſcoderā
illud. Et ecce cōputruerat lumbare: ita
nulli vſui aptū eēt. Et factū ē v̄bū do B
mini ad me dicēs. Hec dicit dñs. Sic
putreſcere faciā ſupbiā iuda ⁊ ſupbiā
hierl̄m multā: ꝑplm iſtū peſſimū: q̄ no-
lūt audire v̄ba mea ⁊ ābulāt in praui
tate cordis ſui: abierūtq₃ poſt deos ali
enos vt ſuirēt eis ⁊ adorarēt eos. Et
erūt ſic lūbare iſtud: qđ nulli vſui ap-
tū eſt. Sicut eī adheret lūbare ad lum
bos viri: ſic agglutinaui mihi oēm do
mū iſrl̄ ⁊ oēm domū iuda dicit dñs vt
eēnt mihi ī ꝑplm ⁊ ī nomē ⁊ ī laudē ⁊
in gl̄iaꝫ: ⁊ nō audierūt. Dices ḡ ad eos
ſmonē iſtū. Hec dicit dñs de⁹ iſrl̄. Oīs
lagūcula iplebit̄ vino. Et dicēt ad te.

Nūqd ignoram⁹ qꝛ oīs lagūcula īple-
bit vino? Et dices ad eos. Hec dic dn̄s
Ecce ego īplebo oēs habitatores tre
hui⁹ ⁊ reges q̄ ſedēt de ſtirpe dd ſuper
thronū ei⁹: ⁊ ſacerdotes ⁊ ꝓphas ⁊ oēs
hītatores hierl̄ꝫ ebrietate ⁊ diſpgā eos
virū a fratre ſuo: ⁊ pr̄es ⁊ filios parit
C ſit dn̄s. Nō parcā ⁊ nō ꝯcedā: neqꝫ mi
ſerebor vt nō diſpgā eos. Audite ⁊ au
rib⁹ ꝑcipite nolite eleuari: qꝛ dn̄s lo-
cut⁹ eſt. Date dn̄o deo vr̄o gl'iam an̄q̄
cōtenebreſcat: ⁊ an̄q̄ offendant pedes
vr̄i ad mōtes caliginoſos. Expectabit
lucē ⁊ ponet eā ī vmbrā mort ⁊ ī cali
ginē. Q̄ ſi h̄ nō audieritꝭ: ī abſcōdito
I.31.c plorabit aīa mea a facie ſupbie. || Plo-
no.1.a rās plorabit ⁊ deducet oculus me⁹ la-
chrimā: qꝛ capt⁹ ē grex dn̄i. Dic regi ⁊
dn̄atrici. Humiliamī ſedete in t̄ra q̄m
deſcēdet de capite vr̄o corona gl'ie vr̄e
Ciuitates auſtri clauſe ſūt: ⁊ n̄ ē q̄ ape-
riat. Trāſlata ē oīs iuda trāſmigr̄tiōe
ꝑfectā. Leuate oculos vr̄os ⁊ videte: q̄
veniūt ab aq̄lone. Ubi ē grex q̄ dat⁹ ē
D tibi pec⁹ inclytū tuū? Quid dices cū
viſitauerit te? Tu eī docuiſti eos adū-
ſū te: ⁊ erudiſti ī caput tuū. Nūqd n̄ do
lores apꝓhēdēt te q̄ſi mulierē parturi
entē? Q̄ ſi dixeris ī corde tuo q̄re vene-
I.30.c rūt mihi hec. || Propt multitudinē ini
q̄tatꝭ tue reuelata ſūt verecūdiora tua
pollute ſūt plante tue. Si mutare pōt
ethiops pellē ſuā aut pard⁹ varietates
ſuas: ⁊ vos poteritꝭ bn̄facere cū didice
ritꝭ malū. Et diſſeminabo eos q̄ſi ſti-
pulā q̄ vēto raptat in deſerto. Hec ſors
tua parſq̄ mēſure tue a me dicit dn̄s:
qꝛ oblita es mei ⁊ cōfiſa es ī mēdatio.
Unī ⁊ ego nudaui femora tua ꝯ faciem
tuā: ⁊ apparuit ignominia tua: adulte
ria tua: ⁊ hinnit⁹ tu⁹: ſcel⁹ fornicatio-
nis tue. Sup colles ī agro vidi abomi
natiōes tuas. Ue tibi hierl̄m. Nō mū-
daberis poſt me. Uſqꝫ q̄ adhuc? ¶ XIIII
A Quod factū ē verbū dn̄i ad hiere
miā de ſmonib⁹ ſiccitatꝭ. Lux
it iudea ⁊ porte ei⁹ corruerūt ⁊
obſcurate ſūt ī t̄ra: ⁊ clamor hierl̄m aſ
cēdit. Maiores miſerūt minores ſuos
ad aquā: venerūt ad hauriendū. Nō ī-
uenerūt aquā: reportauerūt vaſa ſua va
cua. Cōfuſi ſūt ⁊ afflicti: ⁊ operuerūt ca-
pita ſua ꝓpter vaſtitatē t̄re: qꝛ nō ve-
nit pluuia ī t̄rā. Cōfuſi ſūt agricole: ope
ruerūt capita ſua. Nā ⁊ cerua ī agro pe-
perit ⁊ reliq̄t: qꝛ nō erat herba. Et onā
gri ſteterūt ī rupib⁹: traxerūt vētū q̄ſi
dracones: defecerūt oculi eoꝝ qꝛ n̄ erat
herba. Si iniq̄tates nr̄e r̄nderint nob
dn̄e fac ꝓpt nomē tuū: q̄m mlte ſūt aū
ſiōes nr̄e. Tibi peccauim⁹ expectatio B
iſrl': ſaluator nr̄ ī tp̄e tribulatōis. Qua
re q̄ſi colon⁹ futur⁹ es in t̄ra: ⁊ q̄ſi via
tor declinās ad manēdū? Quare futu-
r⁹ es velut vir vagus ⁊ fortꝭ: q̄ nō pōt
ſaluare? Tu āt ī nob es dn̄e: ⁊ nomen
tuū inuocatū ē ſup nos: ne derelinq̄s
nos. Hec dicit dn̄s ꝑplo huic q̄ dilexit
mouere pedes ſuos ⁊ nō q̄euit ⁊ dn̄o n̄
placuit. Nūc recordabit iniq̄tatū eoꝝ
et viſitabit pctā eoꝝ. Et dixit dn̄s ad
me. || Noli orare ꝑ ꝑplo iſto ī bonū. Cū ʒ.7.c
ieiunauerint nō exaudiā p̄ces eoꝝ: ⁊ ſi
obtulerit holocauſtomata ⁊ victimas
n̄ ſuſcipiā ea: q̄m gladio ⁊ fame ⁊ peſte
ego conſumā eos. || Et dixi. A.a.a. dn̄e ʒ.1.b
de⁹. Prophe dicūt eis. Nō videbitꝭ gla
diū: ⁊ fames n̄ erit in vob: ſꝫ pacē verā
dabit vob ī loco iſto Et dixit dn̄s ad
me. Falſo ꝓphe vaticināt ī noīe meo. C
|| Nō miſi eos: ⁊ nō p̄cepi eis neqꝫ locu I.23.b.et.27
t⁹ ſū ad eos. Viſionē mēdacē ⁊ diuina c.et.29.b
tionē fraudulētā ⁊ ſeductionē cordis
ſui ꝓphant vob. Idcirco hec dicit dn̄s
de ꝓphetꝭ q̄ ꝓphetāt ī noīe meo q̄s ego
nō miſi dicētes: gladi⁹ ⁊ fames nō erit
ī t̄ra hac. In gladio ⁊ fame cōſument
ꝓphete illi ⁊ ppl'i q̄b⁹ ꝓphetāt erūt ꝓ
iecti in vijs hierl̄m p̄ fame ⁊ gladio: ⁊
nō erit q̄ ſepeliat eos: ipi ⁊ vxores eoꝝ
filij ⁊ filie eoꝝ: ⁊ effūdā ſup eos malū
ſuū. Et dices ad eos v̄bū iſtud || Dedu- Threno.2.f
cāt oculi mei lachrymā ꝑ noctē ⁊ diē
⁊ nō taceāt: q̄m cōtritione magna ꝯtri
ta ē v̄go filia ꝑpl'i mei: plaga peſſima
vehemēter. Si egreſſus fuero ad agros D
ecce occiſi gladio: ⁊ ſi itroiero in ciui-
tatē ecce attenuati fame. Propha q̄ꝫ ⁊
ſacerdos abierūt in terrā quā ignora-
bāt. Nūqd ꝓijciēs abieciſti iudā: aut
ſion abominata ē aīa tua? Quare ḡ ꝑ
cuſſiſti nos ita vt nll'a ſit ſanitas? || Ex ʒ.8.e
pectauim⁹ pacē ⁊ nō ē bonū ⁊ tēpus
curationis: ⁊ ecce turbatio. Cognoui-
mus domine impietates noſtras iniq̄
tates patrū noſtroꝝ quia peccauimus
tibi. Ne des nos in opprobriū ꝓpt no
mē tuū neqꝫ facias nobis cōtumeliā

Soliũ glie tue recordare: ne irritũ faci
as fedus tuũ nobiscũ. Nũqd sũt i scul
ptilib⁹ gẽtiũ q̃ pluãt: aut celi pñt dare
imbres nisi tu volueris? Nõne tu es do
min⁹ de⁹ nr̃ quẽ expectauim⁹? Tu enĩ
B ET dixit (fecisti oĩa hec. XV
dñs ad me. Si steterint moyses
⁊ samuel corã me: nõ ẽ aĩa mea
ad pplm̃ istũ. Eijce illos a facie mea et
egrediant. Qz si dixerit ad te: q̃ egredi
Zacha.11.b emur? dices ad eos. Hec dic dñs. Qui
ad mortẽ: ad mortẽ: ⁊ q̃ ad gladiũ: ad
gladiũ: ⁊ q̃ ad famẽ ad famẽ: ⁊ q̃ ad ca
ptiuitatẽ ad captiuitatẽ. Et visitabo
sup eos q̃ttuor spẽs dicit dñs. Gladiũ
ad occisionẽ: ⁊ canes ad lacerãdũ: ⁊ vo
latilia celi ⁊ bestias tre ad deuorãdũ ⁊
dissipãdũ. Et dabo eos i feruorẽ vniũ
sis regnis tre ppter manassen filiũ eze
chie regis iuda sup oĩb⁹ q̃ fecit i hierlz
B Quis ei miserebit tui hierlz? Aut q̃s
cõtristabit p te? Aut q̃s ibit ad rogã
dũ p pace tua? Tu dereliq̃sti me dicit
dñs: retrorsũ abisti. Et extẽdã manu3
S.6.c meã sup te: ⁊ interficiã te. Laboraui
rogãs. Et dispgã eos vẽtilabro i port
terre. Interfeci ⁊ pdidi pplm meũ ⁊ tñ a
vijs suis nõ sũt reuersi. Multiplicate
sũt mihi vidue ei⁹: sup arenã maris.
Induxi eis sup matrẽ adolescẽt vasta
torẽ meridie: misi sup ciuitates repen
te terrorẽ. Infirmata ẽ q̃ peperit septẽ:
Amos.8. defecit aĩa ei⁹. Occidit ei sol cũ adhuc
esset dies: cõfusa ẽ ⁊ erubuit. Et resi
duos ei⁹ i gladiũ dabo i ɔspectu inimi
corũ eorũ: ait dñs. Ve mihi mat mea.
C Quare genuisti me virũ rixe: virũ dis
cordie i vniũsa tra? Nõ feneraui: nec
fenerauit mihi q̃sq̃. Oẽs maledicunt
mihi dicit dñs. Si nõ reliq̃ tue i bonũ
si nõ occurri tibi i tpe afflictiõis: ⁊ in
tpe tribulatiõis aduũsũ inimicũ. Nun
q̃d federabit ferrũ ferro ab aq̃lone et
es? Diuitias tuas ⁊ thesauros tuos in
direptionẽ dabo grat i oĩb⁹ pctis tu
Deu.32.c is: ⁊ i oĩb⁹ tminis tuis. Et adducã in
imicos tuos d tra quã nescis: q2 ignis
succẽsus ẽ i furore meo ⁊ sup vos arde
bit. Tu scis dñe: recordare mei ⁊ visita
me: ⁊ tuere me ab his q̃ psequunt me.
Noli i patiẽtia tua suscipe me. Scito
q̃m sustinui p te opprobriũ. Inuẽti st
smões tui ⁊ comedi eos. Et factũ est
D mihi vbũ tuũ i gaudiũ ⁊ i leticiã cor

dis mei: q̃m inuocatũ ẽ nomẽ tuũ sup
me: dñe de⁹ exercituũ. Nõ sedi i cõci
lio ludẽtiũ: ⁊ gliat⁹ sũ a facie man⁹ tue
Solus sedebã: q̃m cõminatiõe replesti
me. Quare fact⁹ ẽ dolor me⁹ ppetuus I.30
⁊ plaga mea desperabil renuit curari?
Facta ẽ mihi q̃si mẽdaciũ aq̃rũ infide
liũ. Propt hec dic dñs. Si ɔuerteris
cõuertã te: ⁊ añ faciẽ meã stabis: ⁊ si se
paraueris pciosũ a vili: q̃si os meũ eris
Cõuertẽt ipi ad te: ⁊ tu nõ cõuerteris
ad eos. Et dabo te pplo huic i murũ ere
um fortẽ. ⁊ bellabũt aduũsũ te: ⁊ nõ p S.1.
ualebũt: q2 ego tecũ sum: vt saluẽ te ⁊
eruã te dicit dñs. Et liberabo te d ma
nu pessimorũ ⁊ redimã te d mãu fortiũ.
ET factũ ẽ verbũ dñi ad XVI B
me dicẽs. Nõ accipies vxorẽ ⁊
ñ erũt tibi filij ⁊ filie i loco isto
Quia hec dicit dñs sup filios ⁊ filias
q̃ generãt i loco isto: ⁊ sup mres eorũ q̃
genuerũt eos: ⁊ sup pres eorũ de quorũ
stirpe sũt nati i tra hac. Mortib⁹ egro
tationũ morient. Nõ plãgẽt ⁊ nõ sepe
lient: i sterq̃liniũ sup faciẽ tre erũt. Et
gladio ⁊ fame ɔsumẽt: ⁊ erit cadauer
eorũ i escã volatilib⁹ celi ⁊ bestijs tre.
Hec ei dicit dñs. Ne igrediaris domũ cõ
uiuij neq3 vadas ad plãgẽdũ: neq3 cõ
soleris eos: q2 abstuli pacẽ meã a pplo
isto dicit dñs: miscdiam ⁊ miseratiões
Et morient grãdes: ⁊ parui in tra ista B
nõ sepelient neq3 plãgent ⁊ nõ se in
cidẽt: neq3 caluitiũ fiet p eis. Et ñ frã
gẽt inter eos lugẽti panẽ ad cõsolãdũ
sup mortuo: ⁊ nõ dabũt eis potũ cali
cis ad cõsolãdũ sup pre suo ⁊ mre. Et
domũ ɔuiuij nõ igrediaris vt sedeas cũ
eis ⁊ comedas ⁊ bibas: q2 hec dic dñs
exercituũ de⁹ isrl. Ecce ego auferã d lo
co isto in oculis vris ⁊ i dieb⁹ vris vo
cẽ gaudij ⁊ vocẽ leticie: vocẽ sponsi ⁊
vocẽ spõse. Et cũ annũciaueris pplo hu
ic oĩa verba hec ⁊ dixerint tibi. Q̃re lo S.5.
cut⁹ ẽ dñs sup nos omne malũ grãde
istud? Que nr̃a iniq̃tas: aut qd pctm̃
nr̃m qd peccauim⁹ dño deo nr̃o? dices
ad eos. Quia dereliq̃runt me pres vri C
ait dñs: ⁊ abierũt post deos alienos et
seruierũt eis ⁊ adorauerũt eos ⁊ me de
reliq̃rũt: ⁊ legẽ meã ñ custodierũt. Sz S.7
⁊ vos peius opati estis q̃ pres vri. Ec
ce ei ambulat vn⁹q̃sq̃ post prauitatẽ
cordis sui mali: vt me non audiat. Et

eiiciā vos d̄ t̄ra hac i t̄rā quā ignorat̄
vos ⁊ p̄res vr̄i: ⁊ ſuiet̄ ibi dn̄s alienis
die ac nocte q̄ nō dabunt vob̄ requiē.
I.23.b Propterea ecce dies veniēt dic̄ dn̄s: et
nō dicet̄ vltra: viuit dn̄s q̄ eduxit fili-
os iſrl̄ d̄ t̄ra egypti: ſʒ viuit dn̄s q̄ edu-
xit filios iſrl̄ d̄ t̄ra aq̄lonis: ⁊ d̄ vniuer
ſis terr̄ ad q̄s eieci eos: et reducā eos
in t̄rā ſuā quā dedi patrib⁹ eoꝝ. Ecce
ego mittā piſcatores mltos dic̄ dn̄s: ⁊
D piſcabūt̄ eos. Et p⁹ hec mittā eis mul
tos venatores ⁊ venabūt̄ eos d̄ oī mō
te ⁊ d̄ oī colle: ⁊ de cauernis petraꝝ: q̄
ocul̄ mei ſup oēs vias eoꝝ. Nō ſūt ab
ſcondite a facie mea: ⁊ nō fuit occulta
iniq̄tas eoꝝ ab ocul̄ meis. Et reddam
p̄mū duplices iniq̄tates ⁊ pc̄tā eoꝝ: q̄
ꝯtaminauerūt t̄rā meā i morticinis ido
loꝝ ſuoꝝ: ⁊ abominatiōib⁹ ſuis ipleue-
rūt hereditatē meā. Dn̄e fortitudo mea
⁊ robur meū: ⁊ refugiū meū i die tribu
latiōis. Ad te gētes venient ab extre-
mis t̄re: ⁊ dicēt: Uere mendaciū poſſe-
derūt p̄res nr̄i: vanitatē q̄ eis nō ꝓfu-
it. Nūq̄d faciet ſibi hō deos? Et ipi nō
ſūt dij. Idcirco ecce ego oſtēdā eis ꝑ vi
cem hac oſtēdā manū meā ⁊ v̄tutem
meā ⁊ ſciēt q̄ nomē mihi dn̄s. XVII
A Peccatū iuda ſcriptū eſt ſtilo fer
reo in vngue adamātino: exa-
ratū ſup latitudinē cordis eoꝝ
⁊ i cornib⁹ araꝝ eoꝝ. Cū recordati fue-
rint filij eoꝝ araꝝ ſuaꝝ: ⁊ lucoꝝ ſuoꝝ
lignorūq̄ frōdētiū i mōtib⁹ excelſis: ſa
crificātes i agro: fortitudinē tuā ⁊ oēs
theſauros tuos i direptionē dabo: ex-
celſa tua ꝓpt̄ pc̄tā in vniūſis finibus
tuis. Et relinquer̄ ſola ab hereditate
tua quā dedi tibi: ⁊ ſuire te faciā ini-
micis tuis i t̄ra quā ignoras. Q̄m ig-
nē ſuccēdiſti i furore meo vſq̄ in et̄nū
ardebit. Hec dic̄ dn̄s: Maledict⁹ hō q̄
ꝯfidit i hoīe: et ponit carnē brachium
I.48.a ſuū: ⁊ a dn̄o recedit cor ei⁹. Erit eīm q̄-
ſi mirice i deſerto: ⁊ nō videbit cum ve
nerit bonū: ſʒ habitabit i ſiccitate i de-
ſerto in t̄ra ſalſuginis ⁊ inhabitabili.
I.22.c Bn̄dict⁹ vir q̄ ꝯfidit i dn̄o: ⁊ erit dn̄s fi
Ps.1 ducia ei⁹. Et erit q̄ſi lignū qd̄ trāſplā-
B tat̄ ſup aq̄s: qd̄ ad humorē mittit ra-
dices ſuas: ⁊ nō timebit cū venerit eſt⁹.
Et erit foliū ei⁹ viride: ⁊ i t̄pe ſiccitat̄
nō erit ſollicitū nec aliq̄n deſinet face
re fructū. Prauū ē cor hoīs ⁊ iſcruta

bile. Quis cognoſcet illud? Ego dn̄s Apo.2.f
ſcrutās cor ⁊ ꝓbās renes q̄ do vnicuiq̄
iux̄ viā ſuā: ⁊ iux̄ fructū adinuētionū
ſuaꝝ. Perdix fouit q̄ nō pepit. Fec̄ di-
uitias ⁊ nō i iudicio. In dimidio dieꝝ
ſuoꝝ derelinq̄t eas: ⁊ in nouiſſimo ſuo
erit inſipiēs. Soliū glīe altitudīs a p̄n
cipio: loc⁹ ſc̄tificatiōis nr̄e expectatio
iſrl̄. Dn̄e oēs q̄ te derelinquūt ꝯfūdēt̄
recedētes a te i t̄ra ſcribēt̄: q̄m dereliq̄
rūt venā aq̄ꝝ viuētiū dn̄m. Sana me
dn̄e ⁊ ſanabor: ſaluum me fac ⁊ ſaluus
ero: q̄m laus mea tu es. Ecce ipi dicūt
ad me. Ubi ē v̄bū dn̄i? Ueniat. Et ego
nō ſū turbat⁹ te paſtorē ſequēs: ⁊ diem C
hoīs nō deſideraui: tu ſcis. Qd̄ egreſſū
ē d̄ labijs meis: rectū i ꝯſpectu tuo fu-
it. Nō ſis mihi tu formidini: ſpes mea
tu i die afflictiōis. Cōfundāt̄ q̄ me ꝑſe
quūt̄ ⁊ n̄ ꝯfūdar ego: paueāt illi et nō
paueā ego. Induc ſup eos diē afflicti-
onis et duplici ꝯtritiōe ꝯtere eos. Hec
dic̄ dn̄s ad me. Uade ⁊ ſta i porta filio
rū ꝑp̄li mei ꝑ quā igrediūt̄ reges iuda
⁊ egrediūt̄: ⁊ i cūct̄ port̄ hierl̄m: ⁊ di
ces ad eos. Audite v̄bū dn̄i reges iuda I.22.a
⁊ oīs iuda: cūctiq̄ hitatores hierl̄m: q̄ S.7.a
igredimi ꝑ portas iſtas. Hec dicit dn̄s
Cuſtodite aīas vr̄as: ⁊ nolite portare Deu.4.b
pōdera i die ſabbati: nec iferat̄ ꝑ por-
tas hierl̄m: ⁊ nolite eijcere onera d̄ do-
mib⁹ vr̄is i die ſabbati: ⁊ oē op⁹ nō faci
etis. Sāctificate diē ſabbati ſic̄ p̄cepi Leui.25.a
p̄rib⁹ vr̄is. Et nō audierūt nec inclina Deu.5.b
uerūt aurē ſuā ſʒ indurauerūt ceruicē Ezech.20.c
ſuā ne audirēt me: ⁊ ne acciperēt diſci
plinā. Et erit ſi audierit̄ me dic̄ dn̄s: I.19.d
vt nō iferat̄ onera ꝑ portas ciuitatis D
hui⁹ i die ſabbati: et ſi ſāctificaueritis
diē ſabbati ne faciat̄ i eo oē op⁹: igre-
diēt̄ ꝑ portas ciuitat̄ hui⁹ reges ⁊ p̄n
cipes ſedētes ſup ſoliū dauid: ⁊ aſcen-
dētes i currib⁹ ⁊ eq̄s ipi ⁊ p̄ncipes eo
rū viri iuda ⁊ hitatores hierl̄m: ⁊ habi
tabit̄ ciuitas hec i ſempiternū. Et ve-
niēt d̄ ciuitatib⁹ iuda in circuitū hierl̄m
⁊ d̄ t̄ra beniamī ⁊ d̄ cāpeſtrib⁹ ⁊ d̄ mō-
tuoſis ⁊ ab auſtro portantes holocau-
ſtū ⁊ victimā ⁊ ſacrificiū ⁊ thus: ⁊ ife-
rēt oblatiōes i domū dn̄i. Si aūt nō au-
dierit̄ me vt ſc̄ificet̄ diē ſabbati ⁊ ne
portet̄ on⁹ ⁊ ne inferat̄ ꝑ portas hie-
ruſalē i die ſabbati: ſuccēdam ignē in
port̄ eius ⁊ deuorabit domos hierl̄m:

et non extinguet. ¶ XVIII
V Erbū qđ factū ē ad hieremiā a
dn̄o dicēs: Surge ⁊ deſcēde in
domū figuli: et ibi audies verba mea.
Eccl.38.b Et deſcendi in domū figuli: ⁊ ecce ipſe
faciebat op⁹ ſuꝑ rotam ⁊ diſſipatū eſt
vas qđ ipſe faciebat e luto manib⁹ ſu-
is. Cōuerſuſq; fecit illud vas alterū: ſi-
cut placuerat in oculis ei⁹ vt faceret.
Ro.9.e Et factū ē verbū dn̄i ad me dicēs ‖ Nū
qđ ſicut figul⁹ iſte: nō potero vob face
re dom⁹ iſrl̄ ait dn̄s. Ecce ſicut lutū in
manu figuli: ſic vos dom⁹ iſrl̄ i manu
S.1.b mea. ‖ Repēte loquar aduerſū gentē et
aduerſus regnū: vt eradicē et deſtruā
Ezech.18.e et diſperdā illud ‖ Si pniaȝ egerit gēs
B illa a malo ſuo qđ locut⁹ ſū aduerſus
eā: agā et ego pniaȝ ſuꝑ malo qđ cogi-
taui vt facerē ei: ⁊ ſubito loquar de gē
te ⁊ regno vt edificē ⁊ plantē illđ. Si
fecerit malū i oculis meis vt nō audi-
at vocē meā: pniam agā ſuꝑ bono qđ
locut⁹ ſū vt facerē ei. Nunc ḡ dic viro
iuda et habitatori hierl̄m dicens. Hec
dicit dn̄s: Ecce ego fingo ꝯ vos malū:
Jone.3.b et cogito ꝯ vos cogitationē ‖ Reuerta-
J.25.b.et tur vnuſq̄ſq; a via ſua mala: ⁊ dirigite
J.35.c vias vr̄as ⁊ ſtudia vr̄a. Qui dixerunt:
Deſperauim⁹ Poſt cogitatiōes enī no
ſtras ibim⁹: ⁊ vnuſq̄ſq; prauitatē cor-
C dis ſui mali faciem⁹. Jdeo hec dicit do
Eſa.66.c min⁹: Jnterrogate gentes ‖ Quis audi
uit talia horribilia: q̄ fecit nimis virgo
iſrl̄. Nūqđ deficiet de petra agri nix li
bani: aut euelli poſſūt aq̄ erūpētes fri-
gide ⁊ defluētes? Quia oblit⁹ ē mei po
pul⁹ me⁹: fruſtra libātes ⁊ impingētes
in vijs ſuis ⁊ i ſemitis ſecl̄i: vt ambula
rent ꝑ eas in itinere nō trito: vt fieret
terra eoꝝ i deſolationē et i ſibilū ſem-
J.19.c.49.c piternū. ‖ Ois q̄ p̄terierit ꝑ eā: obſtupe
50.c ſcet: et mouebit caput ſuū. Sicut vēt⁹
vrens diſpergā eos corā inimico: dor-
ſū ⁊ nō faciē oſtendā eis in die ꝑditio-
nis eoꝝ. Et dixerūt: Uenite et cogite-
mus ꝯ hieremiā cogitatiōes. Non enī
ꝑibit lex a ſacerdote: neq; cōſiliū a ſa-
Sap.2.c piēte: nec ſmo a ꝓpheta. ‖ Uenite ⁊ ꝑ-
D cutiam⁹ eū lingua: ⁊ nō attendam⁹ ad
vniūſos ſmones eius. Attēde dn̄e ad
me: ⁊ audi vocē aduerſarioꝝ meoꝝ.
Nūquid reddet ꝓ bono malū: q2 fode
runt foueā aīe mee? Recordare ꝙ ſtete
rim in ꝯſpectu tuo vt loq̄rer ꝓ eis bo-
nū ⁊ auerterē idignationē tuā ab eis.
Propterea da filios eoꝝ in famē: ⁊ de-
duc eos i man⁹ gladij. Fiat vxores eoꝝ
abſq; liberi ⁊ vidue ⁊ viri eaꝝ iterfici
ant morte. Juuenes eoꝝ ꝯfodiāt gla-
dio i ꝑlio: audiat clamor ď domib⁹ eo-
rū. Adduces enī ſuꝑ eos latronē repē
te: q2 foderūt foueā vt caperēt me: ⁊ la
queos abſcōderūt pedib⁹ meis. Tu aūt
dn̄e ſcis oē ꝯſiliū eoꝝ aduūſū me i mor-
tem. Ne ꝓpitieris iniq̄tati eoꝝ: ⁊ pctm̄
eoꝝ a facie tua nō deleat. Fiāt corruē
tes i ꝯſpectu tuo: i tpe furoris tui abu-
H Ec dic dn̄s: Ua ¶ tere eis. XIX
de ⁊ accipe lagūculā figuli te-
ſteā a ſeniorib⁹ ꝑpl̄i ⁊ a ſeniori-
bus ſacerdotū: ⁊ egredere ad vallē filij
ennon q̄ ē iux̄ itroitum porte fictilis:
⁊ p̄dicabis ibi v̄ba q̄ ego loq̄r ad te: ⁊
dices: Audite v̄bum dn̄i reges iuda et
hitatores hierl̄m ‖ Hec dicit dn̄s exerci S.
tuū de⁹ iſrl̄. Ecce ego inducā afflictio- 4.
nē ſuꝑ locū iſtū: ita vt ois q̄ audierit il
lā: tinniant aures ei⁹ eo ꝙ dereliq̄rint
me: ⁊ alienū fecerint locū iſtū: ⁊ libaue
rint i eo dijs alienis q̄s neſcierūt ipi ⁊
p̄res eoꝝ ⁊ reges iuda: ⁊ repleuerīt locū
iſtū ſāguine inocētū: ⁊ edificauerīt ex- B
celſa baalim ad cōburēdos filios ſuos
igni i holocauſtū baalim: q̄ nō p̄cepi:
nec locut⁹ ſū nec aſcēderūt i cor meū.
Propterea ecce dies venient dic dn̄s: ⁊
non vocabit ampli⁹ loc⁹ iſte tophet et
vallis filij ennō: ſȝ vallis occiſiōis. Et
diſſipabo ꝯſilium iuda ⁊ hierl̄m i loco
iſto: et ſubuertā eos gladio in ꝯſpectu
inimicoꝝ ſuoꝝ: ⁊ in manu q̄rētiū aīas
eoꝝ: ⁊ dabo cadauera eoꝝ eſcā volati-
lib⁹ celi ⁊ beſtijs t̄re: ⁊ ponā ciuitatem C
hāc i ſtuporē ⁊ in ſibilū ‖ Ois q̄ p̄terie- S.
rit ꝑ eā obſtupeſcet: ⁊ ſibilabit ſuꝑ vni c.
uerſa plaga ei⁹. Et cibabo eos carnib⁹
filioꝝ ſuoꝝ: ⁊ carnibus filiaꝝ ſuaꝝ; et
vnuſq̄ſq; carnes amici ſui comedet in
obſidione ⁊ i anguſtia i q̄ ꝯcludēt eos
iimici eoꝝ: ⁊ q̄ q̄rūt aīas eoꝝ. Et cōte-
res lagūculā in ocl̄is viroꝝ q̄ ibunt te
cū: ⁊ dices ad eos. Hec dicit dn̄s exerci
tuū. Sic ꝯterā ꝑplm̄ iſtū ⁊ ciuitatē iſtā
ſicut ꝯterit vas figuli qđ nō pōt vltra
inſtaurari. Et i tophet ſepelient: eo ꝙ
nō ſit ali⁹ loc⁹ ad ſepeliēdū. Sic faciā
loco huic ait dn̄s: ⁊ habitatorib⁹ eius D
vt ponā ciuitatē iſtā ſicut tophet. Et

erūt dom⁹ hierl'm ⁊ dom⁹ regū iuda ſic
loc⁹ tophet imūde: oēs dom⁹ in q̄ꝝ do-
matib⁹ ſacrificauerūt oī militie celi: ⁊
libauerūt libamia dīis alienis. Uenit
āt hieremias de tophet q̄ miſerat eum
dñs ad ꝓphetādū: ⁊ ſtetit i atrio dom⁹
dñi: ⁊ dixit ad oēm ꝑplm. Hec dic̄ dñs
exercituū de⁹ iſrl'. Ecce ego inducā ſuꝑ
ciuitatē hāc ⁊ ſuꝑ oēs vrbes eius vni
uerſa mala q̄ locut⁹ ſum aduerſū eam:
c qm̄ indurauerūt ceruicē ſuā vt nō au-
dirēt ſmones meos. ¶ XX

A ET audiuit phaſſur fili⁹ emmer
ſacerdos q̄ ꝯſtitut⁹ erat ṗnceps
in domo dñi hieremiā ꝓphetātē ſmo
e nes iſtos ‖ Et ꝑcuſſit phaſſur hieremiā
ꝓphām: et miſit eū i neruū qđ erat in
porta beniamin ſuꝑiori in domo dñi.
Cūq̄ illuxiſſet in craſtinū: eduxit phaſ
ſur hieremiā d̄ neruo: ⁊ dixit ad eū hie
remias. Nō phaſſur vocauit dñs nomē
tuū ſ; pauorē vndiq̄: q2 hec dicit dñs
Ecce ego dabo te i pauorē ⁊ oēs ami-
cos tuos ⁊ corruēt gladio inimicorū
ſuoꝝ: ⁊ oculi videbūt. Et oēs iudā da
bo in manu regis babylonis: ⁊ tradu-
cet eos in babylonē ⁊ ꝑcutiet eos gla-
B dio. Et dabo vniuerſaꝫ ſubſtātiam ci-
uitat̄ hui⁹: ⁊ oēꝫ laborē ei⁹: omneq̄ ꝑ-
ciū ⁊ cunctos theſauros regū iuda: da-
bo i manu inimicoꝝ eoꝝ ⁊ diripiēt eos
⁊ tollēt: ⁊ ducēt i babylonē. Tu autē
phaſſur ⁊ oēs hītatores dom⁹ tue ibit̄
in captiuitatē: ⁊ i babylonē venies et
ibi morier̄: ibiq̄ ſepelieris tu ⁊ omēs
amici tui q̄b⁹ ꝓphetaſti mēdaciū. Se-
duxiſti me dñe ⁊ seduct⁹ ſū: fortior me
fuiſti ⁊ inualuiſti. Fact⁹ ſū i deriſū tota
die. Oēs ſubſānabāt me: q2 iā olim lo-
quor vociferās: iniq̄tatē ⁊ vaſtitatem
clamito. Et fact⁹ ē mihi ſmo dñi i op
probriū ⁊ i deriſū tota die. Et dixi: Nō
recordabor ei⁹: neq̄ loq̄r vltra in noīe
C illi⁹. Et fact⁹ ē in corde meo q̄ſi ignis
exeſtuās: clauſuſq̄ i oſſib⁹ meis: ⁊ defe-
30 ci ferre nō ſuſtinēs ‖ Audiui eīm contu
melias multoꝝ ⁊ terrorē i circūitu: ꝑſe-
q̄mini ⁊ ꝑſeq̄mur eū: ab oīb⁹ viris qui i
erāt pacifici mei ⁊ cuſtodiētes lat⁹ me
um: ſi q̄ modo decipiat̄ ⁊ ꝑualeam⁹ ad
uerſus eū: ⁊ ꝯſequamur vltionē ex eo.
Dñs aūt mecū eſt tanq̄ bellator fort̄:
3.g idcirco q̄ ꝑſequūt̄ me cadēt et infirmi
erūt ⁊ ꝯfundēt̄ vehemēter: q2 nō intel
lexerūt opprobriū ſempiternū qđ nunq̄
delebit̄ ‖ Et tu dñe exercituum ꝓbator ſ.11.d
iuſti q̄ vides renes ⁊ cor: videā q̄ſo vl-
tionē tuā ex eis. Tibi eīm reuelaui cau
ſā meā. Cātate dño: laudate dñm: q2 li D
berauit aīaꝫ paupis d̄ manu malorū.
‖ Maledicta dies i q̄ nat⁹ ſū: dies in q̄ Job.3.a
peperit me mater mea: nō ſit benedicta.
Maledict⁹ vir q̄ ānūciauit pr̄i meo di
cēs: nat⁹ ē tibi puer maſcul⁹: ⁊ q̄ſi gau
dio letificauit eū. Sit hō ille vt ſūt ci-
uitates q̄s ſubūtit dñs ⁊ non penituit
eū. Audiat clamorē mane ⁊ vlulatū i
tpe meridiano: q2 nō me iterfecit a vul
ua vt fieret mihi mater mea ſepulchrū
⁊ vulua ei⁹ ꝯcept⁹ etern⁹ ‖ Quare d̄ vul- Job.3.b
ua egreſſus ſū vt viderē laborē ⁊ dolo- et.10.d
rem: ⁊ ꝯſūmerēt̄ i ꝯfuſione dies mei?

VErbū qđ factū ē ad hie ¶ XXI
remiā a dño: qn̄ miſit ad eum A
rex ſedechias phaſſur filiū mel-
chie ⁊ ſophoniā filiū maaſie ſacerdotē
dicēs ‖ Interroga ꝑ nob dñm: q2 nabu I.42.a
chodonoſor rex babylonis ꝓliat̄ adū-
ſū nos: ſi forte faciat dñs nobiſcū ſm
oīa mirabilia ſua: ⁊ recedet a nob. Et
dixit hieremias ad eos. Sic dicet̄ ſe-
dechie. Hec dic̄ dñs de⁹ iſrl'. Ecce ego
ꝯuertā vaſa belli q̄ i manib⁹ vr̄is ſunt
⁊ q̄b⁹ vos pugnat̄ adūſū regē baby-
lonis ⁊ chaldeos q̄ obſidēt vos in cir B
cūitu muroꝝ: ⁊ ꝯgregabo ea in medio
ciuitat̄ hui⁹. ⁊ debellabo ego vos i ma-
nu extēta ⁊ in brachio forti ⁊ in furore
⁊ in indignatiōe ⁊ in ira grādi: ⁊ ꝑcu-
tiā habitatores ciuitat̄ hui⁹. Hoīes ⁊
beſtie peſtilentia magna morientur. Et
poſt h̄ ait dñs: dabo ſedechiā regē iu-
da ⁊ ſuos ei⁹ ⁊ ꝑplm eius ⁊ qui dereli-
cti ſūt in ciuitate hac a peſte et gladio C
⁊ fame i manu nabuchodonoſor regis
babylonis ⁊ i manu inimicoꝝ eoꝝ: ⁊ i
manu q̄rentiū aīaꝫ eoꝝ: ⁊ ꝑcutiet eos
i ore gladij: ⁊ nō flectet̄: neq̄ parcet nec
miſerebit̄. Et ad ꝑplm hūc dices: Hec Deu.30.d
g dicit dñs de⁹ ‖ Ecce ego do corā vobis Eccl.15.d
viam vite ⁊ viā mortis ‖ Qui habitaue I.38.a
rit i vrbe hac: morietur gladio ⁊ fame et
peſte. Qui aūt egreſſ⁹ fuerit ⁊ trāſfuge-
rit ad chaldeos qui obſidēt vos: viuet
⁊ erit ei aīa ſua quaſi ſpoliū. Poſui eīm
faciē meā ſuꝑ ciuitatē hanc in malū ⁊
nō in bonū ait dñs. In manu reḡ ba D
bylonis dabit̄: ⁊ exuret eā igni. Et do-

mui reḡ iuda. Audite ꝟbū dñi dom⁹
I.22.a dauid‖ Hec dic̄ dñs: Iudicate mane iu
diciū: ꝛ eruite vi oppſſū ō manu calū-
niāt᷑: ne forte egrediat᷑ vt ignis indig
natio mea: et ſuccēdat᷑: ꝛ nō ſit q̄ extin-
guat ꝓpt᷑ maliciā ſtudioꝝ vroꝝ. Ecce
ego ad te habitatricē vallis ſolide at-
q̄ cāpeſtr᷑ ait dñs: q̄ dicit᷑: q̄s ꝑcuti-
et nos: ꝛ q̄s igredieẗ dom⁹ nr̄as. Et vi-
ſitabo ſuꝑ vos iuxͣ fructū ſtudioꝝ vro-
rū dic̄ dñs. ꝛ ſuccēdā ignē i ſaltu ei⁹ et
deuorabit oīa i circūitu ei⁹. ¶XXII
A HEc dic̄ dñs: Deſcēde i domū re-
I.7.a.et gis iuda: ꝛ loq̄ris ibi ꝟbū h̄ et
17.a dices‖ Audi ꝟbū dñi rex iuda
q̄ ſedes ſuꝑ ſoliū dauid: tu ꝛ ſui tui et
ppl's tu⁹ q̄ ingredimini ꝑ portas iſtas
I.21.b ‖Hec dic̄ dñs: Facite iudiciū ꝛ iuſticiā
ꝛ liberate vi oppſſū ō manu calūniato
ris: ꝛ aduenā ꝛ pupillū et viduā noli-
te ꝯtriſtare neq̄ opprimat᷑ iniq̄ ꝛ ſāg-
uinē inocētem ne effūdat᷑ i loco iſto.
B Si eñ faciētes fecerit᷑ ꝟbū iſtud: in-
gredieẗ ꝑ portas dom⁹ hui⁹ reges ſedē
tes de genere dauid ſuꝑ thronū ei⁹: et
aſcēdētes curr⁹ ꝛ eq̄s ipi ꝛ ſui ꝛ ppl's
coꝝ. Qꝫ ſi nō audierit᷑ ꝟba hec: i me-
metipo iuraui dicit dñs: q̄ in ſolitudi
nē erit dom⁹ hec. Quia hec dic̄ dñs ſu
per domum reḡ iuda. Galaad tu mihi
caput libani. Si ñ poſuero te ſolitudi-
nē: vrbes ihabitabiles. Et ſāctificabo
ſuꝑ te iterficiētē viꝝ ꝛ arma ei⁹: ꝛ ſuc-
cidēt electas cedros tuas ꝛ ꝓcipitabūt
i ignē: ꝛ ꝑtrāſibūt gētes mlte ꝑ ciuita
C tem hanc: ꝛ dicet vnuſq̄ſq̄ ꝓximo ſuo.
Deu.29.a ‖Quare fecit dñs ſic ciuitati huic grā-
3.Re.9.b di? Et rñdebunt. Eo q̄ dereliq̄rint pa-
ctū dñi dei ſui: ꝛ adorauerit deos alie-
nos: ꝛ ſuierit eis. Nolite flere mortuū
neq̄ lugeat᷑ ſuꝑ eū fletu. Plāgite euꝫ
q̄ egredit᷑: q̄ nō reūteẗ vltra: nec vide
bit trā natiuitat᷑ ſue. Quia hec dicit
dñs ad ſellū filiū ioſie regē iuda q̄ reg
nauit ꝓ ioſia pr̄e ſuo q̄ egreſſus ē ō lo
co iſto. Nō reuerteẗ huc ampli⁹ ſꝫ i lo-
D co ad quē trāſtuli eū ibi morieẗ: ꝛ ter-
rā iſtā nō videbit amplius. Ue q̄ edifi
cat domū ſuā in iniuſticia: ꝛ cenacula
ſua nō i iudicio. Amicū ſuū opprimet
fruſtra: ꝛ mercedē nō reddet ei. Qui di
cit: edificabo mihi domū latā ꝛ cenacu
la ſpecioſa: q̄ apit ſibi feneſtras: ꝛ fac
laq̄aria cedrina: pīgitq̄ ſynopide. Nū

q̄d regnabis: q̄m ꝯfers te cedro? Pr̄ tu
us nū q̄d nō comedit ꝛ bibit ꝛ fecit iu
diciū ꝛ iuſticiā: tūc cū bn̄ erat ei? Iudi B
cauit cauſā paupis ꝛ egeni i bonū ſuū
Nūquid nō ideo q̄ cognouit me dicit
dñs. Tui vero ocli ꝛ cor ad auariciā ꝛ
ad ſāguinē inocētē fundendū ꝛ ad ca-
lūniā: ꝛ ad curſum mali opis. Propte-
rea hec dicit dñs ad ioachim filiuꝫ io-
ſie regē iuda. Nō plāgēt eū ve frater ꝛ
ve ſoror: nō ꝯcrepabūt ei ve dñe ꝛ ve i-
clyte. Sepultura aſini ſepelieẗ: putre- Eſa
fact⁹ ꝛ piect⁹ ex portas hierl'm. Aſcēde
libanū ꝛ clama: ꝛ i baſan da vocē tuā
ꝛ clama ad trāſeūtes: q̄ ꝯtriti ſūt oēs
amatores tui. Locut⁹ ſū ad te i abūdā
tia tua: dixiſti: non audiam. Hec ē via F
tua ab adoleſcētia tua: q̄ non audiſti
vocē meā. Oēs paſtores tuos paſcet
vēt⁹: ꝛ amatores tui i captiuitatē ibūt
Et tūc ꝯfunderis ꝛ erubeſces ab oīi
malicia tua: q̄ ſedes i libano ꝛ nidifi-
cas i cedris. Quō cōgemuiſti cū veniſ-
ſent tibi dolores q̄ſi dolores parturien
tis? Uiuo ego dicit dñs: q̄ ſi fuerit ie-
chonias fili⁹ ioachim reḡ iuda annu-
lus i manu dextera mea: inde euellam
eū. Et dabo te i manu q̄rētiū aiaꝫ tuā
ꝛ in manu q̄ꝝ tu formidas faciē: et in
manu nabuchodonoſor reḡ babylo-
nis: ꝛ i manu chaldeoꝝ. Et mittā te ꝛ G
mr̄eꝫ tuā q̄ genuit te i trā alienā in q̄
nati nō eſt᷑: ibiq̄ moriemini. Et i ter-
rā ad quā ipi leuāt aiaꝫ ſuā vt reūtan
tur illuc ꝛ nō reuerteẗ. Nūq̄d vas fi-
ctile atq̄ ꝯtritū vir iſte iechonias? Nū
q̄d vas abſq̄ oī voluptate? Quare ab-
iecti ſūt ipi ꝛ ſemē ei⁹ ꝛ piecti in traꝫ
quā ignorauerūt. Terra terra terra au
di ſmoneꝫ dñi. Hec dicit dñs: Scribe
virū iſtū ſterilē: virū q̄ in dieb⁹ ſuis nō
ꝓſperabit᷑. Nec eñ erit de ſemie eius
vir q̄ ſedeat ſuꝑ ſoliū dauid: ꝛ ptātem
Vhabeat vltra in iuda. ¶XXIII A
E paſtorib⁹ q̄ diſpergūt ꝛ dila- Eze
cerāt gregem paſcue mee dicit
dñs. Ideo hec dicit dñs de⁹ iſrl' ad pa-
ſtores q̄ paſcūt ppl'm meū. Uos diſper-
ſiſtis gregē meū ꝛ eieciſtis eos ꝛ nō vi
ſitaſtis eos. Ecce ego viſitabo ſuꝑ vos
maliciā ſtudioꝝ vroꝝ ait dñs. Et ego
cōgregabo reliq̄as gregis mei de oīb⁹
terris ad q̄s eiecero eos illuc: ꝛ ꝯuertā
eos ad rura ſua et creſcēt ꝛ multiplica

dunt: et ſuſcitabo ſup eos paſtores et
paſcēt eos. Nō formidabūt vltra: ⁊ nō
pauebūt: ⁊ null⁹ q̄ret ex numero dicit
.c dñs‖Ecce dies veniunt dicit dñs: ⁊ ſu
ſcitabo dauid germē iuſtū et regnabit
rex ⁊ ſapiēs erit: ⁊ faciet iudiciū et iu-
B ſticiā i terra. In diebus illis ſaluabit
iuda‖⁊ iſrl habitabit cōfidenter. Et h̄
ē nomē qđ vocabūt eū: dñs iuſtus nr.
.c ‖Propter h̄ ecce dies veniūt dic̄ dñs:
⁊ nō dicēt vltra viuit dñs q̄ eduxit fili
os iſrl de terra egypti: ſ3 viuit dñs qui
eduxit ⁊ adduxit ſemē dom⁹ iſrl ð ter
ra aq̄lonis: ⁊ de cūct terris ad q̄s eie
cerā eos illuc: ⁊ habitabūt in t̄ra ſua.
Ad pphetas. Cōtritū ē cor meū in me-
dio mei: cōtremuerūt oīa oſſa mea. Fa
ctus ſū q̄ſi vir ebrius: ⁊ q̄ſi hō madid⁹
a vino: a facie dñi ⁊ a facie verbo⁊ ſā-
ctorū ei⁹: q2 adulterijs repleta ē terra:
q2 a facie maledictiōis luxit terra: are-
facta ſunt arua tua deſerti. Factus eſt
curſus eorū mal⁹: et fortitudo eo⁊ diſ-
C ſimilis. Propheta nāq3 ⁊ ſacerdos pol
luti ſūt: ⁊ in domo mea inueni malū eo-
rū ait dñs. Idcirco via eo⁊ erit q̄ſi lu-
bricū in tenebris: impellēt eni ⁊ corru
ent in ea. Afferā eni ſup eos mala: an
nū viſitatiōis eorū ait dñs. Et i pphe
tis ſamarie vidi fatuitatē: ⁊ pphera-
bāt in baal: et decipiebāt pplm meum
iſrl. Et in pphet hierlm vidi ſimilitu
dinē alteratiū ⁊ iter mēdacij. Et con-
fortauerūt man⁹ peſſimo⁊: vt nō ɔuer
teret vnuſq̄ſq3 a malicia ſua. Facti ſūt
mihi oēs vt ſodoma: et habitatores
eius q̄ſi gomorra. Propterea hec dicit
.e dñs exercituū ad pphetas‖Ecce ego ci
.e babo eos abſinthio: et potabo eos fel-
le. A pphet eni hierlm egreſſa eſt pol-
D lutio ſup oēm terrā. Hec dicit dñs ex-
ercituū. Nolite audire verba pphā⁊ q̄
pphetāt vobis ⁊ decipiūt vos. Viſionē
cordis ſui loquunt: nō de ore dñi. Di-
cūt his q̄ blaſphemāt me: locut⁹ ē dñs
pax erit vob: ⁊ oībus q̄ ambulāt i pra
uitate cordis ſui dixerūt: nō veniet ſu-
per vos malū. Quis eni affuit i ɔſilio
dñi ⁊ vidit ⁊ audiuit ſmonē ei⁹? Quis
cōſiderauit verbū illi⁹ ⁊ audiuit? Ecce
turbo dñice indignatiōis egrediet: et
tēpeſtas erūpens ſup caput impio⁊ ve
niet. Nō reuertet furor dñi vſq3 dū fa-
ciat ⁊ vſq3dū cōpleat cogitationē cor-
dis ſui. In nouiſſimis dieb⁹ intelliget
tis ɔſiliū ei⁹‖Nō mittebam pphetas ⁊ g.14.c
ipſi currebāt: nō loq̄bar ad eos: et ipſi f.29.c
pphetabāt. Si ſtetiſſent in ɔſilio meo E
⁊ nota feciſſēt vba mea pplo meo auer
tiſſem vtiq3 eos a via ſua mala ⁊ cogi
tatiōib⁹ ſuis peſſimis. Putas ne de⁹ e
vicino ego ſū dicit dñs: ⁊ nō de⁹ delon
ge? Si occultabit vir in abſcōditis: et
ego non videbo eū dicit dñs? Nūquid
nō celū ⁊ terrā ego implebo dicit dñs?
Audiui q̄ dixerūt pphete pphetātes in
noīe meo mendaciū atq3 dicētes: Sō-
niaui: ſomniaui. Vſq3 q̄ eſt in corde p-
phetarū vaticinātiū mēdaciū: ⁊ pphetā
tiū ſeductiōes cordis ſui? Qui volūt fa
cere vt obliuiſcat pplꝰ me⁹ nois mei:
pter ſomnia eorū q̄ narrāt vnuſq̄ſq3
ad primū ſuū: ſicut obliti ſūt pr̄es eo-
rū nois mei pter baal. Propheta q̄
habet ſomniū narret ſōniū: ⁊ q̄ habet
ſmonē meū: loquat ſmonē meū vere
Quid paleis ad triticū dicit dñs? Nun F
q̄d nō vba mea ſūt q̄ſi ignis dic̄ dñs:
⁊ q̄ſi malleus cōterens petrā? Propte-
rea ecce ego ad pphetas ait dñs q̄ fu-
rant vba mea vnuſq̄ſq3 a primo ſuo
Ecce ego ad pphas ait dñs q̄ aſſumūt
linguas ſuas: ⁊ aiūt: dic̄ dñs. Ecce ego
ad pphetas ſomniātes mēdaciū dicit
dñs: q̄ narrauerūt ea ⁊ ſeduxerūt pplm
meū i mēdacio ſuo: ⁊ i miraculis ſuis
cū ego nō miſiſſem eos: nec mādaſſem
eis: q̄ nihil pfuerūt pplo huic dicit do-
min⁹. Si igit interrogauerit pplꝰ iſte
vel ppheta aut ſacerdos dicēs: qđ eſt
onus dñi: dices ad eos. Vos eſtis on⁹.
Proijciā q̄ppe vos dicit dñs. Et pphe
ta ⁊ ſacerdos et pplꝰ q̄ dicit onus dñi:
viſitabo ſup virū illū ⁊ ſup domū ei⁹.
Hec dicetis vnuſq̄ſq3 ad primū et ad G
fratrē ſuū. Quid rn̄dit dñs: ⁊ q̄d locu-
tus eſt dñs? Et onus dñi vltra nō me-
morabit: q2 onus erit vnicuiq3 ſermo
ſuus. Et puertiſtis verba dei viuētis:
dñi exercituū dei nr̄i. Hec dices ad p-
phetā. Quid rn̄dit tibi dñs: ⁊ q̄d locu-
tus ē dñs? Si aūt onus dñi dixeritis:
pter h̄ hec dicit dñs. Quia dixiſt ſer
monē iſtū on⁹ dñi: ⁊ miſi ad vos dicēs:
Nolite dicere on⁹ dñi: pterea ecce ego
tollā vos portās: ⁊ dereliquā vos ⁊ ci-
uitatē quā dedi vob ⁊ patrib⁹ veſtris: g.20.c
a facie me: a⁊ dabo vos in opprobrium

ſempiternū: ⁊ ī ignominiā eťnā q̄ nunq̄
oblíuione delebiť. XXIIII
A O Stēdit mihi dñs: ⁊ ecce duo ca
lathi pleni vic⁊ poſiti añ tēplū
dñi poſtq̄ trāſtulit nabuchodonoſoꝛ
rex babylonis iechoniā filiū ioachim
regē iuda ⁊ pncipes ei⁹ ⁊ fabꝛū ⁊ inclu
ſorē d̄ hierl̄m ⁊ adduxit eos in babylo
nē. Calath⁹ vn⁹ fic⁹ bonas habebat ni
mis: vt ſolēt fic⁹ eē pmi tpis. Et cala-
thus vn⁹ fic⁹ habebat malas nimis:
B q̄ comedi nō poterāt eo q͛ eſſēt male.
E.1.c Et dixit dñs ad me || Quid tu vides hie
remia? Et dixi: Fic⁹ fic⁹ bonas: bonas
valde: ⁊ malas: malas valde: q̄ comedi
nō pñt eo q͛ ſint male. Et factū ē vbū
dñi ad me dicēs: Hec dic̄ dñs de⁹ iſrł.
Sic fic⁹ he bone: ſic cognoſcā tranſmi
grationē iuda quas emiſi d̄ loco iſto i
trā chaldeoꝝ ī bonū: ⁊ ponā oclos me
C os ſup eos ad placādū. Et reducā eos
in trā hāc: ⁊ edificabo eos ⁊ nō deſtru-
am: ⁊ plātabo eos ⁊ nō euellā et dabo
J.31.f eis coꝛ vt ſciant me: q2 ego ſū dñs. || Et
erūt mihi in ppl̄m: ⁊ ego ero eis ī deū:
q2 reuertenť ad me in toto coꝛde ſuo.
J.29.d Et ſicut fic⁹ peſſime q̄ comedi nō pñt
eo q͛ ſint male: hec dicit dñs: ſic dabo
D ſedechiā regē iuda ⁊ pncipes ei⁹ ⁊ reli-
quos de hierl̄m q̄ remanſerūt in vrbe
J.29.d hac: ⁊ q̄ habitāt ī trā egypti || Et dabo
eos in vexationē afflictionēq̄ oibus
regnis tre: in opꝓbꝛiū ⁊ in parabolā
⁊ in ꝓuerbiū ⁊ in maledictioēs in vni
uerſis loc⁊ ad q̄ eieci eos: ⁊ mittā ī eis
gladiū ⁊ famē ⁊ peſtē donec ꝯſūmāť d̄
A tra quā dedi eis ⁊ patrib⁹ eoꝝ. XXV
V Erbū qd̄ factū ē ad hieremiā
de oñi pplo iude in anno q̄rto
ioachim filij ioſie regis iuda:
ipe ē ann⁹ pꝛim⁹ nabuchodonoſoꝛ re-
gis babylonis. Et locut⁹ ē hieremias
ꝓpha ad oēm ppl̄m iuda ⁊ ad vniuer-
ſos habitatoꝛes hierl̄m dicens: A ter-
tiodecimo āno ioſie filij āmon reg⁊ iu
da vſq̄ ad diē hāc: ipe ē terti⁹ ⁊ viceſi-
mus ann⁹: factū ē verbū dñi ad me: et
locut⁹ ſum ad vos de nocte ꝯſurgēs et
loquēs: ⁊ nō audiſtis. Et miſit dñs ad
vos oēs ſeruos ſuos ꝓphas ꝯſurgens
B diluculo mittenſq̄ ⁊ nō audiſtis: neq̄
S.18.b.J.35 inclinaſtis aures vr̄as vt audiret⁊ cū
c.4.Re.17.b diceret || Reuertimini vnuſquiſq̄ a via
ſua mala: ⁊ a peſſimis cogitatioib⁹ ve-

ſtris: ⁊ habitabit⁊ in terra quam dedit
dñs vob patrib⁹ vr̄is a ſeclo ⁊ vſq̄ ī ſe
culum. Et nolite ire poſt deos alienos
vt ſuiatis eis adoꝛetiſq̄ eos neq̄ me
ad iracūdiā ꝓuocetis ī opib⁹ manuū
vr̄aꝝ: ⁊ nō affligā vos. Et nō audiſtis
me dicit dñs: vt me ad iracundiā ꝓuo
caret⁊ ī opib⁹ manuū vr̄aꝝ in malum
vr̄m. Pꝛopterea hec dicit dñs exercituū
Pꝛo eo q͛ nō audiſtis verba mea: ecce
ego mittā ⁊ aſſumā vniuerſas cognati
ones aq̄lonis ait dñs ⁊ nabuchodono
ſoꝛ regē babylonis ſeruū meū: ⁊ addu
cam eos ſup terrā iſtā ⁊ ſup habitato-
res ei⁹ ⁊ ſup oēs natiōes q̄ in circuitu
illi⁹ ſunt ⁊ interficiā eos: ponā eos in
ſtupoꝛē et ī ſibilū ⁊ ī ſolitudines ſem-
piternas. Perdamq̄ ex eis vocē gau- C
dij et vocē leticie: vocē ſpōſi et vocem
ſpōſe: vocem mole et lumē lucerne. Et
erit vniūſa tra ei⁹ ī ſolitudinē ⁊ ī ſtu-
poꝛē: ⁊ ſuiēt oēs gētes iſte regi baby-
lonis ſeptuaginta ānis || Cūq̄ impleti J.29
fuerint ſeptuaginta āni: viſitabo ſup I.E
regē babylonis ⁊ ſup gētē illam dicit Dan
dñs iniq̄tatē eoꝝ: ⁊ ſup trā chaldeoꝝ
⁊ ponā illā in ſolitudines ſempiťnas.
Et adducā ſup trā illā oia verba mea
q̄ locut⁹ ſum ꝯ eā: oñe qd̄ ſcriptū ē in
libꝛo iſto q̄cūq̄ ꝓphetauit hieremias
aduerſū oēs gētes: q2 ſuierūt eis cum
eſſent gētes multe et reges magni. Et D
reddā eis ſm opa eoꝝ: ⁊ ſm facta ma
nuū ſuaꝝ. Quia ſic dic̄ dñs exercituū
deus iſrł. Sume calicē vini furoꝛis hu
ius de manu mea: et ꝓpinabis de illo
cūct⁊ gētib⁹ ad q̄s ego mittam te ⁊ bi
bent: et turbabūť et inſanient a facie
gladij quē ego mittā īter eos. Et acce-
pi calicē d̄ manu dñi: ⁊ ꝓpinaui cun-
ctis gētib⁹ ad q̄s miſit me dñs: hieru-
ſalē ⁊ ciuitatib⁹ iuda ⁊ regib⁹ ei⁹ ⁊ pn-
cipib⁹ ei⁹: vt darē eos ī ſolitudinē ⁊ in
ſtupoꝛē et in ſibilū et in maledictioēs
ſicut ē dies iſta. Pharaoni regi egypti
et ſuis ei⁹ et pncipib⁹ eius et omni po
pulo eius: et vniuerſis generaliter cun
ctis regib⁹ tre auſitidis: ⁊ cūct⁊ regib⁹
tre philiſthijm et aſcalonis et gaze ⁊ ac
caroni azoti ⁊ reliq̄s idumee et moab E
⁊ filijs āmon ⁊ cūct⁊ regib⁹ tyri et vni
uerſis regib⁹ ſidonis et regib⁹ tre iſtu
laꝝ q̄ ſūt trās mare: ⁊ dedā ⁊ themā et
buz ⁊ vniūſis q̄ attōſi ſūt ī comā et cū-

etꝫ regibꝰ arabie: ⁊ cūctꝫ regibꝰ occidē
tis q̄ habitāt ī deſerto: et cūctꝫ regibꝰ
zambri ⁊ cūctꝫ regibꝰ elā et cunctis re
gibꝰ medoꝝ: cūctꝫ q̄ȝ regibꝰ aq̄lonis d̄
ꝓpe et de lōge: vnicuiq̄ꝫ ꝯ fratrē ſuum
et oībꝰ regnis t̄re q̄ ſuꝑ faciē eiꝰ ſunt.
Et rex ſeſach bibet pꝰ eos. Et dices ad
5.a eos. Hec dic̄ dn̄s exercituū deꝰ iſrl̄ ‖ Bi
bite ⁊ inebriamini ⁊ vomite ⁊ cadite: ne
q̄ꝫ ſurgatꝫ a facie gladij quē ego mit
F tā iter vos. Cūq̄ꝫ noluerint accipe cali
cē de manu tua vt bibāt: dices ad eos
Hec dicit dn̄s exercituū. Bibētes bibe
tis. Quia ecce ī ciuitate ī q̄ īuocatū eſt
nomē meū ego incipio affligere: ⁊ vos
q̄ſi inocētes ⁊ īmunes eritꝫ? Nō eritis
īmunes. Gladiū eñ ego voco ſuꝑ oēs
habitatores t̄re: dicit dn̄s exercituum.
Et tu ꝓphetabis ad eos oĩa verba
3.c hec: et dices ad illos ‖ Dn̄s d̄ excelſo ru
1.a giet: et d̄ habitaculo ſancto ſuo dabit
vocē ſuā. Rugiēs rugiet ſuꝑ decorem
ſuū. Celeuma q̄ſi calcātiū ꝯcinet adūſ
ſus oēs habitatores t̄re. Peruenit ſo
nitꝰ vſq̄ꝫ ad extrema t̄re: quia iudiciuȝ
dn̄o cū gētibꝰ. Judicat ipē cū oi carne
Impios tradidi gladio: dicit dn̄s. Hec
G dic̄ dn̄s exercituū: Ecce afflictio egre
diet̄ d̄ gēte ī gētē: ⁊ turbo magnꝰ egre
diet̄ a ſūmitatibꝰ t̄re: ⁊ erūt interfecti
dn̄i ī die illa a ſūmo t̄re vſq̄ꝫ ad ſūmuȝ
eiꝰ. Nō plāgēt̄: ⁊ nō colligēt̄ neq̄ꝫ ſepe
liēt̄: ī ſterq̄linio ſuꝑ faciē t̄re iacebūt.
Ululate paſtores ⁊ clamate: et aſꝑgite
vos cinere optimates gregꝫ: q̄ꝛ cōpleti
ſūt dies v̄ri vt iterficiamini: et diſſipa
tiones v̄re: et cadetis q̄ſi vaſa ꝑcioſa.
Et peribit fuga a paſtoribꝰ: ⁊ ſaluatio
ab optimatibꝰ gregꝫ. Uox clamorꝫ pa
ſtorū et vlulatꝰ optimatū gregꝫ: q̄ꝛ va
ſtauit dn̄s paſcua eorum: ⁊ ꝯticuerunt
arua pacis a facie ire furoris dn̄i. De
reliq̄t q̄ſi leo tabernaculū ſuū: facta ē
t̄ra eoꝝ ī deſolatiōeȝ: a facie ire colum
be: ⁊ a facie ire furoris dn̄i. ‖ XXVI
A In principio regni ioachim filij
ioſie regis iuda factum eſt ver
bum iſtud a dn̄o dicēs: Hec di
cit dn̄s: Sta ī atrio domus dn̄i: et loq̄
ris ad oēs ciuitates iuda: d̄ q̄bꝰ veniūt
vt adorent in domo dn̄i: vniūſos ſmo
nes: q̄s ego mādaui tibi vt loq̄ris ad
8.b eos ‖ Noli ſubtrahere v̄bū: ſi forte au
3.b diāt ⁊ ꝯūtāt vnuſq̄ſq̄ꝫ a via ſua mala:
⁊ peniteat me mali q̄d cogitaui facere
eis ꝓpter maliciā ſtudioꝝ eoꝝ. Et di B
ces ad eos. Hec dicit dn̄s: Si nō audi
eritꝫ me: vt ambuletꝫ in lege mea quā
dedi vob: vt audiatꝫ ſmones ſeruoꝝ
meoꝝ ꝓphaꝝ q̄s ego miſi ad vos d̄ no
cte ꝯſurgēs ⁊ dirigēs ⁊ nō audiſtꝫ ‖ da
bo domū iſtā ſicut ſylo: ⁊ vrbē hāc da
bo ī maledictiōeȝ cūctꝫ gētibꝰ t̄re. Et
audierūt ſacerdotes ⁊ ꝓphe ⁊ oīs ꝑpl̄s
hieremiā loq̄ntē verba hec in domo
dn̄i. Cūq̄ꝫ cōpleſſet hieremias loquens
oīa q̄ ꝑcepat ei dn̄s vt loq̄ret̄ ad vni
uerſū ꝑpl̄m: appℏēderūt eū ſacerdotes
⁊ ꝓphe et oīs ꝑpl̄s dicēs: Morte moria
tur. Quare ꝓphauit ī noīe dn̄i dicēs: C
ſicut ſylo erit domꝰ hec: et vrbs iſta de
ſolabit̄ eo q̄ nō ſit habitator? Et con
gregatꝰ eſt oīs ꝑpl̄s aduerſus hieremiā
in domo dn̄i. Et audierūt ꝑncipes iu
da v̄ba hec: et aſcēderūt d̄ domo regis
ī domū dn̄i: et ſederūt ī introitu porte
domꝰ dn̄i noue. Et locuti ſunt ſacerdo
tes et ꝓphe ad ꝑncipes et ad oēȝ ꝑpl̄m
dicētes: Judiciū mortis ē viro huic: q̄ꝛ
ꝓphauit adūſus ciuitatē iſtā ſicut au
diſtis auribꝰ v̄ris. Et ait hieremias ad D
oēs ꝑncipes ⁊ ad vniūſum ꝑpl̄m dicēs.
Dn̄s miſit me vt ꝓphetarē ad domuȝ
iſtā ⁊ ad ciuitatē hāc oīa v̄ba q̄ audi
ſtis ‖ Nūc ꝫ bonas facite vias v̄ras: et 8.7.a
ſtudia v̄ra: et audite vocē dn̄i dei v̄ri:
⁊ penitebit dn̄ȝ mali q̄d locutꝰ eſt ad
uerſum vos. Ego autē ecce in manibꝰ
v̄ris ſū: facite mihi q̄d bonū et rectū ē
in oculis v̄ris. Uerūtn̄ ſcitote ⁊ cogno
ſcite: q̄ꝛ ſi occideritis me: ſanguinē in
nocentē tradetꝫ ꝯ voſmetipos: et con
tra ciuitatē iſtā et habitatores eiꝰ. In E
v̄itate eñ miſit me dn̄s ad vos: vt loq̄
rer ī auribꝰ v̄ris oīa v̄ba hec. Et dixe
rūt ꝑncipes ⁊ oīs ꝑpl̄s ad ſacerdotes ⁊
ad ꝓphas. Nō ē viro huic iudiciū mor
tis: q̄ꝛ ī noīe dn̄i dei n̄ri locutus es ad
nos. Surrexerūt ꝫ viri d̄ ſenioribꝰ ter
re: ⁊ dixerūt ad oēm cetuȝ ꝑpl̄i loquētes
Micheas de moraſthi fuit ꝓpha in die
bus ezechie regꝫ iuda et ait ad oēȝ po
pulū iude dicēs: Hec dicit dn̄s exerci F
tuū ‖ Syon q̄ſi ager arabit̄: ⁊ hierl̄m in Mich.3.d
aceruū lapidū erit: et mons domꝰ dn̄i ī
excelſa ſiluaꝝ. Nūq̄d morte cōdemna
uit eū ezechias rex iuda ⁊ oīs iuda?
Nūq̄d nō timuerūt dn̄m et deꝑcati ſūt

faciē dñi: ⁊ penituit dñs mali qđ locu-
tus fuerat aduſū eos? Itaqꝫ nos faci-
mus malū grāde ꝯ aīas nr̄as. Fuit qꝫ
vir ꝓphetās ī noīe dñi vrias filius ſe-
mei đ cariathiarim: ⁊ ꝓphetauit adū-
ſus ciuitatē iſtā: ⁊ adūſus trā hāc iux
G oīa vba hieremie. Et audiuit rex ioa-
chim ⁊ oēs potētes ⁊ pncipes ei⁹ vba
hec: ⁊ qſiuit rex interficere eū. Et audi
uit vrias ⁊ timuit fugitqꝫ ⁊ īgreſſus ē
egyptū. Et miſit rex ioachim viros in
egyptū helnathā filiū achobor ⁊ viros
cū eo ī egyptū. Et eduxerūt vriā de egy-
pto: ⁊ adduxerūt eū ad regē ioachim: et
pcuſſit eū gladio: ⁊ piecit cadauer ei⁹
ī ſepulchris vulgi ignobilꝭ. Igitꝰ man⁹
aichan filij ſaphan fuit cū hieremia vt
nō traderetꝰ ī manus ppłi ⁊ iterficerēt

A IN pncipio regni ¶ Ceū. XXVII
ioachim filij ioſie regꝭ iuda fa-
ctū ē vbū iſtud ad hieremiā a
dño dicēs: Hec dicꝭ dñs ad me: Fac tibi
vincula ⁊ cathenas ⁊ pones eas ī collo
tuo ⁊ mittes eas ad regē edom ⁊ ad re
gē moab ⁊ ad regē filioꝝ āmon et ad
regē tyri ⁊ ad regē ſidonis ī manu nū
cioꝝ q venerūt hierłm ad ſedechiā re-
gē iuda ⁊ pcipies eis vt ad dños ſuos
loquantꝰ. Hec dicit dñs exercituū deus
iſrł. Hec dicetꝭ ad dños vr̄os. Ego feci
trā ⁊ hoīes ⁊ iumēta q ſūt ſup faciem
tre ī fortitudine mea magna: ⁊ in bra-
chio meo extēto: ⁊ dedi eā ei q placuit
ī oculꝭ meis. Et nūc itaqꝫ ego dedi oēs
tras iſtas ī manu nabuchodonoſor re
gis babylonis ſui mei. Inſup ⁊ beſti-
B as agri dedi ei: vt ſuiāt illi. Et ſuient
ei oēs gētes: ⁊ filio ei⁹ ⁊ filio filij eius
donec veniat tꝑs tre ei⁹ ⁊ ipi⁹. Et ſui-
ent ei gētes multe ⁊ reges magni Gēs
aūt ⁊ regnū qđ nō ſuierit nabuchodo
noſor regi babylonis: ⁊ qcūqꝫ nō cur-
uauerit collū ſuū ſub iugo regꝭ baby-
lonis: ī gladio ⁊ ī fame ⁊ ī peſte: viſitā-
bo ſup gētē illā ait dñs: donec cōſum-
mā eos ī manu ei⁹. Uos ergo nolite audi-
re pphas vr̄os ⁊ diuinos ⁊ ſōniatores
et augures ⁊ maleficos q dicūt vobis:
nō ſuietꝭ regi babylonis: qr mēdaciū
pphetāt vob vt lōge faciāt vos đ tra
vr̄a: ⁊ eijciāt vos ⁊ peatis. Porro gēs
q ſubiecerit ceruicē ſuā ſub iugo regꝭ
babylonis ⁊ ſuierit ei: dimittā eā in
tra ſua dicꝭ dñs: et colet eā ⁊ habitabit
in ea. Et ad ſedechiā regē iuda: locut⁹
ſū ſm oīa vba hec dicēs: Subijcite col C
la vr̄a ſub iugo regꝭ babylonis: ⁊ ſui-
te ei ⁊ pplo ei⁹ et viuetꝭ. Quare morie-
mini tu ⁊ pplš tuus gladio ⁊ fame ⁊ pe
ſte: ſicut locut⁹ ē dñs ad gentē q ſuire
noluerit regi babylonis? Nolite audi
re vba pphetaꝝ dicētiū vob: nō ſuie
tis regi babylonis: qr mēdaciū ipi lo-
quuntꝰ vob ‖ Quia nō miſi eos ait dñs 3
⁊ ipi pphetāt ī noīe meo mendaciter:
vt eijciāt vos ⁊ peatꝭ tā vos q̄ pphe-
te q vaticinantꝰ vobis. Et ad ſacerdo-
tes ⁊ ad pplm iſtū locut⁹ ſū dicēs. Hec
dicit dñs: Nolite audire vba pphaꝝ
vr̄oꝝ q pphetāt vob dicētes: ecce vaſa
dñi reuētꝰ đ babylone nūc cito. Men
daciū eīm pphetāt vob. Nolite ergo audi D
re eos ſed ſeruite regi babylonis vt vi
uatꝭ. Quare datꝰ hec ciuitas in ſolitu-
dinē? Et ſi pphe ſūt: ⁊ ē vbū dñi ī eis
occurrāt dño exercituū vt nō veniant
vaſa q derelicta fuerāt in domo dñi et
ī domo regꝭ iuda ⁊ ī hierłm: in babylo
nem ‖ Quia hec dicit dñs exercituū ad 4
colūnas: ⁊ ad mare ⁊ ad baſes ⁊ ad re-
liq vaſoꝝ q remāſerūt ī ciuitate hac:
q nō tulit nabuchodonoſor rex baby-
lonis cū trāſferret iechoniā filiū ioa-
chim regē iuda đ hierłm in babylonē
⁊ oēs optimates iuda ⁊ hierłm. Quia
hec dicit dñs exercituū de⁹ iſrł: ad vaſa
q derelicta ſūt in domo dñi ⁊ in domo
regis iuda ⁊ hierłm. In babylonē trāſ
ferentꝰ: ⁊ ibi erūt vſqꝫ ad diē viſitatio-
nis ſue dicit dñs. Et afferri faciā ea: ⁊
reſtitui in loco iſto. ¶ XXVIII

ET factū eſt in anno illo: in pn- A
cipio regni ſedechie regꝭ iuda:
in āno qrto: ī menſe qnto: dixit
ad me ananias fili⁹ azur ppheta de ga
baon in domo dñi corā ſacerdotib⁹ et
oī pplo dicēs. Hec dicit dñs exercituū
de⁹ iſrł. Cōtriui iugū regꝭ babylonis.
Adhuc duo anni dieꝝ ⁊ ego referri fa
ciā ad locū iſtū oīa vaſa dñi q tulit na-
buchodonoſor rex babylōis đ loco iſto
⁊ trāſtulit ea ī babylonē. Et iechoniā
filiū ioachim regē iuda ⁊ oēm trāſmi-
gratione iude q ingreſſi ſūt ī babylo-
nem ego cōuertā ad locū iſtū ait dñs.
Cōterā eīm iugū regꝭ babylonis. Et di B
xit hieremias ppheta ad ananiā pphe
tā in oculis ſacerdotū et in oculis oīs

pp̄li q̄ ſtabat in domo dn̄i: ⁊ ait hiere-
mias ꝓpheta. Amē. Sic faciat dn̄s.
Suſcitet dn̄s ꝟba tua q̄ ꝓphetaſti vt
referant vaſa i domū dn̄i: ⁊ oīs trāſmi
gratio de babylone ad locū iſtū. Uerū
tamen audi verbū h̄ q̄d ego loquor in
auribus tuis: ⁊ in aurib⁹ vniuerſi po-
puli. Prophete q̄ fuerūt an̄ me ⁊ an̄ te
C ab initio: ⁊ ꝓphetauerūt ſup̄ terras mul
tas ⁊ ſup̄ regna magna de ꝑlio ⁊ de af
flictione: ⁊ de fame: ꝓpheta q̄ vaticina
t⁹ ē pacē: cū venerit ꝟbū ei⁹: tūc ſciet
ꝓpheta quē miſit dn̄s i ꝟitate. Et tu-
lit ananias ꝓpha catenā de collo hiere
mie ꝓphe: ⁊ cōfregit eā. Et ait anani-
as i ꝯſpectu oīs ppl'i dicens: Hec dicit
dn̄s. Sic cōfringā iugū nabuchodono
ſor regis babylonis poſt duos ānos di
erū de collo oīm gētiū. Et abijt hiere-
mias ꝓpha i viā ſuā. Et factū eſt ꝟbū
dn̄i ad hieremiā poſtq̄ cōfregit anani
as ꝓpheta catenā de collo hieremie ꝓ
D phete dicēs. Uade: ⁊ dices ananie. Hec
dicit dn̄s. Catenas ligneas cōtriuiſti: ⁊
facies ꝓ eis catenas ferreas q̄r hec di-
cit dn̄s exercituū de⁹ iſr̄l. Iugū ferreū
poſui ſup̄ collū cūctarū gētiū iſtarū vt
ſeruiāt nabuchodonoſor regi babylo-
nis: ⁊ ſeruiēt ei. inſup̄ ⁊ beſtias tre de
di ei. Et dixit hieremias ꝓpha ad ana
niā ꝓphetā: Audi anania. Nō miſit te
dn̄s: ⁊ tu cōfidere feciſti ppl'm iſtū i mē
dacio. Idcirco hec dicit dn̄s. Ecce ego
mittā te a facie tre. Hoc āno morier͛.
Aduerſū eī dn̄m locut⁹ es. Et mortu⁹
eſt ananias ꝓpha i anno illo: mēſe ſe-
ptimo.

XXIX

B Et hec ſūt ꝟba
libri q̄ miſit hieremias ꝓpheta
de hierl'm ad reliquias ſeniorū
trāſmigratiōis ⁊ ad ſacerdotes ⁊ ad ꝓ
phetas ⁊ ad oēm ppl'm quē traduxerat
nabuchodonoſor de hierl'm i babylo-
ne: poſtq̄ egreſſus ē iechonias rex et
dn̄a ⁊ eunuchi ⁊ ꝑncipes iuda ⁊ hierl'z
⁊ faber ⁊ incluſor de hierl'z: i manu ela
ſa filij ſaphan ⁊ gamalie filij helchie
q̄s miſit ſedechias rex iuda ad nabu-
chodonoſor regē babylonis i babylo-
B nē dicēs. Hec dicit dn̄s exercituū de⁹
iſr̄l: oī trāſmigratōi quā trāſtuli d̄ hie
ruſalē i babylonē. Edificate domos ⁊
habitate ⁊ plātate hortos ⁊ comedite
fructū eorū. Accipite vxores ⁊ genera-
te filios ⁊ filias: ⁊ date filijs vr̄is vxo-
res ⁊ filias vr̄as date viris: ⁊ pariāt fi
lios ⁊ filias: ⁊ mltiplicabimī ibi: ⁊ no
lite eē pauci nūero ⁊ q̄rite pacē ciuita
tis ad quā trāſmigrare vos feci ⁊ ora-
te ꝓ ea ad dn̄m: q̄r i pace illi⁹ erit pax
vob̄. Hec dicit dn̄s exercituū de⁹ iſr̄l.
Nō vos ſeducāt ꝓphe vr̄i q̄ ſūt in me-
dio vr̄m ⁊ diuini vr̄i: ⁊ ne attēdat͛ ad
ſomnia vr̄a q̄ vos ſomniat͛ q̄r falſo ip C
ſi ꝓphetāt vob̄ in noīe meo: ⁊ nō mi- ſ.14.c
ſi eos dicit dn̄s. Quia hec dic̄ dn̄s. Cū 2.Pa.36.d
cēperint ipleri i babylone ſeptuagita 1.Eſdre.1.a
anni: viſitabo vos ⁊ ſuſcitabo ſup̄ vos ſ.25.c
ꝟbū meū bonū: vt reducā vos ad locū Dan.9.a
iſtū. Ego eī ſcio cogitatiōes q̄s cogito
ſup̄ vos dicit dn̄s: cogitatiōes pacis ⁊
nō afflictiōis: vt dem vob̄ finē ⁊ patiē
tiā: ⁊ inuocabit͛ me ⁊ viuet͛: ⁊ orabi-
tis me ⁊ ego exaudiā vos: q̄retis me ⁊
inuenietꝭ. Cū q̄ſieritis me in toto cor-
de vr̄o iueniar a vob̄ dicit dn̄s. Et re-
ducā captiuitatē vr̄am: ⁊ ꝯgregabo vos
de vniuerſis gētib⁹ ⁊ de cūctꝭ locis ad
q̄ expuli vos dicit dn̄s. Et reuerti vos D
faciā de loco ad quē trāſmigrare vos
feci: q̄r dixiſtis. Suſcitabit nob̄ dn̄s ꝓ
ꝓphas i babylōe. Qr hec dic̄ dn̄s ad re-
gē q̄ ſedet ſup̄ ſoliū dd̄ ⁊ ad oēm ppl'm
habitatorē vrbis hui⁹: ad fratres vr̄os
q̄ nō ſūt egreſſi vobiſcū i trāſmigratio
nē. Hec dicit dn̄s exercituū. Ecce mit-
tā in eos gladiū ⁊ famē ⁊ peſtē: ⁊ po- ſ.24.c
nā eos q̄ſi ficus malas q̄ comedi non
pn̄t eo q̄ peſſime ſint: ⁊ ꝑſeq̄r eos i gla
dio ⁊ i fame ⁊ i peſtilentia. Et dabo ſ.24.d
eos i vexationē vniuerſis regnis tre: i
maledictionē ⁊ i ſtuporē ⁊ i ſibilū ⁊ in
opprobriū cūctis gētib⁹ ad q̄s ego eie
ci eos: eo q̄ nō audierint ꝟba mea di
cit dn̄s: q̄ miſi ad eos ꝑ ſeruos meos
ꝓphas denocte ꝯſurgēs ⁊ mittēs: ⁊ n̄
audiſtis dicit dn̄s. Uos ḡ audite ꝟbū E
dn̄i oīs trāſmigratio quā emiſi d̄ hie-
ruſalē i babylonē. Hec dicit dn̄s exer-
cituū de⁹ iſr̄l ad achab filiū chulie et
ad ſedechiā filiū maaſie q̄ ꝓphetāt vo
bis i noīe meo mēdacit̄. Ecce ego tra-
dā eos i manu nabuchodonoſor reg͛
babylonis: ⁊ ꝑcutiet eos i oculis vr̄is
Et aſſumet͛ ex eis maledictio oī trāſ-
migrationi iude q̄ ē in babylone dicē
tiū: Ponat te dn̄s ſic ſedechiā ⁊ ſicut
achab q̄s frixit rex babylonis i igne:
ꝓ eo q̄ fecerint ſtulticiā i iſr̄l ⁊ mecha

ti ſūt in vxores amicoꝝ ſuoꝝ: ⁊ locuti
ſūt verbū i noīe meo mēdaciter: qđ nō
F mādaui eis: Ego ſū iudex ⁊ teſtis dicit
dn̄s. Et ad ſemeiā neelamiten dices.
Hec dic̄ dn̄s exercituū de⁹ iſrl̄. Pro eo
ꝙ miſiſti i noīe meo libros ad oēm po
pulū q̄ ē i hierl̄m ⁊ ad ſophoniā filiū
maaſie ſacerdotē ⁊ ad vniuerſos ſacer-
dotes dicēs: Dn̄s dedit te ſacerdotē ꝓ
ioiade ſacerdote vt ſis dux i domo dn̄i
ſup oēm virū arrepticiū ⁊ ꝓphetātē vt
mittas eū i neruū ⁊ icarcerē. Et nūc q̄
re nō increpaſti hieremiā anathotiten
q̄ ꝓphetat vob̄? Quia ſup h̄ miſit i ba
G bylonē ad nos dicēs: Lōgū ē: edifica-
te domos ⁊ habitate: ⁊ plātate hortos
⁊ comedite fruct⁹ eoꝝ. Legit ꝫ ſopho-
nias ſacerdos librū iſtū: i aurib⁹ hiere
mie ꝓphe. Et factū ē ꝟbū dn̄i ad hie-
remiā dicēs. Mitte ad oēm trāſmigra
tionē dicēs. Hec dicit dn̄s ad ſemeiā
neelamiten. Pro eo ꝙ ꝓphetauit vob̄
ſemeias: ⁊ ego nō miſi eum: ⁊ fecit vos
cōfidere i mēdacio: idcirco hec dicit do
min⁹. Ecce ego viſitabo ſup ſemeiā ne
elamiten ⁊ ſup ſemē ei⁹. Nō erit ei vir
ſedēs i medio ꝑpli hui⁹ ⁊ n̄ videbit bo
nū qđ ego faciā ꝑplo meo ait dn̄s: q2 p̄
uaricationē locut⁹ ē adūſus dn̄m.

A Hec ꝟbū qđ factū ē ad ¶ XXX
hieremiā a dn̄o dicēs. Hec dic̄
dn̄s de⁹ iſrl̄ dicēs: Scribe tibi
oīa ꝟba q̄ locut⁹ ſū ad te i libro. Ecce
ei dies veniūt dic̄ dn̄s ⁊ ꝯuertā ꝯūſio-
nē ꝑpli mei iſrl̄: ⁊ iuda ait dn̄s: ⁊ ꝯūtā
eos ad trā quā dedi prīb⁹ eoꝝ ⁊ poſſi
debūt eā. Et hec ꝟba q̄ locut⁹ eſt dn̄s
ad iſrl̄ ⁊ ad iudā. Qm̄ hec dicit dn̄s.
Vocē terroris audiuim⁹: formido: ⁊ nō
ē pax. Interrogate ⁊ videte ſi generat
maſcul⁹. Quare ꝫ vidi oīs viri manū
Amos.5.e ſup lūbū ſuū q̄ſi parturiēt̄? ⁊ cōūſe ſūt
Johel.2.c vniūſe facies i auruginem? Ve q2 ma-
B gna dies illa: nec eſt ſimilis ei⁹: tēpuſq3
tribulatiōis ē iacob: ⁊ ex ipſo ſaluabit̄.
Et erit: i die illa ait dn̄s exercituū ꝯte-
rā iugū ei⁹ de collo tuo: ⁊ vīcula ei⁹ di
rūpā. Et nō dn̄abūt̄ ei āpli⁹ alieni: ſed
ſuiēt dn̄o deo ſuo: ⁊ dđ regi ſuo quem
I.46.g ſuſcitabo eis. ‖ Tu ꝫ ne timeas ſue me
Eſa.44.a us iacob ait dn̄s neq3 paueas iſrl̄: q2
ecce ego ſaluabo te de tra lōginq̄: ⁊ ſe-
mē tuū đ tra captiuitatis eoꝝ. Et reū-
tet̄ iacob ⁊ q̄eſcet: ⁊ cūct̄ affluet bonis

⁊ nō erit quē formidet: qm̄ tecū ego ſū
ait dn̄s vt ſaluē te. Faciā ei ꝯſūmatio-
nē i cūct̄ gētib⁹ i q̄b⁹ diſꝑſi te: te aūt
nō faciā i ꝯſūmationē: ſ3 caſtigabo te
i iudicio: vt nō tibi videar̄ inoxi⁹: q2
hec dicit dn̄s. Inſanabil̄ fractura tua:
peſſima plaga tua. Nō ē q̄ iudicet iudi
ciū tuū: ad alligādā curationē tuā: vti
litas nō ē tibi. Oēs amatores tui obli C
ti ſūt tui: teq3 nō q̄rēt. Plaga ei inimi
ci ꝑcuſſi te: caſtigatiōe crudeli. ‖ Propt̄
mlt̄itudinē iniq̄tat̄ tue dura facta ſunt
pctā tua. Quid clamas ſup ꝯtritione
tua? Inſanabil̄ ē dolor tu⁹. Propt̄ mlt̄
titudinē iniq̄tat̄ tue: ⁊ ꝑpt̄ dura pctā
tua feci hec tibi. Propterea oēs q̄ co-
medūt te deuorabunt̄: ⁊ vniūſi hoſtes
tui i captiuitatē ducēt̄. Et oēs q̄ te va
ſtant vaſtabūt̄: cūctoſq3 p̄datores tu-
os dabo i p̄dā. Obducā ei cicatricē ti-
bi: ⁊ a vulnerib⁹ tuis ſanabo te dicit
dn̄s. Quia eiectā vocauerūt te ſiō: hec
ē q̄ nō habebat req̄rētē. Hec dic̄ dn̄s.
Ecce ego ꝯuertā ꝯūſionē tabnaculoꝝ
iacob: ⁊ tectis ei⁹ miſerebor. Et edifi- D
cabit̄ ciuitas i excelſo ſuo ⁊ tēplū iux̄
ordinē ſuū fūdabit̄. Et egredieť đ eis
laus voxq3 ludētiū: ⁊ mlt̄iplicabo eos
⁊ nō minueť: ⁊ glificabo eos ⁊ nō atte
nuabūt̄: ⁊ erūt filij ei⁹ ſicut a p̄ncipio
⁊ cet⁹ ei⁹ corā me ꝑmanebit. Et viſita-
bo adūſū oēs q̄ tribulāt eū: ⁊ erit dux
ei⁹ ex eo: ⁊ p̄nceps de medio ei⁹ ꝓdu-
cet̄. Et applicabo eū: ⁊ accedet ad me.
Quis ei iſte ē: q̄ applicet cor ſuū vt ap-
propinquet mihi ait dn̄s. Et erit̄ mi-
hi i ꝑplm: ⁊ ego ero vob̄ i deū. Ecce tur
bo dn̄i furor egrediēs: ꝑcella ruēs i ca
pite ipioꝝ cōq̄eſcet. Nō auertet irā in
dignatiōis dn̄s: donec faciat ⁊ cōpleat
cogitationē cordis ſui. In nouiſſimo
dieꝝ itelliget̄ ea. ¶ XXXI

In tpe illo dic̄ dn̄s: ero de⁹ vni A
uerſis cognationib⁹ iſrl̄: ⁊ ipſi
erūt mihi i ꝑplm. Hec dicit dn̄s. Inue-
nit grām i deſerto ꝑplus q̄ remāſerat
gladio. Vadet ad requiē ſuā iſrl̄. Lon
ge dn̄s apparuit mihi. Et i charitate ꝑ-
petua dilexi te. Ideo attraxi te miſe-
rās. Rurſū edificabo te: ⁊ edificaberis
virgo iſrl̄. Adhuc ornaber̄ tympanis
tuis ⁊ egredier̄ in choro ludētiū. Ad-
huc plātabis vineas i mōtib⁹ ſamarie.
Plātabūt plātātes: ⁊ donec tēp⁹ veni-

at: nō vindemiabūt: q2 erit dies ī qua
clamabūt custodes ī mōte effraī. Sur
gite ⁊ aſcēdamꝰ ī ſion ad dn̄m deū no
ſtrū: q2 hec dicit dn̄s. Exultate ī leticia
iacob: ⁊ hinnite ꝯ caput gētiū: ꝑſona-
B te ⁊ canite ⁊ dicite. Salua dn̄e ꝑplm tu
um reliq̄as iſrl̄. Ecce ego adducā eos
de ṫra aquilonis: ⁊ ꝯgregabo eos ab
extremis ṫre: īter q̄s erūt cecus ⁊ clau-
dus ⁊ pregnās ⁊ pariēs ſimul: cetꝰ ma
gnꝰ reuertētiū huc. In fletu veniēt: et
ī miſericordia reducā eos. Et adducā
eos ꝑ torrētes aquarū ī via recta ⁊ nō
impingēt ī ea: q2 factꝰ ſū iſraeli pater
⁊ effraim ṗmogenitꝰ meꝰ ē. Audite ṽ
bū dn̄i gētes: ⁊ ān̄ūciate ī inſulis q̄ ꝓ-
cul ſūt: ⁊ dicite. Qui diſꝑſit iſrl̄ ꝯgrega
bit eū: ⁊ cuſtodiet eū ſicut paſtor gregē
ſuū. Redimet eī dn̄s iacob: ⁊ liberabit
eū de manu potētioris. Et venient et
laudabūt ī mōte ſion ⁊ cōfluent ad bo
na dn̄i ſuꝑ frumēto: vino ⁊ oleo ⁊ fetu
pecoꝝ ⁊ armentoꝝ: eritq3 aīa eoꝝ q̄ſi
C hortꝰ irriguus: ⁊ vltra nō eſuriēt. Tūc
letabiṫ virgo ī choro: iuuenes ⁊ ſenes
ſimul. Et cōuertā luctū eoꝝ ī gaudiū:
⁊ conſolabor eos: ⁊ letificabo a dolore
ſuo. Et inebriabo aīam ſacerdotū pin
guedine: ⁊ ppl̄s meꝰ bonis adimplebiṫ
5.g ait dn̄s. Hec dicit dn̄s. ‖ Vox in excelſo
2.c audita ē lamētatiōis luctꝰ ⁊ fletꝰ: ra-
chel plorātis filios ſuos: ⁊ nolētis cō-
ſolari ſuꝑ eis: q2 nō ſūt. Hec dicit dn̄s
Quieſcat vox tua a ploratu ⁊ oculi tui
a lachrymis: q2 ē merces operi tuo ait
dn̄s. Et reuerteṫ de terra inimici ⁊ eſt
ſpes nouiſſimis tuis ait dn̄s ⁊ reuertē
18 tur filij tui ad ṫminos ſuos. Audiens
audiui effraim trāſmigrātē. Caſtigaſti
me dn̄e: ⁊ eruditꝰ ſū q̄ſi iuuenculus in
D domitus. Cōuerte me: ⁊ cōuertar: q2 tu
dn̄s deꝰ meꝰ. Poſtq3 eī ꝯuertiſti me egi
penitētiā: ⁊ poſtq3 oſtēdiſti mihi ꝑcuſ-
ſi femur meū. Cōfuſus ſū ⁊ erubui: q̄m
ſuſtinui opprobriū adoleſcētie mee. Si
filiꝰ honorabilis mihi effraim: ſi pu-
er delicatꝰ: q2 ex quo locutꝰ ſū de eo: ad
huc recordabor eiꝰ. Idcirco ꝯturbata
ſūt viſcera mea ſuꝑ eū miſerās miſere-
bor eius ait dn̄s. Statue tibi ſpeculā:
pone tibi amaritudines. Dirige cor tu
um ī viā rectā: ī q̄ ambulaſti. Reūtere
virgo iſrl̄: reuertere ad ciuitates tuas
iſtas. Uſq3 q̄ delitijs diſſolueriſ filia va
ga? Quia creauit dn̄s nouū ſuꝑ ṫrā: fe-
mina circūdabit virū. Hec dicit dn̄s ex
ercituū deus iſrl̄. Adhuc dicēt verbū E
iſtud ī ṫra iuda ⁊ ī vrbibꝰ eiꝰ cū cōuer
tero captiuitatē eoꝝ. Bn̄dicat tibi do
minꝰ pulchritudo iuſticie: mōs ſanctꝰ
Et habitabūt ī eo iudas ⁊ oēs ciuita-
tes eius ſimul agricole ⁊ minātes gre
ges: q2 inebriaui aīam laſſam: et oēm
aīam eſurientē ſaturaui. Ideo q̄ſi de
ſomno ſuſcitatꝰ ſū ⁊ vidi: ⁊ ſomnꝰ me-
us dulcis mihi. Ecce dies veniūt dicit
dn̄s: ⁊ ſeminabo domū iſrl̄ ⁊ domū iu
da: ſemine hoīm ⁊ ſemie iumētoꝝ. Et
ſicut vigilaui ſuꝑ eos vt euellerē ⁊ de
molirer ⁊ diſſiparē ⁊ diſꝑderē ⁊ afflige
rē: ſic vigilabo ſuꝑ eos vt edificem et
plātē ait dn̄s. ‖ In diebꝰ illis nō dicēt Ezech.18.a
vltra: pr̄es comederūt vuā acerbā: et
dētes filioꝝ obſtupuerūt: ſ3 vnuſq̄ſq3
ī iniq̄tate ſua morieṫ. Oīs hō q̄ come-
derit vuā acerbā: obſtupeſcent dentes
eiꝰ. ‖ Ecce dies veniēt dicit dn̄s: ⁊ feri Hebre.8.c
am domui iſrl̄ ⁊ domui iuda fedus no F
uū. Nō ſ̄m pactū qđ pepigi cū pr̄ibus
vr̄is ī die q̄ appr̄hēdi manū eoꝝ vt edu
cerē eos de ṫra egypti: pactū qđ irritū
fecerūt: ⁊ ego dn̄atꝰ ſū eoꝝ dicit dn̄s.
ſed h̄ erit pactū qđ feriā cū domo iſrl̄.
Poſt dies illos dicit dn̄s: dabo legem
meā ī viſceribꝰ eoꝝ: ⁊ ī corde eoꝝ ſcri-
bā eā: ‖ ⁊ ero eis ī deū. ⁊ ipi erūt mihi ī S.24.c
ꝑplm. ‖ Et nō docebit vltra vir ꝓximū Hebre.8.b
ſuū: ⁊ vir fratrē ſuū dicens: cognoſce
dn̄m. Oēs eī cognoſcēt me a minimo
eoꝝ vſq3 ad maximū ait dn̄s: q2 ꝓpitia
bor iniq̄tati eoꝝ: ⁊ pc̄ti eoꝝ nō memora
bor ampliꝰ. Hec dicit dn̄s q̄ dat ſolem
ī lumine diei: ordinē lune ⁊ ſtellarū in
lumine noctis: q̄ turbat mare ⁊ ſonant
fluctꝰ eiꝰ: dn̄s exercituū nomē illi. Si G
defecerint leges iſte corā me dicit dn̄s.
tūc ⁊ ſemen iſrl̄ deficiet vt nō ſit gens
corā me cūctis diebus. Hec dicit dn̄s.
Si mēſurari poterūt celi ſurſum ⁊ in-
ueſtigare fundamenta terre deorſum:
⁊ ego abijciā vniuerſū ſemē iſrl̄ ꝓpter
oīa q̄ fecerūt dicit dn̄s. Ecce dies veni
ent dicit dn̄s: ⁊ edificabiṫ ciuitas do-
mino a turre ananehel vſq3 ad portā
tā anguli. Et exibit vltra normā men-
re ī cōſpectu eiꝰ ſuꝑ collē gareb ⁊ cir-
cūibit goatha ⁊ omnē vallē cadaueꝝ
et cineres ⁊ vniuerſam regionē mor-

tis: vſq̄ ad torrētē cedrō ꝛ vſq̄ ad an
gulū porte equorū oriētalis. Sāctū dñi
mini nō euelleť: ꝛ nō deſtrueť vltra i ꝑpetuū. XXXII
A V Erbū qđ factū ē ad hieremiā a dño i āno
decimo ſedechie reg̃ iuda: ipſe
ē ann⁹ octauuſdecim⁹ nabuchodono
ſor. Tūc exercit⁹ regis babylonis obſi
debat hierľm ꝛ hieremias ꝓpħa erat
clauſus i atrio carcer̄ q̄ erat i domo re
gis iuda. Clauſerat ei eū ſedechias rex
iuda: dicēs: Quare vaticinaris dicens
hec dicit dñs: ecce ego dabo ciuitatem
iſtā i man⁹ reg̃ babylonis ꝛ capiet eā
ꝛ ſedechias rex iuda nō effugiet đ ma
nu chaldeoꝝ ſed tradeť i man⁹ regis
babylonis: ꝛ loqueť os ei⁹ cū ore illi⁹
ꝛ oculi ei⁹ oculos illi⁹ videbūt: ꝛ i ba
bylonē ducet ſedechiā: ꝛ ibi erit donec
viſitē eū ait dñs: ſi aūt dimicaueritis
aduerſū chaldeos nihil ꝓſperū habe
B bit̄. Et dixit hieremias. Factū ē v̄bū
dñi ad me dicēs. Ecce ananehel filius
ſellū patruelis tu⁹ veniet ad te dicēs.
Eme tibi agrū meū q̄ ē i anathot. Ti
bi ei cōpetit ex ꝓpinq̄tate vt emas. Et
venit ad me ananehel fili⁹ patrui mei
ſm verbū dñi ad veſtibulū carcer̄: et
ait ad me. Poſſide agrū meū q̄ ē i ana
thot i ťra beniamin: q2 tibi cōpetit he
reditas: ꝛ tu ꝓpinqu⁹ es vt poſſideas
Intellexi aūt ꝙ verbū dñi eēt. Et emi
agrū ab ananehel filio patrui mei q̄ ē
in anathot. Et appēdi ei argētū ſeptē
ſtateras ꝛ decē argēteos: ꝛ ſcripſi i li
bro ꝛ ſignaui ꝛ adhibui teſtes. Et ap
pendi argentū i ſtatera ꝛ accepi librū
poſſeſſiōis ſignatū ꝛ ſtipulatiōes ꝛ ra
C ta ꝛ ſigna forinſec⁹. Et dedi librū poſ
ſeſſionis baruch filio neri filij maaſie
i oculis ananehel patrueľ mei ꝛ i oculꝭ
teſtiū q̄ ſcripti erāt in libro emptiōis
ꝛ in oculis oīm iudeoꝝ q̄ ſedebant in
atrio carceris. Et ꝑcepi baruch corā
eis dicēs. Hec dicit dñs exercituū de⁹
iſrľ. Sume libros iſtos: librū emptiōis
hūc ſignatū: ꝛ librū hūc q̄ apt⁹ ē: ꝛ po
nes illos i vaſe fictili vt ꝑmanere poſ
ſint dieb⁹ multis. Hec ei dicit dñs ex
ercituū de⁹ iſrľ. Adhuc poſſidebūť do
m⁹ ꝛ agri ꝛ vinee i terra iſta. Et oraui
ad dñm poſtq̄ tradidi librū poſſeſſio
nis baruch filio neri dicens: Heu heu
heu dñe de⁹. Ecce tu feciſti celū ꝛ ťrā i
fortitudie tua magna ꝛ in brachio tuo
extēto. Nō erit tibi difficile oē verbū:
q̄ facis miſcdiam i milib⁹: ꝛ reddis in E
iquitatē patrū in ſinū filioꝝ eoꝝ poſt D
eos. Fortiſſime magne ꝛ potēs: dñs ex
ercituū nomē tibi: magn⁹ cōſilio ꝛ in
cōpħēſibilis cogitatu: cui⁹ oculi apti
ſūt ſup oēs vias filioꝝ adā vt reddas
vnicuiq̄ ſm vias ſuas: ꝛ ſm fructū ad
inuētionū ei⁹. Qui poſuiſti ſigna ꝛ por
tēta i ťra egypti vſq̄ ad diē hāc: ꝛ in iſ
rael ꝛ i hoīb⁹: ꝛ tibi feciſti nomē ſicut
eſt dies hec. Et eduxiſti ꝓpľm tuū iſrľ E
de ťra egypti in ſignis ꝛ portēť ꝛ i ma
nu robuſta ꝛ i brachio extento ꝛ i ter
rore magno: ꝛ dediſti eis ťrā hāc quā
iuraſti pr̄ib⁹ eoꝝ vt dares eis ťrā fluē
tē lacte ꝛ melle: ꝛ ingreſſi ſūt ꝛ poſſede
rūt eā. Et nō obedierūt voci tue: ꝛ i le
ge tua nō ambulauerūt: oīa q̄ mādaſti
eis vt facerēt nō fecerūt: ꝛ euenerūt eiſ
oīa mala hec. Ecce munitiones extru
cte ſunt aduerſū ciuitatē vt capiať: et
vrbs data ē in man⁹ chaldeoꝝ ꝛ i ma
n⁹ regis babylonis q̄ ꝑliant aduerſus
eā a facie gladij ꝛ famis ꝛ peſtilentie:
ꝛ q̄cūq̄ locut⁹ es accideřt vt tuipſe cer
nis. Et tu dicis mihi dñe de⁹: eme agꝝ F
argento ꝛ adhibe teſtes: cū vrbs data
ſit i man⁹ chaldeoꝝ. Et factū ē verbū
dñi ad hieremiā dicens: Ecce ego dñs
de⁹ vniuerſe carnis. Nūq̄d mihi diffi
cile erit oē verbū? Propterea hec dicit
dñs. Ecce ego tradā ciuitatē iſtā i ma
n⁹ chaldeoꝝ ꝛ i man⁹ reg̃ babylonis
ꝛ capiēt eā: ꝛ veniēt chaldei ꝑliantes
aduerſū vrbē hāc: ꝛ ſuccēdēt eā igni ꝛ
cōburēt eā: ꝛ domos i q̄rū domatibus
ſacrificabāt baal ꝛ libabant dijs alie
nis libamina ad irritādū me. Erāt ei
filij iſrľ ꝛ filij iuda iugiter faciētes ma
lū i ocolis meis ab adoleſcētia ſua: fi
lij iſrľ q̄ vſq̄ nūc exacerbāt me in ope
manuū ſuaꝝ dicit dñs: q2 i furore ꝛ in
indignatione mea facta ē mihi ciui
tas hec a die q̄ edificauerūt eā vſq̄ ad
diē iſtā q̄ auferet de ꝯſpectu meo ꝑpt f
maliciā filioꝝ iſrľ ꝛ filioꝝ iuda quā fe
cerūt ad iracūdiā me ꝑuocātes ipſi ꝛ
reges eoꝝ ꝛ ꝑncipes eoꝝ ꝛ ſacerdotes
ꝛ ꝓphete eoꝝ viri iuda ꝛ habitatores F.2
hierľm. Et verterūt ad me terga ꝛ nō
facies: cū docerē eos ꝛ erudirē dilucu
lo: ꝛ nollēt audire vt acciperēt diſcipli

.b nã.‖Et poſuerũt idola ſua i domo i q̃
.a inuocatũ ẽ nomẽ meũ vt pollueret eã
⁊ edificauerũt excelſa baal q̃ ſũt in val
le filij ennon vt initiarẽt filios ſuos ⁊
filias ſuas moloch qđ nõ mãdaui eis
nec aſcẽdit i cor meũ vt facerẽt abomi
natiões hãc: ⁊ i pctm̃ deducerẽt iudã.
Et nũc ꝑpter iſta hec dicit dñs de⁹ iſrł
ad ciuitatẽ hãc: de q̃ vos dicit̄ ꝙ tra-
daꝛ i man⁹ regis babylonis i gladio ⁊
i fame ⁊ i peſte. Ecce ego ꝯgregabo eos
de vniuerſis tris ad q̃s eieci eos i fu-
rore meo ⁊ i ira mea ⁊ in indignatiõe
grãdi: ⁊ reducã eos ad locũ iſtũ ⁊ habi
l.c tare eos faciã cõfidẽter: ⁊ erũt mihi in
ꝑplm ⁊ ego ero eis in deũ. Et dabo eis
B cor vnũ ⁊ viã vnã vt timeãt me vniũ-
ſis diebus ⁊ bñ ſit eis ⁊ filijs eoꝝ poſt
eos. Et feriã eis pactũ ſempiternũ: ⁊ ñ
deſinã eis bñfacere: ⁊ timorẽ meũ da-
bo i corde eoꝝ vt nõ recedãt a me: ⁊ le
tabor ſup eis cũ bñ eis fecero. Et plã-
tabo eos i tra iſta i veritate i toto cor-
de meo ⁊ in tota aia mea: qꝛ hec dicit
dñs. Sicut adduxi ſup ꝑplm iſtũ omne
malũ h̃ grãde: ſic adducã ſup eos oẽ
bonũ qđ ego loquor ad eos. Et poſſide
buntꝛ agri i tra iſta de q̃ vos dicit̄ ꝙ
deſerta ſit: eo ꝙ nõ remãſerit hõ ⁊ iu-
mẽtũ: ⁊ data ſit ei in man⁹ chaldeoꝝ.
Agri emẽtꝛ pecunia ⁊ ſcribẽtꝛ i libro:
⁊ imprimetꝛ ſignũ: ⁊ teſtis adhibebiꝛ: i
tra beniamin ⁊ in circũitu hierłm i ci
uitatib⁹ iuda ⁊ in ciuitatib⁹ mõtanis
⁊ i ciuitatib⁹ cãpeſtrib⁹ ⁊ in ciuitati-
b⁹ q̃ ad auſtrũ ſũt: qꝛ cõuertã captiui-
A tatẽ eoꝝ ait dñs. ¶XXXIII

ET factũ eſt verbũ dñi ad hiere-
miã ſcđo: cũ adhuc clauſus eẽt
in atrio carceris dicẽs. Hec dicit dñs
q̃ factur⁹ ẽ ⁊ formatur⁹ illud et para-
tur⁹: dñs nomẽ ei⁹. Clama ad me ⁊ ex
audiã te: ⁊ annũciabo tibi grandia et
firma q̃ neſcis. Quia hec dicit dñs de⁹
iſrł ad domos vrbis hui⁹ ⁊ ad domos
regis iuda q̃ deſtructe ſũt ⁊ ad muniti
ones ⁊ ad gladiũ venientiũ vt dimicẽt
cũ chaldeis ⁊ impleãt eas cadaueribus
hoim q̃s ꝑcuſſi i furore meo ⁊ idigna-
tione mea: abſcõdẽs faciẽ meã a ciui-
tate hac ꝑpter oẽm malitiã eoꝝ. Ecce
ego obducã eis cicatricẽ ⁊ ſanitatẽ et
curabo eos: ⁊ reuelabo eis deꝑcationes
pacꝭ ⁊ veritatꝭ. Et cõuertã cõuerſionẽ
iuda ⁊ ꝯuerſionẽ hierłm: ⁊ edificabo eos
ſicut a ꝓncipio: ⁊ emũdabo illos ab oĩ
iniq̃tate ſua i q̃ peccauerũt mihi: ⁊ ꝓ-
piti⁹ ero cũctꝭ iniq̃tatib⁹ eoꝝ i q̃b⁹ de
liq̃rũt mihi ⁊ ſpreuerũt me. Et erit mi B
hi in nomẽ ⁊ i gaudiũ ⁊ i laudẽ ⁊ i ex-
ultationẽ cũctꝭ gẽtib⁹ tre q̃ audierit
oĩa bona q̃ ego factur⁹ ſũ eis: ⁊ paue-
bũt ⁊ turbabũtꝛ in vniũſis bonis ⁊ in
oĩ pace quã ego faciã eis. Hec dicit do-
min⁹. Adhuc audietꝛ i loco iſto quem
vos dicitis eẽ deſertũ eo ꝙ nõ ſit ho-
mo nec iumẽtũ i ciuitatib⁹ iuda ⁊ fo-
ris hierłm q̃ deſolate ſũt abſq; hoĩe et
abſq; hitatore ⁊ abſq; pecore: vox gau
dij ⁊ vox leticie: vox ſpõſi ⁊ vox ſponſe
vox dicentiũ: ꝯfitemini dño exercituũ
qm̃ bon⁹ dñs: qm̃ in eternũ miſcđia ei⁹:
⁊ portãtiũ vota i domo dñi. Reducã eñ
ꝯuerſionẽ tre ſicut a ꝓncipio dicit dñs
Hec dicit dñs exercituũ. Adhuc erit i
loco iſto deſerto abſq; hoĩe ⁊ abſq; iu
mẽto: ⁊ in cũctis ciuitatib⁹ ei⁹: habi-
taculũ paſtoꝝ: ⁊ accubantiũ gregũ i ci
uitatib⁹ mõtuoſis ⁊ i ciuitatib⁹ cãpe-
ſtrib⁹: ⁊ in ciuitatib⁹ q̃ ad auſtrũ ſũt ⁊
i terra beniamin ⁊ i circũitu hierłm ⁊ C
in ciuitatib⁹ iuda: adhuc trãſibũt gre
ges ad manũ numerãtꝭ: ait dñs.‖Ecce ʒ.23.a
dies veniẽt dicit dñs: ⁊ ſuſcitabo vbũ
bonũ qđ locut⁹ ſũ ad domũ iſrł ⁊ ad do
mũ iuda. In dieb⁹ illis ⁊ i tpe illo ger
minare faciã dd germẽ iuſticie: ⁊ faci-
et iudiciũ ⁊ iuſticiã i tra. In dieb⁹ illis
ſaluabiꝛ iuda: ⁊ iſrł habitabit cõfidẽꝛ
Et h̃ ẽ nomẽ qđ vocabũt eũ: dñs iuſt⁹
noſter. Quia hec dicit dñs. Nõ iteribit
de dd vir q̃ ſedeat ſup thronũ domus
iſrł: ⁊ de ſacerdotib⁹ ⁊ de leuitꝭ: nõ in
teribit vir a facie mea q̃ offerat holo-
cauſtomata ⁊ incẽdat ſacrificiũ vt ce-
dat victimas oib⁹ dieb⁹. Et factũ ẽ v
bũ dñi ad hieremiã dicẽs. Hec dicꝭ dñs
Si irritũ põt fieri pactũ meũ cũ die: et D
pactũ meum cũ nocte vt nõ ſit dies et
nox in tpe ſuo: ⁊ pactũ meũ irritũ eẽe
poterit: cũ dauid ſuo meo vt nõ ſit ex
eo fili⁹ q̃ regnet i throno ei⁹: ⁊ leuite et
ſacerdotes miniſtri mei. Sicut enũe-
rari nõ poſſunt ſtelle celi ⁊ metiri ha-
rene marꝭ: ſic multiplicabo ſemen dd
ſerui mei: ⁊ leuitas miſtros meos. Et
factũ ẽ verbũ dñi ad hieremiã dicens
Nũq̃d nõ vidiſti q̃d ꝑplus hic locut⁹

ut dicēs: due cognatiōes ꝗs elegerat
dn̄s abiecte ſūt: ⁊ pplm meū deſpexerūt
eo ꝙ nō ſit vltra gēs corā eis. Hec di-
cit dn̄s. Si pactū meū inter diē ⁊ no-
ctē: ⁊ leges celo ⁊ t̄re nō poſui: equidē
⁊ ſemē iacob ⁊ dauid ſerui mei ꝓijciā
vt nō aſſumā de ſemie ei⁹ ꝓncipes ſe-
minis abraā yſaac ⁊ iacob. Reducā ei
cōuerſionē eoꝝ ⁊ miſerebor eis.
A Verbū qđ factū ē ¶ XXXIIII
ad hieremiā a dn̄o: qn̄ nabucho
donoſor rex babylonis ⁊ ōis ex
ercit⁹ ei⁹ vniuerſaqꝫ regna t̄re q̄ erant
ſub p̄tāte man⁹ ei⁹: ⁊ oēs p̄pli bellabāt
ꝯ hierlm ⁊ ꝯ oēs vrbes ei⁹ dicēs. Hec
dicit dn̄s de⁹ iſrl. Uade ⁊ loq̄re ad ſede
chiā regē iuda: ⁊ dices ad eū. Hec dic̄
dn̄s. Ecce ego tradā ciuitatē hāc i ma
n⁹ regis babylonis: ⁊ ſuccēdet eā igni.
Et tu nō effugies de manu ei⁹: ſ; cōp̄-
henſione capieris: ⁊ i manu ei⁹ traderis
⁊ oculi tui oculos regis babylonis vi-
debūt: ⁊ os ei⁹ cū ore tuo loquet̄: ⁊ ba-
bylonē introibis. Attamē audi v̄bū
dn̄i ſedechia rex iuda. Hec dic̄ dn̄s ad
te. Nō morieris i gladio: ſ; in pace mo
rieris: ⁊ ſm̄ cōbuſtiōes patrū tuoꝝ re-
gū priorū q̄ fuerūt an̄ te ſic cōburēt te
⁊ ve dn̄e plāget te: q2 verbū h̄ ego locu
B tus ſū dicit dn̄s. Et locut⁹ ē hieremias
ꝓpheta ad ſedechiā regē iuda vniuer
ſa verba hec i hierlm: ⁊ exercit⁹ regis
babylonis pugnabat ꝯ hierlm: ⁊ ꝯtra
oēs ciuitates iuda q̄ reliq̄ erāt contra
lachis ⁊ ꝯ azecha. He eñ ſuperāt de ci
uitatib⁹ iuda vrbes munite. Verbum
qđ factū ē ad hieremiā a dn̄o poſtq̄ ꝑ
cuſſit rex ſedechias fedus cū oī pp̄lo in
hierlm: ꝑdicās vt dimitteret vnuſq̄ſqꝫ
ſeruū ſuū ⁊ vnuſq̄ſqꝫ ancillam ſuā hebreū: ⁊ hebreā liberos: ⁊ nequaq̄ dn̄a-
rent̄ eis id eſt in iudeo ⁊ fratre ſuo. Au
dierūt ergo oēs ꝓncipes ⁊ vniuerſus p̄pl's
q̄ inierāt pactū vt dimitteret vnuſq̄ſqꝫ
ſeruū ſuū ⁊ ancillā ſuā liberos ⁊ vltra
nō dn̄arent̄ eis. Audierūt igit̄: ⁊ dimi
ſerūt. Et couerſi ſūt deinceps ⁊ retrax
erūt ſeruos ſuos ⁊ ancillas ſuas q̄s di
miſerūt liberos: ⁊ ſubiugauerūt in fa-
mulos ⁊ famulas. Et factū ē verbū ad
hieremiā a dn̄o dicens. Hec dicit dn̄s
C de⁹ iſrl. Ego ꝑcuſſi fedus cū p̄rib⁹ ve-
ſtris: in die qua eduxi eos d̄ t̄ra egypti
Exo.21.c de domo ſeruitutis dicens. ¶ Cū cōpleti
fuerint ſeptē anni dimittat vnuſq̄ſqꝫ D
fratrē ſuū hebreū q̄ vēdit⁹ ē ei: ⁊ ſeruiet tibi ſex annis: ⁊ dimittes eū a te li-
berū. Et nō audierūt p̄res v̄ri me: nec i
clinauerūt aurē ſuā: ⁊ cōuerſi eſtis vos
hodie ⁊ feciſtis qđ rectū ē i ocul' meis
vt ꝑdicaretis libtatē vnuſq̄ſqꝫ ad ami
cū ſuū ⁊ i iſtis pactū i ꝯſpectu meo in
domo i q̄ inuocatū eſt nomē meū ſup
eā. Et reuerſi iſtis ⁊ cōmaculaſtis no-
mē meū: ⁊ reduxiſtis vnuſquiſqꝫ ſeruū
ſuū ⁊ vnuſquiſqꝫ ancillā ſuā q̄s dimi-
ſeratis vt eſſent liberi ⁊ ſue poteſtatis: ⁊
ſubiugaſtis eos vt ſint vobis ſerui et
⁊ ācille. Propterea hec dicit dn̄s. Uos
nō audiſtis me: vt ꝑdicaretis liberta-
tē vnuſq̄ſqꝫ fratri ſuo ⁊ vnuſq̄ſqꝫ ami
co ſuo. Ecce ego ꝑdico libertatem ait E
dn̄s ad gladiū: ad peſtē ⁊ ad famem: ⁊
⁊ dabo vos in cōmotionē cūctis regnis
t̄re. Et dabo viros q̄ ꝓuaricant̄ fedus
meū: ⁊ nō obſuauerūt verba federis q̄-
bus aſſenſi ſūt i ꝯſpectu meo: vitulum
quē cōciderūt i duas ꝑtes: ⁊ trāſierūt
inter diuiſiōes ei⁹: ꝓncipes iuda ⁊ ꝓn-
cipes hierlm: eunuchi ⁊ ſacerdotes: et
ōis pp̄ls t̄re q̄ trāſierūt inter diuiſio-
nes vituli ⁊ dabo eos i man⁹ inimico-
rū ſuoꝝ ⁊ in man⁹ querētiū aīam eoꝝ
⁊ erit morticinū eoꝝ in eſcā volatili-
b⁹ celi ⁊ beſtijs terre. Et ſedechiā regē
iuda ⁊ ꝓncipes ei⁹ dabo i man⁹ inimi
coꝝ ſuoꝝ: ⁊ in man⁹ q̄rētiū aīas eoꝝ:
⁊ in man⁹ exercituū regis babylonis q̄
receſſerūt a vobis. Ecce ego ꝑcipio di
cit dn̄s: ⁊ reducā eos i ciuitatē hāc et
ꝓliabunt̄ aduerſū eā ⁊ capiēt eā ⁊ in-
cēdēt igni. Et ciuitates iuda dabo in
ſolitudinē eo ꝙ nō ſit habitator.
Verbū qđ factū ē ad ¶ XXXV A
hieremiā a dn̄o i dieb⁹ ioachim
filij ioſie regis iuda dicēs. Ua-
de ad domū rechabitarū ⁊ loq̄re eis: ⁊
introduces eos i domū dn̄i in vnā ex-
edrā theſauroꝝ: ⁊ dabis ei bibere vi-
nū. Et aſſūpſi iechoniā filiū hieremie
filij abſame ⁊ fratres eius ⁊ oēs filios
ei⁹ ⁊ vniuerſā domū rechabitarū: ⁊ in-
troduxi eos i domū dn̄i ad gazophila
tiū filioꝝ anan filij ieſedelie hoīs dei
qđ erat iuxta gazophilatiū ꝓncipū ſu
ꝑ theſaurū maaſie filij ſellū: q̄ erāt cu-
ſtos veſtibuli. Et poſui corā filijs do-
mus rechabitaꝝ cyphos plenos vino

τ calices. τ dixi ad eos. Bibite vinū.
B Qui reſpōderūt. Non bibem⁹ vinū: q2
ionadab fili⁹ rechab pat noſter ꝑcepit
nobis dicēs. Nō bibetis vinū vos τ fi
lij veſtri vſq; in ſempiternū. Et domū
nō edificabit τ ſemētē nō ſeretis: et
vineas nō plātabit nec habebitis: ſꝫ
in tabernaculis habitabitis cūctis die
b⁹ veſtris: vt viuatis dieb⁹ multis ſup
faciē terre in q̄ vos peregrinami. Obe
diuim⁹ ḡ voci ionadab filij rechab pa
tris nr̄i in oīb⁹ q̄ ꝑcepit nobis: ita vt
nō biberem⁹ vinū cūctis dieb⁹ noſtris
nos τ mulieres nr̄e filij τ filie nr̄e: τ ñ
edificarem⁹ domos ad habitandū: et
vineā τ agrū τ ſemētē nō habuim⁹: ſꝫ
habitauim⁹ i tabernaculis τ obedien
tes fuim⁹ iuxta oīa q̄ ꝑcepit nobis io-
nadab pater nr̄. Cū aūt aſcēdiſſet na-
buchodonoſoꝛ rex babylonis ad terrā
C noſtrā diximus. Venite τ ingrediamur
i hierl̄m a facie exercitus chaldeoꝝ τ a
facie exercit⁹ ſyrie: τ mānſim⁹ i hierl̄m
Et factū ē verbū domini ad hieremiā
dicēs. Hec dicit dn̄s exercituū de⁹ iſrl̄.
Vade τ dic viris iuda τ habitatoꝛib⁹
hierl̄m. Nūqd nō recipietis diſciplinā
vt obediatis verbis meis dicit dn̄s?
Preualuerūt ſermōes ionadab filij re
chab q̄s ꝑcepit filijs ſuis vt nō bibe-
rēt vinū: τ nō biberūt vſq; ad diē hāc
q2 obedierūt ꝑcepto p̄ris ſui. Ego aūt
locut⁹ ſū ad vos de mane cōſurgēs et
loquēs τ nō obediſtis mihi. Miſiq; ad
vos oēs ſeruos meos ꝓphetas: cōſur-
.et gēs diluculo mittēſq; τ dicēs. || Cōuer
5.b timini vnuſquiſq; a via ſua peſſima τ
bona facite ſtudia vr̄a: τ nolite ſeq̄ de
os alienos neq; colatis eos, τ habita-
bitis i t̄ra quā dedi vobis τ p̄rib⁹ ve-
D ſtris. Et nō inclinaſtis aurē vr̄am neq;
audiſtis me. Firmauerūt igit̄ filij io-
nadab filij rechab ꝑceptū p̄ris ſui qd
ꝑceperat eis: ꝑp̄s aūt iſte obediuit mi
hi. Idcirco hec dicit dn̄s exercituū de⁹
iſrl̄. Ecce ego adducā ſup iudam τ ſup
oēs habitatoꝛes hierl̄m vniuerſā affli
ctionē quā locut⁹ ſū aduerſū illos: eo
ꝙ locut⁹ ſū ad illos τ nō audierūt vo-
caui illos: τ nō r̄nderūt mihi. Domui
aūt rechabitaꝝ dixit hieremias. Hec
dicit dn̄s exercituū de⁹ iſrl̄. Pro eo ꝙ
obediſtis ꝑcepto ionadab patris vr̄i:
τ cuſtodiſtis oīa mādata ei⁹: τ feciſtis
vniuerſa q̄ ꝑcepit vobis. ꝓpterea hec
dicit dn̄s exercituū de⁹ iſrl̄. Nō defici-
et vir d̄ ſtirpe ionadab filij rechab ſtāſ
i cōſpectu meo cūctis dieb⁹. XXXVI

Et factū ē i āno quarto ioachī A
filij ioſie regis iuda: factū ē ver
bū h̄ ad hieremiā a dn̄o dicēs.
Tolle volumē libri τ ſcribes i eo oīa
verba q̄ locut⁹ ſum tibi aduerſū iſrl̄ τ
iudā τ aduerſū oēs gētes a die q̄ locu
tus ſū ad te ex dieb⁹ ioſie vſq; ad dies
hāc: ſi forte audiēte domo iuda: vniū-
ſa mala q̄ ego cogito facere eis: reuer-
tat̄ vnuſq̄ſq; a via ſua peſſima τ ꝓpi-
tius ero iniq̄tati τ pc̄ō eoꝝ. Vocauit
ḡ hieremias baruch filiū nerie: τ ſcri-
pſit baruch ex oꝛe hieremie oēs ſermo
nes dn̄i q̄s locut⁹ ē ad eū i volumie li
bri. Et ꝑcepit hieremias baruch dicēs.
Ego clauſus ſū: nec valeo ingredi do- B
mū dn̄i. Ingredere ḡ tu τ lege d̄ volu-
mine i q̄ ſcripſiſti ex oꝛe meo verba do
mini audiēte ꝑp̄lo i domo dn̄i i die ie-
iunij: inſup τ audiēte vniuerſo iuda q̄
veniūt de ciuitatib⁹ ſuis. Leges eis: ſi
forte cadat oꝛo eoꝝ i ꝯſpectu dn̄i: τ re-
uertat̄ vnuſquiſq; a via ſua peſſima:
qm̄ magn⁹ furoꝛ τ indignatio eſt quā
locut⁹ ē dn̄s aduerſus ꝑp̄lm hūc. Et fe
cit baruch fili⁹ nerie iuxta oīa q̄ ꝑce-
perat ei hieremias ꝓpheta: legēs ex vo
lumine ſermones dn̄i in domo dn̄i. Fa
ctū ē aūt i anno q̄nto ioachim filij io-
ſie regis iuda i mēſe nono: ꝑdicauerūt
ieiuniū in cōſpectu dn̄i oī ꝑp̄lo i hierl̄ꝫ
τ vniuerſe multitudini q̄ cōfluxerat d̄
ciuitatib⁹ iuda in hierl̄m. Legitq; ba- C
ruch ex volumine ſmones hieremie in
domo dn̄i i gazophilatio gamarie filij
ſaphan ſcribe in veſtibulo ſuperioꝛi in
introitu poꝛte noue dom⁹ dn̄i: audien
te oī ꝑp̄lo. Cūq; audiſſet micheas fili⁹
gamarie filij ſaphan oēs ſmones dn̄i
ex libꝛo: deſcēdit in domū regis ad ga-
zophilatiū ſcribe. Et ibi omnes ꝑnci
pes ſedebāt: eliſama ſcriba τ dalaias
fili⁹ ſemeie τ helnathan fili⁹ achoboꝛ
τ gamarias filius ſaphan τ ſedechias
filius ananie τ vniuerſi principes. Et
nunciauit eis micheas omnia verba
que audiuit legentem baruch ex volu
mine i auribus populi. Miſerūt itaq;
oēs ꝑncipes ad baruch iudi filiū ne-
thanie filij ſelemie filij chuſi dicētes:

Uolumē ex q̄ legiſti audiēte pplo ſume
i manu tua ⁊ veni. Tulit ergo baruch fili
us nerie volumē i manu ſua: ⁊ venit
ad eos. Et dixerūt ad eū. Sede: ⁊ lege
hec i aurib⁹ nr̄is. Et legit baruch i au
rib⁹ eoꝝ. Igit̄ cū audiſſent oīa verba:
obſtupuerūt vn⁹qſq3 ad ꝓximū ſuum
⁊ dixerūt ad baruch. Nūciare debem⁹
regi oēs ſmones iſtos? Et interroga-
uerūt eū dicētes. Indica nob: quō ſcri
pſiſti oēs ſmones iſtos ex ore ei⁹. Di-
xit aūt eis baruch. Ex ore ſuo loqbat̄
qſi legēs ad me oēs ſmōes iſtos: ⁊ ego
ſcribebā in volumine atramēto. Et di
xerūt pncipes ad baruch. Uade ⁊ ab-
ſcondere tu ⁊ hieremias: ⁊ nemo ſciat
vbi ſitis. Et ingreſſi ſūt ad regē i atriū
E Porro volumē cōmendauerūt i gazo-
philatio eliſame ſcribe ⁊ nunciauerūt
audiēte rege oēs ſermōes. Miſitq3 rex
iudi vt ſumeret volumē: q̄ tollēs illud
d gazophilatio eliſame ſcribe legit au
diente rege: vt vniūſis pncipib⁹ q̄ ſta-
bāt circa regē. Rex aūt ſedebat i domo
hyemali i mēſe nono ⁊ poſita erat aru
la corā eo plena prunis. Cūq3 legiſſet
iudi tres pagellas vel qttuor: ſcidit il
lud ſchalpello ſcribe ⁊ ꝓiecit in ignē
q̄ erat ſup arulā donec cōſumeret oē
volumē igni q̄ erat in arula. Et nō ti-
muerūt neq3 ſciderūt veſtimēta ſua rex
⁊ oēs ſerui ei⁹: q̄ audierūt vniūſos ſer-
F mones iſtos. Uerūtn̄ helnathan ⁊ da-
laias ⁊ gamarias ꝯdixerūt regi ne cō-
bureret librū ⁊ nō audiuit eos. Et pce
pit rex hieremiel filio amalech ⁊ saraie
filio ezrihel ⁊ ſelemie filio abdehel vt
cōphēderēt baruch ſcribā ⁊ hieremiā
ꝓphetā. Abſcōdit aūt eos dn̄s. Et fa-
ctū ē verbū dn̄i ad hieremiā ꝓphetā:
poſtq̄ cōbuſſerat rex volumē ⁊ ſmōes
q̄s ſcripſerat baruch ex ore hieremie:
dicēs: Ruſū tolle volumē aliud ⁊ ſcri
be i eo oēs ſmones priores q̄ erāt i pri
mo volumine qd cōbuſſit ioachim rex
iuda. Et ad ioachim regē iuda dices.
G Hec dicit dn̄s. Tu cōbuſſiſti volumen
iſtud dicēs: Quare ſcpſiſti i eo annūci
ans: feſtin⁹ veniet rex babylonis: ⁊ va
ſtabit terrā hāc: ⁊ ceſſare faciet ex illa
hoīem ⁊ iumētū? Propterea hec dicit
dn̄s de⁹ ꝯ ioachim regē iuda. Nō erit
ex eo q̄ ſedeat ſup ſoliū dd: et cadauer
ei⁹ ꝓiciet̄ ad eſtū p diē ⁊ ad gelu p no
ctē. Et viſitabo ꝯ eū ⁊ ꝯ ſemen ei⁹ ⁊ ꝯ
ſeruos ei⁹ iniqtates ſuas: ⁊ adducā ſu
p eos ⁊ ſup habitatores hierl̄m ⁊ ſup
viros iuda oē malū qd locut⁹ ſum ad
eos ⁊ nō audierūt. Hieremias aūt tu-
lit volumē aliud ⁊ dedit illud baruch
filio nerie ſcribe q̄ ſcripſit in eo ex ore
hieremie oēs ſmones libri quē cōbuſ-
ſerat ioachim rex iuda igni ⁊ inſup ad
diti ſūt ſmōes multo plures q̄ antea
fuerāt.

XXXVII

ET regnauit A
rex ſedechias fili⁹ ioſie p iecho
nia filio ioachim quē cōſtituit
regē nabuchodonoſor rex babylonis i
t̄ra iuda: ⁊ nō obediuit ipſe ⁊ ſerui ei⁹
⁊ ppl's t̄re verbis dn̄i q̄ locut⁹ ē i manu
hieremie ꝓphete. Et miſit rex ſedechi
as iuchal filiū ſelemie ⁊ ſophoniā fili
um maaſie ſacerdotem ad hieremiā ꝓ-
phetā dicēs. Ora p nob dn̄m deū no
ſtrum. Hieremias aūt libere ambula-
bat i medio ppl'i. Nō ei miſerāt eū i cu
ſtodiā carceris. Igit̄ exercit⁹ pharaōis
egreſſus ē de egypto: ⁊ audientes chal-
dei q̄ obſidebāt hierl̄m huiuſcemōi nū
ciū receſſerūt ab hierl̄m. Et factū ē ver B
bū dn̄i ad hieremiā ꝓphetā dicēs. Hec
dicit dn̄s de⁹ iſrl̄. Sic dicet̄ regi: iuda
q̄ miſit vos ad me iterrogādū. Ecce ex
ercit⁹ pharaonis q̄ egreſſus eſt vob in
auxiliū: reūtet̄ i t̄rā ſuā i egyptū: ⁊ re-
diēt chaldei ⁊ bellabūt ꝯ ciuitatē hāc
⁊ capient eā ⁊ ſuccēdēt igni. Hec dicit
dn̄s. Nolite decipere aīas vr̄as dicen-
tes: eūtes abibūt ⁊ recedēt a nob chal-
dei: qr nō abibunt. Sz et ſi ꝑcuſſeritis
oēm exercitū chaldeoꝝ q̄ ꝑliant̄ adū-
ſum vos: ⁊ derelicti fuerint ex eis aliq̄
vulnerati ſinguli de tētorio ſuo cōſur-
gēt: ⁊ incēdēt ciuitatē hāc igni. Ergo
cū receſſiſſet exercit⁹ chaldeoꝝ ab hie-
ruſalē ꝓpt̄ exercitū pharaōis egreſſus
eſt hieremias de hierl̄m vt iret i terrā
beniamin ⁊ diuideret ibi poſſeſſionē i
cōſpectu ciuiū. Cūq3 ꝑueniſſet ad por-
tā beniamin erat ibi cuſtos porte p vi C
ces noie hierias fili⁹ ſelemie filij ana-
nie: ⁊ apphendit hieremiā ꝓphetā di-
cēs. Ad chaldeos ꝓfug? Et rn̄dit hie
remias. Falſū ē: nō fugio ad chaldeos
Et nō audiuit eū ſed ꝯphēdit hierias
hieremiā ⁊ adduxit eum ad pncipes.
Quāobrē irati pncipes ꝯ hieremiā ce
ſum eū miſerūt in carcerē qui erat in

domo ionathan ſcribe. Ipſe eni ꝓpoſit⁹
erat ſup carcerē. Itaq₃ igreſſus ē hiere
mias i domū laci ⁊ i ergaſtulū: et ſedit
.d ibi hieremias dieb⁹ mult. Mittēs āt
ſedechias rex tulit eū: ⁊ iterrogauit eū
i domo ſua abſcōdite ⁊ dixit: Putas ne
ē ſmo a dn̄o? Et dixit hieremias: Eſt.
D Et ait: In man⁹ reg babylōis traderꝭ
Et dixit hieremias ad regē ſedechiā.
Quid peccaui tibi et ſuis tuis et pp̄lo
tuo: q₂ miſiſti me i domū carceris. Ubi
ſūt ꝓphe vr̄i q̄ ꝓphetabāt vob et dice
bāt: nō veniet rex babylōis ſup vos et
ſup t̄ram hāc. Nūc ꝫ audi obſecro dn̄e
mi rex. Ualeat dep̄catio mea i ꝯſpectu
tuo: ⁊ ne me remittas i domū ionathe
ſcribe ne moriar ibi. Precepit ꝫ rex ſe
dechias vt traderet̄ hieremias i veſti
bulū carcerꝭ ⁊ daret̄ ei torta q̄tidie pa
nis excepto pulmēto donec ꝯſumeret̄
oēs panes d̄ ciuitate. Et manſit hiere
mias i veſtibulo carcerꝭ. ‖ XXXVIII
B Audiuit āt ſaphacias filius ma
a than ⁊ hiedelias fili⁹ phaſſur et
iuchal fili⁹ ſelemie ⁊ phaſſur fili
us melchie ſmones q̄s hieremias loq̄
bat̄ ad oēs pp̄lm dicens. Hec dic̄ dn̄s:
.e ‖ Quicūq₃ māſerit i ciuitate hac: mori
etur gladio ⁊ fame ⁊ peſte: q̄ āt ꝓfuge
rit ad chaldeos: viuet et erit aīa ei⁹ ſo
ſpes et viuēs. Hec dic̄ dn̄s: Tradendo
tradet̄ ciuitas hec in manu exercit⁹ re
gis babylōis: ⁊ capiet eā. Et dixerunt
p̄ncipes regi: Rogamus vt occidat̄ hō
iſte. De iduſtria eni diſſoluit man⁹ vi
roꝝ bellātiū q̄ remāſerūt i ciuitate hac: ⁊
man⁹ vniuſi pp̄li: loquēs ad eos vniū
ſa v̄ba hec. Siq̄dem hō iſte nō q̄rit pa
B cem pp̄lo huic: ſ₃ malū. Et dixit rex ſe
dechias. Ecce ipſe i manib⁹ vr̄is ē vob
q̄cq₃ negare. Tulerūt ꝫ hieremiā: ⁊ ꝓ
iecerūt eū in lacū helchie filij amalech
q̄ erat in veſtibulo carceris et ſubmi
ſerūt hieremiā i funib⁹ in lacū in q̄ nō
erat aq̄ ſed lutū. Deſcēdit itaq₃ hiere
mias i cenū. Audiuit aūt abdemelech
ethiops vir eunuch⁹ q̄ erat in domo re
gis: q̄ miſiſſent hieremiā in lacū. Por
ro rex ſedebat in porta beniamin. Et
egreſſus ē abdemelech d̄ domo reg: et
C locut⁹ ē ad regē dicēs: Dn̄e mi rex ma
le fecerūt viri iſti oīa q̄cūq₃ ꝑpetrarūt
ꝯ hieremiā ꝓphetā: mittētes eū in la
cū vt moriat̄ ibi fame. Nō ſūt eni pa-
nes vltra i ciuitate. Precepit itaq₃ rex
abdemelech ethiopi dicēs: Tolle tecū
hinc triginta viros: et leua hieremiā
ꝓphetā de lacu an̄q₃ moriat̄. Aſſūpt
ꝫ abdemelech ſecū viris ingreſſus ē do
mum regis q̄ erat ſub cellario et tulit
inde veteres pānos et antiq̄ q̄ compu
truerāt: et ſūmiſit ea hieremiā i lacū p
funiculos. Dixitq₃ abdemelech ethi
ops ad hieremiā ꝓphetā. Pone vete- D
res pānos ⁊ hec ſciſſa ⁊ putrida ſub cu
bito manuū tuarū: et ſup funes. Fecit
ꝫ hieremias ſic. Et extraxerūt hieremi
am funib⁹: et eduxerūt eū de lacu. Mā
ſit aūt hieremias i veſtibulo carceris.
‖ Et miſit rex ſedechias ⁊ tulit ad ſe hie ſ.37.c
remiā ꝓphetā ad oſtiū tertiū: qđ erat
in domo dn̄i. Et dixit ad hieremiā: In
terrogo ego te ſmonē ne abſcondas a
me aliq̄d. Dixit aūt hieremias ad ſede
chiā. Si ān̄nciauero tibi: nūq̄d nō in
terficies me? Et ſi cōſiliū dedero tibi:
nō me audies. Iurauit ꝫ rex ſedechias
hieremie clam dicēs: Uiuit dn̄s q̄ fecit
nobis aīam hāc: ſi occidero te ⁊ ſi tra
didero te in man⁹ viroꝝ iſtoꝝ q̄ q̄rūt
aīam tuā. Et dixit hieremias ad ſede- E
chiā. Hec dicit dn̄s exercituū de⁹ iſrl̄.
Si ꝓfectus exieris ad p̄ncipes reg ba
bylōis: viuet aīa tua ⁊ ciuitas hec nō
ſuccendet̄ igni: et ſalu⁹ eris tu et dom⁹
tua Si aūt nō exieris ad p̄ncipes reg
babylonis: tradet̄ ciuitas hec i man⁹
chaldeorū ⁊ ſuccendēt eā igni: ⁊ tu nō
effugies de manu eoꝝ. Et dixit rex ſe
dechias ad hieremiā. Sollicit⁹ ſū ꝓ
pter iudeos q̄ trāſfugerūt ad caldeos:
ne forte tradar in man⁹ eoꝝ: ⁊ illudāt
mihi. Rn̄dit aūt hieremias: ⁊ dixit ei:
Nō te tradēt. Audi q̄ſo vocē dn̄i quā F
ego loquor ad te: ⁊ bn̄ tibi erit: ⁊ viuet
aīa tua. Q₂ ſi nolueris egredi: iſte ē ſer
mo quē oſtēdit mihi dn̄s. Ecce oēs
mulieres q̄ remāſerūt in domo reg iu
da: educent̄ ad p̄ncipes regis babylo
nis: ⁊ ipſe dicēt: Seduxerūt te: ⁊ p̄ualu
erūt aduerſū te viri pacifici tui: demer
ſerūt te in ceno et i lubrico pedes tuos
⁊ receſſerūt a te. Et oēs vxores tue et fi
lij tui educent̄ ad chaldeos: et nō effu
gies man⁹ eoꝝ: ſ₃ i manu regis baby
lonis capieris: et ciuitatē hāc cōburet
igni. Dixit ꝫ ſedechias ad hieremiam.
Null⁹ ſciet v̄ba hec: et nō morieris. Si G

aūt audierint pncipes qꝛ locutus ſū te
cū: ⁊ venerint ad te: ⁊ dixerit tibi: indi
ca nob qd locut⁹ ſis cū rege ne celes ⁊
nō te īterficiem⁹ ⁊ qd locut⁹ ē tecū rex:
dices ad eoſ. Proſtraui ego pces meas
corā rege: ne me reduci iuberet in do-
mū ionathā et ibi morerer. Uenerūt ḡ
oēs pncipes ad hieremiā: ⁊ interroga-
uerūt eū. Et locut⁹ ē eis iux oia vba q
pcepat ei rex. Et ceſſauerūt ab eo. Ni-
hil eīm fuerat auditū. Māſit ꝟo hiere-
mias ī veſtibulo carcer9 vſq ad diē q
capta ē hierl'm. Et factū eſt vt capere-
tur hieruſalem. XXXIX
A Anno nono ſedechie reg9 iuda
I.52.a mēſe decimo venit nabuchodo
4.Re.25.a noſor rex babylonis et ois exercit⁹ ei⁹
ad hierl'm et obſidebāt eā. Undecimo
aūt anno ſedechie mēſe qrto qnta mē
ſis: apta eſt ciuitas: et ingreſſi ſūt oēs
pncipes regis babylonis et ſederūt in
porta media: neregel ſereſer ſemegar
nabuſarſathim rapſaces neregel ſere-
ſer rebmag: ⁊ oēs reliqui pncipes reg9
babylonis. Cūq vidiſſet eos ſedechias
rex iuda et oēs viri bellatores: fugerūt
⁊ egreſſi ſūt nocte d ciuitate p viā hor
ti regis et p portam q erat inter duos
B muros: ⁊ egreſſi ſūt ad viā deſerti. Per
ſecut⁹ ē aūt eos exercit⁹ chaldeoꝝ ⁊ cō
phenderūt ſedechiā in campo ſolitudi
nis hierichontine: et captū adduxerūt
ad nabuchodonoſor regē babylonis ī
reblatha q ē in terra emath: ⁊ locutus
ē ad eū iudicia. Et occidit rex babylo
nis filios ſedechie ī reblatha in oculis
ei⁹: et oēs nobiles iuda occidit rex ba
bylōis. Oculos qz ſedechie eruit: ⁊ vin
xit eū cōpedibus vt ducerēt in babylo
nem. Domū qz reg9 ⁊ domū vulgi ſuc
cenderūt chaldei igni: et murū hierl'm
C ſubuerterūt. Et reliqs pp'li q reman-
ſerāt in ciuitate: ⁊ pfugos q trāſfuge
rāt ad eū ⁊ ſupfluos vulgi q remāſerāt
trāſtulit nabuzardan magiſter militū
ī babylonē: ⁊ d plebe pauperū q nihil
penit⁹ habebāt: ⁊ dimiſit nabuzardan
magiſter militie ī ?ra iuda: ⁊ dedit eis
vineas ⁊ ciſternas in die illa. Precepe
rat āt nabuchodonoſor rex babylonis
d hieremia: nabuzardan mgro militū
dicēs: Tolle illū: ⁊ pone ſup eū oclos
tuos nihilq ei mali facias: ſz vt volue
rit ſic facies ei. Miſit ḡ nabuzardā pn
ceps militie ⁊ nabu ⁊ ſeſbā et rapſaces
⁊ neregel ⁊ ſereſer ⁊ rebmag ⁊ oēs opti
mates reg9 babylōis miſerūt et tulerūt D
hieremiā d veſtibulo carceris: ⁊ tradi-
derūt eū godolie filio aicham filij ſa-
phan vt ītraret ī domū ⁊ habitaret in
pp'lo. Ad hieremiā āt fact⁹ fuerat ſmo
dñi cū clauſus eēt ī veſtibulo carcer9:
dicēs: Uade ⁊ dic abdemelech ethiopi
dicēs. Hec dicit dñs exercituū de⁹ iſrl'.
Ecce ego inducā ſmōes meos ſup ciui
tatē hāc ī malū ⁊ nō ī bonū: ⁊ erūt in
cōſpectu tuo ī die illa: ⁊ liberabo te in
die illa ait dñs. Et nō trader9 ī man⁹
viroꝝ qs tu formidas: ſz erués libera-
bo te ⁊ gladio nō cades: ſz erit tibi aīa
tua ī ſalutē: qꝛ ī me habuiſti fiduciam
Sermo q fact⁹ ē ait dñs. XL B
ad hieremiā a dño poſtq dimiſ I.4
ſus ē a nabuzardan mgro mili
tie de rama qn tulit eū vinctū catenis
ī medio oīm q migrabāt de hierl'm et
iuda: ⁊ ducebāt in babylonē. Tollēs
ḡ pnceps militie hieremiā dixit ad eū.
Dñs de⁹ tu⁹ locut⁹ ē malū ſup locum
iſtū: et adduxit ⁊ fecit dñs ſicut locut⁹
ē: qꝛ peccaſtis dño et nō audiſtis vocē
ei⁹: et fact⁹ eſt vob ſmo hic. Nūc ḡ ec-
ce ſolui te hodie de catenis q ſūt ī ma
nib⁹ tuis. Si placet tibi vt venias me-
cū in babylonē veni ⁊ ponam oculos
meos ſup te. Si aūt diſplicet tibi veni
re mecū in babylonē: reſide. Ecce ois
terra ī pſpectu tuo eſt. Quo elegeris ⁊ q B
placuerit tibi vt vadas: illuc pge: ⁊ me
cū noli venire: ſz habita apd godoliā
filiū aicham filij ſaphan quē ppoſuit
rex babylonis ciuitatib⁹ iude. Habita
ḡ cū eo in medio pp'li: vel qcunq pla-
cuerit tibi vt vadas: vade. Dedit qz ei
magiſter militie cibaria ⁊ munuſcula
⁊ dimiſit eū. Uenit aūt hieremias ad
godoliā filiū aicham ī maſphat: et ha-
bitauit cū eo in medio pp'li q relictus
fuerat ī terra. Cūq audiſſent oēs pnci
pes exercit⁹ q diſperſi fuerāt p regiōes
ipi ⁊ ſocij eoꝝ qp pfeciſſet rex babylo-
nis godoliā filiū aicham terre: ⁊ qp cō-
mēdaſſet ei viros ⁊ mulieres ⁊ puulos
et de paupib⁹ terre q nō fuerāt trāſla-
ti in babylonē: venerūt ad godoliā in
maſphat ⁊ hiſmael fili⁹ nathanie ⁊ io
hānan fili⁹ caree ⁊ ionathan et ſareas C
fili⁹ thenometh et filij offi q erant de

nethophati et iechonias filiꝰ maachati ipſi ⁊ viri eorū. Et iurauit eis godolias filiꝰ aichā filiꝫ ſaphan ⁊ comitibꝰ
.f eorū dicēs: ‖ Nolite timere ſuire chaldeis. Habitate ī terra et ſuite regi babylonis: ⁊ bñ erit vob̄. Ecce ego habito in maſphath: vt reſpōdeam p̄cepto chaldeorū q̄ mittunt ad nos. Uos āt colligite vindemiā et meſſem ⁊ oleū et cōdite in vaſis vr̄is: ⁊ manete ī vrbibꝰ vr̄is q̄s tenetis. Sꝫ et oēs iudei q̄ erāt in moab: et in finibꝰ āmon ⁊ ī idumea et in vniuerſis regionibꝰ: audito q̄ dediſſet rex babylonis reliq̄as in iudea et q̄ p̄poſuiſſet ſup eos godoliā filiū aichā filiꝫ ſaphan: reūſi ſūt inquā oēs iudei de vniūſis locis ad q̄ ꝓfugerāt:
D et venerūt in terrā iuda ad godoliā in maſphath et collegerūt vinū ⁊ meſſem multā nimis. Iohānan aūt filiꝰ caree et oēs p̄ncipes exercitus q̄ diſperſi fuerāt in regionibꝰ: venerūt ad godoliā in maſphath: ⁊ dixerūt ei: Scito q̄ bahalis rex filiorū āmon miſit hiſmael filiū nathanie ꝑcutere aiam tuā. Et nō credidit eis godolias filiꝰ aicham. Iohānan aūt filiꝰ caree dixit ad godoliā ſeorſū in maſphat loquēs. Ibo ⁊ ꝑcutiā hiſmael filiū nathanie nullo ſciēte ne iterficiat aiam tuā et diſſipent oēs iudei q̄ cōgregati ſūt ad te: ⁊ peribunt reliq̄e iuda. Et ait godolias filiꝰ aichā ad iohānā filiū caree. Noli facere verbū h̄. Falſum eñ tu loq̄ris d̄ hiſmael.

XLI

A Et factū eſt in mēſe ſeptimo: venit hiſmael filiꝰ nathanie filiꝫ eliſama d̄ ſemine regali ⁊ optimas regꝭ: ⁊ decē viri cuꝫ eo ad godoliā filiū aicham in maſphat: et comederūt ibi panes ſimul in maſphath. Surrexit āt hiſmael filiꝰ nathanie et decē viri q̄ cū eo erāt ⁊ ꝑcuſſerūt godoliā filiū aicham filiꝫ ſaphan gladio: et iterfecerunt eū quē p̄fecerat rex babylonis terre. Omnes q̄ꝫ iudeos qui erāt cū godolia in maſphath ⁊ chaldeos qui repti ſūt ibi et viros bellatores ꝑcuſſit hiſmael. Secūdo aūt die poſtq̄ occiderat godoliā nullo adhuc ſciēte: venerūt viri de ſychem et de ſylo et de ſamaria octogīta viri raſi barba ⁊ ſciſſis veſtibus et ſqualentes ⁊ munera et thus habebāt ī manu vt offerrēt ī do-
B mo dn̄i. Egreſſus ḡ hiſmael filiꝰ nathanie in occurſū eorū de maſphath: incedens et plorās ibat. Cū aūt occurriſſet eis: dixit ad eos: Uenite ad godoliā filiū aicham. Qui cū veniſſent ad mediū ciuitatis: iterfecit eos hiſmael filiꝰ nathanie circa mediū laci ipſe et viri qui erāt cū eo. Decē autē viri repti ſūt iter eos: q̄ dixerunt ad hiſmael. Noli occidere nos: q̄ꝛ habemꝰ theſauros ī agro frumēti ⁊ hordei ⁊ olei ⁊ mellis. Et ceſſauit: ⁊ nō iterfecit eos cū fratribꝰ ſuis. Lacus aūt in quem ꝓiecerat hiſmael oīa cadauera virorū q̄s ꝑcuſſit ꝓpter godoliā: ipſe eſt quē fecit rex aſa ꝓpter baaſa regē iſrl̄. Ipm̄ repleuit hiſmael filiꝰ nathanie occiſis. Et captiuas du- C
xit hiſmael oēs reliq̄as p̄p̄li q̄ erāt in maſphath filias regis et vniuerſū populū q̄ remāſerant in maſphath: q̄s cō mēdauerat nabuzardā p̄nceps militie godolie filio aicham. Et cepit eos hiſmael filiꝰ nathanie: et abijt vt trāſiret ad filios āmon. Audiuit aūt iohānan filiꝰ caree et oēs p̄ncipes bellatorū q̄ erāt cū eo omne malū q̄d fecerat hiſmael filiꝰ nathanie ⁊ aſſūptꝭ vniuerſis viris ꝓfecti ſūt vt bellarent aduerſū hiſmaelē filiū nathanie: ⁊ inuenerūt euꝫ ad aq̄s multas q̄ ſūt in gabaon. Cūq̄ vidiſſet oīs p̄p̄ls q̄ erat cū hiſmael: iohānan filiū caree ⁊ vniuerſos p̄ncipes bellatorū q̄ erāt cū eo: letati ſūt. Et reuerſus eſt oīs p̄p̄ls quē ceperat hiſmael in maſphath: reuerſuſq̄ abijt ad iohānan filiū caree. Hiſmael aūt filiꝰ na- D
thanie fugit cū octo viris a facie iohānan: ⁊ abijt ad filios āmon. Tulit ḡ iohānan filiꝰ caree et oēs p̄ncipes bellatorū qui erāt cū eo: vniuerſas reliq̄as vulgi quas reduxerāt ab hiſmael filio nathanie de maſphath: poſtq̄ ꝑcuſſit godoliā filiū aicham fortes viros ad p̄liū: ⁊ mulieres et pueros et eunuchos q̄s reduxerat de gabaon: ⁊ abierūt ⁊ ſederūt ꝑegrināntes in chanaan q̄ eſt iuxta bethleem vt ꝑgerēt et introirent egyptum a facie chaldeorū. Timebāt eñ eos: q̄ꝛ ꝑcuſſerat hiſmael filiꝰ nathanie godoliā filiū aichā quē p̄poſuerat rex babylonis in terra iuda.

XLII

Et acceſſerūt oēs principes bel- A
latorū et iohānan filius caree: ⁊ iezonias filius ozie et reliquū vulgus a paruo vſq̄ ad magnuꝫ: dixe-

f.21.a. et rũtꝗ ad hieremiã ꝓphetã‖Cadat ora-
57.d tio nr̃a in ↄſpectu tuo ꝛ ora ꝑ nob̃ ad
dñm tuuꝫ ꝓ vniũſis reliquijs iſtis:qꝛ
derelicti ſum⁹pauci de plurib⁹ ſicͣ ocu-
li tui nos intuẽt :ꝛ annũciet nob̃ dñs
de⁹tu⁹ viam ꝑ quã pgam⁹:ꝛ verbũ qđ
faciam⁹. Dixit autẽ ad eos hieremias
ꝓpħa: Audiui . Ecce ego oro ad dñm
deuꝫ vr̃m ſm verba vr̃a :oẽ verbũ qđ-
cũꝗ rñderit mihi indicabo vob̃ nec ce
labo vos ꝗcꝗ. Et illi dixerũt ad hiere
miã: Sit dñs iter nos teſtis veritatis
et fidei:ſi nõ iux̃ oẽ verbũ in q̃ miſerit
te dñs de⁹ tu⁹ad nos: ſic faciem⁹: ſiue
B bonũ ẽ ſiue malũ. Uoci dñi dei nr̃i ad
quẽ mittim⁹ te obediem⁹: vt bñ ſit no
bis cũ audierim⁹ vocẽ dñi dei nr̃i. Cũ
aũt cõpleti eſſent decem dies :factũ eſt
verbũ dñi ad hieremiã. Uocauitꝗ io-
hãnan filiũ caree ꝛ oẽs ꝑncipes bella-
torũ q̃ erãt cũ eo ꝛ vniuerſũ ꝓłm a mi
nimo vſꝗ ad magnũ : et dixit ad eos:
Hec dicit dñs de⁹ iſrł ad quẽ miſiſtis
me: vt ꝓſternerẽ ꝑces vr̃as i cõſpectu
ei⁹. Si q̇eſcẽtes mãſeritꝛ in terra hac:
edificabo vos et nõ deſtruã :plãtabo ꝛ
nõ euellã. Jam eñ placat⁹ ſũ ſuꝑ ma-
lo qđ feci vob̃. Nolite timere a facie re
gis babylonis quẽ vos pauidi formi-
datis. Nolite metuere eũ dicit dñs qꝛ
vobiſcũ ſum ego vt ſaluos vos faciã et
eruã đ manu eius:et dabo vob̃ miſeri
C cordias ꝛ miſereboꝛ veſtri:et habitare
vos faciã i terra vr̃a. Si aũt dixeritis
vos:nõ habitabim⁹in t̃ra iſta:nec au-
diem⁹vocẽ dñi dei nr̃i dicẽtes:neq̃ꝗ:
ſꝫ ad t̃rã egypti ꝑgem⁹ vbi nõ videbi-
mus bellũ:ꝛ clãgorẽ tube nõ audiem⁹
et famẽ nõ ſuſtinebim⁹ :et ibi habita-
bim⁹: ꝓꝑ h̃ nũc audire vbũ dñi reliq̇e
iuda. Hec dicit dñs de⁹exercituũ deus
iſrł. Si poſueritꝛ faciẽ vr̃am vt ingre-
diamini egyptũ et itraueritꝛ vt ibi ha
biretꝛ:gladi⁹quem vos formidatꝛ :ibi
cõꝑhẽdet vos i t̃ra egypti:et fames ꝑ
q̃ eſtis ſolliciti adherebit vob̃ i egypto
et ibi moriemi. Oẽſꝗ viri q̃ poſuerint
faciẽ ſuã vt ingrediãt̃ egyptũ vt habi
tent ibi:moriẽt̃ gladio ꝛ fame ꝛ peſte.
Null⁹ de eis remanebit: nec effugiet a
facie mali qđ ego afferã ſuꝑ eos: quia
D hec dicͭ dñs exercituũ:de⁹iſrł. Sicͭ con
flat⁹ ẽ furoꝛ me⁹et indignatio mea ſu-
per habitatores hierłm:ſic ↄflabit̃ in-

dignatio mea ſuꝑ vos cũ ingreſſi fueri
tis egyptũ:et eritis i iuſiurãdũ ꝛ i ſtu-
porẽ et i maledictũ et i opprobriũ:ꝛ ne
quaꝗ vltra videbitꝛ locũ iſtũ . Uerbũ
dñi ſuꝑ vos reliq̇e iuda . Nolite itrare
egyptũ . Sciẽtes ſcietꝛ qꝛ obteſtat⁹ ſũ
vob̃ hodie : qꝛ decepiſtis aïas veſtras.
Uos eñ miſiſtis me ad dñm deũ nr̃m
dicẽtes‖Ora ꝑ nob̃ ad dñm deũ nr̃m:
et iux̃ oĩa q̇cũꝗ dixerit tibi dñs deus
nr̃:ſic annũcia nob̃ et faciem⁹. Et an-
nũciaui vob̃ hodie:et nõ audiſtꝛ vocẽ
dñi dei vr̃i ſuꝑ vniũſis ꝑ q̃b⁹miſit me
ad vos. Nũc ğ ſciẽtes ſcietꝛ :qꝛ gladio
ꝛ fame ꝛ peſte moriemi in loco ad quẽ
voluiſtis intrare vt habitaretis ibi.

Factũ ẽ aũt cũ cõpleſ- ‖XLIII A
ſet hieremias loquens ad ꝓłm
vniũſos ſmones dñi dei eoꝝ ꝓ
q̃b⁹ miſerat eũ dñs deus eoꝝ ad illos
oĩa verba hec : dixit azarias filꝰ ozie ꝛ
iohannan fili⁹ caree et oẽs viri ſuꝑbi
dicẽtes ad hieremiã. Mendaciũ tu lo-
q̇ris. Nõ miſit te dñs de⁹ nr̃ dicẽs: ne
ingrediamini egyptũ vt habitetꝛ illic:
ſꝫ baruch fili⁹nerie incitat te adũſum B
nos vt tradat nos in man⁹ chaldeorũ
et iterficiat nos et traduci faciãt i ba-
bylonẽ. Et nõ audiuit iohãnan filius
caree et oẽs ꝑncipes bellatorũ et vni-
uerſus ꝓłs vocẽ dñi vt manerẽt i ter-
ra iuda:ſꝫ tollẽs iohãnan fili⁹caree et
vniuerſi ꝑncipes bellatoruꝫ :vniũſos
reliq̇aꝝ iuda q̃ reuerſi fuerãt đ cũctis
gẽtib⁹ad q̃s fuerãt añ diſperſi vt habi C
tarẽt in terra iuda‖viros ꝛ mulieres ꝛ f.4
puulos et filias regis et oẽm aĩaꝫ quã
reliq̇rat nabuzardan princeps militie
cũ godolia filio aicham filij ſaphan: ꝛ
hieremiã ꝓphetã et baruch filiũ nerie
et ingreſſi ſũt i terrã egypti :qꝛ nõ obe
dierũt voci dñi :et venerũt vſꝗ ad ta-
phnis. Et fact⁹ ẽ ſmo dñi ad hieremi-
am i taphnis dicens: Sume tibi lapi-
des grandes in manu tua et abſcõdes
eos i cripta q̃ ẽ ſub muro lateritio in
porta dom⁹ pharaonis in taphnis cer
nẽtib⁹virꝛ iudeis:ꝛ dices ad eos. Hec D
dicit dñs exercituum:de⁹iſrł. Ecce ego
mittã ꝛ aſſumã nabuchodonoſoꝛ regẽ
babylonis ſeruũ meũ :et ponã thronũ
ei⁹ ſuꝑ lapides iſtos q̃s abſcõdi et ſta-
tuet ſoliũ ſuũ ſuꝑ eos. Ueniensꝗ ꝑcu-
tiet t̃rã egypti q̃s i mortẽ i mortẽ:ꝛ q̃s

in captiuitatē ī captiuitatē: ꝛ q̄s ī gla
dio in gladio. Et ſuccēdet ignē ī delu
bris deoꝝ egypti ꝛ cōburet ea ꝛ capti-
uos ducet illos. Et amicietꝛ terra egy-
pti ſicut amicitur paſtor pallio ſuo: et
egredietꝛ inde ī pace. Et ꝯteret ſtatuas
dom⁹ ſolis q̄ ſunt ī terra egypti ꝛ delu-
bra deoꝝ egypti cōburet igni.
A Verbū qđ factū ē ad XLIIII
hieremiā: ꝛ ad oēs iudeos qui
habitabāt ī terra egypti habitātes in
magdalo ꝛ ī taphnis et ī memphis et ī
t'ra phatures dicēs: Hec dicit dñs exer
cituū de⁹ iſrł. Vos vidiſtis oē malum
iſtud qđ adduxi ſuꝑ hierłm ꝛ ſuꝑ oēs
vrbes iuda: et ecce deſerte ſūt hodie: et
nō ē in eis habitator ꝓpter maliciam
quā fecerūt vt me ad iracūdiā ꝓuoca-
rēt: et irēt et ſacrificarēt et colerēt de-
os alienos q̄s neſciebāt et illi et vos ꝛ
pr̄es vr̄i. Et miſi ad vos oēs ſuos me
os ꝓphetas de nocte cōſurgēs: mittēſ
q; et dicēs: Nolite facere v'bū abomi-
nationis huiuſcemōi. Et nō audierūt:
nec inclinauerūt aurē ſuā vt cōuerte-
rentꝛ a malis ſuis ꝛ nō ſacrificarēt dijs
B alienis. Et ꝯflata ē indignatio mea et
furor me⁹: et ſuccēſa eſt ī ciuitatib⁹ iu-
da et ī plateis hierłm: et verſe ſunt ī ſo
litudinē et vaſtitatē ſcḋm diē hanc. Et
nunc hec dicit dñs exercituū de⁹ iſrł.
Quare vos facitꝭ malū grande ꝯ aīas
vr̄as vt intereat ex vobis vir ꝛ mulier
paruulus ꝛ lactēs đ medio iude: nec re-
linquatꝛ vob̄ q̄cq; reſiduū: ꝓuocantes
me in oꝑib⁹ manuū vr̄aꝝ ſacrificādo
dijs alienis ī terra egypti ī quā egreſſi
eſtis vt habitetꝭ ibi: ꝛ diſpereatꝭ: ꝛ ſitꝭ
in maledictionē ꝛ in oppꝛobriū cūctis
gentib⁹ terre? Nunq̄d obliti eſtis mala
patrū vr̄oꝝ et mala regū iuda et mala
vxoꝝ eoꝝ et mala vr̄a et mala vxoꝝ ve
ſtrarū q̄ fecerūt ī terra iuda ꝛ in regio-
C nib⁹ hierłm? Nō ſunt mūdati vſq; ad
diē hāc ꝛ nō timuerūt ꝛ nō ambulaue
rūt in lege dñi et ī p̄ceptis meis q̄ dedi
corā vobis ꝛ coram patrib⁹ vr̄is. Ideo
p.b hec dicit dñs exercituū de⁹ iſrł. ‖ Ecce
ego ponā faciē meā in vob̄ in malū: et
diſperdā oēm iudā. Et aſſumā reliq̄as
iude q̄ poſuerūt facies ſuas vt ingrede
rentꝛ terrā egypti ꝛ habitarēt ibi: ꝛ cō
ſumentꝛ oēs ī terra egypti: et cadēt in
gladio et ī fame. Cōſumentꝛ a minimo

vſq; ad maximū: ī fame et gladio mo-
rietꝛ: ꝛ erūt ī iuſiurādū et in miraculū
et ī maledictionē et ī oppꝛobriū. Et vi
ſitabo ſuꝑ habitatores terre egypti: ſi-
cut viſitaui hierłm: ī gladio et fame et
peſte: et nō erit q̄ effugiat et ſit reſidu⁹ D
đ reliquijs iudeoꝝ q̄ vadūt vt ꝑegri-
nentꝛ ī terra egypti ꝛ reuertantꝛ in ter-
rā iuda: ad quā ipi eleuāt aīas ſuas vt
reuertantꝛ et habitēt ibi. Nō reuertētꝛ
niſi q̄ fugerint. Reſpōderūt aūt hiere-
mie oēs viri ſciētes ꝙ ſacrificarēt vxo
res eoꝝ dijs alienis et vniuerſe mulie
res q̄ꝝ ſtabat multitudo grādis: ꝛ oīs
pp̄ls habitantiū ī terra egypti ī phatu
res dicētes: Sermonē quē locut⁹ es ad
nos in noīe dñi nō audiem⁹ ex te: ſꝫ fa-
cientes faciem⁹ oē verbū qđ egredietꝛ
de ore nr̄o: vt ſacrificem⁹ regine celi et
libem⁹ ei libamina: ſicut fecim⁹ nos et
pr̄es nr̄i: reges nr̄i et p̄ncipes nr̄i in vr
bibus iuda ꝛ in plateis hierłm: ꝛ ſatu
rati ſum⁹ panib⁹ ꝛ bn̄ nob̄ erat: malū
q; nō vidim⁹. Ex eo aūt tp̄e q̄ ceſſaui- E
mus ſacrificare regine celi et libare ei
libamina: indiguim⁹ oīb⁹: et gladio et
fame cōſūpti ſum⁹. ‖ Qꝫ ſi nō ſacrifica- g.7.b
mus regine celi: ꝛ libam⁹ ei libamina:
nūq̄d ſine viris nr̄is faciem⁹ ei placen
tas ad colendū eā: et libamia ad libā-
dū? Et dixit hieremias ad oēm pp̄lm:
aduerſū viros et aduerſū mulieres et
aduerſū vniuerſā plebē q̄ rn̄derant et
verbū dicēs: Nūq̄d nō ſacrificiū qđ ſa
crificaſtis ī ciuitatib⁹ iuda ꝛ ī plateis
hierłm: vos ꝛ pr̄es vr̄i: reges vr̄i ꝛ p̄n-
cipes vr̄i et pp̄ls terre: hoꝝ recordat⁹
ē dñs ꝛ aſcēdit ſuꝑ cor ei⁹? Et nō pote
rat dñs vltra portare ꝓpter maliciam
ſtudioꝝ vr̄oꝝ: et ꝓpter abominatiōes
q̄s feciſtis: ꝛ facta eſt terra vr̄a in deſo
lationē et ī ſtuporē et in maledictū eo
ꝙ nō ſit habitator: ſicut ē dies hec. Pro F
pterea ꝙ ſacrificaueritꝭ idolis ꝛ pecca
ueritꝭ dño: et nō audieritꝭ vocē dñi et
ī lege et ī p̄ceptis et in teſtimonijs ei⁹
nō ambulaueritꝭ: idcirco euenetꝛ vob̄
mala hec: ſicut ē dies hec. Dixit aūt hie
remias ad oēm pp̄lm: et ad vniuerſas
mulieres. Audite v'bū dñi oīs iuda q̄
eſtis ī terra egypti. Hec inq̄t dñs exer-
cituū de⁹ iſrł dicēs: Vos et vxores vr̄e
locuti eſtis ore vr̄o: et manib⁹ vr̄is im
pleſtis: dicētes: Faciam⁹ vota nr̄a que

voui mꝰ vt ſacrificemꝰ regine celi ⁊ libe
mus ei libamina. Impleſt? opa vr̃a: et
ope ꝑpetraſtis ea. Ideo audite verbum
dñi oĩs iuda q̃ habitat? in ꝑra egypti.
Geñ. 22. 8 ‖Ecce ego iuraui in noĩe meo magno:
ait dñs: q2 neq̃ꝗ vltra vocabiꝛ nomẽ
meũ ex ore oĩs viri iudei dicẽt?: viuit
E dñs deꝰ in oĩ ꝑra egypti. Ecce ego vigi
labo ſup eos ĩ malũ ⁊ nõ ĩ bonũ: ⁊ con
ſumenꝛ oẽs viri iuda q̃ ſũt ĩ terra egy
pti gladio ⁊ fame donec penitꝰ ꝯſumã
tur. Et q̃ fugerint gladiũ: reuertenꝛ ꝺ
terra egypti in terrã iuda viri pauci: ⁊
ſcient oẽs reliq̃e iuda ingredietiũ ter
rã egypti vt habitẽt ibi: cuiꝰ ſmo com
pleaꝛ meꝰ: an illoꝝ. Et h̃ vobis ſignũ
ait dñs ꝙ viſitem ego ſup vos in loco
iſto: vt ſciatis q2 vere cõplebunꝛ ſmo
nes mei ꝯ vos in malũ. Hec dicit dñs:
Ecce ego tradã pharaonẽ ephree regẽ
egypti in manu inimicoꝝ eiꝰ ⁊ in ma
nu q̃rentiũ aiam illiꝰ: ſicut tradidi ſe
dechiã regẽ iuda ĩ manu nabuchodo
noſor regis babylonis inimici ſui ⁊ q̃
rentis aiam eius. XLV
A Verbũ qđ locutꝰ ẽ hieremias ꝓ
pheta ad baruch filiũ nerie cũ
ſcripſiſſet ꝟba hec in libro ex ore hiere
mie: anno q̃rto ioachim filij ioſie reg?
iuda dicẽs. Hec dicit dñs deus iſrꝉ ad
te baruch. Dixiſti: Ue miſero mihi qm̃
addidit dñs dolorẽ dolori meo. Labo
raui in gemitu meo: et requiẽ nõ inue
B ni. Hec dicit dñs. Sic dices ad eũ: Ec
ce q̃s edificaui ego deſtruo: ⁊ q̃s plãta
ui ego euello: ⁊ vniuerſã terrã hãc. Et
tu q̃ris tibi grãdia? Noli q̃rere: q2 ecce
ego adducã malum ſup oẽm carnẽ ait
dñs: ⁊ dabo tibi aiã tuã ĩ ſalutẽ ĩ oībꝰ
loc? ad q̃cũq̃ ꝑrexeris. XLVI
A Quod factũ ẽ verbũ dñi ad hie
remiã ꝓphetã ꝯ gẽtes. Ad egy
ptũ: aduſũ exercitũ pharaonis nechao
regis egypti: q̃ erat iuxta fluuiũ eufra
ten in charchamis quẽ ꝑcuſſit nabu
chodonoſor rex babylonis in q̃rto an
no ioachim filij ioſie reg? iuda. Prepa
rate ſcutũ ⁊ clypeũ ⁊ ꝓcedite ad bellũ.
Iũgite eq̃s: ⁊ aſcẽdite eq̃tes: ſtate ĩ ga
leis: polite lãceas: induite vos loricis.
Quid igiꝛ? Uidi ĩpos pauidos ⁊ terga
vertẽtes: fortes eoꝝ ceſos. Fugerũt cõ
B citi: nec reſpexerũt. Terror vndiq̃ ait
dñs. Nõ fugiet velox: nec ſaluari ſe pu

tet fortis. Ad aquilonẽ iuxta flumen
eufraten victi ſũt ⁊ ruerũt. Quis ẽ iſte
q̃ q̃ſi flumen aſcẽdit: ⁊ veluti fluuioꝝ
intumeſcũt gurgites eiꝰ? Egyptꝰ flumi
nis inſtar aſcendit: ⁊ velut flumia mo
uebunꝛ fluctꝰ eiꝰ. ⁊ dicet: Aſcẽdẽs ope
riã terrã: perdã ciuitatẽ ⁊ habitatores
eiꝰ. Aſcẽdite eq̃s et exultate ĩ curribꝰ:
et ꝓcedãt fortes ethiopie ⁊ libye tenẽ
tes ſcutũ: ⁊ lydij arripiẽtes et iaciẽtes
ſagittas. Dies ãt ille dñi dei exercituũ C
dies vltiõis: vt ſumat vindictã de ini
micis ſuis. Deuorabit gladiꝰ ⁊ ſatura
biꝛ. ⁊ inebriabiꝛ ſãguine eorũ. Victi
ma eñ dñi exercituũ in terra aq̃lonis
iuꝝ flumen eufraten. Aſcẽde ĩ galaad:
⁊ tolle reſinã ꝟgo filia egypti. Fruſtra
multiplicas medicamina: ſanitas nõ
erit tibi. Audierunt gẽtes ignominiã
tuã: ⁊ vlulatꝰ tuꝰ repleuit terrã. Quia
fortis impegit in fortẽ ⁊ ambo pariter
cõciderũt. Uerbũ qđ locutꝰ eſt dñs ad D
hieremiã ꝓphetã ſup eo ꝙ vẽturꝰ eẽt
nabuchodonoſor rex babylonis ⁊ per
cuſſurꝰ ꝑrã egypti. Annũciate egypto:
et auditũ facite in magdalo ⁊ reſonet
in mẽphis: ⁊ in taphnis dicite: Sta et
ꝑpara te: q2 deuorabit gladiꝰ ea q̃ per
circuitũ tuũ ſunt. Quare cõputruit for
tis tuꝰ? Nõ ſtetit: qm̃ dñs ſubuertit eũ.
Multiplicauit ruẽtes: ceciditq̃ vir ad
ꝓximũ ſuũ. Et dicẽt: Surge: ⁊ reuerta
mur ad ꝑplm nr̃m et ad terrã natiuita
tis nr̃e a facie gladij columbe. Uocate
nomẽ pharaonis regis egypti: tumul
tũ adduxit tp̃s. Uiuo ego inq̃t rex: do E
minꝰ exercituũ nomẽ eiꝰ: qm̃ ſicut tha
bor in mõtibꝰ et ſicut carmelꝰ in mari
veniet. Uaſa trãſmigrationis fac tibi
habitatrix filia egypti: q2 mẽphis ĩ ſo
litudine erit ⁊ deſereꝛ: ⁊ inhabitabilis
erit. Uitula eligans atq̃ formoſa egy
ptus: ſtimulator ab aq̃lone veniet ei.
Mercẽnarij q̃3 eiꝰ q̃ ꝟſabãꝛ in medio
eiꝰ: q̃ſi vituli ſaginati ꝟſi ſũt ⁊ fugerũt
ſiꝛ: nec ſtare potuerũt: q2 dies iterfecti
onis eoꝝ venit ſup eos: tp̃s viſitatiõis
eoꝝ. Uox eiꝰ q̃ſi eris ſonabit: qm̃ cũ ex F
ercitu ꝓperabũt: ⁊ cũ ſecuribꝰ veniẽt ei.
Quaſi cedẽtes ligna ſucciderũt ſaltuꝫ
eiꝰ ait dñs q̃ ſupputari nõ põt. Multi
plicati ſũt ſup locuſtas: ⁊ nõ ẽ eis nu
merꝰ. Cõfuſa ẽ filia egypti: ⁊ tradita ĩ
manꝰ ꝑpli aq̃lonis dicĩ dñs exercituũ:

de⁹ iſrl̃. Ecce ego viſitabo ſup̲ tumultū
alexādrie ⁊ ſup̲ egyptū ⁊ ſup̲ deos ei⁹ ⁊
ſup̲ reges ei⁹ ⁊ ſup̲ pharaonē ⁊ ſup̲ oēs
q̄ ꝯfidūt in eo: ⁊ dabo eos ī man⁹ q̄ren
tiū aīaꝫ eoꝝ: ⁊ in man⁹ nabuchodono-
ſor regis babylōis ⁊ ī man⁹ ſuoꝝ ei⁹.
B Et p⁹ hec habitabit ſic̄ dieb⁹ p̄ſtinis
.b ait dn̄s‖ Et tu ne timeas ſue meus ia-
.a cob: ⁊ ne paueas iſrael. Quia ecce ego
ſaluū te faciā d̄ longinq̊: ⁊ ſemē tuū de
t̄ra captiuitatꝭ tue. Et reuertet iacob et
requieſcet ⁊ ꝓſperabit: ⁊ nō erit q̄ exter-
reat eū. Et tu noli timere ſue meus ia
cob ait dn̄s: q2 tecū ego ſū: q2 ego ꝯſu-
mā cūctas gētes ad q̄s eieci te. Te v̓o
nō ꝯſumā: ſꝫ caſtigabo te ī iudicio: nec
A q̄ſi inocēti parcā tibi. ¶ XLVII
Quod factū ē v̓bū dn̄i ad hiere-
miā ꝓpħaꝫ ꝯ paleſtinos: anq̄ꝫ p̲
cuteret pharao gazā. Hec dic̄ dn̄s: Ec-
B ce aq̄ aſcēdēt ab aquilone: ⁊ erunt q̄ſi
torrēs īundās: ⁊ opient terraꝫ ⁊ pleni-
tudinē ei⁹: vrbē ⁊ habitatorē eius. Cla
mabūt hoīes ⁊ vlulabūt oēs habitato
res t̄re a ſtrepitu pōpe armoꝝ ⁊ bella-
torū eius a cōmotiōe q̄drigarū eius et
C multitudīe rotarū illi⁹. Nō reſpexerūt
p̄res filios manib⁹ diſſolutꝭ: ꝓ aduen
tu diei ī q̄ vaſtabunt oēs philiſtijm et
diſſipabit tyrus ⁊ ſidon cū oīb⁹ reliq̄s
auxilijs ſuis. Depopulat⁹ ē eñ dn̄s pa
leſtinos: reliq̄s inſule cappadocie. Ue
nit caluitiū ſup̲ gazā: ꝯticuit aſcalon:
D ⁊ reliq̄e vallis eaꝝ. Uſq̄ꝫ q̄ ꝯcideris? O
mucro dn̄i: vſq̄ꝫ q̄ nō q̄eſces? Ingrede-
re ī vaginā tuā: refrigerare ⁊ ſile. Quō
q̄eſcet: cū dn̄s p̄cepit ei: aduſus aſcalo
nē et aduerſū maritimas ei⁹ regiones:
ibiq̄ꝫ condixerit illi. ¶ XLVIII
A a D moab. Hec dic̄ dn̄s exercitu-
um deus iſrl̃. Ue ſup̲ nabo: q2ñ
vaſtata ē ⁊ ꝯfuſa. Capta ē cariathiarī:
2 ꝯfuſa ē fortis ⁊ tremuit. Nō ē vltra ex
ultatio ī moab: ꝯ eſebon cogitauerūt
malū. Uenite et diſperdam⁹ eā de gēte
Ergo ſilēs ꝯticeſces ſequeturq̄ꝫ te gla-
3 dius. Uox clamoris d̄ oronaim vaſti-
4 tas ⁊ ꝯtritio magna. Cōtrita ē moab:
5 annūciate clamorē paruulis ei⁹. Per
aſcēſum eñ luith plorās aſcēdet ī fle-
tu: q2ñ in deſcēſu oronaim hoſtes vlu
6 latū ꝯtritiōis audierūt. Fugite: ſalua-
.a te aīas v̄ras‖ et eritꝭ q̄ſi mirice ī deſer-
A 7 to. Pro eñ q2 habuiſti fiduciā ī muni-
tionib⁹ tuis ⁊ ī theſaurꝭ tuis: tu q̄ꝫ ca-
pieris. Et ibit chamos ī trāſmigratio-
8 nē: ſacerdotes ei⁹ ⁊ p̄ncipes ei⁹ ſil̃. Et
veniet p̄do ad oēm vrbē: ⁊ vrbs nulla
ſaluabit. Et pibūt valles ⁊ diſſipabūt
9 campeſtria: q2ñ dixit dn̄s: Date florem
moab: q2 florens egredietur et ciuitates
10 ei⁹ deſerte erūt ⁊ inhabitabiles. Male
dict⁹ q̄ facit opus dn̄i fraudulenter: et
maledict⁹ q̄ ꝓhibet gladium ſuū a ſan corruptionem
11 guine. Fertilis fuit moab ab adoleſcē- a peccato.
tia ſua: ⁊ requieuit ī fecib⁹ ſuis. Nec trāſ
fuſus ē de vaſe in vas: ⁊ in trāſmigra-
tionē nō abijt. Idcirco p̲māſit guſtus
eius in eo: ⁊ odor ei⁹ non eſt īmutat⁹.
12 Propterea ecce dies veniūt dicit dn̄s ⁊
mittā ei ordinatores ⁊ ſtratores lagū-
culaꝝ et ſternēt eū: ⁊ vaſa ei⁹ exhauri- C
13 ent ⁊ lagunculas eoꝝ collidēt‖ Et con 3. Re. 12. g
fundet moab a chamos ſicut cōfuſa ē
dom⁹ iſrl̃ a bethel in q̄ habebat fiduci
14 am. Quō dicitꝭ: fortes ſum⁹: ⁊ viri ro-
15 buſti ad p̄liādū? Uaſtata ē moab ⁊ ci-
uitates illi⁹ ſuccēderūt: et electi iuue-
nes ei⁹ deſcēderūt ī occiſionē ait rex:
16 dn̄s exercituū nomē ei⁹. Prope ē inte
ritus moab vt veniat: ⁊ malū ei⁹ velo-
17 citer accurret nimis. Cōſolami eū oēs
q̄ eſtis ī circūitu ei⁹: ⁊ vniuerſi q̄ ſcitis
nomē ei⁹. dicite: Quō confracta ē v̓ga
18 fortꝭ: bacul⁹ glīoſus? Deſcende de glo-
ria ⁊ ſede in ſiti habitatio filie dibon:
q2ñ vaſtator moab aſcēdet ad te: diſſi-
19 pabit munitiōes tuas. In via ſta: ⁊ ꝓ-
ſpice habitatio aroer. Interroga fugien
20 tē: ⁊ ei q̄ euaſit. Dic q̄d accidit? Confu
ſus ē moab q2ñ vict⁹ eſt. Ululate ⁊ cla D
mate: annunciate in arnon: q2ñ vaſta-
21 ta ē moab: ⁊ iudiciū venit ad terrā cā-
peſtrem ſup̲ elon et ſup̲ iaſa et ſup̲ me-
22 phat et ſup̲ dibon et ſup̲ nabo ⁊ ſuper
23 domū deblathaim ⁊ ſup̲ cariathaim et
24 ſup̲ bethgamul ⁊ ſup̲ bethmaon ⁊ ſup̲
cariotħ ⁊ ſup̲ boſra: et ſup̲ oēs ciuita-
tes terre moab q̄ longe ⁊ ꝓpe ſūt. Ab-
25 ſciſſū ē cornu moab: et brachiū ei⁹ con-
26 tritū eſt ait dn̄s. Inebriate eū: q2ñ ꝯtra
dn̄m erect⁹ ē. Et allidet manū moab ī
vomitu ſuo: ⁊ erit in deriſum etiā ip̄e.
27 Fuit eñ ī deriſū tibi iſrl̃: q̄ſi iter fures
reperiſſes eum. Propter verba ḡ tua q̄
aduerſū illū locut⁹ es: captiu⁹ ducerꝭ.
28 Relinq̄te ciuitates et habitate ī petra
habitatores moab: ⁊ eſtote q̄ſi colūba

Esa.16.b nidificās ī ſūmo oꝛe foꝛamis‖ Audiui
mus ſupbiam moab. Supbꝰ eſt valde.
Sublimitatē eiꝰ et arrogātiā ⁊ ſupbiā
⁊ altitudinē coꝛdiſ eiꝰ ego ſcio ait dñs
Jactantiā eiꝰ eo ꝙ nō ſit iux eā virtus
eiꝰ: nec iuxta qđ poterat conata ſit fa-
cere. Ideo ſup moab eiulabo et ad
moab vniuerſā clamabo: ad viros mu
ri fictilis lamētātes. De planctu iazer
ploꝛabo tibi vinea ſabama. Propagi-
nes tue trāſierunt mare: vſqꝫ ad mare
iazer puenerūt. Sup meſſem tuā ⁊ vin
Esa.16.c demiā tuā pđo irruit‖ Ablata eſt leti-
cia: ⁊ exultatio đ carmelo et đ tra mo-
ab: et vinū đ toꝛcularibꝰ ſuſtuli. Neqꝫ
calcatoꝛ vue ſolitū celeuma cātabit
De clamoꝛe eſebon vſqꝫ eleale et iaſa
dederūt vocē ſuā a ſegoꝛ vſqꝫ ad oꝛo-
naim vitulā cōternantē: aq̄ ꝟo nēꝛim
F peſſime erūt Et auferā đ moab ait dñs
offerentē in excelſis: ⁊ ſacrificātē dijs
eiꝰ. Propterea coꝛ meū ad moab q̄ſi ti
bia eris reſonabit: et coꝛ meū ad viros
muri fictilis dabit ſonitum tibiaꝝ: q2
Esa.15.a plꝰ fecit ꝙ̄ potuit: idcirco pierūt‖ Omne
enī caput caluitiū ⁊ oñis barba raſa
erit. In cūctis manibꝰ colligatio: ⁊ ſup
oē doꝛſū ciliciū. Et ſup oia tecta mo-
ab et ī plateis eiꝰ oīs plāctꝰ: qm̄ ꝯtriui
moab ſicut vas inutile ait dñs. Quō vi
cta ē ⁊ vlulauerūt? Quō deiecit ceruicē
moab ⁊ ꝯfuſus ē? Eritqꝫ moab in deri
ſu: ⁊ ī exemplū oibꝰ ī circūitu ſuo. Hec
dicit dñs: Ecce q̄ſi aq̄la volabit: et ex-
tēdet alas ſuas ad moab. Capta eſt ca-
rioth: et munitiōes cōphenſe ſunt. Et
G erit coꝛ foꝛtiū moab ī die illa ſicut coꝛ
mulierꝭ parturiētis. Et ceſſabit moab
Esa.24.c eſſe pplꝫ: qm̄ ꝯ dñm gl'iatꝰ ē‖ Pauoꝛ ⁊
fouea ⁊ laqueꝰ ſup te o habitatoꝛ mo-
ab ait dñs. Qui fugerit a facie pauoꝛꝭ
cadet ī foueā: ⁊ q̄ ꝯſcēderit đ fouea ca-
pietur laqueo. Adducam enī ſup moab
ānū viſitatiōis eoꝝ ait dñs. In vmbꝛa
eſebō ſteterūt đ laqo fugiētes: q2 ignis
egreſſus ē đ eſebō: ⁊ flāma đ medio ſe-
on: ⁊ deuoꝛauit ptē moab ⁊ ꝟticē fili-
oꝝ tumultꝰ. Ve tibi moab. Periſti po
pule chamos: q2 cōphēſi ſūt filij tui. ⁊
filie tue ī captiuitatē. Et ꝯūtā captiui
tatē moab ī nouiſſimis diebꝰ ait dñs:
Hucuſqꝫ iudicia moab. XLIX
A Ad filios āmon. Hec dicit dñs:
Nūq̄d nō filij ſūt iſrl': aut heres
nō ē ei? Cur igiꝛ hereditate poſſidebit
melchō gad: ⁊ pplꝰ eiꝰ ī vrbibꝰ eiꝰ habi
tauit? Ido ecce dies veniūt in te dicit
dñs: ⁊ auditū faciā ſup rabbath filioꝝ
āmon fremitū plij. Et erit ī tumulū diſ
ſipata: filieqꝫ eiꝰ igni ſuccēdent: ⁊ poſſi
debit iſrl' poſſeſſoꝛes ſuos ait dñs. Vlu
la eſebon: qm̄ vaſtata ē hai. Clamate fi
lie rabba: accīgite vos ciliciīs. Plāgi-
te et circūite p ſepes: qm̄ melchon in
trāſmigratiōe ducetur: ſacerdotes eiꝰ et
pncipes eiꝰ ſil'. Quid gloꝛiarꝭ in valli-
bus? Defluxit vallis tua filia delicata:
q̄ ꝯfidebas ī theſaurꝭ tuis: ⁊ dicebas:
Quis veniat ad me? Ecce ego inducā B
ſup te terroꝛē ait dñs deꝰ exercituū ab
oibꝰ q̄ ſūt ī circūitu tuo: ⁊ diſpgemini
ſinguli a ꝯſpectu vr̄o: nec erit q̄ ꝯgre-
get fugientes. Et pꝰ hec reūti faciā fu
giētes ⁊ captiuos filioꝝ āmon ait dñs
Ad idumeā. Hec dicit dñs exercituū.
Nūq̄d nō vltra ē ſapiē ī theman? Pe-
rijt ꝯſiliū a filijs. Inutilis facta ē ſapi
entia eoꝝ. Fugite ⁊ terga ꝟtite: deſcen
dite in voꝛaginē habitatoꝛes dedan:
qm̄ pditiōē eſau adduxi ſup eū: tps vi
ſitatiōis eiꝰ. Si vindemiatoꝛes eiꝰ ve-
niſſent ſup te: non reliq̄ſſent racemū: ſi
fures ī nocte rapuiſſent ꝙ ſufficeret ſi-
bi. Ego ꝟo diſcooperui eſau: reuelaui
abſcōdita eiꝰ ⁊ celari nō poterit Vaſta
tū ē ſemē eiꝰ ⁊ fratres eiꝰ ⁊ vicini eius C
⁊ non erit. Relinq̄ pullos tuos: ego fa
ciā vos viuere: ⁊ vidue tue in me ſpera
būt q2 hec dicit dñs: Ecce q̄bus nō erat
iudiciū vt biberēt calicem: bibētes bi
bēt: ⁊ tu q̄ſi inocēs relinq̄ris? Nō eris
innocēs: ſed bibēs bibes. Quia p me-
metipſm iuraui dicit dñs: ꝙ in ſolitu-
dinē et in oppꝛobꝛiū et in deſertū et in
maledictionē erit boſra: ⁊ in oēs ciui-
tates eius erunt in ſolitudines ſempi
ternas‖ Auditū audiui a dño ⁊ legatꝰ Abd.
ad gētes miſſus ſū. Cōgregami ⁊ veni-
te cōtra eā: ⁊ cōſurgamꝰ in pliū. Ecce
enī paruulū dedi te in gentibꝰ: cōtem- Esa.
ptibilē inter hoīes‖ Arrogātia tua de-
cepit te ⁊ ſupbia coꝛdis tui: q̄ habitas D
ī cauernis petre: ⁊ appꝛehēdere niteris Abd.
altitudinē collis‖ Cū exaltauerꝭ q̄ſi aq̄ 1.51
la nidū tuū: inde detrahā te dicit dñs 8.18
Et erit idumea deſerta‖ Ois qui trāſi- c.
bit p eā ſtupebit: et ſibillabit ſup oēs
plagas eiꝰ: ſicut ſubuerſa eſt ſodoma ⁊

gomorra ⁊ vicine eiꝰ ait dñs. Nō habi
tabit ibi vir: ⁊ nō icolet eā filius hoīs.
Ecce q̄ſi leo aſcēdet de ſuꝑbia iorda-
nis ad pulchritudinē robuſtā: q2 ſubi
to currere faciā eū ad illā. Et q̇s erit
electꝰ quē ꝑponā ei? Quis ei ſiſis mei
Et q̇s ſuſtinebit me? Et q̇s eſt iſte pa-
ſtor q̇ reſiſtat vultui meo? Propterea
audite cōſiliū dñi qď inīt de edō: ⁊ co
gitatiōes eiꝰ q̄s cogitauit de habitato
E ribꝰ themā. Si nō deiecerint eos par-
uuli gregis niſi diſſipauerit cū eis ha-
bitaculū eoꝝ. A voce ruine eoꝝ cōmo
ta ē t̄ra: clamor in mari rubro auditꝰ
ē vocis eiꝰ. Ecce q̄ſi aquila aſcēdet: et
euolabit: ⁊ expādet alas ſuas ſuꝑ boſ-
rā. Et erit cor fortiū idumee ī die illa:
q̄ſi cor mulierꝭ parturientꝭ. Ad damaſ
cū. Cōfuſa ē emath ⁊ arphath: q2 audi
tū peſſimū audierūt. Turbati ſūt ī ma
ri: ꝑ ſollicitudine q̇eſcere non potuit.
Diſſoluta ē damaſcꝰ: verſa ē ī fugā tre
mor apꝑhēdit eā. Anguſtia ⁊ dolores
tenuerūt eā q̄ſi parturientē. Quō dere
liq̄rūt ciuitatē laudabilē: vrbē leticie
Ideo cadēt iuuenes eiꝰ ī plateis eiꝰ: ⁊
oēs viri ꝑliȷ̄ cōticeſcēt ī die illa ait do
minꝰ exercituū. Et ſuccēdā ignē ī mu
F ro damaſci ⁊ deuorabit menia bena-
dab. Ad cedar ⁊ ad regna aſor: q̇ ꝑcuſ
ſit nabuchodonoſor rex babylōis. Hec
dicit dñs. Surgite ⁊ aſcēdite ad cedar
⁊ vaſtate filios orientꝭ. Tabernacula
eoꝝ ⁊ greges eoꝝ capiēt: pelles eoꝝ et
oīa vaſa eoꝝ ⁊ camelos eoꝝ tollēt ſibi
⁊ vocabūt ſuꝑ eos formidinē ī circūi-
tu. Fugite: abite vehemēter: ī voragi-
nibꝰ ſedete q̇ habitatis aſor ait dñs.
Inīt em ɔ̃ vos nabuchodonoſor rex
babylonis ꝯſiliū: ⁊ cogitauit adūſus
vos vos cogitatiōes Cōſurgite ⁊ aſcē
dite ad gētē quietā ⁊ habitantē cōfi-
dēter ait dñs. Nō oſtia nec vectes eis:
ſoli habitāt. Et erūt cameli eoꝝ ī dire
ptionē: ⁊ multitudo iumētoꝝ in ꝑdā.
Et diſꝑgā eos ī oēm ventū q̇ ſūt attō
G ſi in comā: ⁊ ex oī cōfinio eoꝝ adducā
interitū ſuꝑ eos ait dñs. Et erit aſor
in habitaculū draconū: deſerta vſq3 ī
eternū. Nō manebit ibi vir: nec inco-
lat eā filiꝰ hoīs. Qď factū ē verbū dñi
ad hieremiā ꝓpham aduerſus elā ī ꝑn
cipio regni ſedechie regis iuda dicēs.
Hec dicit dñs exercituū. Ecce ego cō-
fringā arcū elā ⁊ ſumā fortitudinē eo
rū: ⁊ inducā ſuꝑ elam q̄ttuor ventos a
q̄ttuor plagis celi: ⁊ ventilabo eos in
oēs vētos iſtos: ⁊ nō erit gēs ad quā
nō ꝑueniāt ꝓfugi elā. Et pauere faciā
elam corā inimicis ſuis: ⁊ ī cōſpectu q̇
rentiū aīam eoꝝ. Et adducā ſuꝑ eos
malū: irā furoris mei dicͭ dñs. Et mit-
tā poſt eos gladiū donec cōſumā eos:
⁊ ponā ſoliū meū ī elā: ⁊ ꝑdā inde re-
ges ⁊ ꝑncipes ait dñs. In nouiſſimis
aūt diebꝰ reuerti faciā captiuos elam

Verbū qď locutꝰ ē dñs. L B
est dñs de babylone ⁊ de terra
chaldeoꝝ in manu hieremie ꝓ-
phete. Annūciate in gentibꝰ ⁊ auditū
facite. Leuate ſignū: predicate ⁊ nolite
celare. Dicite: Capta eſt babylon: cōfu Daň.5.e
ſus eſt bel: victꝰ eſt marodach. Cōfuſa
ſūt oīa ſculptilia eoꝝ: ſuꝑata ſūt idola
eoꝝ. Qm̄ aſcēdet ɔ̃ eā gens ab aq̇lone
que ponet terrā eiꝰ ī ſolitudinē ⁊ non
erit q̇ habitet ī ea ab hoīe vſq3 ad pe-
cus. Et moti ſūt: ⁊ abierūt. In diebus
illis ⁊ in tp̄e illo ait dñs: venient filiȷ̄
iſrl̄: ipſi ⁊ filiȷ̄ iuda ſimul. Ambulātes
⁊ flentes ꝓperabūt: ⁊ dñm deū ſuū q̇-
rent. In ſion interrogabūt viā: huc fa-
cies eoꝝ venient: ⁊ apponenť ad dñm
federe ſempiterno: qď nulla obliuione
delebiť. Grex ꝑditus factus ē populꝰ
meꝰ: paſtores eoꝝ ſeduxerūt eos: fece-
rūtq3 vagari in mōtibus. De mōte in B
collē trāſierūt: obliti ſunt cubilis ſui.
Oēs qui inuenerūt comederūt eos: et
hoſtes eoꝝ dixerūt: Nō peccauimꝰ pro
eo ꝙ peccauerūt dño decori iuſticie et
expectationi patrū eoꝝ dño. Recedite
de medio babylonis: de t̄ra chaldeoꝝ
egredimini: ⁊ eſtote q̄ſi hedi an̄ greges
Qm̄ ecce ego ſuſcitabo ⁊ adducā ī ba-
bylonē cōgregationē gētiū magnarū
de terra aq̇lonis: ⁊ ꝑparabunť aduer-
ſus eā: ⁊ inde capieť. Sagitta eius q̄ſi
viri fortis interfectoris: nō reuerteť va-
cua. Et erit chaldea in ꝑdā: oēs vaſtā-
tes eā replebūť ait dñs. Qm̄ exultatis
⁊ magna loq̇mini diripiētes heredita
tē meā: qm̄ effuſi eſtis ſicut vituli ſuꝑ
herbā: ⁊ mugiſtis ſicut tauri. Cōfuſa ē
mater vr̄a nimis: ⁊ adequata pulueri
q̇ genuit vos. Ecce nouiſſima erit ī gē
tibus: ⁊ deſerta inuia ⁊ arens. Ab ira C
dñi nō habitabiť: ſ3 redigeť tota ī ſo-

C litudinē. ‖ Oīs q̄ trāſibit p̄ babylonē
5.18.c.19.c ſtupebit: ⁊ ſibilabit ſup̄ vniuerſis pla-
et.49.c gis eiꝰ. Preparami ꝯ babylonē p̄ cir-
cuitū Oēs q̄ tēditis arcū debellate eā
nō parcatis iaculis: q2 dn̄o peccauit.
Clamate aduerſus eā. Ubiq3 dedit ma
nū. Ceciderūt fundamēta eiꝰ: deſtructi
ſūt muri eiꝰ: qm̄ vltio dn̄i ē. Ultionē
accipite de ea. Sicut fec̄ facite ei. Diſ-
p̄dite ſatorē de babylone: ⁊ tenētē fal-
cē i tp̄e meſſis a facie gladij columbe.
Unuſq̄ſq3 ad p̄p̄lm ſuū ꝯuertet: ⁊ ſingu
li ad t̄rā ſuā fugiēt. Grex diſp̄ſus iſrl:
4.Reg.18.c leones eiecerūt eū. Primꝰ comedit eū
rex aſſur: iſte nouiſſimꝰ exoſſauit eū na
buchodonoſor rex babylōis. Propterea
hec dicit dn̄s exercituū deus iſrl. Ecce
ego viſitabo regē babylōis ⁊ t̄rā eiꝰ ſi
cut viſitaui regē aſſur: ⁊ reducam iſrl
ad habitaculū ſuū. Et paſcet carmelꝰ
D ⁊ baſan: ⁊ i mōte effraim ⁊ i galaad ſa
turabit aīa eiꝰ. In diebꝰ illis ⁊ i tp̄e il
lo ait dn̄s: q̄ret iniquitas iſrl: ⁊ nō erit
⁊ pctm̄ iuda ⁊ nō inuenietur: qm̄ p̄piti
us ero eis q̄s reliq̄ro. Sup̄ t̄rā dn̄anti
um aſcēde: ⁊ ſup̄ habitatores eiꝰ viſi-
ta. Diſſipa ⁊ interfice q̄ poſt eos ſunt ait
dn̄s: ⁊ fac iuxta oīa q̄ p̄cepi tibi. Uox
belli i t̄ra: ⁊ ꝯtritio magna. Quō ꝯfra-
ctꝰ eſt ⁊ ꝯtritꝰ malleꝰ vniūſe t̄re? Quō
verſa ē in deſertū babylon i gētibꝰ? Il
laqueaui te ⁊ capta es babylō ⁊ neſcie
bas: iuēta es ⁊ app̄hēſa: qm̄ dn̄m p̄uo
caſti. Apuit dn̄s theſaurū ſuū ⁊ p̄tu-
lit vaſa ire ſue: qm̄ opꝰ ē dn̄o deo exer
cituū i t̄ra chaldeoꝝ. Uenite ad eā ab
extremis finibꝰ: aperite vt exeāt q̄ cō-
E culcēt eā. Tollite d̄ via lapides ⁊ redi
gite i aceruos: ⁊ iterficite eā: nec ſit q̄c
q̄ reliquū. Diſſipate vniuerſos fortes
eiꝰ: deſcēdāt i occiſionē. Ue eis q2 ve-
nit dies eoꝝ tp̄s viſitatiōis eoꝝ. Uox
fugentiū ⁊ eoꝝ q̄ euaſerūt de t̄ra ba-
bylonis: vt ānūciēt i ſion vltionē dn̄i
dei nr̄i: vltionē tēpli eiꝰ. Annūciate i
babylonē plurimis oībꝰ q̄ tēdūt arcū
Cōſiſtite adūſus eā p̄ gyrum: ⁊ nullus
euadat. Reddite ei ſm̄ opꝰ ſuū: iuxta
oīa q̄ fecit: facite illi: q2 ꝯ dn̄m erecta ē
aduerſū ſc̄tm̄ iſrl. Idcirco cadēt iuue-
nes eiꝰ i plateis eiꝰ: ⁊ oēs viri bellato-
res eiꝰ ꝯticeſcēt i die illa ait dn̄s. Ec-
ce ego ad te ſup̄be dicit dn̄s deꝰ exerci
tuū: q2 veniet dies tuꝰ tp̄s viſitatiōis
tue. Et cadet ſup̄bus ⁊ corruet: ⁊ non
erit q̄ ſuſcitet eū. Et ſuccēdā ignē in
vrbibꝰ eiꝰ: ⁊ deuorabit oīa in circūitu
eiꝰ. Hec dicit dn̄s exercituū. Calūniā
ſuſtinēt filij iſrl ⁊ filij iuda ſimul. Oēs F
q̄ ceperūt eos tenent: nolūt dimittere
eos. Redēptor eoꝝ fortis: dn̄s exercitu
um nomē eiꝰ. Iudicio defēdet cām eo
rū: vt exterreat t̄rā ⁊ cōmoueat hitato-
res babylōis. Gladiꝰ ad chaldeos ait
dn̄s: ⁊ ad habitatores babylonis ⁊ ad
p̄ncipes ⁊ ad ſapientes eiꝰ. Gladiꝰ ad
diuinos eiꝰ: q̄ ſtulti erūt. Gladiꝰ ad for
tes illiꝰ q̄ timebūt. Gladiꝰ ad eq̄s eiꝰ ⁊
ad currꝰ eiꝰ: ⁊ ad oē vulgꝰ qd̄ ē in me
dio eiꝰ: ⁊ erūt q̄ſi mulieres. Gladiꝰ ad
theſauros eiꝰ q̄ diripient. Siccitas ſu
p̄ aq̄s eiꝰ erit ⁊ areſcēt: q2 t̄ra ſculptil
um ē: ⁊ i portētꝫ gloriant. Propterea
habitabūt dracones cū fatuis ficarijs
⁊ habitabūt i ea ſtrutiōes. Et nō inha
bitabit vltra vſq3 i ſempiternū: nec ex
truet vſq3 ad generationē ⁊ generatio
nē. ‖ Sicut ſubuertit dn̄s ſodomā ⁊ go Geñ
morrā ⁊ vicinas eiꝰ: ait dn̄s. Nō habi
tabit ibi vir: ⁊ nō icolet eā filiꝰ hoīs.
Ecce p̄p̄ls veniet ab aq̄lone ⁊ gēs ma- G
gna: ⁊ reges multi ꝯſurgēt a finibꝰ ter
re Arcū ⁊ ſcutū app̄hēdēt: crudeles ſt
⁊ miſericordeſ. Uox eoꝝ q̄ſi mare ſona
bit: ⁊ ſup̄ eq̄s aſcēdēt ſicut vir parꝰ ad
p̄liū ꝯ te filia babylō. Audiuit rex ba-
bylonis famā eoꝝ: ⁊ diſſolute ſūt ma-
nꝰ eiꝰ. Anguſtia app̄hēdit eū: dolor q̄-
ſi parturientē. Ecce q̄ſi leo aſcēdet de
ſup̄bia iordanis ad pulchritudinē ro-
buſtā: q2 ſubito currere faciā eū ad il-
lā. Et q̄s erit electus quē p̄ponam ei?
Quis ei ſimilis mei: ⁊ q̄s ſuſtinebit me?
‖ Et q̄s ē iſte paſtor qui reſiſtat vultui Iob
meo? Propterea audite ꝯſiliu3 dn̄i qd̄
mēte cōcepit adūſū babylonē: ⁊ cogi-
tatiōes eiꝰ q̄s cogitauit ſup̄ t̄rā chal-
deoꝝ. Niſi detraxerint eos p̄uuli gre-
gū: niſi diſſipatū fuerit cū ip̄is habita
culū eoꝝ. A voce captiuitatꝫ babylōis
cōmota ē terra: ⁊ clamor iter gētes au
H Ec dicit dn̄s: Ecce ‖ ditꝰ ē. LI
ego ſuſcitabo ſup̄ babylonē et A
ſup̄ habitatores eius q̄ cor ſuū
leuauerūt: ꝯ me q̄ſi ventū peſtilentē: ⁊
mittā i babylonē vētilatores ⁊ vētila
būt eā. Et demolient t̄rā eiꝰ: qm̄ vene
rūt ſup̄ eā vndiq3 i die afflictionis eiꝰ

Nõ tendat q̃ tẽdit arcũ ſuũ: ⁊ nõ aſcẽ-
det loꝛicatꝰ. Nolite parcere iuuenibꝰ
eiꝰ: interficite oẽm maliciã eiꝰ. Et ca-
dẽt iterfecti in ṫra chaldeoꝝ: ⁊ vulne
rati ĩ regionibꝰ eiꝰ. Qm̃ nõ fuit vidua
tus iſrł ⁊ iuda a dño deo ſuo dño exer
cituũ. Terra aũt eoꝝ repleta ẽ delicto a
ſc̃to iſrł. Fugite de medio babylonis
vt ſaluet vnuſq̇ſq; aiam ſuã. Nolite ta
cere ſuꝑ iniq̃tatẽ eiꝰ: qm̃ tp̃s vltionis
eiꝰ ẽ a dño: viciſſitudinẽ ip̃e retribuet
ei. Calix aureꝰ babylõ ĩ manu dñi iebꝛi
ans oẽm ṫrã. De vino eiꝰ biberũt gen
.c tes ⁊ ideo cõmote ſũt. ‖ Subito cecidit
.b babylon ⁊ ꝯtrita ẽ. Ululate ſuꝑ eã: tol
lite reſinã ad doloꝛẽ eiꝰ ſi foꝛte ſanet̃.
Curauimꝰ babylonẽ: ⁊ nõ eſt ſanata.
Derelinq̃mꝰ eã: ⁊ eamꝰ vnuſq̇ſq; ĩ ṫrã
ſuã. Qm̃ ꝑuenit vſq; ad celos iudiciũ
B eiꝰ: ⁊ eleuatũ ẽ vſq; ad nubes. Protu-
lit dñs iuſticias nr̃as: venite ⁊ narre-
mꝰ in ſion opꝰ dñi dei nr̃i. Acuite ſa-
gittas ⁊ iplete pharetras. Suſcitauit
dñs ſpm̃ regũ medoꝝ: ⁊ ꝯ babylonem
mẽs eiꝰ ẽ vt ꝑdat eã. Qm̃ vltio dñi ẽ
vltio tẽpli ſui. Suꝑ muros babylõis
leuate ſignũ: augete cuſtodiã. Leuate
cuſtodes: p̃parate iſidias: q2 cogitauit
dñs ⁊ fecit quecũq; locutꝰ ẽ ꝯ habita-
toꝛes babylõis. Que habitas ſuꝑ aq̃s
multas locuplex ĩ theſauris: venit fi-
.c nis tuꝰ pedalis p̃ciſiõis tue. ‖ Jurauit
dñs exercituũ ꝑ aiam ſuã: qm̃ replebo
te hoibꝰ q̃ſi bꝛuco: ⁊ ſuꝑ te celeuma cã
.b tabit̃. ‖ Qui fecit ṫrã in foꝛtitudĩe ſua
⁊ p̃parauit oꝛbẽ ĩ ſapia ſua: ⁊ pꝛudẽtia
ſua extẽdit celos. Dante eo vocẽ mul-
tiplicant̃ aq̃ in celo. Qui leuat nubes
ab extremo ṫre: fulgura ĩ pluuiã fecit: et
ꝓduxit vẽtos de theſauris ſuis. Stul
tꝰ factꝰ ẽ oĩs hõ a ſcientia: cõfuſus eſt
oĩs cõflatoꝛ ĩ ſculptili q2 mẽdax ẽ cõ-
flatio eiꝰ: nec ẽ ſp̃us in eis. Uana ſunt
opa ⁊ riſu digna: ĩ tp̃e viſitatiõis ſue
ꝑibũt. Nõ ſicut hec ꝑs iacob: q2 q̇ fecit
oĩa ipſe ẽ: ⁊ iſrł ſceptrũ hereditat̄ eiꝰ
C dñs exercituũ nomen eiꝰ. Collidis tu
mihi vaſa belli: ⁊ ego collidã in te gẽ-
tes: ⁊ diſꝑdã in te regna. Et collidam
in te equũ ⁊ equitem eiꝰ: ⁊ collidã ĩ te
currũ ⁊ aſcẽſoꝛẽ eiꝰ: ⁊ collidã ĩ te virũ
et mulierẽ. Et collidã ĩ te ſenẽ ⁊ pueꝝ
⁊ collidã ĩ te iuuenẽ ⁊ virginẽ. Et col
lidã ĩ te paſtoꝛẽ ⁊ gregẽ eiꝰ: ⁊ collidã ĩ
te agricolã ⁊ iugales eiꝰ. Et collidã ĩ
te duces ⁊ magiſtratꝰ: ⁊ reddã babylõi
⁊ cũctꝭ hitatoꝛibꝰ chaldee oẽ malũ ſuũ
qd̃ fecerũt ĩ ſion ĩ ocuł vr̃is: ait dñs. Ec
ce ego ad te mõs peſtifer ait dñs: q̇ coꝛ
rũpis vniũſã ṫrã. Et extẽdã manũ meã
ſuꝑ te: ⁊ euoluã te de petris: ⁊ dabo te
ĩ mõtẽ cõbuſtiõis. Et nõ tollẽt de te
lapidẽ ĩ angulũ: ⁊ lapidẽ ĩ fũdamento
ſ; ꝑditꝰ ĩ eternũ eris: ait dñs. Leuate ſi
gnũ in ṫra: clãgite buccina ĩ mõtibꝰ.
Sc̃tificate ſuꝑ eã gẽtes: annũciate ꝯ
illã regibꝰ ararath mẽni ⁊ aſcenez: nu
merate ꝯ eã tapſar. Adducite equũ q̃ſi
bꝛucũ aculeatũ. Sc̃tificate ꝯ eã gen-
tes: reges medie: duces eiꝰ: ⁊ vniũſos
magiſtratꝰ eiꝰ: cũctãq; ṫrã ꝑtãtis eiꝰ.
Et cõmouebit̃ ṫra ⁊ ꝯturbabit̃: q2 eui
gilabit ꝯ babylonez cogitatio dñi vt
ponat ṫrã babylõis deſtã ⁊ inhabita
bilẽ. Ceſſauerũt foꝛtes babylonis a p̃-
lio: habitauerũt ĩ p̃ſidijs. Deuoꝛatũ ẽ D
robur eoꝝ: ⁊ facti ſũt q̃ſi mulieres. In
cẽſa ſũt tabnacula eiꝰ: ꝯtriti ſũt vecteſ
eiꝰ. Currẽs obuiã currẽti veniet: ⁊ nũ-
tius obuiꝰ nũciãti vt ãnũciẽt regi ba
bylõis q2 capta ẽ ciuitas eiꝰ a ſũmo vſ
q; ad ſũmũ: ⁊ vada p̃occupata ſũt ⁊ pa
ludes ĩcẽſe ſũt igni: ⁊ viri bellatoꝛes cõ
turbati ſũt. Quia hec dicit dñs exerci-
tuũ deꝰ iſrł. Filia babylõiſ q̃ſi area: tẽ
pꝰ triture eiꝰ. Adhuc modicũ ⁊ veniet
tp̃s meſſiõiſ eiꝰ. Comedit me: ⁊ deuoꝛa
uit me nabuchodonoſoꝛ rex babylõis
Reddidit me q̃ſi vias iane. Abſoꝛbuit
me q̃ſi draco: repleuit vẽtrẽ ſuũ teneri
tudine mea ⁊ eiecit me. Iniq̃tas adũ-
ſũ me: ⁊ caro mea ſuꝑ babylonẽ dicit
hitatio ſiõ: ⁊ ſãguis meꝰ ſuꝑ hitatoꝛes
chaldee dicit hierłm. Propterea hec dicit
dñs. Ecce ego iudicabo cãm tuã ⁊ vl-
ciſcar vltionẽ tuã. Et deſtrũ faciã ma-
re eiꝰ: ⁊ ſiccabo venã eiꝰ. Et erit baby-
lõ ĩ tumulos: hitatio dꝛaconũ: ſtupoꝛ ⁊
ſibilꝰ eo q̇ ñ ſit hitatoꝛ. Simul vt leo-
nes rugiẽt: excutiẽt comas veluti ca-
tuli leonũ. In caloꝛe eoꝝ ponã potꝰ eo E
rũ: ⁊ inebꝛiabo eos vt ſopiãt̃ ⁊ doꝛmiãt Dan. 5. a
ſõnũ ſẽpiṫnũ: ⁊ ñ ꝯſurgãt: dicit dñs. De
ducã eos q̃ſi agnos ad victimã: ⁊ q̃ſi
arietes cũ hedis. Quõ capta ẽ ſeſach: ⁊
cõp̃hẽſa ẽ inclyta vniũſe ṫre? Quõ fa-
cta ẽ ĩ ſtupoꝛẽ babylon inter gentes?
Aſcẽdit ſuꝑ babylonẽ mare: multitu

ſine fluctuū eiꝰ opata ē. Facte ſūt ci-
uitates eiꝰ i ſtuporē: terra inhabitabi-
lis ⁊ deſerta: tra i q̄ nullꝰ habitet: nec
trāſiet p eā filiꝰ hois. Et viſitabo ſup
bel in babylone: ⁊ eĳciā qd̄ abſorbue-
rat de ore eiꝰ: ⁊ nō cōfluēt ad eā vltra
gentes. Siquidē ⁊ murꝰ babylōis cor
ruet. Egredimini de medio eiꝰ pplus
meus vt ſaluet vnuſqſq; aiam ſuā ab
ira furoris dn̄i. Et ne forte molleſcat
cor vr̄m: ⁊ timeatis auditū q̄ audiet i
terra. Et veniet in āno auditio: ⁊ poſt
hūc annū auditio ⁊ iniq̄tas in terra: ⁊
dn̄ator ſup dn̄atorē. Propterea ecce di
es veniūt: ⁊ viſitabo ſup ſculptilia ba
bylonis: ⁊ ois tra eiꝰ cōfundet: ⁊ vniū
F ſi interfecti eiꝰ cadēt in medio eiꝰ. Et
laudabūt ſup babylonē celi ⁊ terra et
oīa q̄ in eis ſunt: qr ab aq̄lone veniēt
ei pdones: ait dn̄s. Et quō fecit baby-
lon vt caderet occiſi in iſrl': ſic d babỳ
lone cadēt occiſi i vniūſa tra. Qui fu-
giſtis gladiū: venite: nolite ſtare. Re-
cordamini pcul dn̄i: ⁊ hierl'm aſcendat
ſup cor vr̄m. Cōfuſi ſumꝰ: qm̄ audiui-
mꝰ opprobriū. Operuit ignominia fa-
cies nr̄as: qr venerūt alieni ſup ſancti
ficationē domꝰ dn̄i. Propterea ecce di
es veniūt: ait dn̄s: ⁊ viſitabo ſup ſcul-
ptilia babylonis: ⁊ in oī tra eiꝰ mugi-
I.49.b et vulneratꝰ. Si aſcenderit babylon
i celū ⁊ firmauerit in excelſo robur ſu-
um: ad me venient vaſtatores eiꝰ: ait
dn̄s. Vox clamoris de babylone ⁊ cō-
tritio magna de tra chaldeoꝝ: qm̄ va
ſtauit dn̄s babylonē ⁊ pdidit ex ea vo
cē magnā: ⁊ ſonabūt fluctꝰ eoꝝ quaſi
aq̄ multe. Dedit ſonitū vox eoꝝ: qr ve-
nit ſup eā id eſt ſup babylonē pdo. Et
apphenſi ſūt fortes eiꝰ: ⁊ emarcuit ar-
cus eoꝝ: qr fortis vltor dn̄s reddēs re
tribuet. Et inebriabo pncipes eiꝰ ⁊ ſa
B pientes eiꝰ: duces eiꝰ ⁊ magiſtratꝰ eiꝰ
⁊ fortes eiꝰ. Et dormient ſomnū ſem-
Ps.75. piternū: ⁊ nō expgiſcent ait rex dn̄s ex-
ercituū nomē eiꝰ. Hec dicit dn̄s exerci
tuū. Murus babylonis ille latiſſimꝰ
ſuffuſione ſuffodiet: ⁊ porte eiꝰ excel-
ſe igne cōburent: ⁊ labores populorū
ad nihilū ⁊ gētiū: i ignē erūt: diſpibūt
Verbū qd̄ pcepit hieremias pphā ſa-
raie filio nerie filĳ maaſie cum pgeret
cū ſedechia rege in babylonē in anno
quarto regni eiꝰ. Saraias aūt erat pn

ceps pphetie. Et ſcripſit hieremias oē
malū qd̄ venturū erat ſup babylonē i
libro vno: oia verba hec q̄ ſcripta ſūt
ꝯ babylonē. Et dixit hieremias ad ſa-
raiam. Cū veneris in babylonē ⁊ vide
ris ⁊ legeris oīa verba hec: dices. Dn̄e
tu locutꝰ es ꝯ locū iſtū vt diſpderes eū
ne ſit q̄ in eo habitet ab hoie vſq; ad
pecus: ⁊ vt ſit ppetua ſolitudo. Cumq;
cōpleueris legere librū iſtū: ligabis ad
eū lapidē ⁊ pĳcies illū i mediū eufra-
ten. ⁊ dices. Sic ſubmerget babylon:
⁊ nō cōſurget a facie afflictionis quā
ego adduco ſup eā: ⁊ diſſoluet. Hucuſ-

Capitulum LII

Filius q; verba hieremie. LII
viginti ⁊ vnꝰ anni erat ſedechi 4.
as cū regnare cepiſſet: ⁊ vndeci 2.
annis regnauit i hierl'm. Et nomē ma
tris eiꝰ amithal: filia hieremie de lob-
na. Et fecit malū in oculis dn̄i iuxta
oia q̄ fecerat ioachī: qm̄ furor dn̄i erat
i hierl'm ⁊ in iuda vſq; q̄ pĳceret eos
a facie ſua. Et receſſit ſedechias a rege
babylonis. Factū ē aūt i anno nono E.3
regni eiꝰ i mēſe decimo: decima die mē 4.
ſis: venit nabuchodonoſor rex babylo
nis ipe ⁊ ois exercitꝰ eiꝰ aduerſus hie
ruſalē: ⁊ obſederūt eā: ⁊ edificauerūt ꝯ
eā munitiones i circuitu: ⁊ fuit ciui-
tas obſeſſa vſq; ad vndecimū annū re
gni ſedechie. Mēſe aūt q̄rto nona die D
menſis obtinuit fames ciuitatē: ⁊ nō
erāt alimenta pplo tre. Et dirupta eſt
ciuitas ⁊ oēs viri bellatores eiꝰ fuge-
rūt: exierūtq; de ciuitate nocte p viā
porte q̄ eſt int duos muros ⁊ ducit ad
hortū regis: chaldeis obſidētibꝰ vrbē
in gyro ⁊ abierūt p viā q̄ ducit in here
mū. Perſecutꝰ ē aūt chaldeoꝝ exerci-
tus regē: ⁊ apphēderūt ſedechiā in de-
ſerto qd̄ ē iuxta hiericho: ⁊ ois comitatꝰ
eiꝰ diffugit ab eo. Cūq; cōphendiſſēt
regē: adduxerūt eū ad regē babylonis
in reblata q̄ ē i tra emath: ⁊ locutꝰ eſt
ad eū iudicia. Et iugulauit rex baby-
lonis filios ſedechie i oculis eiꝰ: ſed ⁊
oēs pncipes iuda occidit i reblatha.
Et oculos ſedechie eruit: ⁊ vinxit eum C
cōpedibꝰ. Et adduxit eū rex babylōis
in babylonē ⁊ poſuit eū i domo carce
ris vſq; ad diē mortꝭ ſue. In menſe āt
q̄nto: decima mēſis: ipe ē annꝰ nonꝰ
decimꝰ nabuchodonoſor regis babylo
nis: venit nabuzardan pnceps militie

q̄ ſtabat corā rege babylonis in hierl'z
ꝛ incēdit domū dñi ꝛ domū regis ꝛ oēſ
dom⁹ hierl'm: ꝛ oēm domū magnā igne
cōbuſſit: ꝛ totū murū hierl'm ꝑ circūi-
tū deſtruxit cūct⁹ exercitus chaldeoꝝ
D q̄ erat cū magiſtro militie. De paupe-
rib⁹ aūt ppl'i ꝛ de reliquo vulgo qđ re-
māſerat in ciuitate ꝛ de ꝓfugis q̄ trāſ
fugerāt ad regē babylonis: ꝛ ceteros
de multitudine trāſtulit nabuzardan
ꝑnceps militie: de pauperib⁹ vero t're
reliq̄t nabuzardā ꝑnceps militie vini
tores ꝛ agricolas. Colūnas q̄z ereas q̄
erāt ī domo dñi ꝛ baſes ꝛ mare eneum
qđ erat ī domo dñi cōfregerūt chaldei:
ꝛ tulerūt oē es coꝝ ī babylonē. Et le-
betes ꝛ creagras ꝛ pſalteria ꝛ phialas
ꝛ mortariola ꝛ oīa vaſa erea q̄ in mi-
niſterio fuerāt: tulert: ꝛ hydrias ꝛ thy-
miamateria ꝛ vrceos ꝛ pelues ꝛ cāde-
E labra ꝛ mortaria et cyathos. Quotq̄t
aurea aurea: ꝛ q̄tq̄t argentea argētea.
Tulit magiſter militie colūnas duas
ꝛ mare vnū ꝛ vitulos duodecim ereos
q̄ erāt ſub baſibus: q̄s fecerat rex ſalo
mō in domo dñi. Nō erat pondus eris
oīm horū vaſoꝝ. De colūnis aūt: decē
ꝛ octo cubiti altitudinis erāt ī colūna
vna: ꝛ funiculus duodecī cubitoꝝ cir-
cūibat eā. Porro groſſitudo ei⁹ q̄ttu-
or digitoꝝ: ꝛ intrinſec⁹ caua erat: ꝛ ca-
pitella ſuꝑ vtraq̄ꝫ erea. Altitudo capi
telli vni⁹ q̄nq̄ꝫ cubitoꝝ: ꝛ retiacula ꝛ
ꝛ malogranata ſuꝑ coronā ī circūitu:
oīa enea. Et fuert malogranata nona
gintaſex depēdētia: ꝛ oīa malograna-
F ta cētū retiaculis circūdabāt Et tulit
magiſter militie saraiam ſacerdotē ꝑ-
mū ꝛ ſophoniā ſacerdotē ſecūdū: ꝛ treſ
cuſtodes veſtibuli. Et de ciuitate tulit
eunuchū vnū q̄ erat ꝑpoſit⁹ ſuꝑ viroſ
bellatores: ꝛ ſeptē viros de his q̄ vide
bāt faciē regis q̄ inuēti ſūt ī ciuitate:
ꝛ ſcribā ꝑncipē militū q̄ ꝓbabat tyro
nes: ꝛ ſexaginta viros de ppl'o t're q̄ in
uenti ſūt ī medio ciuitat'. Tulit autē
eos nabuzardā magiſter militie ꝛ dux
it eos ad regē babylonis ī reblata. Et
ꝑcuſſit eos rex babylonis: ꝛ interfecit
eos ī reblata ī t'ra emath. Et trāſlatus
ē iuda de t'ra ſua. Iſte ē ppl's quē trā-
G ſtulit nabuchodonoſor. In anno ſepti
mo: iudeos tria milia ꝛ viginti tres.
In āno octauodecimo nabuchodono

ſor trāſtulit d̄ hierl'm aīas octingētas
trigintaduas. In āno viceſimoctio na
buchodonoſor: trāſtulit nabuzardan
magiſter militie aīas iudeoꝝ ſeptingē
tas q̄dragintaq̄nq̄ꝫ. Oēs ꝫ aīe q̄ttuor
milia ſexcēte. Et factū ē ī triceſimoſe-
ptimo anno trāſmigratiōis ioachim
reg' iuda duodecio mēſe viceſimaq̄n-
ta menſis: eleuauit euilmerodach rex
babylonis: ipo āno regni ſui caput io
achim reg' iude: ꝛ eduxit eū de domo
carceris: ꝛ locut⁹ ē cū eo bona. Et po-
ſuit thronū ei⁹ ſuꝑ thronos regū qui
erāt poſt ſe ī babylone ꝛ mutauit veſti
mēta carceris ei⁹: ꝛ comedebat panē
corā eo ſemꝑ cūct' dieb⁹ vite ſue. Et
cibaria ei⁹ cibaria ꝑpetua dabāt ei a
rege babylōis ſtatuta ꝑ ſingulos dies:
vſq̄ꝫ ad diē mortis ſue cūct' dieb⁹ vi-
Incipiūt Threni id eſt la (te ei⁹.
mētatiōes hieremie q̄ cynoth hebrai-
(ce iſcribūt.

Et factū ē poſtq̄ꝫ
ī captiuitatē redactus eſt iſrl': ꝛ
hierl'm deſerta ē: ſedit hieremi-
as ꝓpheta flens ꝛ plāxit lamētatione
hac ī hierl'm: ꝛ amaro animo ſuſpirās
ꝛ eiulans dixit. Aleph. Cap. I

Quomodo ſedet A
ſola ciuitas plena ppl'o. Fa-
cta ē q̄ſi vidua dña gētiū: ꝑn
ceps ꝓuinciarū facta eſt ſub
tributo. Beth. Plorās plorauit ī no- Hiere. 13. c
cte: ꝛ lachryme ei⁹ ī maxillis ei⁹. Nō ē
q̄ cōſolet' eā: ex oībus charis ei⁹. Oēs
amici ei⁹ ſpreuerūt eā: ꝛ facti ſūt ei ini
mici. Gymel. Migrauit iudas ꝓpt' af-
flictionē et multitudinē ſeruitut'. Ha
bitauit inter gētes nec īuenit requiē.
Oēs ꝑſecutores ei⁹ apphēderūt eā in
ter anguſtias. Deleth. Uie ſion lugent B
eo q̄ꝫ nō ſint q̄ veniāt ad ſolēnitatem.
Oēs porte ei⁹ deſtructe ſacerdotes ei⁹
gemētes. Uirgines ei⁹ ſqualide: ꝛ ipa
oppreſſa amaritudine. He facti ſūt ho
ſtes ei⁹ ī capite: inimici ei⁹ locupleta-
ti ſūt: q̄r dñs locut⁹ ē ſuꝑ eā ꝓpt' mul-
titudinē iniq̄tatū ei⁹. Paruuli ei⁹ du-
cti ſūt ī captiuitatē: aū faciē tribulan
tis. Uau. Et egreſſus ē a filia ſion oīs
decor ei⁹. Facti ſunt ꝑncipes ei⁹ velut
arietes nō inueniētes paſcua: ꝛ abye-
rūt abſq̄ꝫ fortitudine aū faciē ſubſeq̄n
tis. Zai. Recordata ē hierl'm dieꝝ afflic C

ctionis ſue: ꝛ ꝑuaricatiõis oĩm deſide
rabiliũ ſuoꝝ q̄ habuerat a dieb⁹ anti
q̄s: cũ caderet ṗplˀs ei⁹ ĩ manu hoſtili: ꝛ
nõ eſſet auxiliator. Uiderũt eã hoſtes:
ꝛ deriſerũt ſabbata ei⁹. Heth. Pecca-
tũ peccauit hierlˀm: ꝓpterea ĩſtabilˀ fa-
cta ē. Oẽs q̄ glorificabãt eã ſpreuerũt
illã: q2 viderũt ignominiã ei⁹. Ipſa aũt
gemẽs ꝛ ꝯuerſa ē retrorſũ. Teth. Sor
des ei⁹ ĩ pedib⁹ ei⁹: nec recordata ē fi-
D nis ſui. Depoſita ē vehemẽter: nõ ha-
bẽs cõſolatorẽ. Uide dñe afflictionē
meã: qm̄ erect⁹ ē inimic⁹. Ioth. Manũ
ſuã miſit hoſtˀ ad oĩa deſiderabilia ei⁹
q2 vidit gẽtes ingreſſas ſãctuariũ ſuũ
de q̄b⁹ ꝓceꝑas ne intrarẽt ĩ eccłiam tu
am. Caph. Oĩs ṗplˀs ei⁹ gemẽs: ꝛ q̄rẽs
panẽ. Dederũt ꝓcioſa queq̃ ꝓ cibo: ad
refocillandã aĩam. Uide dñe ꝛ ꝯſidera
qm̄ facta ſũ vilis. Lamech. O vos oẽs
q̄ trãſitis ꝑ viã attẽdite ꝛ videte ſi eſt
dolor ſicut dolor meus. Qm̄ vindemia
uit me ꝛ locut⁹ eſt dñs: in die furoris
E ſui. Mẽ. De excelſo miſit ignẽ ĩ oſſib⁹
meis: ꝛ erudiuit me. Expãdit rete pedi
b⁹ meis: ꝯuertit me retrorſum. Poſuit
me deſolatã: tota die merore ꝯfectam.
Nun. Uigilauit iugũ iniq̄tatũ meaꝝ
ĩ manu ei⁹: ꝯuolute ſũt ꝛ ĩpoſite collo
meo. Infirmata eſt vĩt⁹ mea: dedit me
dñs ĩ manu d̄ q̄ nõ potero ſurgere. Sa
mech. Abſtulit oẽs magnificos meos
dñs de medio mei: vocauit adũſũ me
F tp̄s vt ꝯtereret electos meoſ. Torcular
calcauit dñs virgini filie iuda. Ayn.
Hiere. 14. c Idcirco ego plorãs ꝛ ocul⁹ me⁹ dedu
1. 2. f cẽs aq̄s: q2 lõge fact⁹ ē a me ꝯſolator
cõuertẽs aĩam meã. Facti ſũt filꝭ mei
ꝑditi: qm̄ inualuit inimic⁹. Phe. Ex-
pãdit ſyõ man⁹ ſuas: nõ ē q̄ cõſoletˀ eã
Mãdauit dñs adũſũ iacob ĩ circuitu
ei⁹ hoſtes ei⁹. Facta ē hierlˀm q̄ſi pol-
luta mẽſtruis iter eos. Sade. Iuſt⁹ ē
dñs: q2 os ei⁹ ad iracundiã ꝓuocauit
Audite obſecro vniuerſi ṗpˀli: ꝛ videte
dolorẽ meũ. Uirgines mee et iuuenes
G mei abierũt ĩ captiuitatẽ. Coph. Uoca
ui amicos meos: ꝛ ipĩ deceperunt me.
Sacerdotes mei: ꝛ ſenes mei ĩ vrbe cõ
ſũpti ſũt: q2 q̄ſierũt cibũ ſibi vt refocil
larẽt aĩas ſuas. Res. Uide dñe qm̄ tri-
bulor: ꝯturbat⁹ ē vẽter me⁹. Subuer-
ſũ ē cor meũ ĩ memetipſa qm̄ amaritu
dine plena ſũ. Foris interficit gladi⁹: et

domi mors ſimilis ē. Syn. Audierũt q2 i
gemiſco ego ꝛ nõ ē q̄ cõſoletˀ me. Oẽs
inimici mei audierũt malũ meũ: letati
ſũt qm̄ tu feciſti. Adduxiſti diẽ cõſola
tionis: ꝛ fiẽt ſiles mei. Thau. Ingredi
aˀ oẽ malũ eoꝝ corã te: ꝛ deuindemia
eos ſicut vindemiaſti me ꝓpter iniq̄-
tates meas. Multi eñ gemit⁹ mei: et
cor meũ merẽs. Aleph. II
Q Uomodo obtexit caligine ĩ fu-
rore ſuo dñs filiã ſion: ꝓiecit d̄
celo in t̃rã inclytã iſrˀł: ꝛ nõ ē recorda-
tus ſcabelli pedũ ſuoꝝ in die furoris
ſui. Beth. Precipitauit dñs nec pepcẽt
oĩa ſpecioſa iacob: deſtruxit in furore
ſuo munitiões virginis iuda: ꝛ deiecit
ĩ terrã: polluit regnũ ꝛ ꝑncipeſ ei⁹. Gy
mel. Cõfregit in ira furoris ſui oẽ cor-
nu iſrˀł: auertit retrorſũ dexteram ſuã a
facie inimici: ꝛ ſuccẽdit ĩ iacob q̄ſi ig-
nẽ flãme deuorãtis ĩ gyro. Deleth. Te
tẽdit arcũ ſuũ q̄ſi inimic⁹ firmauit dex
terã ſuã q̄ ſi hoſtis: ꝛ occidit oẽ qđ pul-
chrũ erat viſu ĩ tabernaculo filie ſion:
effudit q̄ſi ignẽ indignationẽ ſuã. He.
Fact⁹ ē dñs velut inimic⁹ ꝓcipitauit
iſrˀł. Precipitauit oĩa menia ei⁹ diſſipa
uit munitiones ei⁹ ꝛ repleuit ĩ filia iu
da humiliatũ ꝛ humiliatam. Uau. Et
diſſipauit q̄ſi hortũ tẽtoriũ ſuũ: demo
litus ē tabnaculũ ſuũ. Obliuioni tra
didit dñs ĩ ſion feſtiuitatẽ ꝛ ſabbatũ: ꝛ
ĩ opprobriũ ꝛ in indignationẽ furoris
ſui regẽ ꝛ ſacerdotẽ. Zay. Repulit dñs C
altare ſuũ: maledixit ſãctificatiõi ſue
tradidit ĩ manu inimici muros turri
um ei⁹. Uocẽ dederũt ĩ domo dñi: ſicˀ
ĩ die ſolenni. Heth. Cogitauit dñs diſ-
ſipare murũ filie ſion: tetẽdit funiculũ
ſuũ ꝛ nõ auertit manũ ſuã a ꝑditione.
Luxitq̃ antemurale: ꝛ mur⁹ parˀ diſ
ſipat⁹ ē. Teth. Defixe ſũt ĩ terra porte
ei⁹: ꝑdidit ꝛ cõtriuit vectes ei⁹: regem
ei⁹ ꝛ ꝑncipes ei⁹ ĩ gẽtib⁹. Nõ ē lex: ꝛ ꝓ
phete ei⁹ nõ inuenerũt viſionẽ a dño.
Ioth. Sederũt ĩ terra: cõticuerũt ſeneſ
filie ſion: cõſperſerũt cinere capita ſua
accincti ſũt ciliciis. Abiecerũt ĩ t̃ra ca D
pita ſua virgines hierlˀm. Caph. Defe-
cerũt p̄ lachrymis oculi mei cõturba-
ta ſũt viſcera mea. Effuſũ ē in t̃ra ie-
cur meũ ſup contritionẽ filie ṗpˀli mei
cũ deficeret puulus ꝛ lactẽs ĩ plateis
oppidi. Lameth. Matrib⁹ ſuis dixerũt

vbi ē triticū ⁊ vinū: cū deficerēt q̄ſi vulnerati i plateis ciuitatis: cū exhalarēt aīas ſuas i ſinu matrū ſuaꝝ. Mē. Cui cōparabo te: vel cui aſſimilabo te filia hierl'm? Cui exeq̄bo te ⁊ ꝯſolabor te vgo filia ſion? Magna ē ei velut mare cōtritio tua: q̄s medebit̄ tui? Nū. Prophete tui viderūt tibi falſa ⁊ ſtulta nec aperiebāt iniq̄tatē tuā: vt te ad pniaȝ ꝓuocarēt. Viderūt aūt tibi aſſūptiōes falſas ⁊ eiectiones. Samech. Plauſerūt ſup te manib⁹ oēs trāſeūtes p viā: ſibilauerūt ⁊ mouerūt capita ſua ſup filiā hierl'm. heccine ē vrbs dicētes pfecti decoris: gaudiū vniūſe fre? Ayn. Aperuerūt ſup te os ſuū oēs inimici tui: ſibilauerūt ⁊ fremuerūt dētib⁹ ſuis: ⁊ dixerūt: deuorabim⁹. En iſta ē dies quā expectabam⁹: inuenim⁹: vidim⁹. Phe. ‖ Fecit dñs q̄ cogitauit: cōpleuit ſmonē ſuū quē p̄cepat a dieb⁹ antiq̄s. Deſtruxit ⁊ nō pepcit: ⁊ letificauit ſup te iīmicū. ⁊ exaltauit cornu hoſtiū tuoꝝ. Sade. Clamauit cor eoꝝ ad dñm: ſup muros filie ſiō. ‖ Deduc q̄ſi torrētē lachrymas p diē ⁊ noctē: nō des requiē tibi: neq̄ taceat pupilla ocl'i tui. Coph. Cōſurge lauda ī nocte ī pncipio vigiliarū effūde ſic aquā cor tuū āñ ꝯſpectū dñi. Leua ad eū man⁹ tuas ꝓ aīa puulorū tuoꝝ: q̄ fame pereūt ī capite oīm cōpitoꝝ. Res. Vide dñe ⁊ ꝯſidera: quē vindemiauer̄ ita. Ergo nō comedēt mulieres fructū ſuū: puulos ad mēſurā palme. Si occidit̄ i ſanctuario dñi: ſacerdos ⁊ ꝓpha? Syn. Iacuerūt i t'ra foris puer ⁊ ſenex: vgines mee ⁊ iuuenes mei ceciderūt i gladio. Interfeciſti i die furoris tui: pcuſſiſti: nec miſertus es. Thau. Vocaſti q̄ſi ad diē ſolēnē: q̄ terrerēt me de circūitu ⁊ nō fuit ī die furoris dñi q̄ effugeret ⁊ reliq̄ret̄. ‖ Quos educaui ⁊ enutriui inimic⁹ me⁹ cōſūpſit eos.

Ca. III

Ego vir vidēs paupertatē meā i vga idignationis ei⁹. Aleph. Me mināuit ⁊ adduxit i tenebras ⁊ nō i lucem. Aleph. Tm̄ i me vertit: ⁊ cōuTtit manū ſuā tota die. Beth. Vetuſtā fecit pellē meā ⁊ carnem meā: cōtriuit oſſa mea. Beth. Edificauit i gyro meo: ⁊ circūdedit me felle ⁊ labore. Beth. In tenebroſis collocauit me q̄ſi mortuos ſempiternos. Gymel. Circūedificauit adūſū me vt nō egrediar: aggrauauit cōpedē meum. Gymel. Sȝ ⁊ cū clamauero ⁊ cū rogauero: excluſit oꝛonē meā. Gymel. Cōcluſit vias meas lapidib⁹ q̄dris: ſemitas meas ſubuertit. Deleth. Vrſus inſidiās fact⁹ ē mihi leo ī abſcōdito. Deleth. Semitas meas ſubūtit ⁊ ꝯfregit me: poſuit me deſolatā. Deleth. Tetendit arcū ſuū: ⁊ poſuit me q̄ſi ſignū ad ſagittā. He. Miſit in renib⁹ meis filias pharetre ſue. He. Fact⁹ ſū i deriſum oī pp'lo meo: canticū eoꝝ tota die. He. Repleuit me amaritudinib⁹ inebriauit me abſinthio. Vau. Confregit ad nūerū dētes meos cibauit me cinere. Vau. Et repulſa ē aīa mea: oblit⁹ ſum bonoꝝ. Vau. Et dixi: periit finis me⁹ ⁊ ſpes mea a dño. Zay. Recordare paupt'at̄ ⁊ trāſgreſſiōis mee: abſinthij et fellis. Zay. Memoria memor ero: ⁊ tabeſcet ī me aīa mea. Zay. Hec recolēs ī corde meo ī deo ſperabo. Heth. Miſericordie dñi q̄ nō ſum⁹ cōſūpti: q̄ nō defecerūt miſeratiōes ei⁹. Heth. Noui diluculo m'lta ē fides tua. Heth. Pars mea dñs: dixit aīa mea: ꝓp̄t'ea expectabo eū. Teth. Bon⁹ ē dñs ſperātib⁹ in eū: aīe q̄renti illū. Teth. Bonū ē p̄ſtolari cū ſilētio ſalutare dñi. Teth. Bonū ē viro cū portuerit iugū ab adoleſcētia ſua. Ioth. Sedebit ſolitari⁹ ⁊ tacebit: q̄ leuauit ſe ſupſe. Ioth. Ponet ī puluere os ſuū ſi forte ſit ſpes. Ioth. Dabit pcutienti ſe maxillā: ſaturabit̄ opprobrijs. Caph. Quia nō repellet in ſempiternū dñs. Caph. Quia ſe abiecit ⁊ miſerebit̄ ſm m'ltitudinē miſericordiarū ſuarū. Caph. Nō eñ humiliauit ex corde ſuo: ⁊ abiecit filios hoīm. Lamech. Vt ꝯtereret ſub pedib⁹ ſuis oēs vinctos t're. Lamech. Vt declinaret iudiciū viri: ī ꝯſpectu vult⁹ altiſſimi. Lamech. Vt puerteret hoiem ī iudicio ſuo: dñs ignorauit. Mem. Quis ē iſte q̄ dixit vt fieret: dño nō iubente? Mem. Ex ore altiſſimi ñ egredietur: nec mala nec bona? Mem. Quid murmurauit hō viuēs vir ꝓ pctīs ſuis? Nun. Scrutemur vias nr̄as: ⁊ q̄ramus ⁊ reuertamur ad dñm Nun. Leuem⁹ corda nr̄a cū manib⁹ ad dñm in celos. Nun. Nos iniq̄ egimus ⁊ ad iracundiam ꝓuocauim⁹ idcirco tu in exorabilis es. Samech. Operuiſti in furore et percuſſiſti: occi-

B C Ecci. 45. D D E

diſti nec pepciſti. Samech. Oppoſuiſti
ſti nubem tibi: ne trāſeat oratio. Sa-
mech. Eradicationem ⁊ abiectionem
poſuiſti me: i medio pplorum. Phe. Ape-
ruerūt ſup nos os ſuū oēs inimici. Phe.
Formido ⁊ laqueus facta ē nob vatici-
F natio ⁊ cōtritio. Phe. Diuiſiōes aqua-
rū deduxit oculus meus: i cōtritiōe filie
ppli mei. Ayn. Oculus meus afflictus eſt
nec tacuit: eo q nō eēt requies: Ayn.
Donec reſpiceret ⁊ videret deus de celis
Ayn. Oculus meus depdatus ē aīam me
am i cunctis filiabus vrbis mee. Sade.
Uenatione ceperūt me q̄ſi auē inimi
ci mei gratis. Sade. Lapſa ē i lacū vi
ta mea ⁊ poſuerūt lapidē ſup me. Sa-
de. Inundauerunt aq̄ ſup caput meū:
dixi perij. Coph. Inuocaui nomē tuū
dñe: de lacu nouiſſimo. Coph. Uocem
meā audiſti: ne auertas aurē tuā a ſin
gultu meo ⁊ clamoribus. Coph. Appro-
pinq̄ſti i die qn̄ vocaui te: dixiſti: ne ti-
G meas. Res. Judicaſti dñe cām aīe mee
redēptor vite mee. Res. Uidiſti dñe in
iquitatē illorum aduerſū me: iudica iudi
ca iudiciū meū. Res. Uidiſti oēm furo
rē: vniūſas cogitatiōes eorum adūſum
me. Syn. Audiſti opprobriū eorum dñe:
oēs cogitatiōes aduerſū me. Syn. La
bia iſurgētiū mihi ⁊ meditatiōes eorum
Ps.138. aduerſum me tota die. Syn. Seſſionē
eorum ⁊ reſurrectionē eorum vide: ego ſum
pſalmus eorum. Thau. Reddes eis vicem dñe
iuxta opa manuū ſuarum. Thau. Dabis
eis ſcutū cordis: laborem tuū. Thau.
Perſeq̄ris i furore: ⁊ conteres eos ſub
celis dñe. Aleph. IIII
A Q Uomō obſcuratū ē aurū: mu-
tatus ē color optimus: diſpſi ſunt
lapides ſanctuarij i capite oīm platea
rū. Beth. Filij ſion incliti ⁊ amicti au
ro pmo: quō reputati ſūt i vaſa teſtea
opus manuū figuli. Gymel. Sed ⁊ la-
mie nudauerūt māmā lactauerunt ca
tulos ſuos Filia ppli mei crudelis: q̄ſi
ſtrutio in deſerto. Deleth. Adheſit lin
gua lactētis ad palatū eius i ſiti: puuli
petierūt panē: ⁊ nō erat q frāgeret eis.
He. Qui veſcebant voluptuoſe interi-
erūt i vijs: q nutriebant i croceis am
plexati ſūt ſtercora. Uau. Et maior ef-
fecta ē iniq̄tas filie ppli mei pctō ſodo
morū: q ſubuerſa ē in momēto ⁊ nō ce
B perūt i ea manus. Zay. Candidiores na
zarei eius niue: nitidiores lacte: rubicū
diores ebore antiq ſapphyro pulchrio
res. Het. Denigrata ē ſup carbōes fa-
cies eorum: ⁊ nō ſūt cogniti i plateis. Ad
heſit cutis eorum oſſibus: aruit ⁊ facta eſt
q̄ſi lignū. Teth. Melius fuit occiſis Jud
gladio q interfectis fame: qm̄ iſti exta
buerūt cōſūpti a ſterilitate terre. Joth
Manus mulierū miſericordiū coxerūt 4.
filios ſuos: facti ſūt cibus earum i ɔtritio
ne filie ppli mei. Caph. Compleuit dñs
furorē ſuū: effudit irā idignatiōis ſue
Et ſuccēdit ignē i ſion: ⁊ deuorauit fū
damēta eius. Lamech. Nō crediderūt re
ges tre et vniuerſi habitatores orbis
qm̄ ingrederet hoſtis ⁊ inimicus p por
tas hierlm. Mem. Propt pctā pphetā C
rū eius ⁊ iniq̄tates ſacerdotū eius: q effu
derūt i medio eius ſāguinē iuſtorum. Nū.
Errauerūt ceci i plateis: polluti ſūt ſā-
guine. Cūq nō poſſent: tenuerūt laci-
nias ſuas. Samech. Recedite polluti
clamauerūt eis: recedite: abite: nolite tā
gere. Jurgati q̄ppe ſūt: ⁊ cōmoti dixerūt
inter gētes nō addet vltra vt habitet
i eis. Ayn. Facies dñi diuiſit eos: non
addet vt reſpiciat eos. Facies ſacerdo-
tū nō erubuerūt: neq ſenū miſerti ſūt
Phe. Cū adhuc ſubſiſteremus defecerūt
oculi nr̄i ad auxiliū noſtrum vanū: cū
reſpiceremus attenti ad gētē q ſaluare
nos nō poterat. Sade. Lubricauerunt D
veſtigia nr̄a in itinere platearū nr̄arū
appropinquit finis nr̄: cōpleti ſunt di
es nr̄i: q2 venit finis noſter. Coph. Ue Abd
lociores fuerūt pſecutores nr̄i aq̄lis ce
li: ſup mōtes pſecuti ſūt nos: i deſerto
inſidiati ſūt nob. Res. Spūs oris nr̄i
chriſtus dñs captus ē i pctīs nr̄is: cui di
ximus in vmbra tua viuemus i gētibus.
Sin. Gaude ⁊ letare filia edom q ha-
bitas in tra hus. Ad te q3 pueniet ca-
lix inebriaberis atq denudaberis. Thau
Cōpleta ē iniq̄tas tua filia ſion: nō ad
det vltra vt trāſmigret te. Uiſitauit i-
iquitatē tuā filia edom: diſcooperuit
pctā tua. Oratio hieremie. V
R Ecordare dñe q̄d acciderit nob B
Intuere ⁊ reſpice opprobriū no
ſtrū. Hereditas nr̄a verſa ē ad alienos
domus nr̄e ad extraneos. Pupilli facti
ſumus abſq pr̄e: mr̄es nr̄e q̄ſi vidue.
Aquā nr̄am pecunia bibimus: ligna no-
ſtra pcio cōparauimus. Ceruicibus nr̄is

minabamur:laſſis nõ dabaẗ requies.
B Egypto dedim⁹ manũ ⁊ aſſyrijs:vt ſa-
turemur pane. Pr̄es nr̄i peccauer̄t et
nõ ſũt:⁊ nos iniq̄tates eoꝝ portauim⁹
Serui dn̄ati ſũt nr̄i:nõ fuit q̄ redime-
ret de manu eoꝝ. In aīab⁹ nr̄is affere-
bam⁹ panē nob: a facie gladij in deſer
to. Pellis nr̄a q̄ſi cliban⁹ exuſta ē:a fa
cie tēpeſtatũ famis. Mulieres in ſyon
hũiliauerũt:⁊ ꝟgines ĩ ciuitatib⁹ iuda
C Principes manu ſuſpenſi ſũt:facies ſe
nũ nõ erubuerũt. Adoleſcētib⁹ ĩpudi-
ce abuſi ſũt: ⁊ pueri ĩ ligno corruerũt.
Senes defecerunt d̄ port̄ iuuenes de
choro pſallētiũ. Defecit gaudiũ cordis
nr̄i:ꝟſus ē ĩ luctũ chor⁹ nr̄. Cecidit co
rona capit̄ nr̄i ve vob q̄r peccauim⁹.
Propterea meſtũ factũ ē ĩ dolore cor no
D ſtrũ:idõ ꝯtenebrati ſũt oculi nr̄i. Pro-
pter montē ſyõ q̄r diſperijt:vulpes am
bulauerũt ĩ eo. Tu āt dn̄e ĩ etnũ ꝑma-
nebis:ſoliũ tuũ ĩ generatiões ⁊ genera
tionē. Quare ĩ ꝑpetuũ obliuiſceris nr̄i:
derelinq̄s nos ĩ lõgitudinē dieꝝ? Cõuer-
te nos dn̄e ad te ⁊ ꝯuẽtemur:inoua di-
es nr̄os ſic a ꝑncipio. Sz ꝓijciēs repu-
liſti nos:irat⁹ es ꝯ nos vehementer.

Incipit ꝑfatio ĩ librũ Baruch ꝓphe.

Liber iſte q̄ baruch nomie pno-
taẗ: ĩ hebreo canone nõ habeẗ
ſz tñ in vulgata editiõe:ſimili-
ter ⁊ epl̄a hieremie. Propter noticiam
aũt legētiũ h̄ ſcripta ſunt:q̄r multa de
chriſto nouiſſimis tp̄ibus indicant.

Incipit Baruch ꝓpheta. Capl̄m I

A Et hec verba li-
bri q̄ ſcripſit baruch filius
nerie filij maaſie filij ſede-
chie filie ſedei filij helchie
ĩ babylonia ĩ āno q̄nto ⁊ in ſeptia die
mēſis:ĩ tp̄e q̄ ceperũt chaldei hierl̄m ⁊
ſuccēderũt eã igni. Et legit baruch ver
ba libri hui⁹ad aures iechonie filij io-
achim regis iuda: ⁊ ad aures vniuerſi
ppl̄i venien̄t ad libꝝ:⁊ ad aures poten
tiũ filioꝝ regum:⁊ ad aures p̄ſbroꝝ: ⁊
ad aures ppl̄i a mĩmo vſq ad maximũ
eoꝝ: oĩm habitãtiũ ĩ babylonia ad flu
mē ſodi. Qui audiētes plorabãt ⁊ ieiu
nabãt:⁊ orabãt ĩ ꝯſpectu dn̄i. Et colle
gerũt pecuniã ſ̄m q̄ potuit vniuſcui⁹
B q̄ man⁹. Et miſerũt ĩ hierl̄m ad ioachĩ
filiũ helchie filij ſalõ ſacerdotē ⁊ ad re
liq̄s ſacerdotes ⁊ ad oẽs ppl̄m q̄ inuenti
ſũt cũ eo ĩ hierl̄m cũ acciperēt vaſa tē-
pli dn̄i q̄ ablata fuerãt d̄ tēplo reuoca
re ĩ trã iuda:decia die mēſis ſibã:vaſa
argētea q̄ fec̄ ſedechias fili⁹ioſie rex iu
da poſtea q̄ cepiſſet nabuchodonoſor
rex babylõis iechoniã ⁊ ꝑncipes ⁊ cun-
ctos potētes ⁊ ppl̄m tre ab hierl̄z:⁊ du
xit eos vinctos ĩ babylonē. Et dixerũt:
Ecce miſim⁹ ad vos pecunias d̄ q̄b⁹ e-
mite holocauſtomata ⁊ th⁹ ⁊ facite mã
na:⁊ offerte ꝓ pctõ ad arã dn̄i dei nr̄i.
Et orate ꝓ vita nabuchodonoſor reḡ
babylõis:⁊ ꝓ vita balthaſar filij eius
vt ſint dies eoꝝ ſic dies celi ſup traz:
⁊ vt det dn̄s ꝟtutē nob:⁊ illumiet ocu C
los nr̄os:vt viuam⁹ ſub vmbra nabu-
chodonoſor regis babylonis ⁊ ſub vm
bra balthaſar filij eius:⁊ ſeruiamus eis
mult̄ dieb⁹:⁊ inueniam⁹grãz ĩ ꝯſpectu
eoꝝ. Et ꝓ nobiſipis orate ad dn̄m deũ
nr̄m:q̄r peccauim⁹ dn̄o deo nr̄o:⁊ non
ē auerſus furor ei⁹ a nob vſq ĩ hũc diē.
Et legite librũ iſtũ quē miſim⁹ ad vos
recitari: ĩ tēplo dn̄i ĩ die ſolēni ⁊ ĩ die
opportuno. Et dicet̄ Dn̄o deo nr̄o iu I.2.b
ſticia:nob aũt cõfuſio faciei nr̄e ſic eſt
dies hec oĩ iuda ⁊ habitãtib⁹ ĩ hierl̄m
regib⁹nr̄is ⁊ ꝑncipib⁹nr̄is ⁊ ſacerdoti
bus nr̄is ⁊ ꝓphis nr̄is ⁊ p̄rib⁹ noſtris.
Peccauim⁹ an̄ dn̄m deũ nr̄m:⁊ nõ cre-
didim⁹diffidētes ĩ eũ: ⁊ ñ fuim⁹ ſubie
ctibiles illi:⁊ ñ audiuim⁹vocē dn̄i dei
nr̄i vt ambularem⁹ ĩ mandat̄ ei⁹q̄ de
dit nob. A die q̄ eduxit p̄res nr̄os d̄ ter D
ra egypti vſq ad diē hanc eram⁹incre
dibiles ad dn̄m deũ nr̄m:⁊ diſſipati re
ceſſim⁹ne audirem⁹vocē ip̄i⁹. Et adhe
ſerũt nob multa mala ⁊ maledictiões q̄
ꝯſtituit dn̄s moyſi ſeruo ſuo:q̄ eduxit
p̄res nr̄os de tra egypti dare nob trã
fluentē lac ⁊ mel:ſic hodierna die. Et
non audiuim⁹vocē dn̄i dei nr̄i ſ̄m oĩa
ꝟba ꝓpheꝝ q̄s miſit ad nos ⁊ ad iudi
ces nr̄os:⁊ abiuim⁹ vnuſq̄ſq in ſenſũ
cordis nr̄i maligni:opari dijs alienis
facientes mala ad oculos dn̄i dei nr̄i.

Propter qđ ſtatuit dn̄s de⁹ Ca.II A
nr̄ ꝟbũ ſuũ qđ locut⁹ ē ad nos
⁊ ad iudices nr̄os q̄ iudicauerũt
ĩ hierl̄m:⁊ ad reges nr̄os et ad prĩci-
pes nr̄os ⁊ ad oẽs iſrl̄ et iuda:vt addu-
ceret dn̄s ſup nos mala magna q̄ non
ſũt facta ſub celo quēadmodum facta

Deu.28.f ſūt ī hierl̄m: ſm q̄ ſcⁿpta ſūt ī lege moyſi
4.Re.6.f vt mādūcaret hō carnes filij ſui et car
nes filie ſue. Et dedit nos ſub māu re-
gū oim q̄ ſūt ī circūitu nr̄o ī impperiū
ꝛ ī deſolatiōes: ꝛ ī oib⁹ pp̄lis ī q̄b⁹ nos
B diſpſit dn̄s. Et facti ſum⁹ ſubt⁹ ꝛ n̄ ſu-
pra: qꝛ peccauim⁹ dn̄o deo nr̄o n̄ obau-
Ba.1.c diēdo voci ipi⁹ || Dn̄o deo nr̄o iuſticia
nob āt ꝛ prib⁹ nr̄is ꝯfuſio faciei: ſic̄ eſt
dies hec. Quia locut⁹ eſt dn̄s ſup nos
oia mala hec q̄ venerūt ſup nos: ꝛ n̄ ſu-
mus depcati faciē dn̄i dei nr̄i: vt reūte
remur vnuſq̄ſq nr̄m a vijs nr̄is peſſi
mis. Et vigilauit dn̄s ī mal': ꝛ adduxit
ea ſup nos: qꝛ iuſt⁹ eſt dn̄s ī oib⁹ opib⁹
C ſuis q̄ mādauit nob: ꝛ nō audiuim⁹ vo
Exo.17.c cem ipi⁹ vt irem⁹ ī pcept' dn̄i q̄ dedit
Dan.9.d an̄ faciē nr̄a || Et nunc dn̄e de⁹ iſrl' qui
eduxiſti pp̄lm tuū d t̄ra egypti ī manu
valida ꝛ ī ſignis ꝛ ī pdigijs et ī v̄tute
tua magna ꝛ ī brachio excelſo: ꝛ feciſti
tibi nomē ſic̄ ē dies iſte: peccauimus:
impie egim⁹: iniq̄ geſſim⁹ dn̄e de⁹ nr̄ in
oibus iuſticijs tuis. Auertat' ira tua a
nob: qꝛ derelicti ſum⁹ pauci int' gentes
vbi diſpſiſti nos. Exaudi dn̄e pces no
ſtras ꝛ ofones nr̄as: ꝛ educ nos pp̄t te
ꝛ da nob iuenire grām an̄ faciē eoꝝ q̄
nos abduxerunt: vt ſciat ois t̄ra: qꝛ tu
D es dn̄s de⁹ nr̄: ꝛ qꝛ nomē tuū iuocatū ē
Deu.26.d ſup iſrl' ꝛ ſup gen⁹ ipi⁹ || Reſpice dn̄e de
Eſa.63.d domo ſācta tua ī nos ꝛ īclina aurē tuā
Ps.113 ꝛ exaudi nos. Aperi ocl'os tuos ꝛ vide
qꝛ nō mortui q̄ ſunt ī inferno q̄ꝝ ſpūs
accept⁹ ē a viſcerib⁹ ſuis: dabūt hono
rē ꝛ iuſtificationē dn̄o: ſꝫ aīa q̄ triſt' ē
ſup magnitudinē mali: ꝛ incedit cur-
ua ꝛ infirma: ꝛ oculi deficientes: ꝛ aīa
eſuriēs dat tibi glīa ꝛ iuſticiā dn̄o: qꝛ
non ſm iuſticias patꝝ nr̄oꝝ nos fun-
dim⁹ pces ꝛ petim⁹ miſcdiam an̄ ꝯſpe-
ctū tuū dn̄e de⁹ nr̄: ſꝫ qꝛ miſiſti irā tuā
ꝛ furorē tuū ſup nos: ſic̄ locut⁹ es ī ma
E nu pueroꝝ tuoꝝ pp̄haꝝ dicēs. Sic di
cit dn̄s. Inclinate humeꝝ vr̄m ꝛ ſerui
tē grām: ꝛ opa facite regi babylōis: et
ſedebit' ī t̄ra. Quā dedi prib⁹ vr̄is. Qꝫ
ſi nō fecerit' nec audierit' vocem dn̄i
dei vr̄i opari regi babylonie: defectio-
nē vr̄am faciā d ciuitatib⁹ iuda ꝛ a fo
ris hierl̄m: ꝛ auferā a vob vocē iocūdi
tat' ꝛ vocē gaudij ꝛ vocē ſpōſi ꝛ vocē
ſpōſe: ꝛ erit ois terra ſine veſtigio ab ī-
habitātib⁹ eā. Et nō audierūt vocem
tuam vt oparent' regi babylonis: ꝛ ſta
tuiſti v̄ba tua q̄ locut⁹ es ī manib⁹ pu-
eroꝝ tuoꝝ pp̄haꝝ vt trāſſferēt' oſſa re-
gū nr̄oꝝ: ꝛ oſſa patrū nr̄oꝝ d loco ſuo.
Et ecce ſūt piecta in calore ſolis ꝛ ī ge F
lu noct' ꝛ mortui ſūt in dolorib⁹ peſſi-
mis: in fame ꝛ ī gladio ꝛ in emiſſione.
Et poſuiſti tēplū in q̄ īuocatū ē nomē
tuū in ipo ſicut hec dies pp̄t iniq̄tatē
dom⁹ iſrl' ꝛ dom⁹ iuda. Et feciſti in nob
dn̄e de⁹ nr̄ ſm oēm bonitatē tuā ꝛ ſm
oēs miſeratiōes tuā illā magnā ſic̄ lo-
cut⁹ es ī manu pueri tui moyſi: ī die q̄
pcepiſti ei ſcribere legē tuā corā filijs
iſrl' dicēs: Si nō audierit' vocē meā:
m̄ltitudo hec magna ꝯuertet' in mini-
mā gētē: qm̄ eos diſpgā: qꝛ ſcio ꝙ me
nō audiet pp̄ls. Popul⁹ ē eīm dura cer Exo.
uice. Et ꝯuertet' ad cor ſuū ī t̄ra captiui B
tat' ſue: ꝛ ſciēt qꝛ ego ſū dn̄s de⁹ eorū.
Et dabo eis cor ꝛ intelligēt ꝛ aures et Tob
audiēt. Et laudabūt me in t̄ra captiui
tat' ſue ꝛ memores erunt nois mei. Et
auertēt ſe a dorſo ſuo duro: ꝛ a malig-
nitatib⁹ ſuis: qꝛ remiſcent' viam patꝝ
ſuoꝝ q̄ peccauerūt ī me. Et renouabo
illos ī t̄rā quā iuraui prib⁹ eoꝝ abraā Gen.
iſaac ꝛ iacob: ꝛ dn̄abunt' ei⁹. Et m̄lti-
plicabo eos: ꝛ nō minorabunt'. Et ſta-
tuā ill' teſtamētū alterū ſempiternū vt
ſim ill' deū: ꝛ ipi erūt mihi ī pp̄lm. Et
nō mouebo ampli⁹ pp̄lm meum filios
iſrl' a terra quā dedi eis. ¶ III
Et nūc dn̄e oipotēs de⁹ iſrl' aīa A
ī anguſtijs ꝛ ſpūs anxi⁹ clamat
ad te. Audi dn̄e ꝛ miſerere qꝛ de⁹ es mi
ſericors: ꝛ miſerere nr̄i qꝛ peccauimus
an̄ te. Quia tu ſedes ī ſempit̄nū et nos
pibim⁹ ī euū? Dn̄e oipotēs de⁹ iſrl' au-
di nūc ofones mortuoꝝ iſrl' ꝛ filiorum
ipoꝝ q̄ peccauerūt an̄ te: ꝛ nō audiert'
vocē dn̄i dei ſui: ꝛ agglutinata ſūt no
bis mala. Noli meminiſſe iniq̄tat' pa
trū nr̄oꝝ: ſed memēto man⁹ tue ꝛ nois
tui in tp̄e iſto: qꝛ tu es dn̄s de⁹ noſter:
ꝛ laudabim⁹ te dn̄e: qꝛ pp̄ter h̄ dediſti
timorē tuū in cordib⁹ nr̄is: ꝛ vt īuo-
cem⁹ nomē tuū ꝛ laudem⁹ te ī captiui-
tate nr̄a: qꝛ ꝯuertimur ab iniq̄tate pa
trū nr̄oꝝ q̄ peccauerūt ante te. Et ecce
nos in captiuitate nr̄a ſumus hodie q̄
nos diſpſiſti in improperiū ꝛ ī maledi-
ctū ꝛ in pctm̄ ſm oēs iniq̄tates patrū
nr̄oꝝ q̄ diſceſſerūt a te dn̄e de⁹ nr̄. Au- B

di iſrl' mādata vite: aurib⁹ pcipe vt ſci-
as prudētiā. Quid ē iſrl' q̄ i tra inimi-
cox̄ es? Inueteraſti i tra aliena: coin-
quinat⁹ es cū mortuis. Deputat⁹ es cū
deſcēdētib⁹ i infernū: dereliq̄ſti fontē
ſapie. Nā ſi in via dei ambulaſſes: ha-
bitaſſes vtiq̄ i pace ſup terram. Diſce
vbi ſit prudētia: vbi ſit virt⁹: vbi ſit i-
tellect⁹: vt ſcias ſil' vbi ſit longiturni-
tas vite ⁊ vict⁹: vbi ſit lumē oculox̄ ⁊
pax. Quis iuenit locū ei⁹? Et q̄s intra
uit i theſauros ei⁹? Ubi ſūt principes
gētiū: ⁊ q̄ dn̄ant ſup beſtias q̄ ſūt ſup
terrā? Qui in auib⁹ celi ludūt: q̄ argen-
tū theſaurizāt ⁊ aurū i q̄ ɔfidūt hoies:
⁊ nō ē finis acq̄tiōis eox̄. Qui argen-
tū fabricāt ⁊ ſolliciti ſūt: nec ē iuentio
opex̄ illox̄. Extermīati ſūt ⁊ ad iferos
C deſcēderūt: ⁊ alij loco eox̄ exurrexerūt
1.b ‖Iuuenes viderūt lumē ⁊ habitauerūt
ſup terrā. Viā aūt diſcipline ignoraue
rūt: neq̄ itellexerūt ſemitas ei⁹: neq̄ fi
lij eox̄ ſuſceperūt eā. A facie ipox̄ lon
ge facta ē. Nō ē audita i tra chanaan
neq̄ viſa ē in theman. Filij q̄z agar q̄
exq̄ſierūt prudētiā q̄ de tra ē: negocia
tores tre ⁊ theman: ⁊ fabulatores ⁊ ex
q̄ſitores prudentie ⁊ intelligētie: vias
aūt ſapie neſcierunt neq̄ cōmemorati
ſūt ſemitas ei⁹. O iſrl' q̄ magna ē dom⁹
dei: ⁊ ingēs loc⁹ poſſeſſiōis eius. Ma-
gn⁹ ē nō habet finē: excelſus ⁊ imēſus
3.b Ibi fuerūt gigātes noiati: illi q̄ ab ini-
tio fuerūt ſtatura magna ſciētes bellū
Nō hos elegit dn̄s: neq̄ viā diſcipline
iuenerūt: ꝓpterea perierūt. Et q̄m nō
habuerūt ſapientiā interierunt ꝓpter
ſuā inſipientiā. Quis aſcendit i celū et
accepit eā: ⁊ eduxit eā d̄ nubib⁹? Quis
D trāſfretauit mare ⁊ inuenit illā: ⁊ attu
lit illā ſup aurū electū? Nō eſt q̄ poſſit
ſcire vias ei⁹: neq̄ qui exq̄rat ſemitas
ei⁹. Sed q̄ ſcit vniuerſa nouit eā: ⁊ ad-
uenit eā pru. entia ſua. Qui pparauit
terrā i eterno tpe: ⁊ repleuit eā bipedi
bus ⁊ q̄drupedib⁹. Qui emittit lumen
⁊ vadit: ⁊ vocauit illud: ⁊ obedit illi in
tremore. Stelle aūt dederūt lumē i cu
ſtodijs ſuis: ⁊ letate ſūt. Uocate ſūt: et
dixerūt. Aſſum⁹. Et luxerūt ei cū iocū-
ditate: q̄ fecit illas. Hic ē de⁹ noſter: ⁊
nō eſtimabit ali⁹ aduerſus eū. Hic ad
inuenit oēm viā diſcipline et tradidit
illā iacob puero ſuo: ⁊ iſrl' dilecto ſuo.

‖Poſt hec in terris viſus ē: ⁊ cū hoib⁹ Exo. 24.c
ɔuerſat⁹ ē. IIII A

Hic liber mā-
datox̄ dei: ⁊ lex q̄ ē in eternū.
Oēs q̄ tenēt eā: puenient ad vi
tā: q̄ aūt dereliq̄rūt eā: in mortē. Con-
uertere iacob ⁊ apprehēde eā: ambula
p viā ad ſplēdorē ei⁹ ɔtra lumē ei⁹ Ne
tradas alteri gl'iā tuā ⁊ dignitatē tu-
am gēti aliene. Beati ſumus iſrl': q̄ q̄
deo placēt: manifeſta ſūt nob. Anime-
quior eſto pls dei memorabilis iſrael.
Uenūdati eſtis gētib⁹ nō i pditionē: ſz
ꝓpter qd ira dei ad iracūdiā ꝓuocaſtis
dn̄s: traditiq̄ eſtis aduerſarijs. Exacer- B
baſtis eñ eū q̄ fecit vos deū eternum:
imolātes demonijs ⁊ nō deo. Obliti eñ
eſtis eū q̄ nutriuit vos: ⁊ ɔtriſtatis nu-
tricē vr̄am hierlm. Uidit eñ iracūdiā
a deo veniētē vob: ⁊ dixit: Audite con
fines ſion. Adduxit eñ mihi deus lu-
ctū magnū. Uidi eñ captiuitatē pl'i
mei filiox̄ meox̄ ⁊ filiarū: quā ſupdu-
xit ill' etern⁹. Nutriui eñ illos cū iocū
ditate: dimiſi āt illos cū fletu ⁊ luctu.
Nemo gaudeat ſup me viduā ⁊ deſola C
tā: a multis dereliqta ſū ꝓpt pctā filiox̄
meox̄: q̄r declinauerūt a lege dei. Iuſti
cias autē ipi⁹ neſcierūt: nec ambulaue
rūt p vias mandatox̄ dei: neq̄ p ſemi-
tas ꝟitatis ei⁹ cū iuſticia ingreſſi ſunt.
Ueniāt ɔfines ſiō: ⁊ memorēt captiui
tatē filiox̄ ⁊ filiax̄ mearū: quā ſupdu-
xit illis etern⁹. Adduxit eñ ſup illos
gētē de lōginquo gētē improbā ⁊ alte
ri⁹ lingue: q̄ nō ſunt reueriti ſenē: neq̄
puerox̄ miſerti ſūt. Et abduxerūt dile- D
ctos vidue: ⁊ a filijs vnicā deſolauerūt.
Ego āt q̄d poſſum adiuuare vos? Qui
eñ adduxit ſup vos mala: ipē vos eri-
piet d̄ manib⁹ iimicox̄ vr̄ox̄. Ambula
te filij ambulate: ego eñ derelicta ſū
ſola. Exui me ſtola pacis: indui āt me
ſacco obſecratiōis: ⁊ clamabo ad altiſ-
ſimū i dieb⁹ meis. Animeq̄ores eſtote
filij: clamate ad dn̄m ⁊ eripiet vos d̄ ma
nu pncipū iimicox̄. Ego eñ ſperaui i
eternū ſalutē vr̄am: ⁊ venit mihi gaudiū
a ſancto ſup miſcdia: q̄ veniet vob ab
eterno ſalutari nr̄o. Emiſi eñ vos cū E
luctu ⁊ ploratu: reducet aūt vos mihi
dn̄s cū gaudio ⁊ iocūditate i ſempiter
nū. Sicut eñ viderūt vicine ſion capti
uitatē veſtrā a deo: ſic videbūt ⁊ i cele
ritate ſalutē veſtrā in deo: q̄ ſupueniet

vos cū honore magno ⁊ ſplēdore eterno
Filij patiēter ſuſtinete irā q̄ ſuperueniet
vobis. Perſecutꝰ ē enī te inimicꝰ tuꝰ: ſ; ci
to videbis pditiōe; ipſiꝰ ⁊ ſup ceruices
ipſiꝰ aſcēdes. Delicati mei ambulauerūt
vias aſpas: ducti ſūt enī vt grex dire-
F ptus ab inimicꝫ. Animequiores eſtote fi-
lij: ⁊ pclamate ad dn̄m. Erit enī memo
ria vr̄a ab eo qui duxit vos. Sicut enī
fuit ſenſus vr̄ vt erraretꝫ a deo: decies
tm̄ iterū ꝯuertētes requiretꝫ eū. Qui enī
induxit vobis mala ipſe rurſū adducet
vobis ſempiternā iocūditatē cū ſalute
vr̄a. Animequior eſto hierl̄m. Exhortatur
enī te q̄ te noīauit. Nocentes parebūt
q̄ te vexauerūt: ⁊ q̄ gratulati ſūt i tua
G ruina punient. Ciuitates q̄bꝰ ſeruierūt filij
tui: punient: ⁊ q̄ accepit filios tuos. Si
cut enī gauiſa ē i tua ruina ⁊ letata ē
i caſu tuo: ſic ꝯtriſtabit i ſua deſolatio
ne. Et amputabit exultatio multitudi
nis eiꝰ: ⁊ gaudimoniū eiꝰ erit in luctū
Ignis enī ſuperueniet ei ab eterno i lōgi-
I.5.b turnis diebꝰ: ⁊ habitabit a demonijs
in multitudie tpis. Circūſpice hierl̄m
ad oriētē: ⁊ vide iocūditatē a deo tibi
veniētē. Ecce enī veniunt filij tui: q̄s
dimiſiſti diſpſos veniūt collecti ab ori
ente vſq; ad occidētē: i vbo ſācti gau-
dentes in honorē dei. V
A EXue te hierl̄m ſtola luctꝰ ⁊ vexa
tionis tue: ⁊ indue te decore et
honore q̄ a deo tibi eſt ſempiterna gl̄ia.
Circūdabit te deꝰ diploide iuſticie: ⁊ im
ponet mitrā capiti tuo honoris eterni.
Deꝰ enī oſtēdet ſplēdorē ſuū i te: q̄ ſub
B celo ē. Nominabit enī tibi nomē tuū a
I.4.B deo i ſempiternum: pax iuſticie ⁊ honor
pietatꝫ. Exurge hierl̄m et ſta i excelſo:
⁊ circūſpice ad oriētē: ⁊ vide collectos
filios tuos ab oriēte ſole vſq; ad occi-
C dētē: i vbo ſācti gaudētes dei memo-
ria. Exierūt enī abs te pedibꝰ ducti ab
inimicis: adducet aūt illos dn̄s ad te
portatos i honorē ſic filios regni. Con
ſtituit enī deꝰ hūiliare oēm montē ex-
celſū ⁊ rupes ꝑhennes: ⁊ ꝯualles reple
D re i eq̄litatē terre: vt ambulet iſrl̄ diligē-
ter i honorē dei. Obumbrauerūt aūt ſil
ue ⁊ omne lignū ſuauitatꝫ iſrl̄ mādato
dei. Adducet enī deꝰ iſrl̄ cū iocūditate
i lumie maieſtatꝫ ſue: cū miſcdia ⁊ iu-
ſticia q̄ ē ex ipſo. Incipit exemplum
epl̄e eiuſdem quā miſit hieremias ad
abductos captiuos in babyloniā a re
ge babyloniorū: vt annūciaret ill' ſm
qđ pceptū ē illi a deo. VI
PRopter pctā q̄ peccaſtꝫ an deum: A
abducemini i babyloniā capti-
ui a nabuchodonoſor rege babylonio-
rū. Ingreſſi itaq; i babylonē eritis ibi
ānis plurimis ⁊ tpibꝰ lōgis vſq; ad ge
nerationes ſeptē: poſt hoc aūt educā vos
inde cū pace. Nūc aūt videbitꝫ in baby Eſa.
lonia deos aureos ⁊ argēteos ⁊ lapide
os ⁊ ligneos i humeris portari oſtētā-
tes metū gētibꝰ. Videte ergo ne ⁊ vos ſiles
efficiamini factꝫ alienis ⁊ metuatꝫ: ⁊ me
tus vos capiat in ipſis. Viſa itaq; tur-
ba d retro ⁊ ab ante: adorātes dicite i
cordibꝰ vr̄is. Te oportet adorari dn̄e.
Angelꝰ aūt meꝰ vobiſcū ē. Ipſe aūt ex-
quirā aīas vr̄as. Nā ligna ipſorū poli-
ta a fabro: ipſa etiā inaurata ⁊ inargē
tata falſa ſūt: ⁊ non poſſūt funt loq. Et
ſicut vgini amanti ornamēta: ita ac-
cepto auro fabricata ſunt. Coronas cer
te aureas habēt ſup capita ſua dij illo
rū: vn̄ ſubtrahūt ſacerdotes ab eis au-
rū ⁊ argētū: ⁊ erogāt illud i ſemetipſis.
Dant aūt ⁊ ex ipſo pſtitutꝫ ⁊ meretrices B
ornāt: ⁊ iterū cū receperint illō a mere-
tricibꝰ ornāt deos ſuos. Hi aūt nō libe
rant ab erugine ⁊ tinea. Opertis aūt ill'
veſte purpurea extergēt faciē ipſorū ꝓpt
puluerē domꝰ q̄ eſt plurimus īter eos.
Sceptrū aūt habet vt hō ſic iudex re-
gionis: q̄ i ſe peccātē nō interficit. Ha
bet etiā i manu gladiū ⁊ ſecurim: ſe aūt
de bello ⁊ a latronibꝰ non liberat. Vn̄
vob notū ſit: q2 nō ſūt dij. Non ergo reue-
remini eos. Sicut enī vas hoīs ꝯfra
ctū inutile efficit: tales ſūt ⁊ dij illorū.
Conſtitutꝫ illis in domo: oculi eorū pleni
ſūt puluere a pedibꝰ introeūtiū. Et ſic
alicui q̄ regē offendit circūſepte ſūt ia-
nue aut ſicut ad ſepulchrū adductum
mortuū: ita tutāt ſacerdotes oſtia clau
ſurꝫ ⁊ feris: ne a latronibꝰ expolient.
Lucernas accēdūt illis: ⁊ q̄dē mltas: ex
q̄bꝰ nullā videre pn̄t. Sunt aūt ſic tra
bes i domo. Corda vo eorū dicunt elin
gere ſerpētes q̄ d terra ſūt: dū comedunt
eos ⁊ veſtimētū ipſorū: ⁊ nō ſentiūt. Ni C
gre ſiūt facies eorū a fumo: q̄ i domo fit
Supra corpꝰ eorū ⁊ ſupra capud eorū vo
lant noctue ⁊ hirūdines ⁊ aues etiam
ſilr ⁊ catte. Vn̄ ſciatꝫ q2 nō ſūt dij. Ne

ꝫ timueritꝭ eos. Aurū etiā qđ habent
ad ſpecimē:niſi aliq̄s exterſerit erugi-
nē nō fulgebūt. Neq3 eñ dū ꝯflarent̄
ſentiebāt. Ex oī ꝑcio empta ſūt :ī q̄b⁹
5.b ſpūs nō ē ī ipis‖Sine pedib⁹ ī hume-
ris portāt̄: oſtēdētes ignobilitatē ſuā
hoīb⁹. Cōfundāt̄ etiā q̄ colūt ea. Pro-
pterea ſi ceciderint in trā :a ſemetipis
nō ꝯſurgunt:neq3 ſi q̄s eū ſtatuerit re-
ctū ꝑ ſemetipm̄ ſtabit:ſ3 ſicut mortuis
humeri ilt̄ apponēt̄. Hoſtias illoꝝ vē-
dūt ſacerdotes ipoꝝ ꝛ abutūt̄:ſilr̄ ꝛ
mlīeres eoꝝ decerpētes neq3 infirmo
neq3 mēdicāti aliq̄d impartiūt:d ſacri
ficijs eoꝝ fete ꝛ menſtruate cōtingūt.
Sciētes itaq3 ex his qꝛ nō ſunt dij :ne
timeatꝭ eos. Uñ eñ vocant̄ dij? Quia
mlīeres apponūt dijs argēteis ꝛ aureis
ꝛ ligneis:ꝛ ī domib⁹ eoꝝ ſacerdotes ſe
dent habētes tunicas ſciſſas ꝛ capita
D ꝛ barbā raſam:q̄ꝝ capita nuda ſūt. Ru
giūt aūt clamātes ꝯ deos ſuos ſicut in
cena mortui. Ueſtimēta eoꝝ auferunt
ſacerdotes ꝛ veſtiūt vxores ſuas ꝛ fili-
os ſuos. Neq3 ſi q̄d mali patiūtur ab
aliq̄:neq3 ſi q̄d boni poterūt retribuere
neq3 regē cōſtituere pñt neq3 auferre.
Similiter neq3 dare diuitias poſſūt neq3
5.b malū retribuere‖Si q̄s ilt̄ votū voue-
5.a rit ꝛ nō reddiderit neq3 h̄ req̄rūt. Ho-
minē a morte nō liberāt neq3 infirmū
a potētiore eripiūt. Hoīem cecū ad vi-
ſū nō reſtituūt:d neceſſitate hoīem nō
liberabūt. Uidue nō miſerebunt̄:neq3
orphanis bñ faciēt. Lapidib⁹ d monte
ſilēs ſūt dij illoꝝ lignei ꝛ lapidei ꝛ au
rei ꝛ argētei. Qui aūt colūt ea ꝯfundē-
tur. Quō ꝫ eſtimādū ē aut dicendū il-
los eē deos? Adhuc eñ ipis chaldeis
nō honorātib⁹ ea:q̄ cū audierit mutū
nō poſſe loq̄:offerūt illud ad bel:poſtu
lātes ab eo loq̄:q̄ſi poſſint ſentire q̄ nō
habēt motū. Et ipi cū intellexerint:re
linquēt ea. Senſū eñ nō hñt ipi dij il
E loꝝ. Mulieres aūt circūdate funib⁹ in
vijs ſedēt:ſuccēdētes oſſa oliuaꝝ. Cū
aūt aliq̄ ex ipis abſtracta ab aliq̄ trāſ-
eunte dormierit cū eo :ꝓxīe ſue expro-
brat ꝙ ea nō ſit digna habita ſic̄ ipa
neq3 funis ei⁹ dirupt⁹ ſit. Oīa aūt q̄ il-
lis fiūt falſa ſūt. Quō eſtimādū aut di-
cēdū ē illos eē deos? A fabris aūt ꝛ ab
aurificib⁹ facta ſūt. Nihil aliud erunt
niſi id qđ volūt eē ſacerdotes. Aurifi-
ces etiam ipi q̄ ea faciunt nō ſūt multi
tpis. Nunq̄d ꝫ pñt ea q̄ fabricata ſunt
ab ipis eē dij? Reliq̄rūt aūt falſa ꝛ op
probriū poſtea ī futuris. Nā cū ſuperue-
nerit illis ꝓliū ꝛ mala:cogitāt ſacerdo
tes vbi ſe abſcōdāt cū illis. Quō ꝫ ſen-
tiri debeāt q̄ñ dij ſūt q̄ nec d bello ſe
liberāt:neq3 d malis ſe eripiūt? Nā cū
ſint lignea ꝛ inaurata ꝛ inargētata ſci
etur poſtea qꝛ falſa ſūt ab vniūſis gen-
tib⁹ ꝛ regib⁹ q̄ manifeſta ſūt: qꝛ nō ſūt
dij ſ3 opa manuū hoīm et nullū opus
dei cū ilt̄. Uñ ꝫ notū eſt qꝛ non ſūt dij: F
ſ3 opa manuū hoīm:ꝛ nullū dei op⁹ in
ipis ē. Regē regiōi ñ ſuſcitāt neq3 plu
uiā hoīb⁹ dabūt. Judiciū q̄3 nō diſcer-
nēt:neq3 regiōes liberabūt ab iīuria:
qꝛ nihil pñt ſic̄ cornicule int̄ medium
celi ꝛ terre. Etenī cū inciderit ignis in
domū deoꝝ ligneoꝝ ꝛ argēteoꝝ ꝛ au-
reoꝝ:ſacerdotes q̄dē ipoꝝ fugiēt ꝛ li-
berabūt̄:ipi ꝟo ſic̄ trabes ī medio cō-
burēt̄. Regi aūt ꝛ bello ñ reſiſtēt. Quō
ꝫ eſtimādū ē aut recipiēdū qꝛ dij ſūt?
Nō a furib⁹ neq3 a latronib⁹ ſe libera-
būt dij lignei ꝛ lapidei ꝛ inaurati ꝛ in
argētati:q̄b⁹ iniq̄ fortiores ſūt. Aurū
ꝛ argētū ꝛ veſtimētū q̄ opti ſunt aufe-
rēt ilt̄ ꝛ abibūt :nec ſibi auxiliū ferēt.
Itaq3 meli⁹ ē eſſe regē oſtētātē ꝟtutē
ſuā :aut vas ī domo vtile in q̄ gl̄iat̄ q̄
poſſidet illud: vel oſtiū in domo qđ cu
ſtodit q̄ ī pace ſūt: ꝙ falſi dij. Sol q̄dē
ꝛ luna ac ſidera cum ſint ſplendida et
emiſſa ad vtilitates obaudiunt: ſilr̄ et
fulgur cū apparuerit ꝑſpicuū ē. Idipm̄
aūt ꝛ ſpūs ī oī regione ſpirat: ꝛ nubes
q̄b⁹ cū impatū fuerit a deo ꝑambula-
re ī vniūſū orbē:ꝑficiūt qđ impatū eſt
eis. Ignis etiā miſſus deſup vt conſu- G
mat montes ꝛ ſiluas fac̄ qđ ꝑceptū eſt
ei. Hec aūt neq3 ſpecieb⁹ neq3 ꝟtutib⁹
vni eoꝝ ſilia ſūt. Uñ neq3 eſtimādū ē
neq3 dicēdū illos eē deos: q̄ñ non pñt
neq3 iudiciū iudicare neq3 facere hoi-
bus. Sciētes itaq3 qꝛ nō ſūt dij:ne ꝫ ti
mueritis eos. Neq3 eñ regib⁹ maledi-
cēt neq3 bñdicēt. Signa eñ ī celo gen
tib⁹ nō oñdūt:neq3 vt ſol lucebunt:ne
q3 illumiabūt vt luna. Beſtie meliores
ſūt ilt̄:q̄ pñt fugere ſub tectū:ac ꝓdeſſe
ſibi. Nullo itaq3 mō nob̄ ē manifeſtū
qꝛ ſūt dij: ꝓpter qđ ne timeatꝭ eos. Nā
ſicut ī cucumerario:formido nihil cu-

ſtodit:ita ſūt dij illoꝝ lignei ⁊ argētei
⁊ inaurati Eodē modo ⁊ i horto ſpina
alba:ſupra ꝙ oīs auis ſedet. Siliter ⁊
mortuo ꝓiecto i tenebris :ſiles ſūt dij
illoꝝ lignei ⁊ inaurati et ſargērati. A
purpura q̄ȝ et marmore q̄ ſupra illos
teneāt:ſciet⁊ itaq̧ q̄ n ſūt dij. Ipi etiā
poſtremo comedūt:⁊ erit opprobriū in
regiōe. Melior ē hō iuſt⁹ q̄ nō habet ſi
mulacra:nā erit lōge ab opprobrijs.

¶ Explicit liber Baruch. Incipit ꝓ
logus in Ezechielem ꝓphetam.

4.Re.24.b EZechiel ꝓpha cū ioachim re-
ge iuda captiu⁹ duct⁹eſt i ba
bylonē:ibiq̧ his q̄ cū eo ca-
ptiui fuerāt ꝓphetauit peni-
tentib⁹ ꝙ ad hieremie vaticiniū ſe vl-
tro aduerſarijs tradidiſſent :⁊ viderēt
adhuc vrbē hieroſolymā ſtare quā ille
caſurā eſſe ꝑdixerat. Triceſimo āt eta-
tis ſue anno ⁊ captiuitatis q̄nto: exor
ſus ē ad cōcaptiuos loq̄. Et eodeȝ tpe.
lȝ poſterior h̄ in chaldea:hieremias in
iudea ꝓphetauerūt. Sermo ei⁹ nec ſa-
tis diſertus nec ad modū ruſtic⁹ ē:ſed
ex vtroq̧ medie tēperat⁹. Sacerdos et
ipē fuit ſicut hieremias:ꝑncipia volu
minis ⁊ finē magnis habēs obſcurita
tib⁹ inuoluta. Sed ⁊ vulgata ei⁹ edi-
tio non multū diſtat ab hebraico. Nō
ſatis miror q̄d cauſe extiterit: vt ſi eoſ-
dem i vniuerſis libris habem⁹ iterpre
tes:in alijs eadē:in alijs diuerſa trāſ-
tulerint. Legite igit̄ ⁊ hūc iux̄ trāſlati
onē nr̄am:q̄m ꝑ cola ſcript⁹ ⁊ comata
manifeſtiorē legētib⁹ ſenſū tribuit Si
āt amici mei:⁊ hūc ſubſānauerit:dici-
te eis ꝙ nemo eos cōpellat vt ſcribāt.
Sȝ vereor ne illud eis eueniat qđ gre-
ce ſignificāti⁹ dicit̄ vt vocent̄ fagoli-
dori:qđ eſt manducātes ſenecias.

¶ Explicit plog⁹. ¶ Incipit Ezechiel
ꝓpheta. Capitm I

A ET factum ē in
triceſimo āno.i. q̄rto i q̄n-
ta mēſis : cū eſſem i medio
captiuoꝝ iux̄ fluuiū chobar:apti ſunt
celi ⁊ vidi viſiones dei. In q̄nta men-
ſis:ipē eſt ann⁹ q̄ntus trāſmigratiōis
reg⁊ ioachim:factū eſt v̄bū dn̄i ad eze-
chielē filiū buzi ſacerdotē i terra chal-
deoꝝ ſec⁹ flumen chobar. Et facta eſt
ſup eum ibi man⁹ dn̄i. Et vidi:et ecce
vent⁹ turbinis veniebat ab aq̄lone :et
nubes magna et ignis inuoluens. Et B
ſplēdor in circuitu ei⁹: et de medio ei⁹
q̄ſi ſpecies electri.id ē.de medio ignis
Et in medio ei⁹ſilitudo q̄ttuor aīaliū:
⁊ hic aſpect⁹ eoꝝ. Silitudo hoīs i eis. Apo
Et q̄ttuor facieſ vni:⁊ q̄ttuor pēne vni
Et pedes eoꝝ pedes recti:⁊ planta pe-
dis eoꝝ q̄ſi planta pedis vituli:⁊ ſcin
tille q̄ſi aſpect⁹ eris cādētis. Et man⁹
hoīs ſub pēnis eoꝝ i q̄ttuor ptib⁹:⁊ fa
cies ⁊ pennas ꝑ q̄ttuor ptes habebāt:
iūcteq̧ erāt pēne eoꝝ alteri⁹ ad alterū
Nō reuertebāt̄ cū incederēt :ſȝ vnūq̄đ C
ꝙ an̄ faciē ſuam gradiebat̄. Silitudo
āt vult⁹ eoꝝ: facies hoīs ⁊ facies leōis
a dextr⁊ ipoꝝ q̄ttuor. Facies āt bouis
a ſiniſtr⁊ ipoꝝ q̄ttuor ⁊ facies aq̄le de-
ſup ipoꝝ q̄ttuor:⁊ facies eoꝝ ⁊ penne
eoꝝ extēte deſup. Due pēne ſingulorū
iūgebāt:et due tegebāt corpa eoꝝ. Et
vnūq̄đq̧ eoꝝ coram facie ſua ambula
bat. Ubi erat ipetus ſpūs:illuc gradie D
bāt̄:nec reūtebant̄ cū ambularēt. Et
ſilitudo aīaliū ⁊ aſpect⁹eoꝝ q̄ſi carbo-
nū ignis ardētiū:⁊ q̄ſi aſpect⁹ lāpada
rū. Hec erat viſio diſcurrens in medio
aīalium:ſplēdor ignis ⁊ d̄ igne fulgur
egrediēs. Et aīalia ibāt ⁊ reūtebāt̄:in
ſilitudinē fulgur⁊ coruſcāt⁊ Cūq̧ aſpi
cerē aīalia:apparuit rota vna ſup ter-
rā iux̄ aīalia :habēs q̄ttuor facies. Et
aſpectus rotarū op⁹ earū q̄ſi viſio ma-
ris:⁊ vna ſilitudo ipaꝝ q̄ttuor:⁊ aſpe-
ctus earuȝ ⁊ opa q̄ſi ſit rota in medio
rote. Per q̄ttuor ptes earū eūtes ibāt
⁊ nō reuerebant̄ cū ambularēt. Statu I.10.
ra q̄ȝ erat rotis ⁊ altitudo ⁊ horribilis
aſpectus:⁊ totū corp⁹ oculis plenuȝ in
circūitu ipaꝝ q̄ttuor. Cūq̧ ambula-
rent aīalia : ambulabāt pariter ⁊ rote
iux̄ ea :⁊ cū eleuarent̄ aīalia de terra:
eleuebant̄ ſimul ⁊ rote. Quocūq̧ ibat
ſpūs:illuc eunte ſpū: ⁊ rote pariter ele
uabāt̄ ſequētes eū. Spūs eīn vite erat
i rot⁊ Cū eūtib⁹ibāt:⁊ cū ſtātib⁹ſtabāt I.10.
⁊ cum eleuat⁊ a t̄ra:pariter eleuabant̄
⁊ rote ſequētes ea : q̄ ſpūs vite erat in
rot⁊. Et ſilitudo ſup caput aīaliū fir- F
mamēti q̄ſi aſpectus cryſtalli horribi-
lis: et extenti ſup capita eoꝝ deſuper.
Sub firmamento aūt penne eoꝝ recte
alteri⁹ad alterū. Unūq̄đq̧ duab⁹ alis
velabat corp⁹ ſuū:⁊ alterū ſiliter vela-

bat. Et audiebā ſonū alaꝝ q̄ſi ſonum
aquaꝝ multaꝝ: q̄ſi ſonū ſublimis dei.
Cū ambularēt q̄ſi ſon⁹ erat multitudi
nis: vt ſon⁹ caſtroꝝ. Cūq; ſtarēt: de-
mittebant pēne eoꝝ. Nā cū fieret vox
ſup firmamētū qd erat ſup caput eoꝝ:
G ſtabāt ⁊ ſubmittebāt alas ſuas Et ſup
firmamētū qd erat iminens capiti eo-
rū: q̄ſi aſpectus lapidis ſaphyri: ſilitu-
do throni: ⁊ ſup ſimilitudinē throni
ſimilitudo q̄ſi aſpectus hois deſup Et
vidi q̄ſi ſpeciem electri: velut aſpectū
ignis intrinſec⁹ ꝑ circuitū eius: a lum
bis eius ⁊ deſup: ⁊ a lūbis eius vſq; de
orſū vidi q̄ſi ſpeciē ignis ſplendēt in
circuitu velut aſpectū arcus cū fuerit
in nube in die pluuie. Hic erat aſpect⁹
ſplendoris ꝑ gyrum. II
A H Ec viſio ſilitudis glie dñi. Et
I.3.f vidi ⁊ cecidi in faciē meā: ⁊ au
diui vocē loquēt. Et dixit ad me: Fili
hominis sta ſuppedes tuos: ⁊ loq̄r te
cū. Et igreſſus ē i me ſpūs poſtq̄ locu-
tus eſt mihi: ⁊ ſtatuit me ſupra pedes
meos Et audiui loquētē ad me ⁊ dicē
B tē. Fili hois: mitto ego te ad filios iſrl
ad gentes apoſtatrices q̄ receſſerunt a
me. Patres eoꝝ ꝑuaricati ſunt pactū
meū vſq; ad diē hāc: ⁊ filij dura facie
⁊ idomabili corde ſūt ad q̄s ego mitto
te. Et dices ad eos. Hec dicit dñs de⁹:
ſi forte vel ipi audiāt: ⁊ ſi forte q̄eſcāt:
q̄m dom⁹ exaſperās ē: ⁊ ſcient q̄ ꝓpha
C fuerit i medio eoꝝ. Tu ḡ fili hois ne ti
meas eos neq; ſmones eoꝝ metuas:
q̄m icreduli ⁊ ſubuerſores ſūt tecū: et
cū ſcorpionib⁹ habitas. Verba eoꝝ ne
timeas: ⁊ vult⁹ eoꝝ ne formides: q̄ do-
mus exaſperās eſt. Loq̄ris ḡ vba mea
D ad eos ſi forte audiāt ⁊ q̄eſcāt: q̄m irri
tatores ſūt. Tu āt fili hois audi q̄cun-
q; loq̄r ad te: ⁊ noli eē exaſperās ſicut
dom⁹ exaſpatrix ē. Api os tuū ⁊ come-
.5.a de quecūq; ego do tibi. Et vidi: ⁊ ecce
man⁹ miſſa ad me: i q̄ erat iuolut⁹ liber
et expādit illū corā me q̄ erat ſcriptus
intus ⁊ foris: ⁊ ſcripte erāt in eo lamē
tationes: et carmen: et ve. III
A E T dixit ad me Fili hois q̄cūq;
inuener: comede. Comede volu-
men iſtud: ⁊ vadēs loq̄re ad fi-
lios iſrl. Et aperui os meū: ⁊ cibauit
me volumine illo. Et dixit ad me: Fili
hois: venter tu⁹ comedet: ⁊ viſcera tua
cōplebūt volumie iſto qd ego do tibi.
Et comedē illud: ⁊ factū ē i ore meo ſi Apo.10.d
cut mel dulce. Et dixit ad me: Fili ho-
minis vade ad domū iſrl ⁊ loq̄r vba
mea ad eos. Nō eñ ad ꝑplm ꝓfūdi ſer- B
monis ⁊ ignote lingue tu mitteris ad
domū iſrl: neq; ad ꝑplos mltos ꝓfūdi
ſmonis ⁊ ignote lingue: q̄ꝝ nō poſſis
audire ſmōes. Et ſi ad illos mittereris
ipi audirēt te. Dom⁹ aūt iſrl nolūt au-
dire te: q̄ nolunt audire me. Ois q̄ppe
dom⁹ iſrl attrita frōte ē: et duro corde.
Ecce dedi faciē tuā valētiorē facieb⁹
eoꝝ: ⁊ frōtē tuā duriorē frōtib⁹ eoꝝ: vt
adamātē ⁊ vt ſilicē dedi faciē tuā. Ne
timeas eos neq; metuas a facie eoꝝ:
q̄ dom⁹ exaſperās ē. Et dixit ad me: Fi C
li hois: oēs ſmones meos q̄s ego loq̄r
ad te: aſſume in corde tuo: et auribus
tuis audi ⁊ vade ingredere ad trāſmi-
grationē ad filios ꝑpli mei: ⁊ loqueris
ad eos ⁊ dices eis: Hec dicit dñs deus:
ſi forte audiāt ⁊ q̄eſcant. Et aſſumpſit
me ſpūs: ⁊ audiui poſt me vocē cōmo-
tionis magne: bñdicta glia dñi d loco
ſuo: ⁊ vocē alaꝝ aialiū ꝑcutiētiū alte-
rā ad alterā: ⁊ vocem rotaꝝ ſequentiū
aialia ⁊ vocē cōmotionis magne. Spi
rit⁹ q̄z leuauit me ⁊ aſſūpſit me: ⁊ abij
amar⁹ in indignatione ſpūs mei. Ma- D
nus eñ dñi erat mecū cōfortās me. Et
veni ad trāſmigrationē ad aceruū no
uarū frugū: ad eos q̄ habitabāt iuxta
flumen chobar ⁊ ſedi vbi illi ſedebāt:
⁊ māſi ibi ſeptē dieb⁹ merēs in medio
eoꝝ. Cū aūt ptranſiſſent ſeptē dies: fa-
ctū eſt verbū dñi ad me dicēs Fili ho- I.33.b
minis: ſpeculatorē dedi te domui iſrl:
⁊ audies de ore meo verbū: ⁊ annūcia
bis eis ex me. Si dicēte me ad impiū: E
morte morieris nō annūciaueris ei: ne
q; locutus fueris vt auertat a via ſua
impia et viuat: ipe impius in iniq̄tate
ſua morietur: ſanguinē aūt ei⁹ de manu
tua requiram. Si aūt tu annūciaueris
impio: ⁊ ille nō fuerit ꝯuerſus ab ipie-
tate ſua et a via ſua impia: ipe quidē
in impietate ſua morietur: tu aūt aiā
tuā liberaſti. Sz ⁊ ſi ꝯuerſus iuſt⁹ a iu
ſticia ſua fuerit: ⁊ fecerit iniq̄tatē: ponā
offendiculū corā eo. Ipe morietur: quia F
nō annūciaſti ei. In pctō ſuo morietur ⁊
nō erūt in memoria iuſticie ei⁹ quas fe
cit: ſāguinē vo eius d manu tua req̄-

rā. Si āt tu ānūciauer⁹ iusto vt ñ pec-
cet iust⁹: ⁊ ille nō peccauerit: viuēs vi-
uet qꝛ ānūciasti ei: ⁊ tu aiaȝ tuā libera
sti. Et facta ē sup me man⁹ dñi: ⁊ dixit
ad me: Surgēs egredere i cāpum: ⁊ ibi
loqr tecū. Et surgēs egressus sū in cā-
pū: ⁊ ecce ibi glīa stabat q̄si glīa quaȝ
vidi iux̄ fluuiū chobar: ⁊ cecidi in fa-
3.2.a ciē meā ‖ Et ingressus ē in me spūs: ⁊ sta
tuit me sup pedes meos: ⁊ locut⁹ ē mi
hi: ⁊ dixit ad me. Ingredere: ⁊ icludere
G in medio dom⁹ tue. Et tu fili hoīs: ecce
data sūt sup te vīcula ⁊ ligabūt te i eis
⁊ nō egredier⁹ i medio eoꝝ: ⁊ linguam
tuā adherere faciam palato tuo: ⁊ eris
mut⁹ nec q̄si vir obiurgās: qꝛ dom⁹ ex-
asperās ē. Cū āt locut⁹ fuero tibi: ape-
riā os tuū: ⁊ dices ad eos Hec dic̄ dñs
de⁹. Qui audit audiat: et q̄ quiescit qui-
escat: qꝛ dom⁹ exasperās ē. ‖ IIII
A ET tu fili hoīs: sume tibi laterē
et pones eū corā te: ⁊ describes
i eo ciuitatē hierlm. Et ordiabis adū-
sus eā obsidionē: ⁊ edificabis munitio
nes: ⁊ cōportabis aggerē: ⁊ dabis eam
castra: ⁊ pones arietes i gyro. Et tu su
me tibi sartaginē ferreā: ⁊ pones eā in
murū ferreū īter te ⁊ īter ciuitatē ⁊ ob
firmabis faciē tuā ad eam: ⁊ erit i obsi
dionē: ⁊ circūdabis eā. Signum ē do-
mui isrl. Et tu dormies sup lat⁹ tuū si-
nistrū ⁊ pones iniq̄tates dom⁹ isrl sup
eo numero dieꝝ q̄b⁹ dormies sup illō:
B ⁊ assumes iniq̄tates eoꝝ. Ego āt dedi
tibi ānos iniq̄tat⁹ eoꝝ numero dierū
trecētos ⁊ nonaginta dies: ⁊ portabis
iniq̄tatē dom⁹ isrl. Et cū cōpleuer⁹ hec
dormies sup lat⁹ tuū dextrū scdo: ⁊ assu
mes iniq̄tatē dom⁹ iuda q̄draginta die
Nume.14.f bus ‖ Diē p ānō: diē inquā p ānō de-
di tibi. Et ad obsidionē hierlm cōuer-
tes faciē tuā: ⁊ brachiū tuū erit exten-
tū: ⁊ ꝓphetabis adūsus eā. Ecce circū-
dedi te vinculis: ⁊ nō te ꝯuertes a latere
tuo in lat⁹ aliud donec compleas dies
C obsidiōis tue. Et tu sume tibi frumētū
⁊ hordeū ⁊ fabā ⁊ lentē ⁊ miliū ⁊ viciā
⁊ mittes ea i vas vnū: ⁊ facias tibi pa-
nes numero dieꝝ q̄b⁹ dormies sup lat⁹
tuū. Trecent⁹ ⁊ nonagita dieb⁹ come-
des illō. Cib⁹ āt tu⁹ q̄ vescer⁹ erit i pō-
dere viginti stateres in die. A tpe vsq̄
ad tps comedes illō. Et aquā i mēsu-
ra bibes sextaȝ ptē hin. A tpe vsq̄ ad

tps bibes illō. Et q̄si subcinericiū hor-
deaceū comedes illō ⁊ stercore qd egre
dit̄ d hoīe opiet̄ illud i oclīs eoꝝ. Hec
dicit dñs: Sic comedēt filij isrl panē
suū pollutū int̄ gētes: ad q̄s eijciā eos
‖ Et dixi: A. a. a. dñe de⁹. Ecce aīa mea I.20.
nō ē polluta: ⁊ morticinū ⁊ laceratū a D
bestijs nō comedi ab infantia mea vs-
q̄ nūc ⁊ nō ē ingressa os meū oīs caro
imūda. Et dixit ad me: Ecce dedi tibi
fimū boū p stercorib⁹ humanis: ⁊ fa-
cies panē tuū i eo. Et dixit ad me ‖ Fili I.5.c.
hoīs: ecce ꝯterā baculū panis i hierlm 14.
⁊ comedēt panē suū in pōdere ⁊ in sol
licitudie ⁊ aquā in mēsura ⁊ in angu-
stia bibēt: vt deficiētib⁹ pane ⁊ aqua:
corruat vnusq̄sq̄ ad fratrē suū: ⁊ ꝯta-
bescāt in iniq̄tatib⁹ suis. ‖ V
ET tu fili hoīs sume tibi gladiū A
acutū radētem pilos: ⁊ assumes
eū ⁊ duces p caput tuū ⁊ p barbā tuā:
⁊ assumes tibi staterā pōder⁹ ⁊ diuides
eos. Tertiā ptē igni cōbures i medio
ciuitatis iux̄ cōpletionē dierū obsidio
nis: et assumes tertiā ptē ⁊ ꝯcides gla
dio i circūitu ei⁹: tertiā vo aliā disper
ges in vētū: ⁊ gladiū nudabis p⁹ eos.
Et sumes inde paruū numerū et liga-
bis eos in sūmitate pallij tui Et ex eis
rursum tolles et ꝓijcies eos in medio
ignis ⁊ cōbures eos igni: ⁊ ex eis egre-
diet̄ ignis in oēȝ domū isrl. Hec dicit
dñs deus. Ista ē hierlm. In medio gē- B
tiū posui eā: et in circūitu eius terras.
Et cōtempsit iudicia mea vt plus esset
impia q̄ gētes: ⁊ p̄cepta mea vltra q̄
terre q̄ in circūitu ei⁹ sunt. Iudicia eīm
mea ꝓiecerūt: ⁊ in p̄cept⁹ meis nō am
bulauerūt. Idcirco hec dicit dñs de⁹.
Quia supast⁹ gētes que i circūitu vr̄o
sūt: ⁊ i p̄cept⁹ meis nō ambulast⁹ ⁊ iu
dicia mea nō fecist⁹: ⁊ iux̄ iudicia gen-
tiū q̄ in circūitu vr̄o sūt nō est⁹ opati:
idō hec dicit dñs de⁹: Ecce ego ad te: et
ipe ego faciā i medio tui iudicia i ocu
lis gētiū: ⁊ faciā i te qd nō feci ⁊ q̄bus C
silia vltra nō faciā: ꝓpter oēs abomīa-
tiōes tuas. Idō pr̄es comedēt filios su Leui
os i medio tui ⁊ filij comedēt pr̄es su- 4.Re
os. Et faciā i te iudicia: ⁊ vētilabo vni Tren
uersas reliq̄as tuas in oēm ventū. Id-
circo viuo ego dic̄ dñs de⁹ nisi p eo q̄
sanctū meū violasti in oīb⁹ offensioni
bus tuis ⁊ i cūct⁹ abomīatiōib⁹ tuis:

ego ꝗ̄ſ cõfringã: ⁊ nõ parcet oculꝰ meꝰ
⁊ ñ miſerebor. Tertia ꝑs tui peſte mo-
rietᷣ ⁊ fame cõſumetᷣ i medio tui: ⁊ ter-
tia ꝑs tui i gladio cadet ĩ circuitu tuo
Tertiã ꝟo ꝑtẽ tuã i oẽm vẽtũ diſꝑgã
⁊ gladiũ euaginabo poſt eos. Et cõple
bo furorẽ meũ: ⁊ req̇eſcere faciã indi-
D gnationẽ meã i eis: ⁊ cõſolabor. Et ſci
ent q̄ꝛ ego dñs locutꝰ ſũ i zelo meo: cũ
ĩpleuero oẽm indignationẽ meã i eis
Et dabo te in deſertũ ⁊ i opprobriũ gẽ
tibꝰ q̄ in circuitu tuo ſũt: i ꝯſpectu oĩs
ꝑtereũtiꝰ. Et eris approbriũ ⁊ blaſphe-
miã: exẽplũ ⁊ ſtupor i gẽtibꝰ q̄ incir-
itu tuo ſũt: cũ fecero i te iudicia i furo
re ⁊ idignatiõe ⁊ in increpationibꝰ ire
q̄ ego dñs locutꝰ ſũ qñ miſero ſagittas
famis peſſimas q̄ erũt mortifere: ⁊ q̄s
mittã vt diſꝑdã vos. Et famẽ cõgrego
4.d ſuꝑ vos: ‖ ⁊ cõterã i vob baculũ panis
4.d ⁊ imittã i vos famẽ ⁊ beſtias peſſimas
vſq̧ ad iternitionẽ. Et peſtilẽtia ⁊ ſã-
guis trãſibũt ꝑ te: ⁊ gladiũ inducã ſu-
B ꝑ te. Ego dñs locutꝰ ſum. VI
Et factꝰ ẽ ſmo dñi ad me dicẽs:
Fili hois: pone faciẽ tuã ad mõ
36.a tes iſrł ⁊ ꝓphabis ad eos ⁊ dices: ‖ Mõ
tes iſrł audite verbũ dñi dei. Hec dicit
dñs deꝰ mõtibꝰ ⁊ collibꝰ rupibꝰ ⁊ val
libꝰ. Ecce ego inducã ſuꝑ vos gladiũ
⁊ diſꝑdã excelſa vr̃a: ⁊ demoliar aras
vr̃as ⁊ cõfringentᷣ ſimulacra vr̃a ⁊ de
ĩjciã interfectos vr̃os añ idola vr̃a. Et
dabo cadauera filioꝝ iſrł añ faciẽ ſi-
mulacroꝝ vr̃orũ: ⁊ diſꝑgã oſſa vr̃a cir
cũ aras vr̃as i oĩbꝰ habitationibꝰ vr̃is
B Urbes deſerte erũt ⁊ excelſa demolietᷣ
⁊ diſſipabũtᷣ: ⁊ interibũt are vr̃e ⁊ cõ-
fringentᷣ: ⁊ ceſſabũt idola vr̃a: ⁊ cõte-
rẽtᷣ delubra vr̃a: ⁊ delebũtᷣ oꝑa vr̃a: et
cadet interfectꝰ i medio vr̃i: ⁊ ſcietiꝰ q̄ꝛ
ego ſũ dñs. Et relinquã i vob eos q̄ fu
gerint gladiũ i gẽtibꝰ: cũ diſꝑſero vos
i t̃ris ⁊ recordabuntᷣ mei liberati vr̃i i
gẽtibꝰ ad q̄s captiui ducti ſũt: q̄ꝛ ꝯtri-
ui cor eoꝝ fornicãs ⁊ recedẽs a me: et
C oculos eoꝝ fornicãtes poſt idola ſua:
⁊ diſplicebũt ſibimet ſuꝑ malis ꝙ fece
rãt i vniũſis abomiationibꝰ illis: ⁊ ſci
ent q̄ꝛ ego dñs nõ fruſtra locutꝰ ſũ vt
11 facerẽ eis malũ h̄. Hec dicit dñs deꝰ.
Percute manũ tuã ⁊ allide pedẽ tuũ:
⁊ dic heu ad oẽs abomiationes malo-
rũ domꝰ iſrł: q̄ꝛ gladio, fame ⁊ peſte rui

12 turi ſunt. Qui lõge ẽ, peſte morietᷣ: q̄ ãt
ꝓpe: gladio corruet: ⁊ q̄ relictꝰ fuerit ⁊
obſeſſus: fame morietᷣ. Et cõplebo idi- D
13 gnationẽ meã i eis: ⁊ ſcietiꝰ q̄ꝛ ego dñs
cũ fuerint iterfecti vr̃i i medio idoloꝝ
vr̃oꝝ i circuitu araꝝ vr̃aꝝ: i oĩ colle ex
celſo: ⁊ i cũctiꝰ ſũmitatibꝰ mõtiũ: ⁊ ſub
tus oẽ lignũ nemoroſũ: ⁊ ſubtꝰ vniuer
ſã quercũ frõdoſã: locũ vbi accẽderũt
14 thura redolẽtia vniũſis idoł ſuis. Et
extẽdã manũ meã ſuꝑ eos: ⁊ faciã t̃rã
eoꝝ deſolatã ⁊ deſtitutã a deſto debla
tha i oĩbꝰ habitationibꝰ eoꝝ: ⁊ ſcient
Et factꝰ ẽ q̄ꝛ ego dñs. VII B
ſermo dñi ad me dicẽs. Et tu fi
li hois: hec dicit dñs deꝰ terre
iſrł. ‖ Finis venit: venit finis ſuꝑ q̄ttu-
or plagas t̃re. Nũc finis ſuꝑ te: ⁊ imit
tã furorẽ meũ i te. Et iudicabo te iux
vias tuas. Et ponã ꝯ te oẽs abomiati
ones tuas. ‖ Et nõ parcet oculꝰ meꝰ ſu I.9.b
ꝑ te: ⁊ nõ miſerebor: ſ; vias tuas ponã
ſuꝑ te: ⁊ abomiatiões tue i medio tui
erũt: ⁊ ſcietiꝰ q̄ꝛ ego dñs. Hec dicit dñs
deꝰ. Afflictio vna: afflictio ecce venit. B
‖ Finis venit: venit finis. Euigilauit
aduerſũ te: ecce venit. Uenit ꝯtritio ſu
ꝑ te q̄ habitas i terra. Uenit tp̃s: ꝓpe
ẽ dies occiſiõis: ⁊ nõ glie mõtiũ. Nũc
de ꝓpinq̄ effũdã irã meã ſuꝑ te: ⁊ cõple
bo furorẽ meũ i te. Et iudicabo te ſm
vias tuas: ⁊ iponã tibi oĩa ſcelera tua C
Et nõ parcet oculꝰ meꝰ nec miſerebor:
ſ; vias tuas ĩponã tibi: ⁊ abomiatiões
tue i medio tui erũt: ⁊ ſcietiꝰ q̄ꝛ ego ſũ
dñs percutiens. Ecce dies: ecce venit.
Egreſſa ẽ ꝯtritio floruit virga: germi
uit ſuꝑbia: iniq̄tas ſurrexit i ꝟga ipie
tatiꝰ. Nõ ex eis: ⁊ nõ ex ꝓplo: neq̧ ex ſo-
nitu eoꝝ: ⁊ nõ erit req̇es in eis. Uenit
tp̃s: appropinq̄uit dies. Qui emit: nõ D
letetᷣ: ⁊ q̄ vendit non lugeat q̄ꝛ ira ſuꝑ
oẽm ꝓplm eiꝰ: q̄ꝛ q̄ vẽdit: ad id q̄d ven
didit nõ reũtetᷣ: ⁊ adhuc i viuẽtibꝰ vi
ta eoꝝ. Uiſio ei ad oẽm multitudinẽ
eiꝰ nõ regredietᷣ: ⁊ vir i iniquitate vite
ſue nõ cõfortabitᷣ. Canite tuba: ꝑparẽ
tur oẽs: ⁊ nõ ẽ q̄ vadat ad ꝑliũ. Ira eñ
mea ſuꝑ vniuerſũ ꝓplm eiꝰ. Gladiꝰ fo
ris peſtis ⁊ fames itrĩſecꝰ. Qui i agro
ẽ gladio morietᷣ: ⁊ q̄ i ciuitate: peſtilen
tia ⁊ fame deuorabũtᷣ: ⁊ ſaluabũtᷣ qui
fugerint ex eis. Et erũt i mõtibꝰ q̄ſi co E
lũbe cõuallium oẽs trepidi: vnuſq̄ſq̧ i

Iniq̄tate ſua. Oēs manꝰ diſſoluent̄: et
Eſaie.15.c oīa genua fluēt aq̄s. ‖Et accingent ſe
cicilicijs ⁊ operiet eos formido: ⁊ in oī
facie ↄfuſio: ⁊ ī vniūſis capitibꝰ eoꝝ cal
uitiū. Argētū eoꝝ foris ꝓijciet: ⁊ au-
Prouē.11.a rū eoꝝ ī ſterq̄liniū erit ‖Argētū eoꝝ ⁊
Soph.1.d auꝝ eoꝝ nō valebit liberare eos: ī die
Eccl.5.c furoris dñi. Aīam ſuā nō ſaturabūt: ⁊
f vētres eoꝝ nō iplebūt: q2 ſcādalū iniq̄ta
tꝭ eoꝝ factū ē: ⁊ ornamētū moniliū ſu-
orū ī ſupbiā poſuerūt: ⁊ imagines ab-
omiationū ſuarū ⁊ ſimulacroꝝ fecerūt
ex eo. Propt̄ h̄ dedi eis illud ī imūdi-
ciā: ⁊ dabo illud ī manꝰ alienoꝝ ad di
ripiēdū: ⁊ īpiis t̄re ī pdā: ⁊ cōtamina-
būt illud: ⁊ auertā faciē meā ab eis ⁊ vi
olabūt arcanū meū ⁊ introibūt ī illud
emiſſarij: ⁊ cōtamiabūt illō. Fac ↄcluſi
onē qm̄ t̄ra plena ē iudicio ſāguinū: ⁊
ciuitas plena iniq̄tate. Et adducā peſſi-
mos de gētibꝰ ⁊ poſſidebūt domos eo-
G rū. Et q̇eſcere faciā ſupbiā potētiū: et
poſſidebūt ſctūaria eoꝝ. Anguſtia ſupꝫ
ueniēte reqrēt pacē: ⁊ nō erit. Cōturba
tio ſup ↄturbationē veniet: ⁊ auditꝰ ſu
p auditū. Et q̄rēt viſionē d̄ ꝓpha: ⁊ lex
pibit a ſacerdote: ⁊ cōſiliū a ſenioribꝰ
Rex lugebit ⁊ pncipes induēt mero-
re ⁊ manꝰ ppl'i t̄re ↄturbabūt. Scḋm
viā eoꝝ faciā eis ⁊ ſcḋm iudiciū eoꝝ
iudicabo eos: ⁊ ſciēt q2 ego ſū dñs.
A Et factū ē ī āno ſexto: ī ¶ VIII
ſexto mēſe ī q̄nta mēſis: ego ſe-
debā ī domo mea: ⁊ ſenes iuda
ſedebāt corā me. Et cecidit ibi ſup me
manꝰ dñi dei. Et vidi: ⁊ ecce ſilitudo
q̄ſi aſpectꝰ ignis. Ab aſpectu lumboꝝ
eiꝰ ⁊ deorſū ignis: ⁊ a lūbis eiꝰ ⁊ ſurſū
B q̄ſi aſpectꝰ ſplēdoris ⁊ viſio electri. Et
Dan.15.c emiſſa ſilitudo manꝰ apphēdit me in
cincino capit' mei: ⁊ eleuauit me ſpūs
int̄ celū ⁊ t̄rā: ⁊ adduxit me ī hierl'm ī
viſiōe dei iux̄ oſtiū interiꝰ: qḋ reſpicie-
bat ad aq̄lonē: vbi erat ſtatutū idolū
zeli ad ꝓuocādā emulationē. Et ecce
ibi gl'ia dei iſrl' ſm viſionē quā viderā
ī campo: ⁊ dixit ad me. Fili hoīs: leua
C oclos tuos ad viā aq̄lonis. Et leuaui
oculos meos ad viā aq̄lōis: ⁊ ecce ab
aq̄lone porte altar' idolū zeli ī ipō in-
troitu. Et dixit ad me. Fili hoīs putaſ
ne vides tu q̄d iſti faciūt abomiatiōeſ
magnas q̄s domꝰ iſrl' fac̄ h̄: vt pcul re
cedā a ſctuario meo? Et adhuc ↄūſus
videb abomiatiōes maiores. Et intro
duxit me ad oſtiū atrij. Et vidi: ⁊ ecce
foramē vnū ī pariete. Et dixit ad me. D
Fili hoīs: fode parietē. Et cū fodiſſem
parietē: apparuit oſtiū vnū. Et dixit ad
me. Ingredere: ⁊ vide abomiatiōes peſ
ſimas q̄s iſti faciūt hic. Et igreſſus vi
di: ⁊ ecce oīs ſilitudo reptiliū ⁊ aīaliū
abominatio ⁊ vniūſa idola domꝰ iſrl'
depicta erāt ī pariete: ī circūitu p totū
Et ſeptuagita viri d̄ ſenioribꝰ domus E
iſrl': ⁊ iechonias filiꝰ ſaphā ſtabat ī me
dio eoꝝ ſtātiū āñ picturas: ⁊ vnuſq̄ſq3
hēbat thuribulū ī manu ſua: ⁊ vapor
nebule de thure ↄſurgebat: ⁊ dixit ad
me: Certe vides fili hoīs q̄ ſeniores do
mꝰ iſrl' faciūt ī tenebris: vnuſq̄ſq3 ī ab
ſcōdito cubil' ſui. Dicūt eñi. Nō videt
dñs nos. Dereliq̇t dñs t̄rā. Et dixit ad
me. Adhuc ↄūſus videb abomiatiōes
maiores q̄s iſti faciūt. Et itroduxit me
p oſtiū porte domꝰ dñi qḋ reſpiciebat
ad aq̄lonē. Et ecce ibi mlieres ſedebāt F
plāgētes adonidē. Et dixit ad me. Cer
te vidiſti fili hoīs. Adhuc ↄūſus videb
abomiatiōes maiores his. Et itrodux-
it me ī atriū domꝰ dñi iteriꝰ. Et ecce ī
oſtio tēpli dñi iter veſtibulū ⁊ altare q̄
ſi vigitiq̄nq3 viri dorſa habētes ↄ tem
plū dñi ⁊ facies ad oriētē: ⁊ adorabāt
ad ortū ſol'. Et dixit ad me. Certe vidi- G
ſti fili hoīs. Nūq̄d leue ē h̄ domui iu-
da: vt facerēt abomiatiōes iſtas q̄s fe-
cerūt h̄: q2 replentes t̄rā iiq̄tatē ↄuer ſi
ſūt ad irritādū me? Et ecce applicāt ra
mū ad nares ſuas. Ergo ⁊ ego faciā ī
furore: nō parcet oculꝰ meꝰ: nec miſere-
bor: ⁊ cū clamauerit ad aures meas vo
ce magna: nō exaudiā eos. ¶ IX
Et clamauit ī auribꝰ meis voce A
magna dicēs. Appropinq̄uerūt
viſitatiōes vrb': ⁊ vnuſq̄ſq3 vas iterfe-
ctiōis h3 in manu ſua. Et ecce ſex viri
veniebāt d̄ via porte ſupioris q̄ reſpi-
cit ad aq̄lonē: ⁊ vniꝰcuiuſq3 vas iteriꝰ
ī manu eiꝰ. Uir q̄3 vnꝰ ī medio eoꝝ ve
ſtitꝰ erat lineis: ⁊ attramētariū ſcpto-
ris ad renes eiꝰ. Et igreſſi ſūt: ⁊ ſteterūt
iux̄ altare ereū. Et gl'ia dñi iſrl' aſſūpta B
ē d̄ cherub: q̄ erat ſup eū ad limē domꝰ
Et vocauit virū q̄ idutꝰ erat lineis: et
attramētariū ſcptor' hēbat ī lūbis ſu
is. Et dixit dñs ad eū. Tranſi p mediā Exo.12
citatē ī medio hierl'3: ⁊ ſigna thau ſup Apo.

frõtes viroꝝ gemẽtiũ ⁊ dolẽtiũ ſup cũ
ctꝭ abomĩatiõib⁹ q̃ fiũt in medio ei⁹.
Et illꝭ dixit audiẽte me. Trãſite ꝑ cita
7.a tẽ ſequẽtes eũ:⁊ ꝑcutite.‖ Non parcat
2.b ocul⁹ vr̃ neq̃ miſereami. Senẽ:adole-
ſcẽtulũ ⁊ ꝟginẽ:ꝑuulũ ⁊ mlieres iterfi
C cite vſq̃ ad īternitionẽ. Oẽꝫ ãt ſup quẽ
viderit thau ne occidatꝭ ⁊ a ſctũario
meo īcipiẽte. Ceperũt ḡ a virꝭ ſeniorib⁹
q̃ erãt añ faciẽ dom⁹. Et dixit ad eos.
Cõmĩate domũ:⁊ īplete atria īterfectꝭ.
Egredimi. Et egreſſi ſũt: ⁊ ꝑcutiebant
eos q̃ erãt ī ciuitate. Et cede cõpleta re-
māſi ego:ruiq̃ ſup faciẽ meã ⁊ clamãſ
D aio. Heu heu heu dñe de⁹. Ergo ne diſ
ꝑdas oẽs reliq̃as iſrl̃ effũdẽs furorem
tuũ ſup hierl̃m? Et dixit ad me. Iniq̃-
tas dom⁹ iſrl̃ ⁊ iuda magna eſt nimis
valde:⁊ repleta ẽ t̃ra ſãguinib⁹:⁊ ciui
tas repleta ẽ auſiõe. Dixerũt ei. Dereli-
q̃t dñs t̃rã:⁊ dñs ñ videt. Igit̃ ⁊ me⁹ ñ
ꝑcet ocul⁹:neq̃ miſeboꝛ. Uiã eoꝝ ſup
caput eoꝝ reddã. Et ecce vir q̃ erat idu
t⁹ lineis q̃ hẽbat atramẽtariũ ī dorſo
ſuo:rñdit ꝟbũ dicẽs. Feci ſicꝫ ꝓcepiſti
B ET vidi:⁊ ecce ī firma¶mihi. X
mẽto qð erat ſup caput cheru-
bin q̃ſi lapis ſaphyr⁹ ⁊ q̃ſi ſpe-
cies ſilitudinis ſoliũ appuit ſup eũ. Et
dixit ad virũ q̃ idut⁹ erat lineis:⁊ ait.
Ingredere ī medio rotarũ q̃ ſũt ſubt⁹
cherubi ⁊ īple manũ tuã prunis ignis
q̃ ſũt iter cherubi:⁊ effũde ſup ciuitatẽ.
Ingreſſuſq̃ ẽ ī ꝯſpectu meo. Cherubi
ãt ſtabãt a dextris dom⁹ cũ īgrederet̃
vir:⁊ nubes īpleuit atriũ iteri⁹. Et ele
uata ẽ gl̃ia dñi deſup cherub ad limẽ
dom⁹:⁊ repleta ẽ dom⁹ nube. Et atriũ
repletũ ẽ ſplẽdoꝛe gl̃ie dñi:⁊ ſonit⁹ ala
rũ cherubi audiebat̃ vſq̃ ad atriũ ex-
B teri⁹:q̃ſi vox dei oĩpotẽtꝭ loq̃ẽtꝭ. Cũ
q̃ ꝓcepiſſet viro q̃ idut⁹ erat lineis di
cẽs ſume ignẽ ð medio rotaꝝ q̃ ſũt in
ter cherubi:igreſſus ille ſtetit iux̃ rotã
Et extẽdit cherub manũ ð medio che
rubi ad ignẽ q̃ erat iter cherubi:⁊ ſũ-
pſit ⁊ dedit ī man⁹ ei⁹ q̃ idut⁹ erat li-
neis:q̃ accipiẽs egreſſus ẽ. Et apparu
it ī cherubi ſilitudo man⁹ hoĩs ſubt⁹
pẽnas eoꝝ. Et vidi:⁊ ecce q̃ttuoꝛ rote
iux̃ cherubi. Rota vna iux̃ cherub vnũ
⁊ rota alia iux̃ cherub vnũ. Spẽs aũt
rotaꝝ erat q̃ſi viſio lapidis chryſoli
thi:⁊ aſpect⁹ eaꝝ ſilitudo vna q̃ttuoꝛ:
q̃ſi ſi ſit rota ī medio rote. Cũq̃ ãbula C
rẽt:ī q̃ttoꝛ ptes gradiebãt̃:⁊ nõ reũte-
bãt̃ ãbulãtes:ſꝫ ad locũ ad quẽ ire de
clinabat q̃ ꝑma erat:ſequebãt̃ ⁊ cetere ſ.1.e
nec reũtebãt̃.‖ Et oẽ coꝛp⁹ eaꝝ ⁊ colla
⁊ man⁹ ⁊ pẽne ⁊ circuli plena erãt ocu
lis ī circũitu q̃ttuoꝛ rotarum: ⁊ rotas
iſtas vocauit volubiles audiente me.
Quattuoꝛ ãt facies hẽbat vnũ. Facies
vna facies cherũb:⁊ facies ſcða facies
hoĩs:⁊ t̃tio facies leõis:⁊ ī q̃rto faci-
es aq̃le. Et eleuata ſũt cherubĩ: ipm ẽ
aĩal qð viderã iux̃ flumẽ chobar. Cũq̃
ãbularẽt cherubi ibãt parit̃ ⁊ rote iux̃
ea:⁊ cũ eleuarẽt cherubi alas ſuas vt
exaltarent̃ ð t̃ra:nõ reſidebãt rote:ſed
⁊ ipe iux̃ erãt. Stãtib⁹ illꝭ ſtabãt:⁊ cũ D
eleuatꝭ eleuabãt̃. Spũs ei vite erat in ſ.1.e
eis. Et egreſſa ẽ gl̃ia dñi a limie t̃pli:
⁊ ſtetit ſup cherubi: Et eleuãtia cheru
bin alas ſuas:exaltata ſunt a t̃ra coꝛã
me:⁊ illis egrediẽtib⁹:rote q̃ꝫ ſubſecu
te ſũt. Et ſtetit in introitu poꝛte dom⁹
dñi oꝛiẽtalꝭ:⁊ gl̃ia dei iſrl̃ erat ſup eos
Ipm ẽ aĩal qð vidi ſubter deũ iſrl̃ iux̃
fluuiũ chobar. Et intellexi q2 cherubĩ
eẽnt. Quattuoꝛ ꝑ q̃ttuoꝛ vult⁹ vni:⁊ q̃t
tuoꝛ ale vni:⁊ ſilitudo man⁹ hoĩs ſub
alis eoꝝ. Et ſilitudo vultuũ eoꝝ: ipſi
vult⁹ q̃s viderã iux̃ fluuiũ chobar ⁊ ī-
tuit⁹ eoꝝ ⁊ īpet⁹ ſinguloꝝ: añ faciẽ ſu
ET eleuauit ¶am ingredi. XI B
me ſpũs:⁊ itroduxit me ad poꝛ
tã dom⁹ dñi oꝛiẽtalẽ q̃ reſpicit
ad ſolis oꝛtũ. Et ecce ī itroitu poꝛte vi-
gintiq̃nq̃ viri ⁊ vidi ī medio eoꝝ ie-
choniã filiũ azur:⁊ pheltiã filiũ bana
ie ꝑncipes ꝑpl̃i. Dixitq̃ ad me. Fili ho
minis:hi ſũt viri q̃ cogitãt iiq̃tatẽ: et
tractãt cõſiliũ peſſimũ ī vrbe iſta dicẽ-
tes. Nõne dudũ edificate ſũt dom⁹? Hic
ẽ lebes:nos ãt carnes. Idcirco vatici-
nare de eis vaticinare fili hoĩs. Et ir-
ruit ī me ſpũs dñi:⁊ dixit ad me. Loq̃-
re. Hec dicit dñs. Sic locuti eſtꝭ dom⁹
iſrl̃:⁊ cogitatiões coꝛdis vr̃i ego noui.
Plurimos occidiſtꝭ ī vrbe hac: ⁊ iple-
ſtis vias ei⁹ iterfectꝭ. Propterea hec di B
cit dñs. Interfecti vr̃i q̃s poſuiſtis ī me
dio ei⁹ hi ſũt carnes:⁊ hec eſt lebes :et
educã vos ð medio ei⁹. Gladiũ metuĩ
ſtis:⁊ gladiũ iducã ſup vos dicit dñs
de⁹. Et eijciã vos de medio ei⁹. Dabo-
q̃ vos in manũ hoſtiũ: ⁊ faciã in vo-

bis iudicia. Gladio cadet̃. In finibus
iſrł iudicabo vos: ⁊ ſciet̃ qꝛ ego dñs.
Hec nõ erit vob̃ in lebetẽ: ⁊ vos ñ eri
tis ĩ medio eiꝰ ĩ carnes. In finibꝰ iſrł
iudicabo vos: ⁊ ſciet̃ qꝛ ego dñs. Quia
ĩ ꝓcept̃ meis nõ ambulaſt̃: ⁊ iudicia
mea nõ feciſtis: ſʒ iuxͣ iudicia gẽtiũ q̃
ĩ circũitu vr̃o ſũt eſtis opati. Et factũ
ẽ cũ ꝓphetarẽ: pheltias filius banaie
mortuꝰ ẽ. Et cecidi ĩ faciẽ meã: clamãſ
voce magna. Et dixi: Heu heu heu do
mine deꝰ ꝯſũmationẽ tu facis reliquiã
C rũ iſrł? Et factũ ẽ verbũ dñi ad me di-
cẽs. Fili hoĩs: frẽs tui viri ꝓpinq̃ tui:
⁊ oĩs domꝰ iſrł: vniũſi q̃bꝰ dixerũt ha-
bitatores hierłm: lõge recedite a dño:
nob̃ data eſt t̃ra ĩ poſſeſſionẽ: ꝓpterea
hec dicit dñs deꝰ. Quia lõge feci eos ĩ
gẽtibꝰ: ⁊ qꝛ diſpſi eos ĩ t̃ris: ero eis in
ſãctificationẽ modicã ĩ t̃ris ad q̃s ve-
nerũt. Propterea loq̃re. Hec dicit dñs
deꝰ. Cõgregabo vos de ꝑłis ⁊ aduna-
bo de t̃ris ĩ q̃bꝰ diſpſi eſtis: daboq; vo
bis humũ iſrł. Et ingredient̃ illuc: et
auferẽt oẽs offẽſiões: cũctaſq; abomi
Hiere.32.f natiões eiꝰ d̃ illa. Et dabo eis cor vnũ
D ⁊ ſpm̃ nouũ tribuã ĩ viſceribꝰ eoꝝ. || Et
I.36.f auferã cor lapideũ de carne eoꝝ: ⁊ da-
bo eis cor carneũ vt in ꝓceptis meis
ambulẽt: ⁊ iudicia mea cuſtodiãt: faci
antq; ea: ⁊ ſint mihi ĩ ꝑłm: ⁊ ego ſim
eis ĩ deũ. Quoꝝ aũt cor poſt offendi-
cula ⁊ abomĩatiões ſuas ambulat: ho
rũ viã ĩ capite ſuo ponã dicit dñs deꝰ
Et eleuauerũt cherubin alas ſuas: et
rote cũ eis: ⁊ gl'ia dei iſrł erat ſup eos.
Et aſcẽdit gl'ia dñi de medio ciuitat̃
ſtetitq; ſup mõtẽ q̃ ẽ ad oriẽtẽ vrbis.
Et ſpũs leuauit me: adduxitq; ĩ chal-
deã ad trãſmigrati onẽ ĩ viſionẽ ĩ ſpũ
dei. Et ſublata ẽ a me viſio quã vide-
rã. Et locutꝰ ſũ ad trãſmigrationẽ oĩa
verba dñi q̃ oñderat mihi. XII
B Et factꝰ ẽ ſmo dñi ad me dicẽs
Fili hoĩs: ĩ medio domꝰ exaſpe-
rãtis tu habitas: q̃ oculos habent ad
vidẽdũ ⁊ nõ vidẽt: ⁊ aures ad audien
dũ: ⁊ nõ audiũt: qꝛ domꝰ exaſperãs ẽ.
Tu ḡ fili hoĩs fac tibi vaſa trãſmigra-
tionis: ⁊ trãſmigrabis ꝑ diẽ corã eis.
Trãſmigrabis aũt d̃ loco tuo: ad locũ
alterũ ĩ ꝯſpectu eoꝝ: ſi forte aſpiciant:
qꝛ domꝰ exaſperãs ẽ. Et efferes foras
vaſa tua: q̃ſi vaſa trãſmigrãt̃ ꝑ diẽ in

ꝯſpectu eoꝝ. Tu aũt egredier̃ veſpere
corã eis ſicut egredit̃ migrãs: aũ ocu-
los eoꝝ. Perfode tibi parietẽ: ⁊ egredi
eris ꝑ eũ ĩn cõſpectu eoꝝ. In humeris
portaber̃: ĩ caligine efferer̃. Faciẽ tu
am velabis ⁊ nõ videb̃ t̃rã: qꝛ portẽtũ
dedi te domui iſrł. Feci ḡ ſicut ꝓcepat
mihi dñs. Uaſa mea ꝓtuli quaſi vaſa
trãſmigrãt̃ ꝑ diẽ: ⁊ veſpe ꝑ fodi mihi
parietẽ manu ⁊ ĩ caligine egreſſus ſũ:
⁊ ĩ hũeris portatꝰ ĩ ꝯſpectu eoꝝ. Et fa C
ctꝰ ẽ ſmo dñi mane ad me dicẽs. Fili
hoĩs: nunq̃d nõ dixerũt ad te domꝰ iſ-
rael: domꝰ exaſperãs: q̃d tu facis? Dic
ad eos. Hec dicit dñs deꝰ. Sup ducẽ
onus iſtud q̃ ẽ ĩ hierłm: ⁊ ſup oẽm do-
mũ iſrł: que eſt ĩ medio eoꝝ. Dic: Ego
portẽtũ vr̃m. Quõ feci: ſic fiet illis. In
trãſmigrationẽ ⁊ ĩ captiuitatẽ ibũt: et
dux q̃ ẽ ĩ medio eoꝝ ĩ humeris porta-
bit̃: in caligine egrediet̃. Parietẽ ꝑfo
diẽt vt educãt eũ: facies eiꝰ opiet̃ vt ñ
videat oc'lo t̃rã. Et extẽdã rete meũ: ſu D
ꝑ eũ: ⁊ capiet̃ in ſagena mea ⁊ adducã I.17.
eũ ĩ babylonẽ ĩ t̃rã chaldeoꝝ: ⁊ ipãʒ ñ et.32.
videbit: ibiq; moriet̃ ⁊ oẽs q̃ circa euʒ
ſũt. Preſidiũ eiꝰ ⁊ agmina eiꝰ diſꝑgã ĩ
oẽm vẽtũ: ⁊ gladium euaginabo poſt
eos. Et ſciẽt qꝛ ego dñs: qñ diſpſero il
los ĩ gẽtibꝰ ⁊ diſſeminauero eos ĩ t̃ris
Et relinquã ex eis viros paucos a gla
dio ⁊ fame ⁊ peſtilẽtia: vt narrent oĩa
ſcelera eoꝝ ĩ gẽtibꝰ ad q̃s ingredient̃
⁊ ſciẽt qꝛ ego dñs. Et factꝰ ẽ ſmo dñi E
ad me dicẽs. Fili hoĩs panẽ tuũ ĩ ꝯtur
batione comede: ſʒ ⁊ aquã tuã ĩ feſtina
tione ⁊ merore bibe: et dices ad ꝑłm
t̃re. Hec dic̃ dñs deꝰ ad eos q̃ habitãt
ĩ hierłm: ĩ terra iſrł. Panẽ ſuũ ĩ ſolitu-
dine comedẽt: ⁊ aquã ſuã ĩ deſolatiõe
bibẽt: vt deſolet̃ t̃ra a m̃ltitudine ſua
ꝓpter iniq̃tates oĩm q̃ habitãt ĩ ea: et
ciuitates q̃ nũc habitãt̃ deſolate erũt:
terraq; deſ'ta: ⁊ ſciet̃ qꝛ ego dñs. Et fa F
ctꝰ ẽ ſmo dñi ad me dicẽs. Fili hoĩs:
q̃d ẽ ꝓuerbiũ iſtud in t̃ra iſrł dicentiũ
|| in lõgũ differet̃ dies ⁊ ꝑibit oĩs vi- 2.Pe.
ſio? Ideo dic ad eos. Hec dicit dñs deꝰ
Quieſcere faciẽ ꝓūbiũ iſtud: neq; vul
go dicet̃ vltra in iſrł. Et loq̃re ad eos:
q; appropinquerint dies ⁊ ſmo oĩs vi
ſiõis. Nõ eñ erit vltra oĩs viſio caſſa:
neq; diuinatio ambigua ĩ medio filio
rũ iſrł: qꝛ ego dñs loquar: ⁊ q̃dcũq; lo-

quar: ⁊ qđcūq locut⁹ fuero ꝟbū fiet.
B Nō ꝓlongabit ampli⁹: ſʒ i dieb⁹ vr̄is
dom⁹ exaſperās loq̄r verbū: ⁊ faciā il-
lud dicit dñs de⁹. Et fact⁹ ē ſmo dñi
ad me dicēs. Fili hoīs: ecce dom⁹ iſrł
dicētiū. Viſio quā hic videt i dies mul
tos: ⁊ in tpa longa iſte ꝓphetat. Pro-
pterea dic ad eos. Hec dicit dñs deus.
Nō ꝓlōgabit vltra oīs ſmo me⁹. Ver
bū qđ locut⁹ fuero cōplebit dicit dñs
A Et fact⁹ ē ſmo dñi de⁹. XIII
ad me dicēs. Fili hoīs vaticina
re ad ꝓphetas iſrł q̄ ꝓphetāt: ⁊
dices ꝓphetātib⁹ de corde ſuo. Audi-
te ꝟbū dñi. Hec dicit dñs de⁹. Ve ꝓ-
phetis inſipiētib⁹ q̄ ſequūt ſpm̄ ſuū ⁊
nihil vidēt. Quaſi vulpes i deſerto: ꝓ
phete tui iſrł erāt. Nō aſcēdiſtis ex ad
uerſo. neq oppoſuiſtis murū ꝓ domo
iſrł vt ſtaret i ꝑlio i die dñi. Vidēt va
na ⁊ diuināt mēdaciū. dicētes: ait dñs
cū dñs nō miſerit eos: ⁊ ꝑſeuerauerūt
cōfirmare ſermonē. Nūqđ nō viſionē
caſſam vidiſtis: ⁊ diuinationē mēdacē
locuti eſtis? Et dicit ait dñs: cū ego nō
ſim locut⁹. Propterea hec dicit dñs de
B us. Quia locuti eſtis vana: et vidiſtis
mendaciū: idō ecce ego ad vos ait dñs
de⁹: ⁊ erit man⁹ mea ſup ꝓphas q̄ vi-
dēt vana ⁊ diuināt mēdaciū. In cōſi-
lio ꝑpli mei nō erūt ⁊ in ſcriptura do-
mus iſrł nō ſcribēt: nec i tra iſrł igre-
diēt: ⁊ ſciet q₂ ego dñs de⁹. Eo q dece
perit ꝑplʒ meū dicētes: pax: pax: ⁊ nō ē
pax: ⁊ ipſe edificabat parietē: illi aūt li
niebāt eum luto abſq paleis. Dic ad
eos q̄ liniunt abſq tpatura: q caſur⁹
ſit. Erit ei imber inundās: ⁊ dabo lapi
des ꝑgrādes ⁊ deſup irruentes: ⁊ ven-
tū ꝓcelle diſſipantē. Siqdē ecce ceci-
dit paries. Nūqđ nō dicet vob vbi ē
litura quā liniſtis? Propterea hec di-
cit dñs de⁹. Et erūpere faciā ſpm̄ tēpe
ſtatū i indignatione mea: ⁊ imber inun
dās i furore meo erit: ⁊ lapides grādes
C in ira i cōſūptionē. Et deſtruā parie-
tē quē liniſtis abſq tpamēto: ⁊ adeq-
bo eū tre ⁊ reuelabit fūdamētū eius:
⁊ cadet ⁊ cōſumet i medio ei⁹: ⁊ ſciet
q₂ ego ſū dñs. Et cōplebo indignatio-
nē meā in pariete ⁊ in his q̄ liniūt eū
abſq tēpamēto: dicāq vobis. Nō eſt
paries: ⁊ nō ſūt q̄ liniūt eū. Prophete
iſrł q̄ ꝓphāt ad hierłm: ⁊ vidēt ei vi
ſionē pacis: ⁊ nō ē pax ait dñs de⁹. Et
tu fili hoīs pone faciē tuā ꝯ filias ꝑpli
tui q̄ ꝓphetāt de corde ſuo: ⁊ vaticina
re ſup eas: ⁊ dic. Hec dicit dñs de⁹. Ve
q̄ cōſuunt puluillos ſub oī cubito ma
n⁹: ⁊ faciūt ceruicalia ſub capite vniu
ſe etatis ad capiēdas aīas. Et cū cape
rent aīas ꝑpli mei: viuificabāt aīas eo
rū: ⁊ violabāt me ad ꝑplm meū ꝓpter D
pugillū hordei ⁊ fragmē panis: vt inter
ficerēt aīas q̄ nō moriunt: ⁊ viuifica-
rēt aīas q̄ nō viuūt: mētiētes ꝑplo meo
credenti mēdacijs. Propt hoc dicit dñs
de⁹. Ecce ego ad puluillos vr̄os q̄bus
vos capit aīas volātes ⁊ diſſipā eos
d brachijs vr̄is: ⁊ dimittā aīas q̄s vos
capit aīas ad volādū. Et diſſipā cer-
uicalia vr̄a: ⁊ liberabo ꝑplm meū d ma
nu vr̄a: neq erūt vltra i manib⁹ vr̄is
ad ꝑdādū: ⁊ ſciet q₂ ego dñs. Pro eo
q merere feciſtis cor iuſti mēdaciter:
quē ego nō cōtriſtaui: ⁊ cōfortaſtis ma
n⁹ impij vt nō ꝯuerteret a via ſua ma
la ⁊ viueret: ꝓpterea vana nō videbit
⁊ diuinatiōes nō diuinabit ampli⁹: et
eruā ꝑplm meū de manu vr̄a: ⁊ ſcietis
Et venerūt q₂ ego dñs. XIIII A
ad me viri ſenioꝝ iſrł: ⁊ ſederūt
corā me. Et fact⁹ ē ſmo dñi ad
me dicēs. Fili hoīs: viri iſti poſuerūt
imūdicias ſuas i cordib⁹ ſuis: ⁊ ſcāda
lū iniq̄tat ſue ſtatuerunt ꝯ faciē ſuā.
Nūqđ interrogat⁹ rn̄debo eis? Propt
hoc loqre eis ⁊ dices ad eos. Hec dic dñs
de⁹. Homo hō de domo iſrł q̄ poſuerit
imūdicias ſuas i corde ſuo: ⁊ ſcādalū
iniq̄tat ſue ſtatuerit ꝯ faciē ſuā: ⁊ ve-
nerit ad ꝓphā interrogās ꝑ eum me: B
ego dñs rn̄debo ei i multitudine imū-
diciarū ſuarū vt capiat dom⁹ iſrł i cor
de ſuo q̄ receſſerūt a me in cūct idolis
ſuis. Propterea dic ad domū iſrł. Hec
dicit dñs de⁹. Cōuertimini ⁊ recedite
ab idolis vr̄is: ⁊ ab vniūſis ꝯtamina-
tionib⁹ vr̄is aūtite facies vr̄as. Quia
homo hō de domo iſrł ⁊ de ꝓſelit q̄cū
q aduena fuerit i iſrł: ſi alienat⁹ fue-
rit a me: ⁊ poſuerit idola ſua in corde
ſuo: ⁊ ſcandalū iniq̄tat ſue ſtatuerit C
ꝯ faciē ſuā ⁊ venerit ad ꝓphām vt int
roget ꝑ eum me: ego dñs rn̄debo ei ꝑ
me: ⁊ ponā faciē meā ſup hoīem illū: ⁊
faciā eū in exēplū ⁊ i ꝓuerbiū: ⁊ diſꝑdā
eū de medio ꝑpli mei: et ſcietis q₂ ego

ſ.13.a dñs. Et ꝓpħa cū errauerit ꝛ locut⁹ fue
rit verbū: ego dñs decepi ꝓpħam illū.
Et extēdā manū ſup illū: ꝛ delebo eū
de medio ꝑꝑli mei iſrl: ꝛ portabit iniq
D tatē ſuā. Juxta iniq̃tatē interrogātis:
ſic iniq̃tas ꝓphe erit: vt nō erret vltra
dom⁹ iſrl a me neq3 polluat̃ i vniūſis
ꝑuaricationib⁹ ſuis: ſ3 ſit mihi i ꝑꝑlm
ꝛ ego ſim eis i deū: ait dñs exercituū.
Et fact⁹ eſt ſmo dñi ad me dicēs. Fili
hoīs: tra cū peccauerit mihi: vt ꝑuari-
cet̃ ꝑuaricās: extēdā manū meā ſuper
ſ.4.d.et eā. Et cōterā vgā panis ei⁹ ꝛ imittā
ſ.5.d i eā famē ꝛ iterficiā de ea hoīem ꝛ iu-
E mētū. Et ſi fuerit tres viri iſti i medio
ei⁹ noe daniel ꝛ iob: ipſi iuſticia ſua li
berabunt aīas ſuas ait dñs exercituū.
Qꝫ ꝛ ſi beſtias peſſimas iduxero ſup t
rā vt vaſtēt eā: ꝛ fuerit iuia eo ꝙ non
ſit ptrāſiēs ꝑpt beſtias: tres viri iſti ſi
fuerint i ea: viuo ego dicit dñs de⁹: qꝛ
nec filios nec filias liberabūt: ſ3 ipi ſo
li liberabūt: tra aūt deſolabit̃. Uel ſi
gladiū induxero ſup trā illā: ꝛ dixero
gladio: trāſi p trā: ꝛ intfecero de ea ho
F minē ꝛ iumētū: ꝛ tres viri iſti fuerit in
medio ei⁹: viuo ego dicit dñs de⁹ nō li
berabūt filios neq3 filias: ſ3 ipi ſoli li-
berabūt. Si āt ꝛ peſtilētiā imiſero ſu-
p trā illā: ꝛ effudero idignationē meā
ſup eā i ſāguine vt auferā ex ea hoiem
ꝛ iumētū et noe daniel ꝛ iob fuerit in
medio ei⁹: viuo ego dicit dñs de⁹: qꝛ fi
liū ꝛ filiā nō liberabūt: ſ3 ipſi iuſticia
G ſua liberabūt aīas ſuas. Qm̄ hec dicit
dñs: ꝙ ꝛ ſi i q̃tuor iudicia mea peſſi-
ma gladiū ꝛ famē ac beſtias malas et
peſtilētiā imiſero i hierl̃m vt iterficiā
d ea hoiem ꝛ pec⁹: tñ relinquet̃ i ea ſal
uatio educētiū filios ꝛ filias. Ecce ipſi
egredient̃ ad vos ꝛ videbit viā eoꝝ ꝛ
adinuētiōes eoꝝ ꝛ cōſolabimi ſup ma
lo qđ induxi i hierl̃m i oīb⁹ q̃ iportaui
ſup eā: ꝛ cōſolabūt̃ vos cū viderit viā
eoꝝ ꝛ adinuētiōes eoꝝ: ꝛ cognoſcetis
ꝙ nō fruſtra fecerim oīa q̃ feci i ea ait
A Et fact⁹ eſt ſer (dñs de⁹. XV
mo dñi ad me dicēs. Fili hoīs
q̃d fiet de ligno vitis ex oībus
lignis nemoꝝ q̃ ſūt inter ligna ſiluaꝝ
Nūqđ tollet̃ de ea lignū vt fiat opus
aut fabricabit̃ de ea paxill⁹: vt depen
deat i eo qđcūq3 vas? Ecce igni datū
ē i eſcā: vtrāq3 ptē ei⁹ cōſūpſit ignis: ꝛ
medietas ei⁹ redacta ē in fauillā. Nū-
qđ vtile erit ad op⁹? Etiā cū eēt inte-
grū nō erat aptū ad op⁹ quātomagis
cū illud ignis deuorauerit ꝛ cōbuſſerit
nihil ex eo fiet opis? Propterea hec di B
cit dñs de⁹. Quō lignū vit inter ligna
ſiluarū qđ dedi igni ad deuorandū: ſic
tradā hitatores hierl̃m: ꝛ ponā faciē
meā i eos. De igne egredient̃. ꝛ ignis
cōſumet eos. Et ſciet qꝛ ego dñs cum
poſuero faciē meā i eos: ꝛ dedero trā i
uiā ꝛ deſolatā: eo ꝙ ꝑuaricatores exti
terint: dicit dñs de⁹. XVI A
Et fact⁹ ē ſmo dñi ad eū dicēs.
Fili hoīs: notas fac hierl̃m ab-
ominatiōes ſuas ꝛ dices. Hec dicit do
min⁹ de⁹ hierl̃m. Radix tua ꝛ genera-
tio tua d tra chanaan: pat tu⁹ amorre
us: ꝛ mat tua cethea. Et qñ nata es i
die ort⁹ tui: nō ē ꝑciſus vmbilic⁹ tuus
ꝛ aq̄ nō ē lota i ſalutē: nec ſale ſalita:
nec inuoluta pannis. Nō pepcit ſup te
ocul⁹ vt faceret tibi vnū de his miſer-
t⁹ tui: ſ3 ꝓiecta es ſup faciē tre: i abie-
ctione aīe tue i die q̃ nata es. Trāſiēs
aūt p te: vidi te cōculcarī i ſāguie tuo.
Et dixi tibi cū eſſes i ſāguie tuo: Ui-
ue. Dixi inquā tibi in ſāguine tuo. Ui
ue: multiplicatā q̄ſi germē agri dedi te
ꝛ multiplicata es: ꝛ grādis effecta: ꝛ i-
greſſa es ꝛ ꝑueniſti ad mūdū muliebrē
Ubera tua intumuerūt: ꝛ pil⁹ tu⁹ ger-
minauit ꝛ eras nuda ꝛ cōfuſione ple-
na. Et trāſiui p te ꝛ vidi te: ꝛ ecce tp̄s
tuū: tp̄s amātiū. Et expādi amictū me
um ſup te: ꝛ operui ignominiā tuā. Et
iuraui tibi: ꝛ igreſſus ſū pactū tecū ait B
dñs de⁹. Et facta es mihi ꝛ laui te aq̄
ꝛ emūdaui ſāguinē tuū ex te. Et vnxi
te oleo: ꝛ veſtiui te diſcolorib⁹: ꝛ calcia
ui te hyacintho. Et cinxi te byſſo: ꝛ in
dui te ſubtilib⁹: ꝛ ornaui te ornamēto
Et dedi armillas i manib⁹ tuis ꝛ tor-
quē circa collū tuū: ꝛ dedi in aurē ſup
os tuū ꝛ circulos i aurib⁹ tuis: ꝛ coro
nā decoris in capite tuo. Et ornata es
auro ꝛ argēto: ꝛ veſtita es byſſo ꝛ poly
mito ꝛ mlt colorib⁹. Similā ꝛ mel et
oleū comediſti: ꝛ decora facta es vehe-
mēt nimis. Et ꝓfeciſti i regnū: ꝛ egreſ
ſū ē nomē tuū i gētes ꝑpt ſpēm tuā:
qꝛ ꝑfecta eras i decore meo quē poſue
rā ſup te dicit dñs de⁹. Et habēs fidu-
ciā i pulchritudine tua fornicata es i

nōie tuo:expoſuiſti fornicationē tuā
omni trāſeūti:vt ei⁹ fieres. Et ſumēs
de veſtimētis meis feciſti tibi excelſa
hincinde cōſuta:⁊ fornicata es ſup eis
ſicut nō eſt factū:neq₃ futurū ē. Et tu-
liſti vaſa decoris tui de auro meo ⁊ ar
gēto meo q̄ dedi tibi:⁊ feciſti tibi ima-
gines maſculinas:⁊ fornicata es i eis
C Et ſūpſiſti veſtimēta tua multicoloria
⁊ veſtita es eis. Et oleū meū ⁊ thymia
ma meū poſuiſti corā eis:⁊ panē meū
quē dedi tibi ſimilā ⁊ oleū ⁊ mel q̄b⁹
enutriui te:poſuiſti in cōſpectu eorū i
odorē ſuauitat⁹. Et factū ē ait dñs de
us:⁊ tuliſti filios tuos ⁊ filias tuas q̄s
generaſti mihi:⁊ imolaſti eis ad deuo-
rādū. Nūq̄d parua eſt fornicatio tua?
Immolaſti filios meos:⁊ dediſti illos
cōſecrās eis. Et poſt oēs abominatio-
nes tuas ⁊ fornicatiōes nō es recorda
ta dierū adoleſcētie tue:qñ eras nuda
⁊ cōfuſione plena:cōculcata i ſāguine
tuo. Et accidit poſt oēm maliciā tuā:
ve ve tibi:ait dñs de⁹. Et edificaſti ti-
bi lupanar:⁊ feciſti tibi pſtibulū i cū-
ct⁹ plateis. Ad oē caput vie edificaſti
ſignū pſtitutionis tue:⁊ abomiabile₃
feciſti decorē tuū. Et diuiſiſti pedes tu
os oī trāſeunti:⁊ multiplicaſti oēs for
nicationes tuas. Et fornicata es cū fi
lijs egypti vicinis tuis magnarū car-
niū:⁊ multiplicaſti fornicationē tuā
ad irritādū me. Ecce ego extendā ma-
nū meā ſup te ⁊ auferā iuſtificationē
tuā. Et dabo te i aīas odiētiū te filiaꝝ
D paleſtinarū:q̄ erubeſcūt i via tua ſcele
rata. Et fornicata es i filijs aſſyriorū:
eo ꝙ necdum fueris expleta. Et poſtq̄₃
fornicata es nec ſic es ſatiata:⁊ mul-
tiplicaſti fornicationē tuā i t'ra chana
an cū chaldeis:⁊ nec ſic ſatiata es. In
q̄ mūdabo cor tuū ait dñs de⁹:cū faci-
as oīa hec opa mulieris meretricis et
pcacis. Quia fabricaſti lupanar tuū i
capite oīs vie ⁊ excelſū tuū feciſti in oī
platea. Nec facta es q̄ſi meretrix faſti-
dio augēs p̄ciū:ſ₃ q̄ſi mulier adultera
q̄ ſup virū ſuū inducit alienos. Oibus
meretricib⁹ dant' mercedes:tu aūt de-
diſti mercedes cūct⁹ amatorib⁹ tuis:⁊
dona donabas eis:vt itrarēt ad te vn
diq₃ ad fornicādū tecū. Factūq₃ ē i te
ꝯ cōſuetudinē mulierū i fornicatiōib⁹
tuis:⁊ poſt te nō erit fornicatio. In eo
ei ꝙ dediſti mercedes:⁊ mercedes non
accepiſti:factū ē i te ꝯriū. Propterea
meretrix audi v'bū dñi. Hec dicit dñs
deus. Quia effuſū ē es tuū:⁊ reuelata
ē iguominia tua in fornicatiōib⁹ tuis
ſup amatores tuos:⁊ ſup idola abomi
nationū tuaꝝ i ſāguine filioꝝ q̄s de-
diſti eis:ecce ego cōgregabo oēs ama-
tores tuos q̄b⁹ cōmixta es:⁊ oēs q̄s di E
lexiſti cū vniūſis q̄s oderas. Et ꝯgre-
gabo eos ſup te vndiq₃:⁊ nudabo ig- I.23.b
nominiā tuā corā eis. ‖ Et videbūt om Eſa.47.a
nē turpitudinē tuā ⁊ iudicabo te iudi Naum.3.b
cijs adulterarū ⁊ effundētiū ſanguinē.
Et dabo te i ſanguinē furoris ⁊ zeli:⁊
dabo te i man⁹ eoꝝ. Et deſtruēt lupa-
nar tuū:⁊ demolient' pſtibulū tuū. Et
denudabūt te veſtimētis tuis:⁊ aufe-
rāt vaſa decoris tui. Et derelinquēt te
nudā plenāq₃ ignominia:⁊ adducent
ſup te m'titudinē. Et lapidabūt te la-
pidib⁹:⁊ trucidabunt te gladijs ſuis. 4.Reg.25.c
‖ Et cōburēt domos tuas igni:⁊ faciēt
i te iudicia i oculis mulieꝝ plurimaꝝ
Et deſines fornicari:⁊ mercedes vltra
nō dabis. Et requieſcet idignatio mea i
te et auferet' zelus me⁹ a te. Et q̄eſcā
nec iraſcar āpli⁹ eo ꝙ nō fueris recor-
data dieꝝ adoleſcētie tue:⁊ pvocaſti
me i oīb⁹ his. Qua ꝓp' ⁊ ego vias tu
as i capite tuo dedi:ait dñs de⁹:⁊ non
feci iux' ſcelera tua i oīb⁹ abomiatiōi-
bus tuis. Ecce oīs q̄ dicit vulgo puer
biū:i te aſſumet illud dicēs. Sicut ma
ter:ita ⁊ filia ei⁹. Filia mr̄is tue es tu:
q̄ pꝛiecit virū ſuū:⁊ filios ſuos:⁊ ſoror F
ſororꝝ tuaꝝ:q̄ pꝛiecerūt viros ſuos ⁊ fi
lios ſuos. ‖ Pater v'ra cethea:⁊ pater
v'r āmorre⁹. Et ſoror tua maior ſama-
ria:ipa ⁊ filie ei⁹ q̄ habitāt ad ſiniſtrā
tuā. Soror āt tua minor te:q̄ habitat
a dextris tuis ſodoma ⁊ filie ei⁹. Sed
nec i vijs earū ābulaſti:neq₃ ſcd'm ſce-
lera eaꝝ feciſti. Pauxillum min⁹ pene
ſceleratiora feciſti illis i oīb⁹ vijs tuis
Uiuo ego dicit dñs de⁹:q2 nō fecit ſo-
doma ſoror tua ipa ⁊ filie ei⁹:ſicut fe-
ciſti tu ⁊ filie tue. Ecce hec fuit iniqui
tas ſodome ſororis tue ſupbia:ſaturi-
tas panis ⁊ abūdātia:⁊ ociū ipius et
filiaꝝ ei⁹:⁊ manū egeno ⁊ pauperi nō
porrigebāt:⁊ eleuate ſūt ⁊ fecerūt ab-
ominationes corā me:⁊ abſtuli eas ſi- Geñ.19.f
cut vidiſti. ‖ Et ſamaria dimidiū pec-

catoꝝ nō peccauit: ſ; viciſti eas ſcele-
ribꝰ tuis: ⁊ iuſtificaſti ſorores tuas in
oībꝰ abomiationibꝰ tuis q̄s opata es
Ergo ⁊ tu porta ꝯfuſionē tuā: q̄ vici-
ſti ſorores tuas pctis tuis ſceleratius
agēs ab eis. Juſtificate ſūt ei a te. Er-
go ⁊ tu ꝯfūdere: ⁊ porta ignominiā tu
am: q̄ iuſtificaſti ſorores tuas. Et cōuer
tā reſtituēs eas cōuerſione ſodomoꝝ
cū filiabꝰ ſuis: ⁊ ꝯuerſiōe ſamarie ⁊ fi-
liarū eiꝰ. Et cōuertā reuerſionē tuā i
medio earū vt portes ignominiā tuā: ⁊
cōfūdaris i oībꝰ q̄ feciſti cōſolās eas.
B Et ſoror tua ſodoma ⁊ filie eiꝰ reuertē
tur ad antiq̄tatē ſuā: ⁊ ſamaria ⁊ filie
eius reuertent̄ ad iniq̄tatē ſuā: ⁊ tu et
filie tue reūtemini ad antiq̄tatē vr̄am
Nō fuit aūt ſodoma ſoror tua audita
i ore tuo i die ſupbie tue: añq̄ reuela-
ret̄ malicia tua ſicut h̄ tpe i opprobri
um filiarū ſyrie: ⁊ cūctarū in circūitu
tuo filiaꝝ paleſtinarū q̄ ambiūt te per
gyrū. Scelꝰ tuū ⁊ ignomiā tuā tu por
taſti ait dñs deus. Quia hec dicit dñs
deꝰ. Et faciā tibi ſicut deſpexiſti iura-
mētū vt irritū faceres pactū ⁊ recorda
bor ego pacti mei tecū i diebꝰ adoleſcē
tie tue: ⁊ ſuſcitabo tibi pactū ſēpit̄nū.
Et recordaberis viarū tuaꝝ: ⁊ cōfūde
ris: cū receperis ſorores tuas te maio-
res cū minoribꝰ tuis. Et dabo eas tibi
i filias: ſ; nō ex pacto tuo: ⁊ ſuſcitabo
ego pactū meū tecū. Et ſcies q2 ego do
minꝰ vt recorderiſ ⁊ ꝯfūdariſ: ⁊ nō ſit ti
bi vltra apire os p̄ cōfuſione tua: cum
placatꝰ tibi fuero i oībꝰ q̄ feciſti: ait do
A ET factū ē minꝰ deꝰ. XVII.
verbū dñi ad me dicēs. Fili ho
minis: ꝓpone enigma: ⁊ narra
pabolā ad domū iſrl̄ ⁊ dices. Hec dicit
dñs deꝰ. Aq̄la grādis: magnarū alarū
lōgo mēbroꝝ ductu: plena plumis et
varietate: venit ad libanū ⁊ tulit me-
dullā cedri. Sūmitatē frōdiū eiꝰ auul
ſit: ⁊ trāſportauit eā in terrā chanaan:
in vrbe negociatorū poſuit illā. Et tu-
lit de ſemine tre ⁊ poſuit illud i tra p
ſemine: vt firmaret radicē ſup aq̄s mul
B tas. In ſupficie poſuit illud. Cūq; ger-
minaſſet creuit i vineā latiorē: humili
ſtatura reſpicientibꝰ ramis eiꝰ ad eā ⁊
radices eiꝰ ſub illa erāt. Facta ē g̃ vi-
nea: ⁊ fructificauit i palmites: ⁊ emiſit
propagines. Et facta ē aq̄la altera grā-
dis: magnis alis: multiſq; plumis. Et
ecce vinea iſta q̄ſi mittēs radices ſuas
ad eā palmites ſuos extēdit ad illā vt
irrigaret eā de areolis germis ſui: q̄ in
tra bona ſup aq̄s multas plātata ē vt
faciat frondes ⁊ portet fructū: vt ſit in
vineā grādē. Dic. Hec dicit dñs deus. C
Ergo ne ꝓſperabit̄? Nonne radices
eiꝰ euellet ⁊ fructꝰ eiꝰ diſtringet: ⁊ ſicca
bit oēs palmites germis eiꝰ ⁊ areſcet:
⁊ nō i brachio grādi neq; i pplo mlto:
vt euelleret eā radicitꝰ? Ecce plāta eſt
Ergo ne ꝓſperabit̄? Nōne cū tetigerit
eā vētꝰ vrēs ſiccabit̄: ⁊ in areis germi
nis ſui areſcet? Et factū ē vbū dñi ad
me dicēs. Dic ad domū exaſperātē. Ne
ſcitiſ q̄d iſta ſignificēt? Dic. Ecce veni D
et rex babylonis i hierl̄m: ⁊ aſſumet re
gē ⁊ p̄ncipes eiꝰ: ⁊ adducet eos ad ſe-
metipm̄ i babylonē. Et tollet de ſemi-
ne regni: ferietq; cū eo fedus: ⁊ ab eo
accipiet iuſiurādū. Sed ⁊ fortes tre tol-
vt ſit regnū humile ⁊ nō eleuet̄: ſed cu
ſtodiat pactū eiꝰ ⁊ ſeruet illud. Qui re-
cedēs ab eo miſit nūcios egyptū: vt
daret ſibi eq̄s ⁊ pplm̄ multū. Nūq̄d ꝓ
ſperabit̄ vel ꝯſequet̄ ſalutē q̄ fec̄ hec?
Et q̄ diſſoluit pactum: nūq̄d effugiet? E
Viuo ego dicit dñs deꝰ: q̄m i loco re-
gis q̄ ꝯſtituit eū regē cuiꝰ fecit irritū
iuramentū ⁊ ſoluit pactū qd̄ habebat
cū eo: i medio babylonis morietur. Et n̄
in exercitu grādi: neq; i pplo multo fa
ciet ꝯ cū pharao p̄liū i iactu aggeris ⁊
in extructione valloꝝ: vt iterficiat ani
mas multas. Spreuerat eī iuramētū
vt ſolueret fedus: ⁊ ecce dedit manū ſu
am: ⁊ cū oīa hec fecerit n̄ effugiet. Pro F
pterea hec dicit dñs deꝰ. Viuo ego q̄m
iuramētū nō ſpreuit ⁊ fedꝰ: qd̄ p̄uari- 3.12.
catꝰ ē: ponā in caput eiꝰ. ‖ Et expandā 1.32.
ſup eū rete meū ⁊ cōphendet̄ i ſagena
mea: ⁊ adducā eū i babylonē ⁊ iudicā-
bo eū ibi i p̄uaricatione q̄ deſpexit me
⁊ oēs ꝓfugi eiꝰ cū vniūſo agmine ſuo
gladio cadēt. Reſidui aūt i oēm ventū
diſpgent̄: ⁊ ſcietiſ q2 ego dñs locutꝰ ſū. G
Hec dicit dñs deꝰ. Et ſumā ego de me
dulla cedri ſublimis: ⁊ ponā de vtice
ramoꝝ eiꝰ tenerū: diſpgā ⁊ plātabo ſu
p mōtē excelſū ⁊ eminētem. In mōte
ſublimi iſrl̄ plātabo illud: ⁊ erūpet in
germē ⁊ faciet fructū ⁊ erit i cedrū ma
gnā. Et habitabūt ſub ea oēs volucres

ꝛ vulnerſũ volatile ſub vmbra frõdiũ
ei⁹ nidificabit. Et ſciẽt oĩa ligna regio
nis: qꝛ ego dñs humiliaui lignũ ſubli
me: ꝛ exaltaui lignuꝫ humile: ꝛ ſiccaui
lignũ viride: ꝛ frõdere feci lignũ aridũ
Ego dñs locut⁹ ſũ ꝛ feci. XVIII
A Et fact⁹ ẽ ſmo dñi ad me dicẽs:
Quid ẽ ꝙ int vos parabolam
vertit̄ i ꝓuerbiũ iſtud in terra
.e iſrl' dicẽtes Pr̃es comederũt vuã acer
bã: ꝛ dẽtes filioꝝ obſtupeſcunt? Viuo
ego dic dñs de⁹: ſi erit vltra vob para
bola hec i ꝓuerbiũ i iſrl'. Ecce oẽs aĩe
mee ſũt. Ut aĩa pr̃is ita ꝛ aĩa filij mea
ẽ. Aĩa q̃ peccauerit: ipſa morieẗ. Et vir
ſi fuerit iuſt⁹ ꝛ fecerit iudiciũ ꝛ iuſticiã
ĩ mõtib⁹ nõ comederit: ꝛ oculos ſuos ñ
B leuauerit ad idola dom⁹ iſrl': ꝛ vxorem
ꝓximi ſui nõ violauerit: ꝛ ad mulierẽ
mẽſtruatã nõ acceſſerit: ꝛ hoieꝫ ñ ꝯtri
ſtauerit: pign⁹ debitori reddiderit: per
.b vim nihil rapuerit panẽ ſuuꝫ eſuriẽti
ſ.e dederit: ꝛ nudũ operuerit veſtimento:
ad vſurã nõ comodauerit: ꝛ ampli⁹ nõ
accepit: ab iniq̃tate auẽterit manũ ſuaꝫ
ꝛ iudiciũ veꝝ fecerit int virũ ꝛ virũ: et
ĩ ꝑceptis meis ambulauerit: ꝛ iudicia
mea cuſtodierit vt faciat veritatẽ: h iu
C ſtus ẽ. Uita viuet ait dñs de⁹. Qđ ſi ge
nuerit filiũ latronẽ effundẽtẽ ſãgui
nẽ: ꝛ fecerit vnũ d iſt̄: ꝛ hec q̃dẽ oĩa ñ
faciẽtẽ: ſꝫ i montib⁹ comedẽtẽ: ꝛ vxorẽ
ꝓximi ſui polluentẽ: egenũ ꝛ pauperẽ
ꝯtriſtãtẽ: rapientẽ rapinas: pign⁹ non
reddẽtẽ ꝛ ad idola leuãtẽ oculos ſuos:
abomĩatiões facientẽ: ad vſurã dantẽ
ꝛ ampli⁹ accipiẽtem: nũq̇d viuet? Nõ
viuet. Cũ vniũſa hec deteſtãda fecerit
morte morieẗ. Sãguis ei⁹ in ipſo erit.
Qđ ſi genuerit filium q̃ vidẽs oĩa pctã
pr̃is ſui que fecit timuerit: ꝛ nõ fecerit
ſiĩe eis: ſup mõtes nõ comederit: ꝛ ocu
D los ſuos nõ leuauerit ad idola domus
iſrl': ꝛ vxorẽ ꝓximi ſui nõ violauerit: ꝛ
virũ nõ ꝯtriſtauerit: pign⁹ nõ retinue
rit: ꝛ rapinã nõ rapuerit: panẽ ſuũ eſu
riẽti dederit: ꝛ nudũ operuerit veſtimẽ
to: a paupis iiuria auẽterit manũ ſuã:
vſurã ꝛ ſupabundãtiã nõ accepit: ꝛ iu
dicia mea fecerit ꝛ in ꝑcept̄ meis am
bulauerit: h nõ morieẗ ĩ iniq̃tate pr̃is
ſui: ſꝫ vita viuet. Pater ei⁹ qꝛ calũnia
tus ẽ: ꝛ vim fec̄ fratri: ꝛ malũ opat⁹ ẽ
ĩ medio ꝓpli ſui: ecce mortu⁹ ẽ ĩ iniq̃ta
te ſua. Et dicit̄: Quare nõ portabit fi
li⁹ iniq̃tatẽ pr̃is? Uidelꝫ qꝛ fil⁹ iudiciũ E
ꝛ iuſticiã opat⁹ ẽ: oĩa ꝑcepta mea cu
ſtodiuit ꝛ fecit illa: vita viuet. Aĩa que
peccauerit ipſa morieẗ. Filius nõ porta Deu.24.d
bit iniq̃tatẽ pr̃is: ꝛ pr̃ nõ portabit ini 4.Re.14.b
q̃tatẽ filij. Iuſticia iuſti ſup euꝫ erit: et 2.Pa.25.a
ĩpietas impij erit ſup eũ. Si aũt impi⁹ Hiere.18.b
egerit pniaꝫ ab oĩb⁹ pctĩs ſuis q̃ opat⁹
ẽ: ꝛ cuſtodierit oĩa ꝑcepta mea: ꝛ fece
rit iudiciũ ꝛ iuſticiã: vita viuet ꝛ non
morieẗ. Oĩm iniq̃tatũ eius q̃s opatus
eſt nõ recordabor. In iuſticia ſua quã
opatus ẽ: viuet. Nũq̇d voluntat̄ mee I.33.c
eſt mors impij dicit dñs deus: ꝛ nõ vt
cõuertat a vijs ſuis: ꝛ viuat? Si autẽ
auerterit ſe iuſtus a iuſticia ſua: ꝛ fece
rit iniq̃tatẽ ſm oẽs abominatiões q̃s F
opari ſolet impi⁹: nũq̇d viuet? Oẽs
iuſticie ei⁹ q̃s fecerat nõ recordabunẗ.
In ꝑuaricatiõe q̃ ꝑuaricat⁹ eſt: ꝛ ĩ pec
cato ſuo qđ peccauit: in ipſis morieẗ.
Et dixiſtis Nõ ẽ eq̃ via dñi. Audite g̃ I.33.d
dom⁹ iſrl': Nũq̇d via mea nõ ẽ equa:
ꝛ nõ magis vie vr̃e praue ſunt? Cũ eñ
auerterit ſe iuſtus a iuſticia ſua ꝛ fece
rit iniq̃tatẽ: morieẗ in eis. In iniuſti
cia quã opatus ẽ morieẗ. Et cũ auerte
rit ſe impi⁹ ab impietate ſua quã ope
rat⁹ eſt ꝛ fecerit iudiciũ ꝛ iuſticiã: ipſe
aĩam ſuã viuificabit. Cõſiderãs eñ et G
auertens ſe ab oĩb⁹ iniq̃tatib⁹ ſuis q̃s
opat⁹ ẽ: vita viuet ꝛ nõ morieẗ. Et di
cunt filij iſrl'. Nõ ẽ equa via dñi. Nun
q̇d vie mee nõ ſũt eque dom⁹ iſrl': ꝛ nõ
magis vie vr̃e praue? Idcirco vnũquẽ
ꝙ iux̄ vias ſuas iudicabo domus iſrl':
ait dñs de⁹. Cõuertimini ꝛ agite pniaꝫ Mat.3.a
ab oĩbus iniq̃tatib⁹ vr̃is: ꝛ nõ erit vo
bis in ruinã iniq̃tas. Proĳcite a vob
oẽs iniq̃tates vr̃as in q̃bus ꝑuaricati
eſt: ꝛ facite vob cor nouũ ꝛ ſpiritũ no
uũ. Et q̃re moriemini domus iſrael?
Quia nolo mortẽ morientis dicit dñs I.33.c
de⁹. Reuertimini ꝛ viuite. XIX
Et tu aſſume planctũ ſup ꝑnci A
pes iſrl': ꝛ dices: Quare mr̃ tua
leena ĩt leones cubauit? In medio leũ
culoꝝ enutriuit catulos ſuos. Et edu
xit vnũ de leunculis ſuis: leo factus ẽ
ꝛ didicit capere ꝑdã hoĩemq̃ comede
re. Et audierũt de eo gẽtes: ꝛ nõ abſq̃
vulneꝛib⁹ ſuis ceperũt eũ: ꝛ adduxerũt
eũ in catenis in terrã egypti. Que cuꝫ B

vidiſſet qm̄ infirmata ē et periit expe
ctatio eiꝰ: tulit vnū ꝺ leūculis ſuis: le
onē ꝯſtituit eū. Qui incedebat inꝉ leo
nes: ⁊ factꝰ ē leo ⁊ didicit p̄dā capere: et
hoīes deuorare: didicit viduas facere:
⁊ citates eaꝝ i deſtū adducere: ⁊ deſo
lata ē t̄ra ⁊ plenitudo eiꝰ a voce rugitꝰ
illiꝰ. Et ꝯuenerūt adūſus eū gētes vn
diq̄ ꝺ ꝓuincijs: ⁊ expāderūt ſup eum
C rete ſuū. In vulneribꝰ eaꝝ captꝰ ē ⁊ mi
ſerūt eū i caueā. In catenis adduxerūt
eū ad regē babylōis miſeruntq̄ eū i car
cerē: ne audireꝉ vox eiꝰ vltra ſup mon
tes iſrꝉ. Mater tua q̄ſi vinea i ſāguine
tuo: ſup aquā plātata ē. Fructꝰ eiꝰ ⁊ frō
des eiꝰ creuerunt ex aq̄s multꝭ: ⁊ facte
ſūt ei v̄ge ſolide i ſceptra dn̄antiū: ⁊ ex
D altata ē ſtatura eiꝰ inꝉ frōdes. Et vidit
altitudinē ſuā in multitudie palmitū
ſuoꝝ: ⁊ euulſa ē i ira, i terrāq̄ ꝓiecta:
Oſee.13.d ⁊ vētꝰ vrēs ſiccauit fructū eiꝰ. Marcu
erūt ⁊ arefacte ſūt virge roboris eius:
ignis comedit eā. Et nūc trāſplātata ē
i deſtū i t̄ra iuia ⁊ ſitiēti: ⁊ egreſſꝰ ē ig
nis ꝺ v̄ga ramoꝝ eiꝰ q̄ fructū eiꝰ come
dit ⁊ n̄ fuit i ea v̄ga fortis ſceptꝝ dn̄an
tiū. Plāctꝰ ē: ⁊ erit i plāctū. XX
A Et factū ē in āno ſeptimo: i q̄n
to: in decima mēſis: venerūt vi
ri de ſenioribꝰ iſrꝉ vt iterrogarēt dn̄m:
⁊ ſederūt corā me. Et factꝰ ē ſmo dn̄i
ad me dicēs: Fili hoīs: loq̄re ſenioribꝰ
iſrꝉ: ⁊ dices ad eos. Hec dicit dn̄s deus:
Nūq̄d ad iterrogādū me vos veniſtꝭ?
Viuo ego: q2 nō r̄ndebo vobis ait dn̄s
deꝰ. Si iudicas eos: ſi iudicas fili hoīs
Abomiatiōes patꝝ eoꝝ oſtende eis: ⁊ di
ces ad eos. Hec dicit dn̄s deꝰ. In die q̄
elegi iſrꝉ ⁊ leuaui manū meā ꝓ ſtirpe
domꝰ iacob: ⁊ apparui eis i t̄ra egypti ⁊
leuaui manū meā ꝓ eis dicēs: ego dn̄s
deꝰ vr̄: in die illa leuaui manū meā ꝓ
eis vt educerē eos ꝺ t̄ra egypti in t̄rā
quā ꝓuiderā eis fluētē lacte ⁊ melle:
q̄ ē egregia inꝉ oēs terras. Et dixi ad
eos. Unuſq̄ſq̄ offenſiōes ocloꝝ ſuorū
abijciat: ⁊ i idolis egypti nolite pollui
B Ego dn̄s deꝰ vr̄. Et irritauerūt me: no
lueruntq̄ me audire. Unuſq̄ſq̄ abomi
natiōes ocloꝝ ſuoꝝ nō ꝓiecit: nec ido
la egypti reliq̄runt. Et dixi vt effūderē
indignatiōē meā ſup eos ⁊ implerem
irā meā i eis i medio t̄re egypti. Et fe
ci ꝓpꝉ nomē meū: vt nō violareꝉ corā
gētibꝰ i q̄ꝝ medio erāt: ⁊ inꝉ q̄s appa
rui eis vt educerē eos de terra egypti.
Eieci ḡ eos ꝺ terra egypti ⁊ eduxi eos
in deſertū: ⁊ dedi eis p̄cepta mea: ⁊ iu
dicia mea oſtēdi eis: q̄ faciēs hō viuet
i eis. Inſup ⁊ ſabbata mea dedi eis vt Exo
eēt ſignū iter me et eos: ⁊ ſcirēt q2 ego et.
dn̄s ſāctificās eos. Et irritauerūt me do
mus iſrꝉ i deſto: i p̄ceptꝭ meis nō am
bulauerunt: ⁊ iudicia mea ꝓiecerūt q̄
faciēs hō viuet i eis ⁊ ſabbata mea vi Exo.
olauerūt vehemēter. Dixi ḡ vt effūde
rē furorē meū ſup eos i deſto: ⁊ ꝯſume C
rē eos. Et feci ꝓpter nomē meū: ne vi
olareꝉ corā gētibꝰ: ꝺ q̄bꝰ eieci eos i cō
ſpectu eaꝝ. Ego igiꝉ leuaui manū me
am ſup eos i deſto ne inducerē eos in
t̄rā quā dedi eis fluētē lacte ⁊ melle p̄
cipuā t̄raꝝ oim: q2 iudicia mea ꝓiece
rūt: ⁊ i p̄ceptꝭ meis nō ambulauerūt: et
ſabbata mea violauerūt. Poſt idola. n.
cor eoꝝ gradiebaꝉ. Et pepcit oculꝰ me
us ſup eos vt n̄ iterficerē eos: nec ꝯſū
pſi eos i deſto. Dixi āt ad filios eoꝝ i
ſolitudie. In p̄ceptꝭ patꝝ vr̄oꝝ nolite
icedere: nec iudicia eoꝝ cuſtodiatꝭ nec
i idolis eoꝝ polluamini. Ego dn̄s deꝰ
vr̄. In p̄ceptꝭ meis ambulate: et iudi
cia mea cuſtodite ⁊ facite ea ⁊ ſabbata
mea ſctificate vt ſit ſignū inꝉ me ⁊ vos
⁊ ſciatꝭ q2 ego dn̄s deꝰ vr̄. Et exacerba
uerūt me filij: ⁊ i p̄ceptꝭ meis n̄ ābula
uerūt: ⁊ iudicia mea n̄ cuſtodierūt vt fa
cerēt ea q̄ cum fecerit hō viuet i eis: et
ſabbata mea violauerūt. Et cōminatꝰ D
ſū vt effūderē furorē meū ſup eos: ⁊ i
plerē irā meā i eis i deſto. Auerti āt ma
nū meā. ⁊ feci ꝓpter nomē meū: vt nō
violareꝉ corā gētibꝰ: ꝺ q̄bꝰ eieci eos in
oculꝭ eaꝝ. Iteꝝ leuaui manū meā i eos
i ſolitudie vt diſpgerē illos i natiōes:
⁊ vētilarē i t̄ras: eo q iudicia mea nō
feciſſēt: ⁊ p̄cepta mea reprobaſſent: ⁊ ſab
bata mea violaſſēt: ⁊ pꝰ idola patꝝ ſuo
rū fuiſſēt ocli eoꝝ. Ergo ⁊ ego dedi eis
p̄cepta n̄ bona: ⁊ iudicia i q̄bꝰ n̄ viuēt
⁊ pollui eos i muneribꝰ ſuis cū offer
rēt oē q̄d aperit vuluā ꝓpꝉ delicta ſua:
⁊ ſciēt q2 ego dn̄s. Q̄obrē loq̄re ad do
mū iſrꝉ fili hoīs: ⁊ dices ad eos. Hec di
cit dn̄s deꝰ. Adhuc ⁊ i h̄ blaſphemaue
rūt me p̄res vr̄i cū ſpreuiſſēt me ꝯtēnē
tes: ⁊ iduxiſſē eos i t̄rā ſup quā leuaui E
manū meā vt darē eis. Viderunt oēm

collē excelſū: ⁊ oē lignū nemoroſum: et
īmolauerūt ibi victimas ſuas ⁊ dederūt
ibi irritatiōes oblatiōis ſue: ⁊ poſuerūt
ibi odorē ſuauitat̄ ſue ⁊ libauerūt li-
batiōes ſuas. Et dixi ad eos: Quid eſt
excelſū: ad qḋ vos igredimini? Et voca
tū ē nomē ei⁹ excelſū vſq; ad hāc diē.
Propterea dic ad domū iſrl̄. Hec dic̄ dñs
de⁹. Certe ī via patrū vr̄oꝝ vos pollui-
mini: ⁊ poſt offendicula eoꝝ vos forni
camini: ⁊ ī oblatiōe donoꝝ vr̄oꝝ: cum
traducit̄ filios vr̄os ꝑ ignem vos pol
luimini ī oīb⁹ idolis vr̄is vſq; hodie: ⁊
ego rñdebo vobis dom⁹ iſrl̄. Viuo ego
dic̄ dñs de⁹: q; nō rñdebo vob neq; co
gitatio mēt̄ vr̄e fiet dicētiū. Erim⁹ ſi
cut gētes ⁊ ſicut cognatiōes tre: vt co-
lamus ligna ⁊ lapides. Viuo ego dicit
dñs de⁹: qm̄ ī manu forti ⁊ in brachio
extēto ⁊ ī furore effuſo regnabo ſuper
vos. Et educā vos d̄ ꝑplis: ⁊ ꝯgregabo
F vos d̄ terris ī qb⁹ diſperſi eſt̄. In ma-
nu valida ⁊ ī brachio extēto ⁊ ī furore
effuſo regnabo ſup vos ⁊ adducā vos
ī deſertū ꝑploꝝ: ⁊ iudicabor vobiſcū ibi
facie ad faciē. Sic iudicio ꝯtēdi adū-
ſū p̄res vr̄os in deſerto tre egypti: ſic iu
dicabo vos dicit dñs. Et ſubjciā vos
ſceptro meo: ⁊ inducā vos in vinculis
feder̄. Et eligā de vob trāſgreſſores et
impios: ⁊ d̄ tra incolat⁹ eoꝝ educam
eos: ⁊ ī terrā iſrl̄ nō ingrediēt̄: ⁊ ſciet̄
q; ego dñs. Et vos dom⁹ iſrl̄: hec dicit
dñs de⁹. Singuli poſt idola vr̄a ambu
late: ⁊ ſeruite eis. Qḋ ſi ⁊ in h̄ nō audi-
eritis me: ⁊ nomē meū ſanctū pollue-
ritis vltra in munerib⁹ vr̄is ⁊ ī idolis
vr̄is in mōte ſācto meo: in mōte excel-
ſo iſrl̄ ait dñs deus: ibi ſuiet mihi oīs
domus iſrl̄: oēs inquā in terra in qua
placebunt mihi. Et ibi querā p̄mitias
vr̄as: et initiū decimarū vr̄aꝝ in oīb⁹
ſāctificatiōib⁹ vr̄is. In odorē ſuauita-
tis ſuſcipiā vos: cū eduxero vos de po
pulis ⁊ cōgregauero vos de terr̄ in q̄s
diſperſi eſtis: ⁊ ſāctificabor ī vobis in
G oculis nationū. Et ſcietis q; ego dñs
cū eduxero vos ad terrā iſrl̄: in terra ꝑ
q̄ leuaui manū meam: vt darē eam pa
trib⁹ vr̄is. Et recordabimi ibi viaꝝ ve
ſtrarū ⁊ oīm ſcelerū vr̄oꝝ q̄bus pollu-
ti eſtis in eis: ⁊ diſplicebit̄ vobis ī cō-
ſpectu vr̄o in oīb⁹ malitijs vr̄is q̄s feci
ſtis: ⁊ ſciet̄ q; ego dñs cū b̄nfecero vo
bis ꝑpter nomē meū: ⁊ nō ſm vias ve
ſtras malas neq; ſm ſcelera vr̄a peſſima
dom⁹ iſrl̄: ait dñs de⁹. Et fact⁹ ē ſermo
dñi ad me dicēs: Fili hoīs: pone faciē
tuā ꝯ viā auſtri ⁊ ſtilla ad africum. Et
ꝓpheta ad ſaltū agri meridiani: ⁊ dices
ſaltui meridiano. Audi v̄bū dñi. Hec
dicit dñs de⁹. Ecce ego ſuccēdā in te Judit.16.c
ignē: ⁊ cōburā in te oē lignū viride et Eſa.vlti.c
oē lignū aridū. Non extinguet̄ flāma Mar.9.g
ſuccēſiōis. Et cōburet̄ ī ea oīs facies
ab auſtro vſq; ad aq̄lonem: et videbit
vniuerſa caro q; ego dñs ſuccēdi eā:
nec extinguet̄. Et dixi: A.a.a. dñe de⁹ S.4.a
Ipi dicūt de me. Nūqḋ non ꝑ parabo-
las loquit̄ iſte? XXI
Et factus eſt ſmo dñi ad me di- A
cens: Fili hoīs: pone faciē tuā
ad hierl̄m ⁊ ſtilla ad ſāctuaria ⁊ ꝓpha
ꝯ humū iſrl̄: ⁊ dices tre iſrl̄. Hec dicit
dñs de⁹. Ecce ego ad te: ⁊ eijciā gladiū
meū d̄ vagina ſua: ⁊ occidā in te iuſtū
⁊ impiū. Pro eo aūt q; occidi ī te iuſtū
⁊ impiū: idcirco egrediet̄ gladius me⁹
d̄ vagina ſua ad oēm carnē ab auſtro
vſq; ad aq̄lonē: vt ſciat oīs caro q;
ego dñs eduxi gladiū meū de vagina
ſua irreuocabilē. Et tu fili hoīs igemi B
ſce ī ꝯtritiōe lūboꝝ: ⁊ in amaritudini
bus īgemiſce corā eis. Cūq; dixerit ad
te: q̄re tu gemis, dices: Pro auditu q;
venit: ⁊ tabeſcet oē cor: ⁊ diſſoluet̄ vni
uerſe man⁹: ⁊ infirmabitur oīs ſpūs ⁊
⁊ ꝑ cūcta genua fluent aq̄. Ecce venit
⁊ fiet ait dñs de⁹. Et fact⁹ eſt ſmo dñi
ad me dicēs: Fili hoīs: ꝓpheta ⁊ dices.
Hec dicit dñs de⁹: Loq̄re. Gladi⁹ gladi
us exacut⁹ eſt ⁊ limat⁹. Vt cedat victi
mas exacut⁹ ē: vt ſplēdeat limatus ē.
Qui moues ſceptrū filij mei ſuccidiſti
oē lignū. Et dedi eū ad leuigandū:
vt teneat̄ manu. Iſte exacut⁹ ē gladi⁹: C
⁊ iſte limatus ē vt ſit in manu īterfici
entis. Clama ⁊ vlula fili hoīs: q; hic fa
ctus ē ī ꝑplo meo: h̄ ī cūctis ducib⁹ iſrl̄
q̄ fugerant. Gladio traditi ſūt cū ꝑplo
meo. Idcirco plaude ſup femur q; ꝓ-
bat⁹ ē: ⁊ h̄ cū ſceptrū ſubuerterit: ⁊ nō
erit dicit dñs de⁹. Tu ḡ fili hoīs ꝓpha
⁊ ꝑcute manu ad manū: ⁊ duplicetur
gladi⁹ ac triplicet̄ gladi⁹ interfectoꝝ.
Hic eſt gladi⁹ occiſiōis magne qui ob-
ſtupeſcere eos facit: ⁊ corde tabeſcere ⁊
multiplicat ruinas. In oīb⁹ portiſ eoꝝ D

dedi ↄturbatiões gladiſ acuti ⁊ limati
ad fulgēdū: amicti ad cedes. Exacuere
vade ad dextrā ſiue ad ſiniſtrā: q̄cūq̧
faciei tue ē appetit⁹. Quin ⁊ ego plau-
dā manu ad manū: ⁊ iplebo indignati
onē meā. Ego dñs locut⁹ ſū. Et fact⁹
ē ſmo dñi ad me dicēs. Et tu fili hoīs
pone tibi duas vias: vt veniat gladi⁹
reg⁊ babylōiſ De t'ra vna egredient ābo
Et manu capiet ↄiecturā: i capite vie
ciuitat⁊ ↄiiciet. Uiā pones: vt veni-
at gladius ad rabbath filioꝝ āmon et
E ad iudā i hierlm munitiſſimā. Stetit
enī rex babylōis i biuio i capite duaꝝ
viaꝝ diuinatiōes q̄rens: cōmiſcens ſa-
gittas. Interrogauit idola: exta ↄſuluit.
Ad dextrā ei⁹ facta ē diuinatio ſuper
hierlm: vt ponat arietes: vt apiat os i
cede: vt eleuet vocē i vlulatu: vt ponat
arietes ↄ portas: vt cōportet aggerē:
vt edificet munitiōes. Eritq̧ q̄ſi cōſu-
lēs fruſtra oraculū i ocul' eoꝝ: ⁊ ſabba
toꝝ ociū imitans. Ipe aūt recordabit
iniq̄tat⁊ ad capiēdū. Ideirco hec dicit
dñs de⁹. Pro eo ꝙ recordati eſt⁊ iniq̄ta
tis vre ⁊ reuelaſt⁊ ꝑuaricatiōes vras:
⁊ apparuerūt pctā vra i oib⁹ cogitatio
F nibus vris. Pro eo inquā ꝙ recordati
eſt⁊ manu capiemini. Tu aūt ꝓphane i-
pie dux iſrl cui⁹ venit dies tpe iniq̄ta-
tis ꝑfinita. hec dic dñs de⁹. Aufer cy-
darim: tolle coronā. Nōne hec ē q̄ hu-
milē ſubleuauit: ⁊ ſublimē hūiliauit?
Iniq̄tatē: iniq̄tatē: iniq̄tatē ponā eā
Et h' nō factū ē donec veniret cui⁹ eſt
iudiciū: ⁊ tradā ei. Et tu fili hoīs ꝓpha
⁊ dic. Hec dicit dñs de⁹ ad filios āmon
G ⁊ ad opprobriū eoꝝ. Et dices: Mucro:
mucro: euagina te ad occidendū: lima
te: vt iterficias ⁊ fulgeas: cū tibi vide-
rent vana ⁊ diuinarent mēdacia: vt da-
reris ſup colla vulneratoꝝ impioꝝ q̄ꝝ
veniet dies i tpe iniq̄tat⁊ ꝑfinita. Re-
uertere ad vaginā tuā i locū in q̄ crea
tus es. In t'ra natiuitat⁊ tue iudicabo
te: ⁊ effundā ſup te indignatiōez meā.
In igne furoris mei ſufflabo in te: da-
boq̧ te i man⁹ hoim inſipiētiū ⁊ fabri
cātiū interitū. Igni eris cib⁹. Sāguis
tu⁹ erit i medio terre: obliuioni trade-
ris: q⁊ ego dñs locut⁹ ſū. XXII
A ET factū ē vbū dñi ad me dicēs
Et tu fili hoīs nōne iudicas ci-
uitatē ſāguinū: ⁊ oñdis ei oēs abomi-
natiōes ſuas? Et dices. Hec dic dñs de
us: Ciuitas effundēs ſāguinē i medio
ſui: vt veniat tps ei⁹: ⁊ q̄ fecit idola ↄ
ſemetipam vt pollueret. In ſanguine
tuo q̄ a te effuſus ē deliq̄ſti: et i idolis
tuis q̄ feciſti polluta es. Et appropin-
q̄re feciſti dies tuos: ⁊ adduxiſti tps an
noꝝ tuoꝝ. Propterea dedi te opprobri B
um gētib⁹: ⁊ irriſionē vniūſis terris q̄
iux' ſūt ⁊ q̄ pcul a te. Triūphabūt d' te:
ſordida: nobilis grandis iteritu. Ecce
ꝑncipes iſrl ſinguli in brachio ſuo fue
rūt i te ad effundēdū ſāguinē: patrē et
matrē ↄtumeliis affecerūt i te. Adue-
nā calūniati ſūt i medio tui: pupillū ⁊
viduā ↄtriſtauerūt apud te: ſāctuaria
mea ſpreuiſt⁊ ⁊ ſabbata mea polluiſt⁊.
Uiri detractores fuerūt i te ad effūdē-
dū ſāguinē: ⁊ ſup mōtes comederūt in
te: ſcel⁹ opati ſūt i medio tui. Verecun- C
diora pris diſcooperuerūt i te: imūdi-
ciā mēſtruate hūiliauerūt i te. Et vnuſ
q̄ſq̧ i vxorē primi ſui opat⁹ ē abomi-
natiōez: ⁊ ſocer nurum ſuā polluit ne-
pharie: frater ſororē ſuaz filiā pris ſui
oppreſſit i te. Munera acceperūt apud
te ad effundēdū ſāguinē: vſurā ⁊ ſup-
abundātiā accepiſti: ⁊ auare prios tu
os calūniabar⁊: meiq̧ oblita es dicit
dñs deus. Ecce cōploſi man⁹ meas ſup
auariciā tuā quā feciſti: ⁊ ſup ſāguinē
q̄ effuſus ē i medio tui. Nūq̄d ſuſtine-
bit cor tuū: aut ꝑualebūt man⁹ tue in
dieb⁹ q̄s ego faciā tibi? Ego dñs locu- D
tus ſū ⁊ faciā. Et diſpergā te in natio
nes: ⁊ vētilabo te i t'ras. Et deficere fa
ciā imūdiciā tuā a te: ⁊ poſſidebo te in
ↄſpectu gētiū: ⁊ ſcies q⁊ ego dñs. Et fa
ctū ē vbū dñi ad me dicēs. Fili hoīs:
verſa ē mihi dom⁹ iſrl in ſcoriam. Oēs
iſti es ⁊ ſtānū ⁊ ferrū ⁊ plūbū i medio
fornac⁊: ſcoria argēti facti ſūt. Propte
rea hec dic dñs de⁹. Eo ꝙ verſi eſt⁊ oēs
i ſcoriā: ꝓpterea ecce ego ↄgregabo vos i
medio hierlm ↄgregatiōe argēti ⁊ eris
⁊ ſtāni ⁊ ferri ⁊ plūbi i medio fornac⁊:
vt ſuccēdā i ea ignē ad ↄflādū. Sic cō E
gregabo i furore meo ⁊ i ira mea ⁊ re-
quieſcā. Et ↄflabo vos ⁊ ↄgregabo vos
⁊ ſuccēdā vos i igne furoris mei: ⁊ con
flabimini i medio ei⁹: vt ↄflat argētū
i medio fornac⁊: ſic erit⁊ i medio eius.
Et ſciet⁊ q⁊ ego dñs: cū effuderim in-
dignatiōez meam ſup vos. Et factuz ē

verbū dñi ad me dicēs: Fili hoīs: dic ei:
Tu es t̄ra imūda ⁊ nō cōpluta i die fu
roris. Cōiuratio ꝓphaꝝ i medio eius.
F Sic leo rugiēs rapiensq̧ ꝑdā aīas de
uorauerūt: opes ⁊ ꝑciū accepert: vidu-
as ei⁹ multiplicauerūt i medio illius.
Sacerdotes ei⁹ ɔtēpserunt legē meā: ⁊
polluerūt sāctuaria mea. Int sāctū et
ꝓphanū nō habuerūt distātiā: int pol
lutū ⁊ mūdū nō itellexerūt: ⁊ a sabbatꝭ
meis auerterūt oculos suos: ⁊ coinq̄na-
3.d bar i medio eoꝝ. Principes ei⁹ in me-
5.d dio illi⁹ q̄si lupi rapiētes ꝑdā: ad effū-
dēdū sāguinē ⁊ ad ꝑdēdas aīas ⁊ aua
G re sectāda lucra. Prophete āt ei⁹ linie
bāt eos absq̧ tēperamēto vidētes va-
na ⁊ diuinātes ei mēdaciū: dicētes: hec
dicit dñs de⁹: cū dñs nō sit locut⁹. Po
puli t̄re calūniabāt calūniam ⁊ rapie-
bāt violēter egenū ⁊ pauperē affige-
bāt: ⁊ aduenā opprimebāt calūnia abs
q̧ iudicio. Et q̄siui d̄ eis virū q̄ iterpo
neret sepē: ⁊ staret opposit⁹ ɔ̄ me ꝓ t̄ra
ne dissiparē eā: ⁊ nō inueni. Et effudi
sup eos indignatiōē meā: ⁊ i igne ire
mee ɔsūpsi eos. Viā eoꝝ in caput eoꝝ
reddidi ait dñs de⁹. ¶ XXIII
A Et fact⁹ ē s̄mo dñi ad me dicēs:
Fili hoīs: due mlieres filie ma-
tris vni⁹ fuerūt ⁊ fornicate sūt in egy-
pto. In adolescētia sua fornicate sunt.
Ibi subacta sūt vbera eaꝝ: ⁊ fracte sūt
māme pubertatꝭ eaꝝ. Nomia aūt eaꝝ
oolla maior et ooliba soror ei⁹ minor.
Et habui eas ⁊ pepererūt filios ⁊ fili-
as. Porro eaꝝ noīa: samaria oolla: et
hierl'm ooliba. Fornicata ē igit super
me oolla ⁊ isaniuit i amatores suos i as
syrios ꝓpinquātes: vestitos hyacītho:
ꝑncipes ⁊ mgr̄at⁹: iuuenes cupidinis:
vniūsos eq̄tes ⁊ ascēsores eq̄ꝝ: ⁊ dedit
fornicatiōes suas sup eos electos fili-
os assyrioꝝ vniūsos: ⁊ i oīb⁹ i q̄s insa-
niuit in imūdicijs eoꝝ polluta ē. In-
sup ⁊ fornicatiōes suas q̄s habuerat i
B egypto nō reliq̄t. Nā ⁊ illi dormierunt
cū ea i adolescētia sua: ⁊ illi ɔfregerūt
vbera pubertatꝭ ei⁹: ⁊ effuderūt forni
catiōes suā sup eā. Propterea tradidi
eā i man⁹ amatoꝝ suoꝝ: i man⁹ filioꝝ
6.c assur super q̄s insaniuit libidine. Ibi
discooperuerūt ignominiā ei⁹: filios ⁊
filias ei⁹ tulerūt: ⁊ ipā occiderūt gla-
dio. Et facte sūt famose mlieres: ⁊ iudi
cia ꝑpetrauerūt i ea. Qd cū vidisset so-
ror ei⁹ ooliba: pl⁹ q̄ illa insaniuit libi-
dine: ⁊ fornicatiōē suā sup fornicatio
nē sororꝭ sue ad filios assyrioꝝ ꝑbuit
impudēter: ducib⁹ ⁊ magistratib⁹ ad se
veniētib⁹ indutꝭ veste varia: eq̄tib⁹ q̄
vectabāt eq̄s: ⁊ adolescētib⁹ forma cū
ctis egregia. Et vidi q̄ polluta eēt via
vna ambaꝝ: ⁊ auxit fornicatiōes suas
Cūq̧ vidisset viros depictos i pariete
imagines chaldeoꝝ exꝑssas colorib⁹:
et accinctos balthcis renes: et tyaras
tictas i capitib⁹ eoꝝ formā ducū oīm:
silitudinē filioꝝ babylōis t̄req̧ chal-
deoꝝ i q̄ orti sūt: insaniuit sup eos cō-
cupiscētia ocl'oꝝ suoꝝ: ⁊ misit nūcios
ad eos i chaldeā. Cūq̧ venissēt ad eā fi C
lij babylōis ad cubile māmaꝝ: pollue
rūt eā stupris suis: ⁊ polluta ē ab eis: ⁊
saturata ē aīa eius ab illꝭ. Denudauit Esa. 47. a
q̄s fornicatiōes suas: ⁊ discooperuit ig Naū. 3. b
nominiā suā. Et recessit aīa mea ab ea: S. 16. e
sic recesserat aīa mea a sorore ei⁹. Mul
tiplicauit eñi fornicatiōes suas recor-
dans dies adolescētie sue q̄b⁹ fornica-
ta ē in t̄ra egypti ⁊ insaniuit libidine
sup ɔcubitū eoꝝ q̄ꝝ carnes sūt vt car-
nes asinoꝝ: ⁊ sic flux⁹ eq̄ꝝ flux⁹ eorū.
Et visitasti scelus adolescentie tue: q̄n
subacta sūt i egypto vbera tua: ⁊ ɔfra-
cte sūt māme pubertatis tue. Propte-
rea ooliba hec dicit dñs de⁹: Ecce ego D
suscitabo oēs amatores tuos ɔ̄ te de
q̄b⁹ satiata ē aīa tua: ⁊ cōgregabo eos
aduūsū te i circūitu: filios babylonis ⁊
vniūsos chaldeos: nobiles: tyrānosq̧
⁊ ꝑncipes: oēs filios assirioꝝ: iuuenes
forma egregia: duces ⁊ mgr̄at⁹: vniuer
sos ꝑncipes ꝑncipū: ⁊ noīatos ascēso-
res eq̄ꝝ. Et veniēt sup te instructi cur
ru ⁊ rota: mltitudo ꝑploꝝ Lorica ⁊ cly
peo ⁊ galea armabunt ɔ̄ te vndiq̧. Et
dabo corā eis iudiciū: ⁊ iudicabunt te
iudicijs suis. Et ponā zelum meū i te:
quē exercēt te cū furore Nasū tuū ⁊ au
res tuas ꝑcidēt: ⁊ q̄ remanserit gladio
ɔcidēt. Ipi filios tuos ⁊ filias tuas ca
piēt ⁊ nouissimū tuū deuorabit igni.
Et denudabūt te vestimētꝭ tuis: ⁊ tol-
lēt vasa glie tue. Et reqescere faciā sce-
lus tuū d̄ te: ⁊ fornicatiōes tuā d̄ terra
egypti Nec leuab ocl'os tuos ad eos: ⁊
egypti ñ recordaberꝭ āpli⁹: q: hec dicit
dñs de⁹: Ecce ego tradā te i man⁹ eoꝝ E

314

q̄s odiſti: ĩ manꝰ d̄ q̄bꝰ ſatiata eſt aīa
tua ⁊ agēt tecū ĩ odio. Et tollēt oēs la
bores tuos: ⁊ dimittēt te nudā ⁊ igno
minia plenā: et reuelabit ignominia
fornicationū tuarꝝ. Scelꝰ tuū ⁊ fornica
tiões tue fecerūt hec tibi: q̄ꝛ fornicata
es pꝰ gētes int̄ q̄s polluta es ĩ idolꝭ ea
rū. In via ſororis tue ābulaſti: ⁊ dabo
calicē eiꝰ ĩ mānu tua. Hec dic̄ dñs deꝰ.
Calicē ſororꝭ tue bibes: pfūdū ⁊ latū.
Eris ĩ deriſū ⁊ ĩ ſubſannatiões q̄ es ca
pacíſſima: ebrietate ⁊ dolore repleberꝭ:
calice merorꝭ et triſticie: calice ſororis
tue ſamarie. Et bibes illū ⁊ epotabis
vſq; ad feces: ⁊ fragmēta eiꝰ deuorabis
⁊ vbera tua lacerabis: q̄ꝛ ego locutꝰ ſū
ait dñs deꝰ. Propterea hec dic̄ dñs deꝰ:
Quia oblita es mei et pieciſti me poſt
corpꝰ tuū: tu q̄ȝ porta ſcelꝰ tuū ⁊ forni
catiões tuas. Et ait dñs ad me dicēs:
F Fili hoīs: nūqd iudicas oollā ⁊ oolibā
⁊ āñūcias eis ſcelera earꝝ: q̄ꝛ adultera
te ſūt ⁊ ſāguis ĩ māibꝰ earꝝ ⁊ cū idolis
ſuis fornicate ſūtꝭ Inſup ⁊ filios ſuos
q̄s genuerāt mihi: ⁊ obtulerāt eis ad de
uorādū. Sȝ ⁊ h̄ fecerūt mihi. Polluerāt
ſāctuariū meū ĩ die illa: ⁊ ſabbata mea
pphanauerūt. Cūq; imolarēt filios ſu
os idolꝭ ſuis: ⁊ igrederēt ſāctuariū me
um ĩ die illa vt pollueret illō: etiā hec
fecerūt ĩ medio domꝰ mee. Miſerūt ad vi
ros veniētes delōge: ad q̄s nūcios mi
ſerāt. Itaq; ecce venerūt q̄bꝰ te lauiſti ⁊
circūliuiſti ſtibio oclos tuos ⁊ ornata
es mūdo muliebri. Sediſti ĩ lecto pul
cherrimo mēſa ornata ē añ te. Thymi
ama meū ⁊ vnguentū meū poſuiſti ſup
eā: ⁊ vox multitudinis exultātꝭ erat in
ea. Et ĩ virꝭ q̄ d̄ multitudine hoim ad
ducebāt ⁊ veniebāt d̄ deſerto: poſuerūt
armillas ĩ manibꝰ eorꝝ: ⁊ coronas ſpe
G cioſas ĩ capitibꝰ eorꝝ. Et dixi ei q̄ attri
ta ē ĩ adulterijs. Nūc fornicabit ĩ for
nicatiõe ſua: etiā hec. Et igreſſi ſūt ad
eā: q̄ſi ad mulierē meretricē: ſic igredi
ebāt ad oollā ⁊ ad oolibā mulieres ne
farias. Viri ḡ iuſti ſūt. Hi iudicabunt
eas iudicio adulterarū ⁊ iudicio effun
dētiū ſāguinē: q̄ꝛ adulterate ſūt: ⁊ ſāg
uis ĩ manibꝰ earꝝ. Et cū idolis ſuis for
nicate ſūt. Hec eñ dic̄ dñs deꝰ: Adduc
ad eas mltitudinē ⁊ trade eas ĩ tumul
tū ⁊ ĩ rapinā: ⁊ lapidēt lapidibꝰ pplorꝝ
⁊ ɔfodiāt gladijs eorꝝ. Filios et filias
earꝝ ĩterficiēt: ⁊ domos earꝝ igne ſuccē
dēt. Et auferā ſcelꝰ d̄ tra: ⁊ diſcēt oēs
mlieres ne faciāt ſm̄ ſcelꝰ earū. Et da
bunt ſcelꝰ vr̄m ſup vos ⁊ pctā idolorū
vrorꝝ portabitis: ⁊ ſcietꝭ quia ego dñs A
deꝰ. XXIIII
Et factū ē verbū dñi ad me ĩ anno nono in mēſe
decimo: decimo diei menſis di
cēs: Fili hoīs: ſcribe tibi nomē diei hu
ius ĩ q̄ ɔfirmatꝰ ē rex babylōis aduſū
hierlm hodie: ⁊ dices p pūbiū ad do
mū irritatricē parabolam: ⁊ loq̄ris ad
eos. Hec dicit dñs deus: Pone ollā: po
nā inquā ⁊ mitte ĩ eam aquā. Congere
fruſta eiꝰ ĩ eā: oēm ptē bonā: ⁊ femur
⁊ armū: electa ⁊ oſſibꝰ plena. Pinguiſſi
mū pecus aſſume: cōpone q̄ȝ ſtrues oſ
ſiū ſub ea. Efferbuit coctio eiꝰ: ⁊ diſco B
cta ſūt oſſa illiꝰ in medio eiꝰ. Propterea
hec dicit deus ‖ Ve ciuitati ſāguinum Naū
olle cuius rubigo in ea eſt: ⁊ rubigo Aba
eiꝰ ñ exiuit d̄ ea. Per ptes ⁊ p ptes ſu
as eiīce eā. Nō cecidit ſup eā ſors. Sā
guis eñ eiꝰ ĩ medio eiꝰ eſt: ſup lympi
diſſimā petrā effudit illū. Nō effudit il
lū ſup trā vt poſſit opiri puluere: vt ſu
perinducerē indignatiõeȝ meā ⁊ vindi
cta vlciſcerer. Dedi ſāguinē eiꝰ ſup pe C
trā lympidiſſimā: ne opiret. Propterea
hec dic̄ dñs deꝰ. Ve ciuitati ſāguinū:
cuiꝰ ego grādē faciā pirā. Cōgere oſſa:
q̄ igne ſuccēdā. Cōſumēt carnes: ⁊ co
quat vniuſa cōpoſitio: ⁊ oſſa tabeſcēt.
Pone q̄ȝ eā ſup prunas vacuā vt inca
leſcat ⁊ liq̄fiat es eiꝰ: ⁊ ɔflet in medio
eiꝰ inq̄namentū eiꝰ: ⁊ ɔſumat rubigo
eiꝰ. Multo labore ſudatū ē: ⁊ ñ exiuit
d̄ ea nimia rubigo eiꝰ neq; p ignē. Im D
mūdicia tua execrabilis q̄ꝛ mūdare te
volui ⁊ ñ es mūdata a ſordibꝰ tuis. Sȝ
nec mūdaberꝭ p̄us: donec q̄ſcere faciā
indignatiõeȝ meā ĩ te. Ego dñs locutꝰ
ſū. Veni ⁊ faciā: nō tranſeā: nec parcā:
nec placabor. Iuxt vias tuas et iuxta
adinuētiões tuas iudicabo te dic̄ dñs
Et factū ē verbū dñi ad me dicēs: Fili
homis: ecce ego tollo a te deſiderabile
oculorū tuorꝝ ĩ plaga: ⁊ nō plāges ne
q; plorabis neq; fluent lachryme tue.
Ingemiſce tacēs: mortuorꝝ luctū ñ fa E
cies. Corona tua circūligata ſit tibi: et
calciamēta tua erūt ĩ pedibꝰ tuis: nec
amictu ora velabis: nec cibos lugētiū
comedes. Locutꝰ ſū ego ad pp̄lm mane

et mortua eſt vxor mea veſpere. Feciq́ȝ
mane ſicut p̃ceperat mihi. Et dixit ad
me ppl's: Quare nõ indicas nob quid
iſta ſignificẽt q̃ tu facꝭ? Et dixi ad eos
Sermo dñi fact⁹ ẽ ad me dicẽs: Loq-
F re domui iſrl'. Hec dicit dñs de⁹. Ecce
ego polluã ſãctuariũ meũ: ſuꝑbiã im-
periũ vr̃i: et deſiderabile oculoꝝ vr̃oꝝ:
et ſuꝑ q̃ pauet aĩa vr̃a: ⁊ filij vr̃i et filie
vr̃e q̃s reliq̃ſtis: gladio cadẽt: ⁊ facietꝭ
ſicut feci. Ora amictu nõ velabitis: et
cibos lugẽtiũ ñ comedetꝭ. Coronas ha
bebitꝭ i capitib⁹ vr̃is: ⁊ calciamẽta in
pedib⁹. Nõ plãgetꝭ neq́ȝ flebitꝭ: ſȝ tabe
ſcetꝭ i iniq̃tatib⁹ vr̃is: ⁊ vnuſquiſq́ȝ ge
G met ad fratrẽ ſuũ. Eritq́ȝ ezechiel vob
i portẽtũ. Iuxͣ oĩa q̃ fecit: facietꝭ cũ ve
nerit iſtud: ⁊ ſcietꝭ q: ego dñs deus. Et
tu fili hoĩs: ecce i die q̃ tollã ab eis for
titudinẽ eoꝝ ⁊ gaudiũ dignitatꝭ ⁊ de-
ſideriũ oculoꝝ eoꝝ: ſuꝑ quo requieſcunt
aĩe eorũ et filios et filias eorũ: in die il
la cũ venerit fugiens ad te vt annũciet
tibi: in die inquã illa aperieꝰ os tuum
cum eo q̃ fugit: ⁊ loq̃ris ⁊ nõ ſilebis vl
tra: eriſq́ȝ eis in portentũ: ⁊ ſcietꝭ quia
A Et factus ego dñs. XXV
eſt ſmo dñi ad me dicens: Fili
hominis: pone faciem tuã ꝯtra fi
lios ãmon ⁊ ꝓphetabis de eis: ⁊ dices
filijs ãmõ: Audite verbũ dñi dei. Hec
dicit dñs deus. Pro eo ꝙ dixiſti euge
euge ſuꝑ ſanctuariũ meũ q: pollutũ ẽ:
⁊ ſuꝑ terrã iſrl' qm̃ deſolata eſt: et ſuꝑ
domũ iuda: qm̃ ducti ſunt i captiuita
tem: idcirco ecce ego tradã te filijs ori
entalib⁹ i hereditatẽ: ⁊ collocabũt cau
las ſuas in te: ⁊ ponẽt i te tẽtoria ſua.
Ipſi comedẽt fruges tuas: ⁊ ipſi bibẽt
lac tuũ. Daboq́ȝ rabath i habitaculuȝ
cameloꝝ: ⁊ filios ãmon i cubile pecoꝝ
B ⁊ ſcietꝭ q: ego dñs. Quia hec dicit dñs
de⁹. Pro eo ꝙ plauſiſti manu ⁊ ꝑcuſſi
ſti pede ⁊ gauiſa es ex toto affectu ſuꝑ
terrã iſrl'. Idcirco ecce ego extẽdã manũ
meã ſuꝑ te: ⁊ tradã te i direptiõeȝ gen-
tiũ: ⁊ iterficiã te d̾ ꝑplis ⁊ ꝑdã d̾ terris
⁊ cõteram: ⁊ ſcietꝭ q: ego dñs. Hec dicit
dñs de⁹: Pro eo ꝙ dixerũt moab ⁊ ſe-
yr: ecce ſicut oẽs gentes dom⁹ iuda: id
circo ecce ego aperiã humeꝝ moab de
ciuitatib⁹: d̾ ciuitatib⁹ inquã ei⁹: et de
finib⁹ ei⁹ iclytas tr̃e bethieſimoth ⁊ beel
meõ ⁊ cariathaim filijs orientꝭ cũ filijs
ãmon. Et dabo eaȝ i hereditatẽ: vt nõ C
ſit vltra memoria filioꝝ ãmon in gẽti
bus. Et i moab faciã iudicia: ⁊ ſciẽt q:
ego dñs. Hec dicit dñs de⁹. Pro eo ꝙ fe-
cit idumea vltiõeȝ vt ſe vindicaret d̾ fi
lijs iuda peccauitq́ȝ delinquẽs ⁊ vindi-
ctã expetiuit d̾ eis: idcirco hec dicit dñs
de⁹. Extendã manũ meã ſuꝑ idumeã:
⁊ auferã d̾ ea hoĩem ⁊ iumẽtuȝ: ⁊ faciã
eã deſertã ab auſtro: ⁊ q̃ ſunt in dedan
gladio cadẽt. Et dabo vltiõeȝ meã ſuꝑ
idumeã ꝑ manũ ppl'i mei iſrl': ⁊ facient
in edom iuxͣ iram meã ⁊ furorẽ meũ: ⁊
ſcient vindictã meã dicit dñs de⁹. Hec D
dicit dñs deus. Pro eo ꝙ fecerũt pale
ſtini vindictã: et vlti ſe ſunt toto ani
mo iterficiẽtes ⁊ implẽtes inimicitias
veteres: ꝓpterea hec dicit dñs de⁹: Ec
ce ego extendã manũ meaȝ ſuꝑ paleſti-
nos: ⁊ interficiã iterfectores. Et ꝑdam
reliq̃as maritime regionis: faciãq́ȝ in
eis vltiones magnas arguẽs i furore:
⁊ ſcient q: ego dñs: cum dedero vindi-
ctam meam ſuꝑ eos. XXVI
Et factũ eſt in vndecimo anno: A
prima mẽſis: factus ẽ ſmo dñi
ad me dicens: Fili hoĩs ꝓ eo ꝙ
dixit tyrus de hierl'm: euge ꝯfracte ſũt
porte populoꝝ: cõuerſa ẽ ad me: imple
bor: deſerta eſt: ꝓpterea hec dicit dñs
de⁹. Ecce ego ſuꝑ te tyre: ⁊ aſcẽdere fa
ciã te ad gẽtes mltas: ſicut aſcẽdit ma
re fluctuãs. Et diſſipabũt muros tyri:
et deſtruẽt turres ei⁹. Et radam pulue
rem ei⁹ de ea: ⁊ dabo eã in lympidiſſi-
mã petrã. Siccatio ſagenarũ erit i me
dio marꝭ: q: ego locut⁹ ſũ ait dñs de⁹:
⁊ erit i direptionẽ gentib⁹. Filie q̃ȝ ei⁹
que ſũt in agro gladio interficientꝰ: et
ſcient: q: ego dñs. Quia hec dicit dñs B
de⁹. Ecce ego adducã ad tyrum nabu-
chodonoſor regẽ babylonis ab aq̃lo-
ne: regẽ regũ cũ equis ⁊ currib⁹ ⁊ eq̃ti-
bus ⁊ cetu ꝑploq́ȝ magno. Filias tuas
q̃ ſũt i agro gladio iterficiet ⁊ circũda
bit te munitiõib⁹ ⁊ cõportabit aggerẽ
in gyro. Et eleuabit ꝯ te clypeũ: ⁊ vine
as ⁊ arietes tempabit i muros tuos ⁊
turres tuas deſtruet in armatura ſua.
Inundatiõe equorũ ei⁹ operiet te pul-
uis eoꝝ: a ſonitu equitũ ⁊ rotaꝝ ⁊ cur
ruũ mouebunꝰ muri tui. Cũ ingreſſus
fuerit portas tuas q̃ſi ꝑ itroitũ vrbis
diſſipate: vngulis equoꝝ ſuoꝝ ꝯculca-

bit oēs plateas tuas: pplm tuū gladio
cedet: ⁊ ſtatue tue nobiles ī terrā corru-
C ent. Uaſtabūt opes tuaſ: diripiēt nego
ciatiōes tuas: ⁊ deſtruēt muros tuos
⁊ domos tuas p̄claras ſubūtēt: ⁊ lapi-
des tuos ⁊ ligna tua ī puluerē tuū3 in
Hiere. 7. g medio aq̄ꝝ ponent || Et q̄ſcere faciam
mltitudinē canticoꝝ tuoꝝ: ⁊ ſonit⁹ ci-
tharaꝝ tuaꝝ ñ audiet̄ ā pli⁹. Et dabo
te in lympidiſſimā petrā: ſiccatio ſage
naꝝ eris: nec edificaber̄ vltra: q2 ego
dñs locut⁹ ſū ait dñs de⁹. Hec dic̄ dñs
de⁹ ð tyro. Nūq̄d ñ a ſonitu ruine tue:
⁊ gemitu īterfectoꝝ tuoꝝ cū occiſi fue
rint ī medio tui: cōmouebūt̄ īſule? Et
dſcēdēt ð ſedib⁹ ſuis oēſ p̄ncipeſ mar̄
⁊ auferēt exuuias ſuas ⁊ veſtimēta ſua
varia abiiciēt ⁊ iduet̄ ſtupore. In terra
ſedebūt: ⁊ attoniti ſup repentino caſu
tuo āmirabunt̄: ⁊ aſſumētes ſup te la-
D mētū dicēt tibi. Quō periſti q̄ habitas
ī mari vrbs īclyta: q̄ fuiſti fort̄ ī mari
cū habitatorib⁹ tuis q̄s formidabāt
vniūſi? Nūc ſtupebūt naues in die pa
uoris tui: ⁊ turbabūt̄ inſule ī mari: eo
q̄ null⁹ egrediat̄ ex te. Quia hec dicit
dñs de⁹. Cū dedero te vrbē deſolatā ſic̄
ciuitates q̄ ñ habitāt̄: ⁊ adduxero ſup
te abyſſū: et operuerint te aq̄ multe: et
detraxero te cū illꝭ q̄ deſcēdūt ī lacū ad
pplm ſempitnū: ⁊ collocauero in terra
nouiſſima ſic̄ ſolitudines veteres cū3
his q̄ deducūt̄ ī lacū vt nō habiteris.
Porro cū dedero gl'iā3 ī terrā viuētiū: ī
nihilū redigā te ⁊ nō eris: ⁊ req̄ſita nō
inuenier̄ vltra ī ſempitnū3 dic̄ dñs de⁹.
A Et factū ē v̄bū dñi ad XXVII
me dicēſ: Tu ḡ fili hoīs: aſſume
ſup tyrū lamētū: ⁊ dices tyro: q̄
habitat ī introitu mar̄: negociationi
pplōꝝ ad inſulas mltas. Hec dic̄ dñs
de⁹: O tyre tu dixiſti. Perfecti decoris
ego ſū ⁊ ī corde mar̄ ſita. Finitimi tui
q̄ te edificauerūt impleuerūt decorem
tuū: abietib⁹ ð ſanir extruxerūt te cū3
oīb⁹ tabulat̄ mar̄: cedrū ð libano tu-
lerūt vt facerēt tibi malū: querc⁹ ð ba-
ſan dolauerūt ī remos tuos: ⁊ tranſtra
tua fecerūt tibi ex ebore indico: ⁊ p̄to-
B riola ð inſulis italie. Byſſus varia de
egypto texta ē tibi in velū vt poneret̄
ī malo: hyacinth⁹ ⁊ purpura ð inſulis
eliſa facta ſūt opimētū tuū. Habitato-
res ſidonis ⁊ aradij fuerūt remiges tui

ſapiētes tui tyre facti ſunt gubernato
res tui: ſenes biblij ⁊ prudentes ei⁹ ha
buerunt nautas ad miniſteriū varie ſup
pellectilis tue. Oēs naues mar̄ ⁊ nau
te eaꝝ fuerūt ī pplo negotiatiōis tue:
perſe ⁊ lydi ⁊ libyes erāt ī exercitu tuo
viri bellatores tui: clypeum ⁊ galeā ſu
ſpēderūt in te p ornatu tuo. Filij ara-
dij cū exercitu ſuo ſup muros tuos in
circuitu: ſ3 ⁊ pigmei q̄ erāt ī turribus
tuis pharetras ſuas ſuſpēderūt ī muris
tuis p gyrū. Ipi cōpleuerūt pulchritu C
dinē tuā. Carthaginēſes negociatores
tui. A multitudie cūctaꝝ diuitiaꝝ ar-
gento: ferro: ſtāno: plūboq̄ repleuerūt
nundinas tuaſ. Grecia ⁊ thubal ⁊ mo-
ſoch: ipi inſtitores tui. Mācipia ⁊ vaſa
erea adduxerūt pplo tuo ð domo thogor
ma: eq̄s ⁊ eq̄tes ⁊ mulos adduxerūt ad
forū tuū. Filij dedan negociatores tui:
Inſule mlte negociatio man⁹ tue. Dē
tes eburneos ⁊ hebeninos cōmutauerūt
ī p̄cio tuo. Syr⁹ negociator tu⁹ p̄pꝰ
mltitudinē opeꝝ tuoꝝ: guttā ⁊ purpu
rā ⁊ ſcutulata ⁊ byſſū et ſericū ⁊ chod-
chod ꝓpoſuerūt ī mercatu tuo. Juda ⁊ D
terra iſrl' ipi inſtitores tui ī frumēto pri
mo: balſamū ⁊ mel ⁊ oleū ⁊ reſinā ꝓpo
ſuerūt ī nūdinis tuis. Damaſcen⁹ ne-
gociator tu⁹ ī multitudie opeꝝ tuoꝝ ī
mltitudie diuſaꝝ opū: in vino pingui:
ī lanis coloris optimi. Dan ⁊ grecia et
mozel ī nūdinis tuis ꝓpoſuerūt ferrum
fabrefactū: ſtacten ⁊ calam⁹ ī negocia-
tiōe tua. Dedan inſtitores tui ī tapeti-
bus ad ſedēdū. Arabia ⁊ vniūſi p̄nci-
pes cedar ipi negociatores man⁹ tue:
cū agnis ⁊ arietib⁹ ⁊ hedis venerūt ad E
te negociatores tui. Uēditores ſaba ⁊
rema ipi negociatores tui: cū vniūſis
p̄mis aromatib⁹ ⁊ lapide p̄cioſo ⁊ auro
q̄d ꝓpoſuerūt ī mercatu tuo. Arā ⁊ chē-
ne ⁊ edē negociatores tui. Saba aſſur
⁊ chelmach vēditores tui: ipi negocia-
tores tui: mltipharijs īuolucr̄ hyacithi
⁊ polymitoꝝ gaſaꝝq̄ p̄cioſaꝝ q̄ obuo
lute ⁊ aſtricte erāt funib⁹: cedros q̄3 ha
bebāt ī negociatōib⁹ tuis Naues mar̄
p̄ncipes tui ī negociatiōe tua: ⁊ repleta
es: ⁊ glorificata nimis ī corde mar̄ In
aq̄s mlt̄ adduxerūt te remiges tui. Uē
t⁹ auſter ꝯtriuit te. In corde mar̄ diui F
tie tue: ⁊ theſauri tui ⁊ mltiplex inſtru
mētū tuū. Naute tui ⁊ gubnatores tui

tenebāt ſupellectilē tuā ⁊ pplo tuo p-
erāt viri q̄ȝ bellatores tui q̄ erāt i te cū
vniuerſa multitudine tua q̄ ē i medio
tui: cadēt i corde maris i die ruine tue
A ſonitu clamoris gubernatoꝝ tuoꝝ
cōturbabūt claſſes: ⁊ deſcēdēt de na-
uibꝰ ſuis oēs q̄ tenebāt remū. Naute ⁊
vniuerſi gubernatores maris i tra ſta
būt ⁊ eiulabūt ſup te voce magna: et
clamabūt amare. Et ſupiacīēt pulue-
rē capitibꝰ ſuis: ⁊ cinere conſpgent: ⁊
radēt ſup te caluitiū: ⁊ accingent cili-
G ciis. Et plorabūt te i amaritudine aīe
ploratu amariſſimo: ⁊ aſſumēt ſup te
carmē lugubre: ⁊ plāgent te. Que ē vt
tyrꝰ q̄ obmutuit i medio maris? Que
i exitu negociationū tuaꝝ de mari im
pleſti pplos multos i multitudine di-
uitiarū tuarū ⁊ pploꝝ tuoꝝ ditaſti re-
ges tre. Nūc cōtrita es a mari: ⁊ pfun
dis aqrū opes tue: ⁊ oīs mltitudo tua
q̄ erat i medio tui ceciderūt. Uniuerſi
habitatores iſulaꝝ obſtupuerūt ſup te
⁊ reges eaꝝ oēs tēpeſtate pcuſſi muta
uerūt vultꝰ. Negociatores pploꝝ ſibi-
lauerūt ſup te. Ad nihilū deducta es:
A ⁊ nō eris vſq; i ppetuū. ¶ XXVIII

ET factꝰ ē ſmo dñi ad me dicēs
Fili hoīs: dic pncipi tyri. Hec
dicit dñs deꝰ. Eo q eleuatū eſt
cor tuū ⁊ dixiſti: deꝰ ego ſum: ⁊ i cathe
dra dei ſedi i corde maris: cū ſis hō et
nō deꝰ: ⁊ dediſti cor tuū q̄ſi cor dei. Ec
B ce ſapiētior es tu daniele: oē ſecretuȝ
nō ē abſcōditū a te. In ſapia ⁊ prudē-
tia tua feciſti tibi fortudinē: ⁊ acq̄ſiſti
aurū ⁊ argētū i theſauris tuis: i mul-
titudine ſapie tue: ⁊ i negociatiōe tua
multiplicaſti tibi fortitudinē: ⁊ eleua-
tū ē cor tuū i robore tuo. Propterea hec
dicit dñs deꝰ. Eo q eleuatū ē cor tu-
um q̄ſi cor dei: idcirco ecce ego adducā
ſup te alienos robuſtiſſimos gētiū. Et
nudabūt gladios ſuos ſup pulchritu-
dinē ſapie tue ⁊ polluent decorē tuū.
C Interficiēt ⁊ detrahēt te: ⁊ morier in
interitu occiſoꝝ i corde maris. Nūqd
dicēs loquer: deꝰ ego ſū: corā interficiē
tibꝰ te: cū ſis hō ⁊ nō deꝰ? In manu oc
cidētiū te morte incircūciſoꝝ morier
i manu alienoꝝ: q2 ego locutꝰ ſum ait
dñs deꝰ. Et factꝰ ē ſermo dñi ad me di
cēs Fili hoīs: leua plāctū ſup regē ty-
ri: ⁊ dices ei. Hec dicit dñs deꝰ. Tu ſi-
gnaculū ſimilitudis: plen ſapia: pfectus
decore i delitiis pa diſi dei fuiſti. Oīs Apo.21.c
lapis pcioſus opimētū tuū: ſardiꝰ tho
paſius ⁊ iaſpis chryſolithus ⁊ onyx et
beryllus: ſaphyrꝰ ⁊ carbūculus ⁊ ſma-
ragdus. Aurū opꝰ decoris tui ⁊ fora- D
mina tua i die q̄ cōditꝰ es pparata ſūt
Tu cherub extētus ⁊ ptegēs: ⁊ poſuit
te i mōte ſācto dei. In medio lapidum
ignitoꝝ ambulaſti: pfectꝰ i viis tuis a
die cōditionis tue: donec iuēta ē iniq̄
tas i te. In multitudine negociationis
tue repleta ſūt interiora tua iniq̄tate:
⁊ peccaſti: ⁊ eieci te de mōte ſācto dei
⁊ pdidi o cherub ptegēs de medio la-
pidū ignitoꝝ. Et eleuatū ē cor tuū in
decore tuo. Perdidiſti ſapiaȝ tuā i de- E
core tuo: i terrā pieci te: ante faciē re-
gū dedi te vt cerneret te. In mltitudi-
ne iniq̄tatū tuarū ⁊ iniq̄tate negocia-
tionis tue polluiſti ſctificationē tuaȝ.
Producā g ignē de medio tui q̄ come
dat te: ⁊ dabo te i cinerē ſup trā i con
ſpectu oīm vidētiū te. Oēs q̄ viderit
te i gētibꝰ: obſtupeſcēt ſup te. Nihili
factꝰ es ⁊ nō eris i ppetuū. Et factꝰ eſt F
ſermo dñi ad me dicēs. Fili hoīs: pone
faciē tuā ꝯ ſidonē ⁊ pphabis de ea et
dices. Hec dicit dñs deꝰ. Ecce ego ad
te ſidō: ⁊ glificabor i medio tui. Et ſci-
ent q2 ego dñs cū fecero i ea iudicia: et
ſāctificatꝰ fuero i ea. Et imittā ei peſti
lētiā ⁊ ſāguinē i plateis eis: ⁊ corruēt
interfecti i medio eiꝰ gladio p circūitū:
⁊ ſciēt q2 ego dñs. Et nō erit vltra do-
mui iſrl offendiculū amaritudis ⁊ ſpi
na dolorē inferens vndiq; p circūitū
eoꝝ q̄ aduerſant eis: ⁊ ſciēt q2 ego do G
minꝰ deꝰ. Hec dicit dñs deꝰ. Qū ꝯgre-
gauero domū iſrl de pplis i q̄bꝰ diſpſi
ſūt ſctificabor i eis corā gētibꝰ: ⁊ habi
tabūt in tra ſua quā dedi ſuo meo ia-
cob: ⁊ habitabūt i ea ſecuri. Et edifica
būt domos ⁊ plātabūt vineas: ⁊ hita-
būt cōfidēter cū fecero iudicia i oībus
q̄ aduerſant eis p circūitū: ⁊ ſcient q2
ego dñs deꝰ eoꝝ. ¶ XXIX

IN anno decimo: in decio meſe A
vna die mēſis: factū ē vbū dñi
ad me dicēs. Fili hoīs: pone faciē tuā
ꝯ pharaonē regē egypti: ⁊ pphetabis
de eo: ⁊ de egypto vniuerſa loq̄re ⁊ di-
ces. Hec dicit dñs deꝰ. Ecce ego ad te
pharao rex egypti draco magne q̄ cu-

bas i medio fluminũ tuoꝝ ⁊ dicis: me
us eſt fluui⁹: ⁊ ego feci memetipſm. Et
ponã frenũ i maxillis tuis: ⁊ agglutia
bo piſces fluminũ tuoꝝ ſquamis tu-
is. Et extrahã te de medio fluminũ tu
orũ: ⁊ vniuerſi piſces tui ſquamis tuis
adherebunt. Et ꝓijciã te in deſertũ et
oẽs piſces flumĩs tui. Sup faciẽ terre
B cades. Nõ colligeris neq ꝯgregaberis
Beſtijs t̃re ⁊ volatilib⁹ celi dedi te ad
deuorãdũ: ⁊ ſciẽt oẽs habitatores egy
pti q2 ego dñs. Pro eo ꝙ fuiſti bacul⁹
arũdineus domui iſrl' qñ apphẽderũt
te manu: ⁊ cõfract⁹ es ⁊ laceraſti oẽm
humerũ eoꝝ ⁊ initẽtib⁹ eis ſup te cõ-
minut⁹ es ⁊ diſſoluiſti oẽs renes eoꝝ:
ꝓpterea hec dic dñs de⁹. Ecce ego ad-
ducã ſup te gladiũ meũ ⁊ iterficiã d te
hoiem ⁊ iumẽtũ. Et erit t̃ra egypti in
deſertũ ⁊ in ſolitudinẽ: ⁊ ſcient q2 ego
dñs. Pro eo ꝙ dixeris: fluui⁹ me⁹ ẽ et
ego feci eũ: idcirco ecce ego ad te ⁊ ad
flumina tua. Daboq terrã egypti in
ſolitudinẽ gladio diſſipatã a turre ſye
C nes vſq ad t̃minos ethiopie. Nõ ptrã
ſibit eã pes hois: neq pes iumẽti gra
dief i ea: ⁊ nõ habitabif qdragita an-
nis. Daboq t̃rã egypti deſertã in me-
dio t̃raꝝ deſertarũ ⁊ ciuitates ei⁹ i me
dio vrbiũ ſubuerſaꝝ: ⁊ erũt deſolate q̃
dragĩta ãnis. Et diſpgã egyptios in
natiões: ⁊ vẽtilabo eos in t̃ras: Quia
hec dicit dñs de⁹: poſt finẽ qdraginta
annoꝝ ꝯgregabo egyptũ de ꝑlis in q̃
b⁹ diſpſi fuerãt: et reducã captiuitatẽ
egypti ⁊ collocabo eos i t̃ra phatures
i t̃rã natiuitatis ſue. Et erũt ibi i regnũ
humile: ⁊ iter cetera regna erit humil
ma. Et nõ eleuabif vltra ſup natiões
⁊ iminuã eos ne imperẽt gẽtib⁹: neq
erũt vltra domui iſrl' ꝯfidẽtia docẽtes
iniqtatẽ vt fugiãt ⁊ ſequãf eos: ⁊ ſciẽt
D q2 ego dñs de⁹. Et factũ ẽ i viceſimo ⁊
ſeptio ãno i pma i vna mẽſis: factũ ẽ
vbũ dñi ad me dicẽs. Fili hois: nabu
chodonoſor rex babylonis ſeruire fec
exercitũ ſuũ ſeruitute magna adũſus
tyrũ. Oẽ caput decaluatũ ⁊ ois hume
rus depilat⁹ ẽ. Et merces nõ ẽ reddi-
ta ei neq exercitui ei⁹ de tyro: ꝓ ſ̃ui-
tute q̃ ſ̃uiuit mihi adũſus eã. Propte
rea hec dic dñs de⁹. Ecce ego dabo na
buchodonoſor regẽ babylõis i t̃ra egy
pti: ⁊ accipiet multitudinẽ ei⁹ ⁊ depda
bif manubias ei⁹ ⁊ diripiet ſpolia ei⁹
⁊ erit merces exercitui illi⁹ ⁊ opi q̃ ſ̃ui
uit adũſus eã. Dedi ei terrã egypti: ꝓ
eo ꝙ laborauerit mihi ait dñs de⁹. In
die illa pullulabit cornu domui iſrl': et
tibi dabo aptũ os i medio eoꝝ: ⁊ ſciẽt
¶ q2 ego dñs. XXX A
ET factũ ẽ
vbũ dñi ad me dicẽs. Fili hois
ꝓpha ⁊ dic. Hec dicit dñs de⁹.
Ululate ve diei q2 iux ẽ dies: ⁊ ap-
propinquabit dies dñi dies nubis tps
gẽtiũ erit. Et veniet gladi⁹ in egyptũ:
⁊ erit pauor in ethiopia cũ ceciderint
vulnerati i egypto: ⁊ ablata fuerit mul
titudo illi⁹: ⁊ deſtructa fundamẽta ei⁹
Ethiopia ⁊ lybia ⁊ lydi ⁊ oẽ reliquũ
vulgus ⁊ chub ⁊ filij t̃re federis cũ eis
gladio cadent. Hec dicit dñs de⁹. Et B
corruẽt fulciẽtes egyptũ ⁊ deſtruef ſu
pbia imperij eius. A turre ſyenes gla-
dio cadẽt i ea: ait dñs exercituũ. Et diſ
ſipabũf i medio t̃rarũ deſolatarũ: ⁊ vr
bes ei⁹ i medio ciuitatũ deſertaꝝ erũt
⁊ ſciẽt q2 ego dñs de⁹: cũ dedero ignẽ
i egypto: ⁊ attriti fuerint oẽs auxilia-
tores ei⁹. In die illa egredienf nũcij a
facie mea i trierib⁹ ad cõterãdã ethio
pie cõfidẽtiã: ⁊ erit pauor i eis in die
egypti: q2 abſq dubio veniet. Hec dic
dñs de⁹. Et ceſſare faciã multitudinẽ C
egypti i manu nabuchodonoſor regis
babylõis. Ipſe ⁊ ꝑlus ei⁹ cũ eo fortiſ-
ſimi gẽtiũ adducẽf ad diſpdẽdã t̃rã.
Et euaginabũt gladios ſuos ſup egy-
ptũ: ⁊ iplebũt t̃rã iterfectis: ⁊ faciã al-
ueos fluminũ aridos ⁊ tradã t̃rã i ma
n⁹ peſſimoꝝ: ⁊ diſſipabo t̃rã ⁊ plenitu-
dinẽ ei⁹ i man⁹ alienoꝝ. Ego dñs lo- D
cut⁹ ſũ. Hec dicit dñs de⁹. Et diſpdã Zach.1
ſimulacra: ⁊ ceſſare faciã idola de mem
phis: ⁊ dux de t̃ra egypti nõ erit ãpli⁹
Et dabo t̃rorẽ i t̃rã egypti: ⁊ diſpdã t̃-
rã phatures: ⁊ dabo ignẽ i taphnis: ⁊ fa
ciã iudicia mea i alexãdria. Et effũdã
indignationẽ meã ſup peluſiũ robur
egypti: ⁊ iit̃ficiã m̃titudinẽ alexãdrie:
⁊ dabo ignẽ i egypto. Quaſi parturiẽs E
dolebit peluſiũ ⁊ alexãdria erit diſſipa-
ta ⁊ i mẽphis anguſtie qtidiane. Iuue
nes heliopoleos ⁊ bubaſti gladio ca-
dẽt ⁊ ipẽ captiue ducẽf Et i taphnis ni
greſcet dies: cũ contriuero ibi ſceptra
egypti: ⁊ defecerit i ea ſupbia potẽtie
ei⁹. Ipam nubes operiet: filie aũt ei⁹ i

captiuitatē ducēt. Et iudicia faciā in
F egypto: ⁊ ſciēt q2 ego dñs. Et factū eſt
i vndecimo āno: i pmo mēſe in ſeptia
menſis: factū ē verbū dñi ad me dicēs
Fili hois: brachiū pharaonis reg egy
pti cōfregi: ⁊ ecce nō ē obuolutū vt re-
ſtitueret ei ſanitas vt ligaret pānis ⁊
faſciret lintheolis: ⁊ recepto robore poſ
ſit tenere gladiū. Propterea hec dic do
min⁹ de⁹. Ecce ego ad pharaonē regē
egypti: ⁊ cōminuā ei⁹ brachiū forte ſȝ
cōfractū: ⁊ deiciā gladiū de manu ei⁹
Et diſpgā egyptū i gētib⁹: ⁊ vētilabo
G eos i tris. Et cōfortabo brachia regis
babylonis: daboqȝ gladiū meū i ma-
nu ei⁹. Et cōfringā brachiū pharaōis
⁊ gement gemitib⁹ interfecti corā facie
ei⁹. Et cōfortabo brachia reg babylo
nis: et brachia pharaōis ꝯcidēt. Et ſci
ent q2 ego dñs: cū dedero gladiū meū
i manū regis babylonis: ⁊ extenderit
eū ſup trā egypti. Et diſpgā egyptū in
nationes: ⁊ vētilabo eos i tras: ⁊ ſciēt
A Et factū ē (q2 ego dñs. XXXI
in āno vndecimo: tertio mēſe:
vna mēſis: factū ē vbū dñi ad
me dicēs. Fili hois dic pharaoni regi
egypti ⁊ ppło ei⁹. Cui ſilis fact⁹ es in
magnitudine tua? Ecce aſſur q̄ſi cedr⁹
i libano pulcher ramis ⁊ frondib⁹ ne-
moroſus: excelſuſqȝ altitudine: ⁊ inter
cōdenſas frōdes eleuatū ē cacumē ei⁹
Aque nutrierūt illū: abyſſus exaltauit
B illū. Flumia ei⁹ manabāt i circūitu ra
dicū ei⁹: ⁊ riuos ſuos emiſit ad vniū-
ſa ligna regiōis. Propterea eleuata ē
altitudo ei⁹ ſup oia ligna regionis: et
multiplicata ſūt arbuſta ei⁹: ⁊ eleuati
ſunt rami ei⁹ p aqs multis. Cūqȝ extē
diſſet vmbrā ſuā: i ramis ei⁹ fecerūt ni
dos oia volatilia celi: ⁊ ſub frōdibus
ei⁹ genuerūt oēs beſtie ſaltuum: ⁊ ſub
vmbraculo illi⁹ habitabat cet⁹ gētiū
C plurimaꝝ. Eratqȝ pulcerrim⁹ i magni
tudine ſua: ⁊ i dilatiōe arbuſtoꝝ. Erat
ei radix illi⁹ iux aqs mltas. Cedri nō
fuerūt altiores illo i padiſo dei. Abie-
tes nō adequerūt ſūmitatē ei⁹: ⁊ plata-
ni nō fuerūt eq̄ frōdib⁹ illi⁹. Oē lignū
padiſi dei nō ē aſſimilatū illi ⁊ pulchri
tudini ei⁹ qm̄ ſpecioſū feci eū: ⁊ mltis
cōdēſiſqȝ frōdib⁹. Et emulata ſūt eū
oia ligna voluptatis q̄ erāt i padiſo dei
D Propterea hec dicit dñs deus. Pro eo

q ſublimat⁹ ē i altitudie ⁊ dedit ſūmi
tatē ſuā virētē atqȝ ꝯdēſā: ⁊ eleuatū ē
cor ei⁹ i altitudie ſua: tradidi eū i ma-
n⁹ fortiſſimi gētiū. Faciēs faciet ei. Iu
xta i[m]pietatē ei⁹ eieci eū: ⁊ ſuccidēt eū
alieni ⁊ crudeliſſimi nationū. Et pꝯici
ent eū ſup mōtes: ⁊ i cūctis ꝯuallib⁹ cor
ruēt rami ei⁹. Et ꝯfringēt arbuſta ei⁹
i vniūſis rupib⁹ tre: ⁊ recedent d vm-
braculo ei⁹ oēs ppli tre: ⁊ relinquēt eū
In ruina ei⁹ hītauerūt oia volatilia ce
li ⁊ i ramis ei⁹ fuerūt vniūſe beſtie regi E
onis. Quāobrē nō eleuabūt i altitudi
ne ſua oia ligna aq̄rū: nec ponēt ſubli
mitatē ſuā iter nemoroſa atqȝ frōdoſa
nec ſtabūt i ſublimitate ſua oia q̄ irri-
gāt aqs: q2 oēs traditi ſūt i mortē ad
trā vltimā i medio filioꝝ hoim ad eos
q̄ deſcēdūt i lacū. Hec dic dñs de⁹. In
die qñ deſcēdit ad iferos induxi luctū: F
opui eū abyſſo ⁊ ꝓhibui flumia ei⁹ et
cohercui aqs mltas. Cōtriſtat⁹ eſt ſup
eū liban⁹: ⁊ oia ligna agri cōcuſſa ſūt.
A ſonitu ruine ei⁹ cōmoui gētes: cū d
ducerē eū ad iferuū cū his q̄ deſcēde-
bāt i lacū. Et ꝯſolati ſt i tra ifima oia
ligna voluptatis egregia atqȝ pclara i
libano: vniūſa q̄ irrigabāt aqs. Nā et
ipi cū eo deſcēdēt ad iferuū ad iterfe- G
ctos gladio: ⁊ brachiū vniuſcuiuſqȝ ſe
debit ſub vmbraclo ei⁹ i medio natio-
nū ei⁹. Cui aſſimilat⁹ es o inclyte atqȝ
ſublimis iter ligna voluptatis? Ecce de
duct⁹ es cū lignis voluptatis ad trā vl
timā. In medio incircūciſoꝝ dormies:
cū eis q̄ interfecti ſūt gladio. Ipe ē pha-
rao ⁊ ois mltitudo ei⁹ dicit dñs de⁹.
Et factū ē duodecio XXXII
āno i mēſe duodecio i vna mēn A
ſis: factū eſt vbū dñi ad me di-
cēs. Fili hois: aſſume lamētū ſup pha
raonē regē egypti: ⁊ dices ad eū. Leōi
gētiū aſſilat⁹ es: ⁊ dracōi q̄ eſt i mari.
Et vētilabas cornu i flumib⁹ tuis: ⁊ cō
turbabas aqs pedib⁹ tuis: ⁊ ꝯculcabas
flumia eaꝝ. Propterea hec dic dñs de⁹.
Expādā ſup te rete meū i mltitudine
ppłoꝝ multoꝝ: ⁊ extrahā te in ſagena Ṡ.12.d.et
mea: ⁊ pꝯiciā te in trā. Sup faciē agri 17.f
abiiciā te: ⁊ hītare faciā ſup te oia vo-
latilia celi: ⁊ ſaturabo d te beſtias vni
uerſe tre. Et dabo carnes tuas ſup mō
tes: ⁊ iplebo colles tuos ſanie tua. Et ir B
rigabo trā fetore ſāguinis tui ſup mō

tes:⁊ valles ſplebũᵗ ex te. Et operiam cũ extinct⁹ fuerꝫ celos: ⁊ nigreſcere fa-
Eſa.13.b ciã ſtellas ei⁹. Solẽ nubẽ tegã: ⁊ lu-
Johel.3.c na nõ dabit lumẽ ſuũ. Oia luminaria
Matt.24.c celi merere faciam ſup te ⁊ dabo tenebras ſup ťrã tuã dicit dñs de⁹: cũ ceciderint vulnerati tui i medio ťre ait dominꝰ de⁹. Et irritabo cor ꝑploꝝ multorũ cũ induxero ꝯtritionẽ tuã i gẽtib⁹ ſup ťras q̃s neſcꝫ: ⁊ ſtupeſcere faciã ſup te ꝑplos multos. Et reges eoꝝ horrore nimio formidabũt ſup te ꝑpť vniuſas iniq̃tates q̃s opat⁹ es: cũ volare ceperit gladi⁹ me⁹ ſup facies eoꝝ: ⁊ obſtupeſcẽt repẽte ſinguli ꝓ aia ſua i die
C ruine ſue. Quia hec dicit dñs de⁹. Gladi⁹ regꝫ babylõis veniet tibi: i gladũs fortiũ deũciã multitudinẽ tuã. In expugnabiles oẽs gẽtes he. Et vaſtabũt ſupbiã egypti: ⁊ diſſipabiť multitudo ei⁹. Et pdã oia iumenta ei⁹ q̃ erãt ſup aq̃s plimas: ⁊ nõ cõturbabit eas pes hois vltra: neq̃ vngula iumẽtoꝝ turbabit eas. Tũc puriſſimas reddã aq̃s eoꝝ ⁊ flumia eoꝝ q̃ſi oleũ adducã ait dñs de⁹: cũ dedero ťrã egypti deſolatã Deſereť aũt ťra a plenitudine ſua qñ ꝑcuſſero oẽs hitatores ei⁹: ⁊ ſcient quia ego dñs. Plãct⁹ ẽ: ⁊ plãgẽt eũ filie gentiũ ſup egyptũ ⁊ ſup multitudinẽ eius
D plãgẽt eũ: ait dñs de⁹. Et factũ ẽ i duodecimo anno: i q̃ntadecima mẽſis: factũ ẽ verbũ dñi ad me dicẽs. Fili hois cane carmẽ lugubre ſup multitudinez egypti. Et detrahe eã ipam ⁊ filias gẽtiũ robuſtaꝝ ad ťrã vltimã cũ his qui deſcẽdũt i lacũ. Quo pulchrior es deſcẽde: ⁊ dormi cũ incircũciſis. In medio infectoꝝ gladio cadẽt. Gladius dat⁹ ẽ. Et attraxeťt eã ⁊ oẽs ꝑplos ei⁹. Loqueť ei potẽtiſſimi robuſtoꝝ ꝺ medio inferni: q̃ cũ auxiliatorib⁹ ei⁹ deſcẽderũt ⁊ dormierũt i circũciſi iterfectiq̃ꝫ gladio. Ibi aſſur ⁊ ois multitudo
E ei⁹: i circũitu illi⁹ ſepulchra eoꝝ oẽs iterfecti ⁊ q̃ ceciderũt gladio: quoꝝ data ſũt ſepulchra i nouiſſimis laci. Et facta ẽ multitudo ei⁹ ꝑ gyrũ ſepulchri ei⁹ vniuerſi interfecti cadenteſq̃ꝫ gladio q̃ dederãt quõdã formidinẽ ſuã in ťra viuẽtiũ. Ibi elã: ⁊ ois multitudo ei⁹ ꝑ gyrũ ſepulchri ſui. Oẽs hi inffecti ruenteſq̃ꝫ gladio: q̃ deſcẽderũt icircũciſi ad ťrã vltimã. Qui poſuerũt terrorẽ ſuũ i ťra viuẽtiũ: ⁊ portauerunt ignominiã ſuã cũ his q̃ deſcẽderũt in lacũ. In medio inffectoꝝ poſuerũt cubile ei⁹ i vniuerſis ꝑplis ei⁹: i circũitu ei⁹ ſepulchrũ illi⁹. Oẽs hi incircũciſi i terfectiq̃ꝫ gladio. Dederũt ei terrorẽ ſu- F
um i ťra viuẽtiũ: ⁊ portauerũt ignominiã ſuã cũ his q̃ deſcẽdũt i lacum. In medio interfectoꝝ poſiti ſũt. Ibi moſoch ⁊ tubal ⁊ ois mťitudo ei⁹: i circũitu ei⁹ ſepulchra illi⁹. Oẽs hi incircũciſi inffectiq̃ꝫ ⁊ cadẽtes gladio: q̃r dederũt formidinẽ ſuã i ťra viuẽtiũ: ⁊ ñ dormiẽt cũ fortib⁹ cadẽtibuſq̃ꝫ ⁊ incircũciſis q̃ deſcẽderũt ad infernũ cũ armis ſuis. Et poſueťt gladios ſuos ſub capitib⁹ ſuis ⁊ fuerũt iniq̃tates eoꝝ i oſſib⁹ eoꝝ: q̃r ťror fortiũ facti ſũt i ťra viuẽtiũ. Et tu ꝗ i medio i circũciſoꝝ cõtererꝫ: ⁊ dormies cũ inffectis gladio
G Ibi idumea ⁊ reges ei⁹ ⁊ oẽs duces ei⁹ q̃ dati ſũt cũ exercitu ſuo cũ iterfectis gladio: ⁊ q̃ cũ incircũciſis dormierũt: ⁊ cũ his q̃ deſcẽderũt i lacũ. Ibi ꝑncipes aq̃lonis oẽs ⁊ vniuerſi venatores q̃ deducti ſũt cũ iterfectꝫ: pauẽtes ⁊ i ſua fortitudine cõfuſi: q̃r dormierũt in circũciſi cũ iterfectis gladio: ⁊ portauerũt cõfuſionẽ ſuã cũ his q̃ deſcẽdũt in lacũ. Uidit eos pharao ⁊ cõſolat⁹ ẽ ſuꝑ vniuerſa multitudine ſua q̃ inffecta ẽ gladio: pharao ⁊ ois exercit⁹ ei⁹ ait dñs de⁹: q̃r dedit ťrorẽ ſuũ in terra viuẽtiũ: ⁊ dormiuit i medio icircũciſoꝝ cũ interfectꝫ gladio: pharao ⁊ ois multitudo ei⁹ ait dñs de⁹. C XXXIII

Et factũ ẽ verbũ dñi ad me di- A
cẽs: Fili hois: loquere ad filios ꝑpli tui: ⁊ dices ad eos. Terra cũ induxero ſup eã gladiũ ⁊ tulerit ꝑpls terre virũ vnũ de nouiſſimis ſuis ⁊ cõſtituerit eũ ſup ſe ſpeculatorẽ: ⁊ ille viderit gladiũ veniẽtẽ ſup ťrã: ⁊ cecinerit buccina ⁊ ãnũciauerit ꝑplo: audiẽs aũt quiſq̃s ille ẽ: ſonitũ buccine: ⁊ nõ obſeruauerit: veneritq̃ꝫ gladi⁹ ⁊ tulerit eũ: ſãguis ipius ſup caput ei⁹ erit. Sonũ buccine audiuit ⁊ nõ ſe obſuauit: ſãguis ei⁹ i ipſo erit. Si aũt ſe cuſtodierit: aiam ſuã ſaluabit. Qꝫ ſi ſpe- B
culator viderit gladiũ venientẽ ⁊ nõ inſonuerit buccina ⁊ ꝑpls ſe nõ cuſtodierit: veneritq̃ꝫ gladi⁹ ⁊ tulerit ꝺ eis aiam: ille q̃dẽ i iniquitate ſua captus

ē: ſanguinē aūt ei⁹ de manu ſpeculato
b ris requirā.‖Et tu fili hoīs: ſpeculato
rē dedi te domui iſrl. Audiēs ḡ ex ore
meo ſermonē: ānūciabis eis ex me. Si
me dicēte ad impiū: ipie morte morie-
ris: nō fuerꝭ locut⁹ vt ſe cuſtodiat im-
pi⁹ a via ſua: ipſe ipius i iniq̄tate ſua
morieṫ: ſāguinē aūt ei⁹ de manu tua
requirā. Si aūt annūciāte te ad ipiū
vt a vijs ſuis cōuertaṫ: nō fuerit cōuer
ſus a via ſua: ipſe i iniq̄tate ſua morie
c tur: porro tu aīam tuā liberaſti. Tu ḡ
fili hoīs dic ad domū iſrl. Sic locuti
eſtis dicētes. Iniq̄tates nr̄e ⁊ pctā no
ſtra ſup nos ſt: ⁊ i ipis nos tabeſcim⁹.
11 Quō ḡ viuere poterim⁹? Dic ad eos.
Uiuo ego dicit dn̄s de⁹.‖Nolo mortē
impij: ſed vt cōuertaṫ ipius a via ſua
f et viuat.‖Cōuertimi a vijs vr̄is peſſi-
12 mis. Et q̄re moriemini dom⁹ iſrl? Tu
itaq̄ fili hoīs dic ad filios ppl̄i tui. Iu
ſticia iuſti nō liberabit eū i q̄cūq̄ die
peccauerit: ⁊ īpietas ipij nō nocebit ei
in quacūq̄ die cōuerſus fuerit ab im-
pietate ſua. Et iuſt⁹ nō poterit viuere
i iuſticia ſua: in q̄cūq̄ die peccauerit.
13 Etiā ſi dixero iuſto ꝙ vita viuat: ⁊ cō-
fiſus i iuſticia ſua fecerit iniq̄tatē: oēs
iuſticie ei⁹ obliuiōi tradēṫ: ⁊ i iniq̄ta-
14 te ſua quā opat⁹ ē: i ipſa morieṫ. Si āt
D dixero ipio: morte morieris: ⁊ egerit pe
nitētiā a pctō ſuo: feceritq̄ iudiciū et
15 iuſticiā: ⁊ pign⁹ reſtituerit ille ipi⁹ ra-
pināq̄ reddiderit: i mādatis vite ābu-
lauerit: nec fecerit quicq̄ iniuſtū: vita
16 viuet ⁊ nō morieṫ. Oia pctā ei⁹ q̄ pec-
cauit: nō imputabūṫ ei. Iudiciū ⁊ iu-
17 ſticiā fec̄: vita viuet. Et dixerūt filij po
puli tui. Nō ē equi pōderꝭ via dn̄i. Et
e ipſoꝝ via iniuſta ē. Cū eī receſſerit iu-
18 ſtus a iuſticia ſua feceritq̄ iniq̄tates:
19 morieṫ i eis. Et cū receſſerit ipius ab
ipietate ſua: feceritq̄ iudiciū ⁊ iuſtici
g am: viuet in eis. Et dicitis.‖Nō eſt re-
20 cta via dn̄i. Unūqueq̄ iuxͣ vias ſuas
E iudicabo de vob̄ dom⁹ iſrael. Et factū
21 eſt in duodecimo āno in decimo mēſe
in q̄nta mēſis trāſmigratiōis nr̄e: ve-
nit ad me q̄ fugerat de hierl̄m dicēs:
22 Uaſtata ē ciuitas. Man⁹ āt dn̄i facta
fuerat ad me veſpe anteq̄ veniret q̄ fu-
gerat: aperuitq̄ os meū donec veniret
ad me mane: ⁊ apto ore meo non ſilui
23 amplius. Et factū ē verbū dn̄i ad me di
24 cēs. Fili hoīs: q̄ habitāt i ruinoſis his
ſup humū iſrl loquētes aiunt. Unus
erat abraā: ⁊ hereditate poſſedit terrā.
Nos aūt multi ſum⁹: nobis data ē ter
25 ra i poſſeſſionē. Idcirco dices ad eos.
Hec dicit dn̄s de⁹. Qui i ſāguine come f
ditꝭ ⁊ oculos vr̄os leuatis ad imūdi-
tias vr̄as ⁊ ſanguinē fūditis: nūq̄d ter
26 rā hereditate poſſidebitꝭ? Stetiſtis in
gladijs vr̄is: feciſtis abominationes:
⁊ vnuſq̄ſq̄ vxorē primi ſui polluit: et
27 terā hereditate poſſidebitꝭ? Hec dices
ad eos. Sic dicit dn̄s deus. Uiuo ego:
qꝛ q̄ i ruinoſis habitāt gladio cadent
⁊ q̄ i agro ē: beſtijs tradeṫ ad deuorā-
dū: q̄ aūt i pſidijs ⁊ i ſpelūcis ſūt: peſte
28 morienṫ. Et dabo terrā i ſolitudinē ⁊
in deſertū: ⁊ deficiet ſupba fortitudo
ei⁹: ⁊ deſolabūṫ mōtes iſrl: eo ꝙ null⁹
29 ſit q̄ p eos trāſeat. Et ſciēt qꝛ ego dn̄s G
cū dedero terrā eoꝝ deſolatā ⁊ deſertā
pp̄ vniuerſas abominatiōes ſuas q̄s
30 opati ſūt. Et tu fili hoīs: filij ppl̄i tui q̄
loquūṫ de te iuxta muros ⁊ i oſtijs do
moꝝ: ⁊ dicūt vn⁹ ad alterū: vir ad pxi
imū ſuū loquētes: venite ⁊ audiamus
31 q̄s ſit ſmo egrediēs a dn̄o. Et veniūt
ad te q̄ſi ſi ingrediaṫ ppl's: ⁊ ſedēt co-
rā te ppl's meus. Et audiūt ſmones tu
os ⁊ nō faciūt eos: qꝛ in cāticū oris ſui
vertūt illos. Et auariciā ſuam ſequiṫ
32 cor eoꝝ: ⁊ es eis q̄ſi carmē muſicū qđ
ſuaui dulciq̄ ſono caniṫ. Et audiunt
33 verba tua ⁊ nō faciūt ea: ⁊ cū venerit
qđ pdictū ē: ecce ei venit: tūc ſcient qꝛ
ppheta fuerit inter eos.‖XXXIIII

Et factū ē verbū dn̄i ad me di- A
cēs: fili hoīs ppheta de paſtori
b⁹ iſrl: ppheta ⁊ dices paſtori-
b⁹. Hec dicit dn̄s de⁹.‖Ue paſtorib⁹ iſ Hiere. 23. a
rael: q̄ paſcebāt ſemetipos. Nōne gre-
ges a paſtorib⁹ paſcunṫ? Lac comede-
batꝭ ⁊ lanis opiebamini: ⁊ qđ craſſū erat
occidebatꝭ: gregē aūt meū nō paſceba
tis. Qđ infirmū fuit nō cōſolidaſtis: ⁊
qđ egrotū nō ſanaſtis. Quod ꝯfractū
eſt nō alligaſtis: ⁊ qđ abiectū ē nō re-
duxiſtis: ⁊ qđ perierat nō queſiſtis: ſed
cū auſteritate imperabitꝭ eis ⁊ cū po-
tētia. Et diſpſe ſūt oues mee: eo ꝙ nō B
eſt paſtor: ⁊ facte ſūt in deuorationem
oīm beſtiaꝝ agri ⁊ diſpſe ſūt. Erraue-
rūt greges mei in cūctꝭ mōtib⁹ ⁊ i vni
uerſo colle excelſo: ⁊ ſup oēm faciē ter

te diſpſe ſũt greges mei:⁊ nõ erat q̃ re
q̃reret. Nõ erat inquã q̃ reqreret. Pro
pterea paſtores audite x̃bũ dñi. Uiuo
ego dicit dñs de⁹:q2 p eo q facti ſunt
greges mei ĩ rapinã ⁊ oues mee ĩ deuo
ratiõnẽ oĩm beſtiarũ agri:eo q nõ eẽt
paſtor:neq ei q̃ſierũt paſtores greges
meũ:ſ3 paſcebãt paſtores ſemetipõs et
greges meos nõ paſcebãt:ppterea pa-
C ſtores audite verbũ dñi. Hec dicit dñs
de⁹. Ecce egoipſe ſup paſtores:requirã
gregẽ meũ de manu eoꝝ: ⁊ ceſſare faci
am vt vltra nõ paſcãt gregẽ meũ: nec
paſcãt ampli⁹ paſtores ſemetipõs. Et
liberabo gregẽ meũ de ore eoꝝ: ⁊ non
erit vltra eis ĩ eſcã:q2 hec dicit dñs de
us. Ecce egoipſe reqrã oues meas:⁊ vi
ſitabo eas. Sicut viſitat paſtor gregẽ
ſuũ:ĩ die qñ fuerit in medio ouiũ ſuaꝝ
diſſipatarũ:ſic viſitabo oues meas: et
liberabo eas de oĩbus locis ĩ q̃b⁹ diſp
D ſe fuerãt ĩ die nubis ⁊ caligis. Et edu-
cã eas de pp̃lis:⁊ ɔgregabo eas de t'ris
⁊ inducã eas ĩ terrã ſuã :⁊ paſcã eas ĩ
mõtib⁹ iſrl̃ in riuis ⁊ ĩ cũct' ſedib⁹ ter
re. In paſcuis vberrimis paſcã eas:⁊ ĩ
mõtib⁹ excelſis iſrl̃ erunt paſcue earũ.
Ibi reqeſcẽt in herbis virẽtib⁹:⁊ ĩ pa-
ſcuis pinguib⁹ paſcẽt ſup mõtes iſrl̃.
Et ego paſcã oues meas:⁊ ego eas ac-
cubare faciã dicit dñs de⁹. Qđ perierat
reqrã:⁊ qđ abiectũ erat reducam:⁊ qđ
cõfractũ fuerat alligabo:⁊ qđ infirmũ
fuerat cõſolidabo:⁊ qđ pingue ⁊ forte
E cuſtodiã ⁊ paſcã illas in iudicio. Uos
aũt greges mei:hec dicit:dñs de⁹. Ecce
ego iudico iter pec⁹ ⁊ pec⁹:arietũ ⁊ hir
coꝝ. Nõne ſat' vobis erat paſcua bo-
na depaſci? Inſup ⁊ reliq̃s paſcuarũ
vr̃arũ cõculcaſtis pedib⁹ vr̃is:vt cũ pu
riſſimã aquã biberet': reliquã pedib⁹
vr̃is turbaſtis. Et oues mee his q̃ cõ-
culcata pedib⁹ vr̃is fuerãt paſcebãt:⁊
q̃ pedes vr̃i turbauerãt hec bibebant.
Propterea hec dicit dñs deus ad vos.
Ecce ego ip̃e iudico iter pec⁹ pingue ⁊
macilentũ. Pro eo q laterib⁹ ⁊ hume
ris impingebat' ⁊ cornib⁹ vr̃is vẽtila
batis oĩa infirma pecora donec diſpge
rent' foras:ſaluabo gregẽ meũ: ⁊ non
erit vltra ĩ rapinã:⁊ iudicabo iter pe-
F cus ⁊ pec⁹. Et ſuſcitabo ſup ea paſtorẽ
vnũ q̃ paſcat ea ſuũ meũ dauid ip̃e pa
ſcet ea:⁊ ip̃e erit eis ĩ paſtorẽ. Ego aũt

dñs ero eis ĩ deũ:⁊ ſu⁹ me⁹ dd' pnceps
in medio eoꝝ. Ego dñs locut⁹ ſũ. Et
faciã cũ eis pactũ pacis:⁊ ceſſare faciã
beſtias peſſimas de terra:⁊ q̃ habitant
in deſerto ſecuri dormiẽt ĩ ſaltibus :⁊
ponã eos ĩ circũitu collis mei bñdicti
onẽ:⁊ deducã imbrẽ ĩ tpe ſuo:⁊ pluuie
bñdictionis erũt. Et dabit lignũ agri
fructũ ſuũ:⁊ terra dabit germẽ ſuũ et
erũt ĩ terra ſua abſq timore. Et ſciẽt
q2 ego dñs cũ cõtriuero catenas iugi
eoꝝ:⁊ eruero eos de manu iperãtiũ ſi-
bi. Et nõ erũt vltra ĩ rapinã in gẽtib⁹ B
neq beſtie t're deuorabũt eos ſ3 habi-
tabũt cõfidenter abſq vllo terrore. Et
ſuſcitabo eis germẽ noiatũ ⁊ nõ erunt
vltra iminuti fame ĩ terra: neq porta
bũt vltra opprobriũ gẽtiũ. Et ſciẽt q2
ego dñs de⁹ eoꝝ cũ eis:⁊ ip̃i pp̃ls me⁹
dom⁹ iſrl̃:ait dñs de⁹. Uos aũt greges
mei:greges paſcue mee hoĩes eſtis: et
ego dñs de⁹ veſter dicit dñs de⁹.
ET fact⁹ ẽ ſmo dñi ad XXXV A
me dicẽs. Fili hois:pone faciẽ
tuã aduerſum montẽ ſeyr: ⁊ p
phetabis de eo:⁊ dices illi. Hec dicit
dñs deus. Ecce ego ad te mõs ſeyr:⁊ ex
tẽdã manũ meã ſup te:⁊ dabo te deſo-
latũ atq deſertũ. Urbes tuas demoli-
ar:⁊ tu deſert⁹ eris:⁊ ſcies q2 ego dñs
eo q fueris inimic⁹ ſempitern⁹ ⁊ cõclu
ſeris filios iſrl̃ ĩ manus gladij in tẽpo
re afflictionis eoꝝ:in tpe iniquitatis
extreme. Propterea viuo ego dicit dñs B
deus:qm̃ ſanguini tradã te:⁊ ſanguis
te pſequet'. Et cũ ſãguinẽ oderis: ſan-
guis pſequet' te. Et dabo mõtẽ ſeyr de
ſolatũ ⁊ deſtũ:⁊ auferã de eo euntẽ et
redeuntẽ ⁊ iplebo mõtes ei⁹ occiſorũ
ſuoꝝ. In collib⁹ tuis ⁊ in vallib⁹ tuis
atq in torrentib⁹: interfecti gladio ca-
dẽt. In ſolitudines ſempiternas tradã
te:⁊ ciuitates tue nõ habitabunt'. Et
ſcietis q2 ego dñs deus: eo q dixeris: C
due gentes ⁊ due terre mee erũt ⁊ here
ditate poſſidebo eas:cũ dominus eſſet
ibi. Propterea viuo ego dicit dñs de⁹
q2 faciã iuxta irã tuã:⁊ ſm zelum tu
um quẽ feciſti odio habẽs eos:⁊ not⁹
efficiar p eos cũ te iudicauero: ⁊ ſcies
quia ego dñs. Audiui vniuerſa oppro
bria tua que locut⁹ es de mõtib⁹ iſrl̃
dicens. Deſerti nobis ad deuorandũ
dati ſunt. Et inſurrexiſtis ſup me ore D

veſtro:⁊ derogaſtis aduerſū me. Uerba
veſtra ego audiui. Hec dicit dominus
deꝰ. Letāte vniuerſa terra:in ſolitudi-
nē te redigā:ſicuti gauiſus es ſup he-
reditatē domꝰ iſrael:eo ꝙ fuerit diſſi-
pata: ſic faciā tibi. Diſſipatꝰ eris mōs
ſeyr ⁊ idumea omnis: et ſcient qꝛ ego
A Tu autē M dñs deus. XXXVI
fili hominis ꝓpheta ſup mōtes
a iſrael:⁊ dices. ‖ Montes iſrael
audite verbū dñi. Hec dicit dñs deus.
Eo ꝙ dixerit inimicus de vobis: eu-
ge altitudines ſempiterne in heredita
tē date ſunt nobis ꝓpterea vaticinare
⁊ dic. Hec dicit dñs deꝰ. Pro eo ꝙ de-
ſolati eſtis ⁊ cōculcati ꝑ circuitū:⁊ fa-
cti in hereditatē reliq̄s gentibꝰ:⁊ aſcē
diſtis ſup labiū ligue:⁊ opprobriū ꝑpli
ꝓpterea mōtes iſrl' audite verbū domi
ni dei. Hec dicit dñs deus montibꝰ et
collibus:torrentibꝰ vallibuſq̄ ⁊ deſ-
tis:parietinis ⁊ vrbibꝰ derelictis que
depopulate ſunt et ſubſannate a reli-
quis gētibꝰ ꝑ circuitū. Propterea hec
B dicit dñs deꝰ. Quoniā in igne zeli mei
locutꝰ ſum de reliquis gentibus ⁊ de
idumea vniuerſa:que dederūt terram
meā ſibi in hereditatē cū gaudio ⁊ to-
to corde ⁊ ex aīo:⁊ eiecerūt eā vt vaſta
rēt:idcirco vaticinare ſup humū iſrl':
⁊ dices mōtibꝰ ⁊ collibꝰ iugis et valli
bus. Hec dicit dñs deꝰ. Ecce ego in ze-
lo meo ⁊ in furore meo locutꝰ ſum: eo
ꝙ cōfuſionē gētiū ſuſtinueritis. Idcir
co hec dicit dñs deꝰ. Ego leuaui manū
meā vt gētes q̄ in circuitu vr̄o ſūt ipe
cōfuſionē ſuā portēt: vos aūt montes
iſrl' ramos veſtros germinetꝭ:⁊ fructū
veſtrū afferatis ꝑplo meo iſrl'. Prope eſt
C ē vt veniat. Quia ecce ego ad vos et
cōuertar ad vos:⁊ arabimini ⁊ accipi
etis ſementē:⁊ multiplicabo in vobis
hoies oēmq̄ domū iſrael. Et habita-
būt ciuitates ⁊ ruinoſa inſtaurabunt
⁊ replebo vos hoībꝰ ⁊ iumētꝭ ⁊ multi
plicabūt ⁊ creſcēt. Et habitare vos fa
ciā ſicut a pncipio:boniſq̄ donabo ma
ioribus q̄ꝫ habuiſtis ab initio:⁊ ſcietꝭ
qꝛ ego dñs. Et adducā ſup vos hoies
ꝑplm meū iſrl' ⁊ hereditate poſſidebūt
te. Et eris eis i hereditatē ⁊ nō addes
vltra vt abſq̄ eis ſis. Hec dic̄ dñs deꝰ.
Pro eo ꝙ dicunt de vobis:deuoratrix
hoim es ⁊ ſuffocās gentē tuam: ꝓpte-
rea homines nō comedes ampliꝰ:⁊ gē
tē tuā nō necabis vltra ait dñs deus.
Nec auditā faciā in te ampliꝰ cōfuſio- D
nē gentiū:⁊ opprobriū ꝑploꝝ nequaq̄
portabis:⁊ gentē tuā nō amittes am-
pliꝰ:ait dñs deꝰ. Et factū ē verbū dñi
ad me dicēs. Fili hoīs:domꝰ iſrael ha
bitauerūt i humo ſua:⁊ polluerūt eam
in vijs ſuis ⁊ in ſtudijs ſuis. Iuxta im
mūditiā mēſtruate facta ē via eoꝝ co
rā me:⁊ effudi indignationē meā ſup
eos ꝓ ſāguine quē fuderūt ſup trā. Et
i idolis ſuis polluerūt eā:⁊ diſꝑſi eos
in gētes:⁊ vētilati ſūt i terras. Iuxta
vias eoꝝ ⁊ adinuētiōes eoꝝ iudicaui
eos. ‖ Et igreſſi ſūt ad gentes ad q̄s in Ro.2.d
troierūt:⁊ polluerūt nomē ſāctū meū
cū diceret de eis:ꝑpls dñi iſte ē:⁊ de t-
ra eiꝰ ingreſſi ſūt. Et peperci noī ſācto E
meo qđ polluerat domꝰ iſrl' in gentibꝰ
ad q̄s ingreſſi ſunt. Idcirco dices do
mui iſrl'. Hec dicit dñs deꝰ. Nō ꝓpter
vos ego faciā domus iſrl':ſed ꝓpter no-
mē ſāctū meū qđ polluiſtis in gētibꝰ
ad q̄s intraſtis. Et ſāctificabo nomen
meū magnū qđ pollutū ē iter gentes:
qđ polluiſtis in medio earū: vt ſciant
gētes qꝛ ego dñs:ait dñs exercituum.
‖ cū ſāctificatꝰ fuero in vobis corā eis
Tollā quippe vos de gētibꝰ ⁊ ꝯgrega I. 39. f
bo vos de vniuerſis terris: ⁊ adducā
vos i terrā veſtrā. Et effundā ſup vos
aquā mundā.⁊ mūdabimini ab omni
bꝰ inquinamētis veſtris:⁊ ab vniuer-
ſis idolis veſtris mūdabo vos. Et da-
bo vobis cor nouū ⁊ ſpiritū nouū po- F
nā in medio veſtri. Et auferā cor lapi- S̃.11.d
deū de carne veſtra: ⁊ dabo vobis cor
carneū:⁊ ſpm̄ meū ponā i medio vr̄i.
Et faciā vt i pceptis meis ambuletis
⁊ iudicia mea cuſtodiatis ⁊ operemini.
Et habitabitis i tra quā dedi prībus
vr̄is:⁊ eritis mihi i ꝑplm:⁊ ego ero vo-
bis in deū. Et ſaluabo vos ex vniuer-
ſis inquinamētis vr̄is: ⁊ vocabo fru-
mētū ⁊ multiplicabo illud:⁊ nō iponā
vobis famē. Et multiplicabo fructuꝫ
ligni ⁊ genimina agri vt non portetis
vltra opprobriū famis i gentibꝰ. Et re
cordabimini viarū vr̄arū peſſimarum
ſtudiorūq̄ nō bonoꝝ:⁊ diſplicebūt vo
bis iniq̄tates vr̄e ⁊ ſcelera vr̄a. Nō ꝓpt
vos ego faciā:ait dñs deus notum ſit G
vobis. ‖ Cōfundimini ⁊ erubeſcite ſup Ro.6.d

vijs veſtris domꝰ iſrl. Hec dicit dñs de
us. In die qua mundauero vos ex oĩ-
bus iniqͣtatibꝰ vr̃is ⁊ inhabitari fece
ro vrbes ⁊ inſtaurauero ruinoſa ⁊ ter-
ra deſerta fuerit exculta: q̃ quõdã erat
deſolata in oculis oĩs viatoris dicent.
Terra illa inculta: facta ẽ vt hortꝰ vo
luptatis: ex ciuitates deſerte ⁊ deſtitute
atq; ſuffoſſe munite ſederũt. Et ſcient
gẽtes q̃cũq; derelicte fuerint in circũi
tu vr̃o: qr ego dñs edificaui diſſipata:
plãtauiq; inculta: ego dñs locutꝰ ſum
⁊ fecerim. Hec dicit dñs deꝰ. Adhuc i
in h̃ inuenient me domꝰ iſrl vt faciam
eis. Multiplicabo eos ſicut gregẽ ho
minũ vt gregẽ ſctm̃: vt gregẽ hierlm
i ſolẽnitatibꝰ eiꝰ. Sic erũt ciuitates de
ſerte plene gregibꝰ hoim: ⁊ ſciẽt qr ego
A FActa ẽ ſup ¶ dñs. / XXXVII
me manꝰ dñi i ⁊ eduxit me i ſpi-
ritu dñi: ⁊ dimiſit me in medio
2 cãpi q̃ erat plenꝰ oſſibus: ⁊ circũduxit
me ꝑ ea in gyro. Erãt aũt multa valde
3 ſup faciẽ cãpi: ſiccaq; vehementer. Et
dixit ad me. Fili hoĩs: putas ne viuẽt
4 oſſa iſta? Et dixi: Dñe deꝰ tu noſti. Et
dixit ad me. Uaticinare de oſſibꝰ iſtis
Et dices eis. Oſſa arida: audite verbũ
B dñi. Hec dicit dñs deꝰ oſſibꝰ his. Ecce
5 ego intromittã in vos ſpm̃ ⁊ viuetis. Et
6 dabo ſup vos neruos: ⁊ ſuccreſcere fa-
ciã ſup vos carnes: ⁊ ſupextẽdã in vo-
bis cutẽ: ⁊ dabo vobꝭ ſpm̃ ⁊ viuetis: et
7 ſcietis qr ego dominꝰ. Et pphetaui ſi
cut p̃ceꝑat mihi. Factꝰ ẽ aũt ſonitꝰ p-
phante me ⁊ ecce cõmotio. Et acceſſerũt
oſſa ad oſſa: vnũqdq; adiũcturã ſuam
8 Et vidi: ⁊ ecce ſup ea nerui ⁊ carnes aſ
cenderũt ⁊ extenta eſt in eis cutis de-
C ſup: ⁊ ſpm̃ nõ habebãt. Et dixit ad me
9 Uaticinare ad ſpm̃: vaticinare fili ho
minis: ⁊ dices ad ſpm̃. Hec dicit dñs
deꝰ. A quattuor vẽtis veni ſpũs ⁊ inſuf
10 fla ſup interfectos iſtos: ⁊ reuiuiſcãt. Et
pphaui ſicut p̃ceꝑat mihi. Et ingreſ-
ſus ẽ i ea ſpũs: ⁊ reuixerũt ſteteruntq;
ſup pedes ſuos exercitꝰ grãdis nimis
11 valde. Et dixit ad me. Fili homis: oſſa
hec vniuerſa domꝰ iſrl ẽ. Ipſi dicunt.
Aruerũt oſſa nr̃a: ⁊ periit ſpes nr̃a: et
D 12 abſciſi ſumꝰ. Propterea vaticinare: et
dices ad eos. Hec dicit dñs deꝰ. Ecce
ego aperiã tumulos vr̃os ⁊ educã vos
de ſepulchris vr̃is pplus meꝰ ⁊ inducã
13 vos in terrã iſrl. Et ſcietis qr ego dñs
cũ apiero ſepulchra vr̃a: ⁊ eduxero vos
14 de tumulis vr̃is popule meꝰ: ⁊ dedero
ſpm̃ meũ in vobis ⁊ vixeritis. Et reqͥ-
eſcere vos faciã ſup humũ vr̃am: ⁊ ſci
etis qr ego dñs locutꝰ ſũ ⁊ feci: ait dñs
15 deꝰ. Et factꝰ ẽ ſermo dñi ad me dicens
16 Et tu fili hoĩs ſume tibi lignũ vnũ: et
ſcribe ſup illud: iude ⁊ filioꝝ iſrl ſociis
eiꝰ. Et tolle lignũ alterũ: ⁊ ſcribe ſup
illud: ioſeph lignũ effraim: ⁊ cũcte do-
17 mus iſrl ſociorũq; eiꝰ. Et adiũge illa E
vnũ ad alterũ tibi i lignũ vnũ: ⁊ erunt
18 i vnionẽ i manu tua. Cũ aũt dixerint
ad te filij pp̃li tui loquẽtes: nõne indi-
19 cas nobis quid in his velis? Loqris
ad eos. Hec dicit dñs deus. Ecce ego
aſſumã lignũ ioſeph: qd ẽ i manu effra
im ⁊ tribꝰ iſrl q̃ ſũt ei adiuncte ⁊ dabo
eis parit cũ ligno iuda: ⁊ faciã eos i li
20 gnũ vnũ ⁊ erũt vnũ i mãu eiꝰ. Erũt ãt
ligna ſup q̃ ſcripſeris i manu tua i ocu
21 lis eoꝝ, ⁊ dices ad eos. Hec dicit dñs de
us. Ecce ego aſſumã filios iſrl de me-
dio nationũ ad q̃s abierũt ⁊ cõgrega-
bo eos vndiq; ⁊ aducã eos ad humũ
22 ſuã. Et faciã eos i gentẽ vnã in t̃ra in F
montibꝰ iſrl: ⁊ rex vnꝰ erit oĩbus ĩpe-
rans. Et nõ erũt vltra due gentes: nec
23 diuidẽt ampliꝰ i duo regna. Neq; pol
luent vltra i idolis ſuis ⁊ abominatio
nibꝰ ⁊ cũctis iniqͣtatibꝰ ſuis: ⁊ ſaluos
eos faciã de vniuerſis ſedibꝰ ſuis in q̃
bus peccauerãt: ⁊ emũdabo eos. Et
24 erũt mihi pplus: ⁊ ego ero eis deꝰ ⁊ ſer
uus meꝰ dd rex ſup eos: ⁊ paſtor vnus
erit oĩm eoꝝ. In iudicijs meis ambu- G
labũt: ⁊ mãdata mea cuſtodient ⁊ faci
25 ent ea. Et habitabũt ſup terrã quã de-
di ſeruo meo iacob i q̃ habitauerũt pa
tres vr̃i: ⁊ habitabũt ſup eã ipſi ⁊ filij
eoꝝ ⁊ filij filioꝝ eoꝝ vſq; in ſempiter-
nũ: ⁊ dauid ſuꝰ meꝰ p̃nceps eoꝝ i ꝑpe
26 tuũ. Et pcutiã illis fedus pacis: pactũ
ſempiternũ erit eis. Et fundabo eos et
multiplicabo: ⁊ dabo ſctificationẽ me
27 am i medio eoꝝ i ꝑpetuũ. Et erit taber
naculũ meum i eis: ⁊ ero eis deꝰ ⁊ ipi
28 erũt mihi pplus. Et ſciẽt gẽtes qr ego
dñs ſctificator iſrl: cũ fuerit ſctificatio
ET mea inmedio eoꝝ in ꝑpetuũ
factꝰ ẽ ſermo ¶ XXXVIII A
dñi ad me dicẽs. Fili hoĩs: po-
ne faciẽ tuã cõtra gog ⁊ terrã magog

ꝑncipē capit̄ moſoch ⁊ thubal: ⁊ vati-
cinare ꝺ eo: ⁊ dices ad eū. Hec dic̄ dn̄s
de⁹. Ecce ego ad te gog ꝑncipē capit̄
moſoch ⁊ thubal. Et circūagā te ⁊ po-
nā frenū i maxill' tuis: ⁊ educā te ⁊ oēȝ
exercitū tuuȝ: eq̄s ⁊ eq̄tes veſtitos lori-
cis vniu̇ſos multitudineȝ magnā ha-
B ſtā clypeū arripientiū ⁊ gladiū. Perſe
ethiopes ⁊ libyes cū eis: oēs ſcutati et
galeati. Gomer ⁊ vniu̇ſa agmia ei⁹ do
mus thogorma latera aq̄lonis ⁊ totū
robur ei⁹: ꝓplīq; multi tecū. Prepara ⁊
inſtrue te ⁊ oēȝ multitudinē tuā q̄ co-
aceruata ē ad te ⁊ eſto eis in ꝓceptuȝ.
Poſt dies mltos viſitaberī. In nouiſſi
mos ānoꝝ venies ad t̄rā q̄ reuerſa ē a
gladio ⁊ ꝯgregata ē ꝺ ꝓplis multis ad
C mōtes iſrl' q̄ fuerūt deſerti iugiter. Hec
ꝺ ꝓplis educta ē: ⁊ habitabūt in ea ꝯfi
dēter vniu̇ſi. Aſcēdēs āt q̄ſi tēpeſtas
venies ⁊ q̄ſi nubes vt operias t̄raȝ: tu
⁊ oia agmia tua ⁊ ꝓpli multi tecū. Hec
dicit dn̄s de⁹: In die illa aſcēdēt ẜmo-
nes ſup cor tuū: ⁊ cogitabis cogitatio
nē peſſimā: ⁊ dices: Aſcēdā ad t̄rā abſ
q; muro: veniā ad q̄eſcētes habitātes
q; ſecure. Hi oēs habitāt ſine muro: ve
D ctes ⁊ porte nō ſūt eis. Ut diripias ſpo
lia ⁊ inuadas ꝑdā: vt inferas manū tuā
ſup eos q̄ deſerti fuerāt ⁊ poſtea reſtituti
⁊ ſup ꝓplm q̄ ē ꝯgregat⁹ ex gētib⁹ q̄ poſ
ſidere cepit ⁊ eē habitator vmbilici ter
re. Saba ⁊ dedan ⁊ negociatores thar
ſis ⁊ oēs leones ei⁹ dicēt tibi. Nūquid
ad ſumēda ſpolia tu venis? Ecce ad di
ripiēdā ꝑdam ꝯgregaſti multitudinē
tuā vt tollas argētū ⁊ aurū et auferas
ſuppellectilē atq; ſubſtātiā: ⁊ diripias
E manubias infinitas. Propterea vatici-
nare fili hoīs: ⁊ dices ad gog. Hec di
cit dn̄s de⁹. Nūq̄d nō in die illo cū ha-
bitauerit ꝓpl's me⁹ iſrl' cōfidēter: ſcies
et venies de loco a laterib⁹ aq̄lonis tu
et ꝓpli multi tecū aſcēſores equoꝝ vni
uerſi: cet⁹ magn⁹ et exercit⁹ vehemēs:
⁊ aſcēdes ſup populū meū iſrl' q̄ſi nu-
bes vt operias terrā? In nouiſſimis di
ebus eris: ⁊ adducā te ſup terrā meam
vt ſciāt gētes me cū ſāctificat⁹ fuero: i
te i oculis eoꝝ o gog. Hec dic̄ dn̄s de⁹.
F Tu ẜ ille es de q̄ locut⁹ ſum in diebus
antiq̄s in manu ſeruoꝝ meoꝝ ꝓpheta
rū iſrl': q̄ ꝓphetauerūt i dieb⁹ illoꝝ tē
poꝝ vt adducerē te ſup eos. Et erit in
die illa: in die aduent⁹ gog ſup terram
iſrl': ait dn̄s deus: aſcendet indignatio
mea i furore meo ⁊ i zelo meo. In igne
ire mee locut⁹ ſū: q2 i die illa erit cōmo Math. 24.c
tio magna ſup terrā iſrl': ⁊ cōmouebū- Luc. 21.e
tur a facie mea piſces mar̄ ⁊ volucres
celi ⁊ beſtie agri: ⁊ oē reptile qđ moue
tur ſup humū: cūctiq; hoīes q̄ ſūt ſup
faciē terre. Et ſubuertent mōtes ⁊ ca- G
dēt ſepes: ⁊ oīs murus corruet i terraȝ.
Et cōuocabo aduerſus eū i cūctis mō- Hic incipit
tibus meis gladiū: ait dn̄s de⁹. Gladi ca. ẜm heb.
us vniuſcuiuſq; in fratrē ſuū diriget.
Et iudicabo eum peſte ⁊ ſāguine ⁊ im
bre vehemēti ⁊ lapidib⁹ imēſis. Ignē
⁊ ſulphur pluam ſup eū ⁊ ſup exercitū
eius: ⁊ ſup ꝓplos multos q̄ ſunt cū eo.
Et magnificabor ⁊ ſanctificabor ⁊ no
tus ero i oculis multarū gentiū ⁊ ſciēt
q2 ego ſum dn̄s. XXXIX
T U aūt fili hoīs: vaticinare ad- A
uerſū gog: ⁊ dices. Hec dicit do- Apo.20.c
min⁹ de⁹. Ecce ego ſup te gog ꝑncipē
capit̄ moſoch ⁊ thubal: et circūagā te
et educā te: ⁊ aſcēdere te faciā q̄ lateri-
bus aq̄lonis: ⁊ adducā te ſup montes
iſrl'. Et ꝑcutiā arcū tuū in manu ſini
ſtra tua: et ſagittas tuas de manu de-
xtera tua deīciā. Sup montes iſrl' et
cades tu et oia agmina tua et ꝓpli tui
q̄ ſūt tecū. Feris: auib⁹: omībuſq; volatili
celi ⁊ beſtīs t̄re dedi te ad deuorāduȝ.
Sup faciē agri cades: q2 ego locut⁹ ſū B
ait dn̄s de⁹. Et imittā ignē in magog
et in his q̄ habitant in inſulis cōfidē
ter: et ſciēt q2 ego dn̄s. Et nomē ſāctū
meū notū faciā in medio ꝓpli mei iſrl'
et nō polluā nomē ſāctū meū ampli⁹:
⁊ ſciāt gentes q2 ego dn̄s ſanct⁹ iſrael.
Ecce venit: ⁊ factū eſt ait dn̄s de⁹. Hec
eſt dies de q̄ locut⁹ ſū. Et egredient ha
bitatores de ciuitatib⁹ iſrl': ⁊ ſuccēdēt
⁊ cōburent arma clypeū et haſtas arcū
⁊ ſagittas: et bacculos manuū ⁊ cōtos
et ſuccēdēt ea igni ſeptē annis. Et nō C
portabūt ligna de regionib⁹ neq; ſucci
dent ꝺ ſaltib⁹ qm̄ arma ſuccēdēt igni
et deꝑdabunt eos q̄bus ꝑde fuerūt: et
diripient vaſtatores ſuos: ait dn̄s de⁹.
Et erit in die illa: dabo gog locū noīa-
tum ſepulchrū in iſrl': vallē viatoꝝ ad
orientē maris: q̄ obſtupeſcere faciet ꝑ-
tereūtes. Et ſepeliēt ibi gog ⁊ oēȝ mul
titudinē ei⁹: ⁊ vocabit vallis multitu

dinis gog:ꝛ ſepelīēt eos dom⁹ iſrł:vt
mūdēt terrā ſeptē mēſib⁹. Sepeliet āt
eū oīs ppłs terre:ꝛ erit eis noīata dies
D in q̄ glorificat⁹ ſum:ait dñs de⁹. Et vi
ros iugiter ꝯſtituent luſtrātes terrā:q̄
ſepeliāt et req̄rāt eos q̄ remāſerāt ſup
faciē terre vt emūdēt eā. Poſt menſes
aūt ſeptē q̄rere incipiēt:ꝛ circūibūt ꝑ-
agrantes terrā. Cūq; viderint os hoīs:
ſtatuēt iux̄ illud titulū:donec ſepeliāt
illud pollynctores ī valle multitudis
gog. Nomē aūt ciuitatꝭ amona:ꝛ mū-
dabūt terrā. Tu ģ fili homis:hec dicit
dñs de⁹. Dic oī volucri ꝛ vniuerſis aui
E bus cūctiſq; beſtijs agri. Cōuenite ꝓpe
rate:cōcurrite vndiq; ad victimā meā
quā ego imolo vob:victimā grādē ſu-
per mōtes iſrł:vt comedatis carnes et
bibatꝭ ſāguinē. Carnes fortiū comede
tis:ꝛ ſāguinē pncipū terre bibetꝭ:arie
tum ꝛ agnoꝝ et hircoꝝ tauroꝝq; et
altiliū et pinguiū ouiū. Et comedetis
adipē ī ſaturitatē:ꝛ bibetis ſāguinē ī
ebrietatē de victima quā ego imolaui
vob:ꝛ ſaturabimini ſup menſā meā d̄
equo ꝛ de eq̄te forti:et d̄ vniuerſis virꝭ
F bellatorib⁹:ait dñs de⁹. Et ponā gl'iaꝫ
meā in gētib⁹: et videbūt oēs gētes
iudiciū meū qđ fecerim:ꝛ manū meaꝫ
quā poſuerim ſup eos:ꝛ ſciēt dom⁹ iſrł
qꝛ ego dñſ de⁹ eoꝝ a die illa ꝛ deincepſ
Et ſcient gētes qm̄ in iniq̄tate ſua ca
pta ſit dom⁹ iſrł:ꝛ dereliq̄rit me ꝛ ab-
ſcōderim faciē meam ab eis:ꝛ tradide
rim eos in man⁹ hoſtiū:et ceciderint ī
gladio vniūſi. Iux̄ imūdiciā eoꝝ ꝛ ſce
lus feci eis:ꝛ abſcōdi faciē meā ab ill'.
Propterea hec dicit dñs de⁹: Nunc re-
ducam captiuitatē iacob:ꝛ miſerebor
G oīs domus iſrł. Et aſſumā zelū ꝓ noīe
ſācto meo ꝛ portabūt ꝯfuſionē ſuaꝫ et
oēm ꝑuaricationē quā ꝑuaricati ſūt
in me:cū habitauerint ī terra ſua cōfi-
dēter neminē formidātes:ꝛ reduxero
eos de ppłis:et ꝯgregauero d̄ terrꝭ ini-
S.36.e micoꝝ ſuoꝝ |et ſāctificat⁹ fuero ī eis
oculis gentiū plurimarū. Et ſcient qꝛ
ego dñs de⁹ eoꝝ:eo ꝙ trāſtulerim eos
in natiōes ꝛ ꝯgregauerim eos ſup ter
ram ſuā:ꝛ non dereliquerim quēq; ex
eis ibi. Et nō abſcōdā vltra faciē meā
ab eis:eo ꝙ effuderim ſpiritū meū ſup
oēm domū iſrł:ait dñs de⁹. XL
A IN vigeſimoq̄nto anno trāſmi-
gratiōis nr̄e:ī exordio ānī decima mē
ſis q̄rtodecimo āno poſtq; ꝑcuſſa ē ci-
uitas:ī ipa hac die facta ē ſup me ma
nus dñi:et adduxit me illuc in viſioni
bus dei. Adduxit me in terrā iſrł:ꝛ di
miſit me ſup montē excelſū nimis ſup
quē erat q̄ſi edificiū ciuitatꝭ vergētis
ad auſtrū:ꝛ introduxit me illuc. Et ec-
ce vir cui⁹ erat ſpecies q̄ſi ſpecies eris:
et funicul⁹ line⁹ in manu ei⁹:ꝛ calam⁹
mēſure ī manu ei⁹. Stabat aūt in por
ta:ꝛ locut⁹ ē ad me idē vir. Fili hoīs:
vide oculis tuis ꝛ aurib⁹ tuis audi:et
pone cor tuū in oīa q̄ ego oſtendā tibi:
qꝛ vt oſtēdāt tibi adduct⁹ es huc. An-
nūcia oīa q̄ tu vides domui iſrł. Et ec-
ce mur⁹ forinſec⁹ in circūitu dom⁹ vn-
diq;:ꝛ ī manu viri calam⁹ mēſure ſex
cubitoꝝ ꝛ palmo. Et menſus ē latitu
dinē edificij calamo vno:altitudineꝫ
q̄ꝫ calamo vno. Et venit ad portā q̄ re
ſpiciebat viā orientalē:ꝛ aſcēdit ꝑ gra-
dus ei⁹. Et mēſus ē limen porte cala- B
mo vno latitudinē.id ē limen vnū ca
lamo vno ī latitudine:ꝛ thalamū vno
calamo in lōgū:ꝛ vno calamo in latū:
ꝛ iter thalamos q̄nq; cubitos:et limē
porte iux̄ veſtibulū porte intrinſec⁹ ca
lamo vno. Et mēſus ē veſtibulū porte
octo cubitoꝝ:et frontē ei⁹ duob⁹ cubi
tis. Veſtibulū aūt porte erat intrinſe-
cus. Porro thalami porte ad viā oriē-
talē tres hinc ꝛ tres inde:mēſura vna
triū:et menſura vna frontiū ex vtraq;
pte. Et menſus eſt latitudinē liminis
porte decē cubitoꝝ:ꝛ lōgitudinē por
te tredecim cubitoꝝ:et marginē ante
thalamos cubiti vni⁹:et cubit⁹ vn⁹ fi-
nis vtrinq;. Thalami aūt ſex cubito-
rū erāt hinc et inde. Et mēſus ē portā
a tecto thalami vſq; ad tectū ei⁹: lati-
tudinē viginti q̄nq; cubitoꝝ:oſtiū cō
tra oſtiū. Et fecit frōtes ꝑ ſexagīta cu-
bitos:et ad frontē atrij porte vndiq;
ꝑ circūitū:ꝛ aū faciem porte q̄ ptinge-
bat vſq; ad faciē veſtibuli porte iterio C
ris q̄nq̄ginta cubitos:ꝛ feneſtras ob-
liquas ī thalamis ꝛ ī frontib⁹ eoꝝ:q̄
erāt intra portā vndiq; ꝑcircūitū. Si-
militer aūt erāt ꝛ ī veſtibulis feneſtre
ꝑ gyrū intrinſec⁹:et aū frōtes pictura
palmarū celata. Et eduxit me ad atriū
exteri⁹:ꝛ ecce gazophylatia ꝛ paumē-
tū ſtratū lapide ī atrio ꝑ circūitū. Tri

ginta gazophylatia ī circuitu pauimē
ti: ꝛ pauimētū in frōte portaꝝ ꝑm lon
gitudinē portarū erat inferi⁹. Et men
ſus ē latitudinē a facie porte inferio-
ris vſq; ad frontē atrij īterioris extri-
ſecus: cētū cubitos ad orientē ꝛ aqlo-
nē. Portā vero q̄ reſpiciebat viā aqlo
nis atrij exterioris mēſus ē: tā in lōgi
tudine q̄ȝ ī latitudine: ꝛ thalamos ei⁹
tres hinc ꝛ tres inde: ꝛ frōtē ei⁹ ꝛ veſti
bulū ei⁹ ꝑm mēſurā porte prioris: q̄n-
q̄ginta cubitoꝝ lōgitudinē ei⁹: ꝛ lati-
D tudinem vigintiq̄nq; cubitorū. Fene-
ſtre aūt ei⁹ et veſtibulū ꝛ ſculpture ꝑm
mēſurā porte q̄ reſpiciebat orietem: et
ſeptē graduū erat aſcēſus ei⁹. Et veſti
bulū añ eā: ꝛ porta atrij īterioris ꝯtra
portā aqlonis ꝛ orientalē. Et mēſus ē
a porta vſq; ad portā: centū cubitos.
Et eduxit me ad viam auſtralē: et ecce
porta q̄ reſpiciebat ad auſtrū. Et men-
ſus ē frontē ei⁹ et veſtibulū ei⁹ iux̄ mē
ſuras ſupiores ꝛ feneſtras ei⁹ veſtibu-
la in circuitu ſicut feneſtras ceteras:
q̄nq̄ginta cubitorū lōgitudine: ꝛ lati-
tudine vigintiq̄nq; cubitorū: ꝛ in gra
dib⁹ ſeptē aſcēdebat ad eā. Et veſtibu
lum añ fores ei⁹: et celate palme erant
vna hinc et altera inde in frōte ei⁹: et
porta atrij īterioris in via auſtrali. Et
mēſus ē a porta vſq; ad portā ī via au
ſtrali centū cubitos. Et introduxit me
in atriū īteri⁹ ad portā auſtralē: ꝛ mē-
E ſus ē portā iux̄ mēſuras ſupiores: tha
lamū ei⁹ ꝛ frontē ei⁹ et veſtibulū eius
hiſdē mēſuris: ꝛ feneſtras ei⁹ ꝛ veſtibu
lū ei⁹ in circuitu q̄nq̄ginta cubitos lō
gitudinis: et latitudinis vigintiq̄nq;
cubitos: ꝛ veſtibulū ꝑ gyrū lōgitudine
vigintiq̄nq; cubitorū: ꝛ latitudine q̄n
q; cubitorū. Et veſtibulū ei⁹ ad atriuȝ
exteri⁹: ꝛ palmas ei⁹ ī frōte: ꝛ octo gra
dus erāt q̄bus aſcendebat ꝑ eā. Et in
troduxit me ī atriū interi⁹ ꝑ viā orien
talē: et mēſus ē portā ꝑm mēſuras ſu-
periores: thalamū ei⁹ et frontē ei⁹ ꝛ ve-
ſtibulū ei⁹ ſicut ſupra: ꝛ feneſtras ei⁹ ꝛ
veſtibula ī circuitu: lōgitudine q̄nqua
ginta cubitorū: ꝛ latitudie vigintiq̄n-
q; cubitorū: ꝛ veſtibulū eius: id ē atrij
exterioris ꝛ palme celate in frōte eius
hinc ꝛ inde: ꝛ in octo gradib⁹ aſcēſus
ei⁹. Et itroduxit me ad portā q̄ reſpici-
ebat ad aqlonē. Et mēſus ē ꝑm mēſu
ras ſupiores thalamū ei⁹ et frontē ei⁹
et veſtibulū ei⁹ et feneſtras ei⁹ ꝑ circui-
tū: lōgitudine q̄nq̄ginta cubitoꝝ ꝛ la- F
titudine vigintiq̄nq; cubitorū: ꝛ veſti
bulū ei⁹ reſpiciebat ad atriū exterius
ꝛ celatura palmaꝝ in frōte ei⁹ hinc et
inde: ꝛ in octo gradib⁹ aſcēſus eius: ꝛ
ꝑ ſingula gazophylatia oſtiū in frōti-
bus portaꝝ ibi lauabant holocauſtū.
Et in veſtibulo porte due mēſe hinc et
due menſe inde: vt imolet ſup eas ho-
locauſtū et ꝓ pctō et ꝓ delicto. Et ad
lat⁹ exteri⁹ qđ aſcēdit ad oſtiū porte q̄
ꝑgit ad aquilonē due mēſe ꝛ ad latus
alterū añ veſtibulū porte due menſe.
Quattuor mēſe hinc: et q̄ttuor menſe
inde: ꝑ latera porte octo mēſe erāt: ſu-
per q̄s imolabāt. Quattuor aūt menſe
ad holocauſtū de lapidib⁹ q̄dris extru
cte: lōgitudine cubiti vni⁹ ꝛ dimidij: ꝛ
latitudine cubiti vni⁹ et dimidij: ꝛ al-
titudine cubiti vni⁹: ſup q̄s ponāt va-
ſa in q̄bus imolat holocauſtū ꝛ victi-
ma. Et labia earū palmi vni⁹: reflexa
intrinſec⁹ ꝑ circuitū. Sup mēſas autē
carnes oblatiōis. Et extra portā inte- G
riorē gazophylatia cantorū in atrio ī-
teriori qđ erat ī latere porte reſpiciēt
ad aqlonē: ꝛ facies eoꝝ ꝯ viā auſtralē:
vna ex latere porte orietalis: q̄ reſpici-
ebat ad viam aqlonis. Et dixit ad me:
Hoc ē gazophylatiū qđ reſpicit viā me
ridianā: ſacerdotū q̄ excubāt in cuſto-
dijs tēpli. Porro gazophylatiū qđ reſpi
cit ad viā aqlonis: ſacerdotū erit q̄ ex-
cubāt ad miſteriū altar. Iſti ſūt filij ſa
doch q̄ accedūt ď filijs leui ad dn̄m vt
miſtrēt ei. Et mēſus ē atriū lōgitudie
cētū cubitoꝝ ꝛ latitudie cētū cubitoꝝ
ꝑ quadrū: ꝛ altare añ faciē templi. Et
itroduxit me in veſtibulū tēpli: ꝛ men
ſus ē veſtibulū q̄nq; cubit hinc: ꝛ q̄n
q; cubit inde: ꝛ latitudinē porte triū
cubitoꝝ hinc ꝛ triū cubitoꝝ inde: lon
gitudinē āt veſtibuli vigiti cubitoꝝ: ꝛ
latitudinē vndecim cubitorū. Et octo
gradibus aſcēdebat ad eam: et colūne
erāt ī frontib⁹ vna hinc ꝛ altera inde. H

XLI

Et introduxit me ī tem-
plū: ꝛ menſus eſt frōtes ſex cubi
tos latitudinis hinc: ꝛ ſex cubi-
tos latitudinis inde: latitudinē taber
naculi. Et latitudo porte decē cubitoꝝ
erat: ꝛ latera porte q̄nq; cubit hinc: ꝛ

ãncꝫ inde. Et menſus eſt longitudinē
eius q̄draginta cubitoꝝ: ꝛ latitudinē
viginti cubitoꝝ. Et itrogreſſus itrin
ſecus mēſus ē in fronte porte duos cu
bitos et portā ſex cubitoꝝ: ꝛ latitudi-
nē porte ſeptē cubitoꝝ. Et mēſus ē lō
gitudinē ei⁹ viginti cubitoꝝ: ꝛ latitu
dinē ei⁹ viginti cubitoꝝ an̄ faciē tē-
pli. Et dixit ad me: Hoc ē ſanctū ſan-
ctoꝝ. Et mēſus ē parietē dom⁹ ſex cu
bitoꝝ: ꝛ latitudinē lateꝝ q̄ttuor cubi
toꝝ: vndiqꝫ ꝑ circūitū dom⁹. Latera
aūt lat⁹ ad latus bis trigintatriū. Et
erāt eminētia q̄ ingrederent̄ ꝑ parie-
tē dom⁹ in laterib⁹ ꝑ circūitū vt ꝯtine
B rent: ꝛ nō attingerēt parietē tēpli. Et
platea erat in rotūdū aſcēdēs ſurſū ꝑ
cochleā: ꝛ in cenaculū tēpli deferebat
ꝑ gyrū. Idcirco lati⁹ erat tēplū i ſupe-
riorib⁹: et ſic de inferiorib⁹ aſcēdebat̄
ad ſupiora et i mediū. Et vidi in domo
altitudinē ꝑ circūitū fūdata latera ad
mēſurā calami ſex cubitoꝝ ſpacio: ꝛ la
titudinē ꝑ parietē lateris forinſecus
q̄nqꝫ cubitoꝝ. Et erat iterior dom⁹ in
laterib⁹ dom⁹. Et iter gazophylatia la
titudinē viginti cubitoꝝ i circūitu do
mus vndiqꝫ. Et oſtiū lateꝝ ad oꝛonē
oſtiū vnū ad viā aq̄lonis: ꝛ oſtiū vnū
ad viā auſtralē: et latitudinē loci ad
oꝛonem q̄nqꝫ cubitoꝝ in circūitu. Et
edificiū qḋ erat ſeparatū verſūqꝫ ad vi
am reſpiciētē ad mare: latitudinis ſe-
ptuaginta cubitoꝝ: paries aūt edificij
q̄nqꝫ cubitoꝝ latitudinis ꝑ circūitū:
ꝛ lōgitudo ei⁹ nonaginta cubitoꝝ. Et
mēſus ē dom⁹ lōgitudinē centū cubi-
toꝝ: et qḋ ſeparatū erat edificiū ꝛ pa-
rietes ei⁹ lōgitudinis centū cubitoꝝ.
Latitudo autē an̄ faciē dom⁹: ꝛ ei⁹ qḋ
erat ſeparatū ꝯ orientē cētū cubitoꝝ.
C Et mēſus ē lōgitudinē edificij cōtra
faciē ei⁹ qḋ erat ſeparatū ad dorſū hec-
thecas ex vtraqꝫ ꝑte centū cubitoꝝ: ꝛ
tēplū interi⁹ et veſtibula atrij: limina
et feneſtras obliq̄s hecthecas i circūi-
tu per tres ꝑtes ꝯ vniuſcuiuſqꝫ limen
ſtratūqꝫ ligno ꝑ gyrū in circūitu. Ter
ra aūt vſqꝫ ad feneſtras: ꝛ feneſtre clau
ſe ſuꝑ oſtia: ꝛ vſqꝫ ad domū iteriorē et
forinſec⁹ et oēs parietē i circūitu itrin
ſec⁹ et forinſec⁹ ad menſurā: ꝛ fabrefa-
cta cherubin ꝛ palme. Et palma inter
cherub ꝛ cherub. Duaſqꝫ facies habe-
bat cherub: faciē hoīs iuxta palmā ex
hac ꝑte: ꝛ faciē leonis iuxta palmā ex
alia ꝑte expꝛeſſam. Per oēm domū i cir- D
cūitu de terra vſqꝫ ad ſupiorē ꝑtē: che
bin ꝛ palme celate erāt i pariete tēpli.
Limen q̄drangulū: et facies ſāctuarij
aſpect⁹ ꝯ aſpectū. Altaris lignei triū
cubitoꝝ altitudo: ꝛ lōgitudo ei⁹ duo-
rū cubitoꝝ: ꝛ anguli ei⁹ ꝛ lōgitudo ei⁹
ꝛ parietes ei⁹ lignei. Et locut⁹ ē ad me
Hec ē menſa coram dño. Et duo oſtia
erāt i tēplo: ꝛ i ſāctuario ꝛ in duobus
oſtijs ex vtraqꝫ ꝑte bina erāt oſtiola q̄
in ſe inuicē plicabant̄. Bina em̄ oſtia
erāt ex vtraqꝫ ꝑte oſtioꝝ. Et celata
erāt i ipis oſtijs tēpli cherubin ꝛ ſcul-
ptura palmarū: ſicut i parietib⁹ q̄ꝫ ex-
preſſa erant. Q̄obrē et groſſiora erant
ligna i veſtibuli frōte forinſec⁹: ſuꝑ q̄
feneſtre obliq̄ et ſilitudo palmarū hic
atqꝫ inde i humerulis veſtibuli ſcḋm la-
tera dom⁹ latitudinēqꝫ parietū. XLII
Et eduxit me in atriū exteri⁹ ꝑ B
viā ducentē ad aq̄lonē. Et idu
xit me in gazophylatiū qḋ erat
ꝯ ſeparatū edificiū: et ꝯ edem vergētē
ad aq̄lonē: in facie lōgitudinis cētū
cubitos oſtij aq̄lonis: ꝛ latitudīs q̄n-
q̄ginta cubitos cōtra viginti cubitos
atrij iterioris: ꝛ ꝯtra pauimētū ſtratū
lapide atrij exterioris vbi erat portic⁹
iūcta porticui triplici. Et an̄ gazophy
latia deambulatio decē cubitoꝝ lati-
tudinis: ad iteriora reſpiciēs vie cubi
ti vni⁹. Et oſtia eoꝝ ad aq̄lonem vbi
erāt gazophylatia in ſuꝑiorib⁹ humi-
liora: q2 ſupportabāt portic⁹ q̄ ex illis
eminebant de inferiorib⁹ et de medijs
edificijs. Triſtega em̄ erāt: ꝛ nō habe- B
bāt colūnas ſicut erāt colūne atrioꝝ.
Propterea eminebāt ḋ inferiorib⁹ ꝛ ḋ
medijs a terra cubitꝭ quinq̄ginta. Et
peribol⁹ exterior ſcḋm gazophylatia que
erāt in via atrij exterioris an̄ gazophy
latia. Lōgitudo ei⁹ q̄nq̄ginta cubito-
rū: quia lōgitudo erat gazophylatioꝝ
atrij exterioris q̄nq̄ginta cubitoꝝ: et
lōgitudo an̄ faciē tēpli centū cubitoꝝ.
Et erat ſubter gozophylatia hec: itroi-
tus ab oriēte igredientiū in ea ḋ atrio
exteriori: i latitudine periboli atrij qḋ
erat cōtra viā oriētalē in faciē edificij
ſeparati. Et erāt an̄ edificiū gazophy-
latia: et via an̄ faciē eoꝝ iux ſilitudi-

nē gazophylatiorū q̄ erāt in via aq̄lo-
C nis. Scđm lōgitudinē eorū ſic ⁊ latitu
do eorū et oīs introit⁹ eorū et ſimilitudi-
nes et oſtia eorū ſm oſtia gazophyla-
tiorū q̄ erāt i via reſpiciēte ad nothū.
Oſtiū in capite vie:q̄ via erat añ veſti-
bulū ſeparatū:p viā orientalē ingredi
entib⁹. Et dixit ad me. Gazophylatia
aq̄lonis et gazophylatia auſtri q̄ ſunt
añ edificiū ſeparatū: hec ſūt gazophy-
latia ſācta: in q̄bus veſcuł ſacerdotes
q̄ appropinquāt ad dñm i ſācta ſācto-
rū. Ibi ponēt ſācta ſāctoꝝ:⁊ oblatiōes
ꝓ pctō ⁊ ꝓ delicto. Loc⁹ eñi ſanct⁹ ē.
Cū aūt ingreſſi fuerint ſacerdotes: nō
egredienł ð ſanctis i atriū exteri⁹. Et
ibi reponēt veſtimēta ſua in q̄b⁹mini
ſtrant:q: ſācta ſūt:veſtiēturq; veſtimē
D tis aliis:⁊ ſic ꝓcedent ad ppłm. Cunq;
cōpleſſet mēſuras dom⁹ iterioris:edu-
xit me p viā porte q̄ reſpiciebat ad viā
orietalē:⁊ mēſus ē eā vndiq; p circūi-
tum. Mēſus ē aūt ꝯ ventū orietalem
calamo mēſure q̄ngentos calamos:in
calamo mēſure p circūitū. Et mēſus
eſt ꝯ ventū aq̄lonis q̄ngētos calamos
in calamo mēſure p gyrū. Et ad vētū
auſtralē mēſus ē q̄ngētos calamos:in
calamo mēſure p circūitū. Et ad vētū
occidētalē mēſus ē q̄ngētos calamos
in calamo mēſure. Per q̄ttuor vētos
mēſus ē murū ei⁹ vndiq; p circūitū:
lōgitudinē q̄ngētoꝝ cubitoꝝ:⁊ latitu
dinē q̄ngētorū cubitoꝝ: diuidētē iter
ſanctuariū et vulgi locū. ¶ XLIII

A ET duxit me ad portā q̄ reſpicie
bat ad viā orietalē. Et ecce glo
ria dei iſrł ingrediebał p viam
orietalē:⁊ vox erat ei q̄ſi vox aq̄ꝝ mul
tarū:⁊ terra ſplēdebat a maieſtate ei⁹.
Et vidi viſionē ſm ſpeciē quā viderā
qñ venit vt diſperderet ciuitatē:⁊ ſpe-
cies ſm aſpectū quē viderā iux̄ fluuiū
chobar Et cecidi ſup faciē meā Et ma
ieſtas dñi ingreſſa ē templū:p viā por-
te q̄ reſpiciebat ad orietē. Et eleuauit
me ſpūs: ⁊ itroduxit me i atriū iteri⁹.
B Et ecce repleta erat gl'ia dñi dom⁹. Et
audiui loquētē ad me de domo. Et vir
q̄ ſtabat iux̄ me:dixit ad me. Fili hoīs
loc⁹ ſolij mei: ⁊ loc⁹ veſtigiorū pedum
meoꝝ: vbi habito i medio filioꝝ iſrł i
eternū. Et nō polluet vltra dom⁹ iſrł
nomē ſāctū meū:ipi ⁊ reges eorū i for-
nicationib⁹ ſuis ⁊ i ruinis regū ſuorū
⁊ in excelſis q̄ fabricati ſūt limen ſuū
iuxta limen meū:⁊ poſtes ſuos iux̄ po-
ſtes meos:et mur⁹ erat inter me ⁊ eos.
Et polluerūt nomē ſanctū meū in ab- C
ominationib⁹ q̄s fecerūt ꝓpter qđ con
ſūpſi eos i ira mea. Nūc ḡ repellāt ꝓ-
cul fornicatiōes ſuā ⁊ ruinas regū ſuo
rū a me:⁊ habitabo i medio eoꝝ ſemꝑ
Tu aūt fili hoīs:oſtēde domui iſrł tē-
plū et ꝯfundanł ab iniq̄tatib⁹ ſuis:et
metianł fabricā:⁊ erubeſcāt ex oībus
q̄ fecerūt. Figurā dom⁹ ⁊ fabrice eius:
exit⁹ ⁊ itroit⁹: ⁊ oēm deſcriptionē ei⁹:
⁊ vniuerſa p̄cepta ei⁹: cūctūq; ordines
eius:⁊ oēs leges ei⁹ oſtēde eis ⁊ ſcribe
in oculis eoꝝ vt cuſtodiāt oēs deſcri-
ptiones ei⁹ ⁊ p̄cepta illius ⁊ faciāt ea.
Iſta eſt lex dom⁹ in ſūmitate montis. D
Oēs fines ei⁹ in circūitu:ſanctū ſācto
rū eſt. Hec eſt ḡ lex dom⁹. Iſte aūt men
ſure altaris i cubito veriſſimo: q̄ habe
bat cubitū et palmum. In ſinu ei⁹ erat
cubit⁹:⁊ cubit⁹ in latitudine:et defini-
tio ei⁹ vſq; ad labiū eius:⁊ in circūitu
palm⁹ vn⁹. Hec q̄ꝫ erat foſſa altar. Et
de ſinu terre vſq; ad crepidinē nouiſſi
mā duo cubiti:⁊ latitudo cubiti vni⁹:
⁊ a crepidīe minore vſq; ad crepidinē
maiorē q̄ttuor cubiti: ⁊ latitudo cubi
ti vni⁹. Ipe aūt ariel q̄ttuor cubitorū: E
et ab ariel vſq; ad ſurſū cornua q̄ttu-
or. Et ariel duodecim cubitoꝝ in lōgi
tudine p duodecim cubitos latitudi-
nis:q̄drangulatū eq̄s laterib⁹. Et cre-
pido q̄ttuordeci cubitoꝝ lōgitudinis
p q̄ttuordecim cubitos latitudinis in
q̄ttuor angulis ei⁹:⁊ corona i circūitu
ei⁹ dimidiū cubiti:et ſinus ei⁹ vni⁹ cu-
biti p circūitū. Gradus aūt eius verſi
ad orietē. Et dixit ad me: Fili homis:
hec dicit dñs de⁹: Hi ſūt ritus altaris
in q̄cunq; die fuerit fabricatū:vt offe-
rał ſup illud holocauſtū ⁊ effundał ſā
guis. Et dabis ſacerdotib⁹ et leuitis q̄ F
ſūt de ſemine ſadoch q̄ accedūt ad me:
ait dñs deus: vt offerāt mihi vitulum
de armēto ꝓ pctō. Et aſſumēs de ſan-
guine ei⁹ pones ſup q̄ttuor cornua ei⁹
⁊ ſup q̄ttuor angulos crepidinis ⁊ ſup
coronā in circūitu: et mūdabis illđ et
expiabis. Et tolles vitulū q̄ oblat⁹ fue
rit ꝓ pctō: et cōbures eū in ſepato lo-
co domus ex̄ ſāctuariū. Et in die ſcđa

offeres hircū caprarū īmaculatum ꝓ
pctō: et expiabūt altare ſicꝫ expiauerūt ī
G vitulo. Cūq; cōpleuer' expiās illō: offe
res vitulū ð armēto imaculatū: ⁊ arie
tē ð grege imaculatū ⁊ offeres eos in
ꝯſpectu dn̄i. Et mittēt ſacerdotes ſup
eos ſal: ⁊ offerēt eos ī holocauſtū dn̄o.
Septē diebus facies hircū ꝓ pctō q̄ti
die: ⁊ vitulū ð armēto ⁊ arietē ð peco
rib⁹ imaculatos offerēt. Septē dieb⁹
expiabūt altare ⁊ mūdabūt illō ⁊ īple
būt manū ei⁹. Explet' āt ſeptē dieb⁹: ī
die octaua ⁊ vltra faciēt ſacerdotes ſu
per altare holocauſta vr̄a: et q̄ ꝓ pace
offerūt: ⁊ placat⁹ ero vob: ait dn̄s de⁹.
A Et ꝯūtit me ad viā por XLIIII
te ſāctuarij exterioris q̄ reſpici
ebat ad orientē: ⁊ erat clauſa.
Et dixit dn̄s ad me: Porta hec clauſa
erit: ⁊ n̄ apieť ⁊ vir nō trāſiet ꝑ eā: qm̄
dn̄s de⁹ iſrł̄ ingreſſus ē ꝑ eā eritq; clau
ſa pncipi. Princeps ipe ſedebit ī ea vt
cōmedat panē corā dn̄o. Per viā por
te veſtibuli ingredieť: ⁊ ꝑ viā ei⁹ egredie
tur. Et adduxit me ꝑ viam porte aq̄lo
B nis ī ꝯſpectu dom⁹: ⁊ vidi: ⁊ ecce imple
uit gl'ia dn̄i domū dn̄i. Et cecidi ī faciē
meā ⁊ dixit ad me dn̄s: Fili hoīs. pone
cor tuū ⁊ vide ocul' tuis ⁊ aurib⁹ tuis
audi oīa q̄ ego loq̄r ad te: ð vniūſis ce
rimonijs dom⁹ dn̄i: ⁊ ð cūct' legib⁹ ei⁹.
Et pones cor tuū ī vijs tēpli ꝑ oēs exi
tus ſāctuarij: ⁊ dices ad exaſperātē me
domū iſrł̄. Hec dicit dn̄s de⁹. Sufficiāt
vob oīa ſcelera vr̄a dom⁹ iſrł̄: eo ꝙ in
ducit' filios alienos īcircūciſos corde
et īcircūciſos carne vt ſint ī ſāctuario
meo ⁊ polluāt domū meā: ⁊ offertis pa
nes meos adipē ⁊ ſanguinē: ⁊ diſſolui
C ſtis pactū meū ī oib⁹ ſcelerib⁹ vr̄is: ⁊ n̄
ꝯuaſtis ꝑcepta ſāctuarij mei: ⁊ poſui
ſtis cuſtodes obꝯuationū meaꝝ in ſā
ctuario meo vobiſmetipſis. Hec dicit
dn̄s de⁹: Omnis alienigena īcircūciſus
corde ⁊ īcircūciſus carne nō ingredieť
ſanctuariū meū: oīs fili⁹ alien⁹ q̄ eſt in
medio filioꝝ iſrł̄. Sed ⁊ leuite q̄ longe
receſſerūt a me ī errore filiorū iſrł̄: ⁊ er
rauerūt a me poſt idola ſua: ⁊ portaue
rūt iniq̄tatē ſuā: erūt ī ſāctuario meo
editui ⁊ ianitores portaꝝ dom⁹ ⁊ mi
niſtri dom⁹. Ipi mactabūt holocauſta
⁊ victimas ppl'i: ⁊ ipi ſtabūt ī cōſpectu
D eoꝝ vt miniſtrent eis. Pro eo ꝙ mini
ſtrauerūt illis in ꝯſpectu idoloꝝ ſuoꝝ
et facti ſūt domui iſrł̄ in offendiculū
iniq̄tat': idcirco leuaui manū meā ſu
per eos ait dn̄s de⁹: ⁊ portauerūt iniq̄
tatē ſuā. Et nō appropinquabūt ad me
vt ſacerdotio fungāť mihi: neq; acce
dent ad oē ſanctuariū meū iuxta ſan
cta ſāctoꝝ: ſꝫ portabūt ꝯfuſionē ſuā et
ſcelera ſua q̄ fecerūt. Et dabo eos iani
tores dom⁹ ⁊ in oī miſterio ei⁹: ⁊ vni
uerſis q̄ fient ī ea. Sacerdotes aūt ⁊ le
uite filij ſadoch q̄ cuſtodierūt cerimo
nias ſāctuarij mei cū errarēt filij iſrł̄
a me: ipi accedēt ad me vt miniſtrent
mihi: ⁊ ſtabūt ī ꝯſpectu meo vt offerāt
mihi adipē ⁊ ſāguinē ait dn̄s de⁹. Ipi E
igredieť ſāctuariū meū: ⁊ ipi accedēt
ad menſā meā vt miſtrēt mihi ⁊ cuſto
diāt cerimonias meas. Cūq; igredieť
portas atrij iterioris veſtib⁹ lineis in
duenť: nec aſcēdet ſup eos q̄cq; laneū
qn̄ miſtrāt ī portis atrij interioris ⁊ ī
trinſec⁹. Uitte linee erūt ī capitib⁹ eo
rū: ⁊ feminalia linea erūt in lūbis eoꝝ
⁊ nō accingeť in ſudore. Cūq; egredie
tur atriū exterius ad ppl'm: exuēt de ve
ſtimētis ſuis in q̄b⁹ miſtrauerāt: ⁊ re
ponēt ea in gazophylatio ſāctuarij et
veſtiēt ſe veſtimēt' alijs: ⁊ nō ſanctifi
cabūt ppl'm in veſtib⁹ ſuis. Caput aūt F
ſuū nō radēt neq; comā nutriēt: ſꝫ tō
dētes attōdēt capita ſua. Et vinū non
bibet oīs ſacerdos qn̄ ingreſſur⁹ ē atri
um interi⁹. Et viduā ⁊ repudiatā non Leui.
accipiēt vxores: ſꝫ ꝟgines de ſemie do
mus iſrł̄. Sed ⁊ viduā q̄ fuerit vidua a
ſacerdote accipiēt: ⁊ ppl'm meum doce
būt q̄d ſit iter ſanctū ⁊ pollutū: et iter
mūdū ⁊ imundū oſtendēt eis. Et cum
fuerit ꝯtrouerſia ſtabūt in iudicijs meis
⁊ iudicabūt. Leges meas ⁊ ꝑcepta mea
in oibus ſolēnitatib⁹ meis cuſtodient
⁊ ſabbata mea ſāctificabūt. Et ad mor
tuū hoiez nō ingredienť ne polluanť:
niſi ad patrē ⁊ matrē ⁊ filiū et filiā et
fratrē ⁊ ſororē q̄ alterū virū nō habue
rit: in q̄b⁹ cōtaminabūť. Et poſtq; fu G
erit emūdat⁹: ſeptē dies numerabunť
ei: ⁊ in die introit⁹ ſui in ſāctuariū ad
atriū iteri⁹ vt miſtret mihi ī ſāctuario
offerret ꝓ pctō ſuo: ait dn̄s de⁹. Non
erit āt eis hereditas: ego hereditas eo
rū. Et poſſeſſionē nō dabitis eis ī iſrł̄:
ego enī poſſeſſio eorū. Victimā ⁊ ꝓ pec

cato ꝛ ꝑ delicto ipſi comedēt:ꝛ oē vo-
tum i iſrł ipoꝝ erit. Et primitiua olm
ꝑmogenitoꝝ et oīa libamēta ex oibꝰ
q̄ offerunt:ſacerdotū erunt. Et ꝑmiti-
2.b ua ciboꝝ vr̄oꝝ dabit̄ ſacerdoti: vt re
2.b ponat bn̄dictionē domui ſue.‖Omne
morticinū ꝛ captū a beſtijs de auibꝰ et
de pecoribꝰ non comedēt ſacerdotes.
B Cūcꝫ ceperitis terrā ¶XLV
diuidere ſortito:ſeparate ꝑmiti
as dn̄o ſanctificatū de terra lō-
gitudine vigintiq̄nꝫ milia ꝛ latitudi
ne decē milia. Sāctificatū erit in omi
termino eiꝰ ꝑ circuitū. Et erit ex omni
ꝑte ſāctificatū q̄ngētos ꝑ q̄ngētos q̄-
drifariā ꝑ circuitū ꝛ q̄nq̄ginta cubit̄
in ſuburbana eiꝰ ꝑ gyrū. Et a mēſura
iſta mēſurabis lōgitudinē vigintiq̄nꝫ
B miliū:ꝛ latitudinē decē miliū Et i ipo
erit tēplū ſctm̄qꝫ ſctōꝝ:ſctificatum de
terra erit ſacerdotibꝰ miſtr̄ ſāctuarij:
q̄ accedūt ad myſteriū dn̄i. Et erit eis
locꝰ i domoſ ꝛ i ſctūariū ſctitat̄ Uigiti
q̄nꝫ āt milia longitudis ꝛ decē milia
latitudis erūt leuit̄ q̄ miſtrāt domui.
Ipī poſſidebūt vigiti gazophylatia Et
poſſeſſionē citat̄ dabit̄ q̄nꝫ milia la
titudinis: ꝛ longitudis vigintiq̄nꝫ mi
lia:ſm ſeꝑatiōes ſctūarij oī domui iſrł.
C Pńcipi qꝫ hinc ꝛ inde i ſeꝑatiōez ſan-
ctuarij:ꝛ i poſſeſſionē ciuitatis ꝛ ꝯ fa-
ciē ſeꝑatiōis ſctūarij ꝛ ꝯ faciē poſſeſſi
onis vrbis a latere maris vſꝫ ad ma-
re:ꝛ a latere oriēt̄ vſꝫ ad oriētē. Lō-
gitudinis aūt iux̄ vnāquāqꝫ ꝑtē a ter
mino occidētali vſꝫ ad terminū oriē-
talē:de t̄ra erit ei poſſeſſio i iſrł. Et nō
depopulabūt vltra pńcipes ꝑłm me-
um:ſꝫ t̄rā dabūt domui iſrł ſm tribus
eoꝝ. Hec dic̄ dn̄s deꝰ. Sufficiat vobis
pńcipes iſrł:iniq̄tatez ꝛ rapinas iter-
D mittite ꝛ iudiciū ꝛ iuſticiā facite Sepa
rate ꝯfinia vr̄a a ꝑło meo:ait dn̄s deꝰ
Statera iuſta ꝛ ephi iuſtū ꝛ batꝰ iuſtꝰ
erit vobis. Ephi et batus eq̄lia ꝛ vniꝰ
mēſure erūt:vt capiāt decimā ꝑtē cho
ri batus et decimam partē chori ephi.
Iux̄ menſurā chori erit eq̄ libratio co-
0.b rū‖Siclꝰ āt viginti obelos habet. Por
7.c ro viginti ſicli ꝛ vigintiq̄nꝫ ſicli et q̄n
5.g decim ſicli minā faciūt. Et he ſūt ꝑmi
tie q̄s tolletis:ſextā ꝑtē ephi de choro
frumēti ꝛ ſextā ꝑtē ephi de choro hor-
E dei. Mēſura qꝫ olei. Batꝰ olei decima
ꝑs chori ē:qꝛ decē bati iplēt choꝝ. Et
arietē vnū de grege ducētoꝝ de his q̄
nutriuit iſrł i ſacrificiū ꝛ i holocauſtū
ꝛ i pacifica:ad expiādū ꝑ eis: ait dn̄s
deus. Ois ꝑłus terre tenebit ꝑmitijs
his principi in iſrł. Et ſuꝑ principem
erunt holocauſta ꝛ ſacrificiū ꝛ libamī
na in ſolēnitatibꝰ ꝛ in kalēdis ꝛ i ſab
batis i vniuerſis ſolennitatibꝰ domꝰ
iſrł. Ipſe faciet ꝑ peccato ſacrificiū et
holocauſtū et pacifica:ad expiandum
ꝑ domo iſrł. Hec dicit dominꝰ deꝰ. In F
ꝑmo menſe vna mēſis ſumes vitulum
de armēto imaculatū: ꝛ expiabis ſan-
ctuariū. Et tollet ſacerdos de ſangui-
ne qđ erit ꝑ peccato:et ponet in poſti-
bus domus:ꝛ in quattuor angulis cre
pidinis altar̄:ꝛ i poſtibus porte atrij
interioris. Et ſic facies in ſeptima mē-
ſis ꝑ vnoquoqꝫ qui ignorauit ꝛ erro-
re decepꝰ ē:ꝛ expiabis ꝑ domo. In pri
mo mēſe quartadecima die mēſis erit
vob paſce ſolēnitas. Septē diebꝰ azy-
ma comedent. Et faciet pńceps in die G
illa ꝑ ſe ꝛ ꝑ vniuerſo ꝑło terre vitulū
ꝑ peccato. Et in ſeptē dieꝝ ſolēnitate
faciet holocauſtū dn̄o: ſeptē vitulos ꝛ
ſeptē arietes imaculatos q̄tidie ſeptē
diebus:ꝛ ꝑ peccato hircum capraꝝ:et
ſacrificium ephi ꝑ vitulū ꝛ ephi ꝑ arie
tem faciet:ꝛ olei hin per ſingula ephi.
Septimo mēſe q̄ntadecima die mēſis
i ſolēnitate faciet ſicut ſupradicta ſūt
ꝑ ſeptē dies:tam ꝑ peccato q̄ ꝑ holo
cauſto ꝛ i ſacrificio ꝛ in oleo. ¶XLVI
Hec dicit dn̄s deꝰ: Porta atrij in A
terioris q̄ reſpicit ad orientem
erit clauſa ſex diebus i quibus
opꝰ fit. Die aūt ſabbati aperiet. Sꝫ i
die kalendarū aperiet: ꝛ intrabit pń-
ceps per viā veſtibuli porte deforis et
ſtabit i limie porte. Et facient ſacerdo-
tes holocauſtū eiꝰ ꝛ pacifica eiꝰ:ꝛ ado-
rabit ſuꝑ limē porte ꝛ egrediet Porta
aūt ń claudet vſꝫ ad veſperā. Et ado-
rabit populus terre ad oſtiū porte illiꝰ
in ſabbatis ꝛ in kalendis coram dn̄o.
Holocauſtū aūt h̄ offeret pńceps dn̄o B
in die ſabbati: ſex agnos imaculatos
ꝛ arietē imaculatū:ꝛ ſacrificium ephi
per arietē. In agnis aūt ſacrificiuꝫ qđ
dederit manꝰ eiꝰ et olei hin ꝑ ſingula
ephi. In die aūt kalēdarū vitulū de ar
mēto imaculatū:ꝛ ſex agni ꝛ arietes i-

maculati erūt: et ephi p vitulum: ephi
q̄ʒ p arietē faciet ſacrificiuʒ. De agnis
aūt ſicut inuenerit manꝰ eiꝰ: olei hin
C p ſingula ephi. Cūq̄ʒ ingreſſurꝰ ē prin
ceps: p viā veſtibuli porte ingrediat:
ꝛ p eandē viā exeat. Et cū intrabit po
pulꝰ terre in ꝯſpectu dñi in ſolēnitati
bus q̄ igredit p portā aq̄lonis vt ad
oret: egrediat p viā porte meridiane.
Porro q̄ ingredit p viā porte meridi
ane: egrediat p viā porte aq̄lonis. Nō
reuertet p viā porte p quā igreſſus ē:
ſʒ e regione illius egrediet. Princeps
aūt in medio eoꝝ cū ingrediētibꝰ in
D grediet ꝛ cū egrediētibꝰ egrediet. Et ī
nūdinis et in ſolēnitatibꝰ erit ſacrifi
ciū ephi p vitulū: et ephi p arietē. In
agnis aūt erit ſacrificiū ſicut inuenerit
manꝰ eius: et olei hin p ſingula ephi.
Cū aūt fecerit pnceps ſpontaneū holo
cauſtū aut pacifica volūtaria dño: ape
riet ei porta q̄ reſpicit ad orientē: ꝛ fa
ciet holocauſtū ſuū ꝛ pacifica ſua ſicut
fieri ſolet in die ſabbati: et egredietur
claudetq̄ʒ porta poſtq̄ʒ exierit. Et ag
nū eiuſdē anni imaculatū faciet holo
cauſtū q̄tidie dño. Semp mane faciet
E illud. Et faciet ſacrificiū ſup eo cata
mane: mane ſextā ptē ephi ꝛ d oleo ter
tiā ptē hin: vt miſceat ſile. Sacrificiū
dño legitimū: iuge atq̄ʒ ppetuū Faciet
agnū ꝛ ſacrificiū ꝛ oleū catamane: ma
ne holocauſtū ſempiternū Hec dicit do
minꝰ deꝰ. Si dederit pnceps domū ali
cui de filijs ſuis: hereditas eiꝰ filioꝝ
ſuoꝝ erit: poſſidebunt eā hereditarie.
Si āt dederit legatū de hereditate ſua
vni ſeruoꝝ ſuoꝝ: erit illiꝰ vſq̄ʒ ad an
nū remiſſionis et reuertet ad pncipē.
F Hereditas aūt eiꝰ filijs eiꝰ erit. Et nō
accipiet pnceps de hereditate pp̄li per
violentiā ꝛ de poſſeſſiōe eoꝝ: ſʒ de poſ
ſeſſiōe ſua hereditatē dabit filijs ſuis
vt nō diſpgat pp̄ls meꝰ vnuſq̄ſq̄ʒ a poſ
ſeſſiōe ſua. Et introduxit me p igreſſū
q̄ erat ex latere porte in gazophylatia
ſcāuarij ad ſacerdotes: q̄ reſpiciebant
ad aq̄lonē: ꝛ erat ibi locꝰ vergēs ad oc
cidentē: ꝛ dixit ad me. Iſte eſt locꝰ vbi
coquēt ſacerdotes ꝓ pctō ꝛ ꝓ delicto:
vbi coquēt ſacrificiū vt nō efferant in
atrium exteriꝰ: et ſanctificet pp̄lus. Et
G eduxit me in atriū exteriꝰ ꝛ circūduxit
me p quattuor angulos atrij. Et ecce

atriolū erat ī angulo atrij: atriola ſin
gula p angulos atrij. In q̄ttuor angu
lis atrij atriola diſpoſita: q̄dragita cu
bitoꝝ p longū: ꝛ triginta p latū. Mē
ſure vniꝰ q̄ttuor erāt. Et paries p cir
cūitum ambiēs q̄ttuor atriola: ꝛ culi
ne fabricate erāt ſubter porticꝰ p gyrū
Et dixit ad me. Hec ē domꝰ culinarū:
in q̄ coquēt miniſtri domus dñi victi
ET cōuertit mas pp̄li. XLVII B
me ad portā domꝰ et ecce aque
egrediebāt ſubter limē domus
ad oriētē. Facies eni domꝰ reſpiciebat
ad orientē. Aque aūt deſcēdebāt ī la
tus tēpli dextrū ad meridiem altaris.
Et eduxit me p viā porte aq̄lonis: ꝛ cō
uertit me ad viā foras portā exteriorē
viam q̄ reſpiciebat ad orientē. Et ecce
aq̄ redūdātes a latere dextro cū egre
deret vir ad oriētē q̄ habebat funicu
lū in manu ſua: ꝛ mēſus ē mille cubi
tos: et traduxit me p aquā vſq̄ʒ ad ta
los. Rurſūq̄ʒ mēſus ē mille: ꝛ traduxit
me p aquā vſq̄ʒ ad genua. Et mēſus ē
mille: ꝛ traduxit me p aquā vſq̄ʒ ad re
nes. Et mēſus ē mille torrētē quē nō
potui ptrāſire: qm̄ intumuerāt aq̄ ꝓ
fundi torrētis q̄ nō pōt trāſuadari. Et B
dixit ad me. Certe vidiſti fili hoīs. Et
eduxit me et cōuertit ad ripā torrētis.
Cūq̄ʒ me cōuertiſſem: ecce in ripa torrē
tis ligna multa nimis ex vtraq̄ʒ pte.
Et ait ad me: Aque iſte q̄ egrediūt ad
tumulos ſabuli oriētalis ꝛ deſcēdunt
ad plana deſerti: intrabūt mare: ꝛ exi
bunt ꝛ ſanabūt aq̄. Et oīs aīa viuens
q̄ ſerpit q̄cunq̄ʒ venerit torrēs viuet: ꝛ
erūt piſces multi ſatis poſtq̄ʒ venerint
illuc aq̄ iſte. Et ſanabūt et viuent oīa
ad q̄ venerit torrēs: et ſtabūt ſup illa
piſcatores. Ab engaddi vſq̄ʒ ad engal
lim ſiccatio ſagenaꝝ erit. Plurime ſpe
cies erūt piſciū eiꝰ: ſicut piſces maris
magni mltitudinis nimie. In litoribꝰ C
aūt eiꝰ ꝛ ī paluſtribꝰ nō ſanabunt: q2 ī
ſalinas dabunt. Et ſup torrētē oriet ī
ripis eiꝰ vtraq̄ʒ pte oē lignū pomife
rū. Nō deflluet foliū ex eo: ꝛ non defici
et fructꝰ eius. Per ſingulos mēſes affe Apo.
ret pmitiua: quia aque eius de ſanctu
ario egredientur. Et erunt fructꝰ eius
in cibū ꝛ folia eius ad medicinā. Hec
dicit dñs deꝰ. Hic ē terminꝰ ī quo poſ
ſidebitis terrā in duodecim tribꝰ iſr

48. el:qꝛ ioſeph duplicē funiculū habet.
Poſſidebitꝭ aūt eā ſinguli eque vt fra
2.c ter ſuus:ſuꝑ quā leuaui manū meā vt
darē pr̄ib⁹ vr̄is. Et cadet terra hec vo
bis ī poſſeſſionē. Hic ē aūt termin⁹ ter
re ad plagā ſeptētrionalē a mari ma-
gno:via ethalon venientibus ſedada
emath berotha ſabarim q̄ ē inter ter-
minū damaſci ⁊ cōfiniū emath dom⁹
thicon q̄ ē iuxta terminū auran:⁊ erit
termin⁹ a mari vſqꝫ ad atriū enon ter
min⁹ damaſci:⁊ ab aq̄lone ad aq̄lonē
termin⁹ emath:plaga ſeptētrionalis.
D Porro plaga orientalis de medio au-
ran ⁊ de medio damaſci ⁊ de medio ga
laad ⁊ d̄ medio t̄re iſrl̄:iordanis diſter
minās:ad mare orīētale metiem ī pla
gā orīētalē. Plaga aūt auſtralis meri
diana a thamar vſqꝫ ad aq̄s ꝯdictiōis
cades:⁊ torrēs vſqꝫ ad mare magnū:⁊
hec eſt plaga ad meridiē auſtralis. Et
plaga maris:mare magnū a cōfinio ꝑ
directū donec venias emath:hec ē pla
ga maris. Et diuidetꝭ terrā iſtā vobis
ꝑ trib⁹ iſrl̄ ⁊ mittetis eā in hereditatē
vobis ⁊ aduenis q̄ acceſſerint ad vos
q̄ genuerint filios ī medio vr̄m:⁊ erūt
vobis ſicut indigene int̄ filios iſrl̄. Uo
biſcū diuidēt poſſeſſionē in medio tri
buū iſrl̄. In tribu aūt quacūqꝫ fuerit
a aduena:ibi dabitis poſſeſſionē illi:ait
Et hec dn̄s deus. XLVIII
nōīa tribuū a finibus aq̄lonis
iux̄ viā ethalon ꝑgēti⁹:emath
atriū enon termin⁹ damaſci:ab aq̄lo-
ne iuxta viā emath:et erit ei plaga ori
entalis mare:dan vna. Et a t̄mīo dan:
a plaga orientali vſqꝫ ad plagā maris:
aſer vna. Et ſuꝑ terminū aſer: a plaga
orientali vſqꝫ ad plagā maris:neptali
vna. Et ſuꝑ terminū neptalim a pla-
ga orientali vſqꝫ ad plagā maris:ma-
naſſe vna. Et ſuꝑ terminū manaſſe: a
plaga orientali vſqꝫ ad plagā maris:
effraī vna. Et ſuꝑ t̄minū effraī a pla-
ga orientali vſqꝫ ad plagā maris rubē
vna. Et ſuꝑ t̄minū rubē:a plaga oriē
tali vſqꝫ ad plagā maris:iuda vna. Et
ſuꝑ t̄minū iuda:a plaga orīētali vſqꝫ
ad plagā maris:erūt ꝓmitie q̄s ſeꝑabi
tis vigintiq̄nqꝫ milib⁹ calamis lati-
tudinis ⁊ longitudinis:ſicuti ſingule
ꝑtes a plaga orīētali vſqꝫ ad plagam
marꝭ. Et erit ſctūariū ī medio ei⁹. Pri
mitie q̄s ſeꝑabitꝭ dn̄o:lōgitudo vigin-
tiq̄nqꝫ milib⁹:⁊ latitudo decē milib⁹.
He aūt erūt ꝓmitie ſctūarij ſacerdotū:
ad aq̄lonē lōgitudīs vigintiq̄nqꝫ mi-
lia:⁊ ad mare latitudinis decē milia.
Sed ⁊ ad orientē latitudinis decē mi
lia:⁊ ad meridiem vigintiq̄nqꝫ milia.
Et erit ſctūariū dn̄i ī medio ei⁹. Sacer B
dotib⁹ ſctūariū erit d̄ filijs ſadoch:qui
cuſtodierūt cerimonias meas ⁊ nō er-
rauerūt cū errarēt filij iſrl̄:ſicut erra-
uerūt ⁊ leuite. Et erūt primitie de pri-
mitiuis t̄re ſāctū ſāctoꝝ: iuxta termi-
nū leuitarū. Sed ⁊ leuitꝭ ſilr̄ iuxta
fines ſacerdotū vigintiq̄nqꝫ milia lō-
gitudinis:⁊ latitudīs decē milia. Dis
longitudo viginti ⁊ q̄nqꝫ miliū: ⁊ lati
tudo decē miliū. Et nō venūdabūt ex
eo neqꝫ mutabūt:neqꝫ trāſferent̄ pri-
mitie t̄re:qꝛ ſāctificate ſūt dn̄o. Quin-
qꝫ milia aūt q̄ ſupſūt ī latitudine ꝑ vi
gintiq̄nqꝫ milia:ꝓphana erunt vrbis
ī habitaculū ⁊ ī ſuburbana. Et erit ci-
uitas ī medio ei⁹:⁊ he mēſure ei⁹. Ad
plagā ſeptētrionalē q̄ngenta ⁊ q̄ttuor
milia:⁊ ad plagā meridianā q̄ngēta ⁊
q̄ttuor milia:⁊ ad plagā orientalē q̄n-
genta ⁊ q̄ttuor milia:⁊ ad plagā occi-
dētalē q̄ngenta ⁊ q̄ttuor milia. Erunt
aūt ſuburbana ciuitatꝭ ad aq̄lonē du-
cēta q̄nquaginta:⁊ ad meridiē ducen-
ta q̄nquaginta:⁊ ad orientē ducenta
q̄nquaginta:⁊ ad mare ducēta q̄nqua
ginta. Qd̄ aūt reliquū fuerit ī longitu
dine ſc̄m ꝓmitias ſctūarij decē milia ī
orientē ⁊ decē milia ī occidētē erūt ſi-
cut primitie ſctūarij: ⁊ erūt fruges ei⁹
in panes his q̄ ſuiūt citati. Seruiētes
aūt citati oꝑabūt̄ ex oīb⁹ tribub⁹ iſrl̄.
Dēs ꝓmitie vigintiq̄nqꝫ miliū ꝑ vigi
tiq̄nqꝫ milia in quadrū ſeꝑabūt̄ in ꝓ-
mitias ſctūarij ⁊ in poſſeſſionē ciuita- C
tis. Qd̄ aūt reliquū fuerit:ꝓncipis erit
ex oī ꝑte primitiarū ſctūarij ⁊ poſſeſſi-
onis ciuitatis e regione: vigintiq̄nqꝫ
miliū primitiaꝝ vſqꝫ ad t̄minū orien-
talē:ſed ⁊ a mari e regiōe viginti q̄nqꝫ
miliū vſqꝫ ad terminū marꝭ:ſilr̄ in
partib⁹ ꝓncipis erit. Et erūt primitie
ſanctuarij:⁊ ſctūariū tēpli ī medio ei⁹
De poſſeſſione aūt leuitaꝝ ⁊ de poſſeſſi
one ciuitatis ī medio partiū ꝓncipis:
erit ī terminū iuda ⁊ ī terminū benia-
min:⁊ ad ꝓncipē ꝑtinebit. Et reliquis

tribub⁹ erūt tales portiones. A plaga orietali vſq ad plagā occidētalē: beniamin vna. Et ꝯ terminū beniamin a plaga orientali vſq ad plagā occidē-talē: ſymeon vna. Et ſup tminū ſymeonis a plaga oriētali vſq ad plagā occidētalē: yſachar vna. Et ſup tminum yſachar a plaga oriētali vſq ad plagā occidētalē: zabulon vna. Et ſup tminū zabulō a plaga oriētali vſq ad plagā maris: gad vna. Et ſup tminū gad ad plagā auſtri i meridiē: ꝛ erit finis d thamar vſq ad aq̄s ꝯdictiōis cades: hereditas ꝯ mare magnū. Hec ē terra quā mittet in ſortē tribub⁹ iſrl ꝛ he partitiōes eaꝝ: ait dn̄s de⁹: Et hi egreſſus ciuitat. A plaga ſeptētrionali qngētos ꝛ q̄ttuor milia mēſurabis: ꝛ porte ciuitat omnib⁹ tribub⁹ iſrl. Porte tres a ſeptētrione. Porta ruben vna: porta iuda vna: porta leui vna. Et ad plagā oriētalē qngētos ꝛ q̄ttuor milia: ꝛ porte tres. Porta ioſeph vna: porta beniamī vna: porta dan vna. Et ad plagā meridianā qngētos ꝛ quattuor milia: metieris ꝛ porte tres. Porta ſymeonis vna: porta yſachar vna: porta zabulō vna. Et ad plagā occidētalem qngētos ꝛ q̄ttuor milia. Et porte tres Porta gad vna: porta aſer vna: porta neptali vna. Per circuitū decē ꝛ octo milia. Et nomē ciuitat ex illa die: dn̄s ibidē. Amen.

¶ Explicit Ezechiel ppha. Incipit plog⁹ ſcti Hieronymi in Danielem pphetam

Danielē ꝓphetā iuxta ſeptuaginta interp̄tes dn̄i ſaluatoris eccleſie nō legūt vtentes theodotionis editione: ꝛ hoc cur acciderit neſcio. Siue em̄ q2 ſermo chaldaicus eſt: ꝛ qbuſdā ꝓprietatibus a nr̄o eloquio diſcrepat: noluerūt ſeptuaginta interp̄tes eaſdē lingue lineas i tranſlatione ſeruare: ſiue ſub noīe eoꝝ ab alio neſcio q̄ nō ſatis chaldeā linguā ſciente editus ē liber: ſiue aliud quid cauſe extiterit ignorās: h vnū affirmare poſſū: ꝙ multū a veritate diſcordet ꝛ recto iudicio repudiat⁹ ſit. Sciendū qppe danielē maxime ꝛ eſdrā hebraic quidē l'ris: ſed chaldeo ſmone cōſcriptos: ꝛ vnā hieremie pericopen: iob q̄3 cū arabica lingua plurimā habere ſocietatē. Deniq ꝛ ego adoleſcentulus poſt q̄ntiliani ꝛ tullij lectionē ac flores rhetoricos cū me i lingue hui⁹ piſtinū recluſiſſem: ꝛ multo ſudore multoq tp̄e vix cepiſſem anhelātia ſtridēciaq v̄ba reſonare: ꝛ q̄ſi p cryptā ambulās: rarū deſup lumē aſpicerē: impegi nouiſſime in danielē: ꝛ tanto tedio affectus ſū vt deſperatione ſubita omnē laborē veterē voluerim cōtēnere. Verū adhortāte me quodā hebreo ꝛ illud mihi crebrius ſua lingua ingerente: labor improbus oīa vincit: q mihi videbar ſciolus inter eos cepi rurſus diſcipulus eē chaldaic⁹. Et vt verū ſatear vſq ad p̄ntē diem magis poſſum ſmonē chaldaicū legere et intelligere q̄ ſonare. Hec idcirco refero vt difficultatē vobis danielis oſtēderē: q apd hebreos nec ſuſanne habet hiſtoriam: nec hymnū triū pueroꝝ nec belis draconiſq fabulas q̄s nos: q2 in toto orbe diſpſe ſūt: verū antepoſito eaſq iugulāte ſubiecim⁹: ne videremur apud imperitos magnā p̄tē voluminis detrūcaſſe. ‖ Audiui ego quendā de p̄ceptorib⁹ iudeoꝝ: cū ſuſanne derideret hiſtoriā: ꝛ a greco neſcio q̄ eā diceret eſſe cōfictā: illud opponere qd origeni q̄3 africanus oppoſuit: ethymologias has apothoy ſchynoy ſchyſe: et apo toy prynoy pryſe: d greco ſmōe deſcēdere. Cui⁹ rei nos itelligētiā nr̄is hāc poſſum⁹ dare: vt verbi gr̄a: dicam⁹ cōtinuo de arbore ilice dixiſſe eū ilico pereas: ꝛ a lentiſco in lentē te cōminuat angelus: vel nō lente pereas: aut lent⁹ id flexibilis ducaris ad mortē: ſiue aliud q̄d ad arboris nomē pueniēs. ‖ De inde tm̄ fuiſſe ocij trib⁹ pueris cauillabat: vt in camino eſtuantis incēdij metro luderēt: ꝛ p ordinē ad laudem dei oīa elemēta ꝓuocarēt: aut qd miraculū diuineq aſpirationis iudiciū vel draconē iterfectū offa picis vel ſacerdotū belis machinas deprehenſas: q magis prudētia ſolertis viri q̄ ꝓphetali eēnt ſpiritu ꝑpetrata. ‖ Cū vo abacuc veniret: ꝛ de iudea in chaldeā raptū diſcoforꝝ lectitaret: querebat exemplū vbi legiſſem⁹ i toto veteri teſtamēto quēq ſāctoꝝ graui volaſſe corpore ꝛ in pūcto hore tāta terraꝝ ſpacia trāſiiſſe. ‖ Cui cū quidā e noſtris ſatis ad loquēdū ꝓmptulus ezechielē adduxiſſet

Da
Da
Da
Eze

in mediū: et diceret eū de chaldea i iudeā fuiſſe trāſlatū: deriſit hoiem et ex ipſo volumine demōſtrauit ezechielē i ſpū vidiſſe trāſpoſitū. Deniq; et apoſtolū nrm videlicet vt eruditū virū et q̄ legē ab hebreis didiciſſet nō fuiſſe auſum affirmare ſe raptū in corpe ſ; dixiſſe. ‖ſiue in corpe ſiue ex̄ corp⁹: neſcio de⁹ ſcit. His et talib⁹ argumētis apocriphas i libro eccl'ie fabulas arguebat. Sup q̄ re lectoris arbitrio iudiciū derelinquēs illud āmoneo nō haberi danielē apud hebreos īter pphetas: ſ; inter eos q̄ agiographa cōſcripſerūt. In tres ſiq̄dē ptes ois ab eis ſcriptura diuidit: in legē: i pphetas: et in agiographa: id ē in q̄nq;, et octo, et in vndecim libros de q̄ non ēſt hui⁹ tpis diſſerere. Que aūt ex h̄ ppheta: immo ꝯ hunc librū porphyri⁹ obiiciat: teſtes ſunt methodi⁹ euſebius et apollinaris: q̄ multis verſuū milib⁹ ei⁹ veſanie rñdentes neſcio an curioſo lectori ſatiſfecerint. Unde obſecro vos o paula et euſtochiū fundatis p me ad dn̄m pces: vt q̄diu i hoc corpuſculo ſum: ſcribā aliq̄d gratū vobis: vtile eccleſie: dignū poſteris. Preſentiū quippe iudiciis oblatrātiū nō ſatis moueor. q̄ in vtrāq; partem: aut amore labunt: aut odio.

Explicit plogus. Incipit Daniel propheta. Capl'm. I

A Nno tertio regni ioachim regis iuda venit nabuchodonoſor rex babylonis hierl'm et obſedit eā et tradidit dominus i manu ei⁹ ioachim regē iude et ptē vaſorū dom⁹ dei: et aſportauit ea i terrā ſennaar i domū dei ſui: et vaſa intulit i domū theſauri dei ſui. Et ait rex aſfenez ppoſito eunuchorū vt introduceret d̄ filiis iſrl' et de ſemine regio et tyrānorū pueros in q̄b⁹ nulla eſſet macula: decoros forma et eruditos oi ſapientia: cautos ſcientia et doctos diſciplina: et q̄ poſſent ſtare in palatio regis vt doceret eos litteras et linguā chaldeorū. Et cōſtituit eis rex ānonā p ſingulos dies de cibis ſuis et vino vnde bibebat ipſe vt enutriti trib⁹ ānis poſtea
B ſtarēt in ꝯſpectu regis. Fuerūt ḡ inter eos de filiis iude: daniel: ananias: miſahel et azarias. Et impoſuit eis ppoſit⁹ eunuchorū nomina: danieli balthaſar: ananie ſidrac: miſaheli miſac: et azarie abdenago. Propoſuit āt daniel i corde ſuo ne pollueret d̄ mēſa regis neq; d̄ vino pot⁹ ei⁹: et rogauit eunuchorū ppoſitū ne cōtamiaret. Dedit āt de⁹ danieli grām et miſeriam i ꝯſpectu pncipis eunuchorū. Et ait pnceps eunuchorū ad danielē. Timeo ego dn̄m meū regē q̄ ꝯſtituit vob̄ cibū et potū: q̄ ſi viderit vult⁹ vr̄os macilentiores p ceteris adoleſcētib⁹ coeuis vr̄is: ꝯdēnabitis caput meū regi. Et dixit daniel ad malaſſar quē ꝯſtituerat pnceps eunuchorū ſup danielē ananiā miſahelē et azariā. Tēpta nos obſecro ſuos tuos dieb⁹ decē: et dent nob̄ legumia ad veſcēdū et aq̄ ad bibēdū: et ꝯtēplare vultus nr̄os et vult⁹ puerorū q̄ veſcūt cibo regio: et ſic videris facies cū ſuis tuis. Qui audito ſmōe huiuſcemōi: tēptauit eos dieb⁹ decē. Poſt dies āt decē apparuerūt vult⁹ eorū meliores et corpulētiores p oib⁹ pueris q̄ veſcebāt cibo rgio. Porro malaſſar tollebat cibariā et vinū po t⁹ eorū: dabatq; eis legumia. Pueris āt
his dedit de⁹ ſciam et diſciplinā i oi libro et ſapia: danieli āt itelligētiā oim viſionū et ſōniorū. Cōpletis itaq; diebus poſt q̄s dixerat rex vt itroducerēt, itroduxit eos ppoſit⁹ eunuchorū i ꝯſpectu nabuchodonoſor. Cūq; eis locut⁹ fuiſſet rex: n̄ ſūt iuēti tales de vniūſis vt daniel, ananias, miſahel, et azarias. Et ſteterūt i ꝯſpectu regis: et oē vbū ſapie et itellect⁹ qd̄ ſuſcitat⁹ ē ab eis rex: iuenit i eis decuplū ſup cūctos ariolos et magos q̄ erāt i vniūſo regno ei⁹. ‖Fuit āt daniel vſq; ad ānū pmū cyri regis. II
In āno ſcdo regni nabuchodonoſor vidit nabuchodonoſor ſōniū: et ꝯterrit⁹ ē ſpūs ei⁹: et ſomniū ei⁹ fugit ab eo. Precepit āt rex vt ꝯuocarent arioli et magi et malefici et chaldei: vt indicarēt regi ſomnia ſua. Qui cū veniſſent ſteterūt corā rege: et dixit ad eos rex. Uidi ſomniū: et mēte cōfuſus ignoro q̄d viderim. Reſpōderūtq; chaldei regi ſyriace. Rex in ſempiternū viue. Dic ſomniū ſuis tuis: et interptationem eius indicabim⁹. Et reſpōdēs rex ait chaldeis. Sermo receſſit a me. Niſi indicaueritis mihi ſom

niū ⁊ cōiecturā eiꝰ:ꝑibitis vos: ⁊ domꝰ veſtre publicabūt. Si aūt ſomniū
⁊ cōiecturā eiꝰ narrauerit̄:pmia ⁊ dona ⁊ honorē multum accipiet̄ a me.
Somniū igit̄ ⁊ interꝑtationē eiꝰ indicate mihi.
B Reſpōderūt ſcdo atq̄ dixerūt.Rex ſomniū dicat ſuis ſuis: ⁊ interꝑtationē ei indicabimꝰ. Rn̄dit rex et
ait.Certe noui ꝙ tp̄s redimitis: ſcientes ꝙ receſſerit a me ſmo. Si ḡ ſōniū
nō indicaueritis mihi vna ē de vobis ſnīa ꝙ interꝑtationē q̄z fallacē ⁊ deceptiōe plenā cōpoſueritis vt loquamini
mihi donec tēpus ptrāſeat.Sōniū itaq̄ dicite mihi vt ſciā ꝙ interꝑtationē
q̄z eiꝰ verā loquamini. Rn̄dētes ergo chaldei corā rege dixerūt:Nō ē homo
ſup t̄rā q̄ ſermonē tuū rex poſſit iplere ſed neq̄ regū quiſq̄ magnꝰ ⁊ potens
verbū huiuſcemodi ſciſcitat̄ ab omni ariolo ⁊ mago ⁊ chaldeo. Sermo eñ
quē tu q̄ris rex grauis ē:nec reperiet̄ quiſq̄ q̄ indicet illū i ꝯſpectu regis:exceptis dijs q̄rū nō ē cū hoīb ꝰ cōuerſatio.
Quo audito:rex i furore ⁊ i ira magna ꝑcepit vt perirēt oēs ſapiētes babylonis.
Et egreſſa ſnīa ſapiētes interficiebant̄:q̄rebat̄q̄ daniel ⁊ ſocij eius
C vt perirēt. Tūc daniel req̄ſiuit de lege atq̄ ſnīa ab arioch principe militie regis:
q̄ egreſſus fuerat ad interficiendos ſapientes babylonis. Et interrogauit
eū q̄ a rege ptātē accepat:quā ob cām tā crudelis ſnīa a facie regis eēt egreſſa.
Cū ḡ rem indicaſſet arioch danieli: daniel ingreſſus rogauit regē vt tēpꝰ
daret ſibi ad ſolutionē indicādā regi. Et ingreſſus ē domū ſuā: ananieq̄ et
miſaheli ⁊ azarie ſocijs ſuis indicauit negotiū vt q̄rerēt miſericordiā a facie
dei celi ſup ſacramento iſto:⁊ nō perirēt daniel ⁊ ſocij eiꝰ cū ceteris ſapientibꝰ babylonis.
Tūc danieli myſteriū
Ps.113. ꝑ viſionē nocte reuelatū ē.Et bn̄dixit daniel deū celi:⁊ locutꝰ ait:|| Sit nomē dn̄i bn̄dictū a ſeculo ⁊ vſq̄ in ſeculū:
q̄ ſapientia ⁊ fortitudo eiꝰ ſūt:⁊ ipſe mutat tp̄a ⁊ etates. Trāſfert regna
atq̄ cōſtituit:dat ſapiētiā ſapiētibꝰ et ſciētiā intelligētibꝰ diſciplinā.
D Ipſe reuelat ꝓfūda ⁊ abſcōdita: ⁊ nouit i tenebris cōſtituta:⁊ lux cū eo ē.
Tibi deus patrū nr̄oꝝ cōfiteor teq̄ laudo: q̄ ſapiam ⁊ fortitudinem dediſti mihi:et
nūc oſtēdiſti mihi q̄ rogauimus te: q̄ ſmonē regis apuiſti nobis. Poſt hec
daniel ingreſſus ad arioch quē ꝯſtituerat rex vt pderet ſapiētes babylonis
ſic ei locutꝰ ē.Sapiētes babylonis ne pdas.Introduc me in ꝯſpectū regis: et
ſolutionē regi narrabo.Tūc arioch feſtinꝰ introduxit danielē ad regē dixit
ei.Inueni hoīem de filijs trāſmigrationis iude q̄ ſolutionē regi annunciet.
Rn̄dit rex ⁊ dixit danieli:cuiꝰ nomen erat balthaſar. Putas ne vere potes
mihi indicare ſomniū qd̄ vidi ⁊ interꝑtationē eiꝰ?Et rn̄dēs daniel corā rege
ait:Myſteriū qd̄ rex int̄rogat ſapiētes magi ⁊ arioli ⁊ aruruſpices nequeūt indicare regi:
ſz ē deꝰ i celo reuelās myſteria q̄ indicauit tibi rex nabuchodonoſor q̄ vētura ſūt nouiſſimis tp̄ibus.
Sōniū tuū ⁊ viſiōes capitis tui i cubili tuo huiuſcemodi ſūt.Tu rex cogitare cepiſti in ſtratu tuo q̄d eſſet futurum
poſt hec ⁊ q̄ reuelat myſteria oſtendit tibi q̄ vētura ſunt. E
Mihi q̄z nō i ſapia q̄ ē in me plus q̄ in cūctis viuētibus, ſacramētū h̄ reuelatū ē:
ſed vt interꝑtatio regi manifeſta fieret ⁊ cogitatiōes mētis tue ſcires.
Tu rex videbas: ⁊ ecce q̄ſi ſtatua vna grādis. Statua illa magna ⁊ ſtatura ſublimis ſtabat ꝯ te:
⁊ intuitꝰ eius erat terribilis. Huiꝰ ſtatue caput ex auro optimo erat: pectus
aūt ⁊ brachia de argēto:porro venter ⁊ femora ex ere:tibie aūt ferree:pedum
quedā ps erat ferrea:quedā āt fictilis
Uidebas ita donec abſciſus ē lapis d̄ monte ſine manibꝰ ⁊ ꝑcuſſit ſtatuā in
pedibꝰ eiꝰ ferreis ⁊ fictilibꝰ ⁊ cōminuit eos.Tūc cōtrita ſūt pariter ferrū:teſta:es:argētū ⁊ aurū:
⁊ redacta q̄ſi in fauillā eſtiue aree q̄ rapta ſūt vento: nullaſq̄ locꝰ inuentꝰ ē eis.
Lapis aūt q̄ ꝑcuſſerat ſtatuā factꝰ ē mōs magnꝰ ⁊ ipleuit vniuerſā t̄rā.
Hoc ē ſomniū: interꝑtationē q̄z eiꝰ dicemꝰ corā te rex. F
Tu rex regū es:et deꝰ celi regnū ⁊ fortitudinē ⁊ iperiū ⁊ gloriā dedit tibi: et
oīa in q̄bꝰ habitant filij hoīm ⁊ beſtie agri ⁊ volucres q̄z celi dedit i mānu tua
⁊ ſub ditione tua vniūſa ꝯſtituit. Tu es ḡ caput aureū.Et poſt te ꝯſurget regnū aliud minꝰ te argēteū:
⁊ regnum tertiū aliud ereū qd̄ iperabit vniuerſe terre:⁊ regnū quartū erit velut ferreū.

Deus mutat tempora et statu[s]

Quõ ferrum cõminuit ⁊ domat oĩa: ſic
cõminuet ⁊ cõteret oĩa hec. Porro qȝ
vidiſti pedũ ⁊ digitoꝝ ptẽ teſtea figuli
⁊ ptẽ ferreã: regnũ diuiſũ erit qð tñ de
plãtario ferri orieꝶ. Scðm ꝙ vidiſti
ferrũ mixtũ teſte ex luto ⁊ digitos pe-
dũ ex pte ferreos: et ex pte fictiles: ex
parte regnũ erit ſolidũ: ⁊ ex pte cõtri-
tũ. Qȝ aũt vidiſti ferrũ mixtum teſte ex
luto: cõmiſcebũꝶ q̇dẽ humano ſemini
ſȝ nõ adherebũt ſibi: ſicuti ferrũ miſce-
ri nõ põt teſte. In diebꝰ aũt regnoꝝ il
b loꝝ ſuſcitabit deꝰ celi regnũ qð ineter
nũ nõ diſſipabiꝶ: ⁊ regnũ eiꝰ alteri po
pulo nõ tradeꝶ. Cõminuet aũt ⁊ cõſu-
met vniuerſa regna hec: ⁊ ipm ſtabit ĩ
eternũ. Scðm ꝙ vidiſti ꝙ de mõte ab
ſciſſus ẽ lapis ſine manibꝰ ⁊ cõminuit
teſtã ⁊ ferrũ ⁊ es ⁊ argẽtũ ⁊ aurũ: deus
magnꝰ oñdit regi q̃ vẽtura ſũt poſtea:
⁊ verũ ẽ ſomniũ ⁊ fidelis interpretatio
eiꝰ. Tũc rex nabuchodonoſor cecidit ĩ
faciẽ ſuã ⁊ danielẽ adorauit: ⁊ hoſtias
⁊ incẽſum precepit vt ſacrificarẽt ei. Lo
quẽs ḡ rex ait danieli. Uere deꝰ veſter
deꝰ deoꝝ ẽ ⁊ dñs regũ: reuelãs myſte-
ria: qm̃ tu potuiſti aꝑire hoc ſacramẽ
tũ. Tũc rex danielẽ ĩ ſublime extulit: et
.e mũera multa ⁊ magna dedit ei. Et cõ
ſtituit eũ principẽ ſuꝑ oẽs ꝓuincias ba
bylõis ⁊ prefectũ ⁊ magiſtrũ ſuꝑ cũctos
ſapientes babylõis. Daniel aũt poſtu-
lauit a rege: ⁊ ꝯſtituit ſuꝑ oꝑa ꝓuīcie
babylonis ſidrac miſac ⁊ abdenago.
Ipſe aũt daniel erat in foribꝰ regis.

a NAbuchodonoſor rex fecit III
ſtatuã aureã altitudine cubito
rũ ſexaginta: latitudine cubito
rũ ſex ⁊ ſtatuit eã ĩ cãpo duran ꝓuincie
babylõis. Itaq; nabuchodonoſor rex
miſit ad cõgregãdos ſatrapas magiſtratꝰ
⁊ iudices duces ⁊ tyrannos ⁊ prefectos
oẽſq; principes regionũ vt cõuenirẽt
ad dedicationẽ ſtatue quã erexerat na
buchodonoſor rex. Tũc ꝯgregati ſunt
ſatrape magiſtratꝰ ⁊ iudices: duces ⁊ tyrã
ni ⁊ optimates q̇ erãt ĩ poteſtatibꝰ cõ-
ſtituti: ⁊ vniũſi principes regionũ vt cõ
uenirẽt ad dedicationẽ ſtatue quã ere
xerat nabuchodonoſor rex. Stabãt ãt
in ꝯſpectu ſtatue quã poſuerat nabu-
chodonoſor rex: ⁊ preco clamabat valen
ter. Uobis diciꝶ ppl̃is tribubꝰ ⁊ liguis
ĩ hora q̃ audieritꝭ ſonitũ tube ⁊ fiſtule
⁊ cithare ⁊ ſambuce ⁊ pſalterij ⁊ ſym-
phonie ⁊ vniũſi generꝭ muſicoꝝ: cadẽ
tes adorate ſtatuã aureã quã ꝯſtituit
nabuchodonoſor rex. Si q̇s aũt nõ ꝓ-
ſtratꝰ adorauerit: eadẽ hora mitteꝶ in
fornacẽ ignis ardentis. Poſt hec igiꝶ
ſtatim vt audierũt oẽs ppl̃i ſonitũ tu-
be fiſtule ⁊ cithare ſambuce ⁊ pſalterij
ſymphonie ⁊ oĩs generis muſicoꝝ: ca-
dẽtes oẽs ppl̃i tribꝰ ⁊ lingue adoraue-
rũt ſtatuã aureã quã ꝯſtituerat nabu-
chodonoſor rex. Statiq; ĩ ipſo tꝑe ac-
cedẽtes viri chaldei accuſauerũt iude
os: dixeruntq; nabuchodonoſor regi. B
Rex ĩ eternũ viue. Tu rex poſuiſti de- ẽ.2.a. ẽ.3.b
cretũ vt oĩs hõ q̇ audierit ſonitũ tube j.6.b
fiſtule ⁊ cithare ſambuce ⁊ pſalterij et
ſymphonie ⁊ vniuerſi generis muſico
rũ: ꝓſternat ſe ⁊ adoret ſtatuã aureã: ſi
q̇s aũt nõ ꝓcidẽs adorauerit mittaꝶ ĩ
fornacẽ ignis ardentꝭ. Sũt ḡ viri iu-
dei q̇s ꝯſtituiſti ſuꝑ oꝑa regiõis baby-
lonie ſidrac, miſac, ⁊ abdenago: viri iſti
cõtẽpſerũt rex decretũ tuũ. Deos tuos
nõ colũt: ⁊ ſtatuã aureã quã erexiſti nõ
adorãt. Tũc nabuchodonoſor ĩ furore
⁊ ira precepit vt adducereꝶ ſidrac miſac
⁊ abdenago. Qui cõfeſtim adducti ſũt
ĩ ꝯſpectu regꝭ: pronũciãſq; nabuchodo-
noſor rex ait eis. Uere ne ſidrac miſac
⁊ abdenago deos meos nõ colitꝭ: ⁊ ſta
tuã aureã quã ꝯſtitui ñ adoratꝭ? Nũc
ḡ ſi eſtis parati: q̃cũq; hora audieritꝭ
ſonitũ tube, fiſtule, cithare, ſambuce, et
pſalterij, ⁊ ſymphonie, oĩſq; generꝭ mu
ſicoꝝ, ꝓſternite vos ⁊ adorate ſtatuã
quã feci: qð ſi nõ adorauerītis: eadem
hora mittemini ĩ fornacẽ ignis ardẽtꝭ
Et q̇s ẽ deꝰ q̇ eripiet vos ð manu mea?
Rñdẽtes ſidrac miſac ⁊ abdenago: dix
erũt regi nabuchodonoſor. Nõ opor-
tet nos ð hac re rñdere tibi. Ecce eñ deꝰ
noſter quẽ colimꝰ põt eriꝑe nos de ca
mino ignis ardẽtꝭ: ⁊ ð manibꝰ tuis o
rex liberare. Qð ſi noluerit: notũ ſit ti
bi rex qȝ deos tuos nõ colimꝰ: ⁊ ſtatu-
am aureã quã erexiſti non adoramus.
Tũc nabuchodonoſor repletꝰ ẽ furore C
⁊ aſpectꝰ faciei illiꝰ imutatꝰ eſt ſuꝑ ſi-
drac miſac ⁊ abdenago: ⁊ precepit vt ſuc
cendereꝶ fornax ſeptuplũ q̃ ſuccendi
cõſueuerat: ⁊ viris fortiſſimis de exer-
citu ſuo iuſſit vt ligatꝭ pedibꝰ ſidrac
miſac ⁊ abdenago mitterẽt eos in for-

nacē ignis ardētis. Et cōfeſtim viri illi
vincti cū brachis ſuis ꝛ thiaris ꝛ calci
amēt[is] ꝛ veſtibꝰ miſſi ſūt i mediū fornacis ignis ardēt[is]. Nā iuſſio reg[is] vrgebat. Fornax āt ſuccēſa erat nimiſ. Porro viros illos q̄ miſerāt ſidrac miſac ꝛ abdenago iterfecit flāma ignis. Viri
aūt hi tres id ē ſidrac miſac ꝛ abdenago ceciderūt i medio camino ignis ardētis colligati. Que ſequūt: i hebreis volumibꝰ nō repperi. Et ābulabāt in medio flāme laudātes deū ꝛ bñdicentes dño. Stās aūt azarias orauit ſic. Aperieſq; os ſuū in medio ignis ait. Bñdictꝰ es dñe deꝰ patrū nřoꝝ: ꝛ laudabile ꝛ gl'ioſū nomen tuū i ſecula: qꝛ iuſtꝰ es i oībus q̄ feciſti nob: ꝛ vniūſa opa tua vera: ꝛ vie tue recte: ꝛ oīa iudicia tua vera. Judicia ei vera feciſti iuxta oīa q̄ induxiſti ſup nos ꝛ ſup ciuitatē ſāctā patrū nřoꝝ hierl'm: qꝛ i veritate ꝛ i iudicio induxiſti oīa hec ꝑpt
3.Reg.8.e pctā nřa. Peccauimꝰ ei ꝛ iniq̄ egimꝰ recedētes a te deliq̄mꝰ i oībꝰ: ꝛ p̄cepta tua nō audiuimꝰ: nec obſuauimꝰ nec fecimꝰ ſicut p̄cepas nob vt bene nob
D effet. Oīa ḡ q̄ induxiſti ſup nos, ꝛ vniuerſa q̄ feciſti nob i vero iudicio feciſti, ꝛ tradidiſti nos i manibꝰ inimicoꝝ iniquoꝝ ꝛ peſſimoꝝ p̄uaricatorūq;, ꝛ regi iniuſto et peſſimo vltra oēm terrā. Et nūc nō poſſumꝰ aperire os. Cōfuſio et opprobriū facti ſumꝰ ſuis tuis: ꝛ his q̄ colebāt te. Ne q̄ſumꝰ tradas nos in ꝑpetuū ꝓpter nomē tuū: ꝛ ne diſſipes teſtamētū tuū neq; auferas miſericordiā tuā a nobis ꝓpt abraā dilectū tuū, ꝛ yſaac ſuū tuū, ꝛ iſrl' ſāctū tuū: q̄bꝰ locutus es pollicēs q; multiplicares ſemen eoꝝ ſicut ſtellas celi ꝛ ſicut arenā q̄ ē i littore maris, qꝛ dñe iminuti ſumꝰ plus q̄ oēs gētes: ſumuſq; humiles vniuerſa terra hodie ꝓpt pctā nřa. Et nō ē in tpe h̄ p̄nceps ꝛ dux ꝛ ꝓpheta neq; holocauſtū neq; ſacrificiū neq; oblatio neq; incēſum neq; locꝰ primitiarū corā te, vt poſſimꝰ iuenire miſericordiā tuā: ſed i aīo cōtrito ꝛ ſpiritu humilitatis ſuſcipiamur. Sicut in holocauſto arietū ꝛ tauroꝝ ꝛ ſicut in milibꝰ agnoꝝ pinguiū: ſic fiat ſacrificiū noſtrū in ꝯſpectu tuo hodie vt placeat tibi: qm̄ nō eſt cōfuſio cōfidētibꝰ i te. Et nūc ſequimur te i toto corde ꝛ timemꝰ te: ꝛ querimꝰ faciē tuā. Ne ꝯfūdas nos: ſꝫ fac nobiſcū iuxta māſuetudinē tuā: ꝛ ſm multitudinē miſcōie tue: et erue nos i mirabilibꝰ tuis: ꝛ da gl'iam noī tuo dñe: ꝛ cōfundant oēs q̄ oſtendūt ſuis tuis mala. Cōfundāt i oī potentia, ꝛ robur eoꝝ cōterat: et ſciāt qꝛ tu es dñs deꝰ ſolus et glorioſus ſup orbē terrarū. Et nō ceſſabāt q̄ miſerāt eos miniſtri reg[is] ſuccēdere fornacē napta ꝛ ſtuppa ꝛ pice et malleolis: et effundebat flāma ſup fornacē cubitis q̄draginta nouē: ꝛ erupit ꝛ incendit q̄s repperit iuxta fornacē de chaldeis. Angelus aūt dñi deſcēdit cū azaria ꝛ ſociꝭ eiꝰ in fornacē et excuſſit flāmā ignis d̄ fornace: ꝛ fecit mediū fornacis q̄ſi ventū roris flātē: ꝛ nō tetigit eos oīno ignis neq; ꝯtriſtauit nec q̄cq; moleſtie i tulit. Tūc hi tres q̄ſi ex vno ore laudabāt et glorificabāt ꝛ bñdicebāt deū in fornace dicentes: Bñdictꝰ es dñe deꝰ patrū nřoꝝ: et laudabilis et glorioſus et ſuperaltatꝰ i ſc'la. Et bñdictū nomē gl'ie tue ſāctū: et laudabile et ſup exaltatū i oībꝰ ſeculis. Bñdictꝰ es i tēplo ſancto gl'ie tue: et ſuplaudabilis ꝛ ſup gl'ioſus i ſc'la. Bñdictꝰ es i throno regni tui: ꝛ ſuplaudabilis ꝛ ſuperaltatꝰ i ſc'la. Bñdictꝰ es q̄ intueris abyſſos ꝛ ſedes ſup cherubin: ꝛ laudabilis: ꝛ ſuperaltatꝰ i ſecula. Bñdictꝰ es in firmamēto celi: ꝛ laudabilis ꝛ gl'ioſus i ſecula. Bñdicite oīa opa dñi dño: laudate ꝛ ſuperaltate eū in ſc'la. Bñdicite angeli dñi dño. lau. ꝛc. Bñdicite celi dño: lau. Bñdicite aque omēs q̄ ſup celos ſūt dño: lau. Bñdicite oēs virtutes dñi dño: lau. Bñdicite ſol ꝛ luna dño: lau. Bñdicite ſtelle celi dño: lau. Bñdicite oīſ imber ꝛ ros dño: lau. Bñdicite oīs ſpūs dei dño: lau. Bñdicite ignis ꝛ eſtꝰ dño: lau. Benedicite frigus ꝛ eſtas dño: lau. Bñdicite rores ꝛ pruina dño lau. Benedicite gelu ꝛ frigus domio: lau. Benedicite glacies ꝛ niues dño lau. Bñdicite noctes ꝛ dies dño: lau. Benedicite lux ꝛ tenebre dño: lau. Benedicite fulgura et nubes dño: lau. Benedicat terra dñm: laudet ꝛ ſuperaltet eū in ſecula. Bñdicite montes ꝛ colles dño: lau. Bñdicite vniuerſa germinātia in terra dño: lau. Bñdicite fontes dño: lau. Benedicite maria ꝛ flumina

dño:lau. Bñdicite cete ꝛ oĩa q̃ mouẽt
in aquis dño:lau. Bñdicite oẽs volu-
cres celi dño:lau. Bñdicite oẽs beſtie
ꝛ pecora dño:lau. Bñdicite filij hoim
dño:lau. Bñdicat iſrł dñm:laudet ꝛ ſu
ꝑexaltet eũ i ſecula. Bñdicite ſacerdo-
tes dñi dño:lau. Bñdicite ſui dñi dño
lau. Bñdicite ſpũs ꝛ aĩe iuſtoꝝ dño:
lau. Benedicite ſcĩ ꝛ humiles corde
dño:lau. Bñdicite anania azaria mi-
ſahel dño:laudate ꝛ ſuperexaltate eũ in
ſcła:qꝛ eruit nos de inferno ꝛ ſaluos fe
cit de manu mortis:ꝛ liberauit nos de
medio ardẽtis flãme:ꝛ de medio ignis
eruit nos. Cõfitemini dño qm̃ bonus:
qm̃ in ſeculũ miſericordia eiꝰ. Bñdici
te oẽs religioſi dño deo deoꝝ:laudate
ꝛ ꝯfitemini ei:qꝛ in oĩa ſecula miſeri-
cordia eiꝰ. Hucuſq̧ i hebreo non ha-
bet ꝛ que poſuimꝰ de theodotiõis edi
tione trãſlata ſunt. Tũc nabuchodo-
noſor rex obſtupuit ꝛ ſurrexit ꝓpere ꝛ
ait optimatibꝰ ſuis. Nõne tres viros
miſimꝰ i medio ignis cõpeditos? Qui
rñdentes regi dixerũt. Uere rex. Rñdit
rex ꝛ ait. Ecce ego video viros quattu
or ſolutos ꝛ ambulãtes i medio ignis
ꝛ nihil corruptionis i eis eſt:ꝛ ſpẽs q̃r-
ti ſimilis filio dei. Tũc acceſſit rex na-
buchodonoſor ad oſtiũ fornacis ignis
ardentis et ait: Sidrac miſac ꝛ abde-
nago ſerui dei excelſi egredimini ꝛ ve
nite. Statimq̧ egreſſi ſũt ſidrac miſac
ꝛ abdenago de medio ignis. Et cõgre
gati ſatrape magiſtratus ꝛ iudices et
potentes regis cõtẽplabant viros il-
los:quoniã nihil poteſtatis habuiſſet
ignis in corporibꝰ eoꝝ: ꝛ capillus ca-
pitis eoꝝ nõ eſſet aduſtus:ꝛ ſaraballa
eoꝝ nõ fuiſſent imutata:ꝛ odor ignis
nõ trãſiſſet ꝑ eos. Et erũpẽs nabucho
donoſor ait. Benedictus deus eoꝝ ſi-
drac videlicet miſac ꝛ abdenago: qui
miſit angelũ ſuũ ꝛ eruit ſuos ſuos q̃
crediderũt in eũ:ꝛ verbũ regis immu-
tauerũt ꝛ tradiderũt corpa ſua ne ſer-
uirent ꝛ ne adorarẽt oẽm deũ excepto
deo ſuo. A me ergo poſitũ ẽ hoc decre
tũ:vt oĩs ꝓplus tribꝰ ꝛ lingua quecũq̧
locuta fuerit blaſphemiã ꝯtra deum ſi
drac miſac ꝛ abdenago diſpereat:ꝛ do
mus eiꝰ vaſtet. Neq̧ ei eſt alius deus
q̃ poſſit ita ita ſaluare. Tũc rex ꝓmo-
uit ſidrac miſac ꝛ abdenago in ꝓuin-
cia babylõis. Nabuchodonoſor rex oĩ
bus populis gẽtibꝰ ꝛ linguis q̃ habi-
tãt i vniũſa terra:pax vobis multipli-
cet. Signa et mirabilia fecit apud me
deꝰ excelſus. Placuit ꝗ mihi ꝑdicare
eiꝰ ſigna qꝛ magna ſunt: ꝛ mirabilia
eiꝰ:qꝛ fortia:ꝛ regnũ eiꝰ:qꝛ regnũ ſẽm I.7.D
piternũ:ꝛ poteſtas eiꝰ in generatione ꝛ generationẽ. IIII A
Ego nabuchodonoſor quietꝰ erã i domo
mea ꝛ florens in palatio meo.
Somniũ vidi qđ perterruit me ꝛ cogita
tiones mee in ſtratu meo ꝛ viſiões ca
pitis mei ꝯturbauerũt me. Et ꝑ me ꝓ
poſitũ ẽ decretũ:vt introducerẽt i cõ-
ſpectu meo cũcti ſapientes babylonis
ꝛ vt ſolutionẽ ſomnij indicarẽt mihi.
Tũc ingrediebãt arioli magi chaldei
ꝛ aruſpices:ꝛ ſomniũ narraui i ꝯſpe-
ctu eoꝝ ꝛ ſolutionẽ eiꝰ nõ idicauerũt
mihi:donec collega igreſſus ẽ i ꝯſpectu
meo daniel:cui nomen balthaſar ſm
nomẽ dei mei q̃ hꝫ ſpm̃ deoꝝ ſctõꝝ in
ſemetipo:ꝛ ſõniũ corã ipo locutꝰ ſum.
Balthaſar princeps arioloꝝ: qm̃ ego
ſcio ꝙ ſpm̃ deoꝝ ſctõꝝ habeas i te: et
oẽ ſacramẽtũ nõ ẽ ipoſſibile tibi:viſi-
ones ſõnioꝝ meoꝝ q̃s vidi: ꝛ ſolutio-
nẽ eaꝝ narra. Uiſio capitꝭ mei i cubili B
meo. Uidebã:ꝛ ecce arbor i medio ẽre
ꝛ altitudo eiꝰ nimia. Magna arbor et
fortꝭ:ꝛ ꝓceritas eiꝰ cõtigẽs celũ. Aſpe
ctꝰ illiꝰ erat vſq̧ ad ẽmios vniũſe ẽre.
Folia eiꝰ pulcherrima:ꝛ fructꝰ eiꝰ ni-
miꝰ ꝛ eſca vniũſoꝝ i ea. Subt eã hita-
bãt alalia ꝛ beſtie:ꝛ i ramis eiꝰ ꝯuer
ſabant volucres celi: ꝛ ex ea veſcebat
oĩs caro. Uidebã i viſiõe capitꝭ mei ſu
ꝑ ſtratũ meũ:ꝛ ecce vigil ꝛ ſctũs de celo
deſcẽdit:clamauit fortit:ꝛ ſic ait. Suc
cidite arborẽ ꝛ ꝑcidite ramos eiꝰ:excu
tite folia eiꝰ:ꝛ diſꝑgite fructꝰ eiꝰ:fugi-
ant beſtie q̃ ſubt eã ſũt ꝛ volucres de ra
mis eiꝰ. Uerũtñ germẽ radicũ eiꝰ i ter C
ra ſinite:ꝛ alliget vinculo ferreo ꝛ ereo
in herbis q̃ foris ſũt:ꝛ rore celi tingat
ꝛ cũ feris pars eiꝰ i herba terre. Cor eiꝰ
ab humano cõmutet:ꝛ cor fere det ei
ꝛ ſeptẽ tempora mutent ſuꝑ eum. In
ſententia vigilũ decretum eſt:ꝛ ſermo
ſanctorũ ꝛ petitio donec cognoſcãt vi-
uẽtes qm̃ dñat excelſus i regno hoim
ꝛ cuicũq̧ voluerit dabit illud:ꝛ humi
limũ hoiem cõſtituet ſuꝑ eũ. Hoc ſom

niſi vidi ego nabuchodonoſor rex. Tu
ḡ balthaſar interp̄tationē narra feſti
n⁹: q: oēs ſapiētes regni mei nō queūt
ſolutionē edicere mihi. Tu aūt potes
q: ſpūs deoꝝ ſctoꝝ in te ē. Tūc dani/
el cui⁹ nomē balthaſar cepit intra ſe-
metipſm tacit⁹ cogitare q̄ſi vna hora ꝛ
D cogitationes ei⁹ cōturbabāt eū. Reſpō
dēs aūt rex ait. Balthaſar ſomniū ꝛ in
terp̄tatio eius nō cōturbent te. Rūdit
balthaſar ꝛ dixit. Dñe mi ſomniū his
q̄ te oderūt: ꝛ iterp̄tatio ei⁹ hoſtib⁹ tu/
is ſit. Arborē quā vidiſti ſublimē at-
q; robuſtā cui⁹ altitudo ꝑtingit ad ce
lū: ꝛ aſpect⁹ illi⁹ i oēm t̄rā: ꝛ rami ei⁹
pulcherrimi et fruct⁹ ei⁹ nimi⁹: et eſca
oim in ea: ſubter eā habitantes beſtie
agri: ꝛ in ramis ei⁹ cōmorātes aues ce
li: ꝛ tu es rex q̄ magnificat⁹ es: ꝛ inua-
luiſti: ꝛ magnitudo tua creuit ꝛ ꝑue-
nit vſq; ad celū: et ptās tua i t̄minos
vniuerſe t̄re. Qꝫ aūt vidit rex vigilē ꝛ
ſctū deſcēdere de celo ꝛ dicere: ſuccidi
E te arborē ꝛ diſſipate illā: attū germen
radicū ei⁹ i t̄ra dimittite et vinciat̄ fer
ro et ere in herbis foris: et rore celi cō-
ſpergat̄: et cū feris ſit pabulū ei⁹: do-
nec ſeptē tp̄a mutent̄ ſuꝑ eū: hec ē in-
terp̄tatio ſnīe altiſſimi q̄ ꝑuenit ſuper
dñm meū regē. Eīciēt te ab hoib⁹: et
Job.40.b cū beſtijs feriſq; erit habitatio tua: ꝛ
i.5.f fenū vt bos comedes: et rore celi infū-
deris. Septē q̄3 tp̄a mutabūt̄ ſuꝑ te:
donec ſcias q̄ domiet̄ excelſus ſuꝑ re-
gnū hoim: ꝛ cuicūq; voluerit det illud
Qꝫ aūt p̄cepit vt relinqueret̄ germen
radicū ei⁹: id ē arboris: regnū tuū tibi
manebit poſtq̄ cognouer ptātē eſſe
Eccl.3.b celeſtē. Qobrē rex cōſiliū meū placeat
tibi: ꝛ pctā tua elemoſynis redime: et
iniq̄tates tuas miſericordijs pauperū,
forſitā ignoſcet de⁹ delictis tuis. Oia
hec venerūt ſuꝑ nabuchodonoſor re-
F gē. Poſt finē menſiū duodecim i aula
babylonis deambulabat. Rūditq; rex
et ait: Nōne hec ē babylō ciuitas ma-
gna quā ego edificaui i domū regni i
robore fortitudinis mee: et i glīa deco
ris mei? Cūq; ſmo adhuc eēt i ore re-
gis: vox de celo ruit. Tibi dicit̄ nabu-
chodonoſor rex. Regnū tuū trāſibit a
te ꝛ ab hoib⁹ eīcient te ꝛ cū beſtijs et
feris erit habitatio tua. Fenū q̄ſi bos
comedes ꝛ ſeptē tp̄a mutabūt̄ ſuꝑ te
donec ſcies q̄ dñet̄ excelſus i regno ho
minū, ꝛ cuicūq; voluerit det illud. Ea
dē hora ſmo cōplet⁹ ē ſuꝑ nabuchodo
noſor: ꝛ ex hoib⁹ abiect⁹ eſt: et fenū vt
bos comedit: ꝛ rore celi corp⁹ ei⁹ infe-
ctū ē: donec capilli ei⁹ i ſilitudinē aq̄-
larū creſcerēt: ꝛ vngues ei⁹ q̄ſi vngues
auiū. Igit̄ poſt finem dierū ego nabu- G
chodonoſor oculos meos ad celū leua
ui: ꝛ ſenſus me⁹ reddit⁹ ē mihi ꝛ altiſ
ſimo bñdixi: ꝛ viuētē i ſempiternū lau
daui ꝛ glificaui: q: ptās ei⁹ ptās ſem- i.7.
piterna: ꝛ regnū ei⁹ i generatiōe i ꝛ ge
neratione: ꝛ oēs habitatores t̄re apō
eū in nihilū reputati ſūt. Iuxta volun
tatē ei ſuā facit tā in ꝟtutib⁹ celi q̄ i
habitatorib⁹ terre: ꝛ nō ē q̄ reſiſtat ma
nui eius: ꝛ dicat ei q̄re feciſti? In ipſo
tp̄e ſenſus me⁹ reuerſus ē ad me: ꝛ ad
honorē regni mei decorēq; ꝑueni: ꝛ fi
gura mea reuerſa ē ad me ꝛ optimates
mei ꝛ magiſtrat⁹ mei requeſierūt me:
ꝛ in regno meo reſtitut⁹ ſū: ꝛ magnifi-
cētia amplior addita ē mihi. Nūc igi-
tur ego nabuchodonoſor: laudo ꝛ ma-
gnifico ꝛ glifico regē celi: q: oia opera
ei⁹ vera: ꝛ oēs vie ei⁹ iudicia: ꝛ gradiē
tes i ſuꝑbia pōt humiliare. V

b Althaſar rex fecit grāde cōuiui- A
um optimatibus ſuis mille: et
vnuſq̄ſq; ſm ſuā bibebat etatē. Prece
pit ḡ iā temulēt⁹ vt afferent̄ vaſa au-
rea ꝛ argētea: q̄ aſportauerat nabucho
donoſor pr̄ ei⁹ de tēplo qd̄ fuit i hieru
ſalē: vt biberent i eis rex ꝛ optimates
ei⁹: vxoreſq; ei⁹ ꝛ cōcubine. Tūc allata
ſūt vaſa aurea q̄ aſportauerat d̄ tēplo
qd̄ fuerat i hierl̄m: ꝛ biberūt i eis rex ꝛ
optimates ei⁹ vxores ꝛ cōcubine illi⁹.
Bibebant vinū: ꝛ laudabāt deos ſuos
aureos ꝛ argēteos ꝛ ereos ferreos li-
gneoſq; ꝛ lapideos. In eadē hora ap-
paruerūt digiti q̄ſi man⁹ hois ſcriben
tis ꝯ cādelabrū i ſuꝑficie parietis au-
le regie. Et rex aſpiciebat articlos ma
n⁹ ſcribentis. Tūc facies regis cōmu- B
tata ē: ꝛ cogitatiōes ei⁹ cōturbabāt eū
ꝛ cōpages renū ei⁹ ſoluebāt̄: ꝛ genua
ad ſe inuicē collidebāt̄. Exclamauit
itaq; rex fortiter: vt introducerēt ma-
gos, chaldeos, ꝛ aruſpices. Et ploq̄ns
rex ait ſapientib⁹ babylonis. Quicun
q; legerit ſcripturā hāc ꝛ interp̄tationē
ei⁹ manifeſtā mihi fecerit: purpura ve

ditur: τ torquem aureã habebit ĩ collo
et terti⁹ ĩ regno meo erit. Tũc ingreſſi
oẽs ſapiẽtes reg⁊ nõ potuerũt nec ſcri
pturã legere nec interꝑtatiões ei⁹ indi
care regi. Uñ rex balthaſar ſatis ꝯtur
C bat⁹ ẽ: τ vult⁹ illi⁹ ĩmutat⁹ ẽ. Sʒ τ op
10 timates ei⁹ turbabãť. Regina ãt ꝓ re
q̃ acciderat regi τ optimatib⁹ eius: do
mũ ꝯuiuiĳ ingreſſa ẽ: τ ꝓloquens ait:
.3 Rex ĩ eternũ viue. Nõ te ꝯturbẽt cogi
b tatiões tue neqꝫ facies tua imutetur.
11 Eſt vir ĩ regno tuo q̃ ſpiritũ deoꝝ ſan
ctoꝝ habet ĩ ſe: τ ĩ dieb⁹ patr⁊ tui ſcien
tia τ ſapia inuẽte ſunt in eo. Nã τ rex
nabuchodonoſoꝛ pr̃ tu⁹ ꝓncipẽ mago
rũ incãtatoꝝ chaldeoꝝ τ aruſpicũ cõ
12 ſtituit euʒ. Pr̃ inquã tu⁹ o rex: q2 ſpũs
amplioꝛ τ prudẽtia ĩtelligẽtiaqꝫ τ in
terꝑtatio ſõnioꝝ τ oſtẽſio ſecretoꝝ ac
ſolutio ligatoꝝ ĩuẽte ſũt ĩ eo: h̓ ẽ ĩ da
niele: cui rex poſuit nomen balthaſar.
D Nũc itaqꝫ daniel voceť: τ ĩterꝑtatiões
13 narrabit. Igiť ĩtroduct⁹ ẽ daniel corã
rege. Ad quẽ ꝑfat⁹ rex ait: Tu es dani
el de filĳs captiuitat⁊ iude: quẽ addu
xerat pr̃ me⁹ rex de iudea? Audiui de
te qm̃ ſpiritũ deoꝝ habeas: τ ſciẽtia ĩ
telligẽtiaqꝫ ac ſapia ampliores inuen
te ſũt ĩ te. Et nũc ĩtrogreſſi ſunt ĩ ꝯſpe
ctu meo ſapiẽtes magi vt ſcpturã hãc
legerẽt: τ ĩterꝑtatiões ei⁹ indicarẽt mi
hi: τ nequiuerũt ſenſũ hui⁹ ſmõis edi
cere. Poꝛro ego audiui de te ꝙ poſſis
obſcura ĩterꝑtari: et ligata diſſoluere.
Si ḡ vales ſcripturã legere τ ĩterꝑtati
onẽ ei⁹ indicare mihi: purpura veſtie
ris: τ torquẽ aureã circa collũ tuũ ha
bebis: τ tertius in regno meo ꝓnceps
E eris. Ad q̃ rñdẽs daniel ait corã rege.
Munera tua ſint tibi τ dona dom⁹ tue
alteri da: ſcripturã aũt legã tibi rex: et
interꝑtatiões ei⁹ oſtẽdã tibi. O rex: de
us altiſſim⁹ regnũ τ magnificẽtiã glo
riam τ honoꝛẽ dedit nabuchodonoſoꝛ
pr̃i tuo: et ꝓpter magnificẽtiã quã de
derat ei: vniuſi ꝑp̃li trib⁹ et lingue tre
mebãt et metuebãt euʒ. Quos volebat
interficiebat: q̃s volebat ꝑcutiebat: q̃s
volebat exaltabat: τ q̃s volebat humi
liabat. Qñ aũt eleuatũ ẽ coꝛ ei⁹ τ ſpũs
illi⁹ obſirmat⁹ eſt ad ſupbiã: depoſitus
ẽ de ſolio regni ſui: et gl̃ia ei⁹ ablata ẽ
F et a filĳs hoim eiect⁹ ẽ. Sʒ τ coꝛ ei⁹ cũ
beſtĳs poſitũ ẽ: et cũ onagris erat ha
bitatio ei⁹. Fenum q̃ʒ vt bos comede F.4.e
bat: τ roꝛe celi coꝛp⁹ eius infectũ ẽ: dõ
nec cognoſceret ꝙ ꝑtãtẽ haberet altiſſi
m⁹ ĩ regno hoĩ: τ quẽcũqꝫ voluerit ſu
ſcitabit ſup illũ. Tu q̃ʒ fili⁹ ei⁹ baltha
ſar nõ hũiliaſti coꝛ tuũ cũ ſcies hec oĩa
ſʒ adũſũ dñatoꝛem celi eleuat⁹ es. Et
vaſa dom⁹ ei⁹ allata ſũt corã te: τ tu et
optimates tui τ vxoꝛes tue τ ꝯcubine
tue vinũ bibiſt⁊ ĩ eis. Deos q̃ʒ argẽte
os τ aureos τ ereos ferreos ligneoſqꝫ
τ lapideos: q̃ nõ vidẽt neqꝫ audiũt ne
qꝫ ſentiũt. laudaſti: poꝛro deũ q̃ habet
flatũ tuũ ĩ manu ſua et oẽs vias tuas
nõ gloꝛificaſti. Idcirco ab eo miſſus ẽ G
articul⁹ man⁹ q̃ ſcpſit h̓ qd exaratũ eſt.
Hec ẽ autem ſcriptura que digeſta eſt.
Mane. thetel. phares. Et hec interꝑta
tio ſmõis. Mane: nũerauit de⁹ regnũ
tuũ τ cõpleuit illud. Thetel: appenſus
es ĩ ſtatera: τ iuent⁹ es min⁹ hñs. Pha
res: diuiſũ ẽ regnũ tuuʒ τ datũ eſt me
dis τ pſis. Tũc iubẽte rege indut⁹ eſt
daniel purpura: τ circũdata ẽ toꝛques
aurea collo ei⁹: τ ꝑdicatũ ẽ d̓ eo ꝙ ha
beret ꝑtãtem terti⁹ in regno. Eadẽ no Hiere.50.e
cte ĩterfect⁹ ẽ balthaſar rex chalde⁹: et
dari⁹ medus ſucceſſit ĩ regnuʒ: annos
natus ſexagintaduos. VI

Placuit dario: τ ꝯſtituit ſup re A
gnũ ſatrapas cẽtũ viginti vt eſ
ſent in toto regno ſuo: τ ſup eos ꝓnci
pes tres ex q̃b⁹ daniel vn⁹ erat vt ſatra
pe illĩ redderẽt rõnes et rex ñ ſuſtineret
moleſtiã. Igiť daniel ſupabat oẽs ꝓn
cipes et ſatrapas: q2 ſpũs dei amplioꝛ
erat ĩ illo. Poꝛro rex cogitabat ꝯſtitue
re eũ ſup oẽ regnũ. Uñ ꝓncipes τ ſatra
pe q̃rebãt occaſionẽ vt iuenirẽt danie
li ex latere reg⁊: nullãqꝫ cauſã τ ſuſpi
tionẽ reꝑire potuerũt eo ꝙ fidel̓ eẽt: et
oĩs culpa τ ſuſpitio nõ iueniret in eo.
Dixerũt ḡ viri illi. Nõ iueniem⁹ danieli B
huic aliquã occaſionẽ: niſi foꝛte ĩ lege
dei ſui. Tũc ꝓncipes τ ſatrape ſurripu
erũt regi: τ ſic locuti ſũt ei. Dari rex: in F.2.a.F.3.b
eternũ viue. Cõſiliũ inierunt oẽs princi F.5.c
pes regni tui: mgr̃at⁹ τ ſatrape, ſenato
res τ iudices: vt decretũ iꝑatoꝛiũ ex
eat τ edictũ: vt oĩs q̃ petierit aliquam
petitiõeʒ a q̃cũqꝫ deo τ hoĩe vſqꝫ ad tri
ginta dies niſi a te rex: mittať in lacũ
leonum. Nũc itaqꝫ rex cõfirma ſniaʒ: τ
ſcribe decretũ vt nõ imuteť qd ſtatutũ
T

est a medis ⁊ ꝑsis nec ꝑuaricari cuiq̃
C liceat. Porro rex dariꝰ ꝓposuit edictū
⁊ statuit. Qđ cū daniel cōperisset.i.cō-
stitutā legē igressus ē domū suā: ⁊ fene
stris aptis i cenaculo suo ꝯ hierlm tri
bus tꝑibꝰ in die flectebat genua sua ⁊
adorabat: ꝯfitebaᵣq̃ corā deo suo sic
⁊ añ facere ꝯsueuerat. Uiri ergo illi curio-
siꝰ inq̄rētes inuenerūt danielē orātē et
obsecrātē deū suū: ⁊ accedentes locuti
sūt regi suꝑ edicto. Rex nunq̄d nō ꝯsti
tuisti vt oīs hō q̄ rogaret quēq̃ đ diis
⁊ hoībꝰ vsq̃ ad dies triginta nisi te rex:
mitteretᵣ in lacū leonū? Ad q̄s rñdens
D rex ait: Uerꝰ ſmo iuxta decretū medorū
atq̃ ꝑsaꝝ: qđ ꝑuaricari nō licet. Tūc
rñdētes dixerūt corā rege. Daniel de fi-
liis captiuitatis iude ñ curauit đ lege
tua ⁊ đ edicto qđ ꝯstituisti: sed tribus
tꝑibꝰ ꝑ diem orat obsecratiōe sua. Qđ
ṽbū cū audisset rex: satis ꝯtristatꝰ ē: ⁊ ꝓ
daniele posuit cor vt liberaret eū: ⁊ vs-
q̃ ad occasū solis laborabat vt erueret
illū. Uiri āt illi itelligētes regē dixerūt
ei: Scito rex q2 lex medoꝝ atq̃ ꝑsaꝝ ē
E vt oē decretū qđ ꝯstituerit rex ñ liceat
J.14.e imutari‖ Tūc rex ꝓcepit ⁊ adduxerunt
danielē: ⁊ miserūt eū in lacū leonū. Di
xitq̃ rex danieli: Deꝰ tuꝰ quē colis sem
per: ipe liberabit te. Allatusq̃ ē lapis
vnꝰ ⁊ positꝰ ē suꝑ os laci quē obsigna-
uit rex ānulo suo ⁊ ānulo optimatū su
orū: ne q̄d fieret ꝯtra danielē. Et abiit
rex i domū suā: ⁊ dormiuit incenatꝰ: ci-
biq̃ nō sūt allati corā eo: insuꝑ ⁊ sōnꝰ
recessit ab eo. Tūc rex p̄mo diluculo cō
surgēs festinꝰ ad lacū leonū ꝑrexit: ap-
ꝓpinquāsq̃ lacui danielē voce lachry-
1.Mac.2.f mabili inclamauit: ⁊ affatus ē eū‖ Da
F niel ſue dei viuētis: deꝰ tuꝰ cui tu ſuis
semꝑ: putasne valuit te liberare a leo-
F.2.a.et.5.b nibꝰ? Et daniel regi rñdēs ait‖ Rex in
et.5.c eternū viue. Deꝰ meꝰ misit angelū suū: et
ꝯclusit ora leonū: ⁊ nō nocuerūt mihi:
q2 corā eo iusticia iuēta ē i me. Sz ⁊ co
rā te rex delictū nō feci. Tūc vehemen
ter rex gauisus ē suꝑ eo: ⁊ danielē ꝓce-
J.14.g pit educi đ lacu‖ Eductusq̃ ē daniel đ
lacu: ⁊ nulla lesio iuēta ē in eo: q2 cre-
didit deo suo. Jubēte aūt rege adducti
sūt viri illi q̄ accusauerūt danielē: ⁊ in
lacū leonū missi sūt ipi ⁊ filii et vxores
eoꝝ: ⁊ nō ꝑuenerūt vsq̃ ad pauimētū
laci donec arriperent eos leones: ⁊ oīa

ossa eoꝝ cōminuerūt. Tūc dariꝰ rex scri G
psit vniūsis ꝑplis tribubꝰ ⁊ linguis ha
bitātibꝰ i vniūsa t̄ra. Pax vob multi-
plicetᵣ. A me ꝯstituta est decretū vt in
vniūso impio ⁊ regno meo tremiscant
⁊ paueāt deū danielis. Jpe ē eīm deꝰ vi
uens ⁊ eternꝰ i secła: ⁊ regnū eiꝰ nō dis
sipabitᵣ: ⁊ ptās eiꝰ vsq̃ i eternū. Jpe li-
berator atq̃ saluator faciens signa et
mirabilia in celo ⁊ i t̄ra q̄ liberauit da
nielē de lacu leonū‖ Porro daniel ꝑse- F.1.
uerauit vsq̃ ad regnum darii regnūq̃

Anno p̄mo bal- | Ceyri perse. VII A
thasar regis babylonis daniel
somniū vidit. Uisio aūt capitis
eiꝰ in cubili suo. Et sōniū scribēs bre-
ui ſmone cōꝓhēdit: sūmatimq̃ ꝑstrin
gens ait: Uidebā in visiōe mea nocte:
⁊ ecce q̄ttuor venti celi pugnabāt i ma
ri magno: ⁊ q̄ttuor bestie grādes ascē-
debāt de mari diuerse inter se. Prima
q̄si leena: ⁊ alas habebat aq̄le. Aspicie
bam donec euulse sūt ale eius ⁊ subla
ta ē de terra: ⁊ suꝑ pedes q̄si hō stetit: B
⁊ cor eiꝰ datū est ei. Et ecce bestia alia
silis vrso: in ꝑte stetit: et tres ordines
erāt in ore eiꝰ ⁊ in dentibꝰ eiꝰ: ⁊ sic dice
bant ei. Surge comede carnes pluri-
mas. Post hec aspiciebā: ⁊ ecce alia q̄si
pardꝰ: ⁊ alas habebat q̄si auis q̄ttuor
suꝑ se. Et q̄ttuor capita erāt i bestia: ⁊
ptās data ē ei. Post hec aspiciebā i vi-
sione noctis: ⁊ ecce bestia q̄rta terribi-
lis atq̃ mirabilis ⁊ fortis nimis. Dētes
ferreos habebat magnos: comedēs at-
q̃ cōminuēs: ⁊ reliq̄ pedibꝰ suis ꝯcul-
cans. Dissimilis aūt erat ceteris bestiis
q̄s viderā añ eā: ⁊ habebat cornua de-
cem. Considerabā cornua: ⁊ ecce cornu C
aliud paruulū ortū est de medio eoꝝ: ⁊
tria de cornibꝰ p̄mis euulsa sūt a facie
eiꝰ. Et ecce oculi q̄si oculi hoīs erant i
cornu isto ⁊ os loquēs ingētia. Aspici-
ebā donec throni positi sūt: ⁊ antiquꝰ
dierū sedit. Uestimentū eiꝰ candidū q̄si
nix: et capilli capitis eius q̄si lana mū
da. Thronꝰ eius flāme ignis: rote eiꝰ
ignis accensus: fluuiꝰ igneꝰ rapidusq̃
egrediebatᵣ a facie eiꝰ‖ Milia miliū mi Apo
nistrabāt ei: ⁊ decies cētena milia assi
stebant ei. Judiciū sedit: ⁊ libri aperti
sūt. Aspiciebā ꝓpter vocē ſmonū grā
diū q̄s cornu illud loq̄batᵣ. Et vidi q̄m D
interfecta eēt bestia: ⁊ perisset corpꝰ eiꝰ

⁊ traditū eēt ad cōburēdū igni: aliaꝝ
q̃z beſtiaꝝ ablata eēt ptās: et tp̄a vite
conſtituta eſſent eis vſq; ad tp̄s ⁊ tp̄s.
b Aſpiciebā ḡ i viſiōe noct ⁊ ecce cum
nubib⁹ celi q̃ſi filius hoīs veniebat: ⁊
vſq; ad antiquū dieꝝ ꝑuenit ⁊ in ꝯſpe
ctu ei⁹ obtulerūt eū. Et dedit ei ptātē
⁊ honorē ⁊ regnū: ⁊ oēs ꝑp̄li tribus et
g lingue ipi ſuiēt. Ptās ei⁹ ptās eterna
14 c q̃ nō auferet: ⁊ regnū ei⁹ qd̄ nō corrum
pet. Horruit ſpūs me⁹. Ego daniel ter
rit⁹ ſū i his: ⁊ viſiones capit mei con
E turbauerūt me. Acceſſi ad vnū de aſſi
ſtētib⁹: ⁊ ṽitatē q̃rebā ab eo de oībus
his. Qui dixit mihi īterp̄tationē ſmo
nū: ⁊ docuit me. He q̃ttuor beſtie mag
ne: q̃ttuor ſūt regna q̄ ꝯſurgēt d̄ terra.
Suſcipiēt āt regnū ſācti dei altiſſimi:
et obtinebūt regnū vſq; in ſeculū ⁊ ſe
culū ſeculoꝝ. Poſt h̄ volui diligenter
diſcere de beſtia q̃rta: q̄ erat diſſimilis
valde ab oīb⁹ ⁊ terribilis nimis. Den
tes ⁊ vngues ei⁹ ferrei: comedebat ⁊ cō
minuebat ⁊ reliq̄ pedib⁹ ſuis ꝯculcabat
F Et de cornib⁹ decē q̄ habebat i capite:
⁊ d̄ alio qd̄ ortum fuerat: an̄ qd̄ cecide
rāt tria cornua: ⁊ de cornu illo qd̄ ha
bebat oclos: ⁊ os loquēs grādia: ⁊ ma
ius erat ceter. Aſpiciebam: ⁊ ecce cor
nu illd̄ faciebat bellū adūſus ſāctos ⁊
ꝑualebat eis donec venit antiqu⁹ die
rū ⁊ iudiciū dedit ſanct excelſi: ⁊ tp̄s
aduenit ⁊ regnū obtinuerūt ſācti. Et
ſic ait: Beſtia q̃rta: regnū q̃rtū erit in
terra qd̄ maius erit oībus regnis: ⁊ de
uorabit vniuerſā terram ⁊ ꝯculcabit ⁊
cōminuet eā. Porro cornua decē ipi⁹
regni decē reges erūt: ⁊ ali⁹ ꝯſurget p⁹
eos: ⁊ ipe potentior erit priorib⁹ ⁊ tres
G reges humiliabit. Et ſmōes ꝯ excelſū
loquet: ⁊ ſāctos altiſſimi ꝯteret. Et pu
tabit q; poſſit mutare tp̄a ⁊ leges: ⁊
tradet in manu ei⁹ vſq; ad tp̄s et tp̄a
et dimidiū tp̄is. Et iudiciū ſedebit vt
auferat potentia ⁊ ꝯterat ⁊ diſpereat
vſq; i finē: regnū aūt ⁊ ptās ⁊ magni
tudo regni q̄ ē ſubter oē celū det ꝑp̄lo
Luc.1.c ſāctoꝝ altiſſimi: cui⁹ regnū: regnū ſem
piternū ē: ⁊ oēs reges ſuient ei ⁊ obe
dient. Hucuſq; finis ṽbi. Ego dani
el multū cogitatiōib⁹ meis ꝯturbabar
⁊ facies mea mutata ē in me: ṽba aūt
in corde meo ꝯſeruaui. VIII
A Anno tertio regni balthaſar re
gis viſio apparuit mihi. Ego daniel p⁹
id qd̄ viderā in ꝑncipio vidi i viſione
mea cū eſſem i ſuſis caſtro qd̄ ē i helā
regiōe: vidi aūt in viſiōe eē me ſup por
tam vlai: ⁊ leuaui oclos meos et vidi.
Et ecce aries vn⁹ ſtabat an̄ paludē ha
bens cornua excelſa: ⁊ vnū excelſi⁹ alte
ro atq; ſuccreſcēs. Poſtea vidi arietē
cornib⁹ vētilātē ꝯ occidētē ⁊ ꝯ aquilo
nē ⁊ ꝯ meridiē: ⁊ oēs beſtie non pote
rant reſiſtere ei: neq; liberari de manu
eius: fecitq; ſm volūtatē ſuā ⁊ magni
ficat⁹ ē. Et ego intelligebā. Ecce autē B
hirc⁹ capraꝝ veniebat ab occidēte ſup
faciē toti⁹ terre: ⁊ nō tāgebat trā. Por
ro hirc⁹ habebat cornu inſigne inter
oclos ſuos: ⁊ venit vſq; ad arietē illū
cornutū quē viderā ſtātē an̄ portā:
⁊ cūcurrit ad eū i impetu fortitudinis
ſue. Cūq; appropinquaſſet ꝓpe arietem
efferat⁹ ē i eū: ⁊ ꝑcuſſit arietē et cōmi
nuit duo cornua ei⁹: ⁊ nō poterat ari
es reſiſtere ei. Cūq; eū miſiſſet i terram C
ꝯculcauit: ⁊ nemo quibat liberare ari
etē de manu ei⁹. Hirc⁹ aūt capraꝝ ma
gnus fact⁹ ē nimis. Cūq; creuiſſet fra
ctū ē cornu magnū: ⁊ orta ſunt q̃ttuor
cornua ſubter illud ꝑ q̃ttuor vētos ce
li. De vno aūt ex eis egreſſum ē cornu
vnū modicū: ⁊ factū ē grāde ꝯ meridi
em ⁊ ꝯ orientē ⁊ ꝯ fortitudinē. Et ma
gnificatū ē vſq; ad fortitudinē celi: et
deiecit d̄ fortitudine ⁊ de ſtellis ⁊ ꝯcul
cauit eas. Et vſq; ad ꝑncipē fortitudi
nis magnificatū ē: ⁊ ab eo tulit iuge
ſacrificiū: ⁊ deiecit locū ſāctificatiōis
ei⁹. Robur aūt datū ē ei ꝯ iuge ſacrifi D
ciū ꝓpt pctā: et ꝓſternet ṽitas i terra
⁊ ꝓſperabit ⁊ faciet. Et audiui vnū de
ſanct loquētē: ⁊ dixit vn⁹ ſanct⁹ alteri
neſcio cui loquēti. Uſq;q̄ viſio ⁊ iuge
ſacrificiū ⁊ pctm̄ deſolatiōis q̄ facta ē
et ſctūariū ⁊ fortitudo cōculcabit? Et
dixit ei: Uſq; ad veſperā ⁊ mane duo mi
lia trecēti: ⁊ mūdabit ſctūariū. Factū
ē āt cū viderē ego daniel viſionē: ⁊ q̃
rerē intelligētiā: ecce ſtetit in ꝯſpectu
meo q̃ſi ſpecies viri. Et audiui vocē vi E
ri vlai: ⁊ clamauit ⁊ ait: Gabriel fac in J.9.c.f
telligere iſtū viſionē. Et venit: ⁊ ſtetit
iux vbi ego ſtabā. Cūq; veniſſet: pauēs
corrui i faciē meā. Et ait ad me. Intel
lige fili hoīs: q̄m in tp̄e finis cōplebit
viſio. Cūq; loq̄retur ad me: collapſus

ſum pn⁹in t'rā. Et tetigit me ꝛ ſtatuit
me i gradu meo: dixit mihi. Ego oſten
dā tibi ꝙ futura ſūt i nouiſſimo male-
F dictiōis: qm̄ habet tps finē ſuū. Aries
quē vidiſti hr̄e cornua rex medoꝝ ē at
ꝗ pſaꝝ. Porro hirc⁹ capraꝝ rex greco-
rū ē: ꝛ cornu grāde qḋ erat int' oculos
ei⁹ ipe ē rex pm⁹. Qḋ āt fracto illo ſur-
rexerūt ꝗttuor ꝓ eo: ꝗttuor reges ḋ gē
te ei⁹ ꝯſurgēt: ſ3 nō i fortitudīe ei⁹. Et
p⁹ regnū eoꝝ cū creuerint iniqtates:
ꝯſurget rex impudēs facie ꝛ intelligēs
ꝓpoſitiōes: ꝛ roborabit' fortitudo ei⁹:
ſ3 nō i virib⁹ ſuis: ꝛ ſupra ꝙ̄ credi pōt
vniūſa vaſtabit: ꝛ pſperabit' ꝛ faciet.
G Et iterficiet robuſtos ꝛ ppl'm ſctōꝝ ſm
volūtatē ſuā: et dirigeť dol⁹ i māu ei⁹
ꝛ cor ſuū magnificabit: ꝛ in copia rerū
oīm occidet plrimos. Et ꝯ pncipē pnci
pū ꝯſurget ꝛ ſine manu ꝯteret'. Et vi-
ſio veſpere ꝛ mane ꝙ dicta ē vera ē. Tu
ḡ viſionē ſigna: qr p⁹ mltos dies erit.
Et ego daniel lāgui ꝛ egrotaui p dies.
Cūꝗ ſurrexiſſem faciebā opa reg' ꝛ ſtu
pebā ad viſionē: ꝛ n̄ erat ꝗ iterptaret'.

A IN āno pmo darij filij C IX
aſueri ḋ ſemie medoꝝ ꝗ impa-
uit ſup regnū chaldeoꝝ: anno
vno regni ei⁹: ego daniel itellexi in li-
bris: numeꝝ ānoꝝ ḋ ꝗ fact⁹ ē ſmo dn̄i
Hiere. 25.c ad hieremiā pphā3 vt cōpleret' deſola
et.29.c tionis hierl'm ſeptuagita āni. Et poſui
faciē meā ad dn̄3 deū meū rogare ꝛ de-
pcari i ieiunijs ſacco et cinere: ꝛ oraui
2. Eſdre .1.b dn̄m deū: ꝛ cōfeſſus ſū: ꝛ dixi Obſecro
dn̄e de⁹ magne ꝛ terribilis cuſtodiens
pactū ꝛ miſcdiā3 diligentib⁹ te ꝛ cuſto
Baruch .2.a dietib⁹ mādata tua peccauim⁹ iniqta
tē fecim⁹: impie egim⁹: ꝛ receſſim⁹ ꝛ de
clinauim⁹ a mandat' tuis ac iudicijs.
B Non obediuim⁹ ſuis tuis pphis: ꝗ lo
cuti ſūt in noīe tuo regib⁹ nr̄is pncipi
bus nr̄is prib⁹ nr̄is oīꝗ pplo t're. Tibi
dn̄e iuſticia: nob āt ꝯfuſio faciei ſic ē
hodie viro iuda ꝛ habitatorib⁹ hieru-
ſalē ꝛ oī iſrl': his ꝗ pꝓe ſūt ꝛ his ꝗ pcul
in vniūſis terris ad ꝗs eieciſti eos ꝓpt'
iniqtates eoꝝ i ꝗb⁹ peccauerūt i te dn̄e
Nob ꝯfuſio faciei: regib⁹ nr̄is: pncipi-
bus nr̄is: ꝛ prib⁹ nr̄is ꝗ peccauert'. Ti
bi aūt dn̄o deo nr̄o miſcdia ꝛ ꝓpitiatio
qr receſſim⁹ a te: ꝛ nō audiuim⁹ vocem
dn̄i dei nr̄i: vt ābularem⁹ i lege ei⁹ quā
poſuit nob p ſuos ſuos pphas: ꝛ oīs
iſrl' pruaricati ſūt legē tuā ꝛ declinaue
rūt ne audirēt vocē tuā: ꝛ ſtillauit ſup
nos maledictio ꝛ deteſtatio ꝗ ſcpta ē i
libro moyſi ſui dei: qr peccauim⁹ ei. Et
ſtatuit ſmōes ſuos ꝗs locut⁹ eſt ſuper
nos ꝛ ſup pncipes nr̄os ꝗ iudicauerūt
nos: vt ſupinduceret i nos magnū ma
lū ꝗle nūꝗ̄ fuit ſb oī celo: ſm ꝙ factū
ē i hierl'm: ſicut ſcriptū ē i lege moyſi.
Oē malū h̄ venit ſup nos. Et nō roga
uim⁹ faciē tuā dn̄e de⁹ nr̄: vt reuertere
mur ab iniqtatib⁹ nr̄is: ꝛ cogitarem⁹
vitatē tuā. Et vigilauit dn̄s ſup mali
ciā: ꝛ adduxit eā ſup nos. Iuſt⁹ dn̄s de
us nr̄ i oīb⁹ opib⁹ ſuis ꝗ fecit. Nō em̄ D
audiuim⁹ vocē ei⁹. Et nūc dn̄e de⁹ nr̄ Bar.
ꝗ eduxit ppl'm tuū ḋ t'ra egypti i manu
forti: ꝛ feciſti tibi nomē ſm diē hanc:
peccauim⁹ iniqtatē fecim⁹ dn̄e i oēs iu
ſticiā tuā. Auertat' obſecro ira tua ꝛ fu-
ror tu⁹ a ciuitate tua hierl'm et a mōte
ſctō tuo. Propter pctā em̄ nr̄a ꝛ iniqta
tes patꝝ nr̄oꝝ: hierl'm ꝛ pp'ls tu⁹ i op-
probriū ſūt oīb⁹ p circūitū nr̄m. Nunc
ḡ exaudi de⁹ nr̄ orōnem ſui tui ꝛ pces
eius: ꝛ oſtēde faciē tuā ſup ſāctuariū
tuū qḋ deſertū eſt. Propter temetipſū E
inclina deus me⁹ aurē tuā: ꝛ audi: ape
ri oculos tuos ꝛ vide deſolationē no-
ſtrā ꝛ ciuitatē ſup quā inuocatū ē no-
mē tuū. Neꝗ em̄ in iuſtificatiōib⁹ no
ſtris pſternim⁹ pces an̄ faciē tuā: ſ3 in
miſeratiōib⁹ tuis mult'. Exaudi dn̄e:
placare dn̄e: attende ꝛ fac. Ne moreris
ꝓpter temetipm de⁹ me⁹: qr nomē tuū
inuocatū ē ſup ciuitatē ꝛ ſup populū
tuū. Cūꝗ adhuc loquerer ꝛ orarē ꝛ cō
fiterer peccata mea ꝛ pctā ppli mei iſrl'
vt pſternerē pces meas in ꝯſpectu dei
mei p monte ſācto dei mei adhuc me F
loquēte in orōne mea ecce vir gabri- S.8.
el quē viderā i viſione a principio cito
volās tetigit me in tempe ſacrificij ve-
ſpertini: ꝛ docuit me ꝛ locut⁹ eſt mihi.
dixitꝗ: Daniel nūc egreſſus ſum vt do
cerē te et itelligeres: ab exordio pcum
tuarū egreſſus ē ſermo. Ego autē veni
vt indicarē tibi qr vir deſideriorū es. Ī.10.
Tu aūt animaduerte ſmonē: et intel-
lige viſionē. Septuaginta hebdoma-
des abbreuiate ſūt ſup ppl'm tuū ꝛ ſup
vrbē ſanctā tuā vt conſumet' pruarica
tio: ꝛ finē accipiat peccatū: et deleatur
iniqtates: ꝛ adducat' iuſticia ſempiter-

na:τ impleat᷑ viſio τ ꝓphetia:τ vngat᷑
B ſanct⁹ ſctōꝝ.Scito ꝙ τ animaduerte ab
exitu ſmōis vt iterū edificet̃ hierl̃m vſ
ꝗ ad chriſtū ducē:hebdomades ſeptē
τ hebdomades ſexagitadue erūt: τ rur
ſū edificabit̃ platea τ muri ī anguſtia
tēpoꝝ.Et poſt hebdomadas ſexagita-
duas occidet̃ chriſt⁹ τ nō erit ei⁹ ꝑpl's q̄
eū negatur⁹ ē. Et ciuitatē τ ſctuariū
diſſipabit ꝑpls:cū duce vēturo:τ finis
ei⁹ vaſtitas:τ p⁹ finē belli ſtatuta deſo
latio.Cōfirmabit āt pact⁹ multis heb-
domada vna τ i dimidio hebdomadis
b deficiet hoſtia τ ſacrificiū ‖ Et erit i tē-
plo abomiatio deſolatiōis:τ vſq ad cō
ſūmatiōes τ finē ꝑſeuerabit deſolatio.
A Anno tertio regni cyri reg⁹ X
a pſaꝝ ꝟbū reuelatum ē danieli
cognomento balthaſar: τ ꝟbū
veꝝ τ fortitudo magna:itellexitq ſer-
monē. Intelligētia eñ ē op⁹ i viſiōe.
In dieb⁹ illꝭ ego daniel lugebā triū heb
domadaꝝ dieb⁹:panē deſiderabilē nō
comedi:τ caro τ vinū nō itroierūt i os
meū. Sʒ neq vnguēto vnct⁹ ſū donec
cōplerent̃ triū hebdomadaꝝ dies. Die
aūt viceſima τ q̄rta mēſis pmi erā iux
fluuiū magnū q̄ ē tigris:τ leuaui ocu
los meos τ vidi. Et ecce vir vn⁹ veſtit⁹
lineis:τ renes ei⁹ accincti auro obrizo
B τ corp⁹ ei⁹ q̄ſi chryſolit⁹:τ facies ei⁹ ve
lut ſpecies fulgur⁹:τ oculi ei⁹ vt lam-
pas ardēs:τ brachia ei⁹ τ q̄ deorſū ſūt
vſq ad pedes q̄ſi ſpecies eris cādēt⁹:
τ vox ſmonū ei⁹ vt vox multitudinis.
Uidi aūt ego daniel ſol⁹ viſionē:porro
viri q̄ erāt mecū nō viderunt:ſʒ terror
nimi⁹ irruit ſuꝑ eos: τ fugerūt in ab-
ſconditū.Ego aūt relict⁹ ſol⁹ vidi viſi
onem grandē hāc:τ nō remāſit in me
fortitudo:ſʒ τ ſpecies mea imutata eſt
i me: τ emarcui nec habui q̄cq̄ viriū.
Et audiui vocē ſmonū ei⁹: τ audiens
iacebā cōſternat⁹ ſuꝑ faciē meā:τ vul
tus me⁹ herebat terre. Et ecce manus
tetigit me:τ erexit me ſuꝑ genua mea:
τ ſuꝑ articulos manuū mearū. Et di-
9.f xit ad me ‖ Daniel vir deſiderioꝝ intel
C lige verba q̄ ego loq̄r ad te: τ ſta i gra-
du tuo. Nūc eñ ſū miſſus ad te. Cūq
dixiſſet mihi ſmonē iſtū:ſteti tremēs:τ
ait ad me: Noli metuere daniel: q2 ex
die pmo q̄ poſuiſti cor tuū ad itelligē-
dū vt te affligeres in cōſpectu dei tui:

exaudita ſūt verba tua:τ ego veni ꝓp
ſmones tuos. Princeps aūt regni pſa
rū reſtitit mihi viginti τ vno dieb⁹: et
ecce michael vn⁹ de pncipib⁹ primis:
venit in adiutoriū meū:τ ego remanſi
ibi iuxta regē pſaꝝ. Ueni aūt vt doce
rem te q̄ vētura ſūt ꝑplo tuo in nouiſſi
mis dieb⁹:qm̄ adhuc viſio in dies. Cū
q loqueret̃ mihi huiuſcemodi ꝟbis:
deieci vultū meū ad terrā:τ tacui. Et
q̄ſi ſimilitudo filij hoīs tetigit labia
mea:τ aperiēs os meū locut⁹ ſū:τ dixi
ad eū q̄ ſtabat ꝯ me. Dñe mi in viſiōe D
tua diſſolute ſūt cōpages mee:τ nihil i
me remāſit viriū. Et quō potuerit ſer-
uus dñi mei loqui cū dño meo? Nihil
eñ in me remāſit viriū:ſed halit⁹ me-
us intercludit̃. Rurſū ꝙ tetigit me q̄ſi
viſio hoīs:τ cōfortauit me τ dixit ‖ No g.9.f
li timere vir deſiderioꝝ:pax tibi:ꝯfor
tare τ eſto robuſtus. Cūq loqueretur
mecū:cōualui τ dixi: Loq̄re dñe mi q2
ꝯfortaſti me. Et ait: Nūq̄d ſcis q̄re ve-
nerim ad te? Et nunc reuertar vt ꝑlier
aduerſū principē perſarū. Cū eñ egre-
derer apparuit pnceps grecoꝝ veniēs
Uerūtñ annūciabo tibi qđ expreſſū eſt
in ſcriptura veritat⁹ τ nemo eſt adiu-
tor me⁹ in oībus his:niſi michael pn-
E Go aūt a ‖ ceps veſter. XI A
primo anno darij medi ſtabam
vt ꝯfortaret̃ τ roboraretur. Et
nūc veritatē annūciabo tibi. Ecce ad
huc tres reges ſtabūt in pſide:τ q̄rtus
ditabit̃ opib⁹ nimijs ſuꝑ oēs:τ cū īua
luerit diuitijs ſuis ꝯcitabit oēs aduer
ſum regnū grecie. Surget ꝟo rex fort⁹
τ dñabit̃ ptāte multa:τ faciet qđ pla-
cuerit ei. Et cū ſteterit cōteret̃ regnū
ei⁹: τ diuidet̃ in q̄ttuor vētos celi: ſed
nō in poſteros ei⁹ neq ſm potentiā il
lius q̄ dñat⁹ eſt. Lacerabit̃ eñ regnuʒ
eius etiam i externos exceptis his. Et
cōfortabit̃ rex auſtri:τ de pncipib⁹ ei⁹
ꝑualebit ſuꝑ eū. Et dñabitur ditione.
Multa eñ dominatio ei⁹. Et poſt finē
annoꝝ federabūt̃. Filiaq reg⁹ auſtri
veniet ad regē aq̄lonis facere amicitiā
et non obtinebit fortitudinē brachij:
nec ſtabit ſemen ei⁹. Et tradet̃ ipa:τ q̄ B
adduxerūt eā adoleſcētes ei⁹: τ q̄ con-
fortabāt eā in tꝑib⁹. Et ſtabit de ger-
mine radicū ei⁹ plātatio. Et veniet cū
exercitu τ ingredieτ ꝓuinciā reg⁹ aq̄-

lonis:ꝛ abuteꝛ eis ꝛ obtinebit. Inſup
ꝛ deos eoꝝ ꝛ ſculptilia: vaſa q̃ꝫ ꝑcioſa
auri ꝛ argēti captiua ducet ī egyptū.
Ipe ꝓualebit aduerſus regē aq̃lonis.
Et itrabit ī regnū rex auſtri:ꝛ reuerte-
tur ad terrā ſuā. Filij aūt eiꝰ ꝓuocabū
tur:ꝛ ꝯgregabunt multitudinē exerci-
tuū plurimoꝝ. Et veniet ꝓperās ꝛ iun
dans:ꝛ reuerteꝛ ꝛ cōcitabiꝛ ꝛ ꝯgredie
tur cū robore eius. Et ꝓuocatꝰ rex au-
ſtri egredieꝛ et pugnabit adūſus regē
aq̃lonis:ꝛ ꝑparabit mltitudinē nimi-
am:ꝛ dabiꝛ multitudo in manꝰ eiꝰ:et
capiet mltitudinē:ꝛ exaltabiꝛ cor eiꝰ:
et deijciet multa milia:ſꝫ nō ꝓualebit.
C Conuerteꝛ eñ rex aq̃lonis ꝛ ꝑparabit
multitudinē multo maiorē q̄ ꝓus Et
in fine tēpoꝝ annorūq̢ veniet ꝓperās
cū exercitu magno et opibꝰ nimijs. In
tēpibꝰ illis multi ꝯſurgent aduerſus re
gem auſtri. Filij q̃ꝫ preuaricatorū ꝑpli
tui extolleꝛ vt impleāt viſionē:ꝛ cor-
ruent. Et veniet rex aq̃lonis ꝛ cōporta
bit aggerem:ꝛ capiet vrbes munitiſſi-
mas:ꝛ brachia auſtri ñ ſuſtinebūt. Et
cōſurgēt electi eiꝰ ad reſiſtendū:ꝛ non
erit fortitudo. Et faciet veniēs ſup eū
iux placitū ſuū: ꝛ nō erit q̃ ſtet ꝯ faciē
eius. Et ſtabit ī terra inclyta ꝛ ꝯſume
tur ī manu eiꝰ:ꝛ ponet faciē ſuā vt ve
niat ad tenēdū vniuerſū regnū eiꝰ ꝛ re
cta faciet cū eo. Et filiā feminaꝝ dabit
ei vt euertat illū:ꝛ nō ſtabit nec illius
D erit. Et ꝯūtet faciē ſuam ad inſulas:et
capiet multas ꝛ ceſſare faciat ꝑncipem
opprobrij ſui. Et opprobriū eiꝰ ꝯuerteꝛ
in eū. Et ꝯuertet faciē ſuā ad imperiū
terre ſue:ꝛ impinguet ꝛ corruet:ꝛ nō ī
ueniet. Et ſtabit ī loco eiꝰ viliſſimꝰ ꝛ ī-
dignꝰ decore regio:et in paucis diebꝰ
cōtereꝛ nō ī furore nec in ꝓlio. Et ſta-
bit ī loco eiꝰ deſpectꝰ:ꝛ nō tribueꝛ ei
honor regiꝰ. Et veniet clam ꝛ obtine-
bit regnuꝫ in fraudulētia. Et brachia
pugnātis expugnabūꝛ a facie eiꝰ ꝛ cō-
terenꝛ. Inſup ꝛ dux federis. Et pꝰ ami
citias cū eo faciet dolū:ꝛ aſcēdet ꝛ ſu-
perabit in modico ꝑplo: ꝛ abūdātes et
vberes vrbes ingredieꝛ. Et faciet que
nō fecerūt pr̄es eiꝰ:ꝛ patres patrū eiꝰ.
Rapinas ꝛ ꝑdam ꝛ diuitias eoꝝ diſſi-
pabit:ꝛ ꝯ firmiſſimas cogitatiōes ini
bit:et h̄ vſq̢ ad tp̄s. Et ꝯcitabiꝛ forti
tudo eiꝰ:ꝛ cor eiꝰ aduerſū regē auſtri ī
exercitu magno. Et rex auſtri ꝓuoca- E
biꝛ ad bellū multꝭ auxilijs ꝛ fortibꝰ
nimis:ꝛ nō ſtabunt: q2 inibūt adūſus
eū ꝯſilia. Et comedētes panē cū eo cō-
terēt illū:exercituſq̢ eiꝰ opprimeꝛ:ꝛ ca
dent iterfecti plurimi. Duoꝝ q̃ꝫ regum
cor erit vt male faciāt:ꝛ ad mēſaꝫ vnā
mēdaciū loqueꝛ ꝛ ñ ꝓficiēt:q2 adhuc
finis in aliud tp̄s. Et reuerteꝛ ī terraꝫ
ſuā cū opibꝰ multis:ꝛ cor eiꝰ adūſū te-
ſtamentū ſāctū ꝛ faciet ꝛ reūteꝛ in ter
rā ſuā. Statuto tp̄e reuerteꝛ: ꝛ veniet
ad auſtrū:ꝛ nō erit priori ſiꝭ nouiſſi-
mū. Et veniēt ſup eū trieres ꝛ romani
ꝛ ꝑcutieꝛ ꝛ reuerteꝛ. Et indignabiꝛ ꝯ
teſtamētū ſanctuarij:ꝛ faciet reuerteꝛ
q̢:ꝛ cogitabit adūſū eos q̃ dereliq̃rūt
teſtamētuꝫ ſāctuarij. Et brachia ex eo
ſtabūt:ꝛ polluēt ſāctuariū fortitudis
ꝛ auferēt iuge ſacrificiū:ꝛ dabūt abo-
minationē ī deſolationē. Et impij in
teſtamētū ſimulabūt fraudulēter. Po
pulꝰ aūt ſciens deū ſuū obtinebit ꝛ fa
ciet. Et docti in ꝑplo docebunt pluri- F
mos ꝛ ruent ī gladio ꝛ in flāma ꝛ ī ca-
ptiuitate ꝛ ī rapina dierū. Cūq̢ corru-
erint ſubleuabunꝛ auxilio puulo:ꝛ ap
licabunꝛ eis plurimi fraudulenter Et
de eruditis ruent:vt ꝯflenꝛ et eliganꝛ
ꝛ dealbenꝛ || vſq̢ ad tp̄s ꝑfinitū: q2 ad .12.
huc aliud tp̄s erit. Et faciet iux volū-
tatē ſuā rex. Et eleuabiꝛ ꝛ magnifica-
biꝛ aduerſus oēꝫ deū. Et adūſus deuꝫ
deoꝝ loqueꝛ magnifica ꝛ dirigeꝛ:do-
nec cōpleaꝛ iracūdia. Perpetrata q̃p-
pe ē definitio. Et deū patrū ſuoꝝ non
reputabit:ꝛ erit in ꝯcupiſcētijs femia-
rū:nec quēq̢ deorū curabit:q2 adūſū
vniūſa ꝯſurget. Deū aūt maozim in lo
co ſuo venerabiꝛ ꝛ deū quē ignoraue-
rūt pr̄es eiꝰ:colet auro ꝛ argento:ꝛ la
pide ꝑcioſo:rebuſq̢ ꝑcioſis. Et faciet G
vt muniat maozim cū deo alieno quē
nō cognouit:ꝛ multiplicabit gl̄iam: ꝛ
dabit eis ptātē ī multis ꝛ trā diuidet
gratuito. Et ī tp̄e ꝑfinito ꝓliabiꝛ adū
ſus eū rex auſtri: ꝛ q̄ſi tēpeſtas veniet
ꝯ illū rex aq̃lonis ī curribꝰ et in eq̃tibꝰ
ꝛ in claſſe magna: ꝛ ingredieꝛ terras:
ꝛ ꝯteret et ptranſiet. Et itroibit in ter
rā glorioſā:ꝛ multi corruēt. Hec aūt ſo
le ſaluabūꝛ de manu eiꝰ edom ꝛ moab
ꝛ ꝑncipes filioꝝ āmon. Et mittet ma- ar pnc
nū ſuā ī tras:ꝛ tra egypti nō effugiet

Et dñabit̃ thesauroꝝ auri ⁊ argẽti ⁊ i
olb⁹ p̄ciosis egypti Per lybiã qꝫ ⁊ ethi
opiã trãsibit: ⁊ fama turbauit eum ab
oriẽte ⁊ ab aqlone: ⁊ veniet i multitu-
dine magna vt pterat ⁊ iterficiat plu-
rimos. Et figet tabernaculũ suuꝫ ape-
dno, iter maria sup mõtẽ inclytũ ⁊ san
ctũ ⁊ veniet vſqꝫ ad ſũmitatẽ ei⁹: ⁊ ne-
mo auxiliabit̃ ei. ¶ XII
N tpe aũt illo ꝯſurget michael
p̄nceps magn⁹: qui ſtat p filijs
pp̄li tui: ⁊ veniet tp̃s q̃le nõ fuit ab eo
ex q̃ gẽtes eẽ ceperũt vſqꝫ ad tp̃s illñ.
D.a ‖ Et i tpe illo ſaluabit̃ pp̄ls tu⁹: oĩs qui
4.c inuẽt⁹ fuerit ſcript⁹ in libro. Et multi
de his q̃ dormiũt i tre puluere: euigila
bũt: alij in vitã eternã: alij i opprobriũ
B vt videãt ſemp. Qui aũt docti fuerint
fulgebũt q̃ſi ſplẽdor firmamẽti: ⁊ q̃ ad
iuſticiã erudiũt multos: q̃ſi ſtelle in p-
petuas eternitates. Tu aũt daniel clau-
de ſmones: et ſigna librũ vſqꝫ ad tp̃s
ſtatutũ. Plurimi ptrãſibunt: ⁊ multi-
plex erit ſciẽtia. Et vidi ego daniel et
ecce q̃ſi duo alij ſtabãt vn⁹ hinc ſup ri
pã flumis: ⁊ ali⁹ inde ex altera ripa flu
minis. Et dixi viro q̃ erat idut⁹ lineis
C q̃ ſtabat ſup aq̃s fluminis Uſqꝫ q̃ finis
D.a horũ mirabiliũ ‖ Et audiui virũ q̃ idu-
tus erat lineis q̃ ſtabat ſup aq̃s flumi
nis: cũ eleuaſſet dexterã ⁊ ſiniſtrã ſuã i
celũ ⁊ iuraſſet p viuentẽ in etnũ: q: in
tp̃s ⁊ tpa ⁊ dimidiũ tpis. Et cũ cõple-
ta fuerit diſpſio man⁹ pp̄li ſãcti: cõple-
bũt̃ vniũſa hec. Et ego audiui: ⁊ nõ in
tellexi. Et dixi: Dñe mi q̃d erit p⁹ hec?
Et ait: Uade daniel: q: clauſi ſũt ſig-
1.f natiqꝫ ſmões ‖ vſqꝫ ad p̄finitũ tẽpus.
Eligẽt̃ ⁊ dealbabunt̃ ⁊ q̃ſi ignis pba
bũt̃ multi. Et impie agẽt impij neqꝫ i
D telligẽt oẽs impij. Porro docti intelli
gẽt ⁊ a tpe cũ ablatũ fuerit iuge ſacri-
ficiũ ⁊ poſita fuerit abomiatio in deſo
lationẽ: dies mille ducẽti nonaginta.
Beat⁹ q̃ expectat: ⁊ puenit vſqꝫ ad dies
mille trecẽtos trigintaqnqꝫ. Tu aũt da
niel: vade ad p̄finitũ: ⁊ reqeſces ⁊ ſtab
in ſorte tua i fine dieꝝ. ¶ Hucuſqꝫ da
nielẽ i hebraico volumie legim⁹: ⁊ cete
ra q̃ ſequũt̃ vſqꝫ ad finẽ libri: de theo
dotiõis editiõe trãſlata ſũt. ¶ XIII
B T erat vir habitãs i babylone
⁊ nomẽ eius ioachim: ⁊ accepit
vxorẽ noie ſuſãnã filiã helchie

pulchrã nimis ⁊ timẽtẽ deũ. Parẽtes
eñi illi⁹ cũ eẽnt iuſti erudierũt filiam
ſuã ſm legẽ moyſi. Erat aũt ioachim di
ues valde: ⁊ erat ei pomeriũ vicinũ do-
mui ſue: ⁊ ad ipm ꝯfluebãt iudei: eo q
eẽt honorabilior oĩm. Et ꝯſtituti ſunt
duo iudices i illo ãno: d̃ qb⁹ locut⁹ eſt
dñs: q: egreſſa ẽ iniq̃tas d̃ babylone a
ſeniorib⁹ iudicib⁹ q̃ videbãt̃ regere po-
pulũ. Iſti freq̃ntabãt domũ ioachim ⁊
veniebãt ad eos oẽs q̃ habebant iudi-
cia. Cũ aũt pp̄ls reũtiſſet p meridiẽ: igre
diebat̃ ſuſãna ⁊ deambulabat i pome-
rio viri ſui. Et videbãt eã ſenes q̃tidie
igrediẽtẽ ⁊ deambulãtẽ: et exarſerũt i
ꝯcupiſcẽtiã ei⁹. Et euerrerũt ſenſũ ſuũ
⁊ declinauerũt oculos ſuos: vt nõ vide-
rẽt celũ: neqꝫ recordarẽt̃ iudicioꝝ iu-
ſtorũ. Erant ḡ ambo vulnerati amore B
ei⁹: nec indicauerũt ſibi viciſſim dolo-
rẽ ſuũ. Erubeſcebãt. n. indicare ſibi cõ
cupiſcẽtiã ſuã volẽtes ꝯcubere cũ ea.
Et obſuabãt q̃tidie ſolliciti⁹ videre eã
Dixitqꝫ alter ad alteꝝ: eam⁹ domũ: q:
hora prãdij ẽ. Et egreſſi receſſerũt a ſe.
Cũqꝫ reũtiſſent: venerũt i vnũ ⁊ ſciſci-
tãtes ab iuicẽ cauſã ꝯfeſſi ſũt ꝯcupiſcẽ
tiã ſuã. Et tũc i cõmune ſtatuerũt tp̃s:
qñ eã poſſint inuenire ſolã. Factũ ẽ aũt
cũ obſuarẽt diẽ aptũ: ingreſſa ẽ aliqñ
ſic heri ⁊ nudiuſterti⁹ cũ duabus ſolis
puellis: voluitqꝫ lauari i pomerio Eſt⁹
q̃ppe erat: ⁊ nõ erat ibi quiſqꝫ p̄ter du-
os ſenes abſcõditos: ⁊ ꝯtẽplãtes eam.
Dixit ḡ puellis: Afferte mihi oleum ⁊
ſmigmata: ⁊ oſtia pomerij claudite vt
lauer. Et fecerunt ſicut p̄cepat: clauſe-
rũtqꝫ oſtia pomerij: ⁊ egreſſe ſũt p poſti-
cum vt afferẽt q̃ iuſſerat. Neſciebatqꝫ
ſenes intus eẽ abſcõditos. Cũ aũt eſſent C
egreſſe puelle: ſurrexerũt duo ſenes et
accurrerũt ad eaꝫ ⁊ dixerũt. Ecce oſtia
pomerij clauſa ſũt: ⁊ nemo nos videt ⁊
i ꝯcupiſcẽtia tui ſum⁹. Q̃obrẽ aſſenti
re nob: ⁊ cõmiſceri nobiſcũ. Q̃d ſi nolu
eris dicemus ꝯ te teſtioniũ q fuerit te-
cũ iuuenis ⁊ ob hãc cauſã emiſer⁹ puel
las a te. Ingemuit ſuſãnna et ait: An-
guſtie ſũt mihi vndiqꝫ. Si eñi h̃ egero
mors mihi ẽ: ſi aũt nõ egero: nõ effugi
am manus vr̃as ‖ Sed melius eſt mihi 2.Re.24.a
abſqꝫ ope incidere i man⁹ hoim q̃ pec
care i cõſpectu dñi. Et exclamauit vo-
ce magna ſuſãna: exclamauerũt aũt et

ſenes aduſus eã. Et cucurrit vnus ad
oſtia pomerij: et aperuit. Cũ ḡ audiſſẽt
clamorẽ famuli dom9 ĩ pomerio: irrue
rũt p poſticũ vt viderẽt q̃d nã eẽt. Poſt
q̃ aũt ſenes locuti ſũt: erubuerũt ſui ve
hemẽter: q2 nũq̃ dict9 fuerat ſmo hu
iuſcemodi de ſuſanna. Et facta ẽ dies
D craſtina. Cũq̃ veniſſet pp̃ls ad ioachĩ
virũ ei9: venerũt et duo pr̃ſbyteri pleni
iniq̃ cogitatiõe aduſus ſuſãnã vt inter
ficerẽt eã. Et dixerũt corã pp̃lo. Mitti
te ad ſuſãnã filiã helchie vxorẽ ioachĩ
Et ſtatim miſerũt. Et venit cũ parẽti
bus et filijs et vniuerſis cognatis ſuis.
Porro ſuſanna erat delicata nimis et
pulchra ſpecie. At iniq̃ illi iuſſerũt vt
diſcooperiref: erat enĩ coopta: vt vel ſic
ſatiarẽt decore ei9. Flebant igit ſui: et
oẽs q̃ nouerãt eã. Cõſurgẽtes aũt duo
pr̃ſbri in medio pp̃li: poſuerũt man9 ſu
as ſup caput ei9. Que flẽs ſuſpexit ad
celũ. Erat enĩ cor ei9 fiduciã hñs in
dño. Et dixerũt pr̃ſbri. Cũ deambularẽ
mus ĩ pomerio ſoli: ĩgreſſa ẽ hec cum
duab9 puellis et clauſit oſtia pomerij et
dimiſit a ſe puellas. Venitq̃ ad eã ado
leſcẽs q̃ erat abſcõdit9: et ꝯcubuit cum
ea. Porro nos cũ eſſem9 in angulo po
merij videntes iniq̃tatẽ: cucurrim9 ad
E eos: et vidim9 eos pariter cõmiſceri. Et
illũ q̃dẽ nõ quiuim9 cõphẽdere: q2 for
tior nobis erat et apto oſtio exiliuit.
Hãc aũt cũ app̃hẽdiſſem9 iterrogaui
mus q̃ſnã eẽt adoleſcẽs: et noluit indi
Prou.19.a care nob. Hui9 rei teſtes ſumus. Credi
dit eis mltitudo q̃ſi ſenib9 et iudicib9
pp̃li: et ꝯdẽnauerũt eã ad mortẽ. Excla
mauit aũt voce magna ſuſãna: et dixit
De9 eterne q̃ abſcõditorũ es cognitor:
q̃ noſti oĩa añq̃ fiãt: tu ſcis qm̃ falſũ
teſtimoniũ tulerũt ꝯ me: et ecce morior
cum nihil horũ fecerim q̃ iſti malicioſe
cõpoſuerũt aduſũ me. Exaudiuit aũt
dñs vocẽ ei9. Cũq̃ ducerẽt ad mortẽ:
ſuſcitauit dñs ſpm̃ pueri iunioris cui9
nomẽ daniel: et exclamauit voce mag
2.Re.3.f na. Mũdus ego ſũ a ſãguine hui9. Et
Act.20.f ꝯuũſus oĩs pp̃ls ad eũ dixit: Quis ẽ iſte
ſmo quẽ tu locut9 es? Qui cũ ſtaret in
medio eorũ ait: Sic fatui filij iſrł nõ iu
dicãtes neq̃ q̃d verũ ẽ cognoſcẽtes: cõ
dẽnaſtis filiã iſrł? Reũtimi ad iudiciũ:
q2 falſũ teſtimoniũ locuti ſunt aduſus
eã. Reũſus ẽ ḡ pp̃ls cũ feſtinatione. Et

dixerũt ei ſenes. Veni et ſede in medio
nr̃m: et indica nob: q2 tibi de9 dedit ho
norẽ ſenectutis. Et dixit ad eos daniel.
Separate illos ab inuicẽ pcul: et dijudi
cabo eos. Cũ ḡ diuiſi eẽnt alter ab alte
ro vocauit vnũ đ eis: et dixit ad eũ. In
ueterate dierũ malorũ: nũc venerũt pec
cata tua q̃ opabaris pꝰus: iudicãs iudi
cia iniuſta: inocẽtes opprimẽs et dimit
tẽs noxios: dicẽte dño: Inocẽtẽ et iuſtũ Ex
nõ iterficies. Nũc ḡ ſi vidiſti eã: dic q̃
ſub arbore videris eos colloquẽtes ſi
bi. Qui ait: Sub cyno. Dixit aũt dani
el: Recte mentit9 es in caput tuũ. Ecce
enĩ angel9 dei accepta ſnĩa ab eo ſcin
det te mediũ. Et amoto eo iuſſit veni
re aliũ: et dixit ei. Semẽ chanaan et nõ
iuda ſpecies decepit te: et ꝯcupiſcentia
ſubuertit cor tuũ. Sic faciebatis filia B
bus iſrł: et ille timẽtes loq̃bãt vob: ſed
nõ filia iuda ſuſtinuit iniq̃tatẽ vr̃am:
Nũc ḡ dic mihi ſub q̃ arbore cõphẽde
ris eos loquentes ſibi? Qui ait: Sub
pno. Dixit aũt ei daniel. Recte mẽtit9
es et tu ĩ caput tuũ. Manet enĩ angel9
dei gladiũ hñs vt ſecet te mediũ: et inte
ficiat vos. Exclamauit itaq̃ oĩs cet9
voce magna: et bñdixerũt deũ q̃ ſaluat
ſperãtes ĩ ſe. Et ꝯſurrexerũt aduſus du
os pr̃ſbros. Cõuicerat enĩ eos daniel ex
ore ſuo falſum dixiſſe teſtimoniũ. Fece
rũtq̃ eis ſic male egerãt aduſus pxi
mã: vt facerẽt ſm legẽ moyſi: et interfe
cerũt eos. Et ſaluat9 ẽ ſãguis inoxius
ĩ die illa. Helchias aũt et vxor eius lau
dauerũt deũ p filia ſua ſuſanna cũ io
achim marito ei9 et cognatis oibus: q2
nõ eſt inuẽta in ea res turpis. Daniel
aũt fact9 eſt magn9 in cõſpectu populi
a die illa et deinceps. Et rex aſtyages
appoſitus eſt ad patres ſuos: et ſuſcepit
cyrus perſes regnũ eius. Ca. XIIII. A

Erat autẽ daniel conuiua regis:
et honoratus ſup oẽs amicos Bel
ei9. Erat quoq̃ idolũ apud ba
bylonios noĩe bel et impẽdebãt in eo
p dies ſingłos ſimile artabe duodecim
et oues quadraginta: viniq̃ amphore
ſex. Rex quoq̃ colebat eum: et ibat per
ſingulos dies adorare eũ: porro daniel
adorabat deũ ſuũ. Dixitq̃ ei rex: Qua
re nõ adoras bel? Qui reſpõdẽs ait ei:
Quia nõ colo idola manufacta ſ3 viuẽ
tem deum: qui creauit celũ et terram: et

habet ptātē oīs carnis. Et dixit rex ad
B eū. Nō videt tibi eē bel viuēs de⁹? An
nō vides quāta comedat ⁊ bibat quo-
tidie? Et ait daniel arridēs. Ne erres
o.c rex. Iste ē eīm intrinsecus luteus: foris
ſec⁹ ereus: neq̧ comedit aliqñ. Et ira-
t⁹ rex vocauit ſacerdotes ei⁹ ⁊ ait eis.
Niſi dixeritis mihi q̄s ē q̄ comedat im
penſas has: moriemini. Si aūt oſtēde-
ritis qm̄ bel comedat hec: morief da-
niel: q: blaſphemauit ī bel. Et dixit da
niel regi. Fiat iuxta ꝟbū tuū. Erāt aūt
ſacerdotes bel ſeptuagita: except' vxo
rib⁹ ⁊ ꝑuulis ⁊ filiis. Et venit rex cum
daniele ī tēplū belis. Et dixerūt ſacer-
dotes belis. Ecce nos egrediemur fo-
ras: ⁊ tu rex pone eſcas ⁊ vinū miſce: ⁊
C claude oſtiū ⁊ ſigna annulo tuo. Et cū
ingreſſus fueris mane niſi iuener' oīa
comeſta a bel: morte moriemur: vel da
niel q̄ mētit⁹ ē aduerſuꝫ nos. Cōtēne-
bāt aūt q: fecerāt ſub mēſa abſcōditū
introitū ⁊ ꝑ illū ingrediebāt ſemꝑ et
deuorabāt ea. Factū ē igit poſtq̧ egreſ
ſi ſunt illi: ⁊ rex poſuit cibos añ bel: p̄-
cepit daniel pueris ſuis ⁊ attulerūt ci
nerē ⁊ cribrauit ꝑ totū tēplū corā rege
⁊ egreſſi clauſerūt oſtiū: ⁊ ſignātes an-
nulo regis: abierūt. Sacerdotes aūt i-
greſſi ſunt nocte iuxta cōſuetudinē ſu
am ⁊ vxores ⁊ filii eoꝝ: ⁊ comederunt
oīa ⁊ biberūt. Surrexit aūt rex primo
diluculo: ⁊ daniel cum eo. Et ait rex.
Salua ne ſūt ſignacl'a daniel? Qui rñ-
D dit. Salua rex. Statimq̧ cū aperuiſſet
oſtiū: intuit⁹ rex mēſā exclamauit vo-
ce magna. Magn⁹ ē bel: ⁊ nō ē apud
te dolus quiſq̧. Et riſit daniel: ⁊ tenu
it regē ne ingrederet intro ⁊ dixit. Ec
ce pauimētū: animaduerte cui⁹ veſti-
gia ſunt hec. Et dixit rex. Video veſti-
gia virorū ⁊ mulierū ⁊ infantiū. Et ira
tus ē rex. Tūc apphēdit rex ſacerdoteſ
⁊ vxores ⁊ filios eoꝝ: ⁊ oſtēderūt ei ab
ſcōdita oſtiola ꝑ q̄ ingrediebāt ⁊ con-
ſumebāt q̄ erāt ſuꝑ mēſam. Occidit ğ
illos rex: ⁊ tradidit bel ī ptātē danie-
lis: q̄ ſubuertit eū ⁊ tēplū eius. Et erat
E draco magn⁹ ī loco illo: ⁊ colebāt eum
babylonii. Et dixit rex danieli. Ecce
nūc nō potes dicere: q: iſte nō ſit deus
viuens. Adora ğ eū. Dixitq̧ daniel re
gi. Dñm deū meū adoro: q: ipe ē deus
viuēs. Iſte aūt nō ē de⁹ viuēs. Tu aūt
rex da mihi potātē ⁊ interficiā draco-
nē abſq̧ gadio ⁊ fuſte. Et ait rex. Do
tibi. Tulit ğ daniel picē ⁊ adipē ⁊ pi-
los: ⁊ coxit pariter: fecitq̧ maſſas ⁊ de
dit in os draconis: ⁊ dirupt⁹ ē draco.
Et dixit daniel. Ecce quē colebatis.
Qđ cū audiſſent babylonii: indignati
ſūt vehemēter ⁊ ꝯgregati adūſū regeꝫ
dixerūt. Jude⁹ fact⁹ ē rex. Bel deſtrux-
it: draconē interfecit: ⁊ ſacerdotes occi-
dit. Et dixerūt cū veniſſēt ad regē. Tra
de nob danielē: alioq̄n interficiem⁹ te ⁊
domū tuā. Vidit ğ rex q̧ irruerēt ī eū F
vehemēter: ⁊ neceſſitate cōpulſus tra-
didit eis danielē. ‖ Qui miſerūt eū ī la- F.6.a
cū leonū: ⁊ erat ibi dieb⁹ ſex. Porro in
lacu erāt leōes ſeptē: ⁊ dabāt eis duo
corpa q̄tidie ⁊ due oues: ⁊ tūc nō data
ſunt eis vt deuorarēt danielē. Erat āt
abacuc ꝓpheta ī iudea ⁊ ipſe coxerat
pulmētū: ⁊ intriuerat panes in alueo-
lo: ⁊ ibat in cāpū vt ferret meſſoribus.
Dixitq̧ āgel⁹ dñi ad abachuc. Fer prā
diū qđ habes in babylonē danieli: q̄ ē
in lacu leonū. Et dixit abachuc. Dñe
babylonē nō vidi: ⁊ lacū neſcio. Et ap Ezech.8.b
p̄hendit eū angel⁹ dñi in vertice ei⁹: et b
portauit eū capillo capitis ſui: poſuit-
q̧ eū in babylonē ſuꝑ lacū in impetu
ſpūs ſui. Et clamauit abachuc dicēs.
Daniel ſerue dei: tolle prādiū qđ miſit
tibi deus. Et ait daniel. Recordat⁹ es
mei de⁹: ⁊ nō dereliquiſti diligētes te.
Surgēs daniel comedit. Porro ange-
lus dñi reſtituit abachuc cōfeſtim ī lo
co ſuo. Venit ğ rex die ſeptimo vt lu-
geret danielē: ⁊ venit ad lacū ⁊ intro-
ſpexit ⁊ ecce daniel ſedēs ī medio leo-
nū. Et exclamauit voce magna rex di-
cens. Magn⁹ es dñe de⁹ danielis. ‖ Et
extraxit eū de lacu leonū. Porro illos
q̄ ꝑditionis ei⁹ cauſa fuerāt: intromiſit
ī lacū ⁊ deuorati ſt ī momēto corā eo.

¶ Explicit daniel ꝓpha. Incipit ꝓlo-
gus ī librū duodecim ꝓpherarū.

Non idē ordo ē duodecim ꝓ-
phetarū apud hebreos q̄ eſt
apud nos. Vñ ſm id qđ ibi
legit: h̄ q̄ꝫ diſpoſiti ſūt. Oſee
comaticus ē: ⁊ q̄ſi ꝑ ſnias loquēs. Jo-
hel plan⁹ in ꝑncipiis: ī fine obſcurior
⁊ vſq̧ ad malachiā habent ſinguli ꝓ-
prietateſ ſuas: quē eſdrā ſcribā legiſq̧
doctorē hebrei autumāt. Et q: lōgū ē

nūc de oibꝰ dicere: ħ tm̄ vos o paula ꝛ
euſtochiū āmonitas ſcire volo vnū li
brū eſſe duodecim ꝓpharū: ꝛ oſee ſyn-
chronon eſaie: malachiā vero aggei et
zacharie fuiſſe tꝑibꝰ. In qbꝰ aūt tēpuſ
nō ꝑferꝫ i titulo: ſub illis eos regibus
ꝓphetaſſe ſub qbꝰ ꝛ hi q̄ ante eos ha-
bēt titulos ꝓphetauerunt.

¶ Item alius ꝓlogus.

R Egule ſūt he ſub qbꝰ ſignifi-
cationibꝰ noīm ad q̄s tribus
ꝑ ꝓphetas ſmo dn̄i dirigaꝫ.
Quotieſcūq ad decē tribꝰ tēdiꝫ ꝓphe
tia: ſub his noibꝰ deſignāꝫ: id ē effraī
ſamaria: iſrꝉ: ioſeph: iezrahel: bethel: be
thauen: ꝛ interdū iacob. Quādo autē
ad duas loquiꝫ tribꝰ: ſub his noibus
ſmo ꝓferꝫ: id ē iuda: hierꝉm: beniamī
domꝰ dauid: ꝛ interdū iacob. Aliquo
tiēs iſrꝉ ad totas duodecim tribꝰ refer
tur. Duplex ē apud hebreos ſnīa d̄ his
quattuor vſibꝰ: q̄ in capite ſūt ꝑnotā-
ti. Pleriq ei dicūt ꝙ ab eſdra ſcriba ī
oibꝰ ꝓphetꝭ ſic fuerit titulatū: vt ꝑſcri
pto vniuſcuiuſq noīe ꝓphetia cuiꝰ ſit
ſequēs noſcaꝫ. Ipſe ē aūt eſdras q̄ vl-
timꝰ ꝓphetarū malachie noīe ſcribiꝫ.
Alij vero dicūt ꝙ ab ipis ꝓphetꝭ ꝑ ſpī
ritūſanctū vt cetera ſunt cōſcripta.

¶ Incipit ꝓlogꝰ i librū Oſee ꝓphete.

T Empoꝛibꝰ ozie ꝛ ioathe achaz
ꝛ ezechie regū iuda ꝛ hierobo
am filij iohe regꝭ. Oſee filius
beeri ad ꝓphetiā dicēdā: ſpū
ſctō repletꝰ ē. De memoꝛato itaq nūe
ro regū: achaz rex iuda: ꝛ hieroboā rex
4. Reg.16.a iſrꝉ dn̄s derelīquētes: vt hiſtoꝛie regū ꝛ
2. Pa.28.a paralipomenō īdicāt: etiā iſrꝉ idolatrie
crimē īperio ac ꝑtāte ſua admittere co
egerūt. Propꝫ qd̄ deꝰ ad oſee hec locu
Oſee.1.a tꝰ ē dicēs. Accipe tibi vxoꝛē foꝛnica-
Ezech.16. riā ſiue foꝛnicationū: ꝛ fac filios foꝛnī
catiōis. Foꝛnicariā itaq nō electione
coꝛpis meretricē: ſꝫ gētīlē deū ignoꝛā
tē appellat: q̄ dei creatoꝛꝭ ſui amoꝛe cō
tēpto: ſimlacro ꝛ ſe ſubiecit deſiderijs
Sꝫ cū dei ꝑcepto ꝓphā ī hac re paruiſ-
ſet ꝯceptū ex ea filium iezrahel ꝑcepit
noīare deo pollicēte poſt breue tꝑs ſā-
guinē iezrahel ī domo iehu vīdicare.
4. Reg.9.a Cuiꝰ ꝓmiſſiōis hec cā ē iehu ꝑ heliſeū
ī regū iuncto ad defendendū ſāguinē
naboth: cuiꝰ iezrahel q̄q tūc tꝑis me-
Reg.21.d tropolis erat: quem iezabel achab re
gis iſrꝉ vxoꝛ īteremerat: ſicut regū hi-
ſtoꝛia exponit. Is cū grauiꝫ iuꝫ diui-
nū ꝑceptū vīdicādī ſāguinis cā ī oēm
memoꝛati domū deſeuiſſet. ħ pacto 4.
minū dereliquiſſe īueniꝫ: cuiꝰ ꝓ nepo
te hieroboā q̄ lectiōe cōꝑhenſus ē: oꝛi
giniſ ſue facta imitāte: ac ꝯ dei ꝑcepta
ꝛ religionē cū ꝓpꝉo iſrꝉ agente: ſāguis
naboth q̄ in loco certe iezrahel fuerat
ꝑfuſus in domo iehu ꝓcuratoꝛis me-
moꝛati hieroboe ꝓ pctō redūdaturus
ſignificaꝫ. Hinc factū eſt vt ira dei ī
ꝓpꝉo iſrꝉ ꝑ denūciationē ꝓphete ꝓceſ
ſura dicereꝫ: domui āt iude miſericoꝛ
dia lectione cōꝑhēſa ob ħ ꝓmiſſa eſt:
qꝛ ezechias rex iuda filiꝰ achaz ſubla 4. R.
tis idolis q̄ tā pater eiꝰ ꝙ̄ ceteri reges
cōſecrauerūt: tēplū dei purgaſſe ꝛ puri
ficaſſe mōſtraꝫ.

¶ Explicit ꝓlogꝰ. Incipit. argumētū in eūdem

O See crebꝛo noīat effraim: ſa
mariā: ioſeph: iezrahel: ꝛ vxo
rē foꝛnicariā: ꝛ foꝛnicatiōis
filios: et adulterā cubiculo
clauſā mariti multo tꝑe ſedere viduā
ꝛ ſub veſte lugubꝛi viri ad ſe reditum
preſtolarī

¶ Explicit argumētū. Incipit liber Oſee ꝓphete. Capitulū. I

V Erbum domini a
qd̄ factū ē ad oſee filiū beeri
in diebꝰ ozie ioathan achaz
ezechie regū iuda: ꝛ in diebꝰ
hieroboā filij ioas regis iſrꝉ. Princi-
piū loquendi dn̄o ī oſee. Et dixit dn̄s
ad oſee. Uade ſume tibi vxoꝛē foꝛnica
tionū: ꝛ fac tib i filios foꝛnicatōnū: qꝛ
foꝛnicāſ foꝛnicabiꝫ tra a dn̄o. Et abijt b
ꝛ accepit gomer filiā debelaī: ꝛ ꝯcepit
ꝛ pepit ei filiū. Et dixit dn̄s ad eū. Uo Eſa.
ca nomē eiꝰ iezrahel. Qm̄ adhuc mo-
dicū: ꝛ viſitabo ſāguinē iezrahel ſuꝑ
domū iehu: ꝛ q̄ſcere faciā regnum do
mꝰ iſrꝉ. Et in illa die cōterā arcū iſrꝉ
in valle iezrahel. Et cōcepit adhuc et
pepit filiā. Et dixit ei. Uoca nomē eiꝰ Eo.
abſq miſericoꝛdia. Quia nō addā vl- c
tra miſereri domui iſrꝉ: ſꝫ obliuiōe ob-
liuiſcar eoꝛum. Et domui iuda miſere
boꝛ: ꝛ ſaluabo eos ī dn̄o deo ſuo: ꝛ nō
ſaluabo eos ī arcu ꝛ gladio ꝛ ī bello ꝛ
in eq̄s ꝛ in eq̄tibꝰ. Et ablactauit eā q̄
erat abſq miſcdia. Et cōcepit: ꝛ pepit
filiū. Et dixit ei. Uoca nomē eiꝰ nōn

D pplus meꝰ. Quia vos nō pplus meꝰ: et
pit ego nō ero vr̄ deꝰ || Et erit nūerꝰ filioꝝ
eb isrl̄ q̄si arena maris q̄ sine mēsura ē: ⁊
nō nūerabit̄. Et erit i loco vbi dicet̄
eis nō pplus meꝰ vos: dicet̄ eis filij dei
viuētis. Et cōgregabūt̄ filij iuda: ⁊ fi-
lij isrl̄ pariter: ⁊ ponēt sibimet caput
vnū: ⁊ ascēdēt d̄ t̄ra: q: magnꝰ dies iez
A Dicite fratribꝰ vr̄is (rahel) II
pplus meꝰ: ⁊ sorori vr̄e: miscdia
cōsecuta. Judicate m̄rem vr̄am
iudicate: q̄m ipa nō vxor mea: ⁊ ego n̄
vir eiꝰ. Auferat fornicatiōes suas a fa
cie sua: ⁊ adulteria sua de medio vberꝝ
suoꝝ: ne forte expoliē eā nudā ⁊ statuā
eā ſm diē natiuitatis sue: ⁊ ponā eā q̄si
solitudinē: ⁊ statuā eā velut t̄rā inuiā
⁊ inficiā eā siti: ⁊ filioꝝ illiꝰ nō mise-
rebor: q̄m filij fornicationū sūt: q: for-
nicata ē m̄r eoꝝ. Cōfusa ē q̄ ɔcepit eos
q: dixit. Uadā post amatores meos q̄
dāt panes mihi: ⁊ aq̄s meas: ⁊ lanā me
am: ⁊ linū meū: oleū meū: ⁊ potū meū.
B Propt̄ h̄ ecce ego sepiā viā tuā spinis:
⁊ sepiā eā maceria. Et semitas suas nō
inueniet ⁊ sequet̄ amatores suos ⁊ nō
apphendet eos: ⁊ q̄ret eos ⁊ nō inue-
niet. Et dicet. Uadā ⁊ reuertar ad viꝝ
meū priorē: q: bn̄ mihi erat tūc magis
q̄ nunc. Et hec nesciui q: ego dedi ei
frumētū ⁊ vinū ⁊ oleū: ⁊ argētū multi-
plicaui ei ⁊ auꝝ: q̄ fecerūt baal. Jdcir-
co cōuertar ⁊ sumā frumētū meū i t̄pe
suo: ⁊ vinū meū i t̄pe suo: ⁊ liberabo la
nā meā ⁊ linū meū q̄ opperiebāt igno-
miniā eiꝰ. Et nunc reuelabo stulticiā
eiꝰ in oculis amatoꝝ eiꝰ: ⁊ vir nō eruet
eā de manu mea. Et cessare faciā oē
gaudiū eiꝰ: solennitatē eiꝰ: neomeniā
eiꝰ: sabbatū eiꝰ: ⁊ oia festa t̄pa eiꝰ. Et
C corrūpā vineā eiꝰ: ⁊ ficū eiꝰ: de q̄bꝰ dix-
it. Mercedes he mee sūt: q̄s dederūt mi-
hi amatores. Et ponā eā in saltū: ⁊ co-
medet eā bestia agri. Et visitabo super
eā dies baalim q̄bꝰ accēdebat incēsū:
⁊ ornabat̄ in aure sua ⁊ monili suo: ⁊
ibat post amatores suos: ⁊ mei obliui-
scebat̄ dicit dn̄s. Propt̄ h̄ ecce ego la-
ctabo eā ⁊ ducā eā i solitudinē. Et lo-
quar ad cor eiꝰ: ⁊ dabo ei vinitores eiꝰ
ex eodē loco: ⁊ vallē achor ad apiendā
spem. Et canet ibi iux dies iuuētutis
sue: ⁊ iux dies ascēsiōis sue de t̄ra egy-
pti. Et erit in die illo ait dn̄s: vocabit

me vir meꝰ: ⁊ nō vocabit me vltra baa
lim. Et auferā noīa baalim de ore eiꝰ: D
⁊ nō recordabit̄ vltra noīs eoꝝ. Et p-
cutiā eis fedus i die illa: cū bestia agri
⁊ cū volucre celi: ⁊ cū reptili t̄re. Et ar-
cū ⁊ gladiū ⁊ bellū cōterā d̄ terra: ⁊ dor
mire eos faciā fiducialit̄. Et sponsabo
te mihi i sempiternū: ⁊ spōsabo te mi-
hi in iusticia ⁊ iudicio ⁊ i miscdia ⁊ mi
serationibꝰ. Et spōsabo te mihi i fide:
⁊ scies q: ego dn̄s. Et erit: i die illa ex-
audiā dic dn̄s: et exaudiā celos: ⁊ illi
exaudiēt t̄rā: ⁊ t̄ra exaudiet triticū et
vinū ⁊ oleū: ⁊ hec exaudiēt iezrahel.
Et seminabo eā mihi i t̄rā: ⁊ miserebor
eiꝰ q̄ fuit absq: miscdia. || Et dicā non Ro.9.e
pplo meo pplus meꝰ es tu: ⁊ ipe dicet de I.Pe.2.b
Et dixit dn̄s || Jus meꝰ es tu. III A
ad me Adhuc vade ⁊ dilige mu
lierē dilectā amico ⁊ adulterā:
sic diligit dn̄s filios isrl̄: ⁊ ipe respectāt
ad deos alienos ⁊ diligūt vinacia vuaꝝ.
Et fodi eā mihi q̄ndeci argēteis: ⁊ cho
ro hordei: ⁊ dimidio choro hordei: et
dixi ad eā. Dies multos expectab me.
Nō fornicaberis: ⁊ nō eris viro: ſ; ⁊ ego B
expectabo te. Quia dies mltos sedebūt
filij isrl̄ sine rege ⁊ sine pncipe ⁊ sine
sacrificio ⁊ sine altari ⁊ sine ephot ⁊ si
ne theraphin. Et post hec reūtēt filij
isrl̄: ⁊ q̄rēt dn̄m deū suū ⁊ dd̄ rege suū:
⁊ pauebūt ad dn̄m ⁊ ad bonū eiꝰ i no-
Audite v̄bū (uissimo dieꝝ. IIII A
dn̄i filij isrl̄: q: iudiciū dn̄o cū
hitatoribꝰ t̄re. Nō ē ei v̄itas ⁊
nō ē miscdia ⁊ nō ē scia dei i t̄ra. Ma-
ledictū ⁊ mēdaciū ⁊ homicidiū ⁊ fur-
tū ⁊ adulteriū inundauerūt: ⁊ sāguis sā
guinē tetigit. Propt̄ h̄ lugebit t̄ra: ⁊ i
firmabit̄ oīs q̄ hitat i ea. Jn bestia a-
gri ⁊ i volucre celi: ſ; ⁊ pisces maris cō-
gregabūt̄. Uerūtñ vnusq̄sq: nō iudi-
cet ⁊ nō arguat̄ vir. Pplus eī tuꝰ sicut
hi: q̄ ɔdicūt sacerdoti. Et corrues ho- B
die: ⁊ corruet etiā pp̄ha tecū. Nocte ta
cere feci m̄rē tuā. Conticuit pplus meꝰ
eo q̄ nō habuerit sciam. Quia tu sciē-
tiā repulisti: repellem te ne sacerdotio
fūgaris mihi. Et oblita es legis dei tui ⁊
obliuiscar filioꝝ tuoꝝ ⁊ ego. Scdm mul
titudinē eoꝝ sic peccauerūt mihi gliam
eoꝝ i ignominiā cōmutabo. Peccā ppli
mei comedēt: ⁊ ad iniq̄tatē eoꝝ suble
uabunt aīas eoꝝ. || Et erit: sicut popu Esa.24.c

lus: ſic ſacerdos. Et viſitabo ſup eum
C vias ei⁹ ⁊ cogitatiões ei⁹ reddã ei. Et
comedēt ⁊ ñ ſaturabūt. Fornicati ſūt
⁊ nõ ceſſauerūt: qm̃ dñm dereliquerūt
11 in nõ cuſtodiēdo. Fornicatio ⁊ vinū ⁊
ebrietas auferunt coꝛ. Pplus meus li
gno ſuo īterrogauit: ⁊ baculus ei⁹ an-
nūciauit ei. Spūs ei fornicationū de-
cepit eos: ⁊ fornicati ſūt a deo ſuo. Su
p capita mōtiū ſacrificabāt: ⁊ ſup col-
les accēdebāt thymiama ſubt⁹ quer-
cū ⁊ ppłm ⁊ therebinthū: qꝛ bona erat
vmbra ei⁹. Ideo fornicabūt filie vre:
⁊ ſponſe vre adultere erūt. Nõ viſita-
bo ſup filias vras cū fuerint fornicate
⁊ ſup ſponſas vras cū adulterauerint:
qm̃ ipi cū meretricib⁹ cõuerſabant: ⁊
D cū effeminatis ſacrificabāt. Et pplus
nõ intelligēs vapulabit. Si fornicarꝭ
tu iſrł: nõ delinquas ſaltē iuda. Et no
lite ingredi in galgala: ⁊ ne aſcēderitꝭ
in bethauen: neq̈ iuraueritꝭ: viuit do
min⁹. Qm̃ ſicut vacca laſciuiēs decli-
nauit iſrł. Nūc paſcet eos dñs: q̃ſi ag-
nū in latitudine. Particeps idoloꝝ ef
fraim: dimitte eū. Separatū ē cõuiuiū
eoꝝ: fornicatione fornicati ſūt: dilexe-
rūt afferre ignominiã ꝓtectoꝛes eius.
Ligauit eū ſpūs ī alis ſuis: ⁊ ꝯfūdēt a
ſacrificiis ſuis. V

A Udite h̃ ſa-
cerdotes: ⁊ attendite dom⁹ iſrł
⁊ dom⁹ regis: auſcultate qꝛ vo-
bis iudiciū ē. Qm̃ laqueus facti eſtis
ſpeculationi: ⁊ ſicut rete expãſum ſub-
ter thaboꝛ ⁊ victimas declinaſtis ī p-
fundū. Et ego eruditoꝛ oīm eoꝝ. Ego
ſcio effraim: ⁊ iſrł nõ ē abſcõdit⁹ a me
B Quia nūc fornicat⁹ eſt effraim: cõtami
nat⁹ ē iſrł. Nõ dabūt cogitatiões ſuas
vt reuertant ad deū ſuū: qꝛ ſpūs forni
cationū ī medio eoꝝ: ⁊ dñm nõ cogno
uerūt. Et rñdebit arrogãtia iſrł ī facie
ei⁹: ⁊ iſrł ⁊ effraim ruent ī iniq̃tate ſua
Ruet etiã iudas cū eis. In gregib⁹ ſu-
is ⁊ in armentis ſuis vadēt ad querē-
dū dñm: ⁊ nõ inuenient. Ablatus ē ab
C eis. In dño p̃uaricati ſūt: qꝛ filios alie
nos genuerūt. Nūc deuoꝛabit eos mē
ſis cū ptibus ſuis. Clãgite buccina in
gabaa: tuba in rema. Vlulate ī betha-
uen: poſt tergū tuū beniami. Effraim
ī deſolatiõe erit. In die coꝛreptiõis in
tribub⁹ iſrł oſtendi fidē. Facti ſūt p̃n-
cipes iuda q̃ſi aſſumētes terminū: ſup

eos effūdã q̃ſi aquã irã meã. Calūniã
patiens ē effraim fractus iudicio: qm̃
cepit abire poſt ſoꝛdē. Et ego q̃ſi tinea D
effraim: ⁊ q̃ſi putredo domui iuda. Et
vidit effraim lãguoꝛē ſuū: ⁊ iudas vin
culū ſuū. Et abijt effrai ad aſſur: ⁊ mi-
ſit ad regē vltoꝛē. Et ipſe nõ poterit ſa
nare vos: nec ſoluere poterit a vob vi
culū. Qm̃ ego q̃ſi leena effraim: ⁊ qua
ſi catulus leonis domui iuda. Ego ca-
piam ⁊ vadã: tollã ⁊ nõ ē q̃ eruat. Va
dēs reuertar ad locū meū donec refi-
ciatis: ⁊ queratis faciē meã. VI

IN tribulatiõe ſua mane cõſur- A
gēt ad me. Venite ⁊ reūtamur
ad dñm: qꝛ ipe cepit ⁊ ſanabit
nos: pcutiet ⁊ curabit nos. Viuifica-
bit nos poſt duos dies: ī die tertia ſuſ-
citabit nos: ⁊ viuem⁹ ī cõſpectu eius:
ſciemus ſequemurq̈ vt cognoſcamus
dñm. Quaſi diluculū p̃parat⁹ ē egreſ- B
ſus ei⁹: ⁊ veniet q̃ſi imber nobis tēpo
rane⁹ ⁊ ſerotin⁹ terre. Quid faciã tibi
effraim: q̃d faciã tibi iuda? Miſericoꝛ
dia vra q̃ſi nubes matutina: ⁊ q̃ſi ros
mane ptrãſiēs. Propter h̃ dolaui ī p
phetis: ⁊ occidi eos in verbis oꝛis mei C
⁊ iudicia tua q̃ſi lux egredient. Quia Ma
miſericoꝛdiã volui ⁊ nõ ſacrificiū: ⁊ ſci et. I
entiã dei plus q̃ holocauſtū. Ipſi aūt
ſicut adã trãſgreſſi ſunt pactū: ibi p̃ua
ricati ſunt in me. Galaad ciuitas ope
rãtiū idolū ſupplãtata ſanguine: ⁊ q̃ſi
fauces viroꝝ latronū. Particeps ſa- D
cerdotū: ī via interficiētiū pgētes de
ſichem: qꝛ ſcelus opati ſunt. In domo
iſrł vidi hoꝛrēdū. Ibi fornicatiões ef-
fraim cõtaminatus ē iſrł. Sed ⁊ iuda
pone meſſem tibi: cū cõuertero captiui

CUm ſanare vellē iſrł: reuelata ē iniq̃- VII A
tas effraim ⁊ malicia ſamarie:
qꝛ opati ſunt mēdaciū. Et fur īgreſſus
eſt ſpoliãs latrūculus foꝛis. Et ne foꝛ-
te dicãt in coꝛdib⁹ ſuis: oēm maliciã
eoꝝ me recoꝛdatū. Nūc circūdederunt
eos adinuētiões ſue coꝛã facie mea fa-
cte ſūt. In malicia ſua letificauerūt re
gē: ⁊ ī mēdaciis ſuis principes Omnes
adulterãtes q̃ſi cliban⁹ ſuccēſus a co-
quēte. Quieuit paululū ciuitas a cõ- B
mixtione fermenti: donec fermētaret M
totū. Dies regis nři. Ceperūt p̃ncipes
furere a vino. Extēdit manū ſuã cū il

ruſoꝛib⁹: qꝛ applicauerunt q̄ſi clibanū
coꝛ ſuū cū inſidiaret eis. Tota nocte
doꝛmiuit coquēs eos: mane ipſe ſuccē
ſus q̄ſi ignis flāme. Oēs calefacti ſūt
q̄ſi cliban⁹: ⁊ deuoꝛauerūt iudices ſu-
os. Oēs reges eoꝝ ceciderūt: nō ē qui
clamet i eis ad me. Effraim i pplis ipe
C cōmiſcebat. Effraim fact⁹ ē ſubcineri
tius panis: q̄ nō reuerſat. Comederūt
alieni robur ei⁹: ⁊ ipe neſciuit. Sꝫ ⁊ ca
ni i effuſi ſūt in eo: ⁊ ipe ignoꝛauit. Et
humiliabit ſupbia iſrl i facie ei⁹. Nec
reuerſi ſūt ad dn̄m deū ſuū: ⁊ nō queſie
rūt eū i oib⁹ his. Et fact⁹ ē effraim q̄ſi
colūba ſeducta nō habēs coꝛ. Egyptuꝫ
inuocabāt: ad aſſyrios abierūt. Et cū
pfecti fuerint expādā ſup eos rete me-
um: ⁊ q̄ſi volucrē celi detrahā eos. Ce-
dā eos ſm auditionē cet⁹ eoꝝ. Ve eis
D qm̄ receſſerūt a me. Vaſtabunt: qꝛ p̄-
uaricati ſūt i me. Ego redemi eos ⁊ ip
ſi locuti ſūt ꝯ me mēdacia. Et nō cla-
mauerūt ad me i coꝛde ſuo: ſed vlula-
bant i cubilib⁹ ſuis. Sup triticū ⁊ vi-
nū rumiabāt ⁊ receſſerūt a me. Et ego
erudiui eos: ⁊ cōfoꝛtaui bꝛachia eoꝝ: ⁊
in me cogitauerūt maliciā. Reūſi ſunt
vt eſſent abſqꝫ iugo: facti ſūt q̄ſi arcus
doloſus. Cadēt in gladio pncipes eoꝝ
a furoꝛe lingue ſue. Iſta ſubſannatio
eoꝝ in terra egypti. VIII

A In gutture tuo ſit tuba q̄ſi aqui
la ſup domū dn̄i: p eo trāſgreſ-
ſi ſunt fedus meū: ⁊ legē meā p̄uarica
ti ſūt. Me inuocabūt de⁹ me⁹: ⁊ cogno
uim⁹ te iſrl. Pꝛoiecit iſrl bonū: inimi-
cus pſequet eū. Ipſi regnauerūt ⁊ non
ex me: pꝛincipes extiterūt: ⁊ nō cogno-
uit. Aurū ſuū ⁊ argētū ſuū fecerūt ſibi
idola vt interirēt. Pꝛoiect⁹ ē vitulus
B tu⁹ ſamaria. Irat⁹ ē furoꝛ me⁹ in eis.
Vſqꝫ q̄ nō poterūt emūdari. Quia ex
iſrl ⁊ ipſe ē. Artifex fecit illū: ⁊ nō ē de
us. Qm̄ in aranearū telas erit vitul⁹
ſamarie: qꝛ ventū ſeminabūt ⁊ turbi-
nē metēt. Culm⁹ ſtans: nō ē in eo ger-
men: nō faciet farinā. Qd ⁊ ſi fecerit:
alieni comedēt eā. Deuoꝛatus eſt iſrl.
C Nūc fact⁹ ē in nationib⁹ q̄ſi vas imū-
dū: qꝛ ip ſi aſcēderūt ad aſſur. Onager
ſolitari⁹ ſibi effraim. Mūera dederūt
amatoꝛib⁹ ſuis: ſꝫ ⁊ cū mercede ꝯduxe
rūt natiōes. Nūc ꝯgregabo eos: ⁊ q̄eſ-
cent pauliſp ab onere regis ⁊ pncipū.

Quia m̄ltiplicauit effraim altaria ad
peccādū: facte ſūt ei are i delictū. Scri- D
bā ei multiplices leges meas: q̄ velut
aliene cōputate ſūt. Hoſtias offerēt: i-
molabūt carnes ⁊ comedēt: ⁊ dn̄s non
ſuſcipiet eas. Nūc recoꝛdabit iiq̄tat̄
eoꝝ: ⁊ viſitabit pctā eoꝝ. Ipſi i egyptū
cōuertent. Et oblit⁹ ē iſrl factoꝛis ſui: ⁊
edificauit delubꝛa: ⁊ iudas multiplica
uit vrbes munitas. Et mittā ignē i ci
uitates ei⁹: ⁊ deuoꝛabit edes ill⁹. IX A

Noli letari iſrl: noli exultare ſic
ppli: qꝛ foꝛnicat⁹ es a deo tuo.
Dilexiſti mercedē ſup oēs are-
as tritici. Area ⁊ toꝛcular n̄ paſcet eos
⁊ vinū mētiet eis. Nō habitabūt i t̄ra
dn̄i. Reuerſus ē effraim i egyptū: ⁊ in
aſſyrijs pollutū comedit. Non libabūt
dn̄o vinū: ⁊ nō placebūt ei. Sacrificia
eoꝝ q̄ſi panis lugentiū. Oēs q̄ come-
dēt eū cōtamiabūt: qꝛ panis eoꝝ aie
ipſoꝝ: nō itrabit i domū dn̄i. Quid fa-
cietis in die ſolenni in die feſtiuitatis
domini? Ecce em̄ pfecti ſunt a vaſti-
ſtitate. Egypt⁹ ꝯgregabit eos: mēphis B
ſepeliet eos. Deſiderabile argētū eoꝝ
vrtica hereditabit: lappa i tabernacul̄
eoꝝ. Venerūt dies viſitatiōes: venerūt
dies retributiōis. Scitote iſrl ſtultū:
ꝓpham inſanū: viꝝ ſpiritalē. Pꝛopter
multitudinē iniq̄tat̄ tue: ⁊ multitudi
nē amētie. Speculatoꝛ effraim cū deo
meo ꝓpha laqueus ruine fact⁹ ē ſup
oēs vias ei⁹. Inſania i domo dei eius.
Pꝛofūde peccauerūt: ſic i dieb⁹ gabaa.
Recoꝛdabit iniq̄tatis eoꝝ ⁊ viſitabit
pctā eoꝝ. Quaſi vuas in deſto inueni C
iſrl: q̄ſi pma poma ficulnee in cacumi
ne ei⁹ vidi pr̄es eoꝝ. Ipi aūt intraue-
rūt ad beelphegoꝛ: ⁊ abalienati ſūt in
cōfuſione ⁊ facti abomiabiles ſicut ea
q̄ dilexerūt. Effraim q̄ſi auis auolauit
Gloꝛia eoꝝ a partu: ⁊ ab vtero ⁊ a cō-
ceptu. Qꝫ ⁊ ſi enutrierint filios ſuos:
abſqꝫ liberis eos faciā i hoib⁹. Sed et
ve eis: cū receſſero ab eis. Effraim vt
vidi tyrus erat: fundata i pulchritudi
ne. Et effraim educet ad iterfectoꝛē fi
lios ſuos. Da eis dn̄e. Quid dabis eis
Da eis vuluā ſine liberis: ⁊ vbera arē
tia. Oēs nequitie eoꝝ i galgal: qꝛ ibi D
exoſus habui eos. Pꝛopt maliciā ad
inuētionū eoꝝ: de domo mea eŭciam
eos. Nō addā vt diligā eos. Oēs pnci

funiculis i. amore [illegible]

pes eoꝝ recedētes. Percuſſus ē effrai
radix eoꝝ exiccata ē. Fructū nequaꝗ̄
faciēt. Qꝛ ⁊ ſi genuerint iterficiā amā
tiſſima vteri eoꝝ. Abijciet eos dn̄s de
us me⁹ qꝛ nō audierūt eū: ⁊ erūt vagi i
B V Itis frōdoſa iſrl' (natiōib⁹. X
fruct⁹ adeq̄tus ē ei. Scd̄m mul
titudinē fruct⁹ ſui multiplica-
uit altaria: iux̄ vbertatē t̄re ſue exube-
rauit ſimulacriſ. Diuiſū ē cor eoꝝ: nūc
interibūt. Ipſe cōfringet ſimulacra eo
rū: depopulabit̄ aras eoꝝ. Quia nunc
dicēt nō ē rex nob̄. Nō ei timem⁹ dn̄m
Et rex q̇d faciet nob̄? Loq̇mini verba
B viſiōis iutilis ⁊ ferietꝭ fedus cū mēda
tio ⁊ germiabit q̄ſi amaritudo iudiciū
ſup ſulcos agri. Uaccas bethauē colu
erūt hitatores ſamarie. Qui luxit ſup
eū pp̄ls ei⁹: ⁊ editui ei⁹ ſup eū exultaue
rūt i glīa ei⁹: qꝛ migrauit ab eo. Siq̇-
dē ⁊ ip̄e i aſſur delat⁹ ē mun⁹ regi vlto
ri. Confuſio effraim capiet: ⁊ cōfunde-
tur iſrl' i volūtate ſua. Trāſire fecit ſa
maria regē ſuū q̄ſi ſpumā ſup faciem
aq̄. Et diſꝑdent̄ excelſa idoli pctm̄ iſrl'
C Lappa ⁊ tribul⁹ aſcēdet ſup aras eoꝝ
Lucꝭ.23.a ‖Et dicēt mōtib⁹ op̄ite nos: ⁊ collib⁹
Apo.6.d cadite ſup nos. Ex dieb⁹ gabaa pecca
uit iſrl'. Ibi ſteterūt. Nō cōp̄hēdet eos
i gabaa p̄liū: ſup filijs iniq̇tatꝭ. Iuxta
deſideriū meū corripiā eos. Cōgrega-
būt̄ ſup eos pp̄li: cū corripiet̄ ꝓpt du-
as iniq̇tates ſuas. Effraim vitula do-
cta diligere triturā: ⁊ ego trāſiui ſuper
D pulchritudinē colli ei⁹. Aſcēdā ſup ef
fraim. Arabit iudas: cōfringet ſibi ſul
Hiere.4.a cos iacob. ‖Seminate vob̄ in iuſticia:
⁊ metite i ore miſcdie: innouate vobis
nouale. Tēpus aūt req̇rēdi dn̄m: q̇ ve
nerit q̇ docebit vos iuſticiā. Araſtis
ipietatē: iniq̇tatē meſſuiſtis: comedi-
ſtis frugē mēdacij. Quia ꝯfiſus es in
vijs tuis: ⁊ i multitudine fortiū tuoꝝ:
ꝯſurget tumult⁹ i pp̄lo tuo: ⁊ oēs mu-
nitiōes tue vaſtabūt̄ ſicut vaſtat⁹ eſt
ſalmana: a domo ei⁹ q̇ vīdicauit baal:
i die p̄lij matre ſup filios alliſa. Sic fe
cit vobis bethel: a facie militie nequi-
B S Icut mane (tiarū vr̄aꝝ. XI
trāſijt: ptrāſijt rex iſrl': qꝛ puer iſ-
Matt.2.c rael ⁊ dilexi eū: ⁊ ex egypto vo-
caui filiū meū. Uocauerūt eos: ſic abi
erūt a facie eoꝝ. Baalim imolabāt: et
ſimulacris ſacrificabāt. Et ego q̄ſi inu
trit⁹ ephraim portabā eos i brachijs
meis: ⁊ neſcierūt ꝙ curarē eos. In fu- B
niculis adā trahā eos: i vinculis cha-
ritatꝭ. Et ero eis q̄ſi exaltās iugū ſup
maxillas eoꝝ ⁊ declinaui ad eū vt ve
ſceret̄. Nō reuertet̄ i t̄rā egypti: ⁊ aſſur
ip̄e rex ei⁹: q̄m noluerūt ꝯuerti. Cepit
gladi⁹ i ciuitatib⁹ ei⁹: ⁊ cōſumet electos
ei⁹: ⁊ comedet capita eoꝝ. Et pp̄ls me⁹ C
pēdebit ad redditū meū. Iugū āt ipo-
net̄ eis ſimul: q̇d nō auferet̄. Quō da-
bo te effrai ꝓtegā te iſrl'? Quō dabo te
Sicut adama ponā te: vt ſeboim. Cō- He
uerſū ē i me cor meū: parit̄ ꝯturbata ē
penitudo mea. Nō faciā furorē ire mee
Nō cōuertar vt diſꝑdā effraim: q̄m de
us ego ⁊ nō hō. In medio tui ſctūs et D
nō ingrediar ciuitatē. Poſt dn̄m am-
bulabūt. Quaſi leo rugiet: qꝛ ip̄e rugi-
et: ⁊ formidabūt filij maris. Et auola-
būt q̄ſi auis ex egypto: ⁊ q̄ſi colūba de
terra aſſyrioꝝ: ⁊ collocabo eos i domi
b⁹ ſuis dicit dn̄s. Circūdedit me effra-
im in negotiatione: ⁊ i dolo dom⁹ iſrl'
Iudas aūt teſtis deſcēdit cū deo: ⁊ cū
E Ffraim pa (ſctꝭ fidelib⁹. XII B
ſcit ventū: ⁊ ſeq̇t̄ eſtū. Tota die
mēdaciū ⁊ vaſtitatē multipli-
cat. Et fedus cū aſſyrijs inijt: ⁊ oleū in
egyptū ferebat. Iudiciū ꝫ dn̄i cū iuda
et viſitatio ſup iacob. Iuxta vias ei⁹ ⁊
iux̄ adinuētiōes ei⁹ reddet ei. ‖In vte- He
ro ſupplātauit fratrē ſuū: ‖⁊ i fortitu- He
dine ſua direct⁹ ē cū angelo. Et inua- B
luit ad angelū: ⁊ cōfortat⁹ ē. Fleuit: et
rogauit eū. In bethel iuenit eū: ⁊ ibi
locut⁹ ē nobiſcū. Et dn̄s de⁹ exercituū
dn̄s memoriale ei⁹. Et tu ad dn̄m deū
tuū cōuteris. Miſericordiā ⁊ iudiciuꝫ
cuſtodi: ⁊ ſpera i deo tuo ſemꝑ. Chana
an i manu ei⁹ ſtatera doloſa: calūniaꝫ
dilexit. Et dixit effrai. Uerūtn̄ diues
effect⁹ ſū: iueni idolū mihi. Oēs labo- C
res mei nō iueniēt mihi iniq̇tatē quā
peccaui. Et ego dn̄s de⁹ tu⁹ ex t̄ra egy
pti. Adhuc ſedere te faciā i tabernacu
lis: ſicut i dieb⁹ feſtiuitatꝭ. Et locutus
ſū ſup ꝓphetas: ⁊ ego viſionē multipli-
caui: ⁊ i manu ꝓphāꝝ aſſimilat⁹ ſum.
Si galaad idolū: ꝫ fruſtra erāt in gal-
gal bob⁹ imolātes. Nā ⁊ altaria eoꝝ q̄ D
ſi aceruī ſup ſulcos agri. Fugit iacob He
i regionē ſyrie: ⁊ ſeruiuit iſrl' i vxorē: ⁊ i
vxorē ſeruauit. In ꝓpheta āt eduxit do

min⁹ iſrl̄ de egypto: ꝛ ī ꝓpħa ſuat⁹ eſt
Ad iracūdiā me ꝓuocauit effraim in
amaritudinib⁹ ſuis: ꝛ ſanguis ei⁹ ſup
eū veniet: ꝛ opprobriū eius reſtituet ei
a L Oquēte (dn̄s de⁹ ſu⁹. XIII
effraim: horror īuaſit iſrl̄: ꝛ de.
liq̄t ī baal ꝛ mortu⁹ eſt. Et nūc
addiderūt ad peccādū: feceruntq; ſibi
cōflatile de argento ſuo q̄ſi ſimilitudi
nē idoloꝝ. Factura artificum totū ē.
His ipi dicūt. Immolate hoīes vitu-
los adorātes. Idcirco erūt q̄ſi nubes
matutina: ꝛ ſicut ros matutin⁹ p̄teri-
B ens. Sic puluis turbine rapt⁹ ex area
b ꝛ ſicut fum⁹ de fumario. || Ego aūt dn̄s
deus tu⁹ ex t̄ra egypti ꝛ deū abſq; me
neſcies: ꝛ ſaluator nō eſt p̄ter me. Ego
cognoui te in deſerto: ī t̄ra ſolitudinis.
Iuxta paſcua ſua adipleti ſūt: ꝛ ſatura
ti ſūt Et eleuauerūt cor ſuū: ꝛ obliti ſūt
mei. Et ego ero eis q̄ſi leena: ſic pard⁹
b in via aſſirioꝝ. || Occurrā eis q̄ſi vrſa
C raptis catulis ꝛ dirūpā interiora ieco
ris eoꝝ. Et cōſumā eos ibi q̄ſi leo: be-
ſtia agri ſcindet eos. Perditio tua iſrl̄:
tm̄ mō in me auxiliū tuū. Ubi ē rex tu
us? Maxime nūc ſaluet te ī oīb⁹ vrbi-
bus tuis. Et iudices tui de q̄b⁹ dixiſti
a || da mihi regē ꝛ p̄ncipes. Dabo tibi re
gē ī furore meo: ꝛ auferā ī indignatiōe
mea. Colligata ē iniq̄tas effraim: ab-
D ſcōditū pctm̄ ei⁹. Dolores p̄turientis
veniēt ei. Ipſe fili⁹ nō ſapiēs. Nūc eñ
d nō ſtabit ī cōtritione filioꝝ. || De ma-
nu mortis liberabo eos: de morte redi
mā eos. Ero mors tua o mors: morſus
tu⁹ ero inferne. Cōſolatio abſcōdita ē
ab oculis meis: q2 ipe inter fratres di
d uidet. Adducet vrētē vētū dn̄s de de-
ſerto aſcēdētē: ꝛ ſiccabit venas ei⁹: ꝛ
deſolabit fontē ei⁹ ꝛ ipe diripiet the-
ſaurū oīs vaſis deſiderabilis. XIIII
a 1 P Ereat ſamaria qm̄ ad amaritu
dinē ꝯcitauit deū ſuū. In gla-
dio pereāt. Paruuli eoꝝ elidāt
2 ꝛ fete ei⁹ ſcindāt. Cōuertere iſrl̄ ad do
minū deū tuū: qm̄ corruiſti ī iniq̄tate
3 tua. Tollite vobiſcū v̄ba ꝛ ꝯuertimī
B ad dn̄m ꝛ dicite ei. Om̄ auferꝫ iniq̄ta-
tē: ꝛ accipe bonū: ꝛ reddem⁹ vitulos la
4 bioꝝ nr̄oꝝ. Aſſur n̄ ſaluabit nos. Su
p equū nō aſcēdem⁹: nec dicem⁹ vltra
dij nr̄i opa manuū nr̄aꝝ: q2 ei⁹ q̄ ī te
eſt miſereberis pupilli. Sanabo ꝯtriti

tiones eoꝝ diligā eos ſpōtanee: q2 aū⁹
ſus ē furor me⁹ ab eis. Ero q̄ſi ros. Et C
iſrl̄ germiabit ſic liliū: ꝛ erūpet radix
ei⁹ vt libani. Ibūt rami ei⁹: ꝛ erit q̄ſi
oliua gl̄ia ei⁹: ꝛ odor ei⁹ vt libani. Cō-
uertēt ſedētes ī vmbra ei⁹: viuēt triti-
co. Et germiabūt q̄ſi vinea: memoria-
le ei⁹ ſic vinū libani. Effraim q̄d mihi D
vltra idola? Ego exaudiā ꝛ dirigā euꝫ
ego vt abietē virētē: ex me fruct⁹ tu⁹ ī
uēt⁹ ē. || Quis ſapiēs ꝛ itelliget iſta: in Hiere. 9. b
telligēs ꝛ ſciet hec? Quia recte vie dn̄i
ꝛ iuſti ābulabūt ī eis: p̄uaricatores v̄o
Explicit Oſee ꝓpħa (corruēt ī eis.
Incipit ꝓlog⁹ in Iohel ꝓphetam.

S Anct⁹ iohel apd̄ hebreos p⁹
oſee ponit. Et ſic ibi ſub no
mie effrai ad decē trib⁹ ꝓfert
vaticiniū: q̄ vel ſamaria vel
iſrl̄ ſepe memorāt: ſic ī hūc ꝓpħam oē
qd̄ dicit ad tribū iuda ꝛ ad hierl̄m ꝑti
nere credēdū ē: ꝛ nullā oīno oīo iſrael
id ē decē tribuū ī h̄ fieri mētionē. Tē
pora q̄3 q̄b⁹ ꝓpħauit eadē debem⁹ ac-
cipe q̄ ī oſee legim⁹: || in dieb⁹ ozie: ioa- Oſee. 1. a
thā: ꝛ achaz: ꝛ ezechie regū iuda ꝛ ī die
b⁹ hieroboā filij ioas regꝭ iſrl̄. Porro
factū eē ſmonē dn̄i ad meritū ei⁹ refer
tur cui fit: nō ad cōditionē ei⁹ q̄ fieri
dr: vt alibi legim⁹. || Dn̄s fact⁹ ē mihi Ps. 117.
ī ſalutē. Audit⁹ ei ī ſcp̄turꝭ ſctis nō eſt
iſte q̄ ad aures ſonat: ſꝫ q̄ ī corde ꝑcipi
tur: iux̄ illd̄ qd̄ dn̄s loq̄t. Qui hꝫ aures Matth. 11. b
audiēdi audiat. Qd̄ aūt dr hebraice hye et. 13. a
zimi: grece enechzlaſti: latine ſonat au
rib⁹ ꝑcipite: ꝓprie nō aure ſꝫ corde ꝑci
pit. Qui ſenes ſūt ꝛ celeſtes audiūt ſpi
ritualit: q̄ aūt hitāt ī t̄ra appellāt q; tre-
ni: aurib⁹ ꝑcipiūt. Ubicūq; aūt hec duo
v̄ba iuncta ponūt: nō ad ſimplicē tm̄
v̄boꝝ ſonū: ſꝫ ad recōditā q̄3 dictoꝝ i-
telligētiā ꝑtinere itelligēdū ē. || In ge Gen. 4. d
neſi lamech loq̄t ad vxores ſuas ada ꝛ
ſella. Audite v̄ba mea vxores lamech:
aurib⁹ ꝑcipite ſmōes meos. Quia vi-
rū occidi ī vuln⁹ meū: ꝛ iuuenē ī liuo
rē meū. || Et eſaias. Audite celi ꝛ auri Eſa. 1. c
Itē ali⁹ ꝓlog⁹ ī eūdē (b⁹ ꝑcipe t̄ra.
I N h̄ ꝓpheta idcirco nec reges
nec tp̄a ſunt p̄notata: q2 eiſdē
tp̄ib⁹ ac regib⁹ q̄b⁹ oſee ꝓphe
tauerat ꝛ ipſe ꝓphetauit. Ex
trib⁹ igit generib⁹ rhetoꝝ hec ſūmun
tur p̄ncipia ꝛ tres ſūt argumentorum

Res: ex quibus incipere ſolet ois orator
Aut eni docibiles: aut beniuolos aut
attētos auditores debet efficere. Hic ſ
ppha a magnitudie cladiſ ſumēs pnci
piū eoſq qui audituri erāt: volēs ad pe
nitētiā puocare: reddit attētos admi
rās futuꝝ malū vt cōſiderātes vēture
cladis aſpitatē: oci⁹ arripent pniam.
Johel interptaf icipiēs: aut dñi deſcē
ſus. Fatuel vo aut latitudo aut oſtiū
dei. Tropologice h ē q̄ qui oſtiū dei et
ſciaz habuerit aptā: recte icipit pphare
Incipit argumentum in eundē.

Johel fili⁹ fatuel deſcribit terrā duodecitribuū: eruca: bruchο: locuſta: rubigine vaſtāte cōſūptā: ⁊ poſt reuſionē prioris ppli effuſū iri ſpm ſctū ſup ſuos dei ⁊ ancillas. i. ſup cētū viginti credentes
Johel. 2. g hoies: ⁊ fuerūt i cenaculo ſion. Qui cē
tū viginti ab vno vſq ad quindeci pau
latim ⁊ p incremēta ſurgētes: quindeciz
graduū numerū efficiūt: q in pſalterio
myſtice cōtinēf. Explicit argumētū. Incipit Johel ppha. Capłm. I

Verbuz domini qđ factū ē ad iohel filiū fatuel. Audite hec ſenes et aurib⁹ pcipite oēs hitatores tre ſi factū ē iſtud i dieb⁹ vřis: aut in dieb⁹ patrū vřoꝝ. Sup h filijs veſtris narrate: ⁊ filij vři filijs ſuis: ⁊ filij eoꝝ generatiōi altere. Reſiduū eruce comedit locuſta: ⁊ reſiduum locuſte comedit bruchus: ⁊ reſiduū bruchi co
B medit rubigo. Expgiſcimini ebrij: flete ⁊ vlulate oēs q bibit vinū i dulcedine qm perijt ab ore vřo. Gēs ei aſcēdet ſup trā meā: fortis ⁊ inūerabilis. Dentes ei⁹ vt dētes leonis: ⁊ molares ei⁹ vt catuli leōis. Poſuit vineā meaz i deſertū: ⁊ ficū meā decorticauit. Nudans ſpoliauit eā et piecit, albi facti ſunt rami ei⁹. Plāge qſi virgo accincta ſacco: ſup virū pubertat ſue. Perijt ſacrificiū ⁊ libatio de domo dñi: lu
C xerūt ſacerdotes miſtri dñi. Depopulata ē regio: luxit hum⁹ qm deuaſtatū ē triticū. Cōfuſū eſt vinū ⁊ elanguit oleum. Cōfuſi ſūt agricole vlulauerūt vinitores ſup frumēto vino ⁊ hordeo: q2 perijt meſſis agri. Uinea ɔfuſa ē: ⁊ fic⁹ elāguit. Malogranatū ⁊ palma ⁊ malū ⁊ oia ligna agri aruerūt: q2 cōfuſuꝝ eſt gaudiū a filijs hoim. Accigite vos ⁊ plāgite ſacerdotes: vlulate miniſtri altaris. Jngredimi: cubare i ſacco miniſtri dei mei: qm interijt de domo dei vři ſacrificiū ⁊ libatio. Sanctificate ieiuniū: vocate cetū: congregate ſenes oēs habitatores tre i domū dei veſtri: ⁊ clamate ad dñm. A. a. a. diei: q2 ppe
D ē dies dñi ⁊ qſi vaſtitas a potēte veniet. Nūqd nō corā oculis vřis alimēta perierūt: de domo dei vři leticia ⁊ exultatio? Cōputruerūt iumēta in ſtercore ſuo. Demolita ſūt horrea: diſſipate ſūt apothece: qm ɔfuſū ē triticū. Quid ingemuit aial mugierūt greges armēti? Quia nō eſt paſcua ei⁹. Sed ⁊ greges pecoꝝ diſperierūt. Ad te dñe clamabo q2 ignis comedit ſpecioſa deſerti: ⁊ flāma ſuccēdit oia ligna regionis. Sz et beſtie agri quaſi area ſitiēs imbrē: ſuſpexerūt ad te: qm exiccati ſūt fōtes aqrū: ⁊ ignis deuorauit ſpecioſa deſerti.

II
Canite tuba in ſion; vlulate in mōte ſancto. Cōturbenf oēs hitatores terre q2 venit dies dñi: q2 ppe ē dies tenebraꝝ ⁊ caliginis dieſ nubis ⁊ turbinis. Quaſi mane expanſū ſup mōtes pplus mult⁹ et fortis. Silis ei ñ fuit a pncipio et poſt eū nō erit vſq i annos generationis ⁊ generationis. Ante faciē ei⁹ ignis vorās: ⁊ poſt eū exurēs flāma. Quaſi hortus voluptat terra corā eo: ⁊ poſt eū ſolitudo deſerti: neq ē q effugiat eū. Quaſi aſpect⁹ equoꝝ aſpect⁹ eoꝝ: ⁊ qſi equites ſic currēt. Sicut ſonit⁹ qua-
B drigarū ſup capita mōtiū exiliēt: ſicut ſonit⁹ flāme ignis deuorātis ſtipulam velut pplus fort pparat⁹ ad pliū. A facie ei⁹ cruciabunf ppli: oēs vult⁹ redigenf in ollā. Sicut fortes currēt: qſi viri bellatores aſcēdēt murū. Uiri i vijs ſuis gradienf: ⁊ nō declinabūt a ſemitis ſuis. Unuſqſq fratrē ſuū nō coartabit ſinguli in calle ſuo ambulabūt. Sed ⁊ p feneſtras cadēt: ⁊ nō demolienf. Urbē ingredienf: i muro current. Domos cōſcēdēt: p feneſtras intrabūt qſi fur. A facie ei⁹ cōtremuit terra mo
C ti ſūt celi. Sol ⁊ luna obtenebrati ſūt ⁊ ſtelle retraxerūt ſplēdorē ſuū. Et dñs dedit vocē ſuā ante faciē exercit⁹ ſui: q2 multa ſunt nimis caſtra ei⁹: q2 for-

tia ꝛ faciētia verbū ei⁹. Magn⁹ eſ dies
dñi: ꝛ terribilis valde. Et qs ſuſtine-
bit eū? Nūc ḡ dicit dñs. Cōuertimi ad
me i toto corde vr̄o: i ieiunio ꝛ fletu ꝛ i
plāctu: ꝛ ſcindite corda vr̄a ꝛ nō veſti-
mēta vr̄a. Et ꝯūtimini ad dn̄m deum
.85 vr̄m‖ q: benign⁹ ꝛ miſericors ē: patiēs
ꝛ multe miſcdie ꝛ p̄ſtabilis ſup mali-
3.d cia‖ Quis ſcit ſi ꝯūtat ꝛ ignoſcat: ꝛ re-
linquat p⁹ ſe bn̄dictiōez? Sacrificiū ꝛ
D libamē dño deo nr̄o. Canite tuba i ſi-
1.c on‖ ſctificate ieiuniū: vocate cetū ꝯgre
gate pplm ſctificate eccliaz: coadunate
ſenes: ꝯgregate puulos ꝛ ſugētes vbe
ra. Egrediat ſpōſus ð cubili ſuo: ꝛ ſpō
ſa ð thalamo ſuo. Int veſtibulū ꝛ alta
re plorabūt ſacerdotes miſtri dñi et di
cēt: Parce dñe parce pplo tuo ꝛ ne des
hereditatē tuā in opprobriū: vt dñent
eis natiōes. Quare dicūt i pplis vbi ē
deoꝝ. Zelat⁹ ē dñs terrā ſuaz: ꝛ pepcit
pplo ſuo. Et rn̄dit dñs ꝛ dixit pplo ſuo.
E Ecce ego mittā vob frumētū ꝛ vinū ꝛ
oleū: ꝛ replebimi in eis: ꝛ nō dabo vos
vltra opprobriū i gētib⁹. Et eū q ab aq
lone ē pcul faciā a vob: et expellā eū i
terrā inuiā ꝛ deſertā. Faciē ei⁹ ꝯ mare
oriētale: ꝛ extremū ei⁹ vſq ad mare no
uiſſimū. Et aſcēdet fetor ei⁹ ꝛ aſcendet
putredo ei⁹: q: ſupbe egit. Noli timere
terra: exulta ꝛ letare: qm magnificauit
dñs vt faceret. Nolite timere aialia re
gionis: q: germinauerūt ſpecioſa deſer
ti: q: lignū attulit fructū ſuū: fic⁹ et vi-
F nea dederūt vtutē ſuā. Et filie ſion ex
ultate ꝛ letami i dño deo vr̄o: q: dedit
vob doctorē iuſticie: ꝛ deſcēdere faciet
ad vos imbrē matutinū ꝛ ſerotinū ſic
i pncipio. Et implebūt aree frumēto:
ꝛ redundabūt torcularia vino ꝛ oleo.
Et reddā vob annos qs comedit locu-
ſta bruchus ꝛ rubigo et eruca: fortitu-
do mea magna quā miſi in vos. Et co
medet veſcētes ꝛ ſaturabimini: ꝛ lau-
dabit nomē dñi dei vr̄i q fecit mira-
bilia vobiſcū. Et nō ꝯfundet ppls me⁹
in ſempitnū: ꝛ ſcietis q: i medio iſrael
5 ego ſū. Et ego dñs de⁹ vr̄: ꝛ nō ē ampli
g us: ꝛ nō ꝯfundet ppls me⁹ in etnū‖ Et
a erit: p⁹ hec effundā ſpm meū ſup oēm
carnem: ꝛ pphabūt filij vr̄i ꝛ filie vr̄e.
Senes vr̄i ſōnia ſōniabūt: et iuuenes
vr̄i viſiōes videbūt. Sz ꝛ ſup ſuos me
os ꝛ ancillas i dieb⁹ illi effūdā ſpm me

um et dabo pdigia i celo: ꝛ i tra ſāgui
nē ꝛ ignē ꝛ vaporē fumi ‖ Sol ꝯūtetur Ma. 24.e
tenebras: ꝛ luna i ſāguinē anq veniat Luc. 21.e
dies dñi magn⁹ et horribilis. Et erit:
ois q iuocauerit nomē dñi ſalu⁹ erit:
q: i mōte ſiō ꝛ i hierlm erit ſaluatio ſi-
cut dixit dñs: ꝛ i reſiduis qs dñs voca
Q uia ecce i dieb⁹ ‖ uerit. III A
illis ꝛ i tpe illo cū ꝯūtero capti
uitatem iuda ꝛ hierlm: ꝯgrega-
bo oēs gētes: ꝛ deducā eas i vallem io
ſaphat ꝛ diſceptabo cū eis ibi ſup po-
pulo meo et hereditate mea iſrl qs di-
ſperſerūt i natiōib⁹: ꝛ terrā meā diuiſe
rūt: ꝛ ſup pplm meū miſerunt ſortē. Et
poſuerūt pueꝝ i pſtibulo: ꝛ puellā vē-
diderūt pvino vt biberēt. Ueꝝ qd mihi
ꝛ vob tyr⁹ ꝛ ſidon ꝛ ois termin⁹ paleſti
noꝝ? Nūqd vltionē vos reddet mihi?
Et ſi vlciſcimini vos ꝯ me: cito veloci-
ter reddā viciſſitudinē vob ſup caput
vr̄m. Argētū eīn meū ꝛ auꝝ tuliſt et B
deſiderabilia mea ꝛ pulcherrima intu
liſt i delubra vr̄a. Et filios iuda ꝛ fili
os hierlm vēdidiſt filijs grecoꝝ: vt lō
ge faceret eos ð finib⁹ ſuis. Ecce ego
ſuſcitabo eos ð loco in q vēdidiſt eos
et ꝯūtā retributiōez vr̄az i caput vr̄m.
Et vēdā filios vr̄os ꝛ filias vr̄as i ma
nib⁹ filioꝝ iuda: ꝛ venūdabūt eos ſa-
beis gēti lōginq: q: dñs locut⁹ eſt. Cla
mate hec i gētib⁹ ſctificate bellū: ſuſci
tate robuſtos. Aſcēdāt: accedāt oēs vi
ri bellatores. Cōcidite aratra vr̄a i gla
dios: ꝛ ligones vr̄os i lāceas. Infirm⁹
dicat: q: ego fort ſū. Erūpite ꝛ venite C
oēs gētes ð circūitu: ꝛ ꝯgregami. Ibi
occūbere faciet dñs robuſtos tuos. Cō
ſurgāt ꝛ aſcēdāt gētes i vallē ioſaphat
q: ibi ſedebo ꝛ iudicē oēs gētes in cir
cūitu‖ Mittite falces: qm maturauit Apo. 14.d
meſſis. Uenite ꝛ deſcēdite: q: plenū eſt
torcular. Exuberāt torcularia: q: mul-
tiplicata ē malicia eoꝝ. Populi ppli in
valle ꝯciſiōis: q: iux ē dies dñi i valle
ꝯciſiōis‖ Sol ꝛ luna obtenebrati ſūt: ꝛ S. 2.c
ſtelle retraxerūt ſplēdorē ſuū.‖ Et dñs Eſa. 13.b
de ſion rugiet: ꝛ de hierlm dabit vocē Hiere. 25.
ſuā. Et mouebūt celi ꝛ tra: ꝛ dñs ſpes Amos. 1.a
ppli ſui: ꝛ fortitudo filioꝝ iſrl. Et ſcie-
tis q: ego dñs de⁹ veſter: habitās i ſiō D
i mōte ſācto meo. Et erit hierlm ſācta:
ꝛ alieni nō trāſibūt p eam ampli⁹. Et
erit: in die illa ſtillabūt mōtes dulcedi

V

nem:⁊ colles fluent lacte. Et ꝑ oēs ri-
uos iuda ibunt aq̄ :⁊ fons ð domo dñi
egredieꝶ:⁊ irrigabit torrētē ſpinaruꝫ.
Egypt⁹ i deſolatōeꝫ erit ⁊ idumea i de
ſertū ꝑditiōis: ꝓ eo ꝙ iniq̄ egerint i fi
lios iuda:⁊ effuderint ſāguinē inocen
tē i tra ſua. Et iudea i etnū habitabiꝶ
⁊ hierlm i generationē ⁊ generatiōes.
Et mūdabo ſāguinē eoꝝ quos nō mū
dauerā et dñs cōmorabiꝶ in ſion.
¶ Explicit Johel ꝓpheta. Incipit ꝓlo
gus in Amos ꝓphetam.

O Zias rex cuꝫ religionē ſollicite
emulareꝶ:nimio religiōis amo
re ꝓuocat⁹:circa ꝑceptū leg̃ moyſi ar
2. Par.26.c repto thuribulo:vt in hiſtoria libri ſe-
cūdi paralipomenō oſtendiꝶ:ſacerdo-
tale officiū ꝯſumere conat⁹ ē. Ob eam
rem terremotū i tēplo dei exortū con-
Zach 14.b ſtat||cui⁹etiam zacharias ꝓpha memi-
nit. Añ hūc itaq̧ terremotū amos ꝓ-
pheta tempib⁹ ꝑdicti regis:⁊ tempib⁹
hieroboā filij ioas reg̃ iſrł:i eas gen-
tes q̄ electiōe cōphenſe ſunt irā dei ob
eas cauſas q̄s memorauit affuturā de
nūciat. Et q2 idē ꝓpha i ſequētib⁹ait:
Amos.1.b ||Sup trib⁹impietatib⁹ ⁊ ſup q̄ttuor ñ
et.2.a ꝯuertā eū: tertio peccatoꝝ indulgētiā
deū dare poſſe ſignificat: quē quarto
eadē peccata admittētib⁹:nec penitē-
tiā nec indulgentiā daturū annūciat.
Nā ꝑ ignis ſilitudinē:quē in ꝑdictas
gētes immittēdū ꝑdixit:grauē atq̧ irre
uocabilē dei irā ad euerſionē earūdeꝫ
ciuitatū ꝓceſſurā voluit demōſtrare.

¶ Item alius ꝓlogus.

A Mos ꝓpheta paſtor ⁊ ruſticus
⁊ ruborū mora diſtringēs :pau
cis verbis explicare nō pōt. Quis eñ
digne exꝑmat tria ⁊ q̄ttuor ſcelera da-
maſci:gazę:tyri:idumee filioꝝ āmon:
⁊ moab:⁊ ſeptimo octauoq̧ gradu iu-
Amos.4.b de et iſrł?||Hic loquiꝶ ad vaccas ping-
Ibidē.6.a ues q̄ ſunt in mōte ſamarie|| ⁊ ruiturā
domū maiorē minorēq̧ teſtaꝶ. Ipe cer
nit fictorē locuſte:⁊ ſtātē dñm ſup mu
rū litū:vł adamātinū:⁊ vncinū pomo
rū attrahentē:ſupplicia peccatorib⁹ :⁊
Ibidē.8.b famē i terra:nō famē panis:neq̧ ſitim
aq̄:ſꝫ audiendi ꝟbū dñi: nō dixit ꝟba
ſed ꝟbū. Amos ꝟo interꝑtaꝶ onuſt⁹.
Hic amos ſpāli gr̄a plenus : ꝓpheta-
uit iter ceteros ꝓphas. Non eñ ſolus
ipe erat ꝓphetes:ſꝫ etiā alij . Et quip-
pe nō poterat ꝓphetes eſſe: niſi paſtor
añ fuiſſet. Qui etiā tuba ſua clangit ꝑ
ſingulos dies erudiens ⁊ docens in ec
cleſia. In veritate eñ vox oīm ꝓpheta
rū:tanq̄ tuba ſpūalis eſt ꝑdicās in ec
cleſia ſm ꝙ ſcriptum eſt.||Aſcende in Es
montē excelſū tu q̄ euāgelizas ſion:ex
alta vocē tuā q̄ ꝑdicas hieruſalem.

Item alius ꝓlogus.

H Ic amos ꝓpheta ⁊ paſtor non
fuit pater eſaie ꝓphete: q̄uis et
ille ꝓpheta extiterit. Nā alijs lrīs ille:
alijs iſte apud hebreos ſcribiꝶ q̄ diffe
rētia lraꝝ apud latinos nō habeꝶ:⁊ il
le fortis vel robuſt⁹:h̄ vero auulſus in
terꝑtaꝶ: q2 loquiꝶ ꝯtra decē trib⁹ :q̄ ꝑ
idolatriā a cultu dei et a regno dauid
erāt auulſe. Fuit aūt cognatio eius ex
oppido thecue qđ ſex miliarib⁹ diſtat a
bethleē:curā gerens pecorū i latitudi-
ne campoꝝ q̄ ſūt ꝓximi oppido thecue
in q̄b⁹ humi arido atq̧ arenoſo nihil
oino frugum gigniꝶ :ſꝫ vberrimis pa-
ſcuis abūdāt:⁊ ido cūcta ſūt plena pa-
ſtorib⁹:⁊ ſterilitas terre cōpēſaꝶ peco-
rū multitudine. Ex h̄ numera paſtoꝝ
fuit amos imperit⁹ ſmone:ſed plenus
ſciētia. Prophetauit aūt eiſdē tꝑibus
q̄bus iohel:naum:ionas:oſee:eſaias.
Sed aliq̄ntuluꝫ exorſus eſt ꝓphetare
anq̄ eſaiaſ. Maxime aūt ꝯtra decē tri
bus locut⁹ē:pauca de duab⁹iterſerēs.
Hūc ablatū ð numero paſtoꝝ miſit do
min⁹:vt i ſamaria ꝓphetaret:quē ama
ſias ſacerdos frequēter plag̃ afflixit:
tandeꝫ filius ei⁹ ozias vecte ꝑ tēpora
trāſfixit . Poſt hec ſemiuiu⁹ in terram
ſuaꝫ euectus poſt aliquot dies dolore
vulneris expirauit :ſepultuſq̧ ē cū pa
tribus ſuis. ¶ Explicit ꝓlogus. Inci-
pit Amos ꝓpheta. Capłm I

V Erba amos q̄ a
fuit in paſtoralib⁹ thecue:
q̄ vidit ſup iſrł in diebus
ozie reg̃ iuda ⁊ in diebus
hieroboā filij ioas reg̃ iſrł ante duos
ānos terremot⁹. Et dixit||Dñs de ſion
rugiet ⁊ de hierłm dabit vocē ſuā. Et Jo
lurerūt ſpecioſa paſtorū:et exiccat⁹ eſt
vertex carmeli. Hec dicit dñs de⁹ . Su
per trib⁹ ſcelerib⁹ damaſci ⁊ ſup q̄ttu
or ñ ꝯuertā eū:eo ꝙ triturauerūt i plau
ſtris ferreis galaad . Et mittā ignē in B

domū azahel: ⁊ deuorabit domos bena-
dap. Et ꝯterā vectē damaſci: et diſpdā
habitatorē ð cāpo idoli: ⁊ tenētē ſce-
ptrū ð domo voluptat⁊ ⁊ trāſferet po
pul⁹ ſyrie cyrenen dic dñs. Hec dic dñs
2.a ‖Sup trib⁹ ſcelerib⁹ gaze ⁊ ſup qttuor
ñ ꝯuertā eū: eo ꝙ tranſtulerit captiui-
tatē pfectā vt ꝯcluderet eā in idumea.
C Et mittā ignē i murū gaze: et deuora-
bit edes ei⁹: et diſperdā habitatorē de
azoto et tenentē ſceptrū de aſcalone: ⁊
ꝯuertā manū meā ſup accharon: ⁊ pe-
ribūt reliq philiſtinoꝝ dicit dñs. Hec
dic dñs. Sup trib⁹ ſcelerib⁹ tyri et ſup
qttuor nō ꝯuertam eū: eo ꝙ cōcluſerit
captiuitatē pfectā i idumea: et nō ſint
recordati feder⁊ fratrū. Et mittā ignē
i murū tyri et deuorabit edes ei⁹. Hec
D dicit dñs. Sup trib⁹ ſcelerib⁹ edom et
ſup qttuor nō ꝯuertā eū: eo ꝙ pſecut⁹
ſit in gladio fratrē ſuum et violauerit
miſcdiā ei⁹: ⁊ tenuerit vltra furorē ſu
um: ⁊ indignatiōe ſuā ſuauerit vſq; i
finē. Mittā ignē in theman: ⁊ deuora
bit edes boſre. Hec dicit dñs. Sup tri
bus ſcelerib⁹ filioꝝ āmō et ſup qttuor
ñ ꝯuertā eū: eo ꝙ diſſecuerit pgnātes ga
laad ad dilatādū terminū ſuū. Et ſuc-
cendā ignē i muro rabbath ⁊ deuora-
bit edes ei⁹ in vlulatu i die belli: et in
turbine in die cōmotiōis. Et ibit mel-
chon in captiuitatē: ipe et pncipes ei⁹
ſimul dicit dñs. ¶ II
A Hec dicit dñs. Sup trib⁹ ſcelerib⁹ moab
et ſup qttuor nō cōuertā eū: eo
ꝙ incēderit oſſa regis idumee vſq; ad
cinerē. Et mittā ignē in moab: ⁊ deuo
rabit edes carioth et morietur in ſonitu
moab in clangore tube: ⁊ diſperdā iu-
dicē ð medio ei⁹: ⁊ oēs pncipes ei⁹ inf
ficiam cū eo dicit dñs. Hec dicit dñs:
1.b ‖Sup trib⁹ ſcelerib⁹ iuda ⁊ ſup qttu-
or nō ꝯuertā eū: eo ꝙ abiecerit legem
B dñi: ⁊ mādata ei⁹ nō cuſtodierit. Dece-
perūt eñ eos idola ſua: poſt q̄ abierāt
pr̄es eoꝝ. Et mittā ignē i iudā ⁊ deuo
rabit edes hierl̄m. Hec dicit dñs. Sup
trib⁹ ſcerib⁹ iſrl̄ et ſup qttuor nō ꝯuer
tā eū: p eo ꝙ vēdiderit p argento iu-
ſtū: ⁊ pauperē p calciamēt⁊. Qui cōte
rūt ſup puluerē t̄re capita pauperū: et
C viā humiliū declināt. Et fili⁹ ac pr̄ ei⁹
ierūt ad puellā vt violarēt nomē ſctm̄
meū: ⁊ ſup veſtimēt⁊ pigneratis accu-
buerūt iuxt̄ omne altare: ⁊ vinū dānato Nu.13.d
rū bibebāt i domo dei ſui ‖ Ego aūt ex-
terminaui āmorreū a facie eoꝝ: cui⁹ al
titudo cedroꝝ altitudo ei⁹: ⁊ fort⁊ ipe
q̄ſi querc⁹. Et ꝯtriui fructū ei⁹ deſup:
⁊ radices ei⁹ ſubter. Ego ſū q aſcēdere
vos feci de t̄ra egypti: ⁊ eduxi vos i de
ſertū qdraginta annis: vt poſſideretis
terrā āmorrei: ⁊ ſuſcitaui de filiis v̄ris
in pphas: ⁊ ð iuuenib⁹ v̄ris nazareos D
Nūqd nō ita ē filij iſrl̄ dicit dñs. Et p
pinabat⁊ nazareis vinū: et pphis mā-
dabatis dicentes: ne pphetetis. Ecce
ego ſtridebo ſubt̄ vos: ſic ſtridet plau-
ſtrū onuſtū feno. Et pibit fuga a velo-
ce: ⁊ fort⁊ ñ obtinebit ꝟtutē ſuā: et ro
buſt⁹ nō ſaluabit aiā ſuā. Et tenēs ar
cū nō ſtabit: ⁊ velox pedib⁹ ſuis nō ſal
uabit: ⁊ aſcēſor equi nō ſaluabit aiā
ſuā: ⁊ robuſt⁹ corde inter fortes nudus
fugiet in die illa dicit dñs. ¶ III
Audite ꝟbū qđ locut⁹ ē dñs ſup
vos filij iſrl̄: ſup oēs cognatōes 1
quā eduxi ð terra egypti dicēs:
Tm̄modo vos cognoui ex oīb⁹ cogna-
tiōib⁹ t̄re. Idcirco viſitabo ſup vos oēs
iniqtates v̄ras. Nūqd ambulabūt duo
parit̄: niſi ꝯuenerit eis? ‖ Nūqd rugiet Iob.6.a
leo in ſaltu: niſi habuerit pdā? Nūqd
dabit catul⁹ leonis vocē ð cubili ſuo:
niſi aliqd apprehēderit? Nunqd cadet B
auis i laqueū terre abſq; aucupe? Nū-
qd auferet laque⁹ ð terra: añq̄ qd ce-
perit. Si clāget tuba i ciuitate et pp̄ls
nō expaueſcet? Si erit malū i ciuitate
qđ dñs nō fecerit? Quia nō faciet dñs
de⁹ ꝟbū: niſi reuelauerit ſecretū ſuum
ad ſuos ſuos pphas. Leo rugiet: qs ñ
timebit? Dñs de⁹ locut⁹ ē: qs nō pphe
tabit? Auditū facite i edib⁹ azoti: ⁊ in
edib⁹ terre egypti. ⁊ dicite: Cōgregami C
ſup mōtes ſamarie: et videte inſanias
mltas i medio ei⁹: ⁊ calūniā patiētes i
penetralib⁹ ei⁹. Et neſcierūt facere rectū
dicit dñs: theſaurizātes iniqtatē et ra-
pinas i edib⁹ ſuis. Propterea hec dic
dñs de⁹: Tribulabitur ⁊ circuietur t̄ra: et
ðtrahetur ex te fortitudo tua: ⁊ diripientur
edes tue. Hec dic dñs. Quō ſi eruat pa
ſtor ð ore leōis duo crura aut extremū
auricule: ſic eruentur filij iſrl̄ q habitāt i
ſamaria i plaga lectuli ⁊ i damaſci gra
bato. Audite ⁊ ꝯteſtami i domo iacob: D
dicit dñs de⁹ exercituū: q2 i die cū viſi-

tare cepero pvaricatiōis isrl: sup eū vi
sitabo: ⁊ sup altaria bethel: ⁊ amputa-
bunt cornua altar(is) ⁊ cadēt i trā. Et p-
cutiā domū hyemalē cū domo estiua: ⁊
pibūt dom⁹ eburnee: ⁊ dissipabūt edes
A Udite vbū ‖ mlte: dic dñs. IIII
a hʒ vacce pingues q̄ estis i mōte sa
marie q̄ calūniā facit(is) egenis:
⁊ cōfringit(is) paupes. Que dicitis dñis
vřis: afferte ⁊ bibem⁹. Jurauit dñs de
us i scō suo: q2 ecce dies veniēt super
vos: ⁊ leuabūt vos i cōtis: ⁊ reliquias
vřas i ollis feruētibus. Et p apturas
exibit(is) alra cō alterā: ⁊ pijciemi in ar-
Osee.12.c mon dic dñs ‖ Uenite ad bethel ⁊ ipie
agite ad galgalā: ⁊ multiplicate pvari
B cationē. Et offerte mane victias vřas
trib⁹ dieb⁹ decias vřas. Et sacrificate
d fermētato laudē: ⁊ vocate volūtarias
oblatiōes ⁊ āñūciate. Sic eñ voluist(is)
filij isrl dic dñs de⁹. Uñ ⁊ ego dedi vo
bis stuporē dētiū i cūct(is) vrbib⁹ vřis: ⁊
idigētiā panū i oib⁹ loc(is) vřis: ⁊ ñ estis
reūsi ad me dic dñs. Ego q̄ȝ ꝓhibui a
vob ibrē cū adhuc tres mēses supessēt
vsqȝ ad messē: ⁊ plui sup vnā citatē: et
C sup alterā citatē nō plui pars vna cō
pluta ē: ⁊ ps sup quā nō plui aruit Et
venerūt due ⁊ tres ciuitates ad vnā ci-
uitatē vt biberēt aquā: ⁊ ñ sūt satiate
et nō redist(is) ad me dicit dñs. Percussi
vos i vēto vrēte: ⁊ i aurigine multitu-
dinē hortoꝝ vřoꝝ ⁊ vineaꝝ vřaꝝ: oli-
ueta vřa ⁊ ficeta vřa comedit eruca: ⁊
nō redist(is) ad me dicit dñs. Misi i vos
mortē i via egypti: pcussi in gladio iu-
uenes vřos vsqȝ ad captiuitatem eqꝝ
vřoꝝ ⁊ ascēdere feci putredinē castro-
D rū vřoꝝ i nares vřas: ⁊ ñ redist(is) ad me
Gen.19.e dic dñs. ‖ Subūti vos sic subūtit dñs
sodomā ⁊ gomorrā: ⁊ facti est(is) q̄si tor-
ris rapt⁹ ab icēdio: et nō redist(is) ad me
dic dñs. Quapropter hec faciā tibi isrl
Postq̄ āt hec fecero tibi: pparare i oc-
cursum dei tui isrl. Quia ecce formās
mōtes ⁊ creās vētū ⁊ āñūciās homini
eloquiū suū: faciēs matutinā nebulā ⁊
gradiēs sup excelsa tre: dñs de⁹ exerci-
A Udite vbū ‖ tuū nomē ei⁹. V
a istud: qd ego leuo sup vos plan-
ctū. Dom⁹ isrl cecidit: ⁊ ñ adijcit
et vt resurgat. Uirgo isrl ꝓiecta est in
trā suā: nō ē q̄ suscitet eā. Quia hec di
cit dñs de⁹. Urbs d q̄ egrediebāt mil-
le relinquēt i ea cētū: d q̄ egrediebāt
cētū relinquēt i ea decē i domo isrl: q2
hec dic dñs de⁹ domui isrl. Querite me
⁊ viuet(is): ⁊ nolite q̄rere bethel. In gal- B
galā nolite itrare: et i bersabee ñ trāsi-
bit(is): q2 galgala captiua ducetur ⁊ be-
thel erit inutilis. Querite dñs ⁊ viuite:
ne forte cōburat vt ignis dom⁹ ioseph
⁊ deuorabit ⁊ ñ erit q̄ extiguat bethel.
Qui cōuertit(is) i absinthiū iudiciū: ⁊ iusti
ciā i tra relinq̄t(is): faciētē arcturū ⁊ ori-
onē ⁊ cōuertētē i mane tenebras: et diē i
noctē mutātē ‖ Qui vocat aq̄s mar(is) et
effundit eas sup faciē tre: dñs nomē ē
ei⁹. Qui subridet vastitatē sup robustū
⁊ depopulationes sup potētem affert.
Odio habuerūt corripiētē in porta: et
loquentē pfecte abomiati sūt. Jdcirco
ꝓ eo q diripiebat(is) paupes ⁊ pdā ele-
ctā tollebat(is) ab eo ‖ domos q̄dro lapi-
de edificabit(is): ⁊ nō habitabit(is) in eis.
Uineas plātabit(is) amātissimas: ⁊ ñ bi
bet(is) viñū eaꝝ: q2 cognoui mlta scelera
vřa: ⁊ fortia pctā vřa. Hostes iusti ac- D
cipiētes mun⁹: ⁊ paupes deprimētes i
porta. Jdo prudēs i tpe illo tacebit: q2
tps malū ē. Querite bonū ⁊ nō maluȝ
vt viuat(is): ⁊ erit dñs de⁹ exercituū vo-
biscū sic dixist(is) ‖ Odite malū ⁊ diligite
bonū: ⁊ cōstituite i porte iudiciū: si for-
te misereat dñs de⁹ exercituū reliquijs
ioseph. Propterea hec dic dñs de⁹ exer
cituū dñator. In oib⁹ plateis plāct⁹: ⁊ E
i cūct(is) q̄ foris sūt dicet ve ve. Et voca
būt agricolā ad luctū: ⁊ ad plāctū eos
q̄ sciūt plāgere. Et i oib⁹ vijs erit plan
ctus: q2 ptrāsibo i medio tui dic dñs.
Ue desiderātib⁹ diē dñi. Ad q̄d eā vo-
bis? ‖ Dies dñi ista tenebre ⁊ non lux.
Quō si fugiat vir a facie leōis ⁊ occur-
rat ei vrsus: ⁊ igrediat domuȝ ⁊ initat
manu sua sup parietē: ⁊ mordeat eum F
coluber. Nūq̄d nō tenebre dies dñi: et
nō lux ⁊ caligo ⁊ ñ splēdor i ea? ‖ Odi
⁊ ꝓieci festiuitates vřas: ⁊ nō capiam
odorē cetuū vřoꝝ ‖ Q2 si obtulerit(is) mi
hi holocaustomata ⁊ munera vřa: nō
suscipiā: ⁊ vota pinguiū vřoꝝ ñ respi-
ciā. Aufer a me tumultū carminū tuo
rū ⁊ cātica lyre tue ñ audiā. Et reuela
bit q̄si aq̄ iudicium: ⁊ iusticia q̄si tor- G
rēs fort(is) ‖ Nūq̄d hostias ⁊ sacrificium
obtulist(is) mihi i deserto q̄draginta ānis
dom⁹ isrl? Et portastis tabnaculū mo-

loch deo vr̃o: et imaginē idolorum vr̃orum: ſidus dei vr̃i rempha: figuras quas feciſtis vobis adorare eas. Et migrare vos faciā trans damaſcū dixit dñs deus exer-
B (cituū nomē eius. VI
Ve vobis
.d qui opulēti eſtis in ſion et pfiditis in mōte ſamarie: optimates capita pplorum igredientes pompatice domum iſrl̃. Tranſite i calāne et videte: et ite inde i emath magnā: et deſcēdite in geth paleſtinorum et ad optima quęque regna horum ſi latior terminus eorum termino vr̃o eſt. Qui ſeparati eſtis i diē malū: et appropinquatis
B ſolio iniquitatis. Qui dormitis i lectis eburneis: et laſciuitis i ſtratis vr̃is. Qui comeditis agnū de grege: et vitulos de medio armēti: qui canitis ad vocē pſalterij. Sicut dauid putauerūt ſe hr̃e vaſa cantici: bibētes vinum i phialis: et optimo vnguēto delibuti: et nihil patiebātur ſuper ꝯtritiōe ioſeph. Quapropter nūc mi-
C grabūt i capite trāſmigrātiū: et auferetur factio laſciuiētiū.
b Jurauit dñs deus
b i aīa ſua: dicit dñs deus exercituū. Deteſtor ego ſupbiā iacob: et domos eius odi: et tradā ciuitatē cū habitatoribus ſuis. Quod ſi reliqui fuerit decē viri i domo vna: et ipi morietur. Et tollet eū ppinquus ſuus et cōburet eū vt efferat oſſa de domo et dicet ei qui i penetralibus domus eſt. Nūquid adhuc eſt penes te? Et rñdebit. Finis eſt. Et dicet ei: Tace: et nō recorderis nois dñi. Quia ecce dñs mādauit: et pcutiet domū maiorē ruinis: et domum minorē ſciſſiōibus. Nūquid currere queūt i petris
D equi: aut arari pōt i bubalis? Quoniam ꝯuertiſtis i amaritudinē iudiciū: et fructum iuſticie i abſinthiū. Qui letamini i nihili: qui dicitis. Nūquid nō i fortitudie nr̃a aſſūpſimus nobis cornua? Ecce enim ſuſcitabo ſup vos domus iſrl̃: dicit dñs deus exercituū gētem: et ꝯteret vos ab itroitu emath vſque ad torrētē deſerti. VII
B Hec oñdit mihi dñs deus. Et ecce ficror locuſte in pncipio germinātiū ſerotini imbris: et ecce ſerotinus poſt tonſionē regis. Et factum eſt cū ꝯſūmaſſet comedere herbā terre: dixi. Dñe deus ppitius eſto obſecro. Quis ſuſcitabit iacob qui paruulus eſt? Miſertus eſt dñs ſup hoc. Non erit dixit dñs. Hec oñdit mihi dñs deus. Et ecce vocabit iudiciū ad ignē dñs deus: et deuorabit abyſſū multā et comedit ſimul partē.

Et dixi: Dñe deus quieſce obſecro. Quis B
ſuſcitabit iacob quia paruulus eſt? Miſertus eſt dñs ſup hoc. Sed et iſtud non erit dixit dñs deus. Hec oñdit mihi dñs deus. Et ecce dñs ſtans ſup murū litū et in manu eius trulla cemētarij. Et dixit dñs ad me. Quid tu vides amos? Et dixi: i.3.a
Trullā cementarij. Et dixit dñs: Ecce ego ponā trullā in medio ppli mei iſrl̃. Nō adijciā vltra ſupinducere eū et demolientur excelſa idoli: et ſanctificatiōes iſrl̃ deſolabūtur: et ꝯſurgā ſup domū hieroboā in gladio. Et miſit amaſias ſa- C
cerdos bethel ad hieroboā regē iſrl̃ dicens. Rebellauit ꝯtra te amos i medio domus iſrl̃. Nō poterit terra ſuſtinere vniuerſos ſmones eius. Hec enim dicit amos In gladio morietur hieroboam: et iſrl̃ captiuus migrabit de terra ſua. Et dixit amaſias ad amos. Qui vides: gradere fuge in terrā iuda et comede ibi panē et pphetabis ibi et i bethel nō adijcies vltra vt pphetes: quia ſāctificatio regis eſt et domus regni eſt. Rñditque amos: et dixit D
ad amaſiā. Nō ſū ppha: et non ſū filius pphe: ſed armētarius ego ſū vellicās ſycomoros. Et tulit me dñs deus cū ſequerer gregē: et dixit dñs ad me. Uade ppha ad pplm meū iſrl̃. Et nūc audi verbum dñi. Tu dicis nō pphetabis ſup iſrael et nō ſtillabis ſup domū idoli. Propter hoc hec dicit dñs: Uxor tua i ciuitate fornicabitur: et filij tui et filie tue in gladio cadēt et humus tua funiculo metietur Et tu i terra polluta morieris: et iſrl̃ captiuus migrabit de terra ſua. VIII
Hec oñdit mihi dñs deus. Et ecce B
uncinus pomorum. Et dixit Quid ꝫ.7.b
tu vides amos? Et dixi: Uncinū pomorū. Et dixit dñs ad me: Uenit finis ſuper pplm meū iſrl̃. Nō adijciā vltra vt ptrāſeā eū. Et ſtridebūt cardies tēpli i die illa dicit dñs deus. Multi morientur i oi loco pijcietur ſilētiū. Audite hoc qui ꝯteritis pauperē: et deficere facitis egenos terre dicētes: Quando trāſibit meſſis et venū- B
dabimus merces: et ſabbatū et apiemus frumētū: vt iminuamus mēſurā et augeamus ſiclū: et ſupponamus ſtateras doloſas vt poſſideamus i argēto egenos: et paupes p calciamētis: et quiſquilias frumēti vēdamus? Jurauit dñs in ſupbiā iacob: ſi ꝫ.6.c
oblitus fuero vſque ad finē oia opa eorum. Nūquid ſup iſto nō cōmouebitur terra: et

lugebit oīs habitator eiꝰ? Et aſcendet
C q̄ſi fluuiꝰ vniūſus ⁊ eijciet ⁊ defluet q̄-
Hiere.15.b ſi riuꝰ egypti‖Et erit i die illa dic̄ dn̄s
occidet ſol meridie ⁊ tenebreſcere faciā
Tob.2.b trā in die lumis.‖Et ꝯuertā feſtiuitates
1.Mach.1.e vr̄as i luctū: ⁊ oīa cātica vr̄a i plāctū.
Et inducā ſup oē dorſū vr̄m ſaccū: et
Hiere.6.f ſup oē caput caluitiū‖Et ponā eā q̄ſi
luctū vnigeniti: ⁊ nouiſſima eiꝰ q̄ſi diē
D amarā. Et ecce dies veniūt dicit dn̄s ⁊
emittā famē i terrā: nō famē panis ne
q̄ ſitim aq̄: ſꝫ audiēdi v̄bū dn̄i. Et cō
mouebūt a mari vſq̄ ad mare: ⁊ ab aq̄
lone vſq̄ ad oriētē circuibūt q̄rentes
v̄bū dn̄i ⁊ nō īuenient. In die illa defi-
cient v̄gines pulchre: ⁊ adoleſcētes i ſi-
ti q̄ iurāt i delicto ſamarie ⁊ dicūt: Ui
uit deꝰ tuꝰ dan: ⁊ viuit via berſabee. Et
cadent ⁊ nō reſurgēt vltra. ‖IX

B Uidi dn̄s ſtātē ſup altare. Et di-
xit ꝑcute cardinē et cōmoueāt
ſuplimiaria. Auaricia eni i ca-
pite oīm ⁊ nouiſſimū eoꝝ i gladio inter-
ficiam. Nō erit fuga eis ⁊ q̄ fugerit ex
Ps.138 eis nō ſaluabit ‖Si deſcēderit vſq̄ ad
infernū: inde manꝰ me educet eos: et ſi
aſcēderit vſq̄ i celū inde detrahā eos.
Et ſi abſcōditi fuerint in v̄tice carme-
li: inde ſcrutās auferā eos et ſi celaue-
rint ſe ab oculis meis i ꝓfundo mar(is):
ibi mandabo ſerpēti et mordebit eos.
Et ſi abierint i captiuitatē corā inimi
B cis ſuis: ibi mādabo gladio et occidet
Hiere.44.c eos.‖Et ponā oculos meos ſup eos i
malū et nō in bonū. Et dn̄s deꝰ exerci-
tuū q̄ tangit terrā et tabeſcit: et luge-
bunt oēs habitātes i ea. Et aſcēdet ſi-
cut riuꝰ oīs: et defluet ſicut fluuiꝰ egy-
pti. Qui edificat i celo aſcēſionē ſuā:
S.5.c et faſciculū ſuū ſup trā fundauit‖Qui
vocat aq̄s mar(is): et effundit eas ſup fa
ciē terre. Dn̄s nomē eiꝰ. Nūq̄d nō vt
filij ethiopū vos eſtis mihi filij iſrl̄ ait
dn̄s? Nūq̄d nō iſrl̄ aſcēdere feci de ter-
ra egypti: et paleſtinos de cappadocia
C ⁊ ſyrios d̄ cyrene? Ecce ocli dn̄i d̄i ſup
regnū peccās: ⁊ ꝯterā illud a facie ter-
re. Uerūtn̄ ꝯterēs nō cōterā domū ia-
cob dicit dn̄s. Ecce eni mandabo ego:
et ꝯcutiā i oībus gentibꝰ domū iſrl̄ ſi-
cut ꝯcutit triticū in cribro: ⁊ nō cadet
lapillus ſup terrā. In gladio morient
oēs pctōres ꝑli mei: q̄ dicūt: nō appro
Act.15.c pinq̄bit ⁊ nō veniet ſup nos malū‖In
die illa ſuſcitabo tabnaculū dauid q̄d
cecidit: ⁊ reedificabo apturas muroꝝ
eiꝰ: ⁊ ea q̄ corruerāt inſtaurabo. Et re-
edificabo eū ſicut i diebꝰ ātiq̄s: vt poſ
ſideāt reliq̄s idumee ⁊ oēs nationes:
eo q̄ īuocatū ſit nomē meū ſup eos di
cit dn̄s faciēs hec. Ecce dies venient di D
cit dn̄s et cōphēdet arator meſſorē: et
calcator vue mittentē ſemē.‖Et ſtilla- Joh.
būt mōtes dulcedinē: ⁊ oēs colles cul-
ti erūt. Et ꝯuertā captiuitatē ꝑli mei
iſrl̄: ⁊ edificabūt ciuitates deſertas: ⁊ i
habitabūt ⁊ plātabūt vineas: et bibēt
vinū eaꝝ: ⁊ faciēt hortos et comedent
fructꝰ eoꝝ. Et plātabo eos ſup humū
ſuā: et nō euellā eos vltra de terra ſua
quā dedi eis: dicit dn̄s deus tuus.

¶ Explicit Amos ꝓpheta. Incipit ꝓ-
logus in Abdiam ꝓphetam.

IAcob patriarcha habuit fra- Gen.
trem eſau: q̄ ob ruborē corporis
ſui: edom hebrea lingua appellatꝰ eſt:
q̄d latine ſanguineꝰ dicit.‖Is memo- Gen.
ratū fratrē ſuum: q̄ iſrl̄ nomē acceꝑat:
graui odio cōmotꝰ interimere conatꝰ
eſt. Qua de cauſa oēs q̄ ꝑplm iſrl̄. id ē
filios ꝑtriarche iacob ꝑdicti eſau odiū
imitati ꝑſecuti ſūt: eſau ⁊ edō appellati
ſūt‖Et q2 ꝑpls iſrl̄ de captiuitate chal- 1.Eſd.
deoꝝ ꝑ cyrū regē ꝑſaꝝ nutu dei reuo-
catꝰ in hierlm ab alio regno grauit af-
flictꝰ atq̄ oppſſus eſt: ideo h' regnū q̄d
more eſau ꝑdictū ꝑplm ꝑſecutū ē: ꝑ de
nūciatiōe abdie ꝓphete increpat q̄d
nō dei indignatiōe: ſed ſua v̄tute ꝑplm
ſupatū gliabat. De q̄ regno olim ꝑ da
uid i pſalmo centeſimo trigeſimoſexto
dictū eſt. Memorare dn̄e filioꝝ edom
in die hierlm. Nā reliqua lectiōe com-
ꝑhenſa: futurū i gētes iudiciū ob cau
ſas lectione cōphenſas: regnūq̄ dei in
ꝑplo iſrl̄ ſignificat.‖Hebrei hūc dicūt 3.Re.
eſſe: q̄ ſub rege ſamarie achab: ⁊ impiiſ
ſima iezabel: pauit centū ꝓphetas in
ſpecubꝰ:‖q̄ nō curuauerūt genu ante Ro.1.
baal et de ſeptē milibꝰ erat q̄s helias
arguit ignoraſſe. Sepulchrum q̄ꝫ eius
vſq̄ hodie cū mauſeolo heliſei ꝓphete
et baptiſte iohānis: in ſebaſte venera-
tioni habet: q̄ olim ſamaria dicebat.
Hāc herodes rex antipatris filiꝰ in ho
nore auguſti ceſar(is) greco noīe vocauit
auguſtam. Hic agit q̄ centū ꝓphetas
pauerat: accepit gratiā ꝓphetalē et de

duce exercitus fuit dux eccl'ie. Tūc in
samaria patruū gregem pauerat: nūc i
6.c toto orbe christi paſcit ecclīas. || Et ſic
7.g ſtephan⁹ coronā meruit paſſiōis: ſic h
de ſuitutis dei cū paulo apoſtolo no-
mine gloriatur: q2 abdias ſeruus dn̄i
in noſtro ſonat eloquio. Explicit p-
logus. Incipit Argumentum.
Abdias q̄ interp̄tat' ſu⁹ dn̄i p-
ſonat ꝯtra edom: ſāguineū fre
nūq3 fratrē fratris q3 iacob ſēp emu
lū haſta pcutit ſpiritali. Explicit ar
gumētū. Incipit Abdias pp̄ha. Ca. I

Viſio Abdie.

A Hec dicit domin⁹ de⁹ ad
9.c edom || Auditum audiui
mus a dn̄o: et legatū ad
gētes miſit. Surgite: et
cōſurgam⁹ aduerſus eū in p̄liū. Ecce
puulū dedi te in gentib⁹. Cōtēptibilis
tu es valde. Supbia cordis tui extulit
te habitantē in ſciſſuris petrarū exal-
B tantē ſoliū ſuū. Qui dicis i corde tuo.
9.d Quis detrahet me i terrā? || Si exalta-
tus fueris vt aq̄la: et ſi inter ſidera po
ſueris nidū tuū: inde detrahā te dicit
dn̄s. Si fures introiſſent ad te: ſi latro
nes p noctem: quō conticuiſſes? Nōne
furati eſſent ſufficiētia ſibi? Si vinde
miatores introiſſent ad te: nunq̄d ſal-
tem racemū reliquiſſēt tibi? Quō ſcru
tati ſūt eſau? Inueſtigauerunt abſcon
C dita eius. Uſq3 ad terminū emiſerunt
te: om̄es viri federis tui illuſerūt tibi.
Inualuerūt aduerſū te viri pacis tue.
Qui comedūt tecū: ponēt inſidias ſub
9.e ter te. Non ē prudētia in eo. || Nunq̄d
1.e nō in die illa dicit dn̄s perdā ſapiētes
de idumea ꝛ prudentiā de mōte eſau?
Et timebūt fortes tui a meridie vt in-
tereat vir de mōte eſau. Propter inter-
fectionē et pp̄ter iniq̄tatem in fratrē
tuū iacob: operiet te cōfuſio: et peribis
D in eternū. In die cū ſtares aduerſus eū
qn̄ capiebant alieni exercitū ei⁹ et ex-
tranei ingrediebant' portas ei⁹: et ſup
hieruſalē mittebāt ſortē tu q3 eras q̄ſi
vnus ex eis. Et nō deſpicies in die fra-
tris tui: in die pegrinationis eius. Et
nō letaberis ſup filios iuda in die pdi
tionis eorū: et nō magnificabis os tu
E um in die anguſtie. Neq3 ingredieris
portā p̄p̄li mei in die ruine eorū: neq3
deſpicies et tu in malis ei⁹ in die va-
ſtitatis illi⁹. Et nō emitteris aduerſus
exercitū ei⁹ in die vaſtitatis illi⁹: neq3
ſtabis in exitib⁹ vt interficias eos qui
fugerint. Et nō cōcludes reliq̄s ei⁹ in
die tribulatiōis: qm̄ iuxta eſt dies dn̄i
ſup om̄es gentes. Sicut feciſti: fiet ti- Hiere.50
bi: retributionē tuam cōuertam in ca
put tuū. Quomō eñ bibiſti ſup mon- F
tem ſanctū meū: bibent om̄es gētes iu
giter: et bibēt et abſorbebūt: et erūt q̄-
ſi nō ſint. Et i mōte ſion erit ſaluatio
et erit ſāctus. Et poſſidebit dom⁹ iacob
eos q̄ ſe poſſederāt. Et erit dom⁹ iacob
ignis ꝛ domus ioſeph flāma ꝛ domus
eſau ſtipula. Et ſuccendēt' in eis ꝛ de-
uorabūt eos: et nō erūt reliquie dom⁹
eſau. q2 dn̄s locut⁹ eſt. Et hereditabūt G
hi qui ad auſtrū ſūt montē eſau: ꝛ qui
i campeſtrib⁹ philiſtījm: et poſſidebūt
regionem effraim ꝛ regiones ſamarie.
Et beniamin poſſidebit galaad: ꝛ trāſ
migratio exercit⁹ huius filiorū iſrael
omnia loca chananeorū vſq3 ad ſare-
ptam: ꝛ trāſmigratio hieruſalē que in
boſſoro eſt poſſidebit ciuitates auſtri.
Et aſcendēt ſaluatores in monte ſion
iudicare mōtē eſau: ꝛ erit dn̄o regnū.
Explicit Abdias pp̄heta. Incipit
prologus in Jonam prophetam.
IOnā ſctiū hebrei affirmāt filiū
fuiſſe mulier? vidue ſareptane
quē helias pp̄ha mortuū ſuſci
tauit: m̄re poſtea dicēte ad eū || nūc cog 3.Re.17.d
noui q2 vir dei es tu: et v̄bū dei in ore
tuo v̄itas ē. Ob hāc etiā cauſā ip̄m pu
erū ſic vocauit amathi. Amathi eñ in
n̄ra lingua v̄itatē ſonat. Et ex eo ꝙ ve
rū helias locut⁹ ē: ille q̄ ſuſcitat⁹ eſt fi-
lius eē dicit' veritat?. Ideo de veritate
colūba naſcit': q2 ionas colūbā ſonat.
In cōdēnationē aūt iſrł ionas ad gen
tem mitti': ꝙ niniue agēte penitētiā
illi in malicia pſeuerāt. || Tp̄ibus q̄ ꝙe 4.Re.14.f.
hieroboam regis iſrł qui deo derelicto
cū p̄p̄lo ſuo i ſamaria idoł ſacrificabat
ionā pp̄hetā fuiſſe: q̄rtus liber regū in
dicat. Is cū p̄phetia illuminate pctores
ciuitat? niniue d miſcōiā ꝓſecuturos
videret: ne falſa p̄dicare videretur: ad
denūciādū interitū eiuſdē ciuitat? ire
nolebat. Nā ſicut de⁹ ad abraam d im
pietate ſodomorū et gomorreorū locu
tus ē || clamor ſodomorū ꝛ gomorreorū Gen. 18.c

Jone.1.a ꝑuenit ad me‖Ita ⁊ ꝺ niniue dicit̃:eo ꝙ aſcẽderit clamoꝛ malicie ei⁹ad deuȝ Et.qꝛ ſnīa dei de ſodomis facta: minime reuocata ẽ:ita ⁊ ionas aduerſũ niniuen ꝑlatã ſnīam reuocari nolebat:
Ezech.33 ‖diuine diſpẽſatiõis ignar⁹ ꝗ ſalutem hoim ad ſe ꝯuẽtẽtiũ mag᷒ vult ꝗ̃ interitum. Hoc illi acciderat qꝺ et ſancto
4.Re.4.e heliſeo‖ꝗ filium ſunamitidis mulier᷒ moꝛtuũ ignoꝛauit. Ideo a ꝯſpectu dei fugere ſe ionas putabat humanuȝ ali-
Pſ.138 ꝗd paſſus:dicẽte dauid‖Quo ibo a ſpiritu tuo:⁊ a facie tua quo fugiã?

‖Explicit ꝓlog⁹. Incipit argumẽtũ.

Onas colũba pulcherrima naufragio ſuo paſſionẽ dñi ꝑfigurãs:mundũ ad pnīaȝ reuocat: et ſub noīe niniue ſalutẽ gentib⁹denũciat. Explicit Argumẽtum. Incipit Jonas ꝓpħa. Capłm I.

B Et factũ eſt verbum dñi ad ionam filium amathi dicẽs: Surge ⁊ vade in niniuẽ ciuitatẽ grandẽ ⁊ ꝑdica in ea qꝛ aſcẽdit malicia ei⁹ coꝛam me.
Geñ.18.b ‖Et ſurrexit ionas vt fugeret in tharſis a facie dñi. Et deſcẽdit ioppen:⁊ inuenit nauem euntẽ ĩ tharſis. Et dedit naulũ ei⁹⁊ deſcẽdit in eã vt iret cũ eis ĩ tharſis a facie dñi. Dñs aũt miſit vẽtũ magnũ ĩ mare:⁊ facta ẽ tẽpeſtas magna ĩ mari:⁊ nauis periclitabat̃ cõteri.
B Et timuerũt naute:et clamauerũt viri ad deũ ſuũ.⁊ miſerũt vaſa ꝗ erãt in naui in mare:vt alleuiaret̃ ab eis. Et ionas deſcẽdit ad iterioꝛa nauis:et doꝛmiebat ſopoꝛe graui. Et acceſſit ad euȝ gabernatoꝛ et dixit ei: Quid tu ſopoꝛe depꝛimer᷒? Surge inuoca deũ tuũ:ſi foꝛte recogitet de⁹ de nob̄ et nõ ꝑeamus. Et dixit vir ad collegã ſuuȝ. Uenite et mittam⁹ ſoꝛtes: ⁊ ſciam⁹ ꝗre ħ maluȝ ſit nobis. Et miſerunt ſoꝛtes:⁊ cecidit
C ſoꝛs ſuꝑ ionã. Et dixerũt ad eũ: Indica nob̄:cui⁹ cauſa malũ iſtud ſit nob̄ : qꝺ ẽ op⁹tuũ:ꝗ t̃ra tua : ⁊ ꝗ vadis : vel ex ꝗ ꝑło es tu? Et dixit ad eos. Hebꝛe⁹ ego ſũ:et dñm deũ celi ego timeo:ꝗ fec̃ mare ⁊ aridam. Et timuerunt viri timoꝛe magno:⁊ dixerũt ad eũ. Quid ħ feciſti? Cognouerũt eñ viri ꝙ a facie dñi fugeret:qꝛ indicauerat eis ionas. Et dixerũt ad eũ: Quid faciem⁹ tibi:⁊ ceſſabit mare a nob̄? Quia mare ibat ⁊ itumeſcebat. Et dixit ad eos: Tollite me et
D mittite in mare ⁊ ceſſabit mare a vob̄. Scio eñ ego: qm̃ ꝓpt̃ me tẽpeſtas hec grãdis venit ſuꝑ vos. Et remigabãt viri vt reũterẽt̃ ad aridã ⁊ nõ valebant: qꝛ mare ibat et intumeſcebat ſuꝑ eos. Et clamauerũt ad dñm:⁊ dixerũt‖Que-
Deu. ſum⁹ dñe ne ꝑeam⁹ ĩ aĩa viri iſti⁹:⁊ ne des ſuꝑ nos ſãguinẽ ĩnocẽtẽ:qꝛ tu dñe ſic̃ voluiſti feciſti. Et tulerũt ionã et miſerũt ĩ mare:⁊ ſtetit mare a feruoꝛe ſuo Et timuerũt viri timoꝛe magnõ dñȝ:et ĩmolauerũt hoſtias dño:⁊ vouerũt vota.

Et ꝑparauit dñs piſcẽ grã-‖ II A dẽ vt deglutiret ionã.‖Et erat
Mat. ionas ĩ vẽtre piſc᷒ trib⁹dieb⁹et trib⁹noctib⁹. Et oꝛauit ionas ad dñm deũ ſuũ ꝺ vẽtre piſc᷒. Et dixit‖Clama-
Pſ. ui ꝺ tribulatiõe mea ad dñm:⁊ exaudi B uit me De vẽtre inferi clamaui:⁊ exaudiſti vocẽ meã. Et ꝓieciſti me ĩ ꝓfũdũ ĩ coꝛde maris: et flumẽ circũdedit me. Oẽs gurgites tui ⁊ fluctus tui ſuꝑ me trãſierũt. Et ego dixi: Abiect⁹ ſũ a conſpectu oculoꝝ tuoꝝ. Uerũtñ rurſus vi C debo tẽpłũ ſãctũ tuũ. Circũdederũt me aque vſq; ad aiaȝ abyſſus vallauit me pelag⁹ operuit caput meũ. Ad extrema mõtiũ deſcẽdi:terre vectes ꝯcluſerunt me in eternũ:⁊ ſubleuabis de coꝛruptione vitam meã dñe de⁹me⁹. Cũ angu- D ſtiaret̃ ĩ me aĩa mea dñi recoꝛdat⁹ ſũ: vt veniat ad te oꝛatio mea ad tẽplum ſanctũ tuũ. Qui cuſtodiũt vanitates: fruſtra miſcdiaȝ ſuã derelinquũt. Ego aũt in voce laudis ĩmolabo tibi : queciũq; voui reddã ꝓ ſalute mea dño. Et dixit dñs piſci: Et euomuit ionã ĩ aridam.

III A Et factum eſt ỽbum dñi ad ionã ſecũdo dicẽs: Surge et vade in niniuen ciuitateȝ magnã et ꝑdica in ea ꝑdicatiõem quã ego loquoꝛ ad te. Et ſurrexit ionas et
B abijt ĩ niniuen iuxta verbũ dñi. Et niniue erat ciuitas magna itinere triũ dierũ. Et cepit ionas introire ciuitatẽ itinere diei vnius: ⁊ clamauit ⁊ dixit: Adhuc ꝗdragīta dies:⁊ niniue ſubuertetur ‖Et crediderunt viri niniuite in
Mat.12 Luc.11 dño. Et ꝑdicauerũt ieiuniũ:⁊ veſtiti ſũt ſacc᷒ a maioꝛe vſq; ad minoꝛẽ Et ꝑue
C nit ỽbũ ad regẽ niniue:et ſurrexit ꝺ ſolio ſuo⁊ abiecit veſtimẽtũ ſuũ a ſe:⁊ ĩ-

dutus ē ſacco:ꝛ ſedit i cinere:ꝛ clama-
uit ꝛ dixit i niniue ex oꝛe regis ꝛ pnci
D pū eiꝰ dicēs. Hoies ꝛ iumēta ꝛ boues
ꝛ pecoꝛa ñ guſtēt quicꝗ̄ nec paſcāt :ꝛ
aquā nō bibāt. ꝛ operiāt ſaccis hoies
ꝛ iumēta clamēt ad dñm in foꝛtitudie
.b ‖ꝛ couertat vir a via ſua mala ꝛ ab in
.c iquitate q̄ ē i manibꝰ eoꝝ.‖ Quis ſcit
ſi cōuertat ꝛ ignoſcat deus:ꝛ reuerta-
tur a furoꝛe ire ſue:ꝛ nō peribimꝰ. Et
vidit deꝰ opa eoꝝ. qꝛ cōuerſi ſūt d̄ via
ſua mala:ꝛ miſertꝰ ē ſup maliciā quā
locutꝰ fuerat vt faceret eis:ꝛ nō fecit.
A Et afflictꝰ eſt ionas afflictione magna: ꝛ iratꝰ ē ꝛ oꝛa- IIII
uit ad dñm:ꝛ dixit: Obſecro do
mine: nūqd nō hoc ē verbū meū cū ad
huc eſſem i fra mea? Propter h̄ pꝛoccu
5. paui vt fugerē i tharſis.‖ Scio ei qꝛ tu
.e deus clemēs ꝛ miſericoꝛs es: patiēs et
multe miſeratiōis ꝛ ignoſcēs ſup ma-
.a liciā.‖ Et nūc dñe tolle q̄ſo aiam meā
B a me: qꝛ melioꝛ ē mihi moꝛſ ꝗ̄ vita. Et
dixit dñs. Putaſne bñ iraſceris tu? Et
egreſſus ē ionas de ciuitate: ꝛ ſedit ꝯ
oꝛientē ciuitatꝭ. Et fecit ſibimet vm-
bꝛaculū ibi:ꝛ ſedebat ſubter illud i vm
bꝛa: donec videret q̄d accideret ciuita
C ti. Et pparauit dñs deꝰ ederā:ꝛ aſcen-
dit ſup caput ione vt eſſet vmbꝛa ſup
caput eiꝰ:ꝛ ptegeret eū. Laboꝛauerat
.ei. Et letatꝰ eſt ionas ſup edera leticia
magna. Et pauit deꝰ vermē aſcēſu di
luculi i craſtinū:ꝛ pcuſſit ederā ꝛ exa-
ruit. Et cū oꝛtus fuiſſet ſol pcepit dñs
vēto calido ꝛ vrēti ꝛ pcuſſit ſol ſup ca
put ione. ꝛ eſtuabat. Et petiuit aie ſue
vt moꝛeret. Et dixit. Meliꝰ ē mihi mo
D ri ꝗ̄ viuere. Et dixit dñs ad ionam.
Putaſne bene iraſceris tu ſup ederā?
Et dixit. Bñ iraſcoꝛ ego vſq̄ ad moꝛ-
tē. Et dixit dñs. Tu doles ſup ederā
in q̄ nō laboꝛaſti neq̄ feciſti vt creſce-
ret: q̄ ſub vna nocte nata ē ſub vna no
cte periit:ꝛ ego nō parcā niniue ciuita
ti magne: in q̄ ſūt plꝰ ꝗ̄ centū viginti
milia hoim: q̄ neſciūt q̄d ſit inter dex-
terā ꝛ ſiniſtrā ſuā ꝛ iumēta multa?

Explicit ionas ppheta. Incipit p-
logus in Micheam ppheram.

Tempoꝛibꝰ ioathe ꝛ achaz et
ezechie regū iuda: micheā p
phetā ad hāc pphetiā ſpūſā
cto repletū fuiſſe lectio ipſa
demonſtrat. Sed de ſupꝛadicto nūe-
ro regū ioathan ꝛ ezechiā deo ob reli-
gionē placuiſſe: hiſtoꝛia libꝛi quarti re- 4. Reg. 15. g
gū: ꝛ ſecundi paralipomenō indicat.
‖Achaz xo relicto deo: idola ſamarie 4. Reg. 16. a
q̄bꝰ etiā filios ſuos i ſacrificiū igni cō
cremādoſ obtulerat coluiſſe cōſtat. Q̄z
obrem deꝰ ſamariā q̄ reges iſrl ꝛ iuda
memoꝛatoꝝ ſimulacroꝝ ſupſtitiōe fe-
fellerat increpās indignationē ſuā in
eā pceſſurā cōmitatꝰ ē. Pplo etiā iſrl
puaricatoꝛi ꝛ pncipibꝰ eiꝰ q̄ eūdē po-
pulū fallaci ſuaſione ad colēda idola
ipulerāt: verbis i ſequētibꝰ captiuita-
tē ꝛ interitū affuturū denunciauit.
Explicit plogꝰ. Incipit argumētū.

Micheas dmoꝛaſthi coheres chꝛi
ſti vaſtationē annūciat filie la
tronis:ꝛ obſidionē ponit ꝯ eā
qꝛ maxillā pcuſſerit iudicis iſrl.
Explicit argumentū. Incipit. Mi-
cheas ppheta. Capitulū. I

Verbum domi A.
ni qō factū ē ad micheā
moꝛaſthitē in diebꝰ io-
athan achaz ꝛ ezechie re
gū iuda: qō vidit ſup ſa
mariā ꝛ hierlm. Audite pp̄li oēs ꝛ at-
tendat fra ꝛ plenitudo eiꝰ:ꝛ ſit dñs de
us vobis in teſtē: dñs de tēplo ſancto
ſuo. ‖Quia ecce dñs egredietur de loco Eſa. 26. b
ſuo:ꝛ deſcēdet ꝛ calcabit ſup excelſa t-
re. Et cōſumēt mōtes ſubtꝰ eū ꝛ valles
ſcindent ſicut cera a facie ignis: ſicut
aque q̄ decurrūt i pceps. In ſcelere ia- B
cob oē iſtud ꝛ i pctis domꝰ iſrl. Qō ſce
lus iacob? Nōne ſamaria? Et q̄ excelſa
iude? Nōne hierlm? ‖ Et ponā ſamariā 1. 5. b
q̄ſi aceruū lapidū i agro cū plātat vi-
nea:ꝛ detrahā in vallē lapides eiꝰ: Et
fundamēta eiꝰ reuelabo:ꝛ oīa ſculpti
lia eiꝰ ɔcidēt. Et oēs mercedes eiꝰ cō
burent igni:ꝛ oīa idola eiꝰ ponā i pdi
tionē: qꝛ de mercedibꝰ meretricꝭ ɔgre-
gata ſūt ꝛ vſq̄ ad mercedē meretricis
reuertent. Sup h̄ plāgā ꝛ vlulabo: va C
dā ſpoliatꝰ ꝛ nudꝰ. Faciā plāctū velut
draconū:ꝛ luctū q̄ſi ſtrutionū: qꝛ deſpe
rata ē plaga eiꝰ: qꝛ venit vſq̄ ad iudā
tetigit poꝛtā pp̄li mei vſq̄ ad hierlm
In geth nolite annūciare: lachꝛymis:
ne ploꝛetꝭ. In domo pulueris puluere
vos cōſpgite:ꝛ trāſite vobiſ habitatio

pulchra: cōfuſa ignominia. Nō ē egreſ
ſa q̄ habitat in exitu. Planctū dom⁹ vi
cina accipiet ex vob̄ q̄ ſtetit ſibimet: q2
infirmata ē in bonū q̄ habitat i ama-
D ritudinib⁹. Quia deſcēdit malū a dño
in portā hierl'm: tumult⁹ q̄drige ſtupo
ris habitanti lachis. Principiū pecca-
ti ē filie ſion: q2 in te inuēta ſūt ſcelera
iſrl'. Propterea dabit emiſſarios ſuper
hereditatē geth: domos mēdacij i de-
ceptionē regib⁹ iſrl'. Adhuc heredem
ducam tibi q̄ habitas in mareſa: vſq3
odollā veniet glīa iſrl'. Decaluare ⁊ tō
dere ſup filios delitiarū tuarū: dilata
caluitiū tuū ſicut aq̄la: q̄m captiui du
A Væ q̄ cogitat᷑ cti ſūt ex te. II
inutile: ⁊ opamini malū ī cubi
lib⁹ vr̄is. In luce matutina fa
ciūt illud: q̄m ꝯ dñm ē man⁹ eoꝝ. Et
cōcupierūt agros ⁊ violēter tulerūt et
rapuerūt domos: ⁊ calūniabāt᷑ virū et
domū ei⁹: virū ⁊ hereditatē ei⁹. Idcirco
hec dicit dñs. Ecce ego cogito ſup fa-
miliā iſtā malū vñ nō auferet᷑ colla ve
ſtra: ⁊ nō ambulabit᷑ ſupbi: q̄m tēpus
peſſimū eſt. In die illa ſumet᷑ ſup vos
ꝑabola: ⁊ cātabit᷑ cāticū cū ſuauitate
B dicētiū. De populatione vaſtati ſum⁹.
Pars ꝑpli mei cōmutata eſt. Quō rece-
dis a me: cū reūtat᷑ q̄ regiōes nr̄as di-
uidat? Propt᷑ h̄ nō erit tibi mittēs fu-
niculū ſortis i cetu dñi o iſrl'. Ne loq̄-
mini loquētes. Nō ſtillabit ſup iſtos:
nō cōphēdet ꝯfuſio dicit dom⁹ iacob.
Nūq̄d abbreuiatus ē ſpūs dñi: aut ta-
les ſūt cogitatiōes ei⁹? Nōne v̄ba mea
C bona ſūt cū eo q̄ recte gradit᷑? Et ecō-
trario ꝑpl's me⁹ i aduerſariū cōſurrexit
Deſup tunicā palliū ſuſtuliſt᷑: ⁊ eos q̄
trāſiebāt ſimpliciter cōuertiſtis i bel-
lū. Mulieres ꝑpli mei eieciſtis d̄ domo
delitiarū ſuaꝝ: a paruul᷑ eaꝝ tuliſtis
Heb.13.c laudē meā i ꝑpetuū. Surgite ⁊ ite: q2
nō habet᷑ hic requiē. Propt᷑ imūdiciā
ei⁹ corrūpet᷑ putredine peſſima. Utinā
nō eēm vir habēs ſpm̄: ⁊ mēdaciū po-
D ti⁹ loq̄rer. Stillabo tibi i vinū ⁊ i ebri
etatē: ⁊ erit ſup quē ſtillat᷑ ꝑpl's iſte.
Cōgregatione ꝯgregabo iacob totū te
i vnū cōducā reliq̄as iſrl'. Pariter po-
nā illū q̄ſi gregē i ouili q̄ſi pec⁹ i me-
dio caularū. Tumultuabūt᷑ a multitu
dine hoim. Aſcendet eñ pandēs iter
ante eos. Diuidēt ⁊ trāſibunt portā: ⁊
egredient᷑ ꝑ eā. Et trāſibit rex eoꝝ corā
eis: ⁊ dñs i capite eoꝝ. III
Et dixi. Audite pncipes iacob A
⁊ duces dom⁹ iſrl'. Nūq̄d nō ve
ſtrū ē ſcire iudiciū: q̄ odio habetis bo Ps
bonū ⁊ diligitis malū? q̄ violēter tolli Am
tis pelles eoꝝ deſup eis: ⁊ carnē eoꝝ
deſup oſſib⁹ eoꝝ? Qui comederūt car-
nē ꝑpli mei: ⁊ pellē eoꝝ deſup excoria-
uerūt: ⁊ oſſa eoꝝ cōfregerūt: ⁊ ꝯciderūt
ſicut i lebete ⁊ q̄ſi carnē i medio olle.
Tūc clamabūt ad dñm ⁊ nō exaudiet B
eos: ⁊ abſcōdet faciē ſuā ab eis ī tpe il
lo: ſicut neq̄ter egerūt i adinuētiōib⁹
ſuis. Hec dicit dñs: ſup ꝓphetas q̄ ſe-
ducūt ꝑpl'm meū: q̄ mordēt dētib⁹ ſuis
⁊ pdicāt pacē. Et ſi q̄s nō dederit i ore
eoꝝ q̄ppiā: ſāctificāt ſup eū ꝓliū. Pro C
pterea nox vobis ꝓ viſiōe erit ⁊ tene-
bre vob̄ ꝓ diuinatione. Et occūbet ſol
ſup ꝓphās: ⁊ obtenebrabit᷑ ſup eos di
es. Et cōfūdēt᷑ q̄ vidēt viſiones: ⁊ cō-
fundent᷑ diuini. Et opient oēs vultus
ſuos: q2 ñ ē rñſū dei. Uerūtñ ego replet⁹
ſū fortitudīe ſpūs dñi iudicio ⁊ v̄tute
vt ānūciē iacob ſcel⁹ ſuū: ⁊ iſrl' peccatū
ſuū. Audite h̄ pncipes dom⁹ iacob: et
iudices dom⁹ iſrl': q̄ abomiami iudiciū
⁊ oia recta ꝑuertit᷑. Qui edificat᷑ ſiō D
ī ſāguinib⁹ ⁊ hierl'm i iniq̄tate. Prīci Eze
pes ei⁹ i munerib⁹ iudicabāt: ⁊ ſacerdo Sop
tes ei⁹ i mercede docebāt. Et ꝓphe ei⁹
i pecunia diuinabāt: ⁊ ſup dñm req̄eſ-
cebāt dicētes. Nūq̄d nō dñs in medio
nr̄m? Nō veniēt ſup nos mala. Pro- Hier
pter h̄ cā vr̄i ſiō q̄ſi ager arabit᷑: ⁊ hie- 5.1.
ruſalē q̄ſi aceru⁹ lapidū erit ⁊ mōs tē
pli i excelſa ſiluaꝝ. IIII
Et erit in nouiſſimo dierū: erit A
mōs dom⁹ dñi ꝑpatus i v̄tice Eſa.
mōtiū: ⁊ ſublimis ſup colles. Et fluēt
ad eū ꝑpli ⁊ ꝓperabūt gētes m̄lte ⁊ di-
cēt. Uenite aſcēdam⁹ ad mōtē dñi: et
ad domū dei iacob. Et docebit nos de
vījs ſuis: ⁊ ibim⁹ i ſemit᷑ ei⁹. Quia de
ſiō egrediet᷑ lex: ⁊ v̄bū dñi de hierl'm.
Et iudicabit iter ꝑplos m̄ltos: ⁊ corri-
piet gētes fortes vſq3 in lōginquū. Et
cōcidēt gladios ſuos i vomeres: ⁊ ha-
ſtes ſuas i ligones. Nō ſumet gēs adū B
ſū gētē gladiū: ⁊ nō diſcēt vltra belli-
gare. Et ſedebit vir ſubt⁹ vineā ſuā: et
ſubt⁹ ficū ſuā: ⁊ ñ erit q̄ deterreat: q2 os
dñi exercituū locutū ē. Quia oēs ꝑpli

ambulabūt vnusquisq; ī noīe dei sui: nos
aūt ambulabim⁹ ī noīe dei nr̄i ī etn̄ū
b τ vltra. In die illa dicit dn̄s ꝯgrega-
bo claudicātē: τ eā quā eiecerā colligā
C τ quā afflixerā ꝯsolabor. Et ponā clau
dicantē ī reliquias: τ eā q̄ laborauerat ī
c gentē robustā. Et regnabit dn̄s super
eos ī mōte siō: ex h̄ nūc τ vsq; in etn̄ū.
Et tu turris greg? nebulosa filia sion
vsq; ad te veniet: τ veniet ptās ꝑma re
gnū filie hierl̄m. Nūc q̄re merore ꝯhe-
ris? Nūqd rex nō ē tibi: aut ꝯsiliarius
tu⁹ periit: q2 cōp̄hēdit te dolor sicͭ par
turiētē? Dole τ satage filia siō q̄si par
turiēs: q2 nūc egredieris de ciuitate: et
habitab̄ ī regiōe: τ venies vsq; ad ba-
D bylonē. Ibi liberaberis: ibi redimet te
dn̄s de manu inimicorū tuorū. Et nunc
ꝯgregate sūt sup te gētes mlte: q̄ dicūt
lapidet: τ aspiciat ī sion ocul⁹ nr̄. Ipsi
aūt nō cognouerūt cogitatiōes dn̄i: τ
nō intellexerūt ꝯsiliū ei⁹: q2 ꝯgregauit
eos q̄si fenū aree. Surge τ tritura filia
sion: q2 cornu tuū ponā ferreū: τ vngu
las tuas ponā ereas. Et cōminues po
pulos mltos: τ iterficies dn̄o rapinas
eorū: τ fortitudinē eorū dn̄o vniuse tre.
B Nunc vastaberis filia latro V
nis. Obsidionē posuerūt super
nos ī ¬ga pcutiēt maxillā iudi
a cis isrl̄. Et tu bethleē effrata paruul⁹
f es ī milib⁹ iuda. Ex te mihi egrediet q̄
sit dn̄ator ī isrl̄: τ egressus ē ab initio a
dieb⁹ etnitatis. Propt h̄ dabit eos vs-
q; ad tp̄s in q̄ parturiēs pariet. Et re-
liquie fratrū ei⁹ cōūtet ad filios isrl̄.
B Et stabit τ pascet ī fortitudine dn̄i in
sublimitate nois dn̄i dei sui. Et ꝯūtēt
q2 nūc magnificabit vsq; ad tminos
tre. Et erit iste pax assyriis cū venerit ī
trā nrām: τ qn̄ calcauerit ī domib⁹ no
stris. Et suscitabim⁹ sup eū septē pa-
stores: τ octo ꝑmates hoies. Et pascēt
trā assur ī gladio: τ trā nemroth ī lā-
ceis ei⁹. Et liberabit ab assur cū vene-
rit ī terrā nostrā: τ cū calcauerit ī fini-
b⁹ nr̄is. Et erūt reliquie iacob ī medio
pplorū multorū q̄si ros a dn̄o: τ q̄si stil-
le sup herbā q̄ nō expectat virū: τ nō p̄
stolat filios hoim. Et erūt reliquie ia-
cob ī gētib⁹ ī medio pplorū multorū q̄
si leo ī iumētis siluarū: τ q̄si catul⁹ leo-
nis ī gregib⁹ pecorū. Qui cū trāsierit τ
cōculcauerit τ cepit: nō ē q̄ eruat. Et

exaltabit man⁹ tua sup hostes tuos: τ
oēs inimici tui interibūt. Et erit ī die
illa dicit dn̄s: auferā eq̄s tuos de me-
dio tui: τ disꝑdā q̄drigas tuas. Et ꝑdā D
ciuitates tre tue: τ destruā oēs muniti
ones tuas. Et auferā maleficia de ma
nu tua: τ diuinatiōes nō erūt in te. Et
perire faciē sculptilia tua: τ statuas tu
as d̄ medio tui. Et nō adorabis vltra
opa manū tuarū τ euellā lucos tuos d̄
medio tui. Et ꝯterā citates tuas: τ fa-
ciā ī furore τ idignatiōe vltionē ī oib⁹
gētib⁹ q̄ nō audierūt. VI
Audite q̄ dn̄s loqt. Surge ꝯten A
de iudicio adūsū mōtes: τ audi
ant colles vocē tuā. Audiāt mōtes iu
diciū dn̄i τ fortia fūdamēta tre: q2 iu-
diciū dn̄i cū pplo suo: τ cū isrl̄ diiudi-
cabit. Pple meus q̄d feci tibi: aut q̄d
molest⁹ fui tibi? Rn̄de mihi. Quia edu
xi te de tra egypti: τ de domo suitutis Exo.15.c
liberaui te τ misi an̄ faciē tuā moysen B
τ aarō τ mariā. Pple me⁹ memēto q̄- Nu.22.a
so q̄d cogitauerit ꝯ te balach rex mo- et.23.b
ab: τ q̄d rn̄derit ei baalā fili⁹ beor d̄ se
thim vsq; ad galgalā vt cognosceres
iusticias dn̄i. Quid dignū offerā dn̄o?
Curuabo genu deo excelso? Nūqd offe
rā ei holocaustomata τ vitulos ānicu
los? Nūqd placari pōt dn̄s ī milib⁹ ari
etū: an ī mltis milib⁹ hircorū pinguiū?
Nūqd dabo ꝑmogenitū meū ꝓ scelere
meo: fructū vētris mei ꝓ pctō aie mee
Indicabo tibi o hō q̄d sit bonū: τ q̄d C
dn̄s reqrat a te. Utiq; facere iudiciū τ
diligere miscd'iam: τ sollicitū ābulare
cū deo tuo. Uox dn̄i ad citatē clamat:
τ sal⁹ erit timētib⁹ nomē ei⁹. Audite
trib⁹. Et q̄s approbabit illud? Adhuc
ignis ī domo impii: thesauri iniq̄tatis
τ mēsura minor ire plena. Nūqd iusti
ficabo staterā ipiā: τ sacculi pōdera do
losa? In q̄b⁹ diuites ei⁹ repleti sūt ini-
q̄tate: τ hitātes ī ea loq̄bāt mēdaciū:
τ lingua eorū fraudulēta ī ore eorū. Et D
ego ꝯ cepi ꝑcutere te ꝑditiōe: sup pctīs
tuis. Tu comedes τ nō saturaberis: τ hu
miliatio tua ī medio tui. Et apphēdes
τ nō saluab: τ q̄s saluauer? in gladiū
dabo. Tu semiab τ nō metes: tu cal- Deu.28.
cabis oliuā τ nō vngeris oleo: τ mustū τ Aggei.1.
non bibes vinū. Et custodisti p̄cepta
amri τ oē op⁹ dom⁹ achab: τ ambula-
sti ī voluptatib⁹ eorū: vt darē te ī ꝑdi-

tionē ꝛ habitātes ī ea ī fͦbꝰ ſtudiorū ſuorū: ꝛ oppro-
briū populi mei portabis. ¶ VII
A Ue mihi: qꝛ factꝰ ſū ſicut q̄ colli-
git in autūno racemos vinde-
mie. Nō ē botrus ad comeden-
dū: p̄coq̄s ficus deſiderauit aīa mea.
2 Periit ſctūs de t̄ra: ꝛ rectꝰ in hoībus
nō ē. Oēs ī ſanguine inſidiant̄: vir fra
3 trē ſuū ad mortē venat̄. Malū manu
um ſuarū dicūt bonū. Princeps poſtu-
lat: ꝛ iudex ī reddēdo ē. Et magnꝰ lo-
cutꝰ ē deſideriū aīe ſue: ꝛ cōturbauert
4 eā. Qui optimꝰ ī eis ē, q̄ſi paliurus: ꝛ q̄
rectꝰ q̄ſi ſpina de ſepe. Dies ſpeculatio
nis tue: viſitatio tua venit. Nunc erit
5 vaſtitas eoꝝ. Nolite credere amico: et
B nolite cōfidere ī duce. Ab ea q̄ dormit
Mat. 10. c. ī ſinu tuo cuſtodi clauſtra oris tui: qꝛ
filiꝰ cōtumeliā facit patri: ꝛ filia ꝯſur-
get aduerſus matrē ſuā: nurꝰ adūſus
6 ꝯ ſocrū ſuā: ꝛ inimici hoīs domeſtici eiꝰ
7 Ego aūt ad dn̄m aſpiciā: expectabo de
ū ſaluatorē meū. Audiet me deꝰ meꝰ
8 Ne leter̄ inimica mea ſup me: qꝛ ceci-
di. Cōſurgā. Cū ſedero in tenebris: dn̄s
9 lux mea ē. Irā dn̄i portabo: qm̄ pecca-
ui ei: donec cām meā iudicet: ꝛ faciat
iudiciū meū. Educet me ī lucē: videbo
10 iuſticiā eiꝰ. Et aſpiciet inimica mea: ꝛ
C operiet̄ ꝯfuſione: q̄ dicit ad me. Ubi ē
dn̄s deꝰ tuꝰ? Oculi mei videbūt ī eam
Nūc erit ī ꝯculcatione: vt lutū platea-
11 rū. Dies: vt edificent̄ macerie tue. In
12 die illa lōge fiet lex. In die illa ꝛ vſq̄
ad te veniet aſſur, et vſq̄ ad ciuitates
munitas: ꝛ a ciuitatibus munitis vſ-
q̄ ad flumen: ꝛ ad mare de mari: ꝛ ad
13 mōtem de mōte. Et terra erit in deſo-
lationem pp̄ter habitatores ſuos: et
14 pp̄ter fructū cogitationū eoꝝ. Paſce
pp̄l'm tuū ī ꝟga tua: gregē hereditatis
tue habitātes ſolos ī ſaltu. In medio
carmeli paſcent̄ baſan ꝛ galaad iuxta
D 15 dies antiq̄s, ſm̄ dies egreſſiōis tue de
16 terra egypti. Oſtēdā ei mirabilia. Ui-
debūt gētes: ꝛ cōfūdent̄ ſup oī fortitu
dine ſua. Ponet manū ſup os: aures
17 eoꝝ ſurde erūt. Lingēt puluerē ſic ſer-
pentes: velut reptilia t̄re ꝯturbabunt̄
de edibꝰ ſuis. Dn̄m deū nr̄m nō deſide
18 rabūt: ꝛ timebūt te. Quis deꝰ ſimilis
tui q̄ auferas iniq̄tatē: ꝛ trāſfers pec-
catū reliquiarū hereditat̄ tue? Nō im
Hiere. 18 mittet vltra furorē ſuū: qm̄ volēs miſe
19 ricordiā ē. Reuertet̄ ꝛ miſerebit̄ nr̄i.
Deponet iniq̄tates nr̄as: ꝛ pꝛoiciet ī p
20 fundū maris oīa pctā nr̄a. Dabis ve-
ritatē iacob: miſericordiā abraā: q̄ iu-
raſti pr̄ibus nr̄is a diebꝰ antiquis.

¶ Explicit Micheas pp̄ha. Incipit p
logus in Naum pp̄hetam.

N Aum pp̄hetā ante aduētū re
gis aſſyrioꝝ q̄ pp̄l'm iſr̄l captiuū ī ſuā regionē trāſtulerat: fuiſſe hebreoꝝ traditio ꝯfirmat. Siq̄dē ī finē huiꝰ lectiōis p̄dicti regis aduentū: idem pp̄ha annūciare mōſtrat̄. Sꝫ cū habitatores niniue iona interitū ciuitat̄ p̄dicāte: ne diuina ira denūciatū interitū ſuſtinerēt pctōrū: ꝛ ipietatis pn̄iam egiſſent accepta dei miſcdia: grauioribꝰ ſe criminibus īplicuerūt. Qua de cā memoratꝰ pp̄ha ſpū ſctō plenus: iudiciū dei annūciās: ita locutꝰ ē. Deꝰ zelans: ꝛ vlciſcēs dominꝰ ē ꝛc. Iā ei decē tribꝰ ab aſſyriis ducte fuerāt ī captiuitatē ſub ezechia rege iuda: ſub q̄ etiā nūc ī ꝯſolatiōe populi trāſmigrati aduerſū niniuē viſio cernit̄. Nec erat parua cōſolatio: tam his q̄ iā aſſyriis ſeruiebāt: q̄ꝫ reliq̄s qui ſub ezechia de tribu iuda ꝛ beniamin ab eiſdē hoſtibꝰ obſidebāt̄: vt audirēt aſſyrios q̄ꝫ a chaldeis eē capiēdos: ſic in ſequentibꝰ libri huiꝰ demōſtrabit̄. Sciēdū q̄ niniue ī nr̄a lingua de hebreo ſpecioſā ſonat. Specioſus aūt hic mūdꝰ dicit̄. Unde ꝛ apud grecos: coſmos ab ornatu nomen accepit. Et q̄cq̄d nūc aduerſū niniuē dicit̄: de mūdo figuralit̄ p̄dicari ſētiamꝰ. Quā ob cām ꝛ aſſūptio quā ſeptuaginta interp̄tes dicūt. ¶ apud hebreos maſſa ponit̄: id ē graue onus: eo q̄ cū aduerſus quā pp̄hetat̄ p̄mat: nec ſinat̄ eleuare ceruicē. Simulq̄ h̄ attendendū: q̄d hec ipſa vel aſſūptio: vel onꝰ: vel pōdus pp̄hete viſio fit. Nō ei loq̄t̄ pp̄heta in extaſi: vt mōtanꝰ ꝛ priſcilla: maximillaq̄ delirāt: ſꝫ q̄d pp̄hetat liber eſt viſionis intelligēt̄ vniuerſa q̄ loq̄t̄: ꝛ pondus hoſtiū facient̄ ſuo pp̄to viſionē. De cōſūmatione itaq̄ mundi ſm̄ anagogen cōſolationē ſctōꝝ pp̄hetia texit̄: vt quecūq̄ ī mūdo vidēt: q̄ſi p̄tereuntia ꝛ caduca ꝯtēnāt: ꝛ p̄parent ſe ad iudiciū diē. Ubi vltor aduerſum vires aſſyrioꝝ affuturꝰ ē dn̄s. Explicit

plogus. Incipit argumētū.
Naum cōſolator orbis interp̄ta
tur. Increpat ciuitatē ſāguinū
.b ꝛ poſt euerſionē illi⁹ loquit᷑. ‖ Ecce ſup
mōtes pedes euāgelizātis ꝛ annūciātꝭ (pacē.
‖ Explicit argumētū. Inci
pit Naum ꝓpheta. Capitulū. I

A Nus niniue.
Liber viſiōis naum hel
.a cheſei. ‖ De⁹ emulator et
5.a vlciſcēs dñs: vlciſcēs do
min⁹ ꝛ habēs furorē: vl
ciſcēs dñs i hoſtes ſuos: ꝛ iraſcēs ipſe
inimicꝭ ſuis. Dñs patiēs ꝛ magn⁹ for
titudine: ꝛ mūdās nō faciet inocentē
Dñs i tēpeſtate ꝛ turbine vie ei⁹: ꝛ ne
bule puluis pedū ei⁹. Increpās mare ꝛ
exiccās illud: ꝛ oīa flumīa ad deſertū
B deducēs. Infirmat⁹ ē baſan ꝛ carmel⁹
ꝛ flos libani elāguit. Montes cōmoti
ſūt ab eo: ꝛ colles deſolati ſūt. Et cōtre
muit t͛ra a facie ei⁹: ꝛ orbis ꝛ oēs ha
bitātes i eo. Ante faciē indignationis
ei⁹ q̄s ſtabit: ꝛ q̄s reſiſtet in ira furoris
ei⁹? Indignatio ei⁹ effuſa ē vt ignis: et
petre diſſolute ſūt ab eo. Bon⁹ dñs et
cōfortās i die tribulatiōis ꝛ sciēs ſpe
rātes in ſe. Et i diluuio p̄tereūte cōſū
mationē faciet loci ei⁹: ꝛ inimicos ei⁹
C ꝑſequēt᷑ tenebre. Quid cogitatꝭ ꝯ dñz?
Cōſummationē ipe faciet. Nō ꝯſurget
duplex tribulatio: q꞉ ſicut ſpine ſe in
uicē cōplectūt᷑: ſic conuiuiū eoꝝ parit᷑
potātiū. Cōſumēt᷑ q̄ſi ſtipula ariditate
plena. Ex te ei exibit cogitans ꝯ dñm
maliciā mēte ꝑtrāctās ꝑuaricationē.
Hec dicit dñs. Si pfecti fuerint ꝛ ita
plures: ſic q꞉ attōdent᷑ ꝛ ptrāſibit. Af
D flixi te ꝛ nō affligā te vltra. Et nūc cō
terā virgā ei⁹ d̾ dorſo tuo: ꝛ vīcula tua
dirūpā: ꝛ p̄cipiet ſup te dñs. Nō ſemi
nabit᷑ ex noīe tuo amplius. De domo
dei tui iſficiā. Sculptile ꝛ ꝯflatile po
nā ſepulchrū tuū: q꞉ inhonoratus es.
.b ‖ Ecce ſup mōtes pedes euāgelizantis
.c ꝛ annūciātis pacē. Celebra iuda feſti
uitates tuas ꝛ redde vota tua q꞉ non
adijciet vltra vt ptrāſeat in te belial:
A Scēdit ‖ (vniuerſus interijt. II
q̄ diſpgat coram te: q̄ cuſtodiat
obſidionē. Cōtēplare viā: cōfor
ta lūbos robora ꝟtutē valde. Quia ſi
cut reddidit dñs ſupbiā iacob: ſic ſup
biā iſrl᷑. Quia vaſtatores diſſipauerunt
eos: ꝛ ꝓpagines eoꝝ corruperūt. Cly
pe⁹ fortiū ei⁹ ignit⁹: viri exercit⁹ i coc
cineis. Ignee habene curr⁹ i die p̄uari
cationis ei⁹ ꝛ agitatores ꝯſopiti ſunt.
In itinerib⁹ cōturbati ſūt: q̄drige col B
liſe ſūt i plateis. Aſpect⁹ eoꝝ q̄ſi lāpa
des: q̄ſi fulgura diſcurrētia. Recorda
bit᷑ fortiū ſuoꝝ: ruent i itinerib⁹ ſuis.
Velociter aſcēdēt muros ei⁹: ꝛ p̄para
bit᷑ vmbraculū. Porte fluuioꝝ aperte
ſūt: ꝛ tēplū ad ſolū dirutū. Et miles ca
ptiu⁹ adduct⁹ ē: ꝛ ancille ei⁹ minabāt᷑
gemētes vt colūbe: murmurātes i cor
dib⁹ ſuis. Et niniue q̄ſi piſcina aqua
rū aq̄ ei⁹: ipi vero fugerūt. State ſtate C
ꝛ nō ē q̄ reuertat᷑. Diripite argētū: di
ripite aurū: ꝛ nō ē finis diuitiaꝝ ex oī
bus vaſis deſiderabilib⁹. Diſſipata eſt
ꝛ ſciſſa ꝛ dilacerata: ꝛ cor tabeſcens et
diſſolutio geniculoꝝ ꝛ defectio i cūctꝭ
renib⁹. ‖ ꝛ facies oīm ſicut nigredo ol Eſa.13.b
le. Ubi ē habitaculū leonum: ꝛ paſcua
catuloꝝ leonū? Ad quā iuit leo vt in D
grederet᷑ illuc: catul⁹ leonis: ꝛ nō ē q̄
exterreat. Leo cepit ſufficient᷑ catulis
ſuis: ꝛ necauit leenis ſuis. Et impleuit
preda ſpelūcas ſuas. ꝛ cubile ſuū rapi
na. Ecce ego ad te dicit dñs exercituū
ꝛ ſuccendā vſq; ad fumū q̄drigas tu
as: ꝛ leunculos tuos comedet gladius
Et extermiabo d̾ t͛ra p̄dā tuā ꝛ nō au
diet᷑ vltra vox nūcioꝝ tuoꝝ. ‖ III
V E ciuitas ſāguinū: vniūſa men A
dacij: dilaceratiōe plena. Nō re Ezech.24.b
cedet a te rapina. Uox flagelli: Abacuc.2.c
ꝛ vox impet⁹ rote: ꝛ eq̄ fremētꝭ ꝛ q̄dri
ge feruentis ꝛ eq̄tis aſcendētꝭ: ꝛ micā
tis gladij: ꝛ fulgurātis haſte: ꝛ multi
tudinis interfecte: ꝛ grauis ruine: nec
ē finis cadauerū. Et corruēt i corpib⁹
ſuis ꝓpter multitudinē fornicationū
meretricis ſpecioſe ꝛ grate ꝛ hūtis ma B
leficia: q̄ vendidit gētes i fornicationi Eſa.47.a
b⁹ ſuis: ꝛ failias i maleficijs ſuis. ‖ Ec Ezech.16.e
ce ego ad te dicit dñs exercituū: ꝛ reue
labo pudēda tua i facie tua: ꝛ oſtendā
i gētib⁹ nuditatē tuā ꝛ regnis ignomi
niā tuā. Et ꝓiciā ſup te abomiatiōes
ꝛ ꝯtumelijs te afficiā: ꝛ ponā te i exem
plū. Et erit oīs q̄ viderit te reſiliet a te
ꝛ dicet. Vaſtata ē niniue. Quis cōmo
uebit ſup te caput? Vñ q̄rā cōſolatorē
tibi? Nūq̄d melior es alexādria pploꝝ

q̃ habitat i fluminib⁹? Aq̃ in circũitu ei⁹: cui⁹ diuitie mare aq̃ muri ei⁹. Ethiopia fortitudo ei⁹ ⁊ egypt⁹ ⁊ nõ ē finis Africa ⁊ libyes fuerũt i auxilio tuo: ſʒ ⁊ ipſa in trãſmigratione ducta ē i ca-
C ptiuitatē. Paruuli ei⁹ eliſi ſũt i capite oim viarũ: ⁊ ſup inclytos ei⁹ miſerunt ſortē: ⁊ oēs optimates ei⁹ cõfixi ſũt in cõpedib⁹. Et tu ɝ inebriaberl ⁊ eris deſpecta: ⁊ q̃res tu auxilium ab inimico. Oēs munitiões tue ſicut fic⁹ cũ groſſis ſuis: ſi cõcuſſe fuerint cadēt i os comedētis. Ecce pplus tu⁹: mulieres in medio tui. Inimicis tuis ad apertionē pandēt porte tre tue: deuorabit ignis vectes tuos. Aquã ppt obſidionē hauri tibi: extrue munitiões tuas. Intra in lutum ⁊ calca: ſubigēs tene laterē. Ibi comedet te ignis: pibis gladio: deuorabit te vt bruchus. Cõgregare ɝ
D vt bruch⁹ multiplicare vt locuſta. Plures feciſti negociationes tuas: q̃ ſtelle ſint celi. Bruchus expãſus ē: ⁊ auolauit. Cuſtodes tui q̃ſi locuſte: ⁊ paruuli tui q̃ſi locuſte locuſtarũ: q̃ cõſidēt i ſepib⁹ in die frigoris. Sol ort⁹ ē ⁊ auolauerũt: ⁊ nõ ē cognit⁹ loc⁹ eaꝝ vbi fuerint: dormitauerũt paſtores tui rex aſſur: ſepeliēt pncipes tui. Latitauit popul⁹ tu⁹ i mõtib⁹ ⁊ nõ ē q̃ ɔgreget. Nõ ē obſcura cõtritio tua: peſſima ē plaga tua. Oēs q̃ audierũt auditionē tuã: cõpſerũt manũ ſup te. Quia ſup quē ñ trãſijt malicia tua ſemper?

¶ Explicit Naum ppheta. Incipit plogus i Abachuc pphetam.

Quattuor pphe i duodeci pphetaꝝ volumie cõtinēt: e q̃b⁹ tres i pncipio lēna.i. põdus titulũ hñt: naũ: abachuc ⁊ malachias. Porro zachariās i medio ⁊ circa finē duos huiuſcemodi ponit titulos: e q̃b⁹ vn⁹ ē: onus vbi dñi i tra adrach ⁊ damaſci requiei ei⁹: alter i fine.ſ. on⁹ verbi dñi ſup iſrl. De naũ ⁊ ſonib⁹ tuis iã liber vn⁹ editus ē. De zacharia ⁊ malachia: ſi vita comes fuerit differet. Nũc abachuc habem⁹ i manib⁹ q̃ vel ex eo ꝙ amabilis deo ē vocat amplexatio: vl ꝙ in certamē ⁊ luctã (⁊ vt ita dicã) amplexũ cuʒ deo cõgredit amplexantl: id ē luctãtl fortit⁹ ē nomē. Null⁹ ei tã audaci voce auſus eſt deũ ad diſceptationē iuſticie puocare: et ⁊ dicere ei. Cur i rebus hũanis mũdi iſti⁹ põpa tãta rerũ verſet iniq̃tas? Uociferabor a te vim patiēs: ⁊ nõ ſaluabis? Quare oſtēdiſti mihi iniq̃tatē ⁊ laborē videre? Lacerata ē lex: ⁊ nõ puenit vſq; ad finē iudiciũ qꝛ impi⁹ pualet adũſũ iuſtũ: iõ egredit iudiciũ pũſũ. Uides q̃ temeraria vox ſit: ⁊ quodãmõ blaſphemãtl creatorēʒ ſuũ ad iudiciũ puocare: ⁊ vas fragile adũſus figulũ: cur tale vel tale factum ſit diſputare? Necnõ ⁊ h̃ aiaduertēdũ ꝙ aſſũptio vel põdus q̃ grauia iã eſſe diximꝰ: pphe viſio ē ⁊ aduerſũ mõtani dogma puerſũ itelligit qõ videt: nec vt amēs loq̃t: nec more inſaniētiũ feminarũ dat ſine mēte ſonũ. Unũ ⁊ aplꝰ iubet vt ſi pphetãtib⁹ alijs: aliũ fuerit reuelatũ: taceãt q̃ pus loq̃bãt. Et ſtatim: nõ ē inq̃t diſſenſiõis de⁹: ſʒ pacl. Exq̃ intelligit cũ q̃s ex volũtate reticet: ⁊ alijs locũ dat ad loquēdũ: poſſit loq̃ ⁊ tacere cũ velit. Qui iã i extaſi.i. inuit⁹ loq̃t: nec tacere nec loq̃ i ſua poteſtate hʒ. Illud q̃ʒ diſce: qꝛ ſemel a me violēter exigis vt q̃ſi q̃ſdã grad⁹ ⁊ ſcalas altiora intēti: hiſtoriã tibi interptez: pphiaʒ eē circa babylonē ⁊ nabuchodonoſor regē chaldeoꝝ vt quõ pri or ppha naũ quē abachuc ſeq̃t: vaticiniũ habuit ɔ niniuē ⁊ aſſyrioſ q̃ vaſtauerũt decē trib⁹ q̃ vocãt iſrl: ita abachuc pphetiã habeat adũſus babylonē ⁊ nabuchodonoſor: a q̃b⁹ iudas et hierlm tēplũq; ſubuerſa ſũt. Et vt ſcias eo tpe fuiſſe abachuc: q̃ iã due trib⁹ q̃ vocabãt iuda: ducte erãt i captiuitatē daniel docere te poterit. ad quē in lacũ leonũ abachuc cũ prãdio mittit: q̃q̃ apud hebreos hec ipa non legat hiſtoria. Igit ſiue q̃s recipiat ſcripturã illã: ſiue nõ recipiat: vtrũq; p nob ē. Aut ei iã recipit: ⁊ poſt factã rē liber abachuc texit: aut ſi nõ recipit: q̃ſi ppheta ſcribit q̃ vētura cognoſcit. Interim ſm lrãm cauſat adũſũ deũ ppha: cur nabuchodonoſor tēplũ dei vaſtet ⁊ iudã cur hierlm quõdã vrbs dñi deſtruat: q̃re clamet pplꝰ ⁊ nõ audiat: vociferet ad dñm oppſſus a chaldeis et nõ ſaluet: q̃re etiã ipe ppha vel pplus ex cui⁹ pſona loq̃t ad h̃ vixerit: ⁊ hucuſq; pduct⁹ ſit: vt iniq̃tatē hoſtiũ ⁊ ſuum laborē viderit: cũ iiuſticia pualeat

aduerſū ſe. Et hec dicit p̄ mētis angu-
ſtia: neſciēs aurū i igne cōflari. || Et tres
pueros de camino ignis puriores exiſ-
ſe q̄ itrauerāt. Sȝ et h̄ generalit acci-
pere poſſum⁹: q̄ ex pſona humane im-
paciētie loq̄t: vt ī q̄rulā vocē et plenā
doloris erūpat dicēs. || Quare reſpicis
cōtēptores: et taces cōculcāte ipſo iuſti
orē ſe? Hec aūt loq̄t: neſciens iudicia
dei inueſtigabilia: et pfundū diuitiarū
ſapie et ſcie ei⁹: q̄ nō ita videat de⁹: vt
videt hō. Hō tm̄ pn̄tia reſpicit: de⁹ fu
tura et eťna cognoſcit. Et quō ſi egro-
tās et eſtuās febrib⁹ aquā frigidā poſtu
let et dicat ad medicū: vim patior: cru-
cior: vror: exanimor: vſq̄q̄ medice cla-
mabo et exaudies: et rn̄deat ei ſapiētiſſi
m⁹ ac clementiſſim⁹ medic⁹: ſcio q̄ tpe
dare debeā qd poſtulas: n̄ miſereor mō
q̄ miſcdia iſta crudelitas ē: et volūtas
tua ꝯ te petit. Ita et de⁹ nr̄ ſciēs clemē
tie ſue pōdera atq̄ mēſuras: iterdū nō
exaudit clamātē: vt eū pbet: et magis
puocet eū ad rogādū: et q̄ſi igne exco-
ctū iuſtiorē et puriorē faciat. Nō itelli
gēs aplꝯ ſm id q̄ miſcdiam ꝯſecut⁹ ē
a dn̄o: ait. || Sȝ nō deficim⁹ || Et bn̄dicit
dn̄m i oi tpe. || Et ſcit q̄ qui pſeuerauе
rit vſq̄ i finē hic ſalu⁹ erit: et gl̄iať ī la
bore et dolore. Et cū hieremia dic. Tri
bulationē et miſeriā inuocabo vt quō
ali⁹ iuocat deū: ſic ſctūs vir et bellator
iuict⁹ ad exercēdū ſe et pbādū tribula
tionē et miſeriā inuenire deſiderat.

Explicit plog⁹. Incipit Argumētū.

Abachuc luctator fortꝭ et rigi
dus ſtat ſup cuſtodiā ſuā: et fi
git gradū ſup munitionē: vt
chriſtū i cruce cōtēplet: et di-
cat. Operuit celos gl̄ia ei⁹: et laudis eius
plena ē ťra. Splendor ei⁹ vt lux erit:
cornua ī manib⁹ ei⁹: ibi abſcōdita eſt
(fortitudo ei⁹.
Explicit Argumētū.

Incipit Abachuc pph̄a. Capl̄m. I

Onus quod vi
dit abachuc pph̄a. || Uſ-
q̄q̄ dn̄e clamabo et nō ex
audies? Uociferabor ad
te vim patiēs: et n̄ ſalua
bis? Quare oſtēdiſti mihi iniq̄tatē et
laborē: videre pdā et iniuſticiā ꝯ me?
|| Quare reſpicis cōtēptores: et taces cō
culcāte ipſo iuſtiorē ſe? Et facies hoīs
q̄ſi piſces marꝭ et q̄ſi reptilia nō haben
tia ducē. Et factū eſt iudiciū: et ꝯditio
potētior. Propť h̄ lacerata ē lex: et nō
puenit vſq̄ ad finē iudiciū. Quia ipi⁹
pualet adūſus iuſtū: ppterea egrediť
iudiciū puerſū. || Aſpicite i gētib⁹ et vi
dete et amirami et obſtupeſcite: q̄ opus
fact⁹ ē i dieb⁹ vr̄is: qd nemo credet cū
narrabitur. Quia ecce ego ſuſcitabo
chaldeos gētē amarā et velocē ābulan
tē ſup latitudinē ťre: vt poſſideat tab-
nacula nō ſua. Horribiľ et ťribiľ ē: ex
ſeipſa iudiciū et on⁹ ei⁹ egrediet. Leui
ores pardꝭ eq̄ ei⁹: et velociores lupis ve
ſptinis: et diffūdeť eq̄tes ei⁹. Eq̄tes nā
q̄ ei⁹ delōge veniēt: volabūt q̄ſi aq̄la
feſtinās ad comedēdū. Oēs ad pdā ve
niēt: facies eorū vēt⁹ vrēs. Et ꝯgrega-
bit q̄ſi arenā captiuitatē: et ipſe de regi
b⁹ triūphabit: et tyranni ridiculi eius
erūt. Ipſe ſup oēm munitionē ridebit et
ꝯportabit aggerē et capiet eā. Tūc mu
tabiť ſpūs: et p trāſibit et corruet. Hec ē
fortitudo ei⁹ dei ſui. Nūq̄d nō tu a pn̄
cipio dn̄e de⁹ me⁹ ſcte me⁹: et nō mori
emur? Dn̄e i iudiciū poſuiſti eū et fortē
vt corripes fūdaſti eū. Mūdi ſūt oculi
tui ne videas malū: et reſpicere ad ini-
q̄tatē nō poterꝭ. Quare nō reſpicis ſu
p iniq̄ agētes: et taces deuorāte impio
iuſtiorē ſe? Et facies hoīs q̄ſi piſces ma
rꝭ: et q̄ſi reptile n̄ hn̄s pncipē. Totū iu
hamo ſubleuauit: traxit illud i ſagena
ſua et ꝯgregauit i rete ſuū. Sup h̄ leta
biť et exultabit: ppterea imolabit ſa-
gene ſue: et ſacrificabit reti ſuo. Quia ī
ipſis incraſſata ē ps ei⁹: et cib⁹ ei⁹ ele-
ctus. Propť h̄ ḡ expādit ſagenā ſuā: et
ſemp interficere gētes nō ceſſat. Ca. II

Up cuſtodiā meā ſtabo: et figā
gradū ſup munitionē. Et cōtē-
plabor vt videā q̄d dicať mihi:
et q̄d rn̄deā ad arguentē me. Et rn̄dit
mihi dn̄s: et dixit. Scribe viſū et expla-
na eū ſup tabulas vt pcurrat q̄ legerit
eū. Quia adhuc viſus pcul: et appare-
bit i finē et nō mētieť. Si morā fecerit
expecta illū: q̄ veniēs veniet et nō tar-
dabit. || Ecce q̄ icredul⁹ ē: nō erit recta
aīa ei⁹ in ſemetipſo. || Juſtus aūt ī fide
ſua viuet. Et quō vinū potātē decipit
ſic erit vir ſupb⁹ et nō decorabiť. Qui
dilatauit quaſi infern⁹ aīam ſuā: et ipſe
quaſi mors: et nō adimpletur. Et ꝯgre-

gauit ad ſe oēs gentes:et coaceruauit
ad ſe omnes populos. Nūquid nō oēs
iſti ſup eū parabolā ſumēt:et loquelā
enigmatū ei⁹? Et dicet. Ue ei qui mul
tiplicat non ſua. Uſqꝫquo ꝛ aggrauat
ꝯ ſe denſum lutū? Nūqd nō repente cō
ſurgēt q̄ mordeāt te? Et ſuſcitabūt la-
cerantes te:ꝛ eris in rapinā eis? Quia
tu ſpoliaſti gētes multas:ſpoliabūt te
oēs q̄ reliq̄ fuerint de pplis. ꝓpter ſā-
guinē hoīs ꝛ iniq̄tatē terre ciuitat:ꝛ
Colm habitātiū i ea. Ue q̄ ꝯgregat aua
riciā malā domui ſue:vt ſit i excelſo ni
dus ei⁹:ꝛ liberari ſe putat de manu ma
li. Cogitaſti cōfuſionē domui tue:cōci
diſti pplos multos:ꝛ peccauit aīa tua
Quia lapis d̄ pariete clamabit:ꝛ lignū
qd̄ inter iūcturas edificioꝝ ē rn̄debit.
Ezech.24.b Ue q̄ edificat ciuitatē in ſāguinib⁹:ꝛ
Naum.3.a ꝑparat vrbē in iniq̄tate. Nūqd nō hec
ſūt a dn̄o exercituū? laborabūt ei po-
puli i multo igni:ꝛ gētes i vacuū ꝛ de
ficiēt. Quia replebit̄ t̄ra vt cognoſcāt
gl̄iam dn̄i:q̄ſi aq̄ operientes mare. Ue
q̄ potū dat amico ſuo:mittēs fel ſuum
ꝛ inebriās vt aſpiciat nuditatē ei⁹. Re
pletus ē ignominia ꝓ gl̄ia. Bibe tu q̄
D qꝫ:ꝛ cōſopire. Circūdabit te calix dex-
tere dn̄i:ꝛ vomit⁹ ignominie ſup glo-
riam tuā. Quia iniq̄tas libani operiet
te:ꝛ vaſtitas aīaliū deterrebit eos d̄ ſan
guinib⁹ hoīs ꝛ iniq̄tate t̄re ꝛ ciuitat
ꝛ oīm habitātiū i ea. Quid ꝓdeſt ſcul
ptile q̄ ſculpſit illud fictor ſu⁹ cōflati
le ꝛ imaginē falſā:q̄ ſperauit i figmē-
to fictor ei⁹ vt faceret ſimulacra mu-
ta? Ue q̄ dicit ligno:expgiſcere:ſurge
lapidi tacenti. Nūqd ipſe docere pote-
rit? Ecce iſte coopt⁹ ē auro ꝛ argēto:
Ps.10.c. ꝛ oīs ſpūs nō ē i viſcerib⁹ ei⁹. Dn̄s āt
in tēplo ſancto ſuo:ſileat a facie eius
Oratio abachuc ¶omnis terra.
ꝓphete ꝓ ignorātijs. Cap. III.
A D Omine audiui auditionē tu
am ꝛ timui. Dn̄e opus tuū:i
medio annoꝝ viuifica illud
In medio annoꝝ notū facies:cū irat⁹
fueris:miſericordie recordaberis. De⁹
ab auſtro veniet:ꝛ ſctūs de mōte pha-
rā. Operuit celos gl̄ia ei⁹:ꝛ laudis eius
plena ē terra. Splēdor ei⁹ vt lux erit:
cornua i manib⁹ ei⁹. Ibi abſcōdita eſt
fortitudo ei⁹:ante faciē ei⁹ ibit mors.
Egredietur dyabol⁹ añ pedes ei⁹: ſtetit

ꝛ mēſus ē terrā. Aſpexit ꝛ diſſoluit gē
tes:cōtriti ſunt mōtes ſeculi. Incurua
ti ſūt colles mūdi:ab itinerib⁹ eternita-
tis ei⁹. Pro iniq̄tate vidi tētoria ethi-
opie:turbabūt pelles t̄re madian. Nū
quid in fluminib⁹ irat⁹ es dn̄e aut in
fluminib⁹ furor tu⁹ vel i mari indigna
tio tua? Qui aſcendes ſup eq̄s tuos:ꝛ
q̄drige tue ſaluatio. Suſcitās ſuſcita-
bis arcū tuū:iuramēta tribub⁹ q̄ locu
tus es. Fluuios ſcindēs t̄re:viderūt te
ꝛ doluerūt mōtes:gurges aq̄rū trāſijt.
Dedit abyſſus vocē ſuā altitudo ma-
n⁹ ſuas leuauit. Sol ꝛ luna ſteterūt in
habitaculo ſuo:in luce ſagittaꝝ tuaꝝ
i būt:i ſpēdore fulgurātis haſte tue. In
fremitu cōculcabis t̄rā ꝛ i furore obſtu
pefacies gētes. Egreſſus es i ſalutē po
puli tui:i ſalutē cū chriſto tuo. Percuſ
ſiſti caput d̄ domo impij:denudaſti fū
damētū ei⁹ vſqꝫ ad collū. Maledixiſti
ſceptris ei⁹ capiti bellatoꝝ ei⁹:veniēti
tib⁹ vt turbo ad diſpgēdū me. Exulta
tio eoꝝ:ſicut ei⁹ q̄ deuorat pauperē in
abſcōdito. Uiā feciſti i mari eq̄s tuis i
luto aq̄rū multarū. Audiui ꝛ cōturba
t⁹ eſt vēter me⁹:a voce cōtremuerūt la
bia mea. Ingrediat̄ putredo i oſſibus
meis:ꝛ ſubter me ſcateat. Ut requieſcā i
die tribulatiōis:vt aſcēdā ad pplm ac-
cinctū nr̄m. Ficꝰ eī nō florebit:ꝛ non
erit ger mē i vineis. Mentiet̄ opus oli
ue:ꝛ arua nō afferēt cibū. Abſcindet̄
de ouili pec⁹:ꝛ nō erit armētū i pſepi-
18 b⁹. Ego aūt i dn̄o gaudebo ꝛ exultabo
19 i deo ieſu meo. De⁹ dn̄s fortitudo mea
ꝛ ponet pedes meos q̄ſi ceruoꝝ. Et ſup
excelſa mea deducet me victor:i pſal-
Explicit Abachuc ꝓpha (mis canētē.
Incipit ꝓlog⁹ i Sophoniā ꝓpham.

T Radūt hebrei:cuiuſcūqꝫ ꝓphe
pater aut au⁹ ponat̄ in titulo
ipſos q̄ꝫ ꝓphetas fuiſſe. Unde
ꝛ amos vnū de duodecim ꝓphet̄ qui
dixit: nō ſū ꝓpha nec fili⁹ ꝓphe.ſꝫ pa
ſtor caprarū vellicās ſycomoros: pris
nomē i titulo nō hr̄e. Hoc ſi veꝝ eſt ſo
phonias ꝓpha:q̄ noie(vt ita dicā)ꝓphe
tico ꝛ gl̄oſa maioꝝ ſuoꝝ ſtirpe genera
tus ē. Habuit eī p̄rem chuſi:auū godo
liā:pauū amaſiā attauū ezechiā:ꝛ ta-
lē q̄rigā ipſe velut extrem⁹ auriga cō
pleuit. Nomen ſophonie: alij ſpeculāt
alij arcanū dn̄i trāſtulerūt. Siue igit̄

ſpecula:ſiue abſcōditū dñi interpͥtet: vtrūq3 ꝓphete ɔuenit. Dicit ei ad ezechiele.‖ Fili hoīs ſpeculatorē te poſui domui iſrl. Iſte ꝙ ꝓpha q erat i ſpecula ⁊ i ſublimib⁹ ɔſtitut⁹ ⁊ nouerat myſteria dñi: fili⁹ erat chuſi q interptat humilitas. Habebat ꝙ3 auū godoliā: q dicit magnitudo dñi: ⁊ pauū amaſiā qui ⁊ ipe vertit in ſmonē dñi: atrauū ezechiā: q ſonat fortitudo dñi. De fortitudine itaq3 dñi nat⁹ ē ſmo dñi: et de ſmone dñi: nata ē magnitudo dñi: et d magnitudīe dñi nata eſt humilitas: vt cū ɔuenerit aliqs ad pfectū: dicat: ‖ qꝛ nō ſū dignus vocari aplus. Et illd in pſalmis.‖ Dñe nō ē exaltatū cor meum: neq3 elati ſūt oculi mei Joſiā regē iude cui⁹ tpib⁹ ſophonias ꝓphetaſſe iuenit: deo ꝓ oibus regib⁹ iude placuiſſe hiſtoria qrti libri regū et ſcdi paralipomenon demōſtrat. Joſias ſimulacra q pater ſu⁹ amon vel auus manaſſes i tēplo dei collocauerat deiecta cōminuiſſe mōſtrat. In qbus etiā ſerpētē ereū a moyſe factū cui errori inductus pp̄ls ſupſtitiōe idoloꝝ deſeruit admiſerat. Idē cuſtodiſſe paſca: ⁊ itermiſſis tpib⁹ multis ſolus celebraſſe monſtrat. Ideo de⁹ p ꝓphetā tpib⁹ memorati regis q ɔuentura erāt oſtēdēs gētibus qdem lectiōe cōphēſis affaturū iudiciū. Populo ꝟo iſrl ſalutē: ⁊ ciuitati hierlm reſtaurationē tūc tpis tribuendā textu lectionis denūciauit.

¶ Explicit ꝓlog⁹. Incipit argumētū.

SOphonias ſpeculator ⁊ arcanorū dei cognitor: audit clamorē a porta piſciū: ⁊ eiulatū a ſcda: et ɔtritionē a collib⁹. Indicit ꝙ3 vlulatū habitatorib⁹ pile: qꝛ cōticuit oīs pp̄ls chanaan: diſperierūt vniūſi q inuoluti erant argēto. ¶ Explicit Argumētū. Incipit Sophonias ꝓpha. Ca. I

VErbum domini qd factū ē ad ſophoniā filiū chuſi filiū godolie filij amaſie filij ezechie i dieb⁹ ioſie filij amō reg/ iuda. Cōgregās ɔgregabo oia a facie terre dicit dñs: cōgregās hoīes ⁊ pec⁹: ɔgregās volatilia celi ⁊ piſces mar/. Et ruine ipioꝝ erūt ⁊ diſpdā hoīes a facie tre dicit dñs. Et extendā manū meā ſup iudā et ſuper oēs habitātes hierlm: et diſperdā d loco h reliqas baal: et noīa edituoꝝ cū B
ſacerdotib⁹: et eos q adorāt ſup tecta militiā celi: ⁊ adorāt ⁊ iurāt in dño et iurāt i melchon et q auertunt de poſt tergū dñi ⁊ q nō qſierūt dñm: nec iueſtigauerūt eū. Silete a facie dñi dei: qꝛ iuxta eſt dies dñi. Quia pparauit dñs hoſtiā ſanctificauit vocatos ſuos. Et erit: in die hoſtie dñi viſitabo ſup principes ⁊ ſup filios regis et ſup oēs qui induti ſunt veſte pegrina. Et viſitabo ſup oēm q arrogāter ingredit ſup limen i die illa: q cōplent domū dñi dei ſui iniqtate ⁊ dolo.‖ Et erit i die illa dicit dñs vox clamoris a porta piſciū: et vlulat⁹ a ſcda: ⁊ ɔtritio magna a colli C
bus. Ululate habitatores pile. Conticuit oīs pp̄ls chanaā: diſperierūt oēs inuoluti argēto. Et erit i tpe illo ſcrutabor hierlm in lucernis: ⁊ viſitabo ſup viros defixos i fecib⁹ ſuis: q dicūt in cordib⁹ ſuis. Nō faciet bū dñs ⁊ nō faciet male. Et erit fortitudo eoꝝ i direptionē: ⁊ dom⁹ eoꝝ i deſertū‖ Et edifi-
cabūt domos ⁊ nō habitabūt ⁊ plāta- Amos. 5. e
būt vineas ⁊ ſi bibēt vinū eaꝝ. Iuxt eſt D
dies dñi magnus: iuxt ē ⁊ velox nimis.
‖ Uox diei dñi amara: tribulabitur ibi Hiere. 30. a
fort/. Dies ire dies illa: dies tribulati Johel. 2. c
onis ⁊ anguſtie: dies calamitat/ ⁊ mi- Amos. 5. e
ſerie: dies tenebrarū ⁊ caliginis: dies nebule ⁊ turbinis: dies tube ⁊ clāgor/ ſup ciuitates munitas et ſup angelos excelſos. Et tribulabo hoīes: ⁊ ambulabūt vt ceci: qꝛ dño peccauerūt. Et effūdet ſāguis eoꝝ ſic hum⁹: ⁊ corpa eo
rū ſic ſtercora‖ Sꝫ ⁊ argētū eoꝝ ⁊ auꝝ Ezech. 7. e
eoꝝ nō poterit liberare eos: in die ire
dñi‖ In igne zeli ei⁹ deuorabit oīs tra I. 3. b
q ɔſūmatiōez cū feſtinatiōe faciet cunctis habitātib⁹ terrā. ¶ II

COnuenite ɔgregamini gens nō amabilis: puſq3 pariat viſio q- A
ſi puluerē trāſeūtē diē anq3 veniat ſuper vos ira furor/ dñi anq3 veniat ſup vos ira indignatiōis dñi. Querite dñm oēs māſueti tre: qꝛ iudiciū ei⁹ eſt/ opati. Querite iuſtū: qrite māſuetū: ſi quomodo abſcōdamini i die furoris dñi. Quia gaza deſtructa erit: ⁊ aſcalon in deſertū. Azotū i meridie eiicient: et accharon eradicabit. Ue q habitat/ funiculū mar/: gens pditoꝝ Uerbū dñi B

ſup vos chanaan terra philiſtinoꝝ:et
diſpdã te ita vt nõ ſit inhabitatoꝛ. Et
erit funicul⁹ mar̃ reqes paſtoꝝ: ꝛ cau
le pecoꝝ. Et erit funicul⁹ ei⁹ q̃ remãſe-
rit de domo iuda. Ibi paſcẽt i domib⁹
aſcalonis:ad veſperã reqeſcẽt:qꝛ viſita
bit eos dñs de⁹ eoꝝ:ꝛ auẽtet captiuita-
tẽ eoꝝ. Audiui oꝓꝓbriũ moab ꝛ blaſ
phemias filioꝝ ãmon q̃ exprobrauert
ꝑꝑlo meo:ꝛ magnificati ſũt ſup termi-
C nos eoꝝ. Propꝉea viuo ego dicit dñs
exercituũ:de⁹ iſrł. Quia moab vt ſodo-
ma erit: ꝛ filij ãmõ q̃ſi gomoꝛra: ſicci-
tas ſpinaꝝ ꝛ aceruí ſalis:ꝛ deſertũ vſq;
i et'nũ. Reliq̃e ꝑꝑli mei diripiẽt eos:re-
ſidui gent̃ mee poſſidebũt illos. Hoc
eis eueniet ꝑ ſupbia ſua:q̃ blaſphema-
uerũt ꝛ magnificati ſunt ſup ꝑꝑłm dñi
exercituũ. Hoꝛribił dñs ſup eos:ꝛ atte
nuabit oẽs deos tre. Et adoꝛabũt euꝫ
viri ď loco ſuo:oẽs inſule gẽtiũ. Sꝫ et
vos ethiopes:iterfecti gladio meo eri-
D tis. Et extẽdet manũ ſuã ſup aq̃lonẽ ꝛ
ꝑdet aſſur. Et ponet ſpecioſã in ſolitu
dinẽ ꝛ i inuiũ:ꝛ q̃ſi deſtũ. Et accuba-
Eſa.34.c bũt i medio ei⁹ gregeſ:oẽs beſtie gẽtiũ
ꝛ onocrotal⁹ ꝛ herici⁹ i liminib⁹ ei⁹ mo
rabũł. Vox cãtãt̃ i feneſtra: coꝛuus i
ſubliminari: qm̃ attenuabo robur ei⁹
Hec ẽ ciuitas glꝛioſa habitãs i ꝯfiden-
tia:q̃ dicebat in coꝛde ſuo. Ego ſũ:ꝛ ex-
me nõ ẽ alia ampli⁹. Quõ facta ẽ in de
ſertũ: cubile beſtiẽ? Dis q̃ trãſit ꝑ euꝫ:
ſibilabit:ꝛ mouebit manũ ſuã. ¶ III

Ve ꝓuocatrix ꝛ redẽpta ciuitas
colũba. Nõ audiuit vocẽ et nõ
ſuſcepit diſciplinã. In dño nõ ẽ
cõfiſa: ad deũ ſuũ nõ aꝓꝓinquauit.
Ezech.22.f ‖ Principes ei⁹ i medio ei⁹ :q̃ſi leones
Mich.3.d rugiẽtes. Iudices ei⁹ lupi veſpere:nõ
relinquebãt i mane. Prophete ei⁹ veſa
ni: viri infideles. Sacerdotes ei⁹ pol-
luerũt ſãctũ:iniuſte egerũt ꝯ legẽ. Dñs
iuſt⁹ i medio ei⁹:ñ faciet iniq̃tatẽ. Ma
ne mane iudiciũ ſuũ dabit i luce:ꝛ nõ
abſcõdeł. Neſciuit ãt iniqu⁹ ꝯfuſionẽ
Diſꝑdidi gẽtes ꝛ diſſipati ſunt anguli
eaꝝ. Deſertas feci vias eoꝝ: dũ nõ ẽ q̃
trãſeat. Deſolate ſũt ciuitates eoꝝ: nõ
remanẽte viro nec vllo habitatoꝛe Di
B xi:attñ timebis me : ſuſcipies diſcipli-
nã. Et nõ ꝑibit habitaculuꝫ ei⁹: ꝓpter
oĩa in q̃b⁹ viſitaui eã. Verũtñ diluculo
ſurgẽtes coꝛruperunt oẽs cogitatiões

ſuas. Quapꝛopter expecta me dić dñs
i die reſurrectiõis mee i futuꝝ;qꝛ iud i
cũ meũ vt ꝯgregẽ gẽtes:ꝛ colligã reg-
na. Et effundã ſup eos indignationeꝫ
meã:oẽꝫ irã furor̃ mei‖ In igne em̃ ꝫe Z.1.
li mei deuoꝛabił oĩs tra. Quia tũc red
dã ꝑꝑlis labiũ electũ: vt iuocẽt oẽs no
mẽ dñi ꝛ ſuiant ei humero vno. Ultra
flumĩa ethiopie :inde ſupplices mei fi-
lij diſꝑſoꝝ meoꝝ deferẽt mun⁹ mihi.
In die illa nõ ꝯfũder̃ ſup cũct̃ adin- C
uẽtiõib⁹ tuis:q̃b⁹ ꝑuaricata es in me.
Quia tũc auferã de medio tui magni-
loq̃s ſupbie tue et nõ adijcies exaltari
ampli⁹ i mõte ſctõ meo Et derelinquã
in medio tui ꝑꝑłm paupem et egenũ et
ſperabũt i noĩe dñi. Reliq̃e iſrł nõ faci
ent iniq̃tatẽ nec loqueł mẽdacium:et
nõ iuenieł i oꝛe eoꝝ ligua doloſa. Qm̃
ipi paſcẽł ꝛ accubabũt ꝛ nõ erit q̃ ex-
terreat. Lauda filia ſiõ: iubila iſrł. Le-
tare ꝛ exulta i oĩm coꝛde filia hierłm.
Abſtulit dñs iudiciũ tuũ:auẽtit inimi
cos tuos. Rex iſrł dñs i medio tui : nõ
timebis maluꝫ vltra. In die illa diceł
hierłm. Noli timere ſiõ:nõ diſſoluanł D
man⁹ tue. Dñs de⁹ tu⁹ i medio tui foꝛ-
tis:ipe ſaluabit. Gaudebit ſup te i leti
cia:ſilebit i dilectione tua:ꝛ exultabit
ſup te in laude. Nugas q̃ a lege receſſe
rãt ꝯgregabo : qꝛ ex te erãt vt nõ vltra
habeas ſup eis oꝓꝓbꝛiũ. Ecce ego in
terficiã oẽs q̃ afflixerũt te i tꝑe illo ‖et Mi
ſaluabo claudicantẽ:ꝛ eã q̃ eiecta fue-
rat ꝯgregabo. Et ponã eos i laudẽ ꝛ i
nomẽ i oĩ tra ꝯfuſiõis eoꝝ: i tꝑe illo q̃
adducã vos:ꝛ i tꝑe q̃ ꝯgregabo vos Da
bo em̃ vos i nomẽ ꝛ i laudẽ oĩb⁹ ꝑꝑlis
terre: cũ ꝯũtero captiuitatẽ vr̃am coꝛã
oculis vr̃is dicit dñs. ¶ Explicit So-
phonias ꝓpheta. Incipit pꝛologus in
Aggeum ꝓpheram.

Hieremias ꝓpha ob cauſam ꝑiu
rij ſedechie regis: vt hiſtoꝛia li-
bri ſcõi paralipomenõ indicat‖ q̃ fidẽ 2.P
ꝓmiſſã nabuchodonoſoꝛ regi chaldeo
rũ nõ ſuauerat ꝑꝑłm iſrł refert cũ me-
moꝛato rege hierłm:expugnata hieru-
ſalẽ: captiuũ i babylonẽ fuiſſe ꝑductũ
Sꝫ cũ memoꝛat⁹ ꝑꝑłs mult̃ tꝑib⁹ ido-
lis ſuiẽdo etiã effuſiõe ſãguinis inno
centũ ſe grauił impiaſſet: volẽs de⁹ ge-
nerationẽ vniuſã eiuſdeꝫ ꝑꝑli ob cau-
ſas memoꝛatas penit⁹ deperire; ſeptua

ginta ānoꝝ captiuitatē eūdē ṗplm in
regno chaldeoꝝ ſtatuit ſuſtinere: hac
rōne vt cōpleto numero ānoꝝ: nouus
ṗpl's a memorat ꝑctis imunis ad reno
uatiōes hierl'm ꝑueniret. Sexageſimo
itaq; ſcḋo anno: regno chaldeoꝝ ſub-
uerſo ꝙ adhuc octo anni reſtābāt ad
.f regnādū: qḋ etiam ſexta viſio danielis
oñdit: cū ṗpt cauſā ſacrilegij: qḋ in ea
dē viſiōe cōtinet' fuiſſe extinctū: dari⁹
ꝗ medis impabat: vt ſeptima viſio da
nielis oñdit: memoratoꝝ regno ſucceſ
9 ſit. Cui⁹ pmo āno regni vt decia viſio
danielis manifeſtat: daniel ſuppputat
ānis vidēs appropiq̄re tp̄s reūſiōis ꝗ
c ꝑ hieremiā fuerat ꝓmiſſa orās tā ꝓ ſe
.c ꝗ ꝓ ṗplo: eādē ꝓmiſſionē a dō poſtula
f bat ipleri cui ꝑ gabrielē archangeluȝ
i eadē viſiōe iux̄ ꝑces eiuſdem: vniūſa
cōpleta eē: deus dixit. Nā moriēte ſu-
pradicto dario rege medoꝝ: ꝛ ſuccedē-
te i regno cyro rege ꝑſaꝝ: ꝓmiſſiōe dei
cōpleta ꝑ eūdē regē ṗplmq; iſrl' i hieru
.d ſalē reductū hiſtoria ſcḋi libri parali
a pomenō: ꝛ initiū eſdre ꝓphe cōfirmāt.
Cūq; a ṗplo iſrl' ꝛ ſeniorib⁹ templū dei
edificari cepiſſet: mortuo cyro rege ac
regnāte dario rege ꝑſaꝝ: ꝗ memorato
cyro ſucceſſerat: vicine gētes ciuitatis
hierl'm (vt idē eſdras refert) reſtaurati
ōnē tēpli ꝛ ciuitat reſiſtēdo impedire
ceperunt. Qua rōne deterrit⁹ ṗpl's iſrl':
reparationeȝ ſupradicti tēpli dñi necdū
iux̄ ꝓmiſſionē ꝯceſſā eē credebat. Pro
pter qḋ i ſcḋo āno regni memorati da
rij reg ꝑſaꝝ: agge⁹ ꝓpha a deo miſſus:
zorobabel ꝗ ō tribu erat iuda ꝗ prīcipatū
regni ſuſceptur⁹ erat: et ieſū filiū ioſe-
dech ſūmū ſacerdotem āmonet: vt cre-
dāt cōpleto numero ānoꝝ tp̄s reſtau-
rationis hierl'm aduenīſſe: ħ etiā addi
to: ne icredulitatē ṗpli vellēt imitari:
a ō ꝗ de⁹ ꝑ eū dixit. Ppl's ħ dic: Nōdū ve
nit tp̄s: vt edificet' dom⁹ dei. Dia aūt ꝗ
textu hui⁹ ꝓphetie ꝯtinēt': reuerſioneȝ
ṗpli: edificatiōeȝ tēpli: renouatiōeȝ ci-
uitat: obſuātiā ſacerdotalē: et initiū
regnoꝝ gentium exteraꝝ ſignificāt.
¶ Explicit ꝓlog⁹. Incipit argumētū.

Ageus feſtiu⁹ ꝛ let⁹: ꝗ ſeminauit
in lachrymis vt in gaudio me-
teret: deſtructū tēplum reedifi-
cat: deūq; prēm inducit loquentē. Ad
huc vnū modicū eſt: et ego cōmouebo
celū et terrā: mare ꝛ aridam ꝛ mouebo
oēs gentes: ꝛ veniet deſiderat⁹ cunctis
gentib⁹. ¶ Explicit argumentū. Inci-
pit Aggeus ꝓpheta. Capl'm I

In anno ſecun A
do darij reg i mēſe ſexto
in die vna mēſis: factū eſt
verbū dñi in manu aggei
ꝓphete ad zorobabel filiū ſalathiel du 1.Pa.3.c
cem iuda: ꝛ ad ieſū filiū ioſedech ſacer 1.Eſ.5.a
dotē magnū. dicēs: Hec ait dñs exerci
tuū dicēs: Populus iſte dicit. Nondū
venit tēpus domus dñi edificādę. Et
factū eſt verbū dñi in manu aggei ꝓ-
phete dicens. Nūquid tp̄s vobis ē: vt
habitetis in domib⁹ laqueatis: et do-
mus iſta deſerta? Et nūc hec dicit dñs B
exercituū. Ponite corda vr̄a ſuꝑ vias Deu.8.d
vr̄as. Seminaſtis multū: ꝛ intuliſtis Mich.6.d
parū. Comediſtis: ꝛ nō eſtis ſatiati. Bi
biſtis ꝛ non eſtis inebriati. Operuiſtis
vos: ꝛ nō eſt calefacti. Et ꝗ mercedes
cōgregauit: miſit eas i ſacculū ꝑtuſū.
Hec dicit dñs exercituū. Ponite corda
vr̄a ſuꝑ vias vr̄as. Aſcendite in mon-
tem: portate ligna: ꝛ edificate domū: ꝛ
acceptabilis mihi erit: et glorificabor
dicit dñs. Reſpexiſt ad ampli⁹: et ecce C
factū eſt min⁹. Et intuliſt in domū et
exufflaui illud. Quā ob cauſā dic dñs
exercituū? Quia dom⁹ mea deſerta ē: ꝛ
vos feſtinaſtis vnuſq̄ſq; in domū ſuā.
Propter ħ ſuꝑ vos ꝓhibiti ſūt celi: ne
darēt rorē: et terra ꝓhibita ē ne daret
germē ſuū. Et vocaui ſiccitatē ſuꝑ ter
rā et ſuꝑ montes ꝛ ſuꝑ triticū ꝛ ſuꝑ vi
nū ꝛ ſuꝑ oleū: ꝛ ꝗcūq; ꝓfert humus: ꝛ
ſuꝑ hoīes ꝛ ſuꝑ iumēta ꝛ ſuꝑ oēm la-
borē manuū. Et audiuit zorobabel fi- D
li⁹ ſalathiel: et ieſus fili⁹ ioſedech ſacer
dos magn⁹ ꝛ oēs reliqui ṗpli vocē dei
ſui: ꝛ v̄ba aggei ꝓphete ſicut miſit euȝ
dñs deus eoꝝ ad eos: ꝛ timuit oīs po-
pul⁹ a facie dñi. Et dixit aggeus nūci⁹
dñi de nūcijs dñi: ṗplo dicēs: Ego vo-
biſcū ſum dicit dñs. Et ſuſcitauit de⁹
ſpm̄ zorobabel filij ſalathiel ducis iu-
da ꝛ ſpm̄ ieſu filij ioſedech ſacerdotis
magni ꝛ ſpm̄ reliquoꝝ de oī ṗplo ꝛ in-
greſſi ſūt ꝛ faciebant op⁹ in domo do-
mini exercituū dei ſui. ¶ II

In die viceſima ꝛ q̄rta mēſis in A
ſexto mēſe in āno ſecūdo darij

regꝫ i ſeptio mēſe viceſima ⁊ p̄ma mē-
ſis: factū ē ꝟbū dn̄i in manu aggei ꝓ
phete dicēs: Loq̄re ad zorobabel filiū
ſalathiel ducē iuda: ⁊ ad ieſū filiū io-
ſedech ſacerdotē magnum: ⁊ ad reliq̄s
ꝑli dicēs: Quis i vob̄ ē derelict⁹ q̄ vi-
dit domū iſtā i gl̄ia ſua p̄ma? Et quid
vos videtꝫ hāc nūc. Nūq̄d nō ita ē q̄ſi
nō ſit i ocul̄ vr̄is? Et nūc nō cōfortare
zorobabel dic̄ dn̄s: ⁊ ꝯfortare ieſu fili
ioſedech ſacerdos magne ⁊ confortare
oīs ꝑl̄s t̄re dic̄ dn̄s exercituū: ⁊ facite
q̄m ego vobiſcū ſū dic̄ dn̄s exercituū.
B Uerbū qd̄ pepigi vobiſcū cū egredere-
mini d̄ t̄ra egypti: ⁊ ſp̄s me⁹ erit i me-
dio vr̄m. Nolite timere: q2 hec dic̄ dn̄s
Heb.12.g exercituū ‖ Adhuc vnū modicū ē: ⁊ ego
cōmouebo celū ⁊ t̄rā ⁊ mare ⁊ aridā.
Et mouebo oēs gētes: ⁊ veniet deſide
ratus cūctis gētib⁹. Et implebo domū
iſtā gl̄ia dicit dn̄s exercituū. Meū ē ar
gētū ⁊ meū ē aurū: dicit dn̄s exercituū.
Magna erit gl̄ia dom⁹ iſti⁹ nouiſſime
pluſq̄ p̄me: dicit dn̄s exercituū. Et in
loco iſto dabo pacem: dicit dn̄s exerci-
tuū. In viceſima ⁊ q̄rta noni mēſis in
anno ſcd̄o darij regis: factū ē ꝟbū dn̄i
ad aggeū ꝓphetā dicēs: Hec dicit dn̄s
exercituum. Interroga ſacerdotes le-
C gē. dicens: Si tulerit hō carnē ſāctifi-
catā in ora veſtimēti ſui: ⁊ tetigerit de
ſūmitate ei⁹ panē aut pulmētū aut vi-
nū aut oleū aut oēm cibū: nūq̄d ſācti-
ficabit̄? Rn̄dentes aūt ſacerdotes dixe-
rūt. Non. Et dixit agge⁹: Si tetigerit
pollut⁹ in aīa ex oīb⁹ his: nūq̄d ꝯtami
nabit̄? Et rn̄derūt ſacerdotes: et dixe-
rūt. Cōtaminabit̄. Et rn̄dit agge⁹ ⁊ di-
xit. Sic ꝑl̄s iſte ⁊ ſic gēs iſta an̄ faciē
meā dicit dn̄s: ⁊ ſic oē op⁹ manuū eoꝝ:
⁊ oīa q̄ obtulerūt ibi: ꝯtamiata erunt.
Et nūc ponite corda vr̄a a die hac ⁊ ſu
p̄ra: an̄q̄ poneret̄ lapis ſup̄ lapidē in
tēplo dn̄i: cū accederetꝫ ad aceruū vigi
ti modioꝝ ⁊ fierēt decē: ⁊ itraretis ad
torcular vt exp̄meretꝫ q̄nq̄ginta lage-
Exo.9.f nas ⁊ fiebāt viginti ‖ Percuſſi vos vēto
vrēte: ⁊ aurugine ⁊ grandine oīa opa
manuū vr̄aꝝ: ⁊ n̄ fuit i vob̄ q̄ reuēteret̄
D ad me dic̄ dn̄s. Ponite corda vr̄a ex die
iſta ⁊ i futuꝝ a die viceſima ⁊ q̄rta no-
ni mēſis: a die q̄ fūdamēta iactata ſūt
tēpli dn̄i ponite ſup̄ cor vr̄m. Nūq̄d iā
ſemē i germie eſt? Et adhuc vinea ⁊ fi-
cus ⁊ malogranatū ⁊ lignū oliue non
floruit? Et die iſta benedicā. Et factū
ē verbū dn̄i ſcd̄o ad aggeū i viceſima
q̄rta mēſis dicēs: Loq̄re ad zorobabel
ducē iuda. dicens: Ego mouebo celū
pariter ⁊ terrā ⁊ ſubuertā ſoliū regno-
rū et conterā fortitudinē regni gētiū.
Et ſubuertā q̄drigam et aſcenſorem
ei⁹: ⁊ deſcendēt eq̄ ⁊ aſcēſores eoꝝ: vir E
i gladio fratris ſui. In die illo dic̄ dn̄s
exercituū aſſumā te zorobabel fili ſala
thiel ſerue me⁹ dicit domin⁹: ⁊ ponā
te quaſi ſignaculū: q2 te elegi dicit do
minus exercituū. Explicit Aggeus
propheta. Incipit ꝓlogus in Zacha-
riam prophetam.

SEcūdo ān̄o darij regꝫ medoꝝ
aggeū ⁊ zahariā ꝓphetaſſe lecti
ones eoꝝdē declarāt. Sȝ hac d̄
cauſa aggeus zacharie i ordine ꝓphe-
tarū ꝓlat⁹ eſſe videt̄: ꝙ eū duob⁹ men-
ſib⁹ vt p̄dictoꝝ lectiōes oſtēdūt: i ꝓphe-
tia p̄ceſſiſſe inuenit̄: ⁊ ad reparatiōem
tēpli p̄cepto dei ꝑl̄m animaſſe: vt eſ-
dras refert. dicēs: ‖ In ſcd̄o anno darij I
regꝫ pſaꝝ ꝓphetauerūt agge⁹ ⁊ zacha-
rias fili⁹ addo ꝓphete: ſup̄ iudeos qui
erāt i iuda et hierl̄m: ſup̄ iſrl̄ in nomie
dei ſup̄ eos. Tūc ſurrexerūt zorobabel
fili⁹ ſalathiel ⁊ ieſus filius ioſedech et
p̄ncipes ei⁹: inchoauerūtq̄ edificare do
mū dei q̄ ē i hierl̄m. Quib⁹ cū adeſſent
ꝓphe: exhortatiōe ſua adiuuerūt eos.
Nā ⁊ ꝑl̄m iſrl̄ ab imitatiōe paternoꝝ
delictoꝝ: ꝑ ſuā āmonitiōeꝫ idē ꝓpha
cupiēs reuocare: ꝟbis lectiōe cōp̄hen
ſis vſus ē ‖ Uidi nocte: ⁊ ecce vir aſcen- I
derat ſup̄ equū rubeū ⁊c̄. Uidit ꝓp̄ha
virū eq̄ rubeo ſedētē: ⁊ ſtātem i medio
myrteti vmbroſi cui⁹ viſionis hec ſolu
tio ē. Uir aſcēdēs equū rubeū: lȝ ange
lus itelligat̄: tn̄ q2 p̄dicti colorꝫ equū
ꝯcēdere viſus ē: vindictā ſāguinis in
eā gētē ſignificat aff[illegible]dā: q̄ ꝑl̄m iſrl̄
in captiuitatē redegerat. Nā ⁊ eſaias
ꝓp̄ha ꝑ ruborē veſtimētoꝝ iter gētes
vindictā cū ſāguine a deo ꝓferēdā de-
mōſtrās: his ꝟbis vſus ē dicēs ‖ Quis E
eſt iſte q̄ venit d̄ edom tinctꝫ veſtibus
de boſra ⁊c̄. Stantē ꝟo i medio myr-
teti vmbrātꝫ: ꝙ dixit: leticiā ꝑl̄o affu
turā: ꝑ myrteti ſignificationeꝫ voluit
deſignari. Ei⁹ ligni moyſes i leuitico
cū faceret mētionē ait: ‖ accipietis die L

ꝑma fruct⁹ ligni ſpecioſi: vt leticiã po
puli ꝑ bñ olentis ligni et ſpecioſi vm-
braculũ demõſtraret. Sʒ hãc viſionẽ q̃
liberatiõeʒ ꝑpl'i ⁊ vindictã ꝺ adũſarijs
affuturã demõſtrat: ob ꝺ noctu ꝓpha
ſe vidiſſe memorauit: qꝛ ꝑplm iſrl'i pri
ma liberatiõe ꝺ t̃ra egypti: noctu diſ-
ceſſiſſe ꝯſtabat cui⁹ exẽpli qꝛ pñs ꝑplus
aliquã ꝑtẽ l ſe retinere videbat: libera
tio eiuſdẽ ac redit⁹ captiuitat' ꝺ terra
chaldeoꝝ ꝑ noctẽ ꝓphe eſt reuelata.

¶ Explicit ꝓlog⁹. Incipit argumẽtũ.

Zacharias memor dñi ſui: mul-
tiplex i ꝓpheria: ieſũ cũ veſtib⁹
ſordidis ⁊ lãpadẽ oc'loꝝ ſepteʒ:
cãdelabꝛũq; aureũ cũ totidẽ lucernis
q̃t ocul': duas q̃ʒ oliuas a ſiniſtr' lãpa
dis cernit ⁊ a dextr' ⁊ p⁹eq̃s rufos: va
rios: albos: ⁊ diſſipatas q̃drigas ex ef-
fraim: ⁊ equũ ꝺ hierlm paupem regem
vaticinat: ⁊ p̃dicit regẽ ſedẽtẽ ſup pul
lum filium aſine ſubiugalis.

¶ Explicit argumẽtũ. Incipit Zacha-
rias ꝓpheta. Capitulũ. I

A In mẽſe octa-
uo i ãno ſcdo darij reg'
factũ ẽ verbũ dñi ad za-
chariã filiũ barachie fi-
lij addo ꝓphã. Irat⁹ ẽ dñs ſup p̃res
v̄ros iracūdia. Et dices ad eos. Hec di
cit dñs exercituũ. Cõuertimi ad me ait
dñs exercituũ. Et cõuertar ad vos dic
dñs exercituũ. Ne ſitis ſic p̃res v̄ri: ad
q̃s clamabãt ꝓphe priores dicẽtes: hec
dicit dñs exercituũ: ꝯuertimini ꝺ vijs
v̄ris mal': ⁊ cogitatiõib⁹ v̄ris peſſimis:
et nõ audierunt neq; attẽderũt ad me
dicit dñs. P̃res v̄ri vbi ſũt ⁊ ꝓphete?
B Nũq̃d i ſempiternũ viuẽt? Verũtñ ver
ba mea et legitima mea q̃ mãdaui ſer-
uis meis ꝓphet': nũq̃d nõ cõꝓhende-
rũt p̃res v̄ros? Et ꝯũſi ſũt ⁊ dixerunt.
Sicut cogitauit dñs exercituuʒ facere
nob ſm vias nr̃as et ſm adinuẽtiões
nr̃as: fecit nob. In die viceſima ⁊ q̃rta
vndecimi mẽſis ſabbath in anno ſcdo
darij: factũ eſt v̄bũ dñi ad zachariã fi-
liũ barachie filij addo ꝓphaʒ dicens:
Uidi ꝑ noctẽ: ⁊ ecce vir aſcẽdẽs ſuper
equũ rufum: ⁊ ipe ſtabat int̃ myrteta q̃
erãt i ꝓfũdo: ⁊ poſt eum eq̃ rufi varij ⁊
albi. Et dixi: Qui ſũt iſti dñe mi? Et di
xit ad me angel⁹ dñi q̃ loq̃bat' in me.
Ego oſtendã tibi q̃d ſint hec. Et r̄ndit C
vir q̃ ſtabat inter myrteta. ⁊ dixit: Iſti
ſũt q̃s miſit dñs: vt ꝑambulent terrã.
Et r̄nderunt angelo dñi q̃ ſtabat inter
myrteta: ⁊ dixerũt: Perambulauimus
t̃rã: ⁊ ecce oĩs t̃ra habitat ⁊ q̃eſcit. Et
reſpõdit angel⁹ dñi: ⁊ dixit: Dñe exerci-
tuũ vſq; q̃ tu nõ miſereberi' hierlm ⁊ v̄r
biũ iuda q̃b⁹ irat⁹ es? Iſte iã ſeptuage-
ſim⁹ ann⁹ ẽ. Et r̄ndit dñs ãgelo q̃ loq̃-
bat i me v̄ba bona: verba ꝯſolatoria.
Et dixit ad me angel⁹ q̃ loq̃bat in me.
Clama dicẽs: Hec dicit dñs exercituũ.
Zelat⁹ ſũ hierlm et ſion zelo magno. i.8.a
Et ira magna ego iraſcor ſuper gẽtes
opulẽtas: qꝛ ego irat⁹ ſũ paꝝ: ipi vero
adiuuauerũt i malũ. Propterea hec di D
cit dñs: Reũtar ad hierlm i miſericor-
dijs: ⁊ domus mea edificabit in ea ait
dñs exercituũ: ⁊ ꝑpendiculũ extendet
ſup hierlm. Adhuc clama dicẽs. Hec
dicit dñs exercituũ. Adhuc affluent ci
uitates mee bonis: ⁊ cõſolabit adhuc
dñs ſion: ⁊ eliget adhuc hierlm. Et le- i.2.a.et.5.a
uaui ocl'os meos ⁊ vidi: ⁊ ecce q̃ttuor 9.a.
cornua. Et dixi ad angelũ q̃ loq̃bat i
me. Quid ſũt hec? Et dixit ad me. Hec
ſũt cornua q̃ vẽtilauerũt iudã ⁊ iſrl et
hierlm. Et oſtẽdit mihi dñs q̃ttuor fa
bros. Et dixi: Quid iſti veniũt facere?
Qui ait dicẽs: Hec ſũt cornua q̃ venti
lauerunt iudã ꝑ ſingulos viros: et ne-
mo eoꝝ leuauit caput ſuũ. Et venerũt
iſti deterrere ea: vt deijciãt cornua gen
tiũ q̃ leuauerũt cornua ſup terrã iuda
vt diſpergerent eam. ¶ II

Et leuaui oculos meos et vidi: A
et ecce vir ⁊ in manu ei⁹ funicu i.5.a.⁊.9.a
lus menſoꝝ. Et dixi: q̃ tu vadis? Et di
xit ad me. Ut metiar hierlm ⁊ videam
quãta ſit lõgitudo ei⁹: ⁊ quãta latitu-
do ei⁹. Et ecce angel⁹ q̃ loquebat i me
egrediebat: ⁊ alius angel⁹ egrediebat
in occurſũ ei⁹: et dixit ad eũ. Curre: lo-
quere ad puerũ iſtũ dicẽs: Abſq; mu- B
ro habitabit hierlm ꝑ multitudĩe ho
minũ ⁊ iumẽtoꝝ in medio ei⁹. Et ego
ero ei ait dñs mur⁹ ignis in circũitu: ⁊
in gl'ia ero i medio eius. O o o fugite
de terra aq̃lonis dicit dñs: qm̃ in q̃ttu
or vẽtos celi diſperſi vos dicit dñs: O
ſion fuge q̃ habitas apd filiã babylo- C
nis: qꝛ hec dicit dñs exercituũ. P⁹ glo
riã miſit me ad gẽtes: q̃ ſpoliauerunt

vos. Qui eñ tetigerit vos tāgit pupil-
lā oculi mei. Quia ecce ego leuo manū
meā ſup eos: ⁊ erūt pde his q̄ ſuiebāt
ſibi: ⁊ cognoſcet: q2 dñs exercituū mi-
ſit me. Lauda ⁊ letare filia ſiō: q2 ecce
ego venio ⁊ habitabo i medio tui: ait
D dñs. Et applicabunt gentes multe ad
dñm i die illa: ⁊ erūt mihi in pplm. Et
habitabo i medio tui: ⁊ ſcies q2 dñs ex
ercituum miſit me ad te. Et poſſidebit
dñs iudā ptē ſuā i tra ſctificata: ⁊ eli-
get adhuc hierlm. Sileat oīs caro a fa
cie dñi: q2 ɔſurrexit de habitaculo ſan
A Et oñdit mihi dñs ctō ſuo. III
ieſū ſacerdotē magnū ſtātē co-
rā āgelo dñi: ⁊ ſathā ſtabat a de
xtris eius: vt aduſaret ei. Et dixit dñs
ad ſathā. Increpet dñs i te ſathā: ⁊ in-
crepet dñs i te q̄ elegit hierlm. Nunqd
B nō iſte torris ē erutus d igne? Et ieſus
erat indutꝰ veſtibꝰ ſordidiſ: ⁊ ſtabat añ
faciē angeli. Qui rñdit: ⁊ ait ad eos q̄
ſtabāt corā ſe dicēs: Auferte veſtimen
ta ſordida ab eo. Et dixit ad eū. Ecce
abſtuli a te iniq̄tatē tuā ⁊ indui te mu
tatorijs. Et dixit: Ponite cydarim mū
dā ſup caput eiꝰ. Et poſuert cydarim
ſup caput eiꝰ mūdā ⁊ induerūt eū veſti
C bus. Et angelꝰ dñi ſtabat: ⁊ ɔteſtabat
angelꝰ dñi ieſū dicēs. Hec dicit dñs ex
ercituū. Si i vijs meis ambulaueris ⁊
cuſtodiā meā cuſtodier: tu q3 iudica-
bis domū meā ⁊ cuſtodies atria mea: ⁊
dabo tibi ambulātes d his q̄ nūc h aſ-
ſiſtūt. Audi ieſus ſacerdos magne: tu
⁊ amici tui q̄ habitāt coram te: q2 viri
D portēdētes ſunt. Ecce eñ ego adducā
ſuū meū oriētē q2 ecce lapis quē dedi
corā ieſu: ſup lapidē vnum ſeptē oculi
ſūt. Et ecce ego ſelabo ſculpturā eius:
ait dñs exercituū: ⁊ auferā iniq̄tatem
tre illiꝰ i die vna. In die illa dicit dñs
exercituū: vocabit vir amicū ſuū ſub-
ter vineā ⁊ ſubter ficum. IIII
A Et reuſus eſt angelꝰ q̄ loqbatur
in me et ſuſcitauit me q̄ſi virū
qui ſuſcitat de ſomno ſuo. Et dixit ad
J.5.a me: Quid tu vides? Et dixi: Uidi: ⁊ ec-
ce cādelabrū aureū totū: et lāpas eius
ſup caput ipiꝰ: ⁊ ſeptē lucerne eiꝰ ſup
illud: ⁊ ſeptē infuſoria lucernis q̄ erāt
ſup caput eius: ⁊ due oliue ſup illud:
vna a dextr lāpadis: et vna a ſiniſtr
eius. Et reſpōdi: et aio ad angelū q̄ lo-

quebat in me dicēs. Quid ſūt hec dñe
mi? Et reſpōdit angelꝰ q̄ loquebat in B
me: ⁊ dixit ad me: Nunqd neſcis quid
ſūt hec? Et dixi: Nō dñe mi. Et reſpon
dit ⁊ ait ad me dicens: Hoc ē vbū dñi
ad zorobabel dicēs: Nō i exercitu nec
in robore: ſ3 in ſpū meo dicit dñs exer-
cituū. Quis tu mons magne corā zoro
babel i planū? Et educet lapidē pma- C
riū: ⁊ exeqbit grām gre eiꝰ. Et factū ē
vbū dñi ad me dicens: Manꝰ zoroba-
bel fūdauerūt domū iſtā: ⁊ manꝰ eiꝰ pfi
ciēt eā: ⁊ ſcietis q2 dñs exercituū miſit
me ad vos. Quis eñ deſperit dies par-
uos? Et letabūt et videbūt lapidē ſtā-
neū i manu zorobabel. Septē ſunt iſti
oculi dñi q̄ diſcurrūt i vniūſā trā. Et
rñdi: ⁊ dixi ad eū: Quid ſunt due oliue D
iſte ad dexterā candelabri ⁊ ad ſiniſtrā
eiꝰ? Et rñdi ſcdo: ⁊ dixi ad eum: Quid
ſūt due ſpice oliuaꝝ q̄ ſunt iux duo ro
ſtra aurea: i qbꝰ ſūt ſuffuſoria ex auro?
Et ait ad me dicēs: Nunqd neſcis qd
ſūt hec? Et dixi: Non dñe mi. Et dixit:
Iſti ſūt duo filij olei ſplendoris q̄ aſſi-
ſtūt dñatori vniūſe terre. V A
Et cōuerſus ſū: ⁊ leuaui oculos Z.2.
meos ⁊ vidi ⁊ ecce volumen vo
lans. Et dixit ad me: Quid tu vides? Z.4.
Et dixi: Ecce ego video volumē volās
lōgitudo eiꝰ viginti cubitorū: ⁊ latitu-
do eiꝰ decem cubitoꝝ. Et dixit ad me:
Hec ē maledictio q̄ egredit ſup faciē
oīs terre: q2 oīs fur ſicut ibi ſcriptum
ē iudicabit: ⁊ oīs iurās ex h ſiliter iu-
dicabit. Educā illud dicit dñs exerci- B
tuū: ⁊ veniet ad domū furis ⁊ ad domū
iurātis in noīe meo mēdaciter ⁊ cōmo
rabit i medio domꝰ eiꝰ ⁊ ɔſūmet eam ⁊
ligna eiꝰ et lapides eiꝰ. Et egreſſus eſt
angelꝰ qui loqbat i me: ⁊ dixit ad me.
Leua ocłos tuos et vide. Quid ē h qđ
egredit? Et dixit: Quid nā ē? Et ait: C
Hec ē amphora egrediēſ. Et dixit: Hic
ē oculꝰ eorū in vniuerſa terra. Et ecce
talentū plumbi portabat: et ecce mu-
lier vna ſedens in medio amphore. Et
dixit: Hec ē impietas. Et piecit eā in
medio amphore: ⁊ miſit maſſā plūbeā
i os eiꝰ. Et leuaui ocłos meos et vidi: D
⁊ ecce due mlieres egrediētes: et ſpūs i
alis eaꝝ. Et habebāt alas q̄ſi alas mil
ui: ⁊ leuauerunt amphorā int trā ⁊ ce-
lū. Et dixi ad angelū q̄ loqbat in me.

Quo iſte deferūt amphoram? Et dixit
ad me. Ut edificet ei dom⁹ i terra ſen-
naar: et ſtabiliat et ponat ibi ſup ba-
A ET ꝯuſus ſū ‖ ꝛ le (ſem ſuā. VI
.2.a uaui oculos meos ꝛ vidi: ꝛ ecce
q̄ttuoꝛ q̄drige egrediētes d̄ me-
dio duoꝝ mōtiū et mōtes: mōtes erei.
In q̄driga p̄ma eq̄ rufi: in q̄driga ſcd̄a
eq̄ nigri: i q̄driga tertia eq̄ albi: ꝛ in q̄-
driga q̄rta eq̄ varij ꝛ fortes. Et rn̄di: ꝛ
dixi ad angelū q̄ loquebat i me. Quid
ſūt hec dn̄e mi? Et rn̄dit āgel⁹: ꝛ ait ad
B me. Iſti ſūt q̄ttuoꝛ venti celi: qui egre-
diūt vt ſtēt corā dn̄atore oīs tre. In q̄
erāt eq̄ nigri egrediebāt i trā aq̄lonis
ꝛ albi egreſſi ſūt poſt eos: ꝛ varij egreſ-
ſi ſūt ad trā auſtri. Qui aūt erāt robu-
ſtiſſimi: exierūt ꝛ q̄rebāt ire ꝛ diſcurre-
re p oēm terrā. Et dixit: Ite: ꝛ pambu-
late trā. Et pambulauerūt trā. Et vo-
cauit me: ꝛ locut⁹ ē ad me dicēs: Ecce
q̄ egrediunt in terram aq̄lonis: requi-
eſcere fecerūt ſpm̄ meū i tra aq̄lonis.
C Et factū eſt v̄bū dn̄i ad me dicēs: Su-
me a trāſmigratiōe ab oldai ꝛ a tobia
ꝛ ab idaia ꝛ venies tu i die illa ꝛ intra
bis domū ioſie filij ſophonie q̄ venerūt
de babylone: ꝛ ſumes auꝝ ꝛ argentū ꝛ
facies coronas ꝛ pones i capite ieſu fi-
lij ioſedech ſacerdot̄ magni: et loq̄ris
ad eū dicēs: Hec ait dn̄s exercituū di-
D cēs: Ecce vir: oriēs nomē ei⁹. Et ſub-
ter eū orient ꝛ edificabit tēplum dn̄o: ꝛ
ipe extruet tēplū dn̄o. Et ipe portabit
gloriā: ꝛ ſedebit ꝛ dominabit ſup ſolio
ſuo. Et erit ſacerdos ſup ſolio ſuo: ꝛ cō
ſiliū pacis erit int illos duos. Et coro
ne erūt helē et tobie et idaie et hen fi-
lio ſophonie memoriale i tēplo dn̄i. Et
q̄ p̄cul ſūt veniēt ꝛ edificabūt in tēplo
dn̄i: ꝛ ſcietis q2 dn̄s exercituū miſit me
ad vos. Erit aūt h̄: ſi auditu audierit̄
vocē dn̄i dei vr̄i. VII
A ET factū ē i āno q̄rto darij reḡ
factū ē v̄bū dn̄i ad zachariā in
q̄rta mēſis noni q̄ ē caſleu. Et miſerūt
ad domū dei ſaraſar ꝛ rogomelech et
viri q̄ erāt cū eis ad p̄cādū faciem dn̄i
vt dicerēt ſacerdotib⁹ dom⁹ dn̄i exerci-
tuū ꝛ p̄phis loquētes. Nūq̄d flēdū eſt
mihi i q̄nto mēſe: vt ſāctificare me de
B beo ſicut feci iā mult̄ ānis? Et factū ē
v̄bū dn̄i exercituū ad me dicēs: Loq̄re
ad ad oēm p̄pl'm terre et ad ſacerdotes
dicēs: Cū ieiunaretis ꝛ plāgeretis i q̄nto Eſa. 58.b
ꝛ ſeptimo p hos ſeptuagita ānos: nū-
q̄d ieiuniū ieiunaſt̄ mihi? Et cum co
mediſt̄ ꝛ bibiſt̄ nūq̄d nō vob comedi
ſtis ꝛ vobiſmetipis bibiſtis? Nūq̄d nō
hec ſunt v̄ba que locut⁹ ē dn̄s in ma-
nu p̄phaꝝ prioꝝ cū adhuc hierl'm ha-
bitaret ꝛ eēt opulēta: ꝛ ipa ꝛ vrbes in
circūitu ei⁹: ꝛ ad auſtrū ꝛ in cāpeſtrib⁹
habitaret? Et factū eſt v̄bū dn̄i ad za- C
chariā dicēs: Hec ait dn̄s exercituū di-
cēs: Iudiciū veꝝ iudicate: ꝛ miſcdiam
ꝛ miſeratiōes facite vnuſq̄ſq; cū fratre
ſuo ‖ Et viduā ꝛ pupillum ꝛ aduenā et Ex.22.c
pauperē nolite calūniari: ꝛ malū vir Hiere.2.f
fratri ſuo ñ cogitet i corde ſuo. Et no-
luerūt attēdere ꝛ auerterūt ſcapulā rece
dētes: ꝛ aures ſuas aggrauauerūt ne au
dirēt: ꝛ coꝛ ſuū poſuerūt vt adamātē ne
audirēt legē: ꝛ v̄ba q̄ miſit dn̄s exerci
tuū i ſpū ſuo ſācto p manū p̄phaꝝ pri-
orum. Et facta ē indignatio magna a D
dn̄o exercituū. Et factū ē: ſic locut⁹ ſū
ꝛ nō audierūt: ſic clamabūt ꝛ nō exau-
diā dicit dn̄s exercituū. Et diſpſi eos
p oīa regna q̄ neſcierūt: ꝛ tra deſolata ē
ab eis eo q̄ ñ eēt trāſiēs ꝛ reuertēs: et
poſuerūt trā deſiderabilē in deſertū.
ET factū eſt verbū dn̄i VIII A
exercituū dicēs: Hec dic dn̄s ex
ercituū ‖ Zelat⁹ ſū ſiō zelo mag- Z.1.c
no: ꝛ indignatiōe magna zelatus ſum
eā. Hec dicit dn̄s exercituū. Reuſus ſū
ad ſion ꝛ habitabo i medio hierl'm. Et
vocabit hierl'm ciuitas v̄itat̄: ꝛ mōs
dn̄i exercituū: mōs ſctificat⁹. Hec dicit
dn̄s exercituū. Adhuc habitabunt ſe-
nes ꝛ an⁹ i plateis hierl'm: ꝛ viri bacu
lus i māu ei⁹ p̄ mltitudie dieꝝ. Et pla
tee ciuitat̄ cōplebūt iſātib⁹: ꝛ puellis
ludētib⁹ in plateis eius. Hec dicit dn̄s
exercituū. Si videbit difficile i oculis
reliq̄aꝝ p̄pl'i hui⁹ in dieb⁹ illis: nunq̄d
i oculis meis difficile erit dicit dn̄s ex
ercituū: Hec dicit dn̄s exercituū. Ecce B
ego ſaluabo p̄pl'm meū de terra oriētis
ꝛ de tra occaſus ſolis: ꝛ adducā eos: et
habitabūt i medio hierl'm: ꝛ erunt mi-
hi i p̄pl'm: ꝛ ego ero eis in deū in veri-
tate ꝛ i iuſticia. Hec dicit dn̄s exercitu-
um. Confortet man⁹ vr̄e q̄ auditis in
his diebus ſermones iſtos p os p̄phe-
tarū: in die quo fundata ē dom⁹ dn̄i ex
ercituū vt templū edificaret. Siq̄dem

añ dies illos merces hoim nõ erat nec
merces iumẽtoꝝ erat: neq̃ itroeũti ne
q̃ exeũti erat pax ꝑ tribulatiõe: ⁊ dimi
ſi oẽs hoies vnũquẽq̃ ꝯ ꝓximũ ſuuz.
Nũc aũt nõ iux dies ꝑores ego faciã re-
liquijs ꝑpli hui⁹ dic dñs exercituũ: ſʒ ſe
mẽ pac erit. Uinea dabit fructũ ſuũ:
⁊ t̃ra dabit germẽ ſuũ. Et celi dabunt
rorẽ ſuũ: ⁊ poſſidere faciã reliq̃as ꝑpli
C hui⁹ vniũſa hec. Et erit: ſic erat male
dictio i gẽtib⁹ dom⁹ iuda ⁊ dom⁹ iſrł: ſic
ſaluabo vos ⁊ eritꝭ bñdictio. Nolite ti
mere. Confortẽt man⁹ vr̃e: q: hec dicit
dñs exercituũ. Sic cogitaui vt affige-
rẽ vos cũ ad iracũdiã ꝓuocaſſẽt p̃res
vr̃i me dic dñs: ⁊ nõ ſũ miſert⁹: ſic con
uerſus cogitaui i dieb⁹ iſtꝭ: vt bñdicã
domui ⁊ hierłm Nolite timere. Hec ſũt
Eph.4.d q̃ ỽba q̃ facietꝭ || Loq̃mini ỽitatẽ vnuſ
q̃ſq̃ cũ ꝓrio ſuo. Ueritatẽ ⁊ iudicium
pacꝭ iudicate in portꝭ vr̃is: ⁊ vnuſq̃ſq̃
malũ ꝯ amicũ ſuũ ne cogitetꝭ i cordi-
bus vr̃is: ⁊ iuramẽtũ mẽdax ne diliga
tis. Oia eñ hec ſũt q̃ odi dicit dñs. Et
factũ ẽ ỽbũ exercituuz ad me dicens:
D Hec dicit dñs exercituũ. Jeiuniũ q̃rti
et ieiuniũ q̃nti: ⁊ ieiuniũ ſeptimi: ⁊ ie-
iuniũ decimi: erit domui iude i gaudi
um ⁊ i leticiã: ⁊ i ſolẽnitates ꝓclaras.
Ueritatẽ tñi ⁊ pacẽ diligite. Hec dicit
dñs exercituũ. Uſq̃ q̃ veniãt ꝑpli et ha
bitent i ciuitatib⁹ multis: ⁊ vadãt ha-
bitatores vn⁹ ad alteꝝ dicẽtes. Eam⁹
⁊ deꝑcemur faciẽ dñi: ⁊ q̃ramus dñm
exercituũ. Uadã etiaz ego. Et venient
ꝑpli multi et gẽtes robuſti ad q̃renduz
dñm exercituũ in hierłm: ⁊ deꝑcãdã fa
ciem dñi. Hec dicit dñs exercituũ. Jn
dieb⁹ illis i q̃b⁹ appheñdẽt decẽ hoies
ex oibus linguis gentiũ: ⁊ appreheñdẽt
fimbriã viri iudei dicentes: ibim⁹ vo-
biſcũ. Audiuim⁹ eñ q̃m de⁹ vobiſcũ ẽ.
A O Nus verbi dñi in terra IX
adrach ⁊ damaſci requiei eius:
q: dñs ẽ oculus hois ⁊ oim tri-
buũ iſrł. Emath q̃ʒ i terminis ei⁹: ⁊ ty
rus ⁊ ſidon. Aſſũpſerũt q̃ppe ſibi ſapi-
entiã valde. Et edificauit tyr⁹ muniti-
onẽ ſuã: ⁊ coaceruauit argentũ q̃ſi hu
mũ ⁊ aurũ vt lutuz plateaꝝ. Ecce dñs
poſſidebit eã: ⁊ ꝑcutiet in mari fortitu
dinẽ eius: ⁊ hec igni deuorabit. Uide-
bit aſcalon ⁊ timebit: ⁊ gaza et dolebit
nimis: ⁊ accharõ: q̃m ꝯfuſa ẽ ſpes ei⁹.
Et peribit rex gaza ⁊ aſcalon nõ habi-
tabit. Et ſedebit ſeparator in azoto: ⁊ B
diſperdã ſupbiã philiſtinorũ. Et aufe-
rã ſanguinẽ ei⁹ de ore eius: ⁊ abomina
tiones ei⁹ de medio dentiũ eius. Et re-
linquet etiã ipe deo nr̃o: ⁊ erit q̃ſi dux
in iuda: ⁊ accharon q̃ſi iebuſe⁹. Et cir
cũdabo domũ meam ex his q̃ militant
mihi eũtes ⁊ reũtentes et non trãſibit
ſup eos vltra exactor: q: nũc vidi i ocu
lis meis || Exulta ſatꝭ filia ſiõ: iubila fi Eſa
lia hierłm || Ecce rex tu⁹ veniet tibi iu- Mat
ſtus ⁊ ſaluator: ipe paup ⁊ aſcẽdẽs ſup
aſinã: ⁊ ſup pullũ filiũ aſine. Et diſper C
dam q̃drigã ex effraim: ⁊ equũ d hieru
ſalẽ: ⁊ diſſipabit arc⁹ belli. Et loquet
pacẽ gẽtibus ⁊ ꝑtãs ei⁹ a mari vſq̃ ad
mare: ⁊ a flumib⁹ vſq̃ ad fines t̃re. Tu
q̃ʒ i ſãguine teſtamẽti tui emiſiſti vin-
ctos tuos d lacu: in q̃ nõ ẽ aq̃. Cõuerti
mini ad munitiõez vincti ſpei. Hodie
q̃ʒ ãnũciãs duplicia reddã tibi: q̃m ex
tendi mihi iudã q̃ſi arcũ: ipleui effraĩ.
Et ſuſcitabo filios tuos ſiõ ſup filios
tuos grecia ⁊ ponã te q̃ſi gladiũ fortiũ D
Et dñs deus ſup eos videbit: ⁊ exibit
vt fulgur iaculũ ei⁹. Et dñs de⁹ i tuba
canet ⁊ vadet i turbine auſtri. Dñs ex
ercituũ ꝓteget eos: ⁊ deuorabũt ⁊ ſub
ĩcient lapidib⁹ fũde. Et bibẽtes inebri
abunt q̃ſi a vino: ⁊ replebunt vt phia
le: ⁊ quaſi cornua altaris. Et ſaluabit
eos dñs de⁹ eorũ i die illa vt gregẽ ꝑpli
ſui: q: lapides ſãcti eleuabũt ſup terrã
eius. Quid eñ bonũ eius eſt: ⁊ q̃d pul-
chrum eius niſi frumẽtũ electoꝝ: ⁊ vi-
nũ germinans virgines? X
P Etite a dño pluuiã i tpe ſeroti- A
no: ⁊ dñs faciet niues ⁊ pluuiã
imbris ⁊ dabit eis ſingulis herbam in
agro. Quia ſimulacra locuta ſũt inutile
⁊ diuini viderũt mendaciũ: ⁊ ſõniato-
res locuti ſũt fruſtra ⁊ vane ꝯſolabãt.
Jdcirco adducti ſũt q̃ſi grex affligent
q: nõ ẽ eis paſtor. Sup paſtores irat⁹
eſt furor meus: et ſup hircos viſitabo.
Quia viſitauit dñs exercituũ gregẽ ſu B
um domũ iuda: ⁊ poſuit eos q̃ſi equum
glie ſue i bello. Ex ipo angul⁹ ⁊ ex ipſo
paxillus: ex ipo arc⁹ ꝑliũ: ⁊ ex ipo egre
diet ois exactor ſit. Et erũt q̃ſi fortes
ꝯculcãtes lutũ viaꝝ in ꝑlio. Et bella-
bũt q: dñs cũ eis: ⁊ ꝯfundẽt aſcẽſores
equoꝝ. Et ꝯfortabo domũ iuda: ⁊ do-

mū ioſeph ſaluabo. Et ↄuertam eos qꝛ
miſerebor eoꝝ: ⁊ erunt ſicut fuerūt qñ
nō ꝓiecerā eos. Ego eñ dñs deus eoꝝ
⁊ exaudiā eos. Et erūt q̄ſi fortes effraī
⁊ letabit̃ cor eoꝝ q̄ſi a vino. Et filij eo
rū videbūt ⁊ letabunt̃: ⁊ exultabit cor
eoꝝ ī dño. Sibilabo eis: ⁊ ↄgregabo
illos: qꝛ redemi eos. Et multiplicabo
eos ſicut añ fuerāt mltiplicati ⁊ ſemi-
D nabo eos ī ppl̃is. Et delōge recorda-
bunt̃ mei: ⁊ viuēt cū filijs ſuis ⁊ reuer
tent̃. Et reducā eos de t̃ra egypti: ⁊ de
aſſyrijs ↄgregabo eos. Et ad t̃rā gala-
ad ⁊ libani adducā eos: ⁊ nō inueniet̃
eis loc⁹. Et trāſiet ī maris freto: ⁊ ꝑcu
tiet ī mari fluct⁹: ⁊ cōfundēt̃ oīa ꝓfū-
da fluminis. Et humiliabit̃ ſupbia aſ
ſur: ⁊ ſceptrū egypti recedet. Conforta-
bo eos ī dño: ⁊ ī noīe ei⁹ ambulabunt
A Aperi libane por (dicit dñs. XI
tas tuas: et comedat ignis ce-
dros tuas. Vlula abies qꝛ ceci-
dit cedrus: qm̄ magnifici vaſtati ſūt.
Vlulate querc⁹ baſan: qm̄ ſuccīſus ē
ſalt⁹ munit⁹. Vox vlulatus paſtoꝝ: qꝛ
vaſtata ē magnificētia eoꝝ. Vox rugi
t⁹ leonū: qm̄ vaſtata ē ſupbia iordanis
Hec dicit dñs de⁹ meus. Paſce pecora
occiſiōis: q̄ q̄ poſſederāt occidebāt ⁊ ñ
dolebāt ⁊ vēdebāt ea dicētes: Bñdict⁹
dñs: diuites facti ſum⁹. Et paſtores eo
rū nō parcebāt eis: ⁊ ego nō parcā vl-
B tra ſup habitātes t̃rā dicit dñs. Ecce
ego tradā hoīes: vnūquēq3 ī manu ꝓx
imi ſui: ⁊ ī manu reg̃ ſui: ⁊ cōcidēt t̃rā
⁊ ñ eruā d̄ manu eoꝝ ⁊ paſcā pec⁹ occi
ſiōis ꝓpt̃ h̄ o paupes greg̃. Et aſſūpſi
mihi duas v̄gas: vnā vocaui decorē
⁊ alterā vocaui funiculū ⁊ paui gregē
Et ſuccidi tres paſtores ī mēſe vno: et
ↄcta ē aīa mea ī eis. Siq̄dē ⁊ aīa eoꝝ
variauit ī me. Et dixi. Nō paſcā vos.
5.a ‖ Qđ morit̃ moriat̃: ⁊ qđ ſuccidit̃ ſuc-
cidat̃: ⁊ reliq̄ deuorēt vnuſq̄ſq3 carnē
C ꝓximi ſui. Et tuli v̄gā meā q̄ vocaba
tur dec⁹ ⁊ abſcidi eā: ⁊ irritū facerē fe-
dus meū qđ ꝑcuſſi cū oīb⁹ ppl̃is: ⁊ ī ir-
ritū deductū ē ī die illa. Et ↄgnouerūt
ſic pauperes greg̃ q̄ cuſtodiūt mihi qꝛ
verbū dñi ē. Et dixi ad eos. Si bonū
ē ī oculis v̄ris afferte mercedē meā: et
7.a ſi nō q̄eſcite. ‖ Et appenderūt mercedē
meā: triginta argēteos. Et dixit dñs
ad me. Proijce illud ad ſtatuariū. De-
corū p̄ciū: q̄ appciat⁹ ſum ab eis. Et tu
li triginta argēteos: ⁊ ꝓieci illos ī do
mo dñi ad ſtatuariū. Et p̄cidi virgam D
meā ſecūdā q̄ appellabat̃ funicul⁹: vt
diſſoluerē germanitatē inter iudā ⁊ iſ
rael. Et dixit dñs ad me. Adhuc ſume
tibi vaſa paſtoris ſtulti Quia ecce ego
ſuſcitabo paſtorē in t̃ra q̄ derelicta nō
viſitabit: diſꝑſum nō q̄ret ⁊ ↄtritū nō
ſanabit: ⁊ id qđ ſtat nō enutriet ⁊ car-
nes pinguiū comedet: ⁊ vngulas eoꝝ
diſſoluet. O paſtor ⁊ idolū: derelinquēs
gregē. Gladi⁹ ſup brachiū ei⁹: ⁊ ſuper
oculū dexterū ei⁹. Brachiū ei⁹ aridita
te ſiccabit̃: ⁊ oculus dexter ei⁹ tenebre
O Nus ‖ (ſcens obſcurabit̃. XII A
verbi dñi ſup iſrl̃. Dixit dñs ex
extendēs celū ⁊ fundās t̃rā: et
fingēs ſpūm hoīs ī eo. Ecce ego ponā
hierl̃m ſupliminare crapule oīb⁹ ppl̃is
in circuitu: ſ3 ⁊ iuda erit ī obſidione ↄ
hierl̃m. Et erit: in die illa ponā hierl̃m
lapidē oneris cūctis ꝑplis. Oēs q̄ leua
bunt eū: cōciſione lacerabūt̃: ⁊ colligē
tur aduſus eā oīa regna t̃re. In die il-
la dicit dñs ꝑcutiā oēm equū ī ſtuporē
⁊ aſcēſorē ei⁹ in amentiā. Et ſup domū B
iuda aperiā oculos meos: ⁊ oēm equū
ꝑplorū ꝑcutiā cecitate. Et dicēt duces
iuda ī corde ſuo: cōfortēt̃ mihi habita
tores hierl̃m: ī dño exercituū deo eoꝝ.
In die illa ponā duces iuda ſic̃ cami-
nū ignis ī lignis: ⁊ ſicut faciē ignis in
feno ⁊ deuorabūt ad dexterā ⁊ ad ſini-
ſtrā oēs ꝑplos in circūitu. Et habitabi
tur hierl̃m rurſus in loco ſuo hierl̃m:
⁊ ſaluabit dñs tabernacula iuda ſicut
ī p̄ncipio vt nō magnifice gloriet̃ do-
m⁹ dauid: ⁊ gl̃ia habitātiū hierl̃m ↄ iu
dā. In die illa ꝓteget dñs habitatores
hierl̃m. Et erit q̄ offenderit ex eis ī die C
illa q̄ſi dauid: ⁊ dom⁹ dauid q̄ſi dei: ſi
cut angel⁹ dñi ī ↄſpectu ei⁹. Et erit in
die illa querā cōterere oēs gētes q̄ ve-
niūt ↄ hierl̃m: ⁊ effundā ſup domū da
uid ⁊ ſup habitatores hierl̃m ſpm̄ gr̃e
⁊ p̄cū. ‖ Et aſpiciēt ad me quē cōfixe- Joh.19.g
rūt ⁊ plāgēt eū plāctu q̄ſi ſup vnigeni
tū: ⁊ dolebūt ſup eū vt doleri ſolet in
morte primogeniti. In die illa magn⁹ D
erit plāct⁹ ī hierl̃m ſicut plāct⁹ adrem 2.Pa.35
mon ī cāpo magedon. Et plāgēt terre
familie ⁊ familie ſeorſū. Familie dom⁹
dauid ſeorſum: ⁊ mulieres eoꝝ ſeorſū

Familie dom⁹ nathan ſeorſū: ⁊ mulie-
res eoꝝ ſeorſū. Familie dom⁹ leui ſeor
ſum: ⁊ mulieres eoꝝ ſeorſū. Familie ſe
mei ſeorſum: ⁊ mulieres eoꝝ ſeorſum.
Oēs familie reliq̄: failie ⁊ familie ſeor
ſum: ⁊ mulieres eoꝝ ſeorſum. ¶ XIII
A In die illa erit fōs patēs domui
dauid ⁊ habitātib⁹ hierl̄m i ab
lutionē pctōꝝ ⁊ mēſtruate. Et
Ezech.30.b erit i die illa dicit dn̄s exercituū. || diſp
dā noīa idoloꝝ ď tra: ⁊ nō memorabū
tur vltra. Et pſeudo ꝓphetas et ſpm̄
imūdū auferā de tra. Et erit cū ꝓpha
uerit q̄ſpiā vltra dicēt ei paī ei⁹ ⁊ mr̄
B ei⁹ q̄ genuerūt eū. Nō viues: q2 mēda-
tiū locut⁹ es i noīe dn̄i. Et cōfigēt eū
paī ei⁹ ⁊ mr̄ ei⁹ genitores ei⁹ cū ꝓphe-
tauerit. Et erit: i die illa cōfundēt ꝓ-
phete vnuſq̄ſq3 ex viſione ſua cū ꝓphe
tauerint: nec operiēt pallio ſaccino vt
C mētiant. Sʒ dicet: nō ſū ꝓpha. Homo
agricola ego ſū: q̄m adā exemplū meū
ab adoleſcētia mea. Et dicet ei. Quid
ſt plage iſte i medio manuū tuarū? Et
dicet. His plagat⁹ ſū i domo eoꝝ q̄ di-
ligebant me. Framea ſuſcitare ſup pa-
ſtorē meū: ⁊ ſup virū coherētē mihi di
Matth.26.c cit dn̄s exercituū. || Percute paſtorē: et
Mar.14.c diſpgent oues. Et cōuertā manū meā
D ad paruulos. Et erūt i oi tra dicit dn̄s
ptes due in ea diſpgēt ⁊ deficiēt: ⁊ ter
tia ps relinquet i ea. Et ducā tertiam
ptē p ignē ⁊ vrā eos ſicut vrit argen-
tū: ⁊ pbabo eos ſicut pbat aurū. Ipe
vocabit nomē meū: ⁊ ego exaudiā eū:
Et dicā: ꝓplus me⁹ es: ⁊ ipe dicet domi
A Ecce dies ¶ (n⁹ de⁹ me⁹. XIIII
dn̄i veniūt: dicit dn̄s: ⁊ diuidēt
ſpolia tua i medio tui. Et ꝯgre
gabo oēs gētes ad hierl̄m i ꝑliū ⁊ ca-
piet ciuitas: ⁊ vaſtabūt dom⁹: ⁊ muli-
eres violabūt. Et egrediet media ps
ciuitatꝭ i captiuitatē ⁊ reliquū ꝓpli nō
auferet ex vrbe. Et egrediet dn̄s ⁊ ꝑli-
abit ꝯ gētes illas: ſicut ꝑliat⁹ ē i die
certaminis. Et ſtabūt pedes ei⁹ i die il
la ſup montē oliuarū: q̄ ē ꝯ hierl̄m ad
orientē. Et ſcindet mōs oliuarū ex me
dia pte ſui ad oriētē ⁊ occidentē ꝑru-
pto grādi valde. Et ſepabit mediū mō
tis ad aq̄lonē: ⁊ mediū ei⁹ ad meridiē
Et fugietꝭ id vallē mōtiū eoꝝ q̄m cō-
2.Pa.26.c iūget vallis mōtiū vſq3 ad ꝓximū. Et
fugietis ſicut fugiſtis a facie fremot⁹

i dieb⁹ ioſie regis iuda. Et veniet dn̄s
de⁹ me⁹: oēſq3 ſācti cū eo. Et erit: i die B
illa nō erit lux: ſʒ frig⁹ ⁊ gelu. Et erit
dies vna que nota ē dn̄o: nō dies neq3
nox: ⁊ in tpe veſpi erit lux. Et erit i die
illa exibūt aq̄ viue de hierl̄m. Mediū
earū ad mare oriētale: ⁊ mediū eaꝝ ad
mare nouiſſimum. In eſtate ⁊ i hieme
erūt ⁊ erit dn̄s rex ſup oēm trā. In die
illa erit dn̄s vn⁹: ⁊ erit nomē ei⁹ vnuz.
Et reūtet ois tra vſq3 ad deſtū: ď col-
le rēmon ad auſtrū hierl̄m. Et exalta-
bit ⁊ hitabit i loco ſuo a porta benia-
min vſq3 ad locū porte ꝑoris ⁊ vſq3 ad
portā āguloꝝ ⁊ a turre ananehel vſq3
ad torcularia regꝭ. Et hitabūt in ea: et C
anathema nō erit āpli⁹. Sʒ ſedebit hi
eruſalē ſecura: || ⁊ hec erit plaga q̄ pcu
tiet dn̄s oēs gētes q̄ pugnauerūt adū
ſus hierl̄m. Tabeſcet caro vniuſcuiuſ-
q3 ſtātꝭ ſup pedes ſuos ⁊ oculi ei⁹ cō-
tabeſcēt i foramib⁹ ſuis: ⁊ lingua eoꝝ
ꝯtabeſcet in ore ſuo. In die illa erit tu
mult⁹ dn̄i magn⁹ i eis: ⁊ apphēdet vir
manū ꝓximi ſui. ⁊ cōſeret man⁹ ei⁹ ſu
p manū ꝓximi ſui. Sʒ ⁊ iudas pugna-
bit adūſus hierl̄m Et ꝯgregabūt diui
tie oīm gētiū i circūitu: aurū ⁊ argētū
⁊ veſtes multe ſatis. Et ſic erit ruina
eq̄ ⁊ muli ⁊ cameli ⁊ aſini ⁊ oīm iumē
toꝝ q̄ fuerint i caſtris ilꝭ: ſic ruina hec
Et oēs q̄ reliq̄ fuerint de vniuerſis gē
tib⁹ q̄ venerūt ꝯ hierl̄z: aſcēdēt ab an
no i ānū: vt adorēt regē dn̄m exercitu
um: ⁊ celebrēt feſtiuitatē tabnaculoꝝ.
Et erit q̄ nō aſcēderit de faīliis tre ad D
hierl̄m vt adorēt regē dn̄m exercituū
nō erit ſup eos imber. Qꝫ ⁊ ſi familia
egypti nō aſcēderit ⁊ venerit: nec ſu-
p eos erit. || Sʒ erit ruina q̄ pcutiet do
min⁹ oēs gētes: q̄ nō aſcēderint ad ce
lebrandā feſtiuitatē tabnaculoꝝ. Hoc
erit pctm̄ egypti ⁊ h̄ pctm̄ oīm gētiū q̄
nō aſcēderint ad celebrādā feſtiuitatē
tabnaculoꝝ. In die illa erit qď ſup fre
nū eq̄ eſt ſctm̄ dn̄o: ⁊ erūt lebetes i do-
mo dn̄i q̄ſi phiale corā altari. Et erit
ois lebes i hierl̄m ⁊ i iuda ſctificat⁹ do
mino exercituū. Et veniēt oēs imolā-
tes ⁊ ſumēt ex eis: ⁊ coquēt i eis. Et n̄
erit mercator vltra i domo dn̄i exerci-
tuū in die illo.

¶ Explicit Zacharias ꝓpha. Incipit
ꝓlogus in Malachiam ꝓphetam.

21.a Deus p moyſen pplo iſrl' pce-
22.a perat: ſacerdotes tabnaculi
ſui oi corporali vitio liberos:
hoſtias oi vitio vacuas ſibi
offerre. Quibꝰ legē ſuā ad regēdū po-
pulū ob h̄ dederat vt p ſacrificioꝝ ob
lationē internūcij dei ⁊ hoim facti: po-
pulū pceptis celeſtibꝰ facerēt obedire.
9.2.b Uñ ſacerdotes angelos dei eē: h̄ i loco
ſcptura teſtat̄. Sꝫ q: tāti munerꝫ gra
tiā cōtēnētes: ſupradictꝰ pplꝰ ac ſacer
dotes ſacrificio vitio deturpata: ipi cri
mibꝰ atq ipietatibꝰ maculati deo of-
ferre ceperūt. Ideo p malachiā pphām
1.1.a deꝰ pplm ſuū iſrl' increpās: ait. Dilexi
vos dicit dñs. Et dixiſtꝫ. In q dilexiſti
1.9.c nos? Nōne frater erat eſau iacob dicit
dñs: ⁊ dilexi iacob: eſau autē odio ha-
bui? Eſau āt fratrē iacob nō iniq aut
ſpōtanea volūtate odio habitū a deo:
vel ſine meriti gr̄a iacob dilectū mani-
feſtū ē: cū ſm pſciētiā ſuā eſau qdē ef-
fuſionē fraterni ſāguis pcupiſcere: ia-
cob āt i ſui cognitiōe obſeruādā legē
deſiderare cognoſceret. Cuiꝰ regi gr̄a:
ſupradicto vſus ē exēplo dicēs. Dilexi
iacob: eſau āt odio habui. Quāuis ex
opibꝰ memoratorū grū liber geneſeos
meminit: i q vnuſqſq eoꝝ futurꝰ erat
25.b ppoſito maīfeſte pſtaret vt ſcptū ē. Cre
uerūt pueri: ⁊ erat eſau hō agreſtis ſci-
ens venari: iacob aūt hō ſimplex ma-
nēs i tabnaculo. Nā reliq q electione
cōphēſa ſūt pūaricationē ppli iſrl' in
obſuādis ſacrificijs dei: increpationē
q i eūdē: q deos alienoſ coluerīt ſigni
Explicit plogꝰ Incipit argu. (ficāt.

Malachias apte ⁊ i fine oim p
phetarū dicit de abiectiōe iſ-
1.1.c rael ⁊ vocatiōe gētiū. Nō eſt
mihi ait volūtas i vob dicit dñs exer-
cituū: ⁊ munꝰ ñ ſuſcipiā de manu ve-
ſtra. Ab ortu ei ſol' vſq ad occaſū ma-
gnū ē nomē meū i gētibꝰ: ⁊ i oi loco ſa
crificat̄: ⁊ offert̄ noi meo oblatio mū-
Explicit argumentū: Incipit (da.

Malachias propheta. Capitulū. I

A
Onus verbi do-
1 mini ad iſrl'. i manu mala-
2 chie pphē. Dilexi vos dic
dñs. Et dixiſtꝫ. In q dilexi
ſti nos? Nōne frater erat eſau iacob di
9.c cit dñs. Et dilexi iacob eſau aūt odio
3 habui? Et poſui [illegible] mōtes eiꝰ i ſolitu-
dinē ⁊ hereditatē eiꝰ i dracōes deſti.
4 Qz ſi dixerit idumea: deſtructi ſumꝰ: ſꝫ
reūtētes edificabimꝰ q deſtructa ſūt:
hec dicit dñs exercituū. Iſti edificabūt B
⁊ ego deſtruā. Et vocabūt̄ t'mini ipie-
tatis: ⁊ pplꝰ cui iratꝰ ē dñs vſq i eter-
5 nū. Et oculi vr̄i videbūt: ⁊ vos dicetꝫ
6 Magnificet̄ dñs ſup t'minū iſrl'. Filiꝰ
honorat patrē ⁊ ſuꝰ dñm ſuū. Si g pa
ter ego ſū: vbi eſt honor meus: ⁊ ſi dñs
ego ſū: vbi ē timor meꝰ dicit dñs exer
cituū ad vos: o ſacerdotes q deſpicitꝫ
nomē meū: ⁊ dixiſtꝫ: i q deſpeximꝰ no-
mē tuū? Offertꝫ ſup altare meū panē
pollutū. Et dicitꝫ. In q polluimꝰ te?
In eo q dicitꝫ: mēſa dñi deſpecta eſt.
Si offeratꝫ cecū ad imolādū: nōne ma
lū ē? Et ſi offeratꝫ claudū ⁊ languidū:
nōne malū eſt? Offer illud duci tuo: ſi C
placuerit ei: aut ſi ſuſceperit faciē tuā
dicit dñs exercituū. Et nūc depcamini
vultū dei vt miſereat̄ vr̄i: de manu ei
vr̄a factū ē h̄: ſi q mō ſuſcipiat facies
vr̄as dicit dñs exercituū. Quis i vobis
q claudat oſtia: ⁊ incēdat altare meū
gratuito? Nō ē mihi volūtas i vob di I.2.c
cit dñs exercituū: ⁊ munꝰ nō ſuſcipiā
d manu vr̄a. Ab ortu ei ſolis vſq ad Ps. 49.
occaſū magnū ē nomē meū i gētibꝰ: ⁊ Ps. 112.
in oi loco ſacrificat̄ ⁊ offert̄ noi meo
oblatio mūda: q: magnū ē nomē meū
in gētibꝰ dicit dñs exercituū. Et vos D
polluiſtis illud i eo q dicitis: mēſa do
mini cōtaminata ē: ⁊ qd ſupponit̄: cō
tēptibile ē cū igne q illud deuorat. Et
dixiſtis. Ecce de labore. Et exufflaſtis
illud dicit dñs exercituū. Et intuliſtis
de rapinis claudū ⁊ languidū ⁊ intuli
ſtis munꝰ. Nūqd ſuſcipiā illud d ma- Amos. 5. f
nu vr̄a dicit dñs exercituū? Maledictꝰ I.2.c
doloſus q habet i grege ſuo maſculū:
⁊ votū faciēs imolat debile dño. Quia
rex magnus ego dicit dñs exercituū: ⁊
nomē meū horribile i gētibus. II

ET nūc ad vos mādatū hoc o ſa A
cerdotes. Si nolueritis audire Leui. 26. b
⁊ ſi nolueritis ponere ſup cor vt Deu. 28. b
detis gloriā noi meo ait dñs exercitu
ū: mittā i vos egeſtatē: ⁊ maledicam
bñdictionibus vr̄is: et maledicā illis:
qm̄ nō poſuiſtꝫ ſup cor. Ecce ego pij-
ciā vobis brachiū: ⁊ diſpgā ſup vultū
veſtrū ſtercus ſolennitatū veſtrarū: et

aſſumet vos ſecū. Et ſcietꝭ q᷑ miſi ad
vos mādatū iſtud: vt eſſet pactū meū
cū leui dic᷑ dn̄s exercituū. Pactū meū
fuit cū eo vite ⁊ pacis ⁊ dedi ei timo-
rē ⁊ timuit me ⁊ a facie nōis mei pa-
B uebat. Lex veritatꝭ fuit i oꝛe eiꝰ: ⁊ ini-
q̄tas nō ē inuēta in labŷs eiꝰ. In pa-
ce ⁊ in eq̄tate ambulauit mecū: ⁊ mul
tos auertit ab iniq̄tate. Labia ei ſacer
dotis cuſtodiūt ſciam: ⁊ legē req̄rent
ex oꝛe eiꝰ: q᷑ angelꝰ dn̄i exercituū eſt.
Uos aūt receſſiſtis de via: ⁊ ſcādaliza-
ſtis plurimos i lege. Irritū feciſtꝭ pactū
leui dicit dn̄s exercituū. Propͭ qđ et
ego dedi vos cōtēptibiles et humiles
oībus pplīs: ſicut nō ſuaſtis vias me-
as: ⁊ accepiſtis faciē i lege. Nūq̄d non
paꝛ vnꝰ oīm nr̄m? Nūq̄d nō deꝰ vnus
C creauit nos? Quare ḡ deſpicit vnuſq̄ſ-
q; vr̄m fratrē ſuū violās pactū patrū
nr̄oꝝ? Trāſgreſſus eſt iuda ⁊ abomia-
tio facta ē i iſrl̄ ⁊ in hierlm̄: q᷑ cōtami-
nauit iudas ſctificationē dn̄i quā dile
xit: ⁊ habuit filiam dei alieni. Diſꝑdet
dn̄s virū q̄ fecerit h̄: magiſtrū ⁊ diſci-
pulū de tabernaculo iacob: ⁊ offerētē
munꝰ dn̄o exercituū. Et h̄ rurſū feciſtꝭ
Eſa.1.d Operiebatꝭ lachrymis altare dn̄i fletu
Amos.5.f ⁊ mugitu: ita vt nō reſpiciā vltra ad ſa
Ie.1.c crificiū: ‖ nec acciptā placabile q̄d de
manu vr̄a. Et dixiſtis. Quā ob cauſā.
Quia dn̄s teſtificatꝰ ē inter te ⁊ vxoꝛē
D pubertatis tue: quā tu deſpexiſti. Et
hec ꝑticeps tua ⁊ vxoꝛ federꝭ tui. Nō-
ne vnꝰ fecit: ⁊ reſiduū ſpūs eiꝰ ē? Et q̄d
vnꝰ q̄rit niſi ſemē dei? Cuſtodite ḡ ſpi
ritū vr̄m ⁊ vxoꝛē adoleſcētie tue noli
deſpicere. Cū odio habueris dimitte:
dicit dn̄s deꝰ iſrl̄. Operiet aūt iniq̄tas
veſtimētū eiꝰ: dicit dn̄s exercituū. Cu-
ſtodite ſpm̄ vr̄m: ⁊ nolite deſpicere La
boꝛare feciſtꝭ dn̄m i ſmonibꝰ vr̄is. Et
dixiſtis. In q̄ eū fecimus laboꝛare? In
eo q᷑ dicitꝭ. Ois q̄ facit malū bonꝰ eſt
in cōſpectu dn̄i: ⁊ tales ei placēt. Aut
Mat.11.b certe vbi ē deꝰ iudiciŷ? ¶ III
Mar.1.a ECce ego mittā angelū meū: ⁊ ꝑ-
Luc.7.d parabit viā ante faciē meā. Et
ſtatim veniet ad tēplū ſuū dn̄atoꝛ quē
vos queritꝭ: ⁊ angelꝰ teſtamēti quem
vos vultis. Ecce venit dicit dn̄s exer-
cituū. Et q̄s poterit cogitare diē aduē
tꝰ eiꝰ? Et q̄s ſtabit ad vidēdū eū? Ipſe
eī q̄ſi ignis cōflās ⁊ q̄ſi herba fullo-
nū. Et ſedebit cōflās ⁊ emūdās argen
tū: et purgabit filios leui. Et colabit
eos q̄ſi aurū ⁊ q̄ſi argētū: ⁊ erūt dn̄o of
ferentes ſacrificia i iuſticia. Et place-
bit dn̄o ſacrificiū iuda ⁊ hierlm̄ ſicut
dies ſeculi et ſicut anni antiq̄. Et acce B
dā ad vos i iudicio: ⁊ ero teſtis velox
maleficis ⁊ adulterꝭ ⁊ piuris: et q̄ ca-
lūniant mercedē mercēnarŷ ⁊ humili
ant viduas ⁊ ⁊ pupillos: ⁊ oppꝛimunt
ꝑegrinū: nec timuerūt me: dicit dn̄s ex
ercituū. Ego eī dn̄s ⁊ nō mutoꝛ ⁊ vos
filŷ iacob nō eſtis cōſūpti. A diebꝰ eī
patrū vr̄oꝝ receſſiſtꝭ a legittimis meis
⁊ nō cuſtodiſtis. Reuertimini ad me et
reuertar ad vos: dicit dn̄s exerercituū.
Et dixiſtis: i q̄ reuertemur? Si affiget
hō deū: q᷑ vos cōfigitꝭ me. Et dixiſtis?
In q̄ cōfigimꝰ te? In decimis ⁊ i ꝑmi-
tŷs. Et in penuria vos maledicti eſtis
⁊ me vos cōfigitis gens tota. Inferte C
oēm decimā i hoꝛreū meū: ⁊ ſit cibꝰ in
domo mea: ⁊ ꝓbate me ſuꝑ h̄ dicit do
minꝰ. Si nō aperuero vob̄ cataractas
celi: ⁊ effudero vobis bn̄dictionē vſq;
ad abūdantiā. Et increpabo ꝓ vobis
deuoꝛātē: ⁊ nō coꝛrūpet fructū t̄re vr̄e:
nec erit ſterilis vinea i agro dicit dn̄s
exercituū. Et beatos vos dicēt oēs gē
tes. Eritis ei vos t̄ra deſiderabilis dic᷑
dn̄s exercituū. Inualuerūt ſuꝑ me ver D
ba vr̄a dicit dn̄s. Et dixiſtis. Quid lo-
cuti ſumꝰ ꝯ te? Dixiſtis. ‖ Uanꝰ ē q̄ ſer Iob
uit deo. Et qđ emolimētū q᷑ cuſtodi-
uimꝰ ꝑcepta eiꝰ: ⁊ q᷑ ambulauimꝰ tri
ſtes coꝛā dn̄o exercituū? Ergo nūc bea
tos dicimꝰ arrogātes. Si q̄dē edificati
ſūt faciētes impietates: ⁊ tēptauerūt de-
um ⁊ ſalui facti ſūt. Tūc locuti ſūt ti-
mētes deū: vnuſq̄ſq; cū ꝓximo ſuo. Et
attēdit dn̄s ⁊ audiuit ⁊ ſcriptꝰ ē liber
monimēti coꝛam eo timentibus dn̄m
⁊ cogitātibꝰ nomē eiꝰ. Et erūt mihi ait
dn̄s exercituū i die q̄ ego facio i pecu-
liū: ⁊ parcā eis ſic parcit vir filio ſuo
ſeruienti ſibi. Et ꝯuertimini: ⁊ videbi
tis q̄d ſit inter iuſtū ⁊ impiū: ⁊ iter ſer
uientē deo ⁊ nō ſeruientē ei. ¶ IIII
ECce eni dies veniet ſuccēſa q̄ſi A
caminꝰ: ⁊ erūt oēs ſupbi ⁊ oēs
faciētes impietatē ſtipula. Et i
flāmabit eos dies veniēs dicit dn̄s ex
ercituū: q̄ nō derelinquet eis radicē et
germē. Et oꝛieꝛ vobis timētibꝰ nomē

meñ ſol iuſticie: ⁊ ſanitas ĩ pennis eiꝰ.
Et egrediemini ⁊ ſalietꝭ ſicut vitulus
de armēto: ⁊ calcabitꝭ impios cū fue-
rint cinis ſub plāta pedū vroꝝ: in die
B q̄ ego facio dicit dñs exercituum. Me
a mētote legis moyſi ſui mei: quā man
daui ei ĩ oreb ad oēm iſrl: pcepta ⁊ iu
dicia. Ecce ego mittā vob heliā pphe-
tā anteq̄ veniat dies dñi magnꝰ ⁊ hor
ribilis. Et cōuertet cor patrū ad filios
⁊ cor filioꝝ ad pres eoꝝ: ne forte veni-
am ⁊ pcutiā terrā anathemate.
¶ Explicit Malachias ppheta. Inci-
pit plogus beati hieronymi pſbyteri
in libros Machabeorum.

Machabeoꝝ libri duo pnotāt
plia inter hebreoꝝ duces gē-
teſq̄ pſaꝝ pugnā q̄ʒ ſabbato
rū: ⁊ nobiles machabei ducꝭ
triūphos: ex cuiꝰ noie ⁊ libri idē ſunt
nūcupati. Hec q̄ʒ hiſtoria cōtinet etiā
a inclyta illa geſta machabeoꝝ fratrū: q̄
ſub antiocho rege p ſacris legibꝰ dira
tormēta ppeſſi ſūt. Quos matꝭ pia dū
diuerſis ſuppliciis vrgerēt: nō ſolū nō
fleuit: ſed et gaudēs hortabat ad glo-
riā paſſiōis.

¶ Itē aliꝰ plogus

Machabeoꝝ libri licet nō ha-
beant ĩ canone hebreoꝝ: tū
ab ecclia inter diuinoꝝ volu
minū ānotāt hiſtorias. Pre-
notāt aūt plia int hebreoꝝ duces gen
teſq̄ pſarū: pugnā q̄ʒ ſabbatoꝝ ⁊ no-
biles machabei triūphos: ſedꝰ q̄ʒ ami
citiarū cū romanorū ducibꝰ atq̄ lega
a tionū. Machabei ſeptem frēs ab vna
matre machabea noie geniti: cuſtodiē
tes legē: pris traditionē: nō māducā-
tes carnē porcinā: ob h ab antiocho
rege ſeuiſſimo ĩ antiochia martirū glo
ria coronati ſūt cū matre ſua atq̄ ſe-
pulti cū magna veneratiōe ibi q̄eſcūt.
¶ Explicit plogus. Incipit liber pri-
mus Machabeorum. Capitulū. I

B Et factū ē poſt
q̄ pcuſſit alexāder philip
pi macedo (q̄ pmꝰ regna-
uit ĩ grecia) egreſſus d ter
ra cethim: dariū regē pſa
rū ⁊ medoꝝ: cōſtituit plia multa: ⁊ ob
tinuit oīm munitiōes: ⁊ interfecit re-
ges terre. Et ptrāſiit vſq̄ ad fines tre
⁊ accepit ſpolia multitudinis gētiū: et
ſiluit tra ĩ cōſpectu eiꝰ. Et cōgregauit
virtutē exercitū fortē nimis: ⁊ exalta- Judith.1.
tū ē ⁊ eleuatū cor eiꝰ: ⁊ obtinuit regio
nes gentiū ⁊ tyrānos: ⁊ facti ſūt illi in
tributū. Et poſt hec decidit in lectū: ⁊
cognouit q̄r moreret. Et vocauit pue-
ros ſuos nobiles q̄ ſecū erāt nutriti a
iuuētute ſua ⁊ diuiſit illis regnū ſuū
cū adhuc viueret. Et regnauit alexan-
der ānis duodecim: ⁊ mortuꝰ ē. Et ob B
tinuerūt pueri eiꝰ regnū: vnuſq̄ſq̄ in
loco ſuo: ⁊ impoſuerūt oēs ſibi diade-
mata poſt mortem eiꝰ: ⁊ filii eoꝝ poſt
eos ānis multꝭ: ⁊ multiplicata ſūt ma
la ĩ terra. Et exiūt ex eis radix pctī: an- Antiochus.
tiochus illuſtrꝭ filiꝰ antiochi regꝭ qui
fuerat rome obſes: ⁊ regnauit in anno
cēteſimo triceſimoſeptimo regni gre-
coꝝ. In diebꝰ illis exierunt ex iſrl filii
iniq̄ ⁊ ſuaſerūt multꝭ dicētes. Eamus
⁊ diſponamꝰ teſtm̄ cū gentibꝰ q̄ circa
nos ſūt: q̄r ex q̄ receſſimꝰ ab eis: inue-
nerūt nos multa mala. Et bonꝰ viſus
ē ſmo ĩ oculis eoꝝ. Et deſtinauerunt
aliq̄ de pplo: ⁊ abierūt ad regē: ⁊ dedit
illis ptātē: vt facerēt iuſticiā gētiū. Et
edificauerūt gymnaſiū ĩ hieroſolymis
ſm leges nationū: ⁊ fecert ſibi pputia:
⁊ receſſerūt a teſtamēto ſctō: ⁊ iūcti ſūt
nationibꝰ: ⁊ venūdati ſūt vt facerēt 3.Reg.21.
malū. Et paratū ē regnū ĩ pſpectu an-
tiochi: ⁊ cepit regnare ĩ terra egypti: vt
regnaret ſup duo regna. Et intrauit ĩ C
egyptū ĩ multitudine graui: ĩ curribꝰ
⁊ elephātis ⁊ eq̄tibꝰ: ⁊ copioſa nauiū
multitudine. Et pſtituit bellū adūſus
ptolomeū regē egypti: ⁊ veritꝰ ē ptolo
meꝰ a facie eiꝰ ⁊ fugit: ⁊ ceciderūt vul-
nerati multi. Et cōphendit ciuitates
munitas ĩ tra egypti ⁊ accepit ſpolia
tre egypti. Et cōuertit antiochus poſt
q̄ pcuſſit egyptū ĩ cēteſimo ⁊ q̄drage-
ſimo ⁊ tio anno ⁊ aſcēdit ad iſrl ⁊ aſ-
cēdit hieroſolymā ĩ mltitudine graui.
Et intrauit ĩ ſctificationē cū ſupbia: ⁊
accepit altare aureū: ⁊ cādelabrū lumi
nis ⁊ vniuerſa vaſa eiꝰ ⁊ mēſam ppoſi
tionis ⁊ libatoria ⁊ phialas ⁊ mortari
ola aurea ⁊ velū ⁊ coronas ⁊ ornamen
tū aureū qd̄ ĩ facie tēpli erat: ⁊ cōmi-
nuit oīa. Et accepit argētū ⁊ auꝝ ⁊ va
ſa cōcupiſcibilia: ⁊ accepit theſauros
occultos q̄s iuenit: ⁊ ſublatꝭ oībꝰ abiit
ĩ trā ſuā. Et fecit cedē hoim: ⁊ locutus

eſt in ſupbia magna. Et factꝰ ē plāctꝰ
D magnꝰ in iſrl̄ ꝛ in oī loco eoꝝ. Et inge
muerūt ꝑncipes ꝛ ſeniores: ꝛ iuuenes
ꝛ virgines infirmati ſūt ꝛ ſpecioſitas
mulierū imutata eſt. Ois maritꝰ ſum-
pſit lamētū: ꝛ q̄ ſedebāt ī thoꝛo mari-
tali lugebāt. Et cōmota ē t̄ra ſup ha-
bitātes ī ea: ꝛ vniuerſa domꝰ iacob in
duit cōfuſionē. Et poſt duos annos di
erū miſit rex ꝑncipē tributoꝝ ī ciuita-
tes iuda: ꝛ venit hierl̄m cū turba ma-
gna. Et locutꝰ ē ad eos ꝟba pacifica
ī dolo ꝛ crediderūt ei. Et irruit ſup ci-
uitatē repente: ꝛ ꝑcuſſit eā plaga ma-
gna: ꝛ ꝑdidit ꝑpl̄m multū ex iſrl̄. Et ac
cepit ſpolia ciuitat̄: ꝛ ſuccēdit eā igni
Et deſtruxit domos eiꝰ ꝛ muros eiꝰ in
circūitu: ꝛ captiuas duxerūt mulieres
ꝛ natos: ꝛ pecoꝛa poſſederūt. Et edifi-
cauerūt ciuitatē dauid muro magno
ꝛ firmo ꝛ turribꝰ firmis: ꝛ facta ē illis
in arcē. Et poſuerūt illic gētē peccatri
cē viros iniq̄s: ꝛ cōualuerūt in ea. Et
E poſuerūt arma ꝛ eſcas ꝛ ꝯgregauerūt
ſpolia hierl̄m ꝛ repoſuerūt illic: ꝛ facti
ſunt ī laqueū magnū. Et factū ē h̄ ad
inſidias ſāctificationi ꝛ ī diabolū ma
lū iſrl̄. Et effuderūt ſāguinē inocentē
ꝑ circūitū ſctificatiōis: ꝛ cōtamiauerūt
ſctificationē: ꝛ fugerūt habitatoꝛes hie
ruſalē ꝑpt̄ eos facta ꝛ ē habitatio ex-
teroꝝ: ꝛ facta ē extera ſemini ſuo: ꝛ na
ti eiꝰ reliquerūt eā. Sāctificatio eiꝰ de
Thobie. 2.b ſolata ē ſicut ſolitudo. dies feſti eius
Amos. 8.c cōuerſi ſūt ī luctū, ſabbata eiꝰ ī oppꝛo
bꝛiū: honoꝛes eiꝰ ī nihilū. Scd̄m glīaꝫ
eiꝰ mltiplicata ē ignominia eiꝰ: ꝛ ſub-
limitas eiꝰ cōuerſa ē ī luctū. Et ſcꝑſit
rex antiochus oī regno ſuo: vt eēt oīs
ꝑpl̄s vnꝰ. Et reliq̄rūt vnuſq̄ſq3 legē
ſuā: ꝛ cōſenſerūt oēs gētes ſm̄ ꝟbū re
gis antiochi. Et multi ex iſrl̄ cōſenſerūt
ei: ꝛ ſacrificauerūt idolis: ꝛ coinq̄naue
rūt ſabbatū. Et miſit rex antiochus li-
F bꝛos ꝑ manꝰ nūcioꝝ ī hierl̄m: ꝛ ī oēs
ciuitates iude vt ſequerent̄ leges gen-
tiū t̄re: ꝛ ꝓhiberēt holocauſta ꝛ ſacri-
ficia ꝛ placatiōes fieri in tēplo dei et
ꝓhiberēt celebꝛari ſabbatū ꝛ dies ſo-
lēnes. Et iuſſit coinq̄nari ſctā ꝛ ſctm̄
ꝑpl̄m iſrl̄. Et iuſſit edificari aras ꝛ tē-
pla: ꝛ idola ꝛ imolari carnes ſuillas et
pecoꝛa cōia: ꝛ relinq̄re filios ſuos in-
circūciſos ꝛ coinq̄nari aīas eoꝝ ī oībꝰ

imūdicijs ꝛ abomīationibꝰ: ita vt ob
liuiſcerēt̄ legē ꝛ imutarēt oēs iuſtifi-
cationes dei. Et q̄cūq3 nō feciſſent ſm̄
ꝟbū regis anthiochi: moꝛerēt̄. Scd̄m
oīa ꝟba hec ſcripſit oī regno ſuo: ꝛ ꝑ-
poſuit ꝑncipes ꝑplo q̄ hec fieri coge-
rēt. Et iuſſerūt ciuitatibꝰ iude ſacrifi-
care. Et ꝯgregati ſūt multi de ꝑplo ad
eos q̄ dereliq̄rāt legē dn̄i: ꝛ fecerūt ma
la ſup t̄rā: ꝛ effugauerūt ꝑpl̄m iſrl̄ ī ab
ditis ꝛ ī abſcōdit̄ fugitiuoꝝ loc̄. Die
q̄ntadecima mēſis caſleu: q̄nto ꝛ q̄dra
geſimo ꝛ cēteſimo anno: edificauit rex
antiochus abomiandū idolū deſolati
onis ſup altare dei: ꝛ ꝑ vniuerſas ciui G
tates iude ī circūitu edificauerūt aras
ꝛ ān ianuas domoꝝ ꝛ ī plateis incēde-
bāt thura ꝛ ſacrificabāt. Et libꝛos le-
gis dei cōbuſſerūt igni ſcindētes eos:
ꝛ apud quēcūq3 iueniebāt̄ libꝛi teſta-
mēti dn̄i: ꝛ q̄cūq3 obſuabat legē dn̄i:
ſm̄ edictū regis trucidabāt eū. In ꝟtu
te ſua faciebāt hec ꝑplo iſrl̄: q̄ inuenie-
bāt̄ ī oī mēſe ī citatibꝰ. Et q̄nta ꝛ vi-
ceſima die mēſis ſacrificabāt ſup arā
q̄ erat ꝯ altare: ꝛ mulieres q̄ circūcide
bāt filios ſuos trucidabāt̄ ſm̄ iuſſum
regis antiochi. Et ſuſpēdebāt pueros
a ceruicibꝰ ꝑ vniūſas domos eoꝝ ꝛ eos
q̄ circūciderāt illos: trucidabāt. Et ml̄
ti de ꝑplo iſrl̄ diffinierūt apud ſe: vt nō H
māducarēt imūda, ꝛ elegerūt magl̄ mo
ri, q̄3 cibis coinq̄nari imūdis: ꝛ noluē-
rūt infringere legē dei ſctām: ꝛ truci-
dati ſūt: Et facta ē ira magna ſup po-
pulū iſrl̄ valde. II
In diebꝰ il- A
lis ſurrexit matathias filiꝰ io-
hānis filij ſymeōis ſacerdos ex
filijs ioarim ab hierl̄m: ꝛ ꝯſedit ī mōte
modin. Et habebat filios q̄nq3: iohā-
nē q̄ ꝯgnominabat̄ gaddis: ꝛ ſimonē
q̄ ꝯgnomiabat̄ thaſi: ꝛ iudā q̄ vocaba
tur machabeꝰ ꝛ eleazarū q̄ ꝯgnoiabat̄
abarō ꝛ ionathā q̄ cognoiabat̄ apphꝰ
Hi viderūt mala q̄ fiebāt ī ꝑplo iuda ꝛ
ī hierl̄m. Et dixit matathias. Ue mihi
vt q̄d natus ſum videre ꝯtritionē ꝑpli
mei ꝛ ꝯtritionē ciuitat̄ ſctē: ꝛ ſedere il
lic cū dat̄ ī manibꝰ inimicoꝝ? Sācta
in manu extraneoꝝ facta ſūt: tēplū eiꝰ
ſicut hō ignobilis. Uaſa gloꝛie eiꝰ ca-
ptiua abducta ſūt: trucidati ſūt ſenes
eiꝰ ī plateis: ꝛ iuuenes eiꝰ ceciderūt in
gladio inimicoꝝ. Que gēs nō heredi-

tauit regnū ei⁹: ⁊ nō obtinuit ſpolia ei⁹
B Ois cōpoſitio ei⁹ ablata ē. Que erat li
bera facta ē ancilla. Et ecce ſctā nr̄a ⁊
pulchritudo nr̄a, ⁊ claritas nr̄a deſola
ta ē: ⁊ coinq̄nauerūt eā gētes. Quo ḡ
nobis adhuc viuere? Et ſcidit veſtimē
ta ſua matathias ⁊ filij ei⁹ ⁊ operuerūt
ſe cilitijs: ⁊ plāxerūt valde. Et venerūt
illuc q̄ miſſi erāt a rege antiocho: vt
cogerēt eos q̄ cōfugerāt i ciuitatē mo
din: imolare ⁊ accēdere thura: ⁊ a lege
dei diſcedere. Et multi de pp'lo iſrl' cō
ſentiētes acceſſerūt ad eos: ſʒ matathi
as ⁊ filij ei⁹ cōſtāter ſteterūt. Et rñdē-
tes q̄ miſſi erant ab antiocho dixerūt
matathie. Princeps ⁊ clariſſim⁹ ⁊ ma-
gn⁹ es in hac ciuitate: ⁊ ornat⁹ filijs ⁊
fratrib⁹. Ergo accede prior ⁊ fac iuſſū
reg(is) ſic fecerūt oēs gētes ⁊ viri iuda ⁊
q̄ remāſerūt i hierl'm: et eris tu et filij
tui int̄ amicos reg(is): et āplificat⁹ auro
et argēto et mūerib⁹ mult(is). Et rñdit
matathias: ⁊ dixit magna voce. Et ſi
C oēs gētes regi ātiocho obediūt vt diſ
cedāt vnuſq̄ſq; a ſuitute leg(is) patrū ſu
orū ⁊ cōſentiāt mandat(is) ei⁹: ego ⁊ filij
mei ⁊ frēs mei obediemus legi patrū
nr̄oꝝ. Propiti⁹ ſit nob de⁹: nō ē nob vti
le relinq̄re legē ⁊ iuſticias dei. Nō au
diem⁹ v̄ba reg(is) antiochi: nec ſacrifica
bim⁹ trāſgrediētes leg(is) nr̄e mādata:
vt eam⁹ altera via. Et vt ceſſauit loq̄
v̄ba hec: acceſſit q̄dā iude⁹ i oīm ocul'
ſacrificare idol' ſup arā i cītate modin
ſm iuſſū reg(is). Et vidit matathias ⁊ do
luit: ⁊ cōtremuerūt renes ei⁹. Et accen
ſus ē furor ei⁹ ſm iudiciū legis: ⁊ in ſi
liens trucidauit eū ſup arā. Sʒ ⁊ virū
quē rex antiochus miſerat q̄ cogebat
imolari occidit i ipo tpe: ⁊ arā deſtru-
b xit. ⁊ zelat⁹ eſt legē ſicut fecit phinees
zambri filio ſalomi. Et exclamauit ma
tathias voce magna i cītate dicēſ. Ois
q̄ zelū hʒ leg(is) ſtatuēs teſtm̄ exeat poſt
me. Et fugit ipe ⁊ filij ei⁹ i mōtes ⁊ re-
D liq̄rūt q̄cūq; hēbāt i ciuitatē. Tūc de-
ſcēderūt multi q̄rētes iudiciū ⁊ iuſti-
ciā i deſtū: ⁊ ſederūt ibi ipi ⁊ filij ei⁹ ⁊
mulieres eoꝝ ⁊ pecora eoꝝ: qm̄ iunda
uerūt ſup eos mala. Et renūciatū ē vi
ris reg(is) ⁊ exercitui q̄ erāt i hierl'm ciui
tate dd: qm̄ diſceſſiſſent viri q̄dā q̄ diſ
ſipauerūt mādatū reg(is) i loca occulta i
deſto: ⁊ abiſſent poſt illos m'lti. Et ſta

tim prexerūt ad eos: ⁊ cōſtituerūt adū-
ſus eos p̄liū i die ſabbatoꝝ. Et dixerūt
ad eos. Reſiſtit(is) ⁊ nūc adhuc? Exite et
facite ſm v̄bū reg(is) antiochi: ⁊ viuet(is).
Et dixerūt. Nō exibim⁹: neq; faciem⁹ v̄
bū reg(is) vt polluam⁹ diē ſabbatoꝝ. Et
cōcitauerūt adūſus eos p̄liū. Et nō rñde
rūt eis: nec lapidē miſerūt i eos: nec op-
pilauerūt loca occulta dicētes. Moria
mur oēs i ſimplicitate noſtra: ⁊ teſtes
erūt ſup nos celū ⁊ terra q̄ iniuſte pditis
nos. Et intulerūt ill' bellū ſabbat(is): et
mortui ſūt ipi ⁊ vxores eoꝝ ⁊ filij eoꝝ
⁊ pecora eoꝝ vſq; ad mille aīas hoim.
Et cognouit matathias ⁊ amici ei⁹: et E
luctū habuerūt ſup eos valde. Et dixit
vir pximo ſuo Si oēs fecerim⁹ ſic frēs
nr̄i fecerūt ⁊ nō pugnauerim⁹ adūſus
gētes p aīab⁹ nr̄is ⁊ iuſtificatiōib⁹ no
ſtris citi⁹ diſpdēt nos a terra. Et cogita
uerūt i die illa dicentes. Ois hō q̄cūq;
venerit ad nos in bello die ſabbatorū
pugnem⁹ adūſus eū: ⁊ nō moriemur oēſ
ſicut mortui ſūt fratres nr̄i i occultis
Tūc cōgregata ē ad eos ſynagoga iude
orū fort(is) virib⁹ ex iſrl': oīs volūtari⁹ i
lege: ⁊ oēs q̄ fugiebāt a mal(is) additi ſūt malis.
ad eos: ⁊ facti ſūt ill' ad firmamentū.
Et collegerūt exercitū: ⁊ pcuſſerūt pctō
res i ira ſua: ⁊ viros iniq̄s i indignati
one ſua: ⁊ ceteri fugerūt ad natiōes: vt
euaderent. Et circuiuit matathias ⁊
amici ei⁹ ⁊ deſtruxerūt aras: ⁊ circūci-
derūt pueros icircūciſos q̄tq̄t iuenerūt
i finib⁹ iſrl' i fortitudie. Et pſecuti ſūt
filios ſupbie: ⁊ pſperatū ē op⁹ i mani-
b⁹ eoꝝ. Et obtinuerūt legē de manib⁹ F
gētiū ⁊ de manib⁹ regū: ⁊ nō dederunt
cornu pctōri. Et appropinq̄uerūt dies
matathie moriendi: ⁊ dixit filijs ſuis.
Nūc cōfortata ē ſupbia ⁊ caſtigatio: ⁊
tps euſiōis ⁊ ira idignatiōis. Nūc ḡ o
filij emulatores eſtote leg(is): ⁊ date aīas
vr̄as p teſtō patrū: ⁊ memētote operū
patrū q̄ fecerūt in generatiōib⁹ ſuis: et
accipiet(is) gloriā magnā ⁊ nomē eternū
Abraā nōne in temptatione inuēt⁹ Geñ.22.c
eſt fidelis ⁊ reputatū ē ei ad iuſticiā?
Joſeph in tpe anguſtie ſue cuſtodiuit Geñ.35.f.
mādatū ⁊ fact⁹ ē dñs egypti. Phine Nu.25.c.
es pat̄ noſter zelādo zelū dei accepit te
ſtamētū ſacerdotij eterni. Jeſus dū im Joſ.1.d
pleuit v̄bū: fact⁹ ē dux in iſrl'. Caleb Nu.14.a
dū teſtificat̄ i eccl'ia accepit heredita Joſ.14.c

tē. David ī ſua miſericordia ꝯſecut⁹ ē
2. Reg. 18. g ſedē regni ī ſecula Helias dū zelat zelū
4. Reg. 2. b legꝫ: recept⁹ ē in celū ‖ Ananias ꝛ aza-
Dan. 3. c rias ꝛ miſael credētes liberati ſunt de
Dan. 6. e flāma. ‖ Daniel ī ſua ſimplicitate libe-
G ratus ē de ore leonū. Et ita cogitate ꝑ
generationē ꝛ generationē: q꞉ oēs q̄
ſperāt i eū nō infirmāt̄. Et a verbis vi
ri pctōris ne timueritꝫ: q꞉ gl'ia ei⁹ ſter-
c⁹ ꝛ vermis ē. Hodie extollit̄ ꝛ cras ñ
īuenietᵗ: q꞉ cōuſus ē ī terrā ſuā: ꝛ cogi
tatio ei⁹ periīt. Uos ḡ filij ꝯfortamini
Nō ē de tex- ꝛ viriliter agite ī lege: ‖ q꞉ cū feceritꝫ q̄
tu neqꝫ in li vobis p̄cepta ſūt ī lege a dño deo vr̄o:
bris correctꝫ in ip̄a glorioſi eritꝫ. Et ecce ſimon fra
ter veſter ſcio q꞉ vir cōſilij ē. Ipſum au
dite ſemꝑ: ꝛ ip̄e erit vobis paṫ. Et iu-
das machabe⁹ fortis virib⁹ a iuuētu-
te ſua ſit vobis p̄nceps militie: ꝛ ipſe
aget bellū ppl'i. Et adducetꝫ ad vos om
nes factores legꝫ: ꝛ vindicate vīdictā
ppl'i vr̄i. Retribuite retributionē gē-
tib⁹: ꝛ itēdite ī p̄ceptū legꝫ. Et bñdixit
eos ꝛ appoſit⁹ ē ad p̄res ſuos. Et defū-
ctus ē anno cēteſimo q̄drageſimo ſex-
to: ꝛ ſepult⁹ ē a filijs ſuis ī ſepulchris
patrū ſuoꝝ ī modin: ꝛ plāxerūt eū ois
A Et ſur ‖ iſrl' plāctu magno ‖ III
rexit iudas q̄ vocabat̄ macha-
beus fili⁹ ei⁹ ꝓ eo: ꝛ adiuuabāt
eū oēs frēs ei⁹ ꝛ vniūſi q̄ ſe cōiūxerāt
patri ei⁹: ꝛ p̄liabāt̄ p̄liū iſrl' cū leticia.
Et dilatauit gl'iam ppl'o ſuo: ꝛ induit
ſe loricā ſic̄ gigas ꝛ ſuccinxit ſe arma
bellica ſua in p̄lijs: ꝛ ꝓtegebat caſtra
gladio ſuo. Similis fact⁹ ē leoni ī opib⁹
ſuis: ꝛ ſicut catul⁹ leōis rugiēs ī vena
tione. Et ꝑſecut⁹ ē iniq̄s ꝑſcrutās eos
ꝛ q̄ cōturbabāt pplm ſuū: eos ſuccēdit
flāmis: ꝛ repulſi ſūt inimici ei⁹ p̄ timo
re ei⁹. Et oēs oparij iniq̄tat⁹ ꝯturba-
ti ſunt: ꝛ directa ē ſal⁹ ī manu ei⁹. Et
exacerbabat reges mltos: letificabat
iacob ī opib⁹ ſuis: ꝛ ī ſeculū memoria
ei⁹ ī benedictiōe. Et ꝑambulabat ciui
tates iuda ꝛ ꝑdidit ipios ex eis: ꝛ auer
tit irā ab iſrl'. Et noiat⁹ ē vſqꝫ ad no-
Appolonius uiſſimū t̄re: ꝛ cōgregauit ꝑeuntes. Et
ꝯgregauit appolloni⁹ gētes: ꝛ a ſama-
ria virtutē multā ꝛ magnā ad bellan
B dū ꝯ iſrl'. Et ꝯgnouit iudas ꝛ exijt ob
uiā illi: ꝛ ꝑcuſſit ꝛ occidit illū ꝛ cecide
rūt vulnerati multi ꝛ reliq̄ fugerūt: et
accepit ſpolia eoꝝ. Et gladiū appollo

nij abſtulit iudas ꝛ erat pugnās ī eo
x oīb⁹ dieb⁹. Et audiuit ſerō p̄nceps ex
ercit⁹ ſyrie q꞉ ꝯgregauit iudas ꝯgrega
tionē fideliū ꝛ eccleſiā ſecū. Et ait: Fa-
ciā mihi nomē ꝛ gl'ificabor in regno:
ꝛ debellabo iudā ꝛ eos q̄ cū ip̄o ſunt q̄
ſpernebāt verbū regꝫ. Et p̄parauit ſe: et
aſcēderūt cū eo caſtra ipioꝝ fortes au
xiliarij vt facerēt vindictā ī filios iſrl'.
Et appropinquerūt vſqꝫ bethorō: ꝛ ex
iuit iudas obuiā illis cū paucis. Ut āt
viderūt exercitū veniētē ſibi obuiā: di
xerūt iude. Quō poterim⁹ pauci pugna
re ꝯ multitudinē hāc tātā ꝛ tā fortē?
Et nos fatigati ſumus ieiunio hodie.
Et ait iudas. Facile ē ꝯcludi multos ī 18
manu paucoꝝ: ꝛ nō ē differētia ī ꝯſpe-
ctu dei celi liberare ī multꝫ ꝛ in paucꝫ
qm̄ nō ī multitudine exercit⁹ victoria
belli: ſed de celo fortitudo ē. Ipſi veni
unt ad nos ī multitudine cōtumaci et
ſupbia vt diſꝑdāt nos ꝛ vxores nr̄as et
filios nr̄os: ꝛ vt ſpoliēt nos. Nos vero 21
pugnabim⁹ ꝓ aiab⁹ nr̄is ꝛ legib⁹ nr̄is
ꝛ ip̄e dn̄s conteret eos añ faciē nr̄am. 22
Uos aūt ne timueritꝫ eos. Ut ceſſauit 23
aūt loq̄ inſiluit ī eos ſubito: ꝛ cōtrit⁹
ē ſeron ꝛ exercit⁹ ei⁹ ī ꝯſpectu ip̄ius: et 24
ꝑſecut⁹ ē eū ī deſcēſu bethoron vſqꝫ ī
cāpū. Et ceciderūt ex eis octingēti vi
ri reliq̄ aūt fugerūt ī t̄rā philiſtijm. Et 25
cecidit timor iude ac fratrū eius ꝛ for
mido ſuꝑ oēs gētes ī circūitu eoꝝ: ꝛ ꝑ 26
uenit ad regē nomē ei⁹: ꝛ de p̄lijs iude
narrabāt oēs gētes. Ut audiuit autē 27
rex anthiochus ſmones iſtos irat⁹ eſt
aio: ꝛ miſit ꝛ cōgregauit exercitū vniū
ſi regni ſui caſtra fortia valde. Et ape 28
ruit erariū ſuū: ꝛ dedit ſtipēdia exerci-
tui ī annū: ꝛ mādauit illis vt eſſent pa
rati ad oia. Et vidit q꞉ defecit pecunia D
de theſaurꝫ ſuis: ꝛ tributa regiōis mo
dica ꝓpter diſſenſionē ꝛ plagā quā fe-
cit in t̄ra vt tolleret legitima q̄ erāt a
primis dieb⁹. Et timuit ne nō haberet
et ſemel et bis in ſūpt⁹ ꝛ donaria q̄ de
derat ante larga manu: et abūdauerat
ſuꝑ reges q̄ añ eū fuerāt. Et cōſternat⁹
erat aio valde: ꝛ cogitauit ire ī ꝑſidem
et accipe tributa regionū et ꝯgregare
argētū multū. Et reliq̄t lyſiā hominē
nobilē d̄ genere regali ſuꝑ negocia re
gia a flumine eufraten vſqꝫ ad flumen
egypti: ꝛ vt nutriret anthiochū filium

ſuū donec rediret. Et tradidit ei medi
um exercitū ⁊ elephātos: ⁊ mādauit ei
de oībus que volebat et de inhabitan
tibus iudeā et hieruſalē: ⁊ vt mitteret
ad eos exercitū ad cōterendā ⁊ extirpā
dam ꝟtutem iſrael: ⁊ reliq̄as hierl̄m: ⁊
auferendā memoriā eoꝝ de loco: et vt
cōſtitueret habitatores filios alienige
nas in oīb⁹ finib⁹ eoꝝ: ⁊ ſorte diſtribu
eret terrā eoꝝ. Et rex aſſumpſit ꝑtē ex
E ercitus reſidui: et exiuit ab antiochia
ciuitate regni ſui anno cēteſimo et q̄
drageſimoſeptio: ⁊ trāſfretauit eufra
ten flumen: ⁊ ꝑambulabat ſupiores re
8 giones. Et elegit lyſias ptolomeū filiū
dorimini, ⁊ nicanorē, ⁊ gorgiam, viros
9 potētes ex amicis regis: ⁊ miſit cū eis
q̄draginta milia viroꝝ et ſeptē milia
equitū: vt venirent in terrā iuda ⁊ diſ
0 perderēt eā ſm verbū regis. Et ꝓceſſe
rūt vt irent cū vniuerſa virtute ſua et
1 venerūt ⁊ applicuerūt amaū i terra cā
peſtri. Et audierunt mercatores regio
nū nomē eoꝝ: ⁊ acceperūt argētū ⁊ au
rū multū valde ⁊ pueros: ⁊ venerūt in
caſtra vt acciperent filios iſrl̄ in ſuos: ⁊
additi ſūt ad eos exercit⁹ ſyrie et terre
2 alienigenaꝝ. Et vidit iudas ⁊ frēs ei⁹
q̄ multiplicata ſūt mala: ⁊ exercit⁹ ap
plicabat ad fines eoꝝ: ⁊ cognouerunt
43 verba regis q̄ mandauit ꝑplo facere in
interitū ⁊ cōſūmationē. Et dixerūt vnuſ
quiſq; ad ꝓximū ſuū. Erigam⁹ deiecti
onē ꝑpli nr̄i: ⁊ pugnem⁹ ꝓ ꝑplo nr̄o et
44 ſāctis nr̄is. Et cōgregat⁹ eſt cōuent⁹ vt
45 eſſent parati in ꝑliū: ⁊ vt orarēt ⁊ pete
rēt miſeriam ⁊ miſerationes. Et hieru
ſalē nō habitabat: ſed erat ſicut deſer
tū. Nō erat q̄ ingrederet et egrederet
de natis eius: ⁊ ſanctū cōculcabat. Et
filiī alienigenarū erāt in arce: ibi erat
habitatio gētiū. Et ablata ē voluptas
6 a iacob: et defecit ibi tibia et cithara.
Et cōgregati ſūt et venerūt i maſphat
cōtra hieruſalē locus orationis erat in
maſphat ante i iſrl̄. Et ieiunauerūt il
la die: et induerūt ſe ciliciis: ⁊ cinerem
impoſuerūt capiti ſuo: et diſſuerūt veſti
mēta ſua. Et expāderūt libros legis d
q̄bus ſcrutabat gentes ſimilitudinē ſi
mulacroꝝ ſuoꝝ: ⁊ attulerūt ornamēta
ſacerdotalia ⁊ primitias ⁊ decimas: et
ſuſcitauerūt nazareos q̄ impleuerant
dies. Et clamauerūt voce magna i ce

lū dicētes. Quid faciem⁹ iſtis et q̄ eos B
ducem⁹? Et ſācta tua cōculcata ſūt et
contaminata ſunt: ⁊ ſacerdotes tui facti
ſūt i luctū ⁊ in humilitatē. Et ecce na
tiones cōuenerūt aduerſū nos vt nos
diſperdāt. Tu ſcis q̄ cogitant in nos.
Quō poterim⁹ ſubſiſtere añ faciē eoꝝ:
niſi tu deus adiuues nos? Et tubis ex
clamauerunt voce magna. Et poſt hec
cōſtituit iudas duces ꝑpl̄i: tribunos et
cēturiones ⁊ pētacontarchos et decu
riones. Et dixit his q̄ edificabant do Deu.20.b
mos et ſponſabāt vxores et plātabant Judi.7.a
vineas ⁊ formidoloſis: vt redirēt vnuſ
quiſq; in domū ſuā ſm legē. Et moue
runt caſtra: et collocauerūt ad auſtrū
āmaū. Et ait iudas: Accigimini ⁊ eſto
te filiī potētes: ⁊ eſtote parati in mane
vt pugnet aduerſus natiōes has que
cōuenerūt diſperdere nos ⁊ ſācta nr̄a:
quoniā meli⁹ eſt nos mori in bello: q̄
videre mala gētis noſtre ⁊ ſāctoꝝ. Si
cut aūt fuerit volūtas in celo: ſic fiat.

IIII

Et aſſūpſit gorgias q̄nq; A
milia viroꝝ et mille eq̄tes ele
ctos. Et mouerūt caſtra nocte
vt applicarēt ad caſtra iudeoꝝ: et ꝑcu
terent eos ſubito. Et filiī q̄ erāt ex ar
ce: erāt illis duces. Et audiuit iudas ⁊
ſurrexit ipe ⁊ potētes ꝑcutere ꝟtutem
exercituū regis: que erāt i āmaum. Ad
huc eñ diſpſus erat exercit⁹ a caſtris.
Et venit gorgias i caſtra iude noctu: ⁊
neminē iuenit. Et q̄rebat eos i montī
b⁹: q̄m dixit: fugiūt hi a nob. Et cū di
es fact⁹ eēt: apparuit iudas i cāpo cum
trib⁹ milib⁹ viroꝝ tm̄: q̄ tegumenta et
gladios ñ habebāt. Et viderunt caſtra
gētium valida: ⁊ loricatos ⁊ eq̄tat⁹ in
circūitu eoꝝ: ⁊ hi docti ad ꝑliū. Et ait
iudas vir q̄ ſecū erāt. Ne timueritis
multitudinē eoꝝ: ⁊ impetū eoꝝ ne for
midet. Mementote q̄liter ſalui facti Exo.14.g
ſūt pr̄es nr̄i i mari rubro: cū ſequeret
eos pharao cū exercitu mlt̄o. Et nunc
clamem⁹ i celū ⁊ miſerebit nr̄i dn̄s: et
memor erit teſtamēti patꝝ nr̄oꝝ: ⁊ cō
teret exercitū iſtū añ faciē nr̄am hodie:
⁊ ſciēt oēs gētes q̄ ē de⁹ q̄ redimat et
liberet iſrl̄. Et leuauerunt alienigene J.9.b B
oculos ſuos: ⁊ viderūt eos venientes ex
aduſo. Et exierūt d caſtr i ꝑliū: ⁊ tuba
cecinerūt hi q̄ erāt cū iuda. Et ꝯgreſſi
ſūt: ⁊ ꝯtrite ſūt gētes ⁊ fugerūt i cāpū.

Nouiſſimi aūt ceciderūt i gladio: et ꝑ-
ſecuti ſūt eos vſqꝫ gezeron ⁊ vſqꝫ in cā
pos idumee ⁊ azoti ⁊ iamnie ⁊ cecide-
rūt ex ill' vſqꝫ ad tria milia viroꝝ. Et
reūſus eſt iudas: ⁊ exercit⁹ ei⁹ ſequens
eum. Dixitqꝫ ad ꝑpl'm: Nō ꝯcupiſcatis
ſpolia: qꝛ bellū ꝯ nos ē ⁊ gorgias ⁊ ex-
ercit⁹ ei⁹ ꝓpe nos i mōtib⁹: ſꝫ ſtate nūc
ꝯ inimicos nr̄os et expugnate eos: et
ſumetis poſtea ſpolia ſecuri. Et adhuc
loquēte iuda hec: ecce apparuit ps q̄dā
C ꝓſpiciēs de mōte. Et vidit Gorgias qꝫ
in fugā ꝯūſi ſūt ſui: ⁊ ſuccēderūt caſtra,
(Fumus eni q̄ videbat᷑ declarabat qđ
factū ē) Quib⁹ illi ꝯſpectis timuerunt
valde: aſpiciētes ſimul ⁊ iudā: ⁊ exerci
tuū i cāpo paratū ad ꝑliū. Et fugerūt
oēs in campo alienigenaꝝ: ⁊ iudas re
uerſus ē ad ſpolia caſtroꝝ. Et accepe-
rūt aurū multū ⁊ argētū et hyacinthū
et purpurā marinā ⁊ opes magnas: et
ꝯuerſi hymnū canebāt: et bn̄dicebant
deū in celū qm̄ bonus ē: qm̄ in ſeculū
miſcđia eius. Et facta ē ſalus magna i
iſrl' in die illa. Quicunqꝫ aūt alienige-
narū euaſerūt: venerūt ⁊ nūciauerunt
lyſie vniuerſa q̄ acciderant. Quib⁹ ille
auditis: ꝯſternat⁹ aīo deficiebat: qꝫ nō
qualia voluit: talia ꝯtigerūt in iſrl': et
qualia mādauit rex. Et ſequēti āno cō
gregauit lyſias viroꝝ electorum ſexa
ginta milia: ⁊ equitū q̄nqꝫ milia: vt de
D bellaret eos. Et venerūt in iudeā: ⁊ ca
ſtra poſuerūt i bethoron: ⁊ occurrit il-
lis iudas cū decē milib⁹ viris. Et vide
1. Re. 17. f rūt exercitū fortē ⁊ orauit ⁊ dixit: Be-
nedictus es ſaluator iſrl' qui cōtriuiſti
impetū potētis in manu ſerui tui da-
1. Re. 14. b uid: ⁊ tradidiſti caſtra alienigenaruꝫ
in manu ionathe filij ſaul ⁊ armigeri
eius. Cōclude exercitū iſtū i manu po-
puli tui iſrael: et cōfundant᷑ in exercitu
ſuo ⁊ equitib⁹. Da illis formidinē: ⁊ ta-
befac audaciā virtutis eoꝝ: et cōmoue-
ant᷑ cōtritione ſua. Deijce illos gladio
diligentiū te et collaudent te oēs qui
nouerūt nomē tuū: i hymnis. Et cōmi
ſerunt ꝑliūm: et ceciderūt de exercitu
lyſie q̄nqꝫ milia viroꝝ. Uidens aūt ly
ſias ſuoꝝ fugā: ⁊ iudeoꝝ audaciā: ⁊ qꝫ
parati ſunt aut viuere aut mori forti-
ter abijt antiochiā ⁊ elegit milites: vt
multiplicati rurſus venirent i iudeā.
E Dixit aūt iudas ⁊ fratres ei⁹. Ecce cō-
triti ſunt inimici nr̄i: aſcēdamus nūc
mūdare ſācta ⁊ renouare. Et cōgrega-
tus eſt oīs exercit⁹: ⁊ aſcenderūt in mō
tem ſion. Et viderūt ſāctificationē de-
ſertā: ⁊ altare ꝓphanatū: ⁊ portas exu-
ſtas: et in atrijs virgulta nata ſicut in
ſaltu vel i mōtib⁹: ⁊ paſtophoria diru-
ta. Et ſciderūt veſtimēta ſua: ⁊ planxe
rūt plāctu magno: ⁊ impoſuerūt cine-
rē ſup caput ſuū: ⁊ ceciderūt i faciē ſu-
per trā: ⁊ exclamauerūt tubis ſignoꝝ:
⁊ clamauerūt i celū. Tūc ordinauit iu
das viros vt pugnarent aduſus eos q̄
erāt i arce: donec emundarēt ſācta. Et
elegit ſacerdotes ſine macula volunta
tē habētes in lege dei: ⁊ mūdauerunt
ſācta: ⁊ tulerūt lapides ꝯtaminatiōis in
locū imundū. Et cogitauit đ altari ho
locauſtoꝝ qđ ꝓphanatū erat: q̄d de eo
faceret. Et icidit illi ꝯſiliū bonū vt de-
ſtrueret illud: ne forte illis eēt i oppro-
briū: qꝛ ꝯtaminauerūt illud gētes: ⁊ de
moliti ſūt illđ. Et repoſuerūt lapides F
in mōte dom⁹ in loco apto quoadusqꝫ
veniret ꝓpha ⁊ rn̄deret de eis. Et acce-
perūt lapides itegros ſm legē ⁊ edifi-
cauerunt altare nouū ſm illud qđ fuit
ꝑus: ⁊ edificauerūt ſācta ⁊ q̄ itra domū
erāt intrinſec⁹ ⁊ edem ⁊ atria ſāctifica
uerūt. Et fecerūt vaſa ſācta noua: ⁊ in
tulerūt cādelabrū ⁊ altare incenſoꝝ et
mēſam i tēplū. Et incēſū poſuerūt ſup
altare: ⁊ accēderūt lucernas q̄ ſup can
delabrū erāt: ⁊ lucebāt in tēplo. Et po
ſuerāt ſup mēſā panes: ⁊ appēderūt ve
lamina: ⁊ ꝯſūmauerūt oīa opa q̄ fece-
rāt. Et añ matutinū ſurrexerunt q̄nta
et viceſima die mēſis noni: h̄ ē mēſis
caſleu cēteſimi q̄drageſimioctaui āni:
obtulerūt ſacrificiuꝫ ſm legē ſup alta
re holocauſtoꝝ nouū qđ fecerūt. Scđm
tp̄s ⁊ ſm diē i q̄ ꝯtaminauerūt illud gē
tes: i ip̄a renouatū ē in cāticis ⁊ citha
ris et cynaris et cymbalis. Et cecidit G
oīs ꝑpl's in faciē: ⁊ adorauerūt ⁊ bn̄di-
xerūt in celū eū q̄ ꝓſperauit eis. Et fe
cerūt dedicationē altaris dieb⁹ octo: ⁊
obtulerūt holocauſta cū leticia: ⁊ ſalu
taria laudis. Et ornauerūt faciē tem-
pli coronis aureis ⁊ ſcutulis: ⁊ dedica
uerūt portas ⁊ paſtophoria: ⁊ impoſue
rūt eis ianuas. Et facta ē leticia i po-
pulo magna valde: ⁊ auerſū eſt oppro-
briū gētiū. Et ſtatuit iudas et frēs ei⁹

⁊ vniũſa eccľia iſrł: vt agaꝛ dies dedi-
catiõis altarꝭ ĩ tpib⁹ ſuis ab ãno ĩ an-
nũ p dies octo: a q̃nta et viceſima die
mẽſis caſleu cum leticia ⁊ gaudio. Et
edificauerũt ĩ tpe illo mõtẽ ſion: ⁊ p cir
cuitũ muros altos ⁊ turres firmas: ne
qñ venirẽt gẽtes ⁊ ↄculcarẽt eũ ſicut
antea fecerũt. Et collocauit illic exer-
citũ vt ſuarẽt eũ: ⁊ muniuit eũ ad cu-
ſtodiẽdũ bethſurã: vt hñet pp̃ls muni-
tionẽ ↄ faciẽ idumee. V

Et factũ ẽ vt audierũt gẽtes in
circuitu qꝛ edificatũ ẽ altare et
ſãctuariũ ſic̃ pus: irate ſũt valde: ⁊ co-
gitabãt tollere gen⁹ iacob q̃ erãt inter
eos: ⁊ ceperũt occidere d pp̃lo ⁊ pſequi
Et debellabat iudas filios eſau ĩ idu-
mea: ⁊ eos q̃ erãt ĩ arabathane: qꝛ cir-
cũſedebãt iſraelitas: et pcuſſit eos pla-
ga magna. Et recordat⁹ ẽ maliciã fili-
oꝝ bean: q̃ erãt pp̃lo ĩ laqueũ ⁊ ĩ ſcãda
lũ inſidiãtes ei ĩ via. Et cõcluſi ſũt ab
eo ĩ turrib⁹: ⁊ applicuit ad eos et ana-
thematizauit eos: ⁊ ĩcẽdit turres eoꝝ
igni cũ oib⁹ q̃ ĩ eis erãt. Et trãſiuit ad
filios ãmon ⁊ iuenit manũ fortẽ ⁊ po-
pulũ copioſũ: ⁊ timotheũ ducẽ ipoꝝ.
Et cõmiſit cũ eis p̃lia mľta ⁊ ↄtriti ſũt
ĩ ↄſpectu eoꝝ ⁊ pcuſſit eos: ⁊ cepit ga-
zer ciuitatẽ ⁊ filias ei⁹: ⁊ reũſus ẽ ĩ iu-
deã. Et ↄgregate ſũt gẽtes q̃ ſũt in ga-
laad adũſus iſraelitas q̃ erãt ĩ finib⁹
eoꝝ vt tollerẽt eos ⁊ fugerũt ĩ dathe-
man munitiõẽ: ⁊ miſerũt ľras ad iudã
B ⁊ frẽs ei⁹ dicẽtes: Congregate ſũt aduer
ſũ nos gẽtes p circuitũ vt nos auferãt
⁊ parãt venire ⁊ occupare munitiõeꝫ ĩ
quã ↄfugim⁹: ⁊ timothe⁹ ẽ dux exerci-
tus eoꝝ. Nũc ꝙ veni ⁊ eripe nos de ma
nib⁹ eoꝝ: qꝛ cecidit multitudo d nob.
Et oẽs frẽs nr̃i q̃ erãt ĩ locꝭ tubin in-
terfecti ſũt: ⁊ captiuas duxerũt vxores
eoꝝ ⁊ natos ⁊ ſpolia ⁊ pemerũt illic fe
re mille viros. Et adhuc epľe legebãꝛ.
Et ecce alij nũcij venerũt d galilea cõ
ciſſis tunicꝭ nũciãtes ſm ꝟba hec: di-
cẽtes ↄueniſſe adũſũ ſe: a ptolomaida
⁊ tyro ⁊ ſydone: ⁊ repleta ẽ ois galilea
alienigenis vt nos ↄſumant. Ut audi-
uit aũt iudas ⁊ pp̃ls ſmones iſtos: ↄue
nit eccľia magna cogitare q̃d facerent
fratrib⁹ ſuis q̃ ĩ tribulatiõe erant ⁊ ex-
pugnabãꝛ ab eis. Dixitq̃ iudas ſimo
ni fratri ſuo. Elige tibi viros ⁊ vade ⁊
libera frẽs tuos ĩ galilea ego aũt ⁊ fra
ter me⁹ ionathas ibim⁹ ĩ galaaditidim
Et reliq̃t ioſephũ filiũ zacharie ⁊ aza-
riã duces pp̃li cũ reſiduo exercitu ĩ iu-
dea ad cuſtodiã: ⁊ pcepit illꝛ dicẽs: Pre
eſtote pp̃lo huic: ⁊ nolite bellũ cõmitte
re adũſũ gẽtes donec reũtamur. Et da
ti ſũt ſimoni viri tria milia vt iret ĩ ga
lileã: iude aũt octo milia ĩ galaaditidim
Et abijt ſimõ ĩ galileã: ⁊ cõmiſit p̃lia
mľta cũ gẽtib⁹. Et ↄtrite ſũt gẽtes a fa
cie ei⁹ ⁊ pſecut⁹ ẽ eos vſq̃ ad portam
ptolomaidis: ⁊ ceciderũt d gentib⁹ fere
tria milia viroꝝ ⁊ accepit ſpolia eoꝝ.
Et aſſũpſit eos q̃ erãt ĩ galilea ⁊ ĩ arba
tis cũ vxorib⁹ ⁊ natꝭ: ⁊ oib⁹ q̃ erãt illꝛ:
⁊ adduxit ĩ iudeã cũ leticia magna. Et
iudas machabe⁹ ⁊ ionathas frater ei⁹
trãſierũt iordanẽ: ⁊ abierũt viã triũ die
rũ ĩ deſtũ. Et occurrerũt eis nabuthei ⁊
ſuſceperũt eos pacifice ⁊ narrauerũt eis
oia q̃ acciderãt fratrib⁹ eoꝝ ĩ galaadi-
tide: ⁊ qꝛ mľti ex eis cõphẽſi ſũt ĩ bara
ſa ⁊ boſor et ĩ alimis et ĩ caſphor ⁊ ma
geth ⁊ carnaim. He oẽs ciuitates mu-
nite ⁊ magne. Sꝫ ⁊ ĩ ceterꝭ ciuitatib⁹
galaaditidis tenẽꝛ cõphẽſi. Et in cra
ſtinũ ↄſtituerũt admouere exercitũ ciui
tatib⁹ his: ⁊ cõphẽdere ⁊ tollere eos in
vna die. Et ↄũtit iudas ⁊ exercit⁹ eius
viã ĩ deſtũ boſor repente: ⁊ occupauit
ciuitatẽ ⁊ occidit oẽꝫ maſculũ ĩ ore gla
dij: ⁊ accepit oia ſpolia eoꝝ ⁊ ſuccẽdit
eã igni. Et ſurrexerũt inde nocte ⁊ ibãt D
vſq̃ ad munitiõeꝫ. Et factũ ẽ diluculo
cũ eleuaſſẽt oculos ſuos: ⁊ ecce pp̃ls mul
tus cui⁹ ñ erat numer⁹: portãtes ſcalaſ
⁊ machinas vt cõphẽderẽt munitiõeꝫ
⁊ expugnarẽt eos. Et vidit iudas qꝛ ce
pit bellũ: ⁊ clamor belli aſcẽdit ad celũ
ſic̃ tuba: ⁊ clamor magn⁹ de ciuitate. Et
dixit exercitui ſuo. Pugnate hodie p
frib⁹ vr̃is. Et venit trib⁹ ordinib⁹ poſt
eos: ⁊ exclamauerũt tubis ⁊ clamauerũt
ĩ orone. Et cognouerũt caſtra timothei
qꝛ machabe⁹ ẽ: ⁊ refugerũt a facie ei⁹.
Et pcuſſerũt eos plaga magna: ⁊ cecide
rũt ex eis ĩ die illa fere octo milia viro
rũ. Et diũtit iudas ĩ maſpha ⁊ expug-
nauit et cepit eã: et occidit oẽm maſcu
lũ ei⁹ et ſũpſit ſpolia ei⁹: et ſuccẽdit eã
igni. Inde pꝛexit et cepit caſbon: ⁊ ma
ged ⁊ boſor: ⁊ reliq̃s ciuitates galaadi
tidis. Poſt hec aũt ꝟba ↄgregauit ti-

motheꝰ exercitū aliū: ꝛ caſtra poſuit ꝯ
raphon trās torrētem. Et miſit iudas
ſpeculari exercitū: ꝛ renūciauerūt ei di
cētes: qꝛ ꝯuenerūt ad eū oēs gētes q̄ i
circūitu nr̄o ſūt: ꝛ exercitꝰ multus ni-
mis. Et arabas ꝯduxerūt i auxiliū ſi-
bi: ꝛ caſtra poſuerūt trās torrētē: para
E ti ad te venire i ꝑlium. Et abijt iudas
obuiā ill̄. Et ait timotheꝰ ꝑncipibꝰ ex-
ercitꝰ ſui. Cū appropinquerit iudas et
exercitꝰ eiꝰ ad torrētē aq̄: ſi tranſierit
ad nos prior: nō poterimꝰ ſuſtinere eū:
qꝛ potēs poterit aduerſū eos. Si vo ti
muerit trāſire ꝛ poſuerit caſtra ex̄ flu-
men: trāſfretemꝰ ad eos: ꝛ poterimꝰ ad
uerſus illū. Ut aūt appropinquauit iu
das ad torrētē aq̄: ſtatuit ſcribas pp̄li
ſecus torrētem ꝛ mādauit eis dicens:
Neminē hoīm reliq̄rit: ſꝫ veniāt oēs
in ꝑliū. Et trāſfretauit ad illos prior:
ꝛ oīs pp̄ls poſt eū. Et ꝯtrite ſūt oēs gē
tes a facie eoꝝ ꝛ ꝓiecerūt arma ſua: et
fugerūt ad phanū qd̄ erat i carnaim.
Et occupauit ipaꝫ ciuitatē: ꝛ phanuꝫ
ſuccēdit igni cū oibꝰ q̄ erāt in ipo. Et
oppreſſa ē carnaim: ꝛ nō potuit ſuſtine
re ꝯ faciem iude. Et cōgregauit iudas
vniūſos iſraelitas q̄ erāt i galaaditi-
de a minimo vſq ad maximū: ꝛ vxores
eoꝝ: ꝛ natos ꝛ exercituꝫ magnū valde:
vt venirēt i t̄rā iude. Et venerūt vſq
ephron: ꝛ hec ciuitas magna i igreſſu
F poſita munita valde. Et nō erat decli-
nare ab ea dextra vel ſiniſtra: ſꝫ ꝑ me-
diū iter erat. Et icluſerūt ſe q̄ erāt in ci
uitate: ꝛ obſtruxerūt portas lapidibꝰ.
Nu. 20. e Et miſit ad eos iudas vbis pacific̄
dicēs: Trāſeamꝰ ꝑ t̄rā vr̄aꝫ vt eamꝰ in
terrā nr̄aꝫ: ꝛ nemo vob̄ nocebit: tm̄ pe
dibꝰ trāſibimꝰ. Et nolebant eis aperi-
re. Et ꝑcepit iudas ꝑdicari i caſtr̄: vt
applicarēt vnuſq̄ſq in q̄ erat loco. Et
applicuerūt ſi viri vtutis: ꝛ oppugna-
uit ciuitatē illā tota die ꝛ tota nocte:
ꝛ tradita ē ciuitas i manu eiꝰ. Et per-
emerūt oēm maſculū i ore gladij: ꝛ era
dicauit eā: ꝛ accepit ſpolia eiꝰ: ꝛ trāſi-
uit ꝑ totam ciuitatē ſuꝑ iterfectos. Et
trāſgreſſi ſūt iordanē in cāpo magno
ꝯ faciē bethſan. Et erat iudas congre
gans extremos: et exhortabat̄ pp̄lm ꝑ
totā viā donec venirēt i terrā iuda. Et
aſcenderūt in mōtē ſion cum leticia et
gaudio: ꝛ obtulerūt holocauſta: q̄ ne-
mo ex eis cecidiſſet donec reuerterent̄
in pace. Et ī diebꝰ qbꝰ erat iudas ꝛ io-
nathas i t̄ra galaad: ꝛ ſimon frater eiꝰ
in galilea: ꝯ faciem ptolomaidis audi-
uit ioſephus zacharie filius: ꝛ azarias
ꝑnceps vtut̄ res bn̄ geſtas: ꝛ ꝑlia q̄ fa
cta ſūt ꝛ dixit: Faciamus ꝛ ipī nob̄ no G
mē ꝛ eamꝰ pugnare adūſus gētes q̄ in
circūitu nr̄o ſūt. Et ꝑcepit his q̄ erant
i circūitu ſuo ꝛ abierūt iamniā: et exi-
uit gorgias d̄ ciuitate: ꝛ viri eiꝰ obuiā
illis i pugnā. Et fugati ſūt ioſephꝰ et
azarias vſq in fines iudee: ꝛ ceciderūt
illo die de pp̄lo iſrl̄ ad duo milia viri.
Et facta ē plaga magna i ppl̄o: qꝛ non
audierūt iudā ꝛ fratres eiꝰ: exiſtimātes
fortiter ſe facturos. Ipi aūt nō erāt de
ſemine viroꝝ illoꝝ: ꝑ q̄s ſalꝰ facta ē in
iſrl̄. Et viri iuda magnificati ſūt val-
de in ꝯſpectu oīs iſrl̄ ꝛ gentiū oīm: vbi
audiebat̄ nomē eoꝝ. Et cōuenerūt ad
eos fauſta acclamātes. Et exiuit iudas
ꝛ frēs eiꝰ et expugnabāt filios eſau in
t̄ra q̄ ad auſtrū ē: ꝛ ꝑcuſſit chebrō ꝛ fi-
lias eiꝰ ꝛ muros eiꝰ: ꝛ turres eiꝰ ſuccē-
dit igne i circūitu. Et mouit caſtra vt
iret i t̄raꝫ alienigenaꝝ: ꝛ ꝑambulabat
ſamariā. In die illa ceciderūt ſacerdo-
tes i bello dū volūt fortit̄ facere: dū ſi-
ne ꝯſilio exeunt in ꝑliū. Et declinauit
iudas i azotū i terra alienigenaꝝ: ꝛ di-
ruit aras eoꝝ: ꝛ ſpolia deoꝝ ſuoꝝ ſuc-
cēdit igni: ꝛ cepit ſpolia ciuitatū ꝛ reū
ſus ē i terram iuda. VI

Et rex antiochꝰ ꝑambulauit ſu A
periores regiōes. Et audiuit eē
ciuitatē elimaidem in ꝑſide nobiliſſi-
mā ꝛ copioſā i argēto ꝛ auro: tēpluq
i ea locuplex valde. Et illic velamia au
rea ꝛ lorice ꝛ ſcuta q̄ reliq̄t alexander S. m
philippi rex macedo q̄ regnauit ꝑmꝰ in
grecia. Et venit ꝗrebat cape ciuitateꝫ
ꝛ depdari eā: ꝛ nō potuit, qm̄ innotuit
ſmo his q̄ erāt i ciuitate. Et inſurrexe
rūt i ꝑliū ꝛ fugit inde: ꝛ abijt cū triſti-
cia magna: ꝛ reūſus eſt babyloniā. Et
venit q̄ nūciaret ei i perſide: qꝛ fugata
ſūt caſtra q̄ erāt i terra iuda: ꝛ qꝛ abijt
lyſias cū vtute forti i ꝑmis ꝛ fugatus
ē a facie iudeoꝝ: ꝛ inualuerūt armis ꝛ
viribꝰ ꝛ ſpolijs mult̄ q̄ ceperunt d̄ ca-
ſtris q̄ exciderūt: ꝛ qꝛ diruerūt abomi-
nationē quā edificauerant ſuꝑ altare
qd̄ erat i hierl̄m: ꝛ ſāctificatiōem ſicut

prius eſt extenderūt muris excelſis:ſʒ ⁊
bethſurā ciuitatē ſuā Et factū ē vt au
diuit rex ſmones iſtos expauit et com
mot⁹ ē valde:⁊ decidit in lectū ⁊ inci-
dit in languorē p̄ triſticia: q2 nō eſt fa
B ctū ſicut cogitabat. Et erat illic p̄ dies
mltos quia renouata eſt in eo triſticia
magna ⁊ arbitrat⁹ ē ſe mori. Et voca-
uit oēs amicos ſuos. et dixit illis: Re-
ceſſit ſomn⁹ ab oculis meis:⁊ ɔcidi et
corrui corde p̄ ſolicitudie Et dixi i cor
de meo. In quātā tribulatiōeʒ deueni
⁊ in q̄s fluct⁹ triſticie in q̄ nūc ſū: q̄ io-
cūdus eram ⁊ dilect⁹ i ptāte mea. Nūc
vero reminiſcor maloꝝ q̄ feci in hieru
ſalē: vnde ⁊ abſtuli oia ſpolia aurea et
argētea q̄ erāt in ea:⁊ miſi auferre ha-
bitātes iudeā ſine cauſa Cognoui ḡ q2
ꝑpterea inuenerūt me mala iſta:⁊ ecce
pereo triſticia magna in terra aliena.
Et vocauit philippū vnum de amicis
ſuis:⁊ p̄poſuit eū ſup̄ vniuerſū regnuʒ
ſuū. Et dedit ei diadema:⁊ ſtolā ⁊ an-
nulū: vt adduceret antiochū filiū ſuuʒ
⁊ nutriret eū ⁊ regnaret. Et mortu⁹ eſt
illic antiochus rex āno cētēſimo q̄dra
geſimonono. Et cognouit lyſias q̄m
mortu⁹ ē rex:⁊ ɔſtituit regnare antio-
chum filiū eius quē nutriuit adoleſcē
C tem:⁊ vocauit nomen ei⁹ eupatorē. Et
hi q̄ erāt in arce ɔcluſerāt iſrael in cir-
cūitu ſanctoꝝ:⁊ q̄rebant eis mala ſem
per ad firmamētū gētiū. Et cogitauit
iudas diſperdere eos:⁊ ɔuocauit vni-
uerſū ppłm vt obſiderēt eos. Et ɔuene
rūt ſimul:⁊ obſederūt eos āno centeſi-
mo q̄nquageſimo:⁊ fecerūt baliſtas et
machinas. Et exierūt q̄dā ex eis q̄ ob-
ſidebant: et adiunxerūt ſe illis aliqui
impij ex iſrł:⁊ abierūt ad regem ⁊ dixe
rūt: Quouſq3 nō facis iudiciū:⁊ vindi
cas fratres nr̄os. Nos decreuim⁹ ſui-
re patri tuo ⁊ ambulare in p̄ceptis ei⁹
⁊ obſequi edictꝭ eius:⁊ filij populi nr̄i
ꝑpter hec alienabāt ſe a nobis. Et qui
cūq3 inueniebant ex nob interficiebant
et hereditates nr̄e diripiebant. Et non
ad nos tm̄ extēderūt manū:ſʒ ⁊ in oēs
fines nr̄os. Et ecce applicuerūt hodie
ad arcē in hierłm occupare eā:⁊ muni
tionē i bethſurā munierūt. Et niſi p̄-
ueneris eos veloci⁹: maiora q̄ hec fa-
ciēt:⁊ nō poterꝭ obtinere eos. Et irat⁹
ē rex vt hec audiuit: et cōuocauit oēs
amicos ſuos ⁊ p̄ncipes exercitus ſui ⁊
eos qui ſup̄ eq̄tes erāt. Sʒ ⁊ d̄ regnis D
alijs ⁊ d̄ inſulis maritimis venerūt ad
eum exercit⁹ ɔducticij. Et erat nume-
rus exercitus ei⁹ centū milia peditū:
⁊ viginti milia eq̄tū:⁊ elephāti trigin-
taduo: docti ad prelium. Et venerunt
p̄ idumeā: ⁊ applicuerūt ad bethſurā:
⁊ pugnauerūt dies mltos:⁊ fecerūt ma
chinas. Et exierūt ⁊ ſuccēderūt eas ig-
ni:⁊ pugnauerūt viriliť. Et receſſit iu-
das ab arce:⁊ mouit caſtra ad bethza
charā ɔ caſtra regꝭ. Et ſurrexit rex an̄
lucē:⁊ ɔcitauit exercit⁹ i ipetū ɔ viam
bethzacharā. Et cōparauerūt ſe exercit⁹
i p̄liū:⁊ tubis cecinerūt. Et elephātis
oſtēderūt ſāguinē vue ⁊ mori: ad acuen
dos eos i p̄liū. Et diuiſerūt beſtias p̄ le
giones:⁊ aſtiterūt ſingulꝭ elephātꝭ mille
viri loricꝭ ɔcatenatꝭ:⁊ galee eree i ca-
pitib⁹ eoꝝ:⁊ q̄ngēti eq̄tes ordiati vni-
cuiq3 beſtie electi erant. Hi an̄ tp̄s vbi
cunq3 erat beſtia ibi erāt:⁊ q̄cūq3 ibat
ibāt:⁊ n̄ diſcedebāt ab ea. Sʒ ⁊ turres
lignee ſup̄ eos firme ꝓtegētes: ſup̄ ſin-
gulas beſtias: et ſup̄ eas machine. Et
ſup̄ ſingłas viri vtutꝭ trigintaduo q̄
pugnabāt deſup̄:⁊ int⁹ mgr̄ beſtie. Et E
reſiduū eq̄tatū hinc ⁊ inde ſtatuit i du
as p̄tes: tubis exercitū cōmouere et p̄-
urgere ɔſtipatos i legiōib⁹ ei⁹. Et vt re
fulſit ſol in clypeos aureos ⁊ ereos re-
ſplēduerūt mōtes ab eis:⁊ reſplēdue-
rūt ſicut lāpades ignis. Et diſtincta ē p̄s
exercit⁹ regꝭ p̄ mōtes excelſos et alia p̄
loca humilia:⁊ ibāt caute ⁊ ordinate.
Et cōmouebant oēs inhabitātes terrā a
voce mltitudis eoꝝ ⁊ inceſſu turbe ⁊ col
liſione armoꝝ. Erat enī exercit⁹ mag-
nus valde ⁊ fortꝭ. Et appropiauit iu-
das ⁊ exercit⁹ ei⁹ i p̄liū:⁊ ceciderūt d̄ ex-
ercitu regꝭ ſexcēti viri Et vidit eleazar
fili⁹ ſaura vnā d̄ beſtijs loricatā loricꝭ
regꝭ:⁊ erat eminēs ſup̄ ceteras beſtias.
Et viſū ē ei q̄ i ea eēt rex ⁊ dedit ſe vt
liberaret ppłm ſuū:⁊ acq̄reret ſibi no-
mē etnū. Et cucurrit ad eā audacter i F
medio legiōis interficiēs a dextris ⁊ a
ſiniſtrꝭ:⁊ cadebāt ab eo huc atq3 illuc
Et iuit ſub pedes elephātꝭ ⁊ ſuppoſuit
ſe ei:⁊ occidit eū ⁊ cecidit i terrā ſup̄ ipm
⁊ mortu⁹ ē illic. Et vidētes vtutē re-
gis ⁊ ipetū exercit⁹ ei⁹: diuerterunt ſe ab
eis. Caſtra at̄ regꝭ aſcenderūt ɔ eos: in

hierl'm:⁊ applicuerūt caſtra reg' ad iu-
deā ⁊ mōtē ſiō. Et fecit pacē cū his ꝗ
erāt i bethſura:⁊ exierūt ꝺ ciuitate q2 nō
erāt eis ibi alimēta ꝯcluſi q2 ſabbata
erāt terre. Et cōꝑhēdit rex bethſurā:⁊
ꝯſtituit ibi cuſtodiā ſuare eā: ⁊ ꝯtulit
caſtra ad locū ſāctificatiōis dies mul
tos. Et ſtatuit illic baliſtas et machi-
nas ⁊ ignis iacula ⁊ tormenta ad lapi
des iactandos:⁊ ſpicula ⁊ ſcorpios ad
mittēdas ſagittas ⁊ fūdibula. Fecerūt
aūt ⁊ ipi machinas adūſus machinas
eoꝝ:⁊ pugnauerūt dies mltos. Eſce aūt
nō erāt i ciuitate eo ꝙ ſeptim⁹ ann⁹ eſſet
et ꝗ remāſerāt i iudea ꝺ gētib⁹ ꝯſūpſe-
rāt reliꝗas eoꝝ ꝗ repoſite fuerāt. Et re
māſerūt i ſāct' vir' pauci qm̄ obtinue
rat eos fames:⁊ diſpſi ſūt vnuſq̄ſq3 in
E locū ſuū. Et audiuit lyſias ꝙ philipp⁹
quē ꝯſtituerat rex antioch⁹ cū adhuc
viueret vt nutriret antiochū filiū ſuū
⁊ regnaret reūſus ē a pſide ⁊ media:et
exercit⁹ ꝗ abierat cū ipo: ⁊ q2 q̄rebat
ſuſcipere regni negocia. Et feſtinauit
ire:⁊ dicere ad regē ⁊ duces exercitus.
Deficim⁹ q̄tidie ⁊ eſca nob modica ē:⁊
loc⁹ quē obſidem⁹ ē munit⁹:⁊ incūbit
nob ordinare ꝺ regno. Nūc itaq3 dem⁹
dextras hoīb⁹ iſtis:⁊ faciam⁹ cū ill' pa-
cem ⁊ cū oī gēte eoꝝ:et ꝯſtituam⁹ illis
vt ambulēt i legitimis ſuis ſicut ꝑus.
Propter legitima em̄ ipoꝝ ꝗ deſpexi-
mus irati ſūt:et fecerūt oīa hec. Et pla
cuit ſmo in ꝯſpectu reg' et ꝑncipū:et
miſit ad eos pacē facere et ceperūt il-
lā:et iurauit illis rex et ꝑncipes ⁊ exie
rūt de munitiōe. Et intrauit rex mōtē
ſiō et vidit munitiōē loci:⁊ rupit citi⁹
iuramētum qđ iurauit ⁊ mādauit de-
ſtruere murū i gyro. Et diſceſſit feſtinā
ter et reūſus ē antiochiā:et iuenit phi
lippū dn̄antem ciuitati:⁊ pugnauit ad
uerſus eū et occupauit ciuitatē. VII
B Anno cētesimo quinq̄geſimo et
pmo: exijt demetrius ſeleuci fi-
li⁹ ab vrbe roma:et aſcēdit cū
pauc' viris i ciuitatē maritimā:⁊ reg-
nauit illic. Et factū ē vt igreſſus ē do-
mū regni patꝝ ſuoꝝ cōꝑhēdit exercit⁹
ātiochū ⁊ lyſiā vt adducerēt eos ad eū
⁊ res ei inotuit ⁊ ait: Nolite mihi oſtē
dere faciē eoꝝ. Et occidit eos exercit⁹
Et ſedit demetri⁹ ſup ſedē regni ſui:et
venerūt ad eū viri iniq̄ ⁊ impij ex iſrl':⁊

alchim⁹ dux eoꝝ:ꝗ volebat fieri ſacer
dos. Et accuſauerūt pplm apđ regē dicē
tes. Perdidit iudas ⁊ frēs ei⁹ amicos
tuos:⁊ nos diſꝑdidit ꝺ tra nr̄a. Nūc ꝗ
mitte viꝝ cui credis vt eat et videat ex
terminiū oē qđ fecit nob i regiōib⁹ re-
gis:⁊ puniat oēs amicos ei⁹ ⁊ adiuto-
res eoꝝ. Et elegit rex ex amic' ſuis bac A
chidē ꝗ dn̄abat trās flumē magnū in
regno ⁊ fidelē regi: ⁊ miſit eū vt vide-
ret extminiū qđ fecit iudas. Sꝫ ⁊ alchi
mū ipiū ꝯſtituit i ſacerdotiū:⁊ manda
uit ei facere vltiōē i filios iſrl'. Et ſur
rexerūt ⁊ venerūt cū exercitu magno i
trā iuda:⁊ miſerūt nūcios ⁊ locuti ſūt
ad iudā ad frēs ei⁹ vbis pacific' i do-
lo:⁊ nō itenderūt ſmonib⁹ eoꝝ. Uide-
rūt em̄ q2 venerūt cū exercitu magno:
et ꝯuenerūt ad alchimū ⁊ bacchidē ꝯgre
gatio ſcribaꝝ reqrere ꝗ iuſta ſūt. Et pri
mi aſſidei ꝗ erāt in filijs iſrl' ⁊ exquire-
bāt ab eis pacē. Dixerūt em̄: Hō ſacer
dos de ſemine aaron venit nō decipiet
nos. Et locut⁹ ē cū eis vba pacifica:⁊ C
iurauit ill' dicēs: Nō inferem⁹ vob ma
lū: neq3 amic' vr̄is. Et crediderūt ei:et
cōꝑhendit ex eis ſexaginta viros ⁊ oc-
cidit eos i vna die ſm verbum qđ ſcri
ptū ē Carnes ſctōꝝ tuoꝝ et ſāguinem Ps
ipoꝝ effuderūt i circūitu hierl'm ⁊ nō
erat qui ſepeliret. Et incubuit timor ⁊
tremor i oēm pplm: q2 dixerūt: Non ē
veritas ⁊ iudiciū i eis. Trāſgreſſi ſunt
em̄ ꝯſtitutū: ⁊ iuſiurādū qđ iurauerūt
Et mouit bacchides caſtra ab hierl'm
et applicuit i bethzecha:⁊ miſit et cōꝑ
hēdit mltos ex eis ꝗ a ſe refugerāt: et
q̄ſdā de pplo mactauit:et i puteū mag
nū ꝓiecit. Et cōmiſit regionem alchi-
mo:⁊ reliq̄t cū eo auxiliū in adiutoriū
ipſi. Et abijt bacchides ad regē. Et ſa D
tis agebat alchimus ꝓ ꝑncipatu ſacer
dotij ſui. Et ꝯuenerunt ad eū oēs ꝗ ꝑ-
turbabāt pplm ſuū: ⁊ obtinuerūt trā
iuda:et fecerūt plagā magnā i iſrl'. Et
vidit iudas oīa mala ꝗ fecit alchim⁹ ⁊
ꝗ cū eo erāt filijs iſrl' multo plus ꝙ gē
tes: et exijt i oēs fines iudee i circūitu
et fecit vindictā in viros deſertores:et
ceſſauerūt vltra exire i regionē. Uidit
aūt alchim⁹ ꝙ ꝑualuit iudas ⁊ ꝗ cum
eo erāt:⁊ cognouit q2 nō pōt ſuſtinere
eos:⁊ egreſſus ē ad regem:et accuſauit
eos multis criminib⁹. Et miſit rex ni- 2.M

canorē vnū ex ꝑncipib⁹ ſuis nobilior
bus q̄ erat inimicitias exercēs ꝯ iſrl: ⁊
mādauit ei euertere populū. Et venit
nicanor in hierlm cū exercitu magno:
et miſit ad iudā ⁊ ad fratres ei⁹ verbis
E pacificis cuꝫ dolo dicēs: Nō ſit pugna
īter me et vos. Veniā cū viris paucis
vt videā facies veſtras cū pace. Et ve-
nit ad iudā ⁊ ſalutauerūt ſe inuicē pa-
cifice: ⁊ hoſtes parati erant rape iudā.
Et īnotuit ſmo iude qm̄ cum dolo ve
nerat ad eū: et cōterrit⁹ eſt ab eo: ⁊ am
plius noluit videre faciē ei⁹. Et cogno
uit nicanor qm̄ denudatum ē ꝯſilium
eius: et exiuit obuiam iude in pugnaꝫ
iux̄ capharſalama Et ceciderūt ď nica
noris exercitu fere quinq̄ milia viri ⁊
fugerūt ī ciuitatē dauid. Et p⁹ hec ver-
ba aſcēdit nicanor in montem ſion: et
exierūt de ſacerdotib⁹ ppl̄i ſalutare eū
ī pace: ⁊ demōſtrare ei holocauſtoma-
ta q̄ offerebāt ꝓ rege. Et irridēs ſpre-
uit eos et polluit: et locut⁹ ē ſupbe et
iurauit cū ira dicēs: Niſi tradit⁹ fuīt
iudas et exercit⁹ ei⁹ in man⁹ meas: con
tinuo cū regreſſus fuero in pace ſuccē
dam domū iſtā. Et exijt cū ira magna
Et itrauerūt ſacerdotes et ſteterūt añ
faciē altaris et tēpli: et flētes dixerūt.
F Tu dñe elegiſti domū iſtā ad inuocan
dum nomē tuū in ea: vt eſſet dom⁹ ora
tiōis et obſecratiōis ꝑplo tuo. Fac vin
dictam in homine iſto: et exercitu ei⁹:
et cadāt ī gladio. Memēto blaſphemi
as eoꝝ et ne dederis eis vt ꝑmaneāt.
Et exijt nicanor ab hieruſalem et ca-
ſtra applicuit ad bethoron: et occurrit
illi exercitus ſyrie. Et iudas applicuit
in adarſa cuꝫ tribus milibus viꝝ. Et
·S orauit iudas et dixit: Qui miſſi erant
·ↄ a rege ſennacherib dñe qꝛ blaſphema-
·D uerant te: exijt angelus ⁊ ꝑcuſſit ex eis
·S centum octogintaquinq̄ milia: ſic cō
tere exercitum iſtum in cōſpectu nr̄o
hodie: et ſciāt ceteri qꝛ male locutus ē
ſup ſācta tua: et iudica illum ſm mali-
ciā illius. Et cōmiſerūt exercit⁹ ꝑlium
tertiadecima die menſis adar: ⁊ ꝯtrita
ſūt caſtra nicanoris: ⁊ cecidit ipe ꝑm⁹
G in ꝑlio. Vt aūt vidit exercit⁹ ei⁹ qꝛ ce-
cidiſſet nicanor: ꝓiecerūt arma ſua et
fugerūt et ꝑſecuti ſūt eos viā vni⁹ diei
ab adazer vſq̄quo veniat in gazara: ⁊
tubis cecinerūt p⁹ eos cū ſignificatiōi
bus. Et exierūt ď omnib⁹ caſtellis iu-
dee ī circūitu: ⁊ vētilabāt eos cornib⁹
⁊ ꝯuertebāt iteꝝ ad eos. Et ceciderūt
oēs gladio: ⁊ non ē relictus ex eis nec
vn⁹. Et acceperūt ſpolia eoꝝ in ꝑdam
⁊ caput nicanoris amputauerūt: ⁊ de 2. Ma. 15. G
xterā ei⁹ quā extēderat ſupbe: ⁊ attule
rūt ⁊ ſuſpēderūt ꝯ hierlm. Et letat⁹ eſt
ppl̄s valde: ⁊ egerūt diem illā in leticia
magna. Et conſtituit agi oībus annis
diem iſtā tertiadecima die mēſis adar
et ſiluit terra iuda dies paucos. VIII
Et audiuit iudas nomē roma- A
noꝝ qꝛ ſūt potētes virib⁹ ⁊ ac-
quieſcūt ad oīa q̄ poſtulant ab
eis: ⁊ quicūq̄ acceſſerunt ad eos ſtatue
rūt cū eis amicitias: et qꝛ ſūt potentes
virib⁹. Et audierūt ꝑlia eoꝝ ⁊ ꝟtutes
bonas q̄s fecerunt in gallatia: qꝛ obti
nuerunt eos et duxerunt ſubtributū.
Et quāta fecerūt ī regione hiſpanie: ⁊
q̄ in ꝑtātem redegerūt metalla argēti
⁊ auri q̄ illic ſūt et poſſederūt oēꝫ locū
ꝯſilio ſuo et patiētia: locaq̄ que lōge
erant valde ab eis ⁊ reges q̄ ſupuene-
rāt eis ab extremis terre ꝯtriuerūt: et
ꝑcuſſerūt eos plaga magna. Ceteri aūt
dant eis tributū oīb⁹ ānis. Et philip
pū perſen cetheoꝝ regē ⁊ ceteros q̄ ad
uerſus eos arma tulerāt cōtriuerūt in
bello: ⁊ obtinuerunt eos. Et antiochū
magnū regē aſie q̄ eis pugnā ītulerat
habēs centū viginti elephātes ⁊ eq̄ta-
tū et curr⁹ et exercitū magnū valde: cō
tritū ab eis: ⁊ qꝛ ceperūt eū viuū ⁊ ſta-
tuerūt ei vt daret ipe ⁊ q̄ regnarent p⁹
ipm tributū magnū: ⁊ daret obſides:
et ꝯſtitutum. Et regionē indoꝝ ⁊ me- B
dos et lydos de optimis regionib⁹ eo-
rū: ⁊ acceptas eas ab eis dederunt eu-
meni regi. Et qꝛ q̄ erāt apud helladam
voluerūt ire ⁊ tollere eos: ⁊ īnotuit ſer
mo his et miſerunt ad eos ducē vnū:
et pugnauerunt contra illos: ⁊ cecide-
runt ex eis multi: et captiuas duxerūt
vxores eoꝝ et filios et diripuerūt eos
et terram eorum poſſederunt: ⁊ deſtru-
xerunt muros eoꝝ: et in ſeruitutem il-
loꝫ redegerūt vſq̄ in hunc diem. Et re
ſidua regna et inſulas que aliqñ reſti-
terāt illis exterminauerūt ⁊ in ꝑtātem
redegerunt. Cum amicis autē ſuis ⁊ q̄
in ipis requiem habebāt conſeruaue-
runt amicitiam et obtinuerunt regna

q̄ erāt ꝓxima ⁊ q̄ erāt lōge: q̄ꝛ q̄cunq̄ꝫ
audiebāt nomē eoꝝ timebāt eos. Qui
bus ꝟo vellēt auxilio eē vt regnarēt:
regnabant. Quos aūt vellēt: regno de
C turbabāt: ⁊ exaltati sūt valde Et ī oīb⁹
istis nemo portabat diadema: nec in-
duebat̄ purpura vt magnificaret̄ ī ea
Et q̄ꝛ curiā fecerūt sibi: ⁊ q̄tidie ꝯsule-
bāt trecētos viginti ꝯsiliū agētes sem
per de multitudine: vt q̄ digna sunt ge
rant. Et cōmittūt vni hoī magistratū
suū ꝑ singl̄os ānos dn̄ari vniūse terre
sue: et oēs obediūt vni: et nō est inuidia
neqꝫ zel⁹ inter eos. Et elegit iudas eu-
polemiun filiū iohānis filij iacob: ⁊ ia
sonem filiū eleazari: ⁊ misit eos romā
ꝯstituere cū illis amicitiā ⁊ societatē
et vt auferrēt ab eis iugū grecoꝝ q̄ꝛ vi
derūt ꝙ in ſuitutē ꝓmerēt regnū isrl̄.
Et abierūt romā viā multā valde: ⁊ i-
troierūt curiā ⁊ dixerūt. Iudas macha
be⁹ et frēs ei⁹ et ppl̄s iudeoꝝ miserūt
nos ad vos statuere vobiscū societatē:
⁊ pacē: et ꝯscribere nos socios et ami-
cos vr̄os. Et placuit ſmo ī ꝯspectu eo
rū. Et h̄ rescriptū qd̄ rescripserūt in ta
bulis ereis et miserūt in hierl̄m vt eēt
apud eos ibi memoriale pacis ⁊ socie-
tatis. Bn̄ sit romanis ⁊ gēti iudeoꝝ ī
mari et ī t̄ra ī eternū: gladiusqꝫ ⁊ host̄
D ꝓcul sit ab eis. Qꝫ si insteterit bellum
romanis ꝑus aut oīb⁹ socijs eoꝝ in oī
dn̄atiōe eoꝝ: auxiliū feret gēs iudeoꝝ
ꝓut t̄ps dictauerit corde pleno. Et ꝑ-
liātib⁹ nō dabūt neqꝫ subministrabūt
triticū arma pecuniā naues sic̄ placu-
it romanis: ⁊ custodiēt mandata eorū
nihil ab eis accipiētes. Similiter aūt ⁊ si
gēti iudeoꝝ ꝑus acciderit bellū: adiu-
uabūt romani ex aīo ꝓut eis t̄ps ꝑmi
serit: ⁊ adiuuātib⁹ nō dabit̄ triticū ar-
ma pecunia naues sicut placuit roma
nis ⁊ custodiēt mādata eoꝝ absqꝫ dolo
Scd̄ꝫ hec ꝟba ꝯstituerūt romani ꝑpl̄o
iudeorū. Qꝫ si post hec ꝟba hi aut illi
addere aut demere ad hec aliq̄d volue
rint: faciēt ex ꝓposito suo: ⁊ q̄cūqꝫ ad-
diderint vel dempserint rata erūt. Sꝫ
⁊ d̄ malis q̄ demetri⁹ rex fecit ī eos scri
psim⁹ ei dicētes: Quare grauasti iugū
tuū suꝑ amicos nr̄os ⁊ socios iudeos?
Si ḡ iterū adierit nos adūsū te: facie-
mus ill̄ iudiciū: ⁊ pugnabimus
A | Nterea ‖ Ca. IX tecū mari t̄raqꝫ.

vt audiuit demetri⁹ q̄ꝛ cecidit nicanor
⁊ exercit⁹ ei⁹ ī ꝑlio: apposuit bacchidē
⁊ alchimū rursū mittere in iudeā ⁊ de-
xtrū cornu cū ill̄. Et abierūt viā q̄ du-
cit ī galgala: ⁊ castra posuerunt ī masa
loth q̄ ē ī arbellis ⁊ occupauer̄t eā: ⁊ ꝑ
emerūt aīas hoīꝫ mltas. In mēse ꝑmo
āni cētesimi ⁊ q̄nq̄gesimi ⁊ scd̄i appli-
cuerūt exercitū ad hierl̄m: ⁊ surrexer̄t ⁊
abierūt in berea viginti milia viroꝝ ⁊
duo milia eq̄tuꝫ. Et iudas posuerat ca-
stra ī laisa: ⁊ tria milia viri electi cū eo
Et viderūt mltitudinē exercit⁹ q̄ꝛ mul
ti sūt ⁊ timuerūt valde: ⁊ mlti subtra-
xerūt se d̄ castr̄: ⁊ n̄ remāser̄t ex eis nī
si octigēti viri. Et vidit iudas ꝙ deflu
xit exercit⁹ su⁹ ⁊ bellū ꝑurgebat eū: ⁊ cō
fract⁹ ē corde q̄ꝛ nō hēbat t̄ps ꝯgregā-
di eos: ⁊ dissolut⁹ ē. Et dixit his q̄ resi-
dui erāt. Surgām⁹ ⁊ eam⁹ ad adūsari-
os nr̄os: si poterim⁹ pugnare adūsus
eos. Et aūtebāt eū dicētes: Nō poteri-
mus: sꝫ liberem⁹ aīas nr̄as modo ⁊ re-
uertamur ad fr̄es nr̄os: ⁊ tūc pugnabi
mus adūsus eos. Nos āt pauci sum⁹.
Et ait iudas: Absit istā rē facere: vt fu
giam⁹ ab eis. Et si appropiauit t̄ps no B
strū: moriamur ī ꝟtute ꝓpt̄ frēs nr̄os:
⁊ nō inferam⁹ crimē glorie nr̄e. Et mo
uit exercit⁹ de castr̄: ⁊ steterūt illis ob
uiā. Et diuisi sūt eq̄tes in duas ꝑtes:
⁊ fundibularū ⁊ sagittarij ꝑibāt exer-
citū: et ꝑmi certaminis oēs potētes.
Bacchides aūt erat in dextro cornu et
ꝓximauit legio ex duab⁹ ꝑtib⁹: ⁊ cla
mabāt tubis. Exclamauerūt aūt ⁊ hi q̄ E
erant ex ꝑte iude etiā ipi ⁊ cōmota est
terra a voce exercituuꝫ: ⁊ cōmissum est
ꝑliū a mane vsqꝫ ad vesperā. Et vidit
iudas ꝙ firmior ē ꝑs exercit⁹ bacchi-
dis ī dextr̄: ⁊ ꝯuenerūt cū ipo oēs con
stātes corde: ⁊ ꝯtrita ē dextra pars ab
eis: et ꝑsecutus est eos vsqꝫ ad montē
azoti. Et q̄ in sinistro cornu erāt vide-
rūt ꝙ cōtritū est dextrū cornu ⁊ secuti
sūt post iudā ⁊ eos q̄ cū ipso erāt a ter
go. Et īgrauatū ē ꝑliū: ⁊ ceciderūt vul
nerati multi ex his ⁊ ex illis. Et iudas
cecidit: ⁊ ceteri fugerūt. Et ionathas ⁊
simon tulerūt iudā fratrē suū: ⁊ sepelie
rūt eū in sepulchro patrū suoꝝ ī cita-
te modin. Et fleuerūt eū oīs ppl̄us isrl̄
plāctu magno: ⁊ lugebāt dies multos C
⁊ dixerūt. Quo cecidit potēs q̄ saluum

faciebat ꝑplm iſrl'. Et cetera ꝟba bel-
loꝝ iude ꝛ virtutū q̄s fecit ꝛ magnitu
dinis eiꝰ nō ſūt deſcripta. Multa eñ
erāt valde. Et factū ē poſt obitū iude
emerſerūt iniq̄ in oībꝰ finibꝰ iſrl: ꝛ ex
orti ſūt oēs qui opabanť iniquitatē.
In diebus illis facta eſt fames magna
valde: ꝛ tradidit ſe bacchidi oīs regio
eoꝝ cū ipis. Et elegit bacchides viros
impios ꝛ cōſtituit eos dños regionis:
ꝛ exq̄rebāt ꝛ ꝑſcrutabāť amicos iude:
ꝛ adducebāt eos ad bacchidē: ꝛ vindi
cabat in illos ꝛ illudebat. Et facta eſt
tribulatio magna i iſrl: qualis nō fuit
ex die q̄ nō ē viſus ꝑpha i iſrl. Et ꝯgre
gati ſunt oēs amici iude: ꝛ dixerūt io-
nathe. Exquo frater tuꝰ iudas defun-
ctꝰ ē: vir ſilis ei nō eſt q̄ exeat cōtra ini
micos nr̄os bacchidē ꝛ eos q̄ inimici
ſūt gētꝫ nr̄e. Nūc itaqꝫ te hodie eligi-
mꝰ eē ꝓ eo nobis i ꝑncipē ꝛ ducē ad
bellādū bellum nr̄m. Et ſuſcepit iona
thas tp̄e illo ꝑncipatū ꝛ ſurrexit loco
D iude fratrꝫ ſui. Et ꝯgnouit bacchides
ꝛ q̄rebat eū occidere. Et cognouit io-
nathas ꝛ ſimō frater eiꝰ ꝛ oēs q̄ cū eo
erāt: ꝛ fugerūt i deſertū thecue: ꝛ cōſe-
derūt ad aquā lacꝰ aſphar. Et cogno-
uit bacchides: et die ſabbatoꝝ venit
ipſe ꝛ oīs exercitꝰ eiꝰ trās iordanē. Et
ionathas miſit fratrē ſuū ducē ꝑpli: et
rogauit nabutheos amicos ſuos vt cō
modarēt illis apparatū ſuū q̄ erat co-
pioſus. Et exierūt filij iambri ex madā
ba ꝛ cōphēderūt iohānē ꝛ oia q̄ habe-
bat: ꝛ abierūt habētes ea. Poſt hec ꝟ-
ba renūciatū eſt ionathe ꝛ ſimoni fra-
tri eius: qꝛ filij iambri faciūt nuptias
magnas ꝛ ducūt ſponſā ex madaba fi
liā vniꝰ de magnis principibꝰ chanaā
cū ambitione magna. Et recordati ſūt
ſanguinis iohannis fratris ſui: ꝛ aſcē-
derūt ꝛ abſcōderunt ſe ſub tegumēto
mōtis. Et eleuauer̄t oclos ſuos ꝛ vide
rūt: ꝛ ecce tumultꝰ ꝛ apparatꝰ multꝰ: ꝛ
ſpōſus ꝓceſſit ꝛ amici eiꝰ: ꝛ frēs eiꝰ ob
uiā illꝫ cū tympanis ꝛ muſicis ꝛ armis
multꝫ. Et ſurrexerūt ad eos ex inſidijs
et occiderūt eos: ꝛ ciderunt vulnerati
multi: ꝛ reſidui fugerūt i mōtes. Et ac
ceperūt oia ſpolia eoꝝ: ꝛ ꝯuerſe ſūt nu
ptie i luctū: ꝛ vox muſicoꝝ ipoꝝ in la-
mētū. Et vindicauerunt vindictā ſan-
guinis frīs ſui: ꝛ reūſi ſūt ad ripā ior-
danis. Et audiuit bacchides: ꝛ venit
die ſabbatoꝝ vſqꝫ ad orā iordanis in
virtute magna. Et dixit ad ſuos iona- E
thas. Surgamꝰ ꝛ pugnemꝰ ꝯ inimicos
nr̄os. Nō ē ei hodie ſicͭ heri ꝛ nudiuſ-
tertiꝰ. Ecce ei bellū ex aduerſo: aq̄ vero
iordanis hinc ꝛ inde ꝛ ripe ꝛ paludes
ꝛ ſaltꝰ ꝛ nō ē locꝰ diuertēdi. Nūc ḡ cla- 5.4.b
mate i celū: vt liberemini de manu ini
micoꝝ vr̄oꝝ. Et cōmiſſū ē bellū. Et ex
tēdit ionathas manū ſuā ꝑcutere bac
chidē: ꝛ diūtit ab eo retro. Et diſſilijt
ionathas: ꝛ q̄ cū eo erāt in iordanē: ꝛ
trāſnatauerūt ad eos iordanē. Et ceci
derūt d̄ ꝑte bacchidis die illa mille vi
ri: ꝛ reūſi ſūt i hierl'm. Et edificauerūt
ciuitates munitas i iudea munitionē q̄
erat i hiericho: ꝛ i ammaū: ꝛ i bethorō
ꝛ bethel ꝛ thānatha et phara ꝛ thopo
murꝫ excelſis ꝛ portꝫ ꝛ ſeris. Et poſuit
cuſtodiā i eis vt inimicitias exercerēt
i iſrl. Et muniuit ciuitatē bethſurā ꝛ ga
zarā ꝛ arcē: ꝛ poſuit i eis auxilia ꝛ ap-
paratū eſcaꝝ: ꝛ accepit filios ꝑncipum
regiōis obſides: ꝛ poſuit eos i arce in
hierl'm i cuſtodiā. Et āno cēteſimo qn
q̄geſimoctio mēſe ſcd̄o ꝑcepit alchimꝰ
deſtrui muros domꝰ ſctē interioris: et
deſtrui opa ꝑphaꝝ. Et cepit deſtruere F
In tp̄e illo ꝑcuſſus ē alchimꝰ ꝛ ipedi-
ta ſūt opa illiꝰ: ꝛ occluſū ē os eiꝰ ꝛ diſ
ſolutꝰ ē paralyſi: nec vltra potuit loq̄
ꝟbū ꝛ mandare d̄ domo ſua. Et mor-
tuꝰ ē alchimꝰ i tp̄e illo cū tormēto ma
gno. Et vidit bacchides qm̄ mortuꝰ ē
alchimꝰ: ꝛ reūſus ē ad regē: ꝛ ſiluit ter
ra ānis duobꝰ. Et cogitauerūt oēs ini
q̄ dicētes. Ecce ionathas ꝛ q̄ cū eo ſūt
i ſilētio habitāt cōfidenter. Nūc ḡ ad-
ducamꝰ bacchidē: ꝛ cōphēdet eos oēs
vna nocte. Et abierūt: ꝛ ꝯſiliū ei dede
rūt. Et ſurrexit vt veniret cū exercitu
multo. Et miſit occulte ep̄l'as ſocijs ſu
is q̄ erāt i iudea vt cōphenderēt iona-
than: ꝛ eos q̄ cū eo erāt: ſꝫ nō potuerūt
qꝛ inotuit eis ꝯſiliū eoꝝ. Et apphēdit
d̄ viris regiōis q̄ ꝑncipes erāt militie
q̄nq̄gita viros: ꝛ occidit eos. Et receſ-
ſit ionathas ꝛ ſimon: ꝛ q̄ cū eo erāt in
bethbeſſem q̄ ē i deſto: ꝛ extruxit diru
ta eiꝰ ꝛ firmauer̄t eā. Et cognouit bac
chides: ꝛ ꝯgregauit vniūſā multitudi-
nē ſuā: ꝛ his q̄ de iudea erāt denūcia-
uit. Et venit et caſtra poſuit deſuper G

bethbesse:⁊ oppugnauit eã dies mul-
tos:⁊ fecit machinas. Et reliq̄t iona-
thas simonē fratrē suū ī ciuitate:⁊ ex-
iuit ī regionē:⁊ venit cū nūero ⁊ ꝑcus-
sit odaren ⁊ frēs ei⁹ ⁊ filios phaseron ī
ī tabnaculis ipsoꝝ ⁊ cepit cedere ⁊ cre
scere ī virtutib⁹. Simon ꝟo ⁊ q̄ cū ipo
erāt exierūt de ciuitate ⁊ succenderūt
machinas:⁊ pugnauerūt ꝯ bacchidē:
⁊ ɔtrit⁹ ē ab eis. Et afflixerūt eū valde
qm̄ cōsiliū eius ⁊ cōgressus ei⁹ erat in-
anis. Et irat⁹ ꝯ viros iniq̄s q̄ ei cōsili
um dederāt vt venirēt ī regionē ipoꝝ
multos ex eis occidit. Ipse aūt cogita
uit cū reliq̄s abire ī regionē suā. Et co
gnouit ionathas:⁊ misit ad eū legatos
cōponere pacē cū ipso ⁊ reddere ei ca-
ptiuitatē. Et libēter accepit:⁊ fec̄ ꝫm
verba ei⁹:⁊ iurauit se nihil facturū ei
mali oīb⁹ dieb⁹ vite ei⁹. Et reddidit ei
captiuitatē quā ꝑus erat ꝑdatus d̄ ter
ra iuda. Et cōuersus abijt ī terrā suā:
⁊ nō apposuit ampli⁹ venire ī fines ei⁹
Et cessauit gladi⁹ ex isrl̄. Et habitauit
ionathas ī machmas:⁊ cepit ionathas
ibi iudicare ppl̄m:⁊ exterminauit impi
os ex isrl̄. X
Et anno cētesi-
mo sexagesimo ascēdit alexan-
der antiochi fili⁹ q̄ cognomia-
tus ē nobilis: ⁊ occupauit ptolomai-
dā ⁊ receperūt eū ⁊ regnauit illic. Et au
diuit demetri⁹ rex ⁊ ɔgregauit exerci-
tū copiosū valde:⁊ exiuit obuiā illi in
ꝑliū. Et misit demetri⁹ epistolā ad io-
nathan verbis pacificꝭ: vt magnifica-
ret eū. Dixit ei. Anticipem⁹ facere pa-
cē cū eo: priusq̄ faciat cū alexādro ad
uersū nos. Recordabit̄ ei oīm maloꝝ
q̄ fecim⁹ ī eū ⁊ in fratrē ei⁹ ⁊ ī gētē ei⁹
Et dedit ei ptātē cōgregandi exercitū:
⁊ fabricare arma:⁊ eē ipm sociū ei⁹: et
obsides q̄ erāt ī arce iussit tradi ei. Et
venit ionathas ī hierl̄m:⁊ legit epl̄as
in auditu oīs ppl̄i:⁊ eoꝝ q̄ ī arce erāt.
Et timuerūt timore magno qm̄ audi-
erūt ꝙ dedit ei rex ptātē cōgregādi ex-
ercitū. Et traditi sūt ionathe obsides:
⁊ reddidit eos parētib⁹ suis. Et habi-
tauit ionathas ī hierl̄m:⁊ cepit edifi-
care ⁊ innouare ciuitatē. Et dixit faci
entib⁹ opa vt extruerēt muros ⁊ mōtē
sion:incircuitu lapidib⁹ quadratis ad
munitionē:⁊ ita fecerūt. Et fugerūt ali
enigene q̄ erāt ī munitionib⁹ q̄s bac-
chides edificauerat:⁊ reliquit vnusq̄s-
q̄ locū:⁊ abijt in terrā suā:tm̄ ī beth-
sura remanserūt aliq̄ ex his q̄ reliq̄rāt
legē. ⁊ p̄cepta dei. Erat ei hec eis ad re
fugiū. Et audiuit alexāder rex ꝓmissa
q̄ ꝓmisit demetri⁹ ionathe:⁊ narraue
rūt ei ꝑlia ⁊ virtutes quas ipe fecit et
fratres ei⁹ ⁊ labores q̄s laborauerunt.
Et ait. Nūq̄d inueniem⁹ aliquē virū B
talē? Et nūc faciem⁹ eū amicū ⁊ sociū
nr̄m. Et scripsit eplam:⁊ misit ei ꝫm hec
verba dicēs. Rex alexāder fratri iona-
the salutē. Audiuim⁹ de te ꝙ vir po-
tēs sis virib⁹ ⁊ apt⁹ es vt sis amic⁹ nr̄
Et nūc cōstituim⁹ te hodie sūmū sacer
dotē gentꝭ tue:et vt amic⁹ vocerꝭ regꝭ
Et misit ei purpurā ⁊ coronā aureā: vt
q̄ nr̄a sunt sentias nobiscū:⁊ cōserues
amicitias ad nos. Et induit se iona-
thas stolā sctām septimo mēse anno cē
tesimo sexagesimo ī die solenni sceno-
phegie. Et cōgregauit exercitū: ⁊ fecit
arma copiosa. Et audiuit demetri⁹ ꝟ-
ba ista:et cōtristatus est nimis: ⁊ ait.
Quid hoc fecimus ꝙ p̄occupauit nos
alexāder apprehēdere amicitiā iudeoꝝ
ad munimē sui? Scribā ⁊ ego illis ꝟ-
ba dep̄catoria ⁊ dignitates ⁊ dona: vt
sint mecū in adiutoriū. Et scripsit eis
ī hec verba. Rex demetri⁹: genti iudeo
rū salutē: Qm̄ seruastis ad nos pactū
⁊ mãsistis in amicitia nr̄a: ⁊ nō acces-
sistis ad inimicos nr̄os: audiuimus ⁊
gauisi sum⁹. Et nūc ꝑseuerate adhuc
cōſuare ad nos fidē ⁊ retribuem⁹ vo-
bis bona ꝓ his q̄ fecistis nobiscū:⁊ re
mittem⁹ vobis p̄statiōes multas:⁊ da
bim⁹ vobis donationes. Et nūc absol C
uo vos ⁊ oēs iudeos a tributꝭ: ⁊ p̄cia
salis indulgeo:et coronas remitto: et
tertias seminis ⁊ dimidiā ptē fructus
ligni qđ ē portionis mee relinq̄ vobis
ex hodierno die ⁊ deinceps: ne accipia
tur a terra iuda:⁊ a trib⁹ ciuitatib⁹ q̄
addite sūt illi ex samaria ⁊ galilea: ex
hodierna die ⁊ in totū tp̄s. Et hierl̄m
sit sancta ⁊ libera cū finib⁹ suis:⁊ deci
me ⁊ tributa ipsius sint. Remitto etiā
ptātē arcis q̄ ē ī hierl̄m:⁊ do eā sūmo
sacerdoti: vt cōstituat ī ea viros q̄scū-
q̄ ipe elegerit q̄ custodiāt eā. Et oēm
aīam iudeoꝝ q̄ captiua ē a terra iuda
ī oī regno meo relinq̄ liberā gratꝭ: vt
oēs a tributis soluāt̄ etiā pecoꝝ suoꝝ

Et oēs dies solēnes ⁊ sabbata ⁊ neo-
menie ⁊ dies decreti: ⁊ tres dies ante
diē solēnē: ⁊ tres dies post diē solēnē:
sint oēs īmunitat⁊ ⁊ remissiōis oibus
iudeis q̄ sūt i regno meo. Et nemo hē-
bit ptātē agere aliq̄d ⁊ mouere nego-
tia adūsus aliquē illoꝝ in oi cā. Et vt
ascribāt ex iudeis i exercitu reg⁊ ad tri
gita millia viroꝝ. Et dabūt ill' copie vt
oꝑtet oib⁹ exercitib⁹ reg⁊: ⁊ ex eis ordi
nabūt q̄ sint i munitiōib⁹ reg⁊ magni
Et ex his ꝯstituēt suꝑ negotia regni q̄
agūt ex fide: ⁊ ꝑncipes sint ex eis: ⁊ am
bulēt i legib⁹ suis: sic ꝑcepit rex i t̄ra
D iuda. Et tres ciuitates q̄ addite sūt iu
dee ex regiōe samarie: cū iudea reputē
tur vt sint sub vno: ⁊ n̄ obediāt aliene
ptāti nisi summo sacerdoti: ptolomai-
da ⁊ ꝯfines ei⁹ q̄s dedi donū sctis q̄ sūt
i hierl'm ad necessarios sūpt⁹ sctōꝝ. Et
ego dabo singul' ānis q̄ndeci milia si-
cloꝝ argēti d̄ rōnib⁹ reg⁊ q̄ me ꝯtigūt:
⁊ oē qđ reliquū fuerit qđ nō reddide-
rāt q̄ suꝑ negocia erāt ānis ꝑorib⁹ ex
h̄ dabūt i oꝑa dom⁹. Et suꝑ hec q̄nqꝫ
milia sicloꝝ argēti q̄ accipiebāt d̄ sctō
rū rōne ꝑ singulos ānos: ⁊ hec ad sa-
cerdotes ꝑtineāt q̄ misterio fūgūt. Et
q̄cūqꝫ ꝯfugerit i tēplū qđ ē hierosoly-
mis ⁊ i oib⁹ finib⁹ ei⁹: obnoxij regi in
oi negocio dimittant: ⁊ vniūsa q̄ sunt
eis i regno meo: libera habeant. Et ad
edificāda vel restaurēda oꝑa sctōꝝ sū-
pt⁹ dabūt d̄ rōne reg⁊: ⁊ ad extruēdos
muros i hierl'm: ⁊ cōminuēdos i circū
itu: sūpt⁹ dabūt de rōe reg⁊: ⁊ ad ꝯstru
endos muros i iudea. Ut audiuit aūt
ionathas ⁊ ꝑpl's ꝑmōes istos n̄ credide
rūt eis nec receperūt eos q̄z recordati
sūt malicie magne quā fecerat i isrl': ⁊
tribulauerat eos valde. Et cōplacuit
eis i alexādrū: q̄z ip̄e fuerat eis ꝑnceps
ꝑmonū pac⁊: ⁊ ip̄i auxiliū ferebāt oib⁹
dieb⁹. Et ꝯgregauit rex alexāder exer-
citū magnū: ⁊ admouit castra ꝯ deme-
triū. Et cōmiserūt ꝑliū duo reges ⁊ fu-
git exercit⁹ demetrij: ⁊ isecut⁹ ē eū alex
ander: ⁊ icubuit suꝑ eos. Et inualuit
ꝑliū nimis donec occidit sol: ⁊ cecidit
demetri⁹ i die illa. Et misit alexander
ad ptolomeū regē egypti legatos ꝑm
E hec v̄ba dicēs. Qm̄ regressus sū in re-
gnū meū ⁊ sedi in sede patrū meoꝝ: et
obtinui ꝑncipatū: ⁊ ꝯtriui demetriū:
possedi regionē n̄ram: ⁊ cōmisi pugnā
cū eo: ⁊ ꝯtrit⁹ ē ip̄e ⁊ castra ei⁹ a nob:
⁊ sedem⁹ i sede regni ei⁹: ⁊ nūc statua-
m⁹ ad iuicē amicitiā: ⁊ da mihi filiā tu- I.R.8
am vxorē: ⁊ ero gener tu⁹: ⁊ dabo tibi
dona: ⁊ ip̄i dignitatē. Et r̄ndit rex pto
lome⁹ dicens. Felix dies i q̄ reūsus es
ad t̄rā patꝝ tuoꝝ: ⁊ sedisti i sede regni
eoꝝ. Et nūc faciā tibi qđ scripsisti: sed
occurre mihi ptolomaidā: vt videam⁹
iuicē nos: ⁊ spondeā tibi sic dixisti. Et
exiuit ptolome⁹ de egypto: ip̄e ⁊ cleo-
patra filia ei⁹: ⁊ venit ptolomaidā an
no cētesimo sexagesimoscđo. Et occur
rit ei alexander rex. Et dedit ei cleopa
trā filiā suā: ⁊ fecit nuptias ei⁹ ptolo-
maide: sic reges i magna gl'ia. Et sc̄psit
alexāder rex ionathe: vt veniret obui-
am sibi. Et abijt cū gl'ia ptolomaidā ⁊
occurrit ibi duob⁹ regib⁹: ⁊ dedit illis
argētū multū ⁊ auꝝ ⁊ dona: ⁊ inuenit
grām i ꝯspectu eoꝝ. Et ꝯuenerūt adū-
sus eū viri pestilētes ex isrl' viri iniq̄ i-
terpellātes adūsus eū: ⁊ nō intēdit ad
eos rex. Et iussit spoliari ionathā ve-
stib⁹ suis: ⁊ idui eū purpura. Et ita fe-
cerūt. Et collocauit eū rex sedere secū:
dixitqꝫ ꝑncipib⁹ suis. Exite cū eo i me
diū ciuitatis: ⁊ ꝑdicate vt nemo adūsus
eū iterpellet de vllo negocio: nec q̄sqꝫ
ei molest⁹ sit de vlla rōne. Et factū est F
vt viderūt q̄ iīterpellabāt gl'iam ei⁹ q̄ ꝑ
dicabat: ⁊ oꝑtū eū purpura: fugerunt
oēs. Et magnificauit eū rex: ⁊ sc̄psit eū
iter ꝑmos amicos: ⁊ posuit eū ducē et
ꝑticipē ꝑncipat⁹. Et reūsus est iona-
thas i hierl'm cū pace ⁊ leticia. In āno
cētesimo sexagesimoq̄nto: venit deme-
tri⁹ fili⁹ demetrij a creta i t̄rā patrū su
orū. Et audiuit alexāder rex ⁊ ꝯtrista-
t⁹ ē valde: ⁊ reūsus ē antiochiā. Et cō
stituit demetri⁹ rex apolloniū ducē q̄
ꝑerat celesyrie: ⁊ ꝯgregauit exercitum
magnū ⁊ accessit ad iamniā: ⁊ misit ad
ionathā sūmū sacerdotē dicēs. Tu so-
lus resistis nob. Ego āt fact⁹ sū i deri-
sū ⁊ i oꝑprobriū: ꝑꝑtea q̄z tu ptātē adū
sū nos exerces i mōtib⁹. Nūc ḡ si cōfi-
dis i v̄tutib⁹ tuis descēde ad nos i cā-
pū: ⁊ cōpem⁹ illic iuicē: q̄z mecū ē v̄t⁹
belloꝝ. Interroga ⁊ disce q̄s sū ego ⁊ ce-
teri q̄ auxilio sūt mihi: q̄ ⁊ dicūt q̄z nō
pōt stare pes v̄r āñ faciē n̄ras: q̄z bis i
fugā ꝯūsi sūt p̄res tui i t̄rā suā. Et nūc

quō poter̄ ſuſtinere eq̄tatū ⁊ exercitū
tm̄ in cāpo vbi nō ē lapis neq̄ ſaxum
neq̄ loc⁹ fugiēdi? Ut audiuit āt iona-
thas ſmōes apollonij: mot⁹ ē aio. Et
elegit decē milia viroꝝ: ⁊ exijt ab hie
ruſalē: ⁊ occurrit ei ſimō frat̄ ei⁹ i ad-
G iutoriū. Et applicuerūt caſtra i ioppē.
Et excluſit eum a ciuitate: qꝛ cuſtodia
apollonij ioppe erat: ⁊ oppugnauit eā
Et exterriti q̄ erāt i cītate aperuerunt
ei obtinuit ionathas ioppen. Et audi
uit apolloni⁹: ⁊ admouit tria milia eq̄
tū et exercitū multū. Et abijt azotū tā
q̄ iter faciēs: ⁊ ſtatim exijt in cāpū: eo
ꝙ haberet multitudinē eq̄tū ⁊ cōfide-
ret i eis. Et inſecut⁹ ē eū ionathas in
azotū: ⁊ cōmiſerūt p̄liū. Et reliq̄t apol
loni⁹ i caſtris mille eq̄tes poſt eos oc-
culte. Et cognouit ionathas qm̄ inſi-
die ſūt poſt ſe: ⁊ circuierūt caſtra ei⁹ et
iecerūt iacula i ppl̄m a mane vſq̄ ad
veſperā. Ppl̄us āt ſtabat ſicut p̄cepat
ionathas ⁊ laborauerūt eq̄ eoꝝ. Et eie
cit ſimō exercitū ſuū: ⁊ cōmiſit ꝯ legio
nē. Eq̄tes ei fatigati erant. Et cōtriti
F.12.a ſūt ab eo: ⁊ fugerūt. ‖ Et q̄ diſꝑſi ſūt ꝑ
cāpū fugerūt i azotū: ⁊ intrauerūt i be
thagon idolū ſuū: vt ibi ſe liberarent
Et ſuccendit ionathas azotū ⁊ cītates
q̄ erāt i circuitu ei⁹: ⁊ accepit ſpolia eo
rū: ⁊ tēplū dagō ⁊ oēs q̄ fugerūt in il-
lud ſuccēdit igni. Et fuerūt q̄ ceciderūt
gladio cū his q̄ ſuccēſi ſt̄: fere octo mi
lia viroꝝ. Et mouit inde ionathas ca
ſtra ⁊ applicuit ea aſcalonā ⁊ exierunt
d̄ cītate obuiā illi i magna gl̄ia. Et re-
uerſus ē ionathas i hierl̄m cū ſuis ha
bētib⁹ ſpolia multa. Et factū ē vt au-
diuit alexāder rex ſmones iſtos: addi-
dit adhuc glorificare ionathā. Et mi-
ſit ei fibulā aureā: ſicut cōſuetudo eſt
dari cognat̄ regū. Et dedit ei acharon
B ⁊ oēs fines ei⁹ i poſſeſſionē. XI
T rex egypti ꝯgregauit exerci-
tū ſicut arenā q̄ ē circa orā ma
ris ⁊ naues multas: ⁊ q̄rebat obtinere
regnū alexādri dolo: ⁊ addere illud re-
gno ſuo. Et exijt i ſyriā verbis pacifi-
cis ⁊ aperiebāt ei ciuitates ⁊ occurre
bāt ei: qꝛ mādauerat alexāder rex exire
E.10.e ei obuiā: ‖ eo ꝙ ſocer ſu⁹ eſſet. Cū āt in
troiret ciuitatē ptolome⁹ ponebat cu
E.10.g ſtodias militū i ſingulis cītatib⁹. ‖ Et
ut appropiauit azoto oſtēderūt ei tēplū
dagō ſuccēſū igni: ⁊ azotū ⁊ cetera ei⁹
demolita ⁊ corpa ꝓiecta: et eoꝝ q̄ ceſi
erāt i bello tumulos q̄s fecerāt ſec⁹ vi
am. Et narrauerūt regi qꝛ hec fecit io-
nathas vt inuidiā facerēt ei. Et tacuit
rex. Et occurrit ionathas regi i ioppē
cū gl̄ia ⁊ inuicē ſe ſalutauerūt: ⁊ dor-
mierūt illic. Et abijt ionathas cū rege
vſq̄ ad fluuiū q̄ vocabat̄ eleutherus:
⁊ reūſus ē i hierl̄m. Rex āt ptolome⁹
obtinuit dn̄ium ciuitatū vſq̄ ſeleutiā
maritimā: ⁊ cogitabat i alexādrū cōſi-
lia mala. Et miſit legatos ad demetri-
um dicēs. Ueni cōponam⁹ iter nos pa
ctū: ⁊ dabo tibi filiā meā quā hꝫ alexā
der: ⁊ regnabis i regno p̄ris tui. Peni
tet eñ me ꝙ dederi illi filiā meā. Que- D
ſiuit ei me occidere. Et vituperauit eū
ꝓpterea ꝙ ꝯcupierat regnū ei⁹. Et ab
ſtulit filiā ſuā ⁊ dedit eam demetrio ⁊
alienauit ſe ab alexādro: ⁊ manifeſta-
te ſūt inimicitie ei⁹. Et intrauit ptolo
me⁹ antiochiā ⁊ īpoſuit duo diadema
ta capiti ſuo: egypti ⁊ aſie. Alexander
āt rex erat i cilitia illis tēpozib⁹: qꝛ re-
bellabāt q̄ erāt i locis illis. Et audiuit
alexander: ⁊ venit ad eū i bellū. Et ꝓ-
duxit ptolome⁹ rex exercitū: ⁊ occurrit
ei i manu valida: ⁊ fugauit eū. Et fu-
git alexāder i arabiā: vt ibi ꝓtegeret̄.
Rex aūt ptolome⁹ exaltat⁹ eſt: ⁊ abſtu
lit zabdihel arabs caput alexandri: et
miſit ptolomeo. Et rex ptolome⁹ mor-
tu⁹ ē i die tertia: ⁊ q̄ erāt i munitiōib⁹
perierūt ab his q̄ erāt itra caſtra Et re
gnauit demetri⁹ āno cētēſimo ſeptua-
geſimoſeptimo. In dieb⁹ illis cōgrega
uit ionathas eos q̄ erāt i iudea: vt ex-
pugnarēt arcē q̄ ē i hierl̄m ⁊ fecerūt ꝯ
eā machinas multas. Et abierūt q̄dā
q̄ oderāt gētē ſuā viri iniq̄ ad regē de
metriū: ⁊ renūciauerūt ei ꝙ ionathas
obſideret arcē. Et vt audiuit irat⁹ eſt: C
⁊ ſtatim venit ptolomaidā ⁊ ſcripſit io
nathe ne obſideret arcē: ſꝫ occurreret
ſibi ad colloquiū feſtinato Ut audiuit
aūt ionathas iuſſit obſidere. Et elegit
de ſeniorib⁹ iſrl̄ ⁊ de ſacerdotib⁹: ⁊ de-
dit ſe periculo. Et accepit aurū ⁊ argē
tū ⁊ veſtē ⁊ alia enxenia multa: ⁊ abijt
ad regē ptolomaidā: ⁊ inuenit grām in
ꝯſpectu ei⁹. Et interpellabāt aduerſus
eū q̄dā iniq̄ ex gēte ſua. Et fecit ei rex
ſicut fecerāt ei q̄ ante eū fuerāt. Et ex-

altauit eũ ĩ cõſpectu oĩm amicoꝝ ſuoꝝ
ꝛ ſtatuit ei ꝑncipatũ ſacerdotiĩ: ꝛ q̃cũ-
ꝗ alia habuit pri⁹ ꝑcioſa: ꝛ fecit eũ ꝑn
cipẽ amicoꝝ. Et poſtulauit ionathas
a rege vt imunẽ faceret iudeã ꝛ tres to
parchias. i. ſamariã ꝛ cõfines ei⁹: ꝛ ꝓ-
miſit ei talẽta trecẽta. Et cõſenſit rex:
ꝛ ſcripſit ionathe epl̃as de his oĩbus
hũc modũ cõtinẽtes. Rex demetri⁹ fra
tri ionathe ſalutẽ ꝛ gẽti iudeoꝝ. Exẽ-
plũ ep̃le quã ſcripſim⁹ laſtheni parẽti
nr̃o de vobis miſim⁹ ad vos: ꝛ ſciretiſ
Rex demetri⁹ laſtheni parenti: ſalutẽ.
Genti iudeoꝝ amicis nr̃is ꝛ cõſuanti
b⁹ q̃ iuſta ſũt apud nos decreuim⁹ bñ
facere: ꝓpter benignitatẽ ipoꝝ quã er
D ga nos habẽt. Statuim⁹ ḡ illis oẽs fi
nes iudee ꝛ tres ciuitates lydã ꝛ rama
the q̃ addite ſũt iudee ex ſamaria ꝛ oẽſ
cõfines earũ ſequeſtrari oĩb⁹ ſacrificã-
tib⁹ ĩ hieroſolymis: ꝓ his q̃ ab eis pri
us accipiebat rex ꝑ ſingulos annos: et
ꝓ fructib⁹ t̃re ꝛ pomoꝝ. Et alia ad
nos ꝑtinebãt decimarũ ꝛ tributorũ: ex
hoc t̃pe remittim⁹ eis: ꝛ areas ſalinaꝝ
ꝛ coronas q̃ nobis deferebãt oĩa ipis
cõcedim⁹: ꝛ nihil horũ irritũ erit ex h̃
ꝛ in oẽ t̃ps. Nũc hoc curate facere ho-
rũ exẽplũ: ꝛ det̃ ionathe ꝛ ponat̃ ĩ mõ
te ſancto ꝛ ĩ loco celebri. Et vidẽs de-
metri⁹ rex: ꝙ ſiluit t̃ra ĩ cõſpectu ſuo ꝛ
nihil ei reſiſtit dimiſit totũ exercitũ ſu
um vnũquẽꝗ ĩ locũ ſuũ: excepto pere-
grino exercitu quẽ traxit ab ĩſulis gẽ-
tiũ: ꝛ inimici erãt ei oẽs exercit⁹ pa-
trũ ei⁹. Triphon aũt erat q̃dã partiũ
alexãdri ꝑus: ꝛ vidit q̃m oĩs exercitus
murmurauit cõtra demetriũ: ꝛ iuit ad
emalchuel arabẽ q̃ nutriebat ãtiochũ
filiũ alexãdri: ꝛ aſſidebat ei vt traderet
eũ ipi vt regnaret in loco p̃ris ſui. Et
enũciauit ei quãta fecit demetri⁹ ꝛ ini
E micitias exercituũ ei⁹ adũſus illũ. Et
mãſit ibi dieb⁹ multis. Et miſit iona-
thas ad demetriũ regẽ vt eĩceret eos
q̃ ĩ arce erãt ĩ hierl̃m: ꝛ q̃ ĩ ꝑſidĩs erãt
q̄ impugnabãt iſrl̃. Et miſit demetri⁹
ad ionathã dicẽs. Nõ h̃ tantũ faciã ti-
bi ꝛ genti tue: ſ; glĩa illuſtrabo te ꝛ gẽ
tẽ tuã cũ fuerit oportunũ. Nũc ḡ recte
feceris ſi miſeris ĩ auxiliũ mihi viros:
q̄ diſceſſit oĩs exercit⁹ me⁹. Et miſit ei
ionathas tria milia viroꝝ fortiũ anti
ochiã. Et venerũt ad regẽ: ꝛ delectat⁹

ẽ rex ĩ aduẽtu eoꝝ. Et cõuenerũt q̃ erãt
ĩ ciuitate: cẽtũ viginti milia virorũ: et
ꝛ volebãt interficere regẽ. Et fugit rex
in aulã: ꝛ occupauerũt q̃ erãt de ciui-
tate itinera ciuitatiſ: ꝛ ceperũt pugna-
re. Et vocauit rex iudeos ĩ auxiliũ: et
cõuenerũt oẽs ſimul ad eum. Et diſꝑſi
ſũt oẽs ꝑ ciuitatẽ: ꝛ occiderũt ĩ illa die
cẽtũ milia hoĩm. Et ſuccẽderũt ciuita
tẽ: ꝛ ceperũt ſpolia multa ĩ illa die: ꝛ li
berauerũt regẽ. Et viderũt q̃ erãt de ci
uitate ꝙ obtinuiſſent iudei ciuitatẽ ſi
cut volebãt: ꝛ infirmati ſũt mẽte ſua ꝛ
clamauerũt ad regẽ cũ ꝑcib⁹ dicẽtes.
Da nobis dextras: ꝛ ceſſent iudei op-
pugnare nos ꝛ ciuitatẽ. Et ꝓiecerunt
arma ſua ꝛ fecerũt pacem. Et glĩficati F
ſunt iudei ĩ ꝯſpectu regis ꝛ in cõſpectu
oĩm q̃ erãt ĩ regno ei⁹: ꝛ noĩati ſũt ĩ re-
gno. Et regreſſi ſũt in hierl̃m: habẽtes
ſpolia multa. Et ſedit demetri⁹ rex ĩ ſe
de regni ſui: ꝛ ſiluit t̃ra ĩ cõſpectu ei⁹.
Et mentit⁹ ẽ oĩa q̃cũꝗ dixit: ꝛ ab alie
nauit ſe a ionatha: ꝛ non retribuit ei
ſm̃ bñficia q̃ ſibi tribuerat: ꝛ vexabat
eũ valde. Poſt hec aũt reũſus ẽ triphõ
ꝛ antiochus cũ eo puer adoleſcẽs ꝛ re
gnauit ꝛ impoſuit ſibi diadema. Et cõ-
gregati ſũt ad eũ oẽs exercit⁹ q̃s diſꝑſe
rat demetrius: ꝛ pugnauerũt ꝯ eũ ꝛ fu
git ꝛ terga vertit. Et accepit triphon
beſtias ꝛ obtinuit antiochiã. Et ſcp̃ſit
antiochus adoleſcẽs ionathe dicens.
Cõſtituo tibi ſacerdotiũ: ꝛ cõſtituo ſu-
ꝑ te q̃ttuor ciuitates vt ſis de amicis
regis. Et miſit illi vaſa aurea ĩ miſteri
um: ꝛ dedit ei ptãtẽ bibẽdi ĩ auro ꝛ eẽ
in purpura: ꝛ habere fibulã aureã. Et
ſimonẽ fratrẽ ei⁹ cõſtituit ducẽ a t̃mi
nis tyri vſꝗ ad ꝯfines egypti. Et exijt
ionathaſ ꝛ ꝑãbulabat trãſfumẽ ciſtateſ
ꝛ cõgregat⁹ ẽ ad eũ oĩs exercit⁹ ſyrie ĩ
auxiliũ. Et venit aſcalonẽ: ꝛ occurrerũt
ei honorifice de ciuitate. Et abijt ĩde
gazã: ꝛ cõcluſerũt ſe q̃ erãt gaze: ꝛ obſe
dit eã ꝛ ſuccẽdit q̃ erãt ĩ circũitu ciui-
tatis: ꝛ ꝑdat⁹ ẽ eã. Et rogauerũt gazẽ G
ſes ionathan ꝛ dedit illis dextrã: ꝛ ac-
cepit filios eoꝝ obſides: ꝛ miſit illos ĩ
hierl̃m: ꝛ ꝑambulauit regionẽ vſꝗ da
maſcũ. Et audiuit ionathas ꝙ ꝑuari
cati ſũt ꝑncipes demetrĩ ĩ cades q̃ eſt
in galilea cũ exercitu multo volentes
eum remouere a negocio regni ꝛ occũr

fit illis: fratrē aūt ſuū ſimonē reliquit
intra ꝓuinciā. Et applicuit ſimon ad
bethſurā ⁊ expugnabat eā dieb⁹ mul-
tis ⁊ ꝯcluſit eos. Et poſtulauerūt ab eo
dextras accipe: ⁊ dedit illis. Et eiecit eos
inde ⁊ cepit ciuitatē: ⁊ poſuit in ea pſi
diū. Et ionathas ⁊ caſtra ei⁹ applicue
rūt ad aquā geneſar: ⁊ añ lucē vigila-
uerūt i cāpo aſor. Et ecce caſtra alieni
genarū occurrebāt i cāpo: ⁊ tēdebāt ei
inſidias i mōtib⁹: ipſe aūt occurrit ex-
aduerſo. Inſidie vo exurrexerūt de locis
ſuis: ⁊ cōmiſerūt pliū. Et fugerūt q̄ erāt
ex pte ionathe oēs: ⁊ nemo relict⁹ ē ex
eis niſi matathias fili⁹ abſolomi: ⁊ iu
das fili⁹ calphi: pnceps militie exerci-
t⁹. Et ſcidit ionathas veſtimēta ſua: ⁊
poſuit terrā i capite ſuo ⁊ orauit. Et reuer
ſus ē ionathas ad eos i pliū ⁊ conuertit
eos i fugā: ⁊ pugnauerūt. Et viderūt q̄
fugiebāt ptis illi⁹: ⁊ reuerſi ſūt ad eū ⁊
inſeqbātur cū eo oēs vſq; cades ad ca-
ſtra ſua: ⁊ puenerūt vſq; illuc. Et ceci-
derūt de alienigenis i die illa tria mi-
lia viroꝝ: ⁊ reuerſus ē ionathas i hierlm.

B Et vidit ionathas qr tps XII
eū iuuat: ⁊ elegit viros ⁊ miſit
eos romā ſtatuere et renouare
cū eis amicitiā. Et ad ſpartiatas ⁊ ad
alia loca miſit eplas ſcḋm eādē formā
Et abierūt romā ⁊ itrauerūt curiā: et
dixerūt. Jonathas ſūmꝰ ſacerdos et
gēs iudeoꝝ miſerūt nos: vt renouem⁹
amicitiā et ſocietatē ſcḋm pſtinū. Et
dederūt illis eplas ad ipos p loca: vt
deducerēt eos i terrā iuda cū pace. Et hoc
eſt exēplū eplarū q̄s ſcripſit ionathas
ſpartiatis. Jonathas ſūm⁹ ſacerdos: et
ſeniores gētis: ⁊ ſacerdotes ⁊ reliqu⁹
pplus iudeoꝝ: ſpartiatis frib⁹ ſalutē.
Jā pridē miſſe erāt epre ad oniā ſūmū
ſacerdotē a dario q̄ regnabat apd vos
qm eſtis frēs nri: ſicut ſcriptū cōtinet
B qḋ ſubiectū ē. Et ſuſcepit onias viruz
q̄ miſſus fuerat cum honore: ⁊ accepit
eplas i qb⁹ ſignificabatur de ſocietate ⁊
de amicitia. Nos ei cū nullo horū indi
gerem⁹ habētes ſolatio ſctōs libros q̄
ſūt i manib⁹ nrīs: maluim⁹ mittere ad
vos renouare fraternitatē ⁊ amicitiam:
ne forte alieni efficiamur a vob. Mul
ta ei tpa trāſierūt ex q̄ miſiſtis ad nos
Nos ḡ i oi tpe ſine itermiſſiōe i dieb⁹
ſollēnib⁹ ⁊ ceteris q̄b⁹ optet: memores
ſum⁹ vri i ſacrificijs q̄ offerim⁹: ⁊ i ob
ſeruationib⁹: ſicut phas ē ⁊ decet memi
niſſe fratrū. Letamur itaq; de glia vrā
Nos aūt circūdederūt multe tribulati
ones ⁊ multa plia: ⁊ ipugnauerūt nos
reges q̄ ſūt i circuitu nro. Noluim⁹ ḡ
vob moleſti eē neq; ceteris ſocijs ⁊ ami
cis nrīs i his plijs. Habuim⁹ ei de ce-
lo auxiliū ⁊ liberati ſum⁹ nos: ⁊ humi
liati ſūt iimici nri. Elegim⁹ itaq; neu- C
meniū antiochi filiū ⁊ antipatrē iaſo
nis filiū: ⁊ miſim⁹ ad romanos reno-
uare cū eis amicitiā ⁊ ſocietatē priſti-
nā. Mādauim⁹ itaq; eis vt veniāt et
ad vos: ⁊ ſalutent vos: ⁊ reddāt vobis
eplas nrās de inouatiōe fraternitatis no
ſtre. Et nūc bñfacietis rñdētes nob ad
hec. Et hoc reſcptū eplarū qḋ miſit oni-
as: Rex ſpartiatarū onias ionathe ſa-
cerdoti magno: ſalutē. Inuētū ē i ſcri-
ptura de ſpartiatis ⁊ iudeis: qm ſūt fra-
tres: et qr ſūt de genere abrahā. Et nūc
ex q̄ hec cognouim⁹ bñ facitis ſcribētes
nob de pace vrā. Sz ⁊ nos reſcripſim⁹
vob. Pecora nrā et poſſeſſiōes nre vre
ſūt: ⁊ vre nre. Mādauim⁹ itaq; hec nū
ciari vob. Et audiuit ionathas qm re
greſſi ſūt pncipes demetrij cū exercitu
multo ſupra q̄ pus pugnare aduerſus
eum: ⁊ exijt ab hierlm ⁊ occurrit eis in
amathite regione. Nō eni dederat eis D
ſpatiū vt igrederentur regionē ei⁹. Et mi
ſit ſpeculatores i caſtra eoꝝ: ⁊ reuerſi re
nūciauerūt qꝫ ꝯſtituerūt ſupuenire il-
lic nocte. Cū occidiſſet aūt ſol: pcepit io
nathas ſuis vigilare: ⁊ eē i armis pa-
ratos ad pugnā tota nocte. Et poſuit cu
ſtodes p circuitū caſtroꝝ. Et audierūt
aduerſarij qꝫ parat⁹ ē ionathas cū ſuis in
bello: ⁊ timuerūt ⁊ formidauerūt i cor
de ſuo: ⁊ accēderūt focos i caſtris ſuis
Jonathas aūt ⁊ q̄ cū eo erāt nō cogno-
uerūt vſq; mane: Uidebāt aūt lumiaria
ardētia et ſecut⁹ ē eos ionathas: ⁊ nō
cōphēdit eos. Trāſierūt eī flumē eleu
therū. Et diuertit ionathas ad arabes
q̄ vocabātur zabadei ⁊ pcuſſit eos ⁊ acce
pit ſpolia eoꝝ. Et iūxit: ⁊ venit dama
ſcū ⁊ pābulabat oēm regionē illā. Si- E
mon aūt exijt: ⁊ venit vſq; aſcalonē ⁊
ad pxima pſidia: ⁊ declinauit i ioppē:
⁊ occupauit eā. Audiuit ei qꝫ vellēt p-
ſidiū tradere ptib⁹ demetrij: ⁊ poſuit
ibi cuſtodes: vt cuſtodirēt eā. Et reuer

ſus eſt ionathas ⁊ cõuocauit ſeniores
ꝑpli. ⁊ cogitauit cum eis edificare pſi-
dia i iudea: ⁊ edificare muros i hierlm
⁊ exaltare altitudine magna iter medi
um arcis et ciuitatꝭ: vt ſepararet eã a ci-
uitate vt eẽt ipa ſingulariter et neq̄
emãt neq̄ vẽdãt. Et cõuenerũt vt edi
ficarẽt ciuitatẽ ⁊ cecidit murus q̄ erãt
ſup torrẽtẽ: ab ortu ſolis: ⁊ reparauit eũ
q̄ vocat caphetheta. Et ſimon edifica
uit adiada i ſephela: et muniuit eã: et
ipoſuit portas ⁊ ſeras. Et cũ cogitaſſet
triphon regnare aſie: ⁊ aſſumere diade
ma ⁊ extẽdere manũ i antiochũ regẽ:
timẽs ne forte nõ ꝑmitteret eum iona-
thas ſꝫ pugnaret adũſus eũ: q̄rebat cõ
F ꝓhẽdere eũ ⁊ occidere. Et exurgẽs ab-
ijt i bethſan: ⁊ exijt ionathas obuiã cũ
q̄dragita milib⁹ viroꝝ electoꝝ i ꝓliũ
⁊ venit bethſan. Et vidit triphõ q2 ve
nit ionathas cũ exercitu multo: vt ex-
tẽderet i eũ man⁹ ⁊ timuit. Et excepit
eũ cũ honore: ⁊ cõmendauit eũ oibus
amicis ſuis: ⁊ dedit ei munera. Et ꝓce
pit exercitib⁹ ſuis vt obedirẽt ei ſicᷓ ſi
bi. Et dixit ionathe. Ut qd vexaſti vni
uſũ ꝑplꝫ: cũ bellũ nob̄ n̄ ſit? Et nũc re
mitte eos i domos ſuas. Elige ãt tibi
viros paucos q̄ tecũ ſint: ⁊ veni mecũ
ptolomaidã: ⁊ tradã eã tibi: ⁊ reliq̄ ꝓſi
dia ⁊ exercitũ et vniũſos ꝓpoſitos ne-
gotiȷ̄: ⁊ cõuerſus abibo. Propterea eñ
veni. Et credidit ei: ⁊ fecit ſicut dixit ⁊
dimiſit exercitũ: ⁊ abierũt in t̄rã iuda.
Retinuit ãt ſecũ tria milia viroꝝ: ex q̄
b⁹ remiſit i galileã duo milia: mille ãt
G venerũt cũ eo. Ut aũt itrauit ptolomai
dã ionathas: clauſerũt portas ciuitatis
ptolomẽſes: ⁊ cõꝓhẽderũt eũ: ⁊ oẽs q̄
cũ eo intrauerũt: gladio iterfecerũt. Et
miſit triphõ exercitũ ⁊ eq̄tes i galileã ⁊
i cãpũ magnũ: vt ꝑderẽt oẽs ſocios io
nathe. At illi cũ cognouiſſẽt: q2 cõꝓhẽ
ſus eſt ionathas ⁊ perijt ⁊ oẽs q̄ cũ eo
erãt: hortati ſũt ſemetipos: ⁊ exierũt pa
rati in ꝓlium. Et videntes hi q̄ iſecuti
fuerãt q2 ꝓ aia res ẽ ill̄: reuſi ſũt: illi ãt
venerũt oẽs cũ pace i t̄rã iuda: et plã-
xerũt ionathan ⁊ eos q̄ cũ ipo erãt val
de. Et luxit iſrl̄ luctu magno. Et q̄ fie-
rũt oẽs gẽtes q̄ erãt i circũitu eoꝝ cõ-
terere eos. Dixerũt ei. Nõ habẽt pnci-
pẽ ⁊ adiuuãtẽ: nũc ꝗ expugnem⁹ illos
⁊ tollam⁹ d̄ hoib⁹ memoriã eoꝝ. XIII

Et audiuit ſimon q̄ ꝯgregauit A
triphõ exercitũ copioſũ: vt veni
ret i t̄rã iuda ⁊ attereret eã vi-
dẽs q2 i tremore ppl̄s ẽ ⁊ i timore: aſcẽ
dit hierlm et ꝯgregauit ꝑplm ⁊ adhor
tãs dixit. Uos ſcitis quãta ego ⁊ frẽs
mei et dom⁹ pr̄is mei fecim⁹ ꝓ legib⁹
et ꝓ ſctis ꝓlia: et anguſtias q̄les vidi-
m⁹. Hoꝝ gr̄a ꝑierũt frẽs mei oẽs ꝑpl̄
iſrl̄: et relict⁹ ſũ ego ſol⁹. Et nũc nõ mi
hi cõtingat ꝑcere aīe mee: i oī tpe tri-
bulatiõis. Nõ ei melior ſũ frib⁹ meis.
Uindicabo itaq̄ gẽtẽ meã ⁊ ſcã natos
q̄ꝫ nr̄os et vxores q2 ꝯgregate ſũt vniũ
ſe gẽtes ꝯterere nos iimicitie gr̄a. Et
accẽſus ẽ ſpũs ꝑpli ſimul vt audiuit ſ
mones iſtos: et r̄ndeꝛt voce magna di
cẽtes. Tu es dux nr̄ loco iude et iona B
the fr̄is tui: Pugna ꝓliũ nr̄m: et oīa q̄
cũq̄ dixeris nob̄ faciem⁹. Et ꝯgregãs
oẽs viros bellatores accelerauit ꝯſũ-
mare vniũſos muros hierlm: et muni
uit eã i gyro: et miſit ionathã filiũ ab
ſolomi: et cũ eo exercitũ nouũ i ioppẽ:
et eiectꝭ his q̄ erãt i arce remãſit illic
ipe. Et mouit triphõ a ptolomaida cũ
exercitu m̄lto vt veniret in t̄rã iuda: et
ionathas cũ eo i cuſtodia. Simõ ãt ap
plicuit i addus ꝯ faciẽ cãpi. Et vt co-
gnouit triphõ q2 ſurrexit ſimon loco
fr̄is ſui ionathe: et q2 cõmiſſur⁹ eẽt cũ
eo ꝓliũ: miſit ad ad eũ legatos dicens.
Pro argẽto qđ debat frater tu⁹ iona-
thas i rõne regꝭ ꝑpl̄ negotia q̄ habuit
detinuim⁹ eũ. Et nũc mitte argẽti ta- C
lẽta cẽtũ et duos filios ei⁹ obſides: vt
nõ dimiſſus fugiat a nob̄: ⁊ remittem⁹
eũ. Et ꝯgnouit ſimõ q2 cũ dolo loq̄ret
ſecũ. Juſſit tñ dari argẽtũ et pueros:
ne inimicitiã magnã ſumeret ad ꝑplm
iſrl̄ dicẽtẽ: q2 nõ miſit ei argẽtũ et pue
ros ꝓpterea perijt. Et miſit pueros et
cẽtũ talẽta. Et mẽtit⁹ ẽ: et nõ dimiſit
ionathan. Et poſt hec venit triphõ in
trã regionẽ vt ꝯtereret eã: et gyrauerũt
ꝑ viã q̄ ducit ador. Et ſimon et caſtra
ei⁹ ãbulabãt i oẽm locũ q̄cũq̄ ibant.
Qui aũt i arce erãt: miſerũt ad tripho
nẽ legatos vt feſtinaret venire ꝑ deſer
tũ: et mitteret illis alimonias. Et pa- D
rauit triphõ oẽm equitatũ: vt veniret
illa nocte. Erat eñ nix multa valde: et
nõ venit in galaaditim. Et cum ap-
propinquaſſet baſchaman: occidit io-

nathan et filios eiꝰ illic. Et conuertit
triphon: et abijt i terrã suã. Et misit si
mõ et accepit oſſa ionathe fris ſui et ſe
peliuit ea i modin ciuitate patrũ eiꝰ.
Et planxerũt eũ oĩs iſrł planctu magno ⁊
luxerũt eũ dies multos. Et edificauit
ſimon ſup ſepulchꝛũ pr̃is ſui ⁊ fratruʒ
ſuoꝝ edificiũ altũ viſu lapide polito
retro ⁊ añ: et ſtatuit ſeptẽ pyramidas
vnã ꝯ vnã: pr̃i ⁊ mr̃i: ⁊ q̃ttuoꝛ fratribꝰ
Et his circũpoſuit colũnas magnas:
ſup colũnas arma: ad memoꝛiã eternã
⁊ iux̃ arma naues ſculptas: q̃ viderẽt
ab hoĩbꝰ nauigãtibus mare. Hoc ẽ ſe-
pulchꝛũ qđ fecit in modin vſq; i hunc
diẽ. Triphon aũt cũ iter faceret cũ an
tiocho rege adoleſcẽte dolo occidit eũ:
⁊ regnauit i loco eiꝰ. Et impoſuit ſibi
E diadema aſie: et fecit plagã magnã in
terra. Et edificauit ſimõ p̃ſidia iudee
muniẽs ea turribꝰ excelſis: ⁊ murꝭ ma
gnis: ⁊ poꝛtis ⁊ ſeris: ⁊ poſuit alimẽta
i munitionibꝰ. Et elegit ſimõ viros ⁊
miſit ad demetriũ regem vt faceret re-
miſſionẽ regiõi: q2 actꝰ oẽs triũphõis
p direptionẽ fuerãt geſti. Et demetriꝰ
rex ad verba iſta rñdit ei: ⁊ ſcripſit epi
ſtolã talẽ. Rex demetrius: ſimoni ſum
mo ſacerdoti ⁊ amico regũ ⁊ ſenioꝛibꝰ
⁊ gẽti iudeoꝝ: ſalutẽ. Coꝛonã aureã et
bahen quã miſiſtꝭ ſuſcepimꝰ: ⁊ pati ſu
mꝰ facere vobiſcũ pacẽ magnã: ⁊ ſcri-
bere p̃poſitis regꝭ remittere vob q̃ in-
dulſimꝰ: Quecũq; ei ꝯſtituimꝰ vob cõ
ſtãt. Munitiones q̃s edificaſtis vobis
F ſint. Remittimꝰ q3 ignoꝛãtias et pctã
vſq; i hodiernũ diẽ ⁊ coꝛonã debeba-
tis. Et ſi q̃d aliud erat tributarium in
hierłm iã nõ ſit tributariũ. Et ſi q̃ ex
vobis apti ſũt cõſcribi iter nr̃os: ꝯſcri
bãt: ⁊ ſit inter nos pax. Anno centeſi-
mo ſeptuageſimo ablatũ ẽ iugũ gẽtiũ
ab iſrł. Et cepit ppłs iſrł ſcribere in ta
bulis ⁊ geſtis publicis: ãno pꝛio ſub
ſimone ſũmo ſacerdote magno duce et
p̃ncipe iudeoꝝ. In diebꝰ illis applicu
it ſimõ ad gazã: ⁊ circũdedit eã caſtrꝭ:
⁊ fecit machinas: ⁊ applicuit ad ciuita
tẽ: ⁊ pcuſſit turrẽ vnã: ⁊ cõp̃hendit eã
Et q̃ erupant erãt itra machinã ⁊ ci-
uitatẽ ⁊ factꝰ ẽ motꝰ magnꝰ i ciṫate.
Et aſcẽderũt q̃ erãt i ciṫate cũ vxoꝛibꝰ
⁊ filijs ſupꝛa murũ ſciſſis tunicis ſuis
⁊ clamauerũt voce magnã poſtulãtes
a ſimõe dextras ſibi dari ⁊ dixerũt. Nõ
nob reddas ẽm malitias nr̃as: ſ3 ẽm
miſcđias tuas: ⁊ ẽniemꝰ tibi. Et flexꝰ A
ſimon: nõ debellauit eos eiecit tñ eos
de ciṫate: ⁊ emũdauit edes i q̃bꝰ fuerãt
ſimulacra: ⁊ tũc itrauit i eã cũ hymnis
bñdicẽs dñm. Et eiecta ab ea oĩ imun
ditia collocauit i ea viros q̃ legẽ face-
rẽt: ⁊ muniuit eã ⁊ fecit ſibi habitatio
nẽ. Qui ãt erãt i arce hierłm ꝓhibe-
bãt egredi ⁊ ingredi regionẽ: ⁊ emere
ac vẽdere: ⁊ eſurierũt valde: ⁊ multi ex
eis fame pierũt. Et clamauerũt ad ſimo
nẽ vt dextras accipent: ⁊ dedit illꝭ. Et
eiecit eos inde ⁊ mũdauit arcẽ a cõta-
minationibꝰ. Et itrauerũt i eã: ṫtia ⁊ vi
ceſima die ſecũdi mẽſis: ãno cẽteſimo
ſeptuageſimopꝛimo cũ laude ⁊ ramis
palmarũ ⁊ citharꝭ ⁊ cynarꝭ ⁊ cymbalꝭ ⁊
nablis ⁊ hymnis ⁊ cãticꝭ: q2 ꝯtritꝰ eſt
inimicꝰ magnꝰ ex iſrł. Et cõſtituit vt
oĩbꝰ ãnis agerẽt dies hi cũ leticia. Et
muniuit mõtẽ tẽpli: q̃ erat ſecꝰ arcẽ: et
habitauit ibi i p̃e ⁊ q̃ cũ eo erãt. Et vi
dit ſimõ iohãnẽ filiũ ſuũ ꝙ fortꝭ p̃liũ
vir eẽt: ⁊ poſuit eũ ducẽ ṽtutũ vniũſa
rũ: ⁊ habitauit i gazaris.

XIIII

Anno cẽteſimo ſeptuageſimoſe- A
cũdo ꝯgregauit rex demetriꝰ ex
ercitũ ſuũ: ⁊ abijt i mediam ad
ꝯtrahẽda ſibi auxilia: vt expugnaret
triphoneʒ. Et audiuit arſaces rex ꝑſi-
dis ⁊ medie q2 intrauit demetriꝰ cõfi-
nes ſuos: ⁊ miſit vnũ de p̃ncipibꝰ ſuis
vt cõp̃hẽderet eũ viuũ: ⁊ adduceret eũ
ad ſe. Et abijt ⁊ pcuſſit caſtra demetrij
⁊ cõp̃hẽdit eũ: ⁊ duxit eũ ad arſacẽ: et
poſuit eũ i cuſtodiã: ⁊ ſiluit oĩs ṫra iu-
da oĩbꝰ diebꝰ ſimõis ⁊ q̃ſiuit bona gẽ
ti ſue: ⁊ placuit illis ptãs eiꝰ: ⁊ gl̃ia eiꝰ
oĩbꝰ diebꝰ. Et cum oĩ gl̃ia ſua accepit
ioppẽ i poꝛtũ ⁊ fecit introitũ i inſulis
marꝭ. Et dilatauit fines gẽtꝭ ſue: ⁊ ob
tinuit regionẽ. Et ꝯgregauit captiui-
tatẽ multã: ⁊ dñatꝰ ẽ gazare: ⁊ bethſu-
re ⁊ arci: ⁊ abſtulit imũditias ex ea: et
nõ erat q̃ reſiſteret ei. Et vnuſq̃ſq; co- B
lebat ṫrã ſuã cũ pace: ⁊ ṫra iuda dabat
fructꝰ ſuos: ⁊ ligna cãpoꝝ fructũ ſuũ.
Seniores i plateis ſedebãt oẽs ⁊ d̃ bo
nis ṫre tractabãt: ⁊ iuuenes induebãt
ſe gl̃iam ⁊ ſtolas belli. Et ciuitatibꝰ tri
buebat alimonias: ⁊ conſtituebat eas
vt eẽnt vaſa munitionis: q̃ aduſq; no

miatū ē nomē glie ei⁹ vſq; in extremū
tre. Fecit pacē ſup trā: ⁊ letat⁹ ē iſrł le
ticia magna. Et ſedit vnuſq̄ſq; ſub vi
te ſua ſb ficulnea ſua ⁊ non erat q̄ eos
terreret. Defecit ipugnās eos ſup trā
reges ɔtriti ſūt i dieb⁹ illˀ. Et ɔfirma-
uit oēs hūiles pplˀi ſui: ⁊ legē exq̄ſiuit
et abſtulit oēƺ iniquū et malū. Sācta
glorificauit: ⁊ multiplicauit vaſa ſctō
rū. Et auditū ē rome: q̄ꝛ defūct⁹ eēt io
nathas ⁊ vſq; i ſpartiatas: et ɔtriſtati
ſūt valde. Ut audierūt āt q̄ ſimō frater
ei⁹ fact⁹ eēt ſūm⁹ ſacerdos loco ei⁹: et
C ipe obtineret oēƺ regionē ⁊ citates i
ea: ſcpſerūt ad eū tabulis ereis vt reno
uarēt amicitias ⁊ ſocietatem quā fece
rāt cū iuda ⁊ cū ionatha frib⁹ eius. Et
lecte ſūt i ɔſpectu eccłie i hierłm. Et h̄
exēplum epłaꝝ q̄s ſpartiate miſerunt
Spartianoꝝ p̄ncipes ⁊ citates: ſimoni
ſacerdoti magno ⁊ ſenioꝛib⁹ ⁊ ſacerdo
tib⁹ et reliq̄ pplˀo iudeoꝝ frib⁹: ſalutē.
Legati q̄ miſſi ſūt ad pplˀm nrm nūcia
uerūt nob̄ d̄ vra glia et honore et leti
cia: ⁊ gauiſi ſum⁹ i itroitu eoꝝ. Et ſcri
pſim⁹ q̄ ab eis erāt dicta i cōcilijs ppli
ſic. Numeni⁹ antiochi: et antipr iaſo-
nis fili⁹ legati iudeoꝝ venerūt ad nos:
renouātes nobiſcū amicitiā p̄ſtinam.
Et placuit pplˀo excipe viros glioſe: et
ponere exēplū ſmonū eoꝝ i ſegregatˀ
pplˀi libris: vt ſit ad memoriā pplˀo ſpar
tiataꝝ. Exēplū āt hoꝝ ſcpſim⁹ ſimoni
D magno ſacerdoti. P⁹ h̄ āt miſit ſimon
numeniū romā hūteƺ clypeū aureum
magno pōdo minaꝝ mille: ad ſtatuen
dā cū eis ſocietatē. Cū āt audiſſet ppls
roman⁹ ſmōes iſtos dixerūt. Quā gra
tiaꝝ actiōeƺ reddemus ſimoni et filijs
eius? Reſtituit eñ ipe frēs ſuos: ⁊ ex-
pugnauit iimicos iſrł ab eis. Et ſtatu
erūt ei libertatē: et deſcripſerūt i tabu
lis ereis: ⁊ poſuerūt i titulis i mōte ſi-
on. Et h̄ ē exēplū ſcpture. Octauadeci
ma die mēſis elul āno cēteſimo ſeptu
ageſimoſecūdo: āno tertio ſb ſimōe ſa
cerdote magno in aſſaramel in ɔuētu
magno ſacerdotū ⁊ ppli ⁊ p̄ncipū ⁊ gē
tis ⁊ ſenioꝝ regiōis: nota facta ſūt hec
qm̄ frequēr facta ſūt ꝑlia i regiōe nra.
Simō āt matathie filijs ex fili⁹ iarib
⁊ frēs ei⁹ dederūt ſe periculo: ⁊ reſtiterūt
adūſarijs gētˀ ſue vt ſtarēt ſancta ipo
rū ⁊ lex: ⁊ glia magna glorificauerūt gē
tē ſuā. Et ɔgregauit ionathas gentē E
ſuā: ⁊ fact⁹ ē illˀ ſacerdos magn⁹: ⁊ ap-
poſit⁹ ē ad pplˀm ſuū. Et voluerūt iimi-
ci eoꝝ calcare ſācta: et atterere regionē
ipoꝝ: et extēdere manus i ſctā ſctōꝝ.
Tūc reſtitit ſimō: et pugnauit ꝓ gēte
ſua: et erogauit pecunias mltas: et ar
mauit viros ⱱtutˀ gētˀ ſue: ⁊ dedit illˀ
ſtipēdia. Et muniuit citates iudee et
bethſurā q̄ erat i finib⁹ iudee vbi erāt
arma oſtiū antea: et poſuit illic ꝑſidiū
viros iudeos. Et ioppen muniuit que
erat ad mare: ⁊ gazarā q̄ ē i finib⁹ azo-
ti: i q̄ hoſtes antea habitabāt: ⁊ collo-
cauit illic iudeos: et q̄cūq; apta erant
ad correptiōeƺ eoꝝ poſuit i eis. Et vi-
dit pplˀs actū ſimonis et gliaƺ quā co-
gitabat facere gēti ſue: et poſuerūt euƺ
ducē ſuū ⁊ p̄ncipē ſacerdotū eo q̄ ipe
fecerit hec oīa: ⁊ iuſticiā ⁊ fidē quā cō
ſuauit gēti ſue: ⁊ exq̄ſiuit oī modo ex
altare pplˀm ſuū. Et i dieb⁹ ei⁹ ꝓſperatū F
ē i manib⁹ ei⁹ vt tollerēr gētes d̄ regi
one ipoꝝ: ⁊ q̄ i citate dauid erāt i hie-
ruſalē i arce: d̄ q̄ ꝓcedebāt ⁊ ɔtamina
bāt oīa q̄ i circūitu ſctōꝝ ſūt: ⁊ infere
bāt plagā magnā caſtitati. Et colloca
uit i ea viros iudeos ad tutamētuƺ re
gionis ⁊ ciuitatˀ: ⁊ exaltauit muros i
hierłm. Et rex demetri⁹ ſtatuit illi ſū-
mū ſacerdotiū. Scđꝫ hec fecit eū ami-
cū ſuū ⁊ glorificauit eum glia magna.
Audiuit eñ q̄ appellati ſūt iudei a ro
manis amici ⁊ ſocij ⁊ frēs: ⁊ q̄ꝛ ſuſcepe
rūt legatos ſimōis glioſe: ⁊ q̄ꝛ iudei et
ſacerdotes eoꝝ ɔſēſerūt eū eē ducē ſuū
⁊ ſūmū ſacerdotē in eťnū donec ſurgat
ꝓpha fidelˀ: ⁊ vt ſit ſup eos dux: ⁊ vt cu
ra eēt illi ꝓ ſāctˀ: ⁊ vt ɔſtitueret ꝑpoſi
tos ſup oꝑa eoꝝ ⁊ ſup regionē: ⁊ ſup
arma et ſup ꝑſidia: ⁊ cura ſit illi d̄ ſan
ctis: ⁊ vt audiať ab oib⁹: ⁊ ſcribāť in G
noīe ei⁹ oēs ɔſcriptiōes i regiōe: et vt
opiať purpura ⁊ auro: ⁊ ne liceat vlli
ex pplˀo et ex ſacerdotib⁹ irritū facere
aliq̄d hoꝝ: ⁊ ɔdicere his q̄ ab eo dicū-
tur: aut ɔuocare ɔuētum i regiōe ſine
ipo ⁊ veſtiri purpura ⁊ vti fibula au-
rea. Qui āt fecerit ex hec: aut irritū fe-
cerit aliq̄d hoꝝ: re⁹ erit. Et cōplacuit
oī pplˀo ſtatuere ſimonem: ⁊ facere ſm
ⱱba iſta. Et ſuſcepit ſimō ⁊ placuit ei
vt ſūmo ſacerdotio fūgerer: ⁊ eēt dux
et p̄nceps gētˀ iudeoꝝ ⁊ ſacerdotū: et

ꝑesset oībꝰ Et scͥpturā istā dixeꝛt pone
re ī tabulis ereis: et ponere eas ī peri-
bolo sctōꝝ ī loco celebri. Exēplū āt eo
rū ponere ī erario: vt habeat simō ⁊ fi-
A E T misit rex anti ❡ Cꝫ eiꝰ. XV
ochꝰ filiꝰ demetrij epl̄as ab īsu
lis marꝫ: simōi sacerdoti et ꝑn-
cipi gētꝫ iudeoꝝ ⁊ vniūse gēti: et erāt
ꝯtinētes hūc modū. Rex ātiochꝰ: simo
ni sacerdoti magno ⁊ gēti iudeoꝝ salu
tē. Qm̄ qdē pestilētes obtinuerūt reg-
nū patꝝ nr̄oꝝ: volo āt vēdicare regnū
⁊ restituere illō sic̄ erat antea: et electā
feci multitudinē exercitꝰ et feci naues
bellicas. Volo āt ꝓcedere ꝑ regionem
vt vlciscar ī eos q̄ corruperūt regionē
nr̄am: ⁊ q̄ desolaueꝛt cītates multas in
regno meo. Nunc ꝗ statuo tibi oēs ob
latiōes q̄s remiseꝛt tibi an̄ me oēs re-
ges: ⁊ q̄cūq3 alia dona remiseꝛt tibi: et
ꝑmitto tibi facere ꝑcussuram ꝓpriꝫ nu
B mismatꝫ ī regione tua. Hierl̄m āt san-
ctam eē ⁊ liberā: ⁊ oīa arma q̄ fabrica
ta sūt ⁊ ꝑsidia q̄ ꝯstruxisti q̄ tenes: ma
neāt tibi. Et oē debitū regꝫ ⁊ q̄ futura
sūt regi ex h̄ et ī totū tp̄s remittūꝛ ti-
bi. Cū āt obtinuerimꝰ regnū nr̄m: glo-
rificabimꝰ te ⁊ gētē tuā: ⁊ tēplum gl̄ia
magna: ita vt manifestetur gloria ve-
stra ī vniuersa tr̄a. Anno cētesimo se-
ptuagesimoq̄rto: exijt ātiochꝰ ī tr̄ā pa
trū suoꝝ: et ꝯueneꝛt ad eum oēs exerci
tꝰ: ita vt pauci relicti eēnt cū triphone
Et insecutꝰ ē eū antiochꝰ rex: et venit
C dorā fugiēs ꝑ maritimā. Sciebat eñ
ꝙ ꝯgregata sūt mala ī eū: ⁊ reliq̄t eum
exercitꝰ. Et applicuit ātiochꝰ suꝑ dorā
cum cētū vigiti milibꝰ viroꝝ belligera-
toꝝ ⁊ octo milibꝰ eq̄tū. Et circuiuit ci
uitatē: ⁊ naues a mari accesseꝛt: ⁊ vexa
bāt ciuitatē a tr̄a ⁊ mari: ⁊ neminē si-
nebāt ingredi vel egredi. Venit āt nu
meniꝰ ⁊ q̄ cum eo fuerāt ab vrbe roma
hn̄tes epl̄as regibꝰ ⁊ regiōibꝰ scͥptas: ī
q̄bꝰ ꝯtinebāꝛ hec. Luciꝰ ꝯsul romano-
rū: ptolomeo regi: salutē. Legati iude-
orū veneꝛt ad nos amici nr̄i renouan
tes ꝑstinā amicitiā ⁊ societatē: missi a
simone ꝑncipe sacerdotū ⁊ ꝑplo iudeo
D rū. Attuleꝛt āt et clypeū aureū minaꝝ
mille. Placuit itaq3 nob̄ scribere regi-
bus ⁊ regiōibꝰ vt n̄ inferāt illꝭ mala: ne
q3 ipugnēt eos ⁊ cītates eoꝝ ⁊ regiōes
eoꝝ: ⁊ vt nō ferāt auxiliū pugnātibus
adūsus eos. Visū āt est nob̄ accipe ab
eis clypeū. Si q̄ ꝗ pestilētes fugerint
ꝺ regiōe ipoꝝ ad vos tradite eos simo
ni ꝑncipi sacerdotum: vt vindicet ī eos
ꝺm legē suā. Hec eadē scͥpta sunt deme
trio regi ⁊ attalo et arabe ⁊ arsaci: et ī
oēs regiōes ⁊ sāsame ⁊ spartanis ⁊ de-
lo ⁊ mido ⁊ sitione ⁊ carte ⁊ samū ⁊ pā
phyliā ⁊ lytiā et alicarnasū ⁊ rhodum
⁊ faselida ⁊ choo ⁊ sidē ⁊ arado et gor-
tynā ⁊ gnydū ⁊ cypꝛū ⁊ cyrenē. Exem
plū āt eoꝝ scͥpserunt simoni ꝑncipi sa
cerdotū: ⁊ ꝑplo iudeoꝝ. Antiochꝰ autē E
rex applicuit castra in dorā scd̄o admo-
uens ei sꝑ manꝰ ⁊ machinas faciēs: et
ꝯclusit triphonē ne ꝓcederet. Et misit
ad eum simō duo milia viroꝝ electoꝝ ī
auxiliū: ⁊ argētū ⁊ auꝝ ⁊ vasa copiosa
⁊ noluit ea accipe s3 rupit oīa q̄ pactꝰ
ē cum eo antea: ⁊ alienauit se ab eo. Et
misit ad eū athenobiū vnum ꝺ amicis
suis vt tractaret cū ipo dicēs: Vos te
netis ioppē ⁊ gazarā ⁊ arcē q̄ ē ī hieru
salē cītates regni mei: fines eaꝝ deso-
lastꝫ ⁊ fecistꝫ plagā magnā ī tr̄a: ⁊ dn̄a-
ti estꝫ ꝑ loca ml̄ta ī regno meo. Nūc ꝗ
tradite cītates q̄s occupastꝫ ⁊ tributa
locoꝝ ī q̄bꝰ dn̄ati estis exꝛ fines iudee.
Sinaūt date ꝓ illꝭ q̄ngēta talēta argē
ti: ⁊ exterminij q̄d extermiastꝫ: ⁊ tribu
toꝝ cītatū: alia talēta q̄ngēta. Sinaūt F
veniemꝰ ⁊ cōpugnabimꝰ vos. Et venit
athenobiꝰ amicꝰ regꝫ ī hierl̄m: et vidit
gl̄iam simōis ⁊ claritatē ī auro ⁊ argē-
to: ⁊ apparatū copiosū ⁊ obstupuit ⁊ re
tulit ei v̄ba regꝫ. Et rn̄dit ei simō: ⁊ di
xit ei: Neq3 alienā tr̄ā sūpsimus: neq3
alienā detinemꝰ: s3 hereditatē patrum
nr̄oꝝ q̄ iiuste ab inimicꝫ nr̄is aliq̄ tp̄e
possessa ē. Nos v̄o tp̄s hn̄tes vēdica-
mꝰ hereditatē patꝝ nr̄oꝝ. Nā ꝺ ioppe
⁊ gazara: q̄ expostulas: ipi faciebāt in
ꝑplo plagā magnā: ⁊ ī regiōe nr̄a: hoꝝ
damꝰ talēta cētū. Et n̄ rn̄dit ei atheno
biꝰ v̄bū. Reūsus āt cum ira ad regē re G
nūciauit ei verba ista: ⁊ gl̄iam simōis ⁊
vniūsa q̄ vidit: ⁊ iratꝰ ē rex ira magna
Triphon āt fugit naui ī orthosaida.
Et ꝯstituit rex cēdebeum ducē mariti-
mū ⁊ exercitū peditū ⁊ eq̄tū dedit illi.
Et mādauit illi mouere castra ꝯ faciē
iudee: ⁊ mādauit ei edificare cedronē: ⁊
⁊ obstruere portas ciuitatꝫ: et debella-
re ꝑplm̄. Rex āt ꝑseq̄baꝛ triphonē. Et

Ꝯuenit cendebe⁹ iamniā: ꝛ cepit irri-
tare plebē ꝛ ꝯculcare iudeā ꝛ captiua-
re ppl'm ꝛ interficere: ꝛ edificare cedro
nē. Et collocauit illic eq̄tes ꝛ exercitū
B vt egressi ꝑambularēt viā iudee sic cō
stituit ei rex. XVI

Et ascēdit iohēs d̄ gazar̄ ꝛ nūciauit simo
ni pr̄i suo q̄ fecit cendebe⁹ i po
pulo ipoꝝ. Et vocauit simō duos fili-
os suos seniores iudā ꝛ iohēȝ: ꝛ ait ill'
Ego ꝛ frēs mei ꝛ dom⁹ pr̄is mei expug
nauim⁹ hostes isrl' ab adoleſcētia vſq̄
i hūc diē: ꝛ ꝓſperatū ē i māib⁹ nr̄is li
berare isrl' aliq̄tiēs. Nūc āt ſenui: ſed
eſtote loco meo ꝛ fris mei: ꝛ egreſſi pug
nate ꝓ gēte nr̄a. Auxiliū vo d̄ celo vo
biſcū ſit. Et elegit d̄ regiōe vigīti milia
viroꝝ belligeratoꝝ ꝛ eq̄tes: ꝛ ꝓfecti ſūt
ad cēdebeū ꝛ dormierūt i modin. Et ſur
rexerūt mane ꝛ abierūt i cāpū. Et ecce
exercit⁹ copioſus i obuiā ill': peditūȝ ꝛ
B eq̄tū: ꝛ fluui⁹ torrēs erat iter mediū ip
ſoꝝ. Et admouit caſtra ꝯ faciē eoꝝ ipſe
ꝛ ppl's ei⁹: ꝛ vidit ppl'm trepidātem ad
trāſfretādū torrētē: ꝛ trāſfretauit pri-
mus. Et viderūt eū viri ꝛ trāſierūt poſt
eū. Et diuiſit ppl'm ꝛ eq̄tes i medio pe
ditū. Erat āt eq̄tat⁹ adūſarioꝝ copio-
ſus nimis. Et exclamauerūt ſacr̄ tubis
ꝛ i fugā ꝯūſus ē cēdebe⁹ ꝛ caſtra ei⁹: ꝛ
ceciderūt ex eis mlt̄i vulnerati: reſidui
āt i munitiōeȝ fugerūt. Tūc vulnerat⁹
ē iudas frater iohis. Johēs āt inſecu-
tus ē eos donec venit cedronē quā edi
ficauit: ꝛ fugerūt vſq̄ ad turres q̄ erāt
i agr̄ azoti: ꝛ ſuccēdit eas igni. Et ce-
C ciderūt ex ill' duo milia viroꝝ: ꝛ reūs⁹ ē
i iudeā i pace. Et ptolome⁹ fili⁹ abobi
ꝯſtitut⁹ erat dux i cāpo hiericho ꝛ ha-
bebat argētū ꝛ auꝝ multū. Erat. n. ge
ner ſūmi ſacerdot̄. Et exaltatuȝ ē cor
ei⁹: ꝛ volebat obtinere regionē: ꝛ cogi
tabat dolū adūſus ſimonē ꝛ filios ei⁹
vt tolleret eos. Simon aūt ꝑambulās
ciuitates q̄ erāt i regione iudee: ꝛ ſollici-
tudinē gerēs eaꝝ deſcēdit i hiericho:
ipſe et marathias fili⁹ ei⁹ et iudas: an
no cēteſimo ſeptuageſimoſeptimo: mē
ſe vndecimo. Hic eſt mēſis ſabath. Et
ſuſcepit eos fili⁹ abobi in munitiūcu-
lā q̄ vocat' doch: cū dolo quā edificauit:
et fecit eis ꝯuiuiū magnū: et abſcōdit
illic viros. Et cū inebriat⁹ eſſet ſimon
et filij ei⁹ ſurrexit ptolome⁹ cuȝ ſuis: et
ſūpſerūt arma ſua: ꝛ intrauerūt i ꝯuiuiū
ꝛ occiderūt eū ꝛ duos filios ei⁹: ꝛ q̄ſdā
pueros ei⁹. Et fecit deceptiōeȝ magnā
in iſrael: ꝛ reddidit mala ꝓ bonis. Et D
ſcripſit ptolome⁹: et miſit regi vt mitte-
ret ei exercitū i auxiliū: ꝛ traderet ei re
gionē et ciuitates eoꝝ et tributa. Et
miſit alios i gazarā tollere iohēȝ: ꝛ tri
bunis miſit ep̄las vt venirēt ad ſe: et
daret eis argētū et auꝝ et dona. Et ali
os miſit occupare hierl'm et mōtē tem
pli. Et ꝑcurrēs q̄dā nūciauit iohāni i
gazara q2 perijt pr̄ eius et frēs eius: et
q2 miſit te q̄ȝ iterfici. Ut audiuit āt ve
hementer expauit: et cōp̄hendit viros
q̄ venerāt ꝑdere eū: et occidit eos. Cog
nouit eñ q2 q̄rebāt ꝑdere euȝ. Et cete
ra ꝫmonū iohis et belloꝝ ei⁹ et bona-
rum virtutū q̄b⁹ fortiter geſſit: et edifi
cij muroꝝ q̄s extruxit et reꝝ geſtarum
eius: ecce hec ſcripta ſunt i libro dieꝝ
ſacerdotij ei⁹: ex quo factus ē ꝑnceps
ſacerdotum poſt patrem ſuum.

¶Explicit liber prim⁹ Machabeoꝝ.

Incipit ſcd's liber machabeoꝝ. Ca. I

FRatribus q̄ ſūt B
p egyptū iudeis: ſalutē di-
cunt frēs q̄ ſūt in hieroſoly
mis iudei et q̄ i regiōe iudea: ꝛ pacem
bonā. Benefaciat vobis deus ꝛ memi
nerit teſtamēti ſui qd̄ locut⁹ ē ad abra
am et iſaac et iacob ꝯuoꝝ fidelium et
det vobis cor oib⁹ vt colat' euȝ: ꝛ faci-
atis ei⁹ volūtatē corde magno et ani-
mo volēti. Adaperiat cor vr̄m in lege
ſua ꝛ i p̄cept̄ ſuis: ꝛ faciat pacē. Exau
diat orōnes vr̄as: ꝛ recōciliet' vob: nec
vos deſeret in tp̄e malo. Et nunc h̄ ſu
mus orātes ꝓ vob. Regnāte demetrio
anno centeſimoſexageſimonono: nos B
iudei ſcp̄ſim⁹ vob in tribulatiōe et im
petu q̄ ſuperuenit nobis in iſtis annis
ex q̄ receſſit iaſon a ſancta terra ꝛ a re-
gno. Portā ſuccēderūt: ꝛ effuderūt ſā-
guinē inocētē. Et orauim⁹ ad dn̄m: et
exauditi ſum⁹: et obtulim⁹ ſacrificiuȝ
et ſimilaginē: et accēdim⁹ lucernas: et
ꝓpoſuim⁹ panes. Et nunc frequētate
dies ſcenophegie mēſis caſleu. Anno
cēteſimo octogeſimooctauo: ppl's q̄ ē
hieroſolymis et i iudea ſenatuſq̄ ꝛ iu
das ariſtobolo magro ptolomei reḡ q̄
ē de genere xp̄iſtoꝝ ſacerdotū ꝛ his q̄

ĩn egypto ſũt iudeis: ſalutē ⁊ ſanitatē
C De magnis ꝑiculis a deo liberati ma
gnifice grās agim⁹ ipi: vtpote q̄ adū-
ſus talē regē dimicauim⁹. Ipe.n.ebul
lire fecit de pſide eos q̄ pugnauerũt ꝯ
nos ⁊ ſctā citatē. Nā cum i pſide eēt
dux ipe ⁊ cũ ipo imēſ⁹ exercit⁹ cecidit
in tēplo nanee: ꝯſilio decept⁹ ſacerdo
tũ nanee. Eteni cũ ea habitatur⁹ venit
ad locũ ātioch⁹ ⁊ amici ei⁹: ⁊ vt accipe
ret pecunias mltas dotis nomie. Cũq̨
ꝓpoſuiſſēt eas ſacerdotes nanee ⁊ ipe
cũ pauc⁊ igreſſus eēt itra ambitũ pha
D ni: clauſeſt tēplũ. Cũ āt itraſſet antio-
chus apropꝫ occulto aditu tēpli mittē
tes lapides pcuſſeſt ducē ⁊ eos q̄ cum
eo erāt: ⁊ diuiſeſt mēbratim: ⁊ capiti-
b⁹ amputat⁊ foras ꝓiecerũt. Per oia
2 bñdict⁹ deus q̄ tradidit ipios. Facturi
igiť q̄nta ⁊ viceſima die mēſis caſleu
purificatiōꝫ tēpli: neceſſariũ duxim⁹
ſignificare vob: vt ⁊ vos q̄ꝫ agatis diē
ſcenophegie ⁊ diē ignis q̄ dat⁹ ē q̄n ne
emias edificato tēplo ⁊ altari obtulit
ſacrificia. Nā cũ i pſidē ducereť pr̄es
nr̄i ſacerdotes q̄ tũc cultores dei erāt
acceptũ ignē d̄ altari occulte abſcōde-
rũt i valle vbi erat pute⁹ alt⁹ ⁊ ſicc⁹: ⁊ i
eo ꝯtutati ſũt eũ: ita vt oib⁹ ignot⁹ eēt
E loc⁹. Cũ āt p̄teriſſēt āni mlti: ⁊ placuit
deo vt mittereť neemias a rege pſidis
nepotes ſacerdotũ illoꝝ q̄ abſcōderāt
miſit ad req̄rēdũ ignē: ⁊ ſic narrauerũt
nob: ñ iuenerũt ignē ſꝫ aquā craſſam.
Et iuſſit eos haurire ⁊ afferre ſibi: et
ſacrificia q̄ ipoſita erāt iuſſit ſacerdos
neemias aſpgi ipa aq̄: ⁊ ligna ⁊ q̄ erāt
ſuppoſita. Utq̨ h̄ factũ ē ⁊ tp̄s affuit
q̄ ſol refulſit q̄ pri⁹ erat i nubilo: accē-
ſus ē ignis magn⁹ ita vt oēs mirarēť.
Orōnẽ āt faciebāt oēs ſacerdotes dũ
ꝯſũmareť ſacrificiũ ionatha ichoāte
ceter⁊ āt rñdētib⁹. Et neemie erat orō
F hũc hñs modũ. Dñe deus oīm creator,
terribiľ, ⁊ fort⁊, iuſt⁹ ⁊ miſericors, q̄ ſol⁹
es bon⁹ rex: ſol⁹ p̄ſtās: ſol⁹ iuſt⁹ ⁊ oipo-
tēs, ⁊ eťnus: q̄ liberas iſrľ d̄ oi malo: q̄
feciſti pr̄es electos: ⁊ ſctificaſti eos: ac
cipe ſacrificiũ ꝓ vniūſo ꝑplo tuo iſrľ:
⁊ cuſtodi ptē tuam ⁊ ſctifica. Cōgrega
diſpſionē nr̄aꝫ: libera eos q̄ ſuiũt gē-
tib⁹: ⁊ ꝯtēptos ⁊ abomīatos reſpice vt
ſciāt gētes q̄ꝛ tu es de⁹ nr̄. Affige op-
primētes nos: ⁊ ꝯtumeliā faciētes in

ſupbia. Cōſtitue ꝑplm tuũ i loco ſcto
tuo: ſic dixit moyſes. Sacerdotes aũt
pſallebāt hymnos: vſq̨ q̄ ꝯſũptũ eſſet
ſacrificiũ. Cũ āt ꝯſũptũ eēt ſacrificium
ex reſidua aq̄: neemias iuſſit lapides
maiores pfũdi. Qđ ⁊ factũ ē: ex eis flā
ma accēſa ē: ſꝫ ex lumie qđ refulſit ab
altari ꝯſũpta ē. Ut vero manifeſtata ē
res: renũciatũ eſt regi pſaꝝ ꝙ i loco in
q̄ ignē abſcōderant hi q̄ tranſlati fue-
rāt ſacerdotes: aq̄ apparuit: de q̄ nee-
mias ⁊ q̄ cũ eo erant purificauerũt ſa-
crificia. Cōſiderās aũt rex ⁊ rē diligen
ter examinās: fecit ei tēplũ vt ꝓbaret
qđ factũ erat. Et cũ ꝓbaſſet: ſacerdoti
b⁹ donauit mlta bona ⁊ alia atq̨ alia
munera: ⁊ accipiens manu ſua tribue
bat eis. Appellauit āt neemias hũc lo
cũ nepthar: qđ interp̄tať purificatio.
Uocať aũt apud plures nephi. II

Inueniť aũt i deſcriptiōib⁹ hie
remie ꝓphe ꝙ iuſſit eos ignem
accipe q̄ trāſmigrabāť vt ſigni
ficatũ ē: ⁊ vt mādauit trāſmigrat⁊. Et
dedit illis legē ne obliuiſcerēť p̄cepta
dñi: ⁊ vt ñ exerrarēt mētib⁹ vidētes ſi-
mulacra aurea et argētea ⁊ ornamēta
eoꝝ. Et alia huiuſmōi dicēs hortabať
ne legē amouerēt a corde ſuo. Erat āt
i ipa ſcptura: quō tabnaculũ ⁊ arcam
iuſſit ꝓpha diuino reſpōſo ad ſe facto
comitari ſecũ vſq̨ q̄ exijt i montē in q̄ D
moyſes aſcēdit ⁊ vidit dei hereditatē B
Et veniēs ibi hieremias iuenit locuꝫ
ſpelūce: ⁊ tabnaculũ ⁊ arcā ⁊ altare in
cēſi ītulit illuc ⁊ oſtiũ obſtruxit. Et ac
ceſſerũt q̄dā ſiľ q̄ ſeq̄bāť vt notarēt ſi-
bi locũ: ⁊ ñ potuerũt iuenire. Ut āt cog
nouit hieremias: culpās illos dixit ꝙ
ignot⁹ erit loc⁹ donec ꝯgreget de⁹ ꝯgre-
gatiōēꝫ ꝑpli: ⁊ ꝓpiti⁹ fiat. Et tunc dñs
oñdet hec: ⁊ apparebit maieſtas dñi: et
nubes erit ſic ⁊ moyſi manifeſtabať ⁊ 3.R
ſic cũ ſalomō petijt vt loc⁹ ſctificareť 2.P C
magno deo māifeſtabat hec. Magnifi
ce eteni ſapiaꝫ tractabat ⁊ vt ſapiaꝫ ha
bēs obtulit ſacrificiũ dedicatiōis ⁊ cō
ſũmatiōis tēpli. Sic ⁊ moyſes orabat Le
ad dñꝫ: ⁊ deſcēdit ignis d̄ celo ⁊ ꝯſum
pſit holocauſtũ ſic ⁊ ſalomō orauit: et 2.P
deſcēdit ignis d̄ celo: ⁊ ꝯſũpſit holocau Le
ſtũ: ⁊ dixit moyſes eo ꝙ nō ſit comeſtũ
qđ erat ꝓ pctō: ⁊ ꝯſũptũ ē. Siľr ⁊ ſalo-
mon octo dieb⁹ celebrauit dedicatiōeꝫ

Inferebāt āt ⁊ deſcriptiōib⁹ et cōmēta
rūs neemie hec eadē: ⁊ q̄liter cōſtruēs
bibliothecā ꝯgregauit ꝺ regionib⁹ li-
bꝛos: ⁊ ꝓphetaꝝ ⁊ dauid: ⁊ epl̄as regū
D et ꝺ donarijs. Sic̄ āt et iudas ea q̄ di-
dicerat ꝑ bellū qꝺ nob accideꝛat ꝯgre
gauit oīa: ⁊ ſūt apꝺ nos. Si ꝗ deſidera
tis hec: mittite q̄ ꝑferāt vobis. Acturi
itaqꝫ purificatiōes ſcripſim⁹ vob. Bn̄
ꝗ facietꝭ: ſi egeritꝭ hos dies. De⁹ āt q̄
liberauit ꝑpl̄m ſuū ⁊ reddidit heredita
tē oib⁹: ⁊ regnū ⁊ ſacerdotiū ⁊ ſcrifica-
tionē ſic̄ ꝓmiſit i lege: ſperam⁹qꝫ cito
nr̄i miſerebit̄: ⁊ ꝯgregabit ꝺ ſub celo i
locū ſcͥtū. Eripuit eñ nos ꝺ magnis
E ꝑiculis: ⁊ locū purgauit. De iuda ꝟo
machabeo et frib⁹ ei⁹: ⁊ ꝺ tēpli magni
purificatiōe ⁊ ꝺ are dedicatiōe ſꝫ et de
ꝓlijs q̄ ꝑtinēt ad antiochū nobilē: et
filiū ei⁹ eupatorē: et ꝺ illumiatiōib⁹ q̄
ꝺ celo facte ſūt ad eos q̄ ꝓ iudeis for-
titer fecerūt ita vt vniūſā regionē cū
pauci eēnt vindicarēt: et barbarā mul
titudinē fugarēt et famoſiſſimū i toto
orbe tēplū recuparēt: et ciuitatē libe-
rarēt: vt leges q̄ abolēde erāt reſtitue-
rēt̄ dn̄o cū oī trāq̄llitate ꝓpitio facto
ill̄. Itēqꝫ ab iaſone cyreneo q̄nqꝫ librꝭ
cōꝓhēſa tēptauim⁹ nos vno volumie
F breuiare. Cōſiderātes eñ multitudinē
libroꝝ ⁊ difficultatē volētib⁹ aggredi
narratiōes hiſtoriaꝝ: ꝓpt̄ multitudi-
nē reꝝ curauim⁹ volētibus q̄dē legere
vt eſſet animi oblectatio: ſtudioſis ꝟo
vt facile poſſint memorie cōmendare:
oībus aūt legētib⁹ vtilitas ꝯferat̄. Et
nob q̄dē ipſis q̄ h̄ op⁹ breuiādi cauſa
ſuſcepim⁹ nō facilem laborē: imo vero
negociū plenū vigiliaꝝ ⁊ ſudoris aſſū-
pſim⁹. Sic̄ hi q̄ ꝑparāt ꝯuiuiū: ⁊ q̄rūt
alioꝝ volūtati parere ꝓpt̄ mltoꝝ grāꝫ
libēter laborē ſuſtinem⁹: ꝟitātē q̄dē ꝺ
ſingul̄ autorib⁹ cōcedētes: ipi aūt ꝫm
G datā formā breuitati ſtudētes. Sic̄. n.
noue dom⁹ architecto ꝺ vniūſa ſtructu
ra curādum ē: ei ꝟo q̄ pingere curat q̄
apta ſūt ad ornatū exq̄rēda ſunt: ita
eſtimādū ē ⁊ i nob. Eteni itellectū col
ligere ⁊ ordinare ſmonē: et curioſius
ꝑtes ſingulas q̄lqꝫ diſquirere hiſtorie
ꝯgruit autori: breuitatē ꝟo dictionis
ſectari: ⁊ executiōes reꝝ vitare breuiā-
ti ꝯcedēdū ē. Hinc ꝗ narratiōeꝫ icipie
mus: ꝺ ꝑfatiōe tātum dixiſſe ſufficiat.

Stultū eni ē aū hiſtoriā effluere: i ipa
aūt hiſtoria ſuccingi. ¶ III

Igitur cū ſācta ciuitas habitare- A
tur in oī pace: leges aūt adhuc
optime cuſtodirēt̄ ꝓpt̄ onie pōtificis
diſpoſitiōeꝫ et pietatē ⁊ animos odio
habētes mala: fiebat vt et ipi reges et
ꝑncipes locū ſūmo honore dignū du-
cerēt: ⁊ tēplū maximis munerib⁹ illu-
ſtrarēt: ita vt ſeleuc⁹ aſie rex ꝺ redditi-
bus ſuis ꝑſtaret oēs ſūpt⁹ ad miſteriū
ſacrificioꝝ ꝑtinētes. Simō āt ꝺ tribu
beniamin ꝑpoſit⁹ tēpli ꝯſtitut⁹: ꝯtēde
bat obſiſtēte ſibi ꝑncipe ſacerdotū ini
quū aliq̄d i ciuitate moliri. Sꝫ cū vin
cere oniā nō poſſet venit ad apolloniū
tharſee filiū q̄ illo tp̄e erat dux celeſſy-
rie ⁊ phenicꝭ: ⁊ nūciauit ei pecunijs i-
numerabilib⁹ plenū eē erariū hieroſo-
lymis: ⁊ cōes copias imēſas eē q̄ nō ꝑ
tinēt ad rōneꝫ ſacrificioꝝ: eſſe āt poſſi
bile ſb ꝑtāte regꝭ cadere vniūſa. Cūqꝫ B
retuliſſet ad regē apolloni⁹ ꝺ pecunijs
q̄ delate erāt: ille accitū heliodorū q̄
erat ſuꝑ negocia ei⁹ miſit cū mādatis
vt ꝑdictā pecuniā tranſportaret. Sta-
timqꝫ heliodor⁹ iter ē aggreſſus: ſpecie
q̄dē q̄ſi ꝑ celeſſyriā et phenicē citates
eēt ꝑagratur⁹: reuera āt regꝭ ꝓpoſitū
ꝑfectur⁹. Sꝫ cū veniſſet hieroſolymaꝫ
et benigne a ſūmo ſacerdote i ciuitate
eēt except⁹: narrauit ꝺ dato iudicio pe
cuniaꝝ et cui⁹ rei grā adeſſet aparuit.
Interrogabat āt ſi ꝟe hec ita eēnt. Tūc
ſūm⁹ ſacerdos oſidit depoſita eē hec ⁊
victualia viduaꝝ ⁊ pupilloꝝ: q̄dā ꝟo C
eē hircani tobie viri valde eminētis:
i his q̄ detulerat ipius ſimō: vniūſa āt
argēti talēta eē q̄dringēta ⁊ auri du-
cēta: decipi ꝟo eos q̄ crediddiſſent loco
⁊ tēplo qꝺ ꝑ vniūſū mūdū honorat̄: ꝓ
ſui veneratiōe ⁊ ſanctitate: oino ipoſſi
bile eē. At ille ꝓ his q̄ habebat i mā-
datis a rege: dicebat oī genere regi ea
eē deferēda. Cōſtituta āt die itrabat ꝺ
his heliodor⁹ ordinatur⁹. Nō modica
ꝟo ꝑ vniūſā ciuitatē erat trepidatio.
Sacerdotes āt aū altare cum ſtolis ſa
cerdotalib⁹ iactauerūt ſe: ⁊ iuocabāt ꝺ
celo eū q̄ ꝺ depoſitꝭ legē poſuit: vt his
q̄ depoſuerāt ea ſalua cuſtodiret. Iam
ꝟo q̄ viderat ſūmi ſacerdotꝭ vultū: mē
te vulnerabat̄. Facies eñ ⁊ color ima
tat⁹: declarabat internū animi dolorē.

D Circūfuſa eñ erat meſticia q̄dā viroꝝ
⁊ horroꝛ coꝛpis: p̄ quē manifeſt⁹ aſpici
entib⁹ doloꝛ coꝛdis ei⁹ efficiebat̄. Alij
etiā ꝯgregati d̄ domib⁹ ꝯfluebāt publi
ca ſupplicatōe obſecrātes: p̄ eo φ i ꝯtē
ptum loc⁹ eēt vētur⁹. Accincteq̄ muli
eres cilitijs pect⁹ p̄ plateas ꝯfluebant:
ſ3 ⁊ virgines q̄ ꝯcluſe erāt: p̄currebāt
ad oniā: alie āt ad muros: q̄dā vero p̄
feneſtras aſpiciebāt: vniūſe autē p̄ten
dētes man⁹ i celū dep̄cabāt̄. Erat eñ
miſera cōmixte multitudinis ⁊ magni
ſacerdotis i agone ꝯſtituti expectatio.
Et hi q̄dē inuocabāt oīpotentē deu3:
vt credita ſibi, his q̄ crediderāt, cum oī
integritate ꝯſeruarent̄. Heliodoꝛ⁹ aūt
qđ decreuerat p̄ficiebat: eodē loco ip̄e
E cu3 ſatellitib⁹ circa erariū p̄ſens. Sed
ſp̄ūs oīpotētꝭ dei magnā fecit ſue oſtē
ſionis euidentiā: ita vt oēs q̄ auſi fue
rant parere ei: ruentes dei v̄tute: i diſ
ſolutionē et foꝛmidinē cōuerterētur.
Apparuit eñ illis q̄dā equ⁹: terribilē
habēs ſeſſoꝛē optimis op̄imentꝭ oꝛdi
natus: iſq̄ cum impetu heliodoꝛo pꝛi
oꝛes calces eliſit. Qui autē ei ſedebat
videbat̄ arma habere aurea. Alij etiā
apparuerūt duo iuuenes virtute deco
ri: optimi gl̄ia: ſpecioſiq̄ amictu: q̄ cir
cūſteterūt eu3 et ex vtraq̄ p̄te flagella
bāt: ſine itermiſſiōe multꝭ plagꝭ verbe
rātes. Subito āt heliodoꝛ⁹ ꝯcidit i ter
rā: cūq̄ multa caligine circūfuſum ra
puerūt: atq̄ i ſella geſtatoꝛia poſitū eie
F cerunt. Et is q̄ cum multꝭ curſoꝛib⁹: ⁊
ſatellitib⁹ p̄dictū igreſſus ē erariū poꝛ
tabat̄ nullo ſibi auxiliū ferēte: manife
ſta dei cognita v̄tute. Et ille q̄dē p̄ di
uinā virtutē iacebat mut⁹ atq̄ oī ſpe
⁊ ſalute p̄uat⁹. Hi āt dn̄s b̄ndicebāt: q2
magnificabat locū ſuū: ⁊ tēplū qđ pau
lo an̄ timoꝛe ac tumultu erat plenum:
apparēte oīpotēte dn̄o gaudio ⁊ leticia
īpletū ē. Tūc v̄o ex amicꝭ heliodoꝛi q̄
dā rogabāt ꝯfeſtim oniam vt iuocaret
altiſſimū: vt vitā donaret ei: q̄ i ſup̄mo
ſp̄ū erat ꝯſtitut⁹. Cōſiderās aūt ſūmus
ſacerdos ne foꝛte rex ſuſpicaret̄ mali
ciā aliquā ex iudeis circa heliodoꝝ cō
ſūmatā: obtulit p̄ ſalute viri hoſtiā ſa
G lutarē. Cūq̄ ſūmus ſacerdos exoꝛaret
ijdē iuuenes eiſdē veſtib⁹ amicti aſtā
tes heliodoꝛo dixerūt: Onie ſacerdoti
gr̄as age. Nā p̄pt eū tibi dn̄s vitā do-
nauit. Tu āt a deo flagellat⁹: nūcia oī
bus magnalia dei ⁊ p̄tātes. Et his di-
ctis n̄ cōparuerūt. Heliodoꝛ⁹ āt hoſtia
deo oblata: ⁊ votꝭ magnis p̄miſſis ei q̄
viuere illi ꝯceſſit: ⁊ onie gr̄as agēs re-
cepto exercitu repedabat ad regē. Te-
ſtabat̄ āt oīb⁹ ea q̄ ſub ocul̄ ſuis vide-
rat opa magna dei Cū āt rex iterrogaſ
ſet heliodoꝝ q̄s eſſet apt⁹ adhuc ſemel
hieroſolymā mitti. ait: Si quē habes
hoſtē aut regni tui iſidiatoꝛē: mitte il-
luc: ⁊ flagellatū eū recipies: ſi tn̄ euaſe-
rit: eo φ in loco ſit vere dei q̄dā virt⁹.
Nā ip̄e q̄ h3 i cel̄ habitatiōe3 viſitatoꝛ
⁊ adiutoꝛ ē loci illi⁹: ⁊ veniētes ad ma
lefaciēdū p̄cutit ac p̄dit. Igit̄ d̄ helio-
doꝛo ⁊ erarij cuſtodia ita res ſe habet. A

IIII

Simon aūt p̄dict⁹ pecu-
niaꝝ ⁊ patrie delatoꝛ: male loq̄
bat̄ d̄ onia: tāq̄ ipſe heliodoꝝ
inſtigaſſet ad hec ⁊ ip̄e fuiſſet incētoꝛ
maloꝝ: p̄uiſoꝛēq̄ ciuitatꝭ ac defēſoꝛē
gētꝭ ſue: ⁊ emulatoꝛē legꝭ dei audebat
iſidiatoꝛē regni dicere Sz cū īimicitie
in tātū p̄cederēt vt etiā p̄ q̄ſdā ſimōis
neceſſarios homicidia fierēt: ꝯſiderās
onias p̄iculū ꝯtētiōis: ⁊ apolloniū in-
ſanire vtpote ducē celeſyrie ⁊ phenicꝭ
ad agēdā maliciā ſimōis: ad regē ſe cō
tulit: n̄ vt ciuiū accuſatoꝛ: ſ3 cōmune3
vtilitatē apd̄ ſemetip̄m vniūſe multi-
tudinis ꝯſiderās. Uidebat eñ ſine re
gali p̄uidētia ipoſſibile eē pacē reb⁹
dari: nec ſimonem poſſe ceſſare a ſtulti
cia ſua. Sz p⁹ ſeleuci vite exceſſū cū ſu
ſcepiſſet regnū ātioch⁹ q̄ nobil̄ appel-
labat̄: ambiebat iaſō frater onie ſūmū
ſacerdotiū: adito rege p̄mittēs ei argē
ti talēta trecēta ſexaginta: ⁊ ex redditi
b⁹ alijs talēta octogita. Sup̄ h̄ p̄mit B
tebat ⁊ alia cētū q̄nq̄ginta: ſi p̄tāti ei⁹
ꝯcederet̄ gymnaſiū ⁊ ephebiā ſibi ꝯſti
tuere: ⁊ eos q̄ i hieroſolymis erāt ātio
chenos ſcribere. Qz cū rex annuiſſet et
obtinuiſſet p̄ncipatū ſtatim ad gētile3
ritū ꝯtribules ſuos tranſferre cepit et
amotꝭ his q̄ humanitatꝭ cauſa iudeiſ
a regib⁹ fuerāt ꝯſtituta: p̄ iohe3 p̄rem
eupolemij q̄ apd̄ romanos d̄ amicitia
⁊ ſocietate fct⁹ ē legatiōe legitima ci-
uiū iura deſtituēs praua inſtituta ſan
ciebat. Eteni auſus ē ſb ipſa arce gym
naſiū ꝯſtituere ⁊ optimos q̄ſq̄ ephebo
rū i lupanarib⁹ ponere. Erat āt h̄ non

initiũ ſz icremẽtũ q̈dda et ꝑfect⁹gẽti-
lis et aligentgene ꝯuſatiõis: ꝓpter im
C pũ ⁊ ñ ſacerdot? iaſonis nefariũ et in-
auditũ ſcel⁹: ita vt ſacerdotes iã ñ cir-
ca altaris officia dediti eẽnt: ſz ꝯtẽpto
tẽplo ⁊ ſacrificijs neglect? feſtinarent
ꝑticipes fieri paleſtre: ⁊ ꝓbitiõis eius
iniuſte: ⁊ i exercitijs diſci et patrios q̈-
dem honores nihil hñtes grecas glori
as optimas arbitrabãt̃. Quaꝝ gr̃a pe
riculoſa eos ꝯtẽtio habebat: ⁊ eoꝝ cõ-
ſtituta emulabant̃: ac ꝑ oĩa his ꝯſiles
eẽ cupiebãt: q̈s hoſtes ⁊ ꝑemptores ha
buerãt. In leges eñ diuinas ĩpie age-
re impune nõ cedit: ſz h̃ tp̃s ſequẽs de
clarabit. Cũ aũt q̈nquẽnalis agõ tyro
celebraret̃ ⁊ rex p̃ſens eẽt: miſit iaſon
facinoroſos ab hieroſolymiſ viros pec
catores portantes argẽti didrachmas
trecẽtas i ſacrificiũ herculis: q̈s poſtu
lauerũt hi q̈ apportauerãt ne in ſacri-
ficijs erogarent̃ q2 nõ oporteret: ſed i
alios ſũpt⁹eas deputari. Sz hec obla-
ta ſũt q̈dẽ ab eo q̈ miſerat i ſacrificiũ
herculis: ꝓpter p̃ſentes autẽ date ſũt
in fabricã nauiũ triremiũ. Miſſo autẽ
in egyptũ apollonio neſthei filio ꝓpt
primates ptolomei philometoris reg?
cũ cognouiſſet antioch⁹ alienũ ſe a ne-
gocijs regni effectũ ꝓprijs vtilitatib⁹
D ꝯſulẽs: ꝓfect⁹ inde venit ioppẽ ⁊ inde
hieroſolymaꝫ. Et magnifice ab iaſone
⁊ ciuitate ſuſcept⁹: cum facularum lumi-
nib⁹ et laudib⁹ ingreſſus eſt: et inde in
phenicẽ exercitũ ꝯuertit. Et p⁹ triẽnĩj
tp̃s miſit iaſon menelaũ ſupradicti ſi-
monis fratrẽ portantẽ pecunias regi
et de negocijs neceſſarijs reſpõſa pla-
turũ. At ille cõmẽdat⁹ regi cũ magni-
ficaſſet faciẽ ꝑtãtis ei⁹: i ſemetip̃m re-
torſit ſũmũ ſacerdotiũ: ſupponẽs iaſo-
ni talẽta argẽti trecẽta. Acceptiſqꝫ a
rege mãdatis venit: nihil q̈dẽ hñs dig
nũ ſacerdotio: animos ꝟo crudelis ty
rãni: ⁊ fere belue iram gerẽs. Et iaſon
q̈dẽ q̈ ꝓpriũ fratrẽ captiuauerat: ipſe
decept⁹ ꝓfug⁹ i ãmanitẽ expulſus ẽ re
gionẽ. Menela⁹ aũt p̃ncipatũ q̈deꝫ ob-
tinuit: d̃ pecunijs vero regi ꝓmiſſis ni
hil agebat: cum exactiõem faceret ſo-
E ſtrat⁹ q̈ arci erat p̃poſit⁹ Nã ad hũc ex
actio vectigaliũ ꝑtinebat: quã ob cau
ſã vtriqꝫ ad regẽ ſũt euocati. Et mene
la⁹ amot⁹ ẽ a ſacerdotio ſuccẽdẽte ly-
ſimacho fratre ſuo: ſoſtrat⁹ aũt p̃lat⁹ eſt
cyprijs. Et cũ hec agerent̃ ꝯtigit thar-
ſenſes ⁊ mallothas ſeditiões mouere:
eo ꝙ ãtiochi regis ꝯcubine dono eẽnt
dati. Feſinãter itaqꝫ rex venit ſedare il
los relicto ſuffecto vno ex comitibus
ſuis andronico. Rat⁹ aũt menela⁹ acce-
piſſe ſe tp̃s opportunũ: aurea q̈dã vaſa
e tẽplo furatus donauit andronico: et
alia vẽdiderat tyro ⁊ ꝑ vicinas ciuita
tes. Qd̃ cũ certiſſime cognouiſſ onias
arguebat eũ: ipẽ i loco tuto ſe cõtinẽs
ãtiochie ſec⁹ daphnẽ. Vñ menela⁹ acce
dẽs ad andronicũ: rogabat vt oniã in
terficeret. Qui cũ veniſſet ad oniã: ⁊ da
tis dextr? cũ iureiurãdo ꝯ̃uis eẽt ei ſu
ſpect⁹ ſuaſiſſet d̃ aſilo ꝓcedere: ſtati eũ
ꝑemit ñ verit⁹ iuſticiã. Ob quã cauſaꝫ
nõ ſolũ iudei: ſz etiã alie q̈z natiões in
dignabãt̃: ⁊ moleſte ferebãt d̃ nece tã-
ti viri iniuſta. Sz regreſſũ regẽ de cili- F
tie loc? adierũt iudei apd̃ ãtiochiã ſil
⁊ greci: ꝯq̃rẽtes de iniq̃ nece onie. Con
triſtat⁹ ita ẽ aĩo antioch⁹ ꝓpt oniam: ⁊
flex⁹ ad miſc̃diam lachrymas fudit: re
cordat⁹ defũcti ſobrietatẽ ⁊ moleſtiã.
Accẽſiſqꝫ animis andronicũ purpura
exutũ ꝑ totã ciuitatẽ iubet circũduci:
⁊ i eodẽ loco in q̈ in oniã impietatẽ cõ
miſerat ſacrilegũ vita priuari: dño illi
ꝯdignã retribuẽte penã. Mult? aũt ſa-
crilegijs i tẽplo a lyſimacho cõmiſſis
menelai ꝯſilio ⁊ diuulgata fama: ꝯgre
gata ẽ multitudo adũſũ lyſimachum:
multo iã auro exportato. Turbis aũt
inſurgentib⁹ ⁊ animis ira replet? lyſi-
mach⁹ armat? fere trib⁹ millib⁹: iniq̈s
manib⁹ vti cepit: duce quodã tyranno
etate pariter ⁊ demẽtia ꝓuecto. Sz vt
itellexerũt conatũ lyſimachi: alij lapi-
des: alij fuſtes validos arripuere: q̈dã
vero cinerem i lyſimachum iecere. Et
multi q̈deꝫ vulnerati: q̈dam autem et
ꝓſtrati oẽs ꝟo in fugam ꝯuerſi ſunt.
Ip̃m etiã ſacrilegum ſecus erariũ iter G
fecerunt. De his ergo cepit iudiciũ ad
uerſus menelaũ agitari. Et cũ veniſſet
rex tyrum ad ip̃m negociũ detulerũt
miſſi tres viri a ſeniorib⁹. Et cũ ſupa-
retur menelaus ꝓmiſit ptolomeo mul
tas pecunias dare ad ſuadendũ regi.
Itaqꝫ ptolomeus in quodaꝫ atrio poſi
tum quaſi refrigerãdi gr̃a regem adijt
⁊ deduxit a ſentẽtia: et menelaũ q̈dem

vniuerſe malicie reū crimib⁹ abſoluit miſeros autē qui etiā ſi apud ſcythas cauſā dixiſſēt inocētes iudicarēt hos morte dānauit. Cito ꝗ̄ iniuſtā penā de derūt: q̄ ꝓ ciuitate ꝛ ꝑplo et ſacrꝭ vaſis cauſā ꝓſecuti ſunt. Quobrē tyrīj q̄z in dignati erga ſepulturā eoꝝ liberaliſſi mi extiterūt. Menela⁹ āt ꝓpt̄ eoꝝ q̄ i potētia erāt auariciam ꝑmanebat in ꝑtāte: creſcēs i malicia ad inſidias ciuium.

A Odē tpe antioch⁹ ſcdā3 ꝓfectiōes parauit in egyptū. Contigit āt ꝑ vniūſa3 hierosolymoꝝ ciuitatē videri dieb⁹ q̄dragīta ꝑ aera eq̄tes diſcurrentes auratas ſtolas hn̄tes ꝛ haſtas: q̄ſi cohortes armatas: ꝛ curſus eq̄ꝝ ꝑ ordines digeſtos: ꝛ ꝯgreſſiōes fieri comin⁹ ꝛ ſcutoꝝ mot⁹ et galeatoꝝ multitudinē gladijs diſtrictꝭ ꝛ teloꝝ iact⁹: et aureoꝝ armorū ſplēdorē: oīſq; generꝭ loricarum. Qua ꝓpter oēs rogabāt i bonū mōſtra ꝯūti. Sꝫ cū falſus rumor exiſſet: tanq̄ vita exceſſiſſet antioch⁹: aſſūptꝭ iaſon nō min⁹ mille viris aggreſſus ē ciuitatē repēte: et ciuib⁹ ad murū ꝯuolātib⁹ ad vltimū apphēſa ciuitate menelaus fugit i arcē. Iaſon vo nō parcebat i cede ꝺ ciuib⁹ ſuis nec cogitabat ꝓſperitatē adūſū cognatos malū eē maximū arbitrās hoſtiū ꝛ non ciuiū ſe trophea captuꝝ. Et pncipatū q̄dē nō obtinuit finē vo inſidiaꝝ ſuaꝝ cōfuſionē accepit: et ꝓfug⁹ iteꝝ abijt i amaniten.

B Ad vltimū i exitiū ſui cōcluſus ab aretha arabū tyrāno fugiēs ꝺ ciuitate i ciuitatē oib⁹ odioſus: vt refuga legū ꝛ execrabilis vt pr̄ie ꝛ ciuiū hoſtꝭ: i egyptū extruſus ē: ꝛ q̄ multos ꝺ patria ſua expulerat ꝑegre perūt lacedemonas ꝓfectus q̄ſi ꝓ cognatiōe ibi refugiū habitur⁹: et q̄ inſepultos mltos abiecerat: ipe et illamētat⁹ et inſepult⁹ abijcit: ſepultura neq; ꝑegrina vſus: neq; patrio ſepulcro ꝑticipās. His itaq; geſtꝭ ſuſpicat⁹ ē rex ſocietatē deſerturos iudeos: ꝛ ob h̄ ꝓfect⁹ ex egypto efferatis animis ciuitatē q̄dē armis cepit. Iuſſit āt militib⁹ iterficere: nec parcere occurſātib⁹: ꝛ ꝑ domos aſcēdentes trucidare. Fiebāt ꝗ̄ cedes iuuenū ac ſenioꝝ ꝛ mulieꝝ et natoꝝ exterminia: vginū

C q̄; ꝛ paruloꝝ neces. Erāt āt toto triduo octogīta milia iterfecti: q̄draginta milia vincti: nō min⁹ āt venundati. Sed nec iſta ſufficiūt. Auſus ē etiā3 itrare tēplū vniūſa t̄ra ſācti⁹ menelao ducto re: q̄ legū ꝛ patrie fuit ꝓditor. Et ſceleſtis manib⁹ ſumēs ſctā vaſa q̄ ab alijs regib⁹ ꝛ ciuitatib⁹ erāt poſita ad ornatū loci ꝛ gl̄ia3: ꝯtrectabat indigne ꝛ cōtaminabat. Ita alienat⁹ mēte ātioch⁹ n̄ ꝯſiderabat ꝙ ꝓpt̄ pctā habitātiū ciuitatē modicū de⁹ fuerat irat⁹ ꝓpt̄ q̄ð et accidit circa locū deſpectio. Aliq̄n niſi ꝯtigiſſet eos multꝭ pctis eē inuolutos: ſic heliodor⁹ q̄ miſſ⁹ eſt a ſeleuco rege ad expoliādū erariū: etiā h̄ ſtati aduenīēs flagellat⁹ ꝛ repulſus vtiq; fuiſſet ab audacia. Neq; n̄ ꝓpt̄ locū gētē: ſed ꝓpt̄ gētē locū de⁹ elegit. Ideoq; ꝛ ipſe loc⁹ ꝑticeps fact⁹ ꝑri maloꝝ: poſtea āt fiet ſoci⁹ bonoꝝ: ꝛ q̄ derelict⁹ i ira dei oīpotētꝭ ē: iteꝝ i magni dn̄i recōciliatiōe cū ſūma gl̄ia exaltabit̄. Igit̄ anti

D ochus mille ꝛ octigētꝭ ablatis ꝺ tēplo talētis velocit̄ antiochiā regreſſus ē: exiſtimās ſe ꝑ ſupbia t̄rā ad nauigandū: pelag⁹ vo ad iter agēdū deductuꝝ ꝓpt̄ mētꝭ elatiōe3. Reliq̄t āt ꝑpoſitos ad affligēdā gētē: hieroſolymis q̄dem philippū genere phrygē: morib⁹ crudeliorē eo ipō a q̄ ꝯſtitut⁹ ē: i garizim āt andronicū ꝛ menelaū q̄ graui⁹ ceteri iminebāt ciuib⁹. Cūq; appoſit⁹ eſſet ꝯ iudeos: miſit odioſū pncipē apolloniū cū exercitu vigiti ꝛ duob⁹ milib⁹ ꝑcipiēs ei oēſ ꝑfecte etatꝭ iſſicere: mulieres iuuenes vēdere. Qui cū veniſſet hieroſolymā pacē ſimulās q̄euit vſq; ad diē ſctm̄ ſabbati: ꝛ tunc feriatꝭ iudeis arma cape ſuis ꝑcepit. Oēſq; ſic q̄ ad ſpectaculū ꝓceſſerāt: trucidauit: et ciuitatē cū armatꝭ diſcurrēs ingētem multitudinē pemit. Iudas āt machabe⁹ q̄ decim⁹ fuerat ſeceſſerat i deſertū locū: ibiq; iterferas vitā i mōtib⁹ cum ſuis agebat: ꝛ feni cibo veſcētes demorabāt̄ ne ꝑticipes eēnt coinq̄natiōis.

E Sed nō p⁹ multū tpis miſit rex ſenē quēdā ātiochenū q̄ cōpelleret iudeos vt ſe trāſferrēt a patrijs ꝛ dei legib⁹: ꝯtaminare etia3 q̄ð in hieroſolymis erat templū: ꝛ cognominare iouis olympij ꝛ in garizim put erāt hi q̄ locū inhabitabāt iouis hoſpitalis. Peſſima autem et vniuerſis grauis erat malorum incurſio. Nā

templum luxuria et cōmeſſationibus
erat plenū: et ſcortātiū cū meretricib⁹
ſacratiſq̧ edib⁹ mulieres ſe vltro ige-
rebāt: iltroferētes ea q̄ nō licebāt. Alta-
re etiā plenū erat illicit⁹: q̄ legib⁹ ꝓhi
b bebāt. Neq̧ aūt ſabbata cuſtodiebāt
neq̧ dies ſolēnes patrū ſuabant nec
ſimplicit ſe q̄ſq̧ iudeū cōfitebat. Du-
cebāt āt cū amara neceſſitate i die na
talis reg⁹ ad ſacrificia: ⁊ cū liberi ſacra
celebrarent: cogebāt hedera corona-
ti libero circuire. Decretū aūt exijt in
ꝓximas ciuitates gētiliū ſuggerētib⁹
ptolomeis: vt pari mō et ipſi adūſus
iudeos agerēt vt ſacrificarēt: eos aūt
q̄ nollēt trāſire ad inſtituta gētiliū in
c terficerēt. Erat ḡ videre miſeriā. Due
ei mulieres delate ſūt natos ſuos cir-
cūcidiſſe: q̄s ad vbera īfantib⁹ ſuſpen-
ſis cū publice p ciuitatē circūduxiſſēt
p muros pcipitauerūt. Alij v̄o ad ꝓx-
imas coeūtes ſpelūcas et latēter ſab-
bati diē celebrātes cū indicati eſſent
philippo: flāmis ſuccēſi ſūt: eo q̄ fere-
bāt ꝓpt religionē et obſuātiā: manu
ſibimet auxiliū ferre. Obſecro aūt eos
q̄ hūc librū lecturi ſūt: ne abhorreſcāt
ꝓpter adūſos caſus: ſʒ reputēt ea q̄ ac
ciderūt nō ad interitū: ſʒ ad correptio
nē eē gener⁹ nr̄i. Etenī multo tpe nō
ſinere pctōrib⁹ ex ſnīa agere: ſʒ ſtatim
vltiones adhibere: magni bn̄ficij ē in
D dicium. Nō eī ſicut i alijs natiōib⁹ dn̄s
patiēter expectat vt eas cū iudicij dies
aduenerit i plenitudine peccatoꝝ pu-
niat: ita et i nob̄ ſtatuit vt pctis nr̄is i
finē deuolut⁹ ita demū in nos vindi
cet ꝓpt qd̄ nūq̧ q̄dē a nob̄ miſericor-
diā ſuā amouet: corripiēs v̄o i adūſis
ꝑlm ſuū non derelīqt. Sʒ hec nob̄ ad
cōmonitionē legētiū dicta ſint pauc⁹.
18 Iā aūt veniēdū ē ad narrationē. Igit
eleazar⁹ vn⁹ de pmoribus ſcribarū vir
etate ꝓuect⁹: ⁊ vultu decor⁹: apto ore
a 19 hians cōpellebat carnē porcinā man
ducare: at ille glorioſiſſimā mortē ma
gis q̄ odibilē vitā cōplectēs: volūta-
E ric pibat ad ſuppliciū. Intuēs āt quē
20 admodū opteret accedere, patiēter ſu-
ſtinēs, deſtinauit nō admittere illicita
21 ꝓpt vite amorē. Hi aūt q̄ aſtabāt, ini-
qua miſeratiōe cōmoti ꝓpter antiquā
viri amicitiā, tollētes eū ſecreto, roga-
bāt afferri carnes q̄b⁹ veſci ei licebat
vt ſimularet māducaſſe, ſicut rex impe
22 rauerat, de ſacrificij carnibus: vt, h̄ fa-
cto, a morte liberaret: ⁊ ꝓpter veterē
viri amicitiā hāc i eo faciebāt huma
nitatē. At ille cogitare cepit etatis ac
ſenectut⁹ ſue eminētiā dignā: ⁊ inge-
nite nobilitat⁹ canitiē: atq̧ a puero
optime cōuerſatiōis act⁹: ⁊ ſm ſctē et
a deo ꝯdite legis conſtituta: rn̄dit cito,
dicēs, pmitti ſe velle i infernū. Nō eſt F
etati nr̄e dignū ē inq̄t fingere: vt mul
ti adoleſcētes arbitrātes eleazarū no-
naginta annoꝝ trāſiſſe ad vitā alieni
genarū: ⁊ ipi ꝓpt meā ſimulationē et
ꝓpter modicū corruptibilis vite tp̄s
decipiant: ⁊ ꝑ h̄ maculā atq̧ execrati
onē mee ſenectuti cōquirā. Nā ⁊ ſi in
pn̄ti tpe ſupplicijs hoīm eripiar: ſʒ ma
nū oīpotētis nec viu⁹ nec defunct⁹ eſt
fugiā. Q̄obrē fortiter vitā excedendo
ſenectute q̄dē dign⁹ appebo: adoleſcē
tib⁹ aūt exēplū forte relinquā: ſi ꝓm-
pto aīo ac fortit ꝓ grauiſſimis ac ſan
ctiſſimis legib⁹ honeſta morte pfūgar
His dict⁹ cōfeſtim ad ſuppliciū tra-
hebat. Hi aūt q̄ eū ducebant ⁊ paulo G
aū fuerāt mitiores: ī irā cōuerſi ſūt ꝓ
pter ſmones ab eo dictos: q̄s illi ꝑ ar-
rogātiā ꝓlatos arbitrabāt. Sʒ cū pla
gis pimeret: ī-gemuit: ⁊ dixit. Dn̄e q̄
habes ſctām ſciam: manifeſte tu ſcis:
q̄ cum a morte poſſem liberari: duros
corpis ſuſtineo dolores: ſm aīam ve-
ro ꝓpt timorē tuū libēter hec patior
Et iſte q̄dē h̄ mō vita deceſſit: nō ſolū
iuuenib⁹: ſʒ et vniūſe genti memoriā
mortis ſue ad exēplū virtut⁹ et forti-
tudinis derelinquēs. VII
Contigit aūt ſeptē frēs vna cuʒ
mr̄e apphenſos cōpelli a rege A
edere ꝯ fas carnes porcinas: flagris ⁊
taureis cruciatos. Vn⁹ aūt ex illis q̄
erat pmus ſic ait. Quid q̄ris ⁊ q̄d vis
diſcere a nob̄? parati ſum⁹ mori ma-
gis q̄ patrias dei leges ſuaricari. Ira-
tus itaq̧ rex iuſſit ſartagines ⁊ ollas
eneas ſuccēdi: q̄b⁹ ſtatim ſuccēſis iuſ
ſit ei q̄ pꝰfuerat locut⁹ amputari lin
guā: ⁊ cute capit⁹ abſtracta ſūmas q̄ꝫ
man⁹ ⁊ pedes ei pcidi: ceter⁹ ei⁹ fratri-
b⁹ ⁊ matre inſpiciētib⁹. Et cū iā ꝑ oia
inutilis fact⁹ eēt: iuſſit ignē admoue-
ri: ⁊ adhuc ſpirātē torreri i ſartagine:
i q̄ cū diu cruciaret: ceteri vna cū mr̄e

inuicē ſe hortabāť mori fortiť dicen-
B tes. Dñs deꝰ aſpiciet veritatē: ⁊ ꝯſola-
biť i nob̄ queādmodū i ꝓteſtatiōe cā-
Deu.32.f tici declarauit moyſes. Et in ſuis ſu-
[illegible] cōſolabiť. Mortuo itaqꝫ illo primo
[illegible] mō ſequēte deducebāt ad illudē-
dū: ⁊ cute capitis eiꝰ cū capillis abſtra
cta: interrogabāt ſi māducaret prius
q̄ꝫ toto corꝑe ꝑ mēbra ſingula pani-
reť. At ille rñdens patria voce dixit:
Nō faciā. Propť qđ ⁊ iſte ſequēti loco
primi tormēta ſuſcepit: ⁊ in vltimo ſpi
ritu cōſtitutꝰ: ſic ait. Tu q̄dē ſceleſtiſ-
ſime i p̄ſenti vita nos ꝑdis: ſꝫ rex mū-
di defūctos nos ꝓ ſuis legibus eterne
C vite reſurrectiōe ſuſcitabit. Poſt hūc
tertiꝰ illudiť: ⁊ linguā poſtulatꝰ cito
ꝓtulit: ⁊ manꝰ cōſtāter extēdit: ⁊ cū fi
ducia ait: E celo iſta poſſideo: ſꝫ ꝓpter
dei leges nūc hec ip̄a deſpicio: q̄m ab
ip̄o me ea recepturū ſpero. Ita vt rex ⁊
q̄ cū ip̄o erāt mirarēť adoleſcētis ani
mū: q̄ tā̄q̄ꝫ nihil duceret cruciatꝰ. Et
h̄ ita defuncto: quartū vexabāt ſilr̄ter
torquentes. Et cū iā eſſet ad mortē: ſic
ait. Potiꝰ ē ab hoīb̄ꝰ morti datos ſpē
expectare a deo: iterū ab ipſo reſuſcitā
dos. Tibi eī reſurrectio ad vitā ñ erit
Et cū admouiſſēt q̄ntū vexabāt eū: at
ille reſpiciēs i eū dixit. Poteſtatē iter
hoīes habēs cū ſis corruptibilis: fac
qđ vis. Noli āt putare genꝰ nr̄m a deo
D eſſe derelictū. Tu aūt patiēter ſuſtine
⁊ videbis magnā ptātē ipſiꝰ q̄liter te
et ſemen tuū torquebit. Poſt hūc du-
cebāt ſextū: ⁊ is mori incipiēs: ſic ait.
Noli fruſtra errare. Nos eī ꝓpter noſ-
metipſos h̄ patimur peccātes i deū no
ſtrū ⁊ digna ammiratiōe facta ſūt i no
bis. Tu aūt ne exiſtimes tibi impune
futurū: qđ ꝯ deū pugnare tēptaueris.
Supra modū āt mr̄ mirabilis ⁊ hono
rū memoria digna q̄ p̄eūtes ſeptē fili-
os ab vniꝰ diei tꝑe ꝯſpitiēs: bono aīo
ferebat ꝓpter ſpē quā i deo habebat:
ſingulos illoꝝ hortabať voce patria
fortiť repleta ſapīa: ⁊ feminee cogitati
oni maſculinū aīm inſerens dixit ad
eos. Neſcio q̄liter i vtero meo appui-
ſtis. Neqꝫ eñ ego ſpm̄ ⁊ aīam donaui
vob̄ ⁊ vitā: ⁊ ſinguloꝝ mēbra nō ego-
E ipſa cōpegi. Sed eī mūdi creator q̄ for
mauit hoīs natiuitatē: q̄ꝫ oīm inue-
nit originē: ⁊ ſpm̄ vob̄ iterū cū miſe-
ricordia reddet ⁊ vitā: ſicut nūc vos
metip̄os deſpicitiſ ꝓpť leges eiꝰ. Anti
ochꝰ āt cōtēni ſe arbitratꝰ ſimul ⁊ ex
ꝓbrātis voce deſpecta: cū adhuc adole
ſcētior ſuꝑeſſet: nō ſolū verb̄ hortabať
ſꝫ ⁊ cū iuramēto affirmabat diuitē ſe
⁊ beatū factuꝝ: ⁊ trāſlatū a patrijs le-
gibꝰ amicū habiturū: ⁊ res neceſſari-
as ei p̄bituꝝ. Sꝫ ad hec cū adoleſcēs
neq̄q̄ꝫ inclinareť: vocauit rex mr̄em ⁊
ſuadebat ei vt adoleſcēti fieret i ſalu-
tē. Cū āt multiſ eā verb̄ eēt hortatꝰ: ꝓ-
miſit ſuaſurā ſe filio ſuo. Itaqꝫ iclina
to ad illū irridēs crudelē tyrannū: ait
patria voce. Fili mi miſerere mei q̄ te i
vtero nouē mēſibꝰ portaui: ⁊ lac triē- F
nio dedi ⁊ alui ⁊ i etatē iſtā ꝑduxi. Pe
to nate vt aſpicias ad celū ⁊ trā: ⁊ ad
oīa q̄ i eis ſť: ⁊ itelligas qꝛ ex nihilo fecť
illa deꝰ ⁊ hoīm genꝰ: ita fiet vt nō ti-
meas carnificē iſtū: ſꝫ dignꝰ fr̄ibꝰ tuis
effectꝰ ꝑticeps ſuſcipe mortē: vt i illa
miſeratiōe cū fr̄ibꝰ tuis te recipiā. Cū
hec illa adhuc diceret: ait adoleſcens.
Quē ſuſtinetiſ? Non obedio p̄cepto re
giſ: ſꝫ p̄cepto legiſ q̄ ē data nob̄ ꝑ moy
ſen. Tu vō q̄ iuētor oīs malitie factꝰ
es i hebreos: ñ effugies manū dei. Nos
eī ꝓ pc̄tis nr̄is hec patimur. Et ſi nob̄
ꝓpť icrepationē ⁊ correptionē dñs de
us nr̄ modicū iratꝰ ē: ſꝫ iterū recōcilia
biť ſuis ſuis. Tu āt o ſceleſte ⁊ oīm ho
minū flagitioſiſſime noli fruſtra extol
li vanis ſp̄ebꝰ: i ſuos eiꝰ iflāmatꝰ. Nō G
dū eī oīpotētiſ dei ⁊ oīa inſpiciētiſ iudi
ciū effugiſti. Nā fr̄es mei modico nūc
dolore ſuſtētato ſub teſtamēto etne vi
te effecti ſūt: tu vero iudicio dei iuſtas
ſuꝑbie tue penas exolues. Ego aūt ſicť
⁊ fr̄es mei aīam ⁊ corpꝰ meū trado ꝓ
patrijs legibꝰ inuocās deū maturiꝰ gē
ti nr̄e ꝓpitiū fieri: teqꝫ cū tormētis et
verberibꝰ cōfiteri q̄ ip̄e ē deꝰ ſolꝰ. In
me vō ⁊ i fr̄ibꝰ meis deſinet oīpotētiſ
ira q̄ ſuꝑ oē genꝰ nr̄ꝫ iuſte ſuꝑducta ē
Tūc rex accēſus ira: i hūc ſuꝑ oēs cru-
deliꝰ deſeuit: idigne ferēs ſe deriſū. Et
hic itaqꝫ mūdus obijt: ꝑ oīa i dño ꝯfi-
dēs. Nouiſſime āt poſt filios ⁊ mr̄ ꝯſū
pta ē. Sꝫ de ſacrificijs ⁊ de nimijs cru
delitatibꝰ ſatiſ dictū ē. VIII
Iudas vero machabeꝰ: ⁊ q̄ cū il A
lo erāt itroibāt latēter i caſtel-
la: ⁊ cōuocātes cognatos ⁊ amicos: et

eos q̄ ꝑmāſerāt ī iudaiſmo aſſumētes:
eduxerūt ad ſe ſex milia viros. Et iuo-
cabāt dn̄m vt reſpiceret ī ppl̄m q̄ ab
oīb⁹ calcabaẗ: ⁊ miſerereẗ templo qđ
cōtamiabaẗ ab ipſis. Miſerereẗ etiā
exterminio ciuitatꝭ q̄ eēt illico cōplanā
da: ⁊ vocē ſāguinis ad ſe clamātꝭ au-
diret: memorareẗ q̄ꝫ iniquiſſimas mor
tes paruuloꝝ inocētiū: ⁊ blaſphemias
nōi ſuo illatas: ⁊ indignareẗ ſuꝑ his.
At machabe⁹ cōgregata multitudine
B intolerabiľ gētib⁹ efficiebaẗ. Ira eñ
dn̄i ī miſcđiaꝫ ꝯuſa ē. Et ſuꝑueniens
caſtellis ⁊ ciuitatib⁹ īprouiſus ſuccen
debat eas: ⁊ opportuna loca occupās
nō paucas hoſtiū ſtrages dabat. Maxi
me āt noctib⁹ ad huiuſcemodi excur-
ſus ferebaẗ: ⁊ fama virtutꝭ ei⁹ vbiq̄ꝫ
diffūdebaẗ. Videſ āt philipp⁹ paulati
virū ad ꝑfectū venire: ac frequentius
res ei cedere ꝓſpere: ad ptolomeū ducē
celeſſyrie et phenicis ſcripſit vt auxili
ū ferret regꝭ negotiis. At ille velociẗ
miſit nicanorē patrocli d̄ ꝑmorib⁹ ami
cū: datꝭ ei depmixtꝭ gētib⁹ armatꝭ nō
min⁹ viginti milib⁹: vt vniūſū iudeo-
rū gen⁹ deleret: adiūcto ei ⁊ gorgia vi-
ro militari: ⁊ ī bellicis reb⁹ experiētiſſi
mo. Cōſtituit āt nicanor regi vt tribu-
tum qđ romanis erat dādū duo milia
C talentoꝝ de captiuitate iudeoꝝ ſupple
ret. Statiq̄ꝫ ad maritimas citates mi-
ſit cōuocās ad coemptionē iudaicarū
mācipioꝝ: ꝓmittēs ſe nonaginta mā-
cipia talēto diſtractuꝝ: ñ reſpiciēs ad
vindictā q̄ eū ab oīpotēte eēt cōſecu-
tura. Iudas aūt vbi cōperit: indicauit
his q̄ ſecū erāt iudeis nicanoris aduē
tū. Ex q̄b⁹ q̄dē formidātes: ⁊ nō credē
tes dei iuſticie: ī fugā vtebāẗ. Alij ve
ro ſi q̄ d̄ his ſuꝑerāt veniebāt ſimulq̄ꝫ
dn̄m depcabāẗ vt eriperet eos de ipſo
nicanore q̄ eos ꝑuſq̄ꝫ ī comin⁹ veniret
vēdiderat. Et ſi nō ꝓpẗ eos: ꝓpẗ teſtm̄
D tū qđ erat ad pr̄es eoꝝ: ⁊ ꝓpẗ iuocati
onē ſcti ⁊ magnifici nōis ei⁹ ſuꝑ ipſos
Cōuocatꝭ āt machabe⁹ ſeptē milib⁹ q̄
cū ipſo erāt: rogabat ne hoſtib⁹ recōci-
liarēẗ: neq̄ꝫ metuerēt iniq̄ veniētiū ad
uerſū ſe hoſtiū mĺtitudinē: ſꝫ fortiẗ cō
tēderēt añ oculos habētes ꝯtumeliā
q̄ loco ſctō ab his iīuſte eēt illata: itē
q̄ꝫ ludibrio habite ciuitatꝭ iniuriā: ad-
huc etiā veterū inſtituta cōuulſa. Nā
illi q̄dē armis cōfidūt: ait ſimul ⁊ au-
dacia: nos āt ī oīpotēte dn̄o q̄ pōt ⁊ ve
niētes adūſū nos ⁊ vniūſū mūdū vno
nutu delere: ꝯfidim⁹. Ammonuit aūt
eos ⁊ d̄ auxiliis dei q̄ fctā ſꝫ erga parē
tes: ⁊ q̄ ſub ſennacherib cētū octogī- 4. Reg. 19. B
taq̄nq̄ꝫ milia ꝑierẗ: ⁊ d̄ ꝑlio qđ eis ad Ia. 15. e
ūſus galathas fuit ī babylonia: vt oēs E
vbi ad rē vētū ē macedonib⁹ ſociis he
ſitātib⁹: ipſi ſex milia ſoli ꝑemerẗ cētū
viginti milia ꝓpẗ auxiliū illꝭ datū d̄ ce-
lo: ⁊ bñficia ꝓ his ꝑlima ꝯſecuti ſūt.
His vbis cōſtātes effecti ſūt: ⁊ ꝓ legi
b⁹ ⁊ pr̄ia mori pati. Cōſtituit itaq̄ꝫ fra
tres ſuos duces vtriq̄ꝫ ordini ſimonē
⁊ ioſephū ⁊ ionathā ſubiectꝭ vnicuiq̄ꝫ
millenis ⁊ q̄ngētenis: ad h̄ ēt ab eſdra
lecto illꝭ ſctō libro ⁊ dato ſigno adiuto
rii dei: ī ꝑma acie ipſe dux cōmiſit cuꝫ
nicanore. Et facto ibi adiutore oīpotē
te: interfecerūt ſuꝑ nouē milia hoīm: ma
iorē āt ꝑtē exercit⁹ nicanoris vulneri
b⁹ debilē factā fugere cōpulerẗ. Pecu- F
niis vo eoꝝ q̄ ad emptionē ipſoꝝ ve-
nerāt ſublatꝭ ipſos vſq̄ꝫq̄ꝫ ꝓſecuti ſūt.
ſꝫ reūſi ſūt ora ꝯcluſi. Nā erat añ ſab-
batū: quā ob cām ñ ꝑſeuerauerẗ īſeq̄n
tes. Arma āt ipſoꝝ ⁊ ſpolia ꝯgregātes
ſabbatū agebāt bñdicētes dn̄m: q̄ libe
rauit eos ī iſto die: miſcđie īitiū ſtillās
in eos. Poſt ſabbatū vo debilib⁹ ⁊ or-
phanis ⁊ viduis diuiſerẗ ſpolia: ⁊ reſi-
dua ipſi cū ſuis habuere. His itaq̄ꝫ ge-
ſtis ⁊ cōiẗ ab oīb⁹ facta obſecratione:
miſericordē dn̄ꝫ poſtulabāt: vt ī finē ſ
uis ſuis recōciliareẗ. Et ex his cū timo
theo ⁊ bacchide erāt ꝯ ſe ꝯtēdētes ſuꝑ
viginti milia interfecerūt ⁊ munitiōes ex
celſas obtinuerẗ: ⁊ ꝑles p̄das diuiſerẗ
equā portionē debilib⁹ pupillꝭ ⁊ vidu-
is ſꝫ ⁊ ſeniorib⁹ faciētes. Et cū arma G
eoꝝ diligēẗ collegiſſēt: oīa cōpoſuerẗ ī
locꝭ opportunis. Reſidua vo ſpolia hi
eroſolymā detulerẗ ⁊ philarchē q̄ cū ti
motheo erat interfecerẗ viꝝ ſceleſtū q̄ in
mĺtꝭ iudeos afflixerat. Et cū epinichia
agerēt ī hieroſolymis eos q̄ ſacras ia-
nuas icēderūt: id ē caliſthenen cū ī qđ
dā domiciliū refugiſſent incēderūt di-
gna eis mercede ꝓ ipietatib⁹ ſuis red
dita. Facinoroſiſſim⁹ aūt nicanor qui
mille negociātes ad iudeoꝝ vēditionē
adduxerat: humiliat⁹ auxilio dn̄i ab
his quos nullos exiſtimauerat: depoſi

ta veſte glorie ꝑ mediterranea fugiens
ſolus venit antiochiã: ſũmã īfelicita-
tē ꝺ interitu ſui exercitꝰ ꝯſecutꝰ. Et q̃
ꝓmiſerat romanis ſe tributũ reſtitue-
re ꝺ captiuitate hieroſolymoꝝ: ꝑdica
bat nũc ꝓtectorē deũ habere iudeos
⁊ ob ipm inuulnerabiles eē: eo ꝙ ſe-
querent leges ab ipſo cõſtitutas. IX
A Eodē tpe antiochus inhoneſte
reuertebat ꝺ ꝑſide. Intrauerat
ei i cã q̃ dicit ꝑſipolis ⁊ tēpta-
uit expoliare templũ: ⁊ ciuitatē oppri
mere: ſʒ multitudine ad arma cõcurrē
te i fugã verſi ſũt ⁊ ita cõtigit vt antio
chus poſt fugã turpiter rediret. Et cũ
veniſſet circa egbathanan: recogno-
uit q̃ erga nicanorē ⁊ thimotheũ ge-
ſta ſũt. Elatꝰ aũt in ira: arbitrabat ſe
iniuriã illoꝝ q̃ ſe fugauerãt poſſe i iu
deos retorq̃re: ideoq; iuſſit agitari cur
rũ ſuũ ſine intmiſſione agēs iter: cele
ſti eũ iudicio ꝑurgēte: eo ꝙ ita ſupbe
locutꝰ ē ſe vēturũ hieroſolymã: ⁊ cõge
a. Pa.16.c riem ſepulchri iudeoꝝ eã facturũ. Sʒ
q̃ vniũſa ꝯſpicit dñs deꝰ iſrl ꝑcuſſit eũ
inſanabili ⁊ inuiſibili plaga. Ut ei fi-
niuit hũc ipm ſmonē: apphēdit eũ do
lor dirus viſcerum ⁊ amara internoꝝ
tormēta. Et q̃dē ſatꝫ iuſte: q̃ppe q̃ mlt
tis ⁊ nouis cruciatibꝰ alioꝝ torſerat
viſcera: licet ille nullo mō a ſua mali-
B cia ceſſaret. Sup hꝯ aũt ſupbia repletꝰ
ignē ſpirãs aīo ī iudeos ⁊ ꝑcipiēs ac-
celerari negotiũ: cõtigit illũ ipetu eun
tē de curru cadere: ⁊ graui corpis col-
liſione mēbra vexari. Itaq; q̃ ſibi vide
bat etiã fluctibꝰ maris impare ſupra
hũanũ modũ ſupbia repletꝰ ⁊ montiũ
altitudines i ſtatera appendere: nunc
humiliatꝰ ad trã i geſtatorio portaba
tur: manifeſtã dei virtutē i ſemetipſo
ꝯteſtãs: ita vt de corpore impij vermes
ſcaturirēt: ac viuētes i doloribꝰ carneſ
eiꝰ effluerēt: odore etiã illiꝰ ⁊ fetore ex
ercitꝰ grauaret. Et q̃ paulo añ ſidera
celi cõtingere ſe arbitrabat: eũ nemo
poterat ꝓpt itolerãtiã fetoris portare.
Hinc igit cepit ex graui ſupbia dedu
ctꝰ ad agnitionē ſui venire diuina ad
monitꝰ plaga: ꝑ momēta ſingula dolo
ribꝰ ſuis augmēta capiētibus. Et cuꝫ
nec ipſe iã fetorem ſuũ ferre poſſet: ita
ait. Iuſtũ ē ſubditũ eē deo: ⁊ mortalez
C nõ paria deo ſentire. Orabat aũt hic

ſceleſtꝰ dñm a q̃ nõ eēt miſericordiã cõ
ſecuturꝰ: ⁊ ciuitatē ad quã feſtinãs ve
niebat: vt eã ad ſolum deduceret ac ſe
pulchrũ cõgeſtoꝝ faceret: nũc optat li
berã reddere: ⁊ iudeos q̃s nec ſepultu
ra q̃dē ſe dignos habiturũ: ſʒ auibꝰ ac
feris diripiendos traditurũ: ⁊ cũ par-
uulis extminaturũ dixerat: eq̃les nunc
atheniēſibꝰ facturũ pollicet: tēplũ ēt
ſctm̃ qδ priꝰ expoliauerat: optimis do
nis ornaturũ: ⁊ ſctã vaſa multiplica-
turũ: ⁊ ꝑtinētes ad ſacrificia ſũptꝰ: de
redditibꝰ ſuis ꝓſtaturũ: ſup hec ⁊ iude
um ſe futurũ: ⁊ oēm locũ tre ꝑambula
turũ: ⁊ ꝑdicaturũ dei ptãtē. Sʒ nõ ceſ
ſantibꝰ doloribꝰ: ſuꝑuenerat eñ ī eũ
iuſtũ dei iudiciũ: deſperans ſcripſit ad
iudeos i hũc modũ depcatiōis epłam
hec cõtinētē. Optimis ciuibꝰ iudeis:
plurimã ſalutē ⁊ bñ valere: ⁊ eē felices
rex ⁊ ꝑnceps antiochus. Si bñ valetꝫ
et filij vři ⁊ ex ſnia vob cũcta ſũt: max
imas agimꝰ grãs. Et ego i infirmita-
te cõſtitutꝰ: vři aũt memor benigne re
uerſus de ꝑſidis locis ⁊ ī infirmitate
graui apphēſus neceſſariũ duxi ꝓ cõi
vtilitate curã habere: nõ deſperãs me-
metipm: ſʒ ſpem multã habēs effugiē-
di infirmitatē. Reſpiciēs aũt ꝙ ⁊ pat
meꝰ q̃bꝰ tēporibꝰ i locꝫ ſupioribꝰ du- D
cebat exercitũ: oñdit q̃ poſt ſe ſuſcipet
ꝑncipatũ vt ſi q̃d ꝯtrium accideret aut
difficile nũciaret: ſciētes hi q̃ i regiōi
bus erãt cui eēt rerũ ſũma derelicta ñ
turbarēt: ad hec cõſiderãs de ꝓximo
potētes q̃ſq; ⁊ vicinos tēporibꝰ inſidi
antes ⁊ euētũ expectãtes: deſignaui fi-
liũ meũ antiochũ regē: quē ſepe recur
rēs i ſupiora regna multis vr̃ n cõmē
dabã: ⁊ ſcpſi ad eũ q̃ ſubiecta ſũt. Pro
itaq; vos ⁊ peto memores beneficioꝝ
publice ⁊ priuatim: vt vnuſq̃ſq; cõſer-
uet fidē ad me ⁊ ad filiũ meũ. Cõfido
ei eũ modeſte ⁊ humane acturũ ⁊ ſeq̃n
tē ꝓpoſitũ meũ: cõmunē vobis fore.
Igit homicida ⁊ blaſphemꝰ peſſime ꝑ-
cuſſus: ⁊ vt ipſe alios tractauerat: pe
gre i mõtibꝰ miſerabili obitu vita fũ-
ctus ē. Trãſferebat aũt corpus philip
pus collactaneꝰ eiꝰ: q̃ metuēs filiũ an
tiochi: ad ptolomeũ philometorē i egy
ptũ abũt. X
MAchabeꝰ aũt ⁊ q̃ cũ eo erãt dño ſe ꝓtegēte tēplũ A
q̃dē ⁊ ciuitatē recepit: aras aũt

q̄s alienigene ꝑ plateas extruxerant:
itēq̄ꝫ delubra: demolit⁹ ē. Et purgato
tēplo aliud altare fecerūt ꝛ de ignitis
lapib⁹ igno cōcepto ſacrificia obtule-
rūt poſt bienniū: ꝛ incēſū et lucernas:
ꝛ panes ꝓpoſitiōis poſuerūt. Quib⁹ ge
ſtis rogabāt dñm ꝓſtrati ī terrā: ne am
pli⁹ talib⁹ malis inciderēt. Sꝫ ꝛ ſi qñ
peccaſſent: vt ab ipſo miti⁹ corriperēt̄
ꝛ nō barbar⁹ ac blaſphemis hoīb⁹ tra
derent̄. Qua die aūt tēplū ab alienige
nis pollutū fuerat: cōtigit eadē die pu
rificationē fieri viceſima ꝛ q̄nta men-
B ſis q̄ fuit caſleu. Et cuꝫ leticia diebus
octo egerūt ī modū tabernaculoꝝ: re-
cordātes ꝙ aū modicū tp̄is diē ſolen-
nē tabernaculoꝝ ī mōtib⁹ ꝛ ī ſpelūcis
more beſtiarū egerāt: ꝓpt̄ qđ tirſos et
ramos virides et palmas ꝑferebāt ei:
q̄ ꝓſperauit mūdare locū ſuum. Et de
creuerūt cōi ꝑcepto ꝛ decreto vniuerſe
gēti iudeoꝝ oīb⁹ ānis agere dies iſtos
Et antiochi q̄dē q̄ appellat⁹ ē nobil̄:
vite exceſſus ita ſe habuit. Nūc āt ḋ eu
patore antiochi impij filio q̄ geſta ſūt
narrabim⁹: breuiātes mala q̄ ī bell̄ ge
ſta ſūt. Hic eñ̄ ſuſcepto regno ꝯſtituit
ſup negocia regni lyſiam quedā phe-
nicis et ſyrie militie ꝑncipē. Nā pto-
C lome⁹ q̄ dicebat̄ macer iuſti tenax er-
ga iudeos eē cōſtituit: ꝛ ꝑcipue ꝓpter
iniq̄tatē q̄ facta erat in eos ꝛ pacifice
agere cū eis. Sed ob hoc accuſat⁹ ab
amic⁹ apud eupatorē: cū frequēter ꝓ
ditor audiret eo ꝙ cyprū creditā ſibi
a philometore deſeruiſſet: ꝛ ad ātiochū
nobilē trāſlat⁹: etiā ab eo receſſiſſet: ve
neno vitā finiuit. Gorgias aūt cū eēt
dux locoꝝ: aſſūptis aduenis frequēter
iudeos debellabat. Iudei vero q̄ tene-
bāt opportunas munitiones fugatos
ab hieroſolymis ſuſcipiebāt: ꝛ bellare
tēptabāt. Hi ṽo q̄ erant cū machabeo
ꝑ orōnes dñm rogātes vt eēt ſibi ad-
D iutor: impetū fecerūt ī munitiōes idu-
meoꝝ: multaq̄ꝫ vi inſiſtētes loca obti-
nuerūt occurrētes īteremerūt ꝛ oēs ſi-
mul nō min⁹ a vigintiq̄nq̄ꝫ milib⁹ tru
cidauerūt. Quidā aūt cū cōfugiſſent ī
duas turres valde munitas: oēm ap-
paratū ad repugnādū habētes: macha
be⁹ ad eoꝝ expugnationē relicto ſimo
ne ꝛ ioſepho itēq̄ꝫ zacheo eiſq̄ꝫ q̄ cū ip
ſis erāt ſat⁹ mult⁹: ipē ad eas q̄ ampli

us purgebāt pugnās cōduſus ē. Hi ve-
ro cū ſimone erāt cupiditate ducti a q̄
buſdā q̄ in turrib⁹ erāt ſuaſi ſūt pecu-
nia: ꝛ ſeptuaginta milib⁹ didrachmis
accept⁹ dimiſerūt q̄ſdā effugere. Cū aūt
machabeo nūciatū eēt qđ factū ē: ꝑn-
cipib⁹ ppl̄i cōgregat⁹: accuſauit ꝙ pe-
cunia fratres vēdidiſſent aduerſarijs eo
rū dimiſſis. Hos igit̄ ꝓditores factos E
interfecit: ꝛ cōfeſtim duas turres occu-
pauit. Armis aūt ac manib⁹ oīa ꝓſpe
re agēdo ī duab⁹ munitionib⁹ pluſq̄ꝫ
viginti milia ꝑemit. Et timothe⁹ qui
prius a iudeis fuerat ſupat⁹ cōuocato
exercitu ꝑegrine multitudinis ꝛ ꝯgre
gato eq̄tatu aſiano aduenit: q̄ſi armis
iudeā captur⁹. Machabe⁹ aūt ꝛ q̄ cuꝫ
ipo erāt appropinquāte illo deꝑcabā-
tur dñm caput t̄ra aſꝑgentes: lūboſq̄ꝫ
cilitijs ꝑcincti ad altar⁹ crepidinē ꝓ-
uoluti: vt ſibi ꝓpiti⁹: inimic⁹ aūt eoꝝ
eēt inimicus: ꝛ aduerſarijs aduerſaret̄
ſic̄ lex dicit. Et ita poſt orationē ſūpt⁹
armis lōgius de ciuitate ꝓcedētes et
ꝓximi hoſtib⁹ effecti reſederūt. Prio
aūt ſolis ortu vtriq̄ꝫ cōmiſerūt: iſti q̄-
dē victorie ꝛ ꝓſperitat⁹ ſponſorē cuꝫ
ṽtute dñm habētes: illi aūt ducē bel-
li aīm habebāt. Sed cū vehemens pu- F
gna eēt: apparuerūt aduerſarijs de celo
viri q̄nq̄ꝫ in eq̄s frenis aureis decori
ducatū iudeis ꝑſtātes ex q̄b⁹ duo ma-
chabeū mediū habētes armis ſuis cir
cūſeptū incolumē cōſuabāt: ī aduerſari
os aūt tela ꝛ fulmina iaciebāt: ex q̄ et
cecitate cōfuſi ꝛ repleti ꝑturbatiōe ca-
debāt. Interfecti ſūt aūt viginti milia
q̄ngenti ꝛ eq̄tes ſexcēti. Timothe⁹ ve
ro cōfugit ī gazarā ꝑſidiū munitū cui
ꝑerat cereas. Machabe⁹ aūt ꝛ q̄ cuꝫ eo
erāt letātes obſederūt ꝑſidiū dieb⁹ q̄t
tuor. At hi q̄ intus erāt loci firmitate
cōfiſi ſupra modū maledicebāt: ꝛ ſer
mones nephādos iactabāt. Sꝫ cū di- G
es q̄nta illuceſceret: viginti iuuenes ex
his q̄ cū machabeo erāt: accēſi animiſ
ꝓpt̄ blaſphemiā viriliſ acceſſerūt ad
murū: ꝛ feroci aīo icedētes aſcēdebāt
ſꝫ ꝛ alij ſīr aſcēdētes turres portaſq̄ꝫ
ſuccēdere aggreſſi ſūt atq̄ꝫ ipos male-
dicos viuos cōcremare. Per cōtinuū
aūt biduū: ꝑſidio vaſtato timotheum
occultātē ſe ī quodā reptū loco ꝑeme-
rūt: ꝛ fratrē illi⁹ cereā ꝛ apolophanes

occiderũt. Quib⁹ geſtis: i hymnis ⁊ cõfeſſionib⁹ bñdicebãt dñm q̃ magna fecit in iſrl: ⁊ victoriã dedit illis. CXI

A Sed paruo poſt tp̃e lyſias ꝓcurator reg ⁊ ꝓpinqu⁹ ac negocioꝝ ꝓpoſit⁹ grauiter ferẽs de his q̃ acciderãt: cõgregatis octoginta milib⁹ ⁊ equitatu vniũſo veniebat aduerſũ iudeos exiſtimãs ſe ciuitatẽ quidẽ captã gẽtib⁹ habitaculũ factuꝝ: tẽplũ vo in pecunie queſtũ ſic cetera delubra gẽtiũ habituꝝ: ⁊ p ſingulos annos venale ſacerdotiũ nuſq̃ recogitãſ dei ptãtẽ: ſ; mẽte effrenat⁹ i multitudine peditũ ⁊ i milib⁹ eq̃tũ ⁊ i octogita elephãtis cõfidebat. Ingreſſus ãt iudeam ⁊ appropiãs bethſure q̃ erat i anguſto loco ab hieroſolyma interuallo q̃nq̃ ſtadioꝝ: illud p̃ſidium expugna-
B bat. Ut aũt machabe⁹ ⁊ q̃ cũ eo erãt: cognouerũt expugnari p̃ſidia: cũ fletu ⁊ lachrymis rogabãt dñm: ⁊ oĩs turba ſimul: vt bonũ angelũ mitteret ad ſalutẽ iſrl. Et ipſe prim⁹ machabe⁹ ſumptis armis ceteros exhortat⁹ eſt ſimul ſecũ periculũ ſubire ⁊ ferre auxiliũ frib⁹ ſuis. Cũq̃ parit ꝓmpto aĩo ꝓcederẽt hieroſolymis: appuit p̃cedẽs eos eques i veſte cãdida: armis aureis haſtã vibrãſ. Tũc oẽs ſimul bñdixerũt miſericordẽ dñi: ⁊ cõualuerũt animis ñ ſolũ hoĩes ſ; ⁊ beſtias ferociſſimas ⁊ mu-
C ros ferreos parati penetrare. Ibãt igitur ꝓmpti d̃ celo hñtes adiutorẽ ⁊ miſerãtẽ ſup eos dñm. Leonũ ãt more ipetu irruẽtes i hoſtes: ꝓſtrauerũt ex eis vndecim milia peditũ: ⁊ eq̃tũ mille ſexcẽtos: vniũſos aũt i fugã verterũt plures ãt ex eis vulnerati nudi euaſerunt S; ⁊ ipſe lyſias turpit fugiens euaſit. Et q̃ nõ inſat⁹ erat: ſecũ ipſe reputans factã erga ſe diminutionẽ: ⁊ itelligẽs inuictos eẽ hebreos oĩpotẽt dei auxilio nitentes: miſit ad eos: ꝓmiſitq̃ ſe cõſenſurũ oĩb⁹ q̃ iuſta ſũt: ⁊ regẽ compulſuꝝ amicũ fieri. Annuit ãt machabe⁹ p̃cib⁹ lyſie: i oĩb⁹ vtilitati cõſulẽs
D Et q̃cũq̃ machabe⁹ ſcripſit lyſie de iudeis: ea rex cõceſſit. Nã erãt ſcripte iudeis epl'e a lyſia ſiq̃dẽ hũc modũ cõtinẽtes. Lyſias: ꝑplo iudeoꝝ ſalutẽ: Johãnes ⁊ abeſſalõ q̃ miſſi fuerãt a vob tradẽtes ſcp̃ta poſtulabãt: vt ea q̃ p illos ſignificabãt: implerẽ. Quecũq̃ igitur regi potuerũt ꝑferri: expoſui: ⁊ q̃ res ꝑmittebat: cõſenſi. Si igit i negotiis fidẽ cõſuauerit: ⁊ deinceps bonoꝝ vobis cã eẽ tẽptabo: de ceter aũt p ſingula vba mãdaui ⁊ iſt ⁊ his q̃ a me miſſi ſũt colloq̃ vobiſcũ. Bñ valete. Anno cẽteſimo q̃drageſimooctauo mẽſis dioſcori die viceſima ⁊ q̃rta. Regis autẽ epl'a iſta cõtinebat. Rex antioch⁹: lyſie fratri ſalutẽ. Patre nr̃o iter deos trãſ- E
lato nos volẽtes eos q̃ ſũt i regno nr̃o ſine tumultu agere ⁊ reb⁹ ſuis adhibere diligẽtiã: audiuim⁹ iudeos ñ ꝯſenſiſſe pri meo: vt trãſferrẽt ad ritũ grecorũ ſ; tenere velle ſuũ iſtitutũ: ac ꝓpterea poſtulare a nob cõcedi ſibi legitia ſua. Uolẽtes igit hãc q̃; gentẽ quietã eẽ: ſtatuẽtes iudicauim⁹ tẽplũ reſtitui illis: vt agerẽt ſm ſuoꝝ maioꝝ ꝯſuetudinẽ. Bñ igit feceris: ſi miſeris ad eos ⁊ dexterã dederis: vt cognita nr̃a volũtate bono aĩo ſint: ⁊ vtilitatib⁹ ꝓpriis deſeruiãt. Ad iudeos vo reg epl'a talis erat. Rex antiochus: ſenatui iudeoꝝ: ⁊ ceteris iudeis ſalutẽ. Si valetis ſic eſtis F
vt volum⁹: ſed ⁊ ipi bñ valem⁹. Adiit nos menelaus dicẽs velle vos deſcẽdere ad vr̃os q̃ ſũt apud nos. His igit q̃ cõmeãt vſq̃ ad diẽ triceſimũ menſis xandici dam⁹ dextras ſecuritatis: vt iudaicis vtãt cibis ⁊ legib⁹ ſuis ſicut ⁊ pri⁹: ⁊ nemo eoꝝ vllo mõ moleſtiã patiat de his q̃ ignorãtiã geſta ſunt. Miſim⁹ aũt ⁊ menelaũ q̃ vos alloq̃t. Valete. Anno cẽteſimo q̃drageſimooctauo xandici mẽſis q̃ntadecima die. Miſe- G
rũt aũt etiã romani epl'am ita ſe habẽtẽ. Quint⁹ mẽni⁹ ⁊ tit⁹ manili⁹ legati romanoꝝ: ꝑplo iudeoꝝ: ſalutẽ. De his q̃ lyſias cognat⁹ reg cõceſſit vobis: ⁊ nos ꝯceſſim⁹. De q̃b⁹ aũt ad regẽ iudicauit referẽdũ: cõfeſtim aliquẽ mittite diligẽti⁹ iter vos cõferẽtes: vt decernam⁹ ſicuti ꝯgruit vob. Nos ei antiochiam accedim⁹. Ideoq̃ feſtinate reſcribere vt nos q̃; ſciam⁹ cui⁹ eſtis volũtatis Bñ valete. Anno centeſimo q̃drageſimooctauo q̃ntadecima die mẽſis xandici. XII

A His factis pactionib⁹ lyſias ꝑgebat ad regẽ: iudei aũt agriculture operam dabãt. S; hi q̃ reſederant timothe⁹: ⁊ apolloni⁹ gẽnei fili⁹: ſ; ⁊ hieronym⁹ et demophon ſupbus ⁊ nicanor cypriar

ches ſi ſinebāt eos iſiliēt agere ⁊ ꝗete
Joppite vero tale qddā flagitiū ꝑpetra-
rūt. Rogauerūt iudeos cū ꝗb⁹ habita
bāt: aſcēdere ſcaphas ꝗs ꝑauerāt cum
vxorib⁹ ⁊ filijs ꝗſi nullis imicitijs in-
ter eos ſubiacentib⁹. Scḋm cōe itaqꝫ
decretū ciuitatis: ⁊ ipſis acqeſcētib⁹ pa
ciſqꝫ cā nihil ſuſpectū habētib⁹: cū in
altū ꝓceſſiſſent ſubmerſerūt nō minus
ducētos. Quā crudelitatē iudas i ſue
gētis hoīes factā vt cognouit: ꝑcepit
viris q̄ erāt cū ipo: ⁊ iuocato iuſto iu-
dice deo: venit adūſus infectores fra-
trū: ⁊ portū qdem nocte ſuccēdit ſca-
phas exuſſit: eos āt q̄ ab igne fugerāt
gladio ꝑemit. Et cū hec ita egiſſet diſ-
ceſſit ꝗſi iterū reuerſur⁹ ⁊ vniūſos iop
B pitas eradicatur⁹. Sꝫ cū cognouiſſet ⁊
eoſ q̄ erāt iānie velle pari mō facere ha
bitantib⁹ ſecū iudeis: iānitis ꝗꝫ nocte
ſuꝑuenit: ⁊ portū cū nauib⁹ ſuccendit:
ita vt lumē ignis appareret hieroſoly-
mis ab ſtadijs ducētis ꝗdraginta. Jn
de cū iā abiſſent nouē ſtadijs ⁊ iter fa
cerēt ad timotheū: cōmiſerūt cū eo ara
bes qnqꝫ milia viri et eqtes qngenti.
Cūqꝫ pugna valida fieret ⁊ auxilio dei
ꝓſpere ceſſiſſet: reſidui arabes victi pe
tebāt a iuda dextras ſibi dari ꝓmittē
tes ſe paſcua daturos: ⁊ i ceteris ꝓfu-
turos. Judas aūt arbitrat⁹ vere i mul
tis eos vtiles: ꝓmiſit pacem: dextriſqꝫ
accept⁹ diſceſſere ad tabernacula ſua.
Aggreſſus ē aūt ⁊ ciuitatē quādā fir-
mā: pōtib⁹ muriſqꝫ circūſeptā q̄ a tur-
bis habitabaꝛ gētiū ꝓmiſcuaꝝ cui no
mē caſphin. Hi vero q̄ itus erāt cōfidē-
tes iſtabilitate muroꝝ ⁊ apparatu ali-
C moniaꝝ remiſſius agebāt: maledictis
laceſſentes iudā ⁊ blaſphemātes ⁊ lo-
quētes q̄ fas nō ē. Machabe⁹ āt iuoca
to magno mūdi ꝑncipe q̄ ſine arietib⁹
⁊ machinis tꝑib⁹ ieſu ꝑcipitauit hie
richo: irruit ferocif mur⁹ ⁊ capta ciui-
te ꝑ dñi volūtatē inūerabiles cedes fe
cit: ita vt adiacēs ſtagnū ſtadioꝝ duo
rū latitudīs ſāguine iterfectoꝝ fluere
videreꝛ. Jnde diſceſſerūt ſtadia ſeptin
gēta qnqginta ⁊ venerūt in tharacha
ad eos: q̄ dicūꝛ tibianei iudeos ⁊ timo
theū qdē i ilꝛ locis nō ꝯphēderūt: nul
loqꝫ negotio ꝑfecto regreſſus ē: relicto
i qdā loco firmiſſimo ꝑſidio. Doſithe⁹
aūt ⁊ ſoſipater q̄ erāt duces cū macha

beo ꝑemerūt a timotheo relictos i ꝑſi
dio decē milia viros. At machabe⁹ or
dinatis circū ſe ſex milib⁹ ⁊ ꝯſtitut⁹ ꝑ
cohortes adūſus timotheū ꝓceſſit ha-
bētē ſecū cētū vigintimilia peditū eq- D
tūqꝫ duo milia qngētos. Cognito aūt
iude aduētu timotheus ꝑmiſit mulie-
res: ⁊ filios ⁊ reliquū apparatū i ꝑſidi
um qḋ carnō dicit. Erat ei i expugna
bile ⁊ acceſſu difficile: ꝓpꝛ locoꝝ angu
ſtias. Cūqꝫ cohors iude pria apparuiſ-
ſet: timor hoſtib⁹ icuſſus ē ex ꝑñtia dei
q̄ vniūſa cōſpicit: ⁊ i fugā verſi ſūt ali⁹
ab alio ita vt magis a ſuis deijcereꝛ:
⁊ gladioꝝ ſuoꝝ ictib⁹ debilitareꝛ. Ju
das āt vehemeꝛ inſtabat puniēs ꝓpha
nos ⁊ ꝓſtrauit ex eis triginta milia vi
roꝝ. Jpe vero timothe⁹ incidit in ꝑtes
doſithei ⁊ ſoſipatris ⁊ mult⁹ ꝑcib⁹ po-
ſtulabat vt viu⁹ dimittereꝛ: eo ꝙ mul
toꝝ ex iudeis parētes hꝛet ac frēs ꝗs
morte ei⁹ decipi eueniret. Et cū fidem
dediſſet reſtiturū ſe eos ſḋm cōſtitutū il E
leſū eū dimiſerūt ꝓpꝛ fratrū ſalutē. Ju
das aūt regreſſus ē a carnō iterfectis
vigintiqnqꝫ milib⁹. Poſt hoꝝ fugā ⁊
necē: mouit exercitū ad effron ciuita-
tē munitā i q̄ multitudo diuerſarū gē
tiū habitabat: ⁊ robuſti iuuenes ꝓ mu
ris ꝯſiſtētes fortiꝛ repugnabāt In hac
aūt machine multe: ⁊ teloꝝ erat appa-
r⁹. Sꝫ cū oipotētē iuocaſſent q̄ ꝑtāte
ſua vires hoſtiū ꝯfringit ceperūt ciui-
tē: ⁊ ex eis q̄ int⁹ erāt: vigintiqnqꝫ mi
lia ꝓſtrauerūt. Jnde ad ciuitatē ſcytha
rū abierūt q̄ ab hieroſolymis ſexcētis
ſtadijs aberat. Cōteſtantib⁹ aūt his q̄
apud ſcythopolitas erāt iudeis ꝙ be-
nigne ab eis habereꝛ: ⁊ tꝑib⁹ iſelicita
tis: ꝙ modeſte ſecū egerint: grās agen
tes eis: ⁊ exhortati etiā de cetero erga
gen⁹ ſuū benignos eē: veneꝛ hieroſo
lymā die ſolēni ſeptimanarū iſtāte. Et
poſt pētecoſtē abierūt ꝯ gorgiā ꝑpoſi- F
tū idumee. Exiuit aūt cū peditib⁹ tri-
b⁹ milib⁹ ⁊ eqtib⁹ ꝗdrigēt⁹. Quib⁹ cō
greſſis contigit paucos ruere iudeoꝝ.
Doſithe⁹ vero qdā ḋ bacchenoris eqeſ
vir fort⁹ gorgiā tenebat: ⁊ cū vellet il-
lū cepe viuū: eques qdā de thracib⁹ ir
ruit in eū humerūqꝫ ei⁹ amputauit: at
ꝙ illa gorgias effugit i mareſa. At ilꝛ
q̄ cū eſdrin erāt diuti⁹ pugnātib⁹ ⁊ fa-
tigat⁹: iuocauit iudas dñꝫ adiutorē ⁊

ducē belli fieri īcipiēs voce patria et cū hymnis clamorē extollēs:fugā gor gie militib⁹ īcuſſit. Iudas āt collectio exercitu venit ī ciuitate odollā. Et cuȝ ſeptima dies ſuperueniret:ſm ꝯſuetudi nē purificati:ī eodē loco ſabbatū ege rūt. Et ſequēti die venit cū ſuis iudaſ vt corpa ꝓſtratoꝝ tolleret:ꝛ cū parēti b⁹ poneret ī ſepulchris patnis. Inue nerūt aūt ſub tunicis interfectoꝝ ð do

Deu.7.b narijs idoloꝝ q̄ apud iamniā fuerūt:a

G q̄b⁹ lex ꝓhibet iudeos. Oib⁹ ḡ mani feſtū factū ē:ob hāc cām eos corruiſſe Oēs itaqꝫ bñdixerunt iuſtū iudiciū do mini q̄ occulta fecerat manifeſta. At qꝫ ita ad pces ꝯuerſi rogauerūt:vt id qđ factū erat ðlictū obliuiōi traderet. At vo fortiſſim⁹ iudas hortabat po pulū cōſeruare ſe ſine pctō: ſub oculis vidētes q̄ facta ſīt ꝓ pctis eoꝝ q̄ ꝓ ſtrati ſūt. Et facta collatione:duodecī milia drachmas argēti miſit hieroſo lymis offerri ꝓ pctis mortuoꝝ ſacrifi ciū:bñ ꝛ religioſe de reſurrectiōe cogi tās. Niſi eñ eos q̄ ceciderāt reſurrectu ros ſperaret: ſupfluū videret ꝛ vanuȝ orare ꝓ mortuis. Et qꝛ cōſiderabat ꝙ hi q̄ cū pietate dormitionē acceperāt: optimā haberēt repoſitā grām. Scā ḡ ꝛ ſalubꝛis ē cogitatio ꝓ defunct⁹ ex orare:vt a pctis ſoluāt. XIII

A Anno cētēſimo q̄dragēſimonono cognouit iudas antiochum eupatorē venire cū multitudine adū ſus iudeā:ꝛ cū eo lyſiā ꝓcuratorē ꝛ ꝓ poſitū negotioꝝ ſecū habētē peditū cē tū decē milia ꝛ eq̄tū q̄nqꝫ milia:ꝛ ele phantes vigintiduos:curr⁹ cū falcib⁹ trecētos. Cōmiſcuit āt ſe illis ꝛ mene laus:ꝛ cū multa fallacia depcabat an tiochū nō patrie ſalute:ſȝ ſperās ſe cō

B ſtitui ī pncipatū. Sȝ rex regum ſuſcita uit aīos antiochi ī pctōrē:ꝛ ſuggerēte lyſia hūc eē cām oīm maloꝝ iuſſit vt eis ē cōſuetudo apphēſum ī eodē loco necari. Erat aūt ī eodē loco turris q̄n quaginta cubitoꝝ:aggeſtū:vndiqꝫ ha bēs cineris. Hec ꝓſpectū habebat ī p ceps. Inde cinerem deījci iuſſit ſacrile gū:oīb⁹ eū ꝓpellētib⁹ ad īteritū. Et ta li lege ꝓuaricatorē legis cōtigit mori

C nec t̄re dari menelaū. Et q̄dē ſat⁹ iu ſte. Nā qꝛ multa erga arām dei delicta cōmiſit:cui⁹ ignis ꝛ cinis erat ſanct⁹ ipſe ī cineris morte dānat⁹ eſt. Sȝ rex mēte effrenat⁹ veniebat neqorē ſe pa tre ſuo iudeis oſtenſur⁹. Quib⁹ iudas cognit⁹ pcepit ꝑplo vt die ac nocte do minū īuocarēt: ꝙ ſicut ſemꝑ ꝛ nūc adiuuaret eos q̄ppe q̄ lege ꝛ patria ſā ctoꝝ tēplo pnari vererent: ac ꝑplm q̄ nuꝑ paululū reſpiraſſ:nec ſineret blaſ phemijs rurſus rōnib⁹ ſubdi. Oib⁹ ita ꝙ ſimul id faciētib⁹ ꝛ petētib⁹ a dño miſericordiā cū fletu ꝛ ieiunijs ꝑ tri duū cōtinuū ꝓſtrat⁹ hortat⁹ ē eos iu das vt ſe ppararēt. Ipſe vero cū ſenio rib⁹ cogitauit priuſqꝫ rex admoueret exercitū ad iudeā ꝛ obtineret ciuitatē exire ꝛ dñi iudicio cōmittere exitū rei. dās itaqꝫ ptātē olm deo mūdi creato ri ꝛ hortat⁹ ſuos vt fortit⁹ dimicarēt ꝛ vſqꝫ ad mortē ꝓ legib⁹:tēplo ciuita te:patria ꝛ ciuib⁹ ſtarēt: circa modin exercitū cōſtituit. Et dato ſigno ſuis E dei victorie:iuuenib⁹ fortiſſimis elect⁹ nocte aggreſſus aulā regiā ī caſtris in terfecit viros q̄ttuordecī milia:ꝛ maxi mū elephātoꝝ cū his q̄ ſuppoſiti fue rāt. Sūmoqꝫ metu ac ꝑ turbatiōe ho ſtiū caſtra replētes:rebuſqꝫ ꝓſpere ge ſtis:abierrūt. Hoc aūt factū ē die illu ceſcēte:adiuuāte eū dñi ꝓtectiōe. Sed rex accepto guſtu audatie iudeoꝝ: ar te difficultatē locoꝝ temptabat:ꝛ be thſure q̄ erat iudeoꝝ pſidiū munitū caſtra admouebat:ſȝ fugabat: impin gebat:minorabat. His aūt q̄ int⁹ erāt F iudas neceſſaria mittebat. Enūciauit aūt myſteria hoſtib⁹ rodoch⁹ q̄dā ð iu daico exercitu:q̄ req̄ſit⁹ cōphēſus ē et cōcluſus. Iterū rex ſmonē habuit ad eos q̄ erāt ī bethſuris:dexterā dedit:ac cepit:abijt:cōmiſit cū iuda:ſupatus ē Ut aūt cognouit rebellaſſe philippum antiochie q̄ relict⁹ erat ſuꝑ negocio: mēte cōſternat⁹:iudeos depcās ſubdi tuſqꝫ eis:iurat de oībus q̄b⁹ iuſtū vi ſum ē:ꝛ recōciliat⁹ obtulit ſacrificiuȝ honorauit tēplū ꝛ munera poſuit: ma chabeū amplexat⁹ ē:ꝛ fecit eū a ptolo maide vſqꝫ gerrenos ducē et pncipē. G Ut aūt venit ptolomaidā:grauit fere bāt ptolomēſes amicitie cōuētionē in dignantes:ne forte fedus irrūperent. Tūc aſcēdit lyſias tribunal:ꝛ expoſu it rōnē ꝛ ppl̄m ſedauit:regreſſuſqꝫ eſt antiochiā. Et h̄ mō regis ꝓfectio ꝛ re

ditus proceſſit. XIIII
Sed poſt triennũ tp̄s cognouit
iudas ⁊ q̄ cũ eo erãt: demetriũ
ſeleuci cũ multitudie ualida et
nauib⁹ ꝑ portũ tripolis aſcẽdiſſe ad lo
ca opportuna ⁊ tenuiſſe regiões aduſus
ãtiochũ ⁊ ei⁹ ducẽ lyſiã. Alchim⁹ ãt q̄-
dã q̄ ſũm⁹ ſacerdos fuerat: ſ3 volunta-
rie coinq̄nat⁹ ẽ tꝑib⁹ ꝯmixtiõis: ꝯſide
rãs nllo modo ſibi eſſe ſalutẽ neq3 ac-
ceſſũ ad altare venit ad regẽ demetriũ
cẽteſimo q̄nq̄geſimo ãno offerẽs ei co
ronã aureã ⁊ palmã ſuꝑ hec et talos q̄
tẽpli eẽ videbãt. Et ipa q̄dẽ die ſiluit
Tp̄s ãt opportunu3 demẽtie ſue nact⁹
ꝯuocat⁹ a demetrio ad ꝯſiliũ: ⁊ iterro-
gatus q̄b⁹ reb⁹ ⁊ ꝯſilijs iudei niterent
rñdit. Ipſi q̄ dicũt aſſidei iudeoꝝ q̄b⁹
p̄eſt iudas machabe⁹ bella nutriũt et
ſeditiões mouẽt: nec patiũt regnũ eſſe
B q̄etũ. Nã ⁊ ego defraudat⁹ parẽtũ gl'ia
dico ãt ſũmo ſacerdotio huc veni: pri-
mo q̄dẽ vtilitatib⁹ regꝭ fidẽ ſuans: ſe
cũdo ãt etiã ciuib⁹ ꝯſulẽs. Nam illoꝝ
prauitate vniũſũ gen⁹ nr̃m non minime
vexat. S3 oro his ſingulis o rex cogni
tis ⁊ regioni ⁊ generi ſm humanitatẽ
tua3 ꝓmulgatã oĩb⁹ ꝓſpice. Nã q̄diu
ſupeſt iudas: ĩpoſſibile ẽ pacẽ eẽ nego
cijs. Talib⁹ autẽ ab h̄ dictis: et ceteri
amici hoſtiliter ſe hñtes aduſus iudã:
D iñãmauerũt demetriũ. Qui ſtatĩ nica
norẽ p̄poſitũ elephãtoꝝ ducẽ miſit in
iudeã: datꝭ mãdatꝭ vt ipm q̄dẽ iuda3
capet viuũ: eos v̄o q̄ cũ illo erãt diſper
geret: ⁊ ꝯſtitueret alchimũ maximi tẽ-
pli ſũmu3 ſacerdotẽ. Tũc gẽtes q̄ d̄ iu
dea fugerãt iudam: ſegregatim ſe nica
nori miſcebãt: miſerias ⁊ clades iude-
orũ ꝓſperitates reꝝ ſuaꝝ exiſtimãtes.
C Audito itaq3 iudei nicanoris aduẽtu
⁊ ꝯuẽtu nationũ: ꝯſpſi tra rogabãt eũ
q̄ ꝑplm ſuũ ꝯſtituit: ĩ et'nu3 cuſtodiret:
quiq3 ſuã portiõe3 ſignis euidẽtib⁹ ꝓ-
tegit. Imperãte ãt duce ſtatĩ inde mo-
uerũt: ꝯueneruntq3 ad caſtellũ deſſau.
Simon v̄o frater iude cõmiſerat cum
nicanore ſ3 ꝯterrit⁹ ẽ repẽtino aduẽtu
aduſarioꝝ: nicanor tñ audiẽs v̄tute3
comitum iude ⁊ animi magnitudinẽ
quã ꝓ patrie certamĩb⁹ habebãt: ſãg-
uine iudiciũ facere metuebat. Qꝛobrẽ
p̄miſit poſſidoniũ ⁊ theodotiũ et mat-
thiã: ⁊ vt darẽt dextras: atq3 accipent

Et cũ diu d̄ his ꝯſiliũ agerent ⁊ ip̄e dux
ad multitudinẽ retuliſſet: oĩm vna fuit
ſnĩa amicitijs annuere. Itaq3 diẽ ꝯſti D
tuerũt q̄ ſecreto int' ſe agerẽt: ⁊ ſingul'
ſelle ꝓlate ſũt ⁊ poſite. Precepit aũt iu
das armatos eẽ locꝭ opportunis ne for
te ab hoſtib⁹ repẽte mali aliq̄d orire.
Et ꝯgruũ colloquiũ fecert. Morabat
ãt nicanor hieroſolymis: nihilq3 iniq̄
agebat: gregeſq3 turbaꝝ q̄ ꝯgregate fu
erãt: dimiſit. Habebat ãt iudã ſꝑ charũ
ex aĩo: ⁊ erat viro inclinat⁹. Rogauit
eu3 ducere vxorẽ filioſq3 ꝓcreare. Nu-
ptias fecit: q̄ete egit: cõiterq3 viuebãt.
Alchim⁹ aũt vidẽs charitatẽ illoꝝ ad
iuicẽ ⁊ ꝯuentiões venit ad demetriũ ⁊
dicebat nicanorẽ reb⁹ alienis aſſẽtire.
Iudãq3 regni ĩſidiatorẽ ſucceſſorẽ ſibi
deſtinaſſe. Itaq3 rex exaſperat⁹ et peſſi-
mis hui⁹ crĩmiatiõib⁹ irritat⁹ ſcp̄ſit ni
canori dicẽſ: grauit' q̄dẽ ſe ferre d̄ ami
citie ꝯuẽtiõe: iubere tñ machabeũ citi
us vinctũ mittere ãtiochiã. Quib⁹ cog E
nitꝭ nicanor ꝯſternabat: ⁊ grauit' fere
bat: ſi ea q̄ ꝯuenerãt irrita faceret: ni-
hil leſus a viro: ſ3 q2 regi reſiſtere ñ po
terat: opportunitatẽ obſuabat q̄ p̄ce-
ptũ ꝑficeret. At machabe⁹ vidẽs ſecu3
auſteri⁹ agere nicanorẽ: ⁊ ꝯſuetũ occur
ſũ feroci⁹ exhibẽtẽ: itelligẽs ñ ex bono
eẽ auſteritatẽ iſtã: paucꝭ ſuoꝝ ꝯgrega
tis occultauit ſe a nicanore. Qz cũ ille
cognouit fortit' ſe a viro p̄uentũ venit
ad maximũ ⁊ ſctiſſimũ tẽplũ ⁊ ſacerdo
tib⁹ ſolitas hoſtias offerẽtib⁹: iuſſit ſi-
bi tradi virũ. Quib⁹ cũ iuramẽto dicẽ
tib⁹ neſcire ſe vbi eẽt: q̄ q̄rebat: exten-
dẽs manũ ad tẽplũ iurauit dicẽſ: Niſi
iudã mihi vinctũ tradideritis: iſtd̄ dei
phanũ ĩ planitiẽ deducã: ⁊ altare effo
diã: ⁊ tẽplũ h̄ libero prĩ cõſecrabo. Et
his dictꝭ abijt. Sacerdotes ãt ꝓtẽdẽ F
tes man⁹ ĩ celũ inuocabãt eũ q̄ ſꝑ ꝓpug
natoreẽt gẽtꝭ ipoꝝ. hec dicentes: Tu
dñe vniũſoꝝ q̄ nulli⁹ indiges: voluiſti
tẽplũ habitatiõis tue fieri ĩ nobis. Et
nũc ſcte ſctõꝝ oĩm dñe ꝯſua ĩ ẽtnũ im
pollutã domũ iſtã q̄ nuꝑ mũdata ẽ. Ra
3ias ãt q̄dam d̄ ſeniorib⁹ ab hieroſoly
mis delat⁹ ẽ nicanori: vir amator ciui
tatꝭ ⁊ bñ audiẽs: q̄ ꝓ affectu: pr̃ iudeo
rũ appellabat. Hic multꝭ tꝑib⁹ ꝯtinen
tie ꝓpoſitũ tenuit ĩ iudaiſmo: corpuſq3
⁊ aĩa3 tradere ꝯtẽt⁹ ꝓ ꝑſeuerãtia. No-

lens aũt nicanoꝛ manifeſtare odiũ qḋ
habebat i iudeoſ:miſit milites q̃ngen
tos vt eũ cõphẽderẽt. Putabat eñi ſi
illũ decepiſſet:ſeſe cladem iudeis maxi
mã illaturũ. Turbis ãt irruere i domũ
ei⁹ ⁊ ianuã dirũpere atq; ignẽ admoue
re cupiẽtib⁹: cũ iã cõphẽderet gladio
ſe petijt: eligens nobilit̃ mori poti⁹ q̃
ſubdit⁹ fieri pctõrib⁹: ⁊ ꝯ natales ſuos
G indignis iniurijs agi. Sȝ cũ ꝑ feſtina-
tionem nõ certo ictu plagã dediſſet:et
turbe int̃ hoſtia irrũperẽt:recurrẽs au
dacter ad murũ ꝓcipitauit ſemetipſũ
virilit̃ i turbas: q̃b⁹ velocit̃ locũ danti
b⁹ caſui ei⁹: venit ꝑ mediã ceruicẽ. Et
cũ adhuc ſpiraret accenſus anĩo ſurre
xit ⁊ cũ ſãguis ei⁹ magno fluxu deflue-
ret: ⁊ grauiſſimis vulnerib⁹ eẽt ſauci⁹:
curſu turbã ꝑtrãſijt ⁊ ſtãs ſupꝛa q̃ndã
petrã ꝓruptã ⁊ iã exanguis effect⁹: cõ-
plex⁹ inteſtina ſua vtriſq; manib⁹ ꝓie-
cit ſuꝑ turbas inuocãs dñatoꝛẽ vite ac
ſpũs: vt hec illi iterũ redderet: atq; ita
vita defunct⁹ eſt. ¶ XV
A N Icanoꝛ aũt vt cõperit iudã eſſe
i loc̃ ſamarie: cogitauit cũ oĩ
impetu die ſabbati cõmittere bellum.
Judeis vero q̃ illũ ꝑ neceſſitatẽ ſeq̃bãt
dicẽtib⁹: ne ita ferocit̃ ⁊ barbare fece-
ris: ſȝ honoꝛẽ tribue diei ſãctificatiõis:
⁊ honoꝛa eũ q̃ vniũſa ꝯſpicit. At ille i-
felix iterrogauit ſi ẽ potẽs i ſeculo q̃ i
perauit agi diẽ ſabbatoꝝ: ⁊ reſpõden-
tib⁹ ilt̃: eſt dñs viu⁹ ipſe i celo potens q̃
iuſſit agi ſeptimã diem. At ille ait: Et
ego potens ſũ ſuꝑ t̃raȝ q̃ impero ſumi
B arma ⁊ negocia reg̃ ipleri. Tñ nõ ob-
tinuit: vt ꝯſiliũ ꝑficeret. Et nicanoꝛ q̃-
dẽ cũ ſũma ſupbia erect⁹ cogitauerat
cõmune tropheũ ſtatuere ꝯ iudã. Ma-
chabe⁹ aũt ſemꝑ ꝯfidebat cũ oĩ ſpe au-
xiliũ ſibi a dño affuturũ: ⁊ hoꝛtabatur
ſuos ne foꝛmidarẽt ad aduentũ natio
nũ: ſȝ in mente hrẽnt adiutoꝛia ſibi fa
cta ꝯ celo: ⁊ nũc ſperarẽt ab oĩpotẽte
ſibi affuturã victoꝛiã. Et allocut⁹ eos
ꝯ lege ⁊ ꝓphet̃: ãmonẽs etiã certami-
na q̃ fecerãt ꝓus: ꝓmptioꝛes cõſtituit
eos. Et ita animis eoꝝ erect̃ ſil̃ oſten
debat gẽtiũ fallaciã: ⁊ iuramentoꝝ ꝓ-
uaricatiões. Singulos ãt illoꝝ arma-
uit nõ clypei ⁊ haſte munitiõe: ſȝ ſmo-
nib⁹ optimis ⁊ exhoꝛtatiõib⁹ expoſito
digno fide ſõnioꝝ qḋ vniũſos letifica
uit. Erat aũt hmõi viſus. Oniã q̃ fue- C
rat ſũm⁹ ſacerdos virũ bonũ ⁊ benig-
nũ: verecũdũ viſu: modeſtũ moꝛib⁹: et
eloquio decoꝝ: ⁊ q̃ a puero i virtutibus
exercitat⁹ ſit: man⁹ ꝓtendẽtẽ: oꝛare ꝓ
oĩ ꝑplo iudeoꝝ. Poſt hoc apparuiſſe et
aliũ viꝝ etate ⁊ gl̃ia mirabilẽ: ⁊ magnĩ
decoꝛis habitudinẽ circa illũ. Reſpon
dẽtẽ vero oniã dixiſſe. Hic ẽ fratꝝ ama
toꝛ ⁊ ꝑpl̃i iſrł: h ẽ q̃ multũ oꝛat ꝓ ꝑplo
⁊ vniũſa ſancta ciuitate hieremias ꝓ-
pheta dei. extẽdiſſe ãt hieremiã dextrã
⁊ dediſſe iude gladiũ aureũ dicẽtẽ: Ac
cipe ſctm̃ gladiũ mun⁹ a deo: ĩ q̃ deijci
es adũſarios ꝑpl̃i mei iſrael. Exhoꝛtati D
itaq; iude ſmõĩb⁹ bonis valde ꝯ q̃b⁹
extolli poſſet ipet⁹: ⁊ animi iuuenũ cõ-
foꝛtari: ſtatuerunt dimicare ⁊ ꝯfligere
foꝛtit̃ vt virt⁹ ꝯ negocijs iudicaret: eo
q; ciuitas ſãcta ⁊ templũ piclitarent.
Erat eñi ꝓ vxoꝛib⁹ ⁊ filijs: itẽq; ꝓ fra-
trib⁹ ⁊ cognat̃ minoꝛ ſollicitudo: ma-
xim⁹ vero ⁊ pꝛim⁹ ꝓ ſctitate timoꝛ erat
tẽpli: ſȝ ⁊ eos q̃ i ciuitate erãt nõ mini
ma ſollicitudo habebat ꝓ his q̃ ꝯgreſ
ſuri erãt. Et iã cũ oẽs ſperarẽt iudiciũ
futuꝝ: hoſteſq; adeſſent atq; exercitus
erat oꝛdinat⁹ beſtie eq̃teſq; oppoꝛtuno
loco cõpoſiti: ꝯſiderãs machabe⁹ aduẽ
tũ mltitudinis ⁊ apparatũ variũ armo
rũ: ac ferocitatẽ beſtiaꝝ: extẽdens ma-
nus i celũ: ꝓdigia facientẽ dñm inuo
cauit: q̃ nõ ſm armoꝝ potẽtiã: ſȝ put E
ipſi placet dat dignis victoꝛiaȝ. Dixit
aũt inuocãs h modo. Tu dñe q̃ miſiſti 4.R.
angelũ tuũ ſub ezechia rege iuda: ⁊ in 4.1
terfeciſti ꝯ caſtr̃ ſennacherib centum Ecc.
octoginta q̃nq; milia: ⁊ nũc dñatoꝛ ce-
loꝝ mitte angelũ tuũ bonũ añ nos i ti
moꝛe ⁊ tremoꝛe magnitudinis bꝛachij
tui, vt metuãt q̃ cũ blaſphemia veniũt
adũſus ſãctũ ꝑplm tuũ. Et h q̃dem ita
poꝛauit. Nicanoꝛ aũt q̃ cũ ipſo erãt cũ
tubis ⁊ cãticis admouebãt. Judas vero
⁊ q̃ cũ eo erant: inuocato deo ꝑ oꝛones
ꝯgreſſi ſũt: manu q̃dẽ pugnãtes: ſed ⁊
dñs coꝛdib⁹ oꝛãtes ꝓſtrauerũt ñ min⁹
trigita q̃nq; milia ꝓſentia dei magnifi
ce delectati. Cũq; ceſſaſſẽt ⁊ cũ gaudio F
redirẽt: cognouerũt nicanoꝛem ruiſſe
cũ armis ſuis. Facto itaq; clamoꝛe et
ꝑturbatiõe ſuſcitata: patria voce oĩpo
tẽtẽ dñs bñdicebãt. Precepit ãt iudas
q̃ ꝑ oĩs coꝛpa ⁊ aĩo mori ꝓ ciuib⁹ para

tus erat: caput nicanorꝭ ⁊ manū cū humero abſciſā hieroſolymā ꝑferri. Quo cū ꝑueniſſet ꝯuocatis ꝯtribulib⁹ ⁊ ſacerdotib⁹ ad altare: accerſijt et eos q̄ i arce erāt. Et oſtēſo capite nicanorꝭ et manu nepharia quā extēderat ꝯ domū ſctā oīpotētꝭ dei magnifice gloriat⁹ ē. Linguā etiā ipſi⁹ nicanorꝭ ꝑciſā iuſſit ꝑticulatim auib⁹ dari: manū āt demētꝭ ꝯ tēplū ſuſpēdi. Oēs igit̄ celi benedixerūt dn̄z dicētes: bn̄dict⁹ q̄ locū ſuū icōtaminatū ſuauit‖ Suſpēdit āt nicanorꝭ caput i ſūma arce vt euidēs eēt ⁊ manifeſtū ſignū auxilij dei Itaq̧ oēs cōmuni ꝯſilio decreuer̄t: nllo modo diem iſtū abſq̧ celebritate ꝑterire: hr̄e āt celebritatē tertiadecima die mēſis adar: q̄ dr̄ voce ſyriaca ꝑdie mardochei die Igit̄ his erga nicanorē geſtꝭ: ⁊ ex illis tꝑib⁹ ab hebreis ciuitate poſſeſſa: ego quoq̧ in his faciā finē ſmonis. Et ſiq̄dem bn̄ ⁊ vt hiſtorie competit hoc ⁊ ipſe velim: ſi aūt min⁹ digne: ꝯcedēdū ē mihi. Sicut em̄ vinū ſemꝑ bibere aut ſꝑ aquā ꝯtrariū ē: alternis aūt vti delectabile: ita legentib⁹ ſi ſemper exactus ſit ſermo: non erit grat⁹: hic ergo erit conſummatus.

Explicit ſecūd⁹ liber Machabeoꝝ.

Incipit epiſtola beati hieronymi ad Damaſum papā i q̄ttuor euāgeliſtas.

Beatiſſimo pape damaſo: hieronym⁹. Nouū op⁹ me facere cogꝭ ex veteri: vt p⁹ exemplaria ſcripturarū toto orbe diſperſa q̄ſi q̄dā arbiter ſedeā: ⁊ qꝛ inť ſe variāt: q̄ ſint illa q̄ cū greca cōſentiant ỽitate: decernā. Pius labor ſꝫ periculoſa ꝑſumptio: iudicare d̄ ceterꝭ: ipſū ab oib⁹ iudicādum: ſenis mutare linguā ⁊ caneſcētē mūdū ad initia retrahere ꝑuuloꝝ. Quis em̄ doct⁹ parit̄ vel indoct⁹: cū i man⁹ volumē aſſūpſerit: ⁊ a ſaliua quā ſemel imbibit viderit diſcrepare qd̄ lectitat: nō ſtat i erūpat i vocē me falſariū me clamās eē ſacrilegū: q̄ audeā aliq̄d i veterib⁹ libris addere: mutare: corrigere? Adū̄ſ⁹ quā inuidiā duplex cauſa me ꝯſolat̄: qd̄ ⁊ tu q̄ ſūm⁹ ſacerdos es: fieri iubes: ⁊ verū nō eē qd̄ variat: etiā maledicoꝝ teſtimonio cōꝓbat̄. Si em̄ latinis exemplarib⁹ fides ē adhibēda: rn̄deāt q̄b⁹ tot ſūt exēplaria pene q̄t codices. Sin aūt ỽitas ē q̄rēda d̄ plurib⁹ cur nō ad grecā originē reuˉtētes: ea q̄ vł a vitio ſis iterꝑtib⁹ male edita: vel a ꝑſūptorib⁹ imperitꝭ emēdata ꝑuerſi⁹: vł a librarijs dormitātib⁹ aut addita ſūt aut mutata corrigim⁹? Neq̧ vero ego d̄ veteri diſputo teſtamēto: qd̄ a ſeptuagita ſeniorib⁹ in grecā linguā verſū: tertio gradu ad nos vſq̧ ꝑuenit. Nō q̄ro q̄d aq̄la q̄d ſymmach⁹ ſapiāt: q̄re theodotion inť nouos ⁊ veteres medius incedat. Sit illa vera iterꝑtatio: quā apl̄i ꝓbauerūt. De nouo nūc loq̄r teſtamēto qd̄ grecū eē n̄ dubiū ē: excepto apl̄o mattheo: q̄ prim⁹ in iudea euāgelium chriſti hebraicis lr̄is edidit. Hoc certe cū in nr̄o ſmone diſcordat: ⁊ diuerſos riuuloꝝ tramites ducit: vno de fonte q̄rēdus ē. Pretermitto eos codices q̄s a luciano ⁊ heſitio nuncupatos paucorū hoim aſſerit ꝑuerſa cōtentio: q̄bus vtiq̧ nec i veteri inſtrumēto p⁹ ſeptuaginta iterꝑtes emēdare quid licuit: nec i nouo ꝓfuit emēdaſſe: cū mlťa gentiū linguis ſcriptura ante trāſlata doceat falſa eſſe q̄ addita ſūt. Igit̄ hec p̄ns ꝑfatiuncula pollicetur q̄ttuor tm̄ euāgelia: q̄ꝝ ordo ē iſte: matthe⁹: marcus: lucas: iohēs: codicū grecoꝝ emendata collatiōe ſꝫ veteꝝ: q̄ nec mlťū a lectionis latine ꝯſuetudie diſcreparent ita calamo impauim⁹: vt his tm̄ q̄ ſenſū videbāt̄ mutare: correctꝭ: relīq̄ manere pateremur vt fuerāt. Canones q̄s q̄s euſebi⁹ ceſarīēſis ep̄s alexādrinū ſecut⁹ āmoniū in decē numeros ordinauit: ſicut i greco habēt̄ exꝑſſim⁹. Qꝛ ſi q̄s de curioſis voluerit noſſe q̄ i euāgelijs vel eadē vel vicina vel ſola ſint: eorū diſtinctiōe cognoſcet. Magn⁹ ſiq̄dē hic i nr̄is codicib⁹ error inoleuit: dum qd̄ i eadē re: ali⁹ euāgeliſta pl⁹ dixit: in alio qꝛ min⁹ putauerint: addiderūt: vł dū eundē ſenſum ali⁹ aliter expreſſit: ille q̄ vnum e q̄ttuor primū legerat: ad ei⁹ exemplū ceteros q̄s eſtimauerit emēdandoſ. Unde accidit: vt apd̄ nos mixta ſint oīa: ⁊ i marco plura luce atq̧ matthei. Rurſū i mattheo plura iohānis ⁊ marci: ⁊ in ceterꝭ reliquoꝝ qui i alijs ꝓpria ſūt iueniāt̄. Cū itaq̧ canones legerꝭ q̄ ſubiecti ſūt ꝯfuſiōis errore ſublato: ⁊ ſimilia oim ſcies: ⁊ ſingulis ſua queq̧ reſtitueſ. In canone ꝑmo cō

Als nūcupatores

cordāt q̄ttuor: matthe⁹: marc⁹: lucas: iohes. In ſcđo tres: matthe⁹: marc⁹: lucas. In tertio tres: matthe⁹: lucas: iohānes. In q̄rto tres: matthe⁹: marc⁹: iohes. In q̄nto duo: matthe⁹: lucaſ. In ſexto duo. matthe⁹: marc⁹. In ſeptimo duo: matthe⁹: iohes. In octauo duo: lucas marc⁹. In nono duo: lucas: iohes. In decio: ꝓpa vnuſq̄ſq; q̄ n̄ habent in aliis edidederūt. Singul̄ ꝟo euāgeliiſ ab vno icipiēs vſq; ad finē libroꝝ diſpar numer⁹ accreſcit. Hic nigro colore ſcript⁹ ſb ſe hȝ aliū ex minio diſcolorē numeꝝ: q̄ ad decē vſq; ꝓcedēs indicat: p̄or numer⁹ i q̄ ſit canone reqrēd⁹ Cū ḡ apto codice (ꝟbi grā) illđ ſiue illud capl̄m ſcire voluerl̄ cui⁹ canonis ſit: ſtati ex ſubiecto numero doceberl̄: ꝛ recurrēs ad p̄ncipia i q̄b⁹ canonū eſt diſtincta ꝯgeries: eodēq; ſtati canone ex titulo frōtis iuēto: illū quē q̄rebas numeꝝ eiuſdē euāgelii q̄ ꝛ ipē ex iſcriptiōe ſignat̄ iuenies: atq; e vicino ceteroꝝ tramitib⁹ inſpectl̄: q̄s numeros e regiōe habeāt adnotabis: ꝛ cū ſcierl̄ recurres ad volumia ſinglorū ꝛ ſine mora reptis numerl̄ q̄s añ ſignaueras: reperies ꝛ loca in q̄b⁹ vel eadē vel vicina dixerunt. Opto vt in chriſto valeas: et memineris mei papa beatiſſime.

Incipit alius ꝓlogus.

PLures fuiſſe q̄ euāgelia ſcpſerūt. Lucas euāgeliſta teſtat̄ dicēs: Qm̄ q̄dē multi conati ſūt ordinare narratiōē ꝛ reꝝ q̄ i nobis cōplete ſūt: ſic tradiderūt nob q̄ ab initio ipi viderūt ſmonē: ꝛ miſtrauerūt ei ꝛ ꝑſeuerātia vſq; ad p̄ns tp̄s monimēta declarāt: q̄ a diūſis autorib⁹ edita diūſaꝝ hereſū fuere p̄ncipia: vt ē illđ iuxͣ egyptioſ: ꝛ thomā: ꝛ matthiā: ꝛ bartholomeū: duodecī q̄ȝ aploꝝ: ꝛ baliſidis atq; apollinis ac reliq̄ꝝ q̄s enumerare lōgiſſimū ē: cuȝ hec tm̄ ipſentiaꝝ neceſſe ſit dicere: extitiſſe q̄ſdam q̄ ſine ſpū ꝛ grā dei conati ſūt magl̄ ordiare narratiōeȝ: q̄ hiſtorie texere ꝟitatem. Quib⁹ iure pōt illđ ꝓpheticū coaptari.
Ezech.13.a ||Ve q̄ ꝓferūt đ corde ſuo: q̄ ambulāt poſt ſpm̄ ſuū: q̄ dicunt: hec dicit dn̄s: ꝛ dn̄s nō miſit eos. De q̄b⁹ ꝛ ſaluator in
Joh.10.b euāgelio iohis loq̄t ||Oēs q̄ añ me venerūt: fures fuerūt ꝛ latrones. Qui venerūt: n̄ q̄ miſſi ſūt. Ipe eni ait: Veniebāt: ꝛ ego n̄ mittebā eos. In veniētib⁹ ꝓſūptio temeritatl̄: i miſſis obſequiuȝ ꝟuitutl̄ e||Eccl̄ia aūt q̄ dn̄i voce ſupra Ma
petrā fūdata ē: quā itroduxit rex in cubiculū ſuū: ꝛ ad quā ꝑ foramē deſcēſionis occulte miſit manū ſuam ſilis damuele hinuloq; ceruoꝝ q̄ttuor flumia paradiſi inſtar eructuās q̄ttuor ꝛ āgulos ꝛ ānulos hȝ ꝑ q̄s q̄ſi arca teſtamēti ꝛ cuſtos legl̄ dn̄i lignis mobilib⁹ vehit. Prim⁹ oim̄ matthe⁹ ē publicanus cognomēto leui: q̄ euāgeliū i iudea hebreo ſmōe edidit ob eoꝝ vel maxie cauſā q̄ i ieſū crediderāt ex iudeiſ: ꝛ neq̄q̄ legl̄ vmbra ſecedēte euāgelii ꝟitatē ſeruabāt. Scđs marc⁹ iterpres apl̄i petri ꝛ alexādrine eccl̄ie p̄m⁹ ep̄s: q̄ dn̄ȝ q̄dē ſaluatorē ipē n̄ vidit: ſȝ ea q̄ audierat magiſtrū p̄dicātē: iuxͣ fidē magl̄ geſtorū narrauit q̄ ordinē. Tertius lucas
medic⁹ natiōe ſyr⁹ antiocēſis||cui⁹ laus 2.Co
i euāgelio: q̄ ꝛ ipē diſcipul⁹ apl̄i pauli i achaie bythinieq; ꝑtib⁹ volumē ꝯdidit: q̄daȝ alti⁹ repetens: ꝛ vt ipē i ꝓhemio ꝯfitet̄ audita magl̄ q̄ viſa deſcribēs.
Ultimus iohes apl̄s et euāgeliſta Joh
quē ieſus amauit plurimuȝ: q̄ ſup pectus dn̄i recūbēs puriſſima doctrinarū fluēta potauit: ꝛ q̄ ſol⁹ đ cruce meruit
audire||Ecce mr̄ tua. Is cū eēt i aſia: ꝛ Joh
iā tūc hereticoꝝ ſemia pullularēt cherinthi: ꝛ hebionis: et ceteroꝝ q̄ negāt chriſtū i carne veniſſe: q̄s ꝛ ipē in ep̄la ſua antichriſtos vocat: ꝛ apl̄s paul⁹ frequēter ꝑcutit: coact⁹ ē ab oibus pene tūc aſie ep̄is: ꝛ multaꝝ eccl̄iaꝝ legatiōibus đ diuinitate ſaluatorl̄ alti⁹ ſcribere: ꝛ ad ipm̄ (vt ita dicā) dei ꝟbū: nō tā audaci q̄ felici temeritate ꝓrumpe: vt eccl̄iaſtica narrat hiſtoria: cū a fratrib⁹ cogeret̄ vt ſcriberet: ita factuꝝ ſe reſpōdiſſe: ſi indicto ieiunio in cōmune oēs deū depcaret̄ Quo expleto reuelatiōe ſaturat⁹ i illđ ꝓhemiū celo veniēs
eructauit||In p̄ncipio erat ꝟbū: ꝛ ꝟbū Joh
erat apđ deū: ꝛ de⁹ erat ꝟbū: h̄ erat in p̄ncipio apđ deū. Hec igit̄ q̄ttuor euāgelia mlto añ p̄dicta ezechielis q̄ȝ volumē ꝓbat: in q̄ p̄ma viſio ita ꝯtexit̄.
Et i medio ſilitudo quattuor aialiū et Eze
vult⁹ eoꝝ. Facies hois ꝛ facies leonis: ꝛ facies vituli: ꝛ facies aquile. Prima hois facies mattheū ſignificat: q̄ q̄ſi đ
hoie exorſus e ſcribere. Liber generati- Ma

onis ieſu chriſti filij dauid filij abraā.
Scđa marci:i ꝙ vox leonis in heremo
rugiētis audit. Uox clamātis i deſerto
parate viā dñi:rectas facite ſemitas eiꝰ.
Tertia vituli:ꝙ euangeliſtā lucā a za-
charia ſacerdote ſūpſiſſe initiū pfigu-
rat. Quarta iohēz euāgeliſtā:ꝗ aſſūptꝰ
pēnis aqle ad altiora feſtinās de vbo
dei diſputat. Cetera ꝗ ſequūt i eūdem
ſenſū pficiūt. Crura eoꝝ recta ⁊ pēna-
ti pedes:⁊ ꝗcūqꝫ ſpūs ibat:ibāt:⁊ non
reūtebāt:⁊ dorſa eorum plena oc'lis:et
ſcintille ac lāpades i medio diſcurren-
tes:⁊ rota i rota: ⁊ i ſingul' ꝗttuor faci
b es||Uñ ⁊ apocalypſis iohis:pꝰ expoſiti
onē vigintiꝗttuor: ſenioꝝ ꝗ tenētes ci-
tharas ⁊ phialas adorantes agnū dei:
introducit fulgura atqꝫ tonitrua:⁊ ſe-
ptē ſpūs diſcurrētes:⁊ mare vitreū:et
ꝗttuor aīalia plena oculis dicēs: Aial
pmū ſile leoni:⁊ ſcđz ſile vitulo:⁊ ter-
tiū ſile homini:⁊ ꝗrtū ſile aqle volāti.
Et pꝰ paululū. Plena inꝗt erāt ocul':⁊
requiē nō habebāt die ac nocte. dicen
tia: Sāctꝰ ſāctꝰ ſāctꝰ dñs deꝰ oipotēs:
ꝗ erat:⁊ ꝗ ē:⁊ ꝗ vēturꝰ ē. Quibꝰ cūctꝭ
pſpicue oñdit:ꝗttuor debere tm̄ euan
gelia ſuſcipi:⁊ oēs apocryphoꝝ neni-
as: mortuis magꝭ hereticꝭ ꝙ eccliaſti
cis viuis canēdas. ¶Sequit plogꝰ i ¶Mattheū.

MAtthēꝰ cū pri-
mo pdicaſſet euāgeliū in iu-
dea: volens trāſire ad gētes
pmꝰ euāgeliū ſcripſit hebrai-
ce:qđ fratribꝰ a ꝗbꝰ ibat: ad memoriā
reliqt. Sic em̄ neceſſe fuit ad ꝯfirma-
tionē fidei euāgeliū pdicare:ſic ⁊ ꝯ he
reticos ſcribi. Cū āt plures euāgelium
ſcripſerint: ꝗttuor tm̄ hñt autoritatis
teſtimoniū:q2 p ꝗttuor mūdi ptes fidē
nūciāt trinitatꝭ:⁊ ſūt ꝗſi ꝗttuor rote i
ꝗdriga dñi ꝗ vehit eū p pdicatiōes euā
gelij: ⁊ genꝰ humanū ꝗdrifida morte
ꝑemptū: eoꝝ erat pdicatiōe viuifican
dū:vñ ⁊ alioꝝ euāgelia deciderūt:nec re
cepta ſūt:q2 nolebāt pfinitū numerū
caſſari: ꝓpt' vtutē ſacramēti. Deſignā-
tur etiā euāgeliſte ꝗttuor figurꝭ:ꝗ nō
ſūt deceptorie: ſ3 iocundi myſterij ſibi
ꝯſcie. Matthēꝰ i hoīe itelligit:q2 circa
humanitatē chriſti pncipalit' imorat.
Marcꝰ i leone:q2 agit de reſurrectiōe.
Lucas i vitulo: agēs đ ſacerdotio. Jo-
hānes i aqla:ſcribens ſacramēta diui
nitatꝭ. Chriſtꝰ vo quē deſcribūt hō fu-
it đ vgie natꝰ:vitulꝰ in imolatiōe Leo
in reſurrectiōe. Aqla i aſcēſiōe. Uel in
hoīe hūanitas. In vitulo ſacerdotiū3.
In leone regnū. In aqla exprimit diui-
nitatꝭ ſacramētū. ¶Incipit argumē-
tū i euāgeliū3 ſcđm Mattheū.

MAtthēꝰ ex iudea ſic in ordine
primꝰ ponit:ita euāgeliū i iu-
dea primꝰ ſcripſit||cuiꝰ voca- Mat.9.b
tio ad dñ3 ex publicanis actibus fuit:
duoꝝ i generatiōe chriſti pncipia pſu-
mēs. vniꝰ cuiꝰ pma circūciſio i carne:
alteriꝰ:cuiꝰ ſcđm cor electio fuit Ex vtriſ
ꝗ em̄ pribꝰ chriſtꝰ. Sicqꝫ ꝗterdenario
numero triformiter poſito pncipiū a
credēdi fide i electiōis tpꝰ porrigēs: ⁊
ex electiōe vſqꝫ i trāſmigratiōis diē di
rigēs: atqꝫ a trāſmigratiōis die vſqꝫ i
chriſtū definiēs decurſā: aduētus dñi
oñdit generatiōes:vt numero ſatiſfaci
ens ⁊ tēpi:⁊ ſe ꝗd eēt oñderet: ⁊ dei in
ſe opꝰ mōſtrās etiā i his ꝗꝝ genꝰ poſu-
it:chriſti opantꝭ a pncipio teſtimoniū
nō negaret. Quaꝝ oīm reꝝ:tpꝰs:ordo:
numerꝰ:diſpoſitio: vl' ratio:qđ fidei ne
ceſſariū ē deꝰ chriſtꝰ ē||ꝗ factꝰ ex mulie Gala.4.a
re:factꝰ ſub lege: natꝰ ex vgine:paſſus
i carne:oīa i cruce fixit:vt triūphās ea
in ſemetipō reſurgēs i corpe ⁊ pris no
mē i pribꝰ filio: ⁊ filij nomen pri reſti
tuēs i filijs:ſine pncipio ſine fine:oſtē
dēs vnū ſe cū3 pre eē q2 vnꝰ ē. In quo
euāgelio vtile ē deſiderātibꝰ deū:ſic p-
ma vl' media vl' pfecta cognoſcere: vt ⁊
vocatiōes apłi ⁊ opꝰ euāgelij ⁊ dilecti-
onē dei i carne naſcētꝭ p vniūſa legē-
tes itelligāt:atqꝫ id i eo i ꝗ rephēſi ſūt
⁊ apphēdere appetūt:recognoſcāt. No
bis em̄ i h ſtudio argumēti fuit:⁊ fidē
facte rei tradere ⁊ opantꝭ dei itelligē-
dā diligēter eſſe diſpoſitiōes a ꝗrētibꝰ
nō tacere. ¶Explicit argumētū. Inci-
pit regiſtrum in euangeliū3 Matthei.

NAtiuitas chriſti. Capłm. 1
Magi cū muneribꝰ veniūt:⁊ 2
ioſeph ab āgelo pmiſſū admo
nitꝰ cū puero ⁊ matre eius in
egyptū fugit: infantes interficiunt:
regreſſio ieſu chriſti ex egypto.
De baptiſmate iohānis in iordane:et 3
de chriſti baptiſmate.
Jeſus poſt ieiuniū ꝗdraginta dieꝝ ⁊ ꝗ 4
dragita noctiū tēptat a diabolo. Pe-

trū ꝛ andreā ꝛ iacobū ꝛ iohānez piſca-
toꝛes ꝯuocauit :ꝛ circūiens galileā va
rios languores hoim currat.
5 Beatitudinis ꝛ cetera mandata: et de
homicidio: de oblatiōe: ꝺ adulterio: ꝺ
oculo vel manu eruēda: vxoꝛē niſi ob
adulteriū dimittēdā : de iuramētis: de
ocło ꝛ dente: inimicos diligendos: de
6 Oꝛatio: ieiuniū : de the (elemoſynis.
ſauro in celū: lucernā coꝛpis eſſe oculū
ꝛ nō poſſe duob⁹ dn̄is ſuire : nec cogi-
tandū de eſca ꝛ veſtimento: volatilib⁹
agri et ſollicitudine diei.
7 Nō eſſe iudicandū ꝺ feſtuca ꝛ trabe in
ocło : de margaritis añ poꝛcos nō eſſe
ponēdas: petēdū: q̄rendū: ꝛ pulſandū:
ꝺ pſeudo ꝓphetꝫ: qꝛ nō ois q̇ dic̄ mihi
dn̄e dn̄e itrabit in regnū celoꝝ : de do-
mo edificata ſupꝛa petrā vel arenam.
8 Deſcēdēs de mōte lepꝛoſū mūdat: pue
rū centurionis paralyticū curat: ſocrū
petri a febꝛibus liberaret : ꝺ plurimis
curatꝫ : ꝛ ſcribe volēti ſe ſeq̇ dicit : non
habere filiū homis vbi caput ſuū recli
net: atq̃ vt ali⁹ relicto p̄ris coꝛpe ſeq̄-
tur p̄cepit: in naui eū doꝛmiētē excitāt
diſcipuli vt tēpeſtatem ſedaret: ꝛ in ter
ra geraſenoꝝ demonia eiecit.
9 Ubi paralytic⁹ lectū fert. Mattheū cō
uocat: a phariſeis murmurātib⁹ de cō
uiuio publicanoꝝ dic̄ nō eē op⁹ ſanis
medicū: diſcipulis iohis interroganti-
b⁹ q̄re nō ieiunarēt diſcipuli ei⁹ para-
bolā ponit p̄ni ſciſſure ꝛ vtris ꝛ vini:
filiā p̄ncipis moꝛtuā dn̄s vadit ſuſcita-
re: mulierē a ꝓfluuio liberat: cecꝫ ocłi
aperiūt̄: ſurdū ꝛ mutū demoniū eĳcit̄
ꝛ in p̄ncipe demonioꝝ id facere dicūt.
10 Duodecim apłos p̄mittit cuꝫ om̄i do-
ctrina ac dicit: Nō nō venit pacē mit-
tere in terram ſe gladium.
11 Johes ꝺ carcere ad ieſū: ꝛ ieſus ꝺ iohe
ad turbas loquit̄; atq̃ increpat ciuita
tes q̄ pniaꝫ non egerunt . Cōfeſſio ieſu
ad patrem: ꝛ iugum dn̄i leue eſſe.
12 Diſcipuli ſpicas vellūt: manū aridā ſa
nat: hoiez a demonio cecum ꝛ mutum
curat: ꝛ in p̄ncipe demonioꝝ id facere
opināres deſtruit: phariſeis ſignū petē
tibus ione ꝛ niniuitaꝝ ſignū tradit : ꝛ
matrem ꝛ fratres ſpernit.
13 Sedens ī nauicula ieſus turbis para-
bolas exponit. i. ſeminātꝫ ſemen cēteſi
mū ſexageſimū ꝛ triceſimū : ꝺ zizania ꝛ
trico et grano ſynapis: ꝛ fermento ab-
ſcōdito in farina: et exoluit diſcipulis
parabolas zizanioꝝ: parabolas ꝺ the-
ſauro in agro: ꝛ bona margarita: ꝺ re-
te in mare miſſo: ꝓphetā in patria ſua
ſine honoꝛe eſſe.
De iohis capite ī diſco : ꝛ q̇nq̃ panib⁹
ꝛ duob⁹ piſcib⁹ ī q̇nq̃ milia viroꝝ. Je
ſus ſupꝛa mare ambulat ꝛ petruꝫ mer-
gentem apꝓhēdit: ꝛ in terra geneſar
multos languoꝛes curat.
De manib⁹ lauādis: ꝛ ꝺ his q̇ ꝺ oꝛe ex
eunt: qꝛ coinq̇nāt: nō q̄ intrāt ī hoiez:
filiā mulierꝫ ſyropheniſſe a demōio cu
rat: ꝛ ſec⁹ mare galilee claudos cecos ꝛ
mutos ſanat: de ſeptē panib⁹ ꝛ paucꝫ
piſcib⁹ q̄ttuoꝛ milia hoim ſatiauit.
De ſigno ione ꝓphete: ꝺ fermēto pha-
riſeoꝝ: de epiſcopatu petri: quem incre
pat: ac dicit crucem ſuā tollere debere
vnūquēq̃ qui velit dn̄m ſequi : ꝛ dicit
non viſuros quoſdā moꝛtē donec vide
ant filium hois in regno ſuo venire.
In monte cuꝫ moyſe ꝛ helia apparet: ꝛ
vox ꝺ celo ad eū : inde deſcēdentib⁹ he
liā iā fuiſſe ꝛ ñ eē ſuſceptū māifeſtat pu
erū lunaticū ſaluat: ꝛ de fide vt granū
ſynapis docet: de ſtatere de oꝛe piſcis.
De humilitate pueri: ꝺ manu ꝛ pede ꝛ 18
oculo eruendo : ꝛ nec ꝯtēnendos par-
uulos quoꝝ angelos faciē patris ī ce-
lis ſemꝑ videre teſtat̄. Coꝛreptio fratꝝ
ꝙ indulgeri debeant alterutꝝ vſq̃ ſe-
ptuagies ſepties : de eo qui cōſeruum
ꝓpter denarios centum ſuffocat.
Uxoꝛē ñ debere dimitti: ꝛ ꝺ eunuchis 19
infandos nō eſſe arcēdos a bn̄dictiōe
diuitē difficile itroire in regnū celoꝝ:
ꝛ cētuplū receptuꝝ qui oib⁹ renūciat.
Pꝛimos nouiſſimos fieri: ꝑabola ope- 20
rarioꝝ in vineam cōductoꝛū: de filĳs
zebedei: ꝛ de pꝛimis accubitis cene : de
duobus cecis ſecus viam ſedentib⁹.
De aſina ꝛ pullo ei⁹: ꝛ vbi nūmularios 21
eiecit de tēplo: clamātib⁹ puerꝫ oſāna
de ficu q̄ arida facta eſt: iterrogat̄ in q̄
ptāte hec faceret. Ipſe iterrogat de io-
hānis baptiſmate: ꝛ ſubiūgēs parabo
las hois qui filios ſuos ī vineā mittit
et ꝙ publicani et meretrices in regno
dei multos ſacerdotū ꝛ ſcribaꝝ ſint p̄
ceſſuri: dicit parabolam de vinitoꝛib⁹
qui interficiunt ad ſe miſſos.
Parabola vbi iuitati ꝯtēnunt venire 22

eã nuptias: ꝺ inſcriptiõe ⁊ imagine ce
ſaris: ꝺ muliere que ſeptem fratres ha
buit: temptatus a phariſeis īterrogat
eos de chriſto cuius filius eſſet.
Ad diſcipulos dixit vt q̄ phariſei dicūt
fiant: ſ; q̄ faciūt nō fiant: increpat ſcri
bas ⁊ phariſeos. ꝺ ꝓſelito: de iuramen
to: de camelo ⁊ culice ⁊ cathino lauan
do: ⁊ monumentꝭ dealbatis: et monu
mentꝭ ꝓphetaꝝ: ⁊ aliis multꝭ hierlm.
De ſtructura tēpli: ⁊ ſignis nouiſſimo
rū dieꝝ: ⁊ diebus breuiatis: de pſeudo
chriſtis ⁊ de pſeudo ꝓphetis: ꝺ aduen
tu ſaluatoris: ⁊ occaſu elementoꝝ.
De decē virginibꝰ: ꝺ talētꝭ: de ouibꝰ a
dextrꝭ ⁊ hedis a ſiniſtrꝭ: ꝺ opibꝰ eoꝝ.
De iudeoꝝ ꝯſilio: de cōphēdendo ieſū
De muliere q̄ vnguento ꝯfudit ieſū: iu
das ꝑmiū petit vt tradat ieſum: cenās
ꝺ iuda traditore ſuo ad diſcipulos lo
quit: oblatio eiꝰ: petro dicit ꝙ ter ab
negaturꝰ eēt eſſet. Orationes ieſu ad pa
trem: iudas ieſum ī oſculo tradit: ⁊ pe
trus auriculā ſeruo abſcidit. Jeſus fal
ſis teſtibus cōdemnat ⁊ illudit: petrꝰ
tertio abnegat et lachrymatur.
Jeſus pilato tradit: iudas laq̄o ſe ſu
ſpēdit: de agro figuli: iudiciū pilati et
de barraba latrone: de clamyde cocci
neo de corona: de arūdine: ꝺ genuflexi
one ⁊ illuſione dicētiū: Aue rex iudeo
rū: ⁊ expuitiõe ī eū ⁊c. Simonis anga
riatione vt crucē tolleret: de felleo hu
more: ⁊ crucifixione eiꝰ: de veſtimentꝭ
de ſcripto: rex iudeoꝝ: ꝺ crucifixiōe la
tronū: de blaſphemiis: de tenebris fa
ctis: de dñi clamore et morte: ⁊ aliis q̄
ꝯtingebant in morte: de ſepultura dñi
⁊ de cuſtodia circa ſepulchrum.
Reſurrectio domini: ⁊ q̄liter apparuit
poſt hec: de pecunia data cuſtodibꝰ: et
mandatum de baptiſmate.

Explicit Regiſtrū. Incipit euan
gelium Matthei. Capl'm I

A
.e Liber genera
.a tiõis ieſu chriſti filii da
.a uid: filii abraā. Abraam
.b genuit iſaac. iſaac āt ge
.d nuit iacob. iacob āt ge
.g nuit iudā ⁊ frēs eiꝰ. iudas aūt genuit
g phares ⁊ zarā ꝺ thamar. phares āt ge
.d nuit eſrō: eſrom āt genuit arā. Arā āt
.a genuit aminadab: aminadab āt genu
it naaſon. Naaſon aūt genuit ſalmō:
ſalmō āt genuit booz de raab. Booz āt
genuit obeth ex ruth: obeth āt genuit
ieſſe. Jeſſe aūt genuit dauid regem. da 2.Re.12.f
uid āt rex gēuit ſalomonē ex ea q̄ fuit 1.Pa.3.b
vrie. Salomō āt genuit roboā: roboā 3.Re.11.g
aūt genuit abiā. Abia aūt genuit aſa: 1.Pa.3.b
aſa aūt genuit ioſaphat. Joſaphat aūt B
genuit iorā: iorā āt genuit oziā. Ozias
aūt genuit ioathā: ioathā aūt genuit
achaz. Achaz āt gēuit ezechiā: ezechi
as aūt genuit manaſſen: manaſſes aūt
genuit amō. Amon aūt genuit ioziā:
iozias aūt genuit iechoniā ⁊ frēs eius
in tranſmigratiōe babylonis. Et poſt
trāſmigratiōez babylonis iechonias 1.Pa.3.c
genuit ſalathiel: ſalathiel āt genuit zo
robabel. Zorobabel aūt genuit abiud:
abiud aūt genuit eliachim. Eliachim
āt genuit azor: azor āt genuit ſadoch.
Sadoch aūt genuit achim: achim aūt
genuit eliud. Eliud āt genuit eleazar:
eleazar autē genuit mathan. Mathan
aūt genuit iacob: iacob aūt genuit io
ſeph virū marie: ꝺ q̄ natꝰ eſt ieſus qui
vocat chriſtꝰ. Oēs itaq; generatiões C
ab abraā vſq; ad dauid: generatiões q̄t
tuordecim: ⁊ a dauid vſq; ad tranſmi
gratiõez babylonis: generatiões q̄ttu
ordecim: ⁊ a trāſmigratiōe babylonis
vſq; ad chriſtū: generatiões q̄ttuorde
cim. Chriſti aūt generatio ſic erat. Cū Lu.1.e
eēt deſpõſata mater ieſu maria ioſeph et.2.a
anq̄ ꝯuenirēt: īuēta ē in vtero hñs ꝺ
ſpiritu ſācto. Joſeph aūt vir eiꝰ cū eēt
iuſtus: ⁊ nollet eā traducere: voluit oc
culte dimittere eā. Hec aūt eo cogitan
te: ecce angelus dñi apparuit in ſom
nis ioſeph dicēs. Joſeph fili dauid: no
li timere accipe mariā cõiugem tuam.
Qđ eīn in ea natū eſt: de ſpiritu ſācto D
eſt. Pariet aūt filiū et vocabis nomen
eius ieſum. Jpſe enī ſaluū faciet popu
lum ſuum a peccatis eorū. Hoc aūt to
tū factū eſt: vt adimpleret qđ dictū ē a
dño ꝑ ꝓphetā dicētē. Ecce virgo ī vte Eſa.7.c
ro hēbit ⁊ pariet filiū: ⁊ vocabit nomē
eiꝰ emanuel: qđ eſt interꝑtatū nobiſcū
deꝰ. Exurgens aūt ioſeph a ſōno fecit
ſicut ꝑcepit ei angelꝰ dñi: ⁊ accepit cō
iugē ſuā. Et nō cognoſcebat eā donec
peperit filium ſuū primogenitū: ⁊ vo
cauit nomē eius ieſum. C II
Cum ḡ natꝰ eſſet ieſus ī bethleē

iude in diebꝰ herodis regꝭ: ecce magi
ab oriēte venerūt hieroſolymā dicētes
Ubi ē q̄ natꝰ ē rex iudeoꝝ? Uidimus
eni̅ ſtellā eiꝰ i oriēte: ⁊ venimꝰ adorare
eū. Audiēs aūt herodes rex turbatus
ē: ⁊ oīs hieroſolyma cuȝ illo. Et ꝯgre-
gans oēs pn̄cipes ſacerdotū ⁊ ſcribas
p̄pl̄i ſciſcitabat̄ ab eis vbi chriſtus na-
Joh.7.f ſceret̄. At illi dixerūt ei: In bethleem
Mich.5.a iude. Sic eni̅ ſcriptū ē ꝑ ꝓpham. Et tu
bethleē terra iuda: neq̄ꝗ minima es i
principibꝰ iuda. Ex te eni̅ exiet dux q̄
regat p̄p̄lm meū iſrael. Tunc herodes
clam vocatis magis: diligēter didicit
ab eis tēpꝰ ſtelle q̄ apparuit eis: ⁊ mit-
B tens illos i bethleē. dixit: Ite ⁊ iterro-
gate diligēter de puero: ⁊ cū inueneri-
tis renunciate mihi: vt et ego veniens
adorē eū. Qui cū audiſſent regē abie-
rūt. Et ecce ſtella quā viderāt i oriēte:
antecedebat eos: vſq̄ dū veniēs ſtaret
ſupra vbi erat puer. Uidētes āt ſtellaȝ
gauiſi ſūt gaudio magno valde. Et in
trātes domū iuenerūt pueꝝ cuȝ maria
matre eiꝰ: ⁊ ꝓcidētes adorauerūt eū ⁊
Ps.71 aptis theſaurꝭ ſuis obtulerūt ei mune
Esa.60.b ra: auꝝ: thus: ⁊ myrrhā. Et reſpōſo ac-
cepto i ſomnis ne redirēt ad herodē ꝑ
aliā viam reuerſi ſūt in regionē ſuaȝ.
festo sancto innocentium C Qui cū receſſiſſent: ecce angelꝰ dn̄i ap-
paruit i ſomnis ioſeph. dicēs: Surge
⁊ accipe pueꝝ ⁊ matrē eiꝰ ⁊ fuge i egy-
ptū: ⁊ eſto ibi vſq̄ dū dicā tibi. Futuꝝ
ē eni̅: vt herodes q̄rat puerū ad perdē-
dū eū. Qui ꝯſurgēs accepit puerum ⁊
matrē eiꝰ nocte: ⁊ ſeceſſit i egyptuȝ. Et
erat ibi vſq̄ ad obitum herodis vt ad
impleret̄ qđ dictū ē a dn̄o ꝑ ꝓphaȝ di-
Osee.11.a centē. Ex egypto vocaui filium meuȝ.
Tūc herodes vidēs qm̄ illuſus eſſet a
magis: iratꝰ eſt valde: ⁊ mittēs occidit
oēs pueros q̄ erant in bethleē ⁊ in oi-
bus finibꝰ eius a bimatu et infra: ſm̄
tp̄s qđ exq̄ſierat a magꝭ. Tūc adimple
tū eſt: qđ dictū eſt ꝑ hieremiaȝ ꝓpham
Hiere.3.g dicentē. Uox in rama audita ē: plora-
et.31.c tus ⁊ vlulatꝰ multꝰ: rachel plorans fi-
Thre.1.a lios ſuos: ⁊ noluit ꝯſolari q̄r nō ſunt.
in vigilia epiphanie D Defūcto aūt herode: ecce angelus dn̄i
apparuit in ſomnis ioſeph i egypto di
cens: Surge ⁊ accipe puerū ⁊ matrem
eiꝰ ⁊ vade in terraȝ iſrl̄. Defuncti ſunt
eni̅ q̄ querebāt aīam pueri. Qui cōſur-
gens accepit puerū et matrē eiꝰ et ve-
nit in terraȝ iſrl̄. Audiēs aūt ꝙ arche-
laus regnaret i iudea ꝓ herode patre
ſuo timuit illo ire: et āmonitꝰ in ſom-
nis ſeceſſit in ꝑtes galilee. Et veniens
habitauit i ciuitate q̄ vocat̄ nazareth:
vt adimpleret̄ qđ dictū eſt ꝑ ꝓphetas
qm̄ nazareus vocabit̄. III
In diebus autem illis venit io- B
hānes baptiſta pdicās i deſer- Lu
to iudee ⁊ dicēs. Penitētiā agite: ap- Joh
propinq̄bit eni̅ regnū celoꝝ. Hic ē eni̅
de q̄ dictū eſt ꝑ eſaiā ꝓphetam dicētē.
Uox clamātis in deſerto parate viam Esa
dn̄i: rectas facite ſemitas eiꝰ. Ipſe aūt Ma
iohānes habebat veſtimentū de pilis Lu.
cameloꝝ: ⁊ zonam pelliceā circa lum- Joh
bos ſuos. Eſca aūt eius erat locuſte et
mel ſilueſtre. Tūc exibat ad euȝ hiero- Ma
ſolyma ⁊ oīs iudea: ⁊ oīs regio circa B
iordanē ⁊ baptizabāt̄ ab eo i iordane Lu.
ꝯfitētes peccata ſua. Uidens aūt mul- Joh
tos phariſeoꝝ ⁊ ſaduceoꝝ veniētes ad Lu.
baptiſmū ſuum: dixit eis: Progenies J.23
viperaꝝ: q̄s demōſtrabit vobis fugere
a vētura ira. Facite ergo fructū dignū
penitētie. Et ne velitis dicere itra vos
patrē habemꝰ abraā. Dico eni̅ vobis:
qm̄ potēs ē deus de lāpidibꝰ iſtis ſu-
ſcitare filios abrae. Jam eni̅ ſecurꝭ ad C
radicē arboꝝ poſita eſt. Ois ḡ arbor J.7.
q̄ nō facit fructū bonū excidet̄: ⁊ i ig-
nē mittet̄. Ego q̄dē baptizo vos i aq̄ Mat
in penitētiā: q̄ aūt poſt me venturꝰ eſt: Lu.3
fortior me eſt: cuius nō ſū dignꝰ calcia- Joh.
menta portare. Ipſe vos baptizabit in
ſpiritusancto et igni. Cuiꝰ ventilabrū Act
in manu ſua: ⁊ ꝑmundabit areā ſuaȝ: Lu.3
et cōgregabit triticū in horreū ſuū: pa
leas aūt cōburet igni inextinguibili.
Tūc venit ieſus a galilea in iordanē Mar
ad iohannē vt baptizaretur ab eo. Jo Lu.3
hānes aūt ꝓhibebat eum dicēs: Ego Joh.
a te debeo baptizari: ⁊ tu venis ad me.
Reſpōdens aūt ieſus dixit ei: Sine mo
do. Sic eni̅ decet nos implere oēm iu-
ſticiā. Tūc dimiſit eū. Baptizatꝰ autēȝ
ieſus: cōfeſtim aſcendit de aq̄. Et ecce
aperti ſūt ei celi: ⁊ vidit ſpm̄ dei deſcē-
dentē ſicut columbam: et veniētē ſuꝑ
ſe. Et ecce vox de celis dicēs: Hic eſt fi
lius meus dilectus: in quo mihi com- d.
placui. IIII A
Tunc ieſus ductꝰ eſt in deſertū a ſpū vt tempta- Mar
ret̄ a diabolo, et cum ieiunaſſet Lu.4

q̄dragīta dieb⁹ et q̄dragīta noctib⁹ poſtea eſuriīt. Et accedēs tēptator dixit ei. Si fili⁹ dei es dic vt lapides iſti panes fiant. Qui rn̄dēs dixit. Scriptū ē: || Nō ī ſolo pane viuit hō ſʒ ī oī v̄bo qḋ ꝓcedit de ore dei. Tūc aſſūpſit eū diabol⁹ ī ſc̄tā ciuitatē: ꝛ ſtatuit eū ſuꝑ pinnaculū tēpli: ꝛ dixit ei. Si filius dei es mitte te deorſū. Scriptū ē ei || q2 angelis ſuis mādauit de te: ꝛ in manib⁹ tollēt te: ne forte offendas ad lapidē pedē tuū. Ait illi ieſus rurſū. Scriptū ē. || Nō tēptabis dn̄m deū tuū. Iterū aſſūpſit eū diabolus ī mōtē excelſū valde: ꝛ oñdit ei oīa regna mūdi ꝛ gloriā eoꝝ: ꝛ dixit ei. Hec oīa tibi dabo: ſi cadēs adoraueris me. Tunc dicit ei ieſus. Uade ſathana. Scriptū ē ei. || Dominū deū tuū adorabis ꝛ illi ſoli ſerui es. || Tūc reliquit eū diabol⁹: ꝛ ecce angeli acceſſerūt ꝛ miſtrabāt ei. || Cum āt audiſſet ieſus ꝙ iohānes tradit⁹ eſſet: receſſit ī galileā || ꝛ relicta ciuitate naʒareth: venit ꝛ habitauit ī ciuitate capharnaū maritima: ī finib⁹ ʒabulō et neptalim: vt adimpleret qḋ dictū ē ꝑ eſaiā ꝓphetā. || Terra ʒabulō ꝛ t̄ra neptalim: via maris trās iordanē galilee gētiū: pplʼs q̄ ābulabat in tenebris vidit lucē magnā: ꝛ ſedētib⁹ ī regiōe vmbre mortis lux orta ē eis. Exinde cepit ieſus p̄dicare ꝛ dicere. || Penitētiā agite. Appropinq̄bit eī regnū celoꝝ. Ambulans aūt ieſus iux mare galilee vidit duos frēs ſymonem q̄ vocat petr⁹: ꝛ andreā frēm ei⁹: mittētes rete in mare. || Erāt eī piſcatores. Et ait illis: venite poſt me: ꝛ faciā vos fieri piſcatores hoīm. At illi cōtinuo relictis retib⁹ ſecuti ſūt eū. Et ꝓcedēs inde vidit alios duos frēs: iacobū ʒebedei ꝛ iohānē fratrē ei⁹ ī naui cū ʒebedeo p̄re eoꝝ reficiētes retia ſua: ꝛ vocauit eos. Illi aūt ſtatī relictis retib⁹ ꝛ p̄re: ſecuti ſunt eū. || Et circūibat ieſus totā galilileā docēs ī ſinagogis eoꝝ: ꝛ p̄dicās euāgeliū regni: ꝛ ſanās oēm lāguorē ꝛ oēm infirmitatē ī ppl'o. Et abijt opinio ei⁹ ī totā ſyriā: ꝛ obtulerūt ei oēs male habētes varijs lāguorib⁹ ꝛ tormētis cōphenſos: ꝛ q̄ demonia habebāt ꝛ lunaticos ꝛ paralyticos: ꝛ curauit eos ꝛ ſecuti ſūt eū turbe multe de galilea ꝛ decapoli: ꝛ de hieroſolymis ꝛ de iudea: et de trans iordanem.

C. V

1 Uidēs aūt ieſus turbas: aſcēdit
ī mōtē: ꝛ cū ſediſſet: acceſſerūt
2 ad eū diſcipuli ei⁹: ꝛ apiēs os
3 ſuū docebat eos dicēs: || Beati pauperes Luc.6.e
4 ſpū: qm̄ ipoꝝ ē regnū celoꝝ. Beati mit
5 es: qm̄ ipi poſſidebūt t̄rā. || Beati q̄ lu
6 gēt: qm̄ ipſi cōſolabūt. Beati q̄ eſuri
unt ꝛ ſitiūt iuſticiā: qm̄ ipi ſaturabūt.
7 Beati miſericordes: qm̄ ipi miſcdiam
8 cōſequet. Beati mundo corde: qm̄ ipi
9 deum videbūt. Beati pacifici: qm̄ filij
10 dei vocabūt. Beati q̄ ꝑſecutionē pati 1.Pe.3.c
unt ꝓpt iuſticiā: qm̄ ipoꝝ ē regnū ce
11 loꝝ. || Beati eſtis cū maledixerint vob Luc.6.d
hoīes ꝛ ꝑſecuti vos fuerint ꝛ dixerint
oē malū adūſū vos mētiētes ꝓpt me
12 Gaudete ꝛ exultate: qm̄ merces v̄ra co B
pioſa ē ī celis. Sic eī ꝑſecuti ſūt ꝓphe
13 tas q̄ fuerūt aū vos. Uos eſtis ſal t̄re.
|| Qḋ ſi ſal euanuerit: ī q̄ ſaliet? Ad ni Mar.9.g
hilū valet vltra: niſi vt mittat foras: Luc.14.g
14 ꝛ cōculcet ab hoīb⁹. Uos eſtis lux mū
di. || Nō pōt ciuitas aſcōdi ſupra mōtē Mar.4.c
15 poſita: neqʒ accēdunt lucernā: ꝛ ponūt Luc.8.c.
eā ſub modio ſʒ ſuꝑ cādelabrū: vt lu et.11.e.
16 ceat oīb⁹ q̄ ī domo ſūt. Sic luceat lux
v̄ra corā hoīb⁹ vt videāt opa v̄ra bo
17 na: ꝛ glificēt patrē v̄rm q̄ ī celis ē. No
lite putare qm̄ veni ſoluere legē aut ꝓ
phetas. Nō veni ſoluere: ſʒ adimplere
18 || Amē q̄ppe dico vob: donec trāſeat ce Lu.16.d
lū: ꝛ t̄ra: iota vnū aut apex vn⁹ nō p̄ C
19 teribit a lege: donec oīa fiant. || Qui ꝫ Jaco.2.b
ſoluerit vnū de mādatis iſtis minimis ꝛ
docuerit ſic hoīes: minim⁹ vocabit in
regno celoꝝ: q̄ aūt fecerit ꝛ docuerit: h
20 magn⁹ vocabit ī regno celoꝝ. Dico āt
vob: q2 niſi abūdauerit iuſticia v̄ra pl⁹
q̄ ſcribaꝝ ꝛ phariſeoꝝ: nō intrabitis ī
21 regnū celoꝝ. || Audiſtis q2 dictū ē anti Exo.20.b
q̄s: nō occides: q̄ aūt occiderit: re⁹ erit Deu.5.b.
22 iudicio. Ego āt dico vob: q2 oīs q̄ iraſ
citur fratri ſuo: re⁹ erit iudicio. Qui āt
dixerit fratri ſuo racha: re⁹ erit cōcilio D
Qui āt dixerit fatue: re⁹ erit gehēne ig
23 nis. Si ḡ offers mun⁹ tuū ad altare et
ibi recordat⁹ fueris: q2 frat tu⁹ hʒ aliq̄d
24 aduerſū te: relinq̄ ibi mun⁹ tuū aū al
tare: ꝛ vade p⁹us recōciliari fratri tuo:
25 ꝛ tūc veniens offeres mun⁹ tuū. Eſto
cōſentiēs adūſario tuo cito dū es cum
eo ī via: ne forte tradat te adūſari⁹ iu
dici: ꝛ iudex tradat te miniſtro: ꝛ ī car

Luc.12.g 26 terẽ mittaris.‖Amẽ dico tibi: nõ exi-
es inde donec reddas nouissimũ q̄drãtẽ
Exo.20.b 27 ‖Audistis q̄ dictũ ẽ antiq̄s: nõ mecha
28 beris. Ego aũt dico vob: q̄ ois q̄ viderit
f mulierẽ ad cõcupiscẽdũ eã: iã mechatꝰ
J.18.a ẽ eã i corde suo.‖Q̄ si oculꝰ tuꝰ dexter
29 scãdalizat te: erue eũ ⁊ ꝓĳce abs te. Ex
pedit eni tibi vt pereat vnũ mẽbroꝝ tu
orũ: q̄ totũ corpꝰ tuũ mittat i gehẽnã
30 ignis. Et si dextera manꝰ tua scãdali-
zat te: abscide eã ⁊ ꝓĳce abs te. Expe-
dit eni tibi vt ꝑeat vnũ mẽbrorũ tuoꝝ
Deu.24.a 31 q̄ totũ corpꝰ tuũ eat i gehẽnã.‖Dictũ
J.19.b ẽ aũt: q̄cũq3 dimiserit vxorẽ suã: det ei
Mar.10.a libellũ repudĳ. Ego aũt dico vobis: q̄
Luc.16.d 32 ois q̄ dimiserit vxorẽ suã: excepta for-
nicatiõis cã: facit eã mechari: ⁊ q̄ dimis-
33 sam duxerit: adulterat. Iterũ audistis
Leui.19.b q̄ dictũ ẽ ãtiq̄s:‖nõ ꝑiurabis: reddes
f aũt dño iuramẽta tua. Ego aũt dico vob
34 nõ iurare oĩno: neq3 ꝑ celũ q̄ thronꝰ
dei ẽ: neq3 ꝑ terrã: q̄ scabellũ ẽ pedũ eiꝰ
35 Neq3 ꝑ hierosolymã: q̄ ciuitas ẽ ma-
36 gni regis. Neq3 ꝑ caput tuũ iuraueris
q̄ nõ potes vnũ capillũ albũ facere aut
Jacobi.5.c 37 nigrũ.‖Sit aũt sermo vr̃: est est: nõ nõ: qđ
Exo.21.c aũt his abũdãtiꝰ ẽ: a malo ẽ.‖Audi-
Deut.19.d stis q̄ dictũ ẽ: oculũ ꝓ oculo: dẽtẽ ꝓ dẽ
39 te. Ego aũt dico vob nõ resistere malo:
Lu.6.b ‖sꝫ si q̄s te ꝑcusserit i dexterã maxillã
40 tuã: ꝓbe illi ⁊ alterã: ⁊ ei q̄ vult tecũ in
iudicio cõtẽdere: ⁊ tunicã tuã tollere:
41 dimitte ei ⁊ palliũ: et q̄cũq3 te angari-
auerit mille passus: vade cũ illo ⁊ alia
b 42 duo. Qui aũt petit ab te: da ei: ⁊ volen
Leui.19.c ti mutuare a te: ne auertaris.‖Audistis
Luc.6.e q̄ dictũ est: diliges ꝓximũ tuũ: ⁊ odio
43 habebis inimicũ tuũ. Ego aũt dico vo
44 bis: diligite inimicos vr̃os: benefacite
his q̄ oderũt vos: ⁊ orate ꝓ ꝑsequẽtibꝰ
45 ⁊ calũniãtibꝰ vos: vt sitis filĳ pr̃is vr̃i
q̄ i celis ẽ: q̄ solẽ suũ oriri facit sup bo
nos ⁊ malos: ⁊ pluit sup iustos ⁊ iniu-
Lu.6.e stos.‖Si eni diligitis eos q̄ vos diligũt
46 quã mercedẽ habebitis? Nõne ⁊ publi-
47 cani hoc faciũt? Et si salutaueritis fratres
vr̃os tm̃: q̄d ãpliꝰ facitis? Nõne ⁊ ethni-
48 ci hoc faciũt? Estote ergo vos ꝑfecti sicut et
pater vester celestis ꝑfectꝰ ẽ. ¶VI
b ATtẽdite: ne iusticiã vr̃am facia
J.23.a a tis corã hoibꝰ vt videamini ab
eis, alioq̄n mercedẽ nõ habebi-
2 tis apud patrẽ vr̃m q̄ i celis ẽ. Cũ ergo fa
cis elemosynã: noli tuba canere añ te:

hypocrite sunt, qui quodlibet faciunt, ut ab ho...
sicut hypocrite faciũt i synagogis ⁊ in
vicis vt honorificẽt ab hoibꝰ. Amen
3 dico vob: receperũt mercedẽ suã. Te aũt
faciẽte elemosynã: nesciat sinistra tua
4 q̄d faciat dextera tua: vt sit elemosyna
tua i abscõdito: ⁊ pater tuꝰ q̄ videt i ab-
5 scõdito reddet tibi.‖Et cũ oratis nõ eri
tis sicut hypocrite q̄ amãt i synagogis
⁊ i angulis plateaꝝ stãtes orare: vt vi-
deant ab hoibꝰ. Amẽ dico vob: recepe
6 rũt mercedẽ suã. Tu aũt cũ oraueris: in
tra in cubiculũ tuũ: ⁊ clauso ostio: ora
patrẽ tuũ i abscõdito: ⁊ pater tuꝰ q̄ videt
7 i abscõdito reddet tibi. Orãtes aũt no-
lite multũ loq̄: sicut ethnici faciũt. Pu
tãt eni q̄ i multiloquio suo exaudiant.
8 Nolite ergo assimilari eis. Scit eni pater vr̃
9 q̄d opꝰ sit vob: añq3 petatis eũ.‖Sic ergo Lu.
vos orabitis. Pater nr̃ q̄ es i celis: san-
10 ctificet nomẽ tuũ. Adueniat regnũ tu
um. Fiat volũtas tua: sicut i celo ⁊ i ter-
11 ra. Panẽ nr̃m supsubstãtialẽ da nob ho-
12 die. Et dimitte nobis debita nr̃a: sicut
13 ⁊ nos dimittimꝰ debitoribus nr̃is. Et
ne nos inducas i tẽptationẽ: sꝫ libera
14 nos a malo. Amẽ.‖Si eni dimiseritis Mar.
hoibꝰ pctã eoꝝ: dimittet ⁊ vob pr̃ vr̃ ce
15 lestis delicta vr̃a. Si aũt nõ dimiseri- J.18
tis hoibꝰ, nec pater vr̃ dimittet vob pec-
16 cata vr̃a. Cũ aũt ieiunatis: nolite fieri si-
cut hypocrite tristes. Exterminãt eni faci
es suas: vt pareãt hoibus ieiunantes.
Amẽ dico vob: q̄ receperũt mercedem
17 suã. Tu aũt cũ ieiunas vnge caput tuũ: c
18 ⁊ faciẽ tuã laua: ne videaris hoibꝰ ie-
iunãs: sꝫ pr̃i tuo q̄ ẽ in abscõso: ⁊ pater
tuꝰ q̄ videt i abscõso reddet tibi. Noli-
te thesaurizare vob thesauros i terra: vbi
erugo ⁊ tinea demolit: ⁊ vbi fures ef-
fodiũt ⁊ furant.‖Thesaurizate aũt vob Lu.
thesauros i celo: vbi nec erugo nec ti-
nea demolit: ⁊ vbi fures nõ effodiunt
nec furant. Vbi ẽ thesaurꝰ tuꝰ ibi est et
cor tuũ. Lucerna corꝑis tui ẽ oculꝰ tu Luc.
us. Si oculꝰ tuꝰ fuerit simplex: totum
23 corpꝰ tuũ lucidũ erit. Si aũt oculꝰ tuꝰ
fuerit nequã: totũ corpꝰ tuũ tenebrosũ
erit. Si ergo lumẽ qđ i te ẽ tenebre sunt:
24 ipse tenebre quãte erũt. Nemo põt ser Lu.
uꝰ dñis seruire. Aut eni vnũ odio habe
bit ⁊ alterũ diliget: aut vnũ sustinebit
⁊ alterũ cõtẽnet. Nõ potestis deo seruire
25 ⁊ mãmone.‖Ideo dico vob: ne solliciti Lu.
sitis aĩe vr̃e q̄d mãducetis: neq3 corꝑi

D vr̄o q̄d induamini. Nōne aīa pl⁹ ē q̄
26 eſca: ⁊ corp⁹ pl⁹ q̄ veſtimētū? Reſpicite
volatilia celi q̄ nō ſerūt neq̄ metūt: ne
q̄ cōgregāt ī horrea: ⁊ paṫ vr̄ celeſtis
paſcit illa. Nōne vos magꝭ pluris eſtꝭ
27 illis? Quis āt vr̄m cogitās pōt adijce-
re ad ſtaturā ſuā cubitū vnū? Et de ve
28 .b ſtimētis q̄d ſolliciti eſtis. ‖ Cōſiderate
lilia agri quō creſcūt. Nō laborāt neq̄
29 nent. Dico āt vob: qm̄ nec ſalomō ī oī
30 glīa ſua coopt⁹ ē ſicut vnū ex iſtis. Si
ei fenū agri qd̄ hodie ē ⁊ craſ ī clibanū
mittiṫ, de⁹ ſic veſtit: q̄tomagꝭ vos mo
31 dice fidei. Nolite ꝫ ſolliciti eē dicētes
q̄d mādūcabim⁹: aut q̄d bibem⁹: aut
32 q̄ opiemur? Hec ei oīa gētes inquirūt.
Scit eñ paṫ vr̄ q̄ his oīb⁹ indigetis.
.d Querite ꝫ primū regnū dei ⁊ iuſticiam
33 ei⁹: ⁊ hec oīa adijcieṫ vob. Nolite ꝫ ſol
34 liciti eē in craſtinū. Craſtin⁹ ei dies ſol
licit⁹ erit ſibiipſi. Sufficit diei mali-
A ‖ Nolite iudicare (tia ſua. VII
.f ⁊ nō iudicabimini: nolite ꝯdē-
.a 2 nare ⁊ nō ꝯdēnabimini. ‖ In q̄
ei iudicio iudicaueritꝭ iudicabimini:
.c ‖ ⁊ ī q̄ mēſura mēſi fueritꝭ remetieṫ vo
6.f bis. ‖ Quid āt vides feſtucā ī oculo frīs
3 tui: ⁊ trabē ī oculo tuo nō vides? Aut
4 quō dicis fratri tuo fraṫ ſine eijciā fe-
ſtucā d̄ oculo tuo ⁊ ecce trabes ē ī ocu
5 lo tuo? Hypocrita eijce primū trabē d̄
oculo tuo: ⁊ tūc videbis eijcere feſtucā
6 de oculo frīs tui. Nolite ſctm̄ dare ca
nib⁹: neq̄ mittatꝭ margaritas vr̄as an
te porcos: ne forte cōculcēt eas pedib⁹
.b 7 ſuis: ⁊ canes cōuerſi dirūpāt vos. ‖ Pe
5.f tite ⁊ dabiṫ vob: q̄rite ⁊ inuenietꝭ: pul
.a 8 ſate ⁊ aperieṫ vob. Ois eñ q̄ petit ac-
cipit: ⁊ q̄ q̄rit inuenit: ⁊ pulſanti apieṫ
B Aut q̄s ē ex vob hō quē ſi petierit fili-
9 us ſu⁹ panē: nūq̄d lapidē porriget ei?
10 Aut ſi piſcē petierit: nūq̄d ſerpētē por-
11 riget ei? Si ꝫ vos cū ſitis mali: noſtis
bona data dare filijs vr̄is: q̄ntomagis
paṫ vr̄ q̄ ī celis ē: dabit bona petētib⁹
.c ſe. Oia ꝫ q̄cūq̄ vultis vt faciāt vobis
5.e 12 hoīes: ⁊ vos facite illis. Hec ē eñ lex ⁊
3.e ꝓphe. ‖ Intrate p̄ anguſtā portā: q̄ la-
13 ta porta ⁊ ſpacioſa via ē q̄ ducit ad p̄di
14 tionē: ⁊ multi ſūt q̄ intrāt p̄ eā. Q̄ꝫ an
guſta porta ⁊ arta via ē q̄ ducit ad vi
15 tā: ⁊ pauci ſūt q̄ iueniūt eā. Attēdite a
falſis ꝓphetꝭ q̄ veniūt ad vos ī veſtimē
tis ouiū: intrinſec⁹ aūt ſunt lupi rapa

missi, sed vltro se [illegible] illegitime: q̄d indiciū falsorū Prophetarū. q̄ sunt apostoli [illegible]boli.

16 ces. A fructibus eoꝝ cognoſcetꝭ eos.
Nūq̄d colligūt de ſpinis vuas: aut de C
17 tribulis fic⁹. ‖ Sic oīs arbor bona fru- Lu.6.f
ct⁹ bonos facit: mala aūt arbor malos
18 fruct⁹ facit. Nō pōt āt arbor mala bo-
nos fruct⁹ facere: neq̄ arbor bona ma
19 los fruct⁹ facere. ‖ Ois arbor q̄ nō faċ ꝫ.3.c
fructū bonū excideṫ: ⁊ in ignē mitteṫ.
20 Igiṫ ex fructib⁹ eoꝝ cognoſcetꝭ eos.
21 Nō oīs q̄ dicit mihi dn̄e dn̄e itrabit in Lu.6.g
regnū celoꝝ: ſꝫ q̄ facit volūtatē patris
mei q̄ ī celis ē: ipe intrabit ī regnū ce-
22 loꝝ. ‖ Multi dicēt mihi ī illa die: dn̄e, do
mine: nōne ī noīe tuo ꝓphauim⁹: ⁊ in
noīe tuo demonia eiecim⁹: ⁊ ī noīe tuo
virtutes mltas fecim⁹: ⁊ tūc cōfitebor
23 illꝭ: q̄ nūq̄ noui vos. ‖ Diſcedite a me D
24 oēs q̄ operamini iniq̄tatē. Ois ꝫ qui au Pſ.6.
dit verba mea hec, ⁊ faċ ea: aſſimilabiṫ Lu.13.f
viro ſapiēti q̄ edificauit domū ſuā ſu-
25 pra petrā: ⁊ deſcēdit pluuia ⁊ venerūt
flumia: ⁊ flauerūt vēti ⁊ irruerūt ī domū
illā ⁊ nō cecidit. Fūdata eñ erat ſup̄ pe
26 trā. ‖ Et oīs q̄ audit v̄ba mea hec: ⁊ nō Lu.6.g
faċ ea: ſilꝭ erit viro ſtulto q̄ edificauit
27 domū ſuā ſup̄ harenā: ⁊ dſcēdit pluuia
⁊ venerūt flumia ⁊ flauerūt vēti ⁊ irrue-
rūt ī domū illā: ⁊ cecidit: ⁊ fuit ruina
28 ei⁹ magna. ‖ Et factū ē cū ꝯſūmaſſet ie Mar.1.c
ſus v̄ba hec: amirabāṫ turbe ſup̄ do- Lu.2.g.4.f
29 ctrina ei⁹. Erat ei docēs eos ſiċ ptātē
hn̄s ⁊ nō ſiċ ſcribe eoꝝ ⁊ phariſei. VIII
C Um āt deſcēdiſſet ieſus de mō- A
te: ſecute ſt eū turbe mlte: ‖ ⁊ ec Mar.1.e
ce leproſus veniēs adorabat eū Lu.5.c
dicēs: Dn̄e ſi vis pōt me mūdare. Et ex
tēdēs ieſus manū: tetigit eū dicēs: Uo
lo: mūdare. Et cōfeſtī mūdata ē lepra
ei⁹. Et ait illi ieſus. Uide nemī dixerꝭ:
ſꝫ vade oſ̄de te ſacerdoti: ⁊ offer mun⁹
tuū qd̄ p̄cepit moyſes ī teſtimoniū illꝭ. Leui.14.a
‖ Cū āt itroiſſet capharnaū: acceſſit ad Lu.7.a
eū cēturio: rogās ⁊ dicens: Dn̄e: puer Ioh.4.g
me⁹ iacet ī domo palytic⁹ ⁊ male torq̄ṫ
Et ait illi ieſus: Ego veniam ⁊ curabo
eū. Et rn̄dēs cēturio ait. Dn̄e nō ſū di
gn⁹ vt itres ſub tectū meū: ſꝫ tm̄ dic v̄
bo ⁊ ſanabiṫ puer me⁹. Nā ⁊ ego hō ſū
ſub ptāte ꝯſtitut⁹ hn̄s ſb me milites: et
dico huic vade ⁊ vadit: ⁊ alio veni ⁊ ve
nit: ⁊ ſuo meo fac h̄: ⁊ facit. Audiēſ āt B
ieſus mirat⁹ eſt: ⁊ ſequentib⁹ ſe dixit.
‖ Amē dico vob: nō iueni tātā fidē in Lu.7.b
iſrl̄. Dico aūt vob: q̄ mlti ab oriente ⁊

occidēte veniēt ⁊ recūbēt cū abꝛaā et
iſaac ⁊ iacob ī regno celoꝝ: filij aūt re
gni eijcient̄ ī tenebꝛas exterioꝛes. Ibi
Luc.7.a erit fletꝰ ⁊ ſtridoꝛ dētiū. Et dixit ieſus
cēturioni: vade: ⁊ ſicut credidiſti fiat
Mar.1.c tibi. Et ſanatꝰ ē puer ex illa hoꝛa. Et
Lu.4.f cū veniſſet ieſus ī domū petri vidit ſo-
crū eiꝰ iacētē ⁊ febꝛicitātē: ⁊ tetigit ma
nū eiꝰ ⁊ dimiſit eā febꝛis: ⁊ ſurrexit et
miſtrabat eis. Veſpe āt facto: obtulerūt
ei mltos demonia habētes: ⁊ eijciebat
ſpūs vbo: ⁊ oēs male habētes curauit
vt adipleret̄ qđ dictū ē ꝑ eſaiā ꝓphetā
Eſa.53.a dicētē. Ipe ifirmitates nr̄as accepit:
C ⁊ egrotatiōes nr̄as poꝛtauit. Vidēs āt
ieſus turbas multas circū ſe: iuſſit di-
Luc.4.g ſcipulos ire trāſfretū. Et accedēs vnꝰ
ſcriba ait illi: Magiſter ſeq̄r te q̄cūq̄
ieris. Et dicit ei ieſus. Vulpes foueas
habēt: ⁊ volucres celi nidos: filiꝰ autē
hois nō hȝ vbi caput ſuū reclinet. Ali
us aūt de diſcipulis eiꝰ ait illi. Dñe: ꝑ
mitte me pꝛimū ire ⁊ ſepelire pr̄em me
um. Ieſus aūt ait illi: Seq̄re me: ⁊ di-
mitte moꝛtuos ſepelire moꝛtuos ſuos.
ca 9. 4ª poſt Epip: Et aſcēdēte eo ī nauiculā: ſecuti ſunt
eū diſcipuli eiꝰ: ⁊ ecce motꝰ magnꝰ fa-
ctꝰ ē ī mari: ita vt nauicula opiret̄ flu
ctibꝰ. Ipſe vero doꝛmiebat. Et acceſſe-
rūt ad eū diſcipuli eiꝰ: ⁊ ſuſcitauerunt
eū dicētes: Dñe ſalua nos: perimꝰ. Et
dicit eis ieſus. Quid timidi eſtis mo-
Mar.4.d dice fidei. Tūc ſurgēs impauit vētis
Lu.8.d ⁊ mari: ⁊ facta ē trāquillitas magna.
D Poꝛro hoies mirati ſūt dicētes: Qual̄
Mar.5.a ē hic: q: vēti ⁊ mare obediūt ei. Et cū
Lu.8.d veniſſet ieſus trāſfretū ī regionē gera-
ſenoꝝ: occurrerūt ei duo hn̄tes demo-
nia de monumētis exeuntes ſeui nimis
ita vt nemo poſſet trāſire ꝑ viā illā. Et
ecce clamauerūt dicētes. Quid nobꝭ et
tibi ieſu fili dei? Veniſti huc ante tp̄s
toꝛq̄re nos. Erat āt nō lōge ab ill̄ grex
multoꝝ poꝛcoꝝ paſcēs. Demones aūt
rogabāt eū dicētes. Si eijcis nos hic
Mar.5.b mittite nos ī gregē poꝛcoꝝ. Et ait ill̄.
Lu.8.e Ite: At illi exeūtes abierūt ī poꝛcos. Et
ecce magno ipetu abijt totus grex ꝑ p̄
ceps ī mare: ⁊ moꝛtui ſūt ī aq̄s. Paſto-
res aūt fugerūt: ⁊ veniētes ī ciuitatē:
nūciauerūt hec oīa: ⁊ de his q̄ demonia
habuerāt. Et ecce tota ciuitas exijt ob
uiā ieſu: ⁊ viſo eo rogabāt eū vt trāſi-
ret a finibus eoꝛum. ¶ IX

d.ª 18. poſt pent.

ET aſcēdēs ieſus ī nauiculā trāſ
fretauit: ⁊ venit ī ciuitatē ſuā.
2 Et ecce offerebāt ei ꝑalyticū ia
cētē ī lecto. Vidēs āt ieſus fidē illoꝝ:
dixit ꝑalytico. Cōfide fili. Remittunt̄
3 tibi pctā tua. Et ecce q̄dā de ſcribis di
4 xerūt ītra ſe. Hic blaſphemat. Et cū vi
diſſet ieſus cogitatiōes eoꝝ dixit: Vt
5 q̄d cogitatis mala ī coꝛdibꝰ vr̄is. Quid
ē faciliꝰ dicere: dimittūt̄ tibi pctā tua
6 an dicere ſurge ⁊ ambula? Vt aūt ſci
atis q: filiꝰ hois hȝ ptātē ī t̄ra dimit-
tēdi pctā: tūc ait ꝑalytico. Surge tolle
7 lectū tuū: ⁊ vade ī domū tuā. Et ſurrex
8 it: ⁊ abijt ī domū ſuā. Videtes āt tur-
be timuerūt ⁊ glificauerūt deū q̄ dedit
9 ptātē talē hoibꝰ. Et cū trāſiret ide ie
ſus: vidit hoiem ſedētē ī teloneo: mat-
theū noie: Et ait illi: Seq̄re me. Et ſur
10 gēs ſecutꝰ ē eū. Et factū ē diſcūbente B
eo ī domo: ecce multi publicani ⁊ pctō
res veniētes diſcūbebāt cū ieſu: ⁊ diſci
11 pulis eiꝰ. Et vidētes phariſei: dicebāt
diſcipul̄ eiꝰ. Quare cū publicanis et
12 pctōꝛibꝰ mādicat mgr̄ vr̄? At ieſus au
diēs ait. Nō ē opꝰ valētibꝰ medicꝰ: ſȝ
13 male habētibꝰ. Eūtes āt diſcite q̄d ē:
Miſericoꝛdiā volo ⁊ nō ſacrificiū. Nō
14 eī veni vocare iuſtos ſȝ pctōꝛes. Tunc
acceſſerūt ad eū diſcipuli iohīs dicētes
Quare nos ⁊ phariſei ieiunamꝰ freq̄n
15 ter diſcipl̄i āt tui nō ieiunāt? Et ait ill̄
ieſus. Nūq̄d pn̄t filij ſponſi lugere q̄
diu cū ill̄ ē ſpōſus? Veniēt āt dies cū
auferet̄ ab eis ſpōſus: ⁊ tūc ieiunabūt
16 Nemo aūt imittit cōmiſſurā pāni ru-
dis ī veſtimētū vetꝰ. Tollit eī plenitudi
nē eiꝰ a veſtimēto: ⁊ peioꝛ ſciſſura fit.
17 Neq̄ mittūt vinū nouū ī vtres veteres.
Alioq̄n rūpūt̄ vtres ⁊ vinū effūdit̄: ⁊ C
vtres pereūt: Sȝ vinū nouū ī vtres no
18 uos mittūt: ⁊ ambo cōſuāt̄. Hec illo
loquēte ad eos: ecce pnceps vnꝰ acceſ-
ſit ⁊ adoꝛabat eū dicēs: Dñe filia mea
mō defūcta ē: ſȝ veni ipone manū tuā
ſup eā: ⁊ viuet. Et ſurgēs ieſus ſeq̄bat̄
eū ⁊ diſcipuli eiꝰ. Et ecce mulier q̄ ſā-
guinis fluxū patiebat̄ duodecim ānis
acceſſit retro: ⁊ tetigit fimbꝛiā veſtimē
21 ti eiꝰ. Dicebat eīm ītra ſe: Si tetigero
22 tm̄ veſtimētū eiꝰ: ſalua ero. At ieſus cō
uerſus ⁊ vidēs eā dixit: Confide filia.
Fides tua te ſaluā fec̄. Et ſalua facta ē
23 mulier ex illa hoꝛa. Et cū veniſſȝ ieſus ī

domū principis: ⁊ vidiſſet tibicines ⁊
24 turbā tumultuantē dicebat. Recedite
nō ē ei mortua puella: ſed dormit. Et
25 deridebāt eū. Et cū eiecta eēt turba i-
trauit ⁊ tenuit manū eiꝰ ⁊ dixit. Puel
26 la ſurge. Et ſurrexit puella: ⁊ exijt fa-
27 ma hec i vniuſā terrā. Et trāſeūte īde
ieſu: ſecuti ſūt eū duo ceci clamātes et
dicētes. Miſerere nři fili dd. Cū āt ve
28 niſſet domū: acceſſerūt ad eū ceci: ⁊ di-
cit eis ieſus: Creditꝭ qꝛ h̄ poſſū facere
29 vob? Dicūt ei. Utiqȝ dn̄e. Tūc tetigit
oclos eoꝝ dicēs. Scd̄m fidē vřam fi-
30 at vob. Et apti ſūt ocli eoꝝ. Et cōmi-
tus ē illꝭ ieſus. dicēs: Uidete ne qs ſci-
31 at. Illi aūt exeūt ⁊ diffamauerūt eū in
tota ťra illa. Egreſſis āt illis: ecce ob
tulerūt ei hoiem mutū demoniū hn̄tē
33 ⁊ eiecto demonio: locutꝰ ē mutꝰ ⁊ mi-
rate ſūt turbe dicētes. Nūqȝ apparuit
34 ſic i iſrl. Phariſei āt dicebāt. In p̄nci-
35 pe demonioꝝ eijcit demones. Et cir-
cuibat ieſus oēs ciuitates ⁊ caſtella do
cēs i ſynagogꝭ eoꝝ ⁊ p̄dicās euāgeliū
regni ⁊ curās oēm lāguorē ⁊ oēm īfir
mitatē. Uidēs āt turbas miſrtꝰ ē eis
36 qꝛ erāt vexati ⁊ iacētes ſic oues nō ha
37 bētes paſtorē. Tūc dicit diſcipulis ſu-
is Meſſis qdē mlta: opariȷ aūt pauci
38 Rogate ḡ dn̄m meſſis: vt mittat opari
(os i meſſem ſuā. X

ET cōuocatꝭ duodecim diſcipulꝭ ſuis de
dit illis ptātē ſpirituū imūdoꝝ
vt eijcerēt eos ⁊ curarēt oēm lāguorē
⁊ oēm infirmitatē. Duodeci āt diſci-
pulorū noia ſūt hec. Primꝰ ſymō q di
citꝭ petrꝰ: ⁊ andreas fratꝭ eiꝰ: philippꝰ
⁊ bartholomeꝰ: iacobꝰ zebedei ⁊ iohēs
fratꝭ eiꝰ: thomas ⁊ mattheꝰ publicanꝰ:
⁊ iacobꝰ alphei ⁊ thadeꝰ: ſimō chana-
neus: ⁊ iudas ſcariothis: q et tradidit
eū. Hos duodeci miſit ieſus: p̄cipiens
eis ⁊ dicēs. In viā gētiū ne abieritꝭ: ⁊
i ciuitates ſamaritanoꝝ ne ītraueritꝭ
ſȝ potiꝰ ite ad oues q perierūt domꝰ iſ-
rael. Eūtes āt p̄dicate dicētes: qꝛ ap-
propinqbit regnū celoꝝ. Infirmos cu-
rate: mortuos ſuſcitate: leproſos mūda
te: demōes eijcite: gratꝭ accepiſtis: gra
tis date. Nolite poſſidere auꝝ: neqȝ ar
gētū: neqȝ pecuniā i zonis vřis. Non
perā i via: neqȝ duas tunicas neqȝ cal
ciamēta: neqȝ vgā. Dignꝰ ē ei opari-
us cibo ſuo. In quācūqȝ āt citatē aut

caſtellū ītraueritꝭ: interrogate qs i ea di Lu.9.a
gnꝰ ſit: ⁊ ibi manete donec exeatis. In et.10.b
trātes āt i domū: ſalutate eā dicentes. Lu.10.a
Pax huic domui. Et ſiquidē fuerit do
mꝰ illa digna: veniet pax vřa ſup eā: ſi
aūt nō fuerit digna: pax vřa reūteť ad
vos. Et qcūqȝ ñ receperit vos: neqȝ au- Mar.6.b
dierit ſmōes vřos: exeūtes foras d do Lu.9.a et
mo vel ciuitate: excutite puluerē d pe- 10.b
dibꝰ vřis. Amē dico vob: tolerabiliꝰ i.11.c
erit ťre ſodomoꝝ ⁊ gomorreoꝝ in die Lu.10.b
16 iudicij q̄ȝ illi ciuitati. Ecce ego mitto Lu.10.a
vos: ſicut oues i medio lupoꝝ. Eſtote
ḡ prudētes ſicut ſerpētes: ⁊ ſimplices
17 ſicut colūbe. Cauete āt ab hoibꝰ. Tra Mar.13.b.L
dēt ei vos i cōcilijs: ⁊ i ſynagogis ſu- 12.b. et.21.c
18 is: flagellabunt vos: ⁊ ad p̄ſides ⁊ ad
reges ducemini ꝓpť me: in teſtimoniū
19 illis ⁊ gētibꝰ. Cū āt tradēt vos: nolite
cogitare quō aut qd loqmini. Dabiť C
20 ei vob i illa hora qd loqmini. Nō eñ
vos eſtis q loqmini: ſȝ ſpūs přis vři q
21 loqť vob. Tradet āt fratꝭ frēm i mortē Mich.7.b.
⁊ patꝭ filiū: ⁊ inſurgēt filij i parentes: ⁊
22 morte eos afficiēt: ⁊ eritis odio oibus
hoibꝰ ꝓpť nomē meū. Qui āt pſeue- i.24.b.
23 rauerit vſqȝ i finē hic ſaluꝰ erit. Cū āt
pſequēť vos i ciuitate iſta: fugite i ali
am. Amē dico vob: nō cōſūmabitꝭ ci-
uitates iſrl: donec veniat filius hois.
24 Nō ē diſcipulꝰ ſup mgřm: nec ſuꝰ ſu- Lu.6.f. Io.
25 p dn̄m ſuū. Sufficit diſcipulo vt ſit ſi 13.d. et.15.c
cut mgř eiꝰ: ⁊ ſuꝰ ſicut dn̄s eiꝰ. Si pa
trēfamilias beelzebub vocauerūt quā
26 tomagis domeſticos eiꝰ? Ne ḡ timue-
ritis eos. Nihil ei ē optū qd nō reue- Mar.4.c
27 leť: ⁊ occultū qd nō ſciať. Qd dico vo- Lu.8.c
bis i tenebris: dicite i lumine: ⁊ qd in Lu.12.a
28 aure auditꝭ: p̄dicate ſup tecta. Et no-
lite timere eos q occidūt corpus: aiam
āt nō pn̄t occidere: ſȝ potiꝰ timete eū
q pōt ⁊ aiam ⁊ corpꝰ pdere in gehēnā.
29 Nōne duo paſſeres aſſe veneūt? Et vnꝰ D
ex illꝭ nō cadet ſup ťrā ſine pře vřo: vři
30 āt ⁊ capilli capitꝭ oēs nūerati ſūt. No
31 lite ḡ timere: multꝭ paſſeribꝰ meliores
32 eſtis vos. Ois ḡ q confitebiť me corā Mar.8.d
hoibꝰ cōfitebor ⁊ ego eū corā pře meo Lu.9.c. et
33 q i celis ē. Qui aūt negauerit me corā 12.b
hoibꝰ negabo ⁊ ego eū corā pře meo
34 q i celꝭ ē. Nolite arbitrari: qꝛ veni pa
cē mittere i ťrā. Nō veni pacē mittere Lu.12.g
35 ſȝ gladiū. Ueni ei ſeparare hoiez adūſus
patrē ſuū: ⁊ filiā adūſus matrē ſuā: et

mich.7.b.6. 36 nurũ adũſus ſocrũ ſuã: ⁊ inimici hoĩs
Lu.14.f domeſtici ei⁹.‖Qui amat patrẽ aut ma
37 trẽ pl⁹ ꝙ me: nõ ẽ me dign⁹. Et q̃ amat
filiũ aut filiã ſup me nõ eſt me dign⁹.
Mar.8.b 38 Et q̃ nõ accipit crucẽ ſuã ⁊ ſeq̄r me: nõ
J.16.g ẽ me dign⁹.‖Qui inuenit aiã ſuã pdet
Lu.9.c.17.g 39 illã ⁊ q̃ pdiderit aiam ſuã ꝑpt me inue-
Mar.9.g niet eã.‖Qui recipit vos: me recipit: ⁊
Lu.10.c.Jo. 40 q̃ me recipit recipit eũ q̃ me miſit. Qui
13.c.et.14. 41 recipit ꝓpham i noĩe ꝓphe: mercedẽ ꝓ
J.18.a phete accipiet Et q̃ recipit iuſtũ i noĩe
Mar.9.f iuſti: mercedẽ iuſti accipiet‖ Et q̃cũq;
42 potũ dederit vni ex minimis iſtis calicẽ
aq̃ frigide tm̄ i noĩe diſcipli: amẽ dico
A vob: nõ pdet mercedẽ ſuã. ¶ XI

ET factũ ẽ cũ pſũmaſſet ieſus, pci-
piẽs duodeci diſcipul' ſuis: trã-
ſijt ide vt doceret ⁊ pdicaret i citatib⁹
Lu.7.c eoꝝ.‖Johes ãt cũ audiſſet i vincul' opa
chriſti: mittẽs duos d̃ diſcipul' ſuis ait
illi. Tu es q̃ ventur⁹ es: an aliũ expecta
m⁹? Et rñdẽs ieſus ait ill'. Euntes renũ
ciate iohi q̃ audiſtis ⁊ vidiſt. Ceci vi-
dẽt: claudi ãbulãt: leproſi mũdãt': ſur-
di audiũt: mortui reſurgũt: paupes euã
gelizãt': ⁊ btũs ẽ q̃ nõ fuerit ſcãdaliza-
t⁹ i me. Jlliſ ãt abeũtib⁹: cepit ieſus di
cere ad turbas d̃ iohe. Quid exiſt i n
deſtũ videre? harũdinẽ vẽto agitatã?
Sꝫ q̃d exiſt videre? hoiem mollib⁹ ve
ſtiunt' i domib⁹ regũ ſũt. Sꝫ q̃d exiſt
B videre? Prophetã? Etiã dico vob ⁊ pl⁹
Malach.3.a ꝙ ꝓphetã. hic ẽ ei d̃ q̃ ſcptũ eſt.‖Ecce
Mar.1.a ego mitto ãgelũ meũ añ faciẽ tuã q̃ p
pabit viã tuã añ te. Amẽ dico vob: nõ
ſurrexit iter natos mulieꝝ maior iohe
Lu.7.d baptiſta.‖Qui ãt minor ẽ i regno celo
rũ: maior ẽ i illo. A dieb⁹ añt iohis ba
12 ptiſte vſq; nũc regnũ celoꝝ vim patit'
Lu.16.d ⁊ violẽti rapiũt illud.‖Oẽs ei ꝓphe et
⁊ lex vſq; ad iohem ꝓphauert: ⁊ ſi vul
tis recipe ipe ẽ helias q̃ vẽtur⁹ ẽ. Qui
Lu.7.e hꝫ aures audiẽdi audiat.‖Cui ãt ſilem
eſtimabo generationẽ iſtã? Silis ẽ pu
eris ſedẽtib⁹ i foro q̃ clamãtes coeq̃li-
b⁹ dicũt. Cecinim⁹ vob ⁊ nõ ſaltaſt: la-
mẽtauim⁹ ⁊ nõ plãxiſt. Uenit ei iohes
neq; mãducãs neq; bibẽs: ⁊ dicũt de-
C moniũ hꝫ. Uenit fili⁹ hoĩs mãducãs ⁊
bibẽs: ⁊ dicũt: ecce hõ vorax ⁊ potator
vini, publicanoꝝ ⁊ pctoꝝ amic⁹. Et iu
ſtificata ẽ ſapiã a filijs ſuis. Tũc cepit
exprobrare citatib⁹ i q̃b⁹ facte ſũt pli-
Lu.10.b me ꝟtutes ei⁹: q: nõ egiſſẽt pniaꝫ.‖Ue
tibi corozaim: ve tibi bethſaida q: ſi i
tyro ⁊ ſydõe facte eẽnt ꝟtutes q̃ facte
ſũt i vob: olĩ i cilitio ⁊ cinere pniaꝫ egiſ
ſẽt. Uerũtñ dico vob: tyro ⁊ ſidoni re-
miſſi⁹ erit i die iudicij ꝙ vob. Et tu ca
pharnaũ: nũq̃d vſq; i celũ exaltaberis?
Uſq; i infernũ deſcẽdes. Quia ſi i ſodo-
mis facte fuiſſẽt ꝟtutes q̃ facte ſũt in
te: forte mãſiſſent vſq; i hãc diẽ. Uerũ
tñ dico vob: q: t're ſodomoꝝ remiſſius
2 erit i die iudicij ꝙ tibi. In illo tpe rñ-
dẽs ieſ⁹ dixit‖ Cõfitebor tibi pr̃ dñe ce Lu.
li ⁊ t're: q: abſcõdiſti hec a ſapiẽtib⁹ et
26 prudẽtib⁹ ⁊ reuelaſti ea puul'. Ita pr̃:
27 qm̄ ſic fuit placitũ ante te.‖ Oĩa mihi Lu.
tradita ſũt a pr̃e meo.‖ Et nemo nouit Jo.
filiũ niſi pr̃: neq; pr̃em q̃s nouit niſi fi
28 li⁹: ⁊ cui voluerit fili⁹ reuelare. Uenite
ad me oẽs q̃ laboratis ⁊ onerati eſtis: et
29 ego reficiã vos. Tollite iugũ meũ ſup
vos: ⁊ diſcite a me q: mitis ſũ ⁊ humilis Phi.
30 corde: ⁊ inuenietis requiẽ aiab⁹ vr̃is. Iu
gũ ei meũ ſuaue ẽ: ⁊ on⁹ meũ leue. XII

IN illo tpe abijt ieſus ꝑ ſata A
ſabbato: diſcipuli añt ei⁹ eſuri Ma.
entes cepert' vellere ſpicas ⁊ mã Lu.
ducare. Phariſei añt vidẽtes dixert' ei
Ecce diſcipli tui faciũt qđ nõ lꝫ eis fa-
cere ſabbat. At ille dixit eis‖ Nõ legi 1.R
ſtis q̃d fecerit dd qñ eſuriit et q̃ cũ eo Ma
erãt: quõ itrauit i domũ dei ⁊ panes ꝓ
poſitiõis comedit: q̃s nõ licebat ei ede-
re: neq; his q̃ cũ eo erãt: niſi ſol' ſacer-
dotib⁹? Aut nõ legiſt i lege q: ſabba-
tis ſacerdotes i tẽplo ſabbatũ violãt
⁊ ſine crimie ſũt? Dico ãt vob q: tẽplo
maior ẽ h̃. Si ãt ſciret q̃d ẽ miſcdiã O ſe
volo ⁊ nõ ſacrificiũ: nũq̃ cõdẽnaſſet
inocẽtes.‖ Dñs ei ẽ fili⁹ hoĩs: ẽt ſabba Ma
ti. Et cũ ide trãſiſſet: venit i ſynagogã Lu.
eoꝝ.‖ Et ecce hõ manũ hñs aridã ⁊ i Ma
t'rogabãt eũ dicẽtes. Si lꝫ ſabbat cu Lu.
rare? vt accuſarẽt eũ. Jpe ãt dixit illis.
Quis erit ex vob hõ q̃ habeat ouẽ vnã.
⁊ ſi ceciderit hec ſabbat i foueã: nõne
tenebit ⁊ leuabit eã? Quãtomag meli
or ẽ hõ oue? Itaq; lꝫ ſabbat bñfacere
Tũc ait hoi. Extẽde manũ tuã. Et ex-
tẽdit et reſtituta ẽ ſanitati ſic altera. B
‖Exeũtes ãt phariſei pſiliũ faciebãt ad Mar
uſus eũ: quõ pderẽt eũ. Jeſus ãt ſciẽs Joh.
receſſit inde: ⁊ ſecuti ſũt eũ mlti: ⁊ cura
uit eos oẽs. Et pcepit eis: ne manife-
ſtũ eũ facerẽt: vt adipleret' qđ dictũ eſt

ꝑ esaiā ꝓphetā dicētē.‖Ecce puer meꝰ
quē elegi: dilectꝰ meꝰ i quo bñ cōplacu
it aīe mee. Ponā spūm meū sup eum: ⁊
iudiciū gētibꝰ nūciabit: Nō cōtendet
neqꝫ clamabit: neqꝫ audiet aliqs i pla
teis vocē eiꝰ. Harūdinē quassatā non
cōfringet ⁊ linū fumigās nō extinguet
donec eijciat ad victoriā iudiciū: ⁊ in
noīe eiꝰ gētes sperabūt.‖Tūc oblatus
ē ei demoniū hñs cecꝰ ⁊ mutꝰ: ⁊ cura-
uit eū ita vt loqret ⁊ videret.‖Et stu-
pebāt oēs turbe ⁊ dicebāt. Nūqd hic ē
filiꝰ dauid? Pharisei aūt audientes di
xerūt.‖Hic nō eijcit demones: nisi in
beelzebub principe demonioꝝ. Jesus
aūt sciēs cogitationes eoꝝ dixit eis.
‖Oē regnū diuisū cōtra se desolabit: ⁊
omnis ciuitas vel domꝰ diuisa ɔtra se
nō stabit. Et si sathanas sathanā eijcit
aduersus se diuisus ē: quō ergo stabit re-
gnū eiꝰ? Et si ego i beelzebub eijcio de
mones: filij vrī i q̄ eijciūt? Jdeo ipi iu
dices vrī erūt. Si aūt ego i spiritu dei
eijcio demones: igit ꝑuenit in vos re-
gnū dei. Aut quō pōt qs intrare i do
mū fortis. ⁊ vasa eiꝰ diripere: nisi pri-
us alligauerit fortē? Et tūc domū illi-
us diripiet. Qui nō est mecū ɔ̄ me est:
⁊ q̄ nō cōgregat mecū spgit.‖Jdeo di-
co vobis: oē peccatū ⁊ blasphemia re-
mittet hoibꝰ: spūs aūt blasphemie nō
remittet. Et qcūqꝫ dixerit verbū ɔ̄ fili
um hominis remittet ei: qui aūt dixe
rit cōtra spm scm: nō remittet ei: ne
qꝫ i hoc seculo: neqꝫ i futuro. Aut faci
te arborē bonā ⁊ fructū eius bonū aut
facite arborē malā: ⁊ fructū eiꝰ malū.
‖Siqdē ex fructu arbor agnoscit. Pro
genies viparū: quō potestis bona loq
cū sitis mali.‖Ex abundātia ei cordis
os loquit. Bonꝰ hō de bono thesauro
ꝓfert bona: ⁊ malus hō d̄ malo thesau
ro ꝓfert mala. Dico aūt vob: qm om-
ne vbū ociosū qd locuti fuerint hoīes
reddēt rōnē de eo i die iudicij. Ex ver-
bis em tuis iustificaberis ⁊ ex verbis tu
is ɔdēnaberis.‖Tūc rñderūt ei qdā de
scribis ⁊ phariseis dicentes. Magister
volumꝰ a te signū videre. Qui rñdens
ait illis.‖Generatio mala ⁊ adultera
signū qrit ⁊ signū nō dabit ei nisi si-
gnū ione ꝓphe. Sicut ei fuit ionas in
vētre ceti tribꝰ diebꝰ ⁊ tribꝰ noctibus
sic erit filiꝰ hois in corde tre tribꝰ die-

bꝰ ⁊ tribꝰ noctibꝰ.‖Uiri niniuite sur- D
gēt in iudicio cū generatiōe ista ⁊ cō- Jone.3.b
dēnabūt eā: qꝛ pniam egerūt i pdicati Lu.11.d
one ione. Et ecce plꝰ q̄ iona hic.‖Re- 3.Re.10.a
gina austri surget i iudicio cū genera- 2.Pa.9.a
tione ista ⁊ cōdēnabit eā: qꝛ venit a fi-
nibꝰ tre audire sapiam salomonis. Et
ecce plus q̄ salomō hic.‖Cū aūt imun Lu.11.c
dus spūs exierit ab hoie: ābulat ꝑ loca
arida qrēs requiē ⁊ nō iuenit. Tūc di
cit: Reūtar i domū meā vñ exiui. Et ve
niēs iuenit eā vacantē: scopis mūdatā
⁊ ornatā. Tūc vadit ⁊ assumit septē ali
os spūs secū neqores se: ⁊ intrātes ha-
bitāt ibi: ⁊ fiūt nouissima hois illiꝰ pe
iora prioribꝰ. Sic ⁊ erit generatiōi huic
pessime.‖Adhuc eo loquēte ad turbas Mar.3.d
ecce mr eiꝰ ⁊ frēs stabāt foris: qrentes Lu.8.c
loq ei. Dixit āt ei qdā. Ecce mr tua et
frēs tui foris stant qrentes te. At ipe
rñdēs dicēti sibi ait. Que ē mr mea: ⁊
q̄ sūt frēs mei? Et extēdens manū i di-
scipłos suos dixit. Ecce mr mea ⁊ frēs
mei. Quicūqꝫ ei fecerit volūtatē pris
mei qui in celis est: ipe meus frater so
ror ⁊ mater est.

¶XIII

IN illo die exiēs iesus de domo A
sedebat secus mare. Et congre- Mar.4.a
gate sunt ad eū turbe mlte: ita Lu.8.a
vt i nauiculā ascēdēs sederet: ⁊ ois tur
ba stabat i littore: ⁊ locutꝰ ē eis multa
i pabolis dicēs.‖Ecce exijt q̄ seminat se- Lu.8.a
minare. Et dū semiat: qdā ceciderūt se
cꝰ viā: ⁊ venerūt volucres ⁊ comederūt
ea. Alia āt ceciderūt i petrosa vbi ñ ha
bebāt trā mltā: ⁊ ɔtinuo exorta sunt:
qꝛ nō habebāt altitudinē tre. Sole āt
orto estuauerūt: ⁊ qꝛ nō habebāt radi-
cē aruerūt. Alia aūt ceciderūt i spinas
⁊ creuerūt spine ⁊ suffocauerūt ea. Alia
aūt ceciderūt i trā bonā: ⁊ dabant fru-
ctū: aliud cētesimū: aliud sexagesimū:
aliud tricesimū. Qui habet aures au- B
diēdi audiat. Et accedentes discipuli
dixerūt ei. Quare i pabolis loqris eis?
Qui rñdēs ait illis.‖Quia vob datū Mar.4.b
ē nosse mysteriū regni celoꝝ: illis aūt Lu.8.b
nō ē datū.‖Qui ei hꝫ dabit ei ⁊ abun Lu.8.c
dabit: q̄ aūt nō hꝫ ⁊ qd habet auferet Mar.4.c
ab eo. Jō i pabolis loqr eis: qꝛ videntes
nō vidēt: ⁊ audiētes nō audiunt neqꝫ
intelligūt: vt adimpleat in eis ꝓphe- Esa.6.c
tia esaie dicētis.‖Auditu audietis ⁊ nō Mar.4.b
intelligetis: ⁊ vidētes videbitis ⁊ nō Lu.8.b

Joh.12.f videbit᷑. ‖Incrassatū ē eī cor ꝑpli huiꝰ
Act.28.f ⁊ auribꝰ grauit᷑ audierūt. ⁊ oclos suos
clauserūt neqñ videāt oculis: ⁊ auribꝰ
audiāt ⁊ corde itelligāt: ⁊ ꝯuītāt᷑ ⁊ sa-
Lu.10.d nē eos. ‖Uestri āt beati oculi q̄ꝛ vidēt
⁊ aures vr̄e q̄ꝛ audiūt. Amē q̄ppe dico
vob: q̄ꝛ multi ꝓphe ⁊ iusti cupierūt vi-
C dere q̄ videt᷑ ⁊ ñ viderūt: ⁊ audire q̄ au-
Mar.4.b dit᷑: ⁊ nō audierūt. ‖Uos ḡ audite pa
Luc.8.b rabolā semiant᷑. Oīs q̄ audit vbū re-
gni ⁊ ñ itelligit: venit malꝰ ⁊ rapit qd̄
semiatū ē i corde eiꝰ: h̄ ē q̄ secꝰ viā se-
miatꝰ ē. Qui āt sup petrosa semiatꝰ ē: 41
h̄ ē q̄ vbū audit ⁊ cōtinuo cū gaudio
accipit illud. Nō h̄ꝫ āt i se radicē s̄ꝫ est
tpalis. Facta āt tribulatiōe ⁊ ꝑsecutio
ne ꝓpt̄ vbū cōtinuo scandalizat᷑. Qui
āt semiatꝰ ē i spinis: h̄ ē q̄ vbū dei au
dit ⁊ sollicitudo scl̄i istiꝰ ⁊ fallacia di-
uitiarū suffocat verbū: ⁊ sine fructu ef
ficit᷑. Qui vo i t̄rā bonā semiatꝰ ē: h̄ ē
q̄ audit vbū ⁊ itelligit ⁊ fructū affert:
⁊ facit aliud quidem centesimū: aliud
Mar.4.a autē sexagesimū: aliud vero tricesimū
Aliam parabolā ꝓposuit illis dicēs.
Simile factū est regnū celoꝝ hoī q̄ se-
D minauit bonū semē i agro suo. Cū aūt
dormirēt hoies: venit inimicꝰ eiꝰ ⁊ su-
ꝑsemiauit zizania i medio trici: ⁊ abijt
Cū aūt creuisset herba ⁊ fructū fecisset:
tūc apparuerūt ⁊ zizania. Accedētes āt
ſui prīſfamilias: dixerūt ei. Dñe: nōne
bonū semē semiasti in agro tuo. Uñ ḡ
h̄ꝫ zizania? Et ait ilł. Inimicꝰ hō h̄ fe-
cit. Serui aūt dixerūt ei. Uis imus et
colligimꝰ ea? Et ait. Non: ne forte col-
ligētes zizania eradicet᷑ simul ⁊ triti-
cū. Sinite vtraq̄ crescere vsq̄ ad mes-
sem ⁊ i tpe messis dicā messoribꝰ. Colli
gite primū zizania: ⁊ alligate ea i fasci
Mar. 4.c culos ad cōburēdū: triticū āt cōgrega
Lu.13.d te i horreū meū. ‖Aliā pabolā ꝓposuit
eis dicēs. Sile ē regnū celoꝝ grano sy
napis: qd̄ accipiēs hō semiauit i agro
suo: qd̄ minimū q̄dē ē oībꝰ seminibꝰ. Cū
āt creuerit maiꝰ ē oībꝰ oleribꝰ: ⁊ fit ar
Lu.13.d bor: ita vt volucres celi veniāt ⁊ habi
tēt i ramis eiꝰ. ‖Aliā pabolā locutꝰ ē
eis. Sile ē regnū celoꝝ fermēto: qd̄ ac
Mar.4.d ceptū mulier abscōdit i farine satis tri
bꝰ: donec fermētatū ē totū. Hec oia lo-
cutꝰ ē iesus i pabolis ad turbas: ⁊ sine
Ps.77. pabolis nō loq̄bat᷑ eis vt impleret᷑ qd̄
dictū erat ꝑ ꝓphaꝫ dicētē. ‖Aperiā in

pabolis os meū: eructabo abscōdita
a cōstitutiōe mūdi. ‖Tūc dimissis tur-
bis venit i domū: ⁊ accesserūt ad eū di-
scipli eiꝰ dicētes. Edissere nob pabolā
zizanioꝝ agri. Qui rñdēs ait: Qui sē-
miat bonū semē: ē filiꝰ hominis. Ager āt
ē mūdus. Bonū vo semē: hi sūt filij re
gni. Zizania aūt: filij sūt neq̄. Inimicꝰ
aūt q̄ semiauit ea: est diabolus. Messis E
vero ꝯsūmatio secli ē. ‖Messores āt an
geli sūt. Sicˀ ḡ colligūt᷑ zizania: et igni
cōburunt᷑: sic erit i ꝯsūmatiōe scl̄i. Mit F
tet filiꝰ hoīs angelos suos ⁊ colliget d̄
regno eiꝰ oīa scādala: ⁊ eos q̄ faciūt in-
iquitatē: ⁊ mittēt eos i caminū ignis.
Ibi erit fletꝰ ⁊ stridor dentiū. Tūc iusti
fulgebūt sicˀ sol i regno p̄ris eoꝝ. Qui
h̄ꝫ aures audiēdi audiat. Sile ē regnū
celoꝝ thesauro abscōdito i agro: quez
q̄ inueīt hō abscōdit: ⁊ p̄ gaudio illius
vadit ⁊ vēdit vniūsa q̄ h̄ꝫ: ⁊ emit agrū
illū. Iteꝝ sile ē regnū celoꝝ hoī nego-
ciatori: querēti bonas margaritas. In
uēta aūt vna p̄ciosa margarita: abijt ⁊
vendidit oīa q̄ habuit: ⁊ emit eā. Iteꝝ
sile ē regnū celoꝝ sagene misse i mare:
⁊ ex omi genere pisciū cōgregāti. Quā
cū impleta eēt: educentes ⁊ secꝰ litꝰ se-
dētes elegerūt bonos i vasa: malos āt G
foras miserūt. Sic erit i ꝯsūmatiōe se-
culi. Exibūt angeli: ⁊ sepabūt malos d̄
medio iustoꝝ. ⁊ mittēt eos i caminum
ignis: ‖ibi erit fletus ⁊ stridor dentiū.
Intellexistis hec oia? Dicūt ei. Etiam.
Ait illis. Jō oīs scriba doctꝰ i regno ce
loꝝ silis ē hoī p̄rifamilias: q̄ ꝓfert de
thesauro suo noua ⁊ vetera. Et factū ē
cū ꝯsūmasset iesus pabolas istas: tran-
sijt inde. ‖Et veniēs i p̄riam suā doce-
bat eos i synagogis eoꝝ: ita vt mirarē
tur ⁊ dicerēt. Ut huic sapia hec ⁊ virtu
tes? ‖Nōne hic ē fabri filiꝰ? Nōne ma-
ter eiꝰ dr̄ maria: ⁊ frēs eiꝰ: iacobꝰ ⁊ io-
seph ⁊ simō ⁊ iudas: ⁊ sorores eiꝰ nōne
oēs apud nos sūt? Uñ ḡ huic oia ista?
Et scādalizabant᷑ i eo. Iesus aūt dixit
eis. ‖Nō ē ꝓpha sine honore nisi i p̄ria
sua: ⁊ i domo sua. Et ñ fecit ibi v̄tutes
multas ꝓpt̄ incredulitatē illoꝝ. XIIII

In illo tpe audiuit herodes te-
trarcha famā iesu ⁊ ait puerꝭ su
is. ‖Hic iohes baptista: ipē sur
rexit a mortuis ⁊ iō virtutes opant᷑ i
eo. ‖Herodes eī tenuit iohēm ⁊ alliga-

ait eū: ⁊ poſuit i carcerē ꝓpꝭ herodia
dē vxorē fris ſui. Dicebat. n. illi iohes
Nō licet tibi hr̄e eā. Et volēs illū occi
dere timuit ꝑplm: qꝛ ſicꝭ ꝓpham eū ha
bebant. Die āt natalꝭ herodis ſaltauit
filia herodiadis i medio: ⁊ placuit he-
rodi. Uñ cū iuramēto pollicit⁹ ē ei da-
re qdcūqꝫ poſtulaſſet ab eo. At illa p̄-
monita a mr̄e ſua: da mihi inqt h̄ i di-
ſco caput iohis baptiſte. Et ꝯtriſtat⁹ ē
rex: ꝓpꝭ iuramētū āt ⁊ eos q̄ parit recū
bebāt: iuſſit dari. Miſitqꝫ ⁊ decollauit
b iohez i carcere. Et allatū ē caput ei⁹ in
diſco: ⁊ datū ē puelle: ⁊ illa attulit mrī
c ſue‖ Et accedētes diſcipuli ei⁹ tulerunt
corp⁹ ei⁹ ⁊ ſepelierūt illū: ⁊ veniētes nū
b ciauerūt ieſu‖ Qđ cū audiſſet ieſus ſe-
a ceſſit inde i nauiculā: i locū deſrtū ſeoꝛ
ſū. Et cū audiſſēt turbe ſecute ſūt eum
pedeſtres de ciuitatib⁹. Et exiēs vidit
turbā multā: ⁊ miſert⁹ ē eis: ⁊ curauit
e lāguidos eoꝝ‖ Ueſpe āt facto acceſſerꝭ
b ad eū diſcipli ei⁹ dicētes: Deſt⁹ ē loc⁹ ⁊
a hora iā pterijt: dimitte turbas vt eūtes
i caſtella emāt ſibi eſcas Jeſus āt dixit
eis: Nō hn̄t neceſſe ire date illꝭ vos mā
ducare. Rn̄derūt ei: Nō habem⁹ h̄ niſi
quīqꝫ panes et duos piſces. Qui ait
eis. Afferte mihi illos huc. Et cū iuſſiſ
ſet turbā diſcūbere ſup fenū: acceptis
qnqꝫ panib⁹ ⁊ duob⁹ piſcib⁹: aſpiciēs i
celū bn̄dixit ⁊ fregit: ⁊ dedit diſcipulis
c panes: diſcipuli āt turbis. Et māduca
uerūt oēs ⁊ ſaturati ſūt. Et tulerꝭ reli
quias: duodeci cophinos fragmētoꝝ
plenos. Māducātiū āt fuit numer⁹ qn
qꝫ milia viroꝝ except⁊ mulierib⁹ ⁊ par
f uulis‖ Et ſtati cōpulit diſcipulos aſcē
dere i nauiculā: ⁊ p̄cedere eū trāſfretū
b donec dimitteret turbas‖ Et dimiſſa tur
b ba: aſcēdit i mōtē ſol⁹ orare. Ueſpe āt
facto: ſol⁹ erat ibi. Nauicula āt in me-
dio mari iactabaꝭ fluctibus. Erat eñ
g ꝯtri⁹ vēt⁹‖ Quarta āt vigilia noct⁊: ve-
nit ad eos ambulās ſupꝛa mare. Et vi
dētes eū ſupꝛa mare ambulātē: turba
ti ſūt dicētes: qꝛ fantaſma eſt. Et p̄ ti-
moꝛe clamauerꝭ. Statiqꝫ ieſus locut⁹
ē eis dicēs: Habete fiduciā ego ſū: no-
lite timere. Rn̄dēs āt petr⁹ dixit: Dñe
ſi tu es: iube me ad te venire ſup aqͣs.
D At ipe ait: Ueni. Et deſcēdēs petr⁹ de
nauicula ābulabat ſup aquā vt veni-
ret ad ieſū. Uidēs vero ventū validū ti-
muit Et cū cepiſſet mergi: clamauit di
cens: Dñe ſaluū me fac. Et cōtinuo ie-
ſus extēdēs manū app̄hēdit eū ⁊ ait il
li: Modice fidei q̄re dubitaſti? Et cum
aſcēdiſſet i nauiculā: ceſſauit vēt⁹ Qui
āt i nauicula erāt: venerꝭ ⁊ adoꝛauerꝭ
eū dicētes: Uere fili⁹ dei es ‖ Et cū trāſ Mar. 6.g
fretaſſent venerꝭ in trā geneſar ‖ Et cū Lu. 5.d
cognouiſſent eū viri loci illi⁹: miſerūt i
vniūſā regionē illaꝫ: ⁊ obtulerꝭ ei oēs
male hn̄tes: ⁊ rogabāt eū vt vel fim
briā veſtimēti ei⁹ tāgerēt. Et qcūqꝫ te
tigerūt ſalui facti ſunt. ¶ XV

Tunc acceſſerꝭ ad eū ab hieroſo B
lymis ſcribe ⁊ phariſei: dicētes:
‖ Quare diſcipuli tui trāſgrediunꝭ tra Mar. 7.b
ditiōes ſenioꝝ? Nō eñ lauāt man⁹ ſu
as cū panē manducāt. Ipſe aūt reſpō-
dens ait illꝭ. Quare ⁊ vos trāſgredimi-
ni mādatū dei: ꝓpꝭ traditiōem vrām?
Nā de⁹ dixit‖ Honoꝛa patrē et matrē: Exo. 20.b
⁊ q̄ maledixerit prī vel mrī: moꝛte mo Deu. 5.b
riaꝭ. Uos aūt dicit⁊: qcūqꝫ dixerit prī Mar. 7.b
vel mrī mun⁹ qdcūqꝫ eſt ex me tibi ꝓ-
derit: ⁊ nō honoꝛificabit prem ſuū aut
mrem ſuā: ⁊ irritū feciſt⁊ mādatū dei
ꝓpter traditiōez vrām. Hypocrite: bn̄
ꝓphetauit de vob eſaias dicens ‖ Po- Eſa. 29.d
pul⁹ hic labijs me honoꝛat: coꝛ āt eoꝝ
lōge eſt a me. Sine cauſa aūt colūt me
docētes doctrinas ⁊ mādata hoim. Et
ꝯuocat⁊ ad ſe turbis dixit eis: Audite
⁊ itelligite. Nō qđ itrat i os coinqnat B
hoiem: ſꝫ qđ p̄cedit ex oꝛe h̄ coinqnat
hoiem. Tūc accedētes diſcipuli ei⁹ di
xerūt eis: Scis qꝛ phariſei audito ver-
bo h̄ ſcādalizati ſūt? At ille rn̄dēs ait:
Ois plātatio quā nō plātauit pr me⁹
celeſt⁊: eradicabitur. Sinite illos: ceci
ſūt: ⁊ duces cecoꝝ‖ Cec⁹ aūt ſi ceco du- Lu. 6.f
catū p̄ſtet: ambo i foueā cadūt. Rn̄dēs
aūt petr⁹. dixit ei: Ediſſere nobis para
bolā iſtā. At ille dixit‖ Adhuc ⁊ vos ſi Mar. 7.c
ne itellectu eſt⁊? Nō itelligitis: qꝛ oē
qđ in os intrat in ventrē vadit: ⁊ in ſe
ceſſum emittiꝭ? Que aūt p̄cedūt d̄ oꝛe
de coꝛde exeunt: ⁊ ea coinqnant hoiez.
De coꝛde eñ exeunt cogitatiōes male:
homicidia: adulteria: foꝛnicatiōes: fur
ta: falſa teſtionia: blaſphemie. Hec ſūt
q̄ coinqnāt hoiem. Nō lotis aūt mani
bus māducare nō coinqnat hoiez. Et
egreſſus inde ieſus ſeceſſit i ptes tyri ⁊
ſidonis. Et ecce mulier chananea a fi-

C nibꝰ illꝭ egreſſa: clamauit dicēs ei: Mi
ſerere mei dñe fili dauid: filia mea ma-
le a demōio vexaꝭ. Qui ñ rñdit ei ver-
bū. Et accedētes diſcipuli eius: roga-
bāt eū dicētes: Dimitte eā: qꝛ clamat
Lu.19.b poſt nos. Ipe aūt rñdēs ait: Non ſum
miſſus niſi ad oues q̄ perierūt domus
iſrꝭ. At illa venit: ⁊ adorauit eū dicēſ:
Mar.7.c Dñe: adiuua me. Qui rñdēs ait Nō ē
bonū ſumere panē filioꝝ: ⁊ mittere ca
nibꝰ. At illa dixit: Etiā dñe. Naꝫ ⁊ ca-
telli edunt de micis q̄ cadunt de mēſa
dñoꝝ ſuoꝝ. Tūc rñdens ieſus. ait illi:
O mulier magna ē fides tua: fiat tibi
ſicꝭ vis. Et ſanata eſt filia eiꝰ ex illa ho
Mar.8.a ra. Et cū trāſiſſet inde ieſus: venit ſecꝰ
mare galilee: ⁊ aſcēdēs i mōtē ſedebat
ibi. Et acceſſerūt ad eum turbe multe:
hñtes ſecū mutoſ: cecos: claudos: debi
les: ⁊ alios multos: ⁊ ꝓiecerūt eos ad pe
des eiꝰ: ⁊ curauit eos ita vt turbe mi-
rarenꝭ vidētes mutos loquētes: clau-
dos ābulātes: cecos vidētes: ⁊ magni
D ficabāt deū iſrꝭ. Ieſus āt ꝯuocatꝭ diſci
Mar.8.a pulis ſuis dixit Miſereor turbe: quia
triduo iā ꝑſeuerāt mecum: ⁊ ñ hñt qđ
māducēt. Et dimittere eos ieiunos no
lo: ne deficiāt i via. Et dicūt ei diſcipli
Vñ ꝗ nobꝭ i deſto panes tātos: vt ſatu
remꝰ turbam tantā? Et ait illis ieſus:
Quot panes habetꝭ? At illi dixerūt ſe-
ptē: ⁊ paucos piſciculos. Et p̄cepit tur
be vt diſcūberēt ſuꝑ terrā. Et accipiēs
ſeptē panes ⁊ piſceſ: ⁊ grās agēs fregit
⁊ dedit diſcipulꝭ: ⁊ diſcipli dederūt ꝓplo
⁊ comederūt oēs: ⁊ ſaturati ſūt. Et qđ
ſuꝑfuit de fragmētꝭ: tulerūt ſeptē ſpor
tas plenas. Erāt āt q̄ māducauerūt qt-
tuor milia hoim: ex̄ ꝑuulos ⁊ mulieres.
Et dimiſſa turba aſcēdit i nauiculā ⁊
A venit in fines magedan. XVI
Mar.8.b ET acceſſerūt ad eū phariſei ⁊ ſa
Joh.6.d ducei tēptātes: ⁊ rogauerūt eū
vt ſignū de celo oſtēderet eis. At ille re
Lu.12.g ſpōdēs ait illꝭ Facto veſpe dicitꝭ: ſere-
nū erit: rubicūdum ē. n. celū. Et mane
hodie tēpeſtaſ: rutilat. n. triſte celū. Fa-
ciē ꝗ celi diiudicare noſtꝭ: ſigna āt tē-
Jone.2.a poꝝ ñ poteſtꝭ. Generatio mala ⁊ adul
Mat.8.b tera ſignū q̄rit: ⁊ ſignū ñ dabiꝭ ei niſi
ſignū ione ꝓphe. Et relictꝭ illꝭ abijt. Et
cū veniſſēt diſcipli eiꝰ trāſfretū: obliti
Mar.8.b ſūt panes accipe. Qui dixit illꝭ Intue-
Lu.12.a mini ⁊ cauete a fermēto phariſeoꝝ ⁊ ſa
duceoꝝ. At illi cogitabāt ī̄ ſe dicētes
Quia panes ñ accepimꝰ. Sciēs āt ieſꝰ
dixit: Quid cogitatꝭ īt vos modice fi- B
dei: qꝛ paneſ ñ habetꝭ? Nōdū itelligitꝭ
neq̄ recordami q̄nq̄ panū ⁊ q̄nq̄ mi
liū hoiꝫ: ⁊ q̄t cophinos ſūpſiſtis? Neq̄
ſeptē panū ⁊ q̄ttuor milia hoim: et q̄t
ſportas ſūpſiſtꝭ? Quare ñ itelligitꝭ: qꝛ
nō de pane dixi vobꝭ: cauete a fermen-
to phariſeoꝝ ⁊ ſaduceoꝝ. Tunc itelle
xerūt qꝛ nō dixerit cauendū a fermēto
panū: ſꝫ a doctrina phariſeoꝝ ⁊ ſadu-
ceoꝝ. Venit āt ieſus i ꝑtes ceſarie phi M
lippi: ⁊ iterrogabat diſcipulos ſuos di L
cēs. Quē dicūt hoies eē filiū hois? At
illi dixerūt. Alij iohannē baptiſtā: alij
aūt heliā: alij vo hieremiā aut vnū ex
ꝓphetis. Dicit illis ieſus. Vos āt quē C
me eē dicitꝭ. Rñdēs ſymō petrꝰ dixit.
Tu es chriſtꝰ filiꝰ dei viui. Rñdēs āt Jo
ieſus dixit ei. Beatꝰ es ſimō bariona:
qꝛ caro ⁊ ſāguis no reuelauit tibi: ſed
paꝭ meꝰ q̄ i celis ē. Et ego dico tibi: qꝛ
tu es petrꝰ ⁊ ſuꝑ hanc petrā edificabo
eccliam meā: ⁊ porte iferi nō ꝑualebūt
aduſus eā. Et tibi dabo claues regni
celoꝝ. Et qđcūq̄ ligauerꝭ ſuꝑ trā erit
ligatū ⁊ in celis: ⁊ qđcūq̄ ſolueris ſuꝑ
trā erit ſolutū ⁊ i celis. Tūc p̄cepit di M
ſcipulꝭ ſuis vt nemi dicerēt: qꝛ ipe eſſet Lu
ieſus chriſtꝰ. Exinde cepit ieſuſ oſtēdere
diſcipulꝭ ſuis: qꝛ oporteret eū ire hiero
ſolymā: ⁊ multa pati a ſenioribꝰ ⁊ ſcri
bis ⁊ p̄ncipibꝰ ſacerdotū ⁊ occīdi ⁊ ter
tia die reſurgere. Et aſſumēs eū petrꝰ M
cepit icrepare illū dicēs. Abſit a te do D
mie: ñ erit tibi h. Quia cōuerſus dixit
petro. Vade poſt me ſathanas ſcādalū
es mihi: qꝛ ñ ſapis ea q̄ dei ſūt: ſꝫ ea q̄
hoim. Tūc ieſus dixit diſcipulꝭ ſuis. M
Si q̄s vult poſt me venire abneget ſe- Lu
metipm: ⁊ tollat crucē ſuā et ſeq̄ꝭ me.
Qui eī voluerit aiaꝫ ſuā ſaluā facere: S.I
ꝑdet eā. Qui āt ꝑdiderit aiam ſuā ꝓpꝭ Lu.
me: iueniet eā. Quid ei ꝓdeſt hoi ſi mū
dum vniūſū lucreꝭ: aie vo ſue detri
mētū patiaꝭ? Aut quā dabit hō cōmu
tationē ꝓ aia ſua? Filiꝰ eī hois vētu-
rꝰ ē i glia p̄ris ſui cū angelꝭ ſuis: ⁊ tūc Ro.
reddet vnicuiq̄ ſm̄ opa eiꝰ. Amē di- Ma
co vobꝭ: ſūt q̄dā de h ſtātibꝰ q̄ nō guſta Lu.
būt mortē: donec videāt filiū hois ve B
nientē i regno ſuo. XVII Ma
ET poſt dies ſex aſſūpſit ieſus pe Lu.
tabba: quat. temp. quadr. a. 4 d. 2. q.
4 in feſto transfigur. dni. 6. Auguſ

trum et iacobum et iohem fratrem eiꝰ
⁊ duxit illos i mōtē excelſū ſeorſum: ⁊
trāſfiguratꝰ ē ān eos. Et reſplēduit fa
cies eiꝰ ſic̄ ſol: veſtimēta āt eiꝰ facta ſūt
alba ſicut nix. Et ecce apparuerūt illis
moyſes ⁊ helias cū eo loq̄ntes. Rn̄dēſ
āt petrꝰ: dixit ad ieſū. Dn̄e bonū ē nos
h̄ eſſe: ſi vis faciamꝰ h̄ tria tabnacula:
tibi vnū: moyſi vnū: ⁊ helie vnū. Ad-
huc eo loquēte: ecce nubes lucida ob
umbrauit eos. Et ecce vox de nube di
cēs: Hic ē filiꝰ meꝰ dilectꝰ i q̄ mihi bn̄
ꝯplacui: ipm̄ audite. Et audiētes diſci
puli ceciderūt i faciē ſuā: ⁊ timuerunt
B valde. Et acceſſit ieſus ⁊ tetigit eos: di
xitq̄ eis: Surgite: ⁊ nolite timere. Le
uātes āt oclos ſuos: nemīnē viderūt ni
ſi ſolū ieſū. Et deſcēdētibꝰ illꝪ d̄ mōte p̄
cepit ieſus dicēs: Nemini dixeritꝪ vi-
ſionē: donec filiꝰ hoīs a mortuis reſur
.b gatꝪ Et īterrogauerūt eū diſcipli dicē-
tes: Quid ḡ ſcribe dicūt ꝙ heliā opor-
teat p̄mū venire? At ille rn̄dēs ait eis
Helias q̄dē vēturꝰ ē: ⁊ reſtituet oīa
Dico āt vob̄: q2 helias iā venit: ⁊ n̄ cog
nouerūt eū: ſꝫ fecerūt i eo q̄cūq̄ volue
rūt. Sic ⁊ filiꝰ hoīs paſſurꝰ eſt ab eis.
C Tūc itellexerūt diſcipli q2 a iohe bapti
.c ſta dixiſſet eis. Et cū veniſſet ad turbā
.c acceſſit ad eū hō genubꝰ ꝓuolutꝰ ān eū
dicēs: Dn̄e miſerere filio meo q2 luna
ticꝰ ē: ⁊ male patiꝪ. Nā ſepe cadit i ig-
nē: ⁊ crebro i aquā. Et obtuli eū diſci
pulis tuis: ⁊ nō potuerūt curare eum.
9.c Rn̄dēs āt ieſus ait. O generatio incre
.c dula ⁊ ꝑuerſa: q̄uſq̄ ero vobiſcū. Uſq̄
quo patiar vos? Afferte huc illum ad
me. Et icrepauit illum ieſus: ⁊ exijt ab
eo demoniū: ⁊ curatꝰ ē puer ex illa ho-
ra. Tūc acceſſerūt diſcipli ad ieſū ſecre
to: ⁊ dixerūt. Quare nos n̄ potuimꝰ eijce
re illū? Dicit illꝪ ieſus: Propter icredu
7.b litatē vr̄am. Amē q̄ppe dico vob̄: ſi ha
bueritꝪ fidē ſic̄ granū ſinapis: dicetis
mōti huic trāſi hinc ⁊ trāſibit: ⁊ nihil
īpoſſibile erit vob̄. Hoc āt genꝰ nō eij-
D ciꝪ: niſi ꝑ orōnē ⁊ ieiuniū. Cōuerſan-
.c tibꝰ āt eis i galilea: dixit illꝪ ieſus. Fi-
9.c liꝰ hoīs tradēdus ē i manꝰ hoim ⁊ oc
cidēt eū: ⁊ tertia die reſurget. Et ꝯtri-
ſtati ſūt vehemēter: ⁊ cum veniſſet ca-
pharnaū: acceſſerūt q̄ didrachmā accipi
ebāt ad petrū: ⁊ dixerūt ei Magiſter vr̄
nō ſoluit didrachmā. Ait: Etiā. Et cū

intraſſet i domū ꝓuenit eū ieſus dicēs:
Quid tibi videꝪ ſimō? Reges tre a q̄-
bus accipiūt tributū vel cēſū: a filijs
ſuis: an ab alienis? Et ille dixit: Ab
alienis. Dixit illi ieſus: Ergo liberi ſūt
filij. Ut āt n̄ ſcandalizemꝰ eos vade ad
mare ⁊ mitte hamū: ⁊ eū piſcē q̄ p̄mꝰ
aſcēderit tolle. Et apto ore eiꝰ iuenies
ſtaterē: illū ſumēs: da eis ꝓ me ⁊ te.
In illa hora acceſſerūt ¶ XVIII A
diſcipli ad ieſū dicētes: Quis Mar.9.
putas maior ē i regno celoꝝ? Lu.9.f
Et aduocās ieſus ꝑuulū: ſtatuit eū i
medio eoꝝ: ⁊ dixit: Amē dico vob̄: ni-
ſi ꝯuſi fueritꝪ ⁊ efficiamī ſic̄ ꝑuuli: nō
itrabitꝪ i regnū celoꝝ. Quicūq̄ ḡ hu-
miliauerit ſe ſic̄ ꝑuulꝰ iſte: h̄ ē maior i
regno celoꝝ. Et q̄ ſuſcepit vnū ꝑuulū
talē i noie meo: me ſuſcepit. Qui autē Mar.9.f
ſcādalizauerit vnū d̄ puſilꝪ iſtꝪ q̄ in me Lu.17.a
credūt: expedit ei vt ſuſpēdaꝪ mola aſi
naria i collo eiꝰ: ⁊ dimergaꝪ i ꝓfundū
marꝪ. Ue mūdo ab ſcādalis. Neceſſe ē
eīm vt veniāt ſcandala. Uerūtn̄ ve hoī
ꝑ quē ſcādalū venit. Si āt manꝰ tua Mar.9.f
vel pes tuꝰ ſcādalizat te: abſcide eū ⁊ ſ.5.e
ꝓijce abs te. Bonū tibi ē ad vitā igre B
di debilē vꝪ claudū q̄ duas manꝰ vel
duos pedes h̄ntem mitti i ignē etnū.
Et ſi oculꝰ tuꝰ ſcādalizat te: erue eū et
ꝓijce abs te. Bonū tibi ē vnū oculū Mar.9.g
h̄ntē i vitā itrare: q̄ duos oclos h̄ntē
mitti i gehēnā ignis Uidete nē ꝯtēna
tis vnū ex his puſilꝪ. Dico eīm vob̄: q2
angeli eoꝝ i ceꝪ ſemꝑ vident faciē p̄ris
mei q̄ i celis ē. Uenit eīm filiꝰ hoīs ſal- Lu.19.b
uare q̄d ꝑierat. Quid vob̄ videꝪ. Si fu Lu.15.a
erint alicui cētū oues ⁊ errauerit vna
ex eis? nōne relinq̄t nonagintanouē i
mōtibꝰ ⁊ vadit q̄rere eā q̄ errauit? Et
ſi ꝯtigerit vt iueniet eā. Amē dico vo
bis: q2 gaudet ſuꝑ eā magꝪ q̄ ſuꝑ no-
nagintanouē q̄ nō errauerūt. Sic nō
ē volūtas ān p̄rē vr̄m q̄ i ceꝪ ē: vt ꝑeat
15 vnꝰ de puſilꝪ iſtꝪ. Si aūt peccauerit i Lu.17.a
te frater tuꝰ: vade ⁊ corripe eū inꝪ te ⁊ Ecci.19.b
ipm̄ ſolū. Si te audierit: lucratꝰ eris
16 frēm tuū. Si āt non te audierit adhibe
tecū adhuc vnū vel duos. vt i ore duo 2.Co.13.a
17 rū vel triū teſtiū ſtet oē v̄bū. Q2 ſi nō C
audierit eos: dic eccl̄ie. Si āt eccl̄iam
nō audierit: ſit tibi ſicut ethnicꝰ ⁊ pu-
18 blicanꝰ. Amē dico vob̄: q̄cunq̄ alliga Joh.20.e
ueritꝪ ſuꝑ t̄rā erūt ligata ⁊ i celo: ⁊ q̄-

cūq; ſoluerit ſup trā: erūt ſoluta ⁊ i ce
lo. Iterū dico vob: q2 ſi duo ex vob ꝯſē
ſerint ſup trā de oī re quācunq; petie-
rint fiet illꝪ a pre meo q̄ i celꝪ ē. Ubi.n.
ſūt duo vl tres ꝯgregati i nomie meo:
ibi ſū i medio eoꝝ. Tūc accedēs petr⁹
Lu.17.a ad eū dixit ‖ Dñe q̄tiēs peccabit in me
frater me⁹: ⁊ dimittā ei? Uſq; ſepties?
Dicit illi ieſus: Nō dico tibi vſq; ſepti
es: ſꝫ vſq; ſeptuagies ſepties ‖ Ideo aſſi-
milatū ē regnū celoꝝ hoi regi: q̄ voluit
rōnē ponere cū ſuis ſuis. Et cū cepiſ-
ſet rōnē ponere: oblat⁹ ē ei vn⁹ q̄ debe
bat ei decē milia talēta. Cū āt nō hēret
vn̄ redderet: iuſſit eū dñs ei⁹ venūdari
⁊ vxorem ei⁹ ⁊ filios ⁊ oīa q̄ habebat ⁊
reddi. Procidēs āt ſu⁹ ille: orabat eū
dicēs: Patiētiā habe i me: ⁊ oīa reddā
tibi. Miſert⁹ āt dñs ſui illius dimiſit
D eū: ⁊ debitū dimiſit ei. Egreſſus āt ſu⁹
ille: inuenit vnū d̄ ꝯſeruis ſuis q̄ debe
bat ei cētū denarios: ⁊ tenēs: ſuffoca-
bat eū dicēs: Redde qđ debes. Et ꝓci-
dens cōſeruus ei⁹: rogabat eū dicens:
Patiētiā habe i me: ⁊ oīa reddā tibi.
Ille āt noluit: ſꝫ abijt ⁊ miſit eū in car
cerē donec redderet debitū. Uidētes āt
ꝯſerui ei⁹ q̄ fiebāt: ꝯtriſtati ſūt valde:
⁊ venerūt ⁊ narrauerūt dño ſuo oīa q̄ fa
cta fuerāt. Tūc vocauit illū dñs ſu⁹: ⁊
ait illi: Serue nequā: oē debitū dimi-
ſi tibi: qm̄ rogaſti me. Nonne ḡ opo-
tuit ⁊ te miſereri ꝯſerui tui: ſicut ⁊ ego
tui miſert⁹ ſū? Et iratus dñs ei⁹ tradi-
dit eū tortorib⁹: q̄adusq; redderet vni
Mar.11.d uerſū debitū ‖ Sic ⁊ pr̄ me⁹ celeſtꝪ faci-
Mat.6.b et vob: ſi nō remiſerit vnuſq̄ſq; fratri
ſuo de cordib⁹ veſtris. ¶ XIX
A Et factū ē cū ꝯſūmaſſet ieſus ſer
mones iſtos migrauit a galilea
Mar.10.a ‖ ⁊ venit i fines iudee trās iordanē: et
ſecute ſūt eum turbe multe: ⁊ curauit
eos ibi. Et acceſſerūt ad eū phariſei tē
ptātes eū: ⁊ dicētes: Si licet hoi dimit
tere vxorē ſuā q̄cūq; ex cauſa? Qui re-
Gen.1.d ſpōdēs ait eis ‖ Nō legiſtꝪ: q2 q̄ fec̄ ho-
minē ab initio: maſculū ⁊ feminā fec̄
Gen.2.d eos? Et dixit: ‖ Propter h̄ dimittet hō
Eph.5.g prēm ⁊ mrēm: ⁊ adherebit vxori ſue: et
1.Cor.6.d erūt duo i carne vna ‖ Itaq; iā nō ſunt
duo ſꝫ vna caro. Qđ ḡ de⁹ ꝯiūxit: hō
Deu.24.a nō ſeperet. Dicunt illi: ‖ Quid ḡ moyſes
Mat.5.e mādauit dari libellū repudij ⁊ dimit-
Mar.10.a tere? Ait illꝪ: Qm̄ moyſes ad duriciam

cordis vr̄i ꝑmiſit vobis dimittere vxo
res vr̄as: ab initio āt nō fuit ſic ‖ Dico
āt vob: q2 q̄cūq; dimiſerit vxorē ſuam
niſi ob fornicatiōē: ⁊ aliā duxerit: me
chatꝪ. Et q̄ dimiſſam duxerit: mechatꝪ.
Dicūt ei diſcipuli ei⁹. Si ita eſt cauſa
hoīs cū vxore: n̄ expedit nubere. Qui di
xit illꝪ: Nō oēs capiūt ꝟbū iſtud: ſꝫ q̄b⁹
datū ē. Sūt eñ eunuchi q̄ d̄ mr̄is vte
ro ſic nati ſūt: ⁊ ſūt eunuchi qui facti
ſūt ab hoīb⁹: ⁊ ſūt eunuchi qui ſeipos
caſtrauerūt ꝓpt regnū celoꝝ. Qui pōt
cape capiat ‖ Tūc oblati ſunt ei ꝑuuli
vt man⁹ eis iponeret ⁊ oraret. Diſcipu
li āt increpabāt eos. Ieſus ꝟo ait eis:
Sinite ꝑuulos et nolite eos ꝓhibere
ad me venire: taliū ē.n. regnū celorū.
Et cū impoſuiſſet eis man⁹ abijt inde.
‖ Et ecce vn⁹ accedēs ait illi: Magiſter
bone: q̄d boni faciā vt habeā vitā eter
nam? Qui dixit ei: Quid me iterrogas
d̄ bono? Un⁹ ē bon⁹ de⁹. Si āt vis ad
vitā igredi: ſua mādata. Dic̄ illi: Que? C
Ieſus āt dixit: Nō homicidiū facies:
nō adulterabis: nō facies furtū: nō fal
ſū teſtimoniū dices: honora prēm tuū
⁊ mrēꝫ: diliges ꝓximū tuū ſic̄ teipm̄.
Dicit illi adoleſcēs: Oīa hec cuſtodiui
a iuuētute mea: q̄d adhuc mihi deeſt
‖ Ait illi ieſus: Si vis pfect⁹ eē vade ⁊
vēde oīa q̄ habes ⁊ da paupib⁹: ⁊ ha-
bebis theſaurū i celo ⁊ veni ſeq̄re me.
Cū audiſſet āt adoleſcēs ꝟbū: abijt tri
ſtis. Erat eñ hñs mltas poſſeſſiōes. Ie
ſus āt dixit diſcipulꝪ ſuis: Amē dico vo
bis: q2 diues difficile itrabit in regnū
celoꝝ. Et iteꝝ dico vob ‖ Facili⁹ eſt ca-
melū ꝑ foramē acus trāſire: q̄ diuitē
itrare i regnū celoꝝ. AuditꝪ āt his di-
ſcipuli: mirabāt valde dicētes: Quis D
ḡ poterit ſalu⁹ eē? Aſpiciens aūt ieſus
dixit illꝪ ‖ Apd̄ hoīes h̄ ipoſſibile ē: apd̄
27 deū āt oīa poſſibilia ſūt. Tūc rn̄dens
petr⁹ dixit ei: Ecce nos reliq̄m⁹ oīa: et
28 ſecuti ſum⁹ te. Quid ḡ erit nob? Ieſus
āt dixit illꝪ: Amē dico vob: q̄ vos q̄ ſe-
cuti eſtꝪ me i regeneratiōe cū ſederit fi
li⁹ hoīs i ſede maieſtatꝪ ſue: ſedebitꝪ ⁊
vos ſup ſedes duodeci: iudicātes duo-
29 decim trib⁹ iſrꝪ ‖ Et oīs q̄ reliq̄rit domū
vel frēs aut ſorores aut prēꝫ aut mrēꝫ
aut vxorē aut filios aut agros ꝓpt no
mē meū: cētuplū accipiet: ⁊ vitā eter
nā poſſidebit. ‖ Multi aūt erunt primi

ſenſus ē, q̄ carnalia p ſaluatore dimiſerit
ſpiritualia recipiet, q̄ comparatione et merito
ita erunt, quaſi ſi paruo numero centenarius
numerus comparetur. S. Hiero:

nouiſſimi: ⁊ nouiſſimi primi. ‖ XX
A Simile ē regnū celoꝝ hoī prīfa-
milias: q̄ exijt pmo mane ↄdu-
cere operarios i vineā ſuā. Cōue-
tione āt facta cū oparijs ex denario
diurno: miſit eos i vineā ſuā. Et egreſ
ſus circa horā tertiā: vidit alios ſtātes
i foro ocioſos: ⁊ dixit ilł: Ite ⁊ vos i vi-
neā meā: ⁊ qđ iuſtū fuerit dabo vob.
Illi āt abierūt. Iteꝝ aūt exijt circa ſe-
xtā ⁊ nonā horā: ⁊ fecit ſilr. Circa vnde
cimā ꝟo exijt: ⁊ inuenit alios ſtātes: ⁊
dic ilł: Quid hic ſtat̄ tota die ocioſi? Di
cūt ei: Quia nemo nos ↄduxit. Dicit il
lis: Ite ⁊ vos i vineā meā. Cū ſero aūt
factū eſſet: dicit dn̄s vinee ꝓcuratori
ſuo: Voca oparios ⁊ redde ilł mercedē
incipiēs a nouiſſimis vſq ad primos.
Cū veniſſent ꝗ q̄ circa vndecimā horā
venerāt: acceperunt ſinglos denarios.
B Venientes āt ⁊ pmi: arbitrati ſūt φ plꝰ
eſſent accepturi: acceperūt āt ⁊ ipi ſin-
gulos denarios. Et accipiētes murmu-
rabāt adūſus patrēfamilias dicētes:
Hi nouiſſimi vna hora fecerūt: ⁊ pares
illos nob feciſti q̄ portauimꝰ pōdꝰ diei
⁊ eſtꝰ? At ille rn̄dēs vni eoꝝ dixit: Ami-
ce: nō facio tibi iniuriā. Nōne ex dena-
rio ↄueniſti mecū? Tolle qđ tuū ē ⁊ va-
de. Volo āt ⁊ huic nouiſſimo dare: ſic
⁊ tibi. Aut ñ licet mihi qđ volo facere?
An oculꝰ tuꝰ nequā ē q2 ego bonꝰ ſū?
Sic erūt nouiſſimi pmi ⁊ pmi nouiſſi-
mi. Multi em̄ ſūt vocati: pauci ꝟo ele-
cti. Et aſcēdēs ieſus hieroſolymā: aſſū-
pſit duodecī diſciplos ſecreto: ⁊ ait ilł:
‖ Ecce aſcēdimꝰ hieroſolymā: et filius
hoīs tradet pncipibꝰ ſacerdotū ⁊ ſcri-
bis ⁊ ↄdēnabūt eū morte: ⁊ tradēt eū
gētibꝰ ad illudēdū: ⁊ flagellādū: ⁊ cru-
cifigēdū: ⁊ tertia die reſurget ‖ Tūc ac-
ceſſit ad eū mr̄ filioꝝ zebedei cū filijs
ſuis: adorās et petēs aliq̄d ab eo. Qui
dixit ei: Quid vis? Ait illi: Dic vt ſede-
ant hi duo filij mei: vnꝰ ad dexterā tuā
⁊ vnꝰ ad ſiniſtrā i regno tuo. Rn̄dēs āt
ieſus dixit: Neſcit̄ q̄d petat̄. Poteſt̄
bibere calicē quē ego bibiturꝰ ſū? Di-
cūt ei: Poſſumus. Ait ilł: Calicē q̄dem
meū bibet̄: ſedere aūt ad dexterā meā
vel ſiniſtrā nō ē meū dare vob: ſ3 qbꝰ
D paratū ē a pr̄e meo ‖ Et audiētes decē:
indignati ſūt d duobꝰ fribꝰ. Ieſus aūt
vocauit eos ad ſe et ait ‖ Scit̄ q2 pnci-
pēs gētiū dn̄ant eoꝝ: ⁊ q̄ maiores ſūt
ptātē exercēt iter eos. Nō ita erit int
vos. Sed q̄cūq voluerit int vos ma-
ior fieri: ſit vr̄ miſter. Et qui voluerit
int vos primꝰ eē: erit vr̄ ſeruꝰ ‖ Sicut fi- Mar. 10. g
liꝰ hoīs nō venit miſtrari ſ3 miſtrare: Jo 10. d. 15 b
⁊ dare aīā ſuā redēptiōē ꝓ mlt̄ ‖ Et Mar. 10. g
egredietibꝰ ilł ab hiericho ſecuta ē eū
turba multa. ‖ Et ecce duo ceci ſedētes Lu. 18. f
ſecꝰ viam: audierūt q2 ieſus trāſiret: et
clamauerūt dicētes ‖ Dn̄e miſerere nr̄i S. 9. c
fili dauid. Turba aūt increpabat eos
vt tacerēt. At illi magis clamabāt di-
centes: Dn̄e miſerere nr̄i fili dauid. Et
ſtetit ieſus: et vocauit eos et ait: Quid
vultis vt faciā vob? Dicūt illi: Dn̄e: vt
aperiant oculi nr̄i. Miſertus aūt eoꝝ
ieſus: tetigit oculos eoꝝ. ‖ Et cōfeſtim Mar. 10. g
viderunt: ⁊ ſecuti ſunt eum. ‖ XXI A
Et cū appropinq̄ſſent hieroſo- Mar. 11. a
lymis ⁊ veniſſent betphage ad Lu. 19. e
mōtē oliueti: tūc ieſus miſit du-
os diſcipulos dicēs eis: Ite i caſtellū
qđ ↄ vos eſt: ⁊ ſtatim inuenietis aſinā
alligatā ⁊ pullū cū ea: ſoluite ⁊ adduci-
te mihi. Et ſi q̄s vobis aliq̄d dixerit:
dicite q2 dn̄s his opꝰ habet: ⁊ cōfeſtim
dimittet eos. Hoc aūt factū ē: vt adim-
pleret qđ dictū eſt ꝑ ꝓphetā dicētem
‖ Dicite filie ſion: ecce rex tuꝰ venit ti- Zach. 9. b
bi manſuetꝰ ſedens ſup aſinā: ⁊ pullū Eſa. 62. d
filiū ſubiugalis ‖ Euntes aūt diſcipuli Joh. 12. b
fecerūt ſicut pcepit ilł ieſus. Et addu- Mar. 11.
xerunt aſinā ⁊ pullū: ⁊ impoſuerūt ſup Lu. 19. e
eos veſtimēta ſua ⁊ cum deſup ſedere
fecerūt. Plurima aūt turba ſtrauerūt
veſtimēta ſua in via. Alij aūt cedebāt
ramos de arboribꝰ: et ſternebāt i via.
‖ Turbe autē q̄ pcedebāt ⁊ q̄ ſeqbant: Mar. 11.
clamabāt dicētes: Oſanna filio dauid Lu. 19. f
bn̄dictus q̄ venit in noīe dn̄i: oſanna i Joh. 12. b
altiſſimis ‖ Et cū itraſſet hieroſolymā
cōmota eſt vniūſa ciuitas dicēs: Quis
ē hic? ꝑpli aūt dicebāt: Hic eſt ieſus ꝓ- B
pheta a nazareth galilee ‖ Et itrauit ie- Mar. 11.
ſus in templū dei: ⁊ eijciebat oēs ven- Lu. 19. g
dentes ⁊ emētes in tēplo: ⁊ mēſas nu- Joh. 2. c
mulārioꝝ ⁊ cathedras vendentiū colū-
bas euertit: ⁊ dicit eis ‖ Scriptū eſt: do- Eſa. 26
mus mea: domꝰ orationis vocabit: vos Hiere. 7
aūt feciſtis illā ſpelūcā latronū. Et ac- Mar. 11.
ceſſerūt ad eū ceci ⁊ claudi in tēplo et Lu. 19
ſanauit eos. ‖ Videntes aūt pncipes ſa-
cerdotū et ſcribe mirabilia que fecit ⁊

pueros clamātes ī tēplo ⁊ dicētes: oſā
na filio dauid: indignati ſūt: ⁊ dixerūt
ei: Audis q̄d iſti dicūt? Jeſus aūt dixit
Ps. 8. eis: Utiq̄ꝫ: nūq̄ꝫ legiſtꝭ ‖ q̄ꝛ ex ore infan
Mar.11.b tiū ⁊ lactentiū pfeciſti laudē? ‖ Et reli-
ctis illis abijt foras extra ciuitatē in
bethaniā: ibiq̄ꝫ māſit. Mane āt reuer
Mar.11.b tens in ciuitatē eſurijt ‖ Et vidēs fici
Luc.13.b arborē vnā ſec⁹ viā venit ad eā: ⁊ ni-
hil īuenit in ea niſi folia tm̄: ⁊ ait illi:
Nūq̄ꝫ ex te fruct⁹ naſcaꝛ in ſempitnū.
Et areſacta eſt ꝯtinuo ficulnea. Et vi-
dētes diſcipli: mirati ſūt dicētes: Quō
ꝯtinuo aruit? Rn̄dēs āt ieſus: ait eis
Mar.11.c ‖ Amē dico vob: ſi habueritꝭ fidē ⁊ nō
Lu.17.b heſitaueritꝭ: nō ſolū de ficulnea facie-
C tis: ſꝫ ⁊ ſi mōti huic dixeritꝭ: tolle ⁊ ia
Mr.11.c cta te ī mare: fiet. ‖ Et oīa q̄cūq̄ꝫ petie-
Joh.4.b ritis ī oratiōe credētes: accipietis. Et
et. 16.e cū veniſſet in templū: acceſſerūt ad eū
docentē pncipes ſacerdotū ⁊ ſeniores
Mar.11.d pp̄li dicentes ‖ In q̄ ptāte hec facis? Et
Lu.20.a q̄s tibi dedit hanc ptātē? Rn̄dens ie-
ſus: dixit eis: Interrogabo vos et ego
vnū ſmonē: quem ſi dixeritis mihi: et
ego vobis dicā in qua ptāte hec facio.
Baptiſmū iohānis vn̄ erat: e celo: an
ex hoib⁹? At illi cogitabāt inter ſe di-
cētes: Si dixerim⁹ e celo: dicet nobis:
Quare ergo nō credidiſtis illi? Si aūt
dixerim⁹ ex hoibus: timemus turbam.
S. 14.a ‖ Oēs em̄ habebāt iohēm ſicut ꝓphe-
tam. Et rn̄dētes ieſu dixerunt: Neſci-
mus. Ait illis ⁊ ipe Nec ego dico vob
in qua ptāte hec facio. Quid aūt vob
videꝛ? Homo q̄dā habebat duos filios
⁊ accedēs ad primū dixit: Fili: vade ho
die opari in vineā meā. Ille aūt reſpō-
dens ait: Nolo. Poſtea aūt pnīa mot⁹
abijt. Accedēs aūt ad alterū dixit ſimi
liter. At ille rn̄dens ait: Eo dn̄e. Et nō
iuit. Quis ex duob⁹ fecit voluntatē pa
tris? Dicunt ei: Prim⁹. Dicit illꝭ ieſus
Amen dico vobis q̄ꝛ publicani ⁊ me-
retrices pcedūt vos in regno dei. Ue-
nit em̄ ad vos iohēs ī via iuſticie: ⁊ nō
credidiſtis ei. Publicani āt ⁊ meretri-
ces crediderūt ei: vos aūt videntes nec
D pniāꝫ habuiſtꝭ poſtea vt crederetꝭ ei.
Mar.12.a ‖ Aliā parabolā audite: Homo erat pr̄
Lu.20.b familias q̄ plantauit vineā: ⁊ ſepē cir-
cūdedit ei ⁊ fodit in ea torcular ⁊ edi-
ficauit turrim: ⁊ locauit eā agricolis:
⁊ peregre ꝓfectus eſt. Cū aūt temp⁹ fru

ctuū appropinquaſſet: miſit ꝩuos ſuos
ad agricolas vt acciperent fruct⁹ eius.
Et agricole apprehēſis ſeruis ei⁹: aliū J.
ceciderūt: aliū occiderunt: aliū vero la
pidauerūt. Iterū miſit alios ꝩuos plu-
res priorib⁹: ⁊ fecerūt illis ſimiliter. No-
uiſſime aūt miſit ad eos filiū ſuum di-
cēs: verebūꝛ forte filiū meū. Agricole
aūt vidētes filiū dixerūt intra ſe ‖ Hic M
ē heres: venite occidam⁹ eū: ⁊ habebi-
mus hereditatē ei⁹. Et apprehēſum eū
eiecerūt ex vineā: ⁊ occiderūt. Cū ḡ ve-
nerit dn̄s vinee: q̄d faciet agricolis il-
lis? Aiūt illi. Malos male pdet ⁊ vine
am ſuam locabit alijs agricolis q̄ red
dāt ei fructū tpib⁹ ſuis. Dicit illis ie-
ſus. Nūq̄ꝫ legiſtꝭ ī ſcripturꝭ ‖ Lapidem Ps
quē reprobauerūt edificātes: h̄ ē factus Mr
ī caput anguli? A dn̄o factū eſt iſtud: Lu
⁊ eſt mirabile ī oculis nr̄is. Ideo dico
vobis q̄ꝛ auferet a vobis regnū dei: ⁊
dabiꝛ genti facienti fruct⁹ eius. Et q̄
ceciderit ſup lapidē iſtū ꝯfringeꝛ: ſup
quē vo ceciderit: conteret eū ‖ Et cū au- Mr
diſſent pncipes ſacerdotum ⁊ phariſei 3.
pabolas ei⁹ cognouerūt q̄ d̄ ipſis di- 20.
ceret. Et q̄rentes eū tenere timuerunt Jo
turbas: q̄m ſicut ꝓphetā eū habebant 8.
Et rn̄dens ieſus dixit iterū in parabo-
lis eis dicēs. XXII

Simile fa- A
ctū ē regnū celoꝝ hoi regi q̄ fe-
cit nuptias filio ſuo. ‖ Et miſit Lu.
ꝩuos ſuos vocare inuitatos ad nupti Ap
as: ⁊ nolebāt venire. Iterū miſit alios
ꝩuos dicens: Dicite inuitatꝭ. Ecce prā
diū meū paraui: tauri mei ⁊ altilia oc
ciſa ſūt: ⁊ oīa parata: venite ad nupti-
as. Illi aūt neglexerūt ⁊ abierūt ali⁹ in
villā ſuā: ali⁹ vero ad negociatiōē ſu-
am ‖ Reliq̄ vo tenuerūt ꝩuos ei⁹: ⁊ con S.21
tumelijs affect is occiderūt. Rex āt cū
audiſſet irat⁹ eſt: ⁊ miſſis exercitibus
ſuis pdidit homicidas illos: ⁊ ciuita-
tē illoꝝ ſuccēdit. Tunc ait ꝩuis ſuis:
Nuptie q̄dē parate ſunt: ſꝫ qui īuitati
erāt nō fuerūt digni. Ite ḡ ad exit⁹ via
rū: ⁊ q̄ſcūq̄ꝫ īueneritꝭ: vocate ad nupti
as. Et egreſſi ꝩui ei⁹ in vias ꝯgregaue-
rūt oēs q̄s īuenerūt malos ⁊ bonos: ⁊
implete ſūt nuptie diſcūbentiū. Intra B
uit aūt rex vt videret diſcūbentes ⁊ vi
dit ibi hoiē nō veſtitū veſte nuptiali.
Et ait illi: Amice: quō huc intraſti nō
habens veſtē nuptialē? At ille obmu-

.c tuit. Tūc dixit rex miniſtris. ‖ Ligatis
manib⁹ ꝛ pedib⁹ ei⁹ mittite eū in tene-
bras exteriores ibi erit fletus ꝛ ſtridoꝛ
.c dentiū ‖ Multi āt ſūt vocati pauci vo
.a electi ‖ Tūc abeūtes phariſei ꝯſiliū ini-
.d 16 erūt vt capent euꝫ ī ſmone. Et mittūt
ei diſcipulos ſuos: cū herodianis dicē-
tes: Magiſter ſcim⁹ qꝛ verax es ꝛ viam
dei ī ỽitate doces: ꝛ nō ē tibi cura de
17 aliq̄. Nō eīn reſpicis ꝑſonā hoim. Dic
ḡ nob̄ q̄d tibi videꝛ. Licet cenſū dari
18 ceſari: aut nō? Cognita āt ieſus neq̄tia
.b eoꝝ ait ‖ Quid me tēptatis hypocrite?
19 Oſtēdite mihi numiſma cēſus. At illi
20 obtulerūt ei denariū. Et ait illꝭ ieſus:
C Cui⁹ ē imago hec ꝛ ſupſcriptio? Dicūt
.b ei: Ceſarꝭ. Tunc ait illis ‖ Reddite ḡ q̄
21 ſūt ceſarꝭ ceſari ꝛ q̄ ſūt dei deo. Et au-
22 diētes mirati ſūt: ꝛ relicto eo abierūt.
.b ‖ In illo die acceſſerūt ad euꝫ saducei: q̄
.c dicūt nō eē reſurrectiōeꝫ: ꝛ iterrogaue
.b rūt eū dicētes: Magiſter: moyſes dixit
24 ſi q̄s mortu⁹ fuerit nō hn̄s filiū vt du-
cat frater ei⁹ vxorē illius ꝛ ſuſcitet ſe-
.b mē fratri ſuo ‖ Erāt aūt apd̄ nos ſeptē
25 frēs: ꝛ prim⁹ vxore ducta defunct⁹ eſt ꝛ
nō hn̄s ſemen reliq̄t vxorē ſuam fratri
26 ſuo. Similiter ſecūdus ꝛ terti⁹ vſq̄ ad ſe
27 ptimum. Nouiſſime aūt oim̄ et mulier
defuncta eſt. In reſurrectiōe ḡ cui⁹ erit
28 de ſeptē vxoꝛ? Oēs eīn habuerūt eam.
29 Rn̄dēs aūt ieſus: ait illꝭ. Erratꝭ neſciē
30 tes ſcṗturas: neq̄ ỽtutē dei. In reſur
rectiōe eīn neq̄ nubēt neq̄ nubēꝛ ſed
31 erūt ſicͭ angeli dei ī celo. De reſurrecti
one aūt mortuoꝝ nō legiſtꝭ qd̄ dictuꝫ
.b ē a deo dicēte vob̄ ‖ Ego ſū de⁹ abꝛaam
.c ꝛ de⁹ iſaac: ꝛ deus iacob? Non eſt deus
D mortuoꝝ: ſꝫ viuētiū. Et audiētes tur-
33 .c be mirabanꝛ ī doctrinā ei⁹. ‖ Phariſei
34 aūt audientes q̄ ſilentiuꝫ impoſuiſſet
35 ſaduceis ꝯuenerūt in vnū: ꝛ interroga
uit eū vn⁹ ex eis legiſdoctoꝛ temptans
eū. Magiſter: qd̄ eſt mādatū magnuꝫ ī
.a lege? Ait illi ieſus ‖ Diliges dn̄m deuꝫ
37 tuū ex toto corde tuo ꝛ ī tota aīa tua:
38 ꝛ ī tota mēte tua. Hoc ē maximū ꝛ pri
.c mū mādatū. Scḋꝫ aūt ſilꝭ ē huic ‖ Dili
.c ges ꝓximū tuū ſicut teipm̄. In his du
.c obus mādatꝭ: vniūſa lex pēdet ꝛ ꝓphe
te. Cōgregatꝭ aūt phariſeis: interroga
uit eos ieſus dicēs: Quid vob̄ videꝛ d̄
chriſto cui⁹ fili⁹ eſt? Dicūt ei: Dauid.
Ait illis: Quō ḡ dauid ī ſpū vocat euꝫ
dn̄m dicens ‖ dixit dn̄s dn̄o meo: ſede a Pſ.109
dextris meis: donec ponā iīmicos tu- Mar.12.d
os: ſcabellū pedū tuoꝝ? Si ḡ dauid vo Lu.20.g
cat eū dn̄m: quō fili⁹ ei⁹ eſt? ‖ Et nemo Mar.12.d
poterat ei rn̄dere verbum: neq̄ auſus Lu.20.g
fuit q̄ſq̄ ex illa die eū ampli⁹ interro-
gare. XXIII
Tunc ieſus locu- A
tus ē ad turbas ꝛ ad diſcipl̄os
ſuos dicēs: ſuꝑ cathedrā moyſi
ſederūt ſcribe ꝛ phariſei. Oia ḡ q̄cūq̄
dixerint vob̄: ſuate ꝛ facite: ſm̄ opera
ỽo eoꝝ nolite facere. Dicūt eīn ꝛ non
faciūt ‖ Alligāt autem onera grauia ꝛ Lu.11.f
importabilia et imponunt ī humeros
hoim: digito āt ſuo nolūt ea mouere.
‖ Oia ỽo oꝑa ſua faciunt vt videāꝛ ab S.6.a
hoib⁹. Dilatant eīn phylateria ſua: et
magnificāt fimbꝛias ‖ Amāt āt p̄mos Mar.12.d
recubit⁹ ī cenis, et p̄mas cathedras in Lu.11.f.et
ſynogogis: ꝛ ſalutatiōes ī foꝛo, ꝛ voca- 20.g
ri ab hoib⁹ rabbi. Uos āt nolite voca-
ri rabbi. Un⁹ ē eīn mgr̄ vr̄: oēs āt vos
frēs eſtis. Et p̄rem nolite vocare vob̄
ſuꝑ terrā: vn⁹ eſt eīn pr̄ vr̄ q̄ ī celis eſt
‖ Nec vocemini magiſtri: qꝛ mgr̄ vr̄ vn⁹ Jac.3.a
ē chꝛiſt⁹. Qui maioꝛ ē vr̄m: erit miſter B
vr̄ ‖ Qui āt ſe exaltauerit humiliabiꝛ: ꝛ Lu.14.c
q̄ ſe humiliauerit exaltabiꝛ ‖ Ue āt vo Lu.11.g
bis ſcribe ꝛ phariſei hypocrite qꝛ clau
ditꝭ regnū celoꝝ aū hoies. Uos. n. nō
ītratꝭ nec ītroeūtes ſinitꝭ intrare. Ue
vob̄ ſcribe ꝛ phariſei hypocrite q̄ come
ditꝭ domos viduaꝝ: orōnes lōgas orā
tes: ꝓpt̄ h̄ ampli⁹ accipietꝭ iudicium.
15 Ue vob̄ ſcribe ꝛ phariſei hypocrite: q̄
circūitis mare ꝛ aridā: vt faciatꝭ vnuꝫ
ꝓſelitū: ꝛ cū fuerit fact⁹ facitꝭ eū filiū
16 gehenne duplo q̄̄ vos. Ue vob̄ duces
ceci: q̄ dicitꝭ: q̄cunq̄ iurauerit ꝑ tēplū
nihil ē: q̄ aūt iurauerit ī auro tēpli de
17 bitoꝛ ē. Stulti ꝛ ceci: q̄d eīn mai⁹ eſt:
18 auꝝ: an tēplū qd̄ ſctificat auꝝ? Et q̄-
cūq̄ iurauerit ī altari nihil ē: q̄cunq̄
autē iurauerit ī dono qd̄ eſt ſuꝑ illud:
19 debet. Ceci: q̄d eīn mai⁹ ē: donū: an al-
20 tare qd̄ ſctificat donū? Qui ḡ iurat in
altari: iurat ī eo ꝛ ī oīb⁹ q̄ ſuꝑ illud
21 ſūt. Et q̄cūq̄ iurauerit ī tēplo: iurat ī
22 illo ꝛ ī eo q̄ habitat ī ipo. Et q̄ iurat ī C
celo: iurat ī throno dei ꝛ in eo q̄ ſedet
23 ſuꝑ eum ‖ Ue vob̄ ſcribe ꝛ phariſei hy Lu.11.f
pocrite: q̄ decimatꝭ mētā ꝛ anhetum ꝛ
ciminū ꝛ reliq̄ſtis q̄ grauioꝛa ſūt legis
iudicium ꝛ miſcđiaꝫ: ꝛ fidē. Hec opoꝛ-

tuit facere ꝛ illa nõ omittere Duces ceci
excolãtes culicẽ: camelũ ãt glutiẽtes.
Lu.11.e ‖Ue vobis ſcribe ꝛ phariſei hypocrite: q̃
mũdatis qđ deforis ẽ calicis ꝛ parapſi-
dis: intus aũt pleni eſtis rapina ꝛ imun
dicia. Phariſee cece: mũda pri⁹ qđ it⁹
ẽ calicis ꝛ parapſidis: vt fiat ꝛ id qđ de-
Lu.11.f foris ẽ mũdũ. ‖Ue vobis ſcribe ꝛ phari-
ſei: hypocrite: q2 ſiles eſtis ſepulchꝛis de
albatis q̃ a foris parẽt hoib⁹ ſpecioſa:
int⁹ vo plena ſũt oſſib⁹ mortuoꝝ et oĩ
ſpurcitia. Sic ꝛ vos a foris q̃dẽ paretis
hoib⁹ iuſti: int⁹ aũt pleni eſtis hypocriſi
Lu.11.g ꝛ iniq̃tate ‖Ue vobis ſcribe ꝛ phariſei hy
pocrite: q̃ edificatis ſepulchꝛa pphãꝝ ꝛ
ornatis monumẽta iuſtoꝝ: ꝛ dicitis. Si
D fuiſſem⁹ i dieb⁹ patꝝ nroꝝ: nõ eſſemus
Lu.11.g ſocij eoꝝ i ſanguie pphãꝝ ‖Itaq3 teſti
1.Teſſal.11.f monio eſtis vobiſmetipſis: q2 filij eſtis
eoꝝ q̃ pphãs occiderũt. Et vos iplete
mẽſurã patꝝ vroꝝ. Serpẽtes genimi
na viperaꝝ: quõ fugietis a iudicio ge
Lu.11.g hẽne? Ideo dico vobis ‖Ecce ego mitto
ad vos pphãs ꝛ ſapientes ꝛ ſcribas ꝛ
ex illis occidetis et crucifigetis: ꝛ ex eis
flagellabitis in ſynagogis vrĩs: ꝛ pſeq̃
mini ď ciuitate i ciuitatẽ vt veniat ſu
per vos oĩs ſanguis iuſt⁹ q̃ effuſus eſt
Heb.11.a ſup terrã ‖a ſãguine abel iuſti vſq3 ad
2.Pa.24.e ſanguinẽ ‖zacharie filij barachie: quẽ
occidiſtis int̃ tẽplũ ꝛ altare. Amẽ di-
co vobis: veniẽt hec oĩa ſup generatio-
Lu.13.g nẽ iſtã ‖Hierlm hierlm: q̃ occidis pro-
phetas ꝛ lapidas eos q̃ ad te miſſi ſũt:
4.Eſ.1.c q̃tiẽs volui ɔgregare filios tuos quẽ-
admodũ gallina ɔgregat pullos ſuos
ſb alas: ꝛ noluiſti. Ecce relinquet vobis
dom⁹ vrã deſerta. Dico eñ vobis nõ me
videbitis amodo donec dicatis. Bñdi-
ctus q̃ venit in noie dñi. ‖ ¶ XXIIII

A Et egreſſus ieſus ď teplo ibat.
Mar.13.a Et acceſſerunt diſcipuli eius: vt
Lu.19.g oñderẽt ei edificatiões templi.
et.21.b Ipſe aũt rñdẽs. dixit illis: Uidetis hec
oĩa? Amẽ dico vobis: nõ relinquet hic la
pis ſup lapidẽ: q̃ nõ deſtruat. Sedẽte
aũt eo ſup montẽ oliueti: acceſſerunt
ad eũ diſcipuli ſecreto dicẽtes: Dic no
bis qñ hec erũt: ꝛ qđ ſignũ aduẽt⁹ tui
ꝛ ɔſũmatiõis ſeculi? Et rñdens ieſus
Mar.13.a dixit eis ‖Uidete ne quis vos ſeducat.
Lu.21.b Multi eñ veniẽt i noie meo dicẽtes:
Eph.5.b Ego ſũ chꝛiſt⁹: ꝛ mltos ſeducẽt. Audi-
1.Cor.3.b turi eñ eſtis plia ꝛ opiniones plioꝝ:

videte ne turbemini ‖Oportet eñ hec fi Co
eri: ſ3 nõdũ ẽ finis Cõſurget eñ gens i M
gẽtẽ: ꝛ regnũ i regnũ: ꝛ erũt peſtilẽtie Lu
ꝛ fames ꝛ terremot⁹ p loca. Hec ãt oĩa
initia ſũt doloꝝ ‖Tunc tradẽt vos in M
tribulatiõe3 ‖ꝛ occidẽt vos ꝛ eritis odio Lu.
oĩbus gentib⁹ ppter nomẽ meum. Et Jo
tũc ſcandalizabũt multi: ꝛ inuicẽ tra 16.
dent: ꝛ odio habebũt inuicẽ. Et multi
pſeudo pphete ſurgẽt et ſeducẽt mul-
tos: ꝛ qm̃ abundabit iniq̃tas: refrige B
ſcet charitas multoꝝ. ‖Qui aũt pſeue- 3.
rauerit vſq3 i finẽ: hic ſalu⁹ erit ‖Et p- 13.b
dicabit hoc euangeliu3 regni in vniũſo Act
orbe i teſtimoniũ oĩb⁹ gentib⁹: ꝛ tunc Mo
veniet ɔſũmatio ‖Cũ ḡ videritis abomi Ma
nationẽ deſolatiõis: q̃ dicta ẽ a danie Da
le ppheta ſtantẽ in loco ſancto: qui le
git intelligat ‖Tũc q̃ in iudea ſunt fu- Ma
giãt ad montes: ꝛ q̃ in tecto nõ deſcen Lu.
dat tollere aliq̃d de domo ſua: ꝛ qui in
agro nõ reuertat tollere tunicã ſuam.
‖Ue aũt pgnãtib⁹ ꝛ nutriẽtib⁹ in illis Ma
dieb⁹. Orate aũt vt nõ fiat fuga vrã i Lu.
hyeme vel ſabbato ‖Erit eñ tũc tribu 21.d
latio magna q̃lis nõ fuit ab initio mũ Ma
di vſq3 modo: neq3 fiet. ‖Et niſi breui Lu.2
ati fuiſſent dies illi: nõ fieret ſalua oĩs Ma
caro: ſ3 ppter electos breuiabũt dies
illi ‖Tũc ſi q̃s vobis dixerit: ecce hic eſt Ma
chꝛiſt⁹ aut illic: nolite credere ‖Surgẽt Lu.1
eñ pſeudo chꝛiſti ꝛ pſeudo pphe: ꝛ da Ma
bũt ſigna magna ꝛ pdigia: ita vt i er-
rorẽ inducãt ſi fieri põt etiã electi. Ec
ce pdixi vobis ‖Si ḡ dixerint vobis ecce Lu.1
in deſerto ẽ: nolite exire: ecce in pene-
tralib⁹: nolite credere. ‖Sicut eñ ful- Lu.1
gur exit ab oriente ꝛ paret vſq3 in occi
dentẽ: ita erit ꝛ aduẽtus filij homis. Lu.1
Ubicũq3 fuerit corp⁹ illuc ɔgregabũt
ꝛ aquile. Statim aũt poſt tribulatio-
nẽ dieꝝ illoꝝ ‖ſol obſcurabit: et luna Joh
nõ dabit lumẽ ſuũ ‖ꝛ ſtelle cadẽt ď ce- Ma
lo: ꝛ virtutes celoꝝ cõmouebũt: ꝛ tũc
parebit ſignu3 filij homis in celo. ‖Et Lu.2
tũc plangent oẽs trib⁹ terre ꝛ videbũt
filiũ hois venientẽ in nubib⁹ celi cu3
vtute mlta ꝛ maieſtate ‖Et mittet an- Mar
gelos ſuos cum tuba ꝛ voce magna: et Dan.
cõgregabũt electos eius a q̃ttuor ven
tis: a ſũmis celoꝝ vſq3 ad terminos eo
rũ. ‖Ab arbore autem fici diſcite para- Mar
bolam: cu3 iam ram⁹ eius tener fuerit Lu.1
ꝛ folia nata: ſcitis q2 ppe ẽ eſtas. Ita et

vos cū videritis hec oīa: ſcitote q͛ ꝓpe
eſt in ianuis. Amē dico vob: q͛ nō p̄-
teribit generatio hec: donec oīa fiāt.
Celū ⁊ t̄ra trāſibūt: verba aūt mea nō
36 p̄teribūt. De die aūt illa ⁊ hora nemo
ſcit: neq; angeli celoꝝ: niſi pater ſolus
37 Sicut aūt ī diebꝰ noe: ita erit ⁊ aduē-
tꝰ filij hoīs. Sicut eī erāt ī diebꝰ ante
38 diluuiū comedētes ⁊ bibētes nubētes
⁊ nuptui tradētes: vſq; ad eū diē q̄ ī-
39 trauit noe ī arcā: ⁊ nō cognouerūt do-
nec venit diluuiū ⁊ tulit oēs: ita erit
40 ⁊ aduētus filij hoīs. Tūc duo erūt ī a-
41 gro: vnus aſſumet' ⁊ vnꝰ relinq̄t'. Due
molētes ī mola: vna aſſumet' ⁊ vna re-
linq̄t'. Duo in lecto vnꝰ aſſumet' ⁊ vnꝰ
d relinq̄t'. Vigilate ergo q͛ neſcit' q̄ hora
e dn̄s vr̄ vēturꝰ ſit. Illud aūt ſcitote: q̄m
ſi ſciret pr̄familias q̄ hora fur vēturus
eēt: vigilaret vtiq;: ⁊ nō fineret pfodi
domū ſuā. Ideo ⁊ vos eſtote parati: q͛
q̄ neſcit' hora filiꝰ hoīs vēturus eſt.
Quis putas ē fidelis ſ'uꝰ ⁊ prudens:
quē ꝯſtituit dn̄s ſupra familiā ſuā: vt
det ill' cibū ī tp̄e. Beatꝰ ille ſeruꝰ: quē
cū venerit dn̄s eiꝰ īuenerit ſic faciētē.
Amē dico vob: q̄m ſup oīa bona ſua
ꝯſtituet eū. Si aūt dixerit malus ſer-
uus ille ī corde ſuo morā facit dn̄s me-
us venire: ⁊ ceperit pcutere ꝯſ'uos ſu-
os: manducet aūt ⁊ bibat cū ebrioſis:
veniet dn̄s ſ'ui illiꝰ ī die q̄ nō ſperat: ⁊
hora q̄ ignorat: ⁊ diuidet eū: ptēq; eiꝰ
ponet cū hypocritis: illic erit fletus ⁊
(ſtridor dētiū.

XXV

A Tunc ſi-
mile erit regnū celoꝝ decē virgi-
nibꝰ: q̄ accipiētes lāpades ſuas
exierūt obuiā ſpōſo ⁊ ſponſe. Quinq;
aūt ex eis erāt fatue: ⁊ q̄nq; prudētes.
Sȝ q̄nq; fatue acceptꝭ lāpadibꝰ nō ſū-
pſerūt oleū ſecū. Prudētes vero acce-
perūt oleū ī vaſis ſuis cū lampadibꝰ.
Morā autē faciēte ſpōſo dormitauert'
oēs ⁊ dormierūt. Media aūt nocte cla-
mor factꝰ ē: ecce ſpōſus venit: exite ob-
uiā ei. Tūc ſurrexerūt oēs virgines il-
le: ⁊ ornauerūt lāpades ſuas. Fatue aūt
ſapiētibꝰ dixerūt. Date nob de oleo ve-
ſtro: q͛ lāpades nr̄e extinguūt'. Rn̄de-
rūt prudētes dicētes: Ne forte nō ſuffi-
ciat nobis ⁊ vob: ite potiꝰ ad vēdētes
⁊ emite vobis. Dū aūt irent emere: ve-
nit ſponſus: ⁊ q̄ parate erāt intrauert'
cū eo ad nuptias: ⁊ clauſa ē ianua. No-
uiſſime vero veniūt ⁊ reliq̄ ꝟgines di-
centes. Dn̄e dn̄e: aperi nobis. At ille Lu.13.e
rn̄dēs ait: Amē dico vobis: neſcio vos
Vigilate itaq; q͛ neſcit' diē neq; ho- Lu.19.b
14 rā. Sicut eī hō pegre pficiſcēs voca- Mar.13.d
uit ſ'uos ſuos: ⁊ tradidit ill' bona ſua.
15 Et vni dedit q̄nq; talēta: alij aūt duo B
alij vero vnū: vnicuiq; ſ'm ꝓpriā virtu-
16 tē ⁊ pfectꝰ ē ſtatim. Abijt aūt q̄ q̄nq;
talēta accepat: ⁊ opatꝰ ē ī eis: ⁊ lucra-
17 tus ē alia q̄nq;. Similr q̄ duo acceperat
18 lucratꝰ ē alia duo. Qui aūt vnū accepat
abiēs fodit ī t̄rā: ⁊ abſcōdit pecuniam
19 dn̄i ſui. Poſt multū vero tp̄is venit do- Lu.16.a
minꝰ ſeruoꝝ illoꝝ: ⁊ poſuit rōnē cū eis
20 Et accedēs q̄ q̄nq; talēta accepat: ob-
tulit alia q̄nq; talēta: dicēs. Dn̄e q̄nq;
talenta tradidiſti mihi: ecce alia q̄nq;
21 ſuplucratꝰ ſū. Ait illi dn̄s eiꝰ. Euge ſer-
ue bone ⁊ fidelis: q͛ ſup pauca fuiſti fi-
delis: ſup multa te ꝯſtituā intra ī gau-
22 diū dn̄i tui. Acceſſit aūt ⁊ q̄ duo talen-
ta accepat: ⁊ ait. Dn̄e duo talēta tradi-
diſti mihi: ecce alia duo lucratꝰ ſum.
23 Ait illi dn̄s eiꝰ. Euge ſerue bone ⁊ fide-
lis: q͛ ſup pauca fuiſti fidelis: ſup mul-
24 ta te ꝯſtituā: itra ī gaudiū dn̄i tui: ac-
cedēs aūt ⁊ q̄ vnū talentū accepat ait.
Dn̄e: ſcio q͛ hō durus es: metis vbi n̄ C
ſeminaſti ⁊ cōgregas vbi nō ſparſiſti:
25 ⁊ timēs abij ⁊ abſcōdi talētū tuū ī t̄ra
26 Ecce habes qđ tuū eſt. Rn̄ſpōdēs autē
dn̄s eius dixit ei. Serue male ⁊ piger:
ſciebas q͛ meto vbi nō ſemino: ⁊ cōgre-
27 go vbi nō ſparſi. Oportuit ergo te cōmit-
tere pecuniā meā numularijs: ⁊ veni-
ens ego recepiſſem vtiq; qđ meū ē cū
28 vſura. Tollite itaq; ab eo talētū: ⁊ da-
29 te ei q̄ habet decē talenta. Omni eīm S.13.b
habēti dabit' ⁊ abūdabit: ei aūt q̄ nō Mar.4.c
habet: et qđ videt' hr̄e auferet' ab eo. Lu.8.c
30 Et inutilē ſ'uū eijcite ī tenebras exteri-
31 ores: illic erit fletꝰ ⁊ ſtridor dentiū. Cū
aūt venerit filiꝰ hoīs ī maieſtate ſua et
oēs angeli cū eo: tunc ſedebit ſup ſedē
32 maieſtatꝭ ſue: ⁊ cōgregabūt' aū eū oēs
gētes: ⁊ ſepabit eos ab īuicē: ſicut pa-
33 ſtor ſegregat oues ab hedis. Et ſtatuet
oues q̄dē a dextris: hedos aūt a ſiniſtrꝭ.
34 Tūc dicet rex his q̄ a dextris eiꝰ erūt.
Venite bn̄dicti pr̄is mei: poſſidete pa-
35 tū vob regnū a ꝯſtitutione mūdi. Eſu- Eſa.58.b
riui eī ⁊ dediſtis mihi mādučare. Siti- Eze.18.b
ui: ⁊ dediſtis mihi bibere. Hoſpes erā:

D 36 ꝛ collegiſtis me. Nudus: ꝛ ↄpuiſtꝭ me.
Ecci.7.d Infirmus: ꝛ viſitaſtis me. In carcere:
37 erā: ꝛ veniſtis ad me. Tūc rñdebūt ei
iuſti. dicētes: Dñe: qñ te vidimꝰ eſuri-
entē: ꝛ pauimꝰ: ſitientē: ꝛ dedimꝰ tibi
38 potū? Quādo aūt te vidimꝰ hoſpitē et
collegimꝰ te: aut nudū ꝛ coopuimꝰ te?
39 Aut qñ te vidimꝰ infirmū aut ī carce-
40 re: ꝛ venimꝰ ad te? Et rñdens rex dicet
illꝭ: Amē dico vob: qz diu feciſtis vni d
his fratribꝰ meis minimis: mihi feci-
41 ſtis. Tūc dicet ꝛ his q a ſiniſtris erūt.
Z.7.d ‖ Diſcedite a me maledicti ī ignē etnū
Lu.13.f q paratꝰ ē diabolo ꝛ angelis eiꝰ. Eſu-
42 riui eñ: ꝛ nō dediſtis mihi mādūcare.
43 Sitiui: ꝛ nō dediſtis mihi potū. Hoſ-
pes erā: ꝛ nō collegiſtis me. Nudus: et
nō coopuiſtꝭ me. Infirmꝰ ꝛ ī carcere: ꝛ
44 nō viſitaſtis me. Tūc rñdebūt ei ꝛ ipſi
dicētes. Dñe: qñ te vidimꝰ eſurientē:
aut ſitiētē: aut hoſpitē: aut nudū: aut
infirmū: aut ī carcere: ꝛ nō miniſtraui
45 mꝰ tibi? Tūc rñdebit illis dicēs: Amē
dico vob: qz diu nō feciſtis vni de mi-
Joh.5.e noribꝰ his: nec mihi feciſtis. ‖ Et ibūt
46 hi ī ſuppliciū eternū: iuſti aūt ī vitam
A Et factū ē cū ‖ eternā. XXVI
cōſummaſſet ieſus ſmōes hos
Mar.14.a oēs, dixit diſcipulꝭ ſuis. ‖ Scitꝭ
Lu.22.a qꝛ poſt biduū paſca fiet: ꝛ filius hois
Joh.11.g tradet vt crucifigat. Tūc cōgregati ſūt
pncipes ſacerdotum: ꝛ ſeniores ppli in
atriū pncipis ſacerdotū: q dicebat cay
phas: ꝛ ↄſiliū fecerūt vt ieſum dolo te-
nerēt ꝛ occiderēt. Dicebāt aūt. Nō in
die feſto. Ne forte tumultꝰ fieret ī pplo
Mar.14.a ‖ Cū aūt eſſet ieſus in bethania ī domo
ſimōis leproſi acceſſit ad eū mulier ha
bēs alabaſtrū vnguēti ſpecioſi: ꝛ effu-
dit ſup caput ipſiꝰ recūbētꝭ. Videntes
āt diſcipuli: indignati ſūt dicētes. Vt
qd pditio hec? Potuit eñ iſtud venun-
dari mlto: ꝛ dari pauperibꝰ. Sciēs āt
ieſus ait illis. ‖ Quid moleſti eſtis hu-
Mar.14.a ic mulieri? Opus eñ bonū opata eſt in
Joh.12.b me. Nā ſemp paupes habetꝭ vobiſcū:
me āt nō ſemp habebitꝭ. Mittēs eñ
hec vnguētū h ī corpꝰ meū ad ſepeliē-
Mar.14.a dū me fecit. ‖ Amē dico vob: vbicūqz
pdicatū fuerit h euāgeliū ī toto mū-
do: dicet ꝛ qd hec fecit ī memoriā eiꝰ.
Mar.14.a Tūc abijt vnꝰ de duodecim q diceba-
Lu.22.a tur iudas ſcarioth: ad pncipes ſacer-
B dotū: ꝛ ait illis: Quid vultꝭ mihi dare

ꝛ ego vobis eū tradā? At illi cōſtitue-
rūt ei triginta argēteos. Et exinde q-
rebat opportunitatē vt eum traderet.
Prima āt die azymoꝝ acceſſerūt diſci
puli ad ieſū: dicētes. Vbi vis paremꝰ
tibi comedere paſca? At ieſus dixit:
Ite in ciuitatem ad quēdā: ꝛ dicite ei.
Magiſter dicit: tēpꝰ meū ppe ē: apud
te facio paſca cū diſcipulꝭ meis. Et fece
rūt diſcipli ſicut ↄſtituit illis ieſus: et
parauerūt paſca. ‖ Veſpe āt facto: diſ- Ma
cūbebat cū duodeci diſcipulis ſuis. Et Joh
edētibꝰ illis dixit: Amen dico vob: qꝛ Ma
vnꝰ vrm me traditurꝰ eſt. Et ↄtriſtati Lu
valde: ceperūt ſingli dicere. Nūqd ego Joh
ſū dñe? At ipſe rñdēs ait: Qui intingit
mecū manū ī parapſide: hic me tradet
Filiꝰ qdē hois vadit ſicꝰ ſcriptū ē d il-
lo. ‖ Ve āt hoi illi: p quē filiꝰ hois tra Ma
det. Bonū erat ei: ſi natꝰ nō fuiſſet hō Lu.
ille. Rñdēs āt iudas q tradidit eū dix C
it: Nūqd ego ſum rabbi? Ait illi. ‖ Tu Ma
dixiſti. ‖ Cenātibꝰ āt eis accepit ieſus 22.b
panē ꝛ bñdixit: ac fregit: deditqz diſci-
pulis ſuis ꝛ ait. Accipite ꝛ comedite:
h ē corpꝰ meū. ‖ Et accipiēs calicē gra Mar
tias egit: ꝛ dedit illis dicēs: Bibite ex Lu.2
h oēs. Hic ē eñ ſanguis meꝰ noui teſta 1.Co
mēti: q p multꝭ effundet ī remiſſionē
pctōꝝ. ‖ Dico āt vob: nō bibā amodo Mar
de h genimie vitis vſqz ī diē illū cū il-
lud bibā vobiſcū nouū ī regno patris
mei. ‖ Et hymno dicto: exierūt in mō- Mar
tē oliueti. Tūc dicit illis ieſus. ‖ Oēs Joh.
vos ſcādalū patiemi ī me ī iſta nocte. Mar
‖ Scriptū ē eñ. Percutiā paſtorem: et Zach
diſpgent oues gregis. Poſtqz āt reſur Mar
rexero: pcedā vos ī galileā. ‖ Rñdēs āt Joh.
petrꝰ ait illi. Et ſi oēs ſcādalizati fue- Mar
rint ī te, ego nūqz ſcādalizabor. Ait il- Lu.1
li ieſus. Amē dico tibi: qꝛ ī hac nocte D
anteqz gallus cantet: ter me negabis.
‖ At illi petrꝰ. Etiam ſi oportuerit me Mar
mori tecū nō te negabo. Silr ꝛ oēs di
ſcipuli dixerūt. ‖ Tūc venit ieſus cū il- Mar
lis in villā q dicit gethſemani. Et dix Lu.2
it diſcipulis ſuis. ‖ Sedete hic: donec Joh.
vadā illuc ꝛ orē. Et aſſūpto petro ꝛ du Mar
obꝰ filijs zebedei cepit cōtriſtari: ꝛ me
ſtus eē. Tunc ait illis. ‖ Triſtis eſt aīa Mar
mea vſqz ad mortē. Suſtinete hic: ꝛ vi Joh.
gilate mecū. ‖ Et pgreſſus puſillū: pci Mar.
dit ī faciē ſuā orās: ꝛ dicēs: ‖ Pat mi: Lu.1
ſi poſſibile ē trāſeat a me calix iſte, Ve Mar.

rātū nō ſicut ego volo: ſʒ ſicut tu. ‖ Et
venit ad diſcipulos ſuos ⁊ iuenit eos
dormientes. ⁊ dicit petro: Sic nō po-
tuiſtis vna hora vigilare mecū? Vigi-
late ⁊ orate: vt nō intretis i tēptationē
‖ Spūs qdē pmpt⁹ ē: caro aūt infirma
‖ Iterū ſcđo abijt ⁊ orauit: dicēs: Paē
mi: ſi nō pōt hic calix trāſire niſi bibā
illū: fiat volūtas tua. Et venit iterū: ⁊
⁊ iuenit eos dormiētes. Erāt ei oculi
eoꝝ grauati. Et relictꝭ illꝭ: iterū abijt ⁊
orauit tertio. eūdē ſmonē dicēs ‖ Tūc
venit ad diſcipulos ſuos: ⁊ dicit illis.
Dormite iā ⁊ requieſcite. ‖ Ecce appro
pinqbit hora: ⁊ fili⁹ hois tradeť in ma
n⁹ pctoꝝ. Surgite eam⁹. Ecce appro-
pinqbit q̄ me tradet. ‖ Adhuc eo loqn
te: ecce iudas vn⁹ de duodeci venit: et
cū eo turba multa cū gladijs ⁊ fuſtib⁹
miſſi a pncipib⁹ ſacerdotū ⁊ ſeniorib⁹
ppli. ‖ Qui āt tradidit eū: dedit illis ſi
gnū dicēs: Quēcūq; oſculat⁹ fuero ip-
ſe ē: tenete ē. Et cōfeſtim accedēs ad ie
ſū dixit: Aue rabbi. Et oſculat⁹ ē eū.
Dixitq; illi ieſus. Amice ad qd veni-
ſti? Tūc acceſſerūt ⁊ man⁹ iniecerūt in
ieſū: ⁊ tenuerūt eū. ‖ Et ecce vn⁹ ex his
q erāt cū ieſu: extēdēs manum exemit
gladiū ſuū: ⁊ pcutiēs ſuū pncipis ſa-
cerdotū amputauit auriculā ei⁹. Tūc
ait illi ieſus. Cōuerte gladiū tuū i locū
ſuū. ‖ Oēs eīn q acceperint gladiū: gla
dio pibūt. An putas q2 nō poſſū roga
re patrē meū: ⁊ exhibebit mihi modo
pl⁹ q̄ duodeci legiōes angeloꝝ? Quō
ḡ implebūť ſcptuře? Quia ſic oportet
fieri. In illa hora dixit ieſus turbis.
‖ Tāq; ad latronē exiſtis cū gladijs et
fuſtib⁹ cōphēdere me. Quotidie apud
vos ſedebā docēs i tēplo ⁊ nō me tenu
iſtis. Hoc āt totū factū ē: vt adimple-
renť ſcripture pphaꝝ. ‖ Tūc diſcipuli
oēs relicto eo fugerūt: At illi tenētes
ieſū: duxerūt ad cayphā pncipē ſacer
dotū: vbi ſcribe ⁊ ſeniores cōuenerāt.
‖ Petrus aūt ſeqbať eū a lōge: vſq; in
atriū pncipis ſacerdotū. Et ingreſſus
introſedebat cū miniſtris: vt videret fi
nē. ‖ Principes aūt ſacerdotū ⁊ oē cō-
ciliū qrebāt falſū teſtimoniū ꝯ ieſum:
vt eū morti traderēt: ⁊ nō inuenerūt:
cū multi falſi teſtes acceſſiſſent. Nouiſ
ſime aūt venerūt duo falſi teſtes ⁊ dix-
erūt: Hic dixit: ‖ Poſſū deſtruere tēplū
dei: ⁊ poſt triduū reedificare illud. Et Ioh.2.d
ſurgēs pnceps ſacerdotū: ait illi. Nihil
rńdes ad ea q̄ iſti aduerſū te teſtificāť
Ieſus autē tacebat. Et princeps ſacer
dotū ait illi. ‖ Adiuro te ꝑ deum viuū Mar.14.f
vt dicas nobis ſi tu es chriſtus filius Lu.22.g
dei. Dicit illi ieſus: Tu dixiſti. ‖ Verū- Mr.14.f. L
tamē dico vobis: amodo videbitis fi- 22.g. Io.6.g
liū hominis ſedentē a dextris virtutꝭ
dei ⁊ venientē in nubib⁹ celi. ‖ Tūc Mar.14.g
princeps ſacerdotū ſcidit veſtimenta
ſua dicēſ. Blaſphemauit. Quid adhuc h
egemus teſtib⁹? Ecce nūc audiſtis blaſ
phemiā. Quid vobis videť? At illi re-
ſpondentes dixerūt. Reus eſt mortis.
‖ Tūc expuerūt in faciē ei⁹: ⁊ colaphis Eſa.50.c
eum ceciderūt. Alij aūt palmas in faciē Mr.14.g L.
eius dederūt dicētes: Pphetiza nobis 22.g Io.18.d
chriſte. Quis eſt qui te pcuſſit. ‖ Petr⁹ Mr.14.g. L
vero ſedebat foris i atrio: ⁊ acceſſit ad 22.f. Io.18.c
eum vna ancilla dicens. Et tu cū ieſu
galileo eras. At ille negauit corā om-
nib⁹ dicēs: neſcio qd dicis. Exeūte āt
illo ianuā: vidit eū alia ancilla: ⁊ ait
his qui erāt ibi. Et hic erat cū ieſu na
zareno. Et iterū negauit cū iuramēto:
q2 nō noui hominē. Et poſt puſillū ac
ceſſerūt qui ſtabant: et dixerūt petro.
Vere et ex illis es. Nam ⁊ loquela tua
te manifeſtū facit. Tūc cepit deteſtari
⁊ iurare: quia nō nouiſſet hominē. Et
cōtinuo gallus cātauit. ‖ Et recordat⁹ Mar.14.g
eſt petrus verbi ieſu qđ dixerat: prius- Lu.22.g
q̄ gall⁹ cātet, ter me negabis: Et egreſ
ſus foras fleuit amare. ‖ XXVII a

Mane aūt facto: cōciliū inierunt
omnes principes ſacerdotū ⁊ ſe
niores populi aduerſus ieſum:
vt eū morti traderent: ‖ Et vinctū ad- Mar.15.a. L
duxerūt eū: ⁊ tradiderūt pontio pilato 23.c. Io.18.e
pſidi. Tunc vidēs iudas qui eum tra
didit q2 damnatus eſſet: penitentia du
ctus: retulit triginta argenteos princi
pibus ſacerdotum ⁊ ſeniorib⁹ dicens.
Peccaui: tradens ſanguinē iuſtū. At
illi dixerunt: Quid ad nos: Tu videris
Et piectis argēteis i tēplo receſſit: et
abiens laqueo ſe ſuſpendit. Principes
autē ſacerdotū acceptis argenteis dix
erunt. Non licet eos mittere in corbo-
nā: quia pciū ſanguinis eſt. Concilio
lio aūt inito: emerūt ex illis agrū figu
li i ſepulturā pegrinoꝝ: ‖ ppť h vocā-
t⁹ ē ager ille acheldemach: h̄ ē ager ſā Act.1.c

Hiere.ñ ē de guinis: vſq₃ in hodiernū diē. Tūc iple
textu ſm̄ hie tū ē qđ dictū ē p̱ hieremiā ꝓpham di-
ro. nec in lib cētē. ‖ Et acceperūt triginta argēteos:
antiq̄s eſt: ſ₃ ꝑciū appꝑciati quē appꝑciauerūt a filijs
Zach. 11. c iſrl̄: ⁊ dederūt eos i agrū figuli: ſicut cō
B ſtituit mihi dn̄s. ‖ Jeſus aūt ſtetit añ ꝑ
Mar. 15. a. L ſidē: ⁊ īterrogauit eū ꝑſes dicens. Tu
23. a. Jo. 18. f es rex iudeoꝝ? Dicit illi ieſus. Tu di-
Mar. 15. a cis. ‖ Et cū accuſaretur a ꝑncipib⁹ ſacer-
Joh. 19. b dotū ⁊ ſeniorib⁹: nihil rn̄dit. Tūc dic
illi pilat⁹. Nō audis quāta aduſum te
dicūt teſtimonia? Et nō rn̄dit ei ad vl-
lū verbū: ita vt miraretur ꝑſes vehemēter
Mar. 15. a ‖ Per diē aūt ſolennē cōſueuerat ꝑſes
Lu. 23. c ꝑplo dimittere vnū vinctū quē voluiſ
Mar. 15. a ſet. ‖ Habebat āt tūc vinctū inſignē q̄
Joh. 18. g dicebatur barrabas. Cōgregatis ḡ illis dix
it pilat⁹. Quē vultis dimittā vob: bar
rabā: an ieſu₃ q̄ dicitur chriſt⁹? Sciebat
ei ꝙ p̱ inuidiā tradidiſſent eū. Seden
te aūt illo ꝓ tribunali: miſit ad eū vx-
or ei⁹ dicēs: Nihil tibi ⁊ iuſto illi. Mul
ta eni͂ paſſa ſū hodie p̱ viſū ꝓpter eum.
Mar. 15. a ‖ Principes āt ſacerdotū ⁊ ſeniores p̱-
Lu. 23. c ſuaſerūt ꝑplis vt peterēt barrabā: ieſū
Joh. 18. g vero ꝑderēt. Rn̄dēs āt ꝑſes ait illis.
Act. 3. c Quē vultis vob de duob⁹ dimitti? At
C illi dixerūt: Barrabā. ‖ Dicit illis pila
Mar. 15. a t⁹. Quid igitur faciā de ieſu q̄ dicitur chri
Lu. 23. c ſtus? Dicūt oēs. Crucifigatur. Ait illis ꝑ-
ſes. Quid ei mali fecit? At illi magis
clamabāt: dicētes: Crucifigatur. Uidēs
aūt pilat⁹ q̄ꝛ nihil ꝓficeret ſ₃ magis tu
mult⁹ fieret: accepta aq̄ lauit man⁹ co
rā ꝑplo dicēs. Innocēs ego ſū a ſāgui-
ne hui⁹ iuſti: vos videritis. Et rn̄dens
vniuſus ꝑpls: dixit. Sāguis ei⁹ ſuper
Mr. 15. b. L. nos: ⁊ ſup filios nr̄os. ‖ Tūc dimiſit il
23. c. Jo. 19. c lis barrabā: ieſū aūt flagellatū tradi-
Mar. 15. b dit eis vt crucifigeretur. ‖ Tūc milites ꝑ
Joh. 19. a ſidis ſuſcipiētes ieſū i ꝑtorio: cōgrega
uerūt ad eū vniuſam cohortē: ⁊ exuen
tes eū: chlamydē coccineā circūdede-
rūt ei. Et plectentes coronā de ſpinis
poſuerūt ſup caput ei⁹: ⁊ harudinē in
D dextra ei⁹: ⁊ genuflexu añ eū: illudebāt
Mar. 15. b ei dicētes. ‖ Aue rex iudeoꝝ. Et expuē
tes i eū: acceperūt harūdinē ⁊ p̱cutie-
bāt caput ei⁹. Et poſtq̄ illuſerūt ei: ex
uerūt eū chlamydē ⁊ induerūt eū veſti
Mar. 15. b mētis ei⁹ ⁊ duxerūt eū vt crucifigerēt.
Lu. 23. d ‖ Exeuntes āt iuenerūt hoīem cyreneū
Mar. 15. b. L noīe ſymonē: hūc angariauerūt vt tol
Lc. Jo. 19. e leret crucē ei⁹. ‖ Et venerūt i locū q̄ dr̄

golgotha: qđ ē caluarie loc⁹. ‖ Et dede M
rūt ei vinū bibere cū felle mixtum. Et 23.
cū guſtaſſet: noluit bibere. Poſtq̄ aūt
crucifixerūt eū diuiſerūt veſtimēta ei⁹
ſortē mittētes: vt impleretur qđ dictū ē p̱ E
ꝓphā dicētē. ‖ Diuiſerūt ſibi veſtimē P
ta mea: ⁊ ſup veſtē meā miſerūt ſortē.
Et ſedētes ſuabāt eū. ‖ Et īpoſuerunt M
ſup caput ei⁹ cām ipius ſcriptā: hic ē 23.
ieſus rex iudeoꝝ. Tūc crucifixi ſūt cū
eo duo latrones: vn⁹ a dextris: ⁊ vnus
a ſiniſtris. Pretereūtes āt blaſphema- M
bāt eū: mouētes capita ſua ⁊ dicētes.
Uah q̄ deſtruis tēplū dei: ⁊ i triduo il-
lud reedificas. ‖ Salua temetipm̄: ſi fi- Sa
lius dei es deſcēde de cruce. ‖ Similr et M.
ꝑncipes ſacerdotū illudētes cū ſcribis Lu.
⁊ ſeniorib⁹ dicebāt. Alios ſaluos fec
ſeipm̄ nō pōt ſaluū facere. Si rex iſrl̄ Ma
eſt: deſcēdat nūc de cruce ⁊ credim⁹ ei.
Cōfidit i deo: liberet nūc eū ſi vult. Dix
it ei: q̄ꝛ fili⁹ dei ſū. ‖ Idipſū aūt ⁊ latro Ma
nes q̄ crucifixi erāt cū eo iproperabāt Lu.
45 ei. A ſexta aūt hora tenebre facte ſunt
ſup vniuſā trā vſq₃ ad horā nonā. Et
circa horā nonā clamauit ieſus voce
magna dicēs: Heli: heli: lama eſebtha f
ni. Hoc ē. ‖ De⁹ me⁹: de⁹ me⁹: vt q̄d de- Ma
47 reliquiſti me? Quidā āt illic ſtantes: ⁊
audiētes dicebāt. Heliā vocat iſte ‖ Et Ma
48 cōtinuo currēs vn⁹ ex eis acceptā ſpō 23. c.
giā impleuit aceto: ⁊ impoſuit harūdini: ⁊
49 dabat ei bibere. ‖ Ceteri vero dicebant. Ma
Sine: videam⁹ an veniat helias libe-
50 rāſ eu₃. Jeſus aūt iterū clamans voce
magna: emiſit ſpūm. Et ecce velū tēpli Ma
ſciſſū ē i duas p̱tes: a ſūmo vſq₃ deorſū Lu.
Et terra mota ē: ⁊ petre ſciſſe ſunt: ⁊ mo Ap
numēta apta ſūt: ⁊ multa corpa ſāctoꝝ Ca
q̄ dormierāt ſurrexerūt. Et exeūtes de nb.
monumētis poſt reſurrectionē ei⁹ ve-
nerūt i ſāctā ciuitatē: ⁊ apparuerūt mul
54 tis. ‖ Cēturio āt ⁊ q̄ cū eo erāt cuſtodiē Ma
tes ieſū viſo terremotu ⁊ his q̄ fiebāt: Lu.
timuerūt valde dicētes. ‖ Uere fili⁹ dei Ma
erat iſte. Erāt aūt ibi mulieres multe
a longe: q̄ ſecute erāt ieſū a galilea mi
niſtrātes ei: inter q̄s erat maria magda
lene: ⁊ maria iacobi: ⁊ ioſeph mr̄: ⁊ mr̄ G
filioꝝ zebedei. ‖ Cū āt ſero factū eēt: ve Ma
nit q̄dā homo diues ab arimathia: no Lu.
mine ioſeph: q̄ ⁊ ipſe diſcipul⁹ erat ie- Joh
ſu. Hic acceſſit ad pilatū: ⁊ petijt corp⁹
ieſu. Tūc pilat⁹ iuſſit reddi corp⁹. ‖ Et Ma

accepto corpore ioseph inuoluit illud i ſyndone mũda: ⁊ poſuit illud i monumẽto ſuo nouo: qđ exciderat i petra. Et aduoluit ſaxũ magnũ ad oſtiũ monumẽti ⁊ abijt. Erat ãt ibi maria magdalene ⁊ altera maria: ſedẽtes ꝯ ſepulchrũ. Altera ãt die q̃ ẽ poſt paraſceuẽ: cõuenerũt ꝑncipes ſacerdotũ ⁊ pharisei ad pilatũ dicẽtes. Dñe recordati ſum⁹: q2 ſeductor ille dixit adhuc viuẽs: poſt tres diesreſurgã. Iube ḡ cuſtodiri ſepulchrũ vſq; i diẽ tͣtiũ: ne forte veniãt diſcipuli ei⁹ ⁊ furent eũ: ⁊ dicãt plebi: ſurrexit a mortuis: ⁊ erit nouiſſim⁹ error peior priore. Ait illis pilat⁹. Habet̃ cuſtodiã: ite cuſtodite ſicͭ ſcit̃. Illi aũt abeũtes: munierũt ſepulchrũ: ſignãtes lapidẽ cũ cuſtodib⁹. XXVIII

Veſpere ãt ſabbati q̃ luceſcit i ꝑma ſabbati: venit maria magdalene ⁊ altera maria videre ſepulcrũ. Et ecce tremor⁹ fact⁹ ẽ magn⁹ Angelus ei dñi deſcẽdit de celo: ⁊ accedẽs reuoluit lapidẽ: ⁊ ſedebat ſuꝑ eũ: Erat aũt aſpect⁹ ei⁹ ſicut fulgur: ⁊ veſtimẽtũ ei⁹ ſicut nix. Pre timore ãt ei⁹ exterriti ſũt cuſtodes: ⁊ facti ſũt velut mortui. Rñdẽs ãt angelus dixit mulierib⁹. Nolite timere vos. Scio eñ ꝙ ieſum q̃ crucifixus ẽ q̃ritis. Nõ ẽ hic: ſurrexit eñ. ſicut dixit. Uenite ⁊ videte locũ: vbi poſit⁹ erat dñs. Et cito euntes dicite diſcipulis ei⁹: q2 ſurrexit: ⁊ ecce ꝑcedet vos i galileã. Ibi eũ videbitis: ecce ꝑdixi vob. Et exierũt cito de monumento cũ timore ⁊ gaudio magno: currẽtes nũciare diſcipulis ei⁹. Et ecce ieſus occurrit illis dicẽs: Auete. Ille ãt acceſſerũt ⁊ tenuerũt pedes ei⁹: ⁊ adorauerũt eũ. Tũc ait illis ieſus. Nolite timere. Ite nũciate fratribus meis vt eant i galileã: ibi me videbũt. Que cũ abijſſent: ecce q̃dã de cuſtodib⁹ venerũt i ciuitatẽ et nũciauerũt ꝑncipib⁹ ſacerdotũ oĩa q̃ facta fuerant. Et cõgregati cũ ſeniorib⁹: cõcilio accepto: pecuniã copioſã dederũt militib⁹ dicẽtes. Dicite q2 diſcipuli ei⁹ nocte venerũt: ⁊ furati ſũt eũ nob dormiẽtib⁹. Et ſi h̃ auditũ fuerit a ꝑſide: nos ſuadebim⁹ ei: ⁊ ſecuros vos faciem⁹. At illi accepta pecunia: fecerũt ſicut erant edocti. Et diuulgatũ ẽ verbũ iſtud apud iudeos vſq; i hodiernũ diẽ. Undeci ãt diſcipli abierũt i galileã i montẽ vbi cõſtituerat illͥ ieſus. Et videtes eũ adorauerũt: Mar. 16. f q̃dã ãt dubitauerũt. Et accedẽs ieſus locut⁹ ẽ eis dicẽs. Data ẽ mihi oĩs poteſtas i celo ⁊ i tra. Eũtes ḡ docete oẽs gẽtes: baptizantes eos i noĩe pr̃is ⁊ filij ⁊ ſpiritusſãcti: docentes eos ſeruare oĩa q̃cũq; mãdaui vob. Et ecce ego vobiſcũ ſũ oĩb⁹ dieb⁹: vſq; ad cõſũmationẽ ſeculi.

Explicit euãgeliũ ſcðm Mattheũ. Incipit ꝓlog⁹ ſcti Hieronymi in euangeliũ ſm Marcum.

Marcus euãgeliſta dei electus ⁊ petri i baptiſmate fili⁹: atq; i diuino ſmõe diſcipulus ſacerdotiũ i iſrl̃ agẽs ſm carnẽ leuita ad fidẽ chriſti ꝯuerſus: euãgeliũ i italia ſcripſit: oſtẽdẽs i eo quid ⁊ generi ſuo deberet: ⁊ chriſto. Nã initiũ ꝑncipij i voce ꝓphetice exclamationis inſtituẽs ordinẽ leuitice electionis oſtẽdit: vt ꝑdicãs ꝑdeſtinatũ iohãnẽ filiũ zacharie i voce angeli ãnũciant̃ emiſſum: nõ ſolũ verbũ carnẽ factũ: ſ3 ⁊ corp⁹ dñi i oĩa ꝑ verbũ diuine vocis animatũ in initio euãgelice ꝑdicationis oſtẽderet: vt q̃ hec legẽs ſciret cui initiũ carnis i dño: ⁊ ieſu aduenientis habitaculũ caro deberet agnoſcere: atq; i ſe verbũ vocis qđ i cõſonãtib⁹ ꝑdiderat iueniret. Deniq; cũ ꝑfecti euãgelij op⁹ intrans: ⁊ a baptiſmo dñi ꝑdicare deũ inchoãs: nõ laborauit natiuitatẽ carnis quã i prioꝛib⁹ viderat dicere: ſ3 toti⁹ exprimẽs expoſitionẽ deſti: ieiuniũ nũeri: tẽptationẽ diaboli: cõgregationẽ beſtiarũ ⁊ miniſteriũ ꝓtulit angeloꝝ: vt inſtituẽs nos ad itelligẽdũ: ſingula i breui cõpingẽs ne auctoritatẽ facte rei demeret: ⁊ ꝑficiẽdi opis plenitudinẽ ñ negaret. Deniq; amputaſſe ſibi poſt fidẽ pollicẽ dicit: vt ſacerdotio reprobus haberet: ſ3 tñ conſentiẽs fidei ꝑdeſtinata potuit electio vt nec ſic i oꝑe verbi ꝑderet: qđ prius meruerat i genere. Nã alexãdrie epus fuit. Cui⁹ ꝑ ſingl'a op⁹ fuit: ſcire ⁊ euãgelij in ſe dicta diſponere: ⁊ diſciplinã leg' i ſe agnoſcere: ⁊ diuinã i carne dñi intelligere naturã. Que i nos ꝑmũ requiri oportet: de hinc inq̃ſita volum⁹ agnoſci habentes mercedẽ exhortationis: q̃ñ q̃ plantat ⁊ q̃rigat vnũ ſũt: q̃ autẽ incrementũ preſtat: deus eſt.

Incipit Regiſtrū in euāgeliū Marci.

1 D E ſancto iohanne baptiſta ⁊
victu ⁊ habitu eiuſdē: bapti
zatus ieſus ⁊ temptatꝰ vicit
predicās penitētiā. Petrū ⁊
ceteros ſequi iubet. hominē ab imūn
do ſpiritu eripuit: ſocrū petri a febribꝰ
liberat: leproſum mundat.
2 Paraclytū iubet tollere grabatū: leui
alphei ſeq̄ ſe iubet: ⁊ dicit nō eē opꝰ ſa
nis medicū diſcipuli ſabbato ſpicas
3 In ſynagoga ſabbato curat (euellūt.
habētē aridā manū: ⁊ multos ſanat: et
ſpūs imūdi clamabāt. Tu es filiꝰ dei:
duodecim noīa apoſtolorū. Scribe di-
cebāt ꝙ in ꝑncipe demoniorū eijceret
demonia: matrē ⁊ frēs dicit q̄ faciunt
4 Parabolā ſeminātis (volūtatē dei.
dicit: de menſura: de ſemine iactato in
terram: de grano ſynapis: nauigans
tempeſtatem ſedat.
5 Demoniorum legionem ab homine
expellit ſanat mulierē a ꝓ fluuio ſan-
guinis archiſynagogi filiā mortuam
6 ſuſcitauit. Dicebāt ieſū fabri filiū: ꝓ-
phetā nō ſine honore eē niſi in patria
ſua: vocat duodecim ⁊ cepit eos mitte
re binos cū ꝑceptꝭ: herodes dixit ieſū
iohānē baptiſtā. Alij dicebāt ꝟo quia
helias eſt: alij q2 ꝓpheta: de capite io-
hānis: de regreſſu apl'orū ad ieſū: de q̄n
q3 panibꝰ ⁊ duobꝰ piſcibꝰ. Jeſus ſupra
mare āmbulat: ⁊ infirmos ſanat: ⁊ q̊tq̊t
tāgebāt eum ſalui fiebant.
7 De manibꝰ nō lotis: ⁊ ea magis coinq̄
nare hoīem q̄ exeunt de ore: filiā ſyro-
pheniſſe a demonio liberat dicēs: nō ē
bonū ſumere panē filiorū ⁊ mittere ca-
nibꝰ: ſurdū ⁊ mutū curat dicēs ei effe-
8 De ſeptē panibꝰ ⁊ piſciculis pau (ta.
cis ſitiauit quattuor milia hoīm: de ſi
gno ione ꝑcepit caueri a fermēto pha
riſeorū ⁊ herodis: ⁊ veniūt bethſaida ⁊
de ſputo ⁊ īpoſitiōe manꝰ: ceci oculos
aperit: petrū poſt cōfeſſionē: q2 chriſtꝰ
filiꝰ dei eēt dure increpat: dicēs: vade
retro ſathanas: ⁊ turbe cū diſcipulis
dixit. Si q̄s vult me ſeq̄ deneget ſemet
ipſū: ⁊ q̄ me cōfeſſus fuerit ⁊ ꝟba mea
9 Jeſus in mō (in generatione iſta ⁊c̄.
te trāſfiguratꝰ: dixit quia helias venit
Eiecto ſurdo ⁊ muto ſpiritu dicit diſ-
cipulis: hoc genꝰ in nullo poteſt exir-
niſi oratione ⁊ ieiunio: ꝑdicit paſſiōē
nē ſuā: humilitatē docet: ⁊ nō eſſe ꝓhi
bendū q̄ in nomine eiꝰ virtutē facit: d̄
calice aque: de ſcandalo manꝰ: pedis:
Vxorē nō dimittendā (oculi: de ſale.
niſi ob fornicationē: ieſus dixit: ſinite
ꝑuulos venire ad me dixit. Nemo bo-
nus niſi vnus deꝰ: dixit: vade vende q̄
cūq3 habes ⁊ da pauperibꝰ: difficile q̄
pecunias habēt ī regnū dei introibūt
q̄ ſi ſuis renūciauerit centuplū accipi-
et. Erūt primi nouiſſimi: ⁊ venturā ſi-
bi paſſionē: petitio filiorū zebedei: qui
voluerit ī vobis primꝰ eſſe: erit oīm ſer
uus: filiꝰ hoīs nō venit vt miniſtraretꝰ
ei: ſed vt miniſtraret: de ceco mēdican
De pullo aſine: de ficu (te curato.
quā dn̄s maledixit cū eſuriit: de tēplo
eijcit vēdētes ⁊ ementes. Sacerdotes
⁊ ſcribe querebāt quomō eū ꝑderēt: fi-
cū aridā factā radicitus: nō heſitandū
in corde: credite q2 accipietis q̄ petitꝭ
dimittite ſi quid habetis aduerſus ali
quē in oratione. Interrogatus in qua
poteſtate hec facis.
Parabolā de vinea ⁊ colonis: de dena
rio ceſarꝭ: de muliere que ſeptē fratres
habuit: de primo mandato interrogatꝰ
⁊ interrogantē dicit nō eſſe longe a re
gno dei: dicit. Quomodo dicūt ſcribe
chriſtū eſſe filiū dauid cū ſit dn̄s: dicit
cauere a ſcribis: de vidua ⁊ gazophila
De tēpli ſtructura: de venturis (tio.
ante diē iudicij: de paſſione martyrū
de abominatione ⁊ fuga ⁊ pregnātibꝰ
de tribulationibꝰ: abbreuiatio dierū:
de pſeudo chriſtis ⁊ ꝓphetis: ſol obte-
nebratꝰ ⁊ luna nō dabit ſplendorē ſuū
ſtelle erūt decidētes ⁊c̄. de aduētu chri
ſti: parabola ficus: diē ⁊ horam nemo
ſcit: vigilate ⁊ orate neſcitꝭ tempus.
De vnguēto effuſo ſuꝑ caput ieſu: ꝓdi
tio iude: cū diſcipl'is māducauit paſca
dicit vnꝰ vr̄m me tradet: de ſacramen
to corꝑis ⁊ ſāguinis ⁊c̄. ⁊ captio ieſu.
Vinctū ieſū duxerūt ad pilatū: ⁊ illuſio
⁊ crucifixio: ⁊ mors: et ſepultura: ieſu
Reſurrectio ⁊ oſtēſio eius: (chriſti.
⁊ ꝙ ꝑdicare iubet euāgelium.

Explicit Regiſtrū. Incipit euangeli
um ſcḋm Marcum.

1 I Nitium euan B
gelij ieſu chriſti filij dei.
2 ſicut ſcriptū eſt in eſaia

pheta. Ecce mitto angelum meū an
te faciem tuā: qui pparabit viā tuam
ante te. Vox clamātis in deserto. Pa
rate viā dn̄i: rectas facite ſemitas ei⁹.
Fuit in deſerto iohānes baptizans et
pdicās baptiſmum penitētie: in remiſ
ſionē peccatoꝝ. Et egrediebat ad eū
oms iudee regio: ⁊ hieroſolymite vni
uerſi et baptizabant ab illo in iorda-
nis flumie: cōfitētes pctā ſua. Et erat
iohannes veſtitus pilis cameloꝝ ⁊ zo
na pellicea circa lumbos eius: ⁊ locu-
ſtas ⁊ mel ſilueſtre edebat: ⁊ pdicabat
dicēs. Venit fortior me poſt me: cui⁹
nō ſum dignus pcūbens ſoluere corri
giam calciamētoꝝ ei⁹. Ego baptiza-
ui vos i aqua ille vero baptizabit vos
Spiritusancto. Et factū eſt in diebus
illis venit ieſus a nazereth galilee et
baptizatus eſt a iohanne in iordane.
Et ſtatim aſcendēs de aq: vidit celos
apertos: ⁊ ſpiritūſāctū tāq columbā de
cendentē ⁊ manētē i ipo. Et vox facta
eſt de celis. Tu es fili⁹ me⁹ dilect⁹ in
te cōplacui. Et ſtatim ſpūs expulit eū
in deſertū. Et erat in deſerto qdragin-
ta dieb⁹ ⁊ qdraginta noctib⁹: ⁊ tēpta-
bat a ſathana. Eratq cū beſtijs: ⁊ an-
geli miniſtrabant illi. Poſtq autem
tradit⁹ ē iohānes: venit ieſus in gali-
leā: pdicās euāgeliū regni dei: ⁊ dicēs
Qm̄ ipletū ē tpus: ⁊ appropinqbit re-
gnū dei. Penitemini ⁊ credite euāge
lio. Et pteriēs ſec⁹ mare galilee: vidit
ſimonē ⁊ andreā frēm ei⁹ mittētes re
tia i mare. Erāt ei piſcatores. Et dix-
it eis ieſus. Venite poſt me ⁊ faciā vos
fieri piſcatores hoim. Et ptin⁹ relict
retib⁹ ſecuti ſūt eū. Et pgreſſus inde
puſillū vidit iacobū zebedei ⁊ iohānē
frēm ei⁹ ⁊ ipos cōponētes retia i naui
⁊ ſtatim vocauit illos. Et relicto patre
ſuo zebedeo i naui cū mercēnarijs: ſe-
cuti ſūt eū. Et ingrediūt capharnaum
⁊ ſtati ſabbat igreſſus i ſynagogā do-
cebat eos. Et ſtupebant ſup doctrina
ei⁹. Erat ei docēs eos qſi ptātē habēs
⁊ nō ſicut ſcribe. Et erat i ſinagoga eo
rū hō i ſpū imūdo: ⁊ exclamauit dicēs
Quid nob ⁊ tibi ieſu nazarene? Veni-
ſti pdere nos. Scio q ſis ſāct⁹ dei. Et
cōminat⁹ eſt ei ieſus dicēs. Obmute-
ſce: ⁊ exi de hoie. Et diſcerpēs eū ſpūs
immūdus: ⁊ exclamās voce magna: ex

ijt ab eo. Et mirati ſūt oēs ita vt cōq-
rerent inter ſe dicētes. Quid nā ē hoc
Que nā doctrina hec noua? Quia i po
teſtate ſpiritib⁹ imūdis impat ⁊ obe-
diūt ei. Et pceſſit rumor ei⁹ ſtatim in
oēm regionē galilee. Et ptin⁹ egredi Mat.8.b
entes de ſinagoga: venerūt i domū ſi- Lu.4.f
monis ⁊ andree cū iacobo ⁊ iohanne.
Recūbebat aūt ſocrus ſimōis febrici-
citās: ⁊ ſtatim dicūt ei d illa. Et acce-
dēs eleuauit eā apphēſa manu ei⁹: et
cōtinuo dimiſit eā febris ⁊ miniſtrabat
eis. Veſpe āt facto cū occidiſſet ſol: af- Lu.4.g
ferebāt ad eū oēs male hñtes ⁊ demo- D
nia habētes: ⁊ erat ois ciuitas cōgre-
gata ad ianuā. Et curauit mltos qui
vexabāt varijs languorib⁹. Et demo- I.5.b
nia multa ejciebat ⁊ nō ſinebat ea lo
q qm̄ ſciebāt eū. Et diluculo valde ſur
gēs egreſſus abijt i deſertū locū: ibiq
orabat. Et pſecut⁹ ē eū ſimō: ⁊ q cū il
lo erāt. Et cū inueniſſent eū: dixerūt ei
q oēs qrūt te. Et ait ill. Eam⁹ i pxi-
mos vicos ⁊ ciuitates vt ⁊ ibi pdicē.
Ad hoc ei veni. Et erat pdicās i ſyna-
gogis eoꝝ ⁊ i oī galilea: ⁊ demonia de
ijciens. Et venit ad eū leproſus dep- Mat.8.a
cans eū: ⁊ genu flexo: dixit: Si vis po- Lu.5.c
tes me mūdare. Jeſus āt miſert⁹ eius
extēdit manū ſuā: ⁊ tāgens eū ait illi.
Volo: Mūdare. Et cū dixiſſet: ſtati diſ
ceſſit ab eo lepra: ⁊ mūdat⁹ ē. Et cōmi
nat⁹ ē ei ſtatimq eiecit illū: ⁊ dicit ei.
Vide nemini dixeris: ſz vade oñde te
principi ſacerdotū: ⁊ offer p emūdatio Mat.8.a
ne tua q pcepit moyſes i teſtimoniū il Lu.5.c
lis. Et egreſſus cepit pdicare ⁊ diffa-
mare ſermonē: ita vt iā nō poſſet mani-
feſte introire i ciuitatē ſz foris i deſert
locis eēt: ⁊ cōueniebāt ad eū vndiq. II

Et iterū itrauit capharnaū poſt A
dies octo: ⁊ auditū ē q i domo
eēt ⁊ cōuenerūt multi: ita vt nō
caperet neq ad ianuā: ⁊ loquebat eis
vbū. Et venerūt ad eū ferētes palyti- Mat.9.a
cū: q a qttuor portabat. Et cū nō poſ- Lu.5.d
ſent offerre eū illi p turba: nudauerūt Jo.5.a
tectū vbi erat: ⁊ patefacientes ſubmi-
ſerūt grabatū in q paralytic⁹ iacebat.
Cū aūt vidiſſet ieſus fidē illoꝝ ait pa-
ralytico. Fili dimittunt tibi peccata
tua. Erāt aūt illic qdā de ſcribis ſedē
tes: ⁊ cogitātes i cordibus ſuis. Quid
hic ſic loquit? Blaſphemat. Quis pōt Lu.5.d

1.Cor.2.b dimittere pctã niſi ſol⁹ de⁹.‖Quo ſta-
B tim cognitio ieſus ſpũ ſuo:q2 ſic cogi-
taret itra ſe:dicit illis. Quid iſta cogi
Mat.9.a tatis i cordib⁹ vr̃is.‖Quid ẽ facili⁹:di
Lu.5.e cere palytico:dimittũt tibi pctã tua:
an dicere:ſurge tolle grabatũ tuum ⁊
ambula? Ut aũt ſciatis:q2 filius hoĩs
habet ptãtẽ i terra dimittẽdi pctã:ait
Mat.9.a paralytico.‖Tibi dico ſurge:tolle gra
Lu.5.e batũ tuũ ⁊ vade i domũ tuã.Et ſtatim
Joh.5.b ſurrexit ille:⁊ ſublato grabato abijt i-
de corã oĩb⁹:ita vt mirarẽt oẽs:⁊ ho-
norificarẽt deũ dicẽtes:q2 nũq̃ ſic vi
Mat.9.a dim⁹.‖Et egreſſus ẽ rurſus ad mare:
Luc.5.f oĩſq̃ turba veniebat ad eũ et docebat
eos.Et cũ pteriret vidit leui alphei ſe
dentẽ ad teloneũ:⁊ ait illi. Seq̃re me.
Mat.9.a Et ſurgẽs ſecut⁹ ẽ eũ.‖Et factũ ẽ cum
Lu.5.f accũberet i domo illi⁹:multi publica-
C ni ⁊ pctõres ſimul diſcũbebãt cũ ieſu
diſcipulis ei⁹.Erãt ei multi q̃ ſequebã
tur eũ.Et ſcribe ⁊ phariſei vidẽtes:q2
mãducaret cũ publicãis ⁊ pctõrib⁹:⁊
Mat.9.b dixerũt diſcipul' ei⁹.‖Quare cũ publi-
Lu.5.f canis ⁊ pctõrib⁹ mãducat ⁊ bibit ma-
giſter vr̃? Hoc audito ieſus ait ill'. Nõ
neceſſe habẽt ſani medico: ſed q̃ male
1.Timo.1.c habẽt.‖Nõ eĩ veni vocare iuſtos: ſed
pctõres:Et erãt diſcipuli iohannis et
phariſei ieiunãtes:⁊ veniũt ⁊ dicũt il-
Lu.5.f li.‖Quare diſcipuli iohannis ⁊ phari-
ſeoꝝ ieiunãt:tui ãt diſcipuli nõ ieiu-
Mat.9.b nãt.‖Et ait illis ieſus. Nũq̃d pñt filij
Lu.5.g nuptiaꝝ quãdiu ſpõſus cũ ill' ẽ ieiuna
re? Quãto tpe habẽt ſecũ ſpõſũ ñ pñt
ieiunare. Uenient aũt dies cũ auferet'
ab eis ſpõſus:⁊ tũc ieiunabũt i ill' die-
b⁹. Nemo aſſumẽtũ pãni rudis aſſuit
veſtimẽto veteri. Alioq̃n aufert ſupple
mẽtũ nouum a veteri:⁊ maior ſciſſura
fit.Et nemo mittit vinũ nouũ i vtres
veteres:alioq̃n dirũpet vinũ vtres:et
vinũ effundet':⁊ vtres pibũt. Sʒ vinũ
Mat.12.a nouũ i vtres nouos mitti debet.‖ Et
Lu.6.a factũ ẽ iterũ cũ dñs ſabbat' ambula-
ret p ſata:⁊ diſcipuli ei⁹ ceperũt pgre-
di ⁊ vellere ſpicas. Phariſei aũt dice-
bãt ei.Ecce q̃d faciũt diſcipuli tui ſab
1.Re.21.b batis qð nõ lʒ.Et ait illis.‖Nũquã le
Mat.12.a giſtis q̃d fecerit dauid qñ neceſſitatẽ
Lu.6.a habuit ⁊ eſurijt ipe:⁊ q̃ cũ eo erãt:quõ
introiuit i domũ dei ſub abiathar pn
cipe ſacerdotũ:⁊ panes ppoſitiõis mã
ducauit q̃s nõ licebat mãducare niſi
ſolis ſacerdotib⁹ ⁊ dedit eis ⁊ q̃ cũ eo
erãt? Et dicebat eis. Sabbatũ pp̃ter
hoĩem factũ ẽ:⁊ nõ hõ pp̃ter ſabbatũ.
‖Itaq̃ dñs ẽ fili⁹ hoĩs etiã ſabbati.
Et introiuit iterũ i ſyna- III
gogã ⁊ erat ibi hõ habẽs manũ
aridã.‖Et obſuabãt eũ ſi ſab-
batis curaret:vt accuſarẽt illũ.Et ait
hoĩ habẽti manũ aridã. Surge i medi
um.Et dicit eis.‖Licet ſabbat' bñfa-
cere an male:aĩam ſaluã facere an pde
re? At illi tacebãt.Et circũſpiciẽs eos
cũ ira:cõtriſtat⁹ ſup cecitate cord' eoꝝ
dicit hoĩ.Extẽde manũ tuã.Et exten-
dit ⁊ reſtituta ẽ man⁹ illi.‖Exeũtes ãt
phariſei:ſtatim cũ herodianis ↄſilium
faciebãt adũſus eũ:quõ eũ pderẽt. Je-
ſus ãt cũ diſcipulis ſuis ſeceſſit ad ma
re:‖⁊ multa turba a galilea ⁊ iudea ſe
cuta ẽ eũ.Et ab hieroſolymis ⁊ ab idu
mea ⁊ trãs iordanẽ ⁊ q̃ circa tyrũ ⁊ ſy
donẽ:mltitudo magna audiẽtes q̃ fa-
ciebat venerũt ad eũ.Et dixit ieſus di
ſcipulis ſuis:vt i nauicula ſibi deſui-
rent pp̃ter turbã ne cõprimerẽt eum.
Multos ei ſanabat:ita vt irruerẽt in
eũ vt illũ tãgerẽt quotq̃t hẽbãt plagas
Et ſpũs imũdi cũ illũ videbãt pcide-
bãt ei:‖⁊ clamabãt dicẽtes. Tu es fili
us dei.Et vehemẽt' cõminabat' eis ne
manifeſtarẽt illũ.‖Et aſcẽdẽs i mõtẽ
vocauit ad ſe q̃s voluit ipe:⁊ venerũt
ad eũ.Et fecit vt eſſent duodecim cũ il
lo:⁊ vt mitteret eos pdicare.Et dedit
illis ptãtẽ curãdi ifirmitates:⁊ eijciẽ-
di demonia.‖Et impoſuit ſimoni nomẽ
petr⁹.Et iacobũ zebedei:⁊ iohãnẽ fra
trẽ iacobi:⁊ impoſuit eis noĩa boaner-
ges:qð eſt filij tonitrui.Et andream ⁊
philippũ ⁊ bartholomeũ ⁊ mattheũ: ⁊
thomã ⁊ iacobũ alphei ⁊ thadeũ ⁊ ſi-
monẽ chananeũ:⁊ iudã ſcarioth q̃ et
tradidit illũ. Et veniũt ad domũ. Et
ↄuenit iterũ turba: ita vt ñ poſſet neq̃
21 panẽ manducare. Et cũ audiſſent ſui:
exierũt tenere eũ. Dicebãt eĩ qm̃ i furorẽ
vſus ẽ.‖Et ſcribe q̃ ab hieroſolymis
deſcẽderãt dicebãt qm̃ beelzebub hʒ:⁊
q2 i pncipe demonioꝝ eijcit demonia
Et cõuocatis eis i pabolis dicebat ill'
Quõ põt ſathanas ſathanã eijcere? Et
ſi regnũ in ſe diuidat':nõ põt regnum
illud ſtare.Et ſi dom⁹ ſup ſemetipam
diſptiat':nõ põt domus illa ſtare.Et ſi

ſathanas cōſurrexerit ī ſemetipm : diſ-
pertit⁹ ē: ⁊ non poterit ſtare ſ; finē ha
D bet. Nemo pōt vaſa fort⁊ ingreſſus in
domū dirip̄e niſi pri⁹ fortem alliget: ⁊
..c tūc domū ei⁹ diripiet‖Amē dico vob:
.b qm̄ oia dimittent̄ filiȷs holm peccata
et blaſphemie q̄bus blaſphemauerūt.
Qui autem blaſphemauerit in ſpiritū
ſanctū nō habebit remiſſionē in eťnū:
ſ; re⁹erit eterni delicti: qm̄ dicebat ſpi
..d ritū imūdū habet‖Et veniunt mater
3.c eius ⁊ fratres: ⁊ foris ſtantes miſerunt
ad eū vocātes eū. Et ſedebat circa eū
turba ⁊ dicūt ei: Ecce mater tua ⁊ fra
tres tui: foris q̄runt te. Et rńdens eis
ait: Que eſt mater mea ⁊ fratres mei?
Et circūſpiciēs eos q̄ in circūitu ei⁹ ſe
debāt ait: Ecce mater mea ⁊ frēs mei.
Qui em̄ fecerit voluntatē dei: h̄ frater
meus et ſoror mea ⁊ mater eſt. ¶IIII
A ‖Et iterū cepit docere ad mare ⁊
5.a ɔgregata ē ad eū turba multa:
ita vt ī nauim aſcēdens ſederet
ī mari: ⁊ oīs turba circa mare ſup ter-
ram erat: ⁊ docebat eos ī ꝑabolis mul
ta: ⁊ dicebat illis ī doctrina ſua. Audi-
3.a te Ecce exīt ſeminās ad ſeminādū‖Et
8.a dū ſemiat aliud cecidit circa viā ⁊ ve-
nerūt volucres celi ⁊ comederūt illō.
Aliud vo cecidit ſup petroſa vbi ñ ha
buit terrā multā ⁊ ſtatim exortū ē: qm̄
nō habebat altitudinē terre ⁊ qn̄ exor
tus ē ſol exeſtuauit: ⁊ eo ꝙ non habe-
bat radicē exaruit. Et aliud cecidit in
ſpinas: ⁊ aſcēdeřt ſpine ⁊ ſuffocaueřt
illud: ⁊ fructū nō dedit. Et aliud ceci-
dit in terrā bonā ⁊ dabat fructū aſcen
dentē ⁊ creſcētē: ⁊ afferebat vnū trice-
ſimū: ⁊ vnū ſexageſimū ⁊ vnū centeſi-
B mū. Et dicebat: Qui habet aures au-
diēdi audiat. Et cū eēt ſingular⁊ īter
rogaueřt eū hi q̄ cū eo erāt duodecim:
13.b ꝑabolam. Et dicebat eis‖Vobis datū
0.12 ē noſſe myſteriū regni dei: illꝭ aūt q̄ fo
.6.c ris ſūt in parabolis oia fiūt‖vt viden
28.f tes videāt ⁊ nō videāt: ⁊ audiētes au
diāt ⁊ nō itelligant: ne qn̄ ɔuertāt̄ et
dimittāt̄ eis pctā. Et ait illis: Neſcit⁊
parabolā hāc? Et quō oēs parabolas
.13.c cognoſcetis‖Qui ſeminat: verbū ſemi-
.8.d nat. Hi aūt ſunt q̄ circa viā vbi ſemi-
nat̄ verbum: ⁊ cum audierint: ɔfeſtim
venit ſathanas ⁊ aufert verbū qō ſemi
natū eſt in cordib⁹ eoꝝ. Et hi ſūt ſimi
liter q̄ ſup petroſa ſeminant̄: q̄ cū au
dierint verbū: ſtatim cum gaudio acci
piūt illud ⁊ nō habēt radicē in ſe: ſed
temꝑales ſunt: deinde orta tribulatio
ne ⁊ ꝑſecutiōe ꝓpter verbū: ɔfeſtim ſcā
daliʒant̄. Et aliȷ ſūt q̄ ī ſpinis ſeminā
tur. Hi ſūt q̄ verbū audiunt ⁊ erūne ſe
culi ⁊ deceptio diuitiarū: ⁊ circa reliq̄
ɔcupiſcētie introeūtes ſuffocāt vbū:
et ſine fructu efficit̄. Et hi ſūt q̄ ſuper
terrā bonā ſemiati ſūt: q̄ audiūt vbū C
⁊ ſuſcipiūt: ⁊ fructificāt: vnū triceſimū
vnū ſexageſimū ⁊ vnū cēteſimū‖Et di Mat.5.b
cebat illis. Nūq̄d venit lucerna vt ſub L.8.c.⁊.11.e
modio ponat̄ aut ſub lecto? Nōne vt
ſup candelabꝛū ponat̄‖Nō eſt em̄ ali- Mat.10.c
quid abſconditū qō nō manifeſtetur Lu.8.c
nec factū ē occultū qō nō veniat ī pa-
lam. Si q̄s habet aures audiendi au-
diat. Et dicebat illis: Videte q̄d audi
atis‖In q̄ menſura mēſi fuerit⁊: reme Mat.7.a
tieť vobis: et adȷcieť vobis.‖Qui em̄ Lu.6.f
habet dabit̄ illi: ⁊ q̄ nō habet: etiā qō Mat.13.b.⁊
habet aufereť ab eo. Et dicebat: Sic 25.c. Lu.8.c
ē regnū dei queadmodū ſi homo iaci- et.19.d
at ſementē in terrā et dormiat: ⁊ exur-
gat nocte ⁊ die: ⁊ ſemē germinet: ⁊ in-
creſcat: dum neſcit ille. Vltro em̄ terra
fructificat: ꝑmū herbā: deinde ſpicam
deinde plenū frumētū in ſpica. Et cū
ex ſe ꝓduxerit fruct⁹ ſtatim mittit fal
cem: qm̄ adeſt meſſis. Et dicebat: Cui
aſſimilabim⁹ regnum dei: aut cui para
bole cōparabim⁹ illō‖Sicut granū ſy Mat.13.d
napis qō cū ſeminatū fuerit in ťra mi Lu.13.d
nus ē oīb⁹ ſeminib⁹ q̄ ſūt ī terra: ⁊ cū
natū fuerit aſcēdit in arborē: ⁊ fit ma
ius oībus olerib⁹: ⁊ facit ramos mag
nos: ita vt poſſint ſub vmbra ei⁹ aues D
celi habitare‖Et talib⁹ mult⁊ parabo- Mat.13.e
lis loquebať eis verbū ꝓut poterant
audire: ſine parabola aūt non loq̄bať
eis. Seorſū aūt diſcipulis ſuis diſſere
bat oia‖Et ait illis in illa die cū ſero Mat.8.c
eſſet factū. Traſeam⁹ ɔtra. Et dimit- Lu.8.d
tentes turbā aſſumūt eū ita vt erat in
naui: ⁊ alie naues erāt cum illo. Et fa-
cta ē ꝓcella magna venti: ⁊ fluct⁹ mit
tebat ī nauim: ita vt impleret̄ nauis.
Et erat ipſe ī puppi ſup ceruical dormi-
ens: ⁊ excitāt eū: ⁊ dicūt illi. Magiſter:
nō ad te ꝑtinet: q̄ ꝑim⁹. Et exurgēs
cōminatus ē vēto ⁊ dixit mari: Tace:
obtumeſce. Et ceſſauit vēt⁹: ⁊ facta eſt

Mat.8.c tranq̄llitas magna. Et ait illis Quid ti
midi estis? Necdū habetis fidē. Et timu
erunt timore magno: ⁊ dicebant ad al
Lu.8.d terutrū Quis putas ē iste: qꝛ vētꝰ ⁊ ma
B E T venerūt ¶ (re obediūt ei. V
trāsfretū maris i regionē gerase
Mat.8.d norum Et exeūti ei d̄ naui statim
Lu.8.e occurrit d̄ monumētis hō i sp̄u imūdo
q̄ domiciliū habebat i monumētis. Et
neq3 catenis iā q̄sq3 poterat eū ligare:
qm̄ sepe cōpedibꝰ ⁊ catenis vinctꝰ diru
pisset catenas: ⁊ cōpedes cōminuisset:
nemo poterat eū domare. Et semꝑ die
ac nocte i monumētis ⁊ i montibꝰ erat
clamās: ⁊ ꝯcidēs se lapidibꝰ Uidēs āt
iesū a lōge cucurrit ⁊ adorauit eum: et
clamās voce magna dixit. Quid mihi
⁊ tibi iesu fili dei altissimi? Adiuro te
ꝑ deū ne me torq̄as. Dicebat em̄ illi:
Exi sp̄s imūde ab hoīe isto. Et īterro
gabat eū. Qđ tibi nomē ē? Et dicit ei
Legio mihi nomē ē: qꝛ multi sumꝰ. Et
dep̄cabat̄ eū multū ne se expelleret ex
B regionē. Erat aūt ibi circa mōtē grex
porcorū magnꝰ pascēs i agris. Et dep̄
Mat.8.d cabāt̄ eū sp̄s. dicētes Mitte nos in
Lu.8.e porcos: vt i eos itroeamus. Et cōcessit
eis statī iesus. Et exeūtes sp̄s imūdi
itroierūt i porcos: ⁊ magno ipetu grex
p̄cipitatꝰ est i mari ad duo milia: ⁊ suf
Lu.8.e focati sūt i mari. Qui āt pascebāt eos
fugerūt: ⁊ nūciauerūt i ciuitatē ⁊ i agros
Et egressi sūt videre q̄d esset facti: ⁊ ve
nerūt ad iesū: ⁊ vidēt illū q̄ a demonio
vexabat̄ sedētē vestitū ⁊ sane mētis: et
timuerūt. Et narrauerūt illis q̄ viderāt
q̄lit̄ factū eēt ei q̄ demoniū habuerat
⁊ d̄ porcis Et rogare ceperūt eū vt disce
Lu.8.f deret d̄ finibꝰ eorū Cūq3 ascēderet na
uim: cepit illū dep̄cari q̄ a demonio ve
xatus fuerat vt eēt cū illo: ⁊ nō admi
sit eū: s3 ait illi: Uade i domum tuā ad
tuos: ⁊ annūcia illis q̄nta tibi dn̄s fece
rit: ⁊ misertꝰ sit tui. Et abijt ⁊ cepit p̄di
C care i decapoli: q̄nta sibi fecisset iesus
Mat.9.c ⁊ oēs mirabāt̄ Et cū ascēdisset iesus i
Lu.8.f nauim rursus trāsfretū: ꝯuenit turba
multa ad eū: ⁊ erat circa mare. Et venit
q̄dā d̄ archisynagogis noīe iayrus: ⁊ vi
dēs eū ꝓcidit ad pedes eiꝰ ⁊ dep̄cabat̄
eū multū dicēs: qm̄ filia mea i extremis
ē. Ueni ipone manū tuā sup eā: vt sal
ua sit ⁊ viuat. Et abijt cū illo: ⁊ seq̄ba
tur eū turba multa: ⁊ cōprimebāt eum.

Et mulier q̄ erat i ꝓfluuio sāguīs ānis Mat.
duodeci ⁊ fuerat multa ꝑpessa a cōpluri Lu.
bꝰ medicis: ⁊ erogauerat oīa sua: nec q̄c
q̄ ꝓfecerat: s3 magis deteriꝰ hēbat: cū
audisset d̄ iesu venit i turba retro: ⁊ te
tigit vestimētū eiꝰ. Dicebat.n. qꝛ si vel
vestimētū eiꝰ tetigero: salua ero. Et cō
festim siccatꝰ ē fons sanguis eiꝰ ⁊ sen
sit corpe: qꝛ sanata eēt a plaga Et stati
iesus i semetipo cognoscēs v̄tutem q̄
exierat d̄ illo: ꝯuersus ad turbā aiebat
Quis tetigit vestimēta mea: ⁊ dicebāt
ei discipli sui. Uides turbā cōprimentē
te: ⁊ dicis q̄s me tetigit? Et circūspicie
bat videre eā q̄ h̄ fecerat. Mulier v̄o
timēs ⁊ tremēs sciēs qđ factū eēt i se:
venit ⁊ ꝓcidit an̄ eū ⁊ dixit ei oēz veri D
tatē. Ille autē dixit ei Filia fides tua Mat.
te saluā fecit: vade i pace: ⁊ esto sana a Lu.
plaga tua. Adhuc eo loquēte veniunt
nūcij ad archisynagogū dicentes: qꝛ fi
lia tua mortua ē. Quid vltra vexas ma
gistrū? Jesus āt audito v̄bo qđ diceba
tur: ait archisynagogo: Noli timere:
tm̄modo crede. Et nō admisit quēq3 se
seq̄: nisi petrū ⁊ iacobū ⁊ iohēz frēm ia
cobi. Et veniūt i domū archisynago
gi. Et vidit tumultū ⁊ flētes ⁊ eiulan
tes multū: ⁊ ingressus ait illis Quid tur
bamini: ⁊ ploratis Puella nō ē mor Mat.
tua s3 dormit. Et irridebāt eū. Ip̄e v̄o
eiectis oībꝰ assumit p̄rem ⁊ m̄rem puel
le: ⁊ q̄ secū erāt: ⁊ ingrediūt̄ vbi puella
erat iacēs: ⁊ tenēs manū puelle ait il
li: Thabithacumi: qđ ē interp̄tatū pu Mat.
ella tibi dico surge. Et ꝯfestim surrexit
puella: ⁊ ābulabat. Erat āt ānorū duo
decim. Et obstupuerūt stupore magno.
Et p̄cepit illis vehemēter vt nemo id
sciret: ⁊ iussit dare illi māducare. ¶ VI B
E T egressus inde abijt i patriā Mat.
suā: ⁊ seq̄bant̄ eū discipuli sui. Lu.4.
Et facto sabbato cepit i syna Joh.
goga docere: ⁊ multi audiētes āmirabā
tur i doctrina eiꝰ dicētes: Uñ huic hec
oīa? Et q̄ ē sapiā q̄ data ē illi: ⁊ virtu
tes tales q̄ ꝑ manꝰ eiꝰ efficiūt̄ Nōne h̄ Mat.
ē faber filꝰ marie: frat̄ iacobi ⁊ ioseph 4.d.
⁊ iude ⁊ simonis? Nōne ⁊ sorores eiꝰ h̄ Mat.
nobiscū sūt? Et scādalizabāt̄ i illo Et 4.c.
dicebat illis iesus: qꝛ nō ē ꝓpha sine ho
nore nisi in patria sua: ⁊ i domo sua et
i cognatiōe sua. Et nō poterat ibi vir
tute vllā facere: nisi paucos infirmos

impoſitis manibꝰ curauit: ⁊ mirabať
ꝓpter incredulitatem eoꝝ: ⁊ circuibat
.a caſtella in circuitu docens‖Et vocauit
.a duodecim: ⁊ cepit eos mittere binos:
B dabat illꝭ ptātem ſpirituū imūdoꝝ. Et
ꝑcepit eis ne qͥd tollerēt ī via niſi vir-
gā tm̄: nō perā non panē neqꝫ i zona
es ſꝫ calciatos ſandalijs: ⁊ ne induerē
.b tur duabꝰ tunicꝭ‖Et dicebat eis: Quo
.a cūqꝫ itroierit ī domū: illic manete do-
nec exeatꝭ inde: ⁊ qͥcūqꝫ nō receperint
vos nec audierint: exeūtes inde excuti
te puluerē de pedibꝰ vr̄is i teſtimoniū
.a illꝭ‖Et exeūtes ꝑdicabāt vt pniam age
.a rēt: ⁊ demonia multa eijciebāt: ⁊ vnge
.a bāt oleo multos egros ⁊ ſanabāť.‖Et
.a audiuit rex herodes: manifeſtū eñ fa-
ctū ē nomen eiꝰ ⁊ dicebat: Quia iohēs
baptiſta reſurrexit a mortuis: et ꝓpte-
rea v̄tutes opanť i illo. Alij aūt dice-
bāt qꝛ helias ē: alij vero dicebāt quia
ꝓpheta ē qͥſi vnus ex ꝓphetis. Quo au
C dito herodes ait: Quem ego decollaui
.a iohēꝫ h a mortuis reſurrexit ‖Ipſe eñ
9.a herodes miſit ac tenuit iohēꝫ ⁊ vinxit
17 eū in carcere ꝓpť herodiadē vxorē phi
18 lippi fratrꝭ ſui: qꝛ duxerat eā. Dicebat
eñ iohēs herodi. Nō licet tibi hr̄e vxo
19 rē fratrꝭ tui. Herodias aūt inſidiabať
illi: ⁊ volebat occidere eū nec poterat.
20 Herodes autē metuebat iohēm ſciens
eū virū iuſtū ⁊ ſctm̄: ⁊ cuſtodiebat eū:
⁊ audito eo mlťa faciebat: ⁊ libēter eū
21 audiebat. Et cū dies oportunꝰ accidiſ
ſet: herodes natalꝭ ſui cenā fecit pnci-
22 pibꝰ tribunis ⁊ pmis galilee. Cūqꝫ in-
troiſſet filia ipiꝰ herodiadis ⁊ ſaltaſſet
⁊ placuiſſet herodi: ſimulqꝫ recūbenti-
bꝰ: rex ait puelle. Pete a me qđ vis: et
23 dabo tibi: Et iurauit illi: qꝛ qͥcqͥd peti
eris dabo tibi: licet dimidiū regni mei
24 Que cū exiſſet dixit mr̄i ſue: Quid petā
D At illa dixit: Caput iohis baptiſte. Cū
25 qꝫ itroiſſet ſtatī cū feſtinatiōe ad regē
petiuit dicēs: Uolo vt ptinꝰ des mihi
26 i diſco caput iohis baptiſte. Et ꝯtriſta
tus ē rex. Propter iuſiurādū ⁊ ꝓpť ſiľ
27 diſcūbētes noluit eā ꝯtriſtare: ſꝫ miſſo
ſpiculatore ꝑcepit afferri caput eiꝰ in
28 diſco: ⁊ decollauit eū i carcere. Et attu
lit caput eiꝰ i diſco: ⁊ dedit illō puelle
14.b ⁊ puella dedit mr̄i ſue‖Quo audito diſ
29 ſcipuli eiꝰ venerūt ⁊ tulerūt corpꝰ eiꝰ: ⁊
poſuerūt illud in monumēto‖Et ꝯue-
niētes aplꝭ ad ieſum: renūciauerunt ei
oīa q̄ egerāt ⁊ docuerant. Et ait illꝭ: Ue
nite ſeorſū i deſertū locum: ⁊ reqͥeſcite
puſillū. Erāt eñ qui veniebāt ⁊ redie
bāt multi. Et nec ſpaciū mādūcādi ha
bebāt. Et aſcēdētes ī nauim abierunt
ī deſertū locū ſeorſū. Et viderūt eos ab
euntes ⁊ cognouerūt mlťi et pedeſtres
de oībꝰ ciuitatibꝰ cucurrerūt illuc ⁊ ꝑ-
uenerūt eos‖Et exiēs vidit turbā mul E
tā ieſus ⁊ miſertꝰ ē ſup eos qꝛ erāt ſic Mar.9.d
oues nō hn̄tes paſtorē: ⁊ cepit illos do
cere mlťa. Et cū iā hora mlťa fieret: ac
ceſſerūt diſcipuli eiꝰ dicētes: Deſertꝰ ē
locꝰ h ⁊ iā hora pterijt. Dimitte illos:
vt eūtes i ꝓximas villas ⁊ vicos emāt
ſibi cibos qͥs māducēt. Et rn̄dens ait
illis‖Date illis mādūcare. Et dixerūt Mat.14.b
ei: Euntes emamꝰ ducētꝭ denarijs pa-
nes: ⁊ dabimꝰ illis mādūcare. Et dicit Lu.9.b
eis‖Quot panes habetis? Ite ⁊ videte Lu.6.a
Et cū cognouiſſent dicunt. Quiqꝫ. Et
duos piſces. Et ꝑcepit illꝭ vt accūbere
facerēt oēs ſcḋm ꝯtubernia ſup viride
fenū. Et diſcubuerūt i ꝑtes: ꝑ cētenos
⁊ qͥnqͥgenos. Et acceptꝭ qͥnqꝫ panibꝰ F
⁊ duobꝰ piſcibꝰ: intuēs in celū bn̄dixit
⁊ fregit panes: ⁊ dedit diſcipulꝭ ſuis vt
ponerent aū eos: ⁊ duos piſces diuiſit
oibꝰ. Et māducauerūt oēs: et ſaturati
ſūt. Et ſuſtulerūt reliqͥas fragmēto du
odecim cophinos plenos ⁊ de piſcibꝰ.
Erāt aūt q̄ māducauerunt qͥnqꝫ milia
viroꝝ‖Et ſtatī coegit diſcipulos ſuos Mat.14.c
aſcēdere nauim vt ꝑcederēt eū trāſfre Joh.6.b
tū ad bethſaidā: dū ipe dimitteret po-
pulū. Et cū dimiſiſſet eos abijt i mōtē
orare. Et cū ſero eēt erat nauis in me
dio mari ⁊ ipe ſolꝰ in terra. Et videns
eos laborātes i remigādo: erat eñ ven
tus ꝯtrꝰ eis. Et circa qͣrtam vigiliā no
ctis venit ad eos ambulās ſupra mare G
⁊ volebat pterire eos‖At illi vt viderūt
eū ambulātē ſupra mare putauerunt Mat.14.c
fantaſma eſſe ⁊ exclamauerūt Oēs eñ
viderūt eū ⁊ ꝯturbati ſūt Et ſtatī locu
tꝰ ē cū eis. ⁊ dixit eis: Cōfidite. Ego ſū
nolite timere‖Et aſcēdit ad illos i na Mat.14.d
uim: ⁊ ceſſauit ventꝰ. Et plꝰ magis in-
tra ſe ſtupebāt. Nō eñ intellexerunt d
panibꝰ. Erat eñ cor eoꝝ obcecatū‖Et Mat.14.d
cū trāſfretaſſent venerūt i terrā gene-
ſareth: ⁊ applicuerūt. Cūqꝫ egreſſi eſſent
d naui: ꝯtinuo cognouerūt eū: ⁊ ꝑcur-

rētes vniũſã regionẽ illã: cepãt in
grabat eos q̃ ſe male habebãt circũ-
ferre vbi audiebãt eũ eẽ: Et q̃cũq; in-
troiebat i vicos vel i villas aut ciuita
tes i plateis ponebãt īfirmos: ⁊ dep̄ca
bãt eũ vt vel fimbriã veſtimẽti ei⁹ tã-
gerẽt: ⁊ q̃tq̃t tãgebãt eũ: ſalui fiebãt.
A Et cõueneũt ad eũ phariſei ¶VII
⁊ q̃dã d ſcribis: veniẽtes ab hie
roſolymis. Et cũ vidiſſẽt q̃ſdã
ex diſcipulis ei⁹ cõmunib⁹ manib⁹: id
ẽ nõ lotis mãducare panes: vitupera-
uerũt. Phariſei.n.⁊ oẽs iudei niſi cre
bro lauerint man⁹ nõ mãducãt: tenen
tes traditiões ſenioꝝ ⁊ a foro venien-
tes niſi baptizẽt nõ comedunt: ⁊ alia
mlta ſũt q̃ tradita ſũt illꝭ ſuare: baptiſ
B mata calicũ ⁊ vrceoꝝ ⁊ eramẽtoꝝ ⁊ le
Mat.15.a ctoꝝ. Et iterrogabãt eum phariſei et
ſcribe. Quare diſcipuli tui ñ ambulãt
iux̄ traditiões ſenioꝝ: ſʒ cõmunib⁹ ma
nib⁹ mãducãt panẽ? At ille rñdens di
xit eis: Bñ pphetauit eſaias de vobis
Eſa.29.d hypocritis: ſicut ſcriptũ eſt Popul⁹ h
Mat.15.a labijs me honorat: cor aũt eoꝝ lõge ẽ
a me. In vanũ aũt me colũt: docentes
doctrinas ⁊ p̄cepta hoim. Relinquen-
tes eñ mãdatũ dei tenetis traditiões
hoim: baptiſmata vrceoꝝ ⁊ calicũ: ⁊ ſi
milia his facit multa. Et dicebat illꝭ.
Bñ irritũ feciſt p̄ceptũ dei: vt traditi
onẽ vr̃am ſeruetis. Moyſes eñ dixit:
Exo.20.b Honora pr̃em tuũ ⁊ mr̃ẽ tuã ⁊ q̃ ma
Deu.5.b ledixerit patri vel matri morte mo
Leui.20.b riatꝭ. Uos aũt dicit: Si dixerit homo
patri vel mr̃i corban qḋ ẽ donũ qḋcũ-
q; ex me tibi pfuerit: ⁊ vltra nõ dimit
titis eũ quicq̃ facere pr̃i ſuo aut mr̃i:
reſcindẽtes verbũ dei p traditiões ve-
ſtram quã tradidiſt. Et ſimilia hmõi
C multa facit. Et aduocãs iteꝝ turbas
dicebat illis: Audite me oẽs ⁊ intelli-
gite. Nihil ẽ ex̄ hoiem introiẽs in euʒ
qḋ poſſit eũ coinq̃nare: ſʒ q̃ de hoie p-
cedũt illa ſũt q̃ cõmunicãt hoiem. Si
quis habet aures audiẽdi audiat. Et
cũ introiſſet i domũ a turba: iterroga-
bãt eũ diſcipuli ei⁹ parabolã. Et ait il
Mat.15.b lis: Sic ⁊ vos imprudẽtes eſt? Non
itelligit q2 oẽ extrinſec⁹ introiens in
hoiem nõ põt eũ cõmunicare q2 nõ in
trat in cor ei⁹ ſʒ in vẽtrẽ vadit ⁊ in ſe-
ceſſũ exit purgans oẽs eſcas? Dicebat
aũt: qm̃ illa q̃ de hoie exeũt illa cõicãt

hoiem. Ab intus eñ d corde hoim ma
le cogitatiões pcedũt: adulteria: forni
catiões: homicidia: furta: auaricie: ne-
quitie: dol⁹ impudicitie: ocul⁹ malus:
blaſphemia: ſupbia: ſtulticia. Oia hec
mala ab int⁹ pcedũt: ⁊ cõmunicãt ho-
minẽ. Et inde ſurgẽs abijt i fines tyri
⁊ ſidonis: ⁊ ingreſſus domũ: neminem
voluit ſcire ⁊ nõ potuit latere. Mulier
eñ ſtatim vt audiuit d eo cui⁹ filia ha
bebat ſpm̃ imũdũ itrauit: ⁊ pcidit ad
pedes ei⁹. Erat eñ mlier gẽtilis ſyro-
pheniſſa genere. Et rogabat eum vt de
moniũ eĳceret d filia ei⁹. Qui dixit illi
Sine pri⁹ ſaturari filios. Nõ ẽ eñ bo-
nũ ſumere panẽ filioꝝ: ⁊ mittere cani
bus. At illa rñdit: ⁊ dixit illi: Utiq; do D
mine. Nã et catelli comedũt ſub mẽſa
d mic puerorꝝ. Et ait illi: Propt̃ hũc
ſmonẽ vade: exijt demoniũ a filia tua
Et cũ abiſſet domũ: iuenit puellã iacẽ-
31 tem ſupra lectũ: ⁊ demoniũ exijſſe. Et
iteꝝ exiẽs de finib⁹ tyri venit p ſidonẽ
ad mare galilee int̃ medios fines deca
32 poleos. Et adducũt ei ſurdũ ⁊ mutuʒ.
Et dep̄cabãt eũ vt iponat illi manuʒ.
33 Et apphendẽs eũ de turba ſeorſũ: mi-
ſit digitos ſuos i auriculas ei⁹: ⁊ expu
34 ens tetigit linguã ei⁹: ⁊ ſuſpiciẽs in ce-
lũ ingemuit: ⁊ ait illi: Effeta: qḋ eſt ad
35 apire. Et ſtatim apti ſũt aures ei⁹: ⁊ ſo
lutũ eſt vinculũ lingue ei⁹ ⁊ loq̃bat̃ re-
36 cte. Et p̄cepit illꝭ ne cui dicerẽt. Quã-
to aũt eis p̄cipiebat tãto mag plus p̄
37 dicabant: ⁊ eo ampli⁹ ammirabant̃: di
centes. Bene omnia fecit: ⁊ ſurdos fe-
cit audire: ⁊ mutos loqui. ¶VIII
IN dieb⁹ illꝭ iteꝝ cũ turba multa A
eẽt cũ ieſu nec hr̃ent qḋ mãdu-
carẽt: cõuocat diſcipulis ait il
lis: Miſereor ſup turbã: q2 ecce iã tri- Mat
duo ſuſtinẽt me nec habent qḋ mãdu-
cẽt: ⁊ ſi dimiſero eos ieiunos i domuʒ
ſuã: deficiẽt i via. Quidã.n.ex eis d lõ Tob
ge venerũt Et rñderũt ei diſcipuli ſui. Eſa.
Unũ illos q̃s poterit h ſaturare panib⁹
i ſolitudie? Et interrogauit eos. Quot
panes habetis? Qui dixerũt: Septẽ. Et
p̄cepit turbe diſcũbere ſup t̃rã. Et ac-
cipiẽs ſeptẽ panes grãs agẽs fregit et
dabat diſcipulꝭ ſuis vt apponerẽt: ⁊ ap
poſuerũt turbe. Et habebãt piſciculos
paucos: ⁊ ipos bñdixit: ⁊ iuſſit apponi B
Et mãducauerũt ⁊ ſaturati ſũt: ⁊ ſuſtule

rūt qđ ſupauerat d fragmentꝭ ſeptem
ſportas. Erāt āt q̄ māducauerāt q̄ſi q̄t
tuoꝛ milia ⁊ dimiſit eos. Et ſtati aſcen
dens nauim cū diſcipulꝭ ſuis: venit in
.a ptes dalmanutha. Et exierūt phariſei
.d ⁊ ceperūt ꝯq̄rere cū eo: q̄rentes ab illo
ſignū d celo: tēptantes eū. Et ingemi-
.d ſcēs ſpū ait. Quid generatio iſta ſignū
.d q̄rit? Amē dico vob: ſi dabiꝭ generati
oni iſti ſignū. Et dimittēs eos aſcēdit
iteꝝ nauim: ⁊ abijt trāſfretū. Et obli-
ti ſūt panē ſumere: ⁊ niſi vnū panē nō
6.a habebāt ſecū i naui. Et p̄cipiebat eis
6.a dicēs: Uidete ⁊ cauete a fermēto pha-
riſeoꝝ: ⁊ fermento herodis. Et cogita
bāt ad alterutꝝ dicētes: q2 panes n̄ ha
bem⁹. Quo cognito ait illꝭ ieſus. Quid
cogitatꝭ q2 panes nō habetꝭ? Nōdum
cognoſcitꝭ nec itelligitꝭ? Adhuc ceca-
113 tū habetꝭ coꝛ vr̄m. Oculos hn̄tes n̄ vi
6.b detꝭ: ⁊ aures hn̄tes nō auditꝭ. Nec re-
6.f coꝛdamini qn̄ q̄nq3 panes fregi i q̄nq3
milia: ⁊ q̄t cophinos fragmentoꝝ ple-
nos ſuſtuliſtꝭ. Dicūt ei: Duodecim. Qn̄
C ⁊ ſeptē panes i q̄ttuoꝛ milia: q̄t ſportas
fragmētoꝝ tuliſtꝭ. Et dicūt ei: Septē
Et dicebat eis: Quō nōdū itelligitis?
Et veniūt bethſaida: ⁊ adducūt ei cecū
⁊ rogabāt eū vt illū tāgeret. Et apphē
ſa manu ceci eduxit eū ex̄ vicū: ⁊ expu-
ens i ocłos ei⁹ ipoſitꝭ manib⁹ ſuis: in
terrogauit eū ſi q̄d videret. Et aſpiciēſ
ait: Uideo hoīes velut arboꝛes ambu-
lātes. Deinde iteꝝ impoſuit man⁹ ſup
ocłos ei⁹ ⁊ cepit videre: ⁊ reſtitut⁹ ē: ita
vt clare videret oīa. Et miſit illū in do
mū ſuā. dicēs: Uade i domū tuā: ⁊ ſi in
16.b vicū itroierꝭ nemini dixerꝭ. Et igreſſ⁹
9.c eſt ieſus ⁊ diſcipuli ei⁹ caſtella ceſaree
philippi: ⁊ i via iterrogabat diſcipulos
ſuos dicēs eis: Quē me dicūt eē homi
nes? Qui rn̄derūt illi dicentes: Alij io
hānē baptiſtā: alij heliam: alij vo q̄ſi
vnū d ꝓphis. Tūc dic illꝭ: Uos vo quē
me eē dicitꝭ? Rn̄dēs petr⁹ ait ei. Tu es
D chriſt⁹. Et cōminat⁹ ē eis: ne cui dice-
16.c rēt d illo. Et cepit docere eos qm̄ opoꝛ
9.c tet filiuꝫ hoīs pati mlta ⁊ reꝓbari a
ſenioꝛib⁹ ⁊ a ſūmis ſacerdotib⁹ et ſcri-
bis ⁊ occidi: ⁊ poſt tres dies reſurgere.
Et palā vbū loq̄baꭍ: ⁊ apphēdēs eū
petr⁹ cepit icrepare eū. Qui ꝯūſus ⁊ vi
dēs diſcipłos ſuos: cōminat⁹ eſt petro
16.d dicēs. Uade retro me ſathana: qm̄ nō

ſapis q̄ dei ſūt: ſꝫ q̄ ſunt hoīm. Et ꝯuo Lu.9.c.14.f
cata turba cuꝫ diſcipulꝭ ſuis: dixit eis:
Si q̄s vult me ſeq̄: deneget ſemetipm̄
⁊ tollat crucē ſuā ⁊ ſequaꭍ me. Qui.n. Mat.16.d
voluerit aīaꝫ ſuā ſaluā facere ꝑdet eā: Lu.17.g
q̄ aūt ꝑdiderit aīam ſuā ꝓpꝭ me ⁊ euā
geliū: ſaluā faciet eā. Quid eīm ꝓderit
homi ſi lucreꭍ mundū totū: ⁊ detrimē-
tū aīe ſue faciat? Aut q̄d hō cōmutati
onis dabit ꝓ aīa ſua. Qui eīm me con Mat.10.d
feſſus fuerit ⁊ verba mea in generatiōe Lu.9.c.12.b
iſta adultera ⁊ peccatrice: et fili⁹ hoīs
ꝯfitebiꭍ eū cū venerit in gl'ia p̄ris ſui
cum angelis ſanctis. IX A
Et dicebat illis. Amen dico vo Mat.19.d
bis: q2 ſūt q̄dā de hic ſtātib⁹ q̄ Lu.9.d
nō guſtabūt moꝛtē donec videāt reg-
nū dei veniens in vtute. Et poſt dies Mat.17.a
ſex aſſumpſit ieſus petꝝ ⁊ iacobū ⁊ io Lu.9.a
hannē: ⁊ ducit illos in mōtē excelſum
ſolos: ⁊ trāſfigurat⁹ ē corā ip̄is. Et ve
ſtimēta ei⁹ facta ſūt ſplendētia ⁊ cādi
da nimis velut nix: q̄lia fullo non pōt
ſup terrā cādida facere. Et apparuit il
lis helias cū moyſe: ⁊ erant loquentes
cū ieſu. Et rn̄dēs petr⁹ ait ieſu: Rabbi:
bonū ē nos h eē: ⁊ faciam⁹ tria taber-
nacula: tibi vnū: ⁊ moyſi vnuꝫ: ⁊ helie
vnū. Nō.n. ſciebat q̄d diceret. Erāt.n.
timoꝛe exterriti. Et facta ē nubes ob-
umbrās eos: ⁊ venit vox d nube dicēs
Hic ē fili⁹ me⁹ chariſſim⁹ audite illum.
Et ſtatim circūſpiciētes: neminē am- B
pli⁹ viderūt niſi ieſū tm̄ ſecū. Et deſcē Mat.17.b
dentibus illis de mōte p̄cepit illis ne
cuiq3 qđ vidiſſent narrarēt niſi cū fili
us hoīs a moꝛtuis reſurrexit. Et vbū
ꝯtinuerūt apud ſe: conq̄rentes q̄d eēt
cū a moꝛtuis reſurrexerit. Et iterroga- Mat.17.b
bāt eū dicētes: Quid ꝫ dicūt phariſei
⁊ ſcribe q2 heliam opoꝛteat venire pri
mū? Qui rn̄dēs ait illꝭ: Helias cū vene-
rit primo reſtituet oīa: ⁊ quō ſcriptū ē
in filiū hoīs: vt multa patiaꭍ ⁊ ꝯtēna
tur. Sꝫ dico vobis: q2 ⁊ helias venit ⁊
fecerūt illi q̄cūq3 voluerūt ſicut ſcriptū
eſt de eo. Et veniēs ad diſcipulos ſuos
vidit turbā magnā circa eos: ⁊ ſcribas
cōquirētes cū illis. Et ꝯfeſtim oīs po- C
pulus vidēs ieſū ſtupefact⁹ eſt ⁊ expa-
uerūt: ⁊ accurrentes ſalutabant eū. Et
iterrogauit eos. Quid inꝭ vos ꝯq̄ritꝭ.
16 Et rn̄dēs vn⁹ d turba dixit: Magiſter Mat.17.c
attuli filiū meū ad te habētē ſpm̄ mu- Lu.9.c

17 eũ: q̄ vbicũq; eũ apphẽderit allidit il-
lũ: ⁊ ſpumat ⁊ ſtridet dentib⁹ ⁊ areſcit.
18 Et dixi diſcipul' tuis vt eĳcerẽt illũ: et
Mat.17.c nõ potuerũt. Qui rñdẽs eis dixit‖ O ge
Lu.9.e neratio icredula q̃diu apud vos ero?
19 Q̃diu vos patiar. Afferte illũ ad me.
Et attulerunt eũ. Et cũ vidiſſet eũ: ſta
tim ſpũs ↄturbauit illũ ⁊ eliſus ĩ terraȝ
20 volutabat̃ ſpumãs. Et iterrogauit pa
trẽ ei⁹. Quãtũ tp̄is ẽ ex q̄ ei h̃ accidit?
21 At ille ait: Ab infantia. Et frequẽter
eũ ĩ ignẽ ⁊ in aquã miſit: vt eũ p̄deret.
Sȝ ſi q̄d potes: adiuua nos: miſertus
22 nr̃i. Jeſus aũt ait illi: Si potes crede-
23 re oĩa poſſibilia ſũt credẽti. Et ↄtinuo
exclamans pr̃ pueri cũ lachrymis aie-
bat: Credo dñe: adiuua icredulitatem
24 meã. Et cũ vidiſſet ieſus ↄcurrẽtẽ tur
bã: cõminat⁹ ẽ ſpiritui ĩmũdo dicẽs il
li: Surge ⁊ mute ſpũs: ego p̄cipio tibi
25 exi ab eo ⁊ ampli⁹ ne introeas ĩ eũ. Et
exclamãs ⁊ mlt̃ũ diſcerpẽs eũ: exĳt ab
eo ⁊ fact⁹ ẽ ſic mortu⁹: ita vt mlt̃i dice
rẽt q̄r mortu⁹ ẽ. Jeſus ãt tenẽs manũ
ei⁹ eleuauit eum: ⁊ ſurrexit. Et cum in
troiſſet in domũ: diſcipuli ei⁹ ſecreto i-
Mat.17.c terrogabãt eũ.‖ Quare nos ñ potuim⁹
eĳcere eũ? Et dixit illis. Hoc genus in
nullo põt exire: niſi ĩ orõne ⁊ ieiunio.
E Et inde p̄fecti p̄tergrediebãt̃ galileã:
Mat.7.d nec volebat quẽq̃ ſcire‖ Docebat ãt di
Lu.9.e ſcipulos ſuos: et dicebat illis qm̃ fili⁹
S.8.d.et.ĩ. hoĩs tradet̃ in man⁹ hoĩm: ⁊ occident
10,e eũ: ⁊ occiſus tertia die reſurget. At il-
li ignorabãt v̄bũ: ⁊ timebãt iterroga-
re eũ. Et venerunt capharnaũ. Qui cũ
domi eſſent interrogabat eos. Quid in
Mat.18.a via tractabatis?‖ At illi tacebant. Si
Lu.9.f q̄dẽ ĩ via int̃ ſe diſputauerãt: q̄s eoruȝ
maior eẽt. Et reſidẽs vocauit duodeci
Mat.20.d ⁊ ait ill'‖ Si q̄s vult p̄mus eẽ: erit oĩm
Mat.18.a nouiſſim⁹ ⁊ oĩm miſter‖ Et accipiẽs pu
Lu.9.f erũ ſtatuit eũ in medio eoꝝ: quẽ cũ cõ
Mat.19.a plex⁹ eẽt ait ill'‖ Quiſq̄s vnum ex hmõi
Lu.19.f puer̃ recepit ĩ noĩe meo: me recipit: ⁊
f q̄cũq; me ſuſcepit: nõ me ſuſcipit: ſȝ eũ
Lu.9.f q̄ miſit me‖ Rñdit illi iohẽs dicẽs: Ma
giſter vidim⁹ quẽdã ĩ noĩe tuo eĳciẽtẽ
demonia q̄ nõ ſeq̄t̃ nos: ⁊ p̄hibuimus
eũ. Jeſus ãt ait: Nolite p̄hibere eum.
1.Cor.12.a Nemo ẽ eñ q̄ facit virtutẽ ĩ noĩe meo
et poſſit cito male loq̄ de me. Qui eñ
nõ ẽ aduerſũ vos: p vobis ẽ. Quiſq̄s
eñ potũ dederit voƀ calicẽ aq̄ frigide

in noĩe meo: q̄r chriſti eſtis: amen dico
vobis non p̄det mercedẽ ſuã. Et q̄ſq̄s
ſcãdalizauerit vnũ ex his puſillis cre-
dẽtib⁹ ĩ me: nõ ẽ ei mag̃ ſi circũdaret̃
mola aſinaria collo ei⁹ ⁊ in mare mitte
ret̃.‖ Et ſi ſcãdalizauerit te man⁹ tua: M
abſcide illã. Bonũ ẽ tibi debilẽ ĩtroire Lu
ĩ vitã: q̃ duas man⁹ habẽtẽ ire in ge- S
hennã in ignẽ inextinguibilẽ‖ vbi ver Eſ
mis eoꝝ nõ morit̃ ⁊ ignis ñ extingui- Ez
44 tur. Et ſi pes tu⁹ te ſcãdalizat: amputa
illũ. Bonũ ẽ tibi claudum ĩtroire ĩ vi
tã etnã: q̃ duos pedes hñtem mitti in
45 gehẽnã ignis inextinguibilis: vbi ver
mis eoꝝ ñ morit̃: ⁊ ignis nõ extĩguit̃.
46 Q; ſi ocul⁹ tu⁹ ſcãdalizat te: eĳce eum.
‖ Bonũ ẽ tibi luſcũ ĩtroire ĩ regnuȝ dei Ma
q̃ duos oc̄los hñteȝ mitti ĩ gehẽnam
47 ignis: vbi v̄mis eoꝝ nõ morit̃: ⁊ ignis
48 nõ extĩguit̃. Ois eñ igne ſaliet̃ et oĩs
49 victima ſale ſaliet̃‖ Bonũ eſt ſal. Q; ſi Ma
ſal inſulſũ fuerit ĩ q̄ illũd ↄdiet? Habe- Lu.
te ĩ voƀ ſal: ⁊ pacẽ habete int̃ vos. X A

Et inde exurgẽs venit ĩ fines Ma
iudee vltra iordanẽ: ⁊ ↄueniũt
iteꝝ turbe ad eũ: ⁊ ſicut cõſue-
uerat iteꝝ docebat illos. Et accedẽtes
phariſei iterrogabãt eum ſi licet viro
vxorẽ dimittere: temptãtes eũ. At ille
rñdẽs dixit eis: Quid voƀ p̄cepit moy
ſes? Qui dixerũt‖ Moyſes p̄miſit libel Deu.
lũ repudĳ ſcribere ⁊ dimittere. Quib⁹ Mat
rñdens ieſus ait: Ad duriciam cordis et.19
vr̃i ſcripſit vobis p̄ceptũ iſtud. Ab ini Gen.
tio aũt creature maſculum ⁊ feminã fe Mat
cit eos de⁹‖ Propter h̃ relĩq̄t hõ pr̃em Eph.
ſuũ ⁊ matrẽ: ⁊ adherebit ad vxorẽ ſuaȝ 1.Cor
‖ ⁊ erũt duo ĩ carne vna. Jtaq; iã ñ ſũt
duo: ſȝ vna caro. Q̄d ḡ deus ↄiũxit: hõ
non ſeparet. Et in domo iteꝝ diſcipuli B
ei⁹ de eodẽ iterrogauerunt eũ.‖ Et ait Mat
illis: Quicũq; dimiſerit vxorẽ ſuaȝ ⁊ b.Lu
aliã duxerit: adulteriuȝ cõmittit ſup
eã. Et ſi vxor dimiſerit virũ ſuuȝ ⁊ aliũ
nupſerit mechat̃‖ Et offerebãt illi par Mat
uulos vt tãgeret illos: diſcipuli ãt cõ- Lu.
minabãt̃ offerẽtib⁹. Quos cũ videret
ieſus: indigne tulit‖ Et ait ill': Sinite Mat
p̄uulos venire ad me ⁊ ne p̄hibueritis Lu.
eos. Taliũ eñ ẽ regnũ dei. Amẽ dico
voƀ q̄ſq̄s nõ recepit regnum dei velut
p̄uul⁹ nõ ĩtrabit ĩ illud. Et cõplexans
eos ⁊ ĩponẽs manus ſup illos: bñdice
bat eos. Et cũ egreſſus eẽt ĩ via p̄cur-

C rēs q̄dā genuflexo añ eū:rogabat eum
.d dicēs‖Mgr bone: q̄d faciā vt vitā eter
.c nā pcipiā? Jesus āt dixit ei : Quid me
.b dic̄ bonū? Nemo bon⁹ nisi vn⁹ deus.
.a Precepta nosti: ne adulteres: ne occi-
das:ne furer̄:ne falsū testimoniū dixe
.b ris:ne fraudē fecer̄‖honora pr̄ez tuū
ꝛ mrēm. At ille respōdēs ait illi: Mgr
9.c hec oīa obſuaui a iuuentute mea‖Je-
8.d sus āt intuit⁹ eū dilexit eum ꝛ dixit ei:
Unū tibi deest. Uade q̄cūqꝫ habes vē-
de ꝛ da paupib⁹ ꝛ habebis thesaurū in
9.c celo:ꝛ veni seq̄re me‖Qui ꝯtristat⁹ in
8.d v̄bo abijt merens . Erat eñ h̄ns mul-
tas possessiōes. Et circūspiciens iesus:
ait discipulis suis: Q̄ȝ difficile q̄ pecu
nias hñt:i regnū dei itroibūt. Disci
puli āt obstupescebāt i v̄bis ei⁹. At ie
sus rursus rūdens ait illis: Filioli: q̄ȝ
difficile ē ꝯfidētes i pecunijs i regnuȝ
9.c dei itroire‖ Facili⁹ ē camelū p foramē
8.e acus transire:q̄ȝ diuitē itrare i regnuȝ
D dei. Qui magis āmirabant̄ dicētes ad
semetipsos: Et q̄s pōt saluꝰ fieri? Et i-
9.d tuens illos iesus ait‖ Apud hoies im-
18.e possibile ē:sȝ nō apd̄ deū. Oia eñ pos-
9.d sibilia sūt apud deuȝ‖Et cepit ei petr⁹
18.e dicere: Ecce nos dimisim⁹ oia:ꝛ secuti
9.d sum⁹ te. Rñdens iesus ait‖Amen dico
18.e vobis:nemo ē q̄ reliq̄rit domū aut fra
tres aut sorores aut patrē aut matreȝ
aut filios aut agros: ꝑpter me ꝛ ꝑpter
euangeliū :q̄ nō accipiet cēties tantuȝ
nūc in tp̄e hoc: domos ꝛ frēs ꝛ sorores
E ꝛ matres ꝛ filios ꝛ agros cū ꝑsecutiōi-
19.b bus: ꝛ i seclo futuro vitā eternā‖Multi
13.f āt erūt p̄mi nouissimi:ꝛ nouissimi p̄mi
Erāt āt i via ascēdentes hierosolymā:
ꝛ p̄cedebat illos iesus . Et stupebāt :et
20.c seq̄ntes timebāt‖Et assumēs iteꝝ du
18.e odecim cepit ill̄ dicere q̄ essent ei vētu
ra. Quia ecce ascēdim⁹ hierosolymā:ꝛ
fili⁹ hois tradet̄ p̄ncipib⁹ sacerdotū ꝛ
scribis ꝛ seniorib⁹:ꝛ dānabunt eū mor
te. Et tradēt eū gētib⁹ ꝛ illudēt ei:ꝛ cō
spuēt eū ꝛ flagellabūt eū: ꝛ iterficient
20.c eum:ꝛ tertia die resurget‖Et accedunt
ad eū iacob⁹ ꝛ iohes filij zebedei dicen
tes: Magister volum⁹ vt q̄dcunqꝫ peti
erimus facias nobis. At ille dixit eis:
Quid vult̄ vt faciā vob̄? Et dixerunt:
Da nobis vt vn⁹ ad dexterā tuā :ꝛ ali⁹
F ad sinistrā tuā sedeam⁹ i glīa tua. Jes⁹
āūt ait eis: Nescit̄ q̄d petat̄. Potest̄

bibere calicē quē ego bibo: aut baptis
mo quo ego baptizor baptizari? At illi
dixerunt ei: Possum⁹. Jesus āt ait eis:
Calicē q̄dem quem ego bibo bibet̄ :et
baptismo q̄ baptizor baptizabimini:
sedere autē ad dexterā meā vel ad sini
strā non ē meum dare vob̄ :sȝ q̄b⁹ pa
ratū est‖Et audiētes decem indignati Mat.20.c
sūt d̄ iacob ꝛ iohe. Jesus autē vocans
eos:ait ill̄‖Scit̄ q̄ hi q̄ vident̄ prin- Mat.20.d
cipari gentib⁹ dn̄ant̄ eis:ꝛ p̄ncipes eo Lu.22.c
rū ptātem habēt ipsoꝝ. Non ita est āt
in vobis:sed q̄cunqꝫ voluerit fieri ma
ior erit vester minister :ꝛ q̄cūqꝫ volue- G
rit i vob̄ prim⁹ esse:erit oim ſuus ‖Naȝ Mat. 20.d
ꝛ fili⁹ hois nō venit vt ministraret̄ ei: Joh. 10.d
sȝ vt ministraret:ꝛ daret aiam suaȝ re- Mat .20.d
dēptionē ꝑ mult̄‖Et veniūt hiericho Lu.18.f
Et ꝓficiscēte eo de hiericho: ꝛ discipu
lis ei⁹ ꝛ plurima m̄ltitudie:fili⁹ thimei
barthime⁹ cec⁹ sedebat iux̄ viā mendi-
cans. Qui cū audisset q̄ iesus nazare-
nus ē :cepit clamare ꝛ dicere. Jesu fili
dauid miserere mei. Et cōminabāt̄ il-
li multi vt taceret At ille multo maḡ
clamabat :fili dauid miserere mei. Et
stans iesus p̄cepit illū vocari. Et vocāt
cecū . dicentes ei : Animequior esto surge
vocat te . Qui ꝓiecto vestimento suo:
exilies venit ad euȝ. Et rūdēs iesus di-
xit illi: Quid tibi vis faciā? Cec⁹ āt di-
xit ei: Rabboni vt videaȝ . Jesus āt ait
illi: Uade. Fides tua te saluū fecit ‖Et Mat. 20.d
ꝯfestim vidit:ꝛ seq̄bat̄ eū in via. ¶ XI A
Et cū appropinq̄rēt hierosoly- Mat.21.a
me ꝛ bethanie ad montē oliua Lu.19.c
rū mittit duos ex discipul̄ suis
ꝛ ait illis : Jte in castellū q̄d ꝯ vos est:
ꝛ statim introeuntes illuc inuenietis
pullum ligatuȝ :sup quē nemo adhuc
hoim sedit. Soluite illum:ꝛ adducite.
Et si q̄s vobis dixerit q̄d facit̄:dicite
q̄ dn̄o necessari⁹ ē:ꝛ ꝯtinuo illū dimit
tet huc‖Et abeūtes inuenerūt pullum Mat .21.a
ligatū :añ ianuā foris i biuio ꝛ soluūt Mat.21.a
eū. Et q̄dā d̄ illic stātib⁹ dicebāt illis:
Quid facit̄ soluētes pullū? Qui dixe-
rūt eis sic̄ p̄cepat ill̄ iesus :ꝛ dimiser̄t
eis. Et duxerunt pullū ad iesū:ꝛ impo
nūt illi vestimēta sua ꝛ sedit sup eum.
‖Multi aūt vestimēta sua strauerūt in Mat.21.a
via. Alij aūt frōdes cedebāt de arbori Lu. 19.f
bus:ꝛ sternebāt i via. Et q̄ p̄ibāt: ꝛ q̄ Jo. 12.b
seq̄bāt̄ clamabāt dicētes: Osāna bn̄- B

dict⁹ q̄ venit ĩ noīe dñi:bñdictũ qđ ve
nit regnũ pr̃is nr̃i dauid:oſãna in ex-
celſis . Et itroiuit hieroſolymã ĩ tẽplũ
ꝛ circũſpect ͥ oib⁹ cũ iã veſpa eēt hora:
exĩt ĩ bethaniã cũ duodecim . Et alia
Mat.21.b die cũ exierẽt a bethania eſuriĩt‖ Cũq
vidiſſet a lõge ficũ hñtẽ folia: venit ſi
q̇d forte iueniret ĩ ea Et cũ veniſſet ad
eã: nihil iuenit p̃ter folia . Nõ eĩi erat
tp̃s ficoꝝ. Et rñdẽs dixit ei: Jam non
ampli⁹ ĩ eternũ ex te q̇ſq̃ fructũ man-
Mat.21.b ducet. Et audiebãt diſcipuli eius : ꝛ ve
Lu .19.g niũt iteꝝ hieroſolymã ‖ Et cũ itroiſſet ĩ
Joh.2.c tẽplũ cepit eĩjcere vẽdentes et emẽtes
in tẽplo: ꝛ mẽſas numularioꝝ ꝛ cathe
dras vendẽtiũ colũbas euertit. Et nõ
C ſinebat vt q̇ſq̃ trãſferret vas p tẽplũ: ꝛ
Eſa.56.c docebat dicẽs eis : Nõne ſcriptũ ẽ‖ q2
Hiere.7.b dom⁹ mea dom⁹ oꝛonis vocabit oib⁹
Mat.21.d gẽtib⁹? Vos aũt feciſtis eã ſpeluncã la
Lu.19.g.et tronũ‖ Quo audito p̄ncipes ſacerdotũ
20.c.ꝛ.22.a ꝛ ſcribe q̄rebãt quõ euꝫ pderẽt. Time-
Joh.7.d.et bãt eĩi eum: qm̃ vniũſa turba ãmira-
g.et.8.c bat̃ ſup doctrina ei⁹. Et cum veſpa fa
Mat.21.b cta eẽt egrediebat̃ de ciuitate‖ Et cũ ma
ne trãſiret: vider̃t ficũ aridã factã a ra
dicib⁹. Et recordat⁹ petr⁹ dixit ei: Rab
22 bi: ecce ficus cui maledixiſti aruit. Et
Mat.17.c.et rñdens ieſus ait illis ‖ Habete fidẽ dei
21.c.L.17.b Amẽ dico vob: q2 q̇cunq̃ dixerit huic
mõti tollere : et mittere in mare ꝛ non
heſitauerit ĩ corde ſuo: ſꝫ crediderit : q2
Mat. 21.c qđcunq̃ dixerit fiat: fiet ei‖ Propterea
Joh.14.b dico vobis : oĩa q̇cunq̃ orãtes petitis
credite q2 accipiet ͥ : ꝛ eueniẽt vob. ‖ Et
Mat.6.b cũ ſtabit ͥ ad orãdũ: dimittite ſi q̇d ha
D bet ͥ adũſus aliquẽ : vt ꝛ pr̃ vr̃ q̇ in cel̃
Mat.18.d eſt dimittat vobis pctã vr̃a‖ Q2 ſi vos
nõ dimiſerit ͥ : nec pr̃ vr̃ q̇ in celis ẽ di-
mittet vobis pctã vr̃a. Et veniunt rur
ſus hieroſolymã. Et cũ ambularet ĩ tẽ
plo accedũt ad eum ſũmi ſacerdotes ꝛ
Mat. 21.c ſcribe ꝛ ſeniores: ꝛ dicũt ei ‖ Jn q̄ ptãte
Lu.20.a hec facis: ꝛ q̇s dedit tibi hãc ptãtem vt
iſta facias? Jeſus ãt rñdẽs ait ill̃: Jnt-
rogabo vos ꝛ ego vnũ verbũ: ꝛ rñdete
mihi ꝛ dicã vob ĩ q̄ ptãte hec faciam.
Baptiſmũ iohĩs đ celo erat : an ex hoi-
bus? Rñdete mihi: At illi cogitabant
ſecũ dicẽtes : Si dixerim⁹ đ celo : dicet
nob. Quare ḡ nõ crediditiſt ͥ ei? Si dixe
rim⁹ ex hoib⁹ timem⁹ pplm. Oẽs eĩi ha
bebãt iohẽ q2 vere pph̃a eẽt. Et rñdẽ
tes dicunt ieſu: Neſcim⁹. Et rñdens ie
ſus ait illis: Nec ego dico vobis in q̄
ptãte hec faciam. XII
Et cepit illis in parabolis loq̇.
‖ Vineaꝫ paſtinauit hõ. ꝛ circũ-
dedit ſepem: et fodit lacũ: et edificauit
turrim ꝛ locauit eaꝫ agricolis : ꝛ pegre
pfect⁹ eſt. Et miſit ad agricolas in tpe
ſeruũ: vt ab agricolis acciperet đ fructu
vinee. Qui apprehẽſũ eũ ceciderũt ꝛ di
miſerunt vacuũ. Et iteꝝ miſit ad illos
aliũ ſeruũ: ꝛ illũ in capite vulnerauer̃t
ꝛ ɔtumelĩjs affecerũt. Et rurſũ alium
miſit ꝛ illum occiderũt : ꝛ plures alios
q̇ſdã cedẽtes: alios v̄o occidẽtes. Ad-
huc ḡ vnũ hñs filiũ chariſſimũ ꝛ illuꝫ
miſit ad eos nouiſſimũ dicẽs : q2 reue-
rebunt̃ filiũ meũ. Coloni aũt dixerunt
ad inuicẽ. Hic ẽ heres‖ Venite occida-
mus eũ ꝛ nr̃a erit hereditas. Et appre-
hendẽtes eũ occiderũt : ꝛ eiecerunt ex̃
vineã. Quid ḡ faciet dñs vinee? Veni-
et ꝛ pdet colonos: ꝛ dabit vineã alĩjs.
‖ Nec ſcripturã hãc legiſt ͥ : lapidẽ quẽ
reprobauerũt edificãtes hic fact⁹ eſt in
caput anguli: a dño factũ eſt iſtud : ꝛ ẽ
mirabile in oculis nr̃is‖ Et q̄rebãt euꝫ
tenere: ꝛ timuerũt turbã . Cognouerũt
eĩi qm̃ ad eos parabolã hanc dixerit.
Et relicto eo abierũt‖ Et mittũt ad eũ
quoſdam ex phariſeis ꝛ herodianis vt
eũ caperent in verbo . Qui venientes di
cunt ei‖ Magiſter: ſcimus q2 verax es ꝛ
nõ curas queq̃. Nec eĩi vides in faciẽ
hoim: ſed in veritate viã dei doces. Li-
cet dari tributũ ceſari: an nõ dabim⁹?
Qui ſciẽs verſutiã illoꝝ: ait ill̃: Quid
me tẽptatis? Afferte mihi denariũ vt
videã. At illi tulerũt ei . Et ait ill̃: Cu-
ius ẽ imago hec ꝛ ſupſcriptio? Dicunt
ei: Ceſar ͥ . Rñdẽſ ãt ieſus dixit ill̃‖ Red
dite igit̃ q̄ ſũt ceſar ͥ ceſari: ꝛ q̄ ſũt dei
deo. Et mirabãt̃ ſup eo‖ Et venerunt
ad eũ ſaducei q̇ dicũt reſurrectiõeꝫ nõ
eſſe: ꝛ interrogabãt eum dicẽtes‖ Ma-
giſter moyſes nobis ſcripſit vt ſi cui⁹
frater mortu⁹ fuerit et dimiſerit vxorẽ
ꝛ filios nõ reliq̇rit: accipiat frater ei⁹
vxorẽ ip̃i⁹: ꝛ reſuſcitet ſemẽ fratri ſuo
‖ Septẽ ḡ fratres erãt ꝛ prim⁹ accepit
vxorẽ: ꝛ mortu⁹ eſt non relicto ſemine
Et ſecũdus accepit eã ꝛ mortuus eſt : ꝛ
nec iſte reliq̇t ſemẽ. Et terti⁹ ſilr̃ Et
acceperũt eã ſilr̃ ſeptẽ: ꝛ nõ reliq̇rũt
ſemẽ . Nouiſſima oĩm defuncta ẽ ꝛ mu-

lier. In reſurrectiōe ḡ cū reſurrexerint
cui⁹ de his erit vxor? Septē ei habue-
rūt eā vxorē. Et rñdens ieſus ait illis
Nōne ideo erratis: nō ſciētes ſcriptu-
ras neq̧ virtutē dei? Cū eī a mortuis
reſurrexerit: neq̧ nubēt neq̧ nubent
ſed ſūt ſicut angeli dei ī celis. De mor
tuis aūt ꝙ reſurgant nō legiſtis in li-
C bro moyſi ſup rubū: quō dixerit illi de
.b us: inq̄ens Ego ſum de⁹ abraā ⁊ de⁹
2.c iſaac ⁊ de⁹ iacob? Nō eſt de⁹ mortuoꝝ
2.d ſed viuoꝝ. Uos ḡ multū erratis Et ac
ceſſit vn⁹ de ſcribis qui audierat illos
cōquirētes ⁊ vidēs: quoniā bene illis
reſpōderit: interrogauit eum qđ eſſet
primū oim mandatum. Jeſus autē re-
.a. ſpōdit ei q̄ primū oim mādatū ē Au
2.d di iſrł dñs de⁹ tu⁹ de⁹ vn⁹ ē: ⁊ diliges
dñm deū tuum ex toto corde tuo: ⁊ ex
tota aīa tua: ⁊ ex tota mēte tua ⁊ ex to
ta virtute tua. Hoc ē primū mandatū.
9.c Secundum aūt ſile ē illi. Diliges ꝓ-
0.e ximū tuū tanq̄ teipm. Maius horū ali
ud mādatū nō ē. Et ait illi ſcriba. Bñ
magiſter ī veritate dixiſti: q̄ vn⁹ ē de⁹
⁊ nō ē ali⁹ p̄ter eū. Et vt diligat ex to
to corde: ⁊ ex toto intellectu: ⁊ ex tota
aīa: ⁊ ex tota fortitudine: ⁊ diligere ꝓ-
ximū tanq̄ ſeipſū: mai⁹ ē oīb⁹ holocau
ſtomatib⁹ ⁊ ſacrificiis. Jeſus aūt vidēs
ꝙ ſapiēter rñdiſſet: dixit illi. Nō es lō-
2.d ge a regno dei. Et nemo iam audebat
0.g eū interrogare. Et rñdēs ieſus dicebat
D docēs ī tēplo. Quō dicūt ſcribe chriſtū
filiū eē dd. Jpſe eī dauid dicit ī ſpū ſā-
09. cto. Dixit dñs dño meo ſede a dextris
2.d meis: donec ponā inimicos tuos ſca-
0.g bellū pedū tuoꝝ. Jpſe ḡ dauid dicit eū
dñm: ⁊ vñ eſt fili⁹ ei⁹? Et multa turba
3.a eū libēter audiuit Et dicebat eis ī do
f.et ctrina ſua. Cauete a ſcribis: q̄ volūt in
0.g ſtolis ambulare: ⁊ ſalutari ī foro: ⁊ ī p̄-
mis cathedris ſedere ī ſynagogis: ⁊ p̄-
mos diſcubit⁹ ī cenis. Qui deuorāt do
mos viduarū ſub obtētu ꝓlixe orōnis
hi accipiēt ꝓlixi⁹ iudiciū. Et ſedēs ie-
ſus ꝯ gazophylatiū aſpiciebat quō tur
ba iactaret es in gazophilatiū: ⁊ multi
21.a diuites iactabāt multa. Cū veniſſet aūt
vna vidua paup: miſit duo minuta qđ
eſt quadrās. Et cōuocās diſcipulos ſu
os ait ill'. Amē dico vobis q̄m vidua
hec paup plus oīb⁹ miſit q̄ miſerūt in
gazophilatiū. Oēs eī ex eo qđ abun-
dabat illis miſerūt: hec vero de penu-
ria ſua oīa q̄ habuit miſit totum victū
1 ET cū egrederet de ‖ ſuū. XIII B
templo ait illi vn⁹ ex diſcipul' Mat.24.a
ſuis. Magiſter aſpice quales la Lu.19.g.et
2 pides ⁊ quales ſtructure. Et reſpōdēs 21.b
ieſus ait illi: Uides has oēs magnas
edificatiōes? Nō relinquet lapis ſup
3 lapidē q̄ nō deſtruat. Et cū ſederet in
mōte oliuarū cōtra tēplū īterrogabāt
eū ſepatim petrus ⁊ iacob⁹ ⁊ iohānes
4 ⁊ andreas. Dic nobis q̄n iſta fient: et
qđ ſignū erit q̄n hec oīa incipiēt cōſū-
5 mari. Et rñdens ieſus cepit dicere ill'.
6 Uidete ne quis vos ſeducat. Multi Mat.24.a
eī veniēt in noīe meo dicentes: q̄ ego Lu.21.b
7 ſum: ⁊ multos ſeducēt. Cū audieritis aūt 1.Co.3.b
bella ⁊ opiniōes belloꝝ: ne timueritis Eph.5.b
8 Oportet eī hec fieri: ſed nōdū finis. Ex Lu.21.d
urget eī gēs ꝯ gētē: ⁊ regnū ſup regnū
⁊ erūt terremot⁹ p loca: ⁊ fames. Initi B
9 um doloꝝ hec. Uidete aūt voſmetipſos Mat.10.c et
Tradēt eī vos ī cōciliis: ⁊ in ſynagogis 24.b
vapulabitis ⁊ ad p̄ſides ⁊ reges ſtabi- Lu.21.b
10 tis ꝓpter me ī teſtimoniū ill'. Et ī oēs Joh.16.a
gētes primū oportet p̄dicari euāgeliū 2.Co.11.c
11 Et cū duxerint vos tradētes: nolite p̄ Mat.10.b
cogitare q̄d loquamini: ſꝫ qđ datū vo Lu.12.b.et
bis fuerit in illa hora id loq̄mini. Nō 21.c
12 eī vos eſtis loquētes: ſꝫ ſpūs ſctūs. Tra
det aūt frater fratrē ī mortē: ⁊ pat' filiū,
⁊ cōſurgēt filii ī parētes: ⁊ morte affici
13 ent eos. Et eritis odio oīb⁹ ꝓpter no
mē meū Qui aūt ſuſtinuerit ī finē h ſal Mat.10.c
14 uus erit. Cū aūt videritis abomiatio et.24.b
nē deſolatiōis ſtantē vbi nō debet q̄
legit intelligat. Tūc q̄ ī iudea ſūt fu
15 giant ī mōtes: ⁊ q̄ ſup tectū: ne deſcen
dāt ī domū: nec introeat vt tollat q̄d
16 de domo ſua: ⁊ q̄ ī agro erit nō reuerta
17 tur retro: tollere veſtimētū ſuū. Ue aūt Mat.24.b
p̄gnātib⁹ ⁊ nutriētib⁹ ī illis diebus. Lu.21.d
18 Orate vero vt hyeme nō fiāt. Erūt eī Mat.24.b
19 dies illi tribulatiōis tales q̄les nō fu Lu.21.e
erūt ab initio creature quā ꝯdidit de⁹
20 vſq̧ nūc: neq̧ fiēt. Et niſi breuiaſſet Mat.24.b
dñs dies: nō fuiſſet ſalua oīs oīs caro.
Sꝫ ꝓpt electos q̄s elegit breuiauit di-
21 es. Et tūc ſi q̄s vobis dixerit. Ecce h Mat.24.b
22 ē chriſt⁹: ecce illic: ne crediderit Exur Lu.7.e
gēt eī pſeudo chriſti ⁊ pſeudo ꝓphete Mat.24.b
⁊ dabūt ſigna ⁊ portēta ad ſeducēdos
23 ſi fieri pōt etiā electos. Uos ḡ videte.
24 Ecce p̄dixi vobis oīa. Sꝫ ī illis dieb⁹

Johel.2.c poſt tribulationē illā‖ ſol cōtenebrabi
Mat.24.c tur:ꝛ luna nō dabit ſplendorē ſuū. Et
25 ſtelle celi erūt decidentes:ꝛ virtutes q̄
Lu.21.e in celis ſūt mouebūt.‖ Et tūc videbūt
26 filiū hois venientē i nubibꝰ cū virtu-
27 te multa ꝛ glīa. Et tūc mittet angelos
ſuos:ꝛ cōgregabūt electos ſuos a q̄ttu
28 or vētis a ſūmo terre vſq̄ a ſummū ce
Mat.24.c li.‖A ficu aūt diſcite parabolā. Cū iā
Lu.21.f ramꝰ eiꝰ tener fuerit ꝛ nata fuerint fo
lia:cognoſcitis q: in ꝓximo ſit eſtas.
29 Sic ꝛ vos cū videritꝭ hec fieri:ſcitote
D ꝙ i ꝓximo ſit i oſtijs. Amē dico vobis
30 qm̄ nō tranſibit generatio hec donec
Mat.24.c oia iſta fiāt.‖Celū ꝛ terrā trāſibūt:ver-
Lu.16.d.21.f ba aūt mea nō trāſibūt. De die aūt il-
32 lo vel hora nemo ſcit:neq̄ angeli i ce-
33 lo neq̄ filiꝰ:niſi pater. Uidete:vigila-
Mat.25.a te ꝛ orate. Neſcitis eñi qn̄ tp̄s ſit.‖ Si
Lu.19.a cut hō q̄ ꝑegre ꝓfectꝰ reliq̄t domū ſuā
ꝛ dedit ſeruis ſuis ꝑtātē cuiuſq̄ opis
Mt.24.d.ꝛ ꝛ ianitori p̄cepit vt vigilet‖Uigilate ergo
25.a Lu.21.e Neſcitꝭ ei qn̄ dn̄s domꝰ veniat:ſero an
media nocte:an gallicantu: an mane:
ne cū venerit repēte inueniat vos dor
37 mientes. Qđ aūt vobis dico:oibꝰ dico
A ERat aūt pa‖ (vigilate. (XIIII
Mat.26.a ſca ꝛ azyma poſt biduū:ꝛ quere
Lu.22.a bāt ſummi ſacerdotes et ſcribe
Joh.12.a quōeā dolo tenerēt ꝛ occiderēt. Dice-
bāt aūt. Nō i die feſto ne forte tumultꝰ
Mat.26.a fieret i ꝑplo.‖Et cū eēt bethanie i do-
mo ſimonis lepꝛoſi ꝛ recūberet: venit
mulier habēs alabaſtrū vnguēti nar-
dipiſcati p̄cioſi ꝛ fracto alabaſtro effu
dit ſuꝑ caput eiꝰ. Erāt aūt quidā indi
gne ferētes intra ſemetipſos ꝛ dicētes
Mat.26.a ‖Ut q̄d ꝑditio iſta vnguēti facta ē? Po
terat ei vnguētū iſtud venūdari pluſq̄
trecētis denarijs:ꝛ dari paupibus. Et
fremebāt in eā. Jeſus aūt dixit: Sinite
Mat.26.a eā.‖Quid illi moleſti eſtis? Bonū opꝰ
Joh.12.b opata ē i me. Semꝑ ei paupes habetꝭ
vobiſcū:ꝛ cū volueritis poteſtis illꝭ bn̄
facere:me aūt nō ſemꝑ habebitis.‖Qđ
Mat.26.a habuit hec fecit:p̄uenit vngere corpus
meū i ſepulturā. Amē dico vobis: vbi
cūq̄ p̄dicatū fuerit euāgeliū iſtud in
vniuerſo mūdo:ꝛ qđ fecit hec:narrabi
Mat.26.a tur i memoriā eiꝰ. Et iudas ſcariothis
Lu.22.a vnꝰ de duodecim abijt ad ſūmos ſacer
B dotes:vt ꝓderet eū illis. Qui audien-
tes gauiſi ſunt ꝛ ꝓmiſerūt ei pecuniā
ſe daturos. Et querebat quō illū opor

tune traderet. Et primo die azymorū
qn̄ paſca imolabant:dicūt ei diſcipuli
Quo vis eamꝰ ꝛ paremꝰ tibi vt mādu
ces paſca? Et mittit duos ex diſcipulꝭ
ſuis ꝛ dicit eis.‖Jte i ciuitatē:ꝛ occur Ma
ret voƀ hō lagenā aque baiulās. Seq̄ Lu
mini eū:ꝛ q̄cūq̄ introierit dicite dn̄o
domꝰ:q: magiſter dicit: Ubi ē refectio
mea:vbi paſca cū diſcipulꝭ meis mādu
cē? Et ipſe vobis demōſtrabit cenacu-
lū grāde ſtratū:ꝛ illic parate nobis: et
abierūt diſcipuli eiꝰ:ꝛ venerūt i ciuita
tē:ꝛ inuenerūt ſicut dixerat illis:ꝛ pa-
rauerūt paſca.‖Ueſpe aūt facto:venit Ma
cū duodecim. Et diſcūbētibꝰ eis ꝛ mā Lu
ducātibꝰ ait ieſus. Amē dico vobis:q: Jo
vnꝰ ex voƀ tradet me q̄ mādūcat me-
cū. At illi ceperūt cōtriſtari ꝛ dicere ei
ſingulatim. Nunq̄d ego? Qui ait illis
Unꝰ ex duodeci q̄ intingit mecū manū
i catino. Et filiꝰ q̄dē hois vadit: ſicut C
ſcriptū ē de eo.‖Ue aūt hoi illi: ꝑ quē Ma
filiꝰ hois tradet. Bonū erat ei:ſi nō eſ Lu
ſet natꝰ hō ille.‖ Et mādūcātibꝰ illis: Ma
accepit ieſus panē:ꝛ bn̄dicēs fregit:et Lu
dedit eis ꝛ ait. Sumite:h̄ ē corpꝰ meū 1.Co
Et accepto calice grās agēs dedit eis
Et biberūt ex illo oēs. Et ait illis. Hic
ē ſāguis meꝰ noui teſtamēti: q̄ ꝓ mul
tis effundet. Amē dico vobis: ꝙ iam Ma
nō bibā de genimine vitꝭ:vſq̄ i diem
illū cū illud bibā nouū i regno dei. Et Ma
hymno dicto:exierūt in mōtē oliuarū. Joh
Et ait eis ieſus. Oēs ſcādalizabimini
in nocte iſta:q: ſcriptū ē:‖ꝑcutiā paſto Zac
rē ꝛ diſpgent oues. Sꝫ poſtea ꝙ reſur
rexero p̄cedā vos i galileā.‖Petrꝰ aūt Ma
ait illi. Et ſi oēs ſcādalizati fuerint: ſꝫ Lu
nō ego. Et ait illi ieſus: Amē dico tibi
q: tu hodie i nocte hac priuſq̄ gallus
vocē bis dederit: ter me es negaturꝰ.
At ille ampliꝰ loq̄baƚ.‖Et ſi oportue- D
rit me ſimul cōmori tibi:nō te negabo Ma
Siliƚ aūt ꝛ oēs dicebāt. Et veniūt i p̄
diū cui nomē gethſemani:ꝛ ait diſcipu
lis ſuis.‖Sedete hic donec orē. Et aſſu Ma
mit petrū ꝛ iacobū ꝛ iohānē ſecū:ꝛ ce-
pit pauere ꝛ tedere. Et ait illiſ. Triſtis Ma
ē aīa mea vſq̄ ad mortē. Suſtinete h̄ Joh
ꝛ vigilate.‖Et cū ꝓceſſiſſet paululū:ꝓ Ma
cidit ſuꝑ trā:ꝛ orabat vt ſi fieri poſſet Lu.2
trāſiret ab eo hora. Et dixit‖ Abba pa Joh
ter oia tibi poſſibilia ſūt trāſfer calicē Mt
hūc a me. Sꝫ nō qđ ego volo: ſꝫ qđ tu 22.e

.d Et venit: ⁊ inuenit eos dormientes. Et
.e ait petro. Simō dormis? Non potuiſti
vna hora vigilare? Vigilate ⁊ orate: vt
.d nō itret̄ꝭ i tēptationē. Spūs q̄dē ꝓmpt⁹
g· ē: caro ꝟo īfirma. Et iteꝝ abiēs ora-
.d uit eūdē ſmonē dicēs. Et reuerſus de-
nuo īuenit eos dormiētes. Erāt ei ocli
eoꝝ grauati ⁊ ignorābāt q̄d rñderent
E ei. Et venit t̄tio: ⁊ ait ilł. Dormite iā:
d ⁊ req̄eſcite. Sufficit. Venit hora: ecce
fili⁹ hoīs tradet̄ i man⁹ pctōꝝ. Surgi
.c te eam⁹. Ecce q̄ me tradet ꝓpe ē. Et ad
.e huc eo loquente venit iudas ſcarioth
.a vn⁹ ď duodeci: ⁊ cū eo turba młta: cū
gladijs ⁊ lignis miſſi a ſūmis ſacerdo-
.e tib⁹ ⁊ ſcrib ⁊ ſeniorib⁹. Dederat āt tra
ditor eis ſignū dicēs. Quēcūq̄ oſcula
t⁹ fuero ip̄e ē tenete eū: ⁊ ducite caute
Et cū veniſſet: ſtati accedēs ad eū ait:
Aue rabbi. Et oſcłat⁹ ē eū. At illi ma
L. n⁹ iniecerūt i ieſū: ⁊ tenuerūt eū. Unus
.b āt q̄dā de circūſtātib⁹ educēs gladiū ꝑ
cuſſit ſuū ſūmi ſacerdotꝭ: ⁊ āputauit
.e illi auriculā. Et rñdēs ieſus ait ilł. Tā
.f q̄ ad latronē exiſtꝭ cū gladijs ⁊ lignis
.b cōphēdere me. Quotidie erā apď vos
i tēplo docēs ⁊ n̄ me tenuiſtꝭ. Sꝫ vt im
6.f pleant̄ ſcripture. Tūc diſcipłi ei⁹ reli
quētes eū oēs fugerūt. Adoleſcēs aūt
q̄dā ſeq̄bat̄ eū amict⁹ ſyndone ſuꝑ nu
F do: ⁊ tenuerūt eū. At ille reiecta ſyndo
6.f ne nudus ꝓfugit ab eis. Et adduxerūt
2.f ieſū ad ſūmū ſacerdotē: ⁊ ꝯuenerūt oēs
L. ſacerdotes ⁊ ſcribe ⁊ ſeniores. Petrus
8.c āt a lōge ſecut⁹ ē eū vſq̄ itro i atriū ſū
mi ſacerdotꝭ: ⁊ ſedebat cū miniſtris ad
6.f ignē ⁊ calefaciebat ſe. Sūmi ꝟo ſacer
.g dotes ⁊ oē cōciliū q̄rebāt adūſus ieſū
teſtimoniū: vt eū morti traderēt: nec i
ueniebāt. Multi aūt teſtimoniū falſū
dicebāt adūſus eū: ⁊ cōuenientia teſti-
6.f monia nō erāt. Et q̄dā ſurgētes falſū
teſtimoniū ferebāt aduerſus eū dicen-
tes. Q̄m nos audiuim⁹ eū dicētē. Ego
diſſoluā tēplū h̄ manufactū: ⁊ poſt tri-
duū aliud n̄ manufactū edificabo. Et
nō erat cōueniēs teſtimoniū illoꝝ. Ex
ugēs āt ſūm⁹ ſacerdos i mediū: intro
gauit ieſū dicēs: Nō rñdes q̄cq̄ ad ea
q̄ tibi obijciūt̄ ab his? Ille āt tacebat:
9.f ⁊ nihil rñdit. Rurſū ſūm⁹ ſacerdos in
2.g trogabat eū: ⁊ dixit ei: Tu es chriſt⁹ fi
f.L. li⁹ dei bñdicti? Jeſus āt dixit illi. Ego
6.g ſū. Et videbitꝭ filiū hoīs ſedētē a dex-

tris ꝟtutꝭ dei: ⁊ veniētē cū nubib⁹ ce-
li. Sūm⁹ āt ſacerdos ſcindēs veſtimēta S
ſua ait. Quid adhuc deſideram⁹ teſtes Mat.26.g
Audiſtꝭ blaſphemiā. Quid vob videt̄? Lu.22.g
Qui oēs cōdēnauerūt eū eē reū mortꝭ
Et ceperūt q̄dā cōſpuere eū ⁊ velare fa Mt.26.g.L.
ciē ei⁹: ⁊ colaphis eū cedere ⁊ dicere ei 22.g.Jo.18.d
ꝓpheti3a. Et miniſtri alapis eū cedebāt
Et cū eēt petr⁹ i atrio deorſū vēit vna
ex ancilł ſūmi ſacerdotis: ⁊ cū vidiſſet
petrū calefacientē ſe: aſpiciēs illū ait.
Et tu cū ieſu nazareno eras. At ille ne
gauit dicēs Neq̄ ſcio neq̄ noui q̄d di
cas. Et exijt foras āū atriū: ⁊ gall⁹ cā- Mat.26.g
tauit. Rurſus āt cū vidiſſet illū ācilla Lu.22.f.
cepit dicere circūſtātib⁹ q: h̄ ex ilł ē At Joh.18.c
ille iteꝝ negauit. Et poſt puſillū rurſ⁹
q̄ aſtabāt dicebāt petro. Vere ex ilł es
nā ⁊ galile⁹ es. Ille āt cepit anathema
ti3are ⁊ iurare: q: neſcio hoīeꝫ iſtū quē
dicitꝭ. Et ſtati gall⁹ iteꝝ cātauit. Et re
cordat⁹ ē petr⁹ ꝟbi q̄d dixerat ei ieſus Mat.26.g
p̄uſq̄ gall⁹ cātet bis: ter me negab̄. Et Lu.22.g
T cōfeſti ma cepit flere. XV A
ne ꝯciliū faciētes ſūmi ſacerdo Mt.27.a.L.
tes cū ſeniorib⁹ ⁊ ſcribis ⁊ vni 23.a.Jo.18.e
ūſo cōcilio: vinciētes ieſū duxerūt ⁊ tra
diderūt pilato. Et intrrogauit eū pilat⁹ Mt.27.b.L.
Tu es rex iudeoꝝ? At ille rñdēs ait il 23.a.Jo.18.f
li. Tu dicꝭ. Et accuſabāt eū ſūmi ſacer Mat.27.b
dotes i młtꝭ. Pilat⁹ āt rurſū itrogauit Joh.19.b
eū dicēs: Nō rñdes q̄cq̄? Vide i quātꝭ
te accuſāt? Jeſus aūt āpli⁹ nihil rñdit:
ita vt miraret̄ pilat⁹. Per diē āt feſtū Mt.27.b.L
ſolebat dimittere ilł vnū ex vinctꝭ quē 23.c.Jo.18.g
cūq̄ petiſſent. Erat āt q̄ dicebat̄ bar- Mat.27.b
rabas: q̄ cū ſeditioſis erat vinct⁹ q̄ in Joh.18.g
ſeditiōe fecerat homicidiū. Et cū aſcen
diſſet turba: cepit rogare ſicut ſp̄ facie
bat ilł. Pilat⁹ āt rñdit eis ⁊ dixit eis:
Vultꝭ dimittā vob regē iudeoꝝ? Scie
bat ei q̄ ꝑ iuidiā tradidiſſent eū ſūmi
ſacerdotes. Pōtifices āt ꝯcitauerūt tur Mt.27.b.L
bā: vt magis barrabā dimitteret eis. 23.c.Jo.18.g
Pilatus āt iteꝝ rñdēs ait ilł. Quid ḡ B
vultꝭ faciā regi iudeoꝝ? At illi iteꝝ cla
mauerūt. Crucifige eū. Pilat⁹ ꝟo dice-
bat ilł. Quid ei mali fecꝭ? At illi magꝭ
clamabāt: crucifige eū. Pilat⁹ aūt vo- Mt.27.c.L.
lēs ꝑplo ſatiſfacere dimiſit ilł barrabā 23.d Jo.19.c
⁊ tradidit ieſū flagelł ceſū vt crucifige Mat.27.c
ret̄. Milites āt duxerūt eū i atriū p̄torij Joh.19.a
⁊ ꝯuocāt totā cohortē: ⁊ iduūt eū pur-
pura: ⁊ iponūt ei plectētes ſpineā coro

Mat.27.d nā:⁊ ceperūt ſalutare eū.‖ Aue rex iu-
Joh.19.a deoꝝ.Et ꝑcutiebāt caput ei⁹ harūdi-
ne:⁊ cōſpuebāt eū:⁊ ponentes genua
adorabāt eū.Et poſtq̄ illuſerūt ei: ex-
uerūt illū purpura:⁊ induerūt eū veſti
mentis ſuis ⁊ educūt illū vt crucifige-
Mat.27.d rēt eū.‖Et angariauerūt ꝓtereūtē quē
Lu.23.d piā ſimonē cyreneū veniētē de villa:
Mt.27.d.L patrē alexandri ⁊ rufi:vt tolleret cru-
23.e.Jo.19.c cē ei⁹.‖Et ꝑducūt illū i golgotha lo-
Mat.27.d cū:qđ ē interꝑtatū caluarie locus. Et
Joh.19.c dabāt ei bibere myrrhatū vinū ⁊ nō ac
Mt.27.d.L. cepit.‖Et crucifigētes eū diuiſerūt ve
23.c Jo.18.d ſtimēta ei⁹;mittentes ſortē ſup eis q̄s
C q̄d tolleret.Erat āt hora tertia:⁊ cruci
Mat.27.e.L fixerūt eū.‖Et erat titulus cauſe ei⁹ in
23.e Lu.19.d ſcript⁹:rex iudeoꝝ.Et cū eo crucifigūt
duos latrones:vnū a dextris ⁊ aliū a
Eſa.53.d ſiniſtris ei⁹.‖Et ipleta eſt ſcriptura q̄
Lu.22.d dicit:Et cū iniq̄s reputat⁹ ē: Et ꝓter-
euntes blaſphemabāt eū:mouētes ca-
Mat.27.e pita ſua ⁊ dicētes.‖Vah q̄ deſtruis tē-
plū dei:⁊ i trib⁹ dieb⁹ reedificas.Sal-
uū fac temetipſum deſcēdēs de cruce.
Mat.27.e ‖Siḿr ⁊ ſūmi ſacerdotes illudentes ad
Lu.23.e alterutrū cū ſcribis dicebāt.Alios ſal
uos fecit:ſeipm̄ non pōt ſaluū facere.
‖Chriſt⁹ rex iſrł:deſcēdat nūc de cruce
Mat.27.f.L vt videam⁹ ⁊ credam⁹.‖Et q̄ cū eo cru
23.e.Jo.19.c cifixi erāt cōuitiabāť ei.Et facta hora
ſexta:tenebre facte ſūt ꝑ totā trā vſq̄ i
Mat.27.e horā nonā‖Et hora nona exclamauit
ieſus voce magna dicēs.Heloy Heloy
lamazabattani.Qđ ē interꝑtatū.De⁹
meus:de⁹ me⁹:vt q̄d dereliquiſti me?
Et q̄dā de circūſtātib⁹ audiētes dice-
Mat.27.f.L bāt.Ecce heliā vocat.‖Currēs āt vn⁹
23.e.Jo.19.f ⁊ implēs ſpōgiā aceto: circūponēſq̄
calamo:potū dabat ei dicēs. Sinite:
videam⁹ ſi veniat helias ad deponēdū
D eū.Jeſus āt emiſſa voce magna expira
Mat.27.f uit.‖Et velū tēpli ſciſſum ē i duo: a ſū
Lu.23.g mo vſq̄ deorſū.Vidēs āt cēturio qui
Mat.27.f ex aduerſa ſtabat:q: ſic clamans expi-
raſſet.ait:Vere hic hō filius dei erat.
Mat.27.f ‖Erāt āt ⁊ mulieres de lōge aſpiciētes
inter q̄s erat maria magdalene: ⁊ ma-
ria iacobi minoris:⁊ ioſeph maẗ: ⁊ ſa-
lome:⁊ cū eēt i galilea ſeq̄banť eū: et
miniſtrabāt ei:⁊ alie multe q̄ ſimul cū
Mt.27.g.L eo aſcēderāt hieroſolymā. Et cū iā ſe-
23.g Jo.19.g ro eſſet factū:q: erat paraſceue qđ ē an
te ſabbatū: venit ioſeph ab arimathia
nobilis decurio:q̄ ⁊ ipſe erat expectās

regnū dei.Et audacter itroiuit ad pi-
latū ⁊ petijt corp⁹ ieſu. Pilat⁹ aūt mi
rabať ſi iā obiiſſet.Et accerſito cēturio
ne:iterrogauit eū ſi iā mortu⁹ eſſet.Et
cū cognouiſſet a centurione: donauit
corpus ioſeph. ‖Joſeph aūt mercatus M
ſyndonē:⁊ deponēs eū inuoluit ſyndo 23.
ne:⁊ poſuit eū i monumēto qđ erat ex
ciſū de petra:⁊ aduoluit lapidē ad oſti
um monumēti.‖Maria aūt magdale- M
ne ⁊ maria ioſeph aſpiciebāt vbi pone
Et cū trāſiſſet ſab (ret.) XVI A
batū:maria magdalene ⁊ ma-
ria iacobi ⁊ ſalome emerūt aro-
mata:vt veniētes vngerēt ieſum.‖Et M
valde mane vna ſabbatorū veniūt ad Lu
monumētū:orto iā ſole. Et dicebāt ad Jo
inuicē.Quis reuoluet nob̄ lapidē ab
oſtio monumēti?Et reſpiciētes videřt
reuolutū lapidē.Erat quippe magnus
valde.Et itroeūtes i monumētū vide- B
rūt iuuenē ſedētē i dextris coopťū ſto
la cādida ⁊ obſtupuerūt. Qui dicit ilř.
Nolite expaueſcere:Jeſū q̄rit̄ nazare- Ma
nū crucifixum:ſurrexit:nō ē hic. Ecce Lu.
locus vbi poſuerūt eū.Sꝫ ite dicite di
ſcipulis ei⁹ ⁊ petro:q: ꝓcedet vos i ga
lileā.Jbi eū videbit̄:ſicut dixit vobis
‖At illę exeuntes fugerūt de monumē Ma
to.Jnuaſerat ei eas tremor ⁊ pauor et Lu.
nemini q̄cq̄ dixerūt.Timebāt ei.Sur C
gēs aūt ieſus mane prima ſabbati ap-
paruit ꝑmo marie magdalene de q̄ eie
cerat ſeptē demonia.Jlla vadēs nūci
auit his q̄ cū eo fuerāt lugentib⁹ ⁊ flē
tib⁹:⁊ illi audiētes q: viueret ⁊ viſus
eſſet ab ea:nō crediderūt.‖Poſt hec āt Lu.2
duob⁹ ex his ambulātib⁹ oſtēſus ē in
alia effigie euntib⁹ i villā: ⁊ illi eūtes
nūciauerūt ceteris:nec illis crediderūt.
Nouiſſime aūt recūbētib⁹ ilř vndecim
apparuit:⁊ exprobrauit incredulitatē
eoꝝ ⁊ duritiā cordis:q: his q̄ viderāt
eū reſurrexiſſe nō crediderūt. Et dixit
eis.Euntes i mūdū vniūſum:ꝑdicate D
euāgeliū oī creature.Qui crediderit et
baptizat⁹ fuerit:ſalu⁹ erit:q̄ vero non
crediderit cōdēnabiť. Signa aūt eos
q̄ crediderint hec ſequēť.Jn nōie meo
demonia eīciēt:linguis loquenť no-
uis:ſerpētes tollēt.Et ſi mortiferū q̄d
biberint:non eos nocebit.Sup egros
man⁹ iponēt:⁊ bń habebūt‖Et dńs q̄- Act.1
dē ieſus poſtq̄ locut⁹ ē eis, Aſſūpt⁹ ē Lu.24

in celū:ꝛ ſedet a dextris dei. Illi āt ꝓfe
cti ꝑdicauerunt vbiqꝫ:dn̄o coopante:
ꝛ ſmonē cōfirmāte:ſequētib⁹ ſignis.
¶Explicit euāgeliū ſm̄ Marcum.
¶Incipit ꝓfatio beati hieronymi pre-
ſbyteri in euangelium ſm̄ Lucam.
L Ucas ſyrus natiōe anthiocē
ſis arte medicus: diſcipulus
apl'oꝝ poſtea paulū ſecut⁹ vſ-
qꝫ ad cōſūmationē ei⁹ ſuiēs
dn̄o ſine crimine. Nā neqꝫ vxorē vnqꝫ
habēs neqꝫ filios:ſeptuaginta ꝛ quat
tuor annoꝝ obijt ī bithynia:plen⁹ ſpi
ritusācto. Qui cū iā ſcripta eſſent euā-
gelia:ꝑ mattheū q̄dē ī iudea: ꝑ marcū
aūt ī italia:ſctō inſtigāte ſpū ī achaie
ꝑtib⁹ h̄ ſcripſit euāgeliū: ſignificans
etiā ipſe ī ꝑncipio aū ſuū: alia eſſe de-
ſcripta. Cui extra ea q̄ ordo euangelice
diſpoſitiōis expoſcit:ea maxime neceſ
ſitas laboris fuit:vt primū grecis fide
lib⁹ omni ꝓphetatiōe vēturi in carnē
dei chriſti manifeſtata humanitate:ne
iudaicis fabulis attēti:ī ſolo legis de-
ſiderio tenerēt:vel ne hereticis fabul'
ꝛ ſtultis ſollicitationib⁹ ſeducti excide
rēt a veritate:elaboraret: de hinc vt ī
ꝑncipio euāgelij:iohīs natiuitate p̄ſū
pta cui euāgeliū ſcriberet:ꝛ in q̄ elect⁹
ſcriberet indicaret:cōteſtās ī ſe cōple-
ta eē q̄ eſſent ab alijs inchoata. Cui iō
poſt baptiſmū filij dei a ꝑfectiōe gene-
ratiōis ī chriſto īplete:repetēde a ꝑnci
pio natiuitat' hūane ptās ꝑmiſſa eſt
vt reqrentib⁹ demōſtraret ī quo app-
hendēs erat ꝑ nathan filiū dauid ītro
itu recurrētis ī deū generatiōis admiſ
ſo:indiſpabil' dei ꝑdicās ī hoīb⁹ chri-
ſtū ſuū:ꝑfecti op⁹ hoīs redire in ſe ꝑ fi
liū faceret: q̄ ꝑ dauid pr̄em venientib⁹
iter ꝓbebat ī chriſto. Cui luce nō imeri
to etiā ſcribēdoꝝ actuū apl'oꝝ ptās in
miſterio dat':vt deo ī deū pleno:ꝛ filio
ꝑditiōis extincto:orōne ab aplis fa-
cta:ſorte dn̄i electiōis numer⁹ cōpleret'
Sicqꝫ paulus cōſūmationē aplicis a-
ctib⁹ daret:quē diu ꝯ ſtimulū recalci-
trātē dn̄s elegiſſet. Qð ꝛ legētib⁹ ac re
quirentib⁹ deū:ꝛ ſi ꝑ ſingula expediri
a nobis vtile fuerat:ſciēs tn̄ ꝙ operā-
tē agricolā oporteat primū ð fructib⁹
ſuis edere:vitauim⁹ publicā curioſita
tē:ne nō tā volētib⁹ deū demonſtraſſe
videremur:ꝙ̄ faſtidientibus ꝓdidiſſe.

¶Explicit prefatio. Incipit Regi-
ſtrum in Lucam
C Ommēdatio zacharie ꝛ eliſa 1
beth. Angelus ait zacharie:
exaudita ē oratio tua:ꝛ eliſa
beth pariet tibi filiū:ꝛ vocabis nomē
ei⁹ iohānē:zacharias nō credēs gabri
eli obmutuit. Elizabeth poſt hec cōce-
pit ꝛ occultabat ſe mēſibus q̄nqꝫ. In
mēſe ſexto miſſus ē angel⁹ ad virginē
mariam:ꝛ dixit ei: Aue grā ꝛc̄. Maria
ꝯcepto ſaluatore exurgēs abijt ī mon-
tana:ꝛ ſalutauit elizabeth:ꝛ dixit eliza
beth Bn̄dicta tu ꝛc̄. Et ait maria. Ma
gnificat ꝛc̄. Elizabeth peperit filiū: et
octauo die circūcidit:zacharias loq̄lā
recuperat ꝛ ꝓphetat dicens: Bn̄dict⁹.
Edictum auguſti vt deſcriberet' orbis 2
maria pepit filiū ſuū ꝑmogenitū. An-
gelus natiuitatē chriſti paſtorib⁹ nū-
ciauit:ꝛ paſtores dicebāt adinuicem.
Trāſeam⁹ vſqꝫ ad bethleē:ieſus circū
cidit'. Symeon accepit ieſū ī vlnas ſu
as. dicēs: Nūc dimittis ꝛc̄. Et ſymeon
dixit marie. Ecce poſit⁹ ē h̄ ī ruinā ꝛc̄.
Et anna ꝓphetiſſa ſupueniēs cōfiteba
tur dn̄o:ꝛ loq̄bat' de illo oībus q̄ expe
ctabāt redemptionē iſrl'. Jeſus inuēt⁹
ī medio doctoꝝ:ꝛ ꝙ ſubdit⁹ erat ma-
Johānes ꝑdicat bap- (rie ꝛ ioſeph. 3
tiſmū penitētie:dicit turbis. Genimi-
na viperarū ꝛc̄. facite fructus dignos
pnīe ꝛc̄. pōt de⁹ ð lapidib⁹ iſtis ſuſcita
re ꝛc̄. Johēs turbis dicit ꝛ publicanis
ꝛ militibus q̄d agere debeāt dicit: ve-
nit fortior me cui⁹ vētilabrū ī manu.
Johānes corripit herodē: et baptizat
ieſū:celū apit':vox pr̄is audit'. Jeſus
erat incipiēs q̄ſi annoꝝ triginta vt pu
tabat' filius ioſeph q̄ fuit heli ꝛc̄.
Jeſus plen⁹ ſpiritusācto regreſſus ē a 4
iordane: ieiunās q̄draginta dieb⁹ eſu
rijt:ꝛ tēptat' a diabolo:ꝯſūmata tēpta
tione diabol⁹ receſſit ab eo vſqꝫ ad tē-
pus. Jeſus regreſſus ī virtute ſpūs in
galileā:ꝛ fama exijt ꝑ vniuerſā regio-
nē de illo: venit nazareth ꝛ ītrauit ſy-
nagogā ꝛ legit in libro eſaie ꝓphe. Spi
rit⁹ dn̄i ꝛc̄. oēs teſtimoniū dabāt illi:
dicebāt:qꝛ fili⁹ ioſeph eſt:ieſus dicit.
Nemo ꝓpheta accept⁹ ē in patria ſua
dicit heliā miſſum cū fames eſſet ī ſare
pta ad viduā: ꝛ heliſeū curaſſe a lepra
naamā ſyrū. Eijcit' de ciuitate ieſus:ꝛ

ducit vſq̧ a ſupcilliū mōtis vt ꝑcipi-
tet: demonium eijcit ieſus ab hoīe: ſo-
crū ſimonis curat: ⁊ alios curat manꝰ
iponēs: demones clamabāt cū exirent
Tu es filiꝰ dei: ⁊ increpās non ſinebat
eos loq̄: dixit: oportet me euāgelizare
5 Cū turbe irruerēt ad eū (regnū dei.
vt audirēt verbū dei aſcēdit nauē pe-
tri: docebat de nauicula turbas. Jeſus
dixit petro: duc in altum ⁊ laxate retia
vr̄a in capturā: hoc facto cōcluſerūt pi
ſciū multitudinē: ⁊ rete eoꝝ rūpebatᷣ:
qđ cū videret petrus: dixit. Exi a me:
pctōꝛ ſū dn̄o: dixit petro ex hoc eris ho
mines capiēs: leproſū mūdat: ⁊ paraly
ticū curat: dicit leui ſedēti ad teloneū
Sequere me: ⁊ fecit leui cōuiuiū: pha-
riſei murmurabāt ⁊ ieſus dicit. Non
egēt q̄ ſani ſūt medico ⁊c̄. phariſei di-
cūt ieſu: q̄re diſcipuli iohānis ieiunāt
frequēter: poſt h̄ ieſus dicit ſimilitudi
nē de cōmiſſura veſtimenti noui: ⁊ ne-
mo mittit vinū nouū ī vtres veteres.
6 Diſcipuli ſabbato ſpicas vellūt: ieſus
dicit ꝙ dauid in domo dei panes ꝓpo
ſitionis ſūpſit. Manū aridā habentē
curat: apl̄os elegit ī mōte: in loco cāpe
ſtri multos curat a lāguoribꝰ qꝛ virtꝰ
⁊c̄. Octo beatitudines: poſt h̄ dicit: ve
vobis diuitibꝰ ve vobis ⁊c̄. Dicit: dili
gite īmicos vr̄os. Qui te ꝑcutit ī max-
illā ꝓbe ⁊c̄. ⁊ oī petenti te tribue: ꝓut
vultis vt faciāt vobis hoīes ⁊c̄. Si di-
ligitis eos q̄ vos diligūt q̄ vobis gr̄a
eſt? Mutuū date: nihil inde ſperantes.
Eſtote miſericordes: nolite iudicare:
eadē mēſura q̄ ⁊c̄. Nūq̄d pōt cecꝰ cecū
ducere: nō ē diſcipulus ſuꝑ magiſtrū.
Eijce primū trabē, vnaqueq̧ arboꝛ de
fructu ſuo cognoſcitᷣ. Qui audit ſmo
nes ⁊ nō facit cui ſilis ē.
7 Seruū centurionis curat: filiū vidue
mortuū ſuſcitat. Johānes miſit ad ie-
ſum. Tu es q̄ vēturꝰ es ⁊c̄. Et dn̄s cō-
mēdat iohannē: phariſei ⁊ legiſperiti
ꝯſiliū dei ſpreuerūt. Jeſus dicit phari-
ſeis: qꝛ dicūt iohānē demoniū habēs:
⁊ filiꝰ hoīs hō voratoꝛ ē. Mulier pec-
catrix lachrymis pedes ieſu lauit.
8 In itinere ſequētibꝰ ſe viris ac mulie-
ribꝰ parabolā ſeminātis dicit: de lucer
na ſuꝑ cādelabrū: dicit abſcōditū ma-
nifeſtetᷣ: q̄ habet dabitᷣ illi: dicit ⁊ ma-
trē ⁊ fratres ſuos eē q̄ verbū dei audi

unt ⁊ faciūt: nauigās tēpeſtatē ſedalt:
legionē expellit ab hoīe ⁊ ī porcos mit
tit ⁊ dicit ei: redi domū tuā: de muliere
ſanata a ꝓfluuio ſanguinis: ⁊ de filia
iayri reſuſcitata. Cōuocatis duodecim
diſcipulis dedit illis ptātē: ⁊ miſit eos
ꝑdicare: egreſſi curabāt vbiq̧. Audi-
uit herodes oīa q̄ fiebāt de ieſu: de q̄n
q̧ panibꝰ ⁊ duobꝰ piſcibꝰ: interroga-
uit diſcipulos quē dicūt eū eē turbe: ꝑ
cepit diſcipulis ne cui dicerēt ꝙ chri-
ſtꝰ eēt deꝰ: qꝛ oportet filiū hoīs multa
pati. Jubet tollere crucē. Qui erubue-
rit ſmones ⁊c̄. In mōte transfiguratᷣ:
demoniū ꝙ diſcipuli eijcere n̄ poterāt
eiecit: paſſionē ſuā ꝑdicit: cogitant q̄s
eoꝝ maioꝛ ſit: dicit ieſus: q̄ minoꝛ ē in
ter vos hic maioꝛ ē: iohānes dicit: vi-
dimꝰ quēdā ī noīe tuo eijcientē demo
nia. Johānes ⁊ iacobꝰ dicunt ieſu: dn̄e
vis dicimꝰ vt ignis deſcendat de celo:
dicit filiꝰ hoīs nō habet vbi caput re-
clinet: dicit cuidā ieſus. Sine vt mor-
tui ſepeliant mortuos ſuos.
Poſt hoc deſignauit ieſus alios ſeptu 1
agintaduos: meſſis multa mitto vos
agnos ꝑcepta itineris: dicit: ve vobis
corozaiz Qui vos audit me audit: dic̄:
videbā ſathanā ſicut fulgur de celo ca
dētē. dicit: cōfiteboꝛ tibi pat̄ dn̄e ⁊c̄.
Nemo ſcit q̄s ſit filiꝰ. Beati ocli q̄ vi-
dent q̄ vos videtis: quidā legiſperitus
dicit tēptās. Jeſus: dic̄ hō q̄dē deſcēde
Docet orare pater ſancti (hat ⁊c̄. 1
ficetᷣ nomē tuū. Cōmoda mihi tres pa
nes: oīs q̄ petit accipit: erat ieſus eijci-
ens demoniū: q̄dā dixerūt ī beelzebub
eijcit demonia: regnū in ſeipm̄ diuiſū
deſolabitᷣ: dicit ſpūs imūdus reuertar
in domū meā. Beatꝰ vēter q̄ ſe porta-
bit: de ſigno ione: de lucerna. Lucerna
corꝑis oculus: lauādū poriꝰ qđ intꝰ ē:
dare elemoſynā ꝓnūciat: ve multa di-
cit: phariſei q̄rētes capere aliq̄d ex ore
A phariſeis monet cauēdū (eius. 12
⁊ nō timēdū eos q̄ corpus occidūt: di-
cit qui me cōfeſſus fuerit ⁊ q̄ me nega-
uerit. Blaſphemia in ſpiritūſāctū non
remittetᷣ. Spūſſanctꝰ docet rn̄dere ⁊ lo
q̄. Quidā dic̄: magiſter dic fratri meo
vt diuidat mecū hereditatē. dicit caue
re ab omni auaricia: ſimilitudo diuit̄
Stulte hac nocte morieris. Nolite ſol
lici eē: cōſiderate lilia agri: querite re-

gnū dei. Nolite timere puſill⁹ grex: vē
dite q̄ poſſidetꝪ ꝛ date elemoſynā: faci
te ſacculoſ vbi theſaur⁹ ibi ꝛ cor. Sint
lūbi vr̄i p̄cincti: ieſus petro dicit: feli-
cē eē bonū diſpēſatorē: venit dn̄s ſui
i die q̄ non ſpabit ꝛ vapulabit plagis
multis: cui multū datū ē: multū q̄reꝛ
ab eo: ignē veni mittere i t̄rā. Tres in
duo ꝛ duo i tres diuidet. Hypocrite fa
ciē celi ꝛ t̄re noſtis pbare ꝛc̄. cū vadis
cū adūſario tuo: d̄ nouiſſimo minuto.
Sub exēplo galileoꝝ occiſoꝝ monet
agēdā pniam: de ficulnea i fructuoſa.
Mulierē decē ꝛ octo ānis curuā erigit
Archiſynagogo indignāti q2 curaſſet
ſabbato: r̄ndit: regnū celoꝝ grano ſy-
napis ꝛ fermēto ſimile eē: cōtēdite in-
trare p anguſtā portā. Neſcio vn̄ ſitis:
nouiſſimi q̄ erāt primi: herodē vulpē
vocat: hierl̄m q̄ occidis pphetas.
Hydropicū curat: recūbe i nouiſſimo
loco: q̄ ſe exaltat hūiliabiꝛ: cū facꝪ prā
diū aut cenā noli vocare amicoſ ꝛc̄. In
uitati ad cenā excuſant ſe: ſe ſeq̄: odire
parētes: baiulare crucē iubet: parabo-
la volētis edificare turrē: ꝛ regis volē
tis cōmittere bellū: q̄ nō renūciat om̄i
Parabola cētū ouiū ꝛ (b⁹ ꝛc̄. de ſale
drachme: de gaudio angeloꝝ ſup vno
peccatore: parabola de filio pdigo.
De villico cui dictū ē: redde rōnē villi
catiōis: q̄ fidelis ē i minimo ꝛ i maio-
ri fidelis eſt ꝛc̄. Nemo pōt duob⁹ dn̄is
ſeruire. auari phariſei deridebāt eum.
Jeſus dicit: de⁹ nouit corda: lex ꝛ p̄phe
te vſq3 ad iohānē: d̄ apice legis: vxorē
nō dimittere: de diuite ꝛ lazaro.
De ſcandalo. correptio fraterna: ſepti-
es in die dimittendū: ſi haberetꝪ fidē
ſicut granū ſynapis: dicite ſerui inuti
les ſum⁹: de decē leproſis mūdatis. Re
gnū dei intra vos ē: vētura p̄dicit de
ſeipſo: ſicut factū ē in dieb⁹ noe: d̄ die
Oportet ſemp orare: d̄ (iudicij ꝛc̄.
iudice deū nō timēte ꝛ de vidua: d̄ ora
tione phariſei ꝛ publicaui: q̄ ſe exaltat
humiliabiꝛ: dicit: ſinite venire paruu-
los ad me: nemo bon⁹ niſi ſolus de⁹.
dicit q̄cūq3 habes vende ꝛ da pauperi
b⁹: q̄3 difficile qui pecunias habēt in
regnū dei intrabūt: remuneratiō illo-
rū q̄ dimittūt ſua ppter deum: p̄dicit
paſſionē ſuā ꝛ mortē ꝛ ipi nō intellex
erunt: cecū illuminat.

De zacheo: decē minarū ſimilitudinē 19
ponit habēti dabiꝛ inimicos ſuos aū
ſe iubet occidere: ſup pullū aſine ſedet
turbe diſcipuloꝝ ceperūt deū laudare
dicētes. Benedict⁹ qui venit rex: dicit
ieſus: ſi hi tacuerint lapides clama-
būt: fleuit ieſus ſup hierl̄m: ꝛ p̄dicit de
ſtructionē ei⁹. Ejicit vēdētes ꝛ emen-
tes de tēplo. pncipes ſacerdotū ꝛ ſcribe
Interogat⁹ ieſus i (q̄rebāt pdere ieſū: 20
q̄ ptāte hec facis: r̄ndit baptiſmū iohā
nis de celo erat an ex hoibus: de colo-
nis vinee q̄ occiderūt ſeruos: lapidem
quē reprobauerūt ꝛc̄. Reddite q̄ ſūt ce
ſaris ꝛc̄. de muliere q̄ ſeptē fratres ha-
buit: deus nō ē mortuoꝝ ſ3 viuorū ꝛc̄.
Quō chriſt⁹ ſit fili⁹ dauid: attendite a
ſcribis q̄ volūt ambulare i ſtolis q̄ de-
Dicit hec vi- (uorāt dom⁹ viduarū. 21
dua paup pl⁹ ꝛc̄. de tēplo dicit: nō re-
linq̄ꝛ lapis ꝛc̄. qn̄ hec erūt: ꝛ qd̄ ſignū
cū fieri incipiēt: ſurget gēs ꝯ gētē: t̄re
mot⁹ erūt: iniiciēt vobis man⁹: ponite
i cordib⁹ vr̄is: de capillo ꝛ patiētia: de
hierl̄m: tūc q̄ i iudea ſūt fugiēt: de pre-
gnātib⁹ d̄ p̄ſſura hierl̄m calcabiꝛ a gē
tib⁹: erūt ſigna i ſole ꝛ luna. Uirtutes
celoꝝ mouebūꝛ: ꝛ tūc videbūt filiū ho
minis veniētē: videte ficulneā: celū et
t̄ra trāſibūt: docet cauere a crapula ꝛ
Appropiq̄bat (ebrietate: vigilate ꝛc̄. 22
paſca ꝛ q̄rebāt pncipes ſacerdotū cum
interficere: ſathanas itrauit i iudā ꝛ tra
didit dn̄m: iubet paſca parari: dat di-
ſcipulis corp⁹ ꝛ ſāguinē: orat in mōte
ſudat ſāguinē: capiꝛ: ſuo auriculā am
putatā ſanat: petr⁹ ter negat chriſtū:
pcutiꝛ: blaſphemaꝛ: illudiꝛ: in cōciliū
duciꝛ: interogaꝛ ſi ſit chriſt⁹ ꝛc̄.
Duciꝛ ad pilatū: ꝛ accuſaꝛ corā eo: di 23
cūt: cōmouit pp̄lm docēs: pilat⁹ mittit
ad herodē ieſum: ab herode ſperniꝛ et
remittiꝛ ad pilatū: ꝛ facti ſūt amici he
rodes ꝛ pilatus: barrabas dimittiꝛ ie
ſus crucifigiꝛ: moriꝛ ꝛ ſepeliꝛ.
Reſurgat a mortuis: apparuit diſcipl'iſ 24
Explicit Regiſtrum. Incipit phemi
um beati Luce in euāgeliū ſuum.

Quoniā quidem multi conati
ſunt ordinare narrationes q̄
in nobis cōplete ſūt rex: ſicꝪ
tradiderunt nob q̄ ab initio
ipi viderūt: ꝛ miniſtri fuerunt ſermo-
nis: viſum ē ꝛ mihi aſſecuto oia a p̄n

cipio diligenter ex ordine tibi ſcribere
optime theophile: vt cognoſcas eorū
verboꝝ de qbꝰ eruditus es veritatē.

Incipit euāgeliū ſm Lucā. Capłm. I

A
F**Uit in diebus**
herodis regis iudee: ſacer-
dos qdā noīe zacharias d
vice abia: ꝛ vxor illiꝰ de fi-
Aaron liabus aaron ꝛ nomē eius elizabeth.
Erāt aūt iuſti ambo aū deū: incedētes
in oībꝰ mādatis ꝛ iuſtificationibꝰ dñi
ſine qrela. Et non erat illis filiꝰ eo ꝙ
eſſet elizabeth ſterilis: ꝛ ambo ꝓceſſiſ-
ſent in diebꝰ ſuis. Factū ē aūt cū ſacer
dotꝭ fungeret zacharias i ordine vi-
cis ſue aū deū: ſcđm cōſuetudinē ſacer
dotii, ſorte exijt vt incenſū poneret, in-
greſſus i tēplū dñi. Et oīs multitudo
ppłi erat orās foris hora incēſi. Appa
ruit āt illi angelꝰ dñi ſtās a dextris al-
taris incēſi. Et zacharias turbatꝰ ē vi
dēs: ꝛ timor irruit ſuꝑ eū. Ait aūt ad
illū angelus. Ne timeas zacharia: qm̄
exaudita ē deꝓcatio tua. Et vxor tua
elizabeth pariet tibi filiū: ꝛ vocab no-
mē eiꝰ iohānē: ꝛ erit gaudiū tibi ꝛ ex-
ultatio ꝛ multi i natiuitate eiꝰ gaude-
B būt. Erit ei magnꝰ corā dño: ꝛ vinū et
ſicerā nō bibet. Et ſpūſancto replebit
adhuc ex vtero mrīs ſue: ꝛ mltos filioꝝ
iſrł cōuertet ad dñm deū ipoꝝ. Et ipe
ꝓcedet ante illū i ſpū ꝛ virtute helie vt
cōuertat corda patrū i filios: ꝛ icredu
los ad prudētiā iuſtoꝝ: parare dño ple
bē ꝑfectā. Et dixit zacharias ad ange
Gen. 8. b lū. Vn̄ hoc ſciā? Ego eī ſū ſenex ꝛ vxor
Judi. 13. b mea ꝓceſſit i diebꝰ ſuis. Et rñdēs an-
gelus dixit ei. Ego ſū gabriel q aſto aū
deū: ꝛ miſſus ſū loqui ad te: ꝛ hec tibi
euāgelizare: Et ecce eris tacēs ꝛ nō po
teris loq vſqz i diē quo hec fiāt ꝓ eo ꝙ
nō credidiſti verbis meis: q implebūt
i tpe ſuo. Et erat plebs expectās zacha
riā ꝛ mirabāt ꝙ tardaret ipe i tēplo.
Egreſſus aūt nō poterat loq ad illos.
Et cognouerūt ꝙ viſionē vidiſſet i tē-
C plo. Et ipe erat innuēs illis: ꝛ pmanſit
mutus. Et factū ē vt impleti ſunt dies
officij eiꝰ: abijt in domū ſuā. Poſt hos
aūt dies ꝯcepit elizabeth vxor eiꝰ: ꝛ oc-
cultabat ſe mēſibus qnqz dicēs. Quia
ſic fecit mihi dñs in diebꝰ qbus reſpe
xit auferre opprobriū meū inter hoīes

In mēſe aūt ſexto: miſſus ē āgelus ga-
briel a deo in ciuitatē galilee cui no-
mē nazareth: ad virginē deſpōſatā vi- D
ro cui nomē erat ioſeph: de domo da-
uid: ꝛ nomē virginis maria. Et ingreſ
ſus angelus ad eā dixit: Aue gr̄a ple-
na dñs tecū: bñdicta tu i mulieribus.
Que cū audiſſet: turbata eſt in ſmone
eiꝰ ꝛ cogitabat qlis eſſet iſta ſalutatio.
Et ait angelꝰ ei. Ne timeas maria in-
ueniſti eī grām apud deū. Ecce cōci
pies in vtero ꝛ paries filiū: ꝛ vocabis
nomē eiꝰ ieſum. Hic erit magnꝰ ꝛ filiꝰ
altiſſimi vocabit. Et dabit illi dñs deꝰ
ſedē dauid pr̄is eiꝰ: ꝛ regnabit in do-
mo iacob in eternū: ꝛ regni eiꝰ nō erit
finis. Dixit āt maria ad angelū. Quō
fiet iſtud: qm̄ virū nō cognoſco? Et rñ
dens angelus, dixit ei. Spūſanctꝰ ſuꝑ
ueniet i te: ꝛ virtus altiſſimi obumbra
bit tibi. Ideoqz et qđ naſcet ex te ſan-
ctū: vocabit filiꝰ dei. Et ecce elizabeth
cognata tua ꝛ ipa cōcepit filiū in ſene
ctute ſua: Et hic menſis ē ſextus illi q
vocat ſterilis: qz non erit impoſſibile
apud deū omne verbum. Dixit aūt ma
ria. Ecce ancilla dñi: fiat mihi ſm ver
bū tuū. Et diſceſſit ab illa angelus. Ex
urgens aūt maria in diebꝰ illis abijt
in mōtana cū feſtinatione in ciuitatē
iuda: ꝛ intrauit i domū zacharie ꝛ ſalu
tauit elizabeth. Et factū eſt vt audiuit
ſalutationē marie elizabeth: exultauit
infans in vtero eiꝰ. Et repleta ē ſpiri-
tuſācto ꝛ exclamauit voce magna ꝛ di
xit. Benedicta tu inter mulieres: ꝛ be-
nedictꝰ fructus ventris tui. Et vnde h
mihi: vt veniat mater dñi mei ad me?
Ecce eī vt facta eſt vox ſalutationis E
tue in auribꝰ meis: exultauit i gaudio
infans in vtero meo. Et beata q credi
diſti: qm̄ ꝑficient ea q dicta ſūt tibi a
dño. Et ait maria. Magnificat anima
mea dñm: ꝛ exultauit ſpūs meꝰ in deo
ſalutari meo. qz reſpexit humilitatē an
cille ſue. Ecce eī ex h beatā me dicēt
oēs generatiōes: Qz fec mihi magna
q potēs ē ꝛ ſanctū nomē eiꝰ Et miſeri
cordia eiꝰ in ꝓgenie ꝛ ꝓgenies: timen
tibꝰ eū. Fecit potētiā i brachio ſuo: diſ
ꝑſit ſuꝑbos mēte cordis ſui: Depoſuit
potentes de ſede: ꝛ exaltauit humiles.
Eſurientes ipleuit bonis: et diuites di-
miſit inanes. Suſcepit iſrł puerū ſuū

2.c memorari miſcđie ſue Sic locut⁹ ē ad
pr̄es nr̄os abraā ꝛ ſemini ei⁹ i ſecula.
Manſit āt maria cū illa qſi menſib⁹ tri-
bus: ꝛ reūſa ē i domū ſuā. Eliſabeth āt
F ipletū ē tp̄s pariendi: ꝛ pepit filiū. Et
audierūt vicini ꝛ cognati ei⁹: q2 magni
ficauit dn̄s miſcđiaʒ ſuā cū illa: ꝛ ɔgra
tulabāt̄ ei. Et factuʒ ē i die octauo ve
nerūt circūcidere pueꝝ et vocabāt euʒ
noīe pr̄is ſui ʒachariam. Et rn̄dēs mr̄
ei⁹ dixit: Neqꝙ: ſed vocabit̄ ioh̄es. Et
dixerūt ad illā. Quia nemo ē i cognati-
one tua: q̄ vocet̄ h̄ noīe. Innuebāt āt
pr̄i ei⁹: quē vellet vocari eū. Et poſtu-
lās pugillarē ſcripſit dicēs: ioh̄es ē no
mē ei⁹. Et mirati ſūt vniūſi. Aptū ē āt
ilico os ei⁹ ꝛ lingua ei⁹: ꝛ loqbat̄ bn̄di
cēs deū. Et fact⁹ ē timor ſup oēs vici-
nos eoꝝ: ꝛ ſup oīa montana iudee di-
uulgabāt̄ oīa v̄ba hec ꝛ poſuerūt oēs
q̄ audierāt in corde ſuo dicētes: Quis
putas puer iſte erit? Eteni manus dn̄i
erat cū illo. Et ʒacharias pr̄ ei⁹ replet⁹
ē ſpū ſcō. ꝛ ꝓphauit dicēs: Bn̄dict⁹ dn̄s
de⁹ iſrl̄: q2 viſitauit ꝛ fecit redēptiōem
G plebis ſue. Et erexit cornu ſalutꝫ nob̄
i domo dauid pueri ſui. Sic locut⁹ ē ꝑ
os ſcrōꝝ q̄ a ſeclo ſr̄ ꝓphaꝝ ei⁹ Salutē
ex inimicꝫ nr̄is: ꝛ de manu oīm q̄ ode-
rūt nos Ad faciēdā miſcđiaʒ cū pr̄ib⁹
1.c nr̄is ꝛ memorari teſtamēti ſui ſcti. Iuſ
iurādū qd̄ iurauit ad abraā pr̄eʒ nr̄m
daturꝝ ſe nob̄. Ut ſine timore d̄ manu
īmicoꝝ nr̄oꝝ liberati ſuiam⁹ illi. In
ſcītitate ꝛ iuſticia coraʒ ip̄o: oīb⁹ dieb⁹
nr̄is. Et tu puer ꝓpha altiſſimi vocabe
ris: preibis eīn an̄ faciē dn̄i parare vi-
as ei⁹. Ad dandā ſciaʒ ſalutꝫ plebi ei⁹
in remiſſionē pctōꝝ eoꝝ. Per viſcera
miſcđie dei nr̄i: i q̄b⁹ viſitauit nos ori-
ens ex alto Illumi are his q̄ i tenebrꝫ ꝛ
vmbra mortꝫ ſedent: ad dirigēdos pe-
.c des nr̄os i viā pacꝫ. Puer autē creſce
bat ꝛ ɔfortabat̄ ſpū: ꝛ erat in deſertis
vſqꝫ in diē oſtenſiōis ſue ad iſrl̄. II
A Factū ē āt i dieb⁹ ill̄: exijt edictū
a ceſare auguſto: vt deſcriberet̄
orbis vniūſus. Hec deſcriptio prima
facta ē a preſide ſyrie cyrino. Et ibāt
oēs vt ꝓfiterēt̄ ſinguli i ſuā ciuitatē.
Aſcēdit āt ꝛ ioſeph a galilea d̄ citate
naʒareth in iudeā ciuitatē dauid q̄ vo
cat̄ bethleē: eo ꝙ eēt de domo ꝛ fami-
lia dauid: vt ꝓfiteret̄ cū maria deſpō-
ſata ſibi vxore ꝑgnante. Factū ē āt cū
eſſent ibi: impleti ſunt dies vt pareret.
Et pepit filiū ſuū ꝑmogenitū: ꝛ pānis Mat.1.c.d
eū iuoluit: ꝛ reclinauit eū ī ꝑſepio: q2 et.2.a
nō erat ei loc⁹ in diuerſorio. Et paſto- B
res erāt ī regione eadē vigilātes et cu
ſtodiētes vigilias noctꝫ ſup gregē ſuū
Et ecce angel⁹ dn̄i ſtetit iuxta illos: et
claritas dei circūfulſit illos: et timue-
rūt timore magno. Et dixit ill̄ angel⁹:
Nolite timere. Ecce eīn euāgeliʒo vo-
bis gaudiū magnū qd̄ erit oī ꝓplo: q2
nat⁹ ē vobis hodie ſaluator q̄ eſt chr̄i
ſtus dn̄s ī ciuitate dauid. Et h̄ vobis
ſignū Inuenictꝫ īfantē pānis iuolutū
ꝛ poſitū ī ꝑſepio. Et ſubito facta ē cuʒ
āgelo multitudo militie celeſtꝫ: laudā
tiū deuʒ ꝛ dicētiū: Gloria ī altiſſimis
deo, ꝛ in terra pax hoīb⁹ bone volunta
tis. Et factū ē vt diſceſſerūt ab eis an- C
geli i celū: paſtores loq̄bāt̄ ad inuicē:
Trāſeam⁹ vſqꝫ bethleē: ꝛ videam⁹ hoc
v̄bū qd̄ factū eſt: qd̄ fecit dn̄s ꝛ oſtdit
nob̄. Et venerūt feſtināntes: ꝛ iuenerūt
mariā ꝛ ioſeph: ꝛ infantē poſitū in ꝑſe
pio. Uidētes āt cognouerūt d̄ verbo:
qd̄ dictū erat ill̄ de puero h̄. Et oēs q̄
audierāt mirati ſunt: ꝛ de his q̄ dicta
erāt a paſtorib⁹ ad ip̄os. Maria āt cō-
ſeruabat oīa v̄ba hec: ɔferēs in corde
ſuo. Et reūſi ſunt paſtores glorifican-
tes ꝛ laudātes deum ī oīb⁹ q̄ audierāt
ꝛ viderāt: ſic dictuʒ ē ad illos. Et poſt
ꝙ ɔſūmati ſūt dies octo vt circūcide-
ret̄ puer: vocatū ē nomē ei⁹ ieſus. Qd̄
vocatū ē ab angelo pu ſqꝫ in vtero ɔci
peret̄. Et poſtqꝫ impleti ſunt dies pur D
gatiōis ei⁹ ſm legē moyſi tulerūt illū i Leui.12.c
hierl̄m: vt ſiſterēt eū dn̄o: ſicut ſcriptū
ē i lege dn̄i. Quia oē maſculinum ad- Exo.13.a
aperiens vuluā ſctm̄ dn̄o vocabit̄. Et Nu.8.c
vt darēt hoſtiā ſm ꝙ dictū eſt in lege
dn̄i par turtuꝝ aut duos pullos colū-
baꝝ. Et ecce hō erat in hierl̄m cui no-
mē ſymeō. Et hō iſte iuſt⁹ ꝛ timoratus
expectās ɔſolatiōeʒ iſrl̄: ꝛ ſpūſſanctus
erat i eo. Et rn̄ſū accepat a ſpūſcto: n̄
viſuꝝ ſe mortē: niſi pri⁹ videret chriſtū
dn̄i. Et venit i ſpū i tēplū. Et cū indu-
cerēt pueꝝ ieſū parētes ei⁹; vt facerēt
ſm ɔſuetudinem legꝫ ꝑ eo: ꝛ ip̄e acce
pit eū i vlnas ſuas ꝛ bn̄dixit deū ꝛ di-
xit: Nūc dimittꝫ ſuū tuū dn̄e ſm v̄bū
tuū i pace. Q2 viderūt ocl̄i mei ſalutare E

nota. ei que facta ſunt oia.

grex populum mox ſeculum paſtores ſunt ſacerdotes.

in circumciſione domini.

Dni purific. marie

tuū qđ paraſti aň faciē oīm ꝑloꝝ. Lu
mē ad reuelatiōes gētiū: ⁊ gl'iaʒ plebiſ
33 tue iſrl'. Et erat pr̄ eiꝰ ⁊ mr̄ eiꝰ mirātes
34 ſup his q̄ dicebāt đ illo. Et bn̄dixit il
lis ſymeō: ⁊ dixit ad mariā mr̄eʒ eius.
Zach.14.d ‖Ecce poſitꝰ ē h̄ i ruinā: ⁊ i reſurrecti-
onē multoꝝ i iſrl': ⁊ i ſignū cui ꝯdicet
35 Et tuā ip̄ius aīam ptrāſibit gladiꝰ vt
reuelent ex multꝭ cordibꝰ cogitatiōes
36 Et erat anna ꝓphetiſſa filia phanuel
de tribu aſer: hec ꝓceſſerat i diebꝰ mul
tis: ⁊ vixerat cū viro ſuo ānis ſepteʒ a
37 virginitate ſua. Et hec vidua vſqꝫ ad
annos octogintaq̄ttuor q̄ nō diſcede-
bat de tēplo: ieiunijs ⁊ obſecratiōibꝰ
F ſeruiens nocte ac die. Et hec ip̄a hora
38 ſupueniēs ꝯfitebat dn̄o: ⁊ loq̄batur đ
illo oībꝰ q̄ expectabāt redēptiōeʒ iſrl'.
39 Et vt pfecerunt oia ſm̄ legē dn̄i: reūſi
ſunt i galileā i ciuitatē ſuā nazareth.
40 Puer āt creſcebat ⁊ ꝯfortabat plenus
41 ſapia: ⁊ gr̄a dei erat i illo. Et ibant pa
rētes eius p oēs ānos in hierl'm i die
42 ſolēni paſce. Et cū factꝰ eēt ānoꝝ duo
decim: aſcēdētibꝰ illis i hieroſolymaʒ
43 ſm̄ ꝯſuetudinem diei feſti: ꝯſūmatiſqꝫ
diebꝰ cū redirent: remāſit puer ieſus i
hierl'm: ⁊ nō cognouerūt parētes eiꝰ.
44 Exiſtimātes aūt illū eſſe in comitatu:
venerūt iter diei: ⁊ req̄rebāt eum inter
45 cognatos ⁊ notos. Et nō iueniētes re-
46 greſſi ſunt in hierl'm: req̄rētes euʒ. Et
factum eſt poſt triduū iuenerūt illum
G in tēplo ſedentē i medio doctoꝝ: audi
Mat.7.d entē illos: ⁊ interrogantē eos ‖Stupe
Mar.1.c 47 bāt autē oēs q̄ eum audiebāt ſup pru
48 dentia ⁊ reſponſis eiꝰ. Et vidētes āmi
rati ſūt. Et dixit mater eius ad illū: Fi
li q̄d feciſti nobis ſic? Ecce pater tuꝰ ⁊
49 ego dolētes querebamꝰ te. Et ait ad il
los: Quid ē ꝙ me q̄rebatꝭ? Neſcitꝭ q2
in his q̄ pr̄is mei ſunt oportet me eſſe?
J.18.f 50 ‖Et ip̄i nō itellexerūt vbū qđ locutꝰ ē
51 ad eos. Et deſcēdit cū eis: ⁊ venit naza
3.Re.2.e reth: ⁊ erāt ſubditꝰ illis. ‖Et mater eiꝰ
52 ꝯſeruabat oia vba hec i corde ſuo‖ Et
ieſus pficiebat ſapientia ⁊ etate ⁊ gr̄a
apud deum ⁊ hoies. ❡ III
A Nno autē q̄ntodecimo imperij
tyberij ceſaris: ꝓcurāte pontio
pilato iudeā: tetrarcha āt galilee hero
de: philippo āt fratre eiꝰ tetrarcha itu-
re ⁊ traconitidis regiōis: ⁊ lyſania abi
ne tetrarcha: ſub p̄ncipibꝰ ſacerdotuʒ
anna ⁊ caypha: factū ē verbū dn̄i ſup
iohem zacharie filiū in deſerto‖ Et ve- Ma
nit in oēm regionē iordanis p̄dicans Ma
baptiſmū penitētie i remiſſiōeʒ pctōꝝ Joh
ſicut ſcriptum ē in libro ſmonū eſaie Eſa
ꝓphe‖ Uox clamātis in deſerto parate Ma
viā dn̄i: rectas facite ſemitas eiꝰ. Ois Ma
vallis implebit: ⁊ oīs mons ⁊ collis Joh
humiliabit. Et erūt praua in directa
⁊ aſpera in vias planas: ⁊ videbit oīs
caro ſalutare dei‖ Dicebat ergo ad tur B
bas q̄ exiebāt vt baptizarent ab ipſo.
‖Genimina viperaꝝ: q̄s oñdit vobis Ma
fugere a vētura ira? Facite ꝗ fructus
dignos pnie: ⁊ ne ceperitꝭ dicere prem
habemꝰ abraā. Dico eīm vob: q2 potēs
eſt deꝰ de lapidibꝰ iſtis ſuſcitare filios
abrae. Jam eīm ſecuris ad radicē arbo
ris poſita eſt‖ Ois ꝗ arbor non faciēs Ma
fructū bonū excidet: ⁊ ignē mittetur. et.
Et iterrogabāt eū turbe dicētes: Quid
ꝗ faciemus? Rn̄dens āt dicebat illis:
Qui habet duas tunicas det nō habē
ti: ⁊ q̄ habet eſcas ſil'r faciat. Uenerūt
āt ⁊ publicani vt baptizarēt: ⁊ dixerūt
ad illū: Magiſter q̄d faciemꝰ? At ille C
dixit ad eos: Nihil ampliꝰ q̄ꝫ qđ ꝯſtitu
tū ē vob faciatꝭ. Jnterrogabāt aūt eū
⁊ milites dicētes: Quid faciemꝰ ⁊ nos?
Et ait illis: Neminē ꝯcutiatꝭ neqꝫ ca-
lumniā faciatis: ⁊ ꝯtenti eſtote ſtipen-
dijs vr̄is. Exiſtimante autē ꝑlo ⁊ co
gitantibꝰ oībus i cordibꝰ ſuis de iohā
ne: ne forte ip̄e eſſet chriſtꝰ: rn̄dit iohā
nes dicens oībꝰ ‖Ego q̄dem aq̄ bapti- Ma
zo vos: veniet aūt fortior cuiꝰ nō ſum Ma
dignꝰ ſoluere corrigiam calciamētoꝝ Joh
eiꝰ: ip̄e vos baptizabit in ſpiritu ſācto
⁊ igni‖ Cuiꝰ ventilabrū i manu eius: et Ma
purgabit areā ſuā ⁊ ꝯgregabit triticū D
i horreū ſuū: paleas āt ꝯburet igni ex
tinguibili Multa q̄dē ⁊ alia exhortāſ
euāgelizabat ꝑlo‖ Herodes aūt tetrar Ma
cha cū corriperet ab illo de herodiade Ma
vxore fratris ſui: ⁊ de oībus malis que
fecit herodes: adiecit ⁊ hoc ſup oīa: et
incluſit iohem i carcerē‖ Factū ē autē Ma
cū baptizaret oīs ꝑl's et ieſu baptiza- Ma
to ⁊ orāte: apertū ē celum ⁊ deſcendit Joh
ſpūſſanctꝰ corpali ſpecie ſicut colūba i
ip̄m: et vox de celo facta ē. Tu es filiꝰ E
meꝰ dilectꝰ: i te cōplacuit mihi. Et ip̄e
ieſus erat incipiens q̄ſi ānoꝝ triginta
vt putabat filiꝰ ioſeph ‖q̄ fuit heli qui Ma

fuit mathat: ꝗ fuit leui: ꝗ fuit melchi:
ꝗ fuit iãne: ꝗ fuit ioſeph: ꝗ fuit matha
thie: ꝗ fuit amos: ꝗ fuit naum: ꝗ fuit
F heſli: ꝗ fuit nage: qui fuit maath: ꝗ fu-
it mathathie: qui fuit ſemei: ꝗ fuit io
ſeph: qui fuit iuda: ꝗ fuit iohãna: qui
fuit reſa: ꝗ fuit zorobabel: ꝗ fuit ſala-
thiel: ꝗ fuit neri: ꝗ fuit melchi: ꝗ fuit
addi: ꝗ fuit thoſan: ꝗ fuit helmadan:
ꝗ fuit her: ꝗ fuit ieſu: ꝗ fuit heliezer: ꝗ
fuit iorim: ꝗ fuit mathat: ꝗ fuit leui: ꝗ
fuit ſimeon: qui fuit iuda: qui fuit io-
ſeph: ꝗ fuit iona: ꝗ fuit heliachim: qui
fuit melcha: ꝗ fuit mẽna: ꝗ fuit matha
tha: ꝗ fuit nathã: qui fuit dauid: ꝗ fu
it ieſſe: ꝗ fuit obeth: ꝗ fuit booz: ꝗ fuit
G ſalmon: ꝗ fuit naaſon: qui fuit amina
dab: ꝗ fuit arã: ꝗ fuit eſrõ: ꝗ fuit pha-
res: ꝗ fuit iude: qui fuit iacob: ꝗ fuit
iſaac: ꝗ fuit abrae: qui fuit thare: qui
fuit nachor: qui fuit ſaruch: ꝗ fuit ra-
gau: ꝗ fuit phalech: qui fuit heber: qui
fuit ſale: ꝗ fuit chaynan: ꝗ fuit arpha-
xat: ꝗ fuit ſem: ꝗ fuit noe: qui fuit la-
mech: ꝗ fuit mathuſale: ꝗ fuit enoch:
ꝗ fuit iareth: qui fuit malalehel: ꝗ fuit
chaynan: qui fuit enos: qui fuit ſeth:
qui fuit adam: ꝗ fuit dei. IIII
A IEſus aũt plen⁹ ſpũ ſctõ regreſſus
ẽ a iordane: ⁊ agebat in ſpũ in
deſerto dieb⁹ q̃dragīta: ⁊ tem
4.a ptabat a diabolo ‖ Et nihil manduca-
1.b uit in dieb⁹ illis: ⁊ cõſũmatis illis eſu-
riũt. Dixit aũt illi diabol⁹. Si fili⁹ dei
es: dic lapidi huic vt panis fiat. Et re-
8.a ſpõdit ad illũ ieſus ‖ Scriptũ ẽ: q² non
in pane ſolo viuit hõ: ſed ĩ oĩ ṽbo dei.
Et duxit illũ diabol⁹ ⁊ oñdit illi oĩa
regna orbis terre in momento tpis: et
ait illi. Tibi dabo ptãtez hãc vniũſam
⁊ gl̃iam illoꝝ: q² mihi tradita ſunt: et
cui volo do illa. Tu ꝫ pcidẽs ſi adora
B ueris corã me: erũt tua oĩa. Et rñdẽs
6.b ieſus dixit illi: Scriptũ ẽ ‖ Dñm deum
tuum adorabis: ⁊ illi ſoli ſuies. Et du
xit illum ĩ hierl̃m: ⁊ ſtatuit eũ ſup pin-
.a nã templi: ⁊ dixit illi ‖ Si filius dei es:
o mitte te hinc deorſũ. Scriptũ ẽ eñ ‖ ꝙ
angelis ſuis mandauit de te: vt ꝯſuẽt
te: ⁊ q² in manib⁹ tollẽt te: ne forte of-
fendas ad lapidẽ pedẽ tuuz. Et rñdẽs
.c ieſus ait illi: Dictũ eſt ‖ Nõ temptabis
dñm deum tuuz. Et ꝯſũmata oĩ tẽpta-
tione: diabolus receſſit ab illo vſ𝔮 ad

tps ‖ Et regreſſus ẽ ieſus ĩ ṽtute ſpũs Mat. 4.d
in galileã: et fama exĩt p vniuerſã re- Mar. 1.a
gionẽ de illo. Et ipſe docebat in ſyna- Joh. 6.a
gogis eoꝝ: ⁊ magnificabat ab oibus. C
Et venit nazareth vbi erat nutrit⁹: et
intrauit ſm ꝯſuetudinẽ ſuã die ſabba Mat. 13.g
ti ĩ ſynagogã: ⁊ ſurrexit legere. Et tra-
ditus ẽ illi liber eſaie pphete. Et vt re
ſoluit librũ: inuenit locũ vbi ſcriptuz
erat ‖ Spũs dñi ſup me: ꝓpter qđ vnxit Eſa. 61.a
me: euãgelizare paupibus miſit me: ſa
nare cõtritos corde: pdicare captiuis
remiſſionẽ: ⁊ cecis viſũ: dimittere ꝯfra
ctos in remiſſionẽ: pdicare annũ dñi
acceptũ: ⁊ diẽ retributionis. Et cũ pli-
cuiſſet librũ reddidit miniſtro ⁊ ſedit.
Et oim in ſynagoga oculi erant inten D
dẽtes in eũ. Cepit aũt dicere ad illos:
q² hodie ipleta ẽ hec ſcriptura in auri
bus vr̃is ‖ Et oẽs teſtimoniũ illi dabãt Mar. 6.a
et mirabãt in ṽbis gr̃e ꝗ pcedebant Joh. 4.f
de ore ei⁹. et dicebãt? ‖ Nõne hic ẽ fili⁹ Mat. 13.g
ioſeph? Et ait illis: Utiq3 dicet⁹ mihi Joh. 6.e
hanc ſilitudinẽ. Medice cura teipm.
Quãta audiuim⁹ facta in capharnaũ:
fac ⁊ hic ĩ patria tua ‖ Ait aũt: Amẽ di Mat. 13.g
co vobis: q² nemo ppha acceptus ẽ in Mar. 6.a
patria ſua ‖ In veritate dico vob: mul- Jo. 4.f
te vidue erãt in diebus helie in iſrl̃ qñ 3. Re. 17.b
clauſum eſt celum annis trib⁹ ⁊ menſi
bus ſex: cũ facta eſſet fames magna in
oĩ terra: ⁊ ad nullã illaꝝ miſſus ẽ heli-
as: niſi ĩ ſarepta ſidonie: ad mulierem E
viduã ‖ Et multi leproſi erãt in iſrl̃ ſub 4. Re. 4.b
heliſeo ppha: ⁊ nemo eoꝝ mũdatus ẽ
niſi naamã ſyrus. Et repleti ſunt oẽs
in ſynagoga ira hec audiẽtes. Et ſurre
xerunt ⁊ eiecerũt illũ extra ciuitatẽ: et
duxerũt illũ vſ𝔮 ad ſupciliũ mõtis: ſup
quẽ ciuitas illoꝝ erat edificata: vt pci
pitarẽt eũ. Ipſe aũt trãſiens p mediuz
illoꝝ ibat ‖ Et deſcẽdit in capharnaũ Mat. 7.d
ciuitatum galilee: ibiq3 docebat illos Mar. 1.c
ſabbatis. Et ſtupebãt ĩ doctrina ei⁹: q²
in ptãte erat ſmo ipi⁹. Et in ſynago-
ga erat hõ hñs demoniũ imũdũ: et ex-
clamauit voce magna dicẽs: Sine: q̃d F
nob ⁊ tibi ieſu nazarene. Ueniſti pde-
re nos. Scio te ꝗ ſis ſanct⁹ dei. Et in-
crepauit illũ ieſus dicẽs: Obmuteſce ⁊
exi ab eo. Et cũ ꝓieciſſet illum demoniũ ĩ
mediũ: exiuit ab illo: nihil𝔮 illũ nocuit.
Et fact⁹ ẽ pauor ĩ oibus: ⁊ colloq̃bãt
ad inuicem dicẽtes: Qđ eſt hoc verbũ

qꝛ i ptāte ⁊ ꝟtute impat imūdis ſpiri-
37 tib⁹ ⁊ exeūt? Et diuulgabat fama d il-
38 lo in oēm locū regiōis. Surgens āt ie
ſus de ſynagoga introiuit in domū ſi
Mat. I. c monis. Socrus āt ſimonis tenebatꝛ
magnis febꝛib⁹: ⁊ rogauerūt illū ꝑ ea.
39 Et ſtans ſuper illam imperauit febꝛi:
B et dimiſit illam et continuo ſurgens
Mar. I. c miniſtrabat illis. Cum autem ſol occi
40 diſſet omnes q̄ habebāt infirmos va-
rijs lāguoꝛib⁹: ducebāt illos ad eū: at
41 ille ſingulis man⁹ imponēs curabat
Mar. 3. b eos. Exibāt āt demonia a multꝭ cla-
mātia ⁊ dicētia qꝛ tu es fili⁹ dei. Et incre
crepās non ſinebat ea loq̄: qꝛ ſciebant
42 ipm eē chꝛiſtū. Facta aūt die egreſſus
ibat i deſertū locū: ⁊ turbe reqrebant
eū ⁊ venerūt vſq ad ipm: ⁊ detinebāt
43 illū ne diſcederet ab eis. Quib⁹ ille ait
Quia ⁊ alijs ciuitatib⁹ opoꝛtet me euā
44 gelizare regnū dei: qꝛ ideo miſſus ſum.
Et erat pdicās i ſynagogꝭ galilee. V
Mat. 4. a Actū ē āt cū turbe irruerēt i
cū vt audiret ꝟbū dei: ⁊ ipe ſta
bat sec⁹ ſtagnū genezareth. Et
vidit duas naues ſtātes ſecus ſtagnū:
piſcatoꝛes āt deſcēderāt ⁊ lauabāt re
tia. Aſcēdens āt i vnā nauim q̄ erat ſi
monis: rogauit eū a tra reducere pu
ſillū. Et ſedēs docebat d nauicula tur
bas. Ut ceſſauit āt loq̄: dixit ad ſimo
nē: Duc in altū: ⁊ laxate retia vr̄a i ca
B pturā. Et rn̄dens ſimon dixit illi. Pꝛe
ceptoꝛ ꝑ totā noctē laboꝛātes nihil ce
pim⁹: in verbo aūt tuo laxabo rete. Et
cū h̄ feciſſent: ꝯcluſerūt piſciū mltitu-
dinē copioſā. Rumpebatꝛ āt rete eoꝝ.
Et annuerūt ſocijs q̄ erāt i alia naui:
vt venirent ⁊ adiuuarēt eos. Et vene
rūt ⁊ impleuerunt ambas nauiculas:
ita vt pene mergerētꝛ. Qd cū videret ſi
mon petr⁹ pcidit ad genua ieſu dicēs:
Exi a me dn̄e: qꝛ hō peccatoꝛ ſum. Stu
poꝛ eñ circūdederat eū ⁊ oēs q̄ cum il
lo erāt: in captura piſciū quā ceperāt.
Similiter āt iacobū ⁊ iohēm filios zebe
Mat. 4. c dei: q̄ erāt ſocij ſimonis. Et ait ad ſi
Mar. I. c monem ieſus. Noli timere ex hoc iam
homīes eris capiens. Et ſubductꝭ ad
terrā nauib⁹: relictis oibus ſecuti ſūt
Mat. 8. a eum. Et factū ē cū eēt in vna ciuita
Mar. I. d tum: ⁊ ecce vir plen⁹ lepꝛa vidēs ieſū:
⁊ pcidēs i faciē ſuā: rogauit eū dicēs:
Dn̄e ſi vis potes me mūdare. Et exten

dens manū tetigit eū dicēs: Uolo mū
dare. Et ꝯfeſtim lepꝛa diſceſſit ab illo.
Et ipe p̄cepit illi vt nemini diceret: ſꝫ
vade oſtēde te ſacerdoti: ⁊ offer ꝑ emū
datiōe tua ſic̄ p̄cepit moyſes i teſtimo
niū illꝭ. Perambulabat āt magꝭ ſermo
d illo: ⁊ ꝯueniebāt turbe multe vt au
dirēt: ⁊ curarētꝛ ab ifirmitatib⁹ ſuis.
16 Ipe āt ſedebat in deſertū ⁊ oꝛabat. Et
17 factū ē in vna dieꝝ: ⁊ ipe ſedebat do
cens. Et erāt phariſei ſedētes et legis D
doctoꝛes q̄ venerant ex oi caſtello gali
lee ⁊ iudee ⁊ hierl'm: ⁊ virt⁹ dn̄i erat ad
18 ſanādum eos. Et ecce viri poꝛtātes in
lecto hoiēz q̄ erat paralytic⁹: ⁊ q̄rebāt
19 eum inferre ⁊ ponere añ eū. Et nō iue
niētes q̄ pte illum inferrent p̄ turba:
aſcēderunt ſupꝛa tectū: ⁊ ꝑ tegulas ſū
miſerunt eum cū lecto i mediū añ ie
20 ſum. Quoꝝ fidē vt vidit dixit: hō re
21 mittuntꝛ tibi pctā tua. Et ceperunt co
gitare ſcribe et phariſei dicētes: Quis
ē h̄ q̄ loq̄tꝛ blaſphemias. Quis pōt di
22 mittere pctā niſi ſol⁹ de⁹? Ut cognouit
āt ieſus cogitatiōes eoꝝ: rn̄dens dixit E
ad illos: Quid cogitatꝭ i coꝛdib⁹ vr̄is?
23 Quid ē facili⁹: dicere dimittuntꝛ tibi
24 pctā: an dicere ſurge ⁊ ambula. Ut āt
ſciatꝭ qꝛ fili⁹ hois habet ptātem i tra
dimittendi pctā: ait paralytico: Tibi
dico ſurge: tolle lectum tuū: ⁊ vade in
25 domum tuā. Et ꝯfeſtim ꝯſurgēs corā il
lis tulit lectum in q̄ iacebat: ⁊ abijt i
domū ſuā magnificās deū. Et ſtupoꝛ
26 appꝛehēdit oēs: ⁊ magnificabāt deū. Et
repleti ſunt timoꝛe dicētes: qꝛ vidim⁹ F
27 mirabilia hodie. Et poſt hec exijt: ⁊ vi
dit publicanū noīe leui ſedētē ad telo
28 neum: ⁊ ait illi: Seq̄re me. Et relictis
29 oib⁹: ſurgēs ſecutus ē eum. Et fecit ei
ꝯuiuiū magnū leui i domo ſua: ⁊ erat
turba multa publicanoꝝ ⁊ alioꝝ: q̄ cū
30 illꝭ erāt diſcumbētes. Et murmurabāt
phariſei ⁊ ſcribe eoꝝ: dicētes ad diſci
pulos ei⁹. Quare cū publicanis ⁊ pec
catoꝛib⁹ mādacatꝭ ⁊ bibitꝭ? Et rn̄dēs
ieſus dixit ad illos: Nō egēt q̄ ſani ſūt
medico: ſꝫ q̄ male hn̄t. Nō veni vocare
iuſtos ſed pctōꝛes ad pniaꝫ. At illi di
xerunt ad eum. Quare diſcipuli iohīs
ieiunāt frequēter ⁊ obſecrationes faci
unt: ſilr ⁊ phariſeoꝝ: tui āt edunt ⁊ bi G
bunt? Quib⁹ ipe ait. Nunq̄d poteſtis
filios ſpōſi dum cum illꝭ eſt ſpōſus face

re ieiunare? Uenient aūt dies ⁊ cū abla
tus fuerit ab illis spōsus: tūc ieiunabūt
in illis dieb⁹. Dicebat aūt ⁊ similitudinē ad
d illos‖ Quia nemo cōmissuram a nouo
vestimēto mittit i vestimentū vetus:
aliqn ⁊ nouū rumpit: ⁊ veteri nō ↄue-
d nit cōmissura a nouo‖ Et nemo mittit
vinū nouū i vteres veteres: alioqn rū
pit vinū nouū vtres: ⁊ vinū effundet̄
⁊ vtres pibūt. Sꝫ vinum nouū i vtres
nouos mittēdum ē: ⁊ vtraqꝫ ↄseruant̄
Et nemo bibēs vet⁹ statim vult nouū
a dicit em̄: vet⁹ meli⁹ est. ‖VI
aˡ Factū est aūt i sabbato scdo: pri-
d mo cū trāsiret p sata vellebāt
discipuli ei⁹ spicas ⁊ māducabāt ↄfri-
a² cāres manib⁹‖ Quidā aūt phariseoꝝ di
d cebāt illis: Quid facit̄ qd nō licet i sab-
3 batis? Et respōdēs iesus ad eos dixit:
b ‖Nec hoc legist̄ qd fecit dauid: cū esu-
a4 risset ipē ⁊ q cum illo erāt, quō itrauit
d i domum dei: ⁊ panes ꝓpositiōis sūpsit
⁊ māducauit: ⁊ dedit his q cū ipo erāt
qs nō licet māducare nisi tm̄ sacerdo-
a5 tib⁹? Et dicebat illis‖ Qꝛ dn̄s ē fili⁹ hois
d6 etiā sabbati. Factum ē aūt ⁊ in alio sab
B bato: vt intraret i synagogā ⁊ doceret.
a ‖Et erat ibi hō ⁊ man⁹ ei⁹ dextra erat
a arida. Obseruabāt aūt scribe ⁊ pharisei
7 si i sabbato curaret vt inuenirēt vnde
8 accusarēt eum. Ipē vo sciebat cogita
tiones eoꝝ: ⁊ ait hoi q habebat manū
aridā: Surge ⁊ sta i mediū. Et surgēs
9 stetit. Ait aūt ad illos iesus: Interrogo
a vos‖ si licet sabbat̄ benefacere an ma
a10 le: aiam saluā facere an pdere? Et cir-
a cūspectis oib⁹ dixit hoi: Extēde manū
tuā. Et extēdit: ⁊ restituta ē man⁹ ei⁹.
11 Ipsi aūt repleti sunt insipiētia: ⁊ collo-
quebāt̄ ad inuicē qd nā facerēt de ie-
c su‖ Factū ē aūt illis dieb⁹ exijt i mōtē
C orare: ⁊ erat pnoctans in oratiōe dei.
c ‖Et cum dies fact⁹ eēt vocauit discipu
b los suos: ⁊ elegit duodecim ex ipis qs
b ⁊ aplos noiauit: simonē quē cognoia
14 uit petꝝ: ⁊ andreā frēm ei⁹: iacobū et
15 iohēm: philippū ⁊ bartholomeū: mat-
theum ⁊ thomā: iacobū alphei: ⁊ simo
16 nē q vocat̄ zelotes: ⁊ iudā iacobi: ⁊ iu-
17 dā scarioth q fuit pditor. Et descēdēs
a cum illis stetit i loco cāpestri, ⁊ turba di-
scipuloꝝ ei⁹: ⁊ multitudo copiosa ple-
bis ab oi iudea et hierlm̄ et maritima
18 ⁊ tyri ⁊ sidonis q venerāt vt audirent

eum: ⁊ sanaret̄ a lāguorib⁹ suis. Et q
vexabāt̄ a spiritib⁹ imundis curabāt̄
19 Et ois turba qrebat eū tāgere: qꝛ vir
20 tus d illo exibat ⁊ sanabat oēs‖ Et ipē
eleuat̄ oculis in discipulos suos dice
bat‖ Beati paupes: qꝛ vrm ē regnū dei Mat.5.a
21 Beati q nūc esurit̄: qꝛ saturabimi. Be D
22 ti q nunc flet̄: qꝛ ridebit̄‖ Beati erit̄ Mat.5.a
cū vos oderint hoies ⁊ cū sepauerint
vos ⁊ exprobrauerint: et eiecerint no-
23 mē vrm tāqꝫ malū ꝓpt filiū hois. Gau
dete in illa die ⁊ exultate: ecce em̄ mer
ces vrā mlta ē i celo. Scdm hec em̄ fa
24 ciebāt ꝓphis pres eoꝝ‖ Uerūtn̄ ve vo Amos.6.a
bis diuitib⁹ q habet̄ ↄsolatiōes vrās. Ecci.31.a
25 Ue vob q saturati est̄: qꝛ esuriet̄. Ue
vob q ridet̄ nunc qꝛ lugebit̄ ⁊ flebi-
26 tis. Ue cū bn̄dixerint vob oēs hoies
Scdm hec em̄ faciebāt pseudo ꝓphe-
27 tis patres eoꝝ‖ Sꝫ vobis dico q audi- Mat.5.g
tis. Diligite inimicos vros: benefaci-
28 te his q vos oderunt. Bn̄dicite male-
dicētib⁹ vobis: ⁊ orate p calūniātib⁹
29 vos. Et q te pcutit i maxillā: pbe ⁊ al- E
terā: ⁊ ab eo q aufert tibi vestimētū:
30 etiā tunicā noli ꝓhibere. Omi aūt petē
ti te tribue: ⁊ q aufert q tua sunt ne re
31 petas‖ Et put vult̄ vt faciant vobis Tob.4.e
32 hoies: ⁊ vos facite illis silr.‖ Et si dili Mat.7.b
gitis eos qui vos diligunt: q vobis est Mat.5.g
grā? Nā ⁊ pctōres diligētes se diligūt
33 Et si bn̄ feceritis his q vob benefaci-
unt: q vobis est grā? Siqdē ⁊ pctōres
34 hoc faciunt‖ Et si mutuū dederit̄ his a
qb⁹ sperat̄ recipe: q grā ē vobis? Nā
⁊ peccatores peccatorib⁹ fenerāt̄: vt re
35 cipiant eq̄lia. Uerūtn̄ diligite inimi-
cos vros: benefacite: ⁊ mutuum date:
nihil inde sperantes: ⁊ erit merces vrā
mlta: ⁊ eritis filij altissimi: qꝛ ipse be- Do. i. post pent.
36 nign⁹ est sup ingratos ⁊ malos. Estote
g misericordes: sicut ⁊ pr vester miseri- F
37 cors est.‖ Nolite iudicare: ⁊ nō iudica- Mat.7.a
bimini. Nolite ↄdēnare: ⁊ non ↄdēna
38 bimini. Dimittite: ⁊ dimittemini. Da-
te: ⁊ dabit̄ vobis. Mensurā bonā ⁊ cō
fertā ⁊ coagitatā ⁊ sup effluētē dabūt
in sinum vrm.‖ Eadem qppe mensura Mat.7.a
39 q mensi fuerit̄: remetiet̄ vobis. Dice Mar.4.c
bat autē illis ⁊ similitudinē.‖ Nūqd pōt Mat.15.c
cec⁹ cecū ducere? Nonne ambo i foueā
40 cadunt?‖ Nō ē discipul⁹ sup mgrm: p Mat.10.c
fect⁹ autē ois erit: si sit sicut magister Joh.13.b
41 ei⁹. Quid autē vides festucā i oculo fra- Mat.7.a

tris tui:trabē autē q̄ in oculo tuo eſt
42 nō ꝯſideras? Aut quō potes dicere fra
tri tuo:frater ſine eñciā feſtucā d' oclo
tuo:ipſe i oclo tuo trabē nō vides. Hy
pocrita eñce pmū trabē d' oculo tuo:ꝛ
tūc ꝯſpicies vt educas feſtucā d' oculo
Mat.7.c fris tui‖Non ē eñ arbor bona q̄ facit
43 fruct⁹malos:neq; arbor mala faciens
B fructū bonū. Unaq̄q; eñ arbor d' fru
44 ctu ſuo cognoſcit. Neq; eñ de ſpinis
Mat.12.c colligūt fic⁹: neq; d' rubro vindemiāt
45 vuā‖Bonus hō de bono theſauro cor
dis ſui pfert bonū:ꝛ mal⁹ hō de malo
Mat.7.c theſauro pfert malū. Ex abūdātia.n.
Mat.7.d cordis os loq̄r‖Quid autē vocat̄ me
46 dñe dñe:ꝛ non facit̄ q̄ dico‖Ois q̄ ve-
47 nit ad me:ꝛ audit ſmones meos:ꝛ fa-
48 cit eos:oſtēdā vob cui ſilis ſit. Silis
ē hoi edificāti domū q̄ fodit i altum: ꝛ
poſuit fūdamētū ſupra petrā. Inunda
tione āt facta illiſū eſt flumē domui il
li:ꝛ nō potuit eā mouere. Fūdata eñ
49 erat ſupra petrā. Qui āt audit ꝛ nō fa-
cit ſilis ē hoi edificāti domum ſuā ſu-
pra terrā:ſine fundamēto: in quā illi-
us ē fluui⁹:ꝛ ꝯtinuo cecidit:ꝛ facta ē
A ruina dom⁹illi⁹magna. ¶VII
Mat.8.a CUm āt impleſſet oia verba ſua
1 in aures plebis‖itrauit caphar
2 naum. Cēturionis autē cuiuſdā ſuus
male hñs erat moriturus q̄ illi erat p̄-
3 cioſus. Et cū audiſſet de ieſu :miſit ad
eum ſeniores iudeoꝝ rogās eū vt veni
4 ret ꝛ ſaluaret ſeruū ei⁹. At illi cum ve
niſſent ad ieſum rogabant eū ſollicite
dicētes ei: q2 dignus ē vt h̄ illi p̄ſtes.
5 Diligit eñ gētem nrā et ſynagogam
6 ipſe edificauit nobis. Jeſus autē ibat
B cū illis. Et cum iam nō longe eēt a do
Mat.8.a mo:miſit ad eū cēturio amicos dicēs:
Dñe:noli vexari‖Nō eñ ſum dign⁹ vt
7 ſub tectū meum intres. Pꝑter qđ et me
ipm nō ſum dignū arbitrat⁹ vt venirē
ad te:ſed dic verbo ꝛ ſanabit puer me
8 us. Nā ꝛ ego hō ſum ſub ptāte ꝯſtitu-
tus:habēs ſub me milites:ꝛ dico huic
vade ꝛ vadit:ꝛ alio veni ꝛ venit:ꝛ ſer-
9 uo meo fac hoc ꝛ facit. Quo audito ie-
Mat.8.b ſus mirat⁹ eſt ꝛ ꝯuerſus ſequētibus ſe
turbis dixit‖Amen dico vobis:nec in
10 iſrl̄ tantā fidem inueni. Et reuerſi qui
miſſi fuerāt domū iuenerunt ſuū qui
11 lāguerat ſanū. Et factū ē deinceps ibat
ieſus in ciuitatem q̄ vocatur naym :et
ibant cum eo diſcipuli ei⁹ ꝛ turba co-
12 pioſa. Cum aūt appropinquaret porte
ciuitatis :ecce defunct⁹ efferebat fili⁹
vnicus mrīs ſue. Et hec vidua erat: et
turba ciuitat̄ multa cum illa. Quā cū
vidiſſet dñs:miſcdia motus ſup eā di-
xit illi: Noli flere. Et acceſſit :et tetigit C
loculū. Hi autē q̄ portabāt ſteterunt.
Et ait: Adoleſcens:tibi dico ſurge. Et
reſedit q̄ erat mortu⁹:ꝛ cepit loq̄:ꝛ de-
dit illum matri ſue. Accepit aūt oēs ti-
mor :ꝛ magnificabant deum dicētes.
Quia pꝑha magn⁹ ſurrexit i nobis: et
q2 deus viſitauit plebē ſuā.‖Et exījt h̄
ſmo in vniūſam iudeā de eo:ꝛ oēs cir
ca regionē. Et nūciauerunt iohāni di
ſcipuli ei⁹ de oib⁹ his‖Et ꝯuocauit du M
os de diſcipulis ſuis iohānes : ꝛ miſit
ad ieſū dicēs: Tu es q̄ ventur⁹ es an
aliū expectam⁹? Cū āt veniſſent ad eū
viri. dixerūt: Johēs baptiſta miſit nos
ad te dicens:‖Tu es q̄ ventur⁹ es : an M
aliū expectamus? In ipā āt hora mul-
tos curauit a lāguorib⁹ ſuis ꝛ plagis:
ꝛ ſpiritib⁹multis :ꝛ cecis mult̄ dona
uit viſū. Et rñdens dixit ill‖Euntes re M
nūciate iohāni q̄ audiſtis ꝛ vidiſtis. D
Quia ceci vidēt:claudi ambulant:le-
proſi mūdāt:ſurdi audiunt:mortui re
ſurgūt:paupes euāgelizāt:ꝛ beat⁹ eſt
q̄cunq; nō fuerit ſcādalizat⁹ i me ‖Et M
cū diſceſſiſſent nuncij iohis:cepit d' io
hāne dicere ad turbas. Quid exiſt̄ in
deſertū videre? Arūdinē vēto agitatā
Sz quid exiſtis videre? Hoiez mollib⁹
veſtimētis indutū. Ecce qui i veſte p̄ci
oſa ſūt ꝛ delitijs:in domib⁹regū ſunt?
Sz q̄d exiſt̄ videre? Prophetā? Utiq;
dico vob: ꝛ pluſq̄ pꝑhetā. Hic ē de q̄
ſcriptū ē‖Ecce mitto angelū meū añ M
faciē tuā: q̄ pparabit viā tuā añ te. Di M
co eñ vobis maior iter natos mulieꝝ M
pꝑha iohāne baptiſta nemo ē‖Qui āt M
minor ē in regno dei: maior ē illo. Et E
oīs pꝑls audiēs:ꝛ publicani iuſtifica-
uerūt deū :baptizati baptiſmo iohis.
Phariſei āt ꝛ legiſperiti ꝯſiliū dei ſp̄e
uerūt i ſemetipos:nō baptizati ab eo.
Ait āt dñs:‖Cui g̃ ſiles dicā hoies ge- M
neratiōis huius:ꝛ cui ſiles ſūt? Siles
ſūt puer̄ ſedētib⁹ i foro: ꝛ loquentib⁹
ad iuicē ꝛ dicētib⁹: Cantauim⁹ vob ti-
biis ꝛ nō ſaltaſt̄ :lamentauim⁹ ꝛ non
ploraſtis‖Uenit āt iohannes baptiſta M

neq̨ māducās panē neq̨ bibēs vinū
τ dicitis: Demoniū habet. Venit filiꝰ
hoīs māducās τ bibēs: τ dicitꝭ: Ecce
hō deuorator: τ bibēs vinū: amicꝰ pu-
blicanoꝝ τ pctōꝝ. Et iustificata est sa
.a piētia: ab oībꝰ filijs suis ‖ Rogabat āt
.a illū qdā de phariseis vt māducaret cū
.a illo. Et ingressus domum pharisei dis
cubuit. Et ecce mulier q̄ erat i ciuita-
F te peccatrix vt cognouit ꝙ iesus accu
buit i domo pharisei: attulit alabastꝝ
vnguētī: τ stans retro secꝰ pedes eius:
lachrymis cepit rigare pedes eiꝰ: et ca
pillis capitꝭ sui tergebat: τ osculabatꝛ
pedes eiꝰ: τ vnguēto vngebat. Vidēs
autē phariseus q̄ vocauerat eum: ait
intra se dicens: Hic si esset ꝓpheta sci
ret vtiq̨ que τ qualis ē mulier que tā
git eum: quia peccatrix est. Et respon
dens iesus dixit ad illum. Simon ha-
beo tibi aliqd dicere. At ille ait: Ma-
gister dic: Duo debitores erant cuidā
feneratori: vnꝰ debebat denarios q̄n-
gētos τ alius quinquaginta. Non ha
bentibus illis vnde redderēt: donauit
vtrisq̨. Quis ergo eum plꝰ diligit? Re
G spondēs simon dixit: Estimo: qꝛ is cui
plus donauit. At ille dixit ei: Recte iu
dicasti. Et ꝯuersus ad mulierē: dixit si
moni: Vides hāc mulierē? Intraui in
domū tuā aquā pedibꝰ meis nō dedi-
sti Hec āt lachrymis rigauit pedes me-
os: τ capillis suis tersit. Osculū mihi
nō dedisti: hec āt ex q̄ itrauit nō cessa-
uit osculari pedes meos. Oleo caput
meum non vnxisti: hec aūt vnguento
vnxit pedes meos. Propter qđ dico ti-
bi. Remittūtꝛ ei pctā multa: qm̄ dilexit
multū. Cui āt minꝰ dimittitꝛ minꝰ dili
git. Dixit āt ad illam. Remittuntꝛ tibi
pctā. Et ceperūt q̄ sīl ac-cūbebāt dicere
itra se. Quis ē h̄ q̄ etiā pctā dimittit?
Dixit āt ad mulierē. Fides tua te sal-
uam fecit. Vade in pace ‖ VIII
A ET factū ē deinceps τ ipē iter fa
ciebat ꝑ ciuitates τ castella ꝑ-
dicans τ euangelizans regnum dei: et
duodecim cum illo: τ mulieres alique
q̄ erāt curate a spiritibꝰ malignis τ in-
.b firmitatibꝰ ‖ maria q̄ vocatꝛ magdale-
ne ð q̄ septē demonia exierāt: τ iohan
na vxor chuze ꝓcuratoris herodis: et
susāna τ alie multe: q̄ ministrabāt ei de fa
cultatibꝰ suis. Cū āt turba plurima cō
ueniret τ de ciuitatibus ꝓperarent ad
eum: dixit ꝑ similitudinē ‖ Exijt qui se Mat. 13.a
minat seminare semen suum. Et dū se Mar. 4.a
minat: aliud cecidit secus viā: τ ꝯcul-
catum est: τ volucres celi comederūt il
lud. Et aliud cecidit supra petrā: τ na
tum aruit qꝛ nō habebat humorē. Et
aliud cecidit inter spinas τ simul exor-
te spine suffocauerunt illud. Et aliud
cecidit in terrā bonā: τ ortum fecit fru
ctū cētuplū. Hec dicēs clamabat. Qui
habet aures audiēdi audiat. Interro-
gabāt āt eū discipuli eiꝰ: q̄ eēt hec pa- B
rabola. Quibꝰ ipē dixit ‖ Vobis datū ē Mat. 13.b
nosse mysteriū regni dei: ceterꝭ āt i pa- Mar. 4.b
rabolis ‖ vt vidētes nō videāt: τ audiē Esa. 6
tes nō intelligāt ‖ Est aūt hec pabola. Joh. 12.f
Semē est verbū dei Qui āt secꝰ viam: Act. 28.f
hi sunt q̄ audiunt: deinde venit diabo Mat. 13.c
lus τ tollit vbū ð corde eoꝝ: ne credē Mar. 4.b
tes salui fiant. Nā q̄ supra petrā q̄ cū
audierint cū gaudio suscipiunt vbū.
Et hi radices nō hn̄t: qꝛ ad tps credūt
τ in tpe tēptationis recedūt. Qđ autē
in spinas cecidit: hi sunt q̄ audierūt τ
a sollicitudinibꝰ τ diuitijs τ volupta-
tibꝰ vite euntes suffocātꝛ: τ nō referūt
fructum. Qđ aūt in bonā terrā: hi sūt C
q̄ in corde bono et optimo audientes
verbū retinent: τ fructū afferūt i patiē
tia ‖ Nemo āt lucernā accendēs operit Mat. 5.e
eā vase: aut subtus lectū ponit: sed su- Mar. 4.c
pra cādelabrū ponit: vt itrantes vide-
ant lumen ‖ Nō est eñ occultū qđ non Mat. 10.c
manifestetꝛ: nec abscōditū qđ non cog- Mar. 4.c
noscatꝛ et in palā veniat. Videte ꝙ qđ
audiatꝭ ‖ Qui eñ habet dabitꝛ illi: τ q̄- Mat. 13.b
cūq̨ nō habet: etiā qđ putat se hr̄e au Mar. 4.c
feretꝛ ab illo ‖ Venerūt āt ad illū mater Mat. 12.d
τ frēs eiꝰ: τ nō poterāt adire eū ꝑ tur- Mar. 3.d
ba. Et nūciatū ē illi. Mater tua τ fra-
tres tui stant foris: volentes te videre.
Qui rn̄dēs dixit ad eos: Mater mea τ
fratres mei hi sunt: q̄ verbum dei au- D
diūt τ faciūt ‖ Factū est aūt in vna die- Mat. 8.c
rū: τ ipē ascendit in nauiculā: et disci- Mar. 4.d
puli eiꝰ: τ ait ad illos. Trāsfretemꝰ trās
stagnū. Et ascēderunt. Et nauigātibꝰ
illꝭ obdormiuit τ descēdit ꝓcella venti
in stagnū: τ cōpellebātꝛ τ piclitabantꝛ.
Accedētes āt suscitauerūt eū dicētes.
Preceptor pimꝰ. At ille surgēs icrepa
uit ventū τ tempestatē aque: τ cessauit
τ facta ē trāqllitas. Dixit autem illis.

Ubi ē fides vr̃a? Qui timētes mirati
Mar.4.d ſunt ad inuicē dicētes||Quis putas h̄ ē.
Quia ⁊ vētis ⁊ mari imperat:⁊ obedi
unt ei?Et nauigauerūt ad regionē ge
raſenoꝝ:q̄ eſt ꝯ galileā. Et cū de naui
egreſſ⁹ eēt ad t̄rā:occurrit illi vir q̄dā
q̄ hēbat demoniū iā tꝑib⁹ mlt̄ꝭ:⁊ veſti
mēto nō induebat̄:neq̃ in domo ma-
nebat ſ; in monumētꝭ. Is vt vidit ie-
ſū ꝓcidit an̄ illū:⁊ exclamās voce ma-
Mat.8.d gna dixit||Quid mihi ⁊ tibi eſt ieſu fili
Mar.5.a dei altiſſimi?Obſecro te:ne me torq̄as
E Precipiebat eñ ſpiritui imūdo:vt exi
ret ab homie.Multꝭ eñ tꝑib⁹ arripie
bat illū:⁊ vinciebat̄ cathenis ⁊ cōpe-
dib⁹cuſtodit⁹:⁊ ruptꝭ vinculis ageba
Mar.5.a tur a demonio i deſerta||Interrogauit
āt illū ieſus dicēs:Qd̄ tibi nomen eſt?
At ille dixit:Legio.Quia itrauerūt de
monia mlt̄a i eū.Et rogauerūt illum:
Mat.8.g ne iperaret ill̄ vt i abyſſū irēt||Erat āt
Mar.5.b ibi grex porcoꝝ mlt̄oꝝ paſcētiū i mō-
te:⁊ rogabāt eū vt ꝑmitteret eis i illos
igredi.Et ꝑmiſit ill̄. Exierūt ḡ demo-
nia ab hoie:⁊ itrauerunt i porcos:⁊ i-
petu abijt grex ꝑ p̄ceps i ſtagnū:⁊ ſuf-
Mar.5.b focat⁹ ē||Qd̄ vt viderūt factū q̄ paſce-
bāt fugerūt ⁊ nūciauerūt i ciuitatē ⁊ i
villas.Exierūt āt videre qd̄ factū ē:et
venerūt ad ieſū:⁊ inuenerunt hoiem ſe-
dētē a q̄ demonia exierāt veſtitū:ac ſa
na mēte ad pedes ei⁹:⁊ timuerūt.Nū-
ciauerunt āt illis ⁊ q̄ viderāt:quō ſan⁹
F fact⁹ eēt a legione.Et rogauerūt illu;
ois mlt̄itudo geraſenoꝝ:vt diſcederet
ab ipſis:q2 magno timore tenebātur.
Mar.5.b ||Ipe āt aſcēdēs nauim reūſus eſt.Et
rogauit illū vir:a q̄ demonia exierant
vt cū eo eēt.Dimiſit āt eū ieſus dicēs:
Redi i domum tuā:⁊ narra quāta tibi
fecit de⁹.Et abijt ꝑ vniūſam ciuitate;
Mat.9.c p̄dicās quāta illi feciſſet ieſus||Factu;
Mar.5.c ē autē cum rediſſet ieſus excepit illum
turba.Erāt āt oēs expectātes eum.Et
ecce venit vir cui nomē iayrus:⁊ ipſe
p̄nceps ſynagoge erat ⁊ cecidit ad pe-
des ieſu:rogās eū vt itraret i domū ei⁹
q2 vnica filia erat ei fere ānoꝝ duode-
cim:⁊ hec moriebat̄.Et ꝯtigit dū iret:
Mat.9.c a turbis cōprimebat̄||Et mulier q̄da;
Mar.5.c erat i fluxu ſāguinis ab ānis duodeci:
q̄ i medicos erogauerat oē; ſubſtātiā
ſuā:nec ab vllo potuit curari.Acceſſit
retro ⁊ tetigit fimbriā veſtimēti ei⁹:et
ꝯfeſtim ſtetit fluxus ſāguinis eius.Et
ait ieſus.Quis ē q̄ me tetigit? Negāti
bus āt oib⁹dixit petr⁹ ⁊ q̄ cū illo erāt.
Preceptor turbe te cōprimunt ⁊ affli- G
gunt:⁊ dicꝭ q̄s me tetigit? Et dixit ie-
ſus:Tetigit me aliq̄s. Na; ⁊ ego noui
v̄tutē d̄ me exiſſe. Uidēs āt mulier q2
nō latuit: tremēs venit ⁊ ꝓcidit ante
pedes ei⁹⁊ ob quā cauſā tetigerit eum
indicauit corā oī ꝑplo:⁊ queadmodū
cōfeſtim ſanata ſit. At ip̄e dixit ei||Fi-
lia:fides tua ſaluā te fecit.Uade in pa
ce.Adhuc illo loquēte:venit q̄da; ad
p̄ncipē ſynagoge dicēs ei:q2 mortua ē
filia tua:noli vexare illū.Ieſus āt au-
dito h̄ v̄bo:r̄ndit patri puelle.Noli ti
mere.Crede tm̄:⁊ ſalua erit.Et cu; ve
niſſet domū:nō ꝑmiſit itrare ſecū quē-
q̄:niſi petꝝ ⁊ iacobū ⁊ iohe;: ⁊ p̄re; et
mr̄e; puelle.Flebāt āt oēs ⁊ plāgebāt
illā. At ille dixit:Nolite flere.||Non ē
mortua puella ſ; dormit.Et deridebāt
eū:ſciētes q2 mortua eēt.Ipe āt tenēs
manū ei⁹clamauit dicētes||Puella ſur
ge.Et reūſus ē ſp̄us ei⁹:⁊ ſurrexit ꝯti-
nuo.Et iuſſit illi dare manducare. Et
ſtupuerūt parētes ei⁹ q̄bus p̄cepit ne
alicui dicerēt qd̄ factum erat. ¶IX B
COnuocatꝭ āt ieſus duodecim
apl̄is: dedit ill̄ virtutē ⁊ ꝑtāte;
ſup oia demonia||⁊ vt lāguores
curarēt. Et miſit illos p̄dicare regnu;
dei:⁊ ſanare infirmos||Et ait ad illos
Nihil tuleritꝭ i via:neq̃ virgam,neq̃
perā,neq̃ panē,neq̃ pecuniā:neq̃ du
as tunicas habeatꝭ.Et i quācunq̃ do
mū itraueritꝭ ibi manete:⁊ inde ne ex
eatis||Et q̄cūq̃ n̄ recepint vos:exeun-
tes de ciuitate illa:etiā puluerē pedū
vr̃oꝝ excutite i teſtimoniū ſupra illos
||Egreſſi āt circūibāt ꝑ caſtella:euāge-
lizātes ⁊ curātes vbiq̃||Audiuit āt he
rodes tetrarcha oia q̄ fiebāt ab eo:et
heſitabat eo ꝙ diceret̄ a q̄buſdā:q2 io
hānes ſurrexit a mortuis:a q̄buſdam
v̄o q2 helias apparuit:ab alijs āt q2 ꝓ
pheta vn⁹d̄ antiq̄s ſurrexit.Et ait he
rodes||Iohe; ego decollaui. Quis ē āt
iſte de q̄ ego talia audio?Et q̄rebat vi B
dere eū.Et reūſi apl̄i narrauerunt illi
q̄cunq̃ fecerūt||Et aſſūptꝭ illis ſeceſſit
ſeorſū in locū deſertū q̄ eſt bethſaide.
Qd̄ cū cognouiſſent turbe ſecute ſūt
illū:⁊ excepit eos ⁊ loq̄bat̄ ill̄ d̄ regno

dei,⁊ eos q̄ cura indigebant: ſanabat.
b ||Dies aūt cepat declinare. Et accedē-
a tes duodeci dixerūt illi: Dimitte tur-
bas: vt eūtes i caſtella villaſq̄ q̄ circa
ſūt diūtāt ⁊ iueniāt eſcas. qꝛ hic in loco
b deſerto ſumꝰ. Ait āt ad illos || Uos date
e illis mādūcare. At illi dixerūt||Nō ſūt no
b bis pluſq̄ q̄nq; panes ⁊ duo piſces: ni
e ſi forte nos eamꝰ ⁊ emamꝰ i oēm hanc
a turbā eſcas. Erāt āt fere viri q̄nq; mi-
lia. Ait āt ad diſcipulos ſuos. Facite il-
los diſcūbere ꝑ conuiuia q̄nquagenos: ⁊
ita fecerūt. Et diſcubuerūt oēs. Acceptꝭ
aūt q̄nq; panibꝰ ⁊ duobꝰ piſcibus: re-
ſpexit i celū ⁊ bñdixit illis: ⁊ fregit ⁊ di-
ſtribuit diſcipulis ſuis vt ponerēt ante
turbas. Et mādūcauerūt oēs ⁊ ſaturati
c ſūt. Et ſublatū ē qđ ſupfuit illis fragmē
b torū cophini duodeci. || Et factū ē cū ſo
c lꝰ eēt orās erāt cū illo ⁊ diſcipuli: ⁊ in
terrogauit illos dicēs: Quē me dicūt eē
turbe. At illi rñderūt ⁊ dixerūt. Johan
nē baptiſtā: alij āt heliā: alij vō qꝛ vnꝰ
ꝓpħa de priorībꝰ ſurrexit. Dixit aūt illis.
d Uos āt quē me eē dicitis? Rñdēs ſimō
d petrꝰ dixit. Chriſtū dei || At ille icrepās
c illos pcepit ne cui dicerēt hoc: dicens
d qꝛ oportet filiū hoīs multa pati ⁊ re-
probari a ſeniorībꝰ ⁊ pncipibꝰ ſacerdo
tū ⁊ ſcribis ⁊ occidi: ⁊ tertia die reſurge-
d re. || Dicebat aūt ad oēs. Si quis vult
d poſt me venire: abneget ſemetipm ⁊ tol
lat crucē ſuā quotidie: ⁊ ſeqt me. Qui
eī voluerit aīam ſuā ſaluā facere ꝑdet
illā. Nā q̄ ꝑdiderit aīam ſuā ꝓpter me:
ſaluā faciet illā. Quid eī ꝓficit homo
ſi lucret vniūſum mūdū: ſe aūt ipm ꝑ
dat ⁊ detrimētū ſui faciat. Nam q̄ me
erubuerit: ⁊ meos ſmoēs: hūc filiꝰ ho-
d minis erubeſcet cū venerit i maieſtate
d ſua ⁊ pris ⁊ ſctorū angelorū. || Dico āt
d vobis: vere ſūt aliq̄ hic ſtātes: q̄ nō gu
a ſtabūt mortē donec videāt regnū dei.
a ||Factū ē aūt poſt hec verba fere dies
a octo: ⁊ aſſūpſit petrū ⁊ iacobū ⁊ iohan
nē: ⁊ aſcēdit in montē vt oraret. Et fa-
cta ē dū oraret ſpecies vultꝰ eiꝰ altera
⁊ veſtitꝰ eiꝰ albus ⁊ refulgēs. Et ecce
duo viri loq̄bant cū illo. Erāt āt moy
ſes ⁊ helias viſi i maieſtate: ⁊ dicebāt
exceſſū eiꝰ quē cōpleturꝰ erat i hierlm
Petrꝰ vō ⁊ q̄ cū illo erāt: grauati erāt
ſomno. Et euigilātes viderūt maieſta-
tē eius: ⁊ duos viros q̄ ſtabāt cū illo.

Et factū ē cū diſcēderēt ab illo: ait pe
trus ad ieſum. Preceptor bonū ē nos
hic eē ⁊ faciamꝰ tria tabernacula: vnū
tibi: ⁊ vnū moyſi: ⁊ vnū helie. Neſciēs
q̄d diceret. Hec aūt illo loquente: facta
ē nubes ⁊ obumbrauit eos: ⁊ timuerūt
intrātibꝰ illis in nubē. Et vox facta ē
de nube dicēs. || Hic ē filiꝰ meꝰ dilectꝰ Mat.3.d
ipm audite. Et dū fieret vox inuentus Mar.1.b
eſt ieſus ſolus: ⁊ ipſi tacuerūt: ⁊ nemi
ni dixerūt in illis diebꝰ quicq̄ ex his
q̄ viderāt || Factū ē aūt in ſequenti die Mat.17.c
deſcēdētibꝰ illis de mōte: occurrit illis Mar.9.c
turba multa. Et ecce vir de turba ex-
clamauit dicēs: Magiſter obſecro te:
reſpice in filiū meū qꝛ vnicus ē mihi.
Et ecce ſpūs apphēdit eū: ⁊ ſubito cla
mat: ⁊ elidit ⁊ diſſipat eū cū ſpuma et
vix diſcedit dilaniās eū. Et rogaui di-
ſcipulos tuos vt eijcerēt illū ⁊ nō po-
tuerūt. Rñdēs aūt ieſus dixit || O gene Mat.17.c
ratio infidelis et ꝑuerſa: vſq̄quo ero Mar.9.c
apud vos ⁊ patiar vos? Adduc huc fi-
liū tuū. Et cū accederet: eliſit illū de-
moniū ⁊ diſſipauit. Et increpauit ie-
ſus ſpiritū immūdū ⁊ ſanauit puerū: ⁊
reddidit illū patri eiꝰ. Stupebāt autē
oēs in magnitudine dei. Omnibuſq̄ mi-
rantibꝰ i oībus q̄ faciebat: dixit ad di-
ſcipulos ſuos. Ponite vos in cordibꝰ
vr̄is ſmones iſtos. || Filiꝰ eī hoīs futu Mat.17.d
rū ē vt tradat i manꝰ hoīm. At illi ig- Mar.9.e
norabāt verbū iſtud ⁊ erat velatū an-
te eos vt nō ſentirēt illud: ⁊ timebant f
eū interrogare de hoc verbo. || Intrauit Mat.18.a
aūt cogitatio i eos: q̄s eorū maior eſſet Mar.9.e
At ieſus vidēs cogitatiōes cordis illo
rū apphēdit puerū: ⁊ ſtatuit illū ſecus
ſe: ⁊ ait illis. Quicūq̄ ſuſceperit puerū
iſtū in noīe meo me recipit. Et q̄cunq̄
me receperit recipit eū q̄ me miſit. Nā
q̄ minor eſt inter vos oēs: hic maior ē.
Reſpōdēs āt iohānes dixit: Preceptor Mar.9.f
vidimꝰ quēdā in noīe tuo eijcientē de
monia ⁊ ꝓhibuimꝰ eū: qꝛ nō ſeqt no-
biſcū. Et ait ad illos ieſus. Nolite ꝓhi
bere. Qui eī nō ē aduerſū vos: ꝓ vob
eſt. Factū ē aūt dū cōplerent dies aſſū
ptionis eiꝰ: ⁊ ipe faciē ſuā firmauit vt
iret in hierlm. Et miſit nūcios ante cō
ſpectū ſuū: ⁊ euntes intrauerūt i ciui-
tatē ſamaritanorū vt pararent illi. Et
nō receperūt eū: qꝛ facies eiꝰ erat eun-
tis hierlm. Cū vidiſſent aūt diſcipuli

B eiꝰ iacobꝰ ⁊ iohãnes dixerũt: Dñe vis
dicimꝰ vt ignis deſcẽdat de celo: ⁊ cõ-
ſumat illos? Et ꝯuerſus increpauit il-
Mat.18.b los dicẽs. Neſcitis cuiꝰ ſpũs eſtis‖ Fi-
liꝰ hoīs nõ venit aīas ꝑdere ſʒ ſaluare
Mat.8.c Et abierũt ī aliud caſtellũ.‖ Factũ ẽ aũt
ambulãtibꝰ illis ī via: dixit ꝗdã ad il
lũ. Sequar te ꝗcũꝗʒ ieris. Dixit illi ie-
ſus: Vulpes foueas habẽt: ⁊ volucres
Mat.8.c celi nidos.‖ Filiꝰ aũt hoīs nõ habet vbi
caput ſuũ reclinet. Ait aũt ad alterũ.
Mat.8.c Sequere me. Ille aũt dixit: Dñe ꝑmit-
te mihi primũ ire: ⁊ ſepelire patrẽ meũ
Dixitꝗʒ ei ieſus: Sine vt mortui ſepeli
ant mortuos ſuos: tu aũt vade ⁊ annũ
cia regnũ dei. Et ait alter. Sequar te
dñe: ſʒ ꝑmitte mihi ꝓmũ renũciare his
62 ꝗ domi ſũt. Ait ad illum ieſus: Nemo
mittẽs manũ ſuã ad aratrũ ⁊ aſpiciẽs
retro: aptus ẽ regno dei. ¶ X
A P Oſt hec aũt deſignauit dñs et
alios ſeptuagintaduos: ⁊ miſit
illos binos aũ faciẽ ſuã ī oẽm ciuita
2 tẽ ⁊ locũ quo erat ipſe vẽturus. Et di-
Mat.9.d cebat illis.‖ Meſſis ꝗdẽ multa: oꝑarij
aũt pauci. Rogate ergo dñm meſſis vt mit
Mat.10.b 3 tat oꝑarios ī meſſem ſuã.‖ Ite ecce ego
4 mitto vos ſicut agnos iter lupos. No
lite portare ſacculũ neꝗʒ perã neꝗʒ cal
ciamẽta: ⁊ neminẽ ꝑ viã ſalutaueritis.
Mat.10.b 5 ‖ In quãcũꝗʒ domũ intraueritis pri-
Mar.6.b 6 mũ: dicite pax huic domui: ⁊ ſi ibi fue
rit filiꝰ pacis requieſcet ſuꝑ illũ pax vr̃a:
7 ſin aũt: ad vos reuertet. In eadẽ aũt
B domo manete: edẽtes ⁊ bibẽtes q̃ apud
Mat.10.b illos ſũt‖ Dignꝰ ẽ ei oꝑarius mercede
8 ſua. Nolite trãſire de domo ī domũ. Et ī
quãcũꝗʒ ciuitatẽ intraueritis ⁊ ſuſcepe
rint vos: mãducate q̃ apponũt vobis
9 ⁊ curate infirmos q̃ in illa ſũt ⁊ dicite
illis: appropinquabit ī vos regnũ dei.
Mat.10.b ‖ In quãcũꝗʒ aũt ciuitatẽ ītraueritis ⁊
10 nõ ſuſceperint vos: exeũtes in plateas
11 eiꝰ dicite. Etiã puluerẽ q̃ adheſit nob
de ciuitate vr̃a extergimꝰ in vos. Tñ
hoc ſcitote q: appropinquabit regnũ dei
12 Dico vob: q: ſodomis ī die illa remiſſi-
Mat.11.c us erit ꝙ illi ciuitati.‖ Ve tibi corozaī
C 13 ve tibi bethſaida: q: ſi in tyro ⁊ ſi-
done facte fuiſſent virtutes q̃ facte ſũt
in vobis: olim ī cilitio ⁊ cinere ſeden-
14 tes peniterẽt. Verũtñ tyro ⁊ ſidoni re
15 miſſius erit in iudicio ꝙ vobis. Et tu
capharnaũ vſꝗʒ ad celũ exaltata: vſꝗʒ
16 ad īfernũ demergeris.‖ Qui vos audit: Ma
me audit ⁊ q̃ vos ſꝑnit me ſꝑnit. Qui Jo
17 aũt me ſꝑnit: ſꝑnit eũ q̃ miſit me. Reu̇
ſi ſunt aũt ſeptuaginta duo cũ gaudio
dicẽtes. Dñe etiã demonia ſubijciunt
18 nobis ī noīe tuo. Et ait illis. Videbã
ſathanã ſicut fulgur de celo cadentẽ.
19 Ecce dedi vobis ꝑtãtẽ calcandi ſupra
ſerpẽtes ⁊ ſcorpiones ⁊ ſuꝑ oẽm virtu
20 tẽ inimici: ⁊ nihil vobis nocebit. Ve-
rũtñ ī hoc nolite gaudere. q: ſpũs vob
ſubijciunt. Gaudete aũt: ꝙ noīa vr̃a
21 ſcripta ſũt ī celis. In ipſa hora exulta- D
uit in ſpũſãcto ⁊ dixit.‖ Cõfitebor tibi Ma
dñe pater celi ⁊ terre: ꝙ abſcõdiſti hec
a ſapiẽtibꝰ ⁊ prudẽtibꝰ ⁊ reuelaſti ea
paruulis: Etiã pater: qm̃ ſic placuit an
22 te.‖ Oīa mihi tradita ſunt a pr̃e meo. Ma
Et nemo ſcit q̃s ſit filiꝰ niſi pater: et q̃s Joh
ſit pater niſi filiꝰ: ⁊ cui voluerit filiꝰ re
23 uelare: Et cõuerſus ad diſcipulos ſu-
os dixit‖ Beati oculi q̃ vidẽt q̃ vos vi Ma
24 detis: Dico eñi vobis: ꝙ multi ꝓphete
⁊ reges voluerũt videre q̃ vos videtis
⁊ nõ viderũt: ⁊ audire q̃ auditis: ⁊ nõ
25 audierũt.‖ Et ecce ꝗdã legiſperitꝰ ſur Ma
rexit tẽptãs illũ ⁊ dicẽs. Magiſter: q̃d Ma
faciẽdo vitã eternã poſſidebo? At ille
dixit ad eũ. In lege q̃d ſcriptũ ẽ? Quõ E
legis.‖ Ille rñdens dixit: Diliges dñm Deu
deũ tuũ ex toto corde tuo ⁊ ex tota aīa Ro.
tua: ⁊ ex omnibꝰ viribꝰ tuis: ⁊ ex omni
mente tua.‖ ⁊ primũ tuũ ſicut teipſum Jaco
Dixitꝗʒ illi: Recte rñdiſti: Hoc fac ⁊ vi
ues. Ille aũt volẽs iuſtificare ſeipſm di
xit ad ieſum. Et q̃s ẽ meꝰ primꝰ? Su-
ſpitiẽs aũt ieſus dixit: Homo ꝗdã de-
ſcẽdebat ab hierl̃m in hiericho ⁊ inci-
dit ī latrones: q̃ etiã deſpoliauerũt eũ
⁊ plagis impoſitis abierunt ſemiuiuo
relicto. Accidit aũt vt ſacerdos quidã
deſcẽderet eadem via: ⁊ viſo illo ꝑter-
iuit. Similiter ⁊ leuita: cũ eſſet ſecꝰ locũ
⁊ videret eũ ꝑtrãſijt. Samaritanꝰ aũt F
ꝗdã iter faciẽs venit ſecꝰ eũ‖ ⁊ videns
eũ: miſericordia motꝰ ẽ. Et appropiãs
alligauit vulnera eiꝰ: infundẽs oleũ et
vinũ: ⁊ īponẽs illũ ī iumẽtũ ſuũ duxit
ī ſtabulũ: ⁊ curã eiꝰ egit. Et altera die
ꝓtulit duos denarios: ⁊ dedit ſtabula
rio: ⁊ ait: Curã illiꝰ habe: ⁊ q̃dcũꝗʒ ſuꝑ
erogaueris: ego cũ rediero reddã tibi.
Quis horũ triũ videt tibi primꝰ fuiſ-
ſe illi q̃ incidit in latrones? At ille dix

ſt. Qui fecit miſericoꝛdiã ĩ illũ. Et ait
38 illi ieſus. Uade ꝛ tu fac ſimilit̃. ‖ Factũ
D ẽ aũt dũ irẽt: ꝛ ip̄e intrauit ĩ quoddã
caſtellũ: ꝛ mulier q̄dã martha noĩe ex-
39 cepit illũ in domũ ſuã: ꝛ huic erat ſo-
roꝛ noĩe maria. Que etiã ſedens ſecus
40 pedes dñi audiebat ṽbũ illi⁹: martha
ãt ſatagebat circa frequẽs miniſteriũ
Que ſtetit ꝛ ait. Dñe nõ eſt tibi cure ꝙ
ſoroꝛ mea reliquit me ſolã miniſtrare?
41 Dic ḡ illi vt me adiuuet. Et reſpondẽs
dixit illi dñs. Martha martha ſollici-
42 ta es ꝛ turbaris erga plurima. Porro
43 vnũ ẽ neceſſariũ. Maria optimã par-
tẽ elegit: q̄ nõ auferet̃ ab ea. ‖ C XI
A Et factũ eſt cũ eſſet in quodam
1 loco oꝛãs: vt ceſſauit: dixit vn⁹
ex diſcipulis ei⁹ ad eũ. Dñe: do-
ce nos oꝛare: ſicut docuit iohãnes di-
b ſcipulos ſuos. Et ait illis. ‖ Cũ oꝛatꝭ di
2 cite. Pater ſanctificet̃ nomẽ tuũ. adue
3 niat regnũ tuũ: panẽ noſtrũ q̄tidianũ
4 da nobis hodie: ꝛ dimitte nobis pctã
noſtra: ſiq̄dẽ ꝛ nos dimittim⁹ debito-
rib⁹ nr̃is: ꝛ ne nos inducas in tempta
tionẽ. Et ait ad illos. Quis veſtrũ ha-
bebit amicũ ꝛ ibit ad illũ media nocte
ꝛ dicet illi: amice commoda mihi tres
6 panes: q̄m amic⁹ me⁹ venit de via ad
7 me: ꝛ nõ habeo qđ ponã ante illũ: ꝛ il-
le deint⁹ rñdẽs dicat: noli mihi mole-
ſt⁹ eẽ: iã oſtiũ clauſũ ẽ ꝛ pueri mei me-
cũ ſũt ĩ cubili: nõ poſſũ ſurgere ꝛ dare
B tibi? Et ille ſi pſeuerauerit pulſans: di
8 co vob: ꝛ ſi nõ dabit illi ſurgẽs: eo ꝙ
amic⁹ ei⁹ ſit: ꝑter improbitatẽ tamẽ
ei⁹ ſurget: ꝛ dabit illi quotq̄t habet ne
a 9 ceſſarios. Et dico ego vob. ‖ Petite et
5.f dabit̃ vob: q̄rite ꝛ iuenietꝭ: pulſate et
a apiet̃ vob. Qis ei q̄ petit accipit: ꝛ q̄ q̄
10 rit ĩuenit ꝛ pulſanti apiet̃. Quis ãt ex
11 vob patrẽ petit panẽ: nũq̄d lapidẽ da
bit illi? Aut piſcẽ: nũq̄d ꝓ piſce ſpẽtẽ
12 dabit illi? Aut ſi petierit ouũ: nũquid
13 porriget illi ſcorpionẽ? Si ḡ vos cũ ſi
tis mali noſtꝭ bona data dare filijs ve
ſtris: quãtomagꝭ pr̃ vr̃ celeſtꝭ d̄ celo da
b 14 bit ſpm̃ bonũ petẽtib⁹ ſe. ‖ Et erat eĳ-
b ciẽs demoniũ ꝛ illud erat mutũ: ꝛ cum
5.c eieciſſet demoniũ locut⁹ ẽ mut⁹: ꝛ ãmi
15 rate ſũt turbe. Quidã ãt ex eis dixert̃.
In beelzebub pncipe demonioꝝ eĳcit
.c demoniũ. ‖ Et alij tẽptãtes: ſignũ d̄ ce
17 lo q̄rebãt ab eo. Jp̄e ãt vt vidit cogita
tiões eoꝝ dixit eis ‖ Oẽ regnũ ĩ ſe diuiſ Mat.12.b
ſũ deſolabit̃: ꝛ domũ ſupꝛa domũ cadet. Mar.3.c
18 Si ãt ꝛ ſathanas ĩ ſeip̄ꝫ diuiſus ẽ quõ
ſtabit regnũ ei⁹? qꝛ dicitꝭ in beelzebub
19 me eĳcere demonia? Si ãt ego ĩ beelze
bub eĳcio demonia: filij vr̃i ĩ q̄ eĳciũt.
20 Jdeo ipi iudices vr̃i erũt. Porro ſi ĩ di Digitus Dei digitus
gito dei eĳcio demonia ꝑfecto puenit spiritus sanctus
21 ĩ vos regnũ dei. Cũ fortꝭ armat⁹ cuſto
dit atriũ ſuũ: ĩ pace ſunt ea q̄ poſſidet.
22 Si ãt fortioꝛ eo ſupueniẽs vicerit eũ:
vniũſa arma ei⁹ auferet ĩ q̄b⁹ ꝯfidebat
23 ꝛ ſpolia ei⁹ diſtrubuet. Qui nõ ẽ mecũ Mat.12.d
ꝯ me eſt: ꝛ q̄ nõ colligit mecũ diſpgit.
24 ‖ Cũ imũdus ſpũs exierit d̄ hoĩe: ãbu-
lãt p loca inaq̄ſa: q̄rẽs requiẽ: ꝛ nõ in
ueniẽs dicit. Reũtar in domũ meã vñ
25 de exiui. Et cũ venerit ĩuenit eã ſcopiſ D
26 mũdatã. Tũc vadit ꝛ aſſumit ſeptẽ ali
os ſpũs ſecũ neq̄oꝛes ſe: ꝛ igreſſi habi-
tãt ibi. Et fiũt nouiſſima hoĩs illi⁹ pe
27 ioꝛa ꝑoꝛib⁹. Factũ ẽ ãt cũ hec diceret:
extollẽs vocẽ q̄dã mulier de turba dix
it illi. Beat⁹ vẽter q̄ te poꝛtauit: ꝛ vbe
28 ra q̄ ſuxiſti. At ille dixit. Quinimo be-
ati q̄ audiũt ṽbũ dei: ꝛ cuſtodiũt illũ.
29 Turbis ãt ꝯcurrẽtib⁹ cepit dicere ‖ Ge Mat.12.e
neratio hec generatio nequã eſt: ſignũ Mar.8.b
q̄rit: ꝛ ſignũ dabit̃ ei niſi ſignũ ione.
30 Nã ſicut fuit ionas ſignũ niniuitꝭ: ita
erit ꝛ fili⁹ hoĩs generationi iſti. ‖ Regi 3.Re.10.a
31 na auſtri ſurget ĩ iudicio cũ viris gene 2.Pa.9.a
ratiõis hui⁹ ꝛ ꝯdẽnabit illos: qꝛ venit
a finib⁹ t̃re audire ſapiam ſalomonis.
32 Et ecce pl⁹ q̄ ſalomõ hic ‖ Uiri niniui Jone.3.b
te ſurgẽt ĩ iudicio cũ generatiõe hac ꝛ Mat.12.d
ꝯdẽnabũt illã: qꝛ pniam egerũt ĩ ꝑdi- E
33 catiõe ione. Et ecce pl⁹ q̄ iona h̄. ‖ Ne- Mat.5.b
mo lucernã accẽdit ꝛ ĩ abſcõdito po- Mar.4.c
nit neq̄ ſub modio ſꝫ ſupꝛa cãdelabꝛũ
34 vt q̄ ĩgrediũt̃: lumẽ videãt. ‖ Lucerna Mat.6.c
coꝛp̄is tui ẽ ocul⁹ tu⁹. Si ocul⁹ tu⁹ fu
erit ſimplex: totũ coꝛp⁹ tuũ lucidũ erit
ſi aũt nequã fuerit: etiã coꝛp⁹ tuũ tene
35 broſũ erit. Uide ḡ ne lumẽ qđ ĩ te ẽ te-
36 nebꝛe ſint. Si ergo coꝛpus tuũ totũ lu
cidũ fuerit nõ habẽs aliquã ꝑtẽ tene-
braꝛũ: erit lucidũ totũ. Et ſicut lucer-
na fulgoꝛis illuminabit te. ‖ Et cũ loq̄-
37 ret̃: rogauit illũ q̄dã phariſe⁹ vt pran
deret apud ſe. Jeſus aũt ingreſſus recu
38 buit. Phariſe⁹ aũt cepit intra ſe repu-
tãs dicere: quare nõ baptizat⁹ eẽt ante Mat.23.e
prandiũ. Et ait dñs ad illũ. ‖ Nũc vos

pharisei qđ deforis est calicis ⁊ catini
mūdat᷑:qđ aūt intus est vestrū: plenū
40 est rapina ⁊ iniq̄tate. Stulte:nonne q̄
F fecit qđ deforis ē:etiā id qđ deintus ē
41 fecit? Verūtñ qđ supest date elemosy-
Mat.23.c nā:⁊ ecce oīa mūda sunt vobis.‖ Sed
42 ve vobis phariseis q̄ decimatis mentē
⁊ rutā ⁊ oē olus:⁊ p̄teritis iudicium ⁊
charitatē dei. Hec aūt oportuit facere
Mat.2.a 43 ⁊ illa nō omittere.‖ Ve vobis pharise-
is:q̄ diligitis primas cathedras ī syna
Mat.23.c gogis ⁊ salutationes in foro.‖ Ve vob
44 quia estis vt monumēta q̄ nō parēt et
45 hoies ambulātes supra nesciūt. Rñdēs
aūt quidā ex legisperitis ait illi. Ma-
gister:hec dicēs etiā cōtumeliā nobis
Mat.23.a facis. At ille ait.‖ Et vobis legisperi-
46 tis ve q̄ oneratis hoies onerib⁹ q̄ por
tare nō possunt:⁊ ipsi vno digito vr̄o
G nō tangit᷑ sarcinas. Ve vobis q̄ edifi-
47 catis monumēta ꝓphetaꝝ:pr̄es aūt ve
48 stri occiderūt illos. Profecto testifica-
mini q᷑ cōsentitis opib⁹ patrū vr̄oꝝ:
q̄m quidē ipsi eos occiderūt: vos aūt:
49 edificatis eoꝝ sepulchra. Propterea et
Mat.23.d sapientia dei dixit.‖ Mittā ad illos ꝓ
phetas ⁊ ap̄los:⁊ ex illis occidēt ⁊ ꝑ-
50 sequent᷑:vt inquirat᷑ sanguis oim ꝓ-
phetaꝝ q̄ effusus ē a cōstitutione mū-
Geñ.4.b di a generatiōe ista:a sanguine abel vs
2.Pa.24.e q̄ ad sanguinē zacharie:q̄ periit inter
altare ⁊ edem. Ita dico vobis:require
Mat.23.b tur ab hac generatione.‖ Ve vobis le-
52 gisperitis qui tulistis clauē sciētie:ipsi
nō introistis:⁊ eos q̄ introibāt ꝓhibu
53 istis. Cū aūt hec ad illos diceret:cepērt
pharisei ⁊ legisperiti grauiter insistere
54 ⁊ os ei⁹ opprimere de multis insidian
tes ei:⁊ querentes aliq̄d capere de ore
ei⁹ vt accusarent eū. XII

A Multis aūt turbis cōcurrētibus
ita vt se inuicē ɔculcarēt:cepit
Mat.16.a dicere ad discipulos suos.‖ Attēdite a
Mar.8.b fermēto phariseoꝝ qđ est hypocrisis.
Mat.10.c ‖ Nihil ei opertū ē qđ nō reuelat᷑:neq̄
Mat.10.c absconditū qđ nō sciat᷑.‖ Qm̄ q̄ in tene-
bris dixistis: in lumine dicent᷑:⁊ qđ in
aure locuti estis ī cubicul᷑ p̄dicabit᷑ in
tectis. Dico aūt vobis amic᷑ meis ne
terreamini ab his q̄ occidūt corp⁹: et
post hec nō habēt ampli⁹ q̄d faciant.
Mat.10.c ‖ Ostendā aūt vobis quē timeatis. Ti
mete eū q̄ postq̄ occiderit hꝫ ꝑtātem
mittere in gehēnā. Ita dico vobis hūc
timete. Nōne q̄nq̄ passeres veneūt di-
pondio:⁊ vn⁹ ex illis nō ē in obliuiōe
corā deo. Sed ⁊ capilli capit᷑ vr̄i oēs B
numerati sūt. Nolite ḡ timere: multis
passerib⁹ pluris est᷑ vos. Dico aūt vo
bis:oīs q̄cūq̄ cōfessus fuerit me coraꝫ
hoib⁹:⁊ fili⁹ hois ɔfitebit᷑ illū corā an
gelis dei.‖ Qui aūt negauerit me coraꝫ
hoib⁹: negabit᷑ corā angelis dei.‖ Et
oīs q̄ dicit verbū ī filiū hois remittet᷑
illi:ei aūt q̄ in spiritūsanctū blasphe-
mauerit nō remittet᷑.‖ Cū aūt inducēt
vos ī synagogas:⁊ ad magistrat⁹ ⁊ po
testates:nolite solliciti esse q̄liter aut
q̄d rñdeatis aut q̄d dicat᷑. Sp̄us eñ sā
ct⁹ docebit vos ī ipsa hora: q̄d oporte-
at vos dicere. Ait aūt ei quidā de tur-
ba. Magister dic fratri meo: vt diui-
dat mecū hereditatē. Et ille dixit ei.
Hō q̄s me ɔstituit iudicē aut diuisorē
supra vos? Dixitq̄ ad illos. Videte et
cauete ab oī auaricia q᷑ nō in abūdā
tia cuiusq̄ vita ei⁹ ē ex his q̄ possidet.
Dixit āt siīitudinē ad illos dicēs. Ho- C
minis cuiusdā diuitis vberes fructus
ager attulit:⁊ cogitabat intra se dicēs
Quid faciā:q᷑ nō habeo quo cōgregē
fruct⁹ meos? Et dixit: Hoc faciam. De
struā horrea mea:⁊ maiora faciā: ⁊ il-
luc cōgregabo oīa q̄ nata sunt mihi et
bona mea:⁊ dicaꝫ aīe mee. Aīa habes
multa bona posita ī annos plīmos:re
q̄esce:comede:bibe:epulare. Dixit au-
tem illi deus. Stulte hac nocte aīam
tuā repetūt a te. Que aūt parasti:cui⁹
erūt? Sic ē q̄ sibi thesaurizat ⁊ nō ē ī
deū diues. Dixitq̄ ad discipulos suos
Ideo dico vobis. Nolite solliciti esse
aīe vr̄e q̄d māducetis:neq̄ corpi q̄d i-
duamini. Aīa plus ē q̄ esca:⁊ corpus
plus q̄ vestimētū. Cōsiderate coruos:
q᷑ nō semināt neq̄ metūt q̄b⁹ nō ē cel
lariū neq̄ horreū: et deus pascit illos
Quātomagis vos plur᷑ estis ill᷑. Quis D
aūt vr̄m cogitādo pōt adūcere ad sta-
turā suā cubitū vnū? Si ḡ neq̄ qđ mi
nimū ē potestis: q̄d de ceteris solliciti
estis? Cōsiderate lilia quō crescūt. Non
laborāt neq̄ nent. Dico aūt vob: nec
salomō ī oī glīa sua vestiebat᷑ sic vnū
ex istis. Si aūt fenū qđ hodie ē ī agro
⁊ cras in clibanū mittit᷑: de⁹ sic vestit
quātomagis vos pusille fidei? Et vos
nolite q̄rere q̄d manducet᷑: aūt q̄d bi

batis:⁊ nolite in ſublime tolli. Hec āt
oia gētes mūdi querūt. Paṫ aūt veſter
d ſcit qm̄ his indigetis. Uerūtn̄ q̄rite ꝑ
mū regnū dei ⁊ iuſticiam eiꝰ:⁊ hec oia
adūcient vobis. Nolite timere puſillꝰ
grex:qꝛ cōplacuit pr̄i vr̄o dare vob̄ re-
c gnū.‖ Uendite q̄ poſſidetis:⁊ date elemo
c ſynā.‖ Facite vobis ſacculos q̄ nō ve-
teraſcūt:theſaurū nō deficientē in cel.
Quo fur nō appropiat:neq̄ tinea cor-
c rūpit.‖ Ubi eñ theſaurus vr̄ ē:ibi ⁊ coꝛ
E veſtrū erit. Sint lūbi vr̄i ꝑcincti ⁊ lu-
cerne ardētes i manibꝰ vr̄is:⁊ vos ſi-
miles hoībꝰ expectātibus dn̄m ſuū qn̄
reuertat a nuptijs:vt cum venerit et
d pulſauerit ꝯfeſtim aperiēt ei.‖ Beati ſ-
ui illi:q̄s cū venerit dn̄s iuenerit vigi
lātes. Amē dico vob:q̄ ꝑcinget ſe ⁊ fa-
ciet illos diſcūbere:⁊ trāſiēs miniſtra
bit illis. Et ſi venerit i ſcd̄a vigilia: et
ſi in tertia vigilia venerit:⁊ ita inue-
b nerit:beati ſūt ſui illi.‖ Hoc āt ſcitote
d qm̄ ſi ſciret paterfamilias q̄ hora fur
veniret:vigilaret vtiq̄:⁊ nō ſineret ꝑ-
fodi domū ſuā. Et vos eſtote parati:qꝛ
qua hora nō putatis filiꝰ hoīs veniet.
Ait āt ei petrus. Dn̄e ad nos dicis hāc
parabolā:an ⁊ ad oēs? Dixit aūt dn̄s
d ‖Quis putas ē fidelis diſpēſatoꝛ ⁊ pru
dens:quē ꝯſtituit dn̄s ſupra familiam
ſuā vt det illis i tp̄e tritici mēſuram?
f Beatꝰ ille ſuꝰ quē cū venerit dn̄s iue-
nerit ita facientē. Uere dico vob: qm̄
ſup oia q̄ poſſidet cōſtituet illū. Q̄ ſi
dixerit ſeruꝰ ille in corde ſuo:morā fa-
cit dn̄s meꝰ venire ⁊ ceperit ꝑcutere ſ-
uos ⁊ ancillas ⁊ edere ⁊ bibere:⁊ inebri
ri:veniet dn̄s ſerui illiꝰ in die q̄ nō ſpe
ret ⁊ hora qua neſcit:⁊ diuidet eū:par
47 tēq̄ eiꝰ cū infidelibꝰ ponet.‖ Ille autē
ſeruꝰ q̄ cognouit volūtatē dn̄i ſui:⁊ n̄
ſe p̄parauit ⁊ nō fecit ſ̄m volūtatē eiꝰ
vapulabit multis:q̄ autē nō cognouit
⁊ fecit digna plagis vapulabit paucis.
Omni aūt cui multū datū ē: multū q̄
ret ab eo:⁊ cui cōmēdauerūt multum
49 plꝰ petent ab eo. Ignē veni mittere in
50 terrā:⁊ q̄d volo niſi vt accendat? Bap
tiſma aūt habeo baptizari:⁊ quō coar
d toꝛ vſq̄ dū ꝑficiat.‖ Putatis qꝛ pacem
G veni mittere i terrā? Nō dico vobis: ſꝫ
ſeparationē. Erūt eñ hoc q̄nq̄ in domo
vna diuiſi:tres i duos ⁊ duo i tres di-
uidentur:pater i filiū:⁊ filiꝰ in patrē ſu-
um:mater i filiā:⁊ filia in matrē:ſocrꝰ
in nurū ſuā:⁊ nurus in ſocrū ſuā.‖ Di Mat. 16. a
cebat aūt ad turbas. Cū videritis nubē
orientē ab occaſu:ſtatim dicitis nimbꝰ
venit:⁊ ita fit:⁊ cū auſtrū flātē dicitis:
qꝛ eſtus erit ⁊ fit. Hypocrite faciē celi
⁊ terre noſtis ꝓbare. h̄ aūt tp̄s quō nō
ꝓbatis? Quid aūt ⁊ a vobis ipis non
iudicatis qd̄ iuſtū?‖ Cū aūt vadis cū Mat. 5. d
adūſario tuo ad p̄ncipē in via:da ope
ram liberari ab illo:ne forte trahat te
ad iudicē:⁊ iudex tradat te exactori et
exactoꝛ mittat te in carcerē.‖ Dico ti- Mat. 5. d
bi:nō exies inde donec etiā nouiſſimū
minutū reddas. XIII
Aderāt aūt quidā ipo i tp̄e nūciantes A
illi de galileis:quoꝝ ſāguinem
pilatꝰ miſcuit cū ſacrificijs eoꝝ. Et rn̄
dēs dixit illis. Putatis q̄ hi galilei p̄
oībus galileis pctōꝛes fuerint:qꝛ talia
paſſi ſūt. Nō dico vobis:ſed niſi peni-
tētiā habueritis:oēs ſilr̄ ꝑibitis ſic
illi decē ⁊ octo ſupra q̄s cecidit turris
in ſyloe ⁊ occidit eos. Putatis qꝛ ⁊ ipi
debitoꝛes fuerint:p̄ter oēs hoīes habi
tātes i hierl̄m. Nō dico vobis: ſꝫ ſi nō
pn̄iam habueritis:oēs ſimiliter ꝑibitis
Dicebat aūt ⁊ hāc ſilitudinē. Arborē B ſabbato. 4. tempo: 7bris.
fici habebat q̄dā plātatā in vinea ſua
⁊ venit q̄rens fructū in illa: ⁊ nō inue
nit. Dixit autē ad cultorē vinee. Ecce
anni tres ſūt ex q̄ venio q̄rēs fructū i
ficulnea hac:⁊ nō inuenio. Succide ꝰ
illā. Ut q̄d etiā terrā occupat? At ille
rn̄dēs dixit illi: Dn̄e: dimitte illā ⁊ h̄
anno vſq̄ dū fodiā circa illā ⁊ mittam
ſtercora. Et ſi q̄dē fecerit fructū:ſin aūt
in futurū ſuccides eā. Erat aūt docēs
in ſynagoga eoꝝ ſabbatis. Et ecce mu
lier q̄ habebat ſpiritū infirmitatis an
nis decem ⁊ octo:⁊ erat inclinata:nec
oīno poterat ſurſū reſpicere. Quam cū C
videret ieſus:vocauit eā ad ſe:⁊ ait illi
Mulier dimiſſa es ab infirmitate tua
Et ipoſuit illi manꝰ ⁊ cōfeſtim erecta
eſt:⁊ glorificabat deū. Rn̄dens autē ar
chiſynagogus indignans:qꝛ ſabbatis
curaſſet ieſus:dicebat turbe. Sex dies
ſunt i q̄bꝰ oportet opari. In his ꝰ veni
te ⁊ curamini:⁊ nō in die ſabbati. Rn̄
dens aūt ad illū dn̄s dixit. Hypocrite
vnuſq̄ſq̄ vr̄m ſabbato nō ſoluit bouē
ſuū aut aſinū a p̄ſepio ⁊ ducit adaq̄-
re? Hāc āt filiā abrae quā alligauit ſa D

thanas ecce decē ⁊ octo ānis:nō opor-
tuit ſolui a vīculo iſto die ſabbati? Et
cū hec diceret: erubeſcebāt oēs adūſa-
rij ei⁹:⁊ ois pplꝰs gaudebat i vniūſis
q̄ glorioſe fiebāt ab eo: Dicebat ergo. Cui
ſimile ē regnū dei:⁊ cui ſimile eſtima-
Mat.13.d bo illud.|| Simile eſt grano ſynapis:
Mat.4.c qd̄ acceptū hō miſit in hortū ſuū ⁊ cre
uit:⁊ factū ē in arborē magnā: ⁊ volu
cres celi requieuerūt i ramis ei⁹ Et ite
rū dixit. Cui ſimile eſtimabo regnū dei
Mat.13.d ||Simile ē fermēto qd̄ acceptū mulier
E abſcōdit in farine ſata tria: donec fer-
Mat.9.d mentaret̄ totū.||Et ibat p ciuitates et
caſtella docēs:⁊ iter faciēs in hierl'm.
Ait aūt illi qdā. Dn̄e: ſi pauci ſūt q ſal
Mat.7.b uant̄? Ipſe aūt dixit ad illos.|| Cōten-
dite intrare p anguſtā portā: qꝛ multi
dico vobis q̄rēt intrare ⁊ nō poterūt.
Cū aūt intrauerit paſfamilias ⁊ clau-
ſerit oſtiū:incipiet̄ foris ſtare:⁊ pulſa
re ad oſtiū dicētes: dn̄e aperi nobis:et
rn̄dēs dicet vobis? Neſcio vos vnde ſi
tis. Tūc incipietis dicere. Mādicaui
m⁹ corā te ⁊ bibim⁹:⁊ i plateis nr̄is do
F cuiſti. Et dicet vobis. Neſcio vos vn̄
Ps.6. ſitis.|| Diſcedite a me oēs opar̄ iniq-
Mat.7.d tatis. Ibi erit flet⁹ ⁊ ſtridor dentiū: cū
videritis abraā ⁊ yſaac ⁊ iacob ⁊ oēs
pphetas in regno dei:vos aūt expelli
Mat.8.b foras.||Et veniēt ab oriēte ⁊ occidēte
⁊ aqlone ⁊ auſtro:⁊ accūbent in regno
Mat.19.d dei.||Et ecce ſūt nouiſſimi q erāt pmi:
Mat.10.d ⁊ ſunt primi q erāt nouiſſimi. In ipſa
die acceſſerūt qdā phariſeo⁊ dicētes
illi. Exi ⁊ vade hinc qꝛ herodes vult te
G occidere. Et ait illis. Ite ⁊ dicite vulpi
illi. Ecce eiicio demonia ⁊ ſanitates p
ficio hodie ⁊ cras:⁊ tertia die pſūmor.
Uerūtū oportet me hodie ⁊ cras ⁊ ſe-
quēti die ambulare: qꝛ nō capit pphe-
Mat.23.d tā pire ex̄ hierl'm:||Hierl'm hierl'm q oc
cidis pphas ⁊ lapidas eos q mittunt̄
ad te. Quotiens volui ꝯgregare filios
tuos queadmodū auis nidum ſuū ſub
pennis:⁊ noluiſti. Ecce relinquet̄ vo-
bis dom⁹ vr̄a deſerta. Dico aūt vob: qꝛ
nō videbit̄ me donec veniat cū dicet̄
benedict⁹ q venit in noie dn̄i.||XIIII
3a. 16. poſt pe... intrauit A ET factū ē cū introiſſet ieſus in
1 domū cuiuſdā pncipis phariſe
orū ſabbato mādicare panē: ⁊
2 ipſi obſeruabāt eū. Et ecce hō qdā hy-
3 dropicus erat ante illū. Et reſpondēs

ieſus: dixit ad legiſperitos ⁊ phariſeos
4 dicēs.||Si licet ſabbato curare? At il Mar.
li tacuerūt. Ipſe vero apphēſum ſana- Mar.
5 uit eū ac dimiſit. Et rn̄dēs ad illos dix 8.
it.||Cui⁹ vr̄m aſin⁹ aut bos i puteū ca- 8.
det:⁊ nō cōtinuo extrahet illū die ſab
6 bati? Et nō poterāt ad hec rn̄dere illi: B
7 Dicebat aūt ⁊ adinuitatos pabolā: in
tendēs quō primos accubit⁹ eligerēt:
8 dicens ad illos. Cū inuitat⁹ fueris ad
nuptias nō diſcūbas i primo loco: ne
forte honoratior te ſit inuitat⁹ ab illo,
9 ⁊ veniēs is q te ⁊ illū vocauit: dicat ti
bi: da huic locū ⁊ tūc icipias cū rubo-
10 re nouiſſimū locū tenere. Sꝫ cū voca-
t⁹ fueris vade recūbe in nouiſſimo lo-
co: vt cū venerit q te inuitauit dicat
tibi. Amice aſcēde ſupius. Tūc erit ti C
11 bi gloria corā ſimul diſcūbētib⁹||quia Mat.
ois q ſe exaltat humiliabit̄: ⁊ q ſe hu- Ja.1
12 miliat exaltabit̄.||Dicebat aūt ⁊ ei q ſe Ja.
inuitauerat. Cū facis prādiū aut cena
noli vocare amicos tuos: neqꝫ frēs tu
os: neqꝫ cognatos: neqꝫ vicinos: neqꝫ
diuites: ne forte ⁊ ipſi te reinuitēt: ⁊ fi
13 at tibi retributio.||Sꝫ cū facis cōuiui To.
um voca paupes debiles claudos ⁊ ce
14 cos: ⁊ beat⁹ eris: qꝛ nō habēt retribue-
re tibi. Retribuet̄ ei tibi i reſurrectiōe D
15 iuſtoꝝ. Hec cū audiſſet qdā d ſimul diſ
16 cūbētib⁹ dixit illi. Beat⁹ q manduca-
bit panē in regno dei. At ipe dixit ei.
||Homo quidā fecit cenā magnā: ⁊ vo- Mat.
17 cauit multos. Et miſit ſeruū ſuū hora Ap.
cene dicere iuitatis vt venirēt: qꝛ iam
18 parata ſūt oia. Et cepert̄ ſimul oēs ex-
cuſare. Prim⁹ dixit ei. Uillā emi ⁊ ne-
ceſſe habeo exire ⁊ videre illā. Rogo te
19 habe me excuſatū. Et alter dixit: Iuga
boum emi qnqꝫ: ⁊ eo pbare illa. Rogo
20 te: habe me excuſatū. Et ali⁹ dixit. Ux-
21 orē duxi: ⁊ iō nō poſſū venire. Et reuer
ſus ſeru⁹ nūciauit hec dn̄o ſuo. Tunc E
iratus paterfamilias dixit ſeruo ſuo.
Exi cito i plateas ⁊ vicos ciuitat̄: et
paupes, ac debiles, ⁊ cecos, ⁊ claudos i-
22 troduc huc. Et ait ſeru⁹. Dn̄e: factū eſt
23 vt imperaſti: ⁊ adhuc loc⁹ eſt. Et ait do
min⁹ ſeruo. Exi i vias ⁊ ſepes ⁊ cōpel-
24 le itrare: vt ipleat̄ dom⁹ mea. Dico āt
vobis: qꝛ nemo viroꝝ illoꝝ q vocati
25 ſūt guſtabit cenā meā. Ibāt aūt turbe F
multe cū eo: ⁊ cōuerſus dixit ad illos. Mat.
26 Si qs venit ad me ⁊ nō odit prēm ſu

um ⁊ m̄rem ⁊ vxorē ⁊ filios ⁊ frēs ⁊ so
rores: adhuc aūt ⁊ aīam suā nō pōt me
us eē discipul⁹.‖Et q̄ nō baiulat cru-
cē suā ⁊ venit post me: nō pōt me⁹ esse
discipulus. Quis ei ex vobis volēs tur
rim edificare: nōne pri⁹ sedēs cōputat
sūptus q̄ necessarij sūt si habeat ad ꝑ-
ficiendū: ne postq̄ posuerit fundamen
tū: ⁊ nō potuerit ꝑficere: oēs q̄ vidēt:
incipiāt illudere ei, dicētes: q2 hic hō
cepit edificare: ⁊ nō potuit cōsumare?
Aut q̄s rex itur⁹ cōmittere bellū adū-
sus aliū regē: nō sedēs ꝓus cogitat si
possit cū decē milib⁹ occurrere ei: q̄ cū
viginti milib⁹ venit ad se? Alioq̄n ad
huc illo longe agēte: legationē mittēs
rogat ea q̄ pacis sūt.‖Sic ḡ ois ex vob
q̄ nō renunciat oib⁹ q̄ possidet: nō pōt
me⁹ eē discipul⁹.‖Bonū ē sal. Si autē
sal euanuerit: i q̄ cōdiet? Neq3 i trā ne
q3 i sterq̄liniū vtile est: s3 foras mittet.
Qui habet aures audiēdi audiat. XV

Erāt aūt appropinquātes ei pu-
blicani ⁊ peccatores: vt audirēt
illū. Et murmurabāt pharisei
⁊ scribe dicētes: q2 hic pctōres recipit
⁊ mādūcat cū illis.‖Et ait ad illos pa
rabolā istā dicēs: Quis ex vob hō q̄ h3
cētū oues: ⁊ si ꝑdiderit vnā ex ill: nō-
ne dimittit nonagintanouē i deserto et
vadit ad illā q̄ ꝑierat donec iueniat eā
Et cū iuenerit eā: iponit i humeros su
os gaudens ⁊ veniens domū cōuocat
amicos ⁊ vicinos dicēs ill. Cōgratula
mini mihi: q2 iueni ouē meā q̄ ꝑierat.
Dico vob: q̄ ita gaudiū erit i celo sup
vno pctōre pniam agēte: q̄ supra no-
nagitanouē iust? q̄ nō indigēt pnia.
Aut q̄ mulier habēs drachmas decē:
si ꝑdiderit drachmā vnā: nonne accē-
dit lucernā ⁊ euērtit domū ⁊ q̄rit diligē-
ter donec iueniat eā? Et cū iuenerit cō
uocat amicas ⁊ vicinas: dicēs: Cōgra-
tulamini mihi: q2 iueni drachmā quā ꝑ
diderā. Ita dico vob: gaudiū erit corā
āgelis dei sup vno pctōre pniam agen
tes. Ait āt. Hō q̄dā habuit duos filios
⁊ dixit adolescētior ex ill prī. Pat: da
mihi portionē substātie q̄ me ꝯtingit.
Et diuisit ill substātiā. Et nō post mł
tos dies: ꝯgregat? oib⁹ adolescētior fi
li⁹ ꝑegre ꝓfect⁹ ē i regionē lōginquā
⁊ ibi dissipauit substātiā suā viuendo
luxuriose. Et postq̄ oia ꝯsūmasset: fa-
cta ē fames valida i regiōe illa: ⁊ ipse
cepit egere. Et abijt ⁊ adhesit vni ciuiū
regiōis illi⁹: ⁊ misit illū i villā suā vt
pasceret porcos. Et cupiebat iplere vē
trē suū d̄ siliq̄s q̄s porci mādūcabāt: ⁊
nemo illi dabat. In se āt reūsus dixit: D
Quāti mercēnarij i domo prīs mei a-
būdat panib⁹: ego āt h̄ fame ꝑeo. Sur
gā ⁊ ibo ad prēm meū ⁊ dicā ei. Pater
peccaui i celū ⁊ corā te: iā nō sū dign⁹
vocari fili⁹ tu⁹: fac me sic vnū d̄ mer-
cēnarijs tuis. Et surgēs venit ad prēm
suū. Cū āt adhuc lōge eēt vidit illū pr̄
ipi⁹: ⁊ miscdia mot⁹ ē: ⁊ accurrēs ceci
dit sup collū ei⁹: ⁊ osculat⁹ ē eū. Dixit E
q̄ ei fili⁹. Pat peccaui i celū ⁊ corā te:
iā nō sū dign⁹ vocari fili⁹ tu⁹. Dixit āt
pat ad s̄uos suos. Cito ꝓferte stolā ꝓ-
mā: ⁊ induite illū: ⁊ date annulū i ma-
nū ei⁹: ⁊ calciamētū i pedes ei⁹. Et ad-
ducite vitulū sagiatū ⁊ occidite: ⁊ mā-
ducem⁹ ⁊ epulemur: q2 h̄ fili⁹ me⁹ mor
tu⁹ erat: ⁊ reuixit: ꝑierat ⁊ iuēt⁹ ē. Et
ceperūt epulari. Erat aūt fili⁹ ei⁹ seni
or i agro. Et cū veniret ⁊ appropiq̄ret F
domui: audiuit symphoniā ⁊ chor: et
vocauit vnū de s̄uis: ⁊ interrogauit q̄d
hec eēnt. Isq3 dixit illi. Frat tu⁹ venit
⁊ occidit pat tu⁹ vitulū sagiatū: q2 sal
uū illū recepit. Indignat⁹ ē āt ⁊ nole
bat itroire. Pr ḡ illi⁹ egressus cepit ro
gare illū. At ille rn̄dēs dixit prī suo. G
Ecce tot ānis s̄uio tibi: ⁊ nūq̄ māda-
tū tuū ꝓterini: ⁊ nūq̄ dedisti mihi he-
dū vt cū amic? meis epularer. S3 post
q̄ fili⁹ tu⁹ h̄ q̄ deuorauit substātiā suā
cū meretricib⁹ venit: occidisti illi vitu
lū saginatū. At ipse dixit illi: Fili tu sp
mecū es: ⁊ oia mea tua sūt. Epulari āt
⁊ gaudere oportebat: q2 frat tu⁹ h̄ mor
tu⁹ erat: ⁊ reuixit: ꝑierat ⁊ iuent⁹ ē.

Dicebat āt ⁊ ad discipłos XVI A
suos. Hō q̄dā erat diues q̄ ha-
bebat villicū: ⁊ h̄ diffamat⁹ est
2 apd̄ illū q̄si dissipasset bona illi⁹. Et vo
cauit illū ⁊ ait illi. Quid h̄ audio d̄ te.
Redde rōnē villicatiōis tue. Iā ei nō
3 poter? villicare. Ait aūt villic⁹ itra se.
Quid faciā: q2 dn̄s me⁹ aufert a me vil
licationē: Fodere nō valeo: mēdicare e-
4 rubesco. Scio q̄d faciā: vt cū amot⁹ fu B
ero a villicatiōe: recipiāt me in domos
5 suas. Cōuocat? itaq3 singulis debitori
b⁹ dn̄i sui: dicebat primo. Quantū de-

6 bes dño meo? At ille dixit. Cētū cados
olei. Dixitqꝫ illi. Accipe cautionē tuā
7 ꝛ ſede cito ſcribe q̄nq̄gita. Deinde alio
dixit. Tu vero quātū debes? Qui ait:
centum choros tritici. Ait illi. Accipe
lrās tuas: ꝛ ſcribe octoginta. Et lau-
8 dauit dñs villicū iniq̄tatis qꝛ prudēter
feciſſet: qꝛ filij hui⁹ ſeculi prudētiores
C filijs lucis i generatione ſua ſunt. Et
9 ego vobis dico: facite vobis amicos
de mamona iniq̄tat: vt cū defeceritis
recipiāt vos in eterna tabernacula. Qui
10 fidelis ē i minimo: ꝛ i maiori fidelis ē:
ꝛ q̄ in modico iniqu⁹ ē: ꝛ in maiori ini
11 qu⁹ ē. Si ḡ iniquo mamona fideles nō
fuiſtis: qđ verū eſt q̄s credet vobis? Et
12 ſi i alieno fideles nō fuiſtis qđ veſtrū
Mat. 6. c eſt q̄s dabit vobis? Nemo ſeru⁹ poteſt
13 duob⁹ dñis ſeruire. Aut eī vnū odiet:
ꝛ alterū diliget: aut vni adherebit: ꝛ al
terū cōtemnet. Nō poteſtis deo ſuire et
14 mamone. Audiebāt āt oīa hec phari-
ſei q̄ erāt auari: ꝛ deridebāt illū. Et ait
15 illis. Uos eſtis q̄ iuſtificatis vos corā
hoib⁹: deus aūt nouit corda vr̄a Quia
qđ hoib⁹ altū ē: abominatio ē an deū.
Mat. 11. b 16 Lex ꝛ pphete vſqꝫ ad iohānē: ex eo re
gnū dei euāgelizat: ꝛ oīs i illō vim fa
Mat. 5. b cit. Facili⁹ eſt autē celū ꝛ terrā pteri-
Mat. 5. e. et re: q̄ de lege vnū apicē cadere. Dis q̄
19. a dimittit vxorē ſuā: ꝛ alterā ducit: me-
Mar. 10. b chat: ꝛ q̄ dimiſſā a viro ducit mechat
Homo q̄dā erat diues q̄ induebat purpu
ra ꝛ byſſo: ꝛ epulabat q̄tidie ſplendi-
de. Et erat q̄dā mēdic⁹ noīe lazarus:
q̄ iacebat ad ianuā ei⁹ vlcerib⁹ plen⁹
cupiēs ſaturari de micis q̄ cadebāt d̄
menſa diuitis: ꝛ nemo illi dabat. Sed
ꝛ canes veniebāt: ꝛ ligebāt vlcera ei⁹
Factū ē aūt vt morerēt mēdic⁹: ꝛ por-
tarēt ab angelis in ſinū abrae. Mor-
F tu⁹ ē aūt ꝛ diues: ꝛ ſepult⁹ ē in infer-
no. Eleuās aūt oculos ſuos cū eſſet in
tormētis: vidit abraā a lōge ꝛ lazarū i
ſinu ei⁹: ꝛ ipſe clamās dixit: Pater ab-
raā miſerere mei ꝛ mitte lazarū vt in-
tingat extremū digiti ſui i aquā: vt re-
frigeret linguā meā: ꝛ crutior i hac flā
ma. Et dixit illi abraā. Fili recordare
qꝛ recepiſti bona in vita tua: ꝛ lazarus
ſimiliter mala. Nūc aūt hic cōſolat tu
G vero cruciaris. Et in his oīb⁹ int nos
ꝛ vos chaos magnū firmatū ē: vt hi q̄
volūt hic tranſire ad vos nō poſſint: ne-

qꝫ inde huc trāſmeare. Et ait. Rogo ḡ
te pater: vt mittas eū i domū prīs mei.
Habeo eī q̄nqꝫ fratres: vt teſtet illꝰ ne
ꝛ ipſi veniāt i hūc locū tormētorū. Et
ait illi abraā. Habent moyſen ꝛ pphe-
tas: audiāt illos. At ille dixit. Nō pat
abraā: ſꝫ ſi q̄s ex mortuis ierit ad eos
penitentiā agēt. Ait aūt illi. Si moy-
ſen ꝛ pphetas nō audiūt: neqꝫ ſi q̄s ex
mortuis reſurrexerit credēt. XVII. A

ET ait ad diſcipulos ſuos. Im- Mat
poſſibile eſt vt nō veniāt ſcan- Ma
dala. Ue aūt illi ꝑ quē veniūt.
Utili⁹ ē illi ſi lapis molaris imponat
circa collū ei⁹: ꝛ pꝫiciat in mare: q̄ vt
ſcādalizet vnū de puſillis iſtis. Attēdi
te vobis. Si peccauerit in te frater tu Ma
us increpa illū: ꝛ ſi penitētiā egerit dī
mitte illi. Et ſi ſepties i die peccaue- Ma
rit in te: ꝛ ſepties i die cōuerſus fuerit
ad te dicēs: penitet me: dimitte illi. Et
dixerūt apli dño. Adauge nob fidem. B
Dixit aūt dñs. Si habuerit fidē ſicut Ma
granū ſynapis dicet huic arbori moro et.
eradicare ꝛ trāſplātare i mare: ꝛ obedi
7 et vobis. Quis aūt veſtrū habēs ſuū
arantē aut paſcētē boues q̄ regreſſo d̄
8 agro dicat illi ſtatim trāſi ꝛ recūbe: ꝛ
nō dicit: para qꝫ cenē ꝛ pcinge te ꝛ mi
niſtra mihi donec māducē ꝛ bibam: et C
9 poſt hec tu māducabis ꝛ bibes? Nūqd
gratiā habet ſeruo illi: qꝛ fecit q̄ ei im
perauerat? Nō puto. Sic ꝛ vos cū fe-
ceritis oīa q̄ pcepta ſūt vobis dicite: ſ
ui inutiles ſum⁹. Qđ debuim⁹ facere
fecim⁹. Et factū ē dū iret i hierlm trā- D
ſibat ꝑ mediā ſamariā ꝛ galileā. Et cū
igrederet qđdā caſtellū: occurrerūt eī
decē viri leproſi. Qui ſteterūt a longe:
ꝛ leuauerūt vocē dicētes. Jeſu pceptor D
miſerere nr̄i. Quos vt vidit: dixit: Ite
oſtendite vos ſacerdotib⁹. Et factū eſt
dū irent: mūdati ſunt. Un⁹ aūt ex illis
vt vidit qꝛ mūdat⁹ ē: regreſſus ē cum
magna voce magnificās deū. Et ceci-
dit i faciē aū pedes ei⁹: gratias agēs.
Et hic erat ſamaritan⁹. Rūdens autē
ieſus dixit: Nōne decē mūdati ſūt? Et
Et noue vbi ſunt? Nō ē inuent⁹ q̄ re-
diret: ꝛ daret gloriā deo niſi hic alieni
gena. Et ait illi. Surge vade: qꝛ fides
tua te ſaluū fecit. Interrogat⁹ aūt a pha
riſeis qū venit regnū dei: rūdēs eis dix E
it. Nō veniet regnū dei cū obſuatiōe:

neq̧ dicēt: ecce h̄ āt ecce illic. Ecce.n.
regnū dei itra vos ē. Et ait ad discipu
los suos. Venient dies qñ desiderat(is) vi
dere vnū diē filij hois ꝛ nō videbitis.
.b Et dicent vobis ‖ Ecce hic ꝛ ecce illic.
5.c Nolite ire: neq̧ sectamini. Nā sicut ful-
gur coruscans sub celo i ea q̄ sub celo
sunt fulget: ita erit fili⁹ hois i die sua.
f Primū aūt oportet illū multa pati: et
7.b reprobari a generatione hac ‖ Et sicut fa
.c ctū est in dieb⁹ noe: ita erit ꝛ i dieb⁹ fi
lij hois. Edebāt ꝛ bibebāt: vxores du-
cebāt: ꝛ dabant ad nuptias: vsq̧ i diē
q̄ intrauit noe in arcā: ꝛ venit diluuiū
.b ꝛ ꝑdidit oēs. Similiter sicut factū est in
dieb⁹ loth. Edebāt ꝛ bibebāt: emebāt
ꝛ vēdebāt: plantabant ꝛ edificabāt: q̄
die āt exijt loth a sodomis: pluit ignē
ꝛ sulphur de celo: ꝛ oēs ꝑdidit. Scdm
hec erit q̄ die fili⁹ hois reuelabit. In
illa hora q̄ fuerit in tecto ꝛ vasa ei⁹ in
D domo ne descēdat tollere illa: ꝛ qui in
9.f agro similiter nō redeat retro ‖ Memores
.d estote vxoris loth ‖ Quicunq̧ quesierit
8.d aīam suā saluā facere ꝑdet illā. Et q̄-
cunq̧ ꝑdiderit illā: ꝛ viuificauit eā. Di
co vobis i illa nocte erūt duo in lecto
vno: vn⁹ assumet ꝛ alter relinquetur.
.d ‖ Due erūt molētes i vnū: vna assumet
ꝛ altera relinquet. Duo in agro: vnus
assumet ꝛ alter relinquet. Rūdētes di
24. cūt illi. Ubi dñe? Qui dixit illis. ‖ Ubicū
q̧ fuerit corpus: illuc cōgregabunt et
B Dicebat āt ꝛ para aq̄le. XVIII
8.c bolā ad illos ‖ q̄m oportet sem-
5.b per orare ꝛ nō deficere. dicens:
Iudex q̄dā erat i q̄dā ciuitate: q̄ deum
nō timebat: ꝛ hoiem nō reuerebat. Ui
dua āt q̄dā erat i ciuitate illa: ꝛ venie
bat ad eū dicēs: Uindica me d aduer-
sario meo. Et nolebat ꝑ multum tp̄s.
Post hec āt dixit itra se. Et si deū n̄ ti-
meo nec hoiem reuereor: tñ q2 molesta
ē mihi hec vidua vidicabo illā: ne i no
uissimo veniēs sugillet me. Ait autem
dñs: Audite q̄d iudex iniq̄tatis dicit.
B De⁹ aūt nō faciet vindictā electoꝝ suo
rū clamātiū ad se die ac nocte: ꝛ patiē-
tiā hēbit i illis? Dico aūt vobis: q2 cito
faciet vindictā illoꝝ. Uerūtñ fili⁹ ho
minis veniēs putas inueniet fidē i ter-
9 ra? Dixit āt ꝛ ad q̄sdā q̄ i se ɔfitebant
tāq̧ iusti ꝛ aspernabāt ceteros: para-
bolā istā dicēs: Duo hoies ascēdebāt
in templū vt orarēt vn⁹ pharise⁹ et alter
publican⁹. Pharise⁹ stās: hec apud se
orabat. De⁹ grās ago tibi: q2 non sū si- Eccli.7.a
cut ceteri hoim raptores: iniusti: adul
teri: velut etiam h̄ publican⁹. Ieiuno
bis i sabbato: decimas do oīm q̄ possi
deo. Et publican⁹ a lōge stās nolebat
nec oculos ad celū leuare: s3 ꝑcutiebat C
pect⁹ suū dicēs: De⁹ ꝓpitius esto mihi
pctōri. Dico vob descēdit h̄ iustificat⁹
i domū suā ab illo: ‖ q2 oīs q̄ se exaltat Mat.23.b
hūiliabit: ꝛ q̄ se hūiliat exaltabit ‖ Af Mat.19.b
ferebāt āt illū ꝛ infātes vt eos tāgeret Mar.10.b
Qd cū viderēt discipuli increpabāt il-
los. Iesus āt ɔuocās illos dixit: Sini-
te pueros venire ad me: ꝛ nolite veta-
re eos. Taliū ē enī regnū dei. Amē di-
co vob q̄cūq̧ non acceperit regnū dei si
cut puer nō itrabit i illō. Et iterroga- D
uit eū q̄dā pnceps dicēs ‖ Mgr bone: Mat.19.b
q̄d faciēs vitā eternā possidebo? Dixit Mar.10.c
aūt ei iesus: Quid me dicis bonū? Ne-
mo bon⁹ nisi sol⁹ deus. Mādata nosti.
Nō occides: nō mechaberis: non furtū Exo.20.b
facies: nō falsū testimoniū dices: hono Mat.19.c
ra prēm tuū ꝛ mrēm. Qui ait: Hec oīa Mar.10.c
custodiui a iuuētute mea. Quo audi-
to iesus ait ei ‖ Adhuc vnū tibi deest. Mat.19.c
Oīa q̄cūq̧ habes vēde ꝛ da paupib⁹: Mar.10.c
ꝛ hēbis thesauꝝ i celo: ꝛ veni seq̄re me
His ille audit(is) ɔtristat⁹ ē quia diues
erat valde. Uidens āt iesus illū tristē
factū. dixit. Q̄ difficile q̄ pecunias ha E
bēt i regnū dei itrabūt ‖ facili⁹ est enī Mat.19.c
camelū ꝑ foramē acus trāsire: q̄ diui- Mar.10.c
tē itrare i regnū dei. Et dixerūt q̄ au-
diebāt. Et q̄s pōt salu⁹ fieri? Ait illis:
‖ Que ipossibilia sūt apd hoies: possi- Mat.19.d
bilia sūt apd deū. Ait aūt petr⁹. Ecce Mar.10.d
nos dimisim⁹ oīa ꝛ secuti sum⁹ te. Qui
dixit eis ‖ Amē dico vob nemo ē q̄ re- Mat.19.d
liquit domū aut parētes aut frēs aut Mar.10.d
vxorē aut filios ꝓpter regnū dei ꝛ non
recipiat multo plura in h̄ tp̄e ꝛ i seclo
futuro vitā eternā ‖ Assumpsit aūt iesus Mat.20.c
duodecim. ꝛ ait: Ecce ascēdim⁹ hiero- Mar.10.e
solymam: et ɔsūmabunt oīa q̄ scripta F
sūt ꝑ ꝓphas de filio hois. Tradet.n.
gentibus: ꝛ illudet: ꝛ flagellabit ꝛ cō-
spuet: postq̧ flagellauerint occidēt eū
ꝛ die tertia resurget. Et ipi nihil hoꝝ
intellexerūt ‖ Et erat verbū istud absco ȳ.2.g
ditum ab eis: ꝛ non intelligebāt q̄ di Mat.20.d
cebant ‖ Factum est autē cum appro- Mar.10.g

Ee

pinquaret hiericho: cecus quidam sede-
bat secus viam mendicans. Et cum audi
ret turbam pretereuntem: interrogabat quid
F hoc esset. Dixerunt autem ei: quod iesus naza-
Mat.20.d renus transiret. Et clamauit dicens || Je-
su fili dauid miserere mei. Et qui preibant
increpabant eum vt taceret. Ipse vero mul-
to magis clamabat: fili dauid miserere
mei. Stans autem iesus iussit illum ad-
duci ad se. Et cum appropinquasset: inter-
rogauit illum dicens. Quid tibi vis fa-
ciam? At ille dixit: Domine vt videam. Et ie
sus dixit ei: Respice. Fides tua te saluum
fecit. Et confestim vidit: et sequebatur il-
lum magnificans deum. Et omnis plebs
vt vidit dedit laudem deo. ¶ XIX

A Et ingressus perambulabat hieri
cho. Et ecce vir nomine zacheus et
hic princeps erat publicanorum: et
ipse diues. Et querebat videre iesum quis
esset: et non poterat pre turba: quia statura
pusillus erat. Et precurrens ascendit in
arborem sycomorum vt videret eum quia
inde erat transiturus. Et cum venisset ad
locum: suspiciens iesus vidit illum: et di-
xit ad illum. Zachee festinans descende:
quia hodie in domo tua oportet me ma-
nere. Et festinans descendit: et excepit il
lum gaudens. Et cum viderent omnes murmu-
rabant dicentes quod ad hominem peccatorem
diuertisset. Stans autem zacheus dixit ad
B iesum. Ecce dimidium bonorum meorum domine
do pauperibus: et si quid aliquem defrau-
daui reddo quadruplum. Ait iesus ad eum.
Quia hodie salus domui huic facta est:
Mat.15.c eo quod et ipse filius sit abrahe || Venit enim
filius hominis querere et saluum facere quod
perierat || Hec illis audientibus adiiciens
dixit parabolam: eo quod esset prope hierusalem et
quia existimarent quod confestim regnum dei
Mat.25.a manifestaretur || Dixit ergo: Homo quidam no
Mar.13.d bilis abiit in regionem longinquam acci
pere sibi regnum: et reuerti. Vocatis autem
decem seruis suis: dedit eis decem mnas:
et ait ad illos: Negociamini dum venio.
Ciues autem eius oderant eum: et miserunt
legationem post illum dicentes: Nolumus
C hunc regnare super nos. Et factum est vt re
diret accepto regno: et iussit vocari ser
uos quibus dedit pecuniam: vt sciret quan-
tum quisque negociatus esset. Venit autem
primus dicens: Domine: mna tua decem mnas
Mat.25.b acquisiuit. Et ait illi || Euge bone serue quia
in modico fuisti fidelis: eris potestatem ha-

mna. dictio est greca latine mina dicitur pondus 12. unciarum et dimidij. 100. drachmis appenditur

beas supra decem ciuitates. Et alter ve-
nit dicens: Domine mna tua fecit quinque
mnas. Et huic ait: Et tu esto super quin
que ciuitates. Et alter venit dicens: Do
mine. ecce mna tua quam habui reposi-
tam in sudario. Timui enim te quia homo
austerus es: tollis quod non posuisti: et me
tis quod non seminasti. Dixit ei: De ore D
tuo te iudico serue nequam. Sciebas quod
ego homo austerus sum tollens quod non po-
sui: et metens quod non seminaui. Et quare
non dedisti pecuniam meam ad mensam et
ego veniens cum vsuris vtique exegissem il
lud. Et astantibus dixit: Auferte ab illo
mnam et date illi qui decem mnas habet
Et dixerunt ei: Domine: habet decem mnas.
|| Dico autem vobis quia omni habenti dabitur Ma
et abundabit: ab eo autem qui non habet et Ma
27 quod habet auferetur ab eo. Veruntamen ini- S.S.
micos meos, illos qui noluerunt me reg-
nare super se, adducite huc: et interficite
28 ante me. Et his dictis precedebat ascendens E
29 hierosolymam || Et factum est cum appro- Ma
pinquasset ad bethphage et bethaniam: Ma
ad montem qui vocatur oliueti: misit duos
30 discipulos suos dicens || Ite in castellum quod Ma
contra vos est. In quod introeuntes: inue- Ma
nietis pullum asine alligatum: cui nemo
vnquam hominum sedit. Soluite illum: et addu-
31 cite. Et si quis vos interrogauerit quare
soluitis: sic dicetis ei: Quia dominus operam
32 eius desiderat. Abierunt autem qui missi
erant: et inuenerunt sicut dixit illis stantem
33 pullum. Soluentibus autem illis pullum: dixe
runt domini eius ad illos: Quid soluitis pul
34 lum? At illi dixerunt: Quia dominus eum neces-
35 sarium habet. Et duxerunt illum ad iesum. F
Et iactantes vestimenta sua supra pullum
36 imposuerunt iesum || Eunte autem illo subster- Mat
37 nebant vestimenta sua in via. Et cum ap- Mar
propinquaret iam ad descensum montis oliueti Ma
ceperunt omnes turbe descendentium gauden-
tes laudare deum voce magna super omnibus
38 quas viderant virtutibus dicentes: Benedictus
qui venit rex in nomine domini: pax in celo: et
39 gloria in excelsis. Et quidam phariseorum de
turbis dixerunt ad illum. Magister increpa di-
40 scipulos tuos. Quibus ipse ait: Dico vobis
quia si hi tacuerint: lapides clamabunt.
41 Et vt appropinquauit: videns ciuitatem fle- Abac
42 uit super illam dicens: Quia si cognouisses, G
et tu; Et quidem in hac die tua que ad pacem
tibi; nunc autem abscondita sunt ab oculis Naum
43 tuis. Quia venient dies in te: et circunda

subaudi flevit

.b bũt te inimici tui vallo:⁊ circũdabũt
44 te ⁊ coangustabũt te vndiqꝫ:⁊ ad ter-
rã ꝓsternẽt te ⁊ filios tuos q̃ in te sũt.
.b ‖Et nõ relinquent in te lapidẽ ſup la-
.a pidẽ:eo ꝙ nõ cognoueriſ tp̃s viſitatio
.c nis tue‖Et igreſſus i tẽplũ cepit eijce-
.c re vẽdẽtes ⁊ emẽtes: dicens illꝭ.‖Scri
.b ptũ eſt:qꝛ domꝰ mea domꝰ oratiõis ẽ.
.b Uos aũt feciſtiſ illã ſpelũcã latronum.
1.a Et erat docẽs q̃tidie in tẽplo.Princi-
8.c pes autẽ ſacerdotũ ⁊ ſcribe ⁊ ꝓncipes
48 plebis q̃rebãt illũ ꝑdere: ⁊ nõ inuenie
bãt q̃d facerẽt illi. Ois eñ ꝓplꝰ ſuſpen
ſus erat audiens illũ. XX
A ET factũ ẽ in vna dierꝫ docente
illo ꝓplo i tẽplo et euãgelizãte:
ↄuenerũt ꝓncipes ſacerdotum ⁊ ſcribe
cũ ſeniorib⁹:⁊ aiũt dicentes ad illum.
1.c ‖Dic nobis in q̃ ꝓtãte hec facis. Aut
1.d q̃s ẽ q̃ dedit tibi hãc ꝓtãtem?Rñdens
aũt ieſus dixit ad illos .Interrogabo
vos ⁊ ego vnũ v̈bũ.Rñdete mihi.Ba-
ptiſmũ iohis d̃ celo erat: an ex hoib⁹?
At illi cogitabãt itra ſe dicẽteſ: Quia
ſi dixerim⁹ d̃ celo:dicet:Quare ꝗ non
crediditiſ illi?Si aũt dixerim⁹ ex hoi-
bus plebs vniũſa lapidabit nos.Certi
ſunt eñ iohẽm ꝓphaꝫ eſſe .Et rñderũt
B ſe neſcire vnde eſſet. Et ieſus ait illis:
Neqꝫ ego dico vobis in q̃ ꝓtãte hec fa
1.d cio‖Cepit aũt dicere ad plebẽ parabo-
12.a lã hãc. Hõ q̃dã plãtauit vineã ⁊ loca-
uit eã colonis:⁊ ipſe ꝑegre fuit multis
tꝑibus .Et i tꝑe illo miſit ad cultores
ſuũ:vt d̃ fructu vinee darent illi. Qui
ceſum dimiſerũt eũ inanẽ .Et addidit
alterꝫ ſuũ mittere.Illi aũt hũc q̃ꝫ cedẽ
tes:⁊ afficiẽtes ↄtumelia : dimiſerunt
inanẽ.Et addidit tertiũ mittere: q̃ et
illũ vulnerãtes eiecerũt. Dixit ãt dñs
vinee.Quid faciã? Mittã filiũ meum
dilectũ:forſitan cũ hunc viderint vere
buntꝰ.Quẽ cũ vidiſſent coloni: cogita
C uerũt itra ſe dicẽtes:Hic ẽ heres.Occi
damus illũ :vt nr̃a fiat hereditas .Et
eiectũ illũ ex̃ vineã occiderũt .Quid ꝗ
faciet illꝭ dñs vinee? Ueniet ⁊ ꝑdet co-
lonos iſtos ⁊ dabit vineam alijs.Quo
audito dixerũt illi:Abſit.Ille ãt aſpici-
.117 ens eos ait !Quid ẽ ꝗ h̃ qđ ſcriptũ eſt:
21.d lapidẽ quẽ reprobauerũt edificãtes h̃
12.a fact⁹ ẽ in caput anguli? Ois q̃ cecide-
4.b rit ſupra illũ lapidẽ ↄquaſſabitꝰ ſupra
quẽ ãt ceciderit cõminuet illũ .Et q̃re
bãt ꝓncipes ſacerdotũ ⁊ ſcribe mitte-
re i illũ man⁹ illa hora ⁊ timuerũt po-
pulũ.Cognouerũt eñ ꝙ ad ipſos dixe
rit ſiłitudinẽ hãc.Et obſeruãtes miſe D
rũt inſidiatores q̃ ſe iuſtos ſimularẽt: Mat.22.b
vt caperẽt eũ in ſmõe:⁊ traderent illũ Mar.12.a
ꝓncipatui ⁊ ꝓtãti ꝑſidis .Et iterroga-
uerũt eũ dicentes‖Mgr̃ ſcim⁹ qꝛ recte Mat.22.b
dicis ⁊ doces:⁊ non accipis ꝑſonã:ſed Mar.12.a
viã dei i veritate doces.Licet nob̃ tri-
butũ dare ceſari:an nõ? Cõſiderãs aũt
dolũ illorꝫ dixit ad eos:Quid me tem-
ptatis?Oſtẽdite mihi denariũ. Cuius
habet imaginẽ ⁊ inſcriptiõeꝫ? Rñden
tes dixerũt:Ceſaris.Et ait illꝭ:Reddite
ꝗ q̃ ſũt ceſaris ceſari :⁊ q̃ ſunt dei deo.
Et non potuerũt verbũ ei⁹ repꝛhendere
corã plebe:⁊ mirati i reſpõſo ei⁹ tacue-
runt. Acceſſerunt aũt q̃dã saduceorꝫ: E
q̃ negãt eſſe reſurrectionẽ:⁊ interroga
uerũt eum dicẽtes‖Magiſter: moyſes Mat.22.c
ſcripſit nob̃:ſi frater alicui⁹ mortu⁹ fu Mar.12.b
erit hñs vxorẽ et h̃ ſine liberis fuerit:
vt accipiat eaꝫ frater ei⁹ vxorẽ:⁊ ſuſci-
tet ſemẽ fratri ſuo.Septẽ ꝗ frẽs erant
⁊ primus accepit vxorẽ ⁊ mortu⁹ eſt ſi
ne filijs.Et ſequẽs accepit illã: et ipſe
mortu⁹ ẽ ſine filio.Et terti⁹ accepit il-
lã:ſilr ⁊ oẽs ſeptẽ:⁊ nõ reliquerunt ſe-
mẽ:⁊ mortui ſũt. Nouiſſime oim mor-
tua ẽ mulier.In reſurrectione ꝗ cuius
eorꝫ erit vxor? Si q̃deꝫ ſeptẽ habuerũt F
eam vxorẽ.Et ait illis ieſus.Filij hui⁹
ſeculi nubũt ⁊ traduntꝰ ad nuptias:il
li vero q̃ digni habebuntꝰ ſeculo illo:
⁊ reſurrectiõe ex mortuis:neqꝫ nubent
neqꝫ ducẽt vxores:neqꝫ vltra mori po
terunt‖Equales eñ angelis ſũt ⁊ filij Mat.22.c
ſũt dei:cũ ſint filij reſurrectiõis. Quia
vero reſurgẽt mortui‖⁊ moyſes oſten- Exo.3.b
dit ſecus rubum :ſicut dicit dñm deuꝫ Mar.12.c
abraam ⁊ deũ iſaac ⁊ deũ iacob.Deus
aũt non eſt mortuorꝫ ſed viuorꝫ. Oẽs
eñ viuũt ei.Rñdẽtes aũt q̃dã ſcribarꝫ G
dixerũt ei:Mgr̃ bene dixiſti‖Et ampli Mat.22.d
us nõ audebãt eũ q̃cqꝫ iterrogare. Di- Mar.12.d
xit aũt ad illos:Quõ dicunt chriſtũ fi-
liũ eẽ dauid:⁊ ipſe dauid dicit in libro
pſalmorꝫ‖Dixit dñs dño meo ſede a de Ps.109
xtris meis. Donec ponã iimicos tuos
ſcabellũ pedũ tuorꝫ‖Dauid ꝗ dñm illũ Mat.22.d
vocat:⁊ quõ fili⁹ ei⁹ eſt? Audiente autẽ Mat.12.d
oi ꝓplo dixit diſcipulis ſuis‖Attẽdite Mar.12.d
a ſcribis q̃ volunt ambulare in ſtolis

ꝛ amant ſalutatiões. in foro ꝛ pꝛimas
cathedras i ſynagogis: ꝛ pꝛimos diſcu
bitus in ↄuiuijs. Qui deuoꝛãt domos
viduaꝝ: ſimulãtes lõgã oꝛoem. Hi ac-
A ciplent dãnationẽ maioꝛẽ. ❡ XXI
Mar.12.d R|| Eſpiciẽs aũt vidit eos q̃ mit-
tebãt munera ſua i gazophyla-
tiũ diuites. Uidit aũt ꝛ quãdã
viduã paupculã mittentẽ era minuta
duo. Et dixit: Uere dico vob: qꝛ vidua
hec paup pl⁹ q̃ oẽs miſit. Naȝ oẽs hi
ex abũdãti ſibi miſerũt i munera dei:
hec ãt ex eo qđ deeſt illi oẽm victũ ſuũ
quẽ habuit miſit. Et q̃buſdã dicẽtib⁹
B de tẽplo q̃ bonis lapidib⁹ ꝛ donis oꝛ
Mat.24.a natũ eẽt. dixit. || Hec q̃ videt᷑: venient
Mar.13.a dies in q̃b⁹ nõ relinquet᷑ lapis ſup la
pidẽ q̃ nõ deſtruat᷑. Interrogauerunt
aũt illũ dicẽtes: Pꝛeceptoꝛ qñ hec erũt
ꝛ qđ ſignũ cũ fieri incipiẽt? Qui dixit:
Mat.24.a || Uidete ne ſeducamini. Multi eñ vẽ
Mat.24.a niẽt i noie meo dicẽtes qꝛ ego ſum: et
Mar.13.a tp̃s appꝛopinquit. Nolite ire poſt eos.
C Cũ ãt audierit᷑ p̃lia ꝛ ſeditiões: nolite
terreri. Opoꝛtet pꝛimũ hec fieri: ſȝ nõ-
Mat.24.a dũ ſtatim finis. Tũc dicebat ill᷑ || Sur
Mar.13.a get gens ↄ gentẽ ꝛ regnũ adũſus reg-
nũ ꝛ terremot⁹ magni erũt p loca ꝛ pe
ſtilẽtie ꝛ fames: terroꝛeſq̃ d̃ celo: ꝛ ſig-
Mat.24.a na magna erũt. || Sȝ añ hec oia initiẽt
Mar.13.b vobis man⁹ ſuas: ꝛ pſequent᷑ traden-
Joh.15.c tes in ſynagogas ꝛ cuſtodias trahen-
tes ad reges ꝛ p̃ſides ꝓp᷑ nomẽ meũ.
Cõtinget aũt vobis in teſtimoniũ. Po
nite ḡ in coꝛdibus vr̃is nõ p̃meditari
queadmodum rñdeat᷑. Ego eñ dabo
vobis os ꝛ ſapiaȝ: cui nõ poterũt reſi-
D ſtere ꝛ ↄdicere oẽs adũſarij vr̃i. Tra-
demini aũt a parẽtib⁹ ꝛ fratrib⁹ ꝛ cog-
natis ꝛ amicis: ꝛ moꝛte afficiẽt ex vo-
bis. Et eritis odio oib⁹ hoib⁹ ꝓp᷑ no-
mẽ meũ. Et capill⁹ de capite vr̃o non
19 ppibit. In patiẽtia vr̃a poſſidebit᷑ aias
Mat.24.b vr̃as || Cũ ãt viderit᷑ circũdari ab exer
Mar.13.b 20 citu hierl̃m: tũc ſcitote qꝛ appꝛopinq̃-
Mat.24.b uit deſolatio ei⁹ || Tũc q̃ in iudea ſunt
Mar.13.b 21 fugiãt ad mõtes: ꝛ q̃ i medio ei⁹ diſce-
dant: ꝛ q̃ i regionib⁹: nõ intrẽt in eaȝ:
22 qꝛ dies vltiõis hi ſũt: vt impleant᷑ oia
Mat.24.b q̃ ſcripta ſunt || Ue aũt p̃gnantib⁹ ꝛ nu
Mar.13.b 23 triẽtib⁹ i illis diebus. Erit eñ p̃ſſura
E magna ſup t̃raȝ: ꝛ ira ꝑplo huic. Et ca-
24 dent in oꝛe gladij: ꝛ captiui ducent᷑ in
oẽs gẽtes. Et hierl̃m calcabit᷑ a genti

25 bus donec impleant᷑ tp̃a nationũ || Et
erũt ſigna i ſole ꝛ luna ꝛ ſtellis: ꝛ i ter-
ris p̃ſſura gẽtiũ p̃ ↄfuſiõe ſonit⁹ mar᷑
26 ꝛ fluctuũ: areſcentib⁹ hoib⁹ p̃ timoꝛe
ꝛ expectatiõe q̃ ſupueniẽt vniũſo oꝛbi
27 Nã ꝟtutes celoꝝ mouebunt᷑. || Et tũc
videbũt filiũ hois veniẽtẽ in nube cũ
28 ptãte magna ꝛ maieſtate. His aũt fieri
incipiẽtibus: reſpicite ꝛ leuate capita
vr̃a: qm̃ appꝛopinquat redẽptio vr̃a.
29 Et dixit illis ſiĺitudineȝ. Uidete ficul-
30 nea ꝛ oẽs arboꝛes: cũ ꝓducunt iam ex
31 ſe fructum: ſcit᷑ qm̃ ꝓpe ẽ eſtas. Ita ꝛ
vos cũ viderit᷑ hec fieri: ſcitote qm̃ ꝓ
32 pe ẽ regnũ dei. Amẽ dico vob: qꝛ nõ p̃
teribit generatio hec donec oĩa fiãt.
33 || Celũ ꝛ t̃ra trãſibũt: ꝟba aũt mea non
34 trãſibũt || Attẽdite aũt vobis ne foꝛte
grauent᷑ coꝛda vr̃a in crapula ꝛ ebꝛie-
tate ꝛ cur᷑ hui⁹ vite: ꝛ ſupueniat i vos
35 repẽtina dies illa. Tãq̃ laqueus ſup
ueniet eñ in oẽs qui ſedent ſup faciẽ
36 ois terre. Uigilate itaq̃ oi tp̃e oꝛãtes:
vt digni habeamini fugere iſta oia q̃
futura ſũt: ꝛ ſtare añ filiũ homis || Erat
37 ãt dieb⁹ docẽs in templo: noctib⁹ vero
exiens moꝛabat᷑ in monte q̃ vocat᷑ oli
38 ueti. Et ois popul⁹ manicabat ad euȝ
in tẽplo audire eum. ❡ XXII B
1 A|| Ppꝛopinquabat aũt dies feſt⁹
2 azimoꝝ q̃ dicit᷑ paſca. || Et q̃re-
bant pꝛincipes ſacerdotũ ꝛ ſcribe quõ
3 eũ iterficerẽt: timebãt ꝟo plebem || In-
trauit aũt ſathanas i iudã q̃ cognomi
4 nabat᷑ ſcarioth: vnuȝ de duodecim || et
abijt ꝛ locut⁹ ẽ cũ pꝛincipib⁹ ſacerdo-
tum ꝛ mgr̃atib⁹ queadmodũ illũ tra-
5 deret eis. Et gauiſi ſũt ꝛ pacti ſunt pe
6 cuniã illi dare. Et ſpopõdit. Et q̃rebat
opoꝛtunitatẽ: vt traderet illũ ſine tur-
7 bis. Uenit autẽ dies azimoꝝ in q̃ ne-
8 ceſſe erat occidi paſca. Et miſit petꝝ ꝛ
iohẽm dicẽs: Euntes parate nob paſca:
9 vt mãducem⁹. At illi dixerũt: Ubi vis
10 parem⁹? Et dixit ad eos || Ecce itroeun
tib⁹ vobis in ciuitatẽ occurret vob ho
mo q̃dam amphoꝛã aque poꝛtãs: ſeq̃-
11 mini euȝ in domũ in quã intrat ꝛ dice
tis patrifamilias dom⁹. Dicit tibi ma
giſter: Ubi ẽ diuerſoꝛiũ vbi paſca cum
12 diſcipulis meis mãducẽ? Et ipe oſten
det vobis cenaculum magnũ ſtratuȝ:
13 ꝛ ibi parate. || Euntes aũt inuenerũt ſi-
14 cut dixit illis: ꝛ parauerunt paſca. Et

cum facta eſſet hora diſcubuit: ⁊ duo-
15 decim apl̃i cum eo. Et ait illis: Deſide
rio deſideraui hoc paſca mãducare vo
16 biſcũ anteq̃ patiar. Dico enĩ vob̃ q̃r
ex hoc non mãducabo illud donec im
.f 17 pleatur in regno dei‖Et accepto cali-
.c ce gr̃as egit ⁊ dixit: Accipite ⁊ diuidi-
.e 18 te inter vos. Dico enĩ vobis: q̄ nõ bi-
bam de generatiõe vitis: donec regnũ
.c 19 dei veniat‖Et accepto pane gr̃as egit
.e ⁊ fregit ⁊ dedit eis dicẽs: Hoc eſt corp⁹
meum qđ p̱ vobis dat̃. Hoc facite in
20 meã cõmemorationẽ. Similiter ⁊ cali
.c cem poſtq̃ cenauit dicẽs:‖Hic ẽ calix
.c nouũ teſtamentũ in ſãguine meo: q̄ p̱
c 21 vobis fundet̃. Veruntñ ecce man⁹ tra
.b dentis me mecũ eſt in mẽſa.‖Et q̄dem
.a 22 filius hoĩs ſm qđ definitũ ẽ vadit Ve
.b rũtamen ve homini illi p̱ quẽ tradet̃.
.b 23 Et ipi̇ ceperunt q̃rere inter ſe: quis eẽt
.c 24 ex eis qui hoc factur⁹ eſſet.‖Facta eſt
.d autẽ ⁊ cõtentio inter eos: quis eoꝝ vi
.f 25 deret̃ eſſe maior. Dixit autẽ eis: Reges
gentiũ dominãt̃ eoꝝ: ⁊ q̄ poteſtatẽ ha
9.b 26 bent ſup̱ eos benefici vocãt̃. Vos aũt
non ſic. Sed q̄ maior eſt in vobis fiat
ſicut minor: ⁊ q̄ p̃ceſſor eſt: ſicut mini-
27 ſtrator. Nam q̄s maior eſt: q̄ recumbit
an q̄ miniſtrat? Nonne qui recumbit?
Ego autẽ in medio vr̃m ſum ſicut qui
28 miniſtrat. Vos autẽ eſtis q̄ manſiſtis
29 mecũ in temptatiõib⁹ meis. Et ego di-
ſpono vob̃ ſicut diſpoſuit mihi pater
30 meus regnũ vt edat̃ ⁊ bibat̃ ſup̱ mẽ
ſam meã in regno meo: ⁊ ſedeatis ſup̱
thronos iudicantes duodecim tribus
31 iſrl̃. Ait autẽ dñs ſimoni: Simõ: ecce
ſathanas expetiuit vos vt cribraret ſi-
32 cut triticum. Ego autẽ rogaui p̱ te: vt
D nõ deficiat fides tua? Et tu aliq̃n con-
6.d uerſus: ꝯfirma fr̃es tuos‖Qui dixit ei:
4.e 33 Dñe tecum parat⁹ ſum ⁊ in carcerẽ et
34 in mortẽ ire. Et ille dixit: Dico tibi pe
tre: nõ cãtabit hodie gallus: donec ter
35 abneges noſſe me. Et dixit ei: Qñ miſi
vos ſine ſacculo ⁊ pera ⁊ calciamẽtis:
36 nũq̄d aliq̄d defuit vobis? At illi dixe-
runt: Nihil. Dixit ẽ eis: Sed nũc q̄ ha
bet ſacculũ tollat: ſiliter ⁊ perã. Et qui
nõ habet: vendat tunicã ſuam ⁊ emat
37 gladiũ. Dico enĩ vob̃: q̄m adhuc h̃ qđ
53.d ſcriptũ ẽ oportet impleri in me.‖Et cũ
15.c iniquis deputat⁹ eſt. Etenĩ ea que ſũt
38 de me: finẽ habẽt. At illi dixer̃t: Dñe:
ecce duo gladij. At ille dixit eis: Sa
39 tis ẽ‖Et egreſſus ibat ſm ꝯſuetudinẽ Mat. 26.d
in montem oliuaꝝ. Secuti ſũt aũt illũ Joh. 18.a
40 ⁊ diſcipuli‖Et cũ p̱ueniſſet ad locum: Mat. 26.d
dixit illis: Orate ne intret̃ in tempta- Mar. 14.d
41 tionẽ. Et ipſe auulſus eſt ab eis quãtũ E
iactus eſt lapidis: ⁊ poſitis genib⁹ ora
42 bat dicens‖Pater ſi vis: trãſfer calicẽ
iſtũ a me. Veruntñ non mea volũtas: ſ; Mat. 26.d
43 tua fiat. Apparuit aũt illi angel⁹ de ce Mar. 14.d
44 lo ꝯfortãs eum. Et factus in agonia Joh. 6.d
p̱lixius orabat. Et fact⁹ eſt ſudor eius
ſicut gutte ſanguinis decurrẽt̃ in ter
45 ram‖Et cũ ſurrexiſſet ab oratiõe ⁊ ve Mat. 26.d
niſſet ad diſcipulos ſuos: inuenit eos Mar. 14.d
46 dormientes p̄ triſticia. Et ait ill̃: Quid
dormitis? Surgite orate: ne intret̃ in
47 tẽptationem.‖Adhuc eo loquẽte ecce Mat. 26.e
turba: ⁊ q̄ vocabat̃ iudas vn⁹ de duo- Mar. 14.e
decim antecedebat eos: ⁊ appropinq̄- Joh. 18.a
48 uit ieſu: vt oſcularet̃ eũ. Jeſus ãt dixit
49 illi: Juda: oſculo filiũ hoĩs tradis‖Vi Mat. 26.e
dẽtes aũt hi q̄ circa ipm erãt qđ futu- Mar. 14.e
rũ erat: dixer̃t ei: Dñe: ſi p̱cutim⁹ i gla- Joh. 18.b
50 dio? Et p̱cuſſit vnus ex illis ſuũ p̃nci-
pis ſacerdotũ: et amputauit auriculã
51 eius dexterã. Reſpõdẽs aũt ieſus ait:
Sinite. Vſq; huc. Et cũ tetigiſſet auri F
52 culã ei⁹ ſanauit eũ. Dixit aũt ieſus ad
eos q̄ venerãt ad ſe p̃ncipes ſacerdotũ
⁊ magiſtrat⁹ templi et ſeniores‖Quaſi Mat. 26.e
ad latronẽ exiſtis cũ gladijs et fuſtib⁹
53 ‖Cũ q̄tidie vobiſcũ fuerim in tẽplo: nõ Mar. 14.e
extẽdiſt̃ manus in me. Sed hec ẽ hora Joh. 18.d
54 vr̃a: ⁊ p̃tãs tenebraꝝ‖Cõp̃hẽdẽtes aũt Mat. 26.f
eũ: duxerũt ad domũ p̃ncipis ſacerdo- Mar. 14.f
56 tum: petr⁹ vero ſeq̄bat̃ a lõge‖Accẽſo Joh. 18.b
autẽ igne in medio atrij ⁊ circũſedẽti- Mat. 26.g
57 bus illis: erat petr⁹ in medio eoꝝ. Quẽ Mar. 14.g
cum vidiſſet ancilla q̄dam ſedentẽ ad Joh. 18.c
lumẽ: ⁊ cũ fuiſſet intuita: dixit: Et h̃ cũ
illo erat. At ille negauit eũ dicẽs: Mu
58 lier: non noui illũ. Et poſt puſillũ ali⁹
vidẽs eũ dixit: Et tu de ill̃ es. Petr⁹ ve
59 ro ait: O hõ nõ ſum. Et interuallo facto
q̄ſi hore vni⁹: alius q̄dam affirmabat
dicẽs: Vere ⁊ hic cum illo erat: nam ⁊
60 galile⁹ eſt. Et ait petr⁹: Homo: neſcio
q̄d dicis. Et cõtinuo adhuc illo loquẽ G
61 te cantauit gallus. Et conuerſus dñs
reſpexit petrũ‖Et recordat⁹ eſt petrus Mat. 26.g
verbi dñi ſicut dixerat: q̄r priuſq̃ gal- Mar. 14.g
62 lus cãtet: ter me negabis. Et egreſſus
63 foras petrus fleuit amare. Et viri qui

Eſa.50.b tenebãt illũ: illudebãt ei cedentes‖Et
Mat.26.g velauerũt eũ: ⁊ ꝑcutiebãt faciẽ ei⁹: et
Mar.14.g iterrogauerũt eũ dicẽtes. Ꝓphetiza.
Joh.18.d Quis ẽ q̃ te ꝑcuſſit? Et alia mlta blaſ-
phemãtes dicebãt i eũ. Et vt fact⁹ eſt
dies: ꝯuenerũt ſeniores plebis ⁊ p̃nci-
pes ſacerdotuꝫ ⁊ ſcribe ⁊ duxerũt illũ i
Mat.26.f ꝯciliũ ſuũ dicẽtes‖Si tu es chriſt⁹ dic
Mar.14.f nob. Et ait ilł: Si vob dixero nõ crede
Joh.6.g tis mihi: ſi ãt ⁊ iterrogauero ñ rñdebi
Mat.26.f tis mihi: neq; dimittet‖Ex h̃ aũt erit
Mar.14.f fili⁹ hoĩs ſedẽs a dextrꝫ ꝟtutꝫ dei. Di
Joh.6.g xerũt ãt oẽs: Tu ḡ es fili⁹ dei? Qui ait:
Vos dicitꝫ: q2 ego ſũ. At illi dixerunt
Mat.26.f ‖Quid adhuc deſideram⁹ teſtimoniũ?
Mar.14.c Ipi eñ audiuim⁹ de ore ei⁹. ¶XXIII
A ‖T ſurgẽs oĩs multitudo eoꝝ
Mat.27.a duxerũt illũ ad pilatũ. Ceperũt
Mar.15.a aũt illũ accuſare. dicẽtes: Hũc
Joh.18.e iuenim⁹ ſubuertẽtẽ gentẽ nr̃am: ⁊ ꝓ-
hibentẽ tributa dari ceſari: ⁊ dicẽtẽ ſe
Mat.27.b chriſtũ regẽ ~~regẽ~~ eſſe‖Pilat⁹ aũt iterro
Mar.15.a ganit eũ dicẽs: Tu es rex iudeoꝝ? At
Joh.18.f ille rñdẽs ait‖Tu dicꝫ. Ait ãt pilatus
ad p̃ncipes ſacerdotũ ⁊ turbas: Nihil
iuenio cauſe in h̃ hoĩe. At illi iualeſce
bãt dicẽteſ: Cõmouit ꝑplm docẽs ꝑ vni
uerſã iudeã: icipiẽs a galilea vſq; huc
pilatus aũt audiens galileã: iterroga-
uit ſi hõ galileus eſſet. Et vt cognouit
ꝙ de herodis ptãte eſſet: remiſit eũ ad
herodẽ: q̃ ⁊ ipſe hieroſolymis erat ilł
dieb⁹. Herodes ãt viſo ieſu: gauiſus ẽ
B valde. Erat eñ cupiẽs ex multo tp̃e vi
dere eũ: eo ꝙ audiret multa de eo ⁊ ſpe
rabat ſignum aliqđ videre ab eo fieri.
Interrogabat ãt eũ multꝫ ſmõib⁹. At
ip̃e nihil illi rñdebat. Stabant ãt p̃n-
cipes ſacerdotũ ⁊ ſcribe ꝯſtanter accu-
ſantes eũ. Spreuit autẽ illũ herodes
cũ exercitu ſuo ⁊ illuſit indutũ veſte al
ba: ⁊ remiſit ad pilatum. Et facti ſunt
amici herodes ⁊ pilat⁹ in ip̃a die: nam
antea inimici erãt ad inuicẽ. Pilatus
ãt ꝯuocatꝫ p̃ncipib⁹ ſacerdotũ ⁊ ma-
Actꝫ.4.b giſtratib⁹ ⁊ plebe. dixit ad illos‖Obtu
liſtis mihi hũc hoĩem: q̃ſi auertẽtẽ po
pulũ; ⁊ ecce ego corã vob iterrogans:
nullã cauſã inuenio ĩ hoĩe iſto: ex his
in q̃b⁹ eũ accuſatis. Sed neq; herodes
Nã remiſi vos ad illum: ⁊ ecce nihil di
C gnũ morte actũ ẽ ei. Emendatũ ḡ illũ
Mat.27.b dimittã‖Neceſſe aũt habebat dimitte-
Mar.15.a re eis ꝑ diẽ feſtũ vnuꝫ. Exclamauit ãt

ſimul vniũſa turba dicens‖Tolle hũc Joh
⁊ dimitte nobis barrabã. Qui erat ꝓ- Ac
pter ſeditionẽ quandã factã in ciuita-
te ⁊ homicidiũ miſſus in carcerẽ. Iteꝝ
autẽ pilat⁹ locut⁹ eſt ad eos: volẽs di-
mittere ieſum. At illi ſucclamabãt di-
cẽtes: Crucifige crucifige eũ. Ille autẽ
tertio dixit ad illos Quid eñ mali fe-
cit iſte. Nullã cauſã mortꝫ iuenio i eo.
Corripiã ḡ illũ ⁊ dimittã. At illi inſta
bant vocib⁹ magnis poſtulãtes vt cru
cifigeret: ⁊ iualeſcebãt voces eoꝝ. Et
pilat⁹ adiudicauit fieri petitiõeꝫ eoꝝ. D
‖Dimiſit autẽ illis eũ q̃ ꝓpter homici Ma
diũ ⁊ ſeditionẽ miſſus fuerat i carcerẽ Ma
quẽ petebãt. Ieſũ ꝟo tradidit volũta- Joh
ti eoꝝ‖Et cũ ducerẽt eũ: apphẽderunt Ma
ſimonẽ quẽdã cyrenẽſem venientẽ de Ma
villa: ⁊ impoſuerunt illi crucẽ portare
poſt ieſũ. Seq̃bat aũt illũ mlta turba
ꝑpli ⁊ mulieꝝ: q̃ plãgebãt ⁊ lamẽtabã
tur eũ. Cõuerſus aũt ad illas ieſus di-
xit: Filie hierlm: nolite flere ſuꝑ me: ſꝫ
ſuꝑ voſipſas flete: ⁊ ſuꝑ filios veſtros.
Qm̃ ecce veniẽt dies in q̃b⁹ dicẽt‖Be- Sap
ate ſteriles ⁊ vẽtres q̃ nõ genuerunt: ⁊ Eſa...
vbera q̃ nõ lactauerũt‖Tunc incipiẽt Hab
dicere montib⁹: cadite ſuꝑ nos: ⁊ colli Eſa...
bus operite nos. Quia ſi in viridi lig- Oſee
no hec faciũt i arido q̃d fiet? Ducebã- Apo..
tur aũt ⁊ alij duo nequã cũ eo: vt iter-
ficerẽt‖Et poſtq̃ venerũt i locũ q̃ vo- Mat
cat calucarie: ibi crucifixerũt eũ ⁊ latro Mar
nes: vnũ a dextrꝫ: alteꝝ a ſiniſtris. Ie- Joh..
ſus ãt dicebat: Pr̃ dimitte ilł. Nõ eñ
ſciũt q̃d faciũt‖Diuidẽtes ꝟo veſtimẽ Mat
ta ei⁹ miſerũt ſortes. Et ſtabat ꝑpls ex- Mar
pectãs: ⁊ deridebãt eũ p̃ncipes cuꝫ eis Joh..
dicẽtes: alios ſaluos fecit: ſe ſaluũ faci
at: ſi hic ẽ chriſt⁹ dei elect⁹‖Illudebãt Mat
aũt ei ⁊ milites accedẽtes ⁊ acetũ offe Mar
rẽtes ei. dicentes: Si tu es rex iudeoꝝ Joh..
ſaluũ te fac‖Erat aũt ⁊ ſuꝑſcriptio ſcri Mat
pta ſuꝑ eum lr̃is grecis ⁊ latinis ⁊ he- Mar
braicꝫ: h̃ ẽ rex iudeoꝝ‖Un⁹ aũt de his Joh..
q̃ pẽdebãt latronib⁹ blaſphemabat eũ Mat
dicẽs: Si tu es chriſt⁹: ſaluũ fac teip̃m Mar
⁊ nos. Rñdẽs aũt alter increpabat eũ
dicẽs: Neq; tu times deũ: q̃ i eadẽ dã-
natiõe es. Et nos q̃dẽ iuſte: nã digna
factꝫ recipim⁹ Hic ꝟo nihil mali geſſit
Et dicebat ad ieſũ. Dñe: memẽto mei
cũ veneris i regnũ tuuꝫ. Et dixit illi ie-
ſus: Amẽ dico tibi: hodie mecũ eris i

paradiſo. Erat aũt fere hora ſexta: et te-
nebre facte ſũt i vniuerſam terrã vſq; i
27.f horã nonã|| Et obſcurat⁹ ẽ ſol|| ꝛ velum
15.c tẽpli ſciſſum eſt i mediũ. Et clamãs vo
23.30 ce magna ieſus ait|| Pr̃ i man⁹ tuas cõ
H mẽdo ſpm̃ meũ. Et hec dicens expira-
27.f uit|| Uidens aũt centurio qđ factũ fue-
15.d rat: gl'ificauit deũ dicẽs: Uere hĩ hõ iu-
ſtus erat. Et oĩs turba eoꝝ q̃ ſil' aderãt
ad ſpectaculũ iſtud ꝛ videbãt q̃ fiebãt
pcutiẽtes pectora ſua reuertebantur.
Stabãt aũt oẽs noti eius a lõge: ꝛ mu-
lieres q̃ ſecute eũ erãt a galilea hec vi-
27.g dẽtes|| Et ecce vir noĩe ioſeph q̃ erat de
15.d curio vir bonus ꝛ iuſt⁹: hic nõ ꝯſenſe-
19.g rat cõcilio ꝛ actib⁹ eoꝝ: ab arimathia
ciuitate iudee: q̃ expectabãt ꝛ ipe reg-
27.g nũ dei|| Hic acceſſit ad pilatum ꝛ petijt
15.d corp⁹ ieſu: ꝛ depoſitũ inuoluit i ſydone:
19.g ꝛ poſuit eũ i monumẽto exciſo: i q̃ nõ-
dũ q̃ſq; poſit⁹ fuerat. Et dies erat pa-
raſceues: ꝛ ſabbatũ illuceſcebat. Sub
ſecute aũt mulieres q̃ cũ eo venerant de
galilea viderunt monumẽtũ: ꝛ quẽad
modũ poſitũ erat corp⁹ ei⁹ ꝛ reũtẽtes
pauerũt aromata ꝛ vnguẽta et ſabba-
A to q̃dẽ ſiluerũt ſm mãdatũ. XXIIII
28.a Una aũt ſabbati valde diluculo
16.a venert ad monumentũ portan
20.a tes q̃ parauerãt aromata: ꝛ iue-
nerũt lapidẽ reuolutũ a monumẽto: ꝛ
ingreſſe nõ iuenerũt corp⁹ dñi ieſu. Et
factũ ẽ dum mente ꝯſternate eſſent de
iſto: ecce duo viri ſteterũt ſec⁹ illas i ve
28.a ſte fulgenti|| Cũ timerẽt aũt ꝛ declina-
16.b rent vultum in terrã: dixerũt ad illas.
Quid q̃ritis: viuẽtẽ cũ mortuis? Nõ ẽ
hĩc ſz ſurrexit. Recordami q̃liter locut⁹
eſt vobis cũ adhuc i galilea eẽt dicẽs:
Quia oportet filiũ hoĩs tradi i manus
hoim pctõꝝ: ꝛ crucifigi: ꝛ die tertia re-
28.b ſurgere.|| Et recordate ſũt ṽboꝝ ei⁹: et
16.b regreſſe a monumẽto nũciauerũt hec
24.8.a oĩa illis vndecim: ꝛ ceteris oĩb⁹|| Erat
aũt maria magdalene ꝛ iohãna: ꝛ ma-
ria iacobi: ꝛ cetere q̃ cũ eis erãt: q̃ dice
bant ad aplos hec. Et viſa ſũt aũt illos
ſicut deliramentũ verba iſta: ꝛ nõ cre-
diderũt illis. Petr⁹ aũt ſurgens cucur
rit ad monumẽtũ: ꝛ pcũbẽs vidit lin-
theamina ſola poſita: ꝛ abijt ſecũ mi-
rans qđ factũ fuerat|| Et ecce duo ex il
lis ibant ipa die in caſtellũ qđ erat in
ſpacio ſtadiorum ſexaginta ab hierl'm
nomine emaus ꝛ ipi loquebant' ad in-
uicem de his oĩbus q̃ acciderãt|| Et fa- Mar.16.c
ctum eſt dum fabularent' ꝛ ſecũ quere
rẽt: ꝛ ipe ieſus appropinquãs ibat cũ C
illis. Oculi autẽ illoꝝ tenebant': ne eũ
agnoſcerent. Et ait ad illos: Qui ſunt
hi ſmones quos cõfertis ad inuicem
ambulãtes: ꝛ eſtis triſtes? Et reſpõdẽs
vnus cui nomẽ cleophas, dixit ei: Tu
ſolus pegrinus es in hierl'm: ꝛ nõ cog
nouiſti q̃ facta ſũt in illa his diebus?
Quib⁹ ille dixit: Que? Et dixerũt: De ie-
ſu nazareno q̃ fuit vir ꝓpheta: potẽs i
ope ꝛ ſmone: coraꝫ deo ꝛ oĩ pplo. Et
quõ eũ tradiderũt ſũmi ſacerdotes et
principes nr̃i in dãnatiõnẽ mortis et
crucifixerũt eũ. Nos autẽ ſperabam⁹
q2 ipe eẽt redẽpturus iſrl'. Et nũc ſup
hec oĩa tertia dies eſt hodie: ꝙ hec fa-
cta ſunt. Sed ꝛ mulieres q̃daꝫ ex nr̃is D
terruerũt nos q̃ añ lucẽ fuerũt ad mo
numẽtũ ꝛ nõ inuento corpe eius: vene
runt dicentes: ſe etiam viſionẽ angelo
rũ vidiſſe: qui dicũt eũ viuere. Et abie
runt q̃dam ex noſtris ad monumentũ
et ita iuenerũt ſicut mulieres dixerũt:
ipm ṽo nõ iuenerunt. Et ipe dixit ad
eos: O ſtulti ꝛ tardi corde ad credẽdũ
i oĩbus q̃ locuti ſũt ꝓphete. Nõne hec
oportuit pati chriſtũ ꝛ ita itrare i glo-
riã ſuã? Et incipiẽs a moyſe ꝛ oĩb⁹ ꝓ-
phet' iterꝑtabat' illis in oĩb⁹ ſcꝑturis
q̃ de ipo erãt. Et appropinquerunt ca
ſtello q̃ ibãt: ꝛ ipe ſe finxit lõgius ire.
Et coegerũt illũ dicẽtes: Mane nobiſ- E
cũ qm̃ adueſpaſcit: ꝛ iclinata ẽ iã dies
Et intrauit cũ illis. Et factũ ẽ dũ recũ
beret cũ eis: accepit panẽ ꝛ bñdixit ac
fregit ꝛ porrigebat ill'. Et apti ſũt ocl'i
eoꝝ: ꝛ cognouerũt eum: ꝛ ipe euanuit
ex oculis eoꝝ. Et dixerũt ad iuicẽ. Nõ-
ne cor nr̃m ardens erant in nobis dũ
loq̃ret' i via: ꝛ apiret nobis ſcꝑturas?
Et ſurgentes eadẽ hora regreſſi ſũt in
hierl'm: ꝛ inuenerũt cõgregatos vnde-
cim: ꝛ eos q̃ cũ ill' erãt dicẽtes ꝙ ſurre
xit dñs vere ꝛ apparuit ſimoni. Et ipi
narrabãt q̃ geſta erãt i via: ꝛ quõ cog-
nouerũt eũ i fractiõe panis|| Dũ aũt hec F
loquũt': ſtetit ieſus i medio eoꝝ ꝛ dixit
Pax vobis. Ego ſũ: nolite timere. Con
turbati vero ꝛ cõterriti exiſtimabãt ſe
ſpiritũ videre. Et dixit eis: Quid tur-
bati eſtis: ꝛ cogitatiões aſcẽdũt in cor

Et c

da vſq? Videte man⁹ meas ⁊ pedes: qꝛ
egoipſe ſum. Palpate ⁊ videte: qꝛ ſpūs
carnē ⁊ oſſa nō habet: ſicut me videtis
habere. Et cū hec dixiſſet: oſtēdit eis ma
nus ⁊ pedes. Adhuc aūt illis nō credē
tib⁹ ⁊ mirātib⁹ p̄ gaudio. dixit: Habetꝭ
hic aliq̄d qđ mādūcetᷣ? At illi obtule-
runt ei ꝑtem piſcis aſſi: et fauum mel-
lis. Et cū mādūcaſſet corā eis: ſumēs
reliq̄as dedit eis. Et dixit ad eos: Hec
ſunt verba que locut⁹ ſum ad vos cū
adhuc eſſem vobiſcū: quoniā neceſſe ē
impleri oīa que ſcripta ſunt in lege
moyſi ⁊ ꝓphetis ⁊ pſalmis de me. Tūc
B apperuit illis ſenſū: vt intelligerēt ſcri-
Act. 17.a pturas. ⁊ dixit eis: ‖ Qm̄ ſic ſcriptū eſt
Ps. 18 ⁊ ſic oportebat chriſtū pati et reſurge-
re a mortuis tertia die: ⁊ p̄dicare i no
mine ei⁹ pniāz ⁊ remiſſionē peccatoꝝ
in oēs gentes incipientib⁹ ab hieroſo
Act. 1.a lyma. Vos aūt teſtes eſtꝭ hoꝝ. ‖ Et ego
mittā ꝓmiſſū pr̄is mei in vos: vos āt
ſedete in ciuitate: q̄adufq3 induamini
virtute ex alto. Eduxit āt eos foras in
bethaniā: ⁊ eleuatꝭ manib⁹ ſuis bn̄di-
Mar. 16.d xit eis ‖ Et factū eſt dū bn̄diceret illᷣ re-
Act. 1.b ceſſit ab eis: ⁊ ferebatᷣ in celum. Et ipi
adorātes regreſſi ſunt in hierl̄m cum
gaudio magno: ⁊ erāt ſemꝑ in templo
laudātes ⁊ benedicētes deū. Amen.

Explicit euāgeliū ſm̄ Lucā. Incipit
plogus in euāgeliū ſm̄ Johannē.

Hic ē iohānes euāgeliſta vn⁹
ex diſcipulis dn̄i: qui vgo a
Joh. 2.a deo elect⁹ eſt ‖ quē de nuptijs
volentē nubere vocauit de⁹.
Cui virginitatꝭ in hoc duplex teſtimo
niū datᷣ in euāgelio: q ⁊ p̄ ceteris di-
Jo. 19.e lectus a deo dicitᷣ ‖ ⁊ huic matrē ſuā pē
dens in cruce cōmēdauit dn̄s: vt vgi-
nem vgo ſuaret. Denicq3 manifeſtans
in euāgelio q erat ipe incorruptibilis
Joh. 1.b verbi opus inchoās ‖ ſol⁹ verbū carnē
factū eſſe: nec lumen a tenebris cōphē
Ibidē. 2.b ſum fuiſſe teſtatur ‖ primum ſignū po-
nens qđ in nuptijs fecit dn̄s: oſtendēs
q ipe erat: vt legētib⁹ demōſtraret q
vbi dn̄s inuitat⁹ ſit: deficere nuptiaꝝ
vinū debeat: ⁊ veterib⁹ imutatꝭ: noua
oīa q̄ a chriſto inſtituūtᷣ appareāt. Hoc
aūt euāgeliū ſcripſit i aſia: poſteaq3 in
pathmos inſula apocalypſim ſcripſe-
rat vt cui i principio canonis incorru
ptibile principiū ꝑnotatᷣ in geneſi: ei
etiā incorruptibilis finis ꝑ virginem
in apocalypſi redderetᷣ: dicēte chriſto: Ap
‖ ego ſū alpha ⁊ o. Et h̄ ē iohēs: q̄ ſciēs
ſupueniſſe diē receſſus ſui: ꝯuocatꝭ di
ſcipulis ſuis i epheſo: ꝑ multa ſignoꝝ
experimēta ꝓmens chriſtū: deſcēdēs in
defoſſū ſepulture ſue locū: facta oratio
ne poſit⁹ ē ad pr̄es ſuos: tā extne⁹ a do-
lore mortꝭ q̄ a corruptione carnis inue
nitᷣ alien⁹. Tn̄ poſt oēs euāgeliū ſcri-
pſit: ⁊ h̄ virgini debebatᷣ. Quoꝝ tn̄ vl
ſcriptoꝝ tꝑis diſpoſitio: vel libroꝝ or-
dinatio: ideo a nobis ꝑ ſingula nō ex-
ponitᷣ: vt ſciēdi deſiderio collato ⁊ q̄-
rētib⁹ fruct⁹ laboris: ⁊ deo magiſterij
doctrina ſeruetᷣ. Explicit ꝓlog⁹. In-
cipit regiſtrū in euangeliū Johis.

In ꝑncipio erat vbū ⁊c. teſti- 1
monium de chriſto ꝑhibet io
hānes baptiſta: phariſeoꝝ le
uite interrogat iohannē. Jo
hānes ieſum videns agnū dicit dei: et
andreas petro dicit: iuenim⁹ meſſiā. Je
ſus dicit: nathanael vidi ſub ficu.
Jeſus vocat⁹ ad nuptias ⁊ diſcipli ei⁹ 2
de aq̄ fecit vinū: vendētes ⁊ numulari
os eijcit ē téplo: dicit: ſoluite tēplū h̄.
Jeſus nicodemo dicit de baptiſmo et 3
alijs multꝭ: dicit: q̄ credit i eū nō diju-
dicabitᷣ: q̄ āt nō credit iā dijudicat⁹ ē:
ieſus i iudea baptizat: ⁊ iohes i ennō:
iohes dicit chriſtū creſcere: ſe āt minorari
Jeſus cū muliere ſamaritana loq̄tur: 4
ꝓphās in patria ſua ſine honore eē: re-
guli filiū a morte ſuſcitat.
De piſcina ꝓbatica ſanat hoiēz trigin 5
ta ⁊ octo ānos hn̄tē infirmitatē: dice-
bāt iudei ſanato: non licet tibi tollere
grabatū tuū ſabbato: q̄cūq3 pr̄ fecerit
hec ⁊ filius ſilr̄ facit: dicit ieſus: qꝛ venit
hora ⁊ nūc ē q̄n mortui audiūt vocem
⁊c: dicit ieſus: iohes ē lucerna ardens
⁊ lucēs ſcrutamini ſcr̄pturas: dicit moy
ſes accuſat vos: et ſi crederetis moyſi
crederetis forſitan ⁊ mihi.
De q̄nq3 panibus ⁊ duob⁹ piſcib⁹: ⁊ q 6
eū regē facere voluerūt: ieſus ſupra ma
re ābulat. Operami non cibū q̄ perit: de
māna ⁊ pane celeſti loq̄tᷣ: ego ſū panis
q̄ ē celo deſcēdi: recedētib⁹ ab eo diſci
pulis vnū ex duodecim diabolū dicit.
Jeſus i ſcenophegia aſcēdit ad diē fe- 7
ſtū: dicitᷣ ieſu: demoniū habes: de tur-
ba multi credebāt i eū: clamat ieſus: ſi

quis sitit veniat ad me ⁊ bibat: cū mi
nistris ⁊ nicodemo pncipes ꝯtēdūt.
8 De muliere adultera: iesus lucē mūdi
esse se pdicat: iesus interrogatꝰ pncipi
um se esse rñdit: ꝙ ois peccator seruus
9 sit: ⁊ ꝙ iesus ante abraā sit.
Cecū a natiuitate curat: iesus dicit: in
iudiciū i hūc mūdū veni: vt q̄ ñ vidēt
10 Qui nō itrat p ostiū i ouile (videāt.
dicit: ego sū pastor bonꝰ: ptātē habeo
ponēdi aiam meā. Judei dicūt: si tu es
christꝰ dic nobis palā: ego ⁊ paṫ vnū
sumꝰ: sustulerūt lapides iudei vt lapi-
darēt iesū ⁊ exiuit de manibꝰ eoꝝ.
11 De suscitatiōe lazari: collegerūt pnci-
pes ⁊ pharisei ꝯciliū: cayphas dicit: qꝛ
12 Maria vnxit pe (expedit vt vnꝰ ⁊c.
des iesu: ⁊ extersit capillis suis: iudas
fur erat ⁊ loculos hñs: turba ex iudeis
multa venit: nō ꝓpṫ iesū tm̄ sꝫ vt laza-
rū viderent quē suscitauit a mortuis:
turba q̄ venerat ad diē festū occurrit
iesu sedēti sup pullū asine: gētiles q̄dā
rogabāt philippū: dicētes: dñe venimꝰ
iesū videre: iesus rñdit: nisi granū fru-
mēti ⁊c. aia mea turbata ē: paṫ clarifi
ca nomē tuū: venit vox d celo: dicit ie
sus: nūc iudiciū ē mūdi: ⁊ multi ex pn
cipibꝰ crediderūt i eū: sꝫ ꝓpṫ phariseos
nō cōfitebanṫ: dicit: nō veni vt iudicē
13 Pedes disci- (mūdū: sꝫ vt saluificē.
puloꝝ lauat dicēs: ⁊ vos debetis alter
alterꝰ lauare pedes: dicit: q̄ mādūcat
panē meū leuabit ꝯ me calcaneū suū:
dicit vnꝰ ex voƀ tradet me: ⁊ subiūgit
cui ego intinctū panē porrexero: tūc i-
troiuit i iudā sathanas: mādatū nouū
do voƀ vt diligatis iuicē: dicit: petro:
añq̄ gallꝰ cātet: ter me negaƀ ⁊c.
14 Nō turbeṫ cor vr̄m: dic: ego sū via ṽi-
tas ⁊ vita: dic philippꝰ: dñe oñde noƀ
p̄rē: si diligit me mādata mea ṽuate:
ego i p̄re meo ⁊ vos i me ⁊ ego i voƀ: si
q̄s diligit me ṽmones meos ṽuat.
15 Dicit: ego sū vitis vera ⁊ paṫ meꝰ agri
cola ē d dilectiōe p̄cepta: si me ꝑsecuti
sūt ⁊ vos ꝑsequēṫ: ⁊ odio habueṙt me
gratis: dicit cū venerit paraclytꝰ.
16 Absq̄ synagogis faciēt vos. Nūc va-
do ad eū q̄ me misit ⁊ nemo ex voƀ in
terrogat ⁊c. cū venerit paraclytꝰ ille ar-
guet mūdū de pctō: oīa q̄cūq̄ hꝫ paṫ
mea sūt: modicū iā ⁊ nō videbitꝭ me:
vsq̄ mō nō potestis: q̄cq̄ exiui a pa-
tre meo ⁊ veni i mūdū: paṫ mecū ē.
Subleuatis oculis i celū: dixit: paṫ ve 17
nit hora clarifica filiū tuū. Jesus disci
pulos cōmēdat patri: pater iuste mun
Egressus iesus (dus te nō cognouit. 18
cū discipulis suis trās torrētē cedrō:
ꝙrentibꝰ iuda cū cohorte iesū rñdit:
ego sū: abierūt retrorsū ⁊ ceciderūt in
terrā: captio christi: negatio petri: ab
iudicatio christi: ⁊ respōsio eiusdē.
Pilatꝰ iesum flagellauit: derisio: cruci 19
fixio inter duos latrones: cōmēdatio
mr̄is discipulo: ⁊ potatio aceti: ⁊ mors
Resurrectio: ⁊ q̄liter ap (⁊ sepultura. 20
paruit marie magdalene: apparēs di-
scipulis dedit eis pacē spm̄ sctm̄: post
dies octo clausis ianuis apparuit dis-
Postea iterū mani (cipulis ⁊ thome. 21
festauit se ad mare tyberiadis ⁊c. d pis
catione petri: dicit petro tertio: pasce.
¶ Explicit Registrū. In (oues meas
cipit euāgeliū ṡm Johannē. Capl'm I

In principio A Mat. I. a
erat ṽbū: et verbū erat Lu. 3. e
apud deū ⁊ deꝰ erat ver
bū. Hoc erat in pncipio
apud deū. Oia p ipm fa
cta sūt: ⁊ sine ipo factū ē nihil. Qđ fa
ctū ē in ipso vita erat: ⁊ vita erat lux
hoim: ⁊ lux i tenebris lucet: ⁊ tenebre
eā nō cōphenderūt. Fuit hō missus a Mat. 3. a
deo: cui nomē erat iohānes. Hic venit J. 3.
in testimoniū vt testimoniū phiberet
de lumine: vt oēs crederēt p illū. Non
erat ille lux: sꝫ vt testimoniū phiberet
de lumine. Erat lux vera q̄ illuminat
oēm hoiem veniētē i hūc mundū. In
mūdo erat: ⁊ mūdus p ipm factꝰ est: et
mūdus eū nō cognouit. In ꝓpria ve-
nit: ⁊ sui eū nō receperūt. Quotq̄t autē
receperūt eū dedit eis ptātē filios dei
fieri his q̄ credūt in noie eiꝰ. Qui non B
ex sāguinibꝰ: neq̄ ex voluntate carnis
neq̄ ex volūtate viri: sꝫ ex deo nati sūt
Et verbū caro factū ē: ⁊ habitauit in Mat. I. d
14 nobis. Et vidimꝰ gl'iam eiꝰ: gloriā q̄si Lu. 3. e
vnigeniti a patre: plenū gratie ⁊ veri-
tatis. Johānes testimoniū phibet de Mat. 3. c
ipso ⁊ clamat dicēs. Hic erat quē dixi Mar. I. a
q̄ post me venturꝰ ē: ante me factꝰ est: Lu. 3. e
qꝛ prior me erat. Et de plenitudine eiꝰ
nos oēs accepimꝰ: gr̄am ꝓ gratia: qꝛ
lex p moysen data ē: gratia ⁊ veritas p

1.Thi.6.c Ieſum chriſtū facta ē. Deū nemo vidit
vnꝗ̄. Unigenit⁹ fili⁹ q̄ ē ī ſinu pr̄is: ip
Mat.11.d ſe enarrauit. ‖Et h̄ eſt teſtimoniū iohā
Lu.10.d nis: qn̄ miſerūt iudei ab hieroſolymis
1.Ioh.4.c ſacerdotes ⁊ leuitas ad eū vt interroga-
C 3.5.e rēt eū. Tu q̄s es? Et cōfeſſus ē: ⁊ n̄ ne-
gauit. Et ꝯfeſſus ē q2 nō ſū ego chriſt⁹.
Et interrogauerūt eum: Quid ḡ? Helias
es tu. Et dixit: Nō ſū. Propheta es tu?
Et rn̄dit. Nō. Dixerūt ḡ ei. Quis es vt
reſpōſū dem⁹ his q̄ miſerūt nos? Quid
Eſa.40.a dicis de teipſo? Ait ‖Ego vox clamātis
Mat.3.a in deſerto: dirigite viā dn̄i: ſic̄ dixit eſa-
Mar.1.a ias ꝓph̄a. Et q̄ miſſi fuerāt erāt ex pha
Lu.3.a riſeis. Et īterrogauerūt eū: ⁊ dixerūt ei
Quid ḡ baptizas ſi tu nō es chriſt⁹: ne
D q3 helias neq3 ꝓpheta? Rn̄dit eis iohā
Mat.3.a nes dicēs ‖Ego baptizo ī aq̄: medi⁹ āt
Mar.1.a vr̄m ſtetit quē vos neſcit̄. Ipſe ē qui
Lu.3.d poſt me ventur⁹ ē: q̄ an̄ me fact⁹ ē: cui⁹
Act.1.a ego nō ſū dign⁹ vt ſoluā ei⁹ corrigiā
et.19.a calciamēti. Hec ī bethania facta ſunt
trās iordanē vbi erat iohannes bapti
zans. Altera die vidit iohānes ieſū ve
niētē ad ſe ⁊ ait. Ecce agn⁹ dei ecce q̄
tollit pctā mūdi. Hic ē de q̄ dixi. Poſt
me venit vir q̄ an̄ me fact⁹ eſt: q2 prior
me erat: ⁊ ego neſciebā eū. Sȝ vt mani
feſtet̄ in iſrl̄: ꝓpterea veni ego ī aq̄ ba-
E ptizās. Et teſtimoniū ꝑhibuit iohānes
Mat.3.d dicēs. ‖Quia vidi ſpm̄ deſcendētē q̄ſi
Mar.1.b colūbā de celo: ⁊ māſit ſup eū: ⁊ ego ne
Lu.3.d ſciebā eū: ſȝ q̄ miſit me baptizare ī aq̄:
ille mihi dixit. Sup quē videris ſpm̄
deſcēdētē ⁊ manētē ſup eū h̄ ē q̄ bapti
zat ī ſpūſctō. Et ego vidi ⁊ teſtioniū ꝑ-
hibui q2 h̄ eſt fili⁹ dei. Altera die iteꝝ
ſtabat iohannes: ⁊ ex diſcipul̄ ei⁹ duo.
Et reſpiciēs ieſū ambulātē dixit. Ecce
agn⁹ dei. Et audierūt eū duo diſcipl̄i
loq̄ntē: ⁊ ſecuti ſt̄ ieſū. Cōuſus āt ieſus,
⁊ vidēs eos ſequētes ſe, dicit eis: Quid
q̄ritis? Qui dixerūt ei. Rabbi: qd̄ dicit̄
interꝑtatū magiſter: vbi habitas? Dicit
F eis. Venite ⁊ videte. Venerūt ⁊ vidert̄
vbi maneret: ⁊ apud eū māſerūt die il
lo. Hora aūt erat q̄ſi decima. Erat aūt
andreas frater ſimōis petri: vn⁹ ex du
bus q̄ audierat a iohāne: ⁊ ſecuti fue-
rāt eū. Inuenit hic primū fratrē ſuū ſi
monē ⁊ dicit ei. Inuenim⁹ meſſiā: qd̄
ē interꝑtatū chriſtus. Et adduxit eū ad
ieſū. Intuit⁹ āt eū ieſus dixit. Tu es ſi
mon fili⁹ iohāna: tu vocaberis cephas
qd̄ interꝑtat̄ petr⁹. In craſtinū voluit
exire in galileā: ⁊ inuenit philippū. Et
dicit ei ieſus Seq̄re me. Erat āt philip
pus a bethſaida ciuitate andree ⁊ pe-
tri. Inuenit philipp⁹ nathanael: ⁊ dic̄ B
ei. Quē ſcripſit moyſes ī lege ⁊ ꝓphete:
inuenim⁹ ieſū filiū ioſeph a nazareth.
Et dixit ei nathanael. A nazareth pōt
aliq̄d boni eē. Dicit ei philipp⁹. Ueni
⁊ vide. Uidit ieſus nathanael veniētē
ad ſe: ⁊ dicit de eo. Ecce vere iſraelita:
ī q̄ dolus nō ē. Dicit ei nathanael. Un̄
me noſti. Rn̄dit ieſus: ⁊ dixit ei. Priuſ
q̄ te philipp⁹ vocaret cū eſſes ſub ficu
vidi te: Rn̄dit ei nathanael ⁊ ait: Rab
bi tu es filius dei: tu es rex iſrl̄. Rn̄dit
ieſus ⁊ dixit ei. Quia dixi tibi vidi te
ſub ficu credis maius his videbis. Et
dicit ei. Amē amē dico vob: videbit̄
celū apertū: ⁊ angelos dei aſcēdētes ⁊ de-
ſcendētes ſupra filiū hoīs. II
Et die tertia nuptie facte ſūt in A
chana galilee: ⁊ erat mater ieſu
ibi. Uocat⁹ ē āt ⁊ ieſus ⁊ diſci-
puli ei⁹ ad nuptias. Et deficiēte vino
dicit mat̄ ieſu ad eū. Uinū nō habent
Et dicit ei ieſus. Quid mihi ⁊ tibi eſt
mulier? Nōdū venit hora mea. Dicit
mat̄ ei⁹ miſtris: Qdcūq3 dixerit vobis
facite. Erāt aūt ibi lapidee hydrie ſex
poſite ſm̄ purificationē iudeoꝝ capiē
tes ſingule metretas binas vel ternas
Dicit eis ieſus. Implete hydrias aqua
Et ipleuerūt eas vſq3 ad ſūmū. Et dic̄
eis ieſus. Haurite nūc: ⁊ ferte architri-
clino. Et tulerunt. Ut aūt guſtauit ar B
chitriclin⁹ aquā vinū factū: ⁊ nō ſcie-
bat vn̄ eēt: miſtri aūt ſciebāt q̄ hauſert
aquā: vocat ſpōſū architriclin⁹ ⁊ dicit
ei. Ois hō primū bonū vinum ponit: ⁊
cū inebriati fuerint tūc id qd̄ deteri⁹
ē. Tu āt ſuaſti bonū vinū vſq3 adhuc
Hoc fecit initiū ſignoꝝ ieſus ī chana
galilee: ⁊ manifeſtauit gl̄iam ſuā: ⁊ cre C
diderūt in eū diſcipuli ei⁹ ‖Poſt hec de Ma
ſcendit capharnaū ipē ⁊ mat̄ ei⁹ ⁊ frēs
ei⁹ ⁊ diſcipuli ei⁹ ⁊ ibi māſert nō mul-
tis dieb⁹ ‖Et ꝓpe erat paſca iudeoꝝ: ⁊ Ma
aſcēdit ieſus hieroſolymā ⁊ iuenit ī tē Ma
plo vedentes oues ⁊ boues, ⁊ colūbas: Lu.
⁊ numularios ſedētes. Et cū feciſſet q̄-
ſi flagellū de funiculis: oēs eiecit de tē
plo: oues q3 ⁊ boues, ⁊ numulariorū ef-
fudit es: ⁊ mēſas ſubuertit. Et his qui

columbas vēdebat dixit. Auferte iſta
hinc: ⁊ nolite facere domū prīs mei do
D mū negotiationis. Recordati ſūt vero
58. diſcipuli ei⁹ q2 ſcriptū ē: zelus domus
5.a tue comedit me‖ Rñderūt ḡ iudei ⁊ dix
8.b erūt ei Qđ ſignū oſtēdis nob q2 hec fa
6.f cis? Rñdit ieſus ⁊ dixit eis‖ Soluite tē
plū hoc: ⁊ in trib⁹ dieb⁹ excitabo illud
Dixerūt ḡ iudei. Quadragita ⁊ ſex an-
nis edificatū ē tēplū h: ⁊ tu in trib⁹ di
eb⁹ excitabis illud? Ille aūt dicebat d
tēplo corpis ſui. Cum ḡ reſurrexiſſet a
mortuis: recordati ſūt diſcipuli ei⁹: q2
h dicebat: ⁊ crediderūt ſcripture ⁊ ſer-
moni quē dixit ieſus. Cū āt eſſet ieſus
hieroſolymis ī paſca ī die feſto: multi
crediderūt ī noīe ei⁹, vidētes ſigna ei⁹
q faciebat. Ipſe aūt ieſus nō credebat
ſemetipm eis eo q ipe noſſet oēs: ⁊ q2
op⁹ ei nō erat vt qs teſtimoniū phibe-
ret de hoīe. Ipſe eī ſciebat qđ eſſet ī ho-
A Rat aūt hō ex pha mine. III
9.g riſeis nicodem⁹ noīe: pnceps iu
deoꝝ. Hic venit ad ieſū nocte ⁊
dixit ei. Rabbi: ſcimus q2 a deo veniſti
magiſter. Nemo eī pōt hec ſigna facere
q tu facis: niſi fuerit de⁹ cū eo. Rñdit
ieſus: ⁊ dixit ei: Amē amē dico tibi: ni
ſi qs renat⁹ fuerit denuo: nō pōt vide-
re regnū dei. Dicit ad eū nicodemus.
Quō pōt hō renaſci cū ſit ſenex? Nūqd
pōt ī vētrē mrīs ſue iteratoītroire ⁊ re
naſci? Rñdit ieſus Amē amē dico tibi
niſi qs renat⁹ fuerit ex aq̄ ⁊ ſpūſctō n
pōt ītroire ī regnū dei. Qđ natū eſt ex
carne: caro ē: ⁊ qđ natū ē ex ſpū: ſpūs ē
Nō mireꝛ q2 dixi tibi: oportet vos na
ſci denuo. Spūs vbi vult ſpirat ⁊ vocē
ei⁹ audis: ſ3 neſcis vñ veniat: aut q va
dat. Sic ē oīs q nat⁹ eſt ex ſpū. Rñdit
B nicodem⁹ ⁊ dixit ei: Quō poſſūt hec fi-
eri? Rñdit ieſus: ⁊ dixit ei: Tu es magi
ſter ī iſrł ⁊ hec ignoras? Amē amen di
co tibi: q2 qđ ſcim⁹ loqmur: ⁊ qđ vidi-
m⁹ teſtamur ⁊ teſtioniū nr̄m nō accipi
tis. Si trena dixi vobis ⁊ nō creditis:
4.b quō ſi dixero vob celeſtia credetis? Et
nemo aſcēdit ī celū niſi q deſcēdit de
1.c celo: fili⁹ hoīs q ē ī celo‖ Et ſicut moy
2.e ſes exaltauit ſerpētē ī deſto: ita exalta
tari oportet filiū hoīs: vt oīs q credit ī
ipo nō pereat: ſ3 habeat vitā eternam‖
4.b Sic eī de⁹ dilexit mūdū vt filiū ſuū vni
genitū daret: vt oīs q credit ī eū nō pe
reat ſ3 habeat vitā eternā. Nō eī miſit
de⁹ filiū ſuū ī mūdū vt iudicet mūdū:
ſed vt ſaluet mūdus p ipſum. Qui cre
dit in eū nō iudicat. Qui aūt nō cre- C
dit iam iudicat⁹ ē: q2 nō credit ī noīe
vnigeniti filij dei: Hoc eſt aūt iudiciū
q2 lux venit ī mūdū: ⁊ dilexerūt hoīes
magis tenebras q̄ lucē. Erāt eñ eoꝝ
mala opa. Oīs eī q male agit odit lucē
⁊ nō venit ad lucē vt nō arguant opa
ei⁹. Qui āt facit veritatē venit ad lucē
vt manifeſtent opa ei⁹: q2 ī deo ſūt fa-
cta. Poſt hec venit ieſus ⁊ diſcipli ei⁹
ī terrā iudeā: ⁊ illic morabat cū eis et
baptizabat.‖ Erat aūt ⁊ iohānes bap- Mat.3.b
tizans ī ennon iux ſalim: q2 aq̄ multe Lu.3.a
erāt illic: ⁊ veniebāt ⁊ baptizabāt. Nō Mat.4.b
dū eī miſſus fuerat iohānes in carcerē Mar.1.c
Facta ē aūt queſtio ex diſcipulis iohā
nis cū iudeis de purificatione. Et ve-
nerūt ad iohānē ⁊ dixerūt ei. Rabbi q
erat tecū trās iordanē cui tu teſtimo-
niū phibuiſti: ecce hic baptizat ⁊ oēs
veniūt ad eū. Reſpōdit iohānes ⁊ dix- D
it. Nō pōt hō accipere qcq̄ niſi fuerit
ei datū de celo.‖ Ipſi vos mihi teſtimo Mat.3.a
niū phibeꝛ qđ dixerim: nō ſū ego chri- Mar.1.a
ſtus: ſed q2 miſſus ſum añ illum. Qui Lu.3.c
habet ſponſam ſponſus eſt: amic⁹ aūt
ſpōſi q ſtat ⁊ audit eū: gaudio gaudet
ppter vocē ſponſi. Hoc ego gaudiū me
um impletū eſt. Illum oportet creſcere
me aūt minui. Qui deſurſum venit ſu-
p omnes eſt. Qui de terra eſt de terra ē
⁊ de terra loquit: qui de celo venit ſup
omnes ē. Et qđ vidit ⁊ audiuit hoc te
ſtat: ⁊ teſtimoniū eius nemo accipit.
‖ Qui aūt acceperit eius teſtimoniū ſi- Ro.3.a
gnauit q2 de⁹ verax eſt. Quē eñ miſit
deus: verba dei loquit. Nō eñ ad mē
ſuram dat deus ſpiritū.‖ Pater diligit Mat.11.d
filiū: ⁊ oīa dedit in manu ei⁹.‖ Qui cre Lu.10.d
dit in filiū habet vitā eternā: q aūt in- 1.Joh.5.b
credulus ē filio nō videbit vitā: ſ3 ira
dei manet ſup eum. IIII
T cognouit ieſus q2 audierūt A
phariſei q ieſus plures diſcipu
los facit ⁊ baptizat q̄ iohes: q̄q̄ ieſus
nō baptizaret ſ3 diſcipli ei⁹‖ reliqt iu- Mat.4.b
deā ⁊ abijt iteꝝ in galileā. Oportebat
āt eū trāſire p mediā ſamariā. Venit ḡ
ī ciuitatē ſamarie q dicit ſychar: iuxta
pdiū qđ dedit iacob ioſeph filio ſuo. Gen.48.d
Erat aūt ibi fons iacob. Ieſus aūt fati

gat⁹ ex itinere ſedebat ſic ſupra fontē.
Hora aūt erat q̄ſi ſexta. Uenit mulier
de ſamaria haurire aquam. Dicit ei ie
ſus. Da mihi bibere. Diſcipuli eī eius
abierāt ī ciuitatē vt cibos emerēt. Di
cit ḡ ei mulier illa ſamaritana Quō tu
iudeus cū ſis bibere a me poſcis: q̄ ſuz
mulier ſamaritana? Nō eī couťuť iu-
dei ſamaritanis. Rn̄dit ieſus: ⁊ dixit ei
B Si ſcires donū dei: ⁊ q̄s ē q̄ dicit tibi
da mihi bibere: tu forſitan petiſſes ab
eo: ⁊ dediſſet tibi aquā viuam. Dicit ei
mulier: Dn̄e: neq̄ in q̄ haurias habes
⁊ pute⁹ alt⁹ ē. Unde ḡ habes aquā vi-
uā? Nūq̄d tu maior es pr̄e nr̄o iacob
q̄ dedit nob puteū: ⁊ ip̄e ex eo bibit: et
filij ei⁹ ⁊ pecora ei⁹? Rn̄dit ieſus ⁊ dix-
it ei. Ois q̄ bibit ex aq̄ hac ſitiet iterū
Qui aūt biberit ex aqua quā ego dabo
ei: nō ſitiet in eternū: ſz aq̄ quā ego da
bo ei: fiet in eo fons aq̄ ſalient̄ in vitā
eternā. Dicit ad eū mulier. Dn̄e da mi
hi hāc aquā: vt ſitiā neq̄ veniam huc
C haurire. Dicit ei ieſus. Uade voca vir
tuū: ⁊ veni huc. Rn̄dit mulier ⁊ dixit.
Nō habeo vir. Dicit ei ieſus. Bn̄ dixi
ſti: q̄ nō habeo vir. Quinq̄ eñ viros
habuiſti: ⁊ nūc quē habes nō ē tu⁹ vir
Hoc vere dixiſti. Dicit ei mulier. Dn̄e:
video q̄ ꝓpheta es tu. Pr̄es nr̄i ī mō-
te h̄ adorauerūt ⁊ vos dicit̄ q̄ hiero-
ſolymis ē locus vbi adorare oportet.
Dicit ei ieſus. Mulier crede mihi: q̄
veniet hora qñ neq̄ ī mōte hoc: neq̄ ī
hieroſolymis adorabit̄ prēm. Uos ad
oratis qd̄ neſcitis: nos adoram⁹ qd̄ ſci
m⁹: q̄ ſalus ex iudeis ē. Sz venit hora
⁊ nūc ē: qñ veri adoratores adorabunt
D prēm in ſpū ⁊ veritate. Nā ⁊ pat̄ tales
2.Cor.3.d q̄rit q̄ adorēt eū. Spūs ē de⁹: ⁊ eos q̄
adorant eū ī ſpū ⁊ veritate oportet ad-
orare. Dicit ei mulier. Scio q̄ meſſias
venit q̄ dicit̄ chriſtus. Cum ḡ venerit:
ille nobis nūciabit oia. Dicit ei ieſus.
ego ſū q̄ loquor tecū. Et cōtinuo vene
rūt diſcipuli ei⁹: ⁊ mirabāt̄ q̄ cū mu-
liere loq̄bat̄. Nemo tn̄ dixit q̄d queris
aut q̄d loq̄ris cū ea. Reliq̄t ḡ hydriā
ſuā mulier: ⁊ abijt ī ciuitatē: ⁊ dicit ill̄
hoibus. Uenite ⁊ videte hoiem q̄ dix
it mihi oia q̄cūq̄ feci. Nūq̄d ip̄e ē chri
ſtus? Exierūt ḡ de ciuitate ⁊ veniebāt
ad eū. Interea rogabāt eū diſcipuli di-
cētes. Rabbi: māduca. Ille aūt dixit eis
Ego cibū habeo manducare quē vos
neſcitis. Dicebāt ḡ diſcipuli ad inuicē:
Nūq̄d aliq̄s attulit ei māducare? Di-
cit eis ieſus: Me⁹ cib⁹ ē vt faciā volū- E
tatē ei⁹ q̄ miſit me vt ꝑficiā op⁹ eius.
Nōne vos dicit̄ q̄ adhuc q̄ttuor men
ſes ſūt ⁊ meſſis venit? Ecce dico vobis
leuate oculos vr̄os ⁊ videte regiones:
q̄ albe ſūt iā ad meſſē. Et q̄ metit mer
cedē accipit: ⁊ cōgregat fructū ī vitam
eternā: vt et q̄ ſeminat ſimul gaudeat
⁊ q̄ metit. In h̄ eī ē verbū vez: q̄ ali⁹
eſt q̄ ſemīat: ⁊ ali⁹ ē q̄ metit. Ego miſi
vos metere qd̄ vos nō laboraſtis. Alij
laborauerūt: ⁊ vos ī labores eoz itroiſt̄.
Ex ciuitate aūt illa multi crediderūt ī
eū ſamaritanoz ꝓpt̄ verbū mulieris te
ſtioniū ꝑhibēt̄: q̄ dixit mihi oia q̄cū F.e
q̄ feci. Cū veniſſent ḡ ad illū ſamarita F
ni rogauerūt eū vt ibi maneret Et mā
ſit ibi duos dies. Et multo plures cre-
diderūt ꝓpter ſmonē eius. Et mulieri
dicebāt: q̄ nō ꝓpt̄ tuā loq̄lā credim⁹
Ipſi eī audiuim⁹ ⁊ ſcim⁹ q̄ h̄ ē vere ſal
uator mūdi. Poſt duos aūt dies exījt Ma
inde: ⁊ abījt ī galileā. Ipſe eī ieſus te- Ma
ſtimoniū ꝑhibuit: q̄ ꝓpheta in ſua pa Ma
tria honorē nō habet. Cū ḡ veniſſet in Lu.
galileā excepert̄ eū galilei: cū oia vidiſ
ſent q̄ fecerat hieroſolymis ī die feſto.
Et ipſi eī venerāt ad diē feſtū. Uenit ḡ
itez ī chana galilee vbi fecit aquā vi-
46 nū. Et erat q̄dā regulus cui⁹ fili⁹ infir Io.2 G
47 mabat̄ capharnaū. Hic cū audiſſet q̄
ieſus adueniret a iudea ī galileā: abījt
ad eū: et rogabat eū vt deſcēderet ⁊ ſa
48 naret filiū ei⁹. Incipiebat eī mori. Dix
it ḡ ieſus ad eū. Niſi ſigna ⁊ ꝓdigia vi
49 deritis nō credit̄. Dicit ad eū regulus
Dn̄e deſcēde: priuſq̄ moriat̄ fili⁹ me⁹
50 Dicit ei ieſus. Uade: fili⁹ tu⁹ viuit. Cre
didit hō ſmōi quē dixit ei ieſus: ⁊ ibat
51 Iam aūt eo deſcēdēte ſui occurrerūt ei
⁊ nūciauerūt dicētes q̄ fili⁹ ei⁹ viue-
52 ret. Interrogabat ḡ horā ab eis ī q̄ meli⁹
habuerit. Et dixerūt ei: q̄ heri hora ſe
53 ptima reliq̄t eū febris. Cognouit ḡ pa
ter q̄ illa hora erat in q̄ dixit ei ieſus:
fili⁹ tu⁹ viuit: ⁊ credidit ip̄e ⁊ dom⁹ ei⁹
tota. Hoc itez ſcd̄m ſignum fecit ieſus cum
veniſſet a iudea ī galileā. LV. A
Poſt hec erat dies feſt⁹ iudeoz: Ma
⁊ aſcēdit ieſus hieroſolymam. Mar
Eſt aūt hieroſolymis ꝓbatica piſcina Lu.

q̄ cognoiaf hebraice bethſaida q̄nq̄
Portic⁹ hñs. In his iacebat multitudo
magna lãguentiũ cecoꝝ claudoꝝ ari-
doꝝ: expectãtiũ aq̄ motũ. Angelus aũt
dñi deſcẽdebat ſm tp̄s i piſcinã: ⁊ mo
uebaf aq̄. Et q̄ prior deſcẽdiſſet i piſci
nã poſt motionẽ aq̄: ſan⁹ fiebat a q̄cũ
q̄ detinebaf infirmitate. Erat aũt q̄-
dã hō ibi triginta ⁊ octo annos habẽs
in infirmitate ſua. Hũc cũ vidiſſet ie-
ſus iacẽtẽ: ⁊ cognouiſſet q̄ iã mltũ tp̄s
hr̄et: dicit ei: Uis ſan⁹ fieri? Rñdit ei
B languidus. Dñe: hoiẽ nõ habeo vt cũ
turbata fuerit aq̄ mittat me i piſcinã.
Dũ venio ei ego: ali⁹ ante me deſcẽdit
·8 Dicit ei ieſus‖Surge: tolle grabatũ tu
·b um ⁊ ambula. Et ſtatim ſan⁹ fact⁹ eſt
5·c hō ille: ⁊ ſuſtulit grabatũ ſuũ ⁊ ambu-
labat. Erat ãt ſabbatũ i die illo. Dice-
bãt ḡ iudei illi q̄ ſanat⁹ fuerat. Sabba
tũ ẽ; nõ licet tibi tollere grabatũ tuũ.
Rñdit eis: Qui me ſanũ fecit ille mihi
dixit: tolle grabatũ tuũ ⁊ ambula. Inf
rogauerũt ḡ eũ. Quis ẽ ille hō q̄ dixit
tibi: tolle grabatũ tuũ ⁊ ambula. Is ãt
q̄ ſan⁹ fuerat effect⁹ neſciebat q̄s eſſet.
Ieſus eñ declinauit a turba cõſtituta i
14 C loco. Poſtea inuenit eũ ieſus i tẽplo: ⁊
dixit illi. Ecce ſan⁹ fact⁹ es: iã noli pec
15 care: ne deteri⁹ tibi aliq̄d ꝯtigat. Abijt
ille hō: ⁊ nũciauit iudeis q̄ ieſus eſſet
16 q̄ fecit eũ ſanũ. Propterea ꝑſequebãf
17 iudei ieſũ: q̄ hec faciebat i ſabbato. Ie
ſus aũt rñdit eis. Paf me⁹ vſq̄ modo
18 opaf: ⁊ ego operor. Propterea ḡ mag?
q̄rebãt eũ iudei interficere: q̄ nõ ſolũ
ſoluebat ſabbatũ ſʒ ⁊ pr̄eʒ ſuũ dicebat
deũ: eq̄lẽ ſe faciẽs deo. Rñdit itaq̄ ie-
19 ſus ⁊ dixit eis. Amẽ amẽ dico vob: nõ
põt filius a ſe facere q̄cq̄: niſi qđ vide-
rit pr̄em facientẽ. Quecũq̄ ei ille fece-
20 D rit: hec ⁊ fili⁹ ſilr̄ facit. Paf eñ diligit
filiũ: ⁊ oia demõſtrat ei q̄ ipe facit: et
maiora his demõſtrabit ei opa vt vos
21 miremini. Sicut eñ pr̄ ſuſcitat mortu-
os ⁊ viuificat: ſic ⁊ fili⁹ q̄s vult viuifi
22 cat. Neq̄ eñ pr̄ iudicat quẽq̄: ſʒ oẽ iu-
23 diciũ dedit filio, vt oẽs honorificẽt fi-
c liũ ſicu. honorificãt pr̄em‖Qui nõ ho-
norificat filiũ: nõ honorificat patrẽ q̄
24 miſit illũ. Amẽ amẽ dico vob: q̄ qui
verbũ meũ audit ⁊ credit ei q̄ miſit me
hʒ vitã eternã. Et i iudiciũ non venit
25 F ſed trãſiet a morte i vitã. Amẽ amẽ di

co vob: q̄ venit hora ⁊ nũc ẽ qñ mor-
tui audiẽt vocẽ filij dei ⁊ q̄ audierint
viuẽt. Sicut eñ pr̄ hʒ vitã i ſemetipſo: E
ſic dedit ⁊ filio hr̄e vitã i ſemetipſo. Et
ptãtẽ dedit ei iudiciũ facere: q̄ fili⁹ ho
minis ẽ. Nolite mirari h: q̄ venit ho-
ra i q̄ oẽs q̄ i monumẽt? ſũt audiẽt vo
cẽ filij dei‖Et ꝓcedẽt q̄ bona fecerũt: i Mat.25.d
reſurrectionẽ vite: q̄ vero mala egerũt
i reſurrectionẽ iudicij: Nõ poſſũ ego a
meipo facere q̄cq̄. Sicut audio iudi-
co: ⁊ iudiciũ meũ iuſtũ ẽ‖q̄ nõ q̄ro vo I.6.d
lũtatẽ meã ſʒ volũtatẽ ei⁹ q̄ miſit me.
Si ego teſtimoniũ ꝑhibeo de meipſo:
teſtimoniũ meũ nõ ẽ veꝝ.‖Ali⁹ ẽ q̄ te I.8.c
ſtimoniũ ꝑhibet de me: ⁊ ſcio q̄ verũ
ẽ teſtimoniũ ei⁹ qđ ꝑhibet de me‖Uos S.1.c
miſiſtis ad iohannẽ: ⁊ teſtimoniũ ꝑhi F
buit veritati. Ego ãt nõ ab hoie teſti-
moniũ accipio: ſʒ hec dico vt vos ſal-
ui ſitis. Ille erat lucerna ardẽs ⁊ lucẽs
Uos aũt voluiſtis ad horã exultare in
luce ei⁹. Ego ãt habeo teſtimoniũ ma
ius iohe.‖Opa ei q̄ dedit mihi pr̄ vt ꝑ I.14.b
ficiã ea ipa opa q̄ ego facio teſtimoni
um ꝑhibẽt đ me: q̄ paf miſit me‖Et q̄ I.8.c
miſit me pr̄ ipe teſtimoniũ ꝑhibuit de
me. Neq̄ vocẽ ei⁹ vnq̄ audiſti?: neq̄
ſpeciẽ ei⁹ vidiſtis. Et vbũ ei⁹ nõ habe
tis i vob manẽs: q̄ quẽ miſit ille: huic
vos ñ credit?. Scrutamini ſcripturas
q̄ vos putat? i ipis vitã etnã hr̄e. Et
Et ille ſũt q̄ teſtimoniũ ꝑhibẽt de me
⁊ nõ vultis venire ad me vt vitã habe
atis. Claritatẽ ab hoib⁹ nõ accipio: ſʒ G
cognoui vos: q̄ dilectionẽ dei nõ ha-
betis i vob. Ego veni i noie pr̄is mei:
⁊ non accepiſtis me. Si ali⁹ venerit in
noie ſuo: illũ accipiet?. Quõ vos pote-
ſtis credere q̄ gl̃iam ab inicẽ accipitis:
⁊ gl̃iam q̄ a ſolo deo ẽ nõ q̄ritis? Noli
te putare q̄ ego accuſatur⁹ ſũ vos apđ
patrẽ. Eſt q̄ accuſat vos moyſes i quo
vos ſperat?. Si eñ crederet? moyſi: cre-
deret? forſitã ⁊ mihi. De me eñ ille ſcri
pſit. Si aũt illius lr̄is nõ creditis: quõ
verbis meis credet?? ¶ VI
P‖Oſt hec abijt ieſus trãs mare A Do. 4. quadrag.
galilee qđ ẽ tyberiadis. Et ſeq̄baf
eũ multitudo magna: q̄ videbãt ſigna
q̄ faciebat ſup his q̄ ifirmabãf‖Sub- Mat.14.b
ijt ḡ i mõtẽ ieſus: ⁊ ibi ſedebat cũ diſci Lu.9.b
pulis ſuis. Erat ãt ꝓximũ paſca dies
feſt⁹ iudeoꝝ‖Cũ ſubleuaſſet ḡ oclos ie- Mat.14.b

Mar.6.e ſus:⁊ vidiſſet q᷑ multitudo maria ve-
Lu.9.b nit ad eũ dicit ad philippum. Uñ eme
m⁹ panes vt mãducẽt hi? Hoc aũt di-
cebat tẽptãs eũ. Ipſe eñi ſciebat q̃d eẽt
factur⁹. Rñdit ei philippus. Ducẽtoꝝ
denarioꝝ panes non ſufficiunt eis: vt
vnuſq̃ꝗ modicũ q̃d accipiat. Dicit ei
vn⁹ ex diſcipulꝭ ei⁹ andreas frat̃ ſimo-
Mat.14.b nis petri.‖Eſt puer vn⁹ hic q̃ hꝫ q̃nꝗ
Mar.6.e panes hordeaceos ⁊ duos piſces. Sed
Lu.9.b hec q̃d ſũt iter tãtos? Dicit ꝫ ieſus: Fa
cite hoĩes diſcũbere. Erat aũt fenũ mlꝭ
B tũ i loco. Diſcubuerũt ꝫ viri nũero q̃ſi
Mat.14.b q̃nꝗ milia.‖Accepit ꝫ ieſus panes: et
Mar.6.e cũ gr̃as egiſſet: diſtribuit diſcũbẽtib⁹
Lu.9.b Similiter ⁊ ex piſcib⁹ quãtũ volebat. Ut
aũt ipleti ſunt. dixit: diſcipulꝭ ſuis. Col
ligite q̃ ſupauerãt fragmẽta ne peant.
Collegerũt ꝫ ⁊ ipleuerũt duodecim co
phinos fragmẽtoꝝ ex q̃nꝗ panibus
hordeaceis ⁊ duob⁹ piſcib⁹: q̃ ſupfuerũt
his q̃ mãducauerãt. Illi ꝫ hoĩes cũ vi
diſſent qđ ieſus fecerat ſignũ dicebãt.
Quia hic ẽ vere ꝓpheta q̃ vẽtur⁹ eſt in
mũdũ. Ieſus ꝫ cũ cognouiſſet q᷑ vẽtu
ri eẽnt vt rapent eũ ⁊ facerẽt eũ regẽ.
‖Fugit iteꝝ i mõtẽ ip̃e ſol⁹. Ut aũt ſe-
Mat.14.c ro factũ ẽ: deſcenderũt diſcipuli ei⁹ ad
Mar.6.f mare. Et cũ aſcẽdiſſent nauim: venerũt
Lu.6.b trans mare capharnaũ. Et tenebre iã
facte erant ⁊ nõ venerat ad eos ieſus.
Mare ãt vẽto magno flãte exurgebat.
Cũ remigaſſent ꝫ q̃ſi ſtadia viginti q̃n-
ꝗ aut triginta‖vidẽt ieſum ambulãtẽ
Mat.14.c ſupra mare: ⁊ ꝓximũ naui fieri ⁊ timu
Mar.6.g erũt. Ille aũt dicit eis Ego ſum: nolite
C timere. Uoluerũt ꝫ accipe eũ i nauim: ⁊
ſtatim nauis fuit ad t̃rã quã ibãt. Al-
tera die turba que ſtabat trans mare
vidit q᷑ nauicula alia nõ erat ibi niſi
vna: ⁊ q᷑ nõ introiſſet cũ diſcipulis ſu
is ieſus i nauim: ſꝫ ſoli diſcipuli eius
abiſſent. Alie v̾o ſupuenerũt naues a
tyberiade iux̄ locũ vbi mãducauerant
panẽ: gr̃as agẽtes dei Cũ ꝫ vidiſſet tur
ba q᷑ ieſus nõ eẽt ibi neꝗ diſcipli ei⁹:
aſcẽderũt i nauiclas: ⁊ venerũt caphar-
naũ q̃rẽtes ieſũ. Et cũ iueniſſent eum
trãs mare: dixerũt ei: Rabbi: q̃ñ huc ve-
niſti? Rñdit eis ieſus et dixit. Amen
amẽ dico vob̃: q̃ritis me nõ q᷑ vidiſtis
ſigna ſꝫ q᷑ mãducaſtis ex panib⁹: ⁊ ſa-
turati eſtis. Opamini nõ cibũ q̃ perit:
ſꝫ q̃ pmanet i vitã et̃nã quẽ fili⁹ hoĩs
dabit vob̃. Hũc eñi pr̃ ſignauit de⁹. Dix
erũt ꝫ ad eũ. Quid faciem⁹ vt opemur
opa dei? Rñdit ieſus ⁊ dixit eis: Hoc ẽ
op⁹ dei vt credatꝭ in eũ quẽ miſit ille.
Dixerũt ꝫ ei: Qđ ꝫ tu facis ſignũ vt vi
deam⁹ ⁊ credam⁹ tibi? Quid opatis?
Pr̃es nr̃i mãducauerũt mãna i deſto:
ſicut ſcriptũ ẽ. Panẽ de celo dedit eis
manducare. Dixit ꝫ eis ieſus. Amen
amẽ dico vob̃: nõ moyſes dedit vobis
panẽ de celo: ſꝫ pr̃ me⁹ dat vob̃ panẽ đ
celo veꝝ. Panis eñi ver⁹ ẽ, q̃ de celo de-
ſcẽdit: ⁊ dat vitã mũdo. Dixerũt ꝫ ad
eũ. Dñe ſp da nob̃ panẽ hũc.‖Dixit ãt
eis ieſus. Ego ſũ panis vite. Qui venit
ad me: nõ eſuriet: ⁊ q̃ credit i me nõ ſi-
tiet i et̃nũ. Sꝫ dixi vob̃: q᷑ ⁊ vidiſtꝭ me
⁊ nõ credidiſtis.‖Oẽ qđ dat mihi pat̃
ad me veniet: ⁊ eũ q̃ venit ad me nõ eij
ciã foras.‖q᷑ deſcẽdi de celo nõ vt faci
am volũtatẽ meã: ſꝫ volũtatẽ ei⁹ q̃ mi
ſit me. Hec ẽ eñi volũtas ei⁹ q̃ miſit me
pr̃is: vt oẽ qđ dedit mihi nõ pdã ex eo
ſꝫ reſuſcitẽ illud i nouiſſimo die. Hec ẽ
ãt volũtas pr̃is mei q̃ miſit me: vt oĩs
q̃ videt filiũ ⁊ credit i eũ habeat vitã
et̃nã: ⁊ ego reſuſcitabo eũ i nouiſſimo
die. Murmurabant ꝫ iudei de illo: q᷑
dixiſſet: ego ſũ panis viu⁹ q̃ de celo de
ſcẽdi Et dicebãt‖Nõne h̃ ẽ fili⁹ ioſeph
cui⁹ nos nouim⁹ pr̃em ⁊ mr̃em? Quõ
ꝫ dicit h̃: q᷑ de celo deſcẽdi? Rñdit ꝫ ie
ſus ⁊ dixit eis‖Nolite murmurare i in-
uicẽ. Nemo põt venire ad me, niſi pat̃
q̃ miſit me, traxerit eũ, ⁊ ego reſuſcita-
bo eũ i nouiſſimo die‖Eſt ſcp̃tũ i ꝓphe
tis. Erũt oẽs docibiles dei. Oĩs q̃ audi
uit a pr̃e ⁊ didicit venit ad me.‖Nõ q᷑
pr̃em vidit quiſꝗ: niſi is q̃ ẽ a deo: h̃
vidit pr̃em. Amẽ amẽ dico vob̃ q̃ cre
dit i me hꝫ vitã et̃nã.‖Ego ſũ panis vi
te: Pr̃es vr̃i mãducauerũt mãna i deſ
to: ⁊ mortui ſũt. Hic ẽ panis de celo de
ſcẽdẽs vt ſi q̃s ex ip̃o mãducauerit nõ
moriat̃. Ego ſũ panis viu⁹ q̃ đ celo de
ſcẽdi. Si q̃s mãducauerit ex h̃ pane vi
uet i et̃nũ. Et panis quẽ ego dabo ca-
ro mea ẽ: ꝓ mũdi vita. Litigabãt ꝫ iu
dei ad inuicẽ dicẽtes. Quõ põt h̃ nob̃ F
carnẽ ſuã dare ad mãducãdũ? Dixit ꝫ
eis ieſus. Amẽ amẽ dico vob̃: niſi mã-
ducaueritꝭ carnem filij hoĩs ⁊ biberi-
tꝭ ei⁹ ſãguinẽ: nõ habebitꝭ vitã i vob̃.
‖Qui mãducat meã carnẽ ⁊ bibit meũ

ſāguinē: hꝫ vitā eternā: ⁊ ego reſuſcita
bo eū i nouiſſimo die‖ Caro ei mea ve-
re ē cibꝰ: ⁊ ſāguis meꝰ vere ē potꝰ. Qui
māducat meā carnē ⁊ bibit meū ſāgui
nē i me manet ⁊ ego i illo. Sicut miſit
me viuēs pr̄: ⁊ ego viuo ꝓpt̄ patrē: ⁊ q̄
māducat me: ⁊ ipſe viuet ꝓpter me. Hic
ē panis q̄ de celo deſcēdit. Nō ſic mā-
ducauerūt pr̄es vr̄i mānā ⁊ mortui ſūt
Qui māducat hūc panē viuet in etnū.
c Hec dixit i ſynagoga docēs i caphar-
naū. Multi ḡ audiētes ex diſcipul̄ eiꝰ
dixerūt. Durꝰ ē h̄ ſmo. Et q̄s pōt euꝫ
audire? Sciēs āt ieſus apd̄ ſemetipſm
G q̄ꝛ murmurarēt de h̄ diſcipli eiꝰ: dixit
.f eis. Hoc vos ſcādalizat‖ Si ḡ videritꝭ
.g filiū hoīs aſcēdētē vbi erat priꝰ‖ Spūs
.g ē q̄ viuificat: caro nō ꝓdeſt q̄cq̄. Ver-
.o ba q̄ ego locutꝰ ſū vob̄ ſpūs ⁊ vita ſūt.
.o Sꝫ ſunt q̄dā ex vob̄ q̄ nō credūt. Scie
bat ei ab initio ieſus q̄ eēnt credētes:
⁊ q̄s traditurꝰ eēt eū. Et dicebat. Pro
pterea dixi vob̄: q̄ꝛ nemo pōt venire ad
me niſi fuerit ei datū a pr̄e meo. Ex h̄
mlt̄i diſciplor̄ eiꝰ abierūt retro: ⁊ iā n̄
cū illo ābulabāt. Dixit ḡ ieſus ad duo-
deci. Nūq̄d ⁊ vos vultꝭ abire? Rn̄dit ḡ
ei ſimō petrꝰ. Dn̄e ad quē ibimꝰ? Ver-
.c ba vite etne habes.‖ Et nos credimꝰ ⁊
cognouimꝰ q̄ꝛ tu es chriſtꝰ filiꝰ dei. Rn̄
dit eis ieſus. Nōne ego vos duodecim
elegi: ⁊ ex vob̄ vnꝰ diabolꝰ ē? Dicebat
aūt de iuda ſimōis ſcariothis. Hic eñ
erat traditurꝰ eū cū eēt vnꝰ ex duodeci.

VII

Poſt hec āt ābulabat ieſus
in galileā. Nō ei volebat in iudeā
ābulare: q̄ꝛ q̄rebāt eū iudei inf
ficere. Erat aūt i ꝓximo dies feſtꝰ iude-
orū ſcenophegia. Dixerūt āt ad eū fra-
tres eiꝰ. Trāſi hinc: ⁊ vade i iudeā: vt
⁊ diſcipuli tui videāt opa tua q̄ facis.
Nemo q̄ppe i occulto q̄d fac: ⁊ q̄rit ipſe
i palā eē. Si hec facꝭ: manifeſta teipm
mūdo. Neq̄ ei fr̄es eiꝰ credebāt in eū
Dicit ḡ eis ieſus. Tēpus meū nōdū ad
uenit: tp̄s aūt vr̄m ſp̄ eſt paratū. Non
pōt mundꝰ odiſſe vos. Me aūt odit: q̄ꝛ
ego teſtimoniū ꝑhibeo de illo: q̄ꝛ opa
eiꝰ mala ſūt. Vos aſcēdite ad diē feſtū
hūc. Ego ei nō aſcēdā ad diē feſtū iſtū:
q̄ꝛ meū tp̄s nōdū īpletū eſt. Hec cū dix
B iſſet: ipſe māſit i galilea. Vt aūt aſcēde-
rūt fr̄es eiꝰ: tūc ⁊ ipſe aſcēdit ad diē fe-
.e ſtū nō manifeſte: ſed q̄ſi i occulto.‖ Iu-
dei ergo querebāt eū in die feſto: ⁊ di-
cebāt. Vbi eſt ille. Et murmur multus
erat in turba de eo. Quidā ei dicebant
q̄ꝛ bonus ē: alij aūt dicebāt nō: ſed ſe-
ducit turbas. Nemo tn̄ palā loquebat̄
de illo ꝓpter metū iudeorū. Iam aūt die
feſto mediante aſcēdit ieſus in tēplū ⁊
docebat. Et mirabant̄ iudei dicentes:
Quō hic litteras ſcit cū non didicerit?
Rn̄dit eis ieſus: ⁊ dixit. Mea doctria
nō ē mea ſꝫ eiꝰ q̄ miſit me. Si quis vo
luerit volūtatē eiꝰ facere: cognoſcet de
doctrina vtrū ex deo ſit an ego a meip
ſo loquar. Qui a ſemetipſo loquit̄: glo- C
riā ꝓpriā q̄rit. Qui aūt q̄rit gl̄iam eiꝰ
q̄ miſit eū: hic verax ē: ⁊ iniuſticia in il
lo nō ē. Nōne moyſes dedit vob̄ legē?
Et nemo ex vobis facit legē. Quid me
queritis interficere? Reſpōdit turba et
dixit‖ Demoniū habes. Quis te q̄rit in Ĩ.8.f
terficere. Rn̄dit ieſus ⁊ dixit eis. Vnū
opꝰ feci ⁊ oēs mirami. Propterea moy
ſes dedit vobis circūciſionē: nō q̄ꝛ ex
moyſe ē ſed ex patribꝰ. Et in ſabbato
circūciditis hoīem. Si circūciſionē ac
cipit hō i ſabbato vt n̄ ſoluat̄ lex moy
ſi: mihi indignami q̄ꝛ totū hoīem ſa-
nū feci i ſabbato‖ Nolite iudicare ſm̄ Deu 1.e
faciē ſed iuſtū iudiciū iudicate. Dice- D
bāt ḡ quidā ex hieroſolymis. Nōne hic
eſt quē querūt īterficere? Ecce palā lo-
quit̄: ⁊ nihil ei dicūt. Nūq̄d vere cogno
uerūt principes q̄ꝛ hic ē chriſtus? Sed
hūc ſcimꝰ vnde ſit, chriſtus aūt cū ve-
nerit nemo ſcit vnde ſit‖ Clamabat er- Mat.11.d
go ieſus in tēplo docēs ⁊ dicēs. Et me Lu.10.d
ſcitis ⁊ vnde ſim ſitis: ⁊ a me ipſo nō
veni‖ ſꝫ eſt verꝰ q̄ miſit me quē vos ne Ĩ.8.d.et
ſcitis‖ Ego ſcio eū ⁊ ſi dixero q̄ꝛ neſcio Ĩ.8.g
eū ero ſilis vob̄ mēdax. Sꝫ ſcio eū: q̄ꝛ
ab ipſo ſū: ⁊ ipſe me miſit‖ Querebāt er Mat.21.d
go eū apphendere ⁊ nemo miſit i illū Mar.11.c.et
manꝰ: q̄ꝛ nōdū venerat hora eius. De 12.a. L.19.g
turba aūt multi crediderūt i eū. Et di 20.c.et.22.a
cebāt. Chriſtꝰ cū venerit: nūq̄d plura ſi E
gna faciet q̄ꝫ q̄ hic facit? Audierūt pha-
riſei turbā murmurantem de illo hec: ⁊
miſerūt p̄ncipes ⁊ phariſei miſtros vt
apphēderēt ieſū. Dixit ḡ eis ieſus. Ad
huc modicū tp̄s vobiſcū ſū: ⁊ vado ad
eū qui me miſit.‖ Queritis me ⁊ nō in Ĩ.13.d
uenietis: ⁊ vbi ego ſum: vos nō poteſtꝭ
venire. Dixerūt ḡ iudei ad ſemetipſos
Quo hic iturꝰ ē: q̄ꝛ nō inueniemꝰ euꝫ?

Nūq̄d in diſpſionē gētiū iturus eſt et
docturꝰ gētes? Quis ē hic ſmo quē di
xit: q̄retis me ⁊ nō inuenietis ⁊ vbi ſum
ego vos nō poteſtis venire? In nouiſſi
mo āt die magno feſtiuitatꝭ ſtabat ie-
F ſus ⁊ clamabat dicēs: Si q̄s ſitit veni
1.Jo.4.c at ad me ⁊ bibat. Qui credit i me ſicut
dicit ſcriptura: flumina de vētre eius
fluēt aq̄ viue. Hoc āt dixit de ſpū quē
accepturi erāt credētes i eū. Nōdū eñ
erat ſpūs datꝰ: q: ieſus nōdū erat glifi
catꝰ. Ex illa ḡ turba cū audiſſent hos
ſmones eiꝰ dicebāt: Hic ē vere ꝓpheta
Mat.2.a Aliī dicebāt. Hic ē chriſtꝰ. Quidā aūt
dicebāt. Nūq̄d a galilea venit chriſtꝰ
Michee.5.a Nōne ſcriptura dicit, q: ex ſemine dd
⁊ de bethleē caſtello vbi erat dauid ve
nit chriſtꝰ? Diſſenſio itaq̄ facta ē i tur
ſ.eo.d ba ꝓpt eū. Quidā āt ex ipis volebant
G appꝓhēdere eū: ſʒ nemo miſit ſup eū ma
nꝰ. Venert ḡ miſtri ad pōtifices ⁊ pha
riſeos: ⁊ dixerūt eis illi: Quare nō ad-
duxiſtis illū? Rñderūt miniſtri. Nūq̄
ſic locutꝰ ē hō: ſicut hic loq̄t? Rñderūt
ḡ eis phariſei. Nūq̄d ⁊ vos ſeducti eſtꝭ?
Nunq̄d ex pncipibꝰ aliq̄s credidit in
eū: aut ex phariſeis? Sʒ turba hec q̄ ñ
ſ.3.a.J.19.g nouit legē maledicti ſunt. Dixit nico
demꝰ ad eos ille q̄ venit ad eū nocte: q̄
vnꝰ erat ex ipis. Nūq̄d lex nr̄a iudicat
hoiez: niſi pus audierit ab ipo ⁊ ꝯgno-
uerit q̄d faciat: Rñderūt ⁊ dixerunt ei.
ſ.5.f Nūq̄d ⁊ tu galileꝰ es. Scrutare ſcptu-
ras ⁊ vide: q: a galilea ꝓpha nō ſurgit.
Et reuerſi ſūt vnuſq̄ſq̄ i domū ſuā.
A IEſus aūt perexit i mōtē VIII
Lu.21.g oliueti: ⁊ diluculo iterū venit i
ſab: inf. heb. 3ª quadra. tēplū, ⁊ ois ppls venit ad eū: et
ſedēs docebat eos. Adducūt āt ſcribe
⁊ phariſei mulierē i adulterio dephen
ſā, ⁊ ſtatuerūt eā i medio: ⁊ dixerūt ei:
Magiſter: hec mulier mō dephēſa ē in
Leui.20.b adulterio. In lege aūt moyſes māda-
uit nob hmōi lapidare. Tu ḡ q̄d dicis:
Hoc aūt dicebāt tēptātes eū, vt poſſēt
accuſare eū. Jeſus aūt iclinās ſe deor-
ſum: digito ſcribebat i t̃rā. Cū ḡ pſeue-
rarēt iterrogātes: erexit ſe: ⁊ dixit eis.
Qui ſine pctō ē vr̄m pimꝰ i illā lapi-
dē mittat. Et iterū ſe inclinans ſcribe
bat i terrā. Audiētes aūt hec vnꝰ poſt
vnū exibāt icipiētes a ſeniorībꝰ: ⁊ re-
māſit ſolꝰ ieſus ⁊ mulier i medio ſtās
B Erigens aūt ſe ieſus: dixit ei: Mulier:
vbi ſūt q̄ te accuſabāt. Nemo te cōdē-
nauit. Que dixit: Nemo dñe: Dixit aūt
ieſus: Nec ego te cōdēnabo. Vade ⁊ iā
amplíꝰ noli peccare. Iterū ḡ locutꝰ eſt
eis ieſus dicēs. Ego ſū lux mūdi. Qui Jo.
ſequit me nō ambulat i tenebris, ſʒ ha 12
bebit lumē vite. Dixerūt ḡ ei phariſei.
Tu de teipo teſtioniū phibes: teſtimo-
niū tuū nō ē verū. Rñdit ieſus ⁊ dixit
eis: Et ſi ego teſtimoniū phibeo de me
ipo, verū ē teſtimoniū meū: q: ſcio vñ
veni: ⁊ q̄ vado. Vos aūt neſcitis vñ ve
nio: aut q̄ vado. Vos ſcd̄m carnē iudi
catꝭ: ego nō iudico quēq̄. Et ſi iudico
ego: iudiciū meū verū ē q: ſolꝰ nō ſuʒ C
ſed ego ⁊ q̄ miſit me pr̄. Et i lege vr̄a
ſcriptū ē: q: duoꝝ hoim teſtimoniū ve D
rū ē. Ego ſū q̄ teſtimoniū phibeo d me
ipſo ⁊ teſtimoniū phibet de me q̄ mi- 2.
ſit me pr̄. Dicebāt ḡ ei. Vbi ē pr̄ tuus. ſ.
Rñdit ieſus: Neq̄ me ſcitꝭ neq̄ patrē
meū. Si me ſciretꝭ forſitā ⁊ pr̄em meū Mt
ſciretꝭ. Hec verba locutꝰ ē ieſus i ga- Lu
ʒophilatio docēs i tēplo. Et nemo ap- ſ.
ꝓhēdit eū: q: necdū venerat hora eiꝰ. Mt
Dixit ḡ iterū eis ieſus. Ego vado ⁊ q̄re 12.
tis me: ⁊ i pctō vr̄o moriemi. Quo ego et.
vado vos nō poteſtꝭ venire. Dicebāt ḡ a.8
iudei. Nūq̄d iterficiet ſemetipm: q: di-
cit q̄ ego vado vos nō poteſtis venire?
Et dicebat eis: Vos deorſuʒ eſtis: ego
de ſupius ſū. Vos d mūdo h̄ eſtis: ego
nō ſū de hoc mūdo. Dixi ḡ vob: q: mo-
riemini i pctis vr̄is. Si eñ nō credide
ritis q: ego ſū moriemi i pctō vr̄o. Di-
cebāt ḡ ei: Tu q̄ es? Dicit ei ieſus. Pri
cipiū q̄ ⁊ loquor vob. Multa habeo de D
vobis loq̄ ⁊ iudicare, ſʒ q̄ me miſit ve-
rax ē: ⁊ ego q̄ audiui ab eo hec loquor ſ.7
i mūdo. Et nō cognouerūt q: patrē eiꝰ
dicebat deū. Dixit ḡ eis ieſus. Cū exal
tauerītis filiū hois tūc cognoſcetis q: ſ.5.
ego ſū: ⁊ a me ipo facio nihil: ſed ſicut
docuit me pat̃ hec loquor. Et q̄ me mi
ſit: mecū ē: ⁊ nō reliq̄t me ſolū: q: ego
q̄ placita ſūt ei facio ſp. Hec illo loq̄n
te multi crediderūt i eū. Dicebat ḡ ie-
ſus ad eos q̄ crediderūt ei iudeos. Si
vos māſeritꝭ i ſmone meo: vere diſci-
puli mei eritis: ⁊ cognoſcetꝭ veritatē ⁊
veritas liberabit vos. Rñderūt ei. Se-
mē abrae ſumꝰ: ⁊ nemi ſuiuimꝰ vnq̄
Quō tu dicis: liberi eritis? Rñdit eis
ieſus. Amē amē dico vob: ols q̄ facit Ro.6.

petm: ſeru⁹ ē pcti. Seru⁹ aūt nō manet
i domo i etnū. Fili⁹ aūt manet in etnū.
E Si g vos fili⁹ liberauerit: vere liberi
eritis. Scio q2 filij abrae eſtis: ſz qritis
me iterficere: q2 ſmo me⁹ nō capit i vo
bis. Ego qd vidi apd prem loquor: et
vos q vidiſtis apd prem: facitis. Rnde-
rūt z dixerunt ei: Pr nr abraā ē. Dicit
eis iesus: Si filij abrae eſtis: opa abrae
facite. Nūc aūt qritis me interficere: ho-
minē q veritatē vob locut⁹ ſū quā audi
vi a deo. Hoc abraā nō fecit. Vos faci
tis opa pris vri. Dixerūt itaqz ei Nos
ex fornicatiōe nō ſum⁹ nati. Unū prez
habem⁹ deuz. Dixit g eis iesus: Si de⁹
pater vr eēt: diligeretis vtiqz me. Ego
enī ex deo pceſſi z veni. Neqz enī a me
ipo veni: ſz ille me miſit. Quare loque
lā meā nō cognoſcitis? Quia n poteſtis
3.b audire ſmonē meū. Vos ex pre diabo
F lo eſtis: z deſideria pris vri vultis face-
re. Ille homicida erat ab initio: z i ve-
ritate nō ſtetit: q2 nō ē veritas i eo. Cū
loqr mēdaciū: ex ppriis loqr: q2 men-
dax ē z pr ei⁹. Ego aūt ſi veritatē dico
non creditis mihi. Quis ex vob arguet
me d pctō? Si vitatē dico: qre nō cre-
4.a ditis mihi? Qui ex deo ē: vba dei au
dit. Propterea vos non auditis: q2 ex
deo nō eſtis. Rnderūt g iudei: z dixerūt
7.c ei Nōne bn dicim⁹ nos q2 ſamaritan⁹
9.d es tu: z demoniū habes? Rndit iesus:
Ego demoniū nō habeo ſz honorifico
prez meū z vos inhonoraſtis me. Ego
aūt nō qro gliam meā. Eſt q qrat z iu-
dicet. Amē amē dico vobis: ſi quis ſer
monē meū ſuauerit: mortem nō vide-
bit in eternū. Dixerunt g iudei: Nunc
G cognouim⁹ q2 demoniū habes. Abraā
mortu⁹ ē z pphete: z tu dicis: ſi qs ſer
monē meū ſuauerit: nō guſtabit mor-
tē in eternuz. Nunqd tu maior es pre
nro abraā q mortu⁹ ē? Et pphe mor-
tui ſūt Quē teipm facis? Rndit iesus:
Si ego glorifico meipm glia mea ni-
hil ē. Eſt pr me⁹ q glorificat me: quem
vos dicitis: q2 de⁹ nr ē: z nō cognouiſtis
7.d eū. Ego aūt noui eū Et ſi dixero q2 nō
ſcio eū: ero ſilis vob mēdax. Sed ſcio
eū: z ſmonē ei⁹ ſuo. Abraā pr vr exul
tauit vt videret diē meum: vidit z ga
uiſus ē. Dixerūt g iudei ad eū: Quin-
quinta annos nōdū habes z abraā vi
diſti? Dixit eis iesus: Amē amen dico
vobis: añqz abraā fieret ego ſū. Tule-
rūt g lapides vt iacerēt in eū. Jesus aūt
abſcōdit ſe et exiuit de tēplo. IX
Et pteriēs iesus vidit hoiem ce A
cū a natiuitate: z interrogaue-
rūt eū diſcipuli eius: Rabbi qs
peccauit: h aut parētes ei⁹ vt cecus na
ſceret? Rndit iesus: Neqz hic peccauit
neqz parētes ei⁹: ſz vt manifeſtēt opa
dei in illo. Me oportet opari opa eius
q miſit me donec dies ē. Uenit nox qn
nemo pōt opari. Qādiu ſū i mūdo: lux 8.b
ſum mūdi. Hoc cū dixiſſet expuit i trā J. 12.g
z fecit lutū ex ſputo: z liniuit lutū ſup
oculos ei⁹ z dixit ei: Uade laua in na- B
tatoria ſyloe: quod interptat miſſus.
Abijt g z lauit: z venit vidēs Itaqz vi
cini et q viderāt euz pri⁹ q2 mendicus
erat. dicebant: Nōne h eſt qui ſedebat
z mendicabat? Alij dicebāt q2 h ē: alij
aūt neqqz: ſz ſilis ē ei⁹ Ille vo dicebat
q2 ego ſū. Dicebāt g ei: Quō apti ſunt
tibi oculi? Rndit: Ille hō q dicit iesus
lutū fecit: z vnxit oculos meos z dixit
mihi. Uade ad natatoriā ſyloe: z laua
Et abij z laui: z video. Et dixerunt ei:
Ubi ē ille? Ait: Neſcio. Adducūt eum C
ad phariſeos q cec⁹ fuerat. Erat aūt ſab
batū qn lutū fecit iesus: z apuit oclos
ei⁹ Iterū g iterrogabāt eū phariſei quō
vidiſſet. Ille aūt dixit eis: Lutū mihi po
ſuit ſup oclos: z laui z video. Dicebāt
g ex phariſeis qdā. Nō ē hic hō a deo
q ſabbatū n cuſtodit. Alij aūt dicebāt
Quō pōt hō pctōr hec ſigna facere? Et
ſciſma erat iter eos. Dicūt g ceco iterū:
Tu qd dicis d illo q apuit oculos tu-
os? Ille aūt dixit: q2 ppheta ē. Nō cre D
diderūt g iudei de illo q2 cec⁹ fuiſſet z
vidiſſet: donec vocauerūt parētes ei⁹
q viderat: z iterrogauerūt eos dicētes
Hic ē fili⁹ vr quē vos dicitis q2 cecus
nat⁹ ē. Quō g nunc videt? Rnderūt eis
parētes ei⁹ z dixerūt: Scim⁹ q2 h ē fili⁹
noſter z q2 cec⁹ nat⁹ eſt. Quō aūt nunc
videat neſcimus aut quis ei⁹ aperuit
oculos nos neſcim⁹. Ipm iterrogate,
Etatē habet ipe de ſe loquat. Hec di- E
xerunt parētes ei⁹: qm timebāt iude-
os. Iā enī cſpirauerāt iudei: vt ſi quis
eū cfiteret eſſe chriſtū ex ſynagogā fie
ret. Propterea parētes ei⁹ dixerūt: quia
etatē habet ipm iterrogate. Uocaue-
runt g rurſum hoiem q fuerat cecus z

Jo8.7.c dixerūt ei‖Da glīaȝ deo. Nos ſcimꝰ qꝛ
hic hō pctōꝛ ē. Dixit ğ eis ille: Si pec-
catoꝛ ē neſcio: vnū ſcio qꝛ cecꝰ cū eſſem
mō video. Dixerūt ğ illi: Quid fecit ti-
bi? Quō apuit tibi oculos? Rūdit eis:
Dixi vob iā ⁊ audiſt? Quid iteꝝ vult?
audire? Nunqd et vos vult? diſcipuli
eiꝰ fieri? Maledixerūt ergo ei. ⁊ dixerūt:
f Tu diſcipulꝰ illiꝰ ſis: nos āt moyſi di-
ſcipuli ſumꝰ. Nos ſcimꝰ qꝛ moyſi locu-
tus ē deꝰ: hūc āt neſcimꝰ vñ ſit. Rūdit
ille hō. ⁊ dixit eis: In h' eñ mirabile ē
qꝛ vos neſcitis vnde ſit: ⁊ apuit meos
oclos. Scimꝰ aūt qꝛ peccatores deꝰ nō
audit: ſed ſi qs dei cultoꝛ ē ⁊ volūtatē
J.11.e eiꝰ facit: hunc exaudit.‖A ſeculo nō ē
auditū: qꝛ qs aperuit oclos ceci nati.
Niſi eſſet hic a deo: nō poterat facere
quicꝗ. Rūderunt. ⁊ dixerūt ei. In pec
catis natꝰ es totus: ⁊ tu doces nos. Et
G eiecerūt eū foras. Audiuit ieſus qꝛ eie
cerūt eū foras: ⁊ cum inueniſſet eū dixit
ei: Tu credis i filiū dei: Rūdit ille ⁊ di
xit: Quis ē dñe vt credā i euȝ. Et dixit
ei ieſus: Et vidiſti euȝ: ⁊ q loqꝛ tecum
ipe ē. At ille ait: Credo dñe. Et pcidēs
adorauit euȝ. Et dixit ei ieſus: In iudi
ciū ego hūc mūdū veni: vt q nō vident
videant: ⁊ qui vident ceci fiant. Et au
dierūt qdā ex phariſeis q cuȝ ipo erāt
⁊ dixerunt ei: Nunqd ⁊ nos ceci ſumꝰ
Dixit eis ieſus: Si ceci eſſetis nō habe
retis peccatum. Nunc vero dicitis qꝛ
videmus: peccatum vrm manet. ¶X

A Men amen dico vobis: qui nō
intrat p oſtiū i ouile ouiū: ſed
aſcendit aliunde: ille fur ē ⁊ la
tro. Qui āt intrat p oſtiū: paſtoꝛ ē oui
um. Huic oſtiariꝰ aperit: et oues vocē
eiꝰ audiunt. Et ꝓprias oues vocat no-
minatim ⁊ educit eas. Et cum ꝓprias
oues emiſerit, añ eas vadit, ⁊ oues illū
ſequūt: qꝛ ſciūt vocē eiꝰ. Alienū āt nō
ſequunt: ſȝ effugiūt ab eo: qꝛ nō noue
rūt vocē alienoꝝ. Hoc ꝓuerbiū dixit eis
ieſus. Illi āt nō cognouerūt qd loqret
B eis. Dixit ergo eis iterum ieſus: Amē
amē dico vob: qꝛ ego ſum oſtiū ouiū.
Oēs qtqt venerūt fures ſūt ⁊ latrones:
ſȝ nō audierunt eos oues. Ego ſū oſti-
um. Per me ſi qs itroierit ſaluabit: et
ingrediet ⁊ egrediet: ⁊ paſcua iueni-
et. Fur nō venit niſi vt furet ⁊ mactet
⁊ pdat. Ego veni vt vitam habeant: ⁊

abundātiꝰ habeāt. Ego ſum paſtoꝛ bo-
nus‖ Bonꝰ paſtoꝛ aīam ſuā dat p oui- I.J.
bus ſuis. Mercenariꝰ āt ⁊ q nō eſt pa
ſtoꝛ cuiꝰ nō ſunt oues ꝓprie: videt lupū
veniētē ⁊ dimittit oues ⁊ fugit: ⁊ lupꝰ E3
rapit ⁊ diſpergit oues. Mercenarius C
āt fugit: qꝛ mercenariꝰ ē: ⁊ nō ptinet
ad euȝ d ouibꝰ. Ego ſum paſtoꝛ bonꝰ
et cognoſco oues meas: ⁊ cognoſcunt
me mee‖ Sicut nouit me pr: ⁊ ego ag- M
noſco prem: ⁊ aīaȝ meā pono p ouibꝰ Lu.
meis. Et alias oues habeo q non ſunt M
ex h' ouili ⁊ illas opoꝛtet me adducere M
⁊ vocē meā audiēt ⁊ fiat vnuȝ ouile ⁊
vnꝰ paſtoꝛ. Propterea me diligit pr: qꝛ D
ego pono aīam meā vt iteꝝ ſumā eaȝ.
Nemo tollet eā a me: ſȝ ego pono eaȝ a
meipo. Ptāteȝ habeo ponendi eam: et
ptāteȝ habeo iteꝝ ſumēdi eā. Hoc mā
datū accepi a pre meo. Diſſenſio iteꝝ
facta ē int iudeos ꝓpt ſmões hos. Di
cebāt āt multi ex ipis‖Demoniū habet J.7.
⁊ inſanit. Quid eum audit? Alij dice
bāt: Hec vba nō ſunt demoniū hntis
Nunqd demoniū pōt cecoꝝ oclos ape
rire? Facta ſunt āt encenia i hieroſoly- E
mis: et hyems erat. Et ambulabat ie-
ſus i tēplo ī poꝛticu ſalomonis. Circū
dederūt ğ eū iudei: ⁊ dicebāt ei: Quo-
uſꝗ aīaȝ nrām tollis? Si tu es chriſtꝰ
dic nob palam? Rūdit eis ieſus: Loqr
vob ⁊ nō creditis. Opa q ego facio in
noīe pris mei hec teſtimoniuȝ phibēt
d me. Sȝ vos nō credit?: qꝛ nō eſt? ex
ouibꝰ meis. Oues mee vocē meā audi
unt ⁊ ego cognoſco eas: ⁊ ſequūt me.
Et ego vitā eternā do eis: ⁊ nō pibunt
i eternuȝ: ⁊ nō rapiet eas qſꝗ d manu F
mea. Pater meꝰ qd dedit mihi maius
oībꝰ ē: ⁊ nemo pōt rape d manu pris
mei. Ego ⁊ pr vnum ſumꝰ‖Suſtulerūt J.8.
ğ lapides iudei vt lapidarēt eū. Rūdit
eis ieſus: Multa bona opa oſtēdi vo-
bis ex pre meo. Propter qd eoꝝ opus
me lapidat? Rūderūt ei iudei: De bo
no ope nō lapidamus te: ſȝ d blaſphe-
mia: ⁊ qꝛ tu hō cū ſis fac? teipm deuȝ.
Rūdit eis ieſus. Nōne ſcriptū ē i lege G
vra‖qꝛ ego dixi dij eſt? Si illos dixit Ps.
deos ad qs ſmo dei factꝰ ē: ⁊ non pōt
ſolui ſcriptura: quem pr ſāctificauit et
miſit i mundū vos dicitis qꝛ blaſphe-
mas, qꝛ dixi filꝰ dei ſum? Si non facio
opa pris mei nolite credere mihi. Si

ante facio: ⁊ ſi mihi non vultꝭ credere
opibꝰ credite: vt cognoſcatꝭ: ⁊ credatꝭ
2.b qꝛ pr̃ in me ẽ: ⁊ ego i pr̃e‖ Querebãt er
3.a go eũ apphẽdere: ⁊ exiuit ď manibus
eoꝝ. Et abijt iterũ trãſ iordanẽ i eũ lo-
cũ vbi erat iohẽs baptizãs ꝑmũ: ⁊ mã
ſit illic. Et multi venerũt ad eũ: ⁊ dice
bãt: qꝛ iohẽs q̇dẽ ſignũ fecit nullum.
Oĩa aũt q̃cunqꝫ dixit iohẽs de h̃: vera
erãt: ⁊ multi crediderunt in eũ. ¶ XI
B ERat ãt q̇dã lãguẽs lazarꝰ a be
thania: ď caſtello marie ⁊ mar-
the ſororꝫ eiꝰ. Maria autẽ erat
q̃ vnxit dñm vnguẽto ⁊ extersit pedes
eiꝰ capillis ſuis: cuiꝰ frater lazarꝰ infir
mabat̃. Miſerunt ğ ſorores eiꝰ ad eũ
dicẽtes: Dñe: ecce quẽ amas infirmat̃
Audiẽs ãt ieſus dixit eis: Infirmitas
hec nõ ẽ ad mortẽ: ſꝫ ꝓ glĩa dei vt glo
rificet̃ filiꝰ dei ꝑ eam. Diligebat ãt ie-
ſus marthã ⁊ ſororẽ eiꝰ mariã ⁊ lazaꝝ.
Vt ğ audiuit qꝛ infirmabat̃ tũc q̇dẽ
7 mãſit i eodẽ loco duobꝰ diebꝰ. Deinde
pꝰ hec dic̃ diſcipul̃ ſuis. Eamꝰ i iudeã
8 iterũ. Dicũt ei diſcipuli. Rabbi nũc q̃
rebãt te iudei lapidare: ⁊ iterũ vadis il
B luc? Rñdit ieſus. Nõne duodecim ſũt
9 hore diei? Si q̇s ambulauerit i die: nõ
10 offendit: qꝛ lucẽ huiꝰ mundi videt. Si
ãt ambulauerit i nocte: offẽdit: qꝛ lux
11 nõ ẽ i eo. Hec ait ⁊ pꝰ hec dicit eis. La
zarꝰ amicꝰ nr̃ dormit: ſꝫ vado vt a ſom
12 no excitẽ eũ. Dixerũt ğ diſcipuli eius.
13 Dñe ſi dormit: ſaluꝰ erit. Dixerat ãt ie-
ſus ď morte eiꝰ: illi ãt putauerũt qꝛ ď
14 dormitiõe ſomni diceret. Tunc ğ ieſus
dixit eis manifeſte. Lazarꝰ mortuꝰ eſt:
15 ⁊ gaudeo ꝓpter vos vt credatꝭ: qm̃ nõ
16 erã ibi. Sꝫ eamꝰ ad eũ. Dixit ergo tho
mas q̇ dr̃ didymꝰ ad ꝯdiſcipl̃os. Eamꝰ
17 ⁊ nos moriamur cũ eo. Venit itaqꝫ ie-
ſus: ⁊ iuenit eũ q̃ttuor dies iã i monu
C mẽto habẽtẽ. Erat ãt bethania iuxta
18 hieroſolymã q̃ſi ſtadijs q̇ndecim Mul
19 ti ãt ex iudeis venerãt ad martham ⁊
mariã vt ꝯſolarent̃ eas de fratre ſuo.
20 Martha ğ vt audiuit qꝛ ieſus venit oc
21 currit illi: maria ãt domi ſedebat. Di
xit ğ martha ad ieſum: Dñe ſi fuiſſes h̃
22 frater meꝰ nõ fuiſſet mortuꝰ. Sꝫ ⁊ nũc
ſcio qꝛ q̃cunqꝫ popoſcerꝭ a deo dabit
23 tibi deꝰ. Dicit illi ieſus: Reſurget fra-
24 ter tuꝰ. Dicit ei martha: Scio qꝛ reſur
get i reſurrectiõe in nouiſſimo die. Di
25 cit ei ieſus: Ego ſũ reſurrectio ⁊ vita.
Qui credit i me etiã ſi mortuꝰ fuerit vi
26 uet: ⁊ oĩs q̇ viuit ⁊ credit i me: nõ mo-
27 riet̃ i eternum. Credis h̃? Ait illi. Vtiqꝫ D
dñe. Ego credidi qꝛ tu es chriſtꝰ filius
dei viui q̇ i hũc mũdũ veniſti. Et cum
28 hec dixiſſet: abijt ⁊ vocauit mariã ſo-
rorẽ ſuã ſilẽtio dicẽs: Mgr̃ adeſt et vo
29 cat te. Illa vt audiuit ſurrexit cito ⁊ ve
30 nit ad eũ. Nõdũ eñ venerat ieſus i ca
ſtellũ: ſꝫ erat adhuc in illo loco vbi oc-
31 currerat ei martha. Iudei ğ q̇ erãt cũ
ea i domo ⁊ ꝯſolabãt̃ eã: cũ vidiſſẽt ma
riã qꝛ cito ſurrexit ⁊ exijt: ſecuti ſũt eã
dicẽtes: Quia vadit ad monumẽtũ vt
32 ploret ibi. Maria ğ cũ vidiſſet vbi erat
ieſus: vidẽs eũ: cecidit ad pedes eiꝰ. et
dixit ei: Dñe ſi fuiſſes h̃ nõ eẽt mortuꝰ
33 frat̃ meꝰ: Ieſus ğ vt vidit eã plorãtẽ ⁊
iudeos q̇ venerãt cũ ea plorãtes, infre
34 muit ſpũ ⁊ turbauit ſeipm̃ ⁊ dixit: Vbi
poſuiſtꝭ eũ? Dicũt ei: Dñe veni ⁊ vide, E
35 Et lachrymatꝰ ẽ ieſus. Dixerũt ğ iudei
36 Ecce quõ amabat eũ. Quidã ãt ex ipis
37 dixerũt‖ Nõ poterat h̃ q̇ aperuit ocl̃os ce ſ.9.f
38 ci nati facere vt h̃ nõ moreret̃? Ieſus ğ
rurſũ fremẽs i ſemetipo: venit ad mo-
numẽtũ. Erat ãt ſpelũca: ⁊ lapis ſup-
poſitus erat. Ait ieſus: Tollite lapidẽ
Dicit ei martha ſoror eiꝰ q̇ mortuꝰ fue
rat: Dñe iã fetet: q̃driduanꝰ eſt eñ. Di
cit ei ieſus: Nõne dixi tibi: qm̃ ſi credi
deris videbis gl̃iã dei? Tulerũt ğ la-
pidẽ. Ieſus ãt eleuatꝭ ſurſũ ocul̃ dixit:
Pr̃ gr̃as ago tibi qm̃ audiſti me. Ego
aũt ſciebã qꝛ ſp̃ me audis: ſꝫ ꝓpt̃ ppl̃m
q̇ circũſtat dixi: vt credãt qꝛ tu me mi-
ſiſti. Hec cum dixiſſet voce magna cla
mauit. Lazare veni foras. Et ſtatim ꝓ F
dijt q̇ fuerat mortuꝰ ligatꝰ manꝰ ⁊ pe-
des inſtitꝭ: ⁊ facies illiꝰ ſudario erat li
gata. Dixit eis ieſus: Soluite eũ: ⁊ ſini
te abire. Multi ğ ex iudei q̇ venerant
ad mariã ⁊ marthã ⁊ viderãt q̃ fecit ie
ſus: crediderũt i eũ‖ Quidã autẽ ex ipis
abierũt ad phariſeos: ⁊ dixerũt eis q̃ fe-
cit ieſus. Collegerũt ğ põtifices ⁊ phari
ſei ꝯciliũ: ⁊ dicebant: Quid facimꝰ? Qꝛ
h̃ hõ multa ſigna facit. Si dimittimꝰ
eũ ſic: oẽs credẽt i eũ. Et veniẽt roma-
ni: ⁊ tollẽt nr̃m locũ ⁊ gẽtẽ. Vnꝰ autẽ
ex ipſis cayphas noie: cum eſſet ponti-
fex anni illius dixit eis‖ Vos neſcitis I.18.e
quicq̃ nec cogitatꝭ: qꝛ expedit vob̃ vt

vn⁹ moriatur hō ꝓ ꝑplo: ⁊ nō tota gens
pereat. Hoc āt a semetipo nō dixit: sed
B cū eēt pōtifex āni illi⁹ ꝓphetauit: qꝛ ie
sus moritur⁹ erat ꝓ gēte. Et nō tm̄ ꝓ
gēte: sꝫ vt filios dei q̄ erāt dispersi con
Mat.12.b gregaret i vnū‖Ab illo ḡ die cogitaue
Mar.3.a rūt vt iterficerent eū. Jesus ḡ iā nō in
palā ambulabat apd iudeos: sꝫ abijt i
regionē iux desertū i ciuitatē q̄ dicitur
effrem: ⁊ ibi morabatur cū discipulis suis
Mat.26.a Proximū āt erat pasca iudeoꝝ ⁊ ascē-
Mar.14.a derūt multi hierosolymā de regiōe añ
Luce.22.a pasca vt sāctificarēt seipos. Querebāt
ḡ iesum: ⁊ colloq̄bantur ad inuicē in tē
plo stātes. Quid putatis: qꝛ non venit
ad diē festū istū? Dederāt āt pōtifices
⁊ pharisei mandatū: vt si q̄s cognoue-
A rit vbi sit indicet: vt apphēdāt eum.
Mat.26.a 1 Jesus ḡ añ sex dies pasce ¶ XII
Mar.14.a venit bethaniā vbi lazar⁹ fue-
rat mortu⁹: quem suscitauit ie-
2 sus. Fecerūt āt ei cenam ibi: ⁊ martha
ministrabat: lazar⁹ xͦo vn⁹ erat ex dis-
Mat.26.a cūbentib⁹ cum eo‖Maria ḡ accepit li-
Mar.14.a brā vnguenti nardi pistici p̄ciosi: ⁊ vn
Lu.7.f xit pedes iesu: ⁊ extersit pedes ei⁹ capil
lis suis: ⁊ dom⁹ impleta ē ex odore vn-
4 guenti. Dixit ḡ vn⁹ ex discipulis eius
iudas scariothis q̄ erat eū traditur⁹.
5 Quare h̄ vnguētū nō venijt trecētis de-
6 narijs ⁊ datū ē egenis? Dixit aūt hoc
nō qꝛ de egenis ptinebat ad eū: sed qꝛ
B fur erat: ⁊ loculos hñs ea q̄ mittebātur
Mat.26.a portabat. Dixit ḡ iesus‖Sinite illam:
7 vt i diē sepulture mee suet illud. Pau
8 peres eñ semp habebitis vobiscū: me
aūt nō semp habebitis‖Cognouit ergo
9 turba mlta ex iudeis qꝛ illic ē: ⁊ vene-
rūt nō ꝓpter iesum tm̄: sꝫ vt lazarū vide
10 rent quē suscitauit a mortuis. Cogita
uerūt āt p̄ncipes sacerdotū vt ⁊ lazaꝝ
11 iterficerēt: qꝛ multi ꝓpter illū abibāt ex
Mat.21.a iudeis: ⁊ credebāt in iesū‖In crastinū
Mar.11.a aūt turba multa q̄ venerat ad diem fe
Lu.19.e stū: cū audissent qꝛ venit iesus hieroso-
13 lymā: acceperūt ramos palmaꝝ ⁊ p̄ces
serūt obuiā ei ⁊ clamabāt. Osāna bñ-
14 dict⁹ q̄ venit i noie dñi rex isrl. Et iue-
nit iesus asellū ⁊ sedit sup eū sicut scri
Esa.62.b ptum ē‖Noli timere filia sion: ecce rex
Zach.9.b tu⁹ venit sedēs sup pullum asine. Hec
Mat.21.a nō cognouerūt discipuli ei⁹ primū: sed
C q̄n glorificat⁹ est iesus: tunc recordati
sūt qꝛ hec erāt scripta de eo: ⁊ hec fece-

17 rūt ei. Testimoniū ḡ ꝑhibebat turba
q̄ erat cū eo qñ lazaꝝ vocauit de mo-
numēto: ⁊ suscitauit eum a mortuis.
18 Propterea et obuiā venit ei turba: qꝛ
19 audierūt eū fecisse h̄ signū. Pharisei ḡ
dixerūt ad semetipos. Videtis qꝛ nihil
pficim⁹? Ecce mūd⁹ tot⁹ post eū abijt.
20 Erāt āt q̄dā gentiles ex his q̄ ascende
21 rāt vt adorarēt i die festo. Hi ḡ accesse
rūt ad philippū q̄ erat a bethsaida ga-
lilee: ⁊ rogabant eum dicētes: Dñe: vo-
22 lum⁹ iesum videre. Uenit philipp⁹: et
dicit andree. Andreas rursū ⁊ philip-
23 pus dixerūt iesu. Jesus autē rñdit eis
dicens: Uenit hora vt clarificetur filius
24 hois‖Amē amē dico vob: nisi granuꝫ
frumēti cadēs i terrā mortuum fuerit
25 ipm solū manet. Si aūt mortuum fue
rit: multū fructū affert‖Qui amat alaꝫ
suā: pdet eā. Et q̄ odit alam suā i hoc
mūdo i vitā eternā custodit eā. Si q̄s
mihi ministrat: me sequatur. Et vbi sum
ego: illic ⁊ minister me⁹ erit. Si q̄s mi
hi mistrauerit: honorificabit eū pater
me⁹‖Nūc aīa mea turbata ē. Et q̄d di
cam? Pater saluifica me ex hac hora.
Sꝫ ꝓpterea veni i horā hāc. Pater cla
rifica nomē tuuꝫ. Uenit ḡ vox de celo
dicens: Et clarificaui ⁊ iteꝝ clarifica-
bo. Turba ḡ q̄ stabat ⁊ audierat: dice
E bat tonitruū eē factū. Alij āt dicebāt:
Angel⁹ ei locut⁹ ē. Rñdit iesus ⁊ dixit:
Non ꝓpter me hec vox venit sed ꝓpter
vos. Nūc iudiciū est mūdi: Nūc prin-
ceps hui⁹ mūdi eijcietur foras‖Et ego si
exaltat⁹ fuero a terra: oia trahā ad me
ipm. Hoc autē dicebat significās qua
morte esset moritur⁹. Rñdit ei turba:
Nos audiuim⁹ ex lege qꝛ christ⁹ manet
in eternū. Et quō tu dicis: oportet ex-
altari filiū homis? Et q̄s est iste filius
hois? Dixit ḡ eis iesus: Adhuc modi-
cum lumē in vobis est. Ambulate dū
lucē habetis: vt nō vos tenebre cōpre-
hēdāt. Et q̄ ambulat i tenebris nescit
q̄ vadat. Dū lucē habetis credite in lu F
cem: vt filij lucis sitis. Hec locut⁹ ē ie
sus: ⁊ abijt: ⁊ abscōdit se ab eis‖Cū aūt
tāta signa fecisset coraꝫ eis: n̄ credebāt
in eum: vt sermo esaie impleretur quem
dixit‖Dñe q̄s credidit auditui nr̄o: et
brachiū dñi cui reuelatum ē? Propte- Esa.
rea nō poterāt credere: qꝛ iterum dixit
esaias‖Excecauit oculos eoꝝ ⁊ indu- Esa.6

.b rauit coꝛ eoꝝ vt nō videāt ocłis:et nō
.b itelligāt corde ⁊ ꝯuertant̄ ⁊ sanē eos.
8.b Hec dixit esaias qn̄ vidit gl'iā eius:⁊
6.f locut⁹ ē de eo. Veruntn̄ ⁊ ex p̄ncipib⁹
multi crediderūt i eū:ſ; ꝓpter phariſe-
os nō ꝯfitebāt̄: vt de synagoga nō eijce-
rent̄. Dilexerūt em̄ gl'iam hoim ma-
gis q̄ gl'iā dei. Jesus aūt clamauit ⁊
B dixit: Qui credit in me:nō credit i me:
ſ; in eum q̄ misit me. Et q̄ videt me:vi
9.a det eū q̄ misit me‖Ego lux in mūdum
veni:vt oīs q̄ credit in me:in tenebris
nō maneat Et si q̄s audierit v̄ba mea
⁊ nō custodierit:ego nō iudico eū. Nō
em̄ veni vt iudicē mūdū :ſ; vt saluifi-
cem mūdū. Qui spernit me:⁊ non acci
pit v̄ba mea habet q̄ iudicet eū. Ser-
mo quē locut⁹ sū: ille iudicabit eu; in
nouiſſimo die. Quia ego ex meip̄o nō
sū locut⁹ ſ; q̄ misit me p̄r:ip̄e mihi mā
datū dedit:q̄d dicam:⁊ q̄d loquar. Et
scio q; mādatu; ei⁹ vita et̄na ē. Que g̃
ego loquoꝛ:sic̄ dixit mihi p̄r sic loq̄r.
A Ante diē festū pasce sciēs ‖XIII
iesus q; venit hora ei⁹ vt trāse-
at ex h̄ mūdo ad p̄rem :cū dile-
xiſſet suos q̄ erāt in mūdo:in finē dile
12.a xit eos.‖Et cena facta cū diabol⁹ iam
misiſſet in coꝛ vt traderet eū iudas si-
11.d monis scariothis ‖ sciens q; oīa dedit
0.d ei p̄r i man⁹:⁊ q; a deo exiuit:⁊ ad deū
6.d vadit:surgit a cena:⁊ ponit vestimēta
sua: ⁊ cū accepiſſet linteū p̄cinxit se.
Deinde misit aquā i peluim:⁊ cepit la
uare pedes discipuloꝝ:⁊ extergere lin-
theo q̄ erat p̄cinct⁹. Venit g̃ ad simo-
nē petꝝ. Et dicit ei petr⁹: Dn̄e tu mihi
lauas pedes? Rn̄dit iesus: et dixit ei:
Qđ ego facio tu nescis modo: scies āt
postea. Dicit ei petr⁹: Nō lauabis mi-
hi pedes i eternum. Rn̄dit ei iesus: Si
nō lauero te:nō habebis ptē mecū. Di
cit ei simon petrus: Dn̄e nō tm̄ pedes
B meos:ſ; ⁊ man⁹ ⁊ caput. Dicit ei iesus
Qui lot⁹ ē nō indiget nisi vt pedes la
uet:ſ; ē mūdus tot⁹. Et vos mūdi estꝭ
sed nō oēs. Sciebat em̄ q̄s nā eēt qui
traderet eū. Propterea dixit: nō estis
mūdi oēs. Postq̄ g̃ lauit pedes eoꝝ:
accepit vestimēta sua:⁊ cū recubuiſſet
iteꝝ dixit eis: Scitis q̄d fecerim vob?
Vos vocatꝭ me mgr̄ ⁊ dn̄e:⁊ bn̄ dicitꝭ
Sum eteni. Si g̃ ego laui pedes v̄ros
dn̄s ⁊ mgr̄ ⁊ vos debetꝭ alter alterius

lauare pedes. Exemplū em̄ dedi vob:
vt queadmodū ego feci vob: ita ⁊ vos
faciatꝭ‖Amē amē dico vob: nō est su⁹ Mat.10.c
maioꝛ dn̄o suo: neq; apl's maioꝛ est eo Lu.6.f
q̄ misit illū. Si hec scitꝭ beati eritis si
feceritꝭ ea. Non de oīb⁹ vob dico. Ego
scio q̄s elegerim. S; vt adimpleat̄ scri
ptura‖Qui māducat mecū panē: leua Ps.40
bit ꝯ me calcaneū suu;. Amodo dico
vob priusq̄ fiat vt cū factū fuerit cre C
datis:q; ego sū‖Amē amē dico vobis Mat.10.d
qui accipit si quē misero: me accipit. Lu.10.c
Qui āt me accipit:accipit eū q̄ me mi-
sit. Cū hec dixiſſet iesus turbat⁹ ē spū:
⁊ ꝓtestat⁹ ē ⁊ dixit‖Amē amē dico vo Mat.26.b
bis:q; vn⁹ ex vob tradet me. Aspicie- Mar.14.b
bant g̃ ad inuicē discipuli: hesitantes Lu.22.c
de q̄ diceret‖ Erat g̃ recūbens vnus ex J.21.f
discipulis ei⁹ i sinu iesu:quē diligebat
iesus. Innuit g̃ huic simō petrus ⁊ di
xit ei: Quis ē de q̄ dicit? Itaq; cū recu-
buiſſet ille supra pectus iesu dicit ei:
Dn̄e q̄s ē? Rn̄dit iesus: Ille ē cui ego
intinctū panē poꝛrexero. Et cū intin-
xiſſet panē: dedit iude simonis scario-
this. Et post buccellā introiuit i eū sa
thanas. Et dicit ei iesus: Qđ facꝭ fac ci
tius. Hoc āt nemo sciuit discūbētium
ad q̄d dixerit ei. Quidā em̄ putabant
q; loculos habebat iudas: q̄ dixiſſet ei
iesus:eme ea q̄ op⁹ sunt nobis ad diē
festū:aut egenis vt aliq̄d daret. Cum g̃
accepiſſet ille buccellā:exiuit ꝯtinuo.
Erat aūt nox. Cū g̃ exiſſet: dixit iesus: D
Nūc clarificat⁹ est fili⁹ hoīs:⁊ de⁹ clari
ficat⁹ est in eo. Si de⁹ clarificat⁹ est in
eo:⁊ de⁹ clarificabit eū in semetip̄o :et
ꝯtinuo clarificabit eu;. Filioli:adhuc
modicū vobiscū sum‖Queretꝭ me: ⁊ si J.7.e
cut dixi iudeis‖q̄ ego vado vos nō po J.8.e
testis venire. Et vob dico modo‖Mā- 1.Joh.2.b
datū nouū do vobis: vt diligatis inui
cem sicut dilexi vos: vt ⁊ vos diligatꝭ
inuicem. In h̄ cognoscēt oēs:q; disci-
puli mei estis:si dilectionē habueritis
ad inuicē. Dicit ei simō petr⁹: Dn̄e q̄
vadis? Rn̄dit iesus: Quo ego vado nō
potes me modo seq̄:seq̄ris aūt postea.
Dicit ei petrus. Quare non poſſum te
seq̄ modo? Aiā meā ꝓ te ponā. Rn̄dit
ei iesus: Aiam tuā ꝓ me pones‖Amē Mat.26.c
amē dico tibi: nō cantabit gallus do- Mar.14.d
nec ter me neges. ‖XIIII Lu.22.c
E Et ait discipul' suis: Nō turbet̄ A

fe ;

cor veſtrum. Creditis i deum ⁊ in me
2 credite. In domo patris mei manſio-
nes multe ſunt. Si quo min⁹ dixiſſem
3 vob: q̄ vado parare vob locum. Et ſi
abiero ⁊ p̄parauero vob locū: iterū ve-
niā ⁊ accipiā vos ad meipm̄, vt vbi ſū
4 ego ⁊ vos ſitis. Et q̄ ego vado ſitis, et
5 viā ſcitis. Dicit ei thomas: Dn̄e neſci-
mus q̄ vadis. Et quō poſſum⁹ viā ſci-
6 re? Dicit ei ieſus. Ego ſū via, ⁊ veritas,
et vita. Nemo venit ad patrem niſi p
7 me. Si cognouiſſet͡ me: ⁊ patrē meū
vtiq̄ cognouiſſet͡. Et amodo cogno-
8 ſcetis eū: ⁊ vidiſt͡ eū. Dicit ei philipp⁹
Dn̄e oſtende nobis patrē ⁊ ſufficit no
B 9 bis. Dicit eis ieſus. Tāto tp̄e vobiſcū
ſum ⁊ non cognouiſt͡ me? Philippe: q̄
videt me: vidit ⁊ patrē. Quō tu dicis
10 oſtende nobis patrē? Nō credis quia
ego i p̄re. ⁊ p̄r in me ē? Verba q̄ ego lo
quor vob: a meipo n̄ loq̄r p̄r aūt i me
11 manēs ipe facit opa. Nō credit͡ quia
S. 5.f ego in p̄re ⁊ pater in me ē? || Alioq̄n p-
12 pter opa ipſa credite. Amē amē dico
vob: q̄ credit in me: opa q̄ ego facio ⁊
J.16.d ipe faciet: ⁊ maiora hoꝝ faciet || q̄ ego
13 ad patrē vado. Et q̄cunq̄ petieritis
patrē in noīe meo hoc faciā vt glorifi
Mat.21.c 14 cet pater i filio || Si q̄d petieritis me i
Mar.11.c noīe meo hoc faciam. Si diligitis me
15 mādata mea ſuate. Et ego rogabo pa
16 trem ⁊ alium paraclytū dabit vob vt
maneat vobiſcū i et̄nū, ſpiritū verita-
17 tis: quē mūdus n̄ pōt accipe: q̄ non
videt eū: nec ſcit eū. Vos āt cognoſce-
tis eū: q̄ apud vos manebit ⁊ in vob
18 erit. Nō relinquā vos orphanos: veni
19 am ad vos. Adhuc modicū: ⁊ mundus
me iā . Vos āt videt͡ me: quia
20 ego viuo: ⁊ vos viuet͡. In illo die vos
cognoſcet͡ q̄ ego ſū in p̄re meo: ⁊ vos
21 in me: ⁊ ego in vob. Qui habet māda
ta mea ⁊ ſuat ea: ille ē qui diligit me.
Mat.10.d || Qui āt diligit me: diliget a p̄re meo.
Lu.10.c Et ego diligā eū: ⁊ manifeſtabo ei me
22 ipm̄. Dicit ei iudas: nō ille ſcariothis.
Dn̄e q̄d factū ē, q̄ manifeſtatur⁹ es no
23 bis teipm̄, ⁊ nō mundo. Rn̄dit ieſus: ⁊
dixit ei: Si q̄s diligit me ſmonē meū
ſuabit: ⁊ pater me⁹ diliget eū: ⁊ ad eū
veniem⁹: ⁊ māſionē apud eū faciem⁹.
24 Qui non diligit me ſmones meos nō
ſuat. Et ſmonē quē audiſtis nō ē me
25 us ſꝫ eius q̄ miſit me p̄ris. Hec locut⁹
26 ſum vobis apud vos manēs. Paracly D
tus autē ſpūſſctūs quē mittet pater in
noīe meo: ille vos docebit oīa: ⁊ ſugge-
27 ret vobis oīa q̄cunq̄ dixero vob. Pa-
cem relinquo vobis: pacē meā do vo
bis. Non quō mundus dat: ego do vo
bis. Non turbet͡ cor vr̄m neq̄ formi-
28 det. Audiſt͡ q̄ ego dixi vobis: vado ⁊
venio ad vos. Si diligeret͡ me gaude
retis vtiq̄: q̄ vado ad p̄rem: q̄ pater
29 maior me ē. Et nūc dixi vobis priuſq̄
30 fiat: vt cū factū fuerit credat͡. Iā non
multa loquar vobiſcū. Venit em̄ prin
ceps mūdi hui⁹: ⁊ i me nō habet q̄cq̄.
31 Sed vt cognoſcat mūd⁹ q̄ diligo pa-
trē: ⁊ ſicut mandatū dedit mihi pater
ſic facio. Surgite eam⁹ hinc. CXV

Ego ſum vitis vera: ⁊ pater me⁹ A
agricola eſt. Oēm palmitē i me
nō ferentē fructū tollet eum: ⁊
oēm q̄ fert fructum purgabit eum vt
fructum pl⁹ afferat. Iam vos mundi
eſtis ꝓpter ſmonē quē locut⁹ ſū vob.
Manete in me: ⁊ ego in vobis. Sicut
palmes non pōt ferre fructum a ſemet
ipſo niſi māſerit in vite: ſic nec vos ni
ſi in me māſeritis. Ego ſum vitis: vos
palmites. Qui manet in me, ⁊ ego i eo,
h fert fructum multū: q̄ ſine me nihil
poteſtis facere. Si q̄s in me nō māſe-
rit: mittet͡ foras ſicut palmes ⁊ areſcet
⁊ colligēt eum: ⁊ in ignē mittent ⁊ ar-
det || Si māſerit͡ in me ⁊ verba mea in Matt
vobis māſerint: q̄cūq̄ volueritis pe- Mar
tetis: ⁊ fiet vobis. In h̄ clarificatus eſt B
pater me⁹ vt fructū plurimū afferat͡: ⁊
efficiamini mei diſcipuli. Sicut dile-
xit me pater: ⁊ ego dilexi vos. Manete
in dilectione mea. Si p̄cepta mea ſer-
uaueritis: manebit͡ i dilectiōe mea: ſi
cut ⁊ ego p̄ris mei p̄cepta ſuaui: ⁊ ma
neo in ei⁹ dilectione. Hec locut⁹ ſū vo
bis vt gaudiū meū in vobis ſit: ⁊ gau
diū vr̄m impleat͡ || Hoc eſt p̄ceptū meū I.Cor
vt diligatis inuicem ſicut dilexi vos. Eph.
Maiorē hac dilectiōe nemo hꝫ || q̄ vt Phil.
aiaꝫ ſuā ponat q̄s p amic͡ ſuis. Vos I.Teſſ
amici mei eſtis: ſi feceritis q̄ ego p̄cī I.Joh
pio vobis. Iā nō dicā vos ſuos: quia
ſuus neſcit q̄d faciat dn̄s eius. Vos
autē dixi amicos: q̄ oīa q̄cunq̄ audi-
ui a patre meo nota feci vob. Nō vos C
me elegiſtis: ſed ego elegi vos et poſui
vos vt eatis ⁊ fructum afferatis: ⁊ fru

ctus veſter maneat: vt qdcunqꝫ petie-
.3.c ritis patrem i noie meo det vob.||Hec
8.c mando vobis vt diligatis inuicē. Si
mundus vos odit ſcitote qꝛ me priorē
vobis odio habuit. Si ď mūdo fuiſſe-
tis: mūdus qď ſuū erat diligeret Quia
vero de mundo non eſtꝭ: ſed ego elegi
vos de mūdo: ꝓpterea odit vos mun-
dus Memētote ſmonis mei quē ego
o.c dixi vobis||Nō eſt ſuꝰ maior dn̄o ſuo.
6.f ||Si me pſecuti ſunt ꝛ vos pſequent.
4.a Si ſermonē meū ſuauerūt: ꝛ vr̄m ſer-
3.b uabunt|| Sed et hec oia facient vobis
1.c ꝓpter nomē meū: qꝛ neſciunt eū q̄ mi
1.d ſit me. Si nō veniſſem ꝛ locutꝰ fuiſſem
o.d eis: pctm̄ nō hr̄ent. Nūc aūt excuſatio
nē non hn̄t de pctō ſuo. Qui me odit:
ꝛ prēm meū odit. Si opa nō feciſſem i
eis q̄ nemo alius fecit: pctm̄ nō habe-
rēt. Nūc aūt ꝛ viderunt ꝛ oderūt ꝛ me
ꝛ prēȝ meū. Sȝ vt adimpleat ſmo q̄ i
34 lege eoꝝ ſcriptꝰ ē ||qꝛ odio habuerunt
d. me gratꝭ. Cū āt venerit paraclytꝰ quē
ego mittā vob a prē: ſpūs veritatꝭ qui
a prē ꝓcedit: ille teſtimoniū phibebit
de me. Et vos teſtimoniū phibebitis
qꝛ ab initio mecū eſtis. ||XVI

a H Ec locutꝰ ſū vob vt nō ſcanda
lizemini||Abſqꝫ ſynagogꝭ faci-
ent vos||Sed venit hora vt ois q̄ interfi
cit vos arbitret obſequiū ſe pſtare deo
3 Et hec faciēt vob qꝛ non nouerūt pa
4 trē neqꝫ me. Sȝ hec locutus ſū vob vt
cū venerit hora eoꝝ reminiſcamini:
5 qꝛ ego dixi vob. Hec aūt vob ab initio
b nō dixi: qꝛ vobiſcū eram. Et nūc vado
ad eū q̄ miſit me: ꝛ nemo ex vob īterro
6 gat me q̄ vadis. Sȝ qꝛ hec locutꝰ ſum
7 vob: triſticia iplebit cor vr̄m. Sed ego
ꝟitatē dico vob, expedit vobis vt ego
vadā. Si eñ nō abiero paclytꝰ nō ve-
niet ad vos. Si autē abiero: mittā eū
8 ad vos. Et cū venerit: ille arguet mū-
9 dū de pctō: ꝛ ď iuſticia: ꝛ ď iudicio. De
10 pctō q̄dē: qꝛ ñ crediderūt i me. De iuſti
cia ꝟo qꝛ ad prēȝ vado: ꝛ iā ñ videbi-
11 tis me. De iudicio āt: qꝛ pnceps mūdi
c hui iā iudicatꝰ ē. Adhuc multa habeo
12 vob dicere: ſȝ ñ poteſtꝭ portare modo.
13 Cū āt venerit ille ſpūs ꝟitatꝭ: docebit
vos oēm ꝟitatē. Nō eñ loqt a ſemet-
ipo: ſȝ q̄cūqꝫ audiet loqt: ꝛ q̄ ventura
14 ſūt ānūciabit vob. Ille me clarificabit
qꝛ de meo accipiet: ꝛ annūciabit vob.

15 ||Oia quecūqꝫ habet pater: mea ſunt Mat.11.d
Propterea dixi: qꝛ de meo accipiet et Lu.10.d
16 annūciabit vobis. Modicū ꝛ iā nō vi D
debitis me: ꝛ iteꝝ modicū ꝛ videbitis
17 me||qꝛ vado ad prēm. Dixerūt ḡ ex di- S.14.b
ſcipulis eius ad inuicē: Quid eſt h̄ qď
dicit nobis: modicū ꝛ nō videbitꝭ me
ꝛ iteꝝ modicū ꝛ videbitꝭ me: ꝛ qꝛ va-
18 do ad prēm? Dicebant ergo: Quid ē h̄
q̄ dicit modicū? Neſcimꝰ q̄d loquit.
19 Cognouit āt ieſus qꝛ volebāt eū inter
rogare. ꝛ dixit eis: De h̄ q̄ritꝭ int vos
qꝛ dixi: modicū ꝛ nō videbitꝭ me: ꝛ ite
20 rū modicū ꝛ videbitꝭ me. Amē amen
dico vob: qꝛ plorabitis et flebitꝭ vos:
mūdꝰ āt gaudebit||Vos aūt ꝯtriſtabi- Hiere.31.c
mini: ſȝ triſticia vr̄a vertet in gaudiū Iac.4.c
21 Mulier cū parit triſticiam hȝ: qꝛ venit E
hora eiꝰ. Cū āt pepit pueꝝ: iā ñ memi-
nit pſſure ꝓpt gaudiū: qꝛ natꝰ ē hō in
22 mūdū. Et vos igit nūc q̄dē triſticiam
habetꝭ. Iteꝝ āt videbo vos: et gaude-
bit cor vr̄m ꝛ gaudiū vr̄m nemo tollet
a vob. Et i illo die me nō iterrogabitꝭ
23 q̄cq̄||Amē amē dico vob: ſi q̄d petieri Mat.21.c
tis prēȝ i nomie meo dabit vob. Vſqꝫ Mar.11.c
24 modo nō petiſtꝭ q̄cq̄ i noie meo. Peti S.14.b
te ꝛ accipietꝭ||vt gaudiū vr̄m ſit plenū 1.Ioh.1.a
25 Hec i ꝓūbijs locutꝰ ſū vob. Venit ho F
ra cū iā nō i ꝓuerbijs loqr vob: ſȝ pa-
26 lā ď prē meo ānūciabo vobis. In illo
die i noie meo petetꝭ. Et nō dico vob:
27 qꝛ ego rogabo prēȝ de vob. Ipe eñ pr
amat vos: qꝛ vos me amaſtꝭ: ꝛ credidi
28 ſtis: qꝛ a deo exiui. Exiui a prē et veni
i mūdū: iteꝝ relinq̄ mūdū: ꝛ vado ad
29 prēm. Dicūt ei diſcipuli eiꝰ. Ecce nūc
30 palā loq̄ris: ꝛ ꝓūbiū nullū dicꝭ. Nunc G
ſcimꝰ qꝛ ſcis oia: ꝛ nō opꝰ ē tibi vt q̄s
te iterroget. In h̄ credimꝰ: qꝛ a deo exi
31 ſti||Rn̄dit eis ieſus. Modo creditꝭ||Ec Mat.26.c
32 ce venit hora: ꝛ iā venit vt diſpgamini Mar.14.c
vnuſq̄ſqꝫ in ꝓpria ꝛ me ſolū relinq̄tꝭ: Zach.13.c
33 et nō ſum ſolus: qꝛ pr mecum eſt. Hec
locutus ſū vobis: vt in me pacē habe
atis. In mundo preſſuram habebitis:
ſed confidite: ego vici mūdū. ||XVII

H Ec locutus ē ieſus: ꝛ ſubleuatꝭ A
oculis in celū dixit: Pater ve
nit hora: clarifica filiū tuū vt
filiꝰ tuus clarificet te. Sicut dediſti ei
ptātem ois carnis: vt oē qď dediſti ei
det eis vitam eternā. Hec ē autem vi
ta eterna vt cognoſcāt te ſolum deum

verū: ⁊ quē miſiſti ieſū chriſtū. Ego te
clarificaui ſup terrā: opus cōſūmaui
qđ dediſti mihi vt faciā. Et nūc clari-
fica me tu pater apud temetipſm clari
tate quā habui priuſq̄ mundus fieret
apud te. Manifeſtaui nomē tuū homi
nib⁹ q̄s dediſti mihi đ mūdo. Tui erāt
⁊ mihi eos dediſti: ⁊ ſmonē meū ſua-
B uerūt. Nūc cognouerūt q₂ oia q̄ dediſti
mihi abs te ſunt. Quia vba q̄ dediſti
mihi: dedi eis ⁊ ipſi acceperūt ⁊ cogno-
uerūt vere q₂ a te exiui: et crediderunt
q₂ tu me miſiſti. Ego ꝓ eis rogo. Non
ꝓ mūdo rogo: ſꝫ ꝓ his q̄s dediſti mihi
quia tui ſūt. Et mea oia tua ſūt et tua
mea ſūt ⁊ clarificat⁹ ſum i eis. Et iam
nō ſum i mūdo: ⁊ hi i mūdo ſūt: ⁊ ego
ad te venio. Pater ſancte ſerua eos in
noie tuo q̄s dediſti mihi: vt ſint vnuꝫ:
ſicut ⁊ nos. Cū eſſem cū eis: ego ſerua-
J.18.b bam eos in noie tuo‖Quos dediſti mi
hi: ego cuſtodiui: et nemo ex eis periit
niſi fili⁹ ꝑditionis: vt ſcriptura imple
C atur. Nūc āt ad te venio: ⁊ hec loquor
i mūdo habeāt gaudiū meū ipletū i ſe-
J.15.c metipſis. Ego dedi eis ſmonē tuuꝫ‖et
mūd⁹ eos odio habuit: q₂ nō ſūt đ mū
do ſicut ⁊ ego nō ſū đ mūdo. Nō rogo
vt tollas eos de mundo: ſꝫ vt ſues eos
a malo. De mūdo nō ſūt: ſic ⁊ ego non
ſū đ mūdo. Sāctifica eos i vitate Ser
mo tu⁹ vitas ē. Sicut tu me miſiſti in
mūdū: ita ⁊ ego miſi eos i mūdū. Et ꝓ
eis ego ſāctifico meipſm: vt ſint ⁊ ipſi
ſctificati i vitate Nō ꝓ eis āt rogo tm̄
ſꝫ ⁊ ꝓ eis q̄ credituri ſūt ꝑ vbū eoꝝ in
me: vt oēs vnū ſint ſicut tu pr̄ i me et
ego i te: vt ⁊ ipſi i nob vnū ſint: vt cre-
D dat mūd⁹ q₂ tu me miſiſti. Et ego cla-
ritatē quā tu dediſti mihi: dedi eis vt
ſint vnū: ſic ⁊ nos vnuꝫ ſum⁹. Ego in
eis ⁊ tu i me vt ſint ꝯſūmati i vnum: ⁊
cognoſcat mūd⁹: q₂ tu me miſiſti: ⁊ di-
lexiſti eos ſic et me dilexiſti: Pr̄ q̄s de-
diſti mihi volo vt vbi ſū ego: ⁊ illi ſint
mecū: vt videāt claritatē meā quā de-
diſti mihi: q₂ dilexiſti me añ ꝯſtitutio
Mat.11.d nē mūdi‖Pr̄ iuſte mūd⁹ te non cogno
Lu.10.d uit. Ego āt te cognoui: ⁊ hi cognouerūt:
q₂ tu me miſiſti. Et notum feci eis no
mē tuū ⁊ notū faciā: vt dilectio q̄ dile-
B xiſti me i ipſis ſit: ⁊ ego i ipſis‖XVIII

Mat.26.c H‖Ec cum dixiſſet ieſus egreſſus
Mar.14.c eſt cū diſcipulis ſuis trās torrētē ce
dron vbi erat hort⁹ i quē itroiuit ipſe Lu
⁊ diſcipuli eius. Sciebat āt ⁊ iudas q̄
tradebat eū locū: q₂ frequēter ieſus cō
uenerat illuc cū diſcipulis ſuis.‖Judas M
ḡ cū accepiſſet cohortē ⁊ a pōtificib⁹ ⁊ M
phariſeis miſtros: venit illuc cū later- Lu
nis ⁊ facib⁹ ⁊ armis. Jeſus itaq̄ ſciēs
oia q̄ vētura erāt ſup eū ꝓceſſit ⁊ dixit
eis: Quē q̄ritis? Rñderūt ei: Jeſū naza-
renū. Dicit eis ieſus: Ego ſū. Stabat
āt ⁊ iudas q̄ tradebat eū cū ipſis. Ut ḡ
dixit eis ego ſū: abierūt retrorſū ⁊ ceci-
derūt i trā. Iteꝝ ergo iterrogauit eos. B
Quē q̄ritis? Illi āūt dixerūt: Jeſū naza
renū. Rñdit ieſus: Dixi vob: q₂ ego ſū.
Si ḡ me q̄ritis ſinite hos abire‖Ut im J.17
pleretur ſermo quē dixit: q₂ q̄s dediſti
mihi ñ ꝑdidi ex eis quēq̄‖Simō ḡ pe Ma
trus hñs gladiū eduxit eū: ⁊ ꝑcuſſit pō Ma
tificis ſuū: ⁊ abſcidit auriculā ei⁹ dexte Lu.
rā. Erat āt nomē ſuo malch⁹. Dicit ḡ
ieſus petro: Mitte gladiuꝫ tuū i vagi-
nā. Calicē quē dedit mihi pr̄ nō vis vt
bibā illū‖Cohors āt ⁊ tribun⁹ ⁊ miſtri Ma
iudeoꝝ cōphēderūt ieſū: ⁊ ligauerūt eū Ma
⁊ adduxerūt eū ad annā pmū. Erat.n. Lu.
ſocer cayphe q̄ erat pōtifex anni illi⁹.
Erat āt cayphas q̄ ꝯſiliū dederat iude
is: q₂ expedit vnum hoiēꝫ mori ꝓ ꝓplo J.11
‖Seq̄bat āt ieſū ſimō petr⁹: ⁊ ali⁹ diſci Ma
pul⁹. Diſcipul⁹ āt ille erat not⁹ pōtifici Ma
⁊ itroiuit cū ieſu i atriū pōtificis Petr⁹ Lu.
āt ſtabat ad oſtiū foris. Exiuit ḡ diſci
pul⁹ ali⁹ q̄ erat not⁹ pōtifici ⁊ dixit oſtia
rie: ⁊ itroduxit petꝝ‖Dixit ḡ petro an- Ma
cilla oſtiaria. Nūq̄d ⁊ tu ex diſcipulis es Ma
hois iſti⁹. Dicit ille: Nō ſū. Stabāt āt Lu.
ſui ⁊ miſtri ad prunas: q₂ frig⁹ erat et
calefaciebāt ſe. Erat āt cuꝫ eis ⁊ petr⁹
ſtās ⁊ calefaciēs ſe. Pōtifex ḡ iterroga D
uit ieſū đ diſcipulis ſuis ⁊ de doctrina
ei⁹. Rñdit ei ieſus: Ego palā locut⁹ ſū
mūdo‖Ego ſemꝑ docui i ſynagoga ⁊ i Ma
tēplo q̄ oēs iudei ꝯueniūt: ⁊ i occulto Ma
locut⁹ ſū nihil. Quid me interrogas? Lu.
Interroga eos q̄ audierūt q̄d locutus
ſim ipſis: ecce hi ſciūt q̄ dixeri ego‖Hec Ma
āt cū dixiſſet: vn⁹ aſſiſtēs miniſtroꝝ de Ma
dit alapā ieſu dicēs: Sic rñdes pōtifi- Lu.
ci? Rñdit ei ieſus. Si male locut⁹ ſū: te
ſtimoniū ꝑhibe đ malo: ſi āt bñ q̄d me
cedis‖Et miſit eū ānas ligatū ad cay- Ma
pham pōtificē. Erat āt ſimō petr⁹ ſtās Ma
⁊ calefaciēs ſe. Dixerunt ḡ ei. Nūq̄d ⁊ Lu.

E tu ex diſcipulꝭ eiꝰ es? Negauit ille ⁊ di-
xit. Nō ſū. Dicit ei vnꝰ ex ſuis pontifi
cis cognatꝰ eiꝰ cuiꝰ abſcidit petrꝰ au-
riculā: Nōne ego te vidi ī horto cū illo
Iterū ergo negauit petrꝰ: ⁊ ſtatim gallus
.g cātauit‖Adducūt ergo ieſū a cayPha ī p̄-
.a toriū. Erat aūt mane ⁊ ipſi nōītroierūt
.a ī p̄toriū vt nō cōtaminarent: ſed vt mādu
carēt paſca. Exiuit ergo pilatꝰ ad eos fo-
ras ⁊ dixit Quā accuſationē affertis ad
uſus hoīez hūc? Rūderūt ⁊ dixerūt ei.
Si nō eſſet hic malefactor: nō tibi tra-
F didiſſemꝰ eū. Dixit ergo eis pilatꝰ. Acci-
pite eū vos: ⁊ ſm legē vr̄am iudicate
eū. Dixerūt ergo ei iudei: Nobis nō licet
interficere quēq̄. Ut ſmo ieſu impleret
quē dixit: ſignificās q̄ morte eēt mori-
.b turꝰ‖Introiuit ergo iterū ī p̄toriū pilatꝰ:
.a ⁊ vocauit ieſū: ⁊ dixit ei. Tu es rex iu-
.a deoꝝ? Rūdit ieſus. A temetipſo hoc di-
cis an alij dixerūt tibi de me? Rūdit pi
latꝰ: Nūq̇d ego iudeꝰ ſū? Gēs tua ⁊ pō
tifices tradiderūt te mihi. Quid feciſti
Rūdit ieſus. Regnū meū nō ē de hoc mū
G do. Si ex hoc mūdo eēt regnū meū: mini
ſtri mei vtiq̄ decertarent vt nō trade-
rer iudeis. Nūc aūt regnū meū nō ē hic.
Dixit ei itaq̄ pilatus. Ergo rex es tu?
Rūdit ieſus. Tu dicis: q2 rex ſum ego.
Ego ī hoc natꝰ ſū: ⁊ ad hoc veni ī mūdū
vt teſtimoniū ꝑhibeā veritati. Oīs q̇
ē ex veritate: audit vocē meā. Dicit ei
pilatꝰ: Quid ē veritas? Et cū hoc dixiſ
ſet iterū exiuit ad iudeos: et dicit eis.
7.b Ego nullā iuenio ī eo cām‖Eſt aūt cō-
5.b ſuetudo vob̄ vt vnū dimittā vob̄ ī pa-
7.b ſca. Uultis ergo dimittā vob̄ regē iudeoꝝ
5.a ‖Clamauerūt rurſū oēs dicētes. Nō hūc
3.c ſed barrabā. Erat aūt barrabas latro.
A Tunc ergo apphēdit pilatꝰ ¶XIX
7.c ieſum ⁊ flagellauit. Et milites
15.c plectētes coronā de ſpinis īpo-
ſuerūt capiti eiꝰ: ⁊ veſte purpurea cir-
cūdederūt eū. Et veniebāt ad eū ⁊ di-
cebāt. Aue rex iudeoꝝ Et dabāt ei ala
23.a pas‖Exiuit iterū pilatus foras: ⁊ dicit
eis. Ecce adduco vob̄ eū foras vt cog-
27.c noſcatis q2 nullā īuenio ī eo cām‖Ex-
5.b iuit ergo ieſus portās ſpineā coronā ⁊ pur
27.c pureū veſtimētū: ⁊ dicit eis: Ecce hō.
15.b Cū ergo vidiſſent eū pōtifices ⁊ miſtri cla
23.c mab[illegible] dicētes: Crucifige crucifige eū:
Di[illegible] eis pilatꝰ. Accipite eū vos ⁊ cru
ci[illegible]ite‖Ego eū nō iuenio in eo cām.

Rūderūt ei iudei: Nos legē habemꝰ et B
ſm legē debet mori q2 filiū dei ſe fecit
‖Cū ergo audiſſet pilatꝰ hūc ſmonē magis Mat.27.b
timuit. Et igreſſus ē p̄toriū iterū: ⁊ di- Mar.15.a
cit ad ieſū: Unde es tu? Jeſus aūt rn̄ſum Lu.23.a
nō dedit ei. Dicit ergo ei pilatꝰ: Mihi nō
loq̇ris? Neſcis q2 ptātē habeo crucifi-
gere te: ⁊ ptātē habeo dimittere te? Rū
dit ieſus. Nō haberes ptātē adūſū me
vllā niſi tibi datū eſſet deſuꝑ. Propte-
rea q̇ me tradidit tibi: maiꝰ pctm̄ hz.
Et exinde q̄rebat pilatꝰ dimittere eū:
Judei aūt clamabāt dicētes: Si hunc
dimittis nō es amicꝰ ceſaris. Oīs ei q̇ C
ſe regē facit 3dicit ceſari. Pilatꝰ aūt cū
audiſſet hos ſmones: adduxit foras ie
ſū: ⁊ ſedit ꝓ tribunali ī loco q̇ dicit li
choſtratos hebraicē aūt gabatha. Erat
aūt paraſceue paſce hora q̄ſi ſexta: ⁊ di
cit iudeis. Ecce rex veſter‖ Illi aūt cla Mar.15.b
mabāt: Tolle: tolle: crucifige eū. Dicit Lu.23.c
eis pilatꝰ: Regē vr̄m crucifigā? Rūde-
rūt pōtifices: Nō habemꝰ regē niſi ce-
ſarē. Tūc ergo tradidit eis illū vt crucifi-
geret‖Suſceperūt aūt ieſū ⁊ eduxerūt eū Mat.27.d
Et baiulās ſibi crucē exiuit ī eū q̇ dici Mar.15.b
tur caluarie locū. Hebraice aūt golga- Lu.23.d
tha. Ubi crucifixerūt eū ⁊ cū eo alios D
duos hinc ⁊ hinc: mediū aūt ieſū‖Scri- Mat.27.e
pſit aūt ⁊ titulū pilatꝰ ⁊ poſuit ſuꝑ cru- Lu.23.e
cē‖Erat aūt ſcriptū. Jeſus nazarenꝰ rex Mar.15.c
iudeoꝝ. Hūc ergo titulū multi iudeoꝝ le Mat.27.c
gerūt: q2 ꝓpe ciuitatē erat locꝰ vbi cru Mar.15.c
cifixꝰ ē ieſus. Et erat ſcriptū hebraice: Lu.23.e
grece ⁊ latine. Dicebāt ergo pilato pōtifi-
ces iudeoꝝ. Noli ſcribere rex iudeoꝝ:
ſed q2 ipſe dixit: rex ſū iudeoꝝ. Rūdit pi-
latꝰ. Qđ ſcripſi ſcripſi.‖ Milites ergo cū Mat.27.d
crucifixiſſent eū: acceperūt veſtimenta Mar.15.d
eiꝰ: ⁊ fecerūt q̄ttuor ptes vnicuiq̄ mi- Lu.23.c
liti ptē ⁊ tunicā. Erat aūt tunica incō
ſutilis: deſuꝑ ɔtextā ꝑ totū. Dixerūt ergo
ad inuicē. Nō ſcindamꝰ eā ſed ſortiamur
de illa cuiꝰ ſit. Ut ſcriptura impleret di- E
cēs‖Partiti ſūt veſtimēta mea ſibi: ⁊ ī Pſ.21.
veſtē meā miſerūt ſortē. Et milites q̇-
dē hec fecerūt. Stabāt aūt iuxta crucē ie-
ſu mr̄ eiꝰ: ⁊ ſoror mr̄is eiꝰ: maria cleo-
phe ⁊ maria magdalene. Cū vidiſſet ergo
ieſus matrē ⁊ diſcipulū ſtātē quē dili-
gebat dic mr̄i ſue: Mulier: ecce filiꝰ tu
us. Deinde dicit diſcipulo. Ecce mater
tua. Et ex illa hora accepit eā diſcipulꝰ
ī ſuā. Poſtea ſciēs ieſus q2 oīa cōſumma

F ta ſūt: vt ɔſumeret ſcriptura dicit. Si
Mat.27.f tio. Uas aūt erat poſitū aceto plenū.
Mar.15.e Illi ergo ſpōgiam plenā aceto hyſopo
Lu.23.e circūponētes obtulert ori ei⁹. Cū ergo
Mat.27.f accepiſſet ieſus acetū dixit: Cōſūmatū
Mar.15.d ē‖Et iclinato capite tradidit ſpm̄. Iu-
Lu.23.f dei ergo qm̄ paraſceue erat vt nō rema
nerēt ī cruce corpa ſabbato. Erat em̄
magn⁹ dies illa ſabbati rogauerūt pi-
latū vt frāgerent eoꝝ crura ꝛ tolleren-
tur. Uenerūt ergo milites: ꝛ pmi q̄dem
fregerūt crura ꝛ alteri⁹ q̄ crucifix⁹ ē cū
eo. Ad ieſū aūt cū veniſſent vt viderūt
eū iā mortuū nō fregerūt ei⁹ crura: ſed
vn⁹ militū lācea lat⁹ ei⁹ aperuit: ꝛ ɔti-
nuo exiuit ſāguis ꝛ aq̄. Et q̄ vidit teſti
moniū ꝑhibuit ꝛ veꝝ teſtimoniū ei⁹.
Et ille ſcit qꝛ vera dicit vt ꝛ vos creda
G tis.‖Facta ſūt eī hec vt ſcriptura iple-
Exo.12.g ret. Os nō cōminuetis ex eo. Et iterū
Nume.9.b alia ſcrptura dicit‖Uidebūt ī quē trāſ-
Zach.12.c fixerūt.‖Poſt hec āt rogauit pilatū io
Mat.27.g ſeph ab armathia eo ꝙ eēt diſcipul⁹ ie
Mar.15.d ſu: occult⁹ aūt ꝓꝑ metū iudeoꝝ vt tol
Lu.23.g leret corp⁹ ieſu. Et ꝑmiſit pilat⁹. Ue-
S.3.a.et.7.g nit ergo ꝛ tulit corp⁹ ieſu‖Uenit autē
ꝛ nicodem⁹ q̄ venerat ad ieſū nocte ꝑ-
mū ferēs mixturā mirrhe ꝛ aloes q̄ſi
Mat.27.g libras cētū‖Acceperūt āt corp⁹ ieſu et
Mar.15.d ligauerūt eū lintheis cū aromatib⁹: ſi
Lu.23.g cut mos ē iudeis ſepelire. Erat aūt in
loco vbi crucifixus ē hort⁹: ꝛ in horto
monumētū nouū i q̄ nōdū quiſq̄ poſi
t⁹ erat. Ibi ergo ꝓꝑ paraſceuē iudeo
rū qꝛ iux̄ erat monumētū: poſuerūt ieſū.

A Una aūt ſabbati maria ma- XX
Mat.28. gdalene venit mane cū adhuc
Mar.16.a tenebre eēnt ad monumētū: ꝛ vi
Lu.24.a dit lapidē ſublatū a monumēto Cucur
rit ḡ ꝛ venit ad ſimonē petrū ꝛ ad aliū
diſcipulū quē amabat ieſus: ꝛ dicit illꝫ.
Tulerūt dn̄m de monumēto: ꝛ neſci-
m⁹ vbi poſuerūt eū. Exiit ḡ petr⁹ ꝛ il-
le ali⁹ diſcipul⁹ ꝛ venerūt ad monumē
tū. Currebāt aūt duo ſimul: ꝛ ille ali⁹
B diſcipul⁹ ꝑcucurrit citi⁹ petro: ꝛ venit
prim⁹ ad monumētū. Et cū ſe inclinaſ
ſet vidit poſita lintheamina: nō tm̄ in-
troiuit. Uenit ḡ ſimō petr⁹ ſequēs eū:
ꝛ introiuit ī monumētū. Et vidit lin-
theamina poſita, ꝛ ſudariū qđ fuerat
ſup caput ei⁹ nō cū lintheaminib⁹ po
ſitū: ſꝫ ſeparatim inolutū in vnū locū.
Tūc ergo introiuit ꝛ ille diſcipulus q̄

venerat prim⁹ ad monumētū: ꝛ vidit ꝛ
credidit. Nōdū eī ſciebāt ſcripturā qꝛ
oportuit eū a mortuis reſurgere. Abie C
rūt ergo iterū diſcipuli ad ſemetipſos.
Maria āt ſtabat ad monumētū foris
plorās. Dū ergo fleret iclinauit ſe ꝛ ꝓ
ſpexit ī monumentū.‖Et vidit duos
angelos ī albis ſedētes: vnū ad caput
ꝛ vnū ad pedes: vbi poſitum erat cor
pus ieſu. Dicūt ei illi: Mulier q̄d plo-
ras? Dicit eis. Quia tulerūt dn̄m meū
ꝛ neſcio vbi poſuerūt eū. Hec cū dixiſ-
ſet cōuerſa ē retrorſū: ꝛ vidit ieſum ſtā
tē: ꝛ n̄ ſciebat qꝛ ieſus ē. Dicit ei ieſus
Mulier q̄d ploras. Quem q̄ris. Illa ex D
iſtimās qꝛ hortulan⁹ eēt: dicit ei. Dn̄e
ſi tu ſuſtuliſti eū dicito mihi vbi poſui
ſti eū: ꝛ ego eū tollā. Dic̄ ei ieſus. Ma
ria. Cōuerſa illa dicit ei: Rabboni: qđ
dicit magiſter. Dicit ei ieſus: Noli me
tāgere. Nōdū eī aſcendi ad patrē meū
Uade aūt ad frēs meos ꝛ dic eis. Aſcē
do ad patrē meū ꝛ patrē veſtrū: deum
meū ꝛ deū vrm̄: Uenit maria magdale E
ne annūciās diſcipulis qꝛ vidi dn̄m. et
hec dixit mihi‖Cū ergo ſero eſſet die il- Lu.
lo vna ſabbatoꝝ et fores eſſent clauſe 24.d
vbi erāt diſcipuli cōgregati ꝓꝑ metū
iudeoꝝ: venit ieſus ꝛ ſtetit ī medio et
dixit eis: Pax vobis. Et cū hec dixiſſet I.co.
oñdit eis man⁹ ꝛ lat⁹. Gauiſi ſūt ergo
diſcipuli viſo dn̄o. Dixit ergo eis iterū
Pax vob. Sicut miſit me pater: ꝛ ego
mitto vos. Hec cū dixiſſet inſufflauit
ꝛ dicit eis. Accipite ſpm̄ ſctm̄‖ Quorū Mat
remiſeritis pctā remittunt eis: ꝛ quoꝝ F
retinueritis retēta ſūt. Thomas autē
vn⁹ ex duodecim q̄ dicit didym⁹ non
erat cū eis qn̄ venit ieſus. Dixerūt er-
go ei alij diſcipuli. Uidim⁹ dn̄m. Ille
aūt dixit eis: Niſi videro i manib⁹ ei⁹
fixurā clauoꝝ: ꝛ mittā digitū meū ī lo
cū clauoꝝ: ꝛ mittā manū meā ī lat⁹ ei⁹
nō credā. Et poſt dies octo iteꝝ erant
diſcipuli ei⁹ int⁹ ꝛ thomas cū eis. Ue-
nit ieſus ianuis clauſis: ꝛ ſtetit in me-
dio: ꝛ dixit eis. Pax vobis. Deinde di- G
cit thome. Infer digitū tuū huc: ꝛ vide
man⁹ meas ꝛ affer manū tuā ꝛ mitte ī
lat⁹ meū ꝛ noli eſſe incredulus ſꝫ fidel̄
Rn̄dit thomas ꝛ dixit: Dn̄s me⁹ ꝛ de⁹
meus. Dicit ei ieſus. Quia vidiſti me
thoma credidiſti: bti q̄ nō viderūt ꝛ cre
diderūt.‖Multa q̄dē ꝛ alia ſigna fecit I.21.g

ieſus in ꝯſpectu diſcipuloꝝ ſuoꝝ q̄ nō
ſūt ſcripta i libro hoc. Hec aūt ſcripta
ſūt vt credat᷑ q2 ieſus ē filius dei:⁊ vt
credētes vitā habeat᷑ i noīe ei⁹. XXI

A Oſtea māifeſtauit ſe iteꝝ ieſus
ad mare tyberiadis. Manifeſta
uit aūt ſic. Erāt ſimul ſimō pe
trus ⁊ thomas q̄ dicit᷑ didym⁹ ⁊ natha
nael q̄ erat a chana galilee:⁊ filij zebe
dei:⁊ alij ex diſcipulis eius duo. Dicit
eis ſimō petr⁹. Uado piſcari. Dicūt ei.
.a Uenim⁹ ⁊ nos tecū‖Et exierūt ⁊ aſcē
derūt i nauim:⁊ illa nocte nihil prēdi
B derūt. Mane aūt iā facto ſtetit ieſus i
litore:nō tñ cognouerūt diſcipuli q2
ieſus ē. Dicit ḡ eis ieſus: Pueri nūq̄d
pulmētariū habet᷑? Rñderūt ei: Non.
Dicit eis. Mittite i dexterā nauigij re
te:⁊ inuenietis. Miſerūt ergo:⁊ iā ñ va
lebāt illud trahere ꝓ multitudie piſci
um. Dicit ergo diſcipul⁹ ille quē dili
gebat ieſus petro. Dñs ē. Simō petr⁹
cū audiſſet q2 dñs eſt:tunica ſuccinxit
ſe. Erat ei nud⁹:⁊ miſit ſe i mare. Alij
C aūt diſcipuli nauigio venerūt. Nō em
lōge erāt a fra:ſꝫ q̄ſi cubit᷑ ducēt᷑ tra
..f hētes rete piſciū. Ut ḡ deſcēderūt i frā
viderūt prunas poſitas ⁊ piſcē ſuppo
ſitū:⁊ panē. Dicit eis ieſus: Afferte de
piſcib⁹ q̄s prendidiſtis nūc. Aſcēdit ſi
mon petr⁹:⁊ traxit rete i frā plenū ma
gnis piſcib⁹ cētū q̄nquagītatrib⁹. Et
D cū tāti eēnt:nō eſt ſciſſū rete. Dicit eis
ieſus. Uenite prādete. Et nemo aude
bat diſcūbētiū interrogare eū tu quis
..f es:ſciētes q2 dñs ē. ‖Et venit ieſus et
accepit panē:⁊ dabat eis: ⁊ piſcē ſilr.
Hoc iā tertio manifeſtat⁹ ē ieſus diſci
pulis ſuis cū ſurrexiſſet a mortuis. Cū
ergo prādidiſſent: dixit ſimōi petro ie
ſus. Simō iohānis diligis me pl⁹ his
Dicit ei. Etiā dñe:tu ſcis q2 amo te Di
E cit ei. Paſce agnos meos. Dicit ei ite
rū. Simō iohānis dilig᷑ me? Ait illi:
Etiā dñe tu ſcis q2 amo te. Dicit ei ite
rū. Paſce agnos meos. Dicit ei tertio.
Simon iohānis amas me? Cōtriſtat⁹
ē petr⁹:q2 dixit ei tertio amas me:⁊ di
xit ei. Dñe tu oīa noſti:tu ſcis q2 amo
te. Dicit ei: Paſce oues meas. Amen
amē dico tibi cū eēs iunior cingebas
F te ⁊ ambulas vbi volebas. Cū āt ſenue
ris: extēdes man⁹ tuas:⁊ ali⁹ te cinget
⁊ ducet quo tu nō vis. Hoc āt dixit ſi

gnificās q̄ morte clarificatur⁹ eēt deū.
Et cū hoc dixiſſet: dicit ei. Seq̄re me. in feſto. S. Joan. apoſt. et euange.
Cōuſus petr⁹ vidit illū diſcipulū quē
diligebat ieſus ſequētē‖q̄ ⁊ recubuit i 27. decem.
cena ſup pect⁹ ei⁹:⁊ dixit: Dñe q̄s eſt q̄
tradet te? Hūc ergo cū vidiſſet petr⁹:di
cit ieſu: Dñe:hic aūt q̄d? Dicit ei ieſus
Sic eū volo manere donec veniā Quid G
ad te: Tu me ſeq̄re. Exijt ergo ſmo iſte
inter frēs:q2 diſcipulus ille nō morit᷑.
Et non dixit ei ieſus:non morit᷑: ſꝫ ſic
volo eū manere donec veniā: q̄d ad te.
Hic ē diſcipul⁹ ille q̄ teſtimoniū phi
bet de his:⁊ ſcripſit hec. Et ſcim⁹ q2 ve
rū eſt teſtimoniū ei⁹. Sūt aūt ⁊ alia mlt
ta q̄ fecit ieſus q̄ ſi ſcribant᷑ ꝑ ſingula
nec ipm arbitror mūdū capere poſſe eos
qui ſcribendi ſunt libros.

Explicit euāgeliū ſm Johānē. Incī
pit pfatio ſcti Hieronymi i oēs epłas

Rimū q̄rit᷑:q̄ꝛ ſcti Pauli.
P re poſt euāgelia q̄ ſupplemen
tū legis ſūt ⁊ i q̄b⁹ nobis ex
empla ⁊ pcepta viuēdi pleniſ
ſime digeſta ſūt: voluerit apłs has epi
ſtolas ad ſingulas eccłias deſtinare.
Hac aūt cā factū videt᷑. vt. ſ. initia na
ſcētis eccłie nouis cauſis exiſtētib⁹ ꝓ
ueniret ⁊ vt pñtia atq̄ oriētia reſeca
ret vitia:⁊ poſt futuras excluderet q̄
ſtiones: exēplo ꝓphetaꝝ q̄ poſt editā le
gē moyſi in q̄ oīa dei mādata legebāt᷑
nihilomin⁹ tñ doctrina ſua rediuiua
ſemꝑ ppłi cōpreſſere pctā:⁊ ꝓpł exēplū
viuēdi libros ad nrām etiā memoriā
trāſmiſerūt. Deinde q̄rit᷑. Cur nō am
pli⁹ q̄ decē epłas ad eccłias ſcripſerit.
Decē ſūt ei cū ea q̄ dicit᷑ ad hebreos.
Nā reliq̄ q̄ttuor ad diſcipulos ſpecia
liter ſūt porrecte. Ut oñderet nouū nō
diſcrepare a veteri teſtamēto:⁊ ſe ꝯ le
gē nō facere moyſi ad numerū primo
rū decalogi mādatoꝝ ſuas epłas deſti
nauit: Et quot ille pcept᷑ a pharaōe i
ſtituit liberatos:totidē hic epłis a di
aboli ⁊ idolatrie ſuitute edocet acq̄ſi
tos. Nā ⁊ duas tabulas lapideas duo
rū teſtamētoꝝ figurā habuiſſe viri eru
ditiſſimi tradiderunt. Epiſtolā ſane q̄
ad hebreos ſcribit᷑ quidā pauli nō eē
cōtendūt:eo q᷑ nō ſit ei⁹ nomie titula
ta:⁊ ꝓpter ſermonis ſtiliq̄ diſtantiā:
ſed aut barnabe iuxta tertullianū: aut
luce iux quoſdā: vel certe clemētis di

ſcipuli apl'oꝝ ⁊ epi romane eccl'ie poſt
apl'os ordinati. Quibꝰ rñdendū ē: ſi ꝓ-
pterea pauli nō erit:qꝛ eiꝰ nō hꝫ nomē
ꝗ nec alicuiꝰ erit:qꝛ nullus noīe titu-
laꝫ. Qð ſi incōueniēs abſurdūqꝫ ē:ip-
ſius magis eē credēda ē ꝗ tāto doctri
ne ſue fulget eloq̄o. Sꝫ qm̄ apud he-
breoꝝ eccl'ias q̄ſi deſtructor legis falſa
ſuſpitione habebaꝫ: voluit tacito noīe
de figuris legis ⁊ veritate chriſti red-
dere rōnē:ne odiū noīs in frōte ꝓtitu-
lati vtilitatē excluderet lectiōis. Non
eſt ſane mirū ſi eloquētior videaꝫ i ꝓ-
prio id ē hebreo ꝗ̄ i ꝑegrino.i.i greco
q̄ cetere ep'le ſūt ſcripte ſmone. Mouet
etiā quoſdā q̄re romanoꝝ ep'la i primo
ſit poſita:cū eā nō primo ſcriptā rō ma
nifeſtet. Nā hāc ſe ꝓficiſcētē hieroſo-
lymā ſcripſiſſe teſtaꝫ cū corinthios et
alios iā ante vt miniſteriū qð ſecū por
taturꝰ erat colligerēt: lr'is ad hortatꝰ
ſit. Vn̄ ⁊ itelligi q̄dā volūt ita oēs epi
ſtolas ordinatas: vt prima ponereꝫ ꝗ̄
uis poſterior fuit deſtinata vt ꝑ ſingu
las ep'las gradibꝰ ad ꝑfectiora venire
tur. Romanorū nāqꝫ pleriqꝫ tā rudes
erāt: vt nō itelligerēt dei ſe gr'a ⁊ nō ſu
is meritis eē ſaluatos:⁊ ob h̄ duo iter
ſe ppl'i ꝯflictarēt. Idcirco illos indige-
re aſſerit corrigi: vitia gētilitatꝭ priora
cōmemorās. Corinthijs aūt iā dicit ſcie
gr'am eē ꝯceſſam:⁊ nō tā oēs increpat
ꝗ̄ cur peccātes nō icrepauerūt:reꝑhē-
1.Cor.5.a dit:ſicut ait: Audiꝫ iter vos fornica-
Ibidem.b tio. Et iteꝝ Cōgregatꝭ vob̄ cū meo ſpi
ritu:tradere hmōi ſathane. In ſcd'a vo
laudāꝫ:⁊ vt magꝭ ac magis ꝓficiant
cōmoneꝫ. Galathe vero iā nulliꝰ crimi
nis arguūꝫ:niſi h̄ tm̄ ꝙ callidiſſimis
pſeudo apl'is crediderūt. Epheſij ſane
nulla reꝑhēſione: ſꝫ multa laude ſunt
digni:qꝛ fidē apl'icā ſuauerūt. Philip
pēſes etiā multo magis collaudanꝫ q̄
nec audire q̄dē falſos apl'os voluerūt.
1.Teſſal.2.c Theſſalonicēſes nihilominꝰ i duabꝰ
ep'lis oī laude ꝓſeq̄ꝫ:eo ꝙ nō ſolū fi-
dē in cōcuſſā ſuauerint ꝟitatꝭ: ſꝫ etiā
in ꝑſecutione ciuiū fuerint cōſtātes in
uēti. Coloſſenſes aūt tales erāt vt cum
ab ap'lo viſi corpaliter nō fuiſſent hac
Coloſ.2.a laude digni habereꝫ. Et ſi corpe inq̄t
abſens ſū:ſꝫ ſpū vobiſcū ſū gaudēs et
vidēs ordinē vr'm. De hebreis vero q̄d
dicēdū ē:q̄rū theſſalonicēſes q̄ pluri-
mū laudatꝭ ſūt imitatores facti eē di-
cunꝫ. Sicut ipe ait. Et vos frēs imi-
tatores facti eſtis eccl'iarū dei q̄ ſunt i 1.b
iudea. Eadē ei paſſi eſtis ⁊ vos a cōtri-
bulibꝰ vr'is:q̄ ⁊ illi a iudeis. Apud ip-
ſos q̄ꝫ hebreos eadē cōmemorat dicēs
Nā ⁊ vinctꝭ cōpaſſi eſtꝭ:⁊ rapinā bo- He
noꝝ vr'oꝝ cū gaudio ſuſcepiſtꝭ cogno
ſcētes vos habere meliorē ⁊ manentē
Incipit ꝓlogus ſpecia ſubſtātiā.
lis in epiſtolā ad Romanos.

Romani ſūt q̄ ex iudeis ⁊ gēti
bꝰ crediderūt. Hi ſupba cōtē
tiōe volebāt ſe alterutrū ſuꝑ
ponere. Nā iudei dicebant:
Nos ſumꝰ ppl's dei q̄s ab initio dilex-
it ⁊ fouit:nos circūciſi ex genere abraā
ſctā deſcēdimꝰ ex ſtirpe ⁊ notꝰ retro a-
pud iudeā tm̄ deus. Nos de egypto ſi-
gnis dei ⁊ ꝟtutibꝰ liberati:mare ſicco
ꝑtrāſiuimꝰpede:cū inimicos nr'os gra
uiſſimi fluctꝰ inuoluerēt. Nobis pluit
māna dñs i deſto:⁊ q̄ſi filijs ſuis cele-
ſte pabulū miniſtrauit. Nos die noctu
qꝫ in colūna nubis igniſqꝫ ꝓceſſit: vt
nob̄ i inuio iter oſtēderet. Atqꝫ vt ce-
tera eiꝰ circa nos imēſa bn̄ficia tacea-
mꝰ:nos ſoli digni fuimꝰ dei legē acci-
pere:⁊ vocē dei loquētis audire eiuſqꝫ
cognoſcere volūtatē. In q̄ lege nob̄ ꝓ-
miſſus ē chriſtꝰ:ad q̄s etiā ipe ſe veniſ
ſe teſtatꝰ ē dicēs nō veni niſi ad oues
q̄ ꝑierāt domꝰ iſrl':cū vos canes potiꝰ Mt
ꝗ̄ hoīes appellauerit. Equū ne ꝗ ē vt
idola hodie deſerētes q̄bꝰ ab initio de
ſeruiſtis nob̄ cōparemini:⁊ nō potius
in ꝓſelitorū locū ex legis autoritate ⁊
ꝯſuetudīe deputemini? Et hoc ipm nō
merebamini:niſi qꝛ larga ſꝑ dei clemē
tia voluit vos ad nr'aꝫ imitationē ad-
mittere. Gētes ēt ecōtrario rñdebāt. Quā
to ei maiora ergo vos dei bn̄ficia nar-
raueritis:tāto maioris vos crimis re-
os eē mōſtrabitis. Semꝑ em̄ his oībꝰ
extitiſtis ingrati. Nā ipis pedibꝰ q̄bꝰ
aridū mare trāſiſtis:ludebatꝭ aūt idola Exo
la q̄ feciſtis:⁊ ipo ore q̄ pauloante ob
necē aduerſarioꝝ dño cātaueratis: ſi-
mulacra vob̄ fieri popoſciſtis: illꝭ ocul
q̄bꝰ venerādo deū i nube vel igne ꝯſpi
cere ſolebatꝭ:ſimulacra intuebamini.
Māna q̄ꝫ vob̄ faſtidio fuit:⁊ ſemꝑ i de
ſto ꝯ dñm murmuraſtꝭ ad egyptū vñ
vos manu valida eiecerat redire cupi-

entes. Quid plura? ¶ Ita pr̃es v̄ri cre-
bra ꝓuocatiõe dñm irritauerũt vt oẽs
i heremo morerent: nec plus ex seniori
b⁹ eoꝝ q̃ duo hoies terrã repromiſſio-
nis itrarẽt. Sʒ q̃d antiq̃ replicam⁹: cũ
etiã ſi illa mime feciſſet de h̃ ſolo ne-
mo vos dignos venia iudicaret ꝙ do
minũ christũ ꝓphaꝝ ſemꝑ vob vocib⁹
repromiſſũ nõ ſolũ ſuſcipe noluiſt: ſʒ
etiam morte peſſima ꝑemiſtis? Quẽ vt
nos coguim⁹ ſtati credidim⁹: cũ nob
de eo antea nõ fuerit ꝑdicatũ. Vñ ꝓba
tur ꝙ idolis ſuiuim⁹: nõ obſtinationi
mẽt: ſʒ ignorãtie deputãdũ. Qui ei co
gnitũ ilico ſequimur: olim vtiq̧ ſeq̃re-
mur ſi antea cognouiſſem⁹ Sic ãt vos
de gener nobilitate iactat q̃ſi nõ mo
rũ imitatio magis q̃ carnalis natiui
tas filios vos faciat eẽ ſctõꝝ. Deniq̧
eſau et hilmael cũ de ſtirpe ſint abrae
minime tñ i filijs reputãt. His taliter
altercãtib⁹: apl's ſe mediũ iterponens
ita ꝯtiũ dirimit q̃ſtiones vt neutrũ eo-
rũ ſua iuſticia ſalutẽ meruiſſe ꝯfirmet:
ambos vo ppl'os ⁊ ſciẽter ⁊ grauit de
liquiſſe. Judeos q̃dẽ ꝙ ꝑ ꝑuaricatiões
legis deũ inhonorauerint. Gẽtes vero
ꝙ cũ cognitũ de creatura creatorẽ vt
deũ debuerint venerari: gl'iaʒ ei⁹ i ma
nu facta mutauerint ſimulacra. Utroſ
q̧ etiã ſil'r veniã ꝯſecutos: eq̃les eẽ de
riſſima rõne demõſtrat: ꝑſertim cũ i ea
dẽ lege ꝑdictũ ſit ⁊ iudeos ⁊ gẽtes ad
chriſti fidẽ vocãdos eẽ oſtẽdat. Quã-
obrẽ viciſſim eos humiliãs ad pacẽ et
cõcordiam cohortatur.

¶ Explicit ꝓlog⁹. Incipit argumẽtũ.

Romani ſũt ptis italie. Hi ꝑuen
ti ſunt a falſis apl'is: ⁊ ſub noie
dñi nr̃i ieſu chriſti i legẽ ⁊ ꝓphe
tas erãt inducti. Hos reuocat apl's ad
verã ⁊ euãgelicã fidẽ: ſcribẽs eis a co-
rintho.

¶ Explicit argumẽtũ. Incipit
ep'la bti pauli apl'i ad Romanos. Ca. I

A

Paulus ſeruus
ieſu chriſti vocat⁹ apl's:
ſegregat⁹ i euãgeliũ dei
(q̃d ãn ꝓmiſerat ꝑ ꝓphe-
tas ſuos i ſcriptur ſcti's) de filio ſuo q̃
fact⁹ ẽ ei ex ſemine dd ſm carnẽ: q̃ ꝑ-
deſtinat⁹ ẽ fili⁹ dei i vtute ſm ſpm ſã
ctificatiõis ex reſurrectiõe mortuoꝝ ie
ſu chriſti dñi nr̃i, ꝑ quẽ accepim⁹ grãz

⁊ apoſtolatũ ad obediẽdũ fidei in oĩb⁹
6 gẽtib⁹ ꝑ noie ei⁹, i q̃b⁹ eſtis ⁊ vos voca
7 ti ieſu chriſti. Oĩb⁹ q̃ ſũt rome dilectis
dei vocatis ſctis: Grã vob ⁊ pax a deo
8 pr̃e ⁊ dño nr̃o ieſu chriſto. Primũ q̃dẽ
grãs ago deo meo ꝑ ieſũ chriſtũ ꝓ om
nib⁹ vob: q̄ꝛ fides v̄ra annũciat i vni-
9 uerſo mũdo. ¶ Teſtis ei mihi ẽ de⁹ cui 2. Timo.1.
ſuio i ſpũ meo i euãgelio filij ei⁹: ꝙ ſi-
10 ne itermiſſione memoriã v̄ri facio ſꝑ i
orõnib⁹ meis: obſecrãs ſi q̃ mõ tandẽ
aliq̃n ꝓſperũ iter habeã in voluntate
11 dei veniẽdi ad vos. Deſidero ei vide- B
re vos vt aliq̃d ipartiar vob grẽ ſpirita
12 lis ad cõfirmãdos vos: id ẽ ſimul ꝯſo-
lari i vob ꝑ eã q̃ inuicẽ ẽ fidem v̄ram
13 atq̧ meã. Nolo aũt vos ignorare fr̃es
q̄ꝛ ſepe ꝓpoſui venire ad vos: ⁊ ꝓhibi-
t⁹ ſũ vſq̧ adhuc: vt aliquẽ fructũ ha-
14 beã i vob ſicut ⁊ in ceteris gẽtib⁹. Gre
cis ac barbaris: ſapiẽtib⁹ ⁊ inſipiẽtib⁹
15 debitor ſũ: itaq̧ q̃d i me ꝓmptũ ẽ ⁊ vo
16 bis, qui rome eſtis, euangelizare. Non
ei erubeſco euãgeliũ. Uirt⁹ ei dei ẽ in
ſalutẽ oĩ credenti: iudeo primũ ⁊ gre-
17 co. Juſticia ei dei i eo reuelat ex fide i
fidẽ: ſicut ſcriptũ ẽ. ¶ Juſt⁹ ãt ex fide vi Abacuc.2.
18 uit. Reuelat ei ira dei de celo ſuꝑ oẽm Heb.10.
ipietatẽ ⁊ iniuſticiã hoim eoꝝ q̃ veri-
19 tatẽ dei in iniuſticia detinẽt: q̄ꝛ q̃d no
tũ ẽ dei: manifeſtũ ẽ i illis. De⁹ ei illis C
20 manifeſtauit. Inuiſibilia ei ipi⁹ a crea
tura mũdi ꝑ ea q̃ facta ſũt itellecta cõ-
ſpiciunt: ſempit'na q̧ʒ ei⁹ virt⁹ ⁊ diui-
21 nitas: ita vt ſint inexcuſabiles. Quia
cũ cognouiſſent deũ: nõ ſicut deũ glo-
rificauerũt aut grãs egerũt: ſʒ euanue
rũt i cogitationib⁹ ſuis: ⁊ obſcuratũ ẽ
22 inſipiẽs cor eoꝝ. ¶ Dicẽtes ei ſe eẽ ſapi 1.Cor.3.
23 entes: ſtulti facti ſũt. Et mutauert glo Eph.4.
riã icorruptibilis dei i ſilitudinẽ ima-
ginis corruptibil' hoĩs: ⁊ volucrũ ⁊ q̃-
24 drupedũ ⁊ ſpentiũ. Propt' q̃d tradidit
illos de⁹ i deſideria cordis eoꝝ i imun
diciã: vt cõtumelijs afficiãt corpa ſua
25 i ſemetipſis. Quia cõmutauerũt vita-
tẽ dei i mẽdaciũ: ⁊ coluerũt ⁊ ſuierũt
creature poti⁹ q̃ creatori: qui ẽ bñdi 1.9.
26 ct⁹ i ſecula amẽ. Propterea tradidit il
los de⁹ i paſſiões ignominie. Nã femi D
27 ne eoꝝ imutauerũt naturalẽ vſũ in cũ
vſũ q̃ ẽ ꝯ naturã. Sil'r ãt ⁊ maſculi re
licto naturali vſu femine: exarſerũt in
deſiderijs ſuis i inuicẽ: maſculi i ma-

ſcalos turpitudinẽ opãtes: ⁊ merce-
dẽ quã oportuit erroris ſui i ſemetip
28 ſis recipiẽtes. Et ſicut nõ ꝓbauerunt
deũ hr̃e i noticia: tradit illos deꝰ i re-
probũ ſenſũ vt faciãt ea q̃ nõ ꝯueniũt:
29 repletos oĩ iniq̃tate: malitia: fornicatio
ne: auaritia: neq̃tia: plenos iuidia: ho-
micidijs: cõtẽtiõe: dolo: malignitate, ſu
30 ſurrones: detractores: deo odibiles: cõ
tumelioſos: ſupꝫbos: elatos: inuẽtores
31 maloꝝ: parẽtibꝰ nõ obediẽtes: inſipiẽ
tes: icõpoſitos: ſine affectiõe: abſq̃
32 federe: ſine miſericordia. Qui cũ iuſtici
am dei cognouiſſent: nõ itellexerũt: qm̃
q̃ talia agũt: digni ſũt morte: nõ ſolũ q̃
ea faciũt: ſꝫ etiã q̃ cõſentiũt faciẽtibꝰ.
B Ropter qd̃ inexcuſabilis es II
Mat.7.a o hõ oĩs q̃ iudicas. In q̃ eĩ al-
terũ iudicas teipm̃ cõdemnas.
Eadẽ eĩ agis q̃ iudicas. Scimꝰ eĩ qm̃
iudiciũ dei eſt ſm̃ vitatẽ i eos q̃ talia
agũt. Exiſtimas ãt hoc o hõ q̃ iudicas
eos q̃ talia agũt ⁊ facis ea: q꞉ tu effu-
gies iudiciũ dei? An diuitias bonita-
tis eiꝰ ⁊ patiẽ ⁊ lõganimitatꝭ ꝯtẽnis?
Ignoras qm̃ benignitas dei ad pniaꝫ
te adducit. Scd̃m aũt duritiã tuã ⁊ i-
penitẽs cor theſaurizas tibi irã in die
Mat.16.d ire ⁊ reuelatiõis iuſti iudicij dei q̃ red
B dit vnicuiq̃ ſm̃ opa eiꝰ. His q̃dẽ qui
ſm̃ patiam boni opis gl̃iam ⁊ honorẽ
⁊ icorruptionẽ q̃rẽtibꝰ vitã etnã. His
aũt q̃ ſũt ex cõtẽtiõe ⁊ q̃ nõ acq̃eſcunt
veritati credũt aũt iniq̃tati: ira ⁊ indi
gnatio: tribulatio ⁊ ãguſtia i oẽm ani
mã hoĩs opantis malũ: iudei primũ et
Eph.6.b greci. Gl̃ia aũt ⁊ honor ⁊ pax oĩ opan-
Col.3.d ti bonũ: iudeo primũ ⁊ greco. Nõ eĩ ẽ
Act.10.f acceptio pſonarũ apud deũ. Quicũq̃
Jaco.2.b eĩ ſine lege peccauerũt: ſine lege pibũt
1.Pe.1.c Et q̃cũq̃ i lege peccauerũt p legẽ iudi
Mat.7.c cabũt. Nõ eĩ auditores legꝭ iuſti ſunt
Jaco.1.d apud deũ: ſꝫ factores legis iuſtificabũ
C tur. Cũ eĩ gẽtes q̃ legẽ nõ hñt naturali
ter ea q̃ legꝭ ſnut faciũt, eiuſmõi legem
nõ habẽtes ipĩ ſibi ſt̃ lex: q̃ oñdũt opꝰ
legis ſcptũ i cordibꝰ ſuis, teſtioniũ red
dẽte ill̃ cõſcia ipoꝝ, ⁊ iter ſe inuicẽ co-
gitationũ accuſantiũ aut etiã defendẽ
tiũ: i die cũ iudicabit deꝰ occulta hoĩꝫ
ſm̃ euãgeliũ meũ p ieſũ chriſtũ. Si aũt
tu iudeꝰ cognominarꝭ ⁊ req̃eſcꝭ i lege
⁊ gl̃iaris i deo: ⁊ noſti volũtatẽ eiꝰ: ⁊ ꝓ
bas vtiliora inſtructꝰ p legẽ: ꝯfidis te
ipm̃ eẽ ducẽ cecoꝝ: lumẽ eoꝝ q̃ i tene-
bris ſũt: eruditorẽ inſipiẽtiũ: mgr̃m in
fantiũ: hñtẽ formã ſcie ⁊ veritatꝭ i le-
ge. Qui ꝗ aliũ doces teipm̃ nõ doces.
Qui p̃dicas nõ furãdũ furaris. Qui di
cis nõ mechãdũ mecharꝭ. Qui abomi-
naris idola, ſacrilegiũ facis. Qui i lege
gl̃iaris: p p̃uaricationẽ legꝭ deũ ihõ-
noras. Nomẽ eĩ dei p vos blaſphema
tur iter gẽtes: ſic̃ ſcptũ ẽ. Circũciſio q̃-
dẽ ꝓdeſt ſi legẽ obſues: ſi ãt p̃uarica-
tor legꝭ ſis: circũciſio tua p̃putiũ facta
ẽ. Si igit̃ p̃putiũ iuſticias legꝭ cuſto-
diat: nõne p̃putiũ illiꝰ in circũciſionẽ
reputabit̃? Et iudicabit id qd̃ ex natu
ra ẽ p̃putiũ legẽ cõſumãs te: q̃ p lr̃am
⁊ circũciſionẽ p̃uaricator legꝭ es. Nõ
eĩ q̃ i maifeſto iudeꝰ ẽ neq̃ q̃ i manife
ſto i carne ẽ circũciſio: ſꝫ q̃ i abſcõdito
iudeꝰ ẽ: ⁊ circũciſio cordis i ſpũ, nõ lr̃a,
cuiꝰ laus nõ ex hoĩbꝰ ſꝫ ex deo ẽ. III
Q Uid ergo ampliꝰ iudeo ẽ: aut q̃ B
vtilitas circũciſiõis? Multũ p
oẽm modũ. Primũ q̃dẽ: q꞉ cre-
dita ſũt ill̃ eloquia dei. Quid eĩ ſi q̃dã
illoꝝ nõ crediderũt? Nũq̃d icredulitas
illoꝝ fidẽ dei euacuauit? Abſit. Eſt ãt
deꝰ verax: oĩs ãt hõ mẽdax: ſicut ſcptũ
ẽ vt iuſtificeris i ſmõibꝰ tuis ⁊ vin
cas cũ iudicaris. Si aũt iniq̃tas nr̃a
iuſticiã dei cõmẽdat: q̃d dicemꝰ. Nun-
q̃d iniquꝰ ẽ deꝰ q̃ infert irã? Scd̃m ho
minẽ dico. Abſit. Alioq̃n quõ iudica-
bit deꝰ hũc mũdũ? Si eĩ veritas dei in
meo mẽdatio abũdauit i gl̃iam ipſius B
q̃d adhuc ⁊ ego tãq̃ pctõr iudicor: ⁊ nõ
ſic̃ blaſphemamur: ⁊ ſic̃ aiũt q̃dã nos
dicere: faciamꝰ mala vt veniãt bona?
Quoꝝ dãnatio iuſta ẽ. Quid ergo. Pre
cellimꝰ eos? Neq̃q̃. Cauſati eĩ ſumꝰ iu
deos ⁊ grecos oẽs ſub pctõ eſſe: ſicut
ſcriptũ ẽ. Quia nõ ẽ iuſtꝰ q̃ſq̃: nõ eſt
intelligẽs: nõ ẽ req̃rẽs deũ. Oẽs decli-
nauerũt ſimul: inutiles facti ſũt: nõ ẽ
q̃ faciat bonũ: nõ ẽ vſq̃ ad vnũ. Se-
pulchrũ patẽs eſt guttur eoꝝ: linguis
ſuis doloſe agebãt: venenũ aſpidũ ſub
labijs eorum. Quoꝝ os maledictiõe ⁊ C
amaritudie plenũ ẽ: veloces pedes eo-
rũ ad effũdendũ ſãguinẽ. Cõtritio ⁊ in
felicitas i vijs eoꝝ et viã pacis nõ co-
gnouerũt: nõ ẽ timor dei ãn oculos eo
rũ. Scimꝰ ãt: qm̃ q̃cũq̃ lex loquit̃: his
q̃ i lege ſũt loq̃t̃. Ut oẽ os obſtruat̃ et

ſubdit⁹ fiat oīs mūdus deo: qꝛ ex opi-
b⁹ leg⁊ nō iuſtificabiť oīs caro corā il
lo. Per legē eī cognitio pctī. Nūc āt ſi
ne lege iuſticia dei manifeſtata ē: teſti
ficata a lege ⁊ ꝓphet⁊. Juſticia āt dei ꝑ
fidē ieſu chriſti: i oēs ⁊ ſup oēs ꝗ cre-
dūt i eū. Nō eī ē diſtinctio. Oēs eī pec-
cauerūt: ⁊ egēt glīa dei. Juſtificati gra
tis ꝑ grāꝫ ipi⁹ ꝑ redēptionē ꝗ ē i chri
ſto ieſu: quē ꝓpoſuit de⁹ ꝓpitiatorē ꝑ
fidē i ſāguine ipi⁹ ad oñſionē iuſticie
ſue ꝓpť remiſſionē ꝑcedētiū delictoꝝ i
ſuſtētatiōe dei: ad oſtēſiōeꝫ iuſticie ei⁹
i h tpe: vt ſit ipē iuſt⁹ ⁊ iuſtificās eū ꝗ
ex fide ē ieſu chriſti. Ubi ē ergo glīatio
tua? Excluſa ē. Per quā legē? Factoꝝ?
Nō. Sꝫ ꝑ legē fidei. Arbitramur eī iu
ſtificari hoieꝫ ꝑ fidē ſine opib⁹ legis.
An iudeoꝝ de⁹ tm̄? Nōne ⁊ gētiū? Jm
mo ⁊ gētiū. Qm̄ ꝗdē vn⁹ ē de⁹ ꝗ iuſti-
ficat circūciſionē ex fide: ⁊ ꝑputiū ꝑ fi
dē. Legē ḡ deſtruim⁹ ꝑ fidē. Abſit. Sꝫ
legē ſtatuim⁹. IIII

Quid ḡ di
cem⁹ inueniſſe abraā p̄rem nr̄m
ſm̄ carnē? Si eñ abraā ex opi
b⁹ leg⁊ iuſtificat⁹ ē: hꝫ glīam: ſꝫ nō apd
deū. Quid eñ dicit ſcp̄tura. Credidit
abraā deo ⁊ reputatū ē illi ad iuſticiā.
Ei āt ꝗ opať merces ñ iputať ſm̄ gra
tiā, ſꝫ ſm̄ debitū. Ei v̄o ꝗ nō opať: cre
denti āt i eū ꝗ iuſtificat ipiū: reputať
fides ei⁹ ad iuſticiā ſm̄ ꝓpoſitū grē dei.
ſicut ⁊ dd̄ dicit beatitudinem hoīs cui
de⁹ accepto fert iuſticiā ſine opib⁹. Be
ati qꝛ̄ū remiſſe ſūt iniq̄tates: ⁊ qꝛ̄ū te-
cta ſūt pctā. Beat⁹ vir cui nō imputa-
uit dn̄s pctm̄. Beatitudo ergo hec in
circūciſiōe tm̄ manet: an etiā i ꝑputio?
Dicim⁹ eī qꝛ reputata ē fides abrae ad
iuſticiā. Quō ergo reputata ē? Jn cir-
cūciſiōe: an i ꝑputio? Nō i circūciſione
ſꝫ i ꝑputio. Et ſignū accepit circūciſio
nis ſignaculū iuſticie fidei ꝗ eſt i ꝑpu-
tio: vt ſit pať oīm credentiū ꝑ ꝑputiū
vt reputeť ⁊ illis ad iuſticiā. Et ſic pa
ter circūciſiōis: nō his tm̄ ꝗ ſūt ex circū
ciſiōe ſꝫ ⁊ his ꝗ ſectāť veſtigia fidei ꝗ
ē i ꝑputio p̄ris nr̄i abrae. Nō eī ꝑ legē
ꝓmiſſio abrae aut ſemi ei⁹ vt heres eēt
mūdi: ſꝫ ꝑ iuſticiā fidei. Si eī ꝗ ex lege ſūt
heredes ſūt: exinanita ē fides: abolita
ē ꝓmiſſio. Lex eī irā opať. Ubi eī nō ē
lex nec ꝑuaricatio. Jdeo ex fide: vt ſm̄
grāꝫ firma ſit ꝓmiſſio oī ſemi. Nō eī ꝗ
ex lege ē ſolū: ſꝫ ⁊ eī ꝗ ex fide ē abrae ꝗ
pť ē oīm nr̄m: ſic ſcp̄tū ē. Quia patreꝫ Gen.17.a
mltaꝝ gētiū poſui te añ deū cui credi et.18.c
diſti: ꝗ viuificat mortuos ⁊ vocat ea ꝗ Eccl.44.c
nō ſūt: tāꝗ ea ꝗ ſūt. Qui ꝯ ſpē i ſpē cre
didit: vt fieret pť mltaꝝ gētiū: ſm̄ ꝙ
dictū ē ei. Sic erit ſemē tuū ſic ſtelle Gen.13.d
celi et arena mar⁊. Et nō īfirmat⁹ ē in et.15.b D
fide, nec ꝯſiderauit corp⁹ ſuū emortuū
cū iā fere centū eēt annoꝝ: ⁊ emortuā
vuluā ſare. Jn repromiſſiōe etiā dei ñ
heſitauit diffidētia ſꝫ cōfortat⁹ ē fide
dās glīaꝫ deo: pleniſſime ſciēs: qꝛ ꝗcū-
ꝗ ꝓmiſit de⁹ potēs ē ⁊ facere. Jdeo ⁊
reputatū eſt illi ad iuſticiā. Nō eſt aūt
ſcriptū tm̄ ꝓpť ipm̄: qꝛ reputatū ē illi
ad iuſticiā: ſed ⁊ ꝓpter nos ꝗb⁹ repu-
tabiť credētib⁹ i eū: ꝗ ſuſcitauit ieſum
chriſtū dn̄m nr̄m a mortuis: ꝗ tradit⁹
ē ꝓpter delicta nr̄a: ⁊ reſurrexit ꝓpter
iuſtificationē nr̄am. V

Juſtificati ergo ex fide pacē ha-
beam⁹ ad deū ꝑ dn̄m nr̄m ieſū B
chriſtū ꝑ quē hēm⁹ acceſſū ꝑ fidē i gra
tiā iſtā i ꝗ ſtam⁹ ⁊ gloriamur i ſpe glīe
filioꝝ dei: Nō ſolū aūt: ſꝫ ⁊ glīamur in
tribulatiōib⁹: ſciētes ꝙ tribulatio pa-
tiētiā opať: patiētia āt ꝓbationē: ꝓba- Jaco.1.a
tio v̄o ſpem. Spes aūt nō cōfūdit qꝛ
charitas dei diffuſa ē i cordib⁹ nr̄is ꝑ
ſpm̄ ſcm̄ ꝗ datus ē nobis. Ut ꝗd eñ
chriſt⁹ cū adhuc infirmi eēm⁹ ſm̄ tps
ꝓ ipīs mortu⁹ ē? Uix eī ꝓ iuſto ꝗs mo
riť. Nā ꝓ bono forſitā ꝗs audeat mo-
ri. Cōmēdat āt charitatē ſuā de⁹ i nob B
qm̄ ſi cū adhuc pctōres eēm⁹ ſm̄ tps Heb.9.d
chriſt⁹ ꝓ nobis mortu⁹ ē: mlto igiť ma 1.Pe.3.d
gis nūc iuſtificati i ſāguine ipi⁹ ſalui
erim⁹ ab ira ꝑ ipm̄. Si eī cū inimici eē-
m⁹: recōciliati ſumus deo ꝑ mortē filiȷ̄
ei⁹ mltomag⁊ recōciliati ſalui erim⁹ i
vita ipi⁹. Nō ſolū aūt: ſꝫ ⁊ glīamur in
deo ꝑ dn̄m nr̄m ieſū xp̄m ꝑ quē nūc re
cōciliationē accepim⁹. Propťea ſicut ꝑ peccatum
vnū hoiem i hunc mūdum intrauit: ⁊
ꝑ pctm̄ mors. ⁊ ita i oēs hoīes mors ꝑ
trāſijt: i ꝗ oēs peccauerūt. Uſꝗ ad legē
eī pctm̄ erat i mūdo. Peccatū aūt nō C
imputabať: cū lex nō eēt: ſed regnauit
mors ab adā vſꝗ ad moyſen: etiā in
eos ꝗ ñ peccauerūt i ſilitudinē ꝑuari
cationis ade ꝗ ē forma futuri. Sed nō
ſicut delictū: ita ⁊ donū. Si eī vni⁹ de
licto multi mortui ſunt: multo magis

gr̃a dei ⁊ donū ī gr̃a vnius hoīs ieſu
chriſti: ī plures abūdauit. Et nō ſicut
ꝑ vnū pctīm: ita ⁊ donū. Nā iudiciū q̄-
dē ex vno in cōdēnationē: gr̃a aūt ex
multis delict⁹ in iuſtificationē. Si ei
vni⁹ delicto mors regnauit ꝑ vnū: mlt
to magis abūdātiā gr̃e ⁊ donatiōis et
iuſticie accipientes ī vita regnabūt ꝑ
D vnū ieſū xp̄m. Igit̃ ſic ꝑ vni⁹ delictū ī
oēs hoīes ī cōdēnationē: ſic ⁊ ꝑ vni⁹
iuſticiā ī oēs hoīes ī iuſtificatiōe; vite
Sic ei ꝑ inobediētiā vni⁹ hoīs pctō-
res ꝯſtituti ſūt multi: ita ⁊ ꝑ vni⁹ obe-
ditionē iuſti cōſtituent̃ multi. Lex aūt
ſubintrauit: vt abūdaret delictū. Ubi
aūt abūdauit delictū: ſupabūdauit et
gr̃a: vt ſic regnauit pctīm ī mortē: ita
⁊ gr̃a regnet ꝑ iuſticiā ī vitā etnā: ꝑ ie
ſum chriſtū dn̄m nr̃m. VI
A Quid ẜ dicem⁹? Manebim⁹ ī pec
cato vt gr̃a abūdet? Abſit. Qui
Gal.3.d ei mortui ſum⁹ pctō: quō adhuc viue-
m⁹ ī illo? An ignoratis fratres q2 q̄cū
q3 baptizati ſum⁹ ī chriſto ieſu: ī mor-
te ipſius baptizati ſum⁹? Cōſepulti eñ
ſumus cū illo ꝑ baptiſmū ī mortē: vt
quō chriſt⁹ ſurrexit a mortuis ꝑ gl'iam
Eph.4.e pr̃is: ita ⁊ nos ī nouitate vite ambule-
Colo.3.b m⁹. Si ei cōplātati facti ſum⁹ ſilitudi-
ni mort⁹ ei⁹: ſimul ⁊ reſurrectiōis eri-
mus. Hoc ſciētes q2 vet⁹ hō nr̃ ſimul
crucifixus ē vt deſtruat̃ corp⁹ pcti: vt
B vltra nō ſuiam⁹ pctō. Qui ei mortu⁹
eſt: iuſtificat⁹ ē a pctō. Si aūt mortui
ſum⁹ cū chriſto: credim⁹ q2 ſil' etiā viue
m⁹ cū illo: ſciētes ꝙ chriſt⁹ reſurgens
ex mortuis iā n̄ morit̃: mors illi vltra
nō dn̄abit̃. Qd ei mortu⁹ eſt pctō: mor-
tu⁹ ē ſemel: ꝙ aūt viuit: viuit deo. Ita
⁊ vos exiſtimate vos mortuos q̄dē eſſe
pctō: viuētes āt deo ī chriſto ieſu. Nō
ẜ regnet pctīm in vr̃o mortali corpe: vt
C obediatis ꝯcupiſcētiīs ei⁹. S3 neq3 ex
hibeat⁹ mēbra vr̃a arma iniq̄tat⁹ pec
cato: ſ3 exhibete vos deo tāq̄ ex mortu
is viuētes ⁊ mēbra vr̃a arma iuſticie
deo. Pctīm ei vob non dn̄abit̃: Nō eñ
ſub lege eſtis: ſ3 ſub gr̃a. Quid ẜ? Pec-
cabim⁹ qm̄ nō ſum⁹ ſub lege: ſ3 ſub gr̃a
Abſit: An neſcit⁹ qm̄ cui exhibet⁹ vos
ſeruos ad obediēdū: ſerui eſtis ei⁹ cui
obeditis: ſiue pcti ad mortē ſiue obe-
ditionis ad iuſticiā? Gr̃as aūt deo ꝙ
fuiſtis ſerui pcti: obediſtis aūt ex cor-
de ī eā formā doctrine ī q̄ traditi eſtis
Liberati aūt a pctō ſui facti eſtis iuſti
cie. Humanū dico: ꝑpt̃ infirmitatem
carnis vr̃e. Sicut ei exhibuiſtis mem-
bra vr̃a ſeruire imūditie ⁊ iniq̄tati ad
iniq̄tatē: ita nūc exhibete mēbra vr̃a
ſuire iuſticie ī ſctificationē. Cū ei ſer-
ui eſſet⁹ pcti: liberi fuiſt⁹ iuſticie. Quē
ẜ fructū habuiſtis tūc ī illis: ī q̄b⁹ nūc
erubeſcit⁹. Nam finis illoꝝ mors eſt.
Nūc vero liberati a pctō: ſerui aūt fa-
cti deo: habetis fructū vr̃m ī ſctificatī
onē: finē vero vitā eternā. Stipendiū
ei pcti mors: gr̃a aūt dei vita eterna: ī
chriſto ieſu dn̄o nr̃o. VII
A An ignoratis fr̃es: ſcientib⁹ eñ
legē loquor: q2 lex in hoīe dn̄a
tur quāto tp̄e viuit. Nā q̄ ſub viro eſt
mulier: viuente viro alligata eſt legi.
Si autē mortuus fuerit vir eius: ſolu-
ta ē a lege viri. Igit̃ viuēte viro voca
bit̃ adult'a: ſi fuerit cū alio viro: Si āt
mortu⁹ fuerit vir ei⁹ liberata ē a lege
viri: vt nō ſit adultera: ſi fuerit cū alio
viro. Itaq3 fr̃es mei ⁊ vos mortificati
eſtis legi ꝑ corp⁹ chriſti vt ſitis alteri⁹
q̄ ex mortuis reſurrexit: vt fructificet⁹
deo. Cū ei eſſem⁹ ī carne: paſſiōes pctō-
rū q̄ ꝑ legē erāt opabant̃ ī mēbris nō B
ſtris: vt fructificarēt morti: Nūc āt ſo-
luti ſum⁹ a lege mortis in q̄ detineba-
mur: ita vt ſeruiam⁹ ī nouitate ſpūs ⁊
nō in vetuſtate lr̃e: Quid ergo dicem⁹
Lex pctīm ē: Abſit: S3 pctīm nō cogno
ui niſi ꝑ legē. Nā ꝯcupiam neſciebā
niſi lex diceret Non cōcupiſces. Occa
ſione āt accepta: pctīm ꝑ mādatū opa-
tū ē ī me oēm cōcupiam. Sine lege ei
pctīm mortuū erat. Ego aūt viuebā ſi
ne lege aliq̄n. S3 cū veniſſet mādatū:
pctīm reuixit. Ego aūt mortu⁹ ſū ⁊ in-
uentū ē mihi mādatū qd̄ erat ad vitā:
hoc eſſe ad mortē. Nā pctīm occaſione C
accepta ꝑ mādatū ſeduxit me ⁊ ꝑ illud
occidit. Itaq3 lex q̄dē ſctā: ⁊ mādatū
ſctīm ⁊ iuſtū ⁊ bonū. Qd̄ ergo bonū ē:
mihi factū ē mors? Abſit. S3 pctīm vt
appareat pctīm ꝑ bonū opatū eſt mihi
mortē: vt fiat ſupra modū peccās pec-
catū ꝑ mādatū. Scim⁹ ei q2 lex ſpirita
lis ē. Ego aūt carnal' ſū: venūdat⁹ ſub
pctō. Qd̄ ei opor nō itelligo. Nō ei qd̄
volo bonū: h' ago: ſ3 qd̄ odio malū: illd̄
facio. Si aūt qd̄ nolo illud facio: cōſen-

No legi qm̄ bona ē. Nūc āt iā nō ego
operor illud: ſ; qđ habitat i me pctm̄.
Scio em̄ qꝛ nō habitat i me ħ ē i car-
ne mea bonū. Nā velle adiacet mihi:
D ꝑficere āt bonū nō iuenio. Nō em̄ qđ
volo bonū ħ facio: ſ; qđ nolo malū ħ
ago. Si āt qđ nolo illud facio: iā non
ego operor illud: ſed qđ habitat in me
pctm̄. Inuenio igit̄ legē volenti mihi
facere bonū: qm̄ mihi malū adiacet.
Cōdelector em̄ legi dei ſm interiorem
hoīez. Video āt aliā legē in membris
meis: repugnantē legi mētꝭ mee: ⁊ ca-
ptiuātem me i lege pcti q̄ ē in mēbris
24 meis. Infelix ego hō: q̄s me liberabit
đ corpe mortꝭ huiꝰ? Grā dei: ꝑ ieſum
chriſtū dn̄z nr̄m. Igit̄ egoipē mēte ſer
uio legi dei: carne autem legi peccati.
B Nihil ḡ nūc dānatiōis VIII
1 eſt his q̄ ſūt in chriſto ieſu, q̄ nō
ſm carnē ambulāt. Lex em̄ ſpi
2 ritꝰ vite i chriſto ieſu: liberauit me a le
3 ge pcti ⁊ mortis. Nā qđ ipoſſibile erat
legi i q̄ infirmabat̄ ꝑ carnē: deꝰ filiū
ſuū mittēs i ſilitudinē carnis pcti: et
4 đ pctō dānauit pctm̄ i carne: vt iuſtifi
catio legꝭ impleret̄ i nobis: q̄ non ſm
5 carnē ambulamꝰ: ſ; ſm ſpm̄. Qui em̄
ſm carnē ſūt q̄ carnis ſūt ſapiūt: q̄ vo
6 ſm ſpm̄ ſūt: q̄ ſūt ſpūs ſentiūt. Nā pru
dētia carnis mors ē: prudētia āt ſpūs
B 7 vita ⁊ pax. Qm̄ ſapia carnis īimica ē
deo. Legi em̄ dei nō ē ſubiecta: nec em̄
8 pōt. Qui āt in carne ſunt deo placere
9 nō pn̄t. Vos āt i carne nō eſtꝭ: ſ; i ſpū
ſi tn̄ ſpūs dei habitat in vobis. Si q̄s
aūt ſpm̄ chriſti nō habet: hic nō ē eiꝰ.
10 Si autē chriſtus in vobis ē: corpꝰ q̄dē
mortuū ē ꝓpter pctm̄: ſpūs vero viuit
11 ꝓpter iuſtificatiōez. Q; ſi ſpūs eius q̄
ſuſcitauit ieſū a mortuis: habitat i vo
bis q̄ ſuſcitauit ieſū chriſtū a mortuis,
viuificabit ⁊ mortalia corpa vr̄a: ꝓpt̄
12 inhabitātē ſpm̄ eiꝰ in vob. Ergo frēs
debitores ſumꝰ: nō carni vt ſm carnē
C 13 viuamꝰ. Si em̄ ſm carnē vixeritꝭ: mo
riemini: ſi āt ſpū facta carnis mortifi-
14 caueritꝭ viuetꝭ. Quicunq; em̄ ſpū dei
15 agūt̄: hi ſūt filij dei. Nō em̄ accepiſtis
ſpm̄ ſuitutꝭ iterū i timore: ſ; accepiſtꝭ
ſpm̄ adoptiōis filiorū dei: in q̄ clama-
16 mus abba pater. Ipe em̄ ſpūs teſtimo
nium reddit ſpūi nr̄o. q ſumꝰ filij dei
17 Si āt filij ⁊ heredes: heredes q̄dē dei

coheredes āt chriſti: ſi tn̄ compatimur heb. 4. D
18 vt ⁊ glorificemur. Exiſtimo em̄: q nō
ſunt ꝯdigne paſſiōes huiꝰ tpis ad futu
19 rā gl'iaz q̄ reuelabit̄ in nob. Nā expe-
ctatio creature reuelatiōez filiorū dei
20 expectat. Vanitati em̄ creatura ſubie-
cta ē nō volēs: ſ; ꝓpt̄ eū q̄ ſubiecit eā
21 i ſpe: qꝛ ⁊ ipā creatura liberabit̄ a ſer-
uitute corruptiōis i libertatē gl'ie fili-
22 orū dei. Scimꝰ em̄ q ois creatura inge-
23 miſcit ⁊ parturit vſq; adhuc. Nō ſolū
āt illa ſed ⁊ nos ipi primitias ſpūs ha-
bētes: ⁊ ipi itra nos gemimꝰ adoptio-
nē filiorū dei: expectātes redemptiōez
24 corpis nr̄i. Spe em̄ ſalui facti ſumus. E
Spes āt q̄ videt̄ nō ē ſpes. Nam q vi
25 det q̄s q̄d ſperat? Si āt qđ nō videmꝰ
26 ſperamꝰ: ꝑ patientiā expectamꝰ. Simr̄
autē ⁊ ſpiritꝰ adiuuat infirmitatez no
ſtram. Nā q̄d oremus, ſicut oportet, ne-
ſcimꝰ: ſ; ipē ſpūs poſtulat ꝓ nob gemi
27 tibꝰ inenarrabilibꝰ. Qui āt ſcrutatur
corda: ſcit q̄d deſideret ſpūs qꝛ ſm de-
28 um poſtulat ꝓ ſanctꝭ. Scimꝰ aūt qm̄
diligētibꝰ deū oia coopant̄ in bonū:
his q̄ ſm ꝓpoſitū vocati ſunt ſancti. F
29 Nā q̄s pſciuit: ⁊ pdeſtinauit ꝯformes
fieri imaginis filij ſui: vt ſit ipē pmo-
30 genitꝰ i multꝭ fratribꝰ. Quos āt pde-
ſtinauit, hos ⁊ vocauit, ⁊ q̄s vocauit,
hos ⁊ iuſtificauit. Quos aūt iuſtifica
31 uit: illos ⁊ magnificauit. Quid ergo di
32 cemꝰ ad hec? Si deꝰ ꝓ nob q̄s ꝯ nos?
Qui etiā ꝓprio filio ſuo nō pepcit: ſ;
ꝓ nobis oibus tradidit illū. Quō nō
33 etiā cū illo oia nobis donauit? Quis
accuſabit aduerſus electos dei? Deus
34 q̄ iuſtificat. Quis ē q̄ ꝯdēnet? Chriſtꝰ
ieſus q̄ mortuꝰ eſt: imo q̄ ⁊ reſurrexit:
q̄ ē ad dexterā dei: q̄ etiā iterpellat ꝓ
35 nobis. Quis ergo nos ſepabit a chari
tate chriſti? Tribulatio: an anguſtia: G
an fames: an nuditas: an piculū: an ꝑ
36 ſecutio: an gladiꝰ? Sicut ſcriptum eſt.
Quia ꝓpt̄ te mortificamur tota die: Ps. 43
eſtimati ſumꝰ ſicut oues occiſionis.
37 S; in his oibus ſupamus: ꝓpter eum
38 qui dilexit nos. Certꝰ ſum em̄: qꝛ neq;
mors: neq; vita: neq; angeli: neq; pn-
cipatus: neq; virtutes: neq; inſtātia:
39 neq; futura: neq; fortitudo: neq; alti-
tudo: neq; ꝓfundū: neq; creatura alia
poterit nos ſepare a charitate dei: q̄ ē
in chriſto ieſu dn̄o noſtro. IX

A V Eritatē dico in christo ieſu: nō
mētior teſtimoniū mihi ꝑhibē
te ↄſcia mea i ſpūſācto: qm̄ tri-
ſticia mihi magna ē: ⁊ ↄtinu⁹ dolor cor
di meo. Optabā em̄ egoipſe anathema
eē a christo ꝑ frib⁹ meis q̄ ſūt cognati
mei ſm̄ carnē q̄ ſūt iſraelite: quoꝝ ad-
optio ē filioꝝ: ⁊ gl'ia ⁊ teſtamētū et le-
giſlatio ⁊ obſequiū ⁊ ꝓmiſſa: q̄ꝝ pres
S. 1. c ex q̄b⁹ ē chriſt⁹ ſm̄ carnē q̄ ē ſuꝑ oīa
B de⁹ bñdict⁹ i ſecula amē. Nō āt q̄ exci
derit v̄bū dei. Nō eni oēs q̄ ex circūci
ſione ſūt iſrl': hi ſūt iſraelite: neq̄ q̄ ſe-
Gen. 21. b mē ſūt abrae oēs filij. Sȝ i iſaac voca-
Gal. 4. d bit tibi ſemē. i. nō q̄ filij carnis hi filij
dei: ſȝ q̄ filij ſūt ꝓmiſſiōis: eſtimāt i ſe
Gen. 18. b mine. Promiſſiōis em̄ v̄bū h̄ ē. Scdm̄
h̄ tp̄s veniā ⁊ erit ſare fili⁹. Nō ſolū āt
Gen. 25. c illa, ſed ⁊ rebecca ex vno ↄcubitu hn̄s
C iſaac pr̄is nr̄i. Cū em̄ nondū nati fuiſ
ſent: aut aliq̄d boni egiſſent aut mali:
vt ſm̄ electionē ꝓpoſitū dei maneret:
Gen. 25. c nō ex opib⁹ ſȝ ex vocante dictū ē ei: q̄r
maior ſeruiet minori: ſicut ſcriptū eſt.
Malach. 1. a Jacob dilexi: eſau autē odio habui.
Quid ḡ dicem⁹? Nunq̄d iniq̄tas apud
Exo. 33. d deū? Abſit. Moyſi eni dicit: Miſerebor
cui miſer⁹ ſū: ⁊ miſcdiā p̄ſtabo cui mi
ſerebor. Igit' nō volēt' neq̄ currētis
D ſȝ miſerēt' ē dei. Dicit enim ſcriptura
Exo. 9. d pharaoni: Quia i h̄ ipm̄ excitaui te vt
oſtēdā i te virtutē meā: ⁊ vt annūciet'
nomē meū in vniūſa terra. Ergo cui⁹
vult miſeret': ⁊ quē vult indurat. Di-
cis itaq̄ mihi. Quid adhuc q̄rit'. Uo-
E lūtati eni ei⁹ q̄s reſiſtit? O hō: tu qui
Eſa. 45. b es: q̄ rn̄deas deo. Nūq̄d dicit figmētū
Hiere. 18. a ei q̄ ſe finxit: q̄d me feciſti ſic? An nō
Eccl. 33. d habet p̄tātē figul⁹ luti ex eadē maſſa
facere aliud q̄dē vas in honorē: aliud
vero i ↄtumeliā? Q̄ ſi de⁹ volēs oſtēde
re irā ⁊ notā facere potentiā ſuā ſuſti-
nuit i multa patiētia vaſa ire apta in
interitū: vt oſtēderet diuitias glie ſue i
vaſa miſcdie q̄ preparauit in gloriā.
Quos ⁊ vocauit nō ſolū ex iudeis ſed
Oſee. 2. d etiā ex gētib⁹: ſicut i Oſee dicit: Uoca
1. Pe. 2. b bo nō plebē meā: plebē meā: ⁊ non di
F lectā: dilectā: ⁊ nō miſcdiā ↄſecutam:
miſcdiā ↄſecutā. Et erit i loco vbi di-
ctū ē eis non plebs mea vos: ibi voca
būt' filij dei viui. Eſaias āt clamat ꝓ
Eſa. 10. e iſrl'. Si fuerit numer⁹ filioꝝ iſrl' tāq̄
arena maris: relique ſalui fiēt. Uerbum

enī ↄſūmās ⁊ abbreuiās i eq̄tate: quia
v̄bū breuiatū faciet dn̄s ſuꝑ terram. Et E
ſicut p̄dixit eſaias: niſi dn̄s ſabaoth re
liquiſſet nob' ſemē ſicut ſodoma facti G
eſſem⁹: ⁊ ſicut gomorra ſiles fuiſſem⁹.
Quid ḡ dicem⁹? Q̄ gētes q̄ non ſecta
bant' iuſticiā: app̄hēderūt iuſticiā: iu-
ſticiā aūt q̄ ex fide ē: iſrl' vero ſectando
legē iuſticie i legē iuſticie non ꝑuenit.
Quare. Quia non ex fide: ſȝ q̄ſi ex opi
bus. Offenderūt eni i lapidē offenſio-
nis: ſicut ſcp̄tū ē: Ecce pono in ſion la E
pidē offenſiōis ⁊ petrā ſcādali: ⁊ oīs q̄
credit i eū nō ↄfundet'. X
F Ratres: volūtas quidē cordis
mei ⁊ obſecratio ad deū fit ꝓ il
lis i ſalutē. Teſtimoniū eni ꝑhibeo il-
lis q̄ emulatiōē q̄dem dei hn̄t ſȝ non
ſm̄ ſciam. Ignorātes eni iuſticiā dei ⁊
ſuā q̄rētes ſtatuere: iuſticie dei non ſūt
ſubiecti. Finis enim legis chriſtus: ad
iuſticiā oī credenti. Moyſes eni ſcp̄ſit B
qm̄ iuſticiā q̄ ex lege ē: q̄ fecerit hō vi Le
uet i ea. Que āt ex fide ē iuſticia ſic di-
cit: Ne dixeris i corde tuo: q̄s aſcēdet D
in celum. i. chriſtū deducere aut q̄s de
ſcēdet in abyſſū: h̄ ē chriſtū a mortuis
reuocare. Sȝ q̄d dicit ſcriptura? Pro Jo
pe ē verbū i ore tuo ⁊ i corde tuo. Hoc
ē verbū fidei q̄d p̄dicam⁹: q̄r ſi ↄfitea-
ris i ore tuo dn̄m ieſū: ⁊ i corde tuo cre
dider' q̄ de⁹ illū ſuſcitauit a mortuis
ſalu⁹eris. Corde eni credit' ad iuſticiā
ore āt ↄfeſſio fit ad ſalutē. Dicit enim C
ſcp̄tura: Oīs q̄ credit i illū: nō ↄfūdet' E
Nō eni ē diſtinctio iudei ⁊ greci. Nā 2.
idē dn̄s oīm: diues i oēs q̄ inuocāt illū Jo
Oīs eni q̄cūq̄ inuocauerit nomen dn̄i M
ſalu⁹erit. Quō ḡ inuocabūt in quē non A
crediderūt? Aut quō credēt ei: quē nō
audierūt? Quō āt audiēt ſine p̄dicāte?
Quō v̄o p̄dicabūt: niſi mittant'? ſicut
ſcp̄tū ē: Q̄ ſpecioſi pedes euāgelizan Eſ
tiū pacē: euāgelizātiū bona. Sȝ nō oēs Na
obediūt euāgelio. Eſaias enim dicit:
Dn̄e q̄s credidit auditui nr̄o? Ergo Eſ
fides ex auditu: audit⁹ āt ꝑ v̄bū chri- Jo
ſti. Sȝ dico. Nūq̄d nō audierūt? Et q̄dē D
in oēm terrā exiuit ſon⁹ eoꝝ: ⁊ in fi- Ps
nes orbis t're verba eoꝝ. Sȝ dico. Nū-
q̄d iſrl' nō cognouit? Prim⁹ moyſes di
cit: Ego ad emulationē vos adducā Deu
in oēs gentē: in gētē inſipientē: in irā
vos mittā. Eſaias āt audet ⁊ dicit: In Eſa.

uent⁹ ſũ a nõ q̄rentib⁹ me: palã appa-
rui his q̄ me nõ iterrogabant. Ad iſrl
aũt dicit: Tota die expãdi man⁹ meas
ad p̄plm nõ credētē: ↄtradicētē mihi.
Dico ḡ. Nunq̄d de⁹ repulit ‖ XI
O p̄plm ſuũ? Abſit. Nã ⁊ ego iſrae-
lita ſũ ex ſemie abrahã de tribu
beniamin. Nõ repulit deus plebē ſuã
quã p̄ſciuit. An neſcit̄ in helia q̄d di-
cit ſcriptura: quēadmodũ interpellat
b deũ adũſum iſrl ‖ Dñe p̄phas tuos oc-
ciderũt: altaria tua ſuffoderũt: ⁊ ḡ re-
lict⁹ ſũ ſol⁹: ⁊ q̄runt aiam meã. Sʒ q̄d
m dicit illi diuinũ rñſum? ‖ Reliq̄ mihi
ſeptē milia viroꝝ: q̄ nõ curuauert ge-
nua añ baal. Sic ergo ⁊ i h̄ tpe reliq̄e
ſm electionē grẽ dei ſalue facte ſunt.
Si ãt gr̃a, iã nõ ex opib⁹. Alioq̄n gr̃a
iã nõ ẽ gr̃a. Quid ḡ? Qd̄ q̄rebat iſrl h̄
nõ ẽ ↄſecut⁹: electio ãt ↄſecuta ẽ: cete-
B ri vero excecati ſũt ſicut ſcriptum eſt.
.c ‖ Dedit illis de⁹ ſpiritũ cõpũctiõis, ocu-
los vt nõ videãt: ⁊ aures vt nõ audiãt,
68 vſq3 i hodiernũ diē. Et dauid dic̄ ‖ Fi-
at mẽſa eoꝝ corã ip̄is i laqueũ: ⁊ in ca-
ptionē ⁊ i ſcãdalũ ⁊ i retributiõeʒ ill.
Obſcurent oculi eoꝝ ne videãt: ⁊ dor-
ſũ eoꝝ ſemꝑ in curua. Dico ḡ. Nunq̄d
ſic offenderũt vt caderẽt? Abſit. Sed
illoꝝ delicto ſalus eſt gentib⁹ vt illos
emulent. Q ſi delictum illoꝝ diuitie
ſũt mũdi ⁊ diminutio eoꝝ diuitie gē-
tiũ: q̄tomag̃ plenitudo eoꝝ? Uobis
eni dico gētib⁹. Q̄diu q̄dē ego ſũ gen-
tiũ ap̄ls: miſteriũ meũ honorificabo:
ſi q̄ modo ad emulãdũ p̄uocē carnem
meã: ⁊ ſaluos faciã aliq̄s ex ill. Si eni
amiſſio eoꝝ recõciliatio ẽ mundi: que
C aſſũptio niſi vita ex mortuis? Q ſi de-
libatio ſãcta ẽ: ⁊ maſſa. Et ſi radix ſã-
cta ⁊ rami. Q ſi aliqui ex ramis fracti
ſũt: tu aũt cũ oleaſter eſſes inſert⁹ es i
illis: ⁊ ſoci⁹ radicis ⁊ pinguedinis oli-
ue fact⁹ es: noli gl̃iari adũſus ramos
q̄ ſi gloriaris: nõ tu radicē portas: ſed
radix te. Dicis ergo. Fracti ſunt rami
vt ego inſerar. Bñ p̄pter incredulita-
tē fracti ſunt. Tu ãt fide ſta. Noli al-
tũ ſape: ſʒ time. Si eni de⁹ naturalib⁹
ramis nõ pepcit: ne forte nec tibi par-
cat: vide ergo bonitatē ⁊ ſeueritatem
dei. In eos q̄dē q̄ ceciderũt ſeueritatē,
in te ãt bonitatē dei: ſi p̄māſer̄ in bo-
nitate. Alioq̄n ⁊ tu excider̄. Sʒ ⁊ illi
ſi nõ p̄manſerint in incredulitate inſe-
rent. Potens ẽ eni de⁹ iteꝝ inſerere il-
los. Nã ⁊ ſi tu ex naturali exciſus es
oleaſtro ⁊ ↄ naturã inſertus es i bonã
oliuã: quãtomagis hi q̄ ſm naturam
2 inſerent ſue oliue? Nolo eni vos igno-
rare frẽs myſteriũ hoc vt non ſitis vo-
biſipſis ſapiētes: q2 cecitas ex p̄te con-
tingit in iſrl donec plenitudo gētiũ i-
26 traret: ⁊ ſic oĩs iſrael ſalu⁹ fieret: ſicut D
ſcriptũ ẽ ‖ Ueniet ex ſion qui eripiat ⁊ Eſa. 59. d
27 auertat impietatē ab iacob. Et h̄ illis
a me teſtamētũ: cũ abſtulero p̄ctã eoꝝ.
28 Scd̄m euãgeliũ q̄dē inimici p̄pt vos
ſm electionē aũt chariſſimi p̄pt p̄res.
29 Sine penitētia eni ſunt dona ⁊ voca-
30 tio dei. Sicut eni aliq̄n ⁊ vos non cre-
didiſtis deo: nunc aũt miſcd̃iaʒ ↄſecu-
31 ti eſtis p̄pter incredulitatē illoꝝ: ita
⁊ iſti nũc nõ crediderũt in vr̃am miſe-
ricordiã: vt ⁊ ip̄i miſcd̃iam ↄſequant.
32 Cõcluſit eni de⁹ oĩa i incredulitate: vt
33 oĩm miſereat. O altitudo diuitiaꝝ ſa- Sap. 17. a
pientie ⁊ ſciētie dei: q̄ incõp̄hēſibilia
ſunt iudicia eius ⁊ inueſtigabiles vie
34 ei⁹ ‖ Quis eni cognouit ſenſuʒ dñi: aut Sap. 9. c
35 q̄s ↄſiliari⁹ eius fuit? Aut q̄s prior de- Eſa. 40. c
36 dit: ⁊ retribuetur ei? Qm̃ ex ipſo ⁊ per 1. Cor. 2. d
ip̄m ⁊ in ipſo ſũt oĩa ‖ Ipſi honor ⁊ gl̃ia ĩ. 16. d
in ſecula ſeculoꝝ. Amē. ‖ XII
O Bſecro itaq3 vos frẽs p̄ miſeri-
cordiã dei ‖ vt exhibeat̄ corpa A
vr̃a hoſtiã viuentē: ſãctã: deo placētē: Phil. 4. d
rationabile obſequiũ veſtrũ. Et nolite
cõformari huic ſeculo: ⁊ reformamini
in nouitate ſenſus vr̃i ‖ vt p̄bet̄ q̄ ſit Eph. 5. b
volũtas dei bona ⁊ beneplacēs ⁊ p̄fe- 1. Teſſa. 4. a
cta. Dico eni p̄ gr̃aʒ q̄ data ẽ mihi oĩ-
bus q̄ ſũt iter vos: nõ pl⁹ ſape q̄ opor-
tet ſapere: ſʒ ſape ad ſobrietatē: ⁊ vni-
cuiq3 ſicut de⁹ diuiſit menſuraʒ fidei. B
Sicut eni in vno corpe multa mēbra 1. Cor. 12. b
habem⁹: oĩa ãt mēbra ñ eũdē actũ ha- Eph. 4. a
bent: ita multi vnũ corp⁹ ſum⁹ in chri-
ſto: ſinguli autē alter alteri⁹ membra:
habētes donatiões ſm gr̃aʒ q̄ data eſt
nobis differētes. Siue p̄phetiaʒ: ſm
rõnem fidei. Siue miniſteriũ in mini-
ſtrando. Siue qui docet in doctrina.
Qui exhortatur: in exhortãdo. Qui tri-
buit: in ſimplicitate. Qui preeſt: i ſollici-
tudine. Qui miſeret: i hylaritate. Dile- C
ctio: ſine ſimulatione ‖ Odiētes malũ: Amos. 5. a
adherentes bono. Charitatē fraterni- Eph. 4. c

1.Pe.2.c tatis inuicē diligētes: honoꝛe inuicē
1.Pe.5.b ꝓuenictes. Sollicitudie nō pigri: ſpū
feruētes: dño ſuiētes. Spe gaudētes,
in tribulatione patiētes: oꝛationi in-
ſtantes. Neceſſitatibꝰ ſctōꝝ cōicantes,
Heb.13.a hoſpilitatatē ſectātes. Bñdicite pſe-
quentibꝰ vos. Bñdicite ꝛ nolite male-
dicere. Gaudere cū gaudētibꝰ: flere cū
D flentibꝰ. Idipm inuicē ſentiētes. Nō
Prou.3.a alta ſapiētes: ſꝫ humilibꝰ ꝯſentientes.
Eſa.5.e Nolite eſſe prudētes apō voſmetipſos
Prou.20.c Nulli malū ꝓ malo reddētes ꝓuide
1.Pe.3.b tes bona: nō tm̄ coꝛā deo: ſed etiā co
2.Coꝛ.8.d ram oībus hominibꝰ. Si fieri pōt qđ
Heb.12.d ex vobis eſt: cū oībus hoībus pacē ha
bentes. Non voſmetipſos defendētes
Deu.32.e chariſſimi: ſed date locū ire. Scriptuꝫ
Heb.10.f eſt enim Mihi vindictam: ꝛ ego retri-
Prou.25.c buā: dicit dñs. Sed ſi eſurierit inimi-
cus tuꝰ ciba illum: ſi ſitit potum da il
li. Hoc em̄ faciēs carbones ignis con
geres ſuꝑ caput eius. Noli vinci a ma
lo: ſed vince in bono malum. XIII
Omnis aīa poteſtatibꝰ ſublimi-
Sap.6.a oꝛibus ſubdita ſit. Non eſt em̄
poteſtas niſi a deo. Que autē
2 ſunt, a deo oꝛdinata ſunt. Itaqꝫ q̄ reſi-
ſtit ptāti: dei oꝛdinationi reſiſtit. Qui
autē reſiſtunt: ipi ſibi dānatiōeꝫ acq̄-
3 runt. Nam pn̄cipes nō ſūt timoꝛi bo-
ni opis ſed mali. Uis autē non timere
B poteſtatē? Bonū fac: ꝛ habebis laudē
4 ex illa. Dei em̄ miniſter eſt tibi i bonū
Si autem maluꝫ feceris: time. Nō em̄
ſine cauſa gladium poꝛtat. Dei em̄ mi
niſter eſt: vindex in iram ei qui maluꝫ
5 agit. Ideoqꝫ neceſſitate ſubditi eſtote:
nō ſolū ꝓpter iram: ſed etiā ꝓpter cō
6 ſciētiā. Ideo em̄ ꝛ tributa pſtatꝭ. Mi
niſtri em̄ dei ſunt: in hoc ipm ſeruien
Mat.22.c 7 tes. Reddite ergo oībꝰ debita. Cui tri-
C butum tributū: cui vectigal vectigal:
cui timoꝛē timoꝛem: cui honoꝛē hono
8 rem. Nemini q̄cq̄ debeatꝭ niſi vt in-
uicē diligatis. Qui em̄ diligit ꝓximū
Deu.5.b legē impleuit. Nā nō adulterabis: nō
9 occides: nō furaberis: non falſū teſti-
moniū dices: nō cōcupiſces: ꝛ ſi qđ eſt
aliud mandatū: in h verbo inſtauratꝛ.
Leui.19.d Diliges ꝓximū tuū ſicut teipm. Dile
Mat.22.d 10 ctio ꝓximi malū nō operatꝛ. Plenitu-
Gal.5.c de ergo legis ē dilectio. Et h ſcientes
Iac.2.b 11 tps: q2 hoꝛa ē iā nos d ſomno ſurgere
Nūc em̄ ꝓpioꝛ ē nr̄a ſalus: qꝫ cū cre-

didimꝰ. Nox ꝓceſſit: dies aūt appropin-
quauit. Abijciamꝰ ergo opa tenebraꝝ
13 et induamur arma lucis: ſic vt in die
honeſte ambulemꝰ. Nō in comeſſatio-
nibꝰ ꝛ ebꝛietatibꝰ: nō in cubilibꝰ ꝛ im-
pudicitijs: nō i ꝯtētiōe ꝛ emulatione:
14 ſꝫ induimini dn̄m ieſum chꝛiſtū. ꝛ car
nis curam ne feceritis in deſiderijs.
Infirmū aūt in fide aſſu XIIII
mite: nō in diſceptatiōibꝰ cogi-
tationū. Aliꝰ em̄ credit mādu-
care ſe oia. Qui aūt infirmꝰ ē olus mā
3 ducet. Is q̄ manducat: nō māducāteꝫ
nō ſpernat: ꝛ q̄ nō manducat: māducan
tē nō iudicet. Deus em̄ illū aſſumpſit
4 Tu q̄s es: q̄ iudicas alienū ſeruum?
Dño ſuo ſtat aut cadit. Stabit autē.
5 Potēs ē em̄ deꝰ ſtatuere illū. Nā aliꝰ
iudicat diē inť diē: aliꝰ aūt iudicat oēs
6 diē. Unuſq̄ſqꝫ i ſuo ſenſu abūdet. Qui
ſapit diē: dño ſapit: ꝛ q̄ māducat: dño
māducat. Gras em̄ agit deo. Et q̄ nō
māducat: dño ñ māducat: ꝛ gras agit
7 deo. Nemo em̄ nr̄m ſibi viuit: ꝛ nemo
8 ſibi moꝛitꝛ. Siue em̄ viuimꝰ: dño viui
mꝰ: ſiue moꝛimur: dño moꝛimur. Si
ue ergo viuimꝰ: ſiue moꝛimur: dn̄i ſu
9 mus. In h em̄ chꝛiſtꝰ moꝛtuꝰ ē ꝛ reſur
rexit: vt ꝛ viuoꝝ ꝛ moꝛtuoꝝ dn̄etꝛ. Tu
10 aūt q̄d iudicas fratrē tuū? aut tu q̄re
ſpernis fratrē tuū? Oēs em̄ ſtabimus
11 aū tribunal chꝛiſti. Scriptū ē em̄. Vi
uo ego dicit dñs: qm̄ mihi flectetꝛ oē
12 genu: ꝛ oīs lingua ꝯfitebitꝛ deo. Itaqꝫ
vnuſq̄ſqꝫ nr̄m ꝓ ſe rōnem reddet deo. C
13 Nō ergo ampliꝰ inuicē iudicemꝰ. Sꝫ h
iudicate magꝭ ne ponatꝭ offendiculū
14 fratri vel ſcādalū. Scio ꝛ cōfido i dño
ieſu: q2 nihil cōmune ꝑ ipm: niſi ei q̄
exiſtimat qđ cōmune eſſe: illi cōmune
15 ē. Si em̄ ꝓpter cibū frater tuꝰ ꝯtriſta-
tur: iā nō ſm charitatē ambulas. No-
li cibo tuo illū ꝑdere: ꝓ q̄ chꝛiſtꝰ moꝛ
16 tuus ē. Nō ergo blaſphemetꝛ bonū no
17 ſtrum. Nō ē em̄ regnū dei eſca ꝛ potꝰ:
ſꝫ iuſticia ꝛ pax ꝛ gaudiuꝫ i ſpūſācto.
18 Qui em̄ i h ſuit chꝛiſto: placet deo: et
19 ꝓbatus ē hoībꝰ. Itaqꝫ q̄ pacis ſūt: ſe-
ctemur: ꝛ q̄ edificatiōis ſūt i inuicem
20 cuſtodiamꝰ. Noli ꝓpter eſcā deſtruere D
opꝰ dei. Oīa q̄dē ſunt mūda: ſꝫ maluꝫ Tit
21 ē hoī q̄ ꝑ offendiculū māducat. Bonū 1.Co
ē nō māducare carnē ꝛ non bibere vi
nū: neqꝫ in quo frater tuꝰ offenditꝛ aut

22 ſcādalizat aut infirmat. Tu fidē quā
habes penes temetipm: habe corā deo
Beat⁹ q̄ nō iudicat ſemetipm in eo ꝙ
23 ꝓbat. Qui āt diſcernit: ſi manducaue-
rit dāñat⁹ ē: q2 nō ex fide. Omne āt qđ
nō ē ex fide peccatum eſt. XV

D Ebem⁹ āt nos firmiores imbe-
cillitates infirmoꝝ ſuſtinere: ꝛ
2 nō nobis placere. Unuſq̄ſq ve
ſtrū primo ſuo placeat i bonū ad edi-
3 ficationē. Eteni chriſt⁹ nō ſibi placuit
ſꝫ ſicut ſcriptū ē Improperia imprope
4 rantiū tibi ceciderūt ſup me. Quecun
q enī ſcripta ſunt: ad noſtrā doctrinā
ſcripta ſunt: vt p patientiā ꝛ ꝯſolatio
nē ſcripturaꝝ ſpem habeam⁹. De⁹ aūt
5 patientie ꝛ ſolatij, det vobis idipm ſa
6 pere i alterutrū ſm ieſū chriſtū: vt vna
nimes vno ore honorificet⁹ deū ꝛ pa
7 trē dñi nr̄i ieſu chriſti. Propter qđ ſu-
ſcipite inuicem ſicut et chriſt⁹ ſuſcepit
8 vos i honorē dei. Dico enī chriſtū ieſū
miniſtrū fuiſſe circūciſionis ꝑpter ve-
ritatē dei ad ꝯfirmādas ꝓmiſſiōes pa
9 trū: gētes āt ſup miſcdia honorare de
um: ſicut ſcptū ē. Propterea ꝯfitebor
tibi i gētib⁹ dñe: ꝛ noī tuo cātabo. Et
10 iteꝝ dicit: Letami gētes cū plebe ei⁹.
11 Et iteꝝ Laudate omnes gētes dñz: et
magnificate eum oēs ppli. Et rurſus
12 Eſaias ait Erit radix ieſſe ꝛ qui exur-
get regere gētes: i eū gētes ſperabūt.
13 De⁹ āt ſpei repleat vos oī gaudio ꝛ pa
ce i credēdo vt abūdetis i ſpe ꝛ v̄tute
14 ſpūſſācti. Cert⁹ ſū āt frēs mei: ꝛ egoipe
de vob: qm̄ ꝛ ipi pleni eſt⁹ dilectione:
repleti oī ſcīa: ita vt poſſitis alterutrū
15 monere. Audaci⁹ aūt ſcripſi vob frēs
ex pte tāq̄ i memoriā vos reducens:
16 ꝓpter grāꝫ q̄ data ē mihi a deo, vt ſim
miniſter chriſti ieſu i gētib⁹, ſāctificās
euāgeliū dei: vt fiat oblatio gētiū ac-
17 cepta ꝛ ſāctificata in ſpūſācto. Habeo
18 igit gl̄iaꝫ i chriſto ieſu ad deū. Nō enī
audeo aliq̄d loq̄ eoꝝ q̄ p me nō efficit
chriſt⁹ i obediētiā gētiū i v̄bo ꝛ fact⁹
19 i v̄tute ſignoꝝ ꝛ pdigioꝝ i v̄tute ſpūſ
ſācti: ita vt ab hierl̄m p circūitū vſq
ad illyricū repleuerim euāgeliū chriſti
E 20 Sic āt pdicaui euāgeliū h nō vbi no-
minat⁹ ē chriſt⁹ ne ſup alienū fūdamē
tū edificarē: ſꝫ ſicut ſcriptū ē. Quibus q̄-
21 bus nō ē annūciatū de eo videbūt: ꝛ q̄
22 nō audierūt de eo intelligēt. Propter
qđ ꝛ impediebar plurimum venire ad
vos ꝛ ꝓhibit⁹ ſū vſq adhuc. Nūc vo
23 v̄lteri⁹ locū nō hn̄s i his regioib⁹: cu
piditatē autē hn̄s veniēdi ad vos ex
24 multꝭ iā pcedētib⁹ ānis: cū i hiſpaniā
ꝓficiſci cepero: ſpero ꝙ pteriēs iudeā
vos: et a vob deducar illuc: ſi vob pri- F
25 mū ex pte fruit⁹ fuero. Nūc igit ꝓfici
26 ſcar in hierl̄m miſtrare ſāctis. Proba-
uerūt enī macedonia ꝛ achaia collati
onē aliquā facere i paupes ſctōꝝ qui
27 ſūt i hierl̄m. Placuit enī eis ꝛ debito-
res ſūt eoꝝ Nā ſi ſpūalium eoꝝ ptici- 1.Cor.9.b
pes facti ſūt gētiles: debēt ꝛ i carnali-
28 b⁹ miſtrare eis Hoc igit cū ꝯſūmauero
ꝛ aſſignauero eis fructū hūc: p vos ꝓ- G
29 ficiſcar i hiſpaniā. Scio āt: q̄m veni-
ens ad vos i abūdātia bn̄dictiōis chri
30 ſti veniā. Obſecro ergo vos frēs p dñz
nr̄m ieſum chriſtū ꝛ p charitatē ſancti
ſpūs vt adiuuet⁹ me i orationib⁹ vr̄is
31 p me ad deū: vt liberer ab infidelib⁹ q̄
ſunt i iudea: ꝛ obſequij mei oblatio ac
32 cepta fiat in hierl̄m ſāctis: vt veniā ad
vos i gaudio p volūtatem dei vt refri-
33 gerer vobiſcum. De⁹ autē pacꝭ ſit cuꝫ
oib⁹ vobis: amen. XVI

C Ommēdo autē vob pheben ſo-
rore nr̄aꝫ que eſt i miniſterio ec
2 cleſie q̄ eſt cenchris, vt eā ſuſcipiat⁹ in
dño digne ſāctis: ꝛ aſſiſtatis ei in quo-
cunq negocio vr̄i indiguerit Etenim
3 ipa q̄ꝫ aſtitit multꝭ: ꝛ mihi ipſi. Salu-
tate priſcā et aquilā adiutores meos i
4 chriſto ieſu: qui p aīa mea ſuas cerui-
ces ſuppoſuerūt: q̄b⁹ nō ſolū ego grās
5 ago: ſꝫ ꝛ cūcte ecclie gētiū: ꝛ domeſti-
cam eccliam eoꝝ Salutate ephenetū
dilectuꝫ mihi: q̄ ē primitiu⁹ ecclie aſie
6 in chriſto ieſu. Salutate mariā q̄ mul
7 tū laborauit i vob. Salutate androni
cū ꝛ iuliā cognatos ꝛ cōcaptiuos me-
os q̄ ſūt nobiles i aplis: q̄ ꝛ an̄ me fue B
8 rūt i chriſto ieſu. Salutate ampliatuꝫ
9 dilectiſſimū mihi in dño. Salutate vr
banū adiutorē nr̄m i chriſto ieſu: ꝛ ſta
10 chium dilectū meū Salutate appellen
ꝓbum i chriſto. Salutate eos q̄ ſūt ex
ariſtoboli domo. Salutate herodionē
11 cognatū meū. Salutate eos q̄ ſunt ex
12 narciſci domo: qui ſūt i dño. Salutate
triphenā ꝛ triphoſā: q̄ laborant i dño.
Salutate pſidā chariſſimā q̄ multum
13 laborauit i dño. Salutate rufum ele-

14 ctum in dño: ꝛ matrẽ ei⁹ ꝛ meã. Salu-
tate aſyneretũ ꝛ phlegontam hermen
patrobã hermam: ꝛ q̃ cũ eis ſunt frẽs
15 Salutate philologũ ꝛ iuliã nereũ ꝛ ſo
rorẽ eius ꝛ olympiadẽ: ꝛ oẽs q̃ cu; eis
ſũt ſãctos. Salutate inuicẽ in oſculo
ſãcto. Salutãt vos oẽs eccl'ie chriſti.
17 Rogo ãt vos frẽs vt obſeruetis eos q̃
diſſenſiões ꝛ offendicula pᵣter doctrinã
quã vos didiciſt faciunt vt declinate
Phil.3.d ab illis. Huiuſcemodi eni chriſto dño
18 nr̃o nõ ſuiũt: ſ; ſuo ventri: ꝛ p dulces
ſmones ꝛ bñdictiões ſeducũt corda i-
nocentiũ. Ueſtra eni obedientia i oĩni
loco diuulgata eſt. Gaudeo igiꝛ in vo
bis: ſed volo vos ſapiẽtes eſſe i bono:
ꝛ ſimplices in malo. Deus autẽ pacis
ↄterat ſathanã ſub pedib⁹ vr̃is veloci
ter. Gratia dñi nr̃i ieſu chriſti vobiſcũ
21 Salutat vos timothe⁹ adiutor me⁹: ꝛ
luci⁹ et iaſon ꝛ ſoſipater cognati mei.
Saluto vos ego terti⁹ q̃ ſcripſi epl'am
23 in dño. Salutat vos caius hoſpes me
us: ꝛ vniũſe eccleſia. Salutat vos era-
24 ſtus arcari⁹ ciuitat ꝛ q̃rt⁹ frater. Gra
tia dñi nr̃i ieſu chriſti cũ oĩbus vobis
25 amẽ. Ei ãt q̃ potẽs ẽ vos ↄfirmare iu-
xta euangeliũ meũ ꝛ p̃dicationẽ; ieſu
chriſti: ſm reuelationẽ myſterij tpib⁹
26 eternis taciti qđ nũc patefactum eſt p
ſcripturas pph̃ar ſm p̃ceptu; eterni
dei ad obeditionẽ fidei i cũct gẽtib⁹
27 cogniti ſoli ſapienti deo p ieſũ chriſtũ
E.11.b cui honor ꝛ gl'ia i ſecl'a ſecl'or: amẽ.
Explicit epl'a pauli ad Romanos. In-
cipit plog⁹ i p̃mã epl'a; ad Corinthios.

Epiſtola prima ad corinthios
multas cauſas diuſaſq; com
plectitur. Quar partẽ relati
one fratrum cognouit apl's.
Partim ipſor corinthior ſunt l'ris in
dicate. Nõnullas vero p officiũ ſui cu
ra: aut ordinat: aut emendat: ꝛ varijs
curationib⁹ medeꝛ: diũſa infirmitate
lãguẽtibus. Nã apud eos p̃mũ curaꝛ
diſſenſionis vitium: qđ multi pſeudo
apl'or vnitatẽ intulerũt ſcindẽtes ec-
cleſie: vt pprij nomis facerent ſectato
1.Cor.1.b res his exprobrat v̈bis apl's. Hoc aũt
dico qđ vnuſq̃ſq; veſtrũ dicit: Ego qui
dem ſũ pauli: ego aũt apollo: ego vero
cephe: ego ãt chriſti. Et ob h̃ q̃dẽ hor
ſe dicit facere nominũ mẽtiões: vt mul
tomagis erubeſcãt id ſe facere ſub fal

ſor apl'or noĩb⁹: qđ etia; ſi ſub pauli
ꝛ petri fieret nomĩe: diſpliceret. Scđa 1.C
cauſa ei⁹ inducꝛ: q̃ paterne oblitus re
uerentie vxorẽ ſibi nõ erubuit facere
nouerca. Qđ facinus licet fornicatio-
nem appellauerit apl'us: tamẽ ita con-
demnauit vt i vltionem facti auctorẽ
talis oper diabolo iudicauerit depu-
tandũ impoſita iudicior ꝛ litiũ tertia
q̃ſtione. Quarto loco matrimonior iu
ra tractanꝛ his. Quinto loco virgini-
tatis ↄſiliũ velut e vicino ↄiungitur.
Sexto loco de eſcar licẽtia diſputaꝛ.
Septimo atq; octauo loco de attõdẽ-
do viris: ꝛ mulierib⁹ velãdo capite: ac
ſacramentor cõmunione p̃cipiꝛ. No-
no loco emulatio q̃ diuerſitate donor
ſpiritualiũ naſcebaꝛ ſub exẽplo mem-
bror ꝛ corpis caſtigaꝛ. Decimo reſur-
rectionis ſpes mult ꝛ argumẽt ꝛ ra
tionib⁹ approbaꝛ. Ultimo de colligen-
dis ad neceſſitatẽ ſctõr nomĩe charita-
tis cura: vel edificatio cultui ſponiꝛ.
Interſerunꝛ his pauca q̃ aut (vt q̃buſ
dã videꝛ) pẽdent ex ſuperiorib⁹: aut hñt
licet pprias tñ paruulas actiones.
Explicit plog⁹. Incipit argumẽtũ.

Orinthij ſunt achaici: ꝛ hi ſi
militer ab apoſtolo audierũt
verbũ veritat: ꝛ ſubuerſi ſũt
multifarie a falſis apoſtolis
Quidã a philoſophie verboſa eloquẽ
tia. alij ſecta legis iudaice inducti ſũt
Hos reuocat apl's ad verã fidẽ ꝛ euã-
gelicam ſapiẽtiã: ſcribens eis ab ephe
ſo p timotheum diſcipulũ ſuum.
Explicit argumẽtũ. Incipit epl'a
pauli ad Corinthios p̃ma. Capl'm I

Paulus voca- a
tus apl'us ieſu chriſti p
volũtatẽ dei ꝛ ſoſthenes
frater eccl'ie dei q̃ eſt co-
rinthi ſãctificat in chri
ſto ieſu vocat ſãctis: cũ oĩb⁹ q̃ inuocãt
nomẽ dñi nr̃i ieſu chriſti i oĩ loco ipo-
rũ ꝛ nr̃o. Gr̃a vob ꝛ pax a deo p̃re nr̃o
ꝛ dño ieſu chriſto. Gr̃as ago deo meo 1.14
ſemp p vob i gratia dei q̃ data ẽ vob
in chriſto ieſu: q; i oĩbus diuites facti
eſt in illo i oĩ verbo ꝛ in oĩ ſciẽtia: ſi-
cut teſtimoniũ chriſti cõfirmatũ eſt in
vobis: ita vt nihil vob deſit i vlla gr̃a:
expectantib⁹ reuelationẽ dñi nr̃i ieſu

christi: q̄ ⁊ ꝯfirmabit vos vſq; i finem
B ſine crimie: in die aduent⁹ dñi nr̄i ieſu
5.d christi||Fidelis de⁹ ꝑ quē vocati eſtꝭ in
9.c ſocietatē filij eius ieſu christi dñi nr̄i.
Obſecro āt vos frēs ꝑ nomen dñi nr̄i
ieſu christi vt idipm dicatꝭ oēs: ⁊ non
ſint in vobis ſciſmata. Sitis āt pfecti
in eodē ſenſu: ⁊ in eadem ſcia. Signifi
catū ē eni mihi de vobis frēs mei ab
his q̄ ſunt cloes: qꝛ ꝯtentiones ſūt int
vos. Hoc autē dico: qđ vnuſqſq; vr̄m
5.d dicit||Ego q̄dē ſum pauli: ego āt apol-
lo: ego vero cephe: ego āt christi. Diui-
ſus ē christ⁹? Nunq̄d paul⁹ crucifixus
eſt ꝑ vobis? aut in noie pauli baptiza
ti eſtis? Gratias ago deo meo ꝙ nemi
nem veſtrum baptizaui: niſi cryſpū et
caium: ne q̄s dicat in noie meo bapti-
C zati eſtis. Baptizaui āt ⁊ ſtephane do-
mū: ceteꝝ neſcio ſi quem aliū vr̄m ba
ptizauerim. Non eni miſit me christus
baptizare ſed euāgelizare: nō in ſapiē-
tia verbi: vt non euacueť crux christi.
Verbū eni crucis ꝑeuntib⁹ q̄dē ſtul-
ticia eſt: his autem q̄ ſalui fiunt id eſt
9.e nobis dei virt⁹ ē. Scriptū ē eni||Per-
1.c dam ſapientiā ſapientiū: ⁊ prudentiā
3.e prudentiū reprobabo||Ubi ſapiēs: vbi
ſcriba: vbi inq̄ſitor hui⁹ ſeculi? Nōne
ſtultā fecit de⁹ ſapientiā hui⁹ mundi?
Nam qꝛ in dei ſapiētia non cognouit
mund⁹ ꝑ ſapiā deū: placuit deo ꝑ ſtul
ticiam p̄dicatiōis ſaluos facere credē-
tes. Qm̄ et iudei ſigna petunt: et greci
ſapientiā q̄runt. Nos autē p̄dicamus
D chriſtum crucifixū: iudeis q̄dē ſcanda
lum: gentibus autē ſtulticiā: ipis aūt
vocatis iudeis atq; grecis chriſtū dei
virtutē ⁊ dei ſapiētiā. Quia qđ ſtultū
eſt dei: ſapiēti⁹ ē hoib⁹: ⁊ qđ infirmū ē
dei: forti⁹ ē hoib⁹. Uidete eni vocatio
nē vr̄a frēs: qꝛ nō multi ſapiētes ſm
carnē. nō multi potētes: nō multi no-
biles: ſꝫ q̄ ſtulta ſūt mūdi elegit deus:
vt ꝯfūdat ſapiētes: ⁊ infirma mūdi ele
git de⁹: vt ꝯfundat fortia: ⁊ ignobilia
mūdi ⁊ ꝯtēptibilia elegit de⁹ ⁊ ea que
nō ſunt: vt ea q̄ ſunt deſtrueret: vt non
glorieť ois caro in ꝯſpectu ei⁹. Ex ipo
autē vos eſtis i chriſto ieſu: qui factus
eſt nobis ſapia ⁊ iuſticia ⁊ ſāctificatio
9.b ⁊ redēptio: vt quēadmodū ſcriptū eſt
9.g ||q̄ gloriať: in dño glorieť. ¶II
B ET ego cum veniſſem ad vos fra
tres: veni non in ſublimitate ſmonis
aut ſapientie annūciās vobis teſtimo
2 nium chriſti. Non eni iudicaui me ſci
re aliquid inter vos niſi ieſū chriſtum
3 ⁊ hunc crucifixū. Et ego infirmitate ⁊
timore ⁊ tremore multo fui apud vos:
4 ⁊ ſmo meus ⁊ p̄dicatio mea: non in ꝑ
ſuaſibilibus humane ſapiētie verbis:
5 ſed in oſtenſione ſpūs ⁊ virtutis: vt fi-
des vr̄a nō ſit in ſapia hoim: ſꝫ i virtu B
6 te dei. Sapiētiā aūt loq̄mur inter pfe
ctos. Sapiā vero nō hui⁹ ſeculi neq;
7 ꝑncipū hui⁹ ſeculi q̄ deſtruunť: ſed lo-
quimur dei ſapiam i myſterio q̄ abſcō
dita eſt: quā p̄deſtinauit deus añ ſecu-
8 la in gl̄iam nr̄am: quā nemo principū
huius ſeculi cognouit. Si eni cogno-
uiſſent nunq; dn̄m gl̄ie crucifixiſſent.
9 Sicut ſcriptū ē||ꝙ ocul⁹ non vidit nec Eſa. 64. b
auris audiuit nec in cor hois aſcēdit: C
10 q̄ ꝑparauit de⁹ his q̄ diligūt illū. Nob
aūt reuelauit deus ꝑ ſpm̄ ſuū. Spūs
11 eni oīa ſcrutať: etiā ꝓfunda dei. Quis
enim ſcit hoim que ſūt hois: niſi ſpūs
hois q̄ in ipſo eſt? Ita ⁊ q̄ dei ſunt ne-
12 mo cognouit niſi ſpūs dei. Nos autē
nō ſpm̄ huius mūdi accepim⁹: ſꝫ ſpm̄
q̄ ex deo ē: vt ſciamus q̄ a deo donata
13 ſunt nobis: q̄ ⁊ loq̄mur nō i doctis hu D
mane ſapiētie verbis: ſꝫ i doctrina ſpi
ritus: ſpūalib⁹ ſpiritualia comparātes
14 Aialis autem homo nō ꝑcipit ea que
ſunt ſpiritus dei. Stulticia eni eſt illi:
⁊ non pōt itelligere qꝛ ſpūaliter exami
15 natur. Spiritualis autē iudicat oīa: ⁊
ipe a nemine iudicať ſicut ſcriptū eſt.
16 ||Quis enim cognouit ſenſū domini? Eſa. 40. c
aūt quis inſtruxit eum? Nos autē ſen Ro. 11. d
ſum chriſti habemus. ¶III
ET ego fratres nō potui vobis A
loqui quaſi ſpūalibus: ſꝫ quaſi
carnalibus. Tanq; paruulis i
2 chriſto lac vobis potum dedi nō eſcā.
Nondum eni poteratis: ſed nec nunc
q̄dē poteſtis. Adhuc eni carnales eſtꝭ.
3 Cum enim ſit inter vos zelus ⁊ cōten-
tio: nōne carnales eſtis ⁊ ſm hoiez am
4 bulatis. ||Cum eni quis dicat: ego q̄dē S. 1. b
ſū pauli: alius aūt: ego apollo? nonne
hoies eſtꝭ? Quid igiť ē apollo? Quid
5 vo paul⁹? Miniſtri ei⁹ cui crediditis. B
6 Et vnicuiq; ſicut dñs dedit. Ego plā-
taui apollo rigauit: ſꝫ de⁹ nūc incremē
7 tū dedit. Itaq; neq; q̄ plātat ē aliq̄d:

neq₃ q̄ rigat: ſed q̄ incremētū dat de⁹.
8 Qui plātat autē ⁊ q̄ rigat: vnū ſunt.
C Unuſq̄ſq₃ āt ꝓpriā mercedē accipiet
9 ſm ſuū laborē. Dei eñ ſum⁹ adiutores.
Dei agricultura eſtis: dei edificatio
10 eſtis. Scōm grāz dei q̄ data ē mihi: vt ſa
piēs architect⁹ fūdamētū poſui: alius
aūt ſupedificat. Unuſq̄ſq₃ autē videat
11 quō ſupedificet. Fūdamētū eñ aliud
nemo pōt ponere p̄ter id qđ poſitū eſt
12 qđ eſt chriſt⁹ ieſus. Si q̄s aūt ſupedifi
cat ſupra fūdamētū h̄, aurū, argētū, la-
13 pides p̄cioſos, ligna, fenū, ſtipulā: vni
uſcuiuſq₃ op⁹ manifeſtū erit. Dies eñ
dñi declarabit: q̄ i igne reuelabitur: ⁊
vniuſcuiuſq₃ op⁹ q̄le ſit: ignis ꝓbabit
14 Si cui⁹ op⁹ manſerit: qđ ſupedificauit
15 mercedē accipiet. Si cuius op⁹ arſerit
detrimentū patiet̄: ip̄e āt ſalu⁹ erit: ſic
I.6.d 16 tū q̄ſi p igne. Neſcitis q̄ tēplum dei
2.Cor.6.d eſtis: et ſpūs dei habitat in vobis? Si
Col.2.d 17 q̄s autē tēplum dei violauerit diſper-
D det illum de⁹. Templū eñ dei ſanctū
18 eſt: qđ eſtis vos. Nemo ſe ſeducat. Si
q̄s videt̄ inter vos ſapiens eſſe in hoc
Ro.1.c ſeculo: ſtultus fiat vt ſit ſapiēs. Sapi-
19 entia eñ hui⁹ mūdi ſtulticia eſt apud
Job.5.b deum. Scriptū eſt eñ Cōp̄hendam
Ps.93 ſapiētes in aſtucia eoꝝ. Et iteꝝ Dñs
20 nouit cogitationes ſapientiū: quoniā
21 vane ſunt. Nemo itaq₃ gloriet̄ in ho-
minib⁹. Oia enim veſtra ſūt ſiue pau-
lus ſiue apollo ſiue cephas ſiue mūd⁹
ſiue vita ſiue mors ſiue p̄ſentia ſiue fu
22 tura. Oia enim veſtra ſunt: vos autē
chriſti: chriſtus autē dei. C IIII
A Sic nos exiſtimet homo vt mini
2.Cor.6.a ſtros chriſti: ⁊ diſpēſatores mi-
2 niſterioꝝ dei. Hic iam q̄rit̄ iter diſpē-
3 ſatores: vt fidelis quis iueniat̄. Mihi
āt p minimo eſt vt a vob̄ iudicer: aut
ab humano die. Sz neq₃ meip̄m iudi-
4 co. Nihil eni mihi ꝯſci⁹ ſū: ſz non in h̄
iuſtificat⁹ ſū. Qui āt iudicat me: dñs ē
5 Itaq₃ nolite añ tp̄s iudicare: q̄aduſq₃
veniat dñs q̄ illumiabit abſcōdita te-
nebraꝝ: ⁊ manifeſtabit ꝯſilia cordiū: ⁊
B tunc laus erit vnicuiq₃ a deo. Hec aūt
frēs trāſfiguraui i me ⁊ apollo, ꝓpter
vos: vt i nob̄ diſcat⁊: ne ſupra q̄ ſcp̄tū
ē vn⁹ aduerſus alteꝝ infletur p alio.
7 Quis eni te diſcernit? Quid āt habes
qđ nō accepiſti? Si aūt accepiſti: quid
8 gl̄iaris q̄ſi nō acceper⁊? Jam ſaturati

qualia ſunt occulta fidei myſteria q̄ p̄dicam⁹, quā ſacramenta q̄ adminiſtramus

eſtis: iam diuites facti eſtis. Sine nob̄
regnat⁊. Et vtinā regnet⁊: vt ⁊ nos vo
9 biſcū regnem⁹. Puto eni q̄ deus nos
apl̄os nouiſſimos oſtendit tāq₃ morti
deſtinatos: q̄ ſpectaculū facti ſumus
10 mūdo ⁊ angelis et hoībus. Nos ſtulti C
ꝓpter chriſtū: vos aūt prudētes i chri-
ſto. Nos infirmi: vos aūt fortes. Uos
11 nobiles: nos āt ignobiles. Uſq₃ i hāc
horā ⁊ eſurim⁹ ⁊ ſitim⁹ ⁊ nudi ſum⁹ et
colaphis cedimur ⁊ inſtabiles ſum⁹ et
12 laboram⁹ opantes manib⁹ nr̄is. Ma-
ledicimur: ⁊ bñdicim⁹. Perſecutiones
13 patimur ⁊ ſuſtinem⁹. Blaſphemamur
⁊ obſecram⁹. Tāq₃ purgamēta huius
mūdi facti ſum⁹ oīm peripſima vſq₃ ad
14 huc. Nō vt ꝯfūdā vos hec ſcribo: ſz vt
15 filios meos chariſſimos moneo. Nā ſi
decē milia pedagogoꝝ hēat⁊ i chriſto
ſz nō m̄ltos p̄res. Nā i chriſto ieſu per D
16 euāgeliū ego vos genui. Rogo ḡ vos Eph.
imitatores mei eſtote ſicut ⁊ ego chri- Phi.
17 ſti. Ideo miſi ad vos timotheū q̄ eſt fi I.II
li⁹ me⁹ chariſſim⁹ ⁊ fidelis i dño: q̄ vos
cōmonefaciat vias meas q̄ ſūt in chri
18 ſto ieſu: ſic vbiq₃ i oī eccl̄ia doceo. Tā-
q₃ nō ventur⁹ ſim ad vos: ſic inflati ſūt
19 q̄dā. Veniā aūt ad vos cito ſi dñs vo-
luerit ⁊ cognoſcā nō ſmonē eoꝝ q̄ in
20 flati ſūt ſz virtutē. Nō eñ i ſmone eſt X
21 regnū dei ſz i virtute. Quid vultis? in
virga veniā ad vos: an in charitate ⁊
ſpū manſuetudinis? C V
Omnino audit̄ iter vos fornica A
tio: ⁊ talis fornicatio q̄lis nec
inter gētes: ita vt vxorē p̄ris ſui aliq̄s
2 habeat. Et vos inflati eſt⁊: ⁊ nō mag⁊
luctū habuiſt⁊: vt tollat̄ d medio vr̄m
3 q̄ h̄ op⁹ fecit. Ego q̄dē abſens corpe: Col.
p̄ſens āt ſpū: iā iudicaui vt p̄ſens eum
4 q̄ ſic opat⁹ ē, in noie dñi nr̄i ieſu chri-
ſti: ꝯgregat⁊ vobis ⁊ meo ſpū cum vtu
5 te dñi ieſu: tradere hmōi hoīem ſatha- B
ne i interitū carnis: vt ſpūs ſalu⁹ ſit i
6 die dñi nr̄i ieſu chriſti. Nō ē bona glo
riatio vr̄a. Neſcit⁊ q̄ modicū fermētū Gal.
7 totā maſſā corrūpit? Expurgate vetus
fermētū: vt ſit⁊ noua ꝯſperſio ſic eſtis
azymi. Eteni paſca nr̄m imolat⁹ ē chri C
8 ſtus. Itaq₃ epulemur: nō i fermēto ve-
teri: neq₃ i fermēto malicie ⁊ neq̄tie: ſz
9 i azymis ſinceritat⁊ ⁊ veritat⁊. Scripſi
vob̄ i ep̄la: ne cōmiſceami fornicarijs.
10 Nō vtiq₃ fornicarijs huius mūdi: aut

auaris:aut rapacibꝰ:aut idolꝭ ſuiēti-
bꝰ:alioqn debueratꝭ de hoc mūdo ex-
D iſſe. Nūc āt ſcripſi vobis nō cōmiſceri
11 Si is q̄ frater noiaꝛ inter vos:eſt for-
nicator:aut auarꝰ:aut idolis ſeruiens
aut maledicꝰ: aut ebrioſus: aut rapax
12 cū hmōi nec cibū ſumere. Quid ei mi-
hi de his q̄ foris ſūt iudicare? Nōne de
13 his q̄ intus ſunt vos iudicatis? Nam
eos q̄ foris ſūt deꝰ iudicabit. Auferte
B malū ex vobis ipſis. ¶ VI
1 a Audet aliq̄s veſtrū habēs nego-
ciū aduerſus alterum iudicari
2 apud iniq̄s:⁊ non apud ſc̄tōs? An ne-
ſcitꝭ:q̄m ſācti de hoc mūdo iudicabūt
Et ſi i vobis iudicabiꝛ mūdus: indi-
3 gni eſtis q̄ de minimis iudicetis? Ne-
ſcitꝭ q̄m angelos iudicabimꝰ: quanto
4 magis ſecularia? Secularia igiꝛ iudi
cia ſi habueritꝭ: cōtēptibiles q̄ ſunt in
5 eccl'ia illos ↄſtituite ad iudicādū. Ad
B verecūdiā vrām dico. Sic nō eſt inter
vos ſapiens quiſq̄ q̄ poſſit iudicare i-
6 ter fratrē ſuū:ſed frater cū fratre iudi-
7 cio cōtendit:⁊ hoc apud infideles. Iā
q̄dē oīno delictū ē in vobis:q̄ iudicia
habetis inter vos. Quare nō magꝭ in
iuriā accipitis? Quare nō magis frau
8 dē patimini? Sꝫ vos iniuriā facitꝭ et
9 fraudatis ⁊ hoc fratribꝰ. An neſcitis
.a q̄ iniq̄ regnū dei nō poſſidebūt‖ Noli-
.b te errare:neq̄ fornicari:neq̄ idolis ſ-
10 uientes:neq̄ adulteri:neq̄ molles:ne
q̄ maſculoꝝ cōcubitores: neq̄ fures:
neq̄ auari:neq̄ ebrioſi neq̄ maledi-
ci: neq̄ rapaces regnū dei poſſidebūt
11 Et hec aliq̄n q̄dē fuiſtis:ſꝫ abluti eſtꝭ
ſꝫ ſc̄tificati eſtis: ſꝫ iuſtificati eſtis: in
noīe dn̄i noſtri ieſu chriſti:⁊ in ſpū dei
12 nr̄i‖ Oia mihi licēt:ſꝫ nō oia expediūt
7.d Oia mihi licet:ſꝫ ego ſub nulliꝰ redi-
13 gar ptāte. Eſca vētri:⁊ vēter eſcis:deꝰ
aūt ⁊ hūc ⁊ hāc deſtruet. Corpus āt nō
14 fornicationi ſꝫ dn̄o:⁊ dn̄s corpi. Deus
vero ⁊ dn̄m ſuſcitauit:⁊ nos ſuſcitabit
15 p̄ virtutē ſuā. Neſcitis q̄m corpa vrā
mēbra ſūt chriſti? Tollens ḡ membra
chriſti:faciā mēbra meretricis? Abſit:
16 An neſcitis: q̄m q̄ adheret meretrici:
2.d vnū corpꝰ efficiꝛ?‖ Erūt ei inquit duo
5.d 17 i carne vna. Qui aūt adheret dn̄o vnꝰ
9.d 18 ſpūs ē. Fugite fornicationē‖ Omne ei
0.a peccatū q̄dcūq̄ fecerit hō:extra corpꝰ
5.c eſt:q̄ aūt fornicaꝛ: in corpus ſuū pec-
19 cat‖ An neſcitis q̄m mēbra vrā tēplū 1.Cor.6.d
ſunt ſpūſſancti q̄ in vobis ē quē habe-
20 tis a deo: et nō eſtis vrī.‖ Empti enim J.7.d
eſtꝭ p̄cio magno:glificate ⁊ portate de 1.Pe.1.d
um in corpe veſtro. ¶ VII
1 d DE q̄bꝰ aūt ſcripſiſtis mihi: bo- B
nū ē hoī mulierem nō tāgere.
2 Propꝛ fornicationē aūt vnuſq̄ſq̄ ſuā
vxorē habeat:⁊ vnaq̄q̄ ſuū virū habe
3 at. Uxori vir debitū reddat: ſilr aūt et
4 vxor viro. Mulier ſui corporis ptātem
nō habet:ſꝫ vir:ſiliter aūt ⁊ vir ſui cor
5 poris ptātē nō habet:ſed mulier. No-
lite fraudare inuicē niſi forte ex ↄſen-
ſu ad tēpus vt vacetis orationi:⁊ iterꝝ
reuertimini i idipm ne tēptet vos ſa-
6 thanas ꝓpter incōtinentiā vrām. Hoc B
aūt dico ſc̄m indulgētiā:⁊ nō ſc̄m impe
7 riū. Uolo aūt oēs vos hoīes eſſe ſicut
meipm. Sed vnuſq̄ſq̄ ꝓpriū donū ha
8 bet ex deo:aliꝰ q̄dē ſic:aliꝰ vo ſic. Di-
co aūt nō nuptis ⁊ viduis: bonū ē illꝭ
9 ſi ſic p̄maſerint ſicut ⁊ ego. Qꝫ ſi nō ſe
cōtinēt:nubāt. Melius ē ei nubere q̄
10 vri. His aūt q̄ mr̄imonio iūcti ſūt p̄ci-
pio nō ego ſꝫ dn̄s: vxorē a viro nō diſ-
11 cedere. Qꝫ ſi diſceſſerit :manere innu-
ptā: aut viro ſuo recōciliari. Et vir vx-
12 orē non dimittat. Nā ceteris dico ego
nō dn̄s. Si q̄s frater vxorē habet infi C
delē:⁊ hec cōſentit habitare cū illo:nō
13 dimittat illā. Et ſi q̄ mlier fidelꝭ habet
virū infidelē:⁊ hic ↄſentit habitare cū
14 illa:nō dimittat virū. Sanctificatꝰ eſt
ei vir infidelis p̄ mulierē fidelē:⁊ ſan-
ctificata ē mulier infidelis p̄ virū fide
lē. Alioqn filij vrī imūdi eſſent:nūc āt
15 ſācti ſūt. Qꝫ ſi infidelis diſcedit:diſce-
dat. No ei ſeruituti ſubiectꝰ ē fraꝛ vel
ſoror in eiuſmodi. In pace aūt vocauit
16 vos deꝰ. Unde ei ſcis mulier ſi virū ſal
uū facies? Aut vn̄ ſcis vir ſi mulierem
17 ſaluā facies? Niſi vnicuiq̄ ſicut diui-
ſit dn̄s. Unūquēq̄ ſicut vocauit deus D
ita ambulet:⁊ ſicut in oībꝰ eccleſijs do
18 ceo. Circūciſus aliq̄s vocatꝰ eſt:nō ad-
ducat p̄putiū. In p̄putio aliq̄s vocatꝰ
19 eſt:nō circūcidaꝛ. Circūciſio nihil ē et
p̄putiū nihil ē:ſed obſeruatio manda
20 toꝝ dei.‖ Unuſq̄ſq̄ in q̄ vocatione vo Eph.4.a
21 catꝰ ē:i ea p̄maneat. Seruꝰ vocatꝰ es
nō ſit tibi cure. Sꝫ ⁊ ſi poteſ fieri liber
22 magis vtere. Qui ei in dn̄o vocatꝰ ē ſer
uus:libertꝰ ē dn̄i. Silr q̄ liber vocatꝰ

ꝟ.6.d est: seru⁹ est christi. ‖ Precio empti estis
1.Pe.1.d nolite fieri serui hoim. Unusq̄sq; ī in
q̄ vocat⁹ ē frater: i hoc ꝑmaneat apud
E deū. De virginib⁹ aūt p̄ceptū dñi non
habeo: ꝯsiliū aūt do tanq̄ misericordi
am ꝯsecut⁹ a deo: vt sim fidelis. Existi
mo ei hoc bonū eē ꝓpter instantē ne-
cessitatē: qm̄ bonū ē hoī sic eē. Alliga
t⁹ es vxori: noli q̄rere solutionē. Solu
tus es ab vxore: noli q̄rere vxorem. Si
aūt acceperꝪ vxorē: nō peccasti: ⁊ si nu
pserit virgo: nō peccauit. Tribulatio-
nē tñ carnis habebūt hmōi. Ego autē
vobis parco. Hoc itaq; dico frēs. Tē-
pus breue ē. Reliquū ē: vt ⁊ q̄ habent
vxores tanq̄ nō habētes sint: ⁊ q̄ flent
tanq̄ nō flētes: ⁊ q̄ gaudēt tanq̄ nō gau
dētes: ⁊ q̄ emūt: tanq̄ nō possidentes: et
F q̄ vtunꝪ h̄ mūdo: tanq̄ nō vtanꝪ. Pre-
terit ei figura hui⁹ mūdi. Uolo āt vos
sine sollicitudine eē. Qui sine vxore est
sollicit⁹ est q̄ dñi sūt: quō placeat deo.
Qui aūt cū vxore ē: sollicit⁹ ē q̄ sūt mū
di quō placeat vxori ⁊ diuisus est. Et
mulier innupta ⁊ ꝟgo cogitat q̄ dñi sūt
vt sit scā corpe ⁊ spū. Que aūt nupta
ē: cogitat q̄ sūt mūdi quō placeat viro
Porro h̄ ad vtilitatē vrām dico: nō vt
laqueū vob iniiciā: sꝫ ad id qd̄ honestū
ē: ⁊ qd̄ facultatē p̄beat: sine īpedimēto
G dñm obsecrādi. Si q̄s aūt turpē se vi-
deri existimat sup ꝟgine sua ꝙ sit sup
adulta ⁊ ita oportet fieri: qd̄ vult faci-
at. Nō peccat si nubat. Nā q̄ statuit in
corde suo firm⁹ nō habēs necessitatē.
ptātē aūt habēs sue volūtatꝪ: ⁊ h̄ iudi
cauit ī corde suo ꝟuare ꝟginē suā: bñ.
facit. Igiꝫ ⁊ q̄ mrīmonio iūgit ꝟginē
suā: bñ facit: ⁊ q̄ nō iūgit: meli⁹ facit.
Ro.7.a ‖ Mulier alligata ē legi: quāto tpe vir
39 ei⁹ viuit. Qz si dormierit vir ei⁹ libera
ta ē a lege. Cui aūt vult nubat: tm̄ ī do
mino. Beatior aūt erit: si sic ꝑmāserit
ꝟm meū ꝯsiliū. Puto aūt ꝙ ⁊ ego spm̄ (dei habeā.

VIII

A D E his aūt q̄ idolis sacrificanꝫ, scim⁹, qꝛ oēs
sciam habem⁹. Sciētia inflat:
2 charitas ꝟo edificat. Si q̄s aūt se ex-
istimat scire aliq̄d, nōdū cognouit quē
admodū oporteat eū scire. Si q̄s aūt
diligit deū: hic cognit⁹ ē ab eo. De es-
4 cis aūt q̄ idolis imolanꝫ scim⁹ qꝛ ni-
hil ē idolū i mūdo: ⁊ ꝙ nullus de⁹ nisi
B vn⁹. Nā ⁊ si sunt q̄ dicanꝫ dij: siue i ce-
lo siue ī terra (siquidē sūt dij multi ⁊ dñi
6 multi) nob tñ vn⁹ de⁹ pr̄, ex q̄ oīa: ⁊ nos
in illo: ⁊ vn⁹ dñs iesus christ⁹ p quem
7 oīa: ⁊ nos p ipm. Sꝫ nō ī oib⁹ ē sciētia
Quidā aūt cū ꝯsciā vsq; nūc idoli: q̄-
si idolotitū mādicāt: ⁊ ꝯsciā ipsoꝝ cū
8 sit infirma polluiꝫ. Esca aūt nos non C
cōmēdat deo. Neq; eñ si mādicauerī
m⁹: abūdauim⁹: neq; si nō mādicaue-
9 rim⁹: deficiem⁹. Uidete āt: ne forte hec
licentia vrā offendiculū fiat infirmis
10 Si q̄s ei viderit eū q̄ habet sciētiā in
idolo recūbētē: nōne cōscientia ei⁹ cū
sit infirma edificabiꝫ ad mādicandū
11 idolotita? Et pibit infirm⁹ ī tua ꝯscia D
12 frater: ꝓpter quē christ⁹ mortu⁹ ē. Sic
aūt peccātes ī frēs ⁊ ꝑcutiētes cōscien
tiā eoꝝ infirmam: in christū peccatis.
13 Quapropter si esca scādalizat fratrem Ro
meū: nō mādicabo carnē in eternum
ne fratrē meū scādalizem.

IX

A N On sum liber? Nō sum apl̄us?
Nonne christū iesum dñm no-
strum vidi? Nōne opus meum
2 vos estis in dño? Et si alijs nō sū apo-
stolus sed tñ vobis sū. Nā signaculum
3 apostolat⁹ mei vos estis ī dño. Mea de
fensio apud eos q̄ me interrogāt: hec ē
4 Nunq̄d nō habem⁹ ptātē mādicandi
5 ⁊ bibēdi? Nūq̄d nō habem⁹ ptātē soro
rem mulierculā circūducendi: sicut et
6 ceteri apl̄i ⁊ frēs dñi ⁊ cephas. Aut so-
lus ego ⁊ barnabas: nō habem⁹ ptātē
7 hoc opandi? Quis militat suis stipen-
dijs vnq̄? Quis plātat vineā: ⁊ de fru
ctu ei⁹ nō edit? Quis pascit gregē: ⁊ d
8 lacte gregis nō mādicat? Nunq̄d ꝟm
hoīem hec dico? An ⁊ lex hec nō dicit? B
9 Scriptū est eñ in lege moysi ‖ Nō alli- Deu.
gabis os boui triturāti. Nūquid d bo- 25.
10 bus cura ē deo? An ꝓpter nos vtiq; h̄
dicit? Nam ꝓpter nos vtiq; scripta sūt
qm̄ debet in spe q̄ arat: arare: ⁊ qui tri
11 turat ī spe fructus ꝑcipiēdi. ‖ Si nos Ro.15
vobis spiritualia seminauim⁹: magnū
12 est si nos carnalia vrā metam⁹? Si alij
ptātis vre ꝑticipes sūt: quare nō poti-
us nos? Sed nō vsi sum⁹ hac potestate
Sed oīa sustinem⁹: ne qd̄ offendiculū
13 dem⁹ euāgelio christi. NescitꝪ qm̄ qui
ī sacrario opanꝫ: q̄ de sacrario sūt edūt.
Et q̄ altario deseruiūt: cū altario ꝑtici
14 pant. Ita ⁊ dñs ordinauit his q̄ euāge
15 lium annūciant: d euāgelio viuere. Ego C

aūt nullo hoꝝ vſus ſum. Non aūt ſcri
pſi hec: vt ita fiant i me. Bonū ē enim
mihi magis mori: ꝗ̄ vt gloriā meā ꝗs
16 euacuet. Nā et ſi euāgelizauero: nō eſt
mihi gloria. Neceſſitas ei mihi incum
bit. Ve eñ mihi ē: ſi nō euangelizaue-
17 ro. Si eñ volens hoc ago: mercedē ha
beo: ſi aūt inuitus: diſpēſatio mihi cre
18 dita eſt. Que eſt ergo merces mea? Ut
euāgeliū p̄dicās: ſine ſūptu ponā euā-
geliū vt nō abutar ptāte mea in euāge
19 lio? Nā cū liber eſſem ex omnibꝰ: oīm
20 me ſeruū feci: vt plures lucrifacerē. Et
factus ſum iudeis tanꝗ̄ iudeꝰ: vt iu-
21 deos lucrarer. His qui ſub lege ſunt: ꝗ̄
ſi ſub lege eſſem: cū ipſe nō eſſem ſub le-
ge: vt eos ꝗ ſub lege erāt lucrifacerem.
His ꝗ ſine lege erāt tāꝗ̄ ſine lege eēm
cū ſine lege dei nō eēm: ſed i lege eēm
chriſti: vt lucrifacerē eos qui ſine lege
22 erāt. Factus ſum infirmis infirmꝰ: vt
infirmos lucrifacerē. Omnibus oīa fa
23 ctus ſum: vt oēs facerem ſaluos. Om-
nia aūt facio ꝓpter euāgelium: vt pti-
24 ceps eiꝰ efficiar? Neſcitis ꝙ hi ꝗ in ſta
dio currūt oēs quidē currūt: ſed vnus
accipit brauiū. Sic currite: vt cōphen
25 datis. Ois ꝗ in agone cōtēdit ab om-
nibus ſe abſtinet: ꝛ illi quidē vt corru
ptibilē coronā accipiāt: nos aūt incor
26 ruptā. Ego igit̃ ſic curro: nō q̄ſi in in-
certū: ſic pugno: nō quaſi aerem verbe
27 rās. Sed caſtigo corpus meū: ꝛ in ſer-
uitutē redigo: ne forte cū aliis p̄dicaue
rim: ipſe reprobus efficiar. ¶ X
1 NOlo eñ vos ignorare fratres: ꝗ
niā patres nr̄i omnes ſub nu-
be fuerūt: ꝛ oēs mare trāſierūt: ꝛ oēs i
2 moyſe baptizati ſunt i nube ꝛ in mari
3 Et oēs eādē eſcā ſpiritalē māducaue
4 rūt ꝛ oēs eūdē potū ſpiritalē biberūt
Bibebāt aūt de ſpiritali cōſequēte eos
5 petra: petra aūt chriſtꝰ. Sed nō in plu
ribꝰ eoꝝ beneplacitū ē deo. Nā pſtra
6 ti ſunt in deſerto. Hec aūt i figura fa-
cta ſunt noſtri: vt nō ſimꝰ cōcupiſcen-
7 tes maloꝝ ſicut ꝛ illi cōcupierūt. Neqꝫ
idolatre efficiamini ſicut ꝗdā ex ipſis:
queadmodū ſcriptū ē Sedit populus
8 māducare ꝛ bibere: ꝛ ſurrexerūt ludere.
Neqꝫ fornicemur ſicut ꝗdā ex ipſis for-
nicati ſunt: ꝛ ceciderūt vna die vigin-
9 ti tria milia Neqꝫ tēptemꝰ chriſtū ſicut
quidā eoꝝ temptauerūt ꝛ a ſerpentibꝰ
10 perierunt. Neqꝫ murmurauerit ſicut Judith. 8. c
quidā eoꝝ murmurauerūt: ꝛ perierūt C
11 ab exterminatore. Hec aūt oīa in figu-
ra cōtingebant illis: ſcripta ſūt aūt ad
correptionē noſtrā: in quos fines ſecu
12 loꝝ deuenerūt. Itaqꝫ ꝗ ſe exiſtimat ſta
13 re: videat ne cadat. Tēptatio vos nō
apphēdat niſi hūana. Fidelis aūt deꝰ S.1.b
ē ꝗ nō patiet̃ vos tēptari ſupra id qđ
poteſtis: ſꝫ faciet etiā cū tēptatiōe ꝓuē
14 tū: vt poſſitis ſuſtinere. Propt̃ qđ chariſ
ſimi mihi: fugite ab idoloꝝ cultura.
15 Ut prudētibus loquor: voſipſi iudica D
16 te qđ dico. Calix bn̄dictiōis cui bn̄di-
cimꝰ: nōne cōicatio ſāguis chriſti ē? Et
panis quē frāgimus: nōne pticipatio
17 corpis dn̄i ē? Qm̄ vnꝰ panis ꝛ vnum
corpꝰ multi ſumꝰ: oēs ꝗ de vno pane
18 ꝛ de vno calice pticipamꝰ. Uidete iſrl̃
ſm̄ carnē. Nōne ꝗ edunt hoſtias: ptici-
19 pes ſunt altaris? Quid ḡ? Dico ꝙ idol̃ E
imolatū ſit aliꝗd: aut ꝙ idolum ſit ali
20 ꝗd? Sꝫ ꝗ imolāt gētes demonijs imo
lāt: ꝛ nō deo. Nolo āt vos ſocios fieri Deu. 32. c
21 demonioꝝ. Nō poteſtis calicē dn̄i bibe
re: ꝛ calicē demonioꝝ: Nō poteſtis mē-
ſe dn̄i pticipes eē: ꝛ mēſe demonioꝝ.
22 An emulamur dn̄m? Nūꝗd fortiores il
23 lo ſumꝰ? Oīa mihi licēt: ſꝫ nō oīa expe
diūt. Oīa mihi licēt: ſꝫ nō oīa edificāt. Eccl. 37. b
24 Nemo qđ ſuū ē ꝗrat: ſꝫ qđ alteriꝰ. Oē S.6.c
25 qđ i macello venit: māducate: nihil in I.13.b F
26 terrogātes ꝓpter cōſciētiā. Dn̄i ē ter Ps. 23.
27 ra ꝛ plenitudo eiꝰ. Si ꝗs vocat vos i-
fideliū ad cenā: ꝛ vultis ire oē qđ vobis
apponit̃ māducate: nihil iterrogātes G
28 ꝓpt̃ cōſciētiā. Si ꝗs aūt dixerit h̄ im-
molatū ē idolis: nolite manducare ꝓ
pter illū ꝗ indicauit: ꝛ ꝓpter ꝯſciam.
29 Cōſciam aūt dico: nō tuā ſꝫ alteriꝰ. Ut
ꝗd eñ libertas mea iudicat̃ ab aliena
30 cōſcia. Si ego cū grā pticipo: ꝗd blaſ-
31 phemor ꝓ eo ꝙ grās ago? Siue ḡ mā Colo. 3. c
ducatis ſiue bibitis: vel aliud ꝗd facitis
32 oīa i gl̃iam dei facite. Sine offenſione
eſtote iudeis ꝛ gentibꝰ ꝛ eccleſie dei:
33 ſicut ꝛ ego ꝑ omnia oībus placeo: non
querens quod mihi vtile eſt: ſed quod
multis, vt ſalui fiant. ¶ XI
1 IMitatores mei eſtote: ſicut ꝛ ego S.4.b
2 chriſti. Laudo aūt vos frēs ꝙ
ꝑ oīa mei memores eſtis ꝛ ſicut
3 tradidi vobꝰ p̄cepta mea tenetis. Uolo
aūt vos ſcire: ꝙ ois viri caput chriſtus

Eph.5.e eſt‖caput aũt mulieris vir: caput vero
4 chriſti deꝰ. Omnis vir orãs aut ꝓphe-
tãs velato capite: deturpat caput ſuũ.
5 Oĩs aũt mulier orãs aut ꝓphetãs nõ
velato capite deturpat caput ſuũ Unũ
6 ẽ ei ac ſi decalueƚ. Nã ⁊ ſi nõ velaƚ mu
B lier: tõdeaƚ. Si vero turpe eſt mulieri
tonderi aut decaluari: velet caput ſuũ
7 Vir qdẽ ñ debet velare caput ſuũ: qm̃
imago ⁊ gl'ia dei ẽ: mulier aũt gl'ia vi-
8 ri ẽ. Nõ em̃ vir ex muliere ẽ: ſ; mulier
Gen.2.d 9 ex viro.‖ Etem̃ nõ eſt creatꝰ vir ꝓpter
10 mulierẽ: ſed mulier ꝓpter virũ. Ideo
debet mulier velamẽ habere ſup caput
11 ſuũ: ⁊ ꝓpter angelos. Verũtñ neq; vir
ſine muliere: neq; mulier ſine viro i do
12 mino. Nã ſicut mulier d viro: ita ⁊ vir
C p mulierẽ. Oĩa aũt ex deo. Voſipſi iu-
13 dicate: decet mulierẽ non velatã orare
14 deũ? Nec ipa natura docet vos. Qz vir
qdẽ ſi comã nutriat ignominia ẽ illi:
15 mulier vero ſi comã nutriat: gl'ia ẽ illi
16 qm̃ capilli p velamĩe ei dati ſunt. Si
qs ãt videƚ cõtẽtioſus eẽ: nos talẽ cõ
ſuetudinẽ nõ habemꝰ neq; eccl'ia dei.
17 Hoc aũt p̃cipio nõ laudãs ꝙ nõ in me
18 liꝰ: ſ; in deteriꝰ cõuenitis. Primũ qdẽ
cõuenientibꝰ vob i eccl'iam. audio ſciſ-
19 ſuras eẽ inter vos: ⁊ ex pte credo. Naȝ
opꝫ ⁊ hereſes eẽ: vt ⁊ q pbati ſũt ma
20 nifeſti fiãt i vob. Cõuenientibꝰ ḡ vob i
vnũ: iam nõ ẽ dñicã cenã manducare.
21 Unuſqſq; ei ſuã cenã p̃ſumit ad man-
E ducãdũ. Et aliꝰ qdẽ eſuriẽt: aliꝰ ãt ebri
22 us ẽ. Nũqd domos nõ habetꝛ ad man
ducãdũ ⁊ bibẽdũ? Aut eccl'iam dei cõ-
tẽnitꝛ: ⁊ cõfũditꝛ eos q ñ habẽt? Quid
23 dicã vob. Laudo vos i h ñ laudo. Ego
ei accepi a dño qd ⁊ tradidi vobis: qm̃
dñs ieſus in q̃ nocte tradebaƚ: accepit
Mat.26.d 24 panẽ: ⁊ gr̃as agẽs fregit ⁊ dixit‖ Acci-
Mar.14.c pite ⁊ mãducate. Hoc ẽ corpꝰ meũ qd
Lu.22.b p vobis tradeƚ. Hoc facite in meã cõ-
F 25 memorationẽ. Silr ⁊ calicẽ: poſtq; ce
nauit: dicẽs: Hic calix nouũ teſtamẽtũ
ẽ i meo ſãguine. Hoc facite qtiẽſcũq;
26 bibetꝛ i meã cõmemorationẽ. Quotiẽſ
cũq; ei mãducabitꝛ panẽ hũc: ⁊ calicẽ
bibetis: mortẽ dñi annũciabitꝛ donec
27 veniat Itaq; qcũq; mãducauerit panẽ
⁊ biberit calicẽ dñi indigne: reus erit
28 corpis ⁊ ſãguis dñi. Probet ãt ſemetip
G ſũ hõ: ⁊ ſic de pane illo edat ⁊ de calice
Joh.6.f bibat.‖ Qui em̃ mãducat ⁊ bibit indi-
29 gne: iudiciũ ſibi mãducat ⁊ bibit: non
30 diiudicãs corpus dñi. Ideo inter vos
multi ĩfirmi ⁊ ĩbecilles: ⁊ dormiũt mul
31 ti. Qz ſi noſmetipos diiudicaremꝰ: nõ
32 vtiq; iudicaremur. Dũ iudicamur aũt
a dño corripimur vt nõ cũ h mũdo dã
33 nemur. Itaq; frẽs mei cũ cõuenitꝛ ad
34 mãducãdũ, iuicẽ expectate. Si qs eſu-
rit: domi mãducet: vt nõ i iudiciũ cõue
niatis. Cetera aũt cũ venero diſponã.

CXII

1 De ſpiritalibꝰ aũt nolo
2 vos ignorare frẽs. Scitis autẽ
qm̃ cũ gẽtes eſſetꝛ: ad ſimula-
3 cra muta put ducebamini: eũtes. Jõ
notũ vob facio:‖ꝙ nemo i ſpũ dei lo-
quẽs dicit anathema ieſu. Et nemo po
4 teſt dicere dñs ieſus: niſi i ſpũſctõ. Di-
5 uiſiões ỽo grãrũ ſũt: idẽ aũt ſpũs. Et
diuiſiões miniſtrationũ ſũt: idẽ ãt dñs
6 Et diuiſiões opationũ ſũt: idẽ ỽo deꝰ
7 q opaƚ oĩa i oĩbus. Unicuiq; aũt daƚ
8 manifeſtatio ſpũs: ad vtilitatẽ. Alij q
dã p ſpũm daƚ ſermo ſapiẽ: alij aũt ſer
9 mo ſciẽ ſm eũdẽ ſpũm. Alteri fides i
eodẽ ſpũ: alij gr̃a ſanitatũ i vno ſpiri
10 tu. Alij opatio ỽtutũ: alij ꝓphetia: alij
diſcretio ſpirituũ: alij genera linguaꝝ
11 alij interp̃tatio ſmonũ. Hec autẽ oĩa
opaƚ vnꝰ atq; idẽ ſpũs: diuidẽs ſingu
12 lis put vult.‖ Sicut ei corpꝰ vnũ ẽ et Ro.
mẽbra habet multa: oĩa ãt mẽbra cor- Eph.
poris cũ ſint multa: vnũ tñ corpus ſũt
13 ita ⁊ chriſtꝰ. Etem̃ i vno ſpũ oẽs nos i
vnũ corpꝰ baptizati ſumꝰ: ſiue iudei ſi
ue gẽtiles: ſiue ſerui: ſiue liberi: ⁊ oẽs
14 in vno ſpũ potati ſumꝰ. Nã ⁊ corpꝰ nõ
15 eſt vnũ mẽbrũ: ſed multa. Si dixerit
pes: qm̃ nõ ſũ manꝰ nõ ſũ de corpe: nũ
16 ideo nõ eſt de corpe? Et ſi dixerit aurꝛ C
qm̃ nõ ſũ oculꝰ: nõ ſũ de corpe: nũ ideo
17 nõ eſt d corpe? Si totũ corpus oculus
vbi auditꝰ? Si totũ auditꝰ: vbi odora-
18 tus? Nũc aũt poſuit deꝰ mẽbra: vnũ qd
19 q; eoꝝ i corpe ſicut voluit. Qz ſi eſſent
20 oĩa vnũ mẽbrũ: vbi corpus? Nũc autẽ
21 multa qdẽ mẽbra: vnũ aũt corpꝰ. Non
põt ãt oculꝰ dicere manui: opa tua nõ
indigeo: aut iteꝝ caput pedibꝰ: nõ eſtꝛ
22 mihi neceſſarij. Sed multomagꝛ q vi-
dent mẽbra corpis infirmiora eẽ: ne-
23 ceſſariora ſũt. Et q putamꝰ igbiliora
mẽbra eẽ corpis: his honorẽ abũdan-
tiorẽ circũdamꝰ. Et q in honeſta ſunt
24 nr̃a: abũdãtiorẽ honeſtatẽ habẽt. Ho

D neſta aũt nr̃a nulli⁹ egẽt. Sȝ de⁹ tẽpa‑ (temperavit)
uit corp⁹ ei cui deerat abũdãtiorẽ tri‑
25 buendo honorẽ: vt nõ ſit ſciſma in cor
26 pore: ſȝ i idipm ꝓ inuicẽ ſollicita ſint
S.b mẽbra. Et ſi ꝗd patit͛ vnũ mẽbrũ: cõ
. d patiunt͛ oĩa mẽbra. Siue glĩat͛ vnum
27 mẽbrũ cõgaudẽt oĩa mẽbra. Uos autẽ
eſtis corp⁹ chriſti: ⁊ mẽbra de mẽbro.
.b Et quoſdã ꝗdẽ poſuit de⁹ i eccl'ia: pri
28 mũ apoſtolos: ſcd̃o ꝓphetas: tertio do‑
ctores: deinde ỽtutes: exinde grãs cu‑
rationũ: opitulatiões: gubernationes,
genera linguarũ: interp̃tatiões ſmo‑
29 nũ. Nũꝗd oẽs apl'i? Nũꝗd oẽs ꝓphete
30 Nũꝗd oẽs doctores? Nũꝗd oẽs ỽtu‑
tes? Nunꝗd oẽs grãm habẽt curatio‑
nũ? Nunꝗd oẽs linguis loquũt͛: Nun
31 ꝗd oẽs interp̃tant͛. Emulamini autẽ
chariſmata meliora. Et adhuc excellẽ‑
ita tiorẽ viã vobis demonſtro. XIII
B Si lingnis hoim loq̃r ⁊ angeloꝝ
charitatẽ aũt nõ habeã: factus
ſũ velut es ſonãs aut cymbalũ
tinniens. Et ſi habuero ꝓphetiã: ⁊ no
uerim myſteria oĩa: ⁊ oẽm ſciam: et ſi
habuero oẽm fidẽ ita vt mõtes tráſfe‑
ram: charitatẽ aũt non habuero nihil
B ſũ: Et ſi diſtribuero i cibos pauperum,
oẽs facultates meas: ⁊ ſi tradidero cor
pus meũ ita vt ardeã: charitatẽ ãt nõ
habuero nihil mihi ꝓdeſt. Charitas pa
b tiens ẽ: benigna ẽ. Charitas nõ emu‑
lat͛: nõ agit ꝑperã. nõ inflat͛: nõ ẽ am‑
c bitioſa: nõ q̃rit q̃ ſua ſũt. Nõ irritat͛:
nõ cogitat malũ: nõ gaudet ſup iniq̃‑
C tate: cõgaudet aũt ỽitati. Oĩa ſuffert:
oĩa credit: oĩa ſperat: oĩa ſuſtinet. Cha‑
ritas nũq̃ excidit. Siue ꝓphetie eua‑
cuabunt͛: ſiue lingue ceſſabũt: ſiue ſcĩa
deſtruet͛. Ex ꝑte eĩ cognoſcimus: ⁊ ex
ꝑte ꝓphetam⁹. Cũ aũt venerit qđ ꝑfe‑
ctũ ẽ: euacuabit͛ qđ ex ꝑte ẽ. Cũ eſſem
paruulus: loq̃bar vt paruul⁹: ſapiebã
vt paruul⁹: cogitabã vt paruul⁹. Qñ
D ãt fact⁹ ſũ vir: euacuaui q̃ erãt ꝑuuli.
Uidem⁹ nũc ꝑ ſpeculũ i enigmate: tũc
ãt facie ad faciẽ. Nũc cognoſco ex ꝑte
tũc aũt cognoſcã ſicut ⁊ cognit⁹ ſum.
Nũc aũt manent fides: ſpes: charitas:
tria hec. Maior aũt hoꝝ ẽ charitas.
1 Sectamĩ charitatẽ: emu XIIII
lamini ſpiritalia: magis aũt vt
ꝓphetes. Qui eĩ loquit͛ ligua,
nõ hoib⁹ loquit͛: ſed deo. Nemo eĩ au‑
dit. Spũs aũt loquit͛ myſteria. Nã q̃
ꝓphetat: hoib⁹ loquit͛ ad edificationẽ
⁊ exhortationẽ ⁊ ꝯſolationẽ. Qui loq̃ ignota.
tur lingua: ſemetipm edificat: q̃ aũt ꝓ
phetat: eccl'iam dei edificat. Uolo aũt
oẽs vos loq̃ linguis: magis aũt ꝓphe
tare. Nã maior ẽ q̃ ꝓphetat q̄ qui loq̃
tur linguis: niſi forte interp̃tet͛ vt ec‑
cleſia edificationẽ accipiet. Nũc autẽ B
frẽs ſi venero ad vos linguis loquens
ꝗd vob ꝓdero: niſi vobis loq̃r: aut in
reuelatione: aut i ſcĩa: aut in ꝓphetia:
aut i doctrina. Tñ q̃ ſine aĩa ſũt vocẽ
dantia: ſiue tibia: ſiue cithara: niſi di‑
ſtictionẽ ſonituũ dederint: quomõ ſci‑
etur id qđ canit͛ aut qđ citharizatur?
Eteñ ſi icertã vocẽ det tuba: q̃s para
bit ſe ad bellũ? Ita ⁊ vos ꝑ linguã niſi
manifeſtũ ſmonẽ dederitis: quõ ſciet͛
id qđ dicit͛. Eritis eĩ i aera loquẽtes.
Tã m'lta vt puta genera linguarũ ſũt
in hoc mũdo: ⁊ nihil ſine voce ẽ. Si ꝗ C
neſciero virtutẽ vocis, ero ei cui loq̃r
barbarus: ⁊ q̃ loquit͛ mihi barbarus:
Sic ⁊ vos qm̃ emulatores eſtis ſpiritu
um ad edificationem eccleſie: q̃rite vt
abundetis. Et ideo qui loquit͛ lingua
oret vt iterp̃tet͛. Nã ſi orẽ lingua, ſpũs
me⁹ orat: mẽs aũt mea ſine fructu eſt.
Quid ergo ẽ? Orabo ſpũ: orabo ⁊ men
te. Pſallã ſpũ: pſallã ⁊ mente. Ceteꝝ ſi
bñdixeris ſpũ: q̃s ſupplet locũ idiote? laici.
Quõ dicet amen ſup tuã bñdictionẽ?
Qm̃ ꝗd dicas neſcit. Nã tu ꝗdẽ bñ gra D
tias agis: ſȝ alter nõ edificat͛. Gratias S.1.a
ago deo meo q̄ oĩm vr̃m ligua loquor.
Sed in eccl'ia volo q̃nq̃ verba ſenſu
meo loq̃ vt ⁊ alios inſtruã: q̄ decẽ mi‑
lia verboꝝ in lingua. Frẽs: nolite pue aliena.
ri effici ſenſib⁹: ſȝ malitia paruuli eſto
te: ſenſib⁹ aũt ꝑfecti eſtote. In lege eñ
ſcriptũ ẽ. Qm̃ in aliĵs linguis ⁊ i la‑ Eſa.28.a
biĵs aliĵs loquar ppl'o huic: ⁊ nec ſic ex
audient me dicit dñs. Itaq̃ lingue in
ſignũ ſũt nõ fidelib⁹: ſed infidelib⁹: ꝓ‑
phetie aũt nõ infidelib⁹: ſȝ fidelib⁹. Si
ergo cõueniat vniuerſa eccl'ia i vnũ et
oẽs linguis loquãt͛: intrent aũt idiote
aut infideles: nõne dicẽt: q̃d iſanitis? E
Si aũt oẽs ꝓphetẽt: intret aũt q̃s in‑
fidelis vel idiota: cõuincit͛ ab oib⁹: di
iudicat͛ ab oib⁹. Occulta eĩ cordis ei⁹
manifeſta fiũt: ⁊ ita cadẽs in faciẽ ad‑
orabit deũ: ꝓnũciãs q̄ vere de⁹ in vo‑

¶ bis ſit. Quid ergo ē frēs? Cū ɔuenitis
vnuſqſq; vr̄m pſalmū habet doctrinā
habet: apocalypſim habet: linguā hʒ:
interꝑtationē hʒ oia ad edificationē
fiant. Siue lingua qs loqtur: ſm duos:
aut vt multū tres: ꝛ ꝑ ptes ꝛ vn⁹ inter
ptet. Si aūt nō fuerit interpres: tace-
at i eccła: ſibi aūt loquatur ꝛ deo. Pro-
phete aūt duo aut tres dicant: ꝛ ceteri
diiudicēt. Qđ ſi alij reuelatū fuerit ſe-
dēti: prior taceat. Poteſtis ei oēs ꝑ ſin
gulos ꝓphetare vt oēs diſcāt ꝛ oēs ex
hortentur. Et ſpūs ꝓphetaꝝ ꝓphetis ſub
B iect⁹ ē. Nō ei diſſenſiōis ē de⁹: ſʒ pacis
1.Timo.2.c ſicut ꝛ i oib⁹ eccłijs ſctōꝝ doceo‖ Mu-
lieres i eccleſijs taceāt. Nō ei ꝑmittitur
Gen.3.c eis loq: ‖ ſʒ ſubditas eē: ſicut ꝛ lex dic̄
Si qđ aūt volūt diſcere: domi viros ſu
os interrogēt. Turpe ei mulieri loqui
i eccła. An a vob verbum dei ꝓceſſit:
aut i vos ſolos ꝑuenit? Si qs videtur ꝓ
pheta eē: aut ſpiritualis: cognoſcat q
q ſcribo vob: qr dñi ſūt mandata. ‖ Si
qs aūt ignorat ignorabitur. Itaq; frēs
emulamini ꝓphetare: ꝛ loq linguis no
lite ꝓhibere. Oia aūt honeſte ꝛ ſm or
A dinē fiāt in vobis. ¶XV
Gal.1.b N Otū aūt vobis facio frēs euan
geliū qđ pdicaui vob: qđ ꝛ acce
2 piſtis: i quo ꝛ ſtatis: ꝑ qđ ꝛ ſaluamini:
q rōne pdicauerim vobis ſi tenetis: ni-
3 ſi fruſtra crediditis. Tradidi ei vobis
inprimis qđ ꝛ accepi: qm̄ chriſt⁹ mor-
Eſa.53.c tu⁹ eſt ꝓ pctis nr̄is ſm ſcripturas: et
4 qr ſepult⁹ eſt: ꝛ qr reſurrexit tertia die
ſm ſcpturas: ꝛ qr viſus ē cephe: ꝛ poſt
Mar.16. 6 hoc vndecim. Deinde viſus eſt pluſq̄
Mat. vlti. qngētis fratrib⁹ ſimul: ex qbus multi
manēt vſq; adhuc: qdā aūt dormierūt
7 Deinde viſus eſt iacobo: deinde aplis
B oib⁹. Nouiſſime āt oim: tanq̄ abortiuo
Eph.3.b 9 viſus eſt mihi. Ego ei ſū minim⁹ aplo
rū: q nō ſū dign⁹ vocari apłus: qm̄ ꝑ-
10 ſecut⁹ ſū eccłiam dei. Gr̄a aūt dei ſum
id qđ ſū: ꝛ gr̄a ei⁹ i me vacua nō fuit:
ſed abūdāti⁹ illis oib⁹ laboraui. Nō ego
11 aūt: ſʒ gr̄a dei mecū. Siue eīn ego ſiue
12 illi: ſic pdicauim⁹ ꝛ ſic crediditis. Si
āt chriſt⁹ pdicatur ꝙ reſurrexit a mortu
is: quō qdā dicūt i vob qm̄ reſurrectio
13 mortuoꝝ nō ē? Si āt reſurrectio mor-
tuoꝝ nō eſt: neq; chriſt⁹ reſurrexit. Si
14 aūt chriſt⁹ nō reſurrexit inanis ē pdi-
15 catio nr̄a: inanis ē ꝛ fides vr̄a. Inue-
nimur āt ꝛ falſi teſtes dei: qm̄ teſtimo
niū dixim⁹ aduerſus deū ꝙ ſuſcitaue-
rit chriſtū quē nō ſuſcitauit: ſi mortui
16 nō reſurgūt. Nā ſi mortui nō reſurgūt
17 neq; chriſt⁹ reſurrexit. Qđ ſi chriſt⁹ nō
reſurrexit vana ē fides vr̄a. Adhuc eīn
18 eſtis i pctis vr̄is. Ergo ꝛ q dormierūt i
19 chriſto perierūt. Si in hac vita tm̄ in
chriſto ſperantes ſum⁹ miſerabiliores
20 ſum⁹ oib⁹ hoibus. ‖ Nūc aūt chriſt⁹ re
ſurrexit a mortuis primitie dormiētiū
21 qm̄ qdē ꝑ hoiem mors ꝛ ꝑ hoiēʒ reſur
22 rectio mortuoꝝ. Et ſicut in adam oēs
moriuntur: ita ꝛ in chriſto oēs viuifica-
23 buntur. Unuſqſq; āt i ſuo ordine: primi
24 tie chriſt⁹. Deinde hi q ſūt chriſti q in
aduētu ei⁹ crediderūt. Deinde finis cū
tradiderit regnū deo ꝛ prī: cū euacaue
rit oēm pncipatū ꝛ ptātē ꝛ virtutem.
25 Oportet āt illū regnare: ‖ donec ponat
26 oēs inimicos ſub pedib⁹ ei⁹. Nouiſſi-
27 me aūt inimica deſtruetur mors? Oia ei
ſubiecit ſub pedib⁹ ei⁹. Cum aūt dicat
oia ſubiecta ſūt ei: ſine dubio pter eū
28 q ſubiecit ei oia. Cū aūt ſubiecta fuerit
illi oia: tūc ꝛ ipe fili⁹ ſubiect⁹ erit illi
q ſubiecit ſibi oia: vt ſit de⁹ oia i oib⁹.
29 Alioqn qd faciēt q baptizantur ꝓ mor
tuis? Si olno mortui nō reſurgunt: vt
30 qd ꝛ baptizātur ꝓ illis? Ut qd ꝛ nos pe
31 riclitamur oi hora? Quotidie morior
ꝓpter vr̄am głiam frēs: quā habeo in
32 chriſto ieſu dño nr̄o. Si ſm hoiem ad
beſtias pugnaui epheſi: qd mihi ꝓdeſt
ſi mortui nō reſurgunt. ‖ Māducem⁹ ꝛ
33 bibam⁹: cras ei moriemur. Nolite ſedu
ci. Corrūpūt mores bonos colloqa ma
34 la. Euigilate iuſti: ꝛ nolite peccare. Ig
norātiā eīn dei qdā habēt. Ad reuerē
35 tiā vob loquor. Sʒ dicit aliquis. Quō
reſurgūt mortui? Quali aūt corpe veni
36 ent? Inſipiēs tu: qđ ſeminas nō viuifi
catur: niſi pri⁹ moriatur. Et qd tu ſemias?
37 Nō corp⁹ qđ futurū ē ſeminas: ſed nu
dū granū: vtputa tritici: aut alicui⁹ ce
38 teroꝝ. De⁹ aūt dat illi corp⁹ ſicut vult
39 ꝛ vnicuiq; ſeminū ꝓpriū corpus. Non
oīs caro eadē caro: ſed alia hoim: alia
pecoꝝ: alia volucrū: alia aūt piſcium.
40 Et corpa celeſtia ꝛ corpa terreſtria. Sʒ
alia qdē celeſtiū gł̄ia: alia aūt terreſtri
41 um. Alia claritas ſolis: alia claritas
lune: ꝛ alia claritas ſtellaꝝ. Stella eīn
42 a ſtella differt i claritate: ſic ꝛ reſurre-

ctio mortuoꝝ. Seminaẗ i corruptione
ſurget i incorruptiõe. Seminaẗ i igno-
bilitate: ſurget i glĩa. Seminaẗ i īfirmi-
tate: ſurget i ỽtute. Seminaẗ corp⁹ aia
le: ſurget corp⁹ ſpũale. Si ē corp⁹ aiale
ē ⁊ ſpũale: ſicut ſcriptũ ē‖ Fact⁹ ē pm⁹
hō adā i aiam viuētē: nouiſſim⁹ adā i
ſpm̃ viuificātē: ſ; nō pri⁹ qđ ſpirituale
ē: ſ; qđ aiale: deīde qđ ſpũale. Prim⁹
hō de tra terren⁹: ſecūdus hō đ celo ce-
leſtis. Qualis terren⁹: tales ⁊ terreni:
⁊ qlis celeſtis: tales ⁊ celeſtes. Igiẗ ſic
portauim⁹ imaginē terreni portemus
⁊ imaginē celeſtis. Hoc aũt dico frēs:
q꜡ caro ⁊ ſāguis regnũ dei poſſidere ñ
pñt: neq₃ corruptio icorruptelā poſſide
bit. Ecce myſteriũ vob̄ dico. Oēs qđē
reſurgem⁹ ſ; nō oēs imutabimur. In
momēto: i ictu oculi: in nouiſſima tu-
ba. Canet ei tuba et mortui reſurgent
icorrupti: ⁊ nos imutabimur. Oportet
ei corruptibile h̄ induere incorruptio-
nē: ⁊ mortale hoc induere imortalita-
tē. Cũ aũt mortale hoc induerit imor-
talitatē tūc fiet ſmo q̄ ſcript⁹ ē.‖ Ab-
ſorta ē mors i victoria. Ubi ē mors vi
ctoria tua? Ubi ē mors ſtimul⁹ tuus?
Stimul⁹ aũt mortis pctm̃ ē: virt⁹ ỽo
pcti lex‖ Deo aũt grãs: q̄ dedit nob̄ vi-
ctoriā p dñm nrm̃ ieſũ chriſtum. Itaq₃
frēs mei dilecti: ſtabiles eſtote ⁊ immo
biles: abūdātes i oi ope dñi ſemp ſciē-
tes q labor veſter nō ē inanis i dño.

De collect⁹ aũt q̄ fiũt in ‖ XVI
ſctōs ſicut ordinaui in ecclĩis
galatie: ita ⁊ vos facite p vnā
ſabbati. Unuſq̄ſq₃ vrm̃ apud ſe repo-
nat, recondēs qđ ei bñ placuerit: vt nō
cũ venero tūc collecte fiāt. Cũ aũt pñs
fuero: q̄s pbaueritis p epl'as hos mit
tā pferre grãm vrãm in hierlm̃. Q꜡ ſi
dignũ fuerit vt ego eā: mecũ ibũt. Ue-
niā aũt ad vos: cũ macedoniā ptrāſie-
ro, Nam macedoniā ptrāſibo. Apud
vos aũt forſitā manebo: vel etiā hye-
mabo: vt vos me deducatis quocunq₃
iero. Nolo ei vos modo i trāſitu vide-
re. Spero ei me aliquātulũ tpis mane
re apud vos: ſi dñs pmiſerit. Permane
bo aũt epheſi vſq₃ ad pētecoſten. Oſti
um ei mihi aptũ ē magnũ ⁊ euidēs: ⁊
⁊ adūſarij multi. Si aũt venerit timo
the⁹: videte vt ſine timore ſit apđ vos.
Op⁹ ei dñi opaẗ ſicut ⁊ ego. Ne q̄s ğ il
lũ ſpnat. Deducite āt illũ i pace: vt ve
niat ad me. Expecto ei illũ cũ frib⁹. De C
appollo āt fratre vob̄ notũ facio: qm̃
multũ rogaui eũ vt veniret ad vos cũ
frib⁹: ⁊ vtiq₃ nō fuit volũtas ei⁹ vt nūc
veniret. Ueniet aũt cũ ei vacuũ fuerit.
Uigilate: ſtate i fide: virilit̃ agite ⁊ cō-
fortami: oia ẽi vr̃a i charitate fiāt. Ob
ſecro āt vos frēs: noſtꝭ domũ ſtephane
⁊ fortunati ⁊ achaici‖ qm̃ ſunt pmitie
achaie: ⁊ i miſteriũ ſctōꝝ ordiauerũt ſe
ipos vt ⁊ vos ſubditi ſitis eiuſmōi: et
oi coopanti ⁊ laborāti. Gaudeo aũt in
pñtia ſtephane ⁊ fortunati ⁊ achaici.
qm̃ id qđ vob̄ deerat: ipi ſuppleuerũt
Refecerũt ei ⁊ meũ ſpm̃ ⁊ vrm̃. Cogno- D
ſcite ğ q̄ eiuſmōi ſũt. Salutāt vos oēs
ecclie aſie. Salutat vos i dño mltũ aq̄
la: ⁊ priſca cũ domeſtica ſua ecclia: apđ
q̄s ⁊ hoſpitor. Salutant vos oēs frēs:
Saltate iuicē i oſculo ſctō. Salutatio
mea manu pauli. Si q̄s nō amat dñm
nrm̃ ieſũ xpm̃: ſit anathema marana-
tha. Grã dñi nr̃i ieſu chriſti vobiſcũ.
Charitas mea cũ oib⁹ vob̄ i chriſto ie-
‖ Explicit epl'a pauli ad Co‖ſu. Amē.
rinthios pma. ‖ Incipipit plog⁹ i ſe-
cūdā eplam ad Corinthios.

In ſcđa ad Corinthios epl'a q̄ſi
in pte ſupior poſt tribulationũ
ſuaꝝ relatiōēs reddit cās q̄re ad eos
ſcđo ñ ierit: qm̃ ñ leui mutatiōe ꝯſilij
feciſſe ſe aſſerit: ſ; ne aduētu ſuo triſti-
ciā incurreret: cũ i pctō pmanere diſci
pulos repperiſſet. Deinde poſt agnitos
fruct⁹ pnie recōciliat eũ ecclie: quē i p-
ma ẽpl' fornicationē a cōſortio ſctōꝝ
iuſſerat amoueri. Tertio ꝯ pſeudo apo
ſtolos officij ſui dignitatē tueẗ: ⁊ no-
ui teſtamēti miſtros: tāto anteire grã
oñdit: q̄to euangeliũ ē lege pſtātius.
Immoraẗ etiā i cā illa pſimũ quā bre-
uit̃ i pma ꝯtigerat vt pmpto ac libēti
aio neceſſaria pñtꝭ vite nō hñtib⁹ lar-
giaẗ: ⁊ vtilitatē ſpũalis cōmercij ꝯmu
tēt pñtia cũ futur⁹: atq₃ abūdātia ſua
ſctōꝝ inopiā ſuppleāt: vt viciſſim eoꝝ
inopia ſctōꝝ abūdātia ſuppleaẗ. In fi
ne repetit qđ ſupius ꝯ pſeudo apoſto-
los egerat ⁊ iactationē eoꝝ pdicatio-
neſq₃ đ ſe glioſas vt collata antiq̄tate
generis vel catalago iniuriarũ ac peri
culoꝝ ſuoꝝ euacuat: dicq₃ eos aparios
ſubdolos qui ad imitationē ſathane

trāſfigurerẽ in apoſtolos chriſti: ſub ꝓ
dicationis ſpe lucra pecuniaria quecꝫ
Incipit argumentū (ſectantes.
Poſt actā a corinthijs pniam cō
ſolatoriā ſcribit eis epl'am apo
ſtolus a troade ꝑ titū: ⁊ collau
dās eos: hortat' ad meliora ꝯtriſtatos
quidē eos: ſ; emēdatos oſtendens.
Explicit argumētū. Incipit ep'la pau
li ad Corinthios ſcda. Ca. I

A

Paulus apoſto
1 lus chriſti ieſu ꝑ volūtatē
dei ⁊ timothe⁹ frater eccl'ie
dei q̄ ē corinthi cū oībus
2 ſctis q̄ ſunt in vniuerſa achia: Gratia
vob ⁊ pax a deo patre nr̄o et dn̄o ieſu
Ephe.1.a 3 chriſto. Bn̄dict⁹ de⁹ ⁊ pat' dn̄i nr̄i ie-
1.Pe.1.a ſu chriſti: pr̄ miſericordiarū ⁊ de⁹ toti⁹
4 ꝯſolationis: q̄ ꝯſolat' nos i oī tribula-
tione nr̄a: vt poſſim⁹ ⁊ ipi ꝯſolari eos
q̄ in oī preſſura ſunt ꝑ exhortationē q̄
5 exhortamur ⁊ ipſi a deo: qm̄ ſicut abū
dāt paſſiones chriſti i nob ita ⁊ ꝑ chri
B 6 ſtū abūdat cōſolatio nr̄a. Siue aūt tri
bulamur ꝓ vr̄a exhortatiōe ⁊ ſalute:
ſiue cōſolamur ꝓ vr̄a cōſolatione: ſiue
exhortamur ꝓ vr̄a exhortatione ⁊ ſalu
te q̄ opat' tollerātiā earūdē paſſionū
7 q̄s ⁊ nos patimur, vt ſpes nr̄a firma ſit
ꝓ vobis: ſciētes qm̄ ſicut ſocij paſſio-
8 nū eſtis: ſic eritis ⁊ cōſolatiōis. Nō eīm
volum⁹ ignorare vos fr̄es de tribulati
one nr̄a q̄ facta ē i aſia: qm̄ ſupra mo-
dū grauati ſum⁹ ſupra vtutē: ita vt te
9 deret nos etiā viuere. Sed ipi i nobiſ
ipis rn̄ſū mortis habuim⁹: vt nō ſim⁹
fidētes i nobis: ſ; i deo q̄ ſuſcitat mor-
10 C tuos: q̄ de tātis periculis nos eripuit
et eruit: in quē ſperamus: qm̄ ⁊ adhuc
11 eripiet, adiuuātibus vobis i orōne ꝓ
nobis: vt ex multarū ꝑſonis faciez ei⁹
q̄ in nobis ē donatiōis; ꝑ multos grē
12 agant' ꝓ nobis. Nā gl'ia nr̄a hec eſt te
ſtimoniū coſcie nr̄e: ꝙ in ſimplicitate
cordis ⁊ ſinceritate dei: ⁊ nō in ſapien
tia carnali: ſ; in gr̄a dei ꝯuerſati ſum⁹
13 in hoc mūdo: abūdāti⁹ aūt ad vos. Nō
eīm alia ſcribim⁹ vobis ꝙ̄ q̄ legiſtis ⁊
cognouiſtis. Spero aūt ꝙ vſqꝫ in finē
14 cognoſcetis: ſicut ⁊ cognouiſtis nos ex
pte: q2 gl'ia vr̄a ſum⁹: ſicut ⁊ vos nr̄a: i
15 die dn̄i nr̄i ieſu chriſti. Et hac cōfiden
tia volui ꝑus venire ad vos vt ſecūdā
16 gr̄am haberetis, ⁊ ꝑ vos trāſire in ma
cedoniā: ⁊ iterū a macedonia venirem
17 ad vos: ⁊ a vob deduci i iudeā. Cū ergo
hoc voluiſſem: nūqd leuitate vſus ſū?
Aut q̄ cogito ſ'm carnem cogito: vt ſit E
18 apud me: eſt et nō? Fidelis aūt de⁹: q2
ſermo nr̄ q̄ fuit apud vos: nō eſt in il-
19 lo: ē ⁊ nō: ſ; ē i illo ē. Dei eīm fili⁹ ieſus
chriſtus q̄ i vob ꝑ nos ꝓdicat⁹ ē: ꝑ me
⁊ ſiluanū ⁊ thimotheū nō fuit i illo ē,
20 ⁊ nō: ſ; ē in illo fuit. Quotqt ei ꝓmiſſi-
ones dei ſunt: i illo eſt. Ideo ⁊ ꝑ ipm
21 amē, deo, ad gl'iam vr̄am. Qui aūt con
firmat nos vobiſcū in chriſto: ⁊ q̄ vnx-
22 it nos de⁹: ⁊ q̄ ſignauit nos, ⁊ dedit pi-
23 gn⁹ ſpūs i cordib⁹ nr̄is. Ego aūt teſtē
deū inuoco i aīam meā: ꝙ parcēs vob
nō veni vltra corinthū: nō q2 dn̄amur
fidei vr̄e: ſed adiutores ſum⁹ gaudij ve
Statui (ſtri. Nā fide ſtatis. II A
aūt hoc ipm apud me: ne iterū
i triſticia venirē ad vos. Si ei
ego cōtriſto vos: ⁊ q̄s eſt q̄ me letificet
niſi q̄ ꝯtriſtat' ex me? Et h̄ ipm ſcripſi
vobis vt nō cū venero triſticiā ſup tri
ſticiā habeā de q̄b⁹ oportuerat me gau
dere: cōfidēs in oīb⁹ vob: q2 meū gau- B
diū oīm vr̄m ē. Nā ex multa tribulati
one ⁊ anguſtia cordis ſcripſi vobis ꝑ
multas lachrymas: nō vt cōtriſtemini
ſed vt ſciatis quā charitatē habeā abū
dātius i vob. Si q̄s aūt ꝯtriſtauit me
nō me ꝯtriſtauit: ſ; ex pte: vt nō onerē
oēs vos. Sufficit illi q̄ eiuſmodi ē, ob
iurgatio hec, q̄ fit a plurib⁹: ita vt ecō
rio magis donetis ⁊ cōſolemini: ne forte
abūdātiori triſticia abſorbeat' q̄ eiuſ-
modi ē. Propt' qd̄ obſecro vos: vt ꝯfir-
metis i illū charitatē. Ideo ei ⁊ ſcripſi C
vobis vt cognoſcā expimētū vr̄m: an i
oīb⁹ obediētes ſitis. Cui aūt aliqd do-
naſtis: ⁊ ego. Nam ⁊ ego qd̄ donaui, ſi
qd donaui, ꝓpter vos in ꝑſona chriſti:
vt nō circūueniamur a ſathana. Nō ei
ignoram⁹ cogitatiōes ei⁹. Cū veniſſem
autē troadē ꝓpter euāgeliū chriſti: et
oſtiū mihi apt'ū eēt i dn̄o: nō habui re
quiē ſpiritui meo: eo ꝙ nō inuenerim
titū fratrē meū: ſed vale faciēs eis: p-
fect⁹ ſū i macedoniā. Deo aūt gratias D
q̄ ſp triūphat' nos i chriſto ieſu, ⁊ odo-
rē noticie ſue manifeſtat ꝑ nos i omni
loco: q2 chriſti bon⁹ odor ſum⁹ deo in
his q̄ ſalui fiūt; ⁊ i his q̄ pereūt. Alijs

quidē odor mort᷑ i mortē: alijs autem
odor vite i vitā. Et ad hec q̄s tā idone
us? Nō eni sum⁹ ſicut plurimi adulte
rātes verbū dei: ſ; ex ſinceritate, ſicut
ex deo, coram deo, in chriſto loq̄mur.
B Incipim⁹ iterū noſmet- ¶ III
ipſos cōmēdare? Aut nunquid
egem⁹ (ſicut q̄dā) cōmēdaticijs
epl'is ad vos: aut ex vob? Epl'a noſtra
vos eſtis, ſcripta i cordib⁹ nr'is: q̄ ſcit᷑
ᵹ legit᷑ ab oībus hoībus: manifeſtati
q̄m epl'a eſtis chriſti, miſtrata a nobis,
ᵹ ſcripta nō atramēto, ſ; ſpū dei viui:
3 nō in tabulis lapideis: ſ; i tabulis cor
4 dis carnalib⁹ ‖ Fiduciā āt talem habe-
mus p chriſtū ad deū: nō q ſufficiētes
ſim⁹ cogitare aliq̄d a nob q̄ſi ex nobis
ſed ſufficiētia nr'a ex deo ē. Qui ᵹ ido
neos nos fecit miſtros noui teſtamen
ti: non lr'a: ſ; ſpū. Lr'a eni occidit: ſpūs
autē viuificat. Q; ſi miſtratio mortis
lr'is deformata i lapidib⁹: fuit in gl'ia:
ita vt nō poſſent intēdere filij iſrl' i fa
ciem moyſi ꝓpter gl'iam vultus ei⁹ q̄
euacuat᷑: quō nō mag' miſtratio ſpūs
C erit in gl'ia. Nā ſi miſtratio dānatiōis
in gl'ia ē: multo mag' abundat miſte-
riū iuſticie i gl'ia. Nā nec glorificatu;
ē, qđ claruit i hac pte, ꝓpt excellentem
gl'iā;. Si eni qđ euacuat᷑: p gl'iam eſt:
mlto mag' qđ manet i gl'ia ē. Hn̄tes
D igit᷑ talē ſpē, mlta fiducia vtimur ‖ Et
nō ſicut moyſes ponebat velamē ſup
faciē ſuā, vt nō itēderēt filij iſrl' i faci-
em ei⁹ qđ euacuat᷑: ſ; obtuſi ſūt ſenſus
eoꝝ. Uſq; i hodiernū diē idipm vela-
mē i lectiōe veter' teſtamēti manet ñ
reuelatū: qđ i chriſto euacuat᷑: ſ; vſq;
i hodiernū diē cū legit᷑ moyſes: vela
mē poſitu; ē ſup cor eoꝝ. Cū āt ꝯuſus
fuerit ad deū: auferet᷑ velamē. ‖ Dn̄s
āt ſpūs ē. Ubi āt ſpūs dn̄i ibi libertas.
Nos ꝟo oēs reuelata facie gl'iam dn̄i
ſpeculātes: i eādē imaginē trāſforma-
mur a claritate i claritatē tāq; a dn̄i
ſpū. ¶ IIII
1 Ideo hn̄tes hāc āmi-
niſtrationē, iux qđ miſe'diā cō
2 ſecuti ſum⁹: nō deficim⁹: ſ; ab-
dicam⁹ occulta dedecoris: nō ambulātes
in aſtutia: neq; adulterātes verbū dei,
ſ; i manifeſtatiōe veritat', cōmēdātes
noſmetipſos ad oēm ꝯſciā; hoīm corā
3 deo. Q; ſi etiā optū ē euāgeliū nr'm: i
4 his q̄ pereūt ē optū: in q̄b⁹ deus hui⁹

ſeculi excecauit mētes infideliū: vt nō
fulgeat illumiatio euāgelij gl'ie chriſti
5 q̄ ē imago dei. Nō eni noſmetipōs p̄-
dicam⁹: ſ; ieſū chriſtū dn̄m nr'm. Nos B
6 āt ſuos vr'os p ieſū: q̄m de⁹ q̄ dixit d
tenebris lucē ſplēdeſcere: ipe illuxit i
cordib⁹ nr'is ad illumiatiōe; ſcie clari
7 tatis dei i facie chriſti ieſu. Habemus
āt theſauꝝ iſtū i vaſis fictilib⁹: vt ſub
limitas ſit virtut' dei: ᵹ nō ex nobis.
8 In oīb⁹ tribulatiōe; patimur ſ; nō an
guſtiamur. Aporiamur: ſed non deſti-
9 tuimur. Perſecutionē patimur: ſ; nō
derelinq̄mur. Hūiliamur: ſ; nō ꝯfūdi- C
10 mur. Deijcimur: ſ; non perim⁹. Semp
mortificatiōe; ieſu chriſti i corpe nr'o
circūferētes: vt ᵹ vita ieſu māifeſtet᷑ i
11 corpib⁹ nr'is. Semp eni nos q̄ viuim⁹
i mortē tradimur ꝓpt ieſū: vt ᵹ vita ie
12 ſu manifeſtet᷑ i carne nr'a mortali. Er-
go mors i nob opat᷑: vita āt in vobis.
13 Hn̄tes āt eūdē ſpm̄ fidei ſicut ſcptū ē:
‖ credidi ꝓpter qđ locut⁹ ſū: ᵹ nos cre Ps. 115
14 dim⁹: ꝓpter qđ ᵹ loq̄mur: ſciētes q̄m
q̄ ſuſcitauit ieſū: ᵹ nos cū ieſu ſuſcita-
15 bit: ᵹ cōſtituet vobiſcū. Oia eni ꝓpter D
vos: vt gr'a abundās p multos i gr'aꝝ
16 actiōe abūdet i gl'ias dei. Propter qđ
nō deficim⁹. Sed licet is q̄ foris eſt nr'
hō corrūpat᷑: tn̄ is q̄ int⁹ ē renouat᷑ d
17 die i diē. Id eni qđ in pn̄ti ē momētaneū
ᵹ leue tribulatiōis nr'e: ſupra mo-
dū i ſublimitate et'nu; gl'ie pōd⁹ opat᷑
18 i nob: nō ꝯtēplātib⁹ nob q̄ vidēt᷑: ſed
q̄ nō vidēt᷑. Que eni vidēt᷑: tp'alia ſūt:
q̄ āt nō vidēt᷑: eterna ſunt. ¶ V
1 Scim⁹ eni: q̄m ſi terreſtris dom⁹ B
nr'a hui⁹ habitatiōis diſſolua-
tur, q edificatiōe; ex deo habe-
mus, domū nō manufactā, ſ; et'nā i ce-
2 lis. Nā ᵹ i h ingemiſcim⁹, habitatiōe;
3 nr'a;, q̄ d celo ē, ſupindui cupientes: ſi
4 tn̄ veſtiti, ᵹ nō nudi iueniamur. Nā et
q̄ ſum⁹ i h tabernaculo: ingemiſcim⁹
grauati: eo q nolum⁹ expoliari: ſ; ſup
ueſtiri: vt abſorbeat᷑ qđ mortale ē, a vi-
5 ta. Qui āt efficit nos i h ipm de⁹: qui
6 dedit nobis pignus ſpūs. Audentes E
igit᷑ ſp ᵹ ſciētes: q̄m dū ſum⁹ in h cor
7 pore pegrinamur a dn̄o. Per fidē eni
8 ambulam⁹ ᵹ nō p ſpeciē. Audem⁹ autē
ᵹ bonā volūtatē habem⁹ mag' pegri-
9 nari a corpe ᵹ pn̄tes eē ad dn̄m: ᵹ ideo
ꝯtēdim⁹ ſiue abſentes ſiue pn̄tes pla-

Ro.14.b cere illi‖Oẽs enī nos mãifeſtari opor-
10 tet añ tribunal chriſti: vt referat vnuſ-
quiſq; ꝓpria corpis put geſſit: ſiue bonũ
11 ſiue malũ. Scientes ḡ timorẽ dñi hoī-
bus ſuadeam⁹: deo ãt manifeſti ſum⁹.
Spero ãt ⁊ ī ꝯſciẽtijs vr̃is manifeſtos
12 nos eſſe. Nõ iteꝝ cõmẽdam⁹ nos vob:
ſed occaſionẽ dam⁹ vobis gloriãdi ꝓ no
bis: vt habeat̄ ad eos q̄ ī facie gloriã-
13 tur: ⁊ nõ ī corde. Siue enī mẽte excedi
mus deo: ſiue ſobrij ſumus vob. Chari
14 tas enī chriſti vrget nos: eſtimantes h̄;
qm̄ ſi vn⁹ ꝓ oīb⁹ mortu⁹ ẽ: ḡ oẽs mor-
15 tui ſũt. Et ꝓ oīb⁹ mortuus eſt chriſt⁹:
vt ⁊ q̄ viuũt: iã nõ ſibi viuant: ſed ei q̄
16 ꝓ ipſis mortuus ẽ et reſurrexit.‖Itaq;
nos ex h̄ neminẽ nouimus ſm carnẽ.
17 Et ſi cognouim⁹ ſm carnẽ chriſtũ: ſed
D nũc iã nõ nouim⁹. Si q̄ ḡ ī chriſto no
Eſa.43.c ua creatura: vetera trãſierunt‖ecce fa-
Apo.21.b cta ſũt oīa noua. Oīa ãt ex deo, q̄ nos
18 recõciliauit ſibi ꝑ chriſtũ: ⁊ dedit nob
19 miſteriũ recõciliatiõis. Qm̄ q̄dẽ deus
erat ī chriſto mũdũ recõciliãs ſibi: nõ
reputãs illis delicta ipſoꝝ: ⁊ poſuit in
20 nobis verbũ recõciliationis. Pro chri
ſto ḡ legatione fungim̄ur tãq; deo ex-
hortante ꝑ nos. Obſecram⁹ ꝓ chriſto:
21 recõciliamini deo. Eũ q̄ non nouerat
pctm̄: ꝓ nob pctm̄ fecit: vt nos effice-
remur iuſticia dei in ipſo. ‖VI
A Adiuuãtes ãt exhortamur ne in
2 vacuũ gr̃az dei recipiatis. Ait
Eſa.49.c enī‖Tpe accepto exaudiui te ⁊ ī die ſa
lutis adiuui te. Ecce nũc tp̃s accepta-
3 bile: ecce nũc dies ſalutis. Nemini dã
tes vllã offenſionẽ: vt nõ vitupet̄ mini
1.Cor.4.a 4 ſteriũ nr̃m‖ſꝫ ī oīb⁹ exhibeam⁹ noſmet-
1.11.c ipſos ſicut dei miſtros. In multa pati
entia: ī tribulatiõib⁹: ī neceſſitatibus:
5 in anguſtijs: ī plagis: ī carcerib⁹: in ſe-
B ditionib⁹: in laborib⁹: ī vigilijs: ī ieiu-
6 nijs. In caſtitate: in ſciẽtia: in lõgani-
mitate: ī ſuauitate: ī ſpũſancto: ī chari
7 tate nõ ficta: ī v̄bo veritat̄: in virtute
dei. Per arma iuſticie: a dextr̄ ⁊ a ſini
8 ſtris. Per glīaz ⁊ ignobilitatẽ: ꝑ infa-
miã ⁊ bonã famã. Ut ſeductores ⁊ ve-
9 races: ſicut q̄ ignoti et cogniti. Quaſi
10 moriẽtes ⁊ ecce viuim⁹: vt caſtigati et
non mortificati: q̄ſi triſtes: ſꝑ aũt gau
dẽtes: ſicut egẽtes: multos ãt locuple-
11 tãtes: tanq; nihil hñtes ⁊ oīa poſſidẽ-
C tes. Os nr̃m patet ad vos o corinthij:

12 cor nr̃m dilatatũ ẽ. Nõ anguſtiamini
ī nob: anguſtiamini aũt in viſceribus
13 vr̃is. Eãdẽ aũt hñtes remunerationẽ
14 tãq; filijs dico: dilatami ⁊ vos. Nolite
iugũ ducere cũ infidelib⁹‖Que enī pti E
cipatio iuſticie cũ iniq̄tate: aut q̄ ſocie
15 tas luci ad tenebras? Que aũt ꝯuẽtio
chriſti ad belial? Aut q̄ ps fideli cũ in
16 fideli? Quis ãt ꝯſẽſus tẽplo dei cũ ido D
lis? Uos enī eſtis tẽplũ dei viui ſicut 1.
dicit de⁹‖qm̄ inhabitabo ī ill̄ ⁊ in am L
bulabo inter eos: ⁊ ero illoꝝ de⁹: et ipſi
17 erũt mihi pp̄ls‖Propter qđ exite đ me E
dio eoꝝ: ⁊ ſepamini dicit dñs: ⁊ ī-mũdũ
18 ne tetigerit̄: ⁊ ego recipiam vos: ⁊ ero
vobis ī patrẽ: ⁊ vos eritis mihi in fili
os ⁊ filias: dicit dñs omnipotẽs.‖VII
1 H Has ḡ hñtes ꝑmiſſiões chariſſi B
mi: mũdem⁹ nos ab oī inquina
mẽto carnis ⁊ ſpũs: ꝑficientes
2 ſctificatiõem ī timore dei. Capite nos.
Neminẽ leſim⁹: neminẽ corrupimus:
3 neminẽ circũuenim⁹. Nõ ad ꝯdẽnati-
onẽ vr̃az dico. Predixim⁹ enī ꝙ in cor
dib⁹ nr̃is eſt̄ ad cõmoriendũ ⁊ ad ꝯui
4 uẽdũ. Multa mihi fiducia ẽ apud vos
multa mihi glīatio ꝓ vob. Replet⁹ ſũ
ꝯſolatiõe: ſuꝑabũdo gaudio ī oī tribu
5 latione vr̃a. Nã ⁊ cũ veniſſem⁹ ī mace B
doniã nullã requiẽ habuit caro nr̃a:
ſꝫ oẽm tribulationẽ paſſi ſum⁹. Foris
6 pugne: int⁹ timores. Sꝫ qui ꝯſolat̄ hu
miles: ꝯſolat⁹ ẽ nos de⁹ ī aduẽtu titi.
7 Nõ ſolũ aũt ī aduẽtu ei⁹: ſꝫ etiã ī ꝯſola
tione: q̄ ꝯſolatus ẽ in vobis referens
nobis vr̃m deſideriũ: vr̃m fletũ veſtrã
emulationẽ ꝓ me: ita vt mag̃ gaude-
8 rẽ. Qm̄ ⁊ ſi ꝯtriſtaui vos in ep̄la non
me penitet. Et ſi peniteret videns ꝙ
ep̄la illa ⁊ ſi ad horam vos ꝯtriſtauit:
9 nũc gaudeo: nõ q2 ꝯtriſtati eſt̄: ſed q2
ꝯtriſtati eſtis ad pniaz. Contriſtati enī C
eſt̄ ſm deũ: vt in nullo detrimẽtũ pa
10 tiamini ex nob‖Que enī ſm deũ triſti 1.
cia ẽ pniaz ī ſalutẽ ſtabilẽ opat̄: ſecli
11 aũt triſticia mortẽ opat̄‖Ecce enī hoc
ipſũ ſm deũ ꝯtriſtari vos: quãtã in vo
bis opat̄ ſollicitudinẽ: ſꝫ defenſionem
ſꝫ indignationẽ: ſꝫ timorẽ: ſꝫ deſideriũ
ſed emulationẽ: ſꝫ vindictã. In oībus
exhibuiſtis vos incõtaminatos eẽ ne-
12 gocio. Igit̄ ⁊ ſi ſcripſi vobis: nõ ꝓpter
eũ q̄ fecit iniuriã: nec ꝓpter eũ q̄ paſ-
ſus ẽ: ſꝫ ad manifeſtãdã ſollicitudinẽ

nram quā habem⁹ ꝑ vobis corā deo.
Ideo ꝯsolati sum⁹. In ꝯsolatiōe autē
nra abundāti⁹ magꝭ gauisi sum⁹ sup
gaudio titi: qꝛ refect⁹ ē sp̄s ei⁹ ab oī-
bus vob. Et si q̄d apud illū de vobis
gl'iat⁹ sū: nō sū ꝯfusus: sz sicut oīa vob
in veritate locuti sumus: ita ꝛ gl'iatio
nra q̄ fuit ad titū veritas facta est. Et
viscera ei⁹ abundāti⁹ in vobis sunt: re
miniscētis oīm vrm obediētiam: quō
cū timore ꝛ tremore excepistis illum.
16 Gaudeo ꝙ i oīb⁹ ꝯfido i vobis. VIII
1 N Otam aūt facimus vobis frēs
grāz dei q̄ data est in ecclesijs
2 macedonie: ꝛ ꝙ i mlto exꝑimē
to tribulatiōis abūdātia gaudij ipso-
rū fuit: ꝛ altissima paupertas eoꝝ abun
3 dauit i diuitias simplicitatꝭ eoꝝ. Quia
ſm virtutē testimoniū illis reddo: ꝛ su
4 pra virtutē volūtarij fuerūt: cū multa
exhortatiōe obsecrātes nos grām ꝛ cō
municationē ministerij qđ fit i sanctos.
5 Et ñ sic sperauim⁹: sz semetipos dede-
rūt p̄mū dño: deinde nob ꝑ volūtatē
6 dei: ita vt rogarem⁹ titū vt queadmo
dū cepit ita ꝛ ꝑficiat i vob etiā grāz
7 istā. Sz sicut i oīb⁹ abundatis fide et
ſmone ꝛ sciā ꝛ oī sollicitudine: insup
ꝛ charitate vestra i nos: vt ꝛ i hac grā
8 abundetis. Non q̄si imperās dico: sed
ꝑ alioꝝ sollicitudinē etiā vre charita
9 tis ingeniū bonū cōprobās. Scitꝭ eni
grāz dñi nri iesu christi: qm̄ ꝓpter vos
egen⁹ fact⁹ ē: cū esset diues vt illi⁹ in-
10 opia vos diuites essetis. Et ꝯsiliū i h̄
deo. Hoc eni vob vtile ē: q̄ non solum
facere sz ꝛ velle cepistis ab āno priore.
11 Nūc vo ꝛ facto ꝑficite: vt quemadmo
dū ꝓmpt⁹ ē anim⁹ volūtatꝭ: ita sit ꝛ ꝑ
12 ficiēdi ex eo qđ habetꝭ. Si eni volun-
tas ꝓmpta ē: ſm id qđ habet: accepta
13 ē: nō ſm id quod nō habet. Nō eni vt
alijs sit remissio: vob aūt tribulatio:
14 sz ex eq̄litate in p̄nti tp̄e, vra abūdan-
tia illoꝝ inopiā suppleat: vt ꝛ illorum
abūdātia vre inopie sit supplementū:
15 vt fiat eq̄litas sicut scrip̄tū ē. Qui mul-
tū: nō abūdauit: ꝛ q̄ modicū: nō mino-
16 rauit. Grās aūt ago deo q̄ dedit eādē
sollicitudinē ꝑ vobis i corde titi: q̄m
17 exhortationē q̄dem suscepit: sz cū sol-
licitior eēt: sua volūtate ꝓfect⁹ est ad
18 vos. Misim⁹ etiā cū illo frēz nrm: cui⁹
19 laus ē i euāgelio ꝑ oēs ecclias. Nō so-
lum aūt: sz ꝛ ordinat⁹ ē ab ecclesijs co
mes ꝑegrinationis nre in hāc gratiā
q̄ ministrat a nobis ad dñi gloriā et D
20 destinatā voluntatē nram. Deuitātes
hoc: ne q̄s nos vituperet in hac plenitu
dine q̄ ministrat a nobis i dñi glāz.
21 Prouidem⁹ eni bona nō solū coram Ro. 12. d
22 deo: sz etiā corā hoīb⁹. Misim⁹ aūt cuz
illis ꝛ frēm nrm quē ꝓbauim⁹ i mul-
tis sepe sollicitū eē: nūc aūt multo solli
23 citiorē: ꝯfidētia multa i vos: siue ꝑ ti-
to q̄ ē soci⁹ me⁹: ꝛ i vobis adiutor siue
24 frēs nri apli ecclīaꝝ glie christi. Ostē-
sionē ergo q̄ ē charitatꝭ vre ꝛ nre glo
rie ꝑ vobis: in illos ostendite in faciē
ecclesiarum. IX
N Am de mi-
nisterio quod fit in sanctos: ex A
abūdāti ē mihi scribere vobis.
Scio eni ꝓmptū animū vrm ꝑ quo d
vobis glorior apud macedones qm̄ et
achaia parata ē ab āno p̄terito: ꝛ vra
emulatio ꝓuocauit plurimos. Misim⁹
aūt frēs: vt ne qđ gloriamur de vobis
euacuet in hac parte: vt queadmodū di
xi parati sitꝭ: ne cum venerint macedo-
nes mecū: inuenerint vos ipatos: eru
bescam⁹ nos vt non dicam⁹ vos in hac
substantia. Necessariū ḡ existimaui ro B
gare frēs vt p̄ueniāt ad vos: ꝛ p̄parēt
repromissā bn̄dictiōeꝫ hāc paratā esse:
sic quasi bn̄dictionē: nō q̄si auariciā.
Hoc aūt dico. Qui pce seminat parce ꝛ
metet: ꝛ q̄ seminat in bn̄dictionibus: — i. liberaliter
de benedictionib⁹ ꝛ metet. Unusq̄sq;
put destinauit i corde suo: nō ex tristi
cia aut ex necessitate. Hilarē eni dato- Eccl. 35. b
rē diligit de⁹. Potēs ē aūt deus oēm
grāz abūdāre facere in vobis vt i oīb⁹
semp oēm sufficientiā hn̄tes abunde- C
tis i oē opus bonū: sicut scrip̄tū ē Di- Ps. 110
spersit dedit pauperib⁹: iusticia ei⁹ ma-
net in seculū seculi. Qui aūt amistrat
semen seminanti: ꝛ panē ad mādu cādū
p̄stabit. Et multiplicabit semē vrm: ꝛ
augebit incremēta frugū iusticie vre:
vt i oīb⁹ locupletati abundetis i oēm
simplicitatē: q̄ opat ꝑ nos grātiarum
actionē deo. Qm̄ ministeriū hui⁹ officij D
nō solū supplet ea q̄ desūt sctꝭ: sz etiā
abūdat ꝑ mltas grāꝝ actiones in dño
ꝑ ꝓbationē ministerij hui⁹: glorifican-
tes deū i obedietia ꝯfessiōis vre i euā-
gelio christi ꝛ simplicitate cōmunica-
tionis vre i illos ꝛ in oēs: ꝛ in ipsorū

obſecratiõe ꝑ vobis: deſiderãtiũ vos
ꝓpt eminẽtẽ grãz dei in vobis. Grãs
ago deo ſuꝑ inenarrabili dono ei⁹ ¶ X
A 1 Ipſe ãt ego paul⁹ obſecro vos ꝑ
manſuetudinẽ ⁊ modeſtiã chri
ſti: q̃ i facie q̃dẽ humilis ſum
2 int vos: abſens ãt ꝯfido in vob. Rogo
ãt vos ne pñs audeã ꝑ eã ꝯfidentiã q̃
exiſtimoꝛ audere in q̃ſdã: q̃ arbitrant
3 nos tãq̃ ſm carnẽ ambulem⁹. In car
ne eni ãbulãtes: nõ tñ ſm carnẽ mili
B 4 tam⁹. Nã arma militie nr̃e nõ carna
lia ſũt: ſꝫ potẽtia deo ad deſtructiones
5 munitionũ: ꝯſilia deſtruẽtes ⁊ oẽm al
titudinẽ extollẽtẽ ſe aduerſus ſciẽtiã
dei: ⁊ i captiuitatẽ redigẽtes oẽs intel
6 lectũ in obſequiũ chꝛiſti: ⁊ in ꝓmptu
hñtes vlciſci oẽs inobediẽtiam: cũ im
7 pleta fuerit vr̃a obediẽtia. Que ſm fa
ciẽ ſunt videte. Si q̃s ꝯfidit chꝛiſti ſe
eſſe: h̄ cogitet iterũ apud ſe: qꝛ ſicut et
C ipe chꝛiſti ẽ: ita ⁊ nos. Nã ⁊ ſi ampli⁹
8 aliq̃d gloꝛiat⁹ fuero de ptãte nr̃a quã
dedit nob dñs i edificatiõe ⁊ nõ i de
9 ſtructionẽ vr̃az: nõ erubeſcã. Ut autẽ
nõ exiſtimer tãq̃ terrere vos ꝑ epl'as:
10 qm̃quidẽ epl'e inquiũt graues ſunt et
foꝛtes: pñtia ãt coꝛpis infirma: ⁊ ſmo
11 ꝯtẽptibilis: h̄ cogitet q̃ eiuſmodi ẽ: qꝛ
q̃les ſum⁹ verbo ꝑ epl'as abſentes: ta
12 les ⁊ pñtes i facto. Nõ eni audem⁹ in
ſerere aut comparare nos q̃buſdã q̃ ſe
ipſos cõmẽdãt: ſꝫ ipi in nobis noſmet
D ipſos metiẽtes: ⁊ cõparãtes noſmetip
Eph.4.d 13 ſos nobis ¶ Nos aũt nõ in imenſũ glo
Apo.21.c riabimur: ſꝫ ſm mẽſurã regule q̃ men
ſus ẽ nob de⁹ mẽſurã ꝑtingẽdi vſq̃ ad
14 vos. Nõ eni q̃ſi nõ ꝑtingentes ad vos
ſuperẽtẽdim⁹ nos. Uſq̃ ad vos eni ꝑ
15 uenim⁹ i euãgelio chꝛiſti: nõ i imẽſum
gloꝛiãtes i alienis laboꝛib⁹. Spem ãt
hñtes creſcẽt' fidei vr̃e: i vob magni
16 ficari ſm regulã nr̃az i abũdãtia: etiã
i illa q̃ vltra vos ſũt euãgelizare nõ in
17 aliena regl'a i his q̃ ꝑparata ſũt gloꝛi
1.Cor.1.d ari ¶ Qui ãt gl'iat i dño gl'iet. Nõ eni q̃
Hiere.9.g 18 ſeipm̃ cõmẽdat ille ꝓbat⁹ ẽ: ſꝫ quẽ de
us cõmẽdat. XI
A 1 Utinã ſuſti neritis modicũ q̃d inſipientie
2 mee: ſed ⁊ ſuppoꝛtate me. Emu
loꝛ eni vos dei emulatiõe: deſpõdi eni
vos vni viro virginem caſtã exhibere
Gen.3.a 3 chꝛiſto ¶ Timeo ãt ne ſicut ſerpẽs ſedu
xit euam aſtutia ſua: ita coꝛrũpantur
ſenſus vr̃i: ⁊ excidãt a ſimplicitate q̃ ẽ
4 in chꝛiſto ieſu. Nã ſi is q̃ venit: alium
chꝛiſtũ ꝑdicat quẽ nõ ꝑdicauim⁹: aut
aliũ ſpm̃ accipit' quem nõ accepiſtis:
aut aliud euãgeliũ qđ nõ recepiſt': re
5 cte pateremini. Exiſtimo eni nihil me B
6 min⁹ feciſſe a magnis apl'is. Nam ⁊ ſi
imperit⁹ ſmõe: ſꝫ nõ ſciã. In oib⁹ autẽ
7 manifeſt⁹ ſũ vob. Aut nunq̃d pctm̃ fe
ci meipm̃ humilians: vt vos exaltemi
ni? Qm̃ grat' euãgeliũ dei euãgeliza
8 ui vob: alias eccl'ias expoliaui accipi
9 ens ſtipẽdiũ ad miniſteriũ vr̃m: ⁊ cũ
eſſem apđ vos ⁊ egerẽ: nulli oneroſus
fui. Nam qđ mihi deerat ſuppleuerũt
frẽs q̃ venerũt a macedonia ⁊ i oibus
10 ſine onere me vob ſuaui: ⁊ ſuabo Eſt C
veritas chꝛiſti i me: qm̃ hec gl'iatio nõ
11 infringet i me i regiõib⁹ achaie. Qua
12 re? Quia nõ diligo vos: Deus ſcit. Qđ
ãt facio: ⁊ faciã: vt amputẽ occaſiones
eoꝝ: q̃ volũt occaſionẽ: vt i q̃ gloꝛiant.
13 ueniant ſicut ⁊ nos. Nã eiuſmõi pſeu
do apl'i ſũt opariũ ſubdoli: trãſfiguran
14 tes ſe i apl'os chꝛiſti. Et nõ mirũ. Ipſe
eni ſathanas trãſfigurat ſe i angelum
15 lucis. Nõ ẽ ḡ magnũ ſi miſtri ei⁹ trans
figurẽt velut miſtri iuſticie q̃ꝝ finis
16 erit ſm opa ipoꝝ. Iteꝝ dico: ne quis D
me putet iſipiẽtẽ eẽ. Alioq̃n velut iſi
piẽtẽ accipite me: vt ⁊ ego modicũ q̃d
17 gloꝛier. Qđ loquoꝛ: nõ loquoꝛ ſm deũ:
ſꝫ q̃ſi i inſipiẽtia: i hac ſubſtãtia gl'ie.
18 Qm̃ multi gloꝛiant ſm carnem: ⁊ ego
19 gloꝛiaboꝛ. Libẽter eni ſuffert' inſipi
entes: cũ ſit' ipi ſapiẽtes. Suſtinetis
20 eni ſi q̃s vos i ſuitutẽ redigit: ſi quis
deuoꝛat: ſi q̃s accipit: ſi q̃s extollit: ſi
21 q̃s i faciẽ vos cecidit. Scđm ignobili E
tatẽ dico: q̃ſi nos infirmi fuerimus in
hac ꝑte. In q̃ q̃s audet: in inſipientia
22 dico: audeo ⁊ ego. Hebꝛei ſunt et ego.
Iſraelite ſũt ⁊ ego. Semẽ abꝛae ſũt: et
23 ego. Miniſtri chꝛiſti ſunt: ⁊ ego. Ut mi
nus ſapiens dico: pl⁹ ego. In laboꝛib⁹
plurimis: i carcerib⁹ abũdanti⁹: i pla
gis ſupꝛa modũ: i moꝛtib⁹ frequẽter.
24 A iudeis q̃nquies q̃dragenas vna mi
25 nus accepi. Ter virgis ceſus ſũ: ſemel F
lapidat⁹ ſũ: ter naufragiũ feci. Nocte
26 ⁊ die i ꝓfũdũ maris fui In itineribus
ſepe: ꝑiculis fluminũ: ꝑiculis latronũ
ꝑiculis ex genere: ꝑiculis ex gẽtib⁹ pe
riculis i ciuitate: ꝑiculis in ſolitudi

7 ne:periculis i mari:periculis in falſis
fratrib⁹. In labore ⁊ erũna:in vigilijs
multis. In fame ⁊ ſiti:i ieiunijs multis.
In frigore ⁊ nuditate:pter illa que ex
trinſec⁹ ſũt:inſtãtia mea qtidiana:ſol
licitudo oim eccliaꝝ. Quis infirmať:
⁊ ego nõ infirmor? Quis ſcãdalizať: ⁊
ego nõ vror? Si gloriari oportet:q in
firmitatis mee ſunt gloriabor. De⁹ ⁊ pr
dñi nři ieſu chriſti ſcit q ẽ bñdict⁹ i ſe
cula ꝙ nõ mẽtior. Damaſci ppoſit⁹ gẽ
tis arethe regis cuſtodiebat ciuitatez
damaſcenoꝝ vt me cõphẽderet ⁊ p fe
neſtrã i ſporta dimiſſus ſum p murũ:⁊
ſic effugi manus eius. XII
A Si gloriari oportet:non expedit
quidẽ. Veniã ãt ad viſiões et re
uelatiões dñi. Scio hoiez i chri
ſto ante ãnos qttuordecim ſiue i corpe
ſiue ex corp⁹ neſcio:deus ſcit: raptum
3 hmõi vſq ad tertiũ celũ. Et ſcio hmõi
hoiem ſiue in corpe ſiue extra corpus
4 neſcio:de⁹ ſcit:qm raptus ẽ in paradi
B ſum :⁊ audiuit arcana verba q nõ licz
5 hoi loq. Pro hmõi gliabor : p me ãũt
6 nihil niſi i infirmitatib⁹ meis. Naz et
ſi voluero gloriari : non ero inſipiẽs.
Veritatẽ eni dicã. Parco ãt:ne qs me
exiſtimet ſupra id qd videt in me: aut
7 audit aliqd ex me. Et ne magnitudo
C reuelationũ extollat me :dat⁹ eſt mihi
ſtimul⁹ carnis meę angel⁹ ſathane q
8 me colaphizet. Propter qd ter dñm ro
gaui vt diſcederet a me: et dixit mihi.
9 Sufficit tibi gra mea . Nã virt⁹ i in
firmitate pficiť. Libenter igiť gloria
bor i infirmitatib⁹ meis :vt inhabitet
10 i me virtus chriſti . Propter qd placeo
mihi i infirmitatib⁹ meis: i ptumelijs
D i neceſſitatib⁹:i pſecutiõib⁹ i anguſtijs
p chriſto . Cũ eni infirmor tũc potens
11 ſũ. Fact⁹ ſũ inſipiẽs:vos me coegiſtis.
Ego eni a vobis debui cõmẽdari. Ni
hil eni min⁹ feci ab his qui ſũt ſupra
12 modũ apli: Tã ⁊ ſi nihil ſum ſigna tñ
apoſtolat⁹ mei facta ſũt ſup vos in oi
patiẽtia:i ſignis ⁊ pdigijs ⁊ virtutib⁹.
13 Quid ẽ eni qd min⁹ habuiſtis p ceteris
E ecclijs:niſi ꝙ egoipe nõ grauaui vos?
Donate mihi hãc iniuriã. Ecce tertio
14 hoc parat⁹ ſũ venire ad vos ⁊ nõ ero gra
uis vobis. Non eni qro q vřa ſunt ſed
vos. Nec eni debẽt filij parentib⁹ the
15 ſaurizare:ſz parẽtes filijs. Ego ãũt li
bentiſſime impẽdã ⁊ ſupimpẽdar ego
ipe p aiab⁹ vřis: licet pl⁹ vos diligẽs non
16 minus diligar. Sed eſto. Ego vos gra
uaui:ſz cũ eſſem aſtut⁹ dolo vos cepi.
17 Nunqd p aliquẽ eoꝝ qs miſi ad vos
18 circũueni vos. Rogaui titũ ⁊ miſi cum F
illo frẽm. Nunqd tit⁹ vos circũuenit?
Nõne eodez ſpũ ambulauim⁹? Nonne
19 eiſdẽ veſtigijs? Olim putatis ꝙ excuſe
mus nos apd vos? Corã deo in chriſto
loqmur . Oia eni chariſſimi pter edi
20 ficatiões vřaz. Timeo eni ne forte cuz
venero:nõ qles volo inueniam vos :⁊ B
ego iueniar a vob qlẽ nõ vultis ne for Gal.5.d
te ptentiões:emulationes:animoſita
tes:diſſenſiões:detractiões:ſuſurratio
nes:inflatiões:ſeditiões ſint int vos.
21 Ne iteꝝ cuz venero humiliet me deus
apud vos:⁊ lugeã multos ex his q ante
peccauerũt ⁊ nõ egerũt pniaz ſup imũ
dicia ⁊ fornicatiõe ⁊ impudicitia quã
Ecce tertio hoc ve gesserũt. XIII A
nio ad vos vt i ore duorum vel Deu.17.b
triũ teſtiũ ſtabit oẽ verbũ. Pre Mat.18.b
dixi eni ⁊ pdico:vt pñs vob:⁊ nũc ab Joh.8.c
ſens his q ante peccauerũt ⁊ ceteris oib⁹ Heb.10.d
qm ſi venero iteꝝ non parcã. An expe
rimẽtũ qritis eius q in me loquiť chri
ſtus? Qui in vobis nõ infirmať:ſz po
tens ẽ in vobis. Nã ⁊ ſi crucifixus eſt B
ex infirmitate: ſz viuit ex virtute dei.
Nã ⁊ nos infirmi ſum⁹ in illo:ſz viue
mus in eo ex virtute dei in vob . Vos
metipſos temptate:ſi eſtis in fide: ipſi
vos pbate. An nõ cognoſcitis voſmet
ipſos:qz chriſt⁹ ieſus in vobis ẽ? Niſi
forte reprobi eſtis. Spero autẽ ꝙ cog
noſcitis:qz nos nõ ſum⁹ reprobi. Ora
mus ãũt deũ vt nihil mali faciatis :nõ
vt nos pbati parcamus :ſz vt vos qd C
bonũ ẽ faciatis . Nos ãũt vt reprobi ſi
mus. Nõ poſſum⁹ eni aliqd adũſus ve
ritatẽ:ſz p veritate. Gaudem⁹ eni qm
nos infirmi ſum⁹:vos ãt potẽtes eſtis.
Hoc ⁊ oram⁹:vřam pſũmationẽ. Ideo
eni hec abſens ſcribo :vt nõ pñs duri⁹
agam ſm ptãtem quã dñs dedit mihi
in edificationẽ ⁊ non in deſtructiõez.
De cetero fratres gaudete:pfecti eſto D
te:exhortamini:idipm ſapire. Pacem
habete ⁊ deus pacis ⁊ dilectionis erit
vobiſcũ. Salutate inuicẽ in oſculo ſã
cto. Salutant vos oẽs ſancti. Gra dñi
noſtri ieſu chriſti: et charitas dei ⁊ cõ

sc. Patris ... charitas gratia ... quando sic dilexit mundum ut filium suum ... Joa. 3.

municatio ſctiſpũs ſit cum omnibus
vobis. Amen. ¶ Explicit epl'a pauli
ad Corinthios ſecunda. Incipit argu-
mentũ in epl'am ad Galathas.

G Alathe ſũt greci. Hi verbũ ve-
ritatꝪ primũ ab apl'o acceperũt
ſꝫ poſt diſceſſum eius temptati
ſunt a falſis apl'is: vt in legẽ ⁊ circũci-
ſionẽ verterẽt. Hos apl'us reuocat ad
fidẽ veritatis: ſcribẽs eis ab epheſo.

¶ Explicit argumentum. Incipit epl'a
Pauli ad Galathas. ¶ Capl'm I.

A P Aulus apoſto
lus nõ ab hoib⁹ neqꝫ p
hoiẽs: ſꝫ p ieſum chriſtũ
⁊ deũ patrẽ q̃ ſuſcitauit
eũ a mortuis: et q̃ mecũ
ſunt oẽs frẽs: eccleſijs galathie. Gr'a
vobis ⁊ pax a deo patre nr'o ⁊ dño ie-
ſu chriſto: q̃ dedit ſemetipm ꝓ pecca-
tis nr'is vt eripet nos de pñti ſecl'o ne-
quã ſm volũtatẽ dei et pr'is nr'i: cui ẽ
gl'ia i ſecula ſeculoꝝ amẽ. Miroꝛ ꝙ ſic
tã cito trãſferimini ab eo q̃ vos voca-
uit i grãm chriſti in aliud euãgeliuꝫ:
qđ nõ ẽ aliud niſi ſũt aliq̃ qui vos cõ-
turbãt: ⁊ volũt ꝯuertere euãgeliũ chri
B ſti. Sꝫ licet nos aut angel⁹ d̃ celo euã
gelizet vob̃ p̃terqꝫ qđ euangelizauim⁹
i.Cor.15.a vobis: anathema ſit. Sicut p̃diximus
⁊ nũc iteꝝ dico: ſi q̃s vobis euãgeliza-
uerit p̃ter id qđ accepiſtis: anathema
ſit. Modo eni hoibus ſuadeo an deo?
An q̃ro hoib⁹ placere? Si adhuc hoi-
bus placerẽ: chriſti ſeru⁹ nõ eſſem. No-
tũ eni vob̃ facio frẽs euãgeliũ qđ euã-
gelizatũ ẽ a me: q2 nõ ẽ ſm hoiẽs. Ne-
C qꝫ eni ego ab hoie accepi illud neqꝫ di
dici ſꝫ p reuelatiõeꝫ ieſu chriſti. Audi-
ſtis eni ꝯuerſationẽ meaꝫ aliqñ in iu-
daiſmo qm̃ ſupra modũ pſeq̃bar eccle
ſiã dei: ⁊ expugnabã illã: ⁊ ꝓficiebã in
iudaiſmo ſupra multos coetaneos me
os i genere meo: abũdãtius emulatoꝛ
exiſtẽs paternaꝝ meaꝝ traditionum.
Cuꝫ ãt placuit ei qui me ſegregauit ex
vtero mr'is mee: ⁊ vocauit p grãm ſuã
vt reuelaret filiũ i me vt euangelizarẽ
illũ i gẽtib⁹: ꝯtinuo non acq̃eui carni
⁊ ſanguini. Neqꝫ veni hieroſolymam
ad anteceſſores meos apl'os: ſꝫ abij in
arabiã ⁊ iteꝝ reuerſus ſum damaſcũ.
D Deinde poſt annos tres veni hieroſo-
lymã videre petrũ ⁊ manſi apud eum
dieb⁹ q̃ndecim. Alium aũt apl'oꝝ vidi
neminẽ niſi iacobũ frẽꝫ dñi. Que aũt
ſcribo vobis: ecce corã deo q2 nõ men-
tioꝛ. Deinde veni i ꝑtes ſyrie ⁊ cilicie.
Erã aũt ignot⁹ facie eccleſijs iudee: q̃
erãt in chriſto. Tm̃ aũt auditũ habe-
bãt: qm̃ q̃ pſequebat̃ nos aliqñ: nunc
euangelizat fidem quã aliqñ expugna
bat: ⁊ in me clarificabãt deũ. ¶ II

D Einde poſt ãnos q̃ttuordecim A
iteꝝ aſcendi hieroſolymã cum
barnaba aſſumpto ⁊ tito. Aſcẽ
di autẽ ſm reuelationẽ ⁊ ꝯtuli cuꝫ ill'
euangeliũ qđ p̃dico in gẽtib⁹. Seorſũ
autẽ his q̃ videbant̃ aliq̃d eſſe: ne for-
te in vacuũ currerẽ aut cucurriſſem.
Sed neqꝫ tit⁹ q̃ mecũ erat: cum eẽt gẽ
tilis cõpulſus ẽ circũcidi: ſed ꝓpt' ſub-
introductos falſos frẽs q̃ ſubintroie-
runt explorare libertatẽ nr'am quã ha
bemus in chriſto ieſu: vt nos in ſuitu
tem redigerẽt. Quib⁹ neqꝫ ad horã ceſ
ſimus ſubiectioni: vt veritas euãgelij
ꝑmaneat apud vos. Ab his autẽ q̃ vi-
debant̃ eſſe aliquid: quales aliqñ fue- B
rint nihil mea intereſt. Deus eni pſo-
nã hois non accipit. Mihi eni q̃ vide-
bant̃ eſſe aliq̃d nihil ꝯtulerũt: ſꝫ econ-
tra. Cũ vidiſſent ꝙ creditũ ẽ mihi euã
geliũ p̃putij: ſicut ⁊ petro circũciſiõis
q̃ enim opatus eſt petro in apoſtolatũ
circũciſionis: opatus ẽ ⁊ mihi iter gẽ
tes: ⁊ cũ cognouiſſent grãm q̃ data eſt
mihi: iacob⁹ ⁊ cephas et iohẽs q̃ vide-
bãt colũne eſſe dextras dederũt mihi
⁊ barnabe ſocietatis: vt nos in gẽtes:
ipſi aũt in circũciſionẽ: tm̃ vt paupeꝝ
memores eſſemus. Qđ etiã ſollicit⁹ fui C
hoc ipſũ facere. Cũ autẽ veniſſet petr⁹
antiochiã: in faciẽ ei reſtiti: q2 rep̃hen
ſibilis erat. Pri⁹ eni ꝙ venirẽt q̃dã a
iacobo: cum gẽtib⁹ edebat. Cum ãt ve-
niſſent: ſubtrahebat ⁊ ſegregabat ſe: ti
mens eos q̃ ex circũciſione erãt. Et ſi-
mulationi ei⁹ ꝯſenſerunt ceteri iudei:
ita vt ⁊ barnabas duceret̃ ab eis in il
lã ſimulationẽ. Sꝫ cũ vidiſſem ꝙ non
recte ambularẽt ad veritatẽ euangelij
dixi cephe corã oib⁹. Si tu cũ iude⁹ ſis
gẽtiliter viuis ⁊ non iudaice: quõ gen
tes cog' iudaizare? Nos natura iudei
⁊ nõ ex gẽtib⁹ pctõres. Sciẽtes aũt ꝙ D
nõ iuſtificat̃ hõ ex opib⁹ leg': niſi per

fidē ieſu chriſti: ⁊ nos ī chriſto ieſu cre
dim⁹: vt iuſtificemur ex fide chriſti et
.e nō ex opib⁹ leg. ‖ Propter qḋ ex opib⁹
legis nō iuſtificabit ois caro. Qꝫ ſi q̄-
rentes iuſtificari ī chriſto: inuēti ſum⁹
⁊ ipſi pctōres: nūqd chriſt⁹ peccati mi-
niſter ē? Abſit. Si enī q̄ deſtruxi iterū
hec reedifico: puaricatorem me cōſti-
tuo. Ego enī p legē legi mortu⁹ ſū vt
deo viuam. Chriſto confixus ſū cruci.
Viuo aūt iā nō ego: viuit vo ī me chri
ſtus. Qꝫ aūt nūc viuo ī carne: ī fide vi
uo filij dei: q̄ dilexit me ⁊ tradidit ſeip
ſum p me. Non abijcio grām dei. Si
enī p legem iuſticia: ergo gratis chri-
A ſtus mortuus eſt. ‖ III
.b O Inſenſati galathe: q̄s vos fa-
ſcinauit nō obedire vitati? Añ
q̄z oclos chriſt⁹ ieſus pſcript⁹ ē: ⁊ in
vob crucifix⁹. Hoc ſolū a vobis volo
diſcere ex opib⁹ leg ſpm accepiſt: an
ex auditu fidei? Sic ſtulti eſt vt cum
ſpū ceperit: nūc carne ꝯſūmami. Tā-
ta paſſi eſt ſine cā: ſi tñ ſine cā. Qui ḡ
tribuit vob ſpm ⁊ opat vtutes ī vob
.b ex opibus leg: an ex auditu fidei? Si-
cut ſcriptū ē ‖ abraā credidit deo: ⁊ re-
.a putatū ē illi ad iuſticiā. Cognoſcite ḡ: q
.b q̄ ex fide ſunt: hi ſūt filij abrae. Proui
dens āt ſcptura q ex fide iuſtificat gē
.b tes de⁹ ‖ pnūciauit abrae q bñdicēt ī
B te oēs gētes. Igit q̄ ex fide ſūt: bñdicē
tur cū fideli abraā. Quicūqꝫ.n. ex opi
.b bus legis ſūt: ſub maledicto ſūt. Scri-
ptū ē enī ‖ Maledict⁹ ois q̄ nō pmanſe
rit ī oib⁹ q̄ ſcpta ſūt ī libro leg: vt faci
at ea. Qm̄ aūt in lege nemo iuſtificat
.a apd deū: manifeſtū ē ‖ q iuſt⁹ ex fide vi
.b uit. Lex aūt nō ē ex fide: ſꝫ q̄ fecerit ea
.b viuet in il. Chriſt⁹ nos redemit d ma-
ledicto leg: fact⁹ p nob maledictū: q
.b ſcptū ē: Maledict⁹ ois q̄ pēdet ī ligno
vt ī gētib⁹ bñdictio abrae fieret ī chri
ſto ieſu vt pollicitationē ſpūs accipia
.e mus p fidem ‖ Frēs ſm hoiem dico: tñ
C hois ꝯfirmatū teſtamentū nemo ſper-
nit aut ſuꝑordinat. Abrae dicte ſūt p
miſſiões: ⁊ ſemini ei⁹. Nō dicit ⁊ ſemi-
nib⁹ q̄ſi ī mult: ſꝫ q̄ſi in vno: ⁊ ſemini
tuo q̄ ē chriſt⁹. Hoc āt dico teſtamētū
ꝯfirmatū a deo q̄ p⁹ q̄dringētos ⁊ tri-
ginta ānos facta ē lex: nō irritū facit
ad euacuādā pmiſſiōe. Nā ſi ex lege
hereditas: iā nō ex pmiſſione. Abrae
aūt p repromiſſiōē donauit de⁹. Quid
igit lex? Propter trāſgreſſionē poſita
ē: donec veniret ſemē cui pmiſerat: or
dinata p angelos ī manu mediator.
Mediator āt vni⁹ nō ē: de⁹ āt vnus eſt
Lex ḡ aduerſus pmiſſa dei? Abſit. Si
enī data eēt lex q̄ poſſet viuificare: ve- D
re ex lege eſſet iuſticia. Sed ꝯcluſit ſcri
ptura oia ſub pctō: vt pmiſſio ex fide
ieſu chriſti daret credētib⁹. Prius aūt
q̄ veniret fides ſub lege cuſtodieba-
mur: ꝯcluſi in eā fidē q̄ reuelāda erat.
Itaqꝫ lex pedagog⁹ noſter fuit in chri-
ſto vt ex fide iuſtificemur. At vbi ve-
nit fides: iā nō ſumus ſub pedagogo.
Oēs enī filij dei eſt p fidē q̄ ē in chri-
ſto ieſu. ‖ Quicūqꝫ enī in chriſto bapti Ro.6.a
zati eſtis: chriſtū induiſtis. Nō ē iude⁹
neqꝫ grec⁹: nō eſt ſeruus neqꝫ liber: nō
eſt maſcul⁹ neqꝫ femina. Oēs eñ vos
vnū eſt in chriſto ieſu. Si autem vos
chriſti: ergo ſemē abrae eſtis ſm pmiſ
ſionem heredes. ‖ IIII
D Ico aūt. Quanto tempe heres A
paruulus ē: nihil differt a ſuo
cū ſit dñs oim: ſed ſub tutorib⁹ ⁊ acto-
rib⁹ ē vſqꝫ ad pfinitū tps a patre. Ita
⁊ nos cū eſſemus paruuli ſub elemēt
mūdi eramus ſeruiētes ‖ At vbi venit
plenitudo tpis: miſit deus filiū ſuum
factū ex muliere: factū ſub lege: vt eos
q̄ ſub lege erāt redimeret: vt adoptio-
nē filiorꝫ reciperem⁹. Qm̄ autē eſt fi-
lij dei: miſit de⁹ ſpm filij ſui in corda
vrā clamantem ‖ abba pater. Itaqꝫ iā Ro.8.e
non ē ſeru⁹: ſed filius. Qꝫ ſi filius ⁊ he
res p deū. Sed tunc q̄dē ignorātes de
um: his q̄ natura nō ſūt dij: ſuiebat. B
Nūc aūt cū cognouerit deū imo cog-
niti ſitis a deo: quō cōuertimini iterū
ad infirma ⁊ egena elemēta q̄bus de-
nuo ſuire vult? Dies obſuat ⁊ mē-
ſes ⁊ tpa ⁊ ānos. Timeo vos: ne forte
ſine cauſa laborauerim in vob. Eſtote
ſicut ego: q ⁊ ego ſicut vos. Frēs obſe
cro vos: nihil me leſiſtis. Scit aūt q
p infirmitatē carnis euāgelizaui vob
iā pridē: ⁊ temptationē vrām ī carne
mea nō ſpreuiſtis neqꝫ reſpuiſt: ſed ſi-
cut angelū dei excepiſtis me ſicut chri
ſtum ieſū. Ubi ē ergo beatitudo vrā?
Teſtimoniū enī phibeo vobis: q ſi fi-
eri poſſet oculos vrōs eruiſſetis et de- C
diſſet mihi. Ergo inimic⁹ vobis fact⁹

ſū verū dicēs vob? Emulāꝶ vos nō be
ne: ſꝫ excludere vos volūt: vt illos emu
lemini. Bonū āt emulamini in bono
ſemp: ⁊ nō tm̄ cū pñs ſū apud vos. Fi-
lioli mei q̄s iteꝝ parturio donec forme
tur chriſt⁹ i vob. Vellē āt eē apud vos
modo ⁊ mutare vocē meam: qm̄ ꝯfun
dor i vob. Dicite mihi: q̄ ſub lege vul-
Geñ.21.a tis eſſe. Legē nō legiſt? Scriptū ē eni
qm̄ abraā duos filios habuit: vnū de
ancilla: ⁊ vnū ꝺ libera. Sꝫ q̄ ꝺ ancilla
ſm carnē nat⁹ ē: q̄ āt ꝺ libera: ꝑ repro
D miſſionē. Que ſūt ꝑ allegoriaꝫ dicta.
Hec eni ſūt duo teſtamēta. Vnū q̄dē i
mōte ſina i ſuitutē generās: q̄ ē agar. 22
Sina eni mōs ē i arabia q̄ ꝯiūct⁹ ē ei:
q̄ nūc ē hierſłm ⁊ ſuit cū filijs ſuis. Il 23
la āt q̄ ſurſū ē hierſłm libera ē q̄ ē mꝶ
Sap.3.c nr̄a. Scriptū ē eni Letare ſterilis q̄ nō 24
Eſa.54.a par?: erūpe ⁊ clama q̄ nō ꝑtur? q̄r mul
Lu.13.d ti filij deſerte mag? q̄ꝫ ei⁹ q̄ hꝫ virum. 25
Nos āt frēs ſm iſaac ꝓmiſſiōis filij ſu
Ro.9.b mus. Sꝫ quō tunc is q̄ ſm carnē nat⁹
fuerat ꝑſeq̄baꝶ eū q̄ ſm ſpm̄: ita ⁊ nūc
Geñ.21.a Sꝫ q̄d dicit ſcptura Ejce ancillā ⁊ fi-
liū ei⁹. Nō eni heres erit fili⁹ ancille:
31 cū filio libere. Itaqꝫ frēs ñ ſum⁹ ancil-
le filij: ſꝫ libere: q̄ libertate chriſt⁹ nos
B (liberauit. V
Act.15.a 1 State: ⁊ nolite
iteꝝ iugo ſuitut? ꝯtineri. Ec-
2 ce ego paul⁹ dico vobis: qm̄ ſi
circūcidami: chriſt⁹ vob nihil ꝓderit.
3 Teſtificor āt rurſus oi hoi circūciden
ti ſe: qm̄ debitor ē vniūſe leg? faciēde.
4 Euacuati eſt? a chriſto: q̄ i lege iuſtifi
5 camini a gr̄a excidiſt?. Nos eni ſpū ex
I.6.d fide ſpem iuſticie expectam⁹. Nam in
B 6 chriſto ieſu neqꝫ circūciſio aliq̄d valet
neqꝫ ꝑputiū: ſꝫ fides q̄ ꝑ charitatē ope
S.3.a 7 raꝶ. Currebat? bñ. Quis vos ipediuit
veritati nō obedire? Nemī ꝯſenſerit?.
8 Perſuaſio hec nō ē ex eo q̄ vocat vos.
I.Cor.5.b 9 Modicū fermētū totā maſſā corrūpit
10 Ego ꝯfido i vob i dño: q̄ nihil aliud
ſapiet?. Qui āt ꝯturbat vos: portabit
11 iudiciū: q̄cūqꝫ ē ille. Ego āt frēs ſi cir-
cūciſionē adhuc ꝑdico: q̄d adhuc ꝑſe-
cutionē patior? Ergo euacuatū ē ſcan
12 dalū cruc?. Vtinā abſcindāꝶ q̄ vos cō
13 turbāt. Vos eni i libertatē vocati eſt?
frēs: tm̄ ne libertatē i occaſionē det?
carnis: ſꝫ ꝑ charitatē ſpūs ſuire inui-
C 14 cem. Ois eni lex i vno ſmone impleꝶ.
Mat.22.d Diliges ꝓximuꝫ tuū ſicut teipm. Qꝫ
ſi inuicē mordet? ⁊ comedit?: videte ne Ma
16 ab inuicē ꝯſūmami. Dico āt i chriſto Lu.
Spū ambulate ⁊ deſideria carnis nō Ro
17 ꝑficietis. Caro eni ꝯcupiſcit aduerſus I.
ſpm̄: ſpūs āt aduſus carnē. Hec eni ſi- Ro.
bi inuicē aduſāꝶ: vt nō q̄cūqꝫ vult? il
18 la faciat?. Qꝫ ſi ſpū ducemi nō eſt? ſu
19 lege. Manifeſta ſūt autē oꝑa carnis q̄
ſūt fornicatio: imūdicia: ipudicitia: lu D
20 xuria: idoloꝝ ſuitꝫ: veneficia: iimicitie
ꝯtētiōes: emulatiōes: ire: rixe: diſſen- 2.C
21 ſiones: ſecte: iuidie: homicidia: ebrieta
tes: comeſatiōes ⁊ his ſilia: q̄ ꝑdico vo
bis ſicut ꝑdixi: qm̄ q̄ talia agūt regnū
22 dei ñ ꝯſequēꝶ. Fruct⁹ āt ſpūs ē chari- Ap
tas: gaudiū: pax: patiētia: benignitas:
23 bonitas: lōganimitas: manſuetudo: fi
des: modeſtia: ꝯtinentia: caſtitas. Ad-
24 uerſus hmōi nō ē lex. Qui āt ſunt chri Ro.
ſti: carnē ſuā crucifixerūt cum vitijs ⁊ I.
25 I ſpū viuim⁹ ⁊ ꝯcupiſcētijs. VI B
S ſpū ambulem⁹. Nō efficiamur
26 inanis glie cupidi: inuicē ꝓuo
cātes: inuicē inuidētes. Frēs: ⁊ ſi ꝑoc-
cupat⁹ fuerit hō in aliq̄ delicto: vos q̄
ſpūales eſtis hmōi inſtruite in ſpū leni
tatis: ꝯſiderans teipſū: ne ⁊ tu tempte
2 ris. Alter alterius onera portate: ⁊ ſic
3 adimplebit? legē chriſti. Nam ſi quis
exiſtimat ſe aliq̄d eſſe cū nihil ſit: ipſe
4 ſe ſeducit. Op⁹ āt ſuū ꝓbet vnuſq̄ſqꝫ
⁊ ſic i ſemetipſo tm̄ gliaꝫ habebit ⁊ nō
5 in altero. Vnuſq̄ſqꝫ eni onus ſuū por- B
6 tabit. Cōmunicet āt is q̄ cathetizatur
verbo ei q̄ ſe cathetizat i oib⁹ bonis.
7 Nolite errare: de⁹ non irrideꝶ. Que eni
8 ſeminauerit hō: hec ⁊ metet. Qm̄ ſi ſe-
minat i carne ſua: ꝺ carne ⁊ metet cor-
ruptionē: qui aūt ſemiat in ſpū: ꝺ ſpū
9 metet vitā eternā. Bonū āt facientes 2.
nō deficiam⁹: tpe eni ſuo metem⁹ non
10 deficiētes. Ergo dū tps habem⁹: oꝑe- C
mur bonū ad oēs: maxie āt ad dome-
11 ſticos fidei. Videte q̄libus lr̄is ſcripſi
12 vob manu mea. Quicunqꝫ eni volunt
placere i carne: hi cogūt vos circūcidi
tm̄ vt cruc? chriſti ꝑſecutiōeꝫ nō patiā
13 tur. Neqꝫ eni q̄ circūcidūꝶ: legē cuſto-
diūt: ſꝫ volūt vos circūcidi: vt in carne
14 vr̄a glienꝶ. Mihi āt abſit gliari niſi i
cruce dñi nr̄i ieſu chriſti: ꝑ quem mihi D
15 mūd⁹ crucifix⁹ ē: ⁊ ego mūdo. In chri- S.5.
ſto eni ieſu neqꝫ circūciſio aliq̄d valet
16 neqꝫ ꝑputiū: ſꝫ noua creatura. Et qui-

cūq; hāc regulā secuti fuerint: pax sup
17 illos ⁊ misericordia ⁊ sup isrl dei. De
cetero nemo mihi moleſt⁹ sit. Ego eñi
stigmata dñi iesu in corpe meo porto.
18 Gratia domini nostri iesu christi cum
spiritu vestro fratres. Amen.

Explicit epl'a Pauli ad Galathas.

Incipit argumētū i eplam ad Ephesios

Ephesij sunt asiani. Hi accepto
vbo v̄itatis pstiterūt in fide.
Hos collaudat apl's scribēs eis
a roma d carcere p tychicū diaconē.

Explicit argumētū. Incipit epl'a. Pau
ad Ephesios. Capl'm. I

A Paulus aposto
1 lus christi iesu p volūtatē
dei: oibus sanctis q̄ sunt
ephesi et fidelib⁹ in christo
2 iesu. Gr'a vobis ⁊ pax a deo pr̄e nr̄o et
3 dño iesu christo. Bñdict⁹ de⁹ ⁊ pr̄ dñi
nr̄i iesu christi: q̄ bñdixit nos in oi bñ
dictione spūali in celestib⁹ in christo:
4 sicut elegit nos in ip̄o añ mūdi pstitu
tionē: vt essem⁹ sancti ⁊ imaculati i cō
5 spectu ei⁹ i charitate. Qui pdestinauit
nos in adoptionē filioꝝ p iesū christū
B 6 i ip̄m s̄m ppositū volūtatis sue in lau
dē glorie gr̄e sue: i q̄ gratificauit nos
7 i dilecto filio suo: in quo habem⁹ redē
ptionē p sāguinē ei⁹ remissionē pctōꝝ
8 s̄m diuitias gr̄e ei⁹ q̄ supabūdauit in
9 nobis i oi sapia ⁊ prudētia: vt notū fa
ceret nobis sacramētū volūtat' sue s̄m
bñplacitū ei⁹ qd ppoſuit i eo in dispē
satione plenitudinis tēpoꝝ instaurare
oia i christo q̄ in celis ⁊ q̄ i terra sunt i
C 11 ip̄so. In q̄ etiā nos sorte vocati sumus
D pdestinati s̄m ppositū ei⁹ q̄ opat' oia
12 s̄m cōsiliū volūtatis sue: vt sim⁹ i lau-
dē glie ei⁹: nos q̄ ante sperauim⁹ i chri
13 sto. In q̄ ⁊ vos cū audissetis verbū ve-
ritatis euāgeliū salutis vr̄e: in q̄ ⁊ cre-
dētes signati estis spū pmissionis sctō
14 q̄ ē pign⁹ hereditatis nr̄e i redēptionē
15 acqsitiōis i laudē glie ip̄i⁹. Propterea
⁊ ego audiēs fidē vr̄am q̄ ē in christo
16 iesu: ⁊ dilectionē i oēs sctōs: nō cesso
grās agens p vobis memoriā vr̄i faci
17 ens i orationib⁹ meis: vt deus dñi nr̄i
iesu christi pr̄ glie det vobis spm̄ sapie
18 ⁊ reuelationis i agnitionē ei⁹ illumia
tos oculos cordis vr̄i: vt sciat' que sit
E spes vocationis ei⁹: ⁊ q̄ diuitie glie he-
reditatis ei⁹ in sctis: ⁊ q̄ sit supemines
19 magnitudo virtut' ei⁹ i nos q̄ credim⁹
20 s̄m opationē potētie v̄tutis ei⁹ quam
opat⁹ ē in christo suscitās illū a mor-
tuis: ⁊ cōstituēs ad dexterā suā in cele
21 stib⁹ sup oēm pncipatū ⁊ ptātē ⁊ v̄tu
tē ⁊ dñationē: ⁊ oē nomen qd noiat'
nō solū i hoc seculo: sed etiā i futuro: ⁊
22 ⁊ oia subiecit sub pedib⁹ ei⁹: ⁊ ip̄m de
23 dit caput supra oēm ecclesiā q̄ ē corp⁹
ipsius ⁊ plenitudo ei⁹ qui oia in oib⁹
Et vos cōuiuifica (adimplet'. II A
uit cū essetis mortui dilectis et Col.2.c
pctis vr̄is in quib⁹ aliqñ am-
bulastis s̄m seculū mūdi hui⁹ s̄m pnci
pē ptātis aeris hui⁹: spūs qui nūc opa
tur i filios diffidētie: i qb⁹ ⁊ nos oēs
aliqñ cōuersati sum⁹ in desiderijs carnis
nr̄e facientes volūtatē carnis ⁊ cogita
tionū: ⁊ eram⁹ natura filij ire sic ⁊ cete
ri. De⁹ aūt q̄ diues ē in misericordia p
pter nimiā charitatē suā q̄ dilexit nos
⁊ cū essem⁹ mortui pctis: cōuiuificauit
nos in christo cui⁹ gr̄a estis saluati et
cōresuscitauit ⁊ cōsedere fecit i celesti-
bus in christo iesu: vt ostēderet in secu B
lis superuenientib⁹ abundātes diuitias
gratie sue in bonitate super nos i chri
sto iesu. Gr̄a eñi estis saluati p fidem
⁊ hoc nō ex vobis. Dei ei donū ē: non
ex opib⁹: vt ne q̄s glie't. Ipsi⁹ ei sum⁹
factura: creati in christo iesu i opibus
bonis: q̄ pparauit de⁹ vt in illis ambu
lem⁹. Propt' qd memores estote q̄ ali-
qñ vos q̄ gentes eratis i carne: q̄ dice
bamini pputium ab ea q̄ dicit' circūci C
sio in carne manufacta: q̄ eratis illo i
tpe sine christo alienati a cōuersatiōe
isrl': ⁊ hospites testamētoꝝ: pmissiōis
spem nō hābētes: ⁊ sine deo in h' mun
do. Nūc aūt in christo iesu vos qui ali
qñ eratis longe: facti estis pꝑe i sāgui-
ne christi. Ip̄e eñi est pax nr̄a qui fecit
vtraq; vnū: ⁊ mediū parietem macerie
soluēs inimicitias i carne sua: legem
mādatoꝝ decretis euacuans vt duos
cōdat in semetip̄o i vno nouo hoie fa-
ens pacē: vt recōciliet ābos i vno cor-
pore deo p crucē interficiēs inimiciti- D
as in semetip̄o. ⁊ veniēs euāgelizauit Lu.2.b
pacē vob q̄ longe fuistis: ⁊ pacē his q̄
pꝑe: qm̄ p ip̄m habem⁹ accessum ābo
i vno spū ad pr̄em. Ergo iā nō esti' hos
pites ⁊ aduene: s; estis ciues sanctoꝝ ⁊

domeſtici dei ſuꝑedificati ſuꝑ funda-
mētū apl'oꝝ ꝛ ꝓpharū ipo ſūmo angu
lari lapide chriſto ieſu: in q̊ ois edifica
tio cōſtructa creſcit i tēplū ſctm̄ i dn̄o
In q̊ ꝛ vos coedificamini i tabernacu
lū dei in ſpirituſancto. ¶ III
A HUius rei gr̄a ego paulus vin-
ctus chriſti ieſu ꝓ uobis genti
b⁹: ſi tn̄ audiſtis diſpēſationē gr̄e dei
q̄ data ē mihi in vobis: qm̄ ſcd̄m reue
lationē notū mihi factū ē ſacr̄m: ſicut
ſupra ſcripſi in breui ꝑut poteſtis legē
tes intelligere prudētiā meā in mini-
ſterio chriſti: qd̄ aliis generationibus
nō ē agnitū filiis hoim: ſicuti nunc re
uelatū ē ſctis apl'is ei⁹ ꝛ ꝓphis i ſpū:
eſſe gētes coheredes ꝛ cōcorꝑales ꝛ cō
B ꝑticipes ꝓmiſſiōis i chriſto ieſu ꝑ euā
1.Coꝝ.15.b geliū || cui⁹ fact⁹ ſum ego miniſter ſm
donū gr̄e dei q̄ data ē mihi ſm opati
onē virtutis ei⁹. Mihi eīm oīm ſctōꝝ
minimo data ē gr̄a hec: i gētib⁹ euāge-
lizare iueſtigabiles diuitias chriſti: et
illuminare oēs q̄ ſit diſpēſatio ſacra-
mēti abſcōditi a ſecul'i deo q̄ oia crea
C uit: vt inoteſcat ꝑncipatib⁹ ꝛ ptātib⁹
i celeſtib⁹ ꝑ eccl'iam multiformis ſapia
dei: ſm ꝑfinitionē ſeculoꝝ quā fecit in
chriſto ieſu dn̄o nr̄o: in q̊ habem⁹ fidu
ciā ꝛ acceſſum in cōfidētia ꝑ fidē ei⁹.
Propter qd̄ peto ne deficiatis i tribu
lationib⁹ meis ꝓ vobis: q̄ eſt gl'ia vr̄a
Hui⁹ rei gr̄a flecto genua mea ad pa
trē dn̄i nr̄i ieſu chriſti ex q̊ ois paterni
tas i celis ꝛ i terra noiat' vt det vobis
ſm diuitias gl'ie ſue virtutē corrobo-
D rari ꝑ ſpm̄ ei⁹ in interiori hoīe chriſtū
habitare ꝑ fidē cordib⁹ vr̄is i charita
te radicati ꝛ fundati: vt poſſitis cōꝑ-
hendere cū oib⁹ ſctis q̄ ſit latitudo ꝛ lō
gitudo ꝛ ſublimitas ꝛ ꝓfundū. Scire
etiā ſupeminētē ſcie charitatē chriſti
vt impleamini i oēm plenitudinē dei.
Ei aūt q̄ potēs ē oia facere ſupabun-
dāter q̄ petim⁹ aut intelligim⁹ ſm vir
tutē q̄ opat' in nob' ipi gl'ia i eccl'ia et
i chriſto ieſu i oēs generationes ſeculi
A O bſecro ſeculoꝝ. Amen. IIII
1.Coꝝ.7.d itaq; vos ego vinct⁹ in dn̄o: vt
digne ambuletis vocatiōe q̄ vo
cati eſtis: cū oi humilitate ꝛ māſuetu-
dine: cū patia ſupportātes inuicē i cha
Ro.12.b ritate. Sollicitı ſeruare vnitatē ſpūs i
1.Cor.12.b vinculo pacis. || Unū corp⁹ ꝛ vn⁹ ſpūs

ſicut vocati eſtis i vna ſpe vocationis B
vr̄e. Un⁹ dn̄s: vna fides. vnum baptiſ
ma. Un⁹ de⁹ ꝛ pat' oim q̄ ſuꝑ oēs ꝛ ꝑ
oia: ꝛ i oib⁹ nobis. || Unicuiq; aūt nr̄m 2.Co.b
data ē gr̄a ſm mēſurā donatiōis chri
ſti. Propter qd̄ dicit. Aſcēdēs i altū ca Pſ.
ptiuā duxit captiuitatē: dedit dona ho Joh.
minib⁹. || Qd aūt aſcēdit q̄d ē niſi q: et
deſcēdit primū in inferiores ꝑtes t're.
Qui deſcēdit: ipe eſt et q̄ aſcendit ſuꝑ
oēs celos: vt adipleret oia. || Et ipe de 1.Co
dit quoſdā q̄dā apl'os: q̄ſdā aūt ꝓphe- C
tas: alios vero euāgeliſtas: alios autē
paſtores ꝛ doctores ad cōſūmationē ſā
ctoꝝ i opus miſterii i edificationē cor-
poris chriſti: donec occurram⁹ oēs in
vnitatē fidei ꝛ agnitiōis filii dei in vi
rū ꝑfectū: in mēſurā etatis plenitudis
chriſti: vt iā nō ſim⁹ ꝑuuli fluctuātes
ꝛ circūferamur oi vento doctrine i ne-
quitia hoim: i aſtutia ad circūuētionē
erroris || Ueritatē aūt faciētes i charita D
te creſcam⁹ in illo ꝑ oia q̄ ē caput chri
ſtus: ex q̄ totū corp⁹ cōpactū ꝛ cōnexū
ꝑ oēm iūcturā ſūminiſtratiōis ſm ope
rationē i mēſurā vniuſcuiuſq; mēbri
augmentū corꝑis facit: i edificationē
ſui i charitate. Hoc igit' dico ꝛ teſtificor
in dn̄o: || vt iā nō ambuletis ſicut ꝛ gē- Ro.1.
tes ambulāt in vanitate ſenſus ſui: te E
nebris obſcuratū habētes itellectū: ali
enati a vita dei ꝑ ignorātiā q̄ eſt in il-
lis ꝓpter cecitatē cordis ipoꝝ: q̄ deſpe
rantes ſemetipſos tradiderūt ipudici-
tie in opationē immūditie oīs: i auari
tiā. Uos aūt nō ita didiciſtis chriſtū: ſi
tn̄ illū audiſtis ꝛ i ipo edocti eſtis ſic
ē veritas i ieſu. || Deponite vos ſm pri Ro.6
ſtinā cōuerſationē veterē hoiem q̄ cor Colo.
rūpit' ſm deſideria erroris. Renouami Heb.
aūt ſpū mentis vr̄e: ꝛ induite nouū ho 1.Pe.
minē q̄ ſm deū creat⁹ ē i iuſticia ꝛ ſcti
tate veritatis. || Propt' qd̄ deponentes Zach.
mēdaciū loq̄mini veritatē vnuſq̄ſq; cū
primo ſuo: qm̄ ſum⁹ inuicē membra.
Iraſcimini, ꝛ nolite peccare. Sol non Pſ.4
occidat ſuꝑ iracūdiā vr̄am. || Nolite lo Ja.4
cū dare diabolo. Qui furabat' iā nō fu 1.Pe.
ret: magis aūt laboret opando mani-
b⁹ ſuis qd̄ bonū ē: vt habeat vn̄ tribu
at neceſſitatē patiēti. Ois ſermo mal⁹ F
ex ore vr̄o nō ꝓcedat: ſed ſi q̄s bonus
ad edificationē fidei: vt det gr̄am au-
dientib⁹. Et nolite cōtriſtare ſpm̄ ſctm̄

deí:í q̃ ſignati eſtꝭ ĩ die redēptiõis. Dif
amaritudo ⁊ ira ⁊ ĩdignatio ⁊ clamoꝛ
⁊ blaſphemia tollat̃ a vob̃:cũ oĩ mali
cia. ‖ Eſtote aũt ĩuicē benigni:miſericoꝛ
des:donãtes ĩuicē:ſicut ⁊ deꝰ ĩ chꝛiſto
Eſtote ğ imi ‖ donauit vob̃. V
tatoꝛes dei ſicut filij chariſſimi
⁊ ambulate in dilectiõe ſicut et
chꝛiſtꝰ dilexit nos:⁊ tradidit ſemetip-
ſũ ꝓ nob̃ oblationē ⁊ hoſtiã deo ĩ odo
rē ſuauitatꝭ. Foꝛnicatio aũt ⁊ oĩs immũ-
ditia aut auaritia nec noiet̃ ĩ vob̃: ſicͣ
decet ſctõs:aut turpitudo:aut ſtultilo
quiũ:aut ſcurrilitas q̃ ad rē nõ ꝑtinet
B ſ3 magꝭ grãrũactio. Hoc eñ ſcitote ĩtel-
ligētes:ꝙ oĩs foꝛnicatoꝛ aut ĩmũdus
aut auarꝰ qđ ē idoloꝝ ſeruitꝰ nõ h3 he
reditatē in regno chꝛiſti ⁊ dei. Nemo
vos ſeducat ĩanibꝰ ꝟbis. ꝓpt̃ hec eñ ve
nit ira dei ĩ filios diffidentie. Nolite ğ
effici ꝑticipes eoꝝ. Eratꝭ eñ aliqñ tene
bꝛe:nũc aũt lux ĩ dño. Ut filij lucꝭ am-
C bulate. Fructꝰ eñ lucꝭ ē ĩ oĩ bonitate ⁊
iuſticia ⁊ ꝟitate. Pꝛobantes q̃d ſit bñ
placitũ deo. Et nolite cõicare opibꝰ in
fructuoſis tenebꝛarũ:magꝭ autē redar
guite. Que eñ ĩ occulto fiũt ab ipis tur
pe ē ⁊ dicere. Oĩa aũt q̃ arguũt̃:a lumi
ne manifeſtãt̃. Oē eñ qđ manifeſtat̃ lu
D mē ē. Pꝛopt̃ qđ dicit. Surge q̃ doꝛmis
⁊ exurge a moꝛtuis:⁊ illuminabit te
chꝛiſtꝰ ‖ Uidete itaq3 frēs quõ caute am
buletꝭ:nõ q̃ſi inſipiētes:ſ3 vt ſapiētes
redimētes tp̄s:qm̃ dies mali ſũt. Pꝛo
pterea nolite fieri ĩpꝛudētesꝭ ‖ ſ3 ĩtelligē
tes q̃ ſit volũtas dei. Et nolite ĩebꝛiari
vino ĩ q̃ ē luxuria:ſ3 ĩplemi ſpũ ſctõ,lo-
q̃ntes vobiſmetipĩs ĩ pſalmis,hymniſ,
⁊ cãticꝭ ſpiritalibꝰ,cãtētes,⁊ pſallētes ĩ
20 cordibꝰ vr̃is,dño gr̃as agētes ſp̃ ꝓ oĩ-
bꝰ ĩ noĩe dñi nr̃i ieſu chꝛiſti,deo ⁊ pr̃i.
E Subiecti inuicē ĩ timoꝛe chꝛiſti ‖ Mu-
22 lieres viris ſuis ſubdite ſint ſicut dño:
qm̃ vir caput ē mulierꝭ:ſicut chꝛiſtꝰ ca
put eſt ecclie:ipe ſaluatoꝛ coꝛpis eius.
24 S3 ſicut ecclia ſubiecta ē chꝛiſto.ita ⁊
mulieres virꝭ ſuis ĩ oĩbꝰ ‖ Uiri diligi
25 te vxoꝛes vr̃as ſicut ⁊ chꝛiſtꝰ dilexit ec
26 cleſiã:⁊ ſeipm̃ tradidit ꝓ ea,vt illã ſcti
ficaret:mũdãs eã lauacro aq̃ in ꝟbo vi
27 te:vt exhiberet ipe ſibi gl'ioſam eccliã,
nõ habētē maculã,aut rugã,aut aliq̃d
28 hmõi:ſ3 vt ſit ſctã ⁊ ĩmaculata. Ita et
viri debēt diligere vxoꝛes ſuas:vt coꝛ
poꝛa ſua. Qui ſuã vxoꝛē diligit: ſeipm̃
29 diligit. Nemo eñ vnq̃ carnē ſuã odio
habuit:ſ3 nutrit ⁊ fouet eã ſicut ⁊ chꝛi
30 ſtꝰ eccliam: qꝛ mēbꝛa ſumꝰ coꝛpis eiꝰ E
31 de carne eiꝰ ⁊ de oſſibus eiꝰ. ‖ Pꝛopt̃ h̃ Geñ.2.d
relinq̃t hõ patrē ⁊ mr̃em ſuã: ⁊ adhere 3.Eſdre.4.b
bit vxoꝛi ſue:⁊ erunt duo ĩ carne vna Mat.19.a
32 Sacramētũ h̃ magnũ ē. Ego aũt dico:ĩ Mar.10.c
33 chꝛiſto ⁊ ĩ ecclia. Uerũtñ ⁊ vos ſinguli 1.Coꝝ.6.d
vnuſq̃ſq3 vxoꝛē ſuã ſicut ſeipm̃ diligat
vxoꝛ aũt timeat virũ ſuũ. VI
Filij obedite parētibꝰ vr̃is ĩ do- Col.3.d A
mino. Hoc eñ iuſtũ ē. ‖ Honoꝛa Exo.20.b
patrē tuũ ⁊ mr̃em tuã:qđ ē mãdatũ ꝑ Eccl.3.b
mũ ĩ ꝓmiſſiõe:vt bñ ſit tibi:⁊ ſis lõge- Mat.19.c
uꝰ ſup̃ tr̃ã. Et vos pr̃es nolite ad ira- Mar.10.c
cũdiã ꝓuocare filios vr̃os : ſ3 educate
illos ĩ diſciplina ⁊ coꝛreptiõe dñi ‖ Ser Col.3.d
ui obedite dñis carnalibꝰ cũ timoꝛe ⁊ Titũ.2.c
tremoꝛe:ĩ ſimplicitate coꝛdis vr̃i ſicut 1.Pe.2.c
chꝛiſto:nõ ad oculũ ſuiētes q̃ſi hoĩbꝰ
placētes:ſ3 vt ſerui chꝛiſti faciētes vo-
luntatē dei ex aĩo cum bona volũtate
ſuiētes ſicͣ dño ⁊ ñ hoĩbꝰ : ſciētes qm̃
vnuſq̃ſq3 qđcũq3 fecerit bonũ h̃ recipi B
et a dño ſiue ſuꝰ ſiue liber. Et vos dñi
eadē facite illis remittētes minas ſciē Ro.2.b
tes qꝛ ⁊ illoꝝ ⁊ vr̃ dñs ē ĩ celꝭ ‖ ⁊ ꝑſonaꝝ Col.3.d
acceptio nõ ē apud deũ. De cetero fra Act.10.f
tres ꝯfoꝛtami ĩ dño:⁊ ĩ potētia ꝟtutis Ja.2.b
11 eiꝰ ‖ Induite vos armaturã dei vt poſſi 1.Pe.1.c
tis ſtare adũſus ĩſidias diaboli: qm̃ ñ
ē nob̃ colluctatio adũſus carnē ⁊ ſan-
guinē:ſ3 adũſus ꝑncipes ⁊ ptãtes:ad-
ũſus mundi rectoꝛes tenebꝛaꝝ haꝝ:ꝯ
ſpũalia neq̃tie ĩ celeſtibus. Pꝛopterea
accipite armaturã dei vt poſſitꝭ reſiſte C
re ĩ die malo:⁊ ĩ oĩbꝰ ꝑfecti ſtare. Sta-
te ğ ſuccincti lũbos vr̃os ĩ ꝟitate:⁊ ĩ-
duti loꝛicã iuſticie:⁊ calciati pedes ĩ ꝑ 1.Theſ.2.b
parationē euãgelij pacꝭ. In oĩbꝰ ſumē
tes ſcutũ fidei ĩ q̃ poſſitꝭ oĩa tela neq̃ſ-
ſimi ignea extiguere ⁊ galeã ſalutꝭ aſ-
ſumite ⁊ gladiũ ſpũs qđ eſt ꝟbũ dei:ꝑ
oĩa oꝛonē ⁊ obſecratiões oꝛãtes oĩ tpe
ĩ ſpũ:⁊ ĩ ipo vigilãtes ĩ oĩ ĩſtãtia ⁊ ob-
ſecratiõe ꝓ oĩbꝰ ſctis ⁊ ꝓ me vt det̃ mi D
hi ſmo ĩ apitiõe oꝛis mei cũ fiducia no
tũ facere myſteriũ euãgelij: ꝓ q̃ legati
one fũgoꝛ ĩ cathena iſta;ita vt ĩ ipo au
deã ꝓ vt opꝫ me loq̃. Ut aũt ⁊ vos ſci-
atꝭ q̃ circa me ſũt:q̃d agã oĩa vob̃ nota
faciet tychicꝰ chariſſimꝰ fratꝛ ⁊ fidelꝭ mi
niſter ĩ dño:quē miſi ad vos in hoc ip

ſum vt cognoſcatis q̄ circa nos ſunt: ⁊
cõſolet̃ corda vr̃a. Par fratrib⁹: ⁊ cha
ritas cũ fide a deo prẽ nr̃o: ⁊ dño ieſu
chriſto. Gr̃a cum oĩbus q̃ diligũt dñm
nr̃m ieſũ chriſtũ in corruptiõe. Amē.
¶ Explicit ep̃la pauli ad Epheſios. In
cipit argumētũ i ep̃laʒ ad Philippēſes

Philippēſes ſũt macedones. Hi
accepto verbo veritatis pſtiterũt
i fide: nec receperũt falſos ap̃los
hos collaudat ap̃lus: ſcribēs eis a ro
ma de carcere p epaphroditum.
¶ Explicit argumētũ. Incipit epiſtola
pauli ad philippenſes. ¶ Ca. I

A Paulus et timo
theus ſerui ieſu chriſti: oĩ
bus ſctis i chriſto ieſu qui
ſũt philippis cũ epĩs ⁊ dia
conibus: Gr̃a vobis ⁊ par a deo patre
nr̃o ⁊ dño ieſu chriſto. Gratias ago deo
meo in oĩ memoria vr̃i ſemp in cũctis
orationib⁹ meis p oĩb⁹ vobis cũ gau
dio depcationē faciēs ſup cõicatione
vr̃a i euãgelio chriſti a prima die vſq̃
6 nũc: cõfidēs hoc ipm: ⁊ q̃ cepit in vob
opus bonũ: pficiet vſq̃ in diem chriſti
ieſu. Sicut ē mihi iuſtũ hoc ſentire p
oĩbus vobis: eo q̇ habeã vos in corde
⁊ in vinculis meis ⁊ i defenſione ⁊ cõ
firmatiõe euãgelij: ſocios gaudij mei
B oēs vos eē. Teſtis ei mihi eſt de⁹ quõ
cupiã oēs vos eē in viſcerib⁹ ieſu chri
ſti. Et hoc oro: vt charitas vr̃a magis
ac magis abũdet in oĩ ſcia ⁊ in oĩ ſen
ſu: vt pbetis potiora vt ſitis ſinceres
⁊ ſine offēſa i diē chriſti: repleti fructu
iuſticie p ieſũ chriſtũ i gl̃iam ⁊ laudem
dei. Scire aũt volo vos frēs: q̄ q̃ circa
me ſũt: magis ad pfectũ venerũt euan
gelij: ita vt vincula mea manifeſta fie
rent in chriſto in oĩ ptorio ⁊ in ceteris
oĩbus: vt plures e fratrib⁹ i dño ꝯfiden
tes in vinculis meis: abũdãti⁹ auderēt
ſine timore vbũ dei loq̇. Quidã q̇dē et
pter inuidiã ⁊ cõtentiõe: q̇dã aũt ⁊
pter bonã volũtatē chriſtũ pdicant.
Quidã ex charitate: ſciētes q̄m in de
C fenſione euãgelij poſit⁹ ſũ. Quidã aũt
ex cõtētione chriſtũ annũciãt nõ ſince
re: exiſtimãtes pſſurã ſe ſuſcitare vicu
lis meis. Quid eñ? Dũ oĩmodo ſiue p
occaſionē ſiue p veritatē chriſt⁹ annũ
ciet̃: ⁊ i h̃ gaudeo: ſʒ ⁊ gaudebo. Scio

eñ q̄ hoc mihi pueniet ad ſalutē: p
vr̃am orationē ⁊ ſubminiſtrationē ſpi
rit⁹ ieſu chriſti: ſm̃ expectationē ⁊ ſpē
meã q̄ i nullo ꝯfundar: ſed in oĩ fidu
cia ſic ſemp ⁊ nũc magnificabit̃ chri
ſtus i corpe meo: ſiue p vitã ſiue p mor
tē. Mihi eñ viuere chriſt⁹ ē ⁊ mori lu
crũ. Q̄ ſi viuere in carne: hic mihi fru
ctu opis ē: ⁊ q̃d eligã ignoro: coartor
aũt e duob⁹, deſideriũ hñs diſſolui: ⁊ eſ D
ſe cũ chriſto multomagis meli⁹. pmane
re aũt in carne neceſſariũ ppt vos. Et
hoc ꝯfidēs ſcio: q̄ manebo ⁊ pmane
bo oĩb⁹ vob ad pfectũ vr̃m ⁊ gaudiũ
fidei: vt gratulatio vr̃a abundet i chri
ſto ieſu i me: p meũ aduentũ iterũ ad
vos. Tñ digne euãgelio chriſti ambula
mini: vt ſiue cũ venero ⁊ videro vos:
ſiue abſens audiã de vob: q̄ ſtatis in
vno ſpũ vnanimes: collaborãtes fidei
euãgelij: ⁊ i nullo terreamini ab adũ
ſarijs q̄ ē ill' cã pditionis: vob aũt ſalu
tis. Et h̃ a deo. Quia vobis donatũ ē
p chriſto: nõ ſolũ vt i eũ credatis: ſed
vt etiã p illo patiamini: idē certamen
habentes quale ⁊ vidiſtis in me ⁊ nũc: A
audiſtis de me. ¶ II

Si qua ḡ cõſolatio i chriſto: ſi qđ ſolatiũ
charitatis: ſi q̄ ſocietas ſpũs: ſi
q̄ viſcera miſeratiõis: implete gaudiũ
meũ: vt idē ſapiat͛: eãdē charitatē ha
bētes: vnanimes: idipm ſentiētes. Ni
hil p cõtētionē neq̃ p inanē gl̃iam: ſʒ
in humilitate ſupiores ſibi inuicē ar
bitrãtes: nõ q̄ ſua ſũt ſinguli ꝯſideran
tes ſʒ ea q̄ alioꝶ. Hoc ei ſentite in vob
qđ ⁊ in chriſto ieſu. Qui cũ i forma dei
eſſet: nõ rapinã arbitrat⁹ ē eē ſe equa
lē deo: ſʒ ſemetipm exinaniuit formã
ſerui accipiēs i ſilitudinē hoim fact⁹
⁊ habitu inuēt⁹ vt hõ. humiliauit ſe
metipm fact⁹ obediēs vſq̃ ad mortem
mortē aũt crucis. Propt qđ ē de⁹ exal B
tauit illũ ⁊ donauit illi nomē qđ ē ſu
p oē nomē: vt i noie ieſu oē genu fle
ctat̃ celeſtiũ terreſtriũ ⁊ ifernoꝶ: ⁊ oĩs
lingua cõfiteat̃: q̄ dñs ieſus chriſt⁹ in
12 gl̃ia ē dei pr̃is. Itaq̃ chariſſimi mei ſi
cut ſemp obediſtis: nõ i pſentia mei tã
tũ: ſʒ multomagis nũc i abſentia mea
cũ metu ⁊ tremore vr̃am ſalutē opami
13 ni. De⁹ ē eñ q̄ opat̃ in vobis ⁊ velle ⁊
pficere p bona volũtate. Oĩa aũt fa
cite ſine murmurationib⁹ ⁊ heſitatio-

nib⁹: ve ſitis ſine q̃rela et ſimplices fi-
lij dei ſine reprehẽſione i medio natiõis
C praue ⁊ pverſe: iter q̃s lucetis ſicut lu
minaria in mũdo: vbũ vite cõtinẽtes
ad gl'iam meã i die chriſti: q2 nõ in va-
cuũ cucurri neq3 i vacuũ laboraui. Sȝ
⁊ ſi emulor ſupra ſacrificiũ ⁊ obſequiũ
fidei vr̃e: gaudeo ⁊ cõgratulor oibus
vob. Idipm aũt ⁊ vos gaudete: ⁊ ꝯgra
tulamini mihi. Spero aũt i dño ieſu
timotheũ me cito mittere ad vos: vt ⁊
ego bono aio ſim cognitis q̃ circa vos
ſunt. Neminẽ eĩ habeo tã vnanimẽ q̃
ſincera affectione p̄ vob ſollicit⁹ ſit.
5.b Oẽs eĩ q̃ ſua ſũt querũt: nõ q̃ ieſu chri
ſti. Experimẽtũ aũt ei⁹ cognoſcite: q2
ſicut pr̃i fili⁹ mecũ ſeruiuit in euãgelio.
Hũc igit ſpero me mittere ad vos: mox
vt videro q̃ circa me ſũt. Cõfido aũt in
D dño: q2 ⁊ ipe veniã ad vos cito. Ne-
ceſſariũ ẽt exiſtimaui epaphroditũ fra
trẽ ⁊ cooperatorẽ: ⁊ ꝯmilitonẽ meũ: vr̃m
aũt aplm: ⁊ miniſtrũ neceſſitatis mee:
mittere ad vos: q2 q̃dẽ oẽs vos deſi-
derabat: ⁊ meſt⁹ erat: ꝑpterea q2 audie
ratis illũ ifirmatũ. Nã ⁊ ifirmat⁹ ẽ vſ-
q3 ad mortẽ: ſȝ de⁹ miſert⁹ ẽ ei⁹. Nõ ſo
lũ aũt ei⁹: verũetiã ⁊ mei: ne triſticiam
ſup triſticiã haberẽ. Feſtinãti⁹ ḡ miſi
illũ: vt viſo illo iterũ gaudeatꝭ: ⁊ ego
ſine triſticia ſim. Excipite itaq3 illũ cũ
oi gaudio i dño: ⁊ eiuſmodi cũ honore
habetote: q2 ꝑpt op⁹ chriſti vſq3 ad
mortẽ acceſſit: tradẽs aiam ſuã: vt iple
ret id qđ ex vob deerat erga meũ obſeq̃
A De cetero frẽs mei gau- III
dete i dño: eadem vob ſcribere
mihi q̃dẽ nõ pigrũ: vob aũt ne
ceſſariuȝ. Uidete canes: videte malos
operarios: videte cõciſionẽ. Nos eñ ſu
m⁹ circũciſio q̃ ſpiritu ſeruim⁹ deo: et
gl'iamur i chriſto ieſu ⁊ nõ i carne fidu
ciã habẽtes: quãq3 ⁊ ego habeã cõfidẽ
tiã i carne. Si q̃s ali⁹ videt cõfidere i
carne: ego magꝭ circũciſus octaua die
5.b ex genere iſrl' de tribu beniamĩ hebre⁹
B ex hebreis: ſm legẽ phariſe⁹ ſm emula
tionẽ pſequẽs eccl'iam dei: ſm iuſticiã
q̃ in lege ẽ cõuerſatus ſine q̃rela. Sȝ q̃
mihi fuerũt lucra: hec arbitrat⁹ ſum ꝑ
pter chriſtũ detrimenta. Uerũtñ exiſti-
mo oia detrimẽtũ eẽ ꝑpter eminentẽ
ſciẽtiã ieſu chriſti dñi mei: ꝑpter quem
oĩa detrimẽtũ feci ⁊ arbitror vt ſterco-
ra vt chriſtũ lucrifaciã: vt ⁊ inueniar i
illo nõ habẽs meã iuſticiã q̃ ex lege eſt
ſed illã q̃ ex fide ẽ chriſti ieſu: q̃ ex deo
ẽ iuſticia i fide ad cognoſcendũ illũ: ⁊
vtutẽ reſurrectiõis ei⁹ ⁊ ſocietatẽ paſ
ſionis illi⁹: cõfigurat⁹ morti ei⁹: ſi quo C
modo occurrã ad reſurrectionẽ q̃ ẽ ex
mortuis: nõ q2 iam acceperim: aut iã
pfect⁹ ſim. Sequor ſi quo mõ ꝯpħedã
i q̃ ⁊ ꝯpħẽſus ſũ a chriſto ieſu. Fratres
ego me nõ arbitror cõpħendiſſe. Unũ
aũt: q̃ q̃dẽ retro ſũt obliuiſcens: ad ea
vo q̃ ſũt priora extendens meipm: ad
deſtinatũ pſequor ad brauiũ ſuperne vo
catiõis dei i chriſto ieſu. Quicũq3 ḡ ꝑ-
fecti ſum⁹ hoc ſentiam⁹: ⁊ ſi q̃d alit ſa
pitis: ⁊ h̃ vobis de⁹ reuelabit. Uerũtñ D
ad qđ ꝑuenim⁹: vt idẽ ſapiam⁹: ⁊ i ea-
dẽ ꝑmaneam⁹ regl'a. Imitatores mei
eſtote frẽs: ⁊ obſuate eos q̃ ita ambu-
lãt ſicut habetꝭ formã nr̃am. Multi eñ
ambulãt q̃s ſepe dicebã vob: nũc aũt
⁊ flens dico inimicos crucis chriſti: q̃-
rũ finis interit⁹: q̃rũ de⁹ venter ẽ: et Ro.16.c
⁊ gl'ia in ꝯfuſiõe ipoꝝ q̃ terrena ſapiũt.
Nr̃a aũt ꝯuſatio in celis ẽ. Unde etiã
ſaluatorẽ expectam⁹ dñm nr̃m ieſum
chriſtũ: q̃ reformabit corp⁹ humilitatꝭ
nr̃e cõfiguratũ corpi claritatis ſue: ſm
operationẽ vtutis ſue q̃ etiã poſſit ſub-
Itaq3 frẽs ſubiicere ſibi oia. IIII B
mei chariſſimi ⁊ deſiderantiſſi-
mi: gaudiũ meũ ⁊ corona mea:
ſic ſtate in dño chariſſimi. Euchodiã
rogo ⁊ ſynticen depcor: idipm ſape in
dño. Etiã rogo ⁊ te germane cõpar: ad
iuua illas q̃ mecũ laborauerũt in euã
gelio cũ clemẽte ⁊ ceteris adiutoribus
meis: quoꝝ noĩa ſũt i libro vite. Gau
dete i dño ſp: iterũ dico gaudete. Mo-
deſtia vr̃a nota ſit oib⁹ hoib⁹: Dñs eñ B
ꝓpe eſt. Nihil ſolliciti ſitis: ſed i oi ora
tione ⁊ obſecratione cũ gratiarũactio-
ne petitiones vr̃e innoteſcãt apud de-
um. Et pax dei q̃ exuperat oẽm ſenſuȝ
cuſtodiat corda vr̃a ⁊ intelligẽtias ve-
ſtras in chriſto ieſu. De cetero frẽs q̃-
cũq3 ſũt vera: q̃cũq3 pudica: q̃cũq3 iu-
ſta: q̃cũq3 ſctã: q̃cũq3 amabilia: q̃cũq3
bone fame: ſi q̃ virt⁹: ſi q̃ laus diſcipli-
ne hec cogitate: q̃ ⁊ didiciſtis ⁊ accepi
ſtis ⁊ audiſtis ⁊ vidiſtis i me. Hec agi-
te ⁊ de⁹ pacis erit vobiſcũ. Gauiſus ſũ
aũt in dño vehemẽter: q2 tãdẽ aliq̃n

reſtorruiſtis pro me ſentire ſicut ⁊ ſen-
E tiebat(,Occupati aūt erat(.Nō q̄ſi ꝓ
pter penuriā dico. Ego ei didici,i q̄b⁹
ſū,ſufficiēs eē. Scio ⁊ humiliari: ſcio
⁊ abūdare. Ubiqꝫ ⁊ i oib⁹ inſtitut⁹ ſuʒ.
⁊ ſatiari ⁊ eſurire:⁊ abūdare ⁊ penuri-
am pati. Oia poſſū:i eo q̇ me cōfortat.
Uerūtn̄ bn̄ feciſtis:cōicātes tribulatio
ni mee. Scitis aūt ⁊ vos philippenſes
ꝙ i ṗncipio euāgelij q̄n ꝓfect⁹ ſū a ma
cedonia nulla mihi eccleſia cōicauit i
rōne dati ⁊ accepti:niſi vos ſoli: q: et
theſſalonicā ſemel ⁊ bis i vſū mihi mi
D ſiſtis. Non q: q̄ro datū:ſʒ req̄ro fructū
abūdantē i rōne vr̄a. Habeo aūt oia:⁊
abūdo. Replet⁹ ſū accept(ab epaphro
Ro.12.a dito:q̄ miſiſtis i odorē ſuauitat(‖ ho-
ſtiā acceptā placētē deo. De⁹ aūt me⁹
ipleat oē deſiderium vr̄m ſm̄ diuitias
ſuas i gl̄ia i chriſto ieſu. Deo aūt ⁊ pr̄i
nr̄o gl̄ia ī ſcl̄a ſeculoꝝ amē. Salutate
oēm ſctm̄ in chriſto ieſu. Salutāt vos
q̇ mecū ſūt frēs. Salutāt vos oēs ſcti:
maxime āt q̇ de ceſaris domo ſūt. Gra
tia dn̄i nr̄i ieſu chriſti cū ſpū vr̄o amē.
¶ Explicit epl̄a Pauli ad Phil̄ipēſes.
Incipit argumētū i epl̄aʒ ad Coloſſēſes
C Oloſſenſes: ⁊ hi ſic laodicenſes
ſunt aſiani:⁊ ipi ꝑuenti erāt a
pſeudo apl̄is. Nec ad hos acceſ
ſit ipſe apl̄us:ſʒ ⁊ hos ꝑ epl̄am corrigit
Audierāt eīm verbū ab archippo:q̇ et
miniſteriū i eos accepit. Ergo apl̄s iā
ligat⁹ ſcribit eis ab epheſo ꝑ tychicuʒ
diaconē ⁊ oneſimū acolythum.
¶ Explicit argumentū. Incipit epiſto
la Pauli ad Coloſſenſes. ¶ Ca. I
A P Aulus apoſto
lus ieſu chriſti ꝑ volūtatē
dei ⁊ timotheus frater his
q̇ ſunt coloſſis ſctis ⁊ fide-
libus fratrib⁹ in chriſto ieſu. Gr̄a vob̄
⁊ pax deo patre nr̄o. Gr̄as agim⁹ deo ⁊
patri dn̄i noſtri ieſu chriſti ſemꝑ ꝓ vo
bis orātes:audiētes fidē vr̄am in chri
ſto ieſu ⁊ dilectionē quā habetis i ſan
ctos oēs ꝓpter ſpem q̄ repoſita ē vob̄
in celis:quā audiſtis in verbo veritat(
euāgelij qđ ꝑuenit ad vos ſicut ⁊ i vni
uerſo mūdo ē:⁊ fructificat ⁊ creſcit ſic
in vobis ex ea die q̄ audiſtis ⁊ cogno-
uiſtis gr̄am dei in veritate:ſicut didi-
ciſtis ab epaphra chariſſimo conſeruo
nr̄o:q̇ ē fidelis ꝓ vob̄ miniſter chriſti
ieſu Qui etiā manifeſtauit nob̄ dilecti B
onē vr̄am i ſpū. Ideo ⁊ nos ex q̄ die au
diuim⁹:nō ceſſam⁹ ꝓ vob̄ orātes:⁊ po
ſtulantes vt ipleami agnitione volūta
tis ei⁹ i oi ſapia ⁊ intellectu ſpiritali:
vt ambuletis digne deo ꝑ oia placētes
i oi oꝑe bono fructificātes ⁊ creſcētes
in ſcia dei:in oi ꝟtute cōfortati ſm̄ po
tētiā claritatis ei⁹:in oi patia ⁊ longa
nimitate cū gaudio gr̄as agētes deo ⁊
pr̄i:q̇ dignos nos fec̄ i partē ſort(ſctō
rū i lumie. Qui eripuit nos de ptāte te
nebraꝝ ⁊ trāſtulit i regnū filij dilectio
nis ſue i q̄ habem⁹ redēptionē ⁊ remiſ
ſionē pctōꝝ. Qui ē imago dei inuiſibi
lis ṗmogenit⁹ ois creature: qm̄ i ipō
cōdita ſūt vniūſa i celis ⁊ i terra viſibi
lia ⁊ iuiſibilia. Siue throni ſiue dn̄ati C
ones ſiue ṗncipatus ſiue ptātes:oia ꝑ
ipm̄ ⁊ i ipō creata ſūt. Et ipē ē aū oēs
⁊ oia i ipō ↄſtāt. Et ipē ē caput corꝑis
eccl̄ie:‖q̇ ē ṗncipiū ṗmogenit⁹ ex mor I.Co.
tuis:vt ſit i oib⁹ ipē primatū tenens.
Quia i ipō cōplacuit oēm plenitudi-
nē inhabitare ⁊ ꝑ eū recōciliari oia in
ipm̄ pacificās ꝑ ſanguinē cruc(ei⁹:ſi
ue q̄ in terris ſiue q̄ i celis ſūt. Et vos
cū eſſetis aliq̄n alienati ⁊ inimici ſen-
ſu i oꝑib⁹ malis:nūc aūt recōciliauit i
corꝑe carnis ei⁹ ꝑ mortē:exhibere vos
ſanctos ⁊ imaculatos ⁊ irreꝑhēſibiles
corā ipō:ſi tn̄ ꝑmanetis i fide fundati
⁊ ſtabiles ⁊ imobiles a ſpe euāgelij qđ
audiſt(:qđ p̄dicatū ē i vniūſa creatu-
ra q̄ ſub celo ē:cui⁹ fact⁹ ſū ego paul⁹
24 miniſter:q̇ nūc gaudeo i poſſeſſionib⁹
ꝓ vob̄:⁊ adipleo ea q̄ deſunt paſſionū D
chriſti i carne mea ꝓ corꝑe ei⁹ qđ ē ec-
25 cleſia. Cui⁹ fact⁹ ſū ego miſter ſm̄ diſ-
pēſationē dei q̄ data ē mhi i vobis vt
26 impleā verbū dei:myſteriū qđ abſcōdi
tū fuit a ſecul̄ ⁊ generationib⁹: nūc āt
27 manifeſtatū ē ſctis ei⁹ q̇b⁹ voluit deus
notas facere diuitias gl̄ie ſacr̄i hui⁹ i
28 gētib⁹ qđ ē chriſt⁹ i vob̄ ſpes gl̄ie: quē
nos annūciauim⁹ corripiētes oēm ho
minē ⁊ docētes i oi ſapia vt exhibea-
29 m⁹ oēm hoīem ꝑfectū i chriſto ieſu,i q̄
⁊ laboro certādo ſm̄ oꝑationē ei⁹ quā
V Olo ei̇ ꝟopat̄ i me i virtute. II E
vos ſcire q̄lē ſollicitudinē ha-
beā ꝓ vobis ⁊ ꝓ his q̇ ſūt i lao
dicie ⁊ q̇cūqꝫ n̄ viderūt faciē meā i car

re:vt ɔſolent corda ipoꝝ iſtructi i cha
ritate:⁊ in oẽs diuitias plenitudinis
intellect⁹ in agnitiõe myſterij dei ⁊ pa
tris ⁊ chriſti ieſu:i quo ſũt oẽs theſau
ri ſapiẽtie ⁊ ſciẽtie abſcõditi. Hoc aũt
dico: vt nemo decipiat in ſublimitate
ſermonũ ‖ Nã ⁊ ſi corpe abſens ſũ: ſed
ſpũ vobiſcũ ſũ gaudẽs ⁊ vidẽs ordinẽ
vr̃m:⁊ firmamentũ ei⁹ q̃ in chriſto eſt
fidei vr̃e. Sicut ergo accepiſtis ieſũ chri-
ſtum dñm nr̃m:in ipſo ambulate:radi
cati ⁊ ſupedificati in ipo: ⁊ cõfirmati
i fide ſicut ⁊ didiciſtis:abũdãtes i illo
in gratiarũactione. Uidete ne q̃s vos
decipiat p philoſophiã ⁊ inanẽ falla-
ciã ſm traditionẽ hoim:ſm elementa
mũdi ⁊ nõ ſm chriſtũ. Quia in ipo in
habitat ois plenitudo diuinitatis cor
poralr̃:⁊ eſtis i illo repleti q̃ eſt caput
ois pncipat⁹ ⁊ ptãtis. In q̃ ⁊ circũciſi
eſtis circũciſione nõ manufacta i expo
liatione corpis carnis: ſ; in circũſiõe
chriſti conſepulti ei in baptiſmo: in q̃
⁊ reſurrexiſtis p fidẽ opationis dei q̃
C ſuſcitauit illũ a mortuis.‖ Et vos cũ
a mortui eſſetis i delict⁊ ⁊ pputio carnis
vr̃e cõuiuificauit cũ illo donãs vobis
oia delicta:delens qđ adũſus nos erat
chirographũ decreti qđ erat ɔ̃riũ nob
Et ipm tulit de medio affigens illud
cruci:⁊ expoliãs pncipatus ⁊ ptãtes:
traduxit cõfidẽter palã triũphãs illos
in ſeipo. Nemo ergo vos iudicet in ci-
bo aut in potu aut in pte diei feſti aut
b neomenie:aut ſabbatoꝝ q̃ ſũt vmbra
a futuroꝝ: corpus autẽ chriſti.‖ Nemo
a vos ſeducat volẽs in humilitate ⁊ reli
b gione angeloꝝ q̃ nõ vidit:ãbulãs fru-
ſtra iflat⁹ ſenſu carnis ſue: ⁊ nõ tenẽs
caput ex q̃ totũ corpus p nex⁹ ⁊ cõiun
ctiões ſũminiſtratũ ⁊ cõſtructũ creſcit
i augmẽtũ dei. Si ergo mortui eſt⁊ cũ chri
ſto ab elemẽtis hui⁹ mundi:q̃d adhuc
tanq̃ viuẽtes mũdo decernitis? Ne teti
geritis: neq; guſtaueritis neq; ɔtrecta-
ueritis:q̃ ſũt oia i interitũ ipo vſu ſm
pcepta ⁊ doctrinas hoim:q̃ ſũt rõnẽ q̃
dẽ habẽtia ſapie i ſupſtitiõe ⁊ humili
tate ⁊ nõ ad parcẽdũ corpi nõ i hono-
re aliq̃ ad ſaturitatẽ carnis. III

A Igitur ſi ɔſurrexiſtis cũ chriſto: q̃
ſurſũ ſũt q̃rite vbi chriſt⁹ ẽ in
2 dextera dei ſedẽs:q̃ ſurſũ ſũt ſa
3 pite:nõ q̃ ſup terrã. Mortui ei eſt⁊:et
vita vr̃a abſcõdita eſt cũ chriſto i deo.
4 cũ aũt chriſt⁹ apparuerit vita vr̃a: tũc
5 ⁊ vos apparebitis cũ ipo i gl'ia. Morti
ficate ergo mẽbra vr̃a q̃ ſũt ſup terrã:forni
cationẽ,imũdiciã:libidinẽ:cõcupiſcẽ
tiã malã:⁊ auariciã: q̃ eſt ſimulacroꝝ
6 ſeruit⁹:‖ ꝓpter q̃ venit ira dei ſup fili- Eph.5.b
7 os icredulitat⁊ i q̃b⁹ ambulaſtis aliq̃n B
8 cũ viueret⁊ in illis‖ Nũc aũt deponite Heb.12.a
⁊ vos oia:irã:indignationẽ:maliciam 1.Pe.2.a
blaſphemiã:turpẽ ſermonẽ de ore vr̃o Eph.2.e
9 ‖ Nolite mẽtiri i nuicẽ:expoliãtes vos Ro.2.e
10 veterẽ hoiem cũ actib⁹ ſuis ⁊ induen- Ro.6.a
tes nouũ eũ q̃ renouat i agnitionem Eph.4.f
11 dei ſm imaginẽ ei⁹ q̃ creauit eũ:vbi nõ
ẽ gentil ⁊ iudeus:circũciſio ⁊ pputiũ:
barbar⁹ ⁊ ſcytha: ſu⁹ ⁊ liber:ſ; oia ⁊ i
12 oib⁹ chriſt⁹‖ Induite vos ergo ſicut ele- Eph.6.b
cti dei ſcti ⁊ dilecti viſcera miſericor
die:benignitatẽ:humilitatẽ:modeſtiã
13 patiam‖ ſupportãtes inuicẽ ⁊ donãtes Eph.4.g
vobiſmetipis ſi q̃s adũſus aliquẽ ha- C
bet q̃relã:ſicut ⁊ dñs donauit vob: ita
14 ⁊ vos. Sup oia aũt hec: charitatẽ ha-
15 bete qđ ẽ vinculũ pfectiõis:⁊ pax chri
ſti exultet i cordib⁹ vr̃is:in q̃ ⁊ vocati
16 eſtis i vno corpe:⁊ grati eſtote. Uerbũ
chriſti habitet i vob abũdãter:i oi ſapi
entia docẽtes ⁊ cõmonẽtes voſmetip-
ſos i pſalmis ⁊ hymnis ⁊ cãtic⁊ ſpũali
b⁹ i gr̃a cãtẽtes in cordibus vr̃is deo.
17 Omne qđcũq; facit⁊ i vbo aut in ope: 1.Cor.10.g
oia i noie dñi nr̃i ieſu chriſti:gr̃as agẽ-
18 tes deo ⁊ prĩ p ipm.‖ Mulieres ſub- Eph.5.e
19 dite eſtote vir⁊:ſicut oportet i dño. Ui 1.Pe.3.a
ri diligite vxores vr̃as ⁊ nolite amari D
20 eẽ ad illas‖ Filij obedite pentib⁹ p oia Eph.6.a.
hoc ei placitũ ẽ i dño. Pr̃es nolite ad in
21 dignationẽ ꝓuocare filios vr̃os vt nõ
22 puſillo aio fiãt.‖ Serui obedite p oia Eph.6.a
dñis carnalib⁹:nõ ad oculũ ſeruiẽtes 1.Pe.2.c
q̃ſi hoib⁹ placẽtes:ſ; i ſimplicitate cor-
23 dis timẽtes dñm. Quodcũq; facit⁊: ex aio
24 opamini:ſicut dño ⁊ nõ hoib⁹:ſciẽtes
q̃ a dño accipiet⁊ retributionẽ heredi
25 tat⁊. Dño chriſto ſeruite. Qui ei iiuriã
facit:recipiet id qđ iniq̃ geſſit‖ Et nõ ẽ Ro.2.b
pſonarũ acceptio apud deũ. IIII Eph.6.b

D Omini:qđ iuſtũ ẽ ⁊ equũ ſuis Act.10.c
pſtate:ſciẽtes qm ⁊ vos dñs ha A
bet⁊ i celo. Orõni iſtate vigilã-
tes i ea i gr̃arũactiõe:orãtes ſil ⁊ p no
bis:vt de⁹ apiat nob oſtiũ ſermõis ad
loquẽdũ myſteriũ chriſti:ꝓpter qđ eti-

vinct⁹ ſū: vt manifeſtē illō ita vt opor
Eph.5.b tet me loq̄. In ſapīa ambulate ad eos
q̄ foris ſūt: tp̄s redimētes. Sermo vr̄
ſp̄ i grā ſale ſit cōdit⁹: vt ſciat̄ quomō
B oportear vos vnicuiq̄ rn̄dere. Que cir
ca me ſūt: oīa vobis nota faciet tychi-
cus chariſſimi frat̄ ⁊ fidel̄ miſter ⁊ cō-
ſeru⁹ i dn̄o: quē miſi ad vos ad hoc ip
ſū vt cognoſcat q̄ circa vos ſūt: ⁊ cōſo-
lēt̄ corda vr̄a cū oneſimo chariſſimo ⁊
fideli fratre q̄ ex vobis eſt: q̄ oīa q̄ hic
agūt̄ nota facīēt vobis. Salutat vos
2.Ti.4.b ariſtarchus cōcaptiu⁹ me⁹: ⁊ marcus
C cōſobrin⁹ barnabe: d̄ q̄ accepiſtis man
data. Si venerit ad vos ſuſcipite illū.
Et ieſus q̄ dicit̄ iuſt⁹: q̄ ſūt ex circūciſi
one. Hi ſoli ſūt adiutores mei i regno
dei: q̄ mihi fuerūt ſolatio Salutat vos
epaphras q̄ ex vob eſt ſeru⁹ chriſti ieſu
ſp̄ ſollicit⁹ p̄ vobis i orationib⁹: vt ſte
tis p̄fecti ⁊ pleni i oī volūtate dei. Te-
ſtimoniū ei illi p̄hibeo q̄ habet multū
laborē p̄ vobis ⁊ p̄ his q̄ ſūt laodicie ⁊
D q̄ hierapoli. Salutat vos lucas medi
cus chariſſim⁹: ⁊ demas. Salutate fra
tres q̄ ſūt laodicie ⁊ nympham ⁊ q̄ in do
mo ei⁹ ē eccl̄iā. Et cū lecta fuerit apd̄
vos ep̄la hec: facite vt ⁊ in laodicēſiū
eccl̄ia legat̄: ⁊ ea q̄ laodicēſiū ē vobis
legat̄. Et dicite archippo. Uide miſte-
riū qd̄ accepiſti i dn̄o vt illud impleas
Salutatio mea manu pauli. Memo-
res eſtote vinculoꝝ meoꝝ. Grā dn̄i no
ſtri ieſu chriſti vobiſcum. Amen.

¶ Explicit ep̄la Pauli ad Coloſſenſes
Incipit argumentum in epiſtolam ad
Theſſalonicenſes primam

Theſſalonicēſes ſūt macedones
q̄ accepto v̄bo veritat̄ p̄ſtite-
rūt i fide: etiā i p̄ſecutione ciui
um ſuoꝝ. Preterea nec receperunt fal
ſos ap̄los: nec ea q̄ a falſis ap̄lis dice-
bant̄. Hos collaudat ap̄ls ſcribēs eis
ab athenis: p̄ tychicū diaconē: ⁊ oneſi
mū acolythum.

¶ Explicit argumentum. Incipit ep̄la
Pauli ad Theſſalonicēſes p̄ma. Ca. I

A Aulus et ſilua
nus ⁊ timotheus: eccleſie
theſſalonicēſiū in deo p̄re
n̄ro ⁊ dn̄o ieſu chriſto: grā
2 vobis ⁊ pax. Gr̄as agim⁹ deo ſemp̄ p̄
oīb⁹ vob: memoriā vr̄i faciētes i ora-
3 tionib⁹ n̄ris ſine intermiſſione: memo
res operis fidei vr̄e ⁊ laboris ⁊ chari- B
tatis ⁊ ſuſtinētie ſpei dn̄i n̄ri ieſu chri-
4 ſti: añ deū ⁊ patrē n̄m. Scientes frēs
5 dilecti a deo electionē vr̄am: q̄r euāge
liū n̄m nō fuit ad vos i ſermone tm̄:
ſ; ⁊ in virtute ⁊ i ſp̄ūſctō ⁊ i plenitudi-
ne multa: ſicut ſcitis q̄les fuerim⁹ i vo
6 bis p̄pter vos. Et vos imitatores n̄ri C
facti eſtis ⁊ dn̄i: excipiētes v̄bū i tribu
7 latione multa cū gaudio ſp̄ūſſcti: ita
vt facti ſitis forma oīb⁹ credētib⁹ i ma
8 cedonia ⁊ in achaia. A vobis ei diffa-
mat⁹ ē ſermo dn̄i: nō ſolū i macedonia
⁊ in achaia: ſ; in oī loco fides vr̄a que
eſt ad deū p̄fecta ē: ita vt nō ſit nobis
9 neceſſe quicq̄ loq̄. Ipſi eñ d̄ nobis an D
nūciant qualē introitū habuerim⁹ ad
vos: ⁊ quō cōuerſi eſtis ad deū a ſimu-
10 lacris ſuire deo viuo ⁊ vero: ⁊ expecta
re filiū ei⁹ de cel̄ quē ſuſcitauit ex mor
tuis ieſū: q̄ eripuit nos ab ira vētura.

Nam et ipſi ſcitis frēs introi II A
tū n̄m ad vos q̄r nō inanis fuit:
ſ; añ paſſi multa ⁊ contumelijs
affecti ſunt ſcitis in philippis: fiduciā
habuim⁹ i deo n̄ro loq̄ ad vos euāgeli
um dei in multa ſollicitudine. Exhor-
tatio ei n̄ra nō de errore neq̄ de imun
ditia neq̄ in dolo: ſed ſicut p̄bati ſu-
m⁹ a deo vt crederet̄ nobis euangeliū
ita loquimur: nō q̄ſi hoīb⁹ placētes: ſ;
deo q̄ p̄bat corda n̄ra. Neq̄ ei aliq̄n fu
im⁹ in ſermone adulatiōis ſicut ſcitis
neq̄ in occaſione auaritie: de⁹ teſtis ē
nec q̄rētes ab hoīb⁹ gl̄iam neq̄ a vo-
bis neq̄ ab alijs: cū poſſem⁹ vob one-
ri eē vt chriſti ap̄li. Sz facti ſum⁹ par- B
uuli in medio vr̄m tanq̄ ſi nutrix fo-
ueat filios ſuos: ita deſiderantes vos
cupide: volebam⁹ tradere vob: nō ſolū
euāgeliū dei: ſed etiam aīas n̄ras: q̄m
chariſſimi nobis facti eſt̄. Memores
ei facti eſtis fratres laboris n̄ri ⁊ fati-
gationis: nocte ⁊ die opantes: ne quē
vr̄m grauarem⁹: p̄dicauim⁹ in vobis
euāgeliū dei. Uos teſtes eſtis ⁊ de⁹: q̄
ſancte ⁊ iuſte ⁊ ſine q̄rela vobis q̄ cre-
didiſtis affuim⁹ ſicut ſcitis q̄liter vnū
queq̄ vr̄m ſicut p̄r filios ſuos dep̄can
tes vos ⁊ cōſolātes: teſtificati ſum⁹ vt
ambularetis digne deo q̄ vocauit vos
in ſuū regnū ⁊ gl̄iam. Ideo ⁊ nos gr̄as
agim⁹ deo ſine intermiſſione: q̄m cum

accepiſſetis a nobis verbū auditꝰ dei:
accepiſtꝭ illud nō vt verbū hoim: ſʒ ſi
cut ē vere verbū dei: q̄ opaṫ in vobis
q̄ crediditiſtꝭ. Nos eni imitatores facti
eſtis frēs eccliaꝝ dei q̄ ſūt in iudea in
chriſto ieſu: qꝛ eadē paſſi eſtis et vos a
D ꝯtribulibꝰ vr̃is ſicut et ipſi a iudeis q̄
ꝛ dn̄m occiderūt ieſū ꝛ ꝓphas: ꝛ nos ꝑ
ſecuti ſūt ꝛ deo nō placēt: ꝛ oibꝰ hoibꝰ
aduerſanṫ: ꝓhibētes nos gentibꝰ loq̄
vt ſalui fiāt: vt impleāt pctā ſua ſem-
per. Peruenit eni ira dei ſuꝑ illos vſq̄
i finē. Nos aūt frēs deſolati a voƀ ad
tp̄s hore: aſpectu nō corde abūdantiꝰ
feſtinauimꝰ faciē vr̃aꝫ videre cū mul-
to deſiderio: qm̄ voluimus venire ad
vos ego q̄dē paulꝰ ꝛ ſemel ꝛ iteꝝ: ſʒ im
pediuit nos ſathanas. Que eſt eni nr̃a
ſpes aut gaudiū aut corona glie? Nō-
ne vos an̄ dn̄ʒ nr̃m ieſum chriſtū eſtꝭ i
aduentu eiꝰ? Nos enim eſtꝭ gl̃ia nr̃a ꝛ
A PRopter qđ nō ‖ (gaudiū. III
ſuſtinētes ampliꝰ: placuit noƀ
remanere athenis ſolis: ꝛ miſi-
mus timotheū frēm nr̃m ꝛ miniſtrum
dei in euāgelio chriſti: ad cōfirmādos
vos vt exhortandos ꝓ fide vr̃a: vt ne-
mo moueaṫ i tribulationibꝰ iſtꝭ: Ipſi
B eni ſcitis ꝙ i h̄ poſiti ſumꝰ. Nā ꝛ cum
apud vos eſſemꝰ p̄dicebamꝰ voƀ paſſu
ros nos tribulatiōes: ſicut ꝛ factū ē et
ſcitis. Propterea ꝛ ego ampliꝰ nō ſuſti
nens niſi ad cognoſcendū fidē vr̃am:
ne forte tēptauerit vos is q̄ tēptat: et
inanis fiat labor noſter. Nūc āt veni-
ente timotheo ad nos a voƀ ꝛ ānūciā
C te nobis fidem ꝛ charitatē vr̃am: ꝛ qꝛ
memoriā nr̃i habetis bonā: ſemꝑ deſi-
derātes nos videre ſicut ꝛ nos q̄ꝫ vos
ideo ꝯſolati ſumꝰ frēs in vobis: in oī
neceſſitate ꝛ tribulatione nr̃a ꝑ fidem
vr̃am: qm̄ nūc viuimꝰ: ſi vos ſtatis in
dn̄o. Quā eni gr̃aꝝ actionē poſſumus
deo retribuere ꝓ vobis i oīi gaudio
q̄ gaudemꝰ ꝓpter vos an̄ deū nr̃m: no-
cte ac die abundātiꝰ orantes vt videa
mus faciē vr̃aꝫ ꝛ cōpleamꝰ ea q̄ deſunt
D fidei vr̄e? Ipſe aūt deꝰ ꝛ pater nr̄ ꝛ dn̄s
ieſus chriſtus dirigat viā nr̃aꝫ ad vos
Vos autē dn̄s multiplicet ꝛ abunda-
re faciat charitatē vr̃am i inuicē ꝛ in
oēs: queādmodū ꝛ nos i vobis ad cō-
firmāda corda vr̃a ſine q̄rela i ſāctita-
te an̄ deū ꝛ prēm nr̃m in aduentu dn̄i
nr̃i ieſu chriſti cū oibꝰ ſāctꝭ eiꝰ. Amē.
1 DE cetero ꝗ frēs rogamꝰ ‖ IIII B
vos ꝛ obſecramꝰ in dn̄o ieſu: vt
queādmodū accepiſtꝭ a nobis
quō oporteat vos ambulare ꝛ placere
deo: ſic ꝛ ambuletꝭ: vt abūdetꝭ magꝭ.
2 Scitis eni q̄ p̄cepta dederim vobis ꝑ
3 dn̄ʒ ieſū ‖ Hec ē eni volūtas dei ſāctifi- Ro.12.a
catio vr̃a: vt abſtineatꝭ vos a fornicati Eph.5.d
4 one: vt ſciat vnuſq̄ſq̄ vr̃m vas ſuum
5 poſſidere i ſāctificatiōe ꝛ honore: nō i
poſſeſſiōe deſiderij ſicut ꝛ gentes q̄ ig- B
6 norāt deuꝫ. Et ne q̄s ſupgrediaṫ neq̄
circūueniat i negocio frēm ſuum: qm̄
vindex ē dn̄s d̄ his oibꝰ ſicut p̄diximꝰ
7 voƀ ꝛ teſtificati ſumꝰ. Nō eni vocauit
nos deꝰ i imūdiciā: ſʒ i ſāctificationē.
8 Itaq̄ q̄ hec ſpernit: nō hoiem ſpernit:
ſʒ deū: q̄ etiā dedit ſpm̄ ſuū ſāctū i no-
9 bis. ‖ De charitate aūt fraternitatꝭ nō Joh.15.b
neceſſe habuimꝰ ſcribere voƀ. Ipſi eni 1.Joh.4.c
vos a deo didiciſtꝭ: vt diligatꝭ iuicē.
10 Eteni illud facitꝭ i oēs frēs: i vniūſa C
macedonia. Rogamꝰ autē vos frēs vt
11 abūdetis magꝭ: ꝛ operā detis vt q̄eti
ſitis: ꝛ vt vr̃m negociū agatꝭ et opemi
manibꝰ vr̃is ſicut p̄cepimus voƀ: et vt
honeſte ambuletꝭ ad eos q̄ foris ſunt:
12 ꝛ nulliꝰ aliq̄d deſideretis. Nolumꝰ aūt
vos ignorare frēs de dormiētibus vt
nō ꝯtriſtemini ſicut ꝛ ceteri q̄ ſpē non
13 hn̄t. Si eni credimꝰ ꝙ ieſus mortuꝰ ē D
ꝛ reſurrexit ita ꝛ deꝰ eos q̄ dormierunt
14 ꝑ ieſū adducet cū eo. Hoc eni voƀ dici
mus i vbo dn̄i: qꝛ nos q̄ viuimꝰ: q̄ re-
ſidui ſumꝰ i aduētu dn̄i nō p̄ueniemꝰ
15 eos q̄ dormierūt. Qm̄ ipe dn̄s i iuſſu ꝛ i
voce archangeli ꝛ i tuba dei deſcēdet
de celo ‖ ꝛ mortui q̄ i chriſto ſunt reſur 1.Cor.15.c
16 gent p̄mi. Deinde nos q̄ viuimꝰ q̄ re-
linq̄mur ſimꝰ rapiemur cū illꝭ in nubibꝰ
obuiā chriſto i aera: ꝛ ſic ſemꝑ cū dn̄o
17 erimꝰ. Itaq̄ ꝯſolami iuicē i vbis iſtꝭ.
1 DE tpibꝰ aūt ꝛ momētis ‖ V A
frēs nō indigetꝭ vt ſcribamus
2 vobis ‖ Ipſi eni diligēter ſcitis 2.Pe.3.c
qꝛ dies dn̄i ſicut fur in nocte ita veni- Apo.3.a
3 et. Cū eni dixerint pax ꝛ ſecuritas: tūc
repentinꝰ eis ſuꝑueniet interitꝰ ſicut do
lor in vtero habētis: ꝛ non effugient.
4 Vos āt frēs nō eſtis i tenebris: vt vos
5 dies ille tanq̄ fur cōp̄hēdat. Oēs eni
vos filij lucis eſtis: ꝛ filij diei. Nō ſu-
6 mus noctꝭ neq̄ tenebraꝝ. Igitur non

dormiamꝰ ſicut ⁊ ceteri:ſed vigilemꝰ ⁊
B ſobrij ſimus. Qui enim dormiũt:nocte
dormiũt:⁊ q̃ ebrij ſũt:nocte ebrij ſunt.
Eſa.59.d 8 Nos aũt q̃ diei ſumꝰ ſobrij ſimꝰ:indu-
Eph.6.c ti loricã fidei ⁊ charitatis:⁊ galeã ſpẽ
9 ſalutis:qm̃ nõ poſuit nos deꝰ in irã:ſꝫ
in acq̃ſitionẽ ſalutis p̃ dñm nr̃m ieſum
10 chriſtũ,q̃ mortuꝰ ẽ p̃ nobis:vt ſiue vi-
gilemꝰ ſiue dormiamus:ſimul cũ illo
11 viuamꝰ. Propter qḋ cõſolamini inuicẽ
12 ⁊ edificate alterutrũ:ſicut ⁊ facitꝭ. Ro
C gamꝰ aũt vos frẽs:vt noueritis eos q̃
laborãt iñ vos:⁊ p̃ſũt vob̃ ĩ dño ⁊ mo
13 nẽt vos:vt habeatis illos abũdãtiꝰ in
charitate ꝓpter opus illoꝝ ⁊ pacẽ ha-
14 bete cũ eis. Rogamꝰ aũt vos frẽs:cor-
ripite inquietos:ꝯſolamini puſillani-
mes:ſuſcipite īfirmos:patiẽtes eſtote
15 ad oẽs. Uidete ne quis malũ p̃ malo
D alicui reddat:ſꝫ ſp̃ qḋ bonũ ẽ ſectami
Eccl.18.c in inuicẽ ⁊ ĩ oẽs. 16 Semp̃ gaudete:ſine
Lu.18.a 17 itermiſſiõe orate ĩ oibꝰ grãs agite. Hec
18 ẽ enim volũtas dei ĩ chriſto ieſu ĩ oibus
19 vob̃. Spm̃ nolite extinguere: ꝓphias
20 nolite ſpernere. Oia aũt ꝓbate: q̃ bonũ
21 ẽ tenete:ab omĩ ſpecie mala abſtinete
22 vos. Ipẽ aũt deꝰ pacꝭ ſctificet vos p̃ oia
23 vt īteger ſpũs veſter ⁊ aĩa ⁊ corpꝰ ſine
q̃rela ĩ aduẽtu dñi nr̃i ieſu chriſti ſue-
1.Cor.1.b 24 tur. Fidelis ẽ q̃ vocauit vos:q̃ etiã fa
25 ciet. Frẽs orate p̃ nob̃. Salutate frẽs
26 oẽs ĩ oſculo ſctõ. Adiuro vos p̃ dñm vt
27 legaꝭ epl'a hec oibꝰ ſanctis fribꝰ. Grã
28 dñi nr̃i ieſu chriſti vobiſcũ. Amen.

¶ Explicit epl'a pauli ad Theſſalonicẽſes p̃ma. Incipit argumẽtũ ĩ eplaꝫ ſcdaꝫ.

Ad Theſſalonicẽſes ſecundã ſcribit eplam apl's:⁊ notũ facit eis de tpibꝰ nouiſſimis et de adũſarij deiectione. Scribit hãc eplam ab athenis p̃ titum diaconem ⁊ oneſimũ acolytum.

¶ Explicit argumentum. Incipit epl'a pauli ad Theſſalonicẽſes ſcda. Ca. I

A 1 Paulus et ſilua
nus et timotheus:eccleſie
theſſalonicenſiũ ĩ deo p̃re
nr̃o ⁊ dño ieſu chriſto: grã
2 vobis et pax a deo p̃re nr̃o et dño ieſu
3 chriſto. Grãs agere debemꝰ ſp̃ deo pro
vobis frẽs ita vt dignũ ẽ qm̃ ſupcre-
B ſcit fides vr̃a ⁊ abũdat charitas vniuſ
4 cuiuſqꝫ vr̃m ĩ inuicẽ:ita vt ⁊ noſipſi ĩ
vobis gloriemur ĩ eccleſijs dei p̃ pati-
entia vr̃a ⁊ fide et ĩ oibꝰ ꝑſecutiõibus
5 vr̃is ⁊ tribulationibꝰ q̃s ſuſtinetis in
exemplũ iuſti iudicij dei:vt digne ha-
6 beamini ĩ regno dei p̃ q̃ ⁊ patimini. ſi
tñ iuſtũ ẽ apud deũ retribuere retribu
7 tionẽ his q̃ vos tribulãt ⁊ vobis q̃ tri
bulamini requiẽ nobiſcũ ĩ reuelatiõe
dñi ieſu de celo cum angelis virtutis
8 eiꝰ in flãma ignis dantiſ vindictã his
q̃ nõ nouerũt deũ:⁊ q̃ nõ obediũt euã-
9 gelio dñi nr̃i ieſu chriſti. Qui penas
dabũt ĩ interitu eternas a facie dñi et
10 a gl'ia ꝟtutis eiꝰ:cũ venerit glorificari
ĩ ſctis ſuis:⁊ ãmirabilis fieri ĩ oibus
q̃ crediderũt:q2 creditũ ẽ teſtimoniũ
11 nr̃m ſup̃ vos in die illo. In q̃ etiã ora-
mus ſemp̃ p̃ vobis vt digneꝭ vos vo
catione ſua deꝰ:⁊ impleat omnem vo
luntatẽ bonitatꝭ ſue ⁊ opꝰ fidei ĩ vir-
12 tute:vt clarificetur nomẽ dñi nr̃i ieſu
chriſti in vobis:⁊ vos in illo:ſm̃ grãꝫ
dei nr̃i ⁊ dñi ieſu chriſti. ¶ II

Rogamꝰ aũt vos frẽs p̃ aduentũ A
dñi nr̃i ieſu chriſti ⁊ nr̃e cõgre-
gationis in ipſũ vt nõ cito moueami-
ni a vr̃o ſenſu neqꝫ terreamini neqꝫ p̃
ſpm̃ neqꝫ p̃ ſmonẽ: neqꝫ p̃ epl'aꝫ tanq̃
p̃ nos miſſã: q̃ſi inſtet dies dñi. Ne q̃s Mat.
vos ſeducat vllo modo. Qm̃ niſi vene Mar.
rit diſſenſio primũ:⁊ reuelatus fuerit Lu.
hõ peccati filiꝰ ꝑditionis:q̃ aduerſaꝭ Eph.
⁊ extolliꝭ ſupra oẽ qḋ diciꝭ deꝰ aut qḋ B
coliꝭ:ita vt in tẽplo dei ſedeat:oñdẽs
ſe tanq̃ ſit deꝰ. Nõ retinetis q̃ cũ ad-
huc eẽm apud vos:hec dicebã vobis.
Et nũc q̃d detineat ſcitꝭ vt reueleꝭ in
ſuo tpe. Nam myſteriũ iã opatur iniq̃
tatis:tm̃ vt q̃ tenet nũc teneat: donec
de medio fiat. Et nũc reuelabitur ille Eſa.
iniquꝰ quẽm dñs ieſus interficiet ſpũ
oris ſui:⁊ deſtruet illuſtratiõe aduẽtꝰ
ſui:eũ cuiꝰ ẽ aduẽtus ſm̃ opationem
ſathane in omni ꝟtute ⁊ ſignis ⁊ p̃di
gijs mendacibꝰ ⁊ ĩ oĩ ſeductiõe iniq̃ta C
tis his q̃ pereunt: eo q̃ charitatẽ veri
tatis nõ receperũt vt ſalui fierẽt. Ido
mittet illis deus opationes erroris vt
credãt mẽdacia:vt iudiceñ oẽs q̃ nõ
crediderũt veritati:ſꝫ ꝯſenſerũt iniq̃ta-
ti. Nos aũt debemꝰ grãs agere deo ſem
per p̃ vobis frẽs dilecti a deo: q̃ ele-
gerit nos deus primitias ĩ ſalutẽ in ſã D
ctificatiõe ſpũs ⁊ in fide veritatꝭ: in q̃

ꝛ vocauit vos ꝑ euangeliū nr̄m in ac-
quiſitione glīe dn̄i nr̄i ieſu chriſti. Ita
ꝙ frēs ſtare ꝛ tenete traditiōes q̄s di-
diciſtis: ſiue per ſmonē ſiue ꝑ epl̄am
nr̄a. Ipe aūt dn̄s nr̄ ieſus chriſt⁹ ꝛ de-
us ꝛ pater nr̄ qui dilexit nos: ꝛ dedit
ɔſolationē eternā ꝛ ſpem bonā in gr̄a
exhortet̄ corda vr̄a ꝛ ɔfirmet in omni
ope ꝛ ſmone bono. ¶ III

De cetero frēs orate ꝓ nobis vt
ſmo dei currat ꝛ clarificetur ſi
cut ꝛ apud vos: ꝛ vt liberemur ab im-
portunis ꝛ malis hominibus. Nō enim
oīm ē fides. Fidelis aūt de⁹ ē q̄ cōfir-
mabit vos: ꝛ cuſtodiet a malo. Cōfidi-
mus autē de vobis frēs in dn̄o qm̄ q̄-
cunꝙ ꝓcipim⁹: ꝛ facit̄: ꝛ facietis. Do
min⁹ aūt dirigat corda vr̄a i charitate
b dei: ꝛ patiētia chriſti. Denūciam⁹ autē
vobis frēs in noīe dn̄i nr̄i ieſu chriſti
vt ſubtrahatis vos ab oī fratre ambu
lante inordinate ꝛ nō ſm traditiones
quā acceperūt a nobis. Ipſi eni ſcitis
quēadmodū oporteat imitari nos qm̄
nō iniq̄eti fuim⁹ inter vos neꝙ grat̄
f panē māducauim⁹ ab aliquo‖ ſ; in la-
bore ꝛ fatigatiōe nocte ac die opātes:
ne quē vr̄m grauarem⁹. Non q̄ſi non
c habuerim⁹ ꝑtātem: ſed vt noſmetipos
formā daremus vobis ad imitandum
nos. Nam ꝛ cū eſſem⁹ apud vos h̄ de-
nūciabam⁹ vobis: qm̄ ſi quis non vult
opari: nec māducet. Audiuim⁹ enim
inter vos quoſdā ambulātes inquiete
nihil opantes: ſed curioſe agētes. His
aūt q̄ eiuſmodi ſunt denūciam⁹ ꝛ obſe
cramus in dn̄o ieſu chriſto: vt cū ſilen
b tio opantes ſuū panē māducēt.‖ Vos
ât frēs nolite deficere bn̄facīētes. Q
4 ſi q̄s nō obedierit verbo nr̄o: ꝑ epl̄am
hunc notate: ꝛ nō cōmiſceami cū illo
5 vt ɔfundat̄. Et nolite q̄ſi inimicū exi-
6 ſtimare: ſ; corripite vt frēm. Ipſe autē
deus pac̄ det vobis pacē ſempiternā
in omni loco. Dn̄s ſit cū omnibus vo-
7 bis. Salutatio mea manu pauli: qđ ē
8 ē ſignū in oī epl̄a. Ita ſcribo. Gr̄a dn̄i
nr̄i ieſu chriſti cū oīb⁹ vobis. Amē.
¶ Explicit epl̄a pauli ad Theſſaloni-
cēſes ſcđa. Incipit argumētū i epl̄am
ad Timotheū primā.

Timotheū inſtruit ꝛ docet de or-
dinatione epiſcopat⁹ et diaco-
nū: ꝛ oīs eccleſiaſtice diſcipline ſcri-
bens ei a laodicia ꝑ tychicū diaconē.
¶ Explicit argumētum. Incipit epl̄a
pauli ad Timotheū prima. Ca. I

1 Paulus apoſto A
lus ieſu chriſti ſm ipe-
rium dei ſaluatoris nr̄i
et chriſti ieſu ſpei nr̄e: ti
2 motheo dilecto filio in
fide gr̄a ꝛ miſcđia ꝛ pax a deo patre et
3 chriſto ieſu dn̄o nr̄o. Sicut rogaui te
vt remaneres epheſi cū irē in macedo
niā: vt denūciares q̄buſdā ne aliter do
4 cerēt neꝙ itēderēt fabulis ꝛ genealo-
gijs intermiatis: q̄ q̄ſtiones ꝓſtāt ma-
5 gis ꝙ edificatiōe; dei q̄ ē i fide. Finis
aūt ꝓcepti ē charitas: de corde puro ꝛ
6 ɔſcia bona: ꝛ fide nō ficta. A q̄b⁹ q̄dā B
aberrātes ɔuerſi ſunt in vaniloquiū:
7 volētes eſſe legis doctores: nō itelligē
tes neꝙ q̄ loquunt̄: neꝙ đ q̄bus affir
8 mant‖ Scim⁹ autē q: bona ē lex ſi q̄s Ro. 7. c
9 ea legitime vtat̄: ſciētes hoc q: lex iu- Gal. 4. a
ſto nō ē poſita: ſed iniuſtis ꝛ nō ſubdi-
tis‖ impijs ꝛ peccatorib⁹: ſcelerat̄ ꝛ cō Exo. 10. a. 21
taminat̄: patricidis ꝛ matricidis: ho a. Leui. 18. a
10 micidis: fornicarijs maſculoꝝ ɔcubi- 1. Cor. 5. c
torib⁹ plagiarijs: mendacib⁹ ꝛ ꝑiur̄:
ꝛ ſi q̄d aliud ſane doctrine aduerſat̄:
11 q̄ ē ſm euangeliū glīe beati dei qđ cre
12 ditum ē mihi. Gr̄as ago ei q̄ me ɔfor-
tauit in chriſto ieſu dn̄o nr̄o: q: fidelē C
13 me exiſtimauit ponēs in miſterio. Qui
ꝑus blaſphemus fui ꝛ ꝑſecutor et ɔtu-
melioſus: ſed miſcđiā dei ɔſecut⁹ ſū
14 q: ignorās feci i incredulitate. Super
abūdauit āt gr̄a dn̄i nr̄i cū fide ꝛ dile-
15 ctione q̄ ē i chriſto ieſu‖ Fidelis ſmo ꝛ J. 4. c
oī acceptiōe dign⁹: q: chriſtus ieſus ve
nit in hūc mundū pctōres ſaluos face D
16 re: q̄ꝝ ꝓmus ego ſum‖ S; ideo miſeri- 1. Co. 7. e
cordiā ɔſecut⁹ ſū: vt in me ꝓmo oñde-
ret chriſtus ieſus oēm patiētiā ad in-
formationem eoꝝ q̄ credituri ſunt illi
17 in vitā eternā. Regi aūt ſeculoꝝ imor
tali inuiſibili ſoli deo honor ꝛ gloria:
18 in ſecula ſeculoꝝ amē. Hoc ꝓceptū cō-
mendo tibi fili timothee ſm ꝓcedētes
in te ꝓphetias: vt milites in illis bonā
19 militiā habens fidem ꝛ bonam ɔſcien
tiam. Quā q̄dam repellētes circa fidē
20 naufragauerūt: ex quibus ē hymene⁹
et alexander quos tradidi ſathane: vt i. excommunica.
diſcant non blaſphemare. II

A O Bſecro igiť ꝑmū oīm fieri obſe
1 cratiōes orōnes poſtulatiōes
grāꝝactiōes ꝓ oibus hoib⁹ ꝓ
2 regib⁹ ⁊ oibus q̇ ī ſublimitate ꝯſtitutī
ſūt vt quietā ⁊ trāquillā vitā agamus
J. 5. a in oī pietate ⁊ caſtitate‖Hoc enī bonū
B 3 ē ⁊ acceptū coraꝫ ſaluatore nr̄o deo: q̇
4 oēs hoies vult ſaluos fieri: ⁊ ad agni
5 tionē veritatis venire. Un⁹ enī deus
vn⁹ ⁊ mediator dei ⁊ hoim hō chriſtus
6 ieſus: q̇ dedit redēptionē ſemetiꝑm ꝓ
oib⁹. Cui⁹ teſtimoniū tꝑib⁹ ſuis cōfir-
2. Timo. 1. c 7 matū ē‖in quo poſit⁹ ſū ego ꝑdicator
⁊ apl's. Ueritatē dico nō mētior doctor
C 8 gētiū in fide ⁊ veritate. Uolo ḡ viros
orare in omni loco: leuātes puras ma
1. Pe. 3. a nus ſine ira ⁊ diſceptatiōe‖Siꝛiter et
9 mulieres ī habitu ornato cū verecun-
dia et ſobrietate ornātes ſe nō in tortꝭ
crinib⁹ aut auro aut margaritꝭ vel ve-
10 ſte ꝑcioſa: ſꝫ ꝙ decet mulieres ꝓmittē
2. Cor. 14. g tes pietatē ꝑ opa bona‖Mulier ī ſilē
D 11 tio diſcat: cū oī ſubiectiōe. Docere aūt
12 mulieri nō ꝑmitto: neqꝫ dn̄ari ī virū:
Geñ. 1. d ſꝫ eē in ſilentio‖Adā enī prim⁹ forma
13 tus ē: deinde eua: ⁊ adā nō ē ſeductus
14 mulier aūt ſeducta ī ꝓuaricatiōe fuit.
15 Saluabiť aūt ꝑ filioꝝ generationē ſi
ꝑmāſerit in fide ⁊ dilectiōe ⁊ ſāctifica-
tione cum ſobrietate. III
A 1 F Idelis ſmo. Si q̇s epīatum de
ſiderat bonum opus deſiderat.
Titū. 1. b ‖Oportet enī epīm irreꝑhenſibilē eſſe:
2 vni⁹ vxoris virū: ſobriū: ornatū: prudē
3 tem: pudicū: hoſpitalē: doctorem: non
vinolentū: nō ꝑcuſſorē ſꝫ modeſtū: nō
4 litigioſū: nō cupidū: ſꝫ ſue domui bn̄ ꝑ
poſitū: filios hn̄tem ſubditos cū oī ca
5 ſtitate. Si q̇s āt domui ſue ꝑeſſe neſcit
B quō eccl'ie dei diligentiā hēbit? Non
6 neophitū: ne in ſuꝑbiā elat⁹ ī iudiciū
7 incidat diaboli. Oportet aūt ⁊ illū te-
ſtimoniū hr̄e bonū ab his q̇ foris ſūt:
vt nō in opprobriū incidat ⁊ in laqueū
8 diaboli. Diacones ſiꝛiter pudicos nō
bilingues: nō multo vino deditos: nō
9 turpe lucrū ſectantes: hn̄tes myſteriū
10 fidei in ꝯſcia pura. Et hi aūt ꝓbentur
primū: ⁊ ſic miſtrent nullū crimē habē
C tes. Mulieres ſiꝛiter pudicas: nō detra
11 hentes: ſobrias: fideles in oibus. Dia-
12 cones ſint vni⁹ vxoris viri: q̇ filijs ſuis
13 bene ꝑſint ⁊ ſuis domibus. Qui enim
bene miſtrauerint: gradū bonū ſibi ac-
quirent: ⁊ multā fiduciā in fide que ē
14 ī chriſto ieſu. Hec tibi ſcribo fili timo
15 thee: ſperans me venire ad te cito. Si D
āt tardauero: vt ſcias quō oporteat te
in domo dei ꝯuerſari q̄ ē eccl'ia dei vi-
16 ui: colūna ⁊ firmamētū veritatꝭ. Et ma-
nifeſte magnū ē pietatꝭ ſacramētū ꝙ
manifeſtatū ē in carne: iuſtificatū ē ī
ſpiritu: apparuit angelis: ꝑdicatum ē
gētib⁹: creditū ē ī mūdo: aſſūptū ē in
1 S Pirit⁹ aūt manife- gl'ia. IIII A
ſte dicit‖q2 in nouiſſimis tꝑib⁹ 2. T
diſcedēt q̇dam a fide: attendē- 2. P
tes ſpiritib⁹ erroris ⁊ doctrinis demo- Jud
2 niorum in hypocriſi: loquentiū men-
darium ⁊ cauteriatā habentiū ſuā cō-
3 ꝯſcientiā ꝓhibentiū nubere: abſtinere
a cibis quos deus creauit ad ꝑcipien-
dū cū grāꝝactione fidelib⁹: ⁊ his qui
4 cognouerūt veritatē. Quia ois creatu Eccl
ra dei bona ē: ⁊ nihil reijciendū qđ cū B
5 gratiaꝝactione ꝑcipiť. Sāctificatur
6 enī ꝑ verbū dei ⁊ oratiōnē. Hec ꝓpo-
nēs fratrib⁹: bon⁹ eris miniſter chriſti
ieſu: enutritus verbis fidei ⁊ bone do
7 ctrine quā aſſecut⁹ es.‖Ineptas autē 2. T
⁊ aniles fabulas deuita. Exerce aūt te
8 ipm̄ ad pietatē. Nā corꝑalis exercita-
tio ad modicū vtilis ē. Pietas aūt ad C
oia vtilis ē: ꝓmiſſionē hn̄s vite q̄ nūc
9 ē ⁊ future‖Fidelis ſmo ⁊ oī acceptiōe S. a
10 dign⁹. In hō enī laboram⁹ ⁊ maledici-
mur: q2 ſperam⁹ in deū viuū q̇ ē ſalua
11 tor oim hoim: maxime fideliū. Preci-
12 pe hec ⁊ doce. Nemo adoleſcentiā tuā
ꝯtēnat: ſꝫ exemplū eſto fideliū: in vbō
in ꝯuerſatiōe: in charitate: in fide: in
13 caſtitate. Dū venio attende lectiōi ex- D
14 hortatiōi ⁊ doctrīe Noli negligere gra
tiā q̄ in te ē: q̄ data ē tibi ꝑ ꝓphīam cū
15 impoſitione manuū ꝑſbyterij. Hec me
ditare: in his eſto: vt ꝓfectus tu⁹ mani
16 feſtus ſit oibus. Attende enī tibi et do
ctrine: inſta in illis. Hoc enī faciēs: et
teiꝑm ſaluū facies: ⁊ eos q̇ te audiūt.
1 S Eniorē ne increpaueris: V A
ſed obſecra vt p̄rem. Iuuenes
2 vt frēs, an⁹ vt mr̄es: iuuēculas
3 ⁊ ſorores in oī caſtitate. Uiduas hono
4 ra: q̄ vere vidue ſūt. Si q̄ aūt vidua fi
lios aut nepotes habet diſcat primum
domū ſuā regere, ⁊ mutuā vicē redde-
re parētib⁹‖Hoc enī acceptū ē coram S. 2.
5 deo. Que autē vere vidua ē ⁊ deſolata

5 ſperet ĩ deū: ꝛ inſtet obſecratiõibus et
6 oratiõib⁹ nocte ac die. Nā q̄ in delitijs
7 ē: viuēs mortua ē. Et h̄ p̄cipe: vt irre-
8 p̄henſibiles ſint. Si q̄s aūt ſuoꝝ ꝛ ma
xime domeſticoꝝ curā non habet fidē
negauit: ꝛ eſt infideli deterior. Uidua
9 eligat̃ nō min⁹ ſexaginta ānoꝝ q̄ fue-
10 rit vni⁹ viri vxor: ĩ opibus bonis: teſti-
monium hñs: ſi filios educauit: ſi ho-
ſpitio recepit: ſi ſāctoꝝ pedes lauit: ſi
tribulationē patiētib⁹ ſūmiſtrauit: ſi
11 oē op⁹ bonū ſubſecuta ē. Adoleſcētio
res autē viduas deuita. Cū enĩ luxuri-
12 atę fuerint ĩ chriſto, nubere volūt: ha-
bētes dānatiões: q2 p̄mā fidē irritā fe-
13 cerūt. Siľ aūt ꝛ ocioſe diſcunt circūire
domos: nō ſolū ocioſe ſed ꝛ v̄boſe ꝛ cu
C 14 rioſe: loquētes q̄ nō oportet. Uolo aūt
iuniores nubere: fillos p̄creare: m̄ſeſ-
familias eē: nullā occaſionem dare ad
15 uerſario maledicti gr̃a. Iā eñ q̄dā cō-
16 uerſe ſūt retro p⁹ ſathanā. Si q̄s fide-
lis habet viduas ſūminiſtret illis: vt
non graueť eccľia: vt his q̄ vere vidue
17 ſūt ſufficiat. Qui bñ p̄ſūt p̄ſbyteri du-
plici honore digni habeāť marie q̄ la
18 borāt ĩ v̄bo ꝛ doctrīa. Dicit eñ ſcp̄tu-
a ra Nō alligabis os boui trituranti: ꝛ
b 19 dignus ē opari⁹ mercede ſua. Aduſus
D p̄ſbyteꝝ accuſatiões noli recipere niſi
c 20 ſub duob⁹ aut trib⁹ teſtib⁹ Peccantes
corā oīb⁹ argue: vt ꝛ ceteri timorē ha-
21 beāt. Teſtor coram deo ꝛ chriſto ieſu ꝛ
elect⁊ angeľ ei⁹: vt hec cuſtodias ꝛ ſine
p̄iudicio nihil faciēs ĩ alterā ptem de
22 clinādo Man⁹ cito nemini impoſuer⁊
neq3 cōicaueris pctīs alienis. Teip̄m
23 caſtū cuſtodi. Noli adhuc aquā bibere
ſ3 modico vino vtere p̄pť ſtomachum
tuum et frequētes tuas infirmitates.
24 Quorūdā hoīm pctā manifeſta ſūt p̄ce
dētia ad iudiciū: quorūdā āt ſequūť.
25 Siľr ꝛ facta bona manifeſta ſunt et q̄
aliter ſe habēt abſcōdi nō poſſūt. VI
A Q Uicūq3 ſūt ſub iugo ſui dños
ſuos oī honore dignos arbitrē
tur ne nomen dñi et doctrina
2 blaſphemeť. Qui aūt fideles hñt dños
nō p̄tēnāt q2 frēs ſūt: ſ3 mag⁊ ſuiāt q2
fideles ſūt ꝛ dilecti q2 bñficij pticipes
3 ſūt: hec doce: ꝛ exhortare. Si q̄s aliter
docet: ꝛ nō acq̄eſcit ſanis ſmonib⁹ dñi
nr̃i ieſu chriſti: ꝛ ei q̄ ſm pietatē eſt do
4 ctrine: ſupb⁹ nihil ſciens ſ3 lāguēs cir-

ca q̄ſtiones ꝛ pugnas v̄boꝝ: ex q̄bus B
oriūť inuidie ꝯtētiões blaſphemie ſu-
5 ſpitiões male ꝯflictatiões hoīm mēte
corruptoꝝ ꝛ q̄ a v̄itate p̄uati ſunt: ex-
6 iſtimātiū q̄ſtū eē pietatē. Eſt āt q̄ſtus
7 magn⁹: pietas cū ſufficiētia Nihil enĩ Eccl.5.c
ītulim⁹ ĩ hūc mūdū: haud dubiū quia Job.1.b
8 nec auferre q̄d poſſum⁹. Hñtes āt ali-
mēta ꝛ q̄b⁹ tegamur: his ꝯtenti ſim⁹.
9 Nā q̄ volūt diuites fieri: incidūt in tē
ptationē ꝛ in laqueū diaboli: ꝛ deſide
ria multa inutilia ꝛ nociua: q̄ mergūt
10 hoīes ĩ interitū ꝛ pditionē Radix enĩ Eccl.10.b
oīm maloꝝ ē cupiditas: quā q̄dā appe
tētes errauerūt a fide ꝛ inſeruerunt ſe
11 dolorib⁹ mult⁊. Tu āt o hō dei hec fu- C
ge Sectare v̄o iuſticiā: pietatē: fidē: 2.Timo.2.b
12 charitatē: patiētiā: māſuetudinē. Cer-
ta bonū certamē fidei: app̄hēde vitā
eternā ĩ q̄ vocat⁹ es ꝛ ꝯfeſſus bonā cō-
13 feſſionē corā multis teſtib⁹. Precipio
tibi corā deo q̄ iuſtificat oīa et chriſto
ieſu q̄ teſtimoniū reddidit ſub pontio
14 pilato bonā ꝯfeſſionē: vt ſues manda
tū ſine macula irrep̄hēſibile vſq3 ĩ ad
15 uētū dñi nr̃i ieſu chriſti: quē ſuis tēpi-
bus oſtēdet beat⁹ ꝛ ſol⁹ potēs rex regū Apo.19.c
16 ꝛ dñs dñantiū: q̄ ſolus habet ĩmortali
tatē: ꝛ lucē habitat inacceſſibilē quē Joh.1.b
nulľ hoīm vidit: ſ3 nec videre pōt: cui 1.Joh.4.c
17 honor ꝛ imperiū ſempiternū: amē. Di- D
uitib⁹ hui⁹ ſeculi p̄cipe nō ſublime ſa
pere: neq3 ſperare ĩ incerto diuitiaꝝ: ſ3
ĩ deo viuo q̄ p̄ſtat nob̄ oīa abunde ad
18 fruēdū: bñ agere: diuites fieri ĩ bonis
19 opib⁹: facile tribuere: cōicare: theſau-
rizare ſibi fundamētū bonū in futurū
20 vt app̄hendāt bonā vitā. O timothee
depoſitū cuſtodi deuitās p̄phanas vo
cū nouitates ꝛ oppoſitiones falſi noīs
21 ſciētie quā q̄dā p̄mittētes circa fidē
exciderunt. Gratia tecum. Amen.
Explicit ep̄la pauli ad Timotheum
p̄ma. Incipit argumētū ĩ ep̄lā ſcd̄ā.
I Tem timotheo ſcribit d̄ exhor-
tatione martyrij ꝛ oī regula ve
ritat⁊: ꝛ q̄d futuꝝ ſit tēpib⁹ no-
uiſſimis: ꝛ d̄ ſua paſſiõe: ſcribēs ei ab
vrbe roma. Explicit argumētū. In-
cipit ep̄la pauli ad Timotheū ſcd̄a. I
1 P Aulus apoſto A
lus ieſu chriſti p volūta
tē dei ſm p̄miſſionē vi-

2 te q̄ ē ī chriſto ieſu: timotheo chariſſi-
mo filio: gr̄a ꝛ miſcdia ꝛ pax a deo pr̄e
Ro.1.a nr̄o ꝛ chriſto ieſu dn̄o nr̄o ‖ Gr̄as ago
3 deo meo: cui ſuio a pgenitorib⁹ meis
in ꝯſcia pura: ꝙ ſine itermiſſiōe habeā
tui memoriā ī orōnib⁹ meis nocte ac
B die, deſiderās te videre Memor lachry
4 maꝝ tuaꝝ: vt gaudio implear. Recor-
5 dationē accipiēs ei⁹ fidei q̄ ē ī te non
ficta: q̄ ꝛ habitauit pmum in auia tua
loide ꝛ mr̄e tua eunice: cert⁹ ſum āt ꝙ
6 ꝛ ī te. Propter quā cauſā āmoneo te:
vt reſuſcites gr̄am dei q̄ ē ī te p impo
Ro.8.c ſitiōez manuū meaꝝ ‖ Nō em̄ dedit no
7 bis de⁹ ſpm̄ timoris ſz vtutꝭ ꝛ dilecti-
8 onis ꝛ ſobrietatꝭ. Noli itaqꝫ erubeſce
re teſtimoniū dn̄i nr̄i neqꝫ me vinctū
ei⁹: ſz collabora euāgelio ſm vtutem
C 9 dei: q̄ nos liberauit ꝛ vocauit vocatio
Titū.3.b ne ſua ſācta ‖ nō ſm opa nr̄a: ſz ſm ppo
ſitū ſuū ꝛ gr̄az q̄ data ē nob in chriſto
10 ieſu ante tpa ſecularia. Manifeſtata ē
aūt nūc p illumiationē ſaluatoris nr̄i
ieſu chriſti: q̄ deſtruxit q̄dē mortē: illu
minauit āt vitā ꝛ incorruptionem per
1.Timo.2.b euāgeliū ‖ in q̄ poſit⁹ ſū ego p̄dicator ꝛ
11 apl̄s ꝛ mgr̄ gentiū. Ob quā cauſā etiā
12 hec patior: ſz nō cōfūdor. Scio cui cui
credidi: ꝛ cert⁹ ſū q2 potēs ē depoſitū
13 meū ſuare in illū diē. Formā habe ſa
noꝝ vboꝝ q̄ a me audiſti ī fide ꝛ dile-
14 ctione ī chriſto ieſu. Bonū depoſitū cu
ſtodi p ſpm̄ ſctm̄ qui habitat ī nobis.
D 15 Scis em̄ hoc ꝙ auerſi ſūt a me oēs q̄
in aſia ſunt: ex q̄bus ē philetus ꝛ her
16 mogenes. Det miſcdiaz dn̄s oneſifori
domui: q2 ſepe me refrigerauit: ꝛ cate-
17 nam meā nō erubuit: ſed cū romā ve-
niſſet ſollicite me queſiuit et inuenit.
18 Det illi dn̄s inuenire miſcdiaz a deo ī
illa die. Et quanta epheſi miniſtrauit
mihi: tu melius noſti. ¶ II
A Tu ergo fili mi ꝯfortare in gratia q̄
1 eſt in chriſto ieſu: ꝛ q̄ audiſti a
2 me p multos teſtes hec cōmenda fide-
lib⁹ hoib⁹: q̄ idonei erūt ꝛ alios doce-
3 re. Labora ſicut bon⁹ miles chriſti ie-
4 ſu. Nemo militans deo: implicat ſe ne-
gocijs ſecularib⁹: vt ei placeat cui ſe p
bauit. Nā ꝛ q̄ certat ī agone nō coro
1.Cor.9.b nabit, niſi legitime certauerit ‖ Labo-
rātē agricolā oportet pmū d̄ fructib⁹
B 7 accipe. Intellige q̄ dico: dabit em̄ tibi
8 dn̄s ī oib⁹ itellectū. Memor eſto dn̄m

ieſū chriſtū reſurrexiſſe a mortuis ex ſe
9 mine dauid ſm euāgeliū meū, ī q̄ labo
ro vſqꝫ ad vincula q̄ſi male operās: ſz
10 vbū dei non ē alligatū. Ideo oīa ſuſti
neo ppt electos: ꝛ vt ipi ſalutē ꝯſequā
11 tur q̄ ē ī chriſto ieſu cū gl̄ia celeſti. Fi-
delꝭ ſmo. Nā ſi cū mortui ſum⁹: ꝛ coui
12 uem⁹: ſi ſuſtinebim⁹ ꝛ cōregnabim⁹: ſi
13 negauerim⁹ ꝛ ille negabit nos: ſi non
credim⁹: ille fidelis pmanet negare ſe C
14 ipm nō pōt. Hec cōmone teſtificās co-
rā deo. Noli ꝯtēdere vbis: ad nihil. n.
vtile ē niſi ad ſubuerſionē audiētiū.
15 Sollicite āt cura teipm pbabilē exhi
bere deo: opariū incōfuſibilē recte tra
16 ctātē vbū vitatꝭ. Prophana āt ꝛ va-
niloq̄a deuita. Multū em̄ pficiūt ad ī
17 pietatē: ꝛ ſmo eoꝝ vt cācer ſerpit. Ex
18 q̄b⁹ ē hymene⁹ ꝛ philet⁹: q2 a vitate ex
ciderūt dicētes reſurrectiōez iā factā:
19 ꝛ ſubuerterūt q̄rūdā fidē. Sz firmū fū
damētū dei ſtat: hn̄s ſignaculū h̄. Cog
nouit dn̄s q̄ ſūt ei⁹: ꝛ diſcedit ab iniq
20 tate oīs q̄ īuocat nomen dn̄i. In mag-
na aūt domo nō ſolū ſūt vaſa aurea et
argētea: ſz ꝛ lignea ꝛ fictilia: et q̄dā q̄-
21 dē ī honorē: q̄dā aūt ī ꝯtumeliam. Si D
q̄s ḡ emūdauerit ſe ab iſtꝭ: erit vas in
honorē ſctificatū: ꝛ vtile dn̄o ad omne
22 op⁹ bonum paratū ‖ Iuuenilia āt deſi 1.Tim.
deria fuge ‖ ſectare iuſticiā: fidē: ſpem: Ibidē
charitatē: ꝛ pacē cū his q̄ īuocāt dn̄m
23 d̄ corde puro ‖ Stultas aūt ꝛ ſine diſci Ad T
plina q̄ſtiones deuita: ſciēs q2 generāt
24 lites. Seruū āt dn̄i nō oportet litiga-
re: ſz māſuetū eē ad oēs: docibilē: pati
25 entē cū modeſtia corripiētē eos q̄ reſi-
ſtunt vitati: ne qn̄ de⁹ det illꝭ pniaz ad
26 cognoſcēdā veritatē: ꝛ reſipiſcāt a dia
boli laqueis a q̄ captiui tenēt ad ipi⁹ A
1 Hoc aūt ſcito ¶ (volūtatē. III. Tim.
q2 ī nouiſſimis dieb⁹ inſtabunt 2.Pe.
2 tpa piculoſa ꝛ erūt hoīes ſeip- Iude.
ſos amantes: cupidi: elati: ſupbi: blaſ-
phemi: parentib⁹ nō obediētes: ingrati:
3 ſceleſti: ſine affectiōe: ſine pace: crimi-
natores: incontinētes: imites: ſine be
4 nignitate: pditores: pterui: tumidi ꝛ
5 voluptatū amatores magꝭ q̄ dei: ha-
bētes ſpeciē q̄dē pietatꝭ: vtutē āt ei⁹
6 abnegātes. Et hos deuita. Ex his eni B
ſūt q̄ penetrāt domos: ꝛ captiuas ducūt
mulierculas oneratas pctīs q̄ ducūt
7 varijs deſiderijs: ſp diſcētes ꝛ nūqꝫ ad

b ſciaʒ ꝟitatꝫ ꝑueniẽtes‖Queadmoduʒ
8 āt iānes ꝛ mābꝛes reſtiterūt moyſi:ita
ꝛ hi reſiſtūt ꝟitati:hoies corrupti mē
9 te:reprobi circa fidē:ſʒ vltra ñ ꝑficiēt.
C Inſipiētia eni eoꝝ maīfeſta erit oib⁹:
10 ſic ꝛ illoꝝ fuit. Tu āt aſſecut⁹ es meaʒ
doctrinā:iſtitutiōeʒ:ꝓpoſitū,fidē:lōga
11 nimitatē:dilectiōeʒ:patiaʒ:ꝑſecutiōes
paſſiōes:qlia mihi facta ſūt antiochie,
iconij: liſtris:qles ꝑſecutiōes ſuſtinui
12 ꝛ ex oib⁹ me eripuit dñs. Et oēs q̄ pie
volūt viuere i chriſto ieſu ꝑſecutiōem
D patieꝶ. Mali āt hoīes ꝛ ſeductores ꝓ
13 ficiēt i peius:errātes ꝛ i errorē mitten
14 tes. Tu ꝟo ꝑmane i his q̄ didiciſti:et
15 credita ſūt tibi: ſciēs a q̄ didiceris. Et
qꝛ ab īfātia ſacras lr̄as noſti: q̄ te pn̄t
iſtruere ad ſalutē ꝑ fidē q̄ i chriſto ieſu
16 ‖Ois em̄ ſcptura diuinit⁹ iſpirata vti
lis ē ad docēdū:ad arguendū:ad corri
17 piēdū:ad erudiēdū i iuſticia: vt ꝑfect⁹
ſit hō dei ad oē op⁹ bonū inſtructus.
A Teſtificor corā deo ꝛ ieſu ‖ IIII
chriſto q̄ iudicatur⁹ ē viuos et
mortuos:ꝛ ꝑ aduētū ipi⁹ ꝛ reg-
2 nū ei⁹: ꝑdica ꝟbū: inſta opportune im
portune:argue:obſecra:icrepa in om̄i
3 patia ꝛ doctrina. Erit em̄ tp̄s cū ſanaʒ
doctrinā ñ ſuſtinebūt:ſʒ ad ſua deſide-
ria coaceruabūt ſibi mgr̄os prurientes
4 aurib⁹:ꝛ a ꝟitate q̄dē auditū auertēt
5 B ad fabulas āt ꝯuerteꝶ. Tu ꝟo vigila:i
oib⁹ labora:op⁹ fac euāgeliſte:miniſte
6 riū tuū imple:ſobri⁹ eſto. Ego em̄ iam
delibor:et tp̄s reſolutiōis mee inſtat.
7 Bonū certamē certaui: curſū ꝯſūma-
8 ui:fidē ſuaui In reliq̄ repoſita ē mihi
corona iuſticie:quā reddet mihi dñs i
illa die iuſt⁹ iudex. Nō ſolū āt mihi:ſʒ ꝛ
his q̄ diligūt aduētum ei⁹. Feſtina ad
9 me venire cito. Demas.n.me reliq̄t di
10 ligēs h̄ ſeculū:ꝛ abijt theſſalonicā:Cre
ſcēs i galatiā:Tit⁹ i dalmaciā:Lucas ē
11 b mecū ſol⁹‖ Marcū aſſume ꝛ adduc te-
C cū:ē em̄ mihi vtil' i miſterio. Tychicū
12 āt miſi epheſū. Penulā quā reliq̄ tro-
13 ade apd̄ carpū veniēs affer tecum:ꝛ li
14 bros:maxie āt membranas. Alexāder
erari⁹ m̄lta mala mihi oſ̄dit:reddet il
15 li dñs ſm̄ opa ei⁹:quē ꝛ tu deuita Ual
16 de em̄ reſtitit ꝟbis nr̄is. In pma mea
defenſiōe nemo mihi affuit:ſʒ oēs me
17 dereliqrūt:ñ ill' imputeꝶ. Dñs āt mihi
aſtitit ꝛ ꝯfortauit me:vt ꝑ me ꝑdicatio
impleaꝶ:ꝛ audiāt oēs gētes:ꝛ liberat⁹
18 ſū de ore leonis. Liberauit me dñs ab D
oī ope malo:ꝛ ſaluū faciet i regnū ſuū
19 celeſte:cui glia i ſecla ſecloꝝ. Amē Sa
luta priſcā et aq̄lā ꝛ oneſifori domum.
20 Eraſt⁹ remāſit corinthi:trophimū aūt
21 reliq̄ ifirmū myleti. Feſtina añ hyemē
venire. Salutāt te eubol⁹ ꝛ pudens,et
22 lin⁹ ꝛ claudia ꝛ frēs oēs. Dñs ieſ⁹ chri-
ſtus cū ſpū tuo. Gr̄a vobiſcū. Amen.
‖Explicit ep̄la pauli ad timotheū ſcōa
Incipit argumētū in ep̄am ad Titū.

Titū cōmonefacit ꝛ inſtruit d̄ cō
ſtitutiōe p̄ſbyterij ꝛ de ſpūali cō
uerſatiōe ꝛ heretic' vitandis q̄
traditiōib⁹ iudaic' credūt:ſcribēs ei a
nicopoli. ‖Explicit argumentū. Inci
pit ep̄la pauli ad Titum. Ca. I

Paulus ſeru⁹ dei A
ap̄ls āt ieſu chriſti: ſm̄ fi-
dē electoꝝ dei:ꝛ agnitiōeʒ
ꝟitatis:q̄ ſm̄ pietatē ē in
2 ſpem vite eťne: quā ꝓmiſit q̄ ñ mētiꝶ
3 de⁹ añ tp̄a ſeclaria, maīfeſtauit āt tp̄ib⁹
ſuis ꝟbū ſuum i ꝑdicatiōe:q̄ credita ē
4 mihi ſm̄ p̄ceptū ſaluatoris nr̄i dei: ti-
to dilecto filio ſm̄ cōmunē fidē:gr̄a ꝛ
pax a deo pr̄e et chriſto ieſu ſaluatore
5 nr̄o. Hui⁹ rei gr̄a reliq̄ te crete vt ea q̄ B
deſūt corrigas:ꝛ cōſtituas ꝑ ciuitates
6 p̄ſbīros ſic ꝛ ego diſpoſui tibi ſi q̄s ſine
crimie ē vni⁹ vxor' vir:filios hn̄s fide
les nō i accuſatiōe luxurie aut ñ ſubdi
7 tos‖Oportet em̄ ep̄m ſine crimie eē ſi 1. Timo.3.a
cut dei diſpēſatorē: nō ſupbū: nō ira-
cūdū:nō vinolētū:nō ꝑcuſſorē: nō tur
8 pis lucri cupidū:ſʒ hoſpitalē:benignū
9 ſobriū:iuſtū:ſctm̄:ꝯtinētē:amplectētē
eū q̄ ſm̄ doctrinā ē fidelem ſmonē: vt
potēſ ſit exhortari i doctria ſana:ꝛ eos
10 q̄ ꝯdicūt arguere. Sūt em̄ m̄lti etiā in C
obediētes:vaniloq̄ ꝛ ſeductores:mari
11 me q̄ de circūciſione ſūt q̄s oportet re-
dargui: q̄ vniūſas domos ſubuertūt:
docētes q̄ nō oportet turpis lucri gr̄a.
12 Dirit q̄dā ex ill' ꝓpri⁹ ipſoꝝ ꝓph̄a. Cre-
tēſes ſp mēdaces:male beſtie:vētr' pi
13 gri. Teſtimoniū h̄ ē veꝝ. Quā ob cau- D
ſā increpa illos dure vt ſani ſint in fi-
14 de:nō intēdētes iudaic' fabul' ꝛ man-
datis hoim auerſantiū ſe a veritate.
15 ‖Oia mūda mūdis:coinq̄nat' āt et in Ro.14.d.
fidelib⁹ nihil ē mūdū:ſʒ inquinate ſūt

16 eoꝝ ⁊ mens ⁊ ꝯſcia. Cōfitēt ſe noſſe de-
um: factꝰ āt negāt cū ſint abomīati et
incredibiles ⁊ oīe opꝰ bonū reprobi.
A Tu āt loq̄re q̄ decēt ſanā II
doctrinā. Senes vt ſobrij ſint
2 pudici prudētes: ſani ī fide: in
3 dilectiōe: in patiētia. Anus ſilr in ha-
bitu ſctō: nō crimīatrices: nō mlto vi-
4 no ſuiētes: bñ docētes: vt prudētiā do
ceant adoleſcentulas: vt viros ſuos
5 amēt: filios ſuos diligāt: prudētes: ca
B ſtas: ſobrias: domꝰ curā hñtes benig-
nas: ſubditas virꝭ ſuis: vt nō blaſphe
6 met vbū dei. Juuenes ſilr hortare vt
7 ſobrij ſint. In oībꝰ teipm pbe exēplū
bonoꝝ opeꝝ: ī doctrina: ī integritate:
8 ī grauitate. Verbū ſanū irreprehēſibile
C vt is q̄ ex aduſo ē vereatur nihil hñs
Eph.6.a malum dicere d nobis. Seruos dñis
Colos.3.d ſuis ſubditos eē: ī oībꝰ placētes: nō cō
1.Pe.2.c 10 tradicētes, nō fraudātes: ſꝫ ī oībꝰ fidē
bonā oſtēdētes: vt doctrinā ſaluatorꝭ
11 nrī dei ornēt ī oībꝰ. Apparuit eñi grā
12 dei: ⁊ ſaluatorꝭ nrī oībꝰ hoībꝰ erudiēs
nos: vt abnegātes ipietatē ⁊ ſecularia
deſideria: ſobrie, ⁊ iuſte ⁊ pie viuamꝰ ī
D 13 h ſeclo: expectātes beatā ſpem ⁊ aduē-
tū glie magni dei ⁊ ſaluatoris nrī ieſu
14 chriſti q̄ dedit ſemetipſū p nob vt nos
redimeret ab oī iniq̄tate: ⁊ mūdaret ſi
bi pplm acceptabilē ſectatorē bonoꝝ
15 operū. Hec loq̄re ⁊ exhortare: ⁊ argue
cū oī imperio. Nemo te ꝯtēnat. III
A 1 Admone illos pncipibꝰ et pote-
ſtatibꝰ ſubditos eſſe: dicto obe
dire ad oē opus bonū paratos
2 eē, neminē blaſphemare: nō litigioſos
eē ſꝫ modeſtos: oēꝫ oñdētes māſuetu-
3 dinē ad oēs hoies. Eramꝰ eñi aliq̄ñ et
nos inſipiētes: increduli: errātes: ſui-
entes deſiderijs ⁊ voluptatibꝰ varijs: ī
malicia ⁊ iuidia agētes: odibiles: odi-
4 entes inuicē. Cū aūt benignitas ⁊ hu-
B manitas apparuit ſaluatoris nrī dei:
2.Timo.1.c 5 nō ex opibꝰ iuſticie q̄ fecimꝰ nos: ſed
ſm miſcdiā ſuā ſaluos nos fecit p la-
uacrū regeneratiōis ⁊ renouatiōis ſpi
6 ritusſcti, quē effudit ī nos abūde p ie
7 ſū chriſtū ſaluatorē nrm: vt iuſtificati
grā ipiꝰ heredes ſimus ſm ſpem vite
8 eterne. Fidelꝭ ſmo ē. Et d his volo te cō-
firmare: vt curēt bonis opibꝰ peeſſe q̄
C credūt deo. Hec ſūt bona ⁊ vtilia hoi-
2.Timo.2.d 9 bus. Stultas āt q̄ſtiones ⁊ genealogi-
as ⁊ ꝯtētiones ⁊ pugnas legꝭ deuita.
10 Sūt eñi inutiles ⁊ vane. Hereticū hoīeꝫ
poſt vnā ⁊ ſcdām correptionē deuita
11 ſciens q2 ſubuerſus ē q̄ eiuſmodi ē: et
delinq̄t cū ſit ꝓprio iudicio ꝯdēnatꝰ.
12 Cū miſero ad te artemā aūt tychicū: fe D
ſtina ad me venire nicopolim. Ibi eñi
13 ſtatui hyemare. Zenā legiſperitū ⁊ ap-
pollo ſollicite pmitte: vt nihil illꝭ deſit
14 Diſcāt aūt ⁊ nrī bonis opibꝰ peeſſe ad
vſus neceſſarios vt nō ſint infructuo-
15 ſi. Salutāt te q̄ mecū ſūt oēs. Saluta
eos q̄ nos amāt ī fide. Grā dei cum oī
bus vobis. Amē. Explicit epl̄a pau
li ad Titum. Incipipit argumētū in
eplām ad Philemonem.
Philemoni familiares lrās facit
pro oneſimo ſuo eius: ſcribēs
ei ab vrbe roma de carcere p ſupraſcri
ptū oneſimū. Explicit argumētum.

Incipit epl̄a pauli ad Philemōeꝫ Ca. I

Paulus vinctus A
chriſti ieſu ⁊ timotheꝰ frat
philemoni dilecto adiuto
ri nrō: ⁊ appie ſorori chariſ
2 ſime ⁊ archippo cōmilitoni nrō: ⁊ eccle
3 ſie q̄ ī domo tua ē: grā vobis ⁊ pax a deo
4 patre nrō ⁊ dño ieſu chriſto. Gras ago
deo meo ſemp memoriā tui faciens in
5 orationibus meis audiens charitateꝫ
tuā ⁊ fidē quā habes in dño ieſu et in
6 oēs ſanctos: vt cōicatio fidei tue eui-
dens fiat in agnitione oīs opis boni ī
7 chriſto ieſu. Gaudium eñi magnū ha-
bui ⁊ cōſolatiōnē in charitate tua: q2
viſcera ſctoꝝ req̄euerunt p te frater.
8 Propter qđ multā fiduciā hñs in chri B
ſto ieſu imperandi tibi qđ ad rem ꝑti-
9 net: ꝓpter charitatē magis obſecro cū
ſis talis vt paulus ſener: nūc aūt ⁊ vin
10 ctus ieſu chriſti: obſecro te ꝓ meo filio
11 quē genui vinculis oneſimo q̄ tibi ali
q̄ñ inutilis fuit: nūc aūt ⁊ mihi ⁊ tibi
12 vtilis: quē remiſi tibi. Tu aūt illū vt
13 mea viſcera ſuſcipe. Quē ego volueram
mecū detinere: vt p te mihi miſtraret
14 in vinculis euāgelij. Sine ꝯſilio autē
tuo nihil volui facere: vt ne velut ex
neceſſitate bonū tuū eēt: ſed volunta C
15 rium. Forſitan enim ideo diſceſſit ad
horam a te: vt in eternum illū recipies
16 iā nō vt ſeruū: ſꝫ p ſeruo chariſſimum
frēm: maxime mihi. Quāto aūt magis

7 tibi ⁊ ĩ carne ⁊ in dño. Si ergo habes me
8 ſociũ: ſuſcipe illũ ſicut me. Si aũt ali-
q̃d nocuit tibi aut debet: hoc mihi im
puta. Ego paulus ſcripſi mea manu.
9 ego reddã vt nõ dicam tibi ꝙ ⁊ teipſm
0 mihi debes. Ita frater ego te fruar in
1 dño: refice viſcera mea in chꝛiſto. Con
fidẽs ĩ obediẽtia tua ſcripſi tibi: ſciẽs
2 qm̃ ⁊ ſup id qđ dico facies. Simul et
para mihi hoſpitiũ nã ſpero ꝑ orones
3 vr̃as donari me vobis Salutat te epa
4 phꝛas cõcaptiuꝰ meꝰ ĩ chꝛiſto ieſu: mar
cus, ariſtarchus, demas, ⁊ lucas adiuto
5 res mei. Grã dñi noſtri ieſu chꝛiſti cũ
ſpiritu veſtro. Amen.

Explicit epl̃a. Pauli ad philemonẽ.
Incipit argumẽtũ ĩ eplaꝫ ad hebꝛeos.

In primis dicẽdũ eſt cur aplus
paulus ĩ hac epl̃a ſcribẽda non
ſeruauerit morẽ ſuũ: vt vel voca
bulũ nõis ſui vel ordinis deſcriberet
dignitatẽ. Hec cauſa ẽ: ꝙ ad eos ſcri-
bẽs q̃ ex circũciſione crediderãt q̃ſi gẽ
tium aplus ⁊ nõ hebꝛeoꝝ: ſciẽs q̃ꝫ eo-
rũ ſupbiã ſuãq; humilitatẽ ipſe demõ-
ſtrãs meritũ officij ſui noluit antefer-
re. Nã ſimili mõ etiã iohãnes aplus ꝓ
pter humilitatẽ in epl̃a ſua nomẽ ſuũ
eadẽ rõne nõ ꝓtulit. Hãc ergo epl̃am fert̃
apl̃s ad hebꝛeos cõſcriptã hebꝛaica lin
gua miſiſſe: cuiꝰ ſenſum ⁊ ordinẽ reti-
nẽs lucas euãgeliſta poſt exceſſũ beati
apl̃i Pauli greco ſermone cõpoſuit.

Explicit argumentum. Incipit epi-
ſtola Pauli ad Hebꝛeos. Ca. I

A Multipharie mul
tiſq; modis olim deꝰ loquẽs
patribꝰ in ꝓphetis: nouiſſi-
me diebꝰ iſtis locutꝰ ẽ nobis
ĩ filio quẽ ꝯſtituit heredẽ vniũſoꝝ: ꝑ
7.b quẽ fecit ⁊ ſecula. Qui cũ ſit ſplendoꝛ
glĩe ⁊ figura ſubſtãtie eiꝰ portãſq; oĩa
verbo ṽtutis ſue: purgationẽ pctõꝝ
faciẽs ſedet ad dexterã maieſtatis ĩ ex-
B celſis tãto melioꝛ angelis effectꝰ: quã-
to differẽtiꝰ ꝑ illis nomẽ hereditauit
2. Cui eĩ dixit aliq̃n angeloꝝ: filiꝰ meus
3.e es tu: ego hodie genui te? Et rurſum.
7.b Ego ero illi ĩ patrẽ: ⁊ ipſe erit mihi in
C filiũ. Et cũ iterũ introducit pꝛimoge-
96. nitũ ĩ orbẽ terre dicit Et adorẽt eum
oẽs angeli dei. Et ad angelos q̃dã di-
03. cit Qui facit angelos ſuos ſpũs: ⁊ mi-
niſtros ſuos flãmã ignis. Ad filiũ aũt.
Thronꝰ tuꝰ deꝰ in ſeculũ ſeculi: virga Pſ.44.
equitatis virga regni tui. Dilexi iuſti
ciã ⁊ odiſti iniq̃tatem ꝓpterea vnxit te
deꝰ: deꝰ tuꝰ oleo exultatiõis ꝑ ꝑticipi
bꝰ tuis. Et tu ĩ pncipio dñe trã fũda- Pſ.101.
ſti: ⁊ opa manuũ tuarũ ſũt celi. Ipſi pe
ribũt tu aũt pmanebis: ⁊ oẽs vt veſti-
mẽtũ veteraſcẽt. Et velut amictũ mu- D
tabis eos ⁊ mutabũt: tu aũt idem ipſe
es ⁊ anni tui nõ deficiẽt. Ad quẽ aũt
ãgeloꝝ dixit aliq̃n ſede a dextrꝭ meis Pſ.109.
quoadusq; ponã inimicos tuos ſcabel
lũ pedũ tuoꝝ. Nõne oẽs ſũt ammini-
ſtratoꝛij ſpũs ĩ miſteriũ miſſi ꝓpter eos
qui hereditatẽ capiũt ſalutis? II

Propterea abũdãtiꝰ opoꝛtet ob- A
ſeruare nos ea q̃ audiuimꝰ: ne
forte ꝑ effluamꝰ. Si eñ q̃ ꝑ an
gelos dictus ẽ ſermo: factus eſt firmꝰ
⁊ oĩs ꝑuaricatio ⁊ inobediẽtia acce
pit iuſtã mercedis retributionem: quõ
nos effugiemꝰ ſi tãtã neglexerimꝰ ſalu
tẽ? Que cũ initiũ accepiſſet enarrandi
ꝑ dñm ab eis q̃ audierũt ĩ nos ꝯfirmã
ta ẽ cõteſtãte deo ſignis ⁊ poꝛtẽtis et
varijs ṽtutibꝰ ⁊ ſpũſſancti diſtributio
nibꝰ ſm ſuã volũtatẽ. Nõ eñ angelis
ſubiecit deꝰ orbẽ terre futuꝝ: de q̃ loq̃
mur. Teſtatꝰ ẽ aũt ĩ quodã loco q̃s di
cẽs: Quid ẽ hõ ꝙ memoꝛ es eiꝰ: aut fi- Pſ.8.
liꝰ hoĩs: qm̃ viſitas eũ? Minuiſti eum
paulominꝰ ab angelis: glĩa ⁊ honoꝛe
coꝛonaſti eũ ⁊ cõſtituiſti eum ſup opa
manuũ tuarũ Oĩa ſubieciſti ſub pedi 1.Co.15.d
bꝰ eiꝰ. In eo eĩ ꝙ oĩa ei ſubiecit: nihil
dimiſit nõ ſubiectũ ei. Nũc aũt necdũ
videmꝰ oĩa ſubiecta ei Eũ aũt q̃ modi Phl.2.a
co q̃ angeli minoꝛatꝰ ẽ videmꝰ ieſum
ꝓpter paſſionẽ moꝛtis glĩa et honoꝛe
coꝛonatũ vt grã dei ꝓ oĩbus guſtaret
moꝛtẽ. Decebat eĩ eũ ꝓpter quẽ oĩa ⁊ ꝑ C
quẽ oĩa: q̃ multos filios ĩ glĩam addux
erat: autoꝛẽ ſalutis eoꝝ ꝑ paſſionẽ cõ
ſũmari. Qui eĩ ſanctificat ⁊ q̃ ſãctificã
tur ex vno oẽs. Propter quã cãm non
cõfũdit̃ frẽs eos vocare: dicẽs Nũcia Pſ.21.
bo nomẽ tuũ fratribꝰ meis: ĩ medio ec
cleſie laudabõ te. Et iterũ. Ego ero fi-
dens in eũ. Et iterũ Ecce ego ⁊ pueri E
mei: q̃s dedit mihi deꝰ. Quia ergo pueri D
cõicauerũt carni ⁊ ſãguini: ⁊ ipſe ſimi
liter participauit eiſdẽ vt ꝑ moꝛtẽ de- D
ſtrueret eũ q̃ habebat moꝛtis imperiũ.

id eſt diabolū: ⁊ liberaret eos q̄ timo-
re mortis p̄ totā vitā obnoxij erāt ſer-
uituti. Nuſq̄ eñ angelos apphēdit
ſed ſemen abrae apphēdit. Unde de-
buit p̄ oīa fratrib9 ſimilari: vt miſeri-
cors fieret ⁊ fidelis pōtifex ad deū: vt
repropitiaret delicta ppl̄i. In eo eñ in
quo paſſus ē ipſe ⁊ tēptatus potēs eſt
⁊ eis qui temptant̄ auxiliari. ¶ III
B V Nde frēs ſancti: vocatiōis cele-
ſtis ꝑticipes: ꝯſiderate apl̄m et
pōtificē cōfeſſionis noſtre ieſū
q̄ fidelis eſt ei q̄ fecit illū ſicut ⁊ moy-
ſes in oī domo ei9. Amplioris eñ glīe
iſte p̄ moyſe dign9 habit9 ē: quāto am
pliorē honorē hʒ dom9: q̄ fabricauit il
lā. Oīs nāq̄ dom9 fabricat̄ ab aliquo
Nu.12.b Qui aūt oīa creauit: de9 ē. || Et moyſes
B q̄dē fidelis erat in tota domo ei9 tāq̄
famulus in teſtimoniū eoꝝ q̄ dicenda
erāt. Chriſt9 vero tanq̄ fili9 in domo
ſua. Que dom9 ſum9 nos ſi fiduciā ⁊ glo
riā ſpei vſq̄ ad finē firmā retineam9.
Pſ.94. Qua ꝓpter ſicut dicit ſpūſanct9. || Ho-
I.4.b die ſi vocē ei9 audieritis nolite obdu-
rare corda veſtra: ſicut in exacerbatio-
nē ſcḋm diē tēptatiōis in deſerto: vbi tē-
ptauerūt me patres veſtri: ꝓbauerūt ⁊
viderūt opa mea q̄draginta ānis. Pro
C pter qḋ infenſus fui generationi huic
Pſ.94 ⁊ dixi ſemꝑ errāt corde. || Ipſi aūt non
cognouerūt vias meas: q̄b9 iuraui in
ira mea ſi introibūt i requiē meā. Ui-
dete fratres: ne forte ſit in aliquo vr̄m
cor malū incredulitatꝭ diſcedēdi a deo
viuo. Sed adhortami voſmetipſos p̄
ſingulos dies donec hodie cognoiat̄.
vt nō obduret̄ q̄s ex vob fallacia pec-
cati. Participes eī chriſti effecti ſum9
ſi tñ initiū ſubſtātie ei9 vſq̄ ad finem
firmū retineam9: dū dicit̄: Hodie ſi vo
D cē ei9 audieritis: nolite obdurare cor-
da vr̄a: queadmodū i illa exacerbatio-
ne. Quidā eī audiētes exacerbauerūt:
ſʒ nō vniuerſi q̄ ꝓfecti ſūt ab egypto p̄
moyſen. Quib9 aūt infenſus ē q̄dragi
ta ānis. Nōne illis q̄ peccauerāt quoꝝ
cadauera ꝓſtrata ſūt i deſerto? Quib9
aūt iurauit nō introire i requiē ipſius
niſi illis q̄ icreduli fuerūt? Et videm9
q2 nō potuerūt introire in requiē ipi9
ꝓpter incredulitatē. ¶ IIII
B T Imeam9 ḡ: ne forte relicta pol-
licitatione introeūdi in requi
em ei9 exiſtimet̄ aliq̄s ex nobis de eſſe.
Etenī ⁊ nobis nūciatū ē queadmodū
⁊ illis: ſed nō ꝓfuit illis ſermo audit9
nō admixt9 fidei ex his q̄ audierūt. In
gredieumur eñ in requiē q̄ credidim9
queadmodum dixit: ſicut iuraui in ira
mea: ⁊ ſi introibunt in requiē meā. Et
q̄dē opibus ab inſtitutione mūdi ꝑfe-
ctis: dixit eñ in quodā loco de die ſe- B
ptima ſic. || Et requieuit de9 die ſeptima Geñ.2
ab oīb9 opib9 ſuis. Et i iſto rurſū || Si Pſ.9
introibūt in requiē meā. Qm̄ ḡ ſuꝑ eſt
introire quoſdā i illā: ⁊ hi q̄b9 priorib9
annūciatū ē. nō introierūt ꝓpter incre
dulitatē: iterū terminat diē quedā ho
die in dauid dicēdo: poſt tātū tp̄is ſic
ſupra dictū ē. || Hodie ſi vocē ei9 audie ſ.3.b
ritis nolite obdurare corda vr̄a. Nā ſi
eis ieſus requiē p̄ſtitiſſet: nunq̄ ḋ alia
loqueret̄ poſt hac die. Itaq̄ reliq̄t̄ ſab C
batiſm9 ꝑp̄lo dei. Qui eñ ingreſſus eſt
in requiē ei9: etiā ipē requieuit ab opi
bus ſuis: ſicut ⁊ a ſuis de9. Feſtinem9
ḡ ingredi in illā requiē: vt ne inidipſū
quis incidat incredulitatis exemplum
Uiu9 eſt eñ ſermo dei ⁊ efficax ⁊ pene-
trabilior oī gladio ancipiti: ⁊ ꝑtingēs
vſq̄ ad diuiſionē aīe ac ſpūs: cōpagū
q̄ʒ ac medullarū: ⁊ diſcretor cogitatio- D
nū ⁊ intētionū cordis. || Et nō eſt vlla Eccl.
creatura inuiſibilis i cōſpectu ei9: oīa Pſ.3
aūt nuda ⁊ apta ſūt oculis ei9 ad quē I.8.a
nob ſermo. || Habētes ḡ pōtificē magnū
q̄ penetrauit celos ieſū filiū dei: tenea
m9 ſpei noſtre cōfeſſionē. Nō eñ habe
m9 pontificē qui nō poſſit cōpati infir
mitatib9 nr̄is: tēptatū aūt p̄ oīa ꝓ ſili
tudine abſq̄ pctō. Adeam9 ergo cū fi-
ducia ad thronū grē eius: vt miſericor
diā cōſequamur: ⁊ gratiā inueniamus
in auxilio oportuno. ¶ V
O Mnis nāq̄ pontifex ex hoīb9 A
aſſūpt9 ꝓ hoīb9 cōſtituit̄ in his
q̄ ſunt ad deū vt offerat dona ⁊ ſacrifi
cia ꝓ pctīs. Qui cōdolere poſſit his q̄
ignorāt ⁊ errāt: qm̄ ⁊ ipſe circūdatus
eſt infirmitate: ⁊ ꝓpterea debet queād
modū ꝓ ꝑp̄lo: ita etiā ⁊ ꝓ ſemetipſo of
ferre ꝓ pctīs. Nec q̄ſq̄ ſumit ſibi hono
rē: ſed q̄ vocat̄ a deo tāq̄ aarō. Sic et B
chriſt9 nō ſemetipm̄ clarificauit vt pō
tifex fieret: ſʒ q̄ locut9 ē ad eū || Fili9 me Pſ.2
us es tu: ego hodie genui te. Quemad ſ.1.b
modū ⁊ i alio loco dicit. || Tu es ſacer- Pſ.1

dos i eternū: ꝯm ordinē melchiſedech.
Qui i dieb⁹ carnis ſue pces ſupplicati
oneſqꝫ ad eū q̄ poſſit illū ſaluū facere a
morte: cū clamore valido ⁊ lachrymis
offerēs: exaudit⁹ eſt ꝓ ſua reuerentia.
C Et q̄dē cū eēt fili⁹ dei: didicit ex his q̄
paſſus ē: obedientiā: ⁊ ꝯſūmat⁹ fact⁹ ē
oīb⁹ obtēperātib⁹ ſibi cauſa ſalut' eter-
ne: appellatus ē a deo pōtifex iuxta or-
dinē melchiſedech. De quo nobis grā
dis ſermo ⁊ interptabilis ad dicendū:
qm̄ imbecilles facti eſtis ad audiendū
D Etenī cū deberet' magiſtri eē ꝑpter tē
pus rurſum indiget' vt vos doceamini
q̄ ſint elemēta exordij ſermonū: dei: et
facti eſtis q̄b⁹ lacte opus ſit: nō ſolido
cibo. Dis enī q̄ lactis ē participes: ex
pers ē ſermonis iuſticie. Paruulus ei
eſt. Perfectoꝝ aūt ē ſolidus cibus: eoꝝ
q̄ ꝓ ipſa cōſuetudīe exercitatos habēt
ſenſus ad diſcretionē boni ac mali.

A Quapropter intermittētes VI
inchoatiōis chriſti ſermonē: ad
b pfectionē feramur nō rurſū ia
cientes fundamētū pnīe ab opib⁹ mor
tuis ⁊ fidei ad deū: baptiſmatū doctri-
ne: ipoſitionis q̄ꝫ manuū: ac reſurrecti
onis mortuoꝝ: ⁊ iudicij eterni. Et hoc
faciem⁹: ſi q̄dē pmiſerit de⁹. Impoſſi-
bile enī ē eos q̄ ſemel ſunt illuminati
guſtauerūt etiā donum celeſte: ⁊ ꝑtici
pes facti ſūt ſpūſancti: guſtauerūt ni-
hilomin⁹ bonū dei verbū ꝟtuteſqꝫ ſe-
culi venturi ⁊ plapſi ſunt: rurſus reno
uari ad pniam: rurſum crucifigētes ſi-
bimetipſis filiū dei ⁊ oſtētui habentes
B Terra enī ſepe venientē ſup ſe bibens
imbrem ⁊ germinās herbā oportunā
illis a quib⁹ colit̄ accipit bñdictionē
a deo: pferēs āt ſpinas ac tribulos re-
ꝓba ē ⁊ maledicto ꝓxima: cui⁹ cōſum
matio i cōbuſtionē. Cōfidim⁹ aūt d vo
bis dilectiſſimi meliora ⁊ viciniora ſa
luti: tam ⁊ ſi ita loq̄mur. Nō enī iniu
ſtus de⁹ vt obliuiſcat̄ opis vr̄i ⁊ dile-
ctionis quā oñdiſtiſi noīe ipius: q̄ mi
C niſtratis ſctīs. ⁊ miſtrat'. Cupim⁹ aūt
vnūquēqꝫ vr̄m eādē oſtētare ſollicitu
dinē ad expletionē ſpei vſqꝫ in finē vt
non ſegnes efficiami: verū imitatores
eoꝝ q̄ fide ⁊ patia hereditabūt ꝓmiſ-
ſiones. Abrae nāqꝫ ꝓmittēs de⁹ qm̄
12.c nemīnē habuit ꝑ quē iuraret maiorē
iurauit ꝑ ſemetpm dicēs: niſi bñdicēs
bñdicā te: ⁊ mltiplicās mltiplicabo te
⁊ ſic lōganimit̄ ferēs adept⁹ eſt repro-
miſſionē. Hoīes ei ꝑ maiorē ſui iurāt:
⁊ oīs ꝯtrouſie eoꝝ finis ad cōfirmati
onē ē iuramētū. In q̄ abūdāti⁹ volēs D
de⁹ oñdere pollicitatiōes heredib⁹ imo-
bilitatē cōſilij ſui: inťpoſuit iuſiurādū
vt ꝑ duas res imobiles q̄b⁹ ipoſſibile
ē deū mētiri. fortiſſimū ſolatiū habea-
m⁹ q̄ cōfugim⁹ ad tenēdā ꝓpoſitā ſpē
quā ſic anchorā habem⁹ aīe tutam ac
firmā ⁊ icedētē vſqꝫ ad iteriora velami
nis: vbi pcurſor ꝓ nob introiuit ieſus
ꝯm ordinē melchiſedech: pōtifex fact⁹

A Hic ei melchiſedech ſi eťnū. VII
h rex ſale ſacerdos dei ſūmi q̄ ob Gen.14.d
uiauit abrae regreſſo a cede re-
gū ⁊ bñdixit ei: cui ⁊ decimas oīm di-
uiſit abraā: pmū q̄dē q̄ iťptat̄ rex iu
ſticie: deīde āt ⁊ rex ſalē: qd ē rex pac'
ſine pr̄e: ſine mr̄e ſine genealogia: neqꝫ
initiū dieꝝ neqꝫ finē vite habens: aſſi
milat⁹ āt filio dei manet ſacerdos imꝑ
petuū. Intuemi āt quāt⁹ ſit h: cui ⁊ de-
cimas dedit d pcipuis abraā pťiarcha
Et q̄dē de filijs leui ſacerdotiū accipi
entes mādatū habēt decias ſumere a
ꝑplo ꝯm legē .i. a frib⁹ ſuis: q̄ꝗ̄ ⁊ ipi
exierint de lūbis abrae. Cui⁹ āt genera
tio nō annūerat̄ in eis: decimas ſūpſit
ab abraā: ⁊ hūc q̄ hēbat repromiſſiōes
bñdixit. Sine vlla āt ꝯdictione qd mi B
n⁹ ē a meliore bñdicit̄. Et h q̄dā deci-
mas morīetes hoīes accipiūt: ibi āt cō
teſtat̄ q2 viuit. Et vt ita dictū ſit: ꝑ ab-
raā: ⁊ leui q̄ decimas accepit: decimat⁹
eſt. Adhuc ei i lūbis pr̄is erat: qñ obui
auit ei melchiſedech. Si ḡ ꝯſūmatio ꝑ
ſacerdotiū leuiticū erat ꝑplꝰ ei ſub ipo
legē accepit: q̄d adhuc neceſſariū fuit
ꝯm ordinē melchiſedech alium ſurgere
ſacerdotē ⁊ nō ꝯm ordinē aaron dici?
Trāſlato ei ſacerdotio: neceſſe ē vt ⁊ le
gis trāſlatio fiat. In q̄ ei hec dicūt̄ de
alia tribu ē: de q̄ null⁹ altario pſto fu-
it. Manifeſtū eſt ei q2 ex iuda ort⁹ ſit
dñs nr̄: i q̄ tribu nihil de ſacerdotibus
moyſes locut⁹ ē. Et āpli⁹ adhuc mani C
feſtū ē: ſi ꝯm ſilitudinē melchiſedech
exurgat alios ſacerdoſ q̄ ñ ꝯm legē mā
dati carnalis fact⁹ ē: ſꝫ ꝯm ꝟtutē vite
iſolubil' Cōteſtat̄ ei qm̄ tu es ſacerdoſ Ps.109.
ieternū ꝯm ordinē melchiſedech. Re-
ꝓbatio q̄dē ſit pcedētis mādāti ꝑpter

infirmitatē ei⁹ ⁊ inutilitatē. Nihil eñ ad ꝑfectū ad adduxit lex. Introductio vo melioꝛ ſpei ꝑ quā ꝓximam⁹ ad deū. Et quātū ē: nō ſine iureiurādo? Alij qdē ſine iureiurādo ſacerdotes facti ſunt.
Pſ.109. Hic aūt cū iureiurādo ꝑ eū q dixit ad illū. ‖Iurauit dñs ⁊ nō penitebit eum tu es ſacerdos in eternū. Intātū melio
D ris teſtamēti ſponſoꝛ fact⁹ ē ieſus. Et alij quidē plures facti ſūt ſacerdotes: idcirco ꝙ moꝛte ꝓhiberent ꝑmanere: hic aūt eo ꝙ maneat ineternū: ſempiternū habet ſacerdotiū. Unde ⁊ ſaluare i ꝑpetuū pōt accedens ꝑ ſemetipm ad deū ſemꝑ viuēs ad interpellādū ꝓ nobis. Talis eñ decebat vt nobis eſſet pontifex: ſctūs: inocēs: ipollut⁹, ſegregat⁹ a pctōrib⁹: ⁊ excelſioꝛ celis factus. Qui nō habet neceſſitatē qtidie quem admodū ſacerdotes, pri⁹ ꝓ ſuis delictis hoſtias offerre: deinde ꝓ ppli. Hoc eñ fecit ſemel ſe offerēdo. Lex ei cōſtituit hoies ſacerdotes infirmitatē habētes, ſmo aūt iuriſiurādi q poſt legē ē: filiū
A in eternū ꝑfectū. ¶ VIII
S.4.b C Apitulū āt ſuꝑ ea q dicūt ‖ Talē habem⁹ pōtificē: q ꝯſedit in dextera ſedis magnitudinis i celis ſanctoꝛū miniſter: ⁊ tabernaculi veri: qḋ fixit de⁹ ⁊ nō homo. Ois ei pōtifex ad offerendū munera ⁊ hoſtias ꝯſtituit. Uñ neceſſe ē ⁊ hūc habere aliqd qḋ offerat. Si ḡ eſſet ſuꝑ trā nec eſſet ſacerdos cū eſſent q offerrēt ſm legē munera q exēplari ⁊ vmbꝛe deſuiūt celeſtiū
B ſic rñſum ē moyſi cū cōſūmaret taber
Exo.25.d naculū. ‖Uide inquit oia facito ſm ex
Act.7.f emplar: ꝙ tibi oſtenſū ē in mōte. Nūc meli⁹ ſoꝛtit⁹ ē miſteriū quāto ⁊ melioris teſtamēti mediatoꝛ ē: qḋ in meliorib⁹ repꝛomiſſionib⁹ ſācitū ē. Nā ſi illud ꝓus culpa vacaſſet: nō vtiq ſecūdi loc⁹ inqreret. Uituperās eī eos dicit.
Hiere.31.c Ecce dies veniēt dicit dñs: ⁊ ꝯſūmabo
C ſuꝑ domū iſrl: ⁊ ſuꝑ domū iuda teſtamētū nouū nō ſm teſtamētū qḋ feci patribus eoꝝ in die q apphendi manū eoꝝ vt educerē illos de terra egypti: qm ipſi nō ꝑmāſerūt i teſtamēto meo. ⁊ ego neglexi eos dicit dñs. Quia h̄ ē teſtamentū qḋ diſponā domui iſrl poſt dies illos dicit dñs dādo leges meas in
D mentem eoꝝ ⁊ i coꝛda eoꝝ ſuꝑſcribā
Ap.21.b eas ‖ ⁊ ero eis in deū: ⁊ ipi erūt mihi in

populū. ‖ Et nō docebit vnuſqſq ꝓximū ſuū: ⁊ vnuſqſq fratrē ſuū: dicens: Hie
cognoſce dñm: qm oēs ſcient me a minoꝛe vſq ad maioꝛē: qꝛ ꝓpiti⁹ ero iniquitatib⁹ eoꝝ, ⁊ peccatoꝝ eoꝝ iam nō memoꝛāboꝛ. Dicēdo aūt nouū, veterauit prius. Qḋ aūt antiquat ⁊ ſeneſcit: ꝓpe interitū ē. ¶ IX
H Abuit qdē ⁊ ꝓus iuſtificatiōes A culture: ⁊ ſctm̄ ſeculare. Tabernaculū eñ factū eſt primū: in quo erāt Exo
cādelabꝛa ⁊ menſa ⁊ ꝓpoſitio panū q dicit ſancta: poſt velamētū aūt ſecūdū tabernaculū qḋ dicit ſancta ſctōꝝ: aureū habēs thuribulū ⁊ arcā teſtamēti circūtectā ex omni ꝑte auro: in q vrna Exo
aurea habēs māna ⁊ virga aaron que Nu.
fronduerat: ⁊ tabule teſtamenti: ſuꝑ q erāt cherubin gloꝛie obūbꝛātia ꝓpitiatoꝛiū: de qbus nō eſt modo dicendū ꝑ B
ſingula. His vero ita cōpoſitis in pꝛioꝛi qdā tabernaculo ſemꝑ introibāt ſacerdotes ſacrificioꝝ officia cōſūmantes: in ſecūdo aūt ſemel in anno ſolus pōtifex nō ſine ſāguine quē offerret ꝓ ſua ⁊ ppli ignoꝛātia: hoc ſignificante ſpūſancto: nōdū ꝓ palatā eē ſanctoꝛū viam adhuc pꝛioꝛe tabernaculo habēte ſtatū. Que parabola ē tꝑis inſtantis C
iuxta quā munera ⁊ hoſtie offerūt: q nō poſſunt iuxta cōſciētiā ꝑfectū facere ſeruientē: ſolūmodo i cibis ⁊ in potib⁹ ⁊ in varijs baptiſmatibus ⁊ iuſticijs carnis vſq ad tēpus coꝛrectionis impoſitis. Chꝛiſtus aūt aſſiſtēs pōtifex futuroꝝ bonoꝝ ꝑampli⁹ ⁊ ꝑfecti⁹ tabnaculū nō manufactū: id eſt nō huius creationis: neq ꝑ ſanguinē hircoꝛum aut vituloꝝ: ſ ꝑ ꝓpꝛiū ſāguinē introiuit ſemel in ſācta: eterna redēptiōe inuēta. Si eñ ſanguis hircoꝝ ⁊ tauroꝝ D
⁊ cinis vitule aſꝑſus: inqnatus ſanctificat ad emūdationē carnis ‖ quātomagis ſāguis chꝛiſti q ꝑ ſpm̄ ſāctū ſemetipm obtulit imaculatū deo: emūdauit cōſcientiā nřam ab opibus moꝛtis ad ſeruiēdū deo viuēti? Et iō noui teſtamenti mediatoꝛ ē: vt moꝛte intercedēte in redēptionē earū ꝓuaricationū q erāt ſub pꝛioꝛi teſtamēto repꝛomiſſionē accipiāt q vocati ſūt eterne hereditatis. Ubi ei teſtamētū ē moꝛs neceſſe E
eſt intercedat teſtatoꝛis. ‖ Teſtamentū Gal.
ei in moꝛtuis cōfirmatū ē. Alioqn nō

dũ valet: dũ viuit q̃ teſtatꝰ eſt. Uñ nec
pꝛimũ q̃dẽ ſine ſanguine dedicatũ eſt.
Lecto ei omni mãdato legis a moyſe
vniuerſa ppl'o: accipiẽs ſanguinẽ vitu
loꝝ ꝛ hircoꝝ cũ aq̃ ꝛ lana coccinea et
hyſopo: ip̃m quoq; libꝛũ ꝛ oẽm ppl'm
b aſp̃ſit dicẽs‖ Hic ſãguis teſtamẽti qð
f mãdauit ad vos deꝰ. Etiã tabernacu-
lũ ꝛ oĩa vaſa miniſterĳ ſanguine ſil'r aſ
p̃ſit. Et oĩa pene in ſanguine ſ̃m legẽ
mũdãꝶ: ꝛ ſine ſanguinis effuſione nõ
fit remiſſio. Neceſſe eſt ẜ exemplaria q̃
dẽ celeſtiũ his mũdari: ipſa ãt celeſtia
melioꝛibꝰ hoſtĳs q̃ꝫ iſtis. Nõ eĩ in ma-
nufacta ſãcta ieſus introĳt exẽplaria
veroꝝ: ſed i ip̃m celũ: vt appareat nũc
5 vultui dei ꝓ nobis. Neq; vt ſepe offe-
rat ſemetip̃m: quẽadmodũ pontifex in
trat in ſancta ꝑ ſingulos annos i ſan-
guine alieno. Alioq̃n opoꝛtebat eũ fre
quẽter pati ab oꝛigine mũdi. Nũc aũt
ſemel i cõſũmatiõe ſeculoꝝ ad deſtitu-
tionẽ pcti ꝑ hoſtiã ſuã appꝛuit. Et quẽ
admodũ ſtatutũ ẽ hoibus ſemel moꝛi:
b poſt hoc aũt iudiciũ‖ ſic ꝛ chꝛiſtꝰ ſemel
.d oblatꝰ ẽ ad multoꝝ exhauriẽda pctã:
ſcðo ſine pctõ apparebit oĩbꝰ expectã-
B tibus ſe in ſalutẽ. X

Umbram eñ habẽs lex futuroꝝ bonoꝝ
nõ ip̃am imaginẽ rerũ ꝑ ſingu
los annos eiſdẽ ip̃is hoſtĳs quas offe
rũt in deſinẽter: nũq; põt accedẽtes ꝑ
fectos facere. Alioq̃n ceſſaſſent offerri:
ideo ꝙ nullã haberẽt vltra cõſcientiã
peccati cultoꝛes ſemel mũdati Sed in
ipſis cõmemoꝛatio pctõꝝ ꝑ ſingulos
9.c annos fit‖ Impoſſibile eñ ẽ ſanguine
tauroꝝ ꝛ hircoꝝ auferri pctã. Ideo in 31
9. grediẽs mũdũ dicit‖ Hoſtiã ꝛ oblatio
B nem noluiſti: coꝛpus aũt aptaſti mihi.
Holocauſtomata ꝛ ꝓ pctõ nõ tibi pla-
cuerũt. dixi: Ecce venio.‖ In capite li-
bꝛi ſcriptũ ẽ de me: vt faciã deꝰ volun-
tatẽ tuã. Superiꝰ dicẽs: qꝛ hoſtias et
oblationes ꝛ holocauſtomata ꝛ ꝓ pec
cato noluiſti: nec placita ſũt tibi q̃ ſ̃m
legẽ offerũꝶ: tũc dixi: ecce venio: vt fa-
ciã deus volũtatẽ tuã: aufert pꝛimũ vt
ſequẽs ſtatuat. In qua volũtate ſãcti-
ficati ſumꝰ: ꝑ oblationẽ coꝛꝑis chꝛiſti
ieſu ſemel. Et oĩs quidẽ ſacerdos p̃ſto
C eſt q̊tidie miſtrãs: ꝛ eaſdẽ ſepe offerẽs
hoſtias q̃ nõ poſſunt auferre pctã. Hic
aũt vnã ꝓ pctis offerẽs hoſtiã in ſem-
piternũ ſedet in dextera dei: de cetero
‖ donec ponanꝶ inimici eiꝰ ſcabellũ pe
dũ eiꝰ. Una eñ oblatione cõſũmauit
in ſempiternũ ſanctificatos. Cõteſtaꝶ Ps.109.
aũt nos ꝛ ſpũſſanctꝰ. Poſtq; eñ dixit: ã.9
‖ Hoc aũt teſtamẽtũ qð teſtaboꝛ ad il-
los poſt dies illos dic̃ dñs dabo leges
meas in coꝛdibꝰ eoꝝ: ꝛ in mẽtibꝰ eoꝝ
ſuꝑſcribã eas: ꝛ pctõꝝ ꝛ iniq̃tatũ eoꝝ
iam nõ recoꝛdaboꝛ amplꝰ. Ubi ãt ho- D
rũ remiſſio: iã nõ ẽ oblatio ꝓ pctõ‖ Ha
bentes itaq; frẽs fiduciã: in introitu
ſctõꝝ in ſanguine chꝛiſti quã initiauit
nobis viã nouã ꝛ viuẽtẽ: ꝑ velamẽ id
eſt carnẽ ſuã ꝛ ſacerdotem magnũ ſuꝑ
domũ dei accedamꝰ cũ vero coꝛde i ple
nitudĩe fidei aſperſi coꝛda a ꝯſcia ma
la ꝛ abluti coꝛpus aqua mũda: teneã-
mꝰ ſpei nr̃e cõfeſſionẽ indeclinabilem E
Fidelis eĩ ẽ q̃ repꝛomiſit. Et cõſidere-
mꝰ inuicẽ in ꝓuocationẽ charitatis ꝛ
bonoꝝ opeꝝ: nõ deſerẽtes collectionẽ
nr̃am ſicut cõſuetudinis ẽ q̃buſdã: ſed
cõſolãtes: ꝛ tãtomagis quãto videritꝭ
appꝛopinquãtẽ diẽ. Uolũtarie eĩ pec-
cãtibꝰ nobis poſt acceptã noticiã ꝟi-
tatis, iã nõ relinquiꝶ ꝓ peccatꝭ hoſtia,
terribilis aũt quedã expectatio iudicĳ
ꝛ ignis emulatio: q̃ cõſũptura ẽ adũſa Deu.17.b
rios.‖ Irritã q̃s faciẽs legẽ moyſi ſine Mat.18.b
vlla miſeratione duobꝰ vel tribꝰ teſti- 2.Coꝝ.13.a
bus moꝛiꝶ: quãtomagis putatis dete-
rioꝛa mereri ſupplicia q̃ filiũ dei cõcul
cauerit: ꝛ ſanguinem teſtamẽti pollu
tũ duxerit i quo ſctificatꝰ ẽ, ꝛ ſpũi grẽ
contumeliã fecerit? Scimꝰ eñ q̃ dixit, F
‖ mihi vindictã ꝛ ego retribuã. Et iterꝫ Deu.32.e
qꝛ iudicabit dñs ppl'm ſuũ.‖ Hoꝛrendũ Ro.12.d
ẽ incidere in manꝰ dei viuẽtis. Reme ã.6.a
moꝛamini aũt pꝛiſtinos dies in q̃bꝰ il
luminati magnũ certamẽ ſubſtinuiſtꝭ
paſſionũ: ꝛ i altero quidẽ oppꝛobꝛĳs
ꝛ tribulationibꝰ ſpectaculũ facti in al
tero aũt ſocĳ taliter cõuerſantiũ effe- G
cti. Nã ꝛ vinctis cõpaſſi eſtis: ꝛ rapinã
bonoꝝ vr̃oꝝ cũ gaudio ſuſcepiſtis: co-
gnoſcentes vos habere melioꝛẽ ꝛ ma-
nentẽ ſubſtãtiã. Nolite itaq; amittere
cõfidẽtiã vr̃am: q̃ magnã habet remu
nerationẽ. Patiẽ eñ vob̃ neceſſaria ẽ
vt volũtatẽ dei facientes repoꝛtetis ꝓ
miſſionẽ. Adhuc eĩ modicũ aliquãtu-
lũq; q̃ venturꝰ ẽ veniet ꝛ nõ tradabit
‖ iuſtꝰ aũt meus ex fide viuit. Qꝫ ſi ſub Aba.2.a

traxerit ſe:nō placebit aīe mee. Nos āt
nō ſum⁹ ſubtractiōis filij in pditionē
ſed fidei in acquiſitionē aīe. ¶XI
B Eſt āt fides ſperādarū ſubſtan-
tia rerū argumētū nō apparen-
tiū. In hac eī teſtioniū ꝯſecuti
Geñ.1.a ſūt ſenes||Fide itelligim⁹ aptata eē ſe-
cula vbo dei: vt ex inuiſibilib⁹ viſibi-
Geñ.4.a lia fierēt||Fide plurimā hoſtiā abel ꝙ ca
yn obtulit deo:p quā teſtimoniū ꝯſecu
t⁹ ē eē iuſt⁹:teſtimoniū phibēte mune
rib⁹ ei⁹ deo:ꝛ p illā defūct⁹ adhuc loq
Geñ.5.d tur||Fide:enoch trāſlat⁹ ē ne videret
Sap.4.b mortē ꝛ nō inueniebat̄:qꝛ trāſtulit il-
Ecci.44.c lū dñs. Ante trāſlationē eñ teſtimo-
I.Mach.2.f niū habuit placuiſſe deo||Sine fide āt
B ipoſſibile ē placere deo Credere eī opoꝛ
tet accedentē ad deū:qꝛ ē:ꝛ inqrentib⁹
Geñ.6.b ſe remuneratoꝛ ſit.||Fide noe rñſo acce
Ecci.44.c pto de his q adhuc nō videbant̄ metu
ens aptauit arcā in ſalutē dom⁹ ſue:p
quā dānauit mūdū:ꝛ iuſticie q p fidē
Geñ.12.a. et ē heres eſt inſtitut⁹.||Fide q vocat̄ ab-
13.a raā obediuit i locū exire quē accept ur⁹
erat i hereditatē ꝛ exijt neſciēs q iret
Fide:demorat⁹ ē i terra repromiſſiōis
tāꝙ in aliena:in caſulis habitādo cū
yſaac ꝛ iacob coheredib⁹ repromiſſio-
nis eiuſdē. Expectabat eī fūdamenta
C habētē ciuitatē cui⁹ artifex ꝛ cōditoꝛ
Geñ.21.a de⁹||Fide ꝛ ipa ſara ſterilꝭ vtutē i ꝯce-
ptiōe ſemis accepit etiā pter tp̄s etatꝭ
qm̄ fidelē credidit eſſe eū q repromiſe-
rat. Propter qd ꝛ ab vno orti ſūt:ꝛ h
emortuo tāꝙ ſidera celi i mltitudinē
ꝛ ſicut arena q ē ad orā maris innūera
bilis. Iuxta fidē defūcti ſūt oēs iſti:nō
acceptis repromiſſionib⁹:ſꝫ a lōge eas
aſpiciētes ꝛ ſalutātes ꝛ ꝯfidētes:qꝛ pe
regrini ꝛ hoſpites ſūt ſup trā. Qui eñ
h dicūt:ſignificāt ſe patriā inqrere Et
ſiqdē ipi⁹ meminiſſent de q exierūt ha
D bebāt vtiqꝫ tp̄s reuertēdi. Nūc āt me-
liorē appetūt id eſt celeſtē. Ideo nō cō-
fūdit̄ de⁹ vocari de⁹ eoꝝ. Parauit eī il-
Geñ.22.a lis ciuitatem.||Fide:obtulit abraā iſa
Ecci.44.c ac cū tēptaret̄ ꝛ vnigenitū offerebat i
q ſuſcepat repromiſſiōes ad quē dictū
eſt:qꝛ i iſaac vocabit̄ tibi ſemen:arbi-
trās:qꝛ ꝛ a mortuis ſuſcitare potens ē
de⁹. Unde eū ꝛ in pabolā accepit||Fide
Geñ.27.e et de futuris benedixit iſaac iacob et
Ibidē.48.c eſau.||Fide iacob moriēs ſingulos fili
et.49.a eoꝝ ioſeph bñdixit:ꝛ adorauit faſtigiū

virge ei⁹||Fide ioſeph moriēs de ꝓfe- Ge.
ctione filioꝝ iſrl memorat⁹ ē ꝛ d oſſi- E
b⁹ ſuis mādauit||Fide moyſes nat⁹ oc Ex.
cultat⁹ ē mēſib⁹ trib⁹ a parētib⁹ ſuis
eo ꝙ vidiſſent elegātē infantē:ꝛ nō ti
muerūt regis edictū. Fide:moyſes grā
dis fact⁹ negauit ſe eē filiū filie phara
onis:magis eligēs affligi cū pplo dei:
ꝙ tpalis pcti hr̄e iocūditatē:maiores
diuitias eſtimās theſauro egyptioꝝ i-
ꝓperiū chriſti. Aſpiciebat eī i remūera
tionē. Fide:reliquit egyptū:nō verit⁹
aīoſitatē regꝭ. Inuiſibilē eī tanꝙ vi-
dēs ſuſtinuit||Fide:celebrauit paſca ꝛ Exo.
ſāguinis effuſionē ne q vaſtabat pri- F
mitiua tāgeret eos||Fide:trāſierūt ma Exo.
re rubrū tāꝙ p aridā trā:qd experti egy
ptij deuorati ſūt.||Fide:muri hiericho Ioſue
corruerūt circūitu dieꝝ ſeptē||Fide: Ibidē
raab meretrix nō periit cū icredul' exci et.6
piēs exploratores cum pace. Et qd ad
huc dicā? Deficiet eī me tp̄s enarrātē:
de gedeō:barach:ſamſon:iepte:dauid
ſamuel:ꝛ ꝓphetꝭ:q p fidē vicert regna
opati ſūt iuſticiā:adepti ſūt repromiſ-
ſiones. Obturauerūt ora leonū:extinx
erūt ipetū ignis. Effugauerūt aciē gla
dij:cōualuerūt de īfirmitate:fortes fa-
cti ſūt i bello. Caſtra verterūt exteroꝝ G
acceperunt mulieres de reſurrectiōe
mortuos ſuos. Alij aūt diſtēti ſūt nō
ſuſcipiētes redēptionē: vt meliorē iue
36 nirēt reſurrectionē. Alij ludibria ꝛ
vbera expti inſup ꝛ vincla ꝛ carceres
37 lapidati ſūt:ſecti ſūt:tēptati ſūt:i occi
ſione gladij mortui ſunt. Circūierūt in
melotꝭ:i pellib⁹caprinis:egētes:angu
38 ſtiati:afflicti:qb⁹ dign⁹ nō erat mūd⁹
i ſolitudinib⁹ errātes:i mōtib⁹ ꝛ ſpelū
39 cis:ꝛ i cauernis tre. Et hi oēs teſtimo
nio fidei ꝓbati:nō acceperūt:repromiſ
40 ſionē:deo p nobis meli⁹ aliqd ꝓuidē
te:vt nō ſine nobis cōſūmarent̄. ¶XII
1 Ideoꝗ ꝛ nos tantā hn̄tes ipoſi B
tā nubē teſtiū||deponētes om- Eph.
ne pōdus ꝛ circūſtās nos pctm̄ Coloſ.
p patiētiā curram⁹ ad ꝓpoſitū nobis I.Pe.
2 certamē:aſpiciētes i autorē fidei:ꝛ cō-
ſūmatorē ieſū:q ꝓpoſito ſibi gaudio
ſuſtinuit crucē:cōfuſione cōtēpta atꝗ
3 i dextera ſedis dei ſedet. Recogitate eī
eū q talē ſuſtinuit a pctorib⁹ aduſus
ſemetipm ꝯdictionē:vt ne fatigemini
4 animis vrīs deficiētes. Nōdū eñ vſꝗ

ad sanguinē reſtitiſtis, aduerſus pctm̄
repugnātes: ⁊ obliti eſtis cōſolatiōis
q̄ vobis tāq̄ filijs loq̄t, dicēs ‖ Fili mi,
noli negligere diſciplinā dn̄i: neq̄ fa-
tigeris dū ab eo argueris. ‖ Quē ei dili-
git dn̄s: caſtigat: flagellat aūt oēm fili
um quē recipit. In diſciplina pſeuera-
te. Tanq̄ filijs vob offert ſe de⁹. Quis
ei fili⁹ quē nō corripit pr̄? Qz ſi ex̄ di-
ſciplinā eſtis: cui⁹ pticipes facti ſunt
oēs: ẜ adulteri ⁊ nō filij eſtis. Deinde
pr̄es q̄dē carnis nr̄e eruditores habui
m⁹ ⁊ reuerebamur eos. Nō multoma-
gis obtēperabim⁹ pr̄i ſpirituū ⁊ viue-
m⁹? Et illi q̄dē i tpe paucoꝝ dieꝝ ſm
volūtatē ſuam erudiebāt nos: hic aūt
ad id qḋ vtile ē i recipiēdo ſctificatio-
nē ei⁹. Ois aūt diſciplina i pn̄ti q̄dem
videt nō eē gaudij: ſ; meroris: poſtea
aūt fructū pacatiſſimū exercitatis p eā
2 reddet iuſticie. Propt qḋ remiſſas ma
3 n⁹ ⁊ ſoluta genua erigite, greſſus rectos
facite pedib⁹ vr̄is: vt nō claudicās q̄s
erret: magis aūt ſanet ‖ Pacē ſeq̄mini
4 cū oib⁹ ⁊ ſctimoniā: ſine q̄ nemo vide-
bit deū. Cōtēplātes ne q̄s deſit grē dei
ne q̄ radix amaritudinis ſurſū germi-
nās impediat ⁊ p illā inq̄nent multi.
‖ Ne q̄s fornicator aut ꝓphan⁹ vt eſau:
q̄ ꝓpter vnā eſcā vēdidit ṗmitiua ſua.
7 Scitote eni q̄m ⁊ poſtea cupiēs here-
ditare bn̄dictionē, reprobat⁹ ē. ‖ Nō ei
inuenit pn̄ie locū: q̄q̄ cū lachrymis i
quiſiſſet eā ‖ Nō ei acceſſiſtis ad tracta-
b bilē ⁊ acceſſibilē ignē, ⁊ turbinē ⁊ cali
9 ginē ⁊ pcellā ⁊ tube ſonū ⁊ vocē v̄bo
c rū: ‖ q̄ q̄ audierūt excuſauerūt ſe ne eis
10 fieret verbū. Nō ei portabāt qḋ diceba
b tur: ‖ ⁊ ſi beſtia tetigerit mōtē lapida-
11 bit. Et ita terribile erat qḋ videbat.
Moyſes dixit. Exterrit⁹ ſū ⁊ tremebū-
12 dus. Sz acceſſiſtis ad ſion mōtē ⁊ ciui
tatē dei viuētis hierlm celeſtē ⁊ mul-
3 torū miliū āgeloꝝ frequētiā: ⁊ eccliaz
primitiuoꝝ q̄ cōſcripti ſūt i celis. ⁊ iu-
4 dicē oim deū ⁊ ſpm̄ iuſtoꝝ pfectoꝝ: et
teſtamēti noui mediatorē ieſū: ⁊ ſāgui
nis aſpſionē: meli⁹ loquētem q̄ abel.
5. 25 Uidete ne recuſetis loquētē. Si ei illi
nō effugerūt recuſantes eū q̄ ſup terram
loq̄bat: multomagis nos q̄ de celis lo
26 quentē nob auertim⁹: cui⁹ vox mouit
terrā tūc: nūc aūt repromittit dicens:
b ‖ Adhuc ſemel ⁊ ego mouebo non ſolū

27 terrā ſed ⁊ celū. Qḋ aūt adhuc ſemel di
cit: declarat mobiliū trāſlationē tanq̄
28 factoꝝ: vt maneāt ea q̄ ſūt imobilia Ita
q̄ regnū imobile ſuſcipiētes hēm⁹ gra
tiā: p quā ſuiam⁹ placētes deo cū me-
29 tu ⁊ reuerētia. ‖ Etem̄ de⁹ nr̄ ignis cō- Deu.4.d

C Haritas frat ¶ (ſumēs ē. XIII A
nitatis maneat i vob ‖ ⁊ hoſpitali Ro.12.c
tatē nolite obliuiſci. Per hāc ei 1. Pe.4.b
placuerūt q̄dā angel hoſpitio recepti.
Memētote vinctoꝝ tāq̄ ſil vīcti: ⁊ la-
borātiū tāq̄ ⁊ ipi i corpe morātes. Ho
norabile cōnubiū i oib⁹: ⁊ thor⁹ imacu
lat⁹. Fornicatores ei ⁊ adulteros iudi
cabit deus. Sint mores ſine auaricia:
cōtēti pn̄tib⁹. Ipſe eni dixit. ‖ Nō te de Joſue.1.a
ſerā neq̄ derelinquā: ita vt ꝯfident di
cam⁹ ‖ Dn̄s mihi adiutor ē: nō timebo Ps̄.117.
q̄d faciat mihi hō. Memētote ꝑpoſito B
rū vr̄oꝝ q̄ vob locuti ſūt v̄bū dei: q̄ꝝ
ītuētes exitū ꝯūſatiōis: imitami fidē.
Jeſus chriſt⁹ heri ⁊ hodie: ipe ⁊ i ſcl'a.
Doctrinis varijs ⁊ pegrinis nolite ab
duci. Optimū ē ei grā ſtabilire cor: nō
10 eſcis q̄ nō pfuerūt ābulātib⁹ i eis. Ha
bem⁹ altare: de q̄ edere nō hn̄t ptātē q̄
tabnaculo deſuiūt ‖ Quoꝝ ei aialiū in 19.a
fert ſāguis p pctō i ſctā p pōtificē: ho
rū corpa cremāt ex̄ caſtra. Propt qḋ ⁊
ieſus vt ſctificaret p ſuū ſāguinē pplm
ex̄ portā paſſus ē. Exeam⁹ igit ad eū
14 ex̄ caſtra: iproperiū ei⁹ portātes. ‖ Non Mich.2.a
ei habem⁹ h̄ manētē citatē: ſ; futurā i
q̄rim⁹. Per ipm̄ ẜ offeram⁹ hoſtiā lau
dis ſp deo: id ē fructū labioꝝ ꝯfitētiū
noi ei⁹. Bn̄ficiētie aūt ⁊ cōionis noli-
te obliuiſci. Talib⁹ ei hoſtijs pmeret
de⁹. Obedite ꝑpoſitis vr̄is: ⁊ ſubiacete
eis. Ipſi ei puigilāt q̄ſi rōnē p aiabus
vr̄is reddituri: vt cū gaudio h̄ faciāt: ⁊
nō gemētes. Hoc eni nō expedit vobis
Orate p nobis. Cōfidim⁹ ei q: bonā cō
ſciētiā habem⁹ i oib⁹ bn̄ volētes ꝯuer
ſari. Ampli⁹ aūt dep̄cor vos h̄ facere:
q̄ celeri⁹ reſtituar vobis. De⁹ aūt pacis D
q̄ eduxit de mortuis paſtorē magnum
ouiū i ſāguie teſtamēti eterni dn̄m no
ſtrū ieſū chriſtū: aptet vos i oi bono vt
faciatis ei⁹ voluntatē: faciēs in vobis
qḋ placeat corā ſe p ieſum chriſtū: cui
eſt gloria in ſecula ſeculoꝝ. Amen Ro-
go aūt vos fratres vt ſufferatis v̄bū ſola
tij. Etem̄ p paucis ſcripſi vobis. Cogno
ſcite fratrē vr̄m timotheū dimiſſū cū

q̄ ſi celeri⁹ venerit videbo vos. Salutate oēs ꝑpoſitos veſtros ⁊ oēs ſctōs. Salutant vos de italia frēs. Grā cum omnibus vobis Amen.

¶ Explicit epl̄a Pauli ad Hebreos.

Incipit ꝑfatio beati Hieronymi pſbyteri in librū Actuū apoſtolorum.

Ps. 83. Canit pſalmiſta: ambulabūt de virtutib⁹ i virtutes. Poſt apl̄i Pauli epl̄as dudū vob vno volumie trāſlatas domnon ⁊ rogatione chariſſimi: act⁹ apl̄orū cōpellitis vt trāſferā in latinū: quē librū nulli dubiū ē a luca antiocheno arte medico: q̄ poſtea inſeruiens paulo apl̄o chriſti fact⁹ ē diſcipulus, fuiſſe editū. Ceruices ꝑmit ipoſita ſepi⁹ oneris magnitudo: qꝛ ſtudia inuidoꝝ reꝑheſione digna putant ea q̄ ſcribim⁹. Illorum nunq̄ȝ odio ⁊ detractione: iuuante chriſto meum ſilebit eloquium.

¶ Act⁹ apl̄oꝝ nudā q̄dē videnꝛ ſonare hiſtoriā: ⁊ naſcentis eccl̄ie infantiā texere: ſed ſi nouerim⁹ ſcriptorē eoꝝ lucā eē medicū: cui⁹ laus ē in euāgelio:

1. Cor. 8. c animaduertim⁹ pariter oīa verba illi⁹ anime languentis eſſe medicinā.

Item alius prologus.

Lucas antiochenſis natione ſyrus cui⁹ laus i euāgelio canitꝛ: apud antiochiā medicine artis egregi⁹: ⁊ apl̄oꝝ chriſti diſcipulus fuit: poſtea vſq̄ȝ ad cōfeſſionē paulū ſecut⁹ apl̄m: ſine crimine in virginitate ꝑmanēs: deo maluit ſeruire. Qui ſeptuaginta ⁊ quattuor annos etatis agēs in bithynia obijt plenus ſpūſancto: q̄ inſtigante in achaie ꝑtib⁹ euāgeliū ſcribēs grecis fidelib⁹ incarnationē dn̄i fideli narratione oſtendit, eundēq̄ȝ ex ſtirpe dauid deſcēdiſſe moſtrauit. Cui nō imerito ſcribendoꝝ actuū apl̄icoꝝ ptās in miniſterio datꝛ vt deo i deū pleno: ⁊ filio ꝑditiōis extincto: oratione ab apl̄is facta: ſorte dn̄ice

Act. 9. a electiōis numer⁹ cōplereꝛ: ſicq̄ȝ paulus cōſūmationē apoſtolicis actib⁹ daret: quē diu ꝯ ſtimulū calcitrantē dn̄s elegiſſet. Qd legētib⁹ ⁊ requirētib⁹ deum breui poti⁹ volui oſtēdere ſermone q̄ȝ ꝓlixius aliq̄d faſtidientib⁹ ꝓdidiſ-

2. Ti. 2. a ſe: ſciens q̄ opantē agricolā oportear primū de ſuis fructib⁹ edere. Quē ita diuina ſubſecuta ē gratia vt nō ſolum corporibus ſ3 etiā aīabus ei⁹ ꝓficeret medicina.

¶ Incipit liber actuū apl̄orū beati Luce euāgeliſte. ¶ Capl̄m I

A Primū quidem ſermonē feci de omnib⁹ o theophile q̄ cepit ieſus facere ⁊ docere vſq̄ȝ in diē q̄ ꝓcipiens apl̄is ꝑ ſpm̄ ſctm̄ q̄s elegit aſſumpt⁹ ē. Quib⁹ ⁊ ꝓbuit ſeipm̄ viuū poſt paſſionē ſuā i multis argumētis: ꝑ dies q̄dragita apparēs eis: ⁊ loquēs de regno dei. Et cōueſcens ꝓcepit eis Lu. ab hieroſolymis ne diſcederēt: ſ3 expectarēt ꝓmiſſionē pr̄is quā audiſtis inq̄t ꝑ os meū. Quia iohānes q̄dē bap- J. 1. tizauit aq̄: vos aūt baptizabimini ſpū ſancto nō poſt multos hos dies. Igitꝛ q̄ cōuenerāt interrogabāt eū dicētes. Dn̄e: ſi in tp̄e hoc reſtitues regnū iſrl̄. Dixit āt eis. Nō ē veſtrū noſſe tp̄a vel momēta q̄ pater poſuit in ſua ꝑtāte: ſ3 accipietis virtutē ſuꝑueniētis ſpūſancti i vos: ⁊ eritis mihi teſtes in hierl̄m Lu. et in oī iudea ⁊ ſamaria ⁊ vſq̄ȝ ad vl- J. 2. timū terre. Et cū hec dixiſſet: vidētib⁹ illis eleuat⁹ eſt: ⁊ nubes ſuſcepit eū ab B oculis eoꝝ. Cūq̄ȝ intuerenꝛ i celū euntē illū: ecce duo viri aſtiterūt iuxta illos in veſtib⁹ albis: q̄ ⁊ dixerunt. Uiri galilei q̄d ſtatꝭ aſpiciētes in celū? Hic ieſus q̄ aſſūpt⁹ ē a vobis in celū: ſic veniet queadmodū vidiſtis eū euntē in celū. Tūc reūſi ſūt hieroſolymā a monte q̄ vocaꝛ oliueti q̄ ē iuxta hierl̄m ſabbati habēs iter. Et cū introiſſent i cenaculū aſcēderūt vbi manebat petrus ⁊ iohes ⁊ iacob⁹ ⁊ andreas philippus ⁊ thomas bartholome⁹ ⁊ matthe⁹: iacob⁹ alphei ⁊ ſimon zelotes ⁊ iudas iacobi. Hi oēs erāt ꝑſeuerātes vnaniter in oratione cū mulierib⁹ ⁊ maria mr̄e ieſu ⁊ fratrib⁹. In dieb⁹ illis exurgens C petrus i medio fratrū dixit. Erat autē turba hoīm ſimul fere cētū viginti Uiri fratres oportet ipleri ſcripturā quā ꝑdixit ſpūſanct⁹ ꝑ os dauid de iuda q̄ fuit dux eoꝝ q̄ cōꝑhenderūt ieſum q̄ Joh. 18 cōnumerat⁹ erat in nobis: ⁊ ſortit⁹ eſt ſortē miniſterij hui⁹. Et hic q̄dē poſſedit agrū de mercede iniq̄tatis: ⁊ ſuſpēſus crepuit medi⁹: ⁊ diffuſa ſūt oīa viſcera ei⁹. Et notū factū ē oīb⁹ habitātibus hierl̄m. ita vt appellareꝛ ager Mat. 2

D ille ligua eoꝝ acheldemach : ħ ē ager
ſāguinis. Scriptū ē eñ i libro pſalmo
68 rū‖Fiat cōmoratio eoꝝ deſerta: ꝛ nō
ſit q̄ inhabitet in ea‖Et epatū ei⁹ acci
108 piat alter. Oportet ḡ ex his vir⁹ q̄ no
biſcū ſūt ꝯgregati i oī tpe q̄ itrauit et
exiuit int̄ nos dñs ieſus incipiēs a ba
ptiſmate iohis: vſqꝫ i diē q̄ aſſūpt⁹ ē a
nob̄ teſtē reſurrectiōis ei⁹ nobiſcū fie
ri vnū ex iſt⁹‖Et ſtatuerūt duos: ioſeph
q̄ vocat̄ barſabas: q̄ cognomiat⁹ ē iu
ſtus: ꝛ matthiā. Et orātes dixerūt: Tu
dñe q̄ corda noſti oim: oñde quē elege
ris ex his duob⁹ vnū accipe locū mini
ſterij hui⁹ ꝛ apl̄atus: de q̄ pūaricatus
ē iudas vt abiret in locū ſuū. Et dede
rūt ſortes eis. Et cecidit ſors ſup mat
thiā: ꝛ annumerat⁹ ē cū vndecim apo
ſtolis. II

A Et cū cōplerent̄ dies
pentecoſtes erāt oēs pit̄r i eo
dē loco. Et fact⁹ ē repēte de ce
lo ſon⁹: tāqꝫ aduenieñt⁹ ſpūs vehemen
tis: ꝛ repleuit totā domū vbi erāt ſedē
tes. Et apparuerunt ill̄ diſptite lingue
tanqꝫ ignis ſeditqꝫ ſupra ſingl̄os eoꝝ.
a ‖Et repleti ſūt oēs ſpūſctō: ꝛ ceperunt
loq̄ varijs linguis put ſpūſſāctus da
bat eloq̄ illis. Erāt āt in hierl̄m habi
tātes iudei viri religioſi: ex oī natione
q̄ ſub celo ē. Facta āt hac voce ꝯuenit
multitudo ꝛ mēte ꝯfuſa ē: qm̄ audiebat
vnuſquiſqꝫ lingua ſua illos loquētes.
Stupebāt āt oēs ꝛ mirabāt̄ dicētes:
Nonne ecce oēs iſti q̄ loquunt̄ galilei
B ſūt? Et quō nos audiuim⁹ vnuſquiſqꝫ
linguā nr̄am in q̄ nati ſum⁹? Parthi ꝛ
medi ꝛ elamite: ꝛ q̄ habitāt meſopota
miā: iudeā: ꝛ cappadociā: pontū ꝛ aſiā
10 phrygiā ꝛ pamphiliā egyptū ꝛ ptes li
byе: q̄ ē circa cyrenen: ꝛ aduene roma
ni: iudei q̄ꝫ et pſeliti, chretes ꝛ arabes
11 audiuim⁹ eos loquentes nr̄is linguis
12 magnalia dei. Stupebāt āt oēs: ꝛ mi
rabāt̄ adinuicē dicētes: Quid nā vult
13 ħ eſſe? Alij aūt irridentes dicebāt: q̄r
14 muſto pleni ſūt iſti. Stās aūt petr⁹ cū
vndecim eleuauit vocē ſuā: ꝛ locut⁹ ē
eis: Uiri iudei ꝛ qui habitat⁹ hierl̄m
vniuerſi ħ vobis notū ſit: ꝛ aurib⁹ pci
C pite verba mea. Nō eñ ſicut vos eſti
matis hi ebrij ſunt: cū ſit hora diei ter
16 tia. Sꝫ hoc ē qđ dictū ē p ꝓphā iohel.
Et erit in nouiſſimis dieb⁹ dicit dñs
effundā de ſpū meo ſup oēs carnē. Et

ꝓphetabunt filij vr̄i ꝛ filie vr̄e: ꝛ iuue
nes vr̄i viſiones videbunt: ꝛ ſeniores
18 vr̄i ſomnia ſomniabūt. Et q̄dē ſuper
ſuos meos ꝛ ancillas meas in dieb⁹ il
lis effundā de ſpū meo ꝛ ꝓphetabūt: ꝛ
19 dabo pdigia i celo ſurſū ꝛ ſigna in ter Lu.21.e
ra deorſū: ſanguinē et ignē et vaporē
20 fumi‖Sol ꝯuertet̄ i tenebras ꝛ luna i Johel.2.g
ſanguinē: añqꝫ venerit dies dñi mag
nus ꝛ manifeſt⁹‖Et oīs q̄cunqꝫ iuoca Johel.2.g
uerit nomē dñi ſalu⁹ erit‖Uiri iſraeli Ro.10.c
te: audite verba hec. Jeſū nazarenū vi J.5.f D
rū approbatū a deo in vobis virtutib⁹
et pdigijs ꝛ ſignis q̄ fecit de⁹ p illū in
medio vr̄i ſicut ſcit⁹: hūc definito cōci
lio ꝛ pſciētia dei traditū p man⁹ ini
quoꝝ: affigētes interemiſtis‖Quē deus J.10.b
ſuſcitauit ſolutis dolorib⁹ inferni: iux
qđ impoſſibile erat teneri illū ab eo.
Dauid eñ dicit i eū‖Prouidebā dñm Ps.15
in cōſpectu meo ſemp: qm̄ a dextris ē
mihi ne cōmouear. Propter ħ letatu
ē cor meū ꝛ exultauit lingua mea: in
ſup ꝛ caro mea requieſcet in ſpe. Qm̄ nō
derelinques aiam meā i inferno‖nec J.13.e
dabis ſctm̄ tuū videre corruptionem. E
Notas mihi feciſti vias vite: et repleb
29 me iocūditate cū facie tua. Uiri frēs:
liceat audēter dicere ad vos de patri
archa dauid‖qm̄ defunct⁹ ē ꝛ ſepult⁹ 3.Re.2.b
ē: ꝛ ſepulchrū ei⁹ ē apud nos vſqꝫ i ho
30 diernū diē‖Propheta igit̄ cū eēt ꝛ ſci Ps.131
ret q̄r iureiurando iuraſſet illi deus de
fructu lumbi ei⁹ ſedere ſup ſedē eius
31 puidēs locut⁹ ē de reſurrectiōe chriſti
q̄r neqꝫ derelict⁹ ē in inferno: neqꝫ ca
32 ro eius vidit corruptionē. Hūc ieſum
reſuſcitauit de⁹‖cuius nos oēs teſtes S.1.a.J.10.f
33 ſum⁹. Dextera igit̄ dei exaltat⁹: ꝛ pro
miſſione ſpūſſancti accepta a pr̄e: effu
dit ħ donū qđ vos videtis ꝛ auditis.
34 Nō eñ dauid aſcendit in celos. Dicit F
aūt ipſe‖Dixit dñs dño meo ſede a de Ps.109
35 xtris meis: donec ponā inimicos tu
36 os: ſcabellū pedū tuoꝝ. Certiſſime ſci
at ḡ oīs domus iſrl̄: q̄r ꝛ dñm eū ꝛ chri
ſtum fecit de⁹ hunc ieſū quē vos cruci
37 fixiſtis. His āt audit⁹ cōpūcti ſūt cor
de: ꝛ dixerūt ad petrum ꝛ ad reliquos
38 aplōs. Quid faciem⁹ viri frēs? Petrus
aūt ad illos: pniaꝫ inquit agite: ꝛ ba
ptizet̄ vnuſq̄ſqꝫ vr̄m in noie ieſu chri
ſti in remiſſionē pctoꝝ vr̄oꝝ: ꝛ accipi
39 etis donū ſpūſſancti. Uobis enim eſt

repromiſſio ⁊ filijs vr̃is: ⁊ oībus q̄ lon
gè ſunt quoſcū q̄ aduocauerit dn̄s de
us noſter. Alijs etiā verbis plurimis
teſtificat⁹ ē: ⁊ exhortabat̃ eos dicens:
Saluamini a generatione iſta praua.
B Qui ergo receperūt ſermonē ei⁹ bapti-
zati ſunt: ⁊ appoſite ſunt in die illa aīe
circiter tria milia. Erāt aūt pſeueran-
tes in doctrina aplōꝝ ⁊ cōmunicatiōe
fractionis panis ⁊ orationib⁹. Fiebat
aūt oī aīe timor. Multa q̄ꝫ pdigia et
ſigna p aplōs in hieruſalē fiebant: et
I. 4. g metus erat magn⁹ in vniuerſis ‖ Oēs
etiā q̄ credebāt erant pariter: et habe-
bāt oīa cōmunia. Poſſeſſiones et ſub-
ſtātias vēdebant: ⁊ diuidebāt illa oī-
bus put cuiq̄ꝫ opus erat. Quotidie q̄ꝫ
pdurātes vnanimiter in tēplo ⁊ fran-
gentes circa domos panē ſumebāt ci-
bū cū exultatiōe ⁊ ſimplicitate cordis
collaudātes deū ⁊ hn̄tes grām ad oēꝫ
plebē. Dn̄s autē augebat qui ſalui fie
bant quotidie in idip̄m. ¶ III

B Petrus āt ⁊ iohānes aſcēdebāt
I. 4. c. 14. b in templū: ad horā oratiōis no
nā ‖ Et q̄dam vir q̄ erat claud⁹
ex vtero matris ſue baiulabat̃ quē po
nebāt quotidie ad portā tēpli que di-
cit̃ ſpecioſa: vt peteret elemoſynā ab ī
troeuntib⁹ in templū. Is cum vidiſſet
petrū ⁊ iohānē incipiētes introire in
templū rogabat vt elemoſynā accipe-
ret. Intuēs aūt in eū petrus cum iohē
dixit. Reſpice in nos. At ille intende-
bat in eos ſperās ſe aliq̄d accepturum
ab eis. Petrus aūt dixit. Argētū ⁊ au
rū non ē mihi: qd̄ autē habeo hoc tibi
I. 9. f do ‖ In noīe ieſu chriſti nazareni ſurge
et ambula. Et apprehēſa manu ei⁹ de-
xtera alleuauit eū: ⁊ ptinus ꝯſolidate
B ſūt baſes ei⁹ ⁊ plante. Et exiliēs ſtetit
⁊ ambulabat ⁊ intrauit cū illis in tē-
plum: ambulās ⁊ exiliēs ⁊ laudās de-
um. Et vidit oīs pp̄ls eū ambulantē:
⁊ laudantē deū. Cognoſcebāt aūt illū:
ꝙ ipſe erat qui ad elemoſynaꝫ ſedebat
ad ſpecioſā portam templi. Et impleti
ſūt ſtupore: ⁊ extaſi: in eo qd̄ cōtigerat
illi. Cū tenerēt aūt petrū ⁊ iohēm. Cu-
currit oīs pp̄ls ad eos ad porticū q̄ ap
pellat̃ ſalomonis ſtupentes. Vidēs āt
petrus reſpōdit ad populū. Viri iſrae-
lite q̄d miramini in hoc: aut nos q̄d ī-
tuemini: quaſi nr̄a v̄tute aut ptāte fe-

cerimus hunc ambulare? Deus abraam C
⁊ de⁹ iſaac ⁊ deus iacob: de⁹ patꝝ no-
ſtroꝝ glorificauit filiū ſuū ieſum: quē
vos q̄dem tradidiſtis ⁊ negaſtis aū fa
ciē pilati iudicante illo dimitti. ‖ Vos Ma
aūt ſanctū ⁊ iuſtū negaſt̃: ⁊ petiſt̃ vi- Ma
rū homicidaꝫ donari vobis: auctorem Lu
vero vite iterfeciſtis. Quē de⁹ ſuſcita- Jo
uit a mortuis: cuius nos teſtes ſum⁹:
⁊ in fide nomīs eius hunc quē vos vi-
detis ⁊ noſtis ꝯfirmauit nomē ei⁹: ⁊ fi
des q̄ p eum ē dedit integrā ſanitateꝫ
iſtā in cōſpectu oīm vr̃m. ‖ Et nunc fra
tres ſcio qꝛ p ignorantiā feciſt̃: ſicut
⁊ pncipes vr̃i. Deus aūt qui pnuncia-
uit p os oīm pphetaꝝ pati chriſtū ſu- D
um: ſic ipleuit ‖ Penitemini igit̃ ⁊ con Ecc
uertimini vt deleant̃ peccata vr̃a: vt Eze
cū venerit tp̄a refrigerij a ꝯſpectu do Ma
mini ⁊ miſerit eū, qui pdicat⁹ ē vobis, Ma
ieſum chriſtū: quē oportet q̄dem celuꝫ
ſuſcipe, vſq̄ꝫ in tempa reſtitutiōis oīm
que locut⁹ ē deus p os ſanctoꝝ ſuoꝝ
a ſeculo pphetaꝝ. Moyſes q̄dē dixit:
‖ Qm̄ pphetā ſuſcitabit vobis dn̄s de Deu
us veſter de fratrib⁹ vr̄is: tanq̄ꝫ meip- I. 7.
ſum audietis iuxta oīa q̄cunq̄ꝫ locut⁹
fuerit vobis. Erit aūt, oīs aīa q̄ nō au-
dierit pphetam illū exterminabit̃ de
plebe. Et oēs pphete a ſamuel ⁊ de-
inceps q̄ locuti ſut, annūciauerūt dies
iſtos. Vos eſtis filij pphaꝝ ⁊ teſtamē
ti qd̄ diſpoſuit de⁹ ad pr̄es vr̄os dicēs
ad abraam ‖ Et in ſemie tuo bn̄dicent̃ Gen
oēs familie terre. Vobis primū de⁹ ſu
ſcitans filium ſuū miſit eū bn̄dicentē
vobis vt ꝯuertat ſe vnuſq̄ſq̄ꝫ a neq̄cia
ſua. IIII B

Loquētib⁹ aūt illis ad pp̄lm ſuperuenerūt ſacerdotes ⁊ mgr̄at⁹ tēpli ⁊ ſaducei: dolen-
tes ꝙ docerēt pp̄lm ⁊ annūciarēt in ie
ſum reſurrectionē ex mortuis ‖ ⁊ inie- I. 5.
cerūt ī eos man⁹: ⁊ poſuerunt eū ī cuſto
diā in craſtinum. Erat aūt iā veſpera.
Multi aūt eoꝝ q̄ audierāt verbū cre-
diderūt ⁊ fact⁹ ē nūer⁹ eoꝝ q̄nq̄ꝫ milia.
Factuꝫ ē aūt ī craſtinū vt ꝯgregarent̃
pncipes eoꝝ ⁊ ſeniores ⁊ ſcribe in hie
ruſalē: vt ānas pnceps ſacerdotum: et
cayphas: ⁊ iohēs ⁊ alexāder: ⁊ q̄tquot
erāt d̄ genere ſacerdotali. Et ſtatuētes B
eos ī medio interrogabāt. In q̄ v̄tute
aut ī q̄ noīe feciſt̃ h̄ vos? Tūc replet⁹
ſpū ſcō petr⁹, dixit ad eos: Pncipes pp̄li

⁊ ſeniores iſrľ audite: ſi nos hodie di-
iudicamur i bñfacto hois ifirmi in q̃
iſte ſalu⁹ fact⁹ ē: notuꝫ ſit oib⁹ vob et
oi plebi iſrľ qꝛ i noie dñi nři ieſu chri-
ſti nazareni quē vos crucifixiſtis quē
de⁹ ſuſcitauit a mortuis: i h̃ iſte aſtat
1.d corā vob ſan⁹. ‖ Hic ē lapis q̃ rep̱bat⁹
2.a ē a vob edificātib⁹: q̃ fact⁹ ē in caput
b.c anguli: ⁊ nō ē i alio aliq̃ ſal⁹. Nec eñ
2.a aliud nomē ē ſub celo datū hoib⁹ i q̃
C oporteat nos ſaluos fieri. Uidētes āt
petri ꝯſtātiā ⁊ iohis: cōp̱to ꝙ homies
eēnt ſine lrīs ⁊ idiote, ⁊ mirabāť: ⁊ cog
noſcebāt eos: qm̄ cū ieſu fuerāt; hoieꝫ
q̃ꝫ vidētes ſtātē cū eis q̃ curat⁹ fuerat,
5.f nihil poterāt ꝯdicere ‖ Juſſerūt āt eos
foras ex ꝯcilio ſecedere: ⁊ ꝯferebāt ad
inuicē dicētes. Quid faciem⁹ hoibus
iſt̃? Qm̄ q̄dē notū ſignū factū ē p̱ eos
D oib⁹ habitantib⁹ hierlm. Manifeſtū ē
⁊ nō poſſum⁹ negare. Sꝫ ne āpli⁹ diuul
geť i p̄pľm: cōminemur eis ne vltra lo
quāť in noie h̃ vlli hoim. Et vocātes
eos: denūciauerūt ne oino loq̃renť ne-
5.e ꝗ docerent in noie ieſu. ‖ Petr⁹ vero ⁊
iohes rñdentes dixerūt ad eos: Si iu-
ſtū ē i ꝯſpectu dei vos poti⁹ audire ꝙ̃
deū: iudicate. Nō eñ poſſum⁹ q̃ vidi-
mus, audiuim⁹ nō loq̃. At illi cōminā
tes dimiſerūt eos: nō iuenientes quō
punirēt eos ꝑꝑ p̄pľm, qꝛ oēs clarifica
E bāt id qd̄ factū fuerat in eo qd̄ accide
5.a rat. ‖ Annoꝝ eñ erat āpli⁹ q̄draginta
hō i q̃ factū fuerat ſignū iſtd̄ ſanitat̃.
Dimiſſi āt venerūt ad ſuos: ⁊ āñūcia-
uerūt eis q̄nta ad eos p̄ncipes ſacerdo
tū ⁊ ſeniores dixiſſēt. Qui cū audiſſēt
vnanimiť leuauerūt vocē ad deū ⁊ di
xerūt. Dñe tu q̃ feciſti celū ⁊ trā mare
⁊ oia q̃ i eis ſūt: q̃ ſpūſctō p̱ os patris
.2 nři dauid pueri tui dixiſti ‖ Quare fre-
muerť gētes: ⁊ p̄pľi meditati ſūt inania:
Aſtiterunt reges trē ⁊ p̄ncipes ꝯuene
rūt i vnū adūſus dñm ⁊ adūſus chri-
F ſtū ei⁹. Cōuenerūt eñ vere in ciuitate
iſta adūſus ſctm̄ pueꝝ tuū ieſū, quem
vnxiſti, herodes ⁊ pōti⁹ pilat⁹ cū gētib⁹
⁊ p̄pľis iſrľ: facere q̃ man⁹ tua ꝯſilium
tuū decreuerť fieri. Et nūc dñe reſpice
i minas eoꝝ: ⁊ da ſeruis tuis cū oi fi-
ducia loq̃ verbū tuū i eo ꝙ manū tuā
extēdas ad ſanitates ⁊ ſigna ⁊ p̄digia
fieri p̱ nomen ſācti filij tui ieſu. Et cū
oraſſent mot⁹ ē loc⁹ i q̃ erāt ꝯgregati.

‖ Et repleti ſūt oēs ſpūſctō: ⁊ loq̃banť 5.2.a
verbū dei cū fiducia. Multitudis aūt 1.19.a
credētiū erat cor vnū ⁊ aia vna, nec q̄ſ
ꝗ eoꝝ q̃ poſſidebat aliq̃d ſuū eē dice-
bat: ſꝫ erāt illľ oia cōmunia. Et v̄tute
magna reddebāt apľi teſtioniū reſur- B
rectiōis ieſu chriſti dñi nři: ⁊ grā mag
na erat i oib⁹ illľ ‖ Nec̃ eñ q̄ſꝗ egens 5.2.b
erat īter illos. Quotq̄t eñ poſſeſſores
agroꝝ aut domoꝝ erāt vēdētes, afferē
bāt p̄cia eoꝝ q̃ vēdebāt: ⁊ ponebāt āñ
pedes apľoꝝ. Diuidebať āt ſingulľ p̱-
ut cuiꝗ op⁹ erat ‖ Joſeph āt q̃ cognoia 5.1.d
tus ē barnabas ab apľis qd̄ ē iterp̄ta
tū fili⁹ ꝯſolatiōis: leuites: cypri⁹ gene-
re cū hr̄et agrū vēdidit eū: ⁊ attulit p̄-
ciū ⁊ poſuit āñ pedes apľoꝝ V
V ir āt q̄dā noie ananias cuꝫ ſa- A
phyra vxore ſua vēdidit agꝝ ⁊
fraudauit d̄ p̄cio agri ꝯſcia vxore ſua:
et afferēs p̱tē quādā: ad pedes apľoꝝ
poſuit. Dixit āt petr⁹ ad ananiā. Ana
nia cur tēptauit ſathanas cor tuū mē
tiri te ſpūiſcō: ⁊ fraudare d̄ p̄cio agri?
Nōne manēs tibi manebat: ⁊ venūda
tū i tua erat ptāte? Quare poſuiſti in
corde tuo hāc rē? Nō es mētit⁹ hoib⁹
ſꝫ deo. Audiēs āt ananias hec v̄ba: ce
cidit ⁊ expirauit. Et fact⁹ ē timor ma-
gnus ſup̱ oēs q̃ audierť. Surgētes āt
iuuenes amouerūt eū: ⁊ efferētes ſepe B
lierūt. Factū ē āt q̄ſi horaꝝ triū ſpaciū
⁊ vxor ipi⁹ neſciēs qd̄ factū fuerat in-
troiuit. Dixit āt ei petr⁹: Dic mihi mu
lier: ſi tāti agrū vendidiſt̃? At illa di
xit: Etiā tanti. Petr⁹ aūt ad eā: Quid
vtiꝗ cōuenit vob temptare ſpm̄ dñi?
Ecce pedes eoꝝ q̃ ſepelierūt virū tuū
ad hoſtiū: ⁊ efferēt te. Cōfeſtim cecidit
āñ pedes ei⁹ ⁊ expirauit. Jntrātes aūt
iuuenes iuenerunt illā mortuā ⁊ extu
lerunt ⁊ ſepelierūt ad viruꝫ ſuū. Et fa
ctus ē timor magn⁹ in vniuerſa eccľia
⁊ in oēs q̃ audierūt hec. Per man⁹ āt
apľoꝝ fiebāt ſigna ⁊ p̄digia multa in C
plebe. Et erant vnanimiter oēs i por-
ticu ſalomonis. Ceteroꝝ aūt nemo au
debat ſe cōiungere illis: ſed magnifica
bat eos p̄pľs. Magis aūt augebať cre
dētiū in dño multitudo viroꝝ ac mu
lierū: ita vt i plateas eĳcerēt ifirmos
⁊ ponerēt in lectulis ac grabat̃ vt ve-
niēte petro ſaltem vmbra illi⁹ obūbra
ret quēꝗ illoꝝ ⁊ liberarenť oēs ab

Infirmitatibꝰ ſuis. Cōcurrebat aūt et
multitudo vicinaꝝ ciuitatum hierꝉm
afferētes egros ⁊ vexatos a ſpiritibꝰ i-
mūdis: ꝗ curabāt oēs. Exurgēs autē
pnceps ſacerdotum ⁊ omnes ꝗ cū illo
erāt ꝗ ē hereſis ſaduceoꝝ repleti ſunt
F.4.a zelo ⁊ iniecerūt manꝰ i apłos ⁊ poſue
I.12.a rūt eos i cuſtodia publica Angelꝰ āt
D dn̄i ꝑ noctē aperiēs ianuas carcerꝭ ⁊
educēs eos dixit. Ite: ⁊ ſtantes loqmi-
ni i templo plebi oīa verba vite huiꝰ.
Qui cū audiſſent itrauerūt diluculo i
tēplū: ⁊ docebāt. Adueniēs aūt prin-
ceps ſacerdotū ⁊ ꝗ cū eo erāt ꝯuocaue-
rūt ꝯciliū: ⁊ oēs ſeniores filioꝝ iſrł ⁊
miſerūt ad carcerē vt adducerēt. Cū
aūt veniſſent miſtri ⁊ aꝑto carcere nō
inueniſſent illos: reuerſi nūciauerunt
I.12.a.16.e dicētes Carcerē ꝗdē iuenimꝰ clauſum
cū oī diligētia: ⁊ cuſtodes ſtātes añ ia
nuas: aꝑientes āt neminē intus inue
E nimꝰ. Ut āt audierūt hos ſmōes ma-
giſtratꝰ tēpli ⁊ pncipes ſacerdotū: am-
bigebāt de ilł ꝗd nā fieret. Adueniēs
aūt ꝗdam nūciauit eis: qꝛ ecce viri ꝗs
poſuiſtꝭ i carcerē ſunt i tēplo ſtantes
⁊ docētes ꝓꝉm. Tūc abijt magiſtratꝰ
cū miſtris ⁊ adduxit illos ſine vi. Ti-
mebāt eñ ꝓꝉm: ne lapidarēt. Et cum
adduxiſſent illos: ſtatuerūt in ꝯcilio.
Et iterrogauit eos pnceps ſacerdotū
dicēs: Precipiendo ꝑcepimꝰ vobis ne
doceretꝭ i nomine iſto ⁊ ecce repleſtis
hierꝉm doctrina vr̄a: ⁊ vultꝭ inducere
F.4.d ſuꝑ nos ſanguinē hoīs iſtiꝰ Rn̄dens
29 āt petrꝰ ⁊ apłi dixerūt. Obedire oportet
30 deo magis ꝙ̄ hoībꝰ: deꝰ patꝝ vr̄oꝝ ſu
ſcitauit ieſū: quē vos iterimiſiſtꝭ, ſuſpē
31 F dentes i ligno. Hūc pncipē ⁊ ſaluato-
rē deꝰ exaltauit dextra ſua ad dādam
32 pniam iſrł ⁊ remiſſionē pctōꝝ: ⁊ nos
ſumꝰ teſtes hoꝝ verboꝝ ⁊ ſpūſſanctus
quē dedit deꝰ oībꝰ obedientibus ſibi.
33 Hec cū audiſſent diſſecabāt et cogita-
I.22.a bāt iterficere illos Surgēs aūt ꝗdā
34 in ꝯcilio phariſeꝰ nōie gamaliel legiſ-
F.4.c doctor honorabił vniūſe plebi iuſſit
35 foras ad breue hoīes fieri. Dixitqꝫ ad
F.2.c illos Viri iſraelite: attēdite vobis ſu-
36 per hoībꝰ iſtis: ꝗd acturi ſitꝭ. Añ hos
eñ dies extitit theodas dicens ſe eſſe
aliquē: cui ꝯſenſit numerꝰ viroꝝ circi
ter ꝗdrigētoꝝ: ꝗ occiſus ē ⁊ oēs ꝗ cre
debāt ei diſſipati ſūt: ⁊ redacti ad nihi

37 lū. Poſt hūc extitit iudas galileꝰ i die B
bus ꝓfeſſiōis: ⁊ aūtit ꝓꝉm poſt ſe. Et
ipe ꝑijt ⁊ oēs ꝗtqt ꝯſenſerūt ei diſꝑ-
38 ſi ſunt. Et nūc itaqꝫ dico vob: diſcedi
te ab hoībꝰ iſtꝭ: ⁊ ſinite illos. Qm̄ ſi ē
ex hoībꝰ ꝯſiliū hoc aūt opꝰ: diſſoluetur:
39 ſi vero ex deo ē nō poteritꝭ diſſoluere:
ne forte ⁊ deo repugnare videamı. Cō-
40 ſenſerūt āt illi: ⁊ ꝯuocātes apłos, cęſis illis
denūciauerūt ne oīno loqrēt in nōie
41 ieſu: ⁊ dimiſerūt eos. Et illi ꝗdē ibāt
gaudentes a ꝯſpectu cōcilij: qm̄ digni
habiti ſūt ꝓ nōie ieſu ꝯtumeliā pati.
42 Omi āt die nō ceſſabāt i tēplo ⁊ circa
domos docētes: ⁊ euāgelizantes chri-
ſtum ieſū. VI A
In diebꝰ aūt il-
lis creſcēte numero diſcipuloꝝ
factū ē murmur grecoꝝ aduer
ſus hebreos: eo ꝙ deſpicerent i miſte-
rio ꝗtidiano vidue eoꝝ. Conuocantes
āt duodecim multitudinē diſcipuloꝝ
dixerūt: Non ē equū nos derelinquere
verbū dei: ⁊ miſtrare mēſis. Cōſidera-
te ꝗ frēs viros ex vobis boni teſtimo-
nij ſeptē plenos ſpūſācto ⁊ ſapientia:
ꝗs ꝯſtituamꝰ ſuꝑ hoc opus. Nos vero B
orōni ⁊ miſterio verbi inſtātes erimꝰ.
Et placuit ſmo corā oī multitudine.
Et elegerūt ſtephanū, viꝝ plenū fide ⁊
ſpūſācto, ⁊ philippū, ⁊ ꝓchorū, ⁊ nicano
rē, ⁊ thimonē, ⁊ parmenā, ⁊ nicolaum
aduenā antiocehnū Hos ſtatuerūt añ F.1
ꝯſpectū apłoꝝ ⁊ orātes impoſuerūt eis
manꝰ. Et verbū dn̄i creſcebat ⁊ multi
plicabat numerꝰ diſcipuloꝝ i hierꝉm
valde. Multa eñ turba ſacerdotū obe-
diebat fidei. Stephanꝰ aūt plenꝰ grā
⁊ fortitudine faciebat ꝓdigia ⁊ ſigna
magna i ꝓꝉo. Surrexerūt āt ꝗdam de C
ſynagoga ꝗ appellat libertinoꝝ ⁊ cyre
nenſiū ⁊ alexandrinoꝝ: ⁊ eoꝝ ꝗ erāt a
cilicia ⁊ aſia diſputātes cū ſtephano:
⁊ nō poterāt reſiſtere ſapie ⁊ ſpūi ꝗ lo-
quebat: ꝓpt qđ redarguerēt ab eo cū
oī fiducia Tūc ſūmiſerunt viros ꝗ di I.7
cerēt ſe audiuiſſe eū dicentē vba blaſ
phemie i moyſē ⁊ deū. Cōmouerūt ita-
qꝫ plebē ⁊ ſeniores ⁊ ſcribas ⁊ ꝯcurrē-
tes rapuerūt eū: ⁊ adduxerūt i ꝯciliū: et D
ſtatuerūt falſos teſtes qui dicerēt. Hō
iſte nō ceſſat loq verba aduſus locum
ſanctū ⁊ legē. Audiuimꝰ eñ eū dicētē
qm̄ ieſus nazarenꝰ h deſtruet locū iſtū
⁊ mutabit traditiōes: ꝗs tradidit no-

dis moyſes. Et intuētes eū oēs q̄ ſede
bāt i ꝯſilio viderūt faciē eiꝰ tāq̄ faciē
angeli. Dixit aūt princeps ſacerdotū
ſi hec ita ſe haberent. Qui ait. VII
A Viri frēs ⁊ pr̄es audite. Deꝰ glie
apparuit pr̄i nr̄o abrae cū eēt i
meſopotamia p̄uſq̄ moraret̄ i
2.a charran: ⁊ dixit ad illū. Exi d̄ t̄ra tua
⁊ de cognatiōe tua: ⁊ veni i terrā quā
mōſtrauero tibi. Tūc exijt de t̄ra chal
deorum: ⁊ habitauit i charrā. Et inde
poſtq̄ mortuꝰ ē pr̄ eiꝰ trāſtulit illū in
terrā iſtam: in q̄ nūc vos habitatis. Et
nō dedit illi hereditatē i ea nec paſſū
pedis: ſz repromiſit illi dare eā i poſſeſ
ſionē ⁊ ſemini eiꝰ poſt ip̄m cū nō h̄ret
15.c filiū Locutꝰ ē āt ei deꝰ: q̄r erit ſemen
eiꝰ accola i terra aliena: ⁊ ſuituti eos
ſubijciēt ⁊ male tractabūt eos ānis q̄-
dringentis: ⁊ gētē cui ſuierint iudica-
bo ego dicit dn̄s. Et poſt hec exibūt: ⁊
ſeruient mihi i loco iſto. Et dedit illi
teſtamentū circūciſionis: ⁊ ſic genuit
iſaac: ⁊ circūcidit eū die octauo ⁊ iſaac
B iacob: ⁊ iacob duodecim patriarchas.
7.f Et patriarche emulātes ioſeph vendi
.c derūt i egyptū: ⁊ erat deꝰ cū eo: et eri-
.b puit eū ex oībꝰ tribulatiōibꝰ eiꝰ ⁊ dedit
ei gr̄az ⁊ ſapiāz in ꝯſpectu pharaonis
regis egyptioꝝ: ⁊ ꝯſtituit eū p̄poſitū ſu
per egyptū ⁊ ſup oēz domū ſuā. Venit
āt fames i vniūſā egyptū ⁊ chanaan
⁊ tribulatio magna: ⁊ nō iueniebant
2.a cibos pr̄es nr̄i. Cū audiſſet āt iacob
eē frumentū i egypto miſit pr̄es nr̄os
5.f primū ⁊ in ſcd̄o cognitꝰ ē ioſeph a fra
tribus ſuis: ⁊ manifeſtatū ē pharaoni
genꝰ eiꝰ. Mittens āt ioſeph accerſiuit
iacob pr̄em ſuū ⁊ oēm cognatiōez ſuā
.d in aīabꝰ ſeptuagintaq̄nq̄ Et deſcen-
dit iacob i egyptū ⁊ defunctꝰ ē ipſe et
patres nr̄i. Et trāſlati ſunt in ſichem
⁊ poſiti ſūt i ſepulchro qd̄ emit abraā
p̄cio argenti a filijs emor filij ſichem.
C Cū aūt appropinq̄ret tp̄s ꝓmiſſionis
1.a quā ꝓfeſſus erat deꝰ abrae creuit po-
pulꝰ ⁊ multiplicatꝰ ē in egypto q̄adúſ-
q̄ ſurrexit aliꝰ rex in egypto q̄ nō ſcie
bat ioſeph. Hic circūueniēs genꝰ nr̄m
afflixit pr̄es nr̄os: vt exponerēt infan
2.a tes ſuos ne viuificarent̄ Eodem tp̄e
natꝰ ē moyſes: ⁊ fuit gratus deo q̄ nu
tritꝰ ē tribꝰ menſibꝰ i domo pr̄is ſui.
Expoſito aūt illo ſuſtulit eū filia pha-
raonis: ⁊ nutriuit eum ſibi in filiū. Et
eruditꝰ eſt moyſes oī ſapia egyptioꝝ:
⁊ erat potens i verbis et i opibꝰ ſuis.
Cū aūt impleret̄ ei q̄draginta annoꝝ
tp̄s: aſcendit in cor eiꝰ vt viſitaret fra
tres ſuos filios iſrl̄ Et cū vidiſſet quē Ibidē.2.b
dam iniuriā patiētē vindicauit illū:
⁊ fecit vltionē ei q̄ iniuriā ſuſtinebat
p̄cuſſo egyptio. Exiſtimabat aūt itelli
gere fratres: q̄m deus p̄ manū ip̄iꝰ da-
ret ſalutē illis. At illi nō itellexerunt.
Sequēti vero die apparuit illis litigā
tibꝰ ⁊ reconciliabat eos i pace dicens:
Viri frēs eſtis. Vt q̄d nocetis alterutꝝ D
Qui aūt iniuriā faciebat ꝓximo: repu
lit eū dicens Quis te ꝯſtituit p̄ncipē Exo.2.c
⁊ iudicē ſup̄ nos? Nūquid interficere Lu.12.d
me tu vis: quēadmodū interfeciſti he
ri egyptiū? Fugit āt moyſes in verbo
iſto: ⁊ factus eſt aduena i terra madiā:
vbi generauit filios duos. Et expletis
ānis q̄draginta: apparuit illi i deſerto
montis ſina angelus in igne flāme ru
bi. Moyſes aūt videns ammiratꝰ ē vi
ſum. Et accedente illo vt cōſideraret:
facta eſt ad eū vox dn̄i dicens: Ego ſū
deus patrū tuoꝝ: deus abraam: deus
iſaac: ⁊ deꝰ iacob. Tremefactꝰ āt moy
ſes: non audebat ꝯſiderare. Dixit aūt
illi deus: Solue calciamentū pedum Exo.3.d
tuoꝝ: locus eñ i quo ſtas terra ſācta Jos.5.d
ē. Videns vidi afflictionē p̄pl̄i mei q̄
eſt in egypto: ⁊ gemitū eoꝝ audiui: et
deſcēdi liberare eos. Et nūc veni mit-
tam te in egyptū. Hunc moyſen quem E
negauerunt dicentes: quis te ꝯſtituit
principem ⁊ iudicem: hunc deus prin-
cipem ⁊ redēptorē miſit cū manu an-
geli q̄ apparuit illi i rubo. Hic eduxit
illos faciēs ꝓdigia ⁊ ſigna i terra egy-
pti ⁊ in rubro mari: ⁊ in deſerto annis
q̄draginta. Hic eſt moyſes qui dixit fi
lijs iſrl̄. Prophetā ſuſcitabit vob̄ deꝰ Deu.18.e
de fratribꝰ vr̄is tanq̄ meip̄m audietis. s.3.d
Hic eſt q̄ fuit i eccl̄ia in ſolitudine cū
angelo q̄ loquebat̄ ei in mōte ſina et
cum patribꝰ vr̄is q̄ accepit verba vite
dare vobis. Cui noluerūt obedire pa-
tres vr̄i: ſed repulerūt ⁊ auerſi ſūt cor-
dibꝰ ſuis in egyptū: dicētes ad aarō.
Fac nobis deos q̄ p̄cedant nos Moy Exo.32.a
ſi eñ huic q̄ eduxit nos d̄ terra egypti
neſcimꝰ quid factū ſit ei. Et vitulū fe-
cerūt in diebꝰ illis: ⁊ obtulerūt hoſtiā

ſimulacro: ⁊ letabāť in opib⁹ manuū
ſuaꝝ. Cōuertit aūt de⁹: ⁊ tradidit eos
ſuire militie celi: ſicut ſcriptū ē in li-
Amos.5.g bro ꝓphetaꝝ‖ Nūq̄d victimas aut ho
ſtias obtuliſtꝭ mihi annis q̄draginta
f in deſerto domus iſrł? Et ſuſcepiſtꝭ ta
bernaculū moloch ⁊ ſidus dei vr̄i rē-
pham: figuras q̄s feciſtꝭ adorare eas: ⁊
Ero.25.b tráſferā vos trās babylonē‖ Taberna
Heb.8.b culū teſtimonī fuit cū patrib⁹ vr̄is in
deſerto ſicut diſpoſuit illis de⁹ loquēs
ad moyſen: vt faceret illud ſm̄ formaꝫ
quā viderat. Qd̄ ⁊ induxerūt ſuſcipiē-
tēs pr̄es vr̄i cū ieſu in poſſeſſionē gen
tiū: q̄s expulit deus a facie patꝝ vr̄oꝝ
vſq̄ in dieb⁹ dauid. Qui inuenit gr̄aꝫ
añ deū: ⁊ petijt vt iueniret tabernacu-
lū deo iacob. Salomon āt edificauit
illi domū Sꝫ nō excelſus i manufactꝭ
Eſa.66.a habitat: ſicut p̄ ꝓph̄am dicit‖ Celū mi
hi ſedes ē: terra āt ſcabellū pedū meo-
rum. Quā domū edificabitis mihi di
cit dn̄s: aut q̄s loc⁹ req̄etiōis mee eſt?
Deu.9.c Nonne man⁹ mea fecit hec oīa? Dura
ceruice ⁊ incircūciſi cordib⁹ ⁊ aurib⁹:
vos ſp̄ ſp̄uiſctō reſtitiſtꝭ: ſicut pr̄es vr̄i
ita ⁊ vos. Quē ꝓph̄aꝝ nō ſſit pſecuti
b pr̄es vr̄i? Et occiderūt eos q̄ p̄nuncia
bāt d̄ aduētu iuſti: cui⁹ vos nūc ꝓdito
res ⁊ homicide fuiſtꝭ: q̄ accepiſtꝭ legē
in diſpoſitiōe angeloꝝ ⁊ nō cuſtodiſtꝭ
s.6.d ‖ Audientes āt hec diſſecabāť cordib⁹
ſuis: ⁊ ſtridebāt dentib⁹ in eum. Cū āt
eēt plen⁹ ſp̄uſācto: intēdens in celū vi
dit gl̄iam dei: ⁊ ieſū ſtātē a dextrꝭ vir-
tutꝭ dei. Et ait: Ecce video celos aper
tos ⁊ filiū hoīs ſtātem a dextrꝭ virtu-
tis dei. Exclamātes āt voce magna cō
tinuerūt aures ſuas: ⁊ impetū fecerūt
3.Re.21.d vnanimiter in eū‖ Et eijcientes eū ex
i.22 ciuitatē lapidabāt‖ ⁊ teſtes depoſuerū
veſtimēta ſua ſec⁹ pedes adoleſcētꝭ: q̄
vocabať ſaul⁹ Et lapidabāt ſtephanū
inuocātem ⁊ dicentē: Dn̄e ieſu ſuſcipe
ſp̄m meū. Poſitꝭ āt genub⁹: clamauit
voce magna dicēs: Dn̄e: ne ſtatuas illꝭ
hoc peccatum. Et cum hoc dixiſſet ob
dormiuit in dn̄o. C VIII

B Saul⁹ āt erat ɔſentiēs neci ei⁹.
Facta ē aūt in illa die pſecutio
magna in eccl̄ia q̄ erat hieroſolymis:
⁊ om̄es diſperſi ſunt p regiōes iudee ⁊
ſamarie: p̄ter ap̄ſos. Curauerunt āt ſte
phanū viri timorati: ⁊ fecerūt plāctuꝫ
magnū ſup eū‖ Saul⁹ aūt deuaſtabat
eccl̄iam, p domos intrās, ⁊ trahens vi
ros ac mulieres: tradebat i cuſtodiaꝫ.
Igiť q̄ diſperſi erāt ptrāſibāt euange
lizātes verbū dei. Philipp⁹ āt deſcen-
dens i ciuitatē ſamarie p̄dicabat illis
chriſtū. Intendebāt aūt turbe his q̄ a
philippo dicebāť vnanimiter audien-
tes ⁊ vidētes ſigna q̄ faciebat. Multi B
eū eoꝝ q̄ habebāt ſp̄us imundos: cla
mātes voce magna exibāt. Multi aūt
paralytici ⁊ claudi curati ſunt. Factū
ē g̃ gaudiū magnū i illa ciuitate. Vir
aūt q̄dā noīe ſimon q̄ ante fuerat i ci-
uitate magus ſeducens gētē ſamarie
dicēs ſe eſſe aliquē magnū: cui auſcul
tabant om̄es a minimo vſq̄ ad maxi
mū dicētes: hic ē virt⁹ dei que vocať
magna. Attendebāt āt eum: ꝓpter qd̄
mł̄to tp̄e magicꝭ ſuis dementaſſet eos
Cū vero credidiſſent philippo euāgeli-
ſāti de regno dei: in nōie ieſu chriſti
baptiſabanť viri ac mulieres. Tunc C
ſimō ⁊ ip̄e credidit: ⁊ cū baptiſat⁹ eſſet
adherebat philippo. Vidēs etiā ſigna
⁊ virtutes maximas fieri: ſtupēs āmi-
rabať. Cū aūt audiſſent ap̄li q̄ erant i
hieroſolymis q2 recepiſſet ſamaria ver
bum dei: miſerūt ad eos petꝝ ⁊ iohēm
Qui cum veniſſent orauerunt p ipſis
⁊ acciperent ſp̄m ſctm̄. Nōdum eū in
quēq̄ illoꝝ ſupuenerat: ſed baptiſati
tm̄ erāt in noīe dn̄i ieſu. Tūc impone
bant man⁹ ſup illos ⁊ accipiebāt ſp̄m
ſctm̄. Cū vidiſſet aūt ſimon q2 p impo
ſitionē man⁹ ap̄loꝝ dareť ſp̄uſſāctus: D
obtulit eis pecuniā dicens: Date ⁊ mi
hi hāc ptāteꝫ: vt cuicūq̄ ipoſuero ma
nus accipiat ſp̄m ſanctū. Petr⁹ āt di-
xit ad eum. Pecunia tua tecū ſit in p-
ditionē: qm̄ donū dei exiſtimaſti pecu
nia poſſideri. Nō ē eū tibi pars neq̄
ſors in ſmone iſto. Cor eū tuū nō ē re
ctū corā deo. Pniam itaq̄ age ab hac
neq̄cia tua: ⁊ roga deum ſi forte remit
tatur tibi hec cogitatio cordis tui. In
felle eū amaritudinis et obligatione
iniq̄tatꝭ video te eſſe. Rn̄dens āt ſimō E
dixit. Precamini vos p me ad dn̄m vt
nihil veniat ſup me hoꝝ q̄ dixiſtꝭ‖ Et
illi q̄dem teſtificati ⁊ locuti verbū dei
redibāt hieroſolymā: ⁊ multꝭ regioni
bus ſamaritanoꝝ euāgelizabant. An
gel⁹ āt dn̄i locut⁹ ē ad philippū dicēs:

Surge ⁊ vade ꝯ meridianū ad viaȝ q̄
deſcendit ab hierl̄m in gazam: hec eſt
deſerta. Et ſurgens abijt. Et ecce vir
ethiops eunuchꝰ potēs cādacꝫ regine
ethiopū q̄ erat ſup̄ oēs gazas eiꝰ vene-
rat adorare i hierl̄m ⁊ reūtebať ſedēs
ſupra currū ſuū: legenſq̄ eſaiā ꝓphā.
Dixit aūt ſpūs philippo: Accede ⁊ ad-
iunge te ad currum iſtū. Accurrēs āt
philippus: audiuit eum legentē eſaiā
ꝓphetam ⁊ dixit: Putas ne itelligꝭ q̄ le-
F gis? Qui ait: Et quō poſſum: ſi nō ali-
q̄s oñderit mihi? Rogauitq̄ philippū
vt aſcenderet: ⁊ ſederet ſecum. Locꝰ āt
53.c ſcripture quā legebat erat hic||Tanq̄
ouis ad occiſionē ductꝰ eſt: ⁊ ſicut ag-
nus corā tondente ſe ſine voce: ſic nō
aperuit os ſuū. In humilitate iudiciū
eius ſublatū eſt. Generationē eiꝰ quis
enarrabit? Quā tolletur de terra vita
eius. Reſpōdens autē eunuchꝰ dixit
philippo. Obſecro te d̄ q̄ ꝓpheta dicit
hoc? De ſe an de alio aliquo. Apiens
autē philippus os ſuum: ⁊ incipiens a
ſcriptura iſta: euāgelizauit illi ieſum.
G Et dū irent p̄ viā: venerunt ad quādā
10.g aquā. Et ait eunuchus: Ecce aq̄||Quis
ꝓhibet me baptizari? Dixit autē phi-
lippus: Si credis ex toto corde licet.
Et reſpondens ait: Credo filium dei eē
ieſum chriſtū. Et iuſſit ſtare currū. Et
deſcenderunt vterq̄ in aquam philip
pus ⁊ eunuchus: ⁊ baptizauit eū. Cum
autē aſcendiſſet de aqua ſpiritꝰ dñi ra
puit philippū: ⁊ amplius nō vidit euȝ
eunuchus. Ibat eñ p̄ viam ſuaȝ gau
dens. Philippꝰ āt inuentꝰ eſt in azoto:
et ptrāſiens euangelizabat ciuitatibꝰ
cunctis donec veniret ceſareā ¶ IX
A S||Aulus āt adhuc ſpirās mina-
22.a rum ⁊ cedis i diſcipulos dñi ac
.1.c ceſſit ad pncipem ſacerdotum:
⁊ petijt ab eo ep̄las in damaſcū ad ſy-
.8.a nagogas||vt ſi quos inueniſſet huius
vie viros ac mulieres vinctos pduce-
ret in hierl̄m. Et cū iter faceret: ꝯtigit
vt appropinquaret damaſco. Et ſubi-
to circūfulſit eum lux de celo: ⁊ cadēs
22.b i terrā audiuit vocē dicentē ſibi||Sau
15.b le ſaule quid me pſequeris? Qui dixit
Quis es dñe? Et ille: Ego ſū ieſus quē
tu pſequeris. Durum ē tibi ꝯtra ſtimu
lum calcitrare. Et tremens ac ſtupens
dixit: Dñe quid me vis facere? Et dñs
ad eum. Surge ⁊ ingredere ciuitatem
⁊ ibi diceť tibi q̄d te oporteat facere.
Uiri autē illi qui comitabanť cuȝ eo B
ſtabāt ſtupefacti: audiētes q̄dem vocē
neminē aūt vidētes. Surrexit āt ſau-
lus de terra: apertiſq̄ oculis nihil vide
bat. Ad manꝰ aūt illū trahētes: intro
duxerūt damaſcū. Et erat ibi tribꝰ die
bus nō videns: ⁊ nō māducauit neq̄
bibit. Erat āt q̄dam diſcipulus dama
ſci noīe ananias. Et dixit ad illū i viſu
dñs: Anania. At ille ait: Ecce ego dñe
Et dñs ad eum: Surge ⁊ vade in vicū
q̄ vocať rectus: ⁊ quere in domo iude
ſaulū noīe tharſenſem. Ecce eñ orat.
Et vidit virū ananiā noīe itroeuntē
⁊ imponentē ſibi manꝰ vt viſum reci-
piat. Rn̄dit aūt ananias. Dñe audiui C
a multis de viro h̄ quāta mala fecerit
ſāctis tuis in hierl̄m. Et hic habet po
teſtatem a principibus ſacerdotū: alli
gandi oēs qui inuocāt nomē tuuȝ.
Dixit autē ad eum dominꝰ: Uade quo
niā vas electiōis ē mihi iſte: vt portet
nomen meū corā gentibꝰ ⁊ regibus
⁊ filijs iſrľ. Ego eñ oſtendā illi: quāta
oporteat eum ꝓ nomine meo pati. Et
abijt ananias ⁊ introiuit in domū et
imponens ei manꝰ dixit: Saule frater
dñs miſit me ieſus: qui apparuit tibi i
via qua veniebas: vt videas ⁊ implea
ris ſpūſancto. Et cōfeſtim ceciderunt
ab oculis eius tanq̄ ſquame: ⁊ viſum
recepit. Et ſurgens baptizatus ē: ⁊ cū
accepiſſet cibū confortatus eſt. Fuit āt D
cuȝ diſcipulis qui erāt damaſci p̄ dies
aliquot. Et cōtinuo ingreſſus in ſyna
gogas p̄dicabat ieſum: quoniaȝ hic ē
filius dei. Stupebāt autem oēs qui
eum audiebāt: ⁊ dicebāt: Nōne hic eſt
q̄ expugnabat in hieruſalē eos qui in
uocabāt nomen iſtud? Et huc ad hoc
venit: vt vinctos illos duceret ad pnci
pes ſacerdotū. Saulꝰ aūt multomagꝭ
ꝯualeſcebat ⁊ ꝯfundebat iudeos q̄ ha
bitabāt damaſci: affirmās q̄m hic eſt
chriſtꝰ. Cum autē impleř dies multi
ꝯſiliū fecerūt in vnū iudei vt eū interfi-
cerēt. Note āt facte ſunt ſaulo inſidie
eoꝝ. Cuſtodiebāt autē ⁊ portas die ac E
nocte vt eum interficerēt|| Accipiētes 2.Cor.11.g
āt eū diſcipuli eiꝰ nocte p̄ murū dimi-
ſerūt eū: ſūmittētes in ſporta. Cū āt ve
niſſet i hieruſalē temptabat ſe iungere

diſcipulis: ⁊ oēs timebāt eū: nō credē-
tes ꝙ eēt diſcipul⁹. Barnabas aūt ap-
ꝑhenſum illū duxit ad apl̄os: ⁊ narra-
uit illis quō in via vidiſſet dn̄m: et qꝛ
locutus eſt ei: ⁊ quō in damaſco fidu-
cialiter egerit in noīe ieſu. Et erat cū
illis intrās ⁊ exiens in hieruſalē fidu
cialiter agens in noīe dn̄i. Loquebaṫ
qꝫ gentib⁹ et diſputabat cū grecis: illi
aūt querebant occidere eū. Qḋ cū cog
nouiſſēt fratres: deduxerūt eū ceſareā
⁊ dimiſerunt tharſum. Eccl̄ia q̇dem ꝑ
totam iudeā ⁊ galileā ⁊ ſamariā habe
bat pacem ⁊ edificabaṫ ambulans ī ti
more dn̄i: ⁊ ꝯſolatione ſācti ſpūs reple-
F batur. Factū eſt aūt vt petr⁹ dū trāſi-
ret vniuerſos deueniret ad ſanctos q̇
habitabant lydde. Inuenit aūt ibi ho
minē quēdā noīe enean: ab ānis octo
iacentē in grabato: q̇ erat paralytic⁹.
Et ait illi petr⁹: Enea: ſanet te dn̄s ie-
F.3.a ſus chriſt⁹ || Surge et ſterne tibi. Et cō
tinuo ſurrexit. Et viderūt eum om̄es
qui habitabāt lydde ⁊ ſarone: qui cō-
uerſi ſunt ad dn̄m. In ioppe autē fuit
q̄dam diſcipula nomie thabita: q̄ in-
terp̄tata dicit̄ dorcas. Hec erat plena
opibus bonis ⁊ elemoſynis quas faci
ebat. Factū eſt aūt in dieb⁹ illis: vt in-
firmata moreret̄. Quā cū lauiſſent: po
ſuerūt eam in cenaculo. Cum aūt ꝓpe
eēt lydda ab ioppe: diſcipuli audiētes
G qꝛ petrus eſſet in ea: miſerunt duos vi
ros ad eū: rogantes: ne pigriteꝛ veni-
re vſqꝫ ad nos. Exurgens aūt petrus:
venit cū illis. Et cū aduenisset: duxeſt
illum in cenaculū: ⁊ circūſteterūt illū
om̄es vidue flentes ⁊ oſtēdentes ei tu
nicas ⁊ veſtes quas faciebat illis dor-
cas. Eiectis aūt omnib⁹ foras: petrus
ponēs genua orauit: ⁊ ꝯuerſus ad cor
pus dixit: Thabita ſurge. At illa ape-
ruit oculos: ⁊ viſo petro reſedit. Dans
aūt illi manū erexit eam. Et cū vocaſ-
ſet ſctōs ⁊ viduas: aſſignauit eā viuā.
Notū aūt factū ē ꝑ vniuerſā ioppen: ⁊
crediderūt multi in dn̄o. Factū ē autē
vt dies multos moraret̄ in ioppe apd̄
ſymonē quendā coriarium. C X
A VIr aūt q̇dam erat in ceſarea no
mine cornelius ceturio cohor-
tis q̇ dicit̄ italica: religioſus ⁊
timens deū cū om̄i domo ſua: faciens
elemoſynaſ multas plebi ⁊ dep̄cās de-
um ſemꝑ. Is vidit ī viſu manifeſte q̄ſi
hora diei nona angelū dei introeuntē
ad ſe ⁊ dicētē ſibi. Corneli. At ille itu-
ens eū: timore corrept⁹ dixit. Quis es
dn̄e? Dixit aūt illi: || Orōnes tue ⁊ ele- Tob
moſyne tue aſcēderūt ī memoriā in cō
ſpectu dei || Et nūc mitte viros in iop- 7.d.
pen: ⁊ acerſi ſimonē quēdā q̇ cogno-
minaṫ petr⁹. Hic hoſpitaṫ apd̄ ſimo-
nē quendā coriariū: cui⁹ eſt dom⁹ iuꝫ
mare. Hic dicet tibi: q̇d te oporteat fa
cere. Et cū diſceſſiſſet angelus qui loq̄ B
batur illi: vocauit duos domeſticos ſu
os: ⁊ militē metuētē dn̄m ex his q̇ illi
parebāt. Quib⁹ cū narraſſet oīa: miſit
illos ī ioppen. Poſtera aūt die iter illꝫ
facientib⁹ ⁊ appropinquātib⁹ ciuitati:
aſcēdit petrus in ſupiora vt oraret cir
ca horā ſextā. Et cū eſuriret voluit gu-
ſtare. Parātib⁹ aūt illis: cecidit ſup eū
mentis exceſſus. Et vidit celū apītū: ⁊
deſcendens vas quoddā velut lintheū
magnum q̄ttuor initijs ſūmitti de ce-
lo in terrā: in quo erant oīa quadrupe
dia ⁊ ſerpētia terre ⁊ volatilia celi. Et
facta ē vox ad eum. Surge petre: occi
de ⁊ mādūca. Ait āt petrus: Abſit do-
mine: qꝛ nunq̄ mādūcaui om̄e cōmu-
ne ⁊ imūdū. Et vox iterum ſecūdo ad C
eum. Qḋ deus purificauit: tu cōmune
ne dixeris. Hoc factū ē ꝑ ter. Et ſtatim
receptū eſt vas in celū. Et dum ītraſe
heſitaret petrus q̇d nāꝫ eſſet viſio quā
vidiſſet: ecce viri qui miſſi erant a cor-
nelio inq̄rentes domū ſimōis: aſtiteꝛt
ad ianuā. Et cū vocaſſent: īterrogabāt
ſi ſimon q̇ cognominaṫ petr⁹ illic ha-
beret hoſpitiū. Petro aūt cogitante ď
viſione: dixit ſpūs ei: Ecce viri tres q̄-
runt te. Surge itaqꝫ ⁊ deſcēde: ⁊ vade
cū eis nihil dubitās: qꝛ ego miſi illos.
Deſcendēs aūt petrus ad viros dixit.
Ecce ego ſū quē q̄ritis. Que cauſa eſt
ꝓpter quā veniſtiſ? Qui dixerūt. Corne
li⁹ centurio vir iuſt⁹ ⁊ timēs deū ⁊ te- D
ſtimoniū hn̄s ab vniūſa gēte iudeoꝝ Lu.
|| reſpōſū accepit ab angelo ſācto accer
ſiri te ī domū ſuā: ⁊ audire verba abs
te. Introducēs ẜ eos recepit hoſpitio.
Sequēti āt die ſurgēs: ꝓfect⁹ ē cū illꝭ
⁊ q̇dā ex frib⁹ ab ioppe comitati ſūt eū.
Altera āt die itroiuit ceſareā. Corneli
us vero expectabat illos: conuocatis
cognatis ſuis et neceſſarijs amicꝭ. Et

factū ē cū īn troiſſet petr⁹ obuiā venit
ei corneli⁹: ꝛ ꝓcidens ad pedes ei⁹ ad-
orauit eū. Petrus vero eleuauit eū: di
cēs: Surge: ꝛ ego ipſe hō ſū. Et loquēs
cū illo intrauit: ꝛ iuenit multos q̄ ꝯue
nerāt: dixitq̄ ad illos. Uos ſcitis quō
abomiatū ſit viro iudeo cōiūgi aut ac
E cedere ad alienigenā. Sȝ mihi oſtēdit
deus neminē cōmunē aut imūdū dice
re hoīem: ꝓpter qđ ſine dubitatiōe ve-
ni accerſit⁹. Interrogo ꝰ: quā ob cām
accerſiſtis me. Et corneli⁹ ait. A nudi
us quarta die vſq̄ ad hāc horā orans
erā hora nona ī domo mea: ꝛ ecce vir
ſtetit ante me in veſte cādida: ꝛ ait. Cor
neli exaudita eſt oratio tua: ꝛ elemoſy
ne tue cōmemorate ſunt ī cōſpectu dei
Mitte ꝰ ī ioppen ꝛ accerſi ſimonē qui
cognoīaṫ petr⁹: hic hoſpitaṫ ī domo
ſimonis coriarij iuxta mare. Cōfeſtim
ꝰ miſi ad te: ꝛ tu bñ feciſti veniendo.
Nūc ꝰ oēs nos in cōſpectu tuo adſu-
m⁹: audire oīa q̄cūq̄ tibi ꝑcepta ſunt
a dño. Aperiens aūt petr⁹ os ſuū dixit
i.b In veritate cōperi: q2 nō ē ꝑſonarū ac
.b ceptor de⁹: ſed in oī gente q̄ timet eum
.d et opaṫ iuſticiā: accept⁹ eſt illi. Uerbū
F miſit de⁹ filijs iſrl' annūciās pacē ꝑ ie
ſum chriſtū: hic eſt oīm dñs. Uos ſcitis
qđ factū ē verbū ꝑ vniuerſam iudeā:
incipiēs ei a galilea poſt baptiſmū qđ
ꝑdicauit iohānes ieſū a nazareth quō
vnxit eū de⁹ ſpūſācto ꝛ virtute q̄ ꝑtrā-
ſijt bñfaciēdo ꝛ ſanādo oēs oppſſos a
i.a diabolo: qm̄ de⁹ erat cū illo. Et nos
teſtes ſum⁹ oīm q̄ fecit in regione iu-
deoꝝ ꝛ hierl'm: quē occiderūt ſuſpēdē-
.e tes in ligno. Hūc de⁹ ſuſcitauit tertia
die ꝛ dedit eū manifeſtū fieri nō oī po
pulo: ſed teſtib⁹ ꝑordinatis a deo nob
q̄ mādicauim⁹ ꝛ bibim⁹ cū illo poſtq̄
reſurrexit a mortuis. Et ꝑcepit nobis
ꝑdicare ꝓplo ꝛ teſtificari: q2 ipſe eſt qui
ꝯſtitut⁹ ē a deo iudex viuoꝝ ꝛ mortuo
G rū. Huic oēs ꝓphe teſtioniū ꝑhibēt re
miſſionē pctōꝝ accipere ꝑ nomē eius:
oēs q̄ credūt in eū. Adhuc loquēte pe
tro verba hec cecidit ſpūſſctūs ſuꝑ oēs
q̄ audiebāt vbū. Et obſtupuerūt ex cir
cūciſiōe fideles q̄ venerāt cū petro: q2
ꝛ in natiōes gratia ſpūſſancti effuſa eſt
Audiebāt eīm illos loquētes linguis:
ꝛ magnificātes deū. Tūc rñdit petrus
s.b Nūqđ aquā q̄s ꝓhibere pōt vt nō ba
ptizenṫ hi q̄ ſpūſſctm̄ acceperūt ſicut
ꝛ nos? Et iuſſit eos baptizari in noīe
dñi ieſu chriſti. Tunc rogauerūt eū: vt
maneret apud eos aliquot dieb⁹. XI
Audierūt aūt apoſtoli ꝛ fratres B
q̄ erāt in iudea: qm̄ ꝛ gētes re-
ceperūt vbū dei. Cū aūt aſcendiſ-
ſet petr⁹ hieroſolymā diſceptabāt adū
ſus illū q̄ erāt ex circūciſione dicētes.
Quare introiſti ad viros ꝑputiū habē
tes: ꝛ mādicaſti cū illis? Incipiēs aūt
petrus exponebat illis ordinē dicens.
Ego erā in ciuitate ioppe orans: ꝛ vi- s.10.a
di ī exceſſu mentis mee viſionē: deſcē-
dens vas quoddā velut lintheum ma-
gnū quattuor initijs ſūmitti de celo et
venit vſq̄ ad me. In qđ ītuens cōſi-
derabā: ꝛ vidi quadrupedia terre ꝛ be-
ſtias ꝛ reptilia ꝛ volatilia celi Audiui
aūt ꝛ vocē dicentē mihi. Surge petre: B
occide ꝛ mādica. Dixi aūt. Nequaq̄
dñe q2 cōe aut imūdū nūq̄ introiuit ī
os meum. Rñdit aūt vox ſcđo de celo.
Que deus mūdauit: tu ne cōe dixeris.
Hoc aūt factū eſt ꝑ ter: ꝛ recepta ſunt
oīa rurſum in celum. Et ecce viri tres
ꝯfeſtim aſtiterūt in domo in q̄ erā miſ
ſi a ceſarea ad me. Dixit aūt ſpūs mihi
vt irē cū illis nihil heſitās. Uenerunt
aūt mecū ꝛ ſex fratres iſti ꝛ ingreſſi ſu-
mus in domū viri. Narrauit aūt nob
quō vidiſſet angelū in domo ſua ſtārē:
ꝛ dicētē ſibi. Mitte in ioppen: ꝛ accer
ſi ſimonē qui cognoīaṫ petrus: q̄ lo
queṫ tibi verba ī q̄bus ſalu⁹ eris tu et
vniuerſa dom⁹ tua. Cū aūt cepiſſem lo
qui: cecidit ſpūſſanctus ſuꝑ eos: ſicut
ꝛ in nos in initio. Recordat⁹ ſum aūt
verbi dñi: ſicut dicebat. Johannes q̄ Joh.1.b
dē baptizauit aqua: vos aūt baptizabi s.1.a.i.19.a
mini ſpūſancto. Si ꝰ eandē gratiā de C
dit illis deus ſicut ꝛ nobis q̄ credidi-
mus in dñm ieſum chriſtū: ego q̄s erā
q̄ poſſem ꝓhibere deū? His auditis ta
cuerūt: ꝛ glorificauerūt deū: dicentes.
Ergo ꝛ gentibus penitentiā dedit de⁹
ad vitā. Et illi quidē q̄ diſꝑſi fuerāt a
tribulatiōe q̄ facta fuerat ſub ſtepha-
no: ꝑambulauerūt vſq̄ phenicē ꝛ cy-
prū: ꝛ antiochiā: nemini loquētes ver-
bū niſi ſolis iudeis. Erāt aūt quidem
ex eis viri cyprij ꝛ cyrenei: q̄ cū introiſ-
ſent antiochiā loquebanṫ ꝛ ad grecos
annūciantes dñm ieſū. Et erat manus

dñi cū eis: multuſq; numer⁹ credentiū
22 cōuerſus eſt ad dñm. Peruenit aūt ſer
mo ad aures eccl'ie que erat hieroſoly
Barnabas filius consolationis mis ſuꝑ iſtis: ⁊ miſerūt barnabā vſq;
B ad antiochiā. Qui cū ꝑueniſſet ⁊ vidiſ
23 ſet gratiā dei: gauiſus ē ⁊ hortabatur
oēs i ꝓpoſito cordis ꝑmanere in dño
24 q᷑ erat vir bon⁹ ⁊ plenus ſpūſc͠to ⁊ fi
25 de: ⁊ appoſita ē multa turba dño. Pro
fectus aūt tharſum vt q̄reret ſaulum:
quē cū inueniſſet ꝑduxit antiochiam.
26 Et annū totū cōuerſati ſūt ibi ī eccl'ia:
⁊ docuerūt turbā multā: ita vt cogno-
minarent̄ primum antiochie diſcipuli
J.21.b chriſtiani. ‖ In his aūt dieb⁹ ſuꝑuene-
27 rūt ab hieroſolymis ꝓphe ātiochiā: ⁊
28 ſurgēs vn⁹ ex eis noīe agab⁹ ſignifica
bat ꝑ ſpm̄: famē magnā futurā in vni
uerſo orbe terrarū: q̄ facta ē ſub clau-
29 dio. Diſcipuli aūt ꝓut quiſq; habebat
ꝓpoſuerūt in miniſteriū mittere habi
30 tantib⁹ in iudea fratrib⁹ qđ ⁊ fecerūt
mittentes ad ſeniores ꝑ man⁹ barna-
S. petri ad vincula A EOdē aūt tꝑe ¶ (be et ſauli. XII
miſit herodes rex man⁹: vt affli
geret quoſdā de eccl'ia. Occidit
aūt iacobū fratrē iohānis gladio: vi-
dēs aūt q᷑ placeret iudeis appoſuit ap
ꝑhēdere ⁊ petrū. Erāt aūt dies azymo
rū. Quē cū apꝑhendiſſet miſit in carce
rē: tradēſq; q̄tuor quaternionib⁹ mi-
litū ad cuſtodiendū eū: volens poſt pa
ſca ꝑducere eū populo. Et petrus q̄dē
ſeruabat̄ in carcere: oratio aūt fiebat
ſine intermiſſiōe ab eccleſia ad deū ꝓ
eo. Cū aūt ꝑducturus eū eſſet herodes
in ipa nocte erat petr⁹ dormiēs inter
E.5.d.J.16.e duos milites vinct⁹ cathenis duabus
⁊ cuſtodes aū hoſtiū cuſtodiebāt car-
cerē. Et ecce angel⁹ dñi aſtitit: ⁊ lumē
B refulſit in habitaculo: ꝑcuſſoq; latere
petri excitauit eū dicēs. Surge veloci-
ter. Et ceciderūt cathene de manibus
ei⁹. Dixit aūt angel⁹ ad eū. Precinge-
re: ⁊ calcia te caligas tuas. Et fecit ſic.
Et dixit illi. Circūda tibi veſtimētū tu
um: ⁊ ſeq̄re me. Et exiens ſequebat̄ eū:
⁊ neſciebat q᷑ verū eſt ꝙ fiebat ꝑ ange
lū. Eſtimabat aūt ſe viſū videre. Trāſ-
euntes aūt primā ⁊ ſecūdā cuſtodiā ve
nerūt ad portā ferreā q̄ ducit ad ciuita
tē q̄ vltro apta eſt eis. Et exeuntes ꝓ-
ceſſerūt vicū vnum: ⁊ cōtinuo diſceſſit
angelus ab eo. Et petr⁹ ad ſe reuerſus
dixit. Nūc ſcio vere q᷑ miſit dñs ange
lū ſuū: ⁊ eripuit me de manu herodis
⁊ de oī expectatione plebis iudeoꝝ. Cō
ſiderāſq; venit ad domū marie matris
iohānis q̄ cognominat⁹ ē marc⁹: vbi
erāt multi cōgregati ⁊ orātes. Pulſan C
te aūt eo ad oſtiū ianue: ꝓceſſit puella
ad vidēdū noīe rhode. Et vt cognouit
vocē petri p̄ gaudio nō aperuit ianuā
ſed intro currēs nunciauit ſtare petrū
aū ianuā. Et illi dixerūt ad eā. ‖ Inſa- J.26
nis. Illa aūt affirmabat ſic ſe habere.
Illi aūt dicebāt. Angelus ei⁹ ē. Petr⁹
aūt ꝑſeuerabat pulſans. Cū aūt aperuiſ
ſent oſtiū: viderūt eū ⁊ obſtupuerunt
Annuēs aūt eis manu vt tacerēt: nar
rauit quō dñs eduxiſſet eū de carcere
Dixitq;. Nūciate iacob ⁊ fratrib⁹ hec
Et egreſſus abijt i aliū locū. Facta aūt
die erat nō parua turbatio inter mili-
tes q̄d nā factū eſſet d̄ petro. Herodes
aūt cū requiſiſſet eū ⁊ nō īueniſſet inq̄
ſitione facta de cuſtodib⁹ iuſſit eos du
ci: deſcendēſq; a iudea i ceſareā ibi cō-
morat⁹ eſt. Erat aūt irat⁹ tyrijs ⁊ ſido D
nijs. At illi vnanimes venerūt ad eū
⁊ ꝑſuaſo blaſto q̄ erat ſuꝑ cubiculū re
gis poſtulabāt pacē: eo ꝙ alerent̄ regi-
ones eoꝝ ab illo. Statuto aūt die he-
rodes veſtit⁹ veſte regia ſedit ꝓ tribu-
nali: ⁊ cōtionabat̄ ad eos. Popul⁹ aūt
acclamabat dei voces ⁊ nō hoīs. Cōfe-
ſtim aūt ꝑcuſſit eū angel⁹ dñi eo ꝙ nō
dediſſet honorē deo: ⁊ cōſūpt⁹ a vermi
bus expirauit. Verbum aūt dñi creſce
bat ⁊ multiplicabat̄. Barnabas aūt et
ſaulus reuerſi ſūt ab hieroſolymis ex-
pleto miniſterio: aſſūpto iohanne q̄ co
gnominat⁹ eſt marcus. ¶ XIII
1 ERant aūt in eccl'ia q̄ erat antio A
chie ꝓphete ⁊ doctores: in q̄b⁹
barnabas ⁊ ſimon q̄ vocabat̄ niger: et
lucius cyrenēſis ⁊ manahen q̄ erat he
rodis tetrarche collactaneus ⁊ ſaulus.
Miniſtrantib⁹ aūt illis dño ⁊ ieiunan
2 tib⁹: dixit illꝭ ſpūſſctūs. Segregate mi-
hi ſaulū ⁊ barnabā in opus ad qđ aſſū
3 pſi eos. Tunc ieiunātes ⁊ orātes impo
4 nenteſq; eis man⁹ dimiſerūt illos. Et
ipſi q̄dē miſſi a ſpūſctō abierūt ſeleuci
5 am: ⁊ inde nauigauerūt cyprū. Et cum
veniſſent ſalaminā. ꝑdicabāt verbum
dei i ſynagogis iudeoꝝ. Habebāt aūt
6 ⁊ iohānē in miniſterio. Et cū ꝑambu-

laſſent vniuerſã inſulã vſqȝ ad paphũ
inuenerunt quedã virũ magũ pſeudo
ꝓphetã iudeũ cui nomẽ erat barieu: q̃
erat cũ ꝓcõſule ſergio paulo viro pru-
B dente. Hic accerſitis barnaba ⁊ paulo
deſiderabat audire ꝟbũ dei. Reſiſtebat
aũt illis elymas magus: ſic eñ interp
taꝛ nomẽ eiꝰ: querẽs aũtere ꝓcõſulẽ a
fide. Saulus aũt q̃ ⁊ paulus repletus
b ſpũſãcto intuẽs i eũ dixit. O plene om
ni dolo ⁊ oi fallacia fili diaboli: inimi
ce ois iuſticie: non deſinis ſubuertere
vias dñi rectas. Et nũc ecce manꝰ dñi
ſup te: ⁊ eris cecus nõ vidẽs ſolẽ vſqȝ
ad tps. Et cõfeſtim cecidit in eũ cali-
go ⁊ tenebre: ⁊ circũiẽs q̃rebat q̃ ei ma
nũ daret. Tũc ꝓcõſul cũ vidiſſet factũ
credidit: ammirans ſup doctrina dñi.
Et cũ a papho nauigaſſet paulus ⁊ q̃
cũ eo erat: venerunt ꝑgen pamphylie.
Johãnes aũt diſcedẽs ab eis: reuerſus
eſt hieroſolymã. Illi ꝟo ꝑtrãſeũtes ꝑ-
gen: venerũt antiochiã piſidie: ⁊ igreſ-
C ſi ſynagogã die ſabbatoꝝ ſederũt. Poſt
lectionẽ aũt legis ⁊ ꝓphetarũ: miſerũt
principes ſynagoge ad eos dicẽtes. Ui
ri fratres: ſi q̃s eſt i vobis ſermo exhoꝛ
tationis ad plebẽ dicite. Surgẽs autẽ
paulꝰ ⁊ manu ſilẽtiũ indicẽs: ait: Uiri
iſraelite ⁊ q̃ timetꝭ deũ audite. Deꝰ ple
bis iſrł elegit pr̃es nr̃os ⁊ plebẽ exalta
uit cũ eſſent incole i terra egypti: ⁊ in
b brachio excelſo eduxit eos ex ea: ⁊ ꝑ q̃-
draginta annoꝝ tps mores eoꝝ ſuſti-
nuit in deſerto. Et deſtruens gẽtes ſe-
ptẽ in terra chanaã ſorte diſtribuit eis
terrã eoꝝ q̃ſi poſt q̃dringentos ⁊ q̃nq̃-
ginta annos: ⁊ poſt hec dedit iudices
a vſqȝ ad ſamuel ꝓphetã. Et exinde po-
a ſtulauerũt regẽ: ⁊ dedit illis ſaul filiũ
cis virũ d tribu beniamin: annis qua-
draginta. Et amoto illo ſuſcitauit illꝭ
b dd regẽ: cui teſtimoniũ ꝓhibẽs: dixit
c Jnueni dd filiũ ieſſe virũ ſm coꝛ me
um: q̃ faciet oẽs volũtates meas. Huiꝰ
deꝰ ex ſemine ſm ꝓmiſſionẽ eduxit iſrł
ſaluatorẽ ieſũ: pdicãte iohãne añ faci-
em aduentꝰ eiꝰ baptiſmũ pnie oi ꝓplo
iſrł. Cũ impleret aũt curſũ ſuũ: dicebat
a Quẽ me arbitrami eſſe: nõ ſũ ego: ſed
b ecce venit poſt me: cuiꝰ nõ ſũ dignꝰ cal
ciamenta pedũ ſoluere. Uiri frẽs: filij
generis abrahã ⁊ q̃ in vobis timẽt deũ
vobis verbũ ſalutis huiꝰ miſſũ ẽ. Qui
eñ habitabant hierłm ⁊ ꝓncipes eius J.15.b
hũc ignoꝛãtes ⁊ voces ꝓphetarũ que ꝑ
oẽ ſabbatũ leguntꝭ: iudicãtes ipleue- Lu.23.b
rũt. Et nullã cãm moꝛtis inueniẽtes 8.3.c
in eo: petierũt a pilato vt interficerent E
eũ. Cũqȝ cõſũmaſſent oĩa q̃ de eo ſcpta
erãt: deponẽtes eũ de ligno poſuerunt
eũ in monumẽto. Deus aũt ſuſcitauit
eũ a moꝛtuis tertia die: q̃ viſus ẽ ꝑ di
es multos his q̃ ſimul aſcẽderãt cum
eo de galilea in hierłm: q̃ vſqȝ nũc ſũt
teſtes eiꝰ ad plebẽ. Et nos vobis annũ
ciamus ea q̃ ad pr̃es nr̃os repromiſſio
facta ẽ: qm̃ hãc deꝰ adimpleuit filijs
vr̃is reſuſcitãs ieſũ: ſicut ⁊ in pſalmo Ps.2.
ſcdo ſcriptũ eſt. Filiꝰ meus es tu: ego Heb.1.b
hodie genui te. Qꝛ aũt ſuſcitauit eum
a moꝛtuis: ampliꝰ iã nõ reuerſurũ in
coꝛruptionẽ ita dixit. Quia dabo voƀ promiſſa
ſãcta dd fidelia. Jdeoqȝ ⁊ alias dicit. Ps.15
Nõ dabis ſctm̃ tuũ videre coꝛruptio- 8.2.d
nẽ. Dauid eñ i ſua generatiõe cũ am-
miniſtraſſet volũtati dei: doꝛmiuit ⁊ ap
poſitꝰ ẽ ad pr̃es ſuos ⁊ vidit coꝛrupti- F
onẽ. Quẽ ꝟo deꝰ ſuſcitauit a moꝛtuis
nõ vidit coꝛruptionẽ. Notũ igiꝭ ſit vo
bis viri frẽs: qꝛ ꝑ hunc vobis remiſſio
pctoꝝ annũciaꝭ ab oibꝰ: q̃bꝰ nõ potui
ſtis i lege moyſi iuſtificari. Jn hoc ois
q̃ credit iuſtificaꝭ. Uidete ḡ ne ſuperue-
niat voƀ qd dictũ ẽ i ꝓphetis. Uidete Abac.1.b
cõtẽptatoꝛes ⁊ ãmirami ⁊ diſꝑdimi: qꝛ
opꝰ operoꝛ ego i diebꝰ vr̃is: opꝰ qd nõ
creditis ſi q̃s enarrauerit voƀ. Exeun-
tibꝰ ãt illis: rogabãt vt ſequẽti ſabba-
to loquerẽꝭ ſibi ꝟba hec. Cũqȝ dimiſſa
eẽt ſynagoga: ſecuti ſũt multi iudeoꝝ
⁊ colẽtiũ deũ aduenaꝝ paulũ ⁊ barna
bã: q̃ loquẽtes ſuadebãt eis vt ꝑmane G
rẽt i gr̃a dei. Sequẽti ꝟo ſabbato pe-
ne vniũſa ciuitas cõuenit audire ꝟbũ
dei. Uidẽtes aũt turbas iudei: repleti
ſũt zelo: ⁊ ꝯdicebãt his q̃ a paulo dice-
bãꝭ blaſphemãtes. Tũc ꝯſtãter paulꝰ
⁊ barnabas dixerũt. Uobis opoꝛtebat
ꝑmũ loq̃ ꝟbũ dei: ſꝫ qm̃ repellitꝭ illud
⁊ indignos vos iudicatis eterne vite: ec-
ce cõuertimur ad gẽtes. Sic eĩ noƀ ꝑce- Eſa.49.b
pit dñs. Poſui te in lucẽ gẽtiũ: vt ſis
in ſalutẽ vſqȝ ad extremũ tre. Audien
tes aũt gẽtes gauiſi ſũt: ⁊ glꝭificabant
ꝟbũ dñi: ⁊ crediderũt quotq̃t erãt pꝛoꝛ
dinati ad vitã etnã. Diſſeminabaꝭ aũt
verbum dñi ꝑ vniuerſam regionẽ. Ju-

dei aūt cōcitauerūt mulieres religioſas
τ honeſtas: τ primos ciuitatis: τ exci-
tauerūt pſecutionē in paulū τ barna-
Mat.10.c bā: τ eiecerūt eos de finibus ſuis. ‖ At
Mar.6.b illi excuſſo puluere pedū in eos vene-
Lu.9.a rūt Iconiū. Diſcipuli ꝗ̄ replebāt̄ gau-
B dio τ ſpūſancto. XIIII
FActū eſt aūt in iconio vt ſimul intro
irent ſynagogā iudeoꝝ τ loque
rent̄: ita vt crederet iudeoꝝ τ grecoꝝ
copioſa multitudo. Qui vero incredu-
li fuerūt iudei: ſuſcitauerūt τ ad iracū 21
diā cōcitauerūt aīas gētium aduerſus
fratres. Multo igit̄ tpe demorati ſunt
fiducialiter agētes in dn̄o: teſtimoniū 22
phibente verbo grē ſue: dante ſigna et
J.6.c pdigia fieri p man⁹ eoꝝ. ‖ Diuiſa ē āt
multitudo ciuitatis: τ ꝗdā quidē erāt
cū iudeis: quidā vero cū apoſtolis. Cū
aūt factus eſſet impetus gentiliū τ iu-
deoꝝ cū principibus ſuis vt cōtume-
liis afficerent τ lapidarēt eos: intelli-
gētes cōfugerūt ad ciuitates lycaonie
lyſtrā τ derben τ vniuerſam in circūi-
tu regionē: τ ibi euangelizantes erant.
Et cōmota eſt oīs multitudo in doctri
B na eoꝝ: paulus aūt τ barnabas mora-
J.3.a.et.4.a bant̄ lyſtris. ‖ Et quidā vir lyſtris in-
firmus pedib⁹ ſedebat claudus ex vte-
ro matris ſue: ꝗ nunꝗ̄ ambulauerat.
Hic audiuit paulū loquētē. Qui intu
itus eū τ vidēs qꝛ fidē haberet vt ſal-
u⁹ fieret: dixit magna voce. Surge ſu
p pedes tuos rectus. Et exiliuit: τ am
bulabat. Turbe aūt cū vidiſſent quod
fecerat paulus: leuauerūt vocē ſuā ly-
caonice dicētes. Dii ſimiles facti ho-
minibus deſcenderūt ad nos. Et voca
bāt barnabā iouē: paulū vero mercu-
riū: qm̄ ipe erat dux verbi. Sacerdos
ꝗꝫ iouis qui erat ante ciuitatē: tauros
τ coronas ante ianuas afferēs cū po-
pulis: volebat ſacrificare. Qđ vbi audi
C erūt apli barnabas τ paulus conciſſis
tunicis ſuis exilierūt i turbas: clamā-
tes τ dicentes. Uiri ꝗd hec facitis? Et
nos mortales ſum⁹ ſimiles vobis ho-
mines: annūciantes vobis ab his va-
Ps.145. nis cōuerti ad deū viuū: ‖ ꝗ fecit celū
Apo.14.b τ terrā τ mare τ oīa ꝗ in eis ſunt: qui i
J.17.f pteritis generationib⁹ dimiſit oēs gē
tes ingredi vias ſuas. Et quidē nō ſi-
ne teſtimonio ſemetipm̄ reliquit bn̄fa
ciens: de celo dans pluuias τ tpa fru-
ctifera: implēs cibo τ leticia corda no-
ſtra. Et hec dicentes vix ſedauerūt tur-
bas ne ſibi imolarēt. Superuenerūt aūt
quidā ab antiochia τ iconio iudei: τ p
ſuaſis turbis lapidantes paulū traxe- 2.C
rūt extra ciuitatē eſtimātes eū mortu-
um eſſe. Circūdantib⁹ aūt eū diſcipulis:
ſurgēs intrauit ciuitatē: τ poſtera die
pfectus eſt cū barnaba in derben. Cū- D
ꝗꝫ euangelizaſſent ciuitati illi: τ docu
iſſent multos: reuerſi ſūt lyſtrū τ iconi
am τ antiochiā cōfirmātes aīas diſci
puloꝝ exhortanteſꝗꝫ vt pmanerent in
fide: τ qm̄ p multas tribulatiōes opor
tet nos intrare in regnū dei. Et cū cō-
ſtituiſſent illis p ſinglas ecclias pſby
teros τ oraſſent cū ieiunationibus: cō
mēdauerūt eos dn̄o i quē crediderūt.
Trāſeūteſꝗꝫ piſidiā venerūt i pamphy
liā: τ loquētes verbū dn̄i i pgen: deſcē
derūt in ataliā τ inde nauigauerūt an
tiochiam: vnde erāt traditi grē dei in
opus qđ cōpleuerūt. Cū aūt veniſſent
τ ꝯgregaſſent eccleſiā: retulerūt quāta
feciſſet de⁹ cū illis: τ qꝛ aperuiſſet gen-
tib⁹ oſtiū fidei. Morati ſūt aūt tēpus
nō modicū cū diſcipulis. ‖ XV
ET quidā deſcendētes de iudea B
docebāt fratres ‖ qꝛ niſi circūci- Ga.
damini ſm̄ morem moyſi nō poteſtis
ſaluari. Facta ḡ ſeditione nō minima
paulo τ barnabe aduerſus illos: ſtatu
erūt vt aſcēderent paulus τ barnabas
τ quidā aliī ex aliis ad apoſtolos: τ p
ſbyteros in hierlm̄: ſup hac queſtione.
Illi ḡ deducti ab ecclia ptrāſibāt phe-
nicē τ ſamariā narrātes cōuerſationē
gentiū: τ faciebāt gaudiū magnū oib⁹
fratrib⁹. Cū aūt veniſſent hieroſolymā
ſuſcepti ſūt ab ecclia τ ab apoſtolis et
ſeniorib⁹: annūciātes quāta deus feciſ
ſet cū illis. Surrexerūt aūt quidā de he B
reſi phariſeoꝝ ꝗ crediderūt dicētes: qꝛ
oportet circūcidi eos: pcipere ꝗꝫ ſerua-
re legē moyſi. Cōuenerūtꝗꝫ apli τ ſeni
ores videre de verbo hoc. Cū aūt ma-
gna cōꝗſitio fieret: ſurgēs petr⁹: dixit
ad eos. Uiri frēs vos ſcitis qm̄ ab an-
tiquis dieb⁹ de⁹ i nobis elegit p os me
um audire gētes verbū euāgelii τ cre-
dere. Et ꝗ nouit corda de⁹: teſtimoniū
phibuit dās illis ſpm̄ſctm̄ ſicut τ nob
τ nihil diſcreuit inter nos τ illos fide
purificās corda eoꝝ. Nūc ḡ ꝗd tēptatiſ C

deũ: imponere iugũ ſup ceruices diſci-
puloꝝ: qđ neqꝫ nos neqꝫ pr̃es nr̃i por-
tare potuim⁹? Sꝫ p gr̃am dñi ieſu chri
ſti credim⁹ ſaluari queadmodũ ⁊ illi.
Tacuit aũt oĩs multitudo ⁊ audiebãt
barnabã ⁊ paulũ narrãtes quãta deus
feciſſet ſigna ⁊ pdigia i gentib⁹ p eos
Et poſtq̃ tacuerũt: r̃ndit iacob⁹ dicẽs
Viri fr̃es audite me. Simõ narrauit
queadmodũ primũ de⁹ viſitauit ſume
re ex gẽtib⁹ ppl̃m noĩ ſuo: vt huic ɔcor
c dãt v̈ba pphãrũ ſic ſcptũ ẽ. Poſt hec
D reuertar ⁊ reedificabo tabernaculũ dd
qđ decidit: ⁊ diruta ei⁹ reedificabo: et
erigã illud: vt reqrãt ceteri hoĩm dñm
⁊ oẽs gẽtes ſup q̃s inuocatũ eſt nomẽ
meũ dicit dñs faciens hec. Notũ a ſe-
culo eſt dño opus ſuũ. Propter qđ ego
iudico nõ inqetari eos q ex gentib⁹ cõ
uertũt ad deũ ſꝫ ſcribere ad eos vt ab-
ſtineãt ſe a cõtamiationib⁹ ſimulacro
rũ: ⁊ fornicatione: ⁊ ſuffocatis ⁊ ſãgui
.d ne. Moyſes ei a tẽporib⁹ antiquis ha
bet in ſingulis ciuitatib⁹ q eũ pdicẽt
in ſynagogis: vbi p oẽ ſabbatũ legit.
Tũc placuit aplis ⁊ ſeniorib⁹ cũ oi ec
cleſia eligere viros ex eis ⁊ mittere an
tiochiã cũ paulo ⁊ barnaba: iudã q co
gnominabat barſabas ⁊ ſylã: viros p
mos in fratrib⁹ ſcribẽtes p man⁹ eoꝝ
E Apoſtoli ⁊ ſeniores fratres: his q ſunt
antiochie ⁊ ſyrie ⁊ cilitie fratrib⁹ ex gẽ
tibus ſalutẽ. Qm̃ audiuim⁹: qꝛ qdã ex
nobis exeuntes turbauerũt vos v̈bis
euertentes aĩas vr̃as: qb⁹ nõ mãdaui-
m⁹: placuit nobis collectis in vnũ eli-
gere viros: ⁊ mittere ad vos cũ chariſſi
mis nr̃is barnaba ⁊ paulo: hoĩb⁹ qui
tradiderũt aĩas ſuas p noĩe dñi nr̃i ie
ſu chriſti. Miſim⁹ ḡ iudã ⁊ ſylam: q et
ipſi vobis verbis referẽt eadẽ. Viſum
eſt eñ ſpiritui ſctõ ⁊ nobis nihil vltra
imponere vobis oneris q̃ hec neceſſa
ria: vt abſtineatis vos ab imolatis ſi-
mulacroꝝ ⁊ ſãguine ⁊ ſuffocato ⁊ for-
nicatione: a qb⁹ cuſtodiẽtes vos bene
F agetis. Valete. Illi ḡ dimiſſi deſcẽderũt
antiochiã: ⁊ congregata multitudine
tradiderũt ep̃lam. Quã cũ legiſſent: ga
uiſi ſunt ſup cõſolatione. Iudas aũt ⁊
ſylas, ⁊ ipi cũ eẽnt pphete, v̈bo pluri-
mo cõſolati ſunt fr̃es: ⁊ cõfirmauerũt.
Facto aũt ibi aliquãto tpe: dimiſſi ſũt
cũ pace a fratrib⁹ ad eos q miſerãt il-
los. Viſum ẽ aũt ſyle ibi remanere: iu
das aũt ſolus abijt hierl̃m. Paul⁹ aũt
⁊ barnabas demorabãt antiochie do-
cẽtes ⁊ euãgelizantes cũ aliis plurib⁹
verbũ dñi. Poſt aliqt aũt dies dixit ad
barnabã paulus. Reuertẽtes viſitem⁹ B
fratres p vniuerſas ciuitates i qb⁹ p-
dicauim⁹ verbũ dñi: quõ ſe habeant.
Barnabas aũt volebat ſecũ aſſumere
⁊ iohãnẽ: q cognomiabat marc⁹. Pau F.13.
lus aũt rogabat eũ: vt q diſceſſiſſet ab
eis d pamphylia ⁊ nõ iſſet cũ eis: i op⁹
nõ debere recipi. Facta ẽ aũt diſſenſio:
ita vt diſcederẽt ab inuicẽ: ⁊ barnabas
qdẽ aſſũpto marco nauigaret cyprum.
Paulus v̈o electo ſyla pfect⁹ ẽ, tradi-
tus gr̃e dei a fratrib⁹. Perambulabat
aũt ſyriã ⁊ ciliciã cõfirmãs eccl̃ias: p-
cipiens cuſtodire pcepta aploꝝ ⁊ ſeni
oꝝ.

PEruenit aũt in der Ca. XVI A
ben ⁊ lyſtrã. Et ecce diſcipulus
qdã erat ibi noĩe timotheus: fi
li⁹ mulieris vidue fidelis: pr̃e gentili.
Huic teſtimoniũ bonũ reddebãt q i ly
ſtris erãt ⁊ iconio fratres. Hũc voluit
paul⁹ ſecũ pficiſci ⁊ aſſumẽs circũci-
dit eũ pter iudeos q erãt i illis locis
Sciebãt eñ oẽs q pater ei⁹ erat gẽti
lis. Cũ aũt ptrãſirent ciuitates: trade-
bãt eis cuſtodire dogmata q erant de
creta ab apoſtolis ⁊ ſeniorib⁹ q erant
hieroſolymis. Et eccl̃ie quidẽ cõfirma
bant fide: ⁊ abũdabant nũero qtidie.
Trãſeũtes aũt phrygiã ⁊ galacie regio
nẽ: vetati ſũt a ſpũſctõ loq verbũ dei i
aſia. Cũ veniſſent aũt in myſiã tẽpta- B
bant ire in bythyniã: ⁊ nõ pmiſit eos
ſpũs ieſu. Cũ aũt ptrãſiſſent myſiã de-
ſcẽderũt troadem: ⁊ viſio p noctẽ pau
lo oſtenſa eſt. Vir macedo quidã erat
ſtans: ⁊ depcãs eũ ⁊ dicẽs. Trãſiẽs in
macedoniã adiuua nos. Vt aũt viſuꝫ
vidit: ſtatim q̃ſiuim⁹ pficiſci in mace-
doniã: certi facti q vocaſſet nos deus
euãgelizare eis. Nauigãtes aũt a troa
de recto curſu venim⁹ ſamothraciã: et
ſequẽti die neapolim: ⁊ ide philippis
q eſt prima ptis macedonie ciuitas co
lonia. Eram⁹ aũt in hac vrbe dieb⁹ ali C
quot ɔſiſtẽtes. Die aũt ſabbatoꝝ egreſ
ſi ſum⁹ foras portã iuxta flumen: vbi
videbat oratio eſſe: ⁊ ſedentes loqba-
mur mulierib⁹ q cõuenerãt: ⁊ qdã mu
lier noĩe lydia purpuraria ciuitat' thia-

thirenoꝝ colẽs deū audiuit: cuiꝰ dñs
aperuit coꝛ itendere his q̄ dicebanť a
paulo. Cū aūt baptizata eſſet ⁊ domus
eiꝰ: depcata ē dicēs‖ Si iudicaſtis me
fidelē dño eē itroite i domū meā ⁊ ma
nete. Et coegit nos. Factū ē aūt eunti-
bꝰ nobis ad orõnē puellā quādā hñtē
ſpūm phitonē obuiare nob: q̄ queſtuȝ
magnū pſtabat dñis ſuis diuinando.
D Hec ſubſecuta paulū ⁊ nos clamabat
dicēs. Iſti hoies ſui dei excelſi ſūt qui
annūciāt vobis viā ſalutꝭ. Hoc aūt fa
ciebat multis diebꝰ. Dolēs aūt paulꝰ:
⁊ cōuerſus ſpiritui dixit. Precipio tibi
in noie ieſu chriſti exire ab ea. Et exijt
eadē hora. Uidētes aūt dñi eiꝰ: q₂ exi-
uit ſpes queſtꝰ eoꝝ: apphēdētes pau-
lū ⁊ ſylā pduxerūt i foꝛū ad pncipes: et
offerētes eos magiſtratibꝰ dixerūt. Hi
hoies cōturbāt ciuitatē nr̄am cū ſint
iudei: ⁊ annūciāt moꝛē quē nō licet no
bis ſuſcipere neq̧ facere cū ſimꝰ roma
E ni. Et cucurrit plebs aduerſus eos: et
2.Co.11.e magiſtratꝰ ſciſſis tunicis eoꝝ iuſſerūt
eos virgis cedi. Et cū multas plagas
eis impoſuiſſent miſerūt eos i carcerē.
pcipiētes cuſtodi vt diligēter cuſtodi-
ret eos. Qui cū tale pceptū accepiſſet
miſit eos in interioꝛē carcerē: ⁊ pedes
eoꝝ ſtrinxit ligno. Media autē nocte
paulus ⁊ ſylas adoꝛātes laudabāt deū
⁊ audiebāt eos q̄ i cuſtodia erāt. Su-
bito vero terremotꝰ factꝰ ē magnꝰ: ita
vt mouerenť fundamēta carceris. Et
ſtatim apta ſūt oīa oſtia: ⁊ vniuerſoꝛū
5.5.d.⁊.12.a vincula ſoluta ſūt.‖ Expgefactꝰ aūt cu
ſtos carcerꝭ: ⁊ vidēs ianuas aptas car
cerꝭ: euaginato gladio volēbat ſe inť
F ficere eſtimās fugiſſe vinctos. Clama-
uit aūt paulꝰ voce magna dicēs. Nihil
tibi mali feceris. Uniuerſi eñ hic ſu-
mꝰ. Petitoq̧ lumie itrogreſſus ē: ⁊ tre
mefactꝰ pcidit paulo ⁊ ſyle ad pedes:
⁊ pducēs eos foꝛas: ait. Dñi: quid me
opoꝛtet facere vt ſaluꝰ fiā? At illi dixe
rūt. Crede i dñm ieſū: ⁊ ſaluꝰ eris tu et
domꝰ tua. Et locuti ſūt ei vbum dñi:
cū oibꝰ q̄ erāt i domo eiꝰ. Et tollēs eos
in illa hoꝛa noctis lauit plagas eoꝝ:
⁊ baptizatus ē ipe ⁊ oīs domꝰ eiꝰ cōti-
nuo. Cūq̧ pduxiſſet eos i domū ſuam
appoſuit eis mēſam: ⁊ letatꝰ eſt cū om
G ni domo ſua credēs deo. Et cū dies fa
ctus eſſet miſerunt magiſtratꝰ lictoꝛes

dicētes. Dimitte hoies illos. Nuncia-
uit aūt cuſtos carceris verba hec pau-
lo: q₂ miſerūt magiſtratꝰ vt dimittamī
Nūc igiť exeūtes ite in pace. Paulus
aūt dixit eis. Ceſos nos publice indē-
natos hoies romanos miſerūt i carce-
rē: ⁊ nūc occulte nos ejiciūt? Nō ita: ſȝ
veniāt ⁊ ipi nos ejiciāt. Nūciauerunt
aūt magiſtratibꝰ lictoꝛes vba hec. Ti
muerūtq̧ audito q̄ romani eēnt: ⁊ ve
nientes depcati ſūt eos: ⁊ educētes ro
gabāt vt egrederēť de vrbe. Exeuntes
aūt de carcere: introierūt ad lidiā: ⁊ vi
ſis fratribꝰ ꝯſolati ſūt eos: ⁊ pfecti ſť.
Cum aūt pambulaſſent ¶ XVII A
amphipolim ⁊ apolloniā, vene-
rūt theſſalonicā: vbi erat ſyna-
goga iudeoꝝ. Scdm cōſuetudinē aūt
paulus introiuit ad eos: et p ſabbata
tria diſſerebat eis de ſcripturis ad ape
riens ⁊ inſinuās: ‖ q₂ chriſtū opoꝛtuit Lu
pati ⁊ reſurgere a moꝛtuis: ⁊ q₂ hic ē ie
ſus chriſtꝰ quē ego annūcio vobis. Et
q̄dam ex eis crediderūt: ⁊ adiūcti ſūt
paulo ⁊ ſyle ⁊ de colentibꝰ gētilibuſq̧
multitudo magna ⁊ mulieres nobiles
nō pauce. Zelantes aūt iudei aſſumen B
teſq̧ de vulgo viros quoſdā malos et
turba facta cōcitauerūt ciuitatē: ⁊ aſſi
ſtentes domui iaſonis q̄rebāt eos pro
ducere i ppl̄m. Et cū nō iueniſſent eos
trahebāt iaſonē: ⁊ q̄ſdam frēs ad pnci
pes ciuitatis clamātes: qm̄ hi q̄ vrbē
cōcitāt ⁊ huc venerūt q̄s ſuſcepit iaſon
‖ ⁊ hi oēs ꝯ decreta ceſaris faciūt regē Joh
aliū dicētes eſſe ieſum. Cōcitauerūt āt
plebē ⁊ pꝛincipes ciuitatis audientes
hec. Et accepta ſatiſfactione a iaſone
⁊ a ceteris dimiſerūt eos. Fratres vo
cōfeſtim p noctē dimiſerūt paulū ⁊ ſy-
lā i beroam. Qui cū veniſſent: in ſyna-
gogā iudeoꝝ introierūt. Hi aūt erant C
nobilioꝛes eoꝝ q̄ ſūt theſſalonice q̄ ſu-
ſceperūt vbum cū oī auiditate: q̄tidie:
ſcrutātes ſcripturas ſi hec ita ſe habe
rēt. Et multi q̄dē crediderūt ex eis et
mulierū gētiliū honeſtaꝝ ⁊ viri ñ pau
ci. Cū aūt cognouiſſent in theſſalonica
iudei: q₂ ⁊ beroe pdicatū ē a paulo ver
bū dei: venerūt ⁊ illuc cōmouentes et
turbātes multitudinē. Statimq̧ tūc
paulū dimiſerunt frēs: vt iret vſq̧ ad
mare. Sylas aūt ⁊ timotheus remāſe-
rūt ibi. Qui āt deducebāt paulū: pdux D

erāt eū vſq ad athenas:⁊ accepto mā
dato ab eo ad ſylā ⁊ timotheū vt q̄ ce
leriter venirēt ad illū:ꝓfecti ſūt. Pau
lus aūt cū athenis eos expectaret: in-
citabat ſpūs eiꝰ i ipo:vidēs idolatrie
deditā ciuitatē. Diſputabat igit in ſy
nagoga cū iudeis ⁊ colētibꝰ ⁊ in foro
ꝑ oēs dies ad eos q̄ audierāt. Quidaꝫ
aūt epicurei ⁊ ſtoici phi diſſerebāt cuꝫ
eo ⁊ q̄dā dicebāt. Quid vult ſemiuerbi
us hic dicere? Alij vero:nouoꝝ demo-
E nioꝝ videt annūciator eē:q: ieſū ⁊ re-
ſurrectionē annūciabat eis. Et apꝑ-
henſum eū ad ariopagū duxerūt dicen
tes. Poſſumꝰ ſcire q̄ ē hec noua q̄ a te
dicit doctrina? Noua eñ q̄dā infers
auribꝰ nrīs. Volumꝰ ergo ſcire q̄d nā ve-
lint hec eſſe. Athenienſes aūt oēs ⁊ ad
uene hoſpites ad nihil aliud vacabāt:
niſi aut dicere aut audire aliq̄d noui
Stās aūt paulꝰ in medio ariopagi ait
Viri athenienſes:ꝑ oīa q̄ſi ſupſtitioſos
vos video. Preteriēs ei ⁊ vidēs ſimu-
lacra veſtra:inueni et arā in q̄ ſcriptū
F erat. Ignoto deo. Qđ ergo ignorātes coli
c tis:hoc ego annūcio vobis. Deꝰ q̄ fe-
cit mūdū ⁊ oīa q̄ in eo ſunt: hic celi et
terre cū ſit dñs nō in manufactis tem
plis habitat:nec manibꝰ humanis co-
lit indigēs aliq̄:cū ipe det oībus vitā
⁊ inſpirationē ⁊ oīa:fecitq ex vno oē
genꝰ hoīm:inhabitare ſup vniuerſam
faciē terre:definiēs ſtatuta tp̄a ⁊ ter-
minos habitatiōes eoꝝ:querere deū ſi
forte attrectent eū aut inueniāt:q̄uis
nō lōge ſit ab vnoquoq nrm. In ipſo
eñ viuimꝰ ⁊ moucmur ⁊ ſumꝰ:ſicut ⁊
quidā vrōꝝ poetaꝝ dixerūt. Ipſius ei
5 ⁊ genꝰ ſumꝰ. Genꝰ ergo cū ſimꝰ dei:nō de-
bemꝰ eſtimare auro ⁊ argēto aut lapi-
di:ſculpture artis ⁊ cogitationis hoīs
diuinū eſſe ſimile. Et tp̄a q̄dē huiꝰ ig-
norātie deſpiciēs deus: nūc annūciat
hoībus vt oēs vbiq penitentiā agāt:
eo ꝙ ſtatuit diē in quo iudicaturus ē
orbē i eq̄tate i viro i q̄ ſtatuit fidē p̄-
bēs oībꝰ:ſuſcitās eū a mortuis. Cū au
diſſent aūt reſurrectionē mortuoꝝ: q̄-
dā q̄dē irridebāt:q̄dā v̄o dixerūt. Au
diamꝰ te de h̄ iteꝝ. Sic paulꝰ exiuit d̄
medio eoꝝ. Quidā vero viri adherēn-
tes ei crediderūt:i q̄bꝰ ⁊ dioniſiꝰ ario-
pagita et mulier nomine damaris: et
alij cum eis.

XVIII

Poſt hec egreſſus ab ethenis ve- A
nit corinthū: ⁊ inueniēs quēdā
iudeū noīe aquilā pōticū ge-
nere q̄ nup venerat ab italia:⁊ priſcil-
lā vxorē eiꝰ:eo ꝙ p̄cepiſſet claudiꝰ di-
ſcedere oēs iudeos a roma: acceſſit ad
eos ⁊ q: eiuſdē erat artꝭ manebat apđ
eos:⁊ operabat. Erāt aūt ſcenofacto-
rie artis. Et diſputabat in ſynagoga ꝑ
oē ſabbatū:interponēs nomē dñi ieſu
ſuadebatq iudeiſ ⁊ grecꝭ. Cū veniſſent B
āt de macedonia ſylas ⁊ timotheꝰ:iſta
bat v̄bo paulꝰ teſtificās iudeis eē chri
ſtū ieſū. Cōtradicētibꝰ aūt eis ⁊ blaſ-
phemātibꝰ:excutiēs veſtimēta ſua. Di
xit ad eos. Sāguis vr̄ ſup caput vr̄m.
Mūdꝰ ego ex h̄ ad gētes vadā. Et mi
grās ide:intrauit i domū cuiuſdā noīe
titi iuſti colētis deū:cuiꝰ domꝰ erat cō
iūcta ſynagoge. Criſpꝰ aūt archiſyna C
gogus credidit dño cū oī domo ſua: ⁊ Joh.4.G
multi corinthioꝝ audiētes credebāt ⁊
baptizabāt. Dixit aūt dñs nocte ꝑ vi-
ſionē paulo. Noli timere:ſꝫ loq̄re ⁊ ne
taceas. Propt qđ ego ſū tecū: ⁊ nemo
apponet tibi ⁊ noceat te:q̄ñ p̄ꝓls ē mi
hi multꝰ i hac ciuitate. Sedit aūt ibi
annū ⁊ ſex mēſes:docēs apud eos v̄bū
dei. Gallione aūt ꝓcōſule achaie: īſur D
rexerūt vno aīo iudei i paulū:⁊ addux
erūt eū ad tribunal dicētes:q: cōtra le
gē hic ꝑſuadet hoībꝰ cole deum. Inci-
piente aūt paulo apire os:dixit gallio
ad iudeos. Si q̄dem eēt iniquū aliq̄d
aut facinus peſſimū o viri iudei:recte
vos ſuſtinerē:ſi vero queſtiones ſūt de
verbo ⁊ noībus legis vr̄e:voſipſi vide-
ritis. Judex ego hoꝝ nolo eē. Et mina
uit eos a tribunali. Apꝑhēdentes aūt
oēs ſoſthenē principē ſynagoge ꝑcuti
ebāt eū ante tribunal:⁊ nihil eoꝝ gal
lioni cure erat. Paulus vero cū adhuc E
ſuſtinuiſſet dies multos: fratribꝰ vale
faciēs nauigauit in ſyriā:⁊ cū eo priſ-
cilla ⁊ aquila: q̄ ſibi totonderat i cen-
chris caput. Habebat eñ votū. Deue-
nitq epheſum:⁊ illos ibi reliq̄t. Ipſe
v̄o ingreſſus ſynagogā diſputabat cū
iudeis. Rogantibꝰ aūt eis vt ampliori
tp̄e maneret:nō cōſenſit: ſꝫ valefaciēs
⁊ dicēs:iteꝝ reuertar ad vos deo volē
te:ꝓfectꝰ eſt ab epheſo. Et deſcēdēs ce- F
ſareā aſcēdit ⁊ ſalutauit eccl̄iam:⁊ de-
ſcedit antiochiā. Et facto ibi aliquan

ſo tpe: pfectus ē pambulās ex ordine
galatiā regionē ⁊ phrygiā: cōfirmans
oēs diſcipulos. Iude⁹ aūt q̄dā apollo
noīe: alexandrin⁹ genere: vir eloquēs
deuenit epheſum: potēs in ſcripturis.
Hic erat edoct⁹ viā dn̄i: ⁊ feruēs ſpiri-
tu loquebat: ⁊ docebat diligēter ea q̄
ſūt ieſu: ſciēs tm̄ baptiſma iohannis.
G Hic ẜ cepit fiducialiter agere in ſyna-
goga. Quē cū audiſſent priſcilla ⁊ aq̄-
la aſſumpſerūt eū: ⁊ diligēti⁹ expoſue-
rūt ei viā dn̄i. Cū aūt vellet ire achaiā:
exhortati frēs ſcripſerūt diſcipulis vt
ſuſciperent eū. Qui cū veniſſet cōtulit
multū his q̄ crediderūt. Vehemēter ei
iudeos reuincebat: publice oſ̄ndens p
A ſcripturas eſſe chriſtū ieſum. ¶XIX
Actū ē aūt cū apollo eſſet corin
thi: vt paulus pagratis ſupiori
bus ptib⁹ veniret epheſum: et
inueniret q̄ſdā diſcipulos. Dixitq; ad
eos. Si ſpm̄ſctm̄ accepiſtis credētes?
At illi dixerūt ad eū. Sʒ neq; ſi ſpūſſā
ctus ē audiuim⁹. Ille vero ait. In q̄ ẜ
baptizati eſtis? Qui dixerūt. In iohā-
S.1.a.⁊.11.b nis baptiſmate‖ Dixit aūt paulus. Io
hannes baptizauit baptiſmo pnīe po
Mat.3.c pulū: dicens i eū q̄ venturus eſſet poſt
ipm vt crederēt: hoc eſt i ieſū. His au-
S.2.⁊.4.f ditis baptizati ſūt in noīe dn̄i ieſu‖ Et
cū impoſuiſſet illis man⁹ paul⁹: venit
B ſpūſſctūs ſup eos ⁊ loquebāt linguis
⁊ pphetabant. Erant aūt oēs viri fere
duodecim. Introgreſſus āt ſynagogā
cū fiducia loq̄bat p tres mēſes: diſpu
tās ⁊ ſuadēs de regno dei. Cū aūt qui-
dā indurarent ⁊ nō crederent maledi
cētes viā dn̄i corā multitudine: diſce-
dēs ab eis ſegregauit diſcipulos q̄ti-
die diſputās in ſchola tyrāni cuiuſdā
Hoc aūt factū ē p bienniū: ita vt oēs
q̄ habitabāt in aſia audirēt verbū dn̄i
iudei atq; gentiles. Virtuteſq; nō mo
dicas quaſlibet faciebat de⁹ p manuʒ
pauli: ita vt etiā ſup languidos defer
rent a corpe ei⁹ ſudaria ⁊ ſemicinctia
⁊ recedebāt ab eis lāguores: ⁊ ſpūs ne
C quā egrediebāt. Tēptauerūt aūt q̄dā
⁊ de circūeuntib⁹ iudeis exorciſtis iuo
care ſup eos qui habebāt ſpūs malos
nomē dn̄i ieſu: dicētes. Adiuro vos p
ieſum quē paulus pdicat. Erāt aūt cu
iuſdā iudei noīe ſcene principis ſacer-
dotū ſeptē filij: q̄ hoc faciebāt. Rn̄dēs

aūt ſpūs neq; dixit eis. Ieſum noui: et
paulū ſcio. Vos aūt q̄ eſtis? Et inſili-
ens homo in eos i quo erat demoniū
peſſimū ⁊ dn̄atus amborū: inualuit ꝯ
eos: ita vt nudi ⁊ vulnerati effugerēt
de domo illa. Hoc aūt notū factū ē oī-
bus iudeis atq; gētilib⁹ q̄ habitabāt
epheſi: ⁊ cecidit timor ſup oēs illos: et
magnificabat nomē dn̄i ieſu. Multi- D
q; credētiū veniebāt ꝯfitētes ⁊ āñūci-
antes actus ſuos. Multi aūt ex eis q̄
fuerāt curioſa ſectati: cōtulerūt libros
⁊ cōbuſſerūt eos corā oīb⁹: ⁊ cōputatꝭ
pcijs illoꝝ iuenerūt pecuniā denario
rū q̄nquaginta milium. Itaq; fortiter
creſcebāt verbū dei ⁊ cōfirmabat. His
aūt expletis ppoſuit paulus in ſpū trā
ſita macedonia ⁊ achaia ire hieroſoly
mā: dicens: q̄m poſtq; fuero ibi: opor-
tet me ⁊ romā videre. Mittēs āt i ma
cedoniā duos ex miniſtrātibus ſibi ti
motheū ⁊ eraſtū: ipe remāſit ad tps in
aſia. Facta ē aūt illo tpe turbatio non E
minima de via dn̄i. Demetri⁹ ei quidā
noīe argētari⁹ faciēs edes argenteas
diane pſtabat artificib⁹ nō modicum
queſtū: q̄s conuocās ⁊ eos q̄ eiuſmodi
erāt opifices: dixit. Viri ſcitis q̄r de h
artificio ē nobis acq̄ſitio: ⁊ videtis et
auditis: q̄r nō ſolū epheſi ſʒ pene toti⁹
aſie paulus hic ſuadēs auertit multā
turbā: dicēs: q̄m nō ſūt dij q̄ manib⁹
fiūt. Nō ſolū aūt hec periclitabit nob
ps in redargutionē venire: ſʒ ⁊ magne
diane templū i nihilū reputabit: ⁊ de-
ſtrui icipiat maieſtas ei⁹ quā tota aſia
⁊ orbis colit. His auditis repleti ſunt F
ira ⁊ exclamauerūt dicentes. Magna
diana epheſioꝝ. Et ipleta ē ciuitas to
ta cōfuſione: ⁊ impetū fecerūt vno aīo
in theatrū rapto gaio ⁊ ariſtarcho ma
cedonib⁹ comitib⁹ pauli. Paulo āt vo
lēte intrare i pplm: nō pmiſerūt diſci-
puli. Quidā aūt ⁊ de aſie pncipibus q̄
erāt amici ei⁹ miſerūt ad eū: rogantes
ne ſe daret in theatrum. Alij aūt aliud
clamabāt. Erat ei eccl'ia cōfuſa: ⁊ plu-
res neſciebant q̄ ex cā cōueniſſent. De
turba aūt detraxerūt alexandrū: ppel-
lentib⁹ eū iudeis. Alexāder aūt manu
ſilentio poſtulato: volebat reddere rō-
nē pplo. Quē vt cognouerūt iudeū eſſe
vox facta ē vna oīm q̄ſi p horas duas
clamātiū. Magna diana epheſioꝝ. Et

G cum ſedaſſet ſcriba turbas dixit: Viri
epheſii q̄s eñ eſt hoim̄ q̄ neſciat ephe
ſioꝝ ciuitatē cultricē eſſe magne dia-
ne iouiſq; ꝓlis? Cum ꝰ his ꝯdici non
poſſit: oportet vos ſedatos eſſe: ⁊ nihil
temere agere. Adduxiſtis eñ homīes
iſtos: neq; ſacrilegos neq; blaſphemā
tes deā vr̃az. Q̄ ſi demetri⁹ ⁊ q̄ cū eo
ſūt artifices hñt aduſus aliquē cauſā:
ꝯuent⁹ foreſes agunt: ⁊ ꝓcōſules ſūt:
accuſent inuicē. Si q̄d āt alterius rei
q̄ritis: i legitima eccl'ia poterit abſol-
ui. Nam ⁊ piclitamur argui ſeditiōis
hodierne: cū null⁹ obnoxi⁹ ſit d̄ q̄ poſ-
ſum⁹ reddere rōnē ꝯcurſus iſtius. Et
cum hec dixiſſet: dimiſit eccl'iam. XX

A Poſtq; aūt ceſſauit tumult⁹: vo
catis paul⁹ diſcipulis ⁊ exhor-
tat⁹ eos valedixit: ⁊ ꝓfect⁹ ē vt
iret in macedoniā. Cum autē pambu-
laſſet ptes illas ⁊ exhortat⁹ eos fuiſſet
multo ſmone: venit ad greciā: vbi cū
feciſſet menſes tres: facte ſunt illi inſi
die a iudeis nauigaturo in ſyriam: ha
buitq; ꝯſilium vt reuerteret̄ ꝑ macedo-
niā. Comitat⁹ ē aūt eū ſoſipat̄ pyrrhi
beroenſis: theſſalonicēſiū vero ariſtar
chus ⁊ ſcōs ⁊ gaius derbeus et timo-
theus: aſiani vero tychic⁹ ⁊ trophim⁹.
B Hi cū ꝓceſſiſſent ſuſtinuerūt nos tro-
ade: nos vero nauigauim⁹ p⁹ dies azy
moꝝ a philippis: ⁊ venim⁹ ad eos troa
dem in dieb⁹ q̄nq;: vbi demorati ſum⁹
dieb⁹ ſeptem. Una āt ſabbati cū cōue-
niſſem⁹ ad frāgen-dū panē: paul⁹ diſpu
tabat cū eis ꝓfectur⁹ i craſtinū: ꝓtra
xitq; ſmonē vſq; in mediam noctem.
Erant autē lāpades copioſe i cenacu-
lo vbi eramus cōgregati. Sedēs autē
q̄daz adoleſcens noīe eutychus ſup fe
neſtrā: cū mergeret̄ ſōno graui diſpu
tante diu paulo ductus ſomno cecidit
C de tertio cenaculo deorſum ⁊ ſublat⁹ ē
mortuus. Ad quē cū deſcēdiſſet paul⁹
7.d incubuit ſup eū: ⁊ cōplexus dixit: Noli
4.f te turbari. Aīa eñ ipſi⁹ in ipō ē. Aſcē
dēs āt frāgēſq; panē ⁊ guſtans: ſatiſ
q; allocut⁹ ē vſq; in lucē: ⁊ ſic ꝓfectus
ē. Adduxerūt āt pueꝝ viuentem: ⁊ ꝯſo
lati ſūt nō mīme. Nos aūt aſcēdentes
nauē nauigauim⁹ in aſſon: inde ſuſce-
pturi paulū. Sic eñ diſpoſuerat ipſe
ꝑ terrā iter facturus. Cū āt ꝯueniſſem⁹
in aſſon aſſūpto eo venim⁹ mytilenē.

Et inde nauigātes ſequēti die venim⁹
ꝯ chium: ⁊ alia die applicuim⁹ ſamū: ⁊
ſequēti die venim⁹ myletū. Propoſue- D
rat eñ paulus trāſnauigare epheſum
ne q̄ mora illi fieret i aſia. Feſtinabat
eñ ſi poſſibile ſibi eēt: vt diē penteco-
ſten faceret hieroſolymis. A myleto āt
mittēs epheſū vocauit maiores natu
eccl'ie: q̄ cū veniſſent ad eū ⁊ ſil' eſſent:
dixit eis: Vos ſcitis a ꝓma die q̄ i greſ
ſus ſum i aſiā q̄liter vobiſcū ꝑ oē tp̄s
fuerim ſuiens dño cū oī hūilitate ⁊ la
chrymis ⁊ tēptationib⁹ q̄ mihi accide
runt ex inſidiis iudeoꝝ: q̄uō nihil ſub
traxerim vob̄ vtiliū q̄ min⁹ āñūciarē
vob̄ ⁊ docerē vos publice ⁊ ꝑ domos: E
teſtificās iudeis atq; gētilib⁹ in deum
pñiaz et fidē in dñm nr̄m ieſū chriſtū.
Et nunc ecce ego alligat⁹ ſpū: vado in
hier'lm: q̄ i ea vētura ſūt mihi ignorās
niſi q̄ ſpūſanct⁹ ꝑ oēs ciuitates mihi
ꝓteſtat̄ dicēs: q̄ñ vincula ⁊ tribulati
ones hieroſolymis me manēt. Sz ni-
hil hoꝝ vereor nec facio aīaz meā ꝓci-
oſiorē q̄ me: dūmodo cōſūmē curſum
meū ⁊ miſteriū verbi q̄ accepi a dño
ieſu teſtificari euāgeliū grē dei. Et nūc
ecce ego ſcio q̄ ampli⁹ non videbit̄ fa F
ciē meā: vos oēs ꝑ q̄s trāſiui ꝓdicans
regnum dei. Quapropter ꝯteſtor vos ho
dierna die: q̄ mūdus ſū a ſāguine om 2.Re.3.f
niū. Nō eñ ſubterfugi q̄ min⁹ anūci Dañ.13.c
arē omne ꝯſiliū dei vob̄. Attēdite vob̄
⁊ vniuerſo gregi: in q̄ vos ſpūſanctus
poſuit epōs regere eccl'iaz dei: quā acq̄
ſiuit ſāguine ſuo. Ego ſcio q̄ñ intra-
būt poſt diſceſſionem meaz lupi rapa-
ces in vos: nō ꝑcentes gregi. Et ex vo
biſipis exurgēt viri loquētes ꝑuerſa:
vt abducāt diſcipulos poſt ſe. Propter
q̄ vigilate memoria retinentes q̄ñ ꝑ
triēniū nocte ⁊ die nō ceſſaui cum la-
chrymis monens vnūquēq; vr̄m. Et G
nūc cōmēdo vos deo ⁊ verbo grē ipi⁹
q̄ potēs ē edificare ⁊ dare hereditatē
i ſāctificat̄ oib⁹. Argentū ⁊ auꝝ aut
veſtē nulli⁹ ꝯcupiui ſicut ipi ſcit': q̄ñ
ad ea q̄ mihi op⁹ erant ⁊ his q̄ mecum
ſūt: miſtrauerūt man⁹ iſte. Oia oſtēdi
vob̄: q̄ñ ſic laborātes oꝑtet ſuſcipe in
firmos: ac meminiſſe v̄bi dñi ieſu: q̄ñ
ipe dixit: Beati⁹ ē mag' dare q̄ accipe.
Et cū hec dixiſſet: poſit' genubus ſuis
orauit cū oib⁹ illis. Magn⁹ aūt fletus

30

factus eſt omnium: et procumbentes ſuper collum pauli oſculabantur eum, dolentes maxime in verbo quod dixerat: quoniam amplius faciem eius non eſſent viſuri. Et deducebant eum ad nauem. XXI

A Cum autem factum eſſet vt nauigaremus abſtracti ab eis: recto curſu venimus choum et ſequenti die rhodum: et inde patharam. Et cum inueniſſemus nauem tranſfretantem in phenicem: aſcendentes nauigauimus. Cum apparuiſſemus autem cypro relinquentes eam ad ſiniſtram nauigauimus in ſyriam et venimus tyrum. Ibi enim nauis expoſitura erat onus. Inuentis autem diſcipulis manſimus ibi diebus ſeptem. Qui paulo dicebant per ſpiritum: ne aſcenderet hieroſolymam. Et expletis diebus profecti ibamus: deducentibus nos omnibus cum vxoribus et filijs vſque foras ciuitatem et poſitis

B genibus in litore orauimus. Et cum valefeciſſemus inuicem aſcendimus nauem: illi autem redierunt in aſia. Nos vero nauigatione explicita a tyro deſcendimus ptolomaidam et ſalutatis fratribus manſimus die vna apud illos. Alia autem die profecti venimus ceſaream. Et intrantes domum philippi euangeliſte qui erat vnus de ſeptem: manſimus apud eum. Huic autem

F. II. b erant quattuor filie virgines prophetantes. Et cum moraremur per dies aliquot: ſuperuenit quidam vir a iudea propheta nomine agabus. Is cum veniſſet ad nos tulit zonam pauli: et alligans ſibi pedes et manus dixit. Hec dicit ſpiritus ſanctus. Virum cuius eſt zona hec ſic alligabunt in hieruſalem iudei: et tradent in ma-

C nus gentium. Quod cum audiſſemus rogabamus nos: et qui loci illius erant: ne aſcenderet hieroſolymam. Tunc reſpondit paulus et dixit: Quid facitis flentes et affligentes cor meum. Ego autem non ſolum alligari: ſed et mori in hieruſalem paratus ſum propter nomen domini ieſu. Et cum ei ſuadere non poſſemus: quieuimus dicentes. Domini voluntas fiat. Poſt dies autem iſtos preparati aſcendebamus in hieruſalem. Venerunt autem quidam ex diſcipulis a ceſarea nobiſcum: adducentes ſecum apud quem hoſpitaremur iaſonem quendam cyprium antiquum diſcipulum. Et cum veniſſemus hieroſolymam: libenter exceperunt nos fratres. Sequenti autem die introibat paulus nobiſcum ad iacobum: omneſque collecti ſunt ſeniores.

D Quos cum ſalutaſſet: narrabat per ſingula que deus feciſſet in gentibus per miniſterium illius. At illi cum audiſſent: magnificabant deum dixeruntque ei: Vides frater quot milia ſunt in iudeis qui crediderunt: et omnes emulatores ſunt legis. Audierunt autem de te: quia diſceſſionem doceas a moyſe eorum qui per gentes ſunt iudeorum: dicens non debere eos circumcidere filios ſuos neque ſecundum conſuetudinem ingredi. Quid ergo eſt? Vtique oportet conuenire multitudinem. Audient enim te ſuperueniſſe. Hoc ergo fac quod tibi dicimus. Sunt nobis viri quattuor votum habentes ſuper ſe. His aſſumptis ſanctifica te cum illis: et impende in illis vt radant capita: et ſcient omnes: quia que de te audierunt falſa ſunt: ſed ambulas

E et ipſe cuſtodiens legem. De his autem qui crediderunt ex gentibus nos ſcripſimus iudicantes: vt abſtineant ſe ab idolis immolato et ſanguine et ſuffocato et fornicatione. Tunc paulus aſſumptis viris poſtera die purificatus cum illis intrauit in templum: annuncians expletionem dierum purificationis: donec offerretur pro vno quoque eorum oblatio. Dum autem ſeptem dies conſummarentur hi qui de aſia erant iudei cum vidiſſent eum in templo concitauerunt omnem populum: et iniecerunt ei manus clamantes. Viri iſraelite adiuuate. Hic eſt homo qui aduerſus populum et legem et locum hunc omnes vbique docens: inſuper et gentiles induxit in templum et violauit ſanctum locum

F iſtum. Viderant enim trophimum epheſium in ciuitate cum ipſo: quem eſtimauerunt: quoniam in templum introduxiſſet paulus. Commotaque eſt ciuitas tota: et facta eſt concurſio populi. Et apprehendentes paulum trahebant eum extra templum: et ſtatim clauſe ſunt ianue. Querentibus autem eum occidere: nunciatum eſt tribuno cohortis: quia tota confunditur hieruſalem. Qui ſtatim aſſumptis militibus et centurionibus decurrit ad illos. Qui cum vidiſſent tribunum et milites: ceſſauerunt percutere paulum. Tunc accedens tribunus apprehendit eum et iuſſit alligari cathenis duabus: et interrogabat quis eſſet: et quid feciſſet. Alij autem aliud clamabant in turba. Et cum non poſſet certum cognoſcere pre tumultu: iuſſit du-

G ci eum in caſtra. Et cum veniſſet ad gradus: contigit vt portaretur a militibus propter vim populi. Sequebatur enim multitudo populi clamans: tolle eum. Et cum cepiſſet induci in caſtra paulus: dicit tribuno. Si licet mihi loqui aliquid ad te? Qui dixit ei grece noſti? Nonne tu es egyptius qui ante hos dies tumultum concitaſti et eduxiſti in deſertum quattuor milia virorum ſicariorum? Et dixit ad eum paulus. Ego homo ſum quidem iudeus a tharſo cilicie: non ignote ciuitatis municeps. Rogo autem te: permitte mihi loqui ad

pl'm. Et cū ille ꝑmiſiſſet: paulus ſtās
in gradib⁹ annuit manu ad plebē: et
magno ſilētio facto: allocutus eſt lin-
gua hebrea: dicens. XXII
A V Iri frēs ⁊ pr̄es: audite quā ad
vos nūc reddo rōnē. Cū audiſ-
ſent āt q̄ hebrea lingua loq̄r ad illos
magis ꝑſtiterūt ſilētiū. Et dixit. Ego
ſum vir iude⁹ nat⁹ tharſo cilicie: nutri
tus āt i iſta ciuitate ſec⁹ pedes gamali
elis: erudit⁹ iuxta veritatē paterne le-
9.a gis: emulator leg' ſicut ⁊ vos oēs eſt'
hodie: q̄ hāc viam ꝑſecutus ſū vſq; ad
mortē alligās ⁊ tradēs i cuſtodias vi-
ros ac mulieres: ſicut ꝑnceps ſacerdo
tū mihi teſtimoniū reddit ⁊ oēs maio
B res natu: a q̄bus ⁊ ep̄las accipiēs ad
frēs damaſcū ꝑgebā vt adducerē in-
de vinctos i hierl'm vt punirēt. Factū
ē āt eūte me ⁊ appropinquāte damaſco
media die: ſubito d̄ celo circūfulſit me
9.a lux copioſa: ⁊ decidēs i terram audiui
15.b vocē dicētē mihi: Saule ſaule: q̄d me
.1.c ꝑſequer'? Ego aūt r̄ndi. Quis es dn̄e?
Dixitq; ad me: Ego ſū ieſus nazaren⁹
quē tu ꝑſeq̄ris. Et qui mecū erant lu-
mē q̄dē viderūt: vocē āt nō audierūt
C ei⁹ q̄ loq̄bat̄ mecum. Et dixi: Quid fa-
ciā dn̄e? Dn̄s āt dixit ad me: Surgēs
vade damaſcū: ⁊ ibi tibi dicet̄ de oīb⁹
q̄ te oporteat facere. Et cū nō viderē ꝑ
claritate lumīs illi⁹: ad manū deduct⁹
a comitib⁹: veni damaſcū. Ananias āt
q̄dā vir ſm̄ legē teſtimoniū hn̄s ab oī
bus cohabitātib⁹ iudeis: veniēs ad me
⁊ ſtās dixit mihi. Saule frater reſpice:
Et ego eadē hora reſpexi in eū. At ille
D dixit: De⁹ patꝝ nr̄oꝝ ꝑordinauit te vt
cognoſceres voluntatē ei⁹: ⁊ videres iu
ſtū ⁊ audires vocē ex ore ei⁹: q̄ eris te
ſtis illius ad oēs hoies eoꝝ q̄ vidiſti ⁊
audiſti. Et nūc q̄d moraris? Exurge ⁊
baptizare: ⁊ ablue pctā tua inuocato
noīe ip̄i⁹. Factū ē āt reuertēti mihi in
hierl'm ⁊ orāti i tēplo: fieri me i ſtupo-
re mētis ⁊ videre illū dicētē mihi. Fe-
ſtina ⁊ exi velociter ex hierl'm: q̄m nō
E recipiēt teſtimoniū tuū de me. Et ego
dixi: Dn̄e ip̄i ſciūt q̄ ego erā ꝯcludēs
in carcerē: ⁊ cedēs ꝑ ſynagogas eos q̄
.7.g credebāt i te: Et cū funderet̄ ſanguis
ſtephani teſt' tui: ego ſtabā ⁊ ꝯſētiebā
⁊ cuſtodiebā veſtimēta iterficientiū il-
lum. Et dixit ad me: Uade: q̄m ego in
nationes longe mittā te. Audiebāt āt
eum vſq; ad hoc verbū: ⁊ leuauerunt
vocē ſuā dicētes: Tolle d̄ terra huiuſ-
cemodi. Nō eīn fas ē eū viuere. Uoci- F
ferātib⁹ aūt eis ⁊ ꝓiicientib⁹ veſtimēta
ſua: ⁊ puluerem iactātib⁹ i aerē: iuſſit
tribunus induci eū i caſtra ⁊ flagellis
cedi ⁊ torq̄ri eū vt ſciret ꝑp̄t quā cau-
ſā ſic acclamarēt ei. Et cū aſtrinxiſſet
eū loris dixit aſtāti ſibi cēturioni pau
lus. Si hoiē romanū ⁊ indēnatū licet
vobis flagellare? Quo audito cēturio
acceſſit ad tribunū ⁊ nūciauit ei dicēs:
Quid actur⁹ es? Hic eīn hō ciuis roma
nus ē. Accedēs aūt tribun⁹ dixit illi: G
Dic mihi ſi tu roman⁹ es? At ille dixit
Etiā. Et r̄ndit tribun⁹. Ego multa ſū-
ma ciuilitatē hanc ꝯſecut⁹ ſū. Et pau
lus ait: Ego aūt ⁊ nat⁹ ſū. Protin⁹ ḡ
diſceſſerunt ab illo q̄ eū torturi erant.
Tribunus q̄z timuit poſtq̄ reſciuit q̄
ciuis roman⁹ eēt: ⁊ q̄ alligaſſet eum.
Poſtera āt die volens ſcire diligēti⁹ q̄
ex cauſa accuſaret̄ a iudeis ſoluit eū: ⁊
iuſſit ſacerdotes ꝯuenire ⁊ oē ꝯciliū ⁊
ꝓducēs paulū ſtatuit int̄ illos.
I Ntēdēs āt i ꝯcilium XXIII A
paul⁹ ait: Uiri frēs: ego oī ꝯſcia
bona ꝯuſat⁹ ſū añ deū vſq; in hodier-
nū diē. Priceps āt ſacerdotū ananias
ꝓcepit aſtātib⁹ ſibi ꝑcutere os ei⁹. Tūc
paul⁹ dixit ad eum. Percutiet te deus
paries de albate. Et tu ſedens iudicas
me ſm̄ legē: ⁊ ꝯ legē iubes me ꝑcuti?
Et q̄ aſtabāt dixert. Sūmū ſacerdotē
dei maledicis? Dixit aūt paul⁹. Neſcie
bam frēs: q̄ ꝑnceps ē ſacerdotū. Scri
ptū ē eīn: Principē ꝑp̄li tui nō maledi Exo.22.d
ces. Sciēs āt paul⁹ q̄ vna ꝑs eſſet ſa- B
duceoꝝ ⁊ altera phariſeoꝝ exclamauit
in ꝯcilio: Uiri frēs: ego phariſe⁹ ſum: Phil.3.a
fili⁹ phariſeoꝝ. De ſpe ⁊ reſurrectione
mortuoꝝ ego iudicor. Et cū hec dixiſ-
ſet: facta ē diſſenſio int̄ phariſeos ⁊ ſa-
duceos ⁊ ſoluta ē m̄ltitudo. Saducei Mat.22.c
aūt dicūt nō eē reſurrectiōē mortuo-
rū: neq; angelū neq; ſp̄m: phariſei aūt
vtraq; ꝯfitent̄. Fact⁹ ē āt clamor mag-
nus ⁊ exurgentes q̄dā phariſeoꝝ: ꝑug
nabāt dicentes: Nihil mali inuenim⁹ C
in hoie iſto. Quid ſi ſp̄s locutus ē ei
aut angelus? Et cum magna diſſenſio
facta eēt: timēs tribunus ne diſcerpe-
ret̄ paul⁹ ab ip̄ſis iuſſit milites deſcen

454

dere ⁊ rape eũ ꝺ medio eoꝝ: ac deduce
J.27.d re tũ i caſtra. ‖ Sequēte aũt nocte aſſi-
ſtens ei dñs ait: Cõſtãs eſto. Sicut eñ
teſtificat⁹ es de me i hierłm: ſic te opor
tet ⁊ rome teſtificari. Facta aũt die col
legerũt ſe q̇dam ex iudeis ⁊ deuouerũt
ſe dicẽtes neqꝫ mãducaturos neqꝫ bi-
D bituros: donec occiderẽt paulũ. Erãt
autẽ plus q̃ q̄draginta viri q̇ hãc con
iurationẽ facerãt: q̇ acceſſerũt ad ꝑnci
pem ſacerdotuꝫ ⁊ ſeniores. ⁊ dixerunt:
Deuotiõe deuouim⁹ nos nihil guſtatu
ros: donec occidam⁹ paulum. Nunc ꝰ
vos notũ facite tribuno cuꝫ ꝯcilio: vt
ꝓducat illũ ad vos tanq̃ aliq̇d certi⁹
cogituri de eo. Nos vero priuſq̃ ap-
propiet parati ſumus iterficere illuꝫ.
Qꝫ cũ audiſſet filius ſororis pauli inſi-
dias: venit ⁊ intrauit i caſtra nũciauit
q̃ paulo. Uocans aũt paul⁹ ad ſe vnũ
ex centurionib⁹ ait: Adoleſcentẽ hunc
adduc ad tribunũ. Habet eñ aliq̇d in
dicare illi. Et ille q̇dẽ aſſumens eum:
duxit ad tribunũ et ait: Uinctus pau-
lus rogauit me hũc adoleſcentẽ ꝑduce
E re ad te: habẽtẽ aliq̇d loq̇ tibi. Appre-
hendẽs aũt tribunus manũ illi⁹ ſeceſ-
ſit cuꝫ eo ſeorſũ: ⁊ interrogauit illum.
Quid eſt qꝺ habes indicare mihi? Jlle
autẽ dixit: Judeis ꝯuenit rogare te vt
craſtina die ꝓducas paulũ in ꝯciliũ: q̄
ſi aliq̇d certi⁹ inq̇ſituri ſint de illo: tu
vo ne credideris illis. Jnſidiãꝛ eñ ei
ex eis viri ampli⁹ q̃ q̄dragita: q̇ ſe de-
uouerũt nõ mãducare neqꝫ bibere do-
nec iterficiãt eũ: ⁊ nunc parati ſunt ex
pectãtes ꝓmiſſũ tuũ. Tribun⁹ igiꝛ di-
miſit adoleſcẽtẽ: ꝑcipiẽs ei ne cui loq̇-
F reꝛ: qm̃ hec nota ſibi feciſſet. Et vocatꝭ
duob⁹ cẽturiõib⁹ dixit illꝭ: Parate mili
tes ducẽtes vt eant vſqꝫ ceſareã: ⁊ eq̇-
tes ſeptuaginta ⁊ lãcearios ducẽtos a
tertia hora noctꝭ ⁊ iumẽta ꝑparate: vt
iponẽtes paulũ ſaluũ ꝑducerẽt ad feli
cẽ ꝑſidẽ. Timuit eñ ne forte raperẽt
eũ iudei ⁊ occiderẽt: ⁊ ipe poſtea calũ-
niã ſuſtineret: tãq̃ acceptur⁹ pecuniã
ſcribẽs ei epłaꝫ ꝯtinẽtẽ hec. Claudius
lyſias: optimo ꝑſidi felici ſalutẽ. Uirũ
hũc cõꝑhenſũ a iudeis: ⁊ incipiẽtẽ in-
terfici ab eis ſuꝑueniẽs cũ exercitu eri
pui: cognito: qꝛ roman⁹ ẽ: volẽſq̃ ſci-
G re cauſã quã obijciebãt illi: deduxi eũ
in ꝯciliuꝫ eoꝝ. Quem inueni accuſari
de q̄ſtionib⁹ legꝭ ipoꝝ: nihil vero dig-
nũ morte aut vinculis hñtem crimen.
Et cũ mihi ꝑlatũ eẽt ꝺ inſidijs q̄s pa
rauerãt illi: miſi eũ ad te: denũciãs et
accuſatorib⁹ vt dicãt apꝺ te. Uale. Mi
lites vero ſꝫm ꝑceptum ſibi aſſumẽtes
paulũ duxerũt ꝑ noctẽ i antipatridẽ:
⁊ poſtera die dimiſſis eq̇tib⁹ vt cum eo
irent: reũſi ſunt ad caſtra. Qui cuꝫ ve-
niſſent ceſariã ⁊ tradidiſſent epłaꝫ ꝑſi
di ſtatuerũt añ illũ ⁊ paulũ. Cũ legiſſet
aũt ⁊ iterrogaſſet ꝺ q̄ ꝓuincia eſſet et
cognoſcẽs qꝛ ꝺ cilicia: audiam te inq̇t
cũ accuſatores tui venerint. Juſſitqꝫ i
ꝑtorio herodis cuſtodiri eũ. XXIIII
Poſt quinqꝫ aũt dies deſcendit A
ꝑnceps ſacerdotũ ananias cuꝫ
ſenioribus q̇buſdam ⁊ tertullo
quodã oratore: q̇ adierunt ꝑſidẽ adũ-
ſus paulũ. Et citato paulo: cepit accu-
ſare tertull⁹. dicens: Cũ in multa pace
agam⁹ ꝑ te: ⁊ multa corrigãꝛ ꝑ tuaꝫ
ꝓuidẽtiã: ſemꝑ ⁊ vbiqꝫ ſuſcipim⁹ opti
me felix cũ oi grãꝝ actione. Ne diuti⁹ B
aũt te ꝓtraham: oro breuiter audias
nos ꝓ tua clementia. Jnuenim⁹ hunc
hoiem peſtiferũ ⁊ cõcitantẽ ſeditioneꝫ
oibus iudeis in vniũſo orbe ⁊ autorẽ
ſeditionis ſecte nazarenoꝝ: q̇ etiã tem
plũ violare conat⁹ eſt: quẽ ⁊ apprehẽſũ
voluim⁹ ſꝫm legẽ nr̃am iudicare. Sup
ueniens aũt tribun⁹ lyſias cũ vi mag
na eripuit eũ de manib⁹ nr̃is iubẽs ac
cuſatores eius ad te venire: a q̊ poterꝭ
ipſe iudicans de oibus iſtis cognoſce
re: de q̇bus nos accuſam⁹ eũ. Adiece- C
rũt aũt ⁊ iudei: dicẽtes hec ita ſe hr̃e.
Rñdit aũt paul⁹ annuẽte ſibi ꝑſide di
cere. Ex multꝭ ãnis te eẽ iudicẽ genti
huic ſciens: bono aio ꝓ me ſatiſfaciã.
Potes eñ cognoſcere qꝛ non pl⁹ ſunt
mihi dies q̃ duodecim ex quo aſcendi
adorare in hierłm: ⁊ neqꝫ i tẽplo inue
nerũt me cũ aliq̊ diſputantẽ: aut ꝯcur
ſum faciẽtem turbe: neqꝫ i ſynagogis
neqꝫ i ciuitate neqꝫ ꝓbare pñt tibi de D
q̇b⁹ nunc me accuſant. Cõfiteor autem
ꝰ tibi ꝙ ſꝫm ſectã quã dicunt hereſim
ſic deſeruio pr̃i ⁊ deo meo: credẽs oib⁹
q̄ in lege ⁊ ꝓphetis ſcripta ſunt: ſpem
hñs i deũ quã ⁊ hi ipſi expectãt reſur-
rectionẽ futurã iuſtoꝝ ⁊ iniquoꝝ. Jn
ꝰ ⁊ ipſe ſtudeo ſine offendiculo ꝯſciaꝫ
habere ad deũ: ⁊ ad hoies ſemꝑ. Poſt

annos aũt plures elemoſynas factur⁹
in gẽte meã veni: ⁊ oblatiões ⁊ vota: i
q̃b⁹ inuenerũt me purificatũ i tẽplo:
E nõ cũ turba neq̃ cũ tumultu. Et appre
henderũt me: clamãtes ⁊ dicẽtes: Tol
le inimicũ nr̃m. Quidã aũt ex aſia iu
dei q̃s oportebat apud te p̄ſto eẽ ⁊ ac
cuſare ſi q̃d hr̃ent adũſũ me: aut hi ipi
dicãt ſi q̃d iuenerũt i me iniq̃tatis cũ
ſtem in ↄcilio: niſi de vna hac ſolũmõ
voce q̃ clamaui iter eos ſtãs: qm̃ de re
ſurrectiõe mortuoꝝ ego iudicor hodie
F a vobis. Diſtulit ãt illos felix: certiſſi
me ſciẽs de via hac. dicẽs. Cũ tribun⁹
lyſias deſcenderit audiã vos. Juſſitq̃
centurioni cuſtodire eũ ⁊ hr̃e requiem
nec quẽq̃ d̃ ſuis ꝓhibere miſtrare ei.
P⁹ aliq̃t ãt dies veniẽs felix cũ druſil
la cũ vxore ſua que erat iudea vocauit
paulũ: ⁊ audiuit ab eo fidẽ q̃ ẽ in chri
G ſtũ ieſũ. Diſputãte ãt illo de iuſticia et
caſtitate ⁊ d̃ iudicio futuro: tremefact⁹
felix rñdit. Q̃d nunc attinet: vade: tpe
ãt opportuno accerſiã te: ſil' ⁊ ſperãs q
pecunia ei daret a paulo: ꝓp̄ q̃d ⁊ fre
quẽter accerſiẽs eũ loq̃bat cũ eo. Bi
ennio aũt expleto: accepit ſucceſſorẽ fe
lix portiũ feſtũ. Uolẽs ãt grãm p̄ſtare
iudeis felix reliq̃t paulũ vinctũ. XXV

A Feſt⁹ ḡ cũ veniſſet in ꝓuinciam
poſt triduum aſcẽdit hieroſoly
mã a ceſarea. Adierũtq̃ eũ p̄n
cipes ſacerdotũ ⁊ p̄mi iudeoꝝ adũſus
paulũ: ⁊ rogabãt eũ poſtulãtes gratiã
adũſus eũ vt iuberet ꝑduci eũ i hieru
ſalẽ: inſidias tendẽtes vt interficerẽt
eũ in via. Feſtus ãt rñdit ſuari q̃dem
paulũ i ceſarea: ſe ãt maturi⁹ ꝓfecturũ
Qui ḡ i vob̃ ait potẽtes ſũt deſcenden
tes ſil' ſi q̃d ẽ in viro crimen accuſent
B eũ. Demorat⁹ ãt iter eos dies nõ ampli
us q̃ octo aut decẽ deſcẽdit ceſareã: ⁊
altera die ſedit pro tribunali: ⁊ iuſſit
paulũ adduci. Qui cũ ꝑduct⁹ eẽt circũ
ſterũt eũ q̃ ab hieroſolyma deſcẽderãt
iudei: multas ⁊ graues cauſas obũciẽ
tes q̃s nõ poterãt ꝓbare: paulo rõnẽ
reddẽte: qm̃ neq̃ i legẽ iudeoꝝ neq̃ i
C tẽplũ neq̃ i ceſarẽ q̃cq̃ peccaui. Feſt⁹
aũt volens grãꝫ p̄ſtare iudeis: rñdens
paulo dixit: Uis hieroſolymã aſcẽdere
⁊ ibi d̃ his iudicari apud me? Dixit ãt
paul⁹. Ad tribunal ceſaris ſto: ibi me
oportet iudicari. Judeis ñ nocui: ſicut
tu meli⁹ noſti. Si eñ nocui: aut dignũ
morte aliq̃d feci: non recuſo mori. Si
ṽo nihil ẽ eoꝝ q̃ hi accuſãt me: nemo
põt me ill' donare. Ceſarẽ appello. Tũc
feſtus cũ ↄſilio locut⁹ rñdit. Ceſarẽ ap D
pellaſti: ad ceſarẽ ibis. Et cũ dies ali
q̃t trãſacti eſſent: agrippa rex ⁊ bernice
deſcẽderũt ceſareã ad ſalutãdũ feſtũ.
Et cũ dies plures ibi morarent feſt⁹ re
gi indicauit de paulo dicẽs: Uir q̃daꝫ
ẽ derelict⁹ a felice vinctus: de quo cuꝫ
eſſem hieroſolymis adierũt me princi
pes ſacerdotũ ⁊ ſeniores iudeoꝝ: poſtu
lãtes adũſus illũ dãnatiõeꝫ. Ad quos
rñdi: q꜉ ñ ẽ romanis ↄſuetudo donare
aliquẽ hoiem p̄uſq̃ is q̃ accuſat p̄ſen
tes habeat accuſatores: locũq̃ defen
dendi accipiat ad abluẽda crimia q̃ ei E
obũciũt. Cũ ḡ huc ↄueniſſent: ſine vl
la dilatiõe in ſequẽti die ſedens ꝓ tri
bunali iuſſi adduci virũ. De q̃ cuꝫ ſte
tiſſent accuſatores nullã cauſã defere
bãt de q̃b⁹ ego ſuſpicabar malũ: q̃ſtio
nes vero q̃ſdã de ſua ſupſtitione habe
bãt adũſus eũ: ⁊ de q̃dã ieſu defuncto
quẽ affirmabat paul⁹ viuere. Heſitãs
aũt ego de hmõi q̃ſtione dicebã ſi vel
let ire hieroſolymam: ⁊ ibi iudicari de
iſt'. Paulo ãt appellante vt ſuaret au F
guſti cognitioni: iuſſi ſeruari eũ donec
mittã eum ad ceſarẽ. Agrippa autẽ di
xit ad feſtũ: Uolebã ⁊ ipſe hoieꝫ audi
re. Cras inq̃t audies eũ. Altera ãt die
cũ veniſſet agrippa ⁊ bernice cũ multa
ambitiõe: ⁊ itroiſſent i auditoriũ cum
tribunis ⁊ viris p̄ncipalib⁹ ciuitat' iu
bente feſto adduct⁹ eſt paul⁹. Et dixit
feſt⁹: Agrippa rex ⁊ oẽs q̃ ſil' adeſtis G
nobiſcũ viri: videtis hũc hoieꝫ de quo
oĩs multitudo iudeoꝝ iterpellauit me
hieroſolymis petentes ⁊ acclamantes:
nõ oportere eũ viuere ampli⁹. Ego ṽo
cõperi nihil dignũ morte eũ admiſiſſe.
Jp̃o autẽ h̃ appellãte: ad auguſtũ iudi
caui mittere. De q̃ q̃d certũ ſcribã dñõ
nõ habeo: ꝓpter q̃d ꝑduxi eũ ad vos:
⁊ maxĩe ad te rex agrippa: vt iterroga
tione facta habeã q̃d ſcribã. Sine rati
one eñ mihi videt mittere vinctuꝫ: ⁊
cauſas ei⁹ nõ ſignificare. XXVI

A Grippa vero ad paulũ ait: Per A
mittit tibi loqui ꝓ temetipſo.
Tunc paul⁹ extẽta manu cepit
rõnem reddere. De oib⁹ q̃b⁹ accuſor a

iudeis rex agrippa eſtimo me beatum
apud te:cū ſim defenſurꝰme hodie:ma
xime te ſciēte oia q̄ apud iudeos ſunt
ꝯſuetudines ⁊ q̄ſtiones: ꝓpter qđ obſe
B cro patiēter me audias. Et q̇dem vitā
meā a iuuētute q̄ ab initio fuit .i gēte
mea i hieroſolymis nouerūt oēs iude i
ꝑſciētes me ab initio ſi velint teſtimo
niū ꝓhibere:qm̄ ſm̄ certiſſimā ſectam
nr̄e religionis vixi phariſeꝰ. Et nūc in
ſpe q̄ ad pr̄es nr̄os repromiſſiōis facta
ē a deo ſto iudicio ſubiectꝰ: i q̄ duode
cim tribꝰ nr̄e nocte ⁊ die deſeruientes
ſperāt deuenire. De q̄ ſpe accuſor a iu-
C deis rex. Quid icredibile iudicat̄ apđ
vos ſi deꝰ mortuos ſuſcitat? Et ego q̇-
dem eſtimauerā me adūſus nomē ieſu
nazareni debere multa ꝯria agere qđ
⁊ feci hieroſolymis . Et multos ſctōꝝ
ego i carceribꝰ incluſi a principibus ſa
cerdotū ptāte accepta:⁊ cū occideren̄t
detuli ſniaꝫ. Et ꝑ om̄es ſynagogas fre
quēter puniēs eos:cōpellebā blaſphe-
mare:⁊ ampliꝰ inſaniēs i eos: ꝑſeq̄bar
D vſq; in exteras ciuitates. In q̇bꝰ dum
irem damaſcū:cū ptāte ⁊ ꝑmiſſu ꝑnci-
pū ſacerdotū: die media i via vidi rex
de celo ſupra ſplēdorē ſolis circūfulſiſ
ſe me lumen:⁊ eos q̄ mecū ſimul erant
oēſq; nos cū decidiſſemꝰ i terrā audi-
ui vocē loquētē mihi hebraica lingua
S.9.a.22.b ‖ Saule ſaule q̇d me ꝑſeq̄ris? Duꝝ ē ti
bi ꝯ ſtimulū calcitrare . Ego aūt dixi:
Quis es dn̄e? Dn̄s āt dixit: Ego ſū ie-
ſus nazarenꝰ:quē tu ꝑſeq̄ris . Sꝫ exur
ge: ⁊ ſta ſupra pedes tuos. Ad h̄ enim
apparui tibi ⁊ ꝯſtituā te miniſtrū ⁊ te-
E ſtem eoꝝ q̄ vidiſti:⁊ eoꝝ q̇bꝰ apparebo
tibi:eripiēs te de aplis ⁊ gentibꝰ in q̄s
ego nūc mitto te apire oclos eoꝝ vt cō
uertāt̄ a tenebris ad lucē:⁊ de ptāte ſa
thane ad deū: vt accipiāt remiſſionem
pctōꝝ ⁊ ſortē inter ſāctos ꝑ fidē q̄ ē in
me. Vn̄ rex agrippa nō fui incredulus
celeſti viſionis:ſed his q̄ ſunt damaſci
ꝑmū ⁊ hierſolymis ⁊ in oēm regionē
iudee:⁊ gentibꝰ annūciabam: vt pniaꝫ
agerēt ⁊ ꝯuerterēt̄ ad deū: digna peni
tentie opa facientes . Hac ex cauſa me
iudei cū eſſem in tēplo cōprehēſū tem-
F ptabāt volētes me iterficere . Auxilio
aūt adiutꝰ dei vſq; in hodiernū diē ſto
teſtificās minori atq; maiori: nihil ex̄
dicēs q̄ ea q̄ ꝓphe locuti ſūt futura eē

⁊ moyſes :ſi paſſibilis chriſtꝰ: ſi primꝰ
ex reſurrectiōe mortuoꝝ lumē annūci-
aturꝰ ē ꝑplo ⁊ gentibꝰ. Hec loquēte eo
⁊ rōneꝫ reddēte feſtꝰ magna voce dixit:
‖ Inſanis paule. Multe te lr̄e ad inſa- S. 1X
niā ꝯuertūt. Et paulꝰ: non inſanio in-
quit optime feſte:ſꝫ veritatꝭ ⁊ ſobrieta
tis verba eloquor. Scit eīm de his rex:
ad quē ꝯſtātet loquor. Latere eīm eum
nihil hoꝝ arbitror. Neq; eīm in angu-
lo q̇cq̄ hoꝝ geſtū ē . Credis rex agrip-
pa ꝓphetis? Scio q2 credis. Agrippa B
aūt ad paulum. In modico ſuades me
chriſtianū fieri. Et paulꝰ. Opto apud
deū ⁊ i modico ⁊ i magno: nō tm̄ te: ſꝫ
etiā oēs q̄ audiunt hodie fieri tales q̄-
lis ⁊ ego ſū:exceptꝭ vincul̄ his. Et exur
rexit rex ⁊ p̄ſes ⁊ bernice ⁊ q̄ aſſidebāt
eis. Et cū receſſiſſent: loq̄bāt̄ ad iuicē
dicētes:q2 nihil morte aut vincul̄ dig
num q̇d fecit hō iſte Agrippa aūt feſto
dixit. Dimitti poterat hō h̄ :ſi nō appel
Ut aūt laſſet ceſarē. XXVII A
iudicatū ē nauigare eū i italiā 2.Co.1
⁊ tradi paulū cum reliq̄s cuſto
dīēs cēturiōi noie iulio cohortꝭ augu-
ſte:aſcēdētes nauē hadrumetinā inci-
pientē nauigare circa aſie loca ſuſtuli
mus ꝑſeuerāte nobiſcū ariſtarcho: ma
cedone:theſſalonicēſe. Sequēti āt die
venimꝰ ſidonē. Humane āt tractās iu
liꝰ paulū ꝑmiſit ad amicos ire: et curā
ſui agere. Et inde cū ſuſtuliſſemꝰ ſubna
uigauimꝰ cyprū: ꝓpterea ꝙ eēnt venti
ꝯtrarij. Et pelagꝰ cilicie ⁊ pamphylie
nauigātes venimꝰ lyſtrā q̄ ē lycie:⁊ ibi
iueniēs cēturio nauē alexandrinā na
uigātē i italiā :trāſpoſuit nos i eā. Et B
cū multꝭ diebꝰ tarde nauigaremꝰ ⁊ vix
deueniſſemꝰ ꝯ gnydū: ꝓhibēte nos vē
to adnauigauimꝰ crete iux̄ ſalmonem.
Et vix iux̄ nauigātes venimꝰ in locuꝫ
quēdā q̄ vocat̄ boniportꝰ: cui iux̄ erat
ciuitas thalaſſa. Multo aūt tpe ꝑacto
⁊ cū iā non eēt tuta nauigatio eo ꝙ ie
iuniū iā ꝑteriſſet: cōſolabat̄ eos paulꝰ
dicēs eis. Uiri: video qm̄ cū iniuria et
multo dāno nō ſolū onerꝭ ⁊ nauis:ſed
etiā aiaꝝ nr̄aꝝ incipit eſſe nauigatio.
Cēturio āt gubernatori ⁊ nauclero ma
gis credebat: q̄ his q̄ a paulo dicebāt̄
Et cū aptꝰ portꝰ non eēt ad hyemādū C
plurimi ſtatuerūt ꝯſiliū nauigare inde
ſi q̄ modo poſſent deuenietes phenicē

hyemare poꝛtū crete reſpiciētē ad afri
cum ⁊ ad choꝛū. Aſpirāte autē auſtro
eſtimātes ꝓpoſitū ſe tenere: cū ſuſtuliſ
ſent ď aſſon: legebāt cretā. Nō poſt mul
tum autē miſit ſe ꝯ ipam vent⁹ typho
nicus: q̄ vocat̄ euroaquilo. Cūqꝫ arre
pta eēt nauis: ⁊ nō poſſet conari i ven
tū: data naue flatib⁹ ferebamur. In i
ſulā aūt quādā decurrētes que vocat̄
cauda: potuim⁹ vix obtinere ſcapham.
Qua ſublata adiutoꝛijs vtebāt̄ accin
gētes nauē: timētes ne in ſyrtim inci
D derēt: ſūmiſſo vaſe ſic ferebāt̄. Ualida
aūt nob̄ tēpeſtate iactatꝭ: ſequenti die
iactū fecerūt: ⁊ tertia die ſuis manib⁹
armamēta nauis ꝓiecerūt. Neqꝫ autē
ſole neqꝫ ſiderib⁹ apparentib⁹ ꝑ plures
dies: ⁊ tēpeſtate nō exigua iminēte: iā
ablata erat ſpes oīs ſalutꝭ nr̄e. Et cū
multa ieiunatio fuiſſet: tūc ſtans pau
lus i medio eoꝝ dixit: Opoꝛtebat q̄dē
o viri audite me nō tollere a creta: lu
criqꝫ facere iniuriā hanc ⁊ iacturā. Et
nūc ſuadeo vob̄ bono aīo eē. Amiſſio
eñ nulli⁹ aīe erit ex nob̄ p̄terq̄ȝ nauis
12.b Aſtitit eñ mihi hac nocte angel⁹ dei
cui⁹ ſum ego: ⁊ cui deſeruio. dicēs: Ne
timeas paule: ceſari te opoꝛtet aſſiſtere
Et ecce donauit tibi deus oēs q̄ naui
E gant tecū. Propter qđ bono aīo eſtote
viri. Credo eñ deo: q2 ſic erit quemad
modū dictū ē mihi. In inſulā āt quā
dā opoꝛtet nos deuenire. Sȝ poſtea q̄
q̄rtadecima nox ſupuenit: nauigātib⁹
nob̄ i hadria circa mediā noctē ſuſpi
cabāt̄ naute apparere ſibi aliquā regi
onē. Qui ⁊ ſūmittētes bolidē: inuene
rūt paſſus viginti: ⁊ puſillū inde ſepa
rati iuenerunt paſſus q̄ndecim. Timē
tes āt ne in aſpera loca incidérem⁹: de
puppi mittētes anchoꝛas q̄ttuoꝛ opta
bāt diē fieri. Nautꝭ vo q̄rētib⁹ fugere
ď naui: cum miſiſſēt ſcaphā i mare ſub
obtētu q̄ſi iciperent a pꝛoꝛa anchoꝛas
extēdere: dixit paul⁹ cēturioni ⁊ militi
bus. Niſi hi i naui māſerint: vos ſalui
F fieri nō poteſtis. Tunc abſciderūt mi
lites funes ſcaphe: ⁊ paſſi ſūt eā excide
re. Et cū lux iciperet fieri rogabat paul⁹
oēs ſumere cibū dicēs: Quartadecima
die hodie expectātes ieiuni ꝑmanetis:
nihil accipiētes. Propter qđ rogo vos
accipere cibū ꝓ ſalute vr̄a: q2 nulli⁹ vr̄m
capill⁹ de capite pibit. Et cū hec dixiſ
ſet: ſumēs panē gr̄as egit deo in ꝯſpe
ctu oīm: ⁊ cū fregiſſet cepit mādūcare.
Animequiores āt facti oēs: ⁊ ipi aſſūpſe
rūt cibū. Eram⁹ vo vniūſe aīe in naui
ducēte ſeptuagintaſex. Et ſatiati cibo
alleuiabāt nauē: iactātes triticū i ma
re. Cū āt dies fact⁹ eēt t̄rā nō agnoſce
bāt: ſinū vo quēdā ꝯſiderabāt hn̄tem
lit⁹: in quē cogitabāt ſi poſſent eijce
re nauē. Et cū anchoꝛas ſuſtuliſſēt cō G
mittebāt ſe mari ſil̄ laxātes iuncturas
gubernaculoꝝ: ⁊ leuato artemone ſm̄
aure flatū tēdebāt lit⁹. Et cū incidiſ
ſem⁹ i locū bithalaſſū impegerūt nauē
⁊ ꝓra q̄dē fixa manebat imobilis: pup
pis vo ſoluebat̄ a vi maris. Militum
āt ꝯſilium fuit vt cuſtodias occiderēt
ne q̄s cū enataſſet effugeret cēturio āt
volēs ſuare paulū ꝓhibuit fieri. Iuſ
ſitqꝫ eos qui poſſēt natare emittere ſe
pꝛimos ⁊ euadere ⁊ ad terram exire: et
ceteros alios in tabulis ferebāt quoſ
dam ſuper ea que de naui erant. Et ſic
factum eſt: vt omnes anime euaderēt
ad terram.

CXXVIII.

ET cū euaſiſſem⁹ tūc cognouim⁹ A
quia mytilene inſula vocaba
tur. Barbari vero p̄ſtabāt nō modicā
hūanitatē nob̄. Accenſa eñ pira refi
ciebant nos oēs: ꝓpter imbꝛē q̄ imine
bat ⁊ frig⁹. Cū ꝯgregaſſet āt paul⁹ ſar 2.Co.11.f
mētoꝝ aliquātā multitudinē ⁊ impo
ſuiſſet ſup ignē: vipera a caloꝛe cū ꝓceſ
ſiſſet iuaſit manū ei⁹. Ut vo viderunt
barbari pēdētē beſtiā ď manu ei⁹: ad
inuicē dicebāt. Utiqꝫ homicida ē hō h̄
q̄ cū euaſit ď mari vltio nō ſinit eum
viuere. Et ille q̄dē excutiēs beſtiā in B
ignē: nihil mali paſſus ē. At illi exiſti
mabāt eū i tumoꝛē ꝯuētēdū: ⁊ ſubito
caſuꝝ ⁊ moꝛi. Diu āt ill' expectantib⁹ ⁊
vidētib⁹ nihil mali i eo fieri: ꝯuertētes
ſe dicebāt eū eē deū. In locꝭ āt ill' erāt
p̄dia p̄ncipis inſule noīe publij: q̄ nos
ſuſcipiēs: triduo benigne exhibuit. Cō
tigit āt p̄rem publij febꝛibus ⁊ diſente
ria vexatum iacere. Ad quē paul⁹ itra
uit: ⁊ cū oraſſet ⁊ impoſuiſſet ei man⁹
ſaluauit eum. Quo facto oēs q̄ i inſu C
la habebāt infirmitates accedebant ⁊
curabantur. Qui etiam multis hono
ribus nos honoꝛauerunt: ⁊ nauigāti
bus impoſuerunt que neceſſaria erāt.
Poſt menſes autē nauigauim⁹ in na

ui alexandrina que in insula hyemaue
rat: cui erat insigne castorum. Et cum
venissemus siracusā: mansimus ibi tri
duo. Inde circūlegentes deuenimꝰ re
gium: ⁊ post vnum diē flante austro se
cunda die venimꝰ puteolos: vbi inuen
tis fratribꝰ rogati sumus manere apd
eos dies septē: ⁊ sic venimꝰ romā. Et
inde cū audissent frēs occurrerūt no
bis vsqꝫ ad appiīforū: ⁊ tribꝰ tabernis.
D Quos cum vidisset paulus grās agēs
deo accepit fiduciā. Cum autē venisse
mus romā: ꝑmissum ē paulo ꝑmanere
sibimet: cū custodiēte se milite. Post
tertium autē diē ꝯuocauit ꝑmos iude
orum. Cūqꝫ venissent dicebat eis. Ego
viri frēs nihil aduersus plebē faciēs
aut morē paternum vinctꝰ ab hieroso
lymis traditꝰ sū i manꝰ romanoꝝ: qui
cū iterrogatiōēs de me habuissent vo
luerunt me dimittere: eo ꝙ nulla esset
E causa mortꝭ i me. Cōtradicētibꝰ āt iu
deis coactꝰ sū appellare cesarē: non q̄si
gētē meā hn̄s aliq̄d accusare. Propter
hanc igit̄ cām rogaui vos videre ⁊ al
loqui. Propt̄ spem em̄ isrl̄ catena hac
circūdatꝰ sū. At illi dixert ad eū. Nos
neqꝫ lr̄as accepimꝰ de te a iudea: neqꝫ
adueniēs aliq̄s fratꝝ nūciauit aut lo
cutꝰ est q̄d de te malū. Rogamꝰ autē a
te audire q̄ sentis. Nā de secta hac no
tum ē nob: qꝛ vbiqꝫ ei ꝯtradicit̄. Cum
F ꝯstituissent āt illi diē venerūt ad eū i
hospitium plurimi: q̄bꝰ exponebat te
stificans regnum dei suadēsqꝫ eis d̄ ie
su ex lege moysi ⁊ ꝓphetis a mane vs
qꝫ ad vesperā. Et q̄dam credebant his
q̄ dicebant̄: q̄dam vero non credebāt.
Cumqꝫ inuicē nō essent ꝯsentiētes: dis
cedebant dicēte paulo vnum verbum.
Quia bn̄ spūssanctꝰ locutꝰ ē ꝑ esaiam
Esa.6.c ꝓphetā ad nr̄os dicēs || Uade ad ꝑplm
Mat.13.b istum ⁊ dic: Aure audietꝭ ⁊ nō intelli
Mar.4.b getis: ⁊ videntes videbitis ⁊ non ꝑspi
Lu.8.b cietis. Incrassatū est em̄ cor ꝑpli huiꝰ ⁊
Joh.12.f auribꝰ grauiter audierūt ⁊ oclos suos
cōpsserunt ne forte videāt oculis ⁊ au
ribꝰ audiāt ⁊ corde intelligāt: ⁊ ꝯuertā
tur ⁊ sanē eos. Notum ḡ sit vobis: q̄m
gentibꝰ missū ē hoc salutare dei: ⁊ ipi
audient. Et cum hec dixisset: exierunt
ab eo iudei maltam hn̄tes iter se q̄stio
nē. Mansit aūt biennio toto in suo cō
ductu: ⁊ suscipiebat oēs q̄ ingrediebā
tur ad eum: ꝑdicans regnum dei: ⁊ do
cens que sunt de dn̄o iesu christo cum
omni fiducia sine ꝓhibitione.

¶ Explicit liber Actuū apl'oꝝ. Incipit
ꝓlogꝰ i septē epl'as canonicas.

Non ita ē ordo apud grecos q̄ i
tegre sapiūt fideqꝫ rectā sectan
tur epl'aꝝ septē: q̄ canonice nūcupāt̄
sicut in latinis codicibus inuenit̄: vt
qꝛ petrus ē primꝰ ē primꝰ i ordie aplo
rū: ꝑme sint etiam eiꝰ ep'le i ordine cete
raꝝ. Sꝫ sicut euāgelistas dudū ad veri
tatis lineā correximꝰ: ita has ꝓprio or
dini deo iuuāte reddidimꝰ. Est em̄ pri
ma eaꝝ vna iacobi: due petri: tres io
hannis ⁊ iude vna. Que si sicut ab eis
digeste sūt: ita q̄ꝫ ab interp̄tibꝰ fidelit̄
in latinū verterent̄ eloquiū: nec ambi
guitatē legētibꝰ facerēt: nec s̄monum
sese varietas impugnaret: illo p̄cipue
loco vbi de vnitate trinitatꝭ in prima 1.Joh
iohis epl'a positū legimꝰ: in q̄ etiā ab
infidelibꝰ trāslatoribꝰ multū erratū eē
a fidei ṽitate cōperimꝰ: triū tm̄ modo
a vocabula: h̄ ē aque sāguinis ⁊ spūs i
ipa sua editione ponētibꝰ: ⁊ p̄ris ṽbi
qꝫ ac spūs testimoniū omittentibꝰ: in
q̄ maxime ⁊ fides catholica roborat̄: ⁊
p̄ris et filij ⁊ spūssācti vna diuinitatis
substātia cōprobat̄. In ceterꝭ ṽo epl'is
q̄ntū a nr̄a alioꝝ distet editio lectoris
prudētie derelinq̄. Sꝫ tu virgo christi
eustochiū dū a me ipēsiꝰ scp̄ture verita
tē inq̄rꝭ: meā quodāmō senectutē iui
doꝝ dentibꝰ corrodēdā exponis: q̄ me
falsariū corruptorēqꝫ sāctoꝝ ꝓnūciāt
scripturaꝝ. Sꝫ ego i tali oꝑe nec emu
loꝝ meoꝝ inuidētiā ꝑtimesco: nec sācte
scp̄ture veritatē poscentibꝰ denegabo.

¶ Explicit ꝓlogꝰ in septē epl'as cano
nicas. Incipit argumētū in easdem.

Iacobꝰ: petrꝰ: iohēs: ⁊ iudas se
ptem epistolas ediderūt tā my
sticas q̄ succinctas: ⁊ breues pa
riter ac longas: breues in verbis: lon
gas in sententijs: vt rarꝰ sit q̄ non i ca
rum cecutiat lectiōe. ¶ Explicit argu
mētū in septem epl'as canonicas. In
cipit argumentū in epl'am canonicam
beati Jacobi apostoli.

Iacobꝰ apl's sctm̄ instruit clerū
d̄ cultura celestiū p̄ceptoꝝ ⁊ re
gula catholice obseruātie: ⁊ d̄ inuicte
patiētie maiestate ⁊ de reuelatiōe plu

rimoꝝ: ⁊ de mẽdacio magiſtroꝝ.
¶ Explicit argumẽtũ. Incipit epl'a ca-
nonica beati Jacobi apl'i. Capl'm I

A I Acobus dei ⁊
dñi nr̃i ieſu chriſti ſuꝰ:
2 duodecim tribubꝰ q̃ ſũt
i diſperſione: ſalutẽ. Oẽ
gaudiũ exiſtimate frẽs
mei cũ i tẽptationes varias icideritiſ:
3 ſciẽtes ꝙ ꝓbatio fidei vr̃e patientiam
.5.a opaẗ. Patiẽtia aũt opus pfectũ habe-
at: vt ſitis pfecti ⁊ integri i nullo defi-
5 ciẽtes. Si q̃s autẽ vr̃m indiget ſapiã:
poſtulet a deo q̃ dat oĩbus affluẽter: ⁊
6 nõ improperat: ⁊ dabitur ei. Poſtulet
aũt in fide nihil heſitãs. Qui eñ heſi-
tat ſilis eſt fluctui maris: q̃ a vẽto mo
7 uet ⁊ circũfert. Non ḡ eſtimet hõ ille
B ꝙ accipiat aliquid a dño. Uir duplex
9 anio incõſtans ẽ in oĩbꝰ viis ſuis. Glo
riet ãt frater humilis i exaltatiõe ſua:
10 diues ãt i hũilitate ſua: qm̃ ſicut flos
4.c feni trãſibit Exortus ẽ eñ ſol cũ ar-
o.d dore: ⁊ areſecit fenum: ⁊ flos eius deci
.1.d dit: ⁊ decor vultꝰ eius deperijt. Ita ⁊ di
.5.c ues in itineribꝰ ſuis marceſcet Beatꝰ
12 vir q̃ ſuffert tẽptationẽ: qm̃ cũ ꝓbatꝰ
fuerit accipiet coronã vite: quã repro-
13 miſit deꝰ diligentibꝰ ſe. Nemo cum tẽ
ptat, dicat; qm̃ a deo temptat: Deꝰ eñ
intẽptator maloꝝ ẽ: Ipſe aũt neminẽ
14 tẽptat. Unuſq̃ſq3 vero temptat a cõcu-
15 piſcentia ſua: abſtractꝰ ⁊ illectꝰ. Dein-
de ꝯcupiſcẽtia cum ꝯcepit, parit pctm̃:
Pctm̃ vero cũ ꝯſũmatũ fuerit, generat
C mortẽ. Nolite itaq3 errare frẽs mei di
16 17 lectiſſimi. Oẽ datũ optimũ ⁊ oẽ donũ
pfectum deſurſum eſt deſcendẽs a p̃re
luminũ: apud quẽ non ẽ trãſmutatio:
18 nec viciſſitudinis obumbratio. Uolũ-
tarie eñ genuit nos verbo veritatis:
19 vt ſimꝰ initiũ aliq̃d creature eiꝰ. Scitiſ
17.d frẽs mei dilectiſſimi Sit aũt oĩs hõ
.5.c velox ad audiẽdum: tardus aũt ad lo-
20 quẽdũ: ⁊ tardus ad irã. Ira eñ viri iu
21 ſticiã dei nõ opaẗ. Propter q̃d abijciẽ
tes oẽm imũdiciã ⁊ abundantiã mali-
D cie: i mãſuetudine ſuſcipite inſitũ ver-
.2.b bũ: q̃d põt ſaluare aĩas vr̃as Eſtote ãt
22 factores verbi ⁊ nõ auditores tm̃ fallẽ
23 tes voſmetipſos: qꝛ ſi quis auditor eſt
verbi ⁊ nõ factor: h̃ cõpabit viro cõſi-
derãti vultũ natiuitatis ſue i ſpeculo.

24 Cõſiderauit eñ ſe ⁊ abijt: ⁊ ſtatim obli
25 tus ẽ q̃lis fuerit Qui aũt pſpexerit i le Mat.5.a
ge pfecte libertatis ⁊ pmãſerit i ea nõ
auditor obliuioſus factꝰ: ſꝫ factor ope-
26 ris: hic beatꝰ i facto ſuo erit. Si q̃s ãt 1.Pe.3.b
putat ſe religioſũ eſſe nõ refrenãs lin-
guã ſuã ſꝫ ſeducẽs cor ſuũ huiꝰ vana ẽ
27 religio. Religio munda ⁊ immaculata
apud deũ ⁊ p̃rem: hec ẽ: viſitare pupil-
los ⁊ viduas i tribulatione eoꝝ: ⁊ ima
culatũ ſe cuſtodire ab hoc ſeculo. II
1 F Ratres mei: nolite i pſonarũ ac A
ceptione habere fidẽ dñi nr̃i ie-
2 ſu chriſti glie. Etem̃ ſi introie-
rit i ꝯuẽtũ vr̃m vir aureũ annulũ hñs
in veſte cãdida: itroierit aũt ⁊ paup in
3 ſordido habitu: ⁊ intẽdatiſ i eũ q̃ indu
tꝰ eſt veſte p̃clara ⁊ dixeritis ei: tu ſede
hic bñ: paupi autẽ dicatis: tu ſta illic:
4 aut ſede ſub ſcabello pedũ meoꝝ: nõ-
ne iudicatiſ apud voſmetipſos: et facti
eſtis iudices cogitationum iniquarũ?
5 Audite frẽs dilectiſſimi. Nõne deꝰ ele
git pauperes in h̃ mũdo: diuites i fide ⁊
heredes regni: q̃d repromiſit deꝰ dili-
6 gẽtibꝰ ſe? Uos aũt exhonoraſtis pau-
perẽ. Nõne diuites p pñiam opprimũt B
7 vos ⁊ ipi trahunt vos ad iudicia? Nõ-
ne ipſi blaſphemãt bonũ nomẽ q̃d iuo
8 catũ e ſup vos? Si tñ legẽ pficitis re-
galẽ ſm ſcripturas diliges ꝓximũ tu
9 um ſicut teipſm: bñ facitiſ ſi aũt pſonã Leui.19.c
accipitiſ: pctm̃ opami redarguti a lege Ro.2.b
10 q̃ſi trãſgreſſores. Quicũq3 aũt totã le- Eph.6.b
gẽ ſuauerit: offendat aũt i vno: factus Coloſ.3.d
11 ẽ oim reꝰ. Qui eñ dixit: nõ mechaberis; Act.10.f
dixit ⁊ nõ occides. Qꝙ ſi nõ mechaberiſ 1.Pe.1.c
occides aũt: factꝰ es trãſgreſſor legis.
12 Sic loq̃mini ⁊ ſic facite: ſicut p legem
13 libertatis incipiẽtes iudicari. Iudici- C
um eñ ſine miſericordia illi: q̃ nõ facit
miſcdiam. Superexaltet aũt miſcdia iu
14 diciũ Quid pderit frẽs mei ſi fidẽ q̃s
dicat ſe hr̃e: opa aũt nõ habeat? Nũq̃d
15 poterit fides ſaluare eũ? Si ãt frater ⁊
ſoror nudi ſint ⁊ indigeãt victu q̃tidi-
16 ano: dicat aũt aliq̃s ex vobis illis: ite
i pace, calefacimini, ⁊ ſaturami: nõ de
deritis aũt eis, q̃ neceſſaria ſunt corpi,
17 q̃d pderit? Sic ⁊ fides ſi ñ habeat opa,
18 mortua ẽ i ſemetipſa. Sꝫ dicet q̃s. Tu
fidẽ habes: ⁊ ego opa habeo. Oñde mi
hi fidẽ tuã ſine opibꝰ: ⁊ ego oñdã tibi
19 ex opibꝰ fidẽ meã. Tu credis qm̃ vnꝰ D

eſt deus: bñfacis. Et demones credũt
20 ⁊ cõtremiſcũt. Uis aũt ſcire o hõ ianis
21 q̄m fides ſine opib⁹ ocioſa eſt? Abraã
pať nr̃ nõne ex opib⁹ iuſtificat⁹ ẽ: offe
22 rens iſaac filiũ ſuũ ſup altare? Uides
q̄m fides coopabať opibus illi⁹: ⁊ ex
23 opib⁹ fides cõſũmata ẽ? Et ſuppleta ẽ
ſcriptura dicẽs. Credidit abraã deo ⁊
Gen.15.b reputatũ ẽ illi ad iuſticiã: ⁊ amic⁹ dei
Ro.4.a 24 appellat⁹ ẽ. Uidetiſ q̄m ex opib⁹ iuſti
Gal.3.a ficať hõ: ⁊ nõ ex fide tm̃. Similr ⁊ raab
Joſue.2.b 25 meretrix: nõne ex opib⁹ iuſtificata eſt
ſuſcipiens nũcios ⁊ alia via eĳciens?
26 Sicut eñi corpus ſine ſpũ mortuũ eſt:
ita fides ſine opibus mortua ẽ. III

A Mat.23.a Nolite plures magiſtri fieri frẽs
mei ſcientes q̄m mai⁹ iudiciũ
ſumitis. In multiſ ei offendim⁹
oẽs. Si qs i ṽbo nõ offendit: hic pfe-
ctus ẽ vir. Põt etiã freno circũducere
totũ corp⁹. Si aũt equis frena in ora
mittim⁹ ad cõſentiẽdũ nobis oẽ cor-
pus illoꝝ circũferim⁹. Et ecce naues
cũ magne ſint ⁊ a vẽtis validis minẽ-
tur: circũferunť aũt a modico guber-
naculo vbi impet⁹ dirigẽtis voluerit.
Ita ⁊ lingua modicũ qdẽ mẽbrũ eſt ⁊
magna exaltat. Ecce quãtus ignis q̃
magnã ſiluã incẽdit. Et lingua ignis
B ẽ: vniuerſitas iniqtatis. Lingua cõſti-
tuiť i mẽbris nr̃is q̃ maculat totũ cor
pus: ⁊ inflãmat rotã natiuitatiſ nr̃e in
flãmata a gehẽna. Omis ei natura beſti
arũ ⁊ volucrũ ⁊ ſerpẽtiũ ⁊ ceteroꝝ do
manť ⁊ domita ſũt a natura hũana:
linguã aũt null⁹ hoim domare põt. In
quietũ malũ plena veneno mortifero.
C In ipa bñdicim⁹ deũ ⁊ pr̃em: ⁊ in ipa
maledicim⁹ hoies q̃ ad imaginẽ ⁊ ſili-
tudinẽ dei facti ſunt. Ex ipo ore pce-
dit bñdictio ⁊ maledictio. Nõ oportet
fratres mei hec ita fieri. Nũqd fons d
eodẽ foramine emanat dulcẽ ⁊ amarã
aquã? Nũqd põt fratres mei fic⁹ vuas
facere: aut vitiſ fic⁹? Sic neq̃ ſalſa dul
cẽ poteſt facere aquã. Quis ſapiẽs ⁊ di
ſciplinat⁹ inter vos? Oſtẽdat ex bona
cõuerſatione opationẽ ſuã in mãſue-
tudine ſapiẽtie. Qđ ſi zelũ amarũ ha-
D beris: ⁊ cõtẽtiones ſint in cordib⁹ vr̃is
nolite gloriari ⁊ mẽdaces eẽ aduerſus
veritatẽ. Nõ eſt eñi iſta ſapiẽtia deſur
ſum deſcẽdẽs a pr̃e luminũ: ſz terrena
aĩalis, diabolica. Ubi eñi zelus ⁊ cõtẽ-
tio: ibi incõſtãtia ⁊ oẽ op⁹ prauũ. Que
aũt deſurſum eſt ſapia: primũ quidem
pudica eſt: deinde pacifica: modeſta:
ſuadibilis: bonis conſentiens: plena
miſcdia ⁊ fructib⁹ bonis iudicãs ſine
ſimulatione. Fruct⁹ aũt iuſticie in pa-
ce ſeminať facientibus pacẽ. IIII

1 Unde bella ⁊ lites in vobis? Nõ A
ne ex cõcupiſcẽtĳs vr̃is: q̃ mili
2 tant in mẽbris vr̃is? Cõcupiſci
tis ⁊ nõ habetis: occiditis ⁊ zelatis: et
nõ poteſtis adipiſci. Litigatis ⁊ belli-
geratis, ⁊ nõ habetis, ꝓpter qđ nõ po-
3 ſtulatis. Petitiſ ⁊ nõ accipitiſ: eo ꝙ ma
le petatis: vt in cõcupiſcẽtĳs vr̃is in-
4 inſumatis. Adulteri: neſcitis qr ami-
citia hui⁹ mũdi inimica eſt dei? Quicũ
q̃ ergo voluerit amic⁹ eẽ ſeculi hui⁹ ini
5 mic⁹ dei cõſtituiť. An putatiſ qr inani- B
ter ſcriptura dicat: ad inuidiã cõcupi-
6 ſcit ſpũs q̃ habitat in vobis? Maiorẽ
aũt dat grãm. Propter qđ dicit. De⁹ Pro.
ſupbis reſiſtit: humilib⁹ aũt dat grãm 1.Pe.
7 Subditi ergo eſtote deo, reſiſtite aũt dia- Eph.
8 bolo: ⁊ fugiet a vobis. Appropiate deo
⁊ appropinquabit vobis. Emũdate ma C
n⁹ pctõres: ⁊ purificate corda duplices
9 aio. Miſeri eſtote ⁊ lugete ⁊ plorate: Joh.
riſus veſter i luctũ cõuertať: ⁊ gaudiũ
10 i merorẽ. Humiliamini i cõſpectu dñi 1.Pe
11 ⁊ exaltabit vos. Nolite detrahere alť-
utrũ frẽs mei. Qui detrahit fratri aut
q̃ iudicat fratrẽ ſuũ: detrahit legi ⁊ iu
dicat legẽ. Si aũt iudicas legẽ: nõ es
12 factor legis: ſz iudex. Un⁹ eſt ei legiſla
13 tor ⁊ iudex: q̃ põt pdere ⁊ liberare. Tu Ro.1. D
aũt qs es q̃ iudicas pximũ tuũ? Ecce
nũc q̃ dicitiſ: hodie aut craſtino ibim⁹
ad illã ciuitatẽ: ⁊ faciem⁹ ibi qdẽ an-
14 nũ ⁊ mercabimur ⁊ lucrũ faciem⁹: qui
15 ignoratis qd erit in craſtinũ. Que ẽ ei
vita vr̃a? Uapor eſt ad modicũ parẽs:
⁊ deinceps exterminabiť: ꝓ eo vt dica
tis: ſi dñs voluerit: ⁊ ſi vixerim⁹: facie-
16 m⁹ hoc aut illud. Nũc aũt exultatis in
ſupbĳs vr̃is. Oĩs exultatio talis mali-
17 gna ẽ. Scienti igiť bonũ facere ⁊ nõ Lu.1.
facienti: peccatũ eſt illi. V

Agite nũc diuites: plorate vlulã A
tes in miſerĳs vr̃is q̃ aduenient
2 vobis. Diuitie vr̃e putrefacte ſũt: ⁊ ve
3 ſtimẽta vr̃a a tineis cõmeſta ſũt. Aurũ
⁊ argentũ veſtrũ eruginauit: ⁊ erugo
eoꝝ in teſtimoniũ vobis erit: ⁊ mãdu-

cabit carnes vr̄as ſicut ignis. Theſau
rizaſtis vobis irā in nouiſſimis dieb⁹.
4 Ecce merces operarioꝝ, q̄ meſſuerunt
regiōes vr̄as, q̄ fraudata ē a vobis, cla
mat: ⁊ clamor eoꝝ i aures dn̄i ſabaoth
5 introiuit. Epulati eſtis ſup terrā: ⁊ in
luxurijs enutriſtis corda vr̄a. In die
6 occiſiōis adduxiſtis ⁊ occidiſtis iuſtū:
7 ⁊ nō reſtitit vobis. Patientes igit̄ eſto-
te fratres vſq; ad aduentū dn̄i. Ecce
agricola expectat p̄cioſum fructū t̄re:
patienter ferēs donec accipiat tēpora-
8 neū ⁊ ſerotinū. Patiētes igit̄ eſtote et
vos ⁊ cōfirmate corda vr̄a: qm̄ aduen
9 tus dn̄i appropinquabit. Nolite inge-
miſcere frēs in alterutrū: vt nō iudice-
10 mini. Ecce iudex an̄ ianuā aſſiſtit. Ex-
emplū accipite frēs exit⁹ mali, ⁊ lōga-
nimitatꝭ, ⁊ laboris, ⁊ patiētie, ꝓphetas,
11 q̄ locuti ſūt i noie dn̄i. Ecce beatifica-
m⁹ eos q̄ ſuſtinuerūt. Sufferentiā iob
audiſtis: ⁊ finē dn̄i vidiſtis: qm̄ miſeri
C cors eſt dn̄s ⁊ miſerator. Ante oīa aūt
12 frēs mei nolite iurare: neq; ꝑ celū ne-
q; ꝑ terrā neq; aliud qd̄cūq; iuramen
5.f tū. Sit aūt ſermo vr̄: eſt eſt: non nō: vt
13 nō ſub iudicio decidatis. Triſtat̄ aūt
aliq̄s vr̄m: oret. equo aio ē pſallat. In-
14 firmat̄ q̄s in vobis: inducat p̄ſbyteros
eccl̄ie: ⁊ orent ſup eū: vnguētes eū oleo
15 i noie dn̄i. Et orō fidei ſaluabit infir-
mū: ⁊ alleuiabit eū dn̄s: ⁊ ſi i peccatis
16 ſit: remittēt̄ ei. Cōfitemini ḡ alterutrū
pctā vr̄a ⁊ orate ꝓ inuicē: vt ſaluemini.
D Multū ei valet dep̄catio iuſti aſſidua.
7.a 17 Helias hō erat ſilis nobis paſſibilis
4.d ⁊ oratione orauit vt nō plueret ſup ter
rā: ⁊ nō pluit annos tres ⁊ menſes ſex.
18 Et rurſū orauit: ⁊ celū dedit pluuiā: ⁊
19 terra dedit fructū ſuū. Frēs mei: ſi q̄s
ex vobis errauerit a veritate ⁊ cōuerte
20 rit q̄s eū: ſcire debet: qm̄ q̄ cōuerti fe
cerit peccatorē ab errore vie ſue: ſalua-
bit aiam ei⁹ a morte: ⁊ operit multitu
dinē pctōꝝ.

Explicit ep̄la beati Ja cobi ap̄li. Incipit argumētū in ep̄lam beati Petri primā.

Diſcipulos ſaluatoris inuicti toto orbe diffuſos ⁊ ꝑegrinos in hoc ſeculo mōſtrat: ⁊ p̄terite vite penitere ſuadet: ⁊ in nouā vitā ꝓficere tota cū ſollicitudie exhortat̄ ſimō petr⁹ fili⁹ iohānis ꝓuīcie galilee vico bethſaida frater andree ap̄li.

Explicit argumentū. Incipit epiſtola beati Petri ap̄li prima. Cap̄m. I

Petrus apoſto A
lus ieſu chriſti: elect⁹ ad
uenis diſꝑſionis ponti
galatie: cappadotie: aſie:
⁊ bithynie ſcd̄m p̄ſcientiā 2
dei p̄ris in ſctificationē ſpūs: i obediē-
tiā ⁊ aſꝑſionē ſāguinis ieſu chriſti: grā
vobis ⁊ pax multiplicet̄. 3 Bn̄dict⁹ de⁹ 2.Co.1.a
⁊ pat̄ dn̄i nr̄i ieſu chriſti: q̄ ſcd̄m miſeri- Eph.1.a
cordiā ſuā magnā regenerauit nos in
ſpem viuā ꝑ reſurrectionē ieſu chriſti
ex mortuis, i hereditatē icorruptibilē 4
⁊ incōtamiatā ⁊ imarceſſibilē cōſerua
tā in celis: i vobis q̄ in ꝟtute dei cuſto
dimini ꝑ fidē in ſalutē paratā reuela-
ri i t̄pe nouiſſimo: In quo exultabitis: B
modicum nūc ſi oportet ꝯtriſtari i va Joh.16.e
rijs t̄ptationibus, vt ꝓbatio vr̄e fidei
multo p̄cioſior ſit auro qd̄ ꝑ ignē ꝓba
tur: iueniat̄ i laudē ⁊ gl̄iam ⁊ honorē
in reuelatione ieſu chriſti: quē cū non
viderit⁊ diligit⁊. In quē nūc q̄ꝫ nō vi
dētes credit⁊: credētes aūt exultabit⁊
leticia inenarrabili ⁊ gl̄ificata: repor-
tātes finē fidei vr̄e ſalutē aiarū vr̄aꝝ
De qua ſalute exq̄ſierūt atq; ſcrutati
ſūt ꝓphete: q̄ de futura in vobis grā ꝓ
phetauerūt: ſcrutātes i qd̄ vel q̄le t̄pus
ſignificaret i eis ſpūs chriſti p̄nūcians
eas q̄ in chriſto ſūt paſſiones ⁊ poſteri
ores gl̄ias: q̄b reuelatū eſt: q2 nō ſibi
metipſis: vobis aūt miniſtrabant ea q̄ C
nūc nūciata ſūt vob̄ ꝑ eos q̄ euāgeliza
uerūt vob̄ ſpūſctō miſſo de celo: i quē
deſiderāt āgeli ꝓſpicere. Propt̄ qd̄ ſuc
cincti lūbos mēt⁊ vr̄e ſobrij ꝑfecti ſpa
te in eā q̄ offert̄ vobis grām in reuela
tionē ieſu chriſti: q̄ſi filij obediētie, nō
cōfigurati priorib⁹ ignorātie vr̄e deſi-
derijs: ſꝫ ſcd̄m eū q̄ vocauit vos ſctū: vt
⁊ ipſi i oī ꝯuſatiōe ſcti ſit⁊: qm̄ ſcptū
ē: Sctī erit⁊: qm̄ ſctūs ſū. Et ſi pa Leui.19.a
trē iuocat⁊ eū, q̄ ſine acceptione ꝑſona Deu.10.d
rū iudicat ſcd̄m vniuſcuiuſq; op⁹, i timo Col.3.d
re icolat⁹ vr̄i t̄pe cōuerſamini. Scien- [illegible]
tes q̄ nō corruptibilib⁹ auro vel argē Act.10.f
to redēpti eſt⁊ de vana vr̄a cōuerſatio- Ro.2.b D
ne paterne traditiōis: ſꝫ p̄cioſo ſāgui Eph.6.f
ne q̄ſi agni imaculati chriſti ⁊ icōtami Heb.9.d
nati, p̄cogniti q̄dē an̄ mūdi cōſtitutio- 1.Joh.1.c
nē, manifeſtati aūt nouiſſimis t̄pibus Apo.1.b

ꝓpter vos q̄ ꝑ ipm fideles eſtis i deo q̄
ſuſcitauit eū a mortuis: ⁊ dedit ei glo-
riā: vt fides vr̄a ⁊ ſpes eſſet i deo. Aīas
vr̄as caſtificātes i obediētia charitat⁊,
in fraternitatis amore ſimplici, ex cor-
de inuicē diligite attēti⁹: renati nō ex
ſemine corruptibili: ſʒ incorruptibili ꝑ
Eſa.40.b ꝟbū dei viui ⁊ ꝑmanēt⁊ in eternū: ‖ q2
Ecci.14.c ois caro vt fenū: ⁊ ois gl'ia ei⁹ tāq̄ flos
Jaco.1.b feni. ‖ Exaruit fenū ⁊ flos ei⁹ decidit:
ꝟbū āt dn̄i manet i eternū. Hoc ē aūt
A ꝟbū qđ euāgelizatū ē i vos. ¶ II

Eph.4.f ‖ Eponētes igiƚ oēm maliciā ⁊
Col.3.b D oēm dolū ⁊ ſimulatiões ⁊ iuidi
Heb.12.a as ⁊ oēs detractiones: ſicut mō
geniti īfantes rōnabiles ⁊ ſine dolo lac
ↄcupiſcite vt i eo creſcat⁊ i ſalutē: ſi tn̄
guſtat⁊ qm̄ dulcis ē dn̄s. Ad quē acce
dētes lapidē viuū ab hoīb⁹ q̄dē repro
batū: a deo āt electū ⁊ honorificatū: ⁊ ip
ſi tāq̄ lapides viui ſupedificamini do
mos ſpūales i ſacerdotiū ſctm̄: offeren
tes ſpiritales hoſtias acceptabiles deo
ꝑ ieſū chriſtū. Propƚ qđ ↄtinet ſcptura
Eſa.28.d ‖ Ecce pono i ſyō lapidē ſūmū angula-
B rē ꝓbatū electū ꝓcioſū: ⁊ q̄ crediderit i
Ps.117. eū nō ↄfūdeƚ. ‖ Uob igiƚ honor creden
Mat.21.d tib⁹, ñ credētib⁹ āt, lapis, quē reproba
Mar.12.a uerūt edificātes, hic fact⁹ ē i caput an
Lu.20.c guli, ⁊ lapis offenſiōis, ⁊ petra ſcādali:
Act.4.b his q̄ offendūt ꝟbo nec credūt i q̄ ⁊ po
Exo.19.a ſiti ſūt. ‖ Uos aūt gen⁹ electū: regale ſa
cerdotiū: gēs ſācta: ꝑl's acq̄ſitiōis: vt
ꝟtutes āñūcietis ei⁹ q̄ ꝙ tenebris vos
Oſee.12.d vocauit i āmirabile lumē ſuū ‖ Qui ali
Ro.9.e qn̄ nō ꝑl's dei: nūc aūt ꝑl's dei: q̄ non
Ro.13.d cōſecuti miſericordiā: nūc aūt miſeri-
Gal.5.c cordiā ↄſecuti ‖ Chariſſimi obſecro vos
tāq̄ aduenas ⁊ peregrinos abſtinere
vos a carnalib⁹ deſiderĳs q̄ militāt ad
C uerſus aīam: ↄuerſationē vr̄am iter gē
tes habētes bonā: vt i eo qđ detractāt
de vobis tāq̄ de malefactorib⁹: ex bo-
nis opib⁹ vos ↄſiderātes: glificēt deū
Ro.13.a in die viſitatiōis. ‖ Subiecti igiƚ eſto-
te omni humane creature ꝓpter deum
Siue regi quaſi ꝓcellenti: ſiue ducib⁹
tanq̄ ab eo miſſis: ad vindictā malefa
ctorꝝ: laudē vero bonorꝝ. Quia ſic eſt
volūtas dei: vt bn̄facietes obmuteſce-
re faciatis imprudētiū hoim ignoran-
tiā. Quaſi liberi: ⁊ nō q̄ſi velamē habē
tes malitie libertatem: ſed ſicut ſerui
Ro.12.c dei. ‖ Omnes honorate: fraternitatem

diligite. Deū timete: regē honorifica-
te ‖ Serui ſubditi eſtote i oī timore do- Eph.
minis: nō tm̄ bonis ⁊ modeſt⁊: ſed eti Col.
am diſcolis ‖ Hec ē eñ gratia: ſi ꝓpƚ Tit.
dei cōſciētiā ſuſtinet q̄s triſticias pati 1.Co.
ens iniuſte. Que eñ eſt grā: ſi peccātes
colaphizati ſuffertis? Sʒ ſi bn̄facien D
tes patiēter ſuſtinetis: hec eſt grā apđ
deū. In hoc eñ vocati eſtis: q2 ⁊ chriſt⁹
paſſus ē ꝓ nobis: vobis relinquēs ex
emplū vt ſequamini veſtigia ei⁹. ‖ Qui Eſa.
peccatū nō fecit nec inuēt⁹ eſt dolus i 1.Jo.
ore ei⁹. Qui cū malediceret nō maledi
cebat: cū pateret nō minabat. Tra
debat aūt iudicāti ſe iniuſte. ‖ Qui pec Eſa.
cata nr̄a ipe ꝑtulit i corpe ſuo ſup lig-
nū: vt pctis mortui iuſticie viuam⁹: cu
ius liuore ſanati eſtis. Eratis eñ ſicut
oues errātes: ſʒ cōuerſi eſtis nūc ad pa
ſtorē ⁊ epm animarū veſtrarꝝ. ¶ III

Imiliter et mulieres ſubdite A
S ſint viris ſuis: vt ⁊ ſi q̄ nō cre- 1.Cor.
dūt verbo, ꝑ mulierū cōuerſati Col.3
onē ſine verbo lucrifiāt: cōſiderātes in Eph.
timore ſanctā ↄuerſationē vr̄am. Qua 1.Tim.
rū nō ſit extrinſec⁹ capillatura aut cir
cūdatio auri aut indumēti veſtimēto-
rū cult⁹: ſʒ (q̄ abſcōdit⁹ ē cordis) hō i i
corruptibilitate q̄eti ⁊ modeſti ſpūs, q̄
eſt in cōſpectu dei locuples. Sic ei ali-
qn̄ ⁊ ſācte mulieres, ſperātes i deo, orna
bant ſe ſubiecte ꝓpriis viris: ‖ ſicut ſa Gen.1
ra obediebat abrae dn̄m eū vocās: cu-
ius eſtis filie bn̄facientes: ⁊ nō ꝑtimē
tes vllā ꝑturbationē. Uiri ſimiliter co B
habitātes ſm̄ ſciētiā: q̄ſi infirmiori va
ſculo muliebri īpartiētes honorē tāq̄
coheredib⁹ grē vite: vt nō impediant
orationes vr̄e. ‖ In fide aūt oēs vnani Prou.
mes cōpatiētes: fraternitat⁊ amatores Ro.12.
miſericordes: modeſti: humiles: nō red
dētes malū ꝓ malo: nec maledictū ꝓ
maledicto: ſʒ ecōtrario bn̄dicētes: q2 i
hoc vocati eſtis vt bn̄dictionē heredi-
tate poſſideatis ‖ q̄ eñ vult vitā dilige Ps.33
re: ⁊ dies videre bonos: coerceat liguā Ja.1.d
ſuā a malo: ⁊ labia ei⁹ ne loquanƚ do-
lū. Declinet āt a malo ⁊ faciat bonū: i
quirat pacē ⁊ ſequaƚ eā: q2 oculi dn̄i
ſup iuſtos: ⁊ aures ei⁹ i ꝓces eorꝝ: vulƚ C
aūt dn̄i ſup facientes mala. Et q̄s ē q̄
vobis noceat: ſi boni emulatores fue-
ritis? ‖ Sed ⁊ ſi q̄d patimini ꝓpter iu- Mat.
ſticiā: beati. Timorē aūt eorꝝ ne timue

ritis vt nō ꝯturbemini. Dn̄m aūt chri
ſtū ſāctificate i cordib⁹ vr̄is: parati ſꝑ
ad ſatiſfactionē, oī, poſcēti vos rōnem,
d̄ ea q̄ i vobis ē ſpe: ſʒ cū modeſtia ⁊ ti-
more cōſciētiā habētes bonā: vt in eo
qđ detrahūt de vobis, cōfundāt q̄ ca-
lūniant vr̄am bonā ī chriſto cōuerſati
onē. Meli⁹ ē eñ vt bn̄facientes, ſi vo-
9.g lūtas dei velit, pati, q̄ maleficiētes. ‖ Qr
.d ⁊ chriſt⁹ ſemel ꝓ pctis nr̄is mortu⁹ eſt,
iuſtus ꝓ iniuſtis: vt nos offerret deo,
mortificatos q̄dē carne: viuificatos āt
D ſpū. In quo ⁊ his q̄ i carcere erāt ſpiri
4.c tu veniens p̄dicauit ‖ q̄ increduli fue-
7.f rant aliqñ: qñ expectabāt dei patiam i
dieb⁹ noe cū fabricaret arca: in q̄ pau
ci, id ē octo aīe, ſalue facte ſūt ꝑ aquā.
Qđ ⁊ vos nūc ſimilis forme ſaluos facit
baptiſma: nō carnis depoſitio ſordiū:
ſʒ cōſcientie bone interrogatio in deū:
ꝑ reſurrectionē ieſu chriſti a mortuis,
q̄ eſt in dextera dei, degluties mortē, vt
vite eterne heredes efficeremur: ꝑfect⁹
in celū ſubiectis ſibi angelis ⁊ poteſta
tibus ⁊ virtutib⁹.

IIII

A Chriſto igit̄ paſſo i carne: ⁊ vos
eadē cogitatione armamini. qr
q̄ paſſus eſt i carne deſijt a peccatis vt
nō iam deſiderijs hoim: ſed voluntate
dei qđ reliquū eſt in carne viuat tpis.
.4.f ‖ Sufficit eñ preteritū tp̄s ad volūtatē
4.b gentiū cōſūmandā his q̄ ambulauerūt
in luxurijs: deſiderijs: vinolētijs: co-
meſſationib⁹: potationib⁹: ebrietatib⁹:
B ⁊ illicitis idolorū cultib⁹. In q̄ ammi-
rant̄ nō cōcurrētib⁹ vobis i eādē lux-
urie ꝯfuſionē blaſphemātes, q̄ reddēt
rōnē ei q̄ paratus eſt iudicare viuos ⁊
mortuos. Propter hoc eñ et mortuis
euāgelizatū ē: vt iudicent̄ q̄dē ſm̄ ho-
mines i carne: viuāt aūt ſm̄ deū in ſpi
ritu. Oim aūt finis appropinquabit.
Eſtote: itaq̄ prudētes ⁊ vigilate i ora-
8 tionib⁹: ante oīa aūt mutuā in vobiſ-
metipſis charitatē cōtinuā habentes:
10.b ‖ qr charitas operit multitudinē pctō-
.12.d rū. ‖ Hoſpitales inuicē: ſine murmura
.13.a tione. Unuſq̄ſq̄ ſicut accepit grām in
.2.b alterutrū illā ammiſtrātes: ſicut bo-
C ni diſpēſatores multiformis grē dei.
11 Si quis loquit̄ q̄ſi ſermōes dei. Si q̄s
miniſtrat tanq̄ ex virtute quā ammi-
niſtrat de⁹, vt in oīb⁹ honorificet̄ de⁹
ꝑ ieſum chriſtū: cui ē glīa ⁊ imperium
12 in ſecula ſeculorū: amē. Chariſſimi no-
lite peregrinari i feruore q̄ ad tentpta-
tionē vobiſ fit: q̄ſi noui aliq̄d vobis
13 cōtingat: ſed cōicātes chriſti paſſioni-
bus gaudete: vt ⁊ in reuelatione glo-
14 rie ei⁹ gaudeatis exultātes. Si expro-
bramini i noīe chriſti: beati eritis: qm̄
qđ eſt honoris, glīe, ⁊ virtutis dei; ⁊ q̄
15 eſt ei⁹ ſpūs ſuꝑ vos requieſcet. Nemo D
aūt veſtrū patiat̄: quaſi homicida, aut
fur, aut maledicus, aut alienorū appe-
16 titor. Si āt vt chriſtian⁹: nō erubeſcat,
glorificet aūt deū in iſto noīe: qm̄ tp̄s
17 eſt vt incipiat iudiciū a domo dei. Si
aūt primū a nobis, q̄s finis eorū q̄ non
18 credūt dei euangelio? ‖ Et ſi iuſtus qui Prou.11.d
dē vir ſaluabit̄: impi⁹ ⁊ peccator vbi
parebūt? Itaq̄ ⁊ hi q̄ patiunt̄ ſm̄ vo-
19 lūtatē dei: fideli creatori cōmēdēt ani
mas ſuas in benefactis.

V A

Seniores ḡ q̄ i vobis ſūt, obſecro,
cōſenior, ⁊ teſtis chriſti paſſionū,
q̄ ⁊ ei⁹, q̄ in futuro reuelāda ē, glīe, cōi-
cator: Paſcite q̄ in vobis ē gregē dei:
ꝓuidētes nō coactè ſed ſpontaneè ſm̄
deū: neq̄ turpis lucri grā: ſed volūta-
rie: neq̄ vt dominātes in cleris: ſʒ for- ſi exemplum
ma facti gregis ex animo, ⁊ cū apparu B
erit princeps paſtorū, ꝑcipietis īmarceſ
ſibilē glorie coronā. Similiter adole-
ſcētes ſubditi eſtote ſeniorib⁹. Omnes
ei inuicē humilitatē inſinuate: ‖ qr do Ja.4.b
min⁹ ſuꝑbis reſiſtit: humilib⁹ aūt dat
gratiā ‖ Humiliamini igit̄ ſub poten- Ibidem.c
ti manu dei: vt vos exaltet in tpe viſi-
tationis ‖ oēm ſollicitudinē veſtrā ꝓ- Lu.12.c
ijcientes in eū: qm̄ ipi cura eſt de vob̄ Ro.12.c
Sobrij eſtote ⁊ vigilate: qr aduerſari⁹ Ja.4.c
veſter diabolus tanq̄ leo rugiēs circūit C
querens quē deuoret. Cui reſiſtite for-
tes in fide: ſcientes eandē paſſionē ei
q̄ in mūdo eſt veſtre fraternitati fieri.
De⁹ āt oīs gratie, q̄ vocauit nos i eter
nā ſuā gloriā in chriſto ieſu, modicum
paſſos, ipſe ꝑficiet, cōfirmabit, ſolida-
bitq̄. Ipſi gloria ⁊ imperiū: in ſecula D
ſeculorū amē. Per ſiluanū fidelē fratrē
vobis vt arbitror breuiter ſcripſi: obſe
crās ⁊ cōteſtās hāc eē verā gratiā dei i
qua ⁊ ſtatis. Salutat vos eccl'ia q̄ eſt
in babylōe collecta ⁊ marcus fili⁹ me-
us. Salutate inuicem in oſculo ſancto
Grā vob̄ oīb⁹ q̄ eſtis i chriſto ieſu. Amē

Explicit epl'a beati Petri apl'i p̄ma.

Incipit argumētū in ep̄lam ſecūdā.
Simon ptr⁹ p fidē huic mūdo ſa
pientes mortuos eſſe declarat:
eiſdēq3 pietatis quāta ſit ma-
gnitudo luce ipſa clarius manifeſtat.
Explicit argumentū. Incipit ep̄la ſe
cunda beati Petri apoſtoli. Ca. I

A Simon petrus
ſeruus ⁊ ap̄lus ieſu chriſti
his q̄ coequalē nobiſcum
ſortiti ſunt fidē in iuſticia
dei nr̄i ⁊ ſaluatoris ieſu chriſti: gr̄a vo
bis ⁊ pax adimpleat̄ in cognitiōe dei
⁊ chriſti ieſu dn̄i nr̄i. Quō oia nob di-
uine virtutis ſue q̄ ad vitā ⁊ pietatem
donata ſūt p cognitionē ei⁹ q̄ vocauit
nos ꝓpria gl'ia ⁊ virtute: p quem maxi
ma ⁊ p̄cioſa nobis ꝓmiſſa donauit vt
p hec efficiamini diuine ꝯſortes natu
re: fugientes ei⁹ q̄ i mūdo ē cōcupiſcen
B tie corruptionē. Uos āt curā oēm ſub
inferentes miſtrate in fide vr̄a virtutē:
in virtute aūt ſciam: in ſciētia aūt ab-
ſtinētiā: in abſtinētia aūt patiētiā: in
patientia aūt pietatē: in pietate autē
amorē fraternitatis: in amore aūt fra-
ternitatis: charitatē. Hec ei ſi vobiſcū
aſſint, ⁊ ſupent, nō vacuos nec ſine fru
ctu vos ꝯſtituēt in dn̄i nr̄i ieſu chriſti
cognitione. Cui ei nō p̄ſto ſunt hec: ce
cus eſt ⁊ manu tēptās: obliuionē acci
piens purgatiōis veterū ſuoꝝ delicto-
C rū. Quapropter fratres magis ſatagi-
te: vt p bona oga certā vr̄am vocatio-
nē ⁊ electionē faciatis. Hec ei facien-
tes nō peccabit' aliqn̄. Sic eñ abun-
danter miniſtrabit̄ vobis introit⁹ in-
eternū regnū dn̄i ⁊ ſaluatoris nr̄i ieſu
chriſti. Propter qd vos incipiā ſemp
cōmonere de his: ⁊ q̄dē ſcientes ⁊ con
firmatos vos in p̄nti veritate. Iuſtum
aūt arbitror q̄diu ſū i hoc tabernacu
lo ſuſcitare vos i cōmonitiōe: cert⁹ ꝙ
velox ē depoſitio tabernaculi mei ſm
ꝙ ⁊ dn̄s noſter ieſus chriſtus ſignifica
uit mihi. Dabo aūt operā ⁊ frequēter
habere vos poſt obitū meum: vt horū
olim memoriā faciatis. Nō ei indoctas
fabulas ſecuti notā fecim⁹ vobis dn̄i
noſtri ieſu chriſti virtutē ⁊ p̄ſcientiā:
ſed ſpeculatores facti illi⁹ magnitudi-
nis. Accipiens eñ a deo p̄re honorem
D ⁊ gl'iam voce d lapſa ad eū huiuſcemo
di a magnifica gl'ia: Hic eſt fili⁹ me⁹ di-
lectus in quo mihi cōplacui: ipm audi
te. Et hāc vocē nos audiuim⁹ de celo
allatā cū eſſem⁹ cū ipo in mōte ſācto.
Et habem⁹ firmiorē ꝓpheticū ſermo-
nē cui bn̄facitis attēdētes q̄ſi lucerne
lucēti i caliginoſo loco donec dies elu
ceſcat ⁊ lucifer oriat̄ i cordib⁹ vr̄is: h
pmū intelligētes ꝙ oīs ꝓphetia ſcrptu
re ꝓpria interp̄tatiōe nō fit. Nō ei vo-
luntate humana allata eſt aliquando
ꝓphetia: ſed ſp̄iritu ſancto inſpirati locu
ti ſunt ſancti dei hoīes. C. II

Fuerunt vero ⁊ pſeudo ꝓphete
in populo: ſicut ⁊ in vobis erūt
magiſtri mendaces: qui intro-
ducent ſectas ꝑditionis: ⁊ eum q̄ emit
eos, deū negāt: ſupducētes ſibi celerem
ꝑditionē. Et multi ſequēt̄ eoꝝ luxuri
as p quos via veritat' blaſphemabit̄:
⁊ in auaricia fictis v̄bis de vobis ne-
gociabunt̄. Quib⁹ iudiciū iā olim nō
ceſſat: ⁊ ꝑditio eoꝝ nō dormitat. Si ei
deus angelis peccātib⁹ nō pepcit: ſed
rudētib⁹ inferni detractos in tartaꝝ
tradidit cruciādos in iudiciū reſerua B
ri, ⁊ originali mūdo nō pepcit: ſʒ octa
uū noe iuſticie p̄conē cuſtodiuit, dilu-
uiū mūdū impioꝝ idducēs: ⁊ ciuitates
ſodomoꝝ ⁊ gomorreoꝝ in cinerē redi-
gēs, euerſione dānauit: exēplū eoꝝ q̄
impie acturi ſūt ponēs: ⁊ iuſtū loth op
p̄ſſum a nephandoꝝ iniuria ac luxuri
oſa ꝯuerſatione eripuit. Aſpectu eñ ⁊
auditu iuſt⁹ erat: habitās apud eos q̄
d die in diē aīam iuſtā iniquis opib⁹
cruciabāt. Nouit de⁹ pios de tēptatio
ne eripe: iniquos v̄o in diē iudicij re-
ſeruare cruciandos. Mag' aūt eos qui
poſt carnē i cōcupiſcētia imūditie am
bulāt: dn̄ationēq3 cōtēnūt audaces: ſi
bi placētes ſectas nō metuūt introdu-
cere blaſphemātes. Ubi angeli fortitu
dine: ⁊ virtute cū ſint maiores: nō por-
tāt aduerſū ſe execrabile iudiciū. Hi ve C
ro velut irrōnabilia pecora naturalit̄
in captionē ⁊ in ꝑniciem his q̄ igno-
rāt blaſphemātes i corruptione ſua pe
ribūt: pcipiētes mercedē iniuſticie. Uo
luptatē exiſtimātes diei delitias coīq̄
nationis ⁊ macule: delitijs affluentes
in cōuiuijs ſuis luxuriantes vobiſcū
oculos habētes plenos adulterij ⁊ in-
ceſſabilis delicti: pelliciētes aīas inſta

biles: cor exercitatũ in auaritia hñtes:
maledictiõis filij derelinquẽtes rectã
viã errauerũt ſecuti viã balaam ex bo.
ſor. q mercedẽ iniqtatis amauit: cor-
reptionẽ ỽo habuit ſue veſanie. Sub
iugale mutũ aial in hoĩs voce loquẽs
ꝓhibuit ꝓphete inſipientiã. Hi ſunt
fontes ſine aq: ⁊ nebule turbinib⁹ ex-
agitate qb⁹ caligo tenebraꝝ reſeruat.
Superbia eñ vanitatis loquẽtes pelli-
ciunt i deſiderijs carnis luxurie eos q
paululũ effugiũt: q in errore ↄ̃uſati li-
bertatẽ ill' ꝓmittẽtes cũ ipſi ſerui ſint
corruptiõis. A quo eñ qs ſupat⁹ ẽ hu-
ius ⁊ ſuus ẽ. Si eñ refugiẽtes coinq-
nationes mũdi i cognitione dñi nr̃i et
ſaluatoris ieſu chriſti: his rurſus ipli-
cati ſuparit: facta ſunt eis poſteriora
deteriora priorib⁹. Meli⁹ eñ erat illis
nõ ↄgnoſcere viã iuſticie: q̃ poſt agni
tionẽ retrorſũ cõuerti ab eo qd ill' tra
ditũ ẽ ſãcto mãdato. Cõtigit eñ eis il
b lud veri ꝓuerbij. Canis reuſus ad ſu-
um vomitũ: ⁊ ſus lota i volutabro luti
A Hunc ecce vobis chariſſimi III
ſecũdã ſcribo epl'am in qb⁹ ve-
ſtrã excito i cõmonitiõe ſincerã
mẽtẽ: vt memores ſitis eoꝝ q p̃dixi ỽ
boꝝ a ſanctis ꝓphetis ⁊ aploꝝ vr̃oꝝ
B pceptoꝝ dñi ⁊ ſaluatoris. Hoc primũ
a ſcientes ꝙ veniẽt i nouiſſimis diebus
i deceptione illuſores iux ꝓprias cõcu
piſcẽtias ambulãtes: dicẽtes. Ubi ẽ ꝓ
miſſio aut aduẽt⁹ ei⁹? Ex quo eñ p̃res
dormierũt oĩa ſic pſeuerant ab initio
B creature. Latet eñ eos hoc volẽtes: ꝙ
celi erãt prius, terra de aq ⁊ p aquã cõ
ſiſtẽs dei ỽbo: p q ille tunc mũdus aq
inudat⁹ perijt. Celi aũt q nũc ſũt, ⁊ ter-
ra, eodẽ ỽbo repoſiti ſũt: igni ſeruati i
die iudicij: pditiõis ipioꝝ hoim. Unũ
.f ỽo hoc nõ lateat vos chariſſimi. quia
vn⁹ dies apud dñm ſicut mille anni: ⁊
c mille anni ſicut dies vnus. Nõ tardat
dñs ꝓmiſſiõe ſuã ſicut qdã exiſtimãt
9 ſed patiẽter agit ꝓpter vos: nolẽs ali-
quos perire ſ3 oẽs ad pniam reuerti.
.a Adueniet aũt dies dñi vt fur: in q ce-
a li magno ipetu trãſiẽt: elemẽta ỽo ca-
lore ſoluẽt: tra ãt ⁊ q i ipa ſũt opa ex
urent. Cũ igit hec oĩa diſſoluẽda ſint
qles oportet vos eẽ i ſctis ↄ̃uſationib⁹
⁊ pietatib⁹ expectãtes ⁊ ꝓperãtes i ad-
uẽtum diei dñi: p quẽ celi ardẽtes ſol
uẽt ⁊ elemẽta ignis ardore tabeſcẽt.
Nouos vero celos ⁊ nouã terrã ⁊ ꝓ- Apo.21.a
miſſa ipi⁹ expectam⁹: i qb⁹ iuſticia ha
bitat. Propt qd chariſſimi hec expectã D
tes: ſatagite imaculati ⁊ inuiolati ei i
ueniri i pace. ⁊ dñi nr̃i ieſu chriſti lon-
ganimitatẽ ſalutẽ arbitrami: ſicut et
chariſſim⁹ frat nr̃ paul⁹ ſm datã ſibi
ſapientiã ſcripſit vob: ſicut ⁊ in oĩbus
epl'is: loquẽs in eis de his in qb⁹ ſũt q
dã difficilia intellectu: q indocti ⁊ in-
ſtabiles deprauãt: ſicut ⁊ ceteras ſcptu
ras ad ſuã ipoꝝ pditionẽ. Uos igitur
frẽs p̃ſciẽtes cuſtodite ne inſipiẽtiũ er
rore traducti excidatis a ꝓpria firmi-
tate. Creſcite vero i gr̃a ⁊ in cognitiõe
dñi nr̃i ⁊ ſaluatoris ieſu chriſti. Ipi glo
ria ⁊ nũc ⁊ in diẽ eternitatis. Amen.

Explicit epl'a beati Petri apoſtoli ſe
cũda. Incipit argumẽtũ in epiſtolã be
ati Johãnis apoſtoli primam.

Rationẽ verbi ⁊ ꝙ deus ipe ſit
charitas manifeſtat: ⁊ ſuſurro-
nes fratrũ: nec deũ ſcire: nec pi-
os fieri poſſe: eo vſq diſſertat vt eẽ cõ
ꝓbet homicidas: eo ꝙ odiũ ſit interfe
ctionis occaſio.

Explicit argumẽtũ. Incipit epiſtola
beati Johannis apoſtoli prima. Ca. I.

Quod fuit ab a
initio: qd audiuim⁹ qd
vidim⁹ oculis nr̃is qd p
ſpexim⁹: ⁊ man⁹ nr̃e cõ-
trectauerũt, de verbo vi-
te: ⁊ vita manifeſtata ẽ: ⁊ vidim⁹ ⁊ te-
ſtamur ⁊ annũciam⁹ vobis vitã eternã
q erat apud patrẽ: ⁊ apparuit nobis.
Quod vidim⁹ ⁊ audiuimus annũcia-
m⁹ vobis: vt ⁊ vos ſocietatẽ habeatis
nobiſcũ: ⁊ ſocietas nr̃a ſit cũ patre et
cũ filio ei⁹ ieſu chriſto. Et hec ſcribim⁹ Joh.16.a
vobis: vt gaudeatis ⁊ gaudiũ vr̃m ſit 3.Joh.1.b
plenũ: ⁊ hec ẽ annũciatio quã audiui-
m⁹ ab eo ⁊ annũciam⁹ vobis: qm̃ de⁹ C
lux ẽ: ⁊ tenebre i eo nõ ſũt vlle. Si dixe
rim⁹ qm̃ ſocietatẽ habem⁹ cũ eo: ⁊ in
tenebr' ãbulam⁹: mẽtimur ⁊ ỽitatẽ nõ
facim⁹. Si aũt i luce ambulam⁹ ſicut
⁊ ipſe ẽ in luce: ſocietatẽ habem⁹ ad in
uicẽ: ⁊ ſãguis ieſu chriſti filij ei⁹ emũ- Heb.9.b
dat nos ab oĩ pctõ. Si dixerim⁹: qm̃ Apo.1.b
pctm̃ nõ habem⁹: ipi nos ſeducim⁹ et 3.Re.8.e D
veritas in nobis nõ ẽ. Si cõfiteamur 2.Pa.6.g

pctã noſtra fidelis ē et iuſt⁹ vt remit-
tat nobis peccata nr̃a: ⁊ emundet nos
ab oī iniquitate. Si dixerim⁹ qm̄ non
peccauim⁹: mẽdacē facimus eũ: ⁊ v̄bũ
eius nō eſt in nobis. ¶ II
A **F**ilioli mei: hec ſcribo vobis vt
nō peccetis. Sȝ ⁊ ſi q̄s peccaue-
rit aduocatũ habem⁹ apud patrē ieſũ
chriſtũ iuſtũ. Et ipſe ē ꝓpitiatio ꝓ pec-
catis nr̃is: nō ꝓ nr̃is aũt tm̄ ſȝ etiā ꝓ
toti⁹ mũdi. Et i h̄ ſcim⁹ qm̄ cognoui-
J.4.d m⁹ eũ: ſi mãdata ei⁹ obſeruam⁹. || Qui
dicit ſe noſſe eũ: ⁊ mãdata ei⁹ nō cuſto-
dit mendax ē: ⁊ i hoc v̄itas nō ē. Qui
aũt ſeruat verbũ ei⁹: vere i h̄ charitas
dei pfecta ē. In hoc ſcim⁹ qm̄ i ipō ſu-
m⁹. Qui dicit ſe in chriſto manere de-
bet ſicut ille ambulauit ⁊ ipſe ambula-
re. Chariſſimi: nō mãdatũ nouũ ſcribo
vobis: ſȝ mãdatũ vet⁹ qđ habuiſtis ab
B initio. Mãdatũ vet⁹ ē: verbũ qđ audi-
Joh.13.g ſtis || Iterũ mãdatũ nouũ ſcribo vobis:
qđ verũ ē ⁊ i ipō ⁊ in vobis: q2 tenebre
J.4.d trãſierũt: ⁊ verũ lumē iã lucet. Qui di-
cit ſe in luce eē: ⁊ fratrē ſuũ odit: i te-
nebris ē vſq3 adhuc. Qui diligit frēm
ſuũ: i lumie manet: ⁊ ſcãdalũ i eo nō ē.
Leui.9.c || Qui aũt odit frēm ſuũ: i tenebris ē: ⁊ i
J.3.c tenebris ãbulat: ⁊ neſcit q̄ eat: q2 tene-
bre obcecauerũt oculos ei⁹. Scribo vo
bis filioli qm̄ remittũtur vob̄ pctā vr̃a
ꝓpter nomē ei⁹. Scribo vob̄ pr̃es: qm̄
cognouiſtis eũ q̄ ab initio eſt. Scribo
vob̄ adoleſcētes: qm̄ viciſtis malignũ
Scribo vobis ifantes qm̄ cognouiſtis
prēm. Scribo vob̄ iuuenes: qm̄ fortes
eſtis: ⁊ v̄bũ dei manet in vob̄: ⁊ viciſtis
malignũ. Nolite diligere mũdũ: neq3
ea q̄ i mũdo ſũt. Si q̄s diligit mũdũ: n
C ē charitas pr̃is i eo. Qm̄ oē qđ ē i mũ-
do cõcupiſcētia carnis ē: ⁊ ꝯcupiſcētia
oculoꝝ: ⁊ ſupbia vite q̄ nō ē ex pr̄e: ſed
ex mũdo ē. Et mũdus trãſit ⁊ ꝯcupiſcē-
tia ei⁹. Qui aũt facit volũtatē dei: ma-
net in eternũ. Filioli: nouiſſima hora
eſt. Et ſicut audiſtis q2 antichriſt⁹ ve-
nit: nũc antichriſti mlti facti ſunt. Vñ
ſcim⁹ q2 nouiſſima hora ē. Ex nob̄ ꝓ-
dierũt: ſȝ nō erãt ex nobis. Nã ſi fuiſ-
ſent ex nobis ꝑmãſiſſent vtiq3 nobiſcũ
Sȝ vt manifeſti ſint: qm̄ nō ſũt oēs ex
nobis. Sȝ vos vnctionē habetis a ſctō
⁊ noſtis oīa. Nō ſcripſi vob̄ q̄ſi ignorã-
tib⁹ v̄itatē: ſȝ q̄ſi ſciētib⁹ eã: ⁊ qm̄ om

ne mendaciũ ex veritate nō eſt. Quis
eſt mēdax niſi is q̄ negat qm̄ ieſus nō
eſt chriſt⁹. Hic ē antichriſt⁹ q̄ negat pa-
trē ⁊ filiũ. Ois q̄ negat filiũ: nec prēm
habet: q̄ cõfitetur filiũ: ⁊ patrē hȝ. Vos
qđ audiſtis ab initio: in vobis ꝑmane-
at: q2 ſi in vobis ꝑmãſerit qđ audiſtis
ab initio: ⁊ vos in filio ⁊ pr̄e manebi-
tis. Et hec eſt repromiſſio quã ipſe pol-
licit⁹ eſt nobis vitã eternã. Hec ſcripſi
vobis de his q̄ ſeducũt vos: ⁊ vos vn-
ctionē quã accepiſtis ab eo maneat i
vobis. Et nō neceſſe habetis vt aliq̄s
doceat vos: ſed ſicut vnctio eius docet
vos de oīb⁹: ⁊ verũ eſt: ⁊ nō ē mendaciũ.
Et ſicut docuit vos manete in eō. Et
nũc filioli manete in eo: vt cũ apparu-
erit habeam⁹ fiduciã: ⁊ nō cõfundamur
ab eo in aduētu ei⁹. Si ſcitis qm̄ iu-
ſtus ē: ſcitote qm̄ ⁊ oīs q̄ facit iuſticiã
(ex ipſo nat⁹ eſt. ¶ III A
VIdete qualē charitatē dedit nobis pr̄
vt filij dei noīemur ⁊ ſim⁹. Pro-
pter hoc mũdus nō nouit nos: q2 nō
nouit eũ. Chariſſimi nũc filij dei ſum⁹
⁊ nõdũ apparuit q̄d erim⁹. Scim⁹ qm̄
cũ apparuerit: ſimiles ei erim⁹: qm̄ vide-
bim⁹ eũ ſicuti ē. Et oīs q̄ habet hanc
ſpem in eo ſctificat ſe ſicut ⁊ ille ſanct⁹
eſt. Ois q̄ facit pctm̄ ⁊ iniq̄tatē facit.
Et peccatũ eſt iniq̄tas. || Et ſcitis q2 il- Eſa.
le apparuit vt pctā tolleret ⁊ pctm̄ i eo I.1
nō eſt. Ois q̄ in eo manet nō peccat
Et oīs q̄ peccat nō vidit eũ nec cogno- B
uit eũ. Filioli: nemo vos ſeducat || Qui Ap
facit iuſticiã iuſt⁹ ē: ſicut ⁊ ille iuſt⁹ ē.
Qui facit pctm̄ ex diabolo eſt: qm̄ ab
initio diabolus peccat. || In hoc appa- Joh
ruit fili⁹ dei: vt diſſoluat opa diaboli.
Ois q̄ natus eſt ex deo pctm̄ nō facit:
qm̄ ſemen ipſius i eo manet: ⁊ nō pōt
peccare: qm̄ ex deo nat⁹ ē. In hoc ma-
nifeſti ſũt filij dei ⁊ filij diaboli. Ois q̄
nō eſt iuſtus nō ē ex deo: ⁊ q̄ nō diligit
fratrē ſuũ. Qm̄ hec ē annũciatio quã
audiſtis ab initio vt diligatis alterutrũ Gen.
|| Nō ſicut cain q̄ ex maligno erat: ⁊ oc-
cidit fratrē ſuum. Et ꝓpter qđ occidit C
eũ? Qm̄ opa ei⁹ maligna erant: fratris
aũt eius iuſta. || Nolite mirari frēs ſi Joh.
odit vos mũdus. Nos ſcim⁹ qm̄ trãſlati
ſumus de morte ad vitã: qm̄ diligim⁹
fratres || Qui nō diligit: manet i morte Leui.
Omnis q̄ odit fratrē ſuũ homicida eſt 5.2.b

Et ſcitis qm̄ oīs homicida nō hʒ vitā
5.b eternā in ſe manentē.‖In hoc cogno-
uimꝰ charitatē dei: qm̄ ille aīam ſuā
ꝓ nobis poſuit: ⁊ nos debemꝰ ꝓ fra-
17 tribꝰ aīas ponere. Qui habuerit ſub-
ſtantiā huiꝰ mūdi: ⁊ viderit fratrē ſuū
neceſſe habere: ⁊ clauſerit viſcera ſua
D ab eo: quō charitas dei manet in eo?
18 Filioli mei: nō diligamꝰ vbo neq̄ lin
19 gua: ſed ope ⁊ veritate.‖In hoc cogno-
ſcimꝰ qm̄ ex veritate ſumꝰ: ⁊ in cōſpe-
7.d 20 ctu eiꝰ ſuadebimus corda nr̄a.‖Qm̄ ſi
6.f repħenderit nos cor nr̄m: maior ē deꝰ
21 corde nr̄o: ⁊ nouit oīa.‖Chariſſimi: ſi
cor nr̄m nō repħenderit nos: fiduciam
22 habemꝰ ad deū: ⁊ quicq̄d petierimꝰ ac
cipiemꝰ ab eo, qm̄ mādata eiꝰ cuſtodi-
mus: ⁊ ea q̄ ſūt placita corā eo facimꝰ
4.c 23 Et h̄ ē mādatū eiꝰ vt credamꝰ in noīe
5.c filij eiꝰ ieſu chriſti: ⁊ diligamꝰ alterutrū
24 ſicut dedit mādatū nobis. Et q̄ ſeruat
mādata eiꝰ in illo manet: ⁊ ipe in eo.
Et in hoc ſcimꝰ qm̄ manet in nob̄ de
A ſpū quē dedit nobis. ‖ IIII

C Hariſſimi: nolite oī ſpiritui cre
dere: ſʒ ꝓbate ſpūs ſi ex deo ſint,
qm̄ multi pſeudo ꝓphete exierūt i mū
2 dū. In h̄ cognoſcit̄ ſpūs dei. Oīs ſpūs
q̄ cōfitet̄ ieſū chriſtū in carne veniſſe:
3 ex deo eſt. Et oīs ſpūs q̄ ſoluit ieſū: ex
deo nō eſt: ⁊ hic eſt antichriſtꝰ de q̄ au
diſtis qm̄ venit: ⁊ nūc iā in mūdo eſt.
8.f 4 ‖Nos ex deo eſtis filioli, ⁊ viciſtis eū,
qm̄ maior ē q̄ in vobis ē, q̄ꝫ qui i mū-
5 do: ipſi de mūdo ſunt: ideo de mundo
6 loquunt̄: ⁊ mūdus eos audit. Nos ex
3.f. deo ſumꝰ.‖Qui nouit deū, audit nos:
q̄ nō eſt ex deo, nō audit nos: In hoc co
gnoſcimꝰ ſpm̄ veritatis, ⁊ ſpm̄ erroris.
B 7 Chariſſimi: diligamꝰ nos inuicē quia
charitas ex deo eſt. Et oīs q̄ diligit: ex
8 deo natꝰ ē: ⁊ cognoſcit deū. Qui nō di
ligit: nō nouit deū: qm̄ deꝰ charitas ē.
5.b 9 ‖In hoc apparuit charitas dei in no-
bis: qm̄ filiū ſuū vnigenitū miſit deꝰ
10 i mūdū vt viuamꝰ ꝑ eū. In hoc ē cha-
ritas: nō quaſi nos dilexerimꝰ deū: ſed
qm̄ ipe prior dilexit nos: ⁊ miſit filiū
11 ſuū ꝓpitiationē ꝓ pctīs nr̄is. Chariſſi
C mi: ſi deꝰ dilexit nos: ⁊ nos debemꝰ al-
.b terutrū diligere.‖Deū nemo vidit vn-
.c q̄ꝫ‖Si diligamꝰ iuicē: deꝰ i nobis ma-
net: ⁊ charitas eiꝰ in nobis ꝑfecta eſt.
13 In hoc cognoſcimꝰ qm̄ in eo manemꝰ
⁊ ipe i nob: qm̄ de ſpū ſctō ſuo dedit no
14 bis. Et nos vidimꝰ ⁊ teſtificamur: qm̄
pr̄ miſit filiū ſuum ſaluatorē mundi.
15 Quiſq̄s cōfeſſus fuerit qm̄ ieſus ē filiꝰ
16 dei: deꝰ i eo manet: ⁊ ipe i deo. Et nos
cognouimꝰ ⁊ credidimꝰ charitati quā
hʒ deꝰ i nob. Deꝰ charitas ē: ⁊ q̄ manet
i charitate i deo manet: ⁊ deꝰ in eo. In D
17 h̄ ꝑfecta ē charitas dei nobiſcum vt fi
duciā habeamꝰ i die iudicij: q̄ ſicut il
18 le ē, ⁊ nos ſumꝰ i h̄ mūdo. Timor nō ē
in charitate: ſed ꝑfecta charitas foras
mittit timorē: qm̄ timor penā hʒ. Qui
19 āt timet nō ē ꝑfectꝰ in charitate. Nos
ḡ diligamꝰ deum: qm̄ deꝰ prior dilexit
20 nos‖Si quis dixerit: qm̄ diligo deū, et S.2.a.et.b
frēm ſuū oderit: mēdax ē‖Qui eīm nō Joh.13.d
diligit frēm ſuū quē videt: deum quē Mat.22.d
21 nō videt quō pōt diligere? Et hoc mā-
datum habemꝰ a deo: vt q̄ diligit deū
diligat ⁊ frēm ſuum.‖ V

O Mnis q̄ credit qm̄ ieſus ē chri A
ſtus: ex deo natꝰ ē. Et oīs q̄ dili
git eū q̄ genuit: diligit ⁊ eū q̄ natꝰ eſt
2 ex eo. In h̄ cognoſcimꝰ qm̄ diligimꝰ na
tos dei cū deū diligamꝰ: ⁊ mādata eiꝰ
3 faciamꝰ. Hec eīm ē charitas dei vt mā
data eiꝰ cuſtodiamꝰ: ⁊ mādata eiꝰ gra-
4 uia nō ſūt‖Qm̄ oē qđ natum ē ex deo I.Co.15.g
vincit mūdū: ⁊ hec ē victoria q̄ vincit
5 mūdum: fides nr̄a. Quis ē āt q̄ vincit
mūdū: niſi q̄ credit qm̄ ieſus ē filius B
6 dei? Hic ē q̄ venit ꝑ aquā ⁊ ſāguinē ie
ſus chriſtꝰ. Nō i aq̄ ſolū: ſʒ i aq̄ ⁊ ſāgui
ne. Et ſpūs ē q̄ teſtificat̄ qm̄ chriſtꝰ ē
7 veritas. Qm̄ tres ſūt q̄ teſtimoniū dāt
i celo: pater: vbū: ⁊ ſpūſſāctꝰ: ⁊ hi tres
8 vnū ſūt. Et tres ſunt q̄ teſtimoniū dāt
i t̄ra: ſpūs: aq̄: ⁊ ſāguis: ⁊ hi tres vnum
9 ſūt. Si teſtimoniū hoīm accipimus: teſti
moniū dei maiꝰ ē. Qm̄ h̄ ē teſtimoniū
dei qđ maiꝰ ē: qm̄ teſtificatꝰ eſt đ filio
10 ſuo‖Qui credit in filiū dei: habet teſti Joh.5.d
moniū dei i ſe. Qui nō credit filio: mē
dacē facit eū: q̄ nō credit i teſtimoniū
11 qđ teſtificatꝰ ē deꝰ đ filio ſuo. Et h̄ eſt C
teſtimoniū qm̄ vitā et̄nā dedit nobis
12 deꝰ: ⁊ hec vita in filio eiꝰ ē. Qui habet fi-
liū dei: habet vitā: q̄ nō habet filiū dei
13 vitā nō habet. Hec ſcribo vob̄ vt ſcia-
tis qm̄ vitā habetis eternā: q̄ creditis
14 i noīe filij dei. Et hec ē fiducia quā ha
bemꝰ ad deū: q̄ quodcūq̄ petierimus
15 ſcđm voluntatē eiꝰ audit nos. Et ſcimꝰ:

qꝛ audit nos: q̄cq̄d petierim⁹. Scim⁹:
qm̄ habem⁹ petitiones q̄s poſtulam⁹
D ab eo. Qui ſcit frēm ſuū peccare pctm̄
nō ad mortē: petat ꝛ dabit̄ ei vita pec-
cāti nō ad mortē. Eſt pctm̄ ad mortē:
non ꝓ illo dico vt roget q̇s. Ois iniq̇-
tas pctm̄ ē: ꝛ ē pctm̄ ad mortē. Scim⁹
qꝛ ois q̇ nat⁹ ē ex deo non peccat: ſʒ ge
neratio dei ꝯſuat eū: ꝛ malign⁹ nō tan
get eū. Scim⁹ qm̄ ex deo ſum⁹: ꝛ mūd⁹
tot⁹ in maligno poſit⁹ ē. Et ſcim⁹ qm̄
fili⁹ dei venit ꝛ dedit nob̄ ſenſū: vt cog
noſcam⁹ deū verū: ꝛ ſim⁹ in vero filio
eius. Hic eſt verus de⁹ ꝛ vita eterna. Fi
lioli: cuſtodite vos a ſimulacris.

Explicit epl̄a beati Johis apl̄i pri-
ma. Incipit argumentuʒ in epiſtolam
eiuſdem ſecundam.

Vſq; adeo ad ſāctā feminā ſcri
bit: vt eandē dn̄am nō dubitet
frīs appellare: eiuſdemq; filijs teſtimo
niū q̄ ambulēt i veritate ꝑhibet.

Explicit argumētū. Incipit epl̄a be
ati Johānis apl̄i ſecunda. Capl̄m. I
A Senior electe dn̄e ꝛ natis ei⁹
q̄s ego diligo i veritate: ꝛ nō
ego ſolus: ſed ꝛ oēs q̇ cogno
uerunt veritatē ꝓpter verita
tē q̄ ꝑmanet i vobis: ꝛ vobiſcū erit in
eternū. Sit vobiſcū gr̄a miſcdia pax a
deo p̄re: ꝛ a chriſto ieſu filio patris in
veritate ꝛ charitate. Gauiſus ſum val
B de: qm̄ iueni de filijs tuis ambulātes
in veritate: ſicut mandatū accepim⁹ a
p̄re. Et nūc rogo te dn̄a nō tāq; māda
tū nouū ſcribēs tibi: ſʒ qd̄ habuim⁹ ab
initio vt diligam⁹ alterutꝝ. Et hec eſt
charitas vt ambulem⁹ ſm̄ mādata ei⁹
Hoc eni eſt mādatū: vt queādmodum
audiſtis ab initio in eo ambulet̄: qm̄
multi ſeductores exierunt in mūdum
q̇ non ꝯfitent̄ ieſū chriſtū veniſſe i car
C nē. Hic ē ſeductor ꝛ antichriſt⁹. Uide-
te voſmetip̄os ne ꝑdatis q̄ opati eſtis
ſed vt mercedē plenā accipiat̄. Ois q̇
p̄cedit: ꝛ nō ꝑmanet i doctrina chriſti
deū nō habet. Qui ꝑmanet i doctrina
hic p̄rem ꝛ filiū habet. Si quis venit
ad vos ꝛ hāc doctrinā nō affert: nolite
recipe eū in domū nec aue ei dixerit̄.
Qui eni dicit illi aue: cōicat opib⁹ ei⁹
D malignis. Ecce p̄dixi vob̄ vt i die dn̄i
nō ꝯfundamini. Plura hn̄s vob̄ ſcri-
bere: nolui ꝑ chartam ꝛ attramentuʒ.

Spero eni me futuꝝ apd̄ vos: ꝛ os ad
os loq̇ vt gaudium vr̄m plenū ſit. Sa Joh.1
lutant te filij ſororis tue electe. 1.Jo.1

Explicit epl̄a beati Johis apl̄i ſcd̄a.
Incipit argumētū i epl̄aʒ eiuſdē tertiā

Gaiū pietat̄ cā extollit atq; vt
i ip̄a pietate maneat exhortat̄
diotrepē impietat̄ ꝛ ſuꝑbie cā
obiurgat: demetrio autē bonū teſtimo
niū ꝑhibet cū fratrib⁹ vniuerſis.

Explicit argumētū. Incipit epl̄a be
ati Johis apl̄i tertia. Ca. I
Senior: gaio chariſſimo quem A
ego diligo i ỽitate. Chariſſi-
me d̄ oib⁹ oꝛonē facio ꝓſpe-
re te ingredi ꝛ valere: ſicut ꝓſpere agit
aīa tua. Gauiſus ſū valde veniētibus
frib⁹ ꝛ teſtioniū ꝑhibētib⁹ ỽitati tue:
ſic̄ tu i ỽitate ambulas. Maiorē hoꝝ B
n̄ habeo gr̄aʒ: q; vt audiā filios meos
i ỽitate ābulare. Chariſſime: fidelit̄ fa
cis q̄cq̄d opar̄ i frēs ꝛ h̄ in ꝑegrinos
q̇ teſtimoniū reddiderūt charitati tue
i ꝯſpectu eccl̄ie: q̄s bn̄facies deducens
digne deo. Pro noīe eni ei⁹ ꝓfecti ſūt
nihil accipientes a gētilib⁹. Nos ḡ de
bemus ſuſcipere huiuſmōi: vt coopera
tores ſim⁹ veritatis. Scripſiſſem forſi C
tan eccl̄ie: ſed is q̇ amat primatū gere-
re i eis diotrepes: nō recipit nos. Pro-
pter h̄ ſi venero cōmoneā ei⁹ opa q̇ fa-
cit: verbis malignis garriēs i nos. Et
q̄ſi nō ei iſta ſufficiāt: neq; ip̄e ſuſcipit
frēs: ꝛ eos q̇ ſuſcipiunt ꝓhibet ꝛ d̄ ec-
cleſia eijcit. Chariſſime: noli imitari
malū: ſʒ qd̄ bonū ē. Qui bn̄ facit: ex d̄o
ē: q̇ male facit nō videt deū. Demetrio D
teſtimoniū reddit̄ ab oib⁹ ꝛ ab ip̄a ve
ritate: ſʒ ꝛ nos teſtimoniū ꝑhibem⁹: et
noſti qm̄ teſtimoniū nr̄m veꝝ ē. Mul
ta habui tibi ſcribere: ſʒ nolui ꝑ attra
mētū ꝛ calamū ſcribere tibi. Spero āt
ꝓtin⁹ te videre: ꝛ os ad os loquemur.
Pax tibi. Salutant te amici. Saluta
tu amicos nominatim. Explicit epl̄a
beati Johis apl̄i tertia. Incipit argu-
mentū in epl̄am beati Jude apl̄i.

Iudas apl̄s: frēs de corruptori-
bus vie veritatis ita informat:
vt illicitū eē diſſeret de ſub iu
go ſemel erutos ſuitutis denuo operā
ſuam officijs nouare ſeruilibus.

Explicit argumentū. Incipit epiſto
la beati Jude apoſtoli. Capl̄m. I

a IUdas ieſu chri
ſti ſeruus: frater aūt iacobi
his q̄ ſunt in deo patre di-
lectꝭ ⁊ chriſto ieſu ꝯſuatꝭ
⁊ vocatis. Miſcdia vobis ⁊ pax ⁊ cha-
ritas adimpleat̄. Chariſſimi: oēm ſolli
citudinē faciēs ſcribendi vobis de cō
muni veſtra ſalute: neceſſe habui ſcri-
bere vobis dep̄cans ſupcertari ſemel
tradite ſāctꝭ fidei. Subintroierūt eni
q̄dam hoīes q̄ olim p̄ſcripti ſunt in h̄
iudiciū impij dn̄i nr̄i grām transferen
tes ī luxuriā ⁊ ſolū dn̄atorē ⁊ dn̄m no-
B ſtrum ieſū chriſtū negātes. Cōmonere
autē vos volo ſciētes ſemel oīa: qm̄ ie
ſus ppl̄m de terra egypti ſaluans: ſcdo
eos q̄ nō crediderūt ꝑdidit. Angelos
vero q̄ non ſeruauerūt ſuū p̄ncipatuz:
ſed dereliquerūt ſuū domiciliū: i iudi-
9.c ciū magni dei vinculis eternis ſub ca
ligine reſeruauit. Sicut ſodoma ⁊ go
morra ⁊ finitime ciuitates ſilr mō ex-
fornicate: ⁊ abeūtes pꝰ carnē alterā fa
cti ſunt exēplū: ignis eterni penā ſuſti
C nētes. Silr ⁊ hi carnē q̄dem maculāt
dn̄ationē autē ſpernūt: maieſtatē aūt
1.d blaſphemāt. Cū michael archangelus
3.a cū diabolo diſputās altercaret̄ d̄ moy
ſi corꝑe: nō ē auſus iudiciū iferre blaſ
phemie: ſꝫ dixit: Imperet tibi deus. Hi
aūt q̄cunq̄ q̄dē ignorāt blaſphemant
q̄cunq̄ autē naturaliter tanq̄ꝫ muta
aīalia norunt: in his corrūpunt̄. Ue il
D lis q̄ in via cayn abierūt: ⁊ errore ba-
6.a laam mercede effuſi ſunt: ⁊ i ꝯtradicti
5.b one chore abierūt ‖ Hi ſūt i epulis ſuis
2.d macule ꝯuiuātes: ſine timore ſemetip-
1.a ſos paſcētes: nubes ſine aq̄ que a ven
tis circūferūt̄: arbores autūnales in-
fructuoſe: bis mortue: eradicate: fluctꝰ
feri marꝭ: deſpumātes ſuas ꝯfuſiones
ſidera errantia: q̄bꝰ ꝓcella tenebrarūꝫ
ſuata eſt in eternū. ‖ Prophetauit autē
E ⁊ de his ſeptimꝰ ab adā: enoch: dicēs:
1.b ‖ Ecce venit dn̄s in ſāctis milibꝰ ſuis
3.c facere iudiciū ꝯtra oēs: ⁊ arguere oēs
5.c impios de omnibꝰ operibꝰ impietatis
2.c eoꝝ q̄bus impie egerūt: ⁊ de oībus
duris q̄ locuti ſunt ꝯtra deuꝫ peccato-
res impij. Hi ſunt murmuratores q̄ru
loſi: ſm̄ deſideria ſua ambulātes et os
eoꝝ loquit̄ ſupbiaꝫ: mirantes ꝑſonas
queſtus cauſa. Uos autem chariſſimi
memores eſtote verboꝝ q̄ p̄dicta ſunt
ab apoſtolis dn̄i noſtri ieſu chriſti: qui F
dicebant vobis ‖ qm̄ in nouiſſimis tē- 1. Tim. 4. a
poribus veniēt illuſores ſm̄ deſideria 2. Timo. 3. a
ſua ambulātes in impietatibꝰ. Hi ſūt 2. Pe. 3. a
q̄ ſegregant ſemetip̄ſos: aīales: ſpiritū
nō habentes. Uos aūt chariſſimi ſupe-
edificātes voſmetip̄ſos ſanctiſſime nr̄e
fidei: in ſpūſancto orātes: voſmetip̄ſos
in dilectione dei ſeruate: expectantes
miſericordiā domini noſtri ieſu chriſti
in vitam eternam. Et hos quidē argu G
ite iudicatos: illos vero ſaluate d̄ igne
rapiētes. Alijs aūt miſeremini in timo
re: odientes ⁊ eā que carnalis ē macu-
latā tunicā. Ei aūt qui potens eſt vos
cōſeruare ſine peccato: ⁊ cōſtituere aū
ꝯſpectum glorie ſue īmaculatos ī exul
tatione: in aduētu domini noſtri ieſu
chriſti: ſoli deo ſaluatori nr̄o: per ieſuꝫ
chriſtum dominū noſtrum gloria ⁊ ma
gnificētia: imperiū ⁊ ptās aū oīa ſecu-
la: ⁊ nūc ⁊ ī oīa ſecula ſeculoꝝ. Amē.
¶ Explicit epiſtola beati Jude apl̄i.

Incipit ꝓlogus in Apocalypſim bea-
ti Johānis apoſtoli.

OMnes q̄ pie volunt viuere ī
chriſto: ſicut ait apl̄s ‖ ꝑſecuti 2. Timo. 3. c
onē patient̄: iuxta illud ‖ Fi- Eccli. 2. a
li accedēs ad ſeruitutē dei: ſta ī timo-
re: ⁊ p̄para aīam tuā ad tēptationem.
Tēptatio nāq̄ꝫ eſt vita hoīs ſup terraꝫ.
Ne aūt fideles deficiāt in his: ꝯſolat̄
eos dn̄s atq̄ꝫ ꝯfirmat dicēs ‖ Uobiſcū Mat. 28. d
ſum vſq̄ꝫ ad ꝯſūmationē ſeculi: ⁊ no-
lite timere puſillus grex. Propterea vi
dens deꝰ pater tribulationes q̄s paſſu
ra erat eccl̄ia ab apl̄is fundata ſupra
petrā chriſtum vt minꝰ timeat̄: diſpo-
ſuit vna cū filio ⁊ ſpūſācto eas reuela
re. Reuelauit aūt tota trinitas chriſto
ſm̄ humanitatē. Chriſtꝰ vero iohāni ꝑ
angelū. Johēs eccl̄ie: de qua reuelatio
ne hunc librū cōpoſuit. Un̄ ⁊ liber iſte
Apocalypſis dicit̄. id eſt reuelatio: q2
hic ꝯtinent̄ q̄ deꝰ reuelauit iohanni et
iohānes eccleſie: quāta ſcilicet eccl̄ia
paſſa ſit ī tp̄e primitiuo: ⁊ nūc patiat̄
⁊ nouiſſime tp̄ibus antichriſti paſſura
ſit qm̄ tanta erit tribulatio: vt ſi fieri
poſſet etiā moueant̄ electi. At q̄ ꝓ his
⁊ nūc ⁊ in futuro p̄mia ſit ſuſceptura
vt quos denūciata ſupplicia terrent: ꝓ
miſſa premia letificēt. Jdeo iſte liber

īuꝫ reliq̄s ſcꝓturas nouitestamēti ꝓphetie noīe cēſeꝫ q̄ aliſ ē excelletioꝛ ꝓphetijs. Sic eni nouū teſtamētū pſtat veteri: euāgeliū legi: ita hec ꝓphetia ꝓphetijs veterꝭ teſtamēti: qꝛ d̄ chriſto ⁊ ecclia magna ex pte iam adimpleta ſacramēta denūciat. Uel etiā ideo qꝛ cū alijs vnipharia: iſti tripharia data eſt ꝓphetia ſcꝫ. ſ. pterito, ⁊ pñti, ⁊ futuro. Ad cuiꝰ ꝯfirmādā autoritatē occurrit iā autoritas mittētꝭ, deferētis, ⁊ accipientis. Mittētis. ſ. trinitatꝭ: ⁊ deferētꝭ ſcꝫ angeli: ⁊ accipiētꝭ. ſ. iohis. Cum āt iohāni hec ī viſiōe fuerūt reuelata: et ſint tria genera viſionuꝫ: ſub q̄ genere ꝯtineaꝫ videndū ē. Uiſio eni: alia corporalis, qñ videlꝫ corꝑalibꝰ ocuꝭ aliq̄d videmꝰ. Alia ſpūalis ſeu imaginaria, cū videlꝫ dormiētes vel vigilātes imagines reꝝ cernimꝰ q̄bꝰ aliq̄d ſignificaꝫ, ſic vidit pharao ſpicas: ⁊ moyſes rubū ardere: ille dormiēs: iſte vigilās. Alia itellectualis: qñ videlꝫ ſpūſctō reuelāte itellectui mētꝭ veritate myſterioꝝ: ſic ē capimus quō vidit iohes q̄ in hoc libꝛo referūꝫ. Nō eni figuras tm̄ ſpū vidit: ſꝫ ⁊ eaꝝ ſignificata mēte itellexit. Uidit āt iohes ⁊ ſcpſit in pathmos inſula, relegatꝰ a domitiano ī exilio pncipe ipiſſimo: hac eū ad ſcribēdū cōpellēte cauſa: qꝛ dū exul tenereꝫ a domitiano ī pathmos inſula ī eccliis q̄bꝰ pꝑerat mlta pullularūt atq; inoleuerūt vitia atq; diuſe hereſes. Erāt eni q̄dā heretici ibi dicētes chriſtū nō fuiſſe añ mariā: qꝛ tpaliꝫ d̄ ea natꝰ erat: q̄s iohānes ī pncipio euāgelij ſui redarguit di-

Joh.1.a cēs||In pncipio erat verbū. Et in h̄ libꝛo cum dicit: alpha ⁊ o. i. pncipiū ⁊ finis. Dicebāt etiā q̄dā eccliaꝫ pondere tribulationū añ finē ſeculi deſiturā: ⁊ ꝓ laboꝛe nō pmiū eternū ſuſceptură. Hoꝝ ꝗ erroꝛes volēs deſtruere iohes: oñdit chriſtū principiū eſſe ⁊ finē. Pñ

Eſa.43.b eſaias||Añ me ñ ē formatꝰ deꝰ: ⁊ pꝰme nō erit. Et eccliaꝫ ꝑ exercitiū tribulationum nō deſinere: ſꝫ ꝓficere: ⁊ ꝓ his brauiū eťnū recipe. Scribit añt iohes ſeptē eccliis aſie: ⁊ eaꝝ ſeptē epis d̄ pdictꝭ inſtruēs: ⁊ ī eis ꝑ eā totā generalē eccliaꝫ docens. Eſt itaq; materia iohānis in h̄ oꝑe ſtatꝰ ſpāliter aſiane eccleſie: necnō ⁊ totiꝰ videlꝫ q̄ in pñti patiaꝫ: ⁊ ī futuro receptura ſit. Intentio vero eiꝰ ē monere ad patiētiā q̄ ꝑuanda ē: tū qꝛ breuis laboꝛ: tū quia pmiū magnū. Modꝰ tractādi talꝭ: pmo pmittit ꝓlogū ⁊ ſalutatiōeꝫ: vbi reddit auditoꝛes benignos ⁊ attētos: q̄ pmiſſo accedit ad narratiōeꝫ. Añ narratiōeꝫ ꝓo oñdit chriſtū eē ab eťno ſine pncipio ⁊ fine. Inducēs ipm loquētē||Ego Apo
ſū alpha ⁊ o. i. pncipiū ⁊ finis. Poſtea accedēſ ad narratiōeꝫ diſtinguit ſeptē viſiōes: q̄bꝰ terminatꝭ iſte liber ꝯſūmatur. Pmittit āt ꝓlogū dicēs||Apoca Apo
lypſis ieſu chriſti: ſubaudis h̄ ē: ſic in alijs: viſio eſaie hec ē: ⁊ ꝑabole ſalomonis ſūt hec. ¶ Itē aliꝰ ꝓlogꝰ ī Apocalypſim.

a **I**Ohānes apls ⁊ euangeliſta a chriſto electꝰ atq; dilectꝰ: ī tāto amoꝛe dilectiōis vberioꝛ habitꝰ ē||vt in cena ſupꝛa pectꝰ eiꝰ Joh.
recūberet||⁊ ad crucē aſtāti ſali matrē Ibid.
ꝓpriā cōmēdaſſet||vt quē nubere volētē ad amplexū virginitatꝭ aſciuerat: Joh.
ipi etiā cuſtodiēdā virginē tradidiſſet. Hic itaq; cū ꝓpꝫ verbū dei ⁊ teſtioniū ieſu chriſti ī pathmos īſulā ſoꝛtireꝫ exiliū: illic ab eodē apocalypſis poſtēſa deſcribiꝫ: vt ſic ī pncipio canonis. i. libꝛi geneſeos: incoꝛruptibile pncipiū p̄notaꝫ: ita etiā icoꝛruptibiꝭ finis ꝑ virginē ī apocalypſi redꝺereꝫ dicētꝭ||Ego I.22.
ſū alpha ⁊ o. initiū ⁊ finis. Hic ē iohānes: q̄ ſciēs ſuꝑueniſſe ſibi diē egreſſionis d̄ coꝛpe ꝯuocatꝭ ī epheſo diſcipuꝭ deſcēdit ī defoſſū ſepulture ſue locum: oꝛoneq; cōpleta reddidit ſpm̄: tā a doloꝛe moꝛtꝭ factꝰ eťneꝰ: q̄ a coꝛruptiōe carnis noſciꝫ alienꝰ. Cuiꝰ tm̄ ſcꝑture diſpoſitio vel libꝛi oꝛdīatio idō a nob ꝑ ſingła ñ exponiꝫ: vt neſciētibꝰ inq̄rēdi deſideriū colloceꝫ: ⁊ q̄rētibꝰ laboꝛꝭ fructus ⁊ deo magiſterij doctrina ſuēꝫ.

¶ Explicit ꝓlogꝰ. Incipit argumētū.

a **A**pocalypſis iohis tot hꝫ ſacra q̄t verba. Paꝝ dixi: ⁊ ꝓ merito volumis laus oīs inferioꝛ ē. In ꝟbis ſinguꝭ mltiplices latēt itelligētie.

¶ Explicit argumētum. Incipit liber Apocalypſis beati iohis apli. Ca. I

a **A**Pocalypſis ieſu chriſti quā dedit illi deꝰ palaꝫ facere ſuis ſuis quē opꝫ fieri cito: ⁊ ſignificanit mittēs ꝑ āgelū ſuū ſuo ſuo iohi q̄

teſtioniũ ꝓhibuit vbo dei: ⁊ teſtioniũ
.22.b ieſu chriſti q̃cũq̃ vidit‖ Beatꝰ q̃ legit ⁊
audit vba ꝓphetie huiꝰ: ⁊ ſuat ea q̃ i
.22.c ea ſcr̃ta ſũt.‖ Tps enĩ ꝓpe ẽ. Johẽs ſe-
B ptẽ eccl̃ijs q̃ ſunt i aſia. Gra vob ⁊ pax
ab eo q̃ ẽ ⁊ q̃ erat ⁊ q̃ vẽturꝰ ẽ: ⁊ a ſeptẽ
ſpiritibꝰ q̃ i cõſpectu throni eiꝰ ſũt: ⁊ a
ieſu chriſto q̃ ẽ teſt̃ fidel̃ ꝑmogenitus
.9.c mortuoꝝ ⁊ ꝑnceps regũ t̃re ‖ q̃ dilexit
.1.d nos: ⁊ lauit nos a pctis nr̃is i ſãguine
ſuo: ⁊ fecit nos regnũ ⁊ ſacerdotes deo
⁊ prĩ ſuo. Jpi gl̃ia ⁊ iperiũ i ſecl̃a ſecu-
.3.c loꝝ. Amẽ‖ Ecce venit cũ nubibꝰ: ⁊ vi-
24.d debit eũ oĩs oculꝰ: ⁊ q̃ eũ pupugerũt.
c.1.e Et plãgẽt ſe ſup eũ oẽs tribꝰ t̃re: etiã
.22.c amẽ‖ Ego ſũ alpha ⁊ o. ꝑncipiũ ⁊ finis
dicit dñs deꝰ q̃ ẽ ⁊ q̃ erat ⁊ q̃ vẽturꝰ ẽ
oĩpotens. Ego iohẽs frat̃ vr̃ ⁊ ꝑticeps
i tribulatiõe ⁊ regno ⁊ patientia i ieſu
C chriſto: fui i iſula q̃ appellat̃ pathmos
.4.a ꝓpt̃ vbũ dei ⁊ teſtimoniũ ieſu.‖ Fui in
ſpũ i dñica die. Et audiui pꝰ me vocẽ
magnã tãq̃ tube. dicẽt̃: Q̃d vides ſcri
be i libro: ⁊ mitte ſeptẽ eccl̃ijs q̃ ſũt in
aſia epheſo ⁊ ſmyrne ⁊ ꝑgamo ⁊ thya-
tyre ⁊ ſardis ⁊ philadelphie ⁊ laodicie
Et ꝯuerſus ſũ vt viderẽ vocẽ q̃ loq̃bat̃
mecũ. Et ꝯuerſus vidi ſeptẽ candelabra
aurea: ⁊ i medio ſeptẽ candelabroꝝ au
reoꝝ ſilẽ filio hoĩs veſtitũ podere: ⁊ p̃
cinctum ad mãmillas zona aurea. Ca-
put ãt eiꝰ ⁊ capilli erãt cãdidi tanq̃ la
9.c na alba: ⁊ tãq̃ nix ‖ Et ocl̃i eius velut
D flãma ignis: ⁊ pedes eiꝰ ſilẽs aurichal
co ſic̃ i camino ardẽti. Et vox illiꝰ tãq̃
vox aq̃ꝝ multaꝝ: ⁊ habebat i dextera
9.c ſua ſtellas ſeptẽ‖ Et de ore eiꝰ gladius
7.a vtraq̃ ꝑte acutꝰ exibat‖ ⁊ facies eiꝰ ſic̃
ſol lucet i virtute ſua. Et cũ vidiſſẽ eũ:
cecidi ad pedes eiꝰ tãq̃ mortuꝰ. Et po
ſuit dexterã ſuã ſup me dicẽs: Noli ti-
4.a mere‖ Ego ſũ ꝑmꝰ ⁊ nouiſſimꝰ ⁊ viuꝰ: ⁊
22.c fui mortuꝰ ⁊ ecce ſũ viuẽs i ſecula ſecu
22.f loꝝ:‖ ⁊ habeo claues mort̃ ⁊ inferni.
12.c Scribe ḡ q̃ vidiſti et q̃ ſunt: ⁊ q̃ oꝑtet
.3.b fieri poſt hec.‖ Sacramẽtũ ſeptẽ ſtella-
rũ q̃s vidiſti i dextera mea: ⁊ ſeptẽ can
delabra aurea: ſeptẽ ſtelle angeli ſunt
ſeptẽ eccl̃iaꝝ: ⁊ cãdelabra ſeptẽ: ſeptẽ
A T angelo epheſi ‖ (eccl̃ie ſũt. II
ecclesie ſcribe. Hec dicit q̃ tenet
ſeptẽ ſtellas i dextera ſua q̃ am
bulat i medio ſeptẽ cãdelabroꝝ aureo
rũ. Scio oꝑa tua ⁊ laborẽ ⁊ patiẽtiam

tuã: ⁊ q2 nõ potes ſuſtinere malos. Et
tẽptaſti eos q̃ ſe dicũt apl̃os eſſe ⁊ non
ſũt: ⁊ iueniſti eos mẽdaces. Et patien-
tiã habes: ⁊ ſuſtinuiſti ꝓpt̃ nomẽ meũ
⁊ nõ defeciſti. Sz habeo adũſũ te pau-
ca: q2 charitatẽ tuã ꝑmã reliq̃ſti. Me- B
mor eſto itaq̃ vnde excider̃ ‖ ⁊ age pe J.3.a
nitẽtiã ⁊ ꝑma oꝑa fac. Sin aũt: venio
tibi ⁊ mouebo candelabrũ tuũ de loco
ſuo‖ niſi pniaz egeris. Sz h̃ habes: q2 Lu.13.a
odiſti facta nicolaitaꝝ: que ⁊ ego odi.
Qui habet aurẽ audiat: q̃d ſpũs dicat
eccl̃ijs. Vincẽti dabo edere d̃ ligno vi
te: qđ ẽ i ꝑadiſo dei mei Et ãgelo ſmyr
ne eccl̃ie ſcribe. Hec dicit ꝑmꝰ ⁊ nouiſ-
ſimꝰ q̃ fuit mortuꝰ ⁊ viuit. Scio tribu C
lationẽ tuã ⁊ paupertatẽ tuã: ſed diues
es ⁊ blaſphemar̃ ab his q̃ ſe dicũt iu-
deos eẽ ⁊ nõ ſũt: ſz ſũt ſynagoga ſatha
ne. Nihil hoꝝ timeas q̃ paſſurꝰ es. Ec-
ce miſſurꝰ ẽ diabolꝰ aliq̃s ex vob i car
cerẽ vt tẽptemini: ⁊ habebit̃ tribula-
tionẽ diebꝰ decẽ. Eſto fidelis vſq̃ ad
mortẽ: ⁊ dabo tibi coronam vite. Qui
habet aurẽ audiat: q̃d ſpũs dicat eccle
ſijs‖ Qui vicerit: nõ ledet̃ a morte ſcđa J.3.a
Et angelo ꝑgami eccl̃ie ſcribe. Hec di- D
cit q̃ hz rhopheã ex vtraq̃ ꝑte acutaz.
Scio vbi habitas: vbi ſedes ẽ ſatha-
ne: tenes: nomẽ meũ ⁊ nõ negaſti fidẽ
meã. Et in diebꝰ ill̃ antiphas teſt̃ meꝰ
fidelis q̃ occiſus ẽ apđ vos: vbi ſatha-
nas habitat. Sz habeo adũſus te pau
ca: q2 habes illic tenentes doctrinã ba Nu.24.c
laam q̃ docebat balac mittere ſcãdalũ
corã filijs iſrl̃ edere ⁊ fornicari: ita ha-
bes ⁊ tu tenẽtes doctrinã nicolaitaꝝ.
Silĩter pniaz age: ſi q̃ minꝰ. Veniã ti- E
bi cito ⁊ pugnabo cũ ill̃ in gladio oris
mei. Qui habet aurẽ audiat: q̃d ſpũs
dicat eccl̃ijs. Vincẽti dabo mãna ab-
ſcõditũ: ⁊ dabo illi calculũ candidũ: ⁊ i
calculo nomẽ nouum ſcꝑtũ: qđ nemo
ſcit niſi q̃ accipit. Et angelo thyatire
eccl̃ie ſcribe. Hec dicit filiꝰ dei q̃ habet S.1.c.J.19.c
ocl̃os tãq̃ flammã ignis ⁊ pedes eius
ſilẽs aurichalco. Noui oꝑa tua ⁊ fidẽ
⁊ charitatẽ tuã ⁊ miſteriũ ⁊ patientiã
tuã: ⁊ oꝑa tua nouiſſima plura ꝑoribꝰ
Sz habeo adũſus te pauca: q2 ꝑmitt̃
mulierẽ hiezabel q̃ ſe dicit ꝓphetẽ do-
cere ⁊ ſeducere ſuos meos: fornicari ⁊
mãducare de idolotitis‖ Et dedi illi tẽ
pus vt pniaz ageret: ⁊ nõ vult penitere Job.24.d

a fornicatiõe ſua. Ecce ego mitto eã in
lectũ: ⁊ q̃ mechant̄ cũ ea ĩ tribulatiõe
maxima erũt: niſi pniã ab opib⁹ ſuis
egerint: ⁊ filios ei⁹ ĩterficiã in morte:
Hiere.17.b ⁊ ſciẽt oẽs eccłie‖ q2 ego ſũ ſcrutãs re-
nes ⁊ corda: et dabo vnicuiq3 vr̃m ſm
B opa ſua. Uobis aũt dico ⁊ ceteris: qui
thiatyre eſtis: q̃cũq3 nõ hñt doctrinã
hãc ⁊ q̃ nõ cognouerunt altitudinẽ ſa
thane quẽadmodũ dicũt: nõ mittã ſu-
per vos aliud põdus: tñ id qd̄ habetis
tenete donec veniã. Et qui vicerit ⁊ cu
ſtodierit vſq3 in finẽ opa mea: dabo il
Ps.2 li poteſtatẽ ſup gentes‖ ⁊ reget eas in
I.19.c virga ferrea ⁊ tanq̃3 vas figuli ɔfrin-
gent̄: ſicut ⁊ ego accepi a pr̃e meo: ⁊ da
bo illi ſtellã matutinã. Qui habet au-
rẽ audiat: q̃d ſpũs dicat eccleſiis. III
A [E]t angelo eccłie ſardis ſcribe.
Hec dicit qui habet ſeptẽ ſpũs
dei: ⁊ ſeptẽ ſtellas. Scio opera
tua: q2 nomẽ habes ꝙ viuas: ⁊ mortu-
us es. Eſto vigilans: ⁊ ɔfirma cetera q̃
moritura erãt. Non enĩ inuenio opera
tua plena corã deo meo. In mente ḡ
habe qualiter accepis ⁊ audier⁊ ⁊ ſer
1.Theſ.5.a ua: ⁊ pniã age‖ Si ergo nõ vigilauer⁊
2.Pe.3.c veniam ad te tanq̃3 fur: ⁊ neſcies qua
hora veniã ad te. Sz habes pauca no-
mina in ſardis q̃ nõ inq̃nauerũt veſti-
menta ſua: ⁊ ambulabũt mecũ ĩ albis:
Z.2.c q2 digni ſũt‖ Qui vicerit ſic veſtiet̄ ve
ſtimentis albis: ⁊ nõ delebo nomẽ ei⁹
B de libro vite: ⁊ ɔfitebor nomen ei⁹ corã
pr̃e meo ⁊ corã angelis ei⁹. Qui habet
aurem audiat: q̃d ſpũs dicat eccleſiis.
Et angelo philadelphie eccłie ſcribe.
Z.1.d ‖ Hec dicit ſanct⁹ ⁊ ver⁹ q̃ habet clauẽ
Eſa.22.f dauid: ⁊ q̃ aperit ⁊ nemo claudit: clau
Job.12.c dit ⁊ nemo aperit. Scio opa tua. Ecce
dedi corã te oſtiũ aptum qd̄ nemo põt
claudere: q2 modicã habes virtutẽ: et
ſuaſti verbũ meũ ⁊ nõ negaſti nomen
meũ. Ecce dabo de ſynagoga ſathane
q̃ dicũt ſe iudeos eſſe ⁊ nõ ſunt: ſz men
tiunt̄. Ecce faciẽ illos vt veniãt ⁊ ad-
orent añ pedes tuos: ⁊ ſcient: q2 ego di
lexi te. Qm̃ ſuaſti verbũ patiẽtie mee:
⁊ ego ſuabo te ab hora tẽptationis q̃
vẽtura ẽ ĩ orbẽ vniuerſũ tẽptare habi
C tãtes in t̃ra. Ecce venio cito. Tene qd̄
habes: vt nemo accipiat coronã tuã.
Qui vicerit faciã illũ colũnã ĩ templo
dei mei: ⁊ foras nõ egredieť amplius.

Et ſcribã ſup eũ nomẽ dei mei ⁊ nomẽ
ciuitat⁊ dei mei noue hierlm: q̃ deſcẽdit
d celo a deo meo: ⁊ nomen meũ nouũ.
Qui habet aurẽ audiat: q̃d ſpũs dicat
eccleſiis. Et angelo laodicie eccłie ſcri
be. Hec dicit amen teſt⁊ fidel⁊ ⁊ ver⁹: q̃
eſt pncipiũ creature dei. Scio opa tua
q2 neq3 frigid⁹ es neq3 calid⁹: vtinam
frigid⁹ eſſes aut calid⁹: ſz q2 tepid⁹ es:
et nec frigidus nec calidus: incipiã te
euomere ex ore meo: q2 dicis ꝙ diues
ſũ ⁊ locupletat⁹ ⁊ nulli⁹ egeo: ⁊ neſcis
q2 tu es miſer ⁊ miſerabił: ⁊ paup ⁊ ce-
cus ⁊ nudus. Suadeo tibi emere a me D
aur ignitũ pbatũ vt locuples fias: et
veſtimẽt⁊ albis induaris: vt nõ appa-
reat ɔfuſio nuditatis tue: ⁊ collyrio in
unge oculos tuos vt videas‖ Ego quos Pro[u]
amo: arguo ⁊ caſtigo. Emulare ergo: ⁊ Heb.
pniã age. Ecce ſto ad oſtiũ ⁊ pulſo Si
q̃s audierit vocẽ meã ⁊ aperuerit mi-
hi ianuã ĩtrabo ad illũ: ⁊ cenabo cũ il
lo: ⁊ ipe mecũ. Qui vicerit dabo ei ſe-
dere mecũ ĩ throno meo: ſicut ⁊ ego vi
ci ⁊ ſedi cũ pr̃e meo in throno ei⁹. Qui
habet aurẽ audiat: q̃d ſpũs dicat eccle
[P]oſt hec vidi: ⁊ ecce (ſiis. IIII A
oſtiũ aptum in celo: ⁊ vox pma
quã audiui tanq̃3 tube loquẽtis
mecũ dicẽs: Aſcẽde huc: ⁊ oſtẽdam tibi
que oportet fieri cito‖ Poſt hec ſtatim Z.1.c
fui ĩ ſpiritu. Ecce ſedes poſita erat in
celo ⁊ ſupra ſedẽ ſedens. Et q̃ ſedebat
ſimilis erat aſpectui lapidis iaſpidis et
ſardinis: ⁊ iris erat ĩ circuitu ſedis ſi-
milis viſioni ſmaragdine. Et ĩ circuitu B
ſedis ſedilia viginti quattuor: ⁊ ſupra
thronos vigitiq̃ttuor ſeniores ſedẽtes
circũamicti veſtiment⁊ albis: ⁊ ĩ capi-
tib⁹ eoꝝ coronas aureas. Et d throno
pcedebãt fulgura ⁊ voces ⁊ tonitrua ⁊
ſeptẽ lãpades ardẽtes añ thronũ q̃ ſũt
ſeptẽ ſpũs dei. Et ĩ ɔſpectu ſedis tanq̃3
mare vitreũ ſimile cryſtallo: ⁊ ĩ medio ſe-
dis ⁊ ĩ circuitu ſedis q̃ttuor aĩalia ple
na oculis añ ⁊ retro. Et aĩal pmũ ſimile
leoni ⁊ ſcdm ſimile vitulo: ⁊ tertium aĩal C
hñs faciẽ q̃ſi hoĩs: ⁊ q̃rtũ aĩal ſimile aq̃-
le volãti. Et q̃ttuor aĩalia ſingła eoꝝ
habebãt alas ſenas: ⁊ ĩ circuitu ⁊ int⁹
plena ſũt oculis. Et requiem nõ habe
bant die ac nocte dicentia‖ Sctũs Sctũs Eſa.6
ſanctus dñs de⁹ omĩpotens: q̃ erat et
q̃ eſt ⁊ q̃ ventur⁹ eſt. Et cum darent illa

aīalia gl̃ias ⁊ honorē ⁊ bn̄dictiōem ſe-
denti ſup thronū viuēti i ſecula ſeclo-
rū: ꝓcidebāt viginti q̄ttuor ſeniores an̄
ſedentē i throno ⁊ adorabāt viuentes
in ſecl'a ſeculoꝝ: ⁊ mittebant coronas
ſuas an̄ thronū dicētes. Dignꝰ es dn̄e
deus nr̄ accipe gl̃iam ⁊ honorē ⁊ v̄tu
tem: q2 tu creaſti oīa: ⁊ ꝓpter volunta-
tem tuā erāt ⁊ creata ſūt. ¶V
B ET vidi i dextera ſedētis ſupra
.2.d thronū librū ſcriptū intus ⁊ fo
ris: ſignatū ſigillis ſeptē Et vidi ange
lū fortē ⁊ p̄dicantē voce magna Quis
eſt dignꝰ aperire librū ſoluere ſignacu
la eiꝰ? Et nemo poterat neq̄ i celo ne
q̄ in terra neq̄ ſubtꝰ terras aperire li-
brū: neq̄ reſpicere illū. Et ego flebam
multū: q̄m nemo dignꝰ iuentꝰ eſt ape-
B rire librū: nec videre eū. Et vnꝰ de ſe-
niorib9 dixit mihi. Ne fleueris. Ecce vi
cit leo d̄ tribu iuda radix dauid aꝑire
librū ⁊ ſoluere ſeptē ſignacula eiꝰ. Et
vidi ⁊ ecce i medio throni ⁊ quattuor
aīaliū ⁊ i medio ſenioꝝ agnū ſtantem
tanq̄ occiſū hn̄tes cornua ſeptē ⁊ ocu
los ſeptē: q̄ ſunt ſeptē ſpūs dei miſſi i
oēs terrā. Et venit: ⁊ accepit de dexte-
.6.a ra ſedētis i throno librū‖ Et cū aperu-
C iſſet librū: q̄ttuor aīalia ⁊ viginti q̄ttu
or ſeniores ceciderūt corā agno habē
tes ſinguli cytharas ⁊ phialas aureas
plenas odoramētoꝝ q̄ ſūt orōnes ſan
ctoꝝ: ⁊ cātabāt cāticū nouū dicentes:
.7.b Dignꝰ es dn̄e accipe librū ⁊ aꝑire ſig-
cula eiꝰ‖ q̄m occiſus es: ⁊ redemiſti nos
deo i ſāguine tuo ex oī tribu ⁊ lingua
⁊ ꝑplo: ⁊ natiōe: ⁊ feciſti nos deo nr̄o re
gnū ⁊ ſacerdotes ⁊ regnabimꝰ ſup trā
Et vidi: ⁊ audiui vocē āgeloꝝ multo-
D rū i circuitu throni ⁊ aīaliū et ſenioꝝ:
.7.c ⁊ erat numerꝰ eoꝝ‖ milia miliū: dicen-
tiū voce magna. Dignꝰ eſt agnꝰ qui oc
ciſus ē: accipe virtutē ⁊ diuinitatez et
ſapiaz ⁊ fortitudinē ⁊ honorē ⁊ gl̃iam
⁊ bn̄dictiōez. Et oēs creaturas q̄ i celo
eſt: ⁊ ſup terrā ⁊ ſub terra: ⁊ q̄ ſūt i ma-
ri ⁊ q̄ in eo: oēs audiui dicētes ſedēti
in throno ⁊ agno. Bn̄dictio ⁊ honor ⁊
gl̃ia ⁊ ptās i ſecl'a ſecloꝝ. Et quattuor
aīalia dicebāt amē. Et viginti q̄ttuor
ſeniores ceciderūt i facies ſuas ⁊ ado-
rauerūt viuētē i ſecl'a ſeculoꝝ.
B ET vidi q̄ apparuiſſet agnꝰ ¶VI
vnū de ſeptem ſigillis: ⁊ audiui
vnum de q̄ttuor aīalibꝰ dicens tanq̄
vocē tonitrui. Ueni ⁊ vide. Et vidi: et
ecce equꝰ albꝰ: ⁊ q̄ ſedebat ſup illū ha
bebat arcum ⁊ data ē ei corona: ⁊ exi-
uit vincens vt vinceret. Et cū aperuiſ
ſet ſigillum ſcd̄m audiui ſcd̄m aīal di-
cens: Ueni ⁊ vide. Et exiuit aliꝰ equꝰ
rufus: ⁊ q̄ ſedebat ſup illū datū eſt ei
vt ſumeret pacē de terra: ⁊ vt inuicem
ſe interficiāt ⁊ datus eſt ei gladiꝰ mag-
nus‖ Et cum aperuiſſet ſigillū tertiū: Z.5.b
audiui tertiū aīal dicens: Ueni ⁊ vide. B
Et ecce equus niger: ⁊ q̄ ſedebat ſup il
lum habebat ſtateras in manu ſua. Et
audiui tanq̄ vocē in medio quattuor
aīaliū dicētiū. Bilibris tritici denario
vno: ⁊ tres bilibres hordei denario vno
⁊ vinum ⁊ oleum ne leſeris. Et cū ape
ruiſſet ſigillū quartū audiui vocē q̄rti
aīalis dicentis. Ueni ⁊ vide. Et ecce
equus pallidus: ⁊ q̄ ſedebat ſup eū no
men illi mors: ⁊ infernꝰ ſeq̄bat̄ eū. Et
data eſt illi ptās ſup q̄ttuor ꝑtes terre:
⁊ interficere gladio fame ⁊ morte ⁊ be
ſtiis terre. Et cū aperuiſſet ſigillū q̄n- C
tum: vidi ſubtus altare aīas īterfecto-
rum ꝓpter verbū dei: ⁊ ꝓpt̄ teſtimoniū
qd̄ habebāt. Et clamabāt voce magna
dicētes‖ Uſq̄quo dn̄e ſanctꝰ ⁊ verꝰ nō J.19.a
iudicas ⁊ nō vindicas ſanguinē nr̄m
de his qui habitant in terra? Et date
ſunt illis ſingule ſtole albe: ⁊ dictū eſt
illis: vt requieſcerent adhuc tempꝰ mo
dicum: donec compleant̄ ꝯſerui eoꝝ ⁊
fratres eoꝝ q̄ īterficiendi ſūt ſicut ⁊ il
li. Et vidi cū aperuiſſet ſigillū ſextum
‖ ⁊ ecce terremotus magnꝰ factꝰ eſt. Et Mat.27.f
ſol factꝰ eſt niger tanq̄ ſaccus ciliciꝰ
⁊ luna tota facta ē ſicut ſāguis: ⁊ ſtel- D
le de celo ceciderunt ſup terrā: ſicut fi
cus emittit groſſos ſuos cum a vento
magno mouet̄ Et celū receſſit ſicut li-
ber īuolutꝰ: ⁊ oīs mons ⁊ inſule de lo-
cis ſuis mote ſūt. Et reges terre ⁊ p̄n-
cipes ⁊ tribuni ⁊ diuites ⁊ fortes ⁊ oīs
ſuus ⁊ liber abſcōderūt ſe i ſpelūcis et
i petris mōtiū ‖ ⁊ dicūt mōtibꝰ ⁊ petris Eſa.2.d
cadite ſup nos: ⁊ abſcondite nos a fa- Oſee.10.c
cie ſedentis ſup thronū ⁊ ab ira agni: Lu.23.e
q̄m venit dies magnꝰ ire ipoꝝ. Et q̄s
poterit ſtare. ¶VII
POſt hec vidi q̄ttuor āgelos ſtā- A
tes ſup q̄ttuor angulos t̄re: te-
nētes q̄ttuor vētos terre ne flarēt ſup

terrā: neq̧ ſup mare neq̧ ī vllā arbo-
rē. Et vidi alteꝝ āgelū aſcēdētē ab oꝛ
tu ſolis hñtem ſignū dei viui: ꝛ clama
uit voce magna: q̄ttuoꝛ angelꝭ q̄b⁹ da
J.9.a tum ē nocere tre ꝛ mari dicēs‖Nolite
nocere tre ꝛ mari neq̧ arboꝛib⁹ q̄ad-
uſq̧ ſignem⁹ ſuos dei nr̄i ī frōtib⁹ eo-
rū. Et audiui numeꝝ ſignatoꝝ centuꝫ
q̄draginta q̄ttuoꝛ milia ſignati ex om̄i
tribu filioꝝ iſrl̄. Ex tribu iuda: duode
cim milia ſignati. Ex tribu rubē duo-
B decim milia ſignati Ex tribu gad: duo
decim milia ſignati Ex tribu aſer: duo
decim milia ſignati. Ex tribu neptali:
duodecim milia ſignati Ex tribu ma-
naſſe: duodeci milia ſignati. Ex tribu
ſymeō: dundecim milia ſignati. Ex tri
bu leui: duodecim milia ſignati Ex tri
bu yſachar: duodeci milia ſignati. Ex
tribu zabulō duodecim milia ſignati.
Ex tribu ioſeph: duodeci milia ſignati
Ex tribu beniamin: duodeci milia ſig
C nati. Poſt hec vidi turbā magnā quā
dinumerare nemo poterat ex oīb⁹ gen
tib⁹ ꝛ tribub⁹ et p̄plis ꝛ linguis: ſtātes
añ thronū ꝛ ī ꝯſpectu agni amicti ſtolꝭ
albis: ꝛ palme ī manib⁹ eoꝝ. Et clama
bāt voce magna dicētes: Sal⁹ deo no
ſtro: q̄ ſedet ſup thronū ꝛ agno Et oēs
angeli ſtabāt ī circuitu throni ꝛ ſenio
rū ꝛ q̄ttuoꝛ aīaliū: ꝛ ceciderūt ī ꝯſpectu
throni ī facies ſuas: ꝛ adoꝛauerūt deū
dicētes: amē. Bñdictio ꝛ claritas ꝛ ſa-
piētia ꝛ grāꝝ actio: honoꝛ ꝛ virt⁹ ꝛ foꝛ
titudo deo nr̄o: ī ſecl̄a ſecloꝝ. Amē. Et
rñdit vn⁹ de ſenioꝛib⁹: ꝛ dixit mihi: Hi
D q̄ amicti ſūt ſtolꝭ albis q̄ ſūt ꝛ vñ vene-
rūt? Et dixi illi: Dñe mi tu ſcis. Et di-
xit mihi. Hi ſūt q̄ venerūt ꝺ tribulati-
Z.5.c one magna: ꝛ lauerūt ſtolas ſuas‖ꝛ de
albauerūt eas ī ſāguie agni. Ideo ſunt
añ thronū dei: ꝛ ſuiūt ei die ac nocte ī
tēplo ei⁹: ꝛ q̄ ſedet ī throno habitabit
Eſa.25.c ſup illos‖Nō eſuriēt neq̧ ſitiēt ampli
J.21.a us: neq̧ cadet ſup illos ſol neq̧ vllus
eſt⁹: qm̄ agn⁹ q̄ ī medio throni ē reget
illos: ꝛ deducet eos ad vite fōtes aq̄ꝝ:
ꝛ abſterget de⁹ oēꝫ lachꝛymā ab oculis
B ET cū aperuiſſet ſi- ¶ eoꝝ. VIII
gillū ſeptimū: factū ē ſilētiū in
celo: q̄ſi media hoꝛa. Et vidi ſe
ptē angelos ſtātes ī ꝯſpectu dei: ꝛ date
ſūt illi ſeptē tube. Et ali⁹ angel⁹ venit:
ꝛ ſtetit añ altare hñs thuribulū aureū
ꝛ data ſūt illi incēſa mlt̄a: vt daret de
oꝛatiōib⁹ ſctōꝝ oīm ſup altare aureū
q̄d ē añ thronū dei. Et aſcēdit fum⁹ ī
cēſoꝝ de oꝛonib⁹ ſctōꝝ ꝺ manu ange-
li: coꝛā deo. Et accepit angel⁹ thuribu B
lū aureū: ꝛ impleuit illud de igne alta
ris: ꝛ miſit ī terrā: ꝛ facta ſūt tonitrua
ꝛ voces ꝛ fulgura ꝛ terremot⁹ magn⁹:
ꝛ ſeptē angeli q̄ habebāt ſeptē tubas
p̄parauerūt ſe vt tuba canerēt. Et pꝛi-
mus angelus tuba cecinit. Et facta eſt
grādo ꝛ ignis: mixta ī ſāguie ꝛ miſſum
ē ī terrā. Et tertia ps tre: cōbuſta ē et
tertia ps arboꝝ ꝯcremata ē: ꝛ oē fenū
viride cōbuſtū ē. Et ſcd̄s angel⁹ tuba C
cecinit: ꝛ tāq̧ mons magnus igne ar-
dēs miſſus ē ī mare. Et facta ē tertia
ps maris ſāguis: ꝛ moꝛtua ē tertia ps
creature eoꝝ q̄ hēbant aīas ī mari: et
tertia ps nauiū interūt. Et terti⁹ ange
lus tuba cecinit ꝛ cecidit de celo ſtella
magna ardēs tanq̧ facula. Et cecidit
ī tertiā ptē fluminū ꝛ in fontes aq̄ꝝ: ꝛ
nomē ſtelle dicit̄ abſinthiū. Et facta
ē tertia ps aq̄ꝝ ī abſinthium: ꝛ multi
hoīm moꝛtui ſunt de aq̄s: q2 amare fa
cte ſūt. Et q̄rt⁹ angel⁹ cecinit: ꝛ ꝑcuſſa D
ē tertia ps ſolis: ꝛ tertia ps lune: ꝛ ter
tia ps ſtellaꝝ: ita vt obſcurarent̄ tertia
ps eoꝝ ꝛ diei nō luceret ps tertia ꝛ no
ctis ſimiliter. Et vidi: ꝛ audiui vocē vni-
us aq̄le volātis ꝑ mediū celi: dicentis
voce magna. Ve ve ve habitātib⁹ ī ter
ra de ceteris vocib⁹ triū angeloꝝ: q̄ erāt
ET q̄nt⁹ an ¶ tuba canituri. IX B
gel⁹ tuba cecinit‖ꝛ vidi ſtellā ꝺ J.20.a
celo cecidiſſe in terrā: ꝛ data eſt
ei clauis putei abyſſi. Et aperuit pute
um abyſſi‖ꝛ aſcendit fum⁹ putei ſicut J.14.c
fumus foꝛnacis magne: ꝛ obſcurat⁹ ē
ſol ꝛ aer de fumo putei. Et de fumo pu Exo.10
tei exierūt locuſte in terrā: ꝛ data ē illꝭ
ptās ſicut habēt ptātē ſcoꝛpiones ter-
re‖Et p̄ceptū ē illis ne lederēt fenū ter Z.7.a
re neq̧ oē viride: neq̧ oēm arboꝛē: ni-
ſi tm̄ hoies q̄ non hñt ſignū dei in frō
tibus ſuis. Et datū ē illꝭ ne occiderēt
eos: ſꝫ vt cruciarent menſib⁹ q̄nq̧. Et
cruciat⁹ eoꝝ vt cruciat⁹ ſcoꝛpii: cū ꝑcu B
tit hoiem.‖Et in diebus illis querent Eſa.2.
hoies moꝛtē ꝛ non iuenient eā. Et deſi Oſe.10
derabūt moꝛi: ꝛ fugiet moꝛs ab eis‖Et Lu.23
ſimilitudines locuſtaꝝ ſimiles equis pa- Sap.11
ratis ī pꝛeliū: ꝛ ſup capita eaꝝ tanq̧ co-

ronę ſiles auro:⁊ facies eaꝝ tanq̄ faci-
es hoim. Et hēbāt capillos ſicut capil
los mulieꝝ:⁊ dētes eaꝝ ſicut dētes le-
onū erāt. Et hēbant loricas ſicut lori-
cas ferreas: ⁊ vox alaꝝ eaꝝ ſicut vox
curruū eq̄rū multoꝝ currētiū i bellū.
Et hēbāt caudas ſiīles ſcorpionum:⁊
aculei erāt i caudis eaꝝ:⁊ ptās eaꝝ no
cere hoib⁹ mēſib⁹ qnq̄. Et hēbāt ſup
ſe regē angelū abyſſi cui nomē hebrai
ce abaddon:grece aūt appolliō: latine
C hñs nomē exterminās. Ue vnū abijt:⁊
ecce veniūt adhuc duo ve poſt hec. Et
ſext⁹ angel⁹ tuba cecinit ⁊ audiui vo
vocē vnā ex q̄ttuor cornib⁹ altaris au
rei qđ ē añ oc̄los dei: dicēte ſexto ange
lo q̄ habebat tubā. Solue q̄ttuor ange
los q̄ alligati ſunt i flumie magno eu
fraten. Et ſoluti ſūt q̄ttuor angeli qui
parati erāt i horā ⁊ diē ⁊ mēſem ⁊ an
nū vt occiderēt t̄ciā ptē hoim. Et nu
mer⁹ equeſtris exercitus: vicies milies
dena milia:⁊ audiui nūerū eoꝝ. Et ita
vidi eq̄s i viſione ⁊ q̄ ſedebāt ſup eq̄s:
hēbāt loricas igneas ⁊ hyacinthinas
⁊ ſulphureas:⁊ capita eq̄rū erāt tanq̄
capita leonū:⁊ đ ore eoꝝ ꝓcedit ignis
D ⁊ fum⁹ ⁊ ſulphur. Et ab his trib⁹ pla-
gis occiſa ē t̄cia ps hoim de igne ⁊ de
fumo ⁊ ſulphure q̄ ꝓcedebāt ex ore ip
ſoꝝ. Ptās ei eq̄rū i ore eoꝝ ē:⁊ i caudis
eoꝝ. Nā caude eoꝝ ſiles ſerpētib⁹ ha-
tes capita:⁊ i his nocēt. Et ceteri ho-
mines q̄ nō ſūt occiſi i his plagꝭ neq̄
pniam egerūt đ opib⁹ manuū ſuaꝝ vt
nō adorarēt demonia ⁊ ſimulacra au
rea ⁊ argētea ⁊ erea ⁊ lapidea ⁊ lignea
q̄ neq̄ videre pñt neq̄ audire neq̄ am
bulare:⁊ nō egerūt pniam ab homici-
dijs ſuis: neq̄ a veneficijs ſuis neq̄ a
fornicatiōe ſua: neq̄ a furtis ſuis. X
A VEt vidi aliū angelū fortē deſcē-
dētē đ celo amictū nube: ⁊ iris
in capite ei⁹. Et facies ei⁹ erat
vt ſol:⁊ pedes ei⁹ tanq̄ colūna ignis.
Et hēbat i manu ſua libellū apťū:⁊ po
ſuit pedē ſuū dextrum ſup mare: ſini
ſtrū aūt ſup t̄rā: ⁊ clamauit voce ma-
gna queadmodū cū leo rugit. Et cum
clamaſſet. locuta ſūt ſeptē tonitrua vo
B ces ſuas Et cū locuta fuiſſent ſeptē to
nitrua voces ſuas: et ego ſcptur⁹ erā.
Et audiui vocē đ celo dicētē mihi. Si
gna q̄ locuta ſūt ſeptē tonitrua:⁊ noli
ea ſcribere. Et angel⁹ quē vidi ſtātē Dan.12.c
ſup mare ⁊ ſup t̄rā leuauit manū
ſuā ad celū:⁊ iurauit p viuētē i ſc̄la ſe
culoꝝ q̄ creauit celū ⁊ ea q̄ i eo ſūt:⁊ t̄-
rā ⁊ ea q̄ i ea ſūt:⁊ mare ⁊ ea q̄ i eo ſūt C
q̄ tps nō erit āpli⁹ ſʒ i dieb⁹ vocis ſe-
ptimi angeli cū cepit tuba canere: cſū
mabit myſteriū dei: ſicut euāgelizauit
p ſuos ſuos ꝓphās. Et audiui vocē de
celo iterū loquētē mecū:⁊ dicētē. Ua-
de ⁊ accipe librū apťū de manu angeli
ſtātis ſup mare ⁊ ſup t̄rā. Et abij ad
angelū dicēs ei vt daret mihi librū: et D
dixit mihi. Accipe librū:⁊ deuora illū: Ezech.3.a
⁊ faciet amaricari vētrē tuū: ſed i ore
tuo erit dulce tanq̄ mel. Et accepi li-
brū de manu angeli ⁊ deuoraui illū:⁊
erat i ore meo tanq̄ mel dulce. Et cū de-
uoraſſē eū amaricat⁹ ē vēter me⁹. Et
dixit mihi. Oportet te iteꝝ ꝓphare gēti
b⁹ ⁊ ꝑplis ⁊ linguis ⁊ regib⁹ mlt̄is. XI
ET dat⁹ ē mihi calam⁹ ſiīlis v[i]rge A
⁊ dictū ē mihi. Surge ⁊ metire
tēplū dei ⁊ altare: ⁊ adorātes i
eo. Atriū aūt qđ ē foris tēplū eijce fo-
ras:⁊ ne metiarꝭ illud: qm̄ datū ē gēti
b⁹. Et ciuitatē ſc̄tām calcabūt mēſib⁹ q̄
dragita duob⁹. Et dabo duob⁹ teſtib⁹
meis. Et ꝓphabūt dieb⁹ mille ducētis
ſexagita amicti ſaccꝭ. Hi ſūt due oliue
⁊ duo cādelabra i ɔſpectu dñi t̄re ſtan
tes. Et ſi q̄s voluerit eos nocere: ignis
exiet de ore eoꝝ: ⁊ deuorabit inimicos
eoꝝ:⁊ ſi q̄s voluerit eos ledere: ſic opor
tet eū occidi. Hi hñt ptātē claudēdi ce
lū ne pluat dieb⁹ ꝓphetie illoꝝ:⁊ ptā B
tē hñt ſup aq̄s ɔuertēdi eas i ſāguinē
⁊ pcutere t̄rā oi plaga q̄tieſcūq̄ volue
rint. Et cū finierit teſtioniū ſuū: beſtia Dan.7.a
q̄ aſcendit de abyſſo faciet adūſus eos
bellū:⁊ vicet illos ⁊ occidet eos. Et cor
pora eoꝝ iacebūt in plateis ciuitatꝭ ma-
gne: q̄ vocat̄ ſpiritalit̄ ſodoma ⁊ egy-
pt⁹: vbi ⁊ dñs eoꝝ crucifixus ē. Et vi-
debūt đ tribub⁹ ⁊ ꝑplis ⁊ linguis ⁊ gē-
tib⁹ corpa eoꝝ p tres dies ⁊ dimidiū:⁊
corpa eoꝝ nō ſinēt poni i monumētis
Et ihabitātes t̄rā gaudebūt ſup illos
⁊ iocūdabūt̄:⁊ munera mittēt inuicē:
qm̄ hi duo ꝓphe cruciauerunt eos qui
hitabāt ſup t̄rā. Et poſt dies tres ⁊ di- C
midiū ſpūs vite a deo itrauit i eos. Et
ſteterūt ſup pedes ſuos ⁊ timor magn⁹
cecidit ſup eos q̄ viderūt eos. Et audi

erũt vocẽ magnã de celo dicentẽ eis:
Aſcẽdite huc. Et aſcenderunt i celum
i nube: ⁊ viderũt illos inimici eoꝝ. Et
i illa hora fact⁹ ẽ terremot⁹ magn⁹: et
decima ps ciuitat cecidit. Et occiſa ſũt
in terremotu noĩa hoĩm ſeptẽ milia: ⁊
reliq̃ in timorẽ ſũt miſſi: ⁊ dederũt glo
riã deo celi. Ue ſecũdũ abijt: ⁊ ecce ve
tertiũ veniet cito. Et ſeptim⁹ angelus
tuba cecinit: ⁊ facte ſũt voces magne i
celo dicẽtes. Factũ ẽ regnũ hui⁹ mũdi
dñi nr̃i ⁊ chriſti ei⁹: ⁊ regnabũt i ſecła
D ſcłoꝝ: amẽ. Et viginti q̃ttuor ſeniores
q̃ ꝯſpectu dei ſedẽt in ſedib⁹ ſuis ceci
derũt i facies ſuas: ⁊ adorauerũt deũ di
cẽtes. Gr̃as agim⁹ tibi dñe de⁹ nr̃ oĩpo
tẽs q̃ es ⁊ q̃ eras ⁊ q̃ vẽtur⁹ es: q̃r acce
piſti ꝟtutẽ tuã magnã ⁊ regnaſti. Et
irate ſũt gẽtes: ⁊ aduenit ira tua: ⁊ tẽp⁹
mortuoꝝ iudicari ⁊ reddere mercedẽ
ſuis tuis ꝓphet ⁊ ſctis ⁊ timẽtib⁹ no
mẽ tuũ: puſill ⁊ magnis: ⁊ exterminãdi
eos q̃ corrupũt terrã. Et apertũ ẽ tẽplũ
dei i celo: ⁊ viſa ẽ arca teſtamẽti ei⁹ in
tẽplo ei⁹. Et facta ſũt fulgura ⁊ voces
⁊ tremot⁹ ⁊ grãdo magna. XII
B ET ſignũ magnũ apparuit i celo
Mulier amicta ſole: ⁊ luna ſub
pedib⁹ ei⁹: ⁊ i capite ei⁹ corona ſtella
rũ duodeci. Et i vtero hñs ⁊ clamabat
ꝑturiẽs ⁊ cruciat vt pariat. Et viſũ ẽ
aliud ſignũ i celo. Et ecce draco magn⁹
rufus hñs capita ſeptẽ ⁊ cornua decẽ
⁊ i capitib⁹ ſuis ſeptẽ diademata: ⁊ cau
da ei⁹ trahebat ṫtiã ꝑtẽ ſtellaꝝ celi: et
miſit eas i ṫrã. Et draco ſtetit añ muli
erẽ q̃ erat ꝑitura vt cũ peperiſſet filiũ
B ei⁹ deuoraret. Et pepit filiũ maſculũ:
q̃ rectur⁹ erat oẽs gẽtes i ꝟga ferrea.
Et rapt⁹ ẽ fili⁹ ei⁹ ad deũ ⁊ ad thronũ
ei⁹: ⁊ mulier fugit i ſolitudinẽ vbi hẽ
bat locũ paratũ a deo: vt ibi paſcat eã
dieb⁹ mille ducẽt ſexagita. Et factũ ẽ
ꝓliũ magnũ i celo. Michael ⁊ ãgeli ei⁹
ꝓliabãt cũ dracone: ⁊ draco pugnabat
⁊ ãgeli ei⁹ ⁊ nõ valuerũt neq̃ loc⁹ iuẽ
t⁹ ẽ eoꝝ ãpli⁹ i celo. Et ꝓiect⁹ ẽ draco
ille magn⁹: ſerpẽs ãtiqu⁹ q̃ vocat dia
bol⁹ ⁊ ſathanas: q̃ ſeducit vniũſũ orbẽ
⁊ ꝓiect⁹ ẽ i ṫrã: ⁊ ãgeli ei⁹ cũ illo miſſi
C ſũt. Et audiui vocẽ magnã i celo dicẽ
tẽ. Nũc facta ẽ ſal⁹ ⁊ ꝟt⁹ ⁊ regnũ dei
nr̃i ⁊ ptãs chriſti ei⁹: q̃r ꝓiect⁹ ẽ accu
ſator fratrũ nr̃oꝝ q̃ accuſabat illos añ
ꝯſpectũ dei nr̃i die ac nocte: ⁊ ipi vice
rũt eũ ꝓpt ſãguinẽ agni: ⁊ ꝓpt ꝟbũ te
ſtimonij ſui: ⁊ non dilexerunt aĩas ſu
as vſq̃ ad mortẽ. Propterea letamini ce
li ⁊ q̃ habitat in eis. Ue ṫre ⁊ mari: q̃r
deſcẽdit diabolus ad vos hñs irã ma
gnã ſciẽs q̃ modicũ tps hȝ. Et poſtq̃
vidit draco q̃ ꝓiect⁹ eẽt i ṫrã ꝑſecut⁹
ẽ mulierẽ q̃ pepit maſculũ. Et date ſũt
mulieri ale due aq̃le magne vt volaret D
i deſertũ i locũ ſuũ vbi alit ꝑ tps ⁊ tpa ⁊
dimidiũ tpis a facie ſerpẽtis. Et miſit
ſpẽs ex ore ſuo poſt mlierẽ aquã tãq̃
flumẽ vt eã faceret trahi a flumie. Et
adiuuit ṫra mlierẽ ⁊ apuit ṫra os ſuũ
⁊ abſorbuit flumen qđ miſit draco de
ore ſuo. Et irat⁹ ẽ draco i mulierẽ: et
abijt facere ꝓliũ cũ reliq̃s de ſemie ei⁹
q̃ cuſtodiũt mãdata dei: ⁊ hñt teſtioni
um ieſu xp̃i. Et ſtetit ſup arenã mar.
ET vidi de mari beſtiã XIII
aſcẽdentẽ hñtẽ capita ſeptẽ et B
cornua decẽ: ⁊ ſup cornua eius
decẽ diademata: ⁊ ſup capita ei⁹ noĩa
blaſphemie. Et beſtia quã vidi: ſiłis e
rat pardo ⁊ pedes ei⁹ ſic pedes vrſi: et
os ei⁹ ſic os leonis. Et dedit illi draco
ꝟtutẽ ſuã ⁊ ptãtẽ magnã Et vidi vnũ
đ capitib⁹ ſuis q̃ſi occiſũ i mortẽ ⁊ pla
ga mort ei⁹ curata eſt. Et ãmirata eſt
vniũſa ṫra poſt beſtiã. Et adorauerũt
draconẽ q̃ dedit ptãtẽ beſtie: ⁊ adora
uerũt beſtiã dicẽtes. Quis ſiłis beſtie
⁊ q̃s poterit pugnare cũ ea? Et datũ ẽ
ei os loquẽs magna ⁊ blaſphemias: ⁊ B
data ẽ ei ptãs facere mẽſes q̃draginta
duos. Et apuit os ſuũ i blaſphemias
ad deũ blaſphemare nomẽ ei⁹ ⁊ taber
naculũ ei⁹ ⁊ eos q̃ in celo habitãt. Et
ẽ datũ illi bellũ facere cũ ſctis: ⁊ vin
cere eos. Et data ẽ illi ptãs i oẽm tri
bũ ⁊ ꝑlm ⁊ linguã ⁊ gẽtẽ: ⁊ adorauc
rũt eã oẽs q̃ inhabitabãt ṫrã: q̃rũ nõ
ſũt ſcripta noĩa i libro vite agni q̃ occi
ſus ẽ ab origine mũdi. Si q̃s hȝ aurẽ C
audiat. Qui i captiuitatẽ duxerit: i ca
ptiuitatẽ vadet q̃ in gladio occiderit
optet cũ gladio occidi. Hic ẽ patia ⁊ fi
des ſctoꝝ. Et vidi aliã beſtiã beſtiã aſ
cẽdẽtẽ đ ṫra ⁊ hẽbat cornua duo ſiłia
agni. Et loq̃bat ſicut draco. Et ptãtẽ
prioris beſtie oẽm faciebat i ꝯſpectu
ei⁹: ⁊ fecit ṫrã ⁊ hitãtes i ea adorare be
ſtiã primã: cui⁹ curata ẽ plaga mort.

Et fecͭ ſigna magna vt etiā ignē face-
ret de celo deſcēdere i trā i ꝯſpectu ho
minū. Et ſeduxit habitātes i tra ꝑpͭ
ſigna q̄ data ſūt illi facere i ꝯſpectu be
D ſtie dicēs hitātib⁹ i tra vt faciāt imagi
nē beſtie q̄ hȝ plagā gladij ⁊ vixit. Et
datū ē illi vt daret ſpm̄ imagini beſtie
⁊ vt loq̄ͭ imago beſtie: ⁊ faciet vt q̄cū-
q̄ȝ nō adorauerit imaginē beſtie: occi-
datͭ. Et faciet oēs puſillos ⁊ magnos
⁊ diuites ⁊ paupes ⁊ liberoſ ⁊ ſuos ha
bere characterē i dextera manu aut in
frontib⁹ ſuis: ⁊ ne q̄s poſſet emere aut
vendere: niſi q̄ habeat characterē: aut
nomē beſtie: aut nūeꝝ nois ei⁹. Hic ſa
piētia ē. Qui hȝ itellectū ꝯputet nūeꝝ
beſtie. Nūer⁹ ei hois ē: ⁊ nūer⁹ ei⁹ ſex-
cēti ſexagintaſex. ¶ XIIII
A Et vidi: ⁊ ecce agnus ſtabat ſu-
pra mōtē ſiō: ⁊ cū eo cētū q̄dra
gitaq̄ttuor milia hn̄tes nomē ei⁹ ⁊ no
mē pr̄is ei⁹ ſcptū i frōtib⁹ ſuis. Et au-
diui vocē de celo tāq̄ȝ vocē aq̄rū mul
tarū ⁊ tāq̄ȝ vocē tonitrui magni: ⁊ vo
cē quā audiui ſicut citharedoꝝ citha-
rizantiū i citharis ſuis. Et cātabāt q̄ſi
cāticū nouū an̄ ſedē ⁊ an̄ q̄ttuor aīalia
b ⁊ ſeniores: ⁊ nemo poterat dicere cāti
cū niſi illa cētū q̄draginta q̄ttuor mi-
lia q̄ empti ſūt de tra. Hi ſūt q̄ cū mu-
lierib⁹ nō ſūt coinq̄nati ꝟgines ei ſūt
Hi ſequūtͭ agnū q̄cūq̄ȝ ierit. Hi empti
ſūt ex oīb⁹ ꝓmitie deo ⁊ agno: ⁊ in ore
B eoꝝ nō ē iuētū mēdaciū. Sine macla
ei ſūt an̄ thronū dei. Et vidi alterū an-
gelū volātē ꝑ mediū celū habētē euan
geliū etnū vt euāgelizaret ſedētib⁹ ſu-
ꝑ trā ⁊ ſuꝑ oēm gētē ⁊ tribū ⁊ linguā
⁊ ꝑplm: dicēs magna voce. Timete do
minū ⁊ date illi honorē: q͛ venit hora
iudicij ei⁹: ⁊ adorate eū q̄ fecit celū et
5. trā: mare ⁊ fōtes aq̄rū. Et ali⁹ angelus
.c ſecut⁹ ē dicēs Cecidit: cecidit babylō
.6 illa magna q̄ a vino ire fornicationis
a ſue potauit oēs gētes. Et tti⁹ angel⁹ ſe
.a cut⁹ ē illos dicēs voce magna. Et q̄s
adorauit beſtiā ⁊ imaginem ei⁹: ⁊ ac
cepit characterē i frōte ſua aut i manu
ſua: hic bibet de vino ire dei qd̄ mixtū
ē mero i calice ire ipſius. Et cruciabitͭ
C igne ⁊ ſulphure i ꝯſpectu angeloꝝ ſctō
.a rū: ⁊ an̄ ꝯſpectū agni Et fum⁹ tormēto
rū eoꝝ deſcēdet i ſc̄la ſc̄loꝝ. Nec hn̄t
requiē die ac nocte q̄ adorauerūt beſti
am ⁊ imaginē ei⁹: ⁊ ſi q̄s accepit cha-
racterē nois ei⁹. Hic patiā ſctōꝝ ē qui
cuſtodiūt mādata dei ⁊ fidem ieſu. Et
audiui vocē de celo dicētē mihi. Scri
be. Bti mortui q̄ i dn̄o moriūtͭ. Amo-
do iā dicit ſpūs vt req̄eſcāt a laborib⁹
ſuis. Opa ei illoꝝ ſequūtͭ illos. Et vi-
di ⁊ ecce nubē cādidā: ⁊ ſuꝑ nubē ſedē
tē ſiliȝ filio hois hn̄tē in capite ſuo co
ronā aureā: ⁊ i manu ſua falcē acutā. D
Et ali⁹ angel⁹ exiuit de tēplo: clamās Johel.3.c
voce magna ad ſedētē ſuꝑ nubē Mit
te falcē tuā ⁊ mete: q͛ venit hora vt me
tatͭ q̄m aruit meſſis tre. Et miſit q̄ ſe-
debat ſuꝑ nubē falcē ſuā i tra: ⁊ meſſu
it eā. Et ali⁹ āgel⁹ exiuit de tēplo qd̄ ē
i celo: hn̄s ⁊ ipſe falcē acutā. Et ali⁹ an
gel⁹ exiuit de altari q̄ hēbat ptātē ſu-
pra ignem: ⁊ clamauit voce magna ad
eū q̄ hēbat falcē acutā dicens. Mitte
falcē tuā acutā: ⁊ vindemia botros vi
nee tre: q̄m mature ſūt vue ei⁹. Et mi-
ſit āgel⁹ falcē ſuā acutā i trā: ⁊ vinde-
miauit vinā tre ⁊ miſit i lacum ire dei
magnū. Et calcat⁹ ē lac⁹ extra ciuita-
tē: ⁊ exiuit ſanguis de lacu vſq̄ȝ ad fre
nos eq̄rū ꝑ ſtadia mille ſexcēta. ¶ XV A
Et vidi aliud ſignū i celo mag-
nū ⁊ mirabile āgelos ſeptē ha-
bētes plagas ſeptē nouiſſimas
q̄m i illiſ ꝯſūmata ē ira dei Et vidi tan
q̄ȝ mare vitriū mixtū igne: ⁊ eos q̄ vice
rūt beſtiā ⁊ imaginē ei⁹: ⁊ nūeꝝ nois B
ei⁹ ſtātes ſupra mare vitreū habentes
citharas dei: ⁊ cātātes canticū moyſi
ſui dei: ⁊ cāticū agni dicētes. Magna
⁊ mirabilia ſūt opa tua dn̄e de⁹ oīpo-
tens: iuſte ⁊ vere ſūt vie tue dn̄e rex ſe-
culoꝝ. Quis nō timebit te dn̄e: ⁊ ma Hiere.10.a
gnificabit nomē tuū? Quia ſol⁹ pi⁹ es C
q̄m oēs gētes veniēt ⁊ adorabūt i ꝯſpe
ctu tuo: q̄m iudicia tua manifeſta ſūt
Et poſt hec vidi: ⁊ ecce aptū ē tēplū ta
bernaculi teſtimonij in celo. Et exierūt
ſeptē angeli habētes ſeptē plagas de
templo: veſtiti lapide mundo ⁊ cādi-
do: ⁊ ꝓcincti circa pectora zonis aureis.
Et vnū de q̄ttuor aīalibus dedit ſeptē D
āgelis ſeptē phialas aureas plenas ira-
cūdie dei viuētis in ſc̄la ſc̄loꝝ. Et iple-
tū ē tēplū dei fumo a maieſtate dei: et
de virtute ei⁹: et nemo poterat introi-
ire in templum donec ꝯſumarentͭ ſe-
ptem angelorum. XVI

B Et audiui vocē magnā ď tēplo
dicētē septē angelis. Ite ⁊ effū-
dite septē phialas ire dei i trā.
Et abijt prim⁹ angel⁹ ⁊ effudit phialā
suā i trā: ⁊ factū ē vuln⁹ seuū ⁊ pessimū
i hoies ꝗ hēbāt characterē bestie: ⁊ in
eos ꝗ adorauerūt bestiā ⁊ imaginē ei⁹
Et scōs angel⁹ effudit phialā suā i ma
re. ⁊ fact⁹ ē sāguis tanq̄ mortui: ⁊ ois
aia viuēs mortua ē i mari. Et terti⁹ ef
fudit phialā suā sup flumina ⁊ sup fō-
tes aq̄rū: ⁊ fact⁹ ē sanguis. Et audiui
B angelū aq̄rū dicētē. Iust⁹ es dn̄e ꝗ es
⁊ ꝗ eras scūs: ꝗ hoc iudicasti: q2 sāgui
nē scōꝝ ⁊ pphetarū effuderūt: ⁊ sāgui
nē eis dedisti bibere. Digni ei sunt. Et
audiui alteꝝ dicētē. Etiā dn̄e de⁹ om-
nipotens: vera ⁊ iusta iudicia tua. Et
quart⁹ angel⁹ effudit phialā suā i solē
⁊ datū ē illi estu affligere hoies ⁊ igni
Et estuauerūt hoies estu magno: ⁊ blas-
phemauerūt nomē dei hñtis ptātē su-
p has plagas: neq̄ egerūt pniam vt da
rent illi gl'iam. Et q̄nt⁹ angel⁹ effudit
phialā suā sup sedē bestie ⁊ factū est re
gnū ei⁹ tenebrosū: ⁊ cōmāducauerunt
linguas suas p̄ dolore: ⁊ blasphemaue
rūt deū celi p̄ dolorib⁹ ⁊ vulnerib⁹ su-
C is: ⁊ nō egerūt pniaꝫ ex opib⁹ suis. Et
sext⁹ angel⁹ effudit phialā suā i flumē
illud magnū eufratē: ⁊ siccauit aquā
ei⁹: vt p̄pararet via regib⁹ ab ortu so-
lis. Et vidi de ore draconis ⁊ de ore be
stie ⁊ de ore pseudo ꝓphete exire spūs
tres imūdos i modū ranarū. Sunt ei
spūs demonioꝝ faciētes signa: ⁊ pce-
dūt ad reges toti⁹ tre ꝯgregare illos i
Mat. 24. d plīu ad diē magnū oipotētꝭ dei. Ecce
Lu. 12. e venio sicut fur. Btūs ꝗ vigilat ⁊ custo
1. Thes. 5. a dit vestimēta sua ne nudus ambulet
2. Pe. 3. c ⁊ videāt turpitudinē ei⁹ Et ꝯgregabit
illos i locū ꝗ vocat hebraice hermage
D don. Et septim⁹ angel⁹ effudit phialā
suā i aerē: ⁊ exiuit vox magna de tēplo
a throno dicēs. Factū ē. Et facta sunt
fulgura ⁊ voces ⁊ tonitrua: ⁊ tremot⁹
fact⁹ ē magn⁹ q̄lis nunq̄ fuit ex ꝗ ho-
mies fuerūt sup trā tal' tremot⁹ sic ma
gn⁹. Et facta ē ciuitas magna in tres
ptes ⁊ ciuitates gētiū ceciderūt. Et ba
bylon magna venit in memoriam an̄
deū: dare illi calicē vini indignatiōis
ire ei⁹. Et ois insula fugit ⁊ mōtes nō
sūt iuēti. Et grādo magna sicut talen-
tū descendit de celo i hoies: ⁊ blasphe-
mauerūt hoies deū ꝓpter plagā grādi-
nis: q̄m magna facta ē vehemēter.
Et venit vn⁹ de septē XVII
angelis ꝗ hēbāt septē phialas
⁊ locut⁹ ē mecū dicēs. Ueni et
ōndā tibi dānationē meretricꝭ magne
ꝗ sedet sup aq̄s multas cū q̄ fornicati
sunt reges tre: ⁊ inebriati sūt ꝗ inhabi
tāt trā de vino ꝯstitutiōis ei⁹. Et ab-
stulit me i spū i desertū. Et vidi mulierē
sedētē sup bestiā coccineā plenā noib⁹
blasphemie habētē capita septē ⁊ cor-
nua decē. Et mulier circūdata purpu-
ra ⁊ coccino ⁊ laurata auro ⁊ lapide p̄
cioso ⁊ margaritis: hñs poculū aureū
i manu suā plenū abomiatione ⁊ imū-
ditia fornicatiōis ei⁹. Et i frōte ei⁹ no B
mē scptū mysteriū babylō magna mat
fornicationū ⁊ abomiationū tre. Et vi
di mulierē ebriā de sāguine sctōrū: ⁊ ď
sāguine martyꝝ iesu. Et mirat⁹ sū cū
viderē illā āmiratiōe magna. Et dixit
mihi angel⁹: Quare miraris? Ego dicā
tibi sacramētū mulieris ⁊ bestie ꝗ por
tat eā: ꝗ habet capita septem ⁊ cornua
decē: Bestia quā vidisti fuit: ⁊ ñ ē: ⁊ as
cēsura est de abysso: ⁊ in interitū ibit:
⁊ mirabūt inhabitātes trā q̄rū nō sūt
scpta noia i libro vite a ꝯstitutiōe mū
di vidētes bestiā ꝗ erat: ⁊ nō ē. Et hic C
est sensus: ꝗ habet sapiam. Septē capi
ta septē mōtes sūt: sup q̄s mulier sedet
⁊ reges septē sūt. Quinq̄ ceciderūt vn⁹
ē: ⁊ ali⁹ nōdū venit. Et cū venerit opor
tet illū breue tp̄s manere. Et bestia ꝗ
erat ⁊ nō ē ⁊ ipa octaua: ⁊ de septē est.
Et i interitū vadet. Et decē cornua ꝗ
vidisti: decē reges sūt ꝗ regnū nōdū ac
ceperūt: sꝫ ptātē tanq̄ reges vna hora
accipiēt post bestiā. Hi vnū cōsiliū ha-
bēt: ⁊ ꝟtutē ⁊ ptātē suā bestie tradēt.
Hi cū agno pugnabūt: ⁊ agn⁹ vincet il
los: q̄m dn̄s dn̄oꝝ ē: ⁊ rex regū: ⁊ ꝗ cū D
illo sūt vocati ⁊ electi ⁊ fideles: Et dix
it mihi. Aq̄s q̄s vidisti vbi meretrix se
det p̄p̄li sūt ⁊ gētes ⁊ lingue: ⁊ decē cor
nua ꝗ vidisti i bestia: hi odiēt fornicari
am ⁊ desolatā faciēt illā ⁊ nudā ⁊ car-
nes ei⁹ māducabūt: ⁊ ipam igni ꝯcre-
mabūt. De⁹ ei dedit in corda eoꝝ vt fa
ciāt q̄d placitū ē illi vt dēt regnū suū
bestie donec cōsūment ꝟba dei. Et mu
lier quā vidisti ē ciuitas magna ꝗ ha-

bet regnū ſup reges terre. ¶XVIII
a Et poſt hec vidi aliū angelū de
ſcendētē de celo:hñtē ptātē ma
gnā:ꝛ tra illuminata eſt a glia
ei⁹. Et exclamauit in fortitudie dicēs
c ‖Cecidit:cecidit babylō magna ꝛ facta
a ē habitatio demonioꝝ ꝛ cuſtodia ois
b ſpūs inmūdi:ꝛ cuſtodia ois volucris im
mūde ꝛ odibilis:qꝛ d vino ire fornica
tionis ei⁹ biberūt oēs gētes. Et reges
tre cū illa fornicati ſunt:ꝛ mercatores
terre de vtute delitiarū ei⁹ diuites fa
cti ſunt. Et audiui aliā vocē de celo di
B centē. Exite de illa ꝑlus me⁹:ꝛ ne pti
cipes ſitis delictoꝝ ei⁹:ꝛ de plagis ei⁹
nō accipiatis. Qm̄ puenerūt pctā ei⁹
vſq ad celū:ꝛ recordat⁹ ē dñs iniqta-
tū ei⁹. Reddite illi ſicut ꝛ ipa reddidit
vob:ꝛ duplicate duplicia ſm opa ei⁹.
In poculo q miſcuit vobis:miſcete illi
duplū. Quantū glificauit ſe ꝛ i delitijs
fuit:tm̄ date illi tormētū ꝛ luctū:qꝛ in
b corde ſuo dicit. Sedeo regina:ꝛ vidua
nō ſū ꝛ luctū ñ videbo. Ideo i vna die
C veniēt plage ei⁹:mors ꝛ luct⁹ ꝛ fames
ꝛ igne cōburet:qꝛ fortꝭ ē de⁹ q iudica-
bit illā. Et flebūt ꝛ plangēt ſe ſup illā
reges tre q cū illa fornicati ſūt ꝛ i deli
tijs vixerūt cū viderit fumū icēdij ei⁹
lōge ſtātes ꝓpt timorē tormētoꝝ eius
a dicētes‖Ue ve ciuitas illa magna ba-
bylō:citas illa fortꝭ:qm̄ vna hora ve-
nit iudiciū tuū. Et negociatores terre
flebūt ꝛ lugebunt ſup illā:qm̄ merces
b eoꝝ nemo emet āpli⁹:merces auri ꝛ ar
gēti ꝛ lapidis pcioſi ꝛ margarite ꝛ byſ
ſi ꝛ purpure ꝛ ſerici ꝛ cocci ꝛ om̄e lignū
tinū:ꝛ oia vaſa eborꝭ ꝛ oia vaſa d lapi
de pcioſo ꝛ eramēto ꝛ ferro ꝛ marmo-
re. Et cynnamomū ꝛ amomū ꝛ odora-
mētoꝝ ꝛ vnguēti ꝛ thurꝭ ꝛ vini ꝛ olei
ꝛ ſimile ꝛ tritici ꝛ iumētoꝝ ꝛ ouiū ꝛ eqꝝ
ꝛ rhedaꝝ ꝛ mācipioꝝ ꝛ aiaꝝ hoim. Et
poma deſiderij aie tue diſceſſert a te:ꝛ
oia pīguia ꝛ pclara perierūt a te ꝛ āpli⁹
illa iā ñ iueniēt mercatores hoim Qui
diuites facti ſūt ab ea:lōge ſtabūt ꝓpt
E timorē tormētoꝝ ei⁹:flentes ac lugē-
D tes ꝛ dicētes.‖Ue ve citas illa magna
q amicta erat byſſo ꝛ purpura ꝛ cocco
ꝛ deaurata eſt auro ꝛ lapide pcioſo et
margaritꝭ:qm̄ vna hora deſtitute ſūt
tāte diuitie:ꝛ ois gubernator ꝛ oēs q
i lacū nauigāt ꝛ naute ꝛ q i mari opan
tur lōge ſteterūt:ꝛ clamauert vidētes
locū icēdij ei⁹ dicētes. Que ſilis ciuita F
ti huic magne? Et miſerūt puluerē ſup
capita ſua:ꝛ clamauerūt flētes ꝛ lugē-
tes:dicētes. Ue ve ciuitas illa magna
i q diuites facti ſūt oēs q hēbāt naueſ
i mari de pcijs ei⁹:qm̄ vna hora deſo-
lata ē. Exulta ſup eā celū ꝛ ſcti apli et
ꝓphe:qm̄ iudicauit de⁹ iudiciū vrm d
illa. Et ſuſtulit vn⁹ angel⁹ fortꝭ lapidē
qſi molarē magnū ꝛ miſit i mare dicēſ G
‖Hoc ipetu mittet babylō ciuitas illa Hiere. 51.e
magna:ꝛ vltra iā ñ iuenietꝛ. Et vox ci-
tharedoꝝ ꝛ muſicoꝝ ꝛ tibia canētiū ꝛ
tuba nō audiet in te āpli⁹:ꝛ ois arti-
fex oiſq ars ñ iueniet i te āpli⁹:ꝛ vox
mole nō audiet i te āpli⁹. Et lux lucer
ne ñ lucebit i te āpli⁹:ꝛ vox ſpōſi ꝛ ſpō
ſe nō audiet adhuc i te:qꝛ mercatores
tui erāt pncipes tre:qꝛ i veneficijs tu-
is errauerūt oēs gentes. Et in ea ſan-
guis ꝓphaꝝ ꝛ ſctoꝝ inuēt⁹ ē:ꝛ olm q
interfecti ſūt i terra. ¶XIX
POſt hec audiui qſi vocē magnā A
tubarū multarū i celo dicētiū
alleluia. Laus ꝛ glia ꝛ vt⁹ deo nro ē:
qꝛ vera ꝛ iuſta iudicia ſūt ei⁹:q iudica
uit de meretrice magna‖q corrupit ter S.6.e
rā i pſtitutiōe ſua ꝛ vindicauit ſāgui-
nē ſuoꝝ ſuoꝝ de manib⁹ ei⁹. Et iteꝝ
dixerūt alleluia‖Et fum⁹ ei⁹ aſcēdit in S.9.a.14.e
ſcla ſcloꝝ. Et ceciderūt ſeniores vigin
tiqttuor ꝛ qttuor aialia ꝛ adorauerūt
deū ſedētē ſup thronū:dicētes amē:al
leluia. Et vox de throno exiuit dicēs.
Laudē dicite deo nro oēs ſcti ei⁹:ꝛ q
timetꝭ deū puſilli ꝛ magni. Et audiui
qſi vocē tube magne ꝛ ſicut vocē aqꝝ
mltaꝝ ꝛ ſicut vocē tonitruoꝝ magno
rū dicētiū alleluia:qm̄ regnauit dñs
de⁹ nr̄ oipotēs. Gaudeam⁹ ꝛ exultem⁹ B
ꝛ dem⁹ gliam ei:qꝛ venerūt nuptie ag
ni ꝛ vxor ei⁹ pparauit ſe. Et datū ē il-
li vt coopiat ſe byſſino ſplēdēti ꝛ cādi
do. Byſſinū eñ iuſtificatiōes ſūt ſctoꝝ
Et dixit mihi. Scribe‖Beati q ad ce- Mat.22.a
nā nuptiaꝝ agni vocati ſunt. Et dixit Lu.14.d
mihi. Hec vba dei vba ſūt. Et cecidi ad
pedes ei⁹ vt adorarē eū. Et dixit mihi.
‖Uide ne fecerꝭ. Cōſu⁹ tu⁹ ſū:ꝛ fratrū I.22.b
tuoꝝ habētiū teſtimoniū ieſu. Deū ad
ora. Teſtioniū eñ ieſu ē ſpūs ꝓphie. Et
vidi celū aptū:ꝛ ecce equ⁹ alb⁹:ꝛ q ſe-
debat ſup eū vocabat fidel ꝛ verax:et

C cū iuſticia iudicat ⁊ pugnat.‖ Ocli aūt
S.1.c.et.2.c ei⁹ ſicͭ flāma ignis: ⁊ ī capite ei⁹ diade
mata mlᵗa: hn̄s nomē ſcꝑtū qḋ nemo-
Eſa.63.a nouit niſi ipē.‖ Et veſtit⁹ erat veſte aſ
perſa ſāguie: ⁊ vocabaꝶ nomē ei⁹ vbū
dei. Et exercit⁹ q̄ ſūt ī celo ſeq̄bāꝶ eū ī
eq̄s albis: veſtiti byſſino albo ⁊ mūdo
S.1.d ‖ ⁊ ḋ ore ei⁹ ꝓcedit gladi⁹ exutraqꝫ ꝑte
S.2.g. acut⁹ vt ī ipo ꝑcutiat gētes‖ Et ipē re
Pſ.2. get eas ī vga ferrea: ⁊ calcat torcular
vini furoris ire dei oīpotēt᷑ ⁊ hꝫ ī veſti
S.17.d mēto ⁊ ī femore ſuo ſcꝑtū‖ Rex regū et
1.Ti.6.c dn̄s dn̄antiū‖ Et vidi vnū āgelū ſtātē
ī ſole: ⁊ clamauit voce magna dicēs oī
b⁹ auib⁹ q̄ volabāt ꝑ mediū celi. Veni
D te ⁊ ꝯgregamī ad cenā magnā vt man
ducet᷑ carnes regū ⁊ carnes tribunoꝝ
⁊ carnes fortiū ⁊ carnes eq̄rū ⁊ ſedētiū
ī ipis: ⁊ carnes oīm liberoꝝ ⁊ ſuoꝝ et
puſilloꝝ ⁊ magnoꝝ. Et vidi beſtiā ⁊ re
ges tre ⁊ exercit⁹ eoꝝ ꝯgregatos ad fa
ciēdū ꝑliū cū illo q̄ ſedebat ī eq̄ ⁊ cū ex
ercitu ei⁹. Et apꝓhenſa ē beſtia cū ea
pſeudo ꝓpha ⁊ q̄ fecit ſigna corā ipo q̄
b⁹ ſeduxit eos q̄ acceperūt characterē
beſtie: ⁊ q̄ adorauerūt imaginē ei⁹. Vi
ui miſſi ſūt hi duo ī ſtagnū ignis ardē
tis ⁊ ſulphur᷑: ⁊ ceteri occiſi ſūt ī gla-
dio ſedēt᷑ ſup equū q̄ ꝓcedit de ore ipi
us: ⁊ oēs aues ſaturate ſūt carnib⁹ eoꝝ
A ET vidi angelū deſcēdētē XX
S.9.a de celo hn̄tem clauē abyſſi ⁊ ca
thenā magnā ī manu ſua Et ap
ꝓhēdit draconē: ſpētē ātiquū q̄ ē dia
bol⁹ ⁊ ſathanas: ⁊ ligauit eū ꝑ annos
mille: ⁊ miſit eū ī abyſſū: ⁊ clauſit ⁊ ſi-
gnauit ſup illū vt nō ſeducat āpli⁹ gē
tes donec ꝯſūmēꝶ mille āni: ⁊ poſt hoc
B oportet illū ſolui modico tpe. Et vidi
ſedes: ⁊ ſederūt ſup eas: ⁊ iudiciū datū ē
illꝭ. Et aīas decollatoꝝ ꝓpꝛ teſtioniū
ieſu: ⁊ ꝓpꝛ vbū dei: ⁊ q̄ nō adorauerūt
beſtiā neqꝫ imaginē ei⁹: nec acceperūt
characterē ei⁹ ī frōtib⁹ aut ī manibus
ſuis ⁊ vixerūt ⁊ regnauerūt cū chriſto
mille annis. Ceteri mortuoꝝ nō vixerūt
donec ꝯſūmēꝶ mille āni. Hec ē reſurre-
ctio ꝑma. Beat⁹ ⁊ ſctūs: q̄ hꝫ ꝑtē ī re-
ſurrectiōe ꝑma. In his ſcḋa mors n̄ hꝫ
ꝑtātē: ſꝫ erūt ſacerdotes dei ⁊ chriſti: ⁊
C regnabūt cū illo mille ānis. Et cū ꝯſū
Ezech.38.e mati fuerit mille āni: ſolueꝶ ſathanas
et.39.c de carcere ſuo ⁊ exibit: ⁊ ſeducet gētes
q̄ ſūt ſup q̄tuor āgulos tre gog ⁊ ma

gog: ⁊ ꝯgregabit eos ī ꝑliū: q̄rū nūer⁹ ē
ſicut arena mar᷑. Et aſcēderūt ſup lati
tudinē tre: ⁊ circuierūt caſtra ſctōꝝ et
citatē dilectā. Et deſcēdit ignis a deo
de celo: ⁊ deuorauit eos: ⁊ diabolꝰ q̄ ſe
ducebat eos miſſus ē ī ſtāgnū ignis et
ſulphur᷑ vbi ⁊ beſtia ⁊ pſeudo ꝓphete
cruciabūꝶ die ac nocte ī ſcl'a ſcloꝝ. Et
vidi thronū magnū cādidū ⁊ ſedētē ſu
ꝑ eū a cui⁹ ꝯſpectu fugit tra ⁊ celū: et
loc⁹ nō ē īuēt⁹ ab eis. Et vidi mortu- D
os magnos ⁊ puſillos ſtātes ī ꝯſpectu
throni: ⁊ libri apti ſūt: ⁊ ali⁹ liber apt⁹
ē q̄ ē vite: ⁊ iudicati ſūt mortui ex his
q̄ ſcꝑta erāt in libris ſm opa ipoꝝ. Et
dedit mare mortuos q̄ ī eo erāt: ⁊ mors
⁊ infern⁹ dederūt mortuos ſuos q̄ ipis
erāt ⁊ iudicatū ē ḋ ſingulꝭ ſm opa ipo
rū. Et infern⁹ ⁊ mors miſſi ſūt ī ſtāgnū
ignis. Hec ē mors ſcḋa‖ Et q̄ nō īuēt⁹ S.1
ē ī libro vite ſcꝑtus miſſus ē ī ſtagnū
ET vidi celū nouū ignis. XXI A
⁊ trā nouā. Primū eī celū ⁊ pri Eſ
ma tra abījt: ⁊ mare iā nō ē. Et a.2
ego iohānes vidi ſctām citatē hierlm
nouā deſcēdentē de celo: a deo paratā
ſicͭ ſpōſam ornatā viro ſuo. Et audiui
vocē magnā ḋ throno dicētē. Ecce ta
bernaculū dei cū hoib⁹: ⁊ habitabit cū
eis. Et ipi ꝓplꝭ ei⁹ erūt: ⁊ ipē de⁹ cū eiſ
erit eoꝝ de⁹.‖ Et abſterget de⁹ oēm la- S.7
chrymā ab oculꝭ eoꝝ: ⁊ mors vltra nō Eſ
erit neqꝫ luct⁹ neqꝫ clamor neqꝫ dolor B
erit vltra: q̄ ꝑma abierūt. Et dixit q̄ ſe
debat ī throno.‖ Ecce noua facio oīa. Eſ
Et dixit mihi‖ Scribe: qꝛ hec vba fide 2.C
liſſima ſūt ⁊ vā. Et dixit mihi. Factū I.2
ē‖ Ego ſū alpha ⁊ o. initiū ⁊ finis. Ego I.2
ſitiēti dabo de fōte aq̄ viue grat᷑. Qui
vicerit: poſſidebit hec.‖ Et ero illi de⁹ He
⁊ ille erit mihi fili⁹. Timidis aūt ⁊ icre-
dulis ⁊ execrat᷑ ⁊ homicidis ⁊ fornica
torib⁹ ⁊ veneficis ⁊ idolatr᷑ ⁊ oīb⁹ mē
dacib⁹: ꝑs illoꝝ erit in ſtagno ardenti
igne ⁊ ſulphure: qḋ ē mors ſcḋa. Et ve C
nit vn⁹ de ſeptē angelis habētib⁹ phi
alas plenas ſeptē plagis nouiſſimis ⁊
locut⁹ ē mecū dicēs. Veni ⁊ oſt̄dā tibi
ſpōſam vxorē agni. Et ſuſtulit me ī ſpū
ī mōtē magnū ⁊ altū: ⁊ oſt̄dit mihi ci-
uitatē ſctām hierlm deſcēdētē de celo
hn̄tē claritatē dei. Et lumē ei⁹ ſilē la- Ez
pidi ꝑcioſo tāqꝫ lapidi iaſpidis: ſicut
cryſtallū. Et habebat murū magnū et D

altũ:hñtẽ portas duodecim:ꝛ ĩ portis
ãgulos duodecĩ:ꝛ noĩa inſcripta q̃ ſũt
noĩa duodecim tribuũ filioꝝ iſrľ. Ab
oriẽte porte tres:ꝛ ab aq̃lõe porte tres
ꝛ ab auſtro porte tres:ꝛ ab occaſu por-
te tres. Et mur⁹ ciuitatꝭ hñs fũdamẽta
duodecĩ:ꝛ ĩ ipĩs duodecĩ noĩa duodecĩ
apľoꝝ ꝛ agni. Et q̃ loq̃baẽ mecũ hẽbat
mẽſurã arũdineã aureã vt metireẽ ci-
uitatẽ ꝛ portas ei⁹ ꝛ muꝝ. Et ciuitas
ĩ q̃dro poſita ẽ ꝛ longitudo ei⁹ tãta eſt
quãta ꝛ latitudo. Et mẽſus ẽ citatẽ d̃
arũdine aurea ꝑ ſtadia duodecĩ milia
ꝛ lõgitudo ꝛ altitudo ꝛ latitudo ei⁹ eq̃
lia ſunt. Et mẽſus ẽ muros ei⁹ centũ
q̃dragitaq̃ttuor cubitoꝝ:mẽſura hoĩs
q̃ ẽ angeli. Et erat ſtructura muri ei⁹
ex lapide iaſpide:ipã ꝟo ciuitas aurũ
mũdũ:ſĩlẽ vitro mũdo:ꝛ fundamenta
muri ciuitatꝭ oĩ lapide ꝓcioſo ornata.
Et fũdamẽtũ ꝓmũ iaſpis:ſcḋm ſaphy-
rus:tertiũ calcedone⁹:quartũ ſmarag-
dus:q̃ntũ ſardonix:ſextũ ſardi⁹:ſepti-
mũ chryſolithus:octauũ beryll⁹:nonũ
topazius:decimũ chryſopaſſus:vndeci
mũ hyacinct⁹:duodecimũ amethiſt⁹.
Et duodecĩ porte:duodecĩ margarite
ſũt ꝑ ſingulas. Et ſingule porte erant
ex ſingulis margaritꝭ:ꝛ platea citatis
aurũ mũdũ tãq̃ vitꝝ plucidũ. Et tem
plũ nõ vidi ĩ ea. Dñs eĩ de⁹ oĩpotẽs tẽ
plũ illi⁹ ẽ ꝛ agn⁹. Et ciuitas nõ eget
ſole neq̃ luna vt luceãt ĩ ea. Nã clari-
tas dei illumiabit eã:ꝛ lucerna ei⁹ eſt
agn⁹. Et ãbulabũt gẽtes ĩ lumĩe ei⁹:et
reges tre afferẽt gl'iaꝫ ſuã ꝛ honorẽ in
illã. Et porte ei⁹ ñ claudẽẽ ꝑ diẽ. Nox
eĩ nõ erit illic. Et afferẽt gl'iam ꝛ hono
rẽ gẽtiũ ĩ illã. Nõ ĩtrabit ĩ eã aliq̃d co
inq̃natũ aut abomĩatiõẽ faciẽs ꝛ mẽ
daciũ:niſi q̃ ſcṗti ſũt ĩ libro vite agni.

XXII

Et oñdit mihi fluuiũ aq̃
viue ſplẽdidũ tãq̃ cryſtallũ ꝓ-
cedentẽ de ſede dei ꝛ agni. In
medio platee ei⁹:ꝛ ex vtraq̃ pte flumi
nis lignũ vite afferẽs fruct⁹ duodecĩ ꝑ
mẽſes ſinglos reddẽs fructũ ſuũ:ꝛ fo-
lia ligni ad ſanitatẽ gẽtiũ. Et oẽ male
dictũ ñ erit ãpli⁹:ſꝫ ſedes dei ꝛ agni ĩ il
la erũt:ꝛ ſui ei⁹ ſuiẽt illi. Et videbũt
faciẽ ei⁹:ꝛ nomẽ ei⁹ ĩ frõtib⁹ eoꝝ. Et
nox vltra ñ erit ꝛ ñ egebũt lumĩe lucer
ne neq̃ lumĩe ſolꝭ:qm̃ dñs de⁹ illumia
bit illos:ꝛ regnabũt ĩ ſctã ſctoꝝ. Et di
xit mihi. Hec ꝟba fideliſſima ſũt ꝛ ꝟa

Et dñs de⁹ ſpirituũ ꝓphaꝝ miſit ãge- S.21.b
lũ ſuũ oñdere ſuis ſuis q̃ opꝫ fieri ci
to. Et ecce venio velocit. Beat⁹ q̃ cuſto
dit ꝟba ꝓphie libri hui⁹. Et ego iohẽs S.1.a.
q̃ audiui ꝛ vidi hec. Et poſtq̃ audiſſeꝫ
ꝛ vidiſſem:cecidi vt adorarẽ añ pedes
ãgeli q̃ mihi hec oñdebat. Et dixit mi-
hi. Uide ne fecerꝭ. Cõſu⁹ eĩ tu⁹ ſum ꝛ
fratrũ tuoꝝ ꝓphaꝝ:ꝛ eoꝝ q̃ ſuãt ꝟba S.19.b
ꝓphie libri h⁹. Deũ adora. Et dixit mĩ
hi:Ne ſignauerꝭ ꝟba ꝓphie libri hui⁹. C
Tp̃s eĩ ꝓe eſt. Qui nocet noceat ad-
huc ꝛ q̃ ĩ ſordib⁹ ẽ:ſordeſcat adhuc. Et S.1.a
q̃ iuſt⁹ iuſtificeẽ adhuc:ꝛ ſctũs ſctifice 1.Joh.5.b
tur adhuc. Ecce venio cito: et merces
mea mecũ ẽ reddere vnicuiq̃ ſm̃ opa
ſua. Ego ſũ alpha ꝛ o:ꝓm⁹ ꝛ nouiſſim⁹ Eſa.41.b.ꝛ
ꝓncipiũ ꝛ finis. Bti q̃ lauãt ſtolas ſuaſ 44.a
ĩ ſãguĩe agni vt ſit ptãs eoꝝ ĩ ligno vi S.1.b.et.b
te:ꝛ ꝑ portas ĩtrẽt citatẽ. Foris canes
ꝛ venefici ꝛ ĩpudici ꝛ homicide ꝛ idoľ
ſuiẽtes:ꝛ oĩs q̃ amat ꝛ facit mẽdaciũ.
Ego ieſus miſi angelũ meũ teſtificari
vob̃ hec ĩ eccľijs. Ego ſũ gen⁹ ꝛ radix D
dd̃:ſtella ſplẽdida ꝛ matutina. Et ſpũs
ꝛ ſpõſa dicũt veni. Et q̃ audit dicat ve
ni. Et q̃ ſitit veniat:ꝛ q̃ vult accipiat Eſa.55.a
aquã vite gratꝭ. Cõteſtor eĩ oĩ audiẽti
ꝟba ꝓphie libri hui⁹. Si q̃s appoſue-
rit ad hec:apponet de⁹ ſuꝑ illũ plagas
ſcṗtas ĩ libro iſto:ꝛ ſi q̃s dĩmuerit d̃ ꝟ
bis libri ꝓphie hui⁹:auferet de⁹ partẽ
ei⁹ de libro vite ꝛ d̃ ciuitate ſctã et de
his q̃ ſcripta ſũt ĩ libro iſto. Dicit q̃ te
ſtimoniũ ꝑhibet iſtoꝝ. Etiã. Uenio ci-
to:amẽ. Ueni dñe ieſu. Gratia dñi nři
ieſu chriſti cũ omnibus vobis. Amen.

Aduena ꝑcurras cunctos ſi forte libellos:
Quem noſtro opponas nõ facile iuenies.
Lex vet⁹ hic Moyſi:lex ꝛ diuina:ꝓphete:
Hiſtorie:ꝛ forti prelia geſta manu.
Moribꝰ iſtruit hic: viuẽdi ꝛ dogmata ſana
Edocet:ꝛ tutã monſtrat ad aſtra viam.
Sed tibi ꝓcipuũ quidem memorabo laborẽ
Quẽ manus artificis ptulit:ecce vides.
Huic neq̃ conſilem reputes quẽ ꝑſſim⁹ oli:
Nam veterẽ errorẽ terſimus atq̃ notas.
Proĩde potes poſito librũ hũc tractare flore
Quem Baſilea tibi pacis alũna dedit.

Finit ꝑ Johannem froben de Hamelburgk
ciuẽ Baſilieñ. Anno dñi. M. cccc. xcv. ſexto
Kalendas Nouembres. Deo gratias.

Abachuc	678.	actus Apostolorum	872
Abdias	671.	— apocalipsis	908.
Aggeus	682.	Ad. col— ossenses .	855
Amos	666.	corintios	830
Baruch	601.	ephesios / galatas. 846.	849
Cantica Ca.	480.	— hebreos	865.
— Daniel	642.	— Jacobi	897
Deuterono:	119.	Johannes evangel:	801
Ecclesiastes.	475.	Johannes epis:	903
— Ecclesiastici	493.	— Jude	907
Esaias	523.	Lucas	776.
Esdre	344	marcus	758
Exodus.	43	matheus	735.
Ezechiel.	606.	petri	899.
Genesis.	7.	philemonem	864
Hester.	390	philippenses	852
Hieremias.	557.	romanos	821
Iob.	398.	thessalonicenses:	856
Iohel. / Ionas.	663 / 67?	thimotheum	859
Iosue;	144.		
Iudicum.	161	titum	863.
— Iudith	380.		
Leuitico	72.		
— Machabeorum.	693		
Malachias.	691		
Micheas.	673.		
Naum	677		
Numeri	92.		
Osee.	658.		
Paralipome.	270.		
Prouerb.	458 :Parabolæ.		
Psalteriū.	415.		
Regum.	181.		
Ruth.	179		
— Sapientie	482		
Sophonias	680		
— Tobias.	373		
Zacharias.	685.		

Incipiunt interpꝛetationes hebꝛaicoꝝ nominum ſm ordinē alphabeti.

Aac: apꝑhēdēs vel appꝛehenſio.
Aad: teſtificans vel teſtimonium.
Aadhar: deꝑcatio vł deꝑcatiōi
Aalma: ꝟgo abſcōdēs: vel abſcōdita: vł abſcōſio ꝟginitatꝭ
Aara: montans: vel mons foꝛtitudinis.
Aaron: mons foꝛtis: vel mōs foꝛtitudinis ſiue montanus: aut mons eoꝛum.
Aaronite: montes robuſti: vel mōtiū foꝛtitudines: ſiue mōtani: aut montes eoꝝ.
Aars ſol: vł lumē: ſiue illuminans aut illuminatio.
Aathar: ō pꝛe tuo vel tꝑe tuo: ſiue tu ante: aut tꝑalis tuus.
Aaz: apꝑhendens vel foꝛtitudo: ſeu foꝛtꝭ aut apꝑhenſio.
Aazia: patruus vel patruelis: ſeu apꝑhendens dn̄m aut foꝛtitudo domini.

Sic. b. poſt. a.

Abba: pꝛ vł paternitas. Syrū eſt: non hebꝛeū.
Abbachuc: luctatoꝛ foꝛtis vel rigidus: ſiue cōplexās nos aut ſuſceptio eoꝝ ſiue ſuſtentatio eoꝝ.
Abbadia: ſeruus domini vel ſeruiens domino.
Abbaga: pꝛ ſolennis: vel pꝛis ſolēnitas: ſeu pater loquens aut patris locutio.
Abbaia: pꝛ dn̄s vel pꝛ abūdās ſiue pater meus iſte: aut pꝛis mei abundantia.
Abbaim: pꝛ eis vł paꝛnitas eoꝝ
Abbana: pater gratus vel lapides colligens.
Abbani: pꝛis requies vel pꝛ cōlatoꝛ: ſeu pater gratus mihi vel pater gratificās me.
Abbania: pater gratus dn̄o: vel pater gratificans deum.
Abbaria: trāſiēs dn̄s vł trāſitus dn̄i: ſiue pꝛ ſuſcitās dn̄m: aut pater vigilans dn̄o.
Abarim: ꝑtrāſiēs aut ꝑtranſitio: ſeu montes in trāſitu vel montes tranſeuntiū.
Abaron: pꝛ ſuſcitās doloꝛē: vł pater vigilās murmuratiōi: ſiue pꝛ ſuſcitans iniquitatem: aut pꝛ vigilans inutilitati.
Abaſbai: parcens vel pepercit: ſeu parcēs mihi aut parſimonia mea.
Abatha: pater tāgens ridentē vel patris tactꝰ ridētis.
Abda: ſeruiens vel ſeruitiū: ſiue ſeruꝰ eius aut ſeruiens ei.
Abdai: ſeruꝰ meꝰ vel ſuiēs mihi: ſiue ſuiēs eiꝰ vł ſuitꝰ mea vel ſeruitium eius mihi.
Abdehel: ſeruus dei vel ſeruiens deo.
Abdemelech: ſeruꝰ regꝭ vel ſeruiens regno: ſiue ſeruꝰ regiꝰ aut ſeruꝰ regnatoꝛ.
Abdenago: ſeruꝰ tacēs: vel ſeruiens taceo: vel dn̄i auxiliū: aut dn̄s auxiliatoꝛ.
Abdi: ſuꝰ meꝰ vł ſuiēs mihi.
Abdias: ſuꝰ dn̄i vł ſuiēs dn̄o ſiue dn̄i teſtis aut dn̄o electꝰ.
Abdiel: ſuꝰ dei vł ſuiens deo
Abdo: ſeruꝰ eius vel ſuiēs ei.
Abdoa: ſeruus meꝰ vł ſeruiēs mihi: ſiue ſeruitꝰ eiꝰ mea vel ſeruitiū eius mihi.
Abdoni: ſuiēs eis vel ſuꝰ eoꝝ
Abdon: ſeruꝰ merens vel ſeruꝰ inutilis.
Abdon: ſeruus muſitās vł ſeruus iniquus.
Abdon: ancilla dolens vel ſeruiens murmurādo
Abed: ſuꝰ ꝑpꝛ vel ſuiēs ꝑpꝛo.
Abedia: ſeruiēs dn̄o vel ſeruitium domini.
Abel: cōmittens vel cōmiſſio.
Abel: luctus vel vapoꝛ: ſeu vanitas aut miſerabilis.
Abela: cōmittēs ei vel cōmiſſio eius: ſiue lugens eum aut miſerabilis ei.
Abelga: vapoꝛ vallium vel luctus devoꝛans.
Abelmaim: vanitas habitaculi vel luctꝰ inhabitantium.
Abelmeola: vapoꝛ vallis ſalſe vel luctꝰ parturientiū: ſeu vanitas domicilij vel miſerabilitas inhabitationis.
Abelmeula: idem eſt.
Abelſatim: vapoꝛ ſpinoſus vł luctus germinās: ſeu miſerabilis poſitio aut vanitas reſurrectionis.
Abemboen: lapis pollicꝭ eoꝝ vel lapis in medio eoꝝ.
Abenezer: lapis adiutoꝛij: vel lapis auxiliatoꝛ eoꝛum.
Abenner: lapis lucidus vł pater lucerne.
Aber: cōmiſit vł certamē inijt ſeu ꝑticeps aut participatio.
Aber: vulnus vel liuoꝛ: ſiue liuidus aut vulneratus.
Abeſſalon: pax patrꝭ vel pater pacis: ſiue patris luctꝰ aut patris amaricatio.
Abeſſan: pater abūdans vł patris egreſſio.
Abethan: pꝛis repulſio vł via explorationis.
Abethſethim: luctꝰ lictoꝝ vel vanitas germinis.
Abgatha: pater tāgens ridentem: vel pꝛis tactꝰ ridentis.
Abia: pater dn̄s vel patris dominum: ſiue dn̄i paternitas: aut vbi pater fuit.
Abiahel: pater dn̄s deꝰ: vel paternitas domini dei.
Abiail: pater meꝰ exultans vel patris mei exultatio.
Abial: pater meꝰ ꝯtemptꝰ vel patris mei deſpectio.
Abiaſbon: pater meus ſupintelligens: vel patris mei ſupintelligentia.
Abiam: pꝛis mei ꝑꝛus vel pater meus eoꝛum.
Abiaſab: pater meus colligēs vel patris mei collectio.
Abiaſaph: pater meꝰ ꝯgregās vel patris mei congregatio.
Abiathar: pꝛ meus ros vel pꝛ meus ſupfluus: ſiue pꝛ meus ſuſcitans pctm̄: aut pater meus peccato vigilās.
Abida: pater meꝰ ſciens vel patris mei ſcientia.
Abidae: idem.

Abidam:pater me⁹ ſciens eos vel pr̄ meus ſcientia eorum.
Abidan: pater meus iudex:vl̄ patris mei iudicium.
Abiel: pater me⁹ deus vel patris mei deitas.
Abiem:patris mei mater :vel pater meus maternus.
Abiezer:pater meus fort⁊:vel patris mei auxilium:ſiue pater meus ſeparatus aut pr̄is mei ſanctificatio.
Abiezeri:pr̄is mei auxiliū:vel pater meus auxiliator me⁹.
Abigabaon:pr̄ collis merētis aut pr̄ vallis meſticie:ſiue pater me⁹vallis meſta:vel pater meus collis merentiū.
Abigail : pater me⁹ exultans: vel patr⁊ mei exultatio.
Abigal:pater roris vl̄ erroris: ſiue patris mei aceru⁹au t patris mei iuolutio.
Abihel:pr̄ me⁹ deus : vel pr̄is mei deitas vel imploratio.
Abilma :lugens vel plorans: ſiue luctus aut ploratio.
Abilmei:lugētes vel plorātes ſeu vani aut miſerabiles.
Abilmes:idem.
Abimahel:pr̄ meus a deo :vel pater meus exaudiēs deum.
Abimelech:pater me⁹ rex : vel patris mei regnū.
Abim:pr̄ mēſure: vel pr̄ mēſurat⁹: ſiue pr̄ fuit aut pr̄ erit.
Abinaam:pr̄is mei decus : vel patr⁊ mei cōmotio.
Abinadab:pr̄is mei votuꝫ vel pater meus ſpontane⁹.
Abinoem : pr̄is mei f[illegible]delitas: vel patr⁊ mei rec[illegible]letio.
Abira:pat[illegible] m[illegible] magiſter :vel patr⁊ [illegible] mei magiſterium.
Ab[illegible]ram:pater meus excelſu[illegible]: vel pater meus exaltat⁹: ſiue pater meus ſublim[illegible]s aut patris mei ſublimitas.
Abiron:pr̄ me⁹magiſter muſitans: vel pater me⁹ magiſter murmurans:ſiue pater meus magiſter iniqu⁹ aut pater meus magiſter inutilis.
Abiſa:pater ſalutis vel patris ſalutare.
Abiſa:pater meus ſacrificans vel patris mei ſacrificium:ſiue patris mei incenſū:aut patris mei holocauſtum.
Abiſai:pater ſalutis mee :vel patris ſalutare mihi.
Abiſai :pater meus incenſum mihi:vel pater meus ſacrificium meum.
Abiſai: pater meus ſupfluus: vel patris mei rugitus.
Abiſag:pr̄is mei incēſum :vel patris mei holocauſtū.
Abiſue:pater meus cantans: vel patris mei cātilena : ſiue pater meus loquens aut patris mei locutio.
Abiſur:pater meus mur⁹: vel pater meus directus.
Abiſur:pater me⁹robuſtus:vl̄ pater meus anguſtiat⁹: ſiue pater meus cōtinens :aut patris mei acerbitas.
Abithal:pater me⁹ ros:vel pater meus irroratus: ſiue pr̄em meum apprehendens aut patris mei apprehenſio.
Abiu:pater meus eſt vel pater meus ipſe.
Abiud:patris robur vel patr⁊ robor:ſiue pater eorū:aut pater meus iſte.
Abner:pr̄ lucidus vel pr̄is lucerna:vl̄ pater luminis.
Abo[illegible]:pater incātator vel patris amplexatio.
Abor:pater montiū vel patr⁊ foramen: ſeu pater luminis: aut pater iracundus.
Abra:patris magiſt[illegible]rium: vel patris exaltat[illegible]o.
Abraam:[illegible]ater videns popnlū vel vater vidēs multitudinē ſeu pater mltitudinis:aut pater multaꝝ :ſubintelligit̄ gētium: nō eſt em̄ in noīe.
Abram:pater excelſus: vel pater exaltatus:ſeu pr̄ ſublimis aut patris ſublimitas.
Abrech:pater delicat⁹ vel pater tenerrim⁹. Ipſe eſt ioſeph qui p̄lat⁹egypto cum eſſet tener ac delicatus etate iuuentutis:fact⁹ eſt pr̄ ſenū meri[illegible] ſcie ⁊ p̄latus ſapientibus[illegible]
Abſalon :pax patris vel pr̄ p[illegible]cis:vel patris luctus aut p[illegible]tris amaricatio.
Abſalon:patrē meū pacific[illegible] vel patris mei amaricatio.
Abſanias :pater egreſſus dn̄i vel patris abundantia dn̄i.
Abur :patris lumen vel pate[illegible] igne⁹ : ſeu pater incēdēs au[illegible] patris apertio.
Abur: liuor vel plaga: ſeu liuidus aut vulneratus.

A hic c poſt a.

Achab: frater pr̄is vl̄ fr[illegible]ternitas paternitatis.
Acham:frater pr̄is ſui vl̄ fraternitas pat̄nitat⁊ ſue.
Acchabim: decenter vel ſcorpiones.
Achaia:ſoror laborans: vel ſoror q̄ : ſiue ſoror domini au[illegible] frater eius dn̄s.
Achaicus:frater laborans vel frater quis:ſiue frater domini aut frater eius dn̄s.
Achaici:fratres laborātes : vl̄ fratres q̄:ſeu frēs dn̄i aut frater eorum dn̄s.
Achaim: p̄rupta vel vmbracu[illegible]lū:ſiue ſoror laboris aut fraternitas eorum.
Achal:oīa vel ī oīb⁹ ſeu frater ꝯcept⁹ aut fratris cōmixtio.
Acham : labor vel neceſſitas: ſeu coluber inſidians aut fraternitas eorum.
Achāmoni:frater ſapientie vl̄ frater ſapientiſſimus.
Achan :tribulator vel neceſſarius.
Accan:neceſſitas vl̄ tribulatio
Acharon : retinens vel apprehendens:ſiue retinens grām aut apphenſio gratie.
Achar: merces vel turbator.ſiue tumul⁹ aut ꝯuerſio.
Acharam:turbās ꝑlm vel ꝯuerſio populi : ſiue ꝯuertens eos aut turbatio eoꝝ.
Acharan : merces grē vel turbans gratificatos.
Accarcha : infernus vel paui-

mentum.
charis:ſterilis vel ingratus:
eu ſterilitas aut igratitudo.
charob:mures vel demolitio
ccaron: in paſcuis vel greg
paſcua:ſeu ſterilitas aut eru
itio triſticie.
ccoronite:in paſcuis vel pa
ua gregum:ſiue ſteriles aut
rudimenta triſticiarum.
chas:tenēs :aut apphēdēs:
ue retentio:aut apphenſio.
chaz:cōuertens: vel apphen
ēs ſiue ꝯuerſus viſioni :aut
pphēdēs fortitudinē id eſt
ſurrectiōem dñi.
chazias : apphendens dñm:
apphēſio dñi: ſeu ꝯuerſus
titer dño:aut apphendens
iſionem dñicam.
chaſib:frat lupi :vel frat de
orans ſeu tenēs lupum:aut
pprehendēs rapacitatem.
ſa claudicās : vel fractura.
ſaph :clauda collectio : vel
actura ꝯgregationis.
es:hamus :vel retētio: ſiue
umilis aut humilitas.
es :idem.
cereth:diſſipans vel diſper-
ens:ſiue demoliens :aut in-
rficiens.
cerethi:diſſipās me: vel diſ-
erdens me : ſiue demolitio
ea:aut interfectio mea.
chela:ſuſcipiēs eū:vel ſuſce-
tio eius.
cheldemach:ager ſanguinis
el ager ſanguineꝰ. Syrū eſt
on hebreum.
cherubim : cognoſce vel itel
ige:ſiue ſciēs multitudinez:
ut ſcientie multitudo.
chi:frater meus:vel fraterni
as mea.
cchia:vmbraculū:vel pteru-
tio:ſeu frater dñi: aut frater
itatis dominus.
chiam:frater populi: vel fra
ris populꝰ: ſiue vmbraculuz
is:aut ꝓruptio eorum.
chias:mercedes vel retribu-
io:ſeu frater dñs:aut frater-
itas domini.

Achie:vmbraculum:vel i col-
libus.
Achila:ſuſcipiens eum:vel ſu-
ſceptio eius.
Achilai:ſuſcipiens eum mihi:
vel ſuſceptio eius mea.
Achim:fletus vel plorās :ſiue
frat eiꝰ:aut fraternitas eorū.
Achimaas:fratris mei onꝰ vel
fratris mei aſſumptio.
Achimai:frater meꝰ reductus:
vel fratr mei reductio.
Achimau:frater meꝰ quis: vel
frater meus quomodo.
Achimelech:frater meꝰ rex: vel
fratr mei regnum.
Achimoth: frater meꝰ mortuꝰ
vel fratris mei deſertio.
Achimaan : fratris decor : vel
frater decorus.
Achinoem : fratris decus: vel
fraternitati delectabilis.
Achior:fratris mei lumen :vel
frater meꝰ montanus:ſeu fra
tris mei foramen: aut fratris
mei iracundia.
Achis:frater meꝰ vel quō eſt.
Achis:frater vir: vel verūtamē
vir ſeu frater meus : aut fra-
ternitas viri.
Achiſamech:fratrem meū cor-
roborans:vel fratris mei fir-
mamentum.
Achiſamech:fratrem adiuuās
aut fraternitatis adiutor:ſeu
fraternitatis fultura :aut fra
ternitat erectio.
Achitob: frater meꝰ bonus vel
fratris mei bonitas.
Achitophel:frater meus ruēs
vel fratris mei ruina.
Achitophel: frater meꝰ cadens
vel frater meꝰ irruēs:ſiue fra
ter meꝰ tractās :aut frater me
us cogitans.
Achiſib: ſtulticia vel mendaci
um ſeu frater meus deuorās:
aut fratris mei hoſtia.
Accho:hamus:vel vſqꝫ huc:ſi
ue humilitas aut retentio.
Acchoe:hamꝰ vel vſqꝫ huc:ſeu
retinēs eū:aut humilitas eiꝰ
Acchoite hami:vel vſqꝫ huc:ſi
ue humiles aut retenti.

Acchos:hamus :vel vſqꝫ huc
ſiue humilitas: aut retentio.
Acchobor:mures:vel deuaſta
tio.
Achor:turbatio vel tumultus
ſeu ꝯuertens: aut ꝯuerſio.
Achor: fratris lumen :vel fra-
tris altitudo :ſeu fratris fo-
ramen: aut fratris iracūdia.
Achron:retētio:vel apphēſio:
ſeu retinēs :aut apprehēdēs.
Acchub:hami grauitas: vel hu
militatis cōdemnatio.
Acchupha :hamꝰ ſubitus :vel
humilis eructatio.
Acchus:retinens ꝯſilium: vel
humilis conſiliator.
Acchur:retinēs lumē:vel hu-
militas ignea.
Achzib:retentio: vel derelicta
ſeu mēdaciū: aut ſtulticia.
Achziba: mentiens ei : vel ſtul
ticia eius: ſeu retinens eum:
aut derelicta ei.

Incip. d. poſt. a.

Ada :teſtificans vel teſti-
monium.
Adad:teſtis:vel patruus :ſiue
ꝓcipuus:aut paruelis.
Adada:teſtis eius :vel vſqꝫ ad
teſtimoniū:ſiue precipuus ei:
aut patruelis eius.
Addabari :deuteronomiū gre
ce:ſecūda legiſlatio latine.
Adadezer :decor auxilius :vel
ꝓcipuus ſeparator.
Adadezer :teſtimoniū fortitu-
dinis: vel patruelis ſāctifica
tio: ſiue fortitudine ꝓcipuus:
aut teſtificatio ſāctificatiōis.
Adaglam :ꝯgregās eos: vel cō
gregatio eorum.
Adai:robuſtꝰ: vel ſufficiēs:ſiue
teſt meꝰ:aut fortitudo mea.
Adaia:ſeruiens domino: vel te
ſtimonium domini.
Addaia: ſeruus dñi: vel teſtifi
cans dominum.
Adalia:ſeruus laborās: vel te
ſtimonium laborioſum.
Adalia:teſtis laborās: vel ſer-
uus laborioſus.
Adam teſtificans eos: vel teſti
monium eorum.

Adam: hō: aut ter ren⁹: ſiue indigena vel terra rubra.
Adama: hum⁹: aut terra: ſiue terrena vel deſiderabilis.
Adame: crupores: vel ſāguines plurali numero.
Adami: magnificās: vł que ē gnificētia: ſiue ſeruiens pplo meo: aut teſtificās pplm meū
Adar grex vel populus.
Adar: palliū: vel ſublimis: ſiue teſtis vigilans: aut ſeruus ſuſcitator.
Adar: palliū: vel magnificus.
Adarſa: teſtificās ſolem: vł ſeruus illuminator.
Adaſſa: noua vel nouitas: ſeu teſtis facture aut ſeruit⁹ plaſmationis.
Adaſſor: ſeru⁹ fortis vel teſtis anguſtiat⁹: ſeu ſeruiens petre aut teſtificās ſagittā lumis.
Adgam: pater ſordis vel teſt ſordidus.
Admatha: ſeruus donator: vel teſtificās conſūmationem.
Adrach: ſtola: vel decor⁹: ſiue idumentū: aut induitio.
Adraim: mūdās peſſimos: vel mundatio peſſimorum.
Adramelech: ſtola reg vel decor regni: ſeu rex indut⁹: aut regnator decorus.
Adenabeth: ſeruus pphetizās vel teſtificator pphetie.
Ader: rex effuſus: vel turr gregis ſiue teſtis vigilans: aut ſeruus cōſurgens.
Adeſa: teſtis facture: vel ſeru⁹ plaſmator: ſiue ſuit⁹ nouitatis: aut teſtificatio ſcificatōiſ
Adema: ſeruus dñi: vel teſtificans dominum.
Adrehel: greges dei vł oues diuine ſeu decorans deum: aut induitio dei.
Adremelech: ſtola reg vel decor regni: ſiue rex indut⁹: aut regnator decorus.
Adremon: teſtis ſublimis vel ſeruus eccleſie.
Adrezer: ſtola fortis vel decor ſeparatus: ſeu decorum auxilium: aut indumentum ſanctificationis.
Adi: ſeruus meus vel teſtimonium meum.
Adiada: ſeruiēs teſtib⁹ vel fortitudo teſtificātium.
Adihel: ſeru⁹ dei: vel teſtificās deum deorum.
Adin: ſeruiens cauſe vel teſtis iudicij.
Adina: ſeruiens cauſe eius vł teſtis iudicij eius.
Adino: tenellus: vel delicatus ſeu fortis iudex: aut fort cauſator.
Adithaim: ſeruitus duplex vł teſtificatio.
Adrias: ptinēs mala: vel loc⁹ malorum ſeu decor facture: aut induitio plaſmationis.
Adrihel: populus dei vł oues diuine: ſeu decorans deū: aut induitio dei.
Ado: ſeruus ſeu teſt: vel ſeruiens dño aut fortitudo eius.
Adoar: ſeruus vigilans vel ſeruus ſuſcitator.
Adoch: ſeruū tenens vel teſtificationis apprehen io.
Adollā: pgregās eos vel pgregatio eorum: ſeu teſtimoniū aq: aut teſtificatio in aqua.
Adollamin: idē qd adollam.
Adollamites: pgregās eos vel cōgregatio eorum: ſeu teſtis aq: aut teſtificatio i aqua.
Adom: ſeruiēs eis: vel fortitudo eorum.
Adomim: rubra vł aſcēſus ruforū. Iſte eſt loc⁹ ille cruēt⁹ et ſanguinari⁹ quo deuenit hō: q ab hierłm deſcendit in hiericho et incidit in latrones.
Adon: ſeruus merēs: vel teſt murmurās: ſiue fort iniqu⁹ aut fortitudo inutilis.
Adonai: dñs vel dñator.
Adonaia: dñs dñans: vel dñi dominatio.
Adonias: dñator ē dñs: vel domini ē dominatio.
Adonibezech: dñs micans: vel dñs fulgurās vel dñs dñator egeſtatis: aut dñs dñator vani contemptus.
Adonicham: dñs callidus: vel dñator calliditatis.
Adoniram: dñs exaltat⁹ vł dominator ſublimis.
Adoniſech: dñs pacis: vel dñator iuſticie.
Adopſithe: libertas vł gaudi
Ador: ſeruitus generās: vel teſtificatio generationis.
Adulam: teſtimoniū prius: vel ſeruiēs eternitati.
Aduram: ruina exalta vel fluuius exaltat⁹: vel decor exceſi: vł generatio excelſa: vel decor excelſus aut fluuius generationis.
Aduram: decor excelſi: vel generatio excelſa: ſeu decor excelſus: aut fluuiū exaltatio.
Adrumentina: viſio ſublimis vel videns ſublimiter.

Hic. e. poſt. a.

Agla: vitula: vel iuuencula ſiue ſolennis: aut feſtiuitas eius.
Aegypt⁹: tenebre: vł anguſtia ſiue tribulatio coanguſtans: aut tribulatiōis coāguſtatio
Aegyptū: tenebre vel anguſti antes ſeu tribulātes coanguſtatos: aut tribulatores coanguſtatorum.
Aeglon: iuuēcula: vel vacca eorum: ſeu vacca merēs: aut iuuencula inutilis.
Aelam: veſtibulū: vel anforeſ ſeu poſtis: aut ſupliminare.
Aelamite: veſtibula: vł antefores ſeu poſtes aut ſupliminaria
Aelaz: appoſita: vł obiecta: ſeu deſpiciens: aut cōparati.
Aelamite: appoſiti: vel obiecti ſeu deſpiciētes: aut cōparati.
Aelmoth: taberne vel officine ſeu taberne mort: aut officine mortuorum.
Aena: fons vel biuiū: ſeu fons eius. aut oculus eius.
Aendor: fons generās: vł oculus generationis.
Aeneas: paup: miſer: ſeu reſpondens aut reſponſio.
Aenganim: fons hortorū vel oculus clarorum.

enom:fons eoꝝ:vel oculus
orum.
erim: aceruus lapidum:vel
ceruati lapides.
eſdrelon:auxilium meroris:
vel miſericordia dolentium.
eſmon:terra deſerta vł terra
nculta:ſeu terra merẽs: aut
erra inutilis.
etham: valida vel antiqua:
iue aſcẽdens aut fortitudo.
ethi:obſtupefaciens: vel per
errens: ſeu terror patrꝭ mei
ut obſtupefaciẽs pater me⁹
ethiopia:tenebre vel caligo:
eu tenebrans:aut caligans.
thiopes:tenebroſi:vel cali-
inoſi ſeu tenebrantes: aut
aligantes.
ethonodoſai:via inferior:vł
iantes inferius.

¶ Hic.ph.poſt.a.

Phaim: humus eorum:
vel volatus eorum:ſeu
liberans eos: aut ſecu-
itas eorum.
pha:idem.
phain: humus vel volatus:
eu liberans pauperes aut ſe
uritas gratie.
phan: hum⁹ mea vel velot⁹
eus ſeu liberans pauperes
eos:aut ſecuritas grẽ mee.
phar:terra vł puluis ſiue hu
ius aut fodiens.
phar:puluis ſuſcitãs:vel hu
ius vigilie ſeu liberãs vigi-
es:aut ſecuritas ſuſcitatorꝝ.
phara:terra eius:vel puluis
ius:ſiue humus eius:aut fo
iẽs eum.
phara:puluis ſuſcitãs eum:
umus vigilie ei⁹:ſeu liberãs
igilãtes eis aut ſecuritas ſu
citatorum eius.
phara:taurus vel vitulus:ſi
e puluis ei⁹: aut fodiẽs eũ.
pharam:fodiens humũ:vel
uluis inutilis.
pharaim:puluis ſuſcitãſ eos
vel humus vigilie eorum:ſeu
iberãs vigilantes eis:aut ſe
uritas ſuſcitatorꝝ eius.
pharim: fodiẽs mare: vł ma
ris effoſio.
Apharin:puluis ſuſcitãs eos:
vel humus vigilie eorꝝ: ſeu li
berans vigilantes eis: aut ſe
curitas ſuſcitatorꝝ eius.
Apharſa:terra digna vel fodi-
ens eleuationem:ſeu liberali
tas ſolis:aut liberans illumi
natos.
Apharſacei:terreni digne: vel
fodiẽs eleuatos:ſeu liberi ſo
lis aut liberãtes illuminatos.
Apharſual:tellus ſaluata: vel
terra ſalutꝭ:ſiue puluis ſuſci
tans ſalutem: aut hum⁹ vigi-
lans ſaluationi.
Aphaſothi:ſecuritas:vel liber
tas ſeu liberũ germen:aut ſe-
curitas reſurrectionis.
Apharias: iudicãs dñs: vel iu
dicium domini.
Aphech:continuit:vel cõtinẽ-
tia:ſiue continens:aut furor
nouus.
Aphech:continebit: vel appre
hendet ſiue cõtinens:aut ap-
prehenſio.
Aphaca:cõtinebit eum vel ap
prehendet eam:ſiue continẽ-
tia eius aut apprehẽſio eius.
Aphee:furor alien⁹: vł vita diſ
ſipata ſeu vitã diſſipans: aut
vite diſcuſſio.
Apheleti:mirabilis: vel admi
randus ſeu viuificans:aut ex
cludens.
Apher:humus vel fodiens ſeu
puluis aut vitulus.
Apheresei:ſegati: vł abſq mu
ro ſeu fodiẽtes obuiã: aut vi
tuli fornicãtes.
Aphes: in finibus: vel in ex-
tremis.
Aphes:donum in finib⁹ rubẽ-
tium: vel in extremis aſcẽſio-
nis ruforum.
Aphes:libere egrediens vel ſe
curitas egreſſionis.
Adhia:liberalis domin⁹ vel li-
beralitas domini.
Aphrica:fertił vel augmẽtata
Aphricani:fertiles vel augmẽ
tati.
Aphiba:colligens recte: vel cõ
gregans conuerſionem:ſeu li
ber egreſſus: aut ſecura egreſ
ſio.
Aphith:ſecur⁹: vel liber ſeu ſe
curitas aut liberalitas.
Aphon:volans inique: vel vo
latus meroris ſeu libere mur
murãs:aut ſecuritas inutilis.
Aphonite:volãtes inique: vel
volando merentes:ſeu ſecuri
inutiliter: aut libere murmu
rantes.
Aphus:volans cõſilio. vel vo
latus cõſilij:ſeu libere conſu
lens: aut ſecur⁹ feſtinator.
Aphuth:ei⁹ indumentum: vel
eius declinatio.
Aphuthei:ei⁹ indumenta: vel
eius declinationes.

¶ Hic.g.poſt.a.

Aa:feſtiua vel ſolennis
Aga:loquens vel medi
tans:ſeu meditatio aut
loquela.
Agaba:feſtiuus pater vel ſolẽ
nitas patris.
Agabus:nunci⁹ tribulans vel
tribulationis annũciatio.
Agad:planct⁹ egypti vel plan
ctus egyptiorꝝ: ſeu ferait⁹ fe-
ſtiua: aut ſolẽne teſtimoniũ.
Agag: doma vel tectum:ſeu fe
ſtiue ſolẽnis:aut feſtiua ſolẽ-
nitas.
Agagite: domata vł tecta ſiue
ſolennes feſtiue: aut feſtiui ſo
lenniter.
Agai:q̃ſtio: aut feſtiuitas: ſeu
loquens mihi: aut meditatio
mea.
Agla:vitula: vel iuuẽcula:ſeu
ſolennis: aut feſtiuitas eius.
Agar:aduena: vel cõuertẽs:ſeu
feſtum ſuſcitans:aut ſolenni
tas vigilie.
Agareni: aduene vel conuerſi
ſeu feſta ſuſcitantes: aut ſolẽ
nitates vigiliarum.
Agarai: aduena vultur vel cõ
uerſio deuoratorꝭ ſiue feſtiu⁹
magiſter me⁹:aut ſolennitas
magiſtri mei.
Age:queſtio: vel ſolennis: ſeu
meditatio: aut loquela.

412

Ageba:ſolennis pater: vel feſtiuitas patris.
Agedgad:accinctus vel annũcians predo.
Agedgad:feſtiua ſeruitus predonis vel ſolenne teſtimonium accinctionis.
Agelom:ſolennis candor: vel annũcia iniquitatem meam.
Aggeus:feſtiuus: vel ſolennis ſeu querens conſilium:aut letus feſtiuator.
Agi:queſtio: vel ſolennis:ſeu ſciens me:aut feſtiuitas mea.
Agia:querens dominũ vel ſolẽnitas domini.
Agia:ſolennis domino:vel feſtiuitates domini.
Agiremon:fons ſublimis:vel fons eccl'ie: ſeu fõs ꝯgregãs: aut fons malorũgranatorum.
Agrippa ꝯgregans ſubito:vel congregatio ſubita.
Agrith:aduene:vel incola:ſiue aduena me⁹:aut incola me⁹.
Agith:feſtiua: vel ſolẽnis: ſeu meditatio:aut loquela.
Agithe:feſtiui:vel ſolennes:ſiue loquentes:aut meditãtes.

A hic.h.poſt.a.
Hab. frater patris:vel fraternitas paternitatis
Ahaion:cãpi:vel aulones ſeu valles grandes:aut valles cãpeſtres.
Ahalath:mons diuidens:vel mons leuis.id eſt.limpidus: ſiue lubricus.
Ahamon:ſapientia vel ſapientiſſimus.
Ahara:fratris odor:vel frater odoris.
Aharel:poſt exercitum:vel ſequens exercitium dei:ipſe eſt ohab cognatus moyſi: qui et ietro.
Ahares: teſta vel ſol:ſeu ſiccitas aut ariditas.
Ahaz: patruus vel patruelis: ſeu fortis aut apprehendens.
Ahazias:patruus domin⁹ vel patruelis domino: ſiue apprehendens dominũ:aut fortitudo domini.
Ahcberim:hebreorũ vel tranſeũtiũ:ſeu tranſitus:aut trãſitores eorum.
Ahei:vmbraculum: vel infecũditas.
Aheri:declinãs:vel declinatio
Ahesam:voluntas: vel ꝯſiliũ ſeu volũtati:aut cõſilio eorum.
Ahi:fraternitas: vel vbi hec: ſeu vallis aut queſtio.
Ahi:viuet: vel viuit: ſeu vita vallium:aut queſtio vite.
Ahia:frater ei⁹:vel vbi hec ei: ſeu vita ei⁹:aut viuit.
Ahaia:querens eum vallis ei⁹ ſeu vita vallium eius:aut q̃ſtio vite eius.
Ahialim:cerui vel ceruorũ lapides ſiue vallis fermẽti aut queſtio malicie.
Ahialon:admirans: vel admiratio:ſeu vita merẽs:aut vallis iniquitatis.
Ahias:vita plaſmata:vel vita facture:ſeu frater ſuſtullens: aut fratris pſaſmatio.
Ahidad: viuens gl'ia vel vita glorie:ſeu frater me⁹ gloriãs: aut fratris mei gloria.
Ahie ſterilitas: vel obumbratio:ſeu frater obumbrãs:aut fratris obumbraculum.
Ahiel:viuens deo: vel viuens dñi ſeu vita vallium dei: aut queſtio vite diuine.
Ahiere:vallis amica:vel vita amici:ſeu frater me⁹amicus: vel fratris mei amicitia.
Ahiezer:frater me⁹ fortis:vel fratris mei auxiliator:ſeu vita vallium ſeparatorum:aut q̃ſtis vite ſanctificationis.
Ahilam:dolẽs vel pturiẽs:ſeu antefores:vel ante veſtibulũ.
Ahiloth: frater vincẽs vel frater ligat⁹:ſeu vallis declinãs aut vite vocatio.
Ahiluth:vallis inclyta:vel q̃ſtio nobilis:ſeu frater inclyt⁹ aut fraternitatis nobilitas.
Ahiman:vita qualis:vel queſtio que:ſeu frater q̃s:aut fraternitas quomodo.
Ahimelech:vita regis:vel vallis regis:ſeu frater meus rex aut fratris mei regnum.
Ahim:fons vel oculus.
Ahinadab:frater ſpõte vel frater ſpontane⁹:ſeu vita vallium ſpontanearum:aut queſtio vite ſpontanee.
Ahin:frater merens vel frater iniquus:ſeu vita valliũ dolẽtiũ:aut queſtio vite inutilis.
Ahiram:valliẽ excelſa:vel vita exaltata: ſeu frater meus ſublimis: aut fratris mei exaltatio.
Ahiran:ſculptor vel ſculpens.
Ahiranite:ſculptores vel ſculpentes.
Ahiroth:ſculptũ vel ſcalptũ.
Ahiſameth:fratris mei ſculptura:vel fratris mei erectio:ſeu frater me⁹adiuuans:aut fratrem meum roborans.
Ahiſar:frater meus princeps: vel fratris mei leuamẽ:ſeu vita vallium principis:aut queſtio vite anguſtiantis.
Ahitub:frater meus bon⁹:vel fratris mei bonitas: ſeu vita vallium deſerentium:aut queſtio vite deſerte.
Ahoi:ſpina vel cõpũctio.
Ahoites:ſpinoſi vel cõpũgẽtes:
Ahoiban:ſpine ſapie:vel compunctio intelligẽtis.
Ahoiman:perturbatus vel perturbator:ſeu pungens quis: aut ſpina quomodo.
Ahim:inutile:vel iniquitas.

A hic.i.poſt.a.
I:vultur vel deuorator
Aia:vultur eius:vel deuorans eum.
Aiath: vultur vel ꝯdemnatio ſeu vultur declinans:aut deuoratio peccatorum.
Achiam:frater meus ſurgẽs: vel fratris mei reſurrectio ſeu vultur callidus: aut deuorator calliditatis.
Aihel:vultur dei: vel deuorator deus.
Ailath:dolens vel parturiẽs: ſeu vultur vinctus:aut deuorator declinans.

lon: vallis admirans: ſiue
bi erāt viſi: aut vbi viſi ſūt.
lud: vult vtinā vtilis: vł de
clinat vtinam declinat⁹.
lul vbi erant vrſi: vel vbi
ſi ſūt.
m: inutilis: aut idolatra.
man: idolum gratū: vel lut
s donatio: ſeu vultur quaſi
it deuorator quomō.
n: fons vel oculus.
naam: vultur decorus vel
uoratio pulchritudinis.
nagallim: oculus vituli: vel
s fundās: ſiue ocul⁹ reuela
s: aut fons trāſmigratōis.
on: vultur merēs: vel vult
iqu⁹ ſeu deuorat⁹ murmure
t deuorator inutilis.
r: ciuitas vel oppidū.
rſames: ciuitas ſolis: vel op
dum illuminatū.
ſmoth: deſertio: vel addu
io mortis.
th: ꝯdēnat⁹ vel cōdēnatio.
ud: vultur inclytus vel duo
ns glorioſum.

Hic. l. poſt. a

La: ꝯmixtio vel ꝯſcēdens
ue ifirm⁹ aut ifirmitas.
ab: lactea vel dulcedo.
ach: lubricū: vel pars mea.
acarnaſū: fermētū cōcidēs
ices: vel cōmixtio diuidēs
incipes.
al: laxitas vel laſſitas: ſiue
itas aut latitudo.
ala: laxitas eius vel laſſitas
us: ſeu leuitas eius: aut lati
udo eius.
az: infirmans eos vel cōmi
io eorum.
amath: deſpiciēs vtrem vel
temnens indignationē.
amon: deſpectio vel deſuper
ultitudinē ſiue infirmans
os dolori: aut cōmiſcēs eos
niquitati.
las: cōmixtio vel fermentū.
laſam: triplicē vel ꝯſterna
am ſeu cōmiſcens pplm aut
fermentatio populi.
lbialbon: pris mei dolor vel
ater meus ſuginteligens.

Alchim⁹: fermētū vani cōſilij
vel cōmiſcens callidam feſti
nationem.
Ale: cōſcenſio vel cōmiſcens: ſi
ue infirmus aut infirmitas.
Aleph: mille vel doctrina tem
ptationum.
Alephſim: ignis vel igne⁹: ſeu
doctrina mandati: aut milia
temptationum.
Allel: laus vel laudatio.
Alleluia: laudate dominū vel
laudatio domini.
Alexander: alleuans tenebras
vel auferens anguſtias tene
brarum.
Alexandria: idem.
Alexandrini tenebras alleuā
tes vel tenebrarū anguſtias
auferentes.
Alphalthi: bitumen vel aque
bituminis.
Alphe⁹ doct⁹ vel documētū ſi
ue fugitiu⁹ aut milleſimus.
Alian cōtemnēs donū vel de
ſpectio gratie.
Alian: elec tus vel electio.
Alimis: veſtibulis: vel ſuglimi
naribus.
Alinath: vter vel indignatio.
Alinthan: contēptor doni vel
deſpicens donatorē.
Almon: cōtemptus vel deſpi
ciens.
Almondeblathaim: cōtempt⁹
palatarum: vel deſpiciens op
probria.
Almoth: vter vel indignatio.
Aloes: laus facture vel lauda
tio plaſmatoris.
Allō: laus doloris vel laus me
roris ſiue laudator iniquus:
aut laudator inutilis.
Alua: deſpiciēs vel cōtemnēs
ſiue cōtempt⁹ aut deſpectio.
Aluam: cōtemnēs eos vł deſpi
ciens eos: ſeu contēptus eis
aut deſpectio eorum.
Alulam cōtemptus vel deſpe
ctus.
Alus: fermentū ſeu cōmixtio
ſeu cōtemnēs cōſiliū: aut de
ſpectus feſtinator.

Hic m poſt a

AM: gens vel populus.
Ama gens mea vel po
pulus meus.
Amaa gens ei⁹ vel popul⁹ ei⁹
ſeu populi teſtis: aut populū
teſtificans.
Amaad populū teſtificans vel
populi teſtificatio.
Amad: pplus adhuc: vel pplus
ſeruiens ſiue populus teſtis
aut populare teſtimoniū.
Amadathi: ppls ſeruiens pctō
vel pplus teſtificans tpe.
Amador: ppls teſtes generans
vel ppls ſeruiēs generationi.
Amal: gens cōmixta: vel pplus
cōſcendēs: ſiue ppls infirm⁹
aut ppli deſpectio.
Almanaſar: dixit princeps: vł
dictū principis: ſiue gens cō
mixta carceri vel ppls deſpe
cte carceratus.
Amalech: gens bruta vel po
pulus lābans.
Amalechite: gentes brute vel
populi lambentes.
Aman: iniqu⁹ vel coanguſtās
ſeu cōprimens me: aut coan
guſtatio mea.
Amana iniquus ei vel coan
guſtans eū: ſeu cōprimens eū:
aut coanguſtatio eius.
Amanite: iniqui vel coangu
ſtantes: ſeu cōprimētes eos:
aut coanguſtatio eoꝝ.
Aman: populo donat⁹ vel po
puli gratificatio.
Amanite: populo donati vł po
puli gratificationes.
Amman: cubitus vel menſura
ſeu ppls qui. aut gens quō.
Ammanite: cubitati vel men
ſurati: ſeu gentes que. aut po
puli quomodo.
Amāſame: cubit⁹ fultiens vel
menſura erectiōis: ſiue pplus
dono adiutus aut pplus gra
tificatione firmatus.
Amaraphal: dicto cadēs vel
dixit vt caderet. ſeu pplus cu
ratus deo aut populus medi
camentum dei.
Amarā: temulēt⁹ vel rubrica
t⁹ ſordidus: ſiue ppls laudat⁹

tus tritico aut ppls acervat⁹
Amarias: dicēte dño vel v̄bū dñi: seu gēs suscitās dñm aut ppls vigilās dño.
Amarite: dicētes dño vel v̄ba dñi: seu ppli dñm suscitantes aut ppli dño vigilātes.
Amas: furor vl indignatio seu populū tollens: aut populus plasmationis.
Amasa: furor ei⁹ vel indignās ei: seu sustollens gentem aut popularis plasmatio.
Amasai: furor ei⁹ me⁹ vel indignatio ei⁹ mihi: seu gentem sustolēs mihi: aut ppli plasmatio mea.
Amasi: furor me⁹ vel indignatio mea: siue pplm tollēs mihi: aut plasmatio ppli mea.
Amasia: indignās dñs vel furor dñi seu gentē sustollēs dño: aut ppli plasmator dñs
Ammath: vter vel indignatio siue pplus donat⁹ aut populus cōsummatus.
Amath: v̄itas vel indignator siue populus peccator aut populus temporalis.
Amatha veritas ei⁹ vel indignatio bilis ei⁹ siue ppls declinās eū: aut ppls peccās ei.
Amatheus: pplus peccans vel indignator rigidus
Amathi: veritas mea vel indignatio bilis mee seu ppls peccās mihi aut pplus declinās.
Iste amathi ē iona ppha sarepta vidue fili⁹ quē resuscitauit helias: mr̄e postea dicēte ad eū: Nūc in isto cognoui quia vir dei es tu: ⁊ v̄bū dei verum est in ore tuo.
Amathia: v̄itas mea dño: vel fidelitas mea dñi: siue pplus peccans dño: aut pplus declinans dominum.
Amathim: v̄itas vel indignatio bilis eoꝝ: siue ppls peccās eis: aut pplus declinās eos.
Amathitis: v̄itas viri vel indignatio bilis assūpte: seu: populus peccās viro vel populus declinās assumptionē.

Amdan: cōcupiscibilis vel cōcupiscens: siue ppls iudicans eos aut ppls iudex eoꝝ.
Amaum: populū abijciēs vel populi abiectio.
Amaus populus abiectus: vel populi abiectio.
Amen: vere vel veritas: seu fiat aut fideliter.
Amessa: populū tollēs vel populi ablatio.
Amessia pplm leuās domini: vel populi subleuatio.
Ameseth: ppls timēs vel pplus plongatus: seu ppli germen aut populi resurrectio.
Ametha luct⁹ vel indignatio: siue ppli donū aut ppli pfectio
Amethen: populus ascendens vel populi fortitudo.
Amethi: luct⁹ me⁹ vel indignatio mea: siue pplus mecū aut populus obstupefact⁹.
Amphibolis: ppls corruēs vl pplus ore corruens.
Amia: populus dñi vel populi dominatio.
Amiel: ppls meus dei vel populus meus deo.
Amiel: populus meus dei vel populo mei de⁹.
Amim. gēs mea vl pplus me⁹.
Aminadab: ppls me⁹ spōte vl ppls me⁹ spōtaneus: siue ppli mei vota aut ppls me⁹ vrban⁹
Aminod: pplus me⁹ inclytus: vel pplus me⁹ gl'iosus.
Amisaddai: ppls me⁹ sufficiēs vel ppli mei sufficiētia.
Amithal: calefact⁹ ros vel calefactio roris siue ppls me⁹ irrorat⁹: aut ppli mei irroratio.
Amiuth: popul⁹ me⁹ inclytus vel populi mei gloriatio.
Amizadab: ppli mei fluēs torris: vel pplo meo torr̄ fluitio
Amnes: robustus vel fortis: siue populus fugitiu⁹: aut populi temptatio.
Amob: parcens vel sustinēs: siue populus dilectus aut po populi amplexatio.
Amoth: populus tenens vl populi apphensio.

Amolum: flos farine: vel desolata farina.
Amon: onerās vel onust⁹: siue nutriens aut fidelis.
Amon: donās vel nutrit⁹: siue donatio: aut matris fetus.
Amon. populus dolēs vel populus murmurās: siue populus iniqu⁹ aut ppls inutilis.
Ammon: ppls parcēs vel ppls meroris: siue fili⁹ gener̄ mei aut fili⁹ ppli mei.
Ammona: cōprimēs vel coangustatio eius.
Ammona: popul⁹ parcēs ei vel populus meroris ei⁹: siue filius populi eius.
Ammoni: cōprimens me vl coangustatio mea.
Ammoni: ppls parcens mihi vel populus meroris mei: siue filius generis mei: aut filius populi mei.
Ammonite: cōprimētes me: vl coangustantes me.
Ammonite: ppli parcētes mihi vel ppls doloꝝ meoꝝ: seu filij generis mei aut filij populorum meoꝝ.
Amora: loquēs vel amaricās siue populi scitus: aut populi illuminatio.
Amorrei: amari vel loquentes seu populi sciti aut populi illuminati.
Amos: fortis vel potens: siue onerosus aut vir robustus.
Amos onerauit: vel fortitudo seu populum auellēs: aut populi diuulsio.
Amosa: fortis ei vel potēs ei: siue onerās eū aut aut fortitudo eius.
Amosa: vir robust⁹ ei vel onerauit eū: seu pplm auellēs ei aut diuulsio populi ei⁹.
Amoth: calefactio vel calefaciens.
Amothdor: calefactio generatiōe l calefaciēs generationē
Ampliatus: populi malleū vl populus malleator: siue populus ore cōtundens.
Amraphel: dicto cadens vel di

vt caderet:ſiue populꝰ cu
tus deo aut populi medi-
mentum deus.
ram pplꝰs excelſus vel po
li celſitudo:ſiue ppls exal-
tus aut populi exaltatio.
ramite: populi excelſi: vel
puli exaltati.
ri :amaricãs vel laceſcens
e populus magiſter aut po
li magiſterium.
ſi:populus indigens vl po
li doꝛmitatio.
thar: pplus patẽs vel po-
lus ambigẽs: ſiue populꝰ
ploꝛatoꝛ odoꝛis: aut popu
s exploꝛatoꝛ aſcẽſionis.
uhel:ppls calefactꝰ deo vl
pulus cũ quo ẽ deus.
ul:populus dolẽs vel po-
lus parturiens.
ula:pplus dolens ei vel po
lus parturientium.
ulite:populi dolẽtes vl po
li parturientes.
thal:calefactus ros vl ca
acio roꝛis:ſiue ppls irroꝛa-
s aut populi irroꝛatio.
Vic. N. poſt. a

Na:donatus vel gratifi
catus ſeu donũ:aut gra
tificatio.
na: gratia vel reſpondens:
e donãs aut donatio.
ab: vua vel humilitas: ſiue
nũ patris:aut grata pater
tas
aba: vua eiꝰ vel humilitas
ꝰ:ſiue donum pris eiꝰ: aut
ata paternitas eius.
acham: humilis vel exur-
ens ſeu donũ calidum aut
atificata caliditas.
aceb:cognomẽtum vel co-
ominatio.
achim:nõ eſt innocens vel
umilitas renuens:ſiue mo-
le collo ſublimi.aut humi-
tatis renuitio.
ae: nunquid cõmotus eſt:
el nunquid cõmotio.
aphalim:cadẽtes vel violẽ
:ſiue gigantes aut gratiam
declinantes.

Anahe:nũquid cõmotꝰ ẽ ipſe:
vel nunquid ẽ cõmotio iſta:
ſiue donatus vite:aut gratifi
catio ſuſceptioni.
Anam:nubes vl obumbratio
ſiue donum populi:aut grati
ficatio eoꝛum.
Anamalech:donũ regni vel re
ſponſio regis:ſiue donãs reg
natoꝛ aut gratificatio regia.
Anamin:rñdẽtes aque vl gra-
tificationes aquarũ.
Anan:donum gratie vel dona
ta gratificatio.
Ananehel:gratꝰ deo vel reſpõ
ſio dei:ſiue cui donauit deus
aut q̃ eſt donatꝰ deo.
Ananeth:dono viuẽs vel gra
tia pauidus.
Anani:donatꝰ mihi: vel gra-
tificatio mea.
Anani: reſpondens mihi vel
gratificatio mea.
Ananias:donũ gratie dñi vel
donata gratificatio dño.
Ananias: rñdens gratie deo:
vel gratificãs grate dñm.
Ananim:rñdentes aque vl do
nationes aquarũ.
Anas:donãs vel donatus ſeu
gratiã tollens:aut rñdens.
Anath:gr̃a vel rñdens ſeu gra
tie peccans:aut rñſio tp̃is.
Anatha:rñdẽs ei:vel gratifi-
cãs eũ:ſeu gr̃e peccãs eiꝰ: aut
rñſio tp̃is eius.
Anathim:reſpondens eis vel
tificãs eos:ſeu gratia peccãs
eoꝝ aut rñſio tp̃is eoꝝ.
Anathain:humilitas vana vl
rñſio vana:ſeu monile colli:
aut humiles ↄſurgẽtes.
Anathoth:rñſio vel obedien-
tia:aut rñdẽs ſigno aut gra-
tificatio deſignãtis.
Anathothia:reſponſio dñi vel
obediens dño ſiue reſpondẽs
ſigno dñi aut gratificans de-
ſignantem dominũ.
Anathothite: rñdẽtes vl obe-
entes:ſiue rñdẽtes ſigno:aut
gratificãtes deſignatoꝛẽ.

Andreas reſpondens pabulo
vel decoꝛus in ſtatione: ſiue
decus.aut ſm grecẽ ethymo-
logiam: apotoyandros id eſt
a viro virilis.
Andronicus:rñdens pabuloꝛ
aut decoꝛus ad ſtandũ:ſiue co
gitãs paſtionẽ: aut reſponſio
paſtionis.
Anebgaba:ſollicitauit vel hu-
mili auit:ſiue ſollicitans val-
les aut humiliãs colles.
Anegeb:auſter vel meridies ſi
ue auſtralis aut meridianꝰ.
Anei:nũq̃d cõmotꝰ ẽ mihi: vl
nũq̃d cõmotio mea.
Aneliab:donũ dei patris: vel
gratificãs deũ patrẽ.
Aneni: circuli vel coꝛone: ſeu
ↄcinẽs aut ↄconatoꝛ.
Aneni:domum meum vl gra-
tificatio mea.
Aner:lumen vel illuminatio:
ſeu dono vigilans aut gratifi
catione cõſurgens.
Ange:donũ ꝑruptum vel gra-
tificatio pectoꝛis.
Anad:gratia vel reſpõſio:ſiue
reſpondẽs teſtibꝰ aut gratifi-
catio ſeruitutis.
Ani:pauꝑ: vel egenus: ſiue do
nũ meũ aut gratificatio mea.
Ania:donũ dei vel gratificãs
dominum.
Anian:donũ ppli vel gr̃a eoꝝ.
Anihel:donatꝰ deo vel gratifi
cãs deum:ſiue gratificãs eos
vel pauꝑtas eoꝝ.
Ano:donãs eis vel gratificãs
eos ſiue doloꝛ eoꝛum: aut la-
boꝛ eoꝛum.
Anob:dono ſeruiens vel gra-
tificatio ſeruientis.
Anon:donatoꝛ merẽs vel gra
tis iniquꝰ:ſeu gr̃e inutil: aut
gratificationi murmurãs.
Anthiphas:dans trãſitum vel
dantis trãſitio.
Antiochus:pauper ſilens vel
pauperis ſilentium.
Anthiochia:pauꝑtas ſilẽs vel
pauꝑtatis ſilẽtiũ.
Antiocheni:pauperꝫ ſilẽtia vl

paupertate ſilentes.
Antipater: dãs laudem vel dã
tis laudatio.
Antipatridem: donũ laudatũ
vel dantis laudationem.
Aniula: dolens vel parturiẽs.
Anium: donũ vnicũ vel grati
ficatio ſempiterni.
¶ Vic. o. poſt a.
Ocen: nidus vel cubicu
lum.
Aod: inclytus vel glo
rioſus.
Aohi: ſpina vel cõpunctio.
Aohite: ſpinoſi vł cõpũgẽtes.
Aohiaban: ſpina ſapientie vel
cõpunctio intelligentis.
Aohiman: ↄturbatus vel per
turbatio ſeu pungens ꝗs aut
pungens quomodo.
Aoth: nobilitas vel gloriatio.
¶ Vic. p. poſt a.
Apaim: humus eoꝝ vł
volatus eoꝝ.
Apparam: liber onager
vel cõtinẽs feritatẽ.
Appaima: libertas populi dñi
vel cõtinẽs populũ domino.
Appelles: congregans eos vel
cõgregatio eorum.
Appia: libera vel libertas: ſiue
ↄtinens aut cõtinẽtia.
Appiforum: libera vel fortis li
bertas.
Appollo: mirabilis aut ammi
randus.
Apollophanes: mirãdus facie
vel ammirabilis ↄtẽplator.
Apollonia: diſciplina vel ſyna
goga eorum.
Apollonius: miraculũ vel am
mirabilis.
Apollos: cõgregãs eos vel con
gregatio eorum.
Apoſtolus: miſſus vel legatio.
Abſes: libere egrediẽs vel ↄti
nentia egreſſionis.
Apſiba: ↄtinens rectitudinem
vel libertas cõuerſatiõis.
¶ Vic. q. poſt. a.
Auila: dolens vel par
turiens: ſeu dolor: aut
parturitio.
¶ Vic. r. poſt. a

Ar: ſuſcitatio vel vigilie
Ara elect⁹ vel electio:
ſeu vigilans ei: aut ſu
ſcitans eum.
Arab: iſidie vel calliditas ſeu
vigilãs pr̃i: aut ſuſcitãs pr̃ez.
Araba: inſidie eius vel callidi
tas ei⁹: ſiue ſuſcitãs pr̃em ſi
ue vigilia patris eius.
Araba: multa vel veſpera: ſiue
occidẽs: aut inhabitabilis.
Araba: plana vel campeſtris:
ſeu deſerta aut occidẽtalis.
Arabath: deſerta tp̃e vel plani
ties peccatoꝝ ſiue ſuſcitans
patrẽ peccati: aut vigilãs pa
tri declinanti.
Arabathite: deſerti tp̃e vel pla
nities pctõꝝ: ſiue ſuſcitantes
patrẽ peccati: aut vigilantes
patri declinanti.
Arabes: humiles vel occiden
tales: ſiue callidi aut inſidia
tores.
Arabathane: humile robur vł
debta fortitudo: ſiue ſuſcitãs
patrẽ robuſtũ aut vigilãs pa
tri fortitudinis.
Arabia: calida vel inſidiatrix:
ſiue humilis aut occidẽtalis.
Araboth: plana vel hũilia: ſi
ue cãpeſtria aut equalia.
Arach: longitudo vel lõgani
mitas: ſiue ſuſcitans fratrem
aut vigilia fratris.
Aracheus: lõgitudo ↄſulens:
vel lõganimitas feſtinãs: aut
vigilãs fratri cõſulẽ aut ſuſci
tans fratrem feſtinantem.
Arachi: lõgitudo mea vel lõga
nimitas mea: ſeu fratri meo
vigilans aut ſuſcitãs fratrem
meum.
Arachites: lõgus vel longani
mitas: ſeu vigilans fratri cõ
uerſo ſuſcitãs fratrẽ captiuũ.
Arad: deſcẽdit vel deſcẽſio: ſi
ue ſuſcitauit deſcẽſionẽ.
Arad: deſcrudẽs vel deſcẽſio:
ſiue ſuſcitans ſeruum: aut vi
gilans teſtimonio.
Arada: miraculum vel admi
ratio: ſiue obſtupuit aut ad
miratus eſt.

Aradam: deſcẽdẽs ei vel deſc
ſio ei⁹: ſeu vigilans ſeruitut
aut ſuſcitans teſtimonium.
Aradi: deponẽtes vł depoſiti
nes: ſiue vigilãs ſuituti me
aut ſuſcitãs teſtimoniũ meũ
Aradius: deponẽs ↄſilium ve
deſcẽdẽs feſtinãter: ſeu vigi
lãs ſuituti feſtinãti aut feſti
nans teſtificationẽ ↄſiliũ.
Aradius: admirãs vel obſtupe
ſcens: ſeu vindemiator meus
ſufficiens: aut vindemiato
ris mei ſufficientia.
Arado: miraculum vel depoſi
tio: ſeu ſuſcitans ſeruũ aut vi
gilia teſtificationis.
Arapha: ſuſcitans terrã vel vi
gilanter fodiens.
Araphite: ſuſcitores terre vel
vigilanter fodientes.
Arahath: negociator vel nego
ciatio: ſeu vigilans vite aut
ſuſcitans pauorem.
Araia: eligens dominũ vel ele
ctio dñi: ſeu vigilãs domino
aut ſuſcitatio domini.
Aral: ſuſcitans infirmũ vel vi
gilanter cõſcendẽs: ſiue ſuſci
tans cõtemnẽtem aut vigili
deſpectionis
Aram: ſuſcitans excelſum vel
vigilans exaltationi.
Aram: res cũ arca vel res cum
capſa: ſiue iraſcens: aut indi
gnatio.
Aram: ſuſcitans gẽtem vel vi
gilia populi.
Aram: excelſus vel iracundus
ſeu decor: aut eiectio eoꝝ.
Arama: ſuſcitans gẽtem ei vł
vigilia populi eius.
Arama: excelſa vel iraſcẽs: ſeu
decorãs eũ aut deiectio eius.
Aramathi: deũciens aut deie
ctio eius ſeu decore pauidus
aut excelſe conſumans.
Aramelech: ſuſcitãs gentẽ re
gi: vel vigilia populi regni.
Aramelech: excelſum regnum
vel erect⁹ rex: ſeu decor regni
aut iracundia regis.
Arã: res cum arca: vel res cu
capſa ſiue ſuſcitans excelſum

ut vigilans exaltationi.
ran:aceruus tritici vel laus
rumenti:ſeu ſuſcitans donũ
ut vigilans gratie.
ranõ:laus frumẽti vel acer-
us triſticie:ſeu ſuſcitans do
um iniquum aut vigilans
gratie inutili.
rarath:mõs vulſus vel mõs
vellicatꝰ:ſeu ſuſcitãs cõſurre
tionẽ deſcẽdẽtẽ aut gigilãs
eſtimonio deſcendenti.
rari:mõs vel ſublimitas ſeu
igilans vigili meo:aut ſuſci
ans ſuſcitantẽ me.
rarite: mõtani vel ſublimes
eu vigilantes vigili meo:aut
uſcitatores ſuſcitatoris mei.
ras: elatio vel ſupbia: ſiue
uſcitans ſuſtollentem:aut vi
ilans plaſmationi.
raſth:artifex vel artificium.
rath:teſtimoniũ deſcendens
el cõſurrectio deſcenſiõis:ſi
e ſuſcitãs peccatum:aut vi-
ilans tẽporaliter.
rbath:brucꝰ vel locuſta ſeu
rucꝰ pcti aut locuſta tpalis.
rbathite:locuſte vel bruci:ſi
e bruci peccãtes aut locuſte
mporales.
rbathis: locuſta viti vel bru
ꝰ aſſũptꝰ:ſiue hamꝰ pauidꝰ
ut humilitas ſuperiorum.
bee:quarta vel quattuor.
bella ſuſcitãs vetuſtatẽ au
vel viſtilia ſine aſſũptione.
bi:locuſta vł brucꝰ ſiue ha-
us meꝰ:aut humilitas eiꝰ.
bo hamus vel vſq huc ſiue
umilis aut humilitas mea:
both:humilis vel cãpeſtris
ue hamus tenens:aut hami
tentio.
bona:locuſta iniq̃:vel bru-
s inutilis:ſiue hũilitas me
s eũ:aut retẽtio doloris eiꝰ
chab:inſidie vel inſidians.
chad:inſidiator ſeruꝰ vł in
dians teſtimonio.
chelaus:agnoſcens leo vel
gnitio leonis.
chiatharoth:mora corone:
l longitudo circuli.

Archippus:inſidie oris vel lõ-
gitudo opis:ſiue inſidie dila
tati aut inſidiarũ dilatatio.
Ardon:ſuſcitãs iudices vel vi
gilia iudicandorum.
Area eligens eũ vel electio eiꝰ
ſeu ſuſcitans deſcẽdentẽ aut
vigilia deſcenſionis.
Areba:plana vel cãpeſtris:ſeu
deſerta:vel inhabitabilis.
Arebia:humilis dño vel retẽ-
tio domini.
Arebla:inſidiãs:vł inſidiatio
Arebna:humilis pulcher: vel
inſidians pulchritudo.
Arech:lõgitudo vł lõganitas.
Arechon:lõganimitas merẽs
vel lõgitudo iniqua:ſiue am-
miratio poſſeſſionis: aut de-
ſcenſio negociationis.
Ared: deſcendens:vel deſcen-
ſio ſiue aſcẽſus mõtium: aut
aſcenſus ſaltuum.
Areph:ſuſcitator menſure:vel
vigilia diſſolutionis.
Areli:declinãs me:vel declina
tio mea:ſiue ſuſcitans deum
meum:aut vigilia dei mei.
Arelite decliati mihi:vel decli
natiões mee:ſiue ſuſcitantes
deũ meũ aut vigilãtes ꝯo meo
Arem:acerui lapidum vel la-
pides aceruati.
Aren filius meus vel filiatio
mea:ſiue ſuſcitans fontẽ:aut
vigila oculi.
Ares: electus: vel electio: ſeu
ſuſcitans facturam: vel vigi-
lia plaſmationis.
Areth:ſtupor vel deſcenſio: ſi-
ue ſuſcitans pauorem ei: aut
vigilia vite.
Areuna:arca vel repoſitio.
Arphaſa: ſuſcitans trãſitum:
vel vigilia tranſgreſſionis.
Arphaſei:ſuſcitatores tranſeũ
tiũ vel vigilia trãſgreſſionũ.
Arphat ſanas vel ſaluans: ſi-
ue ſanitatis:aut ſaluatio.
Arpharat: ſaluans vel ſanãs
depopulationem.
Arga mẽſura:vel menſurator
Argob maledicens excelſum:
vel maledicta ſublimitas.

Aridai:ſuſcitans dilectũ meũ
vel vigilia amabilis mei.
Aridatha. leo donatus vel leo
nis donum ſufficiens.
Ariel:leo deus:vel leo dei.
Arieli:leo deus meus: vel leo
dei mei.
Ariph: vigilia germis floridi
vł ſuſcitatio viſiõis buccelle.
Arim:acerũ lapidũ: vel lapi-
des aceruati.
Arimatheus: altitudo eiꝰ vel
ipſe exaltatus eſt.
Arimathia:ſuſcitans donũ do
mio vł vigilia donatiõis dñi.
Arioth:ebrietas:vel ad ſollici
tudinẽ dirigens.
Ariopagus:primitiua ſolenni
tas:vel primitie: ſolennitatis
Ariopagita:primitiue ſolẽnis
vel primitiua ſolẽnitas.
Ariopagus:primitiua ſolẽni-
tas vel primitie ſolennitatis
ſed hoc violentum eũ athent
enſis curie nomẽ ſit:q̃ a mar
te nomen accepit.
Ariſai: leo temptans:vel leo-
nis temptatio.
Ariſtarchus:ſuſcitans coronã
vel mons facture ſupflue.
Ariſtobolus:ſuſcitans dolorẽ
vel reſuſcitatio germis.
Arina ſublimis vel cõſurgens
ſiue ſublimitas:aut ꝯſurrectio
Arinageddon:mons eſt latrũ-
culis vel mons globoſus: ſi
ue conſurrectio tecti:aut con
ſurrectio in propria ara.
Arinathaim:ſublimitas duo-
rum vel altitudo eorum: ſiue
ſublimes duo:aut conſurgen
tes bini
Armenia:mõs vulſus:vł mõs
vellicatus ſeu montis auul-
ſio:aut montis vellicatio.
Armenũ:mõtes vulſi:vel mõ-
tes vellicati:ſeu mõtiũ vulſio
nes:aut mõtiũ vellicatiões.
Armon:anathema meroris:vł
imago triſticie.
Armon:domꝰ:vel cellariũ:ſi-
ue illuminãs:aut anathema
Armõ:anathema meror meí
vel imago triſticie mee.

Armoni domus mea: vel cella
Armoni: dom⁹ mea: vel cellarium meū: ſiue iluminās me: aut anathema meum.
Arnaphet: vigilia cōuertēs vł ſuſcitatio cōuerſionis.
Arnan: vigilia doni vel ſuſcitatio gratie ſeu arca merozis: aut maledictio eoꝝ.
Arnon: arca merozis: vel maledictio: ſiue lumen eozum: aut maledictio eozum.
Arod: maledictio ſufficiēs aut maledicta ſufficienter.
Arodi: maledict⁹ ſufficiēter: vel maledictio ſufficiēs mihi
Arodite: maledict⁹ ſufficiēter vel maledictionū ſufficiētia.
Arocdi: vindemiatoz ſufficiēs vel vindemie ſufficientia.
Aroer: ſuffoſſio vigilie: vel vacue factio vigilis.
Aroer: mirice: vel exurgēs: ſiue ſubleuās: aut ſuffoſſa.
Aroerite: vacue factiōes vigilum vł ſuffoſſiones vigiliaꝝ.
Aroerite: mirice vel ſubleuantes ſiue ſuffoſſi: aut exurgētes
Arom: nequā vel verſipellis.
Aromath: nequā tempus: vel verſipellis peccatoz.
Arozi: mōs vel ſublimitas.
Arozites: ſublimis: vł mōtan⁹
Aroſeth. nequā ſemē vel iniq̄ poſitio: ſeu vigilans germen aut ſuſcitatio reſurrectionis.
Arſa: ſol ei⁹: vel illuminatio.
Arſaces: ſolis auricia: vel illuminatio vomitus.
Arſelem: ſilēs circūciſio: vel ſilentiū circūciſiōis: ſeu ſuſcitans nomē dñi: aut vigilans auditioni diuine.
Arth: moza vel imozās.
Arthaba: moza patris. vel mozans patrem.
Artaxerxes. lumē ſilentio temptans. vel lumine ſilentio tēptatus.
Artheman. anathematizantē. vel conturbantē eos.
Arthemis id ē diana ꝯturbās vel anathematizans. ſiue ſuſcitās egrotationes. aut egrotationum ſuſcitatio.
Aruces. circūrodēs me. vel circūroſeo mea.
Arun. aceruus tritici vel laus frumenti.
Arunas. illuſans vł illuſatio.
Arur. ſuſcitans ignē. vel vigilia luminis.
Arus. inciſa. vel aurea. ſeu vigilans cōſilio. aut ſuſcitans feſtinationem.

Hic. ſ. poſt. a.

Asa. tollens vel factura ſiue ſuſtollens aut plaſmatio.
Aſaba. ei⁹ captiuitas. vel eius cōuerſio. ſiue ſuſtollens patrē aut plaſmatio patris.
Aſabias. colligens dñm. vł cōgregat⁹ dño. ſiue ſuſtollēs patrē dñm. aut plaſmatio pris domini
Aſach. factura ꝓrupta: vel plaſmationis vmbzaculū. ſiue ſuſtollens fratrem. aut tollens fraternitatem.
Aſadias. factura ſeruiens dño vel ſuſtollēs teſtimoniū dñi.
Aſael. ſuſtollēs deum vel plaſmatio dei.
Aſaph. colligēs vł ꝯgregās. ſiue collectio. aut ꝯgregatio.
Aſaia. facit dñs. vel faciēte dn̄o. ſiue ſuſtollēs dñm. aut plaſmatio domini.
Aſaias. idem.
Aſam. delictū vł fum⁹. ſiue ſuſtollens ꝑꝑłm. aut plaſmatio. eozum.
Aſama. delictum ei⁹. vel fumigans eum ſiue ſuſtollēs ꝑꝑłm eius. aut plaſmatio eoꝝ.
Aſan tollens donum. vel plaſmatio gratie.
Aſana. tollēs donū ei. vł plaſmatio gratie eius.
Aſar. carcer vel carcerat⁹. ſeu facturā ſuſcitans. aut ſuſtollens vigilantes.
Aſaradan. vincēs vel exacut⁹ ſiue ſuſtollēs vigiles iudices aut plaſmationem ſuſcitans iudicio.
Aſarel. carcer dei. vel carcerat⁹ deo. ſeu factura ſuſcitās d[?]um. at ſuſtolēs vigiles dei.
Aſarela. factura ſuſcitās maledictū vel plaſmatio tollēs v[?]giliam maledictionis.
Aſaronthamar. beatitudo pa[?]me vel beatitudo cōmutās. [?]ue atrium amaritudinis. au[?] veſtibulū cōmutatiōis.
Aſarſualim. diuites vulpes v[?] atriū vulpiū. ſeu factura ſuſ[?]tās ſalutē. aut plaſmatio vi[?]gilans ſaluationi.
Aſarſuſim. diuites obtinēs. v[?] beate reuertēs: ſeu factura ſ[?]ſcitans equū. aut plaſmati[?] vigilans reuerſioni.
Aſaſonthamar. os amarū vł [?]lētiū cōmutatū. ſeu factura ſ[?]ciens iniq̄tatē cōmutationi[?] aut plaſmatio tollens dolor[?] amaritudinis.
Aſaar. diluculū vel mane dil[?]culo ſeu facturā eſtimās. au[?] plaſmationis. exiſtimatio.
Aſaradon. victoz vel exacutu[?] ſeu factura ſuſcitās ꝑuos in[?] quos. aut plaſmatio vigilās teſtimonio merentiū.
Aſarahel. beat⁹ de⁹. vł btitudo dei ſeu factura vigilās deo aut plaſmatio ſuſcitās deū.
Aſaramel. ſuſtollens excelſum deū. vł plaſmatio excelſi dei.
Aſbaal. plaſmās virū. vel tollens vetuſtatem.
Aſbel. captiu⁹ dei. vel atrium vetuſtatis.
Aſbehel. captiu⁹ dei. vel factura vetuſta.
Aſcalon. appenſa vel impēſa. ſiue ignis infamis. aut ignis ignobilis.
Aſcalonite. appenſi vł impenſi. ſiue ignes infames. aut ignes ignobiles.
Aſcenez. tollēs poſſeſſozē cōtemptibiliter vel ſuſtollēs cōtēptibilem poſſeſſozem.
Aſchenez. ignis aſꝑſio. vel ignis ſic aſperſus.
Aſcod. diſſolutio vł effuſio. ſiue icēdēs: aut incēdiū.
Aſe. tollēs. vel factura. ſiue ſu-

tollens.aut plaſmatio.
ſebā. ſuſtollēs ſemꝑ excelſuz
el plaſmatio ſemꝑ excelſa.
ſebias. ſuſtollēs dominū.vł
laſmatio dñi.
ſet in. facture ſtatio.vł plaſ
natio ſtationis.
ſebonias.tollēs pollicē dñi
ł factura i medio dñatoris.
ſech.factura ꝓrupta.vł plaſ
naticis vmbraculū. ſiue ſu
tollens fratrem. aut tollens
aternitatem.
ſedech.teſta vel ſol.ſiue ari
litas aut ſiccitas ardoris.
ſedim. ſiccitas ardoris.vel
uburbana.eoꝝ.
ſedemoth.arua vł ſuburbana.
ſedochphaſgan.abſciſio.vel
s delicti:ſiue tollēs abſciſū
ut plaſmationis donatio.
ſedoch. factura pabuli vel
laſmatio viriditatis.
ſedothphaſga.dolatio factu
e viridis. vel faciens pabu
um ab ſciſionis.
ſeph.atriū vel veſtibulū.ſeu
olligēs.aut cōgregatio.
ſem.ſuſtollens eos. vel plaſ
nator eorum.
ſemona.feſtiuās.vel os eius
b oſſe nō ab ore.
ſen.ſuſtollens fontē vł plaſ
natio oculi.
ſena.ignis aſpſus vel ignis
ſpſio.ſiue ſuſtollēs fontē ei⁹
ut plaſmatio oculi ei⁹.
ſenna.ruina ei⁹ ł ꝓcipitatio
ſennas.ruina eius vel ꝓcipi
ans eum.
ſennaphar.ruens onager.vł
ꝓcipitans feritas.
ſenech.ruina vel ꝓcipiatio.
en factura dedicās:aut plaſ
natione edificās.
ſennes.lauās me.vel ſuble
atio mea.
ſenech.ruēs vł ꝓcipitās ſiue
gnis aſpſus aut ignis aſpſio
ſer.atriū.vel diuitie.ſeu bti
udo.aut beatus.
ſerite.atria vel diuite ſeu be
titudines.aut beati erunt.
ſera atriū vulturi. vel diui
tie deuoratoris.
Aſerai.btitudo mea vel beat⁹
erit mihi.ſiue atriū meū.aut
diuitie mee.
Aſerdan.exacut⁹. vel vinculū
cutis. ſeu beatū iudiciū.aut
diuitie iudicende.
Aſerim. atriū vł veſtibulū.ſeu
diuitie aut beatitudo eoꝝ.
Aſermachimaih. btitudo do
ni.vel q̄ ē beata donatio.
Aſermoth.atriū mortis.vł di
uitie mortales
Aſeroth.atriū anguſtie vel di
uitie tēporales.
Aſeroth.atria. vł veſtibula. ſi
ue ville.aut beatitudines.
Aſerſual.beata ſalus.aut diui
tie.ſalutis.
Aſerſua.atriū gaudij. vel bea
titudo leticie.
Aſem.noīat⁹.vel faciēs nomē
ſiue ſuſtollēs auditū.aut plaſ
matio famoſe auditiōis.
Aſema.os ab oſſe nō ab ore vł
ſuſtollēs nomē eius.aut faci
ens famoſam auditionem.
Aſen.factura dentiū vel plaſ
matio ſuꝑ vuln⁹. ſeu tollens
nomē aut ſuſtollens ampho
ram temptationis.
Aſeremoth.ſuburbana vł ſub
vrbib⁹ ſeu atriū indignatio
nis rigide aut beatitudo for
midatiōis eorū.
Aſergadai.atriū accīcti vultu
s ł diuitie tēptatiōis deuorāt⁹
Aſpha.tollens ſubito. vel fa
ctura eructās.
Aſphanar.equorū domitor.vł
factura apꝓhendēs.
Aſphanes.equoꝝ domitor. vł
factura cōfuſionē apꝓhēdēs.
Aſphar.tollēs onagrū.vł plaſ
matio ferocitatis.
Aſia.ſuſtollēs dñm. vel plaſ
matio domini.
Aſia gradiēs.vel eleuans. ſeu
auferens aut elatio.
Aſiani.facture dñi.vel ſuſtol
lentes dñm.
Aſiani elati vel auferētes. ſeu
gradientes.aut eleuati.
Aſias.ſuſtollēs dñm vel plaſ
matio domini.
Aſidia.milu⁹.vel herodi⁹ ſeu
factura dilecta. aut plaſma
tio amabilis.
Aſiel.ſuſtollēs deum. vel plaſ
matio dei.
Aſiel.gradiens deo.vel eleua
tio dei
Aſim.ſuſtollens eos. vel plaſ
matio eorum.
Aſima.ſuſtollēs eos ei.vł plaſ
matio eorum ei⁹.
Aſiochritus.dirigēs thuribu
lum vel directio thuribuli
Aſiongaber.ligua viri.vel do
latio hoīs.ſeu factēs merētes
colleſ ſublimes.aut ſuſtollēs
dolores colliū ſublimium.
Aſir vinculū vel vinculatus,
ſeu factura vigilās.aut ſuſtol
lens vigilantes.
Aſſidei. milui vel herodij. ſeu
facture dilecte.aut plaſmati
ones amabiles.
Aſſyria.factura vigilans dño.
aut ſuſtollēs vigilias dñi.
Aſſyria. diligēs vel dilecta .ſi
ue dirigēs aut directio.
Aſſyrij.facture vigilātes dño.
vel ſuſtollētes vigilias dñi.
Aſſyrij.directi vel dirigentes.
ſeu dilecti aut diligētes.
Aſſia.factura laborās.aut ſu
ſtollēs laborātes.
Aſmo.nouiſſimū ei⁹ vel factu
ra parturiens.
Aſmodeus.facture iudiciū.vł
plaſmatio iudicātis.
Aſmona.feſtinās.vel celeriter
numerans.
Aſnaa.tollēs ſerpētē vel plaſ
matio colubri.
Aſoph.collectio.vł veſtibulū.
Aſon.feſtinās ſeu feſtinatio.
Aſom.ſilens.vel os ab ore nō
ab oſſe.
Aſometh.os viuax.ab oſſe nō
ab ore vel ſilētiū vite.aut fe
ſtinatio pauoris.
Aſon.factura pupille.vel plaſ
matio coccinea.
Aſor. atriū vel ſagitta lumis
ſeu tollens foramen. aut plaſ
matio iracūdie.

Aſoradon: victoꝛ vel exacutꝰ ſeu atriū ſerui iniqui: aut tollēs foramē teſtimonij inutil.
Aſorā: atriū excelſū: vel ſagitta luminis exaltati: ſeu extollens for nē excelſuȝ aut plaſmatio iracundie exaltate.
Aſoth: ſuſtollens ſignum: aut plaſmatio tempoꝛalis.
Aſothire: tollentes ſigna: vel facture tempoꝛales.
Aſra: diminutio: vel diminutꝰ ſeu tollens magiſtrum: aut plaſmatio magiſterij.
Aſrael: diminutus deo: vel ſuſtollens magiſterium dei.
Aſrahi: beatū faciens: vel beata cōmotio: ſeu diminutꝰ ipſe aut diminutioni patens.
Aſrehel: btūs deo: vel beatitudo dei: ſiue tollēs mgrm deū aut plaſmatio magiſterij dei.
Aſrehelite: beati deo vel beatificantes deum: aut plaſmati magiſterio dei.
Aſtaol ignis gementium vel ignis parturientium.
Aſtari: caula mea vl' pſepe meū
Aſtari: ouili meū: vel cubiculū meū: ſiue atriū meum: aut factura exploꝛationis mee.
Aſtaroth: ouile vl' factura exploꝛatoꝛum.
Aſtaroth: atrium vel cubiculū ſeu caule aut pſepia.
Aſtarothites: ouile vl' factura.
Aſtarothites: caula vl' atrium ſeu pſepe: aut cubiculum.
Aſtarten: factura ſupfluа: vel plaſmationis ſupfluitas:
Aſtrages: voluntas feſtiua: vl' conſilium feſtiuitatis.
Aſub: factura incendij: vl' plaſmatio conuerſionis.
Aſpha: tollens ſubito: vel factura eructans.
Aſuerꝰ: btitudo: vel atriū eiꝰ.
Aſum: os eoꝝ: vl' fumigās eos
Aſum: factura coccinea: vl' tollens pupillam eoꝛum.
Aſur: diues vl' btūs: ſiue factura lumis: aut tollēs incēdiū. aut tollens incendium meū.
Aſurim: diuitie eoꝝ: vl' btitudo eoꝝ: ſiue factura illuſans eos: aut tollēs incēdiū eoꝝ.
Aſſur: tollēs robuſtum: vel tollens acerbitatem.
Aſſur: ſuſtollens murū vel tollens anguſtiā ſeu factura ꝯtinēs aut plaſmatio directiōis
Aſſur: negociatoꝛ: vel negociatio ſiue nemus: aut ignis illuminatio.
Aſſur: dirigēs: vel diligens: ſiue beatus: aut gradiens.
Aſſurim: ſuſtollens murū eius vel tollens acerbitatem.
Aſſurim faciēs robuſtos eos: vel plaſmatio directa eis: ſiue tollēs anguſtias eoꝝ: aut ſuſtollens cōtinētiā eoꝝ.
Aſſurim: nemoꝛa: vel ignīū illuminationes: ſeu negociatores aut negationes.
Aſſurim: dirigētes vel diligentes: ſeu beati: aut gradiētes.
Aſuri: diues mihi: vel atrium meū: ſeu fatura lumis mei:

¶ Dic.t.poſt.a.

Atha tps vel pctm: ſeu delinquēs: aut tpalis.
Athac: pctōꝛ humilis: vel peccati retētio: ſeu delinquēs fratri: aut tēpoꝛalis frater.
Athad: rhamnꝰ: vl' teſtimoniū
Athaia: peccās dn̄o: vl' tēpoꝛalis domini.
Athalia: tēpus domini: vel tēpus eius ſeu peccās domino: aut declinatio domini.
Athanía: cōcupiſcentia vel deſiderium.
Athanael: tēpus meum dei: vl' peccatum meum deo.
Athanai: tps fluctuās: vl' peccatoꝛ cōmotꝰ: ſeu coꝛona donati mei: aut exploꝛatio gratificationis mee.
Athar: peccatoꝛ ſuſcitās: vel tēpoꝛalis vigilia.
Athara: peccatū ſuſcitās ei: vl' peccatoꝛis vigilia eius.
Atharim: exploꝛatoꝛ: vel exploratio.
Atharoch: coꝛone vl' circuli.
Athath: peccatum tēpoꝛis: vel tempus peccatoꝛis.
Athenei diſperſe vel diſſipat
Athenienſes: diſſipati vel diſpergentes.
Athenobius: peccatoꝛ latrans vel tempoꝛalis latratio.
Ather: ipſe cōſurgēs cōtrariꝰ vel peccatoꝛ effūdēs aduerſa
Athicon: tps mediū: vel petoꝛis dimidiatio: ſiue tēpus cōgregate iniqtatis: aut peccatū ꝯgregationis inutilis.
Athipha: tempus ſubitum: vl peccatum eructans.
Athil: peccatum germē: vel tēpus inueterans.
Athita: tempus querens vl' dilecti ſilentium.
Atholus: tempus conſilij: vel peccati cōmixtio.
Athoniel: reſpondens deo: vel tempus eius dei:
Athupha: tempus ſubditum: vel peccati infirmitas.
Athul tempus conſilij: vel peccatoꝛ feſtinans.

¶ Dic.v.poſt.a.

Aua: iniquꝰ vel iniqtas
Auam: fons vel motꝰ: ſiue mouēs eos: aut ſubuerſio eoꝝ.
Aut feroꝝ: vl' ferocitas: ſiue iniquꝰ mihi aut iniqtas mea.
Auil: inſipiēs vel ſtulticia.
Auim: aceruus lapidū vel iniquitas eoꝛum.
Auiſa: voluntas mea: vel iniqtatis mee ſaluatio.
Auith: iniqua: vl' iniquitas.
Auoth: ſedes: vel cōmoꝛatio ſeu vinculum.
Auoth: vita vel gloꝛia ſeu ville: aut ciuitates.
Auothiair: vinculum vigilie vel ſedes vigilie: ſeu cōmoꝛās illuminatio: aut incunabula illuminationis.
Auothiair: gloꝛia luminis vel vita illuminans: ſeu ville vigilātium: aut oppida illuminatoꝛum.
Auphꝛathō: frugifera: vel pulnerulēta: ſiue vbertas: aut de cinere veniens.
Auphꝛathonite: frugiferi: vel pulueruléti, ſeu vberes, aut d

cinere veniētes.
Auguſti: ſolēniter ſtātes vel ſo
lennitas addita.
Aulon: vallis grandis vel val
lis campeſtris.
Aunam: meror eorum vel labo
res eorum.
Aunan: non eſt vel inutile.
Aurā: iracūdia vel iracūdus.
Auran: iraſcēs vel iracūdia
Auſitilis: ɔſiliū vel ɔſiliatrix.

¶ Hic. r. poſt. a.

Ara: furor vel furibūda.
Aran: claudicans vel
iraſcens.
Arath: medicina vel medica-
mentum.

¶ Hic. z. poſt. a.

Aza: vidēs vel combuſtꝰ
ſeu fortis dñi aut forti-
tudo eius.
Azabias: vidēs pr̄em dñm vel
fortitudo pr̄is dñi.
Azahel: vidēs deū vel fortitu-
do dei.
Azam: videns eos vel fortitu-
do eorum.
Azanoe: fortitudo cōmotiōis
vel viſio requietionis.
Azara: dorſum vel crepido.
Azaria: auxiliū dñi vel auxili-
ator eſt dñs.
Azarias: idem.
Azarā: adiuuans pplm: vel au-
xiliū ppli ſiue dorſum eorum
aut crepido eorum.
Azaz: continens vel apprehen
dens: ſeu videns fortiter aut
viſio fortis.
Azazias: ɔtinens dominū vel
apprehēſio domini ſeu vidēs
fortiter dominum aut robu-
ſta viſio domini.
Azbel. vidēs vetera vel robu-
ſtus vetuſtate.
Azbelite. vidētes vetera vl' ro
buſti vetuſtatibus.
Azboth. vidēs vomentem vel
videns in vomitu ſeu fortis
vetuſtas. aut fortitudo lugē
tium.
Azchad. vidēs mare. vel forti-
tudo maris.
Azchat. vidēs dolentē. vel vi-
dens cōponentem ſeu fortis
dens molaris aut fortitudo
penitentie.
Azeb. pergens vel ambigens.
ſeu vallis deuorans aut val-
lis rapacitatꝭ.
Azecha. fortitudo aut decipu-
la. ſiue robuſta aut clauſa peſ
ſulo.
Azer. auxiliū vel ſanctificatio
ſeu fortis conſurgens aut vi-
dens vigilias.
Azagad. fortis tēptatio vel vi
dens accinctum latrūculum.
Azi. fortis meus vel viſio mea
Aziam. vidēs populū vel forti
tudo eorꝝ.
Azias. videns dñm vel fortitu
do domini.
Aziel. pgēs vel pficiens ſeu vi
dēs deū aut fortitudo dei.
Azia. fortꝭ vel vidēs viſionem
Aziel. pgens vel abiēs ſeu vi-
dens deū aut fortitudo dei
Azir. fortiter vigilans ſeu vi-
dens vigilias.
Aziza fortis iſte vel viſio iſta.
Azmath. videns mortē. vl' for-
tis mortuus.
Azmaueth. idem.
Azmoth. fortis morte vel app
hendens mortem.
Aznoth. fortis incluſio vel ap
prehendens decorem.
Azor. adiutus vel auxiliator.
ſeu videns lumē aut fortiter
iracundus.
Azozia. incendens dominū vl'
incendium dñi.
Azotus. incendiū vel incēdēs
ſiue ignis patruelis. aut ig-
nis patrui mei.
Azotū. incendentes vel incen
dia ſiue ignes patruel' aut ig
nes patrui mei.
Azotide. incendiū vel ignis
patruelis.
Azarael. adiuuans deū vel for
titudo dei.
Azuba. relicta vel deſerta ſiue
relictio aut deſertio.
Azar. adiutor lucidus vel auxi
lium igneū. ſiue vidēs lumen
aut robuſtum incendium.

¶ Sequunt' interp̄tationes
hebraicoꝝ nominū incipiē
tium p. B. litteram.

Babana. venit rñdens
vel venit reſponſio.
Baal. vir vel vetuſtas.
ſiue hians aut deuorator.
Baala. venit hec vel hñs eam.
ſeu vir eiꝰ aut deuorans eum.
Baalhanan. venit hoc donum
vel habens eam gratiam. ſeu
vir gratus ei. aut deuorator
gratificationis.
Baalaſor. vetuſtas deuorans
atrium vel vir habens ſagit-
tam luminis ſeu vetuſtas tol
lens foramen. aut vir plaſma
tor iracundie.
Baalath. vir aſcēdēs vel hñs
aſcenſionē ſeu vetuſtas tpis
aut deuoratio pctōris.
Baalberith. vir hñs pactū vel
vetuſtas deuorās fedus.
Baalpharaſim. viros deuorā-
tes diuidens vel habentium
vetuſtatem diuiſio.
Baalphegor. vir habēs hiatū
vetuſtas deuorans os pellis
ſuperius.
Baalgad. vir fortunatꝰ vl' hñs
tēptationē ſiue vir accinctꝰ
latrūculis aut vir deuorator
Baalia. vir habēs dominū vel
vetuſtas deuorans domina-
tionem.
Baalim. aſcēdētes vl' ſupiores
Baalim. viri vel hñtes ſiue in
ſupioribꝰ aut deuoratores.
Baalis. vetuſtas viri vel hñs
aſſūptionē ſeu deuorās virū
aut vetuſtatis aſſumptio.
Baalmaon. deſcēdēs hūilis vl'
deſcēſio hūilitatꝭ ſeu vir hu-
milis hñs domiciliū aut vetu
ſtas deuorans habitaculum.
Baalmeon. deſcenſio humilis
vel deſcenſus humilitatis.
Baalmeſar. hñs eam vel vir ex
principe. ſeu vetuſtas eiꝰ aut
deuoratio principis.
Baaloth. aſcēdens vel i aſcen
ſionibus ſeu vir hñs tps aut
vetuſtas deuorās rñſionum.
Baalſaliſa. hñs vitulā conter-

nātem vel habens vitulā cō-
ternatem. ſeu vetuſtas devo-
rans tertium aut vir habens
vitulam triennalem.
Baalthamar. vir habens pal-
mam vel vir habēs amaritu-
dinē. ſeu vetuſtas devorans
cōmutatos. aut vetuſtas de-
vorans cōmutationē.
Baana. venit donatus vel ve-
nit gratificat⁹.
Baanā. filius eius vel veniens
ei ſeu venit reſpondens. aut
venit reſponſio.
Baani. venit donat⁹ mihi vel
venit gratificatio mea.
Baani. veniens mihi vel fili⁹
me⁹. ſeu venit reſpondēs mihi
aut reſponſio mea.
Baara. venit reſpōdens vel ve
nit reſponſio.
Baari. venit rñdens mihi vel
venit reſponſio mea.
Baari. fontes vel putei ſiue in
ventre aut in cōmutādo.
Baarias. venit rñdens dñs vꝉ
venit reſponſum dñi.
Baaſa. venit tollens vel veni-
ente factura.
Babatha. trāſlat⁹ tpe vel ꝯfu-
ſus peccator ſeu trāſlatio tem
poralis aut ꝯfuſio pctōris.
Babel. ꝯfundēs vel ꝯfuſio ſeu
transferens aut trāſlatio.
Babylon. idem.
Babylonij. ꝯfuſi vꝉ trāſlati ſeu
ꝯfundentes aut trāſferentes
Bachar. inſaginate vel ingreſ
ſus eſt.
Bachacar. vetuſtas inſagina-
te vꝉ lugēs igreſſus ē agn⁹.
Bachenor. lucens lucerna vel
ingreſſus eſt agnus lucerne.
Bacci. vetus vꝉ luctus ſiue lu
gens aut in vomitu.
Bachides. luctus fortis vel ve
tuſtas in vomitu.
Badachar. venit cōpīgi vꝉ ve
nit tumultus. ſiue venit mer-
ces aut venit turbatio.
Badad. maxim⁹ vel excellētiſ-
ſimus. ſiue venit teſtis aut ve
nit ſufficiens.
Badadi. maxim⁹ mihi vꝉ excel
lentiſſim⁹ me⁹ ſeu robur me-
um aut ſufficientia mea.
Badaias. ꝑcipu⁹ dño vel in iu
dicio domini ſeu venit domi
nus aut venit dominator.
Badal. ꝑcipuus vel ſublimis.
ſeu venit aſcendēs aut venit
infirmitas.
Badam. ſol⁹ aut in iudicio ſeu
venit ppl's aut aduētus eoꝝ.
Badam. ꝑcipu⁹ vel in iudicio
ſeu venit donū aut venit gra
tificatio.
Badazer. maximū auxiliū vꝉ ex
cellētiſſim⁹ ſcrificator ſeu ve-
nit fortis aut venit ſeꝑatio.
Badſeba. filia ſeptē vꝉ filia iu
ramenti ſeu venit eloquens.
aut venit cōuerſio.
Badſuba. filia deꝑcatiōis vel
filia ſatietatis vel venit con
uertens aut venit incendium
Iſta enim badſuba vel badſe
ba ipſa eſt betſabee mater ſa-
lomonis.
Baem. locus vite mee vel loc⁹
ſcipiens mihi.
Baen. iniquus oculus vel ini-
quitas fontis ſeu venit fons
aut venit oculus.
Bagad. venit accict⁹ vꝉ venit
in fortuna. ſeu venit latrūcu-
lus aut venit temptatio.
Bagal onus vꝉ iugum ſeu ve-
nit accru⁹ aut venit iuolutio
Bagaba. excelſus tpe vꝉ ſubli-
mitas peccatoris.
Bagathan. venit tact⁹ ridentis
vel venit riſus tangentiū.
Bagazim. in excelſo cōtempt⁹
vel venit fortitudo.
Bagoaim. ſublimitas devorās
eos vel iugum vulturis eoꝝ.
Bahem. locus vel i eis ſeu ve-
nit locus. aut locus eorum.
Bal. filius me⁹ veniēs mihi.
Bala. abſorta vel inueterata.
ſeu abſorbēs vel inueterans.
Balaa. abſorbens eum vel in-
ueteratio eius.
Balaach. devorās vꝉ ꝑcipitās
ſiue abſorbens fratrē. aut in-
ueterans eos.
Balaam. van⁹ popul⁹ vel ſine
populo. ſiue in eis. aut ꝑcipi-
tans fraternitatem
Balaam. turbās gētē vꝉ devo
rās ꝑplm. ſiue abſorbētes eos
aut abſq; ſubſtantia eoꝝ.
Balaan. turbās donū vꝉ devo
rator doni. ſiue abſorbēs gra
tos aut inueteratio gratie.
Balaanam. habens gratiā vꝉ
inueterans reſponſionē ſiue
abſorbens donum. aut preci-
pitatio gratie.
Balach. lingens vel ludens. ſi
ue inuoluens aut eliſio.
Balada. abſorbēs teſtes vꝉ in-
ueterans fraternitatem. ſiue
veniēs eam iudicare. aut ꝑ-
cipatio teſtimonij.
Baladad. vetuſtas ſola vel de
vorans teſtimoniū. ſiue abſor
bens ꝑcipuos aut precipitās
patrueles
Baladam. venit ſibimet iudi-
cans vel vanitas ꝓ ſemetipſo.
ſeu abſorbēs iudices. aut in-
neterator iudicij.
Balagad. abſorbens latruncu
los vꝉ ꝑcipitās tēptationem.
Balagad. vir accinct⁹ vꝉ habu-
it accinctum. ſeu vir fortuna
tus aut vir pirata.
Balam. turbatio vꝉ precipitiū.
Balaman. turbator populi vꝉ
precipitator eorum.
Balanan. turbās donum. vel
precipitans gratiam.
Balaſor. aſcendens donum. vꝉ
habens ſagittam luminis. ſi
ne abſorbens fortes. aut inue
terator anguſtie.
Balad. abſorbens peccatū. vel
inueterat⁹ tempore.
Balad. lingens vel inuoluens.
ſeu lingens aut eliſio.
Baldad. vetuſtas ſola. vel ve-
tuſtatis ſolitudo.
Baldan. venit ſibimet iudicās
vel vanitas pro ſemetipſo. ſeu
abſorbēs iudices. aut inuete
rator iudicij.
Bale. ꝑcipitans vꝉ devorator.
Baleite. devoratores vel preci-
pitatores
Balez. abſorbēs vꝉ ꝑcipitans.

alſacis: varietates cognouit
el variatorum cognitio ſiue
bſorbens teſtimonium aut in-
ēterator ſeruitutis.
aloth. aſcēdens vł in aſcenſi
nibꝰ. ſiue abſorbens. aut in-
ueterati reſponſione.
alſaliſa. habens vitulā ꝯter-
tiantē vel habens vitulam cō
ſernatam. ſeu vetuſtas deuo-
rans tertiū. aut vir habēs vi
tulam triennalem.
althaſar. capillus capitis vel
bſorbens diuitias.
alſꝰ. habens luctum. vel ha
bens premium.
ama. in quo. vł quis. ſiue in
quibus aut ſemper excelſa.
amoth. in morte vel excelſa.
ſiue mors adueniēs. aut mor
tis aduentus.
amothbal. excelſa i morte vi
ri habentis. vel mors adueni-
entis vetuſtati deuoranti.
ana. venit reſpōdēs ei vł ve
nit reſponſio eiꝰ.
aana. venit reſpōdens ei. vel
venit reſponſio eius.
anai. venit reſpondēs mihi
vel venit reſponſio mea.
annai. idem.
ananias. edificās dño vel ce
mentariꝰ dñi. ſeu ridens dño
aut reſponſio domini.
anaza. filius videns. vel for-
titudinis filius.
anea. venit reſpondēs ei: vel
venit reſponſio eius.
aneas. venit riſum tollēs vł
venit reſponſio plaſmatiōis.
anebarach: filiꝰ fulminis vł
filiꝰ fulguris: ſeu filiꝰ fulgurā
tis. aut filiꝰ percutientis.
anebarath. venit reſpōdens
fulmini vel venit reſpondēs
fulguri. ſiue venit reſpondēs
fulguranti. aut venit reſpon-
dens percutienti.
neiachan: filiꝰ ſtridoris vł fi
lius neceſſitudinis: ſeu venit
amitas aut venit ꝑparatio
ani. filiꝰ meꝰ vł veniēs mihi.
anni. pollex meus vel in me
dio mei.

Bannimi. filius meꝰ vnicꝰ vel
filius meꝰ ſempiternꝰ
Baour. in iniquitate vel in ini
quitatibus.
Baon. venit dolor vł venit ini
quitas: ſeu venit murmurās
venit inutilis.
Baor. in pelle vel in pellibꝰ.
Baor. venit lumen vł venit fo
ramen: ſeu venit pellis aut ve
nit iracundia.
Bar. filius vel filiatio Syrum
eſt non hebreum.
Bara. lectus vel creatura: ſiue
filius eius aut malicia.
Barrabas. filius patris vel fi-
lius magiſtri Syrum eſt pa-
riter ⁊ hebreum.
Barach. fulmen vel fulgur. ſi-
ue fulgurans aut ꝑcutiens.
Barachel. fulgur dei vł fulmē
dei. ſiue fulgurans deus aut
ꝑcuſſio dei.
Barcheminim. tribuli vł crea
tura iudeoꝝ.
Barachias. benedictꝰ dño. vel
benedictꝰ domini.
Barachias. fulgur dñi vel ful-
gurans dñs. ſiue fulgurās do
mino. aut ꝑcuſſio dñi.
Barachiel. benedictus deo vel
benedictus dei.
Barachiel. fulgur dei mei. vel
fulmen dei mei. ſiue fulgurās
deo meo aut ꝑcuſſio dei mei.
Barada: filius decoris vel filī
us decorus. ſeu filij ſeruꝰ aut
filius teſtimonij.
Barahel. benedixit deū vel be-
nedictio dei ſiue luctus deo:
aut creatura dei.
Baraſa. haurientes vel i egeſta
te ſeu veniēs ad faciēdū aut
filiꝰ ſuſtollēs plaſmationes.
Barath. grando vel tempeſtas
ſeu filius peti aut filiꝰ tꝑalis.
Baraza. filius videns. vel filiꝰ
fortitudinis.
Barech. grādo vł tēpeſtas. ſeu
filiꝰ viuax. aut filiꝰ pauidus.
Baremū. fugit eum quiſpiā vł
quoniam fuga eius.
Baria. filiꝰ in malis. vel filius
dñi ſiue in clamore eiꝰ aut in
cōmotione ipſiꝰ.
Barien. filiꝰ i malo. vel filius
maleficij. quē ⁊ ipm nōnulli
barieſu corrupte nominat.
Barihen. filiꝰ ipſe vł filius par
cens. ſeu filius cōmotus aut
filius faciens.
Bariona: filiꝰ colūbe. aut filiꝰ
ſimplicitatis. Syrum eſt pari
ter ⁊ hebreum.
Bar: quippe ſicut ꝑdictū eſt ſy
riace filius: ⁊ iona colūba.
Baritha. phithoniſſa vel ſubi-
tanea ſiue os abyſſi. aut os ꝓ
fundum.
Barnabas filiꝰ ꝯcludens vł fi
lius ꝓphete. ſeu filiꝰ venientis
aut filius conſolatiōis.
Barne. filius motionis. vł fili
us mutationis.
Barnee. electa cōmotio. vł fili
us electe mutationis.
Barſabas. filiꝰ reuertēs vł fili
us quietis: ex ſyro ⁊ hebreo ſer
mone cōpoſitū: ſeu filiꝰ iura-
menti aut filius ꝯſolationis.
Barſemia: filiꝰ cecus vł filiꝰ ce
citatis: quē corrupte quidam
barthimeū legunt.
Barthimeus: filius pinguedi-
nis vł filius ruminantis.
Bartholomeꝰ. filiꝰ ſuſpēdētis
me vł filiꝰ ſuſpēdētis aquas.
Syrum eſt nō hebreū.
Baruch. benedictꝰ vł bñdictio
Barſaith. filiꝰ oliue eiꝰ vel fili
us fornicationis eoꝝ.
Baſan. bruchꝰ vł pinguedo. ſeu
ſiccitas aut ꝯfuſio.
Baſar. infantia vł in anguſtia
ſiue infans aut anguſtiatus.
Baſara. infans vł infantia eiꝰ
ſiue anguſtians eū aut in an-
guſtia eius.
Baſchama. ꝯfuſio caloris vł an
guſtia caliditatis eiꝰ.
Baſchat. adeps vł defecatio.
Baſechat: adipem vel defecati
onem.
Baſechat. adeps vł defecatio.
ſeu defecans aut defecatio.
Baſemath. depoſita vel delin-
quēs: ſeu veniēs aut delictio
Baſemoth. veniens aut delin-

quẽs ſiue i olb⁹ aut i uolb⁹.
Baſias. adeps dñi vel defecatus domino.
Baſmath. depoſita vel deliquēs ſeu delinquens aut delictio.
Bathanim. dom⁹ rñdentiū vel dom⁹ humilitat(is) eoꝝ.
Bathuel. virgo dei vel caſt⁹ deo.
Baurim. electi vel electoꝝ ſiue iuuenes aut robuſti.
Bauranites. fort(is) vel electus. ſeu iuuenis aut robuſtus.
Bazatha. ꝯtemnens tps vel deſpect⁹ peccator.
Bazeotha. ꝯtemnens eum vel deſpectio eius.
Bazothia. ꝯtemnens dñm vel deſpectio domini.

Hic. e. poſt. b.

Bad. iniqu⁹ teſt(is) vel edificator pcipuus.
Bean. iniquus gře vel iniquitas donationis.
Beban. os vultur(is) vel ꝯfuſio deuoratoris.
Bechechias. inclyt⁹ deo vel primogenitus dei.
Becher. inclyt⁹ vel pmogenit⁹
Becherite. iclyti vel pmogeniti
Becherias. inclyt⁹ dño vel primogenitus dñi.
Bechor. primogenitus vel vnigenitus.
Bechori. primogenit⁹ me⁹ vel primogenit⁹ mihi.
Bechoreti. primogenit⁹ fortis vel primogenit⁹ timidus.
Bechuch. inclyt⁹ grauis vel primogeniti ꝯdemnatio.
Bed. filia vel menſura.
Beded. inſtauratio vel inſtauratus ſeu menſura diuitiaꝝ. aut filia voluptuoſa.
Bedſabee. filia ſeptima vel filia iuramēti ſeu mēſura ſaturitat(is) aut filia ſatietat(is).
Bedſam. filia dura vel mēſura iniqua ſeu filia iniqtat(is) aut ipſa iniquitas.
Bedellium. lapis vel carbūcul⁹.
Beel. vetuſt⁹ de⁹ vel vir deuorator ſiue dñs vetuſtat(is) aut vir hñs vetuſtatem.
Beelphegor. vir hñs hiatū vel vetuſtus deus hians ſiue domino vetuſtatis hiantis aut vetuſtas deuorās os pellis ſuperius. Ipſe eſt priapus vel ſimulacrum ignominie.
Beelſephon. vir habens archana vel dñs aquilonis ſeu vetuſt⁹ deus hñs ſpeculā aut vetuſtas deuorans aſcenſionez ſpeculi.
Beelzebub. vir muſcaꝝ vel pnceps muſcaꝝ ſiue vetuſt⁹ de⁹ habens muſcas aut vetuſtas deuorans muſcas
Beemoth. anial vel animalis. ſeu beſtialis aut beſtia.
Beera. fons ei⁹ vel pute⁹ eius ſiue in lumine aut putei ei⁹.
Beeri. fons vel puteus me⁹. ſiue in lumine aut putei mei.
Bega. ſublimis vel excelſa ſiue ſublimitas aut celſitudo.
Begoai. iugū vultur(is) vel ſublimitas deuoratoris.
Beguai. excelſus me⁹ vel ſublimitas mea ſeu fabrica vulturis aut fabrica deuoratrix.
Begui. excelſus me⁹ vel ſublimitas mea.
Begumim. fabrica cementarij vel fabrica cementarioꝝ.
Behelmon. vetuſti de⁹ habitaculi vel domin⁹ habēs domicilium vetuſtat(is).
Bel. vetuſtas vel abſqꝫ.
Bela. habit⁹ vel indumētū ſeu vetuſtas ei⁹ vel abſqꝫ eo.
Belath. hñs vel habit⁹ ab habendo non ab habitu.
Belath. vetuſtas pcti vel abſqꝫ tempore.
Belathala. habens vel habita genere feminino ab habēdo participium eſt nō verbū imperatiuum.
Bethala. habitū apphendens vel indumentū irroratum.
Belbecia. vetuſtas pmogeniti dñi vel abſqꝫ nobilitate dñs.
Belga. abſqꝫ motu vel vetuſta commotio.
Belge. idem.
Belguai. abſqꝫ valle vel abſqꝫ prerupto ſeu vetuſtas voraginis aut vetuſtas deuorationis.
Belia. vetuſt⁹ domin⁹ vel abſqꝫ domino.
Belia. puteus ei⁹ vel in clamore eius. ſiue i malis aut commutatio ipſius.
Belial. abſqꝫ iugo vel abſqꝫ domino.
Beliar. cecū lumē aut ceca anguſtia ſeu vetuſtas deficiens vel abſqꝫ ꝯtinentia.
Belmelech. deus meus rex. vel vetuſtas mea regnans.
Belma. habens deſideriū. vel abſqꝫ domicilio.
Belmeula. habens domiciliū vel abſqꝫ inhabitatiōe.
Belſan. vetuſtas dura vel ipi⁹ vetuſtatis iniquitas.
Belſar. abſqꝫ principe vel abſqꝫ carbone. ſeu vetuſtū velamen vel vetuſtat(is) anguſtia.
Belſathim. abſqꝫ germine vel abſqꝫ poſitione ſeu vetuſtas ſpinaꝝ aut vetuſtas reſurrectionis eoꝝ.
Ben. filius vel filiatio.
Benabinadab. fili⁹ patris mei votiuus. vel filius patr(is) mei ſpontaneus.
Benadab. filius votiu⁹ vel filius ſpontaneus.
Benael. edificat⁹ deo vel edificatio dei ſeu filius eius deo. aut filius eius dei.
Benail. filius doloris vel fili⁹ parturientis.
Bendagar. cecū lumen. vel filius puſricationis.
Benebarach. fili⁹ fulminis vel fili⁹ fulguris. vel fili⁹ fulgurans. aut filioꝝ pcuſſio.
Benecham. fili⁹ callidus vel filius ſurgās ſiue fili⁹ neceſſarius aut fili⁹ neceſſitat(is).
Bennēnan. fili⁹ in eis vel filius in medio eoꝝ.
Benennon. filij ecce ſūt vel filij ecce hi ſunt.
Benereem. filij tonāt(is) vel filij tonitrui qđ corrupte boanerges vſus obtinuit.
Beneſed. fili⁹ mittens vel fili⁹

confirmationis.
engaber.filiꝰ viri fortꝭ vel filius iuuenis virilis.
ēhur.filiꝰ lucꝭ vel filiꝰ igneꝰ
eni.filiꝰ meꝰ vł filiatio mea.
enni.filiꝰ reqͥeſcēs vel filius requietionis.
eniamin.filiꝰ dierū vel filiꝰ vtutuꝫ ſiue filiꝰ amaritudīs vel filiꝰ amarium.
eniamin.filiꝰ dextre vł filiꝰ virtutꝭ ſiue filiꝰ aſininꝰ aut filius aſinorum.
eniar.cecū lumen vł ceca anguſtia ſeu filiꝰ deficiens aut filiꝰ ꝑuaricationis.
ennoi.filiꝰ cōmotꝰ vel filius requietionis.
ennon.filiꝰ merens vel filiꝰ doloris ſeu filiꝰ murmurans aut filiꝰ inutilis.
enoni.filiꝰ merēs vł filiꝰ inutilis mihi ſiue filiꝰ doloris mei aut filiꝰ iniqͥtatꝭ mee.
ēnui.filiꝰ meꝰ vł filiatio mea
ennui.filiꝰ reqͥeſcēs vel filiꝰ requietionis.
ennun.filiꝰ ſeruꝰ vel filiꝰ piſcis.ſiue filiꝰ vnicꝰ aut filius ſempiternꝰ.
enir.filiꝰ incendens vel filiꝰ lucidus ſeu filiꝰ luminis aut filius igneus.
enzoeth.filiꝰ huiꝰ pauidi vel filiꝰ huius viuacꝭ.
eon.pollex vł in medio.ſiue iniquus murmurans aut iniquitate dolens.
eor.impellens ſiue impulſio vel iniquus luminis aut iniquitas iracundie.
er.fons vel puteus.
era.fons eiꝰ vel puteꝰ eiꝰ.
eramech.fons exaltatꝰ vite.vel puteꝰ alti pauoris.
erchos.fontis calix vel putei potus.
erdan.puteus iudicans vel fons iudicū.
erea.puteꝰ eiꝰ vel filia eius.Hebreū eſt pariter atqꝫ ſyrū.
eri.puteus meus.vel putei pluraliter.
eria.fons domini vel puteꝰ domino.
Berith.ſedus vel pactum
Bernice.puteꝰ innocens vel filia eleganter cōmota.
Beronice.idem eſt utrūqꝫ hoc nomen ex hebreo ſyroqꝫ compoſitum eſt.
Beroea.puteꝰ eiꝰ vel filia eiꝰ.
Beroenſes.filiī eiꝰ vł putei eiꝰ
Beroni.filia q̄ vł puteꝰ q̄s.Et hec tria nomia ex hebreo pariter ſyroqꝫ cōpoſita ſunt.
Beroth.fontes.vel putei.ſeu fons reſpondens aut puteus temporalis.
Berotha.fōtes eiꝰ vel putei eiꝰ ſeu fons reſpōdens ei aut puteus temperās eum.
Berothai.fontes mei vł putei mei ſeu fontes vulturuꝫ aut putei deuorantes.
Berothi.fontes vel putei mei ſeu fons reſpōdens mihi aut puteus temperans me.
Berothie.fontales ſeu puteales.ſeu fontes rn̄dentes mihi aut putei temperantes me.
Berſa.puteus federis vel fons iuramenti.
Berſabee.fons ſeptimꝰ vł fons iuramēti ſiue puteꝰ ſatians aut puteꝰ ſaturitatꝭ.
Breſith.in capite vel ī capitulo.id ē geneſis.que in capite oīm librorum poſita eſt.
Berthan.fons altus vel puteꝰ altiſſimus.
Berzellai.ferrum meū vel fortitudo mea.
Beſai.pinguedo mea vel ignominioſus mihi.
Beſaia.pinguis dn̄s vel ignominioſus domino.
Beſamath.derelinquēs vel derelictio ſeu pingue donū aut ꝯfuſio donatoris.
Beſamath.adeps vł defecatio
Beſee.piguis vł ignominioſus
Beſellam.obumbrans eos vel obumbraculū eoꝝ.
Beſeleel.vmbra dei vł vmbraculum diuinum.
Beſodia.anguſtia mēſure dn̄i vel tribulās menſurā dn̄icā.
Beſloth.pinguis.ligatus.vel ignominie declinatio.
Beſor.tribulatio vel anguſtia ſeu carnalis aut pelliceꝰ.
Beth.domꝰ vel habitaculum.
Betha.requies vł reqͥetio ſiue domꝰ eiꝰ aut habitaculū ei.
Bethacarē.domus ſterilis vel domus eruditionis triſticie.
Bethaphaleth.domꝰ ſalutꝭ vel domus viuificans ſiue domꝰ excludens aut domus mirabilis.
Bethaphe.domus erroris vel domus mali.non a malicia ſꝫ ab arbore.
Bethaphe.domus oris vel domus decipule ſiue domus laquei aut domus diſcipule.
Bethaphua.domꝰ induēs eos vel domꝰ declinans os eorum ſeu requies laboruꝫ eius aut requietio induitionis eoꝝ.
Bethagan.domus horti.vł domus elationis.
Bethagla.domꝰ vitule vel domus feſtiuitatis eiꝰ vel domꝰ defectionis aut domus plangentium.
Bethaglam.domꝰ planetꝰ vel domus feſtiuitatꝭ eoꝝ.
Bethiā.domus idoli vel domꝰ idolatrie ſiue domꝰ deuorans eos aut domꝰ vulturꝭ eoꝝ.
Bethaiſimoth.domus deſerta vel domꝰ adducens mortem.
Bethaloth.domus campeſtris vel domꝰ in campeſtribꝰ ſeu requiei vacans aut requietionem declinans.
Betamoth.domus mortua vel domus mortaliū ſeu requies mortꝭ aut reqͥeſcens mortuꝰ.
Bethanara.domꝰ pardorū.vel domus amaritudinis ſeu requies amaricans aut requietio pardi.
Bethanan.domꝰ doni vel domus gr̄e ſeu requies donatoris aut reqͥetio gratificatiōis
Bethanath.domꝰ rn̄dentis vel humilitatis ſiue domꝰ vbi eſt reſpondēs dominꝰ aut domꝰ vbi eſt gratis dei.

Bethania. domꝰ obediẽtie vel domꝰ afflictionis eiꝰ. ſiue domus doni dñi. aut domꝰ gratificata domino.

Bethanoth. domus gratie vel domus reſponſionis. ſeu domus precinens. vel domus ꝑcinentium.

Bethara. domus aque vel domus putei.

Bethara: domus electionis vel domus electa. ſiue domus ſuſcitans eoꝝ: aut domus vigiliarum eius.

Betharaam. domus montium vel domꝰ ſublimitatis eoꝝ: ſiue domꝰ ſuſcitãs gẽtẽ: aut domus vigilans populo.

Betharaba. domus ſuſcitans patres: vel domus vigilãs patribus.

Betharaba. domꝰ grandis. vel domꝰ multa: ſiue domꝰ humilis: aut domus veſpertina.

Betharapha: domꝰ ſanans. vel domꝰ medicine: ſeu reqẽs medici: aut requietio ſanitatis.

Betharã. domꝰ ire: vel domus ſublimium.

Betharam: domus decora vel domꝰ electe: ſiue domꝰ ſuſcitans gentem: aut domꝰ vigilans populo.

Betharan: domꝰ vigilans domino vel domus ſuſcitans gratificationem.

Betharan: domus ire: vel domꝰ arche: ſiue domus mõtiũ: aut domus aſcenſus humilium.

Bethaſan. domus fumi: vel domus delicti: ſiue domꝰ tollẽs donũ: aut domꝰ plaſmata gr̃e

Bethſan: domꝰ deponens vel domus depoſita: ſiue domꝰ deponens donũ: aut domꝰ depoſita gratie.

Bethauen: domus idolatra vel domus inutilis.

Bethara: domus fontis eiꝰ: vel domus putei eius.

Bethberai: domꝰ putei: vel domus in lumine meo.

Bethbeſſe: domꝰ cõfuſa: vel domus pinguedinis.

Betheachon. domus ſculpta: vel domus ſculpture.

Bethear: domus agni: vel domus cognitionis.

Betheur. domus frigida vel lapis adiutoriũ.

Bethdagari. domus tritici: vel domus frumenti.

Bethdagon: domus piſcis triſtis vel domus piſciũ triſticie.

Bethe: domus eius: vel habitaculum.

Bethel: domus dei vel habitaculum dei.

Bethmelech: domus vallis vel domus ꝓfunditatis: ſiue vetrus vultus: aut ventris ſuſtẽtaculum.

Bethen: venter vel venterꝰ: ſeu domus fontis: aut domus oculi.

Betheſimoth: domꝰ deſerta: vel domꝰ adducens mortem.

Bethphage: domus oris: vel domus bucce: ſiue domꝰ oris valliũ: aut domus maxille: vel labiũ. Syrũ ẽ et non hebreũ.

Bethphalech: domꝰ ſaluãs: vel domus excludens: ſeu domꝰ viuificans: aut domus admirabilis.

Bethphaſes: domus trãſcẽdẽs vel domus tranſitionis.

Bethpheor. domꝰ hians vel domus hiatus ſeu domus hiãs pelliciũ: aut domꝰ oris pelliũ.

Bethpheſe. domꝰ trãſiẽs vel domus trãſcẽdẽs: ſiue domꝰ oris aut domus odoris florentis.

Bethgadar. domꝰ muri: vel domus macerie.

Bethgamul: domus retribuẽs vel domus retributionis.

Bethieſemoth: domus deſideriũ dulcis: vel domus deſiderate dulcedinis.

Bethim: domibus: vel domus pluraliter.

Bethia: domus dñi: vel domus illuminationis.

Bethlabaoth. domꝰ veniẽtiuz vel domus ingredientium.

Bethleem domus panis vel domus refectionis.

Bethleemite: domus panũ: vel domus refectionum.

Bethlenaboth: domus venientium: vel domꝰ edificantium.

Bethmacha: domus mollis: vel domus ꝯfracta: ſiue domꝰ ꝯcutiens aut domꝰ ingenioſa.

Bethmaon: domꝰ habitaculi vel domꝰ inhabitationis.

Bethmarchabeth: domꝰ curruum vel domꝰ quadrigarũ.

Bethmarchaloth: domus q̃drigaꝝ vel domꝰ q̃drigantium.

Bethmatha: domꝰ tributi vel domus humilis fori.

Bethmoreth: domꝰ archani vel domus conſiliĩ ſiue domꝰ archanorum aut domus conſiliorum.

Bethnemra: domus pardoruz vel domus amaricans.

Bethorabo: domꝰ humilis vel domꝰ veſptina ſiue domꝰ heremi: aut domus locorum q̃ ſunt iuxta inhabitabilem.

Bethoro: domus ire: vel domꝰ magiſtri.

Bethoron: domꝰ ire vel domꝰ arche: ſiue domꝰ montiũ aut domus aſcenſus humiliũ.

Betholath: domꝰ coccinea vel domus vermiculata.

Bethroob: domꝰ platearuz vel domus latitudinis.

Bethſabee: domꝰ ſeptẽ vel domus iuramẽti ſeu domꝰ abũdãtie: aut domꝰ ſaturitatis.

Bethſachar: domus curuãtiuz vel domus ſinguloꝝ.

Bethſaida: domꝰ frugũ vel domus pecudũ ſiue domꝰ peculialis aut domꝰ venatoꝝ.

Bethſamis: domꝰ ſolis vel illuminationis.

Bethſamite: domꝰ ſolis pluraliter vel domꝰ illuminate.

Bethſan. domꝰ dormientis vel abundantie: ſiue domꝰ egreſſionis.

Bethſemes: domꝰ ſolis vel domus illuminans.

Bethſimon: domꝰ obediens vel domꝰ obedientie ſiue domus audiẽs merorẽ aut domꝰ deponens triſticiam.

Bethſimoth: dom⁹ ſoel vel do
mus locorū ſiue domus mor
tificans aut domus mortifi-
cationis.
Bethſur: domus acerba vel do
mus anguſtie ſiue dom⁹ cōti-
nens aut dom⁹ fortitudinis.
Bethſur: dom⁹ fortis vel dom⁹
directa ſiue domus muralis
aut dom⁹ continentie.
Bethſura: domus mari ei⁹ vel
domus dirigens eā.
Bethſura: dom⁹ acerba ei vel
domus anguſtie eius ſiue do
mus continens eā aut dom⁹
fortitudinis eius.
Bethſuram: dom⁹ dirigēs eos
domus muri eorum.
Bethſuram. dom⁹ robuſti po-
puli vel dom⁹ anguſtiās po-
pulū ſiue dom⁹ continēs eos
aut dom⁹ acerbitatꝭ eoꝝ.
Bethula. virgo vel caſta ſiue
domus dolēs ei vel dom⁹ par
turiens eum.
Bethula: ꝟgo dñi vł caſta dño
ſiue domus dolens dño aut
domus parturiēs dñm.
Bethurlarina: dom⁹ ignis ſub
limis vel incendiȷ̄ ꝯſurgentꝭ
Betzacharam: dom⁹ memorie
vel dom⁹ memoratoꝝ.
Bezech: fulgur vel egeſtas ſeu
micās aut ꝯtempt⁹ vanus.
Bezecha: micās ei vel egeſtas
eius ſiue fulgurans eum aut
ꝯtemnens vanitatem eius.

Inic. i. poſt. b.

Biblīȷ̄: librarīȷ̄ vł ſcati.
Bithalaſſum filios cō-
miſcens vel filiorū com
mixtio.
Bithia: filia domini vł filia do
minans. Ipa eſt filia pharao
nis q̄ adoptauit moyſen.
Bithima: filia inutilis vł filia
ſpecioſa.
Brie: ſobrius vel moderatus.
Brierte: ſobrij vel moderati.

Inic. o. poſt. b.

Boanerges: filij tonātes
vel filij tonitrui.
Boaneries: idem.
Bocci: vetuſtas vel vetus.
Bocci: lugens vel luct⁹ ſeu vo
mens vel in vomitu.
Bochian: luctus domini eſt:
vł lugens dominū eſt: ſeu vo
mens domino eſt aut i vomi
tum dñi eſt.
Bochor: ingreſſus eſt angelus
vel primogenit⁹ mihi.
Bochorath: inclyt⁹ pctō vł pri
mogenitus tempore.
Bochri: dilect⁹ mihi vel primo
genitus meus.
Bochur: primogenitus vel di-
lectus.
Boem: pollex eorum vel in me
dio eorum.
Bon: pollex vel in medio.
Boni: pollex meus vel in me-
dio mei.
Bonni: digitus vel in medio.
Booz: in quo robur vel in quo
virt⁹: ſiue i ipſo fortitudo aut
ipſe in fortitudine.
Borith: fedus vel pactum.
Boſes: abſciſus vł abſciſio aut
ipſe flores aut in ipſo floruit.
Boſphor: anguſtia ſuccreſcēs
vel tribulatio feritatis.
Boſor: tribulatio vel anguſtia
ſiue carneus aut pelliceus.
Boſora: tribulās eum vel i an
guſtia ei⁹ ſiue caro ei⁹ aut an
nuncians ei.
Boſori: caro vel annūciatio ſi-
ue tribulans me aut in angu
ſtia mea.
Boſra: in anguſtia vł in tribu
latione.

Inic. v. poſt. b.

Bubaſtus: os exprimens
vel labiū exprimentis.
Bugatus: excelſus vel
ſublimitas vel germē vel ger
minans.
Buna: venit reſpōdens vel ve-
nit reſponſio.
Bunos: venit reſpōdēs vel col
lis preputiorum.
Buſa: ꝯfuſio vel ignominia
Buz: deſpiciēs vel ꝯtemnens.
Buzi: cōtempt⁹ vel deſpectus
ſeu deſperit me: aut cōtempti
bilis mihi.
Buzites: deſpect⁹ vł ꝯtēptibil.

Sequuntur interpretatiōes
hebraicorum nominū incipiē
tium a littera. C.

Calaha: voces vel velo
ces ſubaudiꝭ venerūt
ſeu eccleſie venit aut ec
cleſie aduentus.
Caath: pnia vel patientia.
Caath: dolens vel dolans ſeu
componens.
Caathithe: dolētes vel patien
tes aut dentes molares.
Caathite: dolentes vł dolātes
ſiue componentes aut dētes
molares.
Cabalaam: pceps vel pcipitiū
ſeu pcipitauit aut pcipitabit
Cabaroth: mēoria vł ſepulchra
Cabarothi: memoria mea vł ſe
pulchrū meum aut ſepulchra
vel memorie: plurali numero
Cabarothi athanai: memorie
deſiderij vel ſepulchra concu-
piſcentie.
Cabaſan. cōgregans eos vel ec
cleſia eorum.
Cabratha: quaſi graue vel qua
ſi elicitum.
Cad: mare vel principiū.
Cademoth: mare mortuum vel
principium mortis.
Cades: trāſlata vł fons iudicij
Cades: ſancta vel mutata ſeu
mare tollens aut principium
plaſmationis.
Cadeſa: trāſferens eā vel fons
iudicij eius.
Cadeſa: ſcortū vł ſāctitas eius
ſiue mutata ei aut pncipium
plaſmationis eius.
Cadeſbarne: ſāctitas motionis
vł ſanctitas electe mutatiōis
Cadeſim: commutati vel exter
minati.
Cadumim: mare rubrū vel ma
re antiquoꝝ ꝑpter antiqua
q̄ facta ſunt in eo miracula.
Cadrantes: caligo vel tenebre
qđ nos p lraꝫ ſuā. q. r. v. qua
drantes dicimus.
Caph: incuruās vł incuruatio
Caph: vola vel palma ſiue ma
nus.
Capharnaum: ager pinguedinis

vel villa conſolationis.
Capharſamala. manꝰ ſuſcitãs veſtimentũ vel oꝑatio vigilãs retributionis.
Capherera. manus robuſta. vel oꝑatio ꝑfectionis
Caphira. expiatio vel manꝰ diſſipata.
Cayphas: ſagax vel īueſtigator ſiue vomens ore aut vomitꝰ oris.
Caym. poſſeſſio vel lamẽtatio. ſiue acq̃ſitus aut acquiſitio.
Caynã. poſſidẽs ipſm vel lamẽtatio ipſi. ſiue acquirẽs eos. vel acquiſitio eoꝝ.
Caynã. poſſidẽs donũ. vel lamẽtatio gr̃e. ſiue acquirẽs grãz aut acquiſitio donationis.
Caleb. canis. vel quaſi viride. ſiue q̃ſi cor aut quaſi oẽ cor.
Caleph. idem.
Calitha. quaſi viridis aut quaſi omne cor.
Caliſtenes. miſeria humilium. uel ꝯſũmatio reſpõſionis.
Calubi. canis meꝰ vel quaſi viridis meꝰ. ſiue quaſi cor meũ aut quaſi omne cor meũ.
Claudiꝰ. ſpes tranq̃lla vel ſpes tranquillitat(is).
Claudia. idem.
Clauthomon. locus fletus vel locus fletuũ.
Camua. ſtatio vel reſurrectio.
Camuel. ſtans deo. vel reſurrectio dei.
Camuelite. ſtantes deo. vel reſurrectiones dei.
Camon. ſtatio iniqua vel reſurrectio inutilis.
Canna. fundũ. vel calamꝰ. ſeu ꝑparãs vel ꝑparatio. Notãdũ itaq; ꝙ noſtrũ latinũ cãna ꝺ lingua hebrea ſumptũ ſit.
Canaã. cõmutatꝰ vel cõmutatio
Cananeus. idem.
Canath. elatio vel zelotypia.
Cãdac(is). ꝯmutãs vel cõmutatio
Canden. clangor. vel recurſus. ſeu retinens aut retentio.
Cappadocia. manꝰ tortoris vel manus exploratoris. ſeu manus domio redimẽs aut manus redẽpta dño.
Cappadoces. manꝰ tortoꝝ. vel manus exploratorũ. ſiue manu redempti domino aut manu dño redimẽtes.
Capparis. manꝰ redempta. vel manꝰ redẽptio ſiue manꝰ tortoris. aut manꝰ exploratoris.
Capſeb. eccl'ia vel ꝯgregatio.
Capſeel. ꝯgregãs deo vel eccleſie dei.
Captor. cappadox. vel cappadocia. ſiue manꝰ tortoris aut manus exploratoris.
Capturim. cappadoces. vel manu torquentes. ſiue manꝰ tortoꝝ. aut manꝰ exploratoꝝ.
Carchamis. vrbs attrectãs vel ciuitas congregatorum.
Carchan. ciuitas gr̃e. vel oppidum donationis.
Carchar. iueſtigator. vel iueſtigãtes. ſiue oppidũ vigilans.
Caree. caruꝰ vel caluitiens ſiue occurrẽs ignis aut occurſus igneus.
Careim. decaluãs eos vel decaluatio eorum.
Cariath. vrbs murata. vel ciuitas ſeu oppidũ vel villa.
Cariathaim. ꝑfecte vocata vel ꝑfecta vocatio. ſeu villa eoꝝ. aut oppidũ eorum.
Cariathma. villa eoꝝ. vel ciuitas populoſa.
Cariatharbe. villa q̃ttuor vel ciuitas quattuor. id ẽ. adam abraã iſaac ⁊ iacob. qui ibi ſepulti ſunt.
Cariathbaal. vrbs viroꝝ vel ciuitas habens ſeu villa deuorans. aut oppidũ vetuſtũ.
Cariahdẽna. villa ſilẽs vel villa ſilentĳ.
Carithari. villa deficiẽs vel oppidum defectionis.
Cariathiari. villa ſiluaꝝ vel ciuitas ſaltuũ. ſeu villa deficiẽtis. aut villa defectiõis eoꝝ.
Cariathim. ciuitas maris. vel oppidum marium.
Cariathſepher. villa pulchritudinis. vel ciuitas litteraꝝ.
Cariachas. ciuitas penitentie. vel oppidum patiẽtie ſeu villa dolentium. aut ciuitas dolatorum.
Carie. caluꝰ. vel caluitiũ. ſiue occurſus ignis. aut occurſus igneus.
Carioth. occurrẽs igneũ. vel occurſus igneꝰ. ſiue caluꝰ reſpõdens: aut caluitiũ tẽporale.
Carith. occurrẽs ignis. vel occurſus igneus.
Carmel as. mollis vel tenellus ſiue cognoſcens circũciſionẽ aut ſcientia circũciſionis.
Carmelite. molles vel tenelli. ſeu ſcientes circũciſionez. aut cogniti circũcidentibꝰ.
Carmi. vinea mea. vel cognitio mea. ſiue aqua agnoſcẽs. aut cognitio aque.
Carmite. vinee mee. vel cogniti mei. ſiue agnoſcentes aq̃s. aut cognitiones aquaꝝ.
Carnaim. cornua. vel defenſio nea ſeu ꝯcidẽs fluctũ. aut diuiſio cõmotionis.
Carmo. cornua vel defenſio.
Carmõ. cornu liquũ vel defẽſio inutilis ſeu ꝯſcidẽs merẽtes. aut diuiſio murmurantiũ.
Caromel. mollities vel teneritudo. ſeu cognoſcẽs circũciſionẽ aut ſc'ia circũciſionis.
Caromelite. molles vel teneri ſiue ſciẽtes circũciſionem. aut cogniti circũcidentibꝰ.
Carpũ. ſcientem clare vel cognoſcentem ꝑſpicuẽ.
Carthago. ſcutatio vel ꝯſũmatio. ſeu vrbs meditãs aut ciuitas ſolennis.
Carthagineſes. ſcrutantes vel cõſũmati. ſeu ciues ſolennes. aut vrbane meditãtes.
Cartham. perfecta vocatio. vel vocationẽ fecit. ſiue vrbs populi. aut ciuitas eoꝝ.
Carthꝰ. ꝑfecte vocatꝰ vel ꝑfecta vocatio. qđ apud nos meliꝰ efferꝭ ꝑ. q. lr̃aȝ vt dicaꝭ q̃rtꝰ.
Caſaia. ſũmus dñs. vel principium domini.
Caſeon. dure fortes vel duri fortitudine. ſeu ſũmitas inutilis.

...ut principiū murmurationis.
...sphia.ſūmitas liberās dn̄m
...el p̄ncipiū liberationis dn̄i.
...ſphor.ſūmitas liberās mon
...es.vbi pricipiū liberalis ira
...endie.
...ſia.ſūm⁹ dn̄i.vł p̄ncipiū dn̄i
...ſim.ſūmitas vel principiū.
...ue ſūmitas eorum. aut prin
...cipium eorum.
...ſis.meſſis vł mēſis.ſeu ſūme
...gilās.aut principiū vigilie
...ſis.ſūmitas viri. vel princi-
...pium aſſumptionis.
...thar.morſus peccati.vel cō
...gregans tēpore.
...thet.mordens vitā.vel con
...gregans pauide.
...uda.clāgor robuſtus.vel pa
...tientia fortis.
...uere.clangor tube.aut clan
...gens canore.
...ue.p̄nia vł patiētia.ſeu buc
...cina.Ex iſto hebreo videt̄ eē
...factū noſtrū latinum.

Hic.c.poſt.c.

C Edar.meror vł tenebre ſeu merēs: aut tenebroſus.
...demoth. antecedēs vel pri⁹
...ue orientalis.aut oriens.
...den.oriens vel orientalis.
...des.āncedēs vel orientalis.
...dma antiquorꝫ.vel āncedēs
...ue orientalis.aut oriens.
...dmonei.āncedēs.vel antiq̄
...triſticia.ſeu priores aut orien
...tales
...dmihel.oriens deo vel ante
...ceſſio dei.
...dron.triſtis meror.vel inuti
...lis dolor.
...clatha.congregatio vel eccle
...ſia venit.
...ephas.petr⁹ vel firmitas.Sy
...rum eſt.nō hebreū.
...phira. expiatio. vel manus
...diſſipata.
...ephiara.expiās vigilē ei⁹. vł
...manū diſſipatā ſuſcitans.
...eila.ad fundā iaciēs.vel ſuſ-
...citans eā.ſiue tollēs ſibimet
...aut ſuſtollens ſemetipſam.
...laia.vox dn̄i vel excollēns ſi
bimet dn̄m.
Celaſtitham. vallis gigātiū. vł humilitas fortium.
Celeab.vindicās patrē.vel vindicatio patris.
Celeia.vallis dn̄i.vel cōgregatus dn̄o.ſeu vindicans dn̄m. aut vindicatio dn̄i.
Celeon.vindicās dolorem. vel vindicatio iniquitatis.
Celeſſyria.vindicans arā.vel vindicatio ſublimitatis.
Celethel.occidentes.vel exterminatores.
Celeuma āncedēs.vł orietale.
Celita.quaſi viridis.vel eccleſia veniens.
Celmo.vallis robuſta.vel congregatio fortitudinis.
Clemens.eccleſiaſtes.vel contionator.
Cleophas. cōtionē trāſcendēs vel cōgregatio trāſeuntis.
Cleopatra.cōgregās agnitos. vel cōtionē diſſoluens.
Cemhel. oriens deo.vel anteceſſio dei.
Cenna.zelotes.vel zelotypus.
Cenereas.poſſidēs ſectatores. vł poſſeſſio ſectatorum.
Cendebi⁹.zelotes ſufficiens ad intellectū vel zelotypus abūdanter intelligens.
Cenereth. ſignū cithare.vel q̄ſi lucerna.
Ceneroth.quaſi lucerne vel cithararum ſigna.
Cenez.zelotypus vel zelotes.ſiue poſſeſſor cōtēptus.aut poſſeſſio contēptibilis.
Cenezi. zelotypi.vel zelotes.ſiue poſſeſſores cōtēpti.aut poſſeſſiones cōtemptibiles.
Ceni.es meū.vel erari⁹ me⁹.ſiue nid⁹ me⁹aut poſſeſſio mea
Cepſam.eccl'ia vel cōgregatio.
Cepſam:cōgregās eos vel venatores.
Cereas.occidēs facturā.vel exterminator plaſmationis.
Cerethi. occidentes.vel exterminatores.
Cereceus tenebroſus.vel tenebreſcens.
Creta.vocata vel vocatio cōſūmata.Inter ſyrū ꝛ hebreum mixtum eſt.
Cretes.vocati vel vocatiōe cōſummati.
Cretenſes idem.
Ceſar.poſſidens principes. vel poſſeſſor principatus.
Ceſarea.poſſeſſio principis.vel poſſeſſio principalis.
Ceſelethaor.poſſeſſa p̄ncipi lucis vel poſſeſſio luminis aduenientis.
Ceſion.durus fortitudine. vel duritia fortitudinis.
Cetheus.fixus vel abſciſus. ſiue cōfract⁹.aut mēt' exceſſio.
Cethim.fixi vel abſciſi.vł ꝯfracti.aut mēte excedētes.
Cethimoth.figēs tp̄s.vel abſcidēs rn̄ſionē.ſeu cōfracta tp̄e aut inſania rn̄ſionis.
Cethron. tenebre vel thymiama.
Cethron.tenebrans eos vł thymiama eorum.
Cethura.iuncta vel copulata. ſiue thymiama offerens. aut mente excedens lumini.

Hic.i.poſt.c.

C Ilicia.cecus vel luctus ſiue aſſumptio vel vomitus eius.
Cina.lugens vel luct⁹.ſeu poſſidens aut poſſeſſio.
Cinam.lugēs eos vel poſſidēs eos.ſiue luct⁹ eorum aut poſſeſſio eorum.
Cineus.luctus vel poſſeſſio.
Cinei. lugētes vel poſſidētes.
Cinoth.lamētatio vel lamētationes ſeu lugēs tp̄e.
Cint⁹. luctus vel poſſeſſio. qđ apud nos meli⁹efferꝫ q.q.litteram vt dicaꝫ quint⁹.
Cyprus:meror vel triſticia.
Cyprius.merens vel triſtis.
Cypriarches.merens princeps vel triſticia pricipis.inter hebreum ꝛ grecum mixtum eſt.
Circ⁹.hereditās vł hereditato
Cirin⁹. heres vł hereditas. qđ apud nos meli⁹ efferꝫ q.q.litterā vt dicaꝫ quirin⁹.

Cirene hereditas ꝉ hereditatio
Cirenei. heredes vꝉ hereditãtes
Cirenẽſes. hereditãs vel here-
ditantes.
Criſpus. ſciens vel cognitio.
Cis. vir vomẽs vel durus.
Ciſon. dur⁹ iniquus vel vir vo
mens dolorem.
Ciſon. letificãs eos vel duritia
eoꝝ. ſiue impegerũt i eos aut
vomit⁹ murmurationis.
Ciſſij. amentes vel ſtupẽtes. ſeu
mirãtes aut admiratio.
Cithij. cõſciſi vel plage cõſum
mationis.

Hoc. o. poſt. c.

Coph. vocatio vel cõclu
ſio ſiue auiſ aut excuſſio
Cohath. mordẽtes vel
cõgregati ſiue morſus aut cõ
gregatio.
Cohla. iueterãs aut iueteratõ
Cohilaam. inueterãs populus
aut inueteratio populi.
Coho. excuſſio vel pſtolatio. ſi
ue pſtolans aut excutiẽs.
Colaia. vox facta. ſiue voc̃ fa-
ctio ſeu vox dñi aut vox dñica
Colaza. vox vidẽtis vꝉ vox for
titudinis.
Colonia. vox eoꝝ uel reuelatio
eorum.
Colonienſes. voces eoꝝ vel re
uelationes eoꝝ.
Coloſſis. vocis facte obediens
vel vocis facte obedientia.
Coloſſenſes. voc̃ facte obediẽ
tes. vel voc̃ facte obediẽtie.
Colozai. vox fornicaria. vel fi
ctio ductionis.
Coloes. oẽs vel cõclulio. ſiue i
ueſtigantes aut cõſũmatio.
Cõdime⁹. ſcyphus vel phiala.
Corban. donũ vel oblatio.
Corbana. donũ eius vel obla-
tio eis.
Corbonã. donũ gr̃e vel oblatio
gratificationis.
Corneli⁹. intelligẽs circũciſio.
nẽ vel itelligẽtiã circũciſiõis
Coſam. diuinãs vel diuinatio
eorum.
Cozbi. calix immẽſus vel im-
mola mihi.

Hic. v. poſt. c.

Cur. gelu vel frigus.
Cus dur⁹ vꝉ vomẽs vir
Cutha. biuium vel du-
plicitas.
Cuthei. duplices vel i biuio.
Cuba canis vel latrator.
Cubai. canis me⁹ vel latrans
mihi. Hucuſqꝫ ꝑ ſimplicẽ. c.
litterã id ẽ ſine aſpiratione le
cta ſꝫ pncipia noim. Ex hinc
q̃ ſequunꝛ aſpiratiõe addita
id ẽ ꝑ ch. grecũ. legẽda ſunt.
Sciendũ tñ eſt ꝙ hebre⁹ ſer-
mo nõ habet ch. lꝫ am. ſꝫ noia
q̃ apud nos ꝑ hãc legũꝛ. apõ-
eos ſcribunꝛ ꝑ heth q̃ dupli-
ci aſpiratione proferꝛ.
Chabol. quaſi germẽ vel quaſi
germinans.
Chabon. quaſi intelligens vel
quaſi intelligentia.
Chabonim. liba vel cruſtula
ſeu quaſi intelligens eos. aut
quaſi intelligentia eoꝝ.
Chaboni. manus ſpinarũ vel
aceruus ſpinarũ. ſiue pparan
tes aut pparationes.
Chabor. cõiũgẽs vel incãtator
ſeu cõiũctio aut icãtatio.
Chabul. diſplicitum. vel indi-
gnatio.
Chabri quaſi grauitas vel qua
ſi elatio.
Chachõ. ſculpẽs vel ſculptura
Charſaar. fortis vir vel robu-
ſta viri ſuſcitatio.
Chalaal. cõtecta regio cõmixti
onis. vel cõtectio regionis fer
mentate.
Chalachath paſcẽs vꝉ nutriẽs
ſeu pabulũ. aut nutrimẽtũ.
Chalad. paſcẽs martyrẽ. vel cõ
ſummatio teſtimonij.
Chalamach. omnẽ fortitudinẽ
habens. vel omnis fortitudi
nis habitudo
Chalamar. omne amarum vel
omnis amaritudo.
Calamath. mẽſus ẽ vel ↄſũma
uit. ſiue cõſũmatus aut cõſũ-
matio.
Chalime. oẽs vel ols ſeu oẽs
nos. aut cõſũmatio futura.

Chaleal. paſcẽs vꝉ nutriẽs: ſeu
pabulũ aut nutrimentũ.
Chaldea. quaſi fera vel quaſi
feritas. ſeu quaſi demonium.
aut quaſi mãmilla.
Chaldei. quaſi fere vel quaſi
feroces. ſiue quaſi demones.
aut quaſi mãmille.
Chale. contecta regio vel con-
tectio regionis.
Chaleb. canis vel quaſi viride
ſiue quaſi cor aut q̃ſi oẽ cor.
Chalech. idem.
Chaleſclũ. contegẽs regio eos.
vel cõtecta regio eoꝝ.
Calphi. cõtegenſ regionẽ erro
rũ vel cõtectio regionis illa-
queate.
Cham. calidus vel callidus ſi
ue calor aut caliditas.
Cham. ſurgẽſ vel reſurrectio.
ſeu neceſſitas aut neceſſari⁹.
Chamaal. fidelis cõmixtio vel
ſimilitudo deſpectionis.
Chamam. fidelis vꝉ fidelitas.
ſeu fidelis populo. aut fideli
tas populi.
Chaman. ſimilis vel fidelis do
no aut ſimilitudo gratificatiõis
Chamoam. fidelis ppl̃o. aut ſi
militudo eoꝝ.
Chamon. ſurgẽſ dolor vel calli
dus meror ſeu callida iniquitas
aut neceſſitas murmuratiõis.
Chamoſ. cõgregãs vel cõgrega
tus. ſiue quaſi attrectãs. aut
quaſi attrectatio.
Chamuel calens deo vel cali-
dus dei. ſeu dei neceſſitas aut
dei reſurrectio.
Chamuelite. calentes deo vel
calidi dei. ſiue deo neceſſarij
aut deo reſurgẽtes.
Chamul. calefactus ros vel ca
lefactio roris.
Chamul. ſurgẽs dolor vꝉ neceſ
ſarie parturiẽs. ſeu calẽs do-
lore aut caliditas parturiẽtiſ
Chana. zel⁹ ꝉ emulatio ſeu poſ
ſedit eos. aut poſſeſſio eoꝝ.
Chanaan. ſuſpirãs vꝉ mot⁹ co
rũ. ſiue hũilis aut negociator
Chanaan zelus ipſi vꝉ emulãs
populũ: ſiue poſſidens popu-

los aut poſſeſſio populoꝝ.
Chanaan. poſſidens donũ vel emulator gratie.
Chanaan. erubeſcẽs vel reuerſus eſt. ſiue quaſi monentes. aut q̃ſi reſpondentes.
Chanaan. paupculus vel negociator ſiue poſſidens donum. aut emulator gratie.
Chanana. humiliãs eũ vel negociãs ei. ſeu poſſidẽs donũ eiꝰ. aut emulator grẽ eiꝰ.
Chananeꝰ. poſſidẽs ꝟ poſſeſſio.
Chananeꝰ. emulator vel zelotes ſiue ꝑparatꝰ aut negociator
Chananei. poſſidentes vel poſſeſſiones.
Chananei zelotypi vel emulatores. ſeu ꝑparati aut negociatores.
Chanã. humilitas vel ipſe paupculus ſiue mutabilis.
Chanã. paupculꝰ meꝰ vel negociãs mihi. ſiue poſſidẽs donũ meũ. aut emulator grẽ mee.
Chananei. hũiles ꝟ poſſidẽtes ſeu zelotypi aut emulatores.
Chapſael. congregãs deo ꝟ eccleſia dei.
Characha. ira furens vel foramen iraſcibile.
Charada. exercitꝰ vel caſtra filiorum iſrael.
Charalla. ciuitas laudis ꝟ oppidum laudationis.
Charan. lyra vel foramẽ. ſiue furibũdus. aut iraſcibilis.
Charrã. fodiẽs eos vel effoſſio eorum.
Charran. lyra. ꝟ ira ſiue furor aut foramina.
Charchath. inueſtigans peccatum vel inueſtigatio tẽporis
Charith. diuiſio. nec cõciſio. ſiue cognitꝰ vel cognitio.
Charmamos. agnꝰ cõgregatꝰ: vel agnitio quaſi armẽtum.
Charnũ. vinea grata aut ꝯgnitio aque.
Charſena. furor abundans vel occurſus anguſtie.
Charcha. ꝑfecta vocatio vel ꝑfecit vocationem.
Charchan. ꝑfecta vocatio doni vel ꝑfecit vocationẽ grẽ.
Chaſaloth. ſpes eoꝝ. vel quaſi populantes.
Chalbi. calix in me. vel imolatio mihi: ſiue calix meus aut immolatio mea.
Calbon. calix meroris vel imolatio iniq̃tatꝭ. ſiue calix murmurãs aut imolatio inutilis.
Chaſed. quaſi copulãtes vel q̃ſi populãtes. ſũt vero ipſi chaldei mutato noĩe.
Chaſaleu. ſpes eiꝰ vel ſperans in eum.
Chaſelon. fortis duritia ꝟ fortitudine durus.
Chaſeth. meſſor vel meſſio. ſeu dure fortis aut durus fortitudine.
Chaſphim. imolãs oĩ: vel calici innuens.
Chaſleu. ſpes eiꝰ ꝟ ſperãs ĩ eũ
Chaſloim. ꝯſũmatio ꝟ oĩs dolor: ſiue incẽdẽs aut icẽdiũ.
Chaſlon. ſcelus vel triſticia. ſiue ꝓtectus aut ꝓtectio.
Chazbi. mẽdaciũ vel iniq̃tas.
Chazib. fictio vel mẽdaciũ.
Chebron. cõiugiũ: vel incãtatio. ſeu vidẽs ſempiterne. aut viſio ſempiterna.
Chedel. ſignũ pauperis ꝟ ſciẽntia tabularum.
Chelbon. lactei vel albẽtes.
Chelcia. pars domini vel partiens dominus.
Chelciã. pars dñi eſt vel partiens dñs eſt.
Chelian. incẽdiũ dñi eſt ꝟ cõſummatio dñi eſt.
Chelion. icẽdiũ vel cõſũmatio.
Chelimath. pars doni vel donatio partita.
Chelon: ab initio vel cõſũmatio. ſiue omnis dolor aut reuelatio eorum.
Chelud. ſignũ deſtinãs ꝟ ſcla.
Chenne. quaſi cithara vel quaſi lucerne.
Chenereth: ſignũ cithare vel q̃ſi lucerna.
Chenneret idẽ.
Cheneroth. quaſi lucerna ꝟ ſigna citharãrum.
Chenneroth. idem.
Chennor. cãticum vel cithara. ſeu agnitũ lumen. aut cognitio luminis.
Chereloth. viſio ſigni. vel vidiſti ſignum.
Cherethim. diſponẽtes vel diſpoſitiones eorum.
Cherethoro. cognite auferens: vel cognita ablatio.
Chermel. molle vel tenerũ ſiue agnꝰ teneri. aut cognitio circũciſionis.
Cheros. glacies vel ſolitudo.
Cherub: ſcientia multiplicata. vel ſcientie plenitudo.
Cherubim. immaculata pictura: vel ſcientia multiplicata. ſeu ſciẽtie plenitudo. aut quaſi plures ſcientie ⁊ intellectꝰ.
Cherubin. idem.
Cheſlon. ꝓtegens vel ꝓtectio. ſeu ſcelus. aut triſticia.
Cheſlium. ꝯſũmatio vel oĩs dolor. ſiue incendẽs eos aut incendiũ eorum.
Cher. ꝑcutiens vel ꝑcuſſio.
Cheththealuth. ſignum inſanie. vel fortitudo iniq̃tatꝭ.
Chetlis. ꝑcuſſa generatio. vel ꝑcutiens generationẽ.
Chetim. ſignati vel metũ. ſeu formidantes aut inſaniẽtes.
Chydon. ſcutũ vel clypeus.
Chiphara. expians vel expiatio. ſeu catulus eius aut manus diſſipati. quod autẽ diximus catulum leonem ſignificat: quem greci dimeon vocant.
Chilaab. vindicans patrẽ aut vindicatio patris.
Chilil. robuſtꝰ vel fortitudo.
Chiſloth. ſtulti ſignũ vel ſtultitie ſignificatio.
Chium. vindicans eos vel vindicatio eorum.

C Hic. o. poſt. ch.
Choa. eccleſia vel congregatio.
Choadad maximum ꝟ precipuum.
Chobal. condẽnnans vel condemnatio.

Chobar.gratitudo vel iuxta e-lectum.
Chodchod. carthago vel carthaginenſes
Chodonazer.capiēs plaſma viuū.vel captura viui plaſmati.
Chodorlagomar. quaſi generatio manipuli vel quaſi habēs decorū manipulum.
Chodorlaomor.idem.
Choeleth. eccleſiaſtes grece.cōcionator latine.
Chomarim.editui vel ianitores.
Chomor.laceſcēs vel puocās ſiue laceſſiōes aut puocatiōes.
Chonenias.pcuſſus dño vel pcuſſio domini.
Chobar.decaluās patrē vel caluaria patris.
Chore.clamās vel caluus. ſiue glaties.aut caluitiū.
Choreb.ardor vel ſiccitas.ſiue corn⁹.aut ſolitudo.
Choreb.menſa vel maſſa.ſiue temptās aut tēptatio.
Choreus.iracūdus vel liber ſiue farinat⁹.aut de foramine.
Chorrei.liberi vel iracūdi.ſiue farinati.aut de foraminib⁹.
Coreththi.diſpdens vel diſpſio ſeu diſſipās aut diſſipatio.
Chori.caluus me⁹ vel clamās mihi.ſiue caluitium meū.aut glaties mea.
Chorite.glatioſi mei vel clamātes mihi. ſiue calui mei aut caluities mea.
Chorei.farina vel farinat⁹.ſeu poſt me aut foramina mea.
Chorinthus.vrban⁹ vel oritur ipſe ſeu conuerſatio eorum. aut adminiſtratio reipublice.
Chorinthij.ciues vel cōuerſantes ſibi.ſeu decuriones eorum aut publici adminiſtratores.
Chorographia regiones deſcripte vel regionū deſcriptio.
Chorozai.hoc ſecretū mihi. vel hoc miniſterium.
Chorozaim.idem.
Chos.calix potatio.
Choſi calix me⁹ vel potatio mea
Choſan.calix donat⁹ vel pot⁹ gratificationi.
Choum.cōgregans eos vel cōgregatio eorum.
Chozbi.iniqtas vel mēdaciū.
Chozabeth.iniqua domus vel mendatū habitaculū.

Hic.v.poſt ch.

Chub.grauitas vel condemnatio.
Chun. pcutiens vel pcuſſio.
Chus.ethiops vel tenebroſus.
Chuſai. niger vel tenebroſus vultur vel deuorans.
Chuſam.tenebrans eos vel nigredo eorum.
Chuſan.tenebrās donū vel nigredo gratificationis.
Cuſamaſathaam.tenebroſa iniqtas.vel nigredo impietati.
Chuſi.niger mihi.vel tenebrāſ me.
Chuſi.ſecretū vel ſilentiū.ſiue arcanū aut pfunditas.
Chuſa.durities iſta vel tenebroſus iſte.

Sequunt interptatiōes hebraicorū nominū incipientiū a D.littera.

Aba.cliu⁹ vel pcliuū.
Dabai.cliuus me⁹ vel pcliuum meum.
Dabach.cliu⁹ vel pcliuium.
Dabrath.oraculū vel loquela.
Dabereth.oraculū fontiū vel locutio puteorum.
Dabreiamin. paralypomenon grece,verba dierū latine.
Dabir.loquēs vel loqla.ſiue loquēs deo aut oraculū dei.
Dabira.loquēs ei vel loquētia eius.ſiue loquit ei deus aut ciuitas litterarum.
Dabri.loquēs vel locutio.ſiue oraculum vel eloquētia.
Dachar.cōpungēs vel cōpunctio.ſiue cōpungentes aut cōpunctiones.
Dadā.iudicās vel iudiciū ſiue ſolitari⁹.aut fratruelis eorum.
Daea.fortis malitia vel iudicium maledictionis.
Daeei.fortes maligne vel iudices maledicti.
Daphea.adheſio vel remiſſio.ſiue adherens aut pulſatio.
Daphenen.pulſans oculus vel adheſio fontis.
Daphnim.ſignū operū vel ſigni operatio.
Dagan.triticū vel frumētum ſeu piſcis donatus aut piſcis gratificatus.
Dagon.piſcis meroris vel piſcis triſticie.ſeu piſcis iniqu⁹ aut piſcis inutilis.
Daias.fortis domino vel pauperculus domini.
Dalaias.haurиēs dño vel pauperculus domini.
Dalaian.hauriens dño eſt.vel pauperculus dñi eſt.
Dalani.egens paup vel egens pauptas.
Damula.ſitula vel paupcula.
Dalmatia. grādis egeſtas vel magnitudo egeſtatis.
Dalmatica.grādis egeſtas vel magnitudo pauptatis.
Dalmanuta. ſitula quō paup vel pauptas redeſcēs ſupius.
Damaim.ſāguis vel ſāguines ſeu ſanguinū vel ſāguineus.
Damaris.ſilens caput vel ſilentiū capitis.
Damaſcus.ſanguis ſacci vel ſāguineus ſaccus.
Damaſcus ſāguinē bibēs vel ſāguinē ppinās.ſiue ſāguis.pot⁹ aut ſanguis oſculū.
Damaſceni.ſanguinū ſacci.vel ſanguinū oſcula.
Damaſceni ſanguinē bibētes vel ſāguinē ppinātes.ſiue ſāguinū potatores aut ſanguinee potationes.
Dāna.cauſa vel iudiciū.ſeu ſilens aut ſilentiū.
Dan.cauſa vel iudicium.
Dana.cauſa ei⁹ vel iudiciū ei⁹.
Danite.iudices vel cauſatores.
Daniel cauſa dei vel iudicium dei.ſiue iudicās deo. aut iudicauit me deus.
Daram.auſtralis vel african⁹.
Dardabe. generatio cognitis vel generatio cognitionis.
Dari⁹. fertil aut augmētat⁹.

ar ō.africa vel plaga.auſtral'
aſem.frenū vel retinaculū.
athan. donum eorū.vel do-
num ſufficiens.
athemam.donū formidoloſo
vel doni ſufficientiā accipiēs
auid.fortis manu.vel vultu
deſiderabilis.

Hic.e.poſt.d.

D Ebalam.delectās ſeclo
vl' delectatio ſecularis.
debahaſeth:apes defecās vel
eloquētia defecata.
deblata.palata vel opprobriū
greco aūt ſermone deblata io
uis ciuitas interptatur.
deblathaim palate vel oppro
bria.ſeu palate eorū.aut op-
probria eorum.
debela.delectās ſeculo vel de-
lectatio ſecularis.
debelathaim.lateres vel maſ-
ſe quas ſolent cōpingere d re
centibꝰ ficis quas hebrei de-
belath nūcupant.
debera.locutio vl' vrſū timēs.
debir.loquēs vel loquela ſiue
vrſū timēs.aut vrſi timor.
debon.ſufficiēs ad intellectū
vel abundanter intelligens.
debongad.ſufficiēs ad intelle
ctū tēptatiōis vl' abūdāter in
telligēs accinctū latrūculū.
delbora.apis vel laquax.ſeu
eloquēs aut eloquētia.
deda.adherēs vl' pulſans.ſeu
remittens aut remiſſio.
deda.plantata vel plaſmata.
ſiue ſubtilitas aut plaſmatio
dedan.hoc iudiciū vel tale iu
dicium.
dedana.generatio eius vel ge
neratio eorum.
dephea.pulſans vel adherēs.
ſiue pulſatio aut remiſſio.
delaia.hauriens dn̄m vel pau
perculus domini.
delean.egens vel egeſtas.
delethan.egēs vel egeſtas eoꝝ
deleth.tabule aut tabularum
ſeu paup aut ianua.
delphon.paup facie vel egenꝰ
cōtemplator.
delo ianua vel pauptas

Delthi.paup egens vel paup-
tatis egeſtas.
Demas.ſilens vel terrenꝰ.ſiue
ſilentium aut ſanguineꝰ.
Demetrius.nimiū pſequēs vl'
vehementer incēdēs.ſeu for-
tis ad pſequēdū.aut robuſtꝰ
ꝟga deiicere.
Demna.cauſa vel iudiciū.ſeu
ſilens aut ſilentium.
Demophon.ſilentiū ſubiti me
roris vel ſanguineꝰeructās.
Demon.ſanguineꝰ meror vel
ſufficiens iniquitas.
Demoniū.ſāguineꝰ meror eis
vel ſufficiens iniq̄tas eoꝝ.
Denaba iudiciū ferēs vel iudi
cium afferens.
Dennaba idem.
Dennahaba. cauſa patris vel
ſilentiū fraternitatis.
Derben.loquēs vel filiꝰ gene-
nerationis.
Derbēs.loquax vl' generatꝰ.
Derthon.loquela pcutiēs vel
generatio pcuſſionis.
Deſan.fortis elephantꝰvel for
titudo elephantis.
Deſſan.fortis dignitas vl' pin-
guedo eleuationis.
Deſeth. murꝰ vel micatio.ſeu
pariens aut calcatio.
Deſon.fortis pupilla vel calca
uit eā ſyro ſmōe.hebraico āt
pinguedo iterptat'. aut cinis
id eſt fauilla holocauſtoꝝ.
Deuhel.agnoſcāt deū vl' agno
ſcitur deꝰ.

Hic.i.poſt.d.

D Iabolus.defluēs vl' de-
orſum grece aūt dicitur
criminator aut clauſus in er
gaſtulo.
Diaphanes.illuminās vel di-
lucidum.
Diana.egritudines ſuſcitans.
vel egrotationū ſuſcitatio.
Diapſalma.pcātatio. vel ſpūſ
ſancti ceſſatio.ſiue amen.aut
fiat.greco aūt ſermone inter-
pretat' vocū diſiunctio.
Dibon.ſufficiēs ad intellectū
vel abundanter intelligēs.
Di bongad.ſufficiens ad inte-
lectū temptationis vel abun-
danter intelligēs accinctum
latrunculum.
Dimaon.ſufficit eis dolor vel
ſufficit eis meror. ſiue ſuffici
entia murmurationis eoꝝ aut
ſufficientia iniquitatis eoꝝ.
Dimona. ſublimitas vel ſatis
numerans.
Dina.cā hec vel iudiciū iſtud.
Dinei.iudices hi vel cauſidici
iſti.
Dionyſius.diiudicatꝰ vel ve-
hementer fugiens.
Dioſcore.pulchri ad tegendū.
vel pulchre cōtegentes ſūt aut
gemini caſtores.
Dioſcorus.pulchre cōtegēs vl'
pulchre ad tegendū.
Dioſpolis.abnuens. vel abre-
nunciatio.
Diotrepes.ſpecioſus inſulſus
vel decor inſanies.
Diſan.fortis elephantꝰvel for
titudo elephantis.
Diſon.cinis aut pinguedo ſeu
fort' pupilla aut calcatio eiꝰ.
Deſine ad occidentem vel occi
dentalis.
Diſir.quercus vel ilex.

Hic.o.poſt.d.

D Och.cōmotꝰ ſiue ſollici
tus aut ſollicitudo.
Dodan.patruus dn̄o ē
vel patruelis dn̄i.
Dodanim.patruꝰ vel patruel'
Dobec.motꝰvel mortuus.ſiue.
ſollicitꝰ aut ſollicitudo.
Domim.rubra vel aſcenſus ru
forum.
Domna.ſilēs vel ſilentium.
Don.iudiciū vel iudicator.
Dor.natiuitas vel generatio.
Dorā.generās ꝑſos vl' genera
tio ꝑſorum.
Dorchas.caprea vel damula.
Dorda;natiuitas fort' vel ge-
neratio deſiderabilis.
Dormin generatus excelſe. vl'
generatio exaltata.
Dormin.generationes excelſe
vel generationū exaltatio.
Dorix.genitꝰ furor.vel genera
tionis medicamentum.

Dorachapheth. natiuitas aduẽtus humilis. vel generatio paruuli venientis.
Dositheus. calcatio ſtipida: vel vnctionẽ formidans.
Dothaim. pabulum vel viride eorum. ſiue ſufficiens defectio: aut ſufficientia defectionis.

Vic. v. poſt. d.

D Udi: ſolitarius vel fratruelis.
Dui dec⁹ vel pulchritudo
Duhel: decorans dñm: vel pulchritudo dei.
Duina: tacẽs vel ſilentiũ: ſiue gaudiũ et leticia.
Durach: loquar: aut locutio: ſeu loquens frater: vel locutio fratris.
Durã: pulchritudo vel loquela ſeu loquens populo: aut pulchritudo eorum.
Druſilla: generis pacifica. vel generationẽ pacificãs.

Sequitur de lra. E.

E Bal: vallis vet⁹. vel vetus vorago: ſeu vallis deficiens aut aceruus lapidum.
Ebrona: trãſiẽs vel trãſitio: ſiue trãſcẽdẽs: aut trãſgreſſio.
Ebrona: icãtator vel incãtatio. ſiue ꝯiugiũ: aut viſio ſẽpiťna
Ebroni trãſiens mihi vel trãſitio mea: ſiue trãſcẽdens: aut trãgreſſio mea.
Ebroni: trãſiens mihi vel trãſitio mea ſiue cõiugiũ meum aut viſio ſempiterna.
Ebronite. trãſeũtes me vel mihi ſeu trãſitus mei: aut tranſgreſſiones mee.
Ebronites: icãtatores mei: vel incãtationes mee: ſeu ꝯiugati mihi: aut vidẽtes ſemꝑ me
Edada: ornata vel voluptuoſa
Edema: voluptas eius vel deliſioſe ornata.
Edemiũ: voluptates delitioſe vel ornata diuitioſe.
Eden voluptas vel ornat⁹: ſeu diuitie: aut delitie.
Edẽña. voluptas pulchra vel delitie pulchre: ſiue ornat⁹ pulchri: aut diuitie pulchritudinis.
Eder. voluptas vigilie vel ornat⁹ ꝯſurgẽs: ſeu diuitie effuſe aut delitie reſurgentes.
Edes: delitias tollẽs vel voluptuoſa plaſmatio.
Ediſſa: delicata mulier: vel voluptuoſa aſſumptio.
Edna: voluptuoſa pulchra: vel ornamentũ pulchritudinis.
Ednas: ornatũ tollẽs vel diuitioſa: plaſmatio ſiue delicat⁹ ꝑpẽs: aut voluptuoſus coluber
Edom: rufus: vel fuluꝰ: ſiue terren⁹: aut ſanguineus.
Edomo: rufo vel terrena: ſiue rubẽs. aut ſanguinea.
Edrax: inundatio paſcit me: vel inundatio paſtus mei.
Edraim. inundatio malorũ: vel natiuitas peſſimorum. ſiue deſcenſio paſtorum: aut inundatio pabulorum eorũ.
Ephraim: creſcẽs vel auct⁹ ſiue augmẽtũ aut fertilitas.
Effraemite: augẽtes vel aucti: ſiue fertiles aut creſcẽtes.
Effra: vidẽs vel frugifera: ſeu fertilis: aut puluerulenta.
Effrata: idem.
Effratei: fertiles vel frugiferi: ſiue vidẽtes: aut puluerulẽti.
Effrem: auct⁹ vel creſcens: ſeu fertilis aut fecũdus.
Effron puluis meroris vel puluis inutilis ſiue puluis eorum. aut vltio iniquitatũ.
Effeta: ad apire: vel aptus ſis
Effa: mẽſura vel effũdẽs: ſiue reſolut⁹: aut reſolutio.
Effai: mẽſura mea vel defectio mea: ſiue effundẽs me aut diſſolut⁹ mihi.
Effarath: diſſolutio vmbracli vel effuſio viſionis cõſumate
Ephener⁹: effundẽs decorem vel diſſoluẽs imagines.
Epher. mẽſura ꝯſurgẽs vel effuſus vigilijs: ſiue diſſolut⁹ pellice⁹: aut reſolutio.
Efferite. effuſi vigilijs vel menſure cõſurgẽtes: ſiue diſſoluti pelliceĩ: aut reſoluẽtes conſurrectionem.
Ephermeſtha. mẽſura effũdẽs varium vel cõſurrectio diſſoluens varietatem.
Epheſũ. cõſiliũ meum: vel aïa mea ſeu finis eorum: aut voluntas mea in ea.
Epheſũ: voluntas vel aïa mea in eis ſeu fines eorũ: aut cõſiliatores mei.
Effree fecũditas vel augmẽtatio
Ephi. mẽſura triũ modiorum vel tres modũ menſurati.
Ephot. ſuꝑindumẽtũ: vel ſuperhumerale.
Ephiſiba: mẽſura rectitudinis vel voluntas mea in ea.

Vic. g. poſt. e.

E Gbathan: ſolẽne mãdatũ hũile vel leta domus reſponſionis.
Egbathanis: ſolẽne mandatũ hũilis viri: vel leta dom⁹ reſponſionis aſſũpte.
Egeus lex⁹ vel ſolẽnis.
Egypt⁹: tenebre vel anguſtia. ſiue tribulatio coanguſtans: aut coãguſtatio tribulatiõis
Egyptiac⁹: tenebroſus vel anguſtiat⁹: ſiue tribulatiõe coanguſtat⁹: aut coanguſtatione tribulatus.
Egla: vitula vel iuuẽca: ſiue ſolẽnis aut feſtiuitas ei⁹ ipa ẽ michol vxor dauid q̃ genuit ei iethrã i cui⁹ ꝑtu occubuit.
Eglal: vitule vel iuuẽcule ſiue ſolennes eis aut feſtiuitates eorum.
Eglon: vitul⁹ meroris vel iuuẽcul⁹ iniq̃tatis ſiue ſolẽne murmur aut feſtiuitas inutilis.

Vic. l. poſt. e.

E La: maledicta vel ipſi: ſeu terrebinth⁹: aut arbuſcula.
Elaath: ad ſolũ vel ad ſolitariũ ſiue ad vnũ aut maledictio peccati.
Elada: dei fĩ⁹ vel dei teſtimoniũ ſeu maledictio fortis: aut terebinthus deſiderabilis.
Ellada: ad ſciam vel ad ſenſũ. ſeu laus ſeruitutis ant dei ſci-

ia ſyro aũt ſermone inter-
eſt ſup hãc.
adeaſcenſio vel ad aſcenſũ
ue dñi ſeruitus: aut maledi
io teſtimonũ.
am: oꝛbis vel ſeculũ: aut po
s aut ſupliminare.
am: veſtibulum vel cõpatio
u deſpiciẽs. aut oppoſitio.
amite: oꝛbes vel ſecula; ſeu
oſtes aut ſupliminaria.
amite veſtibula vel cõpati.
u deſpicientes: aut oppoſiti
as maledictꝰ ipſe vel faciẽs
perationes.
aſa: oparatio vel ad faciendũ
u laudẽ faciẽs aut laudabi
s plaſmatio.
laſa: operatio ad faciẽdũ ſi
e deum ſuſtollens: aut dei
laſmatio.
laſar. hãc ſeparãs vel hec ſe
aratio ſiue deum declinans
ut dei declinatio.
laſar. laudãs carcerẽ vł laus
ſtollẽtiũ vigilãtes aut lau
ãs plaſmationẽ ſuſcitãtes.
ath: vnũ vel vnitas ſiue ſo-
tertius aut ſolitudo.
ath: aulones vel terebinthꝰ
iue deo peccãs aut maledi-
us ipſe peccatoꝛ.
laue: applicãs vł ꝓſecutio ſi
e applicabit: aut ꝓſequet.
bon: deo foꝛtis: vel robuſtꝰ
oꝛtitudine.
cham: ps coꝝ vel teſtimoni
m coꝝ ſiue deo ſurgẽs: aut
ei neceſſarius.
chan. ps coꝝ vel teſtimoniũ
oꝝ ſeu dei poꝛtionũ: aut dei
oſſeſſio.
char. poꝛtio vel poꝛtiuncu-
a ſeu poꝛtio tẽpoꝛis: aut poꝛ
iuncula peccatoꝛis.
cheſe: aduocatio vł aduocata
cheſeꝰ: aduocãs vł aduocatꝰ.
cheſi: aduocatꝰ meꝰ: vel ad
ocatio mea.
dea: ad ſciam vel de ſcia.
eale: ꝯſcẽſio vł ad ꝯſcẽſionẽ
eſman: dei mei decꝰ vł dei
ei pulchꝛitudo.
eazar; deꝰ meus adiutoꝛ vel,
dei mei adiutoꝛiũ.
Eleazarꝰ: deꝰ meꝰ adiutoꝛ ꝯſiliũ
vł deꝰ meꝰ adiuuãs feſtinãt.
Eleb: deꝰ pr vel dei paťnitas.
Elech: poꝛtio vel poꝛtiũcula.
Elech ite: ꝑticule vł poꝛtiões.
Electe: aſcẽdẽtes vel aſcẽſiões
ſiue aſcendẽs vel aſcẽſio.
Ellel: laudãs vel laudatio.
Elem: poſtes vel ſcła: ſiue veſti
bulũ: aut ſupliminare eoꝝ.
Elama: poſt eiꝰ vł ſeculũ eiꝰ vł
deũ accipiẽs: ſiue deũ colẽs.
Elemõ: ſcia dei vel aſcẽſio.
Ellenon: greci vel grecoꝝ.
Eleon: diuinitas vł ad laboꝛã
tes ipẽ ẽ mõs oliueti ď q̃ dñs
corã diſciplis aſcẽdit ĩ celũ.
Eleſa ad inſulã vel ad facien-
dũ: ſiue deũ ſuſtollẽs aut dei
plaſmatio.
Eleutherꝰ. ſeculũ honoꝛãs: vł
exercituũ cohabitatio.
Eliab: deꝰ meus pater vel dei
mei paternitas.
Eliab: vana abſcõſio vł neq̃q̃
abſcõditꝰ ſiue deꝰ meꝰ pr eiꝰ
aut dei mei paternitas ei.
Eliachim: deꝰ meꝰ reſuſcitabit
vel deus meꝰ frater eoꝝ.
Eliada: deꝰ meꝰ cognouit: vel
deus meꝰ audiet: ſeu dei mei
ſeruꝰ: aut dei mei teſtimoniũ
Eliade: idem.
Eliadan: deꝰ meus cognouit
eos vł deꝰ meꝰ audiet eos: ſi
ue deꝰ meꝰ ſeruiet eis: aut de
us meꝰ teſtificatoꝛ eoꝝ.
Eliã: deꝰ meꝰ ꝑꝑłs vel dei mei
ꝑꝑło: ſiue deꝰ meꝰ mirabił eis
aut deꝰ meꝰ miraculũ eoꝝ.
Eliaſub: deꝰ meꝰ facturã incẽ
dens: aut deus meus plaſma
tionem cõuertens.
Eliatha: deꝰ meus tu. vel deꝰ
meus veni. ſiue deo meo pec-
cans aut deo meo tẽpus.
Eliathã. deo meo calẽs. vł dei
mei calidus. vel deo meo ſur
gẽs. aut dei mei neceſſarius.
Elicu. veſtibula vel maledicti
ſeu poſtes. aut ſupliminaria.
Eliada diꝰ meꝰ nouit aut ſciẽ
tia dei mei.
Elidad. dei mei patruus vł de
us meus patruelis.
Elidahe: deꝰ meꝰ ſcit ipm eſſe:
vł deꝰ meꝰ ſcit ipm viuere: ſi
ue deꝰ meꝰ nouit ſuſceptos:
aut deꝰ meꝰ nouit ſuſcipiẽdos
Elidelach. aceruꝰ emiſſus ger-
mis vł emiſſio germis aceru
ti: ſiue deꝰ meꝰ ſcit poꝛtionẽ
aut deꝰ meꝰ nouit ꝑticulã.
Eliezer: deꝰ meꝰ foꝛtis vł deꝰ
meꝰ adiutoꝛ: ſiue deo meo ſe-
paratꝰ: aut dei mei ſcificatio
Eliphal: deꝰ meꝰ mirabilis.
vel dei mei miraculũ.
Eliphaleth: deꝰ meꝰ diuidens
vel dei mei diuiſio: ſiue deus
meꝰ mirabiliter ſaluãs viuẽ
tes: aut deꝰ meꝰ mirabiliter
liberãs pauidos.
Eliam: dei mei populus: vł dei
mei cõgregatio.
Eliaman: deꝰ meꝰ donans vel
deꝰ meus dominãs: ſiue deo
meo donate.
Elimas: trãſgredi faciẽs vł ad
trãſgreſſionẽ ingrediens.
Elimelech: ad regẽ vel ad ꝓnci
pẽ ſiue dei mei regnũ aut deꝰ
us meus regnatoꝛ.
Elion: excelſus vel ſublimitas
ſiue dei doloꝛ: aut deo iniulis
Elionai: ſublimis vultur vł ex
celſus deuoꝛatoꝛ.
Elioꝛeb: dei mei hyems aut
dei mei tẽpeſtas.
Eliſa: ad iſulã aut dei mei ſal-
uatio.
Eliſabeth: dei mei ſeptia vł deꝰ
meꝰ ꝯgnouit: ſiue dei mei iu
ramẽtũ: aut dei mei ſaturitas.
Eliſaph: dei mei ſpecula vł deꝰ
meꝰ ſpeclatoꝛ: ſiue deꝰ meꝰ ab
ſcõdẽs: aut dei mei abſcõſio
Eliſaph: dei mei labiũ: vel dei
mei vinculũ: ſeu dei mei ſpe-
culũ aut dei mei anguſtia.
Eliaſaphã: dei mei lepꝰ: vł dei
mei hericiꝰ ſiue dei mei ſpecu
latoꝛ: aut dei mei vinculũ.
Eliſahe: dei mei ſalus: vel deꝰ
meus defendit me.
Eliſama: deꝰ meus adiuuit: vł
deus meus exaudiuit.

Eliſar. dei mei princeps vel dei mei velamē. ſiue pať meꝰ fortꝭ aut pr meꝰ coanguſtās.
Eliſe. dei mei ſalus vel dei mei protectio.
Eliſeth. dei mei ſalus vel deus meus hic eſt. ſiue deus meus ſaluās vitā. aut deꝰ ſaluās pauidos.
Eliſua. dei mei ſalꝰ vel dei mei protectio.
Eliſuc. idem.
Eliſuer. dei mei murꝰ. vel deo meo cōtinēs. ſiue pater meus fortꝭ. aut pater meꝰ coanguſtans me.
Eliud. deus meus dn̄s. vel deꝰ meus iſte.
Elmadau. dei mei menſura vel dei enumeratio.
Elmelech. dei mei regnum. vel deus regnator.
Elmodab. dei regnatio vel dei natiuitas.
Elmodad. dei menſura. vel ad matrē eius ꝑcipuā.
Elmom. cōtēnens vꝉ cōtēptꝰ.
Elmon locus vel ille. ſiue hic aut contēnens me.
Elmōdablathaim. cōtēmnens palatas. aut cōtemptꝰ opprobriorum.
Elnatham. addēs vꝉ adiectio. ſiue ad dātē. aut dei donatio.
Elnathan. dei donatio vel deo donatus.
Elo. deo. vel deitas. ſiue exercitus eiꝰ. aut exercitꝰ eoꝝ.
Elocuporia. turme militū. vel opes eoꝝ.
Eloi. deꝰ meꝰ vel deitas mea.
Eloim deꝰ eis. vel deitas eoꝝ.
Elom. exercitiū fortitudis vel exercitatꝰ fortitudine.
Elon. quercꝰ vel roboreus ſeu regio cāpeſtris. aut exercitus fortitudinis.
Eloth. arietatio vel arietꝭ ſignū ſiue deo rn̄dens aut dei temporaꝉ.
Eliathba. vana abſconſio vel nequaꝗ̄ abſconditꝰ.
Elthaci. vanꝰ vomitus vel nequaꝗ̄ vomens.
Elthece. ꝓferēs vel ꝓlatio eoꝝ
Elthecem. ꝓtulit vel ꝓlatio.
Elthecen. ꝓferens fontē vel ꝓlatio oculi.
Eltholed. natiuitas vel ad natiuitatem.
Eluan. exaltatꝰ vel exaltatio.
Elud. gloriabundus vel accipiens gloriam.
Elul. dei dolēs vꝉ deū ꝑturiēs

¶ hic .m. poſt .e.

Emach. vallis vel ꝓfunditas.
Emachim. valles vel ꝓfunditates eorum.
Emachuel. vallis diuina vꝉ ꝓfunditas eorum.
Emā callidus vel accipiēs ſiue calor eoꝝ aut formido eoꝝ
Emath. formidās eos. vel acceptio eoꝝ. ſiue indignās rigide. aut indignator rigidus.
Ematheꝰ. formido eoꝝ vel accipiēs eos. ſiue indignās rigide. aut indignatio rigida.
Emaus. mater feſtinās. vel deſideriū conſilij.
Emma mater vel deſideriū.
Emmā. mater eorum. vel deſiderans eos.
Emanuel. nobiſcū deꝰ vel nobiſcum diuinitas.
Emmaus. mater feſtinans vel deſideriū cōſilij.
Emathaſis. vallis concidēs vꝉ vallis cōciſionis.
Emmer. ꝟbū dei ſmo. ſiue ſermocinās. aut ſermocinatio.
Emim gētes vel ꝑpl̄i. ſiue horrendi. aut terribiles.
Emmim. idem.
Emona. calor eiꝰ vel accipiēs eum.
Emor aſinus vel aſineus. ſiue loquax. aut amaricans.
Emorim. aſini. vel aſinei ſeu loquētes. aut amaricati.
Emorith. mater lux mea vel deſiderans deſiderium.

¶ hic .n. poſt .e

Ena. fons vel oculus.
Ena. ecce hec ſunt. vel ecce oculus ſiue fons ei. aut oculus eius.
Enach. fortis vel potens. ſiu gigas aut terribilis.
Enachim. fortes vel potente ſeu gigantes. aut terribiles.
Enada. fons acutus. vel ocul exacutio. ſiue fons ſufficien aut oculus teſtimonij
Enadda. idem.
Enadab. fons ſpontaneus ve oculus voluntariꝰ.
Enadan. oculus iudicans. vel oculus iudicij.
Enagallim. fons triſticie. vel oculus vitulorum.
Enai: fons meꝰ vel oculꝰ me
Enaim. ecce hec ſunt. vel ecc ſunt oculi. ſiue fontes eoru aut oculi eoꝝ.
Enan. nubes vel ecce hec ſu ſiue fōtes eoꝝ aut oculi eoꝝ.
Enarrath. ecce cōcepit. vel ec ce conceptio.
Enathan ad dantē vel deo d te ſiue fons datꝰ eis. aut ocu lus donationis eoꝝ.
Enathon. dās grām vel dāti grā. ſiue fons datꝰ iniquus aut oculꝰ datꝰ rn̄ſioni.
Enecenia. renouata dedicati vꝉ renouamina dedicatiōis.
Endad. fons ſolitariꝰ vel ocu lus ſubtilis.
Endor. fons generationis. vel oculus naturalis.
Eneā. ecce iſta. vel ecce hec ſū
Eneas. pauꝑ vel miſer ſiue re ſpondēs aut rn̄ſio.
Engaddi. fons hedi. vel ocul temptationis.
Engallim. fons mundans ve oculus trāſmigrās. ſiue fon reuelationis. aut oculꝰ tran migrationis.
Engāni. fons horti vel oculus electionis.
Engānim. fons hortorum. v oculus elationis eoꝝ.
Enihel. gratia mea deo. vꝉ gra tia mea dei.
Enoch. dedicauit. vel dedica tio. ſiue edificans. aut cū deo ambulans.
Enochite. dedicātes. vel dedi cauerūt. ſiue edificantes. aut

…ūm deo ambulātes.
…om: ecce ſūt vel ecce hec ſūt
…u fons robuſtus aut oculus
…ortitudinis.
…non: curſus memoris vel ocu
…s meroris ſeu fons triſticie
…ut fons murmurationis.
…nnon: curſus meror' vel ocu
…s iniquus ſeu fons triſticie
…ut fons murmurationis.
…nos: hō deſperatus ſeu inuo
…aus aut violentus.
…remon: fons cōgregans vel
…culus ſublimis.
…ſames: fons ſolis vel ocul⁹
…andans humilia.
¶ Dic. p. poſt. e.
Epafras: creſcēs vel au-
gmentum: ſiue frugifer
aut equidem videns
…pafrondiron: fertile vel frugi
…rum ſeu fecunditas.
…pafrodit⁹: frugifer aut fecun
…us ſeu fertil' aut fecūditas.
…picinia: ſupra luctum vel ſu-
…ra lugentia.
…picurei: ſupra cutem vel ſu-
…rā curantes.
…ponechon: ſupra vel ſupindu
…mentū. ¶ Dic. r. poſt. e.
Eran: vacuefecit vel va
cuefactio.
Eraſt⁹: frater me⁹ vidēs
vel fris mei viſio ſatis abſur-
…dum vocabulū figuratū.
…reth: vigil vita vel effuſus pa
…ore.
…rgab: lapis vel lapideus.
…rioth: ebrietas vel ſolitudinē
…rma: anathema meroris vel
…anathema triſticie.
…rman: auferēs: vel ablatio vel
…anathema nr̄m aut anathe-
…matizatio gr̄e.
…rmen: anathema triſticie vel
…anathematizās merorē.
…rohon: dolor vel dolorū ſiue
…in facie eoꝝ aut i facie doloꝝ
¶ Dic. ſ. poſt. e.
Eſaan: ꝯfirmās vel inni
tēs ſiue ſuſtollēs gr̄am
aut plaſmatio donatiōis.
…ſbā ignis i eo vel ignis i eis.
…ſahem: ꝯfirmo vel innitor ſeu

innitens aut ꝯfirmatus.
Eſahim: voluntas meroris vel
voluntas fortitudinis.
Eſai: incēſū vel inſule libatio.
Eſſai: idem.
Eſſaion: voluntas meroris vel
conſiliū triſticie.
Eſaon: idem.
Eſammai: innitēs mihi vel cō
firmatio mea.
Eſaongaber: voluntas ſiue iu
uenilis ſeu fortis oꝑatio aut
ꝯſiliū ꝯfortate triſticie.
Eſau: faciens vel factura.
Eſau: van⁹ vel fruſtra ſiue ru-
bens aut aceru⁹ lapidū.
Eſbai: ignis maritus vel ig-
nea maritatio.
Eſbā: ignis i eo vel ignis i eis
Eſben: vētus vel flat⁹ ſiue ig-
nis vanus aut ignis vetus.
Eſbon: flatus meroris vel cin-
gulum triſticie.
Eſcha: ꝯtemnens vel habitās
deſpectionem.
Eſchani: cōtemnentes vel ha-
bitātes deſpectionē.
Eſchaboth: ve gl'ie vel cecidit
gl'ia ſeu ve glorioſo aut gl'ia-
tio habet occaſum.
Eſchol: botr⁹ vel ignis oīs ſeu
tot⁹ ignis aut totus igne⁹.
Eſda: miſericors vel miſcdia
Eſdod: effuſio vel incendium.
Eſdon: incēdia vel incenden-
tes: ſiue ignis patruelis aut
ignis patrui mei.
Eſdras: adiutor vel auxiliū ſi
ue miſericordia dn̄i aut miſe
ricordia matutina.
Eſdrelon: miſericordia dei vel
miſericordia mea deus me⁹.
Eſdrin: adiuuās merentes vel
miſericors iniquitatibus.
Eſebon: cingulū triſticie vel co
gitatio meroris.
Eſel: vicinus vel vicinitas.
Eſeli: vicinus meus vel vicini
tas mea.
Eſelian: ꝓpe dn̄s ē vel dn̄o ꝓ-
pinquans eſt.
Eſemel: gēma vel electrum.
Eſer: plaſma vel electio.
Eſphara: facturam agiens vel

vel plaſmatio regionis.
Eſli: vicin⁹ me⁹ vel vicinitas
mea ſeu factura laborās aut
plaſmatio laborioſa.
Eſmona: feſtinās vel feſtinatio
Eſna: ignis vel fecundans ſeu
ediſſerēs aut ediſſertio.
Eſrai: indigena vel orientalis
Eſribel: auxiliū dei vel auxili-
atus a deo.
Eſrom: ſagittā vidēs vel ſagit
ta viſionis ſiue iraſcens fort'
iaculo gregum.
Eſron: atriū ei⁹ vel atriū eoꝝ
ſiue atriū triſticie aut atrium
indicantis iudicia.
Eſromite: ſagittā vidētes vel ſa
gitte viſionū ſiue iraſcentes:
aut fortes iaculis gregum.
Eſronite: atria ei⁹ vel atria eo-
rū ſe atria triſticie aut atria
iudicantis iudicia.
Eſtha: ignis vel cogitatio.
Eſthama: ignis manēs vel co
gitatio doloris.
Eſthamo: idem.
Eſtamoha: ignis manens vel
cogitatio doloꝝ eius.
Eſtahol: ignis gementium vel
ignis parturientium.
Eſthaholite: ignee gemētes vel
ignee parturiētes.
Eſthahome: cogitans dolorē:
vel cogitatio doloris.
Eſthahul: ignis dolētiū vel ig-
nis parturientiū.
Eſthōma: cogitās vel cogitatio
ſiue ꝯcitās aut ꝯſignatio.
Eſthemo: ignis manēs vel cō-
gitatio doloris.
Eſthemon: idem.
Eſthemoe: feia vel vel mliebr'
Eſthon: ignis meroris vel cogi
tatio iniquitatis.
¶ Dic. th. poſt. e.
Ethai: robuſtus me⁹ vel
ꝓtectio mea.
Ethaia: fortis dn̄s vel
ꝓtectio dn̄i.
Ethalon: incunabula meroris
vel repoſitio triſticie.
Etham: fortis vel robuſt⁹ ſiue
fort' eoꝝ aut ꝓtectioe eorum
Ethā: aſcēdēs vel aſcenſio ſeu

c

fort? dono aut robuſtus gr̄e.
Ethani: robuſti vel robuſtoꝝ ſeu fortes dono aut fortes gr̄e.
Ethehel:robuſtus deo vel protectio dei.
Ethema:merens vel lugens ſiue meror aut luctus.
Ethet:formido vel incunabulū
Etheꝰ:ſtupēs vel formidās ſiue ſtupidus aut formido.
Ethi:metū vel timuerunt ſiue ſtupor aut obſtupuerūt.
Ethei:metū vel timuerunt ſeu ſtupidi aut obſtupuerunt.
Ethim: ꝑfectio vel fortitudo ſeu fort? eis aut ꝑfectio eoꝝ.
Ethiopia: caligo vel tenebre.
Ethiopeſ:tenebroſi vel caligioſi
Ethnici: pagani vel gentiles
Ethuel: robuſtus deo vel fortitudo dei.

¶Hic.v.poſt.e.

Eua: ve vel vita ſeu calamitas aut mr̄ viuētiū.
Eubolus: cohabitator vel cohabitatio.
Euchodia: apphendens dn̄m vel apprehenſio dn̄i.
Eud:gloriabundus aut accipiens gloriam.
Eudoma: apprehendens dn̄m vel apphenſio domini.
Euech:ē vel deſiderat ſeu deſiderans aut deſideraui.
Euergens: torcular peſſimum vel vera oppreſſio.
Eueꝰ:ferꝰ vel peſſimus ſiue ferox aut lapides colligens.
Eufrata:frugifera vel puluerulenta ſeu eadē videns aut de cinere veniens.
Eufratites:creſcēs vel frugifer ſiue humꝰ aut puluerulentꝰ.
Eufrates.idem
Eui:ve mihi aut calamitas mea
Euith:ferales vel feroces ſiue deſiderāt aut deſideriū meū.
Euil :ſtultus vel inſipiens.
Euila:dolēs vel ꝑturiens ſiue ſtolidus aut in principio.
Euilath:idem.
Euilmerodath: ſtulte amarus vel inſipienter amaricans.
Euim: iniqui vel iniq̄tas ſeu ve eis aut calamitas eoꝝ.
Eumenis :orās viſcera viri vel cōmiſcēs ex ipis aſſumptū.
Eunice:honorans vel honoramentum.
Eupater:honoratos ſeparans vel cōmiſcens ſeparatores.
Eupolemꝰ:honorāſ ore ꝯfuſoſ
Eulis:ꝯmiſcēs ora malleatoꝝ
Eurichon : ducens inferiꝰ vel cōmiſcens deorſum.
Euthices :amens vel inſulſus grece aūt dicit̄ fortunatꝰ.
Euthicus:idem.

¶Hic.x.poſt.e.

Exbathanis:solēne mādatum humile vel leta domus reſponſionis.
Extaſis:mente excedēs vel mētis exceſſio.

¶Hic.z.poſt.e.

Ezaba :hyſopus vel humilitas.
Ezabi:hyſopus meꝰ vel humilitas mea.
Ezabo:videns vel viſio.
Ezazon: videns ſurſum vel videns in ſuperioribus.
Ezead:vidēs ſeruitutē vel fortis teſtificator.
Ezecha:auxiliū vel ꝯfortatio.
Ezechias:auxiliū domini vel cōfortauit me dominꝰ.
Ezel:videns deum vel fortitudo dei.
Ezer:auxiliū vel fortitudo ſiue ſeparatꝰ aut ſanctificatꝰ.
Ezia:videns dominū vel fortido domini.
Eziel:videns deum vel fortitudo dei.
Ezion:videns dolorem vel videns iniquitatem.
Ezir :ſanctificans vigilem vel fortitudo vigilie.
Ezrael: ſemē dei vel atriū ſiue auxiliū dei aut auxiliatꝰa dõ
Ezrai:ſeminans mihi vel atriū meum.
Ezraites: atrium meum vel ſeminator meus.
Ezras:auxiliū vel ſeminator.
Ezrel:ſemen dei vel auxiliator deus.
Ezri:ſemen meum vel auxiliator meus.
Ezricham:ſemen meū vel auxiliator meus neceſſarius.
Eziel:ſemē meū deo vel auxiliator meus deus.
Ezro :ſemen eius vel atriū e ſiue auxilians eum aut auxiliatus ab eo.

¶Sequit̄ de incipiētibꝰ a lr̄a. f

Face : aperiens vel ori aſſumptio.
Facee:idem.
Faceia:aperiēs domino vel aſſumens deum.
Facia:aperiente domino vel aſſumens ei.
Fachud : viſitās vel viſitatio
Fada:redemptꝰ vel redemptio
Fadai:redemptus meus vel redemptio mea.
Fadaia:redemptꝰ domino vel redemptio domini.
Fadaſſur :vallatꝰ vel redēptio fort? ſeu redimēſ anguſtiator aut redemptio acerbitatis.
Fadaſſurite:vallati vel redempti fortiter ſeu redimētes anguſtias aut redēptiones acerbitatum.
Fadath :redimens tēpꝰ vel redemptio peccatoris.
Fadias :redēptus domino vel redemptio domini.
Fado: redimens eum vel redēptio eius.
Fadon:redimens merētes vel redemptio iniquitatum.
Fagiel :occurſio dei vel occurrit mihi deus.
Fagur: hiatus vel os pelliceus ſiue occurrens lumini aut occurrens incendio.
Fahad:euidens teſtis vel operarius vite.
Fahed:idem.
Falathi: ſaluator meus vel ſaluatio mea.
Falaia:cadens domino vel occaſus domini.
Falaſar:cadēs pnceps vel occa(ſus dn̄i.
Faldas:cadens germē vel ruina paupertatis.
Fale am:cadens populꝰ vel oc

aſus eorum.
alech: diuidēs vł diuiſus ſeu
diuiſit me aut diuiſio mea.
alel: cadens domino vel occa
ſus dei.
eleſar: cadēte principe vel oc
caſus carbonis.
alethi: ſaluās vel ſaluatio ſi
ue occaſus vite aut cadēs pa
uore.
alethi: ſaluans me vel ſalua-
tio mea ſeu occaſus vite mee
aut cadens pauore mei.
alnaſar: cadens princeps vel
occaſus inutilis.
alon: cadēs merore vel caſus
iniquitatis.
alonites: cadens murmurās
vel caſus inutilis.
althi: euadens vel liberatus
ſiue ſaluatori meo aut ſalua-
tioni mee.
althias: euadēs a dn̄o vel li-
beratus dn̄i ſeu ſaluat me do
minꝰ aut ſalus mea dominꝰ.
althiel: euadēs a domino vel
liberatꝰ dei ſeu ſaluat me de-
us aut ſalus mea deo.
Fallu: mirabilꝭ aut admiratio.
Falluite: mirabiles aut admi-
rantes.
Fanuel: contemplans deū aut
facies dei.
Fara: ferox vel ferus ſiue ona-
ger aut ferocitas.
Farri: gluto vł inſatiabilꝭ ſiue
onager meꝰ aut ferocitaſ mea
Farao: nudauit virū vel diſſi-
pauit eum ſeu denegans virū
aut diſcooperiens eum.
Faraonechao: denudans ꝑcuſ
ſus vel diſſipans ꝑparos ſeu
denegans ꝑcuſſionē aut diſ-
cooperiens ꝑparationem.
Faras: auctus vel ſuccreſcens
ſeu diuidens aut diuiſio.
Faraſim: ſuccreſcens eis vł au
gmentum eorum ſeu diuidēs
eos aut diuiſio eorum.
Ferati: hiatꝰ vel hiauit ſeu hi-
ante me aut hiatio mea.
Farathon: hiatus iniquus vel
auolatus triſticie.
Farenath: diſceſſio mea vel vi-
tulus ſaginatus.
Fares: diuidēs vel diuiſus ſeu
diſſipans aut violentus.
Fareſite: diuiſi vel diuidentes
ſeu violenti aut diſſipantes.
Farſar: talpa vel fodiēs ſeu diſ
ſipans aut diſſipatio.
Fariſei: diuiſi vel diuidentes
ſeu violenti aut diſſipantes.
Farnath. diſcedens a me vł vi
tulus ſaginatꝰ.
Faros: violentia vel diſſipatio
Farſandatha: onager abūdās
donis vel veritas egreſſa ſuf-
ficiens.
Farſath: onager cerariꝰ vel fe-
rocitas preuaricationis.
Farſathei: onagri contrarij vł
feri preuaricatores.
Farſin: ſermocinans vel ſermo
cinatio.
Faruda: ferocitas iudicis vel
conciſio iudicantis.
Farue: ferocitas vel conciſio.
Farurin: feroces vel conciſi.
Faſae: trāſcēdēs vł trāſcēſio ſi
ue trāſgrediēs aut trāſgreſſio
Faſe: tranſcenſio vel tranſitus
Pro iſto faſe nr̄i paſca legūt.
Faſea: tranſiens eum vel trāſ-
cenſio eius.
Faſee: tranſgrediens eum vel
tranſgreſſio eius.
Faſeth: trāſgreſſor vel trāſgreſ
ſus ſiue trāſgrediēs augures
aut tranſgreſſio augurum.
Faſelida: trāſgreſſio vtilis vel
tranſgrediens edificatos.
Faſeron: tranſgrediēs montes
meroris vel trāſgreſſio iracū
die inique.
Faſpha: aperiens ſubito vł do
latio aſſumptionis.
Faſga: dolatus vel exciſus ſiue
abſciſio.
Faſor: trāſiens montes vel trā
ſitio iracundie.
Faſta: trāſitꝰ veniens vel tran
ſcenſio venientis.
Faſſur: paſtor vndiqꝫ vel aperi
ens acerbitatem.
Fath: clima vel plaga velut cū
dicimus ſeptentrionalis pla-
ga vel meridiana regio.
Fathala: clima domini vel pla
ga domino ſiue aperiens do-
minus aut apertio domini.
Fathmoab: aperiens ex patre
genitos aut apertio de patre
genitorum.
Fathiel: euadens a deo vel lati
tudo dei ſeu aperiens deꝰ aut
apertio dei.
Fathuel: idem.
Fathures: decepti calcatus vel
calcati deceptio: ſiue buccel-
lam confirmans.
Fau: nihil vel ſubito: ſeu eru-
ctans aut eructatio

Hic.e.poſt.f.

Fe: diſciplina vel os ab
ore: ſiue error aut deci-
pula.
Febē: ore edificans vel decipu
le filia.
Fedahel: redemptus deo vel re
demptio dei.
Fegor: hiauit vel oris pellꝭ ſiue
os pelliceum aut oris hiatꝰ.
Feldas: excludens frenū vel ex
cluſio retinaculi.
Felech: ſaluatus domino vł vi
uificatio domini.
Feleias: ruina dei deiectio.
Feleth: excludēs vel mirabilis
ſeu viuificans aut ſaluatio.
Felethe: excludens eum vel mi
rabilis ei.
Felethi: ſaluās me vel mirabi-
lis mihi ſeu excludentes aut
viuificantes.
Felethia: ſaluatus domino vel
ſaluatio dn̄i: ſeu excludēs do
minū aut mirabilis dominꝰ.
Felethite: excludētes vł ſaluati
ſeu mirabiles aut viuificati.
Felix: excludens vel ſaluatus
ſeu mirabilis aut viuificatꝰ.
Felicem: ruinam facture vel ti
morem eius. Non eſt latinuꝫ
ſed hebreum.
Felmonialinon: ille vel iſte lo
cus ſiue neſcio q̄s aut neſcio
qualis.
Fellon: cadens merore vel ca-
ſus iniquitatꝭ.
Fellonites: cadens murmurās
vł caſus inutilis.

Fellonem: faciem dei vel faciē meam.
Felthi: euadens vel liberatus: ſeu ſaluatori meo aut ſaluationi mee.
Felthias: euadens a dño vel liberat⁹ dñi: ſeu ſaluat me dñs aut ſalus mea dño.
Felgon: diuidens vel diuiſio: ſeu diſſecans aut diſſectio.
Fenach: mot⁹ vel minuens.
Fendagar: conuerſa generatio vel ꝯuerſio generatiōis.
Fenēna: ꝯuerſa vel ꝯuerſio.
Fenicis: nut⁹ vel abnuerunt.
Fenidū: diſciplina aſcendētiū vel diſciplina aſcēſionis eoꝝ
Feor: os iracūdū vel diſciplina luminis ſeu erroris foramen aut diſciplina montiū.
FereƷeus: ſeparatio vel diſſeminatio ſiue ſeparat⁹ aut diſſeminatus.
Ferezei: ſeparati vel diſſeminati ſiue ſeparātes aut diſſeminatores.
Feros: diſſipās vel violent⁹ ſiue diſſipatio aut violentia.
Ferſur: violentia anguſtie vel diſſipatio acerbitatis.
Feſe: trāſiēs vel trāſcendēs ſiue os aut odor florens.
Feſſe: idem.
Feſga: dolatio vel ꝑſcitio ſiue oris muti aut oris multi.
Feſor: os nigrū vel error facture ſiue laque⁹ fortis aut diſciplina anguſtie.
Feſt⁹: ore multoꝝ vel os multitudinis. Et ħ latinū nomen violēter hebraice figuratū ē.
Feſur: os acerbū vel laque⁹ ſiue errans robuſtus aut diſciplina diſcretionis.
Feth: aperiens vel apertio.
Fetha: aperi vel apite ſiue aperiēs eū: aut apertio eius.
Fetheſte: diuidēs vel diſcooperiēs ſiue os inclinās aut libicus vitulus.
Fetheia: apiens dñm vel apertio domini.
Fethmoab: apiens ex p̄re genitos vel aptio ō p̄re genitoꝝ.
Fethora: os turturis vel ore explorans ſeu buccella luminis aut oris exploratio.
Fethros: diſſoluēs mēſurā vel diſſolutio menſure.
Fethroſim: diſſoluēs mēſuram eis vł diſſolutio mēſure eoꝝ.
Fethruſim: idem.
Fethuel: aperiens deo vel latitudo dei.
Fethuſim: aperiens eis vel latitudo eorum.
Feziel: os meuƷ dei vel os meū deus ſiue os germinans deo aut os diſcipline dei.
Fezielite: ora mea dei vel ora mea de⁹ ſiue ora germinātia deo aut ora diſciplinaꝝ.

Hic.i.poſt.f.

Fiahiroth: cor nobilium cor nobilitatis.
Fichol: os oīe vel os oīm.
Fienon: ori ficto vel ori coꝝ: ſiue ꝯiūctio aut os alligatū.
Figelus: ꝯtrari⁹ vel occurrens
Figolus: os principis vel os ꝑcipuum.
Filadelphia: ſaluās herentem dño vł ſaluās adheſionē dñi.
Filarches: declinās principem vel declinatio principis.
Filemonē: mire donat⁹ vel mira donatio ſiue os panis eoꝝ aut panis oris eoꝝ.
Filet⁹: declinās vel declinatio ſiue os meū aut caro mea.
Filippus: os lampadis vel os manuum.
Filippis: os manuū vel os lāpadarum.
Filippēſes: ora manuū vel ora lampadarum.
Filiſtea: cecidit vel cadens potiōe ſeu ruina duplex aut ruina poculi.
Filiſtijm: ceciderūt vel cadētes pntione ſeu ruina duplex aut ruina poculi.
Filogolus: ore ꝑcipuus vł os meum ei mortuum.
Filetho: cadēs virga vel caſus lectuli.
Finees: ori parcens ſiue os requieuit aut ori pepercit.
Finees: os mutū vel os ſilens ſiue os augurās aut oris augurium.
Finon: os meuƷ inutile vel os meū ineptū ab ore nō ab oſſe.
Fiſidia: os ſonans vel oris ſonitus ſeu cognoſcēs dñƷ aut cognitio domini.
Fiſō: caterua vł os pupille ſiue os mutatū aut oris mutatio.
Fithō: ſubito vł ſubitane⁹: ſiue os abyſſi aut ore ꝓfundus.
Fithonia: ſubita vel ſubitanea ſiue os abyſſi aut oris ꝓfunditas.
Fithoniſſa: idem.
Frygia: ſcindēs pecora vel ſciſſio pecorum.
Frygenſes: ſcindentes pecora vel ſciſſiones pecoꝝ.

Hic.o.poſt f.

Focereth: euidenter occidens vel operarius exterminator.
Focerethi: euidēter occidēſ me vel operari⁹ extermitor mei.
Fodaſur: vallatio vel fortis redemptio.
Focden: ore edificans vel diſcipline filius.
Fogor: hians vel hiat⁹ ſiue os pelliū aut os pelliceū.
Foga: ħ adūbiū loci vel rubrū ſiue ſonit⁹ aut apparebo.
Fohū: euidēs vel operari⁹.
Forotha: ferus tempe vel ferocitas peccatoris.
Forthomin: diuiſio ꝑfecte glorie populi vł diuiſio perfecta populi glorioſi.
Fortunat⁹: diuidens ꝑfecte vł diuiſio ꝑfectionis.
Foſech: dolatio vite vel abſciſio pauoris.
Foſga: dolatio vel abſciſio ſiue os mutū vel os multū.
Fothiel: hic declinās deū.
Fohel: hic declinatio dei. Hic aduerbiū non ꝓnomē.

Hic.v.poſt.f.

Fuha: labia ei⁹ vł induite eū: ſeu induitio eius: aut declinatio oris eoꝝ.
Fuhabite: labia eoꝝ vel indui

eos: ſiue indumẽta eorum
at declinantes ora eoꝝ.
l:addẽs vel adiectio ſiue ca
ens aut ruina.
ni: os meum vel os mihi ab
e non ab oſſe.
niel: os meũ deo vel os me-
m dei.
r: ſors vel vrna.
ra: frugifer vel lagũcula ſi-
e ſors ei⁹ aut vrna eius.
rim: ſortium vel vrnaꝝ ſeu
rs eoꝝ aut vrna eoꝝ.
th: labia vel induite ſiue in
umẽtũ aut declinatio oris.
thifar. oris iclinatio vel os
clinans ad deſiccandũ.

Sequitur de noibus inci
pientibus a. G. littera.

G Aa: vallis vaſt⁹ vel val
lis eſtuans.
Gaad: abĩjciẽs ſuitutẽ
vel reuelata teſtificatio.
aad: adiectio vel reuelatio.
aala: abĩjciens eum vel reue
latio eius.
aam: abĩjciẽs ipſm vel reue-
latio ipſi ſeu vallis eſt⁹ eoruꝫ
aut vallis eſtuans eis.
aas: cõmot⁹ vel cõmotio.
aaſar: cõmota tempeſtas vel
cõmotio.
aba: vallis vel pcliuiũ.
abaa: vallis eius vel pcliui
um eius.
abaab: vallis patrui vel col-
lis patruelis ſeu vallis teſtifi
cans aut pcliuiũ ſeruiẽs.
abaath: vallis peccati vel p
cliuium tempale.
Gabai: vallis mea vel pcliui-
um meum.
Gabao: vallis alta vel procliui
um ſublime.
Gabaon: vallis meſticie vel p
cliuium iniquitatis.
Gabaonite: vallis meſticie vel
pcliues iniquitatis.
Gabath: ſepes vel colonie ſiue
in ſepibus aut in coloniĳs.
Gabatha: collis altus vel pro-
cliuium ſublime.
Gabathite: colles alti: vel pro-
cliuia ſublimia.

Gabathon: collis meſticie vel
ſublimitas eoꝝ.
Gabee: collis ſublimis vel col-
lis ſublimium.
Gabel⁹: vallis de⁹ feſtinãs vel
collis diuini conſilĳ.
Gaber: vir vel iuuenis vel fortꝭ.
Gabis: altitudo ꝯfuſionis vel
alta ꝯfuſio.
Gabli: terra allophyloꝝ vel ter
ra incircũciſoꝝ.
Gabriel: virt⁹ mea de⁹ vel forti
tudo dei ſeu ꝯfortauit me de⁹
aut ꝯfortatio mea de⁹.
Gabuã: ſublimitas vel altitudo
Gad: ſuccinct⁹ latro vel ſuccin
ctus latrunculus.
Gad: tẽptatio vel in euẽtu ſeu
feliciter aut infortuna.
Gadite: ſuccincti latrones vel
accincti latrunculi.
Gadite: temptati vel fortunati
ſeu felices aut in euẽtib⁹.
Gadda: tẽptatio vel accinctio.
Gaddam: temptat⁹ popul⁹ vel
accinctio populi.
Gaddel: hedus dei vel tempta
tus deus.
Gader: murus vel ſepes.
Gadera: mur⁹ ei vel ſepes ei⁹.
Gaderite: muri vel macerie.
Gaderoth: ſepes rñdẽs vel ma
ceria temporalis.
Gadgad: cõciſio vel accinctio
ſiue nunci⁹ aut expedit⁹.
Gaddi: hedus meus vel accin
ctio mea: ſiue accinctus me⁹
vt temptatio mea.
Gaddite: hedi mei vel accincti
ones mee ſiue accincti mei:
aut temptationes mee
Gaddiel: temptauit me de⁹ vel
accinctio mea deo.
Gaddielite: tẽptati deo aut ac
cincti dei.
Gaddis: accinctus vir vel tem
ptationem aſſumens.
Gador: accinctio luminis vel
temptatio iracundie.
Gaer: vorago ꝯſurgens vel de
uoratio reſurrectionis.
Gai: vallis vel ꝑruptum ſeu de
uorans aut vorago.
Gail: exultans vel exultatio.

Gail: vall vel coll ſeu deuoratio
Gailath: exultans tpe vel exul
tatio reſponſionis.
Gailoth: valles vel colles ſeu
voragines aut deuorationes
Gai⁹: mobilis vel comot⁹ ſeu
vallenſis aut defenſibilis.
Gal: aceruus vel inuolutio.
Galaad: tumul⁹ teſtꝭ vel aceru⁹
teſtimonĳ ſiue trãſmigrãtes
teſtes aut trãſmigratio teſtiũ
Galaadite: tumuli teſtium vel
aceruí teſtimoniorum ſiue te
ſtes tranſmigrantes aut teſti
um tranſmigrationes.
Galadad: vetus homo vel ve-
tuſtas ſola.
Galadithim: vetuſte aque vel
poſſeſſiones aquaꝝ.
Galal: volutabꝛꝝ vel volutatio
Galali: volutabra vel voluta-
tiones ſeu volutabrũ meum
vel volutatio mea.
Galalai: volutabꝛꝝ vulturꝭ vel
volutatio deuoratoris.
Galathamaim: aq̃ poſſeſſa vel
aque poſſeſſio.
Galathia: magnifica vel tranſ
lata ſiue tranſmigratio aut
tranſmeatio.
Galathe: magnifici vel trãſlati
ſeu trãſmeãtes aut trãſmigra
Galatenſes: idem. (ti.
Galgal: rota vel reuolutio.
Galgala: collis preputioꝝ vel
collis circũciſionis.
Galgala: rota ei⁹ vel reuolutio
ei⁹ ſiue volutabꝝ aut iuoluta-
Galgalis: rota viri vel (tio
reuolutio aſſumptiõis.
Galgalis: volutabris vel reuo
lutionib⁹ ſeu rotis aut inuo
lutationibus.
Galilea: rota vel volubilis ſi-
ue tranſmeans aut tranſmi-
gratio facta.
Galilei: volubiles vel rotati ſi
ue tranſmeantes aut in tranſ
migratione facti.
Galim: aceruí lapidum vel lo-
ca paluſtria.
Galiloth: reuolutiões aut trãſ
migratões ſeu reuolutio tpis
aut trãſmigratio rñdentis

Gallia:trãſferens vel tranſlata ſeu trãſferẽs tranſferẽtes aut tranſlatio trãſmeantiũ.
Galiim :inundatio vel reuolutio ſiue tranſferens eos aut tranſmigratio eorum.
Gallion:tranſferens iniquitatem vel tranſlatio inutilis.
Gamalias:redditio domini vł retribuet mihi deus.
Gamaliel : redditio dei vel retribuet mihi deus.
Gamarias: retributio domini vel retribuet mihi dominꝰ
Gamal:retribuẽs vł retributio
Gamuel :retribuẽs deo vel retributio dei.
Gan:hortus vel elatio.
Ganges : hortus complutꝰ vel elatio irrigata.
Gani:hortꝰ meꝰ vel elatio mea
Ganim:horti vel elationes.
Gaom : vallis eſtus vel vallis cõmota ſeu vallis eſtuãs aut vallis cõmotio.
Gara:ruminãs vel pegrinus.
Garab:ſcabies vel ſcabioſus ſiue incolatus multus aut incolatus multorum.
Gareb: idem.
Gareth :alienus deſcẽdens vel aliena deſcenſio.
Garizim:diuiſio vel abſciſio.
Gariz:accola vł aduena eiꝰ ſeu diuidẽs eos aut pſciſio eoꝝ.
Garim:alienꝰ directꝰ vel incolatus humilitatꝭ.
Gaſpha :vallis eructuãs vł cõmotio ſubita.
Gatham:tangens riſit vel tangentis riſus ſiue tactus ridẽtis aut riſus tangentium.
Gather:torcular videns vel accola explorationis.
Gatherõ:torcular vidẽs dolorẽ vel accola explorãs iniq̃s.
Gatheron :torcular vidẽs tpe vel accola explorãs rñſiones.
Gatherothite : torcular videntes tempore vel accole explorantes reſponſionem.
Gaulon :volutabrum vel volutatio ſiue inuoluens euꝫ aut inuolutio eius.

Gaza:roquſta dñi vł fortitudo eiꝰ. Sciẽdũ tñ ꝙ hoc nomen apud hebreos.g.lrãz in principio non habet:ſed incipit a vocali ain:⁊ dicit aza nõ gaza ſubtracta.g.littera.
Gazabar:robuſtus filiꝰ vel fortitudo filiĩ. Mixtum eſt ex hebreo ⁊ ſyro.
Gazan.nux vel amygdalũ ſeu robuſtus dono aut fortitudo gratie.
Gazara:diuidẽs eum aut preſciſio eius.
Gazarias:diuidens virum vel preſciſio aſſumptionis.
Gezee : robuſti domino vel fortes eius.
Gazenſes:idem.
Gazem :roborans eos vel fortitudo eorum.
Gazer:robuſte conſurgens vel fortiter vigilans.
Gazera :robuſte conſurgens ei vel fortis vigilia eius.
Gazer:preſciſus vel diuiſus ſiue preſciſio aut ordinatio.
Gazera:diuidens eum vel preſciſio eius ſiue ordinans euꝫ aut ordinatio eius.
Gazer:tonſor vel tonſio. Ipſe ẽ nabal carmeli:cuius vxorem accepit dauid.

Gic.e.poſt.g.

G

Gaba:vallis vel pcliuiũ
Gebal:pruptum vel deficiens ſiue vallis vetꝰ aut vorago exterminans.
Gebar:fodiens filios vel effoſſio filiorum.
Gabeeth : vallis fortitudinis: vel collis teſtimoniorum.
Gebethon : vallis meſticie vel collis merẽtium.
Gebin:foſſa vel effoſſio.
Gebim:foſſe vel effoſſiones.
Geboch:lucta vel harena ſiue puluis aut inutilis.
Gedel:accinctus deo vel maceria dei.
Geddel:temptatus deo vel accinctio dei.
Gedelias:magnificus domini vel magnificatus domino.

Gedeon:circũiens in vtero ve experimentum iniquitatis ſiue temptatio humilitatꝭ me aut tẽptatio iniquitatꝭ eoꝝ
Gedera:ſepes vel maceria.
Geddi:temptatꝰ vel accinctio
Gedimihel : accinctio dei vel fortunatus deo.
Geddo:accinctio vel tẽptatio
Gedor:accedens vel applicãs ſiue ſepium aut maceriaꝝ.
Gedori:acceſſus meus vel applicatio mea ſiue ſepes mee aut maceriarum mearum.
Gedud:latrũculꝰ vł expeditꝰ ſiue accictio aut latronũ cune
Gedur:ſepes ignea vł maceria incendens.
Gethenna:vallis ennon vł vallis gratuita ſeu de valle ſum aut vallis triſticie.
Gelbee:volutatio vł decurſus ſiue aceruus pluens aut aceruus pluuiarum.
Gelon:migrans vel migratio
Gelonites : tranſmigrans aut tranſmigratio.
Gemallus.valł ſalſa vel vallis ſalis ſeu mare aut amaritudo
Gemalli: idem.
Gemallite :valles ſalſe vel valles ſalis ſeu maria aut amaritudines.
Gamela: vallis ſalſa vel vallis ſalis.
Gemnel:mare dei vł amaricãs domini.
Gennaſar: ortus principiũ vel natiuitatis initium.
Genebaih:ortus filius vel principium filiorum.
Geneſar:ortus vel principium ſiue inita natiuitas aut initium natiuitatis.
Genaſareth:idem.
Genneus : ortus germinis vel principium motionis.
Genthon : ortus reſponſionis vel principium humilitatis.
Geon:pectus vel pruptum.
Gera:incola vel peregrinꝰ ſiue ruminans aut incolatus.
Gerra :incolatꝰ vł pegrinatio.
Gerara : icolatus viſio vel ru

minatione vidit.
eraris: aduene ꝓpinquantes
eraſeni: ſuburbani vł coloni
bidem ſeu incole mei aut pe
regrinationes mee.
erreni: incole vel peregrini.
ergeſeꝰ: ꝓpiquãs aduena vel
colonũ eĳciẽs ſiue colonũ ap
plicãs aut colonie applicatio
erian: ruminans domino eſt
vel peregrinus domini eſt.
erihel: ruminans deo vel pe
regrinus dei.
erimoth: timens mortem vł
metuens altitudinẽ mortis.
ermanus: ruminãs quid cõ
ſilĳ vel peregrinus complens
numerum.
eron: accola inutiles vel ru
minans iniquitatem.
Gerſan: aduena vel alienus ſi
ue ꝓfugus aut eoꝝ eiectio.
Gerſanite: aduene vel alieni ſi
ue ꝓfugi aut eoꝝ eiecti.
Gerſi: aduena domini vel alie
nus domino.
Gerſon: aduena ibi vel eiectio
eorum.
Gerſoni: aduena meus ibi vel
eiectio mea eorum.
Gerſonni: idem.
Gerſonite: aduene: ibi vł eiecti
eorum.
Geruſa: pegrinatio vel icolatꝰ
ſiue ruminãs aut ruminatio
Grecia: incolatꝰ vel ruminatio
Greci: incole vel ruminantes.
Gregoriꝰ: grece latine vigilãtiꝰ
Geſbaam: defluẽs vel ſedẽs in
ꝑplo ſiue populus deſpiciens
aut ꝑplꝰ ſedens in tenebris.
Geſſen: terra compluta vel im
ber vicinꝰ ſiue appropinquãs
plantationi aut appropiquãs
plantationi eorum.
Geſſemani: vallis pinguis vel
vallis pinguedinum.
Geſſori: applicans lumen mihi
vel applicans dirigentẽ me.
Geſſur: applicãs lumen vel ap
plicans dirigẽtem.
Geſſuri: applicans lumen mihi
vel applicans dirigentẽ me.
Geſſuri: iuxta lumen vel vici-
na lumini.
Geſſurim: iuxta lumen meũ vł
applicantes e lumine meo.
Geth: torcular vel opprimens.
Getheꝰ: torcular vł opprimẽs
ſiue oppreſſus aut oppreſſio.
Gethan: defluẽs gens vel de
ſpiciẽs populus.
Gethaaſar: humi vel foſſũ ſiue
torcular eius aut effoſſio eiꝰ.
Gethai: opprimẽs ſignũ vł tor
cularis ꝯſũmatio.
Gethaiz: torcular ꝑplī vł oppri
mẽs ꝑplm ſiue applicuerunt
eos aut applicatio eoꝝ.
Gethedelthi: torcular egenum
vel oppreſſio paupꝑtatis.
Gethepher: torcular ſegans vł
oppreſſio diſſeminationis.
Gethei: opprimentes vel torcu
laria.
Gethma: torcular frãgens vel
oppreſſio congregationis.
Gether: murale vel ſepes ſiue
murus aut circũdatio.
Gethere: murus eius vel circũ
dans eum.
Getheromon: torcular excelſũ
vel oppreſſio ſublimitatis.
Gethremon: opprimens vł tor
cular malipunici.
Gethſemani: vallis pinguis vł
vallis pinguedinũ ſiue oppri
mens nomen humile aut tor
cular famoſe auditiõis.
Gethſon: opprimens pupillaꝫ
vł torcular coccineum.
Gezabel: eſt iter vel eſt fluxus
ſanguinis.
Gazabel: fluxus vanꝰ vł fluens
ſanguine ſiue cohabitatrix.
Gezem: vicinus palpationi vł
appropinquãs plantationi.
Gezphe: robuſtus laqueus vel
fortitudo diſcipline.
Gezon: fluxus doloris vel co
habitatio iniquitatis.
Gezonites: fluẽs merore vł co
habitator inutilis.

¶Hic. i. poſt. g.

Giderot h: ſepes vł maceria
Giderodathai: ſepes duoꝝ vł macerie bine.
Giezi: vallis viſio vel ꝓruptꝫ
videns.
Gigaal: redẽptio vel redẽptus
Gilon: migra vel migrans.
Gilonites: trãſmigrãs vł trãſ
migratus.
Gimel: plenitudo vł retributio
Gineth: ortus vite vel princi
pium pauoris.
Gio: luctatio vel luctare.
Gion: luctatio vł harena.
Gir: diuiſio vel preſciſiõ.
Giſſai: ſacrificãs vel ſacrificiũ
Guidum: inflatio vel aſcẽſio.

¶Hic. o. poſt. g.

Gotha: gens peccatrix
vel populus peccatoꝝ.
Gob: lacus vel locuſta.
Godolias: magnificãs dñs, vel
magnificus dñi.
Godoliati: magnificentia pctĩ
mei vel magnificꝰ i tpe meo.
Gog: doma vel tectũ.
Gohel: ꝓpinquus deo vel redẽ
ptio dei.
Goim: gens vel populi.
Golam: trãſmigrãs eos vel vo
lutatio eorum.
Golgotha: locus calui vł locꝰ
caluarie. Syrũ eſt nõ hebreũ.
Golias: trãſmigrãs vel trãſmi
gratio ſeu reuelãs eos aut ro
buſtus eorum.
Goliath: idem eſt.
Goli: acerui vł loca paluſtria.
Gom: fouea vel decipiens ſiue
laqueus aut decipula.
Gomer: aſſũptio vel ꝑfectio ſi
ue ꝯſũmatus aut ꝯſũmatio.
Gomor: ꝑfectio ſiue cõſolatio
vel ꝑficiens aut venundatio
Menſura eſt antiquorũ ꝙ mẽ
ſura eſt decima ps ephi.
Gomorra: cecitas vel ſeditio
ſeu timẽs populum timor po
pularis. Et ſciendum ꝙ hoc
nomẽ in hebreo nõ habet. g.
literam: ſed ſcribiť per vocalem
aim: ⁊ diciť gomorra.
Gonath: ortus peccati vł arro
gantia temporalis.
Goneabat: furtũ filie vł iurãs filiũ.
Gom: orti mei vel arrogãtie mee.

Goꝛgias: diuidens luctum vel pſciſio lucrantium
Goꝛtinam: pſcidēs dona vl' diuidens caſtra eoꝝ.
Goſem: applicans eos: vel appꝛopinquās plātationi eoꝝ.
Goſen: applicās vel applicatio ſiue appꝛopinquās palpatiōi aut appꝛopinquās plātatiōi.
Goſnā: applicata vel iux eaꝫ ſiue applicās aut applicatio.
Goſō: appꝛopiquās palpatiōi vel appꝛopinquās plātatiōi.
Gothomel: toꝛcular rñdēs deo vel oppſſio applicās ſigno.
Gethoꝛ: murus vel circūdatio
Gozar: amygdalū vel nux eoꝝ ſiue toſio aut foꝛtitudo eoꝝ.

Hic. v. poſt. g.

Gabel: ꝓpinquans deo vel redemptio dei.
Gubelite: redēptio dei vel ꝓpinqui deo.
Gulias: ꝓpinquus dño vel redemptio dñi.
Gun: hoꝛt⁹ meus vel arrogantia mea.
Gunite: hoꝛti mei vel arrogantie mee.
Gurbaal: diuidēs viros vel pſciſio vetuſtatis.

Sequit̄ de noībus incipientibus a littera. h.

Haben: in filio vel ī pꝛincipio.
Haber: ꝑticeps vel participatio commiſit aut certamen iniit.
Heberite: ꝑticipes vel particapationes: ſeu cōmiſerūt aut certamen inierunt.
Habi: pater me⁹ vel frater meus iſte.
Habiel: pater meus de⁹ vel frater meus dñs.
Hachan: neceſſitas vel neceſſarium.
Hacharan: turba vl' turbatio
Hachin: rctinens eos vel retētio eoꝛum.
Hachoꝛ: excelſū vel ſublimitas
Hadada: teſtis vel vſqꝫ ad teſtimonium.
Haditū: inundās peſſimos vel inundatio peſſimoꝝ.
Hedrehel: greges dei vl' aggregati deo.
Hadrin: teſtis menſure vel inundans menſuratio.
Hafar: fra vel puluis ſiue humens aut fodiens.
Hafara: taur⁹ vel vitulus ſiue puluis eius aut fodiens euꝫ.
Hafarim: mare effodiēs vl' maris effoſſio.
Haga: loquēs vel meditans ſiue locutio aut meditatio.
Hagegath: annūcia vel annūciatio ſiue accinctus aut latrunculus.
Hagiel: aduena meus vel incola dei.
Hailon: vita valliū quercuum vel queſtio vita roboꝛec.
Hahul: eſte dolens vel vitam parturiens.
Hai: vita valliū vel qſtio vite.
Haia: vita valliū eius vel queſtio vite eius.
Haiam: vita valliū eoꝛū vel qſtio vite eoꝛum.
Hailon: vbi erant vrſi vel vbi vrſi ſunt.
Haiman: vita valliū mirādaꝝ vel queſtio vite mirabilis.
Hain. fons vel oculus.
Haio: vita valliū eius vel queſtio vite eius.
Halaa: fermentū eius vel conſternens eum.
Halac: poꝛtio vel ꝑs mea ſiue lubꝛicū aut impeditio.
Halaſa: triplex vel cōſternata ſiue ꝯſternās aut ꝯſternatio.
Halda: depꝛecās dñm vel depꝛecatio domini.
Hal⁹: fermētuꝫ vel ꝯſternatio.
Hamas: indignās vel furēs ſiue furoꝛ aut indignatio.
Hamiel: popul⁹ meus deo vel popul⁹ meus dei.
Hamoꝛa: ꝑpl's ſcitus vel populus illuminans.
Hamul: calefact⁹ ros vel cafectio roꝛis ſiue popul⁹ dolens aut ꝑpl's parturiens.
Hamulite: calefacti roꝛes vel calefactiōes irroꝛationū ſeu populi dolentes aut populi parturientes.
Hanā: reſpondens ꝑplo vel reſponſio populi.
Hanan: reddens donuꝫ vel reſponſio gratie.
Hanath: reddas vel rñdēs ſeu reddidit aut reſpondit.
Hanebgaba: ſollicitās vel humilians ſiue ſollicitauit aut humiliauit.
Haniel: pauꝑ dei vl' rñdēs deo
Hanon: rñdēs meroꝛi vel reddens iniq̄tatē ſeu reddēs doloꝛē aut rñſio inutilis.
Haoi: ſpinee vel cōpūctiones.
Haoites: ſpina vel cōpunctio.
Haphꝛon: puluis meroꝛis vel terra inutilis.
Harada: miraculum vel admiratio.
Harē: fili⁹ me⁹ vel filiatio mea
Hares: teſtatio mea vel teſtamentum.
Harim: exaltatio vel exaltat⁹.
Haſarmoth: atrium moꝛt' vel atrium anguſtie.
Haſcroth: atria vel veſtibula ſeu ville aut beatitudines.
Haſon: feſtiatio vel feſtināt es.
Harath: ram⁹ vel diſſipatio ſiue teſtimoniū aut diſſipatoꝛ.
Hatharoth: circuli vel coꝛone
Hathoniel: rñdens deo vel reſpondit ei deus.
Hauna: ipſa iniq̄tas vel ſuſceptio iniquoꝛum.
Hauan: fōs vel motio ſiue ſubuertēs eos aut ſubuerſio eoꝝ
Hauil: ſtulticia vel inſipientia ſiue ſtultus aut inſipiens.
Hauoth: ſedēs vel cōmoꝛatio ſeu vinculū aut incunabula.
Harau: claudus vel iraſcēs ſiue claudicās aut claudicatio
Haxath: medic⁹ vl' medicamētū
Haria: vidēs vel ꝓuiſio.
Hazaꝫ: ꝯtinētia vl' appꝛehenſio ſiue ꝯtinēs aut appꝛehēdens.
Hazbi. mēdaciū vel iniq[illegible].
Hazeb: ꝑgens vel abiens ſiue ꝓfectio aut ꝓficiſcens.
Hazuba: deſerta vel relicta ſiue deſertio aut relictio.

Hic.e.poſt.h.
E eſſe: vel viuere.
h He: ipſa vł iſta ſiue ſuſcipiēs aut ſuſceptio.
Heber: victor vel trāſiēs: ſiue trāſitus aut trāſitio.
Hebreus vincēs: vel trāſitor: ſiue trāſiēs aut trāſitorius.
Hebion: paupculus: vel paup ſenſu.
Hebionite: paupauli vel pauperes ſenſu.
Hebri: victor meus: vel tranſitio mea.
Hebrō: incātās vł icātatio ſiue ɔiugiū aut viſio ſempiterna
Hebronite: cōiugati vel incantores: ſiue incātationes: aut viſiones ſempiterne.
Hecethan: ipſe mēte excedens vel iſte ſuſcipiēs humilitatē.
Hedai: ornat⁹ mihi vel voluptuoſus meus.
Heddo: pauidus ſeruus vel teſtificator vite.
Hefer: fouea vel ꝑcipitiū.
Heie: qui eſt vel qui exiſtit:
Hela: vallis quercus vel maledictio.
Helai: vallis quercus mee: vel maledicta mihi.
Helam: abiectio vł ſupliminare
Helam: oppoſiti vel cōpoſiti.
Helon: deo grat⁹ vel deo donatus: ſeu vallis querc⁹: aut roboratus gratia.
Helbid: dei fili⁹ vł dei excelſus
Helchal: portio: vel particula.
Helcana: dei zelus vel dei poſſeſſio.
Helcheia: ps dn̄o: vel vendicatus domino.
Helcheſe: aduocata: vel aduocatio.
Helcheſeus: aduocans: vel aduocatus.
Helchi: partitus mihi vel vendicatio mea.
Helchian: ps dn̄i eſt: vel vēdicatio dn̄i eſt.
Helchias: ps dn̄i: vel vendicatus domino.
Heldaa: atriū ei⁹ vł exacuēs eū
Heldad: atriū vel exacuens.
Heldai: atriū meum vel acutio mea.
He leanā: dei mei donū: vel dei mei gratia.
Heled: acceptio glorie vel accipiens gloriam.
Helem: poſtes vel ſecula ſeu veſtibulū aut ſupliminare.
Heleſa ɔſternatio: vł ɔſternat⁹
Helles: exiens vel exitio.
Hellesmoth: grece exodus: latine aūt exitus mortis.
Helleth: accipiēs vitā: vel ſuſceptio pauoris.
Helphaal: deo excluſus vel dei nutritio pauoris.
Heli de⁹ me⁹: vel deitas mea.
Helia: de⁹ dn̄s: vel dei dn̄atio.
Heliab: de⁹ meus pater vł dei mei paternitas.
Helias: de⁹ dn̄s: vel dei dn̄atio ſiue aſcēdēs dn̄s: aut robuſt⁹ dominator.
Heliaſaph: dei mei collectio vł dei mei congregatio.
Heliaſaphā: dei mei facies: vel dei mei cōuerſio.
Heliatha. deo meo peccās: vel dei mei tpalis.
Heliathi: deum meū vidēs: vel dei mei viſio ſiue dei mei auxilium vel dei mei fortitudo.
Helizel: deo meo ꝑtit⁹: vel dei mei particula.
Helihel: de⁹ meus de⁹: vel dei mei deitas.
Heliphal: de⁹ me⁹ cadens: vel dei mei caſus.
Heliphales: de⁹ me⁹ diuidens vel dei mei diuiſio.
Heliphalu: de⁹ me⁹ mirabilis vel dei mei miraculum.
Heliphelec: dei mei ruina: vel dei mei deiectio.
Helihas: deus me⁹ mirabilis: vel dei mei miraculū.
Heliel: deus meus dei: vel dei mei: deus.
mei deus.
Helim: deficiēs vel fortis eoꝝ ſiue arietes: aut robuſti.
Helimaidis: dei mei contradictio vel dei mēſura ſufficiēs.
Heliodorus: deo meo generās vel dei mei generatio.
Helioenai: dei mei fons meus vel dei mei oculus meus.
Heliopolis: ſol ciuium: vel ſolis ciuitas.
Heliozeb: dei mei coru⁹: vel dei mei ſolitudo: ſiue dei mei ardor aut dei mei tēptatio.
Heliſa: ad inſulam: vel deus ſaluator.
Heliſabe: dei mei ſal⁹: vel dei mei defenſio ſiue dei mei iuramētū: aut dei mei abūdātia.
Heliſeus. de⁹ me⁹ ſaluator vel dei mei ſalutare.
Heliſu. dei mei ſal⁹: vł dei mei protectio.
Heliu: de⁹ dn̄s: vel de⁹ dn̄ator ſiue de⁹ meus iſte: aut de⁹ meus ipſe.
Helizer: dei mei auxilium: vel dei mei fortitudo.
Helmodan: deo natus vel dei natiuitas.
Helnaem: deo fidelis vł dei requietio.
Helnathan: deo datus: vel dei donatio.
Heloe: deus vel deitas.
Helom: cōmotus fortiter vł exercitatus fortitudine.
Helon: exercitus fortitudo: vel exercitatus fortitudine.
Helonite: exercitiū fortitudīs: vel exercitati fortitudinib⁹.
Helſaphan: deo victus vel dei viculū: ſiue deū ſpeculās aut ſpeculator dei.
Heltheche: ꝑferēs: vel ꝑlatio.
Helthecē: idem.
Heltholath: atriū coccineum: vel acumen ruboris.
Hemā: ꝑturbās vel ꝑturbatio ſiue ſuſcipiēs: aut formido eorum.
Hemech: vallis vel abyſſus: ſiue ꝓfundus aut ꝓfunditas.
Hen. ecce fontē: vel ecce oculū
Henach: gigas vel fortis: ſiue humilis cōſurgens aut humilis cōſurrectio.
Henachim: gigātes vł robuſti ſiue potētes: aut humiles cōſurgētes.

Henan:curſus meroris vel fõs triſticie.
Hennon: vallis triſticie: vł vallis interfectionis.
Her:vigilãs vel pelliceus: ſiue ſiue cõſurgens: aut effuſio.
Heran: vacuefact⁹: vel vacuefaciẽs aut vacuefecit aut vacuefactio.
Heronite:vacuefacti: vł vacuefacientes ſiue vacuefecerunt: aut vacuefactiones.
Heraſtus:vigilans vel effuſus ſiue frater meus videns: aut fratris mei viſio.
Herchuſa:conſurgẽs mendacium vel vigilia fictionis.
Herchuſei:cõſurgẽtes mendacio:vel vigilãtes fictionib⁹.
Hered:vigil vita vel cõſurgẽs pauore.
Heredite:vigilãtes vite vel cõſurgentes pauoribus.
Herẽ:vigilans eis vel reſurrectio eorum.
Heri:vigilans mihi vel reſurrectio mea.
Herias:vigilãs dño vel reſurrectio domini.
Herite: effuſi vel vigiles: ſiue pellicei:aut cõſurgẽtes.
Heritopher:vacuefaciẽs os ꝓtectũ vel vacuefactio oris ꝓtegentis.
Hermagedõ:ꝯſurgẽs tẽptatio vel vigilia inhabitationis.
Herman:anathema merorꝫ eorum vel anathematizatio triſticie eorum.
Hermes:anathema meroris vł anathema triſticie.
Hermogenes:mons ſcrutatus vel vomens eos in valle.
Hermõ:anathema meroris vel anathema triſticie.
Herodes:pellib⁹ glorians vel pelliceus glorioſus.
Herodiani:pellibus gloriãtes vel pellicei glorioſi.
Herodias:pellib⁹ gloriãs vel pellicea glorioſa.
Herudiõ:formido vel pauor.
Heſdreſon:miſericordia dei vł auxilium meũ deus me⁹.
Helli:vicinus meus vel vicinitas mea.
Heſron:atriũ vel amplitudo.
Heſter:abſcondita vel abſcondens ſeu eleuata in populis: aut ꝑparata in tempore.
Heth:vita vel pauor.
Hethan:fons vel aſcẽſus: ſiue pauid⁹ dono:aut viuẽs gr̃e
Hethan;cõſũmatio vel ꝯſumatus:ſiue auis eorꝫ:aut ſuſcipiens nauigationem.
Hetheus: viuax vel pauidus: ſeu formidans aut ſtupidus.
Hethuas:pauor colubri vel vita ſerpentis.
Hethi:vita mea vel pauor me⁹

Hic.i.poſt.h.

Hia ſublimis vel exaltatus.
Hiarite:ſublimes vel exaltati.
Hichutinel:ipſe eſt duplex deo vel ipſe ſperans in deum.
Hielon:ipſe ẽ parcẽs vel ipẽ ẽ faciens:ſiue ipẽ eſt cõmouẽs fortiter:aut ipſe eſt excitatus fortitudine.
Hiemla:parcẽs maledictio vel cõmouens accipientem.
Hierchon: ipſa poſſeſſio vł vigilantia negociationis.
Hieſana:ipſe faciens dona: vł ipſe parcens gratificato.
Hieu: ipſe vel eſt.
Hieu:parcens vel faciens ſiue cõmotus:aut cõmotio.
Hieus:cõmotus aut cõmotio: ſeu ipſe eſt parcens aut ipſe ẽ faciens.
Hiezer: ipẽ eſt fortꝫ vel ipſe eſt auxiliator:ſiue ipſe ẽ ſeparatus aut ipẽ eſt ſanctificat⁹.
Hiezerite:ipĩ ſunt fortes vel ipſi ſunt auxiliatores: ſiue ipſi ſũt ſepati. aut ipĩ ſꝫ ſctificati
Higal:aceruatio exaltata vł exaltationis inuolutio.
Hiel:faciẽs deo vł cõmotio dei
Hila:exaltatus vel exaltatio.
Hilai:exaltatus mihi vel exaltatio mea.
Himeneus:ipſe numerãs feſtinantes vel ſuſcipiens ad impletionẽ conſiliũ.
Hin:mẽſura vel mẽſuratio loqntꝫ materie ſiue fuit aut erit
Hir:vigilãs vel vigilat⁹ ei.
Hira:fris viſio vel vigilãs.
Hiram vigilãs pplo vel vigilie ppli ſeu viuit excelſus:aut viuens eſt excelſe.
Hiras:fratrẽ meũ vidit: vł fris mei viſio:ſeu vigilãtem ſuſtollẽs:aut vigilãs plaſmatiõi.
Hircanus:cõſurgens poſſeſſio vel vigilia emulationis.
Hiſbaal: ipſe vir vetuſtus vel ipſe vir deuorator.
Hiſimiel:ipſe nominatus dei vł ipſe poſtulatus a deo.
Hiſimoth:ipẽ mortẽ adducẽs vel ipſe ẽ mortis adductio.
Hiſpania:accictio ł expeditio.
Hiſpaniẽſes:accicti vł expediti
Hithai:commouens bina vel parcens duobus.
Hizadab:ipſe fluens torris vł ipſa torris fluitio.
Hiziel:ipſe fortis deus vel ipſa fortitudo dei.
Hiſmael: vir auditus a deo vł aſſumens auditionẽ dei.

Hic.o.poſt.h.

Hoba:incantator vel incantatio: ſiue dilectus aut amplexatio
Holda:deſtruẽs vel diſcernẽs mihi:ſiue diuerticulũ meum ſeu diſcretio aut diuerticulũ.
Holdai:deſtruẽs me vel diſcernẽs mihi ſiue diũticulũ meũ.
Holofernes:infirmitas diſceſſionis vel infirmans vitulus ſaginatum.
Homor: populum amaricans vel populi amaricatio.
Homor:criſpãs vel manipul⁹
Hoon:labor vel dolor: ſiue laborans aut dolens.
Horeb : menſa vel maſſa ſiue temptatio aut temptatus.
Horeb: ador vel ſiccitas ſiue coruus aut ſolitudo.
Horrei:liberi vel iracundi ſiue de foramib⁹ aut farinatũ.
Horem: dolor vel ira ſeu de excelſa aut de iracundie.
Horri:farina vel farinat⁹: ſeu

poſt me: aut foramen meum.
Horim: fortes vel excelſi: ſiue gigantes aut robuſti.
Herodi: maledictio ſufficiens: vel maledicta ſufficienter.
Hortoſiada: recte indigens teſtimonio vel lumen poſitum teſtificationi.
Hoſa: ſpes vel ſaluatio.
¶ Hic. u. poſt. h.
Huchac: ſculpēs vel ſculpſit: ſiue ſculptor: aut ſculptura.
Huphim: penetralis vel thalamus.
Huma: feſtinans ſibi vel manipulus.
Huri: longitudo mea vel illuminator meus.
Hus: feſtinans vel cōſiliator.
Huſam: feſtinans populo vel conſiliator populi.
Huſathi: feſtinante me: vel feſtinatio mea.
Huſi: feſtinans mihi: vel conſiliator meus.
¶ Sequitur de incipientibus a littera. I.
Ia: dn̄s vel dn̄ator.
Iaalehel: icipiēs laudare deū vel expectatio laudis dei.
Iaalon: ilex vel quercus.
Iaamena: extremꝰ i coitu calor vł extrema coeūtis delectatio
Iaan: reſpondēs vel reſponſum ſiue reſponſio.
Iaare: ſaltus vel ſilua.
Iaas: fuit vel dimidium: ſiue dimidiās aut dimidiator.
Iaaſel: dimidiauit deus: vel dimidiatio dei.
Iaath: expectans tempus vł expectatio peccatoris.
Iaazraher: auxiliū ł auxiliabiꝭ
Iaaziam: auxilium domini vel auxiliabiꝭ dominus.
Iaba: luctatio vel itelligētia.
Iabes: dolor vel dolens ſeu ſiccitas aut exiccata.
Iabin: ſapiēs vel ſapia: ſiue intelligēs aut intelligentia.
Iabina: ſapiens dn̄o vel intelligentia domini.
Iabir: ciuitas doctrine vel ciuitas litterarum.
Iabob: puluis vel lucta ſiue luctans aut luctatio.
Iaboch: idem.
Iachabed glia domini vel vbi eſt gloria: ſeu eſt grauis aut ē grauitudo.
Iachala: fortis eius: vel cōfortans eum.
Iachalia: fortis dn̄s vel fortitudo domini.
Iachaz: tribulatio vł tribulatꝰ
Iachā: tribulator vł tribulatio
Iachanē: ꝓparās firmitatē vel ꝓparatio firmitatis.
Iachim: ꝓparans vel ꝓpator ſiue ꝓparatus aut ꝓparatio.
Iachim: firmus vel firmitas.
Iachin: idem.
Iachinite: firmi vel firmitates
Iacob: ſupplātator vel ſupplātatio.
Iacoba: ſupplantans eum vel ſupplantatio eius.
Iacobus: ſupplantās feſtinantem vel ſupplantatio cōſiliȷ̄.
Iachon: ꝓpans vel ꝓparatio.
Iachoma: ppli vltio vel populum vlciſcēꝭ: ſiue preparans dn̄o aut ꝓparatio dn̄i.
Iadae: ſciens vel ſcientia: ſiue cognoſcēs aut cognitio.
Iadaia. ſciens me vel cognitio mea.
Iadal: ſciens dominū vel cognitio domini.
Iadaſan: ſciēs egreſſum vel cognoſcens abundātiam.
Iadaias: cognitus dn̄o vel ſcientia domini.
Iadiel: ſciens dominum vel cognitus domini.
Iado: ſciens teſtimoniū vel expectatio ſeruitutis.
Iadon: ſciens dolorē vel cognitio iniquitatis.
Iaphe: expectās laqueū vel expectatio diſcipline.
Iaphe: eligens vel electio ſiue oſtendēs aut illuminatio.
Iapheth: latitudo vł dilatatio
Iaphia: oſtendēs vel oſtenſio. ſeu aperiens aut apertio.
Iaphie: oſtēdēs vel aperiēs ſeu expectans eos aut ſupficies.
Iagaal: ꝓpinquitas vł ꝓpinquꝰ.
Iagur: aduena vel colonus.
Iael: expectās deū vel expectatio dei: aut incipiens ſeu carnale coniugium.
Iahel: aſcendēs vel aſcēſio ſeu aſcēdit deꝰ aut aſcēſio dei.
Iahelite: expectātes deū vel expectationes dei ſiue incipientes aut carnalia cōiugia.
Iahelite. aſcēdētes vel aſcēſiones ſiue aſcendentes deo aut aſcenſiones dei.
Iahelel viuēs deo vel expectatio dei: ſiue poſtulans deum: aut requieſcens in deo.
Iair: vigilans vel illuminans ſeu illuxit aut illuminatio.
Iairus: illuminās vel illuminatio ſiue vigilie aut vigilātes
Ialam: expectās humilia: vel pectator ꝑcuſſionis.
Ialelel: expectans deū vel expectatio dei.
Ialech. expectās pauorē vel expectatio vite.
Ialon: expectans dolorem vel expectatio iniquitatis.
Iam: mare vel dies.
Iambrȷ̄: mare laceſcens vel dies amaricans.
Iamin: dies plurali numero vł amaria: ſeu amaritudies: aut amaricationes.
Iamin: virtus vel dextera ſiue aſini aut aſinei.
Iaminite: dextere vel virtutes ſeu aſini vel aſinei.
Iamna: mare vel dextera: ſiue marinus aut vbi eſt ſignum.
Iamne. idem
Iamnes: marinꝰ vł vbi ē ſignū
Iamnia: dextera domini vł vbi eſt ſignum.
Iamnite: virtutes dn̄i vel in q̄bus eſt ſignum.
Iamnor: amaricans lumen vel dextra iracundie.
Iamrā: mare eorum pelliceum vel mare eoꝝ in capite.
Iamres: mare pelliceum vł mare in capite.

Jamſuph:mare rubrum vel di es in capite.
Jamuel:dies eius de⁹ vel dies eius dei.
Jamuelite:dies eoꝝ deus: vel dies eorum dei.
Janai:gubernator me⁹ vel gubernatio mea.
Jamni:ꝑparator me⁹ vel ꝑparatio mea.
Janoa:gubernator vel gubernatio.
Janoe:expectās cōmotionē vł expectatio requietionis.
Janoe:gubernatio vel gubernaculum.
Janon:dormitās merore vł gubernator doloris.
Janua:requies vel requietio.
Janū:dormitās vł dormitatio.
Joad:cōfitēs vel glorificans. ſiue cui⁹ ē frater:aut cui⁹ eſt fraternitas.
Jaoe:factura fratris vel frater dñi:ſiue vbi ē frater aut vbi eſt fraternitas.
Jara:deficiēs vel defectio.
Jaraia:timens dñm vel timor dñi:ſeu deficiens dño: aut deficiens dñs.
Jaramoth:timēs mortem vel defectio mortis.
Jare:luna vel defectio.
Jarre:idem.
Jared:roborans vel roborat⁹: ſiue deſcendens aut ꝯtinētia
Jareden:deſcenſio eoꝝ:vel viſio iudicis.
Jaree:ſilua vel ſaltus.
Jarphael:dimiſit de⁹ vel dimiſſio dei.
Jarphel:idem.
Jarib:vltio vel diiudicās ſiue vlciſcens:aut diiudicatio.
Jaram:ſaltuū vel ſiluarū:ſiue mons ſaltuū aut mōs ſiluaꝝ
Jas:dñs vel dñator.
Jaſa:factura mādati vel fact⁹ in mādato:ſiue factū mādatū:aut inhabitatio eius.
Jaſſa:dimidiū vel dimidiatio ſeu factū mandatū aut factū in mandato.
Jaſaph:habitator vel habitatio ſiue ſedēs aut cōfidētia.
Jaſahel:dimidiū dei vel dimidiauit deus.
Jaſen:domitor vel domatio.
Jaſi:equalitas vel deſideriū.
Jaſiel:equalis deo vel deſiderium dei.
Jaſo:factura mādati:vel fact⁹ in mandato.
Jaſon:deſiderans vel qui mādatum fecerit.
Jaſu:cōuertēs vel cōuerſio.
Jaſub:reuertēs vel reuerſio ſiue reuocās aut reuocatio.
Jaſubite:reuertētes vel reuerſi ſeu reuocātes aut reuocati
Jathaha:peccātes i ea vel peccatum in eis.
Jathā:dñi ꝑfect⁹ vel dño cōſūmat⁹ ſiue dñi ꝑfectio:aut dñi coſummatio.
Jathā:dñs humilis vel det reſpōſio:ſeu expectās humilitatē:aut expectatio rñſionis.
Jathanael:expectās humilem deū.vł rñdēs hūilitati dei.
Janadiath:colūba defluēs tpe vel colūbar⁊ deficiēs pctō.
Janathi:colūba vel eſt. Syrū nō eſt hebreum.
Jaur:expectans incēdiū vel expectatio luminis.
Jaus:expectās cōſiliū:vel expectatio feſtinantis.
Jazer:adiut⁹ vel adiutoriū: ſiue auxilians aut auxiliator.
Jazias:audiēs dñm vel auſcultatio domini.
Jaziel: audiens deum vel auſcultato dei.

Hic.b.⁊.c.poſt.i.

Ibaar:mons fortis vel vir ſuſcitator.
Ichaiman.ve requieſcēti vel trāſlata ē requietio.
Ichaboth:cecidit gl'ia vł trāſlata eſt gloriatio.
Ichainaan: durū habitaculū: vel ꝯſolatio inhabitantis.
Ichonium:dura vel vocata:ſiue vbi eſt thalamus:aut ꝑparatio cōſolationis.
Ichuthiel:ſpes dei vel ſperās in deum.

Hic.d.poſt.i.

Idaia:dilectus domini: vel amabilis.
Idaias:dilect⁹ dñi vel amabilis domino.
Idida: dilect⁹ dñi ꝓpter dñm vel amabił dño ꝓpꝉ dñm Ipſe eſt ſalomon qui dilect⁹ dñi ꝓpter dñm vł amabilis dño ꝓpter dñm dicitꝛ: ꝓpter ſuā miſericordiā ſcꝫ gratuitam qua eū diligere dignat⁹ ē:cū vtiqꝫ dilectione ⁊ miſericordia indign⁹ exiſteret quem conſtabat manzer eſſe ⁊ quē reꝑhendit ſcriptura diuina ꝓ pctō idolatrie: ⁊ immoderato amore mulierum.
Ididia:dilectio domini vel amabilitas eius.
Idithū:ſaliēs vł trāſiliēs eos.
Idox:dilectus voluntarie: vel amabilis violentia.
Idumea ruſa vel rubea:ſeu terrena aut ſanguinea.
Idumei:ruſi vel rubei:ſiue terreni aut ſanguinei.

Hic.e.poſt.i.

Ieabarim: lapides trāſeuntes:vel acerui lapidum tranſeuntium.
Jebaar:mōs fortis vel electio ſuſcitata.
Jebanias:ſapiens dño vel intelligentia dñi.
Jebee:ꝑſepiū vel exicatio.
Jeber:imitans fontē vel expectatio putei.
Jebethon:vallis meſticie. vel collis merentiū.
Jebgar:eligens vel electio.
Jeblaam :abſort⁹ vel abſortio ſeu abſorbens populus: aut populus deſipiſcens.
Jebnael:edificās deo vel edificatio dei.
Jeboch:arena vel luctatio.
Jebus:ꝑſepe vel caltata:ſiue ꝯculcans aut cōculcatio.
Jebuſei ꝑſepe meum vel cōcultatio mea.
Jebuſei:ꝑſepia vel ꝯcultata.
Jecha:torcular vel oppreſſio ſiue opprimēs aut oppreſſa.

Nominũ hebraicorũ

echaa:torcular eius vel oppꝛi mens eum.
echbaa:luctãs ei vł arena eiꝰ
echda:magnificus vł magni ficentia.
echdalian:magnificus dño ẽ vel magnificentia dñi eſt.
echdon:incubãs populus vł incubatio populi.
echelia:torcular laboris vel oppreſſio laborioſa.
echenias:p̄parans dño vel p̄ paratio domini
echimã: poſſedit populũ vel poſſeſſio populi.
echimã: vindicãs populũ vel vindicatio populi.
echiman:acquirãs populum vel acquiſitio populi.
echinaam:poſſidẽs populuz: vel vindicatio populi.
echinã:poſſidens populũ vel p̄paratio populi.
echomam:idem.
echonias:ſic factꝰ vel p̄para tor:ſeu p̄parans dñs: aut pre paratio domini.
echan:extẽſio vel inclinatio: ſeu merces aut mercimoniũ:
echel:cetꝰ dei vł auxiliãs deũ
echze:torcular lupi vel oppri mens lupum.
edala:manꝰ maledicta vł ma nus maledictionis.
edebos: manꝰ maledicta tri bulans:vel manꝰ maledictio nis anguſtiantis.
edeia: ſciens dñm vel cogni tio domini.
edi:ſciẽs me vł cognitio mea
ediel:ſciens deũ vel magnifi cus deo.
edlaph:manũ tollẽs vel ma nũ ad os: ſeu manꝰ ſubleuãs aut manuũ ſubleuatio.
eddoa:ſciẽs eũ vł ꝯgnitio eiꝰ
edchan:puulꝰ vł minoratio.
edri:accedẽs vł applicãs ſi ue acceſſus aut applicatio.
eddu:accinctꝰ vel tẽptatio.
eddua:tẽptãs eum aut accin ctio eius.
edula: manus maledicta vel manus maledictionis.

Jephdaia:innuẽs domino vel apertio domini.
Jephehel:apertio dei vel aperi et deus.
Jephlad:excluſio peccati vel a pertio deiectionis.
Jepleti: excludẽs pctm̃ meum vel aptio deiectionis mee.
Jephon:dñs mirabilis:vel do minus viuificatorũ.
Jephone:nutꝰ vel innuens.
Jephõne:ãnuẽs vel inuitio.
Jegal:ꝓpinquꝰ vł redimẽs ſeu ꝓpinquitas aut redẽptio.
Jegali:ꝓpinquꝰ mihi vel redẽ ptio mea.
Jeglam:deſpiciẽs vel deſpectꝰ ſiue contemptus.
Jehel:viuens deo: vel poſtula tio dei: ſiue mutatus deo aut expectatio dei.
Jeheli:viuẽs deo meo vł poſtu latio dei mei:ſiue mutatꝰ deo meo:aut expectatio dei mei.
Jehi:vita vel exordium ſiue re quies aut poſtulatio.
Jehihel:vita dei vel exordium dei ſiue requieſcens deo: aut poſtulatio dei.
Jelada:cognoſcẽs dominũ vel cognitio domini.
Jeleph:manũ tollẽs vel manũ ad os:ſiue manus ſubleuans aut manuũ ſubleuatio.
Jemda:plenitudo vł circũciſio
Jemei:deꝰ meꝰ vel robur meũ.
Jemias:numerꝰ dñi vel nume rabilis domino.
Jemim:robur meum vel dexte ra mea.
Jemla:parcens maledictio vel cõmouens accipientẽ.
Jemlech:numerus vite vł ama ritudo pauoris.
Jemua:mare vł amara:ſiue nu merus aut numerabilis.
Jemuaite:maria vł amari:ſiue numerabiles aut marini.
Jemuhel:dies eius dei vel di es eius deus.
Jepſem:apertũ nomẽ vel aper ta auditio.
Jepta:aperiens vel apertio.
Jeptahel:aperiẽs deo vel aper tio dei.
Jepte:aperiens vel apertus:ſi ue aperuit aut apertio.
Jepthon: aperiens dolorem.
Jera:timẽs vel timor:ſiue mi ſericors: aut miſericordia.
Jeraa:timẽs eũ vł miſcdia eiꝰ.
Jeracho:aurugo vł demolitio
Jeramelech:timẽs deũ vel mi ſericordia dei.
Jeramahel:idem.
Jeramel:idem.
Jerameli: timẽs deũ meũ vel miſericordia dei mei.
Jeramiel:idem.
Jeramieli:idem.
Jeraon:timores vel timebunt ſeu timẽs iniquitatẽ:aut mi ſericors merentibus.
Jerapolis:iudiciũ fugiꝰ:vel ſi ne timore miſericors ciuitas.
Jerehaã:aurugo ꝑpłi vel demo liens populum.
Jerebehel:iudiciũ dei vel diiu dicans ſuperiora.
Jeremian:excelſus dño eſt:vel ſublimitas dñi eſt.
Jeremias:excelſus dño vel ſub limitas domini.
Jeremihel:excelſus dño deo vł ſublimitas dñi dei.
Jerian: timẽs iutile vel timor domini eſt.
Jerias.timens dñm vel timor domini.
Jerib:odor vel luna.
Jeribai:odor vulturis vel defe ctio deuoratoris.
Jericho:luna vel odor eius.
Jerichontini: odorãtes eũ vel deficientes ei.
Jerihel:timẽs deũ vł timor dei
Jerimoth:timẽs mortẽ vł me tuens altitudinẽ mortis.
Jerimuth:idem.
Jerioth:iurgiũ ſigni vł iudiciũ ſignatio.
Jermai:dominꝰ excelſus vł do mini excelſitudo.
Jeroam:timẽs populũ vel iu diciũ populi.
Jerobaal:iurgiũ habẽs vel iu dicium habentis aut iudiciũ ſuperioris.

Jeroboal.:timor viri vel timor vetuſtatis ſiue timēs hſtem: aut timens deuoratione͂.
Jeroboam:cauſa ppli vel diuiſio ppli ſiue diſcernens pplm aut ſuperius diiudicās.
Jeroboſeth:iudicās ignominiam:vel diiudicās cōfuſione͂.
Jeron:timor vel pegrinatio. ſiue timidus aut peregrin⁹.
Jeronym⁹:viſio pulchritudis vel diiudicans locutiones.
Jeroſolyma:pacifica vel viſio pacis.
Jeroſolymite:pacifici vel pace͂ videntes.
Jerſia:aduena domini vel alienus domino.
Jeruel:collis domini vel vallis benedictionis.
Jeruſa:ruminās vel rumiatio ſiue incolat⁹ aut pegrinatio.
Jeruſalem:pacifica vel pac; viſio ſiue timor pfect⁹ aut timebit perfecte.
Jeſa:vetuſtas vel planities ſiue ſaluatio aut deſideriū meū
Jeſſa:incenſum vel ſacrificiu;. ſeu inſule ſacrificium aut inſule holocauſtum.
Jeſſaar:incenſum ſuſcitās vel holocauſti vigilia.
Jeſſaarite:incenſa ſuſcitāntes: holocauſtorum vigilie.
Jeſſai:incenſum meū vel ſacrificium meū ſiue inſule ſacrificiū aut inſule holocauſtum.
Jeſamari:vetuſtas amara: vel deſiderij amaritudo.
Jeſan:vetuſtas vel veterās.
Jeſana:vetuſtas ei⁹ vel inueterans eum.
Jeſar:figmentū vel tribulatio ſiue inſule ſacrificiū aut inſule oblatio.
Jeſſar:meridies vel vnctio mea ſiue meridianus aut methaphoricus olei.
Jeſba:collaudans vel collaudatio.
Jeſbaā:collaudans populū vel collaudatio populi.
Jeſbachaſa:collaudās ſummū vel collaudatio principij.
Jeſbi:e͂ i me vel coeq̄tus mihi.
Jeſbinedob:e͂ in me ſpōtane⁹: vel coequat⁹ mihi ſpōtane.
Jeſboch:e͂ cinis vel e͂ tactus.
Jeſcha:tabernaculum vel vnctio eius.
Jeſſe:incende͂s vel incendium ſiue inſule libamen aut inſule holocauſtum.
Jeſema:ſalus deſiderij vel ſaluatio requieſcentis.
Jeſer:finxit vel plaſmauit ſiue fictio aut plaſmatio.
Jeſerite:fictores vel plaſmatores
Jeſeſi:equalis ſaluator vel deſideriū ſaluationis.
Jeſem:deſideriū vel deſideraui
Jeſu:eq̄lis me⁹aut eq̄litaſ mea
Jeſpha:vnctio vel tabnaculū.
Jeſphan:idem.
Jeſi:eq̄litas vel tabnaculum.
Jeſſi.incenſū mihi vel ſacrificium meum.
Jeſias:equalis domino vel ſalutaris domini.
Jeſiel:incenſus deo vel ſacrificium dei.
Jeſielite:incenſi deo vel ſacrificia dei.
Jeſimuth:deſiderium dulce vel deſiderata dulcedo.
Jeſmachias:vetuſtas pcutie͂s dn̄i vel figme͂tū pcuſſiōis dn̄i
Jeſmaras:ſal⁹ deſiderātis dn̄; vel ſaluatio req̄etiōis dn̄i.
Jeſrel:ſacrificās deo vel liberatio dei.
Jeſua:planities vel e͂ deſiderium meum ſalus.
Jeſue:ſaluatio deſiderium.
Jeſui:equalis mihi vel equalitas mea.
Jeſſui:deſideraui vel deſideriū.
Jeſſuite:deſiderātes vel deſideria
Jeſur:dolor vel e͂ i dolore:ſiue ſal⁹ lumis:aut eq̄litas ignea.
Jeſuri:ſal⁹ doloris mei vel ſaluatio i dolore meo:ſiue ſalus illūiās me:aut eq̄litas mea
Jeſus ſaluator vel ſalutaris:ſiue ſalus:aut ſalutare.
Jetha:extenſio vel inclinatio: ſiue ſupflue͂s aut ſupfluitio.
Jethaam:ſupfluus ppls aut ſupfluitas ppli ſiue inclinās. pplm:aut extēſio eox.
Jethaba:bonitas vel declinatō
Jethabatha:bonitas vel bonitates:ſeu declinauit vt veniat hut declinatio pue͂tionis.
Jethan:merces vel mercimonium ſeu inclinans eos: aut extenſio eorum.
Jetheba:bonitas vel declinatio venientis.
Jethebara:bonitas vel bonitates:ſiue declinauit vt veniat aut declinatio puentionis.
Jethebeth:bona domus vel declinatio venientis.
Jethela:inclinatio palme vel extenſio iniquitatis.
Jether:modicū reſiduū vel modica reſiduitas.
Jetheth:donās vel donatio.
Jethnaā:poſſide͂s populum vel fluens populo.
Jethra:ſupflue͂s:vel honorabil.
Jethraā:honor populi vel ſupfluens populo.
Jethrael:honor dei vel ſupfluens deo.
Jethrai:honor meus: vel ſupfluens mihi.
Jethram:honorans eos vel ſuperfluus eorum.
Jethran:honor dei vel ſupfluitas gratie.
Jethri:ſupfluū vel honorabiles
Jethrites:ſupflu⁹ vel honorabil
Jethro.ſupflue͂s vel honorabil
Jethur:vſus vel ordo ſiue ordinatus:aut ordinatio.
Jethus:exte͂ſio vel ſublimitas
Jeu:parcens vel cōmotio ſeu maleficus:aut maleficiū.
Jeus:idem.
Jeuſa: ipſe parcens ei vel ipſa cōmotio eius.
Jeu hel.ipſe parcens deus ipſa cōmotio eius.
Jezan:durus vel durities.
Jezabel:eſt iter vel e͂ fluxus ſāguinis.
Jezabel.fluxus van⁹ vel flue͂s ſangule ſiue cohabitatrix aut ſterquilinium.
Jezanias. vires e vel aures

eius ſiue audiens dominum aut auſcultatio domini.
Jezar. fortitudo vł adiutoriũ.
Jezarite. fortes aut auxiliarij.
Jezecel. fortis dei vel apphendens deum.
Jezechias. fortis dñi vel apphẽdẽs dñm ſiue ꝯfortauit eũ dñs aut dñs ꝯfortatio eius
Jezechiel. fortꝭ dei vel apphendẽs deũ ſiue deus cõfortauit eũ. aut deꝯ cõfortatio eius.
Jezer. fortitudo vel adiutoriũ.
Jezerite. fortes vel auxiliarij.
Jeziel. audiens deũ vel auſcultatio dei.
Jezilia. fortis labor vel adiutorium laborantis.
Jezonias. vires eius vel aures eiꝯ ſiue audiẽs dñm aut auſcultatio dñi.
Jezre. ſemen vel ſeminator.
Jezrahel. ſemen dei vel ſeminauit deus.
Jezrahelite. ſeminantes deo. vel ſeminatores dei.
Jezrala. ſemen domini vel ſeminans domino.

Hic. g. poſt. i.

Jaal. vir abſtiens. vel vir reuelationis.
Igar. aceruus vel inuolutio. Syrum ē nõ hebreum.
Igarſedutha. aceruus teſtimonij vel inuolutio teſtimoniorum hoc eſt ſyrum.
Igbathanis. ſolenne mãdatũ humile vel leta domꝯ rñſiõis
Illyricũ. aduena vel elementũ ſiue ſubuerſus. aut ſecunda ſubuerſio.
Indi. nutus dilucidi. vel cõceſſiones illuminationũ.
India. nutus dilucidus vł cõceſſio illuminans.
Infamie. nutꝯ vel innuit. ſiue innuens. aut cõceſſio.

Hic. o. poſt. i.

Ioa. retinẽs vel retẽtio.
Joas. retinens eũ vel retentio eius.
Joaaz. retinẽs fortitudinẽ vł vbi ē retinere fortitudinẽ. ſiue dominũ videns aut domini fortitudo.
Joab. inimicꝯ vel inimicitie. ſiue ē pat aut ē paternitas.
Joachaz. fortꝭ vel robuſtꝯ ſeu dño fortꝭ aut dñi fortitudo.
Joachim vbi ē pparatio vł cuiꝯ ē pparatio. ſiue dño pparatꝯ aut domini reſurrectio.
Joahaz. retinẽs fortitudinem vel vbi eſt retinere. ſiue dñm vidẽs aut domini fortitudo.
Joahe: ipſe cognoſcẽs vel dñi cognitio ſiue cognoſcẽs ſciẽtiã. aut cognoſcẽs pncipiũ.
Joanã. dñi decus vel dñi pulchritudo.
Joarib. dñs ſuſcitãs mõtes vł dñs vigilans fortitudine.
Joarim. dño exaltatus vel domini exaltatio.
Joas. ſpans tpalis. ſiue dñm ſuſtollẽs aut dñi plaſmatio.
Joathaz. pfectꝯ vel pfectio. ſiue cõſumatꝯ aut cõſũmatio.
Joathan. idem.
Joathas. pfecte ſuſtollens vel cõſũmata plaſmatio.
Joaz. dñm vidẽs vel dñi fortitudo ſiue vbi eſt retinere eum aut vbi eſt repħenſio eius.
Job dolor vel ocioſitas.
Job. magus vel magnus ſiue dolens aut vlulans.
Joab. diſtillans vel mago patre. ſeu magnꝯ pat aut doloris vel vlulationis diſtillatõ.
Jobal. delatꝯ vel delatio ſiue dimittẽs aut dimiſſio.
Jobama. magus donatus dñi vel dolor gratie dei.
Jobel. magꝯ dei vł dolẽs deo.
Jochabed. dñi germẽ vel dñi pparatio ſiue dñi libamẽ aut dñi intelligentia.
Jochel. germẽ diuinũ vel pparatio dei.
Jocelam. cõprimens eos vł oppreſſio eorum.
Jod: ſcientia vel principiũ ſeu dominatio dei.
Jodae. ipſe cognoſcẽs. vel dñi cognitio ſiue cognoſcẽs ſciẽtiã aut cognoſcẽs principiũ.
Joed. domino ſeruiens vel domini teſtificans.
Joezer. dñi fortꝭ vł dño ſeptꝯ.
Jophe. dñi os vł dñi diſciplina ſiue dñs dñs elegit. aut dominus illuminauit.
Jogli. cõtẽptꝯ vel deſpiciẽs.
Joha. dño rñdẽs vł dño rñſio. ſiue dñans ei. aut dñatio eiꝯ.
Johana. dñi donũ vel dñi gr̃a
Johanna. dñs miſericors. ſiue dñi miſericordia. ſeu dño gratus aut dñs gr̃a eius.
Johannã. dñs gratꝯ eis vł dominus miſericordia eoꝝ.
Johanan. erat donans vł domini donum.
Johannan. cuiꝯ eſt donũ vł domini gratia.
Johannen. dño donatꝯ vel domino gratificatus.
Johannes dñi gr̃a vel in q̃ eſt gr̃a ſiue cui donañ ē aut cui donatio a dño facta ē.
Johel. dimittẽs vel mutatus. ſeu defluens aut decipiẽs.
Johel. fuit dei. vel ĩcipiẽte deo ſiue ē deꝯ aut ē dñs deꝯ.
Joachim. q̃ eſt cõſurgẽs vł dñi reſurrectio. ſiue dñs ſuſcitãs. aut dño ſuſcitante.
Joiada. dñm cognoſcens. aut domini cognitio.
Joiadae. dñi cognitio vel ipo dño cognoſcente.
Joiaden. dñs cognoſcẽs fontẽ vel dñs cognoſcens oculũ.
Joiarib. domini vltio vel dñi iudicium.
Joiarim. dñm exaltans vel dñi exaltationi ſiue dñs ſaltuũ.
Jõna. matutina vł dextera eiꝯ.
Jona. colũba ł donãs ſiue vbi ē donatꝯ aut vbi ē donatio.
Jonadab dño obediẽs vel dñi ſpontaneus.
Jonadab. columba pcipua vel donatio patruelis.
Jonas. donãs vel donatꝯ. ſiue cui eſt donatio aut quidonatus eſt deo.
Jonathan. colũba veniẽs vel colũbe donũ ſiue colũba dñs. aut domini donatio.
Joni columba mea vel donãs

mihi ſiue donū meum aut do
natio mea.
Joppe:pulchra vł pulchritudo
Joppite: pulchri vel decori.
Jor:riuus vel fluuius.
Jora riuꝰ eiꝰ ł fluuiꝰ eiꝰ ſeu ma
nꝰ ſublimiū aut dñi celſitudo
Jorabeth:domꝰ excelſa: vel do
mꝰ ſublimium.
Jorarei:riuus ſpinarū vel flu
uius cōpunctionis.
Jorā:qui eſt excelſus vel vbi ē
excelſus ſiue dñs excelſus aut
dñi ſublimitas.
Joran:riuꝰ doni vel fluiꝰ grē.
Jordanis:riuꝰ iudicij vel flu
uius iudicantis:ſiue deſcen
ſio eoꝝ:aut apphēſio eoꝝ.
Jorec:riuus excelſus vel fluuiū
exaltatio.
Jorim:riuꝰ eoꝝ vel fluuiꝰ eoꝝ
ſiue excelſus riuus aut fluui
us exaltatus.
Jora:factura mandati vel dñi
ſaluatio.
Joſabeſeth:vbi ē ſaturitas ger
minis vel vbi eſt ſaturitas rē
ſurrectionis.
Joſabeth:dñi ſaturitas vel do
mini iuramentum.
Joſabia:vbi eſt incenſum dñi:
vel in quo eſt iuramentū.
Joſaph:dñi ſpeculū vel dño vl
culatus ſiue dñi labium aut
dño anguſtiatus.
Joſaphat:ipſe iudicās vel ipſe
iudicat ſiue dñi iudiciū: aut
dñs iudicabit.
Joſeph:dñi iuſtus vel dñi iuſti
ficatus.
Joſedech idem.
Joſeph:augmētū vel appoſitio.
Joſephus:augēs cōſilio vel ap
ponēs feſtinationē.
Joſphias:ipſe liber dño vel ip
ſa libertas domini.
Joſias;vbi eſt incēſum dñi vel
in quo eſt ſacrificiū.
Joſophonias: dño abſcōditus
vel dñi ſpeculator.
Joſoias:vbi eſt ſalus dñi vel i
quo ē ſaluator dñs.
Joſue ſalus: vel ſaluatio ſiue
ſaluator aut ſaluaturus.

Joth:ſcia vel principiū:ſiue do
minator aut dominatio.
Jotha:eſt ꝑfectꝰ vel eſt ꝑfectio
ſiue eſt dñi ꝑfectus aut eſt do
mini ꝑfectio
Joathan:dñi ꝑfectio vel domi
ni ꝯſūmatio ſiue ꝑfectio eoꝝ:
aut cōſumatio eoꝝ.
Jothā:ſcia dñi vł ꝑncipiū grē.
Jouis inimicꝰ h vł dñs ille.
Jozabaad:dño dotatꝰ: vel dñi
dotatio
Jozbad.dñi fluēs torris:vł do
mino torris fluitio.
Jozabad:dñi dotatus vel q̄ eſt
dotatus a domino.
Jozabeth:dñi dos vel q̄ eſt do
tata a domino.
Jozachar:dñi vltio vel dñi iu
dicium.
Jozaded:dñi fortis ſeruus vel
dñm fortē teſtificans.
Jozarib:dñi vltio vel dñi diiu
dicatio.
Jozian:dñi ductio ē: vł dñi oli
ua eſt. ¶Hic.r.poſt.i.

Irad:ciuitas deſcendēs
vel ciuitatis deſcēſio: ſi
ue vigilans ſeruus aut
ſuſcitans teſtimoniū.
Iras frater meꝰ vidēs:vel fris
mei viſio ſeu vigilantē ſuſtol
lens aut vigilās plaſmatiōi.
¶Hic.ſ.poſt.i.

Is: vir vel aſſūptus.
Iſſa mulier vł aſſūptio.
Iſaac:riſus vel gaudiū.
Iſaar:vir vigilās vel vir ſuſci
tator.
Iſaarite:viri vigilantes:vel vi
ri ſuſcitatores.
Iſachar: q̄ eſt memor vel dñm
memorans ſeu vir mercedis:
aut eſt merces mea.
Iſacharite:h ſūt memores: vel
dñm memorātes:ſeu viri mer
cedū:aut ſūt mercedes mee.
Iſai:ſalus mea vel dñi ſaluta
re:ſeu vir deuorator: aut vir
aſſumēs.
Iſaias:domini ſalus vel domi
ni ſalutare.
Iſar:vir ꝑuulus vel vir iminu
tus ſeu vir vigilans: aut vir
ſuſcitator.
Iſari:vir ꝑuulꝰ mihi vł vir mi
norationis mee:ſeu vir ſuſci
tās me aut vir vigiliaꝝ meaꝝ
Iſbaal:vir veſtitus vel vir de
uorator.
Iſboan:vir deuorās ꝑꝑłm: vel
aſſūptus in fortitudine ꝑꝑłi.
Iſboſeth:vir cōfuſiōis vel aſſū
pta confuſio.
Iſcarioth:vir memorie vel eſt
merces eiꝰ ſeu memoria mor
tis eius aut memoriale dñi.
Iſimuth:deſertꝰ vel aſſumens
diſſipationē.
Iſmael:vir auditꝰ deo vel aſſu
mentes exauditionē dei.
Iſmaelite:viri audite deo vel
aſſumētes exauditiōes
Iſrael:mens vidēs deū vel eſt
videre deum.
Iſrael:vir videns deum vel ꝑn
ceps cū deo: ſiue dei viſio eſt:
aut fortis directꝰ dei.
Iſraela:mēs vidēs deū ſuū vł
ꝑnceps cū deo ſuo ſiue ē vide
re deū eiꝰ:aut directio dei ſui.
Iſraelite: viri vidētes deū vel
aſſumpti principes cū deo.
Iſuar:vir paruulꝰ vel vir imi
nutꝰ ſiue vir ſalutis:aut aſſū
ptio ſalutaris.
Iſui:vir loquens vel aſſūptio
ſalutis mee.
Iſtob.vir bonꝰ vel aſſumptio
bonitatis.
Italia:mens excedens vel mē
tis exceſſus.
Italica:mēte excedens vel mē
tis exceſſio.
Italici:mētiū exceſſus: vł men
te excedentes.
Ithamar:inſule palma vel in
ſule amaritudo: ſiue vbi eſt a
marus:aut vbi ē cōmotio.
Iturea:montana:vel ſublimis
Syrum eſt nō hebreum.
Iturei: mōtani vel ſublimes.
Ithus:mōs excelſus:ł mōs ſub
limitatis. ¶Hic.v.poſt i.

Iubileꝰ anꝰ remiſſus:vł
annus remiſſionis.
Iuchal:potētia vel for
titudo.

Iuchadam:ptẽr opprimẽs eos
vel fortis oppreſſio eoꝝ.
Iudaia:ↄfiteus dñm vel glori
ficatio domini.
Iudaiſmus :laus vel ↄfeſſio.
Iudaite:ↄfitẽtes vł glĩficãtes
Iudas:ↄfitens vel glorificãs.
Iudea:ↄfeſſio vel glorificatio.
Iudei :laudãtes vel ↄfitentes.
Iudi:laudans vel ↄfitens.
Iudith:ↄfitẽs vel glorificans.
Iuli⁹ :incipiens vel ꝑncipiũ.
Iulia:idem.
Iuni⁹: incipiens vel ꝑncipiũ.
Iunia:idem.
Iupiter : inimicus ſepans vel
domin⁹ ſeparator.
Iult⁹:elat⁹ vel elatio ſiue par-
cens aut ipſe alienatus.
Iuth:ꝑncipium vel dõatio.

¶Seqũt de incipiẽtib⁹ a lra. L.

Labaddon : appollion
grece exterminans vel
exterminator latine.
Laabim:deuſti vł inflãmãtes
ſeu deuſtio aut inflãmatio.
Laada: flãma iudicij vel deu-
ſtio iudicãtis.
Laadon:pdẽs vel interficiẽs.
Laamaſ:iniqtas vł ad iniqtatẽ
Labaddom:pdẽs vel interfici
ens ſiue ſollitarius aut ſolitu
do eorum.
Laban:album vel albedo ſiue
cãdidus aut candidatio.
Labana:dealbans eũ vel cãdi
datio eius.
Labaoth : venientes vel egre-
dientes.
Labeth:acceptãs vł acceptabił
Labem :cãdor vel cãdidũ ſiue
cor eoꝝ aut cor filio meo.
Labũ:deuſti vel inflãmãtes ſi
ue deuſtio aut inflãmatio.
Labo:igreſſus vel igreſſio ſeu
venientes aut ingredientes.
Laboth:idem.
Lacedemonia:ↄſurgens ſilen-
tiũ vel ↄſurrectio ſanguinea.
Lacedemones: ↄſurgẽtes ſilẽ-
tio:vel ↄſurgẽtes ſanguinei
Lachis:itereſt vel ſibimet vir.
Lachor:ↄſurgẽs vł ↄſurrectio
Lachũ:cõſurrectio vel ad con
ſurgendum.
Labep:ipſe ſibimet vir vel ipſe
met vir ſuus.
Laphidoth : lampas quaſi os
cultri ab ore nõ ab oſſe.
Label:in deo vel in deũ.
Lais:leo vel filius leonis ſiue
ipſe ſibimet vir aut ſibimet
vir ſuus.
Laiſa: leena vel i ſalutẽ ſeu fi-
lia leonis aut filia leene.
Lamathara:ſignũ vel cõditio
ſiue ad ſignũ aut condictum
Lãmazabathani:vt qd dereli-
quiſti me vel vt quid dereli-
ctio mea.
Lamazapthani:idem.
Lamech: qñ eſt nomen lre ful-
tura vel adiutorium ſiue ere-
ctio aut firmamentũ.
Lamech:qñ ẽ nomẽ hois ꝑcu
tiẽs vel ꝑcuſſio ſiue humilis
aut humiliatus.
Lamuel :cum quo ẽ de⁹ vel in
quo eſt benedictio.
Laoditia:fuit i vomitu vel na
tiuitas expectata ſiue tribus
amata a dño : aut trib⁹ ama-
bilis domini.
Laodicẽſes :ſũt in vomitibus
vel natiuitates expectate ſeu
trib⁹ amate a dño aut tribus
amabiles dñi.
Laonimim: trib⁹ vel mrẽs ſeu
philarchi multarum tribuum
aut ꝑncipes multoꝝ ꝑpłoꝝ.
Lapidoth:fulgor vel fulgur ſi
ue fulgurãs aut fulguratio.
Larma :ſublimitas vel conſur
rectio.
Laſã:ſal us vel ſaluatio ſiue in
ſalutẽ aut in ſaluatiõez eius
Laſabi:ſperauit ĩn me vel i do
mino ſpes eius.
Laſthenis:ſalus donata vł ſal
uator a domino.
Larusim: fabri vł malleatores
Lazarus: adiutus domini vel
auxiliatus a domino.

¶Hic.e.poſt.l.

Labana :albedo vel can
didatio.
Leben:candidũ vel cã-
didatio.
Lebeus :corculũ vel quaſi cor.
Lebna:later vel cementũ.
Lebni:lateres vel cẽmẽta.
Lebnitici:latericij vel cemen-
tarij.
Lebona:albedo vel cãdidatio
Lecha:gena ei⁹ vel maxilla ei⁹
Lechi : gena mea vel maxilla
mea.
Lachis:gena viri vel
maxilla aſſumpta.
Lechum :conſurgens vel ↄſur
rectio.
Ledan:flãma iudicans vel ex-
urgens.
Ledihel: flamma iudicãs deo
vel exurgens iudiciũ dei.
Leedan:flãmã iudicans vel ex
urgens iudicium.
Leemaſ:iniqtas vł ad iiqtatẽ
Leeth:flamma vite vel exuſtio
pauoris.
Legbata.ignis vel incendium
Leem :panis vel refectio.
Lemazabathani:vt qd dereliq
ſti me vł vt qd derelictio mea
Lem:additio vel frequens bo
na operatio.
Leſa:ſal⁹ vel ſaluatio ſiue i ſa-
lutem aut in ſaluationẽ.
Leſem: ad nomẽ iudicij vł ad
auditionem.
Leſemdan : ad nomen iudicij
vel ad auditionẽ iudicantis.
Leuaboth: venientes vel edifi
cantes.
Leui:addit⁹ vel appoſitus ſiue
aſſumptus aut applicatus.
Leuite:additi vł appoſiti ſiue
aſſumpti aut applicati.
Leuites:adiectio vel appoſitio
ſiue applicatio aut ꝑſecutio.
Leuiathan:ↄſequens eos vel
additamentum eorum.

¶Hic.i.poſt.l.

Lia: laborans vel labo-
rioſa.
Liban⁹:albus vł cãdidus ſiue
candor aut candidatio.
Libertini: factura palee vel fa
cientes paleas.
Libya :veniẽs vel introiens.
Lichaonia.ſuſcitãs vel ſuſcita
tio ſiue ad ſuſcitandũ aut ad
ſuſcitationem.

Lichaonū. ſuſcitantes vel ad ſuſcitandum.
Lici. ꝯſurgens vel lachrymas fundens.
Licia. lachrymas fundēs ei vł conſurrectio eius.
Licius. ꝯſurgens vel ipſe ſuſcitans ſiue lachrymas fundēs aut lachrymaꝝ effuſio.
Licū. ꝯſurgentes vel ipſi ſuſcitātes ſiue lachrymas fundentes aut lachrymaꝝ effuſiōes.
Liconia. ſuſcitās vel ſuſcitatio
Liconiēſes. ſuſcitantes vel ſuſcitati.
Lidi. geniti vel edificati.
Lidia. nati ei vel edificatio eiꝰ
Lidū. nati vel edificantes.
Lidda. vtilis vel edificata.
Liddū. nati vel edificantes.
Linus. tibicem vel cādidatus
Liſama. nata tēptatio vel natiuitas temptatiōis.
Liſias. generās vel generatꝰ.
Liſmachuſ. generās ꝑcuſſionē vel generatiōis ꝑcuſſio.
Liſtra. genus decoꝝ vel generans decorem.
Liſtrꝫ. vtilitas anguſtie vł vtilis tribulatio.
Lichoſtratos. ſublimitas vł ꝓclinū ſeu generās latitudinē aut vtilitas ſeruitutis.

¶ Hic. o. poſt. l.

Lobna. alba vel cādida ſiue albor aut candida
Lobeni. albꝰ vel [...]tio. cādidatus ſiue cor mihi aut cor filū mei.
Lobni. albus vel cādidus ſiue albor aut candidatio.
Lobnitici. albi vel cādidi ſiue albedines aut candidatores.
Loboni. albꝰ vel cādidatus ſiue cor mihi aut cor filio meo
Lod. vinculū vel declinatio.
Lodabar. ipſi verbum vel ipſi ſermocinatio.
Lodadid. ipſi ſeruitus vel ipſi teſtificatio.
Lodadin. ipſi cā vł ipſe iudiciū
Loide. cōſecutio vtilitatis vel que ꝯſecuta eſt vtilitatem.
Lomna: lateres cādidati vł laterum candidatio.
Loomnū. philarchi mltaꝝ tribuū vel ꝑnceps mltoꝝ ꝑploꝝ
Loth. vacās vel declinans ſeu vinctus aut ipſe ꝯcluſus.
Lotham. ipſe ꝯcludens eos vel ipſe vinculum eoꝝ.
Lothan. vīculū vel ꝯcluſio ſeu declinās donū aut vacās gr̄e.
Lothe. vinculū eiꝰ vel ipſa concluſio.

¶ Hic. u. poſt. l.

Lucas. ipſe eleuans vel ipſe conſurgens.
Lucius. idem.
Lud. vinctꝰ vel declinans ſiue vtinā natus aut vtinā vtilis
Ludim. vinculati vel declinātes ſiue fortiter ꝓſſit aut vtinam ꝓficientes.
Luith. gene vel maxille.
Luza. nux vel amygdalum.

¶ Sequr̄ de icipiētibꝰ a lr̄a. M

Mabeel. ꝯgregauit deꝰ vel congregatio dei.
Maacha. mollities vel confractio.
Maachati. fracta eſt mihi vel ꝯfracti ſunt mihi ſeu venter ceſus aut ventris ꝑcuſſio.
Maadi. mēſura ſerui mei vel ꝙ ſufficiēs teſtioniū meum.
Maahi. congregatus mihi vel congregatio mea.
Maala. chorꝰ vel infirmitas.
Maalaph. de mille vel de doctrina.
Maalath. chorus pctōꝝ vel infirmitas temporalis.
Maalehel. laudans deum vel laudatio dei.
Maalmeon. de habitatiōe vel habuerunt habitationem.
Maalon. ꝺ feneſtra vel a ꝑncipio ſeu ꝯſūmatꝰ aut ſecuritas
Maallon. idem.
Maama. cōgregatꝰ ꝑpłs ei vel cogregatio ꝑpłi eius.
Maamite. ꝯgregati ꝑpłi ei vel cōgregationes populoꝝ eiꝰ
Maamad. deſiderium vel deſiderabilis.
Maanath: reqeſcēs vł reqetio
Maaria. amara vel domꝰ mea ſiue ex viſione aut ex iuſſiōe.
Maaroth. fouee vel ſpelunce.
Maaſias. anus domino vel aſſumptio domini.
Maath. deſiderium vel deſiderabilis.
Mabar. munitū ſuſcitās vel munimē vigilie.
Mabdihel. munitꝰ deo vel munitio dei.
Mabdihelite. muniti deo vel munitiones dei.
Mabſan. munitꝰ vel ꝓtegens ſiue munimē aut ꝓtectio.
Mabſar. muniēs vel munitio
Macha. ingenium vel ꝑcuſſio
Machabeꝰ. ꝓtegēs vł ꝓtectio ſiue ꝑcutiēs aut ingenioſus.
Machabei. ꝓtegentes vel ꝓtectiones ſiue ꝑcutiētes aut ingenioſi.
Machati. ſubactus mihi vel mollicies mea.
Maceda. exuſtio vel orientalis ſiue prius aut in anteceſſum.
Macedan: exurens vel exuſtio ſiue oriens aut antecedens.
Macedonia. cōbuſta vel cōbuſtio ſiue aīcedēs aut oriētal.
Macedones. cōburētes vel cōbuſti ſiue antecedētes aut orientales.
Maceloth. cetus vel eccłie ſiue ꝯgregati aut congregatiōes.
Macelloth. idem.
Macema. exurens dn̄s vel orientalis domini.
Maces. finis vel definitio.
Macces. idem.
Maceth. oriens vita vel antecedens.
Machi. quid eſt vel qr eſt ſiue rex meus aut regnum meum.
Machiel. rex meꝰ deus vel regnum meum dei.
Machimath. qd eſt donuꝫ vel quid eſt donatio.
Machir. venūdabit vł reſtituet ſiue vidēs aut ꝺ īfirmitate
Machirite. venundabunt vel reſtituent ſeu videntes aut ꝺ infirmitatibus.
Machinas. humilitas vel attrectatio.
Machinathat. humilis vel at-

rectata ſiue tangens aut vilitas tributorum.
Machoſis.concupiſcentia vel concupiſcibilis.
Mada.mēſura vel ſufficiēter.
Madabas.menſurā venientē auſtollēs vel ſufficientie venientis plaſmatio.
Madabena .a ſaltu eius vel a nemore eius ſiue ſaltus eorū aut nemus eoꝝ.
Madai.mēſura mea vel ꝙ ſufficienter mihi.
Madaliel.turris mea deus vł defenſio mea deus meus.
Madan.ↄtradictio vel habitaculum ſeu menſura doni aut ſufficientia gratie.
Madbareſ.herem⁹ vł ſolitudo
Madia.mēſura domini vel ſufficiens domino.
Madiam .de cā vel de iudicio ſiue in cauſam aut ī iudiciū.
Madian.reſpondens vel diiudicans ſiue iniquitas aut cōtradictio.
Madianei .reſpōdentes vel diiudicantes ſeu iniqui aut cōtradicentes.
Madianite.idem.
Madid.turris teſtim vel mēſura ſeruitutis.
Maddim . iudicium vel diiudicatio.
Madmena.mēſura viſceꝝ vel ꝙ ſufficienter ex ipſis.
Madon.cōtradictio vel habitaculuꝫ ſiue inhabitatio aut inhabitantes.
Mapha.ſpeculator vł ſpeculatio ſiue de ſpeculo aut de ſpeculatione.
Magal.colonia vel trāſmigratio.
Magala.trāſmigrās eum vel colonia eius.
Magalim.colonie vł tranſmigrationes.
Magbena. defendēs filiū ſibi vel defenſio filij eius.
Magdal.magnitudo vł turrꝭ ſeu ꝓmuniēs aut ꝓmunitio.
Magdael.turrꝭ dei vel magnificauit me deus.
Magdalū.magnitudo vel turris ſeu defendens eos aut premunitio eorum.
Magdalene. magnifica vel ꝓmunita ſiue turrenſis aut defenſibilis.
Magdahel.turris dei vel magnificans deum ſiue multum accepit a deo aut magnificauit me deus.
Magdalgad. turris pirate vel defendēs accinctū latrūculū.
Magdol.turrꝭ vel magnitudo
Magdola.turris eius vel magnificans eum.
Magdola.ꝗs grandis vel que turris ſiue ꝗ eſt magnitudo aut que eſt magnificentia.
Maggedda:annūciās vel annunciatio.
Magedan.fruct⁹ doni vel annūciatio grē ſiue poma eius.
Maggeddo. tēptatio vel ꝺ tēptatione ſiue pomoꝝ ei⁹ aut fructum cene eius.
Maggeddon.temptās vel temptatio ſiue cenaculum aut inhabitatio.
Mageth. cena pauoris vel tēptatio vite.
Magmas.tangēs vel de tactu ſiue vile tributū aut vilitas tributorum.
Magog.doma vel tectum ſiue de tecto aut de domate.
Magro.guttur vel de fauce.
Magron . guttur meroris vel de fauce iniquitatis.
Mahari . domus viſionis vel amaritudo mea.
Mahelchiram.ex dei parte vel ex vita excelſa.
Mahuhihael.ex vita deus vel quis eſt dominus deus.
Maida.contradictio vel menſura ſufficiens.
Maimam. deſideratus eis vel deſiderium eorum.
Malach: angelus vel nuncius
Malachi:angel⁹ meus vel annunciatio mea.
Malachias . angelus domini vel annuncians dominū.
Malachim.liber regum.
Malachim.nūciās eis vel angelus eorum.
Malachoth.liber regnorum.
Malachoth. angelus tempore vel annuncians reſponſionē
Malalai.laudator me⁹ vel laudatio dei.
Malalehe l:laudans deum vel laudatio dei.
Malaleheth.angeli vel annūciatores.
Malaſar.laudator ꝓncipis vel deſpector anguſtiarum.
Malathra.viſio vel de viſione ſiue deſpiciēs aut deſpectio.
Malcha.regnū vł ꝓncipatus.
Malchi:rex meus vel ꝓncipās mihi.
Malchia.regnator domin⁹ vel ꝓncipatus domini.
Malchon. rex meſticie vel ꝓnceps iniquitatis.
Malchus.rex conſilij vel princeps feſtinator.
Maleth.nūcius vel regnator.
Maleloth.angelus vinct⁹ vel annūcians declinationē.
Maloth. princeps vel annunciator.
Malohoth.angeli vel annunciatores.
Mallothe.plenitudines vł adimpleti.
Mābre:diuidēs vel diuiſio ſiue claritudo aut ꝑſpicuitas.
Mambres .mare in capite vel mare pelliceum.
Mamoazer.delonge vel delongatus ſeu alienatus aut alienatio.
Mammon:lucruꝫ pecunie vel cupiditas diuitiarum.
Māmona.diuitie vel cupiditates. Utrunqꝫ hoc nomen ſyrū eſt pariter ⁊ hebreū vtrinqꝫ mixtum.
Mamucha.elongans calorem vel alienatio ꝯſolationis.
Mamumacham.idem.
Man.quid vel quomodo.
Manna.quid eſt hoc vel quomodo eſt iſtud.
Mana:donans vel requieſcēs
Manaa.mun⁹ vel ↄſolatio ſeu ſacrificium aut holocauſtū.

Manaath. munera vel ꝯſolationes ſeu numerans vitam aut pauoris cõpletio.
Manad .ſepulchrū vel monumentum.
Manaem. ꝯſolãs vel ꝯſolatio.
Manaem. caſtrū vel tabernaculū ſiue reqes aut ꝯſolatio.
Manath. reqes vel ſepulchꝝ.
Manaim. caſtra vł tabernacula ſeu requietiones aut conſolationes.
Manaſſes. neceſſitas vł obſtupeſcẽs ſiue obliuioſus aut ꝙ oblitus eſt.
Mane. numerꝰ vel numeratuꝫ ſiue cõpleuit aut completio.
Maneeth. numerꝰ vite vel numerans vitã ſeu cõplẽs pauorẽ aut pauoris cõpletio.
Manhu. qd nã hoc ē vel quomodo eſt iſtud.
Manzameroth. tridẽtes vł fuſcinule ſeu cõplens pauorẽ.
Manlius. qd laboras vel quo modo laborioſus es.
Manne. reqeſcẽs vel reqeuit.
Maoth. curatus vel curatio.
Maol. chorus vel plenitudo.
Maon. habitaculum vel habitatio.
Maozim. inhabitationem videns vel habitaculum fortitudinis eorum.
Mapſa. munimẽ vel ꝓtectio.
Mapſan. muniẽs eos vel protectio eorum.
Mara. amaricãs vł amaritudo
Maradath. amara ꝯtinẽtia vł amara iactãtia ſeu amare cõtinẽs aut amarꝰ arroganter.
Marai. amaricãs me vel amaritudo mea.
Maraioth. amara ſcientia vel amaricans dñatio.
Marala. amara conceſſio vel amaricãter ꝯcedens.
Maranatha. in dñi nři aduentu vel qñ dñs noſter adueniet. Syrum eſt nõ hebreū.
Marath. amarū tp̄s vel amaritudo peccati.
Marchaloth. quadrige vł quadrigantes.
Marcꝰ. attritus vel defricatꝰ
Marcꝰ. amarꝰ vel declinatꝰ ſiue certꝰ aut ſublimis mãdato
Mardath. amara contritio vł impudẽter contritus.
Mardochai. amare conterens vulturem vel amara cõtritio deuoratoris.
Mardocheus. amare ꝯterens impudentẽ vel amara contritio impudentis.
Mares. amare tollẽs vel amara plaſmatio.
Marcſa. a capite vł a ꝑncipio
Mareh. amara vita vel amaritudo pauoris.
Maria. illuminata vel illuminatrix.
Maria. ſmirna maris vel ſtella maris ſiue illuminãs aut mare amarum. Syro aūt ſermone dña interꝑtat̃.
Mariboth. lites vel iurgia ſiue diſſenſiões aut ꝯdictiões.
Marimuth. litigãs vel ꝯtradicens ſiue amara mors aut amaritudo mortis.
Mariſa. a capite vel a ꝑncipio ſeu amare tollens aut amara plaſmatio.
Marina. amarū onus vel amara retentio.
Marodach. amara procacitas amara contritio.
Maroioth. amara ſcientia vel amaricans dominatio.
Marom. ſublimis vel de excelſo ſeu amare triſtis aut amara triſticia.
Marſana: amare abundãs vel amara egreſſio.
Martha: ꝓuocãs vel irritans Syro aūt ſermone dominãs aut dominatrix.
Maſaa: onus vel aſſumptio.
Maſaa: onerans eam vel aſſūptio eius.
Maſſa: põdus vel alleuiatio.
Maſſada: retinens vel reqrens ſiue aſſumens ſeruituteꝫ aut onerans teſtimoniū.
Maſaphoth. roſtra incedẽtia vel de tribulatiõe roſtroꝝ.
Maſai. onus meum vel aſſumtio mea.
Maſaia. onus dño vel aſſumptio domini
Maſal. parabola vel ꝓuerbiū
Maſan. iocunditates vel iocūditatibꝰ ſiue onus doni aut aſſumptio gratie.
Maſech. pincerna vel ꝓpinatio
Maſepha. ſpeculator vel ꝺ ſpeculatione.
Maſephat. ſpeculatio vel contemplatio.
Maſeia. onus domino vel aſſumptio domini.
Maſena. ꝓſpera vł ſcđa ſeu ſecundãs aut ſecundatio.
Maſera. eruditio vł diſciplīa.
Maſerai. eruditi vł diſcipliati
Maſerecha. libãs vł attrahẽs ſiue libatio aut vectigal vanū
Maſerephot. ſpeculans ſugindumentū vel ꝯtemplator ſughumeralis.
Maſerath. ſpecula vel refugia ſiue munitiões aut ꝓtectiões
Maſpha. ſpeculatio vel ꝯtẽplatio ſiue de ſpeculatiõe aut de contemplatione.
Maſphat. ꝯtemplans tempus vel ſpeculator peccati.
Maſphe. ſpeculatio vel contẽplatio.
Maſia. onus domino vel aſſūptio domini.
Maſtoth. ꝓuerbia vel ꝑabole.
Maſma. exaudiẽs vł exauditio
Maſmana. auditor doni vł exaudiens gratiam.
Maſob. onus ſerui vel aſſumtio ſeruitutis.
Maſobia. ſpeculans dominuꝫ vel aſſumptio dñi.
Mareſcha. vectigal vanuꝫ vel attracta libatio.
Maſrephoth. ſpeculans ſugindumentū vel ꝯtemplator ſughumeralis.
Maſreſa. onus impiū vel aſſūptio iniquitatis.
Matha. donãs vel donatio ſiue tributū aut humile forum.
Mathalam. conſummans eos vel ꝑfectio eorum.
Mathana. manꝰ vel donatio.

athan. donans vel donatꝰ ꝛu donatoꝛ doni avt dona- io gratie.
athana. donans ei vł dona io eius.
athanal. donuꝫ eiꝰ mihi vel onatio eius mea.
athania. donãs domino vł onatio domini.
athaniam. donatꝰ dñs eis el donatio dñi eoꝛum.
athanite. donatoꝛes vel do ati ſeu donatoꝛes donoꝛum ut donatoꝛes graꝝ.
atharis. compluta vel com lutio ſeu complutus aut cõ lutio mea.
athat. donãs peccatum vel onatio tempoꝛis.
athatha. donãs pctm̄ ei vł onatio tempoꝛis eius.
athathias. donatus a dño onū domini aliquãdo.
atheha. dulcis ſaturitas vł ulcedo ſaturitatis.
athetha. donãs ei vel dona io eius.
attheus. donatoꝛ cõſilij vel onum feſtinationis.
athiama. donatoꝛ gratie do ini vel donans donationeꝫ omino.
atthias. donatꝰ dño vel do- atio dñi ꝓ iuda ſcꝫ in cuius co poſitus eſt.
athimū. donū dñi ẽ vel do- atio domini eſt.
athlam. conſũmans eos.
athabꝛith. ꝑſecutio vel vir- a deſcendens.
athꝛeth: yconomus vel diſ- enſatoꝛ.
athꝛas. dono indigens vel onatoꝛ doꝛmitãs.
athuſalem. moꝛtẽ miſit vel oꝛtis emiſſio ſiue moꝛtuus nterrogatoꝛ aut moꝛtuus ẽ interrogauit.
athuſale. idem.
authel. viuẽs deo vel viuẽs eus ſeu ex vita dei aut quis ſicut dominus deus.
auman. quis eſt delõge vel x vita alienatus.

Maza. ex hoc vel ex iſtis.
Mazarathzodion. i. ſigna ho- roſcopi per duodecim hoꝛas
Mazarothzodiacon. ꝗ mathe- matici duodeci ſigna appellãt
Mazia. ex hoc dominus vel ex iſto dominatio.
Mazian. ex hoc dominꝰ eſt vel ex iſto dominatio eſt.
Mazioth. ex hoc tempꝰ vel ex iſtis reſponſio.
Mazuroth. vicula vel diſcipli ne ſeu ſucceſſiones vel excluſi ones.

Hic. e. poſt. m.

Echede. ab exoꝛdio vel contra oꝛientem.

m

Melchia. ꝑcuſſus domi no vel ꝑcuſſio domini.
Mechmas. humilitas vel at- trectatio.
Mechme. baſis ꝗſcẽs vel ve- nundatus cõmotioni.
Mechomoth. fulture vel ſup- poſitiones.
Mechoꝛath. venundatus mi- hi vel venundatio mea.
Mechurath. venundatus vel venundatio.
Mechurathite. venundati vel venundatoꝛes.
Medab: fames antiqua vel fa mes antiquarum.
Medaba. fames antiꝗ ei vel fames antiquaꝝ eius.
Medabena. onus vel pondera ſiue de onere aut ꝺ põderibꝰ.
Medad. mẽſus ẽ vł acꝗeuit ſi ue metiens aut menſuratio.
Medala. aꝗ ſublimẽs vel men ſura in aqua.
Medã. mẽtiẽs vel rñdens ſiue mendaciū aut reſpõſio.
Medaua. aque eminentes vel aquarum eminentia.
Mede. mẽſura vł aꝗ eminẽtes
Medemena: mẽſura viſcerum eiꝰ vel aꝗ eminẽtes ex ipſis.
Medena. aꝗ ſublimes vel aꝗ- rum ſublimitas.
Medi. adequati vel menſura- toꝛes.
Media. menſura vel adeꝗtio.
Medin. menſurans cauſã vel adequatio iudicij.

Medon. mẽſurans doloꝛẽ vel adequans murmurationem.
Medro. mẽſura vel mẽſuratio
Meeber. de qua vel vlterioꝛ.
Meethahel. benigna dei vł be nignitas domini.
Meezahel. benigna dei vel bo nitas dei.
Mephaat. impetꝰ aque vel im petus aquarum.
Mephat. ſpeculū vł ſpeculatio
Mepheth. ſpeculū vite vel ſpe culatio pauoꝛis.
Megia. deſpiciẽs vel deſpectio
Megbis. deſpiciẽs ꝯfuſionem vel deſpectio ignominie.
Meida. contradictio vel men ſura ſufficiẽs.
Meizahel. benigna dei vel be- nignitas domini.
Mela. vallis ſał vł vallis ſalſa
Melcha. regina vel regnatrix.
Melchaꝫ. regẽs eos vł rex coꝝ
Melchi. rex meus vel regnans
Melchias. res dñs vel (mihi. regnum domini.
Melchiel. rex meus deꝰ vel re- gnum meum dei.
Melchielite. reges mei deo vel regna mea dei.
Melchiſedech. rex iuſtꝰ vel rex pacificus ſiue rex pacis aut rex iuſticie.
Melchiſua. rex ſaluatoꝛ vel re gnum ſalutis.
Melchiſue. rex loquax vel re- gnū cantilene ſiue rex meꝰ ty rannus aut rex meus ꝑditio.
Melchon. rex eoꝛum vel ṗnci pans eis.
Melchon. rex meroꝛis vel ṗn- ceps iniquitatis.
Melchonoth. fulcra vel regna ſiue reges induti aut regum cubicula.
Melia. vallis ſał vel vał ſalſa
Melech. choꝛꝰ vel a pꝛincipio.
Melech. regnū vel regnatoꝛ.
Melchi. choꝛus meus vel a ṗn cipio meo.
Melechias. choꝛus domini vł a ṗncipio domini.
Melithme: infirmitas vel ꝺ in firmitatibꝰ ſeu mãdatū humi

D 3

le aut mandatū humilitatis.
Mello: plenus vel plenitudo ſiue adimplet⁹ aut adimpletio
Meloth: pleni aut adimpleti ſiue plenitudines.
Melothi: pleni mei vel adimpletiones mee.
Melloth: pleni vl̄ adipleti ſeu plenitudies aut adipletiões.
Mellothi: pleni mei vel adimpletiones mee.
Melſa: rixa vel in azymis.
Melluch: vall̄ ſalſa ignis moꝛdentis vel vallis ſalis doloꝛē preſtolantium.
Melucharē: vall̄ ſalſa moꝛdentium lapides vel vallis ignea lapidum aceruatoꝝ.
Melluth: plenitudines vel adimpletiones.
Mem: a quo vel ex ipis.
Mēbꝛana: apta vel manifeſta ſeu apertio vel manifeſtatio.
Memphis: os vel ab oꝛe ſiue os eius aut os ex ipis.
Mēphiboſeth: os ꝯfuſū vel os ꝯfuſionis ſiue os ignominie aut de oꝛe ignominia.
Memphon: os meroꝛis vel de oꝛe iniquitatis.
Mēmi⁹: ex q̄ q̄s vl̄ ex ipis iſte.
Memin: aque mee vel viſcera mea ex ipſis.
Memrath: ex quo decus vel viſcera cōmotionis.
Men: viſcera vel ex ipis.
Mēna: viſcera mea vel ex ipis intimis meis.
Menelaus: viſcera maledicta vel ex ipis maledictis.
Mer: apert⁹ vel manifeſt⁹ ſiue illuminans aut illuminatio.
Merab: multitudo vl̄ ō multitudine ſiue manifeſtās pr̄em aut illuminatio patris.
Merari: amaricās vl̄ amaritudo ſiue aperiens vigilias aut illuminans ſuſcitationē.
Merarite: amaricātes vl̄ amaricati: ſiue aperiētes vigilias aut illuminātes ſuſcitationē
Mercuri⁹: aperiens ciuitatib⁹ vl̄ illuminās occurſum ſigni
Mere: apertus vel manifeſtus ſiue illuminās eum aut illuminatio eius.
Mered: rebell̄ vel aptio ſiue illuminans aut manifeſtatio.
Merephet: fouēs vel cubās ſiue cubabat aut cōfouebat.
Meremuth: aperiens moꝛtem vel illuminans moꝛtuos.
Meribaal: litigans cū marito vel litigans cū altiſſimo ſiue litigās in maritū aut litigās contra altiſſimum.
Merimuth: aperiens moꝛtem vel illuminans moꝛtuos.
Merob: mltitudo vl̄ mltitudie
Merodach: amara ꝓcacitas vl̄ amaritudinē imittēſ ſeu amare ꝯtrit⁹ aut amara cōtritio.
Merom: aq̄ vel ꝓfunditates.
Meron: illuminātes merentes vel manifeſtans iniquos.
Meronath: illuminans merētes tempoꝛe vel manifeſtans iniquitatem peccati.
Meronathites: illuminās merentes tempꝫ vel manifeſtās iniquitatem.
Meroz: aperiēs viſionē vel immutatio foꝛtitudinis.
Meroz: ꝯſulēs vel ꝯſilium ſiue archanū aut aq̄ ſacramētoꝝ
Mes: hoſpes vl̄ hoſt̄ ſiue mēſuratoꝛ aut menſuratio.
Meſa: euado vel aqua rara.
Meſa. hoſpes ei⁹ vel hoſt̄ ei⁹ ſiue mēſurans eum aut menſuratio eius.
Meſſa: hoſpes ſaluās vel menſura ſalutis.
Meſara: aq̄ rara vel ꝓpinatio ſiue dans potū aut ꝓpinatoꝛ.
Meſach: ꝓpinans vel potum dans ſiue hoſpes fratris aut hoſpes fraternitatis.
Meſſalez: hoſpes miſſus vl̄ reddēs redditionē ſeu mēſurās pacem aut hoſpes iuſticie.
Meſaloth: euadēs vinculū vel aque rare declinatio.
Meſameleth: potū dans choꝛo vel ꝓpinans a pꝛincipio.
Meſech: amēs vel trahēs ſiue cōpꝛeſſus aut cōpꝛeſſio.
Meſech: deficiēs vel ꝓlōgans ſeu defectio aut ꝓlongatio.
Meſepha: ſpeculatoꝛ vel cōtēplatoꝛ ſeu ſpeculatio aut contemplatio.
Meſellima: capiens eos domino vel palpatio eoꝝ deus.
Meſeroth: vincl̄a vl̄ diſcipline ſeu ſucceſſiões aut excluſiões
Meſezabel: benignus deo vel mēſuratoꝛ domini.
Meſphar. ſpeculatoꝛē ſuſcitās vel ꝯtemplatiōis vigilia.
Meſphareth: hoſpes hians vel hoſpitis hiatus.
Meſphe. hoſpitis laqueus vel hoſpitis diſcipline.
Meſſias: chꝛiſma vel vnctio ſiue chꝛiſtus aut vnctus.
Meſſolaz. hoſpes ſecli vel mēſura eternitatis.
Meſſolam: capiens eos vel palpatio eoꝛum.
Meſopotamia: eleuata voce q̄dam vel eleuatio cuiuſdaꝫ vocationis.
Meſraim: hoſpitās eos vel mēſura eoꝝ. ¶ Sciēdū ꝙ meſram egyptus appellatur.
Meſthi. varius vel varietas.
Meſſulam: mēſura doloꝛis vel hoſtis anterioꝛ.
Metheba. dulcis vel dulcedo.
Methiba: virga vel lectulus.
Methabaal. benign⁹ vir hn̄s vl̄ q̄ bona deuoꝛatio vetuſtatis.
Methabel. q̄ bon⁹ de⁹ vel q̄ bona diuinitas.
Methabehel: idem.
Methꝛi. dulcedo vidēs vl̄ dulcis viſio.
Meuſim. ſaluās eos vel attrectatio eoꝛum.
Meſa: ex hoc vel ex iſto.
Mezaab: eleuata vel ſupeam ſiue aq̄ fluens aut aq̄ fluitio

M hic. i. poſt. m.

Miamin. q̄s matr̄ fetus vel cui donatus.
Mibaar. elect⁹ vel electio ſiue de electis aut de electione.
Micha: q̄s hic aduerbiuꝫ loci vel quis ē iſte.
Michael: quis vt deus vel q̄s eſt ſicut iſte dominatoꝛ.

Michala: quis vt deus vel q̄s vt deitas.
Micharab: quis hic dilatans. vel que eſt hec latitudo.
Michas: quis ē hic: aduerbiū loci vel quis ē iſte.
Micheas. q̄s eſt iſte vel q̄s eſt in hoc loco.
Micol: aq̄ oīs vel aq̄ ex oībus
Mido: metiēs vel menſuratio
Miphaat: aq̄ impetus vel aq̄rum impulſio.
Miphibaal: os deuorans vel os vetuſtatis.
Miphiboſeth: os ꝯfuſiō vel os verecundum ſiue confuſiōis aut os ignominie.
Michael: domus dei vel dom⁹ exercitus.
Milethene: generās caſtra vel generatio donantium.
Milerū: generās vł generatio ſeu generare aut onus ei⁹ ē.
Milicho: regnator vel regnū.
Minamin. q̄s matris fetus vł cui donatus eſt.
Myrrha: amara vel amaricās ſeu amaritudo aut amaricatō
Miribaal: litigās cum marito vel litigās cum altiſſimo ſiue litigans in maritum aut litigans contra altiſſimuȝ.
Miſaal: tractans deo vel quis interrogauit deum.
Miſaam. trahēs populum vel interrogatio eorum.
Miſaach: quis vt riſus vel q̄s vt frater ſiue q̄s vt riſus aut quis de gaudio.
Miſahel: populus dei vł quis eſt vt ſaluans deus.
Miſia: que indigentia vel que eſt dormitatio.
Miſor: humilitas vel tribulatio ſeu de humilitate aut de tribulatione.
Miſor: plana vel directa ſiue humilis aut campeſtrī.
Mitilene: tranſmigrās vel declinās ſeu declinatio aut trāſmigratio.
Mitridates: declinās donum ſufficiens vel tranſmigratio doni ſufficientis.
Mizaab: q̄s vt auꝝ obrizū vel q̄s eſt ſicut aurum puriſſimū.

Hic .o. poſt .m.

Moab: de pr̄e vel ex pr̄e.
Moabite: d̄ patre geniti vel ex pr̄e generati.
Moaida: menſura domini vł ſufficiens domino.
Moaz: fortis vel robuſtus ſiue robur aut fortitudo.
Moaziam: d̄ adiutorio dn̄i vł dominus auxiliator eſt.
Mobomia: edificium vel edificator.
Mobomiar.: edificās mihi vel edificatio mea.
Mobumia: edificium vel edificator.
Mobumiar. edificās mihi vel edificatio mea.
Mochebor: vulnerās patrem luminis vel paterne iracūdie
Mochona. ſuppoſitio vel ſuſtētaculum.
Mochori. venūdator meus vel venundatio mea.
Mochoth: plage vel vulnera.
Mechotha. plaga eius vel vulnerans eum.
Modab: natiuitas vel generatio.
Modaba: naſcens patri vel generatio eius.
Modin: iudiciū vel iudicatio.
Modin: iudicans eos vel iudicium eorum.
Modollam: generationem teſtificans vel natiuitatis teſtificatio.
Moelath: dolēs vel ꝑturiens ſiue ab adoleſcente aut a parturiente.
Moelati. dolor me⁹ vel parturiens mihi.
Moſei. palpatio vł attrectatio
Moſeia. palpās eum vel attrectatio eius.
Moyſes. aquaticus vel aſſumptus de aqua.
Moyſes. vrgens vel liniens ſiue attrectans aut palpans.
Molada. princeps piſcium vel dolor parturientis.
Molath. regnās vel principās ſeū dolens aut parturiens.
Molathi. rex me⁹ vel princeps meus ſiue dolor me⁹ aut parturitio mea.
Molathite: regnantes vel p̄ncipātes ſiue dolētes aut parturientes.
Molchom: regens eos vel p̄nceps eorum.
Molid: infirmitas vel principio.
Moloch. rex vel princeps ſiue rex noſter aut p̄nceps noſter.
Mool. infirmitas vel ad infirmitatē ſiue chorus aut a p̄ncipio.
Moola. chorus eius vł ab initio eius ſiue infirmans eum aut infirmitas eius.
Mooli. infirmitas mea vel de infirmitate mea ſiue chorus meus aut a principio meo.
Mooli: chorus laboris vel a p̄ncipio laborioſo ſiue infirmus laborans aut de infirmitate laborioſa.
Moolite chori mei vel a principio meo: ſiue infirmitates mee aut d̄ infirmitatib⁹ meis
Moos. infirmitas vel habitaculum.
Mooſa. infirmans eum vel habitaculum eius.
Mooſia. infirmus domin⁹ vel habitaculum domini.
Morath. heres vel hereditas.
Morathi. heres meus vel hereditas mea.
Morathithe. heres meus iſte vel hereditas mea iſta.
Moraſthim. heres eoꝝ iſte vel hereditas eorum iſta.
Moraſthite. heredes mei iſti vł iſte ſunt hereditates mee.
Moria. viſio vel viſionis ſiue illuminās aut dilucidās ipſe eſt locus in quo abrae dictuȝ eſt vade in terrā viſionis.
Morithi. heres meus vel hereditas mea.
Morome. ſublimitas vel celſitudo.
Moſa. ſalus vel eruditio.
Moſee. ſaluator vel ſaluifica-

ſor. ſiue a ſaluatore aut a ſal uificatore.
Moſellamoth. capiēs eos mor ti vel palpatio mortis eorū.
Moſera. eruditio vel diſciplia
Moſeroth. vincla vel diſciplie
Moſpheraim. fortes vel vicinie ſeu fortium aut viciniarum.
Moſi. palpator vel attrectator
Moſoch. captura vel capiens ſiue capientes aut capture.
Moſollom. capientes eos vel palpatio eorum.
Moſollamia. capiens eos dño vel palpatio eorum domin⁹.
Moſollamoth. capiēſ eoſ mor ti. vel palpatio mortis eorū.
Moſollam. capiēs eos vel pal patio eorum.
Moſura. viculū vel diſciplina
Mozel. eruditus deo vel diſci plina dei. Hic. v. poſt. m.

Umin. ɔſolans eos vel viſcera eorum.
Muſa. palpans vel at trectans ſiue palpatio aut at trectatio.
Muſach. palpans fratrem vel attrectatio fratris.
Muſeroth. vincula vel diſci pline.
Muſithe. palpantes vel con trectantes.

Sequitur de nominib⁹ incipiētib⁹ ab. N. lra.

Na. pulchra vel pulchri tudo.
Naab. abſconditus vel requieſcens.
Naabi. abſconditus mihi vel requietio mea.
Naad. pulchra ſeruit⁹ vel pul chrum teſtimoniū.
Naalal. laudant vel laudabūt ſiue torrens aut laudatio.
Naalia. torrēs dei vel laudās deum.
Naaliel. torrens dei vel lauda tio domini.
Naalon. de⁹ candoris vel pul chritudo laterum.
Naama. decora vel pulcherri ma ſiue commouens eos aut cōmotio eorū.
Naaman. decor⁹ verus vel pul cherrimus ſiue cōmouēs aut cōmotio eorum.
Naamoth. mouens mortē vel decor peccati.
Naamathite. mouentes mortē vel decori peccato.
Naamin. pulcherrimus vel cō motio eorum.
Naar. puer vel infantulus.
Naara. puer ei vel infātul⁹ ei⁹.
Naarath. pueritia tēporis vel infantia peccatoris.
Naari. puer mihi vel infantu lus meus.
Naarias. puer domino vel in fantulus domini.
Naas. ſerpens vel coluber ſiue augurans aut auguriū.
Naaron. requies ſonans vel re quietiōis ſonitus.
Naaſon. coluber murmurans vel ſerpēs inutilis ſiue augu rans dolorem aut augurium iniquitatis.
Naath: decor temporis vel pul chritudo peccati ſiue abſcon dens peccatum aut reqeſcēs tempore.
Naazab. extūc ꝓhā aut ꝓhe tauit tunc ſiue pulchrū auxi lium aut ceſſionis initium.
Nabai. conſpicuus vel requi eſcens.
Nabaioth. ſedēs vel excludēs ſiue requieſcens tempore aut conſpicuus reſpōſione.
Nabal. ſtultus vel inſipiens.
Nabao. ꝓhete vel venientes.
Nab aoth. ſedens vel excludēs ſiue ɔſpicuus aut requieſcēs
Nabath. ſcādalū vel ſcādalizās ſiue inſipiens aut inſipiētia.
Nabathei. inſipientes vel ſcā dalizantes.
Nabau. veniens aut includēs ſeu venimus aut incluſimus
Nabdael. vrſus dei vel ꝑuiēs deo.
Nabeoth ꝓhās vel ꝓhatio.
Nablath. organum vel lauda torium.
Nabilion. pſalterium grece lau datorium latine.
Nablum. organum vel lauda torium.
Nabo. ſeſſio vel ꝓphetia ſiue concluſio aut ſuperueniens.
Nabohe. ꝓhā vel ꝓhetia.
Naboth. ſeſſio vel ꝓphetia ſi ue ɔcludēs aut ſupueniens.
Nabu. veniens vel includens.
Nabuchodonoſor. ſedēs in an guſtia agnita vel ſeſſio in ag nitiōe anguſtie ſiue ꝓhetās iſtiuſmodi ſignum aut ꝓhe tia laguncule anguſte.
Nabuſabari. calcans tempus vel calcatio temporis.
Nabuſarachim. calcator fratꝝ vel calcatio fraternitatis.
Nabuthei. prophete vel ꝓphe tantes.
Nabuſardan. ꝓhetauit pale as vel ꝓhetia alieni iudicij.
Nachem. ꝑparans eos vel pre paratio eorum.
Nachon. ꝑparans dolorem vel preparatio iniquitatis.
Nachor. requieſcente luce vel obſcuratio nouiſſima ſiue re quies luminis aut ꝑparatio iracundie.
Nad. aſcendens vel aſcenſio.
Nadab. votiu⁹ vel ſpontaneus
Nadabias. vouēs dño vel ſpō taneus domini.
Naeman. fidelis vel fidelitas. ſiue mouēs eos aut mot⁹ eoꝝ
Naeth. reqeſcēs vel requietio.
Naphador. diſperſa generatio vel diſperſio generationis.
Nephech. marina vel maritia.
Naphedor. conuerſa generatio vel conuerſio generationis.
Napheg. marin⁹ vel maritim⁹
Nephei. maritimi vel anima rum refrigerationes.
Naphes. anima vel refrigeriū
Naphis. idem.
Nagge. meridies vel meridian⁹
Nageb. idem.
Nahaim. puer meus vel infan tia mea.
Nahelel. hymn⁹ vel laus ſiue laudās deū aut dei laudatio.
Naid. ſalū vel mare ſiue fluctu ans aut inſtabil' ⁊ ſedis incerte

Naim. fluctus vel motus ſiue fluctuās aut cōmotio.
Naioth. cōſpicu⁹ vel excludēs.
Nalol. torrens vel laudatio.
Nama. deus vel cōmotio.
Namoel. dormiuit de⁹ vel dormitio dei ſiue hi q̄ ſunt dei. aut quos dormire facit deus.
Namra. pardus vel amaritudo ſiue amaritudies aut amaricatiōes.
Namrim. pardi vel apoſtate ſiue pfugi aut trāſgreſſiōeſ eorꝫ
Namſi. palpās vel tangens. ſiue attrectās. aut attrectatio.
Namuhel. loquēs cū deo vl' cū quo loquit' deus.
Namuhelite. loquētes cū deo vel cū quib⁹ loquit' deus.
Nanee. piſcis vl' fetus ſiue germen pulchritudinis. aut paſcua eorum.
Nartiſſus. colligens vel collectio ſiue lucerna ſcindēs aut aſcenſus leticie.
Naſab. exiccans vel exiccatio aut germinatio eorꝫ.
Naſarā. germen molle vel germē tenerū ſiue germinās eis
Naſia. coluber dn̄i vel ſerpens dominator.
Naſib. titulus vel ſtatio.
Naſim. dux vel princeps ſiue pricipans eis.
Naſon. cōſolās vel quieſcens ſiue augurās. aut augurīū.
Naſor. pulchritudo luminis. vel cōſolās anguſtiatū.
Natham. donatus eis vel donatio eorum.
Nathamalech. donat⁹ regno vel donatio regnatoris.
Natha. donās donū vel donatus gratie.
Nathanael. donū dei vel donauit eum deus.
Nathinnei. donātes vel donati ſiue hypodiacōes grece aut ſubminiſtri latine.
Nathon. donat⁹ merori vel donatio iniquitatis.
Naua. ſemen vel germen ſiue latratus aut pulchritudo.
Naue idem.
Naum: germinās vel cōſolator
Nauū: germinās eis: vel cōſolatio eorꝫ.
Nazareth: flos vel virgultū ſiue ſanctitas aut ꝯſecratio.
Naſareth: vnctio vel mūdicia: ſeu cuſtodiēs aut ſepatio.
Nazareus: virgultum vel florid⁹ ſiue cuſtodiēs: aut ſepat⁹.
Nazare⁹: mūdus vel ſctūs ſiue vnct⁹ aut cōſecratus. Vtrūqꝫ hoc nomē apud hebreos non ſcribit' p. z. lrāꝫ ſꝫ p hebreū ſade qd̄ nec. ſ. nec. z. lrām ſonat
Nazarei: virgulta vel floridi: ſiue cuſtodientes aut ſepati.
Nazarei: mundi vel vncti ſiue ſancti aut cōſecrati.
Nazareni: idem.

¶ Hic. e. poſt. n.

Neapolis: mire cōmota: vel mira cōmotio.
Nebaaz. latrat⁹ apphēſus vel latrantis apphēſio.
Nebaiath latrans laxus vel latrās laxat⁹: ſeu latrantis leuitas aut latrātis latitudo.
Nabalath: latrat⁹ tpis vel inſipientia peccatoris.
Nebe: latrās vel latratus ſiue pſalteriū aut menſura.
Nebal: latrās deo vel latratus dei: ſiue menſura dei: aut dei pſalterium.
Nebo: latrans vel latratus.
Nebui: latrator meus vel pſalterium meum.
Nechoo: paratus iſte vel paratio iſta.
Neceb: ſtatio vel attrectatio.
Nechor: pcutiens vel pcuſſio.
Nechoda: includēs iudicio.
Nechophati: excludens vel excluſio: ſiue incluſum aperiēs aut pcuſſionē euadens.
Nechota: aroma vel thymiama ſiue ſtorax eius aut aromatizatio eius.
Neele: ſcala vel torrens.
Neelamite: cuiuſdā heredes vl' cuiuſdā hereditates.
Neelle: cuiuſdā heredes vel cuiuſdam hereditas.
Neellamite: ſcale vel torrētes.
Neeleſcol. torrens botri vel botrus torrentis.
Neema: cōſolās vel cōſolatio.
Neemias: cōſolatus a domino vel cōſolatio domini.
Neeſta: es vel metallū.
Nephahel: ſpirans deo vel applicans ori dei.
Nephe: ſpirās vel ſufflans: ſiue ſpūs aut ſufflatio.
Nephee: applicās ori vel ligurius qd̄ eſt nomē lapidis.
Nephec. pruna: vel carbo ſiue ſeducens: aut ſeductio.
Nepheg: idem.
Nephēdor: maria vl' maritima
Nephi: purificās vl' purificatō
Nephſa: purificās aggrauatū. vel purificatio aggrauati.
Nephoa: deceptio vl' diſſolutio
Nephuſim: agtū nomē vel diſſoluta auditio.
Neger: florēs vel floridus.
Negoda: includēs iudicio vel pcuſſio iudicij.
Nehiel. ſtās de⁹ vel ſtatio dei.
Nehiſoth. ſtans vel ſtatio ſiue ſtatus tēporis.
Neman: pulchritudo vel conſolatio.
Nembra: pfugiū vel apoſtaſiā ſiue apoſtata: aut apoſtaſia.
Nemra: pfugiū vel trāſgreſſio ſiue pardus aut amaricatio.
Nemrim. pardi vel apoſtate ſiue amaricātes eos: aut pfugia eorꝫ ſeu pardorꝫ aut. apoſtatarum.
Nemrith: pardi vel apoſtate.
Nemroth: tyrān⁹ vel pfugus ſiue trāſgreſſor aut apoſtata.
Nemſi: palpās vel tāgens ſiue attrectās aut attrectatio.
Nemſib. ſtans vel attrectās. ſiue ſtatio aut attrectatio.
Nepthad. deceptio vel diſſolutio.
Neptali. latitudo mea vel conuerſio eius.
Neptali. diſcretus vel ſeiunct⁹ ſeu conuoluit me aut conuolutio mea.
Neptalim. habitatio vel comparatio. ſiue conuertens eos

aut latitudo eorum.
Neptalim. implicatio vel conuerſatio ſiue dilatauit me aut dilatatio mea.
Neptalamite. conuertens eos vł latitudines eoꝝ.
Neptalite. habitacula vel comparationes ſeu dilatati mei. aut implicationes eoꝝ.
Neptar: purificās vel purificatio.
Nepthe decipiēs vel diſſoluēs ſiue deceptio aut diſſolutio.
Nepthee. decepti vel diſſoluti. ſiue deceptio aut diſſolutio.
Nepthoim. ſculpentes vel aperiētes ſiue decipiētes eos aut diſſolutiones eoꝝ.
Nepthupha. deceptio vite remiſſe vł diſſolutiōe claudicās
Nepthuim. ſculpētes vel apertientes. ſiue decipientes eos aut diſſolutiōes eoꝝ.
Nepthuſim. apertū nomē vel diſſoluta auditio.
Ner. lucidus vel lucerna.
Neregel. lucis aceruꝰ vel lucerne aceruatio.
Nereus. lucis cōſiliū vel lucerna feſtinans.
Nereth. cithara vel quaſi lucerna ſeu luxvite aut lucerna pauoris.
Nergal. lucis aceruꝰ vel lucerna aceruata.
Nergel. lucerna aceruata. vel lucerne aceruatio.
Nerger. lucerna inuoluta vel lucerne inuolutio.
Neri. lucē mihi ł lucerna mea
Neeria. lucens domino vel lucerna domini.
Neſia coluber dñi vel ſerpens dominicus.
Neſibi. titulus meus vel ſtatio mea.
Neſon. augurās vel augurīū. ſiue augur fortis aut augurꝫ fortitudo.
Neſruth. temptatio tenera vel fugitiuus tener.
Neſtheꝰ. erariꝰ vel metallariꝰ.
Nethmā. decꝰ vł motio ſiue cōmouēs eos aut cōmotio eoꝝ
Nethua. imago vł imagīatio.
Netophati. includēs me vł incluſio mea.
Netopharite. includētes vel incluſores mei.

Hic. i. poſt. n.

Icanor. ſtās lucerna vł ſtatura lucida.
Nicodemꝰ. includēs iudicio vel effuſio terrenitatꝫ.
Nicholaus. effluēs vł effluxio ſiue ſtultꝰ eccleſie languētis. aut ſtulticia lāguoris ecclie.
Nicholaite. effluētes vel effluxiones ſiue ſtulti eccleſie languentis aut ſtulticia languoris eccleſie.
Nichopolis. germē ꝑtecioſ̄s. mee vel ꝑtectio germis mei.
Niger. aſcēdēs vel aſcēſio.
Nimpha: os applicatū vł oris applicatio.
Niniue. fera vł ſpecioſa ſeu germen pulchritudinis. aut natiuitas pulchra.
Niniuite. feri vel ſpecioſi ſeu germina pulchritudinis aut natiuitates pulchre.
Niſan. augurās grām vel augurīū donationis.

Hic. o. poſt. n.

Oa. mouēs vł cōmotio
Noadaida. mouēs ꝟuitutē dño. vel cōmotus teſtimonio dei.
Noadiae. mouēs dilucul̄ū. vel cōmotio illuminati.
Nobatha. mouēs eos vel commotio eorum.
Noratha. mouēs imperīū vel cōmotio ꝯſūmatiōis viſionū
Nob. latrās vel latratus.
Nodab. vter vel inflatio.
Noe. requieſcēs vel requieuit. ſiue cōmotꝰ aut cōmotio.
Noema. decor vel fides vel voluptas aut delectatio.
Noeman. pulchritudo vł pulcher ſeu cōſolatꝰ aut ꝯſolatio
Noemanite. pulchri vł ꝯſolati ſeu ꝯſolatores aut ꝯſolatiōes
Noemi. pulchra vel cōſolata.
Noeſtha. metallū vel es eius.
Noeſthā. es eoꝝ ł metallū eoꝝ
Noepheth. motꝰ aptus vel cōmotio latitudinis.
Noga. meridies vel meridianꝰ
Noge. idem.
Noom. decus vel conſolatio.
Noorai. decorās magiſtrū meū vel cōſolatio magiſtri mei.
Noorari. decorans currentem magiſtrū vel cōſolatio cōſūmati magiſtri.
Noram. requieſcēs excelſe vel cōmotio exaltati.

Hic. u. poſt. n.

Nath. pulcher vel pulchritudo.
Nun. paſcens eos vel paſcua eorum.
Nun. fetus vel piſcis ſiue vnicus aut ſempiternitas.
Numenius decorus vel fidel.

Sequiē ꝺ incipiētibꝰ a lr̄a. O.

Ad. vnitas vel laudatō
Oal. tabernaculū vł inhabitatio.
Oali. tabernaculū meū vel inhabitatio mea.
Oam. ve populo vel inſaniēs.

Hic. b. poſt. o.

Bab. ſperās vel amplexans ſiue dilectus aut dilectio.
Obadia. ſeruus dñi vel ſeruiens domino
Obag: magus vel phitoniſſa: ſiue incātator aut incātatio.
Obdarem: ſeruꝰ auſtralis vel ſeruus africanus.
Obdias: ſeruiens dño vel ſeruitus domini.
Obed: ſeruitꝰ vel ſeruitor.
Obededom: ſeruiēs rufo vł ſeruiens fuluo ſeu ſeruiēs terre aut ſeruus ſanguineus.
Obedia ſeruus dñi vel ſeruiēs domino.
Obediel: ſuꝰ dei vel ſuiēs deo
Obia: ſeruus domini vel ſeruiens domino.
Oboth. phitones vel magi ſiue lagene grādes aut lagenarū grāditas.

Hic. c. poſt. o.

Chet. diligēs vel ꝑſcrutans ſiue dilectio aut ꝑſcrutatio.

Ochol:tenēs habitationē vel apphendēs tabernaculū.
Ochoza.tenēs magiſtrū vel retentio magiſtri.
Ochozath: retentio vel apprehenſio.
Ochozias:retinēs dñm vel apphenſio dñi.
Ochozan.tenēs vel apphēdēs ſiue retētio aut apphenſio.

Hic.d.poſt.o.

O Daira. menſurans vel menſuratio.
Odema:ſeruus dñi vel teſtificās dñm.
Odia:idem.
Odoia:idem.
Odollā:teſtimoniū eoꝝ vel teſtimonij approbatio.
Odollamites: cōteſtās aliquē vel teſtimoniū in aqua.
Oddor:cōteſtans generationē vel teſtificatio generatiōis.
Odoma:ſeruus domini vel teſtificans dominū.
Odſi.mēſis me⁹ ł mēſura mea
Odura:mēſura magiſtri vel teſtificans magiſtrum.

Hic.e.poſt.o.

O Epha:menſura vel effūdēs ſiue eſtus aut eſtuatio.
Oephi:mēſura triū modioꝝ vel tres modij menſurati.
Oeph:diligens vel pſcrutās ſiue dilectio aut pſcrutatio.

Hic.ph.poſt.o.

O Pha:effuſio vel eſtuatio.
Ophal:nebula vł obſcuratio ſiue obſcurās: aut nebuloſus.
Opha:thalam⁹ eoꝝ vel maritima eorum.
Ophar:volans vel volat⁹ ſiue volantes aut volationes.
Ophat:aurū obrizum vel auꝝ puriſſimum.
Ophaz:idem.
Ophel:nebula vel obſcuratio ſiue obſcurat⁹ aut nebuloſus
Opher:ignominia vel ignominioſus.
Ophi:īfirm⁹ vł ignominioſus
Ophim:tabernacula vel habitationes.
Ophimi:tabernacula mea vel habitationes mee.
Ophir:infirmās vel īfirmitas ſiue irritū aut ebrioſum.
Ophin: diſcalciatus vel inſana conuerſio.
Ophra:volans vel thalam⁹.

Hic.g.poſt.o.

O G.cōgregans vel aceruans ſeu abſconditus aut coaceruatio.
Og.nobił vel gł'ioſus ſiue abſcondēs eū aut coaceruās ei.

Hic.h.poſt.o.

O Hia: ipſe cognouit vel cognouit dñs.
Ohiada:ipſe cognouit ſeruitutē vł ꝯgnouit dñs teſtimoniū
Oholi: tabernaculū vel inhabitatio.

Hic.l.poſt.o.

O Ia:infirmās eū vel infirmitas eius.
Oiam:infirmās eos vel infirmitas eorum.
Oiam:ſclm vł eťnitas:ſiue an n⁹ iubile⁹ aut ann⁹ remiſſionis.

Hic.l.poſt.o.

O Lda.deſtruēs vel diſcernēs ſiue deſtructio aut diuerticulū.
Oldai:deſtruēs me vel diſcernens mihi ſiue diuerticulum meū:aut diſcretio mea.
Oldam:diſcernens donū vł diuerticulū gratie.
Oli.infirmitas vel ꝓtectio.
Oliab:infirmās patrē vel ꝓtectio patris.
Olimpa:dolens vel parturiēs
Olimpiadis:dolor triſtiū vel parturiens ſeruitutem.
Olofernes:infirmitas diſceſſionis vel infirmās vitulum ſaginatum.

Hic.m.poſt.o.

O Mar:ꝓplm amaricans vel ꝓplś amarican⁹.
Omer:criſpās vel manipulus
Omri:criſpās me vel manipulus meus.
Omroi: criſpās magiſtrū meū vel manipulus magiſtri mei

Hic.n.poſt.o.

O N:dolor vel meror.
On:iniquitas vel inutilitas.
On:muſitatio vel murmuratō
On:mercēs eū vel dolor eius.
Ona:inutilis ei.vel iniqtas ei⁹.
Ona:murmurās ei vł murmuratio eius.
Onam:meror populi vł meror eorum
Onā:inutilis populo vel iniqtas eorum
Onam:murmur populi vł muſitatio eorum.
Onan: meror doni vel dolor gratie.
Onan:iniquitas doni vel inutilitas gratie.
Onan:murmurās dono vł muſitans gratie
Oneſimus:decorus vł rñdens ſiue decus aut rñſio.
Oneſiphorus:rñdēs īſis vł decore adherens.
Oni:merēs mihi vł dolor me⁹
Oni:inutilis mihi vel iniqtas mea.
Oni:murmur meū vel muſitatio mea.
Onni:dolore cōmot⁹ vel merore requieſcens.
Onni: inutilis requies vel iniqua cōmotio.
Onni:murmure mot⁹ vł muſitatione quieſcens.
Onias:merēs dño ł dolor dñi.
Onias:iniquus dño vel inutilis dominus.
Onias:murmurās dño vł muſitatio domini.
Ono.merēs eū vel dolor eius.
Ono:inutił ei vł iniqtas eius
Ono:murmurās ei vel muſitatio eius.
Onō:murmure muſitās vł muſitatiōe murmurās ſiue dolor inutilis aut merēs iniqtate.

Hic.o.poſt.o.

O Ola:tabernaculū vel inhabitatio.
Oolla:idem.
Ooli.tabernaculū meū vel inhabitatio mea.

Ooliab. tabnaculū meū pr̄ vel inhabitatio mea patris.
Ooliaba. tabnaculū meū i ea vel ipa ē tabnaculū meū.
Oolibama. tabernaculi altitudo vel habitaculū meū i aliq̄.
Oon. labor vel dolor ſiue dolens aut laborioſus.
Oozam. videns eos vel fortitudo eorum.
Ozias. videns dn̄m vel fortitudo domini.

Hic. r. poſt. o.

O R. foramē vel iracūdia.
Or. mons vel lumen ſiue pellis aut iracūdus.
Oraim. concipiens vel cōphēdens ſiue conceptio aut comprehenſio.
Oram. irati vel ne excelſo ſeu ne iracundie aut ne iracūdo.
Oram. mōs ppl̄i vel lumē eoꝝ.
Oram. pellis populi vel foramen eorum.
Oram. iracundus populus vel iracundia eoꝝ.
Orchach. eſtimās vel eſtimatō
Orachathi. eſtimans mihi. vel eſtimatio mea.
Orchiatharoth. longa corona vel longitudo corone.
Oreb. ardor vel ſiccitas ſiue coruus aut ſolitudo.
Oreb. menſa vel maſſa ſiue tēptans aut temptatio.
Orem. dolor vel iracundia.
Oreth. longanimis vel diuturnus ſeu longanimitas aut diuturnitas.
Orpha. ceruix eius aut ſuperbiens ei.
Ori. lux mea vel mōs me⁹.
Ori. pellis mea vel foramē meū
Ori. iraſcens mihi vel iracūdia mea.
Ori. gigas vel excelſus.
Ori. coquēs vel excludēs.
Ori. apphendens me vel apphenſio mea.
Orim. gigātes vel excelſi.
Orim. apphēdentes me vel apphenſiones mee.
Orim. loquētes vel excludētes
Orma. anathema vel anathematizatio.
Ornā. lumen nobis vel illuminatio noſtra.
Ornan. lumen gratie vel illuminatio donationis.
Oron. mons inutilis vel foramen triſticie.
Orō. pellis iniqua vel ira murmurantium.
Oron. lumen merōris vel dolor muſitantium.
Oronite. montes inutiles vel foramina triſticiarū.
Oronite. pelles inique vel dolores muſitantiū.
Oronite. lumina merōris vel iracūdie murmurātiū.
Oronim. lumē merōris eoꝝ vel iracūdia iniq̄tatis eoꝝ.
Oronom. mōs inutilis eis vel foramen triſticie eoꝝ.
Ornaim. idem.
Ornaim. lumen merōris eoꝝ iracūdia iniquitatis eoꝝ.
Orthoſiada. recte indigēs teſtimonio vel lumē poſitū teſtificationi.

Hic. s. poſt. o.

O Sa. ſpes vel ſaluatio.
Oſai. ſpes mea vel ſaluatio mea.
Oſaias. ſperās i domio vel ſalutio domini.
Oſanna. ſalua vel viuifica ſiue ſaluifica nos aut ſaluificatio noſtra.
Oſe. ſpes vel ſaluator.
Oſee. ſperās i eo vel ſaluatio ei⁹
Oſia: ſperans in dn̄o vel ſaluatio domini.

Hic. t. poſt. o.

O Tham. tempus eis vel deſignatio eorum.
Othei. ſignū meū vel tēporalitas mea.
Othio. dolor eius vel cōtriſtās eum.
Othir. peccato vigilans vel ſignum temporale.
Othin: ſtans peccato vel ſtatio temporalis.
Otholia. ſignū laboris vel deſignatio temporalis.
Othoniel. ſignū dei vel reſpondens deo.
Othotā. ſignans eos vel ſignatio eorum.

Hic. x. poſt. o.

O X. violēter vel volūtarie

Hic. z. poſt. o.

O Za. vidēs vel robuſtus ſeu viſio aut fortitudo.
Ozai. fort; meus vel robur meum. ſiue videns me aut fortitudo mea.
Ozam. vidēs eos vel fortitudo eorum.
Ozam. videns donū vel fortido gratie.
Ozamoth. quaſi ſignū vel fortis deſignatio.
Ozazim. fort; ductor vel vidēs oliuam.
Ozen. videns fortes vel fortis oculus.
Ozenſera. vidēs fortē ꝑncipis vel fortis ocul⁹ anguſtiati.
Ozgi. videns luctā vel robuſt⁹ luctator.
Ozi. videns vel robuſtus ſeu viſio aut fortitudo.
Ozias. vidēs dn̄m vel fortitudo domini.
Oziam viſio domini eſt vel fortitudo domini eſt.
Oziph. germinās vel germiatio
Oziel. videns deum vel fortitudo dei.
Ozielite. vidētes deum vel fortitudines dei.
Ozin. aur; mea vel audit⁹ me⁹.
Ozinite. aures mee vel auditores mei.

Seq̄t de icipiētib⁹ a. p. lr̄a.

P Aphum. redimēs cadētē vel redēptio cadēt;.
Paleſtina. ore contuſa vel ore cōtundens ſiue os malleatoris aut oris contuſio.
Paleſtini. ore cōtuſi vel ore cōtundentes ſiue ora malleatorum aut oris contuſiones.
Palmirā. ore contundēs vel os malleatoris.
Pamphilia. conuerſio a ruina vel diuiſio cadentiū.
Pamphilienſes. cōuerſi a ruina vel diuiſione cadentes.

Panarethos.liber eccl'ie vel li
ber ecclesiasticus.
Paraphrastes.garrulus vel cō
iectator.
Parasceue cena pura vel pre
paratio.
Parion.discoopertus vel dis
coperiens.
Parmena.diuidēs plenitudi
nē vel diuisio plenitudinis.
Parthia.pfecte diuidēs vel p
fecta diuisio.
Parthi.pfecte diuidētes vel p
fectio diuidentium.
Pasca.trāscēsus vel trāgressio
Pathma.sepatio vel sepatrix.
Pathmos.sepatio hostis vł se
paratio palpantium.
Patroba.vidēs eum vel disso
lutio eius.
Patrodus.sepans vł dissoluēs
Patura.sepatrix vł sepatio.
Paulus os tube vel os eorum
seu electū mirabile.aut electi
onis miraculum.

¶Inic.e.post.p.

Pedno. temptatio mo
uens vel dissecatio cō
motionis.
Pelusium.os malleans vel os
malleatoris.
Pentateuchū.q̄nq̄ libri moy
si vel quinq̄ libri mosaici.
Pergamū.dissecās valles.vel
diuidens cornua eorū.
Pergen.deuorās vel vorago.
Perybolus sacc⁹ absortus vel
repositio inueterata.
Perida.tēptat⁹ dilect⁹ vel tem
ptatio amabilis.
Perichopen.incisus vł icisio.
Perone.sacculus vel repositō
Persida.temptans vel latera
sua diffluens.
Perse.temptati.vel latera sua
diffluentes.
Persipolis.tēptatio ciuitatū
vel diffluēs latera ciuitatib⁹.
Petrus.agnoscēs vel discalci
ans.siue cognitus aut dissol
uens.

¶Inic.i.post.p.

Pigmei.cogniti dn̄o vel
dn̄m cognoscētes.
Pilatos.malleās vł oris ɔtusio
Pilatus.ore coutundens vel
os malleatoris.
Pirrus dissoluēs vł dissolut⁹.
Pisida.cognita dn̄o vel cogni
tio domini.
Pisticū.fidele vel fidelitas.
Prisca.cognita vel cognoscēs
Priscilla.cognoscēs dominū
vel cognitio domini.
Priscus.agnit⁹ vel agnoscēs.

¶Inic.o.post.p.

Poblius.tabernaculum
vel in habitatio.
Pollati ore contundēs
vel os malleatoris.
Pont⁹.inclinās vel īclinatio.
Pontici.inclinantes vel incli
nationes.
Pontius.declinās cōsiliū. vel
declinās festinationē.
Portius dura diuisio vel diui
dens duriciam eorum.
Possidoni⁹.cognoscēs venati
onē vel cognitio cōmotiōis.
Probus.fruct⁹ cōfusus vel fru
ctuum ignominia.
Procorus.fruct⁹ cōgregās vel
fructuū congregatio.
Ptolemeus.ad mēsurā dedu
cēs vel ad mēsurā reduct⁹.
Ptolemai.ad mensurā dedu
cēs vel ad mēsurā deductio.
Ptolemaida.ad mēsurā dedu
cens vel ad mēsurā reducta.
Ptolemais.idem.
Ptolemaidēses.ad mēsurā de
ducti ł ad mēsurā reducētes

¶Inic.u.post.p.

Publius tabernaculum
vel inhabitatio.
Pudens.indut⁹ ɔsilio
vel indomentū cōsilij.
Puteol'.declinās vł declinatō
Putiphares.os inclinans vel
oris inclinatio siue os incli
nans ad dissecandū.aut disse
cans ad os inclinandū. Hec
oīa noīa greca vel latina ꝭm
linguā hebraicā violenter in
terptata sunt.Sciendū nāq̄
est φ apud hebreos.p.lr̄a nō
habet.nec vllū nomē ē apud
eos q̄d hoc elementum sonat.
Abusiue igit accipienda sūt.

¶Sequit de incipientibus
ab.R.littera.

Rab.fames vel impet⁹.
Rab.leta vel dilatata.
siue latitudo aut dila
tatio.Si eñ raab p a in me
diā lr̄am scribat.famē signi
ficat siue impetū.Si vero per
heth latitudinē vel dilatatio
nē.hoc aūt euenit ꝭm accen
tuū ⁊ lr̄arū diuersitatē vt in
tā varias ⁊ contrarias signifi
cationes noīa cōmutēt.et in
tam diuersa vertant.
Raaba.fames eius.vel impet⁹
eius.siue dilatās eum aut di
latio eius.
Raabia.impet⁹ dn̄i vel fameli
cus dn̄o.siue diiudicās dn̄m
aut diiudicatio dn̄i.
Raabath: bucca vel maxilla:
seu bucce aut maxille.
Raam.multū vel visio.siue to
nitruū aut multitudo.
Raama.vidēs vł tonitruū ei⁹
siue multum ei aut multitu
do eius.
Raamas.multū dn̄o vel visio
dn̄i seu videns dn̄m.aut toni
trium domini.
Raamses.malitia tinee vł ma
litia de tinea.siue intonuit le
tus.aut intonantis leticia.
Raason.cursus vł placētia si
ue cōtēplatio aut ɔsūmatio.
Raatha.magister peccati vel
magistratio tēporalis.
Raba.multa vel magna siue
iudicās aut iudiciū.
Rabaam.mltitudo pp̄li vł ma
gnitudo eoꝝ siue iudicās po
pulos aut iudiciū pp̄lorum.
Rabai.multū mihi vel magni
tudo mea.siue iudicans me
aut iudiciū meū.
Rabath.multū tp̄is vel grāde
peccatū siue iudicans tēpus
aut iudiciū peccatorū.
Rabi.doctor vel magister seu
docēs me aut magister meus
Rabinth.doctrina multitudi
nis vel magisteriū iudicantis
Rabsai.multa hec vel multi

tūdo iſta.

Rablath. multū vel multa ſiue mltitudo aut multitudies

Rabmag: princeps cibi vel dominator edentiū.

Raboni: doctor vel mgr ſeu docens me aut magiſter meꝰ.

Raboth: grāde ſignū vl mltū rñdēs ſiue iudicās rñdentes aut iudiciū reſpōdentiū.

Rabſaces: multꝰ oſculo vl ꝑnceps deoſculans.

Raſaris: ꝑnceps eunuchus vel magiſter eunuchorum.

Rabares: multū alienꝰ vel grādis deſcenſio.

Racha: vanꝰ vel vanitas ſiue abſq cerebro: aut ſignū ſubſannationis.

Rachab: cōcita vel quadriga: ſeu viſio aut aſcenſio.

Rachal: triſtis vel deorſum ferēs ſiue res aut negociatio.

Rachel: ouis vl viſio ſeu vidēs deū: aut vidēs ꝑncipiū.

Rachus: ſubſtātia vel pecunia

Radai: vidēs me aut fortitudo mea.

Rapha: ſanitas vl medicia dei

Raphael: ſanans deo vel medicina dei.

Raphaia: ſanans domino vel medicina dñi.

Raphaim: gigātes vl medici ſiue facture nr̄e aut laxati eoꝝ

Raphao: ſanans eum vel medicina eius.

Raphaza: ſana viſio vel medicina fortitudinis.

Raphes: deflens vel medicus: ſeu volucris aut curſus oris.

Raphidim: temptatio vel laxe manꝰ ſeu viſio oris aut vidit os ſufficiens eis.

Raphidim: ſanitas fortiū vl ſanitas iudicij: ſeu viſionis fortis aut diſſolutio fortiū. Iuxta ꝓprietatē vero lingue ſyre interꝑtat remiſſe manus: vel remiſſio manuum.

Raphionmedicina doloris vl temptatio iniquitatis.

Raphu: tēptatio vel diſſolutio ſiue: ſanitas aut medicina.

Ragal: res vel negociatio ſeu triſtis aut deorſum ferens.

Ragan: paſcēs vel egrotās.

Reges: pabulū vel egrotatio.

Ragon: hyems vel pabulū ſiue multū delectās aut multū delictum.

Raguel: paſtor dei vl egrotans deo ſiue paſcens deū aut pabulū eius deus.

Rahuhel: idem.

Rahaia: paſtor dñi vel egrotās dño ſiue paſcēs dñm: aut pabulum eius dñs

Rahelaia: idem.

Ram: excelſus vel exaltatus: ſiue tonitruū aut exaltatio.

Rama. excelſa vel exaltata ſiue tonitruū aut exaltatio.

Ramale: ſublimitas aut exaltatio ſiue tonitruū aut exaltabitur.

Ramalia: excelſus dño vel tonitruū dñi: ſiue excelſe laborans aut exaltatio laborāt.

Ramaſſe: pabulū vel tinea ſiue malitia tinee. aut malitia de tinea.

Ramath. excelſum ſignū ſiue exaltata peccato ſeu mortem vidit aut mortis viſio.

Ramatha: idem.

Ramathā: excelſū ſignū populi vel exaltatio peccati eoꝝ. ſeu mortē vidit eis aut viſio mortis eoꝝ.

Ramathaim: excelſa duo vl excelſa bina. ſiue duo ſublimes aut duo exaltati. Hec duo excelſa vl bina ſublimia ſūt due tribꝰ regia .ſ. ac ſacerdotalis. Unde helchana fuiſſe legit de ramathaim qꝛ pater eiꝰ d̄ tribu leui fuit ⁊ mater eiꝰ d̄ tribu iuda: qd̄ notat in eo ꝙ effrateus dicit ab effrata vxore ſcꝫ caleb quā conſtat extitiſſe de tribu illa.

Ramathiechi: excelſū ſignū gene: vel eleuatio maxille.

Ramathite. excelſa ſigna vel mortem videntes.

Ramelech. excelſa portio vl exaltata particula.

Rameſſe: amaricās vel cōmotio turbulēta: ſiue corroſio tinee aut tonitruū gaudij.

Ramech. mortis viſio vel excelſum ſignum ſiue celſitudo pauoris. aut exaltatio vite.

Ramoth: excelſū ſignū vel exaltata reſponſio.

Raron: curſus magiſtri vel cōſūmatio magiſterij.

Raronites: currēs magiſter vl ꝯſummatus magiſterio.

Raronite: currētes magiſtri vl conſūmati magiſterij.

Raſaia. impius dñs vel varietas domini.

Raſathaim: varietas bina vel iniquitas duoꝝ.

Raſim: varians eos vel iniquitas eoꝝ.

Raſin: impius vl iniquus ſeu varietas aut pictura.

Rathanim: ſonitꝰ vel iuniperꝰ ſiue viſio cōſūmata aut viſionis cōſūmatio. Ferūt hoc lignū iuniperi multo tꝑe ignem cōſeruare ita vt ſi pruna ex eiꝰ cinere opta fuerit vſq ad annū ignita ꝑdurent.

Razias: ſacratus dño vel myſticus domini.

Razom: myſticus vel ſacratus

Razon: idem.

Hic. e. poſt. r.

Reaias. magiſter dñs vel dilatatio domini.

Reba: multa vl magna ſiue iudicās aut iudiciū.

Rebai: multū mihi vel magnitudo mea ſiue iudex meꝰ aut iudiciū meum.

Rebe: quartꝰ vel quattuor ſiue ordinatꝰ aut ordinatio.

Rebee: idem.

Rebecca: patientia vel multū accepit: ſiue multa patientia aut que multū accepit.

Rebla: cōmiſſum vl multitudo

Reblata: multa hec vel multū iſte: ſiue multum cōmiſit hic aut multū cōmiſſum huiꝰ.

Rebmag: quartus ingenioſus vel ordinata ꝑcuſſio.

Recha: mollis vel delicatꝰ ſiue

mollicies aut teneritudo.
Rechab:ꝓcedēs vł excelſus ſeu mollis pater aut teneritudo patris.
Rechabite:cōcedentes vel excelſi:ſeu teneri patribus aut delitie patrum.
Rechat:mollities vł ſblimitas
Recē:pictura vel varietas ſeu vacuefecit aut vacuefactio.
Rechma:temptatio vł militia quepiam.
Reeſaa:cham⁹ vel frenū ſiue retinaculū aut cohibitio.
Rephan: factura vel requies: ſeu nr̄a reqes aut nr̄a factura
Regalim:pedes vel ambulatio ſiue iter aut itinera.
Regmen:cib⁹ vel refectio ſiue paſcēs eos aut paſcua eoꝝ.
Regma:temptatio vel militia quepiam.
Regom:iter vel ambulatio.
Rehi:paſtor meus vel pabulū meum.
Rēma:excelſa vł vidēs aliqd.
Rempha:excelſa eructās vł exaltatio nihili.
Remmi:excelſa cōmotio vel vidēs aliquid requiei.
Remia:excelſus dn̄s vel exaltatio domini.
Remon:excelſum murmur vel exaltatio inutilis.
Remono.excelſe merens vel exaltatio iniquitatis.
Rēmō:eccl'ia vel ꝯgregatio.
Rēmon:ſublimis vel exaltata ſeu malūpunicū aut malumgranatum.
Rēmōphares:diuidēs eccl'ias vel diſſipās ꝯgregationē.
Rēmonphares:ſublimitas violenta vł exaltatio diſſipata ſeu diuiſio malipunici aut diuiſio maligranati.
Remoth:vidēs mortem:vel viſio mortis.
Rena.magiſter abſcondit⁹ vel magiſteriū pulchritudinis.
Res:caput vel patia.
Reſa:caput ei⁹ vel patiēs eū.
Reſſa:cham⁹ vel frenū ſiue ſtadiū aut retinaculū.
Reſatha:ipietas vel iniqtas.
Reſathaim:impius ei⁹ vel iniquitas eorum.
Reſeph:iniquitas menſure vel caput.
Reſen.caput fontis vel patientia oculi.
Reſeth:ipietas ł iniqtas ſeu caput vite aut patia pauoris.
Reſpha:currens vel velox ſeu curſus:aut volocitas.
Reſia:caput dn̄i vł paciēs dn̄s
Rechma ſonit⁹ vel iuniperus ſeu videns ꝯſūmate aut viſio cōſummata.
Reu:paſcēs vel paſt⁹ ē ſeu pauit me aut paſtio mea.
Reū:paſcēs eū vł pabulū eoꝝ
Rezer:mgr̄i viſcera fortia vel mgr̄o viſcera ſanctificata.

Hic.i.poſt.r.

Riba mlt'a vł magna ſiue iudicās aut iudiciū
Ribal:multū mihi vel magnitudo mea ſeu iudex meus aut iudicium meum.
Ripha:vidēs bona vel vidēs buccellam.
Riphat:vidēs bona tp̄is vł videns buccellā vite.
Riphet:videns bona pauoris: vel vidēs buccellā vite.
Rithus:qrēs vel bon⁹ ſeu lumē aut inqſitio bonitatis.

Hic.o.poſt.r.

Ro.mgr̄ vł magiſteriū.
Roaga:magiſter meditans vel magiſtri locutio aut fortis ſuſceptio.
Robaim:impetus vel latitudo
Roboā:dilatās pp'lm vel diſſipans pp'los:ſiue impetus pp'li aut inclinatio pp'loꝝ.
Robooth:platee vł latitudies ſeu platee inclinate aut platearū inclinatiōes.
Rode.vidēs vł fortis ſeu viſionis fortitudo:aut viſio fortitudinis.
Rodie:vidēs vitā vel vidēs eſſentiā ſeu videns iudiciū.
Rodim:patru⁹ iudicās vł viſio iudicij patruel.
Rodū:viſio vel deſcēſio ſeu diſſentiens aut diſſidiū.
Rodū:vidētes vł deſcēdentes ſeu diſſentientes aut diſſidia.
Rodoch⁹:fortiter durus vel vidēs nigredinē.
Roegal:deorſū ferēs vel magiſter triſticie.
Rogel deorſū ferens vel negociatio triſticie.
Rogelim:deorſū ferēs eos vel negociatio triſticie eoꝝ.
Rogomelech:magiſter fouee ꝑtis vel magiſtrans decipulas portionis.
Roma:magiſteriū frangēs vel magiſterij cōfractio.
Roma.tonās vel ſublimis ſiue tonitruū aut ſublimitas.
Romani:tonātes vel ſublimes ſiue tonantes ſublimiter aut tonitrua excelſa.
Romelia.magiſter frāgēs laborantes aut ſublime tonitruū laborantium.
Roob:platee vel latitudines.
Roobia:platee dn̄i vel latitudines dn̄antium.
Rooboih:platee inclinate vel platearū inclinationes.
Roos:turr[?] vel ꝓpugnacula.
Ros:caput vel initium.
Roſmophim:caput fortiū vel initiū vicinarū.
Rot:viſio vel feſtinatio ſeu deficiens aut defectio.

Hic.u.poſt.r.

Ruben vidēs filiū vel filius viſionis ſeu vidēſ ī media aut vidēs ꝑ mediū.
Rubeni:vidēs filiū meū vel filij mei viſio ſeu videte inter me aut videte ꝑ mediū mei.
Rubenite:vidētes filios vł viſiones filioꝝ ſeu videntes ꝑ medium.
Rufus:ſanās vel reficiēs ſiue nos ſanās aut refectio nr̄a.
Ruma.excelſa vel vidēs aliqd
Ruth:vidēs vel feſtinās ſeu deficiens aut defectio.

Seqr̄ de incipiētib⁹ a l'ra.S.

Saph ſpeculū vel anguſtiatus.
Saal.reddēs vel aggrauās.

Saal.vola vł pugil ſeu vulpis aut ortus aquarū.
Saalabim.aggrauās ītellectū vel aggrauatio intelligētie.
Saalim. vole vel pugiles. ſeu vulpes aut ortus aquarum.
Saalum.reddēs vel redditor. ſiue redditio aut reddidit eis
Saar eſtimās vel eſtimatio.
Saarite.eſtimantes vel eſtimatores.
Saarim.eſtimātes eos vel eſtimatores eorum.
Saaſin.incubuit egrediēs vł incubatio egreſſionis.
Saba. capta vel captiua ſiue captiuitas.aut cōuerſio.
Saba.clamās ſiue cōuertens ſiue clamor aut eloquētia.
Sabcha.rete vel retinaculū. ſiue loquēs ei aut eloqntia ei⁹
Sabaias.captus domino.vel conuerſio domini.
Sabaim.clamātes vel eloquētes ſiue captiui aut cōuertētes.
Sabama.leua vel ſiniſtra.
Sābama.excelſa vel cōfuſio q̄dā ſiue tollēs altitudinē aut tollens excelſum.
Saban.tollēs altitudinē. vel tollens excelſum.
Sabana.lena meis vel ꝯfuſio. quepiā ſeu tollēs altitudinē aut tollens excelſum.
Sabaoth.v̄tutes vel exercit⁹. ſiue v̄tutum aut exercituū.
Sabarim.mōtes circūiens vł montiū circūitio.
Sabath.ſceptrū vel virga.ſiue bacul⁹ aut principatus.
Sabatha.gyrās vł circūiēs ſiue circūit⁹ aut circūcidens.
Sabathaca.ſedes tua vel circūiens te ſiue circūitus tuus aut circūciſio tua.
Sabathai.circūitus meus vel circūciſio mea.
Sabbatū. reqes vel requietio
Sabbatiſm⁹.reqetio vel reqes
Sabe.agne vł oues.ſiue ſeptē aut iuramentum.
Sabee.idem.
Sabe.ſepties vel abūdās ſiue ſaturitas.
Sabee.ſeptē vel abundās.ſiue ſaturitas aut abundantia.
Sabei.captiui vel clamātes ſiue cōuerſi aut eloquētes.
Saber.captiu⁹ vigilans vł cōuerſus reſurgens.
Saber.virgultū vel iurās. ſiue ouis aut ſatietas.
Saberh.ouis vel ſatietas ſiue virgultū.aut adiuratio.
Sabeth.captiu⁹ pauidus vel conuerſio vite.
Sabia.dāma vł caprea ſiue iurans dn̄o.aut ſatietas dn̄i.
Sablath.reqes vel intermiſſio
Sablathaim.requies i eis vel intermiſſio eorum.
Saboim.dāme vel capree ſiue ſtantes aut ſtatio.
Saboim.tollens altitudinem vel tollens excelſum.
Sachar.ciliciū vel penitentia
Sachat.ſinguli vel curuātes.
Sada.archanū vel latus a latere nō a latitudine.
Sadada.lateri adherēs vel archanum.eius.
Sadaia.latus iniquum vel archanum iniquitatis.
Saddai.oīpotēs vł oīpotētia
Sade regio vel iuſticia ſiue cōſolatio aut veneratio.

Notandū eſt ī hac lr̄a ſc3. s.q ſicut quedā vocales cū apud nos ſint eedem.apud hebreos diuerſis characterib⁹ annotant diuerſoſq; ſonos habēt ideoq; diūſas ſignificatiōes ꝯtinēt.ita etiā ipa eadē.s cū vna apud nos ſit apud illos diuerſa ſortit nomia diūſaſq; figuras poſſidet. ac diuerſos ſonos.ꝛ idcirco nemo mirū exiſtimet ſi ipſa eadem i varijs interp̄tationib⁹ cōmutet

Tres ſunt eni apud hebreos lr̄e.vna q̄ vocat ſamech ꝛ ſimpliciter legit quaſi p.s.nr̄am litteras ꝯferat:altera ſin vel ſen dicit in qua ſtridor q̄das nō noſtri ſermonis interſtrepit:tertia ſade nominat quā noſtre aures penitus reformidant.

Sademoth. regiōes vel latus ſiue iuſticie aut cōſolatiōes.
Saderoth.portic⁹ publica vel conuentio populorū.
Sadeſor.vberū lumen vel lux vberum meorum.
Sadith.archanū iuſticie vł cōſolatio teſtificationis.
Sadoch.iuſticia vł iuſtificatō
Saducei.iuſti vel iuſtificati.ſiue iuſticie aut iuſtificatiōes.
Saeſdema.peſtilens aer vł peſtilentia aeris.
Saph.vinculu3 vel labiū ſiue ſpeculū aut anguſtia.
Sapha.vinciens eū vel labiū eius.ſiue ſpeculans eum.aut anguſtia eius.
Saphai.vinciens me vel ſpeculans me ſiue labiu3 meum anguſtia mea.
Saphan.vinciens ꝓp̄lm vel labiū populi.ſiue āguſtiās eos aut ſpeculū eorū.
Saphan.abſconditus vel ꝓficiſcens.
Saphan. lep⁹ vel herici⁹. ſiue anguſtiās.aut cyrogrillus.
Saphan.ſpeculās donū vel labiū grē ſeu vinculū ſupi⁹ aut barba ſupioris iudicij.
Saphane.vinculū grē vel ſpeculator donatiōis.
Saphana.labiū eius vel labiū ſuperi⁹ ſeu barba ei⁹ aut barba ſuperioris iudicij.
Saphanetphane.ſaluator mūdi vel abſcōditor̄ reuelator.Ipſe eſt ioſeph qui ꝛ egyptū ſaluauit ꝛ abſcondita reuelauit pharaoni.
Saphama.abſcōdit dn̄s vel ꝓfectio dn̄i.ſeu ſpeculās donātē dn̄m aut labiū grē dn̄i.
Saphat.iudicās vel iudicauit ſiue iudiciū aut diiudicatio
Saphata.iudicās pp̄lm.vł populū iudicauit.ſiue iudicās eū aut diiudicatio eius.
Saphathias.iudicat dn̄s iudicatio dn̄i.
Saphatmoth.iudicās morte vel iudicatio mortuor̄.
Sapher.decus vł pulchritudo

a ſpeculans vigiles aut la-
um reſurgentium.
phyrus. narrans vel litte-
rus ſiue librarius aut egre
e ſpecioſus
phyra. litterata vel libraria
e narrans aut egregie ſpe-
ſa. Iuxta vero ꝓprietatē
ri ſermonis interpretatur for
oſa vel formoſitas.
phon. labiū murmurãs vel
eculū inutile ſeu vinculū me
ris aut anguſtia iniq̄tatis.
phtia. iudicat dominus vel
dicium domini.
ga. locutio vel minoratio.
his. tēptans vel tēptatio.
irath. damma vel caprea.
a. leua vel miſſa ſiue tollēſ
t miſſio.
labin. pacis grauitas vel ve
mentum graue ſiue aggra-
ns intellectū aut aggraua
o intelligentie.
labon. tollens merorē aut
grauatio iniquitatis.
labonite. tollentes merorē
l aggrauati iniquitatibus
lacha. leua venit vel tollēs
nit ſiue tulit ſibimet aut
ptatio itinerantiū.
lai. tollēſ me vel miſſio mea
labū. ſalus cordis vel ſani-
s cordium eorum.
lama. veſtimentū vel paci-
ans ſiue veſtis pacis aut
bulatio eius.
lamihel. pax mea deus vel re
buet mihi deus ſiue deus ve
mentum meū aut retribu-
o mea retributio dei.
lamim. pfecti vel ꝯſūmati
a pfectio aut cōſūmatio.
lamina. fluctus vel cōmo-
o ſeu vmbra cōmotiōis aut
luatio iudicij.
lathi. frutex vel petitio.
lathiel: petēs deum vel fru
dei.
egrediēs vel egreſſio.
ebim. pacis grauitas vel ve
mentum graue ſiue aggra
ns intellectū aut aggraua
intelligentie.

Salech. egrediens vel egreſſio
Saled. egrediēs vel emiſſio.
Saleph. miſſus vel reddit' ſiue
conſūmatus pfecte aut cōſū-
mate perfectus.
Salem. pax vel iuſticia ſeu mi
ſit aut miſſio.
Salem: reddens vel reddita ſi
ue cōſūmata pfecte aut cōſū-
matio pfectionis.
Salemoth: egrediēs mortuus
vel egreſſio mortui ſiue tollēs
mortē aut emiſſio mortis.
Salphaath: vmbra pariter vel
vmbra fortitudinis ſeu vm-
bra formidans aut vmbra in
idipſum.
Sali: miſſa vel leua ſeu tollens
aut miſſio.
Salim: leua vel vulpes ſiue tol
lens eos aut miſſio eoꝝ.
Saliſa: vitula tertia vel vitula
triennalis ſeu vitula ꝯſter
nans aut vitula ꝯſternata.
Saliſſa: idem.
Salma. pfecta vel pacificans
ſeu ſentiens aut ſenſibilis.
Salmā: ſentiens vel ſenſibilis
ſeu pacificus aut cōſūmatio.
Salmana: pfectus vel ꝯſūma-
tus ſiue pacificans eum: aut
ſenſibilitas eius.
Saluamaſar. pfectus vinculo
vel ꝯſūmatus ad vinciendū
ſiue ſentiens carcerē aut pa-
cificans anguſtiatos.
Salmane: pacificãs eū aut cō
ſūmatio ei' ſiue vmbra ꝓhi-
bēdi aut vmbra cōſūmatiōis
Salmanoe: ſēſus vite vel pacifi
cãs ſuſcept' ſiue vmbra offē-
diculi aut imago fortitudis.
Salmas: ſentiens dominū vel
pacificus domini.
Salmon: ſenbilis vel pacific'
ſiue vmbra virtutis aut ima
go fortitudinis.
Salmona: imaguncula eius vel
imago fortitudis ei' ſiue vm
bra portiōis aut vmbra mu-
nerationis.
Salmonē: nomen habitaculi
vel vmbratio muner' ſeu vm
bra virtutis eoꝝ aut imago
fortitudinis eoꝝ.
Salo: tollēs vel cōmiſſio eoꝝ.
Saloim: tollens eos vel emiſ-
ſio eorum.
Salom: retribuēs vel pacific' ſi
ue retributio aut pacificatio
Salome: pacificãs eum vel re-
tributio eius.
Salomi: retribuens mihi vel
pacificatio mea.
Salomim: pax mea eis vel retri
butio mea eoꝝ.
Salomith: tēptatio reſpiciēs
trãſmigratiōes vel trãſmigra
tio reſpiciēs temptationem.
Salomō: pacificus vel retribu
tor ſeu pacifcans merentes:
aut retribuens iniquis.
Saltus: frutex vel petitio.
Salu: temptatio reſpiciēs vel
reſpectus temptatiōis Iuxta
etymologiam vero greci ſmo
nis interpretatur vegetatus
aut fortunatus.
Salumith: tēptatio reſpiciēs
trãſmigrationem vel trãſmi-
gratio reſpiciēs tēptationē.
Saluſa. vita ꝯſternata vel tē-
ptatio reſpiciens eum.
Sama: ibidem vel pditio ſiue
exauditus aut exaudibilis.
Samaa: ibidem pditio ei' vel
ibidem exauditio eius.
Samacha: celi tui vel celos tu-
Samachias: celi tui dñe (os,
vel celos tuos domine.
Samath: nomē inclytū vel au
ditio teſtimonij.
Samagar. nomen aduene vel
exauditio aduenaꝝ.
Samai: exaudiens me vel ibi-
dem exauditio mea.
Samai: celeſtis vel hūilis ſeu
ve mihi aut ibidē pditio mea
Samaia: humilis dño vel audi
ens dñm ſiue ibidē auditor
dñs aut ibidē exauditio dñi
Samaoth: audiēs ſignum vel
ibidē pditio reſponſionis:
Samarari: lana mea vel cuſto
dia mihi.
Samarath: nomē amaꝝ vel ex
auditio amaritudinis.
Samare': lana vel ꝯſectio ſiue

Sol

cuſtos aut cuſtodia.
Samari:lana mea vel cõflict⁹ mihi: ſiue cuſtos me⁹ aut cuſtodia mea.
Samaria :lana dñi vel ꝯflicta dño ſiue cuſtos dñi aut cuſtodiens dñm.
Samaritan⁹:lana vel ꝯiũctio ſeu cuſtos aut cuſtodiẽs.
Samaritani: lane vel ꝯiuncti ſeu cuſtodes aut cuſtoditi.
Samarite: idem.
Samaron: ibidẽ meror vł ibidem ꝑditio iniquitatis.
Sãbucea: ſol vel lumẽ ſiue illuminãs aut illuminatio.
Samech :fultura vel erectio ſiue adiutoriũ aut firmamẽtũ.
Samer: cuſtodiẽs vel cuſtoditus ſiue cuſtos aut cuſtodia.
Sames: ſol vel fons ſolis aut mãdatũ humile aut mãdatũ humilitatis.
Sangar:noiat⁹ incola vel nominatio aduenaꝝ.
Samias:ſuſtollẽs nomen dñi vel audiẽs dñm plaſmatorẽ.
Samir: vepres vel incultũ ſiue nomen vigilie aut exaudiẽs vigilantes.
Samith: nomen tpale vel auditio peccati.
Samodi: noia vel nolationes
Samoe:nomen vite vel exaudiens ſuſceptionem.
Samathracia : audiens rñſionẽ vel audiens reuelationem ſeu auditio rñſionis aut auditio reuelationis.
Samathraces:audiẽtes rñſionẽ vel audiẽtes reuelationẽ ſeu auditores reſponſionum aut auditores reuelationum
Samſari: noiatus pnceps vel exauditor anguſtie.
Samri: nomẽ laceſcens vel exauditio amaritudinis.
Samſame:nomẽ auditum vel famoſa auditio.
Sãſõ:ſol fortꝭ vł ſolꝭ fortitudo ſeu ſol eoꝝ aut illuians eos.
Samu:audiens vel exaudibilꝭ ſeu ibidẽ ꝑditio aut ibidẽ exauditio.

Samua: audiẽs eũ vel exaudibilis ei ſiue ibidẽ ꝑditio ei⁹ aut ibidẽ exauditio eius.
Samuel: noiat⁹ deo vel poſtulat⁹a deo ſiue audiens deum aut exauditio dei.
Samũ: audiens eos vel nominatio eorum.
Sam⁹:noiat⁹ vel exaudibilis.
Samuſathã:noiatus eis vł exauditio eoꝝ.
Samuſathi:noiatus mihi vel exauditio eoꝝ.
San: dormiẽs vel ſecutus ſeu abundãs aut egrediens.
Sanaballath: abũdãs vir tpe vel egreſſa deuoratio pctõris
Sanabia : dormiens dño vel egreſſio dñi ſeu abũdãs dño aut ſecuritas dñi.
Sanã: dormiẽs xp̃s vel ſecuritas xp̃i ſeu abundans eos aut egreſſio eoꝝ.
Sanã :dormiẽs dño vł egrediens gr̃a ſeu abundãter donatus aut ſecuritas gratificata
Sanami: dormiẽs dño eis vel egrediẽs gr̃a eoꝝ ſiue abũdãter donans eos aut ſecuritas gratificationis eoꝝ.
Sandic⁹: abũdans cõpunctio vel egreſſio cõpunctionis.
Sanir: de⁹ lumis vel deus lucerne ſeu leuãs nouitatẽ aut nouitatẽ attollẽs.
Sapan:ſpeculator vel labium ei⁹ ſiue iudiciũ ſupi⁹ aut barba ſuperioris iudicij.
Sara : princeps vel carbo ſeu velamen aut anguſtia.
Srara:idem.
Saraa:princeps ei⁹ vel carbo eius ſeu eius velamẽ aut anguſtia maloꝝ eius.
Saraballa :principatuȝ hñtia vel carbonũ deuorationes.
Sarabias :princeps patꝝ dñi vel pncipans dñi patruus.
Sarad: deſcendens vel deſcenſio ſiue deſcendit aut vt deſcenderet.
Saraphat:incendens vel incẽdium.
Sarahe:pnceps fratꝝ vel velamen fraternũ ſiue carbo faſ piens aut anguſtia vite.
Sarai: princeps mea vł carbmens ſeu velamẽ meũ aut anguſtia mea.
Saraia:princeps fuit vel pncipans dñs ſeu vinct⁹ dño au anguſtia domini.
Saraias:pnceps dñi vel princcipãs dñs ſeu velamẽ dñan aut anguſtia domini.
Saraite: pncipes vel anguſtiati ſiue carbones aut velami
Sarar: porta vel cãdor ſeu cantilena aut cantor introiens.
Sarari : porte eoꝝ vel cãtãte eis ſeu cãtilene eoꝝ aut cãtores introeuntes ad eos.
Saraſa:pnceps tribulator ve princeps tribulatus ſeu princeps tribulatiõis aut principatus tribulatio.
Saraſer: princeps fuit vel elatio anguſtie ſeu princeps tribulationis aut principãs tribulationis.
Sarath :vincens vel lepra ſeu tribulatio aut morb⁹ iſanabilis.
Sarath:vincens venit vel lepra ei⁹ ſeu tribulãs eu aut morbus inſanabilis ei.
Sarathan :lepra donata vł victoria gr̃e ſeu tribulans eos aut morb⁹eoꝝ adueniens.
Sarathaſur: vincẽs diuitẽ vł lepra diuitiaꝝ ſeu morbũ inſanabilẽ tollens aut tribulatio facturã ſuſcitans.
Sarathi: lepra mea vel tribulans me ſiue victor me⁹ aut morbus inſanabilis mihi.
Sarba:lepra vel morbus inſanabilis.
Sardis : pnceps pulchritudis vel principatus pulchritudo
Sareas:pnceps tollẽs vel carbo ſuſtollẽs ſeu velamẽ facture aut anguſtia plaſmatiõis.
Sarebias: pnceps dñi vel anguſtians dñs.
Sared:deſcẽdẽs vel deſcenſio ſiue deſcẽdit aut vt deſcẽderet
Saredite: deſcendentes vel deſcenſiones ſiue deſcenderunt

aut vt deſcenderent.
Sareda: deſcenſio eius vel deſcendens ei.
Saredatha: deſcendēs tpe vel deſcenſio peccatoris.
Sarema: princeps ſibilās vel princeps litigioſus.
Sareon: p̄nceps merēs vł carbo inutilis ſeu velamē triſticie aut anguſtia iniquitatis.
Sarepha: incenſa vel incēdiū ſeu tribulatio panis aut panis anguſtia nomē ex hebreo ſyroq̄ compoſitū.
Sareſai: p̄nceps vł anguſtiatꝰ
Sares: p̄nceps vigilās vł p̄nceps ſuſcitās elatiōes āguſtie
Sareth: vincens vel lepra ſeu tribulatio aut reliquie principatus.
Sarphan: princeps incendēs vel carbo incendij.
Sargan: princeps horti vł p̄nceps virgulti.
Sargon: idem.
Sarigaur: rami vel ꝓpagines ſeu princeps ramoꝝ aut princeps ꝓpaginum.
Sarias: princeps dn̄i vel principans dominus.
Sarim: hordeū vel cibariū ſeu principans eis aut anguſtia eorum.
Sarion: p̄nceps merēs vł carbo inutilis ſeu velamē triſticie aut anguſtia iniq̄tatis.
Sarith: reliquie vel princeps reliquiarum.
Sarone: p̄nceps meroris eoꝝ vel cātans ei cāticū triſticie.
Saron: princeps meroris vel cantans triſticiam.
Sarona: princeps triſticie vel cantans triſticiam ſeu princeps meroris eiꝰ aut cātilena triſticie eius.
Saronite: principes merentes vel cantantes triſticiam.
Saror: indutus vel indumentum ſiue coanguſtās aut coanguſtatio.
Sarorō: p̄nceps mōtiū vel p̄ncipās lumi ſeu anguſtās peiles aut velamen tracſidie.

Sarſathin: princeps cadauer⁊ vel pinceps ruine ſeu p̄nceps ruētiū aut p̄nceps cadētium
Sarthan: princeps demolitoꝝ eiꝰ vł princeps coanguſtatoꝝ eiꝰ ſeu tribulās eū aut coanguſtatio eius
Saruch: lorū vel corrigia ſeu dependens aut ꝑfectio.
Saruia: vincta vł vinculū ſeu anguſtians aut anguſtia.
Saſa: ſenarius vel longeuus.
Saſabaſar: ſenariꝰ infans vel longeuitas anguſtiata.
Saſagaci: ſenariꝰ robuſtus vel longeuitas fortitudinis.
Saſai: ſenarius meus vel longeuitas mea.
Saſon: ciuitas vel oppidum.
Saſonthamar: vrbs palmarū vel ciuitas amaritudinis ſeu vrbs cōmutantium aut oppidum cōmutatoꝝ.
Sathaim: libri vł librarij ſiue hiſtorici eoꝝ aut hiſtorie eoꝝ
Sathan: cōtrariꝰ vel adūſariꝰ ſeu trāſgreſſor aut p̄uaricator
Sathanaſ: trāſgreſſor vł p̄uaricator ſeu ꝯtrariꝰ facture aut aduerſarius plaſmationis.
Sau: digna vel eleuata ſeu dignitas aut eleuatio.
Sauce: cantiōes vel cantilene
Saue: digna vł eleuata ſeu dignitas eiꝰ aut eleuatio eius.
Saupha: ſpeculator vel ſpeculatio ſeu ſupereffundens aut ſupeffuſio.
Saul: petitio vel expetitus ſeu abutens aut abuſiuū eoꝝ.
Saulite: petētes vł expetiti ſiue abutētes aut abuſiui eoꝝ
Saulꝰ: temptatio reſpicientis vel temptationis ſecuritas ſiue abutens cōſilio aut expetitio feſtinationis.
Saura: dignitas magiſtri vel eleuatio magiſtri eius.
Schacha: propago vel tabernaculum.
Scharioth: merces vel mercedem accepit.
Spania: accicto vel expeditio.
Spani: accincti vel expediti.

Sparita: accinctio bona vł expeditio illuminationis.
Sparthiathe: accincti bene vł expedite illuminati.
Stachim: faciens cantilenas vel factor cantilenaꝝ.
Stachim: faciēs cātilenas eis vel factor cātilenaꝝ eoꝝ.
Starbuzānai: iudex cōtēptor. gr̄e mee vel ſpeculator deſpiciens gratiam meam.

Hic e. poſt. s.

Seba: ſtatio vł eloquentia.
Sebaſte: vallās vel gyrans.
Sebaſtianus: vallatus vel circuiens.
Sebc: ſtatio vel eloquentia.
Sebedia: ſtat teſtans dn̄m vel ſtatio ſerui dn̄i.
Sebeia: ſtans iniquus dn̄s vł ſtatio iniqui dn̄i.
Sebemas: ſtat iniquus dn̄s vł ſtatio iniqui dn̄i.
Sebeon: ſtās merēs vel ſtatio dolens ſeu ſtat iniquitas aut eloquentia inutilis.
Sebethai: ſtans ſupior vel eloquentia pauida.
Sebia: ſtans dn̄s vel ſtās dn̄o ſeu ſectans dominū aut ſectator domini.
Sebihel: ſtans deus vel ſtans deo ſeu ſectans deum aut ſectator dei.
Sebna: ſtās pulchre vel ſtatio pulchritudinis.
Sebim: ſtatio maris vel ſectatio eius mare.
Seboim: dāma vel caprea ſeu caprea eoꝝ aut damula eoꝝ.
Seboleth: ſpica vł germiatio.
Sebom: damma vel caprea ſeu ſtatio maris ſeu ſectatio eius mare.
Sebuel: reuertens ad deū vel reuertitur ad eum deus.
Sechar: byſſus vel ciliciū.
Sechath: ramꝰ vel ꝓpago.
Sechech: ſpeculū vł ſpeculatio
Sechem: laborās vł hūeroſus
Sechemite: laborioſi vł humeroſi.
Sechemas: variꝰ dn̄s vel varietas domini.

502

Sechim: varius vel varietas.
Sechias: varius dñs vel varietas domini.
Sechiel: varius deo vel varietas dei.
Sechimas: varius domin⁹ vel varietas domini.
Sechothanoth: tabernacula filiarũ vel obumbrãs filias.
Sechri: ebrietas vel tabernaculum.
Sechrona: ebrietas merẽs vel tabernaculum doloris eius.
Seccha: ſpine vel cardi ſeu tribuli aut punctiones.
Sechin: fatu⁹ vel fatuitas ſiue inſulſus aut infatuatus.
Secſidus: eleuans vel eleuat⁹ ſeu elatio aut eleuatio.
Seda: cibaria vel ex latere.
Sedada. cibaria teſtium vł ex latere ſeruitutis.
Sedecha: iuſticia vel iuſtificatio.
Sedeche: iuſtificãs eum vel iuſtificatio eius.
Sedechias: iuſticia dñi vel iuſtificans dominũ.
Sedeur: cibaria ignis vel ex latere luminis.
Sedi: cibarium meuꝫ vel ex latere meo.
Sedij: cibariũ meum mihi vel ex latere meo meus
Sedim: ſaliue vel amaritudines ſeu nemus amenum aut amenitas nemoris.
Sedius: cibariũ feſtinãtis vel ex latere conſiliatoris.
Sedimihel: ex latere dei vel cibarium qđ eſt a deo.
Seddo: cibariũ teſtiũ vel ex latere ſeruientis.
Sedrach: decor vel decorus.
Sedrachi: decus meum vel decorus mihi.
Seducha: teſtimonium vel teſtificatio.
Sephana: humilis vel campeſtris ſeu atterens eos aut attritio eorum.
Sephamoth: atterẽs mortẽ vł humiliãs mortuos ſeu labiũ mortꝫ aut iudiciũ mortuoꝝ.
Sephan: ſpeculatio vel aquilonaris.
Sephar: liber vel littera ſeu librarius aut litteratus.
Sephartalim: liber pſalmoruꝫ vel volumen hymnoꝝ.
Sepharuaim: libri ipſi vel littere ipſe ſeu librarij eoꝝ aut ipi litterati eoꝝ.
Sephat: iudicãs vel iudicatio
Sephata: iudicans eum vel iudicatio eius.
Sephathias: iudicans dñs vł iudicatio domini.
Sephala: humilł vel cãpeſtris ſeu vallis aut planities.
Sepher: libri vł littere ſiue decus aut pulchritudo.
Sephet: iudiciũ vł diiudicatio
Sephe⁹: ſpeculat⁹ vł egrediẽs.
Sephi: ſpeculat⁹ vel vnipes.
Sephina: aquilo vel aquilonaris: ſeu temptans eos aut tẽptatio eorum.
Sephion: egrediẽs vel abdit⁹ ſeu egredere os meroris aut egrediens os triſticie.
Sepho: ſpeculator vel bipes.
Sephon: ſpecula vł aquilo ſeu ſpeculum aut archanũ.
Sephonite: ſpecula vel archanum ſeu aquilonares aut ſpeculatores.
Sephor: auis vel ſpiculuꝫ ſeu adherens aut placens.
Sephora: auis ei⁹ vel ſpeculãs eum ſeu placens adheſit aut adheſio placuit.
Sephrai: placens ſignũ vel adherens ſubterius.
Sephthan. ſpeculator humilł vel archanũ reſponſionis.
Sephu: ſpicuũ vel ſpeculator ſeu bipes aut vnipes.
Sephutan: atterens naues vel attritio nauiũ ſeu adumbrãs iuſticiã aut vmbraculum iuſticie.
Segar: calidus vel minoratus
Segim: ſpine vł tribuli ſeu pũgens eos aut punctiões eoꝝ.
Segon: locutio murmurãs vł loquela inutilis.
Segor: iunior vel paruula ſeu calens aut meridiana.
Segur: ſpina paruula vł loquela inutilis.
Segur: iunior vel paruul⁹ ſeu calens aut meridianus.
Sephin: exitus vel exeuntes.
Seyr: hircus vel hirſut⁹ ſeu hiſpidus aut piloſus.
Seyra: hiſpida vel hirſuta ſiue horribilis aut piloſa.
Seyrath: idem.
Sela: petitio vł vmbraculũ ſeu dimittẽs eũ aut dimiſſio ei⁹.
Sela: ſp vel in finẽ ſiue ſempiternus aut in ſempiternũ.
Selachi: tollẽs ſibimet vel tẽptatio ambulantis.
Sella: petitio vel vmbra eius.
Sellai: petitio mea vel vmbraculum meum.
Sellaia: petens dominum vel braculum domini.
Sellaite: petẽtes vel ſempiterni ſeu dimittẽtes eos aut obumbracula eorum.
Selam: miſſus vel latus a latere non a latitudine.
Selam: petitio vel ſempiternitas ſeu obumbrans eos aut dimiſſio eorum.
Selcha: ramus vel ꝓpago ſeu paci ſuſpirans aut pacificus erubeſcens.
Selebin: petens filios vel obumbraculum filiorũ.
Selech: petẽs vł dimittẽs ſeu vmbraculũ aut ſempitnitas.
Selecha: tẽptatio itinerꝫ vł tẽptatio ambulãtis ſiue obumbrãs aut ſempiternitas eius.
Sellem. pacific⁹ vel pacat⁹ ſeu pacificans aut pacificatio.
Sellemite: pacifici vel pacati ſeu pacificantes aut pacificationes.
Seleman: reddit⁹ dño eſt.
Selemias: redditus domio vł redditio domini.
Selemi: tẽptatio reſpiciẽſ trãſmigrationẽ vel trãſmigratio reſpiciẽs temptationẽ.
Selles: petitio vel pacificans.
Selethai: frutex vulturꝫ vel petitio deuorantis.
Seleuc⁹: exiẽs aduocat⁹ vł ex-

lens aduocatio ſeu tollens ſe
metipſos aut itiner{ exprimētū
Seleucia: exiēs aduocatio vel
exit⁹ aduocatiōis ſeu tollēs ſe
metipſaȝ aut itiner{ exprimētū
Selim: vulpes vel tollens ſeu
auulſio aut dimiſſio.
Selma. ſenſus vel pfectio.
Selmai: ſenſus meus vel perfe
ctio mea.
Selmō: pax vł ſenſus ſeu fort{
imago aut v̄tut{ vmbraculū.
Selo: ve ei vel dimiſſi eius ſeu
petens eum.
Selom: auulſio vel dimiſſio ſi
ne tranſlatus aut reſtituens.
Sellū: pacific⁹ vel pacatus ſeu
pacificans aut pacificatio.
Sem: audiēs vł noiat⁹ ſiue fa
moſus aut famoſa auditio.
Sema: nomen auditum vel fa
moſa auditio.
Semma: idem.
Sēmaa. nomē auditum ei vel
famoſa exauditio eius.
Sēmaia: nomen audituȝ dn̄o
vel famoſa exauditio dn̄i.
Sēmanoth: nomē hūile vł no
men humilitat{ ſeu nomē au
ditum aut noiata auditio.
Semarith: nomen queſituȝ vł
auditio bonitatis.
Semath: nomen ꝑpale vel ex-
auditio peccatoris.
Semathei: noiati peccato vel
exaudiri temporaliter.
Semadahe: nomen ſcitum vel
nomen auditū ſeu nomis au
ditio aut nominis ſciētia.
Seme: audiēs vel auditio ſeu
nomen aut noiatio.
Semeber: nomē fontis vel ex-
auditio putei.
Semedab: nomē ꝑditiōis vel
ibi ꝑditio ſeu nomē auditio-
nis aut ibidē exauditio.
Semegar. ibi aduena vł ibi co
lon⁹ ſeu auditio aduene: aut
nomen aduenarum.
Semei. audi mihi vel audi me
ſeu nomē meum aut auditio
Semeias. audiēs dn̄m (mea.
vel nominatus dn̄o.
Semeitici. noiati mihi vel ex-
auditores mei.
Semel. ſol vel idolū. Et notan
dū ꝙ hoc nomē i hebreis vo
luminibus q̄ſi ſermo latinus
fit a ſimilitudie. Vn̄ ⁊ ſimula
cra dicuntur ipſa idola quaſi
ſimulata.
Semelias: idolum domini vel
ſol dominicus.
Semer: nomē amarꝫ vel exau-
ditio amaricationis.
Semerias: cōiunctus dn̄o vel
cuſtodia domini.
Semeron: vepres doloris vel
terra iculta merentiū ſeu no-
men magiſtri dolētis aut au-
diens magiſtrū inutilem.
Semes: ſol vel fons ſolis ſeu
mandatū humile aut manda
tum humilitatis.
Semi. nomen auditū mihi vel
famoſa exauditio mea.
Semida. nomen meuȝ ſcitum
vel nomē meū auditū ſeu no-
minis mei auditio aut nomē
meum ſcientia.
Semidahe: nomen meū ſcituȝ
vel nomen meū auditum ſeu
nomen meuȝ auditio aut no-
men meum ſcientia.
Semidate: noia mea ſcita vel
noia mea audita ſeu nominū
meoruȝ auditiōes aut nomi-
nū meoꝝ ſcientie.
Semir. vepres vel incultū ſeu
tra ſpinoſa aut terra inculta
Semiramoth. nomen videns
mortem vł auditio mea viſio
mortis.
Semoth. nomē mortuum aut
auditio mortis.
Semua. noiat⁹ vł exaudibilis.
Sēneſer. blaſphem⁹ vł blaſphe
Sennoth. noia vel au (mia.
ditiones ſeu nomē ſigni aut
exaudita reſponſio.
Semrā. audiēs nomē excelſū
vł famoſa auditio exaltatiōis
Semramite: audientes nomia
excelſa vel famoſe auditiōes
exaltationum.
Semri. nomen laceſcēs vel au
ditus amarus.
Samron. nomē eius vel audi
tio eius ſeu cuſtos vidit aut
viſionis cuſtodia.
Semromarom: nomen amare
triſticie vel audiēs amarꝫ me
rorem ſeu cuſtos amari mero
ris aut cuſtodiens merorem
amaritudinis.
Semſai: audiēs nomē ſalutis
vel famoſa auditio ſaluatorꝭ
Semſhi: ſol meus vł illumina
tio mea.
Sen: dētes vel abūdantia ſeu
ſuper vuln⁹ aut amphora tem
ptationis.
Senna: volūtas vel mādatum
ſeu volūtas mēdati aut man
datum voluntatis eius.
Sena: tollēs vel anguſtia ſiue
dens ei⁹ aut abundātia eius.
Senaa: tollēs eū vel anguſtia
eius ſeu ſup vuln⁹ ei⁹ aut am
phora temptationis eius.
Sennaab: volūtas pr̄is vł mā
datū paternū ſeu volūtas mā
dati paterni aut mandatum
voluntatis paterne.
Sennaar: fertilis vł fetor eoꝝ
ſiue excuſſio dentiū aut denti
um vacuefactio.
Sēnacherib: tollēs deſerta vł
alleuans deſertionem.
Senā: deus ipſi vel anguſtiās
ipſoꝝ ſeu tollēs eos aut abun
dantia eoꝝ.
Sēnaſar: volūtas diuitiaꝝ vel
mandatum beatitudinis.
Sene: deus eius vel anguſtiās
eum ſeu tollens eū aut abun
dantia eius.
Senech: cymbalū vel tinnit⁹.
Seneſarma: tollens rubꝛū vel
temptationes tollens.
Sēnim: volūtas mādati eorū
vel mādatū volūtatis eoꝝ.
Semron: nomen vidēs vel cu
ſtos nominis.
Senſoi: ſol meus vel illumina
tio mea.
Sennua: dētes mouēs vel am
phora tēptationis cōmote.
Seon: calor vel calid⁹ ſiue ger
mē qđ nō ē aut germē inutile.
Seon: tēptatio laceſcēs vel al-
locutio inutilis ſeu germē tē

ptatum aut germinatio tem ptationis.
Seor: calens vel paruulus ſeu minor aut meridianus.
Seorim: minorās eos vel cali ditas eoꝝ.
Sephi: ſpiculat⁹ vł vnipes mol
Sephima: ſpiculū fractū (lis.
Seraphin: ardor vel incēdiū ſeu ardētes vel incendētes.
Seraia: princeps dñi vel angu ſtians dñm.
Serabia: idem.
Sereſer: princeps principū vel anguſtians principes.
Sereth: pnceps vł lepra ſeu tri bulatio aut relicte pncipat⁹.
Sergi⁹: princeps valł vel prin ceps hortuli ſeu pnceps horti humiliati aut anguſtiās hor tum humiliatum
Serim: principans eis aut an guſtia eorum.
Seron: pnceps meroris vel cā tans triſticiam.
Ser: carbo murmurantiū aut anguſtia inutiliū.
Serua: vinculū vel anguſtia.
Seruch: lorū vel corrigia ſiue dependens aut pfectio.
Seruia: vinct⁹ vel vinctio ſeu anguſtiās aut anguſtiatus.
Seſa: tēptatio vel farinat⁹ ſi ue longeuus aut egrediēs.
Saſach: manus vel byſſus ſeu man⁹ ſacci aut ſacc⁹ byſſin⁹.
Seſai: egrediens mihi vel lon geuitas mea ſeu farinat⁹ me⁹ aut temptatio mea.
Seſamor: tēptatio vrgens vel egreſſio attrectans.
Seſan: tēptatio doni vel egreſ ſio gratie.
Seſban: tribulatio veniēs vel tribulator edificationis.
Seſbaſar: tribulator vł tribu lat⁹ ſeu tribulās aut egrediēs
Seſima: egreſſio mortificatio nis vel egreſſū ē os triſticie.
Seſion: egreſſio triſtis oris vł egreſſum eſt os triſticie.
Seth: ponēs vel poſit⁹ ſeu po ſuit aut reſurrectio.
Seth: ſemen vel germē ſeu ger men aut poculum.
Sethar: poculum ſuſcitans vł germen vigilie.
Sethim: ſpine vł germina ſeu poſitiones.
Sethri: exactor me⁹ vel abun dantia mea ſeu diuertens mi hi aut diuerticulū meū.
Sethrai: ſeminās magiſter me us vel reſurrectio mgři mei.
Seethim: ſpine vel germia ſeu poſitiones.
Seema: loquēs vel tentorium ſeu vulpecula clamās aut ta bernaculum.
Sene: loquentes vel tentoria ſeu vulpecule clamantes aut tabernacula.
Scenophegia: tētorioꝝ occur ſio vł tabernacłoꝝ ſolēnitas
Scena: vulpecula hec vł taber naculum ipm.
Sephanus: corona vel norma noſtra ſeu iudicans nos aut ſpeculator noſter.
Stephan⁹: regła vel coronat⁹ ſeu ſpeculans aut iaculatio.
Stephana: corona vel norma noſtra ſeu iudicans nos aut ſpeculatrix noſtra.
Stephana: regula vel corona ſeu ſpeculans aut iaculatio.

¶ Dic.i.poſt.s.

SIa: dormit[illegible]io vel indi gentia ſeu dormitātes aut indigentes.
Siaa: dormitāſ ei vł indigētia
Siaba: indigens patre (ei⁹. vel dormitatio patris.
Siai: dormitans mihi vel indi gentia mea.
Siam: ſitis vel ſitiens ſeu dor mitans aut indigētia eoꝝ.
Siba: recte vł ꝯūſio ſeu venit egreſſus aut venit egreſſio.
Siban: rectitudo doni vel cō uerſio gratie.
Siboim: rect⁹ vel ꝯuerſus ſeu egrediēs eis: aut ꝯūſio eoꝝ.
Siecha: inſania vel ebrietas.
Siecharū: ebriū vel inſani.
Sichar: penitens vel pnīa.
Sichar: ramus vel ꝯcluſio ſeu byſſus aut cilitium.
Sichelech: defecatio vocis ad ducte vel adductio vocꝭ defe catu ſeu effundēs ſextarium aut effuſio ſextarij.
Sichem: humerus vel humeri ſeu labor aut laborantes.
Sicher: ebrius vel ebrietas.
Sichera: ebri⁹ ei vł ebrietas ei⁹
Sicciles: effundēs ſextarium vel effuſio ſextarij ſiue defeca tio vocis adducte aut addu ctio vocis defecate.
Sicilia: pōderoſa vł laborioſa
Sicilienſes: ponderoſi vel la borioſi.
Sichima: humeroſa vel labo rioſa. Ipa eſt q̄ eſt ⁊ ſichim: ſꝫ in latinū ⁊ grecū ſonū vertit vt ſichima pnunciet.
Sichim: hūeroſi vel laborioſi.
Sicione: pōdus doloris vel la borioſa iniquitatis.
Siculus: pondus cōſilij vel la bor feſtinationis.
Sichem: cōiunct⁹ vel venatio fontis vel taciturnitas.
Sidon: ſal⁹ vł tacēs ſeu ſaluās
Sidonij: ſalui vel tacētes ſeu ſaluantes aut taciturnitas.
Sidon: venatio vł commotio ſeu venatio triſticie aut com motio iniquitatis.
Sidama: cōmouēs eū vł vena tio ei⁹ ſeu cōmouēs triſticiā ei aut venatio iniq̄tatis ei⁹.
Sidoma: venatio vel cōmotio ſeu venatio meroꝝ aut vena tio inutilis.
Sidonij: venātes vel cōmouē tes ſeu venatores meroꝝ aut venantes inutile.
Sidrac: decor vel decorus ſeu dec⁹ meū aut decorus mihi.
Siene: ſitis vel ſitiens ſeu dor mitatio aut indigentia.
Sienēſes: dormiētes vel ſitiē tes ſeu idigētes aut idigētie
Sibab: ſupattollens vel ſuper attollere.
Sila: miſſus vel miſſio.
Silā: miſſio ei⁹ vel miſſio eoꝝ.
Silas: miſſa plaſmatio vel miſ ſionem ſuſtollens.
Sillem: recens vel nou⁹ ſeu re

ceuter aut nuperrime.
Silliti: miſſus mihi vel miſſio mea.
Silo: auulſio vel vbi eſt ipſa.
Silo: auulſio vel tranſlata ſeu dimiſſio aut reſtitutio.
Silonite: auulſi vł vbi ſūt ipſi.
Silonite: trāſferentes vel auellentes ſeu dimittentes aut reſtituti.
Silloa: miſſus vel miſſio ſeu miſſus ei aut miſſio eius.
Siloe: idem.
Siloam: miſſus eis vel miſſio eorum.
Siloni: trāſiēs vel auellēs ſeu dimiſſio aut reſtitutio.
Silonite: trāſferētes vł auellētes ſeu dimiſſi aut reſtituti.
Siluanꝰ: miſſus frater vł emiſſio ad fraternitatē.
Simmaa: exauditio vł exaudibilis.
Simmachus: exauditus vel exaudibilis.
Simmaith: mortificās vł mortificatio ſeu mortificatꝰ aut quicunq̧ morietur.
Symeon: auditus vel exaudibilis ſeu audiens merorē aut nomen habitaculi.
Symeonite: auditi vel exaudibiles ſeu audiētes triſticiam aut noīa habitaculoꝝ.
Symon: obediens vel obediētia ſeu ponens triſticiam aut auditor meroris.
Simpſalma: vocum copulatio vel vocum cōuenientia.
Simuth: locus vel loca.
Sin: temptatio egrediens vel egreſſio temptationis.
Sin: dentes vel dentoſi ſeu ſuper paruulis aut amphora tēptationis.
Sin: rubus vel odium ſeu mādatum aut egrediens.
Sina: dentes eiꝰ vel dentiū eiꝰ ſeu ſup vulnꝰ eiꝰ aut amphora temptationis eius.
Sina: mēſura vel mandatum ſeu rubus eiꝰ aut odiens eū.
Sina: tēptatio egrediēs mihi vel egreſſio tēptationis mee.

Sinai: mēſura mea vel mādatum meum ſeu rubi aut odia plurali numero.
Sinai: dētes mei vel dētiū meorū ſeu ſup vulnꝰ meum aut amphora temptationis mee.
Sincꝰ: egrediēs vł odioſus ſeu leuans me aut alleuatio mea
Singagma: doctrina vel inſtitutio.
Sinichion: victori deo palma vel victoria dei triumphus.
Sinchichen: loquēs vel loquela ſeu charitas.
Sion: ſpecula vel ſemen eius.
Sion: mādatū vel numen ſiue ſpeculū aut ſpeculatio.
Sior: paruulus vel turbulentus ſeu turbidꝰ aut firmamētum nouum.
Siorlabanath: ꝑuulus candidatus vel firmamentum noue albedinis.
Sir: aula vel lebes quā vulgo ollā vocāt. id ē chaldariam.
Sira: aula eius vel lebes eiꝰ.
Sirath: murus vel maceria.
Siracuſa: murꝰ gladij vel maceria leticie.
Siraſirim: cantātia cātica cāticorum.
Syria: ara vł humecta ſeu ſublimis aut ſublimitas.
Syrū: are vel humecti ſeu ſublimes aut excelſi.
Syrophenıſſa: alte ꝯuerſa mulier vel ſublimitas ꝯuerſiōis aſſumpte.
Sirtes: tribulatiōes vł āguſtie ſeu potiōes aut tractatiōes.
Sirtes enī a tractu: ſaluſtius dicit appellari.
Sis: temptatio vel farina ſiue egrediēs ei: aut lōgeuitas eiꝰ
Siſai: temptās me vel farina mea ſeu egrediēs mihi aut lōgeuitas mea.
Siſam: tēptans eos vel farina eoꝝ ſeu egrediēs eis aut longeuitas eorum.
Siſara: equi viſio vel excluſio gaudij ſeu tollēs cedentē aut excludens gaudentē.
Siſſiriel: timens deum vel benedictus dei.
Siuram: dignitas vel elatio.
Sizilia: pōderoſa vł laborioſa
Sizilienſes: pōderoſi vel laborioſi.
Sithia: vulpes illuminata vel tentoriū illuminatū.
Sithe: vulpecule illumīate vł tabernacula illuminata.
Siropolis: vulpes illuminata ciuibꝰ vel vulpeculis illuminata ciuitas.
Siropolite: vulpecule illuminate ciuibꝰ vel vulpibus illuminati ciues.
Smirna: ꝯſūmatio amaritudinis vel amaricatio ꝯſūmata.
Smirnei: ꝯſūmati ī amaritudine vł amaricati ī ꝯſūmatiōe.
Smirne: cātās cāticū vel cantatio eorum.
Smirnēſes: cantantes cātica vel cantationes eoꝝ.

Sic. o. poſt. s.

Soa: ſaluans eū vel locutio eius.
Soar: puſillus vł puſillanimiſ: ſeu puſillitas aut puſillanimitas.
Soba: ſerra ſecās in ea vł mādatum in ea.
Sobab: ꝯuertēs vel cōuerſio.
Sobaba: ꝯuertēs eum vel cōuerſio eius.
Sobach: ſimplex vel colūbar ſeu ꝯuertēs te aut ꝯūſio tua.
Sobai: ſerra mea ſecās vł mādatum meum in ea.
Sobal: ſpica vel vectes ad portandū ſeu vana vetuſtas aut vanitas vetuſtatis.
Sobi: ſerra ſecans me vel mādatum in me.
Sobnas: ſedens vel ſedes ſeu diuertens aut diuerculū.
Soboch: irretinēs conuerſio.
Sobochai: ꝯūſio mea vel incēdiū meū vel irretinēs vulturem aut ꝯuertēs deuoratorē.
Socha: ramus vel ꝓpago.
Sochat: rami vel ꝓpagines.
Socho: ramus vel humilitas ſeu vmbraculum.
Soccho: idem.

Socchot: tētoria vel taberna-cula ſeu rami aut hūilitates.
Soccothbenoth: tentoria filiū reſpondentis vel tabernacula filiū tēporalis.
Sodac: excludens vel lat⁹ a latere nō a latitudie ſeu archanum aut excluſio.
Sodada: lat⁹ eius vel excludēs eum: ſeu archanū eius aut excluſio eius.
Sodi. latus meū vel archanū meū ſeu excluſio mea.
Soddi: idem.
Sodoma: paſtio ſilens vel declinatio eorum.
Sodoma fulua vel ſterilis ſeu cecitas aut pecus ſilens.
Sodomie: paſtiones ſilētiū vel declinationes eoꝝ.
Sodomite: fului vł ſteriles ſeu ceci aut pecora ſilentia.
Soem: gyr⁹ vel expectatio eoꝝ
Soen: gyrus vel expectatio.
Soene: gyrus eius vel expectatio eoꝝ ſiue expectans eos.
Soer: expectās vel expectatio ſeu gyrans aut circūdatio.
Sophat: irretit⁹ vel euiſcerat⁹ ſeu irretitio aut euiſceratio.
Sophai: ſpeculū meum vł ſpeculator meus.
Sophan: atterens vel attritio ſeu vmbraculū aut vmbratio
Sophar: ſpeculās eum vel ſpecule diſſipatio ſiue diſſipans ſpeculatorē aut ſpeculatores videbo.
Sophech: iudicans vł diiudicatio.
Sopher. liber vel narratio.
Sophera; narrans eū vł liber
Sopherech: liber vite (ei⁹. vel narratio pauoris.
Sophim: ſpeculās eos vel ſpeculator eorum.
Sophonias: ſpeculū dñi vł cognitor archanoꝝ dei.
Sophonias: abſcōdēs dñz vel abſcondit⁹ dño ſeu ſpeculās dñm aut ſpeculator dñi.
Solemtes: auellens vel dimittens ſeu auulſio aut dimiſſio
Solomuth: tēptatio reſpiciēs trāſmigrationem.
Somer: cuſtos vł cuſtodia ſeu cuſtodiens aut cuſtoditus.
Somorias: cuſtos dñi vł cuſtodiens dominū.
Sōpthophanec: ſaluator mundi vel abſcōditoꝝ redēptor.
Son: pec⁹ eoꝝ vel dētes eoꝝ.
Son: pupilla eoꝝ vel ſecūdus eis ſeu coccus eorū aut coccinum eorum.
Sonar: coccinea vel ſubſiſtēs eis ſeu pecora eoꝝ aut pecora rubea.
Soni: pecus vel dentes.
Soni: pupilla mea vel dentes mihi ſeu coccus me⁹ aut coccinum meum.
Sonū: pupilla eorū vel ſecundus eis ſeu coccus eorū aut coccinum eorum.
Soon: ciuitas vel oppidum.
Soōthanis: ciuitas egypti vel oppidū mandatis humilis.
Soor: petra puſilla vł fortē puſillanimis ſeu mane plaſmatus aut anguſtiat⁹ fortiter.
Sooria: petra puſilla: vel dñi plaſmatio.
Sothim: liber iudicum vel liber iudicantium.
Sor: plaſmat⁹ vel anguſtiatus
Sor: petra vel fortis ſeu tyri⁹ aut meridianus.
Sorarath: hoſtes tui vel hoſtium tuorum ſeu inimicoꝝ tuorū aut bellantiū ꝯtra te.
Soreth: bona vł optia ſeu electio aut eligēs dona optima.
Soreth: bona vitis vł optima vinea ſeu electa vitis aut vinea electionis.
Sori: petra mea vel robur meum: ſeu plaſmatus mihi aut anguſtia mea.
Sorim: horreū vel cibariū ſeu roborans eos aut plaſmatio
Soſipater: ſaluās diſper (eoꝝ ſos vel narrās diſperſionem.
Soſthenes: ſaluans eos vel ſaluans in tempore ſiue gaudiū dator aut da mihi gaudium.
Soſtratus: ſaluans diſperſos vel ſaluans in tempore.
Sotha: archanum vel excluſio
Sothai: archanum meum vel excluſio mea.
Sothelrei: radicans ſignū vel radix ſubterior.
Sothites: archan⁹ vł excludēs
Stoici: faciētes cātilenas vel importicibus diſputātes.

Hic. v. poſt. s.

SU. ſalus vel ſaluator.
Sua: ſalus eius vel ſaluans eum.
Suaa: ſaluās euz vel ſaluator (eius.
Saul: reddēs vel ſaluans ſeu ſalus aut redditio.
Suar: ſaluator ſuſcitās vel ſaluationis vigilia.
Suba: incendens vel incēdiū ſeu cōuertens aut conuerſio.
Subach: frutetū vel ꝯdenſū.
Subachai: frutetū meū vel cōdenſio mea.
Subahel: cōuerſus deo vel incendium dei.
Subochai: irreticens vel irretitus ſeu incēdiuz meum aut conuerſio mea.
Subba: excelſus vł ſublimitas
Subna: ſedens vel reuertens ſeu ſedes aut reuerſio.
Subnā: ſedēs eis vel reuerſio (eoꝝ.
Subnel: ꝯuerſus deo vel incendium dei.
Suchna: obumbrans eum vel tabernaculum eius.
Suddi: archanū meum vel de latere meo.
Sue: loquēs vł locutio ſeu cātans aut cantilena.
Suph: rubrum vel ſcirpus ſeu ſpeculū aut effuſio.
Supha: ſcirpus eius vł rubrū ei: ſeu effundens eum aut ſpeculatio eius.
Supham: atterens vel attritio ſeu vmbraculū aut vmbratio
Suphamithe: atterētes vel obumbrātes ſeu attritiōes aut obumbracula.
Suphan: atterens vel effuſio gratie ſeu vmbraculū aut obumbratio.
Suphaphin: atterēs naues vł adumbraculū roſtroꝝ.

UPB

Supheretħ. vanitas vite vel irritum pauoris.
Suphim. vnct⁹ vel vnctio ſeu effundēs eos aut ſpeculū coꝝ
Suphir. vanitas vel irritū.
Suham: ſaluans eos vel ſaluatio eorum.
Suhamite: ſaluantes eos vel ſaluationes eorū.
Sui. loquēs vel locutio.
Suithes. idem.
Sun. petra vel lapis dur⁹ aut durities.
Sunā. lapideus populus vel duritia populi.
Sunamite. lapidei populi vel duritia populoꝝ.
Sunamith: mortificata vł mortificatio ſeu mortificās aut q̄ cuncꝫ morietˀ.
Sunamitis: miſera vel captiua ſeu mortificās aut mortificata.
Sunē. coccinū vel coccineum ſeu dētes aut eleuatio dētiū.
Sunē. lapideus oculus vel duritia fontis.
Suni. petra mea vel lapis me⁹ ſeu dur⁹ mihi aut duritia mea
Sunite: petre mee vel lapides mei ſeu duri mihi aut duritie mee.
Sur. murus vel robuſt⁹ ſeu cōtinens aut directus.
Sur. anguſtia vel acerbitas: ſeu directio aut cōtinētia.
Suri: anguſtia mea vel exacerbās me ſeu mur⁹ me⁹ directus aut cōtinētia mea robuſta.
Suriel: acerbās deum vel anguſtia dei.
Surihel: murus dei vel robuſtus deo ſeu cōtinēs deū aut directio dei.
Suriheli: fortis me⁹ de⁹ vł anguſtians me deus ſeu deus cōtinens me aut deus directio mea.
Suriſadde: fortis dn̄s vł cōtinēs mea vbera: ſeu mur⁹ acerbus: aut directio anguſtiarū
Suriſaddai: fortꝭ dn̄s me⁹ vel cōtinētia vberum meoꝝ ſiue mur⁹ acerbitatis mee aut directio anguſtiarū mearū.
Sus. gaudiū vel leticia.
Suſa: leta vel gaudēs ſiue gaudium aut leticia.
Suſach: let⁹ vł gaudēs cilitio ſeu gaudiū aut leticia cilitij.
Suſachim: let⁹ vel gaudēs cilitio eoꝝ ſeu gaudiū aut leticia cilitij eorum.
Suſan: gaudiū doni vel leticia gratie.
Suſanna gaudiū gr̄e vel leticia reſponſionis.
Suſanna: liliū vel gratia ſeu obtentus lilij aut continuit gratiam.
Suſannathanei: liliū poſſidētes ꝛ gr̄e emulatores ſeu gaudiū doni humilis aut leticia grate emulationis.
Suſi: gaudiū meū vel leticia mea ſiue obtinuit equum aut obtinuit equitationē.
Suſis: gaudiū viri vel leticia aſſūpta ſeu reuertēs mihi aut reuerſio mea.
Suſis: gaudiū cōſilij vel leticia eſtimātꝭ ſeu obtinuit equū aut obtinuit equitationē.
Suthala: radix vel radicatus.
Suthalam: radicat⁹ eis vel radicatio eorum.
Suthalaite: radicantes vel radicati.
Suthale: poculū mixtū vel ſpina madida ſeu ſpina viridis: aut ſpinarū madidatio.
Suir: faciens ignē vel augens incendium.

Seqˀr de incipiētib⁹ a lr̄a. T.

Taaph: pauor vel ſuper ſeu pauidus aut ſugior
Tabath: bona vł bonitas.
Tabeth: occidēs vel interficiens ſeu occiſio aut interfectio
Tabehel: bonus deus vel bonitas dei.
Tabenenſiothe: occidentes vł interficiētes ſeu occiſores aut interfectores.
Tabita: dāma vel caprea.
Tachos: ſilēs vel ſilētiū.
Taddeus: apphendēs principem vel apphenſio pncipis.
Taphath: aduētus paruuliū vł paruulus veniet.
Taphia: claudicās vel claudicatio ſeu vitā remittēs aut remiſſio vite.
Taphne: malū abarbore nō amalitia vel tympanū apertū ſeu tympani apertio aut tympanū adaperiens.
Tala: ros vel irroratio.
Talam. irrorans eos vel irroratio eorum.
Talla: ager vel appēſio eoꝝ.
Tallam: appendēs eos vł ager eorum.
Tamath: ps ꝑfecta vel ꝑfectio partis ſeu datū ꝯſūmatū: aut cōſūmatio data.
Tanameth: ꝯſolator vel ꝯſolat⁹ aut ꝯſolās aut ꝯſolatio.
Tapſophos: ſpecła vł ſpeculū ſeu ſpeculator aut ſpeculatio
Tarela: vidēs terebinthū vel viſio arbuſtule.
Targal: explorator vel exploratio ſeu ſciēs iugum aut ſcientie iugi.
Tarthan: ſupfluus vel elōgās ſiue turturē dedit aut turturis datio.
Tau: ſignū vł ſubter ſeu ſignatus aut ſubterior.
Tarchonitidis: cogitās triſticiā vel cogitatio triſticie.

Hic. e. poſt t.

Terti⁹: adiūgens vel adiūctio ſeu applicās: aut applicatio.
Tertulli⁹: ager eoꝝ vel placēs ſtercore. Hic. i. poſt. t

Tiberius: vidēs vel bonus ſeu videns euꝫ aut bonitas eius.
Tiberiadis: viſio vel bonitas ſeu vidēs teſtimoniū aut bonitas teſtificationum.
Tiphoni⁹: gehēnalis dolor vł latitudo iniquitatis.
Tigris: velox vel velocitas.
Timon: ruminās vel pinguedo ſeu pinguis aut rumiatio.
Timothe⁹: bn̄fic⁹ vel bn̄ficiū ſeu bn̄faciēs aut bn̄ficientia.

Tyrannꝰ: cōtinēs eos vel con
fortatio eorum.
Tyrāni: cōtinēs eos vel cōfor
tationes eoꝝ.
Tyrꝰ: anguſtia vel tribulatio.
ſeu plaſmatio aut fortitudo.
Tyrū: plaſmati vel tribulati:
ſeu fortes aut anguſtiati.
Tythicus: tacēs vel taciturnꝰ
ſeu ſilentiū: aut taciturnitas
eius.
Titus: querēs vel bonus: ſiue
lutum aut lutatus.
Triphena: innuēs vl' reuertēs
ſeu nutꝰ aut reuerſio.
Triphoſa: clara vel ꝑſpicua:
ſeu clare videns aut ꝑſpicue
attendens.

Dic.o.poſt.t.

Ob: bonꝰ vel bonitas.
Tobias: bonus dño vel
bonitas dñi ſeu ductus
ad luctū aut ꝯūſus ad vniūſa
Tobis: bonus vir vel bona aſ
ſumptio.
Tophel: ruina vel cadens ſeu
tractans aut irruens.
Topazion: bonū teſtamētū vel
bonitas teſtamenti.
Troade: ſeruiens vel ſeruitiū:
ſeu requies aut latitudo.
Trophimus: diſſoluēs vel diſ
ſolutꝰ ſeu diſſoluēs thalamoſ
aut diſſolutio thalamorū.

Dic.v.poſt.t. vl'

Ubal: ductꝰ ad luctū.
cōuerſus ad vniuerſa
Tubal: deferens vel de
fertꝰ ſeu deferēs aut delatus.
Tubalchaim: ductuȝ ad luctū
lamētatiōis: vel cōuerſus ad
vniuerſa acquiſitionis.
Tubachaim: deferēs poſſeſſio
nē vel deferēs lamentationē
ſeu delatꝰ poſſeſſioni aut deſer
tus acquiſitioni.
Hucuſqȝ ꝑ ſimplicē.t.lſam id
eſt ſine aſpiratiōe lecta ſūt pn
cipia noim: ex inde q̄ ſequūt'
aſpiratiōe addita legēda ſūt.

Dic.h poſt.t.

Haamath: dator indi
gnationis aut bilis vl'
dedis indignationē aut bilē
ſeu data eſt bilis ei aut data
eſt ei indignatio.
Thaan: diues dono vel paui
dus gratia.
Thaas: ſup vel pauidus ſeu di
ues aut ſuperior.
Thaaſar: diues vel diuitie ſeu
pauorē ſuſcitās aut ſuperius
vigilans.
Thabee: bonus occiſor vel be
ne occidēs ſeu bū occiſus aut
bona occiſio.
Thabellas: bonus deꝰ dñs vel
bonitas dei dñi.
Taberne: bona viſio vel bone
viſiones.
Thabiana: bona donatio vel
bonitas gratificationis.
Thabianei: bene donātes vel
bene gratificati.
Thabor: veniat lux vel veniat
lumen ſeu aduentus luminis
aut lucis acceſſio.
Thabremon: bū ſublimis vel
bona cōgregatio ſeu bonꝰ ad
videndum aut bonitas viſio
nis eorum.
Thachaſim: ſtatere appenſio
vel ſilentiū eoꝝ.
Thadal: princeps appendens
vl' pncipis appēſor ſeu pnceps
appēſus aut pncipis appēſio.
Taphiphu: claudicās labilis
vel tympanū aperiens.
Taphnas: ſignū optū vl' ſigni
opertio ſeu ſtupens os ſerpen
tis aut infanū os ſerpentium
ab ore intelligēdū ē ab oſſe.
Taphnes: idem.
Thaphnathſare: numerās ope
rimentuȝ nouū vel numerus
operimenti noui.
Thaphua: tympanū aperiens
vel tympani apertio.
Thai: pauor meꝰ vel ſuperior
mihi.
Thaim: duo vel bini ſiue duo
aut bina.
Thala: appēſio vel appendēs
ſeu irrorās aut irroratio.
Thalamig: ex ipſo vel ꝑ ſemet
ipſo: ſeu ipſemet reſpondit ſi
bi: aut ſibimet reſpōſio eius.
Thalaſa: appendēs facturā vl'
appenſio plaſmationis ſeu ir
rorans facturā aut irrorans
plaſmationem.
Thalaſar: appēdit principem
vel appenſio pncipis ſeu irro
rās principem aut principis
irroratio.
Thale: appenſio vel appēdēs
ſiue irrorās aut irroratio.
Thallim: pſalmi vl' hymni ſeu
laudes aut laudationes.
Thabitacumi: puella tibi dico
ſurge. Syrū eſt nō hebreum.
Thalme: ſulcus vl' ſulci ſeu de
pendens aut ſuſpenſio.
Thalmai: ſulcus meꝰ vel ſulci
mei ſiue appēdēs me aut ſuſ
penſio mea.
Thamar: palma vel amara ſeu
cōmutās aut cōmutata.
Thamuȝ: cōſūmātes vel contē
nentes ſiue contemptus aut
cōſūmatio.
Thanna: numerꝰ vel fidelitas
ſeu fidelis eis aut ꝯſūmatio
eorum.
Thānas: numerꝰ vel deficiēs
ſeu vectās facturā aut cōſum
matio plaſmationis.
Thānatha. vectās explorato
res odoris vel vectans explo
ratores aſcenſionis.
Thānathei: vectātes explora
tores odoris vel vectātes ex
ploratores aſcenſionis.
Thānathſara: nūerās opimētū
nouū vl' nūerꝰ opimēti noui
Thannes: nūerus vel deficiēs
ſeu fidel' ei aut ꝯſūmatio eoꝝ
Thāni nūerās mihi vel cōſū
matio mea.
Thana: humilis vel rūdēs ſeu
reſpōſio aut humilitas.
Thanaa: humilis eis vel reſpō
ſio eius.
Thanath: reſpodit tibi vel hu
militas ad te ſeu humilis ti
bi aut reſponſio tua.
Thanais: humiliās viꝝ vel re
ſpondēs aſſumptioni.
Thanath: humilis vel reſpon
dens ſeu humilitas aut rñſio
aut cōſolatio petitionis.
Thanaſelo: humilitas dimiſ

ſionis vel ꝯſolatio petitiōis.
Thanis:mādās hūilia vel mā dās hūilitatē ſeu mādatū hu mile aut mandatum humili- tatis.
Thanthānei:rñſio fidelis mi- hi vel humilis explorator aſ- cenſionis mee.
Thapſa:ſpeculū vel īdignatio
Thapſar:ſpeculū vigilie vel in dignationē ſuſcitans.
Thapſe:indignās vel idigna- tio ſeu ſedes offendēs aut ſeſ ſio offendiculi.
Thara:paſcens vel paſcio ſeu explorator odoris aut explo- ratio aſcenſionis.
Taracha:ſupfluus ei⁹ vel elō- gans ab eo ſeu ſupfluēs eius aut elongatio ei⁹.
Tharaſim:idola vel imagines ſeu figure aut imaginationes
Tharana:nequā ī dono vł abi gens gratiam.
Tharthar:ſupflu⁹ vel elōgās ſeu ſupfluitas aut elongatio.
Tardema:grauis aut pfūdus ſoppor:vel grauitas aut pfū- ditas ſoporis.
Thare: abactor vel depulſor: ſeu nequā aut nequitia.
Tharei:nequam aut nequitie ſeu abigentes aut depellētes
Tharei:paſcens me vel paſtio mea ſeu explorator odorꝭ mei aut exploratio aſcēſiōis mee.
Thareaſra:liber duodecim p- phetarum.
Thares:explorator gaudij vel explorator leticie ſeu gaudiū abigens aut leticiā.
Tharſis:explorās gaudiū vel explorās leticiā ſeu diſſipans ſpeculū aut diſſipatio ſpecule
Tharſenſes:explorātes gaudi um vel explorātes leticiam. ſeu diſſipātes ſpeculū aut diſ ſipatores ſpecule.
Tharſſi:exploratio gaudij vel diſſipatio ſpecule.
Thaſi:poſitus mihi vel poſi- tio mea.
Thau: cōſumās vel ꝯſūmat⁹. ſeu ꝯſūmator aut ꝯſūmatio.
Thracia:requies vel latitudo.
Thraces: lati vel requieſcētes
Thramathe:ſeruiēs dono vel diſſolutio donationis.
Thraſee:diſſoluens thalamos vel diſſolutio thalomoꝝ.

Hic.he.poſt.t.

Thebaida: conuerſa vel conuerſio.
Thebaoth: conuertēs tp̄s vel cōuerſio peccatoris.
Thebath:bonū vel bonitas:ſi ue cōuertēs delinquentē aut conuerſio peccatoris.
Thebel:inſulſus vel inſipiens
Thebes:facta mea vel mea fu erunt.
Thebeth: bon⁹ pauor vel bo- nitas vite.
Thebin:palea mea vł oua feri
Thebi:bon⁹mihi ł palea mea
Theboleth.ſpica palee vel in- ſulſitas germinationis.
Thebon:palee vel ſulſitas.
Thechel:ſtatere appenſio: vel appenſum eſt in ſtatera.
Thechoe:tuba canēs vel buc- cinator.
Thecua:tuba vel buccina ſeu ſonitus aut pcuſſio.
Thecuam:tube vł buccine ſeu ſonantes aut pcutientes.
Thecuem:idem.
Thecuite:idem.
Thecuath:buccina delinquēs vel pcuſſio peccatoris.
Thecuā:patiens vel patīa ſeu pcutiens eos aut buccina.
Thedor:paxillus vel infixio.
Theem:meridian⁹ vel ſtatura menſure.
Theglach:trāſmigrās vel trāſ migrator:actiua ſignificatiōe intelligendū eſt: id eſt alios faciens trāſmigrare.
Theglatphalaſſar: trāſmigrās cadentē principē vel tranſmi gratio cadentis pncipis.
Theglathphaliſar:idem.
Thehen:ſtatera menſure vł ſta tera menſurata.
Thehenite:ſtatera menſurata vel ſtatera menſurationis.
Thelabin:diſpſi vel diſpgētes
ſeu diſpſio aut diſpſiones.
Thelame:agger aquarū vel ri- ui fluuiorum.
Thelaſſar:appēdēs pncipē vł appenſio principis.
Thelē:ros eoꝝ vł agger aqrū.
Thelmelathelarſa:agger aqrū diſpgētiū ſolē vel riui fluuio rū diſpgētes illuminatos.
Thelmon:ros doni vel: irrora tio requieſcentis.
Thelmum:ros doni vel irrora tio requieſcentiū.
Thema:auſter vel africus ſeu auſtralis aut meridianus.
Theman:auſter vel africus.
Themana:auſter eius vel afri cas eius.
Themani:auſter meus vel afri cus mihi.
Themanites:auſtralł vł africa n⁹ ab africo nō ab africa.
Thēna:vectās vel defectio.
Themor:ſmirna vel conſuma- tio amaritudinis.
Themora:ſmirna ei⁹ vel ꝯſum matio amaritudinis ei⁹.
Themorites:ſmirnēſis vel cō- ſummat⁹ in amaritudine.
Thena: caſtra vel donata: ſeu donationes aut dona eoꝝ.
Thenath: caſtra fratris vel do na fletuum.
Themath :ficus vł amygdalū
Thenoemeth:cōſolatus vel cō- ſolatio.
Theodas:laudās vel laudatio ſeu ſignū capiēs aut captura ſignaculi.
Theodotus:laudās vel lauda tio.
Theophilus:cōuertēs vel con uerſus ſeu ſurſū ferēs aut rur ſum portatus.
Therath: pcul⁹ vel elōgat⁹.
Theraphi:idola vel incēdia ſi ue figure aut maginationes.
Therchath:ſubuertens vł ſub uerſio.
Therphala:ſubuerſione cadēs vel explorata diuiſio.
Therphalei:exploratores diuiſ ſi:vel ſubuerſione cadētes.
Themath:explorata redēptio.

vel exploꝛatio redēptionis.
Therſa:pulchꝛa vel placēs ſeu cōplacitio aut cōplacēs ſibi.
Theſan poſuit donū vel depoſitio gratie.
Theſis:poſita vel depoſitio.
Theſbi:captiuās vel ꝯuertēs ſeu captiuitas aut ꝯuerſio.
Thſbites:ꝯuertēs vel captiuatoꝛ ſeu feſtinꝰ ad intelligēdū: aut intelligētia feſtinata.
Theſbon: feſtinata itelligētia vel feſtinatio ad intelligēdū.
Teſbues:captiuās vel captiuatoꝛ ſeu captiuꝰ aut captiuitaſ
Theſſalonica: feſtinās vmbrā ſtatuere vel feſtinās vmbꝛam firmare.
Theſſalonicēſes:feſtinātes vmbꝛam ſtatuere: vel feſtinantes vmbꝛam firmare.
Theth:ſubter. vel infra ſeu bonū aut excluſio.
Thetim:boni vel excluſi: ſeu īferioꝛes aut ſubterioꝛes
Theudas:laudās vꝉ laudatio ſeu ſignū capiēs aut captura ſignaculi.
Thezez:ager hoꝛribilis vel tuba terribilis. ¶ Hic.hi.poſt.t

Thicathira: illūiata vel illūiatrix ſeu illuminās aut illumiatio.
Thiathireni: illuminātes vel illuminati.
Thiabath:foꝛū vel macellū.
Thichon:mediū vꝉ dimidiatō
Thiconium:idem.
Thichna:ſpes vel deſperatio.
Thȳna:hūilia vel rūdētia.
Thicon:diſpgēs meroꝛem vel diſperſio iniquitatis.
Thimeꝰ:pinguis vel ruminās
Thiras:timoꝛ vel redditꝰ ſeu timēs aut ſupfluus.
Thiria:timens dominū vel rediens domino.
Triphon:diſſoluēs doloꝛē vel ſeruiens iniquitati.
Trimoth:diſſoluēs moꝛtē vel requietio moꝛtis.
¶ Hic ho.poſt.

Thob:ablatio vꝉ vniuerſitas.

Thobel:vanitas vel ablatio: ſeu ductꝰ ad luctū aut ꝯuerſus ad vniuerſa.
Thochaath:ſtridēs vel ſtridoꝛ
Thocem:ſtridoꝛ foꝛtis vel ſtridens oculus.
Tooph:gehenna vel ſtultitia: ſeu latitudo:ampla pena ſtultoꝛum.
Thophec: oꝛis operculum vel oꝛis ꝓtectio:ſeu os ꝓtegens: aut os ꝓtectū.
Thophel: os dei ꝓtegens vel dei ꝓtectū ſeu oꝛis dei operculum aut oꝛis dei ꝓtectio.
Thopheth:gehēna pauoꝛis vꝉ ampla pena viteſtultoꝝ.
Thogoꝛma:euellens vel interpꝛes:ſeu quiſpiā incolatꝰ aut incolatꝰ auulſio.
Thola:coccinū vel vermiculꝰ.
Tholad:coccineꝰ ſeruꝰ vel rubeus coloꝛ teſtium.
Tholaite:coccinei vꝉ rubicūdi
Thole:coccineū vꝉ rubeꝰ coloꝛ
Tholmai:ad mēſurā deducēs vel ad mēſuram reductio ſeu ſulcus meꝰ aut ſuſpēſio mea.
Tholomai:idem.
Tholomaida:ad mēſurā deducēs vel ad mēſurā reducta.
Tholomais: idem.
Tholomaidēſes:ad menſuraꝫ deducti vel ad menſuram deducentes.
Tholomeꝰ:ad menſurā deducēs vel ad mēſurā reductus.
Tholꝰ.rotūdꝰs vꝉ rotūditas.
Thomas:abyſſus vel geminꝰ. Unū ⁊ greci didymꝰ appellaꝉ.
Thopo:manētia vel latitudo.
Thoꝛath: lex vel pētateuchū.
Thoſe:captiuitas vꝉ feſtinatio
Thoſaites:captiuꝰ ꝉ feſtinatoꝛ
Thoth:erroꝛ vel amētia.
Thoti:erroꝛ meus vel amētia mea.
Thou:amēs vel errans:ſeu erroꝛ eoꝝ:aut amētia eoꝝ.
Thoꝛchade:requieſcens vꝉ requietio.
Thoꝛgadite:ſerui ſuccincti vꝉ requieſcentes latrunculi.
¶ Hic.hu.poſt.t.

Thubal. ductꝰ ad luctū vꝉ ꝯuſus ad vniuerſa.
Thubal:deferens vꝉ defertus ſeu deferens aut delatꝰ
Thubalchaim:ductꝰ a d luctū lamentationis:vel conuerſus ad vniuerſa acquiſitionis.
Thubalchaim:deferēs paſſionē vel deferens lamētationē ſeu delatꝰ poſſeſſioni aut defertꝰ acquiſitioni.
Thubin: deferēs vel deſertio: ſeu bene metiēs aut bona mēſura.
¶ Sequiꝉ de incipientibus ab. V.littera.

Vail:feſtinās germē vel conſilium vetuſtatis.
Uchocha:ignis moꝛdēs vel doloꝛ pꝛeſtolationis.
Uchocha: infirmꝰ vel debilis ſeu infirmās eos aut infirmitas eoꝛum.
Uphanite:infirmi vel debiles: ſeu infirmātes eos aut infirmitates eoꝝ:
Uphir :infirmꝰ vel infirmitas ſiue irritū aut herboſum.
Ul:dolēs aut parturiēs:ſeu doloꝛ aut parturitio.
Ulai:cenū vel palus a palude non a palo ſeu doloꝛ femoꝛis aut doloꝛ vmbꝛaculi.
Ulam:pꝛius vel ante ſeu pꝛioꝛ aut anterioꝛ.
Ur.lumen vel ignis: ſeu incendium aut feneſtra.
Urai:lumen meū vel ignis meus vel incendiū meū.
Uram:deus excelſus vel lumē excelſum ſeu ignis eoꝛuꝫ aut feneſtra eoꝛum.
Uram:lucens ꝓplo vel igneus ꝓplus:ſeu incendēs ꝓplm aut incendiū populoꝝ.
Uratha:ignis peccati vel incēdēs peccatū: ſeu lumē tpale: aut aperiēs peccatoꝛi.
Urbanꝰ luce gaudēs vel lucis gaudiū ſeu gaudēs igne aut gaudēs incendio.
Urei:lōgitudo mea vel illuminatoꝛ meꝰ ſeu ignis meꝰ aut incendium meum.

Uri: lux mea vel ignis me⁹ ſeu incēdēs me aut aptio mea.
Urias: lux mea dei: vel lumen meū dñi ſeu dñs ignis meus aut dñs incēdiū meū.
Uriel: lucens deo vel ignis dei ſeu aperiens deo aut incendium dei.
Us: ꝯſiliū vł cōſiliator ſeu feſtinans aut feſtinatio.
Uſam: ꝯſulens ꝑplo vel cōſiliū populi ſeu feſtinans eos aut feſtinatio eorum.
Uſathi: feſtināte me vel cōſiliante mihi ſeu cōſiliū meū aut feſtinatio mea
Uſathites: feſtinās vel conſiliator.
Uſi: cōſulēs mihi vel cōſilium meum ſeu feſtinās me aut feſtinatio mea.
Uſim: feſtinās eos vel cōſiliuꝫ eorum.
Uſin: conſilium vel feſtinatio ſeu feſtinus conſilio aut feſtinator conſilij.
Uthai: dolor ſigni vel conſiliū errans.
Uza: conſiliū vel ꝯſiliator.
Uzal: ꝯſiliū ei⁹ vł ꝯſiliator eoꝝ
Uaphs: finis vel definitio.
Uaphſi: finis meus vel definitio mea.
Uaphiſus: finis conſilij vel definiens feſtinationē.
Uaphiſi: finis ꝯſilij mei: vel definiens feſtinationē meā.
Uagao: ipſa vallis eſtuans vel ipſa vallis eſtuatio.
Uagethra: liber leuitarū vel liber leuiticus.
Uagedaber: liber numerās vel liber numeri.
Uaizatha: ipſe ducens huc vel ipſe fornicator.
Uaſem: finis dentiū vel deſtinatus anguſtie.
Uaſthi: finis ſignat⁹ vel definitio cōſummata.
Uahu: hec vł ipa ſeu ipe aut ille
Uelluth: finis vtilis vel definitio declinationis.
Uur. vires vł viriū ſeu ꝓuocatio ire aut iracundia ꝓuocationis.

Sequit de incipientibus. a. Z. littera.

Zab: aurū obrizum vel aurū puriſſimum.
Zaba: mouēs vel mot⁹ ſeu fluctuās aut fluctuatio.
Zabad: fluēs torris vel torris fluitio quem vulgo titionem vocant.
Zabadā: fluēs torris inutilis: vel fluens torris idolatrie.
Zabadei: fluxus torriū vel torrium fluitio.
Zabadia: fluens torris dñi vel torris fluens dño.
Zabbai: motus meus vel fluctuatio mea.
Zabaon: mouēs dolorē vel fluctuatio iniquitatis.
Zabath: mouēs delictū vel torris fluens peccato.
Zabam: mouēs eos vel fluctuatio eorum.
Zabel: iſta cōfuſio vel iſte ignominioſus.
Zaber: mouēs puteū vel fluctuatio fontis.
Zabdi: flux⁹ vehemēs vł flux⁹ abūdās vł fluēs abūdāter.
Zabdias: fluxus vehemēs dei vel fluens abundāter deo.
Zabdihel: idem.
Zabina: iſte venit reſpōdēs: vł iſta venit reſponſio.
Zabuth: fluens torris vel torris fluitio.
Zabulon: fluxus noctis vel iuſiurandum eius.
Zabulon: habitaculi ſubſtātia vel habitaculū eoꝝ ſeu habitaculū fortitudinis aut habitaculū pulchritudinis.
Zabulonite: fluxus noctiū vel iuraiuranda eorum.
Zabulonite: habitaculoꝝ ſubſtantie vł habitacula eoꝝ ſeu habitacula fortitudinum aut habitacula pulchritudinū.
Zachai: iuſtus me⁹ vel iuſtificatio mea.
Zacharias: memorans dñm vł auxilium domini.
Zacher: memoria vel adiutorium ſeu iuſtus vigilās aut iuſtificatus cōſurgens.
Zacheus: iuſticia vel iuſtificatio ſeu iuſtus ꝯſilio aut iuſtificatus feſtinans.
Zachur: memoria vel adiutorium ſeu iuſtus igneus aut iuſtificatus illuminans.
Zadab: iſte pr̄ vł iſta paternitas
Zadabia: iſte pater dñs vł iſta paternitas dño.
Zaph: illumiāre vel illumiatio
Zaphi: lumē meū vel illumiatio mea.
Zaphim: illuminās eos vł illuminatio eoꝝ.
Zai: ducte vł huc ſeu oliua aut fornicatio.
Zain: iſta vel hec.
Zaith: ducte huc vel fornicaris tibi ſeu oliua eius aut fornicatio eorum.
Zalmon: ſub vmbra vel obumbrans ſeu obumbrat⁹ aut obumbratio.
Zamma: iſte fluēs vł flux⁹ ei⁹.
Zambri: iſte laceſcens vel iſte amaricans.
Zamdi: fluxus vehemēs vł fluxus abundans.
Zamira: iſte apertus vel iſte illuminans
Zamra: pſallens ei vel canticū eius.
Zamram: pſallens eius vel canticum eorum.
Zamri. pſallens mihi vel cantatio mea.
Zamrim: pſallens eis vel cātatio eorum.
Zamro: pſallens magiſtro vel canticū magiſtri.
Zanoa: iſta requies vel iſta cōmotio: ſeu iſte repulit aut iſte requieuit.
Zanoe: idem.
Zara: oriens vel orientalis.
Zarad: deſcēdēs vel alien⁹ ſeu deſcēſio aut alienatio.
Zaradaim: deſcēſio inutilis vł alienus idolatra.
Zarai: oriens mihi vel orientalis meus.
Zaraias: oriens d omino vł or

entalis domini.
Zarath: ortus peccati vel orien-
talis delinquens.
Zarda: alienatus valde vel ali
enatus ab eo.
Zare: ort⁹ ē vel oriētal' ē iſte.
Zared. deſcēdēs vl' abalienat⁹
Zareide: deſcēdētes vel orien-
tales ſunt iſti.
Zares: ortus facture vel orien-
talis plaſmatio.
Zareth: oriens pauor vel orien
talis vita.
Zarias: oriens dño vel orienta
lis domini.
Zathan: iſte humilis vel reſpō
ſio iſta.
Zaua: iniquus vel iniquitas.
Zauath: donat⁹ vel donatio.
Zauadia: dos dñi vl' dos dño.
Zazi: horridus vel terrēdus.
Zazim: horror vl' terror ſeu hor
rendi aut terribiles.
Zazomim: q̄ eſt hec aqua: vl' ꝑ-
parati in acie ſeu aciem ꝑpa-
rantes aut aciei ꝑparatio.

Hic. e. poſt. 3.

Zeb: lupus vl' rapax ſeu
deuorās aut deuorator
Zebad: fluens torris vel torris
fluitio.
Zabadia: fluens torris dñi vel
torris fluens dño.
Zebee: victima vel ra ina: ſeu
hoſtia aut deuoratio.
Zebedeus: donatus vel dota-
t⁹ ſeu fluēſ iſte aut fluitio iſta
Zeber: lupus vigilās vel deuo
rator reſurrectionis.
Zebi: lupus meus vel deuora-
tio mea.
Zebida: dotis mee fortitudo vl'
donatio mea deſiderabilis.
Zebub: muſca vel muſce plura
liter
Zebul: habitatio vel taberna-
culum.
Zebulonites: tabernaculū me-
roris vl' inhabitatio iniq̄tat'
Zeci: memor mei vel memora-
tio mea.
Zechri: idem.
Zechrim: memorans eos vl' me
moratio eorum.
Zechur: memoria luminis vel
memoratio ignea.
Zephernua: hoc os vidiſti: vel
huius oris viſio.
Zephrona: os hoc vidit vl' oris
huius viſio.
Zei: iſte me⁹ vel iſte mihi.
Zepha: os hians vel os fluens
ſeu os ambulās aut oris flui
tio.
Zemma: iſte fluens vel iſte flu-
xus eius.
Zemeri: iſte amaricans vel iſte
exacerbās.
Zamram: cantās ei vel canti-
cū eoꝝ: ſeu tp̄s eoꝝ oſtendēs
aut tēporis eoꝝ oſtenſio.
Zemri: pſallens mihi vel can-
ticum meum ſeu iſte laceſcēs
aut iſte amaricans.
Zena: cōmouens vel cōmotio:
ſeu ipſe requieſcens: aut ipſa
requietio.
Zenā: cōmouēs eos vel cōmo-
tio eoꝝ: ſeu ip̄e requieſcens
eis aut ip̄a requietio eoꝝ.
Zerihel: iſte magiſter deus vel
iſta eſt magiſtratio dei.
Zerimoth: iſte timēs mortem
vel iſte metuens altitudinem
mortis.
Zeſſi: iſte lapis vel iſta durities
Zethaa: iſte pauidus vel iſte ſu
perior.
Zetham: iſte amarus vel iſta cō
mutatio.
Zetheu: iſte amens vel iſte er-
roneus.
Zethua: iſte errans ei: vel iſta
amentia eius.
Zehu: iniqu⁹ vel iniquitas.
Zeuā. iniqu⁹ eis l' iniq̄tas eoꝝ
Zeuoth: gētilis vel ſpertio.

Hic. i. poſt. 3.

Ziph: florens vel germi-
nans.
Ziphei: florētes vl' germinātes
Zipha: germen vel illumiare.
Ziphai: germen meum vel illu
minatio mea.
Zio: ductio vel oliua.
Ziza: horrendus vel terribilis

Hic. o. poſt. 3.

Zo: iſte vel iſta.
Zoara: minor vel par-
uula ſeu vitula ꝯſternās aut
vitula conſternata.
Zobadomas: fluens vel torrēs
iniquus dñs aut fluens torr'
merenti domino.
Zocho: ꝓphetia vel ꝓphetatio
Zoe: attrahēs vel attractio.
Zoeleth: tract⁹ vel ꝓtrahens:
ſeu tractū aut ꝓtractio.
Zobeth: iſte pauidus vl' iſte vi
uax.
Zolomin: ꝑparentes aciem: vl'
ꝑparati in acie.
Zommin: aciem ꝑparantes: vl'
in acie preparati.
Zoob. aurum vel diuitie.
Zoon: iſte iniqu⁹ vl' iſte inutil'
Zoor: plaſma vl' plaſmator ſeu
iſte apꝑhendens aut iſte ira-
cundus.
Zoori: plaſma meū vel plaſma
tor meus ſeu iſte apprehēdēs
me aut iſte iracundus mihi.
Zorobabel: aliena trāſlatio vl'
ort⁹ in babylone ſeu iſte prin
ceps trāſlationis: aut iſte ma
giſter cōuerſionis.
Zozomin: que hec eſt aqua vel
que ſunt he cogitationes ſeu
preparātes aciem: aut in acie
preparati.

Hic. u. poſt. 3.

5 Uſiridis: conſilium vel
conſiliatrix.
Uuzim: conſiliantes eos vl' cō
conſiliatores eorum.

Expliciunt interpretationes
hebraicorum nominum.

BIBLIA
SACRA